

Lâm Thị Vinh Hoa

- Úc Vũ Trúc -

Lâm Thị Ninh Hoa

- Úc Vũ Trúc -

Chương 1: Dị thế

Một trận trời đất quay cuồng sau Lâm Thanh Uyển chậm rãi mở mắt, đập vào mắt chỗ đó là một mảnh rực rỡ hoa sơn trà, lại ngẩng đầu đó là một cái hoa văn trang sức khảo cứu hành lang dài. Nàng lấy lại bình tĩnh, quay đầu nhìn về phía một bên, Lâm Giang cùng Bạch Ông đang đứng ở nàng bên cạnh, hai người thấy nàng nhìn qua liền đều hơi hơi mỉm cười, cho nàng một cái trán an ánh mắt. “Đây là ta ở Dương Châu biệt thự, phía trước là ta trụ chính viện, Lâm cô nương thỉnh.” Lâm Giang nghiêng người thỉnh Lâm Thanh Uyển đi vào. Đột nhiên từ hiện đại đô thị đi vào này cô kính nhà cửa, chẳng sợ sớm có chuẩn bị tâm lý, lúc này thật sự đặt mình trong trong đó vẫn là có một loại đi ở trên mây mơ hồ cảm. Lâm Thanh Uyển đi theo hán hướng trong đi đến, trên đường đụng phải vài cái vội vã ra vào hạ nhân, bọn họ mắt nhìn thẳng từ ba người bên cạnh đi qua, có một cái còn bởi vì đi được quá cấp uy một chút chân, thân mình một oai, trực tiếp từ Lâm Giang trên người xuyên qua đi. Lâm Giang cùng Lâm Thanh Uyển đều là sững sốt, Bạch Ông lại là một bộ thấy nhiều không trách bộ dáng, “Thượng tiên, chúng ta mau hướng trong đi thôi, ngại hiện tại là hồn thể, ly hồn lâu lăm đối thân thể cũng không tốt.” Lâm Giang hoàn hồn, áp xuống trong lòng quái dị cảm, quay đầu đối Lâm Thanh Uyển hơi hơi mỉm cười nói: “Lâm cô nương đừng sợ, kỳ thật bị người xuyên qua hồn thể cũng không có gì cảm giác, chờ về sau ngươi sẽ biết.....” Lâm Thanh Uyển:..... Không, cảm ơn, nàng một chút cũng không muốn biết. Xuyên qua hành lang dài, ba người liền đi vào một cái trong viện, chính phòng ẩn ẩn truyền ra khóc thút thít thanh âm. Đang có hai cái nha đầu canh giữ ở trước cửa, trong đó một cái tǎ hữu nhìn xem không người, liền nhịn không được đối một cái khác nói: “Lão gia đều hôn mê ba ngày, ngươi nói hắn sẽ không liền như vậy.....” “Im tiếng, những lời này cũng là chúng ta có thể nói?” Một cái khác nha đầu tǎ hữu nhìn nhau, thấp giọng nói: “Nếu là làm Lâm ma ma nghe được, cẩn thận da của ngươi.” Tiêu nha đầu rụt rụt cổ, nhỏ giọng biện giải nói: “Lâm ma ma một lòng chỉ ở lão gia tiêu thư trên người, ngươi không nói, ta không nói, ai biết?” Lâm Giang có chút ngượng ngùng nhìn Lâm Thanh Uyển liếc mắt một cái, thấy nàng chính tò mò nhìn chằm chằm

hai cái nha đầu xem, hắn không khỏi ho nhẹ một tiếng, vòng qua hai cái nha đầu trực tiếp xuyên qua rèm cửa vào nhà, “Lâm cô nương mời vào.” Lâm Thanh Uyển vội vàng đuổi kịp. Trong phòng chính tiếng khóc một mảnh, một cái vóc người nhỏ gầy nữ hài chính ghé vào Lâm Giang trước giường khóc, nàng phía sau hai cái nha đầu cũng nhịn không được cùng nhau lau nước mắt, một cái lão ma ma quát lớn mấy cái nha đầu, làm các nàng đều lui ra, xoay người lại vẻ mặt quan tâm khuyên tiểu nữ hài, “Đại tỷ nhi chính là vì lão gia tướng cũng nên bảo trọng thân thể mới là, bằng không lão gia tĩnh, ngài lại bệnh đố, ngược lại làm lão gia quan tâm, dưỡng không hảo bị bệnh.” “Chính là cha như thế nào còn không tĩnh đâu?” Tiểu cô nương hiển nhiên sợ hãi, nhìn trên giường phụ thân khóc ròng nói: “Hắn đều hôn mê ba ngày, ma ma, cha có thể hay không không cần ta?” “Sẽ không, sẽ không, lão gia cát nhân có thiên tướng, nhất định sẽ tốt.” Lâm ma ma trong lòng kỳ thật cũng không quá xác định, nhưng nàng lại biết không thể lại làm tiểu thư như vậy khóc đi xuống. Trong nhà ba cái chủ tử, hiện tại sinh mệnh đe dọa có hai nha, nếu là đại tỷ nhi cũng bị bệnh, kia Lâm gia..... Lâm ma ma đánh một cái rùng mình, càng thêm ra sức khuyên bảo tiểu thư. Lâm Giang chính đầy mặt từ ái nhìn tiểu nữ hài, hắn đối Lâm Thanh Uyển giới thiệu nói: “Đây là nữ nhi của ta, nàng đại danh kêu Ngọc Tân. Về sau nàng liền phó thác cấp cô nương.” Dứt lời hắn trịnh trọng hướng Lâm Thanh Uyển hành lễ, Lâm Thanh Uyển vội đáp lễ nói: “Lâm tiên sinh, không, Lâm đại nhân yên tâm, ta sẽ tận lực.” Bạch Ông nói: “Thượng tiên trở về cơ thể đi.” Lâm Giang gật gật đầu, hồn thể một chút một chút hóa thành tinh quang hoàn toàn đi vào trên giường thân thể, một lát sau trên giường người chậm rãi mở to mắt, Lâm ma ma kinh hô một tiếng, cao hứng kêu lên: “Lão gia tĩnh!” Lâm Ngọc Tân lập tức ngẩng đầu nhìn lại, quả nhiên thấy phụ thân mở mắt. Nàng nhịn không được mũi đau xót, trong lòng vui sướng, ủy khuất cùng nhau nảy lên tới, nhéo khăn nhịn không được kêu một tiếng “Phụ thân!” Lâm Giang đối nàng hơi hơi mỉm cười, trấn an nói: “Phụ thân không có việc gì, chỉ là phía trước quá mệt mỏi, ngủ một giấc thì tốt rồi.” Lâm Ngọc Tân nhìn phụ thân tươi cười, nước mắt nhịn không được từng viên đi xuống lạc, nàng duỗi tay bắt lấy hắn tay áo khóc ròng nói: “Phụ thân, tiểu cô cũng bị bệnh, các ngươi đều bị bệnh!” Lâm Giang ánh mắt tối sầm lại, vươn tay vỗ vỗ nàng tay nhỏ nói: “Đừng lo lắng, phụ thân sẽ che chở ngươi, ngươi tiểu cô nàng,” Lâm Giang áp xuống trong lòng chua xót, cường cười nói: “Ngươi tiểu cô cũng sẽ tốt.” Dứt lời nhìn về phía Lâm ma ma. Lâm ma ma ân khóc mắt nói: “Lão gia, ngài bị bệnh sau đại tiểu thư liền vẫn luôn hôn mê bất tỉnh, đại phu nói.....” Nàng căm căm môi núc nở nói: “Đại phu nói cũng liền hai ngày này công phu.” Lâm Giang trong lòng đau xót, chống khuỷu tay đứng dậy nói: “Đi Xuân Huy Viện nhìn xem.” “Lão gia,” Lâm ma ma nôn nóng đè lại hắn

nói: “Ngài vừa mới tỉnh lại, thân thể còn suy yếu đâu, vẫn là xem qua đại phu rồi nói sau.”Lâm Giang lại biết chính mình tạm thời còn không chết được, hắn thật sự lo lắng muội muội, cho nên một phen đẩy ra Lâm ma ma nói: “Không có việc gì, làm người đem ngồi liền nâng tới.”Hắn nhìn về phía mép giường lập Bạch Ông cùng Lâm Thanh Uyên, mấy không thể thấy đối bọn họ khẽ gật đầu, ý bảo bọn họ đuổi kịp.Bọn hạ nhân không dám không từ, không đến một lát liền nâng ngồi liền tới, Lâm Giang bất quá là bởi vì hôn mê ba ngày, không ăn uống cho nên có chút tay chân nhũn ra, nhưng ngồi vào liền thượng làm người nâng đi tới vẫn là có thể.Lâm Ngọc Tân đi theo ngồi liền bên cạnh, vẻ mặt quan tâm nhìn phụ thân.Đoàn người ở nửa đường thượng vừa lúc đụng tới từ Xuân Huy Viện chạy tới Từ đại phu, Từ đại phu nhìn Lâm Giang liếc mắt một cái, sau đó yên lặng mà đi theo liền xe mặt sau lại trở về Xuân Huy Viện.Xuân Huy Viện không khí so Lâm Giang chính viện còn muôn bi thương, Lâm đại tiểu thư hai cái đại a đầu Lập Xuân cùng Lập Hạ chính quỳ gối trước giường thấp giọng khóc thút thít, mà Lâm đại tiểu thư nằm ở trên giường mặt như giấy vàng, nếu không phải ngực còn hơi hơi pháp phòng, cơ hồ có thể làm người tưởng chết người.Lâm Giang sắc mặt thật không tốt, đỡ Ngọc Tân tay quát lớn nói: “Khóc cái gì? Các ngươi tiểu thư còn chưa có chết đâu!”Lập Xuân cùng Lập Hạ hoảng sợ, vội vàng quay đầu xem, thấy là lão gia, sợ tới mức quỳ sát đất.Lâm Giang hờ lạnh một tiếng nói: “Đi xuống!”Lập Xuân cùng Lập Hạ sắc mặt trắng bệch cho nhau nâng đỡ lui ra, Lâm Giang tiến lên hai bước thăm dò đi xem nàng, thấy nàng hai mắt nhắm nghiền, nhất thời không khỏi nắm chặt nữ nhi tay.Liền tính là sớm đã đoán trước đến, lúc này thật muôn gấp phải muội muội sắp muốn chết sự thật khi hắn vẫn là nhịn không được đau lòng.Nàng mới cập kẽ, đúng là niên hoa tốt nhất thời điểm.Lâm Thanh Uyển cũng ngơ ngẩn nhìn trên giường nữ hài, tuy rằng sắc mặt tái nhợt, người cũng gầy đén thoát hình, nhưng bộ dáng này.....Lâm Thanh Uyển duỗi tay sờ sờ chính mình mặt, cùng nàng đọc sơ trung lúc ấy rất giống.Bạch Ông thấy nàng sờ mặt, cũng không khỏi qua lại đánh giá hai người, nửa ngày sau nói: “Xem ra nhị vị cô nương đích xác có duyên, không chỉ có tên giống nhau, bát tự tương hợp, ngay cả diện mạo đều giống sáu bảy phân.”Nếu không phải Lâm Thanh Uyển này thân trang điểm chẳng ra cái gì cả, đến càng giống.Chỉ là xuyên áo thun quần jean đã bị phân loại vì chẳng ra cái gì cả Lâm Thanh Uyển:.....Lâm Giang đã đang hỏi đại phu tình huống, Từ đại phu thở dài nói: “Lâm đại nhân nhanh chóng chuẩn bị đi.”Lời này vừa nói ra, trong phòng tức khắc tiếng khóc một mảnh, Lâm Ngọc Tân càng là bụm mặt khóc rống, nhưng lại bởi vì cố kỵ trên giường tiểu cô, chỉ dám cắn môi rơi lệ, thường thường khụt khịt một tiếng.Lâm Giang trong lòng đau xót, phất tay nói: “Các ngươi đều đi xuống đi, ta muốn một mình chờ lát nữa.”“Ngọc Tân,” hắn vỗ vỗ nữ nhi bả vai nói:

“Ngươi hồi lâu không ngủ, mau trở về nghỉ ngơi đi, làm Vương ma ma cho ngươi ngao chát an thân được. Phụ thân cùng tiểu cô còn phải ngươi chiếu cố đâu, ngươi nếu là ngao hỏng rồi thân mình chúng ta nhưng làm sao bây giờ đâu?”Lâm Ngọc Tân do dự một chút, thấy phụ thân thần sắc kiên định, liền biết hắn hơn phân nửa là có việc công đạo đi xuống, mà chính mình còn không nên nghe thấy, liền chỉ có thể đứng dậy lưu luyến mỗi bước đi rời đi.Chờ Từ đại phu chờ đều lui ra sau, Lâm Giang mới đổi lưu lại Lâm ma ma nói: “Ma ma thỉnh giúp ta thủ môn, không được bất luận kẻ nào tới gần, càng không được người tới quấy rầy.”Lâm ma ma rũ mắt cung kính lên tiếng, khom người lui ra.Nàng đóng cửa lại, chính mình liền ngồi ở cửa hành lang, có thể liếc mắt một cái nhìn đến trong viện tình huống, rồi lại nghe không được trong phòng thanh âm.Lâm Giang đám người lui xuống, lúc này mới nhìn về phía trong hư không Bạch Ông nói: “Làm phiền tiên tiên.”Bạch Ông hơi hoi gật đầu, một đạo bạch quang đem Lâm đại tiểu thư bao bọc lấy, một lát sau nàng sắc mặt dần dần chuyển biến tốt đẹp, cũng chậm rãi tỉnh táo lại, nhưng hắn cũng không phải ở vì nàng tục mệnh, bất quá là làm nàng dễ chịu điêm, tỉnh táo lại thôi.Uyển tỷ nhi vừa tỉnh lại đây liền nhìn đến huynh trưởng ngồi ở trước giường, không khỏi vui vẻ, “Đại ca, ngươi không có việc gì?”Lâm Giang gật đầu, ôn nhu cười nói: “Không có việc gì, nhưng thật ra ngươi cảm nhận được đến nỗi nào khó chịu sao?”Uyển tỷ nhi lắc đầu, thần sắc nhẹ nhàng nói: “Thế nhưng cảm thấy thân mình nhẹ nhàng không ít, chẳng lẽ quả thực không chết được?”“Nếu có thể sống, ngươi có bằng lòng hay không sống sót?”Uyển tỷ nhi lắc đầu cười nói: “Thế giới này ô náo thật sự, vẫn chết không bằng sớm chết.”Lâm Giang liền biết nàng từ chí đã định, phía trước câu nói kia cũng bất quá là ở cùng hắn vui đùa thôi.Uyển tỷ nhi thấy huynh trưởng sắc mặt tái nhợt, không khỏi trong lòng áy náy, hốc mắt ửng đỏ phiết quá mặt đi, thấp thấp nói: “Huynh trưởng, ta thực xin lỗi ngươi.....”Lâm Giang chậm rãi lắc đầu, “Là huynh trưởng không tốt, không thể vì ngươi giương mắt, ngươi trong lòng ủy khuất ta đều biết.”Uyển tỷ nhi chỉ cảm thấy đây bụng ủy khuất cùng bi phẫn rốt cuộc tìm được rồi xuất khẩu, nàng nước mắt chảy ròng, nhịn không được cúi người khóc rống nói: “Ca ca, ca ca, vì sao trời xanh như thế bất công nào?”Lâm Giang chậm rãi đem tay đặt ở nàng trên đầu, vỗ về nàng tóc không nói lời nào.Uyển tỷ nhi tựa hồ muốn đem cả đời nước mắt đều khóc khô, thẳng đến khóc không ra tiếng tới mới ngốc ngốc ỷ trên đầu giường nhìn Lâm Giang.Ngoài phòng Lâm ma ma lò mò nghe được đại tiểu thư tiếng khóc, trong lòng kinh ngạc một chút, từ đại tiểu thư biết lão gia té xỉu sau nàng liền ngất qua đi, bệnh tình kịch liệt chuyển biến xấu, Từ đại phu đều nói thời gian vô nhiều, như thế nào đột nhiên liền tinh?

Chương 2: Nhận thức

Trong phòng, Lâm Giang chờ muội muội hoãn trong chốc lát mới thấp giọng nói: “Muội muội còn nhớ rõ ta phía trước đã nói với ngươi nói?” Uyển tỷ nhi hơi hoài hồn, hỏi: “Nói cái gì?” “Ngọc Tân chết non cùng Lâm gia huỷ diệt những lời này đó.” Uyển tỷ nhi kinh ngạc, “Ca ca, ngươi lại là nghiêm túc sao?” Nàng cho rằng đó là ca ca khích lệ nàng sống sót tìm lấy cớ, thấy huynh trưởng sắc mặt trầm ngưng, nàng không khỏi nói: “Tử bất ngữ quái lực loạn thần, thần tiên quý quái việc nơi nào làm chuẩn.....” Uyển tỷ nhi dừng lại, mở to hai mắt nhìn nhìn về phía huynh trưởng sau lưng, nửa ngày sau, nàng giơ tay xoa xoa đôi mắt, thấy kia phi đầu tán phát nữ hài cùng râu bạc lão ông vẫn như cũ đứng ở huynh trưởng sau lưng, hơn nữa hai người còn đối với nàng khẽ gật đầu. Lâm Giang theo nàng ánh mắt nhìn lại, không khỏi âm thầm trùng mắt nhìn Bạch Ông liếc mắt một cái, hắn muội muội nhát gan, như vậy đột nhiên hiện hình, vạn nhất đem nàng sợ hãi làm sao bây giờ? Bạch Ông yên lặng cúi đầu, nhìn trời nhìn đất chính là không xem Lâm Giang. Uyển tỷ nhi thấy huynh trưởng sắc mặt bình tĩnh, cũng hơi hơi yên lòng, châm chước hỏi: “Ca ca, này nhị vị là?” “Bọn họ một người là bầu trời thần tiên, một người là ca ca tìm tới giúp đỡ,” hắn dừng một chút nói: “Uyển tỷ nhi, ca ca ngày trước được chút cơ duyên, trong lúc vô ý biết chút quá khứ tương lai việc, cũng được chút bản lĩnh, tục mệnh tuy khó, lại không phải không thể vì, chỉ cần ngươi tâm chí kiên định, sống thêm vài thập niên cũng là làm được. Chúng ta Lâm thị mấy thế hệ tích lũy, rất là có chút công đức, hiện giờ lấy tới phù hộ con cháu lại thuận lý thành chương bất quá. Cho nên ngươi cần phải một lần nữa suy xét một chút?” Uyển tỷ nhi nhìn xem huynh trưởng, lại xem hắn phía sau hai người, trong lòng như có cảm giác, nàng chậm rãi lắc đầu nói: “Nếu thiên địa có linh, có quý thần, kia nhất định cũng có luân hồi, ca ca, xin thứ cho Thanh Uyển ích kỷ.” Nếu nàng cùng Tạ nhị ca ở dương gian không thể kết làm vợ chồng, tới rồi âm phủ tổng có thể gặp nhau. Lâm Giang hiêu được, thở dài nói: “Hảo đi, kia ca ca có một việc yêu cầu ngươi.” Hắn quay đầu lại nhìn về phía Lâm Thanh Uyển, đối Uyển tỷ nhi nói: “Vị này Lâm cô nương cùng ngươi trùng tên trùng họ, bát tự tương hợp, là ca ca từ dị thế đi tìm tới

giúp đỡ, Ngọc Tân sinh cơ ứng ở người cùng trên người nàng.”“Ngươi,” Lâm Giang gian nan nói: “Ngươi sau khi chết, ta muốn cho nàng bám vào người với ngươi thi thể, có lẽ có thể cho Ngọc Tân cùng Lâm gia một đường sinh cơ.”Uyển tỷ nhi nhìn về phía Lâm Thanh Uyển, nãm chặt chẽ hỏi, “Nếu ca ca có thể tục mệnh, vì sao không tục chính mình mệnh?” Ngược lại muốn trăm phương nghìn kế từ bên ngoài tìm người?Lâm Giang hạ xuống nói: “Ta không thể tại đây gian ở lâu, bằng không với Lâm thị, Ngọc Tân cùng thế giới này đều không có chỗ tốt.”Hắn nếu có thể sống, nơi nào sẽ muốn chết?Cho dù là sau khi chết thành tiên, với hắn mà nói, thế gian này không còn có cái gì so với hắn nữ nhi, so Lâm gia càng quan trọng.Nếu là hắn liền này hai người đều giữ không nổi, hắn thành tiên lại có tác dụng gì?Chính là Bạch Ông nói hắn là Kim Tiên chuyển thế, một khi thân chết, bị phong ấn ký ức cùng pháp lực liền sẽ thức tỉnh, này phương tiễn thế giới căn bản không chịu nổi hôn phách của hắn dừng lại.Bằng không hắn cũng sẽ không hao hết tâm tư chạy đến dì giới tìm Lâm Thanh Uyển.Uyển tỷ nhi nhìn thoáng qua huynh trưởng phía sau Bạch Ông, như có cảm giác, nàng ca ca có thể được đến tiên duyên, nghĩ đến cũng không phải người bình thường, cho nên đây là không thể không đã chết?Uyển tỷ nhi trong lòng bi thương, tự Canh Ngọ họa sau bọn họ Lâm gia người thọ mệnh đều không dài, nhìn sắc mặt tái nhợt huynh trưởng, nhớ tới trước đó không lâu hắn cùng chính mình lời nói, hắn thế nhưng cũng chỉ dư lại nửa năm thọ mệnh.Nàng hơi hoi cắn môi, nhìn Lâm Thanh Uyển liếc mắt một cái, biết này khẳng định là huynh trưởng hao tổn tâm cơ tìm tới người, tuy rằng đối thân thể của mình phải bị người khác sử dụng rất có chút chú ý, nhưng vì Lâm gia.....Uyển tỷ nhi hơi hoi gật đầu, xem như đồng ý, nhưng vẫn là nhịn không được hỏi: “Kia, kia nàng về sau sẽ thành thân sao?”Ba người sững sốt, hiển nhiên không dự đoán được tiểu cô nương sẽ hỏi cái này vân đè.Lâm Giang ngơ ngác không phục hồi tinh thần lại, Lâm Thanh Uyển cái thứ nhất phản ứng lại đây, lắc đầu nói: “Đương nhiên sẽ không, nhà ta ở dì thé, chờ chuyện ở đây xong rồi, ta còn muốn về nhà.”Uyển tỷ nhi thở dài nhẹ nhõm một hơi, nhưng vẫn là ngắm hướng huynh trưởng, Lâm Giang chặn lại nói: “Sẽ không, ta tính toán làm nàng goá chồng trước khi cưới, về nhà lấy cô nai nai thân phận chủ quản Lâm gia.”Uyển tỷ nhi ánh mắt sáng lên, thân mình đều không khỏi thăng, “Là thật vậy chăng, kia, ta đây chính là muốn cùng Tạ nhị ca bái đường?”Lâm Giang trong lòng đau xót, “Tạ nhị còn không có đura tang, ta sẽ mau chóng cùng Tạ gia thương nghị.....”“Ca ca,” Uyển tỷ nhi chờ đợi nhìn hắn nói: “Làm ta đi bái đường đi, liền tính là phùng bài vị ta cũng cảm thấy mỹ mãn.”Lâm Giang run run môi, Tạ Dật Minh xảy ra chuyện khi hắn thương tâm, phẫn nộ, nhưng qua đi tưởng chính là muội muội đường lui.Hắn đã sớm kế hoạch hảo, sửa lại muội muội vận mệnh sau liền chạy

nhanh cho nàng khác định một môn việc hôn nhân, liền người được chọn
hắn đều chọn hảo ba cái, đáng tiếc ngàn tính vạn tính lại không tính đến
muội muội đối Tạ Dật Minh cảm tình.Nàng không muốn tục mệnh!Nhìn
muội muội ánh mắt, hắn duỗi tay sờ sờ nàng đầu, gật đầu đáp: “Hảo, bất
quá ngươi đến tồn tại đến lúc đó, bái đường cũng không phải nhất thời nửa
khắc là có thể làm thỏa đáng.”Uyển tỷ nhi lập tức vui vẻ giống cái hài tử
giống nhau, “Ca ca yên tâm, ta nhất định có thể sống đến bái
đường.”Nhưng Bạch Ông vẫn là cùng Lâm Giang nói: “Liền tính nàng ý chí
kiên định, nhiều nhất cũng sẽ không vượt qua mười ngày, cho nên năm chặt
đi.”Lâm Thanh Uyển tắc có chút buồn bã nhìn Uyển tỷ nhi, nàng mới mười
lăm tuổi, vẫn là cái hài tử đâu.Uyển tỷ nhi nhìn đến Lâm Thanh Uyển trên
mặt không đành lòng cùng đau lòng, nàng không khỏi đổi nàng hơi hoi mỉm
cười, “Cô nương không cần đáng thương ta, lòng ta sung sướng vô cùng,
này nữa tháng tới chưa bao giờ từng có sung sướng.”Lâm Thanh Uyển
không khỏi ngồi vào nàng mép giường hỏi, “Ngươi kia vị hôn phu nhất
định thực hảo đi?”Bằng không như thế nào có thể làm nàng tâm chêt tuẫn
tinh đâu?Uyển tỷ nhi hơi hoi mỉm cười, đôi mắt lượng đến Lâm Thanh
Uyển mê muội, “Hắn đương nhiên hảo, hắn là trên đời này tốt nhất
người.”Uyển tỷ nhi biết Lâm Thanh Uyển về sau chính là nàng, đại ca đem
nàng lưu lại hơn phân nửa cũng là hy vọng các nàng nhiều ở chung hiểu
biết, để tránh nàng về sau bị người phát hiện.Cho nên nàng trong lòng tuy
ngượng ngùng, lại vẫn là nguyện ý đem nàng cùng Tạ Dật Minh sự nói cho
nàng, hơn nữa nói lên này đó chuyện cũ tới nàng trong lòng thật cao hứng,
giống như tâm mật giống nhau.Đại khái là bởi vì liền phải gả cho người
yêu, Uyển tỷ nhi thực vui vẻ, nói xong chính mình sự còn rất có hứng thú
hỏi Lâm Thanh Uyển, “Lâm cô nương đâu, ngươi nhưng đính hôn?”Xem
Lâm cô nương tuổi tác so nàng đại không ít, hắn là đã thành thân đi?Lâm
Thanh Uyển cười, “Không có, ta không có ngươi vận khí tốt, còn chưa tìm
được ái mộ người.”Uyển tỷ nhi kinh ngạc, “Cô nương xuân xanh bao nhiêu,
trong nhà cũng không lo lắng sao?”“Ta trùng hợp lớn tuổi mười tuổi
trong nhà,” nghĩ đến năm ở bệnh viện tổ phụ, Lâm Thanh Uyển có chút mát
mát nói: “Nhân ta vẫn luôn ở trường học niệm thư, tuổi cũng không lớn,
cho nên trong nhà cũng không vội. Hiện giờ tổ phụ bệnh nặng, hắn đại khái
là có chút nóng này.”Cho nên mới trộm mà liên hệ trước kia chiến hữu,
muốn cho nàng tìm cái quy túc.Uyển tỷ nhi mở to hai mắt nhìn, không thể
tin tưởng nói: “25 còn không lớn sao?”Lâm Thanh Uyển xem nàng ngốc
ngốc bộ dáng, không khỏi buồn cười vuốt nàng đầu nói: “Ở chúng ta nơi đó
là không lớn, qua tuổi mà đứng mới thành thân chỗ nào cũng có. Thả pháp
luật có quy định, pháp định kết hôn tuổi nữ tử là hai mươi tuổi, thượng
không phong hạn, chính là cả đời không thành thân quốc gia cũng sẽ không
quản ngươi.”Uyển tỷ nhi tinh thần chấn động, hâm mộ nói: “Kia đích xác

hảo, không thể so chúng ta nơi này, nữ tử qua mười tám không gả liền phải giao phạt bạc, mươi mây năm trước vẫn là hai mươi tuổi đâu, mây năm trước hàng tới rồi mươi chín, hiện tại lại hàng tới rồi mươi tám.” Nàng tuy rằng có ái mộ người, vội vã gả, nhưng cũng biết nữ tử thành thân vẫn một ít hảo, giống nàng đại ca nguyên bản chính là tướng đem nàng lưu qua 17 tuổi lại xuất giá, vừa vặn xoa luật pháp định thời gian quá. Chỉ có thời gian chiến tranh cùng chiến hậu quốc gia mới có thể đè thấp kết hôn tuổi hạn mức cao nhất, Lâm Thanh Uyển hiện tại đối Đại Lương vẫn là hai mắt một bô đen, nghe vậy không khỏi hỏi, “Đại Lương là có chiến sự, hoặc mới kết thúc chiến sự sao?” Uyển tỷ nhi nghi hoặc nhìn nàng một cái, gật đầu nói: “Đúng vậy, trước hai năm mới vừa cùng Đại Sở đánh một hồi, Đại hoàng tử chết, nghe nói hiện tại sở cảnh vẫn như cũ không xong, Chung tướng quân vẫn luôn bị thúc ở biên quan.” Uyển tỷ nhi dừng một chút, vẫn là nhịn không được tò mò hỏi, “Lâm cô nương như thế nào đoán được Đại Lương có chiến sự?” Lâm Thanh Uyển thở dài, “Xưa nay chỉ có dân cư giảm bớt quá nhiều, quốc gia nhu cầu cấp bách tân sức lao động khi mới có thể đè thấp kết hôn tuổi, ta tướng trừ bỏ hạ thấp kết hôn tuổi ngoại, Đại Lương đối quá hạn không hôn xử phạt cũng tăng thêm đi?” Uyển tỷ nhi trầm mặc một chút, mắt mát gật đầu nói: “Là, trước kia là một năm phạt tiền năm tiền, hiện tại lại là muôn quá hạn không hôn gia đình nhiều giao nhỉ tiền tiền, năm thắt bối cấp một đầu lương.” Lâm Thanh Uyển kinh ngạc, “Này phạt tiền cũng quá nặng chút đi?” Đều vượt qua các đời lịch đại định thuế. “Đúng vậy, cho nên nữ tử tranh nhau sớm gả.” Uyển tỷ nhi nhìn trộm nhìn về phía Lâm Thanh Uyển, cho nên tuổi này cũng chưa gả chồng, cũng không đính hôn cô nương nàng vẫn là lần đầu tiên thấy, thật đúng là hiếm lạ a. “Lâm cô nương vừa rồi nói người vẫn luôn ở thư viện niệm thư?” Uyển tỷ nhi để tránh nàng xấu hổ, vội vàng dời đi đè tài, “Kia xem ra cô nương không chỉ có thông tuệ, cũng xuất từ thư hương nhà, thế nhưng vẫn luôn có thể ở thư viện đọc sách.” Thời đại này muốn đọc sách nhưng khó được thực, không phải có tiền là có thể đọc. Lâm Thanh Uyển biết nàng hiểu làm, liền không khỏi cười nói: “Ở chúng ta nơi đó, chỉ cần không nhiều lăm bông, có nghị lực giả muốn đọc ta nhiều như vậy thư đều có thể làm đến.” Nàng sinh hoạt ở một cái thực tốt thời đại, đọc sách tiêu dùng cũng không nhiều đại, hơn nữa trường học khoách chiêu, muốn thi đậu đại học, thi đậu nghiên cứu sinh, không biết muốn so hiện tại dễ dàng nhiều ít. Nàng là học lịch sử, biết thời cổ muốn ra một cái người đọc sách có bao nhiêu gian nan, có đôi khi cử toàn tộc chi lực, thậm chí là toàn thôn chi lực cũng không nhất định có thể cung ra một cái có công danh người đọc sách tới. Một quyển sách khả năng đều yêu cầu một cái tam khẩu nhà không ăn không uống lao động một năm mới có thể mua nổi. Lâm Thanh Uyển liền cùng nàng nói hạ quốc gia chín năm giáo dục bắt buộc, lại nói chuyện một chút bọn họ cái kia thời đại tình

huống.Uyển tỷ nhi nghe được trong mắt tia sáng kỳ dị liên tục, hai người một người giới thiệu Đại Lương, một người tắc giới thiệu hiện đại, thế nhưng phát hiện các nàng ở nào đó sự thượng nhận tri kinh người tương tự, cho dù bọn họ trung gian cách xa nhau hơn một ngàn năm, hai người đảo nhất thời chỉ hận gặp nhau quá muộn lên.Lâm Thanh Uyển thường thức nhìn Uyển tỷ nhi nói: “Ta giống người lớn như vậy khi mỗi ngày tưởng chính là đọc sách, sáng trưa chiêu muôn ăn chút cái gì, hoặc là cùng đồng học đi chỗ nào chơi, nơi nào có thể tưởng này đó quốc sách dân sinh?”Mỗi ngày tan học về nhà, nàng đều một sự kiện chính là mở ra TV xem phim hoạt hình, mỗi lần cơm nước xong sau tổ phụ điều đài đến Bản Tin Thời Sự khi nàng liền về phòng đi làm bài tập, chờ tác nghiệp làm xong Bản Tin Thời Sự cũng xong rồi.Khi còn nhỏ nàng vì cùng tổ phụ đoạt điều khiển từ xa còn ở trên sô pha đánh quá lăn đâu, có đôi khi vì không cho tổ phụ tìm được điều khiển từ xa, còn cố ý đem điều khiển từ xa ném vào họa lu, họa lu có mấy chục bức họa cuốn, tổ phụ căn bản tim không thấy.....Nếu không phải nàng so nàng nhiều mười năm lịch duyệt, chỉ sợ nàng cái này hiện đại người đều phải xấu hổ với thấy cái này tiêu cô nương.Uyển tỷ nhi rốt cuộc năm tiêu, tuy kiến thức bất phàm, nghe thấy nàng như vậy khen nàng vẫn là có chút tự đắc, “Tạ nhị ca liền nói nếu ta vì nam nhi thân là có thể cùng hắn cùng nhau xuất khoa nhập sĩ, tranh hầu đoạt tướng.”Nói đến vị hôn phu, Uyển tỷ nhi trên mặt biếu tình cứng lại, sắc mặt mang theo chút tái nhợt nói: “Kỳ thật ta biết hắn là ở hóng ta đâu, phong hầu bái tướng nơi nào dễ dàng như vậy? Bất quá là đậu ta vui vẻ, nhưng hắn như vậy hảo, lại còn không có tới kịp hép khoá liền.....”Uyển tỷ nhi căm mô, chịu đựng trong mắt lệ ý nói: “Sớm biết như thế, ta liền không nên gửi ra kia đầu thơ, làm hắn ngàn dặm xa xôi từ Tây Đô trở về, bạch ném này một cái tánh mạng.”Lâm Thanh Uyển nhấp miệng không nói, nàng cũng không biết bọn họ đã xảy ra chuyện gì, nhưng mà nàng cũng không muốn hỏi nàng, để tránh lại một lần xé rách khai nàng trong lòng miệng vết thương, chỉ có thể duỗi tay muốn nắm lấy nàng, để cho nàng một ít cổ vũ, nhưng tay nàng lại trực tiếp xuyên thấu nàng.Uyển tỷ nhi thấy thế hoàn hồn, đổi nàng hơi hoi mỉm cười nói: “Lâm tỷ tỷ không cần lo lắng cho ta, này nửa tháng tới nên khóc ta đều khóc hết.”

Chương 3: Tín nhiệm

Lâm Thanh Uyển ngoognh ngắn đứng ở giường giác, nhìn ra ra vào vào nha đầu cấp Uyển tý nhi thuận khí, rót thuốc, kêu đại phu.....Rõ ràng vừa rồi còn cùng nàng trò chuyện với nhau thật vui, nhưng không hề dấu hiệu nàng liền phun ra một búng máu, sau đó cả người giống như bị trừu sinh khí giống nhau suy bại đi xuống.Xuân Huy Viện bọn hạ nhân hiển nhiên đã tập mãi thành thói quen, nhận thấy được trong phòng động tĩnh sau lập tức vọt vào tới, đâu vào đáy bắt đầu cứu giúp.Bị một lần nữa kéo trở về Từ đại phu sắc mặt cũng bình tĩnh, thuần thực cấp Uyển tý nhi trát mấy châm sau nói: “Tiểu thư không nên phí công, các ngươi đã nhiều ngày chú ý chút, làm nàng nghỉ ngơi nhiều.”Hắn vừa rồi được đến Lâm Giang tối cao chỉ thị, nhất định tận lực làm Uyển tý nhi sống càng dài thời gian.Uyển tý nhi bên người nha đầu Lập Xuân cùng Lập Hạ đã một lần nữa trở lại bên người nàng, nghiêm túc nghe xong Từ đại phu dặn dò sau tò vè nhất định giám sát chặt chẽ tiểu thư.Lâm Thanh Uyển nhìn đôi mắt muôn bế lại không muốn bế Uyển tý nhi, cẩn thận né qua Từ đại phu, cúi người nói: “Ngươi yên tâm, ta nhất định sẽ làm ca ca ngươi nhanh hơn tốc độ, làm ngươi tồn tại gả cho hắn!”Uyển tý nhi ánh mắt lộ ra vui mừng, thỏa mãn khép lại đôi mắt ngủ.Từ đại phu tắc mạo một thân nỗi da gà, cảm thấy một cổ hàn ý mới từ xương cột sống hướng lên trên mạo, hắn thật cẩn thận quay đầu nhìn về phía bên phải hư không, sau đó quay đầu hỏi bên trái Lập Hạ cùng Lập Xuân, “Các ngươi thấy sao, vừa rồi tiểu thư hình như là hướng ta bên cạnh cười một chút.”Lập Hạ trùng mắt, “Từ đại phu ngài nói bậy gì đó đâu, tiểu thư rõ ràng xem chính là ngươi.”Từ đại phu càng hàn, nói lắp nói: “Ngươi, ngươi xác định tiểu thư xem chính là ta sao?”“Đương nhiên!”Lập Xuân tuy có chút do dự, nhưng trước giường chỉ có bọn họ ba người, vừa rồi tiểu thư thật là nhìn về phía Từ đại phu bên kia nhiều một chút, bởi vậy gật đầu nói: “Hắn là nhìn ngài.”Từ đại phu bên tay phải, Lâm Thanh Uyển yên lặng mà nhìn hắn trong chốc lát, duỗi tay ở hắn trước mặt vẫy vẫy, xác nhận hắn không thấy mình sau thở dài nhẹ nhõm một hơi, xoay người hướng ngoài phòng đi đến.Nhưng đứng ở trong viện nàng lại nhớ thời không biết chính mình nên đi chạy đi đâu, ân, vừa rồi bọn họ là từ bên trái tới, vẫn là bên

phải lại đây? Lâm Thanh Uyển đứng ở trong viện trầm tư nửa ngày, thấy Lâm Giang cùng Bạch Ông đều nhớ không nổi tiếp nàng, nàng chỉ có thể yên lặng nhắc chân đi ra sân, nhắm mắt lại tuyển một chút, cuối cùng xoay người tùy ý tuyển một cái lộ liền đi. Lâm Thanh Uyển có chút lạc đường, nhưng nàng là phùng viện liền tiến, đi vào trước chật chẽ nhớ kỹ tới khi phương hướng, tìm không thấy Lâm Giang trở ra, tiếp tục đi phía trước đi, gặp được tường cao liền chuyên biến, không đến một giờ liền đem Lâm phủ bên trong xoay một lần, đương nhiên, cũng tìm được rồi Lâm Giang thư phòng, thuận tiện vây xem Lâm phủ hạ nhân giao lưu một ít nói tin tức. Chờ nàng rốt cuộc tại tiền viện trong thư phòng tìm được Lâm Giang khi đã là một giờ sau, Lâm Thanh Uyển ngồi ở ghế trên, thật dài thở dài nhẹ nhõm một hơi, liền tinh linh hồn đi đường không uổng sức lực, nhưng nàng vẫn là cảm thấy mệt. Bất quá A Phiêu tựa hồ là thu thập tin tức tốt nhất trạng thái, cho nên nàng đối như thế nào an trí nàng khó xử Lâm Giang nói: "Lâm đại nhân, ta cảm thấy tạm thời bay cũng khá tốt, nếu là sinh hồn trạng thái không có di chứng, ta đây liền tạm thời như vậy bay đi." Bạch Ông lập tức nói: "Không có di chứng, Lâm cô nương yên tâm, ta mỗi ngày đều vì ngươi gia cố một phen linh hồn, quay đầu lại ta lại dùng Dưỡng Thần Mộc cho ngươi khắc cái pháp trận, ngươi tùy thân mang theo, không chỉ có sẽ không suy yếu, linh hồn còn sẽ càng thêm cường đại đâu." Hắn nhưng không nghĩ lại cắp Lâm Thanh Uyển tìm một khối tạm thời cư trú thân thể, kia thật đúng là quá phiền toái. Muốn xác hoàn hồn cũng là thực hao phí tài liệu cấp pháp lực hảo đi? Lâm Giang áy náy, dù sao cũng là hắn không có suy xét chu toàn, hắn lấy hồn thể thổi qua ba ngày, thật là các loại không thích ứng. Mà Lâm Thanh Uyển nhìn ra còn muốn như vậy bay mười ngày, ngẫm lại hắn đều thể nàng khó chịu. Hơn nữa hồn thể trạng thái cũng có rất nhiều phiền toái, bởi vì người đều có một ít thói quen, tỷ như ăn cơm, ngủ, tắm gội chờ, mà hồn thể là không cần này đó, nhưng gác ai mười ngày không ăn cơm, không ngủ được, không tắm gội đều sẽ không khoẻ. Người không gặp được vật thật tổng hội làm nhân tâm có một loại không an toàn cảm giác. Bất quá Lâm Giang không có nhiều lời, bởi vì hiện tại trừ bỏ chờ đợi đích xác không có càng tốt biện pháp. Đạt thành chung nhận thức, Lâm Giang liền đối với nàng vỗ tay nói: "Lâm cô nương, tuy nói ta còn có nửa năm thời gian, nhưng Lâm gia sự vụ phức tạp, chỉ sợ ngươi nhất thời tiếp nhận không được, cho nên còn phải từ hiện tại liền bắt đầu chuẩn bị." Lâm Giang trước đó không lâu mới biết được chính mình số tuổi thọ không dài, cơ hồ là mỗi ngày đều đếm nhặt tử quá, khoảng cách hắn tử vong thời gian còn có sáu tháng linh tám ngày, hắn đến nhanh hơn thời gian làm Lâm Thanh Uyển hiểu biết Đại Lương, hiểu biết Lâm gia. Lâm Giang từ án thư bên bối lên một lũy lũy sổ sách, đôi đến thẳng có nửa người cao, đặt ở trên bàn sách trực tiếp đến Lâm Giang cầm. "Này đó đều là Lâm gia quan trọng sản nghiệp,

tuy nói không cần người tự mình quản lý, nhưng người vẫn là được giải một vài.”Lâm Thanh Uyên ngốc ngốc nhìn những cái đó sổ sách, quả nhiên, có thể trao đổi sinh mệnh sinh ý không phải như vậy hảo làm.Lâm Thanh Uyển đứng ở trước bàn nhìn này cao cao sổ sách, hỏi: “Người sau khi chết này đó tài sản ta và người nữ đều có thể kế thừa?”Trung Quốc cổ đại về hộ tuyệt tại thất nữ kế thừa tài sản có rất nhiều hạn chế, có chỉ có thể kế thừa bộ phận tài sản, còn lại phải bị quốc khố tịch thu, còn có còn lại là muốn thu kέch xù thu nhập từ thuế.Hơn nữa tại thất nữ mặc dù là kế thừa tới rồi tài sản, lại đến xuất giá khi cũng rất khó mang đi toàn bộ tài sản, bởi vì tông tộc sẽ ngăn trở, để tránh phụ hệ tài sản xói mòn.Triều đình càng nhiều cũng sẽ thiên hướng thế lực đại tông tộc, nàng không thấy quá Đại Lương luật pháp, không biết về phương diện này kế thừa chế độ, cũng không quen thuộc bên này tình đời.Lâm Giang nghe nàng hỏi, càng là cảm thấy chính mình tìm đúng rồi người, hắng thở dài nói: “Đúng là bởi vậy ta mới yêu cầu người. Ta đồng ý Uyển tỷ nhi gả cho Tạ Dật Minh cũng có một khác tầng tư tâm.”Lâm Giang lấy quá 《Đại Lương pháp lệnh》, trầm giọng nói: “Ta không có nhi tử, cũng không ý quá kế con nối dòng, cho nên chúng ta Lâm gia xem như hộ tuyệt. Các người muốn kế thừa tài sản không khó, tuy nói muốn giao một bút không ít thuế, nhưng kế thừa lúc sau muốn mang đi liền khó khăn, tông tộc sẽ không đáp ứng.”Đây cũng là hắn ở Khuy Thiên Kính nhìn đến “Tương lai” chi nhât, “Ta năm phục nội còn có một chi thân tộc, đến chúng ta này đồng lứa vừa lúc là thứ năm phục, đến Ngọc Tân kia đồng lứa liền xa năm đời, nhưng mà……”“Nhưng mà ta còn sống, bọn họ liền tính là Lâm gia còn tính thân cận thân tộc, có quyền lợi tiếp quản tại thất nữ xuất giá sau phụ hệ tài sản, thậm chí có quyền cùng tông tộc đề nghị từ bọn họ kia chi quá kế con nối dõi, mà ta nêu đã chết, bọn họ càng có thể tìm ra lấy cớ từ Lâm Ngọc Tân trong tay đoạt lấy tài sản quyền quản lý.” Lâm Thanh Uyển chính là làm lịch sử nghiên cứu, loại sự tình này trong lịch sử không cần quá ít.Mà lúc này tông tộc lực lượng hiển nhiên vẫn là rất cường đại, ít nhất có thể ở bọn họ tưởng khi cường thê tuyệt hậu thân tộc quyết định con nối dòng người được chọn.Hiện tại bọn họ không đề cập tới, một là Lâm Giang thế đại, quyền đại, bản nhân chưa từng có thừa tự tử ý tưởng; thứ hai là bọn họ không biết Lâm Giang thân thế trạng huống.Hơn nữa trừ bỏ tông tộc nội, đến từ bên ngoài nguy hiểm cũng không phải ít, rốt cuộc Lâm thị lớn như vậy gia nghiệp liền dừng ở một cái mười một tuổi tiểu nữ hài trong tay, không khác trĩ đồng ôm kim quý thi.“Là!” Lâm Giang nghĩ đến chính mình ở Khuy Thiên Kính nhìn thấy sự, hắng nhắm mắt áp xuống cảm xúc nói: “Vàng bạc đều là vật ngoài thân, ta bỗn ý là làm Ngọc Tân bình an một đời, nếu từ bỏ tài sản có thể làm nàng quá hảo ta là không ngại, cho nên từ Khuy Thiên Kính nhìn đến cái kia tình trạng sau ta từng viết quá tấu chương, muốn đem tài sản một phân thành

hai, một bộ phận giao cho tông tộc, một bộ phận nộp lên cấp triều đình, chỉ cấp Ngọc Tân lưu một ít đồ vật giữ, mấy cái điền trang cửa hàng cặp nàng mẫu thân của hồi môn làm của hồi môn mà thôi, hy vọng triều đình cùng tông tộc xem ở này đó tiền tài phân thượng đối Ngọc Tân nhiều chăm sóc một vài, nhưng mà.....”Lâm Giang nắm chặt nắm tay nói: “Nhưng mà Khuy Thiên Kính ở ta làm này đó bố trí sau suy đoán ra tới kết quả vẫn như cũ không tốt, tuy quá trình có điều bất đồng, nhưng Ngọc Tân vẫn là còn tuổi nhỏ liền chết yếu, bất luận là tông tộc vẫn là triều đình cũng chưa có thể bảo vệ nàng, thậm chí tông tộc cùng trong hoàng thất liền có không ít người lòng nghi ngờ ta trộm cắp Ngọc Tân để lại xa xỉ tài vật.....”Cho dù bọn họ trong lòng cũng cảm thấy không có khả năng, lại vẫn như cũ ôm vạn nhất ý tưởng bức bách Ngọc Tân.Nghĩ đến nữ nhi còn tuổi nhỏ liền bị sài lang hổ vòng, mỗi người đều tưởng từ trên người nàng cắn tiếp theo khẩu thịt tới, nhưng nàng lại cắp không ra bọn họ muốn thịt, liền chỉ có thể đem một cái mệnh cắp lưu lại.Hắn căn cứ Khuy Thiên Kính suy đoán ra quá trình làm rất nhiều an bài, nhưng bất luận như thế nào tránh né, lại đều tránh bất quá nữ nhi cái kia vận mệnh, thật giống như nàng sinh ra chính là chịu khổ giống nhau, mặc kệ hắn làm nhiều ít an bài, nàng cuối cùng đều sẽ bị bên người hổ lang một ngụm một ngụm xé nát nuốt.Quá trình bất đồng, nhưng kết quả tổng hội giống nhau.Nếu không phải Bạch Ông tính ra nữ nhi sinh cơ ở Lâm Thanh Uyển trên người, hắn cũng sẽ không vượt qua thời không ngàn dặm xa xôi đi dì thê tìm nàng.Bạch Ông nói Lâm thị bị thương giới tính kế, có lẽ vẫn là nhân hắn chi cố, vốn dĩ Lâm thị là tất vong kết cục, nhưng đại đạo 50, thiên diễn 49, luôn có một cái biến số chính là thần tiên cũng coi như không đến.Mà hắn muội muội cùng Lâm Thanh Uyển chính là này đạo sinh cơ, quả nhiên, hắn ở Lâm Thanh Uyển chết đột ngột một khắc trước tìm được nàng, cùng nàng đạt thành giao dịch.Nàng tới đây giúp hắn chiêu cố nữ nhi, xử lý gia nghiệp, sự thành sau hắn vì nàng duyên mệnh, cũng làm nàng tổ phụ tiêu rót óm đau.“Cô nương hiện giờ là nữ nhi của ta duy nhất sinh cơ, này đó tài sản liền giao từ người xử lý đi, là lưu là ném toàn bằng người một câu.” Lâm Giang ánh mắt sáng ngời nhìn nàng, từ Khuy Thiên Kính suy đoán ra tới “Tương lai” xem, Lâm thị gia nghiệp đó là nữ nhi bùa đòi mạng, mà trước kia Lâm thị tích lũy hạ thù địch còn lại là đầy tay.Mà này đó tài sản, hắn bất luận là lưu, là đưa, là ném, là hủy, đến cuối cùng đều tránh không được nữ nhi nhân Lâm thị gia nghiệp bi thảm kết cục.Mà đối những cái đó làm đầy tay thù địch hoặc là yong ân phụ nghĩa thân tộc, hắn làm sao không có nghĩ tới ở trước khi chết trước lôi kéo bọn họ cùng chết?Nhưng mà không được, hắn bất quá là một Dương Châu thứ sử, sao có thể làm được điểm này? Đó là làm được, trừ bỏ bọn họ, tổng cũng có người sẽ người trước ngã xuống, người sau tiến lên xuất hiện.Này có lẽ chính là Bạch Ông nói Lâm thị bị hạ nguyên rủa hậu quả.Lâm Giang ở

trầm tư, Lâm Thanh Uyển lại cảm thấy một tòa núi lớn “Phanh” mệt chút tạp tới rồi nàng trên lưng, nhiều như vậy tài sản thế nhưng muốn nàng làm quyết định? Nàng cảm thấy hồn thể lòng bàn tay tựa hồ đồ mồ hôi.Lâm Giang nhìn nàng trịnh trọng nói: “Cô nương không cần do dự, Bạch Ông nói ta có tâm gấp mười lần có lẽ đều không thể so ngươi vô tình một cái chớp mắt, bởi vì ngươi mới là sinh cơ nơi, cho nên ngươi cứ việc làm quyết định. Ta chỉ cần nữ nhi của ta bình an tồn tại là được.” Cho nên tài sản gì đó ngươi hoàn toàn không cần để ý.Lâm Thanh Uyển cảm thấy đây mới là thật thỗ hào, dám đem toàn bộ gia nghiệp đều ném chơi hùng nhẫn!“Ta sẽ xem,” Lâm Thanh Uyển gian nan nói: “Nhưng ta cảm thấy ta phải trước hiểu biết một chút Đại Lương tình huống.”Nàng tổng không thể hai mắt một bối đen liền làm ra quyết định đi, vừa rồi từ Uyển tỷ nhi nơi đó tuy thô thô hiểu biết một chút Đại Lương, nhưng kia đều quá thô thiển, thâm nhập các nàng còn không có cho tới đâu.Lâm Giang nghĩ nghĩ nói: “Kia đã nhiêu ngày ngươi liền đi theo ta bên người đi, có khó hiểu chỗ chỉ lo hỏi ta, ta nhất định biết gì nói hết không nửa lời giấu giếm.”Ngày mai hắn muốn đi Tạ gia, còn muốn đi quan nha, sẽ tiếp xúc đến các gia tộc người cập các cấp quan viên, không có gì so làm nàng tận mắt nhìn thấy đến càng tốt dạy học phương pháp, đến lúc đó hắn lại giải thích một ít là được.

Chương 4: Muru đồ

Tạ gia môn đình thưa thớt, trên cửa lớn treo vải bô trắng, lại liền cái phúng viếng người đều không có, chỉ có mấy cái môn nhân hoặc đứng hoặc ngồi xóm ở cổng lớn nơi đó trông cửa.Rất xa nhìn đến Lâm phủ xe ngựa, có cơ linh môn nhân lập tức làm đồng bạn chạy tới kêu đại quản gia, chính mình mang theo một chúng môn nhân xếp thành hai bài xin đợi.Trong xe ngựa, xuyên thấu qua cửa sổ xe nhìn này hét thay Lâm Giang cùng Lâm Thanh Uyển giải thích nói: “Chúng ta Lâm gia cùng Tạ gia coi như thế giao, Tạ Dật Minh tổ phụ Tạ Hoành ở trong triều vì Tự nông khạnh, này phụ Tạ Duyên vì Trung thư thị lang, Tạ phu nhân xuất từ Hoa Âm Dương thị, là vợ kế.”Lâm Giang nhìn môn đình vắng vẻ Tạ gia đại môn thở dài nói: “Tạ nhị lang còn chưa thành thân, xem như chét non, cho nên trừ bỏ hắn cùng trưởng bạn tốt cặp một ít gia tộc cùng thế hệ con cháu ngoại, cơ hồ không người tới tế điện. Huống chi, hắn té ngựa một chuyện còn có chút ẩn tình.....”Xe ngựa vừa vặn dừng lại, Lâm Giang liền không có nói là cái gì ẩn tình, mà là khom lưng xuống xe, ngẩng đầu nhìn Tạ gia tấm biển.Lâm Thanh Uyển cũng ngẩng đầu đi xem, “Cho nên Tạ nhị lang bị chét oan, mà người không thể vì hắn lấy lại công đạo, cho nên cảm thấy ủy khuất Uyển tỷ nhi?”Lâm Giang thở dài, trước mặt bao người hắn không có trả lời Lâm Thanh Uyển nói, nhưng này thanh thở dài đã đại biểu hết thảy.“Kia người nhà của hắn đâu, bọn họ cũng mặc kệ sao? Vẫn là bất lực?”“Hoạ từ trong nhà, Tạ gia đều làm ra lấy hay bỏ, ta một người ngoài cũng không thể bao biện làm thay.” Lâm Giang thanh âm gần như không thể nghe thấy, nói xong này một câu vén lên áo choàng liền đi lên bậc thang.Tạ gia đại quản gia thực mau chạy chậm nghênh ra tới, khom người nói: “Lâm đại nhân, mau bên trong thỉnh.”Đại quản gia có chút rối rắm, hắn không xác định Lâm Giang có phải hay không tới tìm phiền toái, hắn còn nhớ rõ trước đó không lâu vị đại nhân này cùng nhà mình đại lão gia sǎo một trận, trực tiếp dùng nghiên mực tạt nhà bọn họ lão gia, đến bây giờ bọn họ lão gia cái trán còn bao nhiêu.Lẽ ra hắn đã phúng viếng qua, hôm nay không nên lại đây nha.Nhưng ở Dương Châu hắn lớn nhất, đại quản gia thật đúng là không có can đảm cản hắn, bởi vậy chỉ có thể đem người hướng phòng khách dẫn,

“Lâm đại nhân tới vừa vắn, chúng ta Nhị lão gia cũng đã trở lại, tiểu nhân cái này kêu người đi thỉnh Nhị lão gia.”“Không cần,” Lâm Giang lạnh mặt hướng linh đường đi, cũng không đi theo hắn đi phòng khách, “Đi trước cấp Nhị Lang thượng một nén nhang đi.”Đại quản gia run run môi, vẫn là chỉ có thể đuổi kịp.Xa xa mà, Lâm Thanh Uyển liền nghe được hòa thượng đạo sĩ niệm kinh thanh âm, nàng không khỏi bước chân hơi đốn, nói trên đời này đã có thần tiên quý thần, kia nàng cái này sinh hồn có thể hay không bị những cái đó hòa thượng đạo sĩ cấp nhìn ra tới, sau đó thu?Lâm Giang nhận thấy được nàng tạm dừng, cũng không khỏi dừng lại bước chân, ánh mắt quét về phía nàng, ý bảo nàng chạy nhanh đuổi kịp.Lâm Thanh Uyển thu liêm cảm xúc, nhắm mắt theo đuổi đi theo Lâm Giang hướng trong đi, tính, tốt xấu vị này chính là bầu trời Kim Tiên hạ phàm lịch kiếp, này đó hòa thượng đạo sĩ nếu là thật có thể nhìn đến nàng hoặc thu nàng, không còn có đi theo hắn càng an toàn.Đại quản gia chính cúi đầu tưởng trong chốc lát Lâm đại nhân cùng đại lão gia nếu là lại đánh lên tới, hắn là giúp nhà mình lão gia đâu, vẫn là đi lôi kéo Lâm đại nhân, cho nên cũng không có nhận thấy được dị thường.Linh đường, hòa thượng đạo sĩ chia làm hai phái, đang ở làm hết phận sự làm pháp sự, tuy là hai phái lại lẫn nhau không quấy nhiễu, ngươi làm ngươi, ta làm ta.Mà quan tài phía trước chính phóng một cái đệm hương bồ, một cái phụ nhân chính cả người bạch ngồi ở bên trái hồ ghé thượng, nửa người trên dựa vào quan tài, đờ đẫn nhìn này đó hòa thượng đạo sĩ.Nàng đó là Tạ phu nhân Dương thị.Nghe được tiếng bước chân, nàng mộc mộc quay đầu tới, thấy là Lâm Giang mới xả một chút khói miệng, đỡ Dương ma ma tay nâng thân, “Lâm đại nhân tới.”Thanh âm nghẹn ngào, nếu không phải Lâm Thanh Uyển nhìn đến nàng miệng hình, cơ hồ muốn nghe không ra nàng lời nói.Lâm Giang đổi nàng hơi hơi gật đầu, châm hương xá một cái mới đổi nàng nói: “Tạ phu nhân, Lâm mỗ lần này tới là có chuyện muôn cùng ngươi cùng Tạ thị lang thương nghị.”“Là cho chúng ta hai nhà hôn ước sao?” Dương thị thanh âm trầm thấp nói: “Lâm đại nhân yên tâm, con ta nếu đã chết, kia hai nhà hôn ước tự nhiên không tính.....”“Tạ phu nhân nhiều lo lắng, Lâm mỗ là vì hôn ước mà đến, lại không phải muốn hủy bỏ hôn ước.”Dương thị ngây người, nhất thời không phản ứng lại đây, nhưng thật ra nàng bên cạnh Dương ma ma ánh mắt sáng lên, thấy phu nhân ngốc ngốc lăng lăng, bất chấp dĩ hạ phạm thượng, vội vàng kháp nàng một phen.Dương thị nháy mắt hoàn hồn, nàng run rẩy môi nói: “Ngươi, ngươi là muốn cho Uyển tỷ nhi gả cho Nhị Lang?”Thấy Lâm Giang gật đầu, nàng trong lòng lại là kích động lại là rối rắm, vô ý thức nói: “Này như thế nào hảo, này sao lại có thể, chẳng phải là quá mức ủy khuất Uyển tỷ nhi.....”Gả cho nàng nhi tử, mặc dù nàng về sau không tuân thủ, kia cũng là tái giá.Tái giá cùng sơ gả chính là không giống nhau, bọn họ hai nhà chỉ gian chỉ là đính hôn mà thôi.“Lâm mỗ lại là

có yêu cầu.” Dương thị hoàn hồn, nắm chặt Dương ma ma tay xoay người, “Đại nhân, chúng ta đổi cái địa phương nói chuyện đi.” Linh đường rốt cuộc không phải nói sự địa phương.Lâm Giang hơi hoi gật đầu, đi theo Dương thị đi nhà kề nói chuyện, nàng thật sự là quá nóng vội, cơ hồ là một khắc cũng chờ không được, tự nhiên sẽ không chạy đến thật xa phòng khách đi nói.Mà đi theo bọn họ phía sau đại quản gia lại là toát ra một thân mồ hôi lạnh, thấy Lâm Giang đi theo phu nhân đi rồi, lại không dám chậm trễ, vội vàng triều hậu viện chạy tới.Việc này đến chạy nhanh thông tri đại lão gia a! Dương ma ma hiển nhiên cũng biết Lâm Giang muôn cùng phu nhân nói nhất định là cơ mật, bằng không cũng sẽ không ở lão gia trước khi đến liền đưa ra việc này.Phải biết rằng Lâm Giang là có tiếng đau nữ nhi đau muội muội, cho nên ở Nhị Lang sự phát sinh sau, chỉ có Lâm Giang một người đánh tới cửa tới, cơ hồ là không màng hai nhà tình nghĩa cập lúc sau ích lợi trực tiếp lấy nghiên mực tạp lão gia.Cho nên Dương ma ma đem Dương thị đỡ đến nhà kề liền thủ tới rồi cửa, không cho bất luận kẻ nào tiếp cận.Lâm Giang cũng không có đắn đo, mà là đi thẳng vào vấn đề nói: “Uyển tỷ nhi tuy cùng Nhị Lang bái đường thành thân, lại không được tiến Tạ gia, hôn sau nàng muôn quy tông, thả Tạ gia không nỡ đánh nhiều nàng sinh hoạt.” Tương đương với nàng muôn chính mình ở nhà mẹ đẻ goá chồng trước khi cưới.Dương thị đương nhiên không có ý kiến, nhi tử thành thân cùng không thành thân là có rất lớn khác nhau.Bởi vì Nhị Lang không thành thân, cho nên xem như chết non, theo lý chỉ cần quàn ba ngày liền phải hạ táng, là nàng theo lý cố gắng, buộc Tạ gia nhất định phải đình mẫn 49 ngày.Bởi vì hắn không thành thân, cho nên hắn liền phần mộ tổ tiên đều không thể nhập, chỉ có thể ở phần mộ tổ tiên bên cạnh tìm khói địa chôn, kỳ vọng hậu đại con cháu có thể nhớ rõ hắn cái này tiểu thúc thúc, cho hắn chút hương khói.Nhưng thành thân liền không giống nhau, hắn có thể vùi vào phần mộ tổ tiên, liền tính Đại Lang bên kia theo chân bọn họ lại nhiều mâu thuẫn, mỗi năm thanh minh hắn con cháu đều đến cho hắn tảo mộ dâng hương.Liền tính không quá tận tâm, cũng ít không được hắn ăn mặc.Chỉ cần Tạ gia không vong, hương khói liền không ngừng.Chính là Lâm Giang đồ cái gì đâu?Lâm Giang đồ cái gì? Hắn đồ bất quá là viên muội muội nguyện vọng, bất quá là một cái có thể làm Lâm Thanh Uyển lâu dài lưu tại Lâm gia lấy cớ, làm Lâm thị tông tộc căm không thượng nàng hôn sự.Chính là này đó hắn đều không thể nói cho Dương thị, cho nên hắn cấp ra lấy cớ là, “Đây là Uyển tỷ nhi kiên trì, thả ta cũng có một chuyện cầu Tạ phu nhân, hy vọng tương lai phu nhân có thể nhiều chiếu cố một chút xá muội.” Dương thị trong lòng nhảy dựng, ngẩng đầu nghiêm túc nhìn về phía Lâm Giang, lúc này mới phát hiện hắn sắc mặt tái nhợt, lại là trầm kha chi tướng.Lâm Giang bình tĩnh nhìn lại nàng, ý có điều chỉ nói: “Còn thỉnh phu nhân thành toàn.” Dương thị lòng có sở giác, nghĩ đến nàng Nhị Lang, trong

mắt hiện lên tàn nhẫn, gật đầu nói: “Lâm đại nhân yên tâm, Uyển tỷ nhi là con dâu ta, ta không đau nàng đau ai đâu?”“Lão gia ngài đã tới!” Cửa vang lên Dương ma ma cố ý kéo lớn lên thanh âm, Lâm Giang cùng Dương thị liếc nhau, đều ở ghế trên ngồi xong nhìn về phía cửa.Mới đi vào viện môn Tạ Duyên lạnh lùng mà nhìn thoáng qua Dương ma ma, gật đầu sau bước đi tiến lên.Bởi vì nam nữ có khác, tuy rằng Dương ma ma là đứng ở cửa, nhưng môn lại là mở ra, Lâm Giang cùng Dương thị trời quang trăng sáng ngồi ở ghế trên, thấy Tạ Duyên tiến vào, Lâm Giang chỉ là ngồi ở ghế trên đối hàn hơi hơi gật đầu, “Tạ thị lang.”Lâm Thanh Uyển từ Tạ Duyên vào cửa sau liền nhìn chằm chằm vào hàn, thấy hàn cũng không giống như là hoa mắt ù tai người, như thế nào khiến cho trong nhà huynh đệ tranh chấp, còn trực tiếp chết người đâu?Tạ Duyên nhìn thoáng qua Dương thi, đối Lâm Giang mỉm cười nói: “Lâm đại nhân hôm nay như thế nào có rảnh tới ta Tạ phủ?”“Đúng là có một kiện chuyện quan trọng.....” Đối Tạ Duyên, Lâm Giang thái độ đại biến, tuy nhìn vẫn là cái kia ôn nhuận quân tử, quanh thân lại muôn xa cách đến nhiều.Lâm Thanh Uyển đứng ở hàn bên cạnh người yên lặng mà nhìn hàn cùng Tạ thị phu thê giao tiếp, chậm rãi cân nhắc lại đây.Lâm thi cùng Tạ thi chỉ có thể là coi như thê giao, nhưng Lâm thi cùng Dương thi tắc càng thêm thân mật, mà lúc trước Uyển tỷ nhi cùng Tạ nhị lang hôn sự cũng là Lâm Giang trước cùng Dương thi phụ thân Dương Nghi nói tốt.Tạ gia đối việc hôn nhân này thực vừa lòng, nhưng đó là ở Tạ nhị lang còn sống thời điểm, hiện tại Tạ nhị lang đã chết.Luôn luôn yêu thương muội muội Lâm Giang thế nhưng bỏ được làm hàn muội muội goá chồng trước khi cưới, này quả thực quá làm Tạ Duyên kinh ngạc, kinh ngạc qua đi chính là cảnh giác.Hay là Lâm Giang có cái gì mưu tính, lúc này đang âm thầm bối rối không thành?Phải biết rằng Lâm Giang chính là ít có tuệ danh, còn tuổi nhỏ liền nổi danh Giang Chiết vùng thiên tài, triều đình thế gia công nhận tiểu diện hổ, Tạ Duyên mới sẽ không tin tưởng hàn cái gọi là hai tiểu nhi cảm tình thâm đốc, Uyển tỷ nhi rẽ tình đậm sâu, không muốn tái giá linh tinh lấy cớ.Chính là, hai tiểu hài tử hôn sự hàn hiển nhiên không thể làm chủ, nhìn cơ hồ lâm vào điên cuồng thê tử, hàn liền biết muôn ngăn cản việc hôn nhân này rất khó, hơn nữa không nói thê tử, chính là hàn cũng thực tâm động a.Nhị Lang là hàn nhất đặc ý nhi tử, hàn chết non hàn như thế nào sẽ không đau lòng? Có thể làm hàn táng tiền phần mộ tổ tiên cái này dù hoặc quá lớn, lại còn có thể cùng Lâm thi liên hôn, Lâm Giang không hổ là tiểu diện hổ, vừa lúc lấy ở hàn cùng Dương thi bảy tac.Quan trọng nhất chính là Dương thi là trăm phần trăm tán đồng, mà Tạ thi lúc này cần thiết đối với Dương thi thoái nhượng, bằng không.....Nghĩ đến Đại Lang, Tạ Duyên chỉ có thể áp xuống kia khâu khí, miễn cưỡng đồng ý cử hành hôn lễ, nhưng hàn đối Lâm Giang này cử dụng ý lại rất to mò, hàn thật không thể lý giải Lâm Giang vì sao phải làm Uyển tỷ nhi gả lại

đây.“Này hôn sự hay là nên ở Nhị Lang đưa tang trước làm tốt,” Lâm Giang thấy bọn họ ý kiến đạt thành nhất trí, liền cười nhạt nói: “Nghi sờm không nên muộn, hơn nữa cũng không thật lớn làm, không bằng liền định ở ba ngày sau đi.”Tạ Duyên cùng Dương thị đều là sững sốt, Tạ Duyên kinh ngạc nói: “Này cũng quá nóng nảy đi?”Dương thị vốn dĩ cũng cấp, nhưng lại cấp cũng đến thận trọng một chút, tổng không thể càng ủy khuất Uyển tỷ nhi.Nhưng Lâm Giang lo lắng Uyển tỷ nhi thân thể, sợ thời gian kéo đến quá dài nàng chờ không kịp, tự nhiên muốn đem thời gian hướng gần chỗ dịch.Hai bên cò kè mặc cả một phen, cuối cùng đem thời gian định ở 5 ngày sau.

Chương 5: Uyển tỷ nhi

Lâm Tạ hai phủ tú nương không ngừng đẩy nhanh tốc độ, hợp lực ở trong vòng 5 ngày làm tốt một kiện áo cưới, Lâm ma ma mang theo Lập Xuân cùng Lập Hạ nửa ôm nửa đỡ cấp Uyển tỷ nhi mặc vào áo cưới, tiến đến đưa sinh lễ Dương ma ma thấy Uyển tỷ nhi bệnh thành như vậy, lập tức hoảng sợ.Uyển tỷ nhi đôi mắt sáng ngời, hai má đỏ bừng, nhìn rất có tinh thần, nhưng nàng tay chân một chút sức lực cũng không có, mà ngay cả trạm đều đứng không vững, này quả thực chính là hồi quang phản chiêu a.Dương ma ma run sợ, nhớ tới hai mươi ngày trước Uyển tỷ nhi ở Tạ phủ hộc máu hôn mê tình cảnh, nàng đè xuống trong mắt lệ ý, tiến lên đỡ lấy nàng nói: “Lâm cô nương, phu nhân để cho ta tới nhìn xem ngươi.”Uyển tỷ nhi bình tĩnh nhìn Dương ma ma nửa ngày, nửa ngày sau mới nhận ra nàng tới, nàng hơi hơi mỉm cười nói: “Như thế nào là ma ma tới, ta còn tưởng rằng là Chung ma ma tới đâu.”Chung ma ma là Tạ Dật Minh bà vú.Nàng cúi đầu thận thùng nói: “Tạ nhị ca ở phía trước sao?”Đại gia bị nàng này vừa hỏi làm cho ngẩn ra, Lâm ma ma trước hết phục hồi tinh thần lại, rung rung gật đầu nói: “Ở phía trước, ở phía trước,”nàng cõng cười nói: “Ở phía trước bái kiến lão gia đâu.”Dương ma ma ẩn ẩn đoán được Lâm lão gia vì cái gì đồng ý hai nhà hôn sự, Lâm cô nương nàng chỉ sợ cũng là thời gian vô nhiều.....“Kia nhưng đến đi dặn dò một tiếng, đừng làm cho bọn họ uống quá nhiều rượu, miễn cho đau đầu.”Uyển tỷ nhi nhẹ giọng dặn dò nói.“Ai!”Dương ma ma cúi đầu đồng ý.Lâm ma ma đem đổi hảo áo cưới Uyển tỷ nhi đỡ đến trên giường nằm xuống, hống nàng nói: “Tiểu thư, ngài nằm nằm, dưỡng hảo tinh thần, đợi cho giờ lành nô tỳ lại kêu ngài.”Tất cả mọi người miễn cưỡng cười vui, không dám ở Uyển tỷ nhi trước mặt lộ ra một định điểm thương tâm, chỉ có Lâm Thanh Uyển một người đứng ở phòng giác nơi đó nhìn, rơi lệ đầy mặt.....Nàng này năm ngày đi theo Lâm Giang thấy rất nhiều người, trong đó tiếp xúc nhiều nhất trừ bỏ quan nha những cái đó quan viên, đó là Tạ gia những người đó.Nàng không có gặp qua Tạ nhị lang, nhưng chỉ từ nàng nghe được những lời này đó tới xem, đó là một cái tài hoa xuất chúng, trong sáng thoái mái nam hài, năm nay cũng bất quá mười sáu tuổi mà thôi, đúng là nhất bùa bãi niên hoa.Hắn cùng Uyển tỷ nhi

thanh mai trúc mã, chín tuổi thời điểm liền định ra việc hôn nhân, lẩn nhau tương thân tương ái, dù chưa thành thân, lại sớm đã rẽ tình đâm sâu. Toàn bộ Dương Châu thành người đều biết này đổi tiểu nhi nữ cảm tình thâm đốc. Cho nên ở Uyển tỷ nhi ngẫu nhiên cảm phong hàn, viết thơ dao gửi cấp xa ở đô thành hắn khi, Tạ nhị lang liền hao hết tâm tư tìm cái láy cớ cùng Thái Học xin nghỉ chạy về Dương Châu. Chờ hắn trở lại Dương Châu khi, Uyển tỷ nhi bệnh sớm又好, nhưng vợ chồng son vẫn là vô cùng cao hứng du xuân dạo phố. Lâm Giang tuy cảm thấy hai cái tiểu hài tử hồ nháo, nhưng tương lai em rẽ đổi hắn muội muội như thế coi trọng, hắn vẫn là thực vừa lòng, cho nên liền không có trách tội. Mà Tạ phu nhân mừng rõ nhi tử về nhà bồi chính mình, cũng không trách cứ hắn, thậm chí đều không đề cập tới làm hắn trở về đọc sách sự, tùy ý hắn ở Dương Châu dừng lại. Tạ nhị lang ở Dương Châu bằng hữu không ít, cho nên đâu mấy ngày bồi xong mẫu thân cùng tương lai tức phụ, lại nghe một chút tương lai đại cữu ca huấn thị sau hắn liền vô cùng cao hứng mà cười ngựa theo chân bọn họ săn thú đi. Nói là săn thú, kỳ thật cũng bất quá là đạp thanh, bởi vì mùa xuân giống nhau là không săn thú, đại gia cũng liền cầm cung tiễn trang trang bộ dáng. Ai biết này vừa đi hắn liền không còn có trở về, luôn luôn ôn thuận tọa ky đột nhiên phát cuồng, mang theo hắn vọt vào trong rừng rậm, hắn phản ứng không kịp, một chút từ trên ngựa ngã hạ, đầu trực tiếp liền đánh vào trên một cục đá lớn..... Mười sáu tuổi thiêng niên liền như vậy không có, nhưng chuyện này trung chét không ngừng là hắn. Lâm Thanh Uyển nhìn trọn tròn mắt xem màn Uyển tỷ nhi, nàng hiển nhiên tâm tình thực hảo, khoe miệng hơi hơi kiều, vẻ mặt chờ mong. Chính là nàng biết, nàng sinh mệnh cũng sắp tan mây. Từ Tạ Dật Minh xảy ra chuyện đến bây giờ bất quá hai mươi ngày mà thôi. Uyển tỷ nhi đem Tạ Dật Minh chết ôm ở trên người mình, cảm thấy nếu không phải nàng viết thơ gửi cho hắn, hắn cũng sẽ không trở về, hắn không trở lại cũng sẽ không mắc mưu của người ta, tặng không tánh mạng. Thiên hán đã chết nàng còn không thể thế hán lấy lại công đạo, làm hại người của hắn được đến ứng có trùng phạt. Uyển tỷ nhi liền tại đây loại thương tâm tuyệt vọng rồi lại tự trách cảm xúc trung đem chính mình bức tới rồi tuyệt cảnh. Tuy rằng chỉ ngắn ngủn ở chung năm ngày, nhưng Lâm Thanh Uyển thực thích cái này cùng chính mình trùng tên trùng họ nữ hài, hy vọng nàng có thể được đến hạnh phúc. Bởi vì điểm này hy vọng, Lâm Thanh Uyển không có đi phía trước đi, không có làm Uyển tỷ nhi nhìn đến nàng, để tránh đánh nát nàng mộng đẹp. Bạch Ông đột nhiên xuất hiện ở bên người nàng, thấy nàng súc ở cái này trong một góc, không khỏi thở dài nói: "Liền tính ngươi không cho nàng nhìn đến, chờ tới rồi Tạ gia nàng cũng sẽ phục hồi tinh thần lại." Lâm Thanh Uyển nhìn giùng phương hướng hướng thấp thấp nói: "Có thể làm nàng nhiều hạnh phúc trong chốc lát cũng là tốt." Bạch Ông không quá có thể lý giải này đó phàm nhân ý

tưởng, lắc lắc đầu nói: “Đến phía trước đi thôi, thượng tiên muôn cho người thấy vài người.” Lâm Giang đang ở tiếp đón khách nhân, hắn muội muội gả cho một cái người chết, thật sự không tính là một chuyện tốt, bởi vậy cũng không có đại làm yến hội, chỉ có mấy cái cùng hắn tương đối thân mật bằng hữu cùng đồng liêu tâm phúc tiến đến. Đại gia hiền nhiên đối Lâm Giang quyết định này rất là không hiểu, cho nên trong đại sảnh một mảnh túc mục, không thấy một chút vui mừng. Lâm Thanh Uyển đi theo Bạch Ông bay tới Lâm Giang bên người, giương mắt đánh giá ngoài ở hạ đầu vài người, một cái là Thứ sử phủ biệt giá Lưu Phái, một cái là Quan sát phó sứ Tôn Hòe, này hai người nàng trước hai ngày đi theo Lâm Giang đi nha môn xử lý công vụ thường xuyên thấy, biết bọn họ đều là Lâm Giang phó thủ, thả đều là Lâm Giang tâm phúc. Mà mặt khác hai người Lâm Thanh Uyển cũng không nhận thức. Lâm Giang cũng biết nàng không quen biết, cho nên ánh mắt ở đảo qua Bạch Ông sau liền chủ yếu cùng bọn họ nói chuyện, làm Lâm Thanh Uyển nhận thức bọn họ thâm một ít. Bạch Ông ở một bên giải thích, “Kia một thân áo bào trắng, phiêu dật tiêu sái mỹ nam tử kêu Vương Tân, xuất từ Thái Nguyên Vương thi, vẫn là dòng chính đâu, cùng thượng tiên là chí giao hảo hữu.” “Kia một cái sắc mặt trầm túc kêu Lăng Vân, từng là thượng tiên cùng trường, hiện tại phủ học trung đương tiến sĩ.” Lăng Vân cùng Vương Tân đều là hôm nay mới được đến tin tức tới rồi, có rất nhiều nói muôn hỏi Lâm Giang, nhưng Lưu Phái cùng Tôn Hòe ở chỗ này, bọn họ chi gian không thân, có chút lời nói liền không tiện mở miệng. Vương Tân còn bã, còn có thể cười tím ứng phó, Lăng Vân lại là xụ mặt, liền câu nói đều không nghĩ nói. Lâm Giang thấy bã, thở dài một tiếng, quay đầu đối Lưu Phái cùng Tôn Hòe nói: “Các ngươi bụng cũng đói bụng đi, không bằng trước đi xuống dùng cơm.” Lưu Phái cùng Tôn Hòe liếc nhau, biết thượng quan khẳng định có lời nói muốn cùng bạn tốt nói, không khỏi cười đứng dậy nói: “Kia hạ quan chờ liền trước đi xuống dùng cơm, đợi cho giờ lành lại đến cấp Lâm công chúc mừng.” Lâm Giang cười gật đầu, làm người lãnh bọn họ đi xuống dùng cơm. Đám người vừa đi, Lăng Vân sắc mặt lạnh hơn, Vương Tân nhìn xem hai bên bạn tốt, không khỏi thở dài một tiếng nói: “Hạo Vũ, ngươi đây là tội gì a. Uyển tỷ nhi bất quá đậu khấu niên hoa, lại đại khâm ngao một ngao cũng liền đi qua, hiện tại ngươi làm nàng gả đến Tạ gia, vạn nhất tương lai nàng hối hận……” Lâm Giang lắc đầu, chống thân mình đứng dậy, cấp hai người trịnh trọng hành lễ nói: “Mệt các ngươi lo lắng.” Hắn cũng không có để làm cho bọn họ chiếu cố nhà mình nữ nhi nói, bởi vì từ Khuy Thiên Kính trung biết, bọn họ hai người một cái chết ở hắn nữ nhi trước, một cái tắc tâm sự thất bại, đừng nói giúp nhà mình nữ nhi, chính mình đều hộ không được. Lâm Giang thở dài một tiếng, hắn cũng là có thể trước khi chết nhắc nhở bọn họ một ít, hy vọng bọn họ có thể bước qua bọn họ khâm. Thấy Lâm Giang sắc mặt tái nhợt, rồi lại thần sắc kiên

định, hai người không khỏi liếc nhau. Lâm Giang có bao nhiêu yêu thương chính mình muội muội bọn họ là biết đến.Bởi vì Lâm gia con nối dõi đơn bạc, này một thế hệ bọn họ có thể nhiều ra một cái nữ nhi tới đặc biệt trân quý, huống chi bọn họ hai anh em số tuổi còn kém như vậy đại, Lâm Giang cơ hồ là đem muội muội đương nữ nhi dưỡng.Nếu ngay từ đầu bọn họ còn lo lắng Lâm Giang là cố kỵ mặt khác mới không thể không lợi dụng Uyển tỷ nhi hôn sự, lúc này lại xem ngược lại như là hàn cam tâm tình nguyện giống nhau.Hai người đang muôn thâm hỏi, Lâm quản gia đã từ bên ngoài bước nhanh tiến vào bẩm: “Lão gia, Tạ gia kiệu hoa tới rồi.”Vương Tân cùng Lăng Vân lập tức đi theo đứng dậy nói: “Uyển tỷ nhi cũng là chúng ta nhìn lớn lên, nàng xuất giá chúng ta tổng muôn thêm trang, chúng ta cùng ngươi cùng đi đi.”Lâm Giang nhìn bọn họ liếc mắt một cái, hơi hơi gật đầu, đi đầu hướng Xuân Huy Viện đi.Lâm ma ma cùng Dương ma ma đã sớm đem Uyển tỷ nhi nâng dậy tới ở mép giường ngồi xong, Tạ gia phái tới bà mối cung kính đứng ở một bên, cũng không dám lỗ mãng, hôn sự này nói khó nghe chút chính là âm hôn, hơn nữa xem Lâm tiểu thư bộ dáng, cũng như là không sống được bao lâu bộ dáng.Thật sự không có không khí vui mừng đáng nói, nàng nào dám nói chúc mừng nói?Theo vào tới Lăng Vân cùng Vương Tân cũng thấy được chỉ có thể dựa ở Lâm ma ma trên người Uyển tỷ nhi, hai người toàn thông chút y thuật, không cần bắt mạch, chỉ xem nàng cả người vô lực dựa vào Lâm ma ma trên người, lại sắc mặt đỏ bừng bộ dáng liền biết nàng nếu không hảo.Hai người sắc mặt khẽ biến, chưa lập gia đình nam nữ đã thành vì chết non, là không thể táng tiền phần mộ tổ tiên, hưởng thụ không đến đời sau hương khói.Tạ Dật Minh còn như thế, huống chi Uyển tỷ nhi?Nếu như thế, không bằng làm cho bọn họ thành hôn, về sau hai người ít nhất còn có thể hưởng thụ đến hương khói.Hai người ý tưởng hiên nhiên cùng Dương ma ma Lâm ma ma giống nhau, đều cho rằng Lâm Giang là cảm thấy tiểu thư sống không nổi nữa mới đề nghị hôn sự này.Lâm Giang tiến lên nhìn muội muội, Uyển tỷ nhi ngẩng đầu đối hàn hơi hơi mỉm cười, ánh mắt đảo qua hàn phía sau Vương Tân cùng Lăng Vân, không có nhìn đến nàng muôn nhìn đến người, không khỏi nhăn nhí nhè hỏi, “Tạ nhị ca đâu?”Lâm Giang sững sốt, Lâm ma ma ôm Uyển tỷ nhi hướng hàn khẽ lắc đầu, Lâm Giang liền từ Lập Xuân trong tay lấy khăn voan đắp, cười cười nói: “Nha đầu ngốc, hàn là tân lang, tự nhiên là ở Tạ gia. Tới, ca ca bối ngươi đi ra ngoài.”Uyển tỷ nhi trong mắt hiện lên mê mang, Lâm Giang đã đem khăn voan cho nàng đắp lên, ngồi xóm xuống đem nàng công lên tới.Uyển tỷ nhi ghé vào huynh trưởng trên lưng, cảm thụ được từ trên người hàn truyền đến độ ấm, nàng vẫn luôn hồn độn đại não chậm rãi tỉnh táo lại.....“Ca ca, Lâm tỷ tỷ đâu?” Uyển tỷ nhi nhẹ giọng hỏi: “Ta dường như thật lâu thật lâu không nhìn thấy nàng.”Lâm Giang bước chân hơi đốn, sau đó dường như không có việc gì công nàng đi ra

ngoài, thấp giọng nói: “Nàng liền đi theo chúng ta bên người, chính nhìn chúng ta đâu.”“Làm nàng đi theo ta, nếu là, nếu là..... Khiến cho nàng thay thế ta.”Lâm Giang gần như không thể nghe thấy “Ân” một tiếng, Uyển tỷ nhi lại rõ ràng nghe được, nàng an tâm dựa vào Lâm Giang trên lưng, cảm giác được chính mình bị mềm nhẹ bỏ vào kiệu hoa.

Chương 6: Thay thế

Tạ phủ vẫn như cũ treo bạch đèn lồng, nhưng cũng treo lên vải đỏ, cùng Lâm gia giống nhau, Ta gia thỉnh khách nhân cũng không nhiều, trừ bỏ bọn họ người trong nhà cũng chỉ có Tạ Dật Minh mấy cái cùng trường chạy tới.Cùng tầm thường hôn lễ không giống nhau, Lâm Giang tự mình đem Uyển tỷ nhi đưa đến Tạ phủ, còn đem nàng bối tiền Tạ phủ, Tạ phu nhân đã trước tiên biết Uyển tỷ nhi thân thể trạng huống, nghênh ra chính sảnh, thấy Lâm Giang cõng Uyển tỷ nhi, ngực không khỏi thư ra một hơi.Tạ Duyên suy nghĩ buông, cũng vẻ mặt là cười nhìn Lâm Giang cùng Uyển Nhi.Nhìn đến Uyển tỷ nhi ngay cả đều đứng không vững, hắn cũng đã hiểu được, Lâm Giang sở đồ chỉ sợ vẫn là cùng Dương thị giống nhau, bất quá là mong đợi hai đứa nhỏ dưới suối vàng có cái bạn nhi, có thể hưởng đời sau hương khói.Lâm Giang nhẹ nhàng mà đem Uyển tỷ nhi phóng tới trên mặt đất, làm bà mối cùng Lâm ma ma đỡ lấy nàng, mới 6 tuổi Tạ thập nhị phủng Tạ nhị bài vị tiến lên, nhẹ nhàng giao cho Uyển tỷ nhi.Uyển tỷ nhi ngay cả đều đứng không vững, lại gắt gao mà ôm bài vị.Một bên Tạ Dật Dương nhấp nháp miệng, quét Tạ thập nhị liếc mắt một cái sau cúi đầu nhìn mũi chân, Tạ nhị đã chết, hắn cười vợ, theo lý hắn là từ hắn cái này ruột thịt huynh trưởng thay bái đường, nhưng Dương thị.....Hiện từ Tạ thập nhị phủng bài vị tiến lên, đại gia thấy không có việc gì đều phải giáo ra ba phần sự tới.Lý thi âm thầm lôi kéo trọng phu ống tay áo, ý bảo hắn cẩn thận chút, hiện tại Dương thị hùng hổ doạ người, bọn họ nếu là còn lộ ra bất mãn, không phải đưa tới cửa nhược điểm sao?Uyển tỷ nhi mặc kệ người khác như thế nào tưởng, nàng một lòng chỉ ở trong tay bài vị thượng, gắt gao ôm bài vị, về phía trước dịch hai bước, sau đó ở Lâm ma ma nâng hạ chậm rãi cùng ngồi ở mặt trên Tạ Duyên cùng Dương thị hành lễ, hai người toàn cùng kêu lên ứng hảo, nhân sơ nàng thân thể suy yếu không chịu nổi, đang muốn gọi người đem nàng đỡ đi xuống, ai biết nàng lại chuyển cái thân cấp ngồi ở một bên Lâm Giang quỳ xuống.Lâm Giang vội duỗi tay muốn đỡ nàng, Uyển tỷ nhi cũng đã khom lưng khai một cái đầu, thấp giọng nói: “Huynh trưởng, Uyển tỷ nhi bất hiếu, đợi cho ngầm lại hướng liệt tổ liệt tông thỉnh tội.”Lâm Giang vội đem nàng kéo tới, lại phát hiện nàng lòng bàn tay lạnh

băng, thế nhưng một chút nhiệt khí cũng đã không có, hắn không khỏi trong lòng chán đống, nửa ôm nàng nhìn về phía ẩn ở nàng phía sau Lâm Thanh Uyển cùng Bạch Ông.Bạch Ông thở dài một tiếng, đôi hàn khẽ lắc đầu, cảm xúc như vậy thay đổi rất nhanh, quả thực chính là ở tiêu hao quá mức sinh mệnh, hơn nữa hôm nay mệt nhọc, nàng căn bản kiên trì không được bao lâu.Lâm Giang thấy thế, lập tức cúi người bế lên Uyển tỷ nhi, đối thương đầu Tạ Duyên cùng Dương thị nói: “Lẽ đã tất, ta đây liền mang nàng trở về.”“Lâm đại nhân,” Tạ phu nhân vội vàng đứng dậy nói: “Khiến cho nàng lưu tại nơi này đi, nàng hiện tại cũng là chúng ta Tạ gia con dâu.”“Không cần, trong nhà nổi danh y ở, có lẽ còn nhung một cứu.” Dứt lời ôm Uyển tỷ nhi liền sải bước hướng ra phía ngoài.Tạ phu nhân vội vàng đuổi theo đi, Tạ Duyên ngăn lại nàng nói: “Ngươi đi làm gì, phía trước nói việc hôn nhân này khi không phải nói tốt sao, nàng là muôn quy tông thủ tiết, hắn muôn mang đi nàng thiên kinh địa nghĩa.”Đã bái đường, hôn thư cũng trao đổi, này hôn sự liền tính thành, xem Uyển tỷ nhi như vậy chỉ sợ sống không quá đêm nay, đem người cường lưu lại nơi này không phải không duyên có đắc tội Lâm Giang sao?Tạ phu nhân một tay đem hắn ném ra, mắng nói: “Cho rằng ai đều cùng ngươi dường như? Nàng là con dâu ta, nàng sinh bệnh, chẳng lẽ ta không nên đi xem nàng?”Dứt lời cũng mặc kệ trong phủ người, đỡ Dương ma ma liền đuổi theo Lâm Giang, đoàn người lại mênh mông cuồn cuộn hồi Lâm phủ.Chờ Lâm Giang đem Uyển tỷ nhi phóng tới nàng trên giường khi, nàng đã thở ra thì nhiều mà hít vào thì ít, một đôi mắt trung toàn là mờ mịt, giống như mới sinh trẻ con ngốc ngốc nhìn đại gia.Lâm ma ma vừa thấy bộ dáng này liền biết không hảo, che lại khăn khóc ròng nói, “Lão già, nô tỳ này liền đi chuẩn bị.”Lâm Giang cũng không có ngăn đón, chỉ là hòng một đôi mắt nhìn Uyển tỷ nhi.Tạ phu nhân thấy thế cũng không khỏi bung kín miệng, dựa vào Dương ma ma trên vai khóc đến nói không ra lời, vì cái gì hảo hài tử mệnh đều không dài?Uyển tỷ nhi ánh mắt chậm rãi dừng ở Lâm Thanh Uyển trên người, Lâm Thanh Uyển hàm chứa nước mắt tiến lên hai bước, chậm rãi ngồi xổm nàng trước giường.Uyển tỷ nhi gần như không thể nghe thấy nói nhỏ nói: “Lâm tỷ tỷ, ta cầu ngươi một sự kiện.”“Ngươi nói.”“Đối đãi ngươi trăm năm sau làm ta cùng với Tạ nhị ca hợp táng được không?”Lâm Thanh Uyển không chút nghĩ ngợi gật đầu đáp: “Hảo!”Uyển tỷ nhi khéo miệng nhéch lên, khép lại đôi mắt chậm rãi nhắm lại, rồi lại tựa không tha nhìn Lâm Giang.Lâm Giang trong lòng đại đồng, đem nàng ôm vào trong lòng ngực thấp thấp nói: “Hảo hài tử, ca ca không trách ngươi, liệt tổ liệt tông cũng sẽ không trách ngươi, là huynh trưởng thực xin lỗi ngươi, không có thể cho Tạ nhị chủ trì công đạo, làm ngươi trong lòng nghẹn khuất. Ngươi yên tâm, Lâm cô nương sẽ hoàn thành chúng ta giao phó.”Uyển tỷ nhi đôi mắt rốt cuộc chậm rãi nhắm lại, thân mình một chút một chút mềm đi xuống, Lâm Giang ngón tay hơi run đi sờ

nàng mạch đậm, cảm thụ được nó từ thong thả vô lực đến hoàn toàn biến mất. Hắn nhịn không được ôm nàng khóc rống lên.Dựa ở Dương ma ma trên người Dương thị nghe được tiếng khóc vội vàng tiến lên hai bước, lại chỉ có thể nhìn đèn Lâm Giang phía sau lưng, “Uyển tỷ nhi, Uyển tỷ nhi nàng như thế nào?”Lâm Giang đè nén xuống thống khổ, trầm khuôn mặt đứng dậy nói: “Nàng không có việc gì, chỉ là tạm thời hôn mê đi qua, người tới, đi đem Từ đại phu tìm tới, Tạ phu nhân, ta phải cho Uyển tỷ nhi dùng được, còn thỉnh ngài tới trước bên ngoài chờ.”Không chỉ có Dương thị, Lâm Giang đem những người khác cũng đuổi ra đi.Bởi vì chỉ có hắn trên giường trước, không ai phát hiện Uyển tỷ nhi đã tử vong, đại gia chỉ đương Lâm Giang bị thương quá độ, cho nên sôi nổi theo hắn ý từ lui ra ngoài.Tạ phu nhân càng là lý giải, loại này lúc, bọn họ huynh muội nói không chừng có chút chuyện riêng tư muốn nói, nàng cũng không muốn quấy rầy bọn họ, đứng dậy lui ra ngoài.Nhưng nên làm sự vẫn là đến làm, Tạ phu nhân đối Lâm ma ma nói: “Áo liệm cùng quan tài chờ tất cả đồ vật đều phải chuẩn bị tốt, phái người ở chỗ này cẩn thận nghe, nếu là..... Không thể trì hoãn, nhất định phải cấp Uyển tỷ nhi đổi hảo xiêm y, làm nàng thê thảm diện lên đường.”Tạ phu nhân nói tới đây lại nghĩ đến nàng nhi tử, Nhị Lang bị nâng khi trở về đã không thành dạng, cả người đều là huyết.....Trong phòng, Lâm Giang chính nắm Uyển tỷ nhi tay thấp giọng khóc lóc, mà Uyển tỷ nhi hồn phách chính vẻ mặt đờ đẫn từ trong thân thể phiêu ra..... Bạch Ông thở dài một tiếng, vẫy tay khâu hạ Uyển tỷ nhi hồn phách, tay phải một phách Lâm Thanh Uyển phía sau lưng.Lâm Thanh Uyển chỉ cảm thấy phía sau lưng một cỗ đầy mạnh lực lượng, nàng không tự chủ được hướng trên giường Uyển tỷ nhi ngã đi, ở hoàn toàn đi vào Uyển tỷ nhi thân thể phía trước, nàng chỉ tới kịp nhìn đến Lâm Giang cả người tản mát ra lóa mắt kim quang, kim quang nháy mắt bao bọc lấy nàng, sau đó đó là vô tận thống khổ.....Linh hồn dường như bị một tắc một tắc nghiền quá, nàng không khỏi gào rống ra tiếng, lại phát hiện nàng liền thanh âm đều phát không ra, nàng rõ ràng vô cùng cảm nhận được chính mình hồn phách bị xé nát sau lại một chút một chút dính hợp nhau tới nhét vào Uyển tỷ nhi trong thân thể, ở kim quang bao vây tiếp theo điểm nhi một chút cùng thân thể này dung hợp.Nhưng loại này cảm thụ cũng không tốt quá, Lâm Thanh Uyển có chút hoảng hốt, cảm thụ được linh hồn lăng trì giống nhau kéo dài vô tuyệt xé đau đớn, có như vậy trong nháy mắt nàng tinh thần có chút hoảng hốt, muốn theo kia cổ đau ý hôn mê qua đi, đãi ngủ rồi tổng sẽ không lại cảm giác được thống khổ đi?Có thể tưởng tượng đến Lâm Giang cùng Bạch Ông dặn dò, nàng lại không khỏi thủ vững bản tâm, cắn răng kiên trì.Lại kiên trì trong chốc lát, liền lại nhẫn trong chốc lát, đau luôn là sẽ đi qua, ngẫm lại tổ phụ, hắn còn ở bệnh viện chờ nàng đâu.Nếu nàng ở mượn xác hoàn hồn này một bước đều thất bại, kia đãi nàng trở lại bản thể, làm

Lâm Giang cho nàng tục mệnh khi lại nén nhiều đau? Nếu nàng kiên trì không đi xuống, như vậy ngày hôm sau bị phát hiện chính là nàng thi thể. Từ tổ phụ tiền bệnh viện đến bây giờ, bên kia chỉ xuất hiện quá một lần, hơn nữa tổ phụ theo chân bọn họ quan hệ như vậy kém, nàng cơ hồ không thể tưởng tượng tổ phụ biết được nàng tin người chết khi nén có bao nhiêu thương tâm. Hắn cả đời này đã trải qua quá nhiều sinh ly tử biệt, chẳng lẽ còn muốn ở hắn lâm chung trước lại cảm thụ một phen người đầu bạc tiền kẻ đầu xanh thống khổ sao? Nàng đáp ứng Lâm Giang đi vào dị thế, còn không phải là vì có thể sống đến tổ phụ sau khi chết, không cho hắn lại cảm thụ một phen tử biệt chi khổ sao? Lâm Thanh Uyển đáy lòng phut ra ra mãnh liệt dục vọng, vốn dĩ đã có chút lỏng trái tim nháy mắt gia cố, vốn dĩ phúc lại trên người nàng kim quang đã có chút tiêu tán, lúc này lại chậm rãi ngưng tụ lên, một chút một chút hoàn toàn đi vào linh hồn của nàng, lại từ linh hồn trung dật tràn ra tới dung hợp tiến Uyển tỷ nhi trong thân thể, sau đó một chút một chút tiêu tán ở trên hư không trung. Đây là từ Lâm Giang trên người lấy ra công đức kim quang, cũng là Lâm thị mấy trăm năm tích lũy. Nay đó công đức kim quang ở dung hợp Lâm Thanh Uyển linh hồn cùng Uyển Nhi thân thể sau một chút một chút rơi xuống địa phủ, vì Lâm Thanh Uyển đổi đến có thể lưu tại nơi đây giấy thông hành. Địa phủ quý sai vốn là tới câu hồn, nhìn đến này đó công đức nguyên quang không khỏi nhìn nhau, cũng không hề tiến lên, mà là rất xa đổi Uyển tỷ nhi hôn phách vẫy tay, đổi với chậm rãi cùng Uyển tỷ nhi thân thể dung hợp Lâm Thanh Uyển mở một con mắt nhắm một con mắt buông tha. Tính, xem đổi phương hồn phách thuần tịnh độ hiền nhiên không phải cái ác nhân, chính yếu chính là đổi phương là sinh hồn, địa phủ là không quyền lợi câu nàng, đến nỗi mượn xác hoàn hồn, khụ khụ, hồn là sinh hồn, đến nỗi thi thể, kia cũng là người ta, nhân gia có quyền xử lý. Diêm Vương gia đều thu nhân gia chỗ tốt, bọn họ có thể làm sao bây giờ, bọn họ cũng thực tuyệt vọng a! Quý sai nhóm yên lặng mà thu Uyển tỷ nhi hồn phách, đổi Bạch Ông cùng Lâm Giang rất xa hành lễ lui ra, hai vị này cũng không phải là có thể đắc tội người. Lâm Giang đuổi theo đi hai bước, chắp tay nói: "Còn thỉnh hai vị đại nhân thế xá muội ở Diêm Vương trước mặt nói tốt vài câu, làm nàng kiếp sau đầu cái hảo thai." Bạch Ông ho nhẹ một tiếng, Lâm Giang lập tức từ một bên trong ngăn tủ lấy ra một chồng tiền giấy, tất cung tất kính cấp hai vị quý sai thiêu. Hai quý sai trong mắt hiện lên ánh sáng, vuốt cầm cười túm tím nói: "Thượng tiên khách khí, ngoài đầu thai Lâm thị trăm năm công đức, hơn nữa lệnh muội mấy năm gần đây tới không thiếu hành thiện tích đức, lại cũng không làm ác, kiếp sau khẳng định sẽ không đầu thai kém, đến lúc đó ta hai người chiếu cố một hai câu, nàng khẳng định có thể đầu cái từ giác đều toàn hảo thai." Lâm Giang thở dài nhẹ nhõm một hơi, sẽ không đầu thai kém cùng thai tốt chính là kém rất lớn, Lâm Giang tỏ vẻ cảm tạ, cũng đáp

ứng qua đi còn sẽ dâng lên một bút chõ tốt, tất cung tất kính đem hai cái quỷ sai cấp tiễn đi.Mà lúc này, trên giường Lâm Thanh Uyển cũng chậm rãi bình tĩnh trở lại, ngực bắt đầu thong thả pháp phòng, vốn dĩ hợp lại ở bên nhau mà chậm rãi buông ra.....Bạch Ông thấy thế vuốt râu cười, vừa lòng gật đầu nói: “Vị này Lâm cô nương quả nhiên là đại nghị lực giả, thế nhưng nhìn qua tới, chúc mừng thượng tiên, Lâm cô nương đã cùng tiểu thư thân thể dung hợp.”Lâm Giang thở dài nhẹ nhõm một hơi, lúc này mới cảm giác được mệt mỏi, chống cái bàn chậm rãi ngồi ở ghế trên.Nhìn chậm rãi khôi phục hô hấp muội muội, Lâm Giang không khỏi thấp giọng hỏi nói, “Từ đại phu tới sau nhưng sẽ hoài nghi?”“Thượng tiên yên tâm, tiểu thư thân thể lúc này vẫn như cũ suy yếu thật sự, đại phu nhìn cũng là chết yếu chi tướng, sẽ không hoài nghi, về sau lại làm Lâm cô nương biểu hiện ra nghĩ thông suốt vượt qua kiếp nạn bộ dáng liền hảo, loại sự tình này ở trên đời cũng không hiếm thấy, sẽ không có người hoài nghi.”Lâm Giang hơi hoi gật đầu.

Chương 7: Chuyển biến tốt đẹp

Lâm Thanh Uyển tĩnh lại thời điểm Lâm phủ nội viện đã một mảnh hạo tố, chỉ chờ nàng một tắt thở liền thay cho ngoài cửa lớn vải đỏ. Thấy nàng mở to mắt, mọi người còn tưởng rằng là hồi quang phản chiếu, Tạ phu nhân nắm khăn ngồi ở mép giường, thấy nàng hai mắt mê mang nhìn nàng, không khỏi thất thanh khóc rống lên. Lâm Giang mới vừa tiến đi Uyên tỷ nhi, từ quỷ sai nơi đó được đến bão đảm, đổi Uyên tỷ nhi qua đời ngược lại không như vậy thương tâm. Hắn từ bên cạnh bàn đứng dậy đi đến mép giường, cúi đầu đối diện thương Lâm Thanh Uyển ánh mắt, hai người im lặng không nói, nhưng phân loạn tâm dần dần yên lặng xuống dưới. Việc này bọn họ đã chuẩn bị vài ngày, cũng sớm làm tốt chuẩn bị tâm lý, tuy vẫn như cũ có chút không khoẻ, nhưng còn có thể đoán được, không có lộ ra dị sắc nhận người thấy. "Ma ma, đi thỉnh Từ đại phu tới, ta xem Uyễn tỷ nhi sắc mặt tựa hồ hảo chút." Lâm Giang thấp giọng nói. Lâm ma ma cảm thấy đây là lão gia tự mình an ủi, nhưng nàng vẫn như cũ khom người lui xuống đi thỉnh Từ đại phu. Từ đại phu đã qua lại xem qua hai lần, lần nữa xác định Lâm Thanh Uyển sống không được bao lâu, lúc này mới vừa ngồi xuống, một chén trà nhỏ còn không có uống xong lại bị thỉnh đi. Hắn tuy bất đắc dĩ, lại vẫn là buông chén trà đi theo Lâm ma ma đi nội thất. Tạ phu nhân lập tức cho hắn thoái vị, Từ đại phu nhẹ nhàng mà đập ở Lâm Thanh Uyển mạch thượng, vốn dĩ chính nửa mi đôi mắt hơi hơi trùng lớn, hắn cúi đầu cẩn thận đánh giá một chút Lâm Thanh Uyển sắc mặt, thấy vẫn như cũ là tái nhợt trung phiếm thanh, nhưng kia màu xanh lá lại có tiêu tán chi thế. Hắn không khỏi "Tê" một tiếng, thay đổi một cái tay khác cấp Lâm Thanh Uyển bắt mạch. Gần chết người lại cấp sống sự cũng không hiếm thấy, có người cũng chưa hô hấp mạch đập, bỏ vào trong quan tài đều có thể sống lại, lại nhót đã nhiều năm mới chết đều có. Nhưng đều không là hắn tận mắt nhìn thấy, đều là từ y thư hoặc người khác trong miệng biết đến. Mà hiện tại, hắn trước mặt tựa hồ liền bày một lệ? Lâm Thanh Uyển mới vừa đưa về lúc ấy hắn cấp đem quá mạch, mạch đập mỏng manh, đã là căng không được, cho nên hắn mới có thể làm chuẩn bị hậu sự. Vừa rồi lão gia đột nhiên mở cửa làm hắn đi vào bắt mạch, lúc ấy Lâm Thanh Uyển là hôn mê, còn có mạch

đập, lại gần như không thể nghe thấy, nếu không phải hắn nghe mạch còng tinh không tồi, đều không thể xác định Lâm Thanh Uyển là sống.Nhưng này trước sau không đến ba mươi phút công phu, Lâm Thanh Uyển không chỉ có tinh, thế nhưng mạch đập đều bắt đầu chậm rãi biến cường.Này không phải hồi quang phản chiếu, hồi quang phản chiếu hắn là hôm nay tiểu thư xuất giá lúc ấy, khi đó nàng đôi mắt tỏa sáng, hai má đỏ bừng, tinh thần bừng bừng, kia mới là hồi quang phản chiếu bộ dáng a.Từ đại phu đem nghi hoặc áp xuống, đứng dậy đối Lâm Giang chắp tay nói: “Lão gia, lại nhiều thỉnh vài vị danh y đến xem đi, tiểu thư, tiểu thư tựa hồ chuyên biến tốt đẹp.”Lời này vừa nói ra, trong phòng người trừ bỏ Lâm Giang tất cả đều ánh mắt sáng lên, Tạ phu nhân cũng khẩn trương duỗi tay cầm Lâm Thanh Uyển.Lâm Thanh Uyển ngoognhìn nàng bị nắm lấy tay, một hồi lâu mới phản ứng lại đây, nàng ngẩng đầu đối Tạ phu nhân hơi hơi mỉm cười.Tạ phu nhân nhịn không được trấn an nói: “Hài tử, hảo hài tử, ta biết ngươi tâm, ngươi đem Nhị Lang chết ôm ở trên người mình, nhưng kia như thế nào sẽ là ngươi sai?”Tạ phu nhân khóc ròng nói: “Không có ngươi, Nhị Lang tổng cũng muốn hồi Dương Châu, minh thương dễ tránh ám tiễn khó phòng, bọn họ yêu hại hắn, không ở Dương Châu, tổng còn có thể tại địa phương khác. Người không nên hận chính mình, người nên hận chính là hại Nhị Lang người, người nếu là như vậy đã chết, Nhị Lang trong lòng nên thương tâm nào?”Một bên Dương ma ma nghe vậy lập tức nói: “Đúng vậy thiều nãi nãi, ngài nếu là vì nhí thiều gia hảo, càng nên tồn tại, đừng quên phu nhân còn ở đâu, ngài đến vì nhí thiều gia tẫn hiếu a.”Lâm Giang nghe vậy quay đầu nhìn Dương ma ma liếc mắt một cái, lời này là nói cho Tạ phu nhân nghe đi?Lời nói thật là nói cho Tạ phu nhân nghe, từ nhí thiều gia sau khi chết, phu nhân vẫn luôn mơ màng hò đò, tâm như cây khô, tồn tại cùng đã chết cũng không nhiều lầm khác nhau.Vẫn là đã nhiều ngày vì thiều gia hôn sự mới tinh thần chút, hiện tại thấy phu nhân đều sẽ an ủi thiều nãi nãi, Dương ma ma tự nhiên không muốn bỏ lỡ cơ hội này, tóm được khe hở liền trái lại khuyên nàng.Nàng làm Uyển tỷ nhi tồn tại, kia nàng cũng đến tồn tại nha!Uyển tỷ nhi đã chết nhí thiều gia thương tâm, chẳng lẽ làm mẫu thân đã chết, nhí thiều gia liền không thương tâm sao? Cho dù là vì chiểu cố nhí thiều gia người thương, phu nhân cũng đến tồn tại nha.Có đôi khi, vướng bậtnhược lại là có thể làm người sống sót trực tiếp nhất lý do.Lâm Thanh Uyển như vậy muốn sống còn không phải là bởi vì nàng tố phụ sao?Dị thế có nàng tố phụ nám, nàng liền sẽ không muốn chết, nàng sẽ dùng hết toàn lực bảo hộ Ngọc Tân, hoàn thành nhiệm vụ sau trở về.Lâm Thanh Uyển nhìn khóc đến thương tâm Tạ phu nhân, gian nan giơ tay đặt ở tay nàng thương, hú hú nắm lấy.Tạ phu nhân áp lực nhiều ngày cảm xúc liền một chút bộc phát ra tới, nàng ôm lấy Lâm Thanh Uyển giống cái hài tử giống nhau khóc rống lên.Nhưng bất luận là Lâm Giang vẫn là Dương ma ma đều

thở dài nhẹ nhõm một hơi, khóc ra tới thì tốt rồi.Chờ Tạ phu nhân khóc mệt mỏi đi xuống nghỉ ngơi, sắc trời đã tối sầm.Lâm Giang ngồi ở mép giường cúi đầu nhìn Lâm Thanh Uyển liếc mắt một cái, đứng dậy nói: “Ngươi trước nghỉ ngơi, có việc chúng ta ngày mai lại nói.”Lâm Thanh Uyển lại ngủ không được, nàng ách thanh âm nói: “Lâm đại nhân, ngươi nếu là không mệt, chúng ta liền lại thương nghị một ít việc đi.”Lâm Giang quay đầu nhìn nhìn, thấy Lập Xuân cùng Lập Hạ không chú ý bên này, liền đè thấp thanh âm nói: “Ngươi nên gọi ca ca ta.”Lâm Thanh Uyển chớp chớp mắt, lúc này mới nhớ tới nàng đã không phải hồn thể trạng thái Lâm Thanh Uyển, mà là Lâm Giang muội muội, Lâm gia đại tiểu thư Lâm Thanh Uyển.“Đại ca,” Lâm Thanh Uyển biết nghe lời phải kêu một tiếng, thấp giọng nói: “Ta tưởng cho nàng thiết cái bài vị, chẳng sợ vô tự cũng hảo, ngày lễ ngày tết tổng phải cho nàng thiêu vài thứ.”Uyển tỷ nhi chết chỉ có nàng cùng Lâm Giang biết, nếu liền bọn họ đều không cho nàng thiêu đồ vật, trên đời này còn có ai sẽ nhớ rõ nàng đâu?Lâm Giang ngực hơi đau, gật gật đầu. Thấy Lâm Thanh Uyển còn rất tinh thần, hắn liền quay đầu lại làm Lập Xuân cùng Lập Hạ lui ra.“Chuyện này ta tới làm, Lâm gia từ đường trừ bỏ quét tước Trung bá ngoại chí có ta có thể tiến, về sau ngươi cùng Ngọc Tân tự nhiên cũng có thể đi vào, đảo không cần sợ người khác sinh nghi.”Lâm Giang dừng một chút nói: “Lập Xuân cùng Lập Hạ đối Uyển tỷ nhi quá thực, tuy rằng ngươi đi theo Uyển tỷ nhi học mấy ngày, nhưng luôn có bất đồng, ta sẽ tìm lấy có đem các nàng điều khỏi, một lần nữa cho ngươi xứng hai cái nha đầu.”Lâm Thanh Uyển gật đầu, tỏ vẻ không thành vấn đề.“Lâm ma ma là hậu viện tổng quản sự, nàng từng là ta mẫu thân đại a đầu, sau lại làm ta nhũ mẫu, Lâm gia sự nàng phần lớn đều biết, hơn nữa trong nhà nhân tình lui tới cũng nhiều là nàng phụ trách, ta sẽ đem nàng điều đến bên cạnh ngươi, có không hiểu chỗ ngươi chỉ lo tìm nàng.”“Nàng sẽ không hoài nghi ta sao?”Lâm Giang lắc đầu, “Ngươi tao này đại kiếp nạn, tính cách biến chút cũng ở tình lý bên trong, Uyển tỷ nhi trước kia sinh hoạt cuộc sống hàng ngày đều là Lập Xuân các nàng quản. Huống chi,”Lâm Giang ý vị thâm trường nói: “Nàng chính là hoài nghi cũng sẽ không đối với ngươi bất lợi, Lâm ma ma hoàn toàn có thể tín nhiệm.”Lâm Thanh Uyển hiểu được, đem Lâm ma ma định vị vì nàng giúp đỡ.“Những việc này qua đi đều có thể nói, ngươi hàng đầu chi vụ là dưỡng hảo thân thể, ta thời gian không nhiều lắm.....”Lâm Giang thấp thấp địa đạo.Lâm Thanh Uyển cần thiết ở hắn trước khi chết dưỡng hảo thân thể, cũng có thể chống đỡ khỏi Lâm gia, bằng không về sau nàng cùng Ngọc Tân vẫn là sẽ bị người khi dễ.Lâm Thanh Uyển gật đầu, nằm xuống ngoan ngoãn ngủ.Đây là một khối óm yếu lại tuổi trẻ thân thể, cho dù Uyển tỷ nhi cùng nàng lớn lên rất giống, Lâm Thanh Uyển nhất thời cũng có chút không thích ứng.Nhưng thân thể của nàng căng không được bao lâu, thực mau ý thức liên hôn mê

lên, chậm rãi đã ngủ. Đã nàng ngủ no tỉnh lại khi, bên ngoài đã ánh mặt trời đại lượng, nàng vừa mở mắt ra liền đối thương một đôi tròn xoe mắt to. Lâm Ngọc Tân ngượng ngùng đôi tiếu cô cười, quay đầu nói: “Lập Xuân tỳ tỵ, tiếu cô tĩnh, mau doan thủy tới.” Lâm Thanh Uyển nhìn tương lai muôn cùng nàng sống nương tựa lẫn nhau tiếu cô nương, chồng thân mình muốn đứng dậy. Lâm Ngọc Tân vội vàng tiến lên đỡ nàng, vẻ mặt lo lắng, “Tiếu cô, ngươi muốn cái gì ta cho ngươi lấy.” Lâm Thanh Uyển đỡ tay nàng đứng dậy, nhìn thoáng qua ngoài cửa sổ thái dương, “Bao lâu?” “Gần buổi trưa, ngài trước rửa mặt, bếp thượng nhiệt cháo tổ yến đâu, trong chốc lát chúng ta ăn trước đồ vật lại dùng được.” Lâm Thanh Uyển cười, “Đại tỷ nhi đều sẽ chiêu cỗ người.” Lâm Ngọc Tân đỏ mặt cúi đầu, nhỏ giọng nói: “Cha nói tiếu cô thân thể không tốt, làm ta hảo hảo chiêu cỗ ngài, về sau tiếu cô đến nghe ta nói.” “Hảo,” Lâm Thanh Uyển nhẹ giọng nói: “Về sau ta nghe ngươi, hảo hảo ăn cơm, hảo hảo uống thuốc, kia đại tỷ nhi cũng đến nghe lời, hảo hảo ăn cơm, bảo trọng thân thể.” Lâm Ngọc Tân thân thể so nàng còn yếu đâu, từ sẽ ăn cơm khởi liền phải uống thuốc, đây cũng là Lâm Giang vẫn luôn không yên tâm Lâm Ngọc Tân quan trọng nguyên nhân chí nhất. Thay đổi một cái linh hồn, hơn nữa có Bạch Ông pháp lực bảo vệ, lại có Lâm Giang giao dịch cấp địa phủ công đức, nàng hảo thật sự mau, cùng ngày là có thể ăn một chén cháo tổ yến, tới buổi chiều nàng đã có thể chống giường trụ xuống đất. đương nhiên, không ai dám làm nàng đi đường, nhưng nàng như vậy khôi phục tốc độ vẫn như cũ làm mọi người ghé mắt, đặc biệt là Từ đại phu, hắn hận không thể liền ở tại Xuân Huy Viện không đi rồi, hảo có thể thời khắc nhìn chằm chằm Lâm Thanh Uyển mỉm cười. Tạ phu nhân ở xác định Lâm Thanh Uyển thoát ly nguy hiểm, sẽ không chết sau liền trở về Tạ gia, nàng nhi tử tang lễ còn không có xong xuôi đâu. Phía trước chuẩn bị tốt mộ địa đã không thể dùng, đến ở phần mộ tổ tiên một lần nữa tìm một khôi. Ở đi lên, Lâm Thanh Uyển có ý tìm nàng nói chuyện, tỏ vẻ nàng trăm năm sau muốn cùng Tạ Dật Minh hợp táng. Này ý nghĩa mộ thất cấu tạo cũng muốn một lần nữa thiết kế, ít nhất đến cho nàng lưu vị trí. Tạ phu nhân ở Lâm Thanh Uyển đè khi liền nghĩ tới một khôi hảo mộ địa, lúc này chính là trở về tranh thủ, cho nên nàng chỉ cấp Lâm Thanh Uyển đưa tới chút dược liệu liền toàn bộ thể xác và tinh thần đều nhập đến mộ địa kiêm tạo lên rồi. Theo Tạ phu nhân hồi phủ, Tạ gia lại bạo phát một lần tranh đấu, bởi vì lần này Tạ phu nhân nhìn trúng chính là Tạ Duyên trước hai năm cho chính mình tuyển tốt mộ địa. Tạ Duyên là đại phòng con vợ cả, tuyển mộ địa thỉnh phong thủy tiên sinh xem qua, kia chính là một khôi hảo địa phương, hơn nữa chỗ ngồi còn đủ đại. Trước nay chỉ có tử làm phụ, nào có phụ làm tử đạo lý? Nếu là mặt khác đồ vật, hắn nhường cũng liền nhường, rõ cuộc Nhị Lang là hắn yêu nhất một cái nி tử, hắn cũng thực đau lòng hắn, nhưng mộ địa không giống nhau. Này khôi

mộ địa hắc chính là tìm hồi lâu mới tìm được, thả cùng vài cái thúc bá chào hỏi qua cấp định ra.Phần mộ tổ tiên chỗ ngồi liền như vậy đại, ra kia hai tòa sơn chính là ven mảnh đất, nếu muốn tìm đến hảo mộ địa chính là rất khó.Phía sau sự có khi so trước người sự còn muốn quan trọng, Tạ Duyên như thế nào bỏ được?Nhưng đối với vẻ mặt “Người là từ phụ, người khăng định sẽ đau lòng chúng ta nhi tử” Dương thị, hắc chỉ có thể nghẹn khuất nói không ra lời.Cuối cùng chỉ có thể bày mưu đặt kế những người khác phản đối, nhưng Dương thị nếu có thể dễ dàng khuất phục nàng liền không phải Dương thị.Nàng cắn chặt Tạ Dật Dương không nói, còn cắp đồ thành Dương Nghi viết thư, Dương Nghi liền trực tiếp đi tìm Tạ Duyên phụ thân Tạ Hoành.Tạ Dật Minh chết làm Tạ gia hổ thẹn với Dương gia, thả Dương gia còn lấy ở chút nhược điểm, muốn giữ được Tạ Dật Dương liền không thể chọc giận Dương thị.Lại thẹn lại chột dạ dưới, Tạ Hoành thấy thông gia tìm tới môn tới liền không chút nghĩ ngợi liền liền cắp nhi tử viết thư, làm hắc đem mộ địa nhường ra tới cấp Nhị Lang.Hắc thân thể khoẻ mạnh, có rất nhiều thời gian chậm rãi tuyển mộ địa, lúc này trước tăng cường con của hắc.Mộ địa bắt được tay, nhưng cũng mau đến Tạ nhị lang đưa tang lúc, muốn đuổi ở đưa tang đương thời táng là không có khả năng, cho nên Tạ thị liền quyết định trước đình quan ở chùa miếu, chờ đủ chín chín tám mươi mốt thiền lai hạ táng.Đến lúc đó mộ thất cũng tu sửa hảo.Tạ gia nháo đến gà bay chó sửa là lúc, Lâm gia một mảnh yên lặng, Lâm Giang cùng Tạ gia giao thiệp, thực mau liền làm tốt Lâm Thanh Uyển quy tông công văn.Quy tông nữ cùng tồn tại gái chưa chồng, rồi lại so tại thất nữ thêm một cái tự do —— hôn nhân tự chủ! Nàng muốn tái giá, bất luận là Tạ gia vẫn là Lâm gia đều căm không thượng thủ.Mà chỉ cần Lâm Thanh Uyển ở Lâm gia, nàng chính là Ngọc Tân huyết thống gần nhất trưởng bối, Ngọc Tân hôn sự nhất định phải đến quá tay nàng, bất luận là Lâm thị, vẫn là Ngọc Tân nhà ngoại Thượng thị đều không có quyền lợi lướt qua Lâm Thanh Uyển cấp Lâm Ngọc Tân đính hôn.Chờ Lâm Giang làm xong này hết thảy, hắc rốt cuộc có thể lồng nửa khẩu khí.Mà lúc này, Khuy Thiên Kính trung suy đoán ra tới một khác sự kiện trọng đại cũng đã xảy ra —— Đại Lương cùng Đại Sở lại lần nữa bùng nổ đại quy mô chiến tranh, biên quan nhu cầu cấp bách tăng binh!

Chương 8: Gia phả

Khuy Thiên Kính là Bạch Ông pháp bảo, thứ này gác ở thượng giới thực thường thấy, nó lớn nhất công năng là phòng ngự, nghe nói phòng ngự hiệu quả chuẩn cmnr.Đương nhiên, đối với đối thượng giới hoàn toàn không biết gì cả Lâm Giang cùng Lâm Thanh Uyển nói, thứ này nhất thần kỳ công năng ở chỗ nó suy đoán năng lực, hai người nhất trí cho rằng có thứ này nơi tay quả thực là có thể thiên hạ vô địch a.Bởi vì nó suy đoán ra tới kết quả vô hạn tiếp cận với tương lai, so trong truyền thuyết thần toán tử tính còn muôn chục.Lâm Thanh Uyển cảm thấy Bạch Ông nếu là chịu đem thứ này đưa nàng, nàng cảm thấy nuôi nàng Ngọc Tân cùng bảo hộ Lâm gia đều là việc rất nhỏ.Đương nhiên, đây là không có khả năng.Nguyên nhân có nhì.Một, Khuy Thiên Kính không phải nàng muôn dùng là có thể dùng, đừng nói nàng, chính là Lâm Giang cái này tiên nhân chuyển thế người đều không dùng được. Bởi vì hắn vô pháp lực, khởi động không được, hết thảy đến dựa Bạch Ông.Nhì, một hô một hắp gian tương lai đều có khả năng biến hóa, nàng không thấy quá Khuy Thiên Kính tương lai là như vậy, xem qua sau bởi vì cái này biến số nó lại biến thành một khác dạng. Đương nhiên, có biến hóa đại, tự nhiên cũng có biến hóa tiểu nhân, mà có còn lại là vĩnh thành bất biến.Nhưng là ảnh hưởng lại là ở, mà nàng đang ở trong đó, tự nhiên cũng chịu biến hóa lan đến.Có thể nói, nàng biến, tương lai cũng sẽ biến, có lẽ trở nên không nhiều lăm, nhưng ảnh hưởng lại sẽ chậm rãi tích lũy đi xuống.Cho nên Thiên Đạo hạ thế giới là không ngừng biến hóa, Khuy Thiên Kính suy đoán quá trình cùng kết quả cũng sẽ không ngừng biến. Cho nên nàng nhìn không thấy hiệu quả đều không lớn, bởi vì nàng xem qua, kia tương lai biến số lại gia tăng rồi một cái, tương lai liền lại thay đổi.Thiên Đạo là sẽ không cho phép bọn họ này nhóm người gặp may.Cho nên vì không cho tương lai trở nên càng phức tạp, Lâm Giang không làm nàng xem Khuy Thiên Kính, thậm chí sẽ không đem Khuy Thiên Kính suy đoán ra tới đồ vật đối nàng nói rõ, hắn chỉ có thể mịt mờ nhắc nhở nàng, tranh thủ lớn nhất hạn độ không cho tương lai biến hóa quá nhiều, nàng mới có thể mượn từ hắn nhắc nhở làm chút bố trí.Bọn họ đến né qua Thiên Đạo, mà đối với hắn nhắc nhở nàng có thể lĩnh ngộ nhiều ít liền xem bọn họ ăn

ý.Lâm Giang thu liêm tâm thần, đem mới nhận được thánh chỉ cho nàng xem, hoàng đế yêu cầu hắn vì Tây Nam quân cung cấp cũng đủ quân lương cùng lương thảo.Quân lương trước không nói, lương thảo làm hắn thượng chỗ nào kiêm? Lúc này đúng là thời kì giáp hạt thời điểm, Tây Nam mười hai vạn đại quân, Giang Nam vùng muôn phụ trách hai phần ba số định mức.Chính là Giang Nam là sản lương đại địa khu, nhưng muôn ở xuân hạ giao tiếp khi lấy ra nhiều như vậy lương thực không khác lên trời.Nhưng lại khó, hắn cũng nghĩ cách hoàn thành.Khuy Thiên Kính suy đoán ra tới “Đệ nhất thế”, hắn cuối cùng tuy rằng đem lương thảo bị tè, lại cũng đắc tội không ít người, thậm chí ở người có tâm thúc đẩy hạ, hắn thành một cái thịt cá bá tánh tham quan. Lâm gia cuối cùng thanh danh đại ngã, thế cho nên ở hắn sau khi chết, hắn để lại cho nữ nhi gia sản bị đoạt, nữ nhi bị người tính kế đến chết đều không người thế nàng nói câu công đạo lời nói.Hắn ở nhìn đến “Đệ nhất thế” suy đoán kết quả sau liền xuống tay làm chuẩn bị, lúc ấy hắn là tính toán đem gia sản một phân thành hai, một phần để lại cho gia tộc, một phần giao cho triều đình, chỉ đem Lâm thị thư tịch, đồ cát giữ cùng mấy chỗ điền trang cửa hàng để lại cho nàng, lấy làm của hồi môn.Có hắn này một nửa di sản, kia phân công đến Giang Nam bá tánh trên đầu quân thuê liền sẽ thiêu chút, Lâm gia thanh danh cũng sẽ không quá xâu.Thêm chi hắn làm tấm gương, nghĩ thầm triều đình nhất định sẽ niêm cập hắn công lao quan tâm một chút hắn khuê nữ đi?Di chúc cùng sổ con hắn đều viết hảo, bởi vì ôm vạn nhất ý tưởng, ở viết hảo này hai dạng đồ vật sau hắn liền làm Bạch Ông lại lần nữa dùng Khuy Thiên Kính suy đoán, ai biết suy đoán ra tới quá trình tuy bất đồng, nhưng cuối cùng nữ nhi vẫn là chết thảm.Vẫn như cũ là bởi vì Lâm gia này đó tài sản. Lần này kiểm quản lương vẫn như cũ để lại di chứng.Lâm Giang phẫn nộ đến xé di chúc cùng sổ con, thế cho nên hắn quyết định hoàn toàn từ bỏ Lâm gia tài sản, trừ bỏ cấp Ngọc Tân lưu một ít hắn cùng thê tử kỷ niệm chi vật ngoại, còn lại toàn bộ nộp lên triều đình.Nhưng mà.....Khuy Thiên Kính suy đoán ra tới kết quả vẫn như cũ hư tới rồi cực chỗ, hắn làm bố trí này hai đời thế nhưng còn so ra kém đệ nhất thế.Tốt xấu đệ nhất thế Ngọc Tân đầu hai năm còn quá đến không tồi.Cũng bởi vậy, Lâm Giang mới từ bỏ bố trí, làm Bạch Ông tính ra nữ nhi cùng Lâm gia sinh cơ sau đi tìm được Lâm Thanh Uyển, mà không phải lại buồn đau làm bố trí.Dùng Bạch Ông nói nói là, có người là ở thông qua hắn tính kế Lâm gia cùng khuê nữ, hắn tham dự càng nhiều, hắn nữ nhi càng thảm, Lâm gia bị bại càng nhanh.Mà bất luận nào một đời, Đại Lương cùng Đại Sở chiến sự đều là trong đó một cái sự kiện trọng đại, thả chuyện này hậu quả sẽ vẫn luôn ảnh hưởng Ngọc Tân.Cho nên chuyện này bọn họ vòng bất quá đi, Lâm Giang không dám lại độc chuyên, tự nhiên chỉ có thể xin giúp đỡ Lâm Thanh Uyển.“Ngươi cảm thấy này quân lương chúng ta muốn như thế nào trù, ngươi tính toán như thế nào xử lý Lâm gia

tài sản?" Lâm Thanh Uyển chớp chớp mắt, nàng cũng không biết Khuy Thiên Kính tính ra tới tam thế kết cục, nhưng cũng biết Lâm gia nhiều như vậy tài sản nàng cùng Lâm Ngọc Tân là giữ không nổi.Thân thế này mới mười lăm tuổi, mà Lâm Ngọc Tân mới mười một tuổi, hai cái tiểu nữ hài như thế nào thủ được nhiều như vậy tài sản?Mà Lâm Giang hiển nhiên không như vậy nhiều thời gian làm nàng chậm rãi trưởng thành, ở cái này tông tộc thậm chí có thể bao trùm luật pháp phía thời đại, chỉ tông tộc áp lực khiến cho các nàng nhận không nổi.Thoát ly tông tộc?Đừng nói giỡn, không nói hiện tại là thường thường liền đánh một trượng loạn thế, chính là thái bình thịnh thế, thoát ly tông tộc các nàng cô chất hai người chỉ sợ liền mệnh đều giữ không nổi.Nguyệt hắc phong cao là lúc, một đám kẻ xấu vọt vào đi bắt các nàng là có thể chạy, trời nam biển bắc, ai còn sê vì các nàng giương mắt?Cho nên tông tộc, chẳng sợ ở tài sản thượng bọn họ ích lợi là tương đối, bọn họ cũng không thể đem quan hệ làm quá cương, bởi vì các nàng còn cần dựa vào tông tộc.Nhưng như vậy là không đủ, đến làm tông tộc cũng dựa vào các nàng cô chất hai người mới được, như vậy tông tộc mới có thể nghe được các nàng nói chuyện, mới có thể tôn kính các nàng.Lâm Thanh Uyển tại chỗ đi rồi ba vòng, hỏi: "Tông tộc té điền khả năng cho ta chưởng quản?" "Chuyện này không có khả năng, ta sau khi chết tông tộc té điền khăng định sẽ giao cho tân tộc trưởng." "Chúng ta đây này một phòng nhưng có đơn độc té điền?" Lâm Giang trầm mặc một lát, "Ta ngày mai khiếu cho người hồi Tô Châu đi mua." Té điền số lượng là hiểu rõ, bởi vì té điền không ở sao không bên trong, này ý nghĩa một ngày kia bọn họ phạm tội bị xét nhà, té điền là có thể may mắn thoát khỏi.Đương nhiên, té điền chính yếu tác dụng vẫn là sản xuất hiến té tổ tiên chi dùng, giúp đỡ gia tộc bần quả người, nâng đỡ gia học, cỗ vũ tộc nhân dốc lòng cầu học chờ.Bởi vì không có nhi tử, Lâm Giang mấy năm nay vì cấp gia tộc thi ân, cơ hồ hàng năm thêm vào té điền, nâng đỡ gia học, đến bây giờ Lâm thị té điền đã đạt tới hạn mức cao nhất.Các phòng cũng có thể thiết chính mình té điền, nhưng triều đình yêu cầu pha nghiêm, không khéo, Lâm Giang trừ bỏ là thứ sử ngoại, vẫn là nhị phẩm quan sát sứ, vừa vặn đập tới rồi cái kia tuyển."Ta trên tay có này một phần té điền, mỗi năm tiền lời trung gạt ra một bộ phận nâng đỡ gia học cùng trong tộc goá bụa, người nói bọn họ cảm ơn tỷ lệ có bao nhiêu đại?" "Ngươi tiểu tâm đem bọn họ tâm nuôi lớn." Nhớ tới "Đệ nhị thế" khi hắn phân một nửa tài sản cấp tộc nhân hậu quả, Lâm Giang sắc mặt có chút khó coi.Lâm Thanh Uyển trịnh trọng nói: "Lon gạo ân, gánh gạo thù, ta sẽ nỗ lực nắm chắc hào cái này độ." "Đến nỗi trong quân lương thảo, người nên như thế nào chinh liền như thế nào chinh, Lâm thị gia tài, ta nghĩ lại." Lâm Thanh Uyển vẫn luôn xem mặt đoán ý, đại khái đoán ra Lâm Giang làm quyết định Khuy Thiên Kính cấp kết quả không tốt lắm, cho nên hiện tại hắn mới buông tay mặc kệ.Cho nên nàng cũng không

có lại miễn cưỡng hắn cấp ra tài sản xử lý ý kiến.Lâm Thanh Uyển toán học vẫn luôn không tồi, vào đại học khi ham thích khảo chứng, cho nên cũng đi theo đi khảo kẽ toán hành nghề tư cách chứng, thâm nhập đồ vật không học được, nhưng cơ sở lại tất cả đều học.Ngay từ đầu xem sổ sách nàng còn một đầu hồ nhão, tiến triển rất chậm, nhưng ở loát thuận sau, lại đem sổ sách chậm rãi thay đổi thành chính mình xem hiểu hình thức, lại đi xem liền dễ dàng nhiều.Huống chi Lâm Giang trong thư phòng còn có vài trương tường tận Giang Nam các nơi bản đồ, nàng làm Lâm Giang đem này đó bản đồ chỉnh hợp thành hai trương giống nhau như đúc đại địa đồ.Một trương thượng đánh dấu ra điền trang vườn trà địa điểm, quy mô, nhân số cập giá trị, một trương thượng tắc đánh dấu cửa hàng địa điểm, kinh doanh hạng mục cập giá trị.Cứ như vậy Lâm gia sản nghiệp liền có thể vừa xem hiểu ngay.Cảm họa mẫn màu đỏ vòng tròn cùng đánh dấu hai trương bản đồ, Lâm Thanh Uyển không khỏi cảm thán Lâm gia tài sản phong phú, khó trách ở Lâm Giang nộp lên sở hữu tài sản sau vẫn như cũ có người hoài nghi hắn cấp Lâm Ngọc Tân tư tàng tài vật.Lâm gia thật là quá có tiền!Lâm Giang đem Lâm thị gia phả cấp Lâm Thanh Uyển xem, Lâm Thanh Uyển nhìn ký lục tường tận gia phả liền biết Lâm thị là như thế nào làm người nhớ thương.Theo gia phả ghi lại, Lâm thị nguyên từ Tỷ Can, Tỷ Can sau khi chết, này phu nhân Diêu Quỳ thị chạy nạn đến Hà Nam Vệ Huy, vùng Kỳ Huyện Trường Lâm sinh hạ một tử, Chu Võ Vương Cơ Phát diệt thương sau ban họ Lâm.Trong lúc trải qua vô số chiến loạn chi nhánh, Lưỡng Tân khi, có một chi Lâm thị đi theo triều đình nam hạ, định cư Tô Châu, đây là Tô Châu Lâm thị ngọn nguồn.Lâm thị ở Lưỡng Tân khi tuy cũng vì sĩ tộc, nhưng thanh danh không hiện, gia tộc con cháu tuy rất ít xuất sĩ, nhưng tài sản nhưng vẫn trình tích lũy trạng thái, thả con nối dõi sum xuê.Đến Tùy Đường khi, Lâm thị ở Giang Nam vùng đã rất có danh vọng, ở Tô Châu càng là dê đầu đàn giống nhau tồn tại.Nhưng đường khởi chiến loạn, toàn bộ thế giới lâm vào một mảnh trong hỗn loạn, Lâm thị cũng không thể may mắn thoát khỏi, này gần hai trăm năm qua, Lâm thị cũng ở chìm nổi bên trong suýt nữa chia năm xẻ bảy.Vì mạng sống, càng vì lưu lại mồi lửa, Lâm thị đã phân ra đi vài chi, chỉ có dòng chính nhiều thế hệ lưu tại Tô Châu, trông coi từ đường.Đến Lâm Giang ông cố Lâm Lễ khi, chiến loạn đã giáng co gần hai trăm năm, Lâm thị tộc nhân cũng bị tiêu hao nghiêm trọng, bất đắc dĩ, Lâm Lễ lựa chọn một người nâng đỡ, muốn kết thúc chiến loạn. Người nọ chính là Đại Lương khai quốc hoàng đế Thạch Khiêm, đáng tiếc Đại Lương mới kiến quốc, Lâm Lễ liền chết trận ở trên chiến trường.Lâm Giang tổ phụ Lâm Dĩnh kế thừa phụ chí, không ngừng cố gắng, tiếp tục cống hiến với Thạch thị, hơn nữa Lâm tổ phụ so với hắn lão tử còn muốn lợi hại, vì một thế hệ nho tướng, đứng hàng tam công, đem nam hạ Liêu quân một đường đuổi quá Hoàng Hà.Phải biết rằng lúc ấy Liêu quân đã một

đường hướng nam qua đô thành, đem hoàng đế cùng một chung đại thần
chắn ở phó đô Dương Châu.Kiến quốc mới hai đời Đại Lương thiếu chút
nữa như vậy diệt quốc, cũng may Lâm Dĩnh cùng Thượng thị, Lư thị, Thôi
thị chờ một chúng đại tướng mang theo binh mã tới viện, lúc ấy bốn lộ đại
quân lấy Lâm thị vi tôn.Lâm Dĩnh dẫn người đem Liêu nhân hướng bắc
đuổi, căn bản cố kỵ không đến phía sau, hắn tự cho là triều đình sẽ chiêu cố
hảo Lâm thị gia quyến, rốt cuộc hắn đánh trả năm hai mươi vạn đại quân
cùng bốn lộ đại quân quyến chỉ huy đâu.

Chương 9: Lâm thị

Ai biết triều đình phía sau trước bốc cháy lên chiến hỏa, Cao Tổ hoàng đế một đường từ đô thành chạy trốn tới Dương Châu, vừa kinh vừa giận dưới ngã bệnh, hắn có ba cái nhí tử, thừa dịp hắn bệnh nặng hai vị lớn tuổi hoàng tử tranh khởi ngôi vị hoàng đế tới.Năm đó nái Canh Ngọ năm, bởi vậy sử xung Canh Ngọ chi biến, cũng kêu Canh Ngọ họa. Hai vị hoàng tử ở tranh vị khi vọng tưởng không chế Lâm thị, lấy uy hiếp ở phía trước Lâm Dĩnh nghe lệnh với chính mình, tranh đoạt khi không cẩn thận bị thương Lâm Dĩnh trưởng tử Lâm Thao.Lâm Thao không trị bỏ mình, này đệ Lâm Trí, cũng chính là Lâm Giang phụ thân hận cực, nhảm chặt Lâm gia đại môn, phái người hướng bắc cùng phụ thân cầu cứu.Ai biết này cử chọc giận hai vị hoàng tử, bọn họ kinh hoảng thất thố, sợ Lâm Dĩnh biết tình hình thực tế sau phản, dứt khoát hoặc là không làm, đã làm phải làm đến cùng muốn diệt Lâm thị, đến lúc đó lại tìm lấy cớ che lấp.Ở cái này loạn thế, quân thần chỉ nghĩa bị vô hạn áp súc, trong tay có binh quyền mới là vương đạo. Thạch Khiêm năm đó còn không phải là giết nhà mình cấp trên vung tay vung lênh tạo phản sao?Mà hiện tại Lâm Dĩnh trên tay còn có hai mươi vạn đại quân, còn cùng mặt khác ba đường đại quân tướng soái giao tình thâm hậu, hắn muốn tạo phản bất quá là nhất niệm chi gian.Cho nên hai vị hoàng tử sợ hãi, Lâm thị vốn nhờ này thiếu chút nữa huỷ diệt.Vẫn là khi nhậm Trung Thư Lệnh Dương Nguyên phát hiện không đúng, liều chết tiến cung yết kiến, Cao Tổ hoàng đế mới biết được việc này.Nhưng cầm quân chạy đến Tô Châu Lâm thị khi cũng đã chậm, Lâm thị dòng chính cơ hồ huỷ diệt, chỉ có Lâm Trí bị mấy cái trung phó che chở chạy ra, nhưng cũng bị trọng thương.Cao Tổ hoàng đế vì trấn an ở tiền tuyến Lâm Dĩnh, hạ lệnh xử tử hai vị hoàng tử, liền bọn họ hậu nhân cũng chưa buông tha.Rồi sau đó lại phong may mắn còn tồn tại xuống dưới Lâm Trí vì Trung Quốc Công, này huynh Lâm Thao truy vi Hộ Quốc Công.Ngôi vị hoàng đế tắc từ lúc ấy còn tuổi nhỏ Tam hoàng tử kế thừa, Lâm Dĩnh giám quốc, lúc ấy Cao Tổ hoàng đế vì bình ổn Lâm Dĩnh lửa giận, phong thưởng pha phong.Giang Nam rất nhiều bởi vì chiến loạn hoang phế xuống dưới ruộng tốt lương phô hơn phân nửa bị phong thưởng cấp Lâm thị, thêm quốc gia kho trung vàng bạc

tài bảo, có thể nói Lâm thị phú so quốc khố.Lâm Thanh Uyển khép lại gia phả, áp xuống trong ngực kích động, Lâm thị này hai trăm năm lịch sử quả thực chính là một bộ chiến tranh sử.Lâm Thanh Uyển ách thanh âm hỏi, “Đương kim chính là Tam hoàng tử?”“Là,” Lâm Giang rũ xuống đôi mắt nói: “Ta tổ phụ tuy là giám quốc, nhưng tao này đả kích sau cũng ngã bệnh, bất quá hai năm liền chết bệnh, ta phụ thân bị thương nặng, tuy cũng ở triều làm quan, nhưng bởi vì thân thể không tốt, vẫn luôn ở tương đối nhàn tản Công Bộ nhậm chức, dư thừa tinh lực liền lấy tới xử lý gia nghiệp..”Cho nên Lâm gia cái gì đều không nhiều lăm, chính là tiền nhiều lương nhiều lụa bô nhiêu, phụ thân hắn kinh doanh khả năng chính là có tiếng.“Hoàng đế.....”Lâm Giang biết Lâm Thanh Uyển băn khoăn cái gì, khẽ lắc đầu nói: “Năm đó hai vị hoàng tử tuy nhân Lâm gia chi cố bị giết, nhưng bệ hạ đối Lâm gia cũng không thành kiến. Hơn nữa ta tổ phụ đi được sớm, lâm chung trước còn đem tay cầm hai mươi vạn đại quân giao cho bệ hạ, ta phụ thân trừ bỏ Công Bộ sự còn lại chính sự đều không phát biểu cái nhìn, cho nên hắn đối ta Lâm thị còn niệm vài phần tình nghĩa, chỉ là đây là loạn thế, mà hắn là loạn thế chi quân, nói đến cùng ta Lâm gia cũng bất quá là ngàn vạn hộ trung một hộ thôi, hắn nơi nào nhớ rõ nhiêu như vậy?”Lâm Ngọc Tân bi kịch cùng hoàng đế không quan hệ, cái này làm cho Lâm Thanh Uyển thở dài nhẹ nhõm một hơi.Bằng không cái này quốc gia tối cao người lãnh đạo nếu là theo chân bọn họ không qua được, nàng chỉ sợ liền tự mình mệnh đều giữ không nổi.“Bất quá ta Lâm thị kết cục đích xác này cọc chuyện cũ có chút quan hệ,” Lâm gia nói: “Năm đó ta tổ phụ trộm đến quá cao, một đường đem Liêu nhân đuôi quá Hoàng Hà, chính là cướp đoạt không ít chiến lợi phẩm, cho nên bọn họ cho rằng Lâm gia cát giấu núi vàng núi bạc, mặc dù ta cuối cùng đem sở hữu tài sản đều quyên đi ra ngoài bọn họ cũng không tin. Cho rằng ta còn trộm cấp Ngọc Tân lưu trữ, cho nên.....”Điểm chết người chính là Canh Ngọ chi biến khi Lâm thị dòng chính cơ hồ toàn diệt, lưu lại Lâm thị tộc nhân đều là dòng bên, theo chân bọn họ cũng không thân cận, cho nên bọn họ cùng dòng chính cũng không đoàn kết, ở có cũng đủ ích lợi tiền đề hạ ngược lại cùng người ngoài liên hợp lại khi dễ Ngọc Tân.Năm đó dòng chính nhiều sum xuê a, nhưng đến cuối cùng chỉ tồn phụ thân hắn một cái, hắn cũng là lẻ loi một cái, đến hắn lại chỉ để lại Ngọc Tân một cái.Lâm Giang vô hạn tiếc hận, hắn không biết này có phải hay không bởi vì hắn chi cố, bởi vì Bạch Ông nói qua, Lâm thị là bởi vì hắn mới bị nguyên rủa.Lâm thị mấy chục đại công đức, bốn hắn là sum xuê chi tướng, nhưng hiện tại bọn họ này một chi lại nhân khẩu điêu tàn.....Lâm Giang đã quyết định đương hồi thần tiên sau chuyện thứ nhất chính là đi tìm ra nguyên rủa người của hắn.“Những cái đó chiến lợi phẩm đâu?” Lâm Thanh Uyển hỏi.“Cái gì?” Lâm Giang còn đang suy nghĩ cho hắn hạ nguyên rủa người.Lâm Thanh Uyển hỏi, “Ta là nói tổ phụ cướp đoạt

những cái đó chiến lợi phẩm đâu?”“Vàng bạc châu báu phần lớn lấy từ nuôi quân cùng ban thưởng thuộc hạ, một ít khó có thể biến hiện thư tịch đồ cổ chi vật đều đặt ở nhà kho làm gia truyền chi dùng.”“Những việc này hoàng đế biết không?”Lâm Giang trầm ngâm nói: “Đại đế là biết đến, năm đó Đại Lương quốc khố bị Liêu quân cướp sạch không còn, căn bản lấy không ra quân lương lương thảo, nuôi quân toàn dựa các quân tướng soái. Ta tổ phụ có tiếng ưu đãi cấp dưới, sẽ không làm binh sĩ chịu đói, cho nên tiền đều tiêu hết.”Trừ bỏ các loại đồ cất giữ, Lâm gia hiện bạc đều là ở hán cha chưởng gia sau bắt đầu tích lũy xuống dưới, bởi vì khi đó Lâm gia đã không cần nuôi quân.Đây cũng là vì cái gì Lâm Giang có thể ở tuổi nhi lập chưởng quản một phuong nguyên nhân chi nhất, hán cố nhiên có tài, nhưng tư lịch không đủ cũng rất khó như thế tuổi trẻ liền đứng ở như thế địa vị cao.Bất quá là hoàng đế niệm Lâm gia tình.Năm đó Lâm Dĩnh bệnh nặng, không có đem hai mươi vạn đại quân giao cho nhi tử Lâm Trí, mà là chuyển giao cấp hoàng đế.Phải biết rằng kia hai mươi vạn đại quân chính là Đại Lương lớn nhất mạnh nhất một chi quân đội, hoàng đế tay cầm này hai mươi vạn đại quân mới có thể ở mươi sáu tuổi năm ấy tự mình chấp chính.Cho nên cho dù Lâm Trí đối hoàng đế vẫn luôn thực đậm, thậm chí hoàng đế triệu kiến hán đều không nghĩ tiến cung thấy hán hoàng đế cũng không tức giận, ngược lại ở Lâm Giang xuất sĩ sau làm hán hồi Giang Nam nhậm chức.Cũng nguyên nhân chính là vì này đó, Lâm Giang tự giác hoàng đế đối chính minh có ơn tri ngộ, cho nên vẫn luôn là bảo hoàng phái, là hoàng đế tâm phúc.Nhưng trong triều tình huống phức tạp, hán sau khi chết chỉ dư Ngọc Tân một cái nữ nhi, hoàng đế mặc dù chăm sóc cũng hữu hạn, huống chi nữ nhi tuổi nhỏ, ngây thơ mờ mịt, mặc dù sau lại phát hiện bên người hỏ lang hoàn nuôi nàng cũng liên hệ không thượng ngoại giới.Căn bản chính là cầu cứu không cửa.Lâm Thanh Uyển xoay hai vòng nói: “Ngươi suy xét không sai, ta đích xác giữ không nỗi Lâm gia sản nghiệp, nhưng nhiều như vậy tiền chúng ta cũng không thể tặng không, hơn nữa hiện tại cũng không phải đưa thời cơ, ngươi thả chờ ta quyết định, hiện tại đi trước kiểm lương thảo đi.”Lâm Giang thật sâu mà nhìn nàng hai mắt sau đồng ý.Hắn tin tưởng Lâm Thanh Uyển, hoặc là nói hắn tin tưởng Bạch Ông quẻ tượng, Lâm Thanh Uyển sẽ là Lâm gia đột phá khẩu.Đại Lương cùng Đại Sở tái khởi chiến sự, cả nước chấn động.Hai năm trước Lương Sở trong chiến tranh Đại Lương mất đi Đại hoàng tử, năm trước Quảng Tân vùng Hoàng Hà lưu vực lại phát lũ lụt, triều đình quang cựu tế liền đào rỗng quốc khố, hiện tại lại là thời kì giáp hạt thời điểm, quốc khố căn bản lấy không ra đánh giặc lương thảo cùng quân lương tới.Nhưng nếu không đánh cũng không được, Đại Lương bắc có liêu, tây có Thổ Phiên cùng Hậu Thục, Tây Nam có Đại Sở, Giang Lăng phủ vẫn là độc lập, phía nam còn có Nam Hán, phía đông có Mân Quốc, Đại Lương phàm là yếu thế, này đó quốc gia

cùng khu vực là có thể sôi nổi lộ ra răng nanh từ Đại Lương trên người cắn tiếp theo khối huyết nhục tới.Cho nên này trượng đánh đến đánh, đánh không được cũng đến đánh.Lâm Giang đúng là biết điểm này mới đem hết thủ đoạn cũng muốn đem lương thảo bị đù, cho dù là trên lưng bêu danh cũng không tiếc.Chính là hiện tại, chẳng sợ biết hắn làm như vậy sau sẽ cho Ngọc Tân lưu lại hậu hoạn hắn cũng đến đi làm, bởi vì đem Đại Lương biên quan bảo vệ cho, trấn trụ quanh thân hổ lang, Lâm Thanh Uyển mới có tính kế điều kiện, bảo hộ Ngọc Tân cơ sở.Bằng không Đại Lương lâm vào chiến loạn, loạn thế bên trong, Lâm Thanh Uyển lại thông minh cũng khó bảo toàn toàn các nàng hai người.Bởi vì các nàng chỉ là hai cái tay trói gà không chặt nữ hài, hoàn cảnh chung an toàn các nàng mới có giao tranh cơ hội, bằng không mặc cho Lâm Thanh Uyển lại có mưu trí, gấp gỡ loạn binh không phải chết chính là so chết thảm hại hơn.Lâm Giang nhưng không hy vọng như vậy sự phát sinh.Cho nên Lâm Giang bắt đầu bình thường đi làm, toàn bộ Giang Nam đều bị hắn điều động lên.Dương Châu phủ là Đại Lương phó đô, hắn lại là Giang Nam đạo quan sát sứ, đều có quyền lợi điều hành.Vì thế, không ra nửa tháng, toàn bộ Giang Nam đều biết khoảng thời gian trước truyền thuyết bệnh đên muộn chết Lâm Giang lại hảo.Vốn dĩ có chút rời rạc Giang Nam quan lại nhóm da lại buộc chặt, không dám chậm trễ chấp hành mặt trên mệnh lệnh.Cùng Dương Châu chỉ có ba ngày hành trình Tô Châu xem như nhanh nhất thu được tin tức một đám, Lâm thị tộc nghe nói Lâm Giang lại chuyển nguy thành an tự nhiên vui mừng, vốn dĩ kế hoạch muộn khởi hành tông lão lại không đi rồi.Mà ở Tô Châu trong thành Thượng gia không khí cũng thực hảo, Thượng lão phu nhân cao hứng nói: “Cô gia hết bệnh rồi là hỉ sự, nói cho quản sự, mỗi người nhiều thường một tháng tiền tiêu vặt.”Thượng nhị phu nhân cười gật đầu nói: “Tức phụ này liền đi phân phó, ngài xem muộn hay không lại gọi người thu thập chút dược liệu đưa đi Dương Châu nhìn cô gia?”Thượng lão phu nhân nghĩ gật đầu nói: “Cũng hảo, thuận tiện nhìn xem Ngọc Tân, nếu là cô gia bệnh hảo toàn, hắn công sự bận rộn không rảnh lo Ngọc Tân, vậy còn đem Ngọc Tân mang về tới, ta cho hắn nhìn.”Thượng nhị phu nhân tươi cười hơi đón, cúi đầu cười đồng ý.Cùng Lâm Thượng hai nhà cao hứng không giống nhau, Dương Châu thành nhà giàu nhóm đều cảm thấy tâm đang nhỏ máu, bởi vì Lâm tiểu diện hổ ước nói chuyện bọn họ, hy vọng bọn họ có thể vì quốc gia biên phòng công hiến một phần lực lượng, nhiều quyên chút tài vật lương thực.Lâm Giang động chi lấy tình hiếu chi lấy lý, nhà giàu nhóm đối hắn giảng đạo lý đều có thể lý giải, rốt cuộc hiện tại thiên hạ không chừng, bọn họ đương nhiên biết chiến loạn có bao nhiêu đáng sợ.Nhưng này cũng không đại biểu bọn họ nguyện ý đem trong nhà như vậy nhiều tiền tài hiến cho đi ra ngoài, kia quả thực là so cắt thịt còn đau a.Có người đề nghị từ bá tánh trên người trưng thu quân thuế, rốt cuộc bá tánh người nhiều sao, mỗi

người đều bình quán một chút là đủ rồi. Đến lúc đó nén bọn họ nạp quân thuế bọn họ đều sẽ nạp. Lâm Giang tỏ vẻ, quân thuế là muốn thu, nhưng hiện tại đúng là thời kì giáp hạt thời điểm, bình thường bá tánh năng lực hữu hạn, hắn tổng không thể vì biên quan chiến sự liền đem Giang Nam bá tánh bức tử, cho nên còn phải nhà giàu nhóm nhiều xuất lực, đương nhiên, hắn cũng không lấy không bọn họ, triều đình sẽ cho bọn họ một ít ưu đãi chính sách. Lâm Giang ở cùng nhà giàu nhóm cãi cọ thời điểm, Lâm Thanh Uyển đang ngồi ở trong viện trên ghế nằm phơi nắng, Lâm Ngọc Tân cầm một quyển thi tập ở một bên cho nàng niệm thơ. Lâm Ngọc Tân niệm xong một đầu, ngẩng đầu thấy tiểu cô đã nửa híp mắt ngủ, liên mềm nhẹ từ Lập Xuân trong tay tiếp nhận thảm lông cái ở trên người nàng. Lâm Thanh Uyển hơi hơi mở to mắt xem nàng. Lâm Ngọc Tân tay cứng đờ, sắc mặt ứng đở nói: “Tiểu cô, ta đem ngươi đánh thức?” “Vốn dĩ cũng không ngủ,” nàng quét thi tập liếc mắt một cái, “Đọc xong?” Lâm Ngọc Tân khẽ gật đầu, “Tiểu cô còn muốn nghe cái gì thư, ta cho ngươi niệm.” “Đem ngoại viện sổ sách lấy tới niệm cho ta nghe đi.” Lâm Ngọc Tân kinh ngạc, “Tiểu cô như thế nào muốn nghe cái kia?” “Cuối tháng, ngoại viện muôn tính tiền, ta đương nhiên đến nhìn một cái, nhưng các ngươi không phải không cho ta đọc sách sao, vậy ngươi liền giúp ta đọc đi.” “Ngoại viện sự không phải Lâm quản gia quản sao?” “Chúng ta đây làm chủ tử cũng nên trong lòng hiểu rõ mới hảo.” Lâm Ngọc Tân hiển nhiên lần đầu tiên nghe được như vậy cách nói, nàng nhất thời có chút tró mắt, nửa ngày mới nghiêm túc hoang mang nói: “Chính là trước kia tiểu cô cũng mặc kệ những việc này, như thế nào hiện tại bị bệnh ngược lại muốn xen vào đâu?” Tiểu cô bệnh đến như vậy trọng, thân thể lại không dường hảo, không phải hắn là tĩnh dường, mỗi ngày vui vẻ liền hảo, như thế nào ngược lại vội lên, đã nhiều ngày không phải đến thư phòng cùng phụ thân đàm luận công sự, chính là gọi người tìm đọc sổ sách?

Chương 10: Hạ táng

Lâm Thanh Uyển nặng nề nhìn chăm chú vào nàng nói: “Trước kia những việc này đều là phụ thân ngươi quản, nhưng hắn cũng không thể tổng che chở chúng ta, cho nên chúng ta cũng phải học được quản sự mới hảo nha.”Lâm Ngọc Tân há miệng thở dốc, cảm thấy tâm phình phình trướng trướng, có chút khó chịu, rồi lại nói không nên lời vì cái gì khó chịu.Tiểu cô những lời này như là đồi, rồi lại giống như không đúng.Lâm Ngọc Tân mãi cho đến chạng vạng rời đi Xuân Huy Viện khi còn có chút hoảng hốt, đi ngang qua hoa viên nhỏ khi nàng không khỏi bước chân một đốn, nhìn về phía tiền viện thư phòng phương hướng, “Cha đã trở lại sao?”Ánh Nhạn vẫn luôn tiểu tâm lưu ý thần sắc của nàng, nghe vậy lập tức nói: “Canh giờ này hắn là đã trở lại, đại tỷ nhi muôn gấp lão gia trong chốc lát dùng cơm thời điểm là có thể thấy được.”Lâm Ngọc Tân lại bước chân vừa chuyển nói: “Ta đi xem.”“Đại tỷ nhi.....” Ánh Nhạn ngăn trở không kịp, chỉ có thể đuổi kịp.Lâm Ngọc Tân rất ít tới tiền viện, phụ thân ở hậu viện cũng có cái tiểu thư phòng, phụ thân giống nhau đều ở tiểu thư phòng giáo nàng đọc sách viết chữ.Tiền viện đại thư phòng chỉ có mẫu thân cùng tiểu cô sẽ đến, ở nàng trong trí nhớ tiểu cô tới càng nhiều chút, bởi vì nàng xem thư nhiều, có chút thư chỉ có đại thư phòng có.Lâm Ngọc Tân đến thư phòng khi Lâm Giang chính vùi đầu ở một đồng công văn trung, thường thường ho khan hai tiếng, nhìn đến nữ nhi hắn vội vàng uống trà áp xuống hầu trung ngứa ý, úc chế trụ ho khan, cười vãy tay làm nàng tại bên người ngồi xuống.“Cha, ngài sắc mặt không tốt, có phải hay không bệnh còn chưa hết?”Lâm Giang cười, “Chính là chút bệnh cũ, không quan trọng.”Lâm Ngọc Tân nhìn trên bàn công văn đó miệng, “Ngài như vậy không chú ý bảo dưỡng, tiểu mao bệnh cũng sẽ biến thành khuyết điểm lớn.”Lâm Giang liền thở dài, “Kia cũng không có biện pháp, phụ thân một ngày làm quan liền muốn tẩn một ngày trách, Giang Nam bá tánh, biên quan tướng sĩ nhưng đều nhìn phụ thân đâu.”Lâm Ngọc Tân ngẩn ra, hồ nghi nhìn phụ thân, đây là phụ thân lần đầu tiên cùng nàng nói lên công sự, trước kia nàng chỉ cần nhắc tới nghĩ ngợi đề tài hắn liền sẽ pha trò đồng ý, qua đi nêun như thế nào vẫn là như thế nào.Phụ thân thay đổi làm Lâm Ngọc Tân trong lòng bất an tăng lên, nàng

vốn chính là cái mẫn cảm tiêu hài tử, lúc này càng là mẫn cảm tới rồi cực điểm, “Cha, tiểu cô thân thể còn không có hảo, ngài như thế nào khiến cho nàng quản sự đâu?”“Đại tỷ nhi trưởng thành, đều sẽ đau lòng tiêu cô.” Lâm Giang từ ái nhìn nàng nói: “Nếu đại tỷ nhi lo lắng tiêu cô, vậy giúp người tiêu cô chia sẻ một ít được không?”Lâm Ngọc Tân siết chặt khăn tay, “Trước kia những việc này không đều là Lâm quản gia cùng Lâm ma ma quản sao?”Lâm Giang nhìn nữ nhi tay, trong lòng khe khẽ thở dài, hắn trước kia chỉ biết nữ nhi thông tuệ, nhưng đang xem quá Khuy Thiên Kính sau biết nàng không chỉ có thông tuệ, còn thực mẫn cảm đa nghi, đây là hắn sai, đem nàng gởi nuôi ở nhạc gia, tự cho là nàng sẽ được đến thực tốt giáo dưỡng, lại không nghĩ rằng ăn nhò ở đậu cấp hài tử tạo thành áp lực.“Có một số việc Lâm quản gia cùng Lâm ma ma cũng không thể quyết định, hiện tại phụ thân vội, nhất thời không rảnh lo trong nhà, cho nên yêu cầu người tiêu cô tiếp nhận, đại tỷ nhi cũng trưởng thành, có thể ở một bên giúp giúp người tiêu cô.”Lâm Ngọc Tân cẩn cẩn môi, đồng ý.Nhưng thực mau nàng liên biết tiêu cô quản cũng không chỉ là Lâm phủ gia sự, thế nhưng còn ở kiểm kê Lâm phủ gia sản.Giang Nam các nơi quản sự bắt đầu lục tục tới Lâm phủ bái kiến, Lâm Ngọc Tân đi theo tiêu cô bên người thấy không ít người, nhìn tiêu cô tính sổ, nàng ở một bên hỗ trợ sao chép tài sản danh sách.Nàng không biết vì cái gì muốn quy hoạch sao chép, chỉ là phụ thân cùng tiêu cô động tác ản ản làm nàng có chút bất an.Mà này cỗ bất an ở phụ thân một ngày so một ngày bệnh nặng trung đạt tới cực hạn.Lâm Thanh Uyển nhìn tiêu cô nương cảm bút vô ý thức trên giấy loạn họa, một khuôn mặt bạch thảm thảm, nàng liền không khỏi thở dài một tiếng, duỗi tay lấy quá nàng trong tay bút đặt ở giá bút thượng.“Tiểu cô?”Lâm Thanh Uyển duỗi tay sờ sờ nàng đầu nhỏ, ôn nhu nói: “Ngọc Tân, người đi gặp phụ thân người đi.”Lâm Ngọc Tân nước mắt “Xôn xao” một chút liền rơi xuống, nàng sợ hãi nhìn tiêu cô, “Tiểu cô, người cùng phụ thân vì cái gì muốn kiểm kê gia sản?”Còn giống công đạo hậu sự giống nhau phóng nô, đem không muốn rời đi trung nô điều đến Tô Châu.Lâm Thanh Uyển không có trả lời, mà là kiên trì nói: “Người đi gặp phụ thân người đi.”Lâm Ngọc Tân cẩn rắng, một lau nước mắt liền hướng thư phòng chạy đi đâu.Mới chạy tiến sân liền nghe được Lâm Giang rung trời khụ thanh, hắn một bên khụ một bên nói: “Lương thảo đã vận đến biên quan, hạ lũ sắp xảy ra, các nơi phải làm hảo phòng bị công tác, ở thu hoạch vụ thu trước không cần lại sai lầm.”“Đại nhân, ngày gần đây nước mưa quá nhiều, Thái Hồ mực nước dâng lên đến quá nhanh, ngài xem muốn hay không gia cố đê đập?”Lâm Giang trầm mặc một lát, rồi lại nhịn không được khụ một trận, nửa ngày sau bình phục trong ngực buồn đau nói: “Trung thu xong quân thuế lại phát lao dịch, chỉ sợ các bá tánh muốn ngao không nổi nữa, đê đập trước hai năm không phải mới gia cố sao, năm nay vẫn đề hắn là không lớn, sang năm rồi nói sau.”Các

phụ tá không hề đề, năm nay Đại Lương các nơi đều quá đói khốc, liền tính đại nhân đã tận lực giảm bớt bình thường bá tánh sở nạp quân thuế, lần này quân thu nhập từ thuế xuống dưới, lại đuổi ở thời kì giáp hạt thời điểm, đại gia cũng không nhiều ít tồn lương. Mà Đại Lương lao dịch bá tánh không chỉ có muôn ra lực lượng lớn nhất, lô phí cùng ăn ở cũng đều muôn chính mình phụ trách, lúc này phát lao dịch khẳng định muôn chết không ít người. Lâm Giang chải vuốt từ Khuy Thiên Kính trung được đến tin tức, hăn nhìn đến “Tam thế” đều biểu hiện lúc này Giang Nam nhiều vũ, nhưng mà ông trời còn tính có chút từ bi, làm cho bọn họ hữu kinh vô hiềm vượt qua, Thái Hồ đê đập thực củng cố, cũng không có vỡ đê, cũng liền bên hồ một ít điền bị nước mưa yêm mà thôi, tổn thất không lớn. Lâm Giang một bên ho khan một bên cùng các phụ tá từng cái thương định công sự, Kinh Trập mặt ở cửa thư phòng khẩu chọt lóe rồi biến mất, Lâm Giang liền biết có người tìm hăn. Hăn nắm tay ngăn chặn môi, nhịn không được lại khụ hai tiếng, làm các phụ tá lui ra. Triệu phụ tá do dự một lát, khom người nói: “Đại nhân, ngại gần đây ho khan càng thêm lợi hại, muôn hay không thỉnh đại phu nhìn xem?” Lâm Giang vẫy vẫy tay nói: “Vẫn luôn ăn được đâu.” Triệu phụ tá thở dài một tiếng, cùng những người khác cùng nhau lui ra, Kinh Trập đem người đưa ra mới xoay người bẩm: “Lão gia, đại tỷ nhi tới.” Lâm Ngọc Tân đứng ở nhà kè phía trước cửa sổ nhìn bọn họ rời đi, lúc này mới xoay người đi thư phòng tìm phụ thân. Lâm Giang khoảng thời gian trước vì kiêm quản lương thường xuyên thức đêm, lại muôn tới các nơi giám sát, vốn dĩ liền không tốt thân thể càng kém, còn cảm nhiễm thượng phong hàn, đến bây giờ đều không tốt. Hăn biết, hăn chính là như vậy chết. Khuy Thiên Kính “Tam thế” đều là cái dạng này quá trình cùng kết quả, Bạch Ông cũng tỏ vẻ hăn sửa không xong cái này quá trình. Cho nên hăn chỉ có thể sinh bệnh, hiện tại, hăn bệnh đã tới một cái độ cao, sắc mặt bạch trung phiếm thanh, Lâm Ngọc Tân lâu bệnh thành y, nơi nào nhìn không ra phụ thân trạng thái? Nàng bước chân không khỏi một đốn. Lâm Giang ngẩn đầu, hướng nàng cười vẫy tay nói: “Ngọc Nhi, mau tới đây a.” Lâm Ngọc Tân nhập miệng tiên lên. Cùng lúc đó, Lâm Thanh Uyển chính đem nguyên thân áo cưới cùng thơ bản thảo thu từ tất cả đều thu hồi tới bỏ vào một cái hộp. Nay đó đều là nguyên thân cùng Tạ nhị lang lui tới thư từ thơ bản thảo, phía trước nàng muôn thiêu, nhưng rốt cuộc luyến tiếc, hiện tại Lâm Thanh Uyển sửa sang lại ra tới là muôn bắt đi chôn cùng. Tạ Dật Minh hạ táng nhật tử đã định rồi, liền vào ngày mai. Tạ gia nguyên quán liền ở Dương Châu, phần mộ tổ tiên cũng ở Dương Châu vùng ngoại ô, cũng không dùng đi xa. Ngày hôm sau, Lâm Thanh Uyển liền một thân đồ trắng đi Tạ phủ, đi theo Tạ phu nhân cùng đi chùa miếu đỡ linh. Tạ gia người cùng Tạ Dật Minh mấy cái cùng trường bạn tốt đều đi, thấy Lâm Thanh Uyển một thân người ở góra trang điểm đều là vẻ mặt phúc tạp. Hai tháng trước, bọn họ cho

rằng Lâm Thanh Uyển cũng không sống nổi, không nghĩ tới nàng thế nhưng nhịn qua tới.Bọn gia đình đem quan tài chậm rãi nâng tiến mộ thất, Lâm Thanh Uyển xoay người nhìn về phía Lập Xuân cùng Lập Hạ, hai người bạch mặt đem hai cái hộp phúng đi lên.Lâm Thanh Uyển tiếp nhận, liền phải đi theo quan tài mặt sau đi vào.Tạ phu nhân đang ở lau nước mắt, thấy thế một phen túm chặt nàng, kinh hoảng hỏi, “Uyển tỷ nhi, ngươi đi xuống làm gì?”Lâm Thanh Uyển trấn an đối nàng cười cười, ôm hộp nói: “Bá mẫu, ta có chút đồ vật muốn tặng của hồi môn cấp Tạ nhị ca.”Tạ phu nhân gắt gao mà túm nàng nói: “Làm hạ nhân dẫn đi là được, hà tất tự mình đi xuống?”“Đúng vậy, đúng vậy.”Những người khác cũng đều vây đi lên, phòng bị nhìn nàng, để tránh nàng một cái luẩn quẩn trong lòng liền nhảy vào hố tuẫn tình.Lâm Thanh Uyển nếu là chết ở chỗ này, Lâm Giang khẳng định sẽ tìm Tạ gia liều mạng.Lâm Thanh Uyển ôm trong lòng ngực hộp kiên trì nói: “Ta muốn chính mình lấy xuống, ta còn có chút muôn nói với Tạ nhị ca nói đi, bá mẫu yên tâm, ta một lát liền đi lên.”Nhìn Lâm Thanh Uyển trên mặt đạm nhiên, đại gia càng không dám phóng nàng đi xuống.Tạ Dật Minh cùng trường Trịnh Dịch tiến lên một bước, có chút không đành lòng nhìn Lâm Thanh Uyển nói: “Đệ muội, người chết đã đi xa, ngươi nên kiên cường chút, liền tính là vì bá mẫu suy nghĩ, ngươi cũng không thể luẩn quẩn trong lòng a.”Lâm Thanh Uyển:..... Nàng thật sự chỉ là tưởng đem đồ vật cấp Tạ nhị lang, thuận tiện nói với hắn chút lặng lẽ lời nói, vì cái gì tất cả mọi người một bộ nàng muôn tuẫn tình bộ dáng?Lâm Thanh Uyển nhấp miệng, nghĩ đến Uyển tỷ nhi liền như vậy vô thanh vô tức đã chết, Tạ nhị lang còn có như vậy nhiều người tới đưa hắn, nàng lại chỉ có nàng cùng Lâm Giang nhớ rõ, cũng chỉ có thể cho nàng một cái chõ trống bài vị, đáy lòng kiên trì liền lại kiên định hai phân.Dù sao cũng phải làm Tạ Dật Minh biết Uyển tỷ nhi đã chết, làm cho hắn ở âm phủ tìm một chút nàng, dưới nền đất hạ đoàn tụ mới hảo.Tuy rằng nàng không biết nàng lời nói Tạ Dật Minh có không nghe được, có lẽ bọn họ sớm đã đoàn tụ, nhưng có một số việc nàng nếu là không đi làm, trong lòng sẽ bất an.Lâm Thanh Uyển quật cường nhìn Tạ phu nhân, “Mẫu thân, ngài làm ta đi xuống đi, mười lăm phút sau ta liền đi lên.”Đây là Lâm Thanh Uyển lần đầu tiên kêu Tạ phu nhân mẫu thân.Tạ phu nhân bưng kín miệng, do dự một chút nói: “Làm Dương ma ma bồi ngươi đi xuống.”Lâm Thanh Uyển nhìn Dương ma ma liếc mắt một cái, gật đầu nói: “Hảo!”Mộ thất thực rộng mở, quan tài bên còn có một vị trí, đó là cấp Uyển tỷ nhi dự lưu. Bốn phía còn thả chút đồ đựng, quần áo cập điểm tâm trái cây, còn có một ít thư tịch, đều là Tạ Dật Minh thường dùng đồ vật.Lâm Thanh Uyển hạ bậc thang, liền ở vào nhà khâu dừng lại, nàng hơi hơi quay đầu đối Dương ma ma nói: “Ma ma ở chỗ này chờ một chút, ta cùng Tạ nhị ca trò chuyện.”Dương ma ma cẩn thận đánh giá Lâm Thanh Uyển thần sắc, thấy nàng thần sắc còn hảo liền gật

đầu, lại vẫn như cũ không dám thả lỏng gắt gao nhìn chăm chăm nàng, sợ nàng một cái không chú ý liền đánh vào mõ thát tuẫn tinh.Lâm Thanh Uyển đem trong tay hai cái hộp đặt ở quan tài trước, quỳ trên mặt đất nhẹ giọng nói: “Đây là Uyển tỷ nhi áo cưới cùng các ngươi thơ bản thảo thư từ.....”Nàng thanh âm gần như không thể nghe thấy, lại cắn tự thực rõ ràng, nàng tưởng, nếu Tạ nhị lang hồn phách nếu là thật sự còn ở, kia hy vọng hắn có thể nghe thấy nàng lời nói.

Chương 11: Tin tức

“Uyển tỷ nhi đã chết, hy vọng các ngươi có thể ở âm phủ đoàn tụ, kiếp sau có thể đâu cái hảo thai, kết làm vợ chồng, ân ái đầu bạc,” Lâm Thanh Uyển duỗi tay vuốt ve quan tài, nhẹ giọng nói: “Ta đáp ứng Uyển tỷ nhi trăm năm sau cho các ngươi hợp táng, ta không biết ta khi nào mới có thể rời đi, cho nên chỉ có thể trước đem nàng áo cưới đưa tới, ngươi nếu có thể dưới mặt đất nhìn thấy nàng, thỉnh nàng yên tâm.” Một trận không biết từ đâu dựng lên gió nhẹ phất qua Lâm Thanh Uyển đầu ngón tay, ở một bên nến trăng thượng xoay chuyển, làm ngọn lửa nhảy lên vài cái. Lâm Thanh Uyển trong mắt hiện lên ánh sáng, buông tay, quỳ trên mặt đất hướng quan tài dập đầu lạy ba cái. Vào nhà khâu Dương ma ma sắc mặt vi bạch, biểu tình khẩn trương khắp nơi nhìn xung quanh, nàng không có nghe được Lâm Thanh Uyển nói, lại cảm thụ được đến kia cổ phong, mắt thấy ánh nến leo lặt. Chẳng sợ nàng rất thương yêu Nhị gia, lúc này cũng không khỏi tâm sinh khiếp đảm, cho nên thấy Lâm Thanh Uyển ra tới liền lập tức tiến lên đỡ lấy nàng, thấp giọng thúc giục nói: “Nhị thiếu nãi nãi, chúng ta mau đi lên đi, giờ lành liền sắp tới rồi.” Dương ma ma đỡ Lâm Thanh Uyển đi ra mộ thất, mọi người đều thở dài nhẹ nhõm một hơi. Tạ Duyên quay đầu đối quản sự nói: “Canh giờ mau tới rồi, phong mộ đi.” Bởi vì về sau Lâm Thanh Uyển còn muốn táng đi vào, cho nên mộ thất sẽ không phong kín, đều có cơ quan mở ra, cho nên lạc thạch có chút phiền phức. Về sau người giữ mộ còn muốn mỗi năm xử lý, bảo đảm mộ thất cơ quan không thành vấn đề. Lâm Thanh Uyển quỳ trên mặt đất, yên lặng mà thiêu rất nhiều tiền giấy. Tạ phu nhân tiến lên đỡ lấy nàng, nhẹ giọng nói: “Uyển tỷ nhi, chúng ta trở về đi.” Lâm Thanh Uyển từ buổi sáng 6 giờ nhiều ra cửa đến bây giờ, đã qua đi bảy tiếng đồng hồ, lúc này vừa mệt vừa đói, bởi vậy cũng không có kiên trì. Đỡ Tạ phu nhân tay liền đứng dậy, nàng đã tận lực chậm đứng dậy, nhưng đứng lên khi vẫn là choáng váng một chút, trước mặt một trận biến thành màu đen, nàng đứng tạm dừng nửa ngày trước mặt mới chậm rãi khôi phục ánh sáng. Tạ phu nhân cảm nhận được nàng trọng lượng, không khỏi sâu lo nhìn nàng. Lâm Thanh Uyển trong lòng cười khổ, thân thể vẫn là quá kém. Trở về khi, Tạ phu nhân cùng Lâm Thanh Uyển ngồi chung một chiếc

xe ngựa, Dương ma ma từ túi tiền lấy ra điểm tâm cấp Lâm Thanh Uyển ăn, “Nhị thiếu nãi nãi, ngươi còn trẻ, nên bảo trọng thân thể mới là.” Lâm Thanh Uyển tiếp nhận, đổi nàng cảm kích cười cười. Xe ngựa là tới trước Lâm gia mới đến Tạ gia, liền ở Lâm Thanh Uyển xuống xe khi, Tạ phu nhân đột nhiên thấp giọng nói: “Uyển tỷ nhi, ngươi sau khi trở về làm ngươi huynh trưởng tiểu tâm chút, kinh đô bên kia tựa hồ phái ngự sử tới ám tra.” Ám tra cái gì? Lâm Thanh Uyển trong lòng cả kinh, ánh mắt ở Tạ phu nhân trên mặt đảo qua mà qua, nàng áp xuống trong lòng nghi vấn, cười đối Tạ phu nhân gật gật đầu, nhìn theo nàng đem mành buông. Tạ phu nhân thở dài nhẹ nhõm một hơi, sau đó lại nhịn không được thở dài, nhiều thông tuệ nữ hài, nếu là Nhị Lang tồn tại…… Nhìn theo Tạ phủ xe ngựa đi xa, Lâm Thanh Uyển lúc này mới xoay người vào phủ, “Lão gia đâu?” Gia đình khom người nói: “Lão gia còn ở nha môn đâu.” Lâm Thanh Uyển nghĩ nói: “Là Kinh Trập đi theo, vẫn là Cốc Vũ?” “Cốc Vũ ca ca hôm nay ở thư phòng đương trị.” Lâm Thanh Uyển xoay người liền hướng thư phòng đi. Kinh Trập cùng Cốc Vũ đều là Lâm Giang bên người gã sai vặt, nói là gã sai vặt, nhưng hai người tuổi đều không nhỏ, một cái mười bảy, một cái mười tám, đều là mười tuổi bắt đầu đi theo Lâm Giang bên người hầu hạ. Chờ tuổi lớn chút nữa, bọn họ hoặc là đi theo Lâm Giang bên người làm người hầu, quản thư phòng, hoặc là chính là thả ra đi làm quản sự. Lâm Giang bên người người đều là cái dạng này phát triển, mà Kinh Trập cùng Cốc Vũ càng thông minh chút, rất nhiều sự Lâm Giang đều không dối gạt bọn họ. Trong khoảng thời gian này Lâm Giang cùng Lâm Thanh Uyển kiểm kê gia sản, lại phái người hồi Tô Châu quét tước tò trách, thậm chí Lâm Giang vì chính mình chế tạo quan tài đều là thông qua bọn họ, cho nên hai người ẩn ẩn có điều giác, tuy chưa bao giờ mở miệng nói qua, nhưng đã ẩn ẩn lấy Lâm Thanh Uyển là chủ. Lúc này thấy Lâm Thanh Uyển lại đây, Cốc Vũ liền cung tay thối lui đến một bên, làm Lâm Thanh Uyển tiến vào thư phòng. “Ngày gần đây lão gia ở trong nha môn với cái gì?” Cốc Vũ nói: “Ngày gần đây nước mưa tăng nhiều, lão gia muốn các nơi tuần tra, còn có cây trồng vụ hè thu hoạch vụ thu sắp tới, các nơi công văn cũng có chút nhiều.” “Kinh đô bên kia nhưng có đặc biệt tin tức sao?” Cốc Vũ trong mắt hiện lên mê mang, lắc đầu nói: “Cũng không.” “Liền thư tín cũng không có?” “Tiểu nhân cùng Kinh Trập đều không có cấp lão gia xử lý quá kinh thành tới thư tín.” Bên ngoài tiến vào thư tín, trừ phi là đặc thù con đường, bằng không đều đến trải qua bọn họ đưa cấp Lâm Giang, mặc dù bọn họ không biết thư tín nội dung, cũng nhất định sẽ biết tin phục nơi nào tới, ai gửi tới. Lâm Thanh Uyển trong lòng có bất hảo dự cảm, Lâm Giang không chỉ có là Dương Châu thứ sứ, vẫn là Giang Nam đạo quan sát sứ, toàn bộ Giang Nam liền số hán quan nhị tối cao. Kết quả kinh đô phái ngự sử xuống dưới, Tạ gia đều đã biết, hán thế nhưng một chút tin tức cũng chưa thu

được? Hiện giờ đúng là mẫn cảm thời điểm, là một chút sai lầm đều không thể ra. Lâm Thanh Uyển vẫn luôn ở trong thư phòng ngồi chờ đến Lâm Giang trở về. Lâm Giang thân thể càng kém, lúc này là đi ba bước khụ một tiếng, Lâm Thanh Uyển nhìn hắn khụ đến sắc mặt đỏ bừng đột nhiên liền có chút sinh khí, hắn như vậy chịu thương chịu khó chính là vì ai? Mấy ngày nay cùng Lâm Giang sớm chiều ở chung, muôn nói hắn có bao nhiêu đại công vô tư không đền mức, nhưng hắn thật là một lòng trung can vì Đại Lương, càng vì Giang Nam bá tánh. Có thể nói, hắn cả đời này không hẹn với Đại Lương quân thần bá tánh, nhưng tới rồi tình trạng này, triều đình tính kế, bá tánh sinh oán, ngay cả để vương đều bắt đầu hoài nghi hắn sao? Lâm Thanh Uyển trầm khuôn mặt ngồi ở ghế trên, áp xuống trong lòng lửa giận nói: "Cấp hoàng đế thương số con đi, thân thể của ngươi căng không được bao lâu." Lâm Giang đổi nàng cười, "Không vội, ta còn có thể lại ngao một trận." Lâm Thanh Uyển mặt đen, "Huynh trưởng, ngươi đã từng nói qua Ngọc Tân ở Thượng gia quá đến cũng không tốt, kia nàng đã nói với ngươi sao? Ở không có xem Khuy Thiên Kính phía trước ngươi biết không?"
Ngươi có phải hay không cảm thấy Thượng gia thu ngươi lễ trọng, kia lại là Ngọc Tân thân nhà ngoại, nàng chỉ có quá đến càng tốt, chưa từng có đến không tốt đạo lý?" Lâm Giang nhận thấy được nàng lửa giận, sưng sốt, "Ngươi làm sao vậy?" Lâm Thanh Uyển nâng lên đôi mắt nặng nề nhìn hắn nói: "Hài tử biết khóc có nái ăn, ngài cũng nên khóc vừa khóc." Lâm Giang là có đại khát vọng người, này phân khát vọng đến từ chính hắn tổ phụ, hắn muốn giúp đỡ xã tắc, trợ Đại Lương nhất thống thiên hạ, sứ bá tánh an cư lạc nghiệp. Mà hoàng đế cho hắn thực hiện khát vọng cơ hội, thà này mười năm sau vẫn luôn thực tín nhiệm hắn, cho nên đối với hoàng đế phân công xuống dưới sai sự, mặc kệ có bao nhiêu đại khó khăn, chỉ cần thiết thực cùng quốc cùng bá tánh có lợi hắn đều sẽ tận lực đi hoàn thành. Mặc kệ gấp bao lớn khó khăn đều sẽ không oán giận, càng sẽ không khóc lóc kêu lê một tiếng. Cho nên trừ bỏ chính hắn, hắn phụ tá, hắn trực diện đối thủ ngoại ai biết hắn quá đến có bao nhiêu khổ? Hiện tại hắn mệt đến độ sắp chết, nhưng nàng tin tưởng kinh đô bên kia khẳng định không ai biết, đại gia nói không chừng còn tưởng rằng khoảng thời gian trước hắn bệnh đến mau chết tin tức là hắn cố ý thả ra mê hoặc người đâu? Lâm Thanh Uyển không thích cái loại này làm chút sự liền khóc la chính mình nhiều khó khăn, vô cớ khuếch đại công tích người, nhưng tình hình thực tế nói tổng có thể đi. Hơn nữa, bọn họ hiện tại cũng cần thiết làm như vậy. Lâm Thanh Uyển cho hắn mài mực, đem bút đưa cho hắn nói: "Ca ca, ta Lâm thị bốn đời đều có thể nói vì nước tận trung, đặc biệt là tổ phụ, với quốc với dân đều là có đại công tích người, tới rồi hiện tại ngươi cũng bất quá là cầu ta cùng Ngọc Tân bình an mà thôi. Ta mặc kệ cái gì thượng tiên, cái gì mệnh định, ta chỉ biết ngươi này một thân bệnh có một nửa là mệt ra tới, mà hiện giờ ngươi đều

sắp chết rồi còn thủ vững ở cương vị thượng, thậm chí nguyện ý đem hon phân nửa gia sản quyên cấp quốc khố, này đó công tích, đối ngươi sờm ngày về quê an bài hậu sự còn chưa đủ sao?"Lâm Thanh Uyển nhìn chằm chằm hắn, cúi đầu ở bên tai hắn nói: "Lâm đại nhân, Khuy Thiên Kính cấp ra như vậy kết quả, ngươi đối triều đình chẳng lẽ liền một chút cũng không oán sao?"Lâm Giang nắm bút tay căng thẳng, sắc mặt trầm ngưng.Lâm Thanh Uyển ngồi dậy, bình tĩnh nhìn hắn nói: "Ngài muôn viết đến đáng thương chút, thái độ kiên định từ quan, phải biết rằng ngài thời gian đã không nhiều lắm."Bạch Ông đột nhiên xuất hiện ở Lâm Giang trước mặt, hai mắt lấp lánh tỏa sáng nói: "Thượng tiên, chiêu Lâm cô nương nói làm đi."Lâm Giang lớn như vậy, còn chưa từng trải qua "Khóc khố" chuyện này, nhất thời không biết nên như thế nào hạ bút.Bạch Ông lại rất hưng phấn, hắn nói: "Vừa rồi tiểu tiên bấm tay tính toán, phát hiện Lâm thị có chuyền biến tốt đẹp dấu hiệu."Liền ở Lâm Thanh Uyển đem bút đưa cho Lâm Giang kia một khắc, hắn cảm giác được Lâm Ngọc Tân mệnh cách buông lỏng.

Chương 12: Kỳ hài

Lâm Giang viết một phong từ chức số con, Lâm Thanh Uyển xem qua sau yên lặng mà nhìn hán nửa ngày nói: “Đại ca, nếu ai lại cùng ta nói ngươi là tài tử ta là không tin.”Khô cằn, liền nói chính mình bệnh nặng không thể lại vì nước vì quân tận trung, này số con đệ đi lên, đáp lời ngự sử sự, không biết còn tưởng rằng Lâm Giang là ở lấy lui làm tiên đê.Lâm Thanh Uyển lấy quá một phong chỗ trống số con, ngồi vào một bên nói: “Ta tới viết, ngươi lại nhuận bút.”Lâm Thanh Uyển là lịch sử nghiên cứu sinh, nàng tổ phụ là quốc văn đại sư, đam mê nghiên cứu lịch sử, trong nhà có không ít bản đơn lẻ sách cổ, trong đó lừa tình văn chương cũng có không ít.Nàng là không hiểu biết cái này hoàng đế, nhưng từ này hơn hai tháng hiểu biết tới xem, đương kim là cái rất có hùng tâm tráng chí quân vương, tuy cũng có thể nghe được tiến ý kiến, tính cách lại rất cường thế.Mà Lâm Giang ở trong triều có tiêu diện hổ danh hiệu, tuy trên mặt ôn nhuận, lại thanh lãnh cao ngạo.Loại này thanh cao là khắc vào trong xương cốt, nàng không tin hoàng đế không biết, cho nên Lâm Giang chưa bao giờ khóc lóc kể lê quá khó xử.Tình huống như vậy hạ không có so yếu thế càng có thể đả động nhân tâm.Từ Lâm Giang Cao Tổ khởi, đến hán này một thế hệ, bốn đời người đổi Đại Lương, đổi Thạch thị có thể nói cúc cung tận tụy, này công lao càng là vĩ đại.Lâm thị tộc nhân tuy rằng vẫn luôn ở giảm bớt, nhưng dòng chính chân chính suy bại lại là nhân hoàng thất dựng lên, tới hiện tại chỉ có hai cái nũ hài để lại.....Lâm Thanh Uyển từ Lâm thị khởi nguyên bắt đầu nói lên, trực tiếp nhảy lên đến Cao Tổ, từ Lâm Lễ cùng Thạch Khiêm hữu nghị đến mặt sau quân thần chi nghĩa, lại đến này bốn đời tới nay ở chung, tóm lại như thế nào lừa tình như thế nào tới.“Sum xuê chi tướng, đến nay chỉ dư nhược muội áu nữ, thần vong, không biết cô nhi lấy như thế nào y.....” Lâm Thanh Uyển dưới ngòi bút một đôn, ngược lại viết khởi Lâm gia sản nghiệp tới.Lâm thị gia sản là lưu không được, cũng là nhất định muốn đưa ra ngoài, nhưng đưa cho ai, như thế nào đưa lại phải hảo hảo cân nhắc.Lâm Thanh Uyển vẫn luôn suy nghĩ xử lý như thế nào này đó tài sản, vốn đã có chút suy nghĩ, hôm nay này đó suy nghĩ liền càng thêm sáng tỏ.Tiền có thể cấp triều đình, nhưng lương liền không cần đại

thật xa vận đi qua.Bạc trăng hoàng kim vận chuyển khi hao tổn rất nhỏ, mọi người đều là hiểu rõ, nhưng lương thực không giống nhau.Lâm gia này đó lương thực nếu là vận đến kinh đô, thập phần có thể hay không đến ba phần đều không nhất định, nếu như vậy, hà tất đợi thật xa đưa cho kinh đô, ta tân cấp Giang Nam phụ lão không được sao?Lần này Lâm Giang chủ trì tăng thu nhập quân thuế thanh danh hỏng rồi một ít, bọn họ vừa lúc có thể bù trở về.Dừng nói cái gì thu mua nhân tâm làm hoàng đế kiêng kị nói, Lâm gia liền đứa con trai đều không có, có thể kiêng kị đi nơi nào?Nhất quan trọng chính là, bà con xa không bằng láng giềng gần, hoàng đế quan trọng, các nàng chung quanh Giang Nam bá tánh đồng dạng quan trọng.Thanh danh là đem kiêm hai lưỡi, có đôi khi nó có thể vét cát người, nhưng cũng có thể người bảo hộ, đoan xem người dùng như thế nào.Hoàng đế muốn thật sự bởi vì Lâm gia long trọng hảo thanh danh đối với các nàng cô chất làm chút cái gì, đến lúc đó lại nói.Tài sản không xử lý tốt, Lâm Thanh Uyển không có viết cụ thể, chỉ là nói nhược muội âu nữ không đủ để chấp chưởng nhiều như vậy tài vật, đến lúc đó hắn sẽ đem bộ phận tài sản biến hiện hiến cho cấp quốc khố, để giải quốc khố hư không nguy cơ.Đều có thể giải quốc khố hư không nguy cơ, kia tiền còn có thể thiếu sao?Cuối cùng Lâm Thanh Uyển lại viết một đoạn làm người roi lệ lời âu yếm, tỏ vẻ đối hoàng đế cùng Đại Lương lưu luyến không rời, đồng thời hy vọng hoàng đế ở hắn sau khi chết có thể nhiều quan tâm một chút nhược muội âu nữ.Lâm Giang vốn dĩ xem đến thật nước mắt liên lién, thấy thế vội nói: “Như thế viết không khỏi có hiệp ân để báo hiềm nghi.”Lâm Thanh Uyển lại kiên trì nói: “Ngươi đều sấp chết rồi, nếu là còn vô dục vô cầu mới là lạ đâu, mặt khác ngươi có thể sửa, nhưng một đoạn này nhất định phải lưu trữ. Những người đó vì cái gì hoài nghi ngươi cấp Ngọc Tân để lại núi vàng núi bạc? Chính là bởi vì ngươi quá bình tĩnh, quá cẩn thận. Người tự cho là bọn họ bị ngươi ân huệ liền sẽ chiêu cố Ngọc Tân, cho nên không đề cập tới không nói, lại không biết bọn họ còn tưởng rằng ngươi tính sẵn trong lòng, để lại chuẩn bị ở sau đâu.”Lâm Giang nháp miệng không nói, tiếp nhận số con xem.Lâm Thanh Uyển vẫn thải tự nhiên so ra kém hắn, nhưng hắn phía trước là sẽ không viết, hiện tại có tham chiểu vật, thêm chi Khuy Thiên Kính trung “Tương lai” quá mức kích thích hắn, nếu bàn về cảm thụ ai cũng so ra kém hắn.Cho nên hắn nghiêm túc qua lại xem qua Lâm Thanh Uyển số con sau liền đe bút ở một khác bên đặt bút nhuận văn, bị hắn sửa chữa quá tự nhiên càng tốt, chính là Lâm Thanh Uyển đọc xuống dưới đều nhịn không được rơi lệ.Thấy Lâm Giang do dự mà muốn hay không đưa, Lâm Thanh Uyển liền đem số con làm khô, đem nó cùng từ Từ đại phu kia lấy tới kết luận mạch chúng cùng bỏ vào hộp giao cho Cốc Vũ, “Làm người ra roi thúc ngựa đưa vào kinh đô, cấp Giang Nam các đại thế gia, quyền quý, hiệu buôn viết thiệp, liền nói Lâm gia muốn ra tay chút điền trang cửa hàng, thỉnh người

có ý mòi đến trao đổi.”Cốc Vũ ngẩng đầu nhìn thoáng qua Lâm Giang, thấy Lâm Giang khẽ gật đầu, hắn liền tiếp hộp khom người lui ra.“Ngươi từ ngày mai bắt đầu bệnh nặng đi.”Lâm Thanh Uyển quay đầu đối hắn nói.Lâm Giang cười khổ,“Ngươi thật muốn đem điện trang cửa hàng đều bán?”“Bằng không đâu, giao cho triều đình sao? Sau đó lại làm những người đó bằng thấp giá cả từ triều đình trong tay mua lại đây, tiền còn chưa tắt roi xuống quốc khố, ngươi đồ cái gì?”Lâm Giang trùng mắt,“Ngươi như thế nào biết?”Khuy Thiên Kính suy đoán ra tới điểm này hắn nhưng chưa bao giờ biểu lộ quá.Lâm Thanh Uyển đối hắn cười, nếu có điều chỉ nói:“Có chút đồ vật trải qua triều đình tay thực quý, nhưng có chút đồ vật lại tiện nghi thật sự.”Đại Lương chính trị chế độ loại với sau đường, ngay cả kinh tế dân sinh cũng loại lấy đường sau ngũ đại thập quốc thời kỳ, Đại Lương hoàng đế là không tồi, nhưng hắn chân chính năm binh quyền cũng chỉ có Đông Bắc quân, mặt khác quân đội binh quyền nhưng không ở trong tay hắn.Các nói đều có tiết độ sứ hoặc quan sát sứ, tay cầm địa phương quyền to cùng quân quyền.Đứng nhìn Lâm Giang chỉ là Dương Châu thứ sứ, Dương Châu chính là phó đô, lại là Giang Nam đạo quan sát sứ, Giang Nam binh quyền, dân chính đại sự tất cả tại hắn một người trong tay.Hắn nghe lời khi hoàng đế có thể đổi Giang Nam dễ sai khiến, nhưng nếu là giống mặt khác tiết độ sứ giống nhau bằng mặt không bằng lòng, kia hoàng đế cùng địa phương liền có đến đâu.Cho nên địa phương thượng sự, hoàng đế không biết quá nhiều, mà biết đến, có thể mở một con mắt nhăm một con mắt cũng đều nhẹ nhàng buông tha.Không thể nhăm mắt mới có thể nhúng tay.Nàng tướng, Lâm thị những cái đó sản nghiệp hơn phân nửa chính là như vậy không.Lâm Giang đem sản nghiệp quyền cấp quốc gia, nhưng đừng nói Giang Nam khoảng cách kinh đô như vậy xa, chính là ở kinh đô nơi đó hoàng trang, sản xuất đều không nhất định tất cả đều là hoàng đế.Cho nên trừ bỏ vàng thật bạc trắng, mặt khác đồ vật đều rất khó rơi xuống hoàng đế trong tay, nếu như vậy, không bằng toàn đổi thành có thể sử dụng tài vật hảo.Lương thực, tơ lụa lụa bô, vàng bạc châu báu, muôn phòn hoa mảnh đất đại cửa hàng sao, muôn ốc thổ ngàn dặm điện trang sao, muôn nỗi tiếng Đại Lương vùn trà sao?Lấy đồ vật tới đổi đi.Lâm Giang hiển nhiên không nghĩ tới Lâm Thanh Uyển như vậy quả quyết, nói xử lý liền sấm rèn gió cuốn động tác.Số con còng không có đưa đến kinh đô, Giang Nam trước chấn tam chấn, Lâm Giang đây là làm sao vậy, thế nhưng xử lý khởi Lâm gia tài sản tới?Vốn dĩ đã hủy đi hành lý không tính toán tới Dương Châu Lâm thị tông lão nhóm lại vội vã thu thập tay nải mang theo người lên đường.Giang Nam các gia, đặc biệt là một ít đại thương gia cũng thu thập đồ vật hướng Dương Châu đuổi, Lâm thị những cái đó sản nghiệp bọn họ chính là hâm mộ thật lâu sau, bất quá bởi vì Lâm thị quyền thế, bọn họ cũng liền dám ở trong lòng hâm mộ ghen ghét, liền mắt thèm cũng

không dám.Nhưng hiện tại.....Đương Châu đột nhiên náo nhiệt lên, Lâm gia càng là náo nhiệt, từ Lâm Thanh Uyển thả ra thiệp cùng tin tức sau liền có không ít người muốn tới cửa bái phỏng.Quan viên, thế giao, còn có một ít đại địa chủ, đại hiệu buôn đều phái người tới, Lâm Thanh Uyển giống nhau không thấy, đều làm Lâm quán gia ôn tồn đem người tiễn đi.Chính là Tạ gia phái tới người cũng chưa nhìn thấy Lâm phủ ba cái chủ tử, mà là bị Lâm quán gia cùng Lâm ma ma khách khí tiễn đi.Lâm Thanh Uyển đang ở làm tính ra, nàng quyết định lấy bán đấu giá phương thức đem này đó gia sản xử lý rót, cho nên cần thiết phải làm hảo giá cả dục đánh giá, còn có rất nhiều sự muôn xử lý.Lâm Ngọc Tân tắc canh giữ ở Lâm Giang bên người, từ biết phụ thân bệnh nặng sau, nàng liền không muôn hấn đi nha môn, càng không muôn rời đi hấn bên người.Lâm Giang nghĩ đến Lâm Thanh Uyển khuyên hấn nói, đúng vậy, hấn chỉ có bốn tháng thời gian, ở cuối cùng bồi bồi nữ nhi làm sao vậy?Lưu Phái cùng Tôn Hòe đều có thể một mình đám đương một phía, hấn hà tất lại ngày ngày chạy tới nha môn?Như vậy tưởng tượng, Lâm Giang cũng không ra khỏi cửa, dứt khoát liền nằm trong nhà, mỗi ngày ha ha được, cùng nữ nhi trò chuyện, giáo giáo nàng thơ từ ca phú, thuận tiện chỉ điểm nàng một ít đạo lý đối nhân xử thế, làm nàng về sau nhiều nghe tiểu cô nói.Dương Châu như vậy náo nhiệt, vốn dĩ kế hoạch hảo mau chóng khởi hành hồi kinh Tạ Duyên lại không đi rồi, hấn cùng nhị đệ Tạ Càn ngạc nhiên nói: “Hay là Lâm Giang thật bệnh nặng? Nhưng không nên a, khoảng thời gian trước hấn còn tự mình ra tay bức cho chúng ta quyền ra rất nhiều thuế ruộng đâu, sao có thể nói bệnh liền bị bệnh?”Tạ Càn nhíu mày, không chút khách khí nói: “Ngươi cũng không quan tâm thân thể hấn, hấn bệnh không bệnh cùng ngươi cái gì tương quan? Ngươi kỳ nghỉ đều mau tới rồi, còn giữ làm gì?”Tạ Duyên trùng mắt nhìn hấn đệ liếc mắt một cái, “Ngươi là thật không hiểu vẫn là trang không hiểu? Lâm thị ở Giang Nam kinh doanh nhiều năm, chúng ta Tạ gia chính là bị hấn ép tới không dám ngẩng đầu, Lâm Giang nếu là đã chết, chúng ta đây Tạ thị.....”“Lâm Giang nếu là đã chết cũng không tới phiên chúng ta Tạ thi,” Tạ Càn đứng dậy, búng búng áo choàng sau nghiêm túc nhìn hấn đại ca nói: “Lâm thị bại, mặt sau còn có Thượng thị đâu, Triệu thị cùng Chu thị cũng không phải ăn chay, ngươi muốn xưng bá Giang Nam, ngươi có bình quyền sao? Vẫn là ngươi chưởng triều cương, đại ca, ngươi bất quá là cái Trung thư thị lang, mà cha quan chức tuy cao chút, lại là Tư nông khanh. Các ngươi ở trên triều đình nói không nên lời, ở Giang Nam.....”Tạ Duyên tức chết, nắm lên chén trà liền tạp qua đi, “Ngươi câm miệng cho ta, không phá đám ngươi sẽ chết sao?”Tạ Càn bĩu môi, “Các ngươi những người này a, tổng không thích nghe nói thật, lại yêu thích vô căn cứ, chính mình lừa chính mình.”Dứt lời lắc đầu rời đi.Tạ Duyên cảm thấy hấn thật là đậu má mới có thể tìm hấn đệ nói này đó.

Chương 13: Tè tụ

“Nhị gia, thiệp tiến dần lên đi, nhưng Lâm gia quản gia nói Lâm đại nhân bệnh nặng không thấy khách.”Triệu Thắng nhíu mày, “Nói rõ ràng là chúng ta Triệu gia sao? Nhà của chúng ta cùng Lâm gia chính là thân thích!”“Nói, nhưng Lâm quản gia vẫn là không nhả ra,” người hầu dừng một chút lại nói: “Tiểu nhân còn ở người gác cổng nơi đó thấy được Chu gia đại gia người hầu, Lâm gia đồng dạng không gặp.”Triệu Thắng bức bối, “Thượng gia khi nào người tới? Lâm gia không thấy chúng ta, tổng không có khả năng Thượng gia người cũng không thấy đi?”Người hầu lập tức cúi đầu khom lưng nói: “Nhị gia yên tâm, Tô Châu ly Dương Châu lại không xa, nếu là cô thái thái tới, kia ba ngày là có thể đến. Muốn tới chính là đàn ông kia càng nhanh, cưỡi ngựa hai ngày liền đến.”Triệu Thắng bĩu môi, “Lâm gia thả ra tin tức đều năm ngày, nên tới không nên tới đều đến Dương Châu thành, Thượng gia ly đến như vậy gần lại như vậy cọ tới cọ lui, muốn ta nói tỷ phu liền không nên quản gia cấp Thượng Minh Viễn quản, đó chính là cái chỉ biết ăn nhậu chơi bời chủ nhân, chỗ nào hiểu được chính sự……”Triệu Thắng một chút không kiêng dè phun tào, cách vách bàn lùn nghe được liền bĩu môi, cùng đối diện bạn bè làm mặt quỷ, nói Thượng Minh Viễn vô năng, Triệu gia vị này Nhị gia lại cường đến chỗ nào đi?Rõ ràng cùng Lâm gia là thân thích, lại liền đại môn còn không thể nào vào được, có thể thấy được quan hệ cũng không thể nào thân cận.Hôm nay khách xá ngồi tám CD là hướng về phía Lâm gia những cái đó sản nghiệp tới gia tộc cùng thương nhân, đơn lây ra một cái tới đều là ở địa phương đậm một chân chấn động nhân vật, bởi vậy thật đúng là không ai tung Triệu Thắng.Có cùng Triệu gia không đối phó, trực tiếp giáp mặt liên lộ ra khinh miệt thần sắc tới, một chút cũng không sợ tìm phiền toái.Lâm Thanh Uyển chiêu thức ấy đem toàn bộ Giang Nam thủy đều quấy đục, các đại gia tộc cùng hiệu buôn đều phái người tới.Thận trọng một chút, gia chủ tự mình tới.Gia chủ trừu không ra thời gian tới, tắc giống Triệu gia giống nhau phái trong nhà phân lượng không nhẹ chủ tử tới.Lâm Thanh Uyển một người cũng chưa thấy, cũng không cho Lâm gia quản sự đem khẩu phong lộ ra đi, trải qua thương định, bọn họ quyết định đem mở hộp cập bán đấu giá địa

điểm định ở Thịnh Ký tưu lâu.Lâm Thanh Uyển khép lại quyển sách, ngồi đối diện ở dưới các quan sự nói: “Giá quy định liền như vậy định rồi, chư vị ngày gần đây có thể nghĩ lại, nguyện ý theo ta đi, ta tự nhiên sẽ không bạc đãi, không muộn, là phóng lương vẫn là đi theo tân chủ nhân cũng nhanh chóng quyết định. Các ngươi yên tâm, nếu là tưởng đi theo tân chủ nhân, giao dịch trước ta sẽ cùng bọn họ nói rõ ràng, nếu là phóng lương, ta Lâm gia cũng không cần các ngươi chuộc thân bạc, coi như toàn chúng ta chủ tớ chi tình.”Hàng Châu bên kia Chung đại quan sự liền đau lòng nói: “Đại tiếu thư, nhiều như vậy sản nghiệp, ngài thật sự muốn toàn bán? Đây chính là Lâm thị mười mấy đại tích lũy a, từ Lâm gia tổ tiên đi theo Tư Mã thị nam dời đến nay, Lâm gia ở Giang Nam cơ nghiệp là một chút một chút tích lũy xuống dưới, này, này, toàn bán, ngài cùng lão gia về sau như thế nào đi gấp Lâm thị liệt tổ liệt tông a……”Lâm Thanh Uyển vuốt ve trên bàn quyển sách, kéo kéo khoe miệng nói: “Chung thúc, lòng ta cũng đau, nhưng mấy thứ này chúng ta cô chát hai người là thủ không được. Tài là quan trọng, nhưng quan trọng bất quá người đi, chỉ cần người còn ở, Lâm thị tổng còn có thể lên.”Chung đại quan sự cẩn bản không tin Lâm Thanh Uyển cái này lý do thoái thác, Lâm gia ở Giang Nam mấy đại gia tộc trung vị với thủ vị, như thế nào liền thủ không được gia sản?“Không phải còn có tông tộc sao?” Chung đại quan sự nhìn không được nói: “Đại tiếu thư, không phải tiếu nhân bát ngài nước lạnh, ngài như vậy xử lý gia sản Lâm thị tông tộc bên kia……”Luôn luôn dịu dàng Lâm Thanh Uyển trên mặt lộ ra châm biếm, lạnh lùng thốt: “Đây là ta dòng chính sản nghiệp, lại không phải tông tộc sản nghiệp, chẳng lẽ ta xử lý chính mình gia sản còn muộn bọn họ hỏi đến không thành?”Mười mấy đại quan sự đều thấy được Lâm Thanh Uyển trên mặt cười lạnh, trong lòng không khỏi một đột, nhìn nhau giữa lưng trung toàn là hoài nghi.Lúc này đây đại tiếu thư cùng lão gia đối tông tộc thái độ thật là quá kỳ quái, trước kia tuy nói cùng Tô Châu bên kia cũng không lầm thân mật, nhưng tông tộc có chuyện gì lão gia đều sẽ duỗi tay, tộc nhân có cái tam tai sáu khó lão gia cùng đại tiếu thư cũng đều sẽ ra tay giúp đỡ, nhưng này hơn hai tháng qua, lão gia cùng đại tiếu thư thái độ đều thực vi diệu.Đến bây giờ thậm chí tình nguyện đem gia sản toàn tràn ra đi cũng không để lại cho tông tộc, huống chi, liền tính không cho tông tộc, bán cũng nên là trước bán cho tộc nhân, này cơ hồ là ước định thành tục quy củ.Nhưng đại tiếu thư tình nguyện quảng phát thiệp thỉnh người tới cạnh giới cũng không muộn trước cùng tông tộc bàn bạc…… Chẳng lẽ là tông tộc bên kia làm chuyện gì chọc giận lão gia cùng đại tiếu thư?Các quan sự không dám bàn lại, này hai tháng tới bọn họ đều kiến thức tới rồi đại tiếu thư thủ đoạn, đừng nhìn nàng ngay từ đầu còn mới lạ non nớt thật sự, thượng thủ lại rất mau, tính số mau thả rõ ràng, chính yếu chính là đầu óc rõ ràng, có thể suy một ra ba, có thậm chí bọn họ chỉ là đề điểm một câu nàng

là có thể dắt ra một chuỗi tới, rất có lão thái gia phong phạm. Đáng tiếc, nàng là cái cô nương, bằng không đó là lão gia đi, này phân gia sản cũng không cần tan đi. Chung đại quản sự trong lòng cũng sinh nghi, hắn rốt cuộc trung với Lâm Trí, thấy đại tiểu thư như vậy giận cũng cảm thấy là Lâm thị tông tộc bên kia làm cái gì, hắn đương nhiên không có khả năng lại vì bọn họ nói chuyện, bởi vậy khom người lui ra. Tới rồi bên ngoài, Chung đại quản sự xoay người liên đi tìm Lâm quản gia, “Lâm ca, ta không ở Dương Châu, rất nhiều sự tình cũng không biết, ngươi cũng không thể cát giấu, lão gia cùng đại tiểu thư rốt cuộc là vì cái gì tan hết gia tài, ngươi dù sao cũng phải cho ta một lời giải thích.” Chung đại quản sự phía sau, vài cái đại quản sự đều theo lại đây. Bọn họ đều từng là Lâm Trí tâm phúc, lão thái gia cũng bắt quá đi mười sáu năm, khó khăn đem Lâm gia xử lý đến tốt như vậy, cũng không thể như vậy không minh bạch không có. Lâm quản gia nhú mày, nghĩ đến lão gia phân phó, hắn liền tả hữu nhìn nhìn, thở dài đối mây cái ông bạn già nói: “Lão gia cùng đại tiểu thư cũng là bị buộc đến không có biện pháp, tông tộc bên kia ước gì đại tỷ nhi chết đâu, như vậy liền có thể thuận lý thành chương tiếp nhận Lâm gia sản nghiệp. Bằng không lão gia cũng sẽ không đồng ý đại tiểu thư trước gả cho Tạ gia lại quy tông thủ tiết, phải biết rằng Tạ gia còn thiếu chúng ta đại cô gia một công đạo đâu……” Thấy đoán trước trở thành sự thật, vài vị đại quản sự sắc mặt đều thật không đẹp, vội xả hắn hỏi: “Tông tộc bên kia đổi đại tỷ nhi làm cái gì?” Phải biết rằng Lâm Giang chỉ có Lâm Ngọc Tân một cái nữ nhi, này quan trọng ý nghĩa không nói mà minh, Lâm Thanh Uyển nếu là xuất giá, kia Lâm Ngọc Tân chính là dòng chính duy nhất truyền nhân. Lâm quản gia hàm hồ nói: “Cụ thể ta cũng không biết, chỉ là lão gia cùng đại tiểu thư đều không muốn đem gia sản để lại cho tông tộc, tình nguyện đều tràn ra đi tạo ân tình, nói mấy thứ này đều là tai họa, người lưu lại, về sau tài tổng hội tới. Nhưng nếu là người lưu không được, lại nhiều tài cũng đều là tiện nghi người khác.” Chung đại quản sự liền khẽ cắn môi, xoay người nói: “Ta đi ra ngoài đi dạo, cho dù là ôm tán tài ý tưởng, kia cũng đền bán cái giá tốt, cùng đại tiểu thư nói một tiếng, ta lão Chung sinh là Lâm gia người, chết là Lâm gia quý, ta lão Chung một nhà đều đi theo đại tiểu thư đi.” Một sau vài vị quản sự cũng vội vàng nói: “Chúng ta đều là lão thái gia cứu trả về tới, chúng ta cũng đi theo đại tiểu thư đi, có chúng ta ở, liên tính trả về Tô Châu bọn họ cũng không thể khi dễ đại tiểu thư cùng đại tỷ nhi.” “Ta cũng đi ra ngoài đi dạo, ta cùng Chu gia quản sự rất thực, lúc này bọn họ khẳng định tưởng từ ta nói này hỏi thăm tin tức.” “Ta cũng đi, Thịnh gia không thiếu cùng ta mua lá trà, chúng ta kia vài toà vườn trà không phải muốn bán sao, ta đi thăm thăm bọn họ khẩu phong.” “Ta đây đi khách xá bên kia đi dạo……” “Ta đi túu lâu……” Lâm quản gia trước mặt thực mau tán đến không còn một mảnh, hắn hơi hơi thở dài một hơi, kỳ thật đến bây giờ hắn

cũng không biết lão gia cùng đại tiểu thư là cái gì.Thật giống như trong một đêm lão gia cùng đại tiểu thư liền đề phòng lên, không chỉ có là đối tông tộc, còn có đối Thượng gia cùng Triệu gia.....Bất quá lão gia cùng đại tiểu thư như vậy thông minh, bọn họ tổng sẽ không sai.Nghĩ đến lão gia dặn dò, Lâm quản gia vội vàng thu liêm cảm xúc, xoay người hướng hậu viện đi, Chung đại quản sự nhóm quy phục, việc này đến cùng đại tiểu thư nói một tiếng.Lâm Thanh Uyển ở nhà kho nơi đó xem người kiêm kê đồ vật, này đống tòa nhà là biệt thự, Lâm Giang ở rất nhiều năm, nhưng hắn nếu là từ quan khảng định không thể ở nơi này, cho nên đồ vật vẫn là nhanh chóng thu thập hảo, có thể trước vận chuyển một đám hồi Tô Châu.Tơ lụa lụa bồ, hương liệu, châu báu trang sức, vàng bạc ngọc thạch vật trang trí cùng đồng thau lễ khí, thậm chí còn có đồ cổ tranh chữ cùng bản đơn lẻ, này đó đều sẽ không quyên đi ra ngoài.Cho nên mặc dù bán ra như vậy nhiều bất động sản, đem vàng bạc hơn phân nửa quyên đi ra ngoài Lâm Thanh Uyển cũng tâm không hoảng hốt, mấy thứ này tuy không hảo biến hiện, lại cũng đều là tài vật.Mà thế lực khác lão đại còn không đến mức vì điểm này chết đồ vật liền cùng các nàng đối nghịch, Lâm Giang xem đến rất rõ ràng, Lâm gia, trừ bỏ kia vàng bạc cùng lượng thực ngoại, chỉ có những cái đó ruộng tốt cửa hàng vườn trà chờ nhất chọc người tâm động.Lâm quản gia hội báo xong liền nói: “Đại tiểu thư, ngại không phải còn để lại mấy phân sản nghiệp sao, đến lúc đó liền giao cho bọn họ xử lý. Bọn họ năng lực không kém, thả cũng có thể toàn bọn họ trung tâm.”Lâm Thanh Uyển cũng không phải muốn đáng thương vô cùng súc ở một góc sinh hoạt, hiện tại bất quá là đem phỏng tay khoai lang quăng ra ngoài, về sau khảng định là muốn tận lực vì Ngọc Tân xử lý hảo sản nghiệp, bởi vậy gật đầu nói: “Phàm là nguyện ý lưu lại đều thu, quản gia đem tên nhớ hảo, lại làm người lưu ý một ít, xem bọn họ phẩm tính năng lực như thế nào.”Thời đại này, nhân tài mới là khó nhất đến.Lâm quản gia nghe xong cao hứng, gần nhất đại tiểu thư một bộ muốn tan hết gia tài cùng gia nô bộ dáng, nhưng sâu chết hắn.Tuy rằng đại tiểu thư nói không muốn rời đi có thể lưu lại, nhưng nàng cũng chỉ để lại hai cái nồng trang, một cái thư cục bốn cái hiệu sách, như vậy điểm sản nghiệp có thể dưỡng bao nhiêu người? Lâm quản gia đều mau sâu đã chết.Hắn nhưng thật ra muốn cho tiểu thư ở lâu chút, nhưng lão gia lại nói lại nhiều liền phải chọc người mất, hắn đành phải đem lời nói ngheen trở về.Hắn không biết lão gia cùng đại tiểu thư rốt cuộc đã trải qua cái gì, thế nhưng như vậy trông gà hoá cuốc, liền cái cửa hàng cũng không dám lưu.Nếu không phải lão gia nói Lâm gia là thư hương gia truyền, thư cục cùng hiệu sách không thể bán, nói không chừng kia bốn gian hiệu sách cũng không thể giữ lại.Mà Lâm gia sở hữu sản nghiệp đáng giá nhất lại là Lâm Ký cửa hàng bạc, đệ nhị kiêm tiền chính là Lâm thị tơ lụa trang, đệ tam còn lại là vườn trà, còn có kia phân bố Giang Nam các nơi

Ốc thô ruộng tốt, này bốn dạng đồ vật chính là có tiền đều mua không được
a.Kết quả lão gia cùng tiểu thư mắt đều không nháy mắt liền phải tràn ra
đi.Lâm quản gia vội vàng thu hồi suy nghĩ, hắn cũng không thể lại suy
nghĩ.“Lâm quản gia, Lâm quản gia, Thượng gia biểu thiếu gia tới, đã tới rồi
cửa.....”Lâm quản gia xoay người liền đi tìm Lâm Thanh Uyển, “Đại tiểu
thư, Thượng gia biểu thiếu gia tới.”Lâm Thanh Uyển nhướn mày, “Tới
chính là đại biểu thiếu gia vẫn là nhị biểu thiếu gia?”Phía sau thở hổn hển
gã sai vặt lập tức nói: “Là đại biểu thiếu gia, chỉ dẫn theo một cái quản sự
hai cái gã sai vặt.”Lâm Thanh Uyển xoay người, “Thỉnh hắn phòng khách
ngồi, ta trong chốc lát đi gặp hắn.”Lâm Thanh Uyển tâu tử Thượng thị là
Thượng gia tiểu nữ nhi, phía trên có hai cái ca ca, Thượng đại lão gia sớm
đã chết, hiện tại đương gia là Thượng nhị lão gia, bất quá người khác ở kinh
đô, quê quán bên này quản lý công việc vặt chính là Thượng Minh Viễn,
cũng chính là Thượng đại lão gia đích trưởng tử.

Chương 14: Xua như xua vịt

Lâm Thanh Uyển đi trước nhìn mắt Lâm Giang cùng Lâm Ngọc Tân, Lâm Ngọc Tân mấy ngày nay đã hoãn lại đây, không có phía trước mới vừa biết tin tức khi như vậy sợ hãi thương tâm, lúc này chính bái ở phụ thân trước giường, chờ hàn cho nàng chỉ điểm văn chương. Lâm Thanh Uyển yên lặng mà nhìn một lát, rốt cuộc chừa tiến vào quây rây bọn họ cha con hai, tính, dù sao Thượng gia tình huống Lâm Giang đều cùng nàng cẩn thận nói qua, hè tất lại đi phiền toái hàn, nàng chính mình xử lý liền hảo. Lâm Thanh Uyển chịu thương chịu khó hướng phòng khách đi, mới chuyển qua cong liền nghe được bên trong truyền đến “Tê tê” hô đau thanh. Lâm Thanh Uyển bước chân một đốn, nghiêng đầu hỏi Bạch Mai, “Đây là làm sao vậy?” Có canh giữ ở một bên tiểu nha đầu liền thấp giọng trả lời: “Đại biểu thiếu gia xuống ngựa thời điểm quăng ngã một chút, đang ở bên trong kêu đau đâu.” “Ta nhớ rõ hàn có hai mươi đi?” Bạch Mai cong môi cười, “Đại tiểu thư nhớ không làm, đại biểu thiếu gia đã cập quan.” Lâm Thanh Uyển liền bước đi tiến vào phòng khách, Thượng Minh Viễn chính ghé vào trên bàn làm gã sai vặt cho hàn xoa eo, cảm thấy cái này thân mình đều phải tan thành từng mảnh, hàn không khỏi oán giận, “Lại không phải nhiều cấp sự, lão thái thái một hai phải ta ra roi thúc ngựa, sớm hai ngày khiến cho ta khởi hành thật tốt? Thế nào cũng phải chậm trễ này hai ngày công phu, kết quả cái gì chủ ý cũng chừa lấy định, đến cuối cùng bị tội vẫn là ta…… Ngao——ngươi muốn giết người a, hạ như vậy trọng tay?” “Thiếu, thiếu gia,” gã sai vặt nhịn không được thọc hàn một chút, thấp giọng nói: “Lâm đại tiểu thư tới!” Thượng Minh Viễn lập tức nhảy dựng lên, xoay người nhìn đến Lâm Thanh Uyển liền cười tủm tỉm chắp tay chắp tay thi lễ, “Đại tiểu thư như thế nào tự mình tới, nên làm vẫn bối đi bái kiến dượng mới là……” “Lâm cô cô,” Lâm Thanh Uyển không nghiêng không lệch bị hàn lễ, nhìn hàn nói: “Hoặc là Lâm cô nãi nãi, hai cái xưng hô ngươi tuyên một cái đi.” Thượng Minh Viễn trừu trừu khóc miệng, cô gái nhỏ này vẫn là như vậy chán ghét, nhưng không có biện pháp, ai làm người bối phận cao đâu? Thượng Minh Viễn một lần nữa chắp tay chắp tay thi lễ, “Minh Viễn gấp qua Lâm cô cô.” Lâm Thanh Uyển gật đầu, ở thủ tọa ngồi hạ, hỏi: “Ngươi là

một người tới?”“Còn có Triệu quản sự,” Thượng Minh Viễn trộm ngắm Lâm Thanh Uyển liếc mắt một cái, nhịn không được nói: “Lâm cô cô, ta như thế nào nghe nói Lâm gia muôn bán gia nghiệp, chẳng lẽ là tung tin vịt?”“Không phải tung tin vịt, chúng ta Lâm gia thật là muôn bán chút sản nghiệp, các ngươi Thượng gia nếu là có ý, ngày mai cũng có thể đi Thịnh Ký túu lầu nhìn xem.”“Ngày mai?”“Đúng vậy, ngày mai,” Lâm Thanh Uyển gật đầu nói: “Ngày mai ta muôn cùng đại gia nói một chút muôn bán sản nghiệp cùng giá quy định. Hảo, hôm nay ngươi cũng mệt mỏi, đi trước rửa mặt nghỉ ngơi đi.”Thượng Minh Viễn ngẩn ngơ, thấy Lâm Thanh Uyển đứng dậy liền chặn lại nói: “Lâm cô cô, không biết dượng thân thể như thế nào, ta đi bái kiến một chút đi.”“Hôm nay chậm, đại ca bệnh thể trầm kha, lúc này phỏng chừng ngủ hạ, ngày mai lại đi thấy đi.”Thượng Minh Viễn quay đầu nhìn bên ngoài muôn rơi lại không rơi thái dương, yên lặng mà nhìn Lâm Thanh Uyển đi xa.Hiện tại liền chậm?Sóng về đêm còn không có bắt đầu đâu!Thượng Minh Viễn nhìn bên ngoài có chút ý động, “Nghe nói Dương Châu mỹ nhân nhiều, không bằng chúng ta……”Gã sai vặt hoảng sợ, lập tức nói: “Đại thiếu gia, tới trước đại nãi nãi chính là dặn dò quá, không chuẩn ngài hướng những cái đó địa phương đi, hướng chi cô lão gia còn bệnh nặng đâu, ngài tới ngày đầu tiên liền đêm không về ngủ, truyền ra đi cũng không dễ nghe a.”Thượng Minh Viễn thất vọng, “Vậy quên đi, chờ gặp qua dượng rồi nói sau. Ai u, mau, mau đỡ ta, ta eo ai……”Gã sai vặt vội vàng nâng trụ Thượng Minh Viễn, đỡ hắn chậm rãi hướng phòng cho khách đi.Lâm gia hạ nhân sớm đã quét tước hiếu khách phòng, còn cắp xách nước ám, chuẩn bị tốt nhiệt canh nhiệt cơm. Nhà bọn họ đại tỷ nhi chính là ở Thượng gia ở đã nhiều năm, cho dù là có qua có lại, bọn họ cũng muôn đối Thượng Minh Viễn nhiệt tình điểm nhi.Cho nên Thượng Minh Viễn cảm nhận được xem như ở nhà, rất là thích ý, “Kỳ thật ở dượng nơi này cũng không tồi, có thể so ở nhà thoái mái nhiều, nếu là lại có một vài mỹ nhân làm bạn vậy càng tốt.”Thượng gia người cũng tới rồi, Lâm Thanh Uyển không hề hoãn, trực tiếp làm người truyền ra lời nói đi, ngày mai giờ Ty nàng sẽ đi Thịnh Ký túu lầu công bố Lâm thị sản nghiệp cạnh bán sự.“Phía trước viết tốt thiệp tất cả đều phát ra đi,” Lâm Thanh Uyển nói: “Trời tối phía trước muôn toàn bộ đưa đến.”Phàm là cho bọn hắn gia đệ thiệp, Lâm Thanh Uyển ở thu được khi liên gọi người viết hảo trả lời, nội dung là giống nhau, đơn giản là ngày mai muôn ở Thịnh Ký túu lầu công bố Lâm thị sản nghiệp xử lý tương quan công việc, cảm thấy hứng thú có thể tiến đến đánh giá.Chỉ chờ thời gian vừa đến thiệp liền phát ra đi, hiện tại Triệu Chu Thượng tam người nhà đều tới rồi, thời cơ tự nhiên đến.Hiện tại Lâm gia trừ bỏ tiền nhiều chính là người nhiều, vì xử lý này đó sản nghiệp, nàng chính là từ các nơi phân phối không ít đặc lực hạ nhân tiến đến, cho nên một người mang lên một phong thiệp còn dư dả.Không đến

một canh giờ, phía trước muôn tới cửa bái phỏng Lâm Giang người đều thu được trả lời, mà thông qua bọn họ khẩu, ngày mới đêm đen tới mặt khác không thu đến thiệp nhân gia cũng tất cả đều đã biết.Không quan tâm bọn họ có hay không năng lực trộn lẫn một tay, ngày hôm sau đều quyết định đi Thịnh Ký túu lâu đi một chuyến, bởi vì bọn họ thật sự tò mò Lâm Giang rốt cuộc vì cái gì muôn xử lý Lâm thị sản nghiệp.Những cái đó sản nghiệp chính là có tiền đều khó có thể mua được a.Tỷ như kia liên miên ngàn khoảnh ruộng tốt, hiện tại địa chủ nhóm muôn mua điền, trừ phi ngươi che lại lương tâm bức bách nông dân thành phiến đem mà bán cho ngươi, bằng không ngươi căn bản khó có thể mua được như vậy đại diện tích liên tiếp ở bên nhau đồng ruộng, vẫn là thô địa phì nhiêu ruộng tốt.Đối với nông dân nói, thô địa chính là mệnh căn tử, nếu vô tát yêu sẽ không có người bán đất, hơn nữa nhà này bán, kia gia cũng sẽ không bán.Mà nông dân nhóm có thể mua bán chỉ có vĩnh nghiệp điền, chia ruộng theo nhân khẩu trong người sau khi chết là muôn thu về quốc gia, đương nhiên, trong đó cũng có những thao tác phuong pháp, nhưng trừ phi ngươi có thể bảo đảm cường mua người không cáo, bản địa quan phủ không truy cứu, về sau kế nhiệm quan viên cũng sẽ không tính số.Nếu không, trung gian nhậm một phân đoạn làm lỗi, đồng ruộng bị tịch thu vẫn là nhẹ, chỉ sợ còn phải ngồi xóm đại lao.Đại Lương mới vừa kiến triều tam đại, trước hai vị hoàng đế tại vị thời gian đều quá ngắn, này nhậm hoàng đế lại không phải hoa mắt ù tai, đối phuong diện này xem đến thực khắn, nhưng thao tác tính quá yếu.Cho nên Lâm thị kia liên miên ruộng tốt nông trang chính là rất khó đến.Lâm thị này đó sản nghiệp, có tổ tiên tích lũy bốn 500 năm truyền xuống tới, càng nhiều còn lại là tiên đế vì bồi thường Lâm Dĩnh ban thưởng cho hắn.Lúc ấy Liêu nhân mới từ Giang Nam rút khỏi, Giang Nam này một tầng lớn không dám nói mười thất chín không, nhưng cũng tuyệt đối xứng được với sinh linh đồ thần, trừ bỏ chết, còn có một số đông người đào vong nơi khác, lưu lại đất hoang là một mảnh hợp với một mảnh.Cho nên hoàng đế ban thưởng đến một chút cũng không đau lòng, nhưng năm đó đất hoang, hiện tại lại bị kinh doanh đến phong ốc mỏ mang, chỉ xem mỗi năm sản lương thực khiến cho người đỏ mắt tím đố.Này đó sản nghiệp đều là Lâm Dĩnh công tích đoạt được, là có thể truyền cho con cháu. Cho nên trừ phi Lâm gia chủ động bán, bằng không bọn họ không có cơ hội được đến.Nhưng Lâm Giang lại không thiếu tiền, cũng không phải bại gia tử, bọn họ như thế nào sẽ bán sản nghiệp? Cho nên đại gia cũng chỉ có thể làm nhìn đỏ mắt.Không nói đến cùng tồn tại Giang Nam thương, Triệu, chu, tạ bốn gia, chính là đại thế gia Thôi thị cùng Lư thị nhìn này đó sản nghiệp đều sẽ nhịn không được đỏ mắt.Giang Nam chính là đất lành a, này hơn bốn mươi năm qua Đại Lương tuy chiến sự không ngừng, nhưng họa cập Giang Nam lại không có.Tuy rằng lâu lâu muôn giao quân thuế, nhưng tổng so trở thành chiến tranh nơi

hiếu thăng đến nhiều. Cho nên trải qua này hơn bốn mươi năm phát triển, Giang Nam đã chậm rãi khôi phục nguyên khí, người chậm rãi nhiều, kinh tế cũng chậm rãi phát triển lên. Lâm thị tay cầm Giang Nam nhiều như vậy sản nghiệp, tự nhiên trở thành Giang Nam đệ nhất đại gia, huống chi Lâm Giang phụ thân Lâm Dĩnh ở kinh tế thượng rất có chút năng lực, ba mươi năm thời gian liền đem Lâm thị sản nghiệp phiên vài phiên. Cho nên mặc dù Lâm thị dòng chính chỉ có Lâm Giang một người, tự mình lại không nhanh, Lâm thị vẫn như cũ ngồi ổn Giang Nam đệ nhất đại gia vị trí. Nếu bọn họ có thể được đến Lâm thị này đó sản nghiệp, ở gia tộc bọn họ người càng nhiều dưới tình huống, khẳng định sẽ phát triển đến so Lâm thị càng tốt. Cho nên không trách đại gia trong lòng lửa nóng. Địa chủ cường hào nhóm phần lớn là hướng về phía những cái đó điền trang vườn trà tới, mà các thương nhân còn lại là nhìn trúng Lâm thị những cái đó cửa hàng bạc, tơ lụa trang cùng quán trà. Bọn họ là thương nhân, có thể mua mà hữu hạn, nhưng này đó cửa hàng lại là không hạn lượng nha, liền tính ăn không vô sở hữu, mua một hai gian, thuận tiện đem những cái đó thợ thủ công quản sự bao vien cũng hảo nha. Ở như vậy ích lợi sử dụng hạ, sáng sớm hôm sau Thịnh Ký tửu lâu liền kín người hết chỗ, không chỉ có lâu trên lâu dưới cách gian ngói đầy người, ngay cả đại đường đều đứng đầy người. Thịnh Ký tửu lâu vẫn là dùng ngói giường, đại đường chỉ bày biện bảy tám trương, sớm có người mắt minh chân mau cởi ra giày ngồi xếp bằng ngồi trên đì, nhìn đến quen biết lại vẫy tay một kêu, một trương ngồi trên giường nháy mắt liền ngồi đầy người. Không tìm được vị trí chỉ có thể thu tay đứng, Thịnh Ký tửu lâu cũng sẽ không đem người ra bên ngoài đuỗi, biết bọn họ hôm nay không phải tới ăn cơm, bởi vậy dứt khoát gọi người cầm mười mấy trương chiếu ra tới tìm không vị phô khai. Đều là đại mùa hè, đem giày một thoát là có thể ngồi xuống đi. Mọi người đều dũng cảm thật sự, cũng hoàn toàn không để ý đơn sơ, tuy đều là đại gia xuất thân, nhưng có thể ngồi ở chỗ này nói sinh ý ai không ăn qua khổ? Lên đường gấp phải loạn binh hoặc thô phi thời điểm, bọn họ liền vũng bùn đều lăn quá, cho nên thực mau liền ngồi xuống tốp năm tốp ba châu đầu ghé tai, trao đổi bọn họ được đến tin tức. "Thượng gia người hôm qua tới rồi, chỉ là người không ra Lâm phủ." Một người thở dài: "Lâm gia động tĩnh thật nhanh, Tô Châu Lâm thị bên kia người còn chưa tới liền đem chúng ta mời đến Thịnh Ký tửu lâu." Có một người cười nhạo nói: "Đúng là bởi vì bên kia người không tới mới vội vàng muốn mời chúng ta đâu, các ngươi còn không biết đi, Lâm Giang tựa hồ cùng bên kia nháo bể." "Đây là nói như thế nào, cùng mạch tương truyền có chuyện gì không thể hảo hảo thương nghị?" "Ngươi đó là đứng nói chuyện không eo đau, nếu là người tộc nhân đối với người con gái duy nhất xuống tay ngươi nhưng nhẫn đến?" Mọi người cả kinh, "Ngươi này tin tức từ đâu ra, cũng thật sao?" "Cụ thể dù chưa biết, lại là thật sự, lời này

vẫn là từ Lâm gia quản sự chở đó truyền ra tới,” người nọ thấp giọng nói: “Người khác không nói, Lâm Giang cùng Tô Châu Lâm thị chính là cách vài tầng, ta tối hôm qua cẩn thận tính toán, hiện giờ cùng Lâm Giang thân nhất một chi vừa lúc ở thứ năm phục thương, này tổ tiên còn bất quá là cái nha đầu sinh con vợ lẽ. Nghe nói bọn họ kia một chi phía trước vẫn luôn muốn cho Lâm Giang quá kế cái con nối dòng đâu, chỉ là Lâm Giang sợ ủy khuất muội muội cùng nữ nhi, vẫn luôn không đồng ý.” Mọi người bừng tỉnh, khó trách Lâm Giang muốn như vậy giống trông khua chiêng đem sản nghiệp xử lý rót.“Khá vậy không đúng a, như vậy nháo không phải hoàn toàn xé rách mặt sao?” Có một người thấp giọng nói thầm nói: “Lâm đại nhân bệnh nặng, lưu lại hai cái nhược chất nữ tử, cuối cùng còn không được dựa vào gia tộc che chở?”“Hắn chính là Giang Nam đệ nhất tài tử, người đều có thể nghĩ đến, hắn sẽ không thể tưởng được? Hắn đã dám làm như vậy, tự nhiên là có hậu chiêu.” Ở mọi người nghị luận khi, Lâm Giang mới vừa cầm quần áo mặc tốt, đỡ Cốc Vũ tay đi ra ngoài. Lâm Ngọc Tân dựa ở trên cửa, lo lắng nhìn phụ thân cùng tiểu cô. Lâm Thanh Uyên ngẫu nhiên quay đầu lại khi nhìn đến nàng ánh mắt không khỏi bước chân một đốn, “Ngọc Tân, ngươi muốn đi sao?” Lâm Ngọc Tân ánh mắt sáng lên, lại là ý động, lại là lo lắng nói: “Ta, ta có thể đi sao?”“Đi mang mũ có rèm đi.” Lâm Ngọc Tân liền cao hứng lên tiếng, xoay người lôi kéo Ánh Nhạn tay liền đi tìm mũ có rèm. Lâm Giang hơi hơi nhíu mày, “Tửu lâu lộn xộn, như thế nào mang nàng đi?”“Làm nàng đi thấy việc đời, cũng làm nàng nhìn một cái rõ cuộc có bao nhiêu người đối Lâm gia sản nghiệp xua như xua vặt.” Lâm Giang không hề tỏ vẻ phản đối, hắn là đem nữ nhi đương kiều hoa dưỡng, nhưng hiển nhiên Lâm Thanh Uyên không phải như vậy tính toán, nàng muốn đem nàng này đóa kiều hoa di ra nhà ám, làm nàng hưởng thụ ánh mặt trời, nhưng cũng muốn nàng chịu đựng mưa gió nghiêm sương. Lâm Giang liền tính lại đau lòng cũng sẽ không mở miệng tỏ vẻ phản đối, bởi vì hắn biết Lâm Thanh Uyên làm như vậy là đúng.

Chương 15: Công bố

Lâm gia một nhà ba người ngồi trên xe ngựa hướng Thịnh Ký tựu lầu đi, ngủ ở phòng cho khách Thượng Minh Viễn mới bị gã sai vặt đầy tinh, “Đại gia, ngươi mau tỉnh lại a, Triệu quản sự có việc gấp tìm ngài.”Thượng Minh Viễn mơ mơ màng màng trợn mắt, lẩm bẩm nói: “Có chuyện gì thế nào cũng phải lúc này nói, đuổi hai ngày lộ, liền không thể làm gia hảo hảo ngủ một giấc?”Triệu quản sự ở cửa nghe được lời này, nhịn không được “Bang” một tiếng đầy cửa ra, tiến lên giữ chặt Thượng Minh Viễn vội la lên: “Đại gia, tới trước lão thái thái cùng Nhị thái thái là như thế nào công đạo ngài đã quên?”Thượng Minh Viễn hơi hoi thanh tinh chút, ôm chăn ngồi dậy.Triệu quản sự thấy hắn vẫn là vẻ mặt mơ hồ dang, không khỏi đậm chân nói: “Cô lão gia muôn đem Lâm gia sản nghiệp đều bán, lúc này đã hướng Thịnh Ký tựu lầu đi, ngài đến chạy nhanh đi ngăn lại bọn họ a.”Triệu quản sự nghĩ đến lần này tới mục đích muôn ngâm nước nóng, không khỏi oán giận nói: “Đêm qua ngài không nên như vậy sớm nghỉ ngơi, hắn là đi trước thấy cô lão gia, đem lão thái thái công đạo xuống dưới sự tình làm tốt……”Thượng Minh Viễn giận, “Kia Lâm đại tiểu thư nói dượng bệnh nặng không thấy khách, chẳng lẽ ta còn có thể xông vào đi vào? Ta nào biết đâu rằng bọn họ như vậy cấp, ta hôm qua chặng vang mới đến, bọn họ hôm nay liền phải công bố cạnh bán sự?”Triệu quản sự đồ đồ, áp xuống ngực tức giận, hoãn hoãn sắc mặt nói: “Ngài nói rất đúng, Lâm gia là quá nóng nảy, cho nên chúng ta đến chạy nhanh đi gặp cô lão gia, làm hắn trở về, dù sao chỉ là công bố, còn chưa làm định, xong việc đối ý cũng là có thể.”Thượng Minh Viễn lẩm bẩm, “Còn không biết dượng có nguyện ý hay không đâu.”Triệu quản sự cười, “Cô lão gia tự nhiên là nguyện ý, biểu tiểu thư cùng Nhị gia từ nhỏ cùng nhau lớn lên, mặc kệ là từ nhân phẩm tướng mạo vẫn là gia thế tài hoa thượng đều xứng đôi thật sự, biểu tiểu thư gả hồi nhà ngoại có lão thái thái sủng, có cái gì không tốt?”Thượng Minh Viễn nghĩ đến nhị đệ cùng biểu muội cảm tình, gật gật đầu, không hề trì hoãn bò dậy thay quần áo.Triệu quản sự một bên hỗ trợ đệ quần áo một bên dạy hắn, “Đại gia, ngài gấp được cô gia nói thêm đề lão thái thái cùng Nhị thái thái đối biểu tiểu thư yêu thích, hắn không yên tâm Tô Châu Lâm thị, chẳng lẽ

còn không yên tâm chúng ta Thượng gia sao?"“Phía trước cô thái thái đi về cõi tiên, biểu tiểu thư chính là ở chúng ta Thượng gia ở ba năm, lão thái thái cùng Nhị thái thái đối nàng thế nào đều là rõ như ban ngày. Nhiều như vậy sản nghiệp không duyên cớ bán rất đáng tiếc, không bằng để lại cho biểu tiểu thư làm của hồi môn, về sau biểu tiểu thư cũng nhiều chút dựa vào.”Kỳ thật bán cũng không phải không thể, nhưng này tiền là ai chưởng quản? Thượng Minh Viễn cũng suy nghĩ vấn đề này, trầm ngâm nói: “Ngươi nói dượng như vậy vội vã bán sản nghiệp, có phải hay không tính toán đem tiền phó thác cấp Hộ Bộ?”Hộ Bộ không chỉ có là chưởng quản quốc gia tài chính, nó còn mở rộng một cái nghiệp vụ —— thế quan viên bảo quản tài vật, thu nhất định lợi tức, ở này người thừa kế đạt tới đối phương giả thiết tuổi sau mới trả lại tài vật.Đương nhiên, đối quan viên phẩm cấp là có yêu cầu, hơn nữa thu lợi tức còn không ít, nhưng đem tài sản giao thác cấp Hộ Bộ yên tâm a, không cần lo lắng bị người ngầm chiếm.Giống nhau không có tộc nhân, hoặc không tín nhiệm tộc nhân bạn bè quan viên vì an tâm liền sẽ làm như vậy, tuy rằng rất ít, nhưng cũng là có tiền lệ.“Nghe nói mấy ngày trước đây cô lão gia hướng về phía trước đệ một trương sổ con, hơn phân nửa là câu việc này.”Triệu quản sự thở dài, “Phó thác cấp Hộ Bộ, này mỗi năm thu lợi tức cũng không ít, cô lão gia đây là tội gì, nếu là Tô Châu Lâm thị không tin được, sao không phó thác cấp lão thái thái? Chẳng lẽ chúng ta lão thái thái còn có thể tham biểu tiểu thư tài vật không thành?”Sau cửa sổ nơi đó đứng người lặng lẽ lui về phía sau, né qua người tầm mắt đi phía trước viện đi.Lâm quản gia nghe được hạ nhân bẩm báo, đôi mắt tối sầm lại, lạnh lùng nói: “Gọi người nhìn chằm chằm khẩn hấn, đừng gọi hấn phát hiện.”“Đúng vậy.”Lâm quản gia lạnh mặt không nói lời nào, Lâm ma ma liền ngẩng đầu nhìn hấn một cái, thở dài nói: “Khó trách lão gia muốn đại tiểu thư gả cho Tạ gia sau lại quy tông, hiện giờ trừ bỏ đại tiểu thư, những người khác thật đúng là tin đến không được.”“Thượng gia rốt cuộc cách một tầng, lão gia không muốn bọn họ cũng không có biện pháp, nhưng Lâm thị tông lão nhóm liền mau tới rồi, chúng ta đến chuẩn bị tốt.”Lâm ma ma khẽ gật đầu, “Ta biết, phòng cho khách đều quét tước hảo, đại tiểu thư nói, mặc kệ chúng ta trong lòng như thế nào để phòng, trên mặt không thể làm lỗi, về sau trở về Tô Châu còn muốn cùng tông tộc giao tiếp.”Cùng Triệu quản sự Thượng Minh Viễn giống nhau, còn không biết Lâm Giang số con nội dung mấy đại gia tộc cũng cho rằng Lâm gia là tính toán bán sản nghiệp đem bạc phó thác cấp Hộ Bộ bảo quản.Ở Lâm gia xe ngựa ngừng ở Thịnh Ký lâu trước khi, đại gia ánh mắt liền xoát xoát bắn lại đây, nhìn chằm chằm từ trên xe xuống dưới Lâm Giang.Lâm Giang sắc mặt tái nhợt, chỉ là xuống ngựa thời điểm nóng nảy chút liền có chút thở hồng hộc, mọi người trong lòng uyển than, khoảng thời gian trước người này còn tới cửa thuyết phục bọn họ quyên lương, ai ngờ một tháng công

phu liền bệnh thành như vậy?Lâm Thanh Uyển cùng Lâm Ngọc Tân một tǎ một hǔn đõ Lâm Giang đi vào, Thịnh Ký tǔr lầu lão bǎn tự mình nghênh ra cửa tới.Lâm Giang cười cùng mọi người chào hỏi, chậm rãi đi lên lầu hai.Lầu hai chính giữa ngồi trên giường chính ngồi xếp bằng ngồi Tạ Duyên, Triệu Thắng cùng Chu Bách, ba người lại nhìn thấy Lâm Giang khi liền sôi nổi đứng dậy, đem hǎn đón nhận ghé trên.Lâm Giang cũng không khách khí, ngồi xếp bằng ngồi ở thủ vị ngồi xuống, cùng mọi người giới thiệu Lâm Thanh Uyển, “Đây là xá muội.”Ba người sôi nổi cùng Lâm Thanh Uyển chào hỏi, Lâm Thanh Uyển trước đối với ba người vén áo thi lễ, sau đó cường điệu đối Tạ Duyên hành lễ, kêu một tiếng “Phụ thân”.Đại gia lúc này mới nhớ tới vị này vẫn là Tạ Duyên con dâu, nhất thời nhìn Tạ Duyên biểu tình có chút kỳ quái.Chờ Lâm Giang bỏ sung nói: “Về sau Lâm gia đó là xá muội đương gia làm chủ, còn thỉnh chư vị nhiều giúp đỡ.”Lời này vừa nói ra, mọi người xem Tạ Duyên cùng Lâm Thanh Uyển biểu tình càng quái dị. Một cái quy tông xuất giá nữ đương gia, kia lúc trước Lâm Giang làm Lâm Thanh Uyển gả cho Tạ Dật Minh khi có phải hay không liền đoán trước đến chính mình thời gian không nhiều lắm?Tạ Duyên đồng dạng hoài nghi nhìn Lâm Giang cùng Lâm Thanh Uyển.Lâm Thanh Uyển biểu tình bất biến đứng ở Lâm Giang bên cạnh người, rũ mắt tùy ý mọi người đánh giá.Lầu trên lầu dưới một mảnh yên tĩnh.Nữ tử đương gia ở Đại Lương cũng không phải hiềm lạ sự, chẳng qua Lâm Thanh Uyển tuổi quá nhỏ, hơn nữa vẫn là mới xuất giá liền quy tông thủ tiết nữ hài, trong lòng không khỏi xem nhẹ chút.Thá, Lâm thị tông tộc sẽ đáp ứng?Tạ Duyên như suy tư gì, lúc trước Lâm Giang đề nghị thành hôn có phải hay không chính là vì hôm nay?Triệu Thắng ngó Lâm Thanh Uyển liếc mắt một cái, khéo miệng chám tươi cười bất động, Chu Bách thì tại sảng sốt trong chốc lát chủ động thỉnh Lâm Thanh Uyển ngồi xuống, “Lâm đại tiểu thư mời ngồi.”Lâm Thanh Uyển đối hǎn báo lấy cảm kích cười, ở Lâm Giang bên người ngồi quỳ hảo.Lâm gia trước sau viện dùng đều là cao ghé cao bàn, này nhất thời phải quỳ ngồi nàng thật là có chút không thói quen.Bất quá thời gian ngắn, nàng tạm thời không cảm giác được thông khổ. Thấy Lâm Giang cúi đầu uống trà, Lâm Thanh Uyển liền chủ động khơi mào đề tài.“Chu gia chủ đõ ta Lâm thị sản nghiệp cũng cảm thấy hứng thú?” Bởi vì Chu Bách là cái thứ nhất đõ nàng tỏ vẻ hữu hảo người, Lâm Thanh Uyển mừng rõ trước nói với hǎn lời nói, đến nỗi ngồi ở đối diện Tạ Duyên nàng đương không nhìn thấy.Chu Bách cười nói: “Lâm thị rất nhiều sản nghiệp đều là khả ngộ bất khả cầu, trên đời chỉ sợ không người không có hứng thú.”“Kia Chu gia chủ dự bị mua này đó sản nghiệp?”Chu Bách không dự đoán được Lâm Thanh Uyển như thế trực tiếp, nhìn Lâm Giang liếc mắt một cái, thấy hǎn rũ mắt nhìn bát trà, một bộ tùy ý muội muội làm chủ bộ dáng, hǎn liền cười nói: “Này còn phải xem đại tiểu thư cấp giá, không biết

đại tiểu thư tính toán bán này đó sản nghiệp?" Lâu trên lâu dưới người đều dựng lên lỗ tai. Lâm Thanh Uyển cười nói: "Trù bồ Tô Châu kia hai cái nồng trang cặp Lâm thị thư cục hiệu sách ngoại, mặt khác sản nghiệp đều bán." Tin tức này neden xuống tới làm đại gia đầu một ngốc, Tạ Duyên trước hết hoàn hồn, hăn cả kinh nói: "Toàn bộ bán đi? Hàng Châu vườn trà, kia mấy cái ngàn khoảnh nồng trang, còn có kia sáu cái cửa hàng bạc cũng toàn bán?" Lâm Thanh Uyển hơi hơi gật đầu, "Đúng vậy, toàn bộ bán đi." Mọi người lại nhịn không được, sôi nổi chau đầu ghé tai lên. Chu Bách do dự một lát sau khuyên nhủ: "Lâm huynh, người là cần dùng gấp tiền? Không bằng áp sản nghiệp trước cùng người mượn, dù sao cũng phải cấp hậu nhân lưu vài thứ." Lâm Giang ngẩng đầu cười nói: "Chuyện này ta muội muội làm chủ liền hảo." Mọi người không tin, chuyện lớn như vậy sao có thể là Lâm Thanh Uyển một cái tiểu cô nương có thể làm được chủ? Còn không phải nghe Lâm Giang? Bất quá, chuyện này với bọn họ không chỗ hỏng là được, Lâm thị sản nghiệp bọn họ đương nhiên không có khả năng toàn bộ biết, nhưng các ngành sản xuất người lại là biết bốn ngành nội Lâm thị sản nghiệp. Tỷ như Thịnh gia, bởi vì làm lá trà sinh ý, cho nên Lâm thị có vài tòa lá trà, quy mô như thế nào bọn họ đều trong lòng hiểu rõ. Tỷ như Chu gia, bởi vì nguyên quán ở Giang Đô, cho nên đổi Lâm thị ở Giang Đô kia mấy cái đại nồng trang chính là hiểu biết thật sự, ở trước, bọn họ đều nghĩ kỹ rồi nếu là Lâm thị ra tay này mấy cái sản nghiệp, bọn họ nói cái gì đều phải đem đồ vật mua lại đây. Lại tỷ như Triệu Thắng, hăn đổi Lâm thị kia mấy cái cửa hàng bạc chính là mắt thèm đã lâu đã lâu. Triệu Thắng nhịn không được hỏi: "Lâm đại tiểu thư, không biết kia vài tòa cửa hàng bạc người tính toán giá bán bao nhiêu?" Lâm Thanh Uyển cười nhạt nói: "Lâm thị cửa hàng bạc cùng sở hữu sáu tòa, có chút thợ thủ công, quản sự cùng tiểu nhị không muốn rời đi Lâm gia, cho nên ta sẽ đem bọn họ mang đi, còn có chút sẽ thuộc thân rời đi, dư lại nguyện ý lưu tại cửa hàng bạc, không biết tiếp nhận người nhưng nguyện hậu đãi bọn họ." "Cái này tự nhiên không thành vấn đề," bên cạnh một bàn đại thương nhân lập tức nói: "Lâm thị cửa hàng bạc ra tới người đều là tốt, nếu là ta tiếp nhận còn chỉ vào bọn họ giúp đỡ đâu." Nhân tài chính là rất khó đến, mua cửa hàng bạc, một là hướng về phía cửa hàng bạc mặt tiền cửa hiệu giá trị, còn có một cái chính là bên trong nhân tài. Triệu Thắng ngó hăn liếc mắt một cái, cũng gật đầu cười nói: "Những người đó nguyện ý lưu lại, ta tự nhiên sẽ hậu đãi." "Hảo," Lâm Thanh Uyển cất cao giọng nói: "Xem như vì bảo đảm bọn họ ích lợi, không chỉ có là cửa hàng bạc, còn có địa phương khác hạ nhân cùng công nhân, phàm là nguyện ý lưu lại, mua sắm sản nghiệp người đều phải hậu đãi bọn họ, ít nhất thù lao đãi ngộ ba năm nội không thể thấp hơn phía trước Lâm thị cho bọn hăn. Điểm này lúc sau chúng ta muốn ký tên hiệp ước." Triệu Thắng nhíu mày, "Lâm đại tiểu thư còn chưa nói này cửa hàng

bạc người tính toán bán thế nào đâu?”“Sở hữu sản nghiệp đều là đấu giá, giới khi chúng ta sẽ cho ra giá quy định, chư vị chỉ có thể ở giá quy định phía trên cạnh giới, ai ra giá cao thì được.” Mọi người kinh ngạc, không dự đoán được là cái dạng này phương thức, nhưng cứ như vậy chỉ sợ giá cả sẽ xào cao.Chu Bách liên nhíu mày hỏi, “Nếu là không người ra giá đâu?”“Vậy lưu chụp,” Lâm Thanh Uyển cười nói: “Lưu chụp sản nghiệp nói không chừng là liệt kê liệt tông không muốn chúng ta bán, đến lúc đó chúng ta liền lưu trữ chính mình kinh doanh đó là.” Mọi người:.....Vậy người đều định rồi giá cao, đều lưu chụp, vậy người mời chúng ta tới còn có cái gì ý tứ?Chu Bách thay thế mọi người mỉm mờ hỏi ra cái này băn khoăn, Lâm Thanh Uyển trấn an nói: “Chư vị yên tâm, giá quy định là ta cùng các quản sự thương nghị hồi lâu định ra, đều ở hợp lý trong phạm vi, sẽ không cao đến thái quá.” Mọi người vừa nghe thoảng an tâm.

Chương 16: Xem sắc

“Lâm đại nhân vì sao như thế vội vã bán gia nghiệp đâu,” Tạ Duyên nhịn không được tìm hiểu nói: “Tạ mỗ gặp người tuy sắc mặt vi bạch, nhưng chỉ cần mòi danh y, hắn là vẫn là điều trị đến lại đây.” Lâm Giang lắc đầu thở dài: “Đa tạ Tạ đại nhân quan tâm, Lâm mỗ người thân thể chính mình vẫn là hiểu biết, nói thời gian vô nhiều cũng không quá. Chỉ là Lâm mỗ tại đây thế gian còn có rất nhiều vướng bận việc, này đệ nhất kiện đó là xá muội cùng ta này nữ nhi.” “Các nàng hai người tuổi còn nhỏ, không khỏi nhiều lo lắng chút, cũng may ta sau lưng có tông tộc tương hộ, lại có nhạc gia giúp đỡ, hắn là vô ngu.” Lâm Giang nhìn về phía Tạ Duyên, hơi hơi mỉm cười nói: “Tạ phủ hắn là cũng sẽ chăm sóc xá muội một vài đi?” Tạ Duyên sững sốt một chút, vội vàng gật đầu nói: “Đây là tự nhiên, nói như thế nào nàng cũng là Nhị Lang tức phụ.” Lâm Giang khéo miệng hơi kiều, “Cho nên có nhiều người như vậy giúp đỡ, ta cũng hơi an tâm chút, chỉ là ta lại như thế nào cũng không yên lòng quốc sự.” Lâm Giang chuyện vừa chuyển nói: “Mấy năm nay thiên tai nhân họa không ngừng, hiện giờ biên quan càng là ở đánh giặc, này trượng đánh thắng còn hảo, nếu là thua chỉ sợ mặt khác quốc gia liền giống như mãnh hổ giống nhau cắn lên đây. Năm nay giao xong quân thuế, Giang Nam khu vực bá tánh đã không có lương tâm, phần lớn chỉ có thể dùng cám bạn rau dại cùng lá cây độ nhật, mà Giang Nam là đất lành còn như thế, huống chi mặt khác khu vực?” Lâm Giang thở dài, “Bất luận là đánh giặc vẫn là cứu tế đều yêu cầu tiền cùng lương thực, nhưng hiện tại quốc khố hư không a, nghe nói bệ hạ đã hai năm không cho hoàng cung tiến lăng la tơ lụa. Bệ hạ vì nước thương như thế tiết kiệm, ta ngang vi thần tử lại không thể vì quân, vì nước phân ưu.” Đại gia ngốc ngốc nhìn Lâm Giang. Lâm Giang nhìn về phía Tạ Duyên nói: “Tạ đại nhân thân thể khoẻ mạnh, còn có thể lại vì nước, vì quân hiệu lực vài thập niên, nhưng tại hạ lại là vô lực lại phụ tá bệ hạ, hiện giờ cũng chỉ có thể làm chút khả năng cho phép việc.” “Cho nên Lâm mỗ cùng xá muội thương nghị qua đi quyết định đem Lâm thị này đó sản nghiệp bán đi, đoạt được ngân lượng toàn quyền cấp quốc khố, tốt xấu có thể giúp bệ hạ, trợ Đại Lương vượt qua này một năm nguy cơ, cũng coi như ta kê thừa tổ tiên di chí.” Mọi người đại

ra nhìn Lâm Giang, nửa ngày sau mới tiêu hóa hạ tin tức này, sau đó nhìn hắn trong ánh mắt không khỏi mang theo khâm phục.Lời này nếu là người khác nói, bọn họ có lẽ không tin, nhưng nếu là Lâm Giang nói, bọn họ lại là tin chín thành.Vừa lúc gặp loạn thế, không quan tâm bọn họ như thế nào vì mình tranh lợi, đối với gia quốc thiên hạ, ai không có kia một vài lý tưởng hào hùng?Ai không nghĩ bình định này loạn thế, an thiên hạ bá tánh?Lại cũng có nghi ngờ người, Tạ Duyên trong lòng cũng không tin.Tuy rằng Lâm Giang vẫn luôn một bộ thanh cao bộ dáng, nhưng hắn lại không tin hắn thật thanh cao, Lâm thị muôn như vậy cao thượng, năm đó tiên đế muôn ban thưởng Lâm Dĩnh nhiều như vậy đồ vật hắn làm gì không chối từ?Thấy mọi người trên mặt đều là kính nể kích động thần sắc, Tạ Duyên cũng chỉ là rũ xuống đôi mắt không nói chuyện.“Lâm công cao thượng a, nếu người trong thiên hạ đều có thể cùng Lâm công giống nhau, gì sâu thiên hạ bất bình?” Lập tức có người cảm thán nói: “Này loạn thế cũng không biết khi nào mới có thể bình định.”“Này vài thập niên tới còn hảo, tuy nói biên quan chiến sự không chừng, tốt xấu thiêu không đến chúng ta Giang Nam tới, nghe nói Liêu Quốc bên kia liền thảm nhiểu, năm đó Lâm công sử ly gián kế, làm cho bọn họ đến bây giờ còn loạn.”Này Lâm công tự nhiên không phải Lâm Giang, mà là hắn tông phụ Lâm Dĩnh. Đây cũng là hắn nhất bị người nói chuyện say sưa một cái công tích, trước khi chết, hắn lăng là ở Liêu Quốc mấy cái thân vương gian thiêu một phen hỏa.Liền tính sau lại sự tình bại lộ, khắp thiên hạ đều biết là hắn sử mưu kế, nhưng Liêu Quốc mấy cái thân vương mang theo từng người bộ tộc đã đánh gần tám năm, người giết qua cha ta, ta cũng đồ quá người nhi tử, thù kết đên gắt gao, hơn nữa ích lợi gây ra, chẳng sợ biết đây là Đại Lương quý kế, ngàn ấy năm tới cũng lục tục xung đột không ngừng, ở phân phân hợp hợp gian vượt qua.Cũng là bởi vì này, tuổi nhỏ hoàng đế mới có cơ hội thu nạp chính quyền, đứng vững gót chân, làm Đại Lương nghỉ ngơi lấy lại sức, bằng không một cái mười bốn tuổi, chưa bao giờ bị coi trọng quá hoàng tử đột nhiên thượng vị, lại có cường địch bên ngoài, Đại Lương hơn phân nửa muôn xong.Đây cũng là đại gia nguyện ý tin tưởng Lâm Giang một lòng vì công lý do chí nhất, vì quốc gia vứt bỏ tự thân ích lợi, Lâm gia là có truyền thống a.Cho nên trong lúc nhất thời tiếng ca ngợi không ngừng, nhưng trong lòng lại cũng không khỏi phiếm khô. Nếu là cho quốc khố trù tiền, vẫn là cạnh bán hình thức, kia phỏng chừng giá cả sẽ không thấp.Phía trước bọn họ chính là muôn thừa dịp Lâm Giang bệnh nặng, vội vã bán tháo sản nghiệp tâm lý mà đè thấp giá cả, vì thế còn trộm cho nhau chào hỏi qua, ước định đến lúc đó không thể cho nhau nâng giới đâu.Nhưng hiện tại gần nhất.....Người Lâm đại tiêu thư chính là nói, nếu là có này đó sản nghiệp lưu chụp, đó chính là liệt tổ liệt tông không bỏ được những cái đó sản nghiệp, đến lúc đó nàng liền không bán, lưu trữ cấp Lâm thị gia truyền.Cho nên bỏ lỡ lần này cơ

hội, lần sau lại tưởng mua còn không biết phải chờ tới khi nào đâu. Ép giá đã là không có khả năng.Lâm Thanh Uyển móc ra một trương quyển trực, trực tiếp treo ở Thịnh Ký tửu lâu, mặt trên là Lâm gia tính toán bán ra sản nghiệp, thậm chí liền các nơi biệt viện đều bao gồm ở bên trong.Trù bồ Tô Châu cùng kinh đô bất động sản ngoại, địa phương khác bất động sản cũng đều ở bán đấu giá chi liệt, bất quá đại gia đối điểm này chú ý độ không cao.So với bất động sản, đại gia đối những cái đó ruộng tốt cùng cửa hàng hưng thú càng cao.Đương nhiên, cũng có tiền thiêu thế lực tiểu nhân thương nhân cùng địa chủ đem ánh mắt định ở này đó bất động sản thượng, rốt cuộc ruộng tốt cùng cửa hàng, vườn trà chờ giá bán quá cao, bọn họ mua không nỗi.Nhưng này đó bất động sản liền không giống nhau, nhìn chằm chằm ít người, nói không chừng có thể nhặt cái lậu.“Hội đấu giá ngày sau giờ Ty ở Thịnh Ký tửu lâu triệu khai, giới khi có ý bằng hữu nhưng cầm tiền thế chấp tiến đến cạnh mua, chúng ta Lâm gia thỉnh trong nha môn người cùng Dương Châu đức cao vọng trọng vài vị lão già làm công chứng.Chu vị về cạnh bán việc nếu còn có khó hiểu chỗ nhưng xin hỏi ta Lâm gia Chung đại quản sự.” Lâm Thanh Uyển cùng đại gia giới thiệu Chung đại quản sự, tỏ vẻ lần này cạnh bán Chung đại quản sự là quản sự người, mọi người xem Chung đại quản sự ánh mắt nháy mắt nhiệt liệt lên.Lâm Thanh Uyển nhân cơ hội này cùng Lâm Giang rời đi.Tạ Duyên nhìn Lâm Thanh Uyển muốn nói lại thôi, Lâm Thanh Uyển chỉ đương nhìn không thấy, cùng Lâm Ngọc Tân một tă một hưu đỗ Lâm Giang xuống lâu.Chu Bách cùng Triệu Thắng nhìn nhau, sôi nổi cười che ở Tạ Duyên phía trước, đem Lâm gia ba người đưa đến dưới lâu.Lâm gia cùng Tạ gia hiện là quan hệ thông gia, Lâm Thanh Uyển lại quản cạnh bán sự, hay là nên đem bọn họ ngăn cách, bằng không Tạ gia trước được tin tức, với bọn họ nhưng bất lợi.Mới đem ba người đưa đến cửa, liền thấy Thượng Minh Viễn cưỡi ngựa nhi nhảy nhót chạy tới, bởi vì eo đau mông đau, hắn là đỡ gã sai vặt tay lăn xuống ngựa.“Dương, ngại thân thể thế nào?”Lâm Giang trên dưới nhìn quét Thượng Minh Viễn liếc mắt một cái, trong mắt có chút bất mãn, bất quá hắn cũng không có toát ra tới, mà là gật đầu nói: “Ngươi như thế nào hiện tại mới đến, hôm nay sáng sớm ta không phải làm hạ nhân đi kêu ngươi rời giường sao?”Thượng Minh Viễn nào dám nói hắn tham ngủ, không chờ người đem nói cho hết lời đã kêu người bắn cho đi ra ngoài, hắn hiện tại có thể tĩnh vẫn là Triệu quản sự kêu hắn bên người người đào tĩnh.“Chất nhi ngày hôm qua xuống ngựa khi thương tới rồi eo, cho nên.....”“Tính, tính,”Lâm Giang phát tay nói: “Đi thôi, trở về làm Từ đại phu cho ngươi xem xem, ta cũng có chút lời nói muốn hỏi ngươi.”Dứt lời đỗ Lâm Thanh Uyển tay liền lén xe ngựa, Triệu Thắng ở một bên dùng sức cấp Thượng Minh Viễn đưa mắt ra hiệu.Thượng Minh Viễn đang muốn tiến lên hai bước, Lâm Thanh Uyển liền quay đầu nói: “Đại chất nhi, ngươi còn thất thần làm gì,

còn không mau lên xe?" Thượng Minh Viễn sững sót, lập tức nói: "Lâm cô cô đi về trước đi, chát nhi sau đó cưỡi ngựa trở về đó là." Lâm Thanh Uyển liền mặt lộ vẻ khinh thường nói: "Ngươi không phải bị thương eo sao? Người dám kỵ, ta còn sợ ngươi quăng ngã đâu. Người nương đã có thể chỉ có ngươi một cái nhí tử, nếu là ở Dương Châu quăng ngã, ta thượng chỗ nào cho ngươi nương tim một cái nhí tử còn nàng?" Thượng Minh Viễn trừu trừu khóe miệng, chỉ có thể lưu luyến không rời quay đầu lại nhìn Triệu Thắng liếc mắt một cái, bò lên trên Lâm gia xe ngựa. Thượng Minh Viễn từ nhỏ liền sợ hãi dượng, trong trí nhớ nhìn thấy dượng tình cảnh đều không thể nào hảo, cho nên lúc này vừa lên xe ngựa liền ngồi nghiêm chỉnh, cúi đầu rũ mắt an tọa ở một bên, thanh cũng không dám cổ họng một tiếng. Lâm Thanh Uyển cấp Lâm Giang phóng hảo gối dựa, đỡ hàn dựa hạ, lúc này mới làm Lâm Ngọc Tân ngồi vào chính mình bên người tối. Lâm Ngọc Tân vẫn là lần đầu tiên xem đại biểu ca như vậy túng, không khỏi nhấp miệng một nhá. Lâm Giang hỏi, "Minh Viễn, lần này ngươi tới Dương Châu mang theo bao nhiêu tiền?" Thượng Minh Viễn sững sót, châm chước nói: "Mang không nhiều lắm, nhân tố mầu nàng lão nhân gia sợ ta ở Dương Châu hờ nháo, cho nên chỉ cho mấy ngàn lượng bạc, không đói bụng là được." Kỳ thật chỉ có năm trăm lượng, rốt cuộc tới rồi Dương Châu ăn uống mặc vào đều sẽ không quá kém, lão thái thái sợ hãi đi câu lan viện hổ nháo, là không được hàn mang quá nhiều bạc ở trên người. Lâm Giang hơi hơi nhíu mày, "Vậy ngươi bên người Triệu quản sự đâu?" Thượng Minh Viễn càng là thấp thỏm, "Hắn là cái hạ nhân, tự nhiên là từ ta nơi này lấy tiền. Dượng là cần dùng gấp tiền sao, không bằng ta viết tin cùng tổ mầu nói một tiếng....." Lâm Giang liền thở dài một tiếng nói: "Lâm gia vài chỗ sản nghiệp đều không tồi, ta còn tưởng rằng các ngươi Thượng phủ có ý thu mua chút, còn nghĩ làm Uyển tỷ nhi cho các ngươi lén tinh tiện nghi chút. Bất quá nếu các ngươi không có hứng thú vậy quên đi." Thượng Minh Viễn hơi há mồm, hắn còn không biết Thịnh Ký tửu lâu phát sinh sự, cho rằng Lâm Giang bán sản nghiệp là vì biến hiện làm cho Hộ Bộ bảo quản, bởi vậy do dự một chút vẫn là làm trò Lâm Thanh Uyển mặt nói: "Dượng, kỳ thật lần này tới tổ mầu làm ta mang đến hai phong thư, còn có một thanh ngọc như ý." Lâm Giang rũ xuống trong mắt hiện lên một mạt ám sắc, tay hơi hơi nắm chặt. Lâm Thanh Uyển ngồi ở một bên, vừa lúc nhìn đến hắn trầm hạ tới sắc mặt, trong lòng không khỏi vừa động. Lâm Giang nói qua, Khuya Thiên Kính suy đoán ra tương lai hắn không thể nói cho nàng, nhưng hắn lại có thể biểu đạt ra bản thân đối sự đối người thái độ, Lâm Thanh Uyển có thể lĩnh ngộ đến nhiều ít liền có thể được đến nhiều ít. Lâm Giang lúc này trạng thái nói cho nàng, hắn thực không vui, thậm chí có chút phẫn nộ. Lâm Giang không có đáp lại Thượng Minh Viễn, thẳng đến trở lại Lâm phủ hắn mới nhàn nhạt nói: "Đem tin lấy tới cấp ta nhìn xem đi." Thượng Minh Viễn

thấp thỏm một đường, lúc này nghe được cõng bắt cháp lại đi phân tích một hai ba, chạy về phòng cho khách cầm tin ôm trang ngọc như ý hộp liền đi thượng phòng.

Chương 17: Sát ngôn

Thượng Minh Viễn không nghĩ tới Lâm Thanh Uyển cũng ở Lâm Giang trong phòng, không khỏi có chút do dự. Rốt cuộc lão tổ tông tin đề cập tới rồi Lâm gia tài sản an bài, mà Lâm Thanh Uyển cũng là Lâm gia cô nương, nàng hiện tại cùng Ngọc Tân ở ích lợi thượng hắn là tương đối đi? Thượng Minh Viễn liền ba ba đi xem Lâm Giang. Lâm Giang dựa vào trên giường, nhịn không được ho khan vài tiếng, nhìn về phía Thượng Minh Viễn nói: “Lão thái thái tin đâu?” Thượng Minh Viễn chỉ có thể từ trong lòng ngực móc ra thờ phụng thượng. Lâm Giang ở Khuy Thiên Kính trung sớm đã gặp qua một lần, nhưng vẫn là trịnh trọng mở ra phong thư. Hắn sắc mặt có chút phức tạp, này phong thư cùng hắn ở Khuy Thiên Kính nhìn thấy không hề phân biệt, mà ngay cả khiếu từ đặt câu cùng ngữ khí đều giống nhau, có thể thấy được Khuy Thiên Kính suy đoán công năng chi cường đại. Hắn chậm rãi siết chặt ngón tay, nửa ngày mới đem tin đưa cho Lâm Thanh Uyển. Ngồi ở một bên Thượng Minh Viễn mở to hai mắt nhìn, thiếu chút nữa nhịn không được nhảy dựng lên, này phong thư như thế nào có thể cho Lâm Thanh Uyển xem đâu? Hắn chính là xem qua tin nội dung. Thượng lão phu nhân đang nghe nói Lâm Giang muốn bán của cải lấy tiền mua gia nghiệp sau liền công việc lu bù lên, ở nàng xem ra, Lâm thị những cái đó sản nghiệp lớn nhất giá trị vẫn là ở sinh sản thượng. Bán đi cố nhiên có thể được đến tuyệt bút bạc, nhưng không bán, mỗi năm đều có thể được đến thực phong phú một bút tiền lời, cho nên nàng cảm thấy Lâm Giang không nên như vậy lỗ mang, đem sở hữu sản nghiệp đều bán đi. Lâm Giang nếu là không yên tâm Lâm thị tông tộc, có thể đem sản nghiệp giao cho Thượng gia sao, nàng là Ngọc Tân bà ngoại, tổng sẽ không bạc đãi Ngọc Tân. Nàng đã sớm tưởng hai nhà thân càng thêm thân, Ngọc Tân thân thê yếu đuối, tính lại mẫn cảm, tới rồi nhà người khác, không cái huynh đệ chống lưng, khăng định khổ sở, còn không bằng gả đến Thượng gia tới. Có nàng nhìn, cha mẹ chồng lại là thân cữu cùng mợ, chỉ có thân thiết hơn. Huống chi Ngọc Tân cùng Minh Kiệt vẫn là thanh mai trúc mã, hai người từ nhỏ một khôi choi, cảm tình hảo vô cùng. Kết thân ý niệm ở Ngọc Tân tới Thượng gia khi liền có, lúc này cũng bất quá chứng thực. Cho nên Thượng lão phu

nhân thực mau tìm Thượng nhị phu nhân, dù sao cũng là nàng nhi tử, tổng muốn hỏi nàng một tiếng.Nhưng Thượng nhị phu nhân tựa hồ đói hôn sự này không phải thực vừa lòng, cho nên do dự mà chưa cho cái lời chắc chắn, Thượng Minh Viễn lúc này mới chậm trễ hai ngày thời gian.Bất quá ở hắn ra cửa trước Thượng nhị phu nhân đã nghĩ thông suốt, lão thái thái lúc này mới đem chuôi này ngọc như ý giao cho hắn.Mà các nàng tuy không có nói rõ, nhưng Thượng Minh Viễn trong lòng là hiểu rõ, Thượng nhị phu nhân sở dĩ sẽ đáp ứng chính là bởi vì Lâm thị này bút kέch xù di sản.Lâm thị gia sản sẽ là Lâm Ngọc Tân của hồi môn, sẽ ở nàng vào cửa trước trước giao cho Thượng gia trong tay, từ Thượng gia tiến hành bảo quản.Thượng lão phu nhân tin trung nói chính là việc này, nàng có lẽ thật sự rất thương yêu ngoại tôn nữ, tin trung đều là đối Ngọc Tân trìu mến cùng an bài, nàng tỏ vẻ Lâm Giang cố sau, nàng sẽ đem Ngọc Tân nhận được Thượng gia tự mình nuôi nấng, chờ Ngọc Tân năm mươi sáu liền có thể Thượng Minh Kiệt thành thân.Cảm tình thực đầy đủ, nhưng bọn hắn tựa hồ đã quên, Lâm gia còn có một người —— Lâm Thanh Uyển, nếu là Lâm Giang đem Lâm gia cho nên tài sản đều cho Lâm Ngọc Tân, giao từ Thượng gia bảo quản, kia Lâm Thanh Uyển làm sao bây giờ?Thượng Minh Viễn cái trán có chút đỏ mồ hôi, ở không có tới phía trước, bọn họ là thật sự quên mất Lâm Thanh Uyển nhân vật này, bởi vì nàng tựa hồ đã xuất giá, tuy rằng lại quy tông.Nhưng sai làm đã đúc thành, Thượng Minh Viễn chỉ có thể nghĩ mọi cách cắp lão tổ tông giải vây, chỉ là không đợi hắn mở miệng, Lâm Thanh Uyển liền đem tin gấp lại nhìn về phía hắn hỏi: “Minh Kiệt sinh thần bát tự các ngươi mang đến?”Thượng Minh Viễn chớp chớp mắt, phảng hộp nói: “Tổ mẫu làm ta đem chuôi này ngọc như ý mang đến, đây là lão tổ tông của hồi môn chi nhất, là muôn truyền cho tương lai nhị đệ muội.”Lâm Thanh Uyển rũ xuống đôi mắt, xem ra Thượng gia đối việc hôn nhân này cũng không phải rất có thành ý sao.Lâm Thanh Uyển khóc mắt dư quang vẫn luôn quan sát đến Lâm Giang thần sắc, thấy hắn sắc mặt tuy ủ dột lại không mở miệng cự tuyệt, liền ngẩng đầu đối Thượng Minh Viễn cười nói: “Thế chất không biết, Lâm thị này đó sản nghiệp bán bạc là muôn giao cho quốc khố, thả huynh trưởng đã cho bệ hạ đệ số con, lúc này phỏng chừng đã đặt ở bệ hạ trên bàn. Nếu bằng không, đem sản nghiệp giao cho Thượng gia quản cũng không có gì, rốt cuộc chúng ta hai nhà không chỉ có là thế giao, vẫn là quan hệ thông gia đâu. Lão thái thái lại là Ngọc Tân bà ngoại, điểm này nhi ta cùng huynh trưởng vẫn là tin được.”Thượng Minh Viễn há to miệng, nửa ngày mới tìm về chính mình thanh âm, “Cấp, cấp quốc khố? Vì cái gì, dương phạm tội?”Lâm Thanh Uyển không đáp, mà là nói: “Thế chất tốt nhất hỏi lại hỏi lão thái thái, việc hôn nhân này nàng còn nguyện ý kết.”Đã không có này đó tài sản, các ngươi còn nguyện ý làm hai đứa nhỏ kết thân sao?Thượng Minh Viễn há miệng thở dốc, tốt nhất phảng ngọc như

ý lui xuống. Lâm Thanh Uyển đem tin đặt ở trên bàn, bò lên trên giường ngồi xếp băng ngồi ở Lâm Giang đối diện, nhìn sắc mặt của hắn hỏi: “Ngươi tưởng két cửa này thân?” Lâm Giang giương mắt nhìn chằm chằm Lâm Thanh Uyển đôi mắt, lộ ra nói: “Mặc kệ Thượng nhị phu nhân cùng Triệu gia như thế nào, lão thái thái cùng Thượng Minh Kiệt đối Ngọc Tân đích xác thực hảo, Ngọc Tân,” hắn châm chước nói: “Nàng cùng Uyển Nhi rất giống.” Lâm Thanh Uyển trong đầu liền hiện lên Uyển tỷ nhi thành thân ngày đó thần sắc, vì Tạ Dật Minh, nàng chính là liền mệnh đều từ bỏ. Lâm Thanh Uyển nhịn không được nhíu mày, do dự mà nói: “Chính là bọn họ là biểu huynh muội.” Lâm Giang khó hiểu nhìn về phía Lâm Thanh Uyển, này có quan hệ gì? “Ở chúng ta nơi đó, biểu huynh muội là không thể két thân, bởi vì huyết thống thân cận quá, kết hợp hậu sinh hạ hài tử này ẩn hình bệnh tật phát tác khả năng tính sẽ rất lớn, còn có khả năng là dị dạng nhi.” Lâm Giang hơi hơi nhíu mày, nói: “Ở ta Đại Lương, bà con két thân có khói người, đặc biệt là thế tộc chi gian, cũng không gặp nhà ai xuất hiện dị dạng nhi nha.” Lâm Thanh Uyển đang muốn kỹ càng tỉ mỉ giải thích, liền nghe Lâm Giang nói: “Ta tổ phụ cùng tổ mẫu đó là biểu huynh muội, bọn họ hai người cảm tình thâm đúc, mà ta bá phụ cùng phụ thân không chỉ có khỏe mạnh, còn thông minh hơn người, vẫn có thể an bang, võ có thể định quốc. Ở Canh Ngọ chi biến trước, ngay cả thượng lão quốc công đều không kịp ta bá phụ cùng phụ thân.” Lâm Thanh Uyển há miệng thở dốc, cuối cùng chỉ có thể bất đắc dĩ nhảm lại, hảo đi, cho dù là nàng nơi cái kia niên đại, bà con két thân người kỳ thật cũng không ít. Nàng biết rất khó thuyết phục Lâm Giang, chỉ có thể từ khác phương diện xuống tay. “Thượng nhị phu nhân mới là Thượng Minh Kiệt nương, nàng không thích Ngọc Tân, Ngọc Tân gả qua đi có thể có cái gì ngày lành quá? Ngươi có thể tưởng tượng hảo.” Lâm Giang liền thở dài một tiếng, “Ta làm sao không biết, nhưng một là bọn họ cảm tình ở đằng kia, trải qua Uyển tỷ nhi sự, ta minh bạch có chút đồ vật cũng không phải cưỡng cầu liền có thể thay đổi, nhị là Thượng Minh Kiệt người này……” Lâm Giang dừng một chút nói: “Chờ ngươi nhìn thấy Thượng Minh Kiệt ngươi liền minh bạch.” Minh bạch vì cái gì hắn biết rõ Thượng gia không phải lương xứng còn do dự. Hắn xoa xoa cái trán nói: “Tóm lại ngươi xem làm đi, nếu có thể ngăn lại bọn họ liền cản, nếu là ngăn không được, còn think ngươi nhiều vì Ngọc Tân an bài một vài.” Lâm Thanh Uyển nhịn không được trùn trùn khóc miếng, “Nàng chính là ngươi khuê nữ, hôn sự như vậy tùy tiện?” Lâm Giang nhìn nàng, hắn có thể làm sao bây giờ đâu? Hắn cũng thực bất đắc dĩ a, nhà hắn này hai cái nữ hài đều là trọng tình người, nếu là các nàng ái thương nhân không tốt, hắn còn có lấy cớ đi ngăn trở. Cũng mặc kệ là Tạ Dật Minh vẫn là Thượng Minh Kiệt đều thực hảo, không tốt là bọn họ sau lưng gia tộc, Uyển tỷ nhi hôn sự không nói đến, đó là hắn định ra. Ngọc Tân, kia hài tử cùng Uyển tỷ nhi

giống nhau ngoan cố thật sự, nếu là dễ dàng khuất phục người, Khuy Thiên Kính trung suy đoán ra tới kết quả cũng sẽ không hư thành như vậy.Nói đến cùng, vẫn là hắn đem hài tử dưỡng sai rồi, không có thể làm các nàng co được dãn được, xương cốt quá ngạnh quá ngạo, ngược lại dễ chiết.Lâm Giang nhìn Lâm Thanh Uyên đau đầu bộ dáng, không khỏi xin lỗi nhầm mắt lại, tới cái mắt không thấy tâm không hổ.Lâm Thanh Uyển nghiên răng, cuối cùng trở về chính đê nói: “Tẩu tử của hồi môn là ta cầm, vẫn là giao cho Thượng gia bảo quản?”Lâm Giang lúc này mới mở to mắt, “Ta nhưng thật ra tưởng giao cho ngươi, chỉ sợ Thượng gia không yên tâm.”“Cho nên?”“Cho nên ta sẽ cùng lão thái thái tranh thủ, đem của hồi môn cho ngươi xử lý, lão thái thái có thể mỗi năm phái người đi kiểm toán, nếu là lỗ lã liên tục ba năm vượt qua năm rồi đều giá trị lão thái thái là có thể thu hồi kinh doanh, đến lúc đó của hồi môn tiền lời toàn cấp lão thái thái làm vất vả phí, chờ Ngọc Tân xuất giá lại thu hồi.”Lâm Thanh Uyển bĩu môi nói: “Ngươi đối ta kinh doanh năng lực cũng thật tín nhiệm, ta nhưng chưa làm qua sinh ý.”Lâm Giang cười nói: “Không quan hệ, mệt liền mệt đi, Lâm thị cát chứa cũng không ít, quang bán những cái đó các ngươi cô chát hai người liền có thể thực tốt sinh hoạt mấy đời.”“Ngươi sẽ không sợ đem gia nghiệp bại hết không hảo đi gặp Lâm thị liệt tổ liệt tông?”“Người cũng chưa, gia nghiệp có ở đây không có cái gì can hệ?”Lâm Giang rũ mắt nhìn trên bàn tin nói: “Mấy thứ này đều là vật chét, tồn tại ý nghĩa đó là cho người ta dùng.”Lâm Thanh Uyển thấy hắn thương cảm, liền kéo ra đê tài nói: “Cùng ta nói nói Thượng lão phu nhân là cái thế nào người đi, chờ trở về Tô Châu không thể thiếu muôn cùng nàng giao tiếp.”Lâm Giang đổi vị này nhạc mẫu quan cảm cần phải phức tạp đến nhiều, nàng là thật yêu thương Ngọc Tân, nhưng càng ái Thượng gia.Ở Lâm Giang cùng Lâm Thanh Uyển nói Thượng lão phu nhân khi, xa ở Khai Phong hoàng đế mới thu được Lâm Giang số con.Hắn cả kinh từ ghế trên đứng lên, mà khẩn hợp lại, “Lâm Giang bệnh nặng? Hắn không phải đã hảo sao?”Thư phòng nội một mảnh yên tĩnh, không người có thể trả lời hắn nói.Hoàng đế trầm khuôn mặt đi rồi hai vòng, xoay người phân phó nói: “Tuyên bốn thượng thư.”Lưu công công lập tức khom người lui ra, phân phó chờ ở ngoài điện nội thị chạy nhanh đi Càn Chính Điện gọi người.Lúc này bốn thượng thư đều ở Càn Chính Điện xử lý công vụ, một kêu một cái chuẩn.Tả tướng trước đó không lâu mới bởi vì kiêm quân lương bất lực bị hàng chúc ngoại phóng, mà hữu tướng tự hai năm tiền căn Đại Sở chiến sự bị trực xuất sau vẫn luôn không lại tuyển người, cho nên hiện tại trong triều lớn nhất quan nhi đó là sáu vị thượng thư.Hiện giờ hai vị thừa tướng việc hoàng đế phân một ít, dư lại tắc từ sáu vị thượng thư phụ trách, thay phiên đương trị, mỗi lần bốn vị thượng thư.Hôm nay đương trị chính là Công Hộ Hình Lễ bốn bộ thượng thư, đám người vừa đến hoàng đế liền đem Lâm Giang mật chiết

cho bọn hắn xem.“Bốn vị ái khanh gần đây nhưng thu được Hạo Vũ tin tức?”Lâm Giang tự Hạo Vũ, này tự vẫn là hoàng đế cấp lấy đâu.Bốn vị thượng thư hai mặt nhìn nhau, cuối cùng Lễ Bộ thượng thư trầm ngâm nói: “Ba tháng trước nghe nói Tạ thị lang con thứ chết non, Lâm đại nhân cùng Tạ thị lang nổi lên xung đột, còn đem đối phương đánh đập lợn, cuối cùng là cáo ốm không đi nha môn, ta chờ còn tưởng rằng hắn là đóng cửa ăn năn đâu.”Hoàng đế nhíu mày, không vui nhìn Lễ Bộ thượng thư nói: “Hạo Vũ tự khinh thường làm loại này trang bệnh việc.”Lễ Bộ thượng thư cúi đầu, “Bệ hạ nói chính là, là thần keo kiệt.”Hộ Bộ thượng thư lặp lại nhìn một chút mệt chiết, cuối cùng thở dài nói: “Bệ hạ, Lâm đại nhân chỉ sợ thật sự bệnh nặng, bằng không cũng sẽ không liên di sản đều an bài hảo. Phía trước phân cho Giang Nam kiểm quản lương nhiệm vụ là trước hết hoàn thành, khi đó Lâm đại nhân chỉ sợ đã bệnh nặng, nhưng vẫn đến lương thảo vận để biên quan mới thượng chiết.”Hoàng đế nghe vậy cũng có chút thương tâm, cung hạ sống lưng nói: “Hạo Vũ luôn luôn thanh cao kiêu ngạo, nhưng lần này hắn thế nhưng cũng nhịn không được yêu thế.”Này phong số con rất là thúc giục nước mắt, Hộ Bộ thượng thư cùng Công Bộ thượng thư cùng Lâm Trí giao tình đều thực hảo, lúc này đều không khỏi mắt hàm nhiệt lệ, cúi đầu không ngôn ngữ.

Chương 18: Kích động

Hoàng đế thở dài một tiếng, hỏi: “Hạo Vũ bệnh nặng, Dương Châu thứ sử đem do ai tới đảm nhiệm? Còn có Giang Nam đạo quan sát sứ, lúc này trí quan hệ trọng đại, trong triều có ai tới đảm nhiệm?”“Lâm đại nhân nhưng có đề cử?”“Hắn tiến cử Lưu Phái cùng Tôn Hòe.” Hoàng đế điểm điểm trên bàn sổ con nói: “Bất quá trẫm vẫn là muốn nghe xem các ngươi ý kiến.”Công Bộ thượng thư trầm ngâm nói: “Lưu Phái cùng Tôn Hòe hai người làm Lâm đại nhân phó thủ cũng có 4-5 năm thời gian, đối Dương Châu sự vụ hắn là hiểu biết thật sự, đảo cũng thích hợp.”“Lưu Phái còn bấy, Tôn Hòe tư lịch lại không đủ, đảm nhiệm Giang Nam đạo quan sát sứ hay không nhanh lẽ chút?” Lễ Bộ thượng thư đề nghị nói: “Không bằng ở trong triều tuyển có tài chi sĩ đi trước.”“Trần ái khanh nhưng có tiến cử người?”Lễ Bộ thượng thư cúi đầu nói: “Quan sát sứ không chỉ có tổng lĩnh Giang Nam dân chính, còn có binh quyền. Nhưng kỳ thật dân chính có các châu thứ sứ quản lý, quan sát sứ có thể khiến cho thượng lực thiếu, còn không bằng chuyên tâm với binh quyền. Mà Giang Nam lại tiếp giáp ân cùng mân, sở tuyển người càng nên khéo lãnh binh mới là. Vói thân tới xem, Linh Châu phó đô hộ Triệu Tiệp nhưng thật ra không tồi.”Hộ Bộ thượng thư nhín không được nhíu mày, “Trần đại nhân, quan sát sứ chính là quan lớn, Triệu Tiệp năng lực lại đại cũng không có khả năng liền thăng từ cấp đi?”Từ tú phẩm đến từ nhì phẩm, thừa hạc cũng chưa nhanh như vậy.Lễ Bộ thượng thư lại nói: “Lâm đại nhân năm đó còn không phải là phá cách thăng chức sao, Triệu Tiệp ở văn thải thượng có lẽ so ra kém Lâm đại nhân, ở lãnh binh thượng nhưng không thua kém.”Hộ Bộ thượng thư cùng Công Bộ thượng thư vẫn luôn đem Lâm Giang làm con cháu bối quan ái, nghe vậy tự nhiên không phục, hai người lập tức cùng Lễ Bộ thượng thư sáo lên, một hai phải biện cái rõ ràng, rốt cuộc là Lâm Giang ưu, vẫn là Triệu Tiệp cường.Hoàng đế dựa vào ghế trên xem bọn họ sáo, Hình Bộ thượng thư vẫn luôn yên lặng mà ngồi ở một bên, hắn năm nay mới vừa tiền nhiệm, mặc kệ là Lâm Giang vẫn là Triệu Tiệp hắn cũng chưa gặp qua, cũng đều không hiểu biết, xuất phát từ cẩn thận, hắn vẫn luôn không phát biểu cái nhìn.Hoàng đế xem bọn họ ồn ào đến không sai biệt lầm, lúc này mới mở

miệng nói: “Triệu Tiệp lãnh binh đích xác có một bộ, bất quá so với Lư đô hộ vẫn là kém chút.” Hộ Bộ thượng thư cùng Công Bộ thượng thư liền đặc ý liếc mắt một cái Lễ Bộ thượng thư, ai không biết năm đó đọc sách khi Lư Chân so bất quá Lâm Giang, mà hiện tại Triệu Tiệp lại Lư Chân thuộc hạ đương phó đô hộ, bệ hạ chính miệng nói Triệu Tiệp so ra kém Lư Chân, mà Lư Chân lại thua kém Lâm Giang, rõ ràng tỏ vẻ Lâm Giang so Triệu Tiệp càng tốt sao.“Được rồi, các ngươi sau khi trở về cũng ngầm lại, nếu có thích hợp người liền tiến cử đi lên,” hoàng đế trầm ngâm một chút nói: “Lư Chân không phải hồi kinh thăm người thân sao? Vừa lúc làm hán đi Dương Châu một chuyến, gần nhất thế trẫm thăm Hạo Vũ, thứ hai, Hạo Vũ quyên tặng ngân lượng cũng muôn áp giải hồi kinh.” Hoàng đế xoa xoa cái trán, phát tay làm bốn người lui ra.Hán đứng dậy đậm vài bước, cuối cùng cầm Lâm Giang số con hướng hậu cung đi.Hoàng Hậu mới từ Phật đường ra tới, nhìn đến hoàng đế liền uốn gối hành lễ, cười hỏi, “Bệ hạ như thế nào mặt ủ mày ê?” Hoàng đế tiến lên đem nàng nâng dậy tới, trực tiếp nắm tay nàng tiến điện, đem Lâm Giang số con cho nàng xem, thở dài nói: “Rốt cuộc là ta Thạch thị bạc đai nhà hán, hiện giờ hán chỉ có một muội một nữ, ta xem hán không yên tâm thật sự, ngày xưa như vậy thanh cao người lúc này cũng nhịn không được cùng ta thuật hoài, ta xem hán thật sự không yên tâm vô cùng.” Hoàng Hậu mở ra tấu chưong, kinh ngạc nói: “Mấy ngày trước đây ngươi còn cùng ta khen hán ở Giang Nam làm tốt lắm, không chậm trễ Đại Sở chiến sự, như thế nào trong chớp mắt hán liền bệnh nặng?”“Đúng vậy,” hoàng đế thở dài nói: “Thế sự vô thường, ai có thể dự đoán được hán đang lúc tráng niên lại bệnh đến như vậy trọng đâu?” Lâm Giang văn thái hảo, Hoàng Hậu cơ hồ có thể tưởng tượng được đến hán dự bàn viết này phong số con khi sầu lo cùng bát an, nghĩ đến nữ nhi, Hoàng Hậu không khỏi nắm chặt số con nói: “Lâm thị với quốc có đại ân, bệ hạ tông không thể làm công thần thất vọng buồn lòng.” Hoàng đế duỗi tay nắm lấy nàng, “Trẫm chính là nghĩ như vậy, hán nếu là có đứa con trai, kia trên người hán quốc công chi vị không hàng tước cho hán nhi tử tập là được, thiên hán không nhi tử.” Lâm Trí là Trung Quốc Công, hán chết thời điểm hoàng đế vì tỏ vẻ đối Lâm thị ưu đãi, không hàng tước, trực tiếp làm Lâm Giang tập quốc công vị.“Hiện giờ hán còn muôn bán của cải lấy tiền mặt gia sản quyên cấp quốc khố, nếu trẫm không còn có một ít tỏ vẻ, này thiên hạ bá tánh nước miệng nên chết đuối trẫm. Nhưng hán tình nguyện đem gia sản cho trẫm, cũng không muôn cấp Lâm thị tông tộc hoặc để lại cho nữ nhi, chỉ sợ là để phòng Lâm thị những cái đó dòng bên còn có Thượng gia đâu, trẫm tổng không thể lãnh hán tình, ngược lại thi ân cho người khác.” Hoàng Hậu đổi hoàng đế ngay thẳng thấy nhiều không trách, hơi hơi mỉm cười hỏi, “Kia bệ hạ tính toán?”“Trẫm nghe nói Lâm Giang làm hán muội muội gả đến Tạ gia đi, lại suốt đêm cũng chưa qua lại nâng về nhà đi, còn làm quy tông, về sau

hắn nữ nhi chỉ sợ là hắn muội muội tới dưỡng, Tử Đồng a, không bằng
ngươi lại thu cái nữ nhi, cũng cấp Nguyên Hoa cùng Nhu Anh tìm cái bạn
nhi. Nghe nói Lâm Giang muội muội tài hoa hơn người, ngươi không phải
thường oán Nguyên Hoa Nhu Anh tổng thiên vồ, không có một chút nhu
hòa chi khí sao, vừa lúc làm hắn muội muội cấp hai đứa nhỏ hun đúc hun
đúc.”Hoàng Hậu nghe vậy liền trùng mắt nhìn hắn liếc mắt một cái, oán
giận nói: “Nguyên Hoa như vậy còn không phải ngươi túng, rõ ràng nàng
khi còn nhỏ như vậy ngoan ngoãn, đọc sách cũng hảo, liền bởi vì ngươi
mang nàng đi cưỡi ngựa bắn tên, lúc này mới làm nàng càng ngày càng
dã.....”“Là, là, tất cả đều là vi phu sai, kia Tử Đồng ngươi rốt cuộc ứng
không ứng sao.”Hoàng đế khó được làm nũng một lần, Hoàng Hậu ngăn
chặn ý cười trên khoe môi, gật đầu nói: “Vậy đồng ý đi.”Hoàng đế liên thở
dài nhẹ nhõm một hơi, cười nói: “Đến lúc đó lại cho hắn nữ nhi phong cái
huyện chủ, làm các nàng có chút dựa vào, hắn cũng liền an tâm.”Hắn đối
Lâm thị áy náy cũng có thể đam chút.Hoàng Hậu hơi hoi mỉm cười, xem
như đồng ý hắn an bài.Loại này vinh dự quận chúa cùng huyện chủ cũng
chính là cái phong hào, mỗi năm từ trong triều lãnh chút bồng lộc thôi, liền
đất phong đều không có, cũng không có khả năng kế tục, cả đời tiêu phí khả
năng còn so ra kém quốc công một năm tiền lời.Phải biết rằng làm quốc
công, Lâm Giang không chỉ có có bồng lộc lấy, tết nhất lễ lạc khi triều đình
còn phải cho nhất định phân lệ ban thưởng, còn có tước điền tiền lời cũng
không ít.Lâm Giang đã chết, mặt khác không nói đến, tước điền lại là muôn
thu hồi.Ở hoàng đế cảm thấy chính mình cuối cùng không làm thất vọng
chính mình lương tâm khi hắn thu được Giang Nam mật báo. Mật báo
truyền lại tốc độ thực mau, hôm trước Lâm Giang cùng Lâm Thanh Uyển ở
Thịnh Ký tửu lâu lời nói bị nhất ký lục xuống dưới đưa đến án
trước.Mặt trên còn phụ có Lâm Thanh Uyển dán ra tới muôn bán đấu giá tài
sản danh sách, mặt sau còn thực tri kỷ đánh dấu người trong nghè ngầm
tính ra giá cả.Mật thám bằng mau tốc độ đem này phân mật báo trình đưa
đến hoàng đế án trước, bởi vì quan hệ thật sự trọng đại.Những cái đó con số
đều bị tiêu thô, nếu không phải sợ quá mức lộ liễu, mật thám đều phải nhịn
không được ở mật báo thượng đánh dấu: Bệ hạ, ta quốc khố muôn
phong!Hoàng đế nhịn những cái đó con số ngắn ngơ, làm một cái liền làm
cái cung yên đều phải ngầm liếc mắt một cái quốc khố hoàng đế tới nói, hắn
đối tiền tài con số không cần quá mẫn cảm.Mật thám không tính tổng
ngạch, nhưng hắn ở qua hai lần con số sau liền trong lòng hiểu rõ, nêu Lâm
Giang thật đem này đó tiền đều quyên cấp quốc khố.....Hoàng đế nhịn
không được hô hấp thô nặng chút, nắm chặt nắm tay đứng dậy xoay hai
vòng, hắn quay đầu lại gắt gao nhìn chằm chằm Lưu công công nói: “Lão
Lưu, ngươi nói, trẫm trước kia đối Lâm Hạo Vũ như thế nào?”Lưu công
công không biết mật báo thượng viết gì, trực giác hắn là chuyện tốt, nhưng

nếu là chuyện tốt hoàng đế cái này phản ứng cũng quá quái, hắn chỉ có thể cúi đầu châm chước nói: “Bệ hạ đối Lâm đại nhân tự nhiên là thực tốt, tuổi nhi lập liền có thể ngồi trên Giang Nam đạo quan sát sứ vị trí, đó là hắn lại có tài, nếu không phải có bệ hạ đế bạt, hắn cũng rất khó như vậy tuổi trẻ liền ngồi lên vị trí này.”Hoàng đế nắm tay khẩn lại tùng, hai mắt sáng lên nói: “Đúng vậy, cho nên Hạo Vũ hắn là sẽ không vui đùa tráms chơi có phải hay không?”Lưu công công nghẹn lại, nửa ngày mới nói: “Lâm đại nhân đoan chính, như thế nào sẽ…… Sẽ chơi bệ hạ đâu?”Hoàng đế hai bước nhảy mòi ra làm chứng trước bàn, phủng mặt báo ba ba nhìn Lưu công công nói: “Cho nên hắn làm trò như vậy nhiều người mặt nói muốn đem cạnh bán sản nghiệp đoạt được bạc đều quyên cấp quốc khố cũng là sự thật?”Lưu công công cẩn thận nói: “Lâm đại nhân một khi đã như vậy nói, hắn là liền không phải là giả.”“Hảo!”Hoàng đế nhịn không được chụp một chút cái bàn, cười ha ha nói: “Cho nên tráms rốt cuộc vận khí đổi thay, sẽ không lại nghèo đi xuống?”Lưu công công im lặng.Lại nói tiếp hoàng đế là thực thảm, từ hắn lên làm hoàng đế đến bây giờ đã 42 năm, nhưng hàng năm đều nghèo, quốc khố trên cơ bản đều thuộc về hư không trạng thái.Chẳng sơ có một năm trang đến rất mãn, kia năm thứ hai cũng sẽ trở về hư không trạng thái.Không phải gấp phải đánh giặc, chính là gấp phải thiên tai, nếu là có một năm hai người cũng chưa gấp phải, kia lục bộ lại sẽ chen chúc tới.Công Bộ sẽ đề các nơi công trình thuỷ lợi quá mức lạc hậu, thừa dịp có tiền, đại gia tu một tu, cũng làm bá tánh lại miễn tao khô hạn hồng úng chi khố.Hộ Bộ còn lại là muôn trọng khám đồng ruộng, để tránh nhà giàu cường hào trốn thuế lâu thuế.Lễ Bộ tỏ vẻ hoàng đế nhiều năm như vậy cũng chưa hảo hảo tế hôm khác, hiện tại quốc thái dân an, chúng ta hắn là quốc tế, cũng hảo cho thấy chúng ta Đại Lương mới là thiên mệnh sở về.Lại Bộ tỏ vẻ bọn quan viên khát nợ thù lao cũng nên bỏ thượng, còn có nhân viên công vụ tiền lương cũng nên tăng một ít, không thể làm quan viên vì việc vặt sở nhiều, bằng không còn như nào toàn tâm toàn ý vì quân phục vụ?Binh Bộ vừa nghe đến không được, lập tức nhảy ra tỏ vẻ hoàng đế không thể đã quên trán thủ biên quan tướng sĩ, các tướng sĩ quân lương, trợ cấp phí chờ đều kéo đã bao lâu, cũng không thể làm các tướng sĩ thất vọng buôn lòng.Còn có, quân bị chờ cũng nên thay đổi.Hình Bộ yên lặng mà tỏ vẻ Hình Bộ nha môn nên tu một tu……Vì thế, những cái đó thuế ruộng mới tiến quốc khố, hoàng đế còn không có che nhiệt đâu lại đều tràn ra đi.Mà hoàng đế nội kho càng là thấy quang chét, có đôi khi khó khăn nội kho có điểm tiền, không quá mấy ngày lại cấp mấy cái hài tử tản quang.Có đôi khi hắn muốn xem thượng thứ gì, không thể dùng quốc khố tiền, nội kho lại không có, cũng chỉ có thể đi cùng Hoàng Hậu làm nũng, làm Hoàng Hậu cho hắn mua.Có thể nói hoàng đế là Đại Lương thượng tầng giai cấp nhất nghèo một cái, hắn không có tài sản riêng a.Hiện nay, nhìn mặt báo thượng con số,

lại nhìn Lâm Giang số con, hoàng đế cảm động đến cơ hồ lệ nóng doanh tròng.Nếu này đó sản nghiệp thật sự đều có thể bán đi, thà có thể được đến như vậy giá cả, Lâm Giang lại thật sự quyên cấp quốc khố, vậy ý nghĩa quốc khố một chút nhiều gần hai năm quốc gia thu vào.Hoàng đế tại chỗ xoay chuyển, bình phục một chút kích động tâm tình sau trình trọng nói: “Đem Tô Châu bắn đồ lấy tới, trẫm phải cho Thanh Uyển quận chúa tuyển một khôi hảo một chút đất phong.”Lưu công công trọng mặt há hốc mồm.

Chương 19: Khúc nhạc dạo

Ở hoàng đế bò trên mặt đất trên bản vẽ tuyển đất phong khi, Lâm Thanh Uyển tắc mới vừa dùng xong cơm sáng ra cửa hướng Thịnh Ký trú lâu đi, hôm nay chính là cạnh bán nhật tử.“Lâm cô cô,” Thượng Minh Viễn bước nhanh đuổi theo Lâm Thanh Uyển, đôi mắt triều nàng phía sau nhìn nhìn, “Dương không cùng ngươi cùng nhau đi sao?”“Hắn mới uống thuốc xong ngủ hạ, hôm nay ta đi là được.”Thượng Minh Viễn trùng mắt, “Chuyện lớn như vậy chỉ ngài một người đi?”Lâm Thanh Uyển cười, “Còn có Chung đại quản sự bọn họ đâu.”Nhưng như vậy đại sự không nên đến giờ chủ ra mặt mới được sao?Lâm Thanh Uyển biết hắn hoài nghi, nhưng nàng vô tình giải thích, nàng tổng muốn tìm cái cơ hội đi đến trước đài.“Thê chất muốn cùng ta cùng nhau đi sao?”Thượng Minh Viễn do dự một chút liền theo sau, hắn lần này tới thời điểm không nghĩ tới dương sê cự tuyệt, cho nên căn bản không mang tiền, tuy rằng Thượng gia ở Dương Châu cũng có cửa hàng điền trang, nhưng hắn có thể đề tiền thiếu, đừng nói những cái đó cánh đồng trang, chính là một cái cửa hàng hắn đều mua không nổi.Nhưng hắn khuyên bảo quá dương, nhưng gần nhất dương không dao động, thứ hai hắn đã thượng số con, chẳng lẽ dương còn có thể cùng hoàng đế nói hắn phía trước là ở nói giỡn, hoặc là hồ đồ loạn viết sao?Cho nên tự tối hôm qua bắt đầu hắn đã không nỗ lực, chỉ là viết tin trả về nói cho lão tổ tông.Tin là ra roi thúc ngựa đưa trả về, hiện tại lão thái thái hắn là đã thu được đi?Thượng Minh Viễn một bên suy tư một bên đi theo Lâm Thanh Uyển đi Thịnh Ký trú lâu, như thế đại sự hắn cũng không bỏ được bõ lõi nha.Hiện tại thời gian còn sớm, nhưng Thịnh Ký trú lâu đã ngồi đầy người.Thịnh gia gia chủ tự mình tọa trấn trú lâu an bài, làm người ở lâu một đại đường đáp cái đài, chính giữa ứng Lâm Thanh Uyển yêu cầu thả trương bàn lùn, mặt sau phô hai trương đậm.Lâm Thanh Uyển mang theo Chung đại quản sự tiến lên, cùng mọi người chào hỏi qua sau liền ngồi quỳ ở chính giữa, Chung đại quản sự lui về phía sau một bước ngồi ở nàng tả phía sau.Đài thượng tả hữu hai sườn còn trái có vài cái đậm, đó là cấp chứng kiến quan viên cùng trưởng giả vị trí.Bán đấu giá khi từ bọn họ làm giám sát, tránh cho ác ý cạnh giới tình huống phát sinh.Đã giám sát người mua, cũng giám sát bán

gia.Mà đài hạ đại đường chở trống vị trí cùng lầu hai toàn một lần nữa bố trí một chút, lớn nhất hạn độ cất chứa càng nhiều người.Lâm phủ hạ nhân từ trên xe ngựa dùng khay phùng một chồng chất khế ước tiến vào, đem khế ước đặt ở Lâm Thanh Uyển phía sau từng hàng trên giá, mặt trên đánh dấu có số thứ tự, trong chốc lát trực tiếp án số thứ tự bán đấu giá là được.Vì bảo đảm bán đấu giá thuận lợi tiến hành, Thứ sử phủ còn phái một đội quan binh đem Thịnh Ký túu lầu thật mạnh vây quanh, cách nửa con phố, tiến vào người phải tiếp thu kiểm tra, hoài ác ý người là vào không được.Này nửa con phố đều giới nghiêm, này cũng coi như là Lâm Giang lợi dụng đặc quyền vì chính mình mưu giải quyết riêng.Bất quá trừ bỏ Lâm Thanh Uyển không ai cảm thấy không đúng.Mà Lâm Thanh Uyển mặc dù biết không đối cũng sẽ không lúc này đưa ra, trạm gác tồn tại ý nghĩa chính là ngăn lại lòng mang ác ý người, bảo đảm đấu giá thuận lợi tiến hành.Tỷ như vội vàng tới rồi Lâm thị tộc nhân, bọn họ ở ly Thịnh Ký túu lầu 200 mét địa phương đã bị ngăn cản, bọn nha dịch tò vò muôn qua đi cần phải lấy ra Lâm gia phát thiệp.Lâm Dũng đậm một chút chân, xoay người cùng hai cái nhi tử nói: “Đi, trở về tìm Lục thúc, chúng ta vào không được, cần phải bắt được thiệp mới được.”“Cha, chờ trở về lại đến liền chậm, chúng ta chính là Lâm gia người, bọn họ dựa vào cái gì không cho chúng ta đi vào?” Lâm Luân nóng lòng muôn thử nói: “Chúng ta xông vào, lượng bọn họ cũng không dám làm cái gì.”Lâm đại liền chụp một chút hăn đầu nói: “Nghe cha, giờ Ty mới bắt đầu đâu, Lâm phủ cách nơi này lại không xa, chúng ta đi về trước tìm Lục thúc công.Nếu là xông vào, chúng ta có lý cũng biến không lý.”“Đại ca ngươi nói đúng,” Lâm Dũng trùng mắt nhìn con thứ hai liếc mắt một cái nói: “Ngươi cũng học học, lại như vậy lỗ mäng, quá kế sự ngươi là tưởng cũng không cần suy nghĩ.”Lâm Luân chỉ có thể cúi đầu nhận sai.Phụ tử ba người liền lại xoay người đi Lâm phủ, bọn họ trên người đều có chút dơ, không có biện pháp, phong trần mệt mỏi từ Tô Châu chạy tới, muôn sạch sẽ cũng khó.Đều do Lâm Nhuận, vốn dĩ vài vị tông lão đều chuẩn bị khởi hành, thiên hăn yêu ngôn hoặc chúng làm tông lão nhóm do dự lên, vẫn luôn do dự mà bất động thân, khó khăn bọn họ thuyết phục người lên đường, lại chịu không nổi lên đường khổ, vốn dĩ chỉ cần ngao một ngao liền đi qua, thiên Lâm Nhuận như lâm đại địch, xe ngựa muôn chậm để tránh xóc nảy, thái dương quá lớn muôn nghỉ ngơi, để tránh bị cảm nắng, buổi tối còn muôn ngủ sớm, miễn cho các lão nhân mệt nhọc quá độ, rõ ràng chỉ cần ba ngày lộ trình chính là cho bọn hăn đi thành bốn ngày nữa.Bọn họ so Thượng Minh Viễn còn sớm xuất phát, trên đường lại mắt trông mong nhìn hăn vượt qua bọn họ chạy tới phía trước.Nhưng bọn hăn lại không thể néo xuống vài vị tông lão, nếu là tông lão nhóm không tới, bọn họ chỉ sợ liền Lâm Giang mặt cũng không thấy.Bọn họ không thể trách tông lão, chỉ có thể hận che ở tông lão nhóm trước mặt tông cho bọn hăn tìm phiền toái

Lâm Nhuận.Lâm Thanh Uyển đang ở cùng Chung đại quản sự thương nghị bán đấu giá công việc, Thủ sứ phủ Hà lục sự liền bước nhanh tiến vào, tiến đến nàng bên tai thấp giọng nói: “Đại tiểu thư, vừa rồi có Tô Châu Lâm thị người lại đây, đã bị thuộc hạ chờ tống cổ rời đi.Lâm Thanh Uyển hơi hơi gật đầu, “Làm phiền chư vị, chờ chuyện ở đây xong rồi, ta cùng gia huynh nhất định hậu tạ chư vị.”Hà lục sự cúi đầu nói: “Có thể vì đại nhân hiệu lực là ta chờ phúc phận, đại tiểu thư chờ có khách khí, có sai sứ chúng ta địa phương cứ việc đè.”Lâm Thanh Uyển cảm tạ, ngẩng đầu liền thấy Lưu Phái cùng Tôn Hòe cùng Tạ Chu Triệu tam gia đại biểu tiến vào, Thượng Minh Viễn không biết khi nào bay tới Lâm Thanh Uyển bên người, thấp thấp nói: “Lâm cô cô, này Lưu Phái cùng Tôn Hòe khi nào theo chân bọn họ giao tình tốt như vậy? Dượng còn ở đâu.”Lâm Thanh Uyển liền ngó hắn liếc mắt một cái, giơ tay liền cho hắn đầu một chút, “Đi xuống tìm chính mình vị trí ngồi, không có việc gì không cần hướng ta trước mặt thấu.”Thượng Minh Viễn vuốt đầu kinh ngạc đến ngây người nhìn Lâm Thanh Uyển.Lâm Thanh Uyển liền trùng hắn nói: “Còn không mau đi xuống!”Thượng Minh Viễn liền cảm thấy trước mắt Lâm Thanh Uyển biến thành dượng bộ dáng, hắn đánh một cái rung mình, rụt rụt cổ ngoan ngoãn xuống đài đi.Chung đại quản sự ở một bên xem đến lúi lưỡi, nhịn không được thấp giọng nói: “Đại tiểu thư, Thượng phủ hiện là biểu công tử lý gia, ngài không nên đối hắn như vậy hung.”“Hắn muốn thật có thể làm Thượng gia chủ nhân rồi nói sau,” Lâm Thanh Uyển buông trong tay quyển sách, gần như không thể nghe thấy nói: “Thượng gia muốn thật là hắn dượng gia, chúng ta cần tiêu phí tâm tư ngược lại thiêu.”Chung đại quản sự trầm mặc không nói, trong lòng lại không khỏi nhớ tới tối hôm qua Lâm quản gia tìm lời hắn nói, lần này Thượng gia phái biểu công tử lại đây cũng là vì Lâm thị tài sản, vì thế còn tính toán cấp đại tỷ nhi cùng nhị biểu công tử đính hôn.Nếu là không có lão gia cùng đại tiểu thư này liên tiếp phiên động tác, bọn họ đảo cảm thấy cái này an bài tốt nhất. Đại tỷ nhi cùng nhị biểu công tử thanh mai trúc mã, Thượng gia lại là đại tỷ nhi nhà ngoại, nếu nói ai cùng đại tỷ nhi nhất thân, kia trừ bỏ lão gia cùng đại tiểu thư nhưng không phải chỉ có nàng cữu gia sao?Nhưng bởi vì lão gia cùng đại tiểu thư này phiên động tác, cái gì đều trâu mặt ngựa đều chạy ra, bọn họ cũng không khỏi nhiều suy nghĩ một ít, Thượng gia trước kia cũng chưa cầu hôn, vì cái gì ở lão gia nói muốn bán đi sản nghiệp khi nhắc tới việc hôn nhân?“Lâm đại tiểu thư,” Chu Bách đám người sôi nổi tiến lên cùng Lâm Thanh Uyển chào hỏi, Chung đại quản sự lập tức đem suy nghĩ đều ném ở một bên, đứng dậy đi theo Lâm Thanh Uyển phía sau cùng này đó khách nhân chào hỏi.“Chu gia chủ hôm nay tâm tình không tồi, thật xa là có thể nghe được ngài tiếng cười.” Lâm Thanh Uyển trước cung kính hướng Tạ Duyên hành lễ, lúc này mới cười cùng Chu Bách chào hỏi.Cu Bách cẩn thận đánh giá Lâm Thanh Uyển thần sắc, thấy

nàng trong mắt mang theo điểm điểm ý cười, lại là một chút không đau lòng không thương tâm, hắn liền yên tâm cười nói: “Đó là bởi vì sáng nay ta rời giường khi trong viện hỉ thước vẫn luôn ở kêu.”Triệu Thắng ở một bên cười nói: “Kia xem ra Chu huynh hôm nay thu hoạch sẽ pha phong, tại hạ trước tiên ở nơi này chúc mừng Chu huynh thêm gia trí nghiệp.”Chu Bách trong lòng không vui, lòng mang băn khoăn nhìn về phía Lâm Thanh Uyển.Lâm Thanh Uyển lại nhìn về phía Triệu Thắng cười hỏi, “Như thế nào Triệu Nhị gia không tìm được ái mộ sản nghiệp sao? Ta còn tưởng rằng các ngươi Triệu gia nhiều ít cũng sẽ nhân cơ hội đặt mua chút sản nghiệp.”Triệu Thắng nhịn không được ho nhẹ một tiếng, tránh thoát Lâm Thanh Uyển tầm mắt hàm hồ nói: “Cũng có chút đặc biệt thích sản nghiệp.”“Vậy là tốt rồi,” Lâm Thanh Uyển một bộ yên tâm cười tersed tím bộ dáng, “Ta còn tưởng rằng Lâm gia muốn sai thất một đại khách hàng đâu, ta cũng cầu chúc Triệu Nhị gia thêm gia trí nghiệp, mua được ái mộ sản nghiệp.”Triệu Thắng kéo khóc khóc miệng, trở về cười.Thượng Minh Viễn ở một bên nghe được tâm đều đau, hắn che lại ngực hỏi Triệu quản sự, “Nhà người khác là trí nghiệp, nàng là bán đứng sản nghiệp, chẳng lẽ nàng tâm đều sẽ không đau sao?”Triệu quản sự: “..... Đại gia, ngài muốn hay không đi cùng cứu lão gia lên tiếng kêu gọi?”Thượng Minh Viễn ngồi ở vị trí thượng không nhúc nhích, mắt trọn trắng nói: “Không đi, đó là nhị đệ cữu cữu, lại không phải ta cữu cữu, ta cữu cữu họ Lư, không đúng, ta không cữu cữu.”Hắn nương là con gái duy nhất.Triệu quản sự liền trừu trừu khóc miệng, đứng dậy nói: “Kia tiểu nhân đi cấp cữu lão gia thỉnh cái an.”Thượng Minh Viễn yên lặng mà nhìn hắn không nói, Triệu quản sự chỉ có thể lại ngồi xuống nói, “Tiểu nhân vẫn là ở chỗ này bồi ngài đi.”Thượng Minh Viễn vừa lòng.Hắn liền không thích Triệu Thắng, lại không phải hắn thân cữu cữu, nhị thẩm nhà mẹ đẻ dựa vào cái gì quản đến hắn trên đầu tới?Quản được cũng quá khoan.Hơn nữa đều là thân thích, Triệu Thắng làm trò nhiều người như vậy mặt cấp Lâm Thanh Uyển nan kham, hắn lại đi cấp Triệu Thắng thỉnh an, kia không phải đánh dương mặt sao?Tuy nói đều là thân thích, nhưng với hắn tới nói, Lâm gia tự nhiên so Triệu gia muốn thân đến nhiều. Dương gia cùng nhị thẩm nhà mẹ đẻ, dùng ngón chân đầu tưởng đều biết trạm bên kia, máu chốt là hắn thực không thích Triệu Thắng.Thượng Minh Viễn thực tùy hứng ngồi ở vị trí thượng không động đậy, Lâm Thanh Uyển tự nhiên sẽ không xách hắn tới gặp Triệu Thắng, mừng rỡ giả bộ hồ đồ.Chu Bách đám người thấy Lâm Thanh Uyển cười tersed tím đem Triệu Thắng dỗi trở về, trong lòng đều hưởng thụ thật sự. Khác không nói, chỉ này phân khí độ liền ít đi có người có thể cập, đổi làm bọn họ, nếu là bán đi nhà mình nhiều như vậy sản nghiệp, đừng nói cười, có thể không khóc liền tính không tồi.Chu Bách liền rất hâm mộ đổi Tạ Duyên nói: “Tạ huynh thật là tuệ nhẫn thức chau a, có thể có như vậy con đâu.”Tạ Duyên cười gật đầu, trong lòng khổ

lại chỉ có chính mình biết.Này hai lần Lâm Thanh Uyển trước mặt người khác đều làm đủ lễ tiết, lại một chút thận cẩn đều không có. Hắn hôm qua phái người cấp Lâm phủ đệ thiệp, lại rất mau bị từ chối, nói là trong nhà rồi ren, không thể chiêu đãi tới cửa khách nhân.Thực hiển nhiên, hắn cái này công công thân phận ở Lâm Thanh Uyển nơi này cái gì đều không phải, hai bên bất quá duy trì trên mặt hòa khí thôi.Thiên hắn ở Lâm Thanh Uyển trước mặt luôn có chút chột dạ, rốt cuộc Nhị Lang sự hắn không có cấp đối phương một công đạo.Lâm Thanh Uyển cười tủm tỉm cùng Chung đại quản sự đem lâu trên lâu dưới các gia đại biểu đều thấy một lần, chào hỏi qua sau mới ngồi trở lại chính mình vị trí thượng, Thịnh gia chủ đổi nàng hơi hơi gật đầu ý bảo, đứng dậy gõ một chút treo ở thang lâu thượng chung, cất cao giọng nói: “Giờ Ty đã đến, cạnh bán bắt đầu, chư vị thỉnh liền ngồi đi.”

Chương 20: Bán đấu giá

Lâm Thanh Uyển rút ra nhất hào quyển trực giao cho Chung đại quản sự, đây là Dương Châu thành một cái tơ lụa trang, ở đông đảo sản nghiệp trung, nó tài sản xếp hạng cuối cùng, bởi vì bên trong quản sự tiểu nhị đều phải đi theo Lâm Thanh Uyển đi, mang thêm giá trị thấp.Chung đại quản sự thì thầm: “Dương Châu đông đường cái Lâm thị tơ lụa trang một gian, hàm trước sau viện hai nơi, tiền viện có lâu hai, hậu viện có phòng năm gian, công nhân vô, vải dệt lăng la tơ lụa bao nhiêu,” Chung đại quản sự ngẩng đầu nói: “Tơ lụa trang trung hàng hóa toàn bộ chiết phí tồn giới bán trao tay, nếu người mua không chịu tắc không tiếp thu cạnh mua, hàng hóa cụ thể giá trị nhưng ở giao dịch sau lại kiểm kê kết toán.”Nói cách khác mua tơ lụa trang liền phải lấy phí tồn giới mua cửa hàng vải dệt.Phía dưới người cũng chỉ do dự một chút, rốt cuộc hợp với hàng hóa cùng nhau mua chiếm dụng tài chính khăng định không ít, nhưng khai tơ lụa trang mấy thứ này cũng đều sẽ dùng đến.Bọn họ mua mặt tiền cửa hiệu, chỉ cần lại đem người an bài đi vào là có thể khai trương, đều không cần lại điều hóa.Cho nên ở Chung đại quản sự báo giá quy định sau liền lục tục có người cù bài bán đấu giá.Trong nha môn người cùng Lâm gia hạ nhân đều nhìn chằm chằm, ai ra cái gì giới đều trong lòng hiểu rõ, ở giá cả lạc chày sau liền ở chuẩn bị tốt hiệp ước thượng điền thượng con số cùng tên, tiến lên tìm đối phương ký tên, chờ cạnh bán kết thúc tìm người lấy tiền là được.“Cái thứ hai chụp phẩm, Dương Châu đông đường cái Lâm thị cửa hàng bạc, trước sau hai viện, cộng hai tầng lâu, thợ bạc ba người, quản sự một người, tiểu nhị hai người, phô trung vật phẩm trang sức bao nhiêu, giá quy định vì.....”“Hàng Châu tây giao vườn trà một tòa, kê 168 mẫu, trà công sáu hộ, giá quy định vì.....”“Hàng Châu nam giao vườn trà một tòa, kê 356 mẫu,” Chung đại quản sự niệm đến nơi đây một đốn, ngẩng đầu nói: “Trong đó có 50 mẫu thượng đẳng trà Long Tinh thụ.....”Thịnh gia chủ cũng ngồi không yên, hơi hơi thăng thắn sông lung.Hắn là biết này tòa vườn trà, kia vốn dĩ chính là hoàng trang, nơi đó mặt loại trà Long Tinh thụ cũng là chuyên cung hoàng thất.Bất quá năm đó Liêu nhân nam hạ, sau lưng Ân Quốc cùng Mân Quốc cũng không an phận, hoả lực tập trung biên

giới, còn cỗ động đến Giang Nam lưu dân tạo phản, cho nên trong hoàng trang nông hộ sớm bỏ chạy đến sạch sẽ.Bởi vì lúc ấy Đại Lương mất thây muôn tiêu diệt quốc, cũng không ai nghĩ đi chiếm này chỗ vườn trà, Lâm gia nhân ái trà, tiên đế gãi đúng chỗ ngứa, ở phân chia sản nghiệp cấp Lâm gia khi thuận tiện đem này chỗ cũng cấp hoa đi vào.Lâm Trí tiếp nhận sau đem này chỗ vườn trà kinh doanh đến đặc biệt hảo, hơn nữa hắn không thích hoàng thất, dừng nói thượng công, chính là hoàng đế làm trò hán mặt cùng hán đế tướng uống trà Long Tinh, hán đều có thể trang nghe không thấy. Thu hoạch lá trà hoặc là lưu trữ tặng người, hoặc là lưu trữ chính mình uống, dư lại mới lấy ra bán.Thịnh gia hảo lá trà đều là từ này chỗ vườn trà ra, lại còn có sê thường thường hướng kinh thành đưa một ít, lấy lòng lấy lòng hoàng đế.Cho nên Thịnh gia đối này tòa vườn trà là nhất định phải được, khác không nói, được đến cái này vườn trà, về sau có thể nương kia hảo trà đáp thượng nhiều ít quan hệ a.Hiển nhiên cùng Thịnh gia đánh giống nhau chủ ý không ít, phía trước một loạt bán đấu giá đều thông đồng có độ người sôi nổi khẩn trương lên, ánh mắt sáng người nhìn chằm chằm Chung đại quản sự.Chung đại quản sự cấp ra giá cả cũng thực “Khả quan”, “Giá quy định 8000 hai, mỗi lần tăng lên không được thấp hơn năm mươi lượng.”356 mẫu vườn trà liền dám định giá quy định 8000 hai, này có thể so thượng đẳng ruộng tốt quý gần gấp ba.Bất quá không ai dám kêu quý, chỉ bằng bên trong những cái đó trân quý cây trà.Thịnh gia chủ dẫn đầu kêu giới: “9000 hai!”Mọi người mặc mặc, sôi nổi dùng con mắt hình viền đạn bắn về phía Thịnh gia chủ, nhân gia một lần mới làm thêm năm mươi lượng, người một chút thêm một ngàn lượng, đây là tưởng bị quản ầu đúng không?Thịnh gia chủ mặt không đổi sắc, chính là cho các người biết khó mà lui!Nhưng mà đây là không có khả năng, lập tức liền có trà thương giờ lên thẻ bài đi theo kêu giới, “9500 hai.....”“9550 hai.....”Thịnh gia chủ răng đau một chút, khinh bỉ liếc cái kia một lần chỉ thêm năm mươi lượng người, lại lần nữa kêu lên: “Một vạn lượng.....”“Một vạn năm trăm lượng.....”.....Giá cả vượt qua một vạn năm ngàn lượng khi cạnh giới người liền ít đi, nhưng vẫn như cũ có tam gia cắn chặt không chịu Thịnh gia, không chịu dễ dàng buông tay.Thịnh gia chủ nhăn nhăn mày, điểm điểm đầu gối tiếp tục kêu: “Hai vạn lượng, chư vị, cái này giá cả lại kêu tiếp liền không nhiều ít ý nghĩa, không bằng bán Thịnh mỗ người một cái mặt mũi?”Mặt khác tam gia liếc nhau, đều dừng trên tay động tác, đối Thịnh gia chủ hơi hơi gật đầu ý bảo.Lâm Thanh Uyên ngẩng đầu nhìn về phía Thịnh gia chủ, cười như không cười nói: “Thịnh gia chủ đây chính là vi phạm quy định, đều giảng mặt mũi, này cạnh bán còn có cái gì ý tứ?”Thịnh gia chủ kêu khổ không ngừng, “Cô nái nái, hai vạn lượng mua một tòa 356 mẫu vườn trà, Thịnh mỗ trả về đều sợ trong nhà lão thái gia cầm quái trưng ở cửa chờ, ngài là được giúp đỡ, đến quá liền thả quá đi.”Lâm Thanh Uyên

cười, ánh mắt lưu chuyền nói: “Xem ở Thịnh gia chủ vì ta Lâm gia bán đấu giá sự làm lụng vất vả vài thiên phần thượng, lúc này đây ta liền tính, lại có tiếp theo, bằng hẵn là ai, phạm vào quy củ chính là phải bị thỉnh đi ra ngoài, cạnh bán là không cần lại tham gia, hôm qua các ngươi giao tới tiền ký quỹ cũng sẽ bị tịch thu.”Lâm Thanh Uyển quay đầu nhìn về phía hai bên công chứng viên nói: “Còn thỉnh Lưu đại nhân, Tôn đại nhân, Lăng tiên sinh cùng chư vị lão tiên sinh công chứng.”Phía dưới nhân tâm trung tiếc hận, đem mới toát ra tới tính toán lại cấp ẩn xuống đi.Này Lâm Thanh Uyển một chút cũng không giống như là thiệp thế chưa thâm tiểu cõi nương, đây là Lâm Giang cố ý dạy dỗ, vẫn là Lâm gia người quả nhiên liền đều như thế thông tuệ?Này tòa vườn trà cuối cùng lấy hai vạn lượng thành giao, cũng là đến nay mới thôi lớn nhất một bút thành giao ngạch.Lâm Thanh Uyển đem số 12 quyền trực đưa cho Chung đại quản sự, Chung đại quản sự ngẩng đầu nói: “Kế tiếp là nông trang, Giang Đô Lâm thị nông trang, kê một ngàn hai trăm khoảnh, trong đó thượng đẳng điện vi.....”Này đó nông trang mới là tranh đoạt vở kịch lớn, Lâm thị này mấy cái đại nông trang toàn bộ bán đấu giá xuống dưới đều không thua 50 vạn lượng, mà mua nỗi trừ bỏ mấy cái đại gia tộc, những người khác đều chỉ có thể giương mắt nhìn.Bởi vì bọn họ mua không nỗi!Chính là mấy đại gia tộc bọn họ lập tức cũng kéo không tới nhiều như vậy hiện bạc, tiền đều ở các nơi tòm đâu. Mà Lâm Thanh Uyển yêu cầu bọn họ chụp được sau thương phẩm cần thiết trong vòng 3 ngày thanh toán tiền đuôi khoản, bằng không giao dịch hủy bỏ, hơn nữa dự chi tiền thế chấp tịch thu, còn phải giao tiền vi phạm hợp đồng. Cũng may tiền mặt không đủ, bọn họ còn có thể lấy những thứ khác để, tỷ như lụa bô cùng lương thực.Lương thực giá trị pháp phòng quá lớn, hơn nữa hiện tại đúng là lương giới tăng vọt khi, không ai ngốc đắc dụng đồ ăn đói.Nhưng lụa bô lại là đồng tiền mạnh, hơn nữa nó giá cả thực ổn định.Này đó nông trang là Lâm thị đáng giá nhất tài sản, ngay cả luôn luôn bình tĩnh Lâm Thanh Uyển đều nhịn không được banh thẳng sống lưng, ánh mắt sáng người nhìn mấy đại gia tộc.Thượng Minh Viễn không mang tiền, từ bán đấu giá bắt đầu cũng chỉ có khả năng trùng mắt, mà mặt khác tam gia thì tại cho nhau nhìn nhau sau trăm mặc xuống dưới.Hiển nhiên tam gia đạt thành nhất định hiệp nghị, cũng không nguyện cho nhau cạnh tranh.Rốt cuộc Lâm gia đại nông trang có vài cái đâu, mà người mua hiển nhiên chỉ có bọn họ tam gia, bọn họ có lẽ có thể đem Lâm Thanh Uyển định giá quy định hơi hơi đi xuống áp một áp.Lâm Thanh Uyển thấy hơi hơi mỉm cười, quay đầu đối hạ nhân hơi hơi ý bảo.Hạ nhân lập tức từ trên giá ôm ra một khán xấp quyền sách, Lâm Thanh Uyển mở ra cười nói: “Ta biết, này mấy cái nông trang đều quá lớn, đại gia chưa chắc có thể lập tức lấy ra nhiều như vậy tiền bạc tới, bởi vậy chúng ta còn có khác đến bán đấu giá phuong án, tỷ như đem nông trang thiết khói, mỗi một khối 200 mẫu đến 500 mẫu không đợi, trong đó thượng

đăng điền bao nhiêu, trung đăng điền bao nhiêu, hạ đăng điền bao nhiêu chúng ta cũng đều thăm dò hỏi.” Chu tạ Triệu Tam gia đều nhịn không được sắc mặt biến đổi, Triệu Thắng chịu đựng cả giận: “Lâm đại tiểu thư chuẩn bị đến cũng thật đủ nguyên vẹn.” Lâm Thanh Uyển cười, “Đây cũng là không có biện pháp, cháo nhiều tăng thiếu khó tránh khỏi sẽ ăn căng, tại hạ cũng cũng chỉ có thể gia tăng tăng nhân, tốt xấu đem cháo đều cấp phân ra đi, đừng lãng phí. Hơn nữa cũng tiện lợi mặt khác tăng chúng, mọi người đều có thể phân đến một ít cháo không phải?” Phía dưới vốn dĩ chỉ có thể giương mắt nhìn địa chủ nhóm lập tức cao hứng gật đầu, “Đúng vậy, đúng vậy, Lâm đại tiểu thư này biện pháp không tồi, kỳ thật nếu không phải sợ ngại đau lòng, chúng ta đã sớm tưởng đê cái này ý kiến.” Vì thế bán đấu giá tiếp tục, nếu là có người nguyện ý toàn bộ mua sắm nông trang, kia liền ưu tiên người nọ, nếu là không người ra giá, kia liền hành đệ nhị bộ phương án, phân cách nông trang. Cuối cùng toàn bộ bán đấu giá ba cái, phân cách hai cái. Ba cái đại nông trang chu tạ Triệu Tam gia các lãnh đi một cái, chỉ này năm cái nông trang, Lâm gia liền bán đấu giá được 298 vạn lượng còn nhiều một ít. Còn lại tiểu nông trang càng không cần phải nói. Chờ bán đấu giá kết thúc đã buổi trưa, Lâm Thanh Uyển tự mình cấp chu tạ Triệu Tam người đưa đi hiệp ước. Chu Bách tuy rằng đau lòng, nhưng vẫn là cười nói: “Lâm đại tiểu thư thật lớn quyết đoán, mấy trăm vạn lượng bạc qua tay cũng mặt không đổi sắc.” Lâm Thanh Uyển cười nói: “Lại không phải tiền của ta, muốn nói đổi màu kia cũng nên là thu được tiền bệ hạ đổi màu đi.” Chu Bách cũng không dám trêu ghẹo hoàng đế, ha ha cười quá. Một bên Triệu Thắng ngoài cười nhưng trong không cười nói: “Lâm thị sản nghiệp, bán tiền lại không phải Lâm thị, Lâm đại tiểu thư không nên càng đên đổi màu sao?” “Tiền tài nãi vật ngoài thân, ta vừa không dùng chôn cùng, tái sinh cũng mang không đi, hà tất chấp nhất?” Lâm Thanh Uyển cười như không cười nhìn Triệu Thắng nói: “Nhưng thật ra Triệu Nhị gia quá mức chấp nhất.” “Tổng phải cho đời sau con cháu lưu vài thứ, Lâm đại tiểu thư là đã xuất giá, nhưng lệnh chất nữ còn ở thất đâu.” “Triệu Nhị gia nói không tồi, cho nên ta huynh trưởng cùng ta đều cấp đại tỷ nhi dự đê lại đồ vật, nàng mẫu thân của hồi môn là một phần, còn có về sau Tô Châu kia hai cái nông trang cập Lâm thị hiệu sách đều sẽ cho nàng làm của hồi môn, còn có chút Lâm thị đồ cát giữ, tuy rằng không nhiều lăm, nhưng cũng tuyệt đối không thể so người khác kém.” Lâm Thanh Uyển cười tุม tím nói: “Ta chất nữ nhi còn nhỏ, đãi quá chút lớn tuổi lớn, nhà các ngươi trung nếu là có ưu tú con cháu cần phải lưu trữ cho ta chọn một chọn.” Mọi người biểu tình đều có chút vi diệu, một đám ba bốn mươi tuổi trung niên nam nhân đổi mặt một cái mười lăm tuổi tiểu cô nương, a không, là đã xuất giá cô nương, đổi phương ông cụ non làm cho bọn họ đem trong nhà ưu tú hài tử lưu trữ chờ nàng chất nữ nhi lớn lên..... Lời này nếu là Lâm Giang nói, bọn

họ khẳng định không cảm thấy liền vặt, ngược lại còn sê ha ha cười để cử một chút nhả mìn lây đến ra tay hài tử, nhưng lời này là theo chân bọn họ nhi tử không sai biệt lầm giống nhau đại, có lẽ còn muốn tiểu nhân Lâm Thanh Uyển nói, cảm giác này quá vi diệu, một đám lão nam nhân mắt đau xoay qua mặt đi.Lâm Thanh Uyển một chút cũng không thèm để ý cười tủm tỉm cùng mỗi người chào hỏi qua, lại lần nữa xác nhận quá hiệp ước sau liền nhất thức tam phân các lấy các.Nàng một phần, người mua một phần, Lưu Phái đại biểu nha môn còn cầm một phần.Hôm nay qua đi bọn họ sẽ lục tục tới cửa thanh toán tiền bạc, đến lúc đó sản nghiệp lại sang tên, bắt luận cái gì một phuong đổi ý đều đem giao nộp kέch xù tiền vi phạm hợp đồng.Bởi vì đã đến buổi trưa, Lâm Thanh Uyển dứt khoát làm Thịnh Ký túu lâu chuẩn bị phong phú cơm trưa thịnh đại gia ăn, lưu lại Chung đại quản sự chiêu đãi mọi người, nàng mang theo hiệp ước đi về trước.Chu Bách còn ngăn cản lại, “Lâm đại tiểu thư không lưu lại cùng nhau dùng cơm trưa?”“Gia huynh còn ở nhà chờ, chư vị trước dùng, ngày khác rảnh rồi ta lại thịnh đại gia ăn một đốn.”Bởi vì Lâm Thanh Uyển là tiểu thư khuê các, cũng không ai khó xử nàng, nhìn theo nàng rời đi sau mới kè vai sát cánh ghé vào cùng nhau.“Loại này cạnh bán hình thức nhưng thật ra lần đầu tiên thấy, lần sau chúng ta cũng có thể chiêu lộng một cái.”“Như thế nào, ngươi cũng muốn cạnh bán gia nghiệp?”“Phi phi phi, ngươi mới muốn bán gia nghiệp đâu, trừ bỏ gia nghiệp tổng còn có mặt khác đồ vật có thể bán sao.....”

Chương 21: Tranh phong

“Làm xa phu lại mau chút.” Lâm Thanh Uyển biết hôm nay tông tộc người đến, mà hội đấu giá thuận lợi kết thúc, Hà lục sự cũng không bẩm báo có người tới quấy rối, hiển nhiên tông tộc người bị ngăn ở Lâm phủ, cũng không biết Lâm Giang cùng Lâm Ngọc Tân thế nào.Lâm Thanh Uyển lo lắng bước nhanh tiến Lâm phủ, trong phủ an an tĩnh tĩnh, cũng không có trong dự đoán àm ī, nàng ngẩn ra một chút hỏi: “Tông tộc người đâu?”Gia đình trả lời: “Ở chính viện đâu.”Chính viện cũng an an tĩnh tĩnh, Lâm quản gia mang theo một đám kiện phó canh giữ ở sân các góc, Lâm Thanh Uyển không khỏi bước chân một đồn.Lâm quản gia nhìn đèn nàng ánh mắt sáng lên, bước nhanh tiến lên nói: “Đại tiểu thư, ngài đã trở lại.”Lâm Thanh Uyển hơi hơi gật đầu nói: “Lục thúc bọn họ đâu?”“Ở trong phòng cùng lão gia nói chuyện đâu.”Lâm Thanh Uyển liền lướt qua hẵn hướng trong phòng đi.Lần này tông tộc tới ba vị lão nhân, Lục thúc, Bát thúc cùng Thập Nhất thúc, đứng hàng lại hướng lên trên nhiều là xuất từ dòng chính, phần lớn ở Canh Ngọ họa khi không có, cho nên trong tộc hiện tại lớn tuổi nhất, bối phận tối cao đó là Lục thúc.Ba người tuổi đều không nhỏ, Thập Nhất thúc tuổi trẻ nhất, nhưng cũng tới rồi tri thiên mệnh tuổi tác.Ba người chính ngồi vây quanh ở Lâm Giang trước giường, sắc mặt đều có chút khó coi, nhưng này khó coi không phải nhầm vào Lâm Giang, mà là nhầm vào quỳ trên mặt đất Lâm Dũng phụ tử ba người.“Lục thúc, Bát thúc, Thập Nhất thúc,” Lâm Thanh Uyển uốn gối cùng ba người hành lễ, tựa hồ nhìn không tới trên mặt đất ba người, lại cười nói: “Các ngươi tới ta cũng không thể xa nghênh, còn thỉnh thúc thúc nhóm thứ lỗi.”Ba người sắc mặt đẹp chút, lộ ra tươi cười nói: “Mấy năm không thấy, Uyển tỷ nhi càng thêm ổn trọng.”“Thúc thúc nhóm lại một chút cũng không thay đổi, vẫn là như vậy tinh thần.” Lâm Thanh Uyển cười nhìn về phía trên giường Lâm Giang, đổi hẵn hơi hơi gật đầu nói: “Huynh trưởng hôm nay cảm giác như thế nào?”Lâm Giang liền biết hội đấu giá thực thuận lợi, hẵn cũng không khỏi lộ ra tươi cười, cười nhạt nói: “Đảo so ngày hôm qua còn hảo chút, cảm giác ngực không phải như vậy đau.”Lục thúc nghe xong liền nhịn không được thở dài, vừa rồi Từ đại phu kết luận mạch chứng bọn họ cũng nhìn, đều là hiểu chút y lý người,

đó là sẽ không xem bệnh cũng biết Lâm Giang này mạch tượng là không hảo, hiện tại bất quá là ngao nhát tử thối. Dòng chính cũng chỉ dư lại này một mạch, nếu là đoạn tuyệt..... Lục thúc nhìn trên mặt đất quỳ Lâm Dũng phụ tử ba người, lại nhịn không được tâm động lên, lại nói tiếp nhị phỏng cùng dòng chính huyết thống quan hệ gần nhất, nếu là quá kế, tốt xấu đem dòng chính cấp truyền đi xuống..... Một bên Lâm Nhuận thấy phụ thân sặc mặt biến hóa, hơi hoi mỉm cười xen mồm nói: "Cha, làm tam đường ca cùng hai cái chất nho trước đi xuống đi, bọn hạ nhân đều nhìn đâu, tông không làm cho bọn họ vẫn luôn quỳ." Lâm Dũng hung hăng mà trừng mắt nhìn Lâm Nhuận liếc mắt một cái nói: "Ta không đi xuống, Lục thúc, ngươi còn không có hỏi hội đấu giá thế nào đâu, kia chính là chúng ta Lâm gia sản nghiệp, liền như vậy toàn cắp bán? Về sau chúng ta như thế nào đi gặp Lâm gia liệt tổ liệt tông?" Lâm Thanh Uyển trên mặt tươi cười bát biển, lại cúi đầu nhìn Lâm Dũng liếc mắt một cái, cười nói: "Nguyên lai là tam ca a, Ngũ ca không nói ta đều nhận không ra tam ca tới." "Chỉ là ta không biết chúng ta này một phỏng sản nghiệp khi nào đảo cùng tam ca gia giông nhau," Lâm Thanh Uyển trong mắt ý cười tiêm tiêu, nồng nè nhìn hắn nói: "Bán đi một chút sản nghiệp chẳng lẽ còn phải trải qua ngươi đồng ý không thành?" Lâm Dũng dâm châm, "Ngươi đó là một chút sản nghiệp sao, ngươi cơ hồ đem Lâm gia sản nghiệp đều bán hết, kia đều là chúng ta Lâm thị đồ vật, ngươi một cái gá đi ra ngoài nữ hài dựa vào cái gì tự chủ trương?" Lâm Giang tức giận đến một phách giường, đứng dậy cả giận nói: "Nàng là ta thân sinh muội muội, nàng không có tư cách, chẳng lẽ ngươi một cái mau xa năm đời tộc huynh có tư cách sao? Lục thúc, Bát thúc, Thập Nhất thúc, các ngươi đều thấy được, ta còn chưa có chết đâu!" Lâm Dũng trên mặt cứng đờ. "Phụ thân!" Ở mép giường Lâm Ngọc Tân nhịn không được quỳ trên mặt đất, phủng phụ thân tay khóc thành tiếng nói. Lâm Thanh Uyển trên người cường thệ đảo qua mà quang, nước mắt lăn xuống dưới, lại quật cường đến không chịu đi lau, chỉ là trừng mắt Lâm Dũng nói: "Y ngươi nói như vậy, trong tộc nào một nhà tài sản không phải Lâm thị? Chẳng lẽ bọn họ muốn xử lý chính mình tài vật khi đều phải trải qua ngươi Lâm Dũng đồng ý không thành? Tam ca, ngươi nhi tử hiện tại còn không có quá kế lại đây đâu, đãi hắn quá kế, ngươi chẳng phải là phải làm toàn bộ Lâm thị chủ?" Lục thúc đám người nghe vậy sôi nổi rùng mình, hoài nghi nhìn về phía Lâm Dũng. Lâm Dũng trong lòng quýnh lên, dâm châm nói: "Ta khi nào nói qua nói như vậy, ngươi không cần bôi nhọ ta....." "Có phải hay không bôi nhọ ngươi trong lòng hiểu rõ, ta huynh trưởng vẫn luôn cự tuyệt quá kế ngươi nhi tử, kết quả mấy năm nay ngươi lớn nhỏ động tác không ngừng, thế nhưng còn đem chủ ý đánh tới Ngọc Tân trên đầu tới, vì còn không phải là dòng chính uy vọng cùng những cái đó tiền tài sao?" Lâm Thanh Uyển cắn bản không dung hán xen mồm, trực tiếp một lau nước mắt

mưa rền gió dữ nói: “Dòng chính uy vọng liên quan đến Lâm thị thanh danh, ta huynh trưởng không đành lòng làm chút cái gì, nhưng này đó tiền tài lại vẫn là đều có thể xử lý. Cùng với làm chúng nó thành hại người chi vật, còn không bằng tán cấp thiên hạ bá tánh, cũng coi như là ta Lâm thị vì thiên hạ công, cấp tố tiên nhom tích lũy chút công đức, còn có thể tha chúng ta cô chát hai cái mạng đi.”Lâm Dũng khó thở, “Ngươi đây là ở bối nhợ ta, ta khi nào đã làm những việc này.”“Ngươi hiện tại làm còn không phải là những việc này? Mang theo hai cái nhi tử bức đến nhà của chúng ta tới, còn không phải là chắc chắn tông lão nhom nhất định sẽ làm huynh trưởng quá kế ngươi nhi tử? Còn không phải là năm chính xác tông lão nhom luyến tiếc những cái đó sản nghiệp, muôn bức ta huynh trưởng thu hồi trước lời nói, một lần nữa đem sản nghiệp giao cho các ngươi xử lý? Bằng không ngươi vì sao luôn mồm ‘Lâm thị sản nghiệp’, một bộ chính mình tài vật bị xâm phạm bộ dáng?”“Phải biết rằng tự từng từng ông có bắt đầu, các ngươi một nhà đã bị phân ra đi, tài sản chờ cũng ở lúc ấy liền phân cách rõ ràng, tối hiện tại đã là đời thứ năm, này năm đời tới nay từng người sinh sôi nở, tài sản chờ các là không liên quan, như thế nào ngươi hiện tại là có thể can thiệp ta huynh trưởng cùng ta đối với dòng chính sản nghiệp quyết nghị? Vẫn là nói về sau mỗi một phòng muôn xử lý nhà mình sản nghiệp khi cũng đều phải trải qua ngươi đồng ý mới có thể?”Lâm Thanh Uyển hai mắt đỏ bừng quay đầu hỏi Lục thúc, “Lục thúc, vẫn là các ngươi cũng đều cho là như vậy?”“Đương nhiên không phải.....”Lục thúc vội vàng phủ nhận, lại vẫn là nhịn không được đau lòng nói: “Nhưng như vậy nhiều sản nghiệp, đều là tổ tiên vất vả tích cóp hạ, như thế nào có thể nói bán liền toàn bán?”“Đúng vậy, đó là các ngươi không tin được hắn, kia không phải còn có chúng ta sao? Làm chúng ta hỗ trợ quản lý thay có thể a.”Bát thúc khuy Lâm Giang liếc mắt một cái, thở dài nói: “Các ngươi cũng quá nóng nảy.”Lâm Thanh Uyển trong lòng cười lạnh, cúi đầu không nói lời nào, Lâm Giang liền thở dài nói: “Thúc thúc nhom không biết, này trong đó phúc tạp đâu.....”Hắn nói tới đây một đốn, quét Lâm Dũng liếc mắt một cái, làm hạ nhân thỉnh bọn họ phụ tử ba người đi xuống.Lâm Dũng không nghĩ đi, hắn còn tưởng lại tranh thủ một chút, Lâm Giang bất quá kế con của hắn, chẳng lẽ còn thật muôn tuyệt hậu không thành?Chính là hắn đáp ứng, Lục thúc bọn họ cũng không thể đáp ứng a.Nhưng đây là Lâm gia, căn bản không khỏi hắn nói chuyện, Lâm Thanh Uyển vung tay lên, Lâm quản gia liền lặng yên không một tiếng động mang theo ba cái kiện phó tiến vào, nhanh chóng một phen che lại ba người miệng, trực tiếp đem người kéo đi ra ngoài.Ba vị tông lão xem đến trợn mắt há hốc mồm, một bên Lâm Nhuận cũng nhịn không được nhướng nhướng chân mày, ngẩng đầu nhìn về phía cái này cùng chính mình trưởng nữ kém không lớn đường muội.Lâm Thanh Uyển mắt nhìn thẳng ở Lâm Giang giường đuôi trạm hảo, không chút nào

để ý mọi người đánh giá. Ở nàng biết muôn ở thời đại này một mình nuôi nấng Lâm Ngọc Tân lớn lên khi nàng liền biết, nhu hòa sẽ ly nàng càng ngày càng xa. Một khi đã như vậy, vậy không cần lại trang, nên cường ngạnh khi liền phải cường ngạnh. Lâm gia thư hương dòng dõi, trong nhà nǚ hài chính là có đanh đá kia cũng không dám như vậy nhẹ nhàng bâng quơ làm hạ nhân đem tự mình đường huynh đệ kéo đi ra ngoài, Lục thúc rất muốn mở miệng giáo huấn một chút, nhưng hắn còn không có mở miệng, Lâm Giang liền sâu kín nói chuyện một hơi, nhẹ giọng nói: "Lục thúc, ta không nghĩ quá kế hài tử có rất nhiều biện pháp, đem trong nhà này đó sản nghiệp để lại cho Uyển tỷ nhi cùng đại tỷ nhi cũng có rất nhiều biện pháp, khác không nói, chính như Bát thúc theo như lời, không phải còn có thể phó thác cho các ngươi sao?" Ba vị tông lão tâm trầm xuống, nghiêm túc nghe tới. "Lại vô dụng, giao cho Thượng gia cũng đúng," Lâm Giang nhẹ giọng nói: "Ta cũng không gạt ba vị thúc, Thượng gia sớm có cùng Lâm gia thân càng thêm thân ý tứ, đến lúc đó đem sản nghiệp vừa thu lại, đóng gói cấp Thượng gia bảo quản, đãi đại tỷ nhi xuất giá những cái đó sản nghiệp liền đều là nàng của hồi môn. Kia lại là nàng nhà ngoại, đối nàng chỉ có càng tốt, đến lúc đó lại phó thác trong tộc chăm sóc một chút, lượng hắn Thượng gia cũng không dám tham Lâm gia tiền đi." Nhưng kỳ thật mặc kệ là đệ nhất loại vẫn là đệ nhị loại phương pháp, cuối cùng đều lấy thất bại chấm dứt, Lâm Giang ánh mắt nồng nè nhìn chăm chú vào ba vị tộc lão, trong lòng mỉa mai, nhân tâm là khó nhất cân nhắc đồ vật, mà ích lợi lại có thể khiến người tâm biến hóa. Mặc kệ là Thượng gia, vẫn là Lâm gia, đều sẽ không đổi xử tử tế Ngọc Tân, bằng không hắn gì đến nỗi chạy đến dì thế tìm tới Lâm Thanh Uyển? Bất quá lúc này Lâm Giang mừng rỡ nói tốt, cho bọn hắn tăng bốc. "Vậy ngươi đã không có phó thác chúng ta, cũng không có làm ơn Thượng gia là vì sao?" Bát thúc nhịn không được truy vấn nói. Lâm Giang lại thở dài một hơi, ánh mắt càng thêm thâm trầm, "Đây cũng là bất đắc dĩ vì này, Bát thúc, các ngươi ở Tô Châu quê quán không biết, ta ở cái này vị trí thượng..... Đã biết chút sự tình, cảm xúc càng sâu chút," Lâm Giang ho khan vài tiếng, càng thêm suy yếu nói: "Hiện giờ quốc gia nguy nan, thiên quốc khổ còn hư không, một khi..... Giang Nam chỉ sợ lại tao hạo kiếp, ta là đã chết, nhưng Uyển tỷ nhi cùng đại tỷ nhi còn ở đâu, ta tổng không thể không vì các nàng suy xét." "Những cái đó tiền lưu trữ, nếu là Giang Nam an toàn còn hảo, tổng có thể cho các nàng chút dựa, nhưng nếu là Giang Nam nguy hiểm, những cái đó tiền liền không phải dựa, mà là đòn mạng độc dược. Cho nên ta chỉ cho các nàng lưu hai cái nồng trang, tốt xấu sẽ không bị đói là được." Mấy người hoảng sợ, vội vàng hỏi: "Chính là quốc gia lại muốn đánh giặc? Nhưng Đại Sở ly chúng ta nơi này xa đâu, nó muốn đánh kia cũng là đi trước kinh đô..... Hoặc là Nam Hán, Ân Quốc cùng Mân Quốc không thành thật?" Lâm thị chỉ có Lâm Giang làm

quan, thả Lâm Giang vị trí lại cao, nói không chừng là được đến cái gì tin tức.....Ba vị tông lão không thể chú ý đến những cái đó sản nghiệp, vội vàng hỏi Lâm Giang có cái gì bên trong tin tức.Lâm Giang chỉ thở dài không chịu nói, “Này đó cũng bất quá là ta suy đoán thôi, nhưng thúc thúc nhóm trở về hay là nên nhiều tiểu tâm một ít, năm nay thu hoạch vụ thu lương thực không cần bán đi, một ít đục lỗ tài vật cũng đều thu hồi tới, không được liền đổi thành hoàng kim bạc trắng giấu đi.....”Hoàn toàn là một bộ muôn tị nạn dặn dò.Ba vị tông lão càng là bất an, ngay cả làm Lâm Giang hợp tác đồng bọn Lâm Nhuận đều nhìn không được hoài nghi lên, này rốt cuộc là Lâm Giang lừa dối, vẫn là thật sự?Thấy ba vị lão nhân bị hấn sợ tới mức không nhẹ, Lâm Giang liền nhẹ giọng khuyên giải an ủi nói: “Bất quá thúc thúc nhóm cũng không cần cấp, phía trước ta như thế lo lắng là bởi vì quốc khố hư không, một khi chiến sự bùng nổ, triều đình chỉ sợ không thể chú ý đến Giang Nam. Nhưng ta này đó bắc quyên đi ra ngoài, ít nói cũng có bốn 500 vạn lượng, dưỡng hán hai ba năm binh là dư dả, cho nên nói không chừng chuyện gì cũng không có.”Tông lão nhóm này vừa nghe càng lo lắng, hơn nữa tâm còn nhất trùu nhất trùu đau, bốn 500 vạn lượng a, nếu là cho bọn hán phân.....Không không không, bọn họ không phải loại người này, đồ vật tự nhiên vẫn là dòng chính, nhưng dòng chính cũng là họ Lâm a, tốt xấu là cho hậu đại con cháu lưu trữ, nhưng một sớm quyên đi ra ngoài.....Lục thúc còn bãi, Bát thúc chỉ cảm thấy trái tim nhất trùu nhất trùu đau, luyến tiếc a.....

Chương 22: Tương đối

Ba vị tông lão bị an bài ở Lâm phủ trụ hạ, Lâm Thanh Uyển làm Lâm quản gia phái thoả đáng người hầu hạ, cần phải đem ba vị tông lão hầu hạ đến thoải mái dễ chịu.Nhưng mới từ Lâm Giang nơi đó được đến một cái kinh thiên đại nội mạc, ba vị tông lão đó là ăn gan rồng tuy phượng, ngũ long sàng đều sẽ không có cảm giác, một bộ lòng tràn đầy sâu lo bộ dáng.Năm đó Liêu nhân nam hạ khi bọn họ đều đã lớn lên, chính là nhỏ nhất Thập Nhất thúc lúc ấy đều là choai choai tiểu tử, khi đó nạn dân dùi già dắt trẻ hướng nam dũng, liền tính hắn bị người nhà che chở cũng thấy được lúc ấy nhất ác sự.Nước mắt nhà tan, vì chạy trốn, có cha mẹ vứt bỏ hài tử, cũng có con cái vứt bỏ cha mẹ, còn có đổi con cho nhau ăn.Khả nhân lòng có nhiều ác liền cũng có bao nhiêu thiện, cũng có vì thân hữu hy sinh chính mình, nhưng bất luận là người trước vẫn là người sau, cuối cùng đều là cửa nát nhà tan.Năm đó Lâm thị cũng làm hảo mang cả gia đình hướng nam trốn chuẩn bị, ba vị tông lão đều ký ức vưu thâm.Liêu nhân là từ phía bắc tới, còn bức cho Lâm thị như thế, nhưng địch nhân nếu là từ phía nam tới, chẳng phải là dễ dàng là có thể tiến vào Tô Châu?Đến lúc đó Giang Nam đứng mũi chịu sào, tưởng tượng đến bùng nổ chiến tranh hậu quả, ba người đều là cuộc sống hàng ngày khó an.Thà làm thái bình khuyến, không làm loạn ly người.Trải qua quá chiến tranh người đối này hiếu được đặc biệt thâm, giờ khắc này, đối Lâm Giang đem toàn bộ gia sản đều quyên cắp quốc khố bất mãn cũng không phải như vậy lớn.Lục thúc vưu gì, hắn qua lại xoay hai vòng nói: “Hạo Vũ đem số con đều đệ lên rồi, sản nghiệp cũng bán đấu giá, lúc này chúng ta phản đối cũng vô dụng, không bằng liền thành toàn bọn họ đi.”Thập Nhất thúc suy yếu ho khan hai tiếng, gật đầu nói: “Dù sao cũng là đại phòng tài sản riêng, chúng ta cũng không hảo nhúng tay quá nhiều, hơn nữa nhị phòng.....”Hắn bĩu môi nói: “Nhị phòng như vậy, thật đem hài tử quá kế qua đi ta ngược lại không yên tâm.”Bát thúc nhíu mày nói: “Mặt khác còn bãi, những cái đó đại nông trang cũng tùy ý bọn họ bán?”Thập Nhất thúc liếc mắt nhìn hắn, khinh thường nói: “Bát ca nếu là đau lòng, vậy cùng Hạo Vũ nói một tiếng, làm hắn đem nông trang bán cho ngươi như thế nào? Ta nghe nói hắn giá cả cấp cũng công đạo, một cái nông

trang cũng liền 50 tời vạn bạc trăng.” Bát thúc trừu trừu da mặt, trùng mắt nhìn hắn liếc mắt một cái nói: “Đừng đứng nói chuyện không eo đau, Lâm thị trừ bỏ đại phòng nhà ai có thể lập tức lây ra 50 vạn bạc trăng?” Toàn bộ Lâm thị, trừ bỏ Lâm Giang này một chi đặc biệt phát đạt ngoại, mặt khác chi nhiều nhất cũng chính là trung đẳng địa chủ, nếu không có đại phòng ở, liền thứ sử sinh nhật yến bọn họ khả năng còn không thể nào vào được. Năm đó Canh Ngọ họa, Lâm thị tốn thất quá lớn. Lâm thị là tụ tộc mà cư, dòng bên hướng đông khuếch tán, dòng chính ở phân gia sau còn lại là hướng tây kiến tạo phòng ốc, đến sau lại Lâm thị dân cư phát triển càng ngày càng nhiều, có dòng bên liền không muốn lại ngốc tại dòng chính phụ cận, liền đem phòng ốc bán cho dòng chính, chính mình mang cả gia đình ra bên ngoài lại kiến phòng cư trú. Như vậy không chỉ có xuất nhập phuơng tiện, gác cổng không như vậy nghiêm, thả ly nhà mình đồng ruộng cũng tương đối gần. Cho nên năm đó hai vị hoàng tử phái binh vây quanh Lâm thị, nhưng kỳ thật chỉ vây quanh dòng chính kia một bộ phận, đã dời đến Lâm gia trang bên kia dòng bên nhóm cơ hồ không bị tổn hại. Năm đó dòng chính bị vây, trừ bỏ số ít mấy phòng dòng bên phái người đi xem xét ngoại, những người khác đều nhăm chắt mòn hộ tránh ở trong nhà không dám nhúc nhích. Cuối cùng dòng chính người trừ bỏ sống một cái Lâm Trí, những người khác đều đã chết. Mà dòng bên kia mấy phòng chạy tới xem xét người cũng đều không trở về. Lâm Trí chạy ra sinh thiêng hậu tiếp quản Lâm thị, đổi kia mấy phòng đặc biệt rộng rãi, mà Lục thúc nơi kia một phòng liền ở trong đó. Bởi vì năm đó hắn thân ca ca Lâm Tùng chính là chạy tới dòng chính xem xét cứu viện một cái. Có thể nói Lục thúc này một chi cũng là này vài thập niên mới phát triển lên, trước kia gặp gỡ tai năm, nhà hắn tiêu tử còn ăn không đủ no đâu. Có thể nói, năm đó phát đạt kia mấy phòng đều hủy ở Canh Ngọ họa trung, khi đó Lâm gia thanh niên tài tuấn hai cái bàn tay đều đếm không hết, tất cả đều đã chết. Đến hiện tại, Lâm thị số được với nhân vật cũng liền thừa Lâm Giang một cái. Bát thúc nhưng thật ra tưởng mua kia mấy cái đại nông trang đâu, nhưng bán bọn họ cả nhà đều mua không dưới nửa cái tới. Bằng không hắn cũng sẽ không như vậy tích cực cỗ động Lục thúc cùng Thập Nhất thúc tới Dương Châu, chính là nghĩ có thể ở Lâm Giang sau khi chết đại hắn xử lý một chút sản nghiệp. Lâm Lục đổi cái này đệ đệ tâm tư hiểu biết đến không thâm, Lâm Thập Nhất lại trong lòng rõ ràng, cho nên ở trên đường Lâm Nhuận cố ý kéo dài thời gian khi hắn mới mừng rỡ phối hợp bị bệnh, thành công đem ba ngày lộ trình kéo dài tới bốn ngày nửa. Không vì cái gì khác, hắn chính là không thích bát ca, chỉ cần hắn không vui hắn liền vui vẻ. “Cho nên bát ca là thật sự giống Hạo Vũ nói như vậy theo dõi đại phòng sản nghiệp? Ta nói đi, như thế nào nhị phòng tìm tới khi người như vậy tích cực.” Lâm Bát đậm chân, “Lời này ngươi cũng không thể nói bậy, ta khi nào theo dõi đại phòng

sản nghiệp? Ta chính là không đành lòng xem hắn đem Lâm thị gia nghiệp đều họa họa sạch sẽ.....”Lâm Thập Nhất châm biếm, “Nói được dễ nghe, Hạo Vũ như thế nào chính là họa họa gia nghiệp? Hắn chính là quyên cấp quốc khố, như thế đại công vô tư, người không khen hắn còn chưa tính, còn một bộ hăn bại người sản nghiệp bộ dáng, ai tin người không tư tâm?”Lâm Lục đau đầu, “Hảo, hảo, hai người đều sáo cả đời còn không có sảo đủ? Hiện tại là thương nghị cái này thời điểm sao? Đại phòng sản nghiệp sự nếu Hạo Vũ đã cầm chủ ý, chúng ta đây liền không cần nhúng tay, hiện tại quan trọng chính là chiến sự.”Hắn dừng một chút nói: “Ta xem Hạo Vũ nói đúng, năm nay thu hoạch vụ thu vẫn là làm các tộc nhân đem lương thực đều lưu lại, tàng một ít lên, để ngừa ngoài ý muốn. Chỉ là này rốt cuộc là Hạo Vũ niệm tu tình trộm nói cho chúng ta biết, vì không làm cho khủng hoảng cùng nghi ky, chuyện này các người tốt nhất lạn ở trong lòng, không cản ra bên ngoài nói.”Lâm Bát hỏi, “Kia nhị phòng làm sao bây giờ, bọn họ phụ tử ba người đều tới, thật làm đại phòng tuyệt tự?”Lâm Lục nhấp miệng nói: “Hạo Vũ không muốn, chúng ta còn có thể cường án làm hắn nhận nhỉ tử?”Lâm Thập Nhất lại nói: “Uyển tỷ nhi cùng đại tỷ nhi không phải còn ở sao, đến lúc đó làm các nàng hai người trung một cái ngồi kén rể đó là, dù sao hiện tại đại phòng cũng không bao nhiêu tiền, liền hai cái Tô Châu tiểu nông trang cùng mấy nhà hiệu sách, không cần lo lắng người ngoài dụng tâm kín đáo.”Xem, đây là tan hết gia tài chỗ tốt, liên kết thân đều tinh một ít nghi ky.Lâm Lục trừu trừu khéo miệng, nhìn về phía Lâm Bát.Lâm Bát bĩu môi nói: “Ta nhưng thật ra không ý kiến, chính là sợ Hạo Vũ không đồng ý. Uyển tỷ nhi đã hứa cấp Tạ gia, ta xem nàng cũng không có tái giá ý tú, vậy chỉ có thể đại tỷ nhi tới. Nhưng các người xem Hạo Vũ cùng Uyển Nhi bỏ được làm đại tỷ nhi kén rể sao?”Cái này niêm đại, nguyện ý ở rẽ giống nhau đều không phải nhiều có khả năng người. Mà có khả năng hơn phân nửa nhân phẩm chẳng ra gì, Lâm Giang cùng Lâm Thanh Uyển nhìn đều là đau hãi tử, chỉ sợ không bỏ được ủy khuất Lâm Ngọc Tân.Lâm Lục liền đau đầu đỡ trán, đây cũng là hắn nhất đau đầu địa phương, nếu là khác gia tộc, tông lão nhóm có thể trực tiếp cấp tuyệt tự phòng đầu quyết định quá kế, nhưng Lâm thị tình huống không giống nhau.Lâm Giang tự mình là tộc trưởng, đại phòng lại thế đại, bọn họ này ba cái tông lão là không có khả năng đe nặng Lâm Giang quá kế.“Chờ một chút đi,” Lâm Lục do dự nửa ngày nói: “Dù sao còn có thời gian, ta lại khuyên nhủ Hạo Vũ.”Lâm Bát cùng Lâm Thập Nhất không hẹn mà cùng bĩu môi, Lâm Giang người kia tinh, trước nay chỉ có hắn khuyên phục người khác, không có người khác có thể khuyên phục hắn.Bất quá hai người vẫn là cái gì cũng chưa nói, hiện tại Lâm thị sản nghiệp đã ván đã đóng thuyền muốn xá đi ra ngoài, đại gia nhọc lòng chỉ số một chút hàng tới rồi thấp nhất điểm, tùy duyên đi, đại phòng tưởng như thế nào làm liền như thế nào làm.Lúc này, Lâm Nhuận

đang ngồi ở Lâm Giang mép giường, ánh mắt quét về phía Lâm Thanh Uyển cùng Lâm Ngọc Tân.Lâm Thanh Uyển liên đem khóc đến hai mắt đỏ bừng Lâm Ngọc Tân đưa đến ngoài cửa, làm nàng nãi ma ma đỡ nàng trở về.“Tiểu cô,” Lâm Ngọc Tân cẩn mōi nói: “Phụ thân là vì ta mới tan hết gia tài sao?”Lâm Thanh Uyển vuốt nàng đầu cười nói: “Đứa nhỏ ngốc, ai nói nhà của chúng ta tan hết gia tài? Người đi nhà kho nhìn xem, vài thứ kia dường mười cái người mười đời đều dư dả.”“Nhưng những cái đó sản nghiệp.....”“Cũng không đơn thuần chỉ là là vì ngươi,” Lâm Thanh Uyển nhẹ giọng nói: “Tình huống bên trong phúc tạp đâu, về sau tiểu cô lại chậm rãi nói cho ngươi.”Lâm Ngọc Tân liền cắn cắn môi, nàng biết chính mình liền không phải toàn bộ nguyên nhân, cũng là chủ yếu nguyên nhân.Nhất thời trong lòng áy náy không thôi.Lâm Thanh Uyển nhịn không được cười, “Đứa nhỏ ngốc, ngày thường như vậy thông tuệ, như thế nào hôm nay lại suy nghĩ? Tiền tài nào có người quan trọng? Hết thảy có thể sử dụng tiền giải quyết sự đều không phải cái gì đại sự.”Lâm Ngọc Tân sững sót, nửa ngày mới hồi phục tinh thần lại, nàng đôi mắt hơi lượng nhìn tiểu cô nói: “Ta hiểu được, tiền tài mất đi có thể lại đến, nhưng người lại không được.”Lâm Thanh Uyển cười gật đầu, vỗ vỗ nàng bả vai nói: “Mau đi nghỉ ngơi đi, ngày mai tiểu cô muốn đi ra cửa làm việc, phụ thân ngươi còn phải ngươi chiếu cố, trong nhà khách nhân cũng muốn ngươi tiếp đón.”Lâm Ngọc Tân lúc này mới buông tâm sự đi theo Vương ma ma rời đi.Lâm Thanh Uyển xoay người trở về phòng, Lâm Nhuận vẫn luôn nghe nàng cùng Lâm Ngọc Tân đối thoại, thấy nàng tiến vào không khỏi ngẩng đầu nhìn về phía nàng cười nói: “Một năm không thấy Uyển tỷ nhị thật là hiểu chuyện thật nhiều, nếu không phải ở trong nhà thây, ta đều thiếu chút nữa không dám nhận.”Lâm Thanh Uyển khách khí cười nói: “Ngũ ca quá khen.”Lâm Giang tắc nói: “Này một năm tới nàng trải qua rất nhiều, nếu là lại không tiến bộ chút vây bạch dài quá.”Lâm Nhuận nghĩ đến Tạ nhị lang chết, lại tư cập khoảng thời gian trước nàng bệnh tình nguy kịch, tìm được đường sống trong chỗ chết, đảo cũng lý giải gật gật đầu.Trước kia Uyển tỷ nhị bê ngoài tuy ôn nhu, nhưng tính tình lại liệt thật sự, hiện giờ nguy nan hết sức cường ngạnh lên đảo cũng ở tình lý bên trong.Thấy Lâm Thanh Uyển cho hắn châm trà sau liền ở mép giường ngồi xuống, Lâm Nhuận lần thứ hai nhìn về phía Lâm Giang, còn đối hắn hơi hời sử một cái ánh mắt.Lâm Giang liền cười nói: “Uyển tỷ nhị không phải người ngoài, về sau đại phòng muôn giao cho nàng đương gia, ngươi có chuyện nói thẳng đó là.”Lâm Nhuận giật mình nhìn về phía Lâm Thanh Uyển, Lâm Thanh Uyển cũng ngẩng đầu nhìn về phía Lâm Nhuận, xem ra hắn chính là Lâm Giang lựa chọn hợp tác đồng bọn.Nàng cùng Lâm Giang cẩn thận suy đoán quá, về sau nàng cùng Ngọc Tân vẫn là vòng bất quá Lâm thị tông tộc đi, cho nên bọn họ đến cùng tông tộc làm tốt quan hệ, ít nhất không thể hoàn toàn

nháo phiên. Cho nên hai người cuối cùng quyết định ở tông tộc trúng tuyển một cái giúp đỡ, Lâm Thanh Uyển không biết Lâm Giang tuyển chính là ai, bởi vì khoảng thời gian trước nàng đều ở vội xử lý sản nghiệp sự. Nhưng hôm nay vừa thấy liền minh bạch, hắn tuyển Lục thúc trưởng tử Lâm Nhuận.

Chương 23: Thêm hậu

Cơ hồ là lập tức, trong đầu liền thoáng hiện Lâm Giang làm nàng bối Lâm thị tông tộc tư liệu, trong đó liền có Lục thúc cùng Lâm Nhuận. Lâm Nhuận ở Lâm thị này một thế hệ còn tính xuất sắc, tuy rằng tham gia quá vài lần minh kinh khảo thí cũng bất quá, nhưng tổng so trong tộc những cái đó liền khảo thí tư cách đều lấy không được người hiếu thắng. Cùng Lục thúc ngay thẳng nghiêm túc bất đồng, Lâm Nhuận xử sự thực khéo đưa đẩy, mấy năm nay vẫn luôn đại biểu Tô Châu Lâm thị cùng Lâm Giang lui tới. Giống tông tộc muốn tu từ đường, tông tộc liền sẽ phái Lâm Nhuận tới cùng Lâm Giang nói một tiếng, Lâm Giang liền đem tiền vật giao cho hắn cùng quản sự mang về..... Cho nên Lâm Nhuận cùng Lâm Giang lui tới tính nhiều. Nếu Lâm Giang nói không cần kiêng dè, Lâm Nhuận cũng liền không hề cất giấu, mà là làm trò Lâm Thanh Uyển mặt trực tiếp hỏi: "Ngươi vừa rồi nói chiến sự đem khởi, quốc khố hư không sự là thật, vẫn là ở lừa dối ta phụ thân bọn họ?" "Tự nhiên là thật," Lâm Giang đầy mặt mệt mỏi nói: "Hiện giờ các quốc gia toàn không an phận, đó là năm nay chiến sự không dậy nổi, quá cái mấy năm cũng sẽ bùng nổ, trừ phi có khác sự phát sinh dời đi các quốc gia lực chú ý." Lâm Nhuận liền cũng không khỏi mặt có ưu sắc, "Kia y ngươi xem, chúng ta Lâm thị hay không muôn dời?" Lâm Giang lắc đầu nói: "Đại Lương liền lớn như vậy, có thể dọn đi nơi nào?" "Nhưng Tô Châu khoảng cách An Quốc cùng Mân Quốc cũng thân cận quá, có lẽ dọn đến kinh đô sẽ hảo chút." "Năm đó Liêu nhân nam hạ, triều đình còn từ kinh đô chạy trốn tới Dương Châu đâu," Lâm Giang nói: "Mà năm đó Khai Phong trong thành bá tánh mười không còn một, ngươi nói là kinh đô an toàn, vẫn là Tô Châu an toàn?" Lâm Nhuận nhấp miệng không nói. Lâm Giang nói: "Chiến sự không dậy nổi, thiên hạ đều bị an thổ, nhưng chiến sự cùng nhau, thiên hạ đều bị nguy mà, liền tính trốn đến núi sâu rừng già, kia còn có mãnh thú cập bệnh tật đâu, cho nên trừ phi thiên hạ nhất thống, bằng không cũng chỉ có thể cầu nguyện các quốc gia an phận thủ thường." Lâm Nhuận sắc mặt khó coi, muốn thiên hạ nhất thống kia vẫn là tránh không được chiến tranh, muốn các quốc gia an phận thủ thường liền càng không có thể. Liên tính là bọn họ bệ hạ không cũng có nhất thống thiên

hạ hùng tâm tráng chí sao? Lâm Nhuận suy sụp hạ bả vai, hỏi: “Ngươi quyên này đó gia sản quả thực có thể giúp Đại Lương vượt qua nguy cơ sao?” “Tốt xấu nhiều vài phần phần thăng.” Lâm Nhuận trầm mặc nửa ngày nói: “Ta sẽ khuyên bảo phụ thân, làm hắn không cần lại nhúng tay đại phòng sự.” Lâm Giang ôn hòa đổi hắn gật đầu nói: “Đa tạ Ngũ đệ, về sau Uyển tỷ nhi cùng đại tỷ nhi còn muốn thác ngươi nhiều hơn chăm sóc.” Lâm Nhuận gật đầu nói: “Ngươi yên tâm, ta sẽ khán hộ các nàng.” Lâm Nhuận đứng dậy cáo từ, hắn cũng không đã lâu lưu, bằng không Bát thúc cùng Lâm Dũng bọn họ muôn sinh nghi. Lâm Thanh Uyển đưa hắn đi ra ngoài, Lâm Nhuận ở viện môn đứng lại, ôn cười nói: “Uyển tỷ nhi mau trở về chiêu cố đường huynh đi, ta biết đường.” Lâm Thanh Uyển cũng dừng lại bước chân, gật đầu nói: “Ngũ ca đi thông thả.” Nàng đứng ở viện môn khẩu nhìn theo Lâm Nhuận đi xa, lúc này mới xoay người trở về. Lâm Giang đã từ trên giường đứng dậy ngồi xuống cái bàn bên, chính cho chính mình châm trà uống. Hắn cũng không có chính minh biểu hiện ra ngoài như vậy suy yếu, làm như vậy bắt quá là vì ứng phó tông tộc bên kia chất vấn thôi. “Lâm Nhuận không có hỏi nhiều đi?” “Không có,” Lâm Thanh Uyển dừng một chút nói: “Hắn rất giống ngươi.” Lâm Giang bật cười, khẽ lắc đầu nói: “Ta chỉ so hắn lớn tuổi hai tuổi, khi còn bé phụ thân từng tiếp hắn tới bồi ta đọc sách, hắn vẫn luôn lấy ta vì ngạo, cho nên hằng ngày liền không khỏi học ta.” Hiện tại còn tính tốt, tuổi trẻ thời điểm, Lâm Nhuận nhất cử nhất động tất cả đều muôn học hắn, ở Tô Châu thậm chí có tiểu Lâm Giang chi xưng. Lâm Giang thả lỏng dựa vào ghế trên, cười nhạt nói: “Đây cũng là ta lựa chọn hắn lý do, vốn dĩ lấy tư lịch, uy vọng chờ tính, hắn là Lục thúc đảm đương tộc trưởng.” Chỉ là hắn vị kia Lục thúc thật sự quá mức cứng đờ, rồi lại ôn nhu, lỗ tai mềm, Khuy Thiên Kính trung, hắn tam thế đều không có nhúng tay tộc trưởng tuyển cử, rốt cuộc hắn sau khi chết đại phòng liền tồn tại trên danh nghĩa, thật sự không cần thiết can thiệp tộc nhân lựa chọn. Khá vậy nguyên nhân chính là này, tam thế đều là Lục thúc lên làm tộc trưởng, hắn tuy vô tâm hại Ngọc Tân, nhưng hắn dung túng, không bắt bẻ, do dự không quyết đoán lại là trong đó quan trọng nhất một cái đầy tay. Cho nên hắn mới ở nhận được Lâm Thanh Uyển sau liền bắt đầu bố trí. Cái thứ nhất thay đổi là Lâm Thanh Uyển đã đến, cái thứ hai là tài sản xử lý biến hóa, như vậy cái thứ ba chính là Lâm thị tộc trưởng chi vị thay đổi đi. “Lâm Nhuận đương tộc trưởng, Lục thúc là sẽ không có ý kiến, lấy ta khả năng còn có thể lại cho hắn kéo lên tú phong, nhưng Bát thúc nơi đó hắn nhất định sẽ không đáp ứng, Thập Nhất thúc……” Lâm Giang dừng một chút nói: “Hắn cũng không phải hoàn toàn vô dã tâm, nếu hắn cũng phản đối, kia Lâm Nhuận đương tộc trưởng xác suất liền phải hạ đến năm thành.” Rốt cuộc trong tộc bối phận lớn nhất chính là bọn họ ba người, ba vị tông lão nếu có hai người phản đối, liền tính hắn có thể nói phục mặt khác

phòng đầu đương gia người, trong tộc đối Lâm Nhuận cũng sẽ không thực chịu phục.Hắn còn chỉ vào Lâm Nhuận ở trong tộc làm Lâm Thanh Uyên cùng Lâm Ngọc Tân hậu thuẫn đâu.“Nghe nói Thập Nhất thúc cùng Bát thúc bất hòa,” Lâm Thanh Uyển nghĩ nói: “Chỉ cần là Bát thúc phản đối, cho dù là hại người mà chẳng ích ta, Thập Nhất thúc cũng tuyệt đối sẽ duy trì; mà phàm là Bát thúc duy trì, Thập Nhất thúc nhất định sẽ phản đối.”Lâm Giang trùu trùu da mặt nói: “Ngươi đối loại sự tình này không thân, làm Lâm thúc đi làm.”Lâm Thanh Uyển gật đầu, ngược lại nói lên hội đấu giá sự, “Tổng số đã tính ra tới, bán đấu giá đoạt được có 526 vạn 7590 hai, còn có tơ lụa trang, cửa hàng bạc hàng hóa giá trị không tính đi vào, chúng ta tính ra một chút, những cái đó hàng hóa giá trị đại khái ở mười lăm vạn 8000 hai tả hữu. Như vậy tổng cộng liền có 542 vạn 5000 nhiều hai, hơn nữa trong nhà nhà kho tính toán quyên đi ra ngoài, có 625 vạn 5000 nhiều hai, ta xem qua ngươi năm rồi làm thống kê tính ra, này tương đương với Đại Lương bốn năm quốc khố thu vào.”Đại Lương bản đồ cũng không lớn, bộ nhập nàng hiện đại quốc gia, Đại Lương bắc chỉ tới Bắc Kinh, tây đến Thiêm Tây Hán Trung vùng, biên cảnh tuyền là nghiêng hướng Đông Nam qua đi, nam chỉ tới Phúc Kiến,Tứ Xuyên vùng hiện vi hậu Thục, Hậu Thục hướng nam là nước Đại Lý , Hồ Nam Quảng Tây đại bộ phận tắc vì Sở Quốc, cũng chính là đang ở cùng Đại Lương đánh giặc Đại Sở.Sở Quốc, Hậu Thục cùng Đại Lương kẹp Giang Lăng phủ, nó cũng là một cái độc lập khu vực, được xưng vì Nam Bình quốc, kỳ thật chính là vùng Nghi Xương, liền một chút đại, nhưng nó không thuộc về Đại Lương.Sở Quốc phía nam còn lại là Nam Hán, chiếm Quảng Tây, Quảng Đông bộ phận khu vực, Nam Hán hướng đông còn lại là độc lập Mân Quốc, chiếm Quảng Đông thiểu bộ cùng Phúc Kiến.Mà Ân Quốc liền kẹp ở mân cùng Đại Lương chi gian, chỉ có Kiến Châu cùng Sàm Châu hai cái châu phủ, nhưng chính là như vậy cái tiểu địa phương, Đại Lương đồng dạng cũng thu không trở lại, bởi vì rút dây động rừng.Cho nên bản đồ liền lớn như vậy, bá tánh liền nhiều như vậy, trừ phi tăng thuế, bằng không thu được thu nhập từ thuế cũng không có nhiều ít.200 vạn lượng tả hữu quốc gia thu vào vẫn là ở không có đại thiên tai dưới tình huống.Mà đương kim hoàng đế còn tính không tồi, tuy rằng hiện giờ là loạn thế, cùng quanh thân quốc gia chiến tranh không ngừng, nhưng hắn nhìn chuẩn khe hở liền cấp các bá tánh giảm giảm thuế, năm nay cái này huyền, sang năm cái kia huyền..... Mỗi lần giảm phạm vi đều rất nhỏ, nhưng tốt xấu cho bá tánh một cái nghỉ ngơi lấy lại sức thời gian. Tình huống như vậy hạ, Đại Lương khởi nghĩa đội ngũ tương đối với mặt khác quốc gia tới nói muốn thiêu đến nhiều.Nhưng khuyết điểm cũng là rõ ràng, quốc gia rất nghèo, tiền trong quốc khố cùng lương liền không có không quá gót chân quá.Mỗi năm quốc gia thu vào thường thường còn không có vận tiên quốc khố đã bị các nơi

chia cắt xong rồi, Binh Bộ muôn nuôi quân, các nơi muôn chuẩn bị năm sau loại tốt, nông cụ cùng trâu cày, tiêu dùng càng trọng một chút địa phương tắc còn muôn củng cố một chút đê, tu sửa một chút thuỷ lợi gì. 200 vạn lượng, cơ hồ là thu thuế qua đi không bao lâu đã bị phân xong rồi, lại muôn tiền phải tăng thuế. Nay một 600 vạn nhiều vạn đi lên, khác không nói, quốc gia khẳng định có thể đại suyễn một hơi, nhưng Lâm Giang cùng Lâm Thanh Uyển cũng không yên tâm liền như vậy tùy tiện đem tiền giao đi lên. Nếu quyền tiền nhiều như vậy, đương nhiên muôn gióng trống khua chiêng mới hảo, làm thế nhân đều biết, Lâm gia đem tiền đều đào hết, về sau không có việc gì đừng tới nhớ thương bọn họ. Cho nên Lâm Thanh Uyển bên này đem bán đấu giá đoạt được ngân lượng thông cáo đi ra ngoài, đã có thể giục mua phương mau chóng trả tiền, cũng có thể làm thế nhân biết Lâm gia đem sản nghiệp đều bán, mà tiền đều quyên. Bên kia Lâm Giang tắc cấp hoàng đế viết sổ con, báo cáo một chút có thể hiến cho tiền, theo Lâm Thanh Uyển ý tứ, tiền là như thế nào tới, một bút một bút đều viết thật sự rõ ràng. Bán đấu giá sản nghiệp đoạt được, vẫn là trong nhà nhà kho tồn bạc, hắn đều viết đến cẩn thận minh bạch, mục đích chính là làm người biết nhà hắn trung đã mất nhiều ít tồn bạc. Đương nhiên cuối cùng hắn còn điểm một chút đê, tỏ vẻ hắn tuy có toàn quyền chi ý, nhưng rốt cuộc cũng vẫn là có tư tâm, cho nên cấp nhược muội áu nữ để lại mấy ngàn lượng khẩn cấp tiền. Hy vọng hoàng đế không cần để ý linh tinh. Cuối cùng, Lâm Giang tỏ vẻ tiền quá nhiều, yêu cầu hoàng đế phái có thể tin người tiến đến áp giải, quốc gia bốn năm thu vào đâu, trên đường nếu là gặp được mao tặc làm sao bây giờ? Nay phong sổ con cuối cùng bị Lâm Thanh Uyển sao chép một lần mới đưa ra đi, lý do là Lâm Giang đã bệnh nặng, lấy không dậy nổi bút, chỉ có thể Lâm Thanh Uyển viết thay. Lâm Giang kiêu ngạo cả đời, chưa từng nghĩ tới phút cuối cùng còn làm loại này yếu thế việc, rất là biệt nữu một trận. Nhưng Lâm Thanh Uyển làm được một chút áp lực tâm lý cũng không có, tổng không thể làm hoàng đế cảm thấy bọn họ lấy ra này đó tiền tới không hề áp lực đi? Đến cho hắn biết, Lâm gia hiện tại chính là táng gia bại sản, hắn nếu là không để bụng, tương lai các nàng nếu như bị khi đê tới cửa đì tìm hoàng đế còn có thể nhớ rõ các nàng cô chát hai người sao? Hoàng đế thu được này phong sổ con khi đâu chỉ để bụng, hắn đều cảm động hỏng rồi. Hắn trong đầu lại hiện lên năm đó Lâm Dĩnh bệnh nặng khi trả lại binh quyền tình cảnh, nhất thời trong lòng kích động, cảm động không thôi. Lưu công công thấy hoàng đế vành mắt đều đỏ, vội vàng phát tay làm các cung nhân tiều tâm lui ra, chính mình cũng hướng bóng ma chồ rụt rụt. Nửa ngày hoàng đế mới thu thập hảo tâm tình, ách thanh âm nói: “Lão Lưu a, ngươi nói trẫm chỉ cho hắn muội muội phong cái quận chúa có phải hay không thiếu?” Lưu công công mặc mặc nói: “Nghe nói Lâm đại nhân còn có một áu nữ, cũng thực khả nhân tâm.” Hoàng đế như suy tư gì,

“Nàng cô cô là quận chúa, nàng liền không hảo cùng nàng cô cô cùng thế hệ, kia phong cái huyện chủ? Lân này nhà bọn họ đem nơi khác biệt viện cũng tất cả đều bán hết, liền kinh thành biệt viện cũng không lưu, nhưng tổng không thể về sau vào kinh kiến giá muôn ở tại khách xá đi, kia nhiều keo kiệt?”Lưu công công liền cười, “Kia bệ hạ cấp quận chúa cùng huyện chủ ban một phủ đệ đó là, bệ hạ trong tay tốt phòng ở người khác chính là liền xem cũng chưa tư cách xem.”Hoàng đế tâm tình hơi hảo, nghĩ nghĩ nói: “Năm đó phụ hoàng từng cấp Lâm gia ban có một trạch, liền ở Lỗ Vương phủ cách vách, nhưng Lâm Trí ghét bỏ nó cùng Lỗ Vương phủ thân cận quá, nhìn thương tâm, cho nên một ngày cũng chưa đi vào trụ quá, cáo lão hồi hương sau càng là trực tiếp trả lại cho trẫm, người nói trẫm đem kia tòa nhà ban cho nàng như thế nào?”Không phải hoàng đế cấp Lâm Giang tự tìm phiền phức, mà là kinh đô hiện tại không các phủ đệ liền kia chỗ nhà cửa tốt nhất, vốn dĩ đó là dự để lại cho hán phong vương sau phủ đệ, cho nên liền an bài lại hán đại ca phủ đệ bên cạnh.Hán phụ hoàng năm đó ban cái này phủ đệ cấp Lâm gia cũng là trấn an ý tú, Lâm Dĩnh nhưng thật ra tiếp nhận rồi, nhưng Lâm Trí hận chết Lỗ Vương cùng Tề Vương hai vị hoàng tử, chẳng sợ bọn họ đều đã chết, đừng nói ở tại bọn họ đã từng phủ đệ bên cạnh, đó là liền nghe đều không muốn nghe được bọn họ danh hiệu.Cho nên một ngày cũng chưa tiến vào trụ quá, tình nguyện ở tại nhà mình biệt viện, thậm chí giữ gìn đều không muốn phái hạ nhân đi, vẫn luôn là hoàng đế lưu trữ người ở nơi đó xử lý nhà cửa, hạ nhân tiêu dùng cũng tất cả đều là hoàng đế phụ trách.Hoàng đế lần thứ hai cường điệu một lần, “Kia chỗ nhà cửa là thật sự hảo, năm đó bên trong bố trí chính là trẫm tự mình quy hoạch.....”Chính là không trụ đi vào coi như hoàng đế.

Chương 24: Cảm kích

Không cần chờ đến ngày thứ hai thượng triều, cùng ngày Lâm Giang số con nội dung liền truyền đi ra ngoài, cử triều toàn kinh, không biết nhiều ít quan viên phun trà, quăng ngã chén, nghe nói còn có hai vị lão đại nhân một chút không đứng lại té ngã một cái, hiện xin nghỉ về nhà tĩnh dưỡng. Đại gia phía trước đã kinh ngạc một lần, rốt cuộc Lâm Giang bán đi sản nghiệp hiến cho bút tích quá lớn, bọn họ đã có chuẩn bị tâm lý, lại không dự đoán được hắn bút tích lớn như vậy, đây là đem của cải đều cắp mốc ra tới? Nay số tiền quá lớn, hoàng đế tự nhiên thận trọng, cho nên ở cùng Lưu công công nói chút lặng lẽ lời nói sau liền đem lục bộ thượng thư cùng cầm quân thông lĩnh cập còn ở kinh thành thăm người thân Lư Chân cấp gọi tới. Tuy nói hiện tại Đại Lương cảnh nội đạo phi không nhiều lăm, nhưng cũng muốn để ngừa vạn nhất, kia chính là 620 nhiều vạn lượng tiền đâu, vạn nhất bị người cướp làm sao bây giờ? Đến nỗi tham, có cụ thể số lượng ở chỗ này, lại là vận trở lại kinh thành hắn trong tay, hoàng đế tin tưởng còn không có người có như vậy đại lá gan từ trong tay hắn đoạt thực. Cho nên chủ yếu phòng bị đó là ngoại địch. Cứ như vậy, cùng ngoại địch có phong phú đấu tranh kinh nghiệm Lư Chân liền vào hoàng đế mắt, càng quan trọng một chút là, Lư Chân cùng Lâm Giang là cùng trường, tuy rằng đọc sách thường xuyên tranh dài ngắn, nhưng hoàng đế nhìn ra được bọn họ thường thức lẫn nhau, làm Lư Chân đi giao tiếp cũng dễ dàng phuơng tiện chút. Lư Chân chỉ dẫn theo mấy cái thân vệ kinh, cho nên hoàng đế tính toán từ cầm quân trung cho hắn điều một nhóm người, áp giải 620 nhiều vạn lượng tiền, còn không biết Lâm Giang chuẩn bị chính là bạc trắng, hoàng kim vẫn là tiền đồng đâu. Cho nên hoàng đế quyết định cho hắn phái hai ngàn người, không đủ lại từ Dương Châu điều phái một bộ phận quân coi giữ. Mà Hộ Bộ cũng muốn làm hảo giao tiếp chuẩn bị, người không đủ liền từ còn lại năm bộ điều phối. Lục bộ thượng thư đều thực hưng phấn, bọn họ đã nhìn đến vô số tiền hướng bọn họ bay tới, trong lòng bắt đầu kế hoạch nên xài như thế nào này số tiền. Bình Bộ thượng thư tưởng, vẫn luôn phát không đi xuống tiền an ủi có rơi xuống, các tướng sĩ năm nay hắn là có bộ đồ mới xuyên, ân, võ bị cũng có thể đổi một đám. Công Bộ thượng thư tưởng, trước mặt nhất

quan trọng chính là bát tiền đi khơi thông phần thủy, năm nay Thái Nguyên đến Tân Châu vùng nước mưa nhiều, phần thủy đã rất nhiều năm chưa từng khơi thông quá, phía trước hắn còn tính toán thượng chiết làm hoàng đế cường phát lao dịch, nhưng hiện tại xem ra không cần.Có tiền làm gì đi hại dân không phải?Hộ Bộ thượng thư tắc tưởng, khật nợ quan viên bỗng lộc rốt cuộc có thể phát đi xuống.Lại Bộ quan viên tắc nghĩ năm sau hai khoa khảo thí có thể nhiều tăng thu nhập một ít, các nơi quan viên đều có chút thiếu, có địa phương thậm chí là một người đương hai người sử, phía trước không có tiền phát bỗng lộc, hiện tại có tiền, nhiều chiêu những người này, chúng ta cũng nhẹ nhàng chút.Lễ Bộ thượng thư nghĩ, cảm thấy bệ hạ hoàng lăng còn có thể tu sửa đến càng tốt một ít, tặng của hồi môn đồ vật cũng có thể càng phong phú một chút.Hoàng đế không biết phía dưới sáu người đã giúp hắn tính hảo tiền nơi đi, còn ở cao hứng dặn dò Lư Chân, làm hắn ra roi thúc ngựa chạy đến Dương Châu, cũng không cần vội vã trở về, xem Lâm Giang có gì yêu cầu giúp đỡ địa phương, giúp hắn đem sự tình giải quyết hảo.Sau đó liền tỏ vẻ hắn còn có một đạo ý chỉ cấp Lâm Giang, sẽ phái hai cái Lễ Bộ quan viên cùng mấy cái thị vệ đi theo hắn cùng đi.Hoàng đế tỏ vẻ chính mình không vội, quốc khố cũng không vội, chỉ cần hắn có thể vào tháng sau đầu tháng trở lại kinh thành là được.Tháng này đã muôn chạy tới mười hai, Lư Chân yên lặng mà ngẩn đầu xem hoàng đế.Liền tính hai ngàn cẩm quân toàn bộ xứng mã, bọn họ hành quân gấp đến Dương Châu cũng muôn bốn ngày, hồi trình khi mang như vậy nhiều tiền, nhanh thì tám chín thiên, chậm thì nửa tháng. Như vậy tính xuống dưới đầu tháng trở lại kinh thành, kia hắn còn có thể tại Dương Châu đãi mấy ngày?Ngài cấp liền cấp, vì sao ngoài miệng lại nói không vội?Nhưng Lư Chân rũ mắt nghĩ, cảm thấy mùng một là đầu tháng, sơ mười cũng là đầu tháng, hắn chỉ cần ở sơ mười phía trước trở về đến liền không tính vi phạm thánh ý, cô phụ hoàng đế.Cho nên Lư Chân vui sướng quyết định hắn muôn ở Dương Châu đãi đủ nửa tháng lại khởi hành.Hoàng đế đem trước kia viết tốt thánh chỉ giao cho Lễ Bộ thượng thư, làm hắn phái cái tuổi trẻ chính trực Lễ Bộ quan viên đi Dương Châu, lại dặn dò chút lời nói, lúc này mới phất tay làm cho bọn họ đi xuống.Mà lúc này, Lâm gia lại thả ra một tin tức lớn, vì cấp Lâm Giang cùng Lâm gia cầu phúc, Lâm Thanh Uyển quyết định đem Lâm gia chúa đựng lương thực đều quyên đi ra ngoài, Giang Nam các châu đều có, phàm cầm hạ hộ tịch người đều có thể đến địa phương Lâm gia thiết lập điểm lĩnh nhất định lương thực.Mà vô hạ hộ tịch, rồi lại thật sự gia đình nghèo khó, cần phải lí chính cùng địa phương hai vị lão già ký tên mới có thể đi lĩnh lương thực.Hộ tịch cấp bậc là căn cứ nộp thuế ngạch tối định, nộp thuế càng nhiều, gia đình tài sản liền nhiều.Mà xuống hộ chính là những cái đó chỉ có thể thuê địa chủ tá điền hoặc chỉ có một chút đồng ruộng nông dân. Năm nay Giang Nam thêm tăng

quân thuế, này hai hộ bị thương nặng nhất, hiện tại lương thực vụ chiêm chưa thu, tốt còn có chút cám ăn, không tốt, chỉ sợ chỉ có thể ăn lá cây cùng vỏ cây.Lâm Thanh Uyển đối này đó không hiểu biết, nhưng Lâm Giang lại là ở Giang Nam đương mười mấy năm quan phụ mẫu, đối này đó lại hiểu biết bất quá.Lương thực cũng là hán làm quyên.Bởi vì hán thêm chinh quân thuế, Giang Nam vùng bá tánh hiện tại đối hán cầm quan nhưng không thể nào hảo. Nay một đời tốt một chút, bởi vì hán cũng không thiêu phú hộ nơi đó tác quyên một ít, bình quán đến bá tánh trên đầu quân thuế thiêu một chút.Nhưng kia cũng chỉ là một chút mà thôi.Hiện tại vẫn như cũ có không ít gia đình ở bởi vậy mà bán nhi dục nữ.Lâm thị đối Giang Nam công hiến rất lớn, hiện giờ không ít Giang Nam bá tánh trong nhà chỉ sợ còn thờ phụng hán tổ phụ trường sinh bài vị hoặc bức họa, mà hán này mười mấy năm qua vẫn luôn ở Giang Nam làm quan, tần trách thanh liêm, đồng dạng thắng được không ít danh vọng.Nhưng này đó hảo chỉ cần một lần hư liền sẽ bị toàn bộ phủ định, hiện giờ không biết bao nhiêu người hận hán đâu.Đặc biệt là những cái đó bởi vì quân thuế mà nhà tan người.Lâm Giang không trách những người đó, hán cũng quái không được bọn họ, bởi vì thật là bởi vì trung thu quân thuế mới làm cho bọn họ bỗn có thể miễn cưỡng gắn bó đi xuống gia đình rách nát.Nhưng hán lại không thể không trung thu này bút quân thuế.Mà nay hán có thể làm chính là đem trong nhà tồn lương tràn ra đi, làm những cái đó bởi vì quân thuế mà khổ sở người hảo quá một chút, có thể giữ được một cái mệnh là một cái đi.Lâm gia có nhiều như vậy lớn như vậy nông trang, mỗi năm lương thực sản lượng đều là thực khá quan.Trừ bỏ nhà mình tiệm lương tiêu hao, còn lại lương thực phần lớn quy ra tiền cung ứng cấp quốc khố, còn có một ít còn lại là nhập kho địa phương nhà kho.Đó là cứu cấp lương, từng có hai lần, Giang Nam ngộ tai, quốc khố lấy không ra lương thực, đó là từ Lâm gia nhà kho trước mượn tới cứu tế, năm thứ hai mới trả lại.Cho nên Lâm thị nhà kho có không ít lương thực, mỗi năm ra tràn lương mà đổi nhập tân lương.Lúc này đây, trừ bỏ Tô Châu bên kia trộm mật hạ một cái kho lương ngoại, còn lại kho lương toàn bộ khai thương phóng lương.Nếu nói mấy ngày hôm trước là hoàng đế cùng trong triều quan viên thịnh yến, như vậy lúc này đây đó là toàn Giang Nam bá tánh thịnh yến.Đại gia cầm hộ tịch bồn cùng cùng lí chính lấy tới chứng minh chen chúc hướng các châu Lâm thị thiết lập điểm nhi khiêng hồi một túi túi lương thực.Vốn dĩ sống không nổi tính toán bán nhi dục nữ không bán, đã bán đi tắc cầm còn che lại bạc đem hài tử cướp về.....Vốn dĩ đối triều đình, đối Lâm gia kia cổ oán khí chậm rãi trôi đi, đại gia lại bắt đầu niệm khởi Lâm gia hảo tới.Nghe nói Lâm đại nhân bệnh tình nguy kịch, liền sấp không được, cho nên hán bán của cải lấy tiền mặt sản nghiệp đem tiền quyên cấp quốc khố, lại đem lương thực phân cho Giang Nam phụ lão hương thân.Nghe nói Tô Châu bá tánh phân đến lương thực nhiều nhất, liền

bởi vì đó là Lâm đại nhân cố hương.Mọi người đều hâm mộ khởi Tô Châu bá tánh tới, cảm thấy Lâm đại nhân như thế nào liền không phải bọn họ chau đâu?Bất quá bọn họ cũng so địa phương khác bá tánh cường, tốt xấu bọn họ là Giang Nam, Giang Nam bên ngoài bá tánh nhưng không có miễn phí lương thực lấy.Lâm gia đang ở một mảnh bận rộn trung, Lâm Thanh Uyển đánh bàn tính tay cơ hồ bay lên, nàng đè bút trên giấy viết xuống tổng ngạch, nhíu mày nói: “Nói cho bọn họ, chúng ta Lâm gia hiện tại không thu lương thực, chỉ thu lụa bố, nếu là liền lụa bố cũng không có, vậy sửa dùng mặt khác đồ vật để, còn lại vàng bạc châu báu vật phẩm trang sức đều có thể.”Chung đại quản sự cũng nhíu mày, “Chỉ sợ bọn họ không đáp ứng.”Lâm Thanh Uyển liền cười lạnh nói: “Bán đấu giá trước liền nghị định hảo, lương thực đổi không được vượt qua hoàn thành, lụa bố đổi không được vượt qua tam thành, phía trước lương giới tăng vọt, bọn họ không nghĩ tới lấy lương thực để, hiện tại lương giới thấp hèn tới, đảo một đám cũng chưa tiền không bày?”“Tiền cùng lụa bố bệ hạ đều có thể vận trở lại kinh thành, hao tổn sẽ không rất lớn, nhưng nếu là đổi thành lương thực, một xe lương thực có thể trở về một túi liền tính không tồi.”Chung đại quản sự ho nhẹ, nhở giọng nói: “Gì đến nỗi này, nghe nói lần này tới áp giải chính là Lư đô hộ.”Lâm Thanh Uyển sắc mặt hơi hoan, nhưng vẫn là kiên trì nói: “Lương giới pháp phòng quá lớn, thu lương thực chúng ta tổn thất quá lớn, tóm lại người phân phó đi xuống, trừ bỏ quy định trung mức, nhiều ra lương thực chúng ta giống nhau không thu. Hoặc là giao tiền, hoặc là dùng lụa bố để. Vượt qua quy định thời gian không có thanh toán tiền đuôi khoản dựa theo hợp đồng tới chấp hành.”Lâm Thanh Uyển thái độ cường ngạnh, những cái đó mua sản nghiệp người đó là trong lòng bất mãn cũng không dám ngạnh kháng, vạn nhất bỏ lỡ cuối cùng kỳ hạn nàng thật sự dựa theo hợp đồng tới chấp hành làm sao bây giờ?Cái này niêm đại hiệp ước hữu hiệu tính chính là rất mạnh.Cho nên mặc dù trong lòng nói thầm, bọn họ vẫn là dùng tiền thanh toán tiền đuôi khoản.Có một cái thương nhân trọng lòng hận cực, liền trực tiếp kéo tới một xe tiền đồng, nhà người khác đều là dùng hoàng kim bạc trắng phó, hắn liền phó tiền đồng, quang tinh kia một chuỗi một chuỗi tiền khiến cho người hỏng mắt, càng đừng nói kia một tiền xe trọng lượng.Những người khác thấy thế, sôi nổi âm thầm noi theo, bất quá bọn họ không như vậy tàn nhẫn, tất cả đều cấp tiền đồng, mà là hoàng kim bạc trắng đều cấp một ít, nhưng tiền đồng tỉ trọng rất lớn, Lâm Thanh Uyển hỏi liền nói trong nhà cũng không có đủ hoàng kim bạc trắng.Chính là tam đại gia tộc đều gọi người kéo tới một xe một xe tiền.Cũng may lúc này sản nghiệp chưa từng giao tiếp, Lâm gia hạ nhân cũng không thả ra đi, cho nên Lâm Thanh Uyển có thể điều tới rất nhiều người đếm tiền.Lại có trung tâm người hầu giám sát, tuy rằng bận rộn, nhưng vẫn là đâu vào đấy thanh toán.Lâm Dũng nhìn Ngô Đồng Uyển một xe một xe tiền vận đi vào, hắn lại

liền trăm bước nội đều vào không được, nhất thời đôi mắt đều đỏ.Nhiều như vậy tiền, nhiều như vậy tiền vốn dĩ đều hắn là con của hắn, kết quả toàn kêu Lâm Giang cùng Lâm Thanh Uyển cấp bại hết.Lâm Dũng cảm thấy trái tim đau nhức, lập tức khí ngất đi rồi.Vẫn là đi ngang qua hạ nhân phát hiện đem người nâng trở về, nhưng người ở đại thái dương phía dưới phơi không ngắn thời gian, thiếu chút nữa cứu không trở lại.Đương nhiên, Lâm Thanh Uyển tăng ca thêm giờ ở tính tiền, những việc này Lâm quản gia cũng không có nói cho nàng, mà là chính mình cấp thỉnh đại phu, xác nhận người sống lại sau mới đi chính viện bẩm báo lão gia.Lâm Giang sắc mặt đong lạnh, “Hắn nhưng thật ra mạng lớn.”

Chương 25: Cầu kiến

Lâm quản gia cúi đầu, trong lòng đối Lâm Dũng địch ý lại bay lên một cấp bậc, đạt tới cao cấp nhất. Nhà hán lão gia luôn luôn ôn hoà hiền hậu, nếu không phải chọc nóng nảy hắn, hắn là tuyệt đối sẽ không toát ra như vậy ác ý. Cho nên Lâm Dũng rốt cuộc làm cái gì? Lâm quản gia không té hỏi, xoay người lại làm nha đầu ngao dược thời điểm giảm đi một nửa dược lượng, Lâm Dũng bệnh liền vẫn luôn đứt quãng kéo. Từ đại phu đang xem khám hai lần qua đi cũng cân nhắc lại đây, khai cùng dĩ vãng giống nhau phuơng thuốc, lại dặn dò một ít “Phải hảo hảo nghỉ ngơi, lòng dạ phóng khoáng” linh tinh nói liền vỗ vỗ mông đi rồi. Hai ngày sau, không chỉ có hội đấu giá thượng đuôi khoản thanh toán tiền, các loại cửa hàng trung hàng hóa cũng đều rửa sạch sạch sẽ, lấy phí tổn giới bán trao tay cấp tiếp chuyên nhượng cửa hiệu phô người. Lâm gia tiền chất đầy Ngô Đồng Uyên năm gian đại phòng, bên trong có Lâm gia trung phó trông coi, bên ngoài còn có Lâm Giang điều phái tới binh lính khán hộ. Bởi vì Lâm gia tiền nhiều đã là mọi người đều biết, bởi vậy Lâm phủ bên ngoài đều là mười bước một cương, Lâm Giang lợi dụng quan sát sử thân phận điều tới Dương Châu đóng quân bảo hộ. Đó là có bọn đạo chích, đến nơi này coi trọng trọng vây quanh Lâm phủ cũng chỉ có thể rút lui có trật tự. Lâm Thanh Uyên liên tục ba cái buổi tối chỉ ngủ không đủ ba cái canh giờ, sự tình một hoàn thành thân thể liền có chút chịu không nổi, cho nên một giấc ngủ tới rồi mặt trời lên cao. Lại không biết nàng uy danh đã truyền khắp Dương Châu, bắt đầu hướng Giang Nam các châu bay đi. “Này Lâm gia đại nương tử cũng thật đủ lợi hại, một người liền đem lớn như vậy gia nghiệp cấp bán, mấy trăm vạn lượng bạc trắng qua tay đều không hoảng hốt, đảo cùng nàng huynh trưởng giống nhau có khả năng đâu.”“Rốt cuộc xuất thân Lâm thị, đó là thân thế nhược chút, bản lĩnh cũng sẽ không kém.”“Còn có quyết đoán đâu, nghe nói này khai thương cùu tê sự đó là nàng lấy chủ ý, nhiều như vậy lương thực, nói tán lién tan.”“Khó trách Lâm đại nhân dám quản gia cho nàng đương, ta xem đó là đại phong không con nối dòng cũng không bị thua lạc.”“Sách, chưa chắc đi, này Lâm đại tiểu thư lại lợi hại, nàng trăm năm sau Lâm gia đại phong không hậu nhân, bất bại lạc còn có thể như thế nào?”“Chưa chắc

liền không hậu nhân,” có người đè thấp thanh âm nói: “Ta nghe nói Lâm gia cố ý phải cho đại phòng quá kế con nối dòng đâu, lại vô dụng Lâm đại nhân không phải còn có cái nữ nhi sao, có thể ngôi sản kén rể sao.”“Đại phòng muôn quá kế con nối dòng Lâm đại nhân sớm quá kế, hà tất chờ tới bây giờ?” Có người không tán đồng, “Đến nỗi kén rể, nếu là trước kia còn khả năng, hiện tại Lâm gia sản nghiệp đều tản quang, nhà ai tiểu lang quân sẽ nguyện ý tới cửa? Kia dù sao cũng là Lâm thị đại phòng dòng chính, tổng không thể giống bình dân bá tánh giống nhau tùy tiện ở trên phố phui đi một người liền ở rể đi?”“Đúng vậy, đó là thân phận kém chút, khẳng định cũng đến là sĩ tộc xuất thân mới được, bằng không Lâm gia nhiều mất mặt a.”Này đó nhàn ngôn toái ngũ chật rãi phiêu ra Dương Châu, bay đến Tô Châu, Thượng Minh Kiệt trước hết từ gia học nghe được này đó nhàn thoại, đều nói biểu muội muôn kén rể, cũng không biết ai có cái kia phúc khí có thể đem Lâm biểu muội cưới đi.Thượng Minh Kiệt rốt cuộc ngồi không được, về nhà liền quần lấy lão thái muôn đi Dương Châu.“Dượng bị bệnh cũng có một đoạn thời gian, đại ca viết trả về tin lại thật không minh bạch, tổ mẫu, ngài khiến cho ta đi Dương Châu nhìn xem đi.”Lão thái thái còn ở vì Lâm Giang cự tuyệt hai đứa nhỏ hôn sự sự sinh khí, xụ mặt nói: “Ngươi muôn đọc sách, làm sao có thời giờ đi? Đại ca ngươi tổng so ngươi ôn trọng chút, có hắn ở Dương Châu có cái gì nhưng lo lắng?”Thượng Minh Kiệt nhấp nháp miệng nói: “Tổ mẫu, ta còn tưởng thỉnh giáo dượng một ít công khóa đâu, gia học tiên sinh tuy hảo, nhưng cùng dượng so sánh với kém xa, có rất nhiều vấn đề tiên sinh đều không thể giải đáp, chỉ biết một mặt làm ta chính mình lĩnh hội. Thật có chút vần đề ta khó hiểu đó là khó hiểu, đọc lại nhiều lần cũng là nửa biết nửa giải, thật sự khó chịu.”Đè cập đến Thượng Minh Kiệt công khóa, lão thái thái do dự một chút, “Nhưng ngươi dượng bệnh đâu, như thế nào hảo lại đi mệt nhọc hắn?”“Chính là cùng dượng trò chuyện, sẽ không làm hắn quá mức hao tâm tổn sức, hơn nữa dượng trong nhà thư có thể so nhà của chúng ta nhiều hơn, nói không chừng còn có thể nhìn đến dượng trước kia bản thảo, kia chính là vạn kim khó cầu đồ vật.”Lâm Giang từng là Giang Nam đệ nhất tài tử, sau lại đi kinh thành cũng rất có danh, nghe nói Phạm Dương Lư thị vài vị công tử đều so ra kém hắn đâu. Nếu có thể đến hắn chỉ điểm tự nhiên hảo.Lão thái thái suy nghĩ một chút, chỉ là trong lòng rốt cuộc có oán.Thật lâu trước kia nàng liền tưởng cấp Minh Kiệt cùng Ngọc Tân hai đứa nhỏ đính hôn, chỉ là Lâm Giang cùng nữ nhi trước kia cảm thấy hai đứa nhỏ tiểu, không cần sốt ruột, cho nên uyển chuyển từ chối.Nàng liền cũng không vội, nghĩ làm cho bọn họ một khối ở chung, đai lớn lên một ít nhắc lại.Sau lại nàng nữ nhi trước nàng một bước rời đi, làm nàng người đầu bạc tiễn kẻ đầu xanh, trong lòng không khỏi khổ sở, Ngọc Tân muốn giữ đạo hiếu, cho nên nàng cũng liền không nhắc lại việc này, cảm thấy chờ nàng ra hiếu lại

nói.Kết quả hiện tại Ngọc Tân còn không có ra hiếu Lâm Giang liền lại bệnh nặng.Lúc này để hai đứa nhỏ hôn sự liền hoàn toàn là vì hắn cùng Ngọc Tân suy nghĩ.Nàng tưởng cấp Ngọc Tân một cái dýa vào, cũng làm Lâm Giang đi được an tâm chút.Lâm thị tông tộc bên kia đều là dòng bê, huyết thống sớm xa, cùng với đem sản nghiệp giao cho bọn họ bảo quản, còn không bằng giao cho Thượng gia thay bảo quản.Tốt xấu Thượng gia vẫn là Ngọc Tân nhà ngoại, tổng sẽ không làm nàng có hại.Thiên Lâm Giang trú ma giống nhau đem sở hữu sản nghiệp bán quyên cấp triều đình.Minh Viễn gởi thư nói Lâm Giang là một lòng trung can chỉ vì công, nhưng nàng rốt cuộc sống lâu vài thập niên, thấy được rõ ràng minh bạch, Lâm Giang đây là ở đê phòng Thượng gia đâu.Nói cái gì một lòng trung can, bất quá là sợ sản nghiệp dừng ở Lâm thị tông tộc cùng Thượng gia trong tay không được hảo, cho nên tình nguyện tan cung không cần đê lại cho Ngọc Tân.Xem hắn này một loạt động tác, chỉ sợ hắn hiện tại có thể tin được chỉ có hắn kia muội muội.Lão thái thái chưa từng nghĩ tới động Ngọc Tân di sản, cho nên thấy con rể như vậy phòng bị nàng, không khỏi tức giận, hai ngày này liền Dương Châu gửi tới tin đều không muôn nhìn.Nhưng nhìn ôm nàng cánh tay làm nũng bán si tôn nhi, nghĩ lại thân thể suy nhược ngoại tôn nữ, lão thái thái chỉ có thể áp xuống lửa giận nói: “Hảo đừng diêu, tổ mẫu ứng người đó là, chỉ là người đi Dương Châu không được chọc người dượng sinh khí, phải nghe người đại ca nói.Người biểu muội trong lòng khổ, người muôn nhiều thông cảm một ít, không được khi dễ hắn.”Lại nói: “Đi theo người nương nói một tiếng, đừng kêu nàng quan tâm.”Lão thái thái nói tới đây mắt hàm châm chọc, nhị con dâu tâm tư nàng nhất hiểu không quá, phía trước nàng tận tình khuyên bảo lại khuyên lại câu, lúc này mới làm đối phương đáp ứng hạ hai đứa nhỏ hôn sự.Nhưng nàng trong lòng minh bạch, đối phương nhìn trúng chỉ sợ vẫn là Ngọc Tân sau lưng những cái đó sản nghiệp.Cho nên ở Minh Viễn tin sau khi trở về Triệu thị liền làm bộ đều đã quên, đương trường sắc mặt liền đen, lúc sau vẫn luôn ngốc tại Phật đường, dễ dàng không ra, nhưng vừa ra tới liền phát tác hạ nhân.Lão thái thái cảm thấy con rể sở dĩ như vậy đê phòng Thượng gia tất cả đều là bởi vì Triệu thị, cũng không biết có phải hay không con rể đoán được Triệu thị thái độ cùng làm người, lúc này mới tình nguyện đem sản nghiệp đều bán cũng không để lại cho Ngọc Tân.Cho nên lúc này lão thái thái đã bức Lâm Giang, cũng hận Triệu thị.Thượng Minh Kiệt không biết lão thái thái còn ở sinh khí, đã hoan hô lên, một trận chạy chậm rời đi.Mà lúc này, Lâm Thanh Uyển mới từ trên giường bò dậy, nhìn một chút bên ngoài treo cao thái dương, lúc này mới sờ sờ văng vẻ bụng.Bạch Mai mang theo tiểu nha đầu phùng rửa mặt đồ vật tiến vào, Bạch Phong tắc cấp Lâm Thanh Uyển tìm quần áo, hai người đâu vào đấy cấp Lâm Thanh Uyển xử lý.Hai người đều là Lâm Giang cấp Lâm Thanh Uyển đại a đầu, phía

trước cũng không ở Lâm phủ làm việc nhỉ, mà là ở Tô Châu nhà cũ trung hầu hạ.Hai người cha mẹ thân nhân đều là Lâm phủ hạ nhân, lại là thế phò, vẫn luôn lưu tại Tô Châu bên kia xử lý nông trang cùng biệt viện, vốn dĩ, hai người là cho Ngọc Tân chuẩn bị thị tỳ, cho nên quy củ gì đó đều là từ nhỏ học, còn nhận chút tự, hiểu chút số học, nghĩ các nàng đi theo Ngọc Tân đi nhà chồng là có thể cấp Ngọc Tân đương quản sự, cho nên bồi dưỡng thật sự tỉ mỉ.Nhưng Lâm Thanh Uyển tới, Uyển tỷ nhi phía trước bên người nha đầu Lập Xuân cùng Lập Hạ không hảo lại lưu tại bên người nàng, để tránh các nàng phát hiện mạnh mẽ.Nàng mới vừa tỉnh lại khi thân thể suy yếu, mỗi ngày không phải nằm ở trên giường dưỡng bệnh chính là xem Lâm phủ tài vật, hiểu biết các loại tình huống, cùng Lâm Giang học tập địa phương tập tục, Lập Xuân cùng Lập Hạ cho nàng lấy cái gì quần áo nàng liền xuyên cái gì, cho nàng uy cái gì nàng liền ăn cái gì, cơ hồ không đề cập tới ý kiến.Cho nên vừa mới bắt đầu hai tháng đều hồn đi qua.Nhưng sau lại Lâm Thanh Uyển bắt đầu tiếp nhận Lâm gia sự vụ, cũng bắt đầu xử lý Lâm thị sản nghiệp, nói được nhiều, làm được nhiều liền không khỏi lộ ra dấu vết, cho nên Lâm Giang liền tại đây trước làm người đem Bạch Mai Bạch Phong từ Tô Châu tính ra, đem Lập Xuân cùng Lập Hạ thay đổi đi xuống.Đến nỗi Lập Xuân cùng Lập Hạ tắc bị thả lại gia thân cận, mặc kệ các nàng là tướng phong lương vẫn là tướng tiếp tục lưu tại Lâm gia, Lâm Giang cùng Lâm Thanh Uyển đều tùy các nàng.Bởi vì các nàng cùng Uyển tỷ nhi tốt nhất, thả chiếu cố Uyển tỷ nhi cũng thực tận tâm, Lâm Giang cùng Lâm Thanh Uyển đều không muốn ủy khuất các nàng.Bạch Mai biện cắp Lâm Thanh Uyển chải đầu biên thấp giọng nói: “Lập Xuân tỷ tỷ cùng Lập Hạ tỷ tỷ tới, đang ở nhĩ phòng chờ đâu, đại tiểu thư cần phải thấy các nàng?”Lâm Thanh Uyển ngân ra một chút, hỏi: “Các nàng như thế nào tới, chính là ra chuyện gì?”Bạch Phong đang ở sửa sang lại giường đệm tay một đốn, quay đầu tới muốn nói lại thôi.Bạch Mai lại cười nói: “Các nàng nói là tướng niệm chủ tử, cho nên tới cắp chủ tử thỉnh cái an.”Lâm Thanh Uyển lại xuyên thấu qua gương đồng thấy được Bạch Phong động tác, cười nhạt hỏi: “Bạch Phong, ngươi cùng Lập Xuân Lập Hạ nhưng có đi lại, đoán được ra các nàng là vì sao mà đến sao?”Bạch Mai rũ mắt nghiêm túc cắp Lâm Thanh Uyển chải đầu, Bạch Phong nhìn Bạch Mai liếc mắt một cái, cẩn cẩn môi nói: “Đại tiểu thư, ta nghe nói các nàng trong nhà phải cho các nàng đính hôn, chỉ là kia việc hôn nhân.....”Nàng dừng một chút nói: “Thật cũng không phải không tốt, lại luôn có khuyết tật. Lập Xuân tỷ tỷ trong nhà cho nàng định rồi cái lương hộ, bởi vì lão gia có chuyện trước đây, nếu là Lập Xuân tỷ không muốn lưu tại Lâm gia, kia Lâm gia liền phong lương, chuộc thân bạc không cần, còn sẽ tặng của hồi môn một bộ gương lược. Lập Xuân tỷ tỷ là tính toán cả nhà phong lương, ta đánh giá nhà bọn họ tích tụ không nhiều ít, cho nên còn chỉ vào Lập Xuân tỷ gương

lược cùng sinh lẽ đâu.”“Nhà trai là người nào?”“Chính là phô đồng du phô chưởng quầy con thứ hai, trong nhà nhưng thật ra có tiền, chỉ là hăn kia con thứ hai có điểm ngốc, hai mươi mấy tuổi người lại còn cùng cái hài tử giống nhau mỗi ngày lên phô chơi, đói bụng liền tùy tay bắt đồ vật hướng trong miệng tắc.”Bạch Phong lại nói: “Lập Hạ tỡ trong nhà cho nàng định kia việc hôn nhân cũng có thiếu, kia nam nhân là cái đồ tệ, vẫn là nhị hôn.”Lâm Thanh Uyển nhíu mày, “Vì cái gì như vậy cắp, Lập Xuân cùng Lập Hạ đều là hảo nữ hài, không chỉ có sê kim chỉ trù nghệ, còn sê tính sổ, tới rồi ở nông thôn gả cái tiểu địa chủ đều có thể.”Bạch Phong buột miệng thốt ra, “Còn không phải là vì lưu tại Dương Châu.”Lâm Thanh Uyển sưng sốt một hồi lâu mới nhớ tới khoảng thời gian trước nàng lật qua pháp lệnh, thả về nô tỳ tựa hồ là không thể lưu tại bản địa, hoặc là bị khiển hối cố hương, hoặc là liền phải đi hướng khoan mà, tức hoang vắng chõ.Nếu muôn lưu tại bản địa, hoặc là có sản nghiệp, hoặc là chính là có bản địa hộ khẩu thân nhân mới nhưng lạc hộ.Lâm gia tuy rằng dày rộng, cho phép phóng lương hạ nhân mang đi chính mình hành lý, cũng không cần chuộc thân bạc, còn cấp nhất định phân phát phí, nhưng này đó tiền muôn ở Dương Châu làm sản nghiệp không khác lên trời.Thả Lâm gia lúc này đây phóng lương hạ nhân còn đặc biệt nhiều, tăng nhiều cháo ít, liền đồng ruộng cửa hàng giới đều bị xào cao, đây là có người muôn đi oai lộ tử?

Chương 26: Mưa gió sắp đến

Lâm Thanh Uyển không làm Lập Xuân các nàng đợi lâu, làm người đem cơm sáng kiêm cơm trưa bưng lên khi khiến cho người đem các nàng mời đi theo. Lập Xuân cùng Lập Hạ đều tiêu tụy một ít, tiền phòng liền quỳ xuống thỉnh an. “Được rồi, người ta chủ tớ chi gian khi nào chú ý quá này đó?” Lâm Thanh Uyển chỉ chỉ bên cạnh ghế dựa nói: “Đều ngồi xuống cùng ta dùng chút đi.” Lập Xuân cùng Lập Hạ vành mắt đều đỏ lên, đại tiểu thư bệnh vừa vặn lão gia liền đem các nàng thả lại gia, nói là cho ân điển, làm các nàng về nhà làm mai gả chồng. Nhưng Lâm phủ nha đầu đều là qua hai mươi mới bắt đầu gả chồng, hai người năm nay một cái mươi sáu, một cái mươi bảy, tuổi đều còn nhỏ. Lão gia cấp ân điển ở các nàng xem ra đó là các nàng hầu hạ không thật lớn tiểu thư trừng phạt, không chỉ có các nàng, chính là các nàng người nhà cùng trong phủ hạ nhân cũng đều là như vậy, tưởng. Cho nên hai người về nhà trong khoảng thời gian này thật không tốt quá, vẫn là khoảng thời gian trước từ lão gia nơi đó truyền ra lời nói tới, nói đại tiểu thư phía trước bên người nha đầu mặc kệ là phóng lương vẫn là gả chồng đều cấp một bút không ít gương lược, các nàng nhặt từ mói hảo quá điểm. Nhưng tình cảnh lại càng là không tốt, cha mẹ huynh trưởng tuy trên mặt mang cười, nhưng vì kia bút gương lược đã hận không thể các nàng tức khắc phóng lương xuất giá. Nếu có thể gả cho Dương Châu thành lương dân, kia bọn họ không những có thể có lấy cớ lưu tại Dương Châu, còn có thể dùng các nàng gương lược đặt mua một ít sản nghiệp hoặc mưu chung sinh kế. Lập Xuân cùng Lập Hạ đều là 6 tuổi liền vào phủ đương tiểu nha đầu, từ quét rác đến chăm sóc hoa cỏ, lại đến đại tiểu thư bên người pha trà, sau lại càng là hầu hạ đại tiểu thư bút mực, lại làm được đại a đầu vị trí thượng, tuy rằng hai người nhu nhu nhược nhược, lại cũng rất có ngạo cốt. Thả cùng người trong nhà cũng không nhiều ít cảm tình, cho nên ở thấy đâu không lại cha mẹ, không được tự do sau hai người liền ước hẹn tới tìm Lâm Thanh Uyển, xem như được ăn cả ngã về không. Nếu thành, các nàng liền thoát ly khỏi hải, nếu không thành, tình trạng cũng chỉ bất quá là càng thiếu chút nữa thôi. Hai cái nha đầu thấy Lâm Thanh Uyển sắc mặt bình thản, liền lau lau nước mắt nửa ngồi ở ghế trên, trầm mặc bồi Lâm Thanh

Uyển ăn một bữa cơm.Các nàng biết, đại tiểu thư ăn cơm khi không mừng người nói nhiều, nhưng nàng nguyện ý làm các nàng ngồi xuống, hiển nhiên là thực niêm cũ tinh, hơn nữa cảm tình còn không cạn.Lâm Thanh Uyển đối với các nàng không nhiều ít cảm tình, nhưng nàng vẫn luôn niêm Uyển tỷ nhi đâu.Này hai cái nha đầu bồi ở Uyển tỷ nhi bên người rất nhiều năm, Uyển tỷ nhi trước khi đi chính là dặn dò quá muôn đỗi xử tử tế các nàng.Cho nên Lâm Thanh Uyển đối hai người thực vẻ mặt ôn hoà, dùng xong rồi cơm cũng không vội mà đi xem Lâm Giang, mà là chậm rãi đi trong hoa viên đi tới tận thực.Bạch Mai cùng Bạch Phong cầm đồ vật muôn đuổi kịp, Lâm Thanh Uyển liền vãy vãy tay nói: “Không cần chuẩn bị nhiều như vậy đồ vật, chúng ta liền ở hành lang hạ đi vừa đi, Lập Xuân, Lập Hạ, các ngươi bồi bồi ta.”Lập Xuân cùng Lập Hạ liền cúi đầu tiến lên đỡ nàng, Lâm Thanh Uyển cũng không chống đẩy, đỡ hai người tay ra nhà ở mới buông ra, chậm rì rì đi tới.Bạch Mai cùng Bạch Phong biết điều mang theo tiểu nha đầu nhóm lạc hậu mười tới bước, làm các nàng chủ tớ ba người nói nhỏ.Có một gốc cây hoa trà ở hành lang biên khai đến đặc biệt hảo, chén đại hoa hướng về phía ánh mặt trời khai đến rực rõ, lại còn có một đóa hoa nhí vói vào hành lang trung, có lẽ là bởi vì khai đến quá hảo, người làm vườn cũng không bỏ được cắt đi.Lâm Thanh Uyển liền ngồi ở mộc trên hành lang điểm một chút kia đóa hoa trà, Lập Xuân yên lặng tiến lên cho nàng kháp, Lập Hạ ở Lâm Thanh Uyển phía sau tiếp nhận, rất là tự nhiên cho nàng cẩm thượng.Lâm Thanh Uyển sững sốt, trên mặt có chút ngắn ngo. Lập Xuân cùng Lập Hạ thấy đại tiểu thư phát ngốc, nhất thời có chút thấp thỏm, do dự hỏi: “Tiểu thư là không thích này đóa sao, kia nếu không đổi một đóa?”Lâm Thanh Uyển hoàn hồn, khẽ lắc đầu nói: “Không phải, chỉ là hồi lâu không có người như vậy hiểu ta tâm tư.”Mà các nàng cũng không phải hiểu nàng tâm tư, mà là hiểu Uyển tỷ nhi.Lập Xuân cùng Lập Hạ lại rất cao hứng, “Đại tiểu thư, làm chúng ta trở về hầu hạ ngoài đi.”Tuy rằng Lâm Thanh Uyển cùng Uyển Nhi tính cách ở nào đó phương diện rất giống, nhưng sai biệt lớn hơn nữa, hiện tại Lập Xuân cùng Lập Hạ phát hiện không ra, là bởi vì phía trước Lâm Thanh Uyển cơ hồ phát biểu chính mình cái nhìn, chính là về sau, ba người ở chung đến nhiều, các nàng khẳng định sẽ phát hiện.Mà Lâm Thanh Uyển cùng Lâm Giang cũng không dám xác định bọn họ có thể làm hai người tin tưởng Lâm Thanh Uyển chính là Uyển tỷ nhi, cho nên mới muốn đem hai người điều khỏi.Chính là, dùng cái gì lý do hảo đâu?Phía trước là làm các nàng gả chồng, nhưng hiện tại xem ra các nàng không muốn, hơn nữa hiển nhiên gả chồng cũng không không phải cái gì hảo phương pháp.Nếu là lưu lại các nàng, lại có cái gì lấy cớ không cho các nàng bên người hầu hạ đâu?“Các ngươi không nghĩ phỏng lương sao?”Lập Xuân cùng Lập Hạ liên tục lắc đầu, song song quỳ gối Lâm Thanh Uyển trước người nói: “Đại tiểu thư, chúng ta không nghĩ đi ra

ngoài, liền tưởng lưu tại trong phủ.”Lập Xuân nhận thấy được đại tiểu thư do dự, cẩn mōi nói: “Chẳng sợ không thể ở đại tiểu thư bên người hầu hạ, đi khác trong viện làm vầy nước quét nhà nha đầu cũng đúng a.”Lập Hạ tuy rằng trong lòng không cam lòng, nhưng nghĩ đến trong nhà cha mẹ thân nhân, cũng đi theo gật gật đầu.Lâm gia đối hạ nhân luôn luôn dày rộng, chỉ cần không đáng đại sai, rất ít đánh chửi, hạ nhân gian tuy có cạnh tranh, nhưng đâu đá cũng rất ít.Lưu tại Lâm phủ tổng so đi ra ngoài gả chồng hiếu thăng đến nhiều, vẫn là gả cho như vậy một người.Lâm Thanh Uyển nhìn hai cái chỉ có cao trung sinh như vậy đại nha đầu, thấy các nàng trong mắt đều mang lên tang thương, không khôi duỗi tay sờ sờ các nàng đầu, gật đầu nói: “Vừa không nguyện ý, vậy lưu lại đi.”Hai người trong lòng đại hỉ, nhìn ra đại tiểu thư đối với các nàng thương tiếc, hai người trong lòng lại là thương tâm, lại là vui mừng, kích động dưới liền nhịn không được khóc thành tiếng tới.Lập Xuân cùng Uyển tỷ nhi nhất thân cận, tâm phòng lợi lỏng liền không khôi hỏi: “Đại tiểu thư, ngài vì cái gì không muôn muốn chúng ta đâu, là bởi vì ta cùng Lập Hạ đã làm sai chuyện tình sao?”“Không phải, các ngươi không có làm sai cái gì, là ta nguyên nhân.” Lâm Thanh Uyển quay đầu nhìn hành lang hạ bị hái đóa hoa chõi trống hoa chi, nhẹ giọng nói: “Hiện tại cây trà cùng vừa mới cây trà đã bắt đồng, mà ta cùng trước kia cũng không hề giống nhau. Ta hy vọng trước kia ta thâm tồn tại trong trí nhớ, mà không phải lại làm hồi trước kia ta.”Lời này nói được không hề lý do, Lâm Thanh Uyển cho rằng các nàng sẽ không tiếp thu như vậy lý do thoái thác, ai biết Lập Xuân cùng Lập Hạ liếc nhau sau liền tiếp nhận rồi cái này cách nói, còn vẻ mặt đau lòng nhìn nàng.Lâm Thanh Uyển hơi há mồm, nuốt xuống muôn lại giải thích nói.Lập Xuân đã ôm nàng chân anh anh khóc lên, “Đại tiểu thư, chúng ta biết ngài trong lòng khô, ngài đem Tạ nhị gia thư từ bản thảo tất cả đều phong lên cho hắn, còn đem áo cưới tặng của hồi môn đi vào, tự nhiên cũng không muôn lại nhìn đến chúng ta, để tránh trong lòng thương tâm. Nô tỳ cùng Lập Hạ đều hiểu, về sau, về sau chúng ta không hướng đại tiểu thư trước mặt thâu, chỉ cần đứng xa xa nhìn đại tiểu thư liền hảo.”Lập Hạ cũng hàm chứa nước mắt gật đầu.Lâm Thanh Uyển há miệng thở dốc, nửa ngày mới nói: “Cũng không cần như thế, về sau có việc các ngươi vẫn là có thể tới tìm ta.”Lập Xuân cùng Lập Hạ càng là cảm động, ôm nàng chân khóc đến không được, đồng thời trong lòng cũng minh bạch lão gia vì cái gì ở đại tiểu thư bệnh hảo sau liền đem các nàng tiễn đi, đây là dự phòng đại tiểu thư thấy các nàng xúc cảnh sinh tình, nhớ tới Tạ nhị gia thương tâm đâu.Phải biết rằng trước kia đại tiểu thư cùng Tạ nhị gia ở bên nhau đều là các nàng bồi, hai người thư từ thơ bản thảo cùng họa cũng đều là các nàng truyền tống.Hiện tại cùng Tạ nhị gia tương quan đồ vật đều bị thu hồi tới, nhưng các nàng còn ở, thấy các nàng đại tiểu thư khẳng định còn nhớ tới Tạ nhị gia.Hai người trong lòng cuối cùng

một chút oán cưng tiêu trừ, còn chủ động nhắc tới nguyện ý hồi Tô Châu biệt viện đi, đến lúc đó các nàng liền không cần luôn là xuất hiện ở Lâm Thanh Uyển trước mặt.Lâm Thanh Uyển nghĩ nói: “Cũng hảo, chúng ta tổng nếu là hồi Tô Châu, các ngươi đi về trước thu thập nhà cửa, đãi chúng ta trở về nhà khi liền không như vậy hoảng loạn.”Lập Xuân cùng Lập Hạ cho rằng đại tiểu thư là đang an ủi các nàng, liền đối với nàng cúi đầu cười cười, rốt cuộc Lâm gia đó là dọn về Tô Châu, kia cũng nên là hồi Tô Châu nhà cũ, hoặc là ở tại Tô Châu trong thành Quốc công phủ, Tô Châu ngoài thành biệt viện hợp với nông trang, bất quá là cho các chủ tử ngẫu nhiên tránh nóng du xuân dùng.Lâm Thanh Uyển thấy các nàng biểu tình liền hơi hơi mỉm cười, cúi đầu bám vào các nàng bên tai nói: “Các ngươi cần phải quản hảo biệt viện, về sau kia mới là chúng ta chở đặt chân.”Lập Xuân cùng Lập Hạ cả kinh, hơi hơi mở to hai mắt nhìn.Lâm Thanh Uyển liền hướng các nàng khẽ gật đầu cười, hai người lập tức hung phấn lên, đại tiểu thư đây là tính toán trọng dụng các nàng, vẫn là cùng trước kia giống nhau cùng các nàng chia sẻ bí mật.Lâm Thanh Uyển đứng dậy nói: “Ta làm người đưa các ngươi về nhà đi, thu thập hảo hành lý, quá hai ngày có một đám đồ vật muôn đưa hồi Tô Châu, các ngươi đi theo cùng nhau đi.”Lập Xuân cùng Lập Hạ lập tức thu liêm cảm xúc, khôi phục đại a đầu ứng có nhạy bén, đồng thời hành lễ đáp: “Đúng vậy.”Lập Xuân cùng Lập Hạ lui ra sau Bạch Mai cùng Bạch Phong mới tiến lên hầu hạ Lâm Thanh Uyển hướng chính viện đi, vừa lúc ở viện môn khẩu gấp phải đang muôn tìm nàng hồi bẩm sự tình Lâm ma ma, “Đại tiểu thư, trong phủ hạ nhân cũng đều thông kê hảo, lựa chọn phỏng lương có mười sáu hộ, còn lại người đều nguyện ý đi theo chúng ta hồi Tô Châu.”Lâm Thanh Uyển bước chân không ngừng, lại nói: “Không ân hộ tính, ân đầu người tính, lại đi hỏi một lần, từ 6 tuổi hướng lên trên, ai nguyện ý lưu lại, ai nguyện ý đi, không cần chịu già đình ước thúc.”Lâm ma ma hoảng sợ, “Này chẳng phải là muôn cha mẹ con cái chia lìa?”Lâm ma ma là người một nhà, Lâm Thanh Uyển cũng không giấu giếm, thở dài nói: “Ta đây là sợ có người ra cửa liền bán nhi dục nữ. Chúng ta Lâm phủ đi ra ngoài nhà đâu, không nói những cái đó sẽ hiểu biết chữ nghĩa, chính là chỉ học quá mấy năm quy củ đều có người đoạt. Nhưng tới rồi nhà người khác chưa chắc sẽ so ở Lâm phủ cường, tổng không thể vì toàn nhân luân, liền đem chúng ta nhiều năm chủ tớ tình đều ở một bên. Cha mẹ từ, nhi nữ mới có thể hiểu; nhi nữ hiểu, cha mẹ cũng mới có thể ái. Làm cho bọn họ từng người lựa chọn đi.”Lâm ma ma ánh mắt liền không khỏi quét về phía sau Bạch Mai Bạch Phong, Bạch Phong liền lặng lẽ đổi nàng sử một cái ánh mắt, nàng liền biết đại tiểu thư là biết Lập Xuân Lập Hạ sự.Lâm ma ma lên tiếng, khom người lui ra.Như vậy đơn cái đơn cái hỏi qua đi, mà không phải lấy gia đình vì đơn vị dò hỏi, quả nhiên tình huống lại bất đồng.Có cha mẹ muôn phỏng lương, nhưng trong nhà có nhi

nữ không muôn đi theo đi muôn lưu lại, cũng có nhi nữ khăng khăng phải đi, cha mẹ lại không đi theo, còn có vợ chồng hai người lựa chọn đều không giống nhau, một người lựa chọn mang theo nhi tử đi, một người lại lựa chọn mang theo nữ nhi lưu lại, cuối cùng hòa li.Phía trước Lâm ma ma lấy gia đình vì đơn vị hỏi qua đi, làm chủ đó là một nhà chi chủ, căn bản không cần thiết hỏi những người khác, chính là hiện tại từng bước từng bước hỏi qua đi, tình huống khác nhau rất lớn.Vốn dĩ liền mưa gió sắp đến Lâm phủ càng là áp lực, một bộ tùy thời nổ tung bộ dáng.Lâm Thanh Uyển cùng Lâm Giang gọi người nhìn chằm chằm trong phủ tình huống, chỉ phòng bị có việc phát sinh khi có thể kịp thời phản ứng, cũng không ra tay can thiệp.Lâm gia lần này thả chạy hạ nhân rất nhiều, nếu hơn nữa ngoại phái đến các nơi hạ nhân, tương đương với chém tới hai phần ba dân cư.Cho nên hỗn loạn không thể tránh được.Cũng may Lâm Giang lúc này còn có quyền thế, không chỉ có có trung phó có thể sai sứ, còn có thể từ Thủ sứ phủ cùng địa phương đóng quân thượng mượn người trông coi, cho nên các nơi cũng chưa phát sinh người hầu trộm cướp cùng tham ô chờ tình huống.

Chương 27: Bất khuất

“Phụ thân, chúng ta đi kinh đô tìm thầy trị bệnh đi, có lẽ ngự y có biện pháp đâu?” Lâm Ngọc Tân suy nghĩ hồi lâu, cảm thấy cái này trước mắt duy nhất phương pháp. Lâm Giang nhịn không được khụ một trận, dựa vào trên gối dựa nhìn nữ nhi ôn cười nói: “Hài tử, đây là thiên mệnh, thiên mệnh như thế, thật sự không cần lại lao tâm cố sức.” Lâm Ngọc Tân nước mắt thiểu chút nữa lăn xuống dưới, nàng nắm chặt phụ thân tay nói: “Thả thử một lần đi phụ thân, có lẽ có sử dụng đâu. Kinh đô như vậy thật tốt đại phu đâu……” Lâm Giang chỉ nghĩ ở còn thừa nhật tử hảo hảo bồi nữ nhi, cũng không tưởng lao động bôn ba hướng kinh đô đi. Cho nên cau mày từ chối. Lâm Ngọc Tân rốt cuộc nhịn không được, nằm ở mép giường khóc ròng nói: “Phụ thân có thể nào giấu bệnh sợ thầy đâu?” Trong phòng tiếng khóc một mảnh, bên ngoài thủ nha đầu bà từ toàn khấn trương lên, Ánh Nhạn xoay người liền phải đi tìm Lâm Thanh Uyển, liền thấy nàng đang từ bên ngoài tiến vào. Ánh Nhạn vội vàng tiến lên hành lễ, “Đại tiểu thư, đại tỷ nhi chính khóc lóc đâu, ngài mau đi khuyên nhủ đi.” Lâm Thanh Uyển tờ mờ, “Như thế nào khóc đi lên?” Lâm Ngọc Tân từ biết Lâm Giang không sống được bao lâu sau liền cường ức bi thống, trừ bỏ ngẫu nhiên nhịn không được khóc thành tiếng ngoại, đại bộ phận thời điểm đều là cười hì hì, mỗi ngày cấp Lâm Giang đọc sách niệm thơ, đánh đòn chơi cờ, hiểu chuyện thật sự. “Đại tỷ nhi muốn lão gia đi kinh đô xem bệnh, lão gia không muôn, đại tỷ nhi trong lòng không khỏi ưu thương……” Ánh Nhạn đuổi ở Lâm Thanh Uyển vào cửa trước nhanh chóng công đạo một lần, hiện giờ có thể khuyên cha con hai cũng liền đại tiểu thư. Lâm Thanh Uyển hơi hơi gật đầu nói: “Đi phòng bếp đoan chút pho mát tới, người thương tâm ăn chút ngọt sẽ dễ chịu chút.” Trong phòng Lâm Ngọc Tân ở nghe được bên ngoài động tĩnh sau liền lau khô nước mắt, đứng dậy đứng ở một bên, chờ tiêu cô tiến vào liền uể oải hành lễ. Lâm Thanh Uyển liền sờ sờ nàng đầu cười nói: “Ngọc Tân nói không tồi, không đến cuối cùng chúng ta tổng phải thử một chút, cái gì thiên mệnh không thiên mệnh, chúng ta không tin cái kia.” Lâm Ngọc Tân đôi mắt tỏa sáng ngẩng đầu nhìn về phía tiểu cô, Lâm Giang tắc cả kinh, khó hiểu nhìn Lâm Thanh Uyển, nàng biết rõ hắn là cần thiết

đi.“Bất quá đi kinh đô không hiện thực, phụ thân ngươi vốn là sinh bệnh, này đi kinh thành đường xá xa xôi, xóc nảy lên ngược lại muốn tăng thêm bệnh tình,” Lâm Thanh Uyển nghĩ nghĩ nói: “Chúng ta có thể đem đại phu mời đến, tuy chậm chút, nhưng càng ổn thỏa.” Lâm Ngọc Tân tưởng tượng cũng là, chính là, nàng nhăn nhăn mày nói: “Chỉ sợ đại phu nhóm không muôn tới.”“Ở trong triều nhậm chức ngự y, chúng ta có thể cùng hoàng đế cầu, ở dân gian danh y, cũng tông có thể nghĩ cách đả động bọn họ.” Lâm Thanh Uyển nói: “Trong chốc lát ta liền đi tuyển mấy cái cơ linh ổn trọng hạ nhân, làm cho bọn họ cầm lễ trọng đi kinh thành.” Lâm Ngọc Tân cao hứng lên, hít hít cái mũi nói: “Tiểu cô, ta giúp ngươi tuyển lễ vật.”“Hảo a,” Lâm Thanh Uyển rũ mắt nghĩ nghĩ nói: “Mấy cái đại nhà kho đồ vật ta đều gọi người thu thập hảo, quá hai ngày liền khởi hành đưa về Tô Châu, lại muốn từ chọn lựa đồ vật không tiện, liền từ chúng ta lén tiểu nhà kho tuyển đi, đem thứ tốt đều lấy ra tới, tuyển thích hợp làm cho bọn họ mang lên.”“Ta đây liền đi chọn.” Lâm Ngọc Tân ý chí chiến đấu tràn đầy mang theo một chuỗi nha đầu đi khai tiểu nhà kho. Phụ thân, nàng cùng tiểu cô đều có chính mình tiểu nhà kho, bên trong trừ bỏ bọn họ âu yếm đồ vật ngoại còn có một ít đặc biệt quý trọng đồ vật cập dược liệu, đưa đại phu, chỉ sợ trân quý dược liệu nhất đặc nhân tâm. Cho nên Lâm Ngọc Tân đem ba cái tiểu nhà kho đều mở ra, lưu lại bộ phận phụ thân khả năng dùng đến trân quý dược liệu, còn lại đều xách ra tới. Lâm Giang chờ nữ nhi đi xa mới nhìn về phía Lâm Thanh Uyển, “Ngươi biết rõ là vô dụng công, như thế nào còn làm Ngọc Tân đi lẩn lộ?”“Ta biết là vô dụng công, nhưng Ngọc Tân không biết.” Lâm Thanh Uyển nghĩ đến nằm ở bệnh viện tổ phụ, hốc mắt có chút lê men, “Hơn nữa cho dù nàng biết vô dụng, ngươi là nàng quan trọng nhất người, đôi mặt sinh tử khi luôn là sẽ có chút vọng tưởng. Luôn muốn có lẽ liên xuất hiện sinh cơ đâu?”Lâm Giang sững sốt.“Liền giống như ngươi nói cho ta, ta tổ phụ không sống được bao lâu, hắn chịu không nổi tục mệnh thống khổ, mà ta lại vẫn như cũ hy vọng xa vời hắn có thể xuất hiện chuyển cơ giống nhau, điểm này hy vọng xa vời chính là hiện tại cũng chưa từng tắt.”Lâm Thanh Uyển hắn là nhất có thể lý giải Lâm Ngọc Tân người, chỉ sợ thăng đến thân nhân hạ táng các nàng mới có thể thu hồi cuối cùng về điểm này hy vọng xa vời.“Huống chi, đây cũng là giáo dục nàng quan trọng một vòng.” Lâm Thanh Uyển cúi đầu đối thương Lâm Giang ánh mắt, nói: “Cái gì thiên mệnh như thế, ngươi thật muốn nhận mệnh cũng sẽ không ngàn dặm xa xôi tìm được ta. Nếu chính ngươi đều không nhận mệnh, vì sao phải giáo nàng nhận mệnh? Ngươi thật hy vọng nàng thuận theo thiên mệnh sao?”Lâm Giang cứng lưỡi.“Lời nói và việc làm đều mẫu mực, nếu ngươi muốn dạy nàng bất khuất, bất khuất với thiên, bất khuất với mệnh, như vậy chính ngươi liền phải làm tốt tấm gương, đừng động hữu dụng vô dụng, chúng ta đều phải nỗ lực một phen.” Lâm Thanh Uyển nhẹ giọng nói:

“Như vậy ít nhất chúng ta qua đi đều không hối hận.”Lâm Giang cam chịu Lâm Thanh Uyển giáo dục phương thức, cũng bắt đầu tích cực phối hợp trị liệu, chẳng sợ hấn biết vô dụng, nhưng nữ nhi bung dược tới hấn đều uống, Từ đại phu mỗi cách một ngày cho hấn trát một lần châm.....Lâm Ngọc Tân thấy phụ thân nhu thế tích cực phối hợp trị liệu, trong lòng càng thêm cao hứng, bắt đầu ngóng trông đi kinh thành thỉnh đại phu người mang về tin tức tốt.Đi kinh thành nhân tài xuất phát không hai ngày, Lư Chân liền mang theo hai ngàn cẩm vê quân một đường chạy nhanh đến Dương Châu.Làm Giang Nam quan sát sứ, Lâm Giang trước tiên nửa ngày được đến tin tức.Hắn từ trên giường bệnh đứng dậy, làm người giúp hắn xuyên quan phục, “Uyển tỷ nhi, Lư Chân hơn phân nửa còn mang theo thánh chỉ tới, người ở nhà chuẩn bị tiếp chỉ, ta đi tiếp hắn.”Lâm Thanh Uyển trừu trừu khoe miệng, trực tiếp đem quan phục bê lén tới ném Kinh Trập trong lòng ngực nói: “Thu hồi tới.”Kinh Trập chỉ ngầm lão gia liếc mắt một cái, ôm quan phục liền ra bên ngoài chạy.Lâm Thanh Uyển áp xuống Lâm Giang nói: “Ngươi hiện tại là cái bệnh đeo mau chết người, chỉ lo ở nhà chờ đó là. Tiếp người sự làm Lưu Phái cùng Tôn Hòe đi.”Lời này nói được thực không khách khí, chính sốt ruột Lâm Ngọc Tân kinh ngạc nhìn tiểu cô, liên thấy nàng trên mặt có chút giận tái đi, liền hiểu được, tiểu cô đây là đau lòng phụ thân không yêu quý thân thể của mình đâu.Lâm Ngọc Tân vành mắt lại đỏ, nàng cũng tiến lên ngăn chặn phụ thân, “Cha, ngươi liền ở nhà nghỉ ngơi sao, làm Lưu bá bá cùng Tôn bá bá đi tiếp Lư đại nhân hảo, hiện nay trong nha môn sự không đều giao cho bọn họ sao?”Lâm Giang thở dài, “Nhưng Lư Chân là vì ta Lâm gia mà đến, nhà của chúng ta tổng muốn phái một người đi.”Lư Chân là thiên sứ, nhà bọn họ tổng không thể quá mức chậm trễ, phái cái hạ nhân đi hiển nhiên là không thành, tổng không thể làm Lâm Thanh Uyển đi thôi?Chạy đến ngoài thành đi tiếp người, rất mệt, trong chốc lát còn muôn bồi Lư Chân bọn họ đi uống rượu, một đám đại nam nhân trà trộn vào một cái nũng nịu cô nương còn thể thống gì?Hơn nữa Lâm Giang cũng đau lòng a.Lâm Thanh Uyển còn không đợi hắn tưởng xong liền nói: “Làm Thượng Minh Viễn đi.”“Ai?”Lâm Giang trùng mắt.Lâm Thanh Uyển đã trực tiếp xoay người phân phó Cốc Vũ, “Đi đem biểu thiêu gia tìm tới.”Lâm Giang cùng Lâm Ngọc Tân đều là vẻ mặt không tín nhiệm, “Hắn? Hắn có thể được không?”Lâm Thanh Uyển lại khẳng định gật đầu nói: “Hắn khẳng định có thể hành.”Thượng Minh Viễn đi ra ngoài chơi, Lâm phủ hạ nhân cuối cùng ở nhạc phường đem Thượng Minh Viễn tìm được rồi.Không trách Lâm Giang cùng Lâm Ngọc Tân hoài nghi Lâm Thanh Uyển quyết định, thật sự là Thượng Minh Viễn cho người ta cảm giác quá không đáng tin cậy.Ở xác định dương nhất thời không chết được, mà lão thái thái lại không đồng ý hắn hồi Tô Châu sau hắn liền có chút thả bay tự mình.Mỗi ngày ra cửa không phải đi cùng tân kết bạn bằng hữu uống

rượu ngoạn nhạc đó là đi nhạc phuờng tìm người chơi đùa, nếu không phải Lâm phủ gác cổng nghiêm, hắn hơn phân nửa còn sẽ kéo dài tới đêm hôm khuya khoắt mới trở về.Hắn nhung thật ra tưởng đêm không về ngủ, nhưng chỉ cần nghĩ đến Lâm phủ ở dường, hắn vốn dĩ không lớn lá gan liền càng nhỏ.Nghe nói Lâm Thanh Uyển tìm hắn, Thượng Minh Viễn liền sửa sang lại sửa sang lại xiêm y, vui sướng chạy về tới, kết quả vừa vào cửa liền thấy được dường mặt lạnh.Thượng Minh Viễn liền nhịn không được đánh một cái rùng mình, lại tưởng súc đi ra ngoài đã không còn kịp rồi, chỉ có thể cúi đầu đi vào thỉnh an.Người được trên người hắn son phấn vị, Lâm Giang liền không khỏi nhíu mày, cái này chất nhì đời này hư liền phá hủy ở tài sắc hai chữ thương, hiện giờ xem ra là không có thuốc chữa.Lâm Thanh Uyển cũng không để ý này đó, nàng chỉ biết Thượng Minh Viễn ở ứng phó nhân tình một chuyện thượng vẫn là có chút bản lĩnh, cho nên nàng nói thảng: “Buổi chiều Lư đô hộ mang theo cấm quân vào thành, công sự thượng đều có Lưu đại nhân cùng Tôn đại nhân đi chiêu đãi, nhưng chúng ta Lâm gia cũng muốn ra một người, rốt cuộc bọn họ là vì Lâm gia mà đến.”“Nhưng người dường bệnh thê trầm kha, mà ta cùng Ngọc Tân cũng không có phuơng tiện, cho nên việc này còn phải cầu người, thê chát nhưng có rảnh hỗ trợ?”Thượng Minh Viễn tâm căng thảng, hắn còn không có phụ trách quá chuyện lớn như vậy, bị Lâm Thanh Uyển tín nhiệm ánh mắt xem đến đã kích động lại khẩn trương, hắn nói lắp một chút nói: “Ta, ta được không?”Lâm Thanh Uyển cười nói: “Chính là cùng Lư đại nhân bọn họ uống chút rượu, chiêu đãi bọn họ dùng cơm, có cái gì không được?”Lâm Thanh Uyển nhẹ giọng nói: “Người đem nơi này đương tự mình gia, đem bọn họ lên làm môn khách nhân chiêu đãi đó là. Khách thiện liền khách khí chút, khách nếu ác, người cũng không cần chịu đựng.”Lời này nói được tự tin mười phần, Thượng Minh Viễn thấp thỏm an lòng một ít.Lâm Giang sắc mặt cũng hòa hoãn xuống dưới, nói: “Ta làm Lâm quản gia bồi người đi, hắn sẽ để điểm người. Người là ta cháu trai vợ, lại là ta ủy thác người đi, chỉ lo buông ra lá gan đi.”Thượng Minh Viễn trộm đi ngắm Lâm Thanh Uyển, Lâm Thanh Uyển trên mặt đạm cười, khinh phiêu phiêu quét hắn liếc mắt một cái, hắn nhịn không được sống lưng một đinh, nhịn không được tưởng: Lâm cô cô một cái so với ta tiểu nhân cô nương gia đều có thể làm sự, chẳng lẽ ta một cái thành niên nam tử còn sợ sao?Thượng Minh Viễn hùng dũng oai vệ, khí phách hiên ngang đi thay quần áo.Lâm Thanh Uyển đưa tới Cốc Vũ nói: “Cái kia Triệu quản sự nhưng ở trong nhà?”“Không ở, sáng sớm liền đi ra ngoài, hắn là đi Triệu gia biệt viện.”“Phân phó đi xuống, hắn nếu là đã trở lại lập kín hắn đôi mắt lỗ tai, đừng làm cho hắn biết biểu thiếu gia làm gì đi.”Vì này Triệu quản sự tuy rằng là đi theo Thượng Minh Viễn tới, nhưng hiển nhiên không phải Thượng Minh Viễn người. Hội đấu giá sau ngày hôm sau liền hướng Triệu Thắng trước mặt chạy, đã nhiều

ngày càng là ngày ngay đến Triệu gia biệt viện báo danh.Tuy nói hắn không phải Lâm gia người, nhưng Lâm Thanh Uyển trong lòng vẫn là ác đến không được, đối Thượng gia vị kia Nhị phu nhân càng là đề phòng.Nàng nhưng không nhìn sót Lâm Giang ở nhắc tới Thượng nhị phu nhân cùng Triệu gia khi kia phó chán ghét cùng cău giận biếu tình.Nàng là quản không được Triệu quản sự, nhưng vào Lâm phủ, nàng lại có thể tả hữu hắn, hắn có thể nghe được cái gì, có thể nhìn đến cái gì đều đem từ nàng tới quyết định.

Chương 28: Tuyên chỉ

Lâm Thanh Uyển làm người chuẩn bị tốt bàn thờ, sau đó một nhà ba người một bên uống trà chơi cờ, một bên chờ Thượng Minh Viễn đem người kế đó.Khâm sai đã đến tin tức còn chưa truyền khai, Triệu quản sự khi trở về không thấy Thượng Minh Viễn và gã sai vặt cũng chưa để ở trong lòng, chỉ là cầm từ bên ngoài mua tới thịt kho tìm trong phủ hạ nhân nói chuyện phiếm, âm thầm mà tìm hiểu Ngô Đồng Uyển rốt cuộc chòng chất bao nhiêu tiền, những cái đó tiền khi nào tiền đi.....Bọn hạ nhân cùng hán nói chuyện trên trời dưới đất, các loại suy đoán, nhưng chính là nói không đến điểm tử thượng, tới rồi giờ Thân, đại môn chỗ một trận ồn ào, Triệu quản sự chỉ nghe được từng đợt chạy bộ thanh, không khỏi tò mò thò lại gần xem.Lư Chân đám người mới đến đầu phố, liền đã có gia đình khoái mã một bước gấp trở về báo tin, “Lão gia, đại tiểu thư, khâm sai nhóm đã tiến đầu phố.”Lâm Thanh Uyển buông chén trà, gật đầu nói: “Làm người đem bàn thờ nâng đi ra ngoài đi, đem bọn hạ nhân đều ước thúc hảo.”Chờ quản sự lên tiếng, vội vàng đi chuẩn bị.Lâm Thanh Uyển cùng Lâm Ngọc Tân đều là trang phục lộng lẫy, Lâm Giang lại là việc nhà trang điểm. Nàng cũng không nguyện ý làm hán lăn lộn đổi quan phục.Hiện giờ đúng là nhất nhiệt thời điểm, mặc kệ là nào một bộ quan phục đều có thể đem người lăn lộn đến chết khiếp.“Ngươi đều đã bị bệnh, thiên sứ sẽ lý giải.”Lâm Giang liếc Lâm Thanh Uyển liếc mắt một cái, biết nàng là ở được một tấc lại muốn tiến một bước, cũng là ở biểu hiện Lâm gia vô hại cùng suy yếu.Lâm Giang không kiên trì, tùy ý nàng đi an bài.Cấm vệ quân bị an bài tiên quân sở, mà Lư Chân tắc lanh hoàng đế cho hán một đám khâm sai cười ngựa đi vào Lâm phủ.Lưu Phái cùng Tôn Hòe toàn đi theo tại tả hữu, Thượng Minh Viễn ở phía trước nửa bước, lấy chủ nhân tư thái thỉnh mọi người đi vào.Lâm Thanh Uyển cùng Lâm Ngọc Tân một tay một hữu đỡ Lâm Giang đứng ở đại môn nội, Lư Chân nhìn đến sắc mặt tái nhợt, ngạch mang mồ hôi Lâm Giang, bước chân không khỏi một đốn, sau đó liền bước nhanh tiến lên, “Đã bệnh, Lâm đại nhân sao không ở phòng trong chờ.”Lâm Giang đậm cười nói: “Thiên sứ đã đến, không thể ra khỏi thành nghênh đón đã là thất lễ, nơi nào còn dám ngồi mà đợi chi?”Lư Chân nhíu mày, “Đều bệnh

thành như vậy, hà tất nói tiếp này đó nghi thức xã giao?"Lâm Giang chỉ đạm đạm cười, Lâm Thanh Uyển liền nói: "Thời tiết nóng bức, chư vị đại nhân vẫn là trước vào nhà đi."Dứt lời đỡ Lâm Giang nghiêng người đứng ở một bên, thỉnh Lư Chân đi trước.Lư Chân phảm cấp cùng Lâm Giang giống nhau, nhưng lấy quyền thế luận hắn là so ra kém Lâm Giang, huống chi đối phương là chủ nhân, hắn tự nhiên sẽ không đi trước, cho nên cũng hơi hơi nghiêng người, đi theo Lâm Giang cùng nhau hướng trong đi.Lâm Thanh Uyển thinh người tiến phòng khách uống trà, theo ở phía sau Lễ Bộ quan viên liền nói: "Lâm đại nhân, bệ hạ có ý chỉ, ngài xem....."Lâm Giang lại nhìn về phía Lâm Thanh Uyển, Lâm Thanh Uyển cười nói: "Chư vị đại nhân trước vào nhà uống ly trà đi, đãi đi thời tiết nóng chúng ta lại tiếp chi."Đi theo người kinh ngạc, ngay cả Lư Chân đều nhịn không được nhìn Lâm Thanh Uyển liếc mắt một cái, Lưu Phái đám người cũng đã tập mài thành thói quen, làm phó thủ, bọn họ gần đây thường xuất nhập Lâm phủ, đối những việc này sớm đã thấy nhiều không trách.Lâm phủ hiện tại thật là vị này đại tiểu thư đương gia.Tuy rằng kinh ngạc tiếp chỉ sự là Lâm Thanh Uyển làm chủ, nhưng khâm sai nhóm cũng không có tỏ vẻ phản đối, như vậy thời tiết, bọn họ đuổi ban ngày lộ, có thể uống ly trà cũng hảo nha.Chờ uống xong rồi trà, mọi người liên đi theo Lâm gia một nhà ba người đi trước chính đường tuyên chỉ, Lâm thị thân tộc, trừ bỏ còn nằm ở trên giường Lâm Dũng ngoại cũng đều tới, đi theo quỳ gối Lâm Giang phía sau.Hoàng đế này trương thánh chỉ rất dài, trước nửa bộ phận là ở nhìn lại Lâm thị với xã tắc công lao cấp Lâm Giang mấy năm nay công tích, biểu đạt hoàng đế đối Lâm Giang yêu thích cùng khâm phục, cho một cái quốc to lớn gia danh hiệu.Phần sau bộ phận còn lại là đối với Lâm Giang hiến cho tài sản cảm kích cũng biểu đạt khen thưởng, khen thưởng nội dung chính là phong Lâm Thanh Uyển vì quận chúa, Lâm Ngọc Tân vì huyện chúa, các đến Tô Châu tước diền bao nhiêu, kinh thành tước diền bao nhiêu.Thả Dương Châu này tòa quan nha đem sửa vì huyện chúa phủ ban thưởng cấp Lâm Ngọc Tân, mà Lâm Thanh Uyển quận chúa phủ tắc thiết lập tại kinh thành.Tuyên xong này một đại thông ý chỉ, đem quỳ Lâm thị thân tộc chấn ngốc sau, Lễ Bộ quan viên lại từ trong lòng ngực nâng ra một phong màu vàng sổ con cười nói: "Lâm đại nhân, này còn có bệ hạ một phong thư tay, hạ quan cùng nhau tuyên đọc đi."Lâm Giang gật đầu, xoay người đem mới vừa nhận được tay thánh chỉ giao cho Lâm Thanh Uyển, sau đó đứng nghe hắn tuyên đọc.Lâm Thanh Uyển cùng Lâm Ngọc Tân cũng không lại quỳ xuống, một tảng hưu đỡ thân thể suy yếu Lâm Giang.Lâm Thanh Uyển thấy mọi người trên mặt thấy nhiều không trách, trong mắt không khỏi hiện lên ánh sáng nhạt, thời đại này quân quyền tuy được đến nhất định tăng mạnh, nhưng còn chưa tới kiếp trước Minh Thanh cái loại này trình độ.Cho nên lúc này quân thần bất đồng với Thanh triều

chủ tớ, mà càng có khuynh hướng hợp tác quan hệ.Thánh chỉ cũng chia làm rất nhiều loại, giống vừa rồi tuyên đọc kia trương là tối cao cấp bậc, không chỉ có thần muôn quỷ xuống, còn muôn chuẩn bị bàn thờ.Mà giống hiện tại lấy ra tới thánh chiết còn lại là đệ nhị cấp bậc, cũng là thánh chỉ, so khẩu dụ cường, nhưng này trình trọng tính lại muôn đại suy giảm, giống nhau hoàng đế cấp phía dưới quan viên hạ chỉ liền nhiều là dùng loại này thánh chiết.Này phong thánh chiết nội dung rất đơn giản, chính là làm Lâm Thanh Uyển lập nữ hộ, lệnh Tô Châu thứ sứ tận lực làm thỏa đáng tương quan công việc.Lâm Lục nhìn Lâm Giang liếc mắt một cái, cuối cùng hơi thở dài, Lâm Giang đây là không tín nhiệm Lâm thị tông tộc, bằng không như thế nào thông qua hoàng đế tới lập nữ hộ?Lâm Thanh Uyển là quy tông nữ, Lâm Giang sau khi chết nàng vì đại phòng đương gia người vốn chính là ván đã đóng thuyền, bọn họ cũng như cũ cam chịu xuống dưới.Nhưng Lâm Giang vẫn như cũ thỉnh hoàng đế đồng ý Lâm Thanh Uyển lập nữ hộ, bất quá là ngăn chặn Lâm thị tông tộc ở hắn sau khi chết quá kế con nối dòng đến hắn danh nghĩa.Lâm Lục lắc đầu, có chút thương tâm rời đi, cùng khâm sai nhóm chào hỏi tình đều không có.Lâm Bát tắc ngầm khẽ cắn môi, nhưng vẫn là cười tiến lên cùng Lư Chân đám người chào hỏi.Lâm Thanh Uyển lại cùng Lâm Giang liếc nhau, trong lòng đều có chút kinh ngạc.Bọn họ cũng không có cùng hoàng đế cầu quá đạo ý chỉ này, cho nên đây là ngoài ý muốn chi hỉ?Đương nhiên, càng ngoài ý muốn chính là hoàng đế hào phóng, thế nhưng trực tiếp làm Hoàng Hậu thu Lâm Thanh Uyển vì nghĩa nữ, phong nàng quận chúa, mà Lâm Ngọc Tân cũng làm huyện chủ.Phải biết rằng Đại Lương chỉ có một vị công chúa, một vị quận chúa.Vị kia quận chúa cùng Lâm Thanh Uyển giống nhau là sách phong họ khác người.Bởi vì Đại Lương còn trẻ, khai quốc Thái Tổ nhưng thật ra có một cái huynh đệ, chỉ là đối phương còn không có đón dâu liền chết trận, mà tiên đế là độc đinh, cho nên cũng không có thân vương, tới rồi đương kim nhưng thật ra có hai cái huynh đệ, đối phương cũng có hài tử, chỉ tiếc bị tiên đế diệt cấp Lâm gia bồi tội, cho nên tự nhiên không có gì quận chúa, huyện chủ.Cho nên Lâm Thanh Uyển cùng Lâm Ngọc Tân cái này quận chúa cùng huyện chủ hàm kim lượng vẫn là rất cao, ít nhất cứ như vậy, ở Giang Nam không có nhà ai tước vị ở Lâm Thanh Uyển phía trên.Loại này thân phận thượng bảo đảm mang đến cảm giác an toàn là nhất trực diện, chính là Lâm Giang đều nhện không được đỗ hốc mắt.Sau đó đó là thương tâm cùng hối hận.Đang xem quá Khuy Thiên Kính “Đệ nhất thế” sau Lâm Giang liền điều chỉnh quá tài sản phân phổi, đến “Đệ tam thế” hắn càng là nản lòng thoái chí đem tài sản toàn bộ ném cho triều đình, chính là cũng chưa cho Ngọc Tân đổi về một cái huyện chủ đương đương.Có lẽ Ngọc Tân đương huyện chủ cũng chưa chắc có thể tránh được nguyễn rửa sổ mệnh, nhưng lợi thế nhiều, hy vọng tổng hội lớn hơn một chút.Lâm Giang thực

hoảng hốt tưởng, Lâm Thanh Uyển xử lý phương thức cùng hắn xử lý có cái gì bất đồng đâu? Đúng rồi, hắn không cùng hoàng đế khóc lóc kể lể, hắn chỉ là nói đem sản đều cấp triều đình, nhưng Ngọc Tân vẫn như cũ quá cảm y ngọc thực sinh hoạt, ai biết hắn có phải hay không còn để lại thứ tốt cho nàng? Hắn cũng không có đem sản nghiệp bán của cải lấy tiền mặt chỉ đem tiền cùng lụa bô đưa đi, mà là toàn bộ tặc qua đi. Những cái đó sản nghiệp bôn hắn là giao cho triều đình xử lý, nhưng có lẽ còn không có đăng báo đến hoàng đế án trước liền đã bị Giang Nam các tộc chia cắt sạch sẽ. Còn có những cái đó lương thực, vàng bạc, lụa bô chờ, Khuy Thiên Kính trung hắn lúc ấy bệnh nặng, tinh lực vô dụng, hơn nữa Giang Nam bởi vì quân thuế việc mâu thuẫn pha đại, cho nên hắn quả thực là mệt mỏi bôn tẩu, căn bản không nhiều ít tinh lực an bài này đó? Nhưng hiện tại không giống nhau, này đó đều từ Lâm Thanh Uyển tới làm, trừ bỏ công sự thượng còn cần hắn phí chút tâm, hắn căn bản không cần lại làm cái gì. Hơn nữa có Lâm Thanh Uyển, hắn cái loại này hoảng sợ nhiên lo lắng cũng chậm rãi biến mất, làm việc cũng có trật tự nhiều. Lâm Giang nhìn Lâm Thanh Uyển, cho nên quyết định của hắn là chính xác, hiện tại tình huống ở chuyên biến tốt đẹp, về sau Ngọc Tân cũng có thể tránh thoát kia trường kiếp nạn có phải hay không? Mọi người thấy Lâm Giang tiếp nhận thánh chỉ sau vẻ mặt hoảng hốt, mắt mang nhiệt lệ nhìn hắn muội muội, mọi người đều không khỏi thở dài. Vốn đang cảm thấy hắn là tiêu tiền mua tước Lễ Bộ quan viên cũng không khỏi thở dài, đáng thương Lâm đại nhân một mảnh vi huynh vi phụ chi tâm. Chờ nhìn đến Ngô Đồng Uyển toàn bộ sân tiền tài khi, mọi người tinh thần đều hoảng hốt, này, Lâm gia thật đúng là đem của cải đều đào rỗng nha. So với tâu chương thượng danh sách, trực diện này đó tiền đánh sâu vào hiển nhiên lớn hơn nữa. Mà vì làm trưởng mục rõ ràng hóa, Lâm Thanh Uyển còn đem tiền lai lịch đều viết đến rành mạch, hơn nữa làm người sao chép thành bốn phần, một phần Lâm gia bảo quản, một phần giao từ Dương Châu Thứ sử phủ bảo quản, một phần cấp Hộ Bộ, một phần tắc trình cấp hoàng đế. Cho nên tốt nhất đưa trả về tiền hao tổn không cần quá lớn, bằng không nháo ra tới chứng cứ không cần quá đầy đủ nga.

Chương 29: Yếu thế

Lâm Thanh Uyển cùng Lư Chân mang đến Hộ Bộ quan viên giao tiếp, vì bảo đảm mức chính xác, Lâm phủ, khâm sai cập Thủ sử phủ tam phuong sẽ cộng đồng sẽ đối chiếu Lâm Thanh Uyển cấp ra sổ sách lại thanh toán một lần, sau đó đem tiền trang xe. Lư Chân chỉ nhìn một lát liền xoay người đi tìm Lâm Giang. Lâm Giang đã nằm trên giường, thân thể hàn chông đỡ không được bao lâu, vừa rồi tuyên chỉ quỳ một hồi, lúc này liền có chút suy yếu. Lư Chân mang đến ngự y, thả là tư lịch không cạn Thạch thái y. Thạch thái y đem quá mạch, lại xem qua Từ đại phu khai phương thuốc, cuối cùng rời khỏi phòng nói: “Từ đại phu khai phương thuốc liền thực hảo, hạ quan cũng không thêm giảm chỗ, Lâm đại nhân bệnh chỉ có thể tĩnh dưỡng, không được mệt nhọc, cũng đừng cử động khí.....” Lâm Ngọc Tân nắm thật chặt trong tay khăn, nhịn không được căm chặt môi. Lâm Thanh Uyển duỗi tay nắm lấy nàng, đối Thạch thái y gật đầu cảm tạ, kéo nàng nói: “Đi xem phụ thân ngươi được hảo không có.” Tiều cô nương liền hồng hốc mắt rời đi, tìm cái không ai địa phương khóc một hồi. Thượng Minh Viễn không biết từ chỗ nào nhảy ra tới, nhỏ giọng nói: “Lâm cô cô, yến hội đã bị hão, thỉnh chư vị đại nhân đi dùng cơm đi.” “Ta không tiện tiến đến, ngươi tiếp đón đại gia đi thôi,” Lâm Thanh Uyển dừng một chút nói: “Vài vị khâm sai đại nhân muốn ở tại trong phủ, ngươi ngày gần đây cũng không cần tống ra bên ngoài chạy, đi theo vài vị đại nhân bên người đánh trợ thủ, cũng học chút bản lĩnh.” Nhiều như vậy tiền không phải nhất thời nửa khắc có thể thanh toán rõ ràng, cho nên Lư Chân cập Hộ Bộ, Lễ Bộ một ít quan viên muốn ở tại Lâm phủ. Thượng Minh Viễn kinh hỉ, hàn tuy là huân quý con cháu, nhưng ít có cơ hội ở bọn quan viên trước mặt lộ mặt, đặc biệt là này đó kinh quan, đánh hảo quan hệ đối hàn tương lai phát triển đặc biệt có lợi. Vốn dĩ Lâm Thanh Uyển không nói ngày gần đây hàn cũng không tính toán ra ngoài, mà hiện tại nàng nói, hàn càng sẽ không ra ngoài. Thượng Minh Viễn vui rạo rực đi giúp nàng tiếp đón chư vị quan viên, nếu không phải hàn dượng đang ở bên trong nằm, chỉ sợ trên mặt hàn vui mừng đều che giấu không được. Lư Chân không có đi theo cùng đi, mà là vào nhà đi tìm Lâm Giang nói chuyện, đồng hành bọn quan viên tỏ vẻ lý giải, rốt cuộc

bọn họ hai người đã từng là cùng trường sao.Lâm Thanh Uyển nhìn Lư Chân liếc mắt một cái liền rời đi, không có quấy rầy bọn họ nói chuyện.Lư Chân ánh mắt thâm trầm nhìn theo nàng rời đi, Lâm Giang ý trên đầu giường thấy hắn thật lâu không nói, không khỏi khẽ cười một tiếng, “Như thế nào, xá muội như vậy đẹp?”Lư Chân hoàn hồn, tâ hưu nhìn xem sau kéo qua một cái ghế ngồi xuống, “Ngươi này phủ đệ tất cả đều làghé xếp cao ghé, ta nhất thời thật là có chút không quen.”“Ta cảm thấy cao ghé ngồi đến càng thoải mái, cho nên liền toàn thay đổi.”Lư Chân “Xuy” một tiếng, “Ai không biết ngươi là vì tôn phu nhân mới thay này đó ghé xếp cao ghé?”Lâm Giang thê tử ở sinh sản sau thân thể suy yếu, không thể lâu ngồi, ngồi quy vuột qua ba mươi phút liền sẽ huyết mạch không thoải mái, cho nên Lâm Giang liền dứt khoát đem trong phủ chỗ ngồi bàn lùn chờ toàn đổi thành cao ghé ghé xếp.Đảo có không ít người gia cùng phong thay đổi cao ghé, nhưng ở địa phương khác, càng nhiều người vẫn như cũ noi theo Ngụy Tân thời kỳ thói quen, tuy có ghé xếp, nhưng cao ghé rất ít.Lâm Giang cũng không để ý hắn cười nhạo, hơi hơi đóng lại đôi mắt dưỡng thần.Lư Chân nhìn hắn nửa ngày, quay đầu nhìn về phía ngoài cửa sổ nói: “Lệnh muội tựa hồ thay đổi rất nhiều, tuy mới cập kê, lại ổn trọng có khả năng, này năng lực không thua gì Nhu Anh quận chúa.”Lâm Giang trong lòng căng thẳng, bất động thanh sắc mở to mắt nói: “Đúng vậy, mười hai năm qua đi nàng thay đổi rất nhiều, Lư huynh này mười hai năm tới cũng thay đổi không ít.”Lư Chân một nghẹn, không được tự nhiên ho nhẹ một tiếng, hảo đi, hắn lần trước thấy Lâm Thanh Uyển là ở nàng ba tuổi thời điểm.Chính là, Lư Chân không tự giác điểm điểm ngón tay, “Mấy năm nay ta tuy xa ở Linh Châu, nhưng ngẫu nhiên cũng nghe người ta nói khởi quá lệnh muội, lần này nhìn thấy thật sự kinh ngạc, không nghĩ tới Lâm huynh thông tuệ, lệnh muội lại còn không thua Lâm huynh.”Rốt cuộc nàng mới mười lăm tuổi, từ vào cửa đến bây giờ sự tình hắn đều xem ở trong mắt, Lâm Thanh Uyển hiển nhiên đã có thể tiếp quản Lâm gia.Lâm Giang ngược mắt nhìn thẳng hắn, nhàn nhạt nói: “Lư huynh là ở khen nàng, vẫn là ở hướng ta trong lòng trát dao nhỏ?”Lư Chân sững sờ, sau đó cả giận nói: “Ta rõ ràng là ở khen nàng, như thế nào chính là hướng ngươi trong lòng trát dao nhỏ? Này âm dương quái khí bộ dáng vẫn là một chút không thay đổi.”Lâm Giang liền hừ nhẹ một tiếng nói: “Ta muội muội thiên chân lăng mạn, nếu không phải..... Nàng như thế nào sẽ như vậy hiểu chuyện có khả năng? Người đó là ở khen nàng sao, rõ ràng là đang nói ta vô năng, ta Lâm gia vô lực che chở hai cái nữ hài, lúc này mới làm nàng không thể không có khả năng.”Lư Chân hồi tưởng một chút hắn vừa rồi nói chuyện ngữ khí, không khỏi ho nhẹ một tiếng nói: “Ta không có cái kia ý tú.....”Lâm Giang cười lạnh một tiếng không nói lời nào.Lư Chân liền nhịn không được đỡ trán, hắn chỉ là thói quen tính đi hoài nghi Lâm Giang sở làm hết thảy, cho nên ngữ khí

nhất thời không sửa đổi tới. Ai làm hắn là tiểu diện hổ, cùng chỉ hổ ly giống nhau, hắn trước kia nhưng không thiếu ở trên tay hắn có hại.Lư Chân rất muốn thói quen tính dỗi trở về, nhưng nhìn đến Lâm Giang suy yếu bộ dáng hắn khó được lương tâm phát hiện, nhin.Lâm Giang lại một chút nhường nhịn ý tú cũng không có, lạnh lùng mà trực khách, “Lư đại nhân tàu xe mệt nhọc, cũng nên đi xuống nghỉ ngơi. Lâm mỗ thể nhược không tiện, còn thỉnh thứ lỗi.”Lư Chân trùu trùu khoe miệng, liền biết hắn là sinh khí, lắc đầu nói: “Tính, ta không quấy rầy ngươi.”Hắn đứng dậy nói: “Tuy nói ta vẫn luôn không quen nhìn người đối trá, bất quá tốt xấu chúng ta sự xuất đồng môn, về sau Lâm gia nếu có điều khó khăn cứ việc tới tìm ta, Lư mỗ nhân có thể làm tuyệt không chối từ.”Lâm Giang đang muốn thói quen tính châm chọc trở về, lại nhớ tới Lâm Thanh Uyển nói qua nói, sắc mặt không khỏi một nhu, trầm mặc nửa ngày mới vừa rồi gật đầu nói: “Đa tạ!”Lư Chân cầm thiểu chút nữa rót đến trên mặt đất, hắn nghẹn họng nhìn trán trối nhìn Lâm Giang, nửa ngày mới lắp bắp nói: “Không, không cần cảm tạ.”Lâm Giang thấy hắn như vậy, dứt khoát nhắm mắt lại không xem hắn.Lư Chân thấy hắn như vậy, khó được có chút thương tâm, xoay người hoảng hốt rời đi.Lâm Thanh Uyển thấy hắn đang muốn chào hỏi, lại thấy hắn vẻ mặt nghiêm túc trực tiếp lướt qua nàng đi rồi.Lâm Thanh Uyển cứng lưỡi, xoay người nhìn hắn bóng dáng.Lư Chân người hầu bình an rất là xấu hổ, đối Lâm Thanh Uyển cáo tội một tiếng vội vàng đuổi theo nhà mình chủ tử, hắn biết nhà mình chủ tử như vậy là suy nghĩ tâm sự cho nên không thấy được Lâm Thanh Uyển, nhưng người ngoài không biết a.Còn không biết Lâm gia người muốn nghĩ như thế nào nhà hắn chủ tử đâu, hắn có nghĩ thầm giải thích, rồi lại sợ có tổn hại chủ tử uy nghi, chỉ có thể vội vàng đuổi kịp, tính, vẫn là làm chủ tử tinh quá thần quay lại giải thích đi.Lâm Thanh Uyển nhướng mày, xoay người đi tìm Lâm Giang, “Vì kia Lư đại nhân nhưng thật ra thú vị, ngươi cùng hắn quan hệ thực hảo?”Lâm Giang chỉ nói qua Lư Chân nhân phẩm có thể tin, lại chưa nói quá bọn họ quan hệ như thế nào, nhưng nàng vừa rồi xem Lư Chân một bộ thâm chịu đả kích bộ dáng, dường như cùng Lâm Giang cảm tình rất sâu a.Lâm Giang vãy vãy đinh đầu đau nói: “Chúng ta thiếu niên khi cùng tồn tại Quốc Tử Học đọc sách, lúc ấy Quốc Tử Giám là Lư thị húy Dương, hắn là Lư Chân thúc phụ, thực thích đem chúng ta mấy cái học sinh mang theo trên người dạy dỗ, cho nên chúng ta xem như đồng môn.”Lâm Giang dừng một chút nói: “Bất quá hắn vẫn luôn khuất cự ta dưới, cho nên tranh chấp rất nhiều. Tuy rằng chúng ta quan hệ không tính là hòa thuận, nhưng hắn nhân phẩm vẫn là tin được, về sau ngươi nếu có khó xử việc có thể tìm hắn thử xem.”Nói trắng ra là, hai người vẫn luôn là cạnh tranh quan hệ, nhưng Lư Chân bất luận là ở học sinh thời đại vẫn là ở nhập sĩ lúc sau, năng lực đều ở Lâm Giang dưới, chẳng sơ hiện tại hai người đồng cấp, Lâm Giang quyền thế cũng so với hắn lớn một chút

điểm nho.Bất quá bọn họ tuy vẫn luôn tranh chấp, nhưng vẫn là tốt cạnh tranh, chẳng sợ gặp mặt đều là người dỗi ta, ta phúng người, nhưng gặp gỡ sự hai người hỗ trợ lẫn nhau cũng không ít.Cho nên Lâm Giang nói hắn tin được.Nhưng Lâm Giang ở trước mặt hắn ưu tú cả đời, phút cuối cùng lại hướng đối phương yếu thế, trong lòng không khỏi khó chịu.Mà bị yêu thế Lư Chân trong lòng cũng không chịu nổi, hắn ra Lâm gia, lang thang không có mục tiêu ở đâu đường đi đi, cuối cùng đứng ở bên đường nhìn rộn ràng nhốn nháo đám người, nhất thời trong lòng phức tạp không thôi.Binh an thấp thỏm tiền lên nhắc nhở nói: “Lão gia, canh giờ không còn sớm, Lâm gia yên hội chúng ta tổng muốn lộ một chút mặt, bằng không bọn họ nếu biết lão gia từ Lâm đại nhân trong phòng ra tới liền ra cửa chỉ sợ sẽ nhiều tư.....”Nhà hắn lão gia cùng Lâm đại nhân quan hệ vẫn luôn không mục, lúc này Lâm đại nhân đang cùng quốc có công, truyền ra như vậy nhàn thoại sẽ đối nhà hắn lão gia không tốt.Lư Chân lại đứng không nhúc nhích, nửa ngày mới sâu kín thở dài: “Quán hắn cõ nào thông tuệ có khả năng, làm ra nhiều ít cảm tú văn chương, với quốc với dân có bao nhiêu công tích, tới lúc này hắn cũng bất quá là một cái huynh trưởng, một cái phụ thân thôi.”“Lão gia?”Lư Chân hốc mắt hơi nhiệt, “Ta chưa bao giờ nghĩ tới hắn sẽ hướng ta yêu thế, ta phía trước còn nghi Lâm gia đại nương, cảm thấy nàng trưởng thành đến cũng quá nhanh, muốn nhắc nhở hắn tiêu tâm nàng sau lưng Tạ gia, nhưng hôm nay xem ra, hắn có thể hướng ta yêu thế, kia thế gian này còn có cái gì là không có khả năng đâu?”“Lão gia, Lâm gia đại nương từ tuy gả vào Tạ gia, nhưng nàng cũng là Lâm gia cô nương, tổng sẽ không vì Tạ gia tính kẽ Lâm gia.”Lư Chân thở dài, “Ta phía trước tổng cảm thấy nàng biến hóa quá lớn, tuy nói ta chỉ thấy quá kia hài tử một lần, nhưng đại nương Nhị nương ngôn ngữ gian cũng thường nhắc tới nàng, tuy nói thông tuệ có tài, nhưng rốt cuộc tuổi nhỏ, hành sự sao có thể giống như như bây giờ lão đạo?”“Nhưng hiện tại xem ra, nàng liên tục gặp ba lần đại nạn, tính cách cứng cỏi lên cũng chưa chắc, tuy nói.....” Hành sự vẫn là quá mức lão đạo.Lư Chân không đem nói toàn, nhưng bình an lại nghe ra ngữ ý, hắn nhịn không được nói: “Đại nương cùng Nhị nương cũng chưa thấy qua Lâm gia đại nương, đều là tin vía hè, có điều sơ hở cũng là có. Lâm đại nhân đều chịu đem gia nghiệp giao cho nàng, thả Lâm gia trên dưới một lòng, hiển nhiên Lâm đại nương cũng là đứng ở Lâm gia bên này.”Lư Chân hơi hơi gật đầu, nhưng trong lòng vẫn là có chút hoài nghi.Tục ngữ nói nhất hiểu biết người không phải người bằng hữu, mà là đối thủ của người.Lư Chân vẫn luôn đem Lâm Giang coi là đối thủ, từ mười hai tuổi khởi đến bây giờ hai người tranh họn hai mươi năm, hắn không chỉ có hiểu biết Lâm Giang, đồng dạng hiểu biết Lâm Giang người nhà.Ở hắn tình báo trung, Lâm Thanh Uyên là một cái thông tuệ lại mẫn cảm, ôn nhu rồi lại tính liệt nữ hài. Nhưng nàng lại như thế nào ưu tú nàng cũng chỉ là

một cái mới cập kê tiếu cô nương, hơn nữa Lâm Giang người nợ đói người nhà cực đau súng, đều là muội muội cùng nữ nhi như thế nào cao hứng như thế nào tới, đừng nói làm các nàng học tập xử lý nghiệp, chính là hậu trạch sự vụ cũng chưa miễn cưỡng các nàng.Người như vậy, mặc dù gặp biến cố cứng cỏi lên, năng lực cũng không có khả năng lập tức trưởng thành.Nhiều như vậy sản nghiệp muốn bán của cải lấy tiền mặt, còn muốn an bài hảo hạ nhân nơi đi, hành sự lão đạo quả thực giống như bọn họ tuổi này người, căn bản không phải một cái không trải qua sự tiếu cô nương có thể làm được.Cho nên Lâm Thanh Uyển phía sau nhất định có người chỉ điểm, người nợ nếu không phải Tạ gia người, đó chính là Lâm Giang an bài.Chỉ không biết người nợ có thể hay không dựa.

Chương 30: Châm ngòi

Lâm Giang cũng không biết Lư Chân đã khả nghi, đang ở cùng Lâm Thanh Uyển nói ti mỉ hắn cùng Lư Chân ân oán.Thật muốn nói bọn họ có thù oán đảo không đến mức, chẳng qua mâu thuẫn nhỏ vẫn luôn không ít.Lâm Giang từ đi Quốc Tử Học liền đọc sau đó là bọn họ cái kia ban đệ nhất danh, cho dù là cùng Quốc Tử Học các sư huynh so tài hoa cũng không kém, cho nên hắn tiên học chính là đứng ban học sinh, con nhà người ta.Mà Lư Chân cũng không kém, thả hắn xuất thân Lư thị, Quốc Tử Giám tế tửu lại là hắn thúc phụ, có thể nói ở Lâm Giang hoàn toàn đi vào học trước hắn chính là bọn họ ban thiên tài.Chờ Lâm Giang nhập học, hắn vẫn như cũ là thiên tài, nhưng Lâm Giang lại là truyền kỳ.Đều là mười mấy tuổi thiếu niên, hắn tự nhiên không phục, cho nên châm chọc mỉa mai cùng tìm tra sự không thiếu làm.Lâm Giang niệm đối phương là cùng trưởng, lại là lão sư cháu trai tình cảm hạ không cùng đối phương so đo, mỗi lần hắn xuất khẩu châm chọc hắn đều không để ý tới đối phương.Này lại làm Lư Chân cảm thấy Lâm Giang khinh thường hắn, coi rẻ hắn, càng nổi giận. Vì thế hai bên mâu thuẫn càng sâu.Lâm Giang liền không phải có hại người, bằng không hắn cũng sẽ không bị người trộm gọi là tiêu diện hổ, ở phát hiện thoái nhượng vô dụng sau hắn liền phản kích trở về.Ở Lư Chân nhiệt phúng khi lãnh trào trở về, ở tài học thượng nghiền áp trở về, thậm chí còn minh ở lão sư trước mặt cho hắn mách lẻo, làm đối phương sinh hoạt ở nước sôi lửa bỏng bên trong.Vốn dĩ chiếm cứ thượng phong Lư Chân một chút bị áp đảo, thụ đảo di tôn tán, cùng trưởng nhóm ai cũng không dám ở lão sư trước mặt cho hắn cầu tình, ngược lại còn cười xem hắn bị phạt chép sách, bối thư, thậm chí bị phạt trạm cùng phạt quỳ.Lâm Giang là thắng, nhưng từ nay về sau hai người sống núi liền hoàn toàn kết hạ, hai người ghé vào cùng nhau liền không có an bình thời điểm.Thiên Lư Chân không biết vì cớ gì chính là thích đi theo Lâm Giang thâu đôi, Lâm Giang đi tham gia thơ hội hắn tất đi, Lâm Giang cùng cùng trưởng nhóm đi dạo chơi ngoại thành, hắn cũng tất có thể thu được cùng trưởng mời.....Tới rồi vào triều làm quan, hai người cạnh tranh càng là kịch liệt, không thiếu ở triều thượng cãi nhau, sau lại ngoại phỏng, hai người liền cách không sảo, trực tiếp cấp hoàng đế

thượng số con sảo.Tuy rằng sảo, nhưng hai người chưa bao giờ cho nhau hạ quá ngáng chân, tranh đấu đều là minh tới, cho nên Lâm Giang tin được đối phương nhân phẩm.Nhưng gác ở trước kia, hắn là sẽ không ủy thác đối phương chăm sóc người nhà, bọn họ cảm tình thật sự không kia như vậy thâm hậu.Rốt cuộc trừ hắn ngoại, Lâm Giang còn có tông tộc, có nhạc gia, cũng có hai cái bạn tốt, bất luận cái gì một cái đều so với hắn càng đáng giá phó thác.Nhưng Khuy Thiên Kính ba cái suy đoán, ba cái thế giới đều tỏ vẻ tông tộc, nhạc gia đều không đáng tin, mà hắn hai cái bạn tốt cuối cùng một cái thân chết, một cái khốn cùng thất vọng hưu tâm vô lực, ở hắn nữ nhi xảy ra chuyện sau đều vô lực giúp đỡ.Chỉ có Lư Chân, xa ở Linh Châu lại ở nghe được tin tức sau làm chính mình phu nhân ngàn dặm xa xôi tiến đến cấp nữ nhi nhật xác, dùng tiền tài mở đường, làm nàng có thể tang tiền phần mộ tổ tiên, liền táng ở bọn họ phu thê bên người.Trừ bỏ Khuy Thiên Kính trung suy đoán không thể nói, Lâm Giang đem hắn cùng Lư Chân chi gian có thể nói đều nói, tỏ vẻ nói: “Không cần quá mức làm phiền hắn, nhưng nếu là gặp nạn sự cần phải hắn giúp đỡ cũng có thể cầu hắn.”Ý tứ là ân tình này phải dùng ở lưỡi dao thương, Lâm Thanh Uyển đồng ý.“Lão gia, đại tiểu thư,” Lâm quản gia thân ảnh xuất hiện ở cửa, khom người nói: “Triệu lão gia, Tạ lão gia cùng Chu lão gia tới, nói là đến thăm lão gia.”Lâm Thanh Uyển cười, “Tôi đảo kịp thời, thỉnh bọn họ vào đi, chỉ là lão gia mới vừa ngủ hạ không tiện gặp khách, làm biểu thiêu gia cùng chiêu đãi đi.”“Chỉ là khâm sai đại nhân nhóm còn ở.....”“Bọn họ còn không phải là tới xem khâm sai đại nhân nhóm sao? Chúng ta cũng không cần ngăn đón.”Lâm Thanh Uyển dừng một chút nói: “Tìm mấy cái cơ linh đi hỏi một chút bọn họ mang đến hạ nhân, hỏi thăm một chút là ai đề nghị tới Lâm phủ.”“Đúng vậy.”Lâm Thanh Uyển xoay người nhìn về phía trên giường Lâm Giang, nhìn chằm chằm hắn đôi mắt hỏi, “Ngươi đoán là nhà ai đề nghị?”Lâm Giang ngược mắt thẳng tắp mà hồi xem, trong mắt lóe lục quang nói: “Triệu gia.”Lâm Thanh Uyển cong môi cười, đặc ý nhìn thoáng qua ngoài cửa sổ trời xanh.Xem, Thiên Đạo ngươi không phải không được Lâm Giang tiết lộ thiên cơ sao? Nhưng mà chúng ta chính là như vậy thông minh. Xem ra tam đại trong gia tộc Triệu gia đối Lâm gia ác ý nặng nhất a.Triệu Chu Tạ tam gia đều có người ở triều làm quan, đặc biệt là Tạ Duyên hắn bản thân chính là quan nhi, cho nên ngồi ở nhà chính ăn đến khí thế ngất trời khâm sai nhóm đối ba người đều thực khách khí.Bất quá mọi người đều không ngốc, biết nói cái gì có thể nói, nói cái gì không thể lộ ra, bởi vậy Triệu Chu Tạ tam gia trừ bỏ biết hoàng đế thánh chỉ nội dung ngoại còn lại một mực tìm hiểu không đến.Bọn quan viên đều thoái thác bọn họ vừa đến còn chưa tới kịp cùng Lâm phủ giao tiếp, quan viên quyên tặng phương diện sự còn chưa hoàn toàn hiểu biết, cho nên khó mà nói.Đến nỗi vì chiêu đãi Thượng Minh Viễn, hắn càng là một cái hỏi đã hết ba cái là

không biết.Bọn quan viên là biết mà làm bộ không biết, mà hắn là thật không hiểu.Cho nên hắn vẻ mặt ngây thơ cùng ba vị lão gia pha trò, ba vị lão gia:.....Đặc biệt là Triệu Thắng, thiếu chút nữa không tức chết.Vẫn là thân thích đâu, khâm sai đã đến như vậy đại sự thế nhưng đều không lậu một chút khẩu phong, bên ngoài đều truyền khắp hắn mới biết được tiếng gió tới rồi, bằng không sớm tới một ít, hoặc là trực tiếp đi ngoài thành tiếp khâm sai, giờ phút này chỉ sợ cũng có thể đi theo bọn họ phía sau tìm hiểu ra một chút sự tình tới.Thượng Minh Viễn bị Triệu Thắng nhăn mặt, trong lòng cũng không cao hứng.Kêu người một tiếng Triệu cữu cữu, người thật đúng là cho rằng người là ta cữu cữu?Thượng Minh Viễn trong lòng hờ nhẹ, ở tiền đi các khách nhân sau liền chạy đi tìm Lâm Thanh Uyển cáo trạng, “Triệu gia vị kia Nhị lão gia cũng không biết ăn sai rồi cái gì dược, hôm nay liên tiếp lôi kéo ta tìm hiểu Lâm phủ thu được bao nhiêu tiền, những cái đó tiền hay không thật sự muôn toàn bộ quyền cấp triều đình, như thế nào cái quyền pháp, là ngay tại chỗ phân cho các nơi, vẫn là kéo về kinh đô..... Chỉ là ta một ngoại nhân như thế nào biết dượng an bài? Ta đáp không được, trực tiếp liền cho ta nhăn mặt, thật đúng là khi ta là hắn thân cháu ngoại trai.”Lâm Thanh Uyển nghe vậy cười ha ha, hỏi hắn, “Triệu Thắng không phải người thân cữu cữu, cùng lý, ta có phải hay không cũng là tiện nghi cô cô?”Thượng Minh Viễn nhìn không được ho khan lên, mặt đỏ lên xua tay nói: “Lâm cô cô, chất nhi nhưng không ý tứ này.....”Nhưng kỳ thật, Lâm Thanh Uyển với hắn mà nói thật đúng là cùng Triệu Thắng giống nhau, đều cùng hắn không có huyết thống quan hệ, chẳng qua là đi theo kêu một tiếng cô cô cùng cữu cữu thôi.Một cái là thân cô cô em chồng, một cái còn lại là đường đệ thân cữu cữu.Cần phải luận thân sơ, ở trong lòng hắn tự nhiên vẫn là Lâm Thanh Uyển thân thiết hơn, một là hắn từng ở cô cô nơi này dưỡng mấy năm, dượng với hắn có giáo dưỡng chi ân.Nhị là Triệu Thắng thật sự chán ghét, kia vênh váo tự đắc bộ dáng dường như hắn là thiên, mà hắn là bụi đất giống nhau. Xuy, ai khinh thường ai nha.So sánh với dưới dượng tuy rằng nghiêm khắc, nhưng lại là thiệt tình vì hắn hảo, điểm này tốt xấu Thượng Minh Viễn vẫn là biết đến.Cho nên Thượng Minh Viễn đúng lý hợp tình nói: “Ở chất nhi trong lòng tự nhiên là Lâm cô cô thân thiết hơn, kia Triệu cữu cữu có thể nào cùng ngài so sánh với.”Lâm Thanh Uyển cười nhạo một tiếng, xoay người chỉ vào trên bàn bày biện kim phật nói: “Đây là đưa cho ngươi, tính làm ngươi hôm nay giúp ta một chút hồi báo. Biết ngươi thiếu tiền, chỉ là hiện giờ ta Lâm gia cũng không có tiền, cho nên chỉ có thể tìm một ít đồ vật đưa ngươi.”Thượng Minh Viễn nhìn trên bàn kia tiểu kim phật mắt đều thẳng, hoàn hồn sau lắc đầu nói: “Như thế nào có thể muốn Lâm cô cô đồ vật, bất quá là chuyện nhỏ không tồn sức gì mà thôi.”Lâm Thanh Uyển đem kim phật tắc trong lòng ngực hắn, không thèm để ý nói: “Cầm đi đi, tổng không làm cho thế chát bạch

bận việc một hồi, băng không về sau lại muôn tìm người hỗ trợ liền ngượng ngùng.” Thượng Minh Viễn một tay ôm kim phật nhã a, một tay vỗ bô ngực nói: “Lâm cô cô nhung có phân phó cứ việc nói, chất nhi muôn lần chết không chối từ.” Lâm Thanh Uyển vẫy vẫy tay, đang muôn làm hắn đi xuống lại dường như đột nhiên nhớ tới giống nhau gọi lại hắn nói: “Đúng rồi, cùng người tới kia quản sự là chuyện như thế nào? Hôm nay khâm sai tới thời điểm hắn liên tiếp đi phía trước ngoại chạy, nếu không phải Lâm quản gia phản ứng nhanh chóng liền phải va chạm khâm sai nhóm.” Thượng Minh Viễn tươi cười một đốn, sắc mặt có chút cứng đờ. Lâm Thanh Uyển hơi hơi nhíu mày nhìn hắn, thở dài nói: “Thế chất, người cũng đừng chê ta nói chuyện khó nghe, người tuổi cũng không nhỏ, nên làm chút chính sự.” “Người dường vẫn luôn lo lắng người, nói người đọc sách không thành, tập vỗ lại ăn không hết khổ, nơi nào có xuất đầu địa phương? Chẳng lẽ người muốn cả đời lưu tại trong nhà xử lý công việc vặt? Người muốn thật có thể cùng Triệu Thắng giống nhau chưởng quản gia nghiệp, xử lý công việc vặt cũng liền thôi, thiên người hiện tại chính là một cái chạy chân. Hiện giờ người không hài tử còn hảo, đãi quá hai năm người cùng người túc phụ sinh hài tử chẳng lẽ cũng như vậy hồn nhật tử? Không vì người suy nghĩ, người tổng phải vì người túc phụ cùng người hài tử suy nghĩ một chút.” Thượng Minh Viễn cúi đầu, nhìn chằm chằm mũi chân không nói lời nào. “Vừa lúc hiện tại có rất nhiều đại nhân ở, này mấy *** liền không cần ra cửa, đi theo bọn họ bên người trợ thủ, nhìn xem chính mình am hiểu cái gì, nếu có thể vào các đại nhân mắt, trước vào triều làm lục sự cũng hảo, không được cũng mở rộng một chút nhân mạch, về sau người là chính mình làm buôn bán, vẫn là cho các người trong phủ xử lý công việc vặt đều phương tiện chút.” Lâm Thanh Uyển đè điểm nói: “Lần này trừ bỏ Lễ Bộ cùng Hộ Bộ quan viên ngoại, Thứ sử phủ bên kia cũng phái hai cái quan viên lại đây, Tô Châu cùng Dương Châu cách xa nhau không xa, về sau giao lưu cơ hội nhất định rất nhiều.” Đây là đè điểm hắn muôn nhiều cùng Dương Châu quan viên lui tới, Thượng Minh Viễn trong lòng cảm kích, ôm chặt tiêu kim phật nói: “Lâm cô cô yên tâm, ta đã nhiều ngày nhất định không trộm lười, cũng không ngoài ra.” Lâm Thanh Uyển vui mừng cười, làm hắn lui xuống. Nàng nhìn hắn bóng dáng, nhớ tới Lâm Giang đôi hắn đánh giá: Vô tâm không phổi. Một người vô tâm không phổi là bởi vì không có vướng bận người cùng sự, nếu không có, kia có thể sáng tạo sao. Mà đi ra sân Thượng Minh Viễn chậm rãi thu hồi trên mặt tươi cười, nhanh chóng trở về phòng cho khách. Hắn giận trùng mắt nhìn liếc mắt một cái cho hắn mở cửa gã sai vặt, lúc này mới thật cẩn thận đem tiêu kim phật phóng tới trên bàn, giận dữ hỏi, “Triệu quản sự đâu?” “Triệu quản sự đi ra cửa.” Thượng Minh Viễn thiếu chút nữa nhảy lên, “Lúc này hắn chạy ra đi làm gì?” Thái dương đều mau xuống núi, mặt thấy thiên đều phải đen. Gã sai

vật bĩu môi nói: “Còn có thể làm gì, đương nhiên là đi tìm Triệu cữu gia, đại gia ngài không biết, này mấy *** mỗi ngày đi sớm về trễ, đều là đi Triệu cữu gia nơi đó nghe sai, không biết còn tưởng rằng hắn là Triệu gia nô tài đâu.” Thượng Minh Viễn trên mặt sắc mặt giận dữ dần dần thu liễm, thanh mặt nói: “Hắn đương nhiên là Triệu gia nô tài!” Đi theo nhị thẩm của hồi môn lại đây, phía trước cũng không phải là Triệu gia nô tài? Hắn hờ lạnh một tiếng nói: “Đã nhiều ngày các ngươi theo sát ta, hắn nếu là tìm các ngươi hỏi chuyện không nên nói nửa điểm nhi điều không được cho ta lộ ra.” Hắn dừng một chút sau cười lạnh nói: “Không, là nên nói cũng không chuẩn cho ta lộ ra, hờ, thật đúng là cho rằng ta sợ bọn họ, chờ trở về ta liền tìm tổ mẫu, ai sợ ai nha.”

Chương 31: Ly gián

“Đại nhân, hôm nay thanh toán tiền 23 vạn, khác bạc 52 vạn lượng, kim 3500 hai, lụa bô 670 thát, đều đã nhập trường.” Hộ Bộ quan viên đem sổ sách phụng cấp Lư Chân.Lư Chân mở ra cẩn thận xem nghiệm, hỏi: “Tiền tới chỗ nhung xác minh quá?”“Đã xác minh, nhất thúc bốn phân toàn nhớ cho kỹ.”Lư Chân hơi hoi gật đầu, “Đem hôm nay thanh toán tốt tiền bạc lụa bô trang hảo rương đặt ở một bên, không cần trộn lẫn.”“Đúng vậy.”Lư Chân xoay người nhìn đến giống chi tiêu ong mật giống nhau ở trong sân chuyển động Thượng Minh Viễn, hơi hoi một đồn.Hộ Bộ quan viên theo hăn ánh mắt nhìn lại, thấp giọng giải thích nói: “Là Lâm gia đại nương tử làm hăn tới, nói là làm hăn học hỏi kinh nghiệm. Hăn với tính sổ ghi sổ thượng cũng có chút thiên phú, cho nên hạ quan liền làm hăn đánh cái xuống tay.”Lư Chân hơi hoi gật đầu, trong lòng lại khó hiểu, hôm nay hăn cùng Lâm Giang giao lưu, nghe được ra hăn đối Triệu gia cùng Thượng gia có đề phòng, nếu như thế vì sao lại dùng Thượng Minh Viễn?Lâm phủ nhiều người như vậy, còn cần Thượng Minh Viễn tới trợ thủ?Lư Chân trong lòng tuy khó hiểu, lại cũng không hỏi ra tới, rốt cuộc hăn cùng Lâm Giang còn không có hảo đến kia phân thượng, bất quá hăn lại bắt đầu lưu ý khởi Thượng Minh Viễn tới.Vừa lúc Lâm Thanh Uyển cũng tới xem tiến trình, gặp phải Lư Chân liền cười chào hỏi.“Y theo hôm nay tiến độ, lại quá hai ngày hăn là là có thể thanh toán xong rồi.”Hôm nay bọn họ chậm trễ nửa ngày công phu, mãi cho đến buổi chiều mới bắt đầu tính tiền, cho nên chậm điểm.Sáng mai bắt đầu, tiến độ khẳng định là sẽ nhanh hơn, Lư Chân châm chước một chút nói: “Ta tới trước, bê hạ làm ta nhiều chiêu cố một chút các ngươi huynh muội, Lâm cô nương nếu hữu dụng được với Lư mỗ nhân địa phương cứ việc mở miệng.”Lâm Giang tự ngày hôm qua hướng hăn yếu thế sau liền không hề để hỗ trợ sự, hăn cũng không biết có cái gì là hăn có thể làm.Lâm Thanh Uyển cảm kích hướng hăn cười cười, “Đa tạ Lư đại nhân, chỉ là hiện tại sự ta còn ứng phó đến tối.”Nhân tình phải dùng ở lưỡi dao thượng a.Lư Chân tò mò, “Bê hạ hiện tại còn chưa quyết định tiếp nhận chức vụ lệnh huynh người, kia tại đây sự qua đi Lâm cô nương phải về Tô Châu sao? Nghe nói Lâm phủ đã bắt đầu hướng Tô Châu bên kia dọn đồ

vật.”Lâm Thanh Uyển cười khổ nói: “Thánh Thượng ý chỉ chưa tới trước, ta là nghĩ huynh trưởng tổng muốn từ nhiệm, đến lúc đó khẳng định muốn đem biệt thự đăng ra tới, để tránh hoảng loạn mới sớm gọi người thu thập đồ vật, cũng bất quá là mấy ngày nay thường dùng phẩm, ai biết bê hạ ân điển, sẽ đem biệt thự ban cho Ngọc Tân làm huyện chủ phủ.”“Nếu là..... Chúng ta tổng phải về hương, đồ vật đều thu thập hảo, chúng ta liền cũng không hủy đi,” Lâm Thanh Uyển thở dài: “Chính là đồ vật đều dọn đi rồi, về sau lại phải về tới trụ chỉ sợ đến mặt khác mua vài thứ.”Lư Chân lắc đầu, “Lâm cô nương cũng quá nóng nảy chút, hắn là chờ bê hạ ý chỉ đã đến lại làm an bài. Liên tính bê hạ không ban thưởng biệt thự, chẳng lẽ kế nhiệm giả còn sê đuổi Lâm gia không thành?”Lâm Thanh Uyển cười, “Nếu kế nhiệm giả là Triệu phó đô hộ tự nhiên không sợ, rốt cuộc chúng ta hai nhà là thân thích, nhưng nếu là người khác, chúng ta Lâm gia cũng không hảo chiếm lâu lăm. Nhà người khác cũng là dùi già dắt trẻ tới sao.”Lư Chân đồng tử co rụt lại, cười nhạt hỏi, “Như thế nào, lệnh huynh đê cử Triệu Tiệp? Lệnh huynh chính là có tiếng công chính vô tư, ta lại không biết Triệu Tiệp là chỗ nào vào lệnh huynh mất.”Lâm Thanh Uyển cười nói: “Ai nói ta huynh trưởng công chính vô tư? Hắn vẫn là có chút tư tâm, cho nên đê cử khi liền đầy Lưu đại nhân cùng Tôn đại nhân. Gần nhất, bọn họ tài cán không yếu, tư lịch cũng đủ; thứ hai bọn họ vẫn luôn ở Dương Châu cho ta huynh trưởng trợ thủ, đối Dương Châu tình huống nhất hiểu biết, tiếp nhận sau không có quá độ kỳ; tam tới,” Lâm Thanh Uyển nghịch ngợm chớp chớp mắt nói: “Bọn họ nhị vị là ta huynh trưởng phó thủ, có bọn họ ở Dương Châu, về sau ta cùng Ngọc Tân cũng có chút dựa vào, đây là ta huynh trưởng một chút tư tâm, cho nên hắn nhưng không coi là đại công vô tư.”Lư Chân kinh ngạc nhìn về phía Lâm Thanh Uyển, một lát sau ý vị không rõ cười hỏi, “Kia như thế nào Lâm cô nương còn cảm thấy Triệu Tiệp sẽ đảm nhiệm Dương Châu thứ sử? Hắn vẫn luôn lãnh binh, đối dân chính ngược lại không thể nào thực đâu.”Lâm Thanh Uyển cười như không cười nói: “Cho nên Triệu phó đô hộ có khả năng liền nhảy tứ cấp a.”Lư Chân cười, “Này lên chức tốc độ đều mau đuổi kịp lệnh huynh.”Lâm Thanh Uyển gật đầu, “Cho nên nói Triệu đại nhân quả thật nhân tài, ngay cả từ trước đến nay không màng danh lợi Lễ Bộ thượng thư đều ra tiếng tiến cử hắn, Lư đô hộ tổn thất thật lớn nha.”Lư Chân kéo kéo khói miệng, đáy mắt phát lạnh.Lâm Thanh Uyển thấy thế không nói nữa, mà là xoay người tuần tra một vòng liền rời đi.Bình an thấy nhà mình chủ tử sắc mặt chậm rãi trầm hạ tới, liền không khỏi thấp giọng nói: “Lão gia, Lâm cô nương đây là ở châm ngòi ly gián đâu.”“Liên tính là châm ngòi ly gián, kia cũng là minh chọn, nào biết nàng không phải ở nhắc nhở ta?” Lư Chân sắc mặt trầm ngung, hờ lạnh nói: “Ta còn cũng không biết Triệu Tiệp có như vậy hùng tâm, nếu là không có Giang Nam quan sát sứ vị trí, chẳng phải là ta cái này

đô hộ chấn hấn lộ?" Bình an cúi đầu, nhỏ giọng nói: "Tuy rằng Trần thượng thư tiến cử hấn, nhưng chưa chắc hấn liền có cái này tâm tư, rốt cuộc Triệu đại nhân ở lão gia trước mặt vẫn là rất khiêm cung." "Trần thượng thư tiến cử hấn là thuyết minh không được cái gì, nhưng trong triều trừ bỏ hấn cùng Lưu Phái Tôn Hòe ngoại còn mặt khác tiến cử ba người, Lâm cô nương ai đều không đề cập tới chỉ đề ra hấn, người cho rằng cũng là ngẫu nhiên vì này sao?" So sánh với Triệu Tiệp, Lư Chân càng tin tưởng Lâm Giang, bởi vậy nói: "Lâm Giang đơn đề hấn, hiển nhiên cũng cảm thấy hấn tỷ lệ lớn nhất, hơn nữa Lâm Giang không mừng hấn mưu vị trí này." Hấn nhưng không cảm thấy những lời này là Lâm Thanh Uyển chính mình tưởng, tự nhiên vẫn là Lâm Giang bày mưu đặt kế nàng nói. Lư Chân cười lạnh nói: "Triệu Tiệp cùng Lâm Giang chính là thân thích, liền Lâm Giang đều không muốn giúp hấn, có thể thấy được nhân phẩm của hấn." Tuy rằng không muốn thừa nhận, nhưng Lâm Giang xem người luôn luôn so với hấn chuẩn thật sự. Lư Chân rũ mắt nghĩ nói: "Trở về phòng, ta cấp thúc phụ viết phong thư, trước đem Triệu Tiệp áp một áp, chờ ta trở lại kinh thành lại nói, hấn muốn chỉ là đơn thuận tưởng lên chức còn hảo, nếu dùng mặt khác thủ đoạn, hừ!" Bình an bất đắc dĩ, hấn chỉ cảm thấy nhà mình lão gia bị Lâm gia huynh muội đương thương sử, nhưng lão gia chưa chắc liền không biết điểm này, lại vẫn là nguyện ý nhảy vào đi. Bình an còn có thể làm sao bây giờ đâu, hấn cũng thực bất đắc dĩ a. Mà xa ở Linh Châu chính hùng tâm bừng bừng Triệu Tiệp cũng không biết hấn thượng quan đem hấn lộ cấp đồ, hấn đã xâu chuỗi nỗi lên một đám quan viên, vì chính mình phô hảo lộ. Kinh thành có Lễ Bộ thượng thư, Lại Bộ tả thị lang, còn có hấn muội phu Thượng Bình hỗ trợ, mà Giang Nam bên kia hấn nhị đệ cũng đã ở giúp hấn đi lại, chỉ cần hoàng đế hỏi liền có thể bảo đảm hấn đề cử người nhiều nhất, hơn nữa hấn mấy năm nay công tích, Giang Nam quan sát sứ vị trí tuy không có thập phần chuẩn, lại cũng có bảy phần khả năng. Nếu là lại có thể được đến Lâm Giang đề cử, kia bảy phần liền có khả năng biến thành chín phần, rốt cuộc làm sập từ nhiệm quan sát sứ, hấn là có đê cử chi quyền. Triệu Tiệp nghĩ hấn gửi đi ngoài tin hấn muội muội cùng muội phu hấn là đều thu được, không biết Thượng gia lão thái thái có nguyện ý hay không giúp hấn ở Lâm Giang nơi đó dắt giật dây. Lâm Thanh Uyển cũng rất tò mò, "Nếu là không có Khuy Thiên Kính, người nguyện ý đề cử Triệu Tiệp sao?" Lâm Giang ám chỉ nói: "Công là công, tư vì tư, điểm này ta còn là phân thật sự rõ ràng. Tôn Hòe đi theo ta bên người dài đến mười năm, với ta xem ra, không còn có người so với hấn càng thích hợp quan sát sứ vị trí này. Nhưng ta tiên cử ở bệ hạ nơi đó cũng chỉ là một cái kiến nghị, nếu trong triều phản đối quá nhiều, thả bệ hạ cũng có băn khoăn nói, Tôn Hòe cũng chỉ có thể điều nhiệm hoặc tiếp tục làm phó thủ." Lâm Thanh Uyển liền minh bạch, Tôn Hòe không lên làm quan sát sứ, là bởi vì trong

triều phản đối người nhiều, hoàng đế cũng có băn khoăn, cho nên cuối cùng là Triệu Tiệp lên làm quan sát sứ. Lúc này đây, Lâm Giang ám chỉ nàng đi châm ngòi ly gián, hiển nhiên Triệu Tiệp tới Giang Nam đương quan sát sứ đối bọn họ chỉ có chỗ hỏng, không có chỗ tốt, chẳng sợ Triệu Tiệp theo chân bọn họ là quái cong thân thích. Lâm Thanh Uyển nhịn không được hỏi, “Lư Chân sẽ ra tay sao?” “Sẽ,” Lâm Giang chọn môi nói: “Hắn luôn luôn kiêu ngạo, tuy cho phép thuộc hạ người hướng lên trên bò, lại không cho phép đối phương vượt qua hắn khống chế. Đặc biệt là Triệu Tiệp, hắn vọng tưởng Giang Nam quan sát sứ, cần phải biết Giang Nam quan sát sứ cùng Linh Châu đô hộ nãi cùng cấp, nhưng luận quyền thế, Giang Nam quan sát sứ có thể so Linh Châu đô hộ trọng. Ngày nào đó ở kinh gặp nhau, người cảm thấy Lư Chân sẽ nguyện ý hướng tới đã từng phó thủ trước hành lễ sao?” “Hơn nữa, ta cùng với Lư Chân lại bất hòa, điểm này tình cảm hắn vẫn là sẽ cho ta.” Lâm Giang ánh mắt hơi thầm nghĩ: “Liền xem lúc này đây Thiên Đạo trạm không đứng ở chúng ta bên này.” Bạch Ông khinh phiêu phiêu dừng ở bọn họ trước mặt, phiết bỉu môi nói: “Ta xem huyền, kia Triệu Thắng đã đem Chu Tạ Thương tam gia xâu chuỗi lên, đều hướng vào Triệu Tiệp trở về đương quan sát sứ, hoàng đế nếu là mở miệng hỏi ai thích hợp, này tam gia khẳng định sẽ trạm Triệu Tiệp.” Lâm Giang gần nhất cũng chưa cho hắn tìm việc, cho nên Bạch Ông tâm tình thực sáng nở nởn chơi, hắn là ẩn thân trạng thái, chỗ nào đều đi đến, biết đến tin tức tự nhiên cũng tương đối nhiều. Lâm Giang hơi hời nhường mày, “Triệu gia động tĩnh lớn như vậy nhưng thật ra ra ngoài ta dự kiến.” Nay ám chỉ Khuy Thiên Kính cũng không có đem điểm này suy đoán ra tới, là tân xuất hiện. Lâm Thanh Uyển cũng nhịn không được cười rộ lên, này ý nghĩa biến hóa, mà biến hóa càng nhiều càng tốt, nào biết cuối cùng này đó lượng biến sẽ không khiến cho biến chất? Bạch Ông nhìn Lâm Thanh Uyển, lại nhìn xem Lâm Giang, cảm thấy bọn họ hai người càng ngày càng giống, đều giống một con phủ phục ở trong rừng hô ly, nhìn con mồi từng bước một bước vào chính mình bẫy rập. Hắn run lên một chút, đem nỗi da gà chấn động rót xuống, tả hữu nhìn sau hơi hời trùng lớn đôi mắt nói: “Thượng tiên, nhà ngươi tới khách nhân.” “Nga? Không biết là ai?” “Là kia Thượng gia tiểu nhi tử, ngài tương lai con rể.” Lâm Giang trên mặt tươi cười hời đón, nửa ngày mới thở dài một tiếng nhìn về phía Lâm Thanh Uyển, “Ngươi đi tiếp đón khách nhân đi.” Lâm Thanh Uyển không động đậy, mà là nhìn về phía Bạch Ông nhíu mày hỏi, “Thượng Minh Kiệt như thế nào chính là hắn con rể? Hai nhà không phải không đính hôn sao?” “Nhanh, nhanh, bọn họ như vậy duyên phận khẳng định sẽ đính hôn.” Bạch Ông khoan khoái miệng, nhìn vạn dặm không mây bầu trời đột ngột xuất hiện một mảnh nhỏ hơi mỏng màu xám đám mây, hơn nữa kia đám mây quay cuồng gian càng tụ càng lớn, nhạn sắc cũng càng sâu, bất quá mấy tíc công

phu đã trở nên đen nhánh.Bạch Ông nước mắt lưng tròng, nhịn không được che miệng lại, hắn thật không phải cố ý tiết lộ thiên cơ, thật sự! Thiên Đạo thỉnh tin tưởng ta!Lâm Thanh Uyển trùng mắt xem hắn, theo hắn ánh mắt ngắm hướng kia mây đen, sau đó bình tĩnh thu hồi tầm mắt nói: “Ngươi đi đi, đến ngoài thành đi, tìm cái không ai địa phương ngốc, ở mây đen chưa tán trước không cần trở về.”Bạch Ông run rẩy ngón tay chỉ nàng, “Lâm cô nương, bất quá mây tháng công phu, ngươi có thể nào trở nên như thế máu lạnh?”Phải biết rằng lúc trước hắn cùng Lâm Giang sở dĩ tuyển nàng, trong đó một nguyên nhân đó là Khuy Thiên Kính cấp ra kết quả là nàng tâm địa thiện lương mềm mại a.Lâm Thanh Uyển che lại ngực nói: “Ta huyết là nhiệt, không tin ngươi lấy máu nhìn xem.”Lâm Giang nhịn không được cười, bởi vì lo lắng mà hợp lại lên mày buông ra, cười phát tay nói: “Ngươi vẫn là đi nhanh đi, bằng không thật đem phủ đệ phách hỏng rồi còn phải tiêu tiền tu.”Mắt thấy kia mây đen càng tụ càng hậu, hơn nữa cũng ở dần dần hướng hắn nơi này di động, Bạch Ông lại không dám nhiều dãi, xoay người nhanh chóng hướng ngoài thành đi.Kia mây đen liền chậm chạp đi theo hắn xoay cái phương hướng.

Chương 32: Nhắc nhở

Lâm Thanh Uyển híp mắt kia mây đen, như suy tư gì nói: “Đã có Thiên Đạo, đó có phải hay không thiện ác chung có báo?” Lâm Giang khẽ lắc đầu, “Thiên hạ sinh linh, sinh sôi nảy nở cập giết chóc đều là tự nhiên, đã là tự nhiên Thiên Đạo tự sẽ không quản. Liền giống như người sát động vật, mãnh thú ăn người, người giết người, thú thực thú đều ở Thiên Đạo dưới, Thiên Đạo diễn sinh đại đạo, sẽ tự chậm rãi điều trị, sau sử vạn vật thuận theo Thiên Đạo. Nay trong đó đều có quy luật nhưng theo, nhưng nếu là có người nhìn thấy thiên cơ do đó tiết lộ, sử Thiên Đạo phía trước diễn sinh quy tắc bị người trước tiên biết được, do đó thay đổi làm này mất đi hiệu lực, kia Thiên Đạo tự nhiên sẽ tức giận, lúc này mới sẽ trùng phạt. Đến nỗi nói thiện ác chung có báo bất quá là thế nhân phán đoán ra tới.” Lâm Giang thở dài: “Nói đến cùng thế giới này là thế giới này Thiên Đạo sở hữu, Bạch Ông là người từ ngoài đến, nhìn thấy thiên cơ còn tiết lộ ra tới, hắn tự nhiên tức giận.” Lâm Giang nói xong sững sốt, này phiền đao lý là trước đây hắn tuyệt đối không nghĩ ra được, liền dường như đột nhiên xuất hiện ở trong đầu giống nhau. Lâm Thanh Uyển chớp chớp mắt, sau đó thấu tiến lên nhỏ giọng nói: “Ta cũng là người từ ngoài đến, ta thậm chí ở ý đồ thay đổi, kia nó chẳng phải là sẽ liền ta cùng nhau phách?” Lâm Giang trong mắt hiện lên do dự, tạm dừng một lát sau kiên quyết lắc đầu nói: “Sẽ không, người mèn là ta dùng Lâm thị trăm năm công đức đổi, cùng ta tự nhiên sinh ra giống nhau được đến thế giới này tán thành, ta biết thiên cơ lại không tiết lộ, người ý đồ thay đổi lại không biết thiên cơ, cho nên người ta hai người đều sẽ không bị sét đánh.” Hắn nữ nhi chết yểu, Lâm gia bị thua sụt là ở Lâm Thanh Uyển nói kia phương thế giới nói, cho nên thế giới này Thiên Đạo cũng không biết, tự nhiên cũng phách không được bọn họ. Lâm Giang cùng Lâm Thanh Uyển nhìn nhau, toàn yên lặng mà thở dài nhẹ nhõm một hơi, hai người quay đầu nhìn về phía bâu trời càng phiêu xa mây đen, yên lặng mà vì Bạch Ông điểm một cây sáp. “Lão gia, đại tiểu thư, nhị biểu công tử tới.” Lâm phủ gần đây khách nhân nhiều, đều không cần Lâm Thanh Uyển phân phó Lâm quản gia liền đem người mời vào phòng khách, còn đem người an bài vào Thượng Minh Viễn sở trụ khách viện trung, hai anh

em vừa lúc làm bạn nhí.“Đại ca đâu?” Thượng Minh Kiệt đi vào khách viện
tả hữu nhìn nhìn, không thấy Thượng Minh Viễn, cũng không thấy đi theo
hắn bên người hạ nhân.“Đại biểu công tử ở Ngô Đồng Uyển hỗ trợ,” hạ
nhân cười hỏi, “Nhi biểu công tử muôn hay không tiêu nhân đi thỉnh đại
biểu công tử?”Thượng Minh Kiệt ám tùng một hơi, vội vàng cười nói:
“Không cần, ta đổi thân xiêm y đi trước cấp dượng thỉnh an.”Thượng Minh
Kiệt quan tâm dượng tình huống, nhanh chóng thay đổi quần áo liền đi theo
hạ nhân hướng hậu viện đi.Lúc này Lâm Ngọc Tân cùng Lâm Thanh Uyển
đều ở Lâm Giang nơi này, Lâm Thanh Uyển là ngồi ở một bên uống trà,
Lâm Ngọc Tân tặc duỗi dài cổ hướng viện môn chỗ đó xem.Lâm Thanh
Uyển cùng Lâm Giang yên lặng mà nhìn nàng, đều có loại phảng ở lòng
bàn tay bão bối muôn giương cánh bay cao cảm giác.Thượng Minh Kiệt
bước nhanh đi vào sân, đang muôn hướng chính phòng mà đi, quay đầu lại
thấy ngồi ở trong viện dưới bóng cây Lâm Ngọc Tân, hắn bước chân một
đốn, lập tức chuyển qua tới.Hắn trước nhìn thoáng qua biểu muội, lúc này
mới nhìn về phía dượng, bước nhanh tiến lên, cũng không xem trên mặt đất
trực tiếp vén lên áo choàng liền quỳ xuống, “Chất nhi bái kiến dượng.”Kinh
Trập ngăn cản không kịp, động tác nhanh chóng Cốc Vũ cũng chỉ tới kịp
cầm lấy một cái đệm hương bô, Thượng Minh Kiệt đã thực thành khẩn cúi
đầu.Lâm Giang ngồi ngay ngắn, sắc mặt hòa ái duỗi tay nói: “Mau đứng
lên.”Thượng Minh Kiệt lại khái một chút, lúc này mới đứng dậy, trên mặt
đẩy ra xán lạn tươi cười nói: “Ta xem dượng sắc mặt hảo vô cùng, nghĩ đến
là bệnh tinh có chuyển biến tốt đẹp?”Lâm Thanh Uyển nhấp lại mở ra
miệng, cúi đầu nhìn mắt trên mặt đất phiến đá xanh, ân, Lâm phủ hạ nhân
thực cần cù và thật thà, trên mặt đất quét tước thật sự sạch sẽ.Nàng lúc này
mới quay đầu đi đánh giá Lâm Giang, thấy hắn sắc mặt đích xác không như
vậy tái nhợt, nhất quan trọng chính là tinh thần cũng hảo không ít.Nàng hò
nghi đi xem Thượng Minh Kiệt, đây là bởi vì hắn tới?Lâm Giang cười gật
đầu nói: “Là hảo chút, lão thái thái thân thể còn hảo?”“Hảo, ta tới trước tò
mẫu một đốn có thể ăn một chén cơm, một chén cháo đậu,” Thượng Minh
Kiệt cười nói: “Lão thái thái cũng nhớ mong dượng, có ý dặn dò muôn
dượng bảo trọng thân thể.”Lâm Giang than, “Mệt lão thái thái quái niệm,
tới gặp quá ngươi Lâm cô cô cùng ngươi biểu muội đi.”Thượng Minh Kiệt
lúc này mới phát hiện bàn đá biên còn ngồi một người, hắn vội đỡ mặt xoay
người đối Lâm Thanh Uyển vái chào rốt cuộc, “Tiểu chất bái kiến Lâm cô
cô.”Lâm Thanh Uyển không có sai quá hắn trong nháy mắt kia kinh ngạc,
trầm mặc một chút mới “Hòa ái” nói: “Thế chất có lễ.”Lâm Ngọc Tân nhịn
không được cười nhẹ ra tiếng, Thượng Minh Kiệt sắc mặt càng đỏ, xoay
người chấp tay thi lễ nói: “Gặp qua biểu muội.”Lâm Ngọc Tân nhấp miệng
cười, đáp lễ nói: “Biểu ca có lễ.”Thượng Minh Kiệt thấy nàng sắc mặt
không tốt lắm, không khỏi nói: “Biểu muội so lúc trước lại hao gầy rất

nhiều, cho dù là vì dượng cũng nên hảo hảo dùng cơm, bảo dưỡng thân thể mới là.”Lâm Ngọc Tân liền trùng mắt nhìn hắn liếc mắt một cái nói: “Ta đây là mùa hè giảm cân, cũng không phải là không biết bảo dưỡng, ngươi không hiểu liền không cần nói bậy.”Thượng Minh Kiệt lập tức nói: “Đã là mùa hè giảm cân sao không đến ở nông thôn tránh nóng?”Hắn quay đầu lại đối Lâm Giang nói: “Dượng cũng đi, tránh đi này đó ôn ào, vừa lúc dưỡng bệnh đâu.”Lâm Giang khẽ cười nói: “Ta hiện giờ vẫn là đầy đất quan phụ mẫu, sao có thể nói tránh liền tránh? Hơn nữa phủ ngoại sự có các đồng liêu tương trợ, bên trong phủ có người Lâm cô cô xử lý, ta thật thanh nhàn thật sự. Nhưng thật ra ngươi biểu muội, thời tiết nóng lên nàng liền khó chịu, thực không dười, ngủ không tốt, lúc này mới hao gầy rất nhiều.”Thượng Minh Kiệt nhấp miệng, ngay thẳng nói: “Dượng tần hóng người, ta vào cửa thời điểm thấy tiền viện lui tới đều là quan nha người trong, ngài ở trong nhà ngồi, sao có thể an bình? Lại còn có khâm sai, Giang Nam các hương thân sĩ tộc đều ở, đó là một ngày một phong bái thiếp liền đủ làm người phiền.”Lâm Giang nghe vậy cười ha ha lên, lắc đầu nói: “Ngươi lại tưởng sai rồi, bọn họ phiền chính là ngươi Lâm cô cô, cũng không phải là ta.”Thượng Minh Kiệt kinh ngạc nhìn về phía Lâm Thanh Uyên, “Lâm cô cô lợi hại như vậy?”Lâm Thanh Uyên đổi hắn hơi hơi mỉm cười.Thượng Minh Kiệt trong mắt liền phut ra ra ánh sáng, vui sướng chi tình bộc lộ ra ngoài.Lâm Giang cùng Lâm Thanh Uyên toàn bắt động thanh sắc như róng mày, nhưng Thượng Minh Kiệt cũng không có lại theo cái này đề tài nói tiếp, mà là đổi đề tài nói: “Dượng, chất nhi tới thời điểm lão thái thái còn gọi ta thu thập chút dược liệu đồ bỗ, quay đầu lại làm đại phu nhìn xem hay không dùng được với, nếu dùng được với, quay đầu lại chất nhi lại đưa chút tới.”Lâm Ngọc Tân liền nói: “Dường như chúng ta liền chờ ngươi kia dược liệu dùng đường như, nhà ta nhà kho liền có không ít, nơi nào dùng ngươi đưa?”“Nhà ngươi là nhà ngươi, này lại là lão thái thái một mảnh từ tâm, có thể nào không chịu?”Hai cái tiểu hài nhi hiển nhiên là đấu võ mồm thói quen, làm trò hai cái trưởng bối mặt liền ngươi tới ta đi cãi lại, Lâm Thanh Uyên liền chống cằm ở một bên quan khán.Đáng tiếc này trộm tới nửa ngày nhàn cũng không có thể kéo dài, nàng chính xem đến thú vị, Bạch Mai liền từ bên ngoài bước nhanh tiến vào, trộm tiến đến nàng bên tai nói: “Đại tiểu thư, Tạ gia đệ bái thiếp.”Lâm Thanh Uyên hơi hơi nhíu mày nói: “Không phải nói lão gia sinh bệnh không thấy khách sao? Cứ theo lẽ thường từ chối đó là.”“Là Tạ lão gia tự mình đệ, người hiện tại người gác cổng nơi đó đâu.”Lâm Thanh Uyên ánh mắt hơi ám, nhìn cười tุม tím Lâm Giang liếc mắt một cái sau đứng dậy, cùng Bạch Mai lặng lẽ rời đi.Đã ra viện môn nàng mới hỏi, “Trù bở Tạ gia, Chu gia này hai ngày nhưng có đệ thiếp?”“Không có, tự ngày ấy tới gặp quá khâm sai sau Chu gia cùng Triệu gia liền cũng chưa lại đệ thiếp.”Lâm

Thanh Uyển hơi hoi gật đầu, “Thỉnh Tạ lão gia đi phòng khách, không, ta tự mình đi thỉnh hắn.” Lâm Thanh Uyển là Tạ Duyên con dâu, thân phận của nàng làm nàng ở trước mặt hắn thiên nhiên nhược thế, nhưng Lâm Thanh Uyển còn chưa bao giờ thoái nhượng, cũng chưa nghĩ tới thoái nhượng. Nàng đói Tạ gia con dâu cái này thân phận nhận đồng cảm không quá cường, hơn nữa đó là Uyển tỷ nhi ở, nàng cũng sẽ không thoái nhượng. Tạ Duyên chính là thiếu Tạ nhị lang một cái công đạo. Lâm Thanh Uyển tự mình đem Tạ Duyên khách khí thỉnh đến phòng khách, sau đó ở thủ tọa ngồi hạ, làm người cấp đối phuơng thượng trà. Tạ Duyên hơi hoi nhíu mày nói: “Uyển tỷ nhi, người huynh trưởng đâu, ta có việc cùng hắn thương nghị.” Lâm Thanh Uyển cười nói: “Huynh trưởng bệnh đâu, cha chồng có việc không bằng cùng ta nói, chờ huynh trưởng hảo chút ta lại chuyên cáo cho huynh trưởng.” Tạ Duyên trong lòng nhịn không được bóc lên khỏi một cỗ túc giận, sắc mặt dần dần phát trầm, “Uyển tỷ nhi vẫn là gọi người đi hỏi một tiếng hảo.” Lâm Thanh Uyển thấy hơi hoi mím cười, vẫy tay gọi tới một tiểu nha đầu, “Ngươi đi hậu viện nhìn xem lão gia tỉnh không có, nếu là tỉnh liền nói thông gia lão gia tới, hỏi hắn thân thể nhưng chịu đựng được, hay không muộn gặp.” Tiểu nha đầu lên tiếng, khom người lui ra, mười lăm phút sau liền trở về nói: “Lão gia mới ăn xong được không lâu, mới vừa vào ngủ. Kinh Trập nói khả năng muộn tới hạ vang mới khởi.” Lâm Thanh Uyển liền nhìn về phía Tạ Duyên, rất là tiếc hận nói: “Cha chồng, huynh trưởng hắn còn không có tỉnh, bằng không ngài trước ngồi, chờ hắn tỉnh lại lại xem? Nếu là Từ đại phu nói hắn có thể gặp khách, con dâu lại mời đến thỉnh ngài.” Tạ Duyên liền không khỏi nắm chặt nắm tay, đây là đương hắn là ba tuổi tiểu nhi tới lừa gạt sao? Từ phòng khách đến hậu viện chính phòng đều phải mười lăm phút, nha đầu này là phi sao mười lăm phút là có thể qua lại? Nhìn trên mặt cười khanh khách Lâm Thanh Uyển, Tạ Duyên cảm xúc càng không hảo. Mới bốn tháng không đến, nàng như thế nào trở nên nhiều như vậy? Tạ Duyên rất muốn đứng dậy liền đi, nhưng nghĩ hắn vẫn là áp xuông tính tình nói: “Kia liền từ ngươi tới chuyên cáo ngươi huynh trưởng đi,” hắn hít sâu một hơi nói: “Triệu Thắng đã nhiều ngày chính nhảy nhót lung tung xâu chuỗi các gia, muốn mọi người trong nhà làm quan con cháu đề cử này huynh Triệu Tiệp vì Giang Nam quan sát sứ, vì thế hắn nhưng hứa ra không ít chỗ tốt. Ta biết ngươi huynh trưởng hướng vào chính là Tôn Hòe, nhưng Tôn Hòe ở trong triều thế lực so sánh với Triệu Tiệp vẫn là kém chút, các ngươi nếu là vô tình sửa đổi người được chọn, kia nhưng đến sớm làm tính toán, miễn cho bị Triệu gia đánh đến trả tay không kịp.”

Chương 33: Làm ơn

Tạ Duyên vì cái gì muốn cùng nàng nói này đó? Nhắc nhở Lâm gia với hắn có chỗ tốt gì? Lâm Thanh Uyên ở chính viện cửa bồi hồi không chừng, nàng không thể một có vấn đề liền đi tìm Lâm Giang, hiện tại Lâm Giang còn ở, còn có thể giúp nàng phân tích, cho nàng kiến nghị, nhưng hắn nếu là không còn nữa đâu? Nàng tổng phải học được chính mình đi ứng đối này đó thế gia đại tộc. Nếu tới chính là Tạ phu nhân, nàng sẽ không nghĩ nhiều, chỉ cảm thấy đối phương là xuất phát từ yêu quý cùng lo lắng mới nhắc nhở nàng, nhưng tới chính là Tạ Duyên, mặc kệ là nàng vẫn là Uyển tỷ nhi đều đem cái này cha chồng định vị vì không có lợi thì không dậy sớm tiêu nhân. Hắn làm như vậy mục đích là cái gì? Châm ngòi ly gián, làm Lâm Triệu hai nhà đấu lên? Nhưng với hắn có chỗ tốt gì đâu, hắn bất quá là cái Trung thư thị lang, cũng chưa ngoại phóng quá, càng không thể chưởng binh quyền, cho nên liền tính Triệu Tiệp cùng Tôn Hòe đương không thượng Giang Nam quan sát sứ, vị trí này cũng không có khả năng rời xuống hắn trên đầu. Tạ gia thân tộc cũng cũng không thể đảm đương này nhậm người. Lâm Thanh Uyên hợp lại mỉ qua lại đi lại, hắn tổng không thể đơn thuần là vì quấy đục thủy đi? Lâm Thanh Uyên bước chân một đốn, nhịn không được một phách chưởng nói: “Đúng rồi, như thế nào đảo đã quên Triệu ta hai nhà đều là Giang Nam năm đại gia tộc là tồn tại cạnh tranh quan hệ, này trường bỉ tiêu……” Lâm Thanh Uyên như uống thế hồ, nhất thông bách thông, vẫn luôn quanh quần ở trong tim nghi hoặc cũng rốt cuộc có giải thích hợp lý. Nàng đôi mắt tỏa sáng hướng trong viện đi, muốn đi hỏi Lâm Giang nàng tưởng đúng hay không. Kết quả ở nhìn đến Lâm Giang kia một khắc, nàng nháy mắt phục hồi tinh thần lại. Có một số việc là không thể nói rõ, đặc biệt là ở trên trời còn bay một đóa mây đen dưới tinh huống. Lâm Thanh Uyên chậm rãi bình tĩnh lại, chậm rãi đi đến bóng cây phía dưới, Lâm Giang đang ở khảo giáo Thượng Minh Kiệt công khóa, thấy nàng tới liền cười hỏi, “Tạ lão gia tới có gì chuyện quan trọng?” “Chỉ là đến xem huynh trưởng bệnh hay không có chuyển biến tốt đẹp, cũng không có cái gì chuyện quan trọng.” Lâm Giang cũng không hỏi lại. Lâm Thanh Uyên thấy hắn giữa mà có chút mỏi mệt, liền đem hai đứa nhỏ ra bên ngoài đuối,

“Các ngươi đi ra ngoài chơi đi, đợi cho dùng cơm chiều ta lại khiến người đi kêu các ngươi.” Thượng Minh Kiệt muốn nói lại thôi nhìn thoáng qua Lâm Thanh Uyển, bị Lâm Ngọc Tân một túm liền cũng đi theo đứng dậy đi ra ngoài.“Ngươi tống nhìn ta tiểu cô làm cái gì?” Lâm Ngọc Tân nhíu mày, “Ta thấy ngươi hôm nay ứng đối luôn có chút thất thần, chính là có chuyện gì?”“Cũng không có chuyện gì, chỉ là lần đầu tiên thấy Lâm cô cô, không khỏi tò mò chút.” Lâm Ngọc Tân bình tĩnh nhìn hắn trong chốc lát, sau đó hờ lạnh một tiếng xoay người liền đi.Thượng Minh Kiệt mồ hôi đầy đầu, đuổi theo chạy hai bước, sau này nhìn vẫn là giữ lại.Lâm Thanh Uyển ở hai đứa nhỏ đi rồi liền đem Tạ Duyên nói hướng Lâm Giang học một lần, hỏi: “Tạ Duyên đây là lo lắng Triệu Tiệp hồi Giang Nam sau nâng đỡ Triệu gia phát triển an toàn, cho nên mới nhắc nhớ chúng ta?”Này lại là cùng Khuy Thiên Kính trung không giống nhau địa phương, Lâm Giang trố mắt, “Đệ nhất thế” khi hắn đem Uyển tỷ nhi qua đời lửa giận phát tiết ở Tạ gia trên người, cho nên khiến người căn Tạ Dật Minh nguyên nhân chết, thế tất muôn điều tra rõ chân tướng, Tạ gia vì giữ được Tạ Dật Dương cùng mặt khác gia hợp tác chèn ép Lâm thị.Hai nhà kết thân không thành ngược lại kết thù, hắn cùng Tạ Duyên cũng nháo thật sự khó coi, đối phương hận không thể giết hắn, vì thế còn cùng Triệu gia kết minh, tự nhiên sẽ không phản tới nhắc nhớ hắn Triệu Tiệp động cơ.Mà hiện tại, hai nhà việc hôn nhân đã thành, hắn cũng tạm thời buông tha Tạ Dật Minh nguyên nhân chết, mặc kệ Lâm Tạ hai nhà trên thực tế quan hệ như thế nào, bên ngoài thượng lại muốn so trước kia thân mật chút.Lâm Giang rũ mắt, ngón tay gõ gõ đầu gối nói: “Tạ gia không muốn khuất cù Triệu gia dưới.”Lâm Thanh Uyển thấy chính mình phân tích chính xác, không khỏi ngồi thẳng thân mình nói: “Như vậy, thượng, chu, Triệu, ta bốn gia hay không cũng không muốn khuất cù Lâm thị dưới? Huynh trưởng, Giang Nam tài nguyên là hữu hạn, nếu Lâm thị đồ bọn họ có thể bắt được nhiều ít tài nguyên?”Lâm Giang tán dương nhìn về phía nàng, mỉm cười nói: “Lâm thị chính yếu tài nguyên liền ở chúng ta dòng chính, ngươi không phải đã đều quyên xong rồi sao? Chỉ cần này phê bạc vận đi ra ngoài, kia Lâm thị liên không hề là Giang Nam năm đại gia tộc đứng đầu, ngươi cùng Ngọc Tân tự nhiên cũng liên an toàn.”Cùng hắn không giống nhau, Lâm Thanh Uyển này đó sản nghiệp bán đến oanh động, tài sản cũng quyên thanh thê to lớn, cơ hồ đã sê không có người hoài nghi bọn họ còn tư tàng có sản nghiệp cùng vàng bạc châu báu.“Cho nên chúng ta mục tiêu kế tiếp là cái gì?”“Là Triệu gia,” Lâm Giang nhẹ giọng nói: “Ta không biết Triệu Tiệp cùng Triệu gia vì sao đối ta ác ý tràn đầy, lại biết hai nhà muốn nói cùng là không có khả năng, cho nên tuyệt đối không thể làm Triệu Tiệp hồi Giang Nam.”Hắn sâu thẳm nhìn chằm chằm Lâm Thanh Uyển nói: “Triệu Tiệp không trở lại, kia Triệu gia trên đầu liền còn đè nặng Thượng gia cùng Chu gia. Chu gia không nói đến,

Thượng gia,” hắn ý vị không rõ cười nói: “Thượng lão phu nhân sống ở một ngày, Thượng gia liền trạm không đến Triệu gia bên kia.” Lâm Thanh Uyển liền có chút do dự, “Kia chỉ dựa vào Lư Chân liền có thể ngăn lại Triệu Tiệp sao? Người muôn hay không lại tìm chút đồng liêu hỗ trợ?” “Không vội, ta còn có thể sống hai tháng, trước xem Lư Chân ra tay hiệu quả như thế nào lại nói.” Lâm Thanh Uyển đối loại này chính trị đấu tranh không thân, bởi vậy không lại hạt đẽ kién nghị, làm Lâm Giang nghỉ ngơi sau liền cáo từ rời đi. Nàng đang nghĩ ngợi tối tâm sự, cho nên Thượng Minh Kiệt đột nhiên từ ven đường nhảy ra tới khi sợ tới mức nàng thiếu chút nữa té ngã, vẫn là Bạch Mai cùng Bạch Phong tay mắt lạnh lẽo duỗi tay đỡ lấy nàng mới đứng lại. Lâm Thanh Uyển trùng mặt, nàng hiện tại chính là đương gia nhân, nếu là quăng ngã nhiều tổn hại uy nghi a, “Người không có việc gì trốn ở chỗ này làm gì?” Thượng Minh Kiệt có chút ủy khuất, “Ta đang đợi Lâm cô cô, chỉ là thái dương quá lớn, cho nên liền trước tránh ở bóng cây phía dưới, cũng không phải cố ý dọa cô cô.” “Chuyện gì như vậy cấp?” Thượng Minh Kiệt liền từ trong lòng ngực móc ra một phong thơ tới cấp Lâm Thanh Uyển, “Lâm cô cô, đây là tờ mẫu cấp dương tin, nếu hiện tại là ngài đương gia, kia tiểu chất liền đem tin cho ngài đi.” Lại nói: “Tới trước ta mẫu thân còn làm ta cùng với dương nói nói tình, làm dương ở hoàng đế trước mặt cho ta đại cữu nói tốt vài câu, ta đại cữu muôn đương Giang Nam quan sát sứ. Chuyện này cũng làm ơn Lâm cô cô đi, ngài xem dương thân thể được không, nếu hảo liền cùng dương đê một miệng, nếu không tốt, vậy quên đi, ta mẫu thân đã biết cũng sẽ không trách tội với ta.” Lâm Thanh Uyển trợn mắt há hốc mồm, nhéo tin nhìn Thượng Minh Kiệt nửa ngày, cuối cùng không nói gì duỗi tay vỗ vỗ bờ vai của hắn nói: “Hảo hài tử, này hai việc liền giao cho ta, người đi đi.” Thượng Minh Kiệt một chút hoàn thành hai kiện đại sự, lập tức cao hứng lên, chắp tay thi lễ hành lễ sau liền vô cùng cao hứng mà đi. Lâm Thanh Uyển híp mắt xem hắn rời đi phương hướng, nhịn không được hỏi Bạch Mai Bạch Phong hai người, “Các người nói hắn là thông minh, vẫn là ngốc?” Bạch Mai nghĩ nói: “Luôn là vì lão gia hảo, không muôn lão gia vì những việc này phiền nhiễu, bởi vậy tính thông minh đi.” Bạch Phong tắc nói: “Nhi biểu công tử tâm hướng về chúng ta đâu.” Lâm Thanh Uyển lắc lắc trong tay tin cười nói: “Mặc kệ tâm hướng về ai, không đưa lưng về phía chúng ta liền hảo.” Lâm Thanh Uyển cũng không quay trở lại tìm Lâm Giang, mà là trực tiếp đem tin cấp hủy đi. Thượng lão phu nhân hiển nhiên còn ở vì gia sản sự sinh khí, bởi vậy tìm từ có chút đông cứng. Nhưng đó là như thế nàng cũng chưa nói muôn thu hồi ngọc như ý, chỉ là nói tạm thời giao cho Lâm gia bảo quản, dãi hai đứa nhỏ lại lớn hơn một chút đi thêm hạ định cũng đúng. Đồng thời nàng tỏ vẻ đối Lâm Thanh Uyển cùng Lâm Ngọc Tân lo lắng, cảm thấy các nàng cô chất hai về sau sinh hoạt chỉ sợ gian nan, bởi vậy đẽ nghị hai người

về sau vẫn là trụ đến Thượng gia đi, nàng hỗ trợ chiêu cỗ nuôi nấng.Lâm gia lưu lại kia hai cái thôn trang cùng hiệu sách nàng mặc kệ, nhưng Lâm Ngọc Tân mẫu thân lưu lại của hồi môn nàng hy vọng có thể từ nàng bảo quản, đãi Lâm Ngọc Tân sau khi lớn lên lại giao cho nàng.Cuối cùng, Thượng lão phu nhân mới đề ra một câu Triệu Tiệp sự, tỏ vẻ bọn họ tam gia không chỉ có là thế giao, cũng là quan hệ thông gia, nếu có thể cho nhau nâng đỡ tự nhiên càng tốt.Nếu là Triệu Tiệp có thể vì Giang Nam quan sát sứ, với Triệu Thượng Lâm tam gia đều có chỗ tốt, hy vọng Lâm Giang ở Thánh Thượng trước mặt có thể nhiều vì hắn nói chuyện.Lâm Thanh Uyển thu hồi tin, nghĩ nghĩ cuối cùng vẫn là không ra tay can thiệp, hiện tại hoàng đế chính mình đều do dự, bọn họ động tác quá lớn chưa chắc là chuyện tốt.Mà Triệu gia như vậy nhảy nhót lung tung làm xâu chuỗi chưa chắc chính là chuyện tốt, nói không chừng ngược lại chọc hoàng đế cùng trong triều đại thân mất đâu?Ngô Đồng Uyển tiền bạch thực mau liền thanh toán xong, cầm vệ quân đem sở hữu đồ vật đều trang trọng rương dán lên giấy niêm phong, sau đó cột lên xe, đại gia mắt trông mong nhìn Lư Chân, tâm đã bay trở về kinh thành.Lư Chân rất muộn ở Dương Châu dừng lại cái 10 ngày tám ngày, đến giờ nhi lại khởi hành, nhưng dừng nói mặt khác quan viên, chính là Lâm Giang cũng không muộn.“Đêm dài lầm mộng, nhiều như vậy tiền lưu tại Lâm phủ là họa không phải phúc, người sớm ngày khởi hành đi.”Lư Chân sắc mặt khó coi, “Phụng bệ hạ ý chỉ, ta đã làm người đi Tô Châu Lâm thị cùng Tô Châu quan nha tuyên chỉ, đãi bọn họ trở về ta lại khởi hành đi.”Lâm Giang lắc đầu, “Tô Châu quan nha bên kia còn muộn đo đạc tước điền, qua lại lại muộn hao phí năm sáu ngày, không có mười ngày thời gian là không đủ, chẳng lẽ người thật đúng là tính toán dãm lên bệ hạ cấp kỳ hạn trở lại kinh thành?”Lư Chân hờ hờ không nói lời nào.Lâm Giang liền thở dài, “Người ta tương giao hơn hai mươi năm, nhưng cũng không mục họn hai mươi năm, không thành tưởng phút cuối cùng ngược lại là người đến tiễn ta.”Lư Chân hờ lạnh nói: “Đừng tự mình đa tình, ta lưu lại cũng không phải là vì người, mà là vì bệ hạ thánh ý.”“Kia Lâm mỗ có không cầu Lư huynh một sự kiện?”Lâm Giang mỉm cười nhìn về phía hắn.Lư Chân ho nhẹ một tiếng, xoay qua mặt đi nói: “Người nói.”“Nhanh chóng khởi hành hồi kinh đi.”Lư Chân liền có chút tức giận, căm tức nhìn hắn nói: “Người người này nghe không hiểu tiếng người sao, nói phải đợi đi Tô Châu người trở về.”Nếu không phải xem đôi phuơng muôn chét, hắn mới lười đến ở chỗ này nhiều dừng lại này 10 ngày đâu, không phải là bởi vì này từ biệt liền vĩnh bất tương kiến sao?Hai người hiện tại là thấy một mặt liền ít đi một mặt, hơn hai mươi năm bằng hữu a..... Lâm Giang vành mắt cũng có chút phiếm hồng, lại thăng thắn sống lưng nghiêm mặt nói: “Lư huynh, người trở lại kinh thành sau, Triệu Tiệp sự còn muốn thỉnh người nhiều chu toàn.”Lư Chân nhíu mày xem hắn, “Như thế

nào nói rõ, không trang làm ngươi muội muội châm ngòi ly gián?" Lâm Giang cười khổ, "Kia không phải ta không nghĩ tới Triệu Tiệp như thế thê tới rào rạt sao, thế nhưng đã xâu chuỗi khỏi Giang Nam các gia, tuy rằng nhà bọn họ trung con cháu ở trong triều ít có địa vị cao, nhưng nhân số lại không ít, hơn nữa từng người còn có quan hệ thông gia bạn cũ, có thể nói hiện giờ trừ bỏ ta kia mấy cái tâm phúc ngoại, Giang Nam nội đã hết số đứng ở Triệu Tiệp bên kia." Lư Chân không khỏi tò mò, "Lẽ ra ngươi cùng Triệu Tiệp còn xem như quan hệ thông gia đâu, hắn đương Giang Nam quan sát sứ với ngươi Lâm gia cũng không có gì chồ hỏng đi?" "Giang Nam quan sát sứ tổng lĩnh Giang Nam dân chính, tài chính cùng binh quyền, chẳng lẽ chỉ xem với ta Lâm gia hay không hữu ích sao? Hắn đương chính là Giang Nam quan, tự nhiên muốn xem với Giang Nam, với Đại Lương, với bệ hạ hay không hữu ích mới đúng," Lâm Giang không khách khí mắt trợn trắc nói: "Ta tổ phụ đương Đại Lương hoàng đế đối Lâm gia cũng không chồ hỏng, ta đây tổ phụ đương hoàng đế sao?" Lư Chân một nghẹn. Lâm Giang nói thẳng: "Triệu Tiệp không thể đương Giang Nam quan sát sứ, không chỉ có bởi vì Lâm gia, càng bởi vì hắn mặc cho này chức đồi Giang Nam bá tánh không có gì bổ ích. Ngươi chỉ xem này đệ Triệu Thắng xử sự thái độ liền có thể biết tương lai Triệu gia ở Giang Nam xử sự thái độ." Lư Chân hiểu được. Lâm Giang liền thở dài nói: "Cho nên ta mới cầu ngươi nhanh chóng hồi kinh, cẩn cẩn lại hắn thế. Triệu Tiệp lòng dạ hẹp hòi, ta lần này trở hắn tiền đồ, hắn trong lòng không chừng như thế nào hận ta đâu, cho nên hắn tuyệt đối không thể hồi Giang Nam, bằng không về sau ta muội muội cùng nữ nhi đã có thể phiền toái." Lư Chân nghĩ, đứng dậy nói: "Ta đi xuống làm cho bọn họ chuẩn bị, ngày mai sáng sớm chúng ta liền khởi hành." Lâm Giang vội vàng đứng dậy hành lễ, "Đa tạ Lư huynh."

Chương 34: Cao hứng hỏng rồi

Lư Chân mang theo hai ngàn cẩm vê quân cùng từ Lâm Giang nơi đó mượn tới 3000 đóng quân áp giải này giá trị 625 vạn 5000 nhiều hai tiền bạch lén đường.Lâm Giang cùng Lâm Thanh Uyển tự mình đem người đưa ra cửa thành, Dương Châu quan viên cấp còn lưu tại nơi này Giang Nam các gia đại biểu đều chạy tới xem náo nhiệt.Lư Chân thẳng đi ra 500 nhiều bước đều còn quay đầu lại xem, Lâm Giang dựa vào trên xe ngựa, duỗi tay đổi hắn vẫy vẫy, trong lòng cũng khó tránh khỏi thương cảm, “Này từ biệt, thật muốn thiên nhân vĩnh cách.” Hai huynh muội nhìn chăm chú vào Lư Chân đi xa, thẳng đến đoàn xe hoàn toàn biến mất lúc này mới xoay người tiến xe, một bên sớm chờ quan lại cập các gia đại biểu sôi nổi tiến lên đây chào hỏi.Trừ Tôn Hòe cùng Lưu Phái ngoại, những người khác đều là tự lần trước Thịnh Ký túu lâu sau lần đầu tiên nhìn thấy Lâm Giang, thấy hắn sắc mặt tái nhợt, thân thể suy nhược, liền ám đạo đồn đãi quả nhiên không giả, Lâm Giang đích xác càng thêm hư nhược rồi.Chỉ sợ thật sự không sống được bao lâu.Nhưng hoàng đế ý chỉ một ngày không dưới, hắn liên một ngày là Giang Nam tối cao trưởng quan, bởi vậy không ai dám chậm trễ hắn.Lâm Giang lại không có như vậy nhiều tinh lực ứng phó bọn họ, đối mọi người hơi hơi gật đầu, cảm tạ bọn họ này đó thời gian trợ giúp sau liền chui vào trong xe ngựa, chỉ đem Tôn Hòe cùng Lưu Phái kêu lên xe ngựa.Lâm phủ xe ngựa chậm rì rì hướng bên trong thành đi, những người khác không dám đoạt nói, làm nó đi tới đệ nhất vị mới chậm rãi đuổi kịp, đó là như thế, chi gian khoảng cách cũng không ngắn.Thả đi theo Lâm phủ xe ngựa mặt sau chính là Tôn Hòe cùng Lưu Phái xe ngựa, cho nên người trong xe nói chuyện cũng không sợ mặt sau người nghe thấy.Lâm Thanh Uyển cấp ba người các đồ một ly trà, sau đó phảng thuộc về nàng kia ly ngồi ngay ngắn ở một góc, lặng lẽ mà nghe bọn hắn nói chuyện.“Dương Châu thứ sử người được chọn đã định rồi,” Lâm Giang nhìn về phía Lưu Phái nói: “Đó là Bá Trạch người, tuy rằng ý chỉ còn không có hạ, nhưng ta đã có mười phần khẳng định, người bắt đầu chuẩn bị tiếp nhận đi.”Lưu Phái trong lòng kích động, banh thẳng sống lưng đối Lâm Giang nhắc tay hành lễ nói: “Hạ quan đa tạ đại nhân tài bồi.”Lâm Giang duỗi tay đỡ lấy hắn,

mỉm cười nói: “Ngươi tư lịch đủ, năng lực cũng không kém, liền tính ta không đề cử, giả lây thời gian ngươi cũng có thể ngồi vào vị trí này thượng. Huống chi, ngươi đi theo ta bên người mười năm.” Một bên Tôn Hòe còn tính trân định, nhưng vẫn như cũ khó tránh khỏi hâm mộ nhìn Lưu Phái, “Chúc mừng Bá Trạch huynh.” Lưu Phái nhịn không được nhạc a trong chốc lát, thấy Tôn Hòe trên mặt có chút có chút cô đơn, liền nhịn không được nói: “Đại nhân, này Dương Châu thứ sử định rồi, kia Giang Nam quan sát sứ đâu, ngài không phải thượng thư tiền cử Tử Hiếu sao?” Tôn Hòe tự Tử Hiếu, Lưu Phái tự Bá Trạch, hai người đều là Lâm Giang trợ thủ đắc lực, quan hệ đồng dạng không kém. Hắn hiện tại có tin tức, liền có chút lo lắng khỏi Tôn Hòe tới, Triệu gia ngày gần đây động tĩnh quá lớn, hai người tướng trang không nghe thấy đều không được. Hiện tại ngay cả quan nha nội đều có tiểu đạo tin tức loạn truyền, nói là Triệu Tiệp sắp sửa đảm nhiệm Giang Nam quan sát sứ. Lâm Giang cũng không gạt hai người, nói: “Vốn dĩ có ta tiền cử, Tử Hiếu tư lịch năng lực cũng đủ, hơn nữa ngươi ở Giang Nam mười mấy năm, đối Giang Nam quen thuộc, việc này liền không tháp phàn chuẩn, cũng có tám phần khả năng. Nhưng Trần thượng thư đề ra Triệu Tiệp, hắn là võ tướng, bệ hạ sớm tướng suy yếu các nơi quan sát sứ, tiết độ sứ quyền lợi, đề dùng Triệu Tiệp liền có khả năng sứ Giang Nam quân chính tách ra. Hơn nữa Triệu Tiệp là Giang Nam người, luận đối Giang Nam quen thuộc hắn không thua ngươi, ngày gần đây tình thế các ngươi hai người cũng thấy được, Triệu gia là thế tối rào rạt a.” Tôn Hòe nhíu mày nói: “Chỉ sợ Triệu Tiệp tới rồi Giang Nam chẳng những không thể sứ quân chính tách ra, ngược lại còn sẽ khiến cho hắn nắm giữ quân chính quyền to, một tay che trời a.” Quan sát sứ đối dân chính, tài chính tác dụng chủ yếu vẫn là giám sát, những năm gần đây Lâm Giang ở phương diện này liền rất khắc chế, trừ bỏ bộ phận thời điểm, đại bộ phận dưới tình huống đều ủy quyền từ các châu trưởng quan xử lý bản địa dân chính cùng tài chính, hắn càng có rất nhiều giám sát Giang Nam địa phương quan, để ngừa bọn họ tham ô hoặc ****. Cho nên Lâm Giang cùng này đại biểu Lâm gia hành sự đều thực ôn hòa, nhưng Triệu gia hoàn toàn tương phản. Chỉ này hai tháng xem, Triệu Thắng vì làm này huynh lên làm Giang Nam quan sát sứ liền quảng rải tiền, đem Giang Nam các đại gia tộc xâu chuỗi lên phản đối Tôn Hòe. Mặc kệ này đó xâu chuỗi có hiệu quả hay không, dù sao Tôn Hòe nhìn trong lòng rất là phản cảm, như vậy bá đạo cường thế hành sự phương thức, thật làm Triệu Tiệp đương Giang Nam quan sát sứ, đối phương còn nguyện ý buông ra dân chính tài chính, chỉ lo quân quyền? Lưu Phái liên tục gật đầu, nhỏ giọng nói: “Đại nhân, hiện giờ Đại Lương tuy khi có chiến loạn, nhưng Giang Nam lại an nhàn thật sự, nói đến cùng nơi này bá tánh nhất yêu cầu vẫn là gìn giữ cái đã có quan viên, mà không phải như Triệu Tiệp như vậy cấp tiến người. Hiện tại Triệu thị hùng hổ doạ người, chúng ta

cũng không thể ngồi chờ chết a.”Mà Tôn Hòe là Lâm Giang tâm phúc, không còn có người so với hắn càng thích hợp chấp hành Lâm Giang chính sách.Lâm Giang lại khẽ cười nói: “Ta cùng với ngươi ý kiến vừa lúc tương phản.”Hắn trong mắt hiện lên u quang nói: “Hiện tại bọn họ nhất định phải được, cho nên chúng ta không cần thiết nghênh này mũi nhọn đi tranh cái dài ngắn, không bằng lấy lui làm tiến, chiếm tránh mũi nhọn.”“Này.....”Lưu Phái cùng Tôn Hòe liếc nhau, đều có chút do dự, hiện tại tránh đi, chỉ sợ trong triều liền định ra người được chọn.Lâm Thanh Uyển ở một bên nhịn không được nói: “Hai vị đại nhân không cần lo lắng, ít nhất bệ hạ sẽ chờ Lư đô hộ trở lại kinh thành mới làm quyết định.”Tôn Hòe ánh mắt sáng lên, “Đại nhân cùng Lư đô hộ giao tình thâm hậu?”Lâm Giang mặc mạc sau nói: “Chúng ta sư tử trước Quốc Tử Giám tế tửu Lư Dương tiên sinh, kết bạn hơn hai mươi năm.”Cũng không phải là có đòn đai nói hai người bất hòa sao?Quả nhiên đòn đai không thể tin.Tôn Hòe cùng Lưu Phái nháy mắt ở trong lòng cấp hai người hữu nghị rút một cái tân độ cao, hai người đều trầm tĩnh xuống dưới, “Đại nhân yên tâm, chúng ta sẽ ước thúc hảo phía dưới người, tạm không cùng Triệu gia tranh dài ngắn.”Lâm Giang vừa lòng gật đầu, “Đai này phê tài vật nhập kho, bệ hạ thế tất còn sẽ hỏi lại ta một lần Giang Nam quan sát sử người được chọn.”Tôn Hòe cùng Lưu Phái lĩnh ngộ, dừng nhìn Triệu gia hiện tại nhảy nhót đến hoan, quyền chủ động kỳ thật còn nắm giữ ở Lâm Giang trong tay.Lớn như vậy một đám tài vật vào kinh, hoàng đế đối Lâm Giang khẳng định càng nể trọng, ở kế nhiệm giả một chuyện thượng cũng sẽ càng tín nhiệm Lâm Giang.Mà Tôn Hòe có Lâm Giang duy trì liền trước thăng một nửa.Triệu Tiệp so Triệu Thắng sớm hơn nhận thấy được điểm này, cho nên liền cấp ở Giang Nam đệ đệ cùng muội muội viết tin, còn cấp ở kinh thành muội phu cũng đi một phong, làm cho bọn họ cần phải nói động Lâm Giang đứng ở hắn bên này.Liền tính không được, cũng tuyệt đối không thể làm hắn lại mở miệng đứng ở Tôn Hòe bên kia, tốt nhất bảo trì lặng im, như vậy hắn phần thắng vẫn như cũ rất lớn.Thượng nhị thái thái bắt được tin về sau trong lòng nghẹn khuất một chút, ngược lại trong phòng làm nửa ngày tâm lý xây dựng mới đi tìm lão thái thái.Nàng cùng Lâm Giang cái này cô gia không hảo trực tiếp lui tới, còn phải tìm lão thái thái ra mặt, nhi tử cùng cháu trai nơi đó cũng có thể đi một phong thư.Triệu Thắng so Thượng nhị thái thái còn nếu có thể khuất có thể đuổi, thu được huynh trưởng tin sau liền đề ra lễ vật cưới túm tím đi Lâm gia bái phỏng.Lâm Giang bệnh nặng không thấy khách?Không quan hệ, ta đây trông thấy cháu ngoại trai hảo, Triệu Thắng ở Lâm gia dừng lại non nửa thiên, hắn rời đi không bao lâu bên ngoài liền có lời đồn đai khởi.Lâm gia cùng Triệu gia có ý hợp tác, Lâm Giang rất là thường thức Triệu Thắng huynh đệ, trọng điểm ở chỗ huynh.Lâm Thanh Uyển phái chuyên gia bên ngoài thu thập tin tức, bởi vậy lời đồn đai ngay từ đầu nàng

liền đã biết. Bất quá nàng nghĩ không đi ngăn cản, mà là cười lạnh nói: “Từ bọn họ đi, khai thương phóng lương tình huống như thế nào?”Lâm quán gia khom người nói: “Trù bô Tô Châu còn có chút không phái xong, mặt khác các nơi đều lục tục kết thúc.”Lâm Thanh Uyển gật đầu, “Làm cho bọn họ đem sổ sách đều đưa tới, hạch định không có lầm sau bắt đầu phóng lương, liền chiêu chúng ta phía trước nghị định làm, một tổ một tổ thả người, tình nguyện chậm một chút cũng không thể làm lỗi, bảo đảm mỗi người nơi đi.”Lâm quán gia thở dài một tiếng, gật đầu đồng ý, “Đại tiểu thư, này một phóng, Lâm gia hơn phân nửa người đã có thể tan, ngài thật suy xét rõ ràng?”“Sản nghiệp đều bán, lưu trữ người chúng ta cũng nuôi không nổi,” Lâm Thanh Uyển an ủi hắn nói: “Huống hồ những người này đều theo chúng ta Lâm thị nhiều năm như vậy, này một sớm gia nghiệp tan hết, chúng ta Lâm gia cuối cùng có thể vì bọn họ làm cũng chính là phóng lương.”Lâm quán gia miệng truong truong, cuối cùng vẫn là thở dài một tiếng lui ra, tính, tên đều báo lên đây, lúc này lại đổi ý cũng không được, còn không bằng dứt khoát chút, đem chuyện này làm được xinh đẹp.Bên ngoài đồn đãi vớ vẫn nỗi lên bốn phía, ngay cả chu tạ hai nhà đều có chút tin tưởng Lâm Triệu hai nhà muôn kết minh, nhưng Tôn Hòe vẫn là bất động như núi tọa trấn quan sát sứ tư, mặc kệ bên ngoài như thế nào nháo, như thế nào xướng suy hắn, hắn đều không nhiều lầm làm một chuyện.Chính chờ ở một bên muôn bắt Tôn Hòe bím tóc cùng chờ hắn cùng Lâm Giang nghi ky nháo phiên Triệu Thắng mặt đều chờ thanh cũng không chờ đến.Chỉ có thể gọi người một bên nhìn chằm chằm, một bên không ngừng chạy Lâm phủ, làm lời đồn tới càng hung mãnh chút, thả tưởng tǎn các loại biện pháp thấy Lâm Giang, cùng đổi phương đáp thương lời nói.Bất quá trước mắt xem ra mục đích này không đạt thành, hắn từng tam độ “Lạc đường” muôn làm sám hậu viện, kết quả mỗi lần người đều mới đến nhị môn chổ đã bị ngăn lại, mặc kệ hắn như thế nào vừa đe dọa vừa dụ dỗ, thủ vệ lão bà tử chính là không được hắn quá nhị môn.Hắn cũng từng làm cháu ngoại trai Thượng Minh Kiệt lãnh hắn đi hậu viện, hoặc là làm bộ lơ đãng dẫn đường đổi phương, nhưng hoặc là bị cháu ngoại trai cự tuyệt, hoặc là lừa đổi không được hắn, có một lần nhưng thật ra lừa đổi thành công, nhưng mới đến nhị môn chổ lại bị thủ vệ bà tử ngăn cản.Triệu Thắng có lý do tin tưởng, hắn khẳng định là bị Lâm phủ trọng điểm chú ý, bằng không hắn như thế nào mỗi lần đều bị cản?Mặc hắn sử biến muôn vàn thủ đoạn cũng không thành công?Lâm Thanh Uyển một bên chủ trì phóng lương công tác, một bên ngồi xem Triệu Thắng các loại lẩn lộn, trong lúc nàng thu được Thượng lão phu nhân một phong gởi thư, kinh thành Thượng Bình hai phong gởi thư cùng Thượng Minh Kiệt thuật lại Thượng nhị phu nhân một cái thỉnh cầu, cùng với Thượng Minh Viễn nộp lên Thượng nhị phu nhân viết cho hắn một phong thơ.Nàng giống nhau áp xuống thư tín,

chỉ thừa dịp không ai thời điểm mới có thể cùng Lâm Giang nhắc lên này đó tin nội dung, ngồi xem khắp nơi đại loạn đấu.Thời gian chạy trốn so con ngựa còn muôn mau, nàng thậm chí cũng chưa nhận thấy được thời gian trôi đi, nửa tháng liền nhàn rỗi một quá, Lư Chân hộ tống kia 600 nhiều vạn lượng tiền bạch về tới kinh thành.Hoàng đế đều nhịn không được kích động trộm chạy ra cung đi xem bọn họ vào thành, sau đó lại chạy như bay hồi cung thay đổi quần áo chính đại quang minh ở quốc khố nơi đó chờ vây xem.Hộ Bộ từ lục bộ trung điều động cũng đủ nhiều nhân thủ, trước đem cái rương mở ra xác nhận thu được đều là tiền bạch sau liền bắt đầu kiểm kê nhập kho.Này muôn đơn giản đến nhiều, không cần bọn họ một chút một chút đi đếm tiền, phần lớn chỉ cần đem cái rương mở ra, tùy ý ước lượng bên trong bạc khối / kim khối / đồng tiền, cảm thụ một chút trọng lượng là có thể biết thật không thật.Mỗi cái cái rương trang tiền đều là hiếu rõ, chỉ cần xác định bên trong không có giả tiền hoặc đoán số là được, mà đôi mắt độc ác kim bộ viên ngoại lang chỉ cần quét liếc mắt một cái cái rương liền đại khái biết bên trong nhiều ít hai vàng bạc.Mặt khác điều tạm tới quan viên kém chút, nhưng thượng thủ số một số, mặt sau lấy ra quy luật tới cũng nhanh.Hôm nay cả triều văn võ đều không đi nha môn, mà là các loại tìm láy cớ chạy tới quốc khố nơi này vây xem, này xem như Đại Lương kiến triều tới nay quốc khố thu được nhiều nhất tiền.Tuy rằng không phải nhà mình tiền, nhưng đại gia cũng xem đến tâm nhiệt không thôi.Cảm giác không khí đều hảo rất nhiều có hay không? So nhà mình kiêm lời mười vạn lượng đều vui vẻ.Hoàng đế cũng thật cao hứng, thảng ở quốc khố nơi đó háo tới rồi trời tối mới hồi hậu cung, đi đến một nửa nhớ tới Lư Chân còn không có tới hội báo, liền lại chuyển tới Càn Chính Điện, làm người đi đem Lư Chân gọi tới, thuận tiện làm Lưu công công đi Hoàng Hậu trong cung báo tin vui, “Bạc an toàn tới, đi trước cấp Hoàng Hậu báo tin vui, làm nàng an một an tâm.”

Chương 35: Giao phong

Hoàng đế buông Lư Chân nộp lên kia phân sổ sách, thở dài hỏi, “Hạo Vũ thân thể như thế nào?”“Thạch thái y nói đã là không cách nào xoay chuyển tình thế, chỉ có thể dùng được treo, làm hắn đi được thoái mái chút.”Hoàng đế liền không khỏi có chút thương cảm, “Hắn so trẫm còn muôn tuổi trẻ rất nhiều, gì đến nỗi này nha.”Lư Chân cúi đầu, “Thạch thái y nói hắn đáy vốn là không tốt lắm, mấy năm nay lại mệt nhọc quá độ không biết bảo dưỡng, cho nên mới……”Hoàng đế càng áy náy, nghĩ nghĩ hỏi, “Này muội cùng với nữ nhưng an bài hảo?”“Thần làm Lễ Bộ Âu đại nhân đi Tô Châu tuyên chỉ, thuận tiện đem quận chúa cùng huyện chủ tước điền đo đạc hảo, lại dặn dò Tô Châu thứ sử nhiều chiêu cǒ một chút quận chúa cùng huyện chủ. Nói vậy các nàng ngày sau về quê cũng có dựa vào.”Hoàng đế vừa lòng gật đầu, “Này liền hảo, các nàng cô chất nhược chất nữ lưu, cũng không thể làm người khi dễ đi.”Hoàng đế nghĩ nghĩ nói: “Trẫm đưa các nàng một ít hoàng chiết, đến lúc đó nhưng thăng tới thiên nghe, nếu là bị người khi dễ cũng có nói chuyện lộ, miễn cho rét lạnh công thần tâm.”“Bệ hạ nhân tâm.”Hoàng đế vãy vãy tay, đang muốn làm hắn đi xuống, đột nhiên nhớ tới ngày gần đây trong triều tranh đến lửa nóng Giang Nam quan sát sứ, không khỏi hỏi: “Nguyên Nhất, Triệu Tiệp là người phó thủ, người cảm thấy một thân như thế nào?”Lư Chân cúi đầu nghĩ nghĩ nói: “Triệu Tiệp năng lực kiệt xuất, ở lãnh binh thượng rất có thiên phú, đến nỗi xử lý dân chính năng lực như thế nào, thần lại không biết.”Hoàng đế mỉm cười, “Xem ra người đã biết rồi, hiện giờ trong triều cãi cọ ồn ào, vốn dĩ trong triều tiến cử Giang Nam quan sát sứ người được chọn cùng sở hữu năm người, trừ bỏ Tôn Hòe cùng Lưu Phái là Lâm Giang đế, còn lại hai người đều là trong triều mặt khác đại thần đề nghị. Nhưng đến bây giờ, Lưu Phái thăng Dương Châu thứ sứ, trẫm cũng không tính toán lại làm quan sát sứ kiêm nhiệm thứ sứ, cho nên cũng chỉ dư lại bốn người tranh chấp. Nhưng đến bây giờ, trong triều vẫn nghe Tôn Hòe cùng Triệu Tiệp tên.”Lư Chân liền cười nói: “Tôn Hòe ban đầu là Tô Châu đóng quân giáo đầu, Hạo Vũ tới rồi Giang Nam sau mới thăng chức hán, mười mấy niên hạ tới chậm rãi làm được Hạo Vũ phó thủ, đối Giang Nam lại quen thuộc bất quá; mà Triệu Tiệp xuất thân Giang Nam, Triệu thị càng

là Giang Nam năm đại gia tộc chi nhât, chỉ ở sau Thượng gia. Luận đối Giang Nam lực khống chế, trừ Lâm thị ngoại liền chính là hắn Triệu thị, cho nên mặt khác hai người theo chân bọn họ so sánh với tự nhiên kém một ít.”“Bọn họ không thân Giang Nam, đi bên kia cũng làm khống xong sự, còn không bằng ngồi xem bọn họ hai người tranh chấp,” Lư Chân cười nói: “Tiến cử bọn họ người cũng không phải ngu ngốc, tự nhiên liền hành quân lặng lẽ, cho nên bệ hạ mới có thể chỉ nghe Tôn Hòe Triệu Tiệp hai người.”Hoàng đế ánh mắt dần dần sâu thẳm, hỏi: “Triệu thị ở Giang Nam thế lực rất lớn?”Lư Chân sững sót một chút mới cúi đầu nói: “Thần, thần cũng chỉ là tin vía hè.”“Nói đến cùng trẫm nghe một chút, đều nghe nói chút cái gì?”“Thần chỉ là nghe nói Triệu Tiệp chi đệ ở Dương Châu thế này huynh đi lại, đã tranh đến Giang Nam các tộc duy trì. Thần tưởng, đó là ta Lư thị đều rất khó xâu chuỗi khởi nhiều như vậy gia tộc, mà Triệu thị có thể làm đến, có thể thấy được này gia tộc ở Giang Nam lực ảnh hưởng.”Hoàng đế mặt vô biểu tình nghe, nửa ngày mới làm Lư Chân lui ra.Tôn Hòe cùng Triệu Tiệp, hắn đích xác càng hướng vào Triệu Tiệp, rốt cuộc Tôn Hòe là Lâm Giang tâm phúc, Lâm Giang những nhân mạch đó tài nguyên chỉ sợ sẽ bị hắn kế thừa.Hắn nguyện ý đem Giang Nam giao cho Lâm Giang, một là bởi vì hoàng thất đối Lâm thị hổ thẹn, nhị là Lâm thị ở Giang Nam vốn là uy vọng rất nặng, tam còn lại là Lâm Giang trung quân chí tâm, hắn tin được Lâm Giang.Nhưng thay đổi một người khác liền không được, Lâm Giang những nhân mạch đó tài nguyên giao cho Tôn Hòe ai ngờ là phúc hay họa?Huống chi hắn sớm muốn cho Giang Nam quân chính chia lìa, cho nên mới trực tiếp thăng chức Lưu Phái vì Dương Châu thứ sử, chặt đứt Giang Nam quan sát sứ lại kiêm nhiệm địa phương quan lộ.Đến lúc đó nhắc lại dùng Triệu Tiệp, hạn chế này đối dân chính, tài chính can thiệp, chỉ làm này lĩnh quân quyền, chỉ cần Giang Nam quân chính chia lìa thành công là có thể ứng dụng đến mặt khác đạo chau.Nhưng giống như hắn nghĩ đến thật tốt quá.Triệu thị nếu ở Giang Nam thực sự có Lư Chân nói như vậy lực ảnh hưởng, chỉ sợ Giang Nam quân chính chẳng những không thể chia lìa, ngược lại còn sẽ bị hắn một tay nắm giữ.Lâm Giang tính cách ôn hòa, lại trung quân ái quốc, cho nên hắn chính lệnh ở Giang Nam có thể nói hiểu rõ, nhưng thay đổi Triệu Tiệp liền không giống nhau.Đối phương là võ tướng, hắn nhưng không cảm thấy một cái ra trận giết địch tướng quân có thể có bao nhiêu ôn hòa.Tỷ như Lư Chân, đừng nhìn hắn là thế gia xuất thân, ngày thường ôn tồn lễ độ, kỳ thật tính tình cũng bạo thật sự, khống chế dục còn cường, ít nhất hoàng đế phái đi Linh Châu người liền rất khó ở hắn thuộc hạ cầm quyền.Cũng nguyên nhân chính là vì trừ bỏ Lâm Dĩnh nộp lên Đông Bắc quân ngoại, hoàng đế đối mặt khác quân đội lực khống chế đều thực nhược, cho nên hắn mới kế hoạch suy yếu quan sát sứ, tiết độ sứ quyền lợi, sứ quân chính chia lìa.Mà Giang Nam bởi vì là Lâm Giang tọa trấn, đối

triều đình thuộc sở hữu độ luôn luôn cao, cho nên hắn mới kế hoạch từ Giang Nam bắt đầu. Hoàng đế thở dài một hơi, làm người đi đem đi theo Lư Chân đi Dương Châu vài vị cấm quân gọi tới, kia mấy người đều là hắn tâm phúc, Giang Nam tình huống như thế nào vẫn là phải hỏi hỏi bọn hắn. Nay mấy cái cấm quân thân phận đều thực bình thường, cho nên vẫn chưa bị trưởng quan nhóm chiếu cố quá, bọn họ tới rồi Giang Nam trừ bỏ đương trị ngoại thời gian đều là tự do, cho nên bọn họ chính là góp nhặt không ít tin tức. Bởi vì Triệu Thắng ở bọn họ trước khi đi liền làm xâu chuỗi, động tĩnh còn rất đại, mấy người đều không cần chủ động hỏi thăm đều biết được rõ ràng. Bất quá bọn họ không có trước nói Triệu thị sự, trọng điểm vẫn là đặt ở Lâm thị thượng, rốt cuộc bọn họ đi trước hoàng đế liền công đạo bọn họ nhiều thu thập một ít về Lâm gia tin tức. "Trừ bỏ Tô Châu kia hai nơi thôn trang cập danh nghĩa thư cục hiệu sách ngoại, còn lại sản nghiệp đích xác đều bán của cải lấy tiền mặt hết, hiện giờ Lâm gia là Lâm đại nhân muội muội Thanh Uyển quận chúa đương gia, Lâm thị ba vị tông lão cũng còn lưu tại Lâm gia, nghe nói Lâm thị nhị phỏng muôn quá kế một cái nhi tử cấp Lâm đại nhân, nhưng Lâm đại nhân không muôn, cho nên nháo đến có chút khó coi." Cái thứ hai cấm quân bổ sung nói: "Thần chờ nghe được tựa hồ nhị phỏng người từng đối huyền chủ ra tay, bởi vậy chọc giận Lâm đại nhân, Lâm đại nhân lúc này mới động tan hết gia tài ý niệm." Hoàng đế nhíu mày, tạm thời đem Triệu thị sự phỏng tới một bên, hỏi: "Kia Lâm thị tông lão đối này thấy thế nào?" "Nghe nói cạnh bán ngày đó náo loạn một hồi, lúc sau đảo không nghe nói có cái gì." Hoàng đế trầm khuôn mặt gật đầu, hỏi: "Ngày đó cạnh mua sản nghiệp gia tộc danh sách bắt được sao?" "Là," một cái cấm quân từ trong lòng ngực móc ra một quyển sách nhỏ dâng lên, "Này đó ở nha môn đều có lập hồ sơ, nhưng thần không hảo đi nơi đó tra, chỉ có thể cùng người hỏi thăm, bởi vậy một ít tiểu sản nghiệp liền không ký lục thượng." Hoàng đế mở ra quyển sách, liếc mắt một cái liền nhìn đèn liệt ở đệ nhất hành "Triệu Thắng". Hoàng đế nhẹ giọng hỏi, "Triệu Thắng?" Cấm quân nhóm lập tức giải đáp, "Hắn là Triệu thị dòng chính Nhị gia, cũng là Triệu phó đô hộ đệ đệ, hiện giờ Triệu gia công việc vặt là hắn quản." "Hắn ở Dương Châu đều làm cái gì?" Vài vị cấm quân tinh thần chấn động, này cũng đúng là bọn họ muôn nói quan trọng nhất sự chi nhất, bởi vì Triệu Thắng động tĩnh quá lớn, cũng dám ở khâm sai còn ở thời điểm làm xâu chuỗi, đây là khi bọn hắn là chết sao? Cấm quân nhóm tự cấp hoàng đế làm hội báo khi, Lư Chân đang ở hội kiến vài vị bằng hữu, hắn quyết định, ngày mai làm các bằng hữu cùng nhau tiến cử Triệu Tiệp đương Giang Nam quan sát sứ, ta loát không xong ngươi, ta hố chết ngươi. Ngày hôm sau lâm triều, cả triều văn võ toàn hỉ khí dương dương, rốt cuộc quốc khố thêm nhiều như vậy tiền sao. Phiền não rồi nửa buổi tối hoàng đế nhìn đến hỉ khí dương dương chúng thần tình cũng không khỏi hảo chút, Giang Nam

quan sát sứ nhận đuối bất quá là bại lộ vẫn luôn tồn tại vẫn đê thôii, cũng không có cái gì đáng giá ưu sầu, ngược lại quốc khố thêm nhiều như vậy tiền, tình huống ở càng ngày càng tốt không phải sao? Cho nên hoàng đế tâm tình biến hảo, bắt đầu nghe báo cáo và quyết định sự việc. Chỉ là hảo tâm tình cũng chỉ gắn bó từng cái, Lâm Giang bệnh nặng, thả mắt thấy thời gian vô nhiều, cho nên hắn kẽ nhiệm là mỗi một lần triều hội đều sẽ đề cập sự. Hôm nay hoàng đế tâm tình hảo, bôn không nghĩ đê cái này phiền nhân đê tài, chỉ là hắn còn không có tới kịp há mồm, Lễ Bộ thượng thư liền đã mở miệng đê ra việc này. Trần thượng thư lý do cũng thực đầy đủ, Lâm Giang bệnh nặng, tổng không thể làm hán vẫn luôn mệt nhọc, hán trung nghĩa, bệ hạ cũng nên săn sóc hán mới là, cho nên Giang Nam quan sát sứ người được chọn còn phải nhanh chóng quyết định. Trần thượng thư nói âm mới lạc liền có không ít quan viên bước ra khỏi hàng phụ họa, cũng lần thứ hai đê danh Triệu Tiệp. Hoàng đế híp mắt nhìn lại, phát hiện đều là xuất từ Giang Nam một đạo quan viên, hoặc là cùng Giang Nam có quan hệ quan viên, hán khoe miệng hàm chứa cười nhìn, không nói lời nào. Phía dưới thần tử thấy thế lá gan càng đai, sôi nổi bước ra khỏi hàng trám chính mình nhận đồng người được chọn. Trừ bỏ Tôn Hòe còn có mấy phiếu ngoại, phàm là mở miệng cơ hồ đều duy trì Triệu Tiệp, dư lại im lặng không nói không nói triều thần tắc sự không liên quan mình ngồi. Hoàng đế trên mặt tuy còn mang theo cười, nhưng sớm đã tức giận đến hô hấp đều trọng hai phân, thấy trong triều có hơn phân nửa triều thần không tỏ thái độ, tựa hồ không liên lụy đi vào, nhưng hán một chút cũng không cảm thấy cao hứng. Giang Nam đạo là Đại Lương hiện nay quan trọng nhất một cái khu vực, kết quả bọn họ thế nhưng không làm, tùy ý phía dưới người loạn đấu, quả thực buồn cười. Cho rằng sự không liên quan mình liền có thể cao cao treo lên? Kia trẫm dưỡng các ngươi gì dùng? Hoàng đế giờ khắc này đối Triệu Tiệp chán ghét đạt tới đỉnh, trên mặt tươi cười rơi xuống, trầm khuôn mặt nói: "Việc này trẫm trong lòng đã hiểu rõ, sẽ cùng lục bộ thượng thư thương nghị, mau chóng định ra người được chọn tiếp nhận chức vụ Hạo Vũ, người chờ đều lui ra đi." Dứt lời đứng dậy liền bãi triều rời đi. Trần thượng thư hơi kinh, không rõ mới vừa còn mỉm cười hoàng đế nói như thế nào sinh khí liền sinh khí. Hộ Bộ thượng thư cùng Công Bộ thượng thư lại liếc nhau, đều có chút vui vẻ. Bọn họ hai người đều là duy trì Tôn Hòe, trừ Trần thượng thư tỏ vẻ duy trì Triệu Tiệp ngoại, còn lại thượng thư cũng không tỏ thái độ quá, xem như trung lập, cho nên Giang Nam quan sát sứ thật muôn bọn họ sáu người quyết đoán, kia Tôn Hòe thắng được khả năng tính vẫn là rất lớn. Ít nhất so ở triều hội trung quyết đoán phần thắng muôn đại. Trần thượng thư hiển nhiên cũng nghĩ đến điểm này, sắc mặt có chút khó coi. Cùng ngày lục bộ thượng thư liên đi Càn Chính Điện cùng hoàng đế thương nghị Giang Nam quan sát sứ người được chọn, vẫn luôn từ buổi sáng nói tới chạng

vạng.Hoàng đế cũng không có trực tiếp định ra người được chọn, nhưng Trần thượng thư đi ra cửa cung khi sắc mặt có chút tái nhợt, thậm chí còn lảo đảo một chút.Mà Hộ Bộ thượng thư cùng Công Bộ thượng thư còn lại là trên mặt mang cười, một mảnh nhẹ nhàng cầm tay rời đi.Nhìn chằm chằm cửa cung người nháy mắt trong lòng hiểu rõ, xem ra lúc này đây là Tôn Hòe thắng.Thật là Tôn Hòe thắng, tuy rằng hoàng đế cuối cùng không làm trò bọn họ mặt làm hạ quyết định, nhưng hiểu biết hoàng đế sáu người đều biết hắn trong lòng kỳ thật đã định ra người được chọn.Trần thượng thư trầm khuôn mặt về đến nhà, nhìn đến chờ ở trong nhà phụ tá, nhịn không được nhắm mắt, lắc đầu nói: “Triệu Tiệp quá nóng nảy, phản phạm vào kiêng kị.”Phụ tá kinh nghi bất định, “Đại nhân, hôm nay triều thượng bước ra khỏi hàng người quá nhiều, không giống như là Triệu Tiệp có thể tìm được nhân thủ.”“Ngươi là nói có người đục nước béo cò, vu oan hãm hại?” Trần thượng thư hợp lại mi, nửa ngày mới thở dài nói: “Kia nhất định là Lâm Giang bút tích, nhưng hiện tại biết lại có tác dụng gì? Bệ hạ rất tin Lâm Giang, mà Triệu Tiệp quá mức chỉ vì cái trước mắt hình tượng cũng đã hình thành. Cấp Triệu Tiệp đi tin, làm hắn có cái chuẩn bị tâm lý, thuận tiện làm hắn đệ đệ ở Giang Nam an tĩnh chút đi.”Trần thượng thư cũng là thắng đến sắp ra cung khi mới biết được Triệu Thắng ở Giang Nam làm xâu chuỗi, không biết sao xui xẻo, lúc ấy Lư Chân liên mang theo cấm vệ quân cùng lẽ hộ hai bộ quan viên ở Giang Nam, kia không phải đưa tới cửa đi nhược điểm sao?

Chương 36: Khắc khẩu

Ngày hôm sau triều hội, tranh đoạt hơn hai tháng Giang Nam quan sát sứ rốt cuộc có rồi kết quả, nguyên Giang Nam phó quan sát sứ Tôn Hòe thăng nhiệm Giang Nam quan sát sứ, chọn ngày mặc cho, biệt thự một lần nữa ở Dương Châu để đó không dùng dinh thự trung tuyển một tòa cải tạo.Nhâm mệnh công văn giao từ Lại Bộ đưa ra, ra roi thúc ngựa đuổi ở ngày thứ tư liền đưa đến Dương Châu, vừa vặn là Lưu Phái nhận được Dương Châu thứ sứ nhâm mệnh ngày hôm sau.Giang Nam hai đại chức quan chứng thực, Lâm Giang cùng Lâm Thanh Uyển toàn thở dài nhẹ nhõm một hơi.Dương Châu thứ sứ cùng Giang Nam quan sát sứ đều là bọn họ người, ít nhất các nàng cô chất về sau ở Giang Nam gặp chuyện cũng có điều dựa vào.Lâm Giang cao hứng đến tại chỗ xoay hai vòng, cuối cùng ánh mắt sáng ngời nhìn Lâm Thanh Uyển nói: “Bạch Ông nói quả nhiên không sai, người chính là kia một đورng sinh cơ.”Sự tình thay đổi rất nhiều, mà mây đen vẫn luôn không tái xuất hiện, thuyết minh loại này thay đổi là hợp lý, là bị Thiên Đạo tán thành.Trầm khuôn mặt đứng ở trong một góc Bạch Ông xốc xốc mí mắt, lấy “Hù lạnh” một tiếng làm đáp lại.Lâm Giang cùng Lâm Thanh Uyển quay đầu nhìn về phía hắn, đều ho nhẹ một tiếng cúi đầu mỉm cười.Bạch Ông ngày đó buổi tối bị sét đánh thật sự thảm, trực tiếp biến mất ba ngày mới trở về, sau đó mặt liền vẫn luôn xú, ngày gần đây càng là không nói một lời, hiển nhiên là không nghĩ lại vô tình tiết lộ thiên cơ.Lâm Giang tuy còn chưa khôi phục làm thần tiên khi ký ức, lại cũng ẩn ẩn biết kia sét đánh không xấu Bạch Ông, bởi vậy cũng không như thế nào lo lắng.Thấy Lâm Giang đều không lo lắng, Lâm Thanh Uyển cũng liền ở lo lắng một lát sau liền buông xuống.“Lão gia, đại tiểu thư, Tôn đại nhân cùng Lưu đại nhân tới.” Kinh Trập tiến vào bẩm báo: “Còn có tông lão nhóm cũng lại đây, tiểu nhân nghe âm tựa hồ là tông lão nhóm tưởng hồi Tô Châu.”Lâm Thanh Uyển nhìn thoáng qua Lâm Giang liền cười nói: “Hôm nay có hỉ sự, làm phòng bếp nhiều bị chút ăn ngon, trong chốc lát chúng ta chúc mừng một phen. Làm tông lão nhóm lại lưu hai ngày, liền nói Lâm thị tộc trưởng còn chưa định đâu.”Tôn Hòe tiếp nhận Lâm Giang trở thành Giang Nam quan sát sứ tin tức vừa ra, toàn bộ Lâm phủ đều ở vào một

mảnh vui mừng hải dương bên trong.Bởi vì đều biết nhà mình lão gia là duy trì Tôn Hòe, tuy rằng không có bao lì xì linh tinh đánh thưởng, nhưng vào lúc ban đêm thức ăn lại hảo rất nhiều.Thượng Minh Viễn cùng Thượng Minh Kiệt cũng bị cảm nhiễm thật sự cao hứng, huynh đệ hai cái vui tươi hớn hở đi theo tới cửa tới Tôn Hòe Lưu Phái chúc mừng.Triệu quản sự xem đến ngực đau xót, hận không thể diêu tinh hai vị công tử, thất bại vị kia là các ngươi cứu cữu a!Thượng Minh Viễn còn bãι, không phải thân, cách phòng đầu còn về tình cảm có thể tha thứ, nhưng Thượng Minh Kiệt bên này chính là thân cữu cữu, ngươi muốn hay không biểu hiện đến như vậy vui vẻ?Thượng Minh Kiệt không tưởng nhiều như vậy, hắn tỏ vẻ Tôn Hòe đích xác so cữu cữu càng thích hợp đương Giang Nam quan sát sứ.Ngay cả Tôn Hòe đều nhìn không được cảm thán hắn có Lâm Giang chi phong, chỉ vì công, không niệm tư.Lâm Thanh Uyển đôi này quan điểm tỏ vẻ giữ lại ý kiến, Lâm Giang cũng chỉ cười không nói.Cùng Lâm gia sung sướng không khí so sánh với, Triệu Thắng tức giận đến đem tự mình trong thư phòng đồ vật đều tạp, Triệu gia biệt viện một mảnh hồn độn.Tạp đến cuối cùng hắn mệt nằm liệt hạ mới dừng tay, hắn đôi mắt đỏ bừng nói: “Đại ca nói không sai, Lâm Giang chính là chúng ta Triệu gia chướng ngại vật, chuyện gì gấp phải hắn đều không được hảo.”Triệu gia quản sự súc cô đứng ở một bên.Triệu Thắng nghiến răng nghiến lợi hỏi, “Lâm Giang rốt cuộc khi nào chết?”“Cấp Lâm đại nhân xem bệnh chính là nhà bọn họ Từ đại phu, hắn miệng khẩn thật sự, tiểu nhân cái gì cũng chưa hỏi thăm ra tới.”“Phế vật, Lâm gia phía trước không phải còn thỉnh mặt khác đại phu sao, gia mặc kệ các ngươi là cưỡng bức cũng hảo, lợi dụ cũng thế, tóm lại nhanh lên lộng tới hắn kết luận mạch chứng, ta phải biết rằng hắn rốt cuộc khi nào mới chết, khi nào mới không đỡ chúng ta Triệu gia nói nhi!”Nhưng Lâm gia mời đến hội chẩn đại phu tất cả đều là danh y, những cái đó đại phu tính tình đại thật sự, sao có thể lộ ra Lâm Giang bệnh tình?Triệu gia quản sự thấy Triệu Thắng sắc mặt xanh mét, không dám nói lời nào, chỉ có thể yên lặng mà lui ra, tính, trước kéo mấy ngày rồi nói sau.Tin tức là tới trước Dương Châu, sau đó mới đến Tô Châu cùng Linh Châu.Thượng lão phu nhân nghe nói cũng chỉ là tiếc hận than một tiếng, sau đó liền bỏ qua mặc kệ, nhưng Thượng nhị phu nhân lại thiêu chút nữa cắn nát răng cửa, Lâm Giang rốt cuộc không tiến cử nàng huynh trưởng, mà là tiếp tục duy trì Tôn Hòe, thật là, một chút thân thích tình cảm đều không niệm a.Xa ở Linh Châu Triệu Tiệp thu được tin tức sau còn lại là trầm mặc thật lâu sau, cuối cùng yên lặng mà đem Trần thượng thư thư tay thiêu hủy, đè ra kiêm đi ra ngoài luyện võ.Hắn vốn dĩ không cứ như vậy cấp, cũng không muốn cho nhị đệ ở Giang Nam làm xâu chuỗi, từ mùa xuân biết được Lâm Giang hôn mê bệnh nặng tin tức sau hắn liền kế hoạch từ từ muru tính, hắn theo dõi Giang Nam quan sát sứ vị trí không phải một ngày hai ngày, kiên nhẫn có rất nhiều.Hơn

nữa hắn còn tính hiếu biết đương kim, thân phận của hắn so Tôn Hòe tiếp nhận chức vụ Giang Nam quan sát sứ càng có ưu thế.Lâm Giang lúc ấy liền đã chết thật tốt, không dự đoán được hắn hôn mê ba ngày sau lại tỉnh lại, thả như vậy bỏ được, giống như điên cuồng giống nhau đem Lâm thị sản nghiệp đều bán, còn đem tiền quyên cấp quốc khố.Lâm gia cùng Lâm Giang ở hoàng đế trong lòng phân lượng vốn là trọng, cứ như vậy càng là cát cao một cấp bậc, vốn dĩ đối phương chỉ có ba phân trọng nói cũng biến thành năm phần.Hắn đối Tôn Hòe tiến cử nháy mắt trở nên phi thường có ưu thế.Cho dù là vì an hắn tâm, vì đối hắn hiến cho nhiều như vậy gia sản hành vi tỏ vẻ ngợi khen hoàng đế cũng sẽ trịnh trọng suy xét hắn tiên cử.Cho nên bất đắc dĩ dưới hắn chỉ có thể tận lực mượn sức xuất thân Giang Nam quan viên, hy vọng bọn họ có thể ảnh hưởng đến hoàng đế quyết sách.Chỉ là không nghĩ tới thời cơ không đúng, vừa lúc đụng phải Lư Chân ở Dương Châu vẫn an Lâm Giang.Triệu Tiệp ánh mắt lại sâu thẳm chút, hắn vẫn luôn cho rằng Lư Chân cùng Lâm Giang không mục, rốt cuộc mấy năm nay này hai người không thiếu cách không đối sáo, rất nhiều lần hắn còn nghe thấy Lư Chân mắng to Lâm Giang dối trá, nãi tiêu diện lão hổ. Cho nên biết được Lư Chân phung chì đi Dương Châu áp giải tiền bạch khi vẫn chưa báo cho nhị đệ thu liêm, thậm chí hắn còn ẩn ân chờ đợi có thể cùng Lư Chân hợp tác.Nhưng hiện tại xem ra tựa hồ là hắn “Tự cho là đúng”, cũng có khả năng là Lư Chân cùng Lâm Giang nguy trang đến thật tốt quá, hắn không dự đoán được Lư Chân sẽ giúp Lâm Giang, trộm ở bệ hạ trước mặt cho hắn mách léo.Triệu Tiệp trong ngực tức giận dâng lên, trong tay kiểm hung hăng mà một phách, trực tiếp đem trước mặt một cây cọc gỗ chém thành hai nửa, lúc này mới trầm khuôn mặt thu tay lại.Hắn đã bại, mà càng không xong chính là Lư Chân hiện đứng ở hắn mặt đối lập, về sau ở Linh Châu hắn nhặt tử khảng định sẽ không quá hảo quá.Triệu Tiệp mỗi khi nghĩ đến đây liền hận đến cơ hồ muôn phun ra một búng máu tối, hắn trầm khuôn mặt hỏi người hầu, “Lâm Giang rốt cuộc khi nào chết?”Người hầu cúi đầu không nói.Triệu Tiệp cười lạnh nói: “Đã sớm nói không sống được bao lâu, lại đến bây giờ còn bất tử, sống được cũng thật đủ lâu.”Nhưng kỳ thật Lâm Giang thật sự không bao nhiêu thời gian, ở cùng Tôn Hòe Lưu Phái giao tiếp xong công tác sau, Lâm Giang liền nằm trên giường không dậy nổi.Vốn dĩ tính toán hồi Tô Châu ba vị tông lão cũng đi không được, chỉ có thể lưu lại thủ Lâm Giang.Thùa dịp còn thanh tỉnh, Lâm Giang liền đưa ra giao tiếp tộc trưởng chức vụ, hắn đề nghị Lâm Nhuận kế nhiệm tộc trưởng.Bát thúc vừa nghe liền lập tức phản đối, “Lục ca cùng chúng ta này mấy cái lão còn ở đâu, Ngũ Lang vẫn là quá mức tuổi trẻ, rèn luyện không đủ.”Vốn dĩ cũng tưởng phản đối Thập Nhất thúc nháy mắt không nói.Lâm Giang suy yếu nói: “Bát thúc, ta cũng không so Ngũ Lang lớn tuổi nhiều ít, không cũng đương rất nhiều năm tộc trưởng?”“Này như thế nào giống

nhau?" Bát thúc thấp giọng nói thầm nói: "Ngươi là dòng chính, tộc trưởng vốn chính là các ngươi này một phỏng 5....." Nếu không phải ngươi không nhi tử, kia cũng không tới phiền chúng ta dòng bên.Lâm Bát xoay chuyển trong mắt nói: "Không bằng đãi trở về trong tộc lại đem đại gia gọi tới thương nghị, ngươi hiện tại quan trọng nhất vẫn là dưỡng bệnh." Trăm ngàn năm một lần cơ hội, Lâm Bát cũng rất muốn tranh một tranh này tộc trưởng vị trí.Hơn nữa chẳng sợ hắn đương không thành, giao cho Lục ca cũng hảo, tuyệt đối không thể giao cho Lâm Nhuận.Lục ca tuổi tác bãі ở chỗ này, hắn phải làm tộc trưởng cũng không đảm đương nổi mấy năm, hắn chết về sau trong tộc khẳng định muôn lần lại cạnh tranh một lần, đến lúc đó con của hắn tôn tử đều có cơ hội.Cần phải thay đổi Lâm Nhuận đảm đương liền không giống nhau, hắn đang lúc tráng niên, lại không giống Lâm Giang như vậy đoán mệnh, không gặp may mắn nói không chừng còn có thể sống hai ba mươi năm.Hắn nếu là đương hai ba mươi năm tộc trưởng, kia đến lúc đó trong tộc còn không phải bọn họ kia phòng định đoạt? Đến lúc đó lại đổi tộc trưởng chỉ sợ chính là trực tiếp truyền cho nhi tử, đừng nói con của hắn, liền tôn tử cũng chưa đến tranh.Bát thúc xác định vững chắc không muôn.Nhưng Lâm Giang đem bọn họ lưu lại nơi này chính là nghĩ tộc chiến tộc thắng, không cần lại thông qua trong tộc.Cho nên hắn nói: "Chỉ sợ ta thời gian vô nhiêu, cǎng không đến hồi Tô Châu, cho nên thura dịp ta còn ở đem tộc trưởng người được chọn định nhất định, làm ta cũng đi được an tâm chút."Bát thúc không khỏi nháy miệng, khuyên nhủ: "Nhi Lang a, ngươi không cần nghĩ nhiều, hiện giờ hay là nên hảo hảo dưỡng bệnh, ta xem ngươi này bệnh chính là bởi vì nhiêu tư nhiêu lao, hiện giờ ngươi cũng từ quan, vừa lúc có thể nghỉ ngơi, cũng đừng nói cái gì có để nói, này Lâm thị tộc trưởng vẫn là từ ngươi tới làm."Lâm Giang liền nhìn về phía Lâm Lục, "Lục thúc, ngươi nói đi?"Lục thúc do dự, con của hắn đương tộc trưởng hắn đương nhiên một chút ý kiến cũng không có, nhưng là hắn hiện tại tỏ thái độ chẳng phải là có giúp thân hiềm nghi?Cho nên hắn yên lặng mà cúi đầu.Lâm Giang hơi hơi mỉm cười, đổi này sớm đã có dự kiến, hắn nhìn về phía Lâm Thập Nhất, "Thập Nhất thúc nghĩ sao?"Lâm Thập Nhất nghĩ nghĩ, cảm thấy liền tính hồi tộc hắn cùng con của hắn cũng không cơ hội, mặt trên có Lục ca cùng Lâm Nhuận đâu.Lục ca ở trong tộc uy vọng có thể so hắn cùng lão bát muôn trọng, hơn nữa Lâm Nhuận cũng là trong tộc trừ bỏ Lâm Giang ngoại kiệt xuất nhất con cháu, cùng với trở lại trong tộc làm lão bát lăn lộn, còn không bằng trực tiếp lại nơi này lạc định tộc trưởng người được chọn.Chính yếu chính là, lão bát phản đối hắn liền nhất định phải tán đồng, nhìn đổi phương đậm chân sinh khí hắn liền vui vẻ.Cho nên Lâm Thập Nhất trầm tư qua đi liền nghiêm trang duy trì Lâm Giang, "Nhi Lang nói được không sai, hiện tại trong tộc đích xác yêu cầu cá nhân xử lý các loại sự vụ, ta xem Ngũ Lang liền rất thích hợp, khiến cho hắn đương tộc

trưởng đi.”“Đánh rắm, kia trong tộc sự không phải còn có chúng ta sao, vì cái gì nhất định phải hiện tại đối cái tộc trưởng?”Lâm Thập Nhất mắt lộ châm chọc, “Bát ca rốt cuộc nói lời nói thật, ngươi không muốn Ngũ Lang đương tộc trưởng chính là bởi vì ngươi không bồ được trong tay quyền lợi bái, ngươi đây là tính toán chính mình thương vị?”Lâm Bát sắc mặt đỏ lên, vội vàng nhìn về phía Lâm Giang nói: “Nhị Lang, Bát thúc nhưng không có ý tú này, ta đây là cảm thấy tuyển tộc trưởng là đại sự, đến trở về cùng trong tộc người thương lượng. Lão Thập một, ngươi đừng tóm được không liền hãi hại ta, ngươi còn không phải là bởi vì năm đó ta không cẩn thận đẩy ngươi một phen mà ghi hận trong lòng sao?”Lâm Thập Nhất đậm chân, cảm túc nhìn hắn, “Ngươi đó là không cẩn thận sao, ngươi chính là cố ý! Đừng cho là ta không biết, ngươi tâm tư ác độc đâu, vì không cho ta đi khảo thí cố ý hại ta……”“Đánh rắm, ta yêu hại ngươi lúc ấy còn có thể đi gọi người đem ngươi kéo tới? Ta trực tiếp một cục đá nện xuống đi làm ngươi trầm hà, vỗ vỗ mông chạy lấy người ai lại biết?”“Ngươi rốt cuộc đem này hiềm ác tâm tư nói ra, lúc trước ngươi nhưng còn không phải là muốn dùng cục đá tap ta sao, nếu không phải ta kêu đến lớn tiếng, ngươi chịu đi gọi người cứu ta?”Lâm Giang cùng Lâm Lục đều nhịn không được đỡ đỡ trán, hai người lại bắt đầu.Lâm Thanh Uyển ở một bên trợn mắt há hốc mồm nhìn hai lão nhân đầu tiên là đỏ mặt tía tai cãi nhau, sau đó ngươi chụp ta một chưởng, ta véo ngươi một phen đánh lên tới……

Chương 37: Tộc trưởng chi vị

Lâm Giang kịch liệt ho khan lên, Lâm Thanh Uyển vội vàng đỡ lấy hắn, đối còn ở đánh lộn hai người rống, “Đủ rồi!” Mới bị đạp một chân, đang muốn đánh trả Bát thúc bị này thanh sọ tới mức run lên, ra tay liền oai, Thập Nhất thúc tránh thoát một quyền, đẩy ra hắn hù lạnh một tiếng, ngồi dậy tới sửa sang lại một chút vạt áo nói: “Ta không cùng người chấp nhặt, Nhị Lang, người ra sao?” Bát thúc tức giận đến ngã ngửa, chỉ vào hắn nói không ra lời, hắn vừa rồi chính là ăn thật nhiều ám khuy, rốt cuộc ai với ai không chấp nhặt? Lâm Giang đã bình phục xuống dưới, che lại ngực nói: “Bát thúc, thân thể của ta trạng huống người cũng biết, chỉ sợ là không thể quay về Tô Châu, cho nên tộc trưởng người được chọn cần thiết nhanh chóng định ra tới.” “Chỉ bằng chúng ta vài người liền định ra tộc trưởng người được chọn? Chỉ sợ sau khi trở về chúng ta phải bị tộc nhân chọc cột sống.” Vẫn luôn trầm mặc Lục thúc nghe vậy không khỏi sinh khí, “Người đây là ý gì, tuyển Ngũ Lang như thế nào liền phải bị tộc nhân chọc cột sống? Hắn mặc dù không hảo cũng chưa bao giờ đã làm có tổn hại tộc nhân ích lợi việc, như thế nào liền phải bị người chọc cột sống?” “Ai nha, Lục ca người biết rõ ta không phải ý tú này.” Bát thúc đậm chân nói: “Ở Dương Châu tộc nhân liền chúng ta mấy cái, có thể nào đại biểu trong nhà mấy ngàn tộc nhân?” Lục thúc nhấp miệng không nói, trong tộc sự vụ trừ bỏ Lâm Giang tự mình quyết định, còn lại đều là bọn họ ba vị tông lão quyết định, đó là hồi Tô Châu cũng nhiều là nghe bọn họ ba cái lão bất tử ý kiến, như thế nào liền đại biểu không được? Nói đến cùng vẫn là không muốn Ngũ Lang đương tộc trưởng. “Bát thúc yên tâm,” Lâm Giang nhìn Lâm Thanh Uyển liếc mắt một cái nói, “Tuyển Ngũ Lang vì tộc trưởng, ta không dám nói trong tộc tất cả mọi người tán đồng, nhưng đại đa số phòng đầu là đồng ý.” Lâm Thanh Uyển liền đứng dậy đi ra ngoài ôm vào tới một cái hộp, mở ra tới xem bên trong tất cả đều là tin. Nàng về phía trước đây, Lâm Giang liền nói: “Từ Hạo Vũ biết chính mình bệnh nặng, đem không sống được bao lâu khi, mỗi ngày nhớ nhung suy nghĩ trừ bỏ quốc dân sinh kế ngoại chính là gia tộc việc.” “Ta Lâm thị tự ông cô đi theo Thái Tổ khởi sự thủy liên nhảy trở thành Giang Nam đại tộc, mà đến tổ phụ càng là thành Giang Nam đứng đầu, không chỉ

có dòng chính nhân tài xuất hiện lớp lớp, dòng bên cũng có văn kiệt võ hào, chỉ tiếc Canh Ngọ năm ấy trong tộc hơn phân nửa người tài cũng chưa với nội loạn.”Trong phòng mọi người đều trầm mặc xuống dưới, Canh Ngọ họa là Lâm thị không thể ma diệt chi đau, chẳng sợ dòng bên bởi vậy bị dòng chính coi trọng, bị nâng đỡ lên, dòng bên cũng hoàn toàn không cảm thấy cõi nào vui mừng.Rốt cuộc, một cái gia tộc hung thịnh dựa vào là nhân tài, bọn họ lại có tư tâm cũng không có khả năng nhân một phòng chi ích lợi mà đối Canh Ngọ họa ôm có thiện ý.“Ta phụ thân chính trực, trong mắt xoa không được hạt cát, cho nên đối năm đó việc canh cánh trong lòng, cho nên đó là cáo lão cũng không muốn hồi Tô Châu, nhưng hắn lâm chung trước nhất không yên lòng cũng vẫn là gia tộc,” Lâm Giang thở dài nói: “Phụ thân di chí, ta không dám không tuân, cho nên muốn đi lên đem trong tộc sự vụ cũng đều an bài thỏa đáng, không đến mức tới rồi cửu tuyền hạ cũng không mặt thấy liệt tổ liệt tông.”Ba vị tông lão trầm mặc, Lâm Trí thăng đền chết cũng chưa hồi Tô Châu nhà cũ, mà là ở Dương Châu chết bệnh, sau khi chết mới bị đỡ linh về quê.Mọi người đều biết hắn ở để ý cái gì.Năm đó dòng chính bị vây, trừ bỏ số ít tộc nhân, còn lại dòng bên đều nhân khiếp đảm mà lựa chọn nhầm chặt mòn hộ, cũng bởi vậy Lâm Trí đương tộc trưởng sau có rất dài một đoạn thời gian cùng Tô Châu Lâm thị không có lui tới, chỉ phái một cái quản sự đi xử lý tộc vụ.Đường đường Lâm thị tộc vụ lại muốn một cái hạ nhân tới xử lý, nhưng mà Tô Châu Lâm thị cũng không dám biểu đạt phản đối ý kiến.Mọi người đều lựa chọn trầm mặc, bởi vì mọi người biết, lúc ấy nếu là phản đối, Lâm Trí nói không chừng liền mang theo dòng chính thoát ly Lâm thị, nếu không có dòng chính, kia Tô Châu Lâm thị vẫn là Tô Châu Lâm thị sao?Đây cũng là vì cái gì Khuy Thiên Kính trung “Đệ nhất thế” Lâm Giang ở chết bệnh trước tình nguyệt đem gia sản đều giao cho Thượng gia bảo quản cũng không cho gia tộc bảo quản quan trọng nguyên nhân chi nhất.Chịu phụ thân ảnh hưởng, Lâm Giang đối tộc nhân cũng không như thế nào tín nhiệm.Mà ở nhìn đến “Đệ nhất thế” sau đem gia sản một phân thành hai, cũng bất quá là ôm thử một lần tâm thái nhìn xem gia tộc ở bắt được như vậy nhiều tiền sau có không che chở một chút Ngọc Tân, nhưng mà Khuy Thiên Kính cấp ra suy đoán kết quả cũng không như thế nào hảo.Hắn không thể phủ nhận trong tộc vẫn như cũ có người đối dòng chính, đối Ngọc Tân ôm áp thiện ý, nhưng tổng thể tới nói, Lâm thị không chỉ có không thể che chở Ngọc Tân, ngược lại còn ở sau lưng đầy một tay, làm Ngọc Tân sờm chết non, nhật tử quá đỗi so “Đệ nhất thế” còn muôn kém.Cho nên hiện tại Lâm Giang đối tộc nhân tín nhiệm độ kỳ thật bằng không, nhưng này không ngại ngại hắn chân thành biểu đạt đối gia tộc lo lắng.Lâm Giang nói đó là lời nói dối cũng so người khác nói nói thật càng làm cho người tin phục, một là hắn ở trong tộc danh dự hảo, cùng phụ thân hắn Lâm Trí bất đồng, Lâm Giang tiếp nhận tộc trưởng sau đối gia tộc

nhiều có ưu đãi.Chiếu cố trong tộc bần quả người, nâng đỡ tộc học, gia tăng tết điền, mỗi năm còn gặt ra một bút bạc cấp trong tộc có tài người, làm cho bọn họ xuất ngoại du học cùng kinh doanh chờ.Thứ hai là hán quyền cao chức trọng, biệt suy nghĩ tự nhiên sê siêu việt tộc nhân, cho nên liên tính tuổi dài nhất Lục thúc ở hán nói chuyện khi cũng sê an tĩnh lại chờ hán nói xong lại phát biểu ý kiến.Tam còn lại là nhân phẩm của hán.Lâm Giang nhân phẩm đứng nói tại gia tộc, chính là ở Đại Lương bên ngoài Đại Sở, liêu cùng Nam Hán chờ cũng là nổi danh.Người khác nói mười câu nói đều so bất quá hán nói một lời, này không phải hán một người tích lũy, mà là từ hán ông cố bắt đầu.Lâm thị dòng chính trung quân, ái dân, thủ tín hình tượng liền ở thế giới này chậm rãi khắc họa ra tới.Đồng dạng, cho dù là Lâm Bát đối Lâm Giang bán của cải lấy tiền mặt sản nghiệp hiến cho đi ra ngoài hành vi nhiều có bất mãn, lại vẫn như cũ không có hoài nghi hán đối gia tộc dụng tâm, huống chi Lâm Lục cùng Lâm Thập Nhất?Cho nên lúc này ba vị tông lão đều an tĩnh lại nghe hán nói.Lâm Giang thở dài nói: “Lâm thị vì năm đại gia tộc đứng đầu, nhưng ta này vừa đi, gia tộc liền trực tiếp đứng ở nhất mạt.”Ba vị tộc lão ngẩn ngơ, lúc này mới nhớ tới quan trọng nhất một sự kiện, đúng vậy, Lâm thị bốn vì Giang Nam đứng đầu, hiện tại Lâm Giang một bệnh, đãi hán qua đời, hán lại đem dòng chính như vậy nhiều sản nghiệp đều quyền đi ra ngoài, kia Lâm thị còn có cái gì tư cách ngồi ở thủ vị?“Nhưng nhất mạt cũng có nhất mạt chỗ tốt, ít nhất không cần lo lắng còn lại bốn gia vì đoạt thủ vị mà đối Lâm thị ra tay,” Lâm Giang nói: “Kế tiếp mấy năm Lâm thị phải làm đó là cố thủ Tô Châu, nâng đỡ gia học, mau chóng cung ra có thể vào sĩ con cháu tới, bằng không, ngăn thì bảy tám năm, lâu là mười mấy năm, Lâm thị lưu lại uy vọng yếu bớt, không chỉ có tứ đại gia tộc, mặt khác gia tộc quyền thế chỉ sợ cũng sẽ chen chúc tới, muộn từ ta Lâm thị trên người phân một ly canh.”Lâm Lục nôn nóng lên, “Kia làm sao bây giờ, hiện tại Lâm thị không có con cháu ở triều làm quan, chỉ sợ, chỉ sợ.....”Lâm Giang hơi hơi giơ tay, hướng hán trấn an cười nói: “Lục thúc yên tâm, ta tổ phụ dư uy còn ở, thêm chi ta ở trước mặt bệ hạ còn có chút bạc diện, còn có thể bảo hộ Lâm thị mấy năm. Huống chi,”Hán nhìn về phía Lâm Thanh Uyển cười nói: “Còn có Uyển tỷ nhi ở đâu, nàng chính là Hoàng Hậu nương nương nghĩa nữ, là bệ hạ thân phong quận chúa, có thể cụ chiết thượng tâu.”Ba vị tông lão ánh mắt sáng lên, đúng vậy, nhà người khác có con cháu ở triều làm quan, bọn họ Lâm thị cũng có cái quận chúa có thể cụ chiết thượng tâu a, trừ bỏ quận chúa, còn có huyện chủ đâu!“Cho nên nhất quan trọng chính là ta đi rồi này 5 năm, Lâm thị muốn ổn, kia đương gia nhân liền không thể nóng nảy,” Lâm Giang chậm rì rì nói: “Mà nhìn chung toàn tộc con cháu, cùng ta cùng thế hệ huynh đệ trung chí có Ngũ Lang nhất ổn trọng, phẩm tính cũng tốt nhất, cho nên suy nghĩ thật lâu sau ta mới tuyển hán.”“Tự nhiên, tộc trưởng người

được chọn sự tình quan toàn tộc, đó là ta có cái này quyền lợi cũng sẽ không như vậy tư định ra, cho nên gần hai tháng tới, ta viết tin hỏi qua các phòng phòng chủ hòa bên ngoài du học tộc nhân ý kiến, đây là bọn họ hồi âm. Trừ có sáu người tỏ vẻ nghi ngờ ngoại, còn lại 52 người toàn tỏ vẻ tán thành, Bát thúc có thể nhìn xem.”Lâm Bát sắc mặt biến ảo, cũng không có duỗi tay đi lấy những cái đó thư tín, Lâm Thập Nhất tắc nói: “Kia còn do dự cái gì, trực tiếp liền định rồi Ngũ Lang đi.”Hắn quay đầu đối Lâm Bát nghiêm túc nói: “Bát ca, sự tình quan Lâm thị tương lai, ngươi cũng không thể hồ đồ, nhân bản thân chi tư mà hại toàn tộc, ngươi để tay lên ngực tự hỏi, trong tộc trừ bỏ Ngũ Lang, còn có ai càng thích hợp này tộc trưởng chi vị?”Lâm Giang mắt hàm nhiệt lệ nhìn Lâm Bát nói: “Bát thúc, hiện giờ trong tộc ngoại địch hoàn hầu, nhất mầu chốt đó là đoàn kết một lòng.”Vẫn luôn tị hiềm Lâm Lục cũng nhịn không được nói: “Lão bát, đó là ngươi nói ta có tư tâm cũng thế, lúc này đây ta duy trì con ta.”Lâm Bát cắn răng, nhìn xem Lâm Giang, lại nhìn xem Lâm Nhuận, cuối cùng đậm chân nói: “Các ngươi đều có chủ ý, kia còn hỏi ta làm chi?”Lâm Giang ngã vào gối đau thương, cảm kích nói: “Đa tạ Bát thúc thông cảm.”Lâm Nhuận càng là trực tiếp vén lên áo choàng quỳ xuống, nghiêm nghị nói: “Nhị ca yên tâm, cũng thỉnh phụ thân cùng Bát thúc, Thập Nhất thúc yên tâm, Ngũ Lang quyết không phụ gia tộc chi vọng.”Lâm Giang hàm chứa nước mắt đôi mắt sâu không thấy đáy, khóc miếng hơi hoi nhêch lên.Trừ bỏ Lâm Thanh Uyển, mọi người chỉ cho rằng hắn là ở vui mừng nhìn Lâm Nhuận, nhất thời cảm khái.Bát thúc trầm khuôn mặt ra khỏi phòng, từ trước đến nay đến Dương Châu sau thật là mọi chuyện không thuận, muốn làm sự một kiện cũng không đạt thành, không muốn làm sự lại một kiện một kiện bị thành công.Hắn không nghĩ lại lưu tại Dương Châu, bằng không ai biết lại đãi đi xuống hắn còn sẽ đáp ứng chuyện gì?Lâm Lục vội vàng từ bên trong đuổi theo ra tới, hắn lúc này nhưng thật ra cơ linh, biết không có thể làm lão bát đi về trước, bằng không chờ phía sau bọn họ trở về, ai biết trong tộc sẽ truyền cái gì nhàn thoại?Cho nên Lâm Lục lôi kéo hắn nói: “Nhị Lang bệnh nặng, chúng ta liền như vậy ném xuống Uyển tỷ nhi cô chất, nhược nhược, áu áu, nhưng như thế nào an tâm?”“Không phải còn có Ngũ Lang sao, nga, đúng rồi, Tam Lang cũng ở, làm cho bọn họ huynh đệ lưu lại là được.”Lục thúc trùu trùu khóc miếng nói: “Có một số việc tổng muốn chúng ta lớn tuổi giả lo liệu mới hảo.”Lục thúc khách khí, Thập Nhất thúc lại là trực tiếp mặt lộ vẻ châm chọc nói: “Làm Tam Lang giúp Nhị Lang, mệt ngươi nghĩ ra, hắn không đem Nhị Lang tức chết liền tính không tồi. Huống chi hắn hiện tại chính mình liền nằm trên giường hạ không tới đi? Dù sao đều để lại thời gian lâu như vậy, ở lâu một đoạn thời gian làm sao vậy? Hiện tại thời tiết nóng chính thịnh, ta mới không cần lúc này lên đường đâu.”Bát thúc nghe vậy cả giận: “Không làm ngươi lên đường, ta chính mình đi!”“Kia

càng không được, ai biết ngươi trở về như thế nào khua môi múa mép?” Thập Nhất thúc nghiêng liệc hắn, coi rẻ nói: “Ngươi cùng cái bà ba hoa dường như, ta có thể tin bất quá ngươi. Nếu là ngươi đi trước, đãi ta về nhà nói không chừng liền ở trong tộc biến thành la sát.”“Ngươi, ngươi,” Bát thúc tức giận đến tay run, “Lâm Thập Nhất, ngươi không cần khinh người quá đáng, ta khi nào nói qua ngươi nhàn thoại?”Thập Nhất thúc nhảy dựng lên nói: “Ngươi chừng nào thì chưa nói? Lúc trước chín phòng muôn bán Lộc Sơn miếng đất kia, có phải hay không ngươi khua môi múa mép nói ta buộc chín phòng đem mà bán cho ta?”“Đánh rầm, ta mới chưa nói.” Bát thúc đúng lý hợp tình nói: “Huống hồ ngươi bức không bức ngươi trong lòng hiểu rõ.”“Lục ca ngươi nhìn, còn nói không phải hắn nói, chín tường hồi nhà dưới chân miếng đất kia bần thành như vậy, ta dùng đến buộc bọn họ sao? Đó là bọn họ khóc lóc cầu muôn bán cho ta.....”Trong phòng, Lâm Thanh Uyển uy Lâm Giang uống một ngụm thủy, nghe được bên ngoài la hét ầm ĩ thanh liền nhìn về phía một bên Lâm Nhuận nói: “Lại sảo đi lên, ngươi không ra đi xem sao?”Lâm Nhuận cái trán trừu trừu, đối Lâm Giang chắp tay lui ra.

Chương 38: Đã đến giờ

Lâm Thanh Uyển nhìn hắn bóng dáng biến mất, nhẹ giọng nói: “Hắn cùng ngươi thật sự rất giống, tâm địa đều xoay mười tám nói cong.” Lâm Thanh Uyển dừng một chút nói: “Ngươi so với hắn nhiều chút, 36 nói cong đi.” Lâm Giang cười khẽ, dựa vào trên gối dựa nói: “Đây cũng là ta có thể vì ngươi làm cuối cùng một sự kiện, gia tộc hiện tại yêu cầu dựa vào ngươi, cụ thể có bao nhiêu quyền柄 lên tiếng phải nhờ vào ngươi đi kinh doanh.” Lâm Thanh Uyển gật đầu, “Ta hiểu.” Lâm Giang liền mỉm cười nhắm hai mắt lại. Lâm Bát rốt cuộc không đi thành, bởi vì ở cùng Lâm Thập Nhất xung đột khi hắn lui về phía sau một bước dẫm tới rồi một khối đá vụn tử, dưới chân không xong té ngã một cái. Rơi rất tàn nhẫn, trực tiếp xoay eo, cũng may xương cốt không có việc gì, nhưng cũng yêu cầu dưỡng một đoạn thời gian. Mà Lâm Thập Nhất cũng không được hảo, Lâm Bát té ngã, muốn đẩy hắn Lâm Thập Nhất không đây đến người cũng mất đi cân bằng, trực tiếp quăng ngã đi xuống, đương nhiên, hắn không vẫn đến, bởi vì hắn nện ở đã nằm đảo Lâm Bát trên người, rơi không tàn nhẫn, nhưng hắn bàn tay nứt vỡ da, nóng rát khó chịu. Nhất là hai người đều bị thương, Lâm Thanh Uyển dứt khoát đem bọn họ an bài tiến một nam một bắc trong viện, thế giới liền an tĩnh. Nhưng Lâm phủ bầu không khí lại càng ngày càng ngưng trọng, Lâm Giang chống được cực hạn, thân thể kịch liệt chuyển biến xấu, ngày gần đây đã liền nuốt đều khó khăn. Lâm Ngọc Tân liền ngủ đều thủ hắn, không muốn rời đi một bước, Thượng Minh Kiệt bồi nàng cùng nhau hâu hạ Lâm Giang. Thượng Minh Viễn cũng không dám chạy tới nhạc phường pha trộn, mỗi ngày đi theo Lâm Thanh Uyển phía sau nghe phân phó. Rốt cuộc ở một ngày sáng sớm, vốn dĩ bệnh đến hôn mê Lâm Giang đột nhiên tỉnh táo lại, tinh thần thực tốt làm mọi người tới bồi hắn dùng cơm sáng. Từ đại phu cho hắn đem quá mạch sau đổi mọi người khẽ lắc đầu, đại gia liền biết hắn đây là hồi quang phản chiếu, không bao nhiêu thời gian. Mọi người trong lòng bi thương, lại vẫn như cũ cười bồi ngồi dùng này cuối cùng một đốn cơm sáng. Lâm Thanh Uyển lại rất khó thương tâm, bởi vì Bạch Ông liền đứng ở một bên, nàng biết Lâm Giang đã chết không phải cùng người khác giống nhau đi địa phủ tiêu rót ký ức lại đi đầu thai, mà là đến bầu trời

đi đương thần tiên.Hắn ký úc tồn tại.Càng biết ở trở về bản thể phía trước hắn sẽ ở trên trời nhìn bọn họ, đái Lâm Ngọc Tân trưởng thành, thoát khỏi cái kia vô hình nguyễn rủa sau mới rời đi.Cho nên Lâm Giang chết cũng không phải thật sự chết, mà là càng vĩnh cửu tồn tại, bởi vậy nàng biểu hiện thật sự bình tĩnh.Nhưng nàng bình tĩnh ở trong mắt mọi người lại là khám phá sinh tử bình tĩnh, ngay cả Lục thúc đều nhịn không được nói: “Rốt cuộc trải qua quá sinh tử, xem đến nhung thật ra so với chúng ta này đó lão nhân còn muôn khai, chỉ là rốt cuộc là khổ hài tử.”Ngắn ngủn nửa năm nội, đầu tiên là vị hôn phu ngoài ý muốn bỏ mình, sau đó chính mình cũng bệnh nặng đến cơ hồ ly thể, hiện tại huynh trưởng cũng muôn chét bệnh, toàn bộ gánh nặng đều đè ở trên người nàng.Xem nàng bộ dáng, nàng đời này là không chuẩn bị tái giá, một cái mười mấy tuổi cô nương hiện tại là có thể nhìn đến nhân sinh cái đáy, nên có bao nhiêu thông khổ?Bát thúc lại bĩu môi nói: “Nàng hiện tại chính là quận chúa, có cái gì khổ, Lâm gia chính phó gia nghiệp liền đổi lấy một cái quận chúa cùng huyện chủ, ngẫm lại liền đau lòng.”Thập Nhất thúc hờ lạnh nói: “Lại không phải nhà ngươi, ngươi đau lòng cái gì?”Bát thúc nghe vậy cứng lại, xoay đầu đi không nói lời nào.Một bên Lâm phủ hạ nhân đều có chút bất bình nhìn về phía Lâm Bát, đem trong mắt oán hận cẩn thận giấu đi, khó trách lão gia cùng đại tiểu thư lần nữa làm cho bọn họ thận trọng từ lời nói đến việc làm, đừng làm tông tộc bên kia người nghe được bên trong tin tức, càng không thể làm cho bọn họ bắt được nhược điểm.Nếu là làm cho bọn họ biết này nửa năm qua lão gia cùng đại tiểu thư hướng Tô Châu bên kia dọn tài vật, chỉ sợ bọn họ muôn sinh xé đại tiểu thư cùng đại tỷ nhi.Lâm quản gia cũng nghe tới rồi hạ nhân hội báo, hắn trong mắt đồng lạnh, phân phó nói: “Nhìn chằm chằm khẩn bọn họ, ngày gần đây khẳng định hỗn loạn, làm đại gia miệng đều kín mít chút, không nên lộ ra một câu đều không được lộ, trước đem lão gia..... Liệu lý hảo, đái ngày sau lại tính.”Hạ nhân đồng ý, do dự hỏi, “Quản gia, lão gia thật sự..... Không được?”Lâm quản gia hốc mắt ửng đỏ, phát tay nói: “Đi chuẩn bị đi, đừng làm cho lão gia đi được không an tâm.”Lâm Giang chính lôi kéo Lâm Ngọc Tân tay tha thiết dặn dò nói: “Ngươi phải nghe ngươi tiểu cô nói, nếu nói trên đời này chỉ có một người sẽ không thương tổn ngươi, kia tất là ngươi tiểu cô không thể nghi ngờ.”Lâm Giang nhẹ giọng nói: “Phụ thân không cầu ngươi tương lai đại phú đại quý, chỉ nguyện ngươi bình an hỉ nhạc, khỏe mạnh thành nhân liền hảo.”“Phụ thân —” Lâm Ngọc Tân nắm hàn tay nhịn không được khóc lên.Lâm Giang triều mến sờ sờ nàng đầu, nhìn về phía nàng mặt sau Lâm Thanh Uyển.Lâm Thanh Uyển đổi hắn hơi hoi gật đầu nói: “Ngươi yên tâm, ta đáp ứng ngươi, ta sẽ đem hết toàn lực làm tốt.”Nàng dùng một chút nói: “Chẳng sợ đánh cuộc rót ta cả đời.”Lâm Giang nửa là yên tâm, lại nửa là lo lắng khép lại đôi mắt.Lâm Ngọc Tân thấy phụ thân thật lâu không nói

chuyện nữa, lúc này mới kinh sợ bi thương lắc lắc hắn, thấy hắn đau tự nhiên buông xuống đến một bên, nàng sưng sốt nửa ngày đều không phục hồi tinh thần lại.Lâm Thanh Uyển tiến lên ôm lấy nàng bả vai nói: “Đại tỷ nhi, phụ thân ngươi đang nhìn chúng ta đâu, hắn sẽ vẫn luôn nhìn chúng ta, ở trên trời, cũng ở chúng ta bên người.”Lâm Ngọc Tân phục hồi tinh thần lại, nhào vào phụ thân trên người đau khóc thành tiếng, “Phụ thân, phụ thân ——”Lâm Thanh Uyển ôm lấy Lâm Ngọc Tân, cũng nhịn không được hốc mắt đỏ lên, nhưng nàng vừa nhắc đầu liền thấy được đứng ở Bạch Ông bên người Lâm Giang, kia cổ mới dâng lên tới bi thương nháy mắt biến mất vô tung.Nàng nhấp nháy miệng, xoay đầu đi không xem hắn, đem Lâm Ngọc Tân kéo tới, dùng sức nắm tay nàng nói: “Đại tỷ nhi, phụ thân ngươi hắn còn ở, hắn cũng không có biến mất.”Lâm Ngọc Tân đầy mặt là nước mắt ngẩng đầu lên xem nàng, Lâm Thanh Uyển sờ sờ nàng đầu nói: “Ngươi tin tưởng tiểu cô, phụ thân ngươi sẽ vẫn luôn nhìn chúng ta, hắn thân thể tuy đã chết, nhưng linh hồn bất diệt, hắn chính là vẫn luôn tồn tại.”Lâm Ngọc Tân ngây thơ nhìn tiểu cô, hoàn toàn khó hiểu nàng trong lời nói ý.Lâm Thanh Uyển thở dài một tiếng, ôm lấy nàng đầu nói: “Đừng khóc, phụ thân ngươi sẽ không muốn nhìn đến ngươi như vậy thương tâm.”Lâm Ngọc Tân gắt gao mà túm chặt tiểu cô góc áo, tránh ở nàng trong lòng ngực nức nở ra tiếng.Mà thôi thành linh hồn trạng thái Lâm Giang liền đứng ở Lâm Thanh Uyển đối diện, chính yên lặng mà cúi đầu nhìn chăm chú vào nữ nhi.Lâm Giang tin người chết truyền ra, Giang Nam các gia toàn phái người tiến đến phúng viếng, Tôn Hòe cùng Lưu Phái trước hết tới rồi, giúp đỡ Lâm Thanh Uyển cùng nhau xử lý tang sự.Lâm Thanh Uyển cũng không có cự tuyệt, đây cũng là một loại chưong hiến.Sau đó đó là Tạ gia, Tạ Duyên đã hồi kinh trả phép, Tạ phu nhân không cùng hắn cùng nhau đi, bởi vậy ở thu được Lâm Giang tử vong tin tức sau nàng liền tuyển mấy cái tâm phúc đưa lại đây, vỗ Lâm Thanh Uyển tay nói: “Ta biết nhà các ngươi thả rất nhiều hạ nhân, nếu là không thuận lợi liền trước dùng các nàng.Các nàng tuy vụng về, lại có chút kinh nghiệm, ngươi là các nàng chủ tử, chỉ lo sai sứ.”Lâm Thanh Uyển uyển cự nói: “Đa tạ mẫu thân, chỉ là trong nhà hạ nhân còn đủ dùng, đãi không đủ khi ta lại cầu ngài, đến lúc đó ngài đừng chê ta phiền chính là.”“Như thế nào sẽ, ngươi chỉ lo tới tìm ta.” Tạ phu nhân cũng không có miễn cưỡng nàng, trong khoảng thời gian này nàng cũng đã nhìn ra, tạ lâm hai nhà đã xuất hiện vết rách.Tạ gia có dã tâm, mà Lâm gia cũng không phải không phòng bị, nàng tuy hận Tạ Duyên cùng Tạ Dật Dương, lại vẫn là Tạ gia phu nhân, cho nên có một số việc nàng chỉ có thể tránh đi, giả cảm vờ điếc.Nàng có thể làm cũng chính là không hại Lâm Thanh Uyển sở đại biểu Lâm gia, cho nên trong khoảng thời gian này Lâm gia bán của cải lấy tiền mặt sản nghiệp, lại hiến cho tài vật sự thực náo nhiệt, nhưng nàng lại ngốc tại tiểu Phật đường chuyên tâm vì nàng nhi từ niệm kinh.Thấy Lâm

Thanh Uyển không cần nàng người, nàng cũng không khí, cấp Lâm Giang thượng một nén nhang sau liền mang theo người rời đi.Lâm Giang đã bị mặc tốt áo liệm bỏ vào trong quan tài, hắn tang sự chính mình sinh thời liền an bài hơn phân nửa, dư lại non nửa Lâm Thanh Uyển cũng cho hắn an bài hảo, cho nên lúc này làm từng bước tiến hành, cũng không có sai lầm.Bởi vì này mười sáu năm qua, Lâm gia lục tục làm tam tràng tang sự, lưu lại lớn tuổi hạ nhân đều có kinh nghiệm.Lâm Giang tang sự so đối với phụ thân hắn tới, cho nên hết thảy như cũ.Mời đến hòa thượng đạo sĩ đứng đầy linh đường, các tư này chức niêm kinh tác pháp, Lâm Thanh Uyển quỳ gối Lâm Ngọc Tân thượng đầu, biên cấp tiến đến người khom lưng nói lời cảm tạ, biên nhìn Lâm Giang ngồi ở quan tài đinh nhìn chằm chằm lui tới khách nhân.Mà vây quanh quan tài đi lại đạo sĩ, ngồi xếp bằng ở một bên niệm kinh hòa thượng toàn không có nhận thấy được ngồi ở quan tài đinh Lâm Giang.Nàng yên lặng mà thu hồi tầm mắt, lại ở chậu than thêm chút tiền giấy, mặc dù nàng biết Lâm Giang thu không đến này đó tiền.Thế giới này tuy có thần quý, nhưng tựa hồ cũng không phải sở hữu hòa thượng đạo sĩ đều là cao nhân, cũng không biết nàng sinh thời còn có thể hay không gấp được một cái có thể biết được quý thần người.Thượng Minh Viễn bước nhanh đi lên, vòng qua mọi người quỳ gối Lâm Thanh Uyển phía sau một bước, thấp giọng nói: “Lâm cô cô, tiền viện phải dùng cờ trắng không đủ dùng.”Lâm Thanh Uyển nhìn lướt qua linh đường, vừa lúc không người tới phúng viếng, liền đứng dậy cùng Thượng Minh Viễn đi mặt sau, nàng nhíu mày nói: “Ta nhớ rõ chuẩn bị rất nhiều, như thế nào sẽ không đủ dùng?”“Ngài không biết, từ chính phủ đến cửa thành ngoại ba dặm đều đứng đầy người, đều là cho dương tiễn đưa. Trừ bỏ các gia thiết tế lễ dọc đường, còn có không ít bá tánh tự phát tiến đến, có rất nhiều một cái thôn một cái điểm nhi, có rất nhiều mấy nhà hợp ở một chỗ, người quá nhiều, chúng ta bên này nhất định muốn thêm người, để tránh trên đường xuất hiện ngoài ý muốn, cho nên lúc trước chuẩn bị đồ vật liền có chút không đủ dùng, ngài xem là hiện tại làm quản sự đi mua, vẫn là.....”Lâm Thanh Uyển nghĩ nghĩ nói: “Ta nhớ rõ hậu viện số 5 nhà kho còn đôi một ít, đó là phía trước cho ta chuẩn bị, sau lại vô dụng thượng cũng không xử lý rót, gọi bọn hắn lấy ra tới dùng đi.”Thượng Minh Viễn:.....Lâm Thanh Uyển đã xoay người phải rời khỏi, “Đã nhiều ngày lao người nhiều đảm đương, chờ người dương đưa tang ta lại tạ người.”Thượng Minh Viễn ngốc ngốc nói: “Lão tổ tông để cho ta tới Dương Châu đó là tới giúp dương cùng biểu muội, này đó vốn chính là chất nhỉ nên làm.”Lâm Thanh Uyển đổi hàn khẽ gật đầu, xoay người hồi linh đường.Tuy rằng tang sự đã trước tiên an bài, Lâm quản gia cùng Chung đại quản sự cũng đều đặc dụng, nhưng có một số việc vẫn là đến Thượng Minh Viễn cùng Thượng Minh Kiệt ra mặt mới được.Tỷ như chiêu đãi tiến đến phúng viếng nam khách, tổng không thể

làm Lâm quản gia cùng Chung đại quản sự ra mặt đi? Vốn dĩ Lâm Thanh Uyển là thỉnh Lâm Nhuận cùng ba vị tông lão ra mặt, thêm chi có Tôn Hòe cùng Lưu Phái hỗ trợ liền không sai biệt lắm. Nhưng nàng không nghĩ tới tới người nhiều như vậy, trừ bỏ Dương Châu bản địa hương thân, còn có Giang Nam mặt khác khu vực hương thân, gia tộc quyền thế cập thương nhân, trừ ngoài ra còn có các phủ học học sinh, du lịch đến Giang Nam kẻ sĩ cũng đều chạy tới phúng viếng, này trong đó đảo có hơn phân nửa là Lâm Thanh Uyển không quen biết, Lâm gia cũng chưa bao giờ kết giao quá. Nhưng nhân gia là mộ danh tiến đến phúng viếng, là thuộc về Lâm Giang cùng Lâm gia vinh quang, bởi vậy nàng chỉ có thể lo lắng đi chiêu đãi. Rất nhiều người tới chính là thương chủ hương, cúc cái cung liền đi, nhưng cũng có người lựa chọn lưu lại. Người trước yêu cầu nàng an bài người đưa đến cửa, khom lưng nói lời cảm tạ, người sau tặc yêu cầu an bài cơm canh, sau đó lại khom lưng tiễn đi. Không đèn ba ngày ba vị tông lão liền chịu không nổi ngã bệnh, chỉ có Lâm Nhuận cùng Tôn Hòe Lưu Phái kiên trì, nhưng ba người rõ ràng không đủ dùng, cho nên còn lưu tại Lâm phủ Thượng Minh Viễn huynh đệ đã bị Lâm Thanh Uyển bắt tráng đinh. Đến nỗi còn nằm ở trên giường Lâm Dũng và một đôi nhi tử, bọn họ chỉ cần không ra cho nàng tìm phiền toái, nàng liền rất cảm kích.

Chương 39: Phát hiện

Vào đêm sau, tiến đến té bái người tạm thời hạ màn, hòa thượng các đạo sĩ cũng đều đi xuống nghỉ ngơi, linh đường một chút chỉ còn lại có cô chất hai người cùng mấy cái tâm phúc hạ nhân.Lâm Thanh Uyển nhìn mắt khuôn mặt nhỏ trăng bêch Lâm Ngọc Tân, đứng dậy rời đi.Bạch Mai cùng Bạch Phong vội vàng đuổi kịp, Lâm Thanh Uyển dựa vào cửa thượng nói: “Các ngươi cùng Ánh Nhạn Bích Dung thương nghị một chút, lưu lại hai người tối, dư lại đi nghỉ ngơi, ngày mai sáng sớm lại đến hầu hạ.”Bạch Mai cùng Bạch Phong liếc nhau, thấp giọng đồng ý.“Đi phòng bếp cầm chén sữa dê tối, làm cho bọn họ dùng rau dưa ngao cháo, thường xuyên ôn, ta cùng đại tỷ nhi buổi tối phải dùng.” Liên tiếp năm ngày tang lễ làm Lâm Thanh Uyển sắc mặt cũng có chút tái nhợt, nhưng so với khóc đến cơ hồ muôn ngất quá khứ Lâm Ngọc Tân vẫn là khá hơn nhiều.Nàng một lần nữa trở lại quan trước trên chiếu ngồi xong, đem quỳ đến tê dại Lâm Ngọc Tân ấn ở trên đùi nằm hảo, đối thương nàng mộc mộc đôi mắt nói: “Ngủ một lát đi, đến thêm du thời điểm tiểu cô kêu ngươi.”Lâm Ngọc Tân giật giật môi, cuối cùng vẫn là một chữ cũng chưa nói ra, chỉ là nhắm mắt lại, mày gặt gao mà nhíu lại.Lâm Thanh Uyển biết nàng không ngủ, nhắm lại mi mắt vẫn luôn đang rung động, mười lăm phút sau bên ngoài vang lên tiếng bước chân, Lâm Thanh Uyển theo tiếng xem qua đi.Thượng Minh Kiệt phảng sữa dê thật cẩn thận mà tiến vào, đối thương Lâm Thanh Uyển ánh mắt bước chân không khỏi một đốn, hắn lấy lòng kêu một tiếng “Lâm cô cô”.Thấy hắn gầy một vòng lớn, sắc mặt cũng có chút trăng bêch, Lâm Thanh Uyển liền thu hồi ánh mắt, chỉ chỉ một bên tiểu bàn lùn nói: “Dời qua đến đây đi.”Lưu lại Ánh Nhạn lập tức tiến lên tiếp nhận Thượng Minh Kiệt trong tay chén, làm hắn đem bàn lùn dời qua tối sau mới cầm chén phóng thương.Lâm Ngọc Tân đã mở to mắt, bò dậy ngồi xong, yên lặng mà nhìn Thượng Minh Kiệt cùng tiểu cô.Lâm Thanh Uyển giáo giáo hấp hơi nồng đậm sữa dê, đầy cho Lâm Ngọc Tân nói: “Toàn uống lên.”Lâm Ngọc Tân nhíu nhíu mày, Thượng Minh Kiệt liền thấp giọng khuyên nhủ: “Biết muội, ngươi liền nghe Lâm cô cô đi, tốt xấu cũng làm dượng an tâm.”Lâm Ngọc Tân vành mắt đỏ bừng, yên lặng mà tiếp nhận chén, cho dù buồn nôn

cũng chậm rãi toàn uống lên. Lâm Thanh Uyển thở dài nhẹ nhõm một hơi, đối Thượng Minh Kiệt gật gật đầu, “Ngươi đi xuống nghỉ ngơi đi, ngày mai còn sẽ có không ít người tiên đến phúng viếng.”Thượng Minh Kiệt lo lắng nhìn thoáng qua Lâm Ngọc Tân, cọ xát không chịu đi.Nửa ngày hàn mới hụ nói: “Lâm cô cô, dượng đối ta từ trước đến nay chiêu cố, không bằng ta đêm nay cũng lưu lại túc trực bên linh cữu đi.”Lâm Thanh Uyển bình tĩnh nhìn hàn nửa ngày, ánh mắt quét đến ngồi ở quan tài thượng Lâm Giang, cuối cùng chỉ chỉ đối diện chiêu nói: “Vậy ngươi đi thôi.”Thượng Minh Kiệt lập tức đến đối diện quỳ hảo, trước cắp dượng thiêu một phen tiền giấy.Có lẽ là kia chén sữa dê công lao, Lâm Ngọc Tân tái nhợt sắc mặt röt cuộc chậm rãi hồng nhuận lên, không bằng phía trước như vậy trắng bệch.Thời đại này, mai táng lễ chế thực nghiêm khắc, thân là Lâm Giang nữ nhi duy nhất Lâm Ngọc Tân buổi tối là cần thiết gác đêm.Đương nhiên, nàng muôn đi xuống ngủ, chỉ để lại người trông coi trường minh đăng cũng không có gì, nhưng Lâm Thanh Uyển cảm thấy nàng là nhất định sẽ không đi xuống, cho nên cũng lười đến khuyên nàng.Dù sao quan trước có tịch, hiện tại lại là thu sơ, Dương Châu thời tiết cũng không lạnh, ngủ ở trên chiêu cái một trương thảm là có thể quá.Lâm Thanh Uyển cũng không đi, nhìn Lâm Ngọc Tân cùng Thượng Minh Kiệt hợp lực đem linh trước đèn thêm hảo du liền làm Ánh Nhạn đi xuống đem rau dưa cháo bụng lên.Nàng đối hai đứa nhỏ nói: “Ta nửa ngày không ăn cái gì, các ngươi bồi ta ăn một ít đi.”Mới muôn nói không có ăn uống Lâm Ngọc Tân yên lặng mà đem chén bụng lên tới, miễn cưỡng ăn non nửa chén.Lâm Thanh Uyển không làm Lâm Ngọc Tân tiếp tục quỳ, mà là cường ngạnh đem nàng ấn ngã vào tịch thượng, trầm khuôn mặt nói: “Ngươi nếu là ngã bệnh, ta đây không chỉ có muôn liệu lý phụ thân ngươi tang lễ, còn phải chiêu cố ngươi, tiểu cô cũng không phải làm bằng sắt.”Lâm Ngọc Tân chỉ có thể nằm.Lâm Thanh Uyển tay nhẹ nhàng mà vỗ nàng phía sau lưng, cùng trước mấy vân giống nhau, nàng đôi mắt càng ngày càng trầm, chậm rãi liền đã ngủ.Đối diện Thượng Minh Kiệt thở dài nhẹ nhõm một hơi, cũng nằm ở trên chiêu ngủ rồi, chỉ là hàn ngủ đến cũng không an ổn, mỗi cách một đoạn thời gian liền tỉnh táo lại xem đèn, cùng với cắp dượng dâng hương đốt tiền giấy.Lâm Thanh Uyển trợn tròn mắt tỉnh lại khi gấp phải rất nhiều lần, mặt sau dứt khoát liền không tỉnh, tùy ý Thượng Minh Kiệt làm thay.Ngày hôm sau Lâm Ngọc Tân tỉnh lại cả người đều là ảo não, nàng thế nhưng ngủ đến như vậy trầm, đừng nói xem đèn, liền nửa đêm thêm du thời gian đều bỏ lỡ.Thượng Minh Kiệt tắc đáy mắt thanh hắc một mảnh, bất quá hàn lại rất thỏa mãn, còn đối Lâm Ngọc Tân nói: “Biểu muội, đêm mai ta còn tới túc trực bên linh cữu, ngươi đừng lo lắng.”Lâm Ngọc Tân trùng hàn nói: “Ta lo lắng cái gì, ta bây giờ còn có cái gì nhưng lo lắng?”Thượng Minh Kiệt hơi há mồm, nhỏ giọng nói: “Ngươi đi rửa mặt đi, cùng Lâm cô cô dùng điểm

đồ vật, trong chốc lát khách nhân nén tới.”Lâm Ngọc Tân bẹp bẹp miệng, râu rĩ không vui đi theo Lâm Thanh Uyển đi hậu viện, Lâm Thanh Uyển thấy nàng mắt mát, liền sờ sờ nàng đầu nói; “Đó là phụ thân ngươi đau lòng ngươi, lúc này mới làm ngươi ngủ say, nhưng đừng chui rúc vào sùng trâu.”Lâm Ngọc Tân cho rằng tiểu cô chỉ là đang an ủi chính mình, vẫn như cũ tự trách trung.Thân là nữ nhi, nàng như thế nào có thể tự cấp phụ thân túc trực bên linh cữu khi ngủ đến cùng lợn chết dường như đâu?Lâm Giang cũng hậu tri hậu giác phát hiện chính mình gặp rắc rối, nhìn tự trách nữ nhi, hắn không khỏi sờ sờ cái mũi, đối với Lâm Thanh Uyển liên tục chắp tay thi lễ, hy vọng nàng có thể nghĩ cách khuyên một chút nữ nhi.Lâm Thanh Uyển đổi hàn trợn trăng mắt.Lâm Ngọc Tân ngẩng đầu khi vừa lúc thấy, nàng thân mình cứng đờ, theo tiểu cô vừa rồi trợn trăng mắt địa phương nhìn lại, thấy nơi đó trông rõ ràng một mảnh, cái gì cũng không có.Nàng ánh mắt cứng lại, đôi mắt hơi hơi trùng lớn, ở tiểu cô nhìn qua khi nhanh chóng thu hồi ánh mắt, trừ bỏ ở một bên ăn không ngồi rồi bằng quan Bạch Ông ngoại, không ai phát hiện Lâm Ngọc Tân dị trạng.Bạch Ông nghĩ cuối cùng vẫn là cái gì cũng chưa nói, hắn sợ bị sét đánh, nhất định là cái dạng này.Lâm Giang tiếp tục dùng thương tiếc ánh mắt nhìn nữ nhi, Lâm Thanh Uyển tiến lên dắt tay nàng tiếp tục hướng hậu viện đi, “Trước rửa mặt đi, trong chốc lát các khách nhân liền phải tới.”Lâm Ngọc Tân yên lặng mà đuổi kịp.Lâm Giang tin người chết bằng mau tốc độ truyền vào kinh thành, hoàng đế ở trầm tư nửa cái buổi tối sau cấp Lâm Giang nghĩ hảo thụy hào

—— Văn Chính!Thuộc về quan văn cập toàn bộ quan liêu mặt trung tối cao vinh dự, Đại Lương kiến quốc đến nay chỉ có một người được đến này thụy hào, tức Lâm Giang tổ phụ Lâm Dĩnh.Hắn là đối quốc có đại công hiến người, cho nên hoàng đế cấp đến cam tâm tình nguyện, quần thần cũng không phản đối. Mà Lâm Giang công tích so với này tổ phụ kém không phải nhỏ tí tẹo, thế nhưng cũng được đến cái này thụy hào, quần thần nhóm nhất thời trầm mặc.Nhưng nghĩ đến hắn hiến cho ra tới tài sản, như vậy dũng khí cùng tâm tính là tuyệt đại đa số người đều lấy không ra, cho nên đại gia lại vô pháp phản đối, cũng cũng chỉ có thể cam chịu.Gia phong thụy hào đặc chỉ nhanh chóng đưa đến Dương Châu, ở Lâm Giang thệ sau thứ sáu thiên hạ ngọ, mang theo đặc chỉ Lễ Bộ quan viên giá khoái mã vào thành, run rẩy chân đi Lâm phủ tuyên chỉ.Lâm Giang thêm thụy hào Văn Chính!Lâm Thanh Uyển thay thế Lâm gia tiếp thánh chỉ, thỉnh Lễ Bộ quan viên cùng đi theo thị vệ đi nghỉ ngơi, xem bọn họ hai chân hơi hơi tách ra, chân hơi run bộ dáng, không khỏi thở dài, “Quan nhi cũng không phải như vậy dễ làm a.”Lâm Giang trong lòng xúc động gật đầu, như vậy nhật tử hắn cũng quá quá, vì đuổi thời gian cần thiết đến suốt đêm lên đường, thông thường đều là thay ngựa không đổi người, mấy ngày xuống dưới chân ma thương đứng không vững vẫn là nhẹ, nghiêm trọng một chút liền ngồi đều

ngồi không được.Mà trạm dịch đưa kịch liệt công văn hoặc gấp gỡ thời gian chiến tranh đưa tình báo, chết đột ngột ở trên đường hoặc chung điểm người đếm không hết.Lâm Thanh Uyển nghe xong Lâm Giang tinh tế mà nhắc mãi, nàng nghĩ liền làm Từ đại phu đi khách viện bên kia nhìn xem, tốt xấu là vì Lâm Giang tới.Lễ Bộ quan viên cùng mấy cái thị vệ bị Từ đại phu nhất nhì kiểm tra quá thân thể, cuối cùng để lại mấy trương phương thuốc cùng mấy bình bôi thuốc trị thương sau rồi đi.Cầm đầu Lễ Bộ quan viên liền không khỏi cảm thán, “Thường nghe người ta nói cùng Lâm đại nhân cộng sự như tǎm mỉnh trong gió xuân, hiện giờ xem ra một chút không giả.Từ này người nhà hành sự liền có thể nhìn ra Lâm đại nhân chu đáo.”Theo tới mấy cái thị vệ tán đồng gật đầu, đúng vậy, bọn họ cũng không thiếu hộ tống các bộ đại nhân đi công tác, nhưng ít có cùng Lâm gia giống nhau vừa không nịnh nọt lại chu đáo đến làm người thoải mái nhân gia.Lâm Thanh Uyển đem thánh chỉ để vào từ đường, đổi đứng ở bên cạnh người Lâm Giang nói: “Ngươi cũng không nghĩ tới ngươi có thể được đến cái này thuận hòa đi?”“Ta cho rằng ta sẽ cùng với ta phụ thân giống nhau được đến ‘ Văn Trung ’ thuận hòa.” Lâm Giang khoe miệng hơi kiêu, “Hết thấy đều không giống nhau, thả đều ở hướng về tốt kia mặt phát triển, Lâm cô nương, cảm ơn ngươi.”Lâm Thanh Uyển khoe miệng hơi kiêu, nhẹ giọng nói: “Về sau sẽ càng tốt, ngươi thả hãy chờ xem.”An tĩnh đứng ở hai người mặt sau Bạch Ông nhìn đến cửa sổ lóe rồi biến mất bóng người, mặc mặc, vẫn như cũ không phát ra tiếng.Hừ, hắn chính là sợ bị sét đánh, mới không phải bởi vì thương tiên cùng Lâm Thanh Uyển ở lần trước hắn bị sét đánh khi thấy chết mà không cứu đâu.Lâm Ngọc Tân khẩn trương néo khăn tay, chuyển qua cong liền cùng Thượng Minh Kiệt đánh vào nhau, nàng hoảng sợ, che lại ngực lui về phía sau hai bước.Thượng Minh Kiệt thấy nàng mặt đều trắng bệch, nôn nóng tiến lên hai bước, “Biểu muội ngươi làm sao vậy, chính là đâm thương ngươi?”Lâm Ngọc Tân che lại ngực, cảm giác được thiếu chút nữa nhảy ra ngực trái tim chậm rãi bình phục xuống dưới, lúc này mới giận mắng: “Vội vàng đi đầu thai sao, đi gấp gáp như vậy.”“Là ta nhịn tới, hắn lôi kéo đại ca cũng không biết muốn làm gì đi, tiền viện có chút rối ren, cho nên ta tới tìm Lâm cô cô quyết định…… Biểu muội, ngươi như vậy vội vã muốn đi làm gì? Ngươi sắc mặt như vậy bạch có phải hay không thân thể không thoải mái?”Lâm Ngọc Tân há miệng thở dốc, nhớ tới phụ thân dặn dò, cuối cùng vẫn là bé khẩn miệng nói: “Cũng không có không thoải mái, chỉ là nghĩ đến linh đường không ai, cho nên vội vã đi xem.”Thượng Minh Kiệt nghĩ nghĩ nói: “Ta đưa ngươi đi đi.”Lâm Ngọc Tân nghĩ đến tiểu cô còn ở trong từ đường, cũng không quá muốn cho Thượng Minh Kiệt đi tìm đi, bởi vậy gật gật đầu nói: “Đi thôi.”Thượng Minh Kiệt cao hứng đưa Lâm Ngọc Tân hồi linh đường.Lâm Thanh Uyển cảm thấy Lâm Ngọc Tân này hai ngày ngoan rất nhiều, nàng làm nàng nghĩ

ngơi nàng liền nghỉ ngơi, làm nàng ăn cái gì nàng liền ăn cái gì, ăn uống cũng hảo chút, không giống phía trước đó là miễn cưỡng tắc đi xuống cũng sẽ ngẫu nhiên nhổ ra.Lâm Thanh Uyển trong lòng cao hứng, nàng chủ yếu nhiệm vụ chính là dưỡng Lâm Ngọc Tân, nàng có thể ăn có thể ngủ mới có thể khỏe mạnh lớn lên a.Thấy tiểu cô cao hứng lên, Lâm Ngọc Tân cũng hơi hơi thở dài nhẹ nhõm một hơi, nàng ánh mắt nhợn không được khắp nơi phiêu phiêu, không biết nàng phụ thân có phải hay không liền ở một bên nhìn nàng.Lâm Giang đích xác ở, nhưng qua hôm nay giờ Tý hắn nhất định phải rời đi.Hồn phách của hắn quá mức cường đại, lưu tại thế giới này đối nó ảnh hưởng pha đại, muốn lại không đi, Thiên Đạo nên sét.Cho nên hắn cũng là có thể đãi đầy đầu bảy.

Chương 40: Rời đi

Đầu thất là đại nhật tử, Lâm Thanh Uyển không làm Thượng Minh Kiệt lưu lại, thậm chí liền Bạch Mai mấy cái nha đầu đều đuổi đi xuống nghỉ ngơi, chỉ để lại Lâm Ngọc Tân. Đãi nàng đem Lâm Ngọc Tân hóng ngủ, Lâm Thanh Uyển liền dựa vào cây cột thượng cùng đối diện ngồi Lâm Giang đối diện. Đêm nay qua đi Lâm Giang sẽ rời đi, hắn chỉ có thể đến thượng giới nhìn bọn hắn chàm chàm, mà không thể lại can thiệp thế giới này vận hành. Lâm Thanh Uyển ở trở về trước cũng khó có thể tái kiến đổi phương, hai người bốn hắn là có rất nhiều nói muốn nói, nhưng nên nói, hai người tại đây nửa năm thời gian đều nói hết, nhất thời tương đối thế nhưng không nói gì. Đồng hồ cát sa mấy đem tan mắt, Lâm Thanh Uyển tiến lên cấp linh trước trường minh đăng đều thêm dầu thấp, sau đó nhìn về phía Lâm Giang nói; “Đi thôi, ta đưa ngươi.” Lâm Giang đứng dậy đi ra ngoài, cùng Lâm Thanh Uyển đứng ở linh đường ngoại trong viện, đồng thời ngẩng đầu nhìn bầu trời lóe sáng ngôi sao. Lâm Thanh Uyển thở dài, nhẹ giọng hỏi: “Ngươi sẽ trở thành bầu trời một ngôi sao sao?” Lâm Giang trùu trùu khóc miệng nói; “Ta là người, những cái đó truyền thuyết đều là gạt ngươi, ngươi không cần tin.” Lâm Thanh Uyển cười, buồn bã nói: “Này từ biệt, chỉ sợ phải chờ tới ta rời đi khi mới có thể tái kiến.” Lâm Giang nghiêm túc nhìn nàng nói: “Lâm cô nương, không biết ta có hay không đã nói với ngươi, kỳ thật ngươi cùng tiểu muội vẫn là có rất nhiều tương đồng chỗ, rất nhiều lần ta đều đem ngươi trở thành ta muội muội.” Lâm Giang dừng một chút sau nói: “Ta biết ta làm ơn chuyện của ngươi rất khó, cái này nguyên rủa là thượng giới tiên làm ra tới, liền ta cái này Kim Tiên đều khiêng bất quá, ta đem này gánh nặng dừng ở trên người của ngươi có chút không công bằng, cho nên ngươi yên tâm, chẳng sợ cuối cùng ngươi không có thể giữ được Ngọc Tân, ta, ta cũng tới đưa ngươi rời đi.” Lâm Thanh Uyển trên mặt trịnh trọng lên, nàng gật đầu nói: “Ngươi yên tâm, ta sẽ giữ được Ngọc Tân.” Một bên Bạch Ông muốn nói lại thôi, nhưng thấy vốn đang đầy trời tinh bầu trời dần dần tụ tập một cỗ mây đen, mà phong dần dần nổi lên tới, hắn lập tức đem đến bên miệng nói nuốt xuống đi, tiến lên thấp giọng nhắc nhở nói: “Thượng tiên, đã đèn giờ, chúng ta đi nhanh đi.” Lâm Giang nhìn Lâm Thanh Uyển, Lâm

Thanh Uyển cũng nhìn chăm chú vào đối phương, mà ở một người một quỷ đều phát hiện không đến địa phương, Lâm Ngọc Tân cũng chính hướng bọn họ nhìn.Đương nhiên, nàng nhìn không thấy phụ thân cùng Bạch Ông, nhưng nàng có thể thấy tiểu cô đối diện trước mặt hư không nói chuyện, hơn nữa mơ hồ nghe được nàng lời nói.Nếu là người khác thấy nhiều nhất cho rằng Lâm Thanh Uyển thương tâm quá độ, cho nên đối với hư không nói chuyện, hoặc là sinh ra ảo giác.Nhưng Lâm Ngọc Tân cảm giác nói cho nàng, tiểu cô là thật sự thấy phụ thân rồi.Tại đây cơ sở thượng, nàng tuy nghe không được đầy đủ tiểu cô lời nói, cũng nghe không đến phụ thân lời nói, lại cũng có thể đoán cái đại khái, nàng vành mắt không khỏi đỏ bừng, tay nhỏ gắt gao mà nắm đặt ở bên cạnh người, nước mắt chậm rãi từ khóe mắt chảy xuống.Nàng cắn môi tận lực không phát ra âm thanh, cùng tiểu cô cùng nhau nhìn kia hư không, dường như xuyên thấu qua kia trống không địa phương có thể nhìn đến người dường như.Lâm Giang đã ở mây đen tiệm ngung khi đi theo Bạch Ông rời đi, hai người chậm rãi bay lên, rời đi Lâm Thanh Uyển tầm mắt sau liền bay nhanh đột phá thế giới này bích chướng.Lâm Thanh Uyển nâng đầu nhìn bọn họ rời đi phương hướng, nhìn bầu trời mây đen ngung tụ lại chậm rãi tiêu tán, bị che đây ngôi sao lại tái hiện hiển lộ ra tới, một trận một trận gió nhẹ phát quá, đem linh trước treo cờ trắng thổi đến phiêu dang lên, trong phòng trường minh dang ngọn đèn dầu run rẩy, cuối cùng ở Lâm Thanh Uyển dưới ánh mắt vẫn là không tắt, ở kia một trận gió qua đi lại lần nữa bốc cháy lên tới, thả có càng châm càng lượng xu thế.Rõ ràng là thực khủng bố cảnh tượng, Lâm Thanh Uyển chính là từ giữa nhìn ra Thiên Đạo bất đắc dĩ cùng thỏa hiệp, trong lòng một chút cảm giác sợ hãi cũng không có.Lâm Thanh Uyển cong môi cười, tiến lên bậc lửa ba nén hương cấp Lâm Giang cảm thượng, sau đó cấp trường minh dang lại thêm chút dầu tháp, lúc này mới ngồi xếp bằng ngồi ở tịch thượng bất động.Lâm Ngọc Tân đã khép lại đôi mắt, lại vẫn như cũ trộm khai một cái phùng nhìn, thấy tiểu cô này liên tiếp động tác, nàng không khỏi trộm ngắm hướng ra phía ngoài mặt hư vô không trung, phụ thân đã đi rồi sao? Hắn là đi đâu thai chuyển thế, vẫn là sẽ ở trên trời nhìn các nàng, hoặc là còn sẽ trở về?Lâm Giang đã cùng Bạch Ông trở lại thượng giới, nhưng hắn không trở về, mà là tìm cái ven ngõ xuống, làm Bạch Ông lấy ra Khuy Thiên Kính cho hắn xem Lâm Thanh Uyển các nàng tình huống.Bạch Ông trùu trùu khóc miệng nói: “Thượng tiên, Khuy Thiên Kính không phải như vậy dùng, thực hao phí pháp lực, đến thời khắc máu chót mới dùng.....”Lâm Giang lảng lặng mà nhìn hắn, uy áp tiệm trọng, hắn nhàn nhạt nói: “Nếu như thế liền dùng pháp thuật đi, bất quá là nhìn trộm một phương tiễn thế giới, ngươi một cái thiên tiên sẽ không liền này cũng không thể nào?”Bạch Ông mãn cảm nhận thấy được Lâm Giang biến hóa, hắn không thể tin tưởng mở to hai mắt nhìn, không thể nào, còn chưa trở về bản

thể, chỉ là rời đi tiểu thế giới liền bắt đầu khôi phục ký ức? Lâm Giang háp mắt nhìn về phía Bạch Ông, “Như thế nào, sẽ không?” “Gặp sẽ,” Bạch Ông vội vàng gật đầu nói: “Sẽ là sẽ, chỉ là ngài không phải muôn xem một ngày hai ngày, mà là muôn xem đã nhiều năm, trong lúc này muôn hao phí pháp lực.....” Lâm Giang nhíu mày nói: “Ta cái kia Hoàn Nguyên Đan lại nhiều cho người mấy bình?” Mấy bình..... Bạch Ông cái này khẳng định, Lâm Giang không khôi phục ký ức, hắn vội vàng thu hồi trên mặt thân sắc, vẻ mặt nghiêm nghị nói: “Thượng tiên yên tâm, tiểu tiên sẽ đem hết toàn lực.” Lâm Giang vừa lòng gật đầu, đối Bạch Ông nhiều hai phân khách khí, “Đa tạ.” Bạch Ông rốt cuộc lại tìm được rồi Lâm Giang cảm giác, nghĩ nghĩ vẫn là nhỏ giọng nói: “Thượng tiên, vừa rồi ở dưới tiểu tiên liền tường nói, kia nguyên rùa này đây ngài vì trung tâm, ngài phản kháng đến càng lợi hại, kia nguyên rùa liền càng cường. Cho nên ngài cảm thấy sửa lại Ngọc Tân tiểu thư mệnh rất khó, nhưng đối một người khác lại không giống nhau, huống chi Lâm cô nương vẫn là Ngọc Tân tiểu thư một đường sinh cơ, làm việc càng thêm dễ dàng.” Những việc này hắn không nói, đãi Lâm Giang khôi phục ký ức hắn đồng dạng sẽ biết, cho nên hắn vẫn là sớm nói, miễn cho thượng tiên khôi phục ký ức sau tìm hắn tính sổ. Lâm Giang nghe vậy không có hối hận cùng Lâm Thanh Uyển nói kia phiên lời nói, ngược lại cao hứng lên, “Nói cách khác nàng thành công khả năng tính so với ta cho rằng còn muốn cao?” Bạch Ông im lặng, nửa ngày đối hắn gật gật đầu. Lâm Giang cười rõ lên, khí chất nháy mắt từ đậm mạc trở nên ôn hòa, đè ở Bạch Ông trên người uy thế giảm bớt rất nhiều, hắn không khỏi âm thầm thở phào nhẹ nhõm. Một tiên một hồn ngốc tại bên này duyên chỗ nhìn pháp thuật chiếu ra tới tiểu thế giới, mà tiểu thế giới thời gian ở bọn họ đột phá bích chướng tìm chỗ đặt chân khi đã bay nhanh trôi đi, Lâm Giang tang lễ đã kết thúc, Lâm Thanh Uyển tiến đi sở hữu tiến đến phúng viếng người, muôn mang theo Lâm Ngọc Tân đỡ quan về quê. Đến nỗi này chỗ phủ đệ, Lâm Thanh Uyển chỉ để lại hai hộ nhân gia trông nom, từ bọn họ xử lý sân. Này dù sao cũng là hoàng đế ban cho, không hảo bán a. Lâm Nhuận cùng ba vị tông lão, còn có Lâm Dũng phụ tử ba người, hơn nữa Thượng gia huynh đệ, Lâm phủ hạ nhân, một đám người mênh mông cuồn cuộn rời đi Dương Châu hướng Tô Châu mà đi. Không ít bá tánh đều nghe tin tới rồi đưa tiễn, hiện tại thu hoạch vụ thu đã kết thúc, trong nhà nhiều ít có chút lương thực dư, lúc này mọi người đều nhớ rõ thời kì giáp hạt khi Lâm phủ khai thương thả ra những cái đó lương thực. Những cái đó lương thực trợ bọn họ vượt qua nhất gian nan một đoạn thời gian, làm cho bọn họ không đến mức bán nết, lão nhân cũng không đến mức đói chết, làm cho cửa nát nhà tan. So sánh với dưới, mùa xuân lúc ấy Lâm Giang cưỡng chế trưng thu quân thuế sự liền có vẻ không đáng giá nhắc tới. Rốt cuộc kia cũng không phải Lâm đại nhân có thể quyết định, hắn cũng là chấp hành

triều đình chính sách.Càng là bần cùng người, đối điểm này ân huệ nhớ rõ càng thêm rõ ràng, bởi vậy nghe nói Lâm gia về quê nhật tử, đại gia sôi nổi mang theo lương khô từ các trấn các thôn tới rồi đưa tiễn.Lâm Thanh Uyển mới ra khỏi thành liền gặp gỡ này từng đợt cầm tay đi tới bá tánh, nhất thời sững sốt.Lâm quản gia hốc mắt ửng đỏ tiến lên bẩm báo nói: “Đại tiểu thư, bọn họ đều là tới đưa lão gia, nghe nói mặt sau còn có không ít người ở tới rồi đâu.”Lâm Thanh Uyển sững sốt một chút, sau đó gật đầu nói: “Làm đại gia thả chậm tốc độ.”Nàng nhẹ giọng nói: “Di xa như vậy lộ tới rồi, tổng muốn cho bọn họ coi trọng liếc mắt một cái mới vừa rồi không tiếc nuối a.”Lâm quản gia đồng ý, đi xuống phân phó.Lâm gia đoàn xe dần dần chậm lại, tốc độ thong thả đi phía trước di động, mặt sau tới rồi bá tánh thấy đoàn xe sôi nổi quỳ xuống đất đưa tiễn.Lâm Thanh Uyển nắm Lâm Ngọc Tân xuống xe, đối với bọn họ khom lưng nói lời cảm tạ, đối diện bá tánh thấy miệng giật giật, thật sâu mà khai một cái đầu.Cô chất hai không lại hồi xe, mà là đi theo đoàn xe bên cạnh đi, vừa đi vừa cắp bốn phía người đáp lễ.Không ngừng có người gia nhập tiễn đưa đội ngũ, cô chất hai liền không ngừng cho bọn hắn đáp lễ, thảng đi ra ba dặm ngoại, không hề có người gia tăng sau đoàn xe mới dừng lại, cô chất hai cuối cùng cắp mọi người đáp lễ lại, lúc này mới ngồi trên xe rời đi.Lâm Ngọc Tân lần đầu tiên đi xa như vậy lộ, mồ hôi ướt đẫm, thân thể mệt mỏi, rõ ràng nên là rất khó chịu, nhưng nàng trong lòng lại rất cao hứng.“Tiểu cô, những người đó đều là tới đưa phụ thân?”Lâm Thanh Uyển gật đầu, “Phụ thân ngươi là một quan tốt nhi.”Lâm Ngọc Tân đôi mắt lóe sáng, “Ta biết, phụ thân cùng ông cố giống nhau.”Trong lòng thương cảm lại giảm bớt rất nhiều, Lâm Ngọc Tân cao hứng lên, “Buổi tối chúng ta cắp phụ thân niệm kinh cầu nguyện đi, đem những việc này đều nói cho hắn, ta tưởng hắn biết sau khẳng định cũng thực vui vẻ.”“Hảo!”Đoàn xe hành đến chậm, không có đuổi kịp trạm dịch, chỉ có thể ăn ngủ ngoài trời đã ngoại, Lâm Ngọc Tân vẻ mặt nghiêm túc đem viết tay kinh thư thiêu hủy, quỳ gối linh trước nhỏ giọng cùng phụ thân nói nhỏ, “Cha, ta đều đã biết, ngươi không có đi, mà là đang nhìn chúng ta đâu.”Lâm Ngọc Tân tǎ hữu nhìn nhin, càng thêm nhỏ giọng nói: “Ta còn biết tiểu cô có thể thấy ngươi, cha, ngươi có thể hay không hiện thân cũng cho ta nhìn xem ngươi?”Đang ở bầu trời nhìn chăm chú nàng Lâm Giang trầm tư, liếc mắt thấy hướng Bạch Ông.Bạch Ông lập tức nói: “Không được a, thượng tiên, sẽ tao sét đánh. Chẳng sợ chúng ta không ở kia phượng thế giới nó cũng sẽ nghĩ cách tìm được chúng ta, liền tính tìm không thấy chúng ta, nó cũng sẽ đem truởng tính đến Ngọc Tân tiểu thư trên đầu.”Lấy Lâm Ngọc Tân kia phó thân thể, thêm chi cái kia nguyên rủa, nếu thật bị Thiên Đạo nhớ thương thượng, chỉ sợ sống không quá tam túc.Lâm Giang thất vọng thu hồi ánh mắt.Lâm Ngọc Tân đợi hồi lâu cũng không thấy phụ thân hiện thân, không khỏi có chút thất vọng. Nàng ngẩng đầu nhìn bầu trời

ngôi sao, đâu thất qua đi tiểu cô cũng không hề đói với hư không nói chuyện, có phải hay không cha đã sẽ không lại trở về, chỉ có thể giống tiểu cô nói như vậy ở trên trời nhìn các nàng? Cho nên không phải hắn không nghĩ hiện thân, mà là không thể? “Ngọc Tân, mau tới đây dùng cơm,” Lâm Thanh Uyển đứng ở xe bên đối nàng vỗ tay: “Chờ dùng quá cơm lại đi cho ngươi phụ thân niệm kinh, nhạnh lên nha.” “Nga.” Lâm Ngọc Tân ngoan ngoãn bò dậy, cùng phía sau Ánh Nhạn hội họp sau hồi trên xe ngựa đi. Đầu bếp nữ đã chuẩn bị tốt cơm chiều, một chén tiểu mặn, mặn trên phô tàng rau xanh cùng một cái trứng gà, lượng là chiểu Lâm Ngọc Tân ăn uống tới, có vẻ cũng không nhiều. Nàng cùng tiểu cô đều ở hiếu kỳ, ít nhất ba tháng nội là không thể ăn thịt, Lâm Ngọc Tân cũng hoàn toàn không thích ăn thịt, bởi vậy đối như vậy thay đổi cũng không có cái gì không khỏe. Chỉ là khố Lâm Thanh Uyển. Dương nhiên, bởi vì Uyển tỷ nhi cũng không quá yêu ăn thịt, cho nên nàng biểu hiện đến..... Thực đạm nhiên, không thể không đạm nhiên a. Lâm Thanh Uyển cắn rau xanh tưởng, nàng cùng Lâm Giang tính hết các loại khó khăn, duy độc không nghĩ tới không thể ăn thịt điểm này a.

Chương 41: Không thành

“Hu —— đại tiểu thư, Chu thứ sử mang theo Tô Châu quan viên nghênh ra ba dặm ngoại, còn có thân tộc cùng Tô Châu các hương thân cũng đều ở.”Lâm Thanh Uyển vén rèm lên đi phía trước nhìn liếc mắt một cái, lọt vào trong tầm mắt đều là cây xanh, căn bản nhìn không tới người, liền hỏi nói: “Rời thành môn còn có bao xa?”“Mười dặm!”Kia đó là còn có bảy dặm khoảng cách.Lâm Thanh Uyển nghĩ nói: “Phân phó đi xuống, từ hôm nay bắt đầu đại tỷ nhi mới là Lâm gia đại tiểu thư, ta là cô nãi nãi.”Lập tức gia đình sững sốt một chút, sau đó lớn tiếng nói: “Là, cô nãi nãi!”Gia đình xoay người đi xuống phân phó, không đến mười lăm phút công phu, đoàn xe trung Lâm phủ hạ nhân toàn thu được mệnh lệnh, trung gian dừng lại nghỉ ngơi khi, Lâm quản gia còn đem hạ nhân chia làm một tố tố phân biệt tiến lên đây cấp Lâm Thanh Uyển cùng Lâm Ngọc Tân dập đầu sửa miệng.Lâm Thanh Uyển thấy thế, dứt khoát làm Bạch Mai từ trong xe lấy ra một đại túi tiền phát đi xuống, bên trong là xuyến thành một chuỗi tiền đồng, tất cả đều là 50 văn một chuỗi, xem như cấp hạ nhân sửa miệng phí.Này cũng là lệ thường, vốn dĩ tưởng về tới Tô Châu lại làm cho bọn họ sửa miệng, nhưng nếu tới đón người nhiều như vậy, dứt khoát liền nhân cơ hội này đem xung hô định ra, miễn cho về sau còn muốn sửa.Lâm Nhuận ở một bên yên lặng mà nhìn, khó trách nhị ca dám đem gia nghiệp giao cho Uyển tỷ nhi, nàng xác trưởng thành rất nhiều.Ba vị tông lão đồng dạng suy nghĩ sâu xa, Bát thúc nhịn không được nói thầm nói: “Lại là một cái Hạo Vũ a.”Lục thúc tắc cảm thán, “Dòng chính trước nay đều ra người thông minh a, cho dù là cô nương cũng giống nhau.”Thập Nhất thúc cười cười, ánh mắt đảo qua Lâm Dũng cùng Bát thúc, ý vị thâm trường cười.Thượng Minh Viễn cùng Thượng Minh Kiệt hai anh em tắc muốn đơn thuần rất nhiều, bọn họ hoàn toàn là đi theo thấu thú, cũng chạy đến Lâm Thanh Uyển nơi đó kêu hai tiếng cô nãi nãi, thành công bắt được đánh thưởng.Một mà gia tam khẩu đều ngã bệnh Lâm Dũng phụ tử ba người nghe được bên ngoài náo nhiệt thanh âm, không khỏi khó thở, Lâm Dũng nghiến răng nghiến lợi nói; “Lâm Thanh Uyển, đãi ta trở lại Tô Châu.....”Lâm Luân “Nôn” một tiếng, ôm quá vu bồn liền ói mửa, phun xong rồi liền suy yếu

nói: “Cha, ngài đừng nói mạnh miệng, bằng không chúng ta lại nêu bệnh nặng.”Lâm Dũng sắc mặt thay đổi lại biến, cuối cùng áp xuống trong ngực lửa giận, nhỏ giọng hỏi: “Ta cho người đi tìm Lục thúc công, người đi tìm sao?”Lâm Luân nước mắt lung tròng, “Tìm, nhưng Lục thúc công căn bản không tin ta nói, nói chúng ta chỉ là khí hậu không phục, trả lại cho ta đem mạch, nói Từ đại phu khai phương thuốc không sai, chúng ta hao tổn tâm cơ thu thập đến được tra cũng cho hắn nhìn, hắn nói được tra cũng không thành vấn đề. Còn nói chúng ta tiểu nhân chi tâm, cho nên xem ai đều như là muôn hại chúng ta dường như, hiện tại Lục thúc công đứng xa xa nhìn ta liền nhíu mày, ta nào còn dám thấu đi lên?”Lâm đại cũng nói: “Cha, ta đừng lẩn lộn, chúng ta đến bây giờ cũng chưa tìm bọn họ là như thế nào hại chúng ta, mỗi lần người một mảng bọn họ, qua đi chúng ta liền tao ương, mắt thấy liền phải trở lại Tô Châu, ta cũng không thể cuối cùng xảy ra chuyện.”Lâm Dũng sắc mặt biến ảo, nửa ngày mới cắn răng nói: “Hảo, ta nghe các người, đãi trở lại Tô Châu lại nói.”Đang trước chính lái xe xa phu run run khéo miệng, mắt nhìn thẳng tiếp tục lái xe, hừ, dừng tưởng rằng đè thấp thanh âm hắn liền nghe không được, quản gia chính là bởi vì hắn lỗ tai so thường nhân nhanh nhạy mới phái hắn đi theo bọn họ bên người hầu hạ.Quả nhiên nghỉ ngơi qua đi Lâm Thanh Uyển liền thu được Lâm Dũng phụ tử ba người mới nhất động thái, nàng nghĩ nghĩ nói: “Liền mau vào thành, tạm thời trước mặc kệ bọn họ, miễn cho cảnh mẹ đẻ cảnh con.”Lâm quản gia đồng ý, làm người đem đưa quá khứ nước trà kịp thời thay đổi xuống dưới.Bảy dặm lộ trình thực mau liền qua đi, buổi trưa qua đi không bao lâu Lâm Thanh Uyển liền thấy được phía trước ven đường dừng lại từng chiếc xe ngựa, bên cạnh trên cỏ cái khởi giản dị thảo đình, chỉ có một đình, bốn phía lại treo khinh bạc màn che, phía dưới chính bãi chỗ ngồi.Theo xe ngựa càng ngày càng gần, lấy Lâm Thanh Uyển hiện tại tuyệt hảo thị lực còn có thể nhìn đến tịch thượng bày biện trái cây cùng bát trà, Lâm Thanh Uyển im lặng buông mành.Lâm Ngọc Tân mãn cảm nhận thấy được tiểu cô tâm tình không tốt, không khỏi nhỏ giọng hỏi: “Làm sao vậy?”Lâm Thanh Uyển đổi nàng cười cười, nhẹ giọng nói: “Không có việc gì, người vẫn là cái hài tử, trong chốc lát tới rồi địa phương người đừng xuống xe, tiểu cô đi xuống cùng bọn họ nói hai câu lời nói liền đi.”Lâm Ngọc Tân mặt lộ vẻ nghi hoặc, này một đường trở về, tiến đến đưa tiễn bá tánh không ít, mỗi đến một chỗ đều có bá tánh tự phát tới cấp phụ thân tế lễ đọc đường, tiểu cô đều tôn kính thật sự, đó là rời xuống vũ đều xuống xe khom lưng đáp lễ, như thế nào lần này lại không cho nàng xuống xe?Lâm Thanh Uyển không có giải thích, chỉ là vuốt nàng đầu nói: “Canh giờ không còn sớm, chúng ta muốn trước đưa phụ thân người đi trong miếu sống nhở, sau đó mới về nhà đi. Chỉ là Tô Châu bên này phủ đệ nhiều năm không người ở, chúng ta muốn vội sự rất nhiều, không tốt ở trên đường nhiều làm

chu toàn.”Lâm Ngọc Tân đô miệng, “Nhưng ngài không phải đã làm Chung đại quản sự về trước tới thu thập sao, hắn luôn luôn tận tâm, hắn là sẽ không lại làm chúng ta lao tâm mới là, tiểu cô ngươi gạt ta.”Lâm Thanh Uyển liền đổi nàng chớp mắt, thấp giọng cười nói: “Đứa nhỏ ngốc, này không phải lừa, đây là đối người ngoài lời khách sáo, ngươi trong lòng hiểu rõ là được, không cần phải nói ra tới.”Lâm Ngọc Tân há to miệng.“Ta khi còn bé thông tuệ thật sự, có một lần phụ thân ngươi đi ra ngoài kêt bạn liền đem ta mang lên, lúc ấy ta mới ba tuổi, ngươi còn ở mẫu thân ngươi trong bụng đâu. Nhân mẫu thân ngươi thường bắt ngươi phụ thân thơ niêm cho ngươi nghe, ta nghe được nhiều liền nhớ kỹ, vì thế ta ở trong yến hội liền bồi ra tới cho bọn hắn nghe, mọi người đều khen ta thông tuệ, ta cũng tự cho là thông tuệ, nhưng phụ thân ngươi lại đầy nói ta bất quá là trí nhớ hảo chút, cũng không thông minh đến chỗ nào đi, đại gia quá khen.”Câu chuyện này là Ngọc Tân mẫu thân Thượng thị nói cho Uyên tỷ nhi, sau đó Uyên tỷ nhi nói cho nàng, lúc ấy Uyên tỷ nhi bệnh nặng, biết Lâm Thanh Uyển muốn thay thế nàng, cho nên thường cùng nàng nói chuyện của nàng.Lâm Thanh Uyển nhớ rất rõ ràng.“Khi đó ta nghe xong thực túc giận, liền cùng phụ thân ngươi giận dỗi, cả ngày đều không để ý tới hắn, phụ thân ngươi dở khóc dở cười, cùng ta giải thích nói hắn cũng cảm thấy tự mình muội muội thiên hạ đệ nhất thông minh, mà khi người khác mặt như vậy nói đó là kiêu ngạo, sẽ khiến người phiền chán, cho nên chỉ có thể khách sáo một chút, cũng không phải liền cho rằng ta không thông minh.”Lâm Thanh Uyển nhìn chăm chú vào nàng nói: “Ta vừa rồi kia phiên lời nói chính là lời khách sáo.”“Cô cô cùng ta còn muốn thuyết khách lời nói khách sáo,”“Ta không phải cùng ngươi nói, ta là cùng vừa rồi vừa lúc đi ở chúng ta xe bên tộc trưởng nói.”Lâm Ngọc Tân cả kinh, vội quay đầu đi xem, lúc này mới phát hiện nàng này mặt cửa sổ là mở ra, mà ở bọn họ này chiếc xe ngựa phía trước Lâm Nhuận chính cưỡi ngựa nhanh đi, tựa hồ là ở cùng bên trong người ta nói lời nói.Nói cách khác vừa rồi hắn đi ở nàng ngoài cửa sổ.Lâm Ngọc Tân tùng hạ tâm, nháp nháp miệng nhỏ giọng hỏi: “Tiểu cô là không thích Chu thứ sử bọn họ sao, bằng không như thế nào không cho ta đi xuống khom lưng nói lời cảm tạ?”“Người khác đái ta lấy thành, ta tự nhiên hồi lấy thành ý, người khác chỉ là làm bộ dáng, ta cần gì phải thương vội vàng?”Lâm Thanh Uyển cười lạnh nói: “Huống chi ngươi thân thể không tốt, mấy ngày liền lên đường, lại là cái hài tử, không xuống xe không phải bình thường sao?”Lâm Ngọc Tân lập tức nghe ra phần sau đoạn là vừa mới tiểu cô nói lời khách sáo.Nàng nháp nháp miệng, không hề hỏi, lại đem những lời này đều ghi tạc trong lòng.Xe ngựa thực mau dừng lại tới, Lâm quản gia tiến lên bẩm: “Cô nãi nãi, Chu thứ sử lanh các vị lão gia ở phía trước chờ trú.”“Đem xe ngựa đuổi kịp đi thôi.”Lâm quản gia cũng ngắn ra, nhưng hắn thực mau phục hồi tinh thần lại, lập tức an bài phía trước xe cắp

Lâm Thanh Uyển xe ngựa nhường đường, thăng chậm trễ mười lăm phút xe ngựa mới tiến lên.Nếu là đi đường sớm đèn.Phía trước chờ lão gia lang quân nhóm cũng chưa nghĩ vậy vị Lâm thị dòng chính tân nhiệm đương gia nhân như vậy lên mặt, không khỏi hai mặt nhìn nhau lên.Lâm quản gia đã cơ linh đi đến xe ngựa bên cạnh, ở xe ngựa dừng lại khi bắt lấy mã ghế, khom người nói: “Quận chúa, tới rồi.”Thanh âm không lớn, lại đủ để cho phía trước mấy bà người đều nghe thấy được.Đại gia nghiêm mặt, toàn nghiêm nghị đứng.Lâm Thanh Uyển bắn khuôn mặt nhỏ xuống xe, Chu thứ sử do dự một chút vẫn là trước khom mình hành lễ nói: “Tô Châu thứ sử Chu Thông lãnh hạt cấp dưới quan tham kiến quận chúa.”Lâm Thanh Uyển không nghiêm không lệch bị hàn lẽ, gật đầu nói: “Chu thứ sử có lễ, làm phiền các vị ở như thế nóng bức thời tiết cũng nghênh ra ba dặm mà, tại hạ trước tiên ở nơi này đại gia huynh cảm tạ. Đã trở về cùng gia huynh đốt tiền giấy lời nói việc nhà khi lại tinh tế bẩm báo hán.”Mọi người trên trán thiểu chút nữa trượt xuống mồ hôi lạnh, Chu thứ sử run run môi nói: “Quận chúa không cần quá khách khí, đây đều là bọn hạ quan nên làm, không, không cần đặc biệt báo cho Văn Chính Công.”Lâm Thanh Uyển hơi hơi mím cười, nhìn chung quanh một vòng, từ đại gia trên mặt xẹt qua sau nói: “Canh giờ cũng không còn sớm, làm phiền đại gia tại đây đợi hồi lâu, chúng ta mới về quê, trong nhà rồi ren, liền tạm thời không thỉnh đại gia tới cửa, ngày khác lại đương cảm tạ.”Dứt lời xoay người liền phải lên xe rời đi.Mọi người dại ra, này liền xong rồi?Bọn họ từ buổi sáng chờ tới bây giờ liền chờ tới này một câu?Không nên là triển khai té lễ dọc đường, trước làm cho bọn họ thông thống khoái khoái đối với Lâm Giang linh cữu khóc một hồi sao?Triệu Thắng cũng không nghĩ tới Lâm Thanh Uyển đột nhiên trở nên như vậy cường thế lên, nhưng quét mọi người liếc mắt một cái, lại hưng phấn lên, này thật sự là buồn ngủ đưa tới gối đầu, đang lo tìm không thấy cơ hội đâu.Triệu Thắng tiến lên một bước nói: “Lâm cô nương, đại gia không chối từ vất vả mà đến, lại ở dưới ánh nắng chói chang đợi nửa ngày, tốt xấu làm đại gia cấp Lâm đại nhân thượng chú hương, té bái một chút.”Hắn trên mặt có chút thương tâm nói; “Ngươi yên tâm, chỉ là một nén nhang công phu, nhất định không chậm trễ Lâm cô nương về nhà nghỉ ngơi.”Lâm Thanh Uyển chân đã bước lên mã ghế, nghe vậy cũng không ngừng bước, mà là trực tiếp dẫm lên mã ghế lên xe, đứng ở càng xe thượng trên cao nhìn xuống nhìn Triệu Thắng cười khẩy nói: “Triệu Nhị gia, dung ta nhắc nhở ngươi hai việc, một, ta đã xuất giá, hiện giờ là Lâm gia quy tông cô nãi nãi, ngươi có thể kêu ta Lâm cô nãi nãi, cũng có thể kêu ta quận chúa, nhưng thỉnh không cần lại kêu ta Lâm cô nương; nhị, chư vị đích xác rất là vất vả, thật là miễn cưỡng chư vị tại đây dưới ánh nắng chói chang chờ chúng ta nửa ngày, chư vị hiện tại khẳng định lại khát lại đói đi, vừa lúc ta đoàn xe trung còn có chút lương khô cùng nước trà, coi như là khao các

vị." Mọi người nghe vậy ánh mắt liền không khỏi quét về phía một bên màn che cặp chỗ ngồi trà bánh, trên mặt nóng lên, nháy mắt minh bạch Lâm Thanh Uyển vì sao thái độ này.Cái này, cái này, bọn họ cũng không phải cố ý, hôm nay sớm tới tìm thời điểm bọn họ đều rất có thành ý, chỉ là bọn hắn không nghĩ tới Lâm gia đoàn xe so dự tính còn muộn chật, đợi hồi lâu cũng không thấy tới.Thái dương lại tiệm đại, cũng không biết là ai trước phân phó hạ nhân dựng thảo đình, bày ra trà bánh, bọn họ lúc này mới học theo.....

Chương 42: Náo nhiệt

Lâm Thanh Uyển đã xoay người hồi xe ngựa, thanh âm nhàn nhạt từ truyền ra, “Ta huynh trưởng muôn sống nhờ ở trong thành chùa Phúc An, chư vị nếu là có tâm liền đi nơi đó tế điện đi.” Dứt lời phân phó xe ngựa đi trước. Lâm gia xe ngựa chậm rãi từ những người này trước mặt trãi qua, Chu thú sử mang theo đại gia yên lặng mà lui về phía sau hai bước, đứng ở ven đường nhìn theo bọn họ rời đi. Mà ở Lâm thị đoàn xe rời đi sau trên mặt đất để lại một cái ấm trà cùng một cái khay, là Lâm Thanh Uyển nói khao bọn họ trà bánh, này không thể nghi ngờ là một cái vang dội cái tát, trực tiếp hở ở bọn họ trên mặt. Nhưng không ai dám nói chuyện. Mọi người đều là yên lặng mà bò lên trên nhà mình xe ngựa rời đi. Tế lễ dọc đường cũng là phải có thành ý, cùng tham gia người chết tang lễ không nhiều ít khác biệt, ở nhân gia tang lễ thương thanh thản uống trà ăn điểm tâm thêm nói chuyện phiếm..... Đây là muôn kết thù tiết đấu, cũng khó trách Lâm gia sẽ sinh khí. Bất quá Lâm gia vị này cô nai nai cũng không dễ chọc, phải biết rằng đứng ở chỗ này chính là toàn bộ Tô Châu trong thành có uy tín danh dự nhân vật a, ân, còn có không ít Lâm thị tông thân và con cháu, nhưng nàng khóc mắt đều không cho một cái liền đi rồi. Lâm gia cô nai nai không dễ chọc! Đây là mọi người ở hối hận sau trực tiếp nhất nhận tri. Lâm gia xe ngựa trực tiếp đi rồi, Thượng Minh Viễn do dự một chút, mới quay đầu liền thấy đường đệ đã tung ta tung tăng theo đi lên, hắn khóc miệng trừu trừu, cũng đánh mã đuổi kịp. Tính, dù sao hôm nay Thượng gia chỉ tới tiếp bọn họ hai anh em hạ nhân, Lâm cô cô lại không phải hạ Thượng gia mặt mũi, những người đó muốn giận cũng giận không đến Thượng gia trên đầu. Nhưng thật ra Lâm Nhuận tạm dừng thời gian càng dài chút, Bát thúc cũng đã trực tiếp lạnh mặt phân phó xa phu, “Chúng ta đi.” Lục thúc cùng Thập Nhất thúc cũng sắc mặt đông lạnh, xem đều không xem bên ngoài người liếc mắt một cái, xe ngựa trãi qua tiến đến tiếp người thân tộc khi trả lại cho bọn họ một cái con mặt hình viền đạn. Lâm Nhuận thấy phụ thân cùng hai vị thúc thúc như thế, liền cũng không hề do dự, đánh mã đuổi kịp. “Hạo Vũ tuy đi, nhưng Lâm thị vẫn là Lâm thị, nên có khí khái không thể ném,” Lục thúc trầm khuôn mặt huấn nhi tử, “Ngươi vừa rồi đang sợ cái

gi? Do dự, một cái mười lăm tuổi cô nương đều so ngươi có quyết đoán. Ngươi là Lâm thị tộc trưởng, ở phát hiện bọn họ bãi án bàn tìm hoan mua vui khi nêu một roi trùu qua đi mới là. Người ngoài cũng liền thôi, nhà mình tộc trưởng qua đời thế nhưng bãi trà bánh tới đón tang, đây là thương nhớ, vẫn là vui mừng? Không biết còn tưởng rằng bọn họ cùng Hạo Vũ, cùng dòng chính có bao nhiêu đại thù đâu.” Lục thúc thực tức giận, trầm nô nói: “Người ngoài nhìn sẽ không nhận bọn họ đón ý nói hùa mà tâm sinh hảo cảm, ngược lại sẽ cảm thấy ta Lâm thị bên trong bất hòa, phẩm đức có hạ, trong lòng còn không biết muôn như thế nào chê cười đâu.” Lâm Nhuận áy náy cúi đầu, “Phụ thân, ta biết sai rồi, đãi trở về ta nhất định nghiêm trị hôm nay đi tiếp tang người.” Lục thúc trầm khuôn mặt gật đầu, nửa ngày phuơng thở dài nói: “Khó trách Nhị Lang dám đem đại phòng giao cho Uyển tỷ nhi, về sau Lâm thị còn phải nhiều cậy vào nàng a.” Lâm gia đoàn xe không trực tiếp về nhà, mà là đi trước chùa Phúc An, chờ đem Lâm Giang linh cữu gởi lại hạ, lại cho hàn thượng hương, làm ơn cấp chùa Phúc An chủ trì, lúc này mới xuống núi phản gia. Lúc này đã là hoàng hôn, Lâm Thanh Uyển mời ba vị tông lão nói: “Sắc trời đã tối, ba vị thúc thúc hôm nay không bằng ngủ lại trong thành đi.” Ba người sững sốt, Lục thúc nhíu mày hỏi, “Ngươi không trở về Lâm gia trang sao?” Lâm Thanh Uyển lắc đầu, “Đồ vật đều ở trong thành trong nhà, dĩ vãng phụ thân trở về cũng đều ở tại trong thành, ta cũng thói quen, cho nên sau này ta cùng Ngọc Tân cũng ở tại trong thành.” Nhắc tới Lâm Trí, Lục thúc cùng Thập Nhất thúc nháy mắt không có ý kiến, chính là Bát thúc đều chỉ là nhấp môi không nói lời nào. Lâm Thanh Uyển mềm nhẹ nói: “Lục thúc, về sau trong tộc có việc đại nhưng phái người tới trong phủ tìm ta, dù sao Lâm gia trang cùng trong thành Lâm phủ cũng cách xa nhau không xa.” Như thế nào sẽ không xa, năm đó Lâm Trí không mùng dòng bên, cố ý ở thành đông bên kia mua đất kiến Lâm phủ, mà Lâm gia trang ở thành bắc vùng ngoại ô, nếu không phải thành nam không hảo mà, Lâm Lục thúc cảm thấy hàn khắng định đem phủ đệ kiến ở thành nam. Lục thúc nghĩ nghĩ nói: “Nhưng các ngươi có chất hai người độc trú trong thành cũng không tiện, nếu là bị người khi dễ làm sao bây giờ? Hồi Lâm gia trang, tốt xấu tả hữu tất cả đều là thân tộc, cho nhau cũng có chiếu ứng.” Lâm Thanh Uyển đạm cười nói: “Đa tạ Lục thúc, bất quá ta cùng Ngọc Tân thân phận bãi ở chỗ này, đừng nói Tô Châu, chính là phong nhân toàn bộ Giang Nam, dám khi dễ đến trên đầu chúng ta tới cũng không mấy cái, huống chi còn có Lâm quản già bọn họ đâu. Lại vô dụng, đến lúc đó làm người hồi tộc kêu một tiếng, chẳng lẽ thúc bá các huynh đệ còn sẽ mặc kệ chúng ta có chất?” Lục thúc cùng Thập Nhất thúc liếc nhau, thở dài một tiếng đồng ý, đồng ý Lâm Thanh Uyển cùng Lâm Ngọc Tân lưu tại trong thành, nhưng hàn cũng uyển chuyển từ chối Lâm Thanh Uyển mời, cùng Lâm Nhuận trở về Lâm gia trang. Bát thúc đi theo bọn họ đi ra ngoài,

ở lên xe ngựa khi lạnh lùng thốt: “Đây chính là chỉ móng vuốt sắc bén hổ, đừng đương miêu dường như dường, đến cuối cùng đảo phản phệ tự mình.”“Lão bát,” Lục thúc cảnh cáo nói: “Có người nói như vậy tự mình chất nũ sao? Đừng quên, chúng ta chính là cùng ra một mạch.”Bát thúc cười lạnh nói: “Sớm xa năm đời thân tộc, hướng lên trên cũng không phải không hiềm khích, nào biết nhận tâm nghĩ như thế nào?”Thập Nhất thúc ở một bên lạnh lùng thốt: “Có hiềm khích chính là người đi, Lục ca bọn họ kia phòng cùng dòng chính quan hệ luôn luôn hảo, tam ca còn ở thời điểm Ngũ Lang chính là đi theo hắn một khối đọc sách.”Bát thúc nghẹn lại, Thập Nhất thúc vừa lòng, hừ hừ hai tiếng liền đi dạo bước bò lên trên xe ngựa, lười biếng phân phó nhà mình xa phu nói: “Về nhà, rời nhà bất quá ba bốn nguyệt, trong trang đều nháo phiên thiên, mắt mặt đều ném đến ngoài thành đi.”Lục thúc cùng Bát thúc lúc này mới nhớ tới hôm nay tiếp tang kia tràng trò khôi hài, sắc mặt tức khắc một thanh, bò lên trên nhà mình xe ngựa liền trở về.Lâm Thanh Uyển nhìn theo bọn họ xe ngựa đi xa, lúc này mới quay đầu đối Thượng Minh Viễn huynh đệ nói: “Các ngươi cũng mau trở về đi thôi, rời nhà mấy tháng, người trong nhà khẩn định cũng tưởng các ngươi.”Thượng Minh Kiệt nói: “Lâm cô cô, chúng ta trước đưa các ngươi hồi phủ đi.”Lâm Thanh Uyển khẽ lắc đầu nói: “Không cần, nơi này rời nhà không xa, Chung đại quản sự sớm hai tháng liền trở về thu thập bố trí, hiện tại vào phủ là có thể an trí, hà tất làm phiền các ngươi lại đi một chuyến? Các ngươi trở về thay ta hướng Thượng lão phu nhân vẫn an, liền nói đãi ta có rảnh liền mang Ngọc Tân đi cho nàng thỉnh an.”Hai anh em đồng ý, Thượng Minh Viễn kéo lưu luyến không rời Thượng Minh Kiệt trở về, hắn rời nhà vài tháng, thật là có điểm nhớ nhà, ân, trong nhà tức phụ.“Đi thôi, chúng ta cũng về nhà.” Lâm Thanh Uyển dắt Lâm Ngọc Tân tay.Có lẽ là gần hương tình khiếp, Lâm Ngọc Tân khó được khẩn trương lên.Bởi vì Lâm Giang không thường hồi Tô Châu, thả Lâm Trí không yêu Tô Châu nguyên nhân, bên này phủ đệ chỉ chừa một chút hạ nhân quét tước, cho nên năm đó Lâm Ngọc Tân về quê cũng hoàn toàn không ở tại Lâm phủ, mà là ở tại bà ngoại gia.Nhưng nàng cũng hồi quá Lâm phủ, khi đó trong phủ tiêu điều thật sự, thả nhân không có chủ tử ở, cho nên một chút nhân khí cũng không có.Lúc này lại trở lại nơi này, các nàng mới tiến vào Lâm phủ con phố kia, đại môn liền mở rộng ra, Chung đại quản sự lãnh bọn hạ nhân bài đội chờ đợi.Mà trong phủ đã rực rỡ hẳn lên, phượng thảo um tùm sân bị thu thập sạch sẽ, cỏ dại bị rửa sạch sạch sẽ, trồng lại thượng các loại hoa cỏ cây cối.Dưới chân phiến đá xanh mặt đất bị vẩy nước quét nhà sạch sẽ, bỏ sót hư rót địa phượng cũng sớm bị tu bổ hảo.Chung đại quản sự cùng Lâm quản gia lãnh hạ nhân đi theo các nàng phía sau hướng trong đi, rõ ràng không người dám nói chuyện, nhưng nàng lại cảm thấy vốn dĩ yên tĩnh Lâm phủ náo nhiệt lên.

Chương 43: Không phục

Lâm Thanh Uyển thoái mái nằm ở trên giường, thật dài thở phào nhẹ nhõm, quay đầu nhìn mắt ngoài cửa sổ đầy sao, vẫy vẫy tay nói: “Bạch Phong, ta nhớ rõ trong phòng thu cái lư hương, tìm ra chôn thượng tế sa, ta trong chốc lát cấp huynh trưởng thượng chú hương.” Bạch Phong nhịn không được trùng mắt, “Đại…… Cô nãi nãi, như thế nào không đi từ đường?” “Tế bái ở nơi nào không được, vì cái gì thế nào cũng phải đi từ đường? Ta cảm thấy ở sao trời hạ hán nhìn đến ta tỷ lệ lớn hơn nữa.” “Nhưng cái kia lư hương là châm hương dùng……” Không phải thấp hương dùng a. Lâm Thanh Uyển không thèm để ý nói: “Kia có cái gì can hệ, lư hương có rất nhiều, lại không phải cái gì quan trọng đồ vật, ngươi trang thượng sa cho ta đi.” Cái kia lư hương bích thượng ân mây trăng đồ án, rất là mờ mịt, nàng cảm thấy cùng Lâm Giang rất xứng đôi. Bạch Phong cùng Bạch Mai liếc nhau, yên lặng mà đi mở ra hòm xiềng tìm cái kia tiểu lư hương. Lâm Thanh Uyển tế bái cũng rất đơn giản, liền cầm ba nén hương đến trong viện bậc lửa, yên lặng mà ở trong lòng niệm một phen liền đem hương cắm ở lư hương thượng, nàng ngẩng đầu nhìn bầu trời đầy sao, yên lặng mà đối Lâm Giang nói: “Chúng ta trở lại Tô Châu, ngươi cũng sắp hạ táng, không biết ngươi ở trên trời tốt không?” Lâm Thanh Uyển đứng ở màn đêm hạ ngẩng đầu nhìn không trung, Bạch Mai cùng Bạch Phong rất xa đứng, đều cảm thấy thân ảnh của nàng rất là cô tịch cùng mờ mịt, nhịn không được cho nhau rúc vào cùng nhau, thấp giọng nói: “Cô nãi nãi sẽ không cũng muốn chạy đi?” “Câm miệng, không may mắn nói không cho nói.” Lâm Thanh Uyển cuối cùng nhìn thoáng qua lư hương, thầm nghĩ: “Vọng ngươi phù hộ chúng ta hết thảy thuận lợi.” Ngày hôm sau Lâm Thanh Uyển vẫn như cũ là mao chính liền tinh lại, gác đêm Bạch Mai nghe được động tĩnh vội vàng tiến vào hầu hạ. Lâm Thanh Uyển tùy ý vãn một chút tóc, đối Bạch Mai vẫy vẫy tay, chính mình mặc vào quần áo, “Đại tiểu thư nhưng tinh?” “Không nghe được động tĩnh, phòng bếp nhỏ cũng không kêu thủy.” Lâm Thanh Uyển thở dài nhẹ nhõm một hơi nói: “Kêu Anh Nhạn các nàng nhẹ chút, làm nàng ngủ nhiều trong chốc lát.” Bạch Mai đồng ý, khom người lui ra. Lâm Thanh Uyển ở tại chính viện, mà Lâm Ngọc Tân tắc bị nàng an bài ở cách vách

Thanh Huy Viện, kia từng là Lâm Giang chồ ở, bởi vì Lâm phủ chủ tử thiếu, nàng cha Lâm Trí còn ở thời điểm cũng chỉ có Lâm Giang một cái nhí tử, bởi vậy liền đem hắn chồ ở an bài ở bên cạnh, người một nhà có vẻ càng thân cận chút.Chờ đến Lâm mẫu hoài thương Uyển tỷ nhi, Lâm Trí cao hứng, liền làm người đem chính viện đông sương đả thông, cho nàng làm một cái đại phòng.Không chỉ có Tô Châu Lâm phủ, Dương Châu Lâm phủ cũng là cái dạng này bố trí.Chỉ là Lâm Trí không chờ đến Uyển tỷ nhi sinh ra liền chết bệnh, Lâm mẫu thương tâm, sinh hạ Uyển tỷ nhi sau liền cũng triền miên giường bệnh, bất quá hai năm liền chết bệnh.Uyển tỷ nhi ở Dương Châu Lâm phủ chính viện đông sương trụ tối rồi 4 tuổi, thảng đến Lâm Ngọc Tân bắt đầu sẽ đi đường, phải rời khỏi chính viện nhĩ phòng khi nàng mới dọn ra chính phòng, có chính mình sân.Vì tỏ vẻ thân phận, Lâm Thanh Uyển lúc này mới ở tại chính viện, vốn dĩ nàng muốn cho Lâm Ngọc Tân tiếp tục ở tại chính viện đông sương, chính là nghĩ nghĩ, hài tử đã mười hai tuổi, càng lớn càng chú trọng riêng tư, nàng khẳng định không thích cùng trưởng bối ở cùng một chồ, bởi vậy liền đem nàng an bài ở bên cạnh Thanh Huy Viện, dù sao cũng không xa.Bach Mai thông qua cửa nhỏ tối rồi Thanh Huy Viện, nhẹ giọng dặn dò Ánh Nhạn vài tiếng, lúc này mới hồi chính viện đi. Bạch Phong cũng đã qua tới hầu hạ.“Cô nãi nãi, Lâm quản gia cùng Chung đại quản sự ở bên ngoài chờ trú.”Lâm Thanh Uyển bồi lên hương chi, vô vỗ mặt nói: “Làm hắn vào đi.”Lâm Thanh Uyển chuyên xuất ngoại thất, Lâm quản gia cùng Chung đại quản sự thấy nàng liền phải quỳ xuống, Lâm Thanh Uyển giơ tay nói: “Không cần như thế, ngồi nói chuyện đi.”Lâm Thanh Uyển nhìn đến ngoại thất bã ngồi giường, lúc này mới hậu tri hậu giác phát hiện không đúng.Nàng xoa xoa cái trán hỏi, “Trong nhà không có hồ tịch cao ghê sao?”“Bởi vì lão thái gia cùng lão gia rất ít hồi Tô Châu, bởi vậy Tô Châu bên này tòa nhà cũng không có chuẩn bị.” Lâm quản gia nói: “Cô nãi nãi nếu muốn đổi, kia đến một lần nữa kêu thợ thủ công chế tạo, hoặc là từ Dương Châu bên kia chuyển đến.”Lâm Thanh Uyển nghĩ nghĩ nói: “Không vội, đãi quá đoạn thời gian rồi nói sau, chỉ là đại tỷ nhi nơi đó muốn cho người chuẩn bị chút, đừng làm cho nàng ngồi quỳ lâu rồi, đối thân thể không tốt.”“Là, nhà kho đảo cũng thu mây bộ, không chỉ có đại tiểu thư nơi đó có thể thay, cô nãi nãi nơi này cũng có thể thay, nhưng lại nhiều liền không được.”Tô Châu vẫn là lưu hành tịch ngồi, cao ghê tuy rằng có, nhưng rất ít.Lâm Thanh Uyển lại rất vừa lòng, “Vậy trước thay đi, trong chốc lát làm người chuẩn bị ngựa xe, buổi trưa qua đi chúng ta hồi Lâm gia trang, cùng tộc trưởng đi xem một chút mảnh đất.”“Kia muôn hay không cấp trong tộc chuẩn bị chút lễ vật?”“Không cần,” Lâm Thanh Uyển lạnh lùng thốt: “Trù bỏ ba vị tông lão, còn có ai đáng giá ta tự mình tới cửa bái phỏng?”Lâm quản gia cùng Chung đại quản sự liếc nhau, minh bạch cô nãi nãi đổi Lâm thị thái độ, xem ra về

sau bọn họ đối thương Lâm gia trang bên kia người khi còn phải so trước kia càng cường thế chút.“Cô nãi nãi, Chu thứ sử cũng tiền vương mấy nhà hương thân đều đệ thiệp tới cầu kiến.” Chung đại quản sự cúi đầu hỏi,“Ngài cần phải trả lời?”“Trước phỏng đi, chờ lão gia hạ táng sau lại nói, hiện tại ta không rảnh phản ứng này đó.”Buổi trưa qua đi, Lâm Thanh Uyển liền mang theo Lâm Ngọc Tân hồi Lâm gia trang, Lâm Ngọc Tân dựa vào bên người nàng thấp giọng nói: “Tiểu cô, ta chỉ hồi quá bốn lần trong tộc.”Lâm Thanh Uyển nhớ tới Lâm Giang cho nàng tư liệu, trấn an nàng nói: “Ta cũng chỉ so ngươi nhiều một lần mà thôi, thả mỗi lần trở về dừng lại thời gian đều không vượt qua năm ngày. Người liền đem bọn họ đương thân thích giống nhau ở chung, không cần quá mức khẩn trương.”Lâm Ngọc Tân nhấp nháp miệng nói: “Hôm qua đi tiếp tang kia mấy cái thân tộc.....”“Yên tâm, bọn họ chiếm không được hảo.”Lúc này, kia mấy người chính quỳ gối từ đường trước, bọn họ từ đêm qua quỳ đến bây giờ, đã ngất xỉu đi hai lần.Nhưng Lâm Nhuận cùng ba vị tông lão đều không buông khẩu, đó là bọn họ người nhà cũng không dám đem người nâng trở về, chỉ có thể hôn mê lại tỉnh, tỉnh lại vung.Lâm Nhuận dạo bước đi đến bốn người trước mặt, trầm giọng nói: “Có biết sai rồi?”Bốn người liên tục gật đầu, có một người nói: “Ngũ Lang, chúng ta thật không phải cõi ý, chúng ta là xuân, nhưng muôn nói chúng ta dụng tâm hiềm ác, cõi ý cấp nhị ca nan kham lại không đến mức, tốt xấu chúng ta cũng là cùng tộc huyết mạch a. Chúng ta chính là không tưởng quá nhiều, lúc ấy mặt trời chói chang cao chiêu, những người khác đều phân phó người hầu dựng thảo đình phòng phơi, chúng ta cũng liền theo cũng như vậy làm, là thật sự không tưởng nhiều như vậy.”Mặt khác ba người liên tục gật đầu, biện giải nói: “Chúng ta trên bàn những cái đó trà bánh cũng đều là người khác đưa, cũng không phải chúng ta mang đi a.”“Ai biết Uyển tỷ nhi sẽ tức giận như vậy, đương trường liền cho chúng ta hạ mặt, vốn dĩ không có gì sự.....”“Cái gì kêu không có gì sự?”Lâm Nhuận cả giận nói: “Các ngươi là đi tiếp tang, không phải đi đạo chơi ngoại thành! Toàn bộ Tô Châu người đều nhìn, các ngươi chính là như vậy tiếp ta Lâm thị đã qua đời đi tộc trưởng?”Lâm Nhuận trong ánh mắt mạo hồng quang nói: “Ta xem các ngươi vẫn là không biết sai, còn phải lại quỳ lâu một ít.”“Ngũ Lang, tú ca thật không thể lại quỳ, lại quỳ liền phải quỳ đã chết, ta là thiệt tình biết sai rồi, Thát Lang không biết hối cải, vậy ngươi làm Thát Lang quỳ sao.”“Tú ca ngươi có ý tú gì,” Thát Lang trùng mắt, “Lúc ấy những cái đó trà bánh đoán lại đây thời điểm vẫn là ngươi đi nói lời cảm tạ đâu, như thế nào hiện tại đảo thành ta sai?”Cách đó không xa, Lâm Thanh Uyển lặng lẽ mà nhìn bọn họ nửa ngày, quay đầu lại đối ba vị tông lão cười lạnh nói: “Ta nhớ rõ phụ thân cùng huynh trưởng mỗi năm đều cấp gia học bát bạc, hơn nữa tê điền sở ra, chúng ta thỉnh tiên sinh hắn là không kém đi?”Lục thúc xấu hổ cười, cho rằng Lâm Thanh Uyển là

tưởng nói sang chuyện khác, vội vàng theo nói: “Thỉnh tiên sinh đích xác rất có tài trí, bởi vì trong tộc cung cấp trợ giúp không nhỏ, con cháu nhóm cũng đều có thể an tâm ở nhà học trung đọc sách.”“Một khi đã như vậy, như thế nào trong tộc ra này đó ngu xuẩn? Bọn họ không đọc quá thư sao?”Lục thúc tức khắc quẫn bách đến không biết nên như thế nào tiếp lời, Thập Nhất thúc cùng Bát thúc cũng xấu hổ xoay đầu đi.Lâm Thanh Uyển nói: “Người xuẩn liền càng hắn là đọc sách, Lục thúc, Bát thúc, Thập Nhất thúc, các ngươi cũng không thể bởi vì bọn họ xuẩn liền không cho bọn họ đọc sách. Người xuẩn còn không đọc sách, chỉ biết càng xuẩn, đọc thư có lẽ còn có biến thông minh khả năng, ta xem bọn họ tuổi tác cũng không nhỏ, đừng còn tai họa đời sau.”Lời này hảo độc, ba vị tông lão đã xấu hổ bất đắc dĩ lại có chút tức giận, nhưng bọn hắn còn vô pháp phản bác, bởi vì Tứ Lang bọn họ đích xác thực xuẩn, thế nhưng đến bây giờ còn không biết hồi cãi.Lâm Thanh Uyển cũng không ý quản trong tộc sự, bởi vậy điểm qua một câu sau liền nói: “Lục thúc, nếu đã xem qua ngày tốt, chúng ta đây liền đi xem mộ địa đi.”Lục thúc thở dài nhẹ nhõm một hơi, vội vàng gật đầu nói: “Ngươi huynh trưởng mộ địa sớm mấy năm liền kiến hảo, liền ở cha mẹ ngươi bên cạnh, cùng ngươi tầu tú hợp táng, chỉ là huynh trưởng đến thụy Văn Chính, quy cách còn nhưng mở rộng một ít.”Lâm Thanh Uyển khẽ lắc đầu nói: “Không cần, huynh trưởng cũng không để ý này đó nghi thức xã giao, đến lúc đó mộ bia thương làm tốt mộ chí minh liền hảo.”Bốn người xoay người rời đi, còn ở bên trong giáo huấn tộc nhân Lâm Nhuận nửa ngày sau mới biết được Lâm Thanh Uyển đã tới, hắn cũng vô tâm tư lại dừng lại, thấy bọn họ cũng kiên trì không nổi nữa, liền phiền lòng phất tay làm cho bọn họ bốn người rời đi.Qua đi lại nghiêm trị.Lâm Ngọc Tân đang bị người vây quanh nói chuyện, nàng banh thăng khuôn mặt nhỏ, nhìn đến tiểu cô lại đây lập tức nghênh qua đi, có chút ủy khuất kêu một tiếng, “Tiểu cô.”Lâm Thanh Uyển sờ sờ nàng đầu, cười hỏi, “Đây là làm sao vậy?”Đi theo Lâm Ngọc Tân phía sau lại đây phụ nhân cười nói: “Đây là Uyển tỷ nhi đi, mấy năm không thấy trở mã đến càng thêm hảo, nghe nói ngươi đã gả tới rồi Ta gia?”“Ai, ngươi thành thân khi cũng không hướng trong nhà đưa thiếp cưới, bằng không chúng ta khẳng định muôn đi cho ngươi thêm trang, đúng rồi Uyển tỷ nhi, ngươi bà bà ngày gần đây tốt không?”

Chương 44: Cường thế

Lâm Thanh Uyển quét nàng liếc mắt một cái, trực tiếp quay đầu hỏi Lục thúc, “Lục thúc, đây là chúng ta Lâm gia túc phụ vẫn là cô nãi nãi?” Lục thúc sắc mặt khó coi, âm thầm trừng mắt nhìn phụ nhân liếc mắt một cái nói: “Nàng là người Thát ca túc phụ, người lần trước thấy nàng tuổi còn nhỏ, không nhận biết là bình thường.” Lâm Thanh Uyển gật đầu, đam cười nói: “Lục thúc, trong nhà nữ hài cũng là muôn đọc sách, đọc sách hiểu lý lẽ, ta xem không bằng lấy ra một bộ phận tiền tới kiến cái tiểu học đường, làm trong tộc vừa độ tuổi nữ hài đều đi đọc sách, cũng học chút cầm kỳ thư họa cùng kim chỉ trù nghệ, nhiều hiểu chút đạo lý. Bằng không cha mẹ hỏng rồi giáo không hảo hài tử, hài tử cả đời này liền hụt. Trong tộc tổng phải vì hài tử nhiều suy nghĩ.” Ba vị tông lão sắc mặt xanh mét, trừu trừu khóe miệng không nói lời nào. Ở Dương Châu khi, Lâm Thanh Uyển tuy cũng cường thế, nhưng ngoài miệng vẫn luôn thực kính cẩn, hiện giờ thiên như vậy châm chọc mỉa mai vẫn là lần đầu tiên, ba vị tông lão đều có chút không tiếp thu được. Lâm Thanh Uyển trên người dựng thứ, trực tiếp đem vượt Lôi Trì người trát thương, nàng khinh miệt quét phụ nhân liếc mắt một cái, ngoài miệng lại cười nói: “Đúng rồi Thát tẩu, đa tạ người thăm hỏi, ta bà bà thực hảo.” Phụ nhân đối Lâm Thanh Uyển vừa rồi châm chọc nửa giải nửa khó hiểu, nhưng nàng sẽ xem ánh mắt, biết Lâm Thanh Uyển khẳng định là đang nói nàng nói bậy, nàng có nghĩ thầm cãi nhau, nhưng ở ba vị tông lão xanh mét sắc mặt cùng sắc bén ánh mắt hạ, nàng trương miệng lại khiếp đảm nhảm lại. Nghe được Lâm Thanh Uyển nói liền xả cười nói: “Ngươi bà bà hảo là được, như thế nào ngươi không lưu tại Dương Châu hầu hạ cha mẹ chồng? Liên tính ngươi bà bà từ ái, không yêu cầu ngươi sớm tối thưa hầu, ngươi cũng nên lưu tại bên người hầu hạ, nàng nếu là có cái đau đầu nhức óc……” Lâm Thanh Uyển mỉm cười quét chung quanh liếc mắt một cái, thấy vây quanh không ít người, mọi người đều dựng lỗ tai nghe, nàng liền cười cất đứt nàng lời nói: “Đa tạ Thát tẩu quan tâm, chỉ là Thát tẩu rất ít ra cửa, chỉ sợ không biết bên ngoài sự. Ta huynh trưởng có chút tư tâm, biết ta thói quen Lâm gia sinh hoạt, cho nên ta gả qua đi trước liền cùng Tạ gia nói tốt, ta thành thân sau liền quy tông.” “Vốn dĩ ta huynh

trưởng đều cùng ba vị tông lão nói tốt cho ta thượng phô, chỉ là còn không có tới kịp, bệ hạ liền giáng xuống ân điển, làm thiên sứ tiên đến giúp ta làm thỏa đáng, hiện giờ ta hộ tịch vẫn như cũ ở Tô Châu Lâm thị nơi này, thả còn lập nữ hộ, vì đại phòng chủ hộ, như thế nào, thiên sứ tới thời điểm Thất tầu không nhìn thấy?" Lâm Thanh Uyển nghiêng đầu cười xem nàng, "Thất tầu cũng quá vắn tĩnh chút, chuyện lớn như vậy đều không ra khỏi cửa nhìn xem sao?" Chung quanh vang lên một trận cười vang thanh, Thất Lang tức phụ vắn tĩnh? Mau đừng nói cười, trong tộc nhất sẽ làm àm ĩ chính là nàng, mỗi ngày đông gia trường tây gia đoàn, nửa ngày công phu có thể từ thôn đông đi đến thôn tây, nhà ai gà hôm nay nhiều hạ một cái trứng nàng đều biết. Phụ nhân mặt đỏ lên, đang muốn cãi lại, Lâm Thanh Uyển đã bắn hạ mặt nói: "Đúng rồi Thất tầu, ta biết ngươi không có ác ý, chỉ là kiến thức thiên cận mà thôi, cho nên mới sẽ nói ra 'hướng trong nhà đưa thiếp cưới' nói như vậy. Những lời này chúng ta cùng tộc người nghe cũng liền thôi, mắt mặt cũng chỉ ném ở trong tộc, nhưng nếu là làm người ngoài đã biết, còn tưởng rằng ta Lâm thị tức phụ đều như vậy không thông đạo lý đâu." "Ta cùng nhà tôi hôn lễ với ta tới nói tự nhiên là hỉ sự, nhưng nhà tôi đã đi về cõi tiên, cũng thỉnh ngươi tôn trọng một chút hắn." Phu nhân há mồm liền phải kêu oan, Lục thúc đã quát lên một tiếng lớn nói: "Đủ rồi, còn không mau cút đi đi xuống, mắt mặt xấu hổ đồ vật." Phụ nhân rụt một chút cổ, khiếp đảm lui hai bước liền bị trong nhà chị em dâu kéo sau này đi rồi. "Ngươi chọc nàng làm cái gì, không thấy lão Thất bọn họ đi tiếp tang cũng chưa lạc hảo sao?" Phụ nhân không cam lòng nói: "Nàng là ngoại gá cô nương, con gái gá chồng như nước đổ đi, trong tộc sự nàng dựa vào cái gì khoa tay múa chân? Thế nhưng còn đem trong tộc như vậy nhiều sản nghiệp đều bán....." "Mau câm miệng đi, lão Thất còn ở từ đường nơi đó quỳ đâu, đừng làm cho trong tộc lại nhìn chê cười đi....." Lâm Thanh Uyển mặt mày sắc bén quét về phía bốn phía, cùng nàng ánh mắt tiếp xúc người sôi nổi cúi đầu. Lâm Ngọc Tân đứng ở Lâm Thanh Uyển bên cạnh người, nhấp miệng nhìn, tay nhỏ gắt gao mà nắm chặt khăn. Lâm Thanh Uyển duỗi tay dắt lấy tay nàng, "Đi thôi, chúng ta đi xem mộ địa." Lâm Nhuận mang theo mấy cái phòng đầu phòng chủ tới, đều cùng Lâm Thanh Uyển cùng thế hệ, là nàng tộc huynh nhóm. Lâm Thanh Uyển sớm bối quá Lâm thị gia phả, cũng xem qua Lâm Giang họa bức họa, cẩn thận đánh giá hai hạ liền có thể phân định ra ai là ai, cho nên không đợi Lâm Nhuận giới thiệu liền đem Lâm Ngọc Tân kêu lên tiến đến, một cái thúc thúc, một cái thúc thúc kêu lên đi. Không chỉ có giới thiệu bọn họ phòng đầu, còn đem bọn họ cùng đại phòng huyết mạch quan hệ nói được rõ ràng, tỷ như, đây là Bát thúc, Lâm Ngọc Tân Thái Tổ cùng nhà hắn liệt tổ là thân huynh đệ, cùng ra một phủ. Ân, đã ra năm phục. Ba vị tông lão nhìn nhau, trong lòng càng là cảm thán, đi theo Lâm Nhuận tới tộc nhân càng không dám xem thường Lâm

Thanh Uyển đi.Tuy rằng gia phả đều phải bối, nhưng Lâm Thanh Uyển là nữ hài, lại còn nhỏ, đối phương diện này yêu cầu cũng không nhiều nghiêm khắc.Không giống nam hài, tập viết sau đệ nhất kiện phải làm sự chính là bối gia phả.Lâm Giang đây là đem muội muội đương nam hài dưỡng?Gặp qua lễ, đoàn người liền đi xem mộ địa.Lâm Giang là muốn cùng thê tử hợp táng, năm đó Thượng thị hạ táng sau liền để lại hàn vị trí, sau lại càng là gọi người lục tục xây dựng thêm, đem mộ thất kiến tạo hảo, lúc này từ đại phòng người hầu xử lý.Bởi vì phía dưới mai táng Thượng thị, Lâm Thanh Uyển không có khả năng lúc này hạ mộ địa đi xem tình huống, để tránh quấy nhiễu tổ tiên, cho nên chỉ ở mặt trên đi đi, xác nhận không có vấn đề sau liền cùng trong tộc thương nghị sau hạ táng công việc.Chờ làm xong này hết thấy thái dương đã tây nghiêng, Lâm Nhuận mòi nàng lưu lại, “Hôm qua đi tiệp tang tú ca cùng lão Thất bọn họ cũng chưa định ra khiếu trách, không bằng người lưu lại nhìn xem?”Lâm Thanh Uyển lắc đầu nói: “Trong tộc sự Ngũ ca cùng ba vị thúc thúc nhìn làm liền hảo, ta liền không trộn lẫn.”“Làm sao có thể nói là trộn lẫn đâu, này nhưng sự tình quan các ngươi đại phòng.” Lâm Nhuận cố ý cấp Lâm Thanh Uyển lập uy cơ hội.Lâm Thanh Uyển lại lắc đầu, vừa rồi nàng đã lập uy quá, kế tiếp mặc kệ nàng là thái độ cường thế vẫn là mềm mại đều không thích hợp.Cường thế không khỏi qua độ, đến lúc đó khẳng định khiến người phiền chán, nàng tuy không mừng tộc nhân, lại còn không nghĩ ở thời điểm này trở nên gay gắt lẫn nhau mâu thuẫn.Mềm mại càng không tốt, nếu là lúc này mềm thái độ, kia vừa rồi một phen miệng lưỡi cùng cường thế tất cả đều uổng phí.Cho nên không bằng không xuất hiện.Bất quá, lại cũng không thể mặc kệ, nàng cười nói: “Ta tin tưởng Ngũ ca có thể theo lẽ công bằng xử lý, những việc này cũng đều có tộc quy căn cứ, chiêu làm là được, ta xuất hiện không xuất hiện kết quả không đều là giống nhau sao? Canh giờ này cũng không còn sóm, ta liền không để lại.”Mọi người trầm mặc, tộc quy đối này khiếu trách chính là thực nghiêm khắc, những người khác nhau, xem ra lão tú lão Thất bọn họ lần này là đá đến ván sát.Lâm Nhuận cũng chỉ trầm mặc một chút liền gật đầu nói: “Ngươi yên tâm, ta nhất định chiêu tộc quy tới.”Tuy rằng sẽ đặc tội kia tú phòng người, nhưng nếu làm tốt lại cũng có thể cho hàn lập uy.Lâm Thanh Uyển vừa lòng, năm Lâm Ngọc Tân về nhà.Lâm Ngọc Tân cười nhạt cùng tiểu cô lên xe ngựa, thẳng đến lên xe mới mặt trầm xuống, nàng rầu rĩ không vui nói: “Tiểu cô, bọn họ cùng chúng ta đều cách mươi tám nói công thân, chúng ta vì cái gì còn muốn bị quản chế với bọn họ?”Lâm Ngọc Tân nhịn nhẫn vẫn là không nhịn xuống nói: “Cha như thế nào không đem chúng ta này một phòng phân ra tới?”Lâm Thanh Uyển thở dài, duỗi tay vuốt nàng đầu nói: “Bởi vì chúng ta là đại phòng dòng chính a, muốn phân, kia cũng là đem bọn họ phân ra đi, trừ phi chúng ta đại phòng diệt sạch, bằng không nhắc tới Tô Châu Lâm thị chính là chúng ta

này một phòng vì đại biểu.”“Nếu có thể phân, ngươi tổ phụ ở khi liền phân, so với phụ thân ngươi, hắn càng ác bọn họ.” Lâm Thanh Uyển thấp giọng nói: “Nhưng mà liền hắn cũng chưa có thể làm được sự, phụ thân ngươi càng không thể làm.” Lâm Ngọc Tân đôi mắt đỏ bừng, “Nhưng bọn họ cũng quá xấu rồi, phụ thân mất, bọn họ không nói hỗ trợ, lại vẫn bỏ đá xuống giếng, nào có như vậy tộc nhân?”“Cho nên ngươi đến chính mình trở nên cường đại lên,” Lâm Thanh Uyển nhẹ giọng nói: “Chúng ta đại phòng ở trong tộc rất có uy vọng, nhưng đó là ngươi ông cố, ông bác, tổ phụ cùng phụ thân đánh hạ, nếu chúng ta có cái nam hài, kia hắn khả năng kế thừa tổ tiên lưu lại uy vọng, nhưng chúng ta không có, ngươi ta đều là nữ hài.”“Nhưng nữ hài thì thế nào đâu? Thế nhân thói quen tính xem nhẹ nữ hài, nhưng ngươi nói, tiểu cô hoặc là ngươi liền so cùng tuổi nam hài kém sao?” Lâm Ngọc Tân lắc đầu, nhấp miệng nói: “Tiểu cô rất lợi hại, so ngũ thúc còn lợi hại.” Lâm Thanh Uyển liền cười nói: “Nhưng mà bọn họ không biết, cho nên chúng ta đến làm cho bọn họ biết, không chỉ có là năng lực, còn có phẩm đức. Bởi vì năng lực nhưng đến uy, mà phẩm đức mới có thể đến vọng. Phụ thân ngươi uy vọng cũng không phải trống rỗng từ bầu trời rơi xuống.” Lâm Ngọc Tân như suy tư gì, nửa ngày mới gật đầu nói: “Ta đã biết tiểu cô, ta sẽ không lại nghĩ thoát ly gia tộc, mà là muốn đi chinh phục bọn họ.” Bởi vì thoát ly không xong, bọn họ là đại phòng dòng chính, chỉ có dòng bên rời đi khác khởi một chi, không có dòng chính rời đi đạo lý. Cho nên thoát khỏi không được cũng chỉ có thể đi thích ứng, đi chinh phục. Lâm Thanh Uyển vui mừng nhìn nàng cười, này đối nữ hài tới nói rất khó, rất khó, nhưng mà lại khó cũng là một cái đường đi, tổng so không có lộ muôn hảo đến nhiều. Cô chát hai trở lại Lâm phủ liên thu được tin tức, nói là hôm nay Chu thứ sử mang theo không ít người đi chùa Phúc An cấp Lâm Giang dâng hương. Lâm Thanh Uyển gật đầu, nói: “Cấp thân thích bạn cũ nhóm đưa tin tức đi, lão gia ba ngày sau hạ táng, có tâm có thể tới đưa linh cữu đi. Lâm quản gia, ngươi người quen, đến lúc đó đem tới người đều ghi nhớ, về sau phải đáp lễ.”“Đúng vậy.”

Chương 45: Tước điền

Mặc kệ tiếp tang ngày đó nháo đến có bao nhiêu khó coi, Lâm Giang đưa tang thời điểm Tô Châu kêu được với danh các đại nhân vật đều tới. Quan trường lấy Chu thứ sử là chủ, dân gian tắc lấy Thượng gia cầm đầu, đều tới cấp Lâm Giang đưa linh cữu đi. Mặc kệ nói như thế nào, Lâm Giang sinh thời uy vọng bấy tại nơi đó, thả ở trước khi chết còn vì nước hiến cho như vậy nhiều gia sản, hoàng đế cùng Đại Lương bá tánh đúng là cảm nhớ đối phương thời điểm, ai cũng không dám tại đây mâu chốt thượng làm kia căn xuất đầu chày gỗ. Ở mọi người xem lẽ hạ, Lâm Ngọc Tân hướng mộ tưới xuống đệ nhất phùng bùn đất, mặt sau người lúc này mới tiến lên hướng mộ thất điền thồ, đem mộ thất hoàn toàn phong kín, rời xuống cửa đá. Lâm Thanh Uyển cùng Lâm Ngọc Tân quỳ gối mộ trước, thiêu hương cùng tiền giấy sau dập đầu lạy ba cái, lúc này mới đứng dậy. Từ hôm nay trở đi, Lâm Giang tang sự liền tính kết thúc, từ nay về sau liền chỉ có các nàng cô chất hai người. Lâm Thanh Uyển vỗ vỗ Lâm Ngọc Tân tay, quay đầu nhìn về phía các khách nhân, uốn gối hành lễ nói: “Đa tạ chư vị tới tiễn đưa, chỉ là chúng ta cô chất hai người áo đại tang trong người, không tiện chiêu đãi, còn thỉnh chư vị thứ lỗi.” Chu thứ sử vội vàng chấp tay nói: “Quận chúa khách khí, Lâm công đại nghĩa, chúng ta tới tiễn đưa là phải làm.” Hắn dừng một chút, vẫn là đỏ mặt xin lỗi nói: “Lần trước tiếp tang việc là ta chờ xử trí không chu toàn, còn thỉnh quận chúa thứ lỗi.” Lâm Thanh Uyển nhàn nhạt nói: “Ta huynh trưởng luôn dày rộng nhân nghĩa, hắn có lẽ không sao cả, nhưng ta lại là cái tiểu tính tình, không khỏi vì hắn đau lòng chút, cho nên Chu thứ sử liền dung ta tùy hứng chút đi.” Chu thứ sử sắc mặt đỏ lên, áp úng không biết nên nói cái gì cho phải. Lâm Thanh Uyển đổi mọi người hơi hơi gật đầu liền nắm Lâm Ngọc Tân cáo từ. Triệu Thắng đi đến Chu thứ sử bên người, hờ lạnh một tiếng nói: “Rốt cuộc là nữ tử, bắt lấy điểm này sai làm liên không bỏ, mặt dày rộng.” Chu thứ sử nhíu nhíu mày, lạnh lùng nói: “Triệu Nhị gia nói cẩn thận, này còn ở Lâm công trước mộ đâu.” Hắn cũng không ý đắc tội Lâm gia, lúc ấy sở dĩ làm người dựng thảo đình cũng là vì thái dương quá phơi, mang lên trà bánh lại là bởi vì có người trước làm như vậy, thả hắn thật sự chờ đèn lâu rồi chút, lại khát lại đói, lúc này mới tùy đại

lưu, kỳ thật cũng không có nghĩ nhiều.Chuyện này xác thật là bọn họ làm sai, Lâm Thanh Uyển bắt lấy không bỏ đích xác làm người buồn bực, nhưng chính như nàng theo như lời, nàng là nữ hài, thả lại là vì huynh trưởng đau lòng, bọn họ có thể trách cứ nàng sao?Đặt mình vào hoàn cảnh người khác tưởng tượng, nếu là hắn thân nhân mất có người như vậy tiếp tang, hai nhà nhất định muốn kết thù.Lâm Thanh Uyển như vậy lạnh bọn họ đã tính không tồi, ít nhất không đánh lên tới không phải?Trong đám người giống như Chu thứ sử giống nhau tưởng, tự nhiên cũng có Triệu Thắng giống nhau người, cho nên rồi đi người trung luôn có mấy cái trên mặt mang theo tức giận.Nhưng Lâm thị tộc nhân còn ở, ai cũng không dám khẩu ra ác ngôn, lại thế nào, Lâm thị hiện tại vẫn là Giang Nam đệ nhất gia.Cô chất hai người trở lại Lâm phủ liền bắt đầu đóng cửa giữ đạo hiếu, áo đại tang chưa quá, trừ bỏ cùng tang sự có quan hệ sự, các nàng là không thể ra cửa,Cho nên Lâm Thanh Uyển có việc đều là phân phó Lâm quản gia cùng Chung đại quản sự.“..... Cô nai nai thỉnh xem, này một mảnh đó là triều đình cho ngài lượng tước điền, cùng sở hữu hai mươi khoảnh, đại tiểu thư tước điền thì tại này hai tòa phía sau núi, có mười khoảnh. Nhân này hai tòa sơn là núi hoang, cho nên các thiền sư dứt khoát cũng đem sơn tính cho ngài.”“Đều là nỗi thành một mảnh?”Chung đại quản sự gật đầu, “Là, này một mảnh đều là quan điền, nha môn chính minh trồng trọt một ít, còn có một ít tắc điền cấp nông hộ, còn thừa đều hoang.”“Thô chất như thế nào?”Chung đại quản sự liền thở dài, “Có tốt, kia có một cái sông lớn trải qua, hà hai bờ sông đều là ốc thô, tất cả đều trồng trọt thượng, nhưng ra cái kia hà tưới phạm vi liền đều hoang, xem năm đầu cũng không ít, cho nên địa chất.....”“Bất quá này hai khôi mà liền ở bên nhau, nhất diệu chính là vừa lúc cùng nhà của chúng ta lưu lại thành tây kia khôi thôn trang ở một chỗ,” Chung đại quản sự đè thấp thanh âm nói: “Ngài kêu chúng ta vận trở về đồ vật có một nửa liền đặt ở cái kia thôn trang.”Lâm Thanh Uyển hiểu được, điểm điểm bản đồ nói: “Nếu như thế liền bắt đầu chuẩn bị đi, hiện tại là mùa thu, cũng loại không được thứ gì, làm người đem thảo cắt, đem mà phiên, đãi bắt đầu mùa đông lại quyết định loại cái gì.”Lâm Thanh Uyển nghĩ nghĩ nói: “Làm người đem mà đều đi một lần, vẽ thành đồ cho ta đưa tới, ta trước nhìn xem.”“Là, cô nai nai, này mà chúng ta tất cả đều loại?”Lâm Thanh Uyển nghĩ hỏi, “Phía trước đất cho thuê tá điền làm người như thế nào, nhưng còn có tưởng tiếp tục thuê?”“Bọn họ tự nhiên là tưởng tiếp tục thuê,” Chung đại quản sự nói: “Chỉ sợ chúng ta coi thường bọn họ, cho nên này đó thời gian vẫn luôn ở cùng ta tìm hiểu. Chỉ là bọn hắn người tuy thành thật, nhưng chỉ có thể thuê loại quan điền lại là có đủ loại vấn đề.”Không có vấn đề đều đi thuê hương thân cùng thế gia địa, ai sẽ thuê quan điền?Chỉ vì thuê loại quan điền địa tô là giống nhau, nhưng thuê lại muốn chính bọn họ giao, còn thường xuyên bị kéo đi làm chút thêm vào

cu li, phi thường khổ. Cho nên giống nhau chỉ có thuê không đến điền nhân tài sẽ đi thuê quan điền.“Quay đầu lại người đưa bọn họ tin tức sửa sang lại thành sách cho ta, ta trước nhìn xem.” Chung đại quản sự đồng ý.Lâm gia bán đấu giá sản nghiệp khi trừ bỏ danh nghĩa thư cục hiệu sách ngoại cũng chỉ để lại hai cái tiêu thôn trang, một cái ở thành bắc, liền ở Lâm gia trong trang.Không lớn, chỉ có hai khoảnh nhiều mà, miếng đất kia niên đại xa xăm, là tổ tiên lưu lại, cho nên Lâm Giang không bán, vẫn luôn giao cho tá điền cùng trong nhà đứa ở tròng trọt, phái quản sự quản lý.Miếng đất kia thực phì, Lâm Thanh Uyển mỗi năm ngồi chờ tiền lời là được, không cần nàng nhiều nhọc lòng.Còn có một khối thì tại thành tây, miếng đất kia cũng không lớn, chỉ có năm khoảnh nhiều, bên trong còn bao hàm một tòa tiểu đồi núi.Kia tòa sơn không lớn, chỉ có tám mẫu, nhưng mặt trên có một ngụm suối nước lạnh, thủy chất mát lạnh, đặc biệt ngọt thanh.Lâm Trí ngẫu nhiên ném một ngụm kia thủy, liền đem sơn cùng chân núi mà mua, kiến cái tránh nóng tòa nhà.Sau lại chậm rãi mở rộng, đem quanh thận mà đóng một khối tây một khối mua, trừ bỏ thiêu bộ phận, phần lớn bị hàn liền thành phiến, nghiêm túc tính lên đến bây giờ đã có 500 nhiều mẫu.Lâm Trí là một cái thực tùy hứng người, hàn ghi hận hoàng thất, đổi hoàng đế liền không sắc mặt tốt, hàn không mừng dòng bên liền không muốn hồi nhà cũ trụ, hàn không yêu xã giao liền từ trong thành Lâm phủ dọn đến thôn trang đi.Cho nên, kia tòa biệt viện hàn phế đi rất lớn tâm tư, chỉ ở sau Dương Châu Lâm phủ.Lưu tại biệt viện hạ nhân cũng là trừ bỏ nhà cũ ngoại nhất trung tâm, cho nên Lâm Thanh Uyển từ Dương Châu vận trở về đồ vật hơn phân nửa đều đặt ở nơi đó.Gần nhất, đồ vật không vào thành, trực tiếp tiến thôn trang, có thể tránh thoát rất nhiều người tai mắt.Thứ hai, nơi đó có nông trang, không muốn rời đi Lâm gia hạ nhân toàn bộ bị tạm thời an bài tới rồi nơi đó, nàng nhân thủ nhiều, an toàn cũng có bảo đảm.Hiện tại nàng tước điền, Lâm Ngọc Tân tước điền vừa lúc cùng cái này nông trang liền ở bên nhau, nàng càng phượng tiện quản lý.Đến nỗi mà phì không phì, Lâm Thanh Uyển tạm thời đem việc này ném tại sau đầu.Giang Nam mà, lại cần cõi lại có thể bần đi nơi nào?Đối này, nàng vẫn là rất có tin tưởng, đương nhiên, càng quan trọng là tước điền không cần nộp thuế a.Liên tính mệt cũng mệt không đến chỗ nào đi.Lâm Thanh Uyển ôm cái này ý niệm bắt đầu kế hoạch khai phá nông trang, Lâm Ngọc Tân thực tri kỷ bưng một chén bí đao canh cho nàng uống.Lâm Thanh Uyển nhìn kia trắng bóng bí đao, nhịn đau tiếc nhận, “Ngọc Tân, này đó canh ngươi uống liền hảo, không cần cho ta đưa.”

Chương 46: hoài nghi

Lâm Ngọc Tân vẻ mặt nghiêm túc nói: “Cô cô không phải vẫn luôn kêu ta bảo trọng thân thể sao, ngài thân thể cũng không tốt, thả ngày gàn đây mệt nhọc, càng hẵn là bảo dưỡng mới đúng. Này bí đao canh thực dưỡng người, ngài ném thử xem.” Lâm Thanh Uyển lén lút hít sâu một hơi, nháy uống xong rồi. Nàng có thể làm sao bây giờ đâu? Nàng không thích ăn bí đao a, nếu bên trong hơm nữa mấy khối xương sườn, có lẽ nàng sẽ thích. Nhưng mà các nàng còn ở áo đại tang kỳ, vẫn là chỉ có thể ăn chay. Lâm Thanh Uyển uống xong rồi canh, đem chén đưa cho nàng nói: “Hảo, ta uống xong rồi.” Lâm Ngọc Tân hơi hơi nhấp miệng, nàng cũng nhìn ra tiểu cô không yêu ăn bí đao, khả nhân không thể kén ăn, này vẫn là tiểu cô giáo huấn nàng khi nói đâu. Nàng cảm thấy tiểu cô nói rất đúng. Lâm Ngọc Tân đem chén đưa cho Ánh Nhạn, thấu đi lên hỏi, “Ngài ở vội cái gì?” “Ta ở viết kế hoạch thư,” Lâm Thanh Uyển đem nàng kéo đến bên người ngồi xuống, điểm điểm nàng viết đồ vật nói: “Chúng ta ở thành tây có 35 khoảnh mà, trong đó 30 khoảnh là người ta tước điền, tuy nói một thế hệ mà chết, không thể thừa kế cấp con cháu, nhưng cũng đến hảo hảo kinh doanh.” “Ngươi cũng đến xem, làm huyện chủ, ngươi có mười khoảnh tước điền, ngẫm lại xem ngươi phải dùng này đó mà làm cái gì.” Lâm Ngọc Tân hoang mang, “Điền không phải dùng để loại hoa màu sao? Trực tiếp thuê cấp tá điền là được.” “Đứa nhỏ ngốc, thu địa tô là trồng trọt bên trong nhất bồn biện pháp,” Lâm Thanh Uyển gõ một chút nàng đầu, cười nói: “Ngươi lại không phải không tinh lực lão thái thái, cũng không phải có khác quan trọng sự nghiệp người, sao không tồn nhiều chút tâm tư tới kinh doanh chính mình mà đâu?” Lâm Ngọc Tân ngẩn ngơ, nửa ngày mới hỏi nói: “Kia tiểu cô muốn như thế nào an bài chính mình mà?” Lâm Thanh Uyển chắp tay sau lưng xoay hai vòng, hợp lại mi nói: “Hảo mà tự nhiên là lấy tới loại lương thực, trừ bỏ ở phủ đệ hầu hạ hạ nhân cặp ở các phô có chức hạ nhân ngoại, lần này bị an bài về quê còn có 28 hộ, tổng cộng 196 người. Bọn họ chức vị hiện tại cũng chưa an bài hảo. Nhưng trong nhà sản nghiệp phần lớn đều bán, trừ bỏ này trong đất tạm thời cũng không địa phương khác an bài bọn họ đi. Cho nên ta tính toán đem hảo mà đều vẽ ra tới, trừ bỏ ban đầu tá điền ngoại, còn lại giao cho bọn

họ, nếu bọn họ nguyện ý liền cùng tá điền nhóm giống nhau thuê loại, đến lúc đó liền cùng tá điền giống nhau, mỗi năm chúng ta chỉ thu một ít địa tô, còn lại nhiều ít liền cho bọn hắn.”“Nếu là bọn họ không muốn, vậy còn lấy tiền tiêu vặt làm việc, vẫn là tròng trọt. Trừ bỏ những cái đó phì nhiêu ruộng tốt ngoại, còn có chút không tốt lăm, cập sáng sớm liền hoang ở nơi đó mà, trừ bỏ có thể lấy tới loại lương thực ngoại, còn có thể loại cây ăn quả, cây dâu cùng đào hồ nước.” Lâm Thanh Uyển cười nói: “Này toàn xem chúng ta như thế nào an bài. Cho nên Ngọc Tân, ngươi cũng có thể ngẫm lại những cái đó mà muốn dùng như thế nào.”Lâm Ngọc Tân mờ mịt, nàng hiện tại đã học xong quản trướng, nhưng muốn nàng suy nghĩ trong đất loại cái gì, trong khoảng thời gian ngắn lại có chút vô thô.Việc này đảo không vội, gần nhất các nàng ở áo đại tang kỳ ra không được, thứ hai, rời đi xuân còn sớm, có rất nhiều thời gian trướng, cho nên Lâm Thanh Uyển rất là khoan dung chưa cho nàng hạn định thời gian.“Cô nãi nãi,” Bạch Mai từ bên ngoài tiến vào, thấy Lâm Ngọc Tân bước chân một đốn, hướng nàng hành lễ qua đi mới nói: “Nhị biểu công tử tới.”Lâm Thanh Uyển tập mãi thành thói quen, “Mời vào đây đi.”Tuy rằng Lâm phủ đóng cửa từ chối tiếp khách, nhưng Thượng Minh Kiệt thật giống như nhìn không tới dường như, không nói mỗi ngày, ít nhất mỗi cách một ngày liền phải hướng nơi này đi một chuyến, nàng tưởng không thói quen đều khó.Lần này Thượng Minh Kiệt mang đến một hộp điểm tâm, “Đây là trong nhà đầu bếp nữ tân nghiên cứu chế tạo ra tới tân phẩm, bọn muội muội ăn đều nói tốt, tổ mẫu nhớ tới biểu muội cũng thích ăn ngọt, cho nên kêu ta đưa chút tới, cấp Lâm cô cô, biểu muội đều nếm thử. Nếu là cảm thấy ăn ngon, phương thuốc cho các ngươi sao lại đây, làm đầu bếp nữ nhìn xem hay không có thể làm ra tới.”Tẩy Nghiên lập tức cúi đầu đem hộp phủng đi lên giao cho Bạch Mai.Bạch Mai trước nhìn Lâm Thanh Uyển liếc mắt một cái, lúc này mới đem hộp phủng đến Lâm Ngọc Tân trước mặt.Lâm Thanh Uyển tặc đối Thượng Minh Kiệt cười nói: “Cấp phương thuốc nhất định là ngươi chủ ý, lão thái thái mới sẽ không nghĩ làm chính chúng ta làm, nhất định là nói nếu là ăn ngon, làm người mỗi ngày cho chúng ta đưa một hộp lại đây.”Thượng Minh Kiệt vò đầu, ngượng ngùng cười, “Ta không phải nghĩ chúng ta hai nhà ở hai cái phường, cũng không gần, chờ đầu bếp nữ làm tốt lại đưa lại đây sớm lạnh, điểm tâm này nhiệt ăn càng tốt ăn, lạnh liên dễ dàng nị, nếu là cô cô gia đầu bếp nữ có phương thuốc, cô cô cùng muội muội muốn ăn thời điểm là có thể lập tức ăn tới rồi.”“Đa tạ ngươi săn sóc,” Lâm Thanh Uyển nhận lấy hắn phương thuốc, cười nói: “Trở về cũng thay ta cảm ơn lão thái thái, đãi qua áo đại tang lại kêu đại tỷ nhi tới cửa cho nàng dập đầu thỉnh an.”Thượng Minh Kiệt gật đầu, ngẫm Lâm Ngọc Tân nói: “Tổ mẫu lo lắng biểu muội đâu, thường xuyên lo lắng nàng hay không ăn được, ngủ ngon, có phải hay không còn luôn là khóc……”Lâm Ngọc Tân đỏ mặt nói:

“Ai nói ta tống khóc? Ta ngày gần đây cũng hảo thật sự, người làm bà ngoại đừng lo lắng.”Lâm Thanh Uyển cúi đầu uống trà, từ bọn họ hai cái nói chuyện đi.Thượng lão phu nhân đích xác quan tâm Lâm Ngọc Tân, các nàng trở lại Tô Châu sau ngày thứ ba liền phái cái ma ma tới cửa tới xem Lâm Ngọc Tân, mà Thượng Minh Kiệt có thể thường hướng Lâm phủ chạy, hiển nhiên cũng là được nàng duy trì, bằng không Thượng nhị thái thái chưa chắc vui nhỉ từ lúc này thượng Lâm gia tới.Rốt cuộc Triệu Thắng còn ở Tô Châu đâu.Lại nói tiếp nàng cùng Triệu Thắng thực sự có điểm oan gia cảm giác, mỗi lần đều là hắn cho nàng tìm tra, tuy rằng mỗi lần hắn cũng chưa lạc hảo, nhưng có như vậy một người ở thật sự thực lệnh người chán ghét.Mà hiện giờ Triệu Thắng tựa hồ muốn ở Tô Châu cắm rẽ giống nhau không đi, nàng cũng không lo lắng những người khác, lại lo lắng hắn sẽ chơi xấu, bởi vì Lâm Giang sinh thời đối Triệu thị rất là đề phòng.Nàng nhưng không cảm thấy cái loại này đề phòng là trống rỗng xuất hiện.Lâm Thanh Uyển chờ hai đứa nhỏ liêu đến không sai biệt lắm, lúc này mới ngắt lời hỏi: “Minh Kiệt, đại ca người ngày gần đây ở vội chút cái gì? Như thế nào đều là người tự cấp trong nhà người chạy việc?”Thượng Minh Kiệt tự nhiên sẽ không nói tới Lâm phủ sai sự đều là chính hắn đoạt, càng sẽ không nói chính mình còn sáng tạo rất nhiều tới nơi này cơ hội, bởi vậy hổ huynh nói: “Hắn ở nhà nghỉ ngoi đâu, cô cô không biết, lần này hắn rời nhà hồi lâu, tầu tử đau lòng hắn, không được hắn lại ra bên ngoài chạy, cho nên chạy chân sự đều ta làm.”Lâm Thanh Uyển gật đầu cười nói: “Người nhưng thật ra tiến bộ không ít, kia trừ bỏ tới ta nơi này, người nhị cữu nơi đó cũng là người tiếp đón?”Thượng Minh Kiệt liền ngượng ngùng cười, gãi đầu nói: “Nhị cữu không cần ta đi theo, hắn vội vàng chính sự đâu, ta đi hắn còn chê ta phiền đâu.”“Di, hắn tới Tô Châu không phải xem mẫu thân người tới sao, nguyên lai là tới làm việc?”“Vốn là tới xem ta mẫu thân, chỉ là cũng không biết nghĩ như thế nào, hắn đột nhiên tưởng ở Thanh Phong Sơn hạ đặt mua cái thôn trang, ngày gần đây chính mang theo Triệu quản sự khắp nơi chạy, xem có thể hay không mua được mà đâu.”Lâm Thanh Uyển nghiêng đầu hỏi, “Thanh Phong Sơn, nơi đó mà thực phì nhiêu?”“Đảo chưa từng nghe nói phì nhiêu, bất quá trong thành không ít người gia đình ở nơi đó kiến có khác viện, nhà ta trước hai năm cũng ở nơi đó kiến cái tiểu nhân.”Thượng Minh Kiệt nhíu nhíu mày cái mũi nhỏ giọng nói: “Ta nghe đại ca ý tú, tựa hồ là bởi vì tổ mẫu tưởng đưa chúng ta đi trên núi Lư thị gia học đọc sách, lúc này mới ở chân núi kiến cái tiểu biệt viện.”Lâm Thanh Uyển nhướng mày, “Lư tiên sinh yêu tiền thật sự, nghe nói người ngoài nếu muốn nhập học cần phải quá tam quan mới được, người hiện tại có thể quá mấy đóng?”Thượng Minh Kiệt cúi đầu, “Chất nhi cũng không có đi thử qua.”“Bọn họ mỗi lần thi cử bài thi hắn là không khó cầu, người không bằng làm ra gần hai năm thử xem xem.”Thượng Minh Kiệt điểm chén

không nói lời nào, nghe nói Lư thị gia học nghiêm khắc thật sự, đánh lòng bàn tay đã là nhẹ nhất xử phạt, hắn mới không đi đâu.Lâm Thanh Uyển thấy hắn không muốn cõi liền không hề nói, lưu hắn nói trong chốc lát lời nói khiến cho hắn rời đi.Lâm Ngọc Tân cấp tiếu cô châm trà, thấy nàng như suy tư gì bộ dáng liền nhịn không được nhỏ giọng hỏi: “Tiểu cô, ngài không thích Triệu gia sao?”Lâm Thanh Uyển cười lạnh, “Không phải ta không thích Triệu gia, mà là Triệu gia không mùng chúng ta.”Lâm Ngọc Tân nghi hoặc, “Vì cái gì, chúng ta hai nhà đều cùng Thượng gia có thân, cũng coi như ngoại thích, vì cái gì không mùng?”Thời đại này quan hệ thông gia quan hệ thực chặt chẽ, rất quan trọng.Tuy nói Lâm gia cùng Triệu gia không có trực tiếp liên hôn, nhưng đều cùng Thượng gia có quan hệ thông gia quan hệ, từ Thượng gia làm ràng buộc, hai nhà không dám nói quan hệ thân mật, nhưng hắn là ở cùng ích lợi trong cơ thể.Lâm Giang thật lâu trước kia hắn là cũng là như thế này tưởng, nhưng Khuy Thiên Kính trung hắn khẳng định nhìn thấy gì, bởi vậy đối Triệu gia chán ghét mới có thể như vậy rõ ràng.Chỉ có tín nhiệm bị phản bội khi mới có thể như vậy phẫn nộ cùng chán ghét.Lâm Thanh Uyển tự nhiên sẽ không nói cho Lâm Ngọc Tân này đó, cho nên chỉ điểm một câu, “Triệu Tiệp muốn làm Giang Nam quan sát sứ, hắn tuổi tác so cha ngươi còn đại chút, nhất định không phải này một năm mới muốn làm.”Lâm Ngọc Tân sắc mặt trầm xuống, này ý nghĩa Triệu gia khả năng rất sớm phía trước liền theo dõi vị trí này, mà hắn cha chán nhân gia nói nhi.Lâm Thanh Uyển sờ sờ nàng đầu nói: “Cũng may ngươi bà ngoại còn ở, cho nên Thượng gia còn tính công bằng.”Với Thượng lão phu nhân tới nói, con rể tự nhiên muốn so con dâu huynh trưởng muôn thân đến nhiều.Lâm Ngọc Tân thở dài nhẹ nhõm một hơi, rúc vào bên người nàng nói: “Tiểu cô, về sau những việc này ngươi đều phải dạy ta.”Lâm Thanh Uyển cười, “Hảo, chỉ cần tiểu cô hiếu đều giáo ngươi.”“Triệu nhị cữu gia vì cái gì muốn ở Thanh Phong Sơn dưới chân đặt mua biệt viện đâu?”Lâm Ngọc Tân tò mò, “Nhà hắn lại không phải Tô Châu, nếu muốn kiến biệt viện ở trong thành không phải càng tốt?”“Là vì cấp trong nhà hậu sinh cầu học dùng đi,”Lâm Thanh Uyển thở dài nói: “Lư thị, kia chính là đại tộc a.....”Lâm Ngọc Tân xoay chuyển tròng mắt nói: “Tiểu cô, chúng ta cũng đi kiến cá biệt viện.”Lâm Thanh Uyển nhịn không được cười lên một tiếng, điểm cái trán của nàng nói: “Thật là đứa nhỏ ngốc, Thanh Phong Sơn đi xuống dưới nửa dặm đối diện chính là nhà của chúng ta ở thôn trang, Thanh Phong Sơn bên kia cũng có một tầng lớn là chúng ta tước điền, nơi nào dùng lại đi kiến.....”Lâm Thanh Uyển giọng nói một đốn, trên mặt ý cười chậm rãi thu hồi tới, điểm điểm đầu gối nói: “Đúng vậy, Thanh Phong Sơn cũng không phải tư nhân, bởi vì phong cảnh tú lệ, Lư Túc lúc này mới ở trên núi che lại cái cỏ tranh phòng định cư, sau lại Lư thị trong tộc có người đem con cháu đưa cho hắn dạy dỗ, lúc này mới ở trên núi kiến biệt viện hảo

giảng bài.”“Nha môn xem ở Lư thị mặt mũi thượng, đôi này mở một con mắt nhắm một con mắt, sau lại kia chối gia học càng làm càng lớn, Lư thị tưởng cùng nha môn mua Thanh Phong Sơn, nha môn lại bởi vì Thanh Phong Sơn quá lớn, thả lại phong cảnh hảo, vẫn luôn là văn nhân mặc khách thích nơi đi, bởi vậy cũng không có đồng ý, sau lại chỉ thu Lư thị một ít tiền thuê ý tú ý tú, xem như dung bọn họ ở trên núi kiến biệt viện dạy học.....”Việc này vẫn là Lâm Giang đương chuyện xưa giống nhau nói cho nàng nghe, bởi vì trong đầu tắc quá nhiều đồ vật, này chuyện xưa nàng thế nhưng nhất thời không nhớ tới.Lâm Thanh Uyển ở trên bàn tìm tìm, cuối cùng tìm được rồi một trương tư liệu, “Thanh Phong Sơn dưới chân chỉ có một là mươi mấy hộ thôn trang nhỏ, trừ bỏ triều đình phân cho bọn họ đồng ruộng ngoại, mặt khác đều là vô chủ đất hoang, ở nha môn quản lý trong phạm vi, lần này tước điền liền hoa đến bên kia đi.....”“Như vậy,” Lâm Thanh Uyển sắc mặt trầm ngưng, “Triệu Thắng chạy tới nơi đó kiến biệt viện rốt cuộc là vì trên núi Lư thị gia học, vẫn là vì dưới chân núi Lâm thi tước điền?”Lâm Ngọc Tân cứng họng, “Tiểu cô, có lẽ là ngài suy nghĩ nhiều.”Lâm Thanh Uyển điểm điểm cái bàn nói: “Chỉ mong đi.”

Chương 47: áo đại tang

Mặc kệ Lâm Thanh Uyển suy nghĩ là dư thừa vẫn là chính xác, Triệu Thắng đều sẽ không bị ảnh hưởng, ở Chung đại quản sự đem đồng ruộng vẽ tốt bản đồ dâng lên khi Triệu Thắng liền ở chân núi mua được một miếng đất, bắt đầu hấp tấp xây lên biệt viện tới. Thanh Phong Sơn dưới chân có cái thôn trang nhỏ, đã kêu Tiểu Thanh thôn, chỉ có mười mấy nhà, chân núi kia phiến nền bồn thượng đều là của bọn họ, lúc này đây Chu thứ sử cùng thiên sứ cấp Lâm Thanh Uyển đo đạc tước điền thời điểm, bởi vì suy xét đối diện mà kéo dài ra ngoài quá nhiều, đã ra Tô Châu Quách Huyện quản hạt phạm vi. Tuy rằng bên kia cũng là Tô Châu mà, nhưng phân thuộc hai cái huyện, hành chính trách nhiệm liền muốn tách ra, này đối Lâm Thanh Uyển nói cũng không có chỗ tốt. Cho nên các thiên sứ liền ở Thanh Phong Sơn bên này cho nàng đem còn thừa mà bỏ tè, bởi vì bên này vô chủ mà kỳ thật cũng rất nhiều. Trên thế giới này, trừ bỏ đã có chủ vĩnh nghiệp điền, mặt khác mà đều là thuộc về quốc gia, thuộc về hoàng đế. Bất quá bị phái đến Tô Châu thiên sứ hiển nhiên thực săn sóc, cũng thực vì Lâm gia suy nghĩ, ở Thanh Phong Sơn bên này hoa mà cùng Tiểu Thanh thôn cách một khoảng cách, dự bị cho bọn hắn thôn tân tăng dân cư phân mà, cho nên hai bên cũng không giáp giới. Nhưng trong đất vị trí cũng không tệ lăm, thổ nhưỡng chất lượng cũng hảo, Lâm Thanh Uyển xem qua bản đồ rất là vừa lòng gật đầu. Bên kia mà cũng không nhiều, bất quá 300 nhiều mẫu thô, Lâm Thanh Uyển tạm thời phóng tới một bên, chủ yếu tinh lực vẫn là đặt ở thôn trang bên này. “Hỏi qua bọn họ sao? Là tướng cùng các tá điền giống nhau giao thuê trồng trọt, vẫn là giống như trước đây lây tiền tiêu vặt nghe lệnh?” Chung đại quản sự cúi đầu nói: “Bọn họ đều nói nguyện ý đi theo chủ tử cùng nhau, cùng chủ tử cộng vinh nhục, cộng tiến thối.” Lâm Thanh Uyển liền thở dài nói: “Một khi đã như vậy liền hết thấy cứ theo lẽ thường đi, ta nguyên còn nghĩ làm cho bọn họ nhiều tích lũy chút tài phú, quá may năm đem bọn họ phóng lương đâu.” Chung đại quản sự muốn nói lại thôi, Lâm Thanh Uyển liền cười nói: “Có nói cái gì ngài liền nói, có lẽ là ta có phương diện suy xét không chu toàn, nhưng các ngươi không nói, ta lại như thế nào sẽ biết đâu?” “Cô nãi nãi, bọn họ cũng không tưởng phóng lương,

ngài muôn đè việc này, bọn họ chỉ sợ còn tưởng rằng ngài ngại bọn họ trói buộc đâu?”“Nói gì vậy, ta như thế nào sẽ ghét bỏ bọn họ trói buộc?” Trừ bỏ Chung đại quản sự cùng Lâm quản gia, lưu lại người trung thuộc những người đó nhất trung tâm, hơn nữa cũng các có bản lĩnh, nàng cảm kích còn không kịp đâu.Chung đại quản sự liền thấp giọng nói: “Rốt cuộc bọn họ trung đại bộ phận người đều các có khuyết tật.”Lâm Thanh Uyển nghe vậy sững sốt, sau đó lắc đầu bật cười nói: “Nhưng với ta xem ra cũng là ưu điểm lớn hơn khuyết điểm, ta cũng bất quá là tưởng bọn họ quá đến càng tốt chút. Tính, nếu bọn họ còn không an tâm, vậy thả cứ như vậy đi, đãi quá mấy năm, bọn họ nếu là sửa lại chủ ý liền cùng ta nói, đến lúc đó lại sửa chính là.”Lâm Thanh Uyển cười nói: “Chung thúc, người đi cùng bọn họ nói, liền nói ta nói, bọn họ đều có thể nại thật sự, ta còn trông cậy vào bọn họ giúp ta đem này thôn trang làm hảo, quay đầu lại ta cùng đại tỷ nhi nhưng toàn chỉ vào này thôn trang ăn cơm, làm cho bọn họ đừng tự coi nhẹ mình.”Chung đại quản sự thấy Lâm Thanh Uyển là thật sự cho rằng những người đó thực có khả năng, liền cao hứng lên tiếng, khom người liền muốn lui ra.Đi đến một bên đột nhiên nhớ tới, lại quay lại nói: “Cô nãi nãi, Triệu gia ở Thanh Phong Sơn dưới chân biệt viện đã khai kiến, chúng ta muốn hay không cũng ở nơi đó kiến một cái? Chúng ta mà đều là có sẵn.”Lâm Thanh Uyển nghĩ nghĩ, lắc đầu nói: “Nghiêng đối diện chính là chúng ta thôn trang, kiến biệt viện cho ai trú? Bất quá là lãng phí tiền tài.”“Nhưng lại gần cũng không phải Thanh Phong Sơn phạm vi.....”Lâm Thanh Uyển liền cười, “Thả từ từ xem đi, chúng ta lại không cần tranh nhau lấy lòng Lư thị, thả ta tưởng Lư tiên sinh cũng khinh thường loại này lấy lòng.”Lâm Thanh Uyển thấy Chung đại quản sự nhíu mày, nàng liền thở dài: “Chung thúc, trong nhà tiền mặt không nhiều lắm, đến tinh điểm dùng a.”Chung đại quản sự chấn động, lúc này mới nhớ tới Lâm gia đem tiền mặt cũng phần lớn quyên, chỉ chừa mấy vạn lượng sinh hoạt, mà hiện tại đại tiểu thư còn nhỏ, dùng tiền địa phương còn nhiều lắm đâu.Hiện tại Lâm gia đã không phải từ trước có thể ăn xài phung phí lúc.Chung đại quản sự cúi đầu, “Nô tài đã biết, là nô suy xét không chu toàn.”Chung đại quản sự lui ra, chính gấp phải Lâm quản gia.Lâm quản gia thấy hắn héo bẹp bộ dáng, không khỏi cười hỏi, “Đây là làm sao vậy, bị cô nãi nãi huấn?”Chung đại quản sự lắc đầu, “Không phải, chỉ là đột nhiên nhớ tới trước kia lão thái gia còn ở thời điểm.”Lâm quản gia hướng trong nhìn nhìn, thấp giọng nói: “Như thế nào nhắc tới lão thái gia?”Chung đại quản sự thở dài, “Trước kia lão thái gia ở thời điểm chúng ta nhiều tùy ý a, hiện tại.....”Lâm quản gia không tán đồng nhìn hắn, hắn liền lắc lắc tay nói: “Ta thật không có mặt khác ý tú, chỉ là cảm thấy khổ đại tiểu thư,” hắn hốc mắt đỏ bừng nói: “Nàng chính là lão thái gia duy nhất cô nương, không sinh ra thời điểm lão thái gia liền nghĩ cho nàng đả thông phòng dưỡng ở dưới gối, sau khi sinh

cũng là bị lão phu nhân, lão già cùng phu nhân phùng ở lòng bàn tay, không nghĩ tới phút cuối cùng lại muốn goá chồng trước khi cưới, hiện tại liền tiêu tiễn đều phải đếm trên đầu ngón tay tính.....”Lâm quản gia:..... Cô nãi nãi có người nói như vậy thàm sao? Ta như thế nào một chút đều cảm giác không ra?Lâm quản gia ho nhẹ một tiếng nói: “Hiện tại muốn kêu cô nãi nãi.”Chung đại quản sự đầy bụng thương tâm liền bị một chậu nước lạnh tưới hạ, hắn âm thầm trùng mặt nhìn Lâm quản gia liếc mắt một cái, lau lau đôi mắt tức giận hỏi, “Ngươi lại tới làm gì?”“Lại có tám ngày liền ra áo đại tang, ngươi nói ta tới làm gì?”Lâm Giang qua đời mẫn một trăm thiên, Lâm Thanh Uyển cùng Lâm Ngọc Tân liền ra áo đại tang, này ý nghĩa các nàng không cần lại mặc tang phục phục, chỉ cần ở kế tiếp nhật tử xuyên mộc mặc một ít quần áo liền hảo.Cho nên Lâm Thanh Uyển cùng Lâm Ngọc Tân quần áo đều phải đổi, hai người trước kia tuy rằng cũng có tố sắc quần áo, nhưng nhiều ít có chút không hợp quy chế.Hơn nữa, hai người cũng trưởng cao chút, trước kia quần áo có chút hiện đoán.Quần áo phải làm, giày đương nhiên cũng muôn làm tân, toàn bộ đổi thành tố sắc, trước kia giày thương nạm trân châu đá quý linh tinh đều gỡ xuống, một lần nữa làm giày cũng là tố mặt, thả dùnliệu cũng không thể quá hảo, cũng liền để giày vẫn như cũ thoái mái.Đương nhiên, đối Lâm Thanh Uyển tới nói lớn nhất ảnh hưởng là, các nàng có thể ăn thịt!Tuy rằng vì tỏ vẻ thương nhớ hay là nên ăn ít, nhưng ít ra có thể ngẫu nhiên ném thử.Vốn dĩ y theo cỗ lễ, cái này ngày hắn là duy trì đến 27 tháng, thả các nàng hắn là trụ nhà tranh, ngủ cỗ tranh thượng mới là, quy củ phồn đa.Bất quá, này bộ quy củ sớm đã một lui lại lui, đến bây giờ trừ bỏ ba năm không thể gả cưới ngoại, không thể ăn tiệc giải trí ngoại, mặt khác yêu cầu đều không lớn.Chẳng qua quan trường đối hiếu đạo yêu cầu đặc biệt nghiêm khắc, cho nên làm quan muốn nghỉ phép giữ đạo hiếu ba năm, thí sinh ở giữ đạo hiếu kỳ nội cũng không thể khoa khảo.Trừ này đó ngoại, qua áo đại tang, đại gia nên làm buôn bán làm buôn bán, nên đọc sách đọc sách, nên xử lý công việc vặt tự nhiên cũng muôn xử lý công việc vặt.Ở các thợ thêu đem quần áo làm tốt sau, áo đại tang thời gian cũng tới rồi.Lâm Thanh Uyển đem trên người ăn mặc phát mao áo tang cởi.Vải bô chất lượng không phải thực hảo, nàng lại chỉ dùng một bộ tắm rửa, bởi vậy mới một trăm thiên liền mài mòn thật sự cũ.Nàng buồn bã thay tổ y, đối Bạch Mai nói: “Buổi tối chúng ta đi trong viện thượng chúc hương.”Bạch Mai trừu trừu khoe miệng, vừa rồi không phải mới ở từ đường hiến tế quá sao?Nàng thật sự không quá có thể lý giải cô nãi nãi vì cái gì muốn buổi tối ở trong sân tư tế, cơ hồ là nhớ tới liên tế, lão gia hắn thật có thể thấy?Lâm Thanh Uyển lại cảm thấy Lâm Giang nhất định ở trên trời nhìn các nàng, ở trong từ đường hiến tế hắn có lẽ cũng có thể thấy, nhưng bị phong ở vây quanh ở trong đó, nàng tổng cảm thấy đối phương tầm mắt bị cách trở giống nhau.Cho nên vẫn là ở sao trời hạ tết điện

tốt nhất.Lúc này đây Lâm Thanh Uyển không tính toán chính mình té điện, mà là đem Lâm Ngọc Tân cũng gọi tới.Lâm Ngọc Tân rất là hung phẫn, nàng sớm biết rằng tiểu cô lâu lâu ở trong sân dâng hương té điện phụ thân, nàng ngẫu nhiên cũng trộm chuồn ra cửa phòng trải qua, nhưng nàng cũng không có tìm được phụ thân tung tích, chẳng lẽ là bởi vì nàng tâm còn chưa đủ thành?Lần này tiểu cô rốt cuộc nguyện ý mang nàng cùng nhau.

Chương 48: điều dưỡng

Lâm Ngọc Tân đem hương cắm ở lư hương, quỳ gối đệm hương bồ thượng cung cung kính kính mà dập đầu lạy ba cái, đứng dậy ngẩng đầu nhìn bầu trời thượng đầy sao, lại vẫn là cái gì cũng chưa nhìn đến.Nàng không khỏi có chút thất vọng, “Tiểu cô, ngươi nói phụ thân có thể thấy chúng ta sao?”Lâm Thanh Uyển đồng dạng ngẩng đầu nhìn phía chân trời, chỉ thấy vốn dĩ bầu trời một viên vốn dĩ ảm đạm ngôi sao đột nhiên quang mang đại thịnh, lóe hai hạ sau lại chậm rãi đạm hạ.Lâm Ngọc Tân đồng dạng thấy được, nàng kích động bắt lấy tiểu cô tay, nhịn không được kích động nói: “Tiểu cô ngươi xem!”Lâm Thanh Uyển cũng thấy được, nàng phản nǎm lấy Lâm Ngọc Tân tay, đè thấp thanh âm nói: “Nhẹ giọng, có một số việc chính chúng ta biết liền hảo.”Lâm Ngọc Tân hung hăng gật đầu, hai mắt sáng lên nói: “Ta biết, ta nhất định bảo thủ bí mật.”Lâm Thanh Uyển khóc miệng hơi kiều, chỉ là trong lòng nghi hoặc, kia động tĩnh thật là Lâm Giang làm ra tới?Sẽ không như vậy thần đi?Cùng lúc đó, kinh thành trung Khâm Thiên Giám cũng phát hiện này một dị thường động tĩnh, toàn bộ Khâm Thiên Giám đều oanh động lên, giam đang ở cùng mọi người suy đoán một phen sau sắc mặt biến đổi, cuối cùng khẩn cấp tiến cung cầu kiến.Hiện tượng thiên văn dị biến cũng không phải chuyện tốt.Bầu trời Lâm Giang bởi vì đang ở trong đó, ngược lại không phát hiện điểm này dị thường, vẫn là nhìn pháp thuật trung chiếu ra tới cảnh tượng mới biết được hiện tượng thiên văn đã xảy ra biến hóa.Hắn không khỏi nhíu mày, hỏi Bạch Ông, “Hiện tượng thiên văn này là tốt hay xấu?”Chẳng sợ đã không ở kia phương thế giới hạ, Bạch Ông cũng không nghĩ tiết lộ thiên cơ, bởi vậy véo véo ngón tay sau nói: “Thượng tiên, phúc họa tương y, tốt xấu làm bạn, không có một sự kiện là toàn hảo hoặc toàn hư. Dùng Lâm cô nương thế giới kia nói tới nói chính là mâu thuẫn là khách quan tồn tại, có mâu liên có thuẫn, có hư liền có hảo.....”Lâm Giang sắc mặt trầm xuống, “Ngươi chỉ cần nói cho ta với Ngọc Tân các nàng nói là lợi lớn hơn tệ, vẫn là tệ lớn hơn lợi là được.”Bạch Ông một nghẹn, nhỏ giọng nói: “Hoàn cảnh chung dưới có lẽ tệ muốn đại chút.”Lâm Giang sắc mặt tối sầm.Bạch Ông liền súc cổ đứng ở một bên không nói lời nào.Trên mặt đất Lâm Thanh Uyển chờ hương châm

tần sau lại cùng Lâm Giang nói trong chốc lát sau, lúc này mới gọi người đem lư hương mang về, chính mình cũng dắt Lâm Ngọc Tân tay về phòng.“Đêm nay ngươi cùng tiểu cô một khối ngủ đi.”Lâm Ngọc Tân mới vừa xem qua nàng cha thần tích, nghe vậy hung hăng gật đầu, nàng cũng có rất nhiều lời nói tưởng cùng tiểu cô nói đi.Buổi tối Lâm Thanh Uyển đem bọn nha đầu tống cổ đi xuống, chính mình cùng Lâm Ngọc Tân vai sát vai nằm ở trên giường.Lâm Ngọc Tân tò mò nghiêng người xem nàng, nhỏ giọng hỏi, “Tiểu cô, ngươi có phải hay không có thể thấy, có thể thấy cái loại này đồ vật?”“Trách không được ngươi tống trộm nhìn ta,” Lâm Thanh Uyển nhịn không được cười, nàng nghĩ nghĩ nói: “Ta không biết ta có phải hay không có thể thấy sở hữu…… Linh hồn, đến nay mới thôi ta chỉ nhìn đến quá ba cái.”Một cái là Bạch Ông, một cái là Lâm Giang, còn có một cái còn lại là Uyển tỷ nhi.Lâm Ngọc Tân lại trong lòng vui vẻ nói: “Có phải hay không ta phụ thân, mẫu thân cùng tiểu dương?”Lâm Thanh Uyển không trả lời, mà là thấp giọng nói: “Bất luận ta có thể hay không nhìn đến bọn họ, qua một bảy bọn họ cũng tất cả đều phải rời khỏi, hoặc là đi đầu thai, hoặc là ở trên trời nhìn chúng ta.”“Kia phụ thân không có đi đầu thai sao?” Lâm Ngọc Tân nhịn không được hỏi, tiểu cô liền rất thiếu té điện mẫu thân cùng tiểu dương, ngược lại là lâu lâu ở trong sân té điện phụ thân.Lâm Thanh Uyển gật đầu nói: “Phụ thân ngươi không đi đầu thai, hắn nói hắn muốn xem ngươi trưởng thành, gả chồng sinh con sau lại đi.”Lâm Ngọc Tân hốc mắt đỏ lên, phía trước vui sướng đều biến thành chua xót cùng khổ sở, nàng ôm tiểu cô hỏi, “Kia phụ thân chẳng phải là rất khổ sở?”“Hắn sẽ không khổ sở,” Lâm Thanh Uyển thấp giọng an ủi nàng nói: “Hắn đang nhìn chúng ta đâu, có thể nhìn đến thân nhân quá đến càng ngày càng tốt, hắn như thế nào sẽ khổ sở đâu?”“Chính là, mọi người đều đi đầu thai.”“Nếu là không an tâm, vào luân hồi cũng sẽ lưu có tiếc nuối, không bằng cắt tiếc nuối lại đi.”Lâm Ngọc Tân rũ mắt trầm tư, nửa ngày ngẩng đầu lên kiên định nói: “Tiểu cô, ta nhất định gặp qua tốt, như vậy phụ thân mới sẽ không thương tâm.”“Hảo hài tử!”Lâm Thanh Uyển vừa lòng, nhẹ nhàng vỗ nàng phía sau lưng hống nàng ngủ.Ngày hôm sau phòng bếp cấp Lâm Ngọc Tân bung tới một chén cháo tổ yến, Lâm Thanh Uyển cười nói: “Thứ này dưỡng dạ dày, ngươi dạ dày không tốt, ngẫu nhiên ăn ăn một lần có thể bảo dưỡng thân thể.”Lâm Ngọc Tân liền nghe lời đem tổ yến ăn.Ăn xong rồi tổ yến nghỉ ngơi một chút, luyện trong chốc lát tự phòng bếp liền bung tới một chén canh trứng, Lâm Thanh Uyển cười cầm chén đầy cho nàng nói: “Tuy nói qua áo đại tang không cần quá giữ lễ tiết, nhưng chúng ta cũng không thích thịt cá, liền ăn chút trứng tới bổ sung dinh dưỡng đi. Người béo không tốt, nhưng quá già cũng dễ dàng sinh bệnh, Ngọc Tân muôn dưỡng hảo thân thể mới hảo a.”Lâm Ngọc Tân nghe vậy ngoan ngoãn đem canh trứng ăn.Ăn xong sau súc miệng rửa tay, sau đó đi đọc sách, Lâm Thanh Uyển

không cho nàng uống trà xanh, chỉ cần nàng dùng chút hạnh nhân trà, mật ong cúc hoa cầu kỹ trà linh tinh.Một canh giờ sau liền lại đến dùng cơm trưa lúc, Lâm Thanh Uyển làm nàng uống trước một chén canh, lúc này mới ăn cơm, “Trên thế giới này không có so nước canh càng bồ đồ vật, một ngày một chén canh, bảo quản người một tháng béo tam cân, nếu là một ngày hai chén canh.....”Lâm Thanh Uyển nhìn Lâm Ngọc Tân không nói lời nào, nàng nhớ tới chính mình học lớp 12 thời điểm, lúc ấy tổ phụ sợ nàng phí đầu óc, cho nên mỗi ngày buổi tối đều nấu canh cho nàng uống, kia cũng là hăn duy nhất lấy đến ra tay đồ ăn, nàng uống lên một năm canh.Sau đó từ mảnh khảnh tiêu mỹ nhân biến thành một cái béo tảng, rõ ràng cao tam như vậy khẩn trương, như vậy bận rộn, ăn đến đồ ăn cũng không nhiều lầm hảo, chính là bị mỗi đêm một chén canh làm hỏng.Lâm Ngọc Tân nhìn rất có cảm xúc tiêu cô liếc mắt một cái, ngoan ngoãn cúi đầu ăn canh, sau đó ăn non nửa chén gạo kê cơm, trực tiếp căng một lát.Chỉ có thể đứng dậy ở trong sân đi rồi một vòng, chờ tiêu thực sau mới bò lên trên giường ngủ trưa.Ngủ lên chính là một mâm trái cây, lúc này đã mau bắt đầu mùa đông, trên thị trường đã không có nhiều ít trái cây ăn.Hãnhân đem quả táo thiết hảo thịnh ở mâm cấp hai người dâng lên, ăn xong rồi trái cây đi nghiên cứu kì phô, chờ nàng chiêu tàn cục bộ trí ra một bàn cờ tới, đang có chút khát nước thời điểm hạ nhân lại bưng lên một chén đường phèn tuyết lê nước.Lâm Thanh Uyển ngồi ở một bên xem sổ sách, ngẩng đầu nói: “Đang ở đỗi mùa, mỗi năm thu đông hết sức người đều phải ho khan, này đường phèn tuyết lê nước là thanh phổi, người nêm thử.”Lâm Ngọc Tân cảm thấy hôm nay trong bụng điền thật nhiều đồ vật, bất quá lúc này nàng cũng đích xác khát, thêm chi tiêu cô quan tâm, lại nghĩ đến đêm qua bảo đảm, nàng liền ngoan ngoãn tiếp nhận chậm rãi uống cạn.Lâm Thanh Uyển vừa lòng gật đầu, lén cùng Từ đại phu nói: “Về sau nàng đồ ăn liền như vậy an bài, đổi đa dạng tới, ăn ít nhưng ăn nhiều cũ, thêm chi lại nhầm vào nàng mạch tượng, ta không tin dưỡng không hảo nàng.”Từ đại phu xoa trên trán mồ hôi lạnh, cúi đầu ứng thanh “Đúng vậy”.Nhà ai dưỡng hài tử cũng không như vậy phí tâm tư a, muốn ăn cái gì liền ăn bái, trong nhà lại không thiếu ăn, dinh dưỡng dịch đều có, muốn hay không mỗi đòn đều trước tiên thiết trí hảo?Buổi tối Lâm Thanh Uyển vẫn như cũ cùng Lâm Ngọc Tân cùng ngủ, nàng nói: “Chúng ta trước dưỡng mây ngày thân thể, chờ đáy đánh hảo người liền bồi ta cùng nhau luyện Ngũ Cầm Hí đi.”Lâm Ngọc Tân cả kinh, nhỏ giọng nói: “Ồ trong sân luyện sao?”“Đúng vậy, hô hấp mới mẻ không khí sao,” Lâm Thanh Uyển trấn an nàng nói: “Yên tâm, đến lúc đó ta gọi người đều đi ra ngoài, chỉ chúng ta cô chật hai người, sẽ không có người chê cười chúng ta.”Ngũ Cầm Hí đó là muốn bắt chước hổ, lộc, hùng, vượn, điểu năm loại động vật động tác giãn ra rèn luyện thận thể, nàng mới năm sáu tuổi thời điểm liền theo tổ phụ luyện, mãi cho đến tổ

phụ mang nàng dọn về thành phố A, đến công viên rèn luyện thân thể mới đổi về Thái Cực quyền cùng Thái Cực kiếm.Lão nhân cũng tịch mịch a, không ai bồi hắn cùng nhau luyện Ngũ Cầm Hí, nhân gia cũng không yêu học, hắn cũng chỉ có thể đi học Thái Cực quyền.Lâm Thanh Uyển đối này vẫn luôn có chút khó hiểu, Ngũ Cầm Hí nàng vẫn luôn luyện, thân thể cũng thực hảo, tuy rằng vào đại học sau có chút chậm trễ, nhưng đáy là tốt, nàng như thế nào liền phải tuổi xuân chét sớm đâu?Mặc dù đã trải qua quá linh hồn xuất khiếu cùng mượn xác hoàn hồn, nàng vẫn như cũ tưởng từ khoa học gốc độ giải thích chuyện này.Bất quá nàng thực mau trở về thần, cúi đầu nhìn thoáng qua nàng trắng nõn áu tiều đôi tay, tính, liền thần tiên đều ra tới, mệnh số gì đó thật sự là quá bình thường.Ngũ Cầm Hí động tác rất lớn, Lâm Ngọc Tân tuy không luyện qua, lại cũng xem qua đồ, bởi vậy rất là thấp thỏm, “Tiểu cô, thật sự muốn luyện a?”“Chờ ngươi luyện đủ một tháng ngươi liền biết chỗ tốt rồi, dù sao trong viện cũng chỉ có chúng ta cô chất hai người, ngươi sợ cái gì? Ngươi coi như là bồi cô cô luyện, ta thân thể không tốt, còn tưởng sống lâu mấy năm nhìn ngươi lớn lên đâu.”Lâm Ngọc Tân lúc này mới không hề ngượng ngùng.Nhưng ở bắt đầu Ngũ Cầm Hí phía trước, bọn họ còn có một việc phải làm, đó chính là đi Thượng phủ bái kiến Thượng lão phu nhân.Lâm Thanh Uyển bỗn không nghĩ như vậy đi sớm, chỉ là bọn hắn ra áo đại tang ngày thứ ba Thượng phủ liền truyền tin lại đây, nói là Thượng lão phu nhân tưởng Lâm Ngọc Tân, tưởng tiếp nàng qua đi nhìn xem.Lâm Thanh Uyển cảm thấy không quan tâm Thượng nhị phu nhân có bao nhiêu tâm tư, phía trước Lâm Giang tang lễ thượng Thượng Minh Viễn huynh đệ đích xác trợ giúp rất nhiều, nàng cũng đích xác hắn là mang theo Lâm Ngọc Tân đi bái tạ, bởi vậy cùng Thượng phủ người ta nói nàng sẽ mang theo Lâm Ngọc Tân tới cửa bái kiến.Cô chất hai như cũ ăn mặc tò sắc quần áo, nhưng cũng không phải toàn tò, trên quần áo thêu chút lịch sự tao nhã đồ án, đảo không như vậy thấy được.Ao đại tang sau ngày thứ tư liền dẫn theo lễ vật thượng Thượng gia bái phỏng.

Chương 49: thỉnh giáo

Lâm gia xe ngựa trực tiếp đi vào Thượng phủ, Lâm Thanh Uyển hơi hoi vén lên mành nhìn về phía bên ngoài, nàng nhớ rõ Uyển tỷ nhi nói qua, nàng lúc còn rất nhỏ từng đi theo tàu từ đă tới Thượng gia.Uyển tỷ nhi là Lâm Giang cùng Thượng thị mang đại, cho nên các nàng chị dâu em chồng cảm tình thực hảo, trước kia Thượng phủ người đối nàng cũng luôn luôn khách khí, chỉ không biết lần này sẽ như thế nào.Vào phủ xuông xe ngựa, Lâm Thanh Uyển nhìn đến nâng tới ngồi liền, nàng trùu trùu khóe miệng quyết định vẫn là nhập gia tùy tục, cho nên ngồi trên đi, kỳ thật bất quá hơn mười lăm phút lộ trình, đi đường còn có thể rèn luyện một chút thân thể đâu, lại không phải bệnh nặng người, muốn hay không như vậy nuông chiều?Liền tính là ở Dương Châu Lâm phủ, trừ bỏ Lâm Giang bệnh đến đi không nổi tình hình lúc ấy ngồi liền, còn lại người đều là hai cái đùi đi tới.Liền mới nâng tiến nhị môn liền dừng, Thượng Minh Viễn lanh thê tử Tiểu Phương thị chờ ở một bên, thấy Lâm Thanh Uyển liền xe liền cười đón nhận đi, chấp tay thi lễ nói: “Chất nhi bái kiến Lâm cô cô, Lâm cô cô có thể tới, nhà của chúng ta thật đúng là bồng tắt sinh huy a.”Tiểu Phương thị thấy hắn nói được chẳng ra cái gì cả, không khỏi âm thầm trùng mắt nhìn hắn liếc mắt một cái, ngẩng đầu đang muôn cùng Lâm Thanh Uyển xin lỗi, liền nghe nàng xì một tiếng cười ra tới, ngồi ở liền thượng trên cao nhìn xuống hỏi, “Là ai cấp thế chất khí bị? Nói ra làm cô cô nhạc nhạc, nói không chừng cô cô vui vẻ sẽ cho người ra cái chủ ý.”Tiểu Phương thị ngắn ngoi, Thượng Minh Viễn lại là vui vẻ, ở Dương Châu ngây người lâu như vậy, hắn sớm đổi Lâm Thanh Uyển tâm phục khẩu phục, là đánh tâm nhãn nhận nàng vì trưởng bối, bởi vậy tung ta tung tăng tiến lên cung nghênh Lâm Thanh Uyển hạ liền xe sau liền đem hạ nhân đều uống lui xuống đi, chính mình ba ba theo bên người hầu hạ.Lâm Thanh Uyển lại cười nhìn về phía Tiểu Phương thị, cười nói: “Đây là cháu dâu đi, quả nhiên cùng tàu tâu nói giống nhau là cái tiêu chí nhân vật, đáng tiếc ta phía trước chưa thấy qua, bằng không nhất định thành bạn tốt.”Lâm Thanh Uyển trực tiếp đem trên tay mang vòng tay loát hạ cấp Tiểu Phương thị tròng lên, cười nói: “Đây là cô cô đưa cho người lễ gặp mặt.”Nhìn so với chính mình còn nhỏ bốn năm

tuổi “Cô cô”, Tiếu Phương thị nhanh chóng hoàn hồn, chói từ nói: “Cô cô quá mức nâng đỡ……”Thượng Minh Viễn tắc nói: “Lâm cô cô cho người liền thu, cô cô thứ tốt nhiều lăm đâu, không kém điểm này.”Tiếu Phương thị nhin không được mặt đen, nàng xấu hổ đối Lâm Thanh Uyển cười cười, hận không thể nịnh hắn một chút.“Thu đi,” Lâm Thanh Uyển cười nói: “Ở Dương Châu thời điểm thế chất giúp đỡ làm không ít chuyện, ta còn không có thưởng hán đâu.”“Cô cô cho ta ra cái ý kiến hay liền tính là thưởng ta.” Thượng Minh Viễn cợt nhả thấu tiến lên, làm bộ làm tịch chắp tay thi lễ nói: “Còn thỉnh cô cô dạy ta a.”Lâm Thanh Uyển liền không khỏi cảm thán, Thượng Minh Viễn quả nhiên là điển hình ba ngày không đánh leo lên nóc nhà lật ngói loại hình, phía trước ở Dương Châu khó khăn học ngoan, hiện tại lại miệng lưỡi trơn tru đi lên, hơn nữa giống như càng thêm thả bay chính mình.Lâm Thanh Uyển hỏi: “Chuyện gì?”Thượng Minh Viễn tả hữu nhìn xem, xác định bọn hạ nhân đều rất xa đi theo, cũng không sẽ nghe thấy bọn họ nói chuyện, liền đè thấp thanh âm nói: “Nhi thảm làm ta cấp Triệu cữu gia chạy chân mua đất đâu.”Lâm Thanh Uyển kỳ quái xem hắn, “Vậy mua bái.”“Nhưng bọn họ chưa cho tiền a,” Thượng Minh Viễn khóc không ra nước mắt nói: “Nhi thảm làm ta trước từ trong phủ công trường thượng chi, nhưng kia trường thượng thiêm chính là tên của ta, đến cuối cùng nợ còn không phải ta? Lão thái thái nếu là đã biết, ta xác định vững chắc đến quát đi một tảng da.”“Vậy không mua là được,” Lâm Thanh Uyển buồn cười, “Ngươi sẽ không kéo sao? Liền nói tìm không thấy hảo mà, giá cả không thể đồng ý, đủ loại vấn đề trước tìm, lại không phải cho ngươi tự mình mua đất, ngươi gấp cái gì?”Một bên Tiếu Phương thị nhin nhin, không nhin xuống nói: “Lâm cô cô không biết, nhi thảm nói có thể giúp Đại Lang ở Lễ Bộ mưu cái thiếu, nếu là làm tốt lăm, về sau còn có thể ngoại phóng đến địa phương thượng chưởng thực quyền đâu.”Thượng Minh Viễn nói thảm nói: “Nhưng bọn họ muốn để tiền cũng quá nhiều, nếu là cuối cùng quan không mưu thượng, tiền cũng không còn thượng, ta làm sao bây giờ?”Nói trắng ra là, kia bút từ Thượng phủ để tiền chính là Thượng Minh Viễn mua quan nhi tiền, nếu là mưu tới rồi quan thiếu, kia số tiền phải Thượng Minh Viễn chính mình còn thượng.Nếu là mưu không đến, theo lý tự nhiên là Triệu Thắng còn, gác trước kia Thượng Minh Viễn phỏng chừng không chút nghĩ ngợi liền đáp ứng rồi, nhưng trải qua Dương Châu một chuyện, hắn tông cảm thấy Triệu gia hành sự quá mức ti tiện, hắn có điểm không tin được Triệu Thắng.Lâm Thanh Uyển liền dừng lại bước chân hỏi, “Triệu Thắng muốn mua nào khôi địa?”“Thanh Phong Sơn dưới chân kia phiến, đều tuyển hảo địa phương, chỉ là kia thôn dân chào giá cao, tuy rằng chỉ có hai trăm nhiều mẫu, nhưng lại muốn 3000 nhiều hai đâu.”Lâm Thanh Uyển kinh ngạc, “Nhu vậy quý?”“Cũng không phải là sao, còn không phải bởi vì có trên núi Lư thị gia học ở, đem dưới chân núi giá đất đều xào

cao.”“Triệu Thắng liền ba ngàn lượng đều lấy không ra?”Thượng Minh Viễn cười hắc hắc, đè thấp thanh âm nói: “Cô cô không biết, Triệu gia vì mua ngài gia cái kia đại nông trang cùng kia mấy cái cửa hàng chính là đem của cải đều đào, đừng nói hiện bạc, còn cùng tiền trang mượn không ít tiền. Thêm chi phía trước vì Giang Nam quan sát sử chuẩn bị tiền cũng không ít, hẵn hiện tại trong túi nhưng không có tiền, trong khoảng thời gian này ở Tô Châu đều là ăn Thượng gia, uống Thượng gia.”Thượng Minh Viễn bĩu môi nói: “Nhị thẩm khẳng định còn mượn hẵn không ít tiền, bát quá nghe nói hẵn ở Thanh Phong Sơn dưới chân kiến biệt viện kia bộ phận tiền đều tiêu hết.”Lâm Thanh Uyển rũ mắt, Triệu Thắng làm gì thế nào cũng phải mua Thanh Phong Sơn dưới chân mà?“Nếu hẵn liền mua đất tiền đều không có, hẵn còn từ đâu ra tiền cho người chuẩn bị mưu thiêu?”Lâm Thanh Uyển nhàn nhạt nói: “Đừng đến lúc đó mua đất tiền mới phô đi ra ngoài, lại muôn đào chuẩn bị tiền, kia mới là cái động không đáy đâu.”Thượng Minh Viễn cùng Tiều Phương thị cúi đầu trầm tư, đây cũng là bọn họ sâu nhất băn khoăn, chỉ là không dám nói xuất khẩu thôi.“Kia cô cô cho rằng……”“Ngươi nếu là cùng ta vay tiền, ta khẳng định mượn không được, lúc trước ta xử lý Lâm gia sản nghiệp khi ngươi cũng đi theo chạy chân ghi sổ, hẵn là biết ta lưu lại hiện bạc liền như vậy chút, ta muôn dưỡng Ngọc Tân, muôn lưu chút phòng thân, còn có như vậy nhiều hạ nhân muôn dưỡng, là đào không ra dư thừa tiền cho ngươi,”Lâm Thanh Uyển nói: “Bất quá ngươi muôn hỏi ta muôn chủ ý, chỉ sợ lời nói của ta ngươi không thích nghe.”Thượng Minh Viễn cười khổ nói: “Cô cô chỉ lo nói, ta nghe đâu.”Ở Dương Châu thời điểm hẵn chính là xem ở trong mắt, Lâm Thanh Uyển là có thể cùng dương nghị luận triều chính người, người như vậy kiến thức nhất định không phải bọn họ có thể so sánh.Mà hiện giờ trong nhà hẵn có thể tin được người cũng chỉ có như vậy hai ba cái, nhưng thực khéo, này hai ba cái kiến thức còn không bằng hẵn đâu.Thượng Minh Viễn ba ba nhìn Lâm Thanh Uyển.“Tuy nói hiện tại tuyển quan là khoa cử cùng cửu ngũ công chính chế đều xem trọng, nhưng thực tế thượng mỗi năm thông qua cửu ngũ công chính chế tuyển ra tới quan viên càng ngày càng ít, thả chiêm thực quyền càng thiêng.”“Tình huống như vậy hạ, tuyển ra tới người hoặc là có đại bối cảnh, hoặc là là đức vọng cao tới rồi không thể không thu quan nông nỗi,”Lâm Thanh Uyển quay đầu đánh giá Thượng Minh Viễn, hỏi: “Ngươi một không có đức vọng, nhị không có mạnh mẽ bối cảnh hậu trường, chỉ dựa vào Triệu Tiệp tiền cù liền tưởng mưu quan?”Lâm Thanh Uyển cười lạnh, “Triệu Tiệp hẵn liền chính mình mưu Giang Nam quan sát sử đều bất lực đâu.”Thượng Minh Viễn cúi đầu, hốc mắt ửng đỏ nói: “Kia, đó chính là nói ta cả đời này cũng chưa cơ hội?”“Có a,”Lâm Thanh Uyển cười, “Ngươi hiện tại còn trẻ, bắt đầu nghiêm túc đọc sách cũng không chậm, phần đầu cái mười mươi năm, nói không

chứng liền khảo trúng.” Thượng Minh Viễn là thật sự muôn khóc, hắn không yêu đọc sách a, hắn nếu có thể đọc sách hiện tại như thế nào sẽ lại trong nhà xử lý công việc vặt? Hơn nữa mười mấy hai mươi năm sau hắn đều lão thành cái dạng gì? “Hoặc là từ giờ trở đi thích giúp đỡ mọi người, nổi danh đi ra ngoài, kiên trì cái mười mấy hai mươi năm, nói không chứng bị người trợ giúp người sẽ cảm động đến vì người chò lệnh, Tô Châu thứ sử sẽ tự đăng báo, đến lúc đó nói không chứng có thể đương cái quan nhi.” Thượng Minh Viễn xoa xoa đôi mắt, “Lâm cô cô, trừ bỏ này đó còn có sao?” Tiêu Phương thị đều nhịn không được muôn cười, mà Lâm Ngọc Tân lại là thật sự cong môi cười, nàng nhẹ giọng nói: “Còn có một cái, biểu ca đi cấp cái nào quan nhi đương phụ tá, nhiều ra ý kiến hay, người chủ nhân đè bẹt người, tự nhiên cũng là có thể làm quan nhi.” Lâm Thanh Uyển gật đầu cười, “Không tồi, tốt nhất nơi đi chính là Triệu Tiệp nơi đó, hắn thu người tiền, dám không đè bẹt người? Hoặc là trực tiếp đi tòng quân, lấy quân công dựng thân, tự nhiên cũng có thể làm quan nhi.” Tiêu Phương thị hoảng sợ, vội vàng nói: “Này không thể được, người nếu là đi tham gia quân ngũ ta chẳng phải là muôn thủ tiết? Người cho rằng đánh giặc là hảo ngoạn, kia dao thương không có mắt.” “Chỉ sợ người cũng ăn không hết cái này khô a.” Mắt thấy chính phòng liền sắp tới rồi, Thượng Minh Viễn vội la lên: “Cô cô mau dừng nói giỡn, ngài vẫn là đứng đắn cho ta ra cái chủ ý đi.” “Gắp cái gì, bọn họ lại không phải muôn người hôm nay liền đem mà mua tới, trong chốc lát chờ ta gắp qua lão thái thái, trở về khi người cho ta áp xe, ta nói cho người.” Thượng Minh Viễn lúc này mới yên lòng, tẽ gương mặt tươi cười lanh Lâm Thanh Uyển tiến chính viện. Trong phòng người chò chính nóng vội, nói là đi tiếp người, như thế nào đến bây giờ còn không có tiếp nhận tới? Thượng nhị thái thái đang muôn làm hạ nhân lại đi xem, liền thấy rèm cửa vén lên tới, Tiêu Phương thị sang sảng tiếng cười vang lên, “Lão thái thái, các khách nhân tới.” Lâm Thanh Uyển bị Lâm Ngọc Tân nâng đi vào, Thượng lão phu nhân “Đằng” đứng lên, một đôi mắt chỉ nhìn Lâm Ngọc Tân. Thấy nàng cũng không tiều tụy, lúc này mới ám tùng một hơi, nhưng trong lòng rốt cuộc vẫn là khổ sở, nàng mới mười hai tuổi liền mất đi cha mẹ, về sau nhật tử nhưng như thế nào quá nha. Lão thái thái ôm Lâm Ngọc Tân rơi lệ, vuốt ve nàng phía sau lưng khóc ròng nói: “Ta số khổ hãi nhi a……” Lâm Ngọc Tân cũng nhịn không được đỏ đôi mắt, một bên chịu đựng nước mắt, một bên khuyên giải an ủi nàng nói: “Bà ngoại, ngài đừng khổ sở, ta hảo hảo đâu. Tiêu cô cô thực chiêu cô ta đâu.” Lão thái thái lúc này mới dừng lại nước mắt, nhìn về phía Lâm Thanh Uyển, lôi kéo tay nàng khen: “Mấy năm không thấy, Uyển tỷ nhi đều trở mã thành đại cô nương.” Lâm Thanh Uyển uốn gối hành lễ, kêu một tiếng “Bá mẫu”, cười nói: “Kia cũng là ca ca tẩu tử mang đến hảo.” Lão thái thái lôi kéo tay nàng cười nói: “Cũng không phải là, người huynh trưởng có tiếng đau

hở tử, người cùng Ngọc Tân đều là phủng ở lòng bàn tay lớn lên hở tử, không nói người huynh trưởng, chính là ta kia bắt hiếu nữ nhi đều đem các người sủng đến không biên.”Lão thái thái lau lau nước mắt nói: “Ta thường cùng nàng nói hở tử muôn đập lớn lên, như vậy sủng nịch sẽ sủng hư, nhưng hiện tại xem, các người hai cái đều hảo thật sự, lại hiếu thuận, lại hữu ái.”Lâm Thanh Uyển cảm giác được lão thái thái lấy lòng, nhất thời nỗi lòng quay cuồng, nàng một phen nắm lấy tay nàng, hơi hoi dùng sức nói: “Ta tuổi nhỏ mồ côi, là huynh trưởng cùng tẩu tẩu đem ta nuôi nấng lớn lên, trưởng huynh như cha, trưởng tẩu như mẹ.”Lão thái thái giương mắt nhìn về phía Lâm Thanh Uyển, nhịn không được gật đầu nói: “Hảo, hảo, hảo hở tử, về sau phải có cái gì khó xử liền tới tìm ta, người tẩu tử thương người, ta tự nhiên cũng thương người.”

Chương 50: nhún nhường

Thượng lão phu nhân đối Lâm Thanh Uyển lễ ngộ, Thượng gia những người khác tự nhiên không dám có đệ nhị biểu tình, không quan tâm trong lòng nghĩ như thế nào, lúc này đều vẻ mặt cao hứng hoan nghênh nàng. Thượng nhị phu nhân lôi kéo tay nàng khen nói: “Cũng không thể so Đan Trúc hơn mấy tuổi, như thế nào liền như vậy có khả năng, đều có thể khởi động một cái gia.” Thượng gia mấy cái nữ hài cũng sôi nổi tiến lên chào hỏi, các nàng đều gặp qua Lâm Thanh Uyển, phải nói, là đều gặp qua Uyển tỷ nhi. Khi còn nhỏ cô cô hồi môn, lúc ấy Lâm Ngọc Tân còn nhỏ, thân thể ốm yếu, không hảo ra xa nhà, cho nên đợi tới ngày hội về nhà mẹ đẻ, hoặc là lão thái thái chúc thọ trở về đều là mang Uyển tỷ nhi. Cho nên các nàng khi còn nhỏ còn một chỗ chơi qua, cũng chính là mấy năm nay cô cô qua đời, Lâm Ngọc Tân bị kế đó Thượng gia, Lâm Thanh Uyển tuổi tác cũng hơi lớn lúc này mới không tới. Lâm Thanh Uyển không có Uyển tỷ nhi ký ức, nhưng nàng có Lâm Giang cùng Uyển Nhi cấp tình báo, còn có ngầm bức họa, hơn nữa Thượng gia tam tỷ muội trưởng áu tượng mạo toàn bất đồng, nàng quét liếc mắt một cái liền phân ra tới, cũng giống như thân mật cùng các nàng chào hỏi. Thượng gia có tứ tỷ muội, lấy mai lan trúc cúc vì danh, Thượng Đan Mai đã xuất giá, hiện giờ trong nhà dài nhất chính là Thượng Đan Lan, vị này chính là Thượng Minh Viễn ruột thịt muội muội, vừa lúc cùng nàng cùng tuổi, xảo chính là nàng cũng là bé gái mồ côi từ trong bụng mẹ. Chẳng qua cùng nàng cha Lâm Trí chết bệnh so sánh với, Thượng đại lão gia chết có chút không sáng rọi, liên quan nàng sinh ra cũng bịt kín bóng ma. Uyển tỷ nhi nói qua, đây là một cái thực hảo cường nữ hài. Đứng hàng đệ tam còn lại là Thượng nhị phu nhân đích thứ nữ Thượng Đan Trúc, cùng Ngọc Tân cùng tuổi, đệ tứ còn lại là nàng thứ muội Thượng Đan Cúc, cùng nàng kém không vượt qua hai tháng. Lâm Ngọc Tân ở chỗ này ở mấy năm, các nàng cùng nàng càng thực, cho nên gặp qua Lâm Thanh Uyển, ba người liên đem nàng kéo đến một bên nói nhỏ. Đan Lan: “Biểu muội, ngươi tiểu cô lớn lên cũng thật xinh đẹp, đáo cùng khi còn nhỏ không quá giống nhau.” Đan Trúc: “Nữ đại mười tám biến, càng đổi càng đẹp sao, đúng rồi biểu tỷ, lần này ngươi về quê liền không đi rồi đi?” Lâm

Ngọc Tân gật đầu, “Tiểu cô nói chúng ta muốn ở trong nhà giữ đạo hiếu.”“Kia thật sự là quá tốt, về sau ngươi muốn mời chúng ta đi nhà ngươi chơi, không làm mặt khác, nhìn xem thư cũng hảo nha.” Đan Cúc nhỏ giọng nói: “Ở nhà thật sự nhảm chán.”Đan Trúc “Hư” một tiếng, nhỏ giọng nói: “Nhỏ giọng chút đi, cũng đừng làm cho bọn họ nghe thấy.”Đan Lan tặc nhíu mày nghĩ, hỏi: “Kia biểu muội còn đi học sao? Là còn muốn tới nơi này cùng chúng ta cùng nhau đọc sách, vẫn là đơn thỉnh một cái tiên sinh?”Lâm Ngọc Tân thở dài, lắc đầu nói: “Hiện giờ mọi việc chưa định, đi học sự vẫn là hơi muộn chút lại lông đi, ta hiện tại chính mình đọc sách luyện tự, đảo cũng có chút hứng thú.”“Rốt cuộc cô đơn,” Đan Trúc xoay chuyển tròng mắt nói: “Ta cùng lão thái thái nói, làm ngươi vẫn như cũ tới nhà của chúng ta đọc sách thì tốt rồi.”“Nhưng đừng,” Lâm Ngọc Tân vội vàng ngăn lại nàng, thấp giọng nói: “Ta tiểu cô hoặc có an bài, đãi ta hỏi qua nàng lại nói.”Đan Lan tam tỷ muội hồ nghi nhìn nàng, do dự một lát, ngắm phía trên đang cùng lão thái thái nói được cao hứng Lâm Thanh Uyển liếc mắt một cái, đem Lâm Ngọc Tân xả đến một bên đè thấp thanh âm hỏi, “Biểu muội ngươi nói thực ra, chính là ngươi tiểu cô không mừng ngươi theo chúng ta gia đến gần?”Bằng không như thế nào ra sức khước từ? Phải biết rằng Lâm Ngọc Tân tuy lớn lên nhu nhược, chủ ý lại chính thật sự.Lâm Ngọc Tân nháp miệng, nhỏ giọng nói: “Các ngươi không cần nghĩ nhiều, ta tiểu cô đãi ta hảo thật sự, Thượng gia là ta nhà ngoại, nàng còn làm ta cùng với các ngươi nhiều thân cận thân cận, trừ bỏ nàng, các ngươi là ta thân nhất thân nhân, nàng lại như thế nào không mừng ta cùng với các ngươi đến gần?”Chỉ là nàng đã nhận ra Triệu gia, thậm chí là nhị cữu mẫu đối Lâm gia ác ý, trong khoảng thời gian này cũng xem nhiều âm mưu, đã trải qua lối đời, gặp chuyện liền không khỏi nghĩ nhiều chút.Nàng không nghĩ hỏng rồi tiểu cô bố trí, cho nên tới hay không Thượng gia đọc sách còn phải hỏi qua tiểu cô mới được.Chỉ là nàng không thể nói như vậy, cho nên Lâm Ngọc Tân hậm hố nói: “Chỉ là chúng ta gia hiện tại tình huống phức tạp, rất nhiều sự tình cũng không định hảo, ta còn muốn lưu trong nhà giúp ta tiểu cô.....”Tam tỷ muội lúc này mới thở dài nhẹ nhõm một hơi, lôi kéo nàng cười nói: “Vậy là tốt rồi, chúng ta còn lo lắng ngươi ở nhà quá đến không vui đâu.”Đan Trúc cười nói: “Hiện giờ chúng ta bốn cái trung nhưng thật ra ngươi nhất tiền đồ, đều có thể quản gia.”Lâm Ngọc Tân hơi hơi mỉm cười, nàng đảo nguyệt không cần này phân tiền đồ, nếu là phụ thân còn ở, nơi nào dùng đến nàng nhọc lòng những cái đó?Chính là tiểu cô cũng là phảng ở lòng bàn tay nha.Lâm Thanh Uyển khéo mắt dư quang vẫn luôn lưu ý bốn cái tiểu cô nương, thấy các nàng ở chung hòa thuận, liền cũng không khỏi lộ ra mỉm cười.Thượng lão phu nhân thấy cười cười, vỗ tay nàng cười nói: “Nàng cô cô yên tâm, bốn cái hài tử một khối lớn lên, cảm tình hảo thật sự đâu.”Lâm Thanh Uyển nhân cơ hội mời nói: “Ngọc Tân một người cô đơn,

về sau mời các nàng đi làm khách mong rằng lão thái không cần ngăn đón, làm các nàng tỳ muội mấy cái thân cận thân cận.”“Ta ước gì mấy cái hài tử tương thân tương ái đâu,” lão thái thái dừng một chút, vẫn là nhịn không được nói: “Nàng cô cô nếu là không chê, không bằng mang theo Ngọc Tân về đến nhà tới trụ đoạn thời gian, Ngọc Tân ở chỗ này cũng là trụ quán.”Rốt cuộc hai cái nữ hài đình môn lập hộ quá mức gian nan, đại môn một quan nô bộc khi dễ các nàng người ngoài đều không thể hiểu hết.Lâm Thanh Uyển liền cười nói: “Ta biết lão thái thái thương tiếc, chỉ là trong nhà sự tình không ít, chúng ta không hảo quấy rầy. Cũng may chúng ta hai phủ cũng ở gần đây, về sau lão thái nếu là tưởng đại tỷ nhi liền phái người tới nói một tiếng, ta làm nàng lại đây cấp lão thái thái thỉnh an.”Ồ vàng ó bạc đều không bằng chính mình ở chó, huống chi nơi này còn có nhân tâm tư không thuần, nàng là đầu tú đậu mới có thể làm Lâm Ngọc Tân trụ đến Thương gia tới.Sở dĩ cùng Thương gia đánh hảo quan hệ, một là lão thái thái là Lâm Ngọc Tân bà ngoại, mặc kệ người khác như thế nào, ít nhất hiện tại lão thái thái là thiệt tình đau Lâm Ngọc Tân. Nàng cũng hy vọng Ngọc Tân có thể nhiều vài người thân nhân quan tâm.Nhị là Thương gia cùng Lâm thị kỳ thật ở trình độ nhất định thương là kiềm chế quan hệ. Lâm thị về sau nếu có bất lợi các nàng cô chất sự, làm Ngọc Tân nhà ngoại, Thương gia là có nói chuyện quyền lợi.Đồng dạng, Thương gia về sau nếu bất lợi với Ngọc Tân, Lâm thị đồng dạng có chế hành quyền.Đây cũng là nàng cùng Lâm Giang suy nghĩ sau một hồi chế định phuong châm, đừng động trong lòng nghĩ như thế nào, tóm lại đối Thương gia cùng Lâm thị đều phải trước lễ, làm tốt quan hệ lại nói.Muốn thật sự làm không hảo quan hệ nàng cũng không cần thương vội vàng khom lưng cúi đầu, kéo thấp thân phận.Mà hiện tại, nàng có ý, lão thái thái có tình, hai bên ăn nhịp với nhau, lúc này đây tụ hội rất là vui sướng.Giữa trưa cô chất hai liền ở chỗ này dùng cơm, bởi vì chiều cổ Lâm Thanh Uyển cùng Lâm Ngọc Tân, trên bàn cơm một đạo món ăn mặn cũng không có, tất cả đều là tố.Lâm Thanh Uyển đối này tỏ vẻ thực vừa lòng, mặc kệ nói như thế nào, Thương gia lấy ra thái độ, tỏ vẻ tôn trọng.Dùng qua cơm trưa, lão thái thái làm Đan Lan tam tỳ muội mang Lâm Ngọc Tân đi xuống chơi đùa kiêm nghỉ ngơi, đem Thương nhị phu nhân cũng cấp đuổi rồi, lúc này mới lôi kéo Lâm Thanh Uyển tiến nội thất nói nhỏ.“Nàng đại cữu mẫu ở Phật đường lễ Phật, vạn sự mặc kệ, cho nên mới không có tới, còn thỉnh nàng cô cô không cần để ý.”“Nơi nào, Ngọc Tân là vẫn bối, hẳn là nàng đi cùng đại phu nhân thỉnh an mới là.”Lão thái thái liền thở dài, làm Nam Xuân đi đem đồ vật mang đến, “Ta này ba cái hài nhi, thích nhất chính là ngươi tẩu tử, nàng đại cữu là cái hồn không tiếc, đã chết cũng liền đã chết, nàng nhị cữu cũng không có gì tiền đồ. Thông tuệ nhất, nhất có khả năng cái kia rồi lại sinh làm nữ nhi thân……”Lão thái thái lau lau nước mắt nói: “Thiên nàng đi đến sớm, làm

ta người đầu bạc tiễn kẻ đầu xanh.” Lâm Thanh Uyển há miệng thở dốc, không biết nên như thế nào an ủi nàng. Nàng như vậy lao lực nhì tồn tại, còn không phải là sợ nàng tổ phụ phút cuối cùng còn trải qua một lần “Người đầu bạc tiễn kẻ đầu xanh” thông khổ sao? Bằng không thế gian ai bắt tử, đều biết đã chết là có thể đầu thai, kia cùng lăm thì sau khi chết trọng tới chính là, hà tất mạo hồn phi phách tán nguy hiểm đi một chuyến? Nàng chính là muôn sống, muôn sống đến hảo, cho nàng tổ phụ nhìn, làm hăn vô ưu vô lụ đi xong cả đời này. Lâm Thanh Uyển hốc mắt ướt át, cúi đầu xuống. Lão thái thái đã cầm trong tay hộp nhét vào Lâm Thanh Uyển trong tay, nức nở nói: “Đây là ngươi huynh trưởng đưa tới khé đất, phía trước ta đích xác sinh khí, lúc này mới dưới sự giận dữ muôn thay Ngọc Tân bảo quản nàng mẫu thân của hồi môn. Ngươi huynh trưởng hảo tàn nhẫn tâm, như vậy nhiều sắn nghiệp liền để lại như vậy điểm cắp Ngọc Tân, ta có thể nào không thương tâm?” Lâm Thanh Uyển cúi đầu không nói lời nào. “Mãi cho đến bệ hạ ban phong ý chỉ xuống dưới, ta thế mới biết ngươi huynh trưởng suy nghĩ sâu xa, tiền tài có nhiên quan trọng, nhưng nếu có huyền chủ vinh dự, Ngọc Tân gấp qua đến càng tốt.” Lâm Thanh Uyển cứng họng, đây là cho rằng Lâm Giang hiến cho sắn nghiệp là vì cắp Ngọc Tân thảo túc vị? “Nếu ngươi huynh trưởng không phải không màng Ngọc Tân, chỉ cần hư danh, kia thứ này ta cũng không lưu trữ, vẫn là giao cho ngươi bảo quản,” lão thái thái cười nói: “Ngươi huynh trưởng đã có thể đem gia nghiệp giao từ ngươi xử lý, có thể thấy được ngươi năng lực trác tuyệt, chúng ta lão nǎo hôn, liền không trộn lẫn.” Thượng thị của hồi môn đơn từ nhất thức tam phân, nàng lấy một phần, Thượng gia lấy một phần, Lâm thị tông tộc nơi đó còn có một phần, nhưng bằng chứng chờ đồ vật ở lão thái thái trong tay, quyền quản lý lại ở Lâm Thanh Uyển nơi này. Đây cũng là Lâm Giang phía trước cùng Thượng gia thương nghị tốt. Nàng đương nhiên tưởng chính mình cầm này đó bằng chứng, nhưng nàng cũng biết, đồ vật tuy rằng là lão thái thái cắp, nhưng nàng thật tiếp đối phương chưa chắc sẽ an tâm, vì lâu dài kể, Lâm Thanh Uyển vẫn là đầy trở về, “Lão thái thái, này đó đều là huynh trưởng an bài tốt, ta cùng đại tỷ nhi rốt cuộc tuổi trẻ, cầm này đó tâm cũng hoảng, không bằng lão thái thái trước thế nàng thu, chờ nàng đính thân lại cho nàng là được.” “Những cái đó sắn nghiệp đã đều là ngươi quản, tự nhiên vẫn là đem bằng chứng cho ngươi hảo, miễn cho phía dưới hạ nhân không nghe lời.” “Đúng là bởi vì sắn nghiệp đều là ta quản, này bằng chứng lão thái thái mới muốn thu hảo a,” Lâm Thanh Uyển nghiêm túc nói: “Trứng gà không thể đặt ở một cái trong rõ, vẫn là tách ra phóng hảo. Đến nỗi hạ nhân vấn đề nơi nào coi như vấn đề, bọn họ không nghe lời liền cách đó là, chẳng lẽ chúng ta Lâm Thượng hai nhà tìm cái trung tâm có khả năng hạ nhân còn tìm không sao?” Lão thái thái thấy Lâm Thanh Uyển chặt chẽ đem hộp nhét ở nàng trong lòng ngực, liền biết nàng là thiệt tình không nghĩ lấy, trên mặt

tươi cười càng thêm chân thành tha thiết, “Ta đây liền trước thế Ngọc Tân thu, về sau người phải dùng tới tìm ta.” Lâm Thanh Uyển cười nói: “Nơi nào liền yêu cầu vận dụng tẩu tâu của hồi môn, huynh trưởng tuy đem hơn phân nửa sản nghiệp đều bán của cải lấy tiền mặt, nhưng cũng cho chúng ta để lại hai cái thôn trang, thư cục cùng hiệu sách cũng có tiền lời, lại vô dụng còn có bệ hạ cấp tước điền đâu.” Lão thái thái thở dài nhẹ nhõm một hơi, “Ta nghe nói chỉ tước điền liền có 30 khoảnh đâu, trừ bỏ bộ phận quan điền trông trọt quá ngoại, mặt khác đều hoang?” “Cũng không phải hàng năm hoang, cũng có trước hai năm sao trở về ruộng tốt, xử lý một chút thì tốt rồi.” Lão thái thái liền thở dài, “Nhiều như vậy mà nhưng như thế nào xử lý a, chính là thuê nhất thời cũng thuê không xong a, chỉ sợ còn phải hoang. Cũng may là tước điền, không cần nộp thuế, băng không nhưng sâu chết lâu.” Lâm Thanh Uyển cười không nói lời nào, nàng đã bước đầu xác định những cái đó mà muốn xử lý như thế nào. Thế giới này không có máy móc, trông trọt toàn bộ muốn dựa nhân lực, cho nên đến yêu cầu không ít sức lao động, tưởng trong lúc nhất thời đem mà toàn bộ khai hỏa ra tới là không có khả năng, nhưng lại có thể từ từ tới, dự tính ba năm nội muốn đem những cái đó mà đều chuẩn bị cho tốt.

Chương 51: gia trạch không yên một

Thượng nhị phu nhân uống lên một chén trà nhỏ, thấy hậu đường còn không có động tĩnh, không khỏi hơi hoi nhíu mày, “Lâm gia cô cô còn không có ra tới sao?” Triệu ma ma thấp giọng bẩm báo nói: “Còn ở cùng lão thái thái nói chuyện đâu, trừ bỏ Nam Xuân ai cũng không lưu.” Thượng nhị phu nhân nhấp miệng, suy tư một lát sau nói: “Đi tìm Nam Xuân tìm hiểu tìm hiểu, nhìn xem các nàng đều nói cái gì.” Triệu ma ma do dự một chút mới lui ra, nhưng Nam Xuân từ trước đến nay thận trọng, lại chỉ nghe lão thái thái một người nói, chỉ sợ cạy không ra nàng miệng. Cùng lúc đó, Tiểu Phương thị an bài hảo bốn cái nữ hài, nhìn các nàng ghé vào cùng nhau chơi đùa sau liền đứng dậy nói: “Các ngươi chơi một lát liền nằm một chút đi, bằng không hạ vang lại muôn kêu đau đầu.” Đan Trúc nghịch ngọt làm cái mặt quỷ nói: “Trừ bỏ đại táu, lại không ai bởi vì không ngủ trưa liền hô qua đau đầu.” “Thật là bốn cốt quỷ, ta hảo tâm nhắc nhở các ngươi, ngươi lại trêu ghẹo ta, ta quyết định, hôm nay buổi chiều trái cây đã không có,” Tiểu Phương thị véo eo hoảng đầu nói: “Ta đau đầu, cho nên muốn ăn nhiều chút trái cây, không khỏi tham ô chút.” Bốn cái nữ hài bị nàng bộ dáng đậu cười, cười ha ha lên. “Được rồi, không cùng các ngươi đậu thú,” Tiểu Phương thị buông tay, dặn dò nói: “Chơi một lát liền ngủ, nhưng không cho hồ nháo quá mức.” Bốn cái nữ hài đưa nàng ra cửa, vừa quay đầu lại liền ghé vào cùng nhau nói chuyện. “Ta chưa từng đi qua Dương Châu, biểu muội, ngươi theo chúng ta nói nói Dương Châu đều có cái gì hảo ngoạn?” Tiểu Phương thị vừa ra khỏi cửa liền rời xuống gương mặt tươi cười, bước nhanh hồi tự mình sân, thẳng đến trong phòng Thượng Minh Viễn —— lỗ tai! “Ai u, ai u, nương tử ngươi nhẹ chút ——” “Nhẹ chút? Ngươi nói cho ta, ngươi rốt cuộc ở đánh cái gì chủ ý, cha ta ngươi không hỏi, ta huynh trưởng ngươi cũng không thích phản ứng, như thế nào liền đi hỏi nàng?” Thượng Minh Viễn tránh thoát mở ra, đem trong phòng hạ nhân đều đuổi ra đi, lúc này mới nhỏ giọng nói: “Ngươi nhẹ giọng chút được chưa, thật khi chúng ta viện này là tường đồng vách sắt, một chút tiếng gió không lọt? Nếu là truyền tới vị kia lỗ tai, không quan tâm chúng ta có bao nhiêu tính kế toàn bộ ngâm nước nóng.” Tiểu Phương thị hừ một tiếng,

hướng ra phía ngoài cao giọng nói: “Ta đảo muôn nhìn ai dám ra bên ngoài nói bậy, ta không rút nàng lưỡi cǎn ta liền không cùng người Thượng Minh Viễn họ, đừng dời đi đè tài, nói thực ra, người lại cõng ta ở bên ngoài làm chuyện gì?”Tiểu Phương thị ngồi vào trên giường, lạnh mặt nhìn về phía Thượng Minh Viễn, “Được rồi, hiện tại có thể nói đi?”Thượng Minh Viễn xoa xoa lỗ tai, ngồi vào nàng đối diện nói: “Người lại không phải không biết, nhạc phụ cùng đại cữu từ liền ta đều không bằng đâu, thỉnh giáo bọn họ có ích lợi gì?”“Kia Lâm cô cô liền lợi hại như vậy?” Tiểu Phương thị thấy hắn làm thấp đi nhà mình phụ huynh, không khỏi sinh khí.Thượng Minh Viễn tinh thần chấn động, thấp giọng nói: “Lợi hại thật sự đâu, ta trước kia chỉ biết nàng đọc sách lợi hại, lại không biết nàng mặt khác thủ đoạn cũng không yếu. Lần này đi Dương Châu ta xem như dài quá kién thức, kia Tôn đại nhân cùng Lưu đại nhân tuy là dượng cấp dưới, nhưng trên người quan uy cũng không nhỏ, ta ở bọn họ trước mặt còn có chút câu nệ, nàng lại có thể theo chân bọn họ thương lượng khởi chính sự tới.”Thượng Minh Viễn tǎ hũu nhìn xem, càng đè thấp thanh âm nói: “Trừ bỏ dượng cùng kia hai vị đại nhân, chỉ sợ không ai biết nàng còn phê quá dượng công văn đâu.”Phương thị kinh ngạc, “Vậy người làm sao mà biết được?”“Nghe lén đến, Lưu đại nhân cùng Tôn đại nhân ở hoa viên tử nói chuyện, vừa vǎn kêu ta nghe được, bọn họ chính khen Lâm cô cô đâu, tiếc hận nàng là cái nữ nhi thân, nếu bằng không còn có thể tiếp dượng ban.”Thượng Minh Viễn lại nói: “Này còn bāi, kia Lâm gia to như vậy gia nghiệp tất cả đều là nàng xử lý, các người toàn tưởng dượng làm? Lại không biết dượng trừ bỏ lấy cái chủ ý, phía dưới sự tất cả đều là nàng một tay ôm đodom.”Thượng Minh Viễn tǎm tắc bảo lạ, “Chính là ta quản gia như vậy chút năm, tổ mẫu cùng nhị thẩm cũng là nghe phía dưới đại quản sự nói nhiều, nhưng nàng mới một tiếp nhận liền quản được toàn bộ Lâm gia, người cho rằng nàng không cái thủ đoạn tâm cơ?”Tiểu Phương thị do dự, “Nhưng như vậy đại sự người liền tin được nàng?”Thượng Minh Viễn cười lạnh, “Tổng so trong nhà những người này muôn hảo, nàng cùng chúng ta không ích lợi quan hệ, tự nhiên sẽ không hại ta, hơn nữa nàng còn thiêu chúng ta tình đâu.”Thượng Minh Viễn kiêu ngạo nói: “Phía trước ở Dương Châu, ta không thiếu cho nàng chạy chân, thêm chi ta ở dượng hôm kia tình cảm nhưng không thể so nhị đệ thiêu, cho nên nàng sẽ không hại ta.”Tiểu Phương thị liền thở dài nhẹ nhõm một hơi, dựa vào trên giường nói: “Kỳ thật làm hay không quan ta cũng không bắt buộc, chúng ta toàn gia ở Tô Châu tốt tốt đẹp đẹp cũng không có gì không tốt.”“Cách nhìn của đàn bà, hiện tại là hảo, lại quá mây năm đâu?”Thượng Minh Viễn cười lạnh nói: “Chờ nhị đệ trưởng thành, chúng ta tuổi cũng không nhẹ, lại kéo hài tử, nhị phòng còn nguyện ý làm chúng ta phu thê hai người quản gia?”“Nếu là phân gia, ta kia hảo thẩm thảm có thể cho ta cái gì gia nghiệp? Đến lúc đó

phân ra đi chúng ta liền thành dòng bên, quá cái hai đời, con cháu thành cái dạng gì cũng không biết.”“Chúng ta mới là đại phỏng dòng chính.....”“Nhưng hiện tại tước vị là nhị thúc, người cảm thấy hắn sẽ không truyền cho bản thân từ truyền cho ta?” Thượng Minh Viễn sắc mặt đen tối, “Đừng có nầm mộng, nói cái gì đãi ta tuổi lớn hơn một chút liền đem tước vị trả lại cho ta, nhưng ta năm ngoái liền cập quan, cũng không gặp có người đe. Hiện giờ ai còn nhớ rõ năm đó hứa hẹn?”Tiểu Phuong thị nhấp miệng không nói lời nào.Thượng Minh Viễn cũng không hề tiếp tục cái này đề tài, đứng dậy nói: “Ngươi chú ý chút, trong chốc lát ta đưa Lâm cô cô hồi Lâm phủ thời điểm thảo cái chủ ý, quay đầu lại cùng ngươi thương nghị.”Tiểu Phuong thị lên tiếng.Lâm Thanh Uyển cũng không có ngốc đến buỗi tối, ngủ trưa qua đi bồi lão thái thái dùng quá buổi chiều trà liên cáo từ.Lão thái thái rất là không tha, lôi kéo Lâm Thanh Uyển tay mòi nàng không có việc gì liền tới trong nhà ngồi ngoài.Lâm Thanh Uyển cười đồng ý.Thượng nhị phu nhân đồng dạng tươi cười đầy mặt mòi nàng, “Ngọc Tân cùng nàng các biểu tỷ muội muôn hảo, nếu có thể thường tới, các nàng tỷ muội mấy cái cũng có thể một chỗ nhí chơi.”Thấy Thượng Minh Viễn thay đổi ra ngoài quần áo, hiển nhiên là đem người đưa đến Lâm phủ, không khỏi tiếc hận nói: “Đáng tiếc Minh Kiệt hôm nay bồi hắn cữu cữu đi ra ngoài, bằng không làm hắn cùng Minh Viễn một khói đưa các ngươi trở về.”Lâm Thanh Uyển liền cười nói: “Bọn nhỏ có chính sự làm là chuyện tốt, luôn là ở chúng ta trước mặt đảo quanh có cái gì tiền đồ?”Nàng ngó Thượng Minh Viễn liếc mắt một cái nói: “Cũng liền đại chất nhi cẩn thận nhẫn耐, lúc này mới có thể cho chúng ta chạy chân.”Thượng nhị phu nhân cương mặt cười cười, dặn dò Thượng Minh Viễn nói: “Hảo hảo đem ngươi Lâm cô cô đưa đến gia đi, nhưng không cho trên đường ham chơi chạy ra đi.”Thượng Minh Viễn liền miệng lưỡi tròn tru nói: “Nhị thẩm yên tâm, chất nhi nhất định đem cô cô hộ tống đến cửa nhà mới đi.”Hai nhà tuy ở hai cái phường, nhưng có xe, tốc độ nhưng không chậm, Lâm Thanh Uyển về đến nhà liền mòi Thượng Minh Viễn vào cửa, làm người lãnh Ngọc Tân đi xuống nghỉ ngơi, lúc này mới mang theo Thượng Minh Viễn đi phòng khách nói chuyện.Ở Lâm gia đi theo Thượng gia tự nhiên không giống nhau, lúc này Lâm Thanh Uyển thực thả lỏng ngồi xếp bằng ngồi ở tịch thượng hỏi: “Ngươi thật như vậy muốn làm quan?”Thượng Minh Viễn sờ sờ cái mũi, ở nàng đối diện ngồi xuống nói: “Tốt xấu đến có cái không cho người khi dễ thân phận.”Lâm Thanh Uyển liền giống như vui đùa nói: “Kia còn không đơn giản, chờ về sau ngươi nhị thúc đem tước vị cho ngươi, đó là hàng đẳng tập tước, ngươi tốt xấu cũng là cái huyền nam, đến lúc đó có tước vị liền cùng ngươi nhị thúc giống nhau mông ấm xuất sĩ đó là.”“Còn có nhị đệ đâu, này tước vị nơi nào luân được đến ta?”Mấy năm trước hắn còn ôm cái này hy vọng, nhưng mấy năm nay mắt thấy đường đệ

càng ngày càng tiền đồ, vốn đang tính thượng thủ công việc vặt cũng trở nên gian nan lên, phía dưới quản sự âm Phụng dương vi, ngay cả lão thái thái cũng nhiều có răn dạy, nhị thúc bên kia càng là lâu lâu gửi một phong thơ lại đây hận sắt không thành thép, rõ ràng phía trước thời điểm hán cũng không yêu đọc sách, mọi người đều chưa nói cái gì, mấy năm nay lại đột nhiên trở nên tội ác tàm trời đi lên, dường như không đọc sách hán liền thực xin lỗi liệt tổ liệt tông dường như, hán lại xuân cũng biết nhị phòng tưởng đổi ý. Mấy năm nay, hán đầu tiên là không cam lòng, lại đến thống khổ, ngầm cũng không thiếu lẩn lộn, nhưng đừng nói hoa nhi, liền cái giọt nước cũng chưa lẩn lộn ra tới, hán muội muội nói đúng, tình huống như vậy hạ, đó là cho hán trước vị, hán lại có thể ngồi đến ổn sao? Còn không bằng coi đây là nhị, nhiều cấp đại phòng tranh thủ vài thứ. Nhưng nhị thúc cùng nhị thẩm cũng quá moi, đều cầm tước vị cũng không chịu lấy điểm đồ vật tới đổi. Bất quá hán cũng có biện pháp đó là, chỉ cần có thể xuất sĩ, còn không phải là thế Triệu Thăng từ trong phủ vay tiền sao? Hán là không có khả năng vận dụng tự mình cùng tức phụ tiền riêng, bất quá là từ trong phủ lấy tiền điền đi vào, cuối cùng còn không phải phân đến nhi phòng trên đầu? Nhị thẩm nguyễn ý làm nhà mẹ đẻ huynh đệ cạy tự mình chân tường hán có cái gì hảo khuyen? Nhiều nhất bất quá lạc một hồi mắng, lão thái thái lại không thể giết hán. Nhưng máu chốt là nhị thẩm cùng Triệu gia đến tuân thủ hứa hẹn, cho hán mưu đến Lễ Bộ cái kia thiếu, bằng không hán không phải bạch ai mắng, nhận không phạt sao? Những lời này hán tự nhiên không có khả năng nói cho Lâm Thanh Uyển, nhưng Lâm Thanh Uyển gần đây nghiền ngẫm nhân tâm quá nhiều, nhiều ít đoán được chút. Nàng nghĩ vẫn là ăn ngay nói thật nói: “Triệu gia không có khả năng giúp người mưu đến Lễ Bộ thiếu, chính là người dượng ra mặt đều làm không được. Nhiều như vậy gia tộc nhìn chằm chằm đâu, người nếu có tài năng hoặc đức vọng, người dượng nếu ở, còn có thể thế người tranh thủ một phen, nhưng người này hai người đều không, đem người đè đi lên, mặt khác gia tộc sẽ không chịu phục.” “Triệu thị,” Lâm Thanh Uyển cười lạnh một tiếng nói: “Bọn họ còn không có cái kia năng lực.”

Chương 52: gia trạch không yên nhị

Thượng Minh Viễn sắc mặt phát lạnh, biết chính mình bị Triệu Thắng cùng Triệu thị chơ, tức giận đến ngực kịch liệt pháp phòng.Lâm Thanh Uyển nâng chén nhấp một miệng trà, trầm ngâm nói: “Đại chất nhi a, ngươi muốn tập tước cũng không phải không có khả năng, nhưng quá mức gian nan, một phen đấu tranh xuống dưới chỉ sợ là đả thương địch thủ một ngàn tự tồn hại 800.”Thượng Minh Viễn lại ánh mắt sáng lên, ngồi thẳng hỏi: “Nếu ta nguyện ý tự tồn hại 800 xác xuất thành công có mấy thành?”“Tam thành.”Thượng Minh Viễn thất vọng, phàm là có năm thành hy vọng, cho dù là tự tồn hại 800 hắn cũng nguyện ý đi tranh một tranh, kia chính là nam tước a.Nhưng chỉ có tam thành……“Cho nên ngươi sao không tìm lối tắt?”Thượng Minh Viễn bĩu môi nói: “Chỗ nào còn có cái gì lối tắt?”“Ngươi muốn nguyện ý, ta có thể hướng Tôn Hòe tiến cử ngươi, làm ngươi đến hắn bên người đương một đoạn thời gian phụ tá, chờ thượng thủ sau cho ngươi cái lục sự đương.”Lâm Thanh Uyển nói: “Tuy nói không vào phẩm, lại cũng là một cái lộ, ngươi với ghi sổ số học, nhân tình lui tới thượng có thiên phú, nếu là vận khí tốt có thể lập công, hai ba năm là có thể lên chức.”“Ngươi ta có cùng trường chi nghị, ngươi cô cô như vậy nhiều chất nhi chất nữ trung đau nhất ngươi, ta huynh trưởng cũng nhớ khi còn bé kia đoạn tình thầy trò, cho nên ngươi nếu là đi Tôn Hòe chỗ đó, khác ta không dám bảo đảm, nên ngươi công lao ít nhất không ai dám ngầm chiếm.”Thượng Minh Viễn đôi mắt ướt át, trong lòng cảm động không thôi, đồng thời cũng tâm động không thôi.Lâm Thanh Uyển thấy hắn do dự, liền nói: “Ngươi nếu là chịu không nổi ủy khuất, vậy không cần nhập quan trường.”“Trừ bỏ quan trường, còn có rất nhiều có thể cho người trở nên nổi bật địa phương, chẳng sợ phân ra tới làm nhà giàu ông đầu, đừng động nhân tâm nghĩ như thế nào, ngươi trước sau là Thượng gia đại phòng con vợ cả, đó là không kế thừa tước vị, tại đây Tô Châu trong thành cũng không ai dám vồ có cho ngươi ủy khuất chịu. Mà ngươi xử lý công việc vật có một bộ, phân gia nghiệp còn sợ lập không đứng dậy?”Thượng Minh Viễn lưỡng lự, Lâm Thanh Uyển cũng không miễn cưỡng hắn đương trường quyết định, phát tay nói: “Ngươi về nhà cùng mẫu thân ngươi, cùng ngươi tức phụ

thương lượng thương lượng đi, này dù sao cũng là đại sự.”Thượng Minh Viễn đứng dậy chấp tay thi lễ nói: “Đa tạ Lâm cô cô, ngài cùng dượng đế bạt chất nhì đều ghi tạc trong lòng, nếu là lấy sau hưu dụng đến chất nhì địa phương……”Lâm Thanh Uyển phất tay xen lời hắn: “Chỉ cần ngươi quá đến hảo, không uổng phí ca ca ta tẩu tâu dưỡng dục ngươi mấy năm tình nghĩa liền hảo.”Thượng Minh Viễn cảm động đến đỏ hốc mắt, hành lễ lui về phía sau hạ.Sự tình quan hắn cùng đại phòng tương lai, Thượng Minh Viễn đích xác lưỡng lự.Trở lại Thượng gia, hắn đầu tiên là đi theo lão thái thái phục mệnh kiêm thỉnh an, lui ra tối sau mới đi tìm hắn muội muội.Nghĩ nghĩ, hắn vẫn là chuyển đi Phật đường, việc này quá lớn, cũng phải hỏi hỏi hắn mẫu thân ý kiến.Lâm Ngọc Tân về đến nhà sau liền về phòng, Thượng Đan Lan tam tú muội tăng nàng không ít tiểu ngoạn ý, nàng muôn thu hảo, cho nên cũng không biết nàng tiểu cô ở cổ động Thượng Minh Viễn “Tạo phản”.Nhưng Lâm Thanh Uyển cũng không ý giấu nàng, ở nàng hỏi tới khi liền tình hình thực tế nói.Lâm Ngọc Tân rỗi răm nói: “Cô cô, ta xem biểu tỷ biểu muội các nàng đều khá tốt……”Lâm Thanh Uyển cười, “Tù nhỏ cùng nhau lớn lên, mười mấy năm cảm tình ở đàng kia, đó là có chút mâu thuẫn cũng không ảnh hưởng cảm tình. Huống chi đây là đại nhân sự, các ngươi tiểu hài nhi không cần nhúng tay, quá hảo tự mình nhặt tử là được.”Lâm Ngọc Tân liền nói thầm, “Đại biểu ca cùng chúng ta đồng lứa nhi……”“Hắn cập quan,” Lâm Thanh Uyển nói: “Chờ các ngươi thành niên, các ngươi tỷ muội gian nếu là đấu ta cũng không ngăn cản.”Lâm Ngọc Tân le lưỡi, “Ta mới sẽ không theo các nàng đấu đấu, bất quá tiểu cô, đó là Thượng gia sự, ngài vì cái gì muôn nhúng tay đâu?”Lâm Thanh Uyển có thể nói như thế nào, nói Triệu Thắng động tác làm nàng trong lòng bất an sao?Lâm Giang chính là ám chỉ quá, Lâm gia địch nhân lớn nhất là Triệu gia, hiện tại Triệu Thắng không đi xử lý mới mua cửa hàng bạc cùng nông trang, lại chạy tới Tô Châu lăn lộn, nàng có thể nào không cảnh giác?“Ngươi đại biểu ca khi còn nhỏ ở nhà của chúng ta trụ quá một đoạn thời gian, hắn cũng là cái đáng thương hài tử, coi như ta này làm cô cô thương tiếc thương tiếc hắn đi.”Nhìn tính trẻ con chưa thoát cô cô, Lâm Ngọc Tân vẻ mặt không tin, ngài liền dốc hết sức lừa dối đi, dù sao ta không tin.Lâm Thanh Uyển liền bắn một chút nàng cái trán, dỗi nói: “Mau đi luyện tự, đừng tưởng rằng không có tiên sinh là có thể chậm trễ.”Lâm Ngọc Tân che lại cái trán rời đi.Lâm Thanh Uyển nhìn nàng rời đi bóng dáng, suy tư muôn hay không cho nàng thỉnh cái tiên sinh, hài tử việc học tổng không thể trì hoãn.Mà lúc này, nương thỉnh an lý do, đại phòng một nhà bốn người tề tụ Phật đường thương nghị đại sự.Thượng Minh Viễn mẫu thân Phương thị chuyển động trong tay Phật châu, chờ nhì sau khi nói xong liền nhàn nhạt nói: “Đừng lăn lộn này đó có không, ngươi chỉ lo nghe lão tổ tông an bài, nếu lão tổ tông không nói phân gia, vậy không cần phân,

chờ người nhị thúc trăm năm sau tước vị tự nhiên là của người. Đây chính là người nhị thúc năm đó ở tổ tông bài vị trước mặt hứa hẹn, hắn không dám không tuân thủ.”Thượng Minh Viễn run run môi, nhẫn nại nhìn về phía hắn muội muội, Đan Lan không để ý tới nàng nương, lập tức hỏi nàng ca, “Kia huynh trưởng là muốn làm quan, vẫn là muốn làm cái nhà giàu ông?”Thượng Minh Viễn do dự.Tiểu Phương thị liền thấp giọng nói: “Nếu là Lâm cô cô thật có thể giúp Đại Lang ở Tôn đại nhân trước mặt nói thượng lời nói, tự nhiên vẫn là có viên chức tương đối hảo.”“Nhưng phụ tá xuất thân quan, trừ phi có thể lập quân công, bằng không ngũ phẩm liền đến đầu, tẩu tử, ngũ phẩm quan ở Giang Nam đủ làm gì đó?”Tiểu Phương thị nhíu mày, kia còn không bằng lunge dựa Thượng gia đâu.Đan Lan cũng là như thế tưởng, cho nên đối nàng đại ca nói: “Ta cảm thấy Lâm cô cô nói không tồi, đại ca quản lý công việc vặt rát có một tay, nếu có thể phân đến gia sản, chính mình quá giàu có nhạt tử, lại lung dựa Thượng gia, không thể so nhập quan trường kém.”Phương thị tức giận đến cấp tốc hoạt động Phật châu, trầm khuôn mặt nói: “Lời nói của ta các ngươi nghe không thấy sao, ta nói, không cần nghĩ phân gia, hảo hảo đương các ngươi đại công tử, nhị tiểu thư, đổi đổi các ngươi nhị thúc về hưu tự nhiên muốn đem tước vị trả lại cho chúng ta.”“Mẫu thân,” Đan Lan xoay đầu tới, trầm khuôn mặt nói: “Nhị thúc nếu là có cái này tâm tư đã sớm thỉnh phong ca ca làm thế tử, hà tất vẫn luôn kéo? Không cần nhắc lại năm đó hứa hẹn, người gặp qua cái nào đệ đệ tiếp nhận ca ca làm hoàng đế, quá cái mấy năm trả lại cấp chất nhi? Nhị thúc lại không phải không nhi tử!”Phương thị sắc mặt đỏ lên, “Nhưng này tước vị là chúng ta đại phỏng, năm đó là bởi vì ca ca ngươi tuổi nhỏ, cẩn không dậy nôi Thượng gia, lúc này mới tạm thời từ ngươi nhị thúc tập tước, hắn không thể nói chuyện không tính toán gì hết.”“Trên đời này nói chuyện không tính toán gì hết người có rất nhiều, không có khé ước, mẫu thân ngươi có thể lấy hắn như thế nào?”Đan Lan nhàn nhạt hỏi.Phương thị ngẩn ngơ, nửa ngày mới nói: “Lão tổ tông sẽ không đáp ứng.....”“Nhị đệ đọc sách không tồi, tôn bối trung lão tổ tông yêu nhất chính là hắn,” Đan Lan cười khẩy nói: “Hơn nữa, cái này gia vẫn là lão tổ tông đương gia sao?”Phương thị sợ hãi cả kinh.Ba người đi ra Phật đường khi đều thở ra một hơi, Đan Lan nhíu mày nói: “Về sau loại sự tình này vẫn là không cần lấy tới phiền nàng, chính chúng ta thương lượng liền hảo.”Tiểu Phương thị cười, thê Thượng Minh Viễn giải vây nói: “Đại Lang cũng là tướng mẫu thân thoái mái chút, rốt cuộc Lâm cô cô nguyện ý hỗ trợ, chúng ta nhiều ít có chút trợ lực.”“Mẫu thân trong lòng chỉ có tước vị, mặc kệ đại ca tìm được nhiều ít con đường cũng chưa dùng, cho nên còn không bằng không tới phiền nàng,” Đan Lan dừng một chút hỏi, “Đại ca, Lâm cô cô vì cái gì như vậy giúp ngươi? Lại nói tiếp Ngọc Tân cùng Nhị Lang càng thân cận đâu.”Thượng Minh Viễn kiêu ngạo ưỡn ngực nói: “Nhị đệ là cùng

Ngọc Tân tương đối thân cận, nhưng mà cô cô, dượng cùng Lâm cô cô chính là càng thân cận ta, rốt cuộc ta ở dượng chỗ đó ở ba năm, lúc ấy dượng chính là đem ta đương nhi tử dưỡng.”Tiểu Phương thị lại không biết còn có này đoạn, kinh ngạc nhìn Thượng Minh Viễn.Thượng Đan Lan lại lãnh hạ mặt, “Đi theo dượng ở ba năm, kết quả cũng không gặp người thông minh vài phần.”Dứt lời hừ một tiếng liền đi.Thượng Minh Viễn liền lầm bẩm nói: “Trí lực là trời sinh, ta có biện pháp nào, muôn trách thì trách cha.....”Tiểu Phương thị sâu kín hỏi, “Người còn đi Lâm gia dượng nơi đó trụ quá? Ta như thế nào không biết? Cũng không nghe người trong nhà nói lên quá.”“Lại không phải cái gì sáng rọi sự, bọn họ như thế nào sẽ nói?”Thượng Minh Viễn bĩu môi, hắn trước kia không biết, mấy năm nay cũng đã chậm rãi phục hồi tinh thần lại. Trước kia khó hiểu sự hiện tại cũng đều chậm rãi hồi quá vị nhỉ tới.

Chương 53: gia trạch không yên tam

Thượng Minh Viễn hắn cha chết thời điểm hắn 6 tuổi, lúc ấy hắn cha bị chết không thể nào sáng rồi, Thượng gia sợ hoàng đế lấy có Thượng Minh Viễn áu tiêu đè nặng không bỏ tước vị, hoặc là thu hồi tước vị, cho nên mới làm Thượng Minh Viễn nhị thúc Thượng Bình tập tước.Trong đó cũng có Thượng Minh Viễn còn nhỏ, căng không dậy nổi Thượng gia suy tính ở bên trong, tóm lại các loại nhân tố hạ hán nhị thúc hàng hai cấp tập tước, chỉ cấp sau một thế hệ lưu lại cuối cùng một đạo huyện nam tước.Thượng Bình ở Thượng Hưng linh trước cấp tông bài vị trước phát quá thè, chờ Thượng Minh Viễn trưởng thành hán liền đem tước vị còn cấp chất nhi.Đầu hai năm Thượng Minh Viễn nhật tử quá đến giống như trước đây, hán vẫn là Thượng gia đại thiêng gia, nhưng tới rồi năm thứ ba liền có chút bất đồng.Hắn bắt đầu xui xẻo, nhị thúc nhị thẩm nhưng thật ra còn đối hán quan tâm săn sóc, so đổi mới vừa một tuổi nhiều Thượng Minh Kiệt đều phải hảo, nhưng hán vẫn là cưỡi ngựa té ngã, leo núi lăn xuống triền núi, mùa xuân phong hàn, mùa hè nhiệt cảm, mùa thu liền bệnh dịch, mùa đông thời điểm vừa lúc gặp hán cô cô trở về cấp lão thái thái chúc thọ, thấy hán gầy cỏi hình, cả người tan ra từ khí, tất cả mọi người nói hán sống không quá mùa đông.Sau đó hán cô liền lấy hán không thích ứng Tô Châu khí hậu vì từ đem hán mang về Dương Châu.Lúc ấy Lâm Thanh Uyển mới vừa ba tuổi rưỡi, đã rung đùi đặc ý ở đọc 『 Tam Tự Kinh 』 .Hắn dùng một cái mùa đông thời gian dưỡng hảo bệnh, sau đó liền bắt đầu đi thư phòng cùng nàng cùng nhau đọc sách.Đó là Thượng Minh Viễn ác mộng, hán so nàng đại 6 tuổi a, lúc ấy hán liền 『 Thiên Tự Văn 』 đều đọc xong, đang định tiếp xúc 『 Luận Ngữ 』 , chính là ba năm sau, Lâm Thanh Uyển tự đuổi kịp hán, đọc thư cũng bắt đầu cùng hán tè bình, rõ ràng là cái thực đáng yêu cô nương, nhưng kia mí mắt một hiên là có thể làm người cảm giác được uy nghiêm.Hắn vốn dĩ liền không yêu đọc sách, ở Thượng gia thời điểm không ai quản, tới rồi Lâm gia liền giống như rót vào trong địa ngục, ở dượng trọng áp xuống miễn cưỡng mỗi ngày buổi sáng học, lại có một cái đệ tử tôt Lâm Thanh Uyển đối lập, hán càng không thích đọc sách.Hơn nữa khi còn nhỏ Lâm Thanh Uyển thật sự thực không thảo hỉ, rõ ràng tuổi so với hán tiểu, lại tổng lấy trưởng bối

thân phận dặn dò hắn phải hảo hảo đọc sách.Trời biết lúc ấy hắn vừa nghe thấy đọc sách liền tưởng phun, chỉ nghĩ ra cửa phi ngựa lưu cầu a.Cho nên Thượng gia một tá phát người tới đón, nghĩ trước kia ở Thượng gia quá tự tại nhặt tử, hắn liền gấp không chờ nổi đã trở lại.Hắn muội muội vì thế không thiêu châm chọc hắn xuân, tuy rằng hắn về nhà sau vẫn luôn khỏe mạnh, không còn có như vậy xui xẻo quá, nhưng cũng lại không ai giống dượng cùng cô cô giống nhau đè nặng hắn đọc sách, dạy hắn đủ loại bản lĩnh.Chính là hiện tại Lâm cô cô tán hắn có quản lý công việc vật nang lực, kia cũng là dượng cho hắn Lưu bá ngầm dạy hắn.Thượng Minh Viễn thế quan tâm hắn dượng lau lau nước mắt.Tiểu Phương thị nghe được trợn mắt há hốc mồm, hoàn hồn sau bóp hắn hỏi: “Vậy ngươi còn đi Dương Châu, còn, còn nghĩ tiếp nhận Lâm gia sản nghiệp, ngươi, ngươi này không phải.....” Vong ân phụ nghĩa sao?Thượng Minh Viễn che lại bả vai nói: “Lão thái thái làm ta đi, chẳng lẽ ta không đi? Còn nữa nói, sản nghiệp giao cho Thượng gia có cái gì không tốt, từ lão thái cầm, chờ biểu muội gả chồng lại cho nàng đương của hồi môn, không thể so giao cho Lâm thị tộc cường? Lâm gia những cái đó thân tộc so với chúng ta còn không bằng đâu, bất quá cuối cùng ai cũng xuống dốc là được, dượng toàn quyền.”Thượng Minh Viễn nói tới đây còn rất tiếc hận, như vậy nhiều sản nghiệp đâu, dượng như thế nào liền như vậy có quyết đoán?Nếu là hắn, chẳng sợ đưa tới ngầm đi cũng không quyền.Tiểu Phương thị nửa ngày vô ngữ, cuối cùng ghé vào hắn trên lưng ninh hắn eo cắn răng nói: “Tiểu cô nói không tồi, ngươi chính là cái ngu xuân. Ngươi là thật không hiểu vẫn là giả không biết, này sản nghiệp nếu là giao cho Thượng gia, cuối cùng còn không phải rơi xuống nhị phòng trong tay? Ngươi Lâm biểu muội chính là muốn cùng Nhị Lang đính hôn.....”“Tê, ngươi là muốn ninh chết ta a, ta đương nhiên biết này đó sản nghiệp cuối cùng đều là Nhị Lang, kia Nhị Lang không phải muốn cưới biểu muội sao?”Thượng Minh Viễn thầm nghĩ: Nếu là hắn cưới biểu muội, kia của hồi môn chính là hắn! Đáng tiếc nhìn xem bên cạnh Mẫu Dạ Xoa, những lời này không dám nói xuất khẩu.Chỉ là ngạnh cổ nói ra chính mình lý do “Kia Nhị Lang còn không phải là biểu muội sao? Hơn nữa nhị phòng có tiền không càng tốt sao, hắn như vậy có tiền, về sau phân gia thời điểm không biết xâu hổ không nhiều lăm phân ta một ít? Nhị thúc nhị thẩm ta không dám nói, nhị đệ lại vẫn là rất hữu ái thủ túc, chỉ cần ta đe, hắn khẳng định cấp.....”“Làm ngươi xuân thu đại mộng đi, các ngươi huynh đệ khi nào có thể làm Thượng gia chủ nhân?”Hai vợ chồng đại chiến thực mau thay đổi mùi vị, Thượng Minh Viễn một bên ôm thê tử một bên hù hù nói: “Không quan tâm lão thái thái cùng nhị thẩm phía trước đánh cái gì chủ ý, dù sao hiện tại ai cũng xuống dốc là được, hơn nữa Lâm cô cô thông minh đâu, tưởng từ nàng trong tay đoạt thịt, hù hù!”Triệu Thắng hiện tại liền tưởng từ Lâm Thanh Uyển trong

tay đoạt thịt, hỏi cho hắn chạy chân Triệu quản sự, “Giá cả nói đến thế nào?”Triệu quản sự cúi đầu nói: “Hồi Nhị gia, đã đem giá cả áp xuống tới, chỉ cần trả tiền là có thể đến trong nha môn sang tên.”Triệu Thắng liền nhíu mày, “Nhà các ngươi đại gia còn không có đem bạc lấy ra?”Triệu quản sự liền xấu hổ cười, việc này không nên các ngươi đi cùng hắn để sao?Hắn một cái hạ nhân, vẫn là Thượng gia hạ nhân, nào dám cùng Thượng Minh Viễn để cái này?Hắn châm chước nói: “Đại gia có thể dùng một lần từ phòng thu chi lấy tiền cũng hữu hạn, cho nên chỉ sợ phải đợi chút thời điểm.”Triệu Thắng trong lòng không vui, nhưng nghĩ đến hắn hiện tại đã lấy không xuất hiện tiền, cũng chỉ có thể từ Thượng phủ nơi này lấy, bởi vậy áp xuống cảm xúc nói: “Vậy là tốt rồi, chỉ cần nhà các ngươi đại gia không phải đã quên là được.”Hắn còn tưởng ở bắt đầu mùa đông sau liền xử lý những cái đó mà đâu.Hắn muốn mua mà vừa lúc cùng Lâm Thanh Uyển ở một khói, đổi phượng như vậy nhiều mà, mà ở Thanh Phong Sơn dưới chân chỉ có 300 nhiều mẫu, nhất định không rảnh lo, chờ nàng nhớ tới khi hắn sớm xâm đến không sai biệt lầm.Lén lút đem cột mốc lui về phía sau, đến lúc đó làm nàng cùng Tô Châu Thứ sử phủ nháo đi thôi, nếu nàng tưởng nháo nói.Triệu Thắng đảo không phải có bao nhiêu thích kia 300 nhiều mẫu đất, chỉ là ngực ngạnh một hơi ra không được không thể đi xuống khó chịu.Cuộc đời lần đầu tiên, hắn ăn lớn như vậy một cái mệt, Lâm Giang cũng liền thôi, Lâm Thanh Uyển tính sao lại thế này?Một cái mới cập kê tiểu cô nương thế nhưng đều có thể làm hắn có hại, hắn lần này tính kế không vì lợi kỷ, chỉ vì tổn hại người.Triệu Thắng tự cho là làm được bí ẩn, lại không biết Lâm Thanh Uyển đã sớm nhắc tới thần, cho nên ở bắt đầu mùa đông sau, nàng đầu tiên xử lý đó là Thanh Phong Sơn dưới chân miếng đất kia.“Cô nãi nãi, bên kia tuy cũng có thuỷ lợi, nhưng mà hoang đãi nhiều năm, đều là sinh địa, loại lương thực chỉ sợ không cao sản, cùng với ở bên kia phí nhân lực, còn không bằng lưu trữ ở bên này trồng trọt ruộng tốt.”Hiện tại đất rộng người thưa, đầu một năm bọn họ khẳng định không thể hoàn toàn trồng trọt, được ngay hảo mà tới.Lâm Thanh Uyển cũng không nghĩ bởi vì Triệu Thắng liền lãng phí nhân lực, kia ngược lại bị hắn năm cái mũi đi, chưa chắc tổn hại người, nhưng nhất định bất lợi mình.Cần phải phỏng bên kia mà mặc kệ cũng không tốt.Lâm Thanh Uyển nghĩ nói: “Lương thực đều phải cày sâu cuốc bẩm, đích xác không thích hợp, vây trồng cây đi.”Chung đại quản sự trừng mắt, “Loại, trồng cây?”Lâm Thanh Uyển gật đầu, “Quả đào thụ, cây lê, cây hạnh, cây mai, quy hoạch hảo tới, chia làm từng mảnh từng mảnh loại thượng, đến lúc đó chúng ta đã có thể ăn quả cũng có thể bán đi, hơn nữa này loại cây đi xuống không cái hai ba năm thu không được, vừa lúc cho chúng ta dằng thời gian.”Chung đại quản sự thở dài nhẹ nhõm một hơi, nguyên lai là loại cây ăn quả.“Kia tiểu nhân hiện tại liền đi liên hệ quả mầm.”Lâm Thanh Uyển gật đầu, “Nhiều liên hệ

chút, đến lúc đó thôn trang bên này cũng loại một chút.”“Loại nhiều như vậy cây ăn quả, chỉ sợ thu quả lúc sau không hảo tiêu a,” Chung đại quản sự thói quen đi một bước xem ba bước, bởi vậy hợp lại mi nói: “Tiểu nhân Thanh Phong Sơn bên kia 300 nhiều mẫu là đủ rồi, bên này nhưng thật ra có thể loại thượng cây dâu, đến lúc đó xe ti dệt vải, kiêm còn muôn nhiều.”Nếu không phải nhân lực hữu hạn, mà trồng dâu muôn phí tinh lực càng nhiều, hẵn đều tưởng đem Thanh Phong Sơn bên kia mà đều loại thượng tang ma, rốt cuộc cùng to tăm cập vải dệt so sánh với, trái cây kiêm hữu hạn.Lâm Thanh Uyển nghĩ tới lập tức sức mua cùng dân cư số lượng, cập trái cây hạn sử dụng, gật đầu nói: “Cũng hảo, trước loại bên kia.”Đợi khi tìm được nguồn tiêu thụ lại nói, dù sao nàng hiện tại cái gì đều không nhiều lăm, chính là mà nhiều.Bởi vì mà nhiều, ở đâu xuân phía trước yêu cầu chuẩn bị đồ vật không ít, mới bắt đầu mùa đông, Lâm Thanh Uyển liền bắt đầu công việc lu bù lên.Đối với Thượng Minh Viễn bên kia cũng liền ít đi chú ý, bởi vậy không biết Thượng gia chính sóng ngầm kích động, ở mọi người đều không biết thời điểm Thượng Minh Viễn liên cùng Thượng nhị phu nhân đấu một hồi.Thượng Minh Viễn vẫn luôn không đi trướng nâng lên tiền, Triệu Thắng rốt cuộc chờ không được tìm tới môn tới, Thượng nhị phu nhân chỉ có thể tìm Thượng Minh Viễn qua đi gõ.Thượng Minh Viễn lại dường như nghe không hiểu giống nhau đối Tô Châu lưu luyến, không muốn đi Lễ Bộ bỏ khuyết, tự nhiên, tiền cũng liền không có.Thượng nhị phu nhân tức giận đến muôn chết, do dự nửa ngày liền chính mình từ trướng nâng lên tiền cấp Triệu Thắng, thuận tiện đem Thượng Minh Viễn quản mấy cái cửa hàng thu hồi.Thượng Minh Viễn dứt khoát liền tự cấp lão thái thái thỉnh an thời điểm đê ra một miệng Triệu Thắng vay tiền sự, hẵn cười nói: “Không có bao nhiêu tiền, cũng liền 3000 nhiều hai, muôn ta nói Triệu cữu cữu cũng quá khách khí, cùng nhị thẩm nói một tiếng chính là, thế nhưng còn tới tìm ta.”Lão thái thái sắc mặt trầm hạ tới, Thượng Minh Viễn lại cười nói: “Lão thái thái, nhị thẩm thương tiếc ta, đem trước phô tủ lâu chờ đều giao cho Triệu quản sự quản, làm ta nghỉ ngoi nhiều, dứt khoát ngài đem mấy cái thôn trang cũng giao cho Ngô quản sự, làm tôn nhi năm trước cũng thoái mái thoái mái, ngài không phải muốn ôm tảng tôn sao, tôn nhi cùng cháu dâu sang năm cho ngài sinh một cái.”Ngô quản sự là lão thái thái người.Lão thái thái trong lòng tức giận, nghe được mặt sau lại mang ra cười, điểm hẵn cái trán ý vị thâm trường nói: “Liền ngươi sẽ lười nhác, ngươi nhị thẩm đã thương ngươi, ngươi cũng muôn hiểu thuận ngươi nhị thẩm, như thế nào có thể nàng làm ngươi thoái mái, ngươi liền quả thực trộm khởi lười tới? Người tuổi chính nhẹ, đúng là nên nhiều lao động thời điểm. Đãi cuối năm các quản sự qua lại trướng, ngươi liền giúp ngươi nhị thẩm đúng đúng, sang năm ngươi cũng học quản quản gia.”Này một quản lại không hề là mấy cái cửa hàng, mấy cái thôn trang, mà là toàn bộ Thượng

gia sản nghiệp.Lão thái thái thực túc giận, quan hệ thông gia vay tiền, đừng nói mấy ngàn lượng, chính là mấy vạn lượng nàng đều mượn đến, nàng khí chính là lão nhị gia thế nhưng gạt nàng, chuyện lớn như vậy tiền đều cắp đi ra ngoài đều không hỏi báo một tiếng, đây là tự cho là có thể đương gia, không đem nàng đặt ở trong lòng?

Chương 54: trung phó

Chờ Thượng Minh Viễn “Giúp đỡ” Thượng nhị phu nhân đổi xong trướng, quản quá trong nhà sở hữu sản nghiệp sau đã tới rồi ngày tết hạ. Hắn hưng phấn chạy tới Lâm phủ, muôn đem quyết định của chính mình nói cho Lâm Thanh Uyển. Hắn cảm thấy lưu tại Tô Châu đương nhà giàu ông cũng không tồi, chỉ là lão thái thái còn ở, chỉ sợ không hảo phân gia, cố muôn hỏi nàng lấy cái chủ ý. Nhưng Lâm Thanh Uyển cũng không ở Lâm phủ, nàng mang theo Lâm Ngọc Tân hồi nhà cũ hiến tế. Sắp ăn tết, trong tộc muôn tết tố, mà nay năm Lâm gia có mộ mới, tại gia tộc tết tố phía trước muôn nhà mình trước hiến tế. Lâm Thanh Uyển cùng Lâm Ngọc Tân nghĩ Lâm Giang còn ở trên trời nhìn, có lẽ đang chờ tiền sử dụng đâu, cho nên đổi này rất coi trọng, không chỉ có cho hắn thiêu không ít tiền giấy hương nến, còn có phòng ở ngựa xe chờ vật cũng không thiếu thiêu. Quê cùng Lâm Thanh Uyển nói bầu trời cùng âm phủ không phải một chỗ Lâm Giang liền chỉ có thể nhìn vài thứ kia đến âm phủ sau biến thành vật vô chủ, bị quỷ sai nhóm thu kέch xù thủ tục phí sau phán cấp Lâm thị mặt khác còn chưa đi đầu thai người kế thừa. Bầu trời Lâm Giang yên lặng mà nhìn, trong lòng có chút khó chịu, hắn khuê nữ hiểu thuận đồ vật của hắn, hắn giống nhau cũng chưa lạc. Trên mặt đất Lâm Thanh Uyển cùng Lâm Ngọc Tân thì tại hiến tế qua đi cảm thấy mỹ mãn trở về, “Chờ trong tộc hiến tế qua đi chúng ta lại đến, cho ngươi mẫu thân cùng chúng ta dòng chính các tiền bối đều thiêu một ít.” Tô Châu Lâm thị dòng chính cùng sở hữu tam phòng, nhưng năm đó trừ bỏ đại phòng để lại một cái Lâm Trí, mặt khác hai phòng đều diệt sạch, cho nên tam phòng hương khói đều là từ bọn họ đại phòng tới phụ trách. Năm rồi có Lâm Giang, từ nay về sau còn lại là Lâm Thanh Uyển cùng Lâm Ngọc Tân phụ trách. Lâm Ngọc Tân từ nhỏ đã bị thân thích nhóm tiếc hận không phải nam hài, không thể vì Lâm thị thừa kế hương khói, bởi vậy trong lòng nghẹn một hơi, nay liền muôn làm đến càng tốt chút. Mà Lâm Thanh Uyển lại là bởi vì đã biết sau khi chết có linh, cho nên muôn muốn chết đi người cũng quá đến hảo, bởi vậy rất là coi trọng. Trong tộc người thấy các nàng coi trọng hương khói, tự nhiên sẽ không phản đối, dù sao cũng sẽ không dùng đến trong tộc tiền. Bọn họ mừng rỡ duy trì. Dưới tình huống như

vậy, cô chất hai gần đây thường hồi nhà cũ, trừ bỏ chuẩn bị hiến tế dùng đồ vật, còn tự mình khiêng lưỡi hái cái cuốc đi cắt thảo, điền bùn, đem dòng chính tam phòng phần mộ đều sửa sang lại đến sạch sẽ, tròn tròn lưu lưu.Lâm Nhuận thấy liền đề nghị nói: “Không bằng dọn về tối, hà tất mỗi ngày trong thành ngoài thành bôn ba?”Lâm Thanh Uyển vốn định cự tuyệt, nhưng nhìn đến lưu thủ nhà cũ trung phó ánh mắt, dừng một chút liền gật đầu nói: “Cũng hảo, chúng ta đãi qua năm lại trở về.”Lâm Nhuận thở dài nhẹ nhõm một hơi, cười nói: “Ta đây kêu đại gia đi hỗ trợ.”Nhà cũ tuy có trung phó thủ, nhưng người rót cuộc thiếu, như vậy nhiều phòng ở căn bản xử lý bất quá tối, Lâm Thanh Uyển các nàng muốn trụ trở về khăng định muốn quét tước.Lâm Thanh Uyển cũng không cự tuyệt, “Ta đây trước cảm tạ đại gia, buổi tối liền ở nhà cũ bên này dùng cơm đi.”Lâm Thanh Uyển quay đầu lại đối lưu thủ nhà cũ lão Trung bá nói: “Trung bá bá, người đi gọi bọn hắn chuẩn bị chút nguyên liệu nấu ăn, buổi tối thỉnh thân tộc nhóm lưu lại dùng cơm.”“Lão nô này liền đi!” Đã năm gần 60 lão Trung bá bước nhanh như bay hướng nhà cũ chạy, đại tiểu thư phải về nhà cũ ở, bọn họ cuối cùng là nghênh trở về chủ tử!Nhà cũ bọn hạ nhân đều thực kích động, lấy ra cả người thủ đoạn xử lý lần này tiệc tối.Vốn là mùa đông, rau dưa khó được, nhưng chủ trach còn ở hiếu kỳ, không thích thịt cá, cho nên bọn họ liền đem thức ăn chay biến đổi pháp làm, một bàn chỉ có một đao thịt rất ít đồ ăn mặn, đảo cũng thấy qua đi.Mẫu chốt là Lâm Thanh Uyển ở nhà cũ phụ cận cái kia thôn trang có cái tiều suối nước nóng, lão Trung bá làm người ở kia phụ cận loại đồ ăn, đó là mùa đông cũng có không ít.Lần này hắn đem sở hữu tồn rau xanh đều đem ra, bàn tiệc quy cách tự nhiên không thấp. Bởi vì mùa đông rau xanh so thịt quý!Lâm Thanh Uyển đều nhịn không được tán thưởng, “Vẫn là lão Trung bá lợi hại, khó trách trong phủ rau dưa vẫn luôn không đoán quá. Như vậy tiều nhân suối nước nóng đều kêu ngài loại ra nhiều như vậy đồ ăn tới.”Lão Trung bá cười đến thấy nha không thấy mắt, vỗ bộ ngực cao hứng nói: “Đại tiểu thư nếu là thích, lão nô còn có thể gọi người loại chút trái cây, bất quá yêu cầu đáp cái lèu, đến lúc đó đó là tới rồi mùa đông đại tiểu thư cùng đại tỷ nhi cũng có trái cây ăn.”“Cha, ngài nên đổi giọng gọi cô nãi nãi cùng đại tiểu thư, đều nói bao nhiêu lần, ngài như thế nào liền không nhớ được?”Lâm Toàn cung trên eo trước lấy lòng nói: “Cô nãi nãi đừng trách móc, cha ta tuổi lớn, ta nhắc nhỏ nhiều lần, hắn chính là không nhớ được.”Lão Trung bá sắc mặt khẽ biến, trầm mặc một lát sau liền thở dài nói: “Cô nãi nãi, lão nô tuổi lớn, trí nhớ không hảo.”Lâm Thanh Uyển nhìn Lâm Toàn liếc mắt một cái cười nói: “Ta xem ngài còn to lớn thật sự, ít nhất còn có thể cấp Lâm gia lại thủ hai mươi năm nhà cũ. Ngài không phải không nhớ được sửa danh hiệu, mà là bởi vì tưởng ta phụ thân đi?”Lão Trung bá từng là Lâm Trí người hầu, tổ tiên càng là đi theo dòng chính nam dời hạ nhân, bởi vậy đối Lâm thị trung thành và

tận tâm.Lão Trung bá hốc mắt đỏ lên, vén lên quần áo quỳ xuống nức nở nói: “Đại tiểu thư, ta là tướng lão gia a, lão gia hảo tàn nhẫn tâm nột, năm đó vừa đi liền không muốn lại trụ tiền nhà cũ, lão nô cũng chưa có thể nhìn thấy hắn cuối cùng một mặt a.”Lâm Thanh Uyển vội vàng đem hắn nâng dậy tới, nhưng hắn toàn thân sức lực đều đi xuống áp, nàng cẩn bản đỡ không được, “Lão Trung bá……”Lâm Thanh Uyển vành mắt đỏ lên, quay đầu nhìn về phía Lâm Ngọc Tân, Lâm Ngọc Tân vội tiến lên giúp đỡ nàng cùng nhau đem người túm lên.Lão Trung bá xoa xoa nước mắt, nghẹn tiếng khóc nói: “Đại gia thừa di chí, cũng rất ít trở về, nếu không gặp phải trời tôi lộ khó là sẽ không ngủ lại, hơn phân nửa vẫn là trở về thành đi. Nhưng, nhưng lão nô thường tưởng, nhà cũ mới là dòng chính căn cơ a, sao có thể nói bỏ liền bỏ a, ngài đi xem dựng ở nơi đó công đức bia, tiền sỹ bia, không trở về nhà cũ, chẳng phải là kia tố tông công đức cũng đều bỏ quên sao?”“Cha!” Lâm Toàn không cao hứng kêu một tiếng, cô nai nai khó khăn quyết định ngủ lại nhà cũ, muốn hay không còn đè này đó chuyện gao xua thóc cũ?“Trung bá,” Lâm Thanh Uyển nhìn hắn trên đầu đầu bê nói: “Phụ thân cùng huynh trưởng cũng không phải đã quên tố tông công đức cập di huấn, bất quá là trong lòng thương tâm, mai bất quá kia đạo khâm, cho nên mới không muốn trở về. Phụ thân tuy quá không được kia đoạn khâm, lại còn nhớ tố tông, cho nên mới lưu lại ngài thủ trách a. Ngài hắn là biết hắn tâm.”Lão Trung bá ngẩng đầu nói: “Lão nô biết, nhưng dòng chính không thể vẫn luôn không trở lại, hiện tại lão nô còn ở, còn có thể thế các chủ tử thủ, nhưng nếu là lão nô không còn nữa đâu? Đến lúc đó ngài lại đem này nhà cũ giao cho ai đâu?”Lão Trung bá gắt gao mà nắm lấy Lâm Thanh Uyển tay, hai mắt rưng rưng, có chút lời tuy chưa xuất khẩu, nhưng ý tứ cũng đã biểu đạt ra tới.Này phiến nhà cũ đại biểu không chỉ là phòng ở, còn có quyền thế, còn có nhà cũ tài phú.Lão Trung bá đối dòng bên cẩm thù thật sự, trong lòng cũng biết nhi tử không phải kia khôi có thể an bần thủ trách liêu, nhưng muôn từ nhà khác tuyển cũng có nguy hiểm.Nhà cũ thực tế đe cập đến ích lợi cũng không ít, cho nên ổn thỏa nhất biện pháp vẫn là chủ tử trở về, chỉ có nhà cũ có chủ tử, đồ vật mới có thể giữ được.Lâm Thanh Uyển nghĩ đến vừa rồi hắn trong mắt khẩn cầu cùng tuyệt vọng, nhịn không được gật gật đầu nói: “Cái này năm chúng ta ở nhà cũ quá. Về sau như thế nào ta không dám nói, thanh minh, trung nguyên cùng trừ tịch chúng ta là nhất định phải trở về hiến tế. Đến lúc đó còn muốn Trung bá lo liệu.”Này tương đương với hứa hẹn các nàng trở về hiến tế liền sẽ ngủ lại.Lão Trung bá đại đại thở dài nhẹ nhõm một hơi, phải biết rằng năm đó Lâm Trí tuy trở về hiến tế lại sẽ không ngủ lại nhà cũ, cho dù là trời tối đều phải vào thành hồi Lâm phủ.Mà Lâm Giang cường một ít, trời tối, hoặc gấp phải thời tiết đường xá không hảo liền sẽ ngủ lại, nhưng thời gian cũng thực đoán.Cho nên nhà cũ vẫn luôn quyền lợi trống rỗng, du tẩu với Lâm thị tông tộc ở

ngoài.Tông tộc có việc sẽ trực tiếp liên hệ Dương Châu Lâm phủ, cố nhà cũ tuy là Lâm gia trang chủ kiến trúc, nhưng vẫn dường như cùng Lâm gia trang cách ly mở ra giống nhau.Mà dòng bên thận trong lòng, đại đa số thời điểm có thể bất quá chủ trạch liền bất quá, có thể không liên lụy liền không liên lụy.Lâm Thanh Uyển đi theo lão Trung bá hồi chủ trạch.Lâm gia trang chia làm hai bộ phận, hiện tại này đây thôn trang hình thức hướng ra phía ngoài phóng xạ, nhưng trước kia là bảo hình thức ở kiến, cho nên Lâm gia trang lại kêu Lâm gia bảo.Chủ kiến trúc bên này còn tàn lưu trước kia bảo thể, tương đương với tường thành giống nhau, chỉ có hai mét rất cao.Bên trong con đường ngang dọc đan xen, phòng ốc trình đối xứng phân bố, hiển nhiên so kiến khang quy hoạch thực hảo, mặt đất toàn bộ phô lây phiến đá xanh, mới tiến vào chủ kiến trúc liền có thể nhìn đến phía trước một khói to đất trông thượng dựng đứng từng khói nhi công đức bia cùng tiến sĩ bia.Đều là tổ tiên lưu lại.Năm đó Lâm thị đi theo Tây Tân hoàng thất nam dời đến Tô Châu chỉ có rất nhỏ một chi, nhưng sinh sản 600 năm đến nay đã có không ít chi nhánh tộc nhân, tổ tiên lập hạ công đức bia cùng tiến sĩ bia tự nhiên không ít.Đồng dang, lúc trước quy hoạch rất lớn Lâm gia bảo cũng trụ không dưới nhiều người như vậy, cho nên liền bắt đầu hướng ra phía ngoài phóng xạ.Dòng chính cùng các tộc nhân chuộc về phòng ốc, dần dần chủ trạch bên này lưu lại đều là dòng chính, dòng bên đều hướng ra phía ngoài dời.Mà tới rồi đường trong triều kỳ, các hoàng đế bắt đầu hạn chế sĩ tộc cường hào nuôi dưỡng bộ khúc, Lâm gia bảo liền nửa là thỏa hiệp nửa là tự nguyện dỡ xuống thành lũy, chỉ để lại một ít bảo thể làm che đậy chi dùng.Băng không, năm đó trước nhị vị hoàng tử mang theo binh lại đây cũng không có khả năng nói công tiến Lâm thị liền công tiến vào.Có thành lũy ở, tốt xấu liền có thể kiên trì nhiều một đoạn thời gian.Mà hiện tại các thế gia đều không hề kiến thành lũy, Lâm Thanh Uyển đương nhiên cũng sẽ không phạm húy đi tu sửa, lúc này bất quá là giống chiêm ngưỡng di tích giống nhau xem qua đi.Duy nhất tồn tại dòng chính con cháu chỉ có nàng cùng Lâm Ngọc Tân, mà các nàng lại không trở lại trụ, đó là có lão Trung bá vẫn luôn tỉ mỉ bảo dưỡng, chủ trạch phòng ốc cũng có chút cũ nát.Nhưng này đó đều là lịch sử lưu lại dấu vết, nàng thậm chí còn thấy được lửa lớn thiêu qua đi hắc tích, dao kiếm lưu tại trên vách tường hoa văn.Lâm Thanh Uyển nhất nhì vượt ve quá, ngẩng đầu chung quanh, cuối cùng quay đầu đổi Lâm Ngọc Tân nói: “Nhưng thật ra tránh nóng hảo địa phương, về sau có rảnh liền trở về chơi.”Lâm Ngọc Tân nhấp miệng gật đầu, đôi mắt có chút ướt át.Nhân nàng tuổi ấu tiếu, rất nhiều trong tộc sự nàng toàn không hiểu được, nhưng hiện tại tiểu cô làm cái gì đều mang theo nàng, cũng sẽ không cố tình giấu giếm nàng, cho nên vẫn luôn bị che đậy đồ vật một chút một chút ở nàng trước mặt xé mở, ở nàng trước mặt triển lộ ra nguyên bản gương mặt thật.Lão Trung bá lãnh Lâm Thanh Uyển trở lại đại phòng nhà

cũ, bên trong hoa viên bị hàn xú lý đến hoa đoàn cẩm thocz, đó là mùa đông cũng rất là sinh cơ bùng bùng.Lâm Thanh Uyển thực kinh ngạc, “Đây là như thế nào dường?”Lão Trung bá liền tự đắc nói: “Đại tiểu thư không biết, lão gia yêu nhất này đó hoa hoa thảo thảo, bởi vậy ta ở suối nước nóng biển còn đăng ra một khói mà dường hoa, mỗi cách một đoạn thời gian liền cấp trong nhà thay, lão gia nếu là trở về trụ, nhìn đến tốt như vậy hoa cỏ khắng định vui mừng.”Lâm Thanh Uyển liền đô miệng nói: “Kia ngài như thế nào không cho trong phủ đưa chút, ta cùng đại tỷ nhi cũng ái hoa cỏ, chỉ là chúng ta mới vừa hồi Tô Châu, người làm vườn căn bản dường không ra tốt như vậy hoa cỏ.”Lão Trung bá túc khắc thể xác và tinh thần thư thái, “Đại tiểu thư muôn, lão nô ngày mai đã kêu người cho ngài kéo một xe qua đi, này dường hoa dường thảo không chỉ có muôn xem khí hậu, còn phải muôn thời gian, ngài mới vừa hồi Tô Châu không lâu, người làm vườn đó là thiên đại báu lĩnh cũng dường không ra hảo hoa tới a. Bất quá ta nơi này chủng loại không ít, ngài xem xem thích nào bồn, ta cho ngài ghi nhớ, tất cả đều cho ngài vân đi.”Lâm Thanh Uyển gật đầu nói: “Ta đây liền không khách khí.”Lôi kéo Lâm Ngọc Tân đi thêu hoa.Lão Trung bá vui tươi hớn hở lên, làm hàn con dâu đi theo, chính mình tắc chạy tới nhìn chầm chầm làm người đem phòng thu thập hảo, các chủ tử muôn trụ phòng ở, cũng không thể hàm hồ.

Chương 55: ăn tết

Lâm Nhuận tức phụ mang theo nhất bang chị em dâu lanh bọn hạ nhân thực mau thu thập ra hai cái sân tới, không chỉ có chǎn, ngồi giường chờ đều đã đổi mới, lưỡi cửa sổ chờ cũng đều khai nhà kho tuyển tốt nhất.Trong phòng bài trí rực rỡ hǎn lên, tận lực làm được thoải mái.Lâm Thanh Uyển liền mang theo Lâm Ngọc Tân tại đây trú hạ, ngày kia chính là trù tịch, dứt khoát liền ở nhà cũ qua.Lâm gia trang ăn tết vẫn là thực náo nhiệt, tuy không ở bên trong thành, nhưng bố trí đến lại không thể so bên trong thành kém, trên đường phố đều treo đồ thẩm đèn lồng, thậm chí còn có người già đem nguyên tiêu phải dùng đèn màu trước tiên quai ra tới, toàn bộ Lâm gia trang đều giăng đèn kết hoa.Bởi vì đều là cùng tộc, đại gia dùng ăn tết cơm tối sau liền đem trong nhà ăn ngon đồ vật bày ra tới, cấp bọn nhỏ cùng các hương thân nhấm nháp.Giồng Lục thúc, Bát thúc cùng Thập Nhất thúc tam gia, bởi vì ở trong tộc tài sản tính thượng đẳng, cho nên bày ra tới đồ vật phong phú nhất, các loại điểm tâm kẹo, bọn nhỏ trực tiếp đem tam gia cấp vây quanh.Người già rồi liền thích náo nhiệt, bọn họ lại thích nghe lời hay, cho nên mừng rỡ đứng ở quầy hàng trước cấp bọn nhỏ phát đồ vật.Mỗi cái tiến lên làm thí điểm tâm kẹo hài tử lời hay liền cùng không cần tiền dường như ra bên ngoài nói, cầm đồ vật bỏ vào cha mẹ cho bọn hǎn phùng bố trong túi, xoay người lại chạy tới một nhà khác tráo.Bần cùng tắc chuyên môn làm một hai dạng điểm tâm bày ra tới, tuy rằng thiếu, nhưng thang ở hương vị không tồi, cho nên một lấy ra tới liền bị bọn nhỏ tranh đoạt sạch sẽ, đôi phương được chúc phúc, cũng vui tươi hớn hở.Lâm Thanh Uyển không dự đoán được Lâm gia trang năm là như vậy quá, nhất thời không chuẩn bị.Lâm Ngọc Tân cũng là lần đầu tiên ở Lâm gia trang ăn tết, một đôi mắt lấp lánh tỏa sáng.Nhưng nàng hiện tại còn ở hiếu kỳ, dù cho tâm động cũng không đi ra ngoài.Lâm Thanh Uyển nhìn nàng một cái liền nói: “Nhà của chúng ta cũng lấy vài thứ đi ra ngoài đi, rốt cuộc là ăn tết, không hảo đem không khí vui mừng ra bên ngoài đấy.”Nàng xoay người gọi tới lão Trung bá, “Trong nhà đều chuẩn bị cái gì điểm tâm kẹo? Đều lấy ra tới mang lên, trong chốc lát tìm hai đứa nhỏ đi đem bọn nhỏ đều đưa tới.”Lão Trung bá do dự, “Đều lấy ra đi, kia mừng một làm sao bây giờ?”Mừng một

bọn nhỏ tới cửa chúc tết, trừ bỏ cấp bao lì xì, điếm tâm kẹo cũng muôn có.Lâm Thanh Uyển liền cười nói: “Buổi tối chúng ta cũng không đi xem diễn, cũng không thể uống rượu, dứt khoát liền tụ ở bên nhau làm chút kẹo điếm tâm đi, ngày mai vừa lúc dùng tới.”Lão Trung bá nghe vậy cao hứng, “Kia lão nô này liền đi chuẩn bị.”Lâm Thanh Uyển liền chỉ Lâm Ngọc Tân nói: “Đem nàng lãnh đi, mỗi nhà đều có cái chủ tử đứng ở quầy hàng trước, nhà của chúng ta tông không thể ngoại lệ.”Như vậy Lâm Ngọc Tân là có thể theo chân bọn họ chơi.Lâm Ngọc Tân sắc mặt ửng đỏ, lẩm bẩm nói: “Tiểu cô cô, ta không đi, ta ở nhà bồi người.”“Lại không phải cho người đi bên ngoài, liền ở cửa cấp bọn nhỏ phát đường.”Lão Trung bá cũng cười, khuyên nhủ: “Đại tỷ nhi đi thôi, nhà cũ ít người, thừa dịp ăn tết cũng cấp thêm nhân khí.”Lâm gia trang bọn nhỏ đều là theo bản năng tránh đi chủ trạch, bởi vì bên kia chỉ có mấy cái người hầu ở tại chỗ đó, cha mẹ cũng không cho bọn họ qua đi xuyên môn. Lần này cũng không ngoại lệ, cho nên bị hai cái tiểu đồng bọn dẫn đi vào chủ trạch đường phố khi tâm là phát lạnh.Một đám tiểu bang hữu đi đến nơi này đều không tự chủ được dừng bước chân, run thanh âm nói: “Ta, ta, chúng ta vẫn là về nhà đi thôi, thiên cũng đã chậm.”Ở phía trước dẫn đường thiếu niên mắt trợn trắng nói: “Vẫn cái rầm, các người không xem diễn? Đi nhanh đi, chủ trạch đồ vật mới nhiều đâu, nghe nói còn có Mật Phương Trai điếm tâm ngọt đâu, ngày thường kia đều là ăn không được thứ tốt.”Bọn nhỏ tập thể nuốt một chút nước miếng.Ở đây phần lớn gia cảnh không thể nào hảo, cũng liền ăn tết trong khoảng thời gian này mới có điếm tâm ăn, ngày thường có thể có đường mạch nha ăn đều là thực lệnh người hâm mộ sự.Cho nên các bạn nhỏ đối với Mật Phương Trai điếm tâm ngọt dù hoặc có chút chống cự không được.Bọn nhỏ còn ở do dự, dẫn đầu thiếu niên đã dặng dặng dặng đi phía trước chạy, còn xoay người vẫy tay nói: “Nhanh lên a, chậm đồ vật liền không có.”Bọn nhỏ theo bản năng đuổi theo đi, đi phía trước chạy cái 200 mét liền thấy được một tòa ngọn đèn dầu huy hoàng đại môn, cửa chính bãí tam trương bàn dài án, mặt trên bãí đầy các loại điếm tâm kẹo.Bọn nhỏ nháy mắt đem sọ hãi cảm xúc vứt đến sau đầu, hoan hô một tiếng liền “Ngao ngao” kêu tiến lên, vọt tới trước mặt liền theo bản năng xếp thành hàng, một đám đều giơ lên gương mặt tươi cười đối đứng ở án trước bàn Lâm Ngọc Tân xán lạn cười.Lâm Ngọc Tân theo bản năng hồi lấy cười, sau đó phục hồi tinh thần lại nháy nháy miệng, ôn nhu nói: “Các người thích ăn này đó liền lấy này đó đi.”Cầm đầu thiếu niên lập tức ôm quyền khom lưng nói: “Tiểu cô cô ăn tết hảo.”Sau đó liền lấy ra túi, một đường lấy qua đi, hắn cũng không lấy nhiều, cảm thấy chính mình không quá muộn ăn lấy một chút trả về cho cha mẹ, chính mình thích ăn liền nhiều lấy một ít, từ bên trái đi đến bên phải, nháy mắt trang non nửa túi.Mặt sau hài tử cũng là như thế này, mỗi người đều cấp Lâm Ngọc Tân chúc tết, cát tường lời nói đều không mang theo

trọng dạng, có còn không có án bàn cao, một bên nhón mũi chân bắt điểm tâm hướng trong miệng tắc, một bên nãi thanh nãi khí chúc Lâm Ngọc Tân càng lớn càng xinh đẹp, càng dài càng thông minh.Lâm Ngọc Tân xem đến thoái mái không thôi, trực tiếp duỗi tay giúp hắn đem kẹo nhét vào hắn mang túi tiền, bàn tay đi vào mới phát hiện túi chứa đầy, nàng nhịn không được bật cười.Cùng nha đầu cầm một cái khá lớn túi tiền cho hắn trang, “Ngày mai ngươi mang cái lớn một chút túi tới, ta cho ngươi chứa đầy.”Tiểu hài tử càng cao hứng, dễ nghe lời nói buột miệng thốt ra, “Tiểu tỷ tỷ, ngươi là ta đã thấy đẹp nhất người.”Một bên thiêu niên bùi môi nói: “Thập nhị thúc, ngươi vừa rồi còn nói ta nương là đẹp nhất người đâu.”Mới đến thiêu niên trên eo hài tử lập tức nói: “Đó là ta chưa thấy qua tiểu tỷ tỷ.”Lâm Ngọc Tân mừng rỡ thẳng không dậy nổi eo tới, cảm thấy tam phòng cùng Bát thúc công tuy rằng chán ghét, nhưng trong tộc cũng có đáng yêu người.Chờ này sóng tiểu hài tử tráo xong, mặt sau nghe tin mà đến hài tử cũng phẫn phật chạy tới, bảy tám chục cái hài tử nháy mắt đem Lâm gia đại môn cấp tễ ở.Thượng đến mười sáu tuổi, hạ đến ba tuổi, có thể tự mình chạy tới đều tới, không thể tự mình chạy, mặt sau trong nhà đại nhân cũng ôm tới, tay nhỏ bị các đại nhân đặt ở cùng nhau ra dáng ra hình cấp Lâm Ngọc Tân đã bái năm, sau đó liền bắt kẹo rời đi.Tụ Canh Ngọ họa sau, Lâm thị chủ trach lần đầu như vậy náo nhiệt.Lão Trung bá nhìn, cao hứng đến thẳng rót nước mắt.Lâm Ngọc Tân cũng chơi thật sự vui vẻ, nhận thức thật nhiều cái cùng nàng tuổi xấp xỉ nữ hài, đại gia ước hảo ngày khác cùng nhau chơi.Chờ đến cốc tràng bên kia chiêng trống thanh khởi, đại gia liền oa oa kêu hướng cốc tràng phóng đị, gánh hát muôn bắt đầu diễn.Lâm gia trước đại môn người một chút tan hết, lại quay về an tĩnh, lão Trung bá mang theo người hướng trong nhà thu thập đồ vật, thấy Lâm Ngọc Tân dựa ở cạnh cửa ngõ ngõ hướng bên kia xem, hắn liền tiến lên an ủi nói: “Đại tỷ nhi nếu là cũng muôn nhìn, lão nô liền kêu ma ma lãnh ngài đi?”Lâm Ngọc Tân chậm rãi lắc đầu, nhẹ giọng nói: “Không cần, ta còn ở hiếu kỳ đâu, sao có thể xem diễn mua vui?”Những người đó đều ra năm phục, cho nên có thể tận tình sung sướng, nàng bất quá là đột nhiên đã trải qua quạnh quẽ đến náo nhiệt, lại từ náo nhiệt đến quạnh quẽ, nhất thời trong lòng cảm khái thôi.Lâm Ngọc Tân xoay người về phòng.Lâm Thanh Uyển chính mang theo người xoa mặt làm điểm tâm, thấy nàng lại đây liền vẫy tay nói: “Mau tới đây, ta tính toán cho ngươi phụ thân, mẫu thân làm chút điểm tâm, ngươi tới giúp ta thêm thủy.”Lâm Ngọc Tân trong lòng đau xót, tiến lên ôm chặt tiểu cô.Lâm Thanh Uyển ngắn ra, vỗ vỗ tay nàng hỏi: “Đây là làm sao vậy, có người cho ngươi khí bị?”Lâm Ngọc Tân lắc lắc đầu, “Chỉ là cảm thấy nhà của chúng ta người quá ít, thân nhân, cũng đều ra năm phục.”Nếu trong tộc có mấy nhà không xa năm đời, kia đêm nay cùng các nàng giống nhau giữ đạo hiếu người liên nhiều.Lâm Thanh Uyển liền cười nói: “Ta còn

tưởng rằng là chuyện gì đâu, ngươi muốn cảm thấy thiêu, về sau liền nhiều sinh hai cái, nhà ngươi hài tử lại sinh thêm nhiều mấy cái, chờ ngươi làm tổ mẫu, thân nhân không phải nhiều sao?"Lâm Ngọc Tân mặt đỏ lên, đầy một chút nàng nói: "Tiểu cô cô lại ở bậy bạ." "Nơi nào bậy bạ, năm đó đi theo Tư Mã thị nam dời lại đây tổ tiên cũng bất quá mồi có mười mấy người, nhưng ngươi xem hiện tại Lâm gia trang quy mô, so một cái hương trấn cũng không kém. Nay vẫn là lục tục có dòng bên dời đi dưới tình huống, nếu là bọn họ không đi, chỉ sợ Tô Châu Quách Huyện đều phải dung không dưới nhiều người như vậy."Lâm Ngọc Tân bức xấu hổ, trực tiếp điểm mặt trong bồn mặt bôi trên trên mặt nàng, "Ta chính là cái oa oa, ngài như thế nào không biết xấu hổ ngay trước mặt ta nói này đó?"Lâm Thanh Uyển cười ha ha, "Mười hai tuổi oa oa sao? Ân, qua đêm nay đã có thể mười ba, ha ha ha....."Lâm Ngọc Tân vừa rồi thương cảm một tiêu mà tán, nhịn không được cùng tiểu cô cô đùa giỡn lên.Lão Trung bá hai vợ chồng cùng mặt khác hạ nhân vui tươi hớn hở nhìn, bởi vì năm nay có chủ tử cùng nhau ăn tết, đại gia tinh thần diện mạo đều không giống nhau, cho dù không thể đi cốc tràng xem diễn, đại gia cũng cao hứng thật sự.Ra lực làm điểm tâm kẹo.Chờ đèn đêm dài, trong phòng bếp đã đôi không ít kẹo điểm tâm, Lâm Thanh Uyển liền làm đại gia đi xuống nghỉ ngơi, nàng cũng mang theo Lâm Ngọc Tân hồi chính phòng."Đem bàn cờ lấy tới, chúng ta tới hạ chơi cờ." Miễn cho ngủ.Lâm Ngọc Tân giữa trưa ngủ không ít, nhưng thật ra không vây, nàng hứng thú bừng bừng đi bãi bàn cờ, "Tiểu cô cô, lần trước ta nghiên cứu vài thiên, đã nghĩ tới bước tiếp theo, chúng ta tiếp tục thượng một mâm được không?"Lâm Thanh Uyển ngẩn ngơ, "Quân cờ không phải thu sao?"Lâm Ngọc Tân không cho là đúng, "Ta đều nhớ kỹ đâu, ngươi chờ ta bãi tới."Lâm Thanh Uyển dựng dựng ngón cái, "Ngươi so với ta lợi hại!"

Chương 56: năm lễ

Dày nặng tiếng chuông ở trong đêm đen một tầng một tầng đẩy ra, này đại biểu cho năm đầu đã đến, Lâm Thanh Uyển nhắc lên mí mắt, từ hôn mê buồn ngủ trung tướng chính mình rút ra, “Tân niên tới rồi a……”Lâm Ngọc Tân cũng dụi dụi mắt tỉnh lại, bên ngoài đã “Bùm bùm” vang lên pháo thanh, lão Trung bá cung thân bước nhanh đi vào tới, “Đại tiêu thư, đại tỷ nhi, chúng ta cũng nên phóng pháo.”“Vậy phóng đi.”Lâm Thanh Uyển năm Lâm Ngọc Tân đi ra ngoài, chính mình thân thủ bạt lửa một chuỗi pháo, sau đó đem hương giao cho Lâm Ngọc Tân, “Ngươi cũng tới điểm một chuỗi.”Lâm Ngọc Tân đôi mắt lóe sáng, đã hưng phấn lại tiểu tâm sợ hãi tiến lên, nàng lần đầu tiên điểm pháo, bởi vậy qua lại thử ba lần mới điểm thượng.Chò pháo nổ vang, nàng liền sau này một nhảy, che lại lỗ tai đại đại cười rộ lên.Cô chất hai cùng nhau che lại lỗ tai cũng vai nhìn bọn họ thiêu pháo, trong lòng đều đại đại thở phào nhẹ nhõm.Tân niên tân khí tượng, năm sau hết thảy đều sẽ tốt!Này một đêm cô chất hai oa ở một cái trong ổ chăn ngủ ngon lành, ngày hôm sau là bị bên ngoài “Oa oa” kêu tiếng ồn ào vang lên.Lâm Thanh Uyển gian nan bò dậy, Bạch Mai tiến vào hầu hạ, thấp giọng cười nói: “Cô nãi nãi, bên ngoài hài tử đều chạy tới ba lần rồi.”Lâm Thanh Uyển mơ hồ hỏi, “Tới làm gì?”“Tới chúc Tết a, chỉ là đều chỉ lấy điểm tâm kẹo, còn không có cấp cô nãi nãi cùng đại tiểu thư dập đầu đâu.”Lâm Thanh Uyển đau đầu, “Này cũng quá sớm đi.”Bạch Mai nhẫn cười, “Không còn sớm, lại có một canh giờ nên dùng cơm trưa.”Lâm Thanh Uyển lúc này mới phát hiện bên ngoài ánh mặt trời xán lạn, thái dương đã bò lên trên trời cao.Nàng thở dài một tiếng, xoay người sang chỗ khác đẩy đẩy Lâm Ngọc Tân nói: “Đừng ngủ, ngủ tiếp buổi tối muốn ngủ không được.”Lâm Ngọc Tân khó được ngủ nướng, dứt khoát ôm chăn đem chính mình cuốn thành một cái nhộng, toàn bộ đâu súc ở trong chăn bất động.Lâm Thanh Uyển trùu trùu khóc miếng, nhận mệnh xuống giường mặc quần áo rửa mặt, “Làm người đem bao lì xì chuẩn bị tốt, đem bọn nhỏ bỏ vào túi, ta cho bọn hắn phát.”Lâm Thanh Uyển bối phận còn tính cao, nhưng còn có so nàng cao, tuổi cũng so nàng tiểu nhân.Tỷ như một cái mới 4 tuổi lớn nhỏ nam hài, ăn mặc tẩy đến trắng bệch xiêm y, một người trộm mà tránh ở cây

cột mặt sau, chính ba ba nhìn nàng.Lâm Thanh Uyển chính cấp cuối cùng một loạt cho nàng dập đầu hài tử phát bao lì xì, ngẩng đầu liền thấy hắn, không khỏi vẩy tay cười nói: “Mau tới đây, như thế nào tránh ở nơi đó đâu?”Lão Trung bá nhìn thoáng qua, liền bám vào nàng bên tai nói: “Đại tiểu thư, đó là dòng bên hài tử, đều không đứng hàng, bất quá hắn cùng lão gia là đồng lứa nhi, ngài nên gọi thúc thúc.”Giông Lục thúc bọn họ tuy cùng dòng chính ra năm phục, nhưng nam hài còn đặt ở cùng nhau đứng hàng, không đứng hàng huyết thống xa hơn.Bất quá là cùng ở Lâm gia trang, tổ tiên là cùng cái tổ tông thôi, cũng không nhiều ít quan hệ, bối phận cũng chỉ có thể xem bài tự bối.Này 4 tuổi tiểu hài tử hiển nhiên bối phận rất cao.Nhưng trước nay chỉ có vẫn bối cấp tiền bối dập đầu muôn tiền mừng tuổi, khó trách đứa nhỏ này tránh ở cây cột sau không tiến lên.Lâm Thanh Uyển đứng dậy đi kéo hắn, cười nói: “Chất nữ cấp tiểu thúc thỉnh an.”Nàng từ Bạch Mai nơi đó cầm một cái dày nhất bao lì xì, nhét ở trong tay hắn cười nói: “Đây là chất nữ nhi hiếu kính ngài, cầm đi chơi đi.”Tiểu hài tử rụt rụt tay, khiếp đám nói: “Không cần, mẫu thân muôn đánh.”Lâm Thanh Uyển sững sốt, sau đó ôm hắn cười nói: “Ngươi liền cùng ngươi nương nói đây là chất nữ hiếu kính, nàng sẽ không đánh.”Sau đó sờ sờ hắn đầu nói: “Mau trở về đi thôi, trong chốc lát nên ăn cơm trưa.”Tiểu hài tử túm bao lì xì do dự một chút, vẫn là ôm chạy.Lão Trung bá liền thở dài nói: “Cũng là cái đáng thương, hắn cha hai năm trước bệnh không có, bởi vì chữa bệnh đem đồng ruộng đều bán, hiện giờ liền dựa vào hắn nương cho người ta giặt hồ quần áo sống qua đây. Hắn bối phận cao, mỗi năm ăn tết đều có nghịch ngợm hài tử chạy tới nhà hắn cho hắn nương dập đầu, hắn nương tưởng không chuẩn bị bao lì xì đều khó, đó là một cái hai văn tiền, như vậy nhiều phân xuồng dưới cũng là không nhỏ chi tiêu. Thiên nhà hắn tình huống như vậy, chỉ ra không vào……”Lão Trung bá lắc lắc đầu nói, “Trong tộc giống như bọn họ khôn cùng nhân gia ăn tết đều là kiêm tiền, liền nhà hắn ngoại lệ. Năm trước đứa nhỏ này mới ba tuổi, tuổi còn nhỏ không hiểu chuyện, đi theo cùng nhau hài tử mặt sau đi cho người ta dập đầu thỉnh an, tam phòng một cái tức phụ liền châm chọc hắn nương tưởng tiền tưởng điên rồi, làm thúc thúc cấp chất nhi dập đầu chúc tết…… Hắn nương khí tàn nhẫn, làm trò đại gia mặt đem hài tử đánh một đốn, năm nay hắn là bị cõ ý dặn dò quá, cho nên……”Lâm Thanh Uyển nghe được chua xót, nàng nhớ tới khi còn nhỏ bị tổ phụ đưa tới phụ thân trong nhà ăn tết, tới chúc tết người đều mít mò thả hưng phấn ngầm nàng, lại không ai dám cùng nàng nói chuyện, nàng liền ở ngồi ở sô pha một góc, rõ ràng đối diện là như vậy náo nhiệt, nàng lại giống như bị một mình nhốt ở một góc nhỏ ra không được, bên trong người cũng vào không được.Lão Trung bá thấy Lâm Thanh Uyển sắc mặt trầm ngưng, biểu tình có chút không đúng, vội vàng kêu lên: “Đại tiểu thư?”Lâm Thanh Uyển hoàn hồn, cường cười thanh hỏi,

“Kia trong tộc không có giúp đỡ sao?”“Tự nhiên có, mỗi năm cấp bần quả lương thực nhà hắn đều có một phần, ăn tết trước bát trợ lương thực bọn họ cũng được, chỉ là bọn hắn nương hai nhi liền mẫu điền đều không có, cô nhi quả phụ, vài thứ kia cũng là nhu muối bỏ biển.”“Hắn nương gọi là gì?”Lão Trung bá cau mày nghĩ, “Hắn nhà ngoại tựa hồ họ Lộ? Mọi người đều kêu nàng Nhị Uẩn mẹ hắn, nhưng thật ra đã quên nàng họ gì.”Lâm Thanh Uyển gật gật đầu, “Chúng ta đại phòng không phải cũng muốn bát vài thứ giúp đỡ trong tộc bần quả? Cho bọn hắn gia đồ vật thêm hậu chút.”“Nhưng đồ vật đã phát đi xuống.”“Lại phát một lần là được.” Lão Trung bá quản chủ trach sự, còn quản bên này 300 nhiều mẫu tiều nông trang, sản xuất là dùng để quản lý tu sửa chủ trach, bởi vậy mỗi năm tiền lời đều không nhớ nhập sổ sách trung.Lão Trung bá trung tâm, chưa bao giờ tham ô tham ô quá vài thứ kia, trừ bỏ mỗi năm lấy ra một bộ phận tu sửa chủ trach, còn lại đều tồn lên, đến năm thứ hai thu hoạch vụ thu khi liền đem trân lương bán đi đổi tân lương.Cho nên chủ trach kho lương trung cũng có không ít lương thực, nếu lấy định chủ ý giao hảo tộc nhân, nàng tự nhiên sẽ không tiếc rẻ điểm này lương thực.Lão Trung bá cũng hiểu được, xoay người đi xuống an bài.Chỉ có chủ tử cùng trong tộc quan hệ càng hòa hợp, chủ tử mới có thể thường trở về trụ.Lão Trung bá lãnh nhi tử đem lương thực dọn ra tới phân hảo, cùng hắn túc phụ một nhà một nhà đưa đi, “Nói thêm đề chủ tử hảo, chúng ta không mong chờ bọn họ báo đáp, nhưng cũng biết được ân.”Hắn túc phụ lên tiếng, nhỏ giọng hỏi: “Đại ***** muôn trụ tới khi nào?”Lão Trung bá vui vẻ cười, thấp giọng nói: “Hắn là sẽ trụ đến sơ bảy.”Lâm Thanh Uyển cùng Lâm Ngọc Tân muốn giữ đạo hiếu, chính là ăn tết cũng không có khả năng tới cửa đi cho người ta chúc tết, nhiều nhất là làm người đem chuẩn bị tốt lễ vật đưa đi.Trừ bỏ trong tộc trưởng bối, còn có trong thành Thượng gia, Lư gia, Cáp Chu thứ sử, ngay cả còn ngốc tại Tô Châu thành Triệu Thăng đều có một phần năm lễ.Không quan tâm đại gia như thế nào ngươi tranh ta đấu, trên mặt hai nhà vẫn là quan hệ thông gia, có Thượng gia năm liền còn nháo không ngã.Đương nhiên, những người này gia cũng đều có đáp lễ.Bởi vì Lâm Thanh Uyển cùng Lâm Ngọc Tân là ở nhà cũ ăn tết, cho nên các gia đưa năm lễ cũng đều là đưa đến nhà cũ.Thêm chi trong tộc mỗi ngày đều có người lại đây cấp cỗ chất hai dập đầu chúc tết, chủ trach bên này nhưng thật ra nói liền không dứt lên, nhất thời náo nhiệt không thôi.Vẫn luôn vội tới rồi sơ năm, nên tới dập đầu người đều đã tới, nên đưa ra đi cùng thu hồi tới lễ cũng đều qua một cái qua lại.Lâm Thanh Uyển nhìn phòng thu chi đem đồ vật nhập trường, lúc này mới cảm thấy cả người nhẹ nhàng lên, nàng quay đầu đối Lâm Ngọc Tân nói: “Chờ thời tiết ấm áp lên, chúng ta liền đi tây giao biệt viện trụ một đoạn thời gian, dập đạp thanh, nhìn xem mưa xuân lục mầm như thế nào?”“Ta nghe tiểu cô.”“Cô nãi nãi, Chung đại quản sự tới,” Bạch Phong bưng trà lại đây, bẩm

báo nói: “Còn có nhị phỏng Tam thái thái, nàng mang theo hai đứa nhỏ lại đây, nói là phải cho cô nãi nãi thỉnh an, chỉ là ta xem nàng như vậy không giống như là muốn thỉnh an, đảo như là tới đòi nợ, lão Trung bá đem người cấp che ở bên ngoài.” “Lâm quản gia không phải ở nhà sao, làm hắn đi ứng phó, đừng làm cho lão Trung bá bị khinh bỉ, đem Chung đại quản sự mời vào đến đây đi.” Chung đại quản sự là tới hội báo trước điền sự, “Đã cùng nguyên lai tá điền nói hảo, mà vẫn như cũ thuê cho bọn hắn, tiền thuê bắt biển, thuê từ chúng ta giao. Chiêu tá điền bố cáo vẫn luôn ở tây cửa thành dán, cũng làm người khắp nơi tuyên dương, chỉ là đến bây giờ cũng chỉ chiêu tới rồi 22 hộ, còn có rất nhiều ruộng tốt không tin tức. Cày bừa vụ xuân liền tại đây hai ba tháng, trong đất cũng muôn bắt đầu chuẩn bị, lại chiêu không đến người.....” Lâm Thanh Uyên nói: “Thuê không ra đi liền chiêu đứa ở làm công nhật đi, trong thành không phải có rất nhiều nhàn tản sức lao động sao? Chuyện này không vội, Lâm Toàn nơi đó người hỏi đến thế nào?” Chung đại quản sự dừng một chút mới nói: “Ta thăm quá hắn khẩu phong, kia tiểu tử không thành thật, hắn ăn không hết khổ, sớm không muốn lưu tại nhà cũ. Đảo muôn đi quản cửa hàng, nhưng hôm nay chúng ta còn chỉ còn lại có mấy cái hiệu sách, tổng không thể làm hắn đi quản hiệu sách đi?” Không phải Chung đại quản sự khinh thường Lâm Toàn, đối phương thật sự là nói như rồng leo, làm như mèo mửa, căn bản không thích hợp làm quản sự, chủ tử nếu là tưởng đề bạt hắn hồi báo lão Trung bá, vậy sai rồi.

Chương 57: đuối ra đi

Chung đại quản sự châm chước nói: “Bằng không cùng lão Trung bá nói một tiếng, làm hắn nghiêm thêm quản giáo, ít nhất không thể cắp Lâm gia chọc phiền toái đi.”Lâm Thanh Uyển sắc mặt bình đạm, “Đem Lâm Toàn gọi tới đi, ta cùng hắn trò chuyện.”Chung đại quản sự há miệng thở dốc, thấy Lâm Thanh Uyển sắc mặt kiên định, liền chỉ có thể lui ra.Lâm Toàn tuổi tác so Lâm Giang còn đại, đều năm gần 40, nhi tử đều mau thành gia, lại còn chẳng làm nên trò trống gì.Nhưng này không ngại ngại hắn kiêu ngạo, rốt cuộc hắn cha chính là đại phòng đệ nhất hào trung thần, năm đó che chở lão thái gia từ biển lửa chạy đi.Lâm Toàn tung ta tung tăng chạy tới, còn chưa tới trước mặt eo liền trước cong, cung bối cắp Lâm Thanh Uyển thỉnh an.“Thỉnh cô nãi nãi an, cô nãi nãi, ngài kêu tiểu nhân tới có cái gì phân phó?”Lâm Thanh Uyển trên dưới đánh giá hắn, thấy trên mặt hắn đều là nịnh nọt cười, tự thấy nàng sau kia eo liền không cong lên đã tới, nàng không khỏi thở dài, thật sự là quá chân chó, chân chó đến nàng đều không nỡ nhìn thẳng.“Lâm Toàn, phía trước trong phủ thống kê tưởng rời đi người, các ngươi này một nhà là cha ngươi quyết định, lão Trung bá làm người ta biết, hắn là đến chết đều sẽ không rời đi Lâm gia, nhưng ta muốn nghe xem ngươi ý tú.”Lâm Toàn ngẩn ngơ, phục hồi tinh thần lại sau liền kinh sợ đan xen “Phịch” một tiếng quỳ trên mặt đất, đầu gối hành hai bước gào nói: “Cô nãi nãi, ngài đừng đuổi tiểu nhân đi, tiểu nhân về sau không bao giờ gian dối thủ đoạn, không bao giờ trộm lấy trong nhà lương thực đi đổi uống rượu. Tiểu nhân đáng chết, tiểu nhân đáng chết ——”Lâm Thanh Uyển trợn mắt há hốc mồm, nàng chỉ là muốn hỏi một chút hắn có nghĩ thoát tịch thành lương mà thôi.....Lâm Toàn thấy Lâm Thanh Uyển trùng hắn, không khỏi sợ tới mức tâm can run lên, bang bang dập đầu nói: “Tiểu nhân đáng chết, tiểu nhân hồ đồ, tiểu nhân về sau cũng không dám nữa, ngài muốn đánh muôn phạt đều tùy tiện, chỉ cầu ngài không cần đuổi tiểu nhân đi a.....”“Coi như, coi như niệm ở ta phụ thân công lao cùng khổ lao thượng đi.....”Lâm Thanh Uyển vốn đang có chút buồn cười, lúc này lại thu hồi trên mặt ôn hòa, lạnh mặt hỏi, “Ngươi dùng phụ thân ngươi công lao cùng khổ lao tới cùng ta cầu tình, ngươi hỏi qua phụ thân ngươi đồng ý

sao?"Lâm Toàn vẻ mặt nước mắt nước mũi ngẩng đầu lên xem Lâm Thanh Uyển, vẻ mặt mờ mịt.Lâm Thanh Uyển lảng lặng mà hồi xem hắn, Lâm Toàn càng thêm thấp thỏm, một cỗ hàn ý từ sống đuôi bay lên, kích thích đến hắn dần độn đại não có một lát thanh tĩnh, hắn nhỏ giọng nói: "Ta, ta là phụ thân nhi tử, hắn, hắn hắn là sẽ đáp ứng đi?"“Không thể làm Lâm Thuận lấy ngươi vì ngạo, chẳng lẽ còn muốn liên lụy ngươi lão phụ thân sao?”Lâm Toàn sắc mặt đỏ lên, nan kham cúi đầu.Trong tiểu viện lập tức an tĩnh lại, Bạch Mai mấy cái đại khí cũng không dám ra cúi đầu đứng ở một bên, bên này an tĩnh lại, bên ngoài ôn ào thanh liền rõ ràng truyền tiến vào.“Lâm Trung, ngươi bất quá là nhà của chúng ta một cái hạ nhân, này có ngươi nói chuyện phàn sao, chạy nhanh cho ta làm một bên đi! Ta là tới xem ta cô em chồng, ngươi một cái nô tài làm cản hữu đầy làm cái gì.....”Lâm Thanh Uyển ánh mắt quét về phía Bạch Phong, Bạch Phong lập tức thấp giọng nói: “Cô nãi nãi, chính là nhị phòng Tam thái thái.....”Lâm Thanh Uyển hơi hơi nhíu mày, đứng dậy liền phải đi ra ngoài, đi ngang qua Lâm Toàn khi bước chân một đốn, “Ngươi theo kịp.”Lâm Toàn một phen lau sạch trên mặt nước mắt, cúi đầu theo sau.Tiểu viện ngoại, Tam thái thái chính một tay lôi kéo một cái hài tử có đủ ngực đi phía trước hướng, lão Trung bá túc giận đến sắc mặt đỏ lên, lại không dám chạm vào nàng một chút, chỉ có thể liên tục lui về phía sau.Vốn dĩ loại sự tình này hắn là hắn túc phụ tới làm, nhưng hắn túc phụ đi suối nước nóng bên kia hái rau, muôn mệnh chính là Lâm ma ma cùng Vương ma ma cũng đi theo đi, trong phủ cũng chỉ dư lại một đám nha đầu cùng bọn họ mấy cái lão nhân, căn bản ngăn không được này không biết xấu hổ Tam thái thái.Lâm Thanh Uyển đứng ở tiểu viện cửa yên lặng mà nhìn trong chốc lát, “Tam tẩu tới?”“Đại tiểu thư!” Lão Trung bá vể mặt hắn lui về phía sau hai bước, chắp tay đứng ở một bên.Lâm Thanh Uyển đổi hắn hơi hơi gật đầu, đổi một chúng nha đầu nói: “Còn thắc thắc làm gì, còn không mau thỉnh Tam thái thái phía trước phòng khách ngồi?”Một đám nha đầu lập tức tiến lên vây quanh Tam thái thái hướng phòng khách đi, liên thanh nói: “Tam thái thái là muôn uống cái gì trà, ăn cái gì điểm tâm? Nô tỳ này liền đi xuống chuẩn bị.”“Tam thái thái tiểu tâm dưới chân, nhưng đừng té ngã, hài tử làm nô tỳ cho ngài ôm đi.”Tam thái thái đang muôn giãy giụa, lại thấy Lâm Thanh Uyển cũng theo đi lên, lập tức liền theo các nàng đi rồi, dù sao nàng tới cửa tới cũng là tìm Lâm Thanh Uyển, ở hậu viện thấy là thấy, ở phòng khách thấy cũng là thấy.Tới rồi phòng khách, Tam thái thái trực tiếp đem bọn nha đầu tay đầy ra, một mông ngồi ở cao ghế, bởi vì nàng không thói quen ngồi ghế dựa, còn đem giày đặng ngồi xếp bằng đến ghế trên.Lâm Thanh Uyển dùng một chút mới đem ánh mắt dõi đi, ở thủ tọa ngồi hạ, “Tam tẩu quả thật khách quý, không biết hôm nay như thế nào có rảnh tới cửa tới.”Tam thái thái trước đem hai đứa nhỏ ôm trong lòng ngực, lúc này mới cười lạnh nói: “Tiểu cô gia ngạch cửa

cũng thật cao, muốn gặp người thật đúng là không dễ dàng đâu, mới vào cửa liền gặp được chặn đường cầu, muốn ta nói tiêu cô cũng nên chỉnh đốn chỉnh đốn phủ đệ, đừng chủ tử không giống chủ tử, nô tài không giống nô tài.”“Tam tẩu nói không tồi, chủ trạch là nên chỉnh đốn,” Lâm Thanh Uyển quay đầu đối Lâm Toàn nói: “Hôm nay là ai thủ vệ, kéo xuống đánh mười đại bắn, cách hǎn ba tháng tiền tiêu vặt, khách nhân tới cửa đều không hướng thông báo một tiếng, nếu không phải tam tẩu đều chạy mau đến nội viện tới, ta cũng không biết trong nhà có khách nhân tới đâu.”Lâm Toàn lớn tiếng ứng thanh “Đúng vậy”, tràn đầy ác ý nhìn chằm chằm Tam thái thái nói: “Nô tài này liền đi xuống phân phó, cũng làm cho bọn họ ha ha giáo huấn, đừng cái gì dơ xú đồ vật đều bỏ vào túi.”Tam thái thái giận dữ, một phách cái bàn hỏi, “Ngươi đang nói ai?”“Nô tài đang nói dơ đồ vật.”“Ngươi! Tiểu cô,” Tam thái thái quay đầu trừng Lâm Thanh Uyển, “Ngươi liền như vậy làm nô tài khinh nhục ngươi tam tẩu?”Lâm Thanh Uyển cười trán an nói: “Tam tẩu nhiều lo lắng, Lâm Toàn nói chính là dơ đồ vật, cũng không phải nói ngài, ngài hà tất dò số chỗ ngồi đâu?”Tam thái thái sắc mặt đổi đổi, đột nhiên che mặt khóc ròng nói, “Ta biết, tiểu cô cùng mặt khác phòng giống nhau, từ đáy lòng xem thường chúng ta đâu, cảm thấy chúng ta nhị phòng ném Lâm thị mặt. Nhưng ai không nghĩ có quyền có tiền, quang tông diệu tú? Nói đến cùng vẫn là ngươi tam ca không bản lĩnh, nuôi không nổi ngươi chất nhi chất nữ, liên lụy trong tộc……”Lâm Thanh Uyển trầm mặc, chờ nàng tung ra lần này tới mục đích.Tam thái thái anh khóc lóc, đem liệt tố liệt tông khóc một lần, cuối cùng là khóc tới rồi bọn họ này một thế hệ, “Hiện giờ chúng ta hai phòng liền thừa các ngươi hai anh em, này mẫn tộc cũng liền chúng ta hai nhà thân cận chút, càng muốn hỗ trợ lẫn nhau mới là.”Tam thái thái ngẩng đầu lên, đem trước người hai cái tiểu nữ hài đẩy đến Lâm Thanh Uyển trước người nói: “Tiểu cô, ngươi nhìn xem ngươi hai cái cháu gái, các nàng nhiều khổ a, từ sinh hạ đi vào hiện tại liền thịt cũng chưa ăn qua vài lần, ngươi liền đáng thương đáng thương các nàng, nhiều giúp đỡ một ít ngươi tam ca……”Lâm Thanh Uyển cười hỏi, “Tam tẩu muốn cho ta như thế nào giúp?”Tam thái thái tinh thần rung lên, xoa xoa nước mắt nói: “Tiểu cô, ta cầu cũng không nhiều lắm, hiện tại ngươi cùng đại tỷ nhi không phải đến phong tặng lớn tước điền sao, như vậy nhiều mà các ngươi chưa chắc loại cho hết, Lâm gia trang bên này tiểu thôn trang không bằng giao cho chúng ta loại. Chúng ta rốt cuộc là ngươi huynh tâu, giao cho chúng ta không thể so giao cho hạ nhân cường? Người đừng nhìn lão Trung bá thành thật, trong lòng kỳ thật gian ác, nhiều năm như vậy, cha ngươi cùng ca ca cũng chưa quản quá, ai biết hǎn tham ô đi nhiều ít đồ vật……”Lâm Toàn mặt đều thanh, đậm chân nói: “Tam thái thái, ngươi không cần bôi nhọ người, cha ta khi nào tham ô qua phủ đồ vật? Ngần ấy năm hǎn cẩn trọng chưa bao giờ từng có một tia chàm

trẽ.....”Lâm Thanh Uyển giơ tay áp xuống hăn rồng giận, nghiêm túc nhìn Tam thái thái nói: “Tam tẩu nói cẩn thận, lão Trung bá trung tâm không chỉ có ta, chính là ta phụ thân cùng huynh trưởng đều tin tưởng không nghi ngờ.”Nàng mỉa mai nói: “Nếu luận đối chúng ta đại phòng trung tâm, chỉ sợ không người có thể so sánh đến quá Trung bá bá, năm đó chính là hăn che chở ta phụ thân từ biển lửa chạy đi.”Tam thái thái một nghẹn, Canh Ngọ họa khi nàng còn không có sinh ra đâu, nhưng cũng nghe nói qua năm đó sự, nhịn không được nói thầm nói: “Hăn nếu là không che chở cha ngươi, kia không phải đến táng thân biển lửa?”Lâm Thanh Uyển chỉ đương nghe không được, nhàn nhạt hỏi, “Cho nên tam tẩu tới là tưởng thuê nhà ta mà?”“Không phải thuê, là thuê ngươi xử lý,” Tam thái thái tinh thần rung lên, hưng thú bùng bừng nói: “Ngươi tam ca quản sự rất có một bộ, ngươi yên tâm, có hăn cho ngươi quản, này thôn trang nhất định xử lý đến thoả đáng, mỗi năm đều được mùa.”“Đa tạ tam ca tam tẩu ý tốt, chỉ là ta cũng không có đổi quản sự tính toán, đảo làm ngươi một chuyến tay không.”Tam thái thái sắc mặt cứng đờ, cũng lạnh mặt, “Hăn tiểu cô, ngươi cần phải nghĩ kỹ, này lão Trung bá tuổi lớn, còn có thể làm mấy năm? Chẳng lẽ về sau này thôn trang muốn giao cho hăn?”Tam thái thái chỉ vào Lâm Toàn nói: “Hăn chính là cái ham ăn biếng làm người, ngươi tình nguyện giao cho hăn như vậy một cái nô tài, cũng không muốn cho ngươi tam ca quản?”“Tam tẩu, Lâm Toàn nào có ngươi nói như vậy h乎?”Lâm Thanh Uyển mỉm cười nói: “Huống chi này thôn trang cũng không phải muốn giao cho ai tới quản, mà là ta chính mình quản đâu. Về sau này trong đất tiền đồ toàn bộ dùng để xử lý chủ trạch cập dòng chính hiến tế, cho nên không dám giả tá người khác tay.”“Đánh răm, ai không biết kia thôn trang là lão Trung bá một nhà đem không, ngươi nói ngươi quản, ngươi biết ướm giống sao, ngươi biết gieo hạt sao,” Tam thái thái khó thở, “Tiểu cô, ngươi cũng không thể nghe xong những cái đó điêu nô khuyển khích xa thân huynh đệ.....”Lâm Thanh Uyển sâu kín thở dài, “Ta thân huynh đệ ở trên trời nhìn chúng ta đâu, tam tẩu, ngươi muốn gặp một lần ta thân huynh đệ không?”Tam thái thái nghẹn cái chết khiếp.Lâm Thanh Uyển thường thức một chút nàng sắc mặt, liền vỗ tay nói: “Hôm nay còn có rất nhiều sự muôn vội, liền không lưu tam tẩu dùng cơm, ngươi tới, tiễn khách!”Lâm Toàn lập tức nhảy ra nói: “Tam thái thái, thỉnh đi.”Tam thái thái đứng lên, sau đó một mông liền ngồi trên mặt đất, vỗ đùi liền phải gào, Lâm Thanh Uyển liền thanh lãnh nói: “Đi, thỉnh tộc trưởng cùng ba vị tông lão tới, hỏi một chút bọn họ, nhị phỏng người đến đại phỏng tới giường oai, bọn họ là quản vẫn là mặc kệ.”Vốn dĩ cùng Lâm Dũng chính là xé rách da mặt trạng thái, Lâm Thanh Uyển cũng mừng rõ không hề làm bộ, phất tay nói: “Thỉnh Tam thái thái đi ra ngoài, còn có, phân phó người sai vặt, về sau lại loạn thả người tiến vào, tự cầm tay nải chạy lấy người.”Lâm Toàn lên tiếng, vung tay lên, liền mang

theo một đám nha đầu đem Tam thái thái ra bên ngoài kéo, đến nỗi hai cái tiểu nữ hài tặc bị hai cái nha đầu ôm, còn cầm điểm tâm hông, không làm người khóc lên.Nhưng Tam thái thái lại giết heo gào lên, “Lâm Thanh Uyển, ngươi cái không lương tâm, nguyện ý bạch cấp lương thực cấp cách mười bảy tám phòng Nhị Uẩn gia, cũng không muốn giúp giúp ngươi thân ca, như vậy thân sơ chẳng phân biệt, cũng không sợ tới rồi ngầm lão tổ tông tức chết.....”Lâm Thanh Uyển thế mới biết nàng vì sao chạy tới nháo này một hồi, nàng đi tới cửa, thấy ngoài cửa vây quanh không ít tộc nhân, hiển nhiên là bị Tam thái thái tiếng thét chói tai đưa tới.Bọn nha đầu đem Tam thái thái đẩy, trực tiếp đẩy đèn dưới bậc thang, lúc này mới vỗ vỗ tay hồi Lâm Thanh Uyển phía sau trạm hảo.Lâm Thanh Uyển trên cao nhìn xuống nhìn Tam thái thái, quét một vòng tộc nhân, cười lạnh nói: “Tam tẩu, Lâm gia trang nông trang là hiền tế dòng chính sở dụng, tuy không phải tế điền, lại hon hăn tế điền, đừng nói là ngươi, đó là ba vị thúc thúc tới cũng không thể từ ta trong tay cướp đi này khỏi đồng ruộng. Cho nên ta khuyên ngươi vẫn là thiêu đánh này khỏi đồng ruộng chủ ý.”Các tộc nhân cả kinh, lúc này mới minh bạch Tam thái thái vì sao bị ném ra, đối Lâm Thanh Uyển kêu hả nhân đem Tam thái thái đẩy ra hành động ngược lại không trách.“Còn có, ngươi ta cách phòng đầu, này đã là thứ năm phục, ta thân ca ở trên trời đâu, không ở tam ca trên người. Hướng lên trên số, chúng ta Lâm gia trang đều xuất từ cùng cái tổ tông, cho nên ta giúp đỡ người nghèo liên nhược, tới rồi ngầm, tin tưởng lão tổ tông sẽ không trách ta. Năm nay được đại phòng lương thực cũng không chỉ có Nhị Uẩn gia, chẳng lẽ tam tẩu cảm thấy bọn họ đều không nên đến sao?”Lâm Thanh Uyển cười lạnh nói: “Tam tẩu, trở về chuyền cáo tam ca một tiếng, chúng ta đại phòng chưa từng có thừa tự tử tính toán, làm hăn không cần lại lấy đại phòng chính thống thân phận tự cho mình là, bằng không nhị phòng lão tổ tông thật muôn tới tìm hăn.”Các tộc nhân cười vang lên, sôi nổi khuyên Tam thái thái nói: “Lão tam gia, mau trở về đi thôi, này trong tộc sớm làm quyết định, đại phòng hiện tại là Uyển tỷ nhi đương gia đâu.”“Này thật đúng là con cháu bất hiếu, mỗi ngày tưởng sửa tổ tông, nhị phòng lão tổ tông thật muôn bị khí sống.”“Đều là tiền nháo, ngươi xem đại phòng nếu không có tiền, lão tam còn sẽ bám lấy không bỏ đâu? Chỉ sợ liền cùng thấy Nhị Uẩn hán nương giống nhau, rất xa thấy liền phải đường vòng đi rồi, sợ dính đèn đui.”

Chương 58: đi ở nông thôn

Lâm Dũng tức giận đến một cái tát ném ở thê tử trên mặt, oán hận nói: “Mắt mặt xấu hổ đồ vật!” Tam thái thái bùm mặt, không thể tin tưởng trừng mắt hắn, một lát sau oa oa kêu to lên, trực tiếp bò dậy liền cào hăn mặt, mắng to nói: “Lâm Dũng, ngươi cái vương bát, là ngươi làm ta đi đại phỏng, hiện tại đảo chê ta mất mặt, ngươi sớm làm gì đi?” Đưa Tam thái thái trở về tộc nhân xấu hổ, lập tức ra bên ngoài chạy, “Tam thúc, tam thẩm, các ngươi liêu, ta trước đi ra ngoài chơi.” Hai cái tiểu nữ hài cũng điên cảng chân bò ra cửa hầm, hướng hậu viện chạy, tổ phụ cùng tổ mẫu đánh nhau rồi, thật đáng sợ nha. Chuyện tốt không ra khỏi cửa, chuyện xấu truyền ngàn dặm, nửa ngày không đến, nhị phỏng Tam thái thái thượng đại phỏng bức muôn nông trang sự liền truyền khắp Lâm gia trang, đại gia mới bắt đầu lên án công khai Tam thái thái vô sỉ cùng nhị phỏng lòng tham vọng tưởng một khác tặc nội tình lại truyền đến. Theo đáng tin cậy tin tức, Tam thái thái đi đại phỏng là Lâm Dũng chủ ý, hiện tại hai vợ chồng cho nhau oán trách, đều đánh nhau rồi. Nghe nói đánh đến rất hung, đều kinh động trong tộc. Không đến một canh giờ, tin tức từ thôn đầu truyền tới thôn đuôi thời điểm liền biến thành hai vợ chồng vì mưu đoạt đại phỏng điền trang đánh nhau rồi, đều kêu đại phu, hiện tại dường như liền thừa một hơi..... Lâm Thanh Uyển: “.....” Lão Trung bá tập mãi thành thói quen, “Đại tiểu thư, ở tại trong thôn liền điểm này không tốt, nhà ngươi có cái chuyện gì liền đều có thể truyền đến chỗ nào đều là, đừng nhìn chúng ta chủ trách quản được nghiêm, nhưng cũng ngăn không được tin tức ra bên ngoài lậu. Đó là thủ vệ đưa đồ ăn đều là trong phủ hạ nhân, nhưng kia hướng trong phủ đưa nước suối, hướng phủ ngoại lấy nước đồ ăn thừa lại đều là Lâm gia trang thôn dân. Thả đại giao lộ ở bọn họ bên kia, ra vào đều có người thấy, bọn họ hỏi một tiếng ‘từ chỗ nào trở về?’ ‘đến chỗ nào đi, đi làm cái gì?’ ngươi là đáp vẫn là không đáp?” “Đây là khuyết điểm, nhưng cũng là sở trường, chúng ta tin tức bị người biết, đồng dạng, bọn họ tin tức cũng giàu không đú,” lão Trung bá kiêu ngạo nói: “Chúng ta này đó lão bất tử lưu tại chủ trách, trừ bỏ cấp các chủ tử thủ mộ giữ nhà, đó là phải cho các chủ tử thu thập tin tức, đừng làm cho bọn họ tạo phản cũng không biết.” “Huynh

trưởng cùng ta đè qua, nói làm ta trở về liền tìm ngài, trong tộc việc nhiều hỏi ngài ý kiến.” Lâm Thanh Uyển cảm thán, “Hiện tại ta mới biết phụ thân cùng huynh trưởng vì dòng chính chuẩn bị rất nhiều.” Lão Trung bá nhịn không được khóc miệng giơ lên, “Đây là lão gia nhìn xa trông rộng.” “Về sau trong tộc sự còn muôn Trung bá bá tốn nhiều tâm.” “Đại tiểu thư yên tâm, lão nô định không phụ ngài gửi gắm,” lão Trung bá thở dài nói: “Chỉ là ta đứa con này không biết cố gắng, cái này gánh nặng ta không dám giao cho trên tay hắn a, ta kia tôn tử nhưng thật ra không tồi, chỉ là hắn tuổi tác nhẹ, chỉ sợ tính tình còn chưa định ra, về sau chưa chắc chịu đựng trụ dù hoặc a.” “Trung bá bá không bằng từ nhà khác tuyển cái ổn trọng lớn tuổi người bồi dưỡng,” Lâm Thanh Uyển nói: “Lâm Thuận tuổi nhẹ, khí phách chính thịnh, không hảo đem hắn trói buộc tại đây nhà cũ trung, ta bên người đang cần người, không bằng làm hắn đến ta nơi này tới nghe kém, hảo hảo mài giũa mấy năm.” Lão Trung bá đôi mắt hơi lượng, chà xát tay nói: “Này như thế nào hảo, có thể hay không cấp đại tiểu thư chọc phiền toái?” Lâm Thanh Uyển liền cười nói: “Hắn có thể cho ta chọc cái gì phiền toái, ta liền hắn cha đều phải mang đi đâu.” Lão Trung bá trùng mắt, “Lâm Toàn cũng muôn đi?” Lâm Thanh Uyển gật đầu, “Ta xem hắn cơ linh thật sự, lưu tại nhà cũ nhưng thật ra lãng phí, ta dẫn hắn đi ra ngoài còn chỗ hữu dụng.” Lão Trung bá do dự, “Đại tiểu thư, Lâm Toàn tuổi cũng lớn, không bằng làm hắn lưu tại trong nhà trông trot……” Lâm Thanh Uyển nhịn không được cười, “Trung bá bá, ngài đều còn khỏe mạnh đâu, hắn dám nói tuổi đại sao? Ta biết ngài đang lo lắng cái gì, đơn giản là sợ hắn nói như rồng leo, làm như mèo mửa, ở bên ngoài gấp rắc rối. Người yên tâm, ta sẽ làm người giám sát chặt chẽ hắn, hắn nếu là thật gây ra họa, ta khiến cho người đem hắn đưa về tới, làm ngài thu thập hắn. Thả ta cũng không đi xa, dù sao cũng là tại đây Tô Châu bên trong thành ngoại, ngài nếu muôn thấy hắn liền đi tìm, cũng thay ta giám sát giám sát hắn.” Lão Trung bá đôi mắt hối toan, đứng lên quỳ gối Lâm Thanh Uyển trước mặt nói: “Đại tiểu thư, lão nô không có gì báo đáp……” “Ngài làm gì vậy,” Lâm Thanh Uyển vội vàng đem người nâng dậy tối, “Này cũng không đơn thuần chỉ là ta ý tứ, huynh trưởng trước khi đi đặc đặc công đạo quá, nói ngài cả đời này đều vì chúng ta Lâm gia, chúng ta cũng nên vì ngài suy xét một ít.” “Nô tài là Lâm gia nô tài, vì Lâm gia là hắn là bồn phận, nơi nào đáng giá đại gia như vậy vướng bận?” “Đã có tội phạt, vậy nên có công thưởng, ngài có công, tự nhiên nên thưởng.” Lâm Thanh Uyển là nghiêm túc, các nàng cô chất hai người thân kiều thể nhược, thân thích không chỉ có không thể dựa, ngược lại còn muôn nơi chốn đề phòng. Có thể sử dụng người đó là này đó trung phó. Mà cả nhà bên trong, có thể làm nàng tuyệt đối tin nhiệm chỉ có bốn người, lão Trung bá, Lâm quản gia cùng Lâm ma ma, còn có Chung đại quản sự. Mà lão Trung bá lại vị cự đê nhất, cho dù là vì làm hắn an tâm đi

theo nàng, nàng cũng muốn cấp Lâm Toàn cùng Lâm Thuận an bài hảo. Lâm Thuận không nói đến, Lâm Toàn đó chính là cái cái sàng, nàng nhưng không hy vọng có một ngày lão Trung bá muốn ở chủ tử cùng nhì tử chi gian gian nan lựa chọn. Cho nên vẫn là sớm ngăn chặn cái loại này khả năng tính hảo. Lâm Thanh Uyển bên người gì đều không nhiều lầm, chính là chức vị nhiều, hiện tại nàng thiếu người thiêu đến tưởng trực tiếp lên phố bắt lính, cho nên Lâm Toàn cùng Lâm Thuận đến bên người nàng sau liền bắt đầu công việc lu bù lên, giống như con quay giống nhau xoay tròn lên sau liền không được ngừng lại. Nhưng hai cha con đều thật cao hứng, cảm thấy cả người tràn ngập sức lực, bên ngoài cùng nhà cũ là không giống nhau, bên ngoài thế giới là nhiều màu, liền không khí đều tự do rất nhiều. Cùng Lâm Thanh Uyển trở lại thành tây Lâm phủ, Lâm Toàn một sửa ngày xưa lười biếng, trở nên chăm chỉ lên, mỗi ngày đều đúng hạn đến phòng khách nghe phân phó. Lâm Thanh Uyển sử dụng hán tối cũng không nương tay, làm hán mang theo hai cái hạ nhẫn đi các cửa thành chiêu cu li, sau đó đưa đến tây giao. “Người lai lịch muốn biết rõ ràng, lúc này đây làm việc nhì người nhiều, tự bất đồng địa phương tới, nếu là đưa tới sẽ gây chuyện nháo ra sự tới, ta tìm người tính sổ.” Lâm Toàn liền vỗ bộ ngực nói: “Cô nãi nãi ngài cứ yên tâm đi, ta nhất định đem hảo quan.” Lâm Thanh Uyển phất tay, “Vậy mau đi đi, chiêu tối rồi người trực tiếp đưa đi tây giao, Chung đại quản sự ở bên kia đâu.” Lâm Toàn lên tiếng lui ra, đi ra ngoài khi nhìn con của hán liếc mắt một cái. Lâm Thuận hiện tại đi theo Lâm quản gia học tập, chờ hán cha vừa đi, Lâm Thuận lập tức tiến lên hỏi báo nói: “Cô nãi nãi, biệt viện đã thu thập sạch sẽ, gia cụ chờ cũng đều bày biện hảo, ngài cùng đại tiểu thư chỉ cần qua đi là có thể trụ.” Lâm Thanh Uyển gật đầu, “Vậy ngày mai dọn qua đi đi.” “Như vậy cấp?” Lâm quản gia do dự nói: “Kia trong phủ lưu ai giữ nhà?” Lâm Thanh Uyển cười nói: “Lưu mấy cái người sai vặt cùng người làm vườn là được, ra hằng ngày dùng quán đồ vật, mặt khác đều không cần dọn, chúng ta lâu lâu còn trở về trụ, tây giao ly này lại không xa.” Lâm quản gia hiểu được, “Kia nô tài này liền đi làm. Nếu là trong tộc lại có người tìm tới……” “Khiên cho người sai vặt nói chúng ta đi tây giao, làm cho bọn họ đi tây giao tìm chúng ta, không có chủ tử phân phó, bọn họ cũng không dám tùy tiện đem người bỏ vào môn.” Lâm quản gia khéo miệng một chọn, cười đồng ý. Tuy rằng nhị phòng tới cửa cuối cùng thành một cái chê cười, lại cũng cấp trong tộc không ít người mở ra một cái ý nghĩ, bọn họ đương nhiên sẽ không cùng nhị phòng giống nhau tới cửa muôn điền trang, mà là hy vọng có thể đắt cho thuê. Lâm gia trang kia 300 nhiều mẫu đất nàng là sẽ không thuê, tây giao bên này tước điền nhưng thật ra có thể thuê cấp tộc nhân, nàng cũng nguyện ý xét giảm bớt một thành đến một thành nửa địa tô thuê cấp tộc nhân. Nhưng bọn hán cũng không nguyện ý rời đi Lâm gia trang, cho nên trong mắt thấy vẫn là Lâm

gia trong trang cái kia tiêu thôn trang.Lâm Thanh Uyển không chê phiền lụy, lúc này mới ở sơ bảy vừa đến liền trở về thành, không nghĩ tới bọn họ còn đuổi tới trong thành.Bởi vì đầu xuân, trong đất muôn bắt đầu bận việc, nàng cũng phải đi tây giao biệt viện nhìn xem, vừa lúc trốn đến ở nông thôn đi.Thả Ngọc Tân mấy ngày nay có lẽ là bởi vì đổi mùa nguyên nhân, thân thể có chút không khoẻ, liên quan tâm tình cũng không thế nào hảo, Lâm Thanh Uyển vừa lúc mang theo nàng đi giải sầu.Tự trở lại Tô Châu, Lâm Thanh Uyển còn không có thực địa xem qua tước điền đâu, chỉ là từ trên bản đồ xem biết mà thực quãng, nàng cùng Ngọc Tân là đại địa chủ mà thôi.Nhưng cảm thụ cũng không thâm, chờ chân chính đứng ở trong đất, ánh mắt hướng tây có thể đạt được nơi đều là nàng tước điền khi nàng mới biết được nàng là bao lớn địa chủ.Lâm Thanh Uyển nhịn không được tán thưởng, “Lớn như vậy một miếng đất nếu là đều loại thượng hoa màu, kia nên là nhiều bao la hùng vĩ tình cảnh a.”Lâm quản gia cười nói: “Như vậy thôn trang chúng ta Lâm gia cũng có mấy cái, thả địa chất so này khà hơn nhiều.”Lâm quản gia nói tới đây một đốn, hắn đã quên, kia mấy cái thôn trang đã bán đi.Lâm Thanh Uyển tựa hồ biết hắn ý tưởng, cười nói: “Về sau nơi này sẽ so dễ vãng càng tốt.”“Đúng vậy Lâm quản gia, ta nghe nói mà đều là càng loại càng tốt,” Lâm Ngọc Tân an ủi nói, “Chúng ta cần mẫn chút, về sau này khôi địa độ phì của đất nhất định có thể so sánh trước kia ruộng tốt thôn trang còn muôn hảo.”Lâm quản gia nhịn không được cười, “Đại tiểu thư, này mà là càng loại càng tốt, nhưng cũng đến cấp thời gian cho nó nghỉ ngơi lấy lại sức, nếu không dưỡng địa, chỉ một mặt trồng trọt kia độ phì của đất chống đỡ không được mấy năm.”Lâm Ngọc Tân nhìn về phía tiểu cô, nhỏ giọng nói: “Nông thư tốt nhất tựa cũng không có viết.”Bởi vì Lâm Thanh Uyển thường nói các nàng về sau phải nhờ vào trồng trọt mà sống, cho nên Lâm Ngọc Tân gần đây tìm không ít nông thư tới xem.Lâm Thanh Uyển cười sò nàng đầu, “Kia nông viết không đủ tường tận, muôn loại hảo mà, trừ bỏ muôn xem nông thư ngoại, cũng muôn hỏi nhiều hỏi sẽ trồng trọt người, chính mình cũng muôn sẽ tưởng.”Này rốt cuộc không phải hiện đại, không có phân hóa học một loại đồ vật, dưỡng địa cơ bản dựa phân nhà nông, thiên thời đại này không chỉ có ngưu thiếu, heo thiếu, ngay cả gà vịt đều thiếu, phân hữu hạn a.Cũng là gần đây Chung đại quản sự cho nàng hội báo khi nàng mới biết được, Tô Châu khí hậu tuy hảo, có thể một năm hai mùa, nhưng đại bộ phận nhân gia vẫn là chỉ loại một quý, chỉ có độ phì không tồi ruộng tốt mới có thể một năm loại hai mùa.Đó là như thế, kia ruộng tốt ở năm thứ hai cũng muôn không ra một quý tới dưỡng phì, bằng không như vậy một năm hai mùa trồng trọt đi xuống, độ phì theo không kịp, ruộng tốt cũng sẽ bị loại thành kém điền.Mà Lâm Thanh Uyển cùng Lâm Ngọc Tân này đó tước điền, trừ bỏ thiếu bộ phận vẫn luôn ở trồng trọt quan điền là ruộng tốt ngoại, còn lại độ phì đều tại hạ chờ đến trung thương gian,

cố nàng không tính toán loại hai mùa.Lớn như vậy một miếng đất, phân bón cũng là cái vấn đề lớn a, phỏng chừng Tô Châu phân thủy muốn trướng giới.

Chương 59: ta mà

Lâm gia tây giao này chỗ biệt viện ở một ngọn núi dưới chân, sơn thực lùn, thuộc về Giang Nam thường thấy đồi núi, chỉ có mươi mẫu tả hữu đại, mặt trên xanh um tươi tốt, tất cả đều là nguyên sinh thái hoa cỏ cây cối, bởi vậy thực loạn.Ngọn núi này bao gồm ở Lâm gia thôn trang, nhưng Lâm gia cũng không cấm người lên núi đốn củi đào rau dại, mà nay lại là vạn vật sống lại, rau dại bắt đầu ngoi đầu thời điểm, lui tới trên núi thôn dân không ít.Mà biệt viện lưng dựa núi lớn, chính diện đối với một cái san bằng đại lộ, đó là năm trước hồi Tô Châu sau Lâm Thanh Uyển làm Chung đại quản sự tu sửa, rốt cuộc bọn họ về sau khả năng thường tới biệt viện.Đại lộ còn hướng trong xóa vào hai dặm mà tả hữu, bên trong có cái thôn nhỏ, kêu Trường Phúc thôn, chỉ có hai mươi tời hộ, đều là lúc trước thuê loại quan điền tá điền, vì phương tiện chăm sóc đồng ruộng đặc đặc chuyển đến.Cho nên bọn họ cũng đều là lâm thời tổ kiến thôn trang, thả cấp thôn trang này giao cho rất tốt đẹp tên.Mà theo này đại lộ đi ra ngoài mươi lăm phút tả hữu đó là Tô Châu hướng tây đi quan đạo, ngồi trên xe ngựa nửa khắc chung đều dùng không đến.Mà quan đạo nghiêng đối diện chính là tiến vào Thanh Phong Sơn đại lộ, lại hướng trong đi hai dặm liền đến Thanh Phong Sơn dưới chân, nơi đó có cái Thanh Phong thôn.Từ Thanh Phong Sơn Tây Bắc phương hướng quan đạo phóng xạ 300 nhiều mẫu đất là Lâm Thanh Uyển tước điền, hiện giờ láng giềng gần miếng đất kia chính là Triệu Thắng mới từ Thanh Phong thôn các thôn dân trên tay mua tới mà.Bất quá hắn mà cũng không phải liền thành phiến, mà là vòn quanh Lâm Thanh Uyển này 300 nhiều mẫu, đong một khối tây một khối, trình nửa vòng tròn hình đem nàng mà vây quanh ở bên trong, chỉ ở Đông Bắc một phương để lại cái nửa vòng tròn chỗ hổng cho nàng.Đây là hắn cô ý vì này, hắn chính là tưởng như vậy từng bước một như tằm ăn lên rót miếng đất này, rồi lại làm Lâm Thanh Uyển tìm không ra chứng cứ tới.Chờ nàng nhớ tới Thanh Phong Sơn này khói địa khi, chính là nàng cùng Triệu gia, cùng Tô Châu Thứ sử phủ nháo bẻ thời điểm.Triệu Thắng rất vui lòng lại cùng nàng đấu một hồi.Lâm Thanh Uyển cũng thực nguyện ý cùng Triệu Thắng đấu một trận, mượn này thử một chút Triệu gia, nhưng nàng sẽ không chờ đến “Nhiều năm về sau”,

mà là mới ở biệt viện dàn xếp xuống dưới, ngày hôm sau liền ngồi lên xe ngựa tại hạ nhân nhóm vây quanh đi xuống Thanh Phong Sơn thăm dò đi.Lâm Ngọc Tân cũng không nghĩ lưu tại trong nhà, hứng thú bừng bừng đi theo đi.Lâm Thanh Uyển cười trêu nói: “Hiện tại không bị bệnh?”Lâm Ngọc Tân thè lưỡi, ngượng ngùng cúi đầu cười.“Đi thôi, đãi trở về vẫn là đến uống thuốc, đem bệnh căn chặt đứt lại nói, miễn cho vừa cảm giác hảo liền đình được, liền lại lặp lại lên.”Nha đầu này trước hai ngày kỳ thật đã không khụ, Từ đại phu nhiều cho nàng khai hai ngày được, kết quả nàng ngại được khổ, liền đầy không ăn.Sau đó qua cả đêm, bệnh lại trọng lên, lại ho khan. Cũng may trong nhà được là có sẵn, Từ đại phu lại lần nữa khai một bộ được, ăn hai ngày, bệnh tình lại áp xuống đi.Nhưng như vậy lặp đi lặp lại nhất thương thân, Lâm Thanh Uyển nhưng không cho nàng ở hố nháo, cho nên nghiêm lệnh bọn hạ nhân nhìn kỹ nàng.Biệt viện phong cảnh đã thực tú lệ, Thanh Phong Sơn cảnh sắc càng thêm tráng lệ tú mỹ, còn chưa tới Thanh Phong Sơn, liền một đường chỉ nghe ríu rít tiếng chim hót, rất là thanh thúy dễ nghe.Không chỉ có Lâm Ngọc Tân, chính là Lâm Thanh Uyển đều nhịn không được nhắc lên bức màn ra bên ngoài xem, con đường hai bên là người trồng trọt cây bông gòn cùng cây đào cùng cây lê chờ, hiện tại trên cây mới vừa mạo lục mầm, mấy chi chim chóc ngừng ở nhánh cây thượng, một bên ríu rít kêu, một bên duỗi dài cổ ở lá cây gian một đi một về.Thay đổi một bộ thân thể Lâm Thanh Uyển thị lực tốt đến không được, thế nhưng có thể thấy chúng nó trong miệng chợt lóe mà qua tiêu sâu.Lâm Thanh Uyển cảm thán, “Đợi cho hoa khai khì, này trên đường là cỡ nào phong cảnh a.”“Ta nghe nói này đó thư đều là Lư tiên sinh mang theo hẵn các đệ tử một cây một cây gieo,” Lâm Ngọc Tân thấp giọng nói: “Không chỉ có bên này, còn có Thanh Phong Sơn thượng cũng loại không ít, đều là bọn họ tự tay làm lấy, chưa từng mượn tay với người.”Thanh Phong thôn có thể so Trường Phúc thôn muôn hảo đến quá nhiều, không chỉ có trong thôn con đường nghỉ ngơi chỉnh đốn đến rộng mở sạch sẽ, phòng ở cũng nhiều lấp cục đá phòng ở chiếm đa số, có ăn mặc thô miên bố thường thôn dân tốp năm tốp ba đứng ở ven đường nói chuyện, thấy xe ngựa lại đây cũng chỉ là ngang đầu nhìn thoáng qua, thấy nhiều không trách.Xe ngựa xuyên qua thôn, lại hướng Tây Bắc đi một chút liền đến Lâm gia hai đầu bờ ruộng, Chung đại quản sự chỉ vào bên trong một cái dòng suối nhỏ nói: “Đó là từ Thanh Phong Sơn trên dưới tới, lũ định kỳ tình hình lúc ấy bạo trướng, mùa đông tuy không có khô khốc, lại cũng không nhiều ít thủy, nhưng tưới phu cận đồng ruộng vẫn là có thể.”Lâm Thanh Uyển gật đầu, dẫn theo váy đi xuống điền, nhịn không được thở dài, “Nếu muốn khai ra nơi này tới, khó a!”Chung đại quản sự thâm chấp nhận gật đầu, “Nếu không phải Triệu Thắng ở gần đây mua đất, chỉ sợ tiểu nhân thật không rảnh lo miếng đất này, sớm nhất cũng đến chò năm sáu năm sau mới có thể nghĩ đến

khởi.” Bởi vì này khôi địa cùng đối diện kia một tảng lớn tước điền so sánh với thật sự so ra kém hảo, nó tiểu không nói, độ phi không tốt, trong đất cũng là cỏ dại lùm cây sinh.Chỉ có 300 nhiều mẫu, trong đất nơi nơi đều là thảo, dòng suối nhỏ hướng bắc địa phương có một tảng lớn lùm cây cùng cây cối, địa phương còn lại lùm cây thiếu chút, nhưng cỏ dại trường đến đâu gối bộ phận là thái độ bình thường.Hiện mới đầu xuân, những cái đó cỏ dại phần lớn vì khô thảo, ngẫu nhiên trộn lẫn một ít màu xanh lục, nhưng chỉ cần ngồi xóm xuống đi đem khô thảo đầy ra là có thể nhìn đến cái đáy hơi hơi mạo lục mầm tiêu thảo nhom.Lâm Thanh Uyển tin tưởng, không cần một tháng, những cái đó lục mầm thực mau liền sẽ khỏe mạnh trưởng thành, trở thành tân một đợt theo gió phiêu lãng cỏ xanh.Này đó cỏ dại hạt giống ăn sâu bén rẽ, không cái 3-4 năm thời gian là trừ bát tận.Muốn tại đây khôi địa thượng loại lương thực, tiêu phí sức người sức của quá lớn.Mắt nhiều hơn được a, chính là nàng, chỉ sợ cũng sẽ đem càng nhiều tần lực đặt ở biệt viện bên kia.Lâm Thanh Uyển vòng quanh cái kia dòng suối nhỏ đi đi, cuối cùng ngẩng đầu nhìn về phía Thanh Phong Sơn đỉnh, từ nơi này, có thể ẩn ẩn nghe được trên núi truyền đến lang đọc diễn cảm thư thanh.Khóe miệng nàng hơi kiều, đối Chung đại quản sự nói: “Chúng ta liền loại cây ăn quả, còn có một ít hoa mộc, phái người chém chút li điệu tới, phàm cùng người khác đồng ruộng giáp giới địa phương toàn bộ cấm thượng li điệu.Tìm đối phương xác nhận quá lại cấm, đem phân giới ngăn cách.”“Cô nãi nãi, kia tiêu phí nhân lực cũng không ít, chúng ta hiện tại tiền đến tinh điểm hoa nha, hơn nữa cây ăn quả còn bã, hoa mộc trồng ra như thế nào kiểm tiền?”Lâm Thanh Uyển liền chỉ vào Thanh Phong Sơn đỉnh nói: “Ngươi yên tâm, chúng ta sẽ không lỗ vốn.”Lâm Ngọc Tân theo tiểu cô ngón tay nhìn lại, chớp mắt, nhịn không được vỗ tay nói: “Ta đã biết, tiểu cô là muôn tu vườn, đến lúc đó đem vườn thuê cấp trên núi học sinh có phải hay không?”Lâm Thanh Uyển cười ha ha, vuốt nàng đầu nói: “Có đúng hay không, ta nhưng tu không tới di viên như vậy vườn, bất quá là ở bên trong tu một vài sướng hiên, ba bốn nhà tranh, năm sáu đình hóng gió thôi.”Đến nỗi cái gì cao ốc building, núi giả nước chảy liền không cần suy nghĩ, một tòa núi giả giá trị chế tạo khả năng liền hơn một ngàn lượng, nàng đâu ra như vậy nhiều tiền nga.Nàng kia mấy vạn lượng bạc, chỉ sợ liền cái hình thức ban đầu đều kiến không đứng dậy, cho nên nàng tính toán đi đơn giản hoá lộ tuyến —— kiến cái Nông Gia Nhạc.Thành, bạch tránh một phần tiền, không thành liền bán trái cây đi.“Nếu là loại cây ăn quả, cũng không cần cà sáu cuộc bãm, làm người đem này đó cỏ dại đều cắt, bụi cây bào, chờ chúng ta đem bản vẽ họa hảo liền đào hố trồng cây.” Lâm Thanh Uyển hỏi, “Năm trước không phải làm ngươi lưu ý cây ăn quả tin tức sao, nhưng tìm được thích hợp nhà vườn sao?”“Là, tiểu nhân tìm vài gia, đều lưu ra quả mầm, phần lớn là trung mầm cùng cây non, cây non cần loại ba năm tã

hữu mới có thể đánh quả, trung mầm năm nay loại sang năm là có thể đánh quả, còn có một bộ phận là đại mầm, đuối ở ba tháng trước gieo, năm nay liền có khả năng nở hoa kết quả, chỉ là đối thụ thương tổn cũng đại, chính yếu chính là này giá.....”“Vậy lấy trung mầm là chủ, cây non cũng nhiều muôn chút, trừ bỏ nơi này, biệt viện bên kia cũng yêu cầu chút.” Lâm Thanh Uyển nghĩ nói: “Chúng ta muốn lượng đại, lại cùng bọn họ thương lượng thương lượng giá, còn có, tìm mấy cái có thiên phú làm nhà vườn nhóm giáo giáo, đến lúc đó hảo chăm sóc cây ăn quả.”“Đúng vậy.”Lâm Thanh Uyển theo cái kia dòng suối nhỏ thăm dò nửa ngày, cuối cùng vừa lòng véo eo nói: “Đến lúc đó tại đây bên dòng suối loại chút hoa mộc, đem này quanh thân lộng sạch sẽ chút, bọn họ không phải mê chơi khúc thủy lưu thương sao? Năm nay tết Thượng Tị là không còn kịp rồi, sang năm lại có thể kịp.”Lâm Ngọc Tân nhịn không được nhìn tiểu cô liếc mắt một cái, “Cô cô, trước kia ngài cũng mê chơi.”Lâm Thanh Uyển tươi cười hơi thu, nói: “Ta về sau sẽ không chơi.”Đó là Uyển tỷ nhi yêu thích, lại rất lớn một bộ phận nguyên nhân là bởi vì có Tạ nhị lang tương bồi, nàng chơi có ý tứ gì đâu?Lâm Ngọc Tân nhìn tiểu cô cô tịch bóng dáng, cảm thấy mũi hơi toan, nàng chạy tiên lên giữ chặt tay nàng lắc lắc nói: “Cô cô, về sau ta bồi ngươi chơi được không?”Lâm Thanh Uyển liền cười sờ sờ nàng đầu nói: “Làm gì muốn cùng ta chơi? Ngọc Tân cũng có bằng hữu không phải sao, có thể thỉnh các nàng chơi, ta lại là sẽ không chơi cái này.”Ai tin a, nàng chính là biết đến, tiểu cô mỗi lần chơi cái này đều có thể nói là tiêu điểm, hiện tại không chơi hơn phân nửa vẫn là bởi vì tiểu dựng.“Hảo, ra tối nửa ngày cũng mệt mỏi, chúng ta trở về đi. Ngày mai chúng ta ngồi xe ngựa đi dò xét tước điền.”Tước điền so này muôn lớn hơn rất nhiều, cần phải ngồi xe ngựa mới được, chờ nàng đem tước điền xem qua một lần liền phải bắt đầu vội cày bừa vụ xuân.Hiện tại thời tiết còn lạnh, đại bộ phận nhân gia còn ở ăn tết không khí bên trong, đến ra tháng giêng mới có thể bắt đầu công việc lu bù lén.Nhưng Lâm gia không giống nhau a, nhà bọn họ mà nhiều, lại còn có phần lớn là hoang quá thô địa, cỏ dại a, bụi cây a, hòn đá a, muôn đuối kip năm nay cày bừa vụ xuân, cần phải sớm tiến hành.Vì thế Lâm Thanh Uyển còn làm người làm hai thân nhẹ nhàng một ít xiêm y, chính là muốn chạy ở ngoài ruộng thời điểm không đến kéo dài.Từ các thôn trang triệu hồi tới kia 28 hộ hạ nhân từ qua sơ bảy liền bắt đầu bận rộn, thành niên nạm tử cầm cái cuốc đi đào bụi cây, nữ tử đi cắt cỏ dại, lão nhân cùng hài tử tắc phụ trách đem mấy thứ này xếp thành một đồng một đồng, còn đem trong đất hòn đá nhặt vận đi ra ngoài.Lâm Thanh Uyển còn không có gặp qua bọn họ, hôm nay liền đặc đặc mang theo Ngọc Tân đi thăm, rốt cuộc những người này chính là Lâm gia trung phó.Nhưng tới rồi hai đầu bờ ruộng, nàng mới có chút minh bạch, vì cái gì Chung đại quản sự nói bọn họ sẽ không nguyện ý lấy hộ vì đơn vị thuê làm ruộng mà.Bởi vì trên mặt đất

người, có nam chủ nhân, nam chủ nhân trên người hoặc nhiều hoặc ít đều có chút khuyết tật, không có nam chủ nhân, còn lại là lão lão, nhược nhược, áu áu. Ở cái này trống trọt cơ bản dựa nhân lực thời đại, bọn họ đừng nói nộp thuế giao lương, chỉ sợ liền tự mình đều dưỡng không sống. Lâm Ngọc Tân cũng có chút kinh ngạc, nhỏ giọng hỏi: “Tiểu cô, bọn họ như thế nào phần lớn thân có tàn tật?” Lâm Thanh Uyển hít sâu một hơi, chớp rót trong mắt nước mắt, “Là ta đã quên bọn họ đều là từ Tây Bắc quân tới.” Lâm Ngọc Tân ngân ngơ, Tây Bắc quân đời trước là Lâm gia quân, đây là, quân sĩ?

Chương 60: an bài

Nguyễn ý lưu lại chuyên nghiệp nhân tài đều các có này chức, bị an bài đến biệt viện nơi này tới đều là ban đầu ở các nông trang làm việc hạ nhân.Trên cơ bản, ở nông trang hạ nhân đều sẽ trống trọt, cho nên Lâm gia một phỏng lương, có thể rời đi đều lựa chọn rời đi.Đi theo chủ nhân gia là trống trọt, chính mình quá cũng là trống trọt, người trước vì nô, người sau vì lương, khác nhau như thế đại, đại gia tự nhiên sẽ lựa chọn người sau.Mà nguyện ý lưu lại, luôn có đủ loại nguyên nhân, Lâm Thanh Uyển ban đầu vẫn luôn bận rộn, đối này hỏi đến không nhiều lắm, hiện giờ nhìn đến bọn họ, mới phát hiện nàng bỏ qua rất nhiều.Này xem như nàng công tác trung thất trách, Lâm Thanh Uyển có chút áy náy.“Bọn họ giữa quản sự chính là ai?”Lâm Thanh Uyển thu thập hảo tâm tình, quay đầu hỏi Chung đại quản sự.“Là Phương Đại Đồng, nhạ, chính là hắn.”Chung đại quản sự chỉ một cái đằng trước một cái nam tử cấp Lâm Thanh Uyển xem.Người nọ vóc người gầy trừng, chính cầm một cây đao chém bụi cây, chỉ là tay áo trống rỗng.Chung đại quản sự thấp giọng nói: “Cô nãi nãi, những người này đều là lão thái già cùng lão gia an bài tiên Lâm gia, đối bọn họ rất là khoan dung, chúng ta đối bọn họ sự biết đến không nhiều lắm. Chỉ biết Phương Đại Đồng rời đi Tây Bắc quân trước quân chức tối cao, cho nên bất luận là trước tới, vẫn là sau đến, đối hắn nói đều thực phục tùng. Cho nên này một nhóm người cũng nhất nghe lời hắn.”Lâm Thanh Uyển gật đầu, “Ngươi trước mang đại tiểu thư đi nghỉ ngơi, ta đi gặp hắn.”Chung đại quản sự do dự, Lâm Thanh Uyển liền nhàn nhạt liếc mắt nhìn hắn, Chung đại quản sự lập tức cúi đầu đồng ý.“Tiểu cô, ta cùng ngươi một khối đi thôi.”Lâm Thanh Uyển liền sò sò nàng đầu nói: “Nơi đó loạn thật sự, ngươi liền lộ đều đi không xong đâu, trước đi xuống nghỉ ngơi, trong chốc lát tiểu cô tới tìm ngươi.”Lâm Ngọc Tân nhìn thoáng qua trên mặt đất gồ ghề lồi lõm cùng đỗ nhánh cây, lại nhìn nhìn chính mình trên người vẩy dài, không khỏi nhấp nháp miệng, hành lễ lui ra.Nàng đi ra thật xa, nhìn không được lầm bẩm nói: “Ánh Nhạn, trở về liền cho ta làm hai bộ giống cô cô như vậy xiêm y.”Ánh Nhạn nghẹn cười gật đầu, “Nô tỳ một hồi đi liền làm.”Lâm Thanh Uyển mang theo Bạch Mai cùng Bạch Phong qua đi tìm Phương Đại Đồng,

đang ở lao động người thấy nàng, sôi nổi ngừng tay động tác hướng nàng hành lễ, Lâm Thanh Uyển vội duỗi tay nói: “Đại gia mau dừng đa lễ, ta chỉ là đến xem, các ngươi nên làm cái gì còn làm cái gì.” Phương Đại Đồng nghe được động tĩnh xoay đầu tới, thấy là Lâm Thanh Uyển vội vàng dừng lại động tác đi tới hành lễ, “Cô nãi nãi.” “Phương đại thúc mau dừng đa lễ,” Lâm Thanh Uyển đôi tay đem hăn nâng dậy tới, “Phương đại thúc, chúng ta nói nói chuyện đi.” Phương Đại Đồng nhìn còn nhỏ Lâm Thanh Uyển, trong lòng đột nhiên có chút thấp thỏm, hăn gật gật đầu, đi đầu hướng bên cạnh yên lặng chờ đi đến. Lâm Thanh Uyển liền phát tay làm Bạch Mai cùng Bạch Phong dừng lại, chính mình đi theo Phương Đại Đồng hướng bên cạnh đi. Phương Đại Đồng tuyển một cái hơi cao một chút địa phương, có thể đem trong đất tình cảnh đều thu về trước mắt, rồi lại không bị phía dưới ôn ào sở quấy rầy. Lâm Thanh Uyển trong lòng thán phục, nhịn không được hỏi, “Phương đại thúc trước kia ở trong quân là thám báo?” Phương Đại Đồng gật đầu, cho rằng Lâm Thanh Uyển là từ Lâm Giang nơi đó biết được, thân phận của hăn cũng không phải cái gì cơ mật, bởi vậy nói thẳng: “Tiểu nhân trước kia ở trong quân tiên phong doanh làm thám báo.” “Này 28 hộ đều là tòng quân trung mà đến?” Phương Đại Đồng gật đầu, chỉ vào phía dưới người nhất nhất cho nàng giới thiệu, “Đó là Tôn Nhị Nguyên, Tề Châu người, chân phải bị thương, cho nên có chút cà thot, ở trong quân làm không nói nữa, trong nhà có năm cái huynh đệ, liền như vậy chia xuống đất, hăn trở về cũng là đói bụng, cho nên liền tới đầu phục lão gia. Hiện giờ hăn cũng cưới tức phụ, có hai cái nhi tử một cái khuê nữ……” “Đó là Tiên Thụy gia, Tiên Thụy chết trận, quốc khố không có tiền, cấp không ra đủ ngạch tiền an ủi, nàng liền bắt được hai lượng bạc, nhưng thượng có cha mẹ chồng, hạ có hai đứa nhỏ, kia hai lượng bạc liền đưa tiền thụy mua khẩu quan tài đều không đủ, các huynh đệ đã biết liền chỉ điểm nàng tới đầu nhập vào lão gia, tốt xấu ở Lâm gia không đói chết……” “Đó là Lưu đại nương, nàng nhi tử Lưu Quý hai chân cũng chưa, kia sẽ truy kích Liêu quân, ai ngờ Liêu quân mai phục, cục đá từ trên núi lăn xuống tới vừa lúc tạp trúng hăn chân, quân y vì cứu hăn đem hăn chân cắp cửa, người nhưng thật ra sống, nhưng không có hai chân sao có thể tại đây thế gian sống sót?” Phương Đại Đồng lãnh đạm nói: “Vừa lúc gặp phải tướng quân tuần doanh, liền đem hăn cùng mặt khác mấy cái thương tàn binh lính cấp đưa đến Lâm gia tới, Lưu đại nương là sau lại chính mình sờ qua tới.” Lâm Thanh Uyển đem Phương Đại Đồng chỉ quá người ghi tạc trong lòng, một người liền đại biểu một gia đình, một gia đình đó là một cái bi kịch, cũng là một hy vọng. Nàng dứt khoát ngồi xếp bằng ngồi ở trên cỏ, ý bảo Phương Đại Đồng cũng ngồi xuống, hai người chậm rãi nói. Phương Đại Đồng nhìn lướt qua tuy có khô thảo che đậy, lại vẫn như cũ hiển nhiên bùn đất, yên lặng mà ngồi xuống. Nay cùng hăn nhận tri thiên kim đại tiểu thư không giống nhau, không hô là

Lâm công muội muội, chính là như vậy..... Không bám vào một khuôn mẫu.Phương Đại Đồng đem 28 hộ đều giới thiệu một lần, cũng chỉ vào phía dưới người nhất nhì cấp Lâm Thanh Uyển kỹ càng tỉ mỉ giới thiệu, hắn là có tư tâm, hắn hy vọng nàng có thể lưu lại bọn họ.Hắn mơ hồ biết Lâm gia đã không còn nữa vãng tích, Chung đại quản sự cũng lậu quá khẩu phong, Lâm gia hiện tại không bao nhiêu tiền.Nhưng hắn càng biết, những người này một khi rời đi Lâm gia, kia đó là cửa nát nhà tan kết cục.Có thể rời đi, ở Lâm gia phát “Phóng lương lệnh” khi đã rời đi, hiện tại còn chưa đi, đó là ôm kia một đường sinh hy vọng.“Nhiều năm như vậy, chỉ có 28 người tới đầu nhập vào sao?” Lâm Thanh Uyển nghi hoặc, dựa theo Phương Đại Đồng tự thuật, Tây Bắc quân cơ hồ mỗi năm đều có tới đầu nhập vào người, sao có thể chỉ có 28 hộ?Phương Đại Đồng rũ xuống đôi mắt nói: “Lâm gia phóng lương khi có chút người lựa chọn rời đi.”Lâm Thanh Uyển nháy mắt hiểu được, “Bọn họ là sợ liên lụy Lâm gia?”Phương Đại Đồng trầm mặc không nói.Lâm Thanh Uyển liền tự tin cười nói: “Cái này các ngươi yên tâm, tuy nói Lâm gia quyên ra hơn phân nửa gia sản, nhưng cũng không như vậy nhược, huống chi, các ngươi đều ở lao động, cũng ở vì Lâm gia nỗ lực không phải sao?”Phương Đại Đồng kinh ngạc ngẩng đầu lên, Lâm Thanh Uyển nghịch ngợm hướng hắn chớp mắt nói: “Phương đại thúc, hổ phụ vô khuyên nữ, huống chi ta còn có một hổ huynh, ngươi nếu còn có thể liên hệ thương bạn họ khiến cho bạn họ trở về đi, ta Lâm gia tùy thời hoan nghênh bạn họ.”Lại nói: “Đến nỗi Tây Bắc quân bên kia, nếu còn có yêu cầu đến cậy nhờ vẫn như cũ có thể lại đây, tuy nói ta Lâm gia nay đã khác xưa, nhưng an bài vài người vẫn là làm được đến, ta cũng tin tưởng bạn họ đã có thể nhẫn thường nhân sở không thể, tự nhiên cũng có thể trong ngươi có tàn tật khi có thể làm thường nhân sở không thể làm.”Lâm Thanh Uyển hiện tại nhất thiêu gì?Người a!Đừng khinh thường người tàn tật, có đôi khi người tàn tật so tú chi kiện toàn người còn nếu có thể làm, xem bên người nàng vị này liền biết.Lâm Thanh Uyển đôi mắt tỏa sáng, chỉ vào trước mặt này mênh mông vô bờ đồng ruộng nói: “Phương đại thúc, ta tính toán đem này đó mà đều khai ra tới, trừ bỏ loại lương thực ngoại, còn loại cây ăn quả, hoa mộc, cây dâu, thuận tiện còn muốn đào mấy cái hồ nước.”“Bón phân, rút thảo, trừ trùng, tưới nước, trích quả, trích tang diệp, dưỡng tằm, nuôi cá, như vậy nhiều sự, luôn có giống nhau là bọn họ có thể làm, cho nên ở chỗ này bọn họ còn sợ tìm không thấy việc làm gì?”“Cô nãi nãi!” Phương Đại Đồng bò dậy quỳ gối Lâm Thanh Uyển trước mặt, dập đầu nói: “Đại Đồng đại Tây Bắc quân sở hữu tướng sĩ cảm tạ cô nãi nãi.”“Mau đứng lên,” Lâm Thanh Uyển vội đem người đỡ lấy, “Các ngươi bảo vệ quốc gia, vì chúng ta liền mệnh đều bất cứ giá nào, ta bất quá là làm như vậy kiện việc nhỏ, ngài hiện tại quỳ ta không phải tao ta sao?”Phương Đại Đồng vành mắt ửng đỏ, bò dậy nói, “Tham gia quân ngũ ăn lương lãnh hướng, chúng ta cũng không

có cô nai nai tưởng như vậy hảo.”Nhưng thời đại này, nếu không phải quốc gia có lệnh ai sẽ đi tham gia quân ngũ a, trừ bỏ cực nhõ bộ phận người là chủ động tòng quân ngoại, còn lại người đều là chinh binh dịch, ở trên chiến trường chém giết khi tưởng còn không phải phía sau gia viễn sao? Lâm Thanh Uyển thấy hắn hốc mắt đỏ bừng, không có lại tiếp tục cái này đề tài, mà là ngược lại mặt hướng biệt viện phương hướng nói: “Hiện tại các ngươi đều tề ở Trường Phúc thôn nơi đó?”“Là, lão nhân nữ nhân cùng bảy tuổi dưới hài tử tắc tạm thời ở tại biệt viện.”Biệt viện tuy đại, nhưng để lại cho hạ nhân không gian lại hữu hạn, muôn trụ hạ 28 hộ là không có khả năng, cho nên hiện tại bọn họ là ở Trường Phúc thôn bên kia kiến hai cái đại giường chung tới trụ.Lão nhân cùng nữ nhân hài tử tắc ở tại biệt viện dãy nhà sau hạ nhân gian.Lâm Thanh Uyển hơi hời gật đầu, nói: “Lại không thể vẫn luôn như vậy tạm chấp nhận, vẫn là đến kiến phòng ở, thừa dịp tháng giêng chưa ra, việc nhà nông còn không có vội lên, đại gia đem phòng ở kiến hảo đi.”Lâm Thanh Uyển từ bên cạnh tìm tới một cây gậy, trên mặt đất vẽ họa đạo: “Ta tính toán cho các ngươi dọc theo biệt viện kiến phòng, như vậy cho nhau chi gian có chiếu ứng.”Lâm Thanh Uyển ở quan đạo tiến vào không xa một chỗ vẽ một vòng tròn nhỏ, lại ở nghiêng đối diện vẽ một vòng tròn nhỏ, vẫn luôn đem vòng theo đại lộ vẽ đến Trường Phúc thôn, điểm điểm nói: “Ở này đó địa phương kiến thượng phòng tử, bốn hộ vì một lân, tả hữu đều lưu có cũng đủ mà, đến lúc đó nếu còn có người tới đến cậy nhò, vậy theo lại kiến phòng ở.”Như vậy mới cũ luân phiên, tân có thể càng mau dung nhập, thả đem biệt viện vây quanh ở trung gian, vừa lúc trình bảo vệ xung quanh hình thái, lại có Canh Ngọ năm như vậy tai họa, bọn họ cũng có thể có thời gian phản ứng.Phương Đại Đồng là thám báo, biết đến so Lâm Thanh Uyển càng nhiều, hắn suy tư một lát, tiếp nhận nhánh cây điều chỉnh một chút vị trí nói: “Như vậy kiến càng tốt, tốt nhất ở quan đạo tiến đại lộ cái kia chuyên biến chỗ lại kiến cái phòng ở, làm quán trà cũng hảo, làm nghỉ chân khách xá cũng đúng, đến lúc đó lại trên lầu đáp cái vọng đài, khắp nơi trông trải, địch nhân bất luận từ phương hướng nào tới đều không thể gạt được đôi mắt.”Lâm Thanh Uyển như ống mày nói: “Lanh lanh càn khôn từ đâu ra địch nhân?”Phương Đại Đồng mặt ứng đỏ, “Là ta suy nghĩ nhiều.”“Bất quá làm quán trà chủ ý thực hảo, từ nơi này đến tây cửa thành còn có mấy dặm lộ trình đâu, vừa lúc đã cho hướng khách thương nghỉ chân một chút, đến lúc đó kiến cái lầu hai, chuyên môn bán chút cơm canh, nói không chừng sinh ý còn hảo đâu.”Phương Đại Đồng:..... Vùng hoang vu dã ngoại ai tới nơi này ăn cơm? Còn không phải là vì làm vọng đài.Bất quá cái này lý do dùng đến hảo, đến nỗi quán trà kiếm không kiếm tiền liền không ở hắn suy xét trong phạm vi.Lâm Thanh Uyển cũng không tưởng quán trà kiếm tiền, dù sao liền kiến cái phòng ở, lưu cá nhân ở nơi đó trông coi bái.Sự tình thương lượng hảo, Lâm Thanh

Uyển vỗ vỗ tay nâng thân, “Vậy nói như vậy định rồi, ta trở về khiến cho Chung đại quản sự bọn họ tìm người kiến phòng ở, người làm cho bọn họ từng người tuyển hảo lạc hộ địa phương, đem tên dân cư báo đi lên, có cái gì yêu cầu cũng có thể đề, nếu có thể thỏa mãn, ta liền phân phó đi xuồng.” Phương Đại Đồng lên tiếng, cao hứng đem Lâm Thanh Uyển đưa ra đi, “Cô nãi nãi, chúng ta đây là còn trên mặt đất hỗ trợ, vẫn là đi kiến phòng ở?” Lâm Thanh Uyển nghĩ nghĩ nói: “Các ngươi cũng có thể đi hỗ trợ, nhưng vẫn là lấy trong đất là chủ, cày bừa vụ xuân sắp tới, năm nay muốn tận lực khai ra cũng đủ nhiều đồng ruộng tới, năm trước thu thập ra tới mà cũng không đủ.”

Chương 61: cày bùa vụ xuân

Phương Đại Đồng một lại đây, đại gia liền nhịn không được vây đi lên, “Phương đại ca, cô nãi nãi tới có cái gì phân phó?”“Chẳng lẽ là tới khuyên chúng ta sửa tịch?”“Ta, ta không nghĩ sửa tịch.....”Đại gia thấy Lâm Thanh Uyển tìm Phương Đại Đồng nói nửa ngày lòi nói, tâm nhưng vẫn luôn dẫn theo đâu, chỉ là lại không tốt hơn trước quấy rầy, chỉ có thể âm thầm suy đoán.“Được rồi, được rồi, cô nãi nãi tới đích xác có việc phân phó,” Phương Đại Đồng giơ tay áp xuống đại gia thanh âm, nói: “Cô nãi nãi nói, phía trước phỏng lương khi sợ liên lụy Lâm gia mà rời đi người nếu còn tưởng trở về, Lâm gia còn thu. Tây Bắc quân bên kia nếu lại có người tới đầu nhập vào, Lâm gia cũng sẽ giống như trước đây không cự, còn có, cô nãi nãi phải cho chúng ta kiến phòng ở, một hộ một phòng, bốn hộ vì một lân, quay đầu lại chúng ta đem mà vòng ra tới, các ngươi liền đi tuyển đất nền nhà.”Mọi người đại hỉ, “Quả thực?”“Đương nhiên là thật sự, bất quá cô nãi nãi nói, cày bùa vụ xuân sắp tới, trong đất việc không thể rời xuống, nên chém thụ chặt cây, nên cắt thảo cắt thảo.” Phương Đại Đồng nói: “Lâm gia với chúng ta có nghĩa, chúng ta cũng không thể lười biếng, tổng phải làm chút khả năng cho phép sự hồi báo một vài.”Lưu đại nương nắm chặt lưỡi hái cao giọng nói: “Đại Đồng yên tâm, chúng ta đều hiểu được, nhiều sự chúng ta làm không được, nhưng cắt thảo chặt cây vẫn là có thể làm được.”“Đúng vậy, đúng vậy, chúng ta nhất định nhanh hơn động tác, tất không thể chậm trễ cày bùa vụ xuân.”Đại gia lao động nhiệt tình tăng cao, không chỉ có chính mình động tác nhanh gấp đôi, còn đem hài tử sai sứ đến xoay quanh.Ngày này trong đất toàn là hoan thanh tiêu ngữ.Lâm Toàn từ trong thành mướn làm công nhật cũng đều tới rồi, Lâm Thanh Uyển làm cho bọn họ chia làm mười tổ, một tổ từ Lâm gia một cái hạ nhân mang theo, tách ra xuống ruộng lao động.Chỉ là những người này thành đồng thành nam cùng thành bắc đều có, có thậm chí là trong thôn ra tới, gia ly thật sự xa, căn bản không có khả năng qua lại bôn ba.Bọn họ phần lớn lựa chọn ở phá miếu hoặc trong thành đại giường chung qua đêm, ngày hôm sau tới bắt đầu làm việc, Lâm Thanh Uyển thấy như vậy quá mức hỗn loạn, không hảo quản lý, liền đổi với Lâm Toàn nói: “Đi Trường Phúc thôn

cùng Thanh Phong thôn hỏi một chút, xem có hay không thôn dân nguyện ý thuê nhà, thuê hạ mấy gian cho bọn hàn trụ, như vậy bắt đầu làm việc phượng tiện, cũng hảo quản lý. Chỉ là giống nhau, yêu cầu cần nghiêm, không được trộm cắp, muốn cùng bản địa thôn dân làm tốt quan hệ”Lâm Toàn vỗ bộ ngực tò vò, “Cô nãi nãi ngài cứ yên tâm đi, ta nhất định đem bọn họ ức thúc hảo.”Vì thế, mời đến làm công nhật thực mau ở Trường Phúc thôn cùng Thanh Phong thôn trụ hạ, mỗi ngày thiên sáng người liền xuất công, thái dương xuống núi mới kết thúc công việc, Lâm gia bao ăn bao ở, mỗi ngày còn có hai mươi vạn tiền công lấy.Đừng nói lúc này còn chưa tới cày bừa vụ xuân thời điểm, mọi người đều nhàn, chính là tới rồi, cũng sẽ có rất nhiều người lựa chọn lưu lại.Một ngày hai mươi vạn tiền công cũng không phải là hảo tim, huống chi có người trong nhà mà thiếu, thiếu hán một cái cũng không có gì quan trọng, mà có dứt khoát trong nhà không mà, liền chỉ vào khiêng bao làm công nhật kiêm tiền đâu.Nhin lớn như vậy một mảnh mà, đại gia trong lòng đều vui mừng, muốn đem lớn như vậy một mảnh mà khai ra tới kia đến nhiều ít thời điểm nha?Chỉ cần bọn họ làm tốt lắm, không lo Lâm gia không lưu người, đến lúc đó tiền chẳng phải là cuồn cuộn không ngừng tới?Bởi vậy làm công nhật nhóm đều thực ra sức, cũng thực nghe lời, đi sớm về trễ đảo cũng tránh cho cùng Trường Phúc thôn cùng Thanh Phong thôn các thôn dân quá nhiều chạm mặt, nhưng thật ra không có gì mâu thuẫn.Hơn nữa, Trường Phúc thôn cùng Thanh Phong thôn thôn dân cũng lục tục có người tìm được Lâm Toàn, tò vò cũng muôn tìm cái việc làm.Chỉ cần có thể làm việc, phẩm tính không có gì đại tỳ vết, Lâm Toàn tò vò đều thu, trong lúc nhất thời, Lâm gia này khôi tước điền thượng khí thế ngất trời.Cấp Phương Đại Đồng bọn họ kiến phòng ở sự tắc đứng ở Lâm quản gia trên người, trừ bỏ tìm công nhân, mua tài liệu, hàn còn phải chạy đi tìm lí chính mua đất.Bọn họ vòng xuống dưới địa phượng, có rất nhiều Lâm gia mà, có tắc không phải, cho nên cần phải mua.Những cái đó mà đều là đất hoang, cũng không phải cá nhân, mà là thuộc về quốc gia, cho nên Lâm quản gia đến đi tìm lí chính đem những cái đó mà mua tới, lại xin kiến phòng.Trừ bỏ ở vốn có đất nền nhà thượng kiến phòng, muốn ở hàn chỗ kiến phòng đều đến trải qua lí chính cùng nha môn đồng ý, để tránh miễn có người tự mình ở ruộng tốt thượng kiến phòng, chiếm đi cày ruộng.Chờ đem người chiêu hảo, tài liệu mua tè, thủ tục cũng làm xuống dưới, nước mưa đã qua, mắt thấy liền phải đi vào hai tháng.Lâm quản gia không dám chậm trễ, làm Phương Đại Đồng bọn họ từng người chọn hảo phòng ở vị trí liền mang theo người đào đất cơ.Phiếu Đại Đồng bọn họ ban ngày đến trong đất làm việc nhi, nghỉ ngơi khi liền đến nhà mình nhà ở nơi đó đi dạo, giúp một chút, kiến phòng tốc độ bay nhanh.Bọn họ kiến chính là bùn phòng, nền là dùng cục đá, tường thê còn lại là dùng thổ gạch, trong đất cắt thảo nháy mắt có nơi đi, trừ bỏ vận ra tới chém toái ủ

phân cùng thiêu làm phân tro ngoại, tốt thảo đều bị thêm tiến bùn quăng ngã thành gạch mộc.Lâm quản gia thỉnh đều là có kiến phòng kinh nghiệm hảo thủ, tốc độ phi thường mau, trên cơ bản một tổ bốn ngày là có thể kiến hảo một tòa năm gian bùn nhà ngói, cộng phân năm tổ tới kiến.Không đến một tháng, nông hộ nhóm phòng ở liền kiến hảo, lanh đến phòng ở người lục tục dọn tiến tân phòng, biệt viện một chút không xuống dưới.Nhưng Trường Phúc thôn càng thêm náo nhiệt, bởi vì Kinh Trập đã qua, xuân phân sắp đến, cày bừa vụ xuân bắt đầu rồi.Lâm Thanh Uyển mỗi ngày đều phải xuống ruộng tuần tra, cùng Chung đại quản sự quy hoạch trong đất sụ, sau này Lâm gia chủ yếu thu vào liền xem miếng đất này, là quá đến hảo, vẫn là thắt lưng buộc bụng liền xem năm nay cày bừa vụ xuân thu hoạch vụ thu.Biệt viện tự mang kia năm khoảnh mà đều là hảo mà, vẫn luôn từ Lâm gia tá điền cùng đưa ở nhóm trồng trọt, đảo không cần Lâm Thanh Uyển nhọc lòng, chỉ là tước điền bên này yêu cầu lo lắng đến nhiều.Bởi vì đại bộ phận mà đều là khai hoang ra tới, trừ bỏ thuê cấp Trường Phúc thôn thôn dân những miếng đất này, còn lại có thể trồng trọt đều là nông hộ cùng làm công nhật nhóm cùng nhau loại.Năm trước bọn họ về trễ, mà lại không thể khai ra tới, cho nên không có thể kịp thời gieo giống tiểu mạch, cho nên năm nay chỉ có thể loại lúa mì vụ xuân.Mà thủy so nhiều địa phương tắc giống nhau khai ra tới gieo giống lúa nước, trừ bỏ này hai dạng món chính, còn có đậu nành đậu phộng chờ cũng lục tục gieo giống đi xuống.Lâm Thanh Uyển mỗi ngày chạy tới ngoài ruộng, người trực tiếp đèn hai độ, nhưng tinh thần lại rất hảo, thanh minh khi mang theo Lâm Ngọc Tân hồi Lâm gia trang tảo mộ khi, các tộc nhân nhìn nàng sáng ngời ánh mắt đều theo bản năng cúi đầu thấp người.Ở trên người nàng, bọn họ lại cảm nhận được dòng chính cho bọn hắn uy áp, chính là tộc trưởng Lâm Nhuận đối nàng cũng càng tôn kính hai phân.Lâm Thanh Uyển chỉ ở Lâm gia trang ở ba ngày liền trực tiếp hồi biệt viện, ân, lúa nước muôn cây mạ.Chờ gieo giống thời tiết qua đi, Lâm Thanh Uyển tính một chút, trừ bỏ biệt viện tự mang kia năm khoảnh mà đều loại thượng, tước điền bên này cũng chỉ loại thượng mười hai khoảnh thôi.Còn thừa đều còn hoang.Bất quá Lâm Thanh Uyển đảo không vội, nghĩ gần nhất đại gia đuổi loại khẳng định mệt muộn chết rồi, bởi vậy làm cho bọn họ thả ba ngày giả, ba ngày sau lại một lần nữa bắt đầu làm việc.“Cày bừa vụ xuân nêu qua, vậy đăng ra không tới đêm Thanh Phong Sơn bên kia cây ăn quả loại, còn lại đất hoang cũng muôn chật rãi khai ra tới, tới rồi chín tháng chúng ta loại lúa mì vụ đông.”“Cô nai nai, gần nhất ngài vội vàng cày bừa vụ xuân, chỉ sợ không biết Triệu gia Nhị lão gia gần đây tức điên đi?” Chung đại quản sự cười nói: “Nghe nói hắn đã phát một hồi hỏa nhí, đã hồi Giang Đô đi.”“Nga?” Lâm Thanh Uyển thích ý tựa lưng vào ghế ngồi, cười hỏi, “Hắn vì cái gì phát hỏa?”Chung đại quản sự nhịn không được cười, “Ngài đi Thanh Phong Sơn xem qua sau

không phải làm người tìm li điều đem mà vây thượng sao? Nô tài cũng không biết hắn vì cái gì liền đã phát hỏa nhỉ, nghe nói Kinh Trập mới đến liền nói phải về nhà quá thanh minh, sớm liền đi rồi. Hắn ở Thanh Phong Sơn mới vừa mua những cái đó mà lại có một nửa hoang, cũng chưa kịp gieo hạt.”“Kia thật đúng là đáng tiếc, ta còn nghĩ bình thường xuống dưới đi Thượng gia vẫn an lão phu nhân khi có thể gặp phải hắn, đại gia chào hỏi một cái, về sau cũng có thể cho nhau chiếu cố.” Lâm Thanh Uyển vui vẻ nhấp một miệng trà, ân, Triệu Thắng đi rồi, nàng cảm thấy từ thân đến tâm đều là một cổ nhẹ nhàng.Bạch Mai xem nàng vui vẻ bộ dáng, liền nhịn không được hỏi, “Cô nãi nãi, ngài xem này trà như thế nào?”Lâm Thanh Uyển tinh tế phẩm phẩm, nửa ngày sau cười nói: “Càng thêm mát lạnh, ân, là thủy bất đồng?”Bạch Mai liền ôm miệng nói: “Ngài cuối cùng là phát hiện, này thủy nha chính là sau núi thượng suối nước lạnh thủy, hôm kia đại tiểu thư mang theo Ánh Nhạn các nàng lên núi, thấy sau khiếu cho người mỗi ngày lên núi múc nước, hiện tại chúng ta trong phủ uống trà, nấu cơm, thiêu đồ ăn dùng đều là kia mặt trên nước suối.”Lâm Thanh Uyển trợn mắt há hốc mồm, “Như vậy, như vậy tinh quý a, kia suối nước lạnh ly đến cũng không gần.”“Cũng không phải là, nhưng đại tiểu thư thích, lại xa cũng đến đi lấy.”Lâm Thanh Uyển cười, “Đảo cùng nàng tổ phụ một cái tính tình.”Lâm Trí còn không phải là bởi vì trên núi có kia mắt suối nước lạnh mới chạy tới nơi này kiêng thôn trang sao?Lâm Thanh Uyển nghĩ nghĩ nói: “Nếu hảo, ngày mai các ngươi trang một ông tới, chúng ta mang theo đi Thượng phủ xem Thượng lão phu nhân đi, lại không đi, Thượng lão phu nhân liền phải đánh tới.”Tháng giêng thời điểm Thượng lão phu nhân người tới đón Lâm Ngọc Tân, chỉ là Ngọc Tân giữ đạo hiếu, Thượng gia muốn thỉnh người đáp bài hát tuồng, nàng đi nhiều có bất tiện, Lâm Thanh Uyển cũng không muốn Lâm Ngọc Tân nhiều tư, cho nên liền cự tuyệt.Trong khoảng thời gian này cày bừa vụ xuân bận rộn, nhưng đó là đời nông dân tới nói, Thượng gia lão phu nhân cùng tiểu thư các thiếu gia nhưng thanh nhàn thật sự, cho nên đưa thiếp mời tới thỉnh Lâm Ngọc Tân đi ngắm hoa, chỉ là Lâm Ngọc Tân thấy tiểu cô mỗi ngày đi sớm về trễ liền cơm đều ăn không ngon, nàng tự giác trách nhiệm trọng đại, cho nên không đi.Mà là lưu tại trong phủ giúp đỡ Lâm Thanh Uyển hạch toán trưởng mục, quản gia quản lý.Này ba tháng tới chọn mua đồ vật cơ hồ đều phải quá Lâm Ngọc Tân tay, Lâm Thanh Uyển cảm thấy chính là nàng đột nhiên đi đời nhà ma, Lâm Ngọc Tân hắn là cũng có thể chống đỡ nội trách.Đương nhiên, nói như vậy nàng là không dám nói, bởi vì nàng sợ nói ra liền phải thủy yêm biệt viện.

Chương 62: lư thị gia học

Thượng Minh Viễn vui vẻ ở bên ngoài cửa nghênh đón Lâm Thanh Uyển cô chất, “Lâm cô cô cuối cùng bỏ được mang biếu muội tới, lão thái thái trong lòng có thể tưởng tượng được ngay đâu.” Lâm Thanh Uyển xuống xe cười nói: “Ngọc Tân cũng tưởng nàng bà ngoại thật sự, chỉ là nàng săn sóc, biết ta vì cày bừa vụ xuân bận rộn, cho nên chủ động tiếp nhận trong nhà sự, bằng không ta hiện tại còn chưa nhất định có thể rút ra thân tới đâu.” “Biểu muội lợi hại như vậy, thế nhưng đều có thể quản gia?” Thượng Minh Viễn trong lòng kinh ngạc, Lâm Ngọc Tân năm nay nhưng mới mười ba đâu, nhà hắn mấy cái muội muội cùng nàng tuổi xấp xỉ, lại còn ở hồn nhật tử đâu. Thượng lão phu nhân cũng kinh ngạc với Lâm Ngọc Tân có khả năng, bất quá nàng đối này nửa là tán thưởng, nửa là phản đối, “Ngươi biết đau lòng cô cô là tốt, nhưng cũng không cần rời xuống việc học mới hảo.” Nàng quay đầu hỏi Lâm Thanh Uyển, “Nàng cô cô, không biết nhưng cấp Ngọc Tân thỉnh tiên sinh không có? Tuy rằng trong nhà sự vụ muốn học, nhưng nữ hài nhi có thể thoái mái cũng liền khuê trung mấy năm nay, đãi gả đi ra ngoài liền không như vậy tự do, cho nên không cần quá câu thúc nàng, nên học học, nhưng nên chơi cũng muốn chơi.” Lâm Thanh Uyển rất là tán đồng nói: “Cũng không phải là, ta cũng là nghĩ như vậy, cho nên thường xuyên kêu nàng không cần câu thúc, thừa dịp tuổi còn nhỏ, đem thích chơi đều chơi một lần, miễn cho tương lai xuất các sau mang theo gánh nặng gia đình, lại là có tâm cũng không cơ hội.” Một già một trẻ nhìn nhau, toàn từ giữa thấy được “Tri kỷ”, Lâm Thanh Uyển nói: “Ta cũng tưởng cho nàng thỉnh tiên sinh, chỉ là nữ tiên sinh khó thỉnh, nam tiên sinh lại luôn có giáo không đến chỗ, cho nên liền vẫn luôn kéo dài tới hiện tại. Lão thái thái nếu là có người tốt tuyển cần phải nói cho Thanh Uyển một tiếng a.” Hiện tại đọc sách kẻ sĩ thiếu, càng đừng nói nữ tử, có thể đọc sách nữ tử cái nào không phải đại gia xuất thân? Trừ bỏ nhà mình hài tử rất ít sẽ ra mặt giáo người ngoài, nhưng thật ra có chút gia đạo sa sút phụ nhân sẽ ra tới lây này mưu sinh, nhưng thiếu chi lại thiếu. Đó là có, thường thường cũng là vừa xuất hiện đã bị tranh đoạt. Thượng gia ba cái nữ hài cũng đọc sách, chỉ là giáo các nàng chính là lão phu tử, trừ bỏ 《Kinh Thi》 《Luận Ngữ》

chờ, cũng học cầm kỳ thư họa, chỉ là lão phu tử giáo hữu hạn, thả bốn nghệ trung càng thiên với còi thư, cầm cùng họa bất quá thường thường.Trước kia Uyển tỷ nhi việc học cũng là phu tử giáo, nhưng có nàng ca Lâm Giang phu đạo, tới rồi Lâm Ngọc Tân, Lâm Thanh Uyển tự nhiên cũng không muôn nàng chịu ủy khuất.Có thể thỉnh đến nữ phu tử tự nhiên hảo, thỉnh không đến, kia cũng muốn thỉnh cái hảo một chút nam phu tử, nàng yêu cầu cao, tự nhiên nhất thời tìm không thấy thích hợp.Thượng lão phu nhân cũng đau đầu, “Không bằng trước làm nàng tới trong nhà cùng Đan Lan các nàng đọc sách, đãi tìm được thích hợp lại nói.”Lâm Thanh Uyển đang muốn chối từ, liền nghe ngoài cửa Thượng Minh Kiệt liên thanh nói: “Tổ mẫu, ta biết chỗ nào có hảo tiên sinh.”Thượng Minh Kiệt đặng đặng chạy vào, cao hứng nói: “Tổ mẫu ngài đã quên, Thạch tiên sinh muôn ở Lư thị gia học dạy học, trả lại cho chúng ta gia hạ thiệp đâu, chi cần thông qua khảo thí là có thể đi Lư thị gia học đọc sách.”“Hồ nháo,” Thượng lão phu nhân nhíu mày nói: “Lư thị gia học thượng còn có một đám nam học sinh đâu, người bọn tỷ muội như thế nào có thể đi nơi đó đọc sách?”“Như thế nào không thể, tôn nhi đi xem qua, Thạch tiên sinh làm người cách ra một cái sân, nữ bọn học sinh lại có khác một cánh cửa xuất nhập, cùng nam bọn học sinh cũng không tương quan.” Thượng Minh Kiệt lại nói: “Huống chi, ở Lư thị gia học đọc sách học sinh đều xuất từ đại tộc, ngài không cần đem người hướng dọc bắn tướng.”Thượng lão phu nhân liền trùng hán, “Chớ có nói bậy, tổ mẫu ta như thế nào đem người hướng dọc bắn suy nghĩ? Kia Lư thị gia học không cũng có con cháu nhà nghèo sao?”“Kia Lư thị nữ lang đều dám đi, bọn tỷ muội vì cái gì không thể đi?”Một bên Triệu thị nghe vậy ý động, hỏi: “Kia Lư thị nữ lang thật đi Lư thị gia học đọc sách?”“Cũng không phải là, không chỉ có Lư thị nữ lang nhóm đi, nghe nói Thạch gia cũng tặng mấy cái nữ hài lại đây, cũng muôn ở Lư thị gia học đọc sách đâu.”Lâm Thanh Uyển cúi đầu nhập trà, trong đầu quay nhanh, đem Lâm Giang cho nàng liệt những nhân vật này quan hệ đồ lay ra tới tím nửa ngày, lúc này mới leng keng một chút nhớ tới, ngẩng đầu hỏi, “Minh Kiệt nói Thạch tiên sinh chẳng lẽ là Lư tiên sinh phu nhân?”“Đúng là nàng,” Thượng lão phu nhân quay đầu cùng nàng giải thích nói: “Ngươi không biết, năm trước Thạch gia có đại sự xảy ra, Lư phu nhân có cái đường tỷ gả tới rồi Bác Lăng Thôi thị, chỉ là không biết vì sao, vị kia Thạch phu nhân để lại một phong hưu thư cấp Thôi gia, mang theo một đôi nhi nữ về nhà mẹ đẻ.”Trong phòng người nghe được trợn mắt há hốc mồm, Thượng lão phu nhân thấy càng thêm hưng phấn nói: “Này còn bã, dù sao cũng là phu thê chi gian trò khôi hài, nào đối phu thê không cãi nhau? Ai ngờ Thôi gia tới cửa đi tiếp người thời điểm, Thạch gia lại đem người ra bên ngoài đánh, Thạch gia mấy cái huynh đệ còn đi Thôi gia, cũng không biết như thế nào nói, thế nhưng thật sự hòa li. Một đôi nhi nữ cũng một phân thành hai, Thôi gia được nam hài nhi, Thạch phu nhân tắc

mang đi nữ nhi, bất quá hiện tại một đôi nái nữ toàn đi theo Thạch phu nhân quá, Thôi gia cũng liên mỗi tháng đưa tới nuôi nấng bạc thỏi.”“Sự tình nháo ra tới thời điểm đều mau ăn tết, năm nay đầu năm, vị kia Thạch phu nhân mang theo một đôi nái nữ tiến đến cậy nhờ Lư phu nhân, Thạch gia chính là sử học đại gia, tài hoa tự không cần phải nói, cho nên Lư thị liền cầu Thạch phu nhân cùng Lư phu nhân cùng giáo trong tộc nữ hài, phỏng chừng là bởi vì này các nàng hai người mới nghỉ ở Lư thị gia học thượng khác tích đầy đất đơn giáo nữ học sinh, không chỉ có giáo nhà mình nữ hài, mặt khác gia nữ hài, chỉ cần có thể thông qua khảo thí, cũng có thể đi học.” Thượng lão phu nhân thở dài: “Chỉ là vị kia Thạch phu nhân rốt cuộc thanh danh không hảo……”Lâm Thanh Uyển nhàn nhạt cười nói: “Bất quá là hòa li thôi, như thế nào liền không hảo? Một cái tặc trộm đồ vật, kết quả danh thanh không tốt lại là bị trộm người? Trên đời không có như vậy đạo lý.”Thượng lão phu nhân tức khắc có chút xấu hổ.Triệu thị tặc hỏi nhi tử, “Kia trừ bỏ Lư thị cùng Thạch thị nữ lang, còn có ai gia quyết định đưa đi?”“Không ít người gia đâu, ta khi trở về nghe Chu huynh nói nhà hẵn cũng muôn đưa bọn muội muội tới.”“Chu gia, Giang Đô Chu gia, vẫn là Chu thứ sử gia?”“Tự nhiên là Giang Đô Chu gia,” Thượng Minh Kiệt buồn cười, “Mẫu thân, Chu thứ sử nào có nữ nhi?”Giang Nam năm đại gia tộc, Lâm Thượng Chu Triệu Tạ, không khéo, Chu gia vừa lúc xếp hạng Triệu gia phía trước, càng không khéo chính là Chu gia cùng Triệu gia đều là Giang Đô người, bất quá một cái thành bắc, một cái thành nam.Nhưng một núi không dung hai hô, huống chi này vẫn là hai cái gia tộc?Tuy rằng trên mặt giao hảo, thậm chí cũng kết quá quan hệ thông gia, nhưng trên thực tế hai nhà quan hệ thật sự không tính là hảo, nếu Chu gia đều tặng người đi qua, kia Triệu gia liền càng không thể lạc hậu.Huống chi, Lư thị gia học chính là có không ít tuổi trẻ tài tuấn a, này gia thế không nói so Thượng gia, so Lâm gia đều không biết muôn cao hơn nhiều ít đi.Triệu thị nhìn thoáng qua nữ nhi Đan Trúc, nhịn không được thấp giọng khuyên bảo Thượng lão phu nhân, “Lão thái thái, Lâm cô cô nói không sai, Thôi gia nếu chỉ có thể hòa li, mà không phải hưu Thạch phu nhân, hiển nhiên chuyện đó là bọn họ đuối lý, nếu như thế, kia Thạch phu nhân phẩm liền không có gì tỳ vết, bất quá là cương cường một ít. Nhưng Lư phu nhân lại là có tiếng nhu hòa, một cương một nhu đảo cũng tương tế.”“Trên đời này nếu bàn về đọc sách, kia trừ bỏ Lư thôi hai nhà, cũng chỉ có Thạch thị,” Triệu thị nhỏ giọng nói: “Lão thái thái, trong nhà thỉnh phu tử tuy hảo, rốt cuộc không bằng Thạch thị hai tỳ muội.”Thượng lão phu nhân trầm khuôn mặt không nói lời nào, nàng vẫn là không quá vui bọn nhỏ đi ra ngoài đọc sách.Lâm Thanh Uyển buông chén trà, đối mấy cái mắt trông mong nhìn bên này nữ hài phát tay nói: “Các ngươi trước đi xuống chơi đi, chúng ta đợi nhân trò chuyện.”Đan Trúc mấy cái nhìn cùng các nàng kém không được ba tuổi

Lâm Thanh Uyển, yên lặng mà đứng dậy lui ra. Đan Lan càng không cần phải nói, nàng chính là cùng Lâm Thanh Uyển cùng tuổi, bất quá là tiểu mấy tháng thôi, lúc này nhìn vị này “Đại nhân”, cũng chỉ có thể yên lặng nói nuốt xuống. Các nữ hài đều đi xuống, trong phòng hạ nhân cũng thông minh lui ra, trừ bỏ từng người tâm phúc, cũng chỉ dư lại ba người. Triệu thị yên lặng mà quét Lâm Thanh Uyển liếc mắt một cái, kỳ thật nàng cũng tưởng Lâm Thanh Uyển lui ra, có chút vốn riêng lời nói không dễ làm nàng mặt nói a. Lâm Thanh Uyển lại dường như không thấy được ánh mắt của nàng, ngẩng đầu đối Thượng lão phu nhân cười nói: “Lão thái thái, ta muốn đi xem Lư thị gia học, nếu là thật tốt, ta là tính toán đưa Ngọc Tân quá khứ.” Thượng lão phu nhân nhíu mày, “Nơi đó như vậy nhiều nam học sinh.....” “Như Anh quận chúa thượng ở biên quan bảo vệ quốc gia, lão thái thái, Lư thị gia phong ở đàng kia, ngài hẳn là đối bọn họ nhiều chút tín nhiệm.” Thượng lão phu nhân trầm mặc. Lâm Thanh Uyển liền đứng dậy nói: “Ta đi xem mấy cái hài tử.” Dứt lời lưu các nàng mẹ chồng nàng dâu nói chuyện riêng tư. Bạch Phong nhịn không được thấp giọng hỏi, “Cô nãi nãi, Thượng lão phu nhân sẽ đồng ý sao?” “Thượng nhị phu nhân sẽ nói phục nàng.” “Ngài liền có thể làm chủ, hà tất cùng nàng nhiều hơn giải thích?” Bạch Phong đối Thượng lão phu nhân cấp nhà mình cô nương sắc mặt xem thực khó chịu. “Nàng dù sao cũng là Ngọc Tân bà ngoại, có nàng đồng ý tự nhiên càng tốt, nhất quan trọng chính là, nếu Thượng gia ba cái nữ hài cũng có thể đi học, kia Ngọc Tân ở học đường liền có bạn nhi. Bất quá hiện tại nói này đó còn hơi sớm, chúng ta sau khi trở về đi Thanh Phong Sơn đi dạo, nhìn xem này Lư thị gia học.” Mà trong nhà chính, Triệu thị chính thấp giọng khuyên phục Thượng lão phu nhân, “Lão thái thái, mấy cái nữ hài tuổi đều không nhỏ, đúng là muốn nói thân thời điểm, nhưng mấy năm nay lão gia ở kinh thành, chúng ta ở Tô Châu, trong kinh nhân mạch chúng ta tiếp xúc không đến, mà Tô Châu bên này cũng ít có giao tế, tổng không thể làm bọn nhỏ trì hoãn. Lần này lại là một cái cơ hội, xa không nói, cùng Lư thị Thạch thị các nữ hài cùng nhau đọc sách cũng là cá nhân mạch không phải?” Thượng lão phu nhân tâm động, Triệu thị thấy không ngừng cố gắng khuyên nhủ: “Nhà của chúng ta tước vị còn có một thế hệ, mà xuống một thế hệ có thể hay không thuận lợi thừa tước còn không nhất định đâu, nhiều chút nhân mạch, về sau ở trong triều cũng có người nói chuyện. Bằng không chỉ dựa vào lão gia cùng ta đại ca, chỉ sợ.....” Thượng lão phu nhân liền thở dài một hơi nói: “Vậy làm mấy cái hài tử chuẩn bị chuẩn bị, khảo thí tổng muốn khảo qua mới hảo.” Triệu thị cao hứng nói: “Ngài yên tâm, ta nhất định đốc thúc các nàng hảo hảo đọc sách. Lão thái thái nếu là không yên tâm, không bằng làm Minh Kiệt cũng đi Lư thị gia học đi, kia phủ học còn so ra kém Lư thị gia học đâu.” Thượng lão phu nhân liền không được tự nhiên nói: “Đưa Minh Kiệt đi phủ học thời điểm, Lư thị gia học

thanh danh còn không hiện đâu..... Tính, tính, người đã có tâm, vậy y
người đi, chỉ là nghe nói Lư thị gia học khảo thí nghiêm thật sự, Minh Kiệt
cần phải dụng tâm.”Lâm Thanh Uyển ở trong hoa viên tìm được rồi bọn họ,
Thượng Minh Kiệt đang ở cho các nàng nói Lư thị gia học sự, Lâm Thanh
Uyển liền nhịn không được tò mò hỏi, “Minh Kiệt, ta nhớ rõ người là ở phủ
học đọc sách đi, như thế nào đói Lư thị gia học sự như thế quen
thuộc?”Thượng Minh Kiệt tùy tiện nói: “Tôi mỗn từng tưởng đưa ta đi Lư
thị gia học tới, thả ta vài cái bằng hữu đều ở Lư thị gia học, cho nên biết
đến rõ ràng.”“Nếu muôn đi, kia như thế nào không đi?”Thượng Minh Kiệt
liền cười hắc hắc, gãi đầu nói: “Tôi mỗn tìm Lư thị gia học bài thi cho ta
làm, kết quả ta không có làm hảo, tôi mỗn phỏng chừng là cảm thấy ta thi
đậu cơ hội không lớn, cho nên không đưa ta đi, đem ta đưa đi phủ học.”Tỷ
muội mấy cái nhịn không được “Xì” một tiếng cười ra tới, “Học nghệ
không tinh còn không biết xấu hổ nói, còn không mau trở về đọc sách, cũng
không thể lại cùng chúng ta chơi.”

Chương 63: đậm thủng

Thượng Minh Kiệt nhìn Lâm Ngọc Tân ngốc hè hè cười, “Chờ biểu muội về nhà đi ta liền đi đọc sách.” Lâm Ngọc Tân sắc mặt ửng đỏ, bắn khuôn mặt nhỏ nói: “Ai câu ngươi không thành, đi nhanh đi, làm chúng ta tỷ muội mấy cái chính mình chơi.” “Biểu muội hồi lâu không tới, ta khó khăn thấy một mặt, sao có thể ném xuống khách nhân chính mình đi chơi, vẫn là ta bồi ngươi cùng nhau đi.” Đan Trúc nhịn không được ê rǎng, “Ngươi thượng tuần không phải đặc đặc đi thôn trang thượng thấy Lâm biểu tỷ sao? Chúng ta này mấy cái mới là hồi lâu không thấy, ngươi một có rảnh liền chạy tới tây giao, nơi nào hồi lâu không thấy?” Lâm Ngọc Tân bị các nàng nói được mặt đỏ, rồi lại không thể phát hỏa nhe, chính căn môi ý tưởng, liền nghe tiểu cô hỏi, “Minh Kiệt, lần sau Lư thị gia học khảo thí là khi nào?” “Lư tiên sinh cũng không có hạn định thời gian, chỉ cần có ý, tùy thời nhưng tới cửa đi cầu, Lư tiên sinh sẽ đương trường ra chút đề mục cấp làm, lại mặt khảo một ít đề, quá quan giao thượng quà nhập học là có thể đi đọc.” Thượng Minh Kiệt nói: “Tổ mẫu phái người góp nhặt không ít Lư tiên sinh ra đề mục cho ta làm, thỉnh người xem, những người đó nói ta công khóa không đủ hỏa hậu, chỉ sợ nhập không được Lư tiên sinh mắt.” Ở Thượng gia người trong mắt, Thượng Minh Kiệt tự nhiên là ngàn hảo vạn hảo, nhưng ở trong mắt người ngoài liền không nhất định. Đặc biệt là ở Lư thị như vậy gia tộc trong mắt, cho nên Thượng lão phu nhân hắn là muốn bảo đảm hoàn toàn mới có thể làm Thượng Minh Kiệt đi dự thi, bằng không đi cầu học lại bị xoát xuống dưới nhiều thật mất mặt. Ở thời đại này, khoa cử đều phải trước có danh tiếng, bằng không đi khảo thí cũng không tất sẽ bị tuyển dụng. Ân, đây là một cái không hề cuốn hố thí sinh thời đại. Cho nên danh khí rất quan trọng, có gia tộc càng là ở hào tử còn tuổi nhỏ khi liền bắt đầu kinh doanh thanh danh, hiển nhiên Thượng Minh Kiệt chính là như vậy. “Vậy ngươi hiện tại nhưng có nắm chắc?” Thượng Minh Kiệt nghĩ nghĩ nói: “Ta tuy chưa thấy qua Lư tiên sinh, lại không thiếu nghe sự tích của hắn, hắn ra đề mục không câu nệ phạm vi, khó dễ cũng không đồng nhất, ta cũng không nắm chắc.” “Ta còn nghĩ Lư thị gia học nữ học nếu hảo liền đưa ngươi Lâm biểu muội đi đi học, đến lúc đó nhà ngươi trung bọn tỷ muội hơn phân nửa

cũng phải đi, tuy nói các nàng biểu tý muội chi gian có thể cho nhau chiếu cố, nhưng cũng phải có cái huynh đệ ở bên chiếu ứng mới hảo, người đã vô nǎm chắc.....”“Không không không, Lâm cô cô, ta cảm thấy ta là có chút nǎm chắc,” Thượng Minh Kiệt lập tức nói: “Ta đây liền đi đọc sách!”Dứt lời xoay người liền chạy.Trong hoa viên người nhịn không được cười ha ha lên, Đan Trúc càng là trêu ghẹo đầy một phen Lâm Ngọc Tân, “Ta còn là lần đầu tiên thấy ca ca như vậy nỗ lực đọc sách đâu.”Lâm Ngọc Tân mặt đỏ lên, Lâm Thanh Uyển liền cười nói, “Đó là hắn hữu ái tý muội đâu.”Đối Lâm cô cô, Thượng gia tam tý muội đều có chút không dám vui đùa, cho nên chỉ là làm mặt quỷ đánh một chút lời nói sắc bén, không dám lại mở miệng trêu ghẹo Lâm Ngọc Tân.Lâm Ngọc Tân âm thầm thở dài nhẹ nhõm một hơi, dựa vào ở tiểu cô bên người.Đan Lan tặc nhỏ giọng hỏi, “Lâm cô cô, tớ mẫu sẽ đáp ứng chúng ta đi Lư thị gia học sao?”“Vậy các ngươi muốn đi sao?”Ba cái nữ hài do dự một chút, sau đó sôi nổi kiên định gật đầu. Các nàng rất ít có ra ngoài cơ hội, không giống Lâm Ngọc Tân, có Lâm cô cô mang theo thường thường có thể đi ra ngoài đi một vòng.Các nàng lớn như vậy, ra cửa sổ lần một cái bàn tay đều số đến lại đây.Lâm Thanh Uyển liền cười nói: “Các ngươi nếu muốn đi, ta tưởng lão thái thái sẽ suy xét.”Rốt cuộc còn có Triệu thị ở đâu, Thượng Đan Trúc chính là nàng thân sinh nữ nhi, liền tính không vì Thượng Đan Lan cùng Thượng Đan Cúc suy xét, nàng cũng sẽ vì Thượng Đan Trúc suy nghĩ.Quả nhiên, Lâm Thanh Uyển lại trở lại chính viện khi, Thượng lão phu nhân liền ám chỉ sẽ cùng Lư thị hỏi thăm một chút Lư thị gia học, đến lúc đó mấy cái hài tử nếu là đi đi học, lẫn nhau gian cũng có thể chiếu ứng lẫn nhau, hỏi Lâm Thanh Uyển có nguyện ý hay không làm Lâm Ngọc Tân tới trong nhà trụ, đến lúc đó cũng hảo một khối đi đi học.Lâm Thanh Uyển liền cười nói: “Lão thái thái đã quên, nhà của chúng ta biệt viện liền ở Thanh Phong Sơn cách đó không xa đâu, từ kia đến Lư thị gia học có thể so nhà các ngươi gần nhiều, ta còn nghĩ làm Đan Lan tý muội ba cái ở tại ta nơi đó đâu.”Thượng lão phu nhân nhíu mày, “Ta đã sớm muốn hỏi, các ngươi có chất đây là tính toán thường trụ biệt viện?”Lâm Thanh Uyển gật đầu, “Vẫn là ở nông thôn an tĩnh, tuy nói mua đồ vật không quá phuong tiện, nhưng sao kinh niệm thu lại càng có thể tĩnh hạ tâm tới.”Thượng lão phu nhân thở dài, “Rốt cuộc là xa, vẫn là trở về thành phuong tiện chút.”Lâm Thanh Uyển chỉ là cười cười, cũng không làm trả lời.Thượng lão phu nhân thấy nhịn không được cùng tri kỷ ma ma nói: “Này Ngọc Tân cô cô biến hóa cũng quá lớn, ta nhớ rõ nàng trước kia đi theo tam nhi trở về nhưng ngoan ngoãn, lại ôn nhu điềm tĩnh, nơi nào giống hiện tại, chủ ý đại thật sự, mặt ngoài nhu hòa, cũng không để ý ngươi nói toạc thiên đi, nàng chỉ lo chiếu chính mình chủ ý tới.”Ma ma liên an ủi nàng nói: “Gặp đại biến, tính cách biến chút là bình thường, huống chi hiện tại các nàng có chất sống nương tựa lẫn nhau, tổng

muốn cường thế chút.”“Kia cũng không thể như vậy cường thế, ta là Ngọc Tân bà ngoại, chẳng lẽ còn sê hại nàng không thành?” Thượng lão phu nhân không vui nói: “Nàng tuy không nói rõ, ta lại biết nàng ở phòng bị nhà của chúng ta đâu, bằng không như thế nào ta tam thối từ thỉnh nàng chính là không cho Ngọc Tân tới? Nàng trừu không ra không, không phải còn có hạ nhân sao, làm Ngọc Tân tới tiêu trụ mấy ngày làm sao vậy?”“Lão thái thái, Lâm cô cô coi trọng biểu tiểu thư, đây là chuyện tốt a.” Ma ma an ủi nói: “Nàng nếu là không thèm để ý kia mới là đại chuyện xấu đâu, tốt xấu nàng hiện tại là Lâm gia đại phòng đương gia người, biểu tiểu thư đến nàng để ý không phải càng tốt sao?”“Nàng là Ngọc Tân cô cô, nàng không thèm để ý Ngọc Tân, còn có thể tại chẳng ai đi?”“Lão thái thái đừng quên, nàng vẫn là Tạ gia túc phụ đâu, tuy nói quy tông, nhưng cũng thượng Tạ gia già phả.”Thượng lão phu nhân cứng lại, nửa ngày mới hỏi nói: “Nàng cùng Tạ gia còn có lui tới?”“Lão thái thái nói cái gì, hai nhà là quan hệ thông gia sao có thể không lui tới?” Ma ma cười nói: “An tép lão nô đi đưa quà tặng trong ngày lễ thời điểm còn đụng phải Tạ gia quản sự đâu, cũng là tới cấp Lâm cô cô đưa quà tặng trong ngày lễ, nghe nói thanh minh thời điểm Lâm cô cô còn phải về Dương Châu đi tảo mộ đâu, chỉ là năm nay Lâm thị đại tế, nàng đuổi không quay về, cũng chỉ có thể tính. Nhưng nàng hướng Dương Châu đưa lễ nhưng không nhẹ.”Thượng lão phu nhân trầm tư, nửa ngày mới thở dài nói: “Tính, nàng vừa không nguyện làm Ngọc Tân cùng nhà của chúng ta quá mức thân cận, vậy y nàng đi. Chỉ cần nàng đối Ngọc Tân hảo là được.”“Ta xem là lão thái thái nghĩ nhiều,” ma ma thấp giọng nói: “Bất luận là đối lão thái thái vẫn là trong nhà vài vị thiều gia tiểu thư, Lâm cô cô đều không câu nệ biểu tiểu thư thân cận.”“Vậy ngươi nói, nàng vì cái gì không muốn làm Ngọc Tân tới nhà của chúng ta trụ?” Thượng lão phu nhân tức giận hỏi, “Lại không phải câu Ngọc Tân không cho đi, bất quá là tiểu trụ mấy ngày……”Ma ma do dự nói: “Lão thái thái, ta xem Lâm cô cô phòng bị cũng không phải ngài……”Thượng lão phu nhân nhịn không được ngồi ngay ngắn, “Ngươi cũng cảm thấy nàng ở phòng bị người? Nếu không phải ta, đó là ai? Tông không có khả năng là Minh Kiệt đi?”Ma ma nhìn chính viện phuơng hướng không nói lời nào.Thượng lão phu nhân sắc mặt có chút khó coi, nhíu mày hỏi, “Phòng bị nàng? Các nàng hai người khi nào náo loạn mâu thuẫn không thành?”Ma ma liền thấp giọng nói: “Chỉ sợ này mâu thuẫn sóm có, bất quá là không xá đến bên ngoài thượng thối, lão thái thái, ngài đã quên Giang Nam quan sát sứ sự?”“Đó là trên quan trường sự, cùng các nàng có quan hệ gì đâu?” Thượng lão phu nhân nói tới đây một đốn, Lâm Giang hướng vào Tôn Hòe, mà Triệu thị tự nhiên là duy trì nhà mình đại ca Triệu Tiệp, cho nên đây là từ khi đó liền bắt đầu?Ma ma thấy nàng nghĩ thông suốt, lại thấp giọng nói: “Lão thái thái không biết, các nàng ngầm chính là đã giao thủ?”Thượng lão phu nhân nhịn không được banh

thăng sống lưng, “Chuyện kinh nào, ta như thế nào không biết?”“Lão nô cũng là vừa rồi mới biết được, Lâm gia ở Thanh Phong Sơn dưới chân có một khối 300 nhiều mẫu tước điền, đầu xuân kinh mà không khai khiến cho người trước vây quanh hơn phân nửa li điền, ngài không biết, kia li điền ngăn cách mà có một nửa là Triệu gia cữu gia.” Ma ma thấp giọng nói: “Năm trước Triệu cữu gia lo lắng từ Nhị phu nhân nơi đó mượn 3000 nhiều lượng bạc đó là tất cả đều mua nơi đó mà, còn chuyên nhảy cùng Lâm gia giáp giới mà. Vốn dĩ cho rằng miếng đất kia tiểu, thổ chất lại không tốt, cho nên Lâm gia nhất thời không rảnh lo, ai ngờ Lâm gia trực tiếp liền vây quanh li điền. Nghe nói hiện tại đã đào hố loại cây ăn quả, còn muốn ở bên trong tu sửa chút đinh hóng gió hiên hạ, hiển nhiên là sẽ không bỏ hoang. Nhưng thật ra Triệu cữu gia biết sau tức giận đến đem mà ném cho một cái quản sự, chính mình hồi Giang Đô đi. Những cái đó vốn số tiền lớn mua tới mà, giống nhau điền cho Thanh Phong Sơn thôn dân, còn có một nửa dứt khoát liền hoang trù.”Thượng lão phu nhân sắc mặt khó coi.Ma ma cũng thở dài, “Triệu cữu gia nếu là thiệt tình tưởng mua đất, lại như thế nào sẽ mua đất bỏ hoang? Còn không phải tính kế không thành, vô tâm tư lại lộng. Cho nên ta mới khuyên ngài lão nhân gia tưởng khai chút, bọn nhỏ muốn làm àm ĩ khiến cho bọn họ nháo đi, dù sao ta xem Lâm cô cô cùng biểu tiểu thư đối ngài như thường, cũng không liền sẽ bởi vì nàng mà xa cách ngài.”Thượng lão phu nhân càng tức giận, nhịn không được vỗ tay vịnh nói: “Kiến thức hạn hẹp đồ vật, cái gì thứ tốt đáng giá bọn họ như vậy tính kế, bất quá là 300 nhiều mẫu đất hoang, giá trị bao nhiêu tiền? Toàn gia cốt nhục thân thích, bọn họ như thế nào hạ thủ được?”Ô Thượng lão phu nhân xem ra, ngoại tôn nữ cũng là nàng cốt nhục, cùng mấy cái cháu gái chẳng thiếu gì, Triệu thị như thế nào có thể đi tính kế Lâm Ngọc Tân gia sản đâu? Nhưng Triệu thị hiển nhiên không như vậy tưởng, nàng cùng Lâm Ngọc Tân nhưng không có huyết thống quan hệ, Triệu Thắng mới là nàng thân nhân đâu.“Thôi, thôi, ta già rồi, quản không được, từ bọn họ nháo đi thôi.” Lại không hề nói Lâm Thanh Uyển nói bậy.Ma ma cười cho nàng xoa xoa bả vai, hầu hạ nàng ngủ sau mới đi ra ngoài, gấp phải Tiểu Phương thị lại đây hội báo sự tình, nàng liền cười nói: “Đại nãi nãi tới không khéo, lão thái thái vừa mới ngủ hạ.”“Kia thật là không khéo, bất quá là chút việc vặt, cùng ma ma nói cũng là giống nhau,” Tiểu Phương thị cười nói: “Chờ lão thái thái tĩnh, ma ma lại bẩm báo cấp lão thái thái cũng là giống nhau.”Ma ma liền cười cùng Tiểu Phương thị đi nhĩ phòng nơi đó nói chuyện.Tiểu Phương thị nhịn không được tò mò hỏi, “Ma ma, lão thái thái quyết định đưa các tiểu thư đi Lư thị gia học?”“Còn không có định đâu, đến hỏi thăm quá tình huống lại nói, bất quá ta xem Nhị phu nhân tâm động thật sự, việc này tám chín phần mười.”“Ta đây gia tiểu cô……”Ma ma liền cười, đè thấp thanh âm nói: “Tam tiểu thư nếu là đi, kia nhị tiểu thư khẳng định cũng sẽ

đi.”Tiểu Phương thị liền thở dài nhẹ nhõm một hơi, công đạo hai kiện râu
ria xong việc liền cao hứng cáo từ rời đi.

Chương 64: khảo sát

Thanh Phong Sơn phong cảnh tú mỹ, vốn dĩ chính là Tô Châu ngoài thành một cảnh, Lư thị đem gia học kiến ở mặt trên sau lại dọc theo sơn đạo loại không ít hoa mộc, cảnh sắc càng giai, nhàn thường xuyên có người lên núi du ngoạn.Nhân Thanh Phong Sơn không phải tư hữu, cho nên đảo không cấm ngăn du khách lên núi, Lâm Thanh Uyển muốn tận mắt nhìn thấy vừa thấy Lư thị gia học hoàn cảnh, trở lại biệt viện sau liền tìm cái phong thanh khí lâng thời gian lên núi đi một chuyến.Thanh Phong Sơn có xe lộ trực tiếp thông đến trên núi, bất quá Lâm Thanh Uyển vẫn luôn cảm thấy leo núi đến dựa hai chân đi mới có ý tú, bởi vậy ở chân núi liền xuống xe ngựa.Đường núi cũng không đầu, bất quá có chút nghiêng thõi, cho nên nàng cũng không lao lực, vừa đi vừa thưởng cảnh đảo cũng có chút thú vị.“Này lộ cũng là Lư gia tu?” Lâm Thanh Uyển điểm điểm dưới chân lộ cười nói: “Nhưng thật ra so quan đạo còn san bằng.”Đi theo tới bảo hộ Lâm Thanh Uyển Lâm An liền khom người nói: “Là Tô Châu phú hào hương thân nhóm cùng nhau ra tiền tu, năm đó chúng ta Lâm gia cũng ra một bộ phận tiền đâu, bất quá này lộ hiện tại thật là Lư gia ở duy trì.”“Nhân tài khó được, đây là muốn lưu lại Lư tiên sinh đi.”“Cũng không phải là, này lộ một tu, ra vào phuong tiện rất nhiều, Lư tiên sinh còn viết đâu thơ cảm thán đâu. Cô nãi nãi, phía trước chính là Lư thị gia học.” Lâm An chỉ vào phía trước mơ hồ ngồi đở bạch tường nói: “Đó là sườn núi chõ, chõ đó vốn có một chõ rất đại san bằng nơi, Lư tiên sinh năm đó thảo xá liền kiến ở nơi đó, sau lại Lư gia muốn tại đây kiến gia học, liền vây quanh thảo xá mở rộng mở ra, lại tạc sơn điền mà, lúc này mới làm ra như vậy đại một đồng phòng ờ.”Nhưng kỳ thật cũng cũng không có bao lớn, ít nhất từ bên ngoài nhìn so Lâm gia biệt viện tiêu nhiêu, nhưng làm mấy chục cái học sinh dạy học sở dụng cũng dư dả.Lâm Thanh Uyển đi đến Lư thị gia học trước cửa, đại môn rộng mở, liền cái người trông cửa đều không có, tả hữu là một tảng lớn đất trống, hiện nay mặt trên dừng lại mấy chiếc xe ngựa, bọn xa phu chính topp năm topp ba ngồi ở bên cạnh bóng cây phía dưới thura lương, thấy một chúng nha đầu gã sai vặt vây quanh Lâm Thanh Uyển bò lên trên sơn tới lập tức đứng dậy.Nhân chưa thấy qua Lâm Thanh Uyển, bọn họ liền không dám tùy tiện

tiến lên, chỉ là tránh ra lô, thật cẩn thận mà nhìn chăm chú Lâm Thanh Uyển.Lâm An thông minh tiến lên cùng bọn họ chào hỏi, thuận tiện tìm hiểu chút tình huống, tỷ như, Lư thị nữ học đại môn ở đâu đâu?Bọn xa phu không dám nhìn Lâm Thanh Uyển, chỉ chỉ đại môn quái quá khứ con đường kia nói: “Qua chỗ ngoặt chính là nữ học đại môn, tân khai.”Lâm Thanh Uyển theo xem qua đi, quả nhiên thấy bên tay phải có điều đường nhỏ, có lẽ là bởi vì tân khai, ven đường có dại chờ còn chưa rửa sạch, lại biến mất ở tường sau, nàng thiếu chút nữa không phát hiện.Lâm Thanh Uyển chuyên qua đi xem, phát hiện môn liền ở chỗ rẽ mặt sau, mà trước cửa cũng mờ hờ sửa sang lại ra một khối đất trống, hẳn là cũng là bãi đỗ xe.Chỉ là này đất trống muốn tiêu một chút, lại ra bên ngoài một ít chính là lạc nhai, bất quá nơi đó có cây tươi tốt, nhìn cũng không đáng sợ.Lâm Thanh Uyển đi đến nơi đó ra bên ngoài vừa thấy, liền vừa lúc nhìn đến nhà bọn họ ở Thanh Phong Sơn hạ tước điền, trong đất đang có người tự cấp tân gieo cây ăn quả tưới nước, khoe miệng nàng hơi kiều nói: “Nhưng thật ra cái hảo địa phương.”Lâm Thanh Uyển quay đầu nhìn về phía Lư thị nữ học đại môn, cũng không có tùy tiện đi vào, mà là làm Bạch Mai đi vào đệ cái thiệp, “Nếu lại có người ở liền đem thiệp giao cho hắn, nếu không người liên xuất hiện đi, chúng ta ngày khác lại đến.”“Đúng vậy.”Bạch Mai cầm thiệp vào cửa.“Cô nãi nãi, muôn hay không đi dọn trương ghế tới?”“Đúng đi, ta không như vậy kiều khí.”Lâm Thanh Uyển chỉ chỉ bên cạnh một khối đột ra tới cục đá nói: “Nơi này hẳn là kiến cái tiểu đình tử, đã có thể cho người nghỉ chân, còn có thể nhìn đến dưới chân núi phong cảnh.”“Đáng tiếc dưới chân núi cũng không có cái gì hảo phong cảnh.”Một đạo thanh âm cắm vào tới.Lâm Thanh Uyển lập tức quay đầu lại, liền thấy một thân màu đỏ rực trăm diệp xuyên hoa khắp nơi vẩy phụ nhân mỉm cười nhìn nàng, đối phương nhìn bất quá 30 xuất đầu, mặt mày cười liền lại tuổi trẻ vài tuổi, nàng trên dưới đánh giá Lâm Thanh Uyển hai mắt, liền uốn gối hành lễ nói: “Thạch thị Hiền nương bái kiến Thanh Uyển quận chúa.”Lâm Thanh Uyển vội vàng tiến lên đỡ lấy nàng, “Thạch phu nhân không cần đa lễ, Thanh Uyển tùy tiện tiến đến, nhiều có quấy rầy.”Vì này đó là Thạch Tuệ đường tỷ, chỉ là Lâm Thanh Uyển không nghĩ tới nàng là như vậy một cái diễm lệ nữ tử.“Đó là quận chúa không tới, Hiền nương quá mây ngày cũng muôn tới cửa câu kiến, hôm nay quận chúa chịu tới, vẫn là Hiền nương phúc khí đâu.”Lâm Thanh Uyển có chút mê mang, “Thạch phu nhân tìm Thanh Uyển có việc?”“Có chuyện tưởng cầu quận chúa,” Thạch Hiền nghiêng người nói: “Quận chúa trước bên trong thỉnh đi, chúng ta có chuyện bên trong nói.”“Hảo.”Lâm Thanh Uyển đi theo Thạch Hiền đi vào, hai người tính ngang hàng, ân, bởi vì Lâm Giang cùng Lư Túc là cùng thế hệ.Lâm Thanh Uyển biên hướng trong đi, biên loát các nàng chi gian quan hệ, tính lên, Lâm gia cùng Lư gia thật là có như vậy diễm quan hệ.Lâm Giang sư từ Lư

Dương, Lư Dương cùng Lư Túc đều là Phạm Dương Lư thị hậu đại, chẳng qua hai chi phân đến có chút xa.Lư Dương nơi kia chỉ hiện giờ thường trú kinh thành, mà Lư Túc này một chi lại ở Tô Châu, bất quá hai người liên khởi tông tới vẫn như cũ là thúc cháu, hơn nữa hai người cùng đến cậy nhờ tới nhàn tản Lư thị không giống nhau, bọn họ là có gia phả nhưng y, thật thật tại tại xuất từ cùng cái lão tổ tông.Cho nên Lâm Giang xem như Lư Túc thúc thúc đồ đệ, hai người ngang hàng, tự nhiên Lâm Thanh Uyển cùng Lư Túc hắn thê tỷ cũng là cùng thế hệ tương giao, Lâm Thanh Uyển càng phóng đến khai, vào cửa sau liền bắt đầu xem bên trong bố trí.Thạch Hiền thấy liền cũng thả chậm bước chân, còn vì Lâm Thanh Uyển giới thiệu nói: “Đây là cấp nữ bọn học sinh đi học địa phương, ban đầu cùng gia học bên kia cửa nách nhốt lại, về sau các nàng liền từ bên này đại môn ra vào.”Nàng chỉ phía trước một loạt phòng ở nhất nhát giới thiệu qua đi, “Đó là phòng học, trừ bỏ thi thư ngoại, cầm cờ họa cặp nữ hồng chờ cũng muôn giáo.”Lâm Thanh Uyển dừng lại bước chân hỏi, “Thạch phu nhân thỉnh tới rồi nhiều ít vị tiên sinh?”Thạch Hiền cười nói: “Trừ bỏ ta cùng với xá muội liền còn có Lư gia Nhị phu nhân.”“Kia hiện nay thu được nhiều ít học sinh?”“Đã có bảy người.”“Thạch phu nhân tính toán thu nhiều ít cái học sinh?”Thạch Hiền cũng phản ứng lại đây, Lâm Thanh Uyển chỉ sọ không phải tới xem nàng, mà là tới xem nữ học, trên mặt nàng tươi cười càng thêm chân thành tha thiết, ôn nhu nói: “Ta dự tính thu hai mươi cái học sinh, chúng ta ba người giáo, lại nhiều liền có chút cố bất quá tới.”Lâm Thanh Uyển gật đầu, thời đại này thừa hành chính là tinh anh giáo dục, có lão sư một lần chỉ mang ba năm cái học sinh, nhiều liền có bất quá tới.Cho nên thời đại này sư sinh chi gian quan hệ thực chặt chẽ, tương tự với phụ tử.Thạch Hiền thấy Lâm Thanh Uyển hứng thú bùng bùng, liền sửa lại chủ ý, không đem nàng hướng phòng khách dẫn, mà là mang theo nàng đem toàn bộ nữ học đi dạo một vòng, còn đi mặt sau hoa viên nhỏ bơi một chút.Kỳ thật chính là đem Lư thị gia học một phách vì nhì, phía nam kia một trường bài là Lư thị gia học, phía bắc này một trường bài còn lại là nữ học, chẳng qua phía nam kia khá lớn, nhiều cái Diễn Võ Trường.Thạch Hiền thấy Lâm Thanh Uyển trên mặt vừa lòng, liền châm chước hỏi, “Quận chúa là tướng tặng người tới nữ học đọc sách?”Thạch Hiền hoài nghi có phải hay không Lâm Thanh Uyển nghĩ đến đọc sách, tương đối nàng cũng là nghe qua nàng tài danh, tuy nói không người phong nàng vì Giang Nam đệ nhất tài nữ, nhưng mọi người trong lòng đều cam chịu Lâm Thanh Uyển tài hoa ở Giang Nam nữ tử trung không người ra này hữu.Thả nàng tuổi lại nhẹ, lúc này nghĩ đến đọc sách đảo cũng bình thường.Lâm Thanh Uyển nghĩ nói: “Ta có một chất nữ thông tuệ nhanh nhạy, vốn dĩ chúng ta giữ đạo hiếu, hắn là ở nhà cho nàng thỉnh cái tiên sinh, chỉ là hiện tại hảo tiên sinh khó thỉnh, nghe nói Thạch phu nhân ở Lư thị gia học dạy dỗ Lư thị

cùng Thạch thị nữ hài, ta liền da mặt dày đến xem, có lẽ Thạch phu nhân cũng có thể nhận lấy ta kia chất nữ.”Thạch Hiền lúc này mới nhớ tới Lâm Thanh Uyển còn có một cái chất nữ, Lâm Giang nữ nhi tự nhiên là sẽ không kém, nàng cũng không lược thuật trọng điểm xem qua hài tử lại làm quyết định, mà là hỏi nàng nói: “Quận chúa không ngại ta thanh danh sao?”Lâm Thanh Uyển nghiêng đầu, “Thạch phu nhân có cái gì không tốt thanh danh sao?”Thạch Hiền khéo miệng nhéch lên, mỉa mai nói: “Khí đại tính cương, khuyết thiếu nữ tử nhu hòa chi mỹ, thậm chí có người nói ta đồi phong bại tục, vi phạm nhân luân cương thường.”“Kia nói lời này người nhất định là ánh mắt thiên cận lại lòng dạ hẹp hòi không bao lớn bắn lịnh người, hắn là làm cho bọn họ đem 《Lễ Ký》 cùng 《Liệt nữ truyện》 sinh nuốt vào.”Thạch Hiền trong mắt sáng ngời, thật mạnh gật đầu nói: “Lần sau thiếp thân khiếu cho bọn họ thử một lần.”Hai người nhìn nhau cười, nhịn không được ngửa đầu vui sướng ha ha cười rộ lên.Thạch Hiền nói: “Quận chúa thật là đại ra ta dự kiến, ta cho rằng quận chúa sẽ không quen nhìn ta, còn sợ tìm tới môn đi quận chúa sẽ đem ta đánh ra môn tới đâu?”Lâm Thanh Uyển ngồi xếp bằng ngồi ở tịch thương, cười hỏi, “Thạch phu nhân như thế nào sẽ như thế cho rằng?”Không nói nàng, chính là Uyển tỷ nhi ở chỗ này, chỉ sợ cũng sẽ cùng Thạch Hiền trở thành bằng hữu.Thạch Hiền dừng một chút mới nói: “Rốt cuộc ta hưu phu cùng quận chúa goá chồng trước khi cưới kém quá nhiều.”Lâm Thanh Uyển tươi cười hơi đón, cúi đầu nhìn trong tay chén trà, nhớ tới Uyển tỷ nhi ai uyển, thiển thanh nói: “Đây là không giống nhau, bất quá là tình thâm tình thiển, ái hận bất đồng thôi.”Thạch Hiền kinh ngạc nhìn Lâm Thanh Uyển, do dự một lát sau khuyên nhủ: “Quận chúa, thời gian là có thể hòa tan hết thấy, có lẽ tương lai ngươi hội kiến thức đến càng tốt người, hà tất như thế sớm đem chính mình trói buộc?”Lâm Thanh Uyển khẽ lắc đầu, hiện tại nói này đó có cái gì ý nghĩa đâu, yêu nhau hai người đã đều đã chết, có lẽ lúc này kia hai người đã tay nắm tay đi đầu thai, hiện tại Thạch phu nhân khuyên giải Uyển tỷ nhi sẽ không nghe được.Hơn nữa, ai có thể bảo đảm Uyển tỷ nhi một lần nữa bắt đầu sau trong lòng chính là vui vẻ?Nàng không có Uyển tỷ nhi ký ức, nhưng lại biết nàng cùng Tạ nhị lang sở hữu chuyện xưa, bọn họ từ nhỏ cùng nhau lớn lên, thanh mai trúc mã, từ thật lâu thật lâu trước kia liền lẫn nhau đem đối phương coi là chính mình cả đời ái nhân, chính là nàng, cái này xem quen rồi phân hợp người cũng không dám nói Uyển tỷ nhi về sau là có thể đạt được so này càng tốt cảm tình.Lâm Thanh Uyển không muôn tiếp tục cái này đề tài, “Thạch phu nhân nói muốn tới cửa thấy ta, không biết là vì chuyện gì.”Thạch Hiền thấy nàng không muốn nói chuyện nhiều, lại thần sắc kiên định, hiển nhiên là không thay đổi ước nguyện ban đầu, trong lòng tiếc hận đồng thời lại có chút khâm tiễn, liền theo nàng lời nói: “Là có chuyện yêu cầu quận chúa.”Thạch Hiền nói: “Ta tưởng cùng

quận chúa mua khói địa kiến phòng ở.”“Như thế nào, Thạch phu nhân không phải ở nơi này sao?”Thạch Hiền cười nói: “Ta ở nơi này nhưng thật ra không sao, chỉ là ta một đôi nhi nữ đều đi theo ta, đều ở tại gia học liền có chút không tiện, cho nên muốn ở chân núi hạ kiến cá biệt viện cư trú, chỉ là trong thôn nguyệt ý bán đất người nǎm trước đều đem mà bán cho Triệu gia, hiện giờ ta muốn mua, các thôn dân là vô luận như thế nào cũng không bán.”

Chương 65: giao bằng hữu

Thạch Hiền cười nói: “Hiện giờ dưới chân núi còn có thể lấy đến ra mà tới liền chỉ có quận chúa.” Lâm Thanh Uyển nghĩ nghĩ nói: “Bệ hạ lúc ấy sách phong khi cũng không có nói ta này phân tước điền nhưng vì vĩnh nghiệp điền, có không thể mua bán, ngươi nếu muốn kiến phòng ở, ta thuê ngươi một chỗ như thế nào?” Như vậy về sau nàng đã chết, triều đình muốn thu hồi này khỏi địa cung sẽ không theo Thạch Hiền khởi xung đột, chỉ là cứ như vậy ở mặt trên kiến phòng ở liền có chút đáng tiếc. Thạch Hiền nhíu mày, “Bệ hạ không chỉ định tước điền vì vĩnh nghiệp điền?” Lâm Thanh Uyển lắc đầu, “Ta cùng cháu gái vợ rốt cuộc không phải hoàng thất huyết mạch, tước điền không làm vĩnh nghiệp điền cũng ở tình lý bên trong.” “Nhưng bệ hạ luôn luôn nhân hậu, ngươi huynh trưởng với quốc có đại công tích, tước điền vì vĩnh nghiệp điền vốn chính là thuận lý thành chương sự, ta xem hơn phân nửa là Lê Bộ chưa từng tǎn trách, không có nói tĩnh bệ hạ.” Thạch Hiền nghĩ nghĩ nói: “Quận chúa nếu là không chê, không bằng làm ta huynh trưởng ở trước mặt bệ hạ nhắc lên, tuy rằng quận chúa cùng huyên chủ không yêu tiền tài, nhưng loại sự tình này vẫn là muốn bắt cái lời chắc chắn mới hảo, bằng không về sau này tước điền không dễ xử trí.” Lâm Thanh Uyển trong lòng kinh ngạc, “Này, ta tưởng bệ hạ cố ý vì này, rốt cuộc ta qua đi cũng không nhi nữ……” Thạch Hiền liền cười nói: “Đó là quận chúa không hiểu biết chúng ta vị này bệ hạ, hắn ở tiền tài thượng tuy nhỏ khí chút, nhưng đối có công chi thần vẫn là thực nhân hậu.” Nàng là không có nhi nữ, nhưng cũng không phải không có con nối dòng tự tôn, đến lúc đó quá kế một cái là được. Lâm gia giao đi lên tiền gần như với Đại Lương ba năm quốc khố thu vào, mà hoàng đế bất quá là cho ra này 30 khoanh tước điền, chẳng lẽ còn sẽ keo kiệt đến muộn thu hồi sao? “Hơn nữa, triều đình có quy định, phê vì đất nền nhà tước điền cuối cùng là không thể thu hồi,” Thạch Hiền ám chỉ nói: “Cho nên quận chúa có thể kiến hảo phòng ở lại bán cho ta.” Lâm Thanh Uyển đương nhiên không có khả năng kiến hảo phòng ở lại bán cho nàng, hơn phân nửa là muốn nàng đem mà cho nàng kiến phòng, công văn thượng tắc viết mua bán phòng ốc tắc có thể. Lâm Thanh Uyển vốn tưởng rằng chính mình đối Đại Lương hiểu biết

đến đã cũng đủ nhiều, nhưng lúc này cùng Thạch Hiền một so, nàng mới biết được chính mình sở hiếu biết vẫn là quá hẹp, ít nhất loại này thao tác nàng liền không biết.Lâm Thanh Uyển không có đương trường đồng ý, mà là trở về tìm đọc có quan hệ trước điền, vĩnh nghiệp điền cập phòng ốc mua bán luật pháp, thuận tiện còn đem Chung đại quản sự cùng Lâm quản gia gọi tới thương nghị.Nhưng Chung đại quản sự cùng Lâm quản gia đối này cũng hoàn toàn không hiểu biết, bọn họ chỉ có thể căn cứ chính mình kinh nghiệm phát biểu cái nhìn, “Lão gia trên người cũng có tước vị, quốc công tước điền cũng không so cô nãi nãi cùng đại tiểu thư thiêu, kia một phần là có thể kế thừa, nhưng cần thiết là thừa tự chi tử. Lão gia dưới gối không con, cho nên triều đình liền đem tước điền thu hồi đi.”Chung đại quản sự gật đầu, “Nếu cô nãi nãi có nhi tử, hắn là cũng có thể kế thừa tước điền.”“Lâm gia vẫn luôn tưởng cấp lão gia quá kế con nối dòng, trừ bỏ muôn kế thừa đại phong tài sản ngoại, kia phân tước điền cùng quốc công tước vị cũng là một cái quan trọng nguyên nhân, cho dù là hàng hai cấp tập tước, quá kế lại đây con nối dòng cũng là bá gia,” Lâm quản gia thấp giọng nói: “Tước điền trừ bỏ không thể mua bán ngoại, này tác dụng cùng vĩnh nghiệp điền giống nhau, là toàn bộ kế thừa.”Này vẫn là bởi vì đe cập đến Lâm gia tài sản, Lâm quản gia đi theo Lâm Giang mới biết được điểm này, nhưng càng cụ thể hắn cũng không biết.Lâm Thanh Uyển chỉ có thể chính mình đi tìm thư.Lâm Ngọc Tân giúp đỡ nàng tìm, tới rồi buổi tối, cô chát hai cuối cùng là đem sở hữu thư đều tìm đủ, sau đó bắt đầu chậm rãi xem cùng lý giải.Trong đó có không ít đe cập đến thâm thuý luật pháp tri thức, có thậm chí là trước sau tương bội quy định, cô chát hai chỉ có thể bẻ nát chậm rãi nhai, sau đó lại căn cứ tình hình thực tế đi phỏng đoán.Đây là không có Lâm Giang chở hỏng, nếu là hắn ở, các nàng liền không cần như vậy vất vả, hỏi hắn sẽ biết.Đại Lương kiến quốc thời gian còn không dài, đại bộ phận đồ vật đều noi theo đường triều, về tước vị, tước điền cùng vĩnh nghiệp điền quy định cũng bất quá là sửa lại một ít phương diện.Tước vị chia làm rất nhiều loại, đồng dạng, tước điền cũng chia làm rất nhiều loại, có một đời mà chém, tước vị thu hồi, tước điền cũng thu hồi, phía trước Lâm Thanh Uyển liền vẫn luôn cho rằng nàng cùng Lâm Ngọc Tân là loại tình huống này.Có còn lại là tước vị giáng cấp, tước điền cũng xét giảm bớt, giống Thượng gia chính là loại tình huống này.Còn có còn lại là mặc kệ tước vị hàng không hàng, đã phong đi ra ngoài tước điền vì vĩnh nghiệp điền, trừ bỏ không thể mua bán ở ngoài có thể kế thừa.Lâm Thanh Uyển tìm ra Lâm gia cát chứa công báo, từ giữa tìm ra mấy nhà, trừ bỏ hoàng thất huyết mạch ngoại, trước mắt biết liền chỉ có Lâm gia, Lư gia cùng Thôi gia thuộc về loại tình huống này.Chỉ cần có con nối dòng, tước điền liền làm vĩnh nghiệp điền vẫn luôn truyền thừa đi xuống.Nhưng nhìn đến nơi này cho rằng tước điền không thể mua bán vậy lại sai rồi, bởi vì luật dân sự bên

trong còn có một cái, nếu ngộ tang, bệnh cũ trong nhà không thể tiếp tục được nữa khi là có thể bán điền quay vòng.Này điền liền bao gồm làm vĩnh nghiệp điền tước điền.Đồng thời, còn có luật pháp quy định, chỉ cần chinh đến lí trưởng cùng địa phương nha môn đồng ý có thể ở tước điền thượng kiến tạo phòng ốc, này tước điền cũng không yêu cầu nhất định là vĩnh nghiệp điền.Mà Đại Lương phòng ốc là không có kỳ hạn, có thể tự do mua bán.Lâm Ngọc Tân xem đèn đầu choáng váng não trướng, một đôi nhang muỗi mắt hỏi, “Chúng ta đây tước điền rốt cuộc có phải hay không vĩnh nghiệp điền sao.”Lâm Thanh Uyển sờ sờ cầm nói: “Thạch phu nhân nói nhưng lệnh này huynh ở trước mặt bệ hạ thử một vài.”“Liền vì mua một miếng đất?”Lâm Thanh Uyển cười, “Ta đảo cảm thấy nàng là bởi vì thích người tiểu cô ta.”Lâm Ngọc Tân thè lưỡi, “Tiểu cô người cũng quá tự luyến.”“Hảo, nếu ta cũng hò đò, người cũng hò đò, vậy thỉnh nàng giúp đỡ đi, tính chúng ta cô chát hai thiếu nàng một ân tình, đến lúc đó ta đưa nàng một miếng đất kiến phòng ở.”Nếu kiến tạo phòng ốc mà không yêu cầu thế nào cũng phải là làm vĩnh nghiệp điền tước điền, vậy cho thấy nàng miếng đất kia cũng có thể, vốn dĩ nàng còn tưởng rằng nàng sau khi chết những cái đó phòng ốc cũng đều muốn thu hồi, cho nên cấp trong nhà nông hộ kiến phòng ở khi đều là kiến bùn phòng, có lẽ về sau có thể sửa vì cục đá phòng ở?Đến nỗi địa phương nha môn đồng ý không đồng ý vẫn đe, Lâm gia đơn độc ra mặt đều có thể phê hạ như vậy nhiều đất nền nhà, hơn nữa Lư gia, còn có thể có cái gì vân đe?Lâm Thanh Uyển đem thư ném đến một bên, dựa vào ghế trên thả lỏng nói: “Ta ngày mai liền đi gặp Thạch phu nhân, đến lúc đó người theo ta đi thôi. Ta xem qua Lư thị gia học, bên trong bố trí đến không tôi, dù chưa từng gặp qua Thạch phu nhân thu nữ học sinh, bất quá ta tưởng Thạch phu nhân như thế, nàng thu học sinh hẳn là cũng sẽ không kém.”“Tiểu cô thật tính toán làm ta đi đọc sách?”“Đương nhiên, bằng không tổng ngốc tại trong nhà nhiều nhảm chán a,” Lâm Thanh Uyển sờ sờ nàng đầu nói: “Mặc dù chúng ta có thể thỉnh tiên sinh trở về giáo ngươi, ngươi một người đọc sách cũng cô độc, không bằng đi Lư thị gia học, đại gia vô cùng náo nhiệt, ngươi cũng trống trải trống trải tầm mắt.”Lâm Ngọc Tân nắm chặt trong tay khăn, đã chờ mong lại có chút sợ hãi, trừ bỏ Thượng gia biểu tỷ muội, nàng rất ít cùng người ngoài lui tới.Lâm Thanh Uyển duỗi tay nắm lấy nàng tay nhỏ, hướng nàng chớp mắt nói: “Nếu là ở Lư thị gia học bị người khi dễ liền trở về nói cho tiểu cô, tiểu cô cho người tìm bã đi.”Lâm Ngọc Tân đỏ mặt cúi đầu, “Ta sẽ cùng cùng trường nhóm hữu hảo ở chung.”Lúc này đây cô chát hai là ngồi xe ngựa bò đến Lư thị gia học trước cửa, Thạch phu nhân cùng Lư phu nhân mang theo hai cái nữ hài ở cửa đón chào.Hôm nay Thạch phu nhân cùng Lư phu nhân giống nhau tố sắc xiêm y, tuy không kịp hôm qua diễm lệ, lại có một bộ đoan trang khí chất, Lâm Thanh Uyển xuống xe cười nói: “Cơ hồ muốn cho

rằng phu nhân thay đổi một người." Thạch Hiền liền quay đầu cùng đường muội nói: "Thế nào, ta chưa nói sai đi, nếu không phải quận chúa tuổi ở chỗ này, ta cơ hồ muốn cho rằng nàng cùng chúng ta cùng tuổi." Lâm Thanh Uyển bất đắc dĩ, "Thạch phu nhân là khen ta ôn trọng, vẫn là mắng ta lão khí?" Thạch Hiền cười ha ha nói: "Làm trò ngươi mặt nói tự nhiên là khen ngươi." "Kia nhất định có cõng ta nói, không biết nói ta cái gì nói bậ." Lư phu nhân xem đến trợn mắt há hốc mồm, nàng đường tỷ nội tâm kiêu ngạo thật sự, nàng vẫn là lần đầu tiên thấy có người chỉ cùng nàng thấy một mặt liền như vậy muôn tốt, nàng phục hồi tinh thần lại, vội vàng nghiêng người nói: "Quận chúa đừng nghe tỷ tỷ của ta, nàng tối hôm qua trở về nhưng đem ngài một đốn hảo khen, nói lại chưa thấy qua so ngài còn thông thấu nhân nhi. Ta thật sự tò mò, liền nhịn không được tới nhìn." Lư phu nhân đem nữ nhi cùng chất nữ kéo qua tới gắp lễ, "Quận chúa, huyện chủ, đây là ta chất nữ Thôi Vinh, đây là nữ nhi của ta Lư Linh." Lâm Thanh Uyển liền đem Lâm Ngọc Tân cũng giới thiệu cho các nàng nhận thức, nói: "Hai vị phu nhân không cần khách khí, kêu ta Thanh Uyển liền hảo, Ngọc Tân tuổi cũng tiêu, không cần tôn xưng." Lại dặn dò hai cái tiêu cô nương, "Các ngươi ngang hàng tương giao liền hảo." Thôi Vinh cùng Lư Linh đều là mười hai mươi ba tuổi tác, nghe vậy thuận miệng cười, lôi kéo Lâm Ngọc Tân đến một bên nói nhỏ, các nữ hài tử hữu nghị tới không thể hiểu được. Thôi Vinh cùng Lư Linh thấy Lâm Ngọc Tân lớn lên xinh đẹp, khí chất xuất chúng, liền nhịn không được tâm duyệt hai phân, hơn nữa Lâm gia cô chất là đến nay mới thôi cái thứ nhất không mang theo khác thường ánh mắt cùng các nàng kết giao người, mà Lâm Ngọc Tân trừ bỏ Thượng gia biểu tỷ muội ngoại liền ít đi có cùng tuổi bạn chơi cùng, lúc này thấy đến hai cái cùng chính mình tuổi xá xí, lại xinh đẹp tiêu cô nương, tự nhiên liền nhịn không được nỗi lên kết giao chi tâm. Thả, các nàng cô chất còn muôn thỉnh các nàng cữu cữu hỗ trợ, hai bên đều có ý thân cận, tự nhiên liền nói đến hòa thuận. Chờ đoàn người tới rồi nữ học yên phòng khách khi, ba cái nữ hài đã tay nắm tay thành bạn tốt. Lư Linh ngắm liếc mắt một cái đang cùng mẫu thân cùng dì nói chuyện Lâm Thanh Uyển, nhịn không được thấp giọng nói: "Ngọc Tân, ngươi tiêu cô cũng thật lợi hại, thế nhưng có thể làm ta dì cười đến như vậy vui vẻ, ngươi không biết ta dì nhưng nghiêm túc, đối chúng ta chưa bao giờ cầu nói cười." Thôi Vinh trong lòng xúc động gật đầu, "Ngươi tiêu cô nhìn cũng không so với chúng ta lớn tuổi vài tuổi, sao có thể cùng ta mẫu thân nói thượng lời nói?" Lâm Ngọc Tân cảm xúc có chút hạ xuống, nhấp miệng nói: "Tự mình phụ thân bệnh nặng, ta tiêu cô liền thay đổi rất nhiều, nàng trước kia so với ta còn kiêu khí đâu." Này không phải khuếch đại, mà là Uyển tỷ nhi đích xác muốn so Lâm Ngọc Tân còn muôn kiều khí, nàng là bé gái mồ côi từ trong bụng mẹ, sau khi sinh mẫu thân đem nàng coi như ký thác, phủng ở lòng bàn tay sơ

quăng ngã, ngâm ở trong miệng sọ tan. Lâm Giang tuổi tác so nàng lại đại nhiều như vậy, lúc ấy chính giữ đạo hiếu, cũng vô pháp tạo hài tử, cho nên vợ chồng hai cũng là đem nàng đương thân sinh nữ nhi dưỡng. Chờ đến Lâm mẫu qua đời, Lâm Giang cùng thê tử đổi nàng càng là yêu quý. Năm đó Thượng thị qua đời, Lâm Giang không muốn lại tục huyền, rồi lại sợ nữ nhi ở chính mình bên người lớn lên không người giáo dưỡng, về sau khó mà nói thân, cho nên mới đem nàng gởi nuôi ở Thượng lão phu nhân dưới gối. Bởi vì Uyển tỷ nhi đã đính hôn, Tạ phu nhân lại ở Dương Châu, cho nên Lâm Giang luyến tiếc làm nàng cũng đi Thượng gia, liền đem nàng lưu lại, có Tạ phu nhân ở, ngược lại không lo lắng nàng giáo dưỡng vấn đề. Kia那段 thời gian, Lâm Giang tư nữ chi tình nhưng tất cả đều trút xuống ở Uyển tỷ nhi trên người, Lâm Ngọc Tân vì thế còn ghen ghét quá tiêu cô, rất dài một đoạn thời gian đều không muốn cùng nàng thư từ qua lại. Nhưng lần này về nhà đoàn tụ, tiêu cô đầu tiên là cửu tử nhất sinh, sau lại hảo phụ thân rồi lại bệnh nặng, cô chất hai sống nương tựa lẫn nhau dưới cảm tình đã sớm hảo đến đột phá phía chân trời. Hiện tại Lâm Thanh Uyển đã nhảy thăng vì Lâm Ngọc Tân trong lòng quan trọng nhất người, tự nhiên, nàng cũng bắt đầu đau lòng khởi tiêu cô biến hóa. Thấy Lâm Ngọc Tân tâm tình hạ xuống, hai cái tiêu đồng bọn nhị lập tức an ủi nói: “Ta đảo cảm thấy ngươi tiêu cô như vậy cũng không tồi, ít nhất sẽ không bị ta mẫu thân dọa đến.” “Đúng vậy, đúng vậy, ta còn tưởng trở thành ngươi tiêu cô người như vậy đâu, chuyện gì đều có thể chính mình làm chủ, thật tốt a.” Lư Linh phúng tay chờ đợi nói: “Ta nếu là cũng có thể nói ra môn liền ra cửa, nói đi chỗ nào làm khách liền đi chỗ nào làm khách thì tốt rồi.” Lâm Ngọc Tân nhịn không được xì một tiếng cười ra tới, đặc ý ngẩng đầu nói: “Ta tiêu cô cũng không ước thúc ta, nếu ta muốn ra cửa nàng cũng không sẽ ngăn đón.” Hai cái tiêu đồng bọn trong mắt kinh hỉ, hâm mộ nói: “Tốt như vậy, chúng ta như thế nào không có như vậy cô cô?” Lư Linh chớp mắt nói: “Lâm tỷ tỷ, vậy ngươi về sau đưa thiếp mời tới mời chúng ta đi chơi được không?”

Chương 66: nhắc nhớ

Xem ba cái tiểu cô nương chơi đến hả, Lâm Thanh Uyển liền cũng yên tâm cùng Thạch phu nhân các nàng đi nói chuyện, tra quá luật pháp, biết tước điền tuy không thể mua bán lại có thể kiến tạo phòng ốc, mà phòng ốc có thể mua bán sau Lâm Thanh Uyển liền tính toán vẽ ra một miếng đất tới đưa cho Thạch phu nhân, cũng không cần nàng đura tiền, đến lúc đó chỉ phó phòng ốc chuyên nhượng phí dụng là được.“Phía dưới mà đều loại thượng cây ăn quả, ta làm người đem tới gần Thanh Phong thôn này đầu cây ăn quả đào, cho người chỉnh ra bốn năm mẫu tối, nha môn bên kia công văn ta giúp người lộng, người chỉ lo tìm nhân tu kiến phòng ở liền có thể.”Thạch phu nhân tạ nói: “Đa tạ Thanh Uyển quận chúa, chờ phòng ở kiến hảo, lại thỉnh người tới làm khách.”Lâm Thanh Uyển cười, “Chỉ cần phu nhân quay đầu lại nhiều chiêu cố một chút nhà của chúng ta Ngọc Tân là được, kia hài tử tính cách thiện thùng, có việc thường buồn ở trong lòng, ta lại không thể lúc nào cũng coi chừng, không khỏi sơ hở chút.”“Quận chúa là đã tính toán đưa huyện chủ tới đọc sách?”“Còn thỉnh Thạch phu nhân cùng Lư phu nhân nhiều hơn dạy dỗ.”Lâm Thanh Uyển trịnh trọng làm ơn nói.Thạch Hiền tỵ muội hai cái nhìn nhau, đều có chút cao hứng, Lâm Ngọc Tân xem như nữ học cái thứ nhất “Người ngoài”.Này gian nữ học là phụ thuộc vào Lư thị gia học, thu đều là Lư thị cùng Thạch thị nữ hài, hiện còn có Chu gia một cái nữ hài, bất quá kia cũng là các nàng biểu di cháu gái, vẫn như cũ xem như thân thích.Lâm Ngọc Tân xem như cái thứ nhất câu tới cửa tới học sinh, có thể thu được ngoại lai học sinh hai người đương nhiên cao hứng, bởi vì đây là một loại đối nữ học khẳng định.Tuy nói gia học giống nhau là giáo trong tộc cặp thân hữu con cháu dốc lòng câu học, nhưng kỳ thật cũng hướng ra phía ngoài chiêu sinh, thu vào tới học sinh tương lai có tiền đồ cũng là gia tộc trợ lực.Rốt cuộc thời đại này trừ bỏ quan học ngoại, tư học hình thức nhiều vì gia học.Thạch phu nhân bảo đảm sẽ hảo hảo giáo Lâm Ngọc Tân, hai bên trò chuyện với nhau thật vui.Lư phu nhân nhấp một miếng trà, quét mắt cao hứng tỵ sau nói: “Thanh Uyển quận chúa, nghe nói nhà ngươi còn dùng li điều đem mà vòng đi lên?”“Bất quá là vì dự phòng tranh cãi, rốt cuộc ta miếng đất kia đầu xuân khi còn chưa trồng trọt, có chút địa phương

lại cùng đất hoang tương liên, kỳ thật nếu không phải thời gian không đủ, kỳ thật ta là muôn đánh cột mốc.”“Nếu là có thời gian vẫn là lộng cột mốc tương đối hảo,” Lư phu nhân ý có điều chỉ nói: “Tuy rằng thương mặt, nhưng địa giới rõ ràng có thể giảm bớt rất nhiều tranh cãi. Tỷ tỷ còn nhớ rõ mấy năm trước Giang Đô nháo đến rát đại Chiêm thị mất đất án?”Thạch Hiền cười lạnh, “Ký ức vưu thâm.”Lâm Thanh Uyển trong lòng vừa động, “Là cái gì án tử, cùng thô địa tranh cãi có quan hệ?”Lư phu nhân gật đầu, buông chén trà giải thích nói: “Giang Đô Chiêm thị nhân làm quan toàn gia di dời, bọn họ ở thành nam một miếng đất nhất thời tìm không thấy tá điền liền hoang phế lên, một năm lại một năm nữa, kia mà không lớn, lại cũng không nhỏ, thế nhưng nhất thời không nghĩ tới. Chờ bọn họ từ quan về quê kia mà đều hoang năm sáu năm, nơi nào còn tồn tại?”“Chung quanh lảng giềng một chút một chút xâm chiếm qua đi, chờ Chiêm thị về quê sau nhở tới đi nhìn lên một trăm nhiều mẫu đất chỉ còn lại có không đến tam mẫu đất.”Lâm Thanh Uyển khi còn nhỏ ở nông thôn đãi quá, biết có người sẽ ra bên ngoài khai hoang, đem khoan khoan bò ruộng khai ra tới tròng trot, như vậy hoa màu có thể nhiều loại một hàng, thậm chí hai hàng.Trong tình huống bình thường, chỉ cần bất quá tuyé, quê nhà chẳng sợ trong lòng bất mãn cũng sẽ không nói, nhưng bởi vậy phát sinh khắc khẩu cũng không ít.Lâm Thanh Uyển khi còn nhỏ còn gặp người vì thế từng đánh nhau, tố phụ còn bị thỉnh đi đã làm công chứng.Nàng sớm làm người dựng thăng lên li điêu, còn không phải là lo lắng loại tình huống này phát sinh sao?Xem ra Chiêm thị cũng không có thể lấy về miếng đất kia, bằng không Thạch Tuệ cũng sẽ không đặc đặc lấy ra nói, nàng trong lòng vừa động, không khỏi hỏi: “Hay là Chiêm thị liên nhau mà là Triệu gia?”Thạch Tuệ nhướng mày, nhìn nàng gật đầu nói: “Đúng là Triệu gia, lúc ấy Triệu Tiệp mới vừa ở Linh Châu đánh thắng trận, bị hoàng đế ngợi khen, Triệu thị nổi bật chính kính.”“Cho nên Chiêm thị không lấy về mà.” Lâm Thanh Uyển nghĩ nói: “Kỳ thật án luật pháp quy định, Chiêm thị vốn cũng lấy không trở về mà.”Đại Lương có pháp lệnh, có chủ đồng ruộng không được hoang phế, đều đến nộp thuế, với bình dân bá tánh nói, bọn họ đương nhiên sẽ không hoang phế, bởi vì đồng ruộng ở danh nghĩa bọn họ phải nộp thuế, không tròng trot từ đâu ra lương thực nộp thuế đâu?Nhưng quan viên không giống nhau, Đại Lương quan viên là có miễn thuế đồng ruộng, lúc này liền thường xuyên có người ở tìm không thấy tá điền cùng đứa ở dưới tình huống bỏ hoang.Mà triều đình đối này cũng có quy định, mặc kệ đối phương là ai, đất hoang bỏ hoang vượt qua mười năm liền thu về quốc hữu.Nhưng còn có một khác quy định, bá tánh khai hoang tuy muôn chinh đến nha môn đồng ý, nhưng ở không chinh phải đồng ý dưới tình huống khai hoang, tròng trot ba năm trả lên, 5 năm dưới, thả đúng hạn giao nộp thuế phú phạt một thành điền thuế, khai hoang ra tới đồng ruộng về khai

hoang giả sở hữu; trồng trọt 5 năm hoặc 5 năm trở lên thả đúng hạn giao nộp thuế phú tắc không cần giao nộp phạt bạc, đồng ruộng về khai hoang giả sở hữu.Mà đối với đất hoang định nghĩa còn lại là bỏ hoang vượt qua hai năm đất hoang, không khéo, Chiêm thị trừ bỏ này một cái không phù hợp ngoại, mặt khác điều kiện đều phù hợp, nhưng thực hiển nhiên cuối cùng Triệu thị làm Chiêm thị sở hữu điều kiện đều phù hợp.“Triệu gia thông qua loại này phuong pháp chính là khai ra không ít đất hoang, có người thậm chí loại nhà mình ruộng tốt, không thể hiểu được một ngày nào đó địa chủ liền thay đổi người, chính là dựa vào đất hoang khai hoang cái kia luật pháp.” Thạch Tuệ đối Triệu thị cảm quan rất kém cỏi, nàng biểu di là Chu gia lão phu nhân, mà Chu gia cùng Triệu gia cùng tồn tại Giang Đô, đối Triệu gia những cái đó việc xâu xa thủ đoạn biết đến không cần quá nhiều.Lâm Thanh Uyển trong lòng không vui, “Đất hoang khai hoang còn chưa tính, luật pháp ở nơi đó, như thế nào ruộng tốt cũng có thể đương đất hoang xâm chiếm sao? Giang Đô thứ sử liền mặc kệ?”“Triệu gia hành sự càng thêm bá đạo, Giang Đô thứ sử mấy năm nay đều là mở một con mắt nhắm một con mắt,” Thạch Hiền cười lạnh, “Muốn ta nói, hắn một cái thứ sử phẩm cấp không thể so Triệu Tiệp thấp, thật sự không cần như thế ép dạ cầu toàn, sát một sát Triệu gia nhuệ khí, ta xem hắn còn như thế nào kiêu ngạo.”“Tỷ tỷ,” Thạch Tuệ bất đắc dĩ nói: “Kia Giang Đô thứ sử là nhà nghèo xuất thân, hiện giờ đã năm mươi mấy rồi, hắn không thoái nhượng chỉ sợ liền gia đều giữ không nổi.”Lâm Thanh Uyển nhàn nhạt nói: “Triệu gia cũng bất quá một cái Triệu Tiệp mà, gì đủ nói đến?”Thạch Hiền một phách chưởng, cười nói: “Đúng là, bất quá một cái Triệu Tiệp mà thôi, kiêu ngạo cái gì, Linh Châu binh quyền còn ở Lư Chân trên tay đâu.”Nhưng Lư gia còn nhúng tay không đến Giang Đô sự vụ trung, thả loại sự tình này các gia tộc đều có chút, thật muốn nghiêm túc nhất định liên lụy ra một tảng lớn, đại gia bất quá mừng rõ giả bộ hồ đồ.“Triệu gia tự nhiên chọc không đến Lâm gia trên đầu tới, bất quá quận chúa tiểu tam một ít là hắn là, rốt cuộc năm trước Triệu Thắng mua dưới chân núi miếng đất kia cũng quá nóng nảy chút.”“Chỉ sợ có người cảm thấy ta phụ huynh toàn thê, cho rằng chúng ta cô chát không chỗ nào y, một hai phải đến gây chuyện một chọc đâu.” Lâm Thanh Uyển cười lạnh, nàng nhưng không cảm thấy Triệu Thắng mua dưới chân núi miếng đất kia đơn thuần là vì trí sản.Thạch Hiền đi theo cười lạnh, “Cũng không phải là, cho rằng chúng ta là nữ tử đinh môn lập hộ, liền cảm thấy chúng ta mềm yếu nhưng khinh.”Thạch Tuệ bất đắc dĩ, “Tỷ tỷ, chúng ta đang nói Lâm gia, ngài như thế nào lại xả đến chính mình trên người tôi?”“Ta cùng với quận chúa đảo cũng không kém cái gì, đều là quả phụ, đều mang theo gánh nặng gia đình, đều vô nam tử đinh lập môn hộ.”Lâm Thanh Uyển ha ha cười, nhịn không được nói: “Như vậy tổng cộng kết ngươi ta hai người nhưng thật ra cảnh ngộ tương đồng.”Thạch Tuệ

thấy tý tỡ cùng Lâm Thanh Uyển một bộ tri kỷ bộ dáng, nhịn không được run run khoe miệng, các ngươi nhị vị cơ hô đều có thể làm mẹ con, muốn hay không như vậy? Nữ học tuyển định tháng sau mùng một nhập học, Lâm Thanh Uyển dứt khoát làm Lâm Ngọc Tân cấp hai vị tiên sinh phụng trà, chờ đến mùng một lại mang theo quà nhập học tới gặp lễ là được. Biết Lâm Ngọc Tân muốn cùng các nàng cùng nhau đọc sách, Thôi Vinh cùng Lư Linh đều cao hứng vô cùng, dứt khoát ước hẹn ngày mai cùng nhau làm hương bao. Tết Đoan Ngọ mau tới rồi, đến lúc đó muôn đeo năm phúc hương bao, bên trong phóng chút hương thảo hoặc thảo dược để ngừa trùng tránh dịch. Giới khi trừ bỏ tự thân mang, còn muốn tặng cho thân hữu, thân thủ làm tự nhiên ý nghĩa càng bất đồng, ba cái nữ hài mắt trông mong nhìn đại nhân, hy vọng các nàng có thể đáp ứng xuống dưới. Lâm Thanh Uyển đầu tiên thủ không được các nàng ánh mắt, quay đầu nói: “Hai vị phu nhân nếu là yên tâm, không bằng ngày mai làm các nàng đến ta biệt viện tới làm khách.” Thạch phu nhân thích Lâm Thanh Uyển, tự nhiên nguyện ý nữ nhi cùng các nàng cô chát hai người thân cận, bởi vậy dặn dò Thôi Vinh nói: “Đi nhung không cho nghịch ngợm, muốn nghe quận chúa an bài.” “Là, ta nhất định nghe quận chúa nói.” Lâm Thanh Uyển liền cười, “Các ngươi đi theo Ngọc Tân kêu ta cô cô liền hảo, miễn cho xa lạ.” Thôi Vinh âm thầm thè lưỡi, nhỏ giọng kêu một tiếng “Lâm cô cô”, Lư Linh vội vàng đuổi kịp. Lâm Thanh Uyển liền cười cho các nàng lễ gặp mặt, Thạch phu nhân cùng Lư phu nhân liền thông minh kêu nàng “Uyển tỷ nhi”, Lâm Thanh Uyển cũng không hề phu nhân phu nhân xung hô, mà là kêu các nàng “Hiền tỷ tỷ” cùng “Tuệ tỷ tỷ”. Lâm Ngọc Tân cũng thu được hai cái trưởng bối lễ vật, vui rạo rực đi theo tiểu cô cô về nhà đi. “Cô cô, chúng ta đem biếu tỷ cùng biếu muội nhóm cũng mời đến được không?” Lâm Ngọc Tân nhíu mày nói: “Hôm kia Đan Cúc muội muội viết thư cho ta, nói các nàng tự tháng giêng chúc tết sau liền không lại ra quá môn.” “Lần đó đi ngươi liền viết thiệp đi thỉnh đi, làm Lâm Thuận cho ngươi chạy chân.” “Cô cô không cho bà ngoại viết thư sao?” “Không được, về sau các ngươi tỷ muội gian tụ hội còn sẽ có không ít, tổng không thể mỗi một lần ta đều cắp lão thái thái viết thư đi?” Lâm Thanh Uyển thấp giọng cỗ vũ nàng nói: “Ta cảm thấy lão thái thái vẫn là rất khai sáng, nếu là ngươi thỉnh, nàng nhất định nguyện ý làm Đan Lan các nàng ra cửa.” Lâm Ngọc Tân trong lòng thấp thỏm, nhưng vẫn là chính mình viết thiệp làm Lâm Thuận đưa đi Thượng gia, “Nhất định phải được đáp lời lại trở về.” Lâm Thuận đồng ý, nhảy nhót vào thành đi. Thượng gia mấy ngày nay chính náo nhiệt, lão thái thái mới vừa tung khầu muôn đưa các nữ hài đi Lư thị gia học, kết quả Nhị phu nhân liền ám chỉ Thượng Đan Lan tuổi lớn, mắt thấy liền phải làm mai đính hôn, không hảo lại đi ra ngoài. Lão thái thái vốn dĩ liền đối Triệu thị bất mãn, vừa nghe lời này lập tức tỏ vẻ muốn đi ba cái đều phải đi, nếu là có một cái không đi

vậy đều không đi.Triệu thị chỉ có thể đem lời nói nuốt xuống, chỉ là nàng nơi này không đề cập tới, đại phu nhân bên kia rồi lại có bất đồng ý kiến.Đại phu nhân phản đối nữ nhi đi ra ngoài đọc sách, nàng chỉ cần tưởng tượng đến kia nữ học cách vách là một đám xa lạ đại nam nhân liền chịu không nổi, mặc kệ Đan Lan khuyên như thế nào cũng chưa dùng, mà lão thái thái lời nói đã xuất khẩu, tự nhiên không thể sửa, thả nàng đổi nhậm giáo Thạch phu nhân có thành kiến, đổi các nữ hài đi nơi đó đọc sách nữa nhưng nữa không thể, việc này tự nhiên mừng rỡ giả cảm vờ điếc.Thượng Đan Lan không nghĩ tới sự tình tạp ở nàng nương nơi này, mấy ngày nay ngao đến đôi mắt đều đỏ.Cũng may hai cái đường muội cũng không quái nàng, bằng không nàng đến càng khó chịu, Lâm Ngọc Tân thiệp tới đúng là thời điểm, tam tú muội cảm thấy nếu có thể ra phủ đi hít thở không khí cũng hảo.Lão thái thái tự nhiên thích các nàng cùng Lâm Ngọc Tân nhiều hơn tiếp xúc, thấy là Ngọc Tân viết thiệp, đều không hỏi quá Triệu thị liền đáp ứng xuống dưới, “Cho các ngươi đại táu tử mang các ngươi đi, ngày mai sáng sớm liền ra cửa, chỉ là đừng cho các ngươi Lâm cô cô thêm phiền toái.”Thượng Minh Kiệt hâm mộ vô cùng, “Tô mẫu, làm ta cũng đi thôi.”“Không được,” lão thái thái xụ mặt nói: “Ngươi ngày mai còn phải đi học đi đâu, ngươi đã quên ngươi nói, quá mấy *** còn muộn đi bái phỏng Lư tiên sinh đâu.”Thượng Minh Kiệt mắt mát, về phòng liền tìm ra tới một đại đầy đồ vật, thác Đan Trúc mang cấp Lâm Ngọc Tân, “Này đó đều là ta đi dạo phố khi mua, không phải cái gì thứ tốt, nhưng thắng ở tinh xảo thú vị, ngươi đưa cho Lâm biếu muội chơi.”Đan Trúc nghiêng đầu cười, “Như thế nào không thấy ca ca đưa chúng ta?”“Các ngươi không phải đều có sao?”“Kia như thế nào giống nhau, đó là chúng ta cầm tiền ương ca ca mua, Lâm biếu tỷ nhưng không cầu ngươi mua mấy thứ này.”Thượng Minh Kiệt vội vàng chấp tay thi lễ nói: “Hảo muội muội, ngươi trước đem này đó cấp Lâm biếu muội, ngày khác ta lại cho các ngươi mua một ít.”Đan Trúc hừ một tiếng nói: “Tạm thời bỏ qua cho ngươi đi, chỉ là ngươi đừng quên.”

Chương 67: nghèo

“Này thực đơn liền rất hảo, lão Trung bá không phải tặng một sọt nấm tới, còn có Phương Đại Đồng đưa tới món ăn hoang dã, đều lưu trữ cho các ngươi nấu ăn. Lại làm đâu bếp nữ hái được hoa tươi cho các ngươi làm chút điểm tâm,” Lâm Thanh Uyển đem đơn từ còn cấp Lâm Ngọc Tân, vui mừng nhìn nàng nói: “Ngày mai ngươi mang các nàng đi trong hoa viên chơi, nếu là ra cửa cũng có thể, chỉ là không được đi xa, liền ở thôn trang đi dạo là được, tùy thân muốn mang theo người, có việc đã kêu Lâm ma ma cùng Vương ma ma giúp ngươi.” Lâm Ngọc Tân dùng ngón tay xoa xoa đơn từ hỏi, “Tiêu cô, ngươi ngày mai thật sự không ở nhà sao?”“Ta lại không đi xa, liền đi tước điền nhìn xem thủy,” Lâm Thanh Uyển cỗ vũ nàng nói: “Ngọc Tân đã là cái tiểu đại nhân, ngay cả trong nhà số sách đều quản được, chẳng lẽ còn sợ chiêu đãi bằng hữu sao? Đan Lan các nàng không nói đến, ngươi hôm nay cùng Thôi Vinh các nàng không cũng chơi thật sự vui vẻ sao?”Nhưng rốt cuộc là lần đầu tiên ở nhà tiếp đón bằng hữu, Lâm Ngọc Tân vẫn là thực khẩn trương.Thấy nàng cúi đầu không nói lời nào, Lâm Thanh Uyển liền kéo nàng nói: “Hảo, chúng ta đi ngủ đi, hôm nay ngươi lưu lại bồi tiểu cô, chúng ta đem sự tình lại quá một lần.”Trong đất sự cũng không cấp, nhưng cơ hội khó được, Lâm Thanh Uyển chính là tưởng rèn luyện một chút nàng một mình xử lý sự vụ năng lực.Vì không cho chính mình mềm lòng, Lâm Thanh Uyển sáng sớm liền rời giường, ở Lâm Ngọc Tân còn ăn vạ trên giường thời điểm liền rửa mặt hảo ra cửa.Chung đại quản sự cùng Lâm Toàn bồi nàng.Gần đây nước mưa nhiều, lâu lâu trời mưa, một ít chỗ trũng mảnh đất thế nhưng mạn thủy, càng đừng nói bờ sông điền, cơ hồ đều phải bao phủ.Ngoài ruộng lúa nước bị hướng rót không ít, nông hộ nhóm nhìn đều đau lòng muốn chết.Tá điền nhóm tình huống còn hảo, bọn họ phía trước lựa chọn thuê loại mà khoảng cách con sông có một khoảng cách, kia cũng là bọn họ thường ở nơi này biết tình huống, cho nên chọn tốt tuyển, ngay cả như vậy, bọn họ ngoài ruộng lúa nước cũng hướng hủy không ít, nhưng lúc này lại trồng lại cũng không còn kịp rồi, chỉ có thể nhìn đau lòng.Bờ sông hai bên điền đều là Lâm gia mướn làm công nhật loại, từ Phương Đại Đồng bọn họ xử lý hằng ngày, cho nên ruộng lúa một bị

hướng, Phương Đại Đồng liền mắt đều đỏ, hận không thể dùng thân thể đi đỗ những cái đó thủy.Bởi vì thủy nhiều, bọn họ khai ra tới lộ cũng vũng lầy bất kham, Lâm Thanh Uyển ngồi ở trong xe ngựa xóc nảy một chút, vén rèm lên ngồi đối diện ở càng xe thượng Chung đại quản sự nói: “Này lộ điên tu, này tước điên 30 khoảnh đâu, tổng không thể chỉ dựa vào quan đạo, chúng ta nơi này biên cũng đến khai ra lộ tới.”“Xe ngựa nhiều đi mấy lần liền thành lộ.”“Ta nói không phải loại này lộ,” Lâm Thanh Uyển lại điên một chút, thiếu chút nữa đánh vào xe trên vách, nàng vô ngữ nói: “Ta nói lộ đó là không thể so quan đạo hảo, ít nhất cũng không thể kém.”Bằng không chẳng lẽ sau nàng đều phải ở như vậy tình hình giao thông xuống dưới tuần tra điên trang sao?Nàng sẽ tan thành từng mảnh, nhất định sẽ.Tới rồi bờ sông, Chung đại quản sự vội nhảy xuống xe ngựa buông mã ghê, Bạch Mai cùng Bạch Phong vung vung hô hò xuống xe, chân đạp lên bùn đất thượng đầu óc choáng váng muốn đỡ Lâm Thanh Uyển xuống xe.Lâm Thanh Uyển thấy các nàng trạm đều đứng không vững, liền đẩy ra các nàng tay nói: “Ta chính mình có thể hành.”Lâm Thanh Uyển giàn phía dưới còn đắp guốc gỗ, lần đầu tiên đi còn có chút không xong, nhưng thực mau liền thích ứng lại đây.Nước sông đã ập lên bờ sông ít nhất 3 mét, ven chỗ chỉ có thể mơ hồ nhìn đến lúa tiêm nhi, mà Lâm Thanh Uyển trạm cái này địa phương, hai sườn ruộng lúa bị hướng hủy không ít, đã không tính đoán lúa mầm còn trầm trầm phù phù đang ở ngoài ruộng.Chung đại quản sự lau một phen hãnh nói: “Ngày hôm qua Phương Đại Đồng mang theo người đem hướng rót lúa mầm lại cắm đi trở về, nhưng này vũ muôn còn hạ, phỏng chừng qua đi còn phải hướng, cho nên tiểu nhân đã kêu bọn họ dừng tay, miễn cho cuối cùng lúa mầm không cắm hảo, người còn cấp đã xảy ra chuyện.”Lâm Thanh Uyển gật đầu, “Ngươi làm rất đúng, này thủy thế, đó là cắm đi xuống cũng vô dụng.”Nàng hơi hơi nhíu mày nói: “Tròng trọt phía trước không phải cho các ngươi hỏi qua phụ cận lão nông sao, như thế nào còn sẽ xuất hiện như vậy vẫn đè?”“Tiểu nhân đích xác hỏi qua bọn họ, lúc ấy đều nói sông nước này hạ lũ tình hình lúc ấy trống, nhưng đến lan tràn hai mét, khai hoang khi tiểu nhân còn cố ý dặn dò quá, muôn lưu ra cũng đủ đường sông tới, miễn cho hạ lũ bị yêm. Lúc ấy mòi đến làm công nhật là ở bờ sông 4 mét có hơn khai hoang, ai biết năm nay nước mưa nhiều như vậy……”Từ thanh minh qua đi liên tục trời mưa, mỗi lần hạ đều không lớn, như kim châm cứu giống nhau lớn nhỏ, chỉ là tinh tế ma ma, một chút đó là gần nửa ngày.Lúc ấy đại gia cao hứng đâu, cảm thấy mưa xuân quý như du, năm nay nhất định được mùa.Ai ngờ này vũ không dứt, sau ba năm ngày, tình cái một hai ngày, lại đứt quãng sau ba năm ngày, lại tình cái hai ba thiên, chờ bọn họ phản ứng lại đây khi ngoài ruộng thủy liền mạn.Lâm Thanh Uyển dọc theo đường sông đi rồi một đoạn nho nhỏ, nghe ào ào tiếng nước thở dài nói: “Nói cách khác năm nay nước mưa dị thường?”“Đúng

vậy.” Chung đại quản sự cúi đầu, tự trách nói: “Đây là tiểu nhân thất trách, không có làm đủ chuẩn bị.”“Đây là thiên tai, cùng người có quan hệ gì đâu?” Lâm Thanh Uyển thở dài nói: “Lấy nông mà sống đó là như vậy, tổng muốn xem thiên thời địa lợi. Ông trời nếu là chịu thường khẩu corm ăn, nhật tử liền hảo quá chút, chúng ta còn hảo……”Ít nhất tước điền không cần nộp thuế, bình thường dân chúng liền thảm.Nhìn sóng nước lóng lánh thủy, một đuôi cá trăm cỏ từ lúa phía dưới thò đầu ra, ngắm thấy Lâm Thanh Uyển lại “Huru” một tiếng trốn trở về, tâ đột hưu nhảy, chỉ chốc lát sau liền biến mất ở Lâm Thanh Uyển trong ánh mắt.Nàng như suy tư gì nói: “Người tuy không thể thay đổi thiên thời, lại tổng có thể thuận theo thiên thời, làm chút lợi kỷ việc.”“A?” Chung đại quản sự cùng Lâm Toàn không hiểu ra sao.Lâm Thanh Uyển nhịn không được búng tay một cái, “Tước điền lớn như vậy, bên trong không phải thiếu nguồn nước sao, chúng ta khai đào đường sông, đem thủy tiên cùi đi, sang năm là có thể có nhiều hơn ruộng tốt loại lúa nước, đường còn có thể nuôi cá dưỡng vịt.”Lâm Toàn há to miệng, “Này, này xài hết bao nhiêu tiền a.”Chung đại quản sự cũng đại kinh thất sắc, “Cô nãi nãi, chúng ta không có tiền a, hơn nữa này tước điền, này tước điền về sau là muôn còn cấp triều đình……”Này công trình thuỷ lợi lợi ở trăm năm, hiện tại tiêu phí giá cao tiền lồng này đó, cô nãi nãi trường tho còn hảo, bọn họ còn có thể kiểm chút, nếu là……Kia thật đúng là bạch hoa phí tiền tài, nhất quan trọng chính là bọn họ bây giờ còn có tiền sao?Chung đại quản sự tránh những người khác thấp giọng cùng Lâm Thanh Uyển tính sổ, “Cô nãi nãi, hiện giờ trong phủ hiện bạc chỉ có một vạn 2600 hai, không tính đặt ở công trường thương chi dùng, nhưng chính là tính thương kia mấy chục lượng bạc cũng không nhiều ít, ngoài thuộc hạ còn dưỡng một đại hào người đâu.”Lâm Thanh Uyển ho nhẹ một tiếng nói: “Vậy đào mương máng hảo, lại đào mấy cái hồ nước, đường sông liên tạm thời không suy xét.”Chung đại quản sự mẫn nhã là nước mắt, “Cô nãi nãi, đào đường tiêu dùng cũng không ít.”“Sẽ kiểm tiền,” Lâm Thanh Uyển an ủi hắn nói: “Có trả giá mới có hồi báo sao, ít nhất lại trời mưa chúng ta điền sẽ không lại bị hướng hủy, nếu là khô hạn, đường thủy còn có thể tưới đâu.”Chung đại quản sự mặt vô biểu tình, “Cô nãi nãi, đây là Giang Nam, như thế nào sẽ khô hạn đâu?”“Kia ít nhất có thể chống lũ úng sao.”Chung đại quản sự yên lặng mà nhìn nàng, ngoài là nghiêm túc sao?Chỉ bằng mấy cái hồ nước là có thể chống lũ úng, kia làm những cái đó đê đập sao mà chịu nổi?Lâm Thanh Uyển chột dạ chuyển khai tầm mắt, chỉ vào đối diện còn chưa tới kịp khai khẩn tước điền nói: “Liền ở bên kia đào bốn cái hồ nước đi, đào bốn điều mương máng thông qua đi, tận lực không phá hư ruộng lúa.”Lâm Thanh Uyển thấy Chung đại quản sự nhíu lại mày, liền thở dài: “Chung thúc, hai hà bờ bên kia điền là nhất dễ cày thành ruộng tốt, nếu là không làm dự phòng, hàng năm lũ lụt như thế, chúng ta tổn thất đến có bao nhiêu đại a,

chỉ là đào mẩy cái hồ nước, nếu là thủy úng không nghiêm trọng, chính chúng ta là có thể giải quyết.”“Kia nếu là nghiêm trọng đâu?” Giang Nam nước mưa nhiều, nếu là khởi gió to mưa to, kia lũ lụt càng là nghiêm trọng.Lâm Thanh Uyển thở dài, “Đó chính là thiên tai, phi hiện tại nhân lực có khả năng xoay chuyển. Nhưng hiện tại lũ lụt không nghiêm trọng lắm, nhân lực nhung vì, chúng ta đây liền không thể mặc kệ mặc kệ.”Chung đại quản sự trầm mặc một chút, tâm động rồi lại do dự, “Nhưng tiền……”“Đào mẩy cái hồ nước cùng mương máng mà thôi, có thể xài bao nhiêu tiền?”Lâm Thanh Uyển bàn tay vung lên nói: “Đi tìm công nhân đi, hiện tại ngày mùa vừa qua khỏi, nhàn tản xuống dưới sức lao động không cần quá nhiều.”Tiền công tiện nghi, lúc này tìm công nhân, một ngày hai mươi văn, một trăm người một ngày cũng bất quá hai ngàn văn, đổi thành bạc càng thiêus.Đào đường tính làm việc cực nhọc, Lâm gia có thể bao hai bữa cơm thực, đồ ăn là nhà mình thôn trang loại, lương thực Lâm gia cũng còn có tồn kho, mỗi ngày tiêu dùng cũng chính là dầu muối cùng thịt, một ngày tính xuống dưới cũng không có bao nhiêu tiền.Bốn cái hồ nước, đem đường cơ lũy hảo, lại đào hảo đi thông mương máng, một tháng tả hữu liền có thể, nếu là người nhiều, có lẽ không cần một tháng là có thể thu phục.Như vậy tiêu phí tiền cũng không có nhiều ít, kỳ thật đầu to tiêu dùng vẫn là công cụ, cùng với đào hảo đường sau muôn mua cá bột chờ.Kỳ thật Lâm gia hiện tại tiêu tiền lớn nhất vẫn là hạt giống tiền, lúa loại, mạch loại, đậu loại chờ, còn có cây ăn quả mầm cùng hoa mộc mầm, thả gieo trồng yêu cầu lục tục đầu tư, lúc sau phải tốn tiền còn không ít, Lâm Thanh Uyển đem tiền rút ra đơn đặt ở một bên, lúc này mới có vẻ trong nhà tiền không đủ.Kỳ thật ở Lâm quản gia cùng Chung đại quản sự xem ra Lâm gia tiền là thật sự không đủ, cô nai nai chỉ tính thôn trang tiêu dùng, lại đã quên, trừ bỏ thôn trang, nhân tình lui tới tiêu phí chỉ biết lớn hơn nữa.Khác không nói, có thể ủy khuất cô nai nai cùng đại tiểu thư sao, ăn uống muôn tinh tế, thôn trang không có phải đi ra ngoài mua, đại tiểu thư hiện giờ mỗi ngày đều phải uống một chén nhỏ tổ yến, hiện tại Lâm gia nhà kho còn có trữ hàng, nhưng lại quá ba bốn tháng liên ăn xong rồi, đến lúc đó muôn hay không tiền tân?Một tráp tổ yến phải năm mươi lượng, từ trước đại tiểu thư ăn chính là tốt nhất, tổng không thể đột nhiên liền thay đổi cái loại này mươi lượng một tráp thứ đăng tổ yến đi?Lại có, đổi mùa liền muôn thay quần áo cùng trang sức, vải dệt bọn họ Lâm gia có rất nhiều, tú nương cũng là có sẵn, đảo không cần lo lắng, nhưng trang sức đâu?Một quý dù sao cũng phải đánh một hai phó đi, tuy nói cô nai nai cùng đại tiểu thư ở giữ đạo hiếu, rất nhiều đồ vật đều không hảo mang, nhưng thuần tịnh một ít vật phẩm trang sức lại là có thể.Đã yếu tố tịnh, lại muôn cao quý văn nhã, kia hoa tiên chỉ sợ so với kia nạm vàng mang bạc còn muôn nhiều. Mỗi năm đều sẽ ra mấy bộ tân trang sức, khác phu nhân tiểu thư đều thay đổi, liền nhà bọn họ cô nai nai cùng

tiểu thư không đói, đi ra ngoài thấy người, chỉ sợ thật thật cho rằng Lâm gia xuống dốc.Lâm quản gia cùng Chung đại quản sự là tuyệt đối không cho phép có người nhẹ xem cô nãi nãi cùng đại tiểu thư.Trừ bỏ chính yêu ngoại, còn có đi lễ vẫn đề, kế tiếp là Tết Đoan Ngọ, qua đi là trung thu, trùng dương, lại đến ăn tết, này đó trọng đại ngày hội nhưng đều là phải đi lễ.Trừ bỏ Lâm thị tông thân ngoại, còn có Thượng gia chờ quan hệ thông gia, còn có cùng Lâm gia đi được tương đối gần nhân gia, Dương Châu Lưu Phái Tôn Hòe, lão gia bạn thân Lăng Vân Vương Tấn, thậm chí kinh thành hoàng đế lão gia từ nơi đó đều đến tiến một phần, này đó muôn hay không tiêu tiền?Chung đại quản sự chỉ là thô sơ giản lược tính toán liền cảm thấy trước mắt tối sầm, không có tiền nha cô nãi nãi, ta đến tinh điểm hoa.

Chương 68: suy nghĩ nhiều

Nhưng này đó hiển nhiên không ở Lâm Thanh Uyển lo lắng bên trong, cùng tăng lê so sánh với, tự nhiên là nông trang cơ sở xây dựng muôn càng quan trọng.Lâm gia lại bắt đầu chiêu mộ làm công nhặt, lần này Trường Phúc thôn cùng Thanh Phong thôn thôn dân ý vào địa lợi, trước một bước tới báo danh, sau đó mới là thành tây bên này nhàn tản sức lao động cùng với quanh thân thôn trang thôn dân.Lúc này các loại cây nông nghiệp đều đã gieo giống hạ, lại không tới thu hoạch thời điểm, thông thường bón phân, làm cỏ, bắt trùng chờ việc nhà nông tuy rườm rà, lại không cần mỗi ngày đều đi, hơn nữa trong nhà phụ nhân, lão nhân, tiểu hài tử đều có thể làm, cho nên từng nhà đều có thể rút ra tráng lao động tới.Dĩ vãng bọn họ nhiều nhất có thể tới trong thành dạo một dạo, vận khí tốt có thể cướp được khiêng bao việc, tránh cái 10-20 văn tiền, vận khí không tốt tắc khả năng đi cấp địa chủ gia làm công nhặt, kia tiền công cần phải thiêu đến nhiều.Việc trọng có thể có mười văn kiện đến, không nặng tắc chỉ có mấy văn tiền, cộng thêm một đốn cơm trưa.Nhưng kia cơm trưa cũng kém đến thực, miễn cưỡng không đói bụng bụng thôi.Nhưng như vậy việc cũng rất khó đến, bởi vì việc thiêu, đoạt người lại nhiều, bởi vậy vận khí càng không tốt còn lại là như thế nào ra tới như thế nào trở về.Cũng là vì điểm này, đại bộ phận nông dân đều sẽ không nông nhàn khi đi ra ngoài tìm việc, tình nguyện ở nhà đi theo người nhà trừ làm cỏ, thi bón phân.Bằng không xuất ngoại chạy một ngày, không duyên có lăng phí một ngày công.Nhưng lần này không giống nhau, tìm công chính là Lâm gia biệt viện.Hiện tại Lâm gia trong đất còn có một đám người mỗi ngày đi cắt thảo khai hoang đâu, nghe nói tiền công mười ngày một kết, trừ bỏ cơm canh không bao, còn bao ở.Mà lần này đào đường tặc trái lại, dừng chân không bao, lại bao một ngày hai cơm, cũng là một ngày hai mươi văn, kia chính là đốt đèn lồng đều khó tìm hảo việc.Phàm là nghe nói tin tức đều khiêng nhà mình cái cuộc chạy tới Trường Phúc thôn báo danh, chờ đến thành bắc người nghe được tin tức chạy tới, Lâm gia đã chiêu đầy người.Thành bắc người nhịn không được đậm chân, “Tin tức chậm, lầm, lầm……”Lại một chút biện pháp cũng không có, chỉ có thể ở Lâm Toàn noi đó lưu lại tin tức, lần nữa dặn dò,

“Nếu là còn muốn người, nhưng nhất định phải trước cho chúng ta biết, chúng ta làm việc bỏ được hạ sức lực, tuyệt không lười biếng.”Lâm Toàn cười đến hòa khí, “Ngươi yên tâm, lần sau lại có việc ta liền gọi ngươi đi thông tri các ngươi, bất quá các ngươi cũng đến mau chút, rốt cuộc muốn làm việc nhi người nhiều, chúng ta Lâm gia cũng không có khả năng vì các ngươi liền đuổi người khác.”Thành bắc cảm đầu người nọ khẽ cắn môi thấp giọng nói: “Lâm quản sự, lần sau có việc trước kêu chúng ta, chúng ta có thể thiếu lấy chút tiền công.”Lâm Toàn trong lòng vừa động, hôm trước Chung đại quản sự cùng cô nương nói hắn đều nghe được, trong phủ hiện tại tiền nhưng không nhiều lắm.Lâm Toàn bất động thanh sắc nói: “Việc này ta phải cùng cô nãi nãi hồi bẩm một tiếng.”Người nọ thở dài nhẹ nhõm một hơi, trên mặt tràn đầy cười nói: “Vậy làm phiền Lâm quản sự.”Lâm Toàn an bài hoàn công người liền tung ta tung tăng chạy về đi tìm Lâm Thanh Uyển bẩm báo, Lâm Thanh Uyển nhìn vẻ mặt tự đắc Lâm Toàn, gác xuống chén trà hỏi, “Ngươi biết ta vì cái gì đem tiền công định ở hai mươi vạn sao?”“Bởi vì trong thành tiền công là mười tám đến 25 vạn, đại đa số người vẫn là ra hai mươi vạn tiền.”Lâm Thanh Uyển gật đầu nói: “Đích xác có nguyên nhân này, còn bởi vì hiện tại một đấu gạo mười vạn tiền, bọn họ ở chỗ này làm một ngày việc, đoạt được đến cũng bất quá là hai đấu gạo thôi, ngươi cảm thấy cái này tiền công rất cao sao?”Lâm Toàn nhỏ giọng nói: “Nhưng chúng ta Lâm gia còn thường xuyên cho bọn hắn ngao các loại nước canh, không phải bao hai bữa cơm chính là phụ trách dừng chân, so trong thành điều kiện còn muôn hảo……”Ở Lâm Thanh Uyển dưới ánh mắt, Lâm Toàn có chút nói không được.“Này phân tiền công cũng chỉ đủ bọn họ dưỡng gia sống tạm thôi, hơn nữa kiêm đều là vật vả tiền, cho nên ta tạm thời không tính toán giảm giá, Lâm Toàn, ta cũng quyết không cho phép phía dưới người động oai tâm tư.”Lâm Thanh Uyển ôn hòa nhìn về phía hắn nói: “Lần này ngươi làm được thực hảo, biết trước tới hỏi ta, ngươi biết như vậy mặc kệ bọn họ đê thấp tiền công hậu quả sao?”Lâm Toàn không biết.Lâm Thanh Uyển liền nói: “Ngươi đi thỉnh giáo Chung đại quản sự đi, về sau công nhân này nơi còn phải ngươi quản, ngươi đến cùng Chung đại quản sự nhiều học học.”Lâm Toàn thấp đầu đi tìm Chung đại quản sự.Chung đại quản sự từ trước đến nay khinh thường Lâm Toàn, bất quá trong khoảng thời gian này nhưng thật ra đối hắn đổi mới không ít, tuy vẫn như cũ miệng lười tron tru, làm việc lại còn ổn thỏa, xem ở lão Trung bá cùng cô nãi nãi trên mặt, hắn cũng nguyện ý dạy hắn.“Này ác ý ép giá cùng đê giới giống nhau lệnh người chán ghét,”Chung đại quản sự nói: “Chúng ta Lâm gia nãi tích thiện nhà, đừng nói chúng ta hiện tại còn không có nghèo đến cái kia phân thượng, chính là thật tới rồi cũng không thể làm loại này ác ý ép giá việc. Bằng không tổ tiên bóng râm đều phải bị tiêu hao quang.”“Về sau làm người hành sự đều không thể như thế, lão thái gia nói

qua, làm hại người ích ta việc cuối cùng thường thường là tổn hại người tổn hại mình, chúng ta không có đại vô tư làm tổn hại mình mà lợi cho người việc, lại có công chính chi tâm, làm như vậy ra tới sự đó là lợi người lợi kỷ.” Chung đại quản sự dùng một chút nói: “Đề nghị việc này người nhưng thật ra tâm linh não sống, có thể dùng một chút, bất quá này nhân phẩm thật sự chẳng ra gì, ngươi cũng không cần nhầm vào hắn, lần sau lại có việc phái người đi thông tri hắn một tiếng chính là. Hắn tới liền chiêu bình thường công nhân giống nhau đối đãi, ngươi nếu là tự giác người này nhưng dùng, kia liền dùng, chỉ là một chút, nhìn chằm chằm khẩn hăn, dùng gọi hắn ở công nhân gian làm xâu chuỗi, chọn tam bát bốn khay thị phi.”“Hắn vừa không hảo, ta đây không cần hắn chính là, làm gì còn sinh hắn?”Chung đại quản sự liền lắc đầu cười nói: “Ngươi phía trước ở nhà cũ thời điểm lại lười lại hư, không nói làm việc, còn thường xuyên ý vào cha ngươi thân phận khi dễ khác hạ nhân, đến lượt ta, ta cũng là không cần ngươi, nhưng cô nai nai không phải đem ngươi mang theo trên người để bạt sao?”Hắn ý có điều chỉ nói: “Người luôn có ưu khuyết điểm, doan xem ngươi dùng như thế nào. Người người này tuy ngàn vạn không tốt, lại có hai điểm chỗ tốt, một là đối cô nai nai cùng đại tiểu thư trung tâm, nhị là đầu óc linh hoạt, miệng lại xảo, tuy không đến mức hắc bạch đên đảo, lại có thể đem người hóng vui vẻ, cho ngươi đi quản người nhất thích hợp bất quá. Ta làm ngươi nhìn chằm chằm hắn, chính yếu nguyên nhân là hắn tâm sống, nhưng đối Lâm gia không có lòng trung thành, là ngoại lai người, ngươi như vậy vì ích lợi chính là cái gì đều dám làm.”Lâm Toàn bị hắn nói được mặt đỏ tai hồng, rồi lại cảm động không thôi, hắn chí khí đầy cõi lòng bảo đảm nói: “Chung đại quản sự ngươi yên tâm, ta nhất định sẽ xem trọng hắn, không chỉ có hắn, phía dưới công nhân ta đều sẽ nhìn chằm chằm hảo, tuyệt không làm cho bọn họ làm thực xin lỗi ta Lâm gia sự.”Nói xong hùng dũng oai vệ, khí phách hiên ngang đi rồi.Chung đại quản sự vừa lòng nhìn hắn bóng dáng, vuốt râu nhẹ không được cười.Lão Trung bá từ phòng trong chuyển ra tới, đối Chung đại quản sự hành lễ nói: “Đa tạ Chung quản sự.”Chung đại quản sự vội vàng né tránh, đỡ lấy hắn nói: “Trung bá nhưng đừng chiết sát tiểu nhân, Lâm Toàn thực hảo, không vì ngại, ta cũng là phải đối hắn nói, chỉ là không bằng ngươi chỉ điểm lời này hảo thôi.”Lão Trung bá trong mắt tràn đầy vui mừng, than thở nói: “Này nơi nào là ta tưởng, là cô nai nai chỉ điểm. Nhà ta đứa nhỏ này bị ta sủng hư, từ nhỏ ở nhà cũ lại không người đe nặng, cho nên mới như vậy vô pháp vô thiên, ta vốn dĩ nghĩ đánh bạc ta này đem mặt già không cần, cầu cô nai nai làm hắn xem cái môn là được, cũng coi như có một cái đường sống, ai biết cô nai nai thế nhưng đem hắn mang ra tới, còn trọng dụng hắn.”“Ta này tâm a, từ hắn rời đi ngày đó liền không yên ổn quá, sợ hắn hô đồ làm thực xin lỗi cô nai nai sự, vẫn là cô nai nai xem đến minh bạch, thấy ta lo lắng liền riêng đem ta kế

đó, làm ta nhìn một cái, lại chỉ điểm ta một phen.” Lão Trung bá lau nước mắt nói: “Nhà ta tiểu tử này tuy hồ đồ, nhưng đối cô nãi nãi cùng Lâm gia lại là trung tâm, liền vì này hắn cũng không có khả năng làm thực xin lỗi cô nãi nãi sự, cũng trách ta phía trước quá không tín nhiệm hắn.” Chung đại quản sự liền trừu trừu khoe miệng thầm nghĩ: Ai cũng không thấy ra hắn có cái này tính chất đặc biệt a, không nói ngài, ta cùng Lâm quản gia liền không thấy ra tới hắn đối Lâm gia trung tâm, cho nên vẫn luôn đề phòng hắn đâu.Bất quá, hiện tại xem ra lại là bọn họ tiểu nhân chi tâm.Chung đại quản sự an ủi hắn nói: “Hiện tại ngài lão có thể yên tâm đi?”“Yên tâm, yên tâm, cô nãi nãi đem bọn họ hai cha con đều an bài đến tốt như vậy, ta còn có cái gì không yên tâm? Về sau ta bộ xương già này liền đều là cô nãi nãi.” Ân, mới lão thái gia biến thành cô nãi nãi.Chung đại quản sự thầm nghĩ, cô nãi nãi công tâm thuật cũng đích xác lợi hại, không hổ là lão thái gia nữ nhi, lão gia thân muội muội.Chỉ là không nghĩ lão Trung bá thương tâm, tùy tiện cấp Lâm Toàn tìm cái việc làm Lâm Thanh Uyển:..... Các ngươi suy nghĩ nhiều quá!Tưởng quá nhiều còn có Thượng gia Nghị thái thái, từ lão thái thái nơi đó ra tới, Nghị thái thái liền tức giận đến nhịn không được túm một phen ven đường hoa thảo, kết quả đem tự mình tay cấp cắt.Kim Châu đại kinh thất sắc, vội vàng dùng khăn che lại tay nàng, “Thái thái, ngài thế nào?”Triệu thị đẩy ra tay nàng, ngược lại bình tĩnh xuống dưới, “Hoảng cái gì, còn không phải là trích hoa thời điểm bị đâm một chút sao? Đi, đem này đó hoa đều cắt, lấy về đi cắm hoa, quay đầu lại cấp lão thái thái nơi đó cũng đưa một lọ.”Kim Châu cúi đầu đồng ý, thấy thái thái đứng bất động, cũng không dám động tác.Triệu thị che lại tay, sắc mặt thay đổi vài hạ, sâu kín nói: “Thôn trang thượng không phải tăng chút khi rau tới sao, chọn một ít ba vị tiểu thư thích ăn cấp Lâm gia biệt viện đưa đi, liền nói là lão thái thái đau các nàng, có ý đưa qua đi cho các nàng.”Kim Châu nhớ tới vừa rồi lão thái thái cười ha hả khuôn mặt, không khỏi đánh một cái rùng mình, cúi đầu đồng ý.Triệu thị âm thầm cắn răng, tưởng lưu nữ nhi của ta thường trú? Ta muốn cho ngươi lập tức đem hài tử cho ta đưa về tới.Đáng tiếc, Lâm Thanh Uyển sẽ không như Triệu thị giống nhau nghĩ nhiều.Thu được “Lão thái thái” đưa tới khi rau, Lâm Thanh Uyển bàn tay vung lên khiến cho phòng bếp cầm đi làm, còn nói: “Đem các vị biểu tiểu thư thích ăn đồ ăn đều ghi nhớ, về sau chớ quên cho các nàng làm.”Đầu bếp nữ cao giọng đồng ý, vô cùng cao hứng đi.Bạch Mai chớp chớp mắt, cùng Bạch Phong nhìn nhau, nhịn không được biên cấp Lâm Thanh Uyển châm trà biện nói: “Cô nãi nãi, Thượng lão phu nhân lúc này đưa khi rau tới, chẳng lẽ là tưởng đem các vị biểu tiểu thư tiếp trở về?”“Tưởng tiếp trở về nói một tiếng chính là, làm gì muốn đưa khi rau tới biểu đạt?” Lâm Thanh Uyển lắc đầu bật cười nói: “Các ngươi tưởng cũng quá nhiều, ta xem chính là lão thái thái quan tâm một chút mấy cái nữ hài.”Không, có thể là ngài

tưởng thiêú.Bạch Mai cùng Bạch Phong yên lặng mà đem lời nói nuốt xuống đi, những cái đó rau dưa đều là khi rau, bọn họ liền ở tại biệt viện, những thứ khác không nhiều lăm, khi rau chẳng lẽ còn sẽ thiêú?Dưa tiễn đồ vật tới còn bã, dưa thứ này tới cũng không phải là chính là tỏ vẻ lão thái thái không yên lòng ba cái hài tử, mịt mờ tỏ vẻ muốn tiếp các nàng trở về? Bất quá thấy cô nãi nãi biểu tình sung sướng, bởi vì các vị biểu tiếu thư ở tại trong nhà nhiều rất nhiều tươi cười, hai nha đầu ăn ý không cần phải nhiều lời nữa.Tính, dù sao các ngươi Thượng gia lại không nói rõ, chúng ta coi như không biết đi, dù sao chỉ cần chúng ta gia cô nãi nãi vui vẻ liền hảo.

Chương 69: thoải mái

Lâm Thanh Uyển thực vui vẻ, bởi vì Lâm Ngọc Tân mấy ngày nay thực vui vẻ, Thượng gia ba cái nữ hài cũng thực vui vẻ, thậm chí Thượng lão phu nhân cũng thực vui vẻ, ân, trừ bỏ Thượng nhị thái thái. Lâm Thanh Uyển đi đến trong hoa viên liền thấy bốn cái tiểu cô nương một bên trích hoa, một bên ghé vào cùng nhau ríu rít nói chuyện, thỉnh thoảng còn truyền ra chuông bạc tiếng cười. Lâm Thanh Uyển định trú, cười hỏi, “Nói cái gì như vậy vui vẻ?” Lâm Ngọc Tân liền vác lăng hoa chạy như bay lại đây, quẩn lấy nàng nói: “Cô cô, chúng ta tưởng lên núi đánh nước suối.” “Không phải có chuyên gia đưa tới sao?” Lâm Ngọc Tân làm nũng nói: “Nhưng chúng ta tưởng chính mình đi đánh sao, chúng ta tưởng đem hoa phơi khô chế trà hoa, yêu cầu trên núi suối nước lạnh tới xứng.” “Các ngươi hôm nay phơi, cũng không có khả năng hôm nay là có thể phao.” “Chúng ta còn muốn làm chút điểm tâm, cũng yêu cầu nước suối.” Lâm Thanh Uyển liền điểm cái trán của nàng nói: “Nói đến cùng chính là tưởng lên núi đi chơi, đi thôi, đi thôi, chỉ là phải cẩn thận điểm, nếu là ngã xuống té bị thương, nhưng có tội chịu.” Lâm Ngọc Tân thấp giọng hoan hô, xoay đầu đi cùng các biểu tý muội làm mặt quỷ. Đan Lan ba cái hâm mộ không thôi, như vậy triền một triền là có thể ra cửa, các nàng cũng muốn như vậy cô cô. “Cô nãi nãi, ngài cũng không có việc gì làm, không bằng cũng đi theo đại tiểu thư đi thôi,” Bạch Mai nhắc nhở nói: “Từ đại phu chính là nói này hai ngày ngài tốt nhất nhiều đi lại đi lại.” Lâm Ngọc Tân nghe vậy khẩn trương lên, “Cô cô sinh bệnh sao?” Lâm Thanh Uyển thấy nàng mặt mũi trắng bệch, vội vàng trấn an nàng nói: “Không phải bệnh, là mấy ngày nay bận quá, tâm tình có chút bức bối, cố Từ đại phu làm ta thả lỏng tâm tình nhiều đi lại đi lại, nếu là bị bệnh, ta hiện tại sửa uống thuốc đi, ngươi thấy ta trên người nhưng có dược vị?” Lâm Ngọc Tân cẩn thận nghe nghe, thở dài nhẹ nhõm một hơi, liền ôm nàng cánh tay nói: “Kia tiểu cô cùng chúng ta cùng nhau lên núi đi.” Lâm Thanh Uyển nghĩ nghĩ nói: “Cũng hảo, nếu muốn lên núi, vậy mang mấy cái giỏ tre, lúc này nấm rau dại nhiều, nói không chừng chúng ta có thể tìm.” Mấy cái nữ hài xong hưng phấn lên, về phòng thay đổi quần áo liền đi. Năm người lên núi, mặt sau tắc đi theo một đám hạ nhân, Lâm

Thanh Uyển cũng không làm cho bọn họ rời đi, này sơn không dấu, nhưng nếu là ngã xuống đi cũng rất trọng, cho nên vẫn là mang theo hạ nhân tương đối ổn thỏa.Bọn họ trực tiếp từ hậu viện cửa nách vào núi, này một mảnh sơn ít có thôn dân đề cập, đều là trong phủ hạ nhân lên núi mức nước lưu lại dấu vết, cho nên đường nhỏ hai bên rau dại không ít.Lâm Thanh Uyển nhất nhát giáo các nàng này đó là rau dại, này đó là cỏ dại.Mấy cái nữ hài hưng phấn không thôi, còn hái được không ít hoa dại điểm xuyết ở giỏ tre, Lâm Thanh Uyển thấy dứt khoát hái được hoa chi cho các nàng biến thành vòng hoa mang ở trên đầu.Bốn cái nữ hài kinh ngạc cảm thán không thôi, “Lâm cô cô tay hảo hảo?”Lâm Thanh Uyển liền ha ha cười nói: “Dễ dàng nhất học, các ngươi vừa học liền biết.”Đây là nàng đọc đại học thời điểm một cái bạn cùng phòng giáo, lúc ấy các nàng đi dạo chơi ngoại thành, tùy chổ lấy tài liệu, các nàng phòng ngủ sáu cái nữ hài, tất cả đều là một học liền hảo.Năm người một người định một cái vòng hoa hướng trong đi, Lâm Ngọc Tân nhìn mắt sọt rau dại, nghi hoặc hỏi, “Cô cô, ngươi không phải nói có nấm sao, chúng ta hái được nhiều như vậy rau dại cũng không gấp một đóa nấm a.”Lâm Thanh Uyển tả hữu nhìn nói: “Này nơi nào sẽ có, đến hướng trong rừng sâu càng đi một ít, những cái đó hủ diệp tương đối nhiều, thảo mực chổ có lẽ sẽ có.”Bốn cái nữ hài hưng thú bừng bừng, cũng không vội mà đi xem suối nước lạnh, ở Lâm Thanh Uyển dẫn dắt hạ rời đi đường nhỏ hướng trong rừng đi, chuyên môn lột ra những cái đó mật thảo xem, chỉ chốc lát sau Đan Lan liền kêu sợ hãi một tiếng, cao hứng nói: “Nơi này có, nơi này có.”Bên người nàng nha đầu dẫn đầu thấu đi lên, vén tay áo liền phải trích, bảo hộ các nàng gia đình nhịn không được cười, “Biểu tiểu thư, này không phải có thể ăn.”Lâm Ngọc Tân cùng Đan Trúc Đan Cúc thấu đi lên, nghi hoặc hỏi: “Đã là nấm, vì cái gì không thể ăn?”Gia đình gãi gãi đầu nói: “Dù sao không thể ăn.”Lâm Thanh Uyển tiến lên nhìn mắt kia màu đỏ nhạt nấm, cười nói: “Như vậy xinh đẹp nấm có độc, ăn chính là muôn mệnh. Chúng ta đến tìm cái loại này màu trắng, hoặc là màu trà, chúng nó hội trưởng ở dưới gốc cây, cũng sẽ lớn lên ở bụi cỏ hạ, các ngươi lại tìm xem.”Đoàn người phân tán khai tìm, lúc này tiết Giang Nam nhiều vũng, mặt đất ẩm ướt, trong rừng nấm không ít, các thôn dân cũng thường xuyên lên núi ngắt láy, bắt quá bọn họ không dám đến này mặt, mà là ở bên mặt tìm kiếm.Cho nên này một mặt thượng là chưa bị tìm kiếm quá, chỉ chốc lát sau Lâm Thanh Uyển liền tìm tới rồi một bụi nhưng dùng ăn nấm rơm, những người khác cũng lục tục tìm được, bắt đầu hưng phấn ngắt láy.Chờ các nàng đem sọt chứa đầy bò đến trên núi sau đều mau đến giữa trưa, mấy người ngồi ở suối nước lạnh biến nhìn một chút phong cảnh liền từng người trang một hồ dưới nước sơn.Lên núi chậm trễ thời gian dài như vậy, nhưng xuống núi chỉ dùng không đến mười lăm phút.Đem sọt giao cho hạ nhân, Lâm Thanh Uyển phân phó nói: “Làm phòng bếp từ nơi này mặt chọn nhân tài,

chúng ta giữa trưa liền ăn rau dại cùng nấm.”Đan Trúc chính hâm mộ đối Lâm Ngọc Tân nói: “Lâm cô cô đối với người cũng thật hảo, đều không câu nệ người.”Đan Lan đè thấp thanh âm nói: “Lão thái thái không phải nói muốn đưa chúng ta đi đọc sách? Đến lúc đó có lẽ có thể khoan khoái một ít.”Đan Cúc lo lắng, “Nhưng đã nhiều ngày cũng không thấy lão thái thái cùng Nhị thái thái nhắc tới, biểu tỷ nơi này đều báo danh, ly mùng một nhưng không bao nhiêu thời gian, Đại thái thái nơi đó.....”Lâm Ngọc Tân liền cười nói: “Ta tiểu cô nói, đại cữu mẫu cuối cùng cũng sẽ đáp ứng, cho nên các ngươi cứ yên tâm đi, đến lúc đó chúng ta một khôi đi đi học.”Đan Lan liền cười, “Chẳng lẽ ngươi cô cô còn sẽ đoán mệnh không thành, như thế nào liền biết ta mẫu thân sẽ đáp ứng?”Lâm Ngọc Tân liền đầy nàng một chút nói: “Ta tiểu cô sẽ không đoán mệnh, lại biết đại cữu mẫu có một viên từ mẫu tâm, vì ngươi nhưng không được đáp ứng?”Đan Lan trên mặt tươi cười hơi đậm, chỉ cười không nói lời nào.Nàng mẫu thân có từ mẫu tâm? Ở nàng có ký ức tới nay, nàng mẫu thân liền ngốc tại Phật đường ăn chay niệm kinh, mặc kệ là nàng bị bệnh, vẫn là ca ca gấp rắc rối nàng đều sẽ không ra mặt, chỉ có đè cập đến tước vị thời điểm nàng mới có thể ra tiếng.Tước vị?Đan Lan trong lòng vừa động, như suy tư gì lên.Chang vang, Đan Lan mang đến một cái hạ nhân lấy cớ phải đi về lấy đồ vật rời đi Lâm gia biệt viện, Lâm Thanh Uyển thấy đương không nhìn thấy, ngày hôm sau mỗi ngày khí sáng sủa, liền mang theo các nàng đi thôn trang chơi.Lâm Ngọc Tân năm nay mùa xuân đi theo tiểu cô quản gia, đảo nhận thức không ít hoa màu, nhưng Thượng Đan Lan các nàng là chân chính không biết ngũ cốc hoa màu, chúng nó biến thành gạo và mì đậu khi còn nhận được, hiện tại lớn lên ở trong đất, lại là giống nhau đều không quen biết.Vì thế Lâm Thanh Uyển liền lại biến thành sinh vật khóa lão sư, giáo các nàng nhận thức cây nông nghiệp, thuận tiện phổ cập khoa học một chút chúng nó sinh trưởng quá trình.Bốn cái nữ hài nghe được mùi ngon, nhìn mênh mông vô bờ xanh mượt thu hoạch, Đan Lan hâm mộ nói: “Chờ đến thu hoạch vụ thu, Lâm cô cô nhưng đại kiêm lời.”Lâm Ngọc Tân trước một bước thở dài nói: “Nào đơn giản như vậy, bệ hạ phong xuông dưới tước điền còn có hơn phân nửa không trồng trọt đâu, này sức người sức của mọi thứ đều yêu cầu tiền, mà thu hoạch vụ thu còn phải xem vụ mùa, nếu ông trời không hành diện, không mệt liền tính tốt.”Đan Trúc nghe xong kinh ngạc cảm thán không thôi, nhấp miệng cười nói: “Mau làm ta nhìn xem, này vẫn là Lâm biểu tỷ sao, chẳng lẽ là giả?”Đan Cúc cũng cười to, “Nhất định là cái nào tinh quái bám vào người, bằng không ta không dính khói lửa phàm tục Lâm biểu tỷ như thế nào hội thao tâm khỏi những việc này tới?”Lâm Ngọc Tân tức giận đến đậm chán, “Ta là đúng đắn cùng các ngươi nói chuyện, các ngươi lại trêu ghẹo ta.”Đan Lan một bên cười, một bên trấn an nàng, “Cũng không trách các nàng ngạc nhiên, thật sự là quá mức ngoài ý muốn, biểu muội là

khi nào học này đó?"Lâm Ngọc Tân đỏ mặt xem tiếu cô.Lâm Thanh Uyển liền cười nói: "Đầu xuân khi ta vội đến chuyển bất quá thân tới, là nàng giúp ta, trong nhà trướng đều phải quá tay nàng, nàng nhưng chẳng phải sẽ biết?"Ba cái nũ hài trong mắt đều hiện lên hâm mộ, các nàng tuổi đều không nhỏ, nhưng chưa bao giờ quản quá trong nhà trướng, tuy nói quản trướng sẽ mệt nhọc, khả năng học được đồ vật không ít.Các nàng đã mơ hồ cảm giác được, chỉ có học được bản lĩnh mới là thuộc về chính mình.Nhưng Thượng gia tình huống phức tạp, căn bản không cho phép ba cái chưa xuất giá nữ hài xuất đầu, chính là Thượng nhị thái thái cũng chưa nhớ tới giáo Đan Trúc quản gia, huống chi có mẫu thân tương đương với không mẫu thân Đan Lan cùng con vợ lẽ Đan Cúc?Cũng là bởi vì này, các nàng mới như thế hâm mộ Lâm Ngọc Tân, tuy rằng nàng cha mẹ mất sớm, nhưng nàng cô cô lại là toàn thân tâm đối nàng, nhật tử quá đến không thể so gởi nuôi ở Thượng gia kia mấy năm kém.Từ nàng từ từ rộng rãi tính cách liền có thể nhìn ra tới.Lâm Thanh Uyển đổi Lâm Ngọc Tân hảo, liên quan các nàng cũng được lợi, mấy ngày nay Lâm Thanh Uyển buổi sáng xử lý sự vụ, các nàng thì tại trong thư phòng đọc sách luyện tự, buổi chiều Lâm Thanh Uyển hoặc mang các nàng đến thôn trang đi xem hoa màu, hoặc là mang các nàng đi xem đào đường, hoặc là đem một ít số sách giao cho các nàng, làm các nàng học xem trướng quản gia.Nếu không phải lão thái thái phái người tới đón, các nàng cơ hồ nghĩ không ra phải về nhà.Ba cái nũ hài lôi kéo Lâm Ngọc Tân tay lưu luyến không rời, lần nữa dặn dò nói: "Biểu muội, ngươi nhưng nhất định phải nhớ rõ gọi người tiếp chúng ta tới chơi, phàm là ngươi hạ thiệp, lão thái thái sẽ không cự tuyệt."Lâm Ngọc Tân gật đầu nói: "Các ngươi yên tâm đi, có lẽ đến mùng một chúng ta là có thể gặp mặt."Tới đón người ma ma liền cười nói: "Cũng không phải là mùng một là có thể thấy, lão thái thái đã cùng Lư gia nói định, mùng một liền đưa ba vị tiểu thư đi đọc sách, đến lúc đó biểu tiểu thư cũng đi, tự nhiên là có thể gặp mặt."Đan Lan kinh hỉ, "Quả thực nói định rồi?" "Định rồi, định rồi," ma ma đầy mặt là cười nói: "Nhi thái thái đều kêu đại nãi nãi khai hòm xiêng cấp, các tiểu thư làm xiêm y, Nhị gia còn bót thời giờ chạy tới Hàn Mặc Trai cấp các tiểu thư mua văn phòng tú bảo đâu."Chính là đáng tiếc vì việc này Nhị thái thái sinh một hồi thật lớn khí, cảm thấy Nhị gia lãng phí đọc sách thời gian, thiếu chút nữa đem Nhị gia bên người hầu hạ gã sai vặt cấp đánh một đốn.Làm trò Lâm gia người mặt, ma ma tự nhiên không đem lời này nói ra, lần nữa cùng Lâm Thanh Uyển nói quá tạ sau liền mang theo ba cái chủ tử đi trở về.Nàng là lão thái thái người, chuyện thứ nhất đó là đi vào cấp lão thái thái hội báo, đem ở Lâm gia hiểu biết tinh tế nói, sau đó cười nói: "Lão thái thái cái này yên tâm đi, Lâm gia cô nãi nãi cùng chúng ta Thượng gia thân đâu, các tiểu thư cùng biểu tiểu thư ở chung đèn cũng hảo."Thượng lão phu nhân cười gật đầu, "Bọn nhỏ ở chung đèn hảo liền hảo."Nàng dùng một

chút hỏi: “Nhị gia hiện còn ở trong thư phòng đọc sách?”“Là, ngày mai liền phải đi bái kiến Lư tiên sinh, cho nên Nhị thái thái không được hẵn ra cửa, còn ở đọc sách đâu.”Thượng lão phu nhân liền nhíu mày nói: “Đọc sách cũng không phải như vậy đọc, đi, làm người đem hẵn gọi tới, cũng làm hẵn khoan khoái khoan khoái, tông không thể vì đọc sách liên đem ta ngoan tôn thân thể cấp lăn lộn hỏng rồi. Hẵn nương nếu là hỏi, liền nói ta nói, làm hẵn tới tần hiếu tâm.”Ma ma thấp giọng đồng ý, nàng biết lão thái thái gần nhất ở cùng Nhị thái thái đâu vồ dài, cũng không dám khuyên, cho nên khom người lui xuống đi gọi người.Thượng Minh Kiệt làm mẹ chồng nàng dâu đánh cờ công cụ, bị kẹp ở bên trong hảo không khó chịu. Hẵn tuổi tác tiểu, ngay từ đầu còn có chút ngây thơ, nhưng trong khoảng thời gian này tổ mẫu cùng mẫu thân tranh đấu ngày càng ban ngày hóa, hẵn lại trời sinh tính nhạy bén, tuy ngây thơ, lại cũng cảm giác được chút.Bị tổ mẫu bên người ma ma mở cửa thả ra thư phòng, hẵn bất giác nhiều vui vẻ, ngược lại cảm thấy đính đầu đao lại nhiều huyền một phen, phát ra hàn quang, tựa hồ tùy thời đều có khả năng chặt bỏ tới.Chính là Thượng Minh Viễn nhìn đều nhịn không được đồng tình cái này cùng chính mình có ích lợi gút mắt đường đê, cùng Tiểu Phương thị nói: “Kỳ thật mẫu thân mặc kệ sự cũng không có gì không tốt.”

Chương 70: ghen ghét

Tháng 5 mùng một, thời tiết sáng sủa, ánh nắng tươi sáng, sáng sớm, Lâm Thanh Uyển liền đem bái sư sở dụng lục lê trang ở trong rõ đè hảo, mang theo Lâm Ngọc Tân thượng Thanh Phong Sơn đi bái sư. Lâm gia biệt viện ly Thanh Phong Sơn rất gần, bởi vậy bọn họ là thái dương tươi đẹp khi mới ra cửa, tới rồi chân núi vừa vặn đúng tới Thượng gia xe ngựa. Đánh mã đi ở Thượng gia xe bên Thượng Minh Kiệt lập tức đảo quanh đầu ngựa trở về cùng các nàng chào hỏi, “Lâm cô cô, biểu muội, các ngươi cũng tới thật sớm a.” Lâm Thanh Uyển vén lên bức màn, cười hỏi, “Như thế nào là ngươi tới, mẫu thân ngươi không có tới sao?” Thượng Minh Kiệt cào càò đầu cười nói: “Ta cũng muốn bái sư, cho nên liền tới rồi, mẫu thân ở phía trước đâu, còn có ta đại ca đại tẩu cũng tới.” Vừa dứt lời, Thượng Minh Viễn cũng cưỡi ngựa lại đây chào hỏi, “Lão thái thái vốn định trước tiên cùng cô cô ước hảo, đến lúc đó hai nhà cùng nhau xuất phát, nhưng thím nói cô cô liền ở tại Thanh Phong Sơn lân cận, khăng định sớm đi, chào hỏi ngược lại là cho các ngươi thêm phiền toái. Không nghĩ tới như vậy xảo, chúng ta hai nhà vẫn là dụng phải.” Lâm Thanh Uyển cười, “Này bái sư cũng chú ý giờ lành, chúng ta quá sớm tới cũng là cho chủ nhân gia thêm phiền toái, cho nên là kháp thời gian ra cửa, cho nên muốn không gặp thượng đều khó, hà tất còn muốn trước tiên ước hẹn đâu?” Dích xác, hôm nay tới bái sư đều chấn ở Lư thị gia học cửa. Lư gia chuyên môn điều phái hai cái quản sự cùng ma ma lại đây chiêu đãi khách nhân, Thượng nhị thái thái từ trên xe ngựa xuống dưới, đỡ Đan Trúc tay lại đây cùng Lâm Thanh Uyển chào hỏi, “Hôm nay Ngọc Tân trang điểm đến cũng thật đẹp.” Lâm Thanh Uyển cười nhạt nói: “Bất quá là quần áo chỉnh tề chút, cùng ngày xưa cũng không bao lớn khác nhau, hẵn là hôm nay thời tiết hảo, Nhị thái thái tâm tình hảo, cho nên nhìn cái gì đều đẹp.” Hôm nay tới nữ hài quần áo đều thực tươi đẹp, dù sao cũng là bái sư lễ, tổng muốn long trọng chút. Lâm Thanh Uyển cùng Lâm Ngọc Tân cũng đã đổi mới quần áo, nhưng vẫn là tố sắc, trên quần áo chỉ có vải dệt ban đầu ám văn, liền đóa hoa nhi đều không có. Lâm Thanh Uyển trên đầu chỉ có hai đóa châu hoa cùng một cây tạo hình cổ xưa mộc trầm, mà Lâm Ngọc Tân trên đầu chỉ có tố sắc dây buộc tóc cùng một đóa châu hoa, ở một chúng ăn

diện lộng lẫy người trung có vẻ có chút đột ngột.Ở hai người xuống xe khi, chờ ở cửa nữ hài cùng các gia trưởng liền không tự chủ được nhìn qua, nhưng cô chất hai người, một cái trầm ổn tự tin, một cái mỹ lệ kiều tiếu, thoái mái hào phóng mà nhìn thẳng nhìn qua người, không kiêu ngạo không siêm nịnh, mọi người cùng hai người đối diện sau nhịn không được hơi hoi gật đầu chào hỏi.Chờ nghe được Thượng nhị thái tiếp đón biết hai người thân phận sau càng là không dám coi khinh.Không nói các nàng cô chất hai người hiện tại một cái là quận chúa, một cái là huyện chủ, chỉ bằng Lâm gia ở Giang Nam uy vọng liền đáng giá mọi người tôn kính.Cho nên đại gia thực mau tránh ra vị trí, làm hai người đứng ở thủ vị.Thượng nhị thái thấy Lâm Thanh Uyển bên cười cùng người chào hỏi, bên đứng ở cầm đầu vị trí, không khỏi buồn bực đến nắm chặt tay.Lại là như vậy, mặc kệ Thượng gia vẫn là Triệu gia, phàm gặp phải Lâm gia, mỗi lần đều phải khuất cự đệ nhị, trước kia Lâm Giang trên đời khi cũng liền thôi, hắn hiện tại đều đã chết, hắn muội muội cùng nữ nhi vẫn là đứng ở nàng trên đầu.Ở ngoài cửa chờ trừ bỏ tiến đến bái sư họ khác người, còn có Lư gia cùng Thạch gia người, phải nói, trừ bỏ Thôi Vinh cùng Lư Linh, mặt khác muôn bái sư đều ở cửa chờ.Thượng Minh Kiệt cũng rất muốn tại đây xem náo nhiệt, nhưng hôm nay cũng là hắn bái sư nhật tử, cho nên hắn còn không có tới kịp đi phía trước thâu đã bị Thượng Minh Viễn một phen xả hướng Lư thị gia học đi.“Kia đều là nữ quyền, người đi phía trước thâu cái gì?”Thượng Minh Viễn thấp giọng giáo huấn hắn nói: “Tiểu tâm bị trở thành đăng đồ tử đánh ra đi.”“Ta chính là muốn nhìn bọn tỷ muội bái sư.”“Ngươi trước có hảo chính ngươi đi, khó khăn qua Lư tiên sinh khảo hạch, nếu là bái sư thời điểm chậm bị cự môn tường ở ngoài, xem ngươi nương không đánh gãy chân của ngươi.”Thượng Minh Viễn tròng mắt xoay chuyển, đè thấp thanh âm nói: “Đừng cho là ta không biết ngươi là tướng lưu tại nơi đó xem Lâm biểu muội.”Thượng Minh Kiệt đỏ bừng mặt, không nói một lời cúi đầu đi đường.Thượng Minh Viễn ho nhẹ một tiếng, tiến đến bên cạnh hắn thấp giọng nói: “Đừng trách đại ca không nhắc nhở ngươi, nhị thẩm nhưng không quá thích Lâm biểu muội, ngươi tiên đến Lâm biểu muội bên người, tiểu tâm nhị thẩm giận chó đánh mèo Lâm biểu muội.”Thượng Minh Kiệt hơi hoi nhíu mày, “Biểu muội dịu dàng thiện lương, lại từ trước đến nay tôn trọng trưởng bối, ta nương vì cái gì không thích biểu muội?”“Tự nhiên là bởi vì ngươi biểu muội họ Lâm.”“Lời này càng không có đạo lý, đều là thân thích, nhà của chúng ta cùng duong từ trước đến nay thân hậu, cô mẫu qua đời, duong thậm chí đem biểu muội phó thác cho chúng ta gia chiểu cố, mẫu thân như thế nào không mừng biểu muội họ Lâm?”Thượng Minh Viễn cười khẩy nói: “Đó là bởi vì nhị thẩm nàng không họ Thượng, nàng họ Triệu.”Thượng Minh Kiệt không vui nhấp miệng, có chút không vui đại ca nói như vậy hắn nương.Thượng Minh Viễn liền hỏi, “Vậy ngươi

nói, nhị thẩm thiệt tình thích Lâm gia sao?" Thượng Minh Kiệt cúi đầu không nói lời nào. "Ngươi đã trong lòng hiểu rõ, vì sao còn sợ thừa nhận?" Thượng Minh Viễn thở dài nói: "Ta xem ngươi về sau vẫn là ly Lâm biếu muội xa một ít, dù sao các ngươi việc hôn nhân cũng không tính thành." Thượng Minh Kiệt ngẩn ngơ, hỏi: "Việc hôn nhân? Cái gì việc hôn nhân?" Thượng Minh Viễn trong lòng hưng phấn, trên mặt lại bình đạm nói: "Còn có thể là cái gì việc hôn nhân, tự nhiên là ngươi cùng Lâm biếu muội việc hôn nhân. Dượng còn ở thời điểm, lão tổ tông tưởng cho các ngươi đính hôn, mẫu thân ngươi đáp ứng rồi, cố ý chọn một thanh ngọc như ý cầm đi Lâm gia hạ định, chỉ là có cái điều kiện." Thượng Minh Kiệt trùng lớn mắt hỏi, "Ta đây cùng Lâm biếu muội đính hôn?" Thượng Minh Viễn nhịn không được mỉm cười, đây là trọng điểm sao? "Không có," hắn tức giận nói: "Không phải nói sao, nhị thẩm có điều kiện." Thượng Minh Kiệt nhíu mày, "Điều kiện gì?" "Nhị thẩm yêu cầu Lâm gia đem gia sản đều giao từ Thượng gia xử lý, về sau Lâm biếu muội xuất giá trực tiếp làm của hồi môn nâng đỡ Thượng gia," Thượng Minh Viễn lắc đầu nói: "Chỉ là khi đó dượng đã cùng hoàng đế thương biếu, tỏ vẻ muốn hiến cho gia sản, cho nên việc này liền không giải quyết được gì." Thượng Minh Kiệt lảo đảo hai hạ, ngốc ngốc hỏi, "Mẫu thân như thế nào sẽ đề như vậy điều kiện?" "Này có cái gì, ngươi Lâm biếu muội gia tài sản phong phú, phú khả địch quốc, bao nhiêu người đều đỏ mắt đê mê." Thượng Minh Kiệt lại tức giận, đôi mắt đều đỏ, "Kia, ta đây cùng biếu muội việc hôn nhân." "Ai~" Thượng Minh Viễn thở dài nói: "Không tính thành, cũng không tính không thành, lúc ấy dượng đáp lời nói gia sản đã quyên đi ra ngoài, nhưng hắn cũng sẽ cấp Lâm biếu muội lưu một bộ phong phú của hồi môn, nếu Thượng gia còn nguyện kết thân, kia liền kết, không muốn việc này liền như vậy tính." Thượng Minh Viễn nghiêng liếc hắn nói: "Lão tổ tông lúc ấy sinh khí, liền không có đáp lời, nhị thẩm lại là không đáp ứng, làm ta đem ngọc như ý mang về." Thượng Minh Kiệt một lòng đều nát, khó chịu ngồi xổm trên mặt đất không nói. Thượng Minh Viễn hoảng sợ, hắn là tưởng nhân cơ hội châm ngòi một chút đường đê cùng nhị thẩm mẫu tử quan hệ, nhưng không muốn cho hắn xảy ra chuyện, hôm nay chính là bái sư đại nhật tử, nếu là bái không thành quay đầu lại lão tổ tông hỏi tới..... Thượng Minh Viễn lập tức ngồi xổm hắn bên cạnh tháp giọng nói: "Bất quá sau lại lão tổ tông lại hồi hận, làm ta đem ngọc như ý để lại cho Lâm gia, các ngươi hai người việc hôn nhân dù chưa nói định, lại đã có tín vật, liền xem mẫu thân ngươi tung không buông khẩu....." Thượng Minh Kiệt nâng lên hồng hồng hốc mắt, nghiêm túc nhìn hắn hỏi, "Thật sự?" "Thật sự, thật sự không thể lại thật, không tin ngươi đi hỏi Lâm cô cô, chuyện này nàng tất là biết đến, chỉ là ngươi nương nếu vẫn luôn không đáp ứng....." Thượng Minh Kiệt cắn môi, suy tư thật lâu sau sau nói: "Ta nhất định sẽ nói phục mẫu

thân.” Thượng Minh Viễn trong lòng cười lạnh, nhị thẩm nếu có thể bị thuyết phục, hắn đem đầu nịnh xuống dưới đương ghế ngồi. Trải qua này hơn nửa năm quan sát, hắn phát hiện Triệu gia đôi Lâm gia địch ý nhưng không ngừng một chút, kia cùng kẻ thù cũng không kém cái gì. Hắn mới không tin nhị thẩm sẽ làm duy nhất nhi tử cùng “Kẻ thù” kết thân đâu. Thượng Minh Kiệt đã hoãn quá cảm xúc tới, một lau nước mắt liền sải bước đi phòng khách bái kiến Lư tiên sinh. Lư Túc gặp người chậm chạp không tới, đang có chút nhíu mày, nghe được tiếng bước chân ngang dâu nhìn qua liền thấy Thượng Minh Kiệt hốc mắt tiến vào, không khỏi nhíu mày hỏi, “Đây là làm sao vậy, đã khóc?” Thượng Minh Kiệt cúi đầu nói: “Bái kiến tiên sinh, học sinh là có chút không tha phủ học tiên sinh cùng cùng trường.” Lư Túc mày buông ra, hơi hơi gật đầu nói: “Tuy nói ngươi rời đi phủ học, nhưng Thanh Phong Sơn cùng phủ học cách xa nhau lại không xa, về sau thường xuyên trở về bái kiến là được, nam tử hán đại trọng phu khóc cái gì?” “Là, học sinh thụ giáo.” Thượng Minh Viễn trọn mắt há hốc mồm, hắn thuần lương đường đệ gì thời điểm cũng sẽ nói dối? Mà lúc này, hầu ở cửa nữ quyền cùng nữ bọn học sinh mới bị nghênh vào cửa. Thạch Hiền cùng Thạch Tuệ cập một vị khác dịu dàng phu nhân đang đứng ở phòng khách cửa nghênh đón các nàng. Lâm Thanh Uyển đoán nàng chính là nữ học một vị khác tiên sinh Lư Nhị phu nhân. Quả nhiên, Thạch Tuệ cùng nàng giới thiệu khi liền nói, “Đây là ta nhị đệ muội, nhà mẹ đẻ họ Kim.” Lâm Thanh Uyển lập tức cùng nàng chào hỏi, Lư Nhị phu nhân hơi hơi né tránh nói: “Quận chúa nếu là không chê đã kêu ta một tiếng Kim tỷ tỷ đi, nghe tấu tử nói, ngài cùng các nàng liền làm tỷ muội tương xứng.” “Kia Kim tỷ tỷ cũng không cần kêu ta quận chúa, liền cùng Tuệ tỷ tỷ các nàng giống nhau kêu ta Thanh Uyển hoặc Uyển tỷ nhi đi.” “Ta so ngươi lớn tuổi rất nhiều, vậy thắc kêu to ngươi một tiếng Uyển tỷ nhi.” Thật sự là Lâm Thanh Uyển tuổi quá tiểu, cơ hồ cùng các nàng nhi nữ giống nhau tuổi tác. Lâm Thanh Uyển làm Lâm Ngọc Tân tiến lên đây chào hỏi, Lư Nhị phu nhân liền đem nàng nhà mẹ đẻ tấu tử cùng chát nữ nhóm giới thiệu cho Lâm Thanh Uyển cùng Lâm Ngọc Tân nhận thức. Lần này Kim gia cũng tăng hai cái nữ hài lại đây đọc sách, một cái kêu Kim Sương, một cái kêu Kim Tuyết, là đường tỷ muội. Thôi Vinh cùng Lư Linh cũng từ hậu đường chạy ra tìm Lâm Ngọc Tân chơi, đem nàng giới thiệu cho chính mình đường tỷ muội cùng các biểu tỷ muội, có các nàng hai người mang theo, Lâm Ngọc Tân ngược lại là tới người trung sớm nhất đem người nhận toàn người, thả thực mau liền đánh vào trong đó. Nàng tự nhiên chưa quên Thượng Đan Lan các nàng, vì thế quay người lại liền đem ba cái biểu tỷ muội kéo tới cho nhau giới thiệu, bởi vì Thượng nhị thái thái vẫn luôn nói không nên lời, Thượng Đan Lan tỷ muội ba người đều có chút câu nệ, lúc này bị kéo qua tới, đều là tuổi xấp xỉ nữ hài tử, đề tài rất nhiều, tính tình

liền châm rã buông ra, cũng nhịn không được cùng tân nhận thức các bạn nhỏ cho nhau trêu ghẹo nói giỡn.Thượng nhị thái thái nhưng không như vậy may mắn, Tô Châu Lư thị từ trước đến nay chướng mắt Triệu gia, mà Thượng nhị thái thái sơ hồi Tô Châu năm ấy quá mức vênh váo tự đắc, ý vào Thượng gia là huân tước nhưng đắc tội không ít người.Nhà khác sợ nàng, Lư gia cùng Thạch gia lại là không sợ, bởi vậy rất ít cùng Thượng gia lui tới, cùng Thượng nhị thái thái càng ít có giao thoa, mấy người bất quá là sơ giao.Cho nên Thạch Tuệ cùng Lư Nhị phu nhân cũng chỉ là nhàn nhạt cùng Thượng nhị phu nhân chào hỏi qua mà thôi, Thạch Hiền cũng chỉ là không mất lễ thôi.Cứ như vậy, trừ bỏ nàng phía trước nhận thức người, nàng cơ hồ không thể nào cùng ba vị nữ tiên sinh nói chuyện được, mà Lâm Thanh Uyển lại bị vây quanh ở trung gian, mỗi người đều tươi cười đầy mặt đi cùng nàng chào hỏi.Thượng nhị phu nhân tức chết, lại còn phải duy trì trên mặt mỉm cười.Nếu như bị vây quanh ở trung gian chính là người khác nàng có lẽ còn sẽ không như vậy sinh khí, nhưng vì cái gì là Lâm gia người đâu?Lâm gia chính là nàng khắc tinh!

Chương 71: điệu phái

Đại gia hàn huyên quá, liền làm các nữ hài xếp thành hàng cấp ba vị tiên sinh hành bái sư lễ.Bao gồm Lư gia hài tử ở bên trong, lần này bái sư tổng cộng có mười lăm cá nhân, lấy Lư gia hài tử cầm đầu, năm người vì một loạt, bài ba hàng quỳ xuống cấp ba vị nữ tiên sinh hành đại lễ, đem gia trưởng cho các nàng chuẩn bị bái sư lễ dâng lên.Thạch Hiền ngồi ở trung gian, đem lễ vật đều nhận lấy sau liền đại biểu tiên sinh nói chuyện, “Thê đạo gian nan, nữ tử nhiều vì không dễ, người chờ già cảnh đầy đà, so trên đời này tuyệt đại đa số người đều may mắn. Cha mẹ huynh đệ đều nhưng vì các ngươi dựa vào, nhưng các ngươi không thể toàn dựa người khác, cũng nên có chính mình dựng thân hậu thế bản lĩnh. Lui, nhưng bảo toàn chính mình, tiến, tắc có thể giúp đỡ cha mẹ huynh đệ, người sống một đời, tổng nên có chút ý nghĩa, mà không chỉ là tồn tại mà thôi.”Này phiên luận điệu ở lập tức có thể nói mới lạ, không nói mặt khác phu nhân, chính là Lâm Thanh Uyển đều kinh ngạc nhìn Thạch Hiền.Thạch Hiền trịnh trọng nhìn phía dưới mười lăm cái học sinh, trầm giọng nói: “Trên đời này, tiên sinh khó cầu, nữ tiên sinh càng khó cầu, bởi vậy ta hy vọng các ngươi tiến học sau có thể cần cù tiến tới, không cần uổng phí ta chờ cùng các ngươi cha mẹ một phen khổ tâm, uổng phí lần này tiến học cơ hội. Lư thị gia học không chỉ có sê giáo các ngươi đọc sách biết chữ, cầm kỳ thư họa cùng nữ công trù nghệ, còn đầy hứa hẹn người chi đạo, quản lý khả năng.”Thạch Hiền thở dài nói: “Ta chờ tận tâm, vọng ngươi chờ cũng tận lực đi, không cần bước ta vết xe đổ.”Không rõ nội tình các nữ hài mắt mang nghi hoặc, biết được nội tình các phu nhân tắc cúi đầu trầm tư, Thạch gia nhân là sử học đại gia, từ trước đến nay khai sáng, nghe nói Thạch Hiền hôn sự là trải qua nàng đồng ý, tựa hồ vẫn là nàng chính mình chọn trung Thôi Tiến, mà Sử gia thiện tương người, đây là đang nói chính mình học nghệ không tinh, tương người không chuẩn?Thạch Hiền nói chuyện xong, đổi đường muội cùng Lư Nhị phu nhân hơi hoi hoi gật đầu, các nữ hài liền theo thứ tự tiến lên kính bái sư trà.Ba người bất quá nhấp một ngụm liền buông, đem chuẩn bị tốt văn phòng tú bảo đưa ra đi, bái sư lễ liền tính toàn.Hôm nay chỉ là bái sư, buổi chiều các nữ hài muốn lưu lại giao lưu cảm tình, cho nên các gia trưởng

muốn đi về trước.Lư thị gia học yêu cầu so phủ học còn muốn nghiêm khắc chút, phủ học giữa trưa còn có một canh giờ nghỉ ngoại thời gian, Lư thị gia học lại chỉ có nửa canh giờ, tính thượng ăn cơm, mọi người cũng là có thể nghỉ ngoại một lát nhỉ.Bất quá các gia trưởng xem qua chương trình học biểu, trừ bỏ buổi sáng chương trình học tương đối trọng, buổi chiều đều lấy cầm kỳ thư họa loại này giải trí tính tương đối cường chương trình học là chủ, các gia trưởng còn thấy được một môn tên là “Tự nhiên” chương trình học, lấy tự thân trang thuận theo tự nhiên.Lâm Thanh Uyển còn biết, Thạch Hiền vốn định đem môn này mệnh danh là “Đạo đức”, nếu nói “Nhân nghĩa” là Nho gia tư tưởng nhân, như vậy “Đạo đức” chính là Đạo gia tư tưởng tinh hoa.Bất quá Thạch Tuệ rất là phản đối, bởi vì môn này tuy đại bộ phận vì lão trang tri thức điểm, lại cũng có duỗi thân đi ra ngoài, trực tiếp định nghĩa vì “Đạo đức” không ổn.Hai chị em biện hai ngày, cuối cùng vẫn là thỉnh Lâm Thanh Uyển làm bình phán, Thạch Hiền nhượng bộ, thay tên vì “Tự nhiên”, Tuy rằng thay tên, nhưng đại gia vẫn là biết đây là một môn về lão trang chương trình học, các phu nhân xem qua mặt sau thượng không nói, trong lòng lại là thực vừa lòng.Lúc này, Nho gia còn không có ở tri thức văn hóa lĩnh vực chiếm cứ bá quyền địa vị, Đạo gia ở văn hóa mặt thượng vẫn như cũ chiếm cứ một cái rất quan trọng vị trí.Có thể đem nữ nhi từ trong nhà đưa đến Lư thị gia học tới đọc sách các phu nhân khác không nói, tâm tính vẫn là rộng rãi, chính là Thượng nhị phu nhân đều càng thích Đạo gia chút.Cho nên đôi môn này vẫn chưa biểu hiện ra phản cảm.Mà Lâm Thanh Uyển, nàng tỏ vẻ thời đại này giáo dục tuy thiếu lại tinh, trừ bỏ bội phục nàng còn có thể nói cái gì đâu?Đáng tiếc đọc sách phí tổn quá cao, cho nên đọc sách người đặc biệt thiêng, mà nữ tử càng thiêng.Nàng cùng Ngọc Tân vận khí tốt, Lâm gia là sĩ tộc, đọc sách lực cản muôn tiêu rất nhiều rất nhiều.Lâm Thanh Uyển vỗ vỗ Lâm Ngọc Tân đầu, thấp giọng dặn dò nói: “Đi thôi, hảo hảo cùng các bạn học ở chung, nếu là có người khi dễ ngươi, đừng giáp mặt cùng người đánh nhau, trở về nói cho tiểu cô.”Lâm Ngọc Tân chớp chớp mắt, hoài nghi chính mình nghe làm, “Đánh nhau? Không phải cãi nhau sao?”Lâm Thanh Uyển liền cười sò nàng đầu nói: “Là đánh nhau, sảo liền sảo đi, chỉ là ngươi này tiểu nhân thế nhưng đừng cùng người đánh nhau, miễn cho có hại.”Lâm Ngọc Tân vẻ mặt hắc tuyến, “Tiểu cô, ngươi xem ta như là sẽ đánh nhau người sao?”Lâm Thanh Uyển cười cười, này như thế nào có thể nhìn ra tới, người bức chuyện gì làm không ra? Nàng đọc sách thời điểm không phải cũng là công nhận ngoan ngoãn nữ, nhưng đánh nhau lên liền nàng chính mình đều sợ hãi.Lâm Ngọc Tân lưu lại đi học, Lâm Thanh Uyển cáo từ rời đi, tới rồi bên ngoài phát hiện các gia trưởng đều đi được không sai biệt lắm, Thượng nhị thái thái còn mang theo Tiểu Phương thị đứng ở cửa.Lâm Thanh Uyển liền cười tiến lên, “Nhi thái thái cùng Minh Viễn tức phụ muốn hay không đi nhà ta ngồi ngoài?”Thượng

nhi thái thái cười chối từ, “Ngày khác có rảnh lại đi, ta còn phải chờ Minh Kiệt đâu, kia hài tử cũng thật là, nói tốt đã bái tiên sinh liền ra tới cùng ta nói một tiếng, lại đến bây giờ cũng không bóng người.”Lâm Thanh Uyển mỉm cười, “Phóng chừng là Lư tiên sinh lưu hán nói chuyện, Minh Viễn nếu không ra tới, vậy thuyết minh sự tình là thuận lợi.”Nàng dừng một chút vẫn là cười nói: “Còn không có chúc mừng Nhị thái thái đâu, Minh Kiệt đã bái Lư tiên sinh vi sư, về sau càng có tiền đồ.”Thượng nhị thái thái đầy mặt là cười, kiêu ngạo khiêm tốn nói: “Chỉ cần hán chịu nghiêm túc đọc sách, không cả ngày nghỉ chơi ta liền rất thỏa mãn.”Lâm Thanh Uyển kiêu khoe miệng, này thật là nhất không để tâm nói dối.Nàng đổi Tiếu Phương thị hơi hơi gật đầu, cùng hai người cáo từ rời đi.Xe tới rồi chân núi, Lâm Thanh Uyển liền nói: “Đi trước nhìn xem cây ăn quả.”Xa phu lập tức đảo quanh đầu ngựa hướng Thanh Phong thôn qua đi.Vườn trái cây lí chính ở thi công, Lâm phủ thợ thủ công dựa theo Lâm Thanh Uyển yêu cầu vẽ bản vẽ, ở bên trong thiết kế nhà tranh, sường hiên, hành lang gấp khúc cùng đình hóng gió chờ, hiện chính thỉnh công nhân tu sửa.Vườn trái cây sông nhỏ hai bờ sông cũng bị rửa sạch một chút, loại thượng không ít hoa mộc, Lâm Thanh Uyển từ trong phủ tuyển ba cái hoa thợ chuyên môn tới chăm sóc.Nay minh hai năm cây ăn quả là sẽ không có thu hoạch, chỉ có thể từ hoa mộc thượng bù một ít.Vườn trái cây trông coi chạy như bay lại đây thỉnh an, “Cô nãi nãi, cây ăn quả đều sống, ngài làm loại hoa mộc tràn hoa thợ bọn họ đều xử lý rất khéo, Đoan Ngọ thời điểm là có thể ra một đám hoa.”Lâm Thanh Uyển kinh ngạc, “Nhanh như vậy?”Trông coi liền cười, “Từ trong phủ cùng nhà cũ dời qua tới hoa vốn chính là đại chi, chăm sóc một cái tháng sau liền nở hoa rồi, những cái đó từ thị trường thượng mua, cùng tự mình di tài chỉ sợ phải chờ tới trung thu.”Trông coi nhìn Lâm Thanh Uyển sắc mặt cẩn thận hỏi, “Cô nãi nãi, kia này hoa Đoan Ngọ thời điểm muôn hay không bán?”“Bán nha,” Lâm Thanh Uyển cười, “Có thể bán vì cái gì không bán?”“Kia này quản sự người được chọn.....”“Ta trở về cùng Chung đại quản sự thương lượng một chút, quá hai ngày phái người lại đây tiếp nhận, đến lúc đó người liền hồi phủ đi.”Trông coi nghe vậy đại hỉ, cao hứng đồng ý, cuối cùng không cần ở chỗ này dài nắng dầm mưa.Lâm Thanh Uyển trở về liền tìm Chung đại quản sự, “Lâm Thuận dạy dỗ thế nào?”“Là cái thông minh hài tử, thả đi theo lão Trung bá bên người nhiều năm, nhìn so với hán cha còn trầm ổn chút, này mấy tháng đi theo ta bên người, càng ổn trọng chút.”Chung đại quản sự mặc một chút nói: “Cô nãi nãi nếu là không mặt khác an bài, tiểu nhân tưởng đem hán mang theo trên người, về sau làm người nối nghiệp.”“Cái này không vội, Chung thúc tuổi không lớn, còn có thể làm hai ba mươi năm đâu, trước làm hán đến nơi khác rèn luyện rèn luyện.”Chung đại quản sự nhịn không được cười, “Cô nãi nãi cũng quá để mắt ta, ta nếu có thể làm được lão Trung bá cái kia tuổi

liền rất cảm thấy mỹ mãn. Ngài tưởng phái hắn đi chỗ nào?” “Thanh Phong thôn bên kia, nơi đó hoa mộc có thể bán ra, tuy không nhiều lăm, nhưng cũng muốn người quản lý, còn có trong vườn việc cũng đến có người tiếp nhận.” Chung đại quản sự do dự, “Này có phải hay không đại tài tiểu dụng, kia vườn mới 300 nhiều mẫu, hiện cây ăn quả lại không lớn lên, dùng tới hắn địa phương cũng không nhiều.” Mà thôn trang bên này yêu cầu người địa phương cũng rất nhiều, nhân tài khó được, đem Lâm Thuận phái đến bên kia liền có hạ phóng hiềm nghi. “Vậy lại đem hồ nước đều giao cho hắn tới quản,” Lâm Thanh Uyển cười nói: “Ngài đừng ghét bỏ nó tiêu, về sau kia vườn nói không chừng còn có thể trở thành chúng ta Lâm gia một tuyệt bút thu vào đâu.” Chung đại quản sự chỉ là cười cười, trái cây là quý, nhưng lại quý liền như vậy điểm vườn trái cây có thể kiếm bao nhiêu tiền? Mà muôn loại nhiều, bán không ra đi còn lại là mệt tiền, chỉ có lương thực cùng lụa bố mới là vương đạo, cho nên Chung đại quản sự vẫn là cảm thấy bên này đại thôn trang càng quan trọng. Lâm Thuận bị điều phái, Lâm Thanh Uyển liền trước tiên gấp hắn một mặt, đem nàng đổi vườn quy hoạch đều nói cho hắn, cũng hy vọng hắn về sau có thể ở quản lý trung đưa ra càng tốt ý kiến. Lâm Thuận bốn còn có chút mắt mát, dù sao cũng là từ Chung đại quản sự bên người điêu đi quản lý một cái thôn trang, ai biết này thôn trang thế nhưng như vậy quan trọng, hắn nghe được đôi mắt lấp lánh tỏa sáng, hỏi: “Cô nãi nãi, kia về sau vườn tên gọi là gì? Tông không thể đã kêu vườn trái cây đi? Di viên có cái tên hay, chúng ta cũng đến lấy cái vang dội một chút.” Lâm Thanh Uyển đầu tiên nghĩ đến chính là hiện đại một chúng sang sảng đọc thuộc lòng “XX Nông Gia Nhạc”, nàng ho nhẹ một tiếng, ở chỗ này, tên đương nhiên không thể như vậy lấy, nàng nghĩ nói: “Nếu chịu chúng là người đọc sách, kia liền kêu Văn Viên đi, lấy văn hội hữu, lấy hoa vì giới.” Lâm Thuận liền nhảy nhót chạy tới mài mực, đem giấy mở ra ở Lâm Thanh Uyển trước mặt, “Thỉnh cô nãi nãi ban tự.” Lâm Thanh Uyển nhịn không được cười lên một tiếng, đè bút viết xuống “Văn Viên” hai chữ, nàng cười nói: “Lâm Thuận, Văn Viên sự không vội, sớm nhất cũng muôn đến sang năm mùa xuân mới có thể mở cửa đón khách, trước đó người đến đem bên trong xây dựng hảo. Những cái đó đình hiên cùng con đường nhất định phải hoàn bị, trừ ngoài ra, thôn trang bên này hồ nước cũng đừng quên, chúng nó cũng là người quản.” “Cô nãi nãi yên tâm, này mấy *** đều là ở công trường thượng nhìn bọn họ đào đường đâu, trừ bỏ cha ta, ta đối bên này công trình quen thuộc nhất.” Lâm Thanh Uyển gật đầu, “Chờ đường đào hảo liền phóng thủy nuôi cá, đào ra đường bùn trừ bỏ làm phân bón, còn có thể đào ở bốn phía làm đường cơ, có thể ở mặt trên đủ loại cây ăn quả hoặc cây dâu, chúng ta Giang Nam không thiếu thủy, người nếu có thể điều phái ra nhân thủ tới còn có thể làm cho bọn họ dưỡng dưỡng vịt.” Lâm Thuận nghe được trợn mắt há hốc mồm, ngốc ngốc hỏi, “Cô nãi

nãi, ta trong phủ còn có tiền sao?" Lâm Thanh Uyển: "....." Lâm quản gia che lại túi tiền không buông tay, kiên quyết nói: "Cô nãi nãi, không có tiền, cá bột còn chưa tính, này vịt gì đó thật sự không có tiền mua, huống chi đại gia càng thích ăn thịt gà, ai ăn vịt nha." Hắn đếm trên đầu ngón tay cấp Lâm Thanh Uyển tính tiền, "Đoan Ngọ buông xuồng, cấp kinh thành lễ hai ngày trước mới ra môn, cấp tông tộc cùng Thượng gia bên kia quà tặng trong ngày lễ cũng đến bắt đầu dự bị, còn có lão gia Dương Châu những cái đó bạn cũ, cũng đến đi một phần lễ liên lạc liên lạc cảm tình." Lâm quản gia hai mắt rưng rưng nhìn Lâm Thanh Uyển nói: "Cô nãi nãi, Đoan Ngọ qua đi không bao lâu chính là trung thu nha." Lâm Thanh Uyển căng da đầu nói: "Nhà của chúng ta không cũng thu lễ sao?" Lâm quản gia nước mắt đều sấp chảy, "Cô nãi nãi, lão gia nếu là biết trong nhà đến bán của cải lấy tiền mặt lễ vật mới có thể sinh hoạt, kia hắn ở trên trời đến nhiều thương tâm a." Đến, nhìn Lâm quản gia lão lệ tung hoành bộ dáng, Lâm Thanh Uyển không dám nhắc lại tiền, khụ khụ, nàng gầy nhất hoa chính là có điểm nhiều, vậy chậm rãi đi.

Chương 72: Đoan ngọ

Đoan Ngọ là đại tiết, các nơi đều khai triển chúc mừng hoạt động, trên đường nơi nơi là đủ mọi màu sắc hương bao, giá cũng đa dạng, bên trong chỉ là bao làm ngải thảo nhất tiện nghi, thả bình thường hoa khô quý một ít, nhưng quý nhất vẫn là thả các loại phòng trùng phòng dịch dược liệu hương bao.Nương ngày hội vui mừng, mặt khác thương phẩm cũng đại bán một phen, Lâm gia biệt viện cũng nương này cỗ đồng phong tiêu kiêm lời một bút.Bởi vì thửa dịp ngày hội làm yên hội bồi dưỡng cảm tình người không ít, hôm nay nhà này chủ nhân được phúc hảo họa, thỉnh đại gia đi xem, sau đó ăn ăn uống uống nghe Bình thư; ngày mai kia gia phu nhân hưng thú cùng nhau thỉnh đại gia đi ngắm hoa, sau đó ăn ăn uống uống nghe tiêu khúc nhi.....Vì thế Đoan Ngọ trước sau ba ngày trong thành đều náo nhiệt không thôi, người giàu có nhóm còn quyền chút lương thực ra tới làm thi cháo, mọi người cùng nhạt.Lâm gia còn ở giữ đạo hiếu, thiệp đệ không đến nhà bọn họ, nhưng kỳ thật Lâm gia cũng tham dự một phen, ân, xác thực nói là Lâm gia hoa tham dự một phen.Làm yến hội, bố trí nơi sân đến phải tốn đi, còn cần so thường lui tới càng nhiều hoa, Lâm Thuận cơ linh, nương Lâm gia hạ nhân thân phận tiện lợi, vô thanh vô túc cùng vài gia quản sự kéo quan hệ, bọn họ yêu cầu hoa, hàn liền bán hoa.Cuối cùng không chỉ có Văn Viên có thể bán hoa đều bán, hàn đem Lâm phủ cùng nhà cũ bên kia du thửa hoa cũng cấp bán.Cho nên Tết Đoan Ngọ qua đi, Lâm Thuận liền cho Lâm Thanh Uyển một cái túi tiền, tỏ vẻ bọn họ đã bắt đầu kiếm tiền.Lâm Thanh Uyển thật cao hứng, bàn tay vung lên nói: “Cái này mua vịt tiền có.”Lâm Thuận một 囔, “Cô nãi nãi, thật đúng là dưỡng vịt nha, chúng nó ăn cái gì, tổng không thể uy lương thực đi?”“Ta không như vậy đại mà ở nơi đó, cà cây qua đi những cái đó nộn thảo toát ra tới, vịt không thể ăn?” Vịt gì đều ăn, không uy lương thực, không phải còn có thảo sao, còn có trong đất ốc đồng cặp các loại sâu, mà như vậy đại, chẳng lẽ còn sợ bị đói nó?Lâm Thuận gãi gãi đầu, “Nhưng chỉ sợ trừu không ra nhân thủ tới, cô nãi nãi, hiện giờ chúng ta trong phủ nhưng thiếu người thật sự.”“Ngươi đi tìm Phương Đại Đồng, làm hăn cho ngươi phái vài người, còn có thôn trang đại hài tử cũng có thể dùng,” Lâm Thanh Uyển thở dài nói: “Bọn họ thân

thể có khuyết tật, có chút việc nhà nông quá mức cõi hết sức, phỏng vịt lại muốn nhẹ nhàng rất nhiều. Người lại khảo sát một chút, nếu có có thể sử dụng hài tử liền mang vào phủ tới giáo một giáo, bắt đầu sử dụng đến đây đi.” Hiện tại Lâm gia nông hộ đều là tiền lương chế, chỉ có nhập phủ làm việc mới có tiền tiêu vặt lấy, những cái đó hài tử đại đa số là ở giúp cha mẹ làm việc, cũng không có từ Lâm gia nơi này lấy tiền. Cho nên hài tử nhiều nhân gia mặc dù là dựa vào Lâm gia, nhật tử cũng sẽ không thật tốt quá. Lâm Thanh Uyển vẫn luôn muốn thay đổi loại tình huống này, đã muốn lợi người lại muốn lợi kỷ, vậy đến điều chỉnh kết cấu, làm cho bọn họ đi làm lao động nặng nề việc nhà nông hiển nhiên không phải thượng sách. Nhưng nàng hiện tại năng lực cập tư bản hữu hạn, chỉ có thể một chút một chút sửa, là không có khả năng một bước đúng chỗ. Hồ nước đào hảo, quật thay khâu, làm tràn ra tới nước sông thông qua đào tốt mương máng chảy vào hồ nước, buổi sáng khai thủy, ngày hôm sau hồ nước thủy liền đầy. Nước sông cũng hơi hơi giảm xuống, hai bờ sông bị yêm ruộng lúa lô ra tới. Bốn cái hồ nước đều ở hà bờ bên kia, đào chính là phía trước chưa từng khai khẩn ra tới mà, cùng con sông cách xa nhau có cây số xa, lưỡng lưỡng chi gian cách xa nhau cũng có 200 mét tả hữu. Sở dĩ cách như vậy xa là vì lớn nhất hóa lợi dụng đào khai mương máng. Bốn điều cây số tới lớn lên mương máng đem này sông lớn cùng bốn cái hồ nước liên tiếp lên, chúng nó chi gian là khai khẩn ra tới đồng ruộng, về sau tưới nước phỏng thủy đều phải dễ dàng đến nhiều. Hồ nước thủy một phỏng mãn, Lâm Thuận liền từ nông hộ tuyển ra bốn hộ nhân gia, đem bốn cái hồ nước phân biệt giao cho bọn họ quản lý. Hồ nước thủy còn cần lắng đọng lại mấy ngày mới có thể thả cá, về sau vịt mầm cũng là phân cho bọn họ quản, chịu hăn tôm phụ cùng Chung đại quản sự ảnh hưởng, Lâm Thuận ở làm việc trước cũng thích trước cho bọn hăn tẩy não, đem Lâm gia đối bọn họ hảo trước nói ra trở mình một phen. “..... Cô nãi nãi nói, trong nhà có tám tuổi cập trở lên hài tử có thể hỗ trợ làm việc, đều tính nhập phủ, về sau mỗi tháng đều có tiền tiêu vặt lấy, cho dù là hạ đẳng nhất gã sai vặt, kia cũng có 300 văn. Trừ ngoài ra, ao cá quản được tốt, đãi thu hoạch khi, đường cá cùng vịt đều sẽ phân ra một ít cho các ngươi, đến lúc đó là ăn là bán đều tùy các ngươi.” Bốn hộ nhân gia nghe được nhiệt huyết sôi trào, vội hỏi nói: “Tiểu Lâm quản sự, chúng ta đây gì thời điểm bắt đầu thả cá phỏng vịt?” “Quá mấy ngày, các ngươi mấy ngày nay trước cùng mòi đến ngữ dân học giỏi như thế nào làm thức ăn chăn nuôi, chờ mầm tới rồi liền buông đi.” “Chúng ta đây về sau còn trồng trọt sao?” “Về sau các ngươi liền chuyên tâm quản ao cá, còn có đường cơ thương thu hoạch là được, mặt khác không cần các ngươi quản.” Mọi người nghe vậy tâm hỉ, này nuôi cá dưỡng vịt có thể so trồng trọt nhẹ nhàng nhiều, đặc biệt là bọn họ trên người có vết thương cũ, cuộc lê điền đều là việc tốn sức, có đôi khi làm được lâu rồi, trên người liền

nhất trừu nhất trừu đau, lại không thể tống đi tìm Từ đại phu lấy được.Tuy nói Lâm gia cho bọn hăn dược là miễn phí, nhưng ăn dược so làm việc còn quý, bọn họ cũng thật ngượng ngùng.Hiện tại có thể quán thượng nhẹ nhàng một ít việc, mọi người ngoài miệng không nói, nhưng trong lòng lại rất cao hứng.Nhà khác cũng hâm mộ thật sự, Lâm Thuận liền trộm cùng Phương Đại Đồng lộ ra một câu, “Ta nghe cô nãi nãi ý tú, chờ Văn Viên bên kia kiến hảo, còn muốn điều một ít người qua đi, chỉ phụ trách trông coi Văn Viên cùng làm một ít thoải mái việc, mặt khác việc nặng nề còn phải mặt khác thỉnh người.”“Cô nãi nãi muốn mua người sao?”Lâm Thuận liền chần chờ lắc lắc đầu, “Cô nãi nãi giống như cũng không này tính toán, tựa hồ là tướng thỉnh đưa ở.”Phương Đại Đồng liền nhíu mày, “Không thiêm thân khé, chỉ sợ không đủ trung tâm a.”Lâm Thuận hung hăng gật đầu, “Ta cũng là như thế suy tính, nhưng cô nãi nãi chỗ đó còn không có định, Văn Viên cũng không kiến hảo, hiện tại nói này đó hơi sớm.”“Ngươi kia Văn Viên có thể dàn xếp bao nhiêu người?”“Xem sang năm khai trương tình huống đi, chậm thì hai ba hộ, nhiều thì bốn năm hộ, ngài giúp ta tuyển mấy nhà tướng mạo đoan chính, Văn Viên chiêu đãi nhiều là kẻ sĩ, yêu cầu cao chút.”Phương Đại Đồng nhíu mày, “Ngươi lại không phải không biết, bọn họ từ trước tuyển lui ra tới, trên người nhiều ít có chút thương, tướng mạo đoan chính có mấy cái?”Lâm Thuận ho nhẹ hai tiếng, “Ít nhất trên mặt không thể mang thương.”Phương Đại Đồng liền trong lòng hiểu rõ, nghĩ đến Lâm Thuận tin tức linh thông, liền nhịn không được giữ chặt hăn tìm hiểu nói: “Trừ bỏ Văn Viên, cô nãi nãi có phải hay không còn tướng đem bọn họ an bài đến nơi khác? Ta xem trong khoảng thời gian này trong đất việc cha ngươi nhiều là thỉnh làm công nhật, những cái đó làm công nhật còn có hướng đưa ở phát triển xu thế.”Lâm Thuận dựng cái ngón cái nói: “Phương đại thúc, này đều có thể kêu ngươi đoán được.”Hắn chỉ hồ nước quá khứ kia một mảnh nói: “Nhìn đến kia phiến đất trống không có, hiện giờ đã khai ra tới, cô nãi nãi tính toán ở nơi đó loại thượng cây dâu, lại ở nơi đó kiến một loạt phòng ở, đến lúc đó dưỡng tắm dùng, lúc ấy thải tang diệp dưỡng tắm yêu cầu không ít người. Nghe cô nãi nãi ý tú, về sau các ngươi liền phụ trách này khói, trông trọt việc giao cho trong nhà thỉnh đưa ở cùng làm công nhật.”Phương Đại Đồng ánh mắt sáng lên, “Năm nay đầu xuân không đuổi kịp, vậy chỉ có thể bắt đầu mùa đông mới có thể loại, đến lúc đó ta mang theo người đi đào hố.”Đương nhiên, chuyện này Lâm Thanh Uyển cũng không có nói cho Lâm quản gia cùng Chung đại quản sự, bởi vì bọn họ là sẽ không cho nàng bát tiền.Tang mầm cũng là đòi tiền, năm nay Lâm gia trên mặt đất luống thượng đều là loại tang mầm, còn có mười tám mẫu tương đối cằn cỗi mà cũng loại cây dâu.Đây là bởi vì Lâm gia cũng là muốn dệt tơ lụa lụa bố, cho nên không thể không loại, nhưng hiện tại Lâm Thanh Uyển vẽ ra tới này khói địa chính là có thượng trám mẫu, kia đã có

thể thành sản nghiệp hóa.Không nói tang mầm cùng nhenting phí tổn, chỉ công nhân liền yêu cầu nhiều ít? Càng đừng nói lúc sau xe chỉ dệt vải.Tơ lụa lụa bô là kiêm tiền, nhưng phí tổn cũng rất cao, nếu Lâm gia vẫn là trước kia Lâm gia, Lâm quản gia mắt đều không mang theo chớp một chút, còn không phải là đầu nhập mấy ngàn lượng sao?Nhưng hiện tại Lâm gia không tiền mặt a, hăn tống không thể thật sự đem nhà kho đồ vật lấy ra đi bán của cải lấy tiền mặt đi?Lâm Thanh Uyển cũng thực thức thời chưa nói, lập bắt đầu mùa đông còn có năm tháng thời gian đâu, không vội.Mà ở nàng chờ đợi thời điểm, kinh thành có một phong công văn bay nhanh đưa tới rồi Tô Châu, Chu thứ sử hủy đi công văn sau mã bát định để tới rồi Lâm gia biệt viện cầu kiến Lâm Thanh Uyển.Đó là một phong Lễ Bộ phát lại bô sung công văn, đúng là đối này hai khôi tước điền thuộc tính định nghĩa, Lễ Bộ tỏ vẻ này hai khôi tước điền đều vì Lâm Thanh Uyển cùng Lâm Ngọc Tân vĩnh nghiệp điền, về sau các nàng có người thừa kế liền có thể thừa kế, không có tặc quốc gia thu hồi.Lâm Ngọc Tân không nói đến, Lâm Thanh Uyển, nàng về sau hơn phân nửa là sẽ không lại thành thân sinh con, kia miếng đất này, trừ phi nàng quá kế con nối dòng hoặc tự tôn, bằng không cũng chỉ có thể thu về quốc gia.Nhưng định tính cùng không chừng tính là không giống nhau, ít nhất Lâm Thanh Uyển hiện tại đối thổ địa quyền xử trí lại biên đại.Lâm Thanh Uyển nhận lấy công văn, phi thường cao hứng thỉnh Chu thứ sử lưu lại dùng cơm.Chu thứ sử cũng không chối từ, cười ha hả ngồi xuống, còn cùng Lâm Thanh Uyển chia sẻ một chút hăn được đến trong triều tin tức.Lúc này đây Lễ Bộ sở dĩ phát lại bô sung công văn, là bởi vì hoàng đế răn dạy Lễ Bộ Trần thượng thư. Nghe nói Đoan Ngọ ngày hội khi, hầu bao còn không có bẹp đi xuống hoàng đế thật cao hứng, thỉnh vài vị đại nhân tiến cung cùng nhau ăn ăn uống uống, thuận tiện nói chuyện phiếm.Làm Khởi cư lang Thạch Dịch tự nhiên cũng đi theo để sờn, đại gia trò chuyện trò chuyện liên đem Thạch Dịch cũng kéo tiến vào, bởi vì đều là việc tư, trong lúc cũng không có đề cập đến chính sự, Thạch Dịch liền cũng buông bút ngồi ở tịch hạ bồi liêu.Nói nói liền nói tới rồi các gia tộc năm nay đưa vào cung tới quà tặng trong ngày lễ, Công Bộ thượng thư cùng Lâm gia có cũ, liền giúp Lâm Thanh Uyển ở hoàng đế trước mặt xoát một phen tồn tại cảm, cố ý hỏi Lễ Bộ năm nay Lâm gia đưa lễ vật.Cảm thán một phen Lâm gia cô chất không dễ, sau đó liền cho tới Lâm Thanh Uyển chính đại lực khai phá tước điền sự, Thạch Dịch liền lầm miệng hỏi một câu cấp Lâm gia tước điền hay không vì vĩnh nghiệp điền, bởi vì giống như năm trước phong ban tước điền khi hăn không có có thể ký lục đến điểm này.Công Bộ thượng thư cùng Lại Bộ thượng thư tinh thần rung lên, ánh mắt sáng ngời nhìn hoàng đế.Hoàng đế ngẩn ngơ, điểm này hăn thật đúng là không nghĩ tới, nhưng hăn có thể nói hăn đã quên sao, giống nhau hăn không phải đem tước điền ban cho, đến nỗi mặt khác việc vặt không nên là Lễ Bộ tới hỏi,

sau đó lại định ra sao? Trần thượng thư giống như không có tới hỏi qua trẫm.....Hoàng đế đương nhiên không thể nói tự mình đã quên, vì thế hắn bàn tay vung lên tỏ vẻ đây là vĩnh nghiệp điền, ở ban cho khi liền định tính.Nếu Khởi cư lang không biết, kia không phải Khởi cư lang thất trách, chính là Lễ Bộ công tác không tới vị.Qua một năm, hoàng đế càng thêm cảm nhận được Lâm gia này bút tài sản đáng quý, bởi vì năm trước thời kì giáp hạt khi này bút bạc kịp khi, đại gia không nháo sự, năm nay thời kì giáp hạt khi cũng có lương thực bát hạ, bá tánh cũng không nháo sự.Mà lục bộ bởi vì quốc khố tràn đầy, cãi nhau số lần thắng tấp giảm xuống, này một năm hắn quá đến thư thái không thôi, hắn tự nhiên sẽ không tiếc rẻ kia 30 khoanh tước điền.Cấp tước điền định rồi tính, nhưng hoàng đế vẫn là không vui, cảm thấy đây là Lễ Bộ sai lầm, lại kêu hắn bối nòi, thế nhưng ở ban điền thời điểm không có minh xác trước điền thuộc tính, cũng không biết Lâm Giang đi thời điểm chú ý tới điểm này không có, không biết hắn trong lòng có thể hay không mắng trẫm keo kiệt.....Sau đó hoàng đế liềng keo kiệt một hồi, ngày hôm sau thượng triều khi tìm cái lông gà vỏ tối việc nhỏ đem Lễ Bộ Trần thượng thư mắng một đốn, phạt bồng ba tháng, lại làm đóng cửa ăn năn một tháng, Lễ Bộ một chung công việc trước giao cho tả hữu thị lang chia sẻ.Vì thế Lễ Bộ làm chuyện thứ nhất chính là cấp Tô Châu đi khẩn cấp công văn, trước đem hoàng đế hỏa nhi diệt lại nói.

Chương 73: mua ngưu

Năm trước Lâm gia đỗ linh trở về, Chu thứ sử không cẩn thận làm chuyen
ngu xuẩn, vẫn luôn vì thế hối hận, hôm nay cuối cùng là tìm được rồi cơ hội
ở Lâm Thanh Uyển trước mặt lấy lòng, bởi vậy từ đưa công văn quan viên
nơi đó tìm hiểu tới rồi tin tức liền lập tức lại đây. Lâm Thanh Uyển hiện giờ
là Tô Châu thân phận tối cao, tuy vô thực quyền, lại có thể thăng tới thiên
nghe, thả xem hôm nay công văn, hoàng đế đối Lâm gia còn rộng rãi thật
sự, cho nên vẫn là đến đêm quan hệ làm tốt. Mà Lâm Thanh Uyển cũng
không ý cùng Chu thứ sử trờ mặt, rốt cuộc hắn là Tô Châu quan phụ mẫu
nhi, cho nên nàng tiếp nhận hắn kỳ hảo, lưu người dùng cơm, còn tặng đối
phương một vò Lâm Giang cát chúa Trúc Diệp Thanh. Văn nhân nhã sĩ đều
ái rượu, Chu thứ sử cũng không ngoại lệ, mà Trúc Diệp Thanh không chỉ có
tinh khiết điềm mỹ, còn có bảo vệ sức khoẻ chi hiệu, mà có thể bị Lâm
Giang cát chúa hương vị tự nhiên sẽ không quá kém. Chu thứ sử liền biết,
năm trước nghênh linh việc xem như qua. Nghẹn ở trong lòng hơn nửa năm
kết cuối cùng đúng rồi, Chu thứ sử thở phào một hơi, lúc này mới có tâm
lưu ý chung quanh. Thấy lúc này tiết Lâm gia thôn trang còn vội đến khí thế
ngất trời, không khỏi tò mò hỏi, “Lâm quận chúa, lúc này trong đất là ở bón
phân?” Đưa hắn ra tới Lâm Thanh Uyển gật đầu, “Cuối cùng một lần bón
thúc.” Chu thứ sử híp mắt nhìn nửa ngày, hỏi “Tước điền khai ra tới nhiều
như vậy?” Lâm Thanh Uyển cười, “Nhân lực hữu hạn, năm nay gieo hạt
cũng không có nhiều ít, sang năm có lẽ sẽ nhiều chút.” Chu thứ sử gật đầu,
tỏ vẻ lý giải, này phiến thổ địa trước kia chính là bỏ hoang thổ địa, hoang
thời gian có dài có ngắn, Lâm gia có thể nhanh như vậy khai ra nhiều như
vậy đất hoang đã xem như không tồi. “Ta xem hai đầu bờ ruộng đồng ruộng
súc vật có chút thiếu nha, nhân lực hữu hạn, có thể nhiều mua chút súc vật
sao.” Chu thứ sử ám chỉ nói: “Một đầu súc vật nhưng để hai cái tráng lao
động, có thể so người còn nếu có thể làm.” Lâm Thanh Uyển tuổi nhỏ, lại là
thiên kim đại tiểu thư, này đó nội tình chưa chắc sẽ biết, chỉ sợ bị hạ nhân
lừa gạt, Chu thứ sử lấy lòng, cho nên liền nhắc nhở một chút. Lại thấy Lâm
Thanh Uyển buồn rầu cau mày nói: “Đáng tiếc khó mua, từ năm trước ta
hồi Tô Châu sau Lâm quản gia liền bắt đầu phái người đi mua ngưu, chỉ là

đến bây giờ cũng bất quá mới mua được mười hai đầu thoi. Phường thị trung ít có người bán đứng trâu bò, Lâm gia lại không thể đem phường thị bao viên, thường thường trâu bò vừa ra, không đợi Lâm gia chạy đến đã bị người mua đi rồi.” Chu thứ sử kinh ngạc, càng thêm trịnh trọng lên, Lâm gia hiện giờ nhìn vinh quý, nhưng kỳ thật căn cơ so Lâm Giang ở khi kém đến không phải nhỏ tí tẹo, giống như nổi tại trên mặt nước thuyền, một cái không xong liền có thể có thể lật thuyền. Thuyền ổn không xong liền phải xem chướng đà Lâm Thanh Uyển hay không có thể ổn định, vốn tưởng rằng nàng một cái mới mười lăm sáu tuổi cô nương lại thông tuệ, đột nhiên đến phong quận chúa, lại vì một phòng chi chủ sẽ có chút đặc ý vênh váo. Ai biết nàng lại liền mua ngưu đều không muốn cùng dân cõng đoạt, như thế thông tuệ cần thận thả phẩm tính tốt đẹp người chỉ sợ thật sự có thể đem Lâm thị dòng chính phồn vinh truyền xuống đi. Chu thứ sử ở trong lòng đem Lâm Thanh Uyển trọng lượng lại tăng thêm một bậc, Lâm Thanh Uyển lại không biết hán nháy mắt suy nghĩ nhiều như vậy, tâm tư còn ở ngưu mặt trên. Thời đại này ngưu thật sự quá ít, hao hết sức lực mua mười hai đầu, phân cho tá điền nhóm bốn đầu, nông trang bên này chỉ có thể dùng tám đầu, cũng may phía trước tiểu nông trang thượng còn có năm đầu ngưu, bằng không càng thêm khan hiếm. Nhưng chính là như vậy, ngày mùa lúc ấy, trong đất vẫn là chủ yếu dựa người kéo lê, phi thường vất vả. Chu thứ sử thấy nàng buồn rầu bộ dáng, liền nhìn không được vuốt râu đề điểm nói: “Súc vật khó được, mua bán đích xác thiếu, nhưng cũng không phải không có.” Lâm Thanh Uyển trong lòng vui vẻ, “Còn thỉnh Chu thứ sử chỉ điểm.” Chu thứ sử liền cười nói: “Phương nam súc vật thiếu, vẫn luôn là cung không đủ cầu, cho nên thường có bắc tới khách thương nam hạ tình hình lúc ấy mang chút súc vật, bất quá thường thường vừa đến Tô Châu liền sẽ bị các gia cướp sạch, cũng không tới kịp kéo đến phường thị. Cho nên quận chúa muôn mua, còn phải tìm những cái đó bắc tới đại khách thương.” “Chúng ta không có quen biết khách thương, chỉ sợ không đợi chúng ta tìm đi liền bán hết.” Chu thứ sử khẽ lắc đầu nói: “Này đó thương nhân đều khôn khéo thật sự, trên tay hàng hóa mặc kệ khan hiếm cùng không đều sẽ lưu một ít, lấy bị chạy lấy người tình, quận chúa tìm tới môn bọn họ khẳng định sẽ cho.” Đây là nàng thân phận thượng tiện lợi. Lâm Thanh Uyển cười cảm tạ Chu thứ sử. Chờ đem người tiễn đi liền đem Lâm quản gia cùng Chung đại quản sự tìm tới thương nghị. Mua sắm súc vật là đại chi ra, nhưng lần này hai người đều không có phản đối, nông trang rất lớn, súc vật cùng người đều đều mua. Nhưng cô nãi nãi càng có khuynh hướng thuê đứa ở cùng tá điền, cũng không nguyện ý đại lượng mua sắm nô bộc, Lâm quản gia tính một chút mua người chi ra, liền cũng cam chịu thuê đứa ở. Nhưng súc vật tiền lại là không thể tinh, hiện tại khai khẩn vẫn là chủ yếu dựa nhân lực, không chỉ có mệt, tiêu phí nhân lực cũng rất lớn. Nhưng

có súc vật liền không giống nhau, một con trâu có thể để hai cái tráng lao động, thả ngưu so người tiện nghi nhiều.“Cô nãi nãi tưởng mua nhiêu ít đâu ngưu?”“Có bao nhiêu mua nhiêu ít.”Lâm quản gia mặc mốt chút nói: “Cô nãi nãi, chúng ta tuy yêu cầu súc vật, nhưng cũng không cần mua quá nhiều, đủ dùng liền hảo.”Lâm Thanh Uyển xoay người đem bản đồ lấy tới, chỉ vào sơn kia đầu mười khoảnh hỏi, “Các ngươi nói chúng ta khi nào có thể đem nơi này mà cung loại thượng?”Lâm quản gia cùng Chung đại quản sự trầm mặc.Lâm Thanh Uyển thở dài, “Vốn tưởng rằng Giang Nam an phận 40 năm, đem địa tô đi ra ngoài hoặc thuê đứa ở trồng trọt cũng không khó khăn, nhưng từ này nửa năm tình huống xem ra, chúng ta vẫn là quá mức lạc quan. Lấy chúng ta hiện tại có thể thuê đến nhân lực, đừng nói ba năm, chính là 5 năm đều làm không được bên kia, như vậy một khối to mà liền hoang ở nơi đó?”“Cho nên cô nãi nãi là tưởng.....”“Ta tưởng ở nơi đó dường súc vật, không chỉ có ngưu, còn có dương cũng muốn dường một đám,” Lâm Thanh Uyển điểm điểm bản đồ nói: “Đến lúc đó nhờ người từ phương bắc mang chút cỏ nuôi súc vật hạt giống tới rải lên, thành quy mô hóa nuôi dường.”Chung đại quản sự kinh ngạc, “Cỏ nuôi súc vật còn có hạt giống?”Lâm quản gia cũng kinh ngạc nhìn Lâm Thanh Uyển, do dự mà hỏi: “Cô nãi nãi nói chính là cái gì thảo loại?”Lâm Thanh Uyển chớp chớp mắt, nhớ tới hiện tại thảo nguyên thượng còn đều là du mục, tựa hồ cũng không có gieo trồng quá cỏ nuôi súc vật, nàng ho nhẹ một tiếng nói: “Lúa có lúa loại, mạch có mạch loại, cho nên ta cho rằng cỏ nuôi súc vật cũng có hạt giống, như thế nào, không có sao?”Chung đại quản sự cùng Lâm quản gia:.....“Không có cũng không quan trọng, có thể thu thập sao,” Lâm Thanh Uyển không thèm để ý nói: “Thảo nguyên thượng dê bò yêu nhất ăn thảo, nhất dễ làm chúng nó mập lên thảo, lưu tâm nhìn, đãi chúng nó kết thảo loại liền tiếp một ít, mang về tới loại là được.”Lâm quản gia như suy tư gì, “Đảo cũng không khó, nô tài đi gặp khách thương khi cùng bọn họ nhắc lên, làm cho bọn họ làm ơn bên kia dân chăn nuôi hỗ trợ thu thập, đến lúc đó chúng ta ra tiền mua.”“Nếu như thế, vậy lại dự định chút dê bò, đến lúc đó trước đem khai hoang sự phỏng một phỏng, trước tiên ở bên kia kiến hào ngưu xá cùng dương xá.” Lâm Thanh Uyển do dự một chút nói: “Chỉ là ta trong phủ tiền còn đủ sao?”Vẫn luôn keo kiệt kẹo kiết Lâm quản gia lại cười trán an nàng nói: “Cô nãi nãi yên tâm, khách thương nhóm một đi một về cũng đến ba bốn tháng, đến lúc đó thu hoạch vụ thu lương thực liền xuống dưới, dùng lương thực thuê công nhân đó là. Đến nỗi mua sắm dê bò tiền càng không cần lo lắng, so với tiền, những cái đó khách thương càng ái to lụa lụa bối, năm nay chúng ta Lâm gia sản ti không ít, làm dệt đàn bà đuổi tạo một đám liền có thể.”Như vậy tính xuống dưới, bọn họ cơ hồ bất động dùng tiền mặt.Lâm Thanh Uyển thở phào một hơi, cười nói: “Vẫn là Lâm thúc cùng Chung thúc trong lòng có dự tính.”Khó trách đột nhiên hào

phóng lên, nguyên lai là không cần vận dụng tiền mặt a.Nói sinh ý sự là Lâm quản gia tự mình đi, hắn đối Tô Châu không thân, cũng không biết những cái đó khách thương nơi, nhưng lão Trung bá lại là biết đến.Lão Trung bá trán thủ nhà cũ, nhà cũ mỗi năm sản xuất lương thực, vải vóc chò trừ bỏ một bộ phận tồn kho ngoại, mặt khác cũng là muôn bán đi, cho nên hắn đối Tô Châu khách thương đều thực.Lâm quản gia đi nhà cũ một chuyến, mang theo lão Trung bá một cái phó thủ rời đi, sau đó liền sờ đến những cái đó khách thương trụ khách điểm.Thiệp một đệ đi lên liền có người ra tới nghênh đón.Giao dịch tiến hành thật sự mau, Lâm quản gia dùng nhà kho tồn trữ một ít vải dệt thay đổi mười lăm đầu ngưu trở về, trong đó có ba tuổi ngưu, cũng có tài một tuổi nghé con, còn có hai đầu mẫu ngưu.Này phê hóa là bốn gia khách thương thâu ra tới, vốn là bọn họ lưu trữ có hăn dùng, nhưng Lâm quản gia một tìm tới môn, bọn họ không chút nghĩ ngợi liền đem ra.Lâm thị chính là Giang Nam đệ nhất gia tộc, chẳng sơ hiện tại Lâm Giang không ở, địa vị có điều giám xuống, nhưng cũng không ai dám đem bọn họ từ đệ nhất vị trí thượng kéo xuống tới.Dĩ vãng bọn họ là tướng cầu kiến mà không được này môn nhập, hiện tại khó khăn có cơ hội tự nhiên sẽ không bỏ qua.Cho nên bọn họ không chỉ có đem trữ hàng ngưu đều đem ra, còn hứa hẹn mùa thu lại đến khi nhất định sẽ cho bọn họ mang càng nhiều dê bò, cỏ nuôi súc vật hạt giống gì đó càng là vỗ bộ ngực đồng ý.Lâm quản gia cao hứng, liền tò vò bọn họ Lâm gia loại không ít cây dâu, sang năm có lẽ có một số lớn tơ lụa lụa bô ra tới, nếu là bọn họ cấp giá thích hợp, Lâm gia có thể ưu tiên suy xét cùng bọn họ hợp tác.Bốn vị khách thương nghe vậy càng là cao hứng, đem hóa một thanh liên chạy về phuong bắc, sang năm gì đó quá xa xôi, bọn họ chính là hỏi thăm quá, Lâm gia tân tăng tước điền là không còn kịp rồi, nhưng trước kia hai cái lão thôn trang lại cũng loại có không ít cây dâu, ra tơ tằm tuyệt đối không phải ít.Thả Lâm gia dệt nương cùng tú nương là có tiếng hảo, nếu là có thể được kia thượng đẳng tơ lụa một con, kia năm nay liền đáng giá.Giang Nam có dệt cục, liền thiết lập tại Tô Châu, chuyên quản dệt một chuyện, bên trong quản dệt nương đều là tốt nhất, cấp trong cung đi công phẩm hơn phân nửa xuất từ các nàng tay.Còn có hơn một nửa tắc xuất từ các đại gia tộc, làm Giang Nam đệ nhất gia tộc, Lâm gia tự nhiên cũng dưỡng một đám dệt nương cùng tú nương.Làm kỹ thuật ngành nghề, Lâm Giang từ trước đến nay lễ ngộ, cấp đại ngộ không nói là toàn Đại Lương tốt nhất, nhưng tuyệt đối là nhất rộng thùng thình.Năm trước phóng lương, trừ bỏ thiêu bộ phận người lựa chọn rời đi ngoại, đại bộ phận người đều lựa chọn lưu lại.Bởi vì bọn họ biết, sửa tịch lúc sau bọn họ cũng là thợ tịch, mà quốc gia đối thợ thủ công quản lý thực nghiêm khắc, không nói đối quay lại hạn chế, chỉ mỗi năm lao dịch khiến cho bọn họ ăn không tiêu.Tỷ như thợ mộc, một khi triều đình điều động, bọn họ liền phải xa rời quê hương, tuy nói luật pháp chỉ quy

định bọn họ mỗi năm phục ba tháng lao dịch, nhưng nếu gặp gỡ đại sự, triều đình là có thể liên tục điều động. Đến lúc đó đừng nói trở về, liền sinh tử đều không nắm trong tay, nếu như thế còn không bằng liền lưu tại Lâm gia, ít nhất chủ gia nhân từ, dại ngộ cũng không thấp. Mà tài nghệ càng cao siêu liền càng phải lưu lại, bằng không một khi thoát ly Lâm gia, ai ngờ sẽ bị người nào cướp đi?

Chương 74: lam đồ

Đây cũng là Lâm quản gia vẫn luôn lo lắng tiền không đủ nguyên nhân chí nhất, Lâm phủ cấp này đó thợ thủ công tiền công chính là rất cao, trước kia Lâm gia có cửa hàng bạc, có tơ lụa cửa hàng, còn có gia cụ phô, này đó thợ thủ công đều hữu dụng vĩnh noài. Tiền công tuy cao, nhưng kiếm cũng nhiều, nhưng hiện tại nhà bọn họ này đó mặt tiền cửa hiệu toàn không có, rất nhiều thợ thủ công đều là tạm thời để đó không dùng. Lâm Thanh Uyển hiển nhiên cũng ở tự hỏi điểm này, thôn trang sự giao cho Chung đại quản sự cùng Lâm Toàn phụ tử, nàng lúc này mới có thời gian tự hỏi việc này. “Tầm đã bắt đầu phun ti, dệt nương cùng tú nương đều có việc nhưng làm, đảo không cần chúng ta nhọc lòng, đến nỗi những người khác, Văn Viên bên kia yêu cầu nhân thủ không ít, an bài còn lại thợ thủ công qua đi.” Lâm Thanh Uyển nói: “Đem bên trong hành lang gấp khúc đình hiên đều kiến đẹp một ít, còn có các loại bàn ghế bài trí, cũng đều muốn bọn họ nhất nhất chuẩn bị cho tốt.” “Chờ Văn Viên kiến hảo, làm cho bọn họ đi cấp tự mình kiến phòng ở, còn có ngưu xá, dương xá, cùng với cấp đúra ở nhóm kiến tạo ký túc xá chờ,” Lâm Thanh Uyển điểm bản đồ nói: “Nông trang lớn như vậy, về sau đúra ở cùng nông hộ nhóm khẳng định muốn phân tán an trí, lấy bảo đảm càng phuơng tiện quản lý cây nông nghiệp cùng súc vật, cứ như vậy chúng ta yêu cầu kiến tạo phòng ốc không ít. Mặc kệ là cái gì thợ thủ công đều dùng được với.” Lâm Thanh Uyển đem nàng thiết kế tốt lam đồ nhất nhất trên bản đồ thương tiêu ra, nói: “Nông trang, vườn trái cây, vườn dâu, cùng với mục viền đều phải chia lìa mở ra, nhưng nơi này chỉ có một cái sông lớn, tuy nói Giang Nam nhiều vũng, nhưng có đôi khi cũng yêu cầu tưới. Phía trước ta cho rằng ta sau khi chết này trước diền triều đình muốn thu hồi, cho nên cũng không dám quá lớn động tác, nhưng hiện tại nếu triều đình đã đem trước diền định vì ta vĩnh nghiệp diền, chúng ta đây nên làm được càng tốt một chút, công trình thuỷ lợi cũng muôn quy hoạch lên, này các mặt đều yêu cầu đến thợ thủ công.” Lâm quản gia nghe được há to miệng, đang muốn mở miệng nói chuyện, Lâm Thanh Uyển liền giơ tay nói: “Ta biết ngài muốn nói gì, ta tiền không đủ sao.” Lâm quản gia câm miệng, yên lặng mà nhìn nàng, thái độ tiên minh không thôi. Lâm Thanh Uyển lại cười nói:

“Tiền cũng không phải vấn đề, ta lại không phải năm nay liền phải làm hảo, sự có thể chậm rãi làm, nhưng lam đồ lại có thể trước tiên quy hoạch hảo. Chính yếu chính là, tiền với chúng ta tới nói thật không là vấn đề.”Lâm Thanh Uyển tự tin nhìn Lâm quản gia nói: “Chúng ta có nhiều như vậy người tài ba thợ khéo, chẳng lẽ còn sợ không có tiền sao? Ngài vừa rồi nói, kia mười lăm đầu nguru ngài chỉ dùng hai mươi thất tết miên lụa cùng một con thực miên lăng liền đổi lấy?”Lâm quản gia trầm mặc gật đầu.“Kia chẳng phải là nói một con thải lăng liền có thể đổi lấy nhiều như vậy nguru, thậm chí còn có còn thừa?”Lâm quản gia gật đầu, “Đúng vậy.”Lâm Thanh Uyển khoe miệng hơi kiều, “Ta nhớ rõ ta Lâm gia dệt nương vừa vặn liền sẽ dệt thải lăng.”“Là như thế này không sai, nhưng một con thải lăng lại yêu cầu hai cái dệt nương một năm thời gian mới dệt đến ra tới, nếu lại ở khinh bạc sắc thái thượng yêu cầu nghiêm khắc chút, chỉ sợ thời gian còn muộn càng lâu.”“Ta nhớ rõ nhà kho thu vài cái rương thải lăng.”Lâm quản gia nhịn không được ho khan lên, khẩn trương nhìn chằm chằm Lâm Thanh Uyển nói: “Cô nãi nãi, đó là để lại cho đại tiểu thư của hồi môn.”“Mà những cái đó thải lăng vẫn là chúng ta thu hồi tới lăng la tơ lụa trung ha phẩm mà thôi, trong đó có một con thải điệp phiên phi lăng la là đơn độc thu ở một bên, giá trị thiên kim đâu.”Lâm quản gia đáng thương hè hè nhìn Lâm Thanh Uyển.Lâm Thanh Uyển nhịn không được cười, phát tay nói: “Yên tâm đi, ta sẽ không động mấy thứ này, chính như ngươi theo như lời đó là cấp đại tỷ nhi dùng, nhưng kia cũng biểu lộ chúng ta tài phú không ít không phải sao? Cho nên hành sự thật cũng không cần như vậy thật cần thận. Ta Lâm gia tuy rằng tiền mặt không nhiều lăm, nhưng tài phú vẫn phải có.”Năm trước bán của cải lấy tiền mặt tiền cửa hiệu khi các cửa hàng trân quý nhất hàng hóa bọn họ chính là thu hồi tới, thêm chi Lâm gia trừ bỏ tiền mặt ngoại cơ hồ cũng chưa động, toàn bộ dọn đến Tô Châu tới, kia tài phú khá vậy không ít.Chính là không hảo biến hiện thôi.Nhưng tơ lụa lụa bối từ trước đến nay có thể trực tiếp đương tiền sử dụng, cho nên Lâm Thanh Uyển là ở nói cho Lâm quản gia, kỳ thật nhà bọn họ tiền không ít.Huống chi, thu hoạch vụ thu khi bọn họ còn sẽ thu hoạch một số lớn lương thực, lương thực cũng là đồng tiền mạnh a.Lâm quản gia bị Lâm Thanh Uyển thuyết phục, tay chân cũng chậm rãi buông ra, bắt đầu mướn người thu thập sơn kia đâu Lâm Ngọc Tân tước điền.Bởi vì khoảng cách quá xa, quản sự cùng làm công nhặt nhóm không thể không dọn đến bên kia cư trú, dễ bề lao động.Lâm Toàn lần trước bị cô nãi nãi một phen tín nhiệm cảm động, lần này chủ động tiếp nhận cái này khổ sai sự, đem bên này nông trang việc giao cho Chung đại quản sự, hắn hùng dũng oai vệ, khí phách hiên ngang mang theo người đi sơn kia đâu.Đại gia chém chút thu đắp nhà ở, liền dùng cát bồi cỏ tranh đơn giản biện chiếu đắp lên nóc nhà liền thành một phòng.Một cái trong phòng chỉ có một hàng quá khứ tấm ván gỗ, trụ

mười cái người.Mặt khác mướn phụ nhân cho bọn hàn nấu cơm nấu ăn, nhân mỗi ngày đều có nước canh uống, lúc này lại là mùa hè, buổi tối đản ngực lộ bối cũng có thể ngủ, đảo cũng không khó chịu, chính là ban ngày phơi thật sự.Lâm Thanh Uyên thường thường làm trong nhà đầu bếp nữ cho đại gia làm nước ô mai, sau đó một thùng một thùng hướng trong đất đura, mùa hè nóng bức nháy mắt tiêu không ít.Lâm gia biệt viện động tác quá lớn, nhưng chân chính để ý không mây cái, rốt cuộc như vậy một khối to đất hoang ở nơi đó, bọn họ sốt ruột khai hoang cũng ở tình lý bên trong, cho nên Tô Châu thành gia đình giàu có đều là vừa nghe liền cười chi, cũng không chấp nhận.Nhưng với quảng đại nghèo khổ bá tánh cùng bình thường bá tánh mà nói, này lại là không giống nhau. Lâm gia thanh danh nhanh chóng ở trung hạ tầng giai cấp trung truyền khai.Đều biết Tô Châu Lâm công có cái muội muội phong quận chúa, được một khối to tước điền, chính yêu cầu người khai hoang đâu.Muốn công nhân rất nhiều, tiền công cấp đến đủ, một ngày hai mươi ván, sơn này đầu đại nông trang bao ở không bao ăn, nhưng bọn hàn có thể từ nhà mình lấy lương thực, mướn hai cái phụ nhân tới hỗ trợ nấu cơm.Ân, nước phù sa không chảy ruộng ngoài, phụ nhân cũng mướn nhà mình bà nương hảo.Sơn kia đâu mục viễn bởi vì quá xa, thả bên kia việc càng trọng, dừng chân điều kiện độ chênh lệch, cho nên còn bao một ngày tam cơm, nghe nói ăn rất khá, cách hai ngày có thể có một đốn thịt, mỗi ngày còn có các loại nước canh.Sợ Lâm gia khát nợ tiền công? Không cần sợ, Lâm gia tiền công đều là 10 ngày một kết, tức đi túc thanh toán, phương tiện nhanh chóng, không cần sợ giống năm rồi như vậy bị chủ nhân đóng khâu tây khâu, mùa xuân làm việc, đến ăn tết thời điểm mới có thể tính tiền.Vì thế, Trương Tam ngẫu nhiên đến Lâm gia làm mười ngày việc, cầm tiền công sau liền thỉnh một ngày giả trở về đem nhà mình huynh đệ đều mang đến, không cách hai ngày, cùng thôn một khối chơi đến đại huynh đệ, còn có trong nhà các loại anh em bà con đều sò soạng lại đây, người dẫn ta, ta mang người tất cả đều đến Lâm gia nơi này tới làm việc nhi.Không chỉ có Tô Châu trong thành nhàn tản lao động, còn có hạt hạ nông thôn, thậm chí đường xá xa xôi thôn đều có người lại đây nhận lời mời.Lâm gia thôn trang mỗi ngày đều là khí thế ngất trời cảnh tượng, tiền liền cùng nước chảy dường như ào ào ra bên ngoài lưu.Lâm quản gia cùng Chung đại quản sự cường tự trấn định đem đôi mắt bỏ qua một bên, tranh thủ không đi xem càng ngày càng ít tiền.Sau đó, cây trồng vụ hè tới rồi.Lúa mì vụ đông có thể thu hoạch, trong nhà huynh đệ nhiều, rút ra hai cái qua lại gia thu lương thực, huynh đệ không nhiều lắm, chỉ có thể nhịn đau xin nghỉ trở về.Vì thế thôn trang nháy mắt chỉ còn lại có ban đầu một phần tư người, nhưng người như vậy số cũng không ít.Lâm gia hai cái lão thôn trang cũng loại có lúa mì vụ đông, Chung đại quản sự an bài làm công nhật nhóm trước đem tiểu mạch thu, sau đó lại tiếp tục đến đại nông trang cùng

mục viên làm việc.Cũng là đến lúc này, Tô Châu thành các nhà giàu mới cảm nhận được Lâm gia mang đến ảnh hưởng, bởi vì năm nay bọn họ mướn không đến làm công nhặt.Các nơi chủ nhóm bị hạ nhân hội báo: “Nô tài chờ đến phường thị đi nhận người, nhưng trừ bỏ những cái đó vẫn thường lười biếng dùng mánh lới tới tuyển dụng ngoại, căn bản tìm không thấy mặt khác lao động, nô tài sau khi nghe ngóng mới biết, mọi người đều đi Lâm gia.”Vận đồ vật lại đây muôn buôn bán, thuận tiện tiền chút lương thực tiêu thương cũng bị báo cho khiêng bao làm công nhặt chiêu không đèn, “Tiểu nhân tim vài cái người quen, nhưng bọn hắn đều chối từ, Lâm gia cấp tiền công không ít, bọn họ cũng không nguyện ý trở về.”Thương nhân khí giận, “Còn không phải là hai mươi vân sao, ta cấp cũng là hai mươi vân.”“Nhưng Lâm gia còn bao thức ăn đâu, không bao ăn thực, mỗi ngày cũng đều có nước ô mai hoặc một ít giải nhiệt chén thuốc đưa, thả bọn họ một ngày liền làm bốn cái canh giờ, trung gian nhất nhiệt kia hai cái nửa canh giờ là không làm việc.”Mùa hè ngày trườn, Lâm gia an bài công tác thời gian vẫn luôn là buổi sáng 6 giờ đến buổi sáng 10 giờ, buổi chiều tam điểm đến buổi tối 7 giờ, giữa trưa năm cái giờ là ngủ trưa thời gian, ai cũng không chuẩn làm việc.Nhưng các thương nhân không giống nhau, bọn họ việc không xác định, đại bộ phận đều là ở nhất nhiệt giữa trưa công tác, khiêng đại bao, rất nhiều người cuối cùng đều sẽ bị cảm nắng.Nhưng làm công nhặt nhóm mặc dù bị cảm nắng cũng không có tiền mua thuốc, cũng liên chính mình uống nhiều thủy, hoặc là đến dã ngoại xả một phen Lôi Công cẩn nẤu nước uống.Địa chủ nhóm càng sâu, mướn làm công nhặt hận không thể đem bọn họ đương súc vật sai sứ, trừ bỏ mấy cái đại gia tộc tương đối chú trọng thanh danh ngoại, nhà khác đều là thiên sáng ngồi liền làm việc nhi, giữa trưa cũng liền ăn cơm thời điểm có thể nghỉ một lát, sau đó liền làm đến thái dương xuống núi.Vì cái gì Lâm gia có thể ở như vậy bế tắc cỗ đại như vậy trong thời gian ngắn liền tụ tập lên nhiều như vậy lao động?Rất lớn một bộ phận nguyên nhân là bọn họ an bài lao động thời gian.Cho nên tại địa chủ nhóm cũng đem giá nhắc tới hai mươi vân một ngày, vẫn như cũ không người tới tuyển dụng, phải biết rằng địa chủ nhóm trước kia mướn làm công nhặt đều là mười tám vân một ngày, mà các thương nhân đã nhắc tới 23 vân.Không ai rời đi Lâm gia đâu nhập bọn họ ôm ấp.Nhưng là, hàng hóa đến tá, lúa mạch cũng đến thu.Đại gia chỉ có thể đem giá nhắc tới 25 vân một ngày, cuối cùng là chiêu tới rồi người, nhưng chiêu đến người cũng hữu hạn.Lâm Thanh Uyên cũng không ngăn đón làm công nhặt nhóm rời đi, bởi vì này vốn dĩ chính là hai bên tự nguyện, thả nàng vô tình đắc tội người khác.Lâm quản gia cùng Chung đại quản sự càng sẽ không ngăn trù, bọn họ vốn đang tưởng thừa dịp ngày mưa cấp làm công nhặt nhóm phóng một tháng nghỉ dài hạn đâu.Nhưng nghĩ đến lại quá không lâu chính là thu hoạch vụ thu, đến lúc đó càng thêm bận rộn, mà Lâm gia nhân thủ không

đủ, đến lúc đó thu hoạch ruộng lúa còn phải làm công nhặt nhóm tới, nếu là lúc này nghỉ, lúc ấy không bỏ liền nói bất quá đi. Cho nên lần này cũng chỉ có thể không bỏ. Nhưng nhà khác mướn không đến người, lại đề cao tiền công bọn họ lại không cam lòng, cuối cùng chỉ có thể tìm được Lâm gia tới, hy vọng Lâm gia có thể giờ cao đánh khẽ, phỏng một đám làm công nhặt cho bọn hắn. Lâm Thanh Uyển nghe xong Lâm quản gia thuật lại lắc đầu bật cười, “Tổng không thể chúng ta đuổi việc làm công nhặt đi? Nếu đề cao tiền công vẫn như cũ mướn không đến công nhân, đó chính là bọn họ tự thân nguyên nhân. Sao không làm cho bọn họ suy nghĩ một chút trong đó nguyên do?” Lâm quản gia nhíu mày nói: “Chỉ sợ bọn họ chỉ biết quái Lâm gia, sẽ không tưởng tự thân nguyên nhân.” Lâm Thanh Uyển nhàn nhạt nói: “Như thế nhân phẩm càng không cần để ý tới.”

Chương 75: lan đến

Thật là có mấy nhà mặc kệ như thế nào đè cao giá đều chiêu không đến người, hiện tại bên ngoài làm công nhặt giá đã tăng tới 25 văn một ngày, bọn họ đều nhịn đau nhắc tới 27 văn cũng chiêu không đến người.Khó khăn có mấy cái tâm động, cũng ở đồng bạn xả một chút động tác trung phục hồi tinh thần lại, do dự.Thanh tĩnh đồng bạn liền khuyên hắn, “Ngươi đã quên trước hai năm sự? Ta thôn Trần Lão Tam thiếu chút nữa đem mệnh đáp ở Chử gia, mệt chết mệt sống làm hai mươi ngày qua, một văn tiền công lấy không được không nói, còn bị trả đũa, trong nhà còn phải lấy ra tiền đi diễn mới đem người kéo trở về, ngươi muôn ngại Lâm gia tiền công thiếu, vậy đi Thượng gia, Lư gia cùng Chu gia chỗ đó nhìn xem, bọn họ tam gia thanh danh đều không kém, hiện tại tiền công cũng là 25 văn.”“Muốn ta nói liền lưu tại Lâm gia cũng không tồi, nhà khác muốn vội cũng liền vội mấy ngày nay, chờ cây tròng vụ hè một quá lại rảnh rồi, không thể so Lâm gia, tuy nói cũng là làm công nhặt, nhưng thấy được việc nhiều, chỉ sợ đến bắt đầu mùa đông đều có việc làm. Thả Lâm gia tiền công cấp đến sảng khoái, mỗi ngày còn có các loại nước canh, ngẫu nhiên còn sẽ ngao canh thịt cho chúng ta uống, kỳ thật không thể so kia 25 văn tiền công kém nhiều ít.”“Đúng vậy, đúng vậy, cùng với chạy tới chạy lui, không băng liền lưu tại Lâm gia, nói không chừng Chung đại quản sự xem chúng ta thành thật, về sau còn có thể lưu chúng ta làm đứa ở đâu.”“Đứa ở? Ta, ta nhưng không muốn làm đứa ở, kia chính là đến thiêm thân khế, nào có làm làm công nhặt tự do?”“Nói ngươi bỗn ngươi thật đúng là ngốc a, Lâm gia là đại thiện nhà, liền làm công nhặt tiền công đều cấp đến như vậy sảng khoái, chẳng lẽ còn sẽ khi dễ đứa ở sao?” Người nọ đè thấp thanh âm nói: “Ta nghe nói Lâm gia cấp đứa ở tiền công cao đâu, một năm năm lượng bạc, nếu là làm tốt lắm, ăn tết là còn có 300 văn đến một hai không đợi phong hồng đâu.”“Thật sự, giả?”“Tự nhiên là thật, ta từ Lâm Toàn quản sự nơi đó nghe tới, nghe nói hắn đang ở lặng lẽ tìm kiếm có khả năng thả thành thật làm công nhặt đâu, tính toán mướn bọn họ làm đứa ở.” Mọi người nghe vậy tâm động không thôi, một năm năm lượng bạc, nghiêm túc tính lên so với bọn hắn làm làm công nhặt kiếm còn thiếu, nhưng làm công nhặt không chỉ có kỳ hạn công trình đoản,

việc cũng rất mệt, làm đúra ở liền không giống nhau, trên cơ bản là đi theo vụ mùa đi, lại còn có bao túc thực, kia trong nhà chính là tinh một cái tráng lao động đồ ăn.Ngày mùa khi vội, nhưng nông nhàn khi lại là nhàn, nếu là việc thiêu, bọn họ còn có thể chiếu cố trong nhà, này phân tiền công liền có vẻ thực trọng.Bọn họ hàng năm cho người ta làm công, tự nhiên cũng biết nhà khác đúra ở một năm chỉ có ba lượng đến bốn lượng tả hũ, hơn nữa yêu cầu rất nhiều.Có chủ nhân dày rộng, tỷ như Lư gia, bọn họ sẽ không hạn định đúra ở cần thiết ngày ngày lưu tại bên trong trang, không có việc khi là có thể phản gia.Nhưng vừa rồi nói Chủ gia lại rất khắc nghiệt, nghe nói trừ phi nghĩ, bằng không Chủ gia đúra ở là không thể ly trang, một khi bị bắt được, chủ nhân là nhất định hoài nghi bọn họ trộm trong trang đồ vật trợ cấp trong nhà.Mỗi năm còn sẽ tìm các loại lầy cớ cắt xén tiền công, có thể nói làm Chủ gia đúra ở là nhất xui xẻo.Lâm gia nhìn so Lư gia còn muôn dày rộng, cho nên làm Lâm gia đúra ở vẫn là thực làm nhân tâm động.Mọi người không hề nghĩ rời đi, mà là bắt đầu âm thầm phân cao thấp, làm việc khi càng thêm không dùng ít sức, còn sẽ nghĩ mọi cách biểu hiện chính mình, mưu cầu làm bọn đầu mục nhìn đến bọn họ ưu tú, lưu lại bọn họ làm đúra ở.Bởi vậy, nông trang ở đi rồi như vậy nhiều làm công nhật dưới tình huống, khai khẩn công tác thế nhưng còn tiến triển đến nhanh như vậy.Lâm quản gia người mua cây ăn quả trở về, bắt đầu ở Lâm Thanh Uyển quy hoạch ra tới vườn trái cây gieo, chờ cây trồng vụ hè qua đi, cây ăn quả đã cơ bản gieo, thậm chí công nhân nhóm còn giúp ở vườn trái cây xây lên một loạt phòng ở, đó là cấp trông coi vườn trái cây người trụ.Bởi vì đều là một hộ một hộ, cho nên kiến đến cũng không tệ lăm, căn cứ vườn trái cây diện tích, Lâm Thanh Uyển quyết định tuyển ra năm hộ nhân gia đến trông giữ.Chỉ là trừ bỏ nhà mình tam hộ nông hộ, còn phải mặt khác chọn lựa hai hộ, nhất thời bởi vì bọn họ không có chăm sóc cây ăn quả trải qua, nhị là nam chủ nhân nhóm thân thể đều có vết thương cũ, có chút thể lực việc bọn họ làm không được.Trừ bỏ nhà mình nông hộ ngoại, cũng chỉ có thể từ đúra ở cùng tá điền tuyển, nhưng đúra ở nhóm đều còn chỉ là chờ tuyển, vẫn chưa ký kết thân khé, cho nên vẫn là trước suy xét tá điền.Vừa vắn Lâm Ngọc Tân nghỉ tắm gội, ở nhà nhàn đến nhảm chán, Lâm Thanh Uyển liền đem nàng mang lên, “Chúng ta đi trong thôn đi một chút, thuận tiện nhìn xem nhà ai tá điền thích hợp đi chăm sóc vườn trái cây.”Lâm Ngọc Tân cao hứng đi thay quần áo, “Tiểu cô, tá điền không phải tự do sao, bọn họ nguyện ý đi trông coi vườn trái cây?”“Lại không cần bọn họ bán mình vì nô, thả vườn trái cây lao động thời gian rộng thùng thình, bọn họ còn có thể tiếp tục đất cho thuê trồng trọt, nhiều đến một cái cơ hội vì cái gì không làm? Hiện tại kiếm tiền cơ hội chính là rất khó đến.”Vườn trái cây ra chính là một mảnh đồng ruộng, hiện tại cây ăn quả mới vừa gieo, còn không cần bón phân, cho nên có thể chờ thu hoạch vụ thu giao điền sau lại

dọn qua đi, đến lúc đó tá điền cho thuê lại vườn trái cây bên kia đồng ruộng đó là.Lâm Thanh Uyển năm Lâm Ngọc Tân tay nhỏ hướng Trường Phúc thôn đi, xa xa chỉ vào phương xa trong đất nhỏ bé đầu người nói: “Có công nhân yêu cầu từ trăm dặm bên ngoài trong nhà chạy tới, một khi trụ hạ liền không hề trở về, biết vì cái gì sao?”“Vì kiêm tiền?” Lâm Ngọc Tân do dự hỏi.Lâm Thanh Uyển gật đầu, “Liền vì kia một ngày hai mươi vạn tiền, Tô Châu đã xem như phòn hoa, nhưng công tác cơ hội cũng rất ít, đại bộ phận người trừ bỏ nghề nông cũng không có mặt khác thêm vào thu vào. Mà còn có một bộ phận người liền mà đều không có, lại thuê không đến mà, liền chỉ có thể dựa cho người ta làm công ngắn hạn sống qua, hoặc là liền cùng phía trước Trường Phúc thôn thôn dân giống nhau thuê loại quan điền.”“Cho nên?”“Cho nên học đường những cái đó đồng học toan ngôn dấm ngữ ngươi không cần để ở trong lòng, chúng ta có thể vì nhiều người như vậy cung cấp công tác cơ hội là một kiện có công đức chuyện tốt, bọn họ bất quá là ghen ghét ngươi mới như vậy nói.”Lâm Ngọc Tân gương mặt đỏ lên, cúi đầu nhỏ giọng hỏi, “Ngài đều đã biết?”Lâm Thanh Uyển mặt mang trách nói: “Ngươi nên sớm một chút nói cho tiểu cô, về sau lại có chuyện như vậy không cần buồn ở trong lòng, nếu là đem chính mình buồn ra bệnh tới, kia lo lắng vẫn là ta.”Lâm Ngọc Tân thấy tiểu cô đều đã biết, cũng không nghĩ giàu diếm, hài tử tính tình bộc phát ra tới, tức giận bỗn môi nói: “Bọn họ cũng không có ngay trước mặt ta nói, bất quá là công ta nghị luận, làm ta liền cơ hội phản bác đều không có.”Lúc này đây thuê công nhân guy cơ làm mọi người xem tới rồi Lâm gia lực ánh hưởng, đại gia ngoài miệng không nói, nhưng trong lòng lại là có chút quái Lâm Thanh Uyển.Rốt cuộc năm nay cây trồng vụ hè không duyên có gia tăng rồi nhân công phí tổn, mà thu hoạch vụ thu còn không biết thế nào đâu.Cũng may mắn cây trồng vụ hè mấy ngày nay ông trời hanh diện, chưa cho trời mưa, bằng không đại gia trong lòng càng hận.Hoặc là là đại nhân ở nhà nói nhiêu, Lư thị gia học liền có mấy cái học sinh ẩn ẩn nhầm vào khỏi Lâm Ngọc Tân tới.Làm Lâm Thanh Uyển kinh ngạc chính là, nữ bọn học sinh còn bãi, nhưng thật ra nam học sinh bên kia truyền đến càng nhiều chút, bởi vì nam nữ là tách ra dạy học, ngay từ đầu Lâm Ngọc Tân cũng chưa phát giác.Vẫn là đến Lư thị gia học cửa thời diếm, nam bọn học sinh luôn là ý vị thâm trường nhìn chằm chằm nàng xem, thấp giọng nghị luận, nàng mới phát giác.Lâm Ngọc Tân luôn luôn mẫn cảm, lúc ấy còn tưởng rằng là chính mình trên người không ổn, xấu hổ đến thiếu chút nữa chui vào trong đất đi, bất quá là niêm không thể cắp trong nhà mắt mặt mới cường tự trấn định lên xe.Nhưng nàng kiểm tra quá tự thân, vẫn chưa phát giác không ổn, như thế qua lại hai ba lần sau, nàng da mặt cũng luyện ra, mỗi lần bọn họ một nhìn chằm chằm nàng nói nhỏ nàng liền trùng trở về, thẳng dọa bọn họ nhảy dựng.Cái này liền Thượng Minh Kiệt đều phát hiện không đúng rồi,

bởi vì hắn là Lâm gia thân thích, phí thật lớn thoái mái mới hỏi thăm ra tới nội tình, vội vàng nói cho Lâm Ngọc Tân. Lâm Ngọc Tân đương nhiên sẽ không nói cho tiểu cô nàng ở học đường bị nhầm vào, bởi vậy nghĩ dựa tự thân phản kích trở về. Đáng tiếc, kia mấy cái nam sinh thật phi quân tử, chỉ dám trộm nghị luận, không dám làm rõ cùng nàng nói, làm nàng liền cơ hội phản kích cũng chưa tìm được. Ngày gần đây nàng còn đang chờ đợi thời cơ, lại không nghĩ rằng tiểu cô sẽ biết. Nàng uể oải cúi đầu, “Có phải hay không nhị biểu ca nói cho ngươi?” “Không phải, cho nên ta quyết định lần sau thấy hắn phạt hắn một đòn, thế nhưng không nói cho ta.” Lâm Ngọc Tân ở trong lòng vì Thượng Minh Kiệt bi ai, hỏi, “Kia ngài là làm sao mà biết được?” Lâm Thanh Uyên điểm một chút cái trán của nàng nói: “Đứa nhỏ ngốc, ngươi đã quên ta và các ngươi Thạch tiên sinh vẫn luôn có thư từ lui tới sao? Nàng nói cho ta.” Chỉ cần lão sư có tâm, học đường có thể có chuyện gì có thể giàu diếm được bọn họ? Cho nên Lâm Ngọc Tân mới bị nhầm vào không phải, Thạch Hiền liền phát giác, bất quá nàng không nhúng tay, mà là làm bọn học sinh chính minh đi giải quyết, thấy Lâm Ngọc Tân tông không được này môn mà nhập, lê khí tiêm trọng, lúc này mới viết một phong thơ giao cho Lâm Thanh Uyên. Chuyện này như thế nào giải quyết còn phải hỏi qua gia trưởng ý kiến. Mà Lâm Thanh Uyên không đem kia mấy cái nam học sinh để vào mắt, nàng để ý chính là Lâm Ngọc Tân, tâm lý khỏe mạnh, bất quá là một chút nghị luận, như thế nào liền lệ khí trọng? Cho nên Lâm Thanh Uyên hôm nay chỉ ở nói cho Lâm Ngọc Tân, ngươi hắn là cảm thấy kiêu ngạo, bởi vì chúng ta Lâm gia cấp rất nhiều người cung cấp công tác cơ hội, nuôi sống rất nhiều người. Mà kia mấy cái liền giáp mặt nói với ngươi lời nói cũng không dám nam sinh không chỉ có ánh mắt thiển cận vẫn là người nhu nhược, ngươi vì cái gì muốn đi để ý bọn họ cái nhìn đâu? Nếu là ngươi tiểu cô ta, chỉ sợ liền xem đều khinh thường xem bọn họ liếc mắt một cái. Người vô cùng cao hứng đi đi học, vô cùng cao hứng học được tri thức, lại vô cùng cao hứng về nhà tới đó là đối bọn họ lớn nhất phản kích. Bởi vì bọn họ dùng kia khác thường ánh mắt xem ngươi, còn làm trò ngươi mặt lầm nhầm lầm nhầm còn không phải là tưởng đem ngươi làm cho tâm hoảng ý loạn, sau đó thất thố hoặc làm sai sự sao? Cho nên ngươi chỉ cần không chịu ảnh hưởng chính là lớn nhất phản kích. Lâm Ngọc Tân nghe được trong mắt lấp lánh tỏa sáng, nhưng vẫn là nhịn không được cắn cắn môi nói: “Nhưng ta còn là trong lòng khó bình, cảm thấy có khí không chỗ tiết.” Lâm Thanh Uyên cười ha ha lên, “Kia tiểu cô giáo ngươi cái biện pháp, cũng làm cho bọn họ có khí không chỗ tiết.” “Cái gì biện pháp?” Lâm Thanh Uyên bám vào nàng bên tai nhỏ vài câu, Lâm Ngọc Tân hoài nghi nói: “Cứ như vậy?” Lâm Thanh Uyên cúi đầu nhìn khí chất thiên thành chất nữ gật đầu nói: “Trở về sau ngươi đối với gương luyện luyện, muốn phát ra từ nội tâm khinh miệt, chỉ cần bọn họ thấy

được liền nhất định sẽ cùng người phía trước trạng thái giống nhau.”Lâm Ngọc Tân bán tín bán nghi, bất quá bỉnh đối tiểu cô tín nhiệm, nàng quyết định trở về liền thử xem.Khi nói chuyện, hai người tới rồi một tòa nhà tranh trước, Lâm Thanh Uyển dừng lại bước chân nói: “Đây là Trần Quý Sinh gia đúng không, chúng ta vào xem.”

Chương 76: hiện trạng

Bạch Mai đẩy ra rào tre mòn, hướng bên trong hô thanh “Trần đại gia”, bên trong nháy mắt truyền đến chén đũa nén ở trên mặt đất thanh âm, Lâm Thanh Uyển còn nghe được vài tiếng nho nhỏ tiếng kinh hô.Nàng dừng lại bước chân, cũng ngăn trở Bạch Mai tiếp tục về phía trước, mà là đứng ở trong viện hỏi, “Trần đại gia ở nhà sao?”Bên trong truyền đến một trận rối tinh rối mù thanh âm, nửa ngày mới có nói sợ hãi giọng nữ nói: “Ông nội của ta xuống ruộng.”Lâm Thanh Uyển phóng nhu thanh âm hỏi, “Vậy ngươi tam thẩm đâu?”“Cũng xuống ruộng.”Lâm Thanh Uyển mặc mặc, không xác định trong phòng là cái gì trạng huống, nhưng bên trong người không thỉnh nàng đi vào, nàng cũng không hảo vào cửa.Lâm Thanh Uyển vẫy vẫy tay, ý bảo Bạch Mai đám người rời đi, Bạch Mai liền hướng bên trong nói: “Kia chờ ngươi gia gia trở về nói cho hắn một tiếng, liền nói nhà của chúng ta cô nái nái muôn tìm hắn trò chuyện.”Trong phòng ba cái hài tử hai mặt nhìn nhau, đều có chút kinh hoảng lên, bọn họ đây là đem chủ nhân đuổi ra đi?Lâm Thanh Uyển đã nắm Lâm Ngọc Tân ra cửa, tính toán đi xuống một nhà đi xem, kết quả mới đi rồi hai bước liền thấy được khiêng cái cuốc chạy chậm lại đây Trần đại gia.Lâm Thanh Uyển dừng lại bước chân, nét mặt biểu lộ tươi cười, “Trần đại gia đã trở lại?”Trần đại gia đầy đầu là hán, run sợ run nói: “Chủ nhân như thế nào tới, mau bên trong thỉnh.”Dứt lời nghiêng người đem người hướng trong làm, “Tiểu nhân xuống ruộng phóng thủy, thuận tiện nhìn xem cây đậu gì thời điểm có thể thu..... Chủ nhân tới trước hắn là phái người cùng tiểu nhân nói một tiếng, kia tiểu nhân là có thể ở nhà chờ trứ.”Lâm Thanh Uyển trấn an hắn nói: “Ta chính là tùy tiện đi một chút, nhân nghe người ta nói Trần đại gia trồng trọt rất có một tay, là trong thôn nhất có khả năng hoa màu kỹ năng, lúc này mới lại đây nhìn xem. Cũng không biết quấy rầy các ngươi không có.”“Chủ nhân cũng quá khách khí, ngài muôn gặp tiểu nhân gọi người tới phân phó một tiếng là được,” Trần đại gia đẩy cửa ra, đang muôn đem người hướng trong dẫn, đột nhiên nhìn đến ngồi ở giường ván gỗ thượng ba cái hài tử, tức khắc thân mình cứng đờ, xoay người liên phải đóng cửa lại.Nhưng Lâm Thanh Uyển đã nhìn đến trên giường ba cái hài tử, thấy bọn họ đại nhiệt

mùa hè thế nhưng còn đắp chǎn, không khỏi mặt lộ vẻ kinh ngạc.Trần đại gia quần bách xoa xoa tay, mặt đỏ lên lại lần nữa tướng mông giấu thượng, lắp bắp nói: “Đông, chủ nhân, trong phòng dơ loạn, không bằng ở trong sân ngồi đi.”Bạch Mai đám người đi theo Lâm Thanh Uyển phía sau, không thấy được trong phòng tình cảnh, không khỏi nhíu mày, nhà ai chiêu đãi khách nhân liền nhà chính đều không cho tiến?Lâm Thanh Uyển lại sắc mặt bất biến gật đầu, “Cũng hảo, Lâm quán gia nói năm nay tốt nhất lúa chính là ngài loại kia vài mẫu, ta muốn hỏi một chút ngài tình huống.”Trần đại gia đại thư một hơi, đi dọn mấy trương ghé tới, hắn khác sê không, tròng trót lại là hảo thủ, cũng không có gì không thể nói, cho nên phàm là Lâm Thanh Uyển hỏi hắn đều tinh tế nói.Lâm Thanh Uyển một bên nghe một bên không dấu vết đánh giá Trần gia, phát hiện dựa tay một bên phòng ốc sụp một nửa, tam gian bùn phòng chỉ có nhà chính cùng phía đông kia gian phòng ở còn hoàn hảo, nghĩ đến Trần gia đem giường án ở nhà chính, trong lòng liền hiểu rõ.“..... Năm nay miễn cưỡng coi như được mùa, tuy rằng nước mưa nhiều, nhưng cũng chỉ yêm một chút điền, nếu là cần, nhiều bài bài thủy còn có thể cứu, nhất quan trọng chính là năm nay trùng thiếu, cho nên tuy thu hoạch đến muôn vãn một ít, lại coi như được mùa.” Trần đại gia lau một phen mồ hôi trên trán nói: “Loại này mà phải cần, đem thảo trừ tần, cần bắt trùng, nhiều bón phân, này ông trời lại hanh diện, kia tưởng không được mùa đều khó.”Lâm Thanh Uyển gật đầu, “Chúng ta Giang Nam nhiều vũ, không thiếu thủy, không giống phương bắc thường xuyên hạn úng luân phiên, muôn thủy khi hạn, muôn thu khi tắc úng.”“Ai nói không phải a,” Trần đại gia thở dài, “Cho nên có thể lạc hộ Giang Nam đã là chúng ta phúc khí, Thương Châu hướng lên trên địa phương mới khô đâu, ông trời không hanh diện, nhân họa cũng không ngừng a.”“Trần đại gia là Thương Châu người?”Trần đại gia gật đầu, bọn họ muốn thuê Lâm gia mà, này tố tông tam đại là cần thiết nói rõ ràng, hắn là Thương Châu tới cũng không phải cái gì bí mật, “Tiểu nhân là tám năm trước chuyển đến, tuy rằng ở chỗ này không mà, nhưng nhật tử quá đến so Thương Châu bên kia còn hảo chút.”Nói chuyện, Trần đại gia tam nhí tức đã trở lại, nhìn đến trong nhà nhiều người như vậy, nàng sợ tới mức không biết làm gì, trên tay lưỡi hái cũng chưa chổ thả.Trunh đại gia liền thấp giọng phân phó nói: “Lão tam gia, đi cấp chủ nhân phao hồ trà.”Trần Tam gia liền “Ai” một tiếng, ném xuống lưỡi hái liền chạy đi phòng bếp.Lâm Thanh Uyển thấy nàng tay chân lanh lẹ, liền khen: “Trần đại gia hảo phúc khí, có một cái có khả năng con dâu a.”Trần đại gia trên mặt nếp nhăn giãn ra, cười tủm tỉm nói: “Đều là trong nhà việc, ai đều sẽ làm, cũng chính là so người khác cần cù chút.”Trong phòng bếp nấu nước Trần Tam gia nghe được, vốn dĩ đã bị thái dương phơi hồng mặt càng đỏ hơn.Lâm Thanh Uyển thấy trong lòng gật đầu, Trần đại gia đích xác lợi hại, này bất động thanh sắc nói tốt bản lĩnh nàng còn có

học.Trần Tam gia thực mau bưng ấm trà đi lên châm trà, nông gia không có hảo lá trà, đều là nhà mình hái được nộn lá cây phơi khô, cùng xào chế lá trà không giống nhau, không chỉ có chua xót, còn có một cổ thanh mùi tanh nồng.Lâm Ngọc Tân nhấp một ngụm liền khổ mặt, bất động thanh sắc buông bát trà, không dám uống nữa.Lâm Thanh Uyển cũng uống một ngụm, gật gật đầu nói: “Nhưng thật ra thanh nhiệt giải độc thứ tốt, đây là xuyên tâm liên lá cây?”“Là, liền ở chủ nhân biệt viện sau núi thượng, chỗ đó có một mảnh hoang dại xuyên tâm liên, chúng ta trong thôn người đều ái hái được chút phơi khô, mùa hè khi lấy ra tới phao nước uống, chính là phơi thượng một ngày thái dương cũng không sợ.”Lâm Thanh Uyển gật đầu, bất động thanh sắc dùng đầu lưỡi liếm liếm hàm trên, chính là quá khổ chút, xuyên tâm liên a ~~Lâm Thanh Uyển lại thỉnh giáo một ít trống trọt tri thức, đang muốn đứng dậy rời đi, liền thấy nhà chính cửa mở một cái phùng, một cái đầu nhỏ vươn tới, một chút liền đổi thượng nàng ánh mắt.Tiểu hài tử hoảng sợ, một cái không xong “Bang kí” một tiếng liền ngã ở trên mặt đất, môn một chút đã bị phá khai.Lâm Ngọc Tân nhìn qua, nhịn không được “A” một tiếng, duỗi tay liền che lại đôi mắt, Bạch Mai đám người hảo chút, chỉ là xoay đầu đi, lại vẫn là đỏ mặt.Lâm Thanh Uyển nhìn im lặng vô ngữ, còn không phải là cởi truồng sao, kia nam hài cũng liền bốn năm tuổi, có cái gì xấu hổ?Trần đại gia đã nhảy dựng lên, ba bước cũng làm hai bước xông lên đi đem tôn tử ôm vào trong ngực, liền cấp Lâm Thanh Uyển thỉnh tội, biên đem hài tử nhét vào trong phòng đi.Lâm Thanh Uyển nhìn buồn cười, xua tay nói: “Bất quá là cái tiểu hài tử, sợ cái gì? Trần đại gia đừng dọa tới rồi hài tử.”Trần đại gia thấy nàng trên mặt cười khanh khách, một chút cũng không thấy quái, liền không khỏi thở dài nhẹ nhõm một hơi, đem hài tử hướng trong phòng một tắc, đem cửa đóng lại, lúc này mới đi trở về ngồi xuống, “Hài tử không hiểu chuyện, thấy trong nhà tới khách nhân, liền tờ mò tới xem náo nhiệt.”Nghĩ đến trong phòng ngồi ở trên giường ba cái nữ hài, Lâm Thanh Uyển trong lòng vừa động, vốn dĩ hoài nghi xác định tám phần.Làm lịch sử nghiên cứu khi, cân nhắc ngay lúc đó kinh tế phát triển trình độ khi bá tánh sinh hoạt tiêu chuẩn là một cái quan trọng tiêu chuẩn, nhưng mà trong lịch sử về phương diện này ghi lại phi thường thiêng.Đại quan quý nhân nhóm sinh hoạt tiêu chuẩn còn có thể thông qua các loại tư liệu lịch sử cập đồ cổ tiến hành phỏng đoán cập nghiên cứu, nhưng bình thường bá tánh, thậm chí càng nghèo khổ lại ít có ghi lại.Nhưng ít có, không đại biểu không có, lịch sử văn hiến trung cũng có đôi câu vài lời sẽ miêu tả đến loại này tình huống.Mà càng gần tắc nơi phát ra với tổ phụ tự mình hiểu biết, ở kiến quốc trước, có người gia nghèo đến cần hai người xài chung một cái quần, một người ra ngoài, một người khác liền phải lưu tại trong nhà.Hiển nhiên Trần gia tình huống khả năng còn muốn nghiêm trọng.Nếu là người khác, chuyện này có lẽ thấy coi như không biết, miễn

cho làm chủ nhân gia ngượng ngùng, Lâm Thanh Uyển do dự một chút, vẫn là mở ra hỏi.Nàng là bọn họ chủ nhân, nếu không đi tìm hiểu vấn đề, lại như thế nào giải quyết vấn đề đâu?Người khác có thể tránh đi, nàng lại là không thể.Cho nên nàng hỏi: “Ngài còn có ba cái cháu gái, các nàng như thế nào không ra đâu?”Trần đại gia mặt đỏ lên, nhưng vẫn là thảng thắn nói: “Thỉnh chủ nhân thứ tội, các nàng không có quần, không hào ra tới cấp chủ nhân chào hỏi.”Lâm Ngọc Tân kinh ngạc há to miệng, trừng mắt tưởng, như thế nào sẽ không có quần đâu?Bạch Mai cùng Bạch Phong chờ cũng mở to hai mắt nhìn, hiển nhiên cũng không dự đoán được là cái này lý do.“Trong thôn loại tình huống này người rất nhiều sao?”Thấy Lâm Thanh Uyển mặt vô dị sắc, Trần đại gia trên mặt nhiệt độ tiêu chút, hắn gật đầu nói: “Từng nhà đều có, chẳng qua nhà ta càng khó khăn chút, ba cái cô nương không một cái quần, mặt khác gia còn có thể hai người xài chung một cái.”Lâm Thanh Uyển nhíu mày, “Là mặt khác thôn trang cũng như vậy, vẫn là đơn chúng ta Trường Phúc thôn như thế?”Giang Nam đã xem như giàu có và đông đúc, nếu liền Giang Nam đều như vậy, kia địa phương khác đâu?Trần đại gia liền thở dài nói: “Ở Giang Nam, nhân gia như vậy không nhiều lắm, phía bắc kia vùng mới nghèo đêu. Chúng ta Trường Phúc thôn là ngoại lệ.”Trường Phúc thôn dân đều là ban đầu quan phủ tá điền, cái dạng gì người sẽ thuê quan điền?Chính là thuê không đến địa chủ gia mà, trong nhà lại không có đồng ruộng nhân tài sẽ đến thuê quan điền, thuê loại quan điền không chỉ có thuê phú sẽ không gián bót, mỗi năm nha môn phát lao dịch đầu tiên nghĩ đến chính là bọn họ này nhóm người, có đôi khi còn sẽ thêm vào điều động bọn họ đi cấp nha môn làm việc nhi, miễn phí, tự mang đồ ăn cái loại này.Cho nên thuê loại quan điền chẳng khác nào bị quan phủ theo dõi, nhưng bọn hắn không có biện pháp, trừ bỏ quan điền, bọn họ thuê không đến mặt khác đồng ruộng.Giống Trần đại gia gia, nhà hắn chỉ có thể thuê quan điền là bởi vì nhà hắn không có tráng lao động, hắn có ba cái nhi tử, đâu một cái nhi tử ở Thương Châu khi bởi vì Liêu nhân nam hạ đánh cướp lương thực khi bị đánh chết.Cho nên hắn mới bán của cải lấy tiền mặt gia sản, cùi gia nam hạ. Cái thứ hai nhi tử còn lại là tới rồi nơi này bị trung binh dịch, chết ở trên chiến trường.Bốn năm tiền triều đình lần thứ hai trung binh dịch, Trần gia có hai cái thanh niên, cho nên cũng bị chinh, Trần đại gia vốn định chính mình đi, nhưng Trần Quý Sinh cảm thấy hắn cha đi khẳng định liền không về được, hắn đi còn có thể liều một lần, cho nên chính mình khiêng tay nải đi tham gia quân ngũ.Con dâu cả, nhị con dâu đều tái giá đi ra ngoài, lưu lại ba cái hài tử cho hắn, hơn nữa Trần Quý Sinh nhi tử, hắn cùng tam nhi túc muốn bốn cái hài tử, giống nhau địa chủ là sẽ không đem địa tô cấp người như vậy.Người cho rằng tá điền chỉ cần loại hảo tự cái thuê mà là được?Đại bộ phận địa chủ là đem tá điền đương nhà mình đúra ở sai sứ, không chỉ có ngày mùa tình hình lúc ấy

làm cho bọn họ trước thu hoạch nhà mình lương thực, thu hoạch vụ thu khi còn sê thêm vào thu chỉ gai cùng tơ tằm, Trần gia lao động thiếu, kia địa chủ nhóm đất cho thuê cho bọn hán liền không có lời.Cùng Trần gia giống nhau tình huống nhân gia không ít, tóm lại bị địa chủ nhóm lý do cự tuyệt nhiều mặt, nhưng xét đến cùng chỉ có một, bọn họ không thể cấp địa chủ mang đến cũng đủ ích lợi.Tranh đại gia nói: “Đầu hai năm, lão tam còn ở nhà thời gian từ quá đến còn hành, nhưng hán vừa đi, trong nhà liền bắt đầu không được. Mỗi năm hạ thu hai mùa thuế má, năm trước lại thêm vào tăng quân thuế, của cải sớm đào rỗng.”Trần đại gia nói tới đây cảm kích nhìn về phía Lâm Thanh Uyển nói: “Ít nhiều năm trước chủ nhân phóng lương cứu tế, nhà của chúng ta cũng lãnh trở về 60 cân lương thực, lúc này mới chịu đựng tháng 5, bằng không nhà của chúng ta cũng đến bán hai đứa nhỏ.”Lâm Ngọc Tân nhược nhược hỏi, “Các ngươi không phải chính mình trồng đâu dường tằm cùng thực ma sao, như thế nào không chính mình xe chỉ dệt vải?”Trần đại gia còn chưa nói chuyện, Lâm Thanh Uyển liền điểm một chút cái trán của nàng nói: “Thật là đứa nhỏ ngốc, vải dệt cặp tơ sống đều ở trung thu phú trung, lao động không đủ, chỉ sợ mỗi năm vải dệt cặp tơ sống cũng không đủ đi?”Trần đại gia gật đầu, “Cũng không phải là sao, nhà ta còn thiếu vài thước bô đâu, Chu đại nhân còn tính không tồi, chúng ta giao không đi lên khiến cho chúng ta thiếu, tốt xấu không buộc chúng ta bán hời tử.”

Chương 77: khinh bỉ

Đây cũng là Trần đại gia cảm thấy Giang Nam so phuong bắc tốt nguyễn nhân chi nhất, nhà bọn họ tình huống như vậy gác ở phía bắc vậy chỉ có cửa nát nhà tan kết cục. Đảo không phải phuong bắc liền đều là tham quan, mà là phuong bắc binh dịch càng trọng, quân thuế càng nhiều, đồng ruộng càng khó trồng trọt. Mười năm có tám năm nước mưa không điệu, yêu cầu tưới nước, kia chính là yêu cầu đại lao động việc, hơn nữa Liêu nhân mỗi đến thu đông hai mùa liền sẽ nam hạ đánh cướp lương thực, bao nhiêu người liền bởi vậy bỏ mạng. Ở Giang Nam, hắn cùng tam nhi túc còn có thể miễn cưỡng nuôi sống bốn cái hài tử, ở phía bắc, chỉ sợ liền chính mình đều rất khó nuôi sống a. Cho nên tuy rằng dời đến Giang Nam sau, hai cái nhi tử trước sau bởi vì binh dịch rời nhà, Trần đại gia cũng chưa từng hồi hận quá. Ở Trường Phúc thôn, cùng Trần gia giống nhau trạng huống không ít, Lâm Thanh Uyển mang theo Lâm Ngọc Tân đi rồi một vòng, cuối cùng tuyển ra hai hộ loại quả cây ăn quả tá điền, chinh được bọn họ đồng ý, quyết định thu hoạch vụ thu sau liền dọn đi vườn trái cây. Lâm Thanh Uyển đáp ứng mỗi tháng cho bọn hắn một hộ 500 tiền, còn cho phép bọn họ tiếp tục thuê làm ruộng mà, vườn trái cây bận rộn thời gian cùng ngày mùa là tách ra, cho nên Lâm Thanh Uyển yêu cầu ở vườn trái cây có yêu cầu khi bọn họ ít nhất muốn rút ra trong nhà hai phần ba sức lao động đầu nhập vườn trái cây. Về đến nhà, Lâm Ngọc Tân liền lục tung tìm quần áo. Lâm Thanh Uyển đứng ở cửa xem nàng cầm quần áo ném mảnh giường, bất đắc dĩ hỏi, “Ngươi làm gì vậy?” Lâm Ngọc Tân cắn cắn môi nói: “Tiêu cô, này đó quần áo ta đều từ bỏ, đưa cho các nàng đi.” Lâm Thanh Uyển cầm lấy mới vừa làm tốt hạ thường hỏi, “Cái này cũng không cần?” Lâm Ngọc Tân gật đầu, hôm nay sự đổi nàng đánh sâu vào có chút đại, nàng chưa bao giờ biết trên đời còn có như vậy khổ người, thế nhưng liền quần áo cũng chưa đến xuyên. Thả nghe Trần đại gia cùng tiêu cô ý tú, người như vậy còn có rất nhiều. Đây mới là thật thật “Cửa son rượu thịt thúi, ngoài đường xác chết đói”, mà nàng chính là kia cửa son. Lâm Thanh Uyển buông xiêm y, làm Ánh Nhạn cùng Bích Dung cầm quần áo thu hảo, “Đó là ngươi đưa, các nàng cũng xuyên không.” “Vì cái gì?” “Ngươi muốn thật muốn giúp các

nàng, vậy mua chút vải bô hoặc vải bông, làm người cho các nàng làm tốt quần áo đưa đi. Bằng không này đó quần áo đưa lại nhiều đi cũng đến không được các nàng trên người.”Lâm Ngọc Tân như suy tư gì, làm người đem đồ vật thu hảo liền lấy ra tiền túi cấp Ánh Nhạn, “Đi tìm Lâm An, làm hẵn đi mua chút vải bô cùng vải bông trở về, người lại cùng Bích Dung đến trong thôn đi một chuyến, cho bọn hẵn đo kích cỡ, nhớ cho kỹ lấy về túi cấp ta.”Lâm Thanh Uyển xoay người rời đi, không có can thiệp.Lâm An cầm tiền còn trả về, cười nói: “Đại tiểu thư, lúc này tiết tùng nhà đều xe chỉ dệt vải, nơi nào dùng đến bên ngoài mua, nếu là ngài không yêu cầu nhan sắc hoa văn, kia ta thôn trang liền có ra.”“Thôn trang vải dệt là lấy túi bán sao?”“Vải sợi bông lưu một ít tự dùng, mặt khác, trước kia là đặt ở nhà mình cửa hàng bán, hiện tại nhà ta không cửa hàng, đánh giá nếu muốn bán được bên ngoài đi, tơ lụa lụa bô tắc không nhanh như vậy, đến chờ một chút, bất quá ngài nếu là tướng sử, nhà kho còn có tồn trữ, có thể lấy ra túi dùng.”“Không cần nhiều quý trọng, vải sợi bông liền hảo,” Lâm Ngọc Tân nghĩ nghĩ nói: “Nếu là muốn bán đi, kia đó là muốn nhập trường, thứ này ta là muốn đưa người, không dễ đi công trường, này đó tiên người liền cầm đi đi.”Lâm An nào dám thu, này toàn bộ Lâm phủ về sau đều là Lâm Ngọc Tân, lấy mấy con vải sợi bông cũng muôn tiền, cho hẵn cha đã biết còn lợi hại? Chỉ là Lâm Ngọc Tân cũng không thu hồi tiền, hạ quyết tâm muôn chính mình mua.Lâm An không có biện pháp, chỉ có thể cầu kiến Lâm Thanh Uyển.Lâm Thanh Uyển liền cười nói: “Nàng đã cho người, người liền cầm đi, chiếu nàng nói nhập trường.”Lâm An trừng lớn mắt, “Chỉ là đại tiểu thư lấy nhà mình đồ vật còn muôn nhập trường, truyền ra đi chỉ sợ.....”Lâm Thanh Uyển lắc lắc đầu nói: “Như vậy sự về sau chỉ sợ còn nhiều lầm lẫn, người thu đi. Dù sao ra ra vào vào đều là nhà mình túi, không quan trọng.”Lâm An chửi thầm, đã là nhà mình túi, hà tất làm điều thừa?Bất quá cô nãi nãi lên tiếng, Lâm An không dám không từ, cầm tiền ngoan ngoãn đi nhập trường.Bất quá hẵn vẫn là lui về rất nhiều, lý do là hẵn cấp phí tổn giới, không cần thiết nhiều như vậy tiền.Lâm Ngọc Tân bắt được vải dệt, lại được kích cỡ, liền đem trong nhà nha hoàn triệu tập lại đây cùng nhau làm xiêm y, nàng cũng học may áo.Lâm Ngọc Tân thêu thùa tay nghề còn tính không tồi, thêu cái túi tiền hoặc bàn bình không khó, nhưng may áo thật đúng là không học quá.Ánh Nhạn tay cầm tay giáo nàng.Kim chỉ người tốt nhất thông bách thông, nàng lại khéo tay, không vài cái liền làm được ra dáng ra hình. Lâm Thanh Uyển ngồi ở một bên tĩnh số, nhìn không khỏi xấu hổ.May mắn bên người nàng có Bạch Mai cùng Bạch Phong, hiện giờ nàng lại là một nhà chi chủ, kim chỉ linh tinh không cần nàng tự mình động thủ, bằng không xác định vững chắc lời.Uyển tỷ nhi sẽ nữ công, nàng sẽ không a.Lâm Thanh Uyển cúi đầu nhìn sổ sách thượng chữ viết, thở phào một hơi, may mắn nàng sẽ bắt chước chữ viết, cảm tạ tổ

phụ nghiêm khắc yêu cầu.Lâm Thanh Uyển tinh hãi tâm tới tiếp tục tính sổ.Cho bọn hắn quần áo muốn hảo làm được nhiều, bởi vì không cần thêu thùa, chỉ cần cầm quần áo tài hảo lại phùng thượng là được.Lâm ma ma chỉ đạo các nàng cầm quần áo tài khoan một ít, sau đó dùng thuyền thu hồi tới, về sau người trưởng thành có thể phóng một phóng, miễn cho một hai năm liền muôn thay quần áo.Lâm Ngọc Tân nghe được ngạc nhiên không thôi, “Quần áo còn có thể làm như vậy?”“Không nói nghèo khổ nhà, chính là trung đẳng nhân gia cũng háo không dậy nổi một quý một đỗi, phần lớn là một kiện xiêm y xuyên mấy năm,” Lâm ma ma nhận thấy được Lâm Thanh Uyển ở cố ý giáo Lâm Ngọc Tân này đó công việc vặt, bởi vậy cũng tinh tế giải thích nói: “Tục ngữ nói đến hảo, tân ba năm, cũ ba năm, khâu khâu vá vá lại ba năm. Tỷ như xuyên xong muội muội đỗi, tóm lại một kiện xiêm y có thể ăn mặc lâu đài.”Lâm Ngọc Tân lúi lưỡi.Hôm nay sự làm Lâm Ngọc Tân tiếp xúc tới rồi một thế giới khác, khiến nàng tâm thần chấn động, cả đêm đều ở kỳ quái ở cảnh trong mơ chìm nổi, thế cho nên ngày hôm sau đi học khi có chút đánh không dậy nổi tinh thần.Nhưng ở học đường cửa gấp phải nam học bên kia nam học sinh khi, nàng nháy mắt hoàn hồn, nghĩ đến ngày hôm qua tiểu cô giáo nàng biện pháp, nàng liền kiêu ngạo uốn ngực, dẫm lên ghê đi xuống xe ngựa.Nhìn đến Lâm Ngọc Tân, lấy Chu Thông cầm đầu nam bọn học sinh liền cười nhạo một tiếng, cố ý làm ra tiếng vang tới hấp dẫn Lâm Ngọc Tân lực chú ý, sau đó ở nàng nhìn qua khi mặt lộ vẻ khinh thường, cùng đồng bạn chau đầu ghé tai thấp giọng lời nói nhỏ nhẹ.Cùng thường lui tới xấu hổ trốn đi bất đồng, lúc này đây Lâm Ngọc Tân thẳng tắp mà nhìn qua, sau đó ở bọn họ trong ánh mắt ngẩn đầu lên, nét mặt biểu lộ một mạt mỉa mai tui cười, ở đối phương sững sốt thời điểm xoay đầu đi, đối nàng bên cạnh nha đầu nói: “Chúng ta đi.”Rõ ràng Lâm Ngọc Tân nói cái gì cũng chưa nói, cũng vẫn chưa cùng người chau đầu ghé tai, nhưng mấy người vẫn là thiêu灼 mặt, trong lòng lại thiện lại bực, không biết nàng vì sao lộ ra kia phó biểu tình.Lâm Ngọc Tân kiêu ngạo tự tin đi vào nữ học, cũng không để ý tới các nam sinh xấu hổ buồn bực.Ánh Nhạn dẫn theo rương đựng sách đem Lâm Ngọc Tân đưa đến phòng học, sau đó liền khom người lui ra.Các tiểu thư nha đầu đều chờ ở người gác cổng nơi đó nghe tuyên, không thể tùy ý ở học đường nội đi lại, liền cùng cách vách nam bọn học sinh gã sai vặt giống nhau.Thượng gia tam tỷ muội ở Lâm Ngọc Tân phía sau tiến phòng học, Đan Trúc cùng Lâm Ngọc Tân ngồi ở cùng nhau, nàng tiến đến nàng bên tai thấp giọng cười nói: “Lâm biêu tỷ, ngươi đoán vừa rồi ta ở cửa thấy cái gì?”“Thấy cái gì?”“Thấy Chu Thông cùng Lư Trác bọn họ đứng ở cửa, sắc mặt phi thường khó coi, đôi mắt đều đỏ, cũng không biết ai khi dễ bọn họ.”Lâm Ngọc Tân lúi lưỡi, “Lợi hại như vậy?”“Ai lợi hại?”Lâm Ngọc Tân cong môi cười, tiến đến nàng bên tai thấp giọng nói: “Ta, ta xem thường bọn họ liếc mắt một cái, không nghĩ tới bọn

họ thừa nhận năng lực như vậy nhược, thế nhưng liền đỏ mắt.”Nàng hảo muồn nhìn, nhưng tiểu cô cô nói, khinh bỉ xong muồn đi, nàng càng không thèm để ý, càng không ai bì nổi, bọn họ mới có thể càng khó chịu.Nếu là lưu lại xem, vậy không có gì hiệu quả.Lâm Ngọc Tân trong lòng có chút tiếc hận.Đan Trúc hưng phấn hỏi, “Ngươi là như thế nào khinh bỉ bọn họ, hiệu quả lại là như vậy hảo. Hừ, ta sớm xem bọn họ không quen, âm dương quái khí, dường như bọn họ có bao nhiêu lợi hại, mà chúng ta bất quá là bụi đất thôi.”Lâm Ngọc Tân liền liếm khởi tươi cười, nhàn nhạt quét nàng liếc mắt một cái, Đan Trúc chạm được nàng ánh mắt, thân mình không khỏi cứng đờ.Ngay sau đó Lâm Ngọc Tân liên ánh mắt lưu chuyển, trong mắt chớp động hoạt bát hỏi, “Thế nào, ta chính là như vậy xem bọn họ.”Đan Trúc trợn mắt há hốc mồm, “Khó, khó trách đâu.....”Chính là nàng đều cảm thấy đáy lòng phát lạnh, cho rằng chính mình làm sai cái gì.....Lâm Ngọc Tân tự đắc nói: “Ta chính là đối với gương luyện đã lâu.”Đan Lan cùng Đan Cúc cũng thấy được, sôi nổi thâu đi lên hỏi tình huống.Sau đó học đường mặt khác nữ học sinh cũng bị hấp dẫn lại đây, các nàng đều biết Lâm Ngọc Tân đã nhiều ngày tao ngộ, đối cách vách nam tiên sinh tích lũy rất lớn oán khí, nghe nói nàng phản kích sau khi trở về liền nhịn không được khen: “Nên như thế, làm cho bọn họ lại không ai bì nổi.”“Còn không phải là vì mấy cái làm công nhật, mướn không đến đề cao tiền công đó là, thế nhưng còn đem mâu thuẫn đưa tới học đường tới.”“Lư Linh, ngươi đường ca Lư Trác đi theo Chu Thông bọn họ lăn lộn, cha ngươi cũng mặc kệ sao?”Lư Linh hừ nói: “Như thế nào quản, bọn họ lại không nháo ra tới, cha ta cũng không chuyện tốt sự nhúng tay. Trong tộc bởi vì ta nương ở nhà học bên khai nữ học sự náo loạn một hồi, nếu không phải cha ta nói không cho ta nương thu học sinh, kia hắn cũng không hề dạy học, chỉ sợ chúng ta còn thấu không đến cùng nhau đâu.”“Những cái đó đều là người bảo thủ,” Chu Thư Nhã cười lạnh nói: “Nhà ta cũng có người phản đối ta tới đọc sách, cảm thấy nữ tử xuất đầu lộ diện không ra thể thống gì, hừ, ta cha mẹ đều không thèm để ý, bọn họ nhưng thật ra rất nhiệt tâm nhảy ra. Chính mình đọc sách không thành, oai giải sách thánh hiền, đảo đem ngụy biện tôn sùng là chí lý. Vẫn là cha ta nói rất đúng, gấp phải người như vậy liền không cần để ý đến bọn họ, chúng ta tự quản làm chính mình cho rằng đối sự là được.”Lâm Ngọc Tân xì một tiếng bật cười, nhìn không được nói: “Nói như vậy gọi bọn hắn nghe thấy, nhất định lại đến nháo một lần. Tuy rằng không cần để ý tới, nhưng cũng muồn thận trọng từ lời nói đến việc làm, đừng gọi hắn nhóm bắt lấy nhược điểm mới hảo.”Chu Thư Nhã liền đầy nàng một phen nói: “Ngươi liền nhạc đi, nói muồn thận trọng từ lời nói đến việc làm, vừa rồi ở cửa khinh bỉ nhân gia lại là ai?”Tôn Dao nói: “Ta xem bọn họ chưa chắc có thể như vậy bỏ qua, Ngọc Tân, không bằng cùng ngươi tiểu cô nói một tiếng, làm nàng ra mặt đem sự bãi bình, miễn cho

ngươi xuất nhập cũng không an tâm.”“Bao lớn sự, hà tất kinh động ta tiểu cô?” Lâm Ngọc Tân không thèm để ý nói: “Lượng bọn họ cũng không dám làm được quá phận.”Thôi Vinh cũng nói: “Ngươi đừng sợ, hôm nay bắt đầu chúng ta đi theo ngươi cùng nhau xuất nhập, ta xem bọn họ ai dám lộn xộn.”“Đúng vậy,” Lư Tư nắm nắm tay nói: “Cùng lăm thì theo chân bọn họ đánh một trận, chẳng lẽ chúng ta còn sợ bọn họ không thành?”Mọi người xem mới mười tuổi Lư Tư im lặng không nói.Lư Tư đô miệng nói: “Như thế nào, các ngươi khinh thường ta, tuy rằng ta tuổi nhỏ nhất, nhưng sức lực lại không nhỏ, hơn nữa ta còn có ca ca đâu, đến lúc đó ta tìm hắn hỗ trợ.”

Chương 78: rót hố

Lư Tư thân ca kêu Lư Du, là Tô Châu Lư thị đích trưởng tôn, hắn đương nhiên sẽ không đi cùng cùng trường đánh nhau, lại có thể thế muội muội cảnh cáo Lư Trác một chút.Vì như vậy một chút việc nhỏ khó xử Lâm Ngọc Tân một cái tiểu cô nương, truyền ra đi hắn đều tao đến hoảng, Lư Trác nếu không phải họ Lư, hắn đều mặc kệ hắn.Lư Du thái độ lại có thể bị coi như là Lư thị thái độ, Chu Thông đám người lại không cam lòng cũng chỉ có thể hành quân lặng lẽ, nhưng ra học đường, đến chân núi như thế nào lại là chính bọn họ sự.Hôm nay mới quá ngọ khi liền bắt đầu trời mưa, thăng đến tan học khi vũ đều không ngừng, cũng may thời gian không muộn, đại gia ghé vào cùng nhau đọc sách nói chuyện chờ mưa đã tạnh.Chu Thư Nhã nhân cơ hội nói: “Nhà ta biệt viện muốn kiến hảo, tháng sau mười hai muôn dặm đi vào, đến lúc đó đại gia cần phải tới cấp ta âm phòng.”Thạch Quân tính tính nói: “Vừa lúc là nghỉ tắm gọi ngày, ngươi nhưng thật ra tuyển cái ngày lành.”Chu Thư Nhã kiêu ngạo nói: “Cố ý tuyển, bằng không các ngươi làm sao có thời giờ qua đi?”Thôi Vinh liền thở dài, “Nhà ta biệt viện mới kiến một nửa, còn không biết khi nào mới có thể trụ đi vào đâu.”“Cái gì nhà ngươi, đó là nhà ta.”Lâm Ngọc Tân cường điệu nói: “Ta tiểu cô còn không có xác định muốn bán cho các ngươi đâu.”Lư Linh liền “Xì” một tiếng cười ra tới, đầy nàng một phen nói: “Đều là người một nhà, có cái gì không thể nói, đều biết cái kia biệt viện là cho ta dì kiến.”Lâm Ngọc Tân nhấp nháy miệng không nói lời nào, tiểu cô nói qua, làm là một chuyện, nhưng không rời miệng lưỡi rồi lại là một chuyện khác.Thôi Vinh thấy Lâm Ngọc Tân không vui, liền lôi kéo Lư Linh, dời đi đề tài nói: “Chúng ta đi âm phòng, kia đến mang thứ gì đi?”“Ta đưa ngươi một cái bàn bình như thế nào, ta thân thủ thêu.”“Ta đây đưa một bức họa, ta tự mình họa.....”Lâm Ngọc Tân lặng lẽ đứng dậy, lôi kéo Chu Thư Nhã ống tay áo, hai người đi ra ngoài nói chuyện.Lư Linh nhìn hai người bóng dáng thè lưỡi, nhỏ giọng hỏi Thôi Vinh, “Biểu muội, nàng có phải hay không giận ta?”“Đừng nghĩ nhiều, nàng nào có như vậy đại tính tình?”“Kia nàng đi ra ngoài làm gì?”Thôi Vinh nhíu mày nghĩ nói: “Nàng khả năng không đi Chu gia âm phòng, đi cùng Thư Nhã cáo tội đâu.”“Đây là vì cái gì?”“Ngươi như thế

nào đã quên, nàng còn ở hiếu kỳ đâu.” Thôi Vinh thấp giọng nói: “Tuy nói đọc sách không ngại, nhưng tổng không hảo ăn tiệc, chúng ta đi ẩm phòng, tổng muốn hành lạc uống rượu.” Ngoài phòng, Lâm Ngọc Tân đang cùng Chu Thư Nhã xin lỗi, tỏ vẻ ẩm phòng khi nàng không thể thân đến, còn thỉnh thứ lỗi. Chu Thư Nhã biết trên người nàng có hiếu, tự nhiên sẽ không để ý, lôi kéo tay nàng trấn an một hai câu, quay đầu nhìn thoáng qua phòng trong, nàng nhịn không được thấp giọng khuyên nhủ: “Ngọc Tân, Lư Linh cũng không có mặt khác ý tú, bất quá là nóng vội khẩu mau một ít, thả chúng ta cùng trường đều là tin được.” Lâm Ngọc Tân cười gật đầu, “Ta đương nhiên biết, ta cũng không có sinh khí, chỉ là kia biệt viện hiện tại thật là ghi tạc ta tiểu cô danh nghĩa.” Chu Thư Nhã cười cười, chỉ vào dần dần tỏa ánh sáng không trung nói: “Xem, hết mưa rồi.” “Chúng ta đây mau về nhà đi.” Chu Thư Nhã “Xì” một tiếng cười ra, “Rõ ràng nhà ngươi gần nhất, lại còn nhất đi vội vã, ngươi đi trước đi, ta cùng các nàng lại chơi trong chốc lát.” Lâm Ngọc Tân cũng không bắt buộc, đi vào thu thập đồ vật, “Hết mưa rồi, các ngươi cần phải đi?” Thượng Đan Lan lập tức đứng dậy nói: “Nhà của chúng ta xa, cũng muôn đi rồi.” Đan Trúc cùng Đan Cúc vội vàng đứng dậy, cùng cùng trường nhóm nhất cáo biệt, biểu tỷ muội bốn cái cùng nhau đi ra ngoài. Chờ ra phòng học thật xa, Đan Lan mới nói: “Biểu muội, Chu gia ẩm phòng ngươi đưa thứ gì?” “Thư Nhã ái phong lan, ta dường mấy bồn đều không tồi, ta tính toán chọn một chậu đưa cho nàng.” Thượng Đan Lan hơi hơi gật đầu, hỏi hai cái muội muội, “Các ngươi đâu?” “Nhi tỷ trước tuyễn đi.” Đan Trúc không thèm để ý nói. “Vẫn là tú muội trước đi.” Đan Lan nhìn về phía Đan Cúc. Đan Cúc nháy nháy miệng nói: “Ta thu thập có một tráp kỳ thạch, ta tính toán lấy ra mười khôi tới đưa nàng.” Đan Trúc lúi lưỡi, “Ngươi thật đúng là bỏ được, ngươi kia tráp cục đá ngày thường ta muôn sờ một sờ cũng không chịu.” Đan Cúc lo lắng, “Chỉ là không biết nàng có thích hay không.” Lâm Ngọc Tân liền cười nói: “Nàng là cái con người tao nhã, ngươi những cái đó cục đá ta nhìn đều thích, huống chi nàng?” Đan Cúc lúc này mới yên tâm chút, nhìn về phía Đan Lan. Đan Lan liền nói: “Ta đây đưa nàng một bộ bàn cờ hảo, năm kia đại ca mua cho ta kia bộ, quân cờ ta ma đã lâu, hiện giờ tron trượt thật sự, vừa lúc dùng.” “Ta đây liền đưa nàng một bộ bút lông Hồ Châu.” Đan Trúc vỗ tay cười nói: “Hơn nữa các nàng đưa, ta đọc sách nhã không chỉ có trong phòng trang trí đủ rồi, văn phòng tú bảo cũng tè chăng.” Tới rồi bên ngoài, hai nhà xa phu sớm bộ hảo xe chờ các nàng, Đan Trúc liền kéo Lâm Ngọc Tân nói: “Ngươi trước cùng chúng ta ngồi, ta còn có chuyện cùng ngươi nói đi.” Lâm Ngọc Tân liền thương Thượng gia xe ngựa. “Biểu muội, tám tháng sơ bảy là tổ mẫu ngày sinh, ngươi tới hay không?” Lâm Ngọc Tân sững sốt, nghĩ nghĩ sau lắc đầu, “Ta trên người đê tang, vốn là không thể ăn tiệc, huống chi kia vẫn là bà ngoại ngày sinh, đến lúc đó ta sẽ đem lễ vật đặt ở Lâm gia lễ vật

trung một khôi đưa quá khứ.” Đan Trúc liền thở dài, “Vậy ngươi lần sau nghỉ tắm gội nhưng đến đi xem tổ mẫu, nàng có thể tưởng tượng ngươi, mấy ngày nay vẫn luôn nhắc mãi, nói ngươi tổng cũng không tới trong nhà, rõ ràng đều ở Tô Châu, thấy cái mặt lại còn như vậy khó.” Lâm Ngọc Tân mặt đỏ lên, xấu hổ cúi đầu, nàng mỗi ngày đi học hạ học, nghỉ tắm gội sau cũng có rất nhiều sự làm, cho nên trong khoảng thời gian này thật đúng là không nghĩ tới bà ngoại. Giống như tự Đoan Ngọ trước lần đó gặp mặt ngoại nàng liền không đi bái kiến quá bạch tổ mẫu, này thật sự là bất hiếu. Đang nghĩ ngợi tới, đột nhiên xe ngựa “Phanh” một tiếng, Lâm Ngọc Tân thói quen tính về phía trước tài đi, ngồi ở nàng bên cạnh Đan Lan cũng đi phía trước quăng ngã, lại vẫn là ổn định thân thể, thấy Lâm Ngọc Tân ngã quy, liền theo bản năng duỗi tay túm nàng một phen..... Lâm Ngọc Tân bị như vậy một trớ, đâm đi xuống lực độ yếu bớt, nhưng vẫn là “Phanh” một tiếng khái ở trên trán, Thượng gia tam tỷ muội ổn định thân hình sau hoảng sợ, vội vàng đỡ lấy nàng hỏi, “Lâm biểu muội (biểu tỷ), ngươi thế nào?” Lâm Ngọc Tân che lại cái trán, biểu tình có chút mờ ám. Mặt sau đi theo Lâm gia xe ngựa dừng lại, Ánh Nhạn từ bên trong nhảy ra chạy như bay lại đây, nôn nóng hỏi, “Đại tiểu thư làm sao vậy?” Xa phu nhìn bánh xe hạ hố, sắc mặt khó coi nói: “Đây là có người cố ý đào, còn ở mặt trên phô cổ khô, chúng ta mỗi ngày đều từ nơi này qua, chưa bao giờ thấy quá như vậy hố.” Lâm gia xa phu cũng đuổi lại đây, sắc mặt xanh mét vây quanh xe xoay hai vòng, sau đó liền nhìn chằm chằm đồng sườn kia chỗ lùm cây bất động. Ánh Nhạn đã đem Lâm Ngọc Tân đỡ ra tới, thấy hắn bất động, liền mắng hắn một tiếng, “Còn thát thân làm cái gì, còn không mau đem xe ngựa chạy tới, đại tiểu thư phải đi về xem đại phu.” Thượng gia tam tỷ muội nhiều ít cũng khái tới rồi một ít, nhưng không có Lâm Ngọc Tân nghiêm trọng, sôi nổi nhảy xuống vây quanh nàng. Lâm gia xa phu lại xoay người nhặt tảng đá, ở lòng bàn tay ước lượng nói: “Tiểu nhân xem này hố có điểm như là dã thú dẫm ra tới, cho nên sợ kia cầm thú còn ở nơi này, cho nên xem xét một phen.” Dứt lời dương tay liền đem trong tay hòn đá hung hăng mà ném hướng lùm cây, nảy sinh ác độc nói: “Nô tài nhìn xem những cái đó cầm thú có phải hay không còn ở nơi này, tốt nhất đem bọn họ đuổi đi, bằng không phía sau người còn phải tao ương.” Cục đá tạp nhập lùm cây, phát ra “Phanh” một tiếng, đồng thời còn có một tiếng “Kêu thảm thiết”, Ánh Nhạn ngẩn ngơ, khí đỏ mắt, đem Lâm Ngọc Tân đây cho Đan Lan tam tỷ muội, nhảy lên liền nhặt lên trên mặt đất cục đá hướng trong tạp, hung tợn nói: “Cũng không phải là ta đều nghe được dã thú tiếng kêu, thật là người thiện bị khinh, cái gì súc sinh đều dám chạy ra khi dễ người.” Lùm cây phát ra “Ngao ngao” tiếng kêu thảm thiết, một trận loạn hoảng sau nhảy ra vài người tới, trực tiếp che mặt liền hướng trong trốn. Đại gia tuy không thấy được bọn họ mặt, lại nhận ra bọn họ trên người quần áo, Thượng Đan

Trúc chỉ vào trong đó một người nói: “Ta nhận được hăn, sáng nay Chu Thông chính là xuyên quần áo trên người.” Vài người đã ngao ngao kêu chạy như điên xuống núi, bởi vì chạy trốn quá cấp, còn quăng ngã vài hạ, Lâm Ngọc Tân nhịn không được cười ra tiếng nói, “Xứng đáng!” Đan Cúc thường thức nhìn Ánh Nhạn nói: “Lâm biểu tỷ, ngươi có cái hảo nha đầu a.” Ánh Nhạn vừa nghe lập tức ném xuống trong tay cục đá, vỗ vỗ tay, cúi đầu ngoan ngoãn đứng ở Lâm Ngọc Tân phía sau. Lâm Ngọc Tân quét nàng liếc mắt một cái cười nói: “Biểu muội bên người Phong Thu cũng không tôi nha.” Ánh Nhạn tiểu bước lên trước đỡ lấy Lâm Ngọc Tân, nhỏ giọng ôn nhu nói: “Đại tiểu thư, ngài cái trán sưng đi lên, vẫn là mau trở về làm Từ đại phu nhỉn xem đi.” “Biểu muội mau trở về đi thôi, xem đại phu quan trọng.” Thượng Đan Lan làm xa phu đem Thượng gia xe ngựa lui qua một bên, làm Lâm gia xe ngựa đi trước. Lâm Ngọc Tân liền hành lễ cáo biệt, trước khi đi nhìn lướt qua cái hầm kia động nói: “Gọi người đem nó điền thượng đi, miễn cho mặt sau người không cẩn thận cũng tài đi vào.” “Biểu muội yên tâm.” Cái hầm kia cũng không lớn, chỉ có một chén lớn nhỏ, nhưng là nó thâm a, con đường này vốn là san bằng, đột nhiên “Phanh” một chút một bên bánh xe rơi vào đi, kia lực đánh vào không phải giống nhau đại. May mắn hôm nay xa phu bởi vì trời mưa nguyên nhân đem tốc độ xe hàng thật sự chậm, bằng không thảm hại hơn. Lâm Ngọc Tân bị thương cũng không trọng, nhưng cái trán cũng thanh một khôi, còn sưng lên một cái bao, Lâm Thanh Uyển nhìn thực đau lòng, làm người dùng vải bông ngâm nước giếng cho nàng chườm lạnh, sau đó mới đi tìm xa phu hỏi đến việc này. An bài cấp Lâm Ngọc Tân xa phu Tưởng Nam là từ Lâm gia hộ vệ trong đội mặt tuyển ra tới, hắn không chỉ có lái xe mà thôi, cũng đảm nhiệm Lâm Ngọc Tân an toàn trách nhiệm. Lúc này hắn chính quỳ gối chính viện cửa thỉnh tội. Lâm Thanh Uyển cũng không có đem người kêu lên, “Cũng biết động thủ chính là ai? Bọn họ là nhắm vào người khác, Ngọc Tân chỉ là cá trong chậu, vẫn là nàng chính là mục tiêu?” Tưởng Nam xâu hổ cúi đầu. “Nói cách khác ngươi cũng không biết?” “Hắn là Lư thị gia học Chu Thông đấm người,” Tưởng Nam cúi đầu nói: “Bọn họ cùng đại tiểu thư có chút mâu thuẫn.” “Hắn là?” Tưởng Nam cúi đầu, làm hộ vệ, “Hắn là, khả năng” như vậy từ ngữ là không nên xuất hiện. Lâm Thanh Uyển lạnh mặt nói: “Biết ta vì sao cố ý đem ngươi bát đến đại tiểu thư bên người đương xa phu sao?” “Biết, vì bảo hộ đại tiểu thư an toàn.” “Vì cái gì phải bảo vệ an toàn của nàng?” Lâm Thanh Uyển nhẹ giọng hỏi, “Nàng bất quá là cái tiểu nữ hài, nàng có thể có cái gì nguy hiểm?” Tưởng Nam nhỏ giọng nói: “Bởi vì nàng là lão gia duy nhất huyết mạch.” Lâm Thanh Uyển liền cười nhạt một tiếng, “Ngươi cũng chỉ có thể nghĩ đến điểm này sao?”

Chương 79: tự làm tự chịu

Tưởng Nam xấu hổ cúi đầu.“Lâm gia kẻ thù cũng không thiếu, xa không nói, ngươi đoán Liêu nhân nếu là có cơ hội, có thể hay không đem ta cùng Ngọc Tân đều giết báo thù?”Tưởng Nam sắc mặt đại biến, cẩn răng nói: “Thuộc hạ đáng chết, cô nai nai yên tâm, về sau thuộc hạ nhất định vạn phần cẩn thận, lại không dám làm đại tiểu thư thiệp hiếp.”“Trừ bỏ Liêu nhân, ở ta Đại Lương, Lâm gia kẻ thù cũng có không ít, ta đem ngươi đặt ở bên người nàng, đó là bởi vì ngươi bản lĩnh cao cường, thả lại cẩn thận, nhưng nếu ngươi liền mấy cái hài tử trò đùa dai đều phát hiện không được, những cái đó càng cao minh đối thủ ra tay khi lại sẽ như thế nào?”Tưởng Nam cúi đầu, nắm tay hơi hơi nắm chặt, hắn thật là lợi lỏng, tự bị điều đến đại tiểu thư bên người sau, mỗi ngày chính là đưa nàng đi đi học, ở bên ngoài chờ nàng tan học, sau đó lại tiếp trở về.Học đường tuy cũng có tranh đấu, nhưng đều là một đám người trẻ tuổi, tâm tư còn thiển, dừng ở trong mắt hắn chính là hài tử gian tiều đánh tiểu nháo.Cô nai nai nói qua, trừ bỏ đại tiểu thư an toàn, còn lại hắn cùng nhau không cần phải xen vào.Cho nên hắn cũng chưa từng ra tay quản quá, ai biết vốn đang chỉ là ngươi trùng ta liếc mắt một cái, ta lặng lẽ nói ngươi nói bậy tranh đấu đột nhiên thăng cấp tới rồi đào hố hại người?Tưởng Nam đều hồi hận đã chết, sớm biết rằng hắn nên nhiều lưu ý một ít chung quanh, người trẻ tuổi làm việc khẳng định không chu toàn, hắn nếu là chú ý khẳng định sẽ phát hiện.Cũng mất công lần này chỉ là mấy cái tiểu hài tử trò đùa dai, nếu thật gặp phải Liêu nhân ở trên đường bố trí chút cơ quan, như vậy đột nhiên không kịp phòng ngừa chỉ sợ hắn thật sự bảo hộ không được đại tiểu thư.Lâm Thanh Uyển không có đổi đi hắn tính toán, luận khởi năng lực, Tưởng Nam là hộ vệ trong đội mạnh nhất, thả hắn lại ăn giáo huấn, sau này khẳng định so người khác càng cẩn thận chút, cho nên giáo huấn qua đi liền làm hắn lui xuống.“Kia trò đùa dai những người đó làm sao bây giờ?”Lâm Thanh Uyển cười khẽ, “Bạn nhỏ sự tự nhiên từ bạn nhỏ đi giải quyết.”Cho dù nàng trong lòng thực bức bối, nhưng cũng không có khả năng giết đến nhà bạn họ đi, bằng không việc nhỏ cũng sẽ biến đại sự, bất quá Ngọc Tân chương trình học có lẽ hắn là gia tăng một ít, tỷ như luyện cái mũi tên linh tinh, đến lúc đó bị người khi dễ

cũng có thể phản kích.Vì thế Lâm Ngọc Tân ngày hôm sau đã bị tặc một phen ná, bên người còn vào một cái kêu “Đại Nữu” hắc hắc tiểu nha đầu.Nàng là thật sự hắc a, mặt hắc, tay hắc, liền cổ đều là hắc, toét miệng cười khi chỉ có một miệng nha là bạch.Đại Nữu ra dáng ra hình cấp Lâm Ngọc Tân hành lễ, quỳ xuống dập đầu nói: “Nô tỳ bái kiến đại tiểu thư.”Lâm Ngọc Tân phục hồi tinh thần lại, khó hiểu nhìn về phía tiểu cô, “Tiểu cô, ta bên người không thiếu.”“Đây là thêm vào cho ngươi gia tăng,” Lâm Thanh Uyển nói: “Đại Nữu là Phương Đại Đồng khuê nữ, ná đánh rất khá, có đôi khi chim bay quá nàng đều có thể đánh hạ tới, về sau nàng sẽ dạy ngươi đánh ná.”Ánh Nhạn cùng Bích Dung mở to hai mắt nhìn, đánh, đánh ná? Hai người mộc mộc nhìn nhà mình đại tiểu thư, trong đầu nhảy mắt hiện ra khí chất nhu hòa đại tiểu thư cầm đem ná bắn điểu hình ảnh, hai người đánh một cái rùng mình, lập tức đem hình ảnh ném ra trong óc.Hai người gắt gao mà nhìn chằm chằm đại tiểu thư, hy vọng nàng có thể cự tuyệt.Lâm Ngọc Tân lại ở sảng sốt sau hưng phấn lên, ý động hỏi, “Ta cũng có thể học đánh ná sao?”“Đương nhiên, ta không phải đều cho ngươi tìm cái tiểu tiên sinh sao? Về sau lại có người khi dễ ngươi, ngươi liên ly xa một ít, chỉ lo lấy ná đi đánh, chờ ngươi lại lớn hơn một chút, đem sức lực luyện ra, ta làm người cho ngươi lượng thân chế tạo một phen cung.”Lâm Ngọc Tân càng thêm cao hứng, đối Đại Nữu nói: “Vậy ngươi từ hôm nay bắt đầu đi theo ta bên người đi, ngươi muốn đổi cái tên sao?”Đại Nữu lập tức quỳ xuống, “Thỉnh đại tiểu thư ban danh.”Lâm Ngọc Tân trầm ngâm một chút nói: “Tù Bích Dung đi xuống bài, đã kêu Bích Hải đi.”“Ta đại tiểu thư!” Đại Nữu nhéch môi cười, vì chính mình có một cái dễ nghe tên mà cao hứng.Nhưng những người khác lại không giống nhau, Bích Dung hiện tại là đại tiểu thư trong phòng trừ bỏ Ánh Nhạn ngoại lớn nhất nha hoàn, nhất đẳng danh ngạch đây, nhị đẳng lại còn có rảnh thiếu, Bích Hải cùng Bích Dung sắp chữ, này liền ý nghĩa nàng vừa lên tới chính là nhị đẳng nha đầu.Đại gia hâm mộ nhìn nàng.Bích Hải mới chín tuổi, vốn chính là cái hài tử, thêm chi ở thôn trang lớn lên, tâm tư đơn thuần thật sự, cũng không biết này đó loanh quanh lòng vòng, khái quá mức sau liền cao hứng về nhà đi tìm nàng cha, nàng hôm nay phải dọn tiến biệt viện, còn có thể lanh hai bộ tân y phục đâu.Lâm Ngọc Tân tới rồi học đường mới biết được ngày hôm qua sự vẫn là náo loạn không nhỏ động tĩnh, bởi vì Chu Thông mấy cái bị thương có điểm trọng.Tưởng Nam trong lòng cău giận, ra tay khi tuy để lại lực, lại cũng rất tàn nhẫn, trực tiếp đem Chu Thông đầu tạt một cái lỗ thủng, đi theo Chu Thông mấy cái cũng bị Tưởng Nam cùng Ánh Nhạn tạp đến không nhẹ.Thêm chi lúc ấy bọn họ đi xuống chạy khi quăng ngã kia vài cái, sau khi trở về không chỉ có huyết lưu đầy mặt, tay chân cũng té bị thương, có một cái trực tiếp xui xéo ngã vào mương, lúc ấy bất giác như thế nào, sau khi trở về cảm thấy đau đớn khó chịu, thỉnh đại phu tới xem mới

biết được gãy xương.Các gia trưởng đau lòng vô cùng, sôi nổi chất vấn nguyên nhân, các thiếu niên đương nhiên không dám nói, bằng không trên người còn phải thoát một tầng da.Bọn họ tuy rằng trò đùa dai, nhưng cũng hiểu được thị phi, biết việc này nói ra đi, không quan tâm bọn họ hiện tại nhiều thǎm, kia đều là bọn họ sai.Rốt cuộc Lâm gia xa phu cùng nha đầu chỉ cây dâu mà mắng cây hòe, lại chưa thấy rõ bọn họ bộ dáng, đại có thể nói ở đánh súc sinh, trong nhà căn bản không thể vì bọn họ thảo công đạo, ngược lại còn sẽ bởi vì bọn họ đào hố sự hạ xuống hạ phong.Cho nên ba thiếu niên đánh chết không nói, đi theo bọn họ gã sai vặt càng không dám nói, chỉ có thể theo bọn họ nói là các thiếu gia bướng bỉnh, hạ học sau chạy trong núi muốn bắt được con thỏ, kết quả quăng ngã.Mặt khác hai nhà còn bãi, miễn cưỡng tin, Chu Thông cha Chu thứ sử lại là không tin, tốt xấu đương nhiều năm như vậy địa phương quan, con của hắn trên đâu thương là đâm, vẫn là tạp hắn vẫn là có thể nhìn ra tới.Như vậy đại một cái khẩu tử a, cháy nhiều như vậy huyết, khả đau lòng chết hắn, hắn lại chỉ có như vậy một cái con trai độc nhất, đau đến tâm khảm đi, tự nhiên là lần nữa ép hỏi.Nhưng hắn nhi tử lúc này bị thương nặng, đánh đánh không được, mắng cũng đau lòng, cho nên chỉ có thể đem đi theo hắn gã sai vặt nhốt lại ép hỏi.Tựa hồ trước mắt còn không có kết quả, cho nên Chu thứ sử liền phái người tới học đường hỏi thăm, chính là Lữ thị gia học có người khi dễ con của hắn.Vì thế nguyên nhân không hỏi thăm ra tới, nhưng thật ra làm học đường người đã biết ba người xảy ra chuyện.Thượng gia tam tỷ muội đã đoán ra ngọn nguồn, đối ba người một chút cũng bất đồng tình, âm thầm “Phi” một tiếng nói: “Xứng đáng, xem bọn họ còn dám không dám hại người.”“Lâm biếu tỷ, việc này có thể hay không điều tra ra?” Sảng khoái qua đi Đan Trúc cũng không khỏi lo lắng, “Nghe nói Chu thứ sử rất là yêu thương Chu Thông đâu.”Lâm Ngọc Tân cười lạnh nói: “Ta còn ước gì hắn biết đâu, chẳng lẽ Chu gia còn dám không hỏi xanh đỏ đen trắng đánh tới cửa tới không thành?”“Lâm chu hai nhà chưa bao giờ có mâu thuẫn, nhưng kia Chu Thông nơi chốn nhầm vào với ta, thật đúng là khi ta phụ thân tệ sau ta Lâm gia liền không người sao?” Lâm Ngọc Tân sớm cùng Chu Thông tích một bụng oán khí, ước gì đại nhân đã biết sửa chữa hắn một đốn đâu.Chu thứ sử đích xác đã biết, thông qua hắn không ngừng nỗ lực, gã sai vặt rốt cuộc chịu đựng không được tra tấn cung khai.Vì thế Chu thứ sử sẽ biết con của hắn ở học đường “Quang huy sự tích”, Chu thứ sử tức giận đến thiếu chút nữa ngưỡng đảo.Hắn khom lưng cúi đầu, hao tổn tâm cơ cùng Lâm Thanh Uyển làm tốt quan hệ, đem năm trước tiếp tạng sự nhẹ nhàng bóc qua, ai ngờ con của hắn thế nhưng ở phía sau cho hắn kéo chân sau, đây là đem Lâm gia lại chọc?Chu thứ sử nhìn sắc mặt tái nhợt nằm trên giường nhí tử, hậu sắt không thành thép, rồi lại không bỏ được xuống tay tấu hắn, chỉ có thể đậm chân mắng: “Nghịch tử, người liền không thể nghe lời chút,

cũng cho ta thiêu mây cây tóc bạc.” Chu Thông đô miêng nói: “Cha, hiện tại là ngươi nhi tử bị kinh dě, ngài không nói giúp ta tìm về bāi, như thế nào còn mắng ta?” Chu thứ sử tức giận đến mũi bốc khói, chỉ hán nửa ngày, cuối cùng nỗ lực áp xuống lửa giận hỏi, “Ta hỏi ngươi, ngươi vì sao nỡ chốn nhầm vào Lâm huyện chủ? Đừng cùng ta nói ngươi xem nàng không vừa mắt linh tinh nói, ta cũng là gặp qua Lâm huyện chủ, liền nàng kia bộ dáng, mặc dù không người gặp người thích, cũng sẽ không có người không hề cản do liền chán ghét nàng.” Chu Thông nhấp miêng, “Ta còn không phải là vì ngài,” hán không cao hứng kêu lên: “Lâm gia bất quá là ngài hạt hạ một cái gia tộc, ngài vẫn là Tô Châu quan phụ mẫu đâu, cùng Lâm Giang vốn chính là đồng liêu, hán đã chết, ngài đi tiếp tang là tình nghĩa, không đi cũng là ứng có chi lý, dựa vào cái gì cho ngài sắc mặt nhìn?” Chu Thông hù lạnh nói: “Ngài với xã tắc còn có công tích đâu, kia Lâm gia cô chất bất quá là bởi vì những cái đó hứa tài vật mới đến phong quận chúa huyện chủ, không nói khiêm tốn chút, thế nhưng còn làm trò như vậy nhiều người mặt răn dạy ngài, dựa vào cái gì?” Chu thứ sử ngây người, không dự đoán được nhi tử là vì hán, trong lòng lại là uất thiếp, lại là sinh khí, trầm mặc nửa ngày mới nói: “Lời nói không thể nói như vậy, ta không đi còn bāi, đã đi nên thành tâm, năm trước việc thật là chúng ta thiêu suy xét, có thất lễ nghi.” Hán không muốn ở nhi tử trước mặt nói thêm việc này, dù sao cũng là chính mình thất lễ, bởi vậy một mực mà qua nói: “Huông chi chúng ta hai nhà đã hoà giải, cũng không có mâu thuẫn, ngươi như thế nào còn ở học đường nhầm vào nàng? Kia phụ thân phía trước làm sự không được đầy đủ uống phí sao?” Chu Thông đôi mắt càng hồng, “Lâm Thanh Uyển một cái quả phụ dựa vào cái gì làm ngài khom lưng cúi đầu?” “Hỗn trưởng,” Chu thứ sử nhịn không được vỗ cái bàn nói: “Ai hứa ngươi như vậy xưng hô Lâm quận chúa?” Chu Thông nhấp miêng, “Ta lại chưa nói sai, nàng vốn dĩ chính là quả phụ.” Chu thứ sử tay ngứa, nhịn không được giơ lên bàn tay, nhưng nhìn nhi tử trên đầu băng gạc, hán lại không đành lòng, chỉ có thể tận tình khuyên bảo nói: “Ngươi đứa nhỏ ngốc này, cho rằng Lâm gia không có Lâm Giang liền đồ? Người cũng không nhìn xem Lâm gia hiện giờ thánh sủng, hơn nữa Lâm quận chúa cũng không phải bình thường nữ tử, nàng một người mang theo cái chất nữ, lại còn có thể không được hồi Lâm thị nhà cũ, Lâm thị tông tộc cũng không có thể nhúng tay nàng danh nghĩa tước điền, ngươi cho rằng nàng là dễ khi dễ?” “Ngươi phóng nhãn nhìn xem, toàn bộ Tô Châu thành, hiện tại ai dám khi dễ đến trên đầu? Nếu không phải các nàng cô chất đang ở giữ đạo hiếu, chỉ sợ lúc này Lâm gia biệt viện ngạch cửa đều phải bị người dǎm phá.” Chu thứ sử thấp giọng khuyên nhủ: “Nếu bàn về tôn ti, mặc kệ là từ Lâm Giang nơi đó luận, vẫn là từ Lâm quận chúa thân phận luận, chúng ta đều nhược nhất đẳng, ngươi về sau nhưng không cho lại hồ nháo.” Chu Thông đôi mắt đỏ bừng, cúi đầu không nói lời

nào.Chu thứ sử liền thở dài, vuốt ve hăn đầu nói: “Hảo hài tử, phụ thân biết ngươi là đau lòng ta, nhưng mà trên đời này xếp hạng ta phía trên không biết có bao nhiêu người, chẳng lẽ ngươi đều theo chân bọn họ kết thù?”Chu Thông trầm mặc không nói.

Chương 80: dị thường

“Ngươi hảo hảo dưỡng thương, đãi thương hảo ta mang ngươi đi cấp Lâm huyện chủ nhận lỗi.” Chu thứ sử thấy nhi tử trầm mặc, cho rằng hắn bị thuyết phục, liền vỗ vỗ mông đứng dậy phải đi.Chu Thông lại khiếp sợ trùng lợn đôi mắt, “Cha, bị thương chính là ta, như thế nào ta đi xin lỗi?”“Là ngươi trước trò đùa dai, ngươi không đi xin lỗi, ai đi?” Chu thứ sử liền hành hán liếc mắt một cái nói: “Chẳng lẽ ngươi còn trông cậy vào Lâm huyện chủ tới cấp ngươi nhận lỗi?”Chu Thông ngượng ngùng nói: “Nàng cũng không biết là ta, việc này liền như vậy đi qua không được sao?”Thấy phụ thân vẻ mặt “Ngươi là ngu ngốc sao”, Chu Thông nói không được nữa.Chu thứ sử một lời khó nói hết nhìn nhi tử nói: “Nhi tử a, không phải ai đều cùng ngươi giống nhau như vậy bốn, các ngươi ba cái bị thương không đi học đường, Lâm huyện chủ còn có thể không biết ngày hôm qua sự là các ngươi làm? Không chỉ có Lâm huyện chủ, Thượng gia kia ba cái tiểu cô nương chỉ sợ cũng biết, quay đầu lại ngươi cũng đến cho các nàng bồi cái lễ.”Chu Thông nằm ngã vào trên giường, nằm liệt xuống tay chân yên lặng mà tưởng, làm miệng vết thương tối càng nghiêm trọng chút đi, hắn năm nay không cần đi học đường.Lâm Thanh Uyển làm Tưởng Nam đi tra một tra Chu Thông đám người vì cái gì nhầm vào Lâm Ngọc Tân, tuy nói nàng không tính toán nhúng tay hại tử gian mênh thuẫn, nhưng cũng muốn trong lòng hiểu rõ.Nếu đổi phương pháp, nàng cũng sẽ không đứng nhìn bàng quan.Nhưng hại tử sự hảo tra, lại cũng khó tra, bởi vì có đôi khi ngươi rất khó đoán được bọn họ ý tưởng.“Thuộc hạ thừa dịp nhàn rỗi cùng những cái đó sai vặt liêu quá, bọn họ nói Chu công tử đối Lư thị gia học phân ra một nửa sân giáo nữ học sinh rất có ý kiến, mà thuê công nhân sự kiện sau hắn càng rất nhiều phê bình kín đáo, cảm thấy Lâm gia quá mức bá đạo, mới hồi Tô Châu liền nháo đến đại gia không yên phận.”Tưởng Nam nhíu mày nói: “Hắn tựa hồ đối chúng ta trong phủ rất bất mãn, chẳng lẽ là Chu thứ sử bày mưu đặt kế?”Lâm Thanh Uyển suy nghĩ một chút lần trước Chu thứ sử tới bái phỏng thái độ, lắc lắc đầu nói: “Không giống.”“Kia, là chính hắn xem bất quá chúng ta Lâm gia?” Tưởng Nam không vui nhấp miệng nói: “Xem thái độ của hắn, tựa hồ cũng không phải

bởi vì đại tiểu thư bản thân duyên cớ mà đi nhầm vào đại tiểu thư.”Lâm Thanh Uyển ánh mắt hoi trâm xuống, điểm điểm cái bàn nói: “Không phải nói Chu thứ sử phái người đi học đường hỏi ý sao, ta tưởng hắn thực mau liền sẽ biết nội tình, thả xem hắn xử lý như thế nào.”“Chúng ta đây.....”“Coi như cái gì cũng không biết, nên đi học đi học, nên chơi chơi, dừng động việc vặt vãnh.”Tưởng Nam hiểu được, khom người lui ra.Trong hoa viên một mảnh hoan thanh tiêu ngữ, Lâm Thanh Uyển đi ngang qua khi nhịn không được dừng lại bước chân, Bạch Mai liền cười nói: “Là Bích Hải ở giáo đại tiểu thư chơi ná đê.”“Nàng hôm nay tác nghiệp đều làm xong?”“Là,” Bạch Mai cười nói: “Hiện tại đại tiểu thư nhung tích cực, mỗi ngày đều là ở học đường liền đem tác nghiệp làm xong, trở về liền tìm Bích Hải học ná, sắc trời ám xuống dưới mới chính mình luyện cầm.”Lâm Thanh Uyển cười, “Vẫn là cái hài tử đê, quay đầu lại người nói cho nàng, liền nói ta nói, nàng nếu là học giỏi, sau nghỉ tẩm gội **** mang nàng lên núi. Trong núi có điểu cùng con thỏ gà rừng, làm nàng học đánh.”Bạch Mai sẽ nhỏ giọng nhắc nhở nói: “Cô nãi nãi, ngài đã quên, ngài đã đáp ứng rồi Thương lão phu nhân, đại tiểu thư lần sau nghỉ tẩm gội là muôn mang nàng đi bái phỏng.”Lâm Thanh Uyển nhẹ nhàng mà chụp một chút đầu nói: “Nhìn ta, lại cấp đã quên. Vậy đây đến lần sau.”Bạch Mai cười đồng ý.Trở lại chính viện, Bạch Phong liền nghênh ra nói: “Cô nãi nãi, Từ đại phu tới, nói là phải cho ngài thịnh bình an mạch đê.”Lâm Thanh Uyển cười vào cửa hỏi, “Như thế nào tháng này trước tiên?”Từ đại phu vội vàng đứng dậy hành lễ nói: “Lão hủ còn có chuyện yêu cầu cô nãi nãi, cho nên trước tiên lại đây.”“Ngài nói.”“Lão hủ bằng hữu hẹn ta cùng nhau lên núi hái thuốc, cho nên ta tưởng cùng cô nãi nãi thịnh mẩy ngày giả.”Lâm Thanh Uyển liền cười: “Này có khó gì, ngài đi thôi, cho ngài 5 ngày giả nhưng đủ?”Từ đại phu đại tùng một hơi, vẻ mặt cười nói: “Đủ rồi, đủ rồi, kỳ thật ba ngày là đủ rồi.”“Kia nhiều ra tới hai ngày ngài phải hảo hảo nghỉ ngơi,”Lâm Thanh Uyển thở dài: “Ngàn ấy năm, ngài vì Lâm gia hối hả ngược xuôi, cũng đích xác nên nghỉ ngơi nghỉ ngơi, chỉ là ta cùng Ngọc Tân sau này còn phải dựa vào ngài, cho nên nhiều nhất từ không có, một tháng nhiều nhất cho ngài hưu bốn 5 ngày.”Từ đại phu kinh hỉ không thôi, “Này tốt như vậy, lúc này đây xin nghỉ đã là thật ngượng ngùng.”Lại nói tiếp Từ đại phu cũng đáng thương, từ bị Lâm Giang mướn vì gia đình bác sĩ sau chính là cả năm vô hưu, tùy kêu tùy đến trạng thái.Lâm gia hiện tại dược liệu đầy đủ hết, liền tính không đồng đều tiệm thuốc cũng hơn phân nửa có thể mua được, nơi nào yêu cầu Từ đại phu lên núi đi thải, hắn hơn phân nửa là tưởng nhân cơ hội này cùng lão hưu tụ một tụ, khoan khoái khoan khoái.Lâm Thanh Uyển cười nói: “Trước kia ta cùng đại ca thân mình không được, ly không được Từ đại phu nửa bước, cho nên mới không có thể cho ngài kỳ nghỉ, nhưng hiện tại ta cùng Ngọc Tân thân thể tiệm an,

cũng không dùng ngài thời khắc thủ. Ngọc Tân đi học có nghỉ tǎm gội, ta mỗi tháng cũng muôn nghỉ ngơi mấy ngày, như thế nào ngài liền không thể nghỉ ngơi?" Từ đại phu trong lòng cao hứng, lại cũng có chút ngượng ngùng, "Lúc trước Lâm công thỉnh lão hủ khi liền nói qua việc này, tùy truyền tùy đến chính là cơ bản nhất." "Ta đây cùng Ngọc Tân hiện tại thân mình không phải hảo sao, cũng không dùng thời khắc truyền ngài." "Kỳ thật đại tiểu thư thân thể đích xác ở hướng tốt phương diện phát triển, chính là cô nãi nãi ngươi," chuyện này đè ở Từ đại phu trong lòng thật lâu, hắn vẫn luôn do dự mà chưa nói, lúc này cơ hội khó được, hắn do dự một chút vẫn là nói: "Cô nãi nãi thân thể lại có chút quái." Lâm Thanh Uyển trái tim kịch liệt khiêu hai hạ, bất động thanh sắc nghiêng đầu hỏi, "Nơi nào quái?" Từ đại phu nhíu mày, "Không thể nói tới, nhưng chính là quái. Năm trước cô nãi nãi thân thể so đại tiểu thư nhưng kém không ít, tuy nói ngài đại triệt hiểu ra sống lại, khá vậy không nên hảo đến nhanh như vậy, nếu nói ngài là tuổi còn nhỏ, thân mình hảo dưỡng cũng nói được qua đi, nhưng này một năm tới....." Từ đại phu nhịn nhẫn đạo: "Ngài này một năm, xác thực nói là một năm linh ba tháng tới còn chưa sinh quá bệnh đâu." "Không sinh bệnh không phải chuyện tốt sao?" Lâm Thanh Uyển rũ xuống tay, nhẹ nhàng mà nắm góc áo. "Đối người khác tới nói là chuyện tốt, nhưng đối ngài tới nói không phải," Từ đại phu thở dài nói: "Này đã hơn một năm tới ta cho ngài cùng đại tiểu thư điều dưỡng thân thể, ngài cùng đại tiểu thư thân thể đều bắt đầu chậm rãi biến hảo." "Đặc biệt là năm nay đầu xuân sau, đại tiểu thư đi lại đến nhiều, thân thể cũng so năm rồi càng tốt. Mà gần mấy **** lại học ná, ta hôm qua cho nàng thỉnh mạch, phát hiện mạch tượng càng hoạt bát chút, hiển nhiên này đó vận động với nàng đều có chỗ lợi, nhưng cô nãi nãi ngài....." Từ đại phu do dự một chút nói: "Ngài mạch tượng vẫn là vượt so thường nhân nhược chút, lại so với hơn một năm trước cường kiện rất nhiều, nhưng lão hủ phát hiện, gần mấy tháng qua ngài mạch tượng tựa hồ liền không hề biến hóa, không có biến yêu, cũng không có càng cường." "Này không hảo sao?" Lâm Thanh Uyên nhẹ giọng hỏi, "Có lẽ là thân thể của ta đã điều dưỡng hảo....." Từ đại phu lắc đầu, "Sao có thể, thân thể tiềm năng vô hạn, ngài này mạch tượng sao có thể là thân thể điều dưỡng hảo? Huống chi, tốt phía trên còn có cường kiện đâu, nhưng ngài ăn điều trị thân thể đồ ăn, lại thường xuyên tuần tra nông trang, mỗi ngày đi lại đều không ít, vì sao lại không có biến hóa?" "Nhất quan trọng chính là ngài không có sinh bệnh." Từ đại phu một đốn, vội vàng nói: "Cô nãi nãi thứ lỗi, lão hủ không phải ở chung ngài sinh bệnh, nhưng kỳ thật sinh bệnh cũng không tất cả đều là chuyện xấu, sinh tiểu bệnh kỳ thật cũng là đối thân thể một loại điều chỉnh." Lâm Thanh Uyển gật đầu, "Ta minh bạch, tiểu bệnh thường sinh, bệnh nặng chưa từng." Từ đại phu thở dài nhẹ nhõm một hơi, gật đầu nói: "Chính là đạo lý này, này bệnh không thể nhiều, nhưng cũng

không thể thiêu. Giống đại tiêu thư, năm rồi đổi mùa đều sê ho khan, khu lên đó là suốt đêm suốt đêm ngủ không được, một bệnh chính là một hai tháng, một năm đảo có một nửa nhiều thời giờ ở uống thuốc, đây là không tốt. Nhưng hiện tại đại tiêu thư thân thể dần dần hảo, năm nay trừ bỏ đầu xuân lúc ấy bị bệnh so lớn lên một đoạn thời gian ngoại đó là tháng trước thân cảm ngoại hàn, ăn hai tè phát lạnh được mà thôi.”“Đổi làm năm rồi, điểm này tiêu bệnh liền có thể có thể diễn biến thành bệnh nặng, nhưng đại tiêu thư thế nhưng hai tè được thì tốt rồi, này ý nghĩa đại tiêu thư thân thể ở chậm rãi chuyển biến tốt đẹp, đáy ở tăng cường.”Lâm Thanh Uyển gật đầu, Lâm Ngọc Tân miễn dịch lực ở tăng cường.“Cô nãi nãi ngài thân thể cùng đại tiêu thư giống nhau, phải nói các người Lâm gia người đáy đều không sai biệt lầm, lão gia cũng giống ngài cùng đại tiêu thư giống nhau, một khi sinh bệnh liền đứt quãng, kéo dài không dứt. Nay đến chậm rãi điệu, một chút một chút đem đáy đánh hảo mới được, nhưng cô nãi nãi ngài này đã hơn một năm tới lại không sinh quá một hồi bệnh, ngay cả ngài cho rằng mệt bệnh bệnh cũng là tâm thần tiêu hao quá lớn, nhất thời hoãn bất quá tới mà thôi.”Tù đại phu lo lắng nhìn Lâm Thanh Uyển nói: “Cô nãi nãi, ngài không sinh tiêu bệnh, là bởi vì thân thể ngạnh chόng, chờ về sau tới rồi cực hạn, bệnh nặng bộc phát ra tới, chỉ sợ.....”Lâm Thanh Uyển “Xì” một tiếng cười ra tới, giống như nhẹ nhàng nói: “Tù đại phu, ngài lo lắng quá mức, ta cũng không có cường cǎng, bất quá là bởi vì ta thân thể hảo, lúc này mới không sinh bệnh.”Tù đại phu sâu lo thở dài, lắc đầu nói: “Ta biết ngài trong lòng khó chịu, càng nhiều nói người khác khẳng định cũng khuyên qua, lão hủ nói lại nhiều cũng vô dụng, chỉ hy vọng ngài có thể trân trọng thân thể, không chỉ có vì tồn tại người, cũng vì đã mất đi trước giả an tâm.”Lâm Thanh Uyển nhấp miệng không nói.Tù đại phu cáo từ rời đi, ở hắn xem ra, Lâm Thanh Uyển chính là ở vì Lâm gia, vì Lâm Ngọc Tân mới không ngã hạ, tương đương với ở tiêu hao quá mức sinh mệnh tồn tại.Bằng không lấy nàng năm trước bệnh đến cơ hồ tắt thở thân thể trạng huống sao có thể ngăn ngắn thời gian liền khôi phục lại, không chỉ có có thể liệu lý huynh trưởng tang sự, còn đem Lâm gia xử lý đến gọn gàng ngắn nắp.Nếu không phải trước mấy **** sửa sang lại kết luận mạch chứng, hắn còn không có phát hiện Lâm Thanh Uyển mạch tượng dị thường, thế nhưng liên tiếp mấy tháng vững vàng không gợn sóng, sao có thể, chính là thân thể cường kiện người đều có mạnh có yếu thời điểm, người nào mạch tượng sê vững vàng thành như vậy?Tù đại phu sở dĩ đuổi ở thời điểm này đi ra ngoài kết bạn, trừ bỏ tưởng chính mình giải sầu ngoại, cũng là muốn hỏi một chút bằng hữu nhưng có biện pháp khuyên Lâm Thanh Uyển.Hắn cơ hồ là nhìn Lâm Thanh Uyển lớn lên, luyến tiếc nàng như thế luẩn quẩn trong lòng a.Lâm Thanh Uyển tỏ vẻ nàng tâm cảnh một chút vấn đề cũng không có, có vấn đề chính là thân thể này.Nàng mơ hồ có chút minh bạch, nàng là mượn

xác hoàn hồn, tuy rằng trái tim sẽ nhảy, nhiệt độ cơ thể cũng bình thường, nhưng khẳng định có không bình thường địa phương, hiển nhiên hiện tại không bình thường địa phương biểu hiện ra ngoài. Thân thể của nàng, Uyển tỷ nhi thân thể khả năng sẽ duy trì ở cái này trạng thái hạ.

Chương 81: lý do

Lâm Thanh Uyển còn không có tưởng hảo cái này dì thường muốn như thế nào giải thích, Lâm gia biệt viện người đã cho nàng nǎo bồ một đống, tự nhiên cũng kiên định tán thành Từ đại phu suy đoán lý do. Lâm gia quản lý nghiêm khắc, nhàn thoại tự nhiên sẽ không ra bên ngoài truyền, nhưng bên trong giao lưu, đặc biệt là quan tâm Lâm Thanh Uyển vài người giao lưu lại là bình thường. Từ đại phu cùng Lâm Thanh Uyển nói chuyện khi không có lảng tránh Bạch Mai Bạch Phong, này hai cái nha đầu nghe xong toàn bộ hành trình, trong lòng nhưng khó chịu. Cảm thấy cô nǎi nǎi chính là bởi vì giống Từ đại phu nói như vậy, vì Lâm gia, vì đại tiểu thư cường chống, hai người tự đến Lâm Thanh Uyển bên người hào hả sau liền rất ít thấy nàng thương tâm khổ sở, lúc trước lão gia qua đời, nàng cũng chỉ là khóc mấy tràng mà thôi, thực mau liền tĩnh lại lên. Cùng trong truyền thuyết vì cô gia cơ hồ tuẫn tình bộ dáng một chút cũng không giống, nhưng hôm nay xem ra, cô nǎi nǎi lại là vẫn luôn hoài chết ý. Bạch Mai cùng Bạch Phong tránh người hung hăng mà khóc một hồi, kết quả đôi mắt đỏ bừng, kêu Lâm ma ma bắt vừa vặn. Lâm ma ma quản nội trách sự vụ, cô nǎi nǎi cùng đại tiểu thư bên người đại a đầu vẫn luôn là nàng trọng điểm chiếu cố đối tượng, hai người khóc thành như vậy, nàng tự nhiên muôn hỏi nguyên do. Hai cái mới thượng cương đã hơn một năm đại a đầu nơi nào là Lâm ma ma đối thủ, không đến ba mươi phút Lâm ma ma sẽ biết Từ đại phu lời bình, nhất thời cũng ngồi không yên, vội vàng đi tìm nàng bạn già nhi thương lượng. “Từ đại phu không đề cập tới ta còn không có phát giác, này đã hơn một năm tới cô nǎi nǎi đích xác biến hóa rất nhiều, ngay từ đầu ta còn tưởng rằng là bởi vì lão gia đem Lâm gia cùng đại tiểu thư phó thác cho nàng, nàng có cầu sinh lý do, nhưng hiện tại ẩn Từ đại phu cách nói, cô nǎi nǎi lại là vẫn luôn hoài chết ý, hiện bất quá là vì Lâm gia cùng đại tiểu thư cường cǎng thôi.” Lâm ma ma khó chịu lau nước mắt, “Ta tuy dốt đặc cán mai, nhưng cũng biết người thân thể hữu hạn, cô nǎi nǎi tổng như vậy cường chống sao được a, còn phải xoá sạch nàng ý niệm, làm nàng hảo hảo tồn tại.” Lâm quản gia đi rồi hai vòng, trầm giọng nói: “Chuyện này người trước đừng lộ ra đi, làm Bạch Mai cùng Bạch Phong cũng bê khẩn miệng, ta đi trước cùng

Tù đại phu nói chuyện.”Lâm ma ma vội vàng mạt sạch sẽ nước mắt, “Vậy ngươi mau đi, ta đi dặn dò Bạch Mai Bạch Phong, chuyện này cũng không thể làm đại tiểu thư biết.”“Đúng là, việc này vạn không thể làm đại tiểu thư biết. Cô nãi nãi đã như thế, nếu làm đại tiểu thư biết, nàng trong lòng còn không chừng như thế nào khó chịu đâu.”Lâm ma ma vội vàng hồi hậu viện đi.Lâm quản gia tắc đi tìm Tù đại phu, nhưng Tù đại phu cũng không có hảo biện pháp, chỉ nói: “Tâm bệnh còn cần tâm được y.”“Cô nãi nãi tâm được chính là cô gia, ngươi làm ta đến chỗ nào cho ngươi tìm tâm được?”Tù đại phu thở dài, “Vậy chỉ có thể khuyên, khuyên nàng nghĩ thông suốt.”Lâm quản gia ngã ngồi ở trong bữa tiệc, “Nếu có thể khuyên thông, cô nãi nãi lúc ấy cũng sẽ không gần như tắt thở. Lúc trước cũng không biết lão gia cùng nàng nói gì đó, lúc này mới đem nàng từ quý môn quan trung kéo trở về, lúc này lại khuyên.....”“Khuyên bất động, vậy chỉ có thể từ ngoại duông thân, có lẽ có thể làm nàng sống lâu mấy năm.”“Vậy ngươi nói cô nãi nãi có thể sống mấy năm?”Tù đại phu ngó hắn liếc mắt một cái nói: “Kia đến xem nàng khẩu khí này có thể cảng bao lâu, có lẽ có thể sống thọ và chết tại nhà cũng nói không chừng.”Lời này nói đương chưa nói, Lâm quản gia thấy hắn không hảo biện pháp, vỗ vỗ móng liền rời đi, hắn đến ngẫm lại mặt khác biện pháp.Lâm quản gia bên người trừ bỏ hắn lão thê ngoại, cũng cũng chỉ có Chung đại quản sự có thể thương lượng cái này đại sự.Cho nên liền tìm một cơ hội kéo Chung đại quản sự nói nhỏ, hỏi hắn có cái gì biện pháp khuyên một khuyen cô nãi nãi.Chung đại quản sự trầm ngâm nói: “Chúng ta tổng không hảo không duyên cớ nhắc tới chuyện này, dù sao cũng là cô nãi nãi vết sẹo, vạch trần nào biết kết quả là tốt? Cho nên không thể minh khuyên, chỉ có thể ám khuyên.”“Như thế nào ám khuyên?”“Đến tìm cái cùng cô nãi nãi nói được thương vón riêng lời nói,” Chung đại quản sự thấp giọng nói: “Ta không thích hợp, ta đầu chút năm đều là ở bên ngoài, cùng cô nãi nãi không thân, nhưng ngươi không giống nhau, ngươi ở trong phủ hầu hạ, tổng có thể cùng cô nãi nãi nói thương lời nói đi?”Lâm quản gia liền rỗi răm nói: “Cô nãi nãi ở hậu viện, ta quản tiền viện sự, tuy nói lâu lâu thấy một mặt, nhưng cùng cô nãi nãi thật đúng là không thể nào nói thương lời nói.”“Kia Lâm ma ma.....”Lâm quản gia lắc đầu, “Nàng càng không được, trước kia nàng đi theo phu nhân bên người hành dạy dỗ chi trách, nghiêm túc quán, cô nãi nãi khi còn nhỏ thấy nàng đã có thể rất xa né tránh.”Hai người hợp lại mi, “Kia ai thích hợp đâu?”Hai người suy nghĩ cả buổi, cuối cùng ánh mắt sáng lên, cùng kêu lên nói: “Lão Trung bá!”Chung đại quản sự vỗ tay cười nói: “Mỗi lần lão Trung bá lại đây đều có thể cùng cô nãi nãi nói buổi sáng lời nói, nhìn đảo như là bạn vong niêm.”Lâm quản gia cũng nói: “Hơn nữa mỗi lần lão Trung bá đi rồi cô nãi nãi tâm tình đều thực không tồi, có khi khoe miệng cả ngày đều là kiều.”Chung đại quản sự lập tức đứng dậy nói: “Ta đây đi thỉnh lão Trung

bá.”“Ta chờ ngươi tin tức tốt.”Sau đó Chung đại quản sự đã bị lão Trung bá tước một đốn, “Cô nái nái tâm bệnh ở cô gia trên người, ta lại chưa thấy qua Tạ gia kia hài tử, ta như thế nào cùng cô nái nái đề?”“Kia, kia ngài nói thêm nhắc tới Lâm gia, làm cô nái nái đừng luôn muốn cô gia, nghĩ nhiều tưởng tượng Lâm gia cùng đại tiểu thư, nói không chừng nàng liền không muốn chết đâu?”“Cô gia cùng Lâm gia kia có thể giống nhau sao? Hiện tại cô nái nái không cũng niệm Lâm gia cùng đại tiểu thư? Thân thể làm theo làm lỗi,” lão Trung bá nhíu mày nói: “Nhắc lại Lâm gia cùng đại tiểu thư, cũng bất quá là làm khẩu khí này càng dài một chút thôi.”“Kia ngài nói làm sao bây giờ?”Lão Trung bá hừ hừ nói: “Hai cái biện pháp, một là làm cô nái nái quên mất cô gia, một lần nữa thích thượng một người khác, tân nhân đổi người xưa, nàng tự nhiên sẽ không lại niệm cô gia.”Chung đại quản sự há to miệng.“Cái thứ hai chính là làm cô nái nái hoàn toàn nghĩ thông suốt, người chết nào có người sống quan trọng, ta tưởng chính là cô gia trên đời cũng nhất định hy vọng cô nái nái khỏe mạnh tồn tại.”“Đạo lý này ai đều biết, từ cô gia xảy ra chuyện sau chúng ta liền ở đè, cũng là như vậy khuyên nàng, nhưng cô nái nái chính là trong lòng khó chịu, mai bất quá kia đạo khảm a.” Chung đại quản sự dừng một chút, chậm chạp nói: “Nhưng thật ra cái thứ nhất biện pháp, có lẽ có thể thử một lần.”Lão Trung bá liền mắt lè quét một chút hắn, “Ngươi cảm thấy cô nái nái coi trọng nam nhân khác khả năng tính có bao nhiêu đại?”Chung đại quản sự suy sụp hạ bả vai, “Không có.”Cô gia nếu là bất kham, bọn họ còn có thể trước phá hư hắn ở cô nái nái cảm nhận trung án tượng, sau đó làm cô nái nái di tình biệt luyến.Nhưng Tạ nhị lang bất luận là tài hoa hoặc là nhân phẩm, không chỉ có ở Giang Nam số một số hai, ở toàn bộ Đại Lương cũng là bài đắc thượng hào.Phá hư không được, cũng tìm không thấy so với hắn càng tốt người tới theo đuổi cô nái nái, đừng nói cô nái nái, chính là bọn họ, có Tạ nhị lang cái này châu ngọc ở trước, khác lang quân bọn họ đều chướng mắt.Huống chi, cô nái nái cùng cô gia thanh mai trúc mã lớn lên, cho nên tình cảm thâm hậu, mà hiện tại cô nái nái đã lớn lên, nam nữ có khác, thật muốn có nam nhân thâu đi lên chỉ sợ trước bị đương đăng đồ tử cấp tàu.Cho nên này tân nhân đổi người xưa biện pháp là không được.“Vậy chỉ có thể thí cái thứ hai biện pháp.” Lão Trung bá nói: “Phải người đi thỉnh Tạ phu nhân tới một chuyến đi.”“Tạ phu nhân?”“Nếu nói trên đời này có ai có thể cùng cô nái nái đồng cảm như bản thân mình cũng bị, kia nhất định là Tạ phu nhân, thỉnh nàng tới ngồi ngồi, có lẽ cô nái nái tâm phòng sẽ tùng chút, đến lúc đó chúng ta lại nhân cơ hội khuyên bảo.” Lão Trung bá thở dài nói: “Nói đến cùng vẫn là trải qua quá ít, nếu trải qua chiến loạn sinh tử, liền sẽ biết này đó *** bất quá may mắn thoát qua, cùng sinh tử đại nghĩa so sánh với thật sự không đáng giá nhắc tới.”Chung đại quản sự trùu trùu khoe miệng nói: “Nào biết cô nái nái sẽ không cảm thấy càng đi đú trán quý đâu?”Lão Trung

bá nhàn nhạt liếc mắt nhìn hắn.Chung đại quản sự lập tức cúi đầu, “Ngài lão nói đúng, cô nãi nãi tuổi còn nhỏ, trải qua là có điểm thiêu.” Cảm kích từ đại hộ pháp thương nghị một chút, cuối cùng phái cá nhân đi Dương Châu thỉnh Tạ phu nhân, lão Trung bá tự mình cấp Tạ phu nhân viết thư, đem Từ đại phu lời bình cùng bọn họ sâu lo kỹ càng tỉ mỉ viết xuống, hy vọng nàng có thể tới Tô Châu khuyên một khuyễn nhà mình cô nãi nãi, chính là khuyễn bất động cũng không quan trọng, coi như là tới giải sâu hảo.Tạ phu nhân thu được tin sau liền khóc thành một cái lệ nhân, đối Dương ma ma nói: “Ta cho rằng đứa nhỏ này đã nghĩ thông suốt, không nghĩ tới còn toản ở bên trong.” Dương ma ma lập tức khuyễn nhủ: “Phu nhân không cũng còn để tâm vào chuyện vụn vặt sao? Thiếu nãi nãi cùng thiếu gia tình thâm ý trọng, nàng lại tuổi còn nhỏ, nơi nào có thể nhanh như vậy đi ra. Phu nhân, ngài nếu là chính mình đều không nghĩ ra, như thế nào đi khuyễn thiếu nãi nãi a.” Tạ phu nhân xoa xoa nước mắt, nhíu mày hỏi, “Chúng ta thật sự muốn đi Tô Châu?”“Đi,” Dương ma ma chém định chặt sắt nói: “Này đều một năm, ngài liền không nghĩ thiếu nãi nãi?”Này đã hơn một năm tới phu nhân đều là ở Phật đường vượt qua, thấy nàng hình như khô khao, Dương ma ma trong lòng khó chịu không thôi.Lâm gia này phong thư tới kịp thời, làm phu nhân đi khuyễn thiếu nãi nãi, làm sao không phải làm thiếu nãi nãi khuyễn nhủ phu nhân?Chẳng sợ hai người không thể khuyễn bảo, làm phu nhân đi ra ngoài giải sâu cũng hảo, tổng hảo quá vẫn luôn ngốc tại Phật đường cường.Tạ phu nhân cũng có chút tưởng Uyển tỷ nhi, hơn nữa cũng lo lắng thân thể của nàng, liền gật đầu nói: “Cũng hảo, chúng ta đây liền đi Tô Châu.”Tạ phu nhân đem tin buông, hòng con mắt nói: “Này phong thư là Lâm gia trung phó viết tới, Uyển tỷ nhi khẳng định không biết, người lại đi một phong thư nói cho nàng, liền nói ta muốn đi Tô Châu giải sâu.”“Ai,” Dương ma ma cao hứng đồng ý, hỏi: “Chúng ta đi Tô Châu là ở tại Lâm gia, vẫn là ở tại Tạ gia biệt viện?”“Làm người đem biệt viện thu thập xuất hiện đi,” Tạ phu nhân ngẩng đầu nhìn thỉnh về tới Bồ Tát nói: “Uyển tỷ nhi rốt cuộc đã quy tông, chúng ta thường trú Lâm gia, chỉ sợ Lâm thị tông tộc nên bất an, chúng ta là đi xem Uyển tỷ nhi, không phải cho nàng thêm phiền toái. Hơn nữa chính mình trụ cũng tự tại chút.”“Kia nô tỳ cái này kêu người đi thu thập biệt viện, thuận tiện thông trị thiếu nãi nãi một tiếng.”Tạ phu nhân gật đầu, cúi đầu nhìn trong tay tin trầm mặc xuống dưới.Dương ma ma liền âm thầm thở dài một hơi, trong lòng đối Lâm Thanh Uyển lại là tiếc hận, lại là kính phục, rồi lại ân ấn thở dài nhẹ nhõm một hơi.Thiếu niên tình dễ biến, nàng cùng phu nhân kỳ thật là có điểm sợ thiếu nãi nãi yề sau tái giá. Nàng cũng biết phu nhân trong lòng mâu thuẫn, đã tưởng thiếu nãi nãi trầm năm sau có thể cùng thiếu gia táng ở bên nhau, làm thiếu gia không đến mức làm cô hồn dã quỷ, lại đau lòng thiếu nãi nãi còn tuổi nhỏ liền muốn thủ tiết.Bởi vì mâu thuẫn, cho nên phu nhân hành sự mới có chút

lắp lại, trước nửa năm thiếu nãi nãi hồi Tô Châu sau, nàng cơ hồ là mỗi tháng đều cấp thiếu nãi nãi đưa một chuyến đồ vật, nhưng này sau nửa năm lại là có thể không liên hệ liền không liên hệ.Dương ma ma biết, phu nhân ở chậm rãi buông tay, cấp thiếu nãi nãi làm quyết định không gian.Nhưng nàng trong lòng không dễ chịu, ngốc tại Phật đường thời gian càng ngày càng trưởng, này hai tháng càng hận không thể ở tại Phật đường.Cho nên này phong thư tới kịp thời, liền tính này phong thư không tới, Dương ma ma cũng đang tìm kiếm lấy cớ làm phu nhân đi kinh thành, chẳng sợ kinh thành có đại gia đại nãi nãi ở, phân tranh nhiều, nhưng tranh đấu có lẽ có thể làm phu nhân phân thân, không đến mức đem toàn bộ tâm thần đều đặt ở thiếu gia cùng thiếu nãi nãi trên người.

Chương 82: xin lỗi

Lâm Thanh Uyển còn không biết nàng cùng Từ đại phu một phen lời nói dẫn ra nhiều chuyện như vậy, càng không biết nàng bà bà muốn tới Tô Châu xem nàng, lúc này nàng chính chấp tay sau lưng đi ở đồng ruộng, nhìn một mảnh vàng tươi tiều mạch, nàng vui sướng không thôi, “Năm nay tiều mạch xem như được mùa đi?”“Là,” đi theo Lâm Thanh Uyển bên người Phương Đại Đồng nhêch miệng cười, “Lão nông nhóm đều nói đáng tiếc, nếu là loại thành lúa mì vụ đông, kia thu hoạch chỉ biết càng nhiều.”“Hơn nữa lúa mì vụ đông vị càng tốt.” Lâm Thanh Uyển tiếc hận một chút, “Bất quá không quan trọng, năm trước là chưa kịp, năm nay làm cho bọn họ đem tiều mạch thu liền có thể chuẩn bị lúa mì vụ đông gieo trồng.”Phương Đại Đồng chà xát tay, khó xử nói: “Chính là cô nãi nãi, không cho mà nghỉ ngơi, chỉ sợ này phì không đuổi kịp.”“Không phải còn có ba tháng thời gian sao, đem tiều mạch thu sau nhiều làm chút phân bón rải lên, đem mà dưỡng một dưỡng.”“Chính là không có phì a, chúng ta từ bên ngoài thu không ít phì, nhưng vẫn như cũ không đủ a.” Phương Đại Đồng cùng cô nãi nãi nói này đó còn có chút ngượng ngùng, hắc hắc trên mặt ửng đỏ, “Đầu xuân lúc ấy chúng ta nông trang đem thành tây bên này…… Khu khu đều bao viên, hiện tại còn không có bắt đầu mùa đông, các thôn cũng đã cùng trong thành thu dạ hương người đánh hảo tiếp đón, chúng ta nhiều nhất chỉ có thể mua được một phần tư tạ hữu.”Lâm Thanh Uyển tò mò hỏi, “Các ngươi là như thế nào ủ phân, nhiều như vậy dạ hương đều không đủ dùng?”“Chờ lên men sử dụng sau này cọng rơm hỗn ủ phân,” Phương Đại Đồng gãi gãi đầu nói: “Này vẫn là Trần đại gia dạy chúng ta, Trường Phúc thôn hàn trồng trọt tốt nhất.”Lâm Thanh Uyển khi còn bé ở nông thôn sinh hoạt quá dài một đoạn thời gian, cũng gặp qua người khác ủ phân. Cũng là dùng cọng rơm hỗn cả người lẫn vật phân ủ phân, bởi vì tổ phụ là đại giáo thụ, ở các hương thân trong mắt chính là rất có người có bản lĩnh, cho nên có một đoạn thời gian bọn họ đặc biệt thích tới cửa hỏi các loại về gieo trồng cùng nuôi dưỡng vấn đề.Lúc ấy nông thôn tuy cũng dùng phân hóa học, nhưng số lượng thiếu, càng nhiều vẫn là dựa vào phân nhà nông, cho nên tổ phụ cũng bị hỏi qua ủ phân vấn đề.Nàng nhớ rõ

khi đó nàng mới bảy tuổi nhiều, tổ phụ riêng mang theo nàng hồi kinh, dùng quan hệ tìm được rồi nông khoa viện giáo thụ, đi theo hàn học hai cái ủ phân phương pháp.Trong đó một cái nàng ký ức hãy còn mới mẻ, bởi vì cái kia biện pháp là tổ phụ mang theo nàng một chút một chút thực tiễn quá.Kỳ thật nguyên lý thượng cùng đại gia ủ phân là giống nhau, đều là dùng cọng rơm hoặc khô thảo chờ hồn cả người lẫn vật phân ủ phân, chẳng qua nó càng thêm tinh hóa, đem trong đó than Nitro hàm lượng tính toán ra tới, sau đó chiếu tỉ lệ chống chất, đem bước đi càng tinh tết hóa, như vậy có thể càng nhanh chóng sử phì ủ phân xanh, sẽ không xuất hiện cháy hỏng thu hoạch hiện tượng phát sinh.Loại này ủ phân phương pháp dùng liều đều là lấy tần tính toán, cho nên ra phân bón nhiều, nếu là mà không nhiều lầm nhân gia thật đúng là không kiên nhẫn làm như vậy, quá mệt mỏi, còn không bằng chiếu lão biện pháp rửa sạch súc vật phân khi trà trộn vào đi chút cọng rơm, chờ nó chậm rãi ủ phân xanh lại dùng.Chính là bọn họ không thời gian lâu như vậy, cho nên ủ phân còn phải mau.“Trong đất cắt ra tới những cái đó khô thảo, làm người thu đi lên, chia làm mấy cái khu vực đồi hảo, chờ tiêu mạch thu hoạch, đem cọng rơm lưu hảo, chúng ta thông nhất ủ phân, đổi một loại biện pháp.”“Cái gì biện pháp? Không đúng, là cô nãï nãï ngài như thế nào biết ủ phân biện pháp?” Hắn cái này đã học tròng trọt đều không quá hiểu biết.Lâm Thanh Uyển ho nhẹ một tiếng nói: “Ta từ thư thượng xem ra, có lẽ có thể dùng một chút, người đem Trần đại gia mời đến, ta nói cho hắn nghe, về sau lại từ hắn tới giáo các ngươi.”Đáng tin cậy sao?Phương Đại Đồng lòng nghi ngờ, nhưng vẫn là đi thỉnh Trần đại gia, luận tròng trọt, mười cái hắn cũng so ra kém một cái Trần đại gia, dựa không đáng tin cậy còn phải hỏi Trần đại gia.Có người ở nào đó phương diện đích xác rất có thiên phú, Phương Đại Đồng cùng Trần đại gia cùng nhau nghe, hắn còn ở cái hiểu cái không khi, Trần đại gia không chỉ có có thể nghe hiểu, còn có thể suy một ra ba.Lâm Thanh Uyển đều khâm phục nhìn Trần đại gia, nàng sở dĩ có thể nhớ kỹ cái này biện pháp vẫn là bởi vì từ thu thập cút trâu bắt đầu tổ phụ liền mang theo nàng, nàng toàn bộ hành trình tham dự, bởi vì ký ức hãy còn mới mẻ mới có thể vẫn luôn nhớ kỹ này đó bước đi.Không nghĩ tới nàng chỉ là khai cái đầu Trần đại gia liền đem mặt sau bước đi cân nhắc đến không sai biệt lầm.Tranh đại gia còn ở cảm thán, “Biết chữ chính là hảo a, không nghĩ tới tròng trọt sự thư thượng cũng có.”“Nông tang là quốc gia đại sự, tự nhiên có điều ghi lại.” Lâm Thanh Uyển nhìn đầy mặt nếp nhăn Trần đại gia, trong lòng vừa động nói: “Chỉ là đáng tiếc am hiểu tròng trọt thường thường không biết chữ, mà am hiểu sáng tác tắc thường thường không thiện tròng trọt, cho nên phương diện này thư mới thiếu. Nếu là có một am hiểu sáng tác người tìm được rồi một am hiểu canh tác người, hai người hợp tác, có lẽ có thể ra một quyền hảo nông thư.”Trần đại gia nghe ra nàng ý tại ngôn ngoại, co quắp nói: “Chủ nhân, ta,

ta chính là sẽ trống trọt, nơi nào có thể ra thư đâu?" Lâm Thanh Uyển cười, "Ngài cũng nói ngài sẽ trống trọt, này liền hai người có một, lại có một cái sẽ sáng tác không phải thành?" "Cái nào người đọc sách sẽ nghe chúng ta này đó chân đất lời nói?" Trần đại gia lắc đầu, không cảm thấy loại sự tình này có thể thành. Lâm Thanh Uyển vốn định chính mình động thủ, nghe vậy một đốn nói: "Không thử thử một lần, nào biết sẽ không có người?" Lâm Thanh Uyển quay đầu cùng Bạch Mai nói: "Làm Lâm An viết trương bô cáo đi ra ngoài, liền nói ta muốn chiêu một biêt chū người tới vì nông dân bắn sao nông thư." Mọi người trợn mắt há hốc mồm, cô nai nai thật đúng là làm a? Bạch Mai hoản hồn hỏi, "Bô cáo dán ở đâu?" "Liền dán ở tây cửa thành bô cáo chỗ nơi đó," Lâm Thanh Uyển cười nói: "Chuyện này không vội, cho nên không cần viết hạn mức cao nhất kỳ, giá sao, đi tìm Lâm quán gia, chiêu viết thư người thù lao cấp cái không cao không thấp giá." Phương Đại Đồng liền nói: "Kia nhất định không ai tiếp." Lâm Thanh Uyển không thèm để ý nói: "Thử xem sao." Bạch Phong từ bên ngoài bước nhanh tiến vào nói: "Cô nai nai, Chu thứ sử đệ thiệp tới bái phỏng, người đã ở bên ngoài." Lâm Thanh Uyển nhướng mày, "Hắn một người tới?" "Không phải, mang theo con của hắn, còn đè ra không ít hộp quà," Bạch Phong dừng một chút nói: "Ta xem Chu công tử có chút uể oải." "Nhận lỗi tới, đại tiểu thư hạ học sao?" Lâm Thanh Uyển cười hỏi. "Nhanh, hiện tại phỏng chừng mới hạ học, nhất muộn ba mươi phút liền trở về tới rồi." Lâm Thanh Uyển liền đứng dậy nói: "Đem người mời vào phòng khách, Trần đại gia, người đi về trước đi, trước làm người đem khô thảo tràm, mặt khác chờ tiểu mạch thu lại nói." Trần đại gia đồng ý, cùng Phương Đại Đồng khom người lui ra. Lâm Thanh Uyển liền đi phòng khách thấy Chu thứ sử. Chu Thông trên đầu thương một hảo đã bị Chu thứ sử đe nặng tới xin lỗi, hắn lại kêu đau kéo hai ngày, hôm nay là thật sự kéo không nổi nữa mới không thể không tới. Lâm Thanh Uyển vừa vào cửa liền thấy hắn buông xuống cái đầu đứng ở một bên, Chu thứ sử vội cùng Lâm Thanh Uyển chào hỏi, thấy nhà hắn nhi tử mộc ngọc đứng liền nhịn không được túm hắn một phen, trùng mắt nói: "Còn không mau cắp quận chúa hành lễ." Chu Thông trong lòng bất mãn, tức giận ngẩng đầu nhìn về phía Lâm Thanh Uyển, liền thấy Lâm Thanh Uyển không đầy không cự đứng ở thượng đầu cười xem hắn. Chu Thông đổi thượng nàng ánh mắt, tim cứng lại, cúi đầu tránh đi Lâm Thanh Uyển ánh mắt, chấp tay nói: "Gặp qua quận chúa." Lâm Thanh Uyển mỉm cười gật đầu, "Không cần đa lễ, Chu đại nhân mời ngồi đi." Chu Thông ở trong lòng bĩu môi, rũ mắt đứng ở phụ thân hắn phía sau. Chu thứ sử cảnh cáo trùng mắt nhìn nhi tử liếc mắt một cái, cùng Lâm Thanh Uyển tỏ vẻ xin lỗi, "Khuyển tử bất hiếu, còn thỉnh quận chúa thứ lỗi." Lâm Thanh Uyển kiều khoe miệng nói: "Là Chu đại nhân yêu cầu quá nghiêm, ta xem lệnh công tử liền rất hảo, đáng vể đường đường, tài hoa hơn người." "Chỉ là quá

mức bướng bỉnh,” Chu thứ sử nhân cơ hội xin lỗi, “Lần trước hắn cùng hai cái cùng trường hồ nháo, ở học đường xuống núi trên đường đào cái hố, làm hại Lâm huyện chủ cùng Thượng gia ba vị tiểu thư xe ngựa đình trệ, nghe nói Lâm huyện chủ còn khai tối rồi đâu.”“Dứa nhỏ này nghe nói giữa lưng trung bất an, do dự hồi lâu mới cùng hạ quan thăng thắn, bỗn sờm nên tới thỉnh tội, chỉ là hạ quan đánh hắn khi không đúng mực, làm hắn nằm trên giường đến bây giờ mới có thể lại đây, còn thỉnh quận chúa thứ tội.”Dứt lời đứng dậy vén lên áo choàng liền quỳ xuống.Lâm Thanh Uyển vội vàng duỗi tay nói: “Chu đại nhân mau mời khởi, bọn nhỏ sự nỡ nào đáng ngại như thế?”Lâm Thanh Uyển không làm Chu thứ sử quỳ xuống, lại không ngăn ở hắn phía sau quỳ xuống Chu Thông, nàng cười như không cười nhìn hắn nói: “Lệnh công tử đã là thành tâm nhận sai, ta tưởng đại tỷ nhi hơn phân nửa sẽ tha thứ hắn.”Đây là làm hắn cũng cấp Lâm Ngọc Tân quỳ một quỳ ý tứ?Chu Thông liền cảm thấy đầu gối phía dưới tựa hồ có châm dường như khó chịu.“Còn không mau cảm tạ quận chúa đại nhân đại lượng?”Thấy nhi tử mộc ngọc ngốc quỳ trên mặt đất một câu không nói, Chu thứ sử tức giận đến duỗi chân đá đá hắn nói: “Trong chốc lát huyện chủ đã trả lại lại cho nàng bồi tội, xem ngươi về sau còn dám bướng bỉnh sao?”Lâm Thanh Uyển cười nói: “Hài tử sao, nào có không bướng bỉnh, chỉ cần không tồn hại đến người khác là được.”Chu thứ sử xâu hổ cười cười.Đang nói chuyện, Lâm Ngọc Tân đã trở lại.Chu Thông nghĩ rồi lại nghĩ, vẫn là không có thể quá được tâm lý kia quan, cho nên nhân cơ hội bò dậy chắp tay nói: “Lâm huyện chủ, tại hạ tối cấp ngươi bồi tội tối.”Lâm Thanh Uyển nghẹn cười, mang trà lên tới uống trà.Lâm Ngọc Tân quét hắn liếc mắt một cái, tránh đi Chu thứ sử hành lễ sau trở về nửa lễ, lúc này mới nhìn về phía Chu Thông, “Bồi tội? Không biết Chu công tử phạm vào tội gì?”Chu Thông sắc mặt đỏ bừng, nhưng vẫn là không kiêu ngạo không siêm nịnh nói: “Lần trước tại hạ bướng bỉnh, cùng hai cái cùng trường ở trên đường đào cái hố, kết quả Thượng gia xa phu không cẩn thận đem xe sứ tiến hố, làm hại huyện chủ dụng phải đầu……”Lâm Thanh Uyển thu hồi tươi cười, bình đạm buông chén trà, Chu thứ sử gấp đến độ vội cấp nhí tử nháy mắt ra dấu.Lâm Ngọc Tân trực tiếp cười lạnh nói: “Nguyên lai cái kia bẫy rập là Chu công tử làm nha, nhưng thật ra xảo tư, đào hố còn ở mặt trên che lá khô, đừng nói xa phu là ngồi trên xe lái xe, đó là đến gần đi xem cũng chưa chắc phát hiện thôi đi?”Chu Thông rũ xuống đôi mắt nói: “Là tại hạ không phải, ta chờ cũng không hại huyện chủ chi tâm, chỉ là không nghĩ tới liền như vậy xảo?”“Nói cách khác kia bẫy rập không phải nhầm vào chúng ta biểu ty muội bốn người, mà là nhầm vào sở hữu từ con đường kia đi lên người?”Chu Thông mặt đỏ lên, biện giải nói: “Ta cũng không tưởng nhầm vào ai, chúng ta chính là chơi một chút.”Lâm Ngọc Tân hừ một tiếng, đang muốn nói, kia ngày khác ta cũng đi ngươi gia môn trước đào cái hố to

chơi một chút, liền nghe tiểu cô nhẹ nhàng đem ly cái đặt ở chén trà thượng, Lâm Ngọc Tân một đốn, xoay đầu đi không tình nguyện nói: “Nếu Chu công tử thành tâm tạ lỗi, kia chuyện này liền thôi bỏ đi.”

Chương 83: bà bà giá lâm

Lâm Ngọc Tân chờ Chu gia phụ tử vừa đi liền ô khóc miếng không cao hứng hỏi, “Cô cô, ngươi như thế nào không cho ta nói chuyện?”“Ngươi muốn dỗi hắn cũng đến tìm cái đại nhân không ở trường hợp, bằng không ngươi nói khó nghe nói Chu thứ sử xấu hổ, ta là cản vẫn là không ngăn cản?” Lâm Thanh Uyển cùng nàng nói: “Không ngăn cản có vẻ ta cùng với hắn so đo, lòng dạ hẹp hòi, ngăn cản lại không khỏi làm ngươi chịu ủy khuất, ta nhưng không nghĩ mắng ngươi.”“Kia tiểu cô ngươi trong lòng so đo không so đo?” Lâm Ngọc Tân quật cường xem nàng.Lâm Thanh Uyển nhịn không được cười nói: “Không so đo.”Lâm Ngọc Tân liền rầu rĩ không vui quay người đi.“Đứa nhỏ ngốc,” Lâm Thanh Uyển xoa xoa nàng đầu, giải thích nói: “Gần nhất đây là các ngươi hại tử chi gian sự, ta không hảo quản, liền giống như Chu Thông cùng hắn kia hai cái cùng trường, đâu khai động, còn có một cái quăng ngã chặt đứt chân, ngươi có thể thấy được bọn họ cha mẹ tìm tới môn tới?”“Gần nhất là bởi vì bọn họ đuổi lý trước đây, thứ hai là đây là các ngươi hại tử gian sự, đại nhân đều không hảo nhúng tay quá mức. Bằng không ngươi cho rằng bọn họ không biết các ngươi là cố ý đem ngươi lồng thương? So với ngươi tới, bọn họ nhưng bị thương càng trọng. Tuy rằng bọn họ đuổi lý, nhưng thật muốn từ luật pháp thương so đo, kia vẫn là ngươi sai nhiều.”Lâm Ngọc Tân có chút không cam nguyện, nhưng vẫn là nghe đi vào.“Chỉ cần không đề cập điểm máu chót, sự tình đều từ các ngươi xử lý đi.”“Tiểu cô điểm máu chót là cái gì?”Lâm Thanh Uyển đôi mắt hờ hàn nói: “Tỷ như có người ở học đường khinh nhục ngươi, mà ngươi vô lực đánh trả; lại tỷ như có người mắng ngươi không cha không mẹ, lấy gia đình tới công kích ngươi.”Lâm Ngọc Tân ngẩn ngơ.Lâm Thanh Uyển quay đầu tới nghiêm túc nhìn nàng nói: “Ngọc Tân, về sau nếu có người như vậy đối với ngươi, ngươi liền nói cho tiểu cô, từ ta tới giải quyết.”Lâm Thanh Uyển vẫn luôn cảm thấy đồng học chi gian đánh nhau không tính đại sự, ngươi đánh ta, ta cũng tâu đi trở về, lẩn nhau tương đương, cho dù có một phương bị thương nặng chút, kia cũng là kỹ không bằng người.Nhưng đơn phương khinh nhục cùng gia đình công kích lại không giống nhau, người trước không cần phải nói, không thể phản kháng

bạo lực đối người tâm lý cùng sinh lý ảnh hưởng đều rất lớn. Mà người sau càng là thăng đánh người tâm lý, đối hài tử thương tổn đồng dạng không nhỏ. Đồng học chi gian cãi nhau, người mắng ta giả mô giả dạng, ta mắng người có làm ra vẻ đều không tính nghiêm trọng, đó là công kích tự thân, lấy Lâm Ngọc Tân tài ăn nói nàng là sẽ không lo lắng đối phương có hại, Nhưng lấy gia đình vì công kích liền không được, kia không chỉ có là ở Lâm Ngọc Tân miệng vết thương thượng rải muối, cũng làm nàng tìm không thấy phản kích trở về điểm nhanh. Nàng nhưng không nghĩ nàng bảo bối chịu ủy khuất, cho nên những việc này còn phải nàng tới. Như vậy điểm mấu chốt truyền thừa đến nàng tổ phụ, khi còn nhỏ nàng cùng các bạn học đánh nhau, mặt xám mày tro trở về, tổ phụ cười tุม tím hỏi một câu, biết nàng cũng đánh sau khi trở về liền không hề hỏi đến. Nhưng có một lần có đồng học mắng nàng là không ai muốn con hoang, tổ phụ biết sau liền tự mình đi trong trường học tìm lão sư, còn đi cái kia đồng học trong nhà tìm đối phương gia trưởng, từ đó về sau lại không ai dám lấy này tới công kích nàng. Nàng cũng không cần lại chịu đựng cái loại này đầy ngập phẫn uất lại tìm không thấy đánh trả khẩu, chỉ có thể nhặt lên đá ném về đi cảm giác vô lực. Nàng hy vọng Lâm Ngọc Tân cũng có thể giống nàng giống nhau có người che chở. Lúc này học đường tuy ngẫu nhiên có tranh đấu, lại còn tính bình thản, tạm thời sẽ không có người, cũng không ai dám như vậy công kích Lâm Ngọc Tân. Cho nên Lâm Ngọc Tân hai mắt là mờ mịt, nàng thấy tiểu cô cảm xúc không tốt, liền thấp giọng an ủi nói: "Cô cô đừng lo lắng, các bạn học đều thực hữu hảo, các nàng sẽ không như vậy nói." Bởi vì nói như vậy lời nói người giáo dưỡng đều sẽ không quá hảo. Lâm Thanh Uyển sờ sờ nàng đầu, hơi hơi mỉm cười nói: "Hảo, tiểu cô không lo lắng, ngươi mau đi tìm Bích Hải đi, nghe nói nàng cùng Từ đại phu học một bộ dưỡng thân quyền muốn dạy cho ngươi, ngươi mau đi học học." Lâm Ngọc Tân liền ôm miệng, "Từ đại phu vì cái gì không trực tiếp dạy ta? Bích Hải có chút nói được bất tường té." "Kia cũng không nên trách Từ đại phu, ngươi hạ học khi trở về đúng là Từ đại phu nhất vội thời điểm, hắn nào có không giáo ngươi. Hiện tại hắn lại đi ngoài kết bạn, có khó hiểu chỗ liên trước phỏng, chờ hắn trở về hỏi lại." Từ đại phu không chỉ có là cho các nàng cô chất hai người xem bệnh mà thôi, trong phủ hạ nhân, nông trang nông hộ, tá điền, thậm chí là dài ngắn công nhóm bị bệnh cũng sẽ cầu tới cửa tới. Từ đại phu giống nhau đều không thu tiền, đều là miễn phí cho người ta xem bệnh, nếu là gấp gỡ hắn vừa lúc có thải trở về được cũng sẽ cấp người bệnh nhóm một ít. Mà nông trang nhân vi không chậm trễ trong đát việc, hơn phân nửa là ở giữa trưa cùng chạng vạng tới xem bệnh, cho nên Lâm Ngọc Tân hạ học về nhà khi Từ đại phu đa số thời điểm ở vội, cho nên dưỡng thân quyền chỉ có thể trước dạy cho Bích Hải. Dù sao Bích Hải chính là tới giáo Lâm Ngọc Tân "Võ thuật" phương diện này, nàng hiện tại đã bắt đầu cùng nàng

cha học tài bắn cung, chờ Lâm Ngọc Tân thân thể lại hảo một chút, sức lực lại lớn một chút là có thể cùng nàng học tài bắn cung. Lâm Ngọc Tân chạy tới hậu viện tìm Bích Hải, Lâm Thanh Uyển nhìn nàng hoạt bát thân ảnh vừa lòng cười, Ngọc Tân thân thể càng ngày càng tốt, tin tưởng lại quá hai ba năm sẽ càng tốt, nói không chừng có thể đánh vỡ Lâm gia năm bắt quá 50 ma chú. Liên tiếp 5 ngày đều là trời nắng, tiểu mạch nhanh chóng thành thục, liếc mắt một cái nhìn lại ruộng lúa mạch đều là vàng tươi một mảnh. Lâm gia nông hộ cùng dài ngắn công nhóm bắt đầu thu hoạch. Tô Châu trừ Lâm gia loại lúa mì vụ xuân ngoại, chỉ có linh tinh mấy cái nông hộ là bởi vì không đuổi kịp mùa đông gieo trồng mà lựa chọn lúa mì vụ xuân. Cho nên lúc này nhân công không căng thẳng, cơ hồ không ai rời đi. Nhiều người như vậy cùng nhau lao động, không đến ba ngày thời gian liền đem sở hữu tiểu mạch đều thu hoạch, Chung đại quản sự bắt đầu phân ra người tới đánh lúa mạch, những người khác tiếp tục hồi trong đất đi. Lâm Thanh Uyển chính là ở lúa mạch thu hoạch đến nhất vội khi thu được Tạ phu nhân tin. Bà bà muốn tới! Lâm Thanh Uyển có chút hơi khẩn trương, nghĩ nghĩ nói: "Làm người đem Xuân Hiểu Uyển thu thập ra tới, Tạ phu nhân tới trụ, đem phủ kho mở ra, đem bên trong bố trí đôi một đôi." Lâm quản gia hỏi, "Tạ phu nhân là thường trú, vẫn là....." "Nàng gọi người đem Tạ gia biệt viện thu thập ra tới, nhưng đã ở Tô Châu, khẳng định sẽ thường thường lại đây trụ một đoạn, cho nên chiêu thường trú tới bố trí đi." Lâm quản gia khom người đồng ý. Lâm Thanh Uyển đổi Tạ phu nhân thái độ vẫn luôn là kính nhi viễn chi, không chỉ có là bởi vì nàng là Uyển tỷ nhi bà bà, còn bởi vì nàng là trừ Lâm gia người ngoại đói Uyển tỷ nhi nhất quen thuộc người. Tự Uyển tỷ nhi tẩu tử qua đời sau, là Tạ phu nhân ở giáo dưỡng nàng, nếu không phải vì tị hiềm, Lâm Giang đều tưởng đem muội muội đưa đến Tạ gia thường trú. Hơn nữa bởi vì thân phận ngang nhau, kỳ thật Tạ phu nhân so Lâm ma ma còn muôn quen thuộc Uyển tỷ nhi, nếu nói trên đời này có ai sẽ phát hiện Uyển tỷ nhi tâm thay đổi, kia trừ bỏ Lập Xuân Lập Hạ đó là Tạ phu nhân. Lâm Thanh Uyển cũng không dám xem thường Tạ phu nhân trí tuệ, bởi vậy trước nay đều là có thể tránh liền tránh. Trừ bỏ quà tặng trong ngày lễ, liền chỉ có Tạ nhị lang ngày giỗ khi mới cùng nàng liên hệ. Hiện tại người muôn tới thường trú, Lâm Thanh Uyển có thể nào không khẩn trương? Nhưng lại khẩn trương lo lắng, ở nhìn đến được mùa tiểu mạch khi nàng cũng nhịn không được lộ ra tươi cười, tâm tình nhưng thật ra hảo không ít. Thất Nguyệt lưu hỏa, Tạ phu nhân ở cuối cùng lửa nóng mấy ngày nay đã đến, Lâm Thanh Uyển nghênh ra mười dặm, ở trường đình nơi đó chờ. Dương ma ma nghe được bẩm báo, vén lên mành ra bên ngoài nhìn xung quanh liếc mắt một cái, quay đầu lại cùng phu nhân cười nói: "Thiếu nãi nãi khẳng định trời chưa sáng liền tới rồi." Tạ phu nhân thấy nàng như thế trịnh trọng, trong lòng cao hứng, ngoài miệng lại nhịn không được đau

lòng nói: “Hà tất câu nệ này đó nghi thức xã giao, ở cửa thành chờ là được.”“Đây là thiếu nãi nãi tôn kính ngài đâu, bất quá đích xác tới quá sớm, từ thành tây quá thành bắc, lại muốn nghênh ra mười dặm, chỉ sợ là cửa thành một khai liền vào thành.”Hiện tại là mùa hè, cửa thành giống nhau là giờ Mẹo (5 giờ) khai, hiện tại là giờ Ty (9 giờ) tả hữu, thiếu nãi nãi khả năng đã ra tới hai cái canh giờ.Nói chuyện, xe ngựa tới rồi trường đình, Lâm Thanh Uyển xuống dưới nghênh đón, Dương ma ma vội vàng xuống xe hành lễ, “Thiếu nãi nãi.”“Dương ma ma,” Lâm Thanh Uyển thăm dò nhìn về phía xe ngựa, “Mẫu thân còn hảo?”“Không cần lo lắng,” Tạ phu nhân hướng nàng vẫy tay nói: “Xe ngựa một đường đi chậm, đi rồi ba ngày, ta cũng không mệt nhọc, mau lên xe tới một khôi ngô.”Lâm Thanh Uyển liền hướng Lâm An phất tay nói: “Các ngươi ở phía trước đi.”Dứt lời đỡ Dương ma ma tay tiên thùng xe.Tạ phu nhân lôi kéo tay nàng tả hữu xem, nhấp miệng cười nói: “Béo chút, cũng đen chút, nhưng nhìn tinh thần, ở Tô Châu quá đến tốt không?”“Hảo, ta hiện giờ ở tại thành tây biệt viện, không người quấy rầy, thanh tĩnh thật sự, biệt viện ngoại chính là chúng ta Lâm gia nông trang, mỗi ngày xem nông hộ nhóm lao động đảo cũng có khác một phen thú vị.” Lâm Thanh Uyển thấy Tạ phu nhân sắc mặt tái nhợt, đại nhiệt thiêu bàn tay lại là lạnh, cái trán đỏ mồ hôi, không khỏi lo lắng nói: “Mẫu thân chính là thân thể không khoẻ?”Tạ phu nhân lắc đầu cười nói: “Cũng không không khoẻ, ta thân thể hảo đâu.”Lâm Thanh Uyển quét Dương ma ma liếc mắt một cái, Dương ma ma rũ đầu không nói chuyện, nàng liền cười dời đi đè tài, “Vậy là tốt rồi, mẫu thân không biết, hiện giờ ta kia nông trang còn có hơn phân nửa chưa từng tròng trọt đâu, ngài đã tới vừa lúc giúp ta lý lý.”Tạ phu nhân nhìn cùng ngày xưa khác nhau rất lớn Uyển tỷ nhi, ánh mắt có chút ngây ra, đứa nhỏ này tựa hồ rộng rãi rất nhiều, ánh mắt cứng cỏi, cũng không giống lão Trung bá tin thương viết như vậy, hay là nàng là bị lừa tới?Ngay cả Dương ma ma cũng cảm thấy Lâm Thanh Uyển biến hóa rất nhiều, trước kia thiếu nãi nãi tuy cũng thông minh có khả năng, lại không có như vậy hấp tấp, càng không có này sợi tính dai.Đây là một loại thực kỳ diệu cảm giác, ở nàng nhận tri thiếu nãi nãi muốn so trước mắt người nhu hòa rất nhiều.Tạ phu nhân không hảo tưởng hỏi, việc này còn phải nhìn thấy lão Trung bá mới biết.Tiến vào cửa thành sau, Lâm Thanh Uyển liền đem cửa sổ xe đẩy ra, cấp Tạ phu nhân xem trên đường phong cảnh, nàng có chút ngượng ngùng nói: “Nhân ta rất ít ra ngoài, đối bên này cũng không *** thân liền trước chính mình nhìn xem đi, quay đầu lại ta lại bồi ngài ra tới đi một chút.”Tạ phu nhân lắc đầu nói: “Trên đời này thành trấn đều không sai biệt lắm, còn không bằng ở nông thôn phong cảnh dễ coi, không cần lo lắng lại đây.”Lâm Thanh Uyển khẽ gật đầu, nàng cũng cảm thấy Tạ phu nhân sẽ không có cái này tâm tình.Xe ngựa từ thành bắc đến thành tây, lại trực tiếp ra khỏi thành môn hướng biệt viện đi, Lâm Ngọc

Tân sờm một bước được đến tin tức, mang theo Lâm phủ bọn hạ nhân chờ ở cổng lớn nghênh đón.Tạ phu nhân thấy Lâm Ngọc Tân đều khỏe mạnh không ít, không khỏi cảm thán, “Tôi Châu khí hậu thật đúng là dưỡng người a.”“Cho nên mẫu thân không bằng nhiều trụ chút thời gian, đem thân thể dưỡng又好 lại nói.”Tạ phu nhân mỉm cười kiên trì nói: “Thân thể của ta hảo thật sự, nhưng thật ra ngươi còn trẻ, đích xác phải hảo hảo dưỡng dưỡng.”Lâm Thanh Uyên gật đầu, “Từ đại phu liệt không ít thực đơn cho ta thực bổ, quay đầu lại mẫu thân cũng thử xem, ta cảm thấy so uống thuốc cường.”Tạ phu nhân trong lòng càng kinh dị, như vậy nơi nào như là luẩn quẩn trong lòng bộ dáng, xem ra nàng thật là bị lừa tới.

Chương 84: hoài nghi

Lâm Thanh Uyển nghĩ Tạ phu nhân đuổi ba ngày lộ khắng định mệt mỏi, cho nên đem người đưa đến Xuân Hiểu Uyển sau liền cáo từ, làm phòng bếp cho nàng chuẩn bị nước âm nhiệt thực. Dương ma ma lãnh bọn nha đầu mở ra hòm xiểng bày biện đồ vật, thấy phu nhân dựa ở bên cửa sổ không nói lời nào, liền đem trong tay đồ vật giao cho nha đầu, cho nàng phao một ly trà đoan qua đi, “Phu nhân nhuận nhuận khẩu.” Tạ phu nhân rũ mắt tiếp nhận trà, thấp giọng hỏi, “Ngươi nói chúng ta thu được lá thư kia quả thật là Lâm gia trung phó đưa tới?” Nàng điểm điểm sân ngoại phong cảnh nói: “Hoa mộc tươi tốt, sân cũng xử lý đến sạch sẽ, mới chúng ta một đường đi tới, nông trang một mảnh được mùa cảnh tượng, nàng nói lên nông trang sự tới gọn gàng ngăn nắp, hiên nhiên là tự tay làm lấy quản, nơi nào giống luân quân trong lòng người?” Dương ma ma liền thấp giọng khuyên nhủ: “Phu nhân không bằng ở lâu chút thời gian nhìn xem, nếu là thiêu nã nã nghĩ thoáng không phải càng tốt?” Tạ phu nhân thở dài, gật đầu nói: “Cũng đúng, ta còn nghĩ nàng tuổi đại về sau cho nàng cùng Nhị Lang quá kế cái hài tử, về sau hai người hương khói có thể không ngừng.” Dương ma ma trong lòng nhảy dựng, vội nói tránh đi: “Thiêu nã nã chính mình vẫn là hài tử đâu, nơi nào có thể dưỡng hài tử, phu nhân suy xét cũng quá xa.” Nàng giơ tay đem cuốn thượng sa mành buông chút, cười nói: “Thiêu nã nã cũng quá lo lắng, còn cố ý thay đổi lối cửa sổ, sa mành.” “Ở nông thôn sâu nhiều, này hơn phân nửa là lấy tới phòng sâu,” Tạ phu nhân thở dài, “Nàng so trước kia có khả năng nhiều, trước kia nàng có lẽ cũng có thể nghĩ vậy chút, nhưng khắng định không như vậy cẩn thận.” Tạ phu nhân là khách quý, cho nên Lâm Thanh Uyển cấp Lâm Ngọc Tân thỉnh một ngày giả, chuyên môn ở nhà đai khách, không chỉ có như thế, nàng còn làm Lâm quản gia vào thành mua sắm không ít nguyên liệu nấu ăn, chuẩn bị hảo chiêu đai Tạ phu nhân. Thu mạch cùng Tạ phu nhân sự đánh vào cùng nhau vốn dĩ liền đủ vội, thiên ở thời điểm này phía bắc khách thương đuổi một đoàn dê bò tới. Lâm Thanh Uyển bất chấp nghỉ ngơi, làm Lâm Ngọc Tân lưu trong nhà tọa trán sau liền cùng Lâm quản gia tự mình đi xem kia phê dê bò. Đây là từ phương bắc dắt lại đây, tam gia khách thương liên hợp,

ngưu cùng sở hữu 60 đầu, trong đó lấy nghé con chiếm đa số, trừ bỏ có năm đầu trâu bò ngoại, mặt khác đều là nghé con.Như vậy nghé con, đừng nói năm nay, chính là sang năm đầu xuân cũng không dám dùng a, quá tiều, nhanh nhất cũng đến dường đến sang năm mùa thu.Lâm quản gia sắc mặt có chút khó coi, hắn mua ngưu là vì tiết kiệm lao động, như vậy một đám nghé con không chỉ có không thể cho hắn dùng ít sức, còn sẽ chia sẻ đi không ít lao động phụ trách chúng nó cỏ khô cùng an toàn, hắn có thể vui vẻ mới là lạ.So với ngưu, kia 500 nhiều con dê liền không bị Lâm quản gia để vào mắt.Ở Đại Lương, thịt dê không lo bán, bọn họ có tăng lớn mà, chăn dê cũng không lo, cho nên bọn họ trực tiếp lược quá dương không đe cập tới, chuyên chọn ngưu tật xấu.Lâm quản gia bất mãn, Lâm Thanh Uyển liền cũng xu mặt không nói lời nào, ba vị khách thương kinh sợ giải thích nói: “Thật sự là trâu bò không hảo mua, này đó nghé con chúng ta đều là phế đi thật lớn kính nhi mới lộng tới.”Bọn họ hạ giọng nói: “Ngài cũng biết, Đại Lương ngưu thực đáng giá, này đó còn có hơn phân nửa là từ Liêu Quốc tiến, bằng không chúng ta có thể kéo tới càng thiếu.”Ba vị khách thương cũng thực bất đắc dĩ a, này một trăm nhiều năm qua, chiến tranh liên không đình quá, dân gian ngưu rất ít, ở nông dân trong mắt, ngưu so người còn quan trọng, tưởng mua ngưu là khó càng thêm khó, huống chi trâu bò?Bọn họ hồi Thương Châu sau liền bắt đầu vơ vét ngưu, bởi vì khoảng cách lần trước nhập hàng thời gian quá ngắn, toàn bộ châu phủ chạy xuống tới chỉ mua được mười hai đầu ngưu, còn đều là nghé con.Không có biện pháp bọn họ mới trộm đạo liên hệ Liêu Quốc bên kia thương nhân, bù đắp nhau, dùng lụa bô thay đổi 48 lần đầu tới.Bằng không bọn họ cũng chưa mặt tới Tô Châu.Lâm quản gia nghe xong giải thích, sắc mặt đẹp chút, nhưng vẫn là tận lực đem giá đi xuống áp, như vậy tiểu nhân nghé con cuối cùng có thể hay không toàn sống sót còn không biết đâu.Lâm quản gia thậm chí do dự muốn hay không mua sở hữu ngưu, bởi vì có chút thật sự là quá nhỏ.Lâm Thanh Uyển thì tại hỏi qua sóng mái tỉ lệ sau nói: “Toàn lưu lại đi.”Nếu ngưu như vậy khó được, kia không bằng lưu trữ làm hạt giống, về sau khai cái ngưu tràng.Lâm quản gia trầm mặc một chút, vẫn là không có bác cô nái nái mặt mũi, đồng ý đều mua.Bất luận dê bò toàn lấy lụa bô giao dịch, vừa lúc Lâm gia dệt nương dệt ra tới không ít lụa bô, Lâm quản gia lấy lại đây tính tiền.Bất quá ba vị khách thương không tiếp, mà là mịt mờ nhắc tới Lâm gia thải lăng, tỏ vẻ bọn họ muốn kia đồ vật.Lâm quản gia tức giận trợn tròng mắt nói: “Thải lăng nhanh nhất cũng được đến bắt đầu mùa đông mới dệt đến ra tới, hiện tại nào có?”Ba vị khách thương tỏ vẻ không thèm để ý, bọn họ có thể chờ.Lâm Thanh Uyển liền cười nói: “Vẫn là trước đem trưởng kết đi, đến nỗi ta Lâm gia thải lăng, trừ bỏ nhà mình tất yếu dùng, mặt khác cũng đều là muối bán, đến lúc đó các ngươi nếu có hứng thú lại đến xem đó là.”Ba vị khách thương do dự nói: “Quận chúa sẽ không trước

bán cho người khác đi?" Lâm quán gia cả giận nói: "Nhà ta chủ tử là nói chuyện không giữ lời người sao?" "Ta chờ cũng không phải ý tú này, chỉ là chúng ta lực hoi người ti, cho rằng quận chúa sẽ đem hóa để lại cho nguyên lai khách thương." "Nếu ta nói, tự nhiên sẽ cho các ngươi một cái công bằng cạnh tranh cơ hội," Lâm Thanh Uyển nhàn nhạt nói: "Chờ thải lăng ra tối, Lâm quán gia sẽ liên hệ của các ngươi, đến lúc đó các ngươi liền cùng bọn họ cùng nhau cạnh giới đi." Kỳ thật trên tay nàng nào còn có cái gì khách thương? Lâm gia to lụa cùng thải lăng vẫn luôn là tự sản tự tiêu, hiện tại Lâm gia tiệm vải đều bán đi, bọn họ cần thiết đến một lần nữa tìm nguồn tiêu thụ. Khá vậy không biết sao lại thế này, năm rồi to tăm vừa thu lại, biết rõ lấy không được to lụa cập thải lăng còn tìm tới cửa tới khách thương tất cả đều không thấy bóng dáng. Lâm quán gia đầu xuân lúc ấy còn cảm thấy thải lăng bán cho ai mà không bán, còn không bằng cùng này ba vị khách thương hợp tác, gia tăng một ít cảm tình đâu, nhưng hiện tại lại không thể không thay đổi một loại khác tâm cảnh. Chủ tử hai người trên mặt không lộ thanh sắc đem ba vị khách thương điếu trụ, sau đó liền giao lụa bô, làm người đem này đó dê bò chia làm hai nhóm đưa đến sơn kia đầu mục viễn đi. Bên kia đã kiến hảo ngưu xá cùng dương xá, chỉ cần an bài trông giữ người qua đi là được. Những việc này đều có Lâm quán gia cùng Chung đại quản sự nhọc lòng, Lâm Thanh Uyển không cần làm lụng vất vả. Chỉ là nàng mới quay người lại, Trần đại gia lại tìm tới môn tới nói: "Chủ nhân, tiểu mạch cọng rơm đánh ra tối, ngài xem này phân bón có phải hay không muốn bắt đầu chuẩn bị?" Lâm Thanh Uyển gật đầu nói: "Chuẩn bị đi, ta làm Lâm quán gia, không, làm Lâm Thuận cho ngươi mua dạ hương cùng súc vật phân trở về, ngươi đi thôn trang tuyển những người này cho ngươi trợ thủ, ngày mai liền bắt đầu đi." Lại đây tìm Lâm Thanh Uyển Dương ma ma thân mình quo quo, lắc lắc đầu xem qua đi, thấy thiếu nãi nãi trước người đứng cái đây đầu bạch sương, trên quần áo mun vá một tầng mệt một tầng lão nhân, lúc này mới xác nhận chính mình không nghe sai, phía trước một phen lời nói thật là nhà bọn họ thiếu nãi nãi nói. Tại sao lại như vậy, nhà bọn họ thiếu nãi nãi không phải chỉ khẩu đọc sách thánh hiền, tay bát cầm huyền ôn nhã nữ tử sao, như thế nào, như thế nào còn nói chút cái gì "Dạ hương" a "Phân" linh tinh? Lâm Thanh Uyển quay đầu lại thấy Dương ma ma, liền giơ lên gương mặt tươi cười hỏi, "Ma ma như thế nào tới, chính là mẫu thân có gì phân phó?" Dương ma ma mộc ngốc ngốc nhìn nàng trong ch襍 lát, sau đó mới kéo khéo miệng nói: "Chỉ là muốn hỏi một chút thiếu nãi nãi, trong phủ dùng thủy chính là có cái gì chú ý, ta phao ra tới trà phu nhân nói tốt uống vô cùng, hỏi còn có hay không." "Đó là trên núi suối nước lạnh thủy, còn nhiều lấm đâu, nếu là lu đã không có đã kêu người lên núi đi chọn," Lâm Thanh Uyển thấy nàng thần sắc hoảng hốt, không khỏi quan tâm hỏi, "Ma ma chính là mệt mỏi?" "Không phải," Dương ma ma lắc

lắc đầu, đang muốn đi, nghĩ lại không cam lòng hỏi, “Thiếu nãi nãi vừa rồi là ở xử lý thôn trang sự?” Lâm Thanh Uyển gật đầu, “Có bắc tới khách thương vận tới không ít dê bò, ta làm Lâm quản gia mua tới kiến cái mục viễn.” “Những việc này giao cho phía dưới người đi làm liền hảo, nơi nào dùng được ngài tự tay làm lấy?” “Này thôn trang chính là ta cùng đại tỷ nhi an cư lạc nghiệp đồ vật, tỉ mỉ chút tổng sẽ không sai, thả ta cũng nhảm chán, không bằng quản quán sự tình còn có thể phân thân.” “Thiếu nãi nãi nếu là nhảm chán có thể nhìn xem thi tập linh tinh thư, còn có học học cầm, ngài trước kia không phải còn nói muốn đem phu nhân kia một tay cầm nghệ đều học qua đi sao?” Lâm Thanh Uyển lắc đầu nói: “Ta lại không xem thi tập, cũng lại không đánh đàn.” Nàng sẽ làm thơ, nhưng ý cảnh cùng Uyển tỷ nhi nhất định kém quá lớn, mà thơ nếu như người, nàng cũng không dám mạo hiểm như vậy. Huống hồ, luận khởi thơ mới, nàng cũng so ra kém Uyển tỷ nhi có linh tính, cho nên không bằng từ đây không làm thơ, miễn cho cấp Uyển tỷ nhi bôi đen. Đến nỗi đánh đàn, nàng càng là chỉ thông da lông, lúc trước vẫn là bởi vì nàng quá da, tổ phụ vì ma nàng tính tình mới cho nàng báo cái đàn cỗ ban. Nàng chỉ học được một năm, thật sự không thể xung là thông. Nhưng Uyển tỷ nhi không giống nhau, một tay cầm nghệ không người không tán, Tạ phu nhân năm đó chính là liên Thái Hậu đều tán, nói trong cung nhạc sư không bằng này một phần mười. Mà Uyển tỷ nhi có thể bị Tạ phu nhân coi trọng, nói có thể thừa nàng y bát, có thể muốn gấp nàng cầm nghệ có bao nhiêu hảo. Thơ nàng đều không chạm vào, càng đừng nói cầm. Lâm Thanh Uyển trong lòng chính suy tư, nếu là Dương ma ma hỏi nàng nguyên nhân, nàng nên như thế nào trả lời mới không cho nàng hoài nghi đâu? Ai biết nàng đợi nửa ngày, Dương ma ma lại chỉ là nhìn nàng hai mắt liền xoay người rời đi. Lâm Thanh Uyển yên lặng mà nhìn chăm chú nàng bóng dáng, đây là…… Sinh khí?

Chương 85: hy vọng

Dương ma ma trở lại Xuân Hiểu Uyển liền đem hạ nhân đều đuổi ra đi, tiến đến Tạ phu nhân bên tai thấp giọng hội báo chuyện vừa rồi, nhẹ giọng nói: “Phu nhân, thiếu nãi nãi thật sự thay đổi thật nhiều, nhưng lại biến cung không nên đem chính mình yêu nhất đồ vật cũng vứt bỏ, trừ phi.....”Tạ phu nhân nhẹ giọng nói: “Trừ phi không còn cái vui trên đời, với nàng tới nói, yêu nhất ngược lại sẽ mang cho nàng thống khổ.”Dương ma ma liên tục gật đầu, mắt hàm nhiệt lệ nói: “Lúc trước thiếu gia chính là bởi vì thiếu nãi nãi cho hắn gửi đầu thơ mới chạy về tới, nghe nói thiếu gia ra ngoài ý muốn sau, thiếu nãi nãi câu cửa miệng là nàng hại hắn, lúc trước không nên gửi kia đầu thơ.....”Tạ phu nhân đem đầu dựa vào trên tường không nói lời nào.Dương ma ma lau lau nước mắt nói: “Thiếu gia hạ táng khi, thiếu nãi nãi bắt được mộ thất chôn cùng đồ vật, trừ bỏ một thân áo cưới còn có một cái hộp, không biết bên trong đều có thứ gì, không bằng nô tỳ đi hỏi một chút Lập Xuân Lập Hạ?”Tạ phu nhân nhíu mày, “Sự tình đã qua đi lâu như vậy, truy cứu chuyện này để làm gì?”“Phu nhân, nếu là Lâm gia trung phó tin trung nói chính là tình hình thực tế, kia ngài khuyên thiếu nãi nãi khi tổng phải biết rằng nàng trong lòng nghĩ như thế nào.” Dương ma ma khuyên nhủ: “Ngài xem hiện giờ thiếu nãi nãi nhưng như là muốn chết người?”“Không giống, nàng tinh thần sáng láng, ánh mắt cứng cỏi, nơi nào có phí hoài bảm thân mình ý tứ? Nhưng kia lão Trung bá vì sao phải như vậy nói?”Tạ phu nhân nhấp nhấp miệng, trầm mặc một chút nói: “Vậy ngươi đi thôi.”“Bất quá,” Tạ phu nhân nhíu mày nói: “Lập Xuân cùng Lập Hạ không phải điều đi rồi, ngươi đi đâu nhi tìm các nàng?”“Các nàng cũng ở biệt viện đâu, hiện giờ quản Lâm gia dệt nương cùng tú nương, cũng là cái tiểu quản sự, chẳng qua rất ít nhìn thấy thiếu nãi nãi thôi.”Lâm gia nha đầu, Dương ma ma cùng Lập Xuân Lập Hạ quen thuộc nhất, rốt cuộc trước kia Uyển tỷ nhi xuất nhập đều mang theo các nàng.Mà Tạ nhị lang hạ táng không lâu, Lập Xuân cùng Lập Hạ liền bị Lâm Giang điều khỏi Lâm Thanh Uyển bên người, Tạ phu nhân cùng Dương ma ma đều biết hắn là sọ Lâm Thanh Uyển xúc cảnh sinh tình, tâm tình không tốt.Nhưng kia dù sao cũng là Dương ma ma nhất thực nha đầu, cho nên vừa đến Lâm gia nàng liền

cùng tiến đến hâu hạ tiểu nha đầu nhóm hỏi thăm.Lập Xuân cùng Lập Hạ hướng đi cũng không phải bí mật, cũng không có gì hảo che giấu, cơ hồ vừa hỏi sẽ biết.Dương ma ma tìm một cơ hội liền đi Lâm gia dệt phường nơi đó thấy Lập Xuân cùng Lập Hạ. Mà ở Lâm gia, cơ hồ không có gì sự là có thể giấu đến quá Lâm ma ma, cơ hồ là Dương ma ma vừa đến dệt phường nàng liền đã biết.Nàng không dám trì hoãn, vội vàng đi tìm Lâm Thanh Uyển hội báo.Lâm Thanh Uyển sững sót một chút, sau đó cười nói: “Dương ma ma cùng kia hai cái nha đầu thực, có lẽ là có chuyện gì tìm các nàng, đi liền đi, không cần để ở trong lòng.”Lâm ma ma nhíu mày, “Có thể có chuyện gì đi tìm hai cái tiểu nha đầu?”“Đi hỏi Lập Xuân Lập Hạ liền đã biết,” Lâm Thanh Uyển đậm cười nói: “Các nàng trung tâm, ma ma hỏi các nàng khẳng định sẽ nói.”Lâm ma ma lập tức đứng dậy, “Kia trong chốc lát nô tỳ đi dệt phường nhìn xem, trung thu buông xuồng, cô nãi nãi cùng đại tiểu thư đều đến tân làm mấy thân quần áo, ta đi xem vải dệt.”Lúc này, Dương ma ma chính lôi kéo Lập Xuân cùng Lập Hạ đứng ở sông nhỏ biên nói chuyện, “Các ngươi này sai sự hảo, có thể thấy được thiều nãi nãi chưa quên các ngươi, có lẽ quá cái mấy năm, nàng liền đem các ngươi triệu hồi đi.”Lập Xuân lắc đầu nói: “Có thể lưu tại nơi này chúng ta liền thực thỏa mãn, cũng không hy vọng xa vời trở lại cô nãi nãi bên người.”Lập Hạ lắc đầu, “Cô nãi nãi đem chúng ta an bài ở biệt viện, đã là làm trái với lão gia ý, nếu thật đem chúng ta triệu hồi đi, Lâm quản gia chỉ sợ cái thứ nhất không đáp ứng.”“Các ngươi lão gia có phải hay không đối với các ngươi có thành kiến?”Hai nha đầu lắc đầu, thở dài nói: “Cô nãi nãi vừa nhìn thấy chúng ta liền nhớ tới cô gia, trong lòng không dễ chịu, chúng ta sao có thể trở về?”“Thời gian đều qua lâu như vậy……”Lập Xuân cùng Lập Hạ hốc mắt ửng đỏ, vẫn như cũ lắc đầu nói: “Chúng ta từ nhỏ hâu hạ cô nãi nãi, nhất hiểu biết nàng bất quá, đừng nhìn miệng nàng thương cái gì đều không nói, trong lòng khẳng định đều còn nhớ đâu. Ở Dương Châu khi liền không nói, từ trở lại Tô Châu sau, chúng ta tổng cộng liền thấy nàng hai lần, mỗi lần nàng nhìn đến chúng ta đều ngây ra, thả vào lúc ban đêm đều sẽ ở trong sân tế điện cô gia.”“Trừ ngoài ra, mỗi tháng mùng một mười lăm cô nãi nãi cũng đều muốn ở trong sân thiết tế, này đã hơn một năm tới chưa bao giờ giàn đoạn quá, ngài nói, nàng như là tưởng khai người sao?”Lập Xuân lau lau nước mắt nói: “Chúng ta không hy vọng xa vời trở về, chỉ hy vọng cô nãi nãi có thể khỏe mạnh vui sướng, trong lòng không như vậy khó chịu là được.”Dương ma ma ngẩn ngơ, “Nàng, hiện giờ nhìn cũng không giống a, ta thấy nàng tinh thần hảo rất nhiều.”“Đó là vì đại tiểu thư cùng Lâm gia đâu,” Lập Hạ chỉ vào bên ngoài khí thế ngất trời nông trang nói: “Phía trước cũng không có nháo như vậy đại, từ triều đình bổ công văn, nói này đó tước điền đều nhưng làm cô nãi nãi cùng đại tiểu thư vĩnh nghiệp điền sau, cô nãi nãi lúc này mới bắt đầu buông ra tay chân, chúng ta đánh giá đây là phải

cho đại tiểu thư lưu chút bàng thân chi vật, rốt cuộc phía trước Lâm gia gia sản đều quyên, cũng không có lưu lại nhiều ít đồ vật.”“Đại tiểu thư năm nay mười ba, sang năm mùa đông ra hiếu, năm sau đầu xuân liền cập kê, nếu gia sản không phong, như thế nào hảo thuyết thân?”Rốt cuộc nàng điều kiện nói tốt lại cũng không tốt, tuy là huyền chủ, nhưng không cha không mẹ, lại vô huynh đệ tỷ muội, ở cái này kết thân chính là kết nhân mạch thời đại là thực nhược thế.Của hồi môn nhiều một chút, kia tự tin liền càng đú một ít.Dương ma ma ngạc nhiên trở lại Xuân Hiểu Uyển, nàng tự nhận duyệt nhân vô số, cũng có chút tương người bản lĩnh, từ tái kiến thiêu nã nã đến bây giờ, nàng tin tưởng nàng cũng không tử chí, nhưng vì cái gì như vậy nhiều người đều cảm thấy nàng hoài tử chí đâu?Tạ phu nhân cũng nhăn chặt mày, nàng tự nhiên là nhận đồng Dương ma ma, nghĩ nghĩ nói: “Ngày mai đi tìm Từ đại phu hỏi một chút đi, còn có kia Lâm gia trung phó, hắn đã cho chúng ta viết thư, hơn phân nửa sẽ đến thấy chúng ta.”“Kia thiêu nã nã ước ngài ngày mai đi thôn trang tuần tra sự……”Tạ phu nhân vốn định cự tuyệt, bởi vì này mấy **** sao chép kinh Phật thiêu, còn tưởng bỏ trốn về đâu, có thể tưởng tượng đến Uyển tỷ nhi sự còn chưa định, nàng liền nói: “Đồng ý đi, ngày mai ta cùng với nàng tìm hiểu tìm hiểu.”Được mùa khiến người vui sướng, Lâm Thanh Uyển tin tưởng, bất luận cái gì một người nhìn đến kia vàng tươi lúa mạch cùng trong đất sắp thành thực lúa nước đều sẽ tân sinh vui sướng.Cho nên nàng thỉnh Tạ phu nhân đi xem, có lẽ nhìn đến mấy thứ này sau tâm tình của nàng có thể hảo chút.Tuy rằng nàng đối Tạ phu nhân có mang đề phòng chi tâm, nhưng nàng là Tạ nhị lang mẫu thân, Uyển tỷ nhi bà bà, nàng nên tẫn một chút trách nhiệm.Tuy nói không thể sớm tối thưa hậu, nhưng nghĩ cách làm nàng vui vẻ, đem đôi phương thân thể điều dưỡng tốt một chút lại là có thể nỗ lực một phen.Sáng sớm, đem Lâm Ngọc Tân đưa ra môn, nhìn nàng đi học đường sau, Lâm Thanh Uyển liền đi thỉnh Tạ phu nhân.Tạ phu nhân mới vừa cấp Bồ Tát thượng xong hương, nhìn đến Lâm Thanh Uyển sững sót, “Sớm như vậy?”“Mẫu thân, chúng ta đi xem người phơi lúa mạch đi, khi trở về đường vòng trên núi, lấy chút suối nước lạnh dưới nước tới, ta cùng trong nhà đàu bếp nữ học xong làm gạo nếp bánh dày, ta làm cho ngài ăn.”Tạ phu nhân thấy Lâm Thanh Uyển gương mặt tươi cười cũng nhịn không được lộ ra mỉm cười, “Ngươi thế nhưng có thể xuống bếp? Còn nhớ rõ ngươi làn đầu tiên xuống bếp đó là cấp Nhị Lang làm canh, kết quả thiêu chút nữa đem phòng bếp cấp thiêu, từ đây chúng ta lại không dám đề làm ngươi xuống bếp sự.”Lâm Thanh Uyển biết chuyện này, Uyển tỷ nhi nói qua, nàng nhấp miệng nói: “Kia cũng không cùng ta tương quan, là kia củi gỗ quá làm, ta mới tắc một phen nó liền ‘ phanh ’ một tiếng toàn bắn ra tới, lúc ấy nhưng làm ta sợ muốn chết.”Tạ phu nhân nhịn không được cười, “Đừng nói ngươi, chính là chúng ta giật nảy mình, Nhị Lang còn dọa đến từ trên giường bệnh nhảy

xuống, đế chân trần liền chạy tới phòng bếp, liên tiếp gào hắn lại không dám sinh bệnh, cũng lại không dám nháo muốn uống năm thần canh.” Dương ma ma thấy phu nhân trên mặt hàng năm ủ dột thần sắc dần dần tản ra, trong lòng cao hứng không thôi, vội vàng vào nhà cầm đinh mõ có rèm ra tới, “Phu nhân, đồ vật đều bị hảo, chúng ta đi thôi.” Tạ phu nhân liền cúi đầu nhìn mắt trên người việc nhà xiêm y, nhíu mày nói: “Nếu không đổi kiện xiêm y đi.” “Không cần, chúng ta liền ở thôn trang đi một chút, lui tới đều là nông hộ, không chú ý nhiều như vậy.” Thay đổi quần áo liền phái hoá trang, đến lúc đó thái dương liền bắt đầu nóng rát đi lên. Nàng nhưng không nghĩ lại phơi 8-9 giờ chung thái dương, không gặp Tạ phu nhân đều nói nàng đen sao? Thái dương mới vừa nhảy ra đỉnh núi, cũng đã chậm rãi trở nên nhiệt liệt lên, trên mặt đất sương sớm đã làm thấu, nông hộ nhóm cơm sáng chưa ăn liền bắt đầu đem đánh hạ tới lúa mạch mở ra tới phơi, trong chốc lát thái dương nóng bỏng khi bọn họ liền có thể vào nhà dùng cơm sáng. Mẹ chồng nàng dâu hai người mang theo đoàn người chậm rãi đi ở san bằng trên đường lớn, phàm là nhìn thấy nông hộ toàn khom người cùng các nàng chào hỏi, sau đó xoay người liền bắt đầu công việc lu bù lên. Tạ phu nhân nôn nóng tâm tình chậm rãi yên lặng xuống dưới, nghe từng tiếng thanh thúy điệu tiếng kêu, có bướng bỉnh hài tử nhặt lên đá hướng bắt đầu biến hoảng ruộng lúa ném đi, sau đó phần phật một trận vang, thảng kinh khởi mười tới chỉ chim chóc. Các đại nhân nhìn đến này đó chim chóc tức giận đến chết khiếp, vội vàng hô quát trong nhà đại hài tử đi đuổi điểu, đừng làm cho chúng nó đem hạt thóc cùng lúa mạch đều ăn. Tạ phu nhân liền thấy một đám hài tử cầm gậy gỗ phần phật hướng ngoài ruộng chạy, một bên chạy một bên lớn tiếng cười, khuôn mặt nhỏ thương tràn đầy vui thích, giống như một chút ưu sầu cũng không có. Tạ phu nhân dừng lại bước chân, ngoảnh nhìn bọn họ, biểu tình chậm rãi trở nên nhu hòa lên. Lâm Thanh Uyển thở phào một hơi, cũng khóc miệng hơi kiều đi xem đám kia hài tử.

Chương 86: nhầm vào

Tạ phu nhân đi theo Lâm Thanh Uyển phía sau bò lên trên sơn, nàng hồi lâu không đi lại, chỉ là này chậm rãi triền núi liền làm nàng thở không nổi. Nhưng Lâm Thanh Uyển không ngừng hạ, nàng liền cũng không ngừng, kiên trì đi tới suối nước lạnh biển. Dương ma ma vốn đang tưởng mở miệng xuống núi, nhưng thấy mẹ chồng nàng dâu hai cái giông như phân cao thấp nhì giông nhau đi phía trước đi, nàng liền cũng đã không có ngăn cản ý tú. Lâm Thanh Uyển còn hảo, chỉ là hô hấp hơi nóng nảy chút, nhưng Tạ phu nhân lại là chỉ có thể đỡ thân cây đứng. Lâm Thanh Uyển nhịn không được cười, “Mẫu thân, về sau mỗi ngày ngài đều bồi ta lên núi lấy một hồ suối nước lạnh thủy được không?” Tạ phu nhân khẽ lắc đầu, “Ngươi nha, ngươi nha, vẫn là như vậy nghịch ngợm, muốn cho ta nhiều đi lại nói rõ đó là, hà tất lo lắng tìm như vậy một cái lý do?” Lâm Thanh Uyển nghiêng đầu hướng nàng chớp mắt, “Kia mẫu thân có nguyện ý hay không?” “Ta muốn nói không muốn, ngươi có phải hay không còn sẽ tìm khác lý do đem ta lôi ra tới?” Lâm Thanh Uyển mỉm cười gật đầu. Nhìn như vậy cười khanh khách Uyển tỷ nhi, Tạ phu nhân thật sự không thể đem nàng cùng đại gia nói lòng mang từ chí Uyển tỷ nhi liên hệ ở bên nhau, Tạ phu nhân đi đến suối nước lạnh biển một cục đá ngồi hạ, một trận mát lạnh hơi thở áp mặt mà đến. Tạ phu nhân đột nhiên đã không có hoài nghi, dò xét tâm tình. “Uyển tỷ nhi, ngươi nhưng có nghĩ tới về sau nhật tử muôn như thế nào quá?” Lâm Thanh Uyển đương nhiên nghĩ tới, nàng lưu tại này chỉ có một mục tiêu, đừng nói về sau, nàng liền nàng cả đời này nhật tử đều quy hoạch hảo. Nhưng những lời này hiển nhiên không thể nói thẳng ra, cho nên nàng nghĩ nghĩ nói: “Nuôi nấng đại tỷ nhi lớn lên, cho nàng tìm cái hảo tướng công, tốt nhất có thể nhìn nàng sinh hạ hai đứa nhỏ, một cái kế đến Lâm gia.” Này câu câu chữ chữ thế nhưng đều là vì Lâm Ngọc Tân. Dương ma ma tâm căng thẳng, Tạ phu nhân cũng ngẩng đầu nhìn về phía nàng, nhẹ giọng nói: “Ta hỏi chính là ngươi, không phải Ngọc Tân.” Lâm Thanh Uyển cười, “Đây là ta tương lai mục tiêu a, về sau ta nhật tử tự nhiên muốn quay chung quanh cái này mục tiêu chuyên động.” Tạ phu nhân trong lòng dường như đồ một cục đá giống nhau khó chịu, nàng trầm mặc nửa ngày, cuối cùng vẫn là gian

nan nói: “Uyển tỷ nhi, ngươi còn trẻ, về sau nếu là gặp gỡ thích thanh niên tài tuấn, ta.....”“Mẫu thân,” Lâm Thanh Uyển ra tiếng đánh gãy nàng lời nói, nghiêm túc nhìn nàng nói: “Uyển tỷ nhi đã gả cho Nghị Lang, áo cưới cũng đưa đến mộ thất, là không có ‘nếu là’.” Tạ phu nhân há miệng thở dốc, nghẹn ngào nói không ra lời.Lâm Thanh Uyển liền ngồi xổm nàng trước người, nắm lấy tay nàng nói: “Mẫu thân, Từ đại phu cho ngài đem quá mạch tới, ngài gần đây thân thể thiên hàn, này cũng không phải chuyện tốt.”Tạ phu nhân nhìn về phía nàng.Lâm Thanh Uyển ngẩng đầu đối với nàng đôi mắt nói: “Nghị Lang đã chết, nhưng lại sống ở chúng ta trong lòng, cho nên chúng ta liền còn đương hàn tồn tại được không? Nếu là hàn tồn tại, nhất định hy vọng chúng ta hảo hảo ăn cơm, hảo hảo ngủ, hảo hảo uống rượu mua vui, bảo trọng thân thể, sống lâu trăm tuổi, có phải hay không?”“Vậy ngươi sẽ sống lâu trăm tuổi sao?” Tạ phu nhân hỏi nàng.Lâm Thanh Uyển trầm mặc một chút nói: “Ta sẽ tẫn ta có khả năng sống được càng dài một ít.”Tạ phu nhân nhìn ra được nàng đang nói dối, nhưng nàng không có chọc thủng, chỉ là gật gật đầu nói: “Hảo, ta sẽ bảo trọng thân thể, ngươi cũng muốn a.”Lâm Thanh Uyển gật đầu, chầm cười lạnh nói: “Rốt cuộc chúng ta kẻ thù đều còn sống a.”Dương ma ma cả kinh bụng kín ngực, Tạ phu nhân trong mắt hiện lên dị quang, đôi tay nhin không được nắm chặt thành quyền.Mẹ chồng nàng dâu hai cái cuối cùng đánh một hò dưới nước sơn, từ đây sau, Tạ phu nhân mỗi ngày sáng sớm đều cùng Lâm Thanh Uyển đến thôn trang làm một vòng, sau đó lên núi đánh một hò suối nước lạnh thủy, xuống núi sau tắm gội lại dùng trà bánh.Nếu là Lâm Ngọc Tân nghỉ tắm gội ở nhà, các nàng còn sẽ ở trong rừng nhiều dừng lại trong chốc lát, nhìn nàng đuối theo gà rừng chạy, lại thải một phen hoa dai trả về cẩm bình.Chò lão Trung bá đem thôn trang việc nhà nông công đạo đi xuống, rốt cuộc rút ra không tìm lý do chạy tới biệt viện khi đã tiến tám tháng.Hắn mở to hai mắt nhìn xem Chung đại quản sự, “Cho nên Tạ phu nhân không khuyên đến cô nái nái, ngược lại là cô nái nái đem Tạ phu nhân khuyên thông?”Chung đại quản sự mắt mát gật đầu, “Cũng không phải là, cô nái nái không có gì biến hóa, Tạ phu nhân lại giống như nghĩ thông suốt giống nhau, mỗi ngày trừ bỏ sao chép kinh thư ngoại cũng xem mặt khác thư, còn sẽ chỉ điểm cô nái nái quản lý nông trang, cùng vừa tới khi quả thực khác nhau như trời với đất. Lão Trung bá, ngài không phải nói muốn cho Tạ phu nhân tới khuyên cô nái nái sao? Nhưng ta cảm thấy này không có gì hiệu quả a.”Lão Trung bá hoành hán liếc mắt một cái nói: “Ngươi gấp cái gì, việc này đến từ từ tới, ta đi gấp Tạ phu nhân, đúng rồi, cô nái nái đâu?”“Cô nái nái xuống ruộng, hôm nay thu hoạch thu lúa, cô nái nái đi xem.”Lão Trung bá thở dài nhẹ nhõm một hơi, vỗ vỗ quần áo nói: “Ta đây đi cấp thông gia phu nhân thỉnh an.”Tạ phu nhân sớm chờ hắn, từ suối nước lạnh nói chuyện lúc sau, Tạ phu nhân liền không hề hoài nghi, chính như tin

trung theo như lời, Uyển tỷ nhi đích xác hoài tử chí, lại là mang theo hy vọng tử chí.Mà nàng hy vọng chính là Lâm Ngọc Tân!Đối này nàng cũng cung không có tốt biện pháp, bởi vì nàng còn đầm chìm ở tang tử bi thống trung, làm sao có thể khuyên Uyển tỷ nhi tưởng khai đâu?Cho nên nàng chỉ có thể xin lỗi nhìn lão Trung bá nói: “Ta chỉ có thể nói ta sẽ tận lực cố gắng nàng, cũng không thể bảo đảm là có thể khuyên phục nàng.”Lão Trung bá cảm kích nói: “Này liền thực hảo, có phu nhân khuyên giải, lão nô tưởng cô nãi nãi sẽ tưởng khai rất nhiều.”Tạ phu nhân thấy hắn một phen tuổi còn phải vì này bôn ba, không khỏi thở dài: “Các ngươi có tâm, trách không được Lâm đại nhân yên tâm, nguyên lai là gia có trung phó năng thần.”Tạ phu nhân cấp lão Trung bá đeo cao mũ, lão Trung bá tự nhiên cũng nịnh hót trở về, cho rằng nhà bọn họ cô nãi nãi có ngài như vậy một vị khoan dung bà bà quả thật chuyện may mắn.Hai người cho nhau khen tặng một trận, sau đó trong lòng hiểu rõ mà không nói ra đối “Khuyên giải Uyển tỷ nhi tưởng khai, sau đó đi hướng hạnh phúc sinh hoạt” đạt thành chung nhận thức.Chờ Lâm Thanh Uyển định một đầu đồ mò hỏi trở lại biệt viện khi, lão Trung bá đã rời đi.Lâm Thanh Uyển biên làm người đi múa nước tắm gội, biên hỏi: “Lão Trung bá có chuyện gì, như thế nào cũng không đợi ta trở về lại đi?”“Nói là tới cấp cô nãi nãi cùng đại tiểu thư đưa lê, bởi vì thôn trang thượng việc nhiều, vội vàng trở về làm việc, cho nên liền không nhiều lăm đẻ lại.”Bạch Mai cấp Lâm Thanh Uyển cởi áo, bỏ sung một câu nói: “Đi lên lão Trung bá đi cấp Tạ phu nhân thỉnh an, nói một hồi lâu lời nói đâu.”Lâm Thanh Uyển gật đầu, “Lão Trung bá lần đầu tiên thấy bà bà, đích xác hắn là đi bái kiến. Bọn họ nói gì đó?”“Tạ phu nhân bên người là Dương ma ma hầu hạ, chúng ta vẫn chưa nghe thấy, cần phải nô tỳ đi hỏi thăm?”“Không cần,” Lâm Thanh Uyển cởi xuống quần áo, chuyển qua bình phong nói: “Đưa tới lê cấp Xuân Hiếu Uyển đưa đi một ít, nhặt ra một rổ tới điều tiên giếng, ngày mai nhất nhiệt khi lấy ra ăn.”Bạch Mai tiếc hận, “Đáng tiếc ở Tô Châu hàn dưa khó mua, bằng không hàn dưa phóng giếng băng quá càng giải nhiệt đâu. Trước kia lão gia ở khi, mỗi năm đều có người từ kinh thành hiếu kính lại đây, năm nay lại không có.”Lâm Thanh Uyển tay một đồn, quay đầu hỏi, “Các ngươi đều muốn ăn hàn dưa?”Bạch Mai vội vàng nói: “Cũng không phải, chỉ là có chút đáng tiếc, năm nay ăn không đến hàn dưa.”Rốt cuộc liền phải quá quý.Lâm Thanh Uyển như suy tư gì, xoay người đi tắm.Hàn dưa chính là dưa hấu, Trung Nguyên cũng có loại thực, nhưng rất ít, trước kia quốc gia còn chưa chia năm xẻ bảy khi thứ này nhiều là từ Tây Vực vận tới.Này trăm năm tới chiến sự không ngừng, đại bộ phận người liền cơm đều ăn không đủ no, càng đừng nói phí đại lực khí đi loại hàn dưa, mà Tây Vực thương lộ cũng gián đoạn hơn phân nửa, dưa hấu lại trọng thả dễ toái, các thương nhân tự nhiên không yêu vận tới, phần lớn là mang châu báu hương liệu chờ quý trọng vật phẩm.Cho nên

hiện tại hàn dưa nhiều là bẩn thối, sản lượng rất thấp, cho nên loại này trái cây không chỉ có quý, không có con đường còn mua không nổi.Truóc kia Lâm gia là không cần mua, Lâm Giang thân phận bãi tại nơi đó, đều có rất nhiều người phúng đưa đến trước mặt hắn.Mà nay năm Lâm gia không ai đưa, tựa hồ còn mua không được.Bạch Mai nếu là không đè cập tới, nàng còn chưa nhận thấy được vấn đề này đâu.Lâm Thanh Uyển tám gội ra tới, thay khô mát quần áo sau nói: “Tuy nói ăn hàn dưa mùa mau qua, nhưng hiện tại khẳng định còn có người bán, làm Lâm quản gia đi mua chút trở về, đã nhiều ngày thời tiết nóng bức, vừa lúc ăn.”Bạch Mai cao hứng đồng ý, xoay người đi tìm Lâm quản gia.Lâm quản gia nhin không được trùng lớn đôi mắt, kinh ngạc nói: “Cô nãi nãi như thế nào lúc này tiết nhớ tới ăn hàn dưa?”Làm Lâm phủ quản gia, chủ tử nghĩ đến hắn muôn trước một bước nghĩ đến, chủ tử không thể tưởng được hắn cũng muôn nghĩ đến, tháng sáu hạ tuần hàn dưa mới ra tới khi hắn liền tống cổ người đi mua.Những cái đó đại thương nhân Lâm quản gia cũng là nhận thức, vốn tưởng rằng liền một câu sự, ai biết bọn họ thế nhưng thoái thác lên, nói hàn dưa đều dự bán đi, chẳng không ra cáp Lâm gia.Nhưng Lâm quản gia biết, đây là không bán cáp Lâm gia. Hắn không nghĩ tới những người này như vậy đôi mắt danh lợi, lão gia mới đi, bọn họ liền như vậy chậm trễ khởi Lâm gia tới.Lâm quản gia lúc ấy liền tức giận đến không nhẹ, thiêん hắn còn không thể nói cho cô nãi nãi, lão gia không còn nữa, cô nãi nãi đã biết cũng bất quá là bạch sinh một hồi khí.Vốn dĩ cô nãi nãi cũng không nhớ tới muôn ăn hàn dưa, việc này cũng liền hắn biết là được, nhưng hiện tại cô nãi nãi muôn ăn.....Lâm quản gia do dự một chút vẫn là đi tìm Lâm Thanh Uyển thẳng thắn.Bảy tháng hàn dưa đang đông khi hắn đều mua không được, hiện tại vào tám tháng, hàn dưa sắp quá mùa khô hắn liền càng mua không được.Lâm Thanh Uyển nhấp một miệng trà, nhàn nhạt hỏi: “Cho nên nói bắt đầu có người không mua Lâm gia trướng?”Lâm quản gia xấu hổ cúi đầu, “Là, là ta chờ kinh doanh bát lực.”Không có thể giữ được Lâm gia này đó nhân mạch.“Là tất cả mọi người như thế sao?”“Kia thật không có, trừ bỏ kia mấy nhà, mặt khác gia bán cho nhà của chúng ta đồ vật không chỉ có chất lượng không thấp, giá thương cũng chưa thăng.”Nhưng hàn dưa chỉ có kia mấy nhà có.Lâm Thanh Uyển gật đầu, hỏi: “Trừ bỏ chuyện này, các ngươi nhưng còn có mặt khác là gạt ta?”Lâm Thanh Uyển nói: “Lâm quản gia, có một số việc các ngươi cảm thấy giấu ta là tốt với ta, nhưng kỳ thật bất quá là làm ta đối chúng ta tình cảnh nhận thức không rõ, không duyên có chọc người chê cười.”Lâm quản gia liền có chút khổ sở, cúi đầu nói: “Chung đại quản sự thuyết thư phô bên kia cũng có chút vấn đề, bất quá bọn họ còn có thể xử lý, cho nên không bẩm báo đi lên.”Lâm Thanh Uyển lạnh mặt hỏi, “Cái gì vấn đề?”“Vẫn luôn cùng thư cục tiến thư hiệu sách có mấy nhà giảm bớt đơn đặt hàng, mà nhà của chúng ta hiệu sách muôn vào

thượng đặng giấy Tuyên Thành giá cả đề ra không ít, hiện giờ bọn họ đang suy nghĩ biện pháp.”“Là có người nhầm vào?”Lâm quản gia liền thở dài một tiếng, “Là có người nhầm vào, nhưng cũng có mấy nhà là gió chiều nào theo chiều ấy, phùng cao dãm thấp.”“Kia mấy nhà gió chiều nào theo chiều ấy thả không đề cập tới, là ai có ý nhầm vào chúng ta?”

Chương 87: thư cục

Lâm quản gia biểu tình một lời khó nói hết, “Triệu gia dắt đầu, Trần gia, Thôi gia, thậm chí Lư gia đều có tham dự. Cũng may Thôi gia cùng Lư gia xuất đầu không phải bốn gia, bằng không chúng ta Lâm gia chỉ sợ càng gian nan.” Lâm Thanh Uyển sắc mặt hơi hàn, “Triệu trần hai nhà còn chưa tính, chúng ta Lâm gia còn đắc tội quá Thôi gia cùng Lư gia?” Lâm quản gia lắc đầu, “Bất quá là ích lợi cho phép.” “Mấy sọt hàn đưa e ngại bọn họ cái gì ích lợi? Vẫn là chúng ta Lâm gia thư cục lũng đoạn toàn bộ Đại Lương?” Lâm Thanh Uyển buôn bức nói: “Lâm gia đem toàn cục sản nghiệp đều quyên, hiện giờ trừ bỏ này mấy cái nông trang cùng thư cục ngoại còn có cái gì?” Lâm quản gia cúi đầu không nói lời nào. Lâm Thanh Uyển cười lạnh, “Bất quá là thấy huynh trưởng qua đời, cho nên bỏ đá xuống giếng thôi.” “Cũng may chúng ta Lâm gia cũng không cần cầu bọn họ sống qua,” Lâm quản gia an ủi nàng nói: “Hiện giờ chúng ta tự cấp tự túc, không đi tiếp xúc bọn họ, đảo thiêu bị khinh bỉ.” Lâm Thanh Uyển liếc mắt nhìn hắn nói: “Ngươi cảm thấy Lâm gia có thể tự cấp tự túc sao?” Nàng hừ lạnh một tiếng nói: “Ta nhung không nghĩ ta Lâm gia phong bế lên, trên đời này tốt đồ vật ngàn ngàn vạn, ta vì sao phải chỉ có thể dùng chính mình cung cấp?” “Cô nãi nãi muôn cùng bọn họ ngạnh khái?” Lâm quản gia lo lắng nói: “Tuy nói hiện tại Lâm gia nhìn cũng không yếu, nhưng ngài hắn là biết, Lâm gia sản nghiệp toàn cục đều quyên đi ra ngoài, hiện giờ liền dư lại này mấy cái nông trang cùng hiệu sách, chúng ta cũng không có thể cùng bọn họ chống đỡ đồ vật.” Lâm Thanh Uyển siết chặt nắm tay, rũ mắt hỏi, “Bạn họ vì cái gì nhầm vào hiệu sách?” “Cửa hàng thương cũng chỉ dư lại hiệu sách,” Lâm quản gia thở dài nói: “Nếu là hiệu sách cũng đóng, chúng ta đây cũng chỉ có thể trồng cây vào nông trang.” “Hiển nhiên bọn họ lúc sau còn sẽ lây nông trang tới đối phó chúng ta, chẳng qua bởi vì có hiệu sách ở phía trước chống đỡ, cho nên tạm thời không có động thủ thôi.” Lâm Thanh Uyển điểm điểm đầu nói: “Nếu như thế, chúng ta liền từ hiệu sách xuống tay đi, còn không phải là làm cô lập cùng phong bế sao? Ta càng muốn cho hắn lao ra một cái đường máu.” Lâm quản gia muốn nói lại thôi, này sao có thể dễ dàng như vậy, thư ở thời đại này là sĩ tộc lũng đoạn đồ

vật, có thể ở Đại Lương khai hiệu sách sau lưng đều đứng không ít gia tộc.Mà Triệu, Trần, thôi, Lư bốn gia đều tại đây có điều đọc qua, bọn họ bốn gia lại cùng mặt khác gia lên tiếng kêu gọi, vì không đặc tội bọn họ, những cái đó bị chào hỏi khẳng định sẽ làm ra nhượng bộ.Gần đoạn thời gian tới Lâm gia thư cục đơn đặt hàng giảm bớt nguyên nhân đó là này.Lâm Thanh Uyển xoay người đi thư phòng, nhắc tới bút nói: “Mặt khác tam gia thả mặc kệ, trước đem Lư gia giải quyết. Cũng biết Lư gia xuất đầu chính là ai?”“Liễu quản sự cùng kia mây cái lui đính hiệu sách quản sự hỏi thăm quá, là Lư gia sáu phòng quản sự ra mặt. Sáu phòng là dòng bên, chủ yếu là kinh thương, cũng không xuất sĩ đệ tử.”Lâm Thanh Uyển cười lạnh, “Thật là cái gì đầu trâu mặt ngựa đều chạy ra.”Lâm Thanh Uyển trực tiếp viết thư cấp Lư Chân cáo trạng, hắn chính là dòng chính, lại là hiện giờ Lư thị ở trong triều quan chức tối cao, làm không hảo về sau là hắn đương tộc trưởng, Lâm Thanh Uyển cũng có biện pháp cùng Lư gia sáu phòng tìm về bãi, nhưng không chỉ có chậm, thả còn khả năng chọc bức toàn bộ Lư gia, cuối cùng cùng toàn bộ Lư thị đối lập lên.Còn không bằng trực tiếp tìm Lư Chân đâu, phương tiện mau le thả thảng đánh đổi phương yêu hại.Cũng để cho người khác nhìn xem, Lâm Giang đỗ, Lâm gia có phải hay không liền không có minh hữu.Nàng sẽ một chút một chút làm cho bọn họ biết, đó là Lâm Giang không có, Lâm gia cũng không phải bọn họ có thể khi dễ.Lâm Thanh Uyển đem phong thư giao cho Lâm quản gia, “Giao cho trạm dịch, mau chóng đưa đến Linh Châu. Lại thỉnh Liễu quản sự tới, tính, vẫn là ta đi thư cục nhìn xem đi.”Lâm Thanh Uyển trong mắt mang theo sương lạnh, “Phía trước toàn cổ nông trang, còn chưa đi thư cục cùng hiệu sách nhìn xem đâu.”Lâm gia thư cục thiết lập tại bên trong thành, liền kêu Lâm thị thư cục, chủ yếu kinh doanh khắc bản thư tịch, tạo giấy làm bút, làm được đồ vật trừ bỏ cung ứng nhà mình hiệu sách ngoại, cũng bán cho mặt khác hiệu sách.Bởi vì thư cục bảo tồn bản khắc rất toàn, hiệu sách thường bán thư nó đều có thể cung ứng thương, cho nên sinh ý còn rất không tồi.Lâm Giang đem sở hữu sản nghiệp, thậm chí giá trị tối cao cửa hàng bạc đều bỏ được quyên đi ra ngoài, lại cô đơn để lại thư cục cùng hiệu sách, chính là bởi vì bên trong bảo tồn bản khắc, với sĩ tộc mà nói, kia chính là vật báu vô giá.Mà Lâm gia hiệu sách thống nhất kêu Hàn Mặc Trai, trừ bỏ từ nhà mình thư cục nhập hàng, nó cũng yêu cầu hướng khác thư cục mua sắm vài thứ, trừ bỏ bọn họ không có thư ngoại, còn có chút quý trọng trang giấy, bút lông, nghiên mực chờ vật.Mà gần nhất bọn họ cũng đã chịu chèn ép, yêu cầu mua sắm thượng đẳng giấy Tuyên Thành đột nhiên bị cho biết đoạn hóa, mặt khác các loại hàng hóa cũng nhiều ít xuất hiện chút vấn đề.Hàn Mặc Trai vẫn luôn là Giang Nam lớn nhất hiệu sách, trừ bỏ Tô Châu có hai nhà ngoại, Dương Châu cùng Giang Đô cũng các có một nhà, là này tam mà người đọc sách yêu nhất đi địa phương chi nhất.Nếu Hàn Mặc Trai này đó

cao đăng hóa cung ứng không thượng, có thể muốn gặp tương lai bọn họ sẽ mất đi nhiều ít khách nhân.Bởi vì Lâm Thanh Uyển vẫn luôn đem tinh lực đặt ở nông trang thượng, thư cục cùng hiệu sách xảy ra vấn đề Liễu quản sự cũng không dám tìm nàng, chỉ có thể tìm Chung đại quản sự hội báo.Hơn nữa Liễu quản sự cũng không cảm thấy Lâm Thanh Uyển có biện pháp giải quyết, hiện tại thực rõ ràng là mấy nhà liên hợp lại muốn phong giết bọn hắn, Liễu quản sự sớm đã biết, Lâm Triệu hai nhà là không có khả năng giải hòa.Cho nên chỉ có thể tìm kiếm ngoại viện, gần nhất hắn đều là ở tìm khác hợp tác đồng bọn.Lâm Thanh Uyển liền hỏi hắn, “Vậy ngươi nhưng tìm được rồi nguyện ý cùng Lâm gia hợp tác người?”“Hồi cô nãi nãi, đã có mấy nhà hiệu sách có ý, nô tin tưởng, lại thêm đem lực, bọn họ sẽ nguyện ý cùng Lâm gia hợp tác.”Lâm Thanh Uyển đứng ở thư cục xưởng, thấy đại bộ phận người đều là ngòi điêu khắc bản khắc, mà in ấn phuờng bên kia cơ hồ không thúc đẩy.Liễu quản sự giải thích nói: “Đơn đặt hàng quá ít, nô cũng không dám ấn quá nhiều, cho nên trước gọi bọn hắn bản khắc, thật nhiều tồn mấy bản, đến lúc đó có thể đổi.”Bởi vì giấy cũng là phí tiền, tuy rằng chính bọn họ liền có sinh sản giấy, nhưng phí tổn cũng không thấp.Lâm Thanh Uyển xoay người đi xem cách vách tạo giấy xưởng, hỏi: “Bọn họ có thể đinh được kia mấy nhà áp lực?”“Thương nhân trực lợi, chỉ cần chúng ta cấp điều kiện cũng đủ, bọn họ tự nhiên sẽ nguyện ý.”Lâm Thanh Uyển nhíu mày hỏi, “Không lỗ vốn sao?”“Lỗ vốn đảo không đến mức, chẳng qua sẽ kiêm được thiêu chút, nhưng tổng so không kiêm tiền muôn hảo,” Liễu quản sự thở dài nói: “Thư cục dưỡng nhiều người như vậy, mỗi một ngày tiêu dùng đều không ít a.”Những cái đó thợ thủ công mỗi tháng tiền tiêu vặt cũng không ít, thả thư cục thuê công nhân cũng không ít.Trừ bỏ tiền công, còn có tiêu phí tài liệu phí chờ, liền tính cô nãi nãi không chỉ vào thư cục hiệu sách kiêm tiền, kia bọn họ cũng không thể lỗ vốn, ngược lại làm cô nãi nãi hướng trong điền tiền đi?Tạo giấy phuờng bên này, công nhân nhóm đang ở lọc bột giấy, Lâm thị thư cục tạo giấy nguyên liệu chủ yếu là vỏ cây cùng vải vụn, Lâm Thanh Uyển thậm chí còn ở trong góc nhìn đến một ít rách nát lướt đánh cá.Sờ sờ phơi nắng ra tới trang giấy, Lâm Thanh Uyển cầm lấy tới đối với ánh mặt trời, có thể rõ ràng nhìn đến mặt trên trộn lẫn tạp chất.Lúc này trang giấy còn cũng không như thế nào hảo.Liễu quản sự giới thiệu nói: “Đây là hiệu sách bán đến tốt nhất giấy, người đọc sách đều ái láy này giấy tới luyện tự, một đao hai mươi văn.”Lâm Thanh Uyển nhịn không được cao giọng hỏi, “Nhiều ít?”Liễu quản sự thanh âm nhỏ bé, nhược nhược nói: “Hai mươi văn.”“Như vậy quý?” Lâm Thanh Uyển kinh ngạc, hiện tại giá hàng tính cao, một đao gạo mươi văn, nói cách khác loại này giấy một đao liền phải nhị đao gạo?Lâm Thanh Uyển liền chỉ bên cạnh rõ ràng tạp chất ít, càng thêm trắng nõn giấy hỏi, “Kia loại này đâu?”“28 văn một đao.”“Cái loại này đâu?”Liễu quản sự nhìn mắt Lâm Thanh Uyển

chỉ cái loại này giấy, nói: “Đó là 35 văn một đao, cũng là chúng ta thư cục làm được tốt nhất giấy.”Lâm Thanh Uyển trầm mặc nửa ngày mới hỏi, “Kia hiện giờ các người mua không được thượng đẳng giấy Tuyên Thành bao nhiêu tiền một đao?”“Chúng ta nhập hàng vẫn luôn là hai lượng một đao, bán đi còn lại là gia tăng 300 văn đến 500 văn không đợi.”Lâm Thanh Uyển yên lặng mà buông trong tay giấy trắng, nguyên lai trong bất tri bất giác nàng cùng Ngọc Tân mỗi ngày đều phải hoa nhiều như vậy tiền sao?Các nàng cô chất hăng ngày dùng để luyện tự trang giấy đó là kia 28 văn một đao, ký lục cùng viết thư chờ còn lại là dùng 35 văn một đao.Mà giấy Tuyên Thành trong phủ cũng phòng có.Nàng cho rằng bọn họ ăn ở tại biệt viện, trừ bỏ bộ phận nguyên liệu nấu ăn ngoại phần lớn là tự cấp tự túc, tự giác tiêu tiền rất ít, lại nguyên lai các nàng tiêu dùng như vậy đại sao?“Thư cục có giấy Tuyên Thành sao?”“Có,” Liễu quản sự nói: “Trừ bỏ thượng đẳng giấy Tuyên Thành ngoại, mặt khác thứ bậc giấy Tuyên Thành cũng đều có một ít.”Liễu quản sự làm người đi mang tới, mở ra tới cấp Lâm Thanh Uyển xem. Thấy nàng nhéo giấy Tuyên Thành trầm ngâm, hẩn liền đè thấp thanh âm nói: “Nô chò cũng nghiên cứu quá này giấy Tuyên Thành muôn như thế nào tạo, nhưng vẫn không được này pháp. Cho nên.....”Lâm Thanh Uyển buông giấy Tuyên Thành, châm tươi cười nói: “Ta sẽ không giấy Tuyên Thành, lại sẽ một loại khác giấy tạo pháp, này chất không thua giấy Tuyên Thành. Liễu quản sự, ngươi tìm hai cái đã trung tâm, năng lực lại không tồi thợ thủ công cùng ta hồi biệt viện đi.”Liễu quản sự trong mắt sáng ngời, hỏi: “Là tàng thư trung ghi lại sao?”Lâm Thanh Uyển không phản bác, chỉ là nói: “Việc này muôn bảo mật, ở trang giấy chưa ra tới trước không cần lộ ra đi. Trước đó, ngươi vẫn là tìm người liên minh, trước đem thư cục cảng một đoạn thời gian.”Liễu quản sự khom người hẩn là.Lâm Thanh Uyển nhìn tạo giấy phường người đến người đi, thở dài nói: “Khó trách thiên hạ người đọc sách thiêu, này không chỉ có thư quý, trang giấy cũng quý, phi hào phú nhà đọc không dậy nổi thư, này người đọc sách có thể không ít sao?”Liễu quản sự lại cười nói: “So với trước kia, nhà nghèo học sinh tính nhiều, ngài đến Hàn Mặc Trai đi xem, ngồi không ít chép sách học sinh đâu.”Lâm Thanh Uyển bước chân một đốn, hơi hơi nghiêng đầu hỏi, “Nhà nghèo học sinh quả nhiên gia tăng rồi rất nhiều?”“Là, cô nãi nãi nên biết, tự Võ Chu sau, nhà nghèo học sinh liên như măng mọc sau mưa toát ra tới, tuy rằng này gần trăm năm tới nhân chiến loạn lại hiện tiêu điều, nhưng kỳ thật chỉ là ở triều làm quan thiếu, dân gian con cháu nhà nghèo đọc sách số đếm không ít.”Liễu quản sự chính là làm thư cục, thư cục lui tới đều là người đọc sách cùng với đọc sách có quan hệ người, mặc dù hẩn không có tình thống kê quá, nhưng nhiều năm như vậy tới xuống dưới cũng góp nhặt không ít tin tức.Cố nhiên, hiện tại đọc sách nhiều vì sĩ tộc, huân quý cùng thân hào, nhưng cái kia nhiều là ở bọn họ giai cấp phần trăm

cao.Thật muôn thông kê lên, kỳ thật nhà nghèo học sinh nhân số cũng không ít, bởi vì bọn họ số đếm đại a.Chẳng sợ một hương chỉ ra một cái nhà nghèo học sinh, kia lấy toàn bộ Đại Lương kê cũng coi như không ít.Huống chi Giang Nam vẫn là lâu an nơi, so sánh với phương bắc, người đọc sách càng nhiều.

Chương 88: phản kích mệt

“Nhà nghèo.....” Lâm Thanh Uyển nhớ tới Võ Chu lịch sử, khóc miện hời kiều, xoay người nói: “Mau chóng tuyển ra hai cái thợ thủ công tới, hôm nay ta liền muôn dẫn bọn hắn trở về.” Liễu quản sự thấy chủ tử trên mặt ngưng trọng biến mất, tuy không biết nàng có gì chủ ý, lại vẫn là cao hứng đi an bài. Lâm Thanh Uyển từ tạo giấy xưởng mang về tới hai cái thợ thủ công giao cho Lâm quản gia, “Ở biệt viện tìm một chỗ an trí bọn họ, ta có việc muôn bọn họ làm, hầu hạ người muôn trung tâm cùng cẩn thận, việc này tạm thời không được lộ ra ngoài.” Lâm quản gia liền ở Tây Bắc giác tìm cái tiểu viện an trí hai người, trừ bỏ mỗi ngày hướng trong gánh nước cùng đưa cơm một đôi phu thê ngoại, cơ hồ không người có thể tiến cái kia sân. Lâm Thanh Uyển làm người từ phụ cận trên núi chém không ít nộn trúc tới, thay đổi sạch sẽ lưu loát ăn mặc gọn gàng, vân tay áo cùng hai cái thợ thủ công cùng nhau đem nộn trúc chém thành năm bảy thước trường tam ở nước ao. Hai cái thợ thủ công sờ tới mức quỳ trên mặt đất, “Cô nãi nãi thứ tôi.” Lâm Thanh Uyển mày run run, bất đắc dĩ nói: “Mau đứng lên đi, còn không phải là chém vài đoạn cây trúc sao?” Hai cái thợ thủ công quỳ bất động, đem đầu thật sâu mà chôn xuống nói: “Cô nãi nãi muôn làm cái gì phân phó ta chờ đó là, hà tất tự mình động thủ?” “Ta đây một hai phải tự mình động thủ đâu?” Hai cái thợ mộc vô thô liếc nhau, đều có chút không biết làm sao. Lâm Thanh Uyển dứt khoát ném xuống bọn họ xoay người chính mình đi chém cây trúc. Ngay từ đầu nàng còn có chút tìm không ra lực, nhưng dù sao cũng là chính mình đã làm sự, chẳng sợ thay đổi một cái thân thể, ở thích ứng một chút sau thực mau liền tìm được rồi cái kia bí quyết. Quỳ trên mặt đất Tào Kim cùng Mạnh Phúc liếc nhau, trên trán đồng thời trượt xuống một loạt hân, hai người nào dám quỳ làm chủ tử chính mình chém cây trúc? Hai người lau một phen hân vội vàng bò dậy, nắm lén lưỡi hái liền chạy tới chém cây trúc. Lâm Thanh Uyển sẽ dạy bọn họ, “Năm bảy thước làm một đoạn, tam ở trong ao.” Tào Kim cùng Mạnh Phúc làm theo, hai người tuy không biết chủ tử muôn làm cái gì, nhưng bọn hắn là tạo giấy, mà cây trúc đó là tạo giấy nguyên liệu chi nhất, ngâm càng là tạo giấy bước đầu tiên sậu, này tự nhiên là ở tạo giấy. Cùng Lâm Thanh Uyển cùng

nhau đem cây trúc chém thành một đoạn một đoạn trầm hạ ao, hai người liền thúc thủ đứng ở một bên chờ phân phó.Lâm Thanh Uyển liền nhìn ngâm mình ở trong ao thanh trúc thở dài nói: “Giấy làm bằng tre trúc muốn thành, này cây trúc cần phải ở trong nước ngâm trăm ngày trở lên, thả lây trên núi nước chảy vì nhất. Nay ao thủy quyết không thể khô cạn, về sau các ngươi nếu thay đổi địa phương muôn lúc nào cũng nhớ kỹ điểm này.”Lâm Thanh Uyển chỉ vào từ trên núi dẫn lưu xuống dưới thủy đạo: “Này thủy là từ trên núi tới, nhưng thật ra không sợ khô cạn. Từ hôm nay trở đi, về sau các ngươi mỗi ngày đều phải chém một đám cây trúc liền có thể tiếp tục làm tiếp theo phê, không cần đoạn công.”Tào Kim cùng Mạnh Phúc vội vàng ghi nhớ, chủ tử hiển nhiên là ở dạy bọn họ bí phương, hai người trong lòng hưng phấn không thôi, hoàn toàn không nghĩ tới Lâm Thanh Uyển một cái thiên kim đại tiểu thư như thế nào sẽ tạo giấy.Uyển tỷ nhi đương nhiên sẽ không tạo giấy, nhưng Lâm Thanh Uyển lại là sẽ.Đại tam năm ấy nàng quyết định thi lên thạc sĩ, đạo sự liền cao hứng cho nàng an bài một đồng tác nghiệp, trong đó một đạo đề cập giấy làm bằng tre trúc, nàng liền cầm đao sư thư giới thiệu đi Chiết Giang phú dương.Ở địa phương viện bảo tàng dắt đầu hạ cùng giấy làm bằng tre trúc truyền nhân gấp mặt, lúc ấy bất quá là muôn mươi duyệt một ít bọn họ tổ tiên lưu lại văn hiến ghi lại, bởi vì ở tại truyền nhân trong nhà, cho nên ở đối phương tạo giấy khi nàng liền cũng tham dự, nàng ở nơi đó ở hai tháng, trước sau cộng làm mười lăm phê giấy.Từ chặt cây trúc bắt đầu đến trang giấy thành cộng 72 nói trình tự làm việc nàng đều có tham dự, lại còn có làm kỹ càng tỉ mỉ bút ký, hiện giờ chế tác phương pháp còn rõ ràng trước mắt.Nàng tự nhiên không bắn lĩnh cùng những cái đó nghệ nhân lâu đời so sánh với, nhưng nàng biết sở hữu quá trình, thậm chí còn đã làm, bước đi còn tính quen thuộc, lúc này lại chậm rãi sờ soạng, tổng có thể làm ra chất lượng không làm giấy làm bằng tre trúc.Mà đời sau giấy làm bằng tre trúc có thể cùng giấy Tuyên Thành song song, nó chất lượng tự nhiên sẽ không kém.Lúc ấy vị kia sư phụ già mỗi ngày đều sẽ hướng ngâm trong hô tăng thêm cây trúc, nhiều năm tích lũy, có mỗi ngày đều có nguyên liệu nhưng tạo giấy.Nhưng bọn hắn hiện tại nhưng không điều kiện này, này cây trúc mới vừa phao đi xuống, phải tiến hành đạo thứ hai trình tự làm việc kia đến chờ đến trăm ngày lú sau.Cho nên Lâm Thanh Uyển thực mau cấp hai cái thợ thủ công tìm mặt khác sự tình làm, “Hiện giờ tiểu mạch đã thu hoạch, lúa nước cũng muôn thu hoạch, ngoài ruộng cọng rơm rất nhiều, nếu vỏ cây trúc đều nhưng làm trang giấy, ta tưởng cọng rơm hẳn là cũng có thể, các ngươi liền đi thử thử dùng cọng rơm tạo giấy đi, như vậy phí tổn sẽ thấp rất nhiều.”Hai vị thợ thủ công giật mình há to miệng, “Dùng cọng rơm tạo giấy?”Lâm Thanh Uyển gật đầu, “Cái này sân không được người tiến, dùng

cây trúc tạo giấy sự cũng không cho người biết, nhưng dùng cọng rơm tạo giấy lại không cần bảo mật, về sau các người mỗi ngày làm xong trong viện việc liền đi bên ngoài nghiên cứu dùng như thế nào cọng rơm tạo giấy đi.”Lâm Thanh Uyển không học quá dùng cọng rơm tạo giấy, nhưng nàng tưởng tạo giấy thuật đều không sai biệt lắm, chẳng qua là một chút trình tự làm việc cùng dùng liêu sai biệt mà thôi.Cọng rơm không thể so mặt khác nguyên liệu, tiện nghi thật sự, bọn họ có thể chậm rãi thí.Tào Kim cùng Mạnh Phúc lại không phải thực có thể lý giải chủ tử ý tưởng, “Cô nãi nãi, nếu ở bên ngoài đường sông tạo giấy, kia sẽ không bị người học trộm đi sao,”Lâm Thanh Uyển cười nói: “Nếu có người có bản lĩnh học đi, kia cũng là bọn họ bản lĩnh, nên bọn họ ăn này chén cơm.”Hai người đầy đầu mờ mit, do dự hồi lâu vẫn là đi tìm Lâm quản gia hội báo, rồi rầm nói: “Này tạo giấy thuật dữ dội bí ẩn, như thế nào có thể ở bên ngoài làm? Đây chính là chúng ta thư cục sinh kế.”Lâm quản gia không giống hai người như vậy cứng nhắc, mới nghe xong hai người thuật lại liền minh bạch Lâm Thanh Uyển ngộ ý, nàng chính là có ý làm người học, làm người đem này tạo giấy thuật học đi.Lâm quản gia tuy cũng lo lắng sẽ làm hỏng thư cục sinh ý, nhưng vẫn là nói: “Cô nãi nãi một khi đã như vậy phân phó, các người làm theo chính là.”Tào Kim cùng Mạnh Phúc liền nửa kinh nửa nghi đi mạch tràng cùng cốc tràng tuyển cọng rơm.Đúng là thu hoạch hết sức, cọng rơm nhiều đến nồng hộ nhóm đau đầu, tuy rằng ủ phân dùng đi không ít, nhưng vẫn là dư lại rất nhiều, các gia lại phân chút nuôi nồng súc vật cùng nhóm lửa vẫn là dư lại rất nhiều rất nhiều.Cho nên hai người tới lấy, đại gia liền mí mắt cũng chưa xốc một chút.Nhưng thực mau đại gia liền bị Tào Kim cùng Mạnh Phúc hấp dẫn ánh mắt, bởi vì bọn họ ở bờ sông đào cái ao, đem tuyển tốt cọng rơm ném vào đi ngâm.Tuy rằng đại gia không để bụng cọng rơm, nhưng thấy bọn họ như vậy đẹp hư cũng nhịn không được sinh khí, phải biết rằng này cọng rơm chính là thứ tốt, không chỉ có có thể nhóm lửa, có thể uy dê bò, nấm mốc mùa khi còn có thể trăm nát ma thành phán điền bụng đâu.Tuy rằng hương vị một lời khó nói hết, nhưng tổng so ăn đất Quan Âm hảo đi.Nếu không phải nhà bọn họ trang không được, khẳng định không thể cấp đôi ở ngoài sân.Cho nên Tào Kim cùng Mạnh Phúc lại đi tuyển cọng rơm khi liền bị ngăn cản, hai người không có biện pháp, liền nói: “Là cô nãi nãi kêu chúng ta tới lấy.”“Hảo hảo cọng rơm các ngươi vì sao một hai phải ngâm mình ở trong nước? Này không phải lãng phí sao?”“Chúng ta đây là tạo giấy đâu, thứ gì phải làm thành giấy đều đến trước ngâm, cũng không phải ở đẹp hư đồ vật.”Mọi người mở to hai mắt nhìn, “Tạo giấy? Như thế nào ở chỗ này tạo, không phải ở thư cục?”Này đã có thể đề cập đến giấy làm bằng tre trúc bí mật, hai người nhấp miệng không nói lời nào, nhưng đại gia cũng không có truy vấn rõ cuộc, mà là đều bị “Tạo giấy” chuyện này đánh mông.Có công nhân trong mắt hiện lên

tinh quang, hoặc quang minh chính đại hoặc trộm nhìn qua, dựng lên lỗ tai tới nghiêm túc nghe.Mà có nồng hộ trong mắt tặc hiện lên lo lắng, có một cái chặt đứt điếu cánh tay càng là trực tiếp bài trừ đi tìm Phương Đại Đồng.Thực mau Phương Đại Đồng liền tới rồi, huy xuống tay nói: “Còn thất thần làm gì, đã đến giờ đều làm việc đi.”Lại đổi Tào Kim hai người nói: “Các ngươi chạy nhanh đi tuyển cọng rơm đi, ta cho các ngươi hai người hỗ trợ.”Hai người cảm tạ không thôi, đi đến Phương Đại Đồng bên người, đại gia tuy tiếc hận không có nghe được càng nhiều cơ mật, nhưng vẫn là tan đi.Phương Đại Đồng đám người đi rồi liền trách cứ hai người nói: “Các ngươi cũng quá không cẩn thận, như thế nào nói cái gì đều ra bên ngoài nói? Hơn nữa tạo giấy như vậy sự có thể nào ở bên ngoài làm? Nếu là biệt viện không ao, ta mang vài người đi cho các ngươi đào.”Tào Kim trong lòng oan uổng, vẻ mặt đau khổ nói: “Đây đều là cô nái nái ý tứ, chúng ta có biện pháp nào? Hơn nữa cô nái nái còn nói, này cọng rơm tạo giấy sự chỉ cần có người hỏi liền đều ăn ngay nói thật.”Phương Đại Đồng kinh ngạc, “Cô nái kia không sợ người học đi?”Tào Kim cùng Mạnh Phúc càng là bất đắc dĩ, “Liên chúng ta cũng không biết có thể hay không dùng cọng rơm làm ra giấy tới đâu.”Ít nhất bọn họ trước kia vô dụng quá.Phôi phuông gì đó đều đến một lần nữa nghiên cứu, tuy rằng cô nái nái nói có thể tham chiêu thư cục hạ đẳng nhất trang giấy tới làm, nhưng cọng rơm muôn phao tới trình độ nào, muôn tăng thêm cái gì nước thuốc cập nhiều ít vôi đều hoàn toàn bằng bọn họ cảm giác, cọng rơm rốt cuộc cùng vỏ cây không giống nhau.Tạo giấy cũng không phải một lần là xong sự, quang ngâm liên yêu cầu không ngắn thời gian, Lâm Thanh Uyển tại đây đoạn thời gian cũng cũng không phải gì đó đều không làm, năm nay đưa hướng trong cung trung thu lễ trung liên có một bức Lâm Giang thời trẻ làm họa.Làm đương triều duy nhị quận chúa chi nhất, Lâm Thanh Uyển đưa lễ là trực tiếp đưa đến Hoàng Hậu nương nương trước mặt.Dù sao cũng là tự mình danh nghĩa hạ con gái nuôi, thả Hoàng Hậu nương nương đối nàng cũng rất là tò mò, liền nhìn nhiều liếc mắt một cái nàng đưa tới danh mục quà tặng.Lúc này Lâm gia nhân mạch liên phái thượng công dụng, Lâm Giang kia bức họa không chỉ là xuất hiện ở danh mục quà tặng thượng, còn bị người phủng tới rồi Hoàng Hậu nương nương trước mặt.Hoàng Hậu nương nương tổng không thể nói nàng cũng không phải muôn nhìn lẽ vật, mà chỉ là tưởng ngầm liếc mắt một cái danh mục quà tặng, họa nếu đưa đến, nàng liền triển khai nhìn thoáng qua.Đó là liếc mắt một cái, nàng liền thích, lập tức liền làm người treo ở trên tường, còn thở dài nói: “Lâm Giang một thế hệ tài kiệt, năm đó ở kinh thành kiểu gì phong hoa, lại là tuổi xuân chết sớm. Này bức họa tuy ý cảnh cao xa, lại bộc lộ mũi nhọn, xem ra là hắn thời trẻ sở làm.”“Nếu họa không tốt, nương nương như thế nào còn treo lên,”Hoàng Hậu lắc lắc đầu nói: “Ngươi biết cái gì, Lâm Hạo Vũ sau lại học được thu liễm, họa không

còn có như vậy mũi nhọn, người khác đều nói tốt, ta lại cảm thấy hắn thời trẻ họa càng có tinh thần. Mà hắn thời trẻ họa cũng không dấn ra ngoài, cũng liền Lâm gia có thể lấy đến ra tới.”Hoàng Hậu dừng một chút nhíu mày, “Lâm quận chúa cũng là cái nhạy bén nữ tử, này bức họa khuyết điểm nàng sẽ không không biết, như thế nào đưa này bức họa tới? Bệ hạ cũng sẽ không thích như vậy họa.”Quá mức bộc lộ mũi nhọn.Hoàng Hậu nói một câu liền bỏ qua, nhưng phía dưới người lại thượng tâm, trộm cùng bên ngoài hỏi thăm, vì thế Lâm quản gia an bài người tốt liền trộm đưa bọn họ yêu cầu lộ ra đi tin tức để lộ ra đi.Trung thu qua đi hai ngày, trấn thủ biên quan Như Anh quận chúa phái tới đưa trung thu lễ nhân tài tiến cung, vẫn luôn nghẹn cung nhân lập tức tìm được rồi cơ hội, đem đè tài từ Như Anh quận chúa chuyển dời đến Thanh Uyên quận chúa trên người, đem chính mình tìm hiểu đến tin tức bẩm báo cấp Hoàng Hậu.“..... Nghe nói kia Triệu phó đô hộ đệ đệ dắt đầu, mang theo vài gia đàm ông cùng nhau chόng lại Lâm thị thư cục cùng Hàn Mặc Trai, hiện giờ Lâm quận chúa toàn bộ thê xác và tinh thần đều đặt ở nông trang thượng, chính là sợ nông trang cũng bị nhầm vào, cuối cùng không có dựa vào.”Hoàng Hậu lãnh hạ mặt hỏi: “Những việc này người đều là nghe ai nói?”

Chương 89: phản kích nhị

Cung nhân lập tức quỳ trên mặt đất nói: “Lư đô hộ vì thế sự phạt hắn nhất tộc huynh, hắn kia tộc huynh trong lòng có oán, ở bên ngoài uống rượu khi liền lộ chút tiếng gió, nhân Lâm quận chúa là ngài nữ nhi, nô nghe được tự nhiên muôn tra một tra, liền đã biết việc này.”Hoàng Hậu sắc mặt lạnh hơn, “Kia vì sao sớm không hội báo?”Cung nhân đem vùi đầu đến càng thấp, kinh sợ nói: “Nhân vừa lúc gặp trung thu ngày hội, nương nương cùng bệ hạ tâm tình sung sướng, nô thật sự không dám lúc này đăng báo, để tránh nhiễu nương nương cùng bệ hạ hứng thú.”Hoàng Hậu sắc mặt hơi hoãn.Cung nhân dù chưa ngẩng đầu, lại có thể cảm giác được trên người áp lực tiệm nhẹ, hắn lại lập tức nói: “Huống chi công chúa điện hạ khó được vào cung tần hiếu, tổng không làm cho nương nương lúc này vì ngoại sự phiền nhiễu.”Hoàng Hậu nghĩ đến nữ nhi, thu liễm tức giận, phát tay nói: “Đứng lên đi, người lại đi tra tra.”Hoàng Hậu không vui nhíu mày, “Kia Triệu gia vì sao thường nhầm vào Thanh Uyển quận chúa? Kia Triệu Tiệp cũng quá keo kiệt chút, cùng một cái tiểu cô nương so đo cái gì?”Cung nhân thấp giọng ứng hòa một tiếng, cung eo lui xuống đi tường tra.Cùng ngày hắn liên được Hoàng Hậu một ít ban thưởng, hắn khoe miệng hơi kiều, tâm tình sung sướng ra cung đi.“Tâm phúc” hai chữ cũng không phải trống rỗng rơi xuống, cũng đến kinh doanh a, nơi này đầu môn đạo nhiều lầm đâu.Mà Lâm quản gia nhân thủ nhanh chóng lui lại, không hề nhúng tay quản việc này, để tránh làm cung nhân nhận thấy được không đúng.Dù sao Triệu gia nhầm vào Lâm gia là sự thật, cơ hồ một tra một cái chuẩn, nói thật, Lâm Thanh Uyển đối Triệu gia lì lợm la liếm nguyên nhân cũng rất tò mò, chẳng lẽ liền thật bởi vì Giang Nam quan sát sứ chức?Kia Triệu Tiệp lòng dạ cũng quá hẹp hòi.Bởi vì Lư Chân ra tay thu thập sáu phòng tộc huynh, Lư gia lại không ai dám đối Lâm gia duỗi tay, mặt khác gia ngại với Lư gia cũng có chút bó tay bó chân lên.Rốt cuộc không biết Lư Chân là đơn thuần bất mãn tộc huynh bỏ đá xuống giếng, vẫn là ở che chở Lâm gia.Đối với Lư Chân cùng Lâm Giang quan hệ, ngoại giới vẫn luôn suy đoán không ngừng, dù sao tuyệt đại đa số người là mộng bức.Ở bọn họ trong ấn tượng, hai người hắn là không phải thù địch hơn hắn thù địch mới là. Tuy sư xuất

đồng môn, nhưng ở đọc sách khi liền nơi chốn tranh phong tương đối, xuất sĩ sau Lâm Giang lại luôn là áp Lư Chân một đầu, rất nhiều lần vào kinh diện thánh khi đụng tới, hai người không phải châm chọc mỉa mai đó là mỉa mai cười lạnh, nếu không có hoàng đế đàn áp, hai người có thể ở triều thượng đánh lên tới. Cho dù có hoàng đế đè nặng, lại một ngày nam đầy đất bắc ngốc, hai người cũng thường cho nhau buộc tội. Lâm Giang mắng quá Lư Chân quang lấy tiền không làm sự, mỗi năm tiêu hao như vậy nhiều lương thảo, lại là liền phiến thổ đều thu không trả lại, là cái kẻ bất lực. Lư Chân cũng phúng quá Lâm Giang ôn nhu hương không biết gian khổ, ở Giang Nam làm quan mười mấy năm, đem cốt khí đều dưỡng ném, nếu là phóng tới biên quan chỉ sợ một ngày đều sống không quá. Chính là, Lâm Giang bệnh nặng khi Lư Chân lại đi Dương Châu, tuy là phung chì đi trước, nhưng đổi phương lại là đem dừng lại thời gian tạp ở dài nhất, hơn nữa dừng lại Dương Châu trong lúc còn giúp Lâm gia rất nhiều. Nghe đồn Lâm Giang còn ủy thác hắn nhiều vì chiêu cỗ muội muội cùng nữ nhi, tuy không biết thật giả, nhưng Lư Chân tự Lâm Giang sau khi chết chưa bao giờ nhầm vào quá Lâm gia lại là thật sự. Tình huống như vậy hạ, đại gia cũng không dám quá phận, vốn dĩ đã nói tốt muôn cùng Triệu tràn hai nhà ra tay nhân gia đều có chút do dự lên. Chính là Triệu gia cùng Trần gia đều do dự. Trần gia căn cơ còn thiển, Trần thượng thư nhưng không nghĩ đắc tội Lư gia, bởi vậy do dự, mà Triệu Thắng do dự lại là bởi vì hắn huynh trưởng Triệu Tiệp còn ở Lư Chân thuộc hạ nhéo đậu. Thấy cầm đầu hai nhà đều do dự, mặt khác một ít tiểu gia tộc càng là trực tiếp đánh lui trống lớn, cũng chỉ có Thôi thị kia dòng bên không sợ. Thôi thị cũng sẽ không xem Lư thị sắc mặt. Bất quá thoi dòng bên cũng thực tức giận là được, hắn là bị Triệu Thắng kéo xuống nước, hiện tại hắn lại muốn do dự, đây là đem hắn đương con khỉ chơi đâu? Bọn họ nháo nỗi lên nội chiến, thư cục cùng hiệu sách liền có thở dốc chi cơ, Lâm Thanh Uyển bắt đầu cùng Liễu quản sự chỉnh đốn khởi thư cục hiệu sách tới. Lâm Thanh Uyển ở trong thư phòng tuyển ra hai mươi quyển sách giao cho Liễu quản sự, “Ta xem qua hiệu sách đơn tử, này hai mươi quyển sách hiệu sách không có.” Liễu quản sự tiếp nhận, trầm ngâm nói: “Không chỉ có chúng ta hiệu sách không có, mặt khác gia hiệu sách cũng rất khó tìm đến như vậy thư.” Nay hai mươi bốn có một quyển nông thư, hai bốn y thư, hai bốn binh thư, hai bốn chuyên môn giảng thuỷ lợi cập Trường Giang một vực phong tục thư, còn có tam bốn thi tập, năm bốn văn tập, dư lại còn lại là tạp ký. Thi tập cùng văn tập còn chưa tính, tạp ký chịu chúng rất nhỏ, cho nên thiếu có thể lưu thông, nhưng phía trước sáu bốn lại là thuộc về sách quý phạm trù, nhiều vì thế gia cùng sĩ tộc cất chứa, dễ dàng sẽ không dẫn ra ngoài. Liễu quản sự có chút do dự hỏi, “Cô nãi nãi là tưởng in ấn này hai mươi quyển sách?” “Không, này đó thư đó là ấn ra tới mua người cũng sẽ không rất nhiều, bản khắc phí tổn quá cao, mất nhiều

hơn được.” Liễu quản sự đại tùng một hơi, trên mặt lộ ra tươi cười, “Kia cô nã nã ý tú là?” “Phóng tới hiệu sách làm người sao,” Lâm Thanh Uyển khoe miệng hơi kiêu nói: “Ngươi không phải thuyết thư phô có rất nhiều nhà nghèo học sinh ở chép sách sao? Giao cho bọn họ sao chép. Sao tốt thu kiểm tra không có lầm sau phân ra một bộ cấp mặt khác Hàn Mặc Trai, làm ở bọn họ cửa hàng chép sách nhà nghèo học sinh lại sao ra mấy bộ tới bán, này sử dụng qua đi lấy về tới, ta là muốn tiếp tục cát chúa ở Tàng Thư Các.” Liễu quản sự do dự mà hỏi, “Như vậy thư chỉ sợ rất khó bán đi, thả trong đó còn đề cập đến chút cơ mật, mặt khác các gia đình chỉ cát chúa không ra bán, cô nã nã nếu là tưởng cấp nhà nghèo học sinh thi ân, còn không bằng đưa bọn họ chút trang giấy tới lợi ích thực tế, làm cho bọn họ chép sách chỉ sợ lĩnh ngộ không đến cô nã nã hảo ý.” Lâm Thanh Uyển liền liếc mắt nhìn hắn nói: “Ngươi cho rằng ta là tưởng nhiều cho bọn hắn kia mấy văn chép sách tiền?” Lâm Thanh Uyển vuốt ve những cái đó thư, đôi mắt sáng ngời nói: “Với người đọc sách tới nói, vạn vật đều có giới, nhưng có một thứ là vô giá.” “Đó chính là tri thức!” Nàng vỗ vỗ thuộc hụ thư nói: “Chiến tranh tổn hại không ít thư, may mắn còn tồn tại rồi lại hơn phân nửa tồn tại thế gia cùng sĩ tộc trong nhà, hiệu sách bán thư nhiều là chút thường dùng, có hiệu sách thậm chí liền 《Tả Truyện》 đều tìm không thấy, nhà nghèo học sinh muốn xuất đầu chỉ có thể thông qua khoa cử, ngươi cảm thấy chỉ dựa vào hiệu sách những cái đó thư bọn họ có thể tranh đến quá thế gia, sĩ tộc, huân quý vẫn là thân hào?” Liễu quản sự nói không ra lời. “Quý giá chính là sách này nội dung, đưa đi đi, người thông minh tổng hội minh bạch ta khôn khôn, mà nếu là liền điểm này đều lĩnh ngộ không đến người cũng không ở chúng ta tranh thủ chi liệt.” Đại Lương khoa cử chế thừa tự đường triều, cũng không có đời sau Minh Thanh như vậy hoàn thiện, so sánh với dưới còn có rất nhiều tệ đoan, nhưng đồng dạng cũng có rất nhiều sở trường. Thứ nhất đó là nó khảo thí khoa càng toàn, trúng tuyển nhân tài cũng càng tinh tế, đề cập đến tri thức điểm cũng càng nhiều. Hiện tại Đại Lương khoa cử nhiều vì thường khoa, quang chung loại liên có 50 nhiều loại, có tú tài khoa, minh kinh khoa, tiến sĩ khoa, tuấn sĩ khoa, minh pháp khoa, minh tự khoa, minh tính khoa, một sử khoa, tam sử khoa, nói cử khoa, đồng tử khoa chờ. Trừ minh kinh khoa cùng tiến sĩ khoa thường cử hành ngoại, mặt khác khoa đều coi tình huống mà định, đường khi nhân minh tính khoa cùng sử khoa chờ thường không cử hành, mặt sau đã hủy bỏ, nhưng hiện tại nhân tài đoạn tuyệt, Đại Lương kiến quốc khi, Thái Tổ vì làm triều đình vận hành đi xuống, minh tính khoa còn chiêu quá cửa hàng phòng thu chi. Đến bây giờ, minh tính khoa, sử khoa cùng minh pháp khoa chờ cũng thường xuyên triệu khai. Mà nhiều như vậy thường khoa trung lấy tiến sĩ khoa cùng minh kinh khoa quý nhất, minh kinh khoa khảo đó là thiếp kinh cùng mặc nghĩa. Mặc nghĩa thực hảo lý giải, đó

là đối kinh văn câu chữ tiên hành đơn giản giải thích.Thiếp kinh còn lại là đem kinh thư nhậm bóc một tờ, đem tẩy hưu mông trung, trung gian chỉ khai một hàng, lại dùng giấy thiếp đắp lên ba chữ, làm thí sinh bỏ thêm vào.Khảo thí phạm vi ở mười một bộ kinh thư trúng tuyển, có 《 Chu Dịch 》, 《 thượng thư 》, 《 công dương truyện 》, 《 cốc lương truyện 》, 《 Kinh Thi 》, 《 chu lề 》, 《 nghi lễ 》, 《 Lễ Ký 》, 《 Tả Truyện 》, 《 hiếu kinh 》 cùng 《 Luận Ngữ 》.Đừng nói những cái đó từ nhỏ vì khoa cử đọc sách thí sinh, chính là Uyển tỷ nhi cùng Lâm Ngọc Tân cũng muốn học này mười một thư, nếu không phải nữ tử không thể tham khảo, Lâm Ngọc Tân nói không chừng còn có thể cho nàng khảo cái minh kinh trở về đâu.Cho nên minh kinh thực dễ dàng khảo, có “30 lão minh kinh” cách nói.So sánh với dưới tiền sĩ khoa liền phải khó được nhiều, bởi vì nó khảo thí càng trọng thi phú cùng thi vấn đáp, này liền không phải ngâm nga cùng mặc nghĩa là được, càng coi trọng tài hoa.Tiền sĩ khoa thiếp kinh chỉ từ 《 Lễ Ký 》, 《 Tả Truyện 》 cùng lão tử ra, thi phú các một, nhưng thi vấn đáp lại yêu cầu viết năm thiên, trong đó để cập đến quốc gia đương thời chính trị, kinh tế, pháp luật, quân sự, chính vụ, thuỷ vân, muối chính từ từ phương diện.Này liền không phải chỉ xem khảo thí loại thư là đủ rồi, nhưng nhà nghèo học sinh tài nguyên hữu hạn, rất ít có thể tranh đến quá những cái đó nội tình thâm hậu nhân gia.Cho dù là Lâm gia đã không có nam định, nhưng Lâm Thanh Uyển mỗi tháng vẫn như cũ có thể thu được triều đình công báo, trước hết biết quốc gia chính sách hướng đi, những cái đó nhà nghèo học sinh biết không?Bọn họ chỉ có thể tụ tập ở bên nhau thông qua người khác trong miệng biết được, vì có thể mượn đọc đến càng nhiều thư tịch cùng được đến càng nhiều tin tức, giữa có không ít con cháu nhà nghèo nguyện ý cho người ta đi làm phụ tá.Mà Lâm Thanh Uyển hiện tại chính là ở miễn phí hướng bọn họ mở ra một bộ phận tài nguyên, nàng tin tưởng chí ở tiền sĩ khoa người khẳng định có thể minh bạch nàng khổ tâm.Không rõ cũng không quan hệ, nàng có thể hơi làm dẫu đường một chút, làm cho bọn họ minh bạch sao.Trừ bỏ thư tịch ở ngoài, nàng còn sẽ đưa bọn họ giống nhau đại lễ.Lâm Thanh Uyển xuyên thấu qua cửa sổ nhìn bên ngoài nha đầu ghé vào cùng nhau ríu rít cười nói Tào Kim cùng Mạnh Phúc khứu sự, khói miệng hơi kiêu tướng, chờ giấy bản phát minh ra tới, giấy giới khẳng định sẽ có điều hạ ngã, con cháu nhà nghèo học tập cơ hội tắc sẽ càng nhiều.Bạch Phong phùng cái khay vào cửa, thấy bọn nha đầu đều ghé vào cùng nhau nói chuyện, không khỏi bản mặt nói: “Đi ra ngoài khi liên thấy các ngươi nói chuyện, khi trở về như thế nào còn đang nói, cô nãi nãi không phải làm đem trong vùn khai hoa hái được phơi khô sao? Nếu là bên này làm xong, ngày mai liền trở về thành đi, như vậy đại một phủ hoa còn chờ xử lý đâu.”Bọn nha đầu le lưỡi, có một cái tuổi còn nhỏ liền nhược nhược nói: “Như vậy tốt hoa như thế nào đều hái được?”“Ngươi biết cái gì?” Bạch

Phong hùm một tiếng nói: “Những cái đó hoa đều khai, mấy ngày nữa cũng muôn cảm tạ, rơi trên mặt đất còn không phải lãng phí, không bằng phoi khô, về sau là làm thành bánh quy, hương chi, dược liệu, lá trà đều nhung dùng. Mau làm việc đi thôi, bằng không làm Lâm ma ma đã biết, tiểu tâm các ngươi da.”Bọn nha đầu thân mình run lên, lập tức giải tán.Lâm quản gia đứng ở Lâm Thanh Uyển phía sau mặt đều đen.Lâm Thanh Uyển liền ha ha cười nói: “Lâm ma ma rất có uy vọng, quản gia có phúc.”Liễu quản sự nhịn không được ngầm Lâm quản gia liếc mắt một cái, Lâm quản gia cúi đầu lên tiếng, thính tai có chút đỏ lên.

Chương 90: tưởng niệm

Bạch Phong bưng khay tiến vào, “Cô nãi nãi, Tạ phu nhân cố ý kêu phòng bếp cho ngài hầm canh.”Lâm quản gia lập tức kéo Liễu quản sự cáo lui.Hai người đem kia hai mươi quyển sách đặt ở thư rổ để ra đi xuống, trong phòng liền chỉ còn lại có chủ tớ hai người, Bạch Phong liền đem canh chén phủng cấp Lâm Thanh Uyển, khom người thối lui đến một bên.Lâm Thanh Uyển dùng cái thia giáo giáo canh, “Tạ phu nhân nơi đó nhung có?”Bạch Phong nhịn không được cười, “Có, Tạ phu nhân lo lắng ngài không uống, còn chính mình uống trước một chén đâu.”Lâm Thanh Uyển lắc đầu bất cười, Tạ phu nhân tựa hồ mê thượng cho nàng điều trị thân thể, trong khoảng thời gian này luôn là hướng Từ đại phu thỉnh giáo điều trị phương diện tri thức.Ngay từ đầu Lâm Thanh Uyển còn có thể uống xong nàng gọi người hầm canh, nhưng một ngày ba lần, canh lại bỏ thêm chút dược liệu, hương vị luôn có chút một lời khó nói hết.Cho nên nàng uống lên một đoạn thời gian sau liền kiên quyết không hề uống lên, Tạ phu nhân không có biện pháp, chỉ có thể chính mình bồi nàng cùng nhau uống, Lâm Thanh Uyển lúc này mới miễn cưỡng bồi.Nhưng hơn phân nửa tháng xuống dưới Lâm Thanh Uyển mạch tượng vẫn như cũ không biến hóa, nhưng thật ra Tạ phu nhân lại là bồi canh, lại là mỗi ngày bò một lần sơn sắc mặt hồng nhuận không ít, hơn nữa có Lâm Thanh Uyển cho nàng lăn lộn, lòng dạ dần dần buông ra, mi thượng bi thương chi sắc cũng ít rất nhiều.Dương ma ma nhìn vui vẻ không thôi, mỗi ngày dùng sức nhìn chằm chằm đầu bếp nữ hầm canh, có khi Tạ phu nhân đã quên còn có nàng nhắc nhở, cho nên Lâm Thanh Uyển vẫn luôn sinh hoạt ở nước sôi lửa bỗng bên trong.Lâm Ngọc Tân đối này hướng nàng tỏ vẻ thật sâu đồng tình, nhưng mà mỗi lần Lâm Thanh Uyển nhìn về phía nàng muốn kêu nàng hỗ trợ chia sẻ một chút khi nàng liền trốn.Lâm Thanh Uyển chờ canh biến ôn, lúc này mới bung lên tới chật rãi uống cạn, đây là bồi khí huyết, Lâm Thanh Uyển cảm thấy may mắn nàng ăn đồ vật tựa hồ đều bồi không đến thân thể đi lên, bằng không nàng khăng định biến thành một tên mập, Uyển tỷ nhi ở âm phủ muốn khóc đã chết.“Đại tiểu thư đâu?”Bạch Phong tiếp nhận canh chén, hướng Xuân Hiểu Uyển chu chu môi nói: “Ở Tạ phu nhân nơi đó học cầm đâu, cô nãi

nai, đại tiểu thư thật lợi hại, cơ hồ là vừa học liền biết.”“Lâm gia người ở học tập thượng từ trước đến nay được trời ưu ái.” Mặc kệ là nam hài nữ hài, đều là học bá hình nhân vật.Tạ phu nhân cầm nghệ thiên hạ nổi tiếng, tuổi trẻ khi thậm chí bị Thái Hậu cố ý triệu kiến khen quá, không biết có bao nhiêu người tưởng bái ở nàng môn hạ.Chỉ là Tạ phu nhân tuy thích lên mặt dạy đời, người lại chọn thật sự, đến nay có thể bị nàng coi trọng mắt trù bỏ Uyển tỷ nhi, cũng cũng chỉ có Lâm Ngọc Tân.Lâm Ngọc Tân cũng sẽ cầm, nhưng chỉ là thô thiển học quá một ít, trước kia còn có tiểu cô chỉ đạo nàng, nhưng từ dượng mất đi, tiểu cô liền không hề động cầm, Lâm Ngọc Tân cũng không hảo nhắc tới làm tiểu cô thương tâm, cho nên về nhà khi liền chỉ có thể tự học.Nhưng hiện tại có Tạ phu nhân chỉ đạo, Lâm Ngọc Tân cầm nghệ có thể nói là tiến bộ vượt bậc, lần trước cầm khóa thượng nàng chính là đạt được hạng nhất.Có như vậy thành tích, Lâm Ngọc Tân đối cầm càng thêm thích, thiếu chút nữa đem tài học tài bắn cung ném xuồng chuyên môn đi học cầm.Chỉ là tiểu cô không được, yêu cầu nàng mỗi ngày ít nhất lấy ra canh ba chung tới luyện mũi tên, còn hứa hẹn nàng, “Chờ ngươi tài bắn cung học giỏi, ta kêu trong nhà bậc thầy cho ngươi tạo hai thanh tú tiễn.”Lâm Ngọc Tân đầu đen, “Tiểu cô, rõ ràng là ngươi muôn sao, làm gì kéo ta làm lấy cớ? Ta cũng không muôn tụ tiễn.”Lâm Thanh Uyển không thừa nhận là chính mình muôn, điểm một chút cái trán của nàng cãi chày cãi cối nói: “Nguy hiểm không chỗ không ở, ngươi cho rằng hiện giờ là thái bình thịnh thế? Cầm kỳ thư họa đều là nung đúc tình cảm đồ vật, nhưng chân chính lâm vào hiểm cảnh, ngươi liền sẽ phát hiện mấy thứ này đều vô dụng, còn không bằng chạy trốn mau tới đến quan trọng, có một võ nghệ trong người, lại có vũ khí bạn thân, ngươi sống tỷ lệ muôn so thường nhân nhiều rất nhiều.”Lâm Ngọc Tân không thèm để ý nói: “Giang Nam lâu an, từ chỗ nào đánh giặc đều không thể tới trước Giang Nam tới, tiểu cô cũng quá buồn lo vô cớ.”Lời nói là như thế này nói, mỗi ngày hạ học trở về nàng vẫn là nghiêm túc học xong rồi tài bắn cung mới đi tìm Tạ phu nhân học cầm, mỗi lần nghỉ tắm gội cũng sẽ lây ra nửa canh giờ tới kéo dây cung.Nàng hy vọng nếu nào một ngày gặp gỡ nguy hiểm, nàng không những có thể bảo hộ chính mình, cũng có thể bảo hộ tiểu cô, bảo hộ bên người người.Lâm Thanh Uyển nhưng thật ra cũng muôn học, nhưng nàng sức lực không trướng, liền cung đều kéo không ra, căn bản học không được mũi tên, thân thể này hảo chút bị cố định ở cái này độ thượng, sẽ không sinh bệnh, nhưng cũng sẽ không thay đổi đến càng thêm cường kiện.Nàng cũng liền nghĩ chờ bậc thầy đem tụ tiễn làm tốt luyện luyện chính xác, cũng coi như có phòng thân kỹ thuật.Lâm Thanh Uyển đến Xuân Hiếu Uyển khi Ngọc Tân đang ở học học đà tranh, đạn chính là cổ Nhạc phủ danh khúc xuân giang hoa nguyệt dạ, nhạc sắc thanh thấu, làn điệu uyển chuyển, nàng bước chân không khỏi một đốn, đứng ở ven đường xem dưới tàng cây hai

người.Tạ phu nhân đang ở thấp giọng chỉ điểm Ngọc Tân, ngẩng đầu liền thấy Thanh Uyển, thấy nàng thần sắc có chút hoảng hốt, đang muốn tiếp đón tay nàng liền không khỏi một đốn.Nàng như thế nào đã quên đâu, Thanh Uyển cùng Nhị Lang thường hợp tấu này đầu khúc, hiện tại Ngọc Tân đạn làn điệu vẫn là Nhị Lang sửa đổi.Tạ phu nhân liền có chút lo lắng nhìn Thanh Uyển.Lâm Thanh Uyển nghe này quen thuộc rồi lại xa lạ làn điệu, nhịn không được dựa vào trên cửa, nàng đương nhiên không phải suy nghĩ Tạ Dật Minh, nàng là tưởng tổ phụ.Nàng mười hai tuổi sau liền lè khí tiệm trọng, trong trường học nếu là có người kêu nàng con hoang, hoặc là sau lưng nghị luận nàng không có cha mẹ muôn, nàng liền không quan tâm nhảy ra đi đánh người.Kia đoạn thời gian, tổ phụ cơ hồ là mỗi cách hai ngày liền phải đi trường học một chuyến lanh nàng trở về, nhìn tổ phụ cấp lão sư khom lưng xin lỗi, nàng cũng biết này không đúng, nhưng nàng chính là nhịn không được.Áp không được trong ngực lửa giận cùng bi phẫn, thường thường đầu óc nóng lên cũng đã ra tay. Tổ phụ chỉ có thể làm nàng luyện tự nguội giận, nhưng cũng không có dùng.Tổ phụ nhìn nàng cơ hồ nét chữ cứng cáp bút lông tự, yên lặng mà cho nàng báo đàn cổ ban. Vì làm nàng ngoan ngoãn đi thượng cái này sở trường đặc biệt ban, tổ phụ cố ý đem nàng lanh đến nhạc phô, nương bên trong đàn tranh cho nàng bắn một đầu xuân giang hoa nguyệt dạ.Hắn nói cho Lâm Thanh Uyển, “Chỉ cần người học xong đàn cổ, vậy người cũng liền học được đàn tranh, học một loại nhạc cụ sẽ hai loại, đến lúc đó ngươi tưởng đạn cái gì khúc đều có thể.”Mười hai tuổi Lâm Thanh Uyển thực thích đàn tranh hoạt bát, kia âm sắc thanh thúy dễ nghe, liền cùng nước sơn tuyển giống nhau làm người nghe xong tâm sinh vui mừng.Cho nên nàng nghe xong tổ phụ lừa dối liền đi học đàn cổ, đàn cổ dày nặng cổ xưa, không chỉ có khó học, nàng sẽ không đạn khi bắn ra âm điệu còn rất khó nghe.Nhưng Lâm Thanh Uyển luôn luôn quật cường, lập hạ mục tiêu liền muôn hoàn thành, cho nên nàng đè nặng trong lòng bức bối một chút một chút thử đạn.Từ lúc bắt đầu đạn cái mười tới phút liền cuồng táo đi tới đi lui, đến cuối cùng có thể ngồi ở đàn cổ trước hai cái giờ, chẳng sợ đạn sai rồi cũng không hề bức bối đậm chán, mà là nhẫn nại tính tình trở về phiên nhạc phô, lại đến đạn sai cũng có thể không gợn sóng vô động quay đầu lại tra tấn khi, nàng tính tình này liền tính ma thành.Mà khi đó nàng cũng đã biết học được đàn cổ cũng không phải liền biết đàn tranh, chỉ có thể nói nàng lại học đàn tranh liền phải để dàng rất nhiều, có thể nhất thông bách thông.Nhưng khi đó nàng cũng không sinh khí, nàng đã có thể cảm nhận được tổ phụ khổ tâm, nàng không hề đi học cầm, nhưng cũng sẽ không lại vì chút nhàn ngôn toái ngũ liền đi theo người đánh nhau, nàng đã học xong như thế nào đi bỏ qua rót những cái đó ác ý.“Uyển tỷ nhi?” Tạ phu nhân mẫn nhẫn đau lòng đầy đầy nàng.Lâm Thanh Uyển hoàn hồn, đối Tạ phu nhân cười cười, “Mẫu

thân.” Ngọc Tân cũng ném xuống đòn tranh, chạy chậm lại đây ôm chặt nàng cánh tay cười nói: “Tiểu cô, Đan Lanỷ nói bà ngoại tưởng chúng ta, ngày mai ta còn có một ngày kỳ nghỉ, chúng ta đi xem bà ngoại được không? Phu nhân cũng đi, bà ngoại đã sớm muộn gặp một lần ngài.” Lâm Thanh Uyển liền nhìn về phía Tạ phu nhân. Tạ phu nhân thấy Lâm Thanh Uyển lực chú ý bị chuyển khai, liền cũng gật đầu nói: “Cũng hảo, đã tới Tô Châu, là nên đi bái kiến lão thái thái.” Tạ gia cùng Thượng gia cũng có giao tình, cho nên nàng đi bái phỏng tự nhiên không phải là lấy Lâm Thanh Uyển bà bà thân phận đi, mà là lấy Tạ gia chủ mẫu thân phận. Tạ phu nhân quay đầu phân phó Dương ma ma nói: “Người cấp Thượng gia đệ cái thiệp đi.” Dương ma ma nhìn lướt qua Lâm Thanh Uyển, thấy nàng trên mặt hoảng hốt đã không thấy liền cười đồng ý. Tạ phu nhân liền giữ chặt Lâm Thanh Uyển tay cười nói: “Tôi bồi ta trò chuyện, đã nhiều ngày cũng không biết ngươi ở vội cái gì, buổi sáng qua đi liền nhìn không tới ngươi.” Tạ phu nhân mơ hồ biết Lâm gia là gặp nan đề, nàng thương tiếc nhìn Lâm Thanh Uyển nói: “Bên ngoài sự làm cho bọn họ vội đi, nếu có khó xử việc liền nói cho Dương ma ma, làm nàng đi giúp ngươi làm.” Lâm Thanh Uyển không có cự tuyệt nàng hảo ý, “Chờ ta giải quyết không được lai thỉnh Dương ma ma rời núi, đến lúc đó mẫu thân cũng không nên chê ta chiếm ngài nhân tài hảo.” “Ngươi là con dâu ta, liền cũng là nàng chủ tử, về sau đều là muôn để lại cho ngươi, ta như thế nào sẽ ghét bỏ?” Lời này nghe được Lâm Thanh Uyển tâm nhảy dựng, chính là Dương ma ma cũng kinh ngạc ngẩng đầu, bất quá nàng cũng chỉ là nhìn Tạ phu nhân liếc mắt một cái liền thu liễm thần sắc. Nhưng thật ra Lâm Thanh Uyển có chút do dự, nhìn mắt Dương ma ma nói: “Mẫu thân nếu là đem ma ma cho ta, ta tự nhiên cao hứng, nhưng mẫu thân bên người ai hầu hạ đâu?” Tạ phu nhân liền cười nói: “Ta luôn có già đi thời điểm.” Lâm Thanh Uyển rũ xuống đôi mắt, nàng không cảm thấy chính mình có thể sống được so Tạ phu nhân trưởng, rốt cuộc chờ Ngọc Tân lớn lên gả chồng sinh con, nàng nhiệm vụ liền tính hoàn thành. Ngắn thì bảy tám năm, lâu là mười năm sau, nàng tổng phải rời khỏi, đến lúc đó liền cũng là thân thể này tử vong là lúc. Mà Tạ phu nhân đang lúc tráng niên, nàng nếu là nghĩ thoáng, khẳng định còn có thể sống thật lâu. Thấy Lâm Thanh Uyển đạm cười không nói, Tạ phu nhân liền có chút hoảng hốt, cường cười một tiếng hỏi, “Uyển tỷ nhi, ngươi chính là gấp gỡ cái gì nan đề?” “Cũng không phải cái gì quá khó xử sự, chính là thư cục gấp được chút vấn đề, ta đã nghĩ tới biện pháp giải quyết.” Tạ phu nhân hơi hơi nhíu mày, “Thư cục làm sao vậy? Các ngươi Lâm gia thư cục là cửa hiệu lâu đời, ở tấn khi liền có, có thể có cái gì vấn đề?” “Cho nên nói không phải cái gì vấn đề lớn,” Lâm Thanh Uyển cười nhạt nói: “Bất quá là có người không phục, cảm thấy chúng ta cô chát hai cái tuổi nhỏ, lại là nhược chát nữ lưu, cho nên muốn thay thế thôi.” Tạ phu nhân mặt lạnh lùng, “Bỏ

đá xuồng giêng không phải ngụy quân tử, chính là thật tiểu nhân, là ai làm?”Lâm Thanh Uyên cũng không giấu giếm, “Giang Đô Triệu gia.”Lâm Ngọc Tân tức giận đến vành mắt đỏ hòng, “Như thế nào lại là nhà bọn họ?”“Như thế nào, Triệu gia còn đã làm mặt khác sự?”Tạ phu nhân xoay đầu đi xem nàng.Lâm Ngọc Tân ủy khuất gật đầu, hòng con mắt nói: “Tự phụ thân sau khi chết bọn họ liền từng bước tính kế, nếu không phải tiểu cô nhạy bén, chúng ta cũng không biết ăn nhiều ít mệt.”Tạ phu nhân liền oán trách nhìn về phía Lâm Thanh Uyên, “Những việc này ngươi như thế nào cũng bất hòa ta nói?”“Không phải cái gì chuyện khó khăn lắm,”Lâm Thanh Uyên cười nói: “Nếu là thật gặp gỡ ta giải quyết không được sự, ta là sẽ cầu mẫu thân hỗ trợ.”Tạ phu nhân thấy nàng nói được thành khẩn, lúc này mới tin nàng, trong lòng thở dài nhẹ nhõm một hơi.

Chương 91: lộ ra

Tuy rằng Lâm Thanh Uyển nói không khó, nhưng Tạ phu nhân vẫn là đối Triệu gia tâm sinh chán ghét, liên quan cũng không mừng Thượng nhị thái thái, bị Thượng nhị thái thái nghênh vào cửa khi sắc mặt hơi đậm, chỉ ở trên mặt mang theo ba phần nhợt nhạt cười, không đến mức thát lẽ. Lâm Ngọc Tân càng không cần phải nói, nhìn đến Thượng Minh Kiệt khi trực tiếp hờ lạnh một tiếng xoay qua mặt đi không nói lời nào. Thượng Minh Kiệt không biết chính mình như thế nào đặc tội biểu muội, gấp đến độ vò đầu bứt tai, vây quanh nàng xoay quanh, hỏi: "Chính là ta làm sai chuyện gì, biểu muội nói cho ta, cũng hảo kêu ta sửa." Lâm Ngọc Tân cười lạnh nói: "Nơi nào là ngươi làm sai, là ta sai rồi." Dứt lời vòng khai hấn liền đi. Thượng Minh Kiệt há to miệng, Thượng Minh Viễn vui sướng khi người gặp họa hỏi, "Nhị Lang như thế nào đặc tội biểu muội?" Thượng Minh Kiệt đầy mặt mê mang, "Ta không biết a." Thượng nhị thái thái không biết mặt sau bọn nhỏ kiện tụng, chỉ đầy mặt là cười chiêu đãi Tạ phu nhân, Thượng Bình tưởng từ Công Bộ điều đến Trung Thư Tỉnh, đang lo tìm không thấy phương pháp đâu. Thượng lão phu nhân cũng đứng ở chính viện cửa nghênh đón, đứng xa xa nhìn nàng liền cười nói: "Cuối cùng là tới, gọi được ta hảo mong." Tạ phu nhân nét mặt biểu lộ rất lớn tươi cười, tiên lên hành lễ nói: "Gặp qua lão thái thái." "Mau đứng lên, mau đứng lên," Thượng lão phu nhân một phen giữ chặt nàng, cười hỏi, "Ngươi dì còn hảo?" "Hảo, trung thu trước còn gởi thư nói một đốn có thể ăn năm cái tiểu màn thầu đâu, dì nghe nói ta ở Tô Châu, liền để cho ta tới cho ngài lão nhân gia thỉnh an, chỉ là tới gần trung thu, không hảo tới cửa quấy rầy, nghe Uyên tỷ nhi nói qua trung thu nàng cũng muốn mang Ngọc Tân tới cấp ngài lão nhân gia thỉnh an, ta liền cùng nàng cùng nhau tới cửa." Tạ phu nhân cười nói: "Ngài không trách chúng ta quấy rầy liền hảo." "Các ngươi ngày ngày tới ta mới ái đâu, ta một cái lão nhân gia, mỗi ngày trừ bỏ ăn chính là ngủ, trước kia còn có bọn nhỏ bồi trò chuyện, hiện tại bọn họ đều đi học đi, bên người liền cái nói chuyện đều không có." Cầm tay đi tới Thượng gia tam tỷ muội cả kinh, Thượng Đan Lan liền cười nói: "Không bằng ngày mai ta liền không đi đi học, ở nhà bồi tổ mẫu." Đan Trúc cùng Đan Cúc cũng hô: "Chúng ta cũng ở nhà

bồi tổ mẫu.”Dừng ở mặt sau Thượng Minh Kiệt lập tức chân thành nói: “Ta cũng không đi đi học!”Thượng lão phu nhân liền trùng mắt nhìn hắn liếc mắt một cái, dỗi nói: “Như thế nào có thể chậm trễ các ngươi học bẩn lĩnh, lời này muôn cho các ngươi tiên sinh nghe được, cẩn thận các ngươi da.”“Bọn nhỏ hiểu thuận là chuyện tốt,” Tạ phu nhân nói tốt nói: “Lão phu nhân hảo phúc khí.”Thượng lão phu nhân trên mặt cười ha hả, thực cho rằng ngạo, đang muôn khen trở về, lại đột nhiên nhớ tới Tạ phu nhân duy nhất nhi tử đã chết, giọng nói một đốn, liền kéo ra đè tài nói: “Chúng ta trước vào nhà đi, lại cùng ta nói ngươi dì. Nhiều ít năm lão tỷ muội, tự mình dọn về Tô Châu liền không tái kiến quá.”Lâm Thanh Uyển thế mới biết Thượng lão phu nhân cùng Tạ phu nhân dì là bạn thân, hơn nữa hai người còn có chút thân thích quan hệ.Nàng bà bà quản huynh trưởng nhạc mẫu kêu dì, này quan hệ loạn.Lâm Thanh Uyển lắc lắc đầu, tiến lên ngồi xuống.Thượng gia tam tỷ muội tiến lên cùng Tạ phu nhân chào hỏi, Tạ phu nhân đem chuẩn bị tốt lễ gặp mặt đưa các nàng, mỉm cười nhìn các nàng, “Sớm nghe Ngọc Tân nói qua các ngươi, nói Thượng gia có tam đáo kim hoa, hiện giờ vừa thấy quả nhiên không giả, lớn lên cũng thật xinh đẹp.”Thượng lão phu nhân dựa ở trên gối dựa, cười ha hả nói: “Các nàng là biểu tỷ muội, cho nhau nhìn tự nhiên hảo, nhưng tới rồi bên ngoài liền không hảo.”“Ai nói?” Tạ phu nhân lôi kéo Thượng Đan Lan tay cười nói: “Ta chính là bên ngoài, ta liền nói các nàng xinh đẹp.”Tam tỷ muội đỏ mặt cúi đầu, Lâm Thanh Uyển thấy các nàng mặt đều phải thiêu cháy, liền kéo qua các nàng giải vây nói: “Biết mẫu thân luyến tiếc, chỉ là bọn nhỏ ái động, làm các nàng đến một bên chơi đi.”Tạ phu nhân liền hành nàng liếc mắt một cái nói: “Biết là ngươi tưởng chơi, ngươi cùng các nàng một khói đi thôi, ta cùng lão thái thái trò chuyện.”Lâm Thanh Uyển vi lặng, Thượng lão phu nhân đã đối Thượng Đan Lan nói: “Lãnh ngươi Lâm biểu muội đi xuống chơi, hảo hảo chiêu đãi Lâm cô cô, trong phòng bếp không phải còn có mấy sọt con cua, làm người chung cho các ngươi ăn, nhưng không cho ăn nhiều, miễn cho buổi tối kêu bụng đau.”Thượng Đan Lan cười đồng ý, kéo Lâm Thanh Uyển cùng Lâm Ngọc Tân đi xuống.Lâm Thanh Uyển nhìn mắt Tạ phu nhân liền cười cùng các nàng rời đi, chờ ở một bên Thượng Minh Kiệt nhịn không được ra bên ngoài nhìn hai mắt, cũng tìm một cơ hội cáo lui.Thượng Đan Lan cùng Lâm Thanh Uyển đi ở phía trước, Thượng Đan Trúc tắc lôi kéo Lâm Ngọc Tân dừng ở cuối cùng, thấy tả hữu không người, ly phía trước Lâm Thanh Uyển lại xa, nàng liền nhịn không được thấp giọng hỏi, “Lâm biểu tỷ, chính là ca ca ta chọc ngươi sinh khí?”Lâm Ngọc Tân có chút không được tự nhiên hỏi, “Như thế nào hỏi như vậy?”Thượng Đan Trúc nháp miệng cười, “Ca ca làm ta hỏi đâu, nói hắn buổi sáng cùng ngươi chào hỏi ngươi không yêu phản ứng hắn, làm ta hỏi ngươi chính là hắn làm sai cái gì, hắn hảo sửa.”Lâm Ngọc Tân nháp miệng

không nói lời nào.Thượng Đan Trúc thấy kinh ngạc, “Như thế nào, ca ca ta thật đúng là làm sai sự?”Nhưng không nên a, đầu tháng nàng ca còn bởi vì Chu Thông đào hố sự cùng Chu Thông hẹn đánh nhau, ở bên ngoài đánh một hồi, không cẩn thận bị thương một chút cánh tay, Lâm biếu tỷ đã biết còn đau lòng hảo một trận đâu.Này hai người gần nhất hảo vô cùng, nếu không phải Lâm biếu tỷ giữ đạo hiếu, trung thu khi nàng ca còn tưởng hẹn nàng ra cửa xem hoa đăng đâu.Lâm Ngọc Tân không nói lời nào, nàng tông không thể cùng Thượng Đan Trúc nói, bởi vì người cữu cữu nhầm vào nhà ta, cho nên ta giận chó đánh mèo ngươi ca đi?Lại nói tiếp Triệu Thắng cũng là Đan Trúc thân cữu cữu, nhưng nàng tựa hồ liền không có sinh Đan Trúc khí, nhưng vì cái gì nhìn đến Thượng Minh Kiệt sẽ tức giận như vậy?Lâm Ngọc Tân nhanh hơn bước chân đuổi theo tiểu cô, Thượng Đan Trúc bất đắc dĩ đi tìm huynh trưởng, “Hỏi không ra tới, bất quá ngươi khẳng định là đắc tội Lâm biếu tỷ, ngươi lại hảo hảo ngầm lại gần nhất làm cái gì chuyện xấu đi.”Thượng Minh Kiệt vẻ mặt mộng bức, “Ta thật sự không có làm chuyện xấu a.”Thượng Đan Trúc không tin, ném xuống hắn mặc kệ, không có làm chuyện xấu, chẳng lẽ Lâm biếu tỷ còn sẽ vô duyên vô cớ sinh khí sao?Thượng Đan Lan lanh Lâm Thanh Uyển cô chát hai đi hoa viên, “Ăn tết khi Triệu cữu cữu đưa tới không ít cúc hoa, Lâm cô cô nhìn xem thế nào?”Lâm Thanh Uyển tươi cười hơi đậm, nhìn trước mặt bày biện trân quý cúc hoa bồn hoa, gật đầu nói: “Là không tồi.”Thượng Đan Lan ánh mắt lưu chuyển, cười nói: “Trừ bỏ cúc hoa, Triệu cữu cữu còn tặng rất nhiều thứ tốt đẹp, ngay cả trong phủ con cua đều là hắn đưa tới.”Lâm Thanh Uyển cười, “Nhưng thật ra có tâm, chỉ là Triệu cữu gia không phải hồi Giang Đô đi sao, như thế nào lại tới nữa?”“Vừa tới không mấy ngày,” Thượng Đan Lan cười nói: “Lúc này đây tới là muốn thường trú, nghe nói là muốn đem ***** đổi thành Thao Thiết Lâu, Triệu cữu cữu vì thế còn chuẩn bị không ít tân đồ ăn phẩm.”Lâm Thanh Uyển nhường mày, cười như không cười nhìn về phía Thượng Đan Lan.***** từng là Lâm gia sản nghiệp, năm trước bị Lâm Thanh Uyển cùng nhau đóng gói bán, nhưng nàng nhớ rõ mua đi Tô Châu ***** chính là Tô Châu bên này một cái họ Tiền thương nhân, như thế nào lại dùng ở Triệu Thắng trên tay?Thượng gia tam tỷ muội nhìn lẫn nhau cảm tình hảo, lại không hỏi ngoại sự, nhưng hiện tại xem ra nhưng thật ra nàng coi khinh các nàng.Đã có người phải cho nàng báo tin tức, nàng tự nhiên sẽ không cự tuyệt, đổi này tỏ vẻ ra hứng thú.Thượng Đan Lan liền cẩn thận cho nàng báo vài món thức ăn danh, kia vài món thức ăn đều là Triệu Thắng đưa tới cấp Thượng nhị thái thái nhấm nháp, Thượng nhị thái thái đương nhiên không có khả năng độc hưởng, đến trước phụng cấp lão thái thái.Thượng Đan Lan liền cũng đi theo hưởng qua.Thượng lão phu nhân là có tiếng sẽ ăn, Triệu Thắng đem đồ ăn đưa tới kỳ thật cũng là tưởng trưng cầu một chút lão thái thái ý kiến.Lão thái thái cũng đích xác cho

không ít đúng trọng tâm ý kiến.Mà trong đó Thượng lão phu nhân nhất vừa lòng một đạo đồ ăn là dùng đậu hủ làm thành.Thượng Đan Lan cười, “Nghe nói kia đậu hủ xuất từ hán Hoài Nam vương, tổ mẫu trước kia ở bắc địa cũng ăn qua, chỉ là hiện tại rất ít có người làm, Triệu cữu cữu dùng đậu hủ làm một loạt đồ ăn, nghe nói vẫn là thực được hoan nghênh.”Lâm Thanh Uyển nhịn không được quay đầu, “Đậu hủ?”Thượng Đan Lan gật đầu, “Nghe nói là dùng cây đậu làm, trước kia điển tịch trung cũng ghi lại có phương pháp, chỉ là nhân chiến loạn điển tịch xói mòn, có lẽ một ít thế gia biết phương pháp.”Lâm Thanh Uyển châm biếm, làm đậu hủ a, nàng sẽ a, hơn nữa Lâm gia cắt chứa điển tịch trung hắn là cũng có ghi lại.Thời đại này giao thông không tiện, tin tức truyền lại cũng phi thường chậm, sơn nam người sẽ làm đậu hủ, nhưng sơn bắc người lại khả năng liền đậu hủ là cái gì cũng chưa nghe nói qua.Đậu hủ là tự đời nhà Hán liền có đồ vật, nàng đương nhiên cho rằng mọi người đều biết, cho rằng chế tác phương pháp cũng không phải bí mật, nhưng hiện tại xem ra là nàng quá mức chắc hẳn phải vậy.Lúc này không chỉ có tin tức bê tắc, liên thủ nghệ truyền thừa cũng thực bí ẩn, đều là một thế hệ truyền một thế hệ, rất ít sẽ ra bên ngoài truyền.Tình huống như vậy hạ, đậu hủ cách làm tự nhiên cũng không có phạm vi lớn truyền lưu mở ra.“Thao Thiết Lâu đã khai trương?”“Là, đúng là trung thu ngày ấy khai, nghe nói này hai ngày khách nhân tụ tập.” Cho nên nhị thẩm ở nhà lại run lên lên, mà tổ mẫu cũng bởi vì Triệu Thắng ở Tô Châu mà đổi nhị thẩm càng thêm chịu đựng, trong khoảng thời gian này nàng đại ca nhật tử nhưng không tốt lắm quá.“Kia cần phải chúc mừng Triệu cữu gia,” Lâm Thanh Uyển thấy Ngọc Tân cùng Đan Cúc đi tới, tự nhiên mà vậy chỉ vào trên mặt đất một chậu cúc hoa đổi đề tài, “Này nhan sắc không tồi, lại đào tạo đào tạo có lẽ có thể xuất lục cúc.”“Ta cũng là nói như vậy, chỉ tiếc nhà của chúng ta không có thiện loại cúc hoa thơ, rất sợ loại hỏng rồi.” Thượng Đan Lan theo nàng chuyện cười nói: “Nghe nói Lâm cô cô yêu thích hoa cỏ, không bằng mang một chậu trở về đủ loại xem?”“Đây là Triệu cữu gia đưa cho Nhị thái thái, ta liền không hảo đoạt người sở ái.”Thượng Đan Cúc tiến vào vừa lúc nghe được cái cái đuôi, nghe vậy cười nói: “Đây là Triệu cữu cữu đưa cho lão thái thái, Lâm cô cô nêu là thích, quay đầu lại ta cùng tổ mẫu nói một tiếng, ngài liền phùng một chậu trở về đi.”Lâm Thanh Uyển vốn định cự tuyệt, nhưng nghĩ đến lần trước Văn Viên đề, nói là cúc hoa danh loại không hảo mua, bọn họ rất khó đào tạo mở ra, liền gật đầu cười nói: “Hảo a, mùa thu thường cúc, đúng lúc, ta trước tạ Đan Cúc.”Thượng Đan Cúc sững sốt, sau đó liền lộ ra đại đại tươi cười, “Lâm cô cô khách khí.”Nói chuyện, phòng bếp liền bung tới chung tốt con cua, hơn nữa cúc hoa rượu cùng các loại tiểu thái.Lâm Thanh Uyển cùng Lâm Ngọc Tân lại không thể nào muốn ăn, bọn họ liền ở tại nông trang, nơi đó cũng dưỡng có con cua, trung thu khi cũng không ăn

ít.Máu chốt là con cua tính hàn, cô chất hai thân thể đều không thể nào hảo, cho nên ăn cũng không nhiều.Mà lúc này, Tạ phu nhân ở tìm được lấy cớ chi đi Thượng nhị thái thái sau liền đánh hoà giải lấy cớ cùng Thượng lão phu nhân cáo trạng.

Chương 92: đậu hủ

“..... Cũng không biết Triệu cữu gia đối Uyển tỷ nhi có phải hay không có cái gì hiểu lầm, tự Lâm công thê sau liền khi có xung đột. Uyển tỷ nhi phía trước là khuê các thiên kim, nàng huynh tav lại đau nàng, chưa bao giờ làm nàng sờ chạm ngoại sự, thế nhưng cũng chưa kịp khi phát giác.”Thượng lão phu nhân nhất thời mò mịt, không biết Tạ phu nhân lời này là có ý tứ gì,Tạ phu nhân tiếp tục nói: “Có lẽ cái này làm cho Triệu cữu gia cảm thấy Lâm gia ngạo mạn, gần nguyệt tới thế nhưng liên hợp mặt khác thư thương nhầm vào khởi Lâm gia thư cục tới,”Tạ phu nhân thở dài nói: “Hai nhà đều là bạn cũ quan hệ thông gia, hà tất nháo đến khó coi như vậy? Nếu Triệu cữu gia có cái gì bất mãn có thể cùng Uyển Nhi nói sao, Lâm công thê sau, các nàng cô chất hai người trừ bỏ kia phân tước điền liền cũng chỉ có thư cục này phân sản nghiệp, nếu là bức cho các nàng đem thư cục cũng đóng, kia về sau.....”Tạ phu nhân lời nói không nói tần, nhưng Thượng lão phu nhân lại nghe ra nàng ngũ ý.Triệu Thắng liền có quan hệ thông gia quan hệ nhược chất nữ lưu đều không buông tha, có thể thấy được nhân phẩm của hắn. Huống chi, Lâm Ngọc Tân vẫn là nàng ngoại tôn nữ đâu, Triệu Thắng không xem Lâm gia mặt nhi, thế nhưng cũng không cố kỵ Thượng gia sao? Chờ Thượng nhị thái thái lấy Thượng lão phu nhân muôn lá trà lại đây, hai người đã kết thúc cái này đề tài, lại nói cười yến yến nói lên gần nhất lưu hành một thời trang sức cùng quần áo.Tạ phu nhân tự nhiên tử sau khi chết liền không hề chú ý này đó, nhưng nàng ánh mắt ở chỗ này, lão thái thái vừa nói nàng là có thể tiếp thượng, đảo cũng không lạnh tràng.Thượng lão phu nhân nhìn đến nhị con dâu lại đây liền hỏi, “Lâm cô cô cùng Ngọc Tân các nàng đâu? Nhưng đừng chậm trễ khách quý.”Một hai tháng tổng muốn tới một chuyến khách nhân tính cái gì khách quý?Thượng nhị thái thái cười nói: “Ở hoa viên tử đâu, Đan Lan mây cái tỷ muội bồi, ta nghĩ các nàng tuổi trẻ cô nương khẳng định không kiên nhẫn chúng ta ở trước mặt ước thúc, cho nên khiếu cho các nàng chính mình đi chơi.”“Tuy rằng như thế, nhưng cũng đến đi xem, hảo làm hết lễ nghĩa của chủ nhà. Cũng không nên chậm trễ Lâm cô cô.”“Là, con dâu một lát liền đi xem,” Thượng nhị thái thái thấy nàng không mặt khác phân phó, liền nhìn về phía Tạ phu nhân cười nói:

“Phu nhân khó được tới một lần Tô Châu, cần phải hảo hảo chơi. Không bằng ta làm ông chủ, thỉnh vài vị phu nhân cùng nhau bồi ngài đi ra ngoài đi một chút?” Tạ phu nhân đậm cười nói: “Nhị thái thái hảo ý lòng ta lãnh tới, ta này tới Tô Châu là vì tu dưỡng thân thể, đảo lười đến nhúc nhích.” Thượng nhị thái liền quan tâm hỏi, “Chính là trên người có gì không khoẻ? Nhà của chúng ta đảo nhận được một cái thái y, có lẽ có thể giúp ngài thỉnh thỉnh.” Thượng lão phu nhân nhịn không được khụ một tiếng, không vui trừng mắt nhìn nàng liếc mắt một cái. Tạ phu nhân trên mặt tươi cười càng đậm, “Bất quá là một ít tật xấu, tầm thường đại phu điều trị điều trị liền hảo, không cần phải thỉnh thái y.” Thượng nhị thái sắc mặt cứng đờ, cúi đầu né qua bà bà ánh mắt. Dùng quá buổi chiều trà, Lâm Thanh Uyển đám người liền cáo từ, Thượng nhị thái hơi có chút không tha thỉnh Tạ phu nhân có rảnh thường tới làm khách. Lời nói không biết so mời Lâm Thanh Uyển khách khí chân thành tha thiết nhiều ít phân. Lâm Thanh Uyển kinh ngạc nhướng mày, lên xe ngựa liền hỏi nói: “Ta như thế nào nghe nàng tựa hồ là có việc yêu cầu mẫu thân?” Tạ phu nhân đậm cười nói: “Vô sự hiến ân càn, phi gian túc đạo, tuy không biết ta trên người có gì nhưng cầu.” Tạ phu nhân quét mắt bên ngoài đường phố, nhướng mày hỏi, “Này không phải ra khỏi thành lô, như thế nào, muôn đi đi dạo?” “Ta muốn đi Thao Thiết Lâu nhìn xem.” “Thao Thiết Lâu?” Tạ phu nhân nhíu mày, “Nhà ai như vậy đại khẩu khí, dám lấy như vậy một cái tên?” “Tự nhiên không phải vô quyền vô thế người,” nói chuyện, xe ngựa dần dần sang bên dừng lại, Lâm Thanh Uyển vén lên màn nhìn về phía nghiêng đối diện, Thao Thiết Lâu người đến người đi, rất là náo nhiệt, nàng đổi xa phu nói: “Đi, đưa bọn họ gia chiêu bài mấy thứ đồ ăn đều điểm, chúng ta buổi tối cũng ném thử này Thao Thiết Lâu tay nghề.” Tạ phu nhân cũng hướng ra phía ngoài xem, chính cảm thấy đối diện tưng bừng quen mắt, Lâm Ngọc Tân đã kinh ngạc nói: “Kia không phải chúng ta gia ***** sao, vẫn luôn không có sửa tên, như thế nào hiện tại đổi tên?” “Thay đổi một cái chủ nhân, tự nhiên cũng muôn đổi tên.” ***** ở Tô Châu đã hình thành một cái nhãn hiệu, cho nên lúc ấy Lâm Thanh Uyển là hợp với tên cùng nhau bán. Tiền thương nhân mua sau cũng đích xác không có sửa tên, hơn nữa tưng bừng bếp đều là ban đầu, cho nên khách nhân vẫn chưa xói mòn. Triệu gia có thể từ đối phương trên tay mua “*****”, không phải làm coi tiền như rác cho giá cao tiền, đó chính là lấy quyền áp người. Lâm Ngọc Tân còn không hiểu ra sao, Tạ phu nhân đã đoán được: “Là Triệu gia bút tích?” Lâm Thanh Uyển gật đầu. Lâm Ngọc Tân thực không vui, bản khuôn mặt nhỏ ngồi ở một bên không nói lời nào. Đãi về đến nhà nhìn đến một bàn Thao Thiết Lâu đồ ăn càng không vui, Lâm Thanh Uyển lại cầm lấy chiếc đũa gấp bị đặt ở trung gian hầm đậu hủ cấp Tạ phu nhân. Tạ phu nhân ném ném, gật đầu nói: “Không tồi, trọn trượt ngon miệng, còn có cổ đậu mùi hương, cái này kêu

cái gì?" "Kêu đậu hủ." Tạ phu nhân bừng tỉnh, "Từng nghe người ta nói quá, Hoài Nam vương Lưu An từng ngẫu nhiên đến một mĩ thực, đáng tiếc điển tịch trung ít có ghi lại, Hoài Nam vùng đảo có mấy cái tay nghề người sẽ làm, nhưng mấy năm nay chiến loạn, cũng không biết lưu lạc tới nơi nào. Triệu Thắng có thể tìm được bọn họ, đảo cũng là bản lĩnh." Lâm Thanh Uyển buông chiếc đũa, cười nói: "Là có bản lĩnh." Tạ phu nhân thấy nàng khéo mắt đuôi lông mày đều mang theo ý cười, liền không khỏi hỏi, "Như vậy đắc ý, hay là người cũng biết này đậu hủ cách làm?" Lâm Ngọc Tân lập tức nhìn qua. Lâm Thanh Uyển rụt rè gật đầu nói: "Không khéo, ta thật đúng là sẽ." Tạ phu nhân không tin, vẻ mặt hoài nghi nói: "Chỉ bằng người kia trù nghẹ?" "Tự nhiên không phải." Lâm Thanh Uyển đứng dậy đi Tàng Thư Các, từ bên trong trùu một quyển thư giao cho Bạch Mai cùng Bạch Phong, hai người phùng trở lại phòng khách. Lâm Thanh Uyển chỉ vào thư nói: "Đây là 《 Hoài Nam Tử 》 ." Tạ phu nhân phiên phiên, trắng dã mai trong tay kia cuốn còn không có cái gì, chờ nhìn đến Bạch Phong trong tay kia cuốn tắc có chút kinh ngạc, "Đây là kia ngoại cuốn?" Lâm Thanh Uyển gật đầu, "Không tồi, chúng ta Lâm gia vừa lúc cất chúa có chính cuốn, ngẫu nhiên nhìn đến, rất là ngạc nhiên." 《 Hoài Nam Tử 》 là Lưu An cùng hắn môn nhân làm, chia làm nội cuốn cùng ngoại cuốn, đến nàng nơi cái kia thời đại đã chỉ còn lại có nội cuốn. Nội cuốn 21 thiên, lấy Đạo gia tư tưởng là chủ, hỗn hợp nho pháp âm dương các gia học thuyết, làm lịch sử nghiên cứu sinh, Lâm Thanh Uyển tự nhiên cũng là bái đọc quá. Mà ngoại cuốn 33 thiên còn lại là tạp thuyết, bởi vì người đương thời cùng hậu nhân đều không coi trọng, có khi nào đánh rơi đã không đáng tin. Lúc trước sửa sang lại Tàng Thư Các khi nhìn đến này cuốn hoàn chỉnh "Hoài Nam Tử", Lâm Thanh Uyển cao hứng lấy ra túi đương luyện tự sao hai cuốn, tách ra đặt. Chỉ hy vọng đời sau không hề đánh rơi ngoại cuốn. Ngoại cuốn liền ghi lại có đậu hủ cách làm. Dương nhiên, liền tính không ghi lại nàng cũng sẽ làm, rốt cuộc ở nông thôn sinh hoạt quá, mỗi phùng ngày hội mọi người đều ái làm đậu hủ. Tổ phụ vì không cho nàng mắt trông mong nhìn hài tử khác, cho nên cũng thường cùng phong cùng nhau làm, tuy rằng cuối cùng làm được đậu hủ có chút một lời khó nói hết, nhưng cũng làm nàng đi theo trong thôn thẩm thẩm nhóm học xong như thế nào làm lại nộn lại hoạt lại hương đậu hủ. Nhưng có quyển sách này liền thiêu rất nhiều phiền toái. Lâm Thanh Uyển đem ghi lại đậu hủ cách làm cập nơi phát ra kia trang giấy sao ra túi giao cho Bạch Mai nói: "Làm đậu bếp nữ phao thượng mười cân cây đậu, ngày mai chúng ta học làm đậu hủ." "Chẳng lẽ người muốn cùng Triệu gia la đối la, cỗ đối cỗ đấu võ dài?" Tạ phu nhân nhíu mày, cứng đói cứng cũng không phải là cái gì hảo phương pháp. Lâm Thanh Uyển liền cười nói: "Dương nhiên không phải, ta lại không mở tiệm cơm, như thế nào theo chân bọn họ la đối la?" Lâm Thanh Uyển nghịch ngợm chớp mắt nói:

“Chẳng qua là ngẫu nhiên phát hiện một đạo mĩ thực, cho nên muôn làm ra tới nếm thử thôi.” Tạ phu nhân cùng Lâm Ngọc Tân nhịn không được liếc nhau, các nàng nhung không tin nàng sẽ đơn giản như vậy, bằng không nàng vì cái gì cao hứng như vậy? Cao hứng đên trên mặt tươi cười liền không có đoạn quá. Nhưng Lâm Thanh Uyển muốn làm cái gì lại cũng không nói cho các nàng, hai người thấy nàng không nghĩ nói liền cũng không hề truy vấn, chỉ còn chờ xem liền hành. Lâm Thanh Uyển vào lúc ban đêm gọi người phao cây đậu, ngày hôm sau đã kêu người đem cây đậu mài ra tới, còn có ý yêu cầu bọn họ đến trong thôn thạch ma nơi đó đi ma. Trong đất lúa nước mới vừa thu hoạch xong, Lâm Thanh Uyển cấp làm công nhật nhóm thả năm ngày nghỉ dài hạn, hiện tại cốc tràng nơi đó phơi nắng hạt kê chỉ có nồng hộ, đưa ở cùng tá điền nhóm. Thấy biệt viện người đề ra cái thùng túi ma đồ vật, cơ linh lập tức chạy tới hỗ trợ, chỉ chốc lát sau liền ở thạch ma chỗ đó trong ba tầng ngoài ba tầng vây quanh vòng nhi. Phương Đại Đồng cũng tới xem nào nhiệt, dù sao hiện tại trong đất nghỉ không cần làm việc, chỉ cần nhìn cốc tràng hạt thóc không cho chim chóc ăn, cũng không cho vũ xối là được. Có chủ động cấp đầu bếp nữ đầy thạch ma, cũng có người ở một bên quấy rối, không được hỏi một tí hiềm lạ cô quái vấn đề, tỷ như, “Chủ nhân có phải hay không mỗi ngày đều dùng bồn đựng đầy dê bò thịt ăn?” Lại tỷ như, “Chủ nhân có phải hay không ăn bánh thời điểm ăn một cái ném một cái?” Phương Đại Đồng thấy bọn họ nói kỳ cục, phát tay đuổi nhân đạo: “Đi đi đi, chủ nhân sự cũng là các ngươi có thể hỏi?” Đại gia cười vang lên, tan đi một ít, nhưng chẳng được bao lâu lại thâu đi lên hỏi, “Ma này cây đậu làm cái gì, vẫn là hi, một cổ đậu mùi tanh, chủ nhân cũng ăn cây đậu?” Đầu bếp nữ trợn tròng mắt nói: “Các ngươi làm có đậu mùi tanh, chúng ta làm nhưng không có.” Nàng kiêu ngạo nói: “Đây là một đạo cổ thực, là cô nai nai từ sách cổ thượng xem ra, nghe nói trước hết vẫn là một vị Vương gia làm được đâu.” Đại gia kinh ngạc cảm thán, “Vương gia còn ăn cây đậu? Ta cho rằng chỉ có chúng ta tiện dân mới có thể ăn đâu.” Đầu bếp nữ liếc mắt nhìn hắn nói: “Kia bọn yêm còn ăn rau xanh đâu, chẳng lẽ các chủ tử liền không thể ăn? Hừ, cô nai nai chính là nói, này đậu hủ là hảo vật, làm ta học được làm sau mỗi cách hai ngày đều phải cấp trong phủ làm một lần đâu.” “Hảo, hảo, các ngươi cũng đừng quấy rối, chạy nhanh đem cây đậu ma thành tương, ta còn chờ sử dụng đâu.” Đầu bếp nữ thúc giục đại gia chạy nhanh đầy ma. Cái này đại gia cũng không dám trì hoãn, đều mở to hai mắt nhìn xem này đậu hủ muôn như thế nào làm. Sữa đậu nành ma hảo, đầu bếp nữ liền kêu Phương Đại Đồng hỗ trợ để hảo biệt viện, mọi người xem không đến tiếp theo cái bước đi, sôi nổi tiếc hận. Bất quá ngẫm lại cũng là, dù sao cũng là phương thuốc cổ truyền, chủ nhân như thế nào sẽ làm bọn họ biết đâu? Phương Đại Đồng cũng là giống nhau ý tưởng, đem đồ vật nhắc tới phòng bếp sau liền muôn lui ra, Lâm Thanh

Uyễn đã kêu trù hắn nói: “Phương đại thúc, trong chốc lát áp đậu hủ yêu cầu mấy cái giá gỗ, ngài hỗ trợ làm một lần đi.” Sau đó Phương Đại Đồng liền ở phòng bếp bên cạnh nhìn Lâm Thanh Uyễn một chút một chút giáo đầu bếp nữ nấu sữa đậu nành, điểm đậu hủ, sau đó lại giúp cùng nhau đem đậu hủ áp thượng. Hắn không nghĩ nhớ, nhưng kia bước đi tổng ở hắn trong đầu quanh quẩn, như thế nào cũng tán không đi.

Chương 93: truyền thụ

Đậu hủ cách làm cũng không khó, ít nhất ở không thiện trù nghệ Phương Đại Đồng trong mắt liền không coi là quá khó, nhưng ở không thấy được trước, ai sẽ nghĩ đến dùng thạch cao đi điểm nấu chín sữa đậu nành sẽ ra đậu hủ đâu? Mười cân cây đậu ra gần 40 cân đậu hủ, biệt viện người tự nhiên ăn không hết, Lâm Thanh Uyển cũng không tiếc tích, phân Phương Đại Đồng hai khối, lại làm hắn đi thông tri nông hộ nhóm tới lãnh đậu hủ, “Mỗi nhà hai khối, lấy về đi cùng rau cải trắng nấu cũng hảo, đơn hầm cũng đúng.” Phương Đại Đồng vội vàng chối từ, “Đây là cô nai nai phí lão đại công phu làm được, như thế nào có thể lấy không?” Lâm Thanh Uyển liền cười, “Lại không phải cái gì tinh quý đồ vật, cầm đi đi, nếu là cảm thấy ăn ngon, ngày mai các ngươi phao cây đậu chính mình làm.” Lâm Thanh Uyển điểm điểm dư lại thạch cao nói: “Đến lúc đó tới ta nơi này muốn thạch cao, nếu là làm nhiều có thể bắt được chợ thượng đồi chút cây đậu hoặc tiền đồng, Bích Hải không phải nói Tiền Thụy gia tưởng cấp nhà mình bà bà làm một bộ áo liệm sao, này làm đậu hủ tuy rằng vất vả, lại nói không chừng có thể kiếm chút. Thu hoạch vụ thu qua đi thôn trang việc cũng nhẹ nhàng, cũng có rảnh cho bọn hắn làm.” Phương Đại Đồng khiếp sợ há to miệng, “Cô nai nai là làm nàng làm đậu hủ đi bán?” Lâm Thanh Uyển nghiêng đầu, cười nói: “Ta bắt quá là cho cái đề nghị mà thôi, nàng nếu là không tiện liền tính, bắt quá y ta nói, các ngươi này 28 hộ đều có vấn đề, chỉ bằng một nhà khẳng định làm không tốt, không bằng chia làm mấy nhà vì một tổ, hợp tác làm đậu hủ. Ma cây đậu, nấu sữa đậu nành, điểm đậu hủ cùng áp đậu hủ, lại đến đậu hủ làm tốt cầm đi bán, nhất nhất phân công hảo, đảo miễn cho một nhà làm không tới, người nhiều tranh cãi lại nhiều khốn cục.” Phương Đại Đồng tinh thần có chút hoảng hốt về đến nhà, bị thê tử đẩy một phen mới tỉnh quá thần trí, “Ngươi đây là choáng váng? Vừa trở về liền ngồi xóm trong viện bất động, cùng ngươi nói chuyện cũng không ứng.” Phương Đại Đồng chống đầu gối đứng dậy, đem sự nói cho nàng nghe, nhíu mày nói: “Ngươi nói cô nai nai có phải hay không cố ý muốn đem này làm đậu hủ biện pháp dạy cho chúng ta? Nhưng nàng vì cái gì không rõ nói đi?” Phương thê ánh mắt sáng lên nói: “Ngươi quản như vậy

nhiều làm gì, cô nãi nãi nếu nguyện ý giáo ngươi, vậy ngươi đi học đó là.” Phương Đại Đồng hoành nòng liếc mắt một cái nói: “Ngươi biết cái gì, ta nghe kia đâu bếp nữ ý tú, kia đậu hủ là phương thuốc cổ truyền, người bình thường đều sẽ không làm, nghe nói trong thành có gia túu lâu một đạo đậu hủ đồ ăn bán so thịt bò còn quý đâu.”“Cô nãi nãi nguyện ý dạy chúng ta, kia chính là đại ân, tự nhiên muốn cho đại gia mang ơn đội nghĩa, nhưng ta thấy cô nãi nãi kia ý tú, nàng tựa hồ cũng không tưởng giống trống khua chiêng, bằng không trực tiếp truyền lời cấp nông hộ nhóm không phải càng tốt, hà tất còn muốn thông qua ta khẩu?” Phương thê một trán dầu châm hỏi, có nghe không có hiểu, dứt khoát nói: “Ngươi không hiểu đi hỏi Lâm quản gia còn không phải là. Hắn là Lâm phủ đại quản gia, cô nãi nãi trong lòng nếu muốn cái gì hắn không biết, chẳng lẽ còn có thể không biết cô nãi nãi muốn làm cái gì?” Phương Đại Đồng một phách đầu, “Ta như thế nào đem cái này đã quên, ngươi đi trước thông tri các gia các hộ, làm cho bọn họ buổi tối tới nhà ta mở họp, ta đi tìm Lâm quản gia.” Lâm quản gia nhìn đến hắn liền cười, “Ta còn đang suy nghĩ ngươi khi nào tới tìm ta đâu.” Phương Đại Đồng ngượng ngùng cười, hỏi: “Lâm quản gia đừng trách móc, ta bỗn, có chút không quá minh bạch cô nãi nãi ý tú.” Lâm quản gia đạm nhiên cười, hỏi: “Kia làm đậu hủ biện pháp ngươi học xong?”“Ta chỉ nhớ kỹ bước đi, nhưng không thân thủ đã làm, chưa chắc liền thật có thể làm thành.” Lâm quản gia gật đầu nói: “Này làm đậu hủ môn đạo cũng nhiều lắm đâu, là luôn nộn đều có kỹ xảo, chính là trong nhà đầu bếp nữ cũng không dám cam đoan nói nhất định có thể làm tốt, cho nên các ngươi còn có cân nhắc.”“Ta Lâm gia trừ bỏ này thôn trang liền chỉ còn lại có mấy cái hiệu sách cùng một cái thư cục, dùng ít người, về sau các ngươi con nối dõi hậu bối hơn phân nửa muốn lưu tại thôn trang. Nhưng này thôn trang việc trọng, lại mệt, cô nãi nãi cũng là tưởng các ngươi nhiều chút tay nghè bèng thân,” Lâm quản gia thở dài nói: “Cô nãi nãi mềm lòng, trừ bỏ các ngươi, về sau này thôn trang tá điền chỉ sợ cũng muốn học cửa này tay nghè đi, chẳng qua các ngươi là trong phủ nông hộ, cho nên thân thiết hơn chút, cửa này tay nghè cũng trước dạy cho các ngươi.” Phương Đại Đồng nghi hoặc, “Kia sao không trực tiếp đem đại gia tụ tập tới báo cho, cũng làm cho bọn họ biết đây là cô nãi nãi cấp ân điển.” Lâm quản gia liền ý vị thâm trường hỏi, “Chẳng lẽ cô nãi nãi không tự mình ra mặt, đại gia liền không biết đây là cô nãi nãi ân điển sao?”“Tự nhiên không phải, chỉ là này hiệu quả sẽ không như vậy hảo.” Phương Đại Đồng là từ trong quân đội ra tới, thậm chí đã làm quan quân, tự nhiên biết một ít thu mua nhân tâm kỹ xảo, việc này từ hắn ra mặt cùng từ cô nãi nãi tự mình ra mặt hiệu quả là không giống nhau. Lâm quản gia liền ý vị thâm trường nói: “Chỉ là cô nãi nãi không hảo ra mặt a, ngươi biết trong thành kia gia độc hũ đậu hủ đồ ăn phẩm túu lâu là nhà ai sao?”“Nhà ai?”“Triệu gia,” Lâm quản gia cười lạnh nói: “Triệu gia

cùng Lâm gia đều là Thượng gia quan hệ thông gia, lẩn nhau gian liên hệ cũng không ít, cho nên có một số việc cô nái nái không hảo quang minh chính đại làm. Bất quá trong nhà tìm ra cái phương thuốc cổ truyền cấp đầu bếp nữ, đầu bếp nữ lại truyền cho trong nhà nông hộ, nông hộ nhóm dùng này tay nghề kiếm tiền lại là ai đều tìm không ra sai sót.” Phương Đại Đồng vừa nghe liền minh bạch, bà bạn họ cùng Triệu gia quan hệ không tốt, cô nái nái đây là phải cho Triệu gia đào hố. Cô nái nái như vậy thiện lương người đều có thể như vậy chán ghét Triệu gia, kia khẳng định là Triệu gia bản thân quá khiến người chán ghét, Phương Đại Đồng lập tức vén tay áo nói: “Quản gia yên tâm, ta biết như thế nào làm.” Lâm quản gia cười gật đầu, “Ngươi làm việc ta tự nhiên là yên tâm, bất quá cô nái nái cũng nói, chuyện này bốn ý vẫn là cho các ngươi đem nhặt tử quá hảo, cho nên nếu là không lợi nhuận liền không lăn lộn.” “Lâm quản gia, kia tưu lâu một đạo đậu hủ đồ ăn bán bao nhiêu tiền?” Lâm quản gia cười, báo vài món thức ăn danh cùng mấy cái con số cho hắn, “Bất quá nhân gia là đầu bếp tay nghề, tự nhiên muốn quý chút.” Phương Đại Đồng trong lòng líu lưỡi, thật đúng là so thịt bò còn quý a, hắn suy nghĩ một chút làm đậu hủ phí tổn, cuối cùng nói: “Ngài yên tâm, ta biết làm sao bây giờ.” Nay định giá không hảo quá cao, nhưng cũng không thể quá thấp, đã muốn bọn họ đều có kiêm, còn muốn đem này đậu hủ bán đến mãn thành đều là, xem bọn họ tưu lâu còn kiêm cái gì tiền. Phương Đại Đồng buổi tối trở về liền cùng các gia mở họp thương nghị, cuối cùng căn cứ các gia tình huống phân bổ hợp tác. Bọn họ này 28 hộ vốn dĩ liền bởi vì cùng là quân hộ mà cho nhau nâng đỡ, lúc này phân bổ cũng tương đối hảo phân. Bọn họ hợp tác quán, cũng biết như thế nào phân phối nhất thích hợp, không đến ba mươi phút liền phân hảo chín tổ. Sau đó mỗi một tổ ra một cái trù nghệ giáo người tốt, ngày mai đi biệt viện cùng đầu bếp nữ học làm đậu hủ. Phương Đại Đồng nói: “Đêm nay sau khi trở về đại gia liền đem cây đậu phao thượng, ngày mai đại gia liền cầm đi thôn thạch ma nơi đó đem cây đậu ma.” “Ở nơi đó ma, vạn nhất người khác hỏi làm sao bây giờ?” “Ăn ngay nói thật, liền nói ta đi biệt viện cầu cô nái nái ân điển, cô nái nái đặc biệt cho phép chúng ta đi cùng đầu bếp nữ học làm đậu hủ.” “Kia bọn họ cũng đi cầu cô nái nái làm sao bây giờ?” Phương Đại Đồng liền nói: “Cô nái nái thiện tâm, phàm là có thể giáo đều sẽ không tu tà, cho nên bọn họ khẳng định cũng có thể học được. Chỉ là chúng ta đi ở đầu trước, so với bọn hắn trước một bước học được cửa này tay nghề. Chờ bọn họ cũng có thể nhìn thấy cô nái nái khi, chúng ta tay nghề đã luyện ra.” Phương Đại Đồng không đem Triệu gia sự nói cho bọn họ, miễn cho bí mật khó giữ nếu nhiều người biết, đến cuối cùng cho người mượn có. “Nhưng mặc kệ cuối cùng có bao nhiêu người đem cửa này tay nghề học đi, ta hy vọng các ngươi đều phải nhớ rõ, mọi người đều là Lâm phủ người, là cô nái nái người, đừng ức hiếp người nhà lên, có dư thừa tinh

lực cho ta hướng bên ngoài sủ đi.”Đại gia cúi đầu đồng ý.Phương Đại Đồng liền làm đại gia lui ra.Ngày hôm sau, biệt viện nông hộ nhóm đều đề ra một cái thùng gỗ đi trong thôn thạch ma nơi đó ma sưa đậu nành, đại gia lại vây đi lên, biết được Phương Đại Đồng cầu được cô nãi nãi đồng ý muốn học cửa này tay nghề, còn phải dùng cửa này tay nghề kiếm tiền, đại gia liền đều hâm mộ vô cùng.Cũng có người muốn đi cầu, nhưng thật thay được cô nãi nãi liền rất ít có người dám tiến lên đi cầu, huống chi hai ngày này cũng không biết vì sao cô nãi nãi thế nhưng không ra khỏi cửa tuần tra thôn trang.Mà hai ngày thời gian, Phương Đại Đồng bọn họ đã đem làm đậu hủ cửa này tay nghề học được, làm được đậu hủ tuy rằng không có Thao Thiết Lâutron mềm, lại cũng thực không tồi.Bọn họ trực tiếp gánh vào thành bán, bởi vì thứ này rất ít có người biết, bình thường bá tánh cũng vào không được Thao Thiết Lâu, nhất thời thế nhưng không ai mua.Vẫn là chạy tới xem náo nhiệt Lâm Toàn thấy bọn họ một đám đại lão già ngồi xóm trên mặt đất mắt trông mong nhìn lui tới người qua đường, lại liên thanh thét to đều sẽ không kêu, thật sự xem bất quá đi, lúc này mới giúp đỡ thét to nói: “Bán đậu hủ, bán đậu hủ, lại bạch lại nộn đậu hủ, đây chính là Hoài Nam vương làm được đậu hủ, là dùng phương thuốc cổ truyền làm được.....”Đại gia không hiểu gì là đậu hủ, nhưng phương thuốc cổ truyền hai chữ lại là nghe hiểu, nhịn không được tháu đi lên hỏi, “Kia Hoài Nam vương là ai, nổi danh sao?”Lâm Toàn: “Liền Hoài Nam vương là ai cũng không biết, đó là Vương gia, là hoàng đế huynh đệ, người nói nổi danh không nổi danh?”Đại gia hoảng sợ, “Thứ này là Vương gia làm được?”“Cũng không phải là, liền hoàng đế lão già tử ăn đều nói tốt.”Lâm Toàn chỉ vào khung đậu hủ nói: “Có thể cùng rau cải trắng hầm, cũng có thể cùng thịt hầm, ăn ngon được ngay đâu, còn không quý, một thăng cây đậu có thể đổi bốn khối đậu hủ, dùng tiền đồng chỉ cần một văn tiền.”Phương Đại Đồng bọn họ đem đậu hủ thiết đến không lớn không nhỏ, bốn khối đại khái ở một cân hai lượng tả hữu, tương đương với một cân cây đậu đổi một cân đậu hủ.Năm nay Tô Châu cây đậu thu hoạch còn tính không tồi, một thăng cây đậu thật đúng là không quý, không ít người đều tâm động lên.Lâm Toàn thấy không ngừng cố gắng lên, “Này cũng không phải là ta chờ bình thường bá tánh mới ăn, Thao Thiết Lâu biết không, nhà bọn họ chiêu bài đồ ăn chính là đậu hủ làm.”Đại gia hoài nghi lên, “Này Thao Thiết Lâu đồ ăn khẳng định có bí phương, các người là sao biết đến?”“Đều nói là căn cứ phương thuốc cổ truyền làm được, này đậu hủ là Hoài Nam vương làm được, bọn họ Thao Thiết Lâu là như thế nào bắt được phương thuốc chúng ta không biết, nhưng chúng ta này đậu hủ lại là chúng ta chủ nhân ngẫu nhiên từ sách cổ trung tìm ra.”Có người cười trêu nói: “Sau đó các người chủ nhân giáo các người?”Phương Đại Đồng nôn nóng lên, đang muốn giải thích, Lâm Toàn đã mắt trợn trắng nói: “Chúng ta chủ nhân mới

không cái kia công phu đâu, ta này đó các huynh đệ là đi theo trong phủ đâu bếp nữ học, lại cũng là chúng ta chủ nhân đặc biệt cho phép.”

Chương 94: đánh sâu vào

Lâm Toàn không biết chuyện này cơ mật, chỉ là theo bản năng cảm thấy cô nái nái giáo hạ nhân tay nghề chuyện này sẽ làm cô nái nái thật mắt mặt, cho nên liền phủ nhận, đem sự tình đầy đến đầu bếp nữ trên người.Nhưng vì làm đại gia cảm thấy này đậu hủ lai lịch quang minh chính đại, cho nên bỏ thêm một câu “Là cô nái nái đặc biệt cho phép.”Lâm Toàn nhát miệng lưỡi tron tru, vì đem này đậu hủ bán đi còn đánh đồng tình bài, hắn chỉ Phương Đại Đồng bọn họ nói: “Nhìn đến bọn họ trên người thương không có, đều là ở trên chiến trường lưu lại, chúng ta chủ nhân thương tiếc bọn họ, đối bọn họ cũng rất là khoan dung, bất quá là cùng đầu bếp nữ học nói đồ ăn cách làm, chúng ta chủ nhân còn không có keo kiệt như vậy.”Đại gia lúc này mới phát hiện những cái đó chọn gánh tới hán tử hoặc nhiều hoặc ít đều có chút tàn tật, không phải chặt đứt điêu cánh tay, chính là ngón tay không được đầy đủ, hoặc là trên mặt mang thương.Lập tức có người cả kinh nói: “Các ngươi chẳng lẽ là Lâm gia nông hộ?”Bọn họ này một mảnh chỉ có Lâm gia thu lưu có trong quân lui ra tới tàn chướng binh lính.Phương Đại Đồng trùng mắt nhìn Lâm Toàn liếc mắt một cái, ngăn cản hắn lại mồ miệng, nhưng đối bọn họ thân phận cũng không có phủ nhận, “Chúng ta thật là Lâm gia nông hộ, chư vị có thể nhìn xem này đậu hủ, là thật sự ăn rất ngon, chúng ta là sẽ không gạt người.”“Lâm gia người tự nhiên sẽ không gạt người, kia cho ta tới bốn khối, ta cấp tiền đồng.”“Ta cũng cấp tiền đồng, cũng muốn bốn khối.”“Cho ta cũng lưu bốn khối, ta đây liền trả về lấy cây đậu.....”Đại gia tề đi lên, đem đứng ở phía trước Lâm Toàn cấp tề đi ra ngoài, Phương Đại Đồng bọn họ bất chấp đi xem hắn, sôi nổi lấy tiền đê đậu hủ.Lúc này đương nhiên không có túi cho đại gia trang, đều là trực tiếp dùng tay phùng về đi, hoặc là nhà mình mang theo chén tới đón.Không ít người gia đều là cầm cây đậu tới đổi đậu hủ, Phương Đại Đồng bọn họ cũng chuẩn bị lượng khí, đem người mang đến cây đậu hướng trong một đảo, lượng chuẩn lại đảo tiền bọn họ mang đến trong túi.Bởi vì vốn dĩ vây xem người liền không ít, mặt sau tới người lại xem náo nhiệt cùng phong mua không ít, không đến nửa canh giờ bọn họ chọn tới đậu hủ liền bán hết.Phương Đại Đồng bọn họ hai mặt nhìn nhau, bọn họ hôm nay sáng sớm

liền tới rồi, đều ở chỗ này ngồi xổm hai cái canh giờ một khối cũng chưa bán đi, kết quả Lâm Toàn tới nói bậy một hồi lại toàn bán hết, hán tử nhóm như suy tư gì, ẩn ẩn sờ đến cái kia điểm mấu chốt.Lâm Toàn đã chờ không kịp về trước thôn trang đi, kỳ thật hắn chính là nhảm chán, thuộc hạ quản đứa ở làm công nhật đều ở lặng lẽ tìm hiểu đậu hủ cách làm, cho nên hắn mới tò mò tới nhìn một cái.Tới nhìn một cái kia đậu hủ có phải hay không thật sự có thể kiểm tiền.Biết được thật sự có thể kiểm tiền sau, Lâm Toàn liền ám chọc chọc nghĩ có phải hay không bọn họ Lâm gia có phải hay không có thể làm cái này sinh ý.Kết quả trả về cùng Chung đại quản sự nhắc tới, đối phương liền trùng mắt nhìn hắn liếc mắt một cái nói: “Đừng chui vào tiền mắt tử đi, nếu cô nãi nãi đem biện pháp truyền cho nông hộ nhóm, vậy làm cho bọn họ đi làm, trong phủ nếu là lại quản lại đây thành bộ dáng gì?”“Chính là này phương thuốc cổ truyền vốn dĩ chính là cô nãi nãi tìm ra, chúng ta như thế nào không thể làm? Mười cân cây đậu có thể làm 32 cân đến 40 cân đậu hủ không đợi, nói cách khác lợi nhuận ở gấp ba tám hữu, này tiền lời không tồi.”“Ngươi chính là một ngày kiếm trăm cân cây đậu lại có ích lợi gì?” Chung đại quản sự lắc đầu nói: “Đổi thành tiền đồng có thể được mấy cái tiền? Hơn nữa làm đậu hủ hoa phí nhân lực cũng không ít, bọn họ kiếm chính là vất vả tiền, cô nãi nãi vốn là tính toán làm đại gia giàu có chút, nhật tử hảo quá chút, ngươi cầm một tay cô nãi nãi đăng trước làm không uổng phí sao?”Hơn nữa cô nãi nãi muốn đem làm đậu hủ phương thuốc truyền khai đi mục đích hắn chính là biết đến, tự nhiên sẽ không làm Lâm Toàn nhúng tay.Lâm Toàn rất là tiếc hận rời đi, sau đó nhìn Phương Đại Đồng bọn họ kiếm tiền.Bởi vì đậu hủ bán đi, lại còn có kiếm lời không ít, vào lúc ban đêm trả về Phương Đại Đồng bọn họ liền lại phao không ít cây đậu, bởi vì trong thôn chỉ có một thạch ma không đủ dùng, Lâm Thanh Uyển còn làm người mua ba cái thạch ma đặt ở trong thôn.Rạng sáng gà mới kêu một lần, nông hộ nhóm liền bắt đầu rời giường, mỗi một tổ đều xách thùng gỗ đi ma cây đậu.Lưu Quý bởi vì hai chân đều không, cho nên ma cây đậu không cần hắn đi, hắn liền dùng tay chống nhảy đến trong viện, đem cố định đậu hủ cái giá rửa sạch sẽ, đem buông lỏng địa phương thật thật.Lại cầm dao đem sài chém thành từng khối từng khối, chờ hắn mầu thân cùng cùng tổ Tiền Thụy gia, Đỗ Nhị Trụ đem cây đậu ma trả về là có thể hạ cái nôi.Nhóm lửa tự nhiên cũng là hắn việc, sau đó Tiền Thụy gia liền cùng mầu thân lụt ra bã đậu, Đỗ Nhị Trụ trả về ngủ, chờ bọn họ đem đậu hủ làm ra tới liền chọn đến trong thành đi bán.Lúc này đây làm đậu hủ so ngày hôm qua nhiều gấp đôi, cho nên đại gia quyết định phân tán mở ra bán, không hề tụ tập ở thành tây.Nhưng bởi vì bọn họ thân thể hoặc nhiều hoặc ít có khuyết tật, để ngừa bị người khi dễ, bọn họ quyết định tam tổ kết bạn làm một đội.Phương Đại Đồng chủ động tiếp đi thành đông kia phiến, ăn đậu hủ bắt đầu ở Tô Châu trong thành thịnh hành xuống dưới.Gần

nhất thật là thu hoạch vụ thu qua đi, đại gia trên tay đều có chút tiền, không có tiền trong nhà cũng còn có không ít cây đậu, hon nứa đậu hủ lại không quý, người bình thường gia đồi cái nửa thăng cây đậu liền đủ ăn một đốn.Thứ hai, bắt đầu có giàu có nhân gia cũng phải trong nhà quản sự tới mua sắm đậu hủ.Thao Thiết Lâu lấy đậu hủ là chủ đồ ăn bán không tồi, đặc biệt trung tuyển lão niên cùng trẻ nhỏ thích, bởi vì mềm, hoạt, hương.Nhưng giá cả không tiện nghi, người bình thường một tháng ăn cái một hai đốn không gì, ăn nhiều liền ăn không nổi.Nếu bên ngoài có tiện nghi đậu hủ bán, bọn họ mua trở về làm trong nhà đậu bếp cân nhắc một chút liền không sai biệt lắm có thể làm ra tối, hà tất phí cái kia tiền?Vì thế, Phương Đại Đồng bọn họ sinh ý càng thêm hảo.Cũng chính là vào lúc này, Lâm Thanh Uyển bắt đầu đi ra cửa thôn trang tuần tra, có lá gan đại tá điền thấp thòm tiến lên ngăn cản người, hỏi hay không cũng có thể học tập đậu hủ chế pháp.Lâm Thanh Uyển gật đầu đáp ứng, tỏ vẻ sẽ làm nông hộ nhóm dạy bọn họ, nhưng hy vọng đại gia bán đậu hủ khi không thể cho nhau ép giá hoặc nâng giới, để tránh tạo thành thị trường hỗn loạn.Tá điền nhóm cao hứng đồng ý, tự nhiên không có không ứng.Ngày hôm sau liền đề ra đồ vật đi tìm thuận mắt nông hộ nhóm thỉnh giáo, trong nhà giàu có đưa mười mấy trứng gà, không giàu có đưa mười mấy cân cây đậu lấy kỳ cảm tạ.Nông hộ nhóm thu lễ vật, cũng ngượng ngùng bưng cái giá, hơn nữa cô nái nái sớm có chuyện xuống dưới, tuy rằng tá điền nhóm học được sau bọn họ sinh ý sẽ chịu ảnh hưởng, nhưng cũng không dám cãi lời cô nái nái mệnh lệnh, cho nên đều dốc túi tương thụ.Nông hộ cùng tá điền nhóm cảm tình nhưng thật ra thông qua một việc này hòa hợp đi lên.Mà đậu hủ tràn lan đối Thao Thiết Lâu đánh sâu vào cũng bắt đầu hiện ra.Thao Thiết Lâu lấy đậu hủ là chủ đồ ăn chi nhất đó là bởi vì thứ này nhà người khác đều không có, cho nên hắn giá cả thiết cao chút, cũng có rất nhiều kẻ có tiền tới tiêu phí.Không chỉ có bởi vì nó bản thân hương vị, còn bởi vì nó hi hữu giá trị.Kết quả nó lạn đường cái, thành tùy tiện một người đều ăn đến khởi đồ vật.Những cái đó tự giữ thân phận người giàu có trong lòng là cõ nào túc giận liền không nói, đó là những cái đó lòng dạ trống trải nhìn đến Lâm gia nông hộ bán đậu hủ giá, lại đối lập Thao Thiết Lâu định giá, có đáng giá hay không liền cũng thành cái thứ nhất vấn đề.Chủ đồ ăn chi nhất còn giá cả viễn siêu này giá trị, kia mặt khác đồ ăn phẩm đâu?Bọn họ là không ngại chút tiền ấy, nhưng cũng muốn ăn đồ vật không làm thất vọng cái kia giá cả.Hải sâm bào ngư linh tinh quý là bởi vì khó được, nhưng đậu hủ là dùng cây đậu làm thành, nhân gia một thăng cây đậu là có thể đổi bốn khối, người lại bán ra bào ngư giá!Cho nên theo đậu hủ tràn lan, Thao Thiết Lâu nghênh đón đệ nhất sóng nghi ngờ, Triệu Thắng còn ở phái người đi bàn bạc Phương Đại Đồng khi, Thao Thiết Lâu đã trước cửa có thể giăng lưới bắt chim.Mà cùng Phương Đại Đồng tiếp xúc kết quả cũng không lý tưởng, đối phương căn bản là

không muốn đình chỉ buôn bán đậu hủ, uy hiếp lợi dụ? Nga, thực xin lỗi, hắn là Lâm gia hạ nhân, Triệu Thắng lại lợi hại, cũng không vượt qua được Lâm Thanh Uyển xử lý Lâm gia hạ nhân, lợi dụ càng không cần phải nói. Triệu Thắng tức chết, tự đặc biệt đậu hủ cách làm là Lâm Thanh Uyển từ sách cổ trung tìm ra phương thuốc cổ truyền dạy cho đầu bếp nữ, mà đầu bếp nữ lại dạy cho Phương Đại Đồng bọn họ khi càng nổi giận, hung hăng mà vỗ cái bàn nói: “Nàng chính là cô ý!”“Nhị gia, mặc kệ nàng có phải hay không có ý, việc này đều đến mau chóng xử lý, tuyệt đối không thể lại làm cho bọn họ như vậy bán đậu hủ,” chưởng quầy xoa mồ hôi lạnh nói: “Đã có vài gia lão gia người hầu châm chọc mỉa mai, nói chúng ta Thao Thiết Lâu bán đồ vật không đáng giá cái kia giới, hôm qua còn có hai cái khách nhân, hôm nay lại là một cái đều không có.” Nói đến cùng đại gia vẫn là bởi vì đậu hủ sự hoài nghi khởi Thao Thiết Lâu thành ý tới. Chưởng quầy lời nói trung ản ản có chút trách cứ Triệu Thắng, rốt cuộc lúc trước định giá khi hắn liền nói quá đậu hủ định giá quá cao, nhưng Nhị gia bởi vì đây là độc nhất phân đồ vật, phương thuốc lại nằm ở chính mình trong tay sẽ không tiết ra ngoài, cho nên không chịu nghe hắn kiến nghị. Triệu Thắng sắc mặt xanh mét tại chỗ xoay trong chốc lát, cuối cùng cẩn răng nói: “Cấp Lâm gia đệ thiệp, ta muốn tới cửa bái phỏng.” Mà lúc này, Lâm Thanh Uyển chính canh giữ ở trong phòng bếp chờ đậu bếp nữ cho nàng làm nhường đậu hủ ăn. Nàng gấp một cái mỹ tư tư ăn lên, có người ở nào đó phương diện chính là có thiên phú, đậu bếp nữ đó là này trong đó một loại người, nàng bất quá là đè ra một câu nàng liền tặc ra đậu hủ quả, sau đó làm ra nhường đậu hủ. Tư vị một chút không thể so kiếp trước nàng ăn đến những cái đó kém. Lâm Thanh Uyển gấp một cái đặt ở trong chén làm Bạch Mai đưa đi cấp Lâm Ngọc Tân, “Nơi này đậu là gạo nếp, muốn ăn ít, miễn cho bỏ ăn.” Bạch Mai đồng ý, bưng cấp Lâm Ngọc Tân đưa đi, Bạch Phong tắc đi cấp Tạ phu nhân đưa. Tạ phu nhân nhận lấy đồ vật, chờ Bạch Phong đi rồi liền ném một nửa, dư lại một nửa cấp Dương ma ma ăn. Dương ma ma cảm thán nói: “Thiếu nãi nãi trong nhà cái này đậu bếp nữ nhưng thật ra khéo tay, thiếu nãi nãi bất quá ngẫu nhiên nhắc tới một câu nàng liền làm ra tới như vậy mỹ vị.” Tạ phu nhân cười nhạt nói: “Đầu bếp nữ là khéo tay, Uyển tỷ nhi lại là tâm xảo, nghe nói Thao Thiết Lâu trước cửa có thể giăng lưới bắt chim?” Dương ma ma cũng nhịn không được cười, “Cũng không phải là, kỳ thật này đậu hủ sự đảo không lớn, chính là làm người cảm thấy Thao Thiết Lâu tâm không thành, một văn tiền đồ ăn thiếu một chút xoay người liền bán như vậy cao giới. Triệu Nhị gia cái này nên nóng nảy.”“Hắn nóng nảy, khả năng liên phải đã tìm tới cửa, không biết Uyển tỷ nhi lại muốn như thế nào ứng đối.”“Phu nhân yên tâm, ta xem thiếu nãi nãi thông tuệ thật sự, thà thủ đoạn so trước kia muộn tàn nhẫn đến nhiều, nàng sẽ xử lý tốt.” Tạ phu nhân gật đầu, vuốt trên cổ tay Phật chau nói: “Đáng tiếc, nếu là Nhị Lang

còn ở, một cái chủ ngoại, một cái chủ nội, gì sâu gia không thịnh hành?" Dương ma ma cúi đầu không nói lời nào. Tạ phu nhân cũng chỉ cảm thán một câu, chuyển động một chút Phật châu nói: "Thu thập một chút đồ vật, chúng ta hồi Tạ gia biệt viện đi, ngày gần đây liền không cho nàng thêm phiền toái." "Phu nhân....." "Trở về sau đóng cửa từ chối tiếp khách, ta phải vì con ta niệm Vãng Sinh Chú, ai tới cũng không thấy." Dương ma ma thở dài một tiếng, cúi đầu đồng ý.

Chương 95: vừa đe dọa vừa dụ dỗ

Lâm quản gia đem Triệu gia bái thiếp đệ thượng, sau đó liền thối lui đến một bên đứng. Lâm Thanh Uyển búng búng bái thiếp, cười lạnh nói: “Tôi nhưng thật ra rất nhanh, phương thuốc đưa đi tông tộc bên kia sao?” “Tặng, tộc trưởng lão gia nói sẽ truyền cho trong tộc con cháu, nếu có người có ý làm cửa này sinh ý còn có thể lại đây bên này thỉnh giáo đầu bếp nữ.” Lâm Thanh Uyển vừa lòng cười, buông thiệp nói: “Nói cho Triệu gia hạ nhân, đã nói lên ngày ta xin đợi Triệu Nhị gia đại giá.” Lâm quản gia cúi đầu lui ra. Lâm gia nghèo khó nhân gia cũng không ít, nghĩ đến sẽ có rất nhiều người nguyễn ý làm cửa này sinh ý. Triệu Thắng vẫn là lần đầu tiên tới Lâm gia biệt viện, còn chưa tới đại môn liền nghe đèn bốn phía bay đậu mùi hương. Theo mùi hương nhìn lại, liền thấy bốn phía các gia trong phòng bếp đều mạo yên, xem qua đậu hủ chế tác quá trình Triệu Thắng liền biết bọn họ đây là làm đậu hủ, nghĩ đến hiện giờ Tô Châu trong thành đậu hủ tràn lan, thậm chí phóng xạ tới rồi quanh thân thôn trang, trong lòng một trận tức giận, sắc mặt liền có chút khó coi lên. Lâm quản gia nghênh ra cửa tới, tựa hồ không có nhìn đến sắc mặt của hắn, vẻ mặt ý cười doanh doanh mà đem người hướng trong thỉnh, “Triệu Nhị gia thỉnh, chúng ta cô nãï nãï đã chờ đã lâu.” Triệu Thắng thu liêm sắc mặt, đối Lâm quản gia gật đầu liền hướng bên trong đi. Đi đến phòng khách, thấy hai bên chỉ đứng hai cái nha đầu liên ánh mắt một thâm, đi vào môn đi vừa vặn thấy Lâm Thanh Uyển mang trà lên tới uống, Triệu Thắng lộ ra tươi cười tới, chắp tay cười nói: “Lâm cô nương, Triệu mỗ quấy rầy.” “Triệu Nhị gia quý nhân lâm môn, nghĩ đến là không có việc gì không đăng tam bảo điện, không biết này tới có gì quý làm?” Triệu Thắng sắc mặt cứng đờ, hiển nhiên bị Lâm Thanh Uyển trực tiếp đánh một cái trở tay không kịp. Hắn nhìn về phía Lâm Thanh Uyển, thấy nàng trên mặt ý cười doanh doanh, thái độ tự phụ, những lời này không giống như là ý có điều chỉ chất vấn, đảo như là một câu bình thường hỏi chuyện. Triệu Thắng trong lòng buông lỏng, liền Lâm Giang trên đài khi đều không có nhận thấy được Triệu gia đối Lâm gia ác ý. Lâm Thanh Uyển một cái tiểu cô nương càng không thể phát hiện. Vừa rồi phỏng chừng là hắn suy nghĩ nhiều. Triệu Thắng trên mặt một lần nữa lộ ra tươi

cười, “Lâm cô nương nói đùa, ta cùng với lệnh huynh cũng coi như bạn tốt, chúng ta hai nhà lại là thế giao, tới xem một chút cô nương cũng hảo an tâm.”Lâm Thanh Uyển hơi hoi mỉm cười, tạ nói: “Đa tạ Triệu Nhị gia quan tâm, ta cùng đại tỷ nhi cũng khỏe, bất quá so với Lâm cô nương, ta càng thích người kêu ta Lâm cô nãi nãi, Triệu Nhị gia nếu là không ngại liền đổi cái xung hô đi.”Triệu Thắng nghẹn một chút, sau đó liền sửa mà kêu một tiếng “Uyển tỷ nhi”, cũng cảm thán đến, “Nháy mắt ngươi đều lớn lên gá chòng, còn nhó rõ lần đầu tiên gặp ngươi khi là ở ngươi tẩu tử gia, lúc ấy mới như vậy điểm đại, hiện tại cũng đã vì một nhà chi chủ.”Triệu Thắng mặt mang vui sướng nhìn nàng, “Ngươi huynh trưởng vì Giang Nam tuẫn kiệt, không nghĩ tới ngươi cũng không thua gì hắn, ly cư Lâm thị tông tộc cũng có thể đem gia nghiệp khởi động tới, ta tưởng Lâm huynh dưới suối vàng có biết, nhất định sẽ thực vui mừng.”Lâm Thanh Uyển thật sâu mà nhìn hắn một cái, thật không có lại sửa đúng hắn cách gọi.“Chúng ta này một phòngh gia nghiệp phần lớn đều quyên, cũng liền dư lại hai cái thôn trang, hiện giờ vẫn là muôn dựa bệ hạ ban thưởng tước điền,” Lâm Thanh Uyển hơi hoi lắc đầu nói: “Bất quá là trông trọt, lại không cần ta tự mình làm việc nhí tính cái gì bản lĩnh? Triệu Nhị gia cũng quá để mắt ta.”“Đến nỗi ở biệt viện cư trú, mà không phải lưu tại nhà cũ, cũng là vì ta tham hưởng biệt viện thanh tĩnh, liền tính ta cảng không dậy nỗi gia nghiệp, tông tộc cũng tổng hội giúp đỡ chúng ta cô chát.”Mặc kệ nàng cùng Lâm thị tông tộc quan hệ như thế nào, đều không phải người ngoài, đặc biệt là Triệu Thắng có thể xen mồm.Triệu Thắng ở Lâm Thanh Uyển nơi này chạm vào một cái không mềm không ngạnh cái định, thấy nàng xem nhẹ rót hắn cùng Lâm Giang quan hệ, lại làm sáng tỏ nàng cùng Lâm thị tông tộc quan hệ, trong lòng không khỏi càng thêm trịnh trọng lên, nghĩ nghĩ liền nói: “Uyển tỷ nhi, ngươi huynh trưởng đi được cấp, có lẽ còn chưa tới kịp công đạo chúng ta Triệu Lâm hai nhà quan hệ.”Hắn nghiêm túc nói: “Chúng ta hai nhà tự tổ tông bắt đầu liền tương giao, tính lên cũng là thế giao, đến chúng ta này đồng lứa càng là cùng cùng Thượng gia kết làm quan hệ thông gia, cho nên chúng ta cũng coi như là thân thích. Tự mình trưởng huynh cùng ngươi huynh trưởng xuất sĩ sau càng là lẫn nhau vì cánh tay, vẫn luôn cho nhau nâng đỡ, hiện giờ Lâm huynh tuy đã qua thế, nhưng ta hy vọng chúng ta hai nhà có thể tiếp tục lẫn nhau nâng đỡ đi xuống. Thế gia sao, trước nay là một vinh đều vinh, nhất tồn câu tồn.”Lâm Thanh Uyển khoe miệng khơi mào một mạt mỉa mai tươi cười, “Triệu Nhị gia nói đùa, Lâm gia bất quá là vừa làm ruộng vừa đi học nhà, khoảng cách thế gia còn xa thật sự đâu.”Triệu Thắng sắc mặt hoi cương, đang muốn nói chuyện, liền nghe Lâm Thanh Uyển nói: “Bất quá Triệu Nhị gia nói không sai, chúng ta hai nhà quan hệ sẽ không bởi vì huynh trưởng qua đời mà thay đổi, trước kia là như thế nào, về sau còn sẽ là như thế nào. Rốt cuộc, Triệu gia tổ tiên

từng là Lâm gia quân dưới trướng một viên mãnh tướng, tổ tông nhóm vào sinh ra tử kết hạ hữu nghị là dễ dàng sẽ không thay đổi.”Triệu Thắng trong mắt hiện lên hàn quang, tay áo hạ tay nắm chặt thành quyền, trên mặt xả ra một mạt cười nói: “Sẽ không thay đổi liền hảo, nhân này đã hơn một năm tới, chúng ta hai nhà liên hệ giảm bớt, cho nên ta mới lo lắng chúng ta hai nhà quan hệ biến đạm, cũng lo lắng Uyển tỷ nhi ở Tô Châu quá đến không tốt.”Lâm Thanh Uyển cười, “Triệu Nhị gia nhiều lo lắng, ở Tô Châu có tông tộc tương hộ, lại có Chu thứ sử tọa trấn, ta cái này bệ hạ thân phong quận chúa như thế nào gấp qua không hảo đâu?”“Vậy là tốt rồi,” Triệu Thắng rũ xuống đôi mắt uống ngụm trà, bằng phẳng một chút cảm xúc mới ngẩng đầu cười nói: “Kỳ thật lần này tiến đến thật là có sự kiện muôn…… Câu ngươi.”Triệu Thắng có chút gian nan phun ra cuối cùng hai chữ, tay áo hạ tay cầm đến càng khẩn, trên mặt lại ôn hòa cười hỏi: “Nghe nói ngươi dạy phía dưới nông hộ đậu hủ chế pháp?”Lâm Thanh Uyển hơi hơi nghiêng đầu, “Đậu hủ? Nga, ta nhớ ra rồi, là Hoài Nam Tử trung phương thuốc cổ truyền,” nàng hơi hơi mỉm cười nói: “Ngẫu nhiên gian phiền đến một đạo thực đơn, nhìn còn tính thú vị, lại là Hoài Nam vương trong lúc vô ý phát hiện chế tác gỗ cửa, cho nên ta liền làm trong nhà đậu bếp nữ chiêu thử thử một lần, như thế nào, đậu hủ làm sao vậy?”Triệu Thắng trùu trùu gương mặt nói: “Uyển tỷ nhi có lẽ không biết, đậu xuân khi ta ngẫu nhiên gấp được một họ Lưu đậu bếp, này tổ tiên tựa hồ từng vì Hoài Nam vương cũ phò, cho nên học này chế tác đậu hủ tay nghề, lúc ấy ta tốn số tiền lớn cùng hắn mua phương thuốc, còn thỉnh người lấy đậu hủ là chủ liệu làm vài đao thức ăn, lúc này mới khai Thao Thiết Lâu, chỉ là không nghĩ tới hiện giờ đậu hủ tràn lan……”Triệu Thắng thở dài nói: “Hiện giờ các khách nhân đều cảm thấy Thao Thiết Lâu không thành tin, lấy giá rẻ nguyên liệu nấu ăn làm giá cao thực phẩm, hữu danh vô thực, nhưng bọn hắn nào biết đâu rằng, lúc trước ta mua kia phương thuốc khi thật sự là tốn số tiền lớn.”Lâm Thanh Uyển đồng tình nhìn hắn, “Kỳ thật này đậu hủ chế pháp xảo thật sự, không ai nhắc tới khi nhậm là ai đều không thể tưởng được, nhưng một khi nghĩ đến lại không khó, thả tài liệu đều tiện nghi thật sự. Cho nên này phương thuốc đáng quý nhưng tiện nghi, Triệu Nhị gia cũng không tính mệt. Chính là đáng tiếc, nếu là ta sớm một chút phát hiện này phương thuốc cổ truyền, có lẽ Triệu Nhị gia liên không cần hoa này tiên.”Triệu Thắng thấy nàng lĩnh ngộ không đến hắn ý tứ, không khỏi vội la lên: “Hiện giờ này căn nguyên vẫn là ở tràn lan đậu hủ thượng, nếu là Uyển tỷ nhi ngươi có thể hạ lệnh làm nông hộ nhóm không hề chế đậu hủ buôn bán, kia chờ thêm một đoạn thời gian, sự kiện lãnh đi xuống, việc này liền cũng coi như đi qua.”Lâm Thanh Uyển mở to hai mắt nhìn, không thể tin tưởng hỏi, “Hạ lệnh làm nông hộ nhóm không hề chế đậu hủ buôn bán?”Nàng không khỏi khí cười hỏi, “Việc này sao có thể ngăn được? Chẳng lẽ bọn họ muôn ăn nhà mình

com, ta còn có thể bức cho bọn họ đói bụng không cho ăn?" Triệu Thắng ý vị thâm trường nói: "Này chế pháp là người dạy bọn họ, tự nhiên cũng có thể cản lại bọn họ. Đúng rồi, lần trước ta đi Hàn Mặc Trai, nghe thấy người nghị luận nói bên trong thiếu rất nhiều đồ vật, muốn mua giấy Tuyên Thành cũng chưa hóa." Lâm Thanh Uyển đôi mắt híp lại, đây là ở uy hiếp nàng, vẫn là ở lợi dụ nàng? Thật cho rằng nàng không biết Hàn Mặc Trai sự là hắn giở trò quỷ? Lâm Thanh Uyển rũ xuống đôi mắt nhìn trong tay chén trà, ngón tay vuốt ve một chút ly vách tường, nửa ngày mới ngẩng đầu cười như không cười hỏi: "Chẳng lẽ Triệu Nhị gia có thể giúp Hàn Mặc Trai đi vào giấy Tuyên Thành?" Triệu Thắng liền cười nói: "Triệu gia cũng có mấy nhà hiệu sách, không khéo tiền giấy Tuyên Thành có điểm nhiều, nhưng thật ra có thể chuyển cấp Hàn Mặc Trai một ít." Hàn Mặc Trai mua không được giấy Tuyên Thành hơn phân nửa là bị Triệu Thắng giá cao tiệt đi, cho nên hắn đương nhiên có thể lấy đến ra tới, đến lúc đó đem giá nhác lên bán cho Lâm Thanh Uyển đó là. Lâm Thanh Uyển lại điểm điểm cái bàn trầm tư nói: "Trước kia chúng ta Hàn Mặc Trai tiền thương đãng giấy Tuyên Thành đều là hai lượng một đao, nhưng tuy nhiên thành bên kia vẫn luôn nói không hóa, Triệu Nhị gia nguyện ý chuyển cho chúng ta, chỉ là không biết này giá....." Triệu Thắng cười nói: "Tiệm sách này sự cũng không về ta quản, ta đối này đó cũng không quá thực, không bằng đến lúc đó làm Hàn Mặc Trai chưởng quầy đi ta Triệu gia hiệu sách tìm chưởng quầy nói chuyện? Yên tâm, lấy chúng ta Triệu Lâm hai nhà quan hệ, chưởng quầy không dám đè giới, nhất định giá gốc bán cho các ngươi." Lâm Thanh Uyển liền có chút hứng thú rã rời lên, "Nếu như thế, ta khiến cho Liễu quản sự đi hỏi một chút." "Kia đậu hủ sự....." Lâm Thanh Uyển cười cười, không thèm để ý nói: "Việc này đè cập đến người nhiều, không chỉ có ta trong phủ nông hộ, còn có tá điền, không phải một ngày hai ngày liền có thể làm thỏa. Quay đầu lại ta cùng Lâm quản gia nói nói, làm hắn đi xử lý một chút hảo." Triệu Thắng đối cái này đáp án cũng không vừa lòng, còn muốn nói nữa, Lâm Thanh Uyển cũng đã bưng trà tiễn khách. Hắn đành phải đứng dậy cáo từ, mang theo mím cười đi ra Lâm gia biệt viện, nghỉ ngơi xe ngựa mới mặt trầm xuống tới, hán sắc mặt biến ảo một chút, cuối cùng cắn răng nói: "Không hổ là Lâm gia người, thật đúng là từng bước tính kế, đây là tính toán ta không buông tay, nàng liền không buông khẩu?" Chờ ở bên ngoài chưởng quầy bò lên trên xe ngựa liền nghe thế câu nói, không khỏi vội la lên: "Nhị gia, Lâm quản chúa không có đáp ứng sao?" Triệu Thắng trầm mặc, đôi tay nắm chặt thành quyền, nửa ngày mới nhắm mắt lại nói: "Làm người cấp hồ chưởng quầy truyền tin, trên tay tung buông lỏng, làm Lâm thị thư cục cùng Hàn Mặc Trai suyễn khẩu khí." Nghĩ đến vừa rồi Lâm Thanh Uyển dùn đáy, hán trong mắt hiện lên hàn quang, tuy không cam lòng, lại vẫn là nói: "Nếu là Hàn Mặc Trai người tìm tới môn, làm hắn đem giấy

Tuyên Thành bán đứng một ít cho bọn hăn.” Thao Thiết Lâu chưởng quầy nghe xong thấp thỏm cân thận hỏi, “Kia giá?” Triệu Thắng cắn răng nói: “Đem giá thoảng hướng lên trên nhắc lên là được, hiện tại nhất quan trọng chính là Thao Thiết Lâu.” Tựu lầu tiệm com lợn nhuận là hiệu sách không thể so, mà hăn vì Thao Thiết Lâu chính là đầu nhập vào không ít, bởi vì năm trước mua Lâm gia kia mấy cái sản nghiệp hoa không ít tiền, lần này Thao Thiết Lâu khai trương hăn còn cùng người mượn không ít tiền. Nó nếu là không thể kiếm tiền, kia hăn không phải bạch bận việc một hồi? Lâm thị thư cục cùng hiệu sách vốn dĩ liền ở kéo dài hơi tàn, liền làm chúng nó sống lâu một chút đi.

Chương 96: điền hố

Mà lúc này, Lâm gia phỏng khách, Lâm quản gia tiễn đi Triệu Thắng sau liền trở về tìm Lâm Thanh Uyển, hỏi: “Cô nãi nãi, việc này phải làm sao bây giờ, là kéo, vẫn là……”Lâm Thanh Uyển cười, “Nên như thế nào vẫn là như thế nào, nói cho Phương Đại Đồng bọn họ, ta cho bọn hắn nghỉ, bọn họ có thể đem sinh ý càng mở rộng một ít, không cần câu nệ với Tô Châu thành, cách vách huyện trấn cũng có thể đi đi dạo.”“Cô nãi nãi là muốn cùng Triệu gia minh đấu võ đài?”“Đương nhiên không phải,” Lâm Thanh Uyển phúng cười nói: “Vốn đang tưởng tốc chiến tốc thắng, nhưng hắn cho ta đề ra cái tính nhì.”Lâm Thanh Uyển đem Triệu Thắng nguyện ý làm Triệu gia hiệu sách nhượng lại một bộ phận giấy Tuyên Thành sự nói, nàng cười lạnh nói: “Giấy làm bằng tre trúc còn chưa làm ra, giấy bản cũng còn không có thành quả, ngày gần đây Hàn Mặc Trai càng thêm gian nan, nếu Triệu Thắng có thể châm lại chúng ta áp lực, chúng ta đây vì cái gì không tiếp? Quay đầu lại người làm Liễu quản sự đi Triệu gia hiệu sách mua giấy, nhớ kỹ, kia giá nhất định không thể cao hơn dĩ vãng chúng ta từ tuyên thành lấy giới, không thể đồng ý liền vẫn luôn nói.”Nàng đảo muôn nhìn là ai trước chịu thua, dù sao Hàn Mặc Trai tình huống không có khả năng tệ hơn, nhưng Thao Thiết Lâu lại có thể trực tiếp đóng cửa.Liền xem Triệu Thắng là tưởng ở hiệu sách thượng ăn một chút tiểu mệt, vẫn là trực tiếp đóng Thao Thiết Lâu.Triệu Thắng đương nhiên không có khả năng đem Thao Thiết Lâu đóng, thấy Lâm gia biệt viện nông hộ cùng tá điền không chỉ có không thu liễm, còn làm trầm trọng thêm tăng lớn sản lượng, làm Tô Châu bên trong thành ngoại đều là một cổ đậu hủ vị, nghe nói còn có vài gia túu lâu cùng Lâm gia nông hộ nói thỏa sinh ý, về sau muốn từ bọn họ nơi đó trực tiếp nhập hàng.Vì thế còn làm đầu bếp nghiên cứu ra vài cái đồ ăn phương thuốc.Đãi từ hồ chưởng quầy nơi đó biết Lâm gia Liễu quản sự vẫn luôn đem giấy Tuyên Thành giá cả đè nặng, châm chạp không thể đồng ý, hắn liền minh bạch, Lâm Thanh Uyển là đang đợi hắn nhượng bộ đâu.Triệu Thắng không nghĩ tới Lâm Thanh Uyển như vậy có thể ép tới trụ khí, nhịn không được đi tìm hắn tý hổ trợ.Nhưng Thượng nhị thái thái liền hắn đều không bằng đâu, bởi vì Lâm Giang qua đời, thiêu một tầng băn khoăn,

Thượng nhị thái thái đài Lâm Thanh Uyển cô chất cũng liền trên mặt tình, nếu không phải lão thái thái còn ở, nàng đều sẽ không làm này hai người tới cửa.Triệu Thắng đột nhiên tới tìm nàng đi cầu tình, nàng liền có chút phát ngốc, nhưng nàng thực mau phản ứng lại đây, trầm tư một lát sau nói: “Việc này ta ra mặt chỉ sợ không đủ, tốt nhất vẫn là thỉnh lão thái thái tới cầu tình.”Triệu Thắng ánh mắt sáng lên, “Lão thái thái có thể ra mặt tự nhiên càng tốt, tỷ, kia việc này liền làm ơn người.”Thượng nhị thái thái gật đầu nói: “Ngươi yên tâm, ta nhất định cho ngươi làm thỏa đáng.”Nhưng nàng thực mau liền bị vả mặt, bởi vì Thượng lão phu nhân đối nàng thỉnh cầu thờ ơ, thậm chí còn vì Lâm Thanh Uyển nói câu lời nói, “Nàng một cái chủ tử, tống không thể đi theo bọn nô tài tranh lợi, đã dạy ra đi bản lĩnh tự nhiên không hảo lại thu hồi, ngươi huynh đệ có khả năng, thiên hạ thực đơn muôn vàn, có lẽ có thể đổi một đám cũng không biết.”Thượng nhị thái thái mờ to hai mắt nhìn, hiển nhiên không nghĩ tới Thượng lão phu nhân sẽ đứng ở Lâm Thanh Uyển bên kia.Thượng lão phu nhân lại là trong lòng cười lạnh một tiếng, vốn dĩ Lâm Triệu hai nhà có mâu thuẫn nàng khẳng định là muôn ở giữa điều giải, nhưng nếu Triệu gia ra tay trước đối phó rồi Lâm gia, nàng lúc ấy không nói chuyện, lúc này đương nhiên không có khả năng lại trái lại giúp Triệu gia thuyết phục Lâm gia.Nói đến cùng, luận thân sơ, vẫn là ngoại tôn nữ so con dâu nhà mẹ đẻ thân thiết hơn.Thượng nhị thái thái lúc này mới hoảng lên, đè ra Đan Trúc cùng Minh Kiệt, nhưng lão thái thái lúc này đây cũng không mềm lòng, hai đứa nhỏ cũng không được việc.Nếu không phải vì hai đứa nhỏ, nàng đã sớm muốn hỏi Thượng nhị thái thái Triệu gia đối Lâm gia rốt cuộc có gì thù, muốn như vậy đi hại kia cô chất hai người?Thượng nhị thái thái thấy hai đứa nhỏ cũng không dùng được, liền có chút nôn nóng, nghĩ nghĩ liền mượn lão thái thái danh nghĩa đi cấp Lâm gia biệt viện truyền tin, nói là lão thái thái tướng Lâm Ngọc Tân, tướng tiếp nàng lại đây ở vài ngày.Dĩ vãng nói như vậy đưa qua đi, Lâm Thanh Uyển chẳng sợ sẽ không làm Lâm Ngọc Tân ở tại Thượng gia, cũng sẽ ở nghỉ tắm gọi khi mang nàng tới cửa xem lão thái thái, xem như làm Lâm Ngọc Tân tǎn hiếu đạo.Chính là lúc này đây lời nói mới đưa qua đi, hạ nhân liên trở về bẩm báo nói: “Lâm quản gia nói cô gia đây năm té mau tới rồi, Lâm cô nai nai tính toán trước tiên một tháng đến trong miếu làm pháp sự, này hai tháng nàng cùng biểu tiêu thư muôn sao chép kinh thư, đều không hảo ra cửa làm khách, cho nên chờ cô gia đây năm té qua trở lên môn tới cấp lão thái thái thỉnh an.”Thượng nhị thái thái nhíu mày, phát tay nói, “Đi xuống đi, từ từ,” Thượng nhị thái thái nghĩ nói: “Lại cấp Lâm gia đệ cái thiệp, liền nói ta ngày mai tới cửa đi bái phỏng.”Nhưng Thượng nhị thái thái thiệp bị lui về tới, lý do là Lâm Thanh Uyển cùng Lâm Ngọc Tân muốn tới trong miếu đi trụ ba ngày, tắm gội trai giới, bắt đầu vì Lâm Giang đầy năm té làm chuẩn bị.Ba ngày, Thao Thiết Lâu nhưng chờ đến không

được, Thượng nhị thái thái gấp đến độ xoay hai vòng, cuối cùng xoay người nói: “Cấp Tạ phu nhân đệ thiệp, liền nói ta ngày mai tới cửa bái phỏng.” Truyền lời gã sai vặt lại tức thở hổn hển ra bên ngoài chạy, tới gần chạng vạng khi mới chạy về tới nói: “Lâm gia biệt viện người ta nói Tạ phu nhân không ở nơi đó, mà là trở về bọn họ Tạ gia biệt viện.” Thượng nhị thái thái buồn bức chụp một chút cái bàn, giọng căm hận nói: “Vậy đưa đi Tạ gia biệt viện.” Gã sai vặt lau một phen mồ hôi trên trán, phảng thiệp lại chạy tới Tạ gia biệt viện, thủ vệ bọn gia đình thực đồng tình hắn, “Nhị thái thái lại phái người việc?” Gã sai vặt cười khổ, “Thiệp đưa không ra đi, không có biện pháp a.” Bọn gia đình ngạc nhiên, “Thiệp là cho ai đưa, lại có người dám không tiếp Thượng gia thiệp?” Gã sai vặt tả hữu nhìn nhìn, đè thấp thanh âm nói: “Còn có ai, tự nhiên là cho Lâm gia đã phát, chỉ là nhân gia cô chất hai phải cho cô gia làm đầy năm té, không có thời gian thấy.” Bọn gia đình nghĩ đến hôm nay Triệu cữu gia tới cửa khi sắc mặt, đôi mắt lóe lóe, đồng dạng đè thấp thanh âm nói: “Đây là Triệu gia đã xảy ra chuyện, yêu cầu Lâm gia hỗ trợ?” “Cô gia đều không còn nữa, ai còn có thể hỗ trợ?” “Tự nhiên là Lâm cô nãi nãi,” gã sai vặt đè thấp thanh âm nói: “Các ngươi cũng đừng quên, nàng vẫn là quận chúa đâu, nhà của chúng ta biểu tiêu thư cũng là huyện chủ, ở hoàng đế lão gia tử trước mặt đều nói chuyện được.” Bọn gia đình lúi lưỡi, sôi nổi tránh ra thân mình nói: “Vậy ngươi mau đi làm việc đi, nhưng đừng bị Nhị thái thái phát hiện, miễn cho bị giận chó đánh mèo.” Gã sai vặt gục xuống hạ bả vai, chạy tới Tạ gia biệt viện đưa thiệp. Lần này Tạ gia biệt viện hạ nhân nhưng thật ra thu, nhưng lại truyền lời nói: “Nhà của chúng ta phu nhân đang ở đóng cửa vì Nhị gia sao chép kinh văn, hiện giờ chính đóng cửa từ chối tiếp khách, này thiệp ta trước nhận lấy, nhưng người có thấy hay không lại muôn hỏi qua phu nhân. Nếu là định ra gặp mặt thời gian, chúng ta sẽ đi trong phủ thông tri.” Thượng nhị thái thái nghe được như vậy đáp lời, tức giận đến liền cöm đều ăn không vô. Dày vò cả đêm, Thượng nhị thái thái vẫn là đi gặp Triệu Thắng, lắc đầu nói: “Lâm Thanh Uyển không thấy ta, ta một chút biện pháp cũng không có. Lão thái thái cũng không muôn ra mặt.” Triệu Thắng sắc mặt hơi hàn, hỏi: “Lão thái thái đây là đối ta Triệu gia có ý kiến?” Thượng nhị thái thái do dự một chút nói: “Hình như là chúng ta nhầm vào kia đối cô chất sự bị lão thái thái phát hiện, kia dù sao cũng là nàng ruột thịt ngoại tôn nữ……” Triệu Thắng cười lạnh một tiếng nói “Minh Kiệt vẫn là nàng thân tôn tử đâu, chúng ta Triệu thượng hai nhà một vinh đều vinh, nhất tổn câu tồn, đừng quên, việc này liền tỷ phu đều là đồng ý.” Thượng nhị thái thái liền thở dài một tiếng, “Cho nên lão gia vẫn luôn không dám để cho lão thái thái biết việc này, bằng không……” Thận nhi tử phải đối phó thân ngoại tôn nữ, lão thái thái đã biết khẳng định muôn tao. “Tính, việc này ngươi đừng động, ta tự mình đi tìm nàng.” “Ngươi không phải đi đi tìm nàng một lần

sao?”“Lại đi tìm nàng một lần,” Triệu Thắng cười lạnh nói: “Lần trước có chút lời nói còn chưa nói tẩn, nàng cho rằng Lâm gia vẫn là Lâm Giang ở khi Lâm gia sao?”Nhưng lần này liền Triệu Thắng đều không thấy được Lâm Thanh Uyển, Lâm Thanh Uyển trực tiếp đóng cửa từ chối tiếp khách, căn bản không thấy khách.Triệu Thắng nhưng thật ra tưởng trực tiếp xông vào, nhưng Lâm gia hộ vệ trực tiếp rút đao ra tới che ở trước mặt, kia một khắc Triệu Thắng đột nhiên có loại trực giác, hắn nếu là dám xông vào, bọn họ liền dám thật chém.Triệu Thắng tuy rằng không cam lòng, nhưng cũng không dám thật lấy mệnh đi đua, cho nên chỉ có thể thu liêm thân sặc lưu lại một câu “Ngày khác lại bái phỏng” nói liền rời đi.“Làm hò chưởng quầy nhả ra, đáp ứng chiêu tuyên thành trước kia cấp Lâm gia giới đem giấy Tuyên Thành bán cho Lâm thị.” Suy nghĩ thật lâu sau, Triệu Thắng vẫn là không muốn lại kéo xuống đi.Thao Thiết Lâu chưởng quầy kinh hãi, “Như vậy gân nhất chúng ta Triệu gia hiệu sách chẳng phải là muôn mệt tiền?”Phải biết rằng này phê giấy Tuyên Thành chính là Triệu gia đề cao giá từ Lâm gia trong tay đoạt lấy tới, vốn dĩ liền không kiêm cái gì tiền, hiện tại khen ngược, trực tiếp lấy thấp hơn phí tổn giới chuyển cấp Lâm gia, kia bọn họ lăn lộn cháu này, có hại không phải là bọn họ Triệu gia sao?Triệu Thắng đương nhiên cũng minh bạch điểm này, cho nên hắn mới càng buồn bức, “Tương lai còn dài, trước đem Thao Thiết Lâu sự tình giải quyết.”Triệu Thắng ra lệnh, ngày hôm sau Liễu quản sự liền từ hò chưởng quầy nơi đó vào một đám giấy Tuyên Thành, bạc hóa hai bên thoả thuận xong, cũng thiêm hảo hiệp ước.Lâm Thanh Uyển lúc này mới thấy Triệu Thắng.Triệu Thắng cười như không cười nhìn Lâm Thanh Uyển nói: “Uyển tỷ nhi đảo so lệnh huynh còn muôn lợi hại chút, như thế nào, hiện tại kinh thư sao xong rồi?”“Không có, này không phải xem Triệu Nhị gia sốt ruột, cho nên chỉ có thể tạm thời buông kinh thư, bót thời giờ tới gấp ngài sao?”“Hiện giờ Hàn Mặc Trai cũng vào giấy Tuyên Thành, kia đậu hủ sự.....”Lâm Thanh Uyển cười nói: “Triệu Nhị gia yên tâm, ta đây liền làm Lâm quản gia đi hạ lệnh, hôm nay đã làm tốt đậu hủ không tính, từ ngày mai bắt đầu, ta Lâm Thanh Uyển nông hộ cùng tá điền ở không ta cho phép hạ tuyệt đối sẽ không lại chế đậu hủ buôn bán.”Triệu Thắng thở dài nhẹ nhõm một hơi, Lâm Thanh Uyển nháp một miệng trà cười nói: “Bất quá nhà mình ăn ta lại là ngăn không được.”Triệu Thắng chọn chọn khéo miệng nói: “Nhà mình làm nhà mình ăn, ta tự nhiên ngăn không được, chỉ cần không hè buôn bán liền hảo.”Chờ đậu hủ từ thị trường thương biến mất, đã ăn qua đậu hủ người tìm không thấy mua đậu hủ địa phương, nhất định vẫn là đến hồi Thao Thiết Lâu tới, đến lúc đó hắn lại nghĩ cách xoay chuyển Thao Thiết Lâu ấn tượng liền hảo.Tuy rằng hiệu sách bên kia tổn thất một bút, nhưng Triệu Thắng rời đi Lâm gia khi vẫn là nhịn không được khéo miệng hơi kiều.Lâm quản gia yên lặng mà nhìn theo hắn lên xe rời đi, ở trong lòng bĩu môi

tưởng, vẫn là làm buôn bán tay già đời đâu, liền nhà hắn cô nãi nãi đều không bằng.Lâm Thanh Uyển đối Lâm quản gia nói: “Nói cho Phương Đại Đồng bọn họ, trong khoảng thời gian này không cần làm đậu hủ, đều đem tinh lực đặt ở trên mặt đất, vừa lúc lúa mì vụ đông có thể bắt đầu trồng trọt.”“Kia tá điền bọn họ nơi đó.....”Lâm Thanh Uyển liền nhéch lên môi nói: “Chỉ cần làm ta Lâm gia tá điền trong khoảng thời gian này liền không thể lại buôn bán đậu hủ, nếu có phát hiện, sang năm liền hủy bỏ điền loại tư cách, bất quá, bọn họ nếu là làm đưa cho thân thích bằng hữu ăn, hoặc là dạy bọn họ cách làm ta cũng không ý kiến.”“Kia tông tộc bên kia.....”“Không cần quản,” Lâm Thanh Uyển mắt mang ý cười nói: “Ta có thể quản thuộc hạ nông hộ cùng tá điền, lại còn quản không đến trong tộc thân tộc trên người.”Lâm quản gia nghĩ đến Lâm Thanh Uyển mấy ngày trước đây đưa đến tông tộc bên kia phương thuốc, cũng nhịn không được cười lên một tiếng, nhưng vẫn là lo lắng nói: “Việc này qua đi, chỉ sợ chúng ta cùng Triệu gia liền không ngừng là ngầm giao phong.”Lâm Thanh Uyển không thèm để ý nói: “Minh ám cùng chúng ta cũng không nhiều lầm khác nhau, chỉ cần đại trên mặt có thể không có trở ngại, không cho người cảm thấy là Lâm gia sai là được.”Nàng cười lạnh nói: “Dù sao chúng ta hai nhà sớm đã không thể thiện.”

Chương 97: xé rách mặt

Gã sai vặt vội vàng chạy tiến Thao Thiết Lâu, cao hứng bẩm báo nói: “Nhị gia, chưởng quầy, hôm nay tây cửa thành bên kia không có chọn đậu hủ vào thành.” Triệu Thắng nghe vậy thật dài thở dài nhẹ nhõm một hơi, khéo miệng hơi chọn nói: “Tính nàng giảng danh dự.” Thao Thiết Lâu chưởng quầy cũng vui vẻ, “Kia Nhị gia, chúng ta Thao Thiết Lâu khi nào một lần nữa khai trương?” “Chờ một chút, chờ chuyện này lạnh một lạnh sau lại khai trương.” Triệu Thắng trong mắt dã tâm bùng bùng, “Chờ có mặt khác náo nhiệt cái quá việc này, đến lúc đó chúng ta là có thể một lần nữa khai trương, giới khi ta sẽ thỉnh Chu thứ sử bọn họ tới âm tràng, việc này liền tính đi qua.” Chỉ cần lấy Thượng giạ cầm đầu huân quý cùng lấy Chu thứ sử cầm đầu quan viên chịu tham dự, hắn tin tưởng ở Tô Châu liền không người còn dám đề chuyện này. Mà bên ngoài bá tánh từ trước đến nay bảo sao hay vậy, liền mặt trên các đại nhân đều không hề nói cái gì, bọn họ còn dám nghị luận Thao Thiết Lâu sao? Triệu Thắng tin tưởng tràn đầy, mới vừa hạ lệnh làm người đi tìm đầu bếp một lần nữa chuẩn bị thực đơn, vừa rồi tới bẩm báo gã sai vặt liền lại nghiêng ngả lảo đảo chạy vào nói: “Nhị gia, đông thành cùng bắc thành phường thị đều có người ở bán đậu hủ.” Triệu Thắng “Hoắc” đứng lên, giận dữ hỏi, “Không phải nói Lâm gia nông hộ cùng tá điền cũng chưa làm đậu hủ sao, như thế nào còn sẽ có bán?” Chưởng quầy vội vàng hỏi, “Chẳng lẽ là Lâm quận chúa lật lọng?” Gã sai vặt lau một phen mồ hôi trên trán, thật cẩn thận nói: “Tiến đến điều tra người hồi bẩm, bán đậu hủ không phải Lâm quận chúa người, ở bắc thành phường thị bán ra đậu hủ chính là Lâm thị tông tộc bên kia bà con nghèo, mà đông thành phường thị lại là một ít bình thường bá tánh.” Triệu Thắng căn rắng hỏi, “Bạn họ như thế nào sẽ biết bí phuong? Thất thần làm gì, còn không mau đi tra! Người chuẩn bị ngựa, ta muốn đi Lâm gia biệt viện.” Lâm Thanh Uyển đang ở trong nhà nhìn chăm chăm người đem phơi tốt lương thực nhập kho, Chung đại quản sự đầy mặt hồng quang lại đây hỏi, “Cô nãi nãi, ngươi tính xử lý như thế nào này phê lương thực? Đã có vài gia lương thương tới cửa tới hỏi.” Lâm Thanh Uyển đang muốn nói “Bán”, đột nhiên cảm thấy trong lòng một giật mình, câu chuyện liền một đốn, nàng ngẩng

đầu nhìn mắt bâu trời, không xác định đây là nàng thân thể không khoẻ phản ứng, vẫn là Lâm Giang cho nàng nhắc nhở.Nàng nghĩ nghĩ nói: “Đem năm trước trần lương đều bán, tân lương chỉ bán số ít, còn lại chia làm hai phân tòn nhập nhà kho bên trong.” Nghĩ nghĩ nàng lại nói: “Nhà cũ bên kia lương thực không cần vận lại đây, cũng không cần bán, trực tiếp tòn nhập nhà cũ nhà kho bên trong.” Chung đại quản sự cùng Lâm quản gia liếc nhau, châm chước hỏi, “Cô nãi nãi là tưởng chính mình khai tiệm lương?” Bằng không làm gì lưu lại như vậy nhiều lương thực, nhà bọn họ người khǎng định ăn không hết, đến lúc đó lương lưu Trần đã có thể không đáng giá tiền.Lâm Thanh Uyển lại lắc đầu nói: “Tạm thời không quyết định này, lương thực cũng là đồng tiền mạnh, tuy nói giá cả pháp phòng lớn chút, nhưng hiện tại là loạn thế, không cần lo lắng lương thực giảm giá.”“Nhưng trong phủ không nhiều ít hiện bạc.”“Thái lăng cùng mặt khác to lụa vải dệt không phải sắp ra tới sao, đến lúc đó liền có.” Lâm Thanh Uyển tùy miệng như vậy nhắc tới, nhưng thâm suy nghĩ một chút lại càng cảm thấy việc này hắn là làm như vậy.“Liên như vậy định rồi, đem lương thực từng nhóm phóng hảo, vận chuyển khi muôn tuyển dụng tin được người, trước đừng làm cho đúra ở nhóm nhúng tay.” Chung đại quản sự cùng Lâm quản gia nhìn nhau, sôi nổi cúi đầu đồng ý.Cuối cùng một túi lương thực mới nhét vào nhà kho, Kinh Trập liền chạy như bay tới bẩm báo, “Cô nãi nãi, Triệu Nhị gia tới, ta nói ngài không rảnh, nhưng hắn không lý, mang theo người hướng trong sám, hiện tại đang ở tiền viện cùng Phương đại thúc bọn họ giằng co đâu. Ngài mau đi xem một chút đi, hiện tại nói không chừng đều đánh nhau rồi.”Lâm Thanh Uyển nghe vậy mày nhăn lại, xoay người liền đi phía trước viện đi.Triệu Thắng chính sắc mặt xanh mét trùng mặt Phương Đại Đồng, Phương Đại Đồng mang theo một chúng nông hộ đồng dạng không cam lòng yêu thế trùng trở về, trong tay nắm chặt cái cuốc, không khí giuong cung bạt kiếm.Lại nói tiếp cũng là Triệu Thắng vận khí không tốt, lần này hắn nổi giận dùng dùng mà đến, nghĩ tìm Lâm Thanh Uyển tính sổ, tự nhiên mang theo không ít người tới.Trùng hợp Lâm Thanh Uyển mang theo các hộ vệ đi hậu viện nhập kho lương thực, cho nên tiền viện chỉ để lại mấy cái gia đình, Triệu Thắng mang đến đều là tập võ hảo thủ, không có hộ vệ chống lưng, bọn gia đình căn bản không phải đối thủ.Chỉ là xung đột khởi khi gặp phải Phương Đại Đồng bọn họ từ trong đất trở về, thấy Triệu Thắng cũng dám mang theo người khi dễ đến trên cửa tới, bọn họ nơi nào chịu nhẫn.Hô quát một tiếng, không quan tâm là tay chân không tiện nông hộ, vẫn là bảy tám tuổi tiêu hài tử, hoặc là lão phu, đều khiêng cái cuốc, ôm cục đá xông lên, không chỉ có quản gia đình nhóm giải cứu ra tới, còn làm đã vọt vào đại môn Triệu Thắng không thể không rời khỏi tới.Hơn nữa Phương Đại Đồng hét lớn một tiếng, phụ cận tá điền, đúra ở cùng làm công nhật nhóm cũng đều sôi nổi khiêng cái cuốc, ôm gậy gộc tiến đến chi

viện, chờ Lâm Thanh Uyển đến lúc đó, Triệu Thắng đã trong chăn ba tầng, ngoại ba tầng vây quanh.Chính là Triệu Thắng đều nhịn không được ra một thân mồ hôi lạnh, hăn tự giác Lâm Thanh Uyển không dám lấy hăn thế nào, nhưng này đó chân đất không kiến thức, vạn nhất bị người châm ngòi động khởi tay tới, những cái đó cái cuộc, gãy gỗ cùng cục đá nhung không trường mắt, nếu là ra cái tốt xấu nhưng làm sao bây giờ?Triệu Thắng tích mệnh thật sự, nhưng không nghĩ công đạo ở chỗ này.Lâm Thanh Uyển liền ở thời điểm này xuất hiện, Triệu Thắng thật dài thở dài nhẹ nhõm một hơi, phía trước kia cỗ tìm nàng tính số khí thế sóm đã không ở.Lâm Thanh Uyển thấy đại gia rậm rạp vây quanh một vòng tròn cũng hoảng sợ, bước nhanh đẩy ra đám người đi vào đi, thấy Triệu Thắng không chỉ có em đẹp đứng, chính là hăn mang đến hạ nhân cũng chỉ trên người chật vật điểm, cũng không trọng thương, so sánh với dưới, nàng gia đình mặt mũi bầm dập có vẻ bị thương càng trọng chút.Nàng trong lòng buông lỏng, trên mặt liền lộ ra tươi cười tới, che ở Phương Đại Đồng phía trước nói: “Triệu Nhị gia tới làm khách như thế nào cũng không trước đệ thiệp? Ta cũng hảo người nghênh đón.”Nàng nhìn chung quanh một vòng cười hỏi, “Chính là cùng nhà ta hạ nhân có gì hiểu lầm, như thế nào còn đánh nhau rồi?”Triệu Thắng lúc này mới nhớ tới chính mình tiến đến mục đích, tuy khí thế không hề, nhưng vẫn như cũ giận dữ hỏi nói: “Lâm cô nãi nãi, ngươi phía trước đáp ứng ta, lại không được thuộc hạ người chế đậu hủ buôn bán, ngươi làm sao có thể nói lời nói không giữ lời?”Lâm Thanh Uyển nhíu mày, quay đầu hỏi Phương Đại Đồng, “Hôm nay có ai không nghe mệnh lệnh tư chế đậu hủ buôn bán?”Phương Đại Đồng lập tức buông cái cuộc nói: “Không có, hôm nay mọi người đều xuống đất, nào còn có công phu làm đậu hủ?”Bên kia tá điền nhóm cũng nói: “Lúa mì vụ đông liền phải gieo giống, chúng ta muốn trước cày ruộng, công phu đoán thật sự, tự chủ nhân ra lệnh sau, chúng ta liền đem làm đậu hủ cây đậu cùng cái giá đều thu hồi tới, cũng không có lại làm.”Lâm Thanh Uyển liền quay đầu nhìn về phía Triệu Thắng, “Triệu Nhị gia, trong đó chẳng lẽ là có cái gì hiểu lầm? Không biết hiện giờ ở trong thành buôn bán đậu hủ chính là ta Lâm gia biệt viện ai.”Triệu Thắng cười lạnh nói: “Lâm cô nãi nãi cũng đừng nói đến chính mình cỡ nào vô tội, thành bắc bên kia phường thị chính là các ngươi Lâm thị tông tộc người tự mình ở buôn bán, chẳng lẽ ngươi có thể nói bọn họ cũng cùng ngươi không quan hệ sao?”Lâm Thanh Uyển cười, “Ta cùng với bọn họ đương nhiên là có quan hệ, chúng ta là cùng tộc thân thích không phải sao? Chỉ là ta không rõ, bọn họ bán đậu hủ cùng ta đáp ứng chuyện của ngươi có quan hệ gì?”Triệu Thắng hừ lạnh, đang muốn phản ngôn tương chế nhạo, đột nhiên nhớ tới lúc trước hăn cùng Lâm Thanh Uyển hiệp nghị nội dung.Hắn đem giấy Tuyên Thành bán cái Hàn Mặc Trai, mà Lâm Thanh Uyển hạ lệnh làm nàng phía dưới nông hộ cùng tá điền không có nàng mệnh lệnh không được

lại chế đậu hủ buôn bán, nói cách khác, nàng chỉ đáp ứng rồi quản được nàng thuộc hạ nông hộ cùng tá điền.Thực hiên nhiên, hiện tại trong thành bán đậu hủ không phải nàng nông hộ cùng tá điền.Triệu Thắng sắc mặt thay đổi lại biến, cuối cùng nhìn Lâm Thanh Uyển cười, trong mắt không mang theo một tia ý cười hỏi, “Uyển tỷ nhi nhưng thật ra lợi hại, nguyên lai là cho ta đào cái hố, chỉ là ngươi xác định ngươi có thể điền thượng?”Lâm Thanh Uyển cười, “Triệu Nhị gia nói cái gì, ta như thế nào một câu đều nghe không hiểu?”Triệu Thắng sắc mặt âm hàn hỏi, “Ngươi là tính toán cùng ta Triệu gia là địch?”“Như thế nào sẽ đâu?”Lâm Thanh Uyển nhẹ giọng cười nói: “Không phải ngươi nói sao, chúng ta hai nhà là thế giao, cho nhau giúp đỡ còn không kịp, như thế nào sẽ cùng ngươi Triệu gia là địch đâu?”“Kia Lâm thị buôn bán đậu hủ sự như thế nào tính?”“Sách cổ là Lâm thị, ta có thể nhìn đến phương thuốc cổ truyền, bọn họ đương nhiên cũng có thể, thà bọn họ đều là cùng ta huyết mạch tương liên thân tộc, Triệu Nhị gia nếu là làm ta liên thân tộc đều quản, vậy quá bất cận nhân tình.”Triệu Thắng thật sâu mà nhìn Lâm Thanh Uyển hai mắt, gật đầu nói: “Hảo, hảo, Triệu mỗ xem như lĩnh giáo tới rồi ngươi Lâm thị thủ đoạn.”Hắn hừ lạnh một tiếng, xoay người liền đi.Nếu thành bắc sự Lâm Thanh Uyển có thể tìm được lây có, kia thành tây nàng tự nhiên cũng có lý do, hỏi lại đi xuống cũng bất quá là làm chính mình nan kham thôi.Tương lai còn dài, liền xem về sau nàng còn có thể hay không như thế kiên cường.Lâm Thanh Uyển nhìn hắn rời đi bóng dáng, quay đầu lại đối Lâm quản gia nói: “Phân phó đi xuống, từ hôm nay bắt đầu đại gia tiểu tâm hành sự, đừng làm cho người chui chõ trống.”Lâm quản gia trong mắt mang theo lo lắng, gật đầu nói: “Ta đây liền đi phân phó. Cô nãi nãi, ngài xem chuyện này muôn hay không cùng trong tộc nói một tiếng, chúng ta Lâm gia dù sao cũng là Giang Nam đại tộc, trong tộc nếu có thể ra mặt, nghĩ đến Triệu gia cũng có thể kiêng kị một vài.”“Huynh trưởng đã không có, ngươi cảm thấy hiện tại Lâm thị có bao nhiêu uy vọng?”Lâm Thanh Uyển nhàn nhạt nói: “Hảo đao phải dùng ở nhận thượng, hiện tại còn không đến dùng Lâm thị thời điểm, mà Lâm thị nếu còn có thể kinh sợ trụ người khác, bọn họ cũng không dám như vậy trắng trợn táo bạo nhầm vào chúng ta.”“Cô nãi nãi……”“Cầu người không bằng cầu mình, đến chính chúng ta đứng lên mới được, chờ một chút đi……”Lâm Thanh Uyển quay đầu nhìn về phía liếc mắt một cái vọng không đến đầu nông trang, hiện tại thời cơ còn không đến, các nàng chỉ có thể mượn tí với tổ tiên bóng râm cùng Lâm Giang lưu lại uy vọng, một ngày nào đó nàng sẽ dựa vào chính mình đứng lên tới, đó là không có Lâm thị cũng làm người không thể coi khinh.Không chỉ có là nàng, còn có Ngọc Tân, như vậy chờ nàng đi rồi, nàng cũng có thể dựa vào chính mình quá rất khá.

Chương 98: kiến nghị

“Triệu gia đem Thao Thiết Lâu bán đi,” Lâm quản gia nghe được tin tức liền lập tức trở về cấp Lâm Thanh Uyển hội báo, “Tuy không biết cụ thể giá cả, nhưng lại biết so với chúng ta phía trước đấu giá đi ra ngoài còn muộn thấp, lúc trước bọn họ Triệu gia từ Tiền gia trong tay mua đi khi chính là tốn số tiền lớn. Cô nãi nãi, Triệu gia ăn như vậy cái lỗ nặng, chỉ sợ sẽ từ địa phương khác bù trả về.” Lúc này đây tuy không thể làm Triệu gia thương gân động cốt, lại cũng đủ làm cho bọn họ đau lòng. Tuy biết con đường phía trước gian nan, nhưng Lâm Thanh Uyển vẫn như cũ không hối hận lần này phản kích. Lão hổ dù sao cũng phải thường thường xốc lên đôi mắt, làm người biết hắn chỉ là ở ngủ gật, mà không phải một con bệnh miêu. “Làm mọi người đều cẩn thận chút, đừng làm cho Triệu gia chui chồ trống là được, dài qua năm thì tốt rồi.” Lâm quản gia không biết vì cái gì qua năm thì tốt rồi, nhưng thấy cô nãi nãi đều như vậy trấn định, hắn tự nhiên cũng sẽ không hoảng loạn. Theo Thao Thiết Lâu đóng cửa, đậu hủ phong ba cũng chậm rãi bình ổn, đại gia ở hưởng qua một trận tiên sau liền không hề như vậy nhiệt liệt truy phùng đậu hủ, nghèo khổ nhân gia cách tốt nhất mấy ngày mới có thể đổi một lần đậu hủ, điều kiện tốt tần suất cao chút. Tuy rằng doanh số trên diện rộng giảm bớt, nhưng Tô Châu thành người nhiều, hơn nữa phụ cận nông thôn súc mua, mỗi ngày yêu cầu đậu hủ lượng cũng không ít. Lâm thị tông tộc bên kia bắt đầu có nhân gia chuyên môn làm chế đậu hủ này một hàng liệt, ở Lâm Thanh Uyển giải trừ lệnh cấm sau, Lâm gia biệt viện nông hộ cùng tá điền nhóm cũng bắt đầu phân ra người tới làm này một hàng. Kỳ thật đậu hủ kiểm tiền cũng không nhiều, một cân cây đậu có thể ra tam cân nhị đến bốn cân đậu hủ, mà lấy vật đổi vật đổi xuống dưới tương đương với một cân cây đậu đổi một cân đậu hủ, bọn họ vắt và bán ra một cân đậu hủ cũng là có thể kiếm nhị cân nhị đến tam cân cây đậu. Kiếm bất quá là vắt và tiền. Cho nên kia cổ phong trào qua đi, chân chính nguyện ý làm đậu hủ người cũng không nhiều, rốt cuộc thật sự thực vắt và. Lâm Thanh Uyển thấy sự kiện lãnh xuống dưới sau, lúc này mới kêu đầu bếp nữ xuống tay khai phá đậu hủ mặt khác ăn pháp, tỷ như làm thành tàu hủ ky, đậu làm, đậu quả chờ. Mà ở này trong lúc, Triệu Thắng nhầm vào Lâm thị

thư cục động tác càng thêm rõ ràng, cũng chính là vào lúc này truyền ra Lư Chân răn dạy Lư gia sáu phòng sự, cùng lúc đó, hoàng đế triệu kiến lưu tại kinh thành Thượng Bình, cùng nhau hồi ức một chút hắn muội phu Lâm Giang giọng nói và dáng điệu, thuận tiện dò hỏi một chút Lâm Thanh Uyển cô chất ở Tô Châu tình huống.Thượng Bình ra cung sau liền cấp Tô Châu cùng Linh Châu đi tin, Triệu Thắng động tác liền thu liễm lên, ngay cả Thượng nhị thái thái đều bắt đầu đưa thiệp mời thỉnh nàng tới cửa làm khách.Lúc này đã mau đến chín tháng cửu trọng dương tiết, Lâm Thanh Uyển nghĩ muốn đi tiếp Tạ phu nhân trở về ăn tết, liền đáp ứng rồi.Không quan tâm bọn họ ngầm như thế nào đâu, hiện giờ Lâm Thượng hai nhà vẫn như cũ là quan hệ thân mật quan hệ thông gia.Đem Tạ phu nhân tiếp hồi biệt viện, Lâm Thanh Uyển liền mang theo Lâm Ngọc Tân trở về một chuyến Lâm gia trang.Trùng dương là đại tiệc, làm dòng chính, Lâm Thanh Uyển cần phải đại biểu đại phòng cấp trong tộc đưa vài thứ, trừ ngoài ra, nàng còn muốn cùng Lâm Nhuận đề một chút tộc học sự.“Ngũ ca, năm nay khoa khảo Lâm gia một người cũng chưa quá, là con cháu nhóm không đủ nỗ lực, vẫn là thỉnh tiên sinh không tốt?”Lâm Nhuận vẻ mặt hổ thẹn, “Ta đi xem qua, tiên sinh giáo không tồi, con cháu nhóm cũng nỗ lực, nè hà đại gia thiên tư hữu hạn, tiên sĩ quá khó khăn.”“Vì sao không khảo minh kinh?”Lâm Nhuận trầm mặc không nói.Lâm Thanh Uyển nhíu mày nói: “Tiến sĩ tiến đồ tuy hảo, nhưng cũng muôn lượng sức mà đi. Ngũ ca, ngươi thật cảm thấy ta Lâm thị vẫn là Giang Nam đệ nhất đại tộc sao?”Lâm Nhuận trong lòng khó chịu, đối với đại phòng sân nghiệp bị nhầm vào sự hắn không phải hoàn toàn không biết, nhiều ít nghe được một ít tiếng gió, nhưng Lâm Thanh Uyển không đề cập tới, hắn cũng liền không nhúng tay, đó là bởi vì Lâm thị đã nay phi vãng tích.Tổ tiên tích lũy hạ uy vọng đặc dụng ở nhận thương, có thể không tiêu hao liền không tiêu hao, Lâm gia hiện tại chính yếu chính là ổn.Thấy Lâm Nhuận vẫn là trầm mặc không nói, Lâm Thanh Uyển không khỏi nhíu mày, “Ngũ ca, có xá mới có đến, toàn dựa tổ tông bóng râm chúng ta có thể cảng bao lâu? Hiện giờ bày sói hoàn nuôi, nếu là Lâm gia một cái ở triều làm quan đều không có, ngươi cảm thấy có thể kinh sợ bọn họ bao lâu?”Lâm Nhuận thở dài, “Chỉ sợ con cháu nhóm trong lòng không cam lòng, không tình nguyện đi a.”Lâm Thanh Uyển túc mặt nói: “Ngũ ca không hỏi, nào biết bọn họ không tình nguyện?”Trên đời này có thể khảo trung tiến sĩ người quá ít, Lâm thị chẳng qua là được trời ưu ái, cho nên mới đem mục tiêu định như vậy cao.Nhưng lâu khảo không trúng, nàng không tin không ai muốn khác tìm hán lộ.So với tiến sĩ, minh kinh liền phải dễ dàng đến nhiều, khảo trung minh kinh, tuy là từ lại bắt đầu làm lên, nhưng chỉ cần ở tuyển quan khảo thí trung biểu hiện xông ra, mưu cái huyện úy, chủ bộ linh tinh chức vị cũng không khó.Ở Lâm Thanh Uyển xem ra, thời đại này người đọc sách ánh mắt đều quá cao,

thế nào cũng phải đọc xong thư liền phải đương huyền lệnh, kỳ thật huyền úy cùng chủ bộ chức vị cũng không thấp.Gác nàng cái kia thời đại chính là Cục Công An cục trưởng cùng tài chính cục cục trưởng đâu, cái nào sinh viên có thể một thi đậu nhân viên công vụ coi như này hai cục cục trưởng? Lâm Thanh Uyển đứng dậy nói: “Ngũ ca tìm thời gian hỏi một chút đi, còn có, cũng đừng làm cho bọn họ tổng lưu tại tộc học trung, nếu tuổi học thức đã đủ, liền làm cho bọn họ đi ra ngoài du học đi.”“Nhớ rõ ta huynh trưởng mười hai tuổi bắt đầu liền cùng trường nhóm bên ngoài du học, có khi đọc vạn quyển sách không bằng hành ngàn dặm đường.”Lâm Nhuận nghĩ, gật đầu nói: “Trong tộc cũng có mấy cái con cháu đê cập quá du học, chỉ là hiện giờ này thế đạo loạn, bên ngoài không chỉ có có loạn quân, còn có đạo phi, chỉ sợ không an toàn.”Mà trong tộc này đó con cháu đều là gia tộc trân bảo, dễ dàng không dám tổn thất. Đây cũng là bọn họ vẫn luôn ngăn lại không cho bọn họ ra cửa nguyên nhân.Lâm Thanh Uyển nhìn về phía ngoài cửa sổ, trầm mặc hồi lâu nói: “Chúng ta tổng hy vọng bọn họ có thể trưởng thành vật lộn trời cao hùng ưng, lại đem bọn họ đương gia tước giống nhau quyền dưỡng.”Lâm Nhuận rũ xuống đôi mắt, như suy tư gì lên.Lâm Thanh Uyển đứng dậy nói: “Ngươi cùng trong tộc trưởng bối thương nghị một chút đi, bọn họ nếu muốn đi ra ngoài du học liền cho ta biết một tiếng, ta cho bọn hắn thỉnh vài người đi theo bảo hộ. Nếu là tiền bạc không đủ, ta cũng có thể giúp đỡ một bộ phận.”“Uyển tỷ nhi?” Lâm Nhuận kinh ngạc nhìn nàng, từ Lâm Thanh Uyển hồi Tô Châu sau liền dọn tới rồi tây giao biệt viện, cùng trong tộc liên hệ cũng không nhiều.Mà trong tộc có chuyện gì cũng sẽ không giống trước kia tìm Lâm Giang giống nhau tìm nàng, này đã hơn một năm tới, đại phòng trừ bỏ lệ thường ngoại, thêm vào đồ vật đều không có.Trong tộc cũng lý giải, rốt cuộc các nàng cô chất hai lưu lại sản nghiệp không nhiều lầm, mà kia đại phân tước điền muôn khai khẩn ra tới phí tổn cũng không ít.Nhưng hiện tại Lâm Thanh Uyển lại nói muốn giúp đỡ xuất ngoại du học con cháu, này bút tiêu dùng cũng không ít.Lâm Thanh Uyển thở dài nói: “Ngũ ca, ta cùng Ngọc Tân đều họ Lâm, ai đều không thể chỉ lo thân mình. Ta tuy bực trong tộc có chút người tính kế, lại còn không đến mức như vậy xa cách gia tộc.”Lâm Nhuận trên mặt hổ thẹn, “Nhưng thật ra ta tiêu nhân chi tâm, gia tộc nếu không thể che chở tộc nhân, kia còn có ích lợi gì? Về sau ngươi nếu có khó xử việc liền trở về tìm ta, ta cho ngươi làm chủ.”Lâm Thanh Uyển cười cười, không thèm để ý nói: “Một chút việc nhỏ, ta còn xử lý đến tối, tạm thời không cần Ngũ ca ra mặt, chỉ là trong tộc con cháu nếu là không còn có thể xuất đầu, đó là ta có quận chúa chi vị cũng ngăn không được những người đó hổ lang chi tâm.”“Dung ta nghĩ lại,” Lâm Nhuận nói: “Cũng đến cho ta thời gian thuyết phục tộc nhân.”Lâm thân vương gật đầu, lược qua việc này không đề cập tới.Lâm Nhuận không khỏi hỏi: “Các ngươi cùng Triệu gia là

chuyện như thế nào, người huynh trưởng ở khi hai nhà quan hệ cũng không tệ lăm, tuy nói phía trước nhân Giang Nam quan sát sứ chỉ chức có chút mâu thuẫn, nhưng cũng không đến mức nháo thành hiện tại.”“Phía trước ta không biết chế độ hủ sự còn đề cập đến Thao Thiết Lâu, bằng không ta tất sẽ ước thúc tộc nhân.” Lâm Nhuận vẫn luôn muốn hỏi mà không dám hỏi, thura dịp thời cơ này dứt khoát hỏi ra tới.Lâm Thanh Uyển liền cười nói: “Ngũ ca không cần lo lắng, chúng ta cùng Triệu gia quan hệ vốn là không phải mặt ngoài đơn giản như vậy, hiện tại cũng bắt quá là xé rách mặt ngoài bình tĩnh thôi.”Lâm Nhuận kinh ngạc, “Các ngươi cùng Triệu gia quan hệ.....”“Tuy không biết Triệu thị vì sao đối chúng ta Lâm thị có lớn như vậy ác ý, nhưng sự tình là bọn họ khơi mào,” Lâm Thanh Uyển sắc mặt lạnh lùng nói: “Kia hậu quả nên bọn họ tới gánh vác.”

Chương 99: ân oán thượng

Triệu gia mặt ngoài công phu vẫn luôn làm được không tồi, cho nên Lâm Giang trước kia chưa bao giờ phát hiện bọn họ đối Lâm gia ác ý, nếu không có Khuy Thiên Kính, bọn họ đều đề phòng không đến Triệu gia trên người.Thậm chí lúc trước Triệu Tiệp mưu Giang Nam quan sát sứ chi chúc khi, Lâm Giang khả năng còn sẽ duy trì hắn.Rốt cuộc hắn năng lực có, thả vẫn là Lâm Giang cữu huynh cữu huynh, hai nhà quan hệ không cạn.Có lẽ là ở Giang Nam quan sát sứ một chuyện thượng, Lâm Giang chọc giận đối phương, cũng có khả năng là bởi vì hiện giờ Lâm gia chỉ có cô chát hai người, cho nên bọn họ lười đến lại làm mặt ngoài công phu, ở đậu hủ sự kiện lúc sau, bọn họ càng lười đến che giấu, trực tiếp quang minh chính đại nhầm vào khỏi Lâm gia tới.Ngay cả từ trước đến nay bất quá hỏi ngoại sự Thượng Minh Kiệt huynh muội đều đã biết.Hai anh em không thể lý giải vì cái gì cữu cữu phải đối phó khỏi Lâm gia tới, không đều là thân thích sao? Thượng nhị thái thái đối trước sự rất là tức giận, không vui nói: “Như thế nào là các ngươi cữu cữu đối phó nàng? Rõ ràng là nàng không màng thân thích tình cảm, nếu không phải nàng, ngươi cữu cữu Thao Thiết Lâu cũng sẽ không đóng cửa.”Thượng Đan Trúc nói thầm nói: “Kia đậu hủ chế pháp là phương thuốc cổ truyền, lại không riêng là cữu cữu bí phương, thả Lâm cô cô không thường ra cửa, nàng không biết Thao Thiết Lâu trung sự cũng là có, như thế nào có thể bởi vậy liền xa cách nàng?”Thượng Minh Kiệt càng là nói: “Cữu cữu vốn dĩ liền làm sai, kia đậu hủ phí tổn không cao, hắn một đạo đồ ăn lại bán đến như vậy quý, có thất thành tin. Sự tình ra tới sau hắn nếu là thành khẩn xin lỗi, đại gia đó là còn tức giận, cũng sẽ không cùng hắn quá khó coi. Nhưng hắn lại buộc Lâm cô cô chặt đứt thuộc hạ người mua bán, này vốn là không đúng.”Thượng nhị thái thái mặt lạnh nói: “Ngươi cữu cữu chính là cùng nàng làm giao dịch, nàng cầm chồ tốt, lại nói không giữ lời.”Thượng Đan Trúc trầm mặc không nói.Thượng Minh Kiệt lại nhịn không được giơ tay đánh gãy nàng lời nói, “Mẫu thân,” hắn ánh mắt sáng ngời nhìn nàng nói: “Nhi tử đã sớm muốn hỏi, phía trước cữu cữu bọn họ liền bắt đầu nhầm vào biểu muội gia hiệu sách đúng hay không? Ta nhớ rõ Lâm gia thư cục sinh ý là từ tháng tư bắt đầu không tốt.”Thượng

Đan Trúc giật mình nhìn về phía ca ca, sau đó trùng hướng mẫu thân, không thể tin tưởng hỏi, “Đây là vì cái gì, đại gia không đều là thân thích sao?”“Cái gì thân thích?” Thượng nhị thái thái thận quá thành giận nói: “Ngươi cứu cữu mới là các ngươi thân thích.” Thượng Đan Trúc nhịn không được đỏ mắt, “Nhưng Lâm biểu tỷ cũng là chúng ta thân thích, nàng chính là cô cô thân sinh nữ nhi!”“Ngươi cô cô đã chết, ngươi hiện tại kêu cô cô họ Lâm! Đan Trúc, ngươi đừng quên, trung thu khi ngươi nhị cữu còn cho ngươi tặng không ít xinh đẹp vật liệu may mặc cùng trang sức đâu, ngươi cô cô có thể cho ngươi cái gì?” Thượng Đan Trúc mở to hai mắt nhìn nhìn về phía mẫu thân. Thượng Minh Kiệt nhấp nháp miệng, ngăn chặn tính tình hỏi, “Việc này phụ thân biết không, tổ mẫu biết không?”“Đây là đại nhân gian sự, các ngươi hài tử không cần lo cho.”“Biểu muội cũng là hài tử,” Thượng Minh Kiệt áp không được tính tình cả giận nói: “Vậy các ngươi vì cái gì muốn liên lụy đến nàng? Lâm cô cô lại có bao nhiêu đại? Cô cô cùng dượng đi, chúng ta không nói chiêu cố các nàng, như thế nào còn có thể nhầm vào các nàng đâu?” Thượng Đan Trúc nhấp miệng, đồng dạng quật cường nhìn về phía mẫu thân. Thượng nhị thái thái không nghĩ tới hai đứa nhỏ đều không trạm nàng bên này, không khỏi cả giận nói: “Các ngươi biết cái gì, Lâm gia người từ trước đến nay xảo trá, ngươi cho rằng các nàng có chất hai là tốt? Các nàng muốn không một chút bản lĩnh có thể ở Tô Châu đứng vững bước chân sao? Cũng liền các ngươi hai đứa nhỏ ngây ngô bị người lừa đi.”“Mẫu thân!” Thượng Minh Kiệt không tán đồng nhìn nàng nói: “Nếu là Lâm gia người đều xảo trá, kia cô cô đâu? Nàng cũng là Lâm gia người, nếu là nàng cũng không tốt, kia cùng nàng một mạch tương thừa chúng ta đâu?”“Này như thế nào giống nhau?” Thượng nhị thái thái nghẹn nửa ngày, cuối cùng vẫn là nhịn không được nói: “Các ngươi cho rằng các ngươi cứu cữu vì cái gì nhầm vào Lâm gia? Đó là bởi vì chúng ta hai nhà xưa nay có thù oán, các ngươi từng ngoại tổ chính là chết ở Lâm gia nhân thủ, còn có các ngươi ngoại tổ, cả đời thất bại, toàn nhân Lâm gia chèn ép.” Thượng Minh Kiệt cùng Thượng Đan Trúc há to miệng, hai người đều là lần đầu tiên nghe được như vậy cách nói. Thượng Minh Kiệt cái thứ nhất phản ứng đó là, “Chuyện này không có khả năng, Lâm Triệu hai nhà không phải vẫn luôn là thế giao sao?”“Cái gì thế giao,” Thượng nhị thái thái châm chọc nói: “Kia bất quá là bởi vì Lâm gia thế đại, chúng ta Triệu gia không thể không nén giận thôi.” Thượng Đan Trúc trong đầu hiện lên ánh sáng, lầm bẩm nói: “Trước kia không thể không nén giận, hiện tại dường không còn nữa, cho nên các cữu cữu liền bắt đầu đối phó khởi Lâm cô cô cùng Lâm biểu tỷ tới?” Thượng nhị thái thái nhấp miệng không nói, trong mắt lại lóe hàn quang. Thượng Minh Kiệt lắc lắc đầu, run rẩy âm nói: “Nhưng việc này cùng Lâm cô cô Lâm biểu muội có quan hệ gì? Từng ngoại tổ khi đó còn không có các nàng đâu?”“Như thế nào sẽ không có quan hệ?” Thượng

nhi thái thái kích động kêu lên: “Các nàng họ Lâm, vậy có quan hệ.” Thượng Minh Kiệt còn muốn phản bác, đã bị muội muội túm một tay, Thượng Đan Trúc nói: “Mẫu thân, mặc kệ cữu cữu làm cái gì, ngài tốt nhất vẫn là không cần nhúng tay. Chúng ta cùng Lâm gia chính là thông gia, Lâm biểu tỷ là cô cô nữ nhi duy nhất, tổ mẫu nếu là biết ngài nhầm vào nàng sẽ thực tức giận.” Dứt lời kéo ca ca liền đi. Tới rồi sân, Thượng Minh Kiệt xả xoay tay lại nháp miệng nói: “Ngươi như thế nào không cho ta nói, việc này vốn là cùng Lâm cô cô Lâm biểu muội không quan hệ.” Thượng Đan Trúc tá hưu nhìn nhìn, thấy nơi này chỉ có hai anh em, liền nhịn không được tháp giọng mắng hắn nói: “Ngươi như thế nào như vậy bỗn, mẫu thân nói cái gì ngươi liền tin cái gì?” “Cái gì?” Thượng Minh Kiệt vẻ mặt ngốc. Thượng Đan Trúc thở dài nói: “Ta tuy không biết các tiền bối chi gian sự, lại cũng không ngừng một lần nghe qua Lâm gia tổ tiên đại nghĩa, ngươi tưởng, hoàng thất đem Lâm thị dòng chính đều thiếu chút nữa toàn diệt, Lâm công vì Đại Lương, vì thiên hạ bá tánh lựa chọn nhường nhịn, không khởi binh tạo phản, ngươi cảm thấy người như vậy sẽ hại chết từng ngoại tổ cùng chèn ép ông ngoại?” Còn có một câu Thượng Đan Trúc chưa nói, nếu là Lâm gia thật làm như vậy sự, lại như thế nào còn sẽ cưới bọn họ cô cô làm tức phụ? Cùng kẻ thù thông gia kết thân gia, kia không phải tìm chết sao? Lấy Thượng Đan Trúc đối Lâm gia hiểu biết, Lâm gia đương không đến mức như thế hò đồ. Hơn nữa cùng Triệu gia giống nhau, Thượng gia cũng từng là Lâm công thủ hạ, tam gia vì đồng liêu, muốn thật là Lâm gia giết từng ngoại tổ, Thượng gia không có khả năng không biết, bên ngoài tổ mẫu khôn khéo lại sao có thể sính mẫu thân vì tức? Thượng Minh Kiệt cũng thực mau nghĩ đến điểm này, hắn bất quá là quan tâm sẽ bị loạn, lúc này muội muội nhắc tới, hắn lập tức phản ứng lại đây, “Ta đi hỏi tổ mẫu.” Tam gia hiện tại Thượng lão phu nhân tuổi tác dài nhất, thả vẫn là bọn họ ngoại tổ kia đồng lứa, nàng nhiều ít sẽ biết một ít. Thượng Đan Trúc kéo lấy hắn nói: “Ngươi tiểu tâm chút, đừng ở tổ mẫu trước mặt lộ khâu phong, nếu là làm tổ mẫu biết Lâm Triệu hai nhà nháo thành như vậy không chừng như thế nào thương tâm đâu.” Thượng Minh Kiệt nghĩ đến vừa rồi mẫu thân trầm mặc, thầm nghĩ: Tổ mẫu cùng phụ thân chưa chắc liền không biết, chỉ sợ là biết mà bất quá hỏi đi. Nhất thời trong lòng lại ưu lại đau, hảo hảo thân thích như thế nào liền biến thành như vậy? Thượng Minh Kiệt miệng ngọt, lại nhạy bén, muốn hỏi thăm chuyện gì khi từ trước đến nay làm ít công to, mà đối mặt yêu thương chính mình tổ mẫu, tìm hiểu lên càng là phương tiện, cơ hồ là hắn mới đề ra một cái “Tằng tổ phụ trước kia sự tích” nói đầu, Thượng lão phu nhân liền thao thao bất tuyệt lại nói tiếp. Thượng gia tổ tiên là trồng trọt nông dân, chẳng qua rất có một đống sức lực, bởi vì giảng nghĩa khí cho nên ở Tô Châu này một mảnh hồn thật sự khai. Mà Lâm thị chính là Tô Châu đại tộc, Lâm Lễ vì ngay lúc đó thiếu tộc trưởng, cũng

thực yêu thích giao băng hữu, một lần ngẫu nhiên cơ hội hai người kết làm bạn tốt.Sau lại Lâm Lễ đi theo Đại Lương khai quốc hoàng đế Thạch Khiêm khởi binh, có triều đình quân tiến đến Tô Châu tiêu diệt phản bội, không ít người có cảm với Lâm Lễ nhân nghĩa đi bảo hộ, Thượng gia tổ tiên đó là trong đó một cái.Chờ Lâm Lễ mang theo binh trở về tiêu diệt triều đình quân liền đem những người này cùng nhau mang lên, lúc ấy quốc gia chia năm xẻ bảy, nơi nơi đều là chiến loạn, Thượng gia liền du lại tam huynh đệ, Thượng gia tổ tiên căn răng một cái, đem sờ hũu mà cùng tiền đều để lại cho hai cái đệ đệ, chính mình khiêng cái cuốc cùng Lâm Lễ tạo phản đi.“Ta đây từng ngoại tổ đâu?”Thượng Minh Kiệt nhân cơ hội hỏi: “Ta nhớ rõ chúng ta tam gia tổ tiên đồng sự quá, hẳn là cùng nhau khởi nghĩa đi?”Thượng lão phu nhân cười gật đầu, “Là cùng nhau, bất quá ngươi từng ngoại tổ muốn càng vân một chút, Triệu gia là Giang Đô thân sĩ, là Lâm công mang theo ngươi ông cố đánh tới Giang Đô khi đầu nhập vào lại đây.”Nói là thân sĩ kỳ thật là cát nhắc Triệu gia, lúc ấy nhà bọn họ bất quá là mà so bình thường bá tánh nhiều một ít thôi, là cái tiểu địa chủ, lúc ấy Lâm Lễ mang binh chiếm lĩnh Giang Đô, Triệu gia người liền nhân cơ hội đầu phục lại đây, Triệu Tiệp này một phỏng tổ tiên nhập ngũ tòng quân, đi theo Lâm Lễ cùng nhau đông bôn tây sóng đánh giặc.Sau lại Thạch Khiêm thành lập Đại Lương quốc, Lâm Lễ cũng bắt đầu chỉnh đốn Lâm gia quân, Thượng gia bởi vì quân công không ít có phân ra tới khác chưởng một quân, mà Triệu gia vẫn là ở Lâm công thủ hạ làm phó tướng.Tam gia tình nghĩa đó là khi đó kết hạ, rốt cuộc đồng sinh cộng tử nhiều năm như vậy, cảm tình không phải giống nhau thâm.Thượng Minh Kiệt cùng Thượng Đan Trúc nhịn không được liếc nhau, “Kia từng ngoại tổ cũng là chết bệnh?”Thượng lão phu nhân híp híp mắt, thở dài lắc đầu nói: “Không phải, hẳn là chết trận, ở cùng loạn quân đối chiến thời bị địch đem trảm với mả hạ, ngươi ông cố khi đó còn thương tâm một trận đâu.”

Chương 100: ân oán hạ

Thượng Minh Kiệt thật cẩn thận hỏi, “Ngay lúc đó chủ tướng là dượng gia người?” Thượng lão phu nhân cười, “Khi đó Lâm gia quân còn ở, người từng ngoại tổ ở Lâm gia trong quân, chủ tướng tự nhiên là Lâm gia người.” “Từng ngoại tổ thân kinh bách chiến, như thế nào dễ dàng như vậy liên chét trận?” Thượng lão phu nhân liền thở dài, “Mơ hồ nghe người tổ phụ nói qua, bọn họ gấp mai phục, người từng ngoại tổ mang đi người chỉ sống hạ mấy cái.” Hai anh em nhìn nhau, Thượng Đan Trúc liền lặng lẽ duỗi tay thọc một chút ca ca, Thượng Minh Kiệt liền cúi đầu nhỏ giọng nói: “Có thể hay không là Lâm gia bên kia xem từng ngoại tổ không vừa mắt, cho nên……” Thượng lão phu nhân liền hoành hán liếc mắt một cái, trách mắng: “Nói bậy bạ gì đó, khi đó Lâm gia quân uy vọng rất cao, mà Triệu gia bất quá này dưới trướng nho nhỏ một viên phó tướng, Lâm gia vì cái gì nhầm vào Triệu gia?” Thượng lão phu nhân vốn chính là nhân tình, huống chi hai đứa nhỏ che giấu đến còn không tốt, lúc này nhiều ít đã nhận ra bọn họ mục đích, nàng nhịn không được khe khẽ thở dài nói: “Ta tuy không biết Lâm Triệu hai nhà gian có cái gì hiểu lầm, nhưng ở người dượng còn ở khi hai nhà quan hệ là không tồi, ta thật không rõ bọn họ hai nhà là như thế nào biến thành như bây giờ.” Nàng duỗi tay giữ chặt hai đứa nhỏ tay thở dài: “Tổ mẫu tuổi lớn, không thể buộc các người cứu cữu buông tha Lâm gia, cũng không có khả năng yêu cầu các người Lâm cô cô muốn cùng Triệu gia hòa thuận ở chung, nhưng ta hy vọng chúng ta Thượng gia có thể không nghiêng không lệch, không cần giúp bất luận cái gì một phương chèn ép một bên khác. Triệu gia là các người cậu gia, nhưng Lâm gia cũng là các người cô mẫu gia, các người Lâm biểu muội chính là người cô mẫu duy nhất huyết mạch a.” “Tổ mẫu……” Thượng lão phu nhân lau lau nước mắt nói: “Lại nói tiếp vẫn là ta xin lỗi các người Lâm biểu muội, thế nhưng không thể bảo vệ nàng, cũng may mắn nàng còn có một cái cô cô, bằng không……” Thượng lão phu nhân nói tới đây ngơ ngẩn, hay là lúc trước Lâm Giang không muốn đem Ngọc Tân giao cho nàng là bởi vì Triệu gia? Nàng sắc mặt dần dần khó coi lên. Thượng Minh Kiệt cùng Thượng Đan Trúc lại không tưởng nhiều như vậy, chỉ đơn thuần cho rằng Thượng lão

phu nhân là thương tâm, vội vàng bảo đảm về sau sẽ hảo hảo cùng Lâm gia ở chung, sẽ nhiều hơn chiếu cố Lâm Ngọc Tân.Thượng lão phu nhân lòng tràn đầy mệt mỏi, phát phát tay nói: “Ta biết các ngươi đều là hảo hài tử, chỉ cần các ngươi hòa thuận thì tốt rồi.”Nam Xuân nhìn thấy Thượng lão phu nhân sắc mặt, lập tức tiến lên một bước nói: “Nhi gia, tam tiểu thư, lão thái thái mệt mỏi, không bằng hôm nay liền nói đến nơi này đi, trước làm lão thái thái nghỉ ngơi một chút.”Hai anh em thấy tổ mẫu sắc mặt đích xác không tốt, vội vàng đứng lên cáo lui.Thượng lão phu nhân phát phát tay, chờ bọn họ đi rồi liền đỡ Nam Xuân tay ngồi trở lại trên giường, nàng trong lòng nôn nóng không thôi, nhịn không được hỏi, “Nam Xuân, ngươi nói cô gia có phải hay không đã sớm phát hiện Triệu gia không đúng, cho nên lúc trước mới không muốn Ngọc Tân ở tại nhà của chúng ta, tình nguyện đem cho nên tài sản đều quyên ra, cũng không giao cho ta Thượng gia bảo quản?”“Lão thái thái ngài suy nghĩ nhiều, bọn họ hai nhà không cũng già nhất mới nháo mâu thuẫn sao, cô gia số con thương đều nói, là bởi vì lo lắng quốc kế dân sinh, lúc này mới đem sản nghiệp quyên đi ra ngoài.”Thượng lão phu nhân chậm rãi lắc đầu, “Không, không đúng, Lâm gia người tuy rằng hảo, nhưng cũng không vô tư đến cái kia nông nỗi, huống chi cô gia còn có Ngọc Tân ở đâu, sao có thể liền nguyện ý đem nhiều như vậy sản nghiệp đều quyên?”“Hắn đây là..... Tránh họa?”

Thượng lão phu nhân nhíu mày, “Nhưng có chúng ta Thượng gia ở, chẳng lẽ Triệu gia còn có thể lướt qua ta khi dễ Ngọc Tân không thành?”Nam Xuân cúi đầu, yên lặng mà tưởng, hiện tại Triệu gia không phải ở ngài mí mắt phía dưới khi dễ biểu tiểu thư sao?Mà đi ra sân Thượng Minh Kiệt hai anh em lại là một loại khác tâm tình, Thượng Minh Kiệt nói: “Này chi gian có lẽ có cái gì hiểu lầm, ta cũng cảm thấy Lâm gia không giống như là thiết kế hại chết từng ngoại tổ cái loại này người, chúng ta cùng cứu cữu hảo hảo nói nói, làm hai nhà hòa hảo trở lại đi.”Thượng Đan Trúc liền hướng đối phương trọn trắng mắt nói: “Ngươi tưởng cũng quá ngây thơ rồi, hiện giờ hai nhà nháo thành như vậy, còn như thế nào hòa hảo trở lại? Hơn nữa từ ngoại tổ đến cữu cữu, lại đến mẫu thân đều nhận thật thù này, ngươi không có bằng chứng làm cho bọn họ như thế nào tin tưởng ngươi?”Thượng Minh Kiệt nháp miệng, “Tổ mẫu không phải nói năm đó còn sống sót vài người sao, bọn họ có lẽ biết tình hình thực tế.”“Đều nhiêu ít năm qua đi, ngươi cảm thấy bọn họ còn sống?” Ngay cả bọn họ tổ phụ cũng chưa, còn có thể trông cậy vào từng ngoại tổ kia một thế hệ người tồn tại? Vẫn là tham gia quá chiến tranh người.Thượng Đan Trúc xoay chuyển đôi mắt hỏi, “Ngươi nói Lâm gia có thể hay không có ghi lại?”Thượng Minh Kiệt chậm rãi lắc đầu nói: “Đó là có chí sợ cũng rất khó tìm đến, bằng không dượng sẽ không hoàn toàn không biết gì cả, nhiều năm như vậy hắn cùng các cữu cữu quan hệ nhưng không tồi.”Ít nhất ở phía trước hắn liền chưa bao giờ nghe

nói qua hai nhà có mâu thuẫn, ở hắn trong ân tượng, bọn họ tam gia quan hệ vẫn luôn không tồi, so sánh với dưới, Giang Nam mặt khác hai đại tộc Chu gia cùng Tạ gia cùng bọn họ quan hệ liền phải bình đạm đến nhiều. Mà cữu cữu một nhà ở như thế hận dượng một nhà khi còn có thể như thế thân mật cùng đối phương kết giao, Thượng Minh Kiệt chỉ là suy nghĩ một chút liền cảm thấy cả người phát lạnh. Thượng Minh Kiệt nháp nháp miệng, xoay người liền ra bên ngoài đi, Thượng Đan Trúc sững sốt một chút, lập tức kéo lây hắn hỏi, “Ngươi đi đâu?”“Ta đi ra ngoài đi một chút.”Thượng Đan Trúc hoài nghi nhìn về phía hắn, “Ngươi nên không phải là muốn đi tìm Lâm biểu tỷ đi?”Thượng Minh Kiệt mặt không đổi sắc nói: “Ta là như vậy hò đò người sao, sự tình còn chưa điều tra rõ, ta như thế nào sẽ cùng nàng nói.”Thượng Đan Trúc liền thở dài nhẹ nhõm một hơi, thấp giọng nói: “Kia dù sao cũng là chúng ta cữu cữu cùng mẫu thân, ngươi, ngươi nhưng đừng làm bậy, về sau nếu thật điều tra rõ là hiểu lầm, hai nhà có lẽ còn có thể hòa hảo.”Thượng Minh Kiệt nháp chặt khép miệng không nói lời nào, xoay người ra bên ngoài mà đi. Hắn đương nhiên cũng biết như vậy đối Thượng gia cùng Triệu gia là tốt nhất, nhưng nếu đó là chứng minh đó là hiểu lầm, cữu cữu cũng không muốn dừng tay đâu? Lâm cô cô các nàng hoàn toàn không biết gì cả, chẳng phải là muốn ăn rất lớn mệt? Xem mẫu thân vừa rồi bộ dáng, Triệu gia đối Lâm gia hiển nhiên oán hận chất chứa vưu thâm, chỉ sợ liên tính chứng thực từng ngoại tố sự là hiểu lầm, bọn họ cũng sẽ không dừng tay. Thượng Minh Kiệt trong lòng khó chịu, túng mã trực tiếp tới rồi Lâm gia biệt viện, chờ hắn phục hồi tinh thần lại khi hắn đã đứng ở trước đại môn. Hắn khẩn túm roi ngựa, nhìn “Lâm trạch” hai chữ tẩm biển, nhất thời mờ mịt vô thô. Người gác cổng mở cửa, thấy biểu công tử sững sờ ở nơi đó vẫn không nhúc nhích, không khỏi đứng ở hắn bên người học hắn cùng nhau ngẩng đầu hướng lên trời nhìn lại, “Biểu công tử, ngươi xem gì đâu?”Thượng Minh Kiệt hoàn hồn, rũ xuống đôi mắt nhìn chằm chằm mũi chân nhìn trong chốc lát, do dự nửa ngày vẫn là hỏi, “Lâm cô cô ở sao?”Người gác cổng thiếu chút nữa bị nghẹn chết, thấy hắn cuối cùng mở miệng nói chuyện, vội vàng gật đầu nói: “Ồ, cô nái nái cùng đại tiểu thư đều ở đâu.”Hắn đem người hướng trong thỉnh, “Biểu công tử trước hướng phòng khách đi, tiểu nhân này liền khiến người đi bẩm báo cô nái nái.”Thượng Minh Kiệt ủ rũ cúp đuôi hướng phòng khách đi. Lâm Thanh Uyển cùng Lâm Ngọc Tân chính bồi Tạ phu nhân làm vần thắn, nghe nói Thượng Minh Kiệt tới liền nhìn về phía Lâm Ngọc Tân. Lâm Ngọc Tân sắc mặt ửng đỏ nói: “Hắn nhất định không phải tới tìm ta, cô cô không cần xem ta.”Lâm Thanh Uyển cười, đứng dậy rửa tay nói: “Vậy các ngươi trước vội vàng, ta đi xem.”Tới rồi phòng khách thấy hắn chính rũ đầu điếm chân, một thân thương tâm khó chịu, Lâm Thanh Uyển nhịn không được nhường mày, Thượng Minh Kiệt luôn luôn rộng rãi, trên đời này rất ít có việc có thể làm

hắn như vậy thương tâm.“Đây là làm sao vậy?” Lâm Thanh Uyển cười hỏi, “Như thế nào cùng sương đánh cà tím dường như?” Thượng Minh Kiệt nghe được nàng này cười âm liền nhịn không được vành mắt đỏ lên, bốn tính toán cái gì đều không nói quyết tâm àm àm sập, hắn thảng thắn hỏi, “Lâm cô cô, ngài có phải hay không cùng ta cứu cữu bọn họ đánh nhau rồi?” Lâm Thanh Uyển nhịn không được cười, nhường mày nói: “Bọn họ nhung thật ra muốn đánh, nhưng ta một cái nhược nữ tử cũng không dám cùng bọn họ động thủ.”“Lâm cô cô, ngài biết ta nói không phải cái này,” Thượng Minh Kiệt cảm xúc hạ xuống nói: “Đã nhiều ngày có cùng trường cùng ta tìm hiểu chúng ta Thượng Triệu Lâm tam gia có phải hay không nháo phiên, bằng không Triệu gia cùng Lâm gia như thế nào đánh lên lôi đài tới.” Nói là đấu võ đài, kỳ thật bất quá là Triệu gia ở liên hợp mặt khác gia đói kháng Lâm gia, phía trước Triệu Thắng tìm vẫn là cùng Lâm thị thư cục tương quan ích lợi thể, thả bốn gia đều không phải Giang Nam này một chỗ người, cho nên nháo đến không lớn, biết đến người cũng không nhiều lắm, thuộc về bọn họ thân thể bí mật.Nhưng lần này Triệu Thắng phải đói phó không chỉ có là Lâm Thanh Uyển cô chất, còn có toàn bộ Lâm thi, quả thực là đem có thể liên hợp người đều liên hợp.Sự tình nháo đến quá lớn, ngay cả ở học đường niệm thư học sinh đều nghe trong nhà trường bối đè qua một hai câu, bởi vì thật sự tò mò liền nhịn không được hỏi Thượng Minh Kiệt.Thượng Đan Trúc tam tỷ muội hiền nhiên cũng bị tìm hiểu quá, cho nên hai anh em mới biết được.Lâm Thanh Uyển nghe vậy cười, hỏi: “Kia lôi đài là người cữu cữu bāi?” Thượng Minh Kiệt sắc mặt đỏ lên, buông xuống đầu không nói lời nào.“Kia nhưng tìm được rồi giúp đỡ?” Lâm Thanh Uyển tiếp tục mỉm cười hỏi.Thượng Minh Kiệt mặt càng đỏ hơn, không có, Lâm thi ở Giang Nam uy vọng rất cao, liền tính Lâm Giang không còn nữa, nhưng đại phòng bốn đời bóng râm còn ở, mặc kệ là vì ích lợi, vẫn là vì thanh danh hoặc là dân tâm, lúc này Giang Nam không người dám theo Triệu gia xuất đầu.Lâm Thanh Uyển liền hơi hơi mỉm cười, “Nếu người không đồng đều, kia này lôi đài tự nhiên bāi không đứng dậy, như thế nào có thể nói chúng ta ở đâu võ đài đâu?”“Chính là Lâm cô cô, mọi việc luôn có cái nguyên nhân, này rốt cuộc là vì cái gì đâu?”“Người hỏi ta vì cái gì?” Lâm Thanh Uyển nhẹ giọng phúng nói: “Ta còn muốn hỏi người cữu cữu vì cái gì đâu, từ người đương qua đời sau, Triệu gia liền vẫn luôn âm thầm nhầm vào chúng ta, đây là cho rằng chúng ta cô chất hai người chính là nhược chất nữ lưu, không thể lấy hắn thế nào đi?” Thượng Minh Kiệt trầm mặc một chút, vẫn là nhỏ giọng nói: “Ta hỏi qua mẫu thân, mẫu thân nói chúng ta hai nhà tổ tiên có thù oán.” Hắn gian nan, lại nghiêm túc nhìn Lâm Thanh Uyển nói: “Mẫu thân nói từng ngoại tố chết cùng Lâm gia có quan hệ, ông ngoại cũng vẫn luôn bị Lâm gia chèn ép, cho nên hai vị cữu cữu đối Lâm gia thành kiến rất lớn.”“Chuyện này không có khả năng,” Lâm Thanh Uyển không chút nghĩ

ngợi nhíu mày nói: “Ngươi từng ngoại tổ là chết trận sa trường, cùng ta Lâm gia gì quan? Đến nỗi ngươi ngoại tổ,” Nàng bĩu môi nói: “Ngươi cảm thấy ta tổ phụ là cái loại này ghen ghét nhân tài người? Ngươi đừng quên, lúc trước đi theo ta tổ phụ có công người toàn thành một phuơng tướng lanh, mà ta phụ thân, hắn cũng không tòng quân, mà là lấy tiền sĩ thân phận xuất sĩ, Lâm gia quân sớm tại ta tổ phụ thế sau liền nộp lên cho bệ hạ, ngươi ngoại tổ là võ tướng, hắn nhận đuối cùng ta phụ thân toàn vô can hệ, nói gì chèn ép?” Lâm Thanh Uyển ánh mắt sáng ngời nhìn hắn hỏi, “Ngươi ra bên ngoài hỏi một câu, ai sẽ tin Lâm thị Lâm Dĩnh sẽ dùng chiến sự tới thiết kế hãm hại thủ hạ một cái phó tướng? Ta tổ phụ bằng phẳng, lòng dạ rộng lớn, đừng nói hắn một cái nho nhỏ Lâm gia quân phó tướng, đó là nhà ta kia ngập trời chi thù đều phóng đến hạ, huống chi Triệu thị một người nhī?” Thượng Minh Kiệt xấu hổ mặt đỏ lên.

Chương 101: Truy bốn

“Ngươi trở về đi, cùng ta hướng mẫu thân ngươi đệ một câu, có chuyện gì quang minh chính đại nói ra, như vậy âm thầm hành sự, bối mà thọc đao nãi tiểu nhân hành vi, chẳng lẽ Triệu gia đó là tính toán như vậy lập gia?”Thượng Minh Kiệt vành mắt đỏ lên, xấu hổ lui ra phía sau một bước khom lưng vái chào, xoay người liền đi.Lâm Thanh Uyển nhìn hắn bóng dáng lắc lắc đầu, Bạch Mai thật cẩn thận nhìn nàng hỏi, “Cô nãi nãi, ta xem biểu công tử rất là khó chịu, hắn hẳn là đứng ở chúng ta bên này, như thế nào ngài còn lắc đầu đâu?”“Quá đơn thuần a, Triệu gia thật tiểu nhân, nhưng mà ta cũng phi quân tử.”Nhưng hiển nhiên Thượng Minh Kiệt đem nàng trở thành quân tử, cho nên mới như vậy hổ thẹn.Bất quá lần này hắn tới nhưng thật ra cho nàng một cái tin tức, Triệu gia cùng Lâm gia đã sớm kết oán, ít nhất từ Triệu gia kia đầu xem là cái dạng này.“Làm người đi nhà cũ đem lão Trung bá mời đến, ta có một số việc muốn hỏi hắn.”Tiền bối sự cũng chỉ có thể hỏi lão Trung bá này đó lão nhân.Đáng tiếc lão Trung bá biết đến cũng không nhiều lắm, hắn là đi theo Lâm Trí hạ nhân, đối Lâm Dĩnh sự biết không nhiều, “Ngài tổ phụ qua đời trước thấy lão thái gia thân thể suy nhược, liền đem binh quyền nộp lên cho bệ hạ, thả lão thái gia cũng không ái đánh đánh giết giết sự, đối trong quân việc cũng rất ít hỏi đến, đừng nói Triệu gia lúc ấy chỉ là Lâm gia quân một không thu hút phụ thuộc, liền tính là Lâm gia quân đắc lực can tướng, lão thái gia cũng rất ít cùng bọn họ lui tới, càng đừng nói chèn ép.”Lâm Trí ngạc nhiên thật sự, hắn không thích quân sự, liền chỉ cùng phụ thân phụ tá đắc lực lui tới, có việc đều chỉ tìm bọn họ, cho nên cùng trong quân tướng lãnh lui tới rất ít.Vẫn là Lâm Giang hơi lớn lên một ít mới cùng những cái đó tướng lãnh lại liên hệ cần lén, nhân cố kỵ Thánh Thượng, trong đó đúng mực cũng đắn đo rất khá, cũng không sê thực thân mật.“Triệu gia tổ tiên chết trận khi đã là ngài tổ phụ tiếp chưởng Lâm gia quân, nếu muốn đánh nghe kia sẽ sự chỉ có thể tìm năm đó ở trong quân phục dịch lão binh, nhưng này vài thập niên chiến loạn, chưa chắc còn có thể tìm được.”Lão Trung bá nghĩ nghĩ nói: “Trừ ngoài ra đó là tìm bản chép tay, ngài tổ phụ cùng phụ thân đều ái viết bản chép tay, nếu không ngài tìm xem?”Lâm Thanh Uyển nhớ tới Lâm Giang

cũng có tùy tay nhớ nhật ký thói quen, liền gật đầu nói: “Ta đây tìm xem, ngài cũng ở nhà cũ nơi đó tìm xem, đem một ít sách cũ cùng bản thảo tìm tới cấp ta.” Lão Trung bá nhở tới Triệu gia liền thực không vui, “Hai nhà đã đã xé rách da mặt, lại không thể hòa hảo trở lại, cần gì phải lại phí thời gian đi tìm nguyên do? Ngài tùy tiện tìm một chút là được.” “Tổng muốn điều tra rõ nguyên nhân, là có hiểu làm, vẫn là bọn họ làm ác lại bôi nhọ tổ tiên,” Lâm Thanh Uyên nghiêm nghị nói: “Về sau luận cái dài ngắn khi chúng ta cũng có thể phản bác, tổng không hảo kêu tổ tiên bối hắc oa.” Dù sao nàng là không tin Lâm Dĩnh sẽ vì sát một cái Triệu gia người mà điền đi vào như vậy nhiều tướng sĩ. Từ biết Triệu gia đối Lâm gia ác ý sau, nàng liền đi theo Lâm Giang tra quá nguyên do, đem hai nhà quan hệ loát lại loát, Triệu gia sự tích tự nhiên cũng bị đào ra. Triệu gia tổ tiên đi theo Thái Tổ cùng nhau khởi nghĩa là vào Lâm gia quân, nhưng đối phương nồng lực hữu hạn, Lâm Lê qua đời khi Lâm gia quân từng phân cách quá một lần, giống Thượng gia tổ tiên đó là khi đó phân ra đi khác lanh một quân, mà Triệu gia tổ tiên quân công không đủ, chỉ có thể tiếp tục ở Lâm gia trong quân nhậm chức. Lâm Dĩnh thống lĩnh Lâm gia quân sau nhanh chóng mở rộng, chiến công hiển hách, so với hắn phụ thân, cũng chính là Lâm Thanh Uyên ông có còn muôn uy hách, cũng nhanh chóng trở thành Thái Tổ tâm phúc. Đại Lương lanh thổ quốc gia một chút một chút mở rộng, có thể nói có gần một nửa thiên hạ là Lâm Dĩnh đánh hạ tới. Lúc ấy làm loạn quân Đại Lương cùng tiền triều giao chiến, Triệu gia tổ tiên lĩnh mệnh mang một đội nhân mã đi thu phục thanh huyện, kết quả ở trên đường gấp được mai phục, Triệu gia tổ tiên bị quân địch tướng lanh trẫm với mã hạ, mang đi nhân mã khuynh không, chỉ trốn ra mấy cái thương binh. Chuyện này ở Lê Bộ viết nàng tổ phụ bản kỷ trung chỉ là một câu mang quá, càng nhiều bút mực ở chỗ nàng tổ phụ thu phục Hà Bắc chiến tích, nếu muốn biết kỹ càng tỉ mỉ, vẫn là đến tìm hắn lưu lại bản chép tay. Lâm gia người đều ái viết bản chép tay, trừ bỏ đánh rơi một ít, còn có biến mất ở chiến hỏa trung bộ phận ngoại, mặt khác đều bị thực tốt bảo tồn xuống dưới. Nhưng quá nhiều, hơn nữa Lâm gia nam nhân đều thực không câu nệ, tùy tay cầm lấy cái gì liền ghi tạc cái gì thương, rất là hỗn loạn. Lâm Thanh Uyên thậm chí từ bên trong tìm được một quyển luận ngữ, trong đó có một tờ có nàng cha thiêng niêng khi lưu lại bản chép tay, “Bệnh thương hàn, ẩm thực nghi thanh đậm, đã không biết thịt băm, hiện chỉ nghĩ găm đùi gà, đùi gà, đùi gà.....” Một sau còn dùng măc sinh động vẽ một cái đùi gà. Lâm Thanh Uyên yên lặng mà khép lại thư, Uyển tỷ nhi cha, ân, cũng là người có cá tính a. Lâm Ngọc Tân ngồi ở một bên xem đến mùi ngon, che lại khăn nhện không được cười khanh khách ra tiếng nói, “Cô cô, ngươi xem, đây là phụ thân bản chép tay, phốc, nguyên lai hắn sợ nhất cầu, mỗi lần đi học đường đi ngang qua cây liễu ngõ nhỏ đều có thể nhìn đến một cái đại cầu, hắn có thể sợ đến một thân mồ hôi

lạnh tới.”Lâm Thanh Uyển lắc lắc đầu, đẩy ra nàng nói: “Một bên nhìn lại, ta muốn tìm người tổ phụ cùng ông cố bản chép tay.”Lâm Ngọc Tân hai mắt lấp lánh tỏa sáng, phùng bản chép tay nhảy đến một bên nhìn lại.Trừ bỏ sách vở, tổ tiên nhóm còn thích ở công báo thượng, thậm chí là bản nháp thượng, chiến báo thượng tùy tay ký lục chút tâm tình, bọn họ người hầu thực tri kỷ, đem này đó viết tự đồ vật đều bảo tồn xuống dưới.Nhưng cũng có chuyên môn viết tuy bút bút ký, Lâm Thanh Uyển liên trước phiên những cái đó, sau đó là chiến báo, công báo cùng bản nháp.Nàng cũng không cáp, dù sao cùng Triệu gia oán sớm đã kết hạ, cho nên nàng xem đến thực cẩn thận, cái này làm cho nàng đã biết không ít chuyện, mà những việc này đều là Lâm Giang chưa kịp nói cho nàng, hoặc là chính hắn cũng không biết sự.Tỷ như, nàng đã biết Đại Lương Thái tổ hoàng đế Thạch Khiêm chân trái có sáu chỉ, sở dĩ cùng Lâm Lễ nhận thức, đó là hắn ở trong sông trộm phao chân khi bị Lâm Lễ thấy được, hai cái tuổi trẻ khí thịnh thiêu niên bởi vậy sáo lên, còn đánh một trận.....Chuyện này bị ghi tạc một quyển sớm đã ô vàng quyển sách, cách văn tự, Lâm Thanh Uyển đều có thể cảm giác được đến tổ tiên ghi nhớ chuyện này khi phẫn nộ, bên trong còn mắng Thạch Khiêm hai câu, cảm thấy đối phương quá mức bụng dạ hẹp hòi, hắn bất quá là tò mò nhìn nhiều hai mắt đối phương liền khâu ra ác ngôn.....Lâm Thanh Uyển sau này phiên liền lại nhìn đến tổ tiên tự xét lại, xem ngày là cách hai ngày, hắn ngữ khí hòa hoãn chút, ngôn cập Thạch Khiêm cũng đều không phải là không đúng tí nào, mà chính mình thất lễ ở phía trước, cũng khó trách đối phương sẽ sinh khí, cũng đối việc này tổ vẻ xin lỗi.Bất quá tổ tiên Lâm Lễ không tính toán xin lỗi, bởi vì Thạch Khiêm thật là quá chán ghét.Lâm Thanh Uyển trừu trừu khoe miệng, tiếp tục sau này phiên, không mấy ngày, tổ tiên Lâm Lễ lại cùng Thạch Khiêm đánh nhau rồi, lúc này đây đánh đến tương đối lợi hại, trực tiếp kinh động hai nhà gia trưởng, hai người đều bị tấu.Lâm Thanh Uyển quyết định đem này bốn bút ký thu hồi tới, chờ Lâm Ngọc Tân lại lớn một chút mới cho nàng xem, bằng không tổ tông hình tượng liền không có.Nàng trực tiếp tìm kiêm đến Lâm gia quân thành lập trước sau bút ký, Lâm Lễ tự càng thêm trầm ổn, nhưng nội dung cũng càng thêm kinh tâm, thiên hạ đại loạn, dân chúng làm than, chính là Giang Nam cũng lâm vào nạn binh hoả bên trong, Lâm thị đã không thể chỉ lo thân mình.Lâm Thanh Uyển lược qua hắn khởi nghĩa rồi răm không xem, trực tiếp phiền tới rồi mặt sau, về Triệu gia tổ tiên, Lâm Thanh Uyển chỉ tìm được rồi một câu, “Có Giang Đô có thức chi sĩ Triệu mỗ quyên lương mười gánh, cũng theo thứ tự tử tòng quân, này phụ tâm tàn nhẫn, có quyết đoán, đáng tiếc này tử không kịp này một phần mười, nhưng lược có văn thái, nhưng vì công văn.”Lâm Thanh Uyển ném xuống này bốn bản chép tay, tìm tiếp theo bốn, nhưng mặc kệ là Lâm Lễ vẫn là Lâm Dĩnh, bản chép tay trung đề cập chính sự cùng quân sự rất ít, phần lớn là ghi lại

trong sinh hoạt sự, có khi trên bầu trời một mạt tà dương bọn họ cũng có thể lưu loát viết xuống một đại thiêng văn chương, trừ ngoài ra đó là đối hài tử giáo dục, cùng với nhìn đến một ít bất bình sự, cùng với phun tào một ít lời nói.Tỷ như Lâm Lễ liền từng nơi tay nhó trung phun tào Thạch Khiêm dùng cùm chỉ ái thịt, một chút cũng không dường sinh; Lâm Dĩnh còn ở một quyển bản chép tay trung ám phúng ngay lúc đó một vị ngự sử nạp quá nhiều thiếp.....Lâm Thanh Uyên nhìn buồn cười, liền đem này đó bắn chép tay đương tạp ký nhìn.“Cô cô, ngài có phải hay không muốn tìm này đoạn?” Lâm Ngọc Tân đột nhiên phồng một trương giấy lại đây, khuôn mặt nhỏ một mảnh nghiêm túc.Lâm Thanh Uyên nhìn nàng một cái, tiếp nhận thoát nhìn, đây là một trương nhăn dúm dó chiến báo, tựa hồ bị người xoa quá, sau lại bị người mở ra, rồi lại chiết lên.Mặt trên có triều đình răn dạy Lâm Dĩnh chỉ huy không lo nội dung, đúng là Triệu gia tổ tiên chiến vong kia một hồi chiến dịch, mặt trên có Lâm Dĩnh bút ký, nét chữ cứng cáp, xuyên thấu qua kia ám đậm tự đều có thể cảm nhận được hấn phẫn nộ.“Ngu xuẩn cực kỳ, không nghe giáo úy chi ngôn chét chưa hết tội, tích ta hai ngàn tướng sĩ, một thân bất kham dùng!!!”Này hiển nhiên là bình luận Triệu gia tổ tiên.Lâm Thanh Uyên nhướn mày, “Ngươi đây là ở đâu tìm được?”“Cái kia trong rương.”Lâm Thanh Uyên qua đi tìm kiếm, nhưng lại tìm không thấy về việc này tin tức, Triệu gia người tin tức cũng chưa từng tái xuất hiện quá.Lâm Thanh Uyên nhịn không được gõ gõ cái bàn, “Ngươi nói ngươi ông có nếu là như vậy chướng mắt Triệu gia tổ tiên sẽ như thế nào nổi tiếp hấn vị nhi tử?”Lâm Ngọc Tân nhíu mày nói: “Ít nhất cũng sẽ không mừng.”Đây là Triệu gia vì cái gì cảm thấy Lâm gia ở chèn ép bọn họ nguyên nhân, thậm chí còn đem này tổ tiên chét trận nồi khâu ở Lâm gia trên đầu.Lâm Thanh Uyên bĩu môi, quân tử chu mà không thể so, tiểu nhân so mà không chu toàn, cổ nhân thành không khinh ta cũng.Nàng đem kia trương chiến báo điệp hảo, một lần nữa bỏ vào trong rương nói: “Hảo, chúng ta đem này đó bắn chép tay sửa sang lại thành sách, về sau hảo truyền cho con cháu, liền trước từ phụ thân ngươi bắt đầu đi.”Lâm Ngọc Tân phẫn nộ, “Kia Triệu gia sự liền như vậy đi qua, bọn họ bôi nhọ ông cố.....”“Bọn họ cũng không có ra bên ngoài truyền, chẳng lẽ chúng ta muốn đem này bắn chép tay gửi cho bọn hắn?” Lâm Thanh Uyên cười, “Chỉ sợ thật gửi qua đi làm sáng tỏ bọn họ sẽ càng tức giận.”Rốt cuộc Lâm Dĩnh cấp Triệu gia tổ tiên đánh giá nhưng chẳng ra gì, lấy Triệu gia nhân phẩm, đến lúc đó chỉ sợ muốn điên.Lâm Thanh Uyên không sợ cùng Triệu gia là địch, lại sợ đối phương nổi điên.Cùng kẻ điên tranh chấp, ngọc thạch đều có thể khai tiếp theo tầng da tới.Nhưng là Lâm Thanh Uyên lại đem Thượng Minh Kiệt gọi tới, đem này trương bắn chép tay cho hắn xem, “Ta tìm hồi lâu, tổ tiên lưu lại bắn chép tay trung cũng chỉ có này một trương đề cập đến Triệu gia, lời tuy không phải lời hay, lại cũng có thể

chứng minh tổ tiên trong sạch.” Thượng Minh Kiệt đỏ bừng mặt, áy náy nói: “Ta trở về liền cùng mẫu thân nói.” “Không cần,” Lâm Thanh Uyển ngăn lại hắn nói: “Tổ tiên vì ta Lâm gia làm hại, này chỉ sợ là từ người ngoại tố liền bắt đầu nhận tri, người các cữu cữu cùng mẫu thân từ nhỏ liền cũng cho là như vậy, nếu muốn lật đổ bọn họ nhận tri quá khó khăn, bọn họ cũng sẽ không tiếp thu.” Lâm Thanh Uyển lắc lắc đầu nói: “Trước đồng lúa sự ta đã quản không được, chỉ hy vọng các người này đó hậu bối có thể biết sự tình chân tướng, đừng bị thù hận sở hoặc mới hảo.” Thượng Minh Kiệt cúi đầu ứng thanh “Đúng vậy”, mãn nhãn tín nhiệm nhìn Lâm Thanh Uyển nói: “Lâm cô cô, ngài yên tâm, việc này ta chẳng những sẽ nói cho muội muội, cũng sẽ nói cho anh em bà con nhóm, làm cho bọn họ không cần lại hiểu lầm.” Lâm Thanh Uyển khoe miệng một chọn, “Tùy người, chỉ là việc này đừng làm cho mẫu thân người đã biết, tiểu tâm nàng tâu người.”

Chương 102: Mưa gió sắp đến

Qua Tết Trùng Dương, thôn trang bắt đầu gieo giống lúa mì vụ đông.Trần đại gia mang theo người đem chông chất phân bón quật khai, duỗi tay một sò, khô khô mát mát, độ ám thích hợp, hắn vừa lòng cười, “Phì chín, hôm nay liền hạ phì, dưỡng thượng hai ngày liền gieo hạt.” Năm nay bọn họ chông chất phân bón rất nhiều, có thể quảng rải một làn dưỡng thổ, gieo giống khi lại chuyên rải một làn, như vậy liền không cần lo lắng độ phì không đủ.Thả cù thế mãi, bần mà đều có thể cho bọn hắn loại phì, Trần đại gia đổi chủ nhân cung cấp cái này ủ phân biện pháp rất là vừa lòng.Ông trời cũng thực cấp mặt, phì mới rắc đi đã đi xuống một trận vũ, không lớn không nhỏ, vừa vặn đủ phân bón thẩm thấu tiến trong đất.Mục viên bên kia đem có thể trồng trọt ngưu tới rồi, ngưu kéo mệt mỏi thay đổi người tới, đại gia thay phiên ra trận, đem mà phiên một làn, đem phì vùi vào thổ chỗ sâu trong sau liền bắt đầu khai lũng gieo giống.Trai qua một năm khai khẩn, hiện tại 30 khoảnh tước điền đã cơ bản khai ra tới, sơn bên kia mười khoảnh tước điền, lấy ra tám khoảnh tới làm mục viên, mục viên trong phạm vi hoa thành từng khối từng khối dưỡng thảo, rất ít trường thảo địa phương tắc bị đúra ở nhóm mở ra, từ địa phương khác loát thảo loại hoặc đào thảm cỏ lại đây ném.Thảo là thực ngoan cường thực vật, chỉ cần có một chút thổ hoặc thảo nó liền có thể sinh trưởng lên, cho nên dưỡng không đến một tháng, những cái đó chỗ trồng mà đều mạo màu xanh lục cỏ xanh.Bắc thương nhóm còn không có tới kịp đem thu thập đến thảo loại đúra tới, cũng may bọn họ địa phương quảng, dưỡng này đó dê bò dư dả.Mà còn thừa hai khoảnh dựa theo khí hậu tình huống chia làm ruộng lúa cùng ruộng lúa mạch, mặt khác càng khô hạn cùng cắn cối cánh đồng tắc lấy tới loại cây đậu cùng cây đậu.Mà bên này hai mươi khoảnh càng là bị tể phân, có vườn trái cây, vườn đậu, hồ nước, ruộng lúa mạch, ruộng lúa cùng hoa cải đậu điền.Hiện tại liền muôn ở quy hoạch tốt ruộng lúa mạch cùng hoa cải đậu điền thượng toàn bộ gieo hạt, hy vọng năm sau ông trời có thể cùng năm nay giống nhau hánh diện, làm cho bọn họ có một cái được mùa năm.Bông cải hạt giống là giữ lại cho mình, thôn trang không đủ, Lâm Thanh Uyển liền cùng nhà cũ bên kia tộc nhân thay đổi một ít, đảo cũng gom đủ.Nhưng

mạch loại lại không thể tự cấp tự túc, bởi vì lần này vỡ ra tới ruộng lúa mạch không ít, đại gia lưu mạch loại phần lớn chỉ đủ chính mình dùng còn thừa một ít, cho nên nàng đến từ tiệm lương mua mạch loại.Lâm Thanh Uyển đối lần này tròng trọt rất coi trọng, từ tá điền trúng tuyển mấy cái thiện với tương loại lão nông cùng nhau vào thành chọn lựa hạt giống.Không đến nửa ngày thời gian toàn Tô Châu thành đều đã biết, có người châm chọc, “Không nghĩ tới Lâm công đi sau, Lâm quận chúa lại biến thành điền xá ông.”Cũng có người tán thưởng, “Nông tang nãi quốc chi căn bản, Lâm quận chúa không sợ vất vả, chịu tự tay làm lấy, xa ở ta chờ phía trên a.”Lâm Thanh Uyển cũng mặc kệ người khác nói như thế nào, hạt giống chính là gieo giống cái thứ nhất mấu chốt nhân tố, hiện tại nàng cùng Triệu Thắng chính nháo đến lợi hại, nếu là ở hạt giống thương bị người chui chõ trống, kia nàng một năm đều bị chậm trễ, cái kia tổn thất quá lớn, nàng nhưng không nghĩ đi thừa nhận.Cho nên nàng đề cao cảnh giác, từng bước khẩn nhìn chăm chắm, tuyển tốt hạt giống đưa tới khi là cần thiết đảo ra tới một lần nữa kiểm tra một lần.Chỉ cần không hợp mong muốn giống nhau không thu, như vậy nghiêm khắc kiểm tra làm mấy nhà lương thương kêu khổ không ngừng, bởi vì bất quá hai ngày Lâm Thanh Uyển liền kiểm tra ra hai túi trộn lẫn kém lúa mạch hạt giống.Lâm Thanh Uyển mặc kệ là bọn họ thương gia bản thân vẫn đề, vẫn là Triệu Thắng ra tay, một khi xuất hiện vấn đề, kia gia lương thương ra lương loại nàng liền giống nhau không thu.Như vậy chọn lựa kỹ càng hạ, mãi cho đến chín tháng trung tuần mới đem sở hữu lương loại tuyển hảo, sau đó đem hạt giống tưới xuống.Hạt giống mới rải xong liền bắt đầu tí tách tí tách đổ mưa, liền Lâm Thanh Uyển đều nhịn không được cảm thán ông trời thật sự hanh diện.Cuối thu vũ giống nhau đều sẽ không hạ lâu, nhưng lần này có điểm ngoài ý muốn, từ 23 trời mưa bắt đầu liền vẫn luôn không chân chính đình quá, con đường đều bắt đầu lầy lội lên.Lư thị gia học đầu tiên ngừng khóa, làm học sinh ở nhà nghiêm túc tự học, không có việc gì không cần tông ra bên ngoài chạy. Lâm Ngọc Tân dẫn theo rương đựng sách trở về, Lâm Thanh Uyển còn lắp bắp kinh hãi, quay đầu nhìn mặt bên ngoài nói: “Tuy nói trời mưa không tiện, nhưng cũng không đến mức liền phỏng nghỉ dài hạn đi?”Lâm Ngọc Tân sắc mặt ngưng trọng, “Thạch tiên sinh nói gần đây không yên ổn, học sinh ra khỏi thành tới đi học chỉ sợ có nguy hiểm. Cô cô, Thôi Vinh nói phía nam có lưu dân lại đây, chỉ sợ Tô Châu sẽ chịu ảnh hưởng.”“Nam Hán?” Lâm Thanh Uyển hợp lại mi, trong lòng có chút bất an, “Bên kia xảy ra chuyện gì? Như thế nào sẽ có lưu dân đi vào Đại Lương cảnh tới?”Lâm Ngọc Tân cũng lo lắng sốt ruột, “Thôi Vinh biết đến cũng không nhiều lắm, chỉ là ngẫu nhiên nghe Lư thị các trưởng bối đề ra vài câu, tựa hồ là Nam Hán bên kia triều đình xảy ra chuyện, cô cô, Tô Châu ly Nam Hán không xa, ngài nói……”“Đừng sợ,” Lâm Thanh Uyển trấn an

nàng nói: “Giang Nam vì Đại Lương nộp thuế trọng địa, hoả lực tập trung không ít, sẽ không có việc gì.” Lời tuy nói như thế, ở Lâm Ngọc Tân đi rồi, Lâm Thanh Uyển vẫn là đem Lâm quán gia cùng Chung đại quán sự gọi tới thương lượng, “Lúa mì vụ đông cùng bông cải đã gieo, làm làm công nhật nhóm đều trở về đi, đứa ở nhóm lưu lại, trừ bỏ mục viên cùng nông trang bên này lưu trữ người trông coi, địa phương khác người đều rút về tới. Giao lộ cái kia quán trà người lại nhiều phái hai người đi, liền từ Phương Đại Đồng bọn họ giữa tuyển. Bọn họ đương quá binh, có kinh nghiệm thả nhạy bén, nếu xảy ra chuyện cũng có thể nhanh chóng thông tri đến chúng ta.” Hai người giật mình, “Cô nãi nãi, là xảy ra chuyện gì sao?” Lâm Thanh Uyển thở dài, đem Lư thị gia học nghỉ sự nói, “Nếu sự không nghiêm trọng, bọn họ là sẽ không tha giã.” “Những cái đó lưu dân đến chỗ nào rồi?” Lâm Thanh Uyển lắc lắc đầu, “Ta quyết định trong chốc lát hồi nhà cũ nhìn xem, thuận tiện lại đi một chuyến Thứ sử phủ, nếu có thể lại đi Thượng gia một chuyến, bọn họ tin tức có lẽ so với chúng ta linh thông chút.” Chung đại quán sự lập tức đứng dậy, “Ta đây này liền đi rửa sạch trướng mục, cấp làm công nhật nhóm tính tiền.” Hiện tại công nhân nhóm trừ bỏ hằng ngày lao động ngoại, chính yếu nhiệm vụ là đào hố, kế hoạch đầu xuân khi loại cây ăn quả cùng cây dâu. Lâm quán gia cũng đứng dậy, “Ta đi cấp cô nãi nãi an bài xe ngựa.” Lâm Thanh Uyển gật đầu, mang theo Bạch Mai cùng Bạch Phong về trước một chuyến nhà cũ, lão Trung bá đã kinh ngạc lại vui vẻ, “Trong phủ hải đường hoa khai, lão nô đang nghĩ ngợi tới cho ngài cùng đại tiểu thư đưa hai bồn qua đi đâu.” Lâm Thanh Uyển triển khai cười, “Lão Trung bá càng thêm lợi hại, thế nhưng có thể lúc này tiết làm hải đường hoa khai, ngài đi làm người trang hảo đi, trong chốc lát ta mang đi. Nhiều cho ta trang mấy bồn, ta cầm đi tặng người.” Lão Trung bá nghe vậy cao hứng lên tiếng, tự mình đi nhà âm tròng hoa nhìn chằm chằm, Lâm Thanh Uyển liền đi trong tộc tìm Lâm Nhuận, kết quả mới ra cửa liền dụng phải hắn. Lâm Nhuận khí có chút suyễn, thấy nàng cười nói: “Ta đang muôn đi tìm người đâu, người liền tới rồi.” Lâm Thanh Uyển tránh ra một bước nói: “Ta cũng là muôn tới tìm Ngũ ca, chúng ta bên trong nói đi.” Tới rồi phòng khách, bọn hạ nhân đều lặng lẽ lui ra, trong phòng chỉ còn lại có hai người, Bạch Mai cùng Bạch Phong cặp Lâm Nhuận người hầu canh giữ ở ngoài cửa. Lâm Nhuận quay đầu thấy đường muội sắc mặt trầm tĩnh, xách theo ám trà không vội không vội cho hắn châm trà, liền không khỏi thở dài nói: “Ngươi là vì phía nam sự tới đi?” Lâm Thanh Uyển hơi hơi gật đầu, buông ám trà nói: “Nghe được chút tiếng gió, cho nên trở về cùng Ngũ ca chứng thực.” Lâm Nhuận sắc mặt nghiêm túc, “Phía nam đã xảy ra chuyện, chúng ta cũng mới thu được tin tức, Lữ Tĩnh phản!” Lâm Nhuận nói tới đây đó là một tiếng thở dài, “Hiện giờ Nam Hán đại loạn, đại quân đè ở biên cảnh, thiêu hạ lại phải bất an định rồi. Thả đại lượng lưu dân đang ở dũng

mãnh vào, Giang Nam tuy cự Nam Hán còn có một ít khoảng cách, nhưng nó giàu có và đông đúc, là lưu dân đệ nhất nơi đi, khẳng định sẽ đã chịu ảnh hưởng. Uyển tỷ nhi, người còn nhớ rõ nhị ca bệnh nặng khi nói sự sao?" Lâm Thanh Uyển mê mang, "Chuyện gì?" Lâm Nhuận bất đắc dĩ nói: "Người đã quên nhị ca vì cái gì đem gia sản tất cả quyên cấp triều đình?" Còn có thể vì cái gì, không phải bởi vì sợ các người cùng Thượng gia tranh đoạt bị thương Ngọc Tân sao? Lâm Thanh Uyển rùng mình, nhớ tới Lâm Giang cùng tông tộc đề lấy cớ. Lâm Nhuận vẻ mặt nghiêm túc, "Lúc ấy nhị ca liền ám chỉ phía nam sẽ loạn, làm chúng ta nhiều truân trọng, năm trước cùng năm nay trong tộc lương thực đều không có bán, vốn dĩ đã hơn một năm qua đi, chúng ta còn tưởng rằng sẽ không lại đã xảy ra chuyện, ai ngờ lại ứng ở lúc này." Lâm Thanh Uyển vẻ mặt nghiêm túc (mặt vô biểu tình) nhìn hắn, yên lặng mà ở trong lòng đối Lâm Giang nói lời xin lỗi. Nàng chỉ cho rằng đây là cái lấy cớ, không biết thật sự sẽ phát sinh a. "Mặc kệ việc này có thể hay không lan đến gần Tô Châu, chúng ta đều phải sớm làm chuẩn bị, Uyển tỷ nhi, người cùng Ngọc Tân dọn về tối trú, ở tại trong tộc cũng an toàn chút, thả đại gia lẩn nhau có chiếu ứng." Lâm Thanh Uyển rũ mắt suy tư. Ở tại trong tộc tự nhiên muốn an toàn chút, rốt cuộc tộc nhân không ít, lưu dân giống nhau sẽ theo bản năng tránh đi đại tộc tụ cư nơi, đó là thật sự vây lại đây, gia tộc lực lượng đại, cũng càng an toàn chút. Nhưng nếu là có người từ nội bộ nhầm vào nàng, nàng cũng sẽ không hề súc phản kháng. Lâm Thanh Uyển nhưng không quên nhị phỏng cùng Bát thúc tham lam, bọn họ thật sự hạ quyết tâm liên hợp tộc nhân phải làm chút cái gì, Lâm Thanh Uyển mang theo Lâm Ngọc Tân cùng một đám lão bộc căn bản chống cự không được. Mà Lâm Nhuận hiện tại còn chưa hoàn toàn nắm giữ tông tộc, chỉ sợ hắn không giúp được bọn họ. Hơn nữa nhà cũ độc ở một bên, cũng không có bị bảo vệ xung quanh ở bên trong, nếu biệt viện đứa ở nguyễn ý lưu lại, kia cùng nông hộ các tá điền cộng đồng bảo vệ xung quanh ở giữa biệt viện, này an toàn tính sẽ không so ở trong tộc tiêu. "Ngũ ca làm ta suy xét suy xét." Lâm Thanh Uyển không đem nói mãn. Lâm Nhuận có chút thất vọng, "Uyển tỷ nhi, vô luận như thế nào trong tộc đều sẽ che chở người cùng Ngọc Tân." Lâm Thanh Uyển cười, "Ngũ ca đừng hiểu lầm, ta là không yên lòng biệt viện, ngài cũng biết, hiện giờ ta sở hữu gia nghiệp đều ở bên kia, tá điền, nông hộ cùng đứa ở thêm lên nhưng có mấy trăm người, như vậy nhiều người, ta đã không thể đem bọn họ ném xuống, cũng không có khả năng đem bọn họ đều mang đến." Lâm Nhuận nhíu mày, "Lưu bọn họ ở biệt viện đó là, không có chủ tử bồi nô tài thiệp hiềm." Lâm Thanh Uyển lắc đầu, "Lâm gia biệt viện người quá nhiều, thả năm nay thu hoạch vụ thu quá mức đục lỗ, nếu là không ai tọa trấn, chỉ sợ muốn loạn." Lâm Nhuận không khỏi hỏi, "Những cái đó lương thực thực người cũng chưa bán?" "Bán một ít, để lại một ít," Lâm Thanh

Uyễn nói: “Ta thuộc hạ dường nhiều người như vậy, tống muôn ở lâu chút lương thực, nhưng tiền cũng không thể thiếu, cấp tiền công, mua đồ vật đều yêu cầu đồng tiền cùng bạc.”Lâm Nhuận gật gật đầu, đánh giá nàng dư lại lương thực cũng sẽ không quá nhiều, nghĩ nghĩ vẫn là dặn dò nói: “Trứng gà đừng đặt ở một cái trong rổ, thura dịp còn có thời gian chạy nhanh dời đi một ít, loạn thế bên trong lương thực nhất quan trọng. Nếu thật xảy ra chuyện, tánh mạng quan trọng, tiền tài một loại đồ vật có thể xá liền xá.”Lâm Thanh Uyễn gật đầu, “Ngũ ca yên tâm, chỉ là phía nam lại có mặt khác tin tức còn thỉnh phái người cho ta biết.”“Nhất định.”

Chương 103: Mẫn cảm

Lão Trung bá cấp Lâm Thanh Uyển di năm bồn hải đường, “Cô nãi nãi, này năm bồn hải đường khai đến tốt nhất, ngài trước dọn này mấy bồn trở về, chờ có tân lão nô lại cho ngài đưa đi.”Lâm Thanh Uyển nhận lấy hoa, dặn dò hắn nói: “Lão Trung bá, ngày gần đây bên ngoài không yên phận, ngài ước thúc hảo hạ nhân, làm cho bọn họ không có việc gì không cần ra ngoài, lưu tại trong tộc, tông tộc nhiều ít có thể che chở các ngươi chút. Nếu là xảy ra chuyện, bảo mệnh quan trọng. Còn lại đồ vật có thể xá liền xá.”Lão Trung bá liền cười nói: “Cô nãi nãi yên tâm, lão nô nhưng trải qua không ít chuyện, nhất định cho ngài bảo vệ tốt gia nghiệp. Ngài cũng muốn chú ý an toàn,” hắn ta hữu nhỉn nhỉn, đè thấp thanh âm nói: “Ngài nếu là không tin được tông tộc, vậy trở về thành Lâm phủ trụ, ngài dù sao cũng là quận chúa, vào thành, thú sự không dám không bảo vệ ngài.”Lâm Thanh Uyển khẽ gật đầu, nói thanh “Bảo trọng” mới lên xe rời đi.Bạch Mai thấp giọng hỏi nói: “Cô nãi nãi, đi trước chỗ nào?”Lâm Thanh Uyển nghĩ nghĩ nói: “Đi trước Thủ sứ phủ đi.”Chu thứ sứ tin tức có thể so Lâm gia linh thông nhiều, thả đi chính là phía chính phủ con đường, càng thêm chuẩn xác.Kỳ thật hắn cũng là hôm qua mới thu được tin tức, thấy hôm nay Lâm Thanh Uyển liền tìm tới môn tới, nghĩ đến hiện giờ nhà bọn họ sản nghiệp phần lớn quyên, tin tức nơi phát ra hữu hạn, không nghĩ tới cũng có thể nhanh như vậy thu được tin tức.Chu Thông nghỉ sau trước chạy ra ngoài chơi, cẩn bản không về nhà, cho nên Chu thứ sứ còn không biết Lư thị gia học đã đổi này làm ra phản ứng.Chu thứ sứ chỉ cho rằng Lâm Thanh Uyển có chính mình con đường, thả bởi vì thân phận của nàng không dám chậm trễ, thấy nàng hỏi phía nam sự liền nhặt có thể nói nói.Đương nhiên, đề cập cơ mật sự Chu thứ sứ tự nhiên không dám đề.Lâm Nhuận chỉ biết Lữ Tĩnh tạo phản, thả hỏa lực tập trung biên cảnh, lại không biết Lữ Tĩnh kỳ thật đã tạo phản thành công.Hiện tại Nam Hán hoàng thất đã không tồn tại, mà vì dời đi quốc nội mâu thuẫn, Lữ Tĩnh mới hỏa lực tập trung biên cảnh, một trận là cần thiết đánh, cũng không biết sẽ đánh đến bao lớn, bao lâu.Chu thứ sứ cấp Lâm Thanh Uyển kiến nghị đó là nhanh chóng vào thành, miễn cho ở ngoài thành xảy ra chuyện bọn họ không thể chú ý thượng.Lâm Thanh Uyển cảm tạ Chu thứ

sử, liền hướng Thượng gia đi.Thượng gia được đến tin tức cùng Lâm Nhuận không sai biệt lắm, như vậy một đối lập, ngược lại là Lư thị động tác càng mau chót.Lâm Thanh Uyển ngồi ở trong xe ngựa tướng, không hổ là thế gia, đại gia mới thu được tin tức khi, bọn họ đã làm ra phản ứng, thả gián tiếp nhắc nhở người khác.Chỉ là không biết này trong đó có bao nhiêu Lư Chân công lao.Xem ra nàng không thể lại cực hạn với Tô Châu này phiến thổ địa, đây là loạn thế, cũng không phải nàng bảo vệ tốt kia phân tước điền liền có thể mạnh khỏe.Nàng đến có ở loạn thế trung sinh tồn tư bản, trừ bỏ lương thực, còn có tin tức nơi phát ra cập..... Vũ lực!Làm không được Lư gia cái kia phân thượng, cũng so ra kém Lâm Giang còn ở khi, nhưng ít ra không cần so hiện tại Giang Nam từ đại gia tộc kém.Lâm Thanh Uyển ra khỏi thành khi sắc trời đã hoàn toàn ám trầm hạ tối, Bạch Mai cùng Bạch Phong đem trong xe đèn lồng thấp sáng cấp giấy phép lái xe lượng lộ.Đi cùng mà đến hộ vệ cưỡi ngựa gắt gao mà hộ vệ ở xe ngựa tả hữu, tinh thần căng chặt.Bọn họ tuy không biết cụ thể đã xảy ra chuyện gì, nhưng cô nai nai nửa ngày chạy tông tộc, Thứ sử phủ cùng Thượng gia, dùng ngón chân đầu tướng cũng biết đã xảy ra chuyện, thả còn không phải việc nhỏ.Cũng may một đường thuận lợi, tốc độ tuy chậm, nhưng đại gia rất là bình an về tới biệt viện.Tạ phu nhân cùng Lâm Ngọc Tân chờ ở bên trong cánh cửa, nghe thấy đại môn vang lên, Lâm Ngọc Tân không chút nghĩ lao tới, nhìn đến từ trong xe xuống dưới tiểu cô, nàng hốc mắt không khỏi đỏ lên, nhào lên ôm lấy nàng, “Cô cô, ngài không phải nói không có việc gì sao?”Lâm Thanh Uyển vỗ vỗ nàng bồi cười nói: “Là không có việc gì a, ta bất quá là hồi tộc một chuyến, trên đường chậm trễ chút thôi.”Tạ phu nhân đứng ở mặt sau, thấy nàng nhìn qua liền hơi hơi gật đầu nói: “Trở về liền hảo.”Lâm Thanh Uyển hơi hơi mỉm cười, lôi kéo Lâm Ngọc Tân cùng Tạ phu nhân vào cửa, hai người còn chưa dùng cơm chiều, Lâm ma ma thấy các nàng đã trở lại vội vàng đi xuống phân phó phòng bếp đem cơm bưng lên.Lâm Thanh Uyển nhìn Lâm ma ma liếc mắt một cái, Lâm ma ma liền đổi với Bạch Mai sử một cái ánh mắt, trong phòng hạ nhân lập tức lui ra hơn phân nửa, chỉ có Lâm ma ma cùng Dương ma ma lưu trữ hầu hạ.Tạ phu nhân cáp Lâm Thanh Uyển gấp một chiếc đũa đồ ăn, hỏi: “Rốt cuộc xảy ra chuyện gì?”Lâm Thanh Uyển đem chính mình thu thập đến tin tức nói, nói: “Mẫu thân, ngươi hồi Dương Châu đi thôi, hoặc là trở lại kinh thành cũng hảo.”Tạ phu nhân nhíu mày, lạnh mặt nói: “Ta thân thể không khoẻ, không nghĩ đi đường.”Lâm Thanh Uyển thở dài một tiếng, nhìn về phía Dương ma ma.Dương ma ma cũng tưởng khuyên, nhưng thấy phu nhân lạnh mặt, liền biết nàng là đã hạ quyết tâm lưu lại nơi này, liền không khỏi thấp hèn đầu tránh đi Lâm Thanh Uyển tầm mắt.Lâm Thanh Uyển nhíu mày, chỉ có thể trước án xuống việc này.“Ngươi là phải về Lâm thị tông tộc, vẫn là vào thành?”Lâm Thanh Uyển rũ mắt nghĩ nói: “Trong thành chưa chắc sẽ

so biệt viện càng an toàn, ta tưởng trước lựu tại biệt viện.”Tạ phu nhân nghi hoặc, trong thành như thế nào sẽ không thể so ngoài thành an toàn?Nhưng ngày hôm sau nàng liền mơ hồ hiểu được, không phải trong thành không thể so ngoài thành an toàn, mà là biệt viện có thể trở nên càng an toàn.Ngày hôm qua Chung đại quản sự đã thông tri làm công nhật nhóm, năm nay thuê công nhân tạm thời kết thúc, đại gia có thể trước tiên trở về chuẩn bị ăn tết, hôm nay liền có thể trước tiên đem tiền công thanh toán.Công nhân nhóm kinh ngạc, không nghĩ tới năm nay kết thúc nhanh như vậy, năm trước bọn họ chính là sắp ăn tết khi mới kết toán mướn kỳ.Lâm Thanh Uyển cũng không gạt bọn họ, chờ đem người tụ tập lên khi liền thảng thắn nói: “Nam Hán loạn đi lên, có lưu dân dũng mãnh vào, gần đây bên ngoài khả năng không an toàn, nhà các ngươi trung cũng đều có cha mẹ thân nhân, cho nên vẫn là về nhà đi thôi.”Có làm công nhật khó hiểu, “Chủ nhân, Nam Hán sự cùng chúng ta Đại Lương có quan hệ gì, bên kia ly Tô Châu xa đâu, lưu dân liền tính vượt biên cũng đi không đến ta Tô Châu tới.”Đối với bọn họ nói, rời đi Tô Châu đều rất xa, huống chi vẫn là từ một quốc gia đến một cái khác quốc gia.Nhưng tuổi đại chút lão nhân lại không nói chuyện, mà là yên lặng mà đứng ở phía trước, tính toán lanh đò vật về nhà.Lâm Thanh Uyển đương nhiên không có khả năng cùng bọn họ nói hình thức có bao nhiêu nghiêm túc, kia sẽ chỉ làm nhân tâm khủng hoảng, người thông minh tự nhiên sẽ đem nàng lời nói nghe đi vào cũng có điều chuẩn bị, vụng về người, xuống chút nữa nói cũng bất quá là làm cho bọn họ nhân khủng hoảng mất đúng mục.Chi nên nàng hơi hơi mỉm cười nói: “Này chỉ là một phương diện, chính yếu vẫn là trong phủ tiền bạc không đủ. Các ngươi cũng biết, ta mới mua không ít mảnh loại, thêm vào không ít nông cụ, thêm chi lúc trước mua súc vật, cây ăn quả cùng phó cho các ngươi tiền công, còn có kiến từng hàng phòng ở, đó là năm nay thu hoạch vụ thu còn không có trở ngại, tiền bạc thương cũng có chút không thuận lợi. Ta đã làm bảo đảm, tiền công 10 ngày một kết, tùy đi tùy kết, hiện tại tiền không đủ, ta cũng không hảo lại ở lâu các ngươi.”Lâm Thanh Uyển thấy bọn họ trên mặt có chút khẩn trương, trên mặt tươi cười càng thêm mềm nhẹ, “Dù sao này cây ăn quả cũng muốn đến đầu xuân sau lại loại, còn không bằng đãi quá xong năm lại thỉnh các ngươi. Đến lúc đó ta trong phủ dệt vải cũng bán đi, đinh đầu cũng có thể dư dả chút. Chỉ hy vọng đến lúc đó thỉnh các ngươi khi mọi người đều còn có thể tới, không cần bởi vì gấp phải ngày mùa mà đề giới mới hảo.”Mọi người nghe vậy trong lòng buông lỏng, vội vàng bảo đảm nói: “Chủ nhân yên tâm, ngài hiện tại cấp tiền công liền thực công đạo, chúng ta sẽ không đề giới.”Chỉ cần còn thỉnh bọn họ liên hảo, này đã hơn một năm tới, bọn họ ở bên này làm việc chính là kiểm lời không ít tiền.Hiện tại thôn trang đã khai khẩn ra tới, chỉ còn lại có cây ăn quả cùng cây dâu nhu nhược, cho nên bỏ lỡ lần này, lần sau còn không biết khi nào

mới có thể tìm được tốt như vậy việc.Lâm Thanh Uyển thấy thuyết phục đại gia, liền lui ra phía sau một bước đổi Chung đại quản sự nói: “Bắt đầu kết toán tiền công đi.”Lâm Thuận liền lanh người từ biệt viện nâng ra một sọt sọt đồng tiền, Chung đại quản sự cùng Lâm Toàn, Lâm An phân quyền sách, một người chỉ một cái bàn, hô: “Dựa theo trình tự tới, gọi vào tên ai, ai liền tiến lên đây hạch toán giờ công, kết toán tiền công.”Tuy rằng Lâm gia hứa hẹn mười ngày kết toán một lần tiền công, nhưng trừ bỏ ban đầu một đoạn thời gian, đến mặt sau đã rất ít có người sẽ mười ngày chạy tới kết toán một lần.Bởi vì tiền đặt ở trên người không an toàn, còn không bằng lưu tại Lâm gia, chờ đến phải về nhà khi lại kết toán đến hảo.Có người gia cách nơi này gần dễ đi phùng mười liền tới kết toán một lần, đem tiền lấy về gia cấp người nhà; có người gia cách khá xa, liền một tháng kết toán một lần, thỉnh hai ngày giả về nhà lại đến; càng có bởi vì ly đến xa hơn, hai ba tháng khả năng mới kết toán một lần, cho nên đại gia ký lục trong danh sách giờ công không giống nhau, tiền công cũng không giống nhau.Hô tên, làm công nhật nhóm liền cầm phát xuống dưới giờ công điều tiến lên thẩm tra đổi chiếu, tính hảo giờ công lại tính toán tiền công, một bên gia đình liền từ sọt lấy ra một chuỗi một chuỗi đồng tiền.Một chuỗi đồng tiền là một trăm văn, một ngày tiền công là hai mươi văn, không ít người trực tiếp cởi quần áo đem phát xuống dưới đồng tiền bao lên, một đại bao ôm vào trong ngực.Huynh đệ, hàng xóm, cùng thôn người đều tụ ở một chỗ, miễn cho bị người đoạt kiếp.Mà không có đồng bạn niệm đến tên liền tiến lên cùng Chung đại quản sự nói: “Ta trước lanh mười ngày tiền công, dư lại còn đặt ở ngoài này có thể chứ?”Chung đại quản sự nhìn hắn một cái, gật đầu nói: “Có thể, ký tên là được.”Làm công nhật đại tùng một hơi, cầm hai trăm văn tiền, án dấu tay liền lặng lẽ lui ra.Hắn tiền công cũng không ít, còn phải về nhà đem người nhà kêu lên, bằng không cũng không dám một người mang nhiều như vậy đồng tiền lên đường.Có một cái lão nhân đà trên lưng trước, chà xát tay thấp giọng hỏi, “Quản sự, ngài xem ta có thể hay không không cần đồng tiền, trực tiếp đổi thành lương thực?”Lâm Thanh Uyển đang ở lật xem quyền sách, nghe vậy ngẩng đầu nhìn về phía lão nhân.Lão nhân mặt có chút hắc hồng, hắn cong eo, lây lòng đối Lâm Thanh Uyển cười cười, còn cung cong eo, mắt lộ khẩn cầu.Nhưng thật ra cái người thông minh, Lâm Thanh Uyển quay đầu đổi Chung đại quản sự nói: “Dựa theo thị trường đổi cho hắn.”“Chính là không biết hôm nay lương giới là nhiều ít.”Chung đại quản sự có chút do dự, hiện tại lương thực có thể so tiền quý trọng nhiều, ngày hôm qua hắn có ý đem tiền đổi về tới.Lâm Thanh Uyển nhàn nhạt nói: “Không biết hôm nay, liền chiếu hôm qua đổi đi, làm người đi kho lương đem lương thực dọn ra tới, phàm là tưởng đổi đều cho bọn hắn đổi.”Lão nhân thở dài nhẹ nhõm một hơi, lập tức quỳ xuống cấp Lâm Thanh Uyển khai một cái đầu, “Cảm ơn chủ nhân, cảm ơn chủ nhân.”Lâm

Thanh Uyển tiến lên hai bước đem lão nhân nâng dậy tới, cười nhạt nói: “Lão nhân gia không cần đa lễ, dù sao đều là giống nhau giới. Bất quá lương thực có thể so đồng tiền trọng nhiều, người khả năng vận trở về?”“Có thể, trong nhà có không ít con cháu ở chỗ này, đại gia có thể đến trong thành mướn mấy chiếc xe lừa.”Lâm Thanh Uyển hơi hoi gật đầu, vẫn là nhịn không được nhắc nhở nói: “Trên đường cẩn thận, nếu là đường xá xa xôi, còn không bằng đổi thành tiền.”Lão nhân trong lòng cảm kích, cúi đầu lên tiếng “Đúng vậy.”

Chương 104: Suy đoán

Có không ít làm công nhật thấy lão nhân cùng hắn đồng hành mười mấy người đều thay đổi lương thực, chỉ lãnh thiếu bộ phận đồng tiền, không khỏi cũng học hắn phải dùng lương thực chi trả. Lâm Thanh Uyển cũng không ngăn trở, làm người được chọn hai mươi cái làm công nhật, mang theo bọn họ đi nhà kho khiêng lương thực. Tuy rằng chỉ có thiếu bộ phận người đổi thành lương thực chi trả, nhưng sở cần lương thực cũng không ít, trực tiếp đem nửa cái nhà kho cấp dọn ra tới. Một bao bao lương thực đổi ở cửa rất là đồ sộ, vốn chỉ tưởng cầm tiền liền về nhà làm công nhật nhóm lập tức do dự lên, cũng châm chước thay đổi chút lương thực. Bất quá bọn họ không giống lão nhân và thân thuộc cơ hồ đem tiền công đều đổi thành lương thực, mà là chỉ thay đổi một hai túi lương thực. Nay đã là cực hạn, so với lương thực bọn họ càng thích đồng tiền. Chung đại quản sự nhịn không được nhìn về phía Lâm Thanh Uyển, Lâm Thanh Uyển đổi hắn hơi hơi gật đầu, cũng không ngăn trở. Thẳng đến nhà kho lương thực càng ngày càng ít, thẳng đến không đủ một nửa khi Lâm Thanh Uyển mới nói: “Lương thực không đủ, ta thuộc hạ còn dường đúra ở cùng nông hộ đâu, bọn họ đều là muốn ăn cơm. Hiện tại chỉ có thể đổi nhiều như vậy, đại gia đều một điều, nhiều lãnh một ít đồng tiền đi.” Có người liền cười hỏi, “Chủ nhân năm nay thu hoạch vụ thu thu hoạch nhiều như vậy lương thực, như thế nào sẽ liền không có?” Lâm Thanh Uyển cười, “Lúc trước chịu nợ không ít đồ vật, lương thực xuống dưới liền hoặc bán hoặc gán nợ, dư lại cũng không nhiều, bằng không ta cũng sẽ không lúc này kết toán tiền công cho các ngươi về nhà đi.” Chung đại quản sự trong lòng vừa động, lập tức lĩnh ngộ Lâm Thanh Uyển ý tứ, tiếp nhận nàng lời nói tra, một bên cho người ta kết toán tiền công, một bên khóc than nói: “Các ngươi cho rằng năm nay chúng ta thu hoạch nhiều? Nào biết chúng ta chi ra càng nhiều, khác không nói, liền Văn Viên bên kia cây ăn quả cùng hoa thụ liền hoa nhiều như vậy.” Nói xong mọi người so cái con số. Mọi người lúi lưỡi, “Như thế nào như vậy quý?” “Một là bên kia địa phương đại, muốn cây ăn quả nhiều, nhị là mua thụ đại, cần sang năm đầu xuân liền phải nở hoa, các ngươi xem này một cây liền phải bao nhiêu tiền?” Chung đại quản sự thở dài, “Còn có các

ngươi nhiều người như vậy, mỗi ngày ăn uống không đều là tiền? Hơn nữa tiền công..... Phía trước rất nhiều đồ vật đều là trước nợ trống, nhưng hiện tại thu hoạch vụ thu xuống dưới, chúng ta liền không hão lại kéo, này một tính tiền mới phát hiện lúc trước chi tiêu quá lớn.” Hắn lắc lắc đầu, đè thấp thanh âm nói: “Chủ nhân cái gì cũng tốt, chính là tuổi quá tiêu, không biết tiết kiệm, hiện giờ sắp nghèo rớt mồng tơi mới nhớ tới tiết kiệm, ai ~”Làm công nhật nhóm áp úng không nói, Lâm gia đãi ngộ đích xác hảo, bằng không bọn họ cũng sẽ không đại thật xa chạy tới nơi này thủ công.Nghĩ đến năm trước cùng năm nay Lâm gia thêm vào đồ vật, mọi người đều tin Lâm Thanh Uyển cùng Chung đại quản sự nói.Khác không nói, chỉ nói mục viên những cái đó ngưu, bọn họ tích cóp đòn trước tiền khả năng mới mua được với một con trâu, nhưng nhìn xem nơi đó có bao nhiêu đầu ngưu a, tiêu dùng khẳng định không ít.Chờ công nhân nhóm lãnh hoàn công tiền, Lâm gia cô nái nái tiêu dùng quá lớn, đem tích tụ đều tiêu hết sự cũng truyền đi ra ngoài.Một truyền mười, mười truyền trăm, nghe được người đều tin tưởng không nghi ngờ nói: “Kia cô nái nái không biết tiết kiệm, liền cấp công nhân nhóm đều lâu lâu hầm canh thịt, tiêu dùng cũng không nhỏ, ngươi xem thu hoạch vụ thu mới xuống dưới bao lâu, trống mục một thanh, của cải liền không, còn phải chờ vải vóc dệt hảo bán đi mới có tiền quay vòng. Cho nên này quản gia a, vẫn là đến cần kiệm.”Đem làm công nhật nhóm tiễn đi, Lâm Thanh Uyển liền làm người đem đứa ở nhóm tụ tập tới, từ Phương Đại Đồng bọn họ thay huấn luyện.“Cũng không cần bọn họ nhiều lợi hại, chỉ hy vọng thật gặp được sự bọn họ có thể không hoảng loạn, có thể nghe chỉ huy.” Lâm Thanh Uyển thở dài, “Chiến sự chưa chắc sẽ lan đến gần Tô Châu, để ngừa vạn nhất đi.”Phương Đại Đồng trầm khuôn mặt vỗ ngực nói: “Cô nái nái yên tâm, ta nhất định đem bọn họ luyện ra.”Trừ ngoài ra, thôn trang cũng nên hảo hảo bố trí, Lâm quản gia cùng Chung đại quản sự nhìn nhau, tất cả đều động lên.Toàn bộ thôn trang tiến vào một loại khẩn trương đè phòng trạng thái, đứa ở nhóm chia làm vài tổ, trừ bỏ mỗi ngày thay phiên điêu ra một tổ làm việc ngoại, những người khác đều muôn tụ tập lên huấn luyện.Liền biệt viện hạ nhân cũng gia nhập.Đảm đương huấn luyện viên đều là tòng quân trung lui ra tới nông hộ, tuy rằng đều có chút tàn tật, nhưng bọn hắn bản lĩnh cùng kinh nghiệm đều còn ở, dạy bọn họ dư dả.Phương Đại Đồng còn mang theo người ở thôn trang bốn phía bố trí khởi bầy rập tới, tuy không dày đặc, lại cũng có chút ít còn hơn không.Lâm Thanh Uyển tắc mang theo biệt viện hộ vệ đem trang lương thực ngầm kho lương phong kín, cũng làm ngụy trang.Lúc này lại dời đi lương thực đã không còn kịp rồi, chỉ hy vọng đại gia có thể tin nàng lúc trước kia phiên lời nói, cho rằng nhà bọn họ lương thực chỉ có nhà kho những cái đó.Lâm gia biệt viện động tĩnh như vậy đại, Tô Châu thành nhiều ít cũng nghe tới rồi chút tiếng gió, đại bộ phận người cảm thấy Lâm Thanh

Uyễn buồn lo vô cớ, chính là Thượng lão phu nhân đều buồn cười nói: “Rốt cuộc trải qua thiếp, Nam Hán ly chúng ta Tô Châu xa đâú, phái cá nhân đi cùng nàng nói một tiếng, đáng thương, đừng sợ hãi hài tử mới hảo.” Lại nói: “Nàng nếu là đang sợ, liền tiếp nàng cùng Ngọc Tân lại đây trụ, chúng ta hai nhà làm một chỗ, cũng sẽ không sợ.” Chu thứ sử cũng một đầu hắc tuyến, đối phụ tá nói: “Còn tưởng rằng vị này quận chúa lá gan bao lớn đâú, rốt cuộc có thể khởi động Lâm gia đại phòng, ai ngờ chỉ là Nam Hán tạo phản liền dọa thành như vậy.” Nhân gia phản chính là Nam Hán hoàng thất, nhất loạn cũng là Nam Hán, nên khâm trương cũng là bọn họ khâm trương, nàng hảo hảo ở Tô Châu ở sợ cái gì? Không biết còn tưởng rằng bọn họ Tô Châu có bao nhiêu loạn đâú. Nam Hán thế cục có chút khâm trương, nhưng Tô Châu trong thành chân chính để ở trong lòng người thật đúng là không nhiều lầm, chịu ảnh hưởng liền càng thiếp. Bá tánh cứ theo lẽ thường sinh hoạt, các phu nhân cứ theo lẽ thường ước hẹn du ngoạn hoặc xem diễn, các lão gia cũng như cũ nói sinh ý uống rượu mua vui, công tử các tiểu thư cũng đều các có tiêu khiển. Lớn nhất ảnh hưởng chỉ sợ chính là lương giới ở chậm rãi dâng lên, cũng may biên độ không lớn, còn ở các bá tánh tiếp thu trong phạm vi. Lúc này Lâm Thanh Uyễn động tác liền có vẻ thực đột ngột, cũng may nàng ở Tô Châu ngoài thành, đại gia đó là ánh mắt khác thường cũng ảnh hưởng không đến nàng. Tô Châu thành còn tính bình tĩnh, lại không biết kinh thành Khâm Thiên Giám cùng trong hoàng cung lại nháo phiên thiên. Khâm Thiên Giám mấy ngày trước đây quan sát đến hiện tượng thiên văn có biến, giam chính tổng cảm thấy trong lòng không yên, tiêu phí năm ngày thời gian rốt cuộc suy đoán ra chút sự tình, lại tìm kiếm đến năm trước hiện tượng thiên văn tình huống, lại dùng ba ngày thời gian suy đoán, ở càng thêm khăng định, liền suốt đêm đi gấp hoàng đế. Năm trước lúc này, hiện tượng thiên văn cũng có một lần dị biến, lúc ấy trong ngoài nước đều không đại sự, Khâm Thiên Giám chỉ tính ra họa phúc tương y, càng nhiều liền tính không ra. Hiện giờ hiện tượng thiên văn lại một lần dị biến, thêm chi Nam Hán sự phát, tình huống đã dần dần trong sáng. Khâm Thiên Giám nói cho hoàng đế, mấy ngày trước đây hiện tượng thiên văn biểu thị Nam Hán Trương thị đã qua đời, năm trước hiện tượng thiên văn còn lại là cảnh báo, Lữ Tĩnh thượng vị, không chỉ có Nam Hán chiến loạn, Đại Lương cũng không có khả năng chỉ lo thân mình. Nhưng này đối Đại Lương kỳ thật là lợi lớn hơn tệ, Khâm Thiên Giám gián chính quỳ trên mặt đất nói: “Bệ hạ, thu Nam Hán chi cơ đã đến, đây là trời cao đưa ta Đại Lương kỳ ngộ.” Hoàng đế nắm chặt thành quyền, rũ mắt trầm tư, nửa ngày mới ra tiếng hỏi, “Ngươi vừa rồi nói này hai lần dị tượng đều là phúc họa tương y?” “Là, nhưng với thần xem ra, Đại Lương kỳ ngộ muốn lớn hơn nguy cơ, bệ hạ, trên đời vô vạn toàn sự, tổng không thể làm Nam Hán đem giang sơn chấp tay đưa tiễn đi?” Hiện tại cơ hội đã xuất hiện, đến dựa bọn họ đi lấy,

nguy cơ là nhất định tồn tại, nhưng một khi thành công.....Không nói hoàng đế, chính là một bên nội giám đều ánh mắt sáng ngời, tựa hồ thấy được thiên hạ nhất thống cảnh tượng.Hoàng đế từ trước đến nay ốn trọng, lúc này cũng không khỏi kích động, hắn đứng dậy nói: “Tuyên lục bộ thượng thư cùng vài vị tướng quân yết kiến.”Chờ này vài vị đại nhân tiến cung lại là một phen cãi cọ.Vốn dĩ Nam Hán phản loạn, bọn họ chỉ cần tọa sơn quan hổ đấu là được, liền tính Lữ Tĩnh hoả lực tập trung biên cảnh, bọn họ cũng không cảm thấy hắn dám quy mô tiến công.Đại Lương quốc lực vốn là cường với Nam Hán, hiện tại Nam Hán lại loạn, Lữ Tĩnh là nǎo tàn mới có thể quy mô tiến công, đại gia cảm thấy lần này cũng bất quá là tiểu đánh tiểu nháo.Hiện tại Đại Lương cùng Đại Sở quan hệ chính giằng co, đại gia cũng không nhiều ít tâm tư đặt ở Nam Hán trên người, cho nên chưa bao giờ nghĩ tới nhân cơ hội thu phục Nam Hán gì đó.Cho nên Khâm Thiên Giám đến ra kết luận liền làm cho bọn họ nổ tung chảo.Có đề nghị nhân cơ hội thu phục Nam Hán, cũng có lo lắng thu phục không thành phán thất bại.Phải biết rằng thời đại này, phúc họa chỉ ở trong nháy mắt.Nếu là đánh không dưới Nam Hán, bọn họ đầu nhập quá nhiều, làm như hổ rình mồi Bắc Liêu, Tây Sở săn hư mà nhập, kia bọn họ Đại Lương diệt quốc cũng bất quá ở tức thì chi gian.Nhưng nếu là đánh hạ, thả chống Bắc Liêu cùng Tây Sở tiến công.....Tương lai nhất thống thiên hạ liền có thể có thể là Đại Lương.Chúng thần nhìn nhau, đều có chút ý động.Nhất thời điện phủ trầm mặc xuống dưới, đều không biết như thế nào lấy hay bỏ.Hoàng đế lo lắng không thôi, hỏi Bình Bộ thượng thư, “Lấy khanh xem, nếu chiến sự khởi chúng ta có vài phần phần thắng?”Binh Bộ thượng thư trầm mặc nửa ngày nói: “Nếu lương thảo sung túc, quân bị cũng đủ, phần thắng ở năm năm chi gian.”Hoàng đế nhìn về phía Hộ Bộ thượng thư.Hộ Bộ thượng thư cắn chặt răng, bước ra khỏi hàng nói: “Nếu bệ hạ khăng khăng xuất chiến, thần liều chết nhưng cung tam bốn tháng lương thảo, lại nhiều liền không có.”Hoàng đế hung hăng một phách cái bàn, lớn tiếng nói: “Hảo!”Hắn ánh mắt sáng ngời nhìn bọn hắn chằm chằm nói: “Đại Lý Tự cùng Ngự Sử Đài chọn lựa ra thanh chính liêm khiết người vì giám quân, từ lương thảo trù bị bắt đầu toàn bộ hành trình đi theo, phàm có người dám tham ô lương thảo, này giới vượt qua bạc ròng mười lượng giả chém không tha, khâm sai nhưng tuỳ cơ ứng biến.”Ngoài hoàng cung người còn không biết hôm nay buổi tối hoàng đế cùng tám vị đại thần định ra nhưng quyết định cái này quốc gia sinh tử quyết định, mà quyết định này là bởi vì Khâm Thiên Giám quan sát đến dị tượng dựng lên.Tô Châu thành tây vùng ngoại ô, Lâm Ngọc Tân đang theo cô cô ở trong sân tế điện tổ tiên.Nàng còn thiêng chân cho rằng năm trước hiện tượng thiên văn dị biến là phụ thân ở cùng nàng chào hỏi, cũng không biết cái kia dị tượng dắt thượng một quốc gia hưng vong.Lâm Thanh Uyển cầm hương đã bái tam bái, ánh mắt thanh minh

ngửa đầu nhìn về phía trên bầu trời lóng lánh ngôi sao, âm thầm nói: Lâm đại nhân, ngươi nêu còn ở trên trời, hy vọng ngài có thể phù hộ chúng ta có thể bình an vượt qua lần này chiến loạn.Uyên tỷ nhi, nguyện ngươi cùng Tạ nhị lang kiếp sau có thể bình an trôi chảy, hữu tình nhân chung thành quyến chúc.Lâm Ngọc Tân đem hương cảm ở lư hương thượng, quay đầu thấy cô cô trong mắt lóe lệ quang, liền nhìn không được tiến lên nắm lấy tay nàng, Lâm Thanh Uyển hoàn hôn, cúi đầu đối nàng hơi hơi mỉm cười, đem hương cảm ở lư hương thượng, nhìn chúng nó một chút một chút rơi xuống hương tro, nhẹ giọng nói: “Yên tâm.”

Chương 105: Mâu thuẫn

Thời tiết dần dần trở nên rét lạnh, bắt đầu hạ khởi vũ kẹp tuyết khi, từ nam mà đến lưu dân bắt đầu dũng mãnh vào Tô Châu thành. Ngay từ đầu là mười mấy người một đợt, một tiêu sóng một tiêu sóng hướng bên này di động, Chu thứ sử sớm đã mang theo Tô Châu quan viên chuẩn bị tốt, lưu dân vừa tiến vào Tô Châu liền khám dừng thân phận, phân lưu hạ các huyện an trí. Cái này niêm đại, gì đều thiếu, sức lao động vưu gì, Đại Lương cũng không ngăn đón các quốc gia đến cậy nhờ lại đây bá tánh, thật tốt đãi ngộ không có, nhưng cấp thượng vài mẫu đất, giúp bọn hắn đáp một chút lều, giới thiệu một ít công tác vẫn là làm được đến. Khác không nói, Tô Châu các huyện trấn liền yêu cầu rửa sạch một chút đường sông, điền chỉnh quan đạo. Này đó việc không tốt ở ngày mùa khi cường chinh lao dịch, giống nhau là đặt ở mùa đông tiến hành. Chu thứ sử đã cùng thuộc quan nhóm thương lượng hảo, năm nay thiếu chinh chút lao dịch, đem này đó việc phân một ít cấp lưu dân làm. Vừa không sẽ làm bọn họ nhàn đến nháo sự, lại làm cho bọn họ có sinh kế, bởi vì lương giới dâng lên, Chu thứ sử còn tri kỷ hạ lệnh làm các huyện lấy lương thực tính toán tiền công, mà không phải phát đồng tiền. Nhưng theo thời tiết càng thêm rét lạnh, vào đến lưu dân càng ngày càng nhiều, hôm qua một ngày tiến vào Tô Châu thành lưu dân liền đáp 128 người nhiều, còn không tính rơi rụng ở ngoài thành những cái đó. Mà theo lưu dân số đếm tăng đại, bọn họ cũng rất khó lại phục tùng nha môn an bài. Bọn họ một đường chạy nạn mà đến, đều là cho nhau nâng đỡ, nha môn tướng đem bọn họ phân tán an trí sao có thể? Mọi người nháo không chịu tách ra, nhưng nha môn làm sao dám phóng hơi một trăm người tụ tập ở một chỗ? Thả này đó lưu dân cũng không biết là thông minh, vẫn là ngu dốt, trừ bỏ thiểu bộ phận nghe theo nha môn an bài rời đi an cư ngoại, đại đa số đều không muốn tiếp lao dịch công tác, cả ngày tụ ở một chỗ, hoặc là đến trong thành ăn xin, hoặc là ở cửa thành tụ tập, chỉ cần nhìn đến lưu dân vào thành liền liên lén xâu chuỗi. Bất quá bốn 5 ngày công phu khiến cho bọn họ tụ tập tới năm sáu trăm người. Phương Đại Đồng phái hai cái trước kia trải qua thám báo nông hộ mang theo bốn cái cơ linh điểm đúra ở ở cửa thành bày quán, thêm chi lại có Lâm Toàn cùng Cốc Vũ trụ vào

thành tây Lâm phủ, cùng các gia liên lạc, Lâm Thanh Uyển tin tức so bên trong thành có chút nhân gia còn muối linh thông chút. Mắt thấy thế cục càng ngày càng không tốt, Lâm Thanh Uyển cũng không khỏi trầm tư rốt cuộc muôn hay không dọn về Lâm phủ. Bên trong thành có lẽ so ngoài thành an toàn. Còn không đợi nàng lấy định chủ ý, Phương Đại Đồng liền sắc mặt trầm ngưng lại đây tìm nàng, “Cô nãi nãi, bên trong thành đã xảy ra chuyện.” Lâm Thanh Uyển thấy hán thở hồn hồn, liền duỗi tay cho hán đồ ly trà, “Chậm rãi nói.” Phương Đại Đồng đem trà uống một hơi cạn sạch, trầm khuôn mặt nói: “Có lưu dân vọt vào Tiền gia cướp thuế ruộng, còn, còn đem Tiền gia tiểu nương tử cấp……” Lâm Thanh Uyển đồng tử co chặt, nắm chặt thành quyền hỏi, “Người như thế nào?” “Đều tồn tại, nhưng lưu phạm chỉ đương trường bắt hai cái, mặt khác đều chạy thoát, thứ sử đại nhân tức giận, ta ra khỏi thành khi cửa thành đã nhảm chặt, tựa hồ muốn bốn phía tróc nã lưu dân.” Phương Đại Đồng thấp giọng nói: “Cô nãi nãi, ta xem trong thành đến loạn một đoạn thời gian, ngài không bằng lưu tại biệt viện đi.” Lâm Thanh Uyển hợp lại mi. “Tiền gia liền ở thành tây, kia gia tuy là dòng bên, nhưng khoảng cách này chủ gia kỳ thật không xa, nhưng những cái đó lưu dân hiển nhiên đối kia mấy cái ngõ nhỏ gần thực, đoạt đồ vật liên chạy, căn bản tráo không được,” Phương Đại Đồng vững vàng thanh âm nói: “Bị tráo kia hai cái nếu không phải lòng tham không đủ đối tiền tiểu nương tử xuống tay cũng sẽ không bị tới rồi quê nhà bắt lấy.” “Lâm phủ cùng kia Tiền gia liền cách hai con phố……” Phương Đại Đồng hàm răng cắn chặt, “Cô nãi nãi, ngài nếu trở về thành có thể mang vài người? Hiện tại bên trong thành lưu dân càng ngày càng nhiều, nhưng nếu là lưu tại ngoài thành, chúng ta không chỉ có có người có mã, còn có vũ khí.” Khác không nói, bọn họ nông hộ, tá điền hơn nữa đứa ở, quang thanh tráng liền có 300 số, hơn nữa trong khoảng thời gian này huấn luyện cùng bố trí, trừ phi vây lại đây lưu dân có hơn một ngàn số, bằng không căn bản công không phá được biệt viện. Lại vô dụng còn có hộ vệ cùng lương mǎ đâu, chính là chạy cũng có đường có thể đi, nhưng ở trong thành, cửa thành một quan, trước sau ngõ nhỏ một đồ, bọn họ muốn chạy trốn mệnh đều khó. Lâm Thanh Uyển tại chỗ đi rồi hai vòng, cuối cùng trầm khuôn mặt gật đầu, “Hảo, ta không đi rồi, phân phó đi xuống, làm mọi người đều bắt đầu hướng biệt viện thu nạp. Mục viên bên kia giao cho Trần đại gia bọn họ, làm cho bọn họ hiện tại liền vào núi.” Phương Đại Đồng lập tức liền đi an bài. Trần đại gia ở Thương Châu khi từng mục quá đê bò, mỗi đến mùa đông Liêu nhân nam hạ đánh cướp lương thực khi bọn họ đều sẽ đem đê bò đuổi tới trong núi, mãi cho đến mau ăn tết mới ra đến. Có năng lực hàn, thậm chí tới rồi đầu xuân mới ra tới. Ở trong núi khó chịu, thậm chí còn có găp gỡ dã thú nguy hiểm, nhưng tổng so lưu tại bên ngoài bị Liêu nhân cướp đi đê bò lại giết cường. Tùy tiện mặc dù biết vào núi không tốt, rất nhiều người vẫn là ở

bắt đầu mùa đông khi lựa chọn vào núi.Lâm Thanh Uyển phía trước vẫn luôn ở tụ hỏi mục viên bên kia xử lý như thế nào, nàng cho rằng đem đứa ở một phần thành hai, một bộ phận người lưu tại biệt viện bảo hộ, một bộ phận tặc đi mục viên.Nhưng theo dũng mãnh vào lưu dân càng ngày càng nhiều, bọn họ cũng càng ngày càng đoàn kết, nàng về điểm này đứa ở hiền nhiên là thủ không được mục viên.Này phê dê bò nàng chính là tiêu phí giá cao tiền mua trả về, dương cũng liền thôi, giới tuy cao lại dễ đến, ngưu lại là khó được, lại tưởng mua kia đến chờ đến sang năm mùa hè.Phương Đại Đồng hiện giờ phụ trách an bảo vấn đề, tự nhiên cũng đối này để bụng, hắn từng ở Đông Bắc trong quân phục dịch, gặp qua bên kia dân chăn nuôi vào núi tránh né, cho nên liền cùng Lâm Thanh Uyển đề ra.Trần đại gia cùng mấy cái đến từ phương bắc tá điền chủ động tiếp việc này, chỉ cần một có nguy hiểm liền mang theo lương khô cùng dê bò trốn vào trong núi, không tin lưu dân cũng dám đi vào đoạt.Đồ vật sớm đã chuẩn bị tốt, theo chân bọn họ cùng nhau vào núi nông hộ cùng đứa ở cũng sớm đã tuyển hảo, lúc này Lâm Thanh Uyển mệnh lệnh một chút, Trần đại gia bọn họ lập tức khiêng tay nải phóng thượng ngưu bối, tuyển một cái thiên tình ngày lành châm rãi hướng nơi xa sơn đi đến.Lâm Thanh Uyển cũng chỉ có thể đứng ở trên đỉnh núi xa xa nhìn theo bọn họ.Lâm Ngọc Tân đứng ở nàng bên cạnh, nhìn nơi xa nhỏ bé nhân nhi, nhìn không được hỏi, “Cô cô, trước kia phụ thân xử trí lưu dân đều là phóng lương an trí, trong nhà cũng sẽ quyên không ít lương thực, vì cái gì lần này bất đồng?”“Nhà của chúng ta lần này cũng quyên lương, quyên hai mươi gánh, trong thành phú hộ hoặc nhiều hoặc ít cũng quyên chút, bằng không ngươi cho rằng Chu thứ sử từ đâu ra kiên cường thỉnh lưu dân nhóm lao dịch?” Lâm Thanh Uyển nhìn phương xa, thở dài nói: “Khả nhân tâm luôn là không thỏa mãn, ở sinh tử chưa biết khi nghĩ có thể tồn tại liền hảo, đang lần trốn đến an toàn địa phương sau liền nghĩ không đổi bụng chết liền hảo, mà ở có ăn về sau liền nghĩ có thể ăn no liền càng tốt.....”“Này không gì đáng trách, rất nhiều người đều nguyện ý vì thế nỗ lực, nhưng luôn có những người này ăn không hết cái kia khổ, muốn không làm mà hưởng, hơn nữa người có tâm châm ngòi, lần này cứu tế tự nhiên cùng dĩ vãng bất đồng.” Lâm Thanh Uyển trong mắt toát ra ai sắc, “Những người này đáng giận, lại cũng đáng thương, bọn họ điên cuồng hại người, lại không biết chính mình sinh tử cũng nắm giữ ở người khác trong tay.”Lâm Ngọc Tân trong lòng đau xót, “Kia này thiêng hạ khi nào mới có thể yên ổn?”“Kia nhất định muôn xuất huyết nhiều, đại bi thống lúc sau,” Lâm Thanh Uyển lầm bẩm nói: “Bình định loạn thế nơi nào là đơn giản như vậy?”Kia không biết yêu cầu bao nhiêu người mệnh đi điền mới có thể điền ra tới.Mà lúc này, Chu thứ sử vừa mới hạ rửa sạch lưu dân mệnh lệnh, ra Tiền gia sự, trong thành bá tánh mỗi người cảm thấy bất an, tự hôm qua khởi liền gia môn nhảm chặt, liền trên đường cửa hàng đều đóng cửa hơn

phân nửa.Đại gia đồi trên đường ăn xin người cũng không hề thương hại, phần lớn rất xa thấy liền chán ghét tránh đi.Lưu dân cùng địa phương bá tánh mâu thuẫn bay lên tới một cái đỉnh điểm.Chu thứ sử biết lại không giải quyết, sự tình liền khó làm.Hắn không thể không cùng đóng giữ Tô Châu tham tướng thương nghị sự cấp tòng quyền, hôm nay bắt đầu liền đề phòng lên, từ nha dịch mang theo binh lính lục soát ra lưu dân, đánh tan sau tách ra an trí.Không phục tòng mệnh lệnh tắc đuôi ra Tô Châu thành, khiến lui về Nam Hán.Đương nhiên, lời này cũng liền nói nói, bọn họ không có khả năng đem người áp đến Nam Hán biên giới, nhiều nhất ném ra Tô Châu địa giới.Trừ ngoài ra, hôm qua phạm tội lưu dân cũng muôn nhân cơ hội tráo hối, Chu thứ sử muốn giết gà dọa khỉ, loạn thế dùng trọng điển, đừng cùng hắn xả cái gì pháp không trách chúng.Nếu không đưa tiền gia cùng Tô Châu bá tánh một công đạo, việc này căn bản không qua được.Tô Châu thành hỗn loạn bốn 5 ngày, ở chậm rãi bình ổn sau, trong thành lưu dân cơ hồ nhìn không thấy, mà bá tánh cũng bắt đầu chậm rãi đi ra gia môn.Nhưng tự do ở ngoài thành lưu dân càng ngày càng nhiều, hơn nữa lưu dân cùng bản địa bá tánh quan hệ nhìn bình thản, lại càng thêm bén nhọn.Lâm Thanh Uyển đã không được người lại trở về thành mua đồ vật, mỗi ngày trừ bỏ tìm hiểu tin tức người qua lại cửa thành cùng biệt viện ngoại, còn lại người toàn lưu tại thôn trang luyện tập võ nghệ cùng đối chiến.Liền tại đây một mảnh khẩn trương cùng đê mê trung, Tào Kim cùng Mạnh Phúc phùng tam xáp giấy cao hứng phấn chấn mà tới tìm Lâm Thanh Uyển, “Cô nãi nãi, chúng ta đem giấy bản làm ra tới.”Giấy làm bằng tre trúc chế tạo quá trình Lâm Thanh Uyển toàn biết, bọn họ chỉ cần học tập là được, nhưng đối với giấy bản lại yêu cầu chính bọn họ nghiên cứu.Cho nên trong khoảng thời gian này bọn họ toàn bộ thể xác và tinh thần đều ở giấy bản nghiên cứu thượng, ngoại sự căn bản bất quá nhĩ, tự nhiên cũng không biết bên ngoài phát sinh sự.Lúc này giấy bản làm ra tới, bọn họ liền hưng phấn chạy tới hiên vật quý.Lâm Thanh Uyển liền tính ở vì ngoại sự lo lắng, lúc này cũng không khỏi hưng phấn lên, nàng nhìn về phía kia tam xáp giấy, mỗi một xấp giấy chất lượng đều bất đồng.Nàng duỗi tay sờ sờ, đệ nhất loại tương đối mềm mại, đệ nhị loại tuy có thể viết, nhưng tạp chất tương đối nhiều, loại thứ ba tuy cũng có tạp chất, lại muôn giảm rất nhiều, thả cũng tương đối bóng loáng.Nàng không khỏi nhường mày nói: “Đây là xứng so vần đê?”Tào Kim mãnh gật đầu, “Nhân không biết phối phương, ta cùng Mạnh Phúc thí nghiệm quá rất nhiều lần, đằng trước đều không thành giấy, hoặc là thành giấy lại dễ đoạn, chúng ta chậm rãi đổi tỉ lệ, lần này tổng cộng thử mười hai cái phối phương, chỉ thành công này ba loại. Chúng tiểu nhân cảm thấy cùng cô nãi nãi nói giấy không sai biệt lắm, liền lấy tới cấp ngài xem xem.”Lâm Thanh Uyển cười gật đầu, “Dịch xác không sai biệt lắm, không nghĩ tới nhanh như vậy liền cho các ngươi nghiên cứu ra tới.”Tào Kim cùng

Mạnh Phúc nhếch miệng cười.Lâm Thanh Uyển đè bút ở đệ nhị loại cùng loại thứ ba trên giấy viết máy chữ, thử một chút chúng nó thấu mặc tính cùng viết hiệu quả, khẽ gật đầu nói: “Không tồi, so với ta tưởng còn muôn càng tốt.”Lâm Thanh Uyển buông bút nói: “Các ngươi đem phôi phương ghi nhớ, thử đem đệ nhất loại giấy sửa đến càng mềm mại chút, đệ nhị loại tạp chất đi đi, loại thứ ba sao, nếu là có thể càng bạch chút thì tốt rồi, không được cũng không sự, làm thấu mặc tính không như vậy cường liền hảo.”Tào Kim cùng Mạnh Phúc cào đầu, “Này đệ nhất loại đã thực mềm mại, vốn dĩ muốn viết chữ tranh luận, lại mềm mại chút……”Lâm Thanh Uyển cười, “Ta không lấy chúng nó đương viết chữ giấy, có khác hẵn dùng.”

Chương 106: Dị động

Đừng hỏi Lâm Thanh Uyển lấy này giấy tời làm cái gì, phàm là ở nàng cái kia thời đại đãi quá đều biết, đương nhiên là dùng để làm giấy vệ sinh.Thời đại này còn không có người có thể xa xỉ đem trang giấy dùng ở nhà xí, chính là Lâm Thanh Uyển như vậy quý tộc cũng không cần.Bọn họ dùng chính là lụa bô, có thể tuân hoàn lợi dụng lụa bô.Này đệ nhất loại giấy vôn cũng tính thất bại, bởi vì thiên với mềm mại, hút măc tính quá cường, nhưng Tào Kim cảm thấy nó tốt xấu thành giấy, cho nên cũng phùng tời cấp cô nái nái xem, không nghĩ tời thứ này còn có khác sử dụng.Được dẫn dắt, hai người lập tức liền đi nghiên cứu.Bọn họ đã biết loại nào sợi so mềm mại hút thủy, tăng thêm tỉ lệ, mặt khác lại thích hợp giảm nhỏ là được.Như thế thử vài lần, mềm mại giấy vệ sinh thật đúng là làm ra tời, thứ này đều là dùng cộng rơm làm, phí tổn thấp, hai người trực tiếp cấp biệt viện tặng mấy đại rương tời.Trừ ngoài ra, mặt khác hai loại chất lượng không đợi giấy bẩn cũng cải tiến sau đưa tời.Tạ phu nhân cùng Lâm Ngọc Tân toàn tò mò vây xem, “Thật sự chỉ dùng cộng rơm?”“Còn có chút nước thuốc,” Lâm Thanh Uyển đem giấy phân cho các nàng thử dùng, “Tuy so ra kém chúng ta ngày thường dùng, nhưng lấy tời luyện tự vẫn là có thể, mấu chốt nhất chính là phí tổn thấp. Tính thương nhân công, một đao đều không đủ năm văn.”Tạ phu nhân nhường mày, thực mau liền nghĩ tời này sau lưng ích lợi, hỏi: “Vậy ngươi tính toán định giá bao nhiêu?”“Tám văn.”Tạ phu nhân nhíu mày, “Quá đục lỗ, chỉ sợ muôn nhận người ghen ghét.”Lâm Ngọc Tân nhấp miệng, “Cô cô tổng không thể hư cao định giá đi, như vậy cùng Triệu gia Thao Thiết Lâu có gì khác nhau?”Lâm Thanh Uyển gật đầu, “Này là một phương diện, còn có một chút là, ta không tưởng độc chiếm cái này phương thuốc.”“Đây là có ý tứ gì?” Tạ phu nhân kinh ngạc.Lâm Thanh Uyển kén ăn cười nói: “Ta quyết định đem cái này phương thuốc truyền ra đi, phàm là có người tưởng tạo giấy bẩn đều dùng.”“Này…… Đây là vì sao?”Lâm Ngọc Tân tròng mắt vừa chuyển, vỗ tay kêu lên: “Như vậy mới diệu, truyền được thiên hạ đều là, ai có thể đem chúng ta thế nào?”Tạ phu nhân liền gõ một chút nàng đầu, dỗi nói: “Đây là với ai học ngụy biện, chỉ sợ đến lúc đó có người muốn càng hận ngươi cô cô.”Lâm Thanh Uyển liền cười nói: “Tù

bọn họ hận đi thôi, ta chính là muôn thu mua thiên hạ nhà nghèo học sinh tâm, thả cũng là ta một chút tư tâm, ta hy vọng này thiên hạ đọc sách người càng ngày càng nhiều, có thức chi sĩ nhiều, thiên hạ mới có thể nhanh lên yên ổn, bá tánh nhật tử có lẽ sẽ hảo quá chút.” Tạ phu nhân ngăn trở nói liền nói không ra khẩu, nàng thở dài nói: “Này nếu là tư tâm, này thiên hạ liền không có công tâm, trước kia tổng nghe Nhị Lang khen người, tích người không phải nam nhi thân, ta còn tưởng rằng là các người hai cái tiêu chí giễu cợt chơi, hiện giờ xem ra lại là ta thiên cận.” Thiên hạ yên ổn, đây cũng là Tạ phu nhân kỳ mong, phải nói, đây là đang ở loạn thế bên trong đại đa số người nguyện vọng. Tuy không biết hay không hữu dụng, nhưng Tạ phu nhân không muốn đi ngăn trở bọn họ nỗ lực. Lâm Thanh Uyển liền đem giấy bản sự đặt ở một bên, “Đáng tiếc hiện tại không phải công khai thời cơ, thả lại chờ một chút đi.” Hai người biết nàng nói chính là hiện tại lưu dân chi loạn, Lâm Ngọc Tân thở ngắn than dài nói: “Việc này khi nào mới có thể giải quyết đâu, Lư muội muội hợp với hai ngày cho ta đưa thiếp mời, ta cũng chưa có thể ra cửa.” Lâm Thanh Uyển liền duỗi tay sờ sờ nàng đầu trán an nói: “Thả nhìn một chút đi, chờ Chu thứ sử đem lưu dân nhóm an trí hảo liền có thể ra cửa.” Lâm Thanh Uyển thấy nàng cảm xúc hạ xuống, nghĩ liền nói: “Người muốn thật sự nhảm chán liền tới cho ta trợ thủ, vừa lúc ta có chuyện phải làm.” Lâm Ngọc Tân đô miệng, tiểu cô ngốc tại biệt viện còn có thể có chuyện gì làm? Dù sao cũng là chút quản gia tính sổ sự, nàng đều học xong, cũng không muốn đi làm, còn không bằng đọc sách tới thú vị. Tạ phu nhân cười xem các nàng hai nói chuyện, cũng không hỏi là chuyện gì. Mau ăn tết, nàng phải cho nhí tử sao chép kinh văn, trong khoảng thời gian này trừ bỏ mỗi ngày ra tới bời Lâm Thanh Uyển trò chuyện, nhìn xem tình huống liền đều đãi ở Phật đường sao chép kinh thư. Lâm Thanh Uyển nhìn cũng bắt đầu sao chép kinh thư, nhưng nàng chỉ sao 《 Địa Tạng kinh》, tổng cộng muôn sao tam cuốn. Lâm Ngọc Tân cùng Tạ phu nhân nhìn chỉ cho rằng nàng dư thừa một quyển là muốn cung cấp Ngọc Tân mẫu thân Thượng thị. Lâm Thanh Uyển cũng không làm giải thích, chỉ là về phòng thời điểm yên lặng mà nhiều sao một quyển. Lần này Lâm Thanh Uyển đem Lâm Ngọc Tân mang theo trên người lại không phải vì quản gia lý trưởng, mà là vì trong thiên viện giấy làm bằng tre trúc. Nhóm đầu tiên cây trúc đã ở nước ao ngâm vượt qua một trăm thiên, vừa lúc gấp giấy bản làm ra, Lâm Thanh Uyển quyết định hôm nay liền bắt đầu mặt khác trình tự làm việc. Lâm Thanh Uyển không tính toán làm Lâm Ngọc Tân học tạo giấy, chỉ là làm nàng nhìn giấy làm bằng tre trúc là như thế nào làm thành, nàng một bên chày tẩy ngâm thấu cây trúc, một bên nói: “Thế gian vạn vật kỳ dị thật sự, cơ hồ vật vật có thể biến đổi, xử lý phương pháp bất đồng, được đến đồ vật cũng liền bất đồng, huống chi vật cùng vật chi gian còn có thể tổ hợp. Ở giấy chua ra trước, ai có thể nghĩ đến lưới đánh cá, vỏ

cây, vải vụn chờ ở xử lý tổ hợp sau có thể làm thành nhưng ký lục văn tự trang giấy?"“Trước kia thế nhân lấy mai rùa, đồng thau, trúc phiến, lụa bố vì văn tự chịu tải, sau có ma giấy, chật rãi, giấy thành văn minh chịu tải chi vật, ám hoàng ma giấy cũng biến thành trăng tinh giấy Tuyên Thành, nhưng trăm năm không xâu.” Lâm Thanh Uyển đem chùy tử giao cho Tào Kim, chỉ điểm hắn đem cây trúc chùy thấu, muốn đem thô xác cùng vô lại đều tẩy rót, “Nếu thế nhân có thể làm ra giấy Tuyên Thành, tự nhiên cũng có cùng giấy Tuyên Thành giống nhau mặt khác thượng thừa trang giấy, chỉ là mọi người còn không có làm ra tới thôi.” Lâm Ngọc Tân nhìn này mỉm ao cây trúc, rất khó tưởng tượng chúng nó có thể biến thành giấy Tuyên Thành như vậy trăng tinh không ti vết trang giấy, “Tiểu cô phải làm giấy làm bằng tre trúc là nhưng so sánh giấy Tuyên Thành trang giấy sao?” Lâm Thanh Uyển cười gật đầu, “Sẽ không so nó kém, ngươi thảm hãy chờ xem.”“Đây cũng là ngài tưởng đem giấy bắn phổi phương công bố nguyên nhân chi nhất?” Bởi vì có càng tốt, càng hấp dẫn người chú ý giấy làm bằng tre trúc.“Tổng không thể cái gì chuyện tốt đều kêu chúng ta độc chiếm,” Lâm Thanh Uyển chỉ chỉ chính mình cùng nàng nói: “Chúng ta trên người quận chúa cùng huyền chủ tước vị tuy có chút tác dụng, nhưng hiện giờ còn không đủ để hoàn toàn che chở trụ chúng ta.” Lâm Ngọc Tân nghiêng đầu, “Kia cô cô như thế nào không nói cho Tạ phu nhân? Ta xem nàng có chút lo lắng đâu.”“Bởi vì không nghĩ nàng khó xử a,” Lâm Thanh Uyển cười nói: “Mẫu thân nàng là Tạ Dương thị, mà ta hiện tại là Lâm thị.” Lâm Ngọc Tân khẽ nhéch miệng.Lâm Thanh Uyển nghiêm túc nhìn về phía nàng nói: “Ngọc Tân, cũng không phải cho nên thăng thắn thành khẩn đều là tốt, có đôi khi giấu giếm ngược lại là đối lẩn nhau tốt nhất sự, mẫu thân nàng trong lòng cũng rõ ràng.” Cho nên Tạ phu nhân chưa bao giờ thâm hỏi Lâm Thanh Uyển sự, thôn trang sự, thư cục sự, thậm chí nàng người thao luyện đứa ở, càng ngày càng có đem bọn họ bồi dưỡng thành bộ khúc sự, nàng đều chỉ đương nhìn không thấy, càng sẽ không hỏi.Lâm Thanh Uyển cũng cũng không sẽ lấy Tạ gia con dâu thân phận dò hỏi Tạ gia sự.Đây là đối lẩn nhau đều tốt sự.Cho dù có một ngày Tạ gia hỏi Tạ phu nhân, nàng cũng có thể đúng lý hợp tình nói chính mình không biết tình, bởi vì nàng là thật sự không biết tình.Đem chùy tẩy tốt trúc phiến đặt ở một bên, Lâm Thanh Uyển mang theo Tào Kim cùng Mạnh Phúc cẩn thận đem điều hoà tốt nhất vôi thủy bôi đi lên.Nhóm đầu tiên ngâm cây trúc tuy không nhiều lấm, lại cũng không ít.Ba người cùng nhau động thủ, lại có Lâm Ngọc Tân ở một bên trợ thủ, thẳng đến chạng vạng mới đưa sở hữu cây trúc xử lý ra tới.Lâm Thanh Uyển liền chỉ điểm Tào Kim cùng Mạnh Phúc đem xử lý tốt cây trúc phóng tới cố ý chế tạo ra tới trong nồi ngao nấu, này pháp cùng nấu muối pháp gần, mặt trên cái 榧 thùng.Lâm Thanh Uyển đầm eo đứng dậy nói: “Kế tiếp đó là xem phát hỏa, ta cho các ngươi hai người phái mấy cái đắc

dung hạ nhân tới hỗ trợ, các ngươi chia làm hai ban, ngày đêm thủ, lần này cần ngao nấu tám ngày tám đêm, trong lúc hỏa không thê đoạn, tám ban ngày sau nhưng ra trúc ma.”Lại đem hỏa lớn nhỏ cùng một ít những việc cần chú ý nhất dặn dò xuống dưới, Lâm Thanh Uyển lúc này mới mang theo Lâm Ngọc Tân rời đi.Giấy làm bằng tre trúc là trọng chán Lâm thị thư cục mấu chốt, thậm chí nhưng vì Lâm gia tích lũy danh vọng, Lâm Thanh Uyển không thể không coi trọng.Lâm Ngọc Tân cũng đã nhận ra cô có trinh trọng, cũng không khỏi đối thiên viện nhiều chú ý vài phần.Chỉ là không đợi trúc ma ngao chế ra tới, biệt viện trước đã xảy ra chuyện. Đầu tiên là lưu tại giao lộ trông coi Thanh Phong quán trà nông hộ phái nhà mình tiểu nhi tử trở về cùng Phương Đại Đồng bẩm báo, “Phương đại bá, cha ta nói có rất nhiều người từ phương đông cùng phía đông nam nhìn một cái xum lại lại đây.”Kia hai bên là cửa thành phương hướng, bên kia tụ tập không ít lưu dân.Phương Đại Đồng lập tức nói: “Ngươi đừng đi quán trà, về nhà đem ngươi nương cùng ngươi bọn tỷ muội đều đưa tới biệt viện tới.”Lại đối bên cạnh nhân đạo: “Làm lão nhị đi phát tín hiệu, làm thôn trang người đều tụ lại trở về, tiến vào đê phòng trạng thái.”Lai đi tìm Diêm Hổ, “Ngươi mang theo người đi điều tra, mau chóng trở về, nếu là thật, khi trở về đem Dư Trụ mang lên.”Dư Trụ đó là lưu tại giao lộ trông coi Thanh Phong quán trà người, kia tiểu tử chặt đứt cánh tay phải, thân thể lại tương đối nhược, hắn nương tử sinh tiểu nữ nhi khi xuất huyết nhiều, thân thể liên vẫn luôn không tốt, trong nhà hài tử lại nhiều.Quán trà kiến thành khi Phương Đại Đồng liền cùng Lâm Thanh Uyển tiến cử bọn họ người một nhà.Lâm Thanh Uyển kiến Thanh Phong quán trà căn bản là không nghĩ tới kiếm tiền, bất quá là bởi vì xuất phát từ ở loạn thế an ổn, muốn nhiều một phần an tâm thôi.Cho nên Dư Trụ một nhà ở nơi đó chủ yếu nhiệm vụ không phải bán trà làm buôn bán, mà là trông coi giao lộ.Nơi này trừ bỏ linh tinh vài tòa tháp bé đồi núi, liền chỉ có Thanh Phong Sơn một tòa núi cao, Thanh Phong quán trà hai tầng lâu, vọng đài ở lâu hai thượng, đứng ở mặt trên khắp nơi đảo qua, phạm vi năm dặm tình huống vừa xem hiểu ngay.Mà hiện giờ là mùa đông, thu hoạch thu hoạch, vạn vật khô héo, có thể nhìn đến xa hơn.Diêm Hổ cùng Phương Đại Đồng giống nhau là thám báo xuất thân, hắn vận khí so Diêm Hổ hảo, từ chi kiện toàn, nhưng bị quân địch chặt bỏ một con lỗ tai, hoa tới rồi trên mặt, hiện giờ vết sẹo vẫn như cũ thực thấy được, nhìn thực đáng sợ.Tham gia quân ngũ mặt bị thương không có việc gì, lỗ tai cũng rót lại sẽ không lại có cái gì tiên đồ, cho nên Diêm Hổ liền xuất ngũ.Bất quá năng lực của hắn không rơi xuống, ngược lại nhí lực còn càng tốt, lần này từ hắn đi điều tra tốt nhất bất quá.Diêm Hổ tiếp mệnh lệnh, lập tức mang theo hai cái huấn luyện tương đối tốt đưa ở trộm ra bên ngoài đi.Phương Đại Đồng tắc đi cùng Lâm Thanh Uyển hội báo, mặc kệ thật giả, việc này đều đến trước cùng Lâm Thanh Uyển nói một

tiếng, làm nòng cũng làm hảo chuẫn bị.Thôn trang cũng nhanh chóng động lên, đúra ở nhóm nhanh chóng đi kiểm tra bẫy rập cùng vũ khí, nhanh chóng triều biệt viện dựa sát.Mà nông hộ cùng tá điền nhóm tắc thu thập đồ vật hướng biệt viện dọn, đem gia đẻ lại cho đúra ở nhóm làm mai phục dùng.

Chương 107: Chuẩn bị

Lâm Thanh Uyển lần đầu tiên bước lên tường lâu, đưa mắt hướng ra phía ngoài nhìn lại.Gieo lúa mì vụ đông đã trưởng thành mạ non, đã gieo giống địa phương xa xa nhìn lại thanh thanh một mảnh, nhưng càng nhiều địa phương là khô sắc hoang vu.Trừ bỏ gieo trồng cây dâu cập cây ăn quả địa phương xem không quá chân thật ngoại, địa phương khác liếc mắt một cái quét tới liền vừa xem hiểu ngay, khắp nơi trung không ai.Lâm Thanh Uyển híp mắt nhìn nửa ngày, vẫn là không thấy ra dị trạng tới. Phải biết rằng nàng thí lực so với phía trước thế muôn hảo quá nhiều, nếu này đều không thể phát hiện.....Phương Đại Đồng lại vẻ mặt nghiêm túc nhìn nơi xa nói: “Cô nai nai, xem ra lần này tới người không ít, thửa dịp cửa thành chưa quan, chúng ta phái người vào thành cầu viện đi.”Lâm Thanh Uyển mộc ngốc ngốc nhìn phía trước, nghẹn nửa ngày hỏi: “Người ở đâu?”Phương Đại Đồng dùng ngón tay điểm vài cái địa phương, vững vàng nói: “Bạn họ khẳng định không phải bình thường lưu dân, lưu dân là làm không được như vậy nguy trang.”Lâm Thanh Uyển híp mắt nhìn chằm chằm kia mấy cái điểm nửa ngày, vẫn là không thấy ra cái gì, nhưng nàng tin tưởng Phương Đại Đồng phán đoán, nghĩ nghĩ nói: “Thủ biện sự liền giao cho người, người buông tay đi làm, tuyển ra năm người tới vào thành cầu viện, vừa đi Thú sứ phủ, nhị trở về thành bắc tông tộc, tam đi Thượng gia, bốn đi Lư gia, năm trực tiếp hướng bắc đi Dương Châu.”Phương Đại Đồng kinh ngạc, “Cô nai nai!”Lâm Thanh Uyển trầm giọng nói: “Để ngừa vạn nhất đi, hơn nữa lưu dân đều dám sấm đến ta nơi này tới, ta cái này quận chúa hỏi trách Giang Nam quan sát sử dường như cũng không quá mức, Tôn Hòe cũng có nhúng tay lý do.”Tôn Hòe ra mặt, kia đối nàng chỉ biết càng có lợi.Phương Đại Đồng nghe vậy, lập tức khom người nói: “Kia thuộc hạ này liền đi an bài.”Lâm Thanh Uyển thực thích hắn cái này tự xung, khoe miệng hơi kiều nói: “Hảo, người đi đi.”Lâm Thanh Uyển đứng ở tường trên lâu đứng trong chốc lát, duỗi tay vỗ vỗ rắn chắc tường đôn, trong lòng lại có chút khó chịu.Cái này biện viện là chiêu gia bảo tới tu sửa, tuy rằng giảm bớt không ít đồ vật, nhưng tường lại là thật đánh thật chiêu gia bảo tu sửa.Không chỉ có cao, còn dày hơn, trên tường nhưng trạm một người, sau lưng còn nhung lại

thông qua một người, nàng cha hiến nhiên đổi hơn bốn mươi năm trước Canh Ngọ họa canh cánh trong lòng, cho nên mới đem trụ địa phuong tu thành như vậy.Nàng mới vừa trù tiên vào khi còn cảm thấy này tường bạch tu sửa, này sử dụng khả năng vĩnh viễn không dùng được, ai ngờ mới bao lâu liền dùng thượng.Lâm Thanh Uyển thở dài nhìn phuong xa tưởng, nàng hiện tại ngược lại không sợ lưu dân, liền sợ là có người giả mạo lưu dân.“Cô nãi nãi,” Bạch Mai thật cẩn thận mà cho nàng khoác một đạo áo choàng, nhẹ giọng nói: “Gió lớn, chúng ta đi xuống đi.”Lâm Thanh Uyển nhìn về phía chân trời dần dần rời xuống tà dương, hơi hoi gật đầu nói: “Đi thôi, hôm nay thời tiết khen ngược, không biết buổi tối có hay không ánh trăng.”Lâm Thanh Uyển mới hạ tường lâu, Diêm Hổ liền mang theo Du Trụ đã trở lại, hai người đem điều tra đến tin tức một tổng hợp, liền tới cùng Phương Đại Đồng hội báo, “..... Đánh giá có năm sáu trăm người, khẳng định không phải giống nhau lưu dân, bằng không ngụy trang không đến cái này phân thượng.”Du Trụ bổ sung nói: “Ta đánh giá nếu có người đem lưu dân kéo tới huấn luyện quá, muôn nói bọn họ có bao nhiêu lợi hại cũng không đến mức, ta ở vọng trên đài rất xa liền thấy bọn họ thành đòn hướng bên này đi, vẫn là gần bọn họ mới bắt đầu nằm sắp xuống làm ngụy trang.”Diêm Hổ gật đầu, vẻ mặt nghiêm nghị, “Cái loại này ngụy trang cũng là có thể lừa lừa bình thường dân chúng, đừng nói chúng ta, chính là chúng ta thuộc hạ đứa ở đều có thể phát hiện, cho nên bọn họ thu huấn hẳn là không lâu, chính là không biết dẫn đầu người là ai, lại là ai ở nhầm vào chúng ta Lâm gia.”Mới xuống thang lâu Lâm Thanh Uyển dừng lại bước chân, nghiêm trang nhìn về phía ba người, nàng chính là bọn họ trong miệng cái kia “Bình thường dân chúng”.Phương Đại Đồng nhìn đến Lâm Thanh Uyển, lập tức mang theo hai người tiến lên hành lễ, nói: “Cô nãi nãi, người đều kéo trở về, vừa rồi ta cùng với Dịch hộ vệ nói qua, phái ra đi báo tin năm người từ bọn họ ra.”Thật sự là báo tin sự tình quan trọng đại, nồng hộ nhóm đều thân có tàn tật, nhiều ít có chút không tiện, mà đứa ở nhóm mới thu huấn hơn tháng, cũng không đảm đương nổi cái này đại nhậm, nghĩ tới nghĩ lui cũng chỉ có thể các hộ vệ ra.Lâm Thanh Uyển khẽ gật đầu, “Vậy từ hộ vệ ra. Vũ khí chờ nhưng đều chuẩn bị tốt?”“Là, đứa ở nhóm cũng tất cả đều tiến vào biệt viện,” Phương Đại Đồng do dự một chút nói, “Cô nãi nãi, chúng ta vốn định giữ một bộ phận người ở dân cư, như vậy xung đột khi trong ngoài giáp công, nhưng bọn họ nếu thu huấn quá, như vậy phương pháp chỉ sợ không để dùng, rốt cuộc chúng ta đứa ở cũng không huấn luyện bao lâu, chỉ sợ trong lòng không quá quan, đến lúc đó ngược lại chuyện xấu.”Lâm Thanh Uyển nhíu mày nghĩ nói: “Đem Dịch Hàn cùng Tưởng Nam gọi tới, chúng ta thương lượng một chút.”Dịch Hàn là hộ vệ đội trưởng, Lâm Giang tổng cộng cấp Lâm Thanh Uyển để lại hai mươi cái hộ vệ, mỗi người bản lĩnh phi phàm.Lâm gia hộ vệ đội là tố

truyền, mà đến nàng tố phụ Lâm Dĩnh khi càng là hoa đại lực khí huân luyện ra một chi không kém gì trong quân tinh anh hộ vệ đội.Bọn họ trung thành và tận tâm, gia tiểu toàn ở Lâm gia, ngày thường nhiệm vụ chính là bảo hộ Lâm Thanh Uyển cùng Lâm Ngọc Tân.Đứa ở sự Lâm Thanh Uyển giao cho Phương Đại Đồng, nhưng Lâm gia biệt viện an toàn nhưng vẫn là Dịch Hàn phụ trách.Dịch Hàn từ nhỏ thụ huấn, học tập đến binh pháp không ít, võ công cũng không tồi, cần phải luận kinh nghiệm thật đúng là so ra kém Phương Đại Đồng.Mấy người tụ ở bên nhau thương nghị, học thức cùng kinh nghiệm kết hợp, hơn nữa Lâm Thanh Uyển một ít kỵ tư, nhưng thật ra thật chỉnh đốn ra tam bộ tác chiến phương án.Phương Đại Đồng phân phó Diêm Hổ, “Ngươi lại đi thăm thăm, xem bọn họ vũ khí trang bị như thế nào, nếu đúng như chúng ta suy nghĩ, chúng ta liền dùng đệ nhất bộ phương án, không được lại dùng đệ nhị bộ.”Diêm Hổ đồng ý, xoay người liền phải đi ra ngoài, Dịch Hàn vội nói: “Tù từ, ta làm hai người tùy ngươi cùng đi, đứa ở liền không cần mang theo.”Phương Đại Đồng nhìn mắt bên ngoài sắc trời, mỗi ngày đã tối trầm, lại quá không lâu liền phải đêm đen tối, liền minh bạch Dịch Hàn băn khoăn, gật đầu nói: “Làm phiền Dịch hộ vệ trưởng.”“Đều là vì chủ tử, Phương đại ca không cần khách khí.”Lâm Thanh Uyển thấy bọn họ có chương trình, liền đứng dậy nói: “Vậy các ngươi trước chuẩn bị, ta đi hậu viện.”Tạ phu nhân cùng Lâm Ngọc Tân sớm bị tiền viện động tĩnh kinh đến, rất muốn đến phía trước nhìn xem, rồi lại sợ cắp Lâm Thanh Uyển thêm phiền toái, cho nên vẫn luôn ở hậu viện chờ.Thấy Lâm Thanh Uyển xuất hiện, hai người không hẹn mà cùng thở dài nhẹ nhõm một hơi, Lâm Ngọc Tân vội la lên: “Cô cô, tiền viện ra chuyện gì?”Lâm Thanh Uyển duỗi tay dắt lấy tay nàng, trên mặt mang theo đậm cười nói: “Đại sự, có lưu dân vây quanh lại đây.”Lâm Ngọc Tân trong lòng căng thẳng, nhưng thấy tiểu cô trên mặt mang cười, một mảnh nhẹ nhàng, nàng liền cũng thật dài thở ra một hơi, dỗi nói: “Tiểu cô ngươi tịnh làm ta sợ.”“Không phải hù dọa ngươi, là thật sự.”Lâm Thanh Uyển đối Tạ phu nhân gật gật đầu, giải thích nói: “Ước chừng có năm sáu trăm người, hiện giờ chính ghé vào khắp nơi trung đâu, cũng may nhà của chúng ta lúa mạch non còn tương đối đoán, làm không được ngụy trang, bằng không bọn họ ghé vào mạch địa, ta cần phải đau lòng muôn chết.”Tạ phu nhân thấy nàng còn có tâm tình nói giỡn, liền biết sự tình đã có giải quyết biện pháp, không khỏi lắc lắc đầu cười nói: “Ngươi a, thật là chui vào tiền trong mắt đi, lúc này an toàn liền hảo.”Lâm Thanh Uyển liếm cười, gật đầu nói: “Ngài yên tâm, nhất định sẽ an toàn, cái này biệt viện nhưng can hệ mấy trăm người tánh mạng đâu.”Tá điền, nông hộ, đứa ở, hộ vệ, còn có như vậy nhiều gia hạ nhân, lão đã qua 60, âu mới sinh ra bất quá hơn tháng, không chỉ có vì các nàng chính mình, cũng vì nhiều người như vậy, cái này biệt viện đều đến bảo vệ cho.Lâm Thanh Uyển trong mắt phręt ra ra nhiếp người quang

mang, giống như bầu trời minh nguyệt giống nhau chước mắt.

Chương 108: Giương cung bạt kiếm

Đêm tối buông xuống, gió đêm dần dần nổi lên tới, đem lá cây thổi đến xôn xao vang lên, một vòng trăng rằm treo ở chân trời, chiếu xuống tới ánh trăng lại liền trước mắt năm bước đều chiếu không tới.Lâm gia tá điền, nông hộ cùng đứa ở nhóm cầm vũ khí lặng lặng mà ghé vào đầu tường thượng, tĩnh chờ chủ tử hiệu lệnh.Tự biệt viện cảnh báo sau, biệt viện hạ nhân liên bắt đầu động lên, nấu cơm nấu cơm, sát gà sát gà, chủ tử còn đem hầm tồn kia hơn phân nửa tiệt thịt dê đem ra.Chò tá điền cùng nông hộ nhóm đều lui lại tiền biệt viện, đại gia cũng đem cơm đều làm tốt, ai cũng không biết hôm nay buổi tối qua đi còn có thể hay không tồn tại, cho nên ăn no hảo làm một hồi.Không có người cảm thấy không đáng giá, từ lựa chọn đi theo Lâm Thanh Uyển bắt đầu, đại gia sinh tử liền hệ ở trên người nàng.Lúc này mọi người trong lòng đều là ấm áp, bởi vì bọn họ biết các chủ tử là có thể đi, ở thiên vị hắc, cửa thành chưa quan khi.Ai đều biết biệt viện dưỡng có mấy chục thất hảo mã, đó là các hộ vệ mã, nghe nói thất thất thần tuấn, mùa hè lúc ấy tới đưa dê bò bắc thương trong lúc vô ý thấy, đôi mắt đều thằng, thằng hỏi Lâm quản gia có nguyện ý hay không nhượng lại mấy con.Các chủ tử nếu là cưỡi lên như vậy hảo mã, lại có hộ vệ bảo hộ tả hữu, muốn vào thành tránh né còn không phải một ý niệm sự?Nhưng nàng không có.Mặc kệ nàng là vì biệt viện này phân gia nghiệp, vẫn là thật vì bọn họ, ít nhất các nàng nguyện ý theo chân bọn họ đồng cam cộng khổ không phải sao?Bằng không chủ tử mang theo các hộ vệ vừa đi, bọn họ những người này không có người tâm phúc, cùng lưu dân nhóm đối thương, ai ngờ là cái gì kết quả?Hơn nữa, chủ nhân gia nếu là tích tài, không cho bọn họ tiến biệt viện, bọn họ liền tránh né địa phương đều không có.Lâm Thanh Uyển khoác áo lông chồn dọc theo chân tường phía dưới từng bước một tuần tra qua đi, nghe đại gia nhỏ giọng nói cảm kích nói, trong lòng phúc tạp không thôi.Thời đại này hạ nhân đối chủ nhân gia yêu cầu thấp tới rồi bụi bặm, trên cơ bản là gấp gõ tai nạn khi không đem bọn họ đẩy ra đi chấn đao, bọn họ đối chủ nhân gia liền thực cảm kích.Lâm Thanh Uyển phía trước còn nghĩ có phải hay không muốn đem người tụ tập tới động viên một chút, hiện tại xem ra không cần.Nàng lại động viên, đại gia đối nàng tình yêu

cùng kính ý còn không được đột phá phía chân trời? Lâm Thanh Uyển cẩn thận đi qua, không kinh động những cái đó nói nhỏ người, chậm rì rì đi bộ tới rồi tường lâu. Dịch Hàn khom người thối lui đến một bên làm nàng đi lên, Phương Đại Đồng đang đứng ở mặt trên, bốn phía một mảnh đen nhánh, cái gì đều nhìn không thấy. Nhưng cơ hồ là nàng mới đứng ở hắn bên người, Phương Đại Đồng, Dịch Hàn cùng Diêm Hổ liên không hẹn mà cùng nghiêng tai hướng ngoài tường, sau đó thấp giọng nói: “Người tới!” Dịch Hàn đem Lâm Thanh Uyển kéo đến phía sau, nhẹ giọng nói: “Cô nãï nãï, ngài về trước hậu viện đi, nơi này nguy hiểm.” Lâm Thanh Uyển kéo xuống hắn tay, trầm giọng nói: “Ta liền đứng ở chỗ này xem.” “Cô nãï nãï!” Lâm Thanh Uyển liền chỉ bên cạnh tường hàng hiên: “Ta ở bên trong xem.” Dịch Hàn cùng Phương Đại Đồng liếc nhau, không thể nè hà gật đầu nói: “Hảo, kia ngài không cần ra tới.” Lâm Thanh Uyển gật đầu, đang muốn đi vào, liền thấy Bạch Mai cùng Bạch Phong vẻ mặt trăng bêch đứng, nàng vội đỡ lấy hai người, bất đắc dĩ nói: “Các ngươi về trước hậu viện đi.” Hai cái nha đầu liên tục lắc đầu, “Cô nãï nãï ở đâu, chúng ta liền ở đâu.” Dứt lời trên người có chút sức lực, đôi tay gắt gao nắm lấy Lâm Thanh Uyển, nhắm mắt theo đuôi đi theo nàng vào tường lâu. Tường lâu là ở trên tường tu sửa một cái tiểu phòng ở, là làm vọng trông coi chi dùng, thời gian chiến tranh còn nhưng làm lâm thời sở chỉ huy, hai bên tường tu sửa đèn cũng tương đối khoan, vừa rồi bọn họ liền đứng ở nơi đó. Cơ hồ là Lâm Thanh Uyển mới đi vào, Phương Đại Đồng liền một tiếng gào thét, nàng vừa chuyển đầu liền thấy Dịch Hàn cùng chín hộ vệ tay vẫn đại cung, mũi tên thượng điểm thượng hoả, hưu một tiếng liền bắn ra. Hỏa tiễn trực tiếp dừng ở phía trước chồng chất đống cỏ khô thượng, rót du đống cỏ khô phanh một tiếng, mây lửa nô tung, nháy mắt đem chung quanh chiếu đến đốm lửa. Đã cong eo đi qua đống lửa lưu dân nháy mắt không chỗ nào che giấu. Bọn họ hoảng sợ, lấy Lâm Thanh Uyển nhän lực thậm chí nhìn đến có người sợ tới mức phác gục trên mặt đất, một hồi lâu đều bò không đứng dậy. Lâm Thanh Uyển khóc miệng hơi kiều, trong lòng khẽ buông lỏng, những người này quả thực cũng không nhiêu ít kinh nghiệm, thậm chí còn không phải nhất cùng hung cực ác người. Một loạt mười cái đống lửa, đem nửa cái không trung đều châm thành màu đỏ, liền này ánh lửa, canh giữ ở trên tường người cùng kêu lên uồng kêu, đem muôn một tiếng trống làm tinh thần hái thêm xông lên lưu dân kinh sợ ở đương trường. Phương Đại Đồng tiến lên một bước, hướng về phía đối diện quát: “Các ngươi là người nào, đây là Lâm gia biệt viện, chính là tư nhân trang viên, chưa kinh cho phép không được thiện nhập, còn không mau lui ra!” Lưu dân nhóm hai mặt nhìn nhau, giữa liền có người hô: “Đừng động hắn, các huynh đệ, trong nhà có đếm không hết lương thực cùng vàng bạc châu báu, chúng ta vọt vào đi liền đều thuộc về chúng ta.” Cơ hồ là hắn tiếng nói vừa dứt, trên tường liền có hộ vệ đưa tin:

“Giáp Nhất!”Dịch Hán đối Phương Đại Đồng khẽ gật đầu, Phương Đại Đồng tiếp tục hô: “Thật to gan, các ngươi biết đây là địa phương nào, cướp bóc cướp được nơi này tới, các ngươi không muốn sống nữa sao?”“Nơi này chính là Lâm Thánh Công biệt viện, các ngươi dám đến, sẽ không sợ triều đình đem các ngươi đều tiêu diệt!”Lâm Dĩnh tên lôi quán Cửu Châu, liền tính hắn đã qua đời rất nhiều năm, không ít người cũng nghe qua hắn truyền thuyết.Đặc biệt là phương nam người, năm đó Lâm Dĩnh suất lĩnh Lâm gia quân cự Liêu nhân nam hạ, sứ Giang Nam lấy nam miễn với chiến hỏa, hắn ở nam người cảm nhận trung chính là chiến thần.Đó là Nam Hán bên kia bá tánh cũng cung có hắn trường sinh bài vị.Cho nên lời này vừa nói ra, lưu dân nhóm liền càng do dự, tới trước bọn họ nhưng chưa nói đây là Lâm Thánh Công biệt viện, chỉ nói đây là một nhà phú hộ, rất có tiền, trong nhà lương thực rất nhiều.“Lâm Thánh Công sớm đã chết, Lâm gia quân cũng không có, lúc này chúng ta liền bụng đều điên không no, còn sợ cái gì Lâm Thánh Công?”Lại có người hô: “Lâm gia nhưng đã phát không ít chiến tranh tài, bên trong không biết có bao nhiêu vàng bạc châu báu là bọn họ cướp đoạt tới, chúng ta vọt vào đi lấy một ít, không nói cả đời áo cơm vô ưu, ít nhất có thể chịu đựng trong khoảng thời gian này, có thể sống sót!”Trên tường hộ vệ buồn bức nói: “Giáp Nhất!”Thanh âm không lớn, chỉ đủ bên cạnh mấy người nghe thấy, sau đó nhất nhát truyền xuống đi.“Đúng vậy, vì tồn tại, chúng ta liều mạng!”Có hộ vệ lập tức ánh mắt sáng lên, đưa tin: “Giáp nhị!”Lưu dân nhóm nghe xong lời này, xô xô đẩy đẩy đi phía trước đi rồi vài bước, liền nghe Phương Đại Đồng lớn tiếng cười nhạo nói: “Vọt vào tới! Các ngươi cho rằng Lâm Thánh Công biệt viện là giấy sao? Các tướng sĩ, rồng một tiếng làm cho bọn họ nghe một chút tiếng động!”“Rồng!”Mọi người hét lớn một tiếng, rồng lên một tiếng thảng phá chân trời, đem đối diện lưu dân sợ tới mức một lảo đảo, lại do dự không trước.Nhưng bọn hắn cũng không lui ra phía sau, đang ở do dự.Lúc này xen lẫn trong trong đó người nhịn không được, bắt đầu nhất nhát nhảy ra tới cổ động đại gia về phía trước.Các hộ vệ trên cao nhìn xuống, bên này là một mảnh hắc ám, chỉ có ẩn ẩn ánh lửa chiếu xạ qua tới, nhưng đối diện lại lượng như ban ngày, chỉ cần có người mở miệng cổ động, bọn họ liền nhanh chóng tỏa định bọn họ vị trí, chẳng sợ có cẩn thận người kêu xong lời nói liền bắt đầu đổi vị trí, các hộ vệ cũng có thể nhìn chằm chằm bọn họ không bỏ.Dịch Hán ánh mắt nhìn chung quanh toàn trường, xác định mở miệng cổ động người đều bị tỏa định sau liền đổi với Phương Đại Đồng nói: “Đều tìm được rồi, động thủ đi!”Phương Đại Đồng gào thét một tiếng, ghé vào trên tường công nhân nhóm liền nắm chặt trong tay vũ khí.Tiễn pháp không rời liền cầm cung tiễn, còn lại người tặc đuổi tay sờ hướng bên người cục đá, chỉ chờ đối diện người công đi lên liền đem nó đẩy xuống.Trừ bỏ cục đá, bọn họ còn chuẩn bị vô, thậm chí trong viện còn thiêu nóng bỗng

nước âm, chờ này đó đều dùng qua đi nếu địch còn không lùi, kia bọn họ cũng chỉ có thể cầm lấy bên người đại đao đi xuống cùng người đối địch. Đó là cuối cùng một bước, cũng là nguy hiểm nhất một bước. Lưu dân nhóm bị cổ động dần dần đi phía trước đi, càng ngày càng tới gần tường viễn, không khí giương cung bạt kiếm lên, mặt thây liền phải đánh lên tới, Tưởng Nam đột nhiên che chở Lâm Ngọc Tân đi lên, Lâm Thanh Uyển thấy nàng đồng tử nhịn không được co rút lại, lập tức xoay người ra tường lâu, cao giọng nói: “Chờ một chút!”

Chương 109: Cự địch

“Cô nãi nãi!”Dịch Hàn cùng Phương Đại Đồng kinh ngạc quay đầu lại nhìn qua.Lâm Thanh Uyển nhìn Lâm Ngọc Tân liếc mắt một cái, ý bảo Tưởng Nam đem nàng bảo vệ, liền đi tới Phương Đại Đồng bên người, trên cao nhìn xuống nhìn phía dưới lưu dân.Năm sáu trăm cá nhân gắt gao mà dựa vào nhau, quần áo tả tơi, sắc mặt khô vàng, mặc dù là ở đại lanh mùa đông cũng chỉ bộ vài món áo đơn, có người quần áo thậm chí đã rách nát đến gió thổi qua liền lộ ra da thịt.Lâm Thanh Uyển không ngừng ở trong lòng nói cho chính mình, bọn họ không đáng đồng tình, nhưng tâm lý vẫn là nhịn không được đau xót.Đây là loạn thế, là loạn thế a, thượng vị giả dã tâm, tạo thành tai nạn lại phần lớn từ này đó tầng chót nhất bá tánh thừa nhận rồi.Lâm Thanh Uyển ánh mắt nhất nháy đảo qua bọn họ hoặc thấp thỏm, hoặc do dự, hoặc tàn nhẫn khuôn mặt, cao giọng nói: “Ta không nghĩ giết các ngươi, cho dù này cùng ta tới nói cũng không khó, ta biệt viện trung người cũng không thiếu với các ngươi, thả bọn họ ăn đến no, ăn mặc ấm, so các ngươi mỗi người đều có sức lực.”Thanh thủy giọng nữ truyền ra, hai bên toàn một tĩnh, lưu dân nhóm lại lần nữa dừng lại bước chân.Lâm Thanh Uyển ý bảo Phương Đại Đồng bọn họ điểm thượng hoả đem, mười mấy đem cây đuốc ở nàng chung quanh thắp sáng, phía dưới lưu dân ngẩng đầu, lúc này mới thấy rõ nàng phương tường viện thượng tình huống.Chỉ thấy hai cái phần điêu ngọc trác giống nhau nữ hài đứng ở mặt trên, mười mấy người vây quanh bọn họ, trong tay hoặc cầm đao kiếm, hoặc nắm cung.Cho dù cách trăm mét khoảng cách, bọn họ vẫn như cũ có thể thấy được bọn họ cường tráng, ánh mắt nhấp nháy nhìn qua khi, đại bộ phận người đều theo bản năng tránh đi bọn họ ánh mắt.Chỉ thấy cầm đầu một cái nữ hài ánh mắt trầm tĩnh nhìn bọn họ tiếp tục nói: “Bọn họ còn chịu quá huấn luyện, có cung, có đao, còn có kiếm, mà các ngươi có cái gì đâu?”Lâm Thanh Uyển chỉ vào bọn họ tay nói: “Các ngươi có côn b榜, có cục đá, còn có không biết ai cung cấp cho các ngươi mấy cái đao, nhưng kia cũng đủ làm gì?”Đại gia theo bản năng nhìn về phía tay mình.“Ta không nghĩ giết các ngươi, nhưng mà ta phía sau đứng ta thuộc hạ, người nhà của ta, nếu các ngươi thật dụng tới nhà của ta môn, ta liền trong lòng không đành

lòng, ta cũng tuyệt không sê nương tay!” Lâm Thanh Uyển mặt đẹp như sương, nhất nhát đảo qua bọn họ mặt, “Ta phụ thân từng cùng ta huynh trưởng nói qua, người không phạm ta, ta không phạm người, người nếu phạm ta, tất gấp trăm lần ném chi. Ta biết cổ động các ngươi tới này người muốn làm gì, bất quá là xem chúng ta cô chất suy nhược, muốn nhân cơ hội diệt ta Lâm thị đại phỏng thôi! Nhưng ta hôm nay liền muốn nói cho các ngươi, mặc kệ các ngươi giữa là có Liêu nhân chi tiết, vẫn là Nam Hán bối cảnh, hoặc là trong triều những cái đó nhân ta tổ phụ đạo hoàng đế mà đắc tội kẻ thù, muốn diệt ta Lâm thị, các ngươi năm mơ!”“Ta đảo muốn nhìn, các ngươi hôm nay ai dám đụng tới ta Lâm gia môn!” Lâm Thanh Uyển cao giọng cười lạnh nói: “Nói ta Lâm gia vàng bạc tài bảo nhiêu? Nói ta Lâm gia lương thực nhiêu? Ai không biết ta huynh trưởng lâm chung trước đem sản nghiệp tất cả quyên cho quốc gia, các ngươi sau lưng cái kia thôn trang vẫn là bệ hạ ban thưởng, ở năm nay ta khai khẩn trước, nó bất quá là một mảnh đất hoang!” Lâm Thanh Uyển kích động đến chất vấn nói: “Các ngươi tới đoạt cái gì, các ngươi có thể cướp được cái gì? Các ngươi bất quá là bị người mê hoặc tới muốn chúng ta cô chất hai người mệnh thôi!” Lâm Thanh Uyển tức giận đến sắc mặt đỏ bừng chỉ vào bọn họ hỏi, “Các ngươi thật cùng đường sao? Các ngươi bất quá là lười biếng, tham lam, vô si vô nghĩa thôi! Ở Nam Hán khi ta không biết, nhưng ta Đại Lương lại trước nay đổi xử tử tế các quốc gia đầu nhập vào lại đây bá tánh, rất nhiều lưu dân dũng mãnh vào, triều đình không có xua đuổi các ngươi, Chu thú sử thậm chí lấy ra Tô Châu tồn lương thuê các ngươi lấy công đại chấn, bởi vì lương thực không đủ còn động viên các hộ quyên lương quyên tiền.”“Ta Lâm gia đó là không nhiêu ít sản nghiệp cũng quyên hai mươi gánh, các ngươi vì cái gì không đi lấy công đại chấn? Bởi vì các ngươi lười biếng, muốn không làm mà hưởng; các ngươi vì cái gì tới cướp bóc Tiền gia, cướp bóc Lâm gia? Bởi vì các ngươi tham lam, vô nghĩa!”“Tô Châu thu lưu các ngươi, Tô Châu bá tánh chịu đựng các ngươi, thậm chí lấy ra trong miệng lương thực trợ giúp các ngươi, nhưng các ngươi hồi báo chúng ta cái gì?” Lâm Thanh Uyển kích động hỏi: “Chẳng lẽ thật muốn chúng ta Đại Lương ở biên giới hoả lực tập trung, cự tuyệt sở hữu Nam Hán bá tánh đi vào các ngươi mới vừa lòng sao?”“Các ngươi thật sự cho rằng cổ động các ngươi tới đây người là vì các ngươi hảo sao?” Lâm Thanh Uyển cười lạnh, “Đừng nói các ngươi hướng không tiến Lâm gia biệt viện, đó là vọt vào tới giết ta, đoạt đồ vật, các ngươi lại có thể chạy trốn tới nơi nào đi?”“Ta là Đại Lương quận chúa, ta chất nữ là Đại Lương huyền chủ, chúng ta hai cái chết ở trong tay các ngươi, triều đình đó là vì cấp người trong thiên hạ một công đạo, cũng sẽ ngàn dặm tập hung! Huống chi Đông Bắc quân đời trước là Lâm gia quân, các ngươi thật sự cho rằng bọn họ sẽ khoanh tay đứng nhìn sao?”“Đã chết chúng ta hai cái, xưng Liêu nhân,

Nam Hán cùng bộ phận Đại Lương gian thần tâm, các ngươi lại muốn bắt tánh mạng tới ném. Đến lúc đó triêu đình liền vì cho ta Lâm gia một công đạo, cũng nhất định sẽ cự tuyệt Nam Hán lưu dân lại tiến vào Đại Lương.”“Các ngươi nhất định còn có thân hữu ở Nam Hán đi?” Lâm Thanh Uyển cười khẩy nói: “Thử nghĩ tưởng tượng đi, khi bọn hắn đuổi tới Đại Lương biên giới, muốn tránh thoát tới khi lại phát hiện biên giới phong tỏa, chỉ có thể bị Nam Hán quan phủ bắt lính, hoặc là bị tập trung bắn chết..... Nay hết thảy đều tại ngươi nhóm, này hết thảy đều là các ngươi tạo thành!”Lưu dân nhóm sắc mặt trở nên trắng bệch, nhịn không được nhìn về phía người bên cạnh, do dự mà sau này lui hai bước.“Không cần nghe hắn nói bậy.....”Dịch Hàn không chút nghĩ ngợi trùm mũi tên đáp cung, còn chưa chờ người nô nức xong một câu mũi tên liền bắn ra, “Xích” một tiếng bắn vào cổ hắn, đổi phương đâm đại trùng, thẳng tắp mà ngã xuống.Hắn phụ cận lưu dân sợ tới mức hét lên một tiếng, sôi nổi né tránh, cơ hồ là ở Dịch Hàn ra tay kia một khắc, mặt khác hộ vệ cũng lập tức đáp cung, ngắm hướng bọn họ sớm nhìn chằm chằm người.Bảy tám cá nhân nháy mắt ngã xuống, lưu dân nhóm đã chịu lớn lao kinh hách, sôi nổi tú tán mò ra, có chút người bị dưới chân một vướng hoặc người đầy ngã xuống đất, bốn phía người lại không có dừng lại, vẫn như cũ hoảng loạn từ bọn họ trên người dẫm quá, tiếng kêu thảm thiết đồn khởi.Lâm Thanh Uyển nhân cơ hội nói: “Cỗ động các ngươi tới đây người đã bị bắn chết, hiện tại các ngươi còn muốn chấp mê bất ngộ sao?”Có chút người nghe xong đã lặng lẽ trốn, nhưng càng nhiều người ở thấy tường viện thượng không có lại bắn tên sau liền lại tụ lại lên, bồi hồi không chịu tan đi.Bọn họ vừa rồi nghe thấy tiếng la, cũng không có thấy người, ai biết bọn họ có phải hay không thực sự có nhiều người như vậy? Nhiều như vậy vũ khí?Vừa rồi ra mũi tên người cũng liền mười cái tả hữu, nhìn cũng không nhiều.Nhìn này lưu lại này ba bốn trăm người, Lâm Thanh Uyển sắc mặt đông lạnh, vung tay lên, Dịch Hàn liền mang theo cung tiễn thủ nhóm hô hô ra mũi tên, những người này trạm được ngay mặt, lại không có tránh né cung tiễn kinh nghiệm, hàng phía trước người thực mau bị bắn hạ, lưu dân nhóm la hoảng lên.Có người liền nảy sinh ác độc kêu lên: “Xông lên đi, chúng ta đem viện môn giải khai!”Lưu dân nhóm lập tức liền oa oa kêu giờ côn bổng xông lên, đứng ở Lâm Thanh Uyển bên cạnh người Lâm Ngọc Tân theo bản năng nắm chặt tiểu cô tay.Lâm Thanh Uyển duỗi tay nắm lấy nàng lạnh băng tay, mắt lạnh nhìn phía dưới.Không ngừng có người ngã vào mũi tên hạ, nhưng bọn hắn một tổ ong vọt tới, thực mau liền đột phá mũi tên trận, mắt thấy ly tường viện chỉ có hai ba mươi mễ xa khi, dưới chân một cái đập không, phía trước người “Bùm” vài tiếng dẫm phá làm ngụy trang cộng rơm, một phen quăng ngã nhập bẫy rập trung, bị bên trong rậm rạp dựng thẳng lên tiêm trúc phiến đâm thủng thân thể.Có chút người ngã xuống đương thời ý thức duỗi tay bò

tru cửa động, nhưng thực mau mặt sau té ngã xuống dưới người liền đem hắn áp xuống đi, lần này bọn họ liền kêu đều không kịp kêu một tiếng liền đã chết.Một loạt bẫy rập lấp đầy người, lưu dân nhóm nhìn đến nơi đây ngục cảnh tượng, có chút nhát gan người té ngã lộn nhào ra bên ngoài chạy, nhưng càng nhiều người là cắn răng một cái, nảy sinh ác độc nhầm phía viện môn.....Nhân tài đến tường viện phía dưới, sờm ôm cục đá chờ ở trên tường đưa ở nhóm lập tức đem cục đá ném xuống, Phương Đại Đồng nhìn đến có do dự người, lập tức hét lớn: “Thất thần làm gì, làm người vọt vào tới, các ngươi một cái cũng đừng nghĩ mạng sống, thôn trang lão nhân nữ nhân hài tử một cái cũng đừng nghĩ tồn tại!”Lời này vừa nói ra, đứa ở nhóm lập tức nảy sinh ác độc đem cục đá bê lên, nhầm chuẩn lưu dân liền ném xuống, cục đá dừng ở trên đầu, trên người, tiếng kêu thảm thiết điệp khởi.Lâm Thanh Uyển đứng ở đầu tường, mắt lạnh nhìn đỏ thắm huyết tiêu ra, rơi vào đầy đất mẫn tường đều là, ngón tay gắt gao mà nắm lấy Lâm Ngọc Tân.Lâm Ngọc Tân khuôn mặt nhỏ trắng bệch, không nói một lời đi theo tiểu cô cùng nhau nhìn phía dưới.Có lưu dân bắt đầu va chạm viện môn, cục đá như mưa rơi xuống, nên xuống một đám lại một đám người, mọi người đều giết đỏ cả mắt rồi, mặt sau lưu dân dẫm lên đồng bạn thi thể tiếp tục đi đầy cửa, trên tường chòng chất cục đá tạp xong rồi, đứa ở nhóm đem vôi bao một hoa ném xuống, sau đó cầm lấy bên người dao kiếm, theo cây thang liền hạ tường viện.Phương Đại Đồng đã một tay đè dao đi tới phía trước, đối đứng ở trước mặt hắn mọi người nói: “Ở trên chiến trường, địch nhân tàn nhẫn, các ngươi đến so với bọn hắn ác hơn mới có thể sống sót. Các ngươi phía sau đứng các ngươi người nhà, này chiến một quá, bắt luận chém trận vẫn là chiến thương, cô nái nái đều cho các ngươi phụ trách! Các huynh đệ, hướng đi!”Phương Đại Đồng hét lớn: “Mở cửa ——”Canh giữ ở cửa bốn cái đứa ở lập tức dỡ xuống môn xuyên, đại môn nháy mắt bị lưu dân nhóm đẩy ra, bọn họ giơ côn bỗng oa oa kêu to xông lên, Phương Đại Đồng hét lớn một tiếng, một tay đè dao xông lên đi, Diêm Hổ đi theo hắn bên trái, những người khác gầm rú xông lên đi.Lần này nông hộ trung chỉ cần không phải bị thương chân, chỉ cần còn có thể lấy đèn động đao kiếm đều xông vào đằng trước, có bọn họ huyết khí mang theo, đứa ở nhóm cũng phut ra ra một cổ tàn nhẫn, dẫn theo đại đạo đón nhận đi.Mà Dịch Hàn tắc để lại mấy cái hộ vệ bảo hộ Lâm Thanh Uyển cùng Lâm Ngọc Tân, mang theo những người khác từ tường viện thượng nhảy xuống, trực tiếp từ ngoại sát đi vào.Giáu ở dân cư trung đứa ở nghe được tiếng rít, cũng thực mau cũng xông tới, từ các hộ vệ dẫn theo hướng trong hướng.Chờ lưu dân nhóm ý thức được không đúng, muốn lui ra ngoài khi đã không còn kịp rồi.Lâm Thanh Uyển cúi đầu nhìn phía dưới huyết sắc, tay phải nắm chặt lại buông ra, cuối cùng vẫn là nhầm mắt lại hạ lệnh nói: “Một cái không lưu!”Tưởng Nam thấp giọng lên tiếng, đem mệnh lệnh truyền xuống đi.Lâm

Ngọc Tân khuôn mặt nhỏ trăng bệch, kinh ngạc nhìn về phía tiểu cô.Lâm Thanh Uyển gắt gao mà nắm lấy tay nàng, không có như vậy mệnh lệnh làm ra giải thích.Vì Lâm Ngọc Tân, nàng nguyện ý cho bọn hắn một cái rồi đi cơ hội, phía trước rồi đi kia một trăm nhiêu người nàng sẽ không truy cứu.Nhưng vì Lâm gia, vì các nàng tương lai, lưu lại này hơn bốn trăm người liền một cái đều không thể tồn tại rồi đi.Lâm Thanh Uyển ánh mắt đồng lạnh, cũng làm thế nhân nhìn xem, liền tính Lâm thị đại phòng không có nam định, cốt khí cùng huyết khí lại còn ở.Xem ai còn dám loạn duỗi tay.

Chương 110: Viện binh

Một canh giờ sau, Phương Đại Đồng cùng Dịch Hàn một thân là huyết quỳ gối Lâm Thanh Uyển trước mặt hồi bẩm nói: “Phạm dân 428 người toàn bộ đền tội, bên ta trọng thương tám người, vết thương nhẹ 96 người, vong, bốn người!”Lâm Thanh Uyển buông ra Lâm Ngọc Tân tay, tiến lên đem hai người nâng dậy nói: “Trọng thương người nâng đên thiên viện, từ Từ đại phu trị liệu, yêu cầu cái gì được cứ việc khai nhà kho đi lấy, vết thương nhẹ từ đại gia cho nhau xử lý một chút, chết trận, đưa bọn họ tên ghi nhớ, ta muốn hậu tuất bọn họ người nhà.”Phương Đại Đồng đồng ý, khom người lui ra, Dịch Hàn đứng dậy thổi lui đến một bên, đột nhiên nhìn về phía đại lộ nói: “Cô nãi nãi, có binh mã tới rồi!”Lâm Thanh Uyển nhìn về phía đại lộ, ngung mi tĩnh chờ, thực mau, nàng cũng nghe tới rồi vó ngựa bay nhanh thanh âm.Dịch Hàn nhẹ giọng nói: “Đây là quan mã, cô nãi nãi, quan phủ binh mã tới, nhưng thật ra tới rất nhanh.”Những lời này cũng không phải mỉa mai, mà là chân tình thực lòng trần thuật.Lâm Thanh Uyển gật đầu, có chút sung sướng nhếch lên môi nói: “Xong việc muốn cảm ơn Chu thú sứ mới là.”Binh không phải như vậy hảo điệu, Lâm Thanh Uyển cũng không tưởng phái đi người thật có thể đem binh mã điêu tới, rốt cuộc hiện tại Tô Châu trong thành trị an cũng không tốt, phủ nha liền về điểm này nha dịch cùng nghe điêu binh lính, muốn phái binh tới cứu bọn họ nhất định đến từ đóng quân ra.Mà muốn điêu đóng quân phải một khặc bộ trình tự.Lâm Thanh Uyển vốn dĩ nghĩ ngày mai buổi sáng có cứu binh tới liền hảo, liền tính bọn họ đánh không lùi lưu dân, lấy biệt viện vì dựa vào, thủ cái một hai ngày vẫn là không thành vấn đề.Chỉ là không nghĩ tới hôm nay buổi tối thuận lợi vậy, đem lưu dân trung tác loạn người giết sau bọn họ liền chỉ biết loạn hướng, bạch đụng vào vết đao đi lên.Lâm Thanh Uyển quay đầu đối Lâm Ngọc Tân nói: “Đi thôi, theo ta đi nghênh đón khách nhân.”Lâm Ngọc Tân trên mặt đã có chút huyết sắc, nàng hít sâu một hơi, tận lực làm chính mình xem nhẹ rót trong không khí mùi máu tươi, nắm tiểu cô tay cùng nhau hạ tường lâu.Quân đội đã ở đại môn chỗ dừng lại, chúng tướng sĩ nhìn đầy đất thi thể sưng sốt, thấy lui tới rửa sạch thi thể chính là thống nhất người mặc màu xanh lá xiêm y thanh tráng, liền đại khái đoán ra bọn họ là Lâm

gia gia đình. Đang muôn hỏi chuyện, đột nhiên thấy một đám người vây quanh hai cái nũ hài ra tới, hai người bước qua tràn đầy vết máu mặt đất, từ trên đường thi thể đường vòng mà qua, liền cái khoe mắt dư quang cũng chưa để lại cho bọn họ. Cây được chiếu vào các nàng trên mặt, có vẻ các nàng càng thêm nhỏ xinh. Nhưng nhìn hai người mắt nhìn thẳng đi tới, lập tức tướng sĩ không ai dám nhẹ xem các nàng, rồi sau đó mặt Lâm Nhuận càng là xem đến mặt đều thẳng, nhất thời cũng chưa phản ứng lại đây. Chu thứ sử đồng dạng ngoác nhìn cầm đầu Lâm Thanh Uyển, thấy nàng nét mặt biểu lộ điềm mỹ tươi cười, không khỏi trong lòng rùng mình, lập tức nhảy xuống ngựa khom lưng chấp tay thi lễ nói: “Lâm quận chúa, hạ quan cứu viện tới muộn, còn thỉnh quận chúa chuộc tội.” Lâm Thanh Uyển khẩn đi hai bước, duỗi tay ngăn lại hắn cười nói: “Chu đại nhân khách khí, ngươi tới rất nhanh, vốn định chờ các ngươi tới lại giải quyết, lại không tưởng này đó lưu dân hướng đến nhanh như vậy, thủ hạ nhất thời không dừng lại tay.” Chu thứ sử trù trừ khoe miệng, cúi đầu nói: “Là Lâm quận chúa ngự hạ có cách, ta chờ nhiều có không kịp.” “Bất quá là thừa tổ tông bóng râm, ta một cái tiểu cô nương nào biết cái gì ngự hạ, đánh giặc?” Nhìn cười tุม tìm Lâm Thanh Uyển, ở đây tướng sĩ không ai dám đem những lời này thật sự, ai không biết Lâm gia biệt viện này đó đúra ở đều là năm nay chiêu, cái gì tổ tông bóng râm, mông quỷ đâu, đây là Lâm Thanh Uyển huân luyên ra. Lâm Nhuận cũng hoàn hồn, từ phía sau đánh lập tức tới, nhảy xuống ngựa nói: “Uyển tỷ nhi!” Lâm Thanh Uyển kinh hỉ, “Ngũ ca? Người như thế nào cũng tới?” Lâm Nhuận lại nhìn lướt qua hiện trường, chỉ cảm thấy tâm run lên run lên, rất là nghĩ mà sợ nói: “Nhà ngươi trung hộ vệ báo, ta liền vội mang theo người vào thành tìm Chu thứ sử, may mắn các ngươi không có việc gì, bằng không ta nhưng như thế nào cùng ngươi huynh trưởng công đạo a.” “Nơi nào dễ dàng như vậy có việc? Huống chi các ngươi không cũng kịp thời chạy đến sao?” Lâm Thanh Uyển nhìn về phía Chu thứ sử, vội cười nghiêng người nói: “Chu đại nhân nếu tới, không bằng đi vào ngồi ngoài xuống đi. Chiến sự vừa qua khỏi, trong viện đơn sơ, còn thỉnh chư vị đại nhân không cần ghét bỏ.” Chu thứ sử thấy nàng không chê bọn họ tới muộn, trong lòng thở dài nhẹ nhõm một hơi, do dự trong chốc lát sau liền về phía sau phắt tay nói: “Làm người hỗ trợ rửa sạch một chút, đem trên mặt đất vết máu đều rửa sạch sạch sẽ, đừng ô uế quận chúa cùng huyện chủ mất.” Dứt lời mang theo phía sau hai cái quan tướng đi theo Lâm Thanh Uyển tiến biệt viện. Lâm Thanh Uyển nghiêng người thỉnh Lâm Nhuận, “Ngũ ca cũng mời vào.” Đại môn chỗ vết máu nhiều nhất, cũng nhất hồn đột, thi thể đã bị dọn đến một bên chất đống, nhưng ở đây mấy người đều là trải qua quá chiến trường, vừa thấy liền biết nơi này tình hình chiến đấu nhất kịch liệt. Lâm Nhuận cũng không phải ngốc tử, xem trên mặt đất hòng thấu vết máu cùng khả nghi trắng bóng chi vật liền dạ dày cuồn cuộn, thiêu

chút nữa nhịn không được nhổ ra.Lâm Thanh Uyển cùng Lâm Ngọc Tân liền huyết cùng óc nhảy ra tới tình cảnh đều xem qua, tự nhiên sẽ không bị điểm này dọa đến, cho nên chỉ đương nhìn không thấy đi qua.Lâm Nhuận không nói, Chu thứ sử ba người đối này cô chất hai lại càng lau mắt mà nhìn, càng không dám nhân đối phương tuổi còn nhỏ liền coi khinh.Bốn người đi phía trước đi rồi một đoạn, đánh nhau dấu vết liền tiêu, bốn người giật mình, quay đầu lại nhìn thoáng qua, đây là đem lưu dân cự ở đại môn chỗ?Thế nhưng đi vào hai mươi bước liền không có dấu vết.Lâm Thanh Uyển cười đem người hướng phòng khách dẫn, dọc theo đường đi đều là đụng tới vội vàng lui tới hạ nhân.Mọi người xem đến Lâm Thanh Uyển cô chất liền hơi hoi uốn gối hành lễ, sau đó lại nhanh chóng rời đi.Chu thứ sử xem bọn họ trên tay phùng đồ vật, nhịn không được hỏi: “Trong phủ bị thương người nhiều sao?”Lâm Thanh Uyển gật đầu, “Rất nhiều, cộng 104 người.”Chu thứ sử: “Kia này thuốc trị thương……”Lâm Thanh Uyển thở dài, “Trong phủ tồn kho không đủ, chỉ có thể chờ trời đã sáng lại vào thành mua.”Chính là đủ, lúc này cũng muộn không đủ, có tới có lui, giao tình tổng hội chậm rãi thâm.Kinh này một chuyện, Lâm Thanh Uyển thân thiết cảm nhận được đang ở loạn thế thân bất do kỷ cùng nguy hiểm, lúc này hay là nên cùng quân đội giao hảo.Thế gia gì đó, thời điểm máu chốt có thể cứu người sao?Chu thứ sử lập tức quay đầu cùng bên cạnh nhân đạo: “Mạnh phó tướng, bản quan nhớ rõ người trong quân mới vừa mua sắm một đám thuốc trị thương, không bằng trước đều ra tới cấp Lâm quận chúa, đai Lâm quận chúa phuong tiện khi trả lại trở về đó là.”Mạnh phó tướng cười nói: “Này có khó gì, mặt tướng này liền khiến người đi lấy.”Lâm Thanh Uyển cảm kích nói: “Ta trước thế gia hạ nhân cảm tạ Chu đại nhân cùng Mạnh tướng quân, đai ta đem định đầu sự tình xử lý xong liền người đi còn được.”“Lâm quận chúa khách khí, có thể vì quận chúa làm chút sự tình là mặt tướng vinh hạnh.”Đi ở Mạnh phó tướng bên người chính là hán giáo úy, được mệnh lệnh của hán sau liền khom người lui xuống đi an bài người trả về lấy được.Ba người đi đến đạo thứ nhất môn, thủ vệ bà tử cũng là một thân lưu loát ăn mặc gọn gàng, Chu thứ sử cùng Mạnh phó tướng dám khẳng định bọn họ nhất định không hoa mắt, kia bà tử phía sau liền phóng một phen bóng lưỡng đại đao.Nhìn đến Lâm Thanh Uyển cùng Lâm Ngọc Tân, bà tử lập tức từ cạnh cửa một cục đá phía dưới lấy ra chìa khóa tới cấp bọn họ mở cửa.Lâm Thanh Uyển cười giải thích nói: “Vì dự phòng lưu dân vọt vào tới, bọn họ liền đem chìa khóa ân nấp rồi, như vậy đó là giết đến nơi này cũng tìm không ra chìa khóa, có thể cản nhất thời là nhất thời.”Chu thứ sử trùm khố miệng trả lời: “Lâm quận chúa suy xét chu đáo.”Qua đạo thứ hai môn liền có thể trực tiếp đến phòng khách, Bạch Mai cùng Bạch Phong đã cơ linh đi xuống pha trà, Chu thứ sử liền hỏi khởi cụ thể tình huống tới.Lâm Thanh Uyển cũng không giấu giếm, từ phát hiện lưu dân

xúm lại lại đây bắt đầu nói lên, chỉ theo bản năng lược qua có quan hệ Lâm gia biệt viện một ít tinh huống.Chu thứ sử nhíu mày, “Lâm quận chúa là nói, này đó lưu dân là bị người cỗ động tới?”Lâm Nhuận đã tức giận đến mặt đều thanh, nhịn không được chụp cái bàn nói: “Người nào như thế hiểm ác, liền hai cái nũ hài đều không buông tha? Đây là khinh ta Lâm thị không người sao?”Lâm Thanh Uyển làm người đem Dịch Hàn cùng Phương Đại Đồng tìm tới, nói: “Việc này là bọn họ hai người phụ trách, càng cụ thể còn phải hỏi bọn hắn. Cần phải nói không người cỗ động, ta lại là không tin, thế nhân đều biết ta Lâm gia sản nghiệp phân lớn quyền, dư lại đồ vật cũng không nhiều, như thế nào đoạt cũng đoạt không đến ta nơi này tới.”“Thả hơn tháng trước ta liền ra bên ngoài thả lời nói, năm nay thu hoạch vụ thu lương thực đều định giá đi để sạch nợ vụ, lại cấp thuê công nhân nhóm chi trả một bộ phận, trong phủ cũng không dư lại nhiều ít.” Lâm Thanh Uyển nói: “Thật là này đó lưu dân chủ động tới, bọn họ khẳng định sẽ trước tiên hỏi thăm tức tốt, liền sẽ không không biết.”“Nhưng bọn họ liền nơi này là ta Lâm gia biệt viện đều không biết, hiển nhiên là bị người lừa dối tới,” Lâm Thanh Uyển nhíu mày nói: “Chỉ là không biết xen lẫn trong đó người là Liêu nhân, vẫn là Nam Hán, hoặc là mặt khác quốc gia người. Cũng may Dịch Hàn đem bọn họ đều giết, để lại thi thể, qua đi còn think Chu đại nhân hỗ trợ tra một tra, liền tính không thể tập hung, cũng cho ta trong lòng hiểu rõ, lần sau không đến mức bị đánh đến trở tay không kịp.”Chu thứ sử nghiêm nghị nói: “Lâm quận chúa yên tâm, hạ quan trở về liền tường tra.”Xen lẫn trong đó thám tử trung mũi tên là không giống nhau, chỉ cần trở mình một phen thi thể là có thể đem người nhận ra tới.Dịch Hàn làm người đem bọn họ bức họa vẽ ra, đem toàn thân đều lục soát một lần, không có phát hiện có giá trị đồ vật sau mới đem thi thể giao cho Chu thứ sử, từ bọn họ đi điều tra.Chu thứ sử cùng Mạnh phó tướng mang theo binh mã mà đến, kết quả một đao chưa ra liền mang về hơn bốn trăm cỗ thi thể, còn không dám đem này chiến công kéo đến trên đầu mình, nhất thời trong lòng phức tạp.Lâm Nhuận giữ lại, chủ động giúp Lâm Thanh Uyển xử lý trong phủ sự vụ.Hắn là trời tối về sau mới thu được tin tức, lúc ấy cửa thành đều đóng, nhưng hắn lặng lẽ mang theo trong tộc thanh tráng, dùng Lâm thị đặc quyền làm binh lính khai cửa thành, sau đó vào thành cầu kiến Chu thứ sử.Vốn dĩ hắn là tính toán Chu thứ sử nếu không ra binh, kia hắn liền mang theo trong tộc thanh tráng tới cứu viện, ai ngờ Chu thứ sử như vậy để bụng, hắn đến lúc đó Chu thứ sử đã ở thấy Mạnh phó tướng.Hai bên một thương nghị, Chu thứ sử cùng Mạnh phó tướng nguyện ý điều ra 500 binh lính, như vậy gần nhất hắn mang đến thanh tráng liền dùng không thượng.Lâm Nhuận liền đem người lưu tại trong thành, chính mình đi theo Chu thứ sử bọn họ lại đây.Nhưng hắn càng không nghĩ tới chính là Lâm Thanh Uyển như vậy lợi hại, không cần bọn

họ hỗ trợ, chính mình một người trước đem việc này cấp giải quyết.Này phân quyết đoán, trong tộc không người có thể cập.Chẳng lẽ thật là dòng chính dễ ra anh tài? Một cái nữ hài còn so với bọn hắn này đó nam nhi còn muốn lợi hại, chính là tuổi càng tiểu nhân Lâm Ngọc Tân đều có thể mặt không đổi sắc.

Chương 111: Giải quyết tốt hậu quả

Lâm Nhuận chủ động tiếp nhận giải quyết tốt hậu quả sự, hắn là Lâm thị tộc trưởng, Lâm Thanh Uyển cũng trịnh trọng làm ơn hắn hỗ trợ, phía dưới người cũng đều tin phục hắn. Lâm Nhuận phái Kinh Trập mang theo người đi theo Chu thú sử bọn họ vào thành tìm đại phu, người bị thương quá nhiều, chỉ dựa vào Từ đại phu căn bản lo liệu không hết quá nhiều việc. Lâm Thanh Uyển đảo cũng yên tâm, từ hắn đi xử lý sau liền lôi kéo Lâm Ngọc Tân hồi hậu viện, “Ngươi đi tắm nước nóng, uống chén canh gừng, nằm tiên trong chăn hảo hảo ngủ một giấc, cái gì cũng không cần tưởng.” Lâm Ngọc Tân vẫn luôn nghẹn nước mắt cùng khủng hoảng nháy mắt vỡ đê, nàng ôm lấy tiểu cô khóc ròng nói: “Cô cô, ta, ta sợ hãi!” Nàng sợ chết, càng sợ tiểu cô xảy ra chuyện, cũng sợ này biệt viện trung người chết đi. Lâm Thanh Uyển vỗ nàng bả vai an ủi nói: “Sợ cái gì đâu, chúng ta có nhiều người như vậy bảo hộ, nên sợ hắn là bọn họ.” Lâm Ngọc Tân căm môi khóc, nàng không phải lần đầu tiên thấy người chết, phụ thân cùng mẫu thân khâm liệm khi nàng đều ở đây, nhưng đó là không giống nhau. Như vậy huyết tinh, như vậy sống sờ sờ người bị xuyên thấu, thậm chí là bị tạp lạn, nàng lần đầu tiên thấy. Không còn có như vậy rõ ràng nhận tri đến nguyên lai người sinh mệnh lại là như vậy yếu ớt, một hô một hấp gian liền có khả năng chết một người. Kia không phải ngã trên mặt đất còn có thể bò dậy, mà là đã chết chính là đã chết, không bao giờ sẽ sống, hết thảy đều đem tan thành mây khói. Tựa như phụ thân cùng mẫu thân giống nhau, vĩnh viễn liền không còn nữa. Nhưng bọn hắn không cần chết, không giống phụ thân cùng mẫu thân là bởi vì được thạch vô dụng, ai cũng chưa biện pháp lưu lại bọn họ. Bọn họ có thể đi, chỉ cần quay đầu là có thể mạng sống, bọn họ vì cái gì không đi đâu? Lâm Ngọc Tân không thể lý giải bọn họ, nhà nàng biệt viện chút tiền ấy tài thật sự liền như vậy quan trọng sao? Tiểu cô không phải đã chỉ ra, rồi đi nơi này bọn họ cũng có thể tìm được việc sống sót, chính là vất vả chút, vất vả chút..... Mà ở vất vả cùng tánh mạng gian, bọn họ thế nhưng lựa chọn dùng tánh mạng mạo hiểm. Tham lam, đây đều là tham lam! Lâm Ngọc Tân ánh mắt lộ ra một chút hận ý, ngẩng đầu nhìn về phía tiểu cô, “Cô cô, Triệu gia giống như bọn họ, vì tham lam có thể tánh mạng

đều không cần đúng không?"Lâm Thanh Uyển trầm mặc không nói.Lâm Ngọc Tân cắn răng, "Chúng ta Lâm gia có cái gì, đáng giá bọn họ như vậy nhở thương?"Thấy nàng giận đến sắc mặt hồng nhạt, Lâm Thanh Uyển trấn an sờ sờ nàng đầu, "Ngọc Tân, không cần xem nhẹ người xấu trong lòng tham lam cùng ác ý, không phải Lâm gia có cái gì hi thể bảo vật mới có thể hấp dẫn bọn họ, mà là Lâm gia có bọn họ sở không có đồ vật mới khiến cho bọn hắn truy đuổi. Mà tham lam cùng ác ý là sẽ tăng trưởng."Lâm Thanh Uyển là học sử, biết rất nhiều sự tình phát sinh là thế thúc đẩy, đặc biệt là đại quân thế sự kiện khi không phải đơn cá nhân có thể khống chế."Những cái đó lưu dân cũng không phải ngay từ đầu liền muốn giết chúng ta, bọn họ có lẽ chỉ nghĩ lấy chút lương thực no bụng, nhưng có người nói cái này trong nhà có rất nhiều vàng bạc châu báu, chủ nhân gia rất có tiền, bọn họ liền tưởng nhiều lấy chút cũng không có gì....."Lâm Thanh Uyển ôm lấy Lâm Ngọc Tân, trấn an nàng hơi hơi phát run thân mình, nhẹ giọng nói: "Lại có người nói cho bọn họ, chủ nhân gia có chút quyền thế, xong việc chỉ sợ không thể thiện, bọn họ vốn đã đem tòa nhà này tài vật cho rằng bọn họ, lúc này vừa nghe khẳng định trong lòng căm giận, này liền nỗi lên sát ý." "Bọn họ lúc này còn chỉ là muốn giết chủ nhân liền hảo, cũng thật vọt vào tới khi, đoạt đỏ mắt, giết đỏ cả mắt rồi, đụng phải lão nhân, nữ nhân, tiểu hài tử, cũng sẽ thuận thế xuống tay, chỉ cần giết người đầu tiên, mặt sau mạng người liền không tính là cái gì."Lâm Thanh Uyển thanh âm trầm thấp, làm như nói cho Lâm Ngọc Tân nghe, cũng làm như nói cho chính mình nghe, "Cho nên chúng ta muốn cảnh giác, muốn tam tinh ngộ thân, không cần trở thành ác ma lại còn không tự biết."Lâm Ngọc Tân ngắn ngoi, nghĩ đến tiểu cô ở tường trên lầu hạ mệnh lệnh, nàng trong lòng cũng là sợ hãi đi, rốt cuộc như vậy hơn mạng người đâu.Lâm Ngọc Tân có chút đau lòng, duỗi tay phản ôm nàng, "Tiểu cô yên tâm, ta không sợ hãi, cũng không thương tâm. Bọn họ bất tử, kia chết chính là chúng ta cùng thôn trang người."Lâm Thanh Uyển cảm nhận được nàng an ủi, đôi mắt nhu hòa xoa nhẹ một phen nàng đầu, trực tiếp đem nàng tóc lông rối loạn.Đó là đang an ủi đối phương, Lâm Ngọc Tân cũng nhịn không được kéo xuống tiểu cô tay, miệng không khỏi ôm khít.Lâm Thanh Uyển liền khép một phen nàng nộn nộn gương mặt nói: "Hảo, mau tắm rửa ngủ đi thôi, thôi nửa buổi tối gió lạnh, tiểu tâm cảm lạnh. Tiểu cô lại đi tiền viện nhìn xem." "Tiểu cô," Lâm Ngọc Tân gọi lại muôn đứng dậy rời đi Lâm Thanh Uyển, do dự một chút vẫn là nhấp miệng hỏi, "Cỗ động những cái đó lưu dân chính là Triệu gia sao?"Lâm Thanh Uyển xoay người nghiêm mặt nói: "Ngọc Tân, hiện tại còn không có chứng cứ chỉ hướng Triệu gia, cho nên không cần lung tung suy đoán. Triệu gia là cùng chúng ta Lâm gia có oán, cần phải nói có thù oán, Lâm gia kẻ thù cũng không ít. Mong chờ Lâm gia đoạn tử tuyệt tôn người càng là không ít."Lâm Ngọc Tân ngắn ngoi, Lâm gia có nhiều như

vậy kẻ thù sao?"Đừng nghĩ nhiều, Ánh Nhạn, còn không mau kéo tiểu thư nhà ngươi đi tắm."Ngoài cửa Ánh Nhạn nghe thấy, lập tức tiến vào kéo Lâm Ngọc Tân tiến phòng rửa mặt, thấy cô nãі nãі đi rồi, lúc này mới thấp giọng khuyên nhủ: "Đại tiểu thư không cần nghĩ nhiều, bên ngoài sự có cô nãі nãі đâu, ngài thổi gió lạnh, lại bị kinh, nhưng đến hǎo hǎo nghỉ ngoi, bằng không nêu là sinh bệnh, cô nãі nãі nên nhiều nôn nóng a."Tạ phu nhân lấy ra một cái thuốc tắm phuong thuốc, có ý làm Dương ma ma ngao nước thuốc đưa tới, Lâm Ngọc Tân phao nước thuốc liền có chút mơ màng sấp ngủ, lại uống một chén đuối hàn canh gừng cùng một chén an ủi được, buồn ngủ nháy mắt thổi quét mà đến, lúc này cũng vô tâm tư lại tưởng khác, một năm đến gói đầu thượng liền ngủ đến hôn mê.Lâm Thanh Uyển chỉ kịp uống một chén canh gừng, liền đi áo choàng vân thượng tay áo đi tiền viện hỗ trợ xử lý người bệnh.Đưa ở nhóm thấy Lâm Thanh Uyển thế nhưng tự mình cầm được cho bọn hǎn băng bó, sợ tới mức thiêu chút nữa bò dậy quỳ xuống.Lâm Thanh Uyển một phen đè lại nhân đạo: "Thành thật nằm đừng nhúc nhích."Nói dùng kéo cắt rót quần áo, có chút vụng về lại có tự rửa sạch rót miệng vết thương di vật, lại dùng nước trong súc rửa, lúc này mới đắp thượng cầm máu giảm nhiệt thuốc bột băng bó hảo.Mà miệng vết thương thâm địa phuong còn phải dùng chút rượu gạo súc rửa, nhất thời trong viện đều là tiếng kêu thảm thiết.Bọn hạ nhân mắt điếc tai ngơ, ở Lâm Nhuận cùng Lâm quản gia an bài hạ ngay ngắn trật tự động tác.Xử lý người bệnh, ngao dược, đưa nước, chỉ là trong viện thiêu nước sôi nồi liền có bốn cái.Lâm quản gia lại gọi người lấy ra không ít chậu than bǎi ở nhà ở khắp nơi, hàn khí nháy mắt xua tan không ít.Biệt viện khoảng cách tây cửa thành không xa, bị Lâm Nhuận phái vào thành tìm đại phu Kinh Trập thực mau trở lại, trừ bỏ năm vị đại phu và trợ thủ, còn mang về một cái hình dung chật vật quý công tử.Thượng Minh Kiệt tiến biệt viện liền hướng trong hướng, thẳng nhìn đến Lâm Thanh Uyển mới thở dài nhẹ nhõm một hơi, sau đó đưa mắt bốn xem, lại không nhìn thấy chính mình muốn nhìn người, nhịn không được nôn nóng lên.Mang theo hǎn lại dây Kinh Trập nhịn không được đuối theo trước nói: "Nhi biếu thiêu gia, trong viện rối ren, ngài không cần nơi nơi chạy loạn."Lâm Thanh Uyển nghe được thanh âm ngẩng đầu lên, Thượng Minh Kiệt đã một trận gió dường như bay qua tới, "Lâm cô cô, biếu muội không có việc gì đi?"Lâm Thanh Uyển thấy hǎn tóc tán loạn, trên người tròng một bộ xám xít xiêm y, môi đông lạnh đến phát tím, khóc mắt cũng là hồng, lại không biết là đông lạnh vẫn là lo lắng.Lâm Thanh Uyển quét hǎn tay liếc mắt một cái, đột nhiên có chút minh bạch vì cái gì Lâm Giang biết rõ Thượng gia không phải lương xứng, ở đối hai đứa nhỏ hôn sự do dự dưới tình huống vẫn như cũ cầm duy trì thái độ nhiều một ít.Thiên kim dễ đến, tri tâm người lại khó cầu.Đem người đặt ở trái tim tri tâm người càng khó cầu.Lâm Thanh Uyển đem người bệnh giao cho Bạch

Phong, “Ngọc Tân không có việc gì, nàng bị kinh hách, hiện tại đã ngủ hạ, người là như thế nào tới?” Thượng Minh Kiệt đại túng một hơi, trên mặt lộ ra vui vẻ tươi cười, “Ta là cùng Kinh Trập cùng nhau tới, Lâm cô cô, nơi này nhưng có yêu cầu ta hỗ trợ?” Cúi đầu thấy Lâm Thanh Uyển trên tay đều là huyết, trên mặt hán hiện lên hối hận, “Lâm cô cô, người bị thương?” Lâm Thanh Uyển cười trêu nói: “Hiện tại mới nhớ tới hỏi, cũng quá muộn chút đi?” Thượng Minh Kiệt lấy lòng đối nàng cười cười, “Là tiểu tử không phải, còn thỉnh cô cô thứ tội, cho nên cô cô không có việc gì đi?” “Không có việc gì, đây là người bệnh huyết.” Lâm Thanh Uyển làm Bạch Mai một lần nữa đi lấy một phần thuốc trị thương, mang theo Thượng Minh Kiệt rời đi người bệnh nhóm đai nhà ở. Kinh Trập thuận thế hội báo nói: “Cô nãi nãi, đại phu cùng được liệu đều mang về tới.” “Giao cho tộc trưởng cùng Lâm quản gia an bài.” Lâm Thanh Uyển lanh Thượng Minh Kiệt đến bên cạnh một cái tiểu nhà kè, điểm điểm hán tay nói: “Bắt tay vươn tới ta nhìn xem.” Thượng Minh Kiệt vươn tay tới, đại gia lúc này mới nhìn đến hán bàn tay thượng toàn là huyết hồ bùn, lúc này miệng vết thương còn ở chậm rãi ra bên ngoài thấm huyết. Bạch Mai nhìn không được hô nhỏ một tiếng, vội đem Thượng Minh Kiệt ấn ở ghế trên, “Biểu thiếu gia như thế nào thương thành như vậy cũng không nói một tiếng?” Thượng Minh Kiệt có chút lảng, lúc này mới cảm giác có chút đau, hán nghĩ nghĩ nói: “Có thể là từ trên tường ngã xuống khi khai đến, lúc ấy đảo không cảm thấy đau, thiên lại hắc, ta cũng không biết……” Bạch Mai vội vàng hỏi: “Nhưng còn có địa phương khác bị thương?” Thượng Minh Kiệt liền che lại đầu gối. Bạch Mai liền thấp đèn xem, thấy đầu gối chõ quần cũng mài mòn, mặt trên dính đỏ thắm vết máu. Lâm Thanh Uyển nhìn lướt qua, đổi vẻ mặt rồi rำ Bạch Mai nói: “Đi kêu cái gã sai vặt tới cấp hán thượng được.” Thượng Minh Kiệt thương không nặng, đều là bầm tím, nhưng diện tích không nhỏ, không chỉ có bàn tay, khuỷu tay, đầu gối cùng bụng đều có thương tích, tiểu tử này thế nhưng hồn nhiên không biết, mang theo một thân thương từ thành bắc chạy đến thành tây Lâm phủ. Ở Cốc Vũ tổ vẻ không có năng lực suốt đêm ra khỏi thành sau, hán liền chính mình ghé vào cửa thành nơi đó chờ, Chu thú sứ mang binh ra khỏi thành khi hán vốn định đuổi kịp, nhưng chạy tới khi té ngã một cái, chờ đến cửa thành khi bọn họ sóm chạy không ảnh. Mà hán không ai mang theo lại ra không được thành, vẫn là sau lại Kinh Trập đi theo Chu thú sứ bọn họ vào thành tìm đại phu đúng phải hán, bằng không cửa thành bò một đêm, hán không đổ máu chết, cũng có thể bị đông chết. Lâm Thanh Uyển lắc đầu, làm gã sai vặt cho hán thượng được sau liên cho hán rót một chén bệnh thương hàn được, sau đó liền tiếp tục đi xử lý người bệnh. Cụ thể tình huống vẫn là chờ ngày mai nàng rút ra không tới hỏi lại đi. Lâm gia biệt viện ánh lửa cập ánh đèn sáng cả đêm, thăng đèn thiên tướng lượng khi đại phu nhóm mới đem tám trọng

thương người bệnh từ quỹ môn quan kéo trở về, mặt khác vết thương nhẹ viên nhóm cũng đều xử lý tốt.Lâm Nhuận đã khiến người đem cồng lớn cùng tường viện ngoại dấu vết đại khái rửa sạch một lần, sao nhìn qua Lâm gia biệt viện vẫn là phía trước bộ dáng, nhưng mọi người đều biết không giống nhau.Biệt viện nằm vài cái sân người bệnh, còn có kia bốn cái bờ mình đưa ở lúc này liền lảng lặng mà nằm ở lâm thời bố trí ra tới linh đường.Lâm Thanh Uyển đáy mắt có chút phát thanh, lại vẫn như cũ không có đi ngủ, mà là đi cho bọn hắn thượng một nén nhang, làm Chung đại quản sự tự mình đi đem trợ cấp bọn họ người nhà.“Làm cho bọn họ có yêu cầu liền đè, có thể đáp ứng ngài liền làm chủ đáp ứng rồi, không thể đáp ứng, trở về nói cho ta, ta tối làm quyết định, chỉ là thái độ nhất định phải hảo. Bọn họ là vì thôn trang mà hy sinh, không thể làm cho bọn họ rét lạnh tâm.”Chung đại quản sự đồng ý, mang theo tiền ở mấy cái đúra ở hộ vê hạ ra cửa.

Chương 112: Tức giận một

Lâm Ngọc Tân tỉnh lại khi, Lâm Thanh Uyển mới vừa ngủ hạ, Ánh Nhạn cùng Bích Dung bưng thủy tinh cốc nàng rửa mặt, nhỏ giọng nói: “Cô nãi nãi mới ngủ hạ, cơm sáng ngài là tại đây ăn vẫn là đi phòng khách?” Lâm Ngọc Tân vô tâm cơm sáng, hỏi: “Hôm qua người bệnh đều thế nào?” “Đại tiểu thư yên tâm, Từ đại phu đem bọn họ đều cứu về rồi, chỉ cần dưỡng chút thời gian thì tốt rồi.” Lâm Ngọc Tân thở dài nhẹ nhõm một hơi, hỏi đáp: “Kia người chết đâu, có thể làm cho người thích đáng an bài?” “Cô nãi nãi làm nhân thiết cái tiêu linh đường, Chung đại quản sự sáng sớm đã mang theo người đi thông tri nhà bọn họ thuộc,” Ánh Nhạn cho nàng tròng lên quần áo, nhỏ giọng nói: “Đêm qua nhị biểu thiếu gia liền tới, nghe nói còn bị thương, hiện chính ở tại phòng cho khách đâu.” Lâm Ngọc Tân sững sốt, hỏi: “Bị thương nhưng trọng sao?” “Không nặng, không nặng,” Ánh Nhạn vội vàng nói: “Nghe nói là té bị thương, đã dùng được ngủ hạ.” Ánh Nhạn bỗn ý là làm đại tiểu thư cao hứng cao hứng, ai ngờ Lâm Ngọc Tân “Bá” một chút rơi xuống mặt tối, ngược lại hỏi: “Hắn mang theo vài người tới?” Ánh Nhạn sững sốt, “Liền hắn một người……” Lâm Ngọc Tân liền cười lạnh một tiếng, đứng dậy rửa mặt sau liền thẳng đến phòng cho khách. Thượng Minh Kiệt chính hình chữ X ngủ ở trên giường, nhân sợ đụng tới miệng vết thương, tay hữu cánh tay phía dưới còn lót một tầng chăn bông. Lâm Ngọc Tân nhìn đến hắn liền tức giận đến cắn răng, duỗi tay liền phải đẩy tinh hắn, rồi lại thấy hắn đáy mắt thanh hắc, hai tay chưởng bao thật dày băng gạc, không khỏi dừng một chút, nàng đậm chân nói: “Đại hắn tinh lại liền đem hắn đuôi ra đi, về sau không được hắn lại đến.” Ánh Nhạn cùng Bích Dung hoảng sợ, hoàn toàn không biết Lâm Ngọc Tân là làm sao vậy. Nhị biểu thiếu gia mạo hiểm lại đây, đại tiểu thư không nên cao hứng sao? Ngoài cửa lớn dấu vết đã rửa sạch đến không sai biệt lầm, thiên sáng ngời, liền có hạ nhân cầm cái xéng ra tới, bắt đầu đào thô điền chôn dại lại dấu vết. Thô giường lên, bất quá mấy sạn liền đem trên mặt đất rửa sạch không xong vết máu vùi lấp, nếu không dời đi xem, mặc cho ai cũng không thể tưởng được đêm qua trên mảnh đất này có hơn bốn trăm người bị chết tại đây. Lư Nhiên mang theo mấy chục gia đình tới rồi khi nhìn đến đó là

đầy trời bụi đất, hắn mắt sắc nhìn đến trên mặt đất không kịp vùi lấp một mạt vết máu.Nghe được tiếng vó ngựa, tôi tớ nhóm đang có chút khẩn trương, thấy cầm đầu Lư Nhiên người mặc cẩm y, lúc này mới thở dài nhẹ nhõm một hơi, vội vàng tiến lên chào hỏi, “Lang quân tìm ai?”Lư Nhiên thít chặt mã, ánh mắt ở Lâm gia biệt viện đại môn cùng trên mặt đất đảo qua, ôm quyền nói: “Tại hạ là Lư gia Ngũ Lang, tối hôm qua thu được Lâm gia cầu cứu tin, lúc này mới sáng sớm dẫn người tới rồi.”Tôi tớ trên mặt lộ ra tươi cười nói: “Đa tạ lang quân tới viện, tới phạm tên côn đồ đã bị đánh lui, ngài thỉnh chờ một chút, tiểu nhân này liền đi thỉnh gia chủ.”Lâm Thanh Uyển cùng Lâm Nhuận mới ngủ hạ không lâu, Lâm quản gia cũng vội cả đêm, lúc này đang ở bờ miên, hiện giờ trong phủ có thể làm chủ chỉ có Lâm Ngọc Tân.Lâm Ngọc Tân không chút nghĩ ngợi, phủ thêm áo choàng liền nghênh ra tới.Tuy rằng nguy hiểm đã qua, nhưng Lư gia tới cũng không tính vẫn, phàm là tới viện bọn họ đều hắn là hảo hảo chiêu đãi.Lư Nhiên đứng ở đại môn chỗ, chậm rãi đảo qua trên tường tàn lưu dấu vết, cuối cùng đem ánh mắt định ở tường viện phía trên.Khó trách lưu dân tiêm nhiều Lâm gia cô chất cũng không dọn về thành, có như vậy một tòa loại nhỏ thành lũy ở, đích xác khó mà nói là trong thành tương đối an toàn, vẫn là nơi này càng an toàn.Đều nói Lâm Giang tan hết gia tài, nhưng hiện tại xem ra hắn rõ ràng cấp muội muội cùng nữ nhi để lại nhất quý giá đồ vật.Ở cái này loạn thế trung, bất luận cái gì tài phú đều so bất quá một phương thành lũy cùng nhân tài.Tối hôm qua thu được Lâm gia biệt viện cầu viện, Lư gia đang thương lượng qua đi liền quyết định tới viện, cho nên cửa thành một khai hắn liền mang theo mấy chục người ra tới.Bốn tính toán nếu đánh không lại liền đem người dẫn đi, dù sao cũng là một đám lưu dân, bọn họ có lương mǎ có lưỡi dao sắc bén, còn sợ bọn họ sao?Đến lúc đó không chỉ có toàn đạo nghĩa, cũng bán triều đình cùng Lâm gia một cái hảo.Ai ngờ Lâm gia động tác thế nhưng nhanh như vậy, bọn họ liền cái cái đuôi cũng chưa đuổi kịp. Xem những cái đó tàn lưu dấu vết, tối hôm qua thượng chiến đấu nhất định thực kịch liệt, chỉ không biết Lâm gia những người đó là ai giúp đỡ luyện ra.“Lư ngũ thúc,”Lư Nhiên quay đầu lại liền thấy một cái tiểu cô nương đối hắn uốn gối hành lễ, “Đa tạ Lư ngũ thúc tiến đến tương trợ, đại gia một đường mệt nhọc, trước trong phòng ngồi đi.”Lư Nhiên không nghĩ tới là cái tiểu cô nương tới chiêu đãi chính mình, vi lăng sau hỏi, “Ngươi cô cô đâu?”Lâm Ngọc Tân mặt mang xin lỗi nói: “Tiểu cô tối hôm qua vội một đêm, hiện mới vừa nghỉ ngơi, Lư ngũ thúc không bằng hơi làm một lát, ta đây liền đi thỉnh cô cô.”“Không vội,” Lư Nhiên vội ngăn lại nàng nói: “Vẫn là làm nàng nghỉ tạm đi, ta bất quá là tới xem một cái, xác nhận các ngươi bình an là được. Hiện nay các ngươi trong phủ nhất định có rất nhiều sự phải làm, ta liền không nhiều làm quấy rầy.”Lâm Ngọc Tân cảm kích nói lời cảm tạ, đối Lư thị có thể tới tương trợ biểu đạt

thân thiết cảm kích, Lư Nhiên kiều kiều khoe miệng, cũng quan tâm dò hỏi một chút thôn trang thương vong tình huống, cũng dò hỏi hay không có yêu cầu trợ giúp địa phương.Bởi vì Lâm gia hiện tại khẳng định rất bận, Lư Nhiên đảo cũng không có ở lâu, cùng Lâm Ngọc Tân nói một lát lời nói sau liền cáo từ rời đi.Lâm Ngọc Tân đứng ở ven đường nhìn theo bọn họ rời đi, thẳng đến người thương đại lộ, nhìn không thấy mới thu hồi ánh mắt.Ánh Nhạn nói: “Đại tiểu thư, chúng ta trở về đi.”Lâm Ngọc Tân đứng bất động, vẫn như cũ nhìn đại lộ phương hướng, “Ánh Nhạn, ngươi nói bà ngoại gia sẽ phái người tới viện trợ sao?”Ánh Nhạn lập tức nói: “Khẳng định sẽ, lão thái thái như vậy đau lòng ngươi, như thế nào sẽ không phái người tới?”Lâm Ngọc Tân rũ xuống đôi mắt nói: “Nhưng Lư gia người đều tới rồi.”Ánh Nhạn há miệng thở dốc, không biết nên như thế nào thế Thượng gia tìm lý do.Đúng vậy, cùng Lâm gia không có thân thích quan hệ Lư gia đều tới rồi.“Hơn nữa, đêm qua nhị biểu ca liền tới rồi.”Đây mới là làm Lâm Ngọc Tân nhất trái tim băng giá địa phương, liền Thượng Minh Kiệt đều có thể trộm đi lại đây, nhà ngoại nếu là có tâm cứu viện, lại như thế nào sẽ đến không đến?Lâm Ngọc Tân ở ven đường đứng trong chốc lát, nhìn thoáng qua không mang không người đại lộ, quay đầu trở về, “Làm đêm qua vẫn luôn vội vàng người đi nghỉ ngơi, đêm qua nghỉ ngơi người tiếp nhận, đêm Lâm An gọi tới.”Lâm An cùng Lâm Thuận sau nửa đêm mị trong chốc lát, cho nên hiện tại trong phủ là bọn họ quản sự.Hai người thực mau tới đây, Lâm Ngọc Tân nói: “Các ngươi đem người bài cái ban, trước tăng cường quan trọng sự, bên ngoài sự đều trước phỏng một phỏng. Uớc thúc hảo hạ nhân, không được loạn đi lại, càng không cho phép ra trang, miễn cho phát sinh nguy hiểm.”Lâm An cùng Lâm Thuận cùng kêu lên đồng ý, tin tưởng tràn đầy làm an bài.Tá điền cùng nông hộ nhóm xách theo tay nải trở lại chính mình gia, sau đó liền đến biệt viện tới hỗ trợ, ba cái không có kinh nghiệm người quản gia tự nhiên có chút luồng cuồng tay chân, cũng may Lâm Ngọc Tân thông tuệ, Lâm An cùng Lâm Thuận ổn trọng, tuy rằng ngay từ đầu rối ren một ít, mặt sau cũng chậm rãi sửa đổi tới.Mãi cho đến nửa buổi chiều, Thượng gia mới đến cái quản sự mang theo mấy chục tráng đinh khoan thai tới muộn, Lâm Ngọc Tân trong lòng cười lạnh, trên mặt liền không mang ra chút, cũng không ra đi gặp người, trực tiếp làm Lâm An đi đuôi rồi.“Liền nói chúng ta đều bình an, làm bà ngoại yên tâm, chờ ta bên này sự tình thỏa đáng lại đi cho nàng lão nhân gia thỉnh an.”Lâm An tuân lệnh đi xuống, một lát sau lại trở về, “Đại tiểu thư, Thượng gia quản sự còn hỏi chúng ta hay không gặp qua nhị biểu thiếu gia, nói là tối hôm qua nhị biểu thiếu gia không về nhà, không biết đi nơi nào.”Bởi vì Thượng Minh Kiệt là một người đi theo Kinh Tráp trở về, Lâm phủ đối này khẩu kín nhất trí: Không biết, gì cũng không biết.Cho nên đáp lời vẫn là đến hỏi trước quá chủ tử, Lâm An liền lấy tối hôm qua hỗn loạn, chưa từng

lưu ý vì từ trước lượng quân sự trở về hỏi chủ ý.Lâm Ngọc Tân cúi đầu nghĩ nghĩ nói: “Liền nói không nhìn thấy, làm cho bọn họ đến trong thành đi tìm một chút, đêm qua bên này quá loạn, nhị biểu ca như thế nào sẽ đến nơi này?”Lâm An liền minh bạch chủ tử ý tú, xoay người đi xuống chu toàn.Lâm Ngọc Tân rũ mắt trầm tư một lát, sau đó đứng dậy đi khách viện xem Thượng Minh Kiệt.Thượng Minh Kiệt mới vừa tỉnh lại, đang ở rửa mặt đâu, thấy nàng đôi mắt đột nhiên sáng ngời, ném xuống cho hắn lau mặt tiểu đồng liền xông tới, “Biểu muội, ngươi không sao chứ?”Lâm Ngọc Tân lạnh khuôn mặt nhỏ không nói lời nào.Ánh Nhạn cùng Bích Dung liếc nhau, sôi nổi túm tiểu đồng rời đi, sau đó canh giữ ở ngoài cửa.Lâm Ngọc Tân cũng không đóng cửa, trên dưới đánh giá hắn một chút nói: “Nhi biểu ca nếu đã tỉnh vậy chạy nhanh đi thôi, vừa rồi Thượng gia tới người tìm ngươi, ta thoái thác nói không thấy được ngươi đã đuôi rồi.”Thượng Minh Kiệt sững sốt, thật cẩn thận nhìn nàng nói: “Biểu muội là sinh khí?”Lâm Ngọc Tân cười lạnh, “Ta nào dám sinh các ngươi Thượng gia khí?”Thượng Minh Kiệt rũ mắt, nghĩ đến đêm qua mẫu thân kiệt lực phản đối cùng tổ mẫu do dự, không khỏi cắn cắn môi, lui ra phía sau một bước một loan rót cuộc, “Biểu muội, ta, ta thực xin lỗi ngươi.....”Lâm Ngọc Tân vành mắt liền đỏ lên, chất vấn nói: “Ngươi thực xin lỗi ta cái gì? Là ngươi thấy chết mà không cứu, vẫn là ngươi chọn lựa động đến những cái đó lưu dân tới?”Thượng Minh Kiệt hoảng sợ, thế mới biết Lâm Ngọc Tân lại vẫn hoài nghi lưu dân bạo động sự cùng Thượng gia có quan hệ, vội vàng xua tay nói: “Không có như vậy sự, chúng ta hai nhà là chí thân, như thế nào sẽ.....”Thượng Minh Kiệt nói tới đây một đốn, nghĩ đến Triệu gia, sắc mặt đó là biến đổi.“Ngươi như thế nào không nói? Chúng ta hai nhà là chí thân, nhưng Triệu gia cùng ta Lâm gia cũng không phải là chí thân, bất quá là bởi vì các ngươi Thượng gia mới có điểm thân thích tình cảm, bọn họ có cái gì băn khoăn?”Thượng Minh Kiệt đầy miệng chua xót, “Biểu muội, Lâm Triệu hai nhà tuy có oán, nhưng cũng không đến mức này.”“Như thế nào không đến mức?” Lâm Ngọc Tân kích động đến ngực pháp phòng, nộ mục nói: “Triệu gia làm sự còn thiêu sao, đầu tiên là nông trang, sau lại là thư cục, nơi chôn nhacula vào ta Lâm gia, còn có chuyện gì là bọn họ không dám?”“Thả sự tình như thế nào liền như vậy xảo, Thao Thiết Lâu mới xảy ra chuyện chúng ta bên này liền có chuyện, nếu nói không phải bọn họ trả thù ta là không tin.” Tiêu cô nói không có chứng cứ không cần đoán lung tung, nhưng như vậy sự Triệu gia sao có thể lưu lại chứng cứ?Hơn nữa tự phụ thân thê sau, thật là bọn họ Triệu gia ở nơi chôn nhacula vào, trừ bỏ bọn họ còn có ai?Thượng Minh Kiệt vội vàng nói: “Gì đến nỗi, Thao Thiết Lâu sự vốn chính là ngoài ý muốn, Lâm gia cũng không phải cố ý, cứu cữu hắn như thế nào sẽ.....”“Lâm gia chính là cố ý,” Lâm Ngọc Tân lạnh mặt đánh gãy hắn nói, cười lạnh nói: “Nói thật cho ngươi biết, đậu hủ sự chính là tiểu

cô cố ý, các ngươi Triệu gia khinh người quá đáng, đầu tiên là ở ta phụ thân về quê khi mở miệng nhảm vào, lại là đối nhà ta nông trang xuống tay, sau lại nhảm vào khởi nhà ta thư cũn tới.”“Tiểu cô niệm ở bà ngoại trên mặt một lần hai lần toàn nhẫn qua đi, nhưng ta Lâm gia cũng không phải tượng đất, này lần thứ ba là vô luận như thế nào đều không thể buông tha, các ngươi không phải tự giữ quyền quý, mà Lâm gia xuống dốc sao, chúng ta khiếu cho các ngươi nhìn xem Lâm gia có phải hay không thật sự nhậm người xoa nắn!”

Chương 113: Tức giận nhị

Thượng Minh Kiệt kinh ngạc đến ngây người, ngo ngác nhìn Lâm Ngọc Tân.Lâm Ngọc Tân nhìn hắn cười lạnh nói: “Như thế nào, có phải hay không cảm thấy chúng ta Lâm gia cũng không vô tội, mà là cực kỳ đáng giận?”“Biểu muội!” Thượng Minh Kiệt đánh gãy nàng nói không lừa lời, đôi mắt đỏ bừng nhìn nàng nói: “Ngươi biết rõ ta sẽ không như vậy tưởng.”Hắn nhấp miệng nói: “Triệu gia không phải nhà ta, nhà ta họ Thượng!”Lâm Ngọc Tân nhìn hắn không nói.Thượng Minh Kiệt liền hạ xuống nói: “Biểu muội thiệt tình không biết sao, Triệu gia là nhà ta thân thích, nhưng nhà ngươi cũng là nhà ta thân thích. Luận thân sơ, chúng ta……”Lâm Ngọc Tân châm biếm đến, “Luận thân sơ, chúng ta đều là anh chị em họ, ngươi như thế nào so?”Thượng Minh Kiệt liền nói: “Dù sao ở lòng ta chính là biểu muội thân thiết hơn một ít, ở tổ mẫu trong lòng cũng là giống nhau.”Vô nghĩa, ở Thượng lão phu nhân trong lòng đương nhiên là Lâm Ngọc Tân thân thiết hơn một ít, nhân gia là nàng thân ngoại tôn nữ, Triệu gia cùng nàng có mao huyết thống quan hệ?Thây Lâm Ngọc Tân trùng mắt hắn, Thượng Minh Kiệt nôn nóng nói: “Là thật sự biểu muội, ngươi là phụ thân một bên thân thích, ta không hướng về ngươi hướng về ai?”“Kia nếu là Nhị cữu cữu cũng hướng về Triệu gia đâu?”“Chuyện này không có khả năng,” Thượng Minh Kiệt chắc chắn nói: “Phụ thân từ trước đến nay công chính, hắn nếu là biết các cữu cữu làm sự, khẳng định sẽ hướng về của các ngươi.”Lâm Ngọc Tân đổi hắn cười lạnh.Thượng Minh Kiệt trong lòng liền đột một chút, không biết nghĩ tới cái gì, sắc mặt cũng có chút khó coi.Hai người đều không nói lời nào, không khí liền đình trệ lên.Lâm Ngọc Tân thấy hắn đáng thương vô cùng nhìn nàng, liền quay đầu nói: “Ngươi đi đi, trong chốc lát Kinh Trập muốn đưa một cái lão đại phu trở về thành đi, ngươi ngồi bọn họ xe đi. Ta không nói cho Thượng gia quản sự ngươi ở chỗ này, ngươi trở về cũng đừng nói lậu miệng, bằng không bị trừu cũng đừng trách ta.”Thượng Minh Kiệt đại tuồng một hơi, nếu là tổ mẫu cùng mẫu thân biết hắn đêm qua trộm đi ra khỏi thành, còn chạy đến Lâm gia biệt viện nói, nhất định sẽ khóc chết.Hắn lau một phen trên trán không tồn tại mồ hôi lạnh nói: “Ngươi yên tâm.”Lâm Ngọc Tân cười nhạo, “Ta có

cái gì không yên tâm? Nếu là ngươi thật sự bỗn bị phát hiện, bị trùu cũng là ngươi.” Dứt lời xoay người liền đi. Thượng Minh Kiệt ở trong sân cùng lão đại phu cùng nhau lên xe ngựa, mới ra cửa liền đụng phải Lư gia người tới đưa dược liệu. Hắn ngồi ở trong xe nghe được Lư gia quản sự nói: “Đây là nhà ta chủ tử phân phó ta chờ đưa tới, tối hôm qua sự chúng ta cũng không giúp đỡ, cũng chỉ có thể với xong việc lược tần non nót chi ý, còn thỉnh quý chủ nhân không cần ghét bỏ. Chúng ta Ngũ gia còn nói, quý phủ nếu còn có thiếu dược liệu liền liệt một trương đơn tử cho chúng ta, nhà của chúng ta giúp quý phủ tìm một chút, có lẽ có thể tiến đến.” Lâm Thuận cảm kích làm người tiếp nhận dược liệu, đem người hướng trong phòng thỉnh uống trà. Quản sự lắc đầu nói: “Quý phủ sự vội, ta chờ liền không nhiều lăm quấy rầy……” Thượng Minh Kiệt buông trộm vén lên mành, ngồi như suy tư gì, đối diện lão đại phu chính ôm lò sưởi tay ngủ gật. Hắn tuổi tác lớn, ngao cả đêm kết quả chính mình trước bị bệnh, cho nên chỉ có thể về trước gia, lúc này thấy cùng hắn một xe tiểu công tử vẻ mặt u sầu, nhịn không được nói: “Tuổi còn trẻ có cái gì hảo sâu?” Thượng Minh Kiệt trên mặt càng khổ, nhịn không được nói hết nói: “Lão nhân gia, nếu là ngài cữu cữu gia cùng cô cô gia bất hòa, ngươi làm sao bây giờ?” Lão đại phu cười nói: “Bọn họ hai nhà bất hòa ngươi gấp cái gì, lại không phải nhà ngươi theo chân bọn họ hai nhà bất hòa.” Thượng Minh Kiệt vẻ mặt đau khổ không nói lời nào. Lão đại phu trong lòng vừa động, nghĩ đến Lâm phủ cái kia mạo nếu thiên tiên tiểu cô nương, không khỏi lắc đầu cười nói: “Tuổi trẻ chính là hảo a, lại đang ở phú quý trung càng là hảo, cho nên tiểu tử, thấy đủ chút đi, thấy đủ tâm mới vui sướng, lòng dạ cũng mới rộng lớn.” “Ngươi xem bên ngoài bao nhiêu người ở vì một chén cơm mà bôn ba, lại có bao nhiêu người sớm chiều gian liên mắt tánh mạng?” Lão đại phu chỉ vào mành ngoại thô địa nói: “Ngươi cúi đầu đi xuống xem, chỉ có thể nhìn đến dưới chân điểm này thô địa, một chút cút trâu liền có thể kêu ngươi không vui nửa ngày. Nhưng ngươi ngẩng đầu hướng nơi xa xem, nhìn đến đó là rộng lớn thiên địa, một con lược không mà qua chim nhỏ có thể kêu ngươi vui sướng một lát, chẳng phải càng vui sướng?” Thượng Minh Kiệt há to miệng không nói lời nào. Lão đại phu lắc đầu, ôm lò sưởi tay dựa vào xe trên vách nhám mắt lại, rốt cuộc là người thiếu niên, lúc này trừ bỏ chính mình một phương thế giới cũng nhìn không tới khác. Thượng Minh Kiệt miệng chậm rãi hợp nhau tới, cúi đầu như suy tư gì. Lúc này Thượng gia một mảnh hỗn loạn, Thượng nhị thái thái đem Thượng phủ đều phiên cái để hướng lên trời cũng không tìm ra Thượng Minh Kiệt tới, đi theo Thượng Minh Kiệt gã sai vặt Tây Nghiên cùng Thị Mặc cũng không biết chạy đi nơi đâu, nhớ tới đêm qua Thượng Minh Kiệt lời nói, Thượng nhị thái thái trước mặt một trận biến thành màu đen. “Mau đi tìm, ra khỏi thành đi tìm, lại khiến người đi Lâm gia biệt viện nhìn xem, hắn khẳng định sẽ đi nơi đó……” Nếu là không đi, đó chính là ở trên đường

đã xảy ra chuyện.Nghĩ đến đêm qua hỗn loạn, Thượng nhị thái thái tâm một năm một năm, nhịn không được khóc thành tiếng nói, “Cái này nghiệp chướng, như thế nào khiên cho người như vậy không bót lo a.”Thượng lão phu nhân tức giận đến giơ lên quái trượng đánh qua đi, nỗi giận mắng: “Đây đều là người làm chuyện tốt, đêm qua nếu không phải người gạt ta gì đến nỗi như thế, Triệu thị ta nói cho người, nếu là ta Nhị Lang thật sự ra chuyện gì, người cũng đừng lưu tại Thượng gia, từ đâu tới đây liền cho ta về nơi đó đi!”Thượng nhị thái thái biến sắc, một cử động nhỏ cũng không dám làm Thượng lão phu nhân quái trượng đánh vào trên người.Thượng Đan Trúc trong lòng căng thẳng, vội vàng tiến lên đỡ lấy Thượng lão phu nhân, thấp giọng nói: “Tô mẫu đừng tức giận hỏng rồi thân mình, ta đỡ ngài đến một bên ngồi đi.”Thượng Đan Lan trong lòng cười lạnh, cũng tiến lên trấn an Thượng lão phu nhân, “Tô mẫu uống trước ly trà nghỉ ngơi một chút, nhị thẩm đã phái người đi ra ngoài tìm, nhị đệ nếu không ở Lâm cô cô gia, kia khẳng định là còn không có ra khỏi thành. Nay Tô Châu thành nói tiểu lại cũng không nhỏ, muôn tìm một người khẳng định muôn phí không ít công phu.”Thượng Đan Cúc liên tục gật đầu, “Nếu Tẩy Nghiên cùng Thị Mặc cũng không thấy bóng người, kia hơn phân nửa là đi theo nhị ca cùng nhau đi ra ngoài, có bọn họ ở, nhị ca sẽ không có việc gì.”Nhưng hiện tại Tẩy Nghiên cùng Thị Mặc mới một thân là thương từ đồng rác bò dậy, khắp khiêng hướng Thượng gia đi.“Cũng không biết Nhị gia thế nào, có phải hay không bình an.” Tẩy Nghiên hối hận nói: “Đêm qua liền không nên đáp ứng Nhị gia, hắn nếu là đã xảy ra chuyện chúng ta một cái cũng đừng nghĩ sống.”“Kia mới là tìm chết đâu,” Thị Mặc tả hữu nhìn nhìn, nhỏ giọng nói: “Nhị gia kia tính tình người lại không phải không biết, chúng ta không đáp ứng, hắn cũng sẽ có biện pháp chạy ra đi, có chúng ta yểm hộ hắn còn đi được lấp bắp, lại không chúng ta yểm hộ, kia càng đến xảy ra chuyện.”“Hơn nữa,” hắn đè thấp thanh âm nói: “Giúp Nhị gia, xong việc Nhị gia tốt xấu sẽ bảo chúng ta, không giúp, Nhị thái thái nếu là tính khởi trường tới, chúng ta không đều đến lột da rút gân?”Nhị thái thái người như vậy cũng sẽ không bởi vì bọn họ không giúp Nhị gia liền khinh tha bọn họ.Hai người lẩn nhau nâng đỡ trộm lưu trở lại Thượng gia ngoài cửa nách, tránh ở một cái chỗ ngoặt bất động.Đây là bọn họ cùng Nhị gia ước định tốt, đến lúc đó ở chỗ này hội hợp, thống nhất lý do thoái thác sau lại trở về.Hai người đợi nửa ngày, liền thấy một chiếc rách tung toé thanh bô xe ngựa sứ lại đây, sau đó ở bên cạnh dừng lại, Thượng Minh Kiệt từ trong xe bò xuống dưới.Hai gã sai vặt ánh mắt sáng lên, bôn đi lên nói: “Nhị gia!”Thượng Minh Kiệt thấy bọn họ cũng thực vui vẻ, “Các ngươi không có việc gì đi, nhưng bị những cái đó nhà sứ đuổi theo? Như thế nào thương thành như vậy?”Bọn họ vừa ra tới liền đụng phải nha sứ, đó là bọn họ giúp hắn dẫn dắt rời đi người, hắn mới có thể thuận buồm xuôi gió sờ đến tây

cửa thành.Tẩy Nghiên lắc đầu, “Này không phải nha sứ làm cho, chúng ta sau lại đụng phải mấy cái khắt cái, bọn họ xem chúng ta trên người ăn mặc hảo, lúc này mới chịu thương. Bất quá này đều không quan trọng, chỉ cần Nhị gia hảo là được.” Thị Mặc tắc hỏi, “Đúng rồi Nhị gia, Lâm gia thế nào?”“Lâm cô cô cùng Lâm biểu muội đều không có việc gì,” Thượng Minh Kiệt cảm xúc có chút hạ xuống, nhìn cách đó không xa cửa nách liếc mắt một cái nói: “Ta hiện tại tạm thời không nghĩ trở về.” Hai gã sai vặt đại kinh thất sắc, “Nhị gia, ngài lại không quay về, lão thái thái cùng Nhị thái thái muôn cấp chết.” Bị lurement ở một bên xa phu tá hữu nhỉn xem, nhịn không được đại đại ho khan một tiếng, hô: “Công tử, ta đã đem ngài đưa đến, ta liền đi trước.” Thượng Minh Kiệt vẫy vẫy tay làm hắn rời đi, sau đó chính mình đi vào hẻm nhỏ tùy tiện tìm khôi địa phương tiện ngồi xuống.Tẩy Nghiên cùng Thị Mặc gom lại trên người quần áo, cũng yên lặng một tảng một hữu ngồi ở hắn bên cạnh, “Nhị gia, ngươi không lạnh sao?” Thượng Minh Kiệt gật đầu, “Nhưng trên đời này có so với ta lạnh hơn người, bọn họ ngao đến lạnh, chẳng lẽ ta ngao không được sao?”“Công tử cùng bọn họ như thế nào sẽ giống nhau?”“Đều là người, như thế nào liên không giống nhau?” Thượng Minh Kiệt tổng cảm thấy mỗi người đều ở nhẹ xem hắn, dường như hắn làm chuyện gì đều làm không thành dường như.Tẩy Nghiên cùng Thị Mặc liếc nhau, cảm thấy Nhị gia giống như không vui, nghĩ châm chước hỏi: “Nhị gia, ngài mạo hiêm đi cứu biểu tiểu thư, biểu tiểu thư thấy ngài có phải hay không thực vui vẻ?” Thượng Minh Kiệt trên mặt càng hạ xuống, “Chỉ có ta đi, nàng thương tâm còn không kịp đâu, lại như thế nào sẽ vui vẻ?”“Như thế nào sẽ thương tâm đâu……” Tẩy Nghiên vội la lên: “Ngài vì ra cửa chính là từ trên tường ngã xuống……”“Cho nên nàng càng thương tâm.” Thượng gia là nàng nhà ngoại, hắn còn cần nhảy tường mới có thể đi cứu nàng, nàng sao có thể không thương tâm?Nhưng Tẩy Nghiên cùng Thị Mặc không có thể minh bạch, mà là cười nói: “Cho nên biểu tiểu thư là bởi vì đau lòng ngài mới thương tâm?” Thượng Minh Kiệt nháp miệng không nói chuyện.Hai người không quá minh bạch tâm tư của hắn, không khỏi gãi gãi đầu.Tẩy Nghiên cùng Thị Mặc từ nhỏ liền hầu hạ hắn, mãn phủ thượng hạ có thể nói nhất hiểu biết Thượng Minh Kiệt bất quá, nhưng lúc này hại người lại có chút không rõ chủ tử suy nghĩ cái gì.Thượng Minh Kiệt nháp miệng suy nghĩ nửa ngày, vẫn là nhịn không được thấp giọng hỏi nói, “Tẩy Nghiên, Thị Mặc, các ngươi nói Lâm gia lưu dân sự có thể hay không là Nhị cữu cữu ở sau lưng gây xích mích?” Hai người hoảng sợ, sắc mặt trắng bệch tả hữu nhỉn nhỉn, gắt gao mà dựa vào trụ Thượng Minh Kiệt nói: “Nhị gia nói cái gì mê sảng đâu, Nhị cữu gia sao có thể làm như vậy sự?” Thượng Minh Kiệt thảng lắp mà nhìn bọn họ đôi mắt, Tẩy Nghiên cùng Thị Mặc liền không khỏi cúi đầu tránh đi hắn đôi mắt.Thượng Minh Kiệt liền minh bạch bọn họ

đáp án, bọn họ cũng cảm thấy Nhị cữu cữu là sẽ làm ra loại sự tình này người.Hắn nhấp miệng nhìn về phía Thượng phủ phương hướng, ánh mắt dần dần sâu thăm lên.Tẩy Nghiên xem đến sợ hãi, chọc chọc hắn nói: “Nhị gia, chúng ta trở về đi, lại trì hoãn đi xuống, lão thái thái thật muộn lo lắng.”Thượng Minh Kiệt chậm rãi thu hồi ánh mắt, đứng dậy vỗ vỗ quần áo nói: “Đi thôi.”Tẩy Nghiên cùng Thị Mặc thở phào một hơi, nhìn nhau sau vội vàng đuổi kịp, thuận tiện cùng công tử thông nhất một chút lý do thoái thác.

Chương 114: Thông suốt

Thượng Minh Kiệt về đến nhà, Thượng phủ lại là một đợt hỗn loạn, nhìn đến ba người thê thảm bộ dáng, lão thái thái cùng Nhị thái thái ôm hàn khóc rống, đó là đau lòng cũng nhịn không được duỗi tay đấm hàn nói: “Ngươi này không bót lo hài tử, như vậy hỗn loạn thời điểm thế nhưng còn ra bên ngoài chạy, ngươi không muôn sống nữa?” Thượng Minh Kiệt cúi đầu nhận sai, “Tôn nhi có sai, thỉnh tể mẫu trách phạt.” “Ngươi đã biết có sai, vậy chính mình đến trong từ đường quỳ,” thấy trên tay hàn quần lấy băng gạc, lại ninh hàn một chút nói: “Đãi thương hảo lại đi, không gọi ngươi không được lên.” Thượng lão phu nhân đau lòng tôn tử, lại sẽ không đau lòng hạ nhân, giáo huấn xong rồi Thượng Minh Kiệt, nàng liền híp mắt nhìn về phía Tây Nghiên cùng Thị Mặc. Nhị thái thái càng hận này hai cái gã sai vặt, cảm thấy tất cả đều là bọn họ dạy hư Thượng Minh Kiệt, đem chủ tử đặt hiềm địa mà không tự biết, nếu không phải lão thái thái còn ở, nàng sớm gọi người đem bọn họ kéo đi ra ngoài đánh chết. Tây Nghiên cùng Thị Mặc không tự chủ được đánh một cái rung mình, hai chân run lên liền quỳ trên mặt đất. Thượng lão phu nhân nhìn bọn hàn chàm chàm nhìn nửa ngày, sau đó nhàn nhạt hạ lệnh nói: “Tùy ý chủ tử hồ nháo không nói, còn quạt gió thêm cùi, như vậy nô tài lưu trữ làm gì? Kéo xuống đi……” Tây Nghiên cùng Thị Mặc eo một loan liền ghé vào trên mặt đất, dù chưa ngẩng đầu xem, lại biết Nhị gia là nhất định sẽ bảo bọn họ. Thượng Minh Kiệt đích xác quay người lại liền chắn bọn họ trước mặt, lại không phải cầu tình, mà là nhập miệng nhìn về phía lão thái thái nói: “Tể mẫu không hỏi xem ta đêm qua đi nơi nào sao?” “Lời này ta quay đầu lại sẽ tự hỏi ngươi.” Lão thái thái ẩn hàm giận dữ nói: “Hiện tại trước xử trí này hai cái không nghe lời nô tài.” “Tể mẫu, ta mới là bọn họ chủ tử, bọn họ nghe ta nói liền hảo, chẳng lẽ ngại cho rằng tôn tử bên người nô tài còn muốn nghe người khác nói sao?” Thượng lão phu nhân mở to hai mắt nhìn, không thể tin tưởng nhìn về phía Thượng Minh Kiệt. Thượng Đan Trúc tam tỷ muội cũng hoảng sợ, khiếp sợ nhìn về phía Thượng Minh Kiệt, không thể tưởng được hàn sẽ nói ra nói như vậy tới. Thượng Đan Trúc gấp đến độ tiến lên hai bước, kéo lấy hàn nói: “Nhị ca, ngươi như thế nào có thể như vậy cùng tể mẫu nói

chuyện? Còn không mau nhận sai.” Thượng Minh Kiệt lại kiên trì nhin Thượng lão phu nhân, che ở Tây Nghiên cùng Thị Mặc trước mặt nói: “Tổ mẫu, là tôn nhi đã làm sai chuyện, ngài phạt ta liền hảo, phạt bọn họ có ích lợi gì đâu?” “Cho ta đổi hai cái gã sai vặt, lần sau ta tội phạm quan trọng sai thời điểm vẫn là sẽ phạm, bất đồng chính là bọn họ sẽ đi bẩm báo cho ngài, nhưng như vậy nhận không rõ chủ tử người ta lại là không dám muốn, không thiêu được cũng muôn bị tông cô đi ra ngoài.” Thượng Minh Kiệt thương tâm nói: “Ở ta bên người hạ nhân đều không phải ta người, ta liền điểm này sự đều làm không tốt, còn có thể làm tốt chuyện gì đâu?” Thượng lão phu nhân hoảng sợ, vội vàng giữ chặt hăn hỏi, “Ngươi như thế nào như vậy tưởng, ngươi là hào môn quý công tử, phải làm sự lớn đâu, có thể nào lấy này hậu trach việc nhỏ bình định?” “Ta liền việc nhỏ đều làm không tốt, càng đừng nói đại sự.” Thượng Minh Kiệt trong ngực cuồn cuộn một cỗ khí, hỏi: “Vẫn là ở tổ mẫu cùng mẫu thân trong măt, ta chỉ cần hảo hảo nghe trong nhà nói là được?” “Ngươi đây đều là ở bên ngoài học cái gì,” Thượng lão phu nhân nhịn không được dùng quái trượng hung hăng mà gõ mặt đất nói: “Trước kia nhiều hiếu thuận biết lễ một cái hài tử, như thế nào hiện tại biến thành như vậy?” “Tổ mẫu!” Thượng Minh Kiệt quỳ gối nàng trước măt, ngẩng đầu nhìn về phía nàng nói: “Tôn nhi chỉ là hy vọng chính mình có khả năng chút, như vậy gặp chuyện khi cũng có thể chính mình làm chủ, không đến mức hoàn toàn từ người xâu xé.” Thượng lão phu nhân ngẩn ra, sau đó quay đầu trùng hướng Thượng nhị thái thái. Cái này đến phiên Thượng nhị thái thương tâm, “Nhi Lang, ngươi là oán mẫu thân đêm qua không có chi viện Lâm gia biệt viện sao?” “Nhưng ngươi nên biết nhà của chúng ta tình huống, chúng ta trong phủ cũng không có nhiều ít gia đình, hiện giờ trong thành cũng không an toàn, nếu là đem người phái ra đi, kia trong nhà ngươi tổ mẫu cùng huynh trưởng bọn tỷ muội làm sao bây giờ?” Thượng nhị thái lau nước mắt nói: “Huống chi, tối hôm qua cửa thành đã bể, chúng ta tổng không thể cưỡng cầu Chu thú sứ mở cửa thành đi?” “Chúng ta Thượng gia lại không phải không chi viện, hôm nay sáng sớm chúng ta liền phái quản sự lanh người đi, ngươi còn không biết đi, ngươi Lâm cô cô cùng Lâm biểu muội đều hảo thật sự, cũng không có xảy ra chuyện……” Thượng Minh Kiệt thăng thắn sống lưng không nói lời nào, nhưng thái độ lại cường ngạnh thật sự, tóm lại chính là không cho động Tây Nghiên cùng Thị Mặc. Thượng nhị thái thấy hăn không nói một lời lại trong lòng kiên định, loại này không nghe khuyên bảo thái độ làm nàng trong lòng càng là bức bối, nhưng bà mẫu ở phía trước, nàng lại phát tác không được, chỉ có thể âm thầm nhịn. Thượng lão phu nhân lại từ tôn tử thái độ trông được ra cái gì, nàng không khỏi híp híp mắt, phát tay nói: “Phạt không phạt bọn họ sự khác nói, người tới, trước đem bọn họ nhốt lại, Nhi Lang, ngươi theo ta tới.” Thượng lão phu nhân ánh mắt đảo qua Thượng nhị

thái thái, hơi không thể thấy cười lạnh một tiếng, Thượng nhị thái thái hoảng sợ, vội vàng cúi đầu, đó là nàng phía trước còn tưởng bằng mặt không bằng lòng đem người trước xử trí, hiện tại cũng không dám động tác. Thượng Minh Kiệt đứng dậy đỡ Thượng lão phu nhân một khối hướng tiểu trong từ đường đi. Thượng lão phu nhân cấp lão tổ tông nhóm thượng một nén nhang, lúc này mới quay đầu xem quỳ trên mặt đất Thượng Minh Kiệt, hỏi: “Dứt lời, tôi hôm qua thượng ngươi đều làm gì đi?” Thượng Minh Kiệt cúi đầu bối hăn cùng Tây Nghiên Thị Mặc đối tốt lý do thoái thác, “Ta liền nghĩ ra đi xem Lâm cô cô cùng biểu muội các nàng hay không an toàn, buộc Tây Nghiên cùng Thị Mặc giúp ta. Chính là sau khi rời khỏi đây liền đúng phải nha sử, chỉ có thể chạy loạn, kết quả liền đúng vào mấy cái khát cái trong tay, bọn họ xem chúng ta ăn mặc hảo, liền muôn tới đoạt, là Tây Nghiên cùng Thị Mặc bảo hộ ta, lúc này mới không bị thương nặng.” “Vì tránh né nha sử, chúng ta chạy trốn có chút xa, lại có chút lạc đường, cho nên liền không có ra khỏi thành, nhân sờ lại bị khát cái quần lên, chúng ta ba người liền tìm cái yên lặng địa phương nghỉ ngơi, hùng đông về sau mới tìm về gia lộ.” Thượng lão phu nhân hung hăng mà gõ gõ sàn nhà, lạnh lùng nói: “Ngươi nói dối, nếu là gặp gỡ khát cái, chỉ bằng các ngươi ba cái liền muôn chạy trốn ra tới? Tây Nghiên cùng Thị Mặc trên người quần áo đều bị lột, như thế nào ngươi còn hoàn hảo? Hơn nữa ngươi trên tay thương là ở nơi nào băng bó?” Thượng Minh Kiệt theo bản năng bắt tay hướng phía sau một bối, nhập miệng không nói lời nào. Thượng lão phu nhân liền tiến lên hai bước đầm hăn phía sau lưng hai hạ, cả giận: “Ở tổ tông trước mặt còn dám không nói thật, ngươi đây là đại bất hiếu, là muôn túc chét ta sao?” Thượng Minh Kiệt cúi đầu không nói, nhưng sống lưng lại đinh đến thẳng tắp. Thấy tôn tử ngoan cố thành như vậy, Thượng lão phu nhân lại là sinh khí lại là đau lòng, cuối cùng khom lưng ngồi ở hăn bên cạnh đệm hương bò nhìn hăn nói: “Hài tử, ngươi là tổ mẫu một tay mang đai, còn có chuyện gì là không thể nói cho tổ mẫu?” Thượng Minh Kiệt vành mắt đỏ bừng, nước mắt cơ hồ tràn mi mà ra, hăn cúi đầu nhìn trên mặt đất không nói lời nào. Thấy như vậy tôn tử đều không có cung khai, Thượng lão phu nhân liền biết hăn là gặp gỡ đại sự. Nhịn không được duỗi tay vuốt ve hăn đầu hỏi, “Ngươi nói cho tổ mẫu, ngươi có phải hay không oán mẫu thân ngươi không có phái ngươi đi cứu ngươi biểu muội?” Thượng Minh Kiệt cắn chặt môi không nói lời nào. Thượng lão phu nhân liền thở dài nói: “Mẫu thân ngươi đích xác làm sai, nhưng cũng không thể toàn trách ngươi mẫu thân, nhà của chúng ta người đích xác có điểm thiêu, gần đây trong thành lại loạn thật sự, nàng cũng là vì để ngừa vạn nhất. Bằng không thực sự có lưu dân xông tới, nhà của chúng ta gia đình lại đều đi rồi, đến lúc đó ai tới bảo hộ ngươi mấy cái tỷ muội?” Thượng lão phu nhân tuy đối Nhị thái thái gạt nàng đối ngoại cháu gái thấy chết mà không cứu sự hận đến nỗi răng

nghiến lợi, lại cũng không dám thật làm cho bọn họ mẫn từ ly tâm, bằng không về sau gia là nhất định sẽ loạn. Cho nên nàng chỉ có thể tận lực nói Nhị thái thái lời hay, loại cảm giác này thật là làm nàng nôn đã chết. Thượng Minh Kiệt lại không có trước kia như vậy hảo hông, hắn buông xuống đầu không nói lời nào, trong lòng lại ở suy tư qua đi dần dần hiểu được. Trong nhà thả bất luận hậu viện vú già, chỉ nói gia đình liền có thượng trăm, sao có thể trừu không ra nhân thủ tới? Huống chi Thượng gia nhưng không giống Lâm gia ở thành tây người giàu có khu vực, bọn họ là ở thành bắc, nơi này không chỉ có Tô Châu các quan viên nơi, Lư gia chờ thế gia tòa nhà cũng đều tại đây, thậm chí Thứ sử phủ đều khoảng cách bọn họ không xa lăm. Lưu dân là có bao nhiêu không có mắt mới dám chạy đến nơi đây tới? Liên tính bọn họ thật dám đến, những người đó gia cũng là sẽ ra người chi viện, này cơ hồ là cam chịu quy củ. Mặc kệ phía trước lẫn nhau hay không có ân oán, gặp gỡ loại này tai họa đều là có thể cứu tặc cứu, không thể cứu cũng sẽ nghĩ cách hỗ trợ cầu viện, này không chỉ có là đạo nghĩa thượng yêu cầu, cũng là các gia trải qua mấy thế hệ loạn thế sau đạt thành ăn ý. Người lần này cứu nhà khác, lần sau nhà người gặp nạn khi nhà khác mới có thể ra tay tương trợ. Thượng Minh Kiệt một khiêu thông trăm khiêu thông, thầm nghĩ: Cái gì ra không được cửa thành đều là giả, Thứ sử phủ liền bên trái gần, chẳng lẽ Thượng gia tìm tới môn đi thỉnh cầu mở cửa thành, thứ sử cũng sẽ phản đối sao? Không nói Thượng gia quyền thế, chính là Lâm cô cô thân phận liền cũng đủ Thứ sử phủ mở ra cửa thành. Mà sự thật đã chứng minh, Chu thứ sử đích xác không dám đối Lâm gia thấy chết mà không cứu, trong nhà thật muốn có tâm, như thế nào sẽ không biết đêm qua Chu thứ sử mở ra cửa thành ra khỏi thành đi cứu viện? Thượng Minh Kiệt đôi mắt có chút nóng lên, ngẩng đầu lên nhìn về phía Tô mẫu, “Tô mẫu, ngại biết đêm qua Lâm cô cô bọn họ giết bao nhiêu người sao?” Thượng lão phu nhân ngẩn ra. Thượng Minh Kiệt nói: “428 người, Chu thứ sử bọn họ đến thời điểm, trừ bỏ trên đường rút đi lưu dân, còn lại người chờ đều bị giết. Chu thứ sử bọn họ một đao chửa ra liền thu hơn bốn trăm viên đầu người, bọn họ từ nhà kho mượn phê được liệu cấp Lâm cô cô. Lư gia sáng sớm hôm sau liền cũng mang theo người qua đi chi viện, biết người toàn tiêm sau liền khiến người tặng một ít được liệu qua đi, tôn nhi trở về thời điểm, trên đường đụng phải vài gia xe, đều là cho Lâm cô cô đưa được liệu đi……” Thượng lão phu nhân đại kinh thất sắc, nhất thời cũng không kịp truy cứu Thượng Minh Kiệt chạy tới Lâm gia biệt viện sự. Hôm nay sáng sớm phát hiện Thượng Minh Kiệt sau khi mất tích bọn họ toàn bộ tâm thần liền ở tìm hắn thượng, căn bản không kịp dò hỏi Lâm gia biệt viện tình huống, càng đừng nói phát đi an ủi linh tinh. Nếu liền mặt khác gia đều đưa đi được liệu, kia trừ bỏ hỏi một tiếng ngoại liền không hề động tác Thượng gia sẽ bị người như thế nào đối đãi? Nhất quan trọng chính là, Lâm Thanh

Uyễn sẽ nghĩ như thế nào Thượng gia, Lâm Ngọc Tân lại sẽ nghĩ như thế nào? Thượng lão phu nhân hận sắt không thành thép ninh một chút tôn tử, “Ngươi đứa nhỏ ngốc này, như thế nào không nói sớm?” Thượng Minh Kiệt lại ngạnh cổ nói: “Trong nhà vô tâm, ta chính là nói làm cũng bất quá là mặt ngoài công phu.” “Ngươi,” là cổ lão phu nhân chọc hắn cái trán cả giận: “Chúng ta vì cái gì đã quên, còn không phải là vì tìm ngươi?” “Đêm qua cũng là vì tìm ta sao?” Thượng Minh Kiệt tru tâm hỏi, “Tô mẫu, mẫu thân gạt ngài, ngài liền thật sự bị giấu ở sao?”

Chương 115: Ngăn cách

Tuy rằng biết như vậy không đúng, nhưng Thượng Minh Kiệt vẫn là nhịn không được nghĩ như vậy, “Tổ mẫu, ở ngài cùng phụ thân trong lòng, cô có gia thân thiết hơn có phải hay không?” Thượng lão phu nhân thương tâm nhìn hắn, vẻ mặt mệt mỏi nói: “Đương nhiên, người cô cô là ta thân sinh nữ nhi, nàng ở nhà khi ta đau nhất nàng.” “Kia ở ngài cùng phụ thân trong lòng, có phải hay không Lâm gia cũng so Triệu gia quan trọng?” Thượng lão phu nhân nhấp miệng không nói lời nào, tâm tư thay đổi thật nhanh, như vậy sự, Minh Kiệt là tuyệt đối không hỏi. Là ai dạy hắn hỏi cái này dạng nói? Chẳng lẽ là Lâm Thanh Uyển? Thấy tổ mẫu không đáp, Thượng Minh Kiệt liền vẻ mặt quật cường nhìn nàng. Thượng lão phu nhân đau đầu, nàng đem đúra nhỏ này sảng đến quá mức, thế cho nên làm hắn dưỡng thành một bộ thuần lương chi tâm, căn bản sẽ không đi tự hỏi thế gian phân tranh. Nhưng hiện tại đúra nhỏ này hiển nhiên là thông suốt, thật có chút sự thật ở đả thương người, chính mình trong lòng minh bạch liền hảo, vì sao nhất định phải nói ra? Lâm gia cùng Triệu gia, từ cảm tình đi lên nói tự nhiên là Lâm gia càng thân cận, cần phải nói tầm quan trọng, Lâm Giang ở khi, tự nhiên là Lâm gia càng trọng, nhưng hiện tại Lâm Giang không còn nữa, về sau Thượng gia ở triều thượng còn phải cùng Triệu gia cho nhau giúp đỡ. Bằng không nàng gì đến đối Thượng nhị thái thái làm rất nhiều sự mở một con mắt nhăm một con mắt? Thượng Minh Kiệt thấy tổ mẫu rũ mi mắt không nói lời nào, không khỏi thất vọng thu hồi ánh mắt, nàng cùng chính mình cho tới nay nhận tri không giống nhau. Hắn vẫn luôn cho rằng công chính vì trước, mới luận thân sơ, mà ích lợi phương là cuối cùng yêu cầu suy xét sự. Bất luận từ công chính vẫn là thân sơ góc độ luận, hắn đều phải đứng ở Lâm gia bên này, hắn cho rằng tổ mẫu cùng phụ thân là cùng hắn giống nhau. Nhưng ở hôm nay buổi sáng biểu muội chất vấn hắn khi, hắn mới đột nhiên nghĩ đến, có lẽ này chỉ là hắn một bên tình nguyện, tổ mẫu cùng phụ thân cũng không nghĩ như vậy. Tổ tôn hai trăm mặc hòi lâu, cuối cùng vẫn là Thượng lão phu nhân trước mở miệng nói: “Nhị Lang, đối đãi ngươi lại lớn hơn một chút liền minh bạch.” Thượng Minh Kiệt nhấp miệng, “Tôn nhị hiện tại đã trưởng thành, tổ mẫu có cái gì suy tính không bằng

minh nói cho ta, cũng miễn cho tôn nhi ngây thơ vô tri, đảo hổng rời các
ngươi sự.” Thượng lão phu nhân mặt trầm xuống hỏi: “Ngươi đây là ở trách
cứ tổ mẫu sao?” Thượng Minh Kiệt nhấp miệng không nói lời nào. Thượng
lão phu nhân thấy sắc mặt càng thêm khó coi, nàng ngăn chặn ngực trào
dâng mà thượng lửa giận nói: “Nhi Lang, chúng ta đây đều là vì ai? Còn
không phải là vì ngươi……” “Không phải vì ta,” Thượng Minh Kiệt vể mặt
nước mắt, áp lực lên án nói: “Ta không nghĩ tới thừa tước, cũng chưa từng
tưởng dựa các cữu cữu có cái gì thành tựu, huống chi, Lâm gia là cô cô gia,
tổ mẫu, thật là vì nhà ta mới mất công chính hòa thân tình sao?” Làm
chuyện tốt là vì Thượng gia, làm chuyện xấu lại là đơn vì hắn một người,
nhưng lại chưa bao giờ có người hỏi qua hắn hay không nguyện ý tiếp thu
bọn họ cái gọi là “Hảo ý”. Thượng lão phu nhân sắc mặt xanh mét. Thượng
Minh Kiệt xoay người đổi mặt nàng, duỗi tay nắm lấy nàng, đầu nặng nề
khái trên mặt đất, “Tổ mẫu, nếu là Lâm gia hành sự có mệt, ta sẽ đi khuyên
nhủ Lâm cô cô, nếu là Triệu gia có sai trước đây, ta cũng sẽ khuyên nhủ các
cữu cữu. Nhà của chúng ta cùng hai nhà đều có thân, thiên hướng nào một
bên đều không tốt, kia không bằng công chính hành sự.” Thượng lão phu
nhân thật sâu mà nhìn hắn hai mắt, rút về tay nhàn nhạt nói: “Ngươi đã là
như vậy tưởng, vậy đi làm đi. Chỉ ta hỏi ngươi, nếu ngươi các cữu cữu
không nghe khuyên bảo giới đâu?” Thượng Minh Kiệt nghiêm nghị nói:
“Triệu gia sự chúng ta quản không được, nhưng chúng ta Thượng gia xử sự
ít nhất đến công chính.” Thượng lão phu nhân liền ngồi ở cái đệm thượng
hỏi, “Ta đây hỏi ngươi, chúng ta Thượng gia nhưng có thiên hướng ai? Khi
nào từng có không công chính cử chỉ?” Thượng Minh Kiệt cẩn thận tưởng
tượng, phát hiện thật đúng là không có, tuy rằng hắn nương thái độ bày ra
tới, nhưng Thượng gia thật đúng là không có giúp quá Triệu gia chèn ép
Lâm gia, đương nhiên, bọn họ cũng không có giúp Lâm gia. Rất có loại sự
không liên quan mình cao cao treo lên chi ý, nhiều nhất tổ mẫu gõ một chút
mẫu thân, mượn này cùng Triệu gia biểu đạt quá bất mãn mà thôi. Nhưng
loại thái độ này kỳ thật cũng thực đả thương người, nhưng đối với tổ mẫu,
Thượng Minh Kiệt há miệng thở dốc, vẫn là cái gì cũng chưa nói. Ở tổ mẫu
trong lòng, Thượng gia là quan trọng nhất, mà Đại cữu cữu hiện tại đóng
giữ biên quan, trong tay có binh, đó là chức quan cùng phụ thân không sai
biệt lầm, trọng lượng lại là không giống nhau. Tổ mẫu có thể mượn từ mẫu
thân gõ cữu cữu gia đã là cực hạn, làm lại nhiều chỉ sợ phải bị cho rằng là
muốn cùng Lâm gia đứng chung một chỗ. Mà hắn, Thượng Minh Kiệt cười
khô, hắn một cái còn ở đi học, xuất nhập đều còn muốn gã sai vặt hầu hạ
thiếu niên có thể làm cái gì? Lại có bao nhiêu quyền lên tiếng? Hắn không
khuyên quá mẫu thân cùng cữu cữu sao? Nhưng mà đừng nói Nhị cữu cữu,
chính là mẫu thân cũng chưa bao giờ nghe quá hán ý kiêng, xét đến cùng vẫn
là hắn không thể làm người tin phục. Hoặc là nói, hắn không có làm người

tin phục lực lượng.Thượng Minh Kiệt rũ xuống đôi mắt, lại ngẩng đầu lên khi ánh mắt kiên định rất nhiều, “Tổ mẫu, ta là Tây Nghiên cùng Thị Mặc chủ tử, bọn họ thường phạt từ ta tới định, ta nếu là làm sai, ngài liền phạt ta đi.”Thượng lão phu nhân hiện tại chính lo lắng Lâm gia kia một đầu, thấy tôn tử ngoan cố đến cùng cái gì dường như, thả nàng cũng không nghĩ vì thế sự lại chuyển biến xâu tổ tôn hai quan hệ, liền gật gật đầu nói: “Hảo, theo ý ngươi, bọn họ hai người từ ngươi xử trí.”Thượng Minh Kiệt rất lớn thở dài nhẹ nhõm một hơi, quỳ gối đệm hương bồ thượng ngừa đầu nhìn về phía mặt trên tổ tông bài vị.Nam Xuân đỡ lấy lão phu nhân, quay đầu lại hướng từ đường nội nhìn thoáng qua, thấp giọng hỏi, “Lão thái thái, Nhị gia.....”Thượng lão phu nhân thở dài, khẽ lắc đầu nói: “Hắn bị thương, trước làm hắn trở về dưỡng thương, đãi hảo lại đến bị phạt.”Nàng dừng một chút nói: “Ngươi tự mình đi đem Tây Nghiên cùng Thị Mặc đưa trở về, làm cho bọn họ tì mỉ hâu hạ Nhị Lang, nếu là lại làm lỗi, ta quản hắn là ai hạ nhân, ta đều phải càng mâm quan tâm một chút.”Nam Xuân hoảng sợ, lão thái thái đây là tính toán không phạt hai cái gã sai vặt?Nàng vừa rồi canh giữ ở trong viện, cũng không có nghe được bên trong nói, nhưng nàng biết này có bao nhiêu không bình thường.Ở Nhị gia không tìm trở về trước, lão thái thái chính là hận không thể tay xé Tây Nghiên cùng Thị Mặc, lúc này như thế nào nhẹ nhàng buông tha?Hơn nữa Nhị thái thái nơi đó khẳng định không hảo công đạo.Nhìn ra Nam Xuân khó xử, lão thái thái hờ lạnh một tiếng, trùu rót tay nói: “Lão nhị túc phụ nếu là có ý kiến, chỉ lo làm nàng tới tìm ta.”Nam Xuân vội vàng nói: “Liền sợ Nhị thái thái bởi vậy cùng Nhị gia mẫu tử có khích.”Thượng lão phu nhân liền ý vị thâm trường nói: “Bọn họ là thân mẫu tử, nào có cách đêm thù. Nàng nếu là không cao hứng, đấm nàng nhi tử một đòn đó là.”Nàng là không hy vọng Thượng gia cùng Triệu gia xa cách, nhưng cũng không muốn tôn tử cùng Triệu gia quá mức thân cận. Nhị Lang quá nặng tình, như bây giờ liền rất hảo.Thượng lão phu nhân đuổi rồi Nam Xuân, lập tức làm người đem các quản sự gọi tới, hỏi trước một chút hôm nay buổi sáng dẫn người đi Lâm gia biệt viện quản sự, ra mặt chiêu đãi chính là ai, có thể thấy được tới rồi Lâm cô nãi nãi hoặc biểu tiểu thư?Lâm gia người đều nói gì đó.....Quản sự nhất nhât trở về, cái này không chỉ có lão thái thái trầm mặc, đó là đại quản sự đều trầm mặc xuống dưới.Nửa ngày đại quản sự mới châm chước nói: “Lão thái thái, chỉ sợ Lâm gia cùng chúng ta có chút hiểu lầm, không bằng lại phái người đi một chuyến?”Quản sự mang theo người đi, không nói chưa thấy được Lâm Thanh Uyển, liền Lâm Ngọc Tân mặt cũng chưa nhìn thấy đã bị tống cổ trở về, hiển nhiên là cùng Thượng gia sinh khích.Phải biết rằng này quản sự chính là Thượng lão phu nhân phái đi, nàng là Lâm Ngọc Tân bà ngoại, chẳng sợ chỉ là một cái tam đẳng vú già nàng đều hắn là gấp một lần.Thượng lão phu nhân có chút thương tâm, tôn tử mới vừa cùng nàng sảo

một trận, liền ngoại tông nữ đều cùng nàng ly tâm sao? Nàng mỉm cười phát tay nói: “Từ nhà kho tuyển chút dược liệu ra tới đưa đi, bọn họ mới vừa đánh lui bạo dân, trong phủ người bị thương khẳng định không ít, đúng là yêu cầu dược liệu thời điểm.” Đại quản sự đồng ý, tự mình đi nhà kho tuyển đồ vật, càng là tự mình đưa đi Lâm gia biệt viện. Hiện tại Lâm gia vẫn là Giang Nam đệ nhất đại tộc, con rết trăm chân chết cũng không ngã xuống, bọn họ không nên đem quan hệ làm cho như vậy cung chờ. Thượng nhị thái thái đang ở vì lão thái thái buông tha Tẩy Nghiêm cùng Thị Mắc sự tình sinh khí, nghe được cũng chỉ đương không biết, một lòng treo ở nhí tử thương thể thượng. Thượng Đan Trúc thấy trong nhà cuối cùng là an tĩnh lại, hơi hoi thở dài nhẹ nhõm một hơi, quay đầu cùng Thượng Đan Lan Thượng Đan Cúc nói: “Chúng ta cũng thu thập vài thứ thác đại quản sự cấp Lâm biểu tỷ đưa đi đi, cũng không biết nàng có hay không bị dọa đến.” Thượng Đan Lan liên tục gật đầu, “Ta cho nàng viết phong thư, các ngươi muốn hay không cũng thêm nói mấy câu?” Hai tỷ muội liền nói: “Tốt lắm, ngươi đem tin lấy tới, chúng ta cùng nhau thêm nói mấy câu.” Chờ Thượng gia đại quản sự đến Lâm gia biệt viện khi, thái dương đã xuống núi, thôn trang lí chính một mảnh náo nhiệt. Lâm Thanh Uyển đón người ngủ một giấc mới vừa rời giường, biệt viện cãi cọ ồn ào chuẩn bị đồ ăn. Nàng tuần tra quá người bệnh, xác định đại gia thương tình không có chuyển biến xấu sau liền trở lại tiểu linh đường. Lâm quản gia đã khiến người vào thành mua tới quan tài để người thu liễm, chỉ chờ ngày mai bọn họ người nhà tới mới hạ táng. Linh đường thiêu không ít hương, đều là thôn trang người tới thiêu, cảm kích bốn người vì bảo hộ nông trang cùng biệt viện làm ra công hiến. Kinh Trập từ bên ngoài bước nhanh tiến vào khi, Lâm Thanh Uyển đổi diện linh đường thật sâu mà khom lưng, hắn ngừng lại một chút, chờ Lâm Thanh Uyển ngồi dậy tới mới tiến lên thấp giọng nói: “Thượng gia đại quản sự lại tới nữa, lần này đưa tới một xe dược liệu.” Lâm Thanh Uyển khẽ gật đầu, xoay người nói: “Đi thôi, đi xem.” Kinh Trập liền nói: “Cô nai nai nếu là không nghĩ thấy hắn, không bằng làm Lâm quản gia đi?” Lâm Thanh Uyển khẽ lắc đầu, ý vị thâm trường nói: “Hiện tại Lâm gia phải làm chính là giầu tài, Thượng gia là Giang Nam đệ nhị gia tộc, mặt sau mấy nhà tưởng lướt qua chúng ta Lâm gia đến trước lướt qua Thượng gia.” Tuy rằng thực vi diệu, nhưng sự thật như thế, Thượng gia không ra tay đối phó Lâm gia, ngược lại là Triệu gia từng bước ép sát, Chu gia cùng Tạ gia vẫn luôn sống chết mặc bây. Nhưng nếu là Thượng gia cũng ra tay, chu tạ hai nhà khẳng định cũng sẽ nhịn không được, bị bốn gia vây kín, kia Lâm gia nhất định sẽ thực mau ngã xuống, đến lúc đó đừng nói Giang Nam đệ nhất gia vị trí, chính là đệ nhị, đệ tam chỉ sợ cũng không giữ được. Vì lợi ích của gia tộc, không có gì là không có khả năng. Chẳng sợ bọn họ Lâm gia cùng Thượng gia cùng Tạ gia là thông gia. Kinh này một chuyện, tuy rằng Lâm Thượng hai nhà gian

hoành cách một ít đồ vật, nhưng Lâm Thanh Uyển vẫn như cũ không hy vọng hai nhà quan hệ quá mức xơ cứng.Kia đồi Lâm gia không chỗ tốt.Nàng hy vọng Thượng lão phu nhân ở một ngày, Thượng gia liền phải bao trì trầm mặc một ngày, Lâm gia vẫn như cũ là Giang Nam đệ nhất gia tộc.Mà ở này trong lúc liền xem Lâm gia có thể hay không tích tụ lực lượng giữ được chính mình đệ nhất danh.Lâm Nhuận hiển nhiên cũng là như thế suy xét, nghe nói Thượng gia đại quản sự tới, liền vội vàng lại đây tìm Lâm Thanh Uyển, hy vọng nàng không cần quá mức xúc động cùng biếu lộ, miễn cho gia tăng hai nhà hiềm khích.Cùng Lâm Ngọc Tân giống nhau, hắn cũng có chút hoài nghi gây xích mích lưu dân tới công kích Lâm gia biệt viện chính là Triệu gia.Chỉ là hắn không nghĩ tới Lâm Thanh Uyển thế nhưng như vậy bình tĩnh, hắn đến lúc đó, nàng chính cười tưng tửng tiếp dãi Thượng gia đại quản sự.

Chương 116: Lý trí

Tiễn đi Thượng gia đại quản sự, Lâm Nhuận lại lần nữa đối Lâm Thanh Uyển cảm thán nói: “Ta nhiều không kịp ngươi, nếu ngươi vì nam nhi thân thì tốt rồi.” Như vậy nàng là có thể kế thừa tộc trưởng chi vị, Lâm gia nhất định không đến mức như thế gian nan. Lâm Nhuận mới đương đã hơn một năm tộc trưởng liền đã thân thiết cảm nhận được trong đó gian nan, không chỉ có có đến từ chính trong tộc lực cản, càng có ngoại tại khiêu chiến. Tộc trưởng quyền lợi đích xác rất lớn, nhưng trách nhiệm đồng dạng đại. Lâm Nhuận đã bắt đầu hoài niệm Lâm Giang đương tộc trưởng nhặt tử, lúc ấy hắn chính là thật sự nhẹ nhàng a. Lâm Thanh Uyển chỉ là đối hắn cười cười, “Ngũ ca, bên này sự tình vội đến không sai biệt lắm, ta phái người hộ tống ngài trở về đi, hiện tại đúng là hỗn loạn thời điểm, trong tộc không thể không người tọa trấn.” Lâm gia biệt viện đã xảy ra như vậy sự, Chu thú sứ đổi lưu dân dung nhẫn độ khăng định sẽ lần thứ hai thu nhỏ lại, trong khoảng thời gian này tất có một phen động tác, Lâm thị làm Giang Nam đệ nhất đại tộc, khăng định phải có sở tò thái độ. Lâm Nhuận liền hỏi nói: “Ngươi cảm thấy Lâm gia nên như thế nào tò thái độ?” “Yến tử sử sở, sở sử trói một trộm giả quá, Sở Vương liền hỏi ‘Sở nhân cố thiện trộm chăng?’” Lâm Thanh Uyển nói: “Ngũ ca đọc đủ thứ thi thư, tự nhiên biết lời này là không đúng.” Lâm Nhuận liền minh bạch Lâm Thanh Uyển thái độ, hắn gật đầu nói: “Ta sẽ cùng Chu thú sứ đè, làm hắn không cần ngô thương rồi vô tội lưu dân.” Lâm Thanh Uyển gật đầu, đêm qua nàng hạ lệnh một cái không lưu, này đối ngoại liền đã là một loại kinh sợ. Không chỉ có là đối sau lưng châm ngòi người phản kích, đối Giang Nam các gia tò rõ, càng là đối lưu dân nhóm một loại cảnh cáo. Với Lâm gia tới nói, này liền vây là đủ rồi. Lúc này cùng với đứng ở quảng đại lưu dân mặt đối lập, không bằng đem lưu dân phân cách mở ra, không đồng nhất cây gậy đánh chết. Đối những cái đó chỉ là tới chạy trốn, cầu một đường sinh cơ lưu dân lòng mang thiện ý, mà đối những cái đó lòng mang tà ý lưu dân tắc dùng thủ đoạn cường thề. Lâm gia nhất nhân xung tụng trừ bỏ mới đó là đức, hiện giờ mới đã là khó giữ được, không bằng tăng mạnh một chút đức. “Ngũ ca không bằng mang theo tộc nhân giúp đỡ một chút những cái đó cơ khố lưu dân, không đơn thuần

chỉ là vì danh thanh, cũng vì tích chút phúc báo.”Lâm Nhuận cười khổ, “Nơi nào đơn giản như vậy, trong tộc tình huống người lại không phải không biết, trong tộc không bỏ sót tài, các tộc nhân quá đến cũng không nhiều lăm dum dả, chỉ sợ lấy không ra bao nhiêu tiền tài cứu tế. Muốn chỉ là tiểu đánh tiểu nháo, kia còn không bằng không làm, có vẻ quá mức không phóng khoáng.”“Còn không bằng đem đồ vật cấp Chu thứ sử, giao từ hắn cầm đi lấy công đại chấn đâú.”Đây là Lâm thị tông tộc lại một khốn cục.Đã từng Lâm gia rất có tiền, không nói Lâm Dĩnh lúc sau, chính là Lâm Dĩnh phía trước mấy thế hệ đều là Giang Nam đại tộc.Tuy rằng đại bộ phận tiền tài tích lũy ở dòng chính, nhưng dòng bên dựa vào dòng chính, nhật tử vẫn là quá đến không tồi.Nhưng Canh Ngọ họa sau, dòng chính gần như toàn diệt, chỉ còn lại có một cái Lâm Trí, dòng chính gia sản tự nhiên cũng tắt cả về hắn.Lâm Dĩnh chỉ biết đánh giặc, lực chú ý cũng đều ở triều thượng, nhưng Lâm Trí không phải.Hắn trong lòng có kết, ghi hận dòng bên ngay lúc đó thấy chết mà không cứu, Lâm Dĩnh ở khi hắn đều đem gia sản khẩn nǎm chặt ở trong tay, từng cái đem dòng bên bài xuất những cái đó kiêm tiền sản nghiệp.Mà chờ hắn cha vừa chết, Lâm Trí càng là không có ước thúc, trừ bỏ mỗi năm cấp tộc học một ít tiền cùng từ đường một ít cung phụng ngoại, dòng chính cơ hồ không chi viện dòng bên bất cứ thứ gì.Hắn lại sẽ kiêm tiền, hơn nữa hoàng đế đối hắn hổ thẹn, ban thưởng rất nhiều, rất nhiều sự đều là mở một con mắt nhăm một con mắt, cho nên Lâm gia ở hắn hơn ba mươi năm quản lý trung tiền bộ vượt bậc, không chỉ có hoàng đế, chính là một ít nhãn hiệu lâu đời thế gia cũng chưa hắn có tiền.Lâm Giang tiếp nhận tộc trưởng chi vị sau dòng bên nhật tử mới hảo quá một chút, tuy rằng khúc mắc vẫn như cũ ở, nhưng chi viện lại nhiều.Chỉ tiếc hắn quá phá của, một phong sổ con đi lên trực tiếp đem dòng chính sản nghiệp đều quyên.Phải biết rằng, Lâm gia tuyệt đại bộ phận tài sản đều ở trong tay hắn a, mặt khác dòng bên cũng chưa bao nhiêu tiền. Bằng không lúc trước ba vị tông lão vì cái gì cấp hồng hông chạy đến Dương Châu?Hiện tại Lâm thị địa vị có chút xấu hổ, tộc nhân đổi tiền tài xem đến càng trọng, phía trước muôn trù bị lương thực thực cứu tế lưu dân đều phê đi Lâm Nhuận thật lớn công phu, lúc này lại làm cho bọn họ bỏ tiền, gần như với lên trời.Lâm Thanh Uyển tuy không ở trong tộc trụ, lại cũng từ lão Trung bá nơi đó biết Lâm thị hiện trạng, đây cũng là nàng vẫn luôn lo lắng một ván đề.Nàng đối Lâm thị tông tộc có hảo cảm sao?Không có!Đối Lâm thị tông tộc có trách nhiệm sao?Cũng không có!Nhưng nàng lại không thể mặc kệ bọn họ như vậy đi xuống, một cái khổng lồ gia tộc liền lòng dạ đều không có, nàng cũng sẽ chậm rãi mắt đi chính mình mấy trăm năm tích lũy lên nội tình.Mà nàng cùng Ngọc Tân kỳ thật là yêu cầu nàng che chở, chẳng sợ các nàng cũng không thích tạo thành nàng dòng bên các tộc nhân.Quận chúa cái này thân phận có thể cho nàng che chở thật sự hữu hạn, kỳ thật muốn xem vẫn

là nàng tự thân nồng lực cùng sau lưng thế lực.Tỷ như cùng nàng giống nhau là thánh phong quận chúa Chung Như Anh, ai dám khinh thường, hoặc khi dễ Như Anh quận chúa?Triệu Tiệp dám sao?Chỉ sợ hắn thấy Chung Như Anh liền sống lưng cũng không dám thẳng, chính là hoàng đế sở ra vài vị hoàng tử thấy vị này nghĩa muội đều đến khách khí khí lấy lòng.Vì cái gì? Bởi vì nàng nồng văn thiện võ, có tướng soái chi tài, còn bởi vì nàng trong tay nắm có mười vạn tay quân.Lâm Thanh Uyển làm không được nàng cái này phân thượng, hoặc là nói hiện tại còn làm không được, cho nên nàng chỉ có thể dựa gia tộc.Lúc này Lâm thị tông tộc tự nhiên là phát triển đến càng tốt mới càng tốt.“Có xá mới có đến, Ngũ ca đi khuyên một khuyên đi, trước thử gom góp, thiếu ta cấp bổ thượng,” Lâm Thanh Uyển nghĩ, khoe miệng hơi kiêu nói: “Có tiền ra tiền, hữu lực xuất lực, đến lúc đó ngài thông kê ra tới, đưa bọn họ danh sách cho ta, bất luận là trừ bỏ tiền, vẫn là ra lực.”Lâm Nhuận trong lòng nhảy dựng, cũng không hỏi nàng muốn làm gì, trực tiếp gật đầu nói: “Hảo, trở về ta liền tìm tộc nhân nói một câu.”“Kia Ngũ ca lại nghỉ ngơi một đêm đi, ngày mai sáng sớm ta người đưa ngài trở về.”Lâm Nhuận cao hứng nửa buổi tối không ngủ, hắn người hâu thấy lão gia cao hứng thành như vậy, không khỏi nói: “Lão gia, cô nãi nãi cũng chưa nói muốn làm gì, ngài như thế nào như vậy cao hứng?”“Mặc kệ nàng muốn làm cái gì, nàng luôn có muốn nhúng tay ý tú, này liền thực hảo.” Lâm Nhuận thở dài nói: “Trước kia ta còn tưởng rằng nhị ca đem Uyển tỷ nhi lưu tại trong nhà là bởi vì không tín nhiệm ta chờ, nhưng hiện tại xem ra, càng bởi vì Uyển tỷ nhi có cái kia nồng lực.”Kinh này một chuyện, Lâm Nhuận đối Lâm Thanh Uyển tin phục thật sự, chính là hắn ở vào nàng như vậy tình cảnh đều sẽ không làm được so nồng càng tốt.“Trong tộc đã ở đi xuống sườn núi lô, nhưng mà ta cùng phụ thân lại tim không thấy đường ra, hiện giờ chỉ có thể gửi hy vọng với Uyển tỷ nhi.”Trên tay nàng khẳng định có Lâm Giang cấp tài nguyên, hơn nữa nàng còn có cái kia chỉ số thông minh.Thông qua đêm qua sự, Lâm Nhuận càng biết nàng có cái kia quyết đoán, nàng nếu là nguyện ý nhúng tay trong tộc sự vụ, kia đó là Lâm thị một cái cơ hội.Tổng so nhị bá chẳng quan tâm cùng nhị ca mặc kệ hiểu thắng đến nhiêu đi?Sáng sớm hôm sau, Lâm Thanh Uyển liền phái bốn cái hộ vệ hộ tống Lâm Nhuận hồi tộc, mới đem người tiễn đi, Chung đại quản sự liền mang theo bốn gia gia quyền của người đã chết đã trở lại.Kia bốn cái đứa ở gia ly đến khá xa, Chung đại quản sự đem người tìm đủ vẫn là suốt đêm lên đường mới đưa đem ở hôm nay buổi sáng đem người mang về tới.Bốn người nhà ở Chung đại quản sự dẫn người tìm tới môn khi liền cảm thấy không tốt, đệ nhất ý thức đó là tiểu lang ở chủ nhân nơi đó gây hoạ.Lại không nghĩ rằng người không trêu chọc họ, lại là đã chết.Đi vào linh đường, bốn gia liền chạy về phía quan tài.Quan tài còn chưa cái quan, bốn gia phân biệt tìm được rồi các gia hài tử, nhịn không

được đõ quan khóc rống.Lâm Ngọc Tân đõ Lâm Thanh Uyễn đứng ở ngoài cửa nhìn, vành mắt nhịn không được đỏ lên.Bốn gia đõ khóc, lúc này mới hỏi theo chân bọn họ cùng thôn đứa ở.Tuy rằng Chung đại quản sự đã cùng bọn họ nói quá sự tình trải qua, nhưng bọn hắn thương nghị qua đi cảm thấy vẫn là phải hỏi hỏi người khác.Muốn thật là vì bảo hộ chủ nhân bị lưu dân giết chết, bọn họ cũng liền nhận, nhưng nếu là bị chủ nhân làm hại, tuy rằng bọn họ cũng chưa chắc có thể làm chuyện gì, lại tổng muốn trong lòng hiểu rõ.Chung đại quản sự nhìn Lâm Thanh Uyễn liếc mắt một cái, nói khẽ với bọn họ nói: “Đó là chúng ta cô nãi nãi, các ngươi trước cùng cô nãi nãi chào hỏi đi.”Bốn người nhà lúc này mới chú ý tới ngoài cửa đứng một đám người, cầm đầu hai cái cô nương khí phái thật sự, giống như tiên nữ, nhất thời cuồng quít quỳ xuống, liền đầu cũng không dám ngẩng lên.Lâm Thanh Uyễn đối Lâm Ngọc Tân khẽ gật đầu, Lâm Ngọc Tân liều vội vàng tiến lên đem người nâng dậy tới, “Không cần đa lễ, chúng ta chính là đến xem.”Lâm Ngọc Tân nhìn về phía kia bốn khẩu quan tài, nhấp nháp miệng nói: “Bạn họ là vì bảo hộ biệt viện mà hy sinh, ở phía trước ta cô cô liền nói qua, nếu chiến thương, ta đây Lâm gia phụ trách hắn cả đời, nếu chết trận, ta Lâm gia cũng sẽ quan tâm người nhà của hắn. Cho nên các ngươi có cái gì yêu cầu cứ việc đẽ, có thể làm đến, chúng ta nhất định cho các ngươi làm.”Bốn người nhà hoảng loạn, liếc nhau sau cúi đầu nói: “Cũng không có cái gì yêu cầu, chủ nhân có thể cho bọn họ một ngụm quan tài đã tính không tồi.”Lâm Ngọc Tân giật mình mở to hai mắt nhìn, hiển nhiên không quá có thể lý giải.Lúc này mạng người cũng không đáng giá.Lâm Thanh Uyễn tiến lên một bước nói: “Các ngươi một đường tới rồi vất vả, vẫn là trước đi xuống nghỉ ngơi đi.”Nàng nhìn về phía Chung đại quản sự, nói: “Dẫn bạn hắn đi xuống trông thấy đồng hương, làm cho bọn họ nhiều hơn an ủi một chút.”Chung đại quản sự biết nàng là muốn đi bọn họ lòng nghi ngờ, vội vàng cúi đầu đồng ý.Hiện tại đại bộ phận đứa ở còn tại tiền viện hai cái trong thiên viện.Bên trong phòng đều bị thu thập ra tới an trí người bệnh, một ít không bị thương thì tại này chiêu cố người bệnh.Hai ngày này đại gia trạng huống đều có chút không tốt, giết người thời điểm đã đõ mắt không cảm thấy, xong việc đêm khuya mộng hồi luôn là có chút sợ hãi.Này đó đứa ở trước đó đã làm lớn nhất sự cũng bất quá là rời đi thôn đến Lâm gia biệt viện tới thủ công thô.Giết người, với bọn họ tới nói là như vậy xa xôi.Lâm Thanh Uyễn biết bọn họ yêu cầu tâm lý phụ đạo, với phương diện này nàng cũng không am hiểu, nàng có thể làm chỉ là khẳng định bọn họ trả giá. Sau đó làm Phương Đại Đồng mang theo từ trên chiến trường xuống dưới lão binh đi khuyên.Phương Đại Đồng bọn họ càng không biết cái gọi là tâm lý phụ đạo, nhưng như vậy sự bọn họ thấy được nhiều, ở quân đội thời điểm, mỗi năm tổng muốn gấp gõ hai ba bát tân binh viên.Chính là bọn họ, lần đầu tiên từ trên chiến trường xuống dưới khi không cũng thường

làm ác mộng? Trừ bỏ trời sinh thích giết chóc cùng đam mạc người ngoại, không người có thể đối một cái mạng người trôi đi thờ ơ, mặc kệ là chiến hữu, vẫn là địch nhân. Bốn gia quyến của người đã chết đến thiên viện vừa thấy, mãn nhà ở người bệnh, nhất thời hoảng sợ, vội vàng tìm được tùng người cùng thôn đứa ở, hỏi: “Các người đây là đều thương chiến trường? Như thế nào bị thương nhiều người như vậy?” Đứa ở nhóm nhìn đến quen thuộc người, nước mắt nhịn không được lưu, “Những cái đó thiên giết bạo dân tới năm sáu trăm cái, nếu không phải chủ nhân trước khuyên lui hơn trăm cái, chúng ta lại trước tiên làm chuẩn bị, còn không biết muộn tử thương bao nhiêu người đâu.”

Chương 117: Thu nạp

“Đại huynh đệ cũng là vận khí không tốt, chúng ta huấn luyện khi liền đã dạy, muôn ba người vì trận, ít nhất cũng đến hai người, như vậy không đến mức lạc đơn, hắn hướng đến quá nhanh, một chút đem khác hai người cắp bỏ rơi, chính mình đã bị lưu dân nhóm vây quanh, chờ chúng ta đoạt lấy đi, người đầu đã bị đã mở miệng tử……” Bên kia đứa ở cũng ở cùng một nhà khác giải thích, “Tam Lang là bị một gãy gộc đập vào trên đùi té ngã, bị mặt sau lưu dân trát một đao, khi đó quá hỗn loạn, ai cũng không chú ý, xong việc kiểm kê thời điểm mới phát hiện hắn không có……” Bên kia tặc quỳ cá nhân, khóc lóc thảm thiết nói: “Nhi đường ca là cho ta chấn một chút, băng không, băng không chết chính là ta, thúc, thầm, là ta xin lỗi các ngươi……” “Những cái đó lưu dân quá hung ác, đối mặt chính là một gãy gộc, hắn tránh né không kịp, vừa lúc bị đập vào trên đầu, lúc ấy hắn lung lay một chút đầu, cảm thấy không có việc gì, ai biết giết đến một nửa, chính hắn không hề dự triêu ngã xuống,” một cái khác đứa ở nói: “Lúc ấy chúng ta cảm thấy không tốt, đem người kéo trở về giao cho Từ đại phu, nhưng Từ đại phu nói hắn trong óc xuất huyết quá nhiều, cứu không trở lại……” Bốn gia khóc thành lệ nhân, nhất thời đổi lưu dân hận đến nghiến răng nghiến lợi, “Thiên giết đồ vật, quan phủ không phải chiêu bọn họ đi thủ công, lại có lương thực lấy, làm cái gì còn muôn tới đoạt các ngươi?” “Chủ nhân nói là có người cỗ động bọn họ tới, nói chủ nhân có rất nhiều lương thực, nhưng ai đều biết, năm nay chủ nhân mua không ít đồ vật, đã đem tiền tiêu đến không sai biệt lắm, lương thực cũng chỉ đủ chúng ta nhà mình dùng mà thôi.” Nói đến nơi đây, liền có người nhịn không được hỏi, “Chủ nhân nhưng có nói như thế nào an trí các ngươi?” Mắt khác đứa ở cũng thò qua tới nói: “Tiểu lang bọn họ đã là không có, người sống lại còn phải tồn tại. Như vậy thế đạo, các ngươi đến nhiều vì chính mình ngầm lại a.” Bốn gia trầm mặc. Ở Lâm gia thủ công là cần thiết ký kết mười năm trở lên khê ước, bọn họ bốn gia bởi vì nghèo, lúc ấy vội vã dùng tiền, cho nên làm hài tử thiêm chính là hai mươi năm. Đây là văn khế cầm cố tối cao niêm hạn, lại hướng lên trên chính là văn tự bán đứt. Nếu không phải Lâm gia lúc ấy không cần văn tự bán đứt hạ nhân, hướng về phía Lâm gia kia đãi ngộ, bọn

họ kỳ thật là tưởng thiêm văn tự bán đứt.Bất quá đó là văn khé cầm cõ, Lâm gia cũng dày rộng cho bọn hắn dự chi 5 năm tiền công, mà càng làm cho bọn họ cảm động chính là, Lâm gia đem 5 năm sau 5 năm tiền công cũng đem ra, mỗi tháng đều chia bọn họ hài tử một nửa, như vậy tiền tuy thiếu điểm, nhưng hài tử trên người có tiền bàng thân, ngẫu nhiên còn có thể chi viện một chút trong nhà.Giống nhau ký nhu vậy lớn lên niên hạn, người liền tương đương với là Lâm gia, ở thủ công trong lúc, chỉ cần không phải chủ nhân ác ý giết hại, giống nhau sinh tử đều là muôn tự phụ.Bọn họ chưa từng nghĩ tới chủ nhân còn sẽ an trí bọn họ, có thể cho hài tử một ngụm hậu quan đã xem như phúc hậu.Có đứa ở thấy bọn họ do dự, liền nhịn không được tiến lên nói: “Cô nãi nãi nói sẽ hảo hảo an trí của các ngươi, các ngươi không bằng đi hỏi một chút.”Bọn họ cũng muốn biết chủ nhân sẽ như thế nào an trí, nếu là thật sự hảo, lần sau tái ngộ đến như vậy sự liền có thể lo toan vô ưu.Bốn gia do dự một chút, tái kiên Chung đại quản sự khi liền có chút phun ra nuốt vào.Chung đại quản sự thấy trong lòng hiểu rõ, dẫn bọn họ đi gặp cô nãi nãi, “Các ngươi trong lòng là nghĩ như thế nào liền cùng cô nãi nãi nói, chúng ta cô nãi nãi rất hòa thuận.”Vì này tiêu chủ nhân đích xác rất hòa thuận, thấy bọn họ liền làm cho bọn họ ngồi, còn khiến người cho bọn hắn đồ trà.Thấy bọn họ cúi đầu không dám ngôn ngữ, Lâm Thanh Uyển liền chủ động hỏi, “Ta đáp ứng quá bọn họ sẽ quan tâm bọn họ người nhà, các ngươi nhưng có nghĩ tới về sau?”Mấy người áp úng không dám ngữ.Lâm Thanh Uyển liền nói: “Nếu các ngươi không có chủ ý, ta đây liền cho các ngươi mấy cái lựa chọn.”“Một là ta dùng một lần cho các ngươi hai mươi lượng trợ cấp bạc;”Mấy người ánh mắt sáng lên, nhịn không được ngẩng đầu lên nhìn về phía Lâm Thanh Uyển.Lâm Thanh Uyển nói: “Ta biết Hồ đại lang cùng Chu nhị lang đã thành thân, thả dưới gối các có một cái nhi nữ, nếu các ngươi lựa chọn đệ nhất loại, ta đây liền đem hai mươi lượng một phân thành hai, bọn họ cha mẹ lấy một phần, bọn họ thê nhi lấy một phần. Đến nỗi Giả tam lang cùng Đinh ngũ lang, bọn họ tiền tắc giao cho bọn họ cha mẹ.”Này phân trợ cấp bạc ở lập tức rất cao, ít nhất so quân đội trợ cấp bạc còn muôn cao.“Nhì là chúng ta vẫn như cũ khi bọn hắn còn sống, mỗi tháng tiền công ta y theo mà phát hành, các ngươi mỗi cái quý có thể tới lãnh một lần. Tiền công cũng là một phân thành hai, cha mẹ một phần, thê nhi một phần.”Mấy người trầm tư lên, trên mặt đều có chút do dự.Lâm Thanh Uyển tiếp tục nói: “Còn có một cái biện pháp, các ngươi hoặc là cũng tới Lâm gia thủ công, hoặc là tới đây làm tá điền, ta đồng dạng sẽ quan tâm các ngươi.”Chu nhị lang cha liền nhịn không được hỏi, “Chủ nhân muôn như thế nào quan tâm chúng ta?”“Phàm là các ngươi thuê loại mà, ta chỉ thu tam thành thuê, thời hạn là hai mươi năm.”Lâm Thanh Uyển nói: “Nếu là tới thủ công, các ngươi có thể có một phần thêm vào trợ cấp lãnh, mỗi tháng phát, thăng đến bọn họ cha mẹ qua đời cùng hài tử trưởng

thành.”Bốn gia đều do dự lên, nhìn là đệ nhất loại nhất kiêm, bởi vì này số tiền là một chút đúng chỗ, không cần lo lắng về sau Lâm gia đổi ý.Nhưng từ lâu dài tới xem, loại thứ ba cùng đệ tứ loại mới tốt nhất, liên tính là luyến tiếc rời đi gia, tuyển đệ nhị loại cũng không tồi.Liền có người kéo phụ thân tay áo, các lão nhân trầm mặc không để ý tới.Lâm Thanh Uyển liền đứng dậy nói: “Các ngươi có thể suy nghĩ một chút, ngày mai cho ta trả lời liền hảo.”Lâm Thanh Uyển rời đi, bốn gia lúc này mới dám bắt đầu nói chuyện.“Cha, có hai mươi lượng bạc nhà của chúng ta không những có thể khởi nhà mới, còn có thể mua đấu ngưu, có ngưu, chậm rãi làm, tổng có thể tích lũy hạ một phần sản nghiệp.”“Chủ nhân mới đè qua người liền đã quên? Nay tiền không chỉ có ta cùng con mẹ ngươi, còn có người tẩu tử cùng cháu trai.”Hồ Nhị Lang nhìn về phía một bên cúi đầu không nói tẩu tử, nhấp nháp miệng nói: “Phòng ở là cho trong nhà kiến, ngưu cũng là trong nhà sứ, tẩu tử cùng cháu trai đều dùng đến, ta tưởng tẩu tử hắn là không có vấn đề đi?”Hồ đại tẩu siết chặt góc áo, trên mặt thản sắc nhiều lần biến hóa, cuối cùng cắn răng một cái quỳ gối công công phía trước nói: “Công công, ta tưởng cùng tiểu lang đến Lâm gia tới thủ công.”Hồ Nhị Lang thiếu chút nữa nhảy dựng lên, nhưng thấy mặt khác tam gia đều nhìn qua, liền đè nén tính tình ngồi xuống, bất quá sắc mặt thật không tốt là được.Hồ lão cha trầm mặc hồi lâu, cuối cùng gật đầu nói: “Hảo, trong chốc lát chúng ta cùng Chung đại quản sự cầu xin.”“Cha!”Hồ Nhị Lang không quá tán đồng kêu một tiếng.Hồ lão cha liền trùng mắt nhìn hắn liếc mắt một cái, “Đây là dùng đại ca ngươi mệnh đổi lấy.”Chu lão cha liền cũng nhìn về phía hắn nhị con dâu, “Lão nhị gia, ngươi là tính thế nào?”Chu nhị tẩu lau nước mắt nói: “Ta nghe cha chồng.”“Kia hảo, nhà của chúng ta liền tuyển đệ nhị loại, về sau mỗi quý ngươi tới lãnh trợ cấp, mỗi lần đều từ ta và ngươi nương kia phân lại đều ra một nửa tới tòn, về sau cấp Đại Nữu làm của hồi môn”Chu nhị tẩu thấp giọng ứng thanh “Đúng vậy”, trong lòng cảm kích không thôi.Trong nhà cha mẹ chồng từ trước đến nay dày rộng từ ái, trượng phu ra tới làm công khi liền dặn dò quá, làm nàng nghe cha mẹ chồng nói liền hảo.Này hai nhà tuyển định, Giả gia cùng Đinh gia liền càng dễ dàng, Giả tam lang cùng Đinh ngũ lang còn chưa thành thân, cho nên không có loại này ích lợi gút mắt.Bọn họ cùng người nhà thương lượng một chút, Giả gia lựa chọn dùng một lần lấy đủ hai mươi lượng, Đinh gia tắc lựa chọn tới đây làm tá điền.Một là bởi vì nhà bọn họ không mà, hiện tại cũng là điền nhà người khác mà loại, Lâm Thanh Uyển cấp ra tam thành địa tô thật sự quá mức mê người; thứ hai là loại này thế đạo lung dựa đại thụ hảo thừa lương.Bốn gia tuyển định, liền đi tìm Chung đại quản sự.Phòng khách phát sinh sự cũng không có giấu diếm được Lâm Thanh Uyển, nàng nghĩ nói: “Cấp hô lão cha mang đi một nửa trợ cấp, một nửa kia lấy nguyệt chia Hồ đại tẩu. Hồ đại lang nhi tử mới ba tuổi, nhập phủ cũng làm không

được cái gì, làm Chung đại quản sự cấp Hồ đại táu an bài một cái nhẹ nhàng chút việc, làm nàng có thể chăm sóc hài tử.”Lâm Thanh Uyển nói: “Nói cho bọn họ, về sau nếu có khó xử việc có thể tới biệt viện tìm chúng ta, chỉ cần là chiếm lý việc, chúng ta có thể giúp liền giúp.”Bên này mới đồng ý, bên kia thiên viện liền tất cả đều đã biết, có số học tốt đúra ở thăng lắc đầu nói: “Mệt, mệt, chúng ta một tháng liền có 400 văn, một năm xuống dưới liền gần năm lượng bạc, hai mươi lượng bát quá mới hơn bốn năm tiền công.”Có người cười nhạo nói: “Người đều đã chết, chủ nhân chịu cấp hai mươi lượng tính không tồi, huống chi chủ nhân không cũng nói sao, còn có thể tuyển đệ nhị loại, tiền công phát túc hai mươi năm.”Nhưng ai có thể mắt thấy như vậy nhiều tiền đặt ở nơi này không cần?Có kia hai mươi lượng, trong nhà có thể làm nhiều ít sự?“Muốn ta nói nhất biết tính toán vẫn là Đinh ngũ lang gia, chủ nhân mới muôn tam thành địa tô, nhà bọn họ người nhiều, thuê thượng hai ba mươi mẫu, vất vả chút trông trọt, chỉ sợ không hai năm gia liền dậy.”Hiện tại các gia phả biến muôn chính là sáu thành địa tô, Lâm gia nhẹ chút, nhưng cũng muôn năm thành, thiếu hai thành địa tô một hai mẫu đất nhìn không ra tới, nhưng thuê đến nhiều, niên hạn lại một trường.....“Nhưng đây cũng là chủ nhân định đoạt, nếu là chủ nhân trên đường đổi ý, bọn họ thượng chỗ nào khóc đi?”“Muốn ta xem sẽ không, Lâm gia có tiếng nhân thiện, thả chúng ta ở chỗ này đã hơn một năm, chủ nhân cũng không giống như là người như vậy. Chỉ cần Lâm gia còn có đất, ta tưởng chủ nhân liền sẽ không đổi ý.”Lời này vừa nói ra, không ít trong nhà mà thiếu đúra ở đều tâm động lên, nếu là bọn họ cũng quản gia dọn lại đây, trực tiếp điền mà loại thì tốt rồi.Bọn họ ở chỗ này làm đúra ở, trong nhà tắc làm tá điền, không chỉ có về nhà phuơng tiện, nông nhàn khi còn có thể giúp một chút trong nhà.Bọn họ thật đã xảy ra chuyện, chủ nhân cũng hảo quan tâm trong nhà.Ở biệt viện kiêm ăn có thể so ở bên ngoài mạnh hơn nhiều.Mặc kệ đại gia như thế nào nghị luận, việc này lớn nhất tác dụng đó là an đúra ở nhóm tâm, Lâm Thanh Uyển này bốn điều trấn an thi thố làm đại gia đem tâm thả lại trong bụng.Bọn họ biết, đó là bọn họ ra ngoài ý muốn, chủ nhân cũng sẽ thỏa đáng an bài bọn họ người nhà, hiện tại Lâm gia trang ở trong mắt bọn họ không hề là bọn họ làm công thôn trang, mà là cùng bọn họ ích lợi tương quan gia.Lâm gia trang hảo, bọn họ gia cũng mới có thể hảo.Chỉ là Chung đại quản sự cảm thấy hậu hoạn có chút đại, “..... Nếu là về sau Đinh gia thuê mà quá nhiều, chúng ta thuê là không thuê? Hơn nữa về sau còn có như vậy nhiều gia.”Lâm Thanh Uyển cười nói: “Chỉ cần bọn họ người trong nhà có thể loại, chúng ta liền thuê.”“Ta không sợ tới đâu nhập vào người nhiều, chỉ sợ thiếu.”Lâm Thanh Uyển trong mắt chớp động ánh sáng nói: “Hiện tại chúng ta quan trọng nhất chính là làm cho bọn họ đổi ta Lâm gia trung tâm, mà, chúng ta không thiếu, thiếu chính là người.”Hiện tại người còn chưa đủ nhiêu sao?Chung đại quản sự trong mắt

hiện lên nghi hoặc, “Cô nãi nãi còn tính toán chiêu đúra ở?”Lâm Thanh Uyển rũ xuống đôi mắt nói: “Trông trọt muốn người, bảo hộ biệt viện cũng muốn người, điểm này người vẫn là thiếu. Tổ phụ ở kia, nhà của chúng ta quang phủ quân liền hơn một ngàn dặm.”Chung đại quản sự hoảng sợ, “Cô nãi nãi, kia phải tốn tiền cũng không ít, ngài,” hắn đè thấp thanh âm hỏi, “Ngài là muốn trùng kiến phủ quân?”“Tiền sẽ có,” Lâm Thanh Uyển đổi hắn cười nói: “Hiện giờ chính yếu chính là thu nạp nhân tâm, này đó đúra ở xem như thượng quá chiến trường, làm Phương Đại Đồng cùng Dịch Hàn chân tuyển một chút, tuyển ra một ít người tới trước bồi dưỡng. Chỉ cần là đối Lâm gia lập có công lớn, đừng nói là giảm thuế, cho dù là miễn thuế cũng làm得到.”Dù sao nàng cái gì đều không nhiều lăm, chính là mà nhiều, vẫn là không cần nộp thuế mà.

Chương 118: Trợ giúp

Bốn điều thi thố trung, điều thứ nhất mê người, bởi vì là dùng một lần phát hai mươi lượng trợ cấp bạc, này bút bạc súc mua không nhỏ, có người khả năng cả đời cũng chưa nhìn đến quá nhiều như vậy tiền. Mà từ lâu dài xem, đệ tam điều mới là ích lợi lớn nhất hóa, địa tô giảm hai thành, chỉ cần thuê loại mà đủ nhiều, ông trời lại hanh diện, liền tính không thể phát tài làm giàu, cũng thực mau có thể đem của cải điền lên. Lâm Thanh Uyển điều kiện này chính là chuyên vì không mà hoặc mà thiếu người thông minh thiết, nàng muốn hấp dẫn càng nhiều đúra ở quản gia chuyển đến. Một cái đúra ở ít nhất cũng có thể mang đến ba cái sức lao động, nông trang xây dựng yêu cầu đại lượng người, hơn nữa bọn họ gia tại đây, đúra ở nhóm trung thành độ cũng sẽ đề cao. Đến lúc đó là nàng không có cùng bọn họ ký xuống bán mình khé cũng có thể tin được bọn họ. Trên thế giới này, có thể từ bỏ người nhà đi theo địch người nhưng không nhiều lắm. Chung đại quản sự lĩnh ngộ đến Lâm Thanh Uyển ý tú, bắt đầu không dấu vết mê hoặc đúra ở nhóm đem gia chuyển đến. Những cái đó trong nhà mà không ít còn bã, mà thiếu hoặc là dứt khoát không đắt đúra ở tắc tâm động không thôi, mà những cái đó mà nhiều, nhưng huynh đệ cũng nhiều cũng tưởng trở về phân gia, đem chính mình gia tiểu mang đến. Lâm gia biệt viện thực mau liền từ hai ngày trước đau xót trung tránh thoát ra tối, bắt đầu đối tượng lai sinh hoạt chờ mong lên. Nhưng mà ngoại giới đối hai ngày trước bạo động mới đưa đem làm ra phản ứng. Thời đại này tin tức lưu chuyển quá chậm, Lâm gia biệt viện bị lưu dân vây công sau, trừ bỏ Lư thượng hai nhà biết càng nhiều tình hình thực tế ngoại, mặt khác gia đều là biết chút tin tức thôi, càng đừng nói Tô Châu thành bá tánh. Vẫn là Chu thứ sử điều binh đóng quân ngoài thành, nghiêm không tiến đến lưu dân, các bá tánh thế mới biết chút tin tức. Lâm Thanh Uyển cùng Lâm Nhuận quạt gió thêm cùi, không bao lâu, Lâm gia biệt viện một mình tiêu diệt 428 danh bạo dân sự bắt đầu truyền lưu. Hôm trước cấp Lâm gia biệt viện đưa được liệu các gia mộng bức, vẻ mặt kinh ngạc, “Nhiều như vậy?” Bọn họ chỉ biết Lâm gia biệt viện bị bạo dân đánh sâu vào, Chu thứ sử mang binh đi cứu viện khi Lâm quận chúa đã đem bạo dân đánh đuổi, cũng không biết nàng cụ thể giết bao nhiêu

người, lúc này nghe xong cự thể con số, không khỏi hoài nghi.Lâm gia phủ quân ở Lâm gia quân nộp lên cho bệ hạ khi liên cùng giao cho bệ hạ, trừ bỏ lưu lại chút hộ vệ ngoại liền đã không có.Theo bọn họ biết, Lâm Thanh Uyển bên người hộ vệ không đến 30 số, bọn họ là như thế nào sát lui nhiều như vậy bạo dân?Chẳng lẽ Lâm Giang còn cho nàng để lại chuẩn bị ở sau? Không ít người đều là như thế hoài nghi.Nhất thời đối Lâm gia cũng kinh nghi lên, chạy nhanh quay đầu lại lay chính mình đối Lâm gia hay không từng có bất kính.Còn lưu tại Tô Châu Triệu Thắng cũng hoài nghi lên, “Những cái đó chạy ra tới lưu dân quả thực không thấy rõ trên tường chính là người nào, có bao nhiêu người?”“Là, chỉ là cảm thấy thanh thế to lớn, người rất nhiều.”Triệu Thắng trầm tư, chẳng lẽ Lâm Giang thật sự cấp Lâm Thanh Uyển để lại chuẩn bị ở sau?Nàng kia thôn trang không nhỏ, muốn giấu người đảo cũng dễ dàng. Dưỡng tư quân là trái pháp luật, nhưng Triệu Thắng thật đúng là không dám từ phương diện này hướng Lâm Thanh Uyển khai đao, bởi vì Triệu gia cũng có tư quân.Ở cái này loạn thế, cái nào đại gia tộc không dưỡng chút hộ vệ?Hắn thật từ phương diện này vào tay, chỉ sợ Lâm Thanh Uyển còn không có phản kích, mặt khác thế gia trước cho hắn án nambiaps xuống.Bởi vì những cái đó thế gia dưỡng tư quân càng nhiều.Chỉ có Chu thứ sử cùng ngày đó đi tướng sĩ biết, sát lui bạo dân chính là một đám thụ huấn bất quá hơn tháng đưa ở.Lâm Thanh Uyển trong tay chân chính trân quý chính là những cái đó có thể đem đưa ở luyện thành binh người, còn có có thể cho bọn hắn chế tạo vũ khí thợ thủ công.Mà Lâm gia chân chính làm Chu thứ sử bội phục còn lại là bọn họ lòng dạ.Đã xảy ra lưu dân vây công Lâm gia biệt viện sự, trong thành mỗi người cảm thấy bất an, lấy Thượng gia cầm đầu gia tộc hướng Chu thứ sử tạo áp lực, làm hắn đem lưu dân ngăn ở ngoài thành, không được bọn họ lại vào thành.Nhưng Lâm gia lại chủ động đứng ra đem những cái đó vây công lưu dân định tính vì bạo dân, này tính chất cùng lưu dân không giống nhau.Lưu dân đều là gặp tai họa, mà không thể không di chuyển bình thường bá tánh, Lâm gia chủ động đề nghị trợ giúp Thủ sử phủ cứu tế này đó nạn dân.Chu thứ sử nhìn ra được Lâm tộc trưởng là thật sự ôn hoà hiền hậu, tự nhiên vui lòng phục tùng.Hắn tuy rằng cău giận này đó lưu dân cho hắn tìm phiền toái, cũng chế định đủ loại nghiêm khắc thi thố ứng đối, cần phải nói trực tiếp đem lưu dân cự ở ngoài thành cũng không có khả năng.Tô Châu ngoài thành cũng ở hắn quản hạt trong vòng, đem lưu dân ngăn ở bên ngoài, không ăn không uống, trong thành người nhưng thật ra an toàn, kia ngoài thành bá tánh làm sao bây giờ?Huống chi này cùng triều đình chế định quốc sách cũng không hợp.Nhưng lần này liền Lư gia cũng chưa vì hắn nói chuyện, hắn liền chỉ có thể định áp lực giằng co, cái này người bị hại chi nhất Lâm gia đều đứng ở hắn bên này, hắn tự tin tự nhiên càng đú.Hơn nữa Lâm Nhuận không chỉ có thái độ tiên minh trạm hắn bên này, còn ra mặt

giúp hắn thuyết phục mấy đại gia tộc hỗ trợ phân lưu nạn dân.Chu thứ sử trong lòng càng là cảm kích, hắn thấy Lâm gia tuyên dương cự địch sự, cũng mừng rỡ hỗ trợ, thuận tiện kinh sợ một chút lưu dân, làm cho bọn họ không cần lại dễ dàng gây chuyện.Lâm Thanh Uyển thấy, có qua có lại cho hắn tặng một cái kế sách.Thời đại này quân quyền khống chế còn không phải rất lớn, các bá tánh đều có chính minh một bộ nhận tri. Mặc kệ là Đại Lương, Nam Hán vẫn là Đại Sở, phía trước đều cùng thuộc về đường.Cho nên ở các bá tánh trong lòng, bọn họ đều là một quốc gia, chẳng qua hiện tại thượng vị giả không thống nhất, cho nên bọn họ tài trí thuộc bất đồng quốc gia thôi.Đây là một loại rất kỳ quái tâm lý, ngày thường đứng ở biên cảnh tuyển hai đoạn, người có thể nói nhà ta bệ hạ nói bậy, ta là có thể mắng nhà ngươi hoàng đế, nhưng nếu là gặp gỡ Liêu nhân, Đại Lương người cùng Nam Hán người liền có thể đứng ở bên nhau cầm cái cuốc nghênh chiến.Gặp gỡ tham quan ô lại, bên này đang mắng, bên kia cũng sẽ giúp đỡ mắng, cho nên các bá tánh đại đế là không ngại đổi cái hoàng đế, chỉ cần cái kia hoàng đế có thể làm cho bọn họ quá thượng an ổn nhật tử, có cái hi vọng.Cho nên muốn muốn thu mua bọn họ kỳ thật thực dễ dàng.Cho bọn hắn một hy vọng, sau đó không ngừng cùng bọn họ nói, Đại Lương sẽ cùng bọn họ đứng chung một chỗ, nguyện ý cho bọn hắn một cái an ổn sinh tồn hoàn cảnh, thượng vị giả lại cùng bọn họ cộng cam cộng khổ một phen, có rất nhiều người cảm động đến rơi nước mắt, đem tâm mộc ra tới cấp đối phương.Lâm Thanh Uyển rất sớm phía trước liền tưởng như vậy làm, nhưng mà nàng thân phận đặc thù, cũng không thích hợp. Ngược lại là Chu thứ sử vì đầy đất đầu quan, lại thích hợp bất quá.Chu thứ sử nhìn đến này kế sách đều sợ ngây người, hắn phụ tá ngắm liếc mắt một cái, vỗ tay nói: “Này kế diệu a, Chu Công, nếu có thể thu nạp bọn họ, nói không chừng còn có thể vì Nam chinh quân lập một công lớn.”Chu thứ sử ánh mắt sáng lên, “Ngươi là nói làm cho bọn họ vì Nam chinh quân dẫn đường?”Phụ tá vuốt râu cười, “Chu Công nhất định nghe qua Lâm Quốc Công chạy tới Lỗ thành sự đi? Lúc ấy còn không phải là có người cấp Lâm Quốc Công dẫn đường, hắn mới có thể đường vòng Liêu nhân phía sau thu phục Lỗ Thành, lại chặt đứt Liêu nhân đường lui sao?”Này Lâm Quốc Công nói đó là Lâm Dĩnh.Chu thứ sử tâm động không thôi, khép lại tin nói: “Không hổ là Lâm công hậu nhân.”Phụ tá than, “Đây là đại gia tộc nội tình.”Chính là một cái nữ hài đều lợi hại như vậy, hắn nữ nhi cũng không sai biệt lắm tuổi này, lúc này đang ở trong nhà bị gả, hắn lại còn muôn lo lắng nàng gả đến nhà chồng sau chịu cha mẹ chồng quản thúc.Ai ~Nàng khuê nữ nếu là có vị này Lâm quận chúa một phần mười tâm trí, hắn cũng không cần nhọc lòng.Chu thứ sử lại cười nói: “Liền không biết là chúng ta vị này Lâm quận chúa lợi hại, vẫn là vị kia Như Anh quận chúa lợi hại hơn chút.”Phụ tá cả kinh, “Chu Công, chẳng lẽ……”Chu thứ sử liên tục lắc đầu, “Không thể nói, không thể

nói a.....”Nhưng phụ tá nhiều ít đoán được chút, chỉ sợ lần này Nam chinh trong quân sẽ có vị kia Như Anh quận chúa.Triều đình vẫn luôn đang đợi Nam Hán sự lén men, cũng đang chờ đợi thời cơ. Nhưng đang chờ đợi thời điểm trong tay động tác nhưng không chậm.Liền ở các nơi bắt đầu thu nạp Nam Hán lại đây lưu dân khi, hoàng đế đã hạ lệnh làm các nơi gấp rút tiếp viện Kiền Châu, lấy Đông Bắc quân Tô tướng quân cầm đầu, mặt khác các quân phân ra viện binh gấp rút tiếp viện.Tây quân bởi vì khoảng cách nơi này gần nhất, cố vì tiên phong, Chu thứ sử lúc đầu còn không biết lãnh binh chính là ai, nhưng mới vừa đưa lại đây lệnh kiểm quân lương công văn thượng có Chung Như Anh án giám, Chu thứ sử liền lớn mật đoán một phen.Vị này quận chúa tuy là nữ nhi thân, nhưng mà trấn thủ Hồng Châu nhiều năm, băng bản thân chi lực liền có thể theo Sở Quốc lấy tây, có thể thấy được nàng năng lực.Mà Lâm Thanh Uyển tuy so nàng niên thiếu, nhưng từ này đã hơn một năm tới biểu hiện tới xem, nàng cũng là không thể khinh thường.Mười sáu tuổi cô nương lại có thể chống đỡ khởi một phòng, bạo dân tới phạm, hơn bốn trăm người ta nói sát liền giết, này phân quyết đoán, đó là hắn cũng nhiều có không kịp.Có Lâm gia phôi hợp, Tô Châu vùng lưu dân dần dần bị trấn an xuống dưới, thanh tráng đến trong nha môn đi phục dịch, trừ bỏ một ngày hai cơm, còn có gạo và mì lấy, lại thêm vào nuôi sống hai ba khẩu người không thành vấn đề.Mà lão áu phụ nữ và trẻ em nhược thì tại Tô Châu trong ngoài tìm chút việc làm, chỉ là hiện tại là mùa đông, vốn dĩ chính là nông nhàn thời điểm, bọn họ lại là lưu dân, trừ bỏ ham tiện nghi cùng chút thật sự thiện lương người ngoại, không người thuê bọn họ.Cũng may Chu thứ sử cùng Lâm Nhuận thuyết phục các đại gia tộc, các gia quyên ra chút lương thực tới, mỗi ngày làm người ở cháo lèu thi cháo, bọn họ lại ăn xin chút liền cũng có thể sống sót.Chu thứ sử còn làm người cấp ở ngoài thành đáp lèu, lại tặng không ít chống lạnh chi vật, cũng đủ chống đỡ bọn họ vượt qua mùa đông.Đãi Lâm Thanh Uyển đem trong phủ sự vụ xử lý tốt quay đầu lại nhìn lên, Tô Châu thành đã an tĩnh lại, dần dần có vào đông hưu nhàn hương vị.Lâm Thanh Uyển làm Lâm quản gia đi dân chạy nạn lèu tuyển hơn hai mươi cái người già phụ nữ và trẻ em trở về, làm cho bọn họ xuống ruộng nhặt ra đại hòn đá, đem đại bùn khối dập nát, thuận tiện đem đôi tốt phân bón vùi vào trong đất.Nàng mỗi ngày bao bọn họ hai cơm, coi này lao động lượng cho bọn hàn thù lao.Thiếu, tỷ như kia mấy cái năm sáu tuổi, chỉ có thể nhặt chút cục đá hài tử, nàng chỉ bao ăn, mà mấy cái lão nhân, bởi vì lao động lượng rất đại, trừ bỏ một ngày hai cơm, nàng còn sẽ cho bọn họ một lèn tới năm thăng không đợi thù lao.Lâm Thanh Uyển đối Lâm quản gia nói: “Mỗi cách ba ngày người liền đi tuyển một lần, mỗi lần chỉ gia tăng năm người đến mười người không đợi, nhớ kỹ, mỗi lần đều phải ở bất đồng lèu tuyển.”Lâm quản gia đồng ý, muốn dưỡng chín lại tiến tiếp theo phê, cô nai nai này cử hoàn toàn là ở bang

nhân. Lâm Ngọc Tân lại cảm thấy là nhà bọn họ kiêng lời, âm thầm thè lưỡi nói: “Cô cô, này thù lao cũng quá thấp đi?” “Đúng là bởi vì thấp, này sai sự mới luân được đến bọn họ.” Lâm Ngọc Tân hơi suy tư liền hiểu được, hiện tại là nông nhàn thời điểm, nếu là thù lao bình thường, chỉ sợ người địa phương cũng tới tranh đoạt, đến lúc đó bọn họ chính là mướn dân chạy nạn mà không phải bọn họ, bọn họ không chỉ có sê oán hận Lâm gia, chỉ sợ khó khăn hòa hoãn xuống dưới hai bên quan hệ lại bắt đầu chuyển biến xấu. Lâm Thanh Uyển thấp giọng giải thích nói: “Vốn dĩ Lâm gia có thể trực tiếp quyên lương thực cứu tế, nhưng như vậy không chỉ có tiêu dùng đại, đưa ra đi lương thực cũng không nhất định có thể tới bọn họ trong bụng, còn không bằng tìm chút sự cho bọn hắn làm, chúng ta đã rời xuống hảo, cũng làm cho bọn họ có cái sinh kế.” “Chẳng lẽ lúc này còn có người dám tham ô lương thực không thành?” “Ta nói không phải tham ô, cứu tế lương thực rốt cuộc hữu hạn, bọn họ nhỏ yếu, rất khó đoạt đến quá khác dân chạy nạn.” Lâm Thanh Uyển thở dài, “Hiện tại ta là không dám thuê những cái đó thanh tráng, nhưng người già phụ nữ và trẻ em vẫn là dám mướn một mướn.”

Chương 119: Cảm ơn

Lâm Thanh Uyển khổ tâm dân chạy nạn nhóm cũng không phải không hề sở giác, kế bà bà một bên nắm một cái hài tử đi nông trang, ở đi theo mọi người đi qua Lâm gia biệt viện khi liền làm hai đứa nhỏ quỳ xuống hướng về phía Lâm gia biệt viện phuong hướng dập đầu.Chính mình cũng khom lưng nói lời cảm tạ, những người khác nhìn cũng sôi nổi quỳ xuống quỳ xuống, khom lưng khom lưng.Bọn họ biết, bởi vì lúc đầu Tiên gia cùng Lâm gia sự, trong thành người đối bọn họ vẫn là có chút đề phòng, cho nên rất ít có người tới thuê bọn họ.Đó là có người tới, bọn họ này đó người già phụ nữ và trẻ em cũng đoạt bất quá những cái đó thanh tráng, Lâm gia quang nhìn bọn hắn chàm chàm những người này thuê, lại đối những cái đó thanh tráng làm như không thấy, hơn phân nửa là đáng thương bọn họ.Bọn họ một đường từ Nam Hán chạy trốn tới nơi này, thấy nhiều ôn nhu, cũng thấy nhiều lạnh nhạt, bởi vậy đối Lâm gia này một phần thiện tâm rất là cảm kích.Này thi lễ là thiệt tình thực lòng.Chung đại quản sự nhìn âm thầm gật đầu, cô nai nai khổ tâm không có uổng phí, chỉ cần bọn họ thành tâm cảm kích, này một phen liền không tính mệt.Kế bà bà mang theo hai đứa nhỏ khai đầu, loại này thói quen liền kéo dài xuống dưới, mỗi ngày bọn họ tới Lâm gia biệt viện bắt đầu làm việc khi đều sẽ đối với Lâm gia biệt viện cảm kích một phen.Sự tình truyền tới Lâm Thanh Uyển lỗ tai, nàng cũng không có gọi người ngăn trở.Nàng nắm Lâm Ngọc Tân đứng ở tường trên lầu nhìn, nhẹ giọng nói: “Ngọc Tân, đây là cô cô biết rõ dân chạy nạn sẽ mang đến phiền toái cũng muốn giúp bọn hắn nguyên nhân.”Lâm Ngọc Tân nắm khăn trong tay khăn, trừng mắt đại đại đôi mắt đi xem những cái đó đi đường lay động nhoáng lên tiểu hài tử.Nàng như vậy đại thời điểm còn ở vì phụ thân càng đau tiểu cô mà ghen đậu.“Cô nai nai, tộc trưởng lão gia tới.” Cốc Vũ thấp giọng bẩm báo nói: “Thượng gia cũng người tới, nói là lão thái thái lo lắng đại tiểu thư, muốn tiếp đại tiểu thư đi gặp.”Lâm Ngọc Tân nhấp khăn miệng, trên mặt có chút không tình nguyện.Từ lần trước Thượng gia cứu viện tới muộn, liền được liệu đều đưa đến so nhà người khác vẫn sau, Lâm Ngọc Tân liền rất thiếu lại đề cập nhà ngoại.Lâm Thanh Uyển biết nàng là thương tâm, rốt cuộc nàng mẫu thân qua đời sau liền bị nhận được

Thượng gia nuôi nàng, Thượng lão phu nhân luôn luôn rất thương yêu nàng.Nàng là thật sự đem Thượng lão phu nhân đương chí thân.Chính là hai nhà cùng tồn tại Tô Châu, lại là như vậy quan hệ, trừ phi trở mặt, bằng không không có khả năng không giao thoa.Lâm Thanh Uyển sờ sờ Lâm Ngọc Tân đâu nói: “Ngươi muôn thật sự không nghĩ đi ta liền cấp đây, quá hai **** lại bồi ngươi đi một chuyến.”Lâm Ngọc Tân cúi đầu nhìn mũi chân, nàng biết cô cô rất bận, bởi vậy liền xoay một chút vẫn là lắc đầu nói: “Không cần, ta tự mình đi.”Lâm Thanh Uyển liền cười, “Kia đi cũng không thể cầu kinh, nếu là đánh lên tói, ta ngoài tầm tay với nhưng hộ không đến ngươi.”“Cô cô,” Lâm Ngọc Tân đậm chân hỏi, “Ta là sẽ cùng người đánh nhau người sao?”“Sẽ đánh nhau cũng không có gì không tốt, lần sau Thượng gia có người chọc tới ngươi, ngươi liền tâu Minh Kiệt.”Lâm Thanh Uyển cười nói: “Hắn là Thượng gia bảo bối cục cưng, bị tâu Thượng gia khẳng định đau lòng.”Lâm Ngọc Tân mặt đỏ lên, biết tiểu cô là đang nói lần trước nàng giận chó đánh mèo Thượng Minh Kiệt sự, nhất thời cũng có chút ngượng ngùng, nhỏ giọng lầm bầm nói: “Ta sẽ cùng hắn xin lỗi.”“Ta liền biết nhà của chúng ta Ngọc Tân nhất thông tình đạt lý,”Lâm Thanh Uyển dắt tay nàng hạ tường lâu, vừa đi vừa nói: “Nhân gia tốt xấu là mạo sinh mệnh nguy hiểm tới xem ngươi.”Lâm Ngọc Tân mặt đỏ lên, “Như thế nào là tới xem ta, rõ ràng là tới xem cô cô, tới xem Lâm gia.”Lâm Thanh Uyển vẻ mặt ‘ngươi nói cái gì đều đối’ biểu tình, gật đầu nói: “Cũng đúng.”Lâm Ngọc Tân sắc mặt càng đỏ.Nàng cũng có chút lo lắng Thượng Minh Kiệt thương, coi như là đi xem hắn.Thượng Minh Kiệt thương đã hảo đến không sai biệt lắm, lúc này chính quỳ gối trong từ đường tĩnh lại.Mặc kệ là Thượng lão phu nhân cùng Thượng nhị thái thái đều đau hắn, luyến tiếc phạt hắn quá nặng, vốn dĩ việc này đã tính đi qua.Nhưng cũng không biết vì cái gì, trước kia có thể hồn qua đi liền hồn quá khứ Thượng Minh Kiệt lại đột nhiên nhận khởi chét lý tới, lão thái thái nói muôn phạt hắn quỳ từ đường, hắn thương tốt hơn một chút sau liền chính mình chạy tới từ đường phạt quỳ.Mỗi ngày quỳ hai cái canh giờ, liền cấp tổ tông niệm đủ hai cái canh giờ kinh văn, mặc kệ bọn hạ nhân khuyên như thế nào đều không nghe.Thượng lão phu nhân lại không thể đổi ý nói không phạt hắn, kia về sau con cháu còn không được học theo?Thượng lão phu nhân không mở miệng, đã ở nàng trước mặt ăn liên lụy Thượng nhị thái càng không dám đề ra, cho nên Thượng Minh Kiệt liên tiếp ở trong từ đường quỳ ba ngày.Hôm nay Thượng lão phu nhân đuổi rồi người đi tiếp Lâm Ngọc Tân, liền đổi với Thượng Minh Kiệt nói: “Ngươi biểu muội muốn tới trong nhà làm khách, liền không phạt ngươi, hảo hảo đi thu thập một chút, trong chốc lát đi phủ ngoại tiếp ngươi biểu muội.”Thượng Minh Kiệt sững sốt, sau đó rũ xuống đôi mắt nói: “Ta đây đi theo tổ tông cáo cái tội.”Nhưng này vừa đi liền ở bên trong ngây người một canh giờ, thẳng đến Tây Nghiên mới nói

Lâm Ngọc Tân vào đường phố, hắn lúc này mới xoa đầu gối đứng dậy.Tây Nghiên đau lòng đỡ lấy hắn, “Nhị gia cũng thật là, lão thái thái đều nói ngài hôm nay không cần quỳ, này kết quả là đau còn không phải ngài tự mình? Chính là lão thái thái cùng Nhị thái thái nhìn cũng đau lòng a.”Thượng Minh Kiệt hoành hán liếc mắt một cái nói: “Đừng nói nhảm nữa, chạy nhanh đi tiếp biểu muội.”Dứt lời đem nửa cái thân mình trọng lượng đè ở trên người hắn, làm hắn đem hắn kéo đi cửa hông.Tây Nghiên vẻ mặt đau khổ nói: “Như thế nào là nhiều lời, rõ ràng là lời vàng ngọc.”“Ngươi biết cái gì, sai rồi phải phạt, ta hiện tại đã không phải hài tử, không thể lại giống như trước kia như vậy hỗn tới.”Hơn nữa hắn cũng yêu cầu tìm một chỗ lảng lặng, tưởng một chút sự tình.Mẫn phủ bên trong duy nhất sẽ không bị quấy rầy địa phương đó là từ đường.Tây Nghiên bĩu môi, cảm thấy Nhị gia tâm tư càng thêm khó đoán, thượng hai tháng hắn bị phạt, lúc ấy còn giảo biện nói chính mình là hài tử, đang ở trường thân thể, không thể mệt nhọc quá độ đâu.Lúc này mới bao lâu liên thay đổi.Thượng Minh Kiệt nhìn đến bị đỡ xuống xe ngựa biểu muội, miệng trương trương, cuối cùng vẫn là cúi đầu cái gì cũng chưa nói.Tây Nghiên xem đến sốt ruột, nhìn không được duỗi tay thọc thọc chủ tử, vừa rồi còn vẻ mặt lo lắng đâu, thấy người ngươi nhưng thật ra nói chuyện nha.Thượng Minh Kiệt tùy ý hắn thọc, nhấp miệng đứng ở một bên chính là không nói lời nào.Lâm Ngọc Tân trên dưới đánh giá hắn, thấy hắn trạm đến mắt tự nhiên, liền nhíu mày hỏi: “Đây là trên đùi thương còn không có hảo?”“Không có, đã hảo.”Thượng Minh Kiệt theo bản năng đứng thẳng, nhỏ giọng trả lời: “Đây là quỷ đã tê rần.”Lâm Ngọc Tân thở dài nhẹ nhõm một hơi, nhường mày cười hỏi, “Đây là bị bà ngoại phạt?”Thượng Minh Kiệt cười cười, xem như cam chịu.Tây Nghiên lại nhịn không được nói: “Nơi nào là lão thái thái phạt, là Nhị gia hắn tự mình phạt tự mình, cũng không biết hắn nghĩ như thế nào, lão thái thái đều nói không phạt hắn, hắn lảng là đi trong từ đường quỳ ba ngày, hôm nay nếu không phải biểu tiểu thư tới, chúng ta Nhị gia phỏng chừng còn phải quỳ thượng mấy ngày đâu.”Thượng Minh Kiệt sắc mặt biến đổi, nhịn không được duỗi chân đá hắn.Lâm Ngọc Tân trên mặt tươi cười cũng một đam, nói: “Bà ngoại có tâm.”Thượng Minh Kiệt mồ hôi đầy đầu, nôn nóng nói: “Biểu muội đừng hiểu lầm, bà ngoại là thật sự lo lắng ngươi.....”Lâm Ngọc Tân rũ xuống đôi mắt không nói lời nào, muôn thật sự lo lắng như thế nào sẽ không đi xem nàng, liền tính nàng ra cửa không có phương tiện, vì sao liền cái ma ma cũng không phải đi nhìn một cái, hỏi một câu?Nhớ tới tiểu cô loli nói, Lâm Ngọc Tân thu liêm thần sắc, giơ lên gương mặt tươi cười gật đầu nói: “Ta biết, đi thôi, chúng ta đi xem bà ngoại.”Thượng Minh Kiệt có chút uể oải, xoay người ở phía trước dẫn đường.Tây Nghiên mơ hồ biết chính mình gấp rắc rối, lau một phen hắn đi theo phía sau.“Biểu muội gần đây tốt không?”Thượng Minh Kiệt dừng một chút lại hỏi: “Lâm cô

cô nhung hảo, những cái đó người bệnh còn hảo?" Lâm Ngọc Tân quay đầu lại hướng hắn cười, "Đều khá tốt, hiện tại vết thương nhẹ đều hồi phục không sai biệt lắm, trọng thương cũng hồi phục vết thương nhẹ. Cũng may hiện tại là vào đông, bọn họ vừa lúc có thể nghỉ ngơi." Thượng Minh Kiệt thở dài nhẹ nhõm một hơi, "Vậy là tốt rồi." Vào nhị môn, Thượng Đan Lan tam tý muội liền nảy lên tới vây quanh Lâm Ngọc Tân, lôi kéo nàng trên dưới xem, "Không có việc gì liền hảo, nhưng lo lắng chết chúng ta, nghe nói vây công bạo dân có hơn bốn trăm, người không làm sợ đi?" "Chúng ta cũng ra không được, bằng không liền đi xem người." "Thư viện cũng không biết khi nào trọng khai, không biết mặt khác cùng trường như thế nào, này hai ngày lại là liền tin cũng thu không đến." Lâm Ngọc Tân trùng mắt, "Như thế nào sẽ thu không đến, bên ngoài không phải đều an toàn sao? Ta hôm qua còn thu được Lư Linh cùng Thôi Vinh tin." Thượng Đan Trúc vẻ mặt đau khổ nói: "Mẫu thân nói hiện tại bên ngoài còn loạn thật sự, liền chúng ta trong viện bà tử đều không cho ra cửa, đem tin giao cho người gác cổng, cũng là vừa đi không trở về, không biết là chúng ta tin ra không được, vẫn là bên ngoài tin vào không được." Lâm Ngọc Tân rất là đồng tình xem các nàng, khó trách trừ bỏ ban đầu hai phong thư sau nàng lại không thu đến các nàng tin, còn tưởng rằng các nàng bởi vì hai nhà quan hệ cùng nàng phai nhạt đâu. "Hôm nay lão thái thái nói phái người đi tiếp người, chúng ta còn tưởng rằng tất là tiếp không đến đâu, rốt cuộc bên ngoài như vậy loạn, Lâm cô cô chưa chắc yên tâm làm người ra tới, nhưng nghe người như vậy vừa nói, bên ngoài là bình định rồi?" Lâm Ngọc Tân cười, "Vốn dĩ cũng không loạn, bất quá là chút bạo dân bị người xấu châm ngòi tới vây công nhà của chúng ta biệt viện mà thôi, địa phương khác cũng không có loạn. Liên tính ngoài thành không tính an toàn đi không được, bên trong thành lại là không thành vấn đề, rốt cuộc có Chu thứ sử ở đâu." Thượng Đan Trúc liền trùng mắt nói: "Nhất định là phía dưới tôi nói chuyện giật gân, đảo làm hại chúng ta liền môn đều ra không được." Lâm Ngọc Tân chỉ là cười, bên ngoài tình huống có thể có thể lừa gạt được tam tý muội, chẳng lẽ còn có thể giấu trú bà ngoại cùng nhị cữu mẫu? Bất quá là các nàng không nghĩ trong nhà hài tử ra cửa, cho nên nói chuyện giật gân thôi. Lâm Ngọc Tân theo bọn họ đi gặp lão thái thái. Thượng lão phu nhân nhìn đến Lâm Ngọc Tân lại là một trận khóc, liên thanh hỏi nàng cùng Lâm cô cô hay không mạnh khỏe. Lâm Ngọc Tân trên mặt mang theo cười, nhỏ giọng lời nói nhỏ nhẹ đáp, nhìn cùng ngày xưa vô kém, nhưng lão thái thái nhân tình, có thể nào nhìn không ra nàng trong lòng có khúc mắc. Miệng nàng có chút phát khỗ, nếu chỉ là cữu viện đi muộn, nàng còn có thể nói là chính mình bị chẳng hay biết gì, biết khi đã chậm. Nhưng đưa được liệu một chuyện lại như thế nào đe? Đã là sai rồi, Ngọc Tân đứa nhỏ này lại thông tuệ, lúc này lại giáo biện bất quá là đồ tăng chê cười thôi. Cho nên lão thái thái tuy có

một bụng nói muôn nói, nhưng rơi xuống bên miệng lại chỉ là quan tâm nàng thể xác và tinh thần khỏe mạnh, thuận tiện nhắc lên ngày xưa tình cảm.Nhìn hai tần bạc trắng bà ngoại, Lâm Ngọc Tân trong lòng cũng có chút chua xót, tâm không khỏi mềm hạ, theo nàng lực đạo dựa vào trên người nàng, thấp giọng an ủi nói: “Bà ngoại yên tâm, ta hảo thật sự, đã không có bị thương, cũng không có chấn kinh.”Cảm giác được nàng mềm mại, lão thái thái thở dài nhẹ nhõm một hơi, vỗ nàng phía sau lưng cười nói: “Vậy là tốt rồi, vậy là tốt rồi, ta sở cầu không nhiều lăm, chỉ cần các ngươi mấy cái đều bình an trôi chảy liền hảo.”Tổ tôn hai gian ngăn cách dường như biến mất, lại thân thân mật mật.

Chương 120: Chia sẻ

Lâm Ngọc Tân không có ở lâu, dùng qua cơm trưa sau liền lấy cớ trong phủ công việc bận rộn, phải về nhà giúp tiêu cô mà cáo từ.Thượng lão phu nhân bỗn còn tưởng nàng nếu là nói bên ngoài không an toàn muôn về sớm liền nhân cơ hội đem người lưu lại trụ hai ngày, tổ tôn hai cũng hảo bồi dưỡng bồi dưỡng cảm tình.Nhưng Lâm Ngọc Tân nói trong phủ sự vội, nàng nhưng thật ra không hảo lưu người.Lâm gia chỉ có cô chất hai người, Lâm Thanh Uyển tuổi cũng không lớn, nhưng không được Ngọc Tân nhiều giúp đỡ điểm nhi.Thượng lão phu nhân thở dài một tiếng, chỉ có thể nghĩ tương lai còn dài, sau đó làm Thượng Minh Kiệt đem hắn biểu muội đưa trở về.“Đưa đến biệt viện lại trở về, trên đường nhiều mang vài người, đừng hấp tấp bột chộp làm lưu dân va chạm người muội muội.”Thượng Minh Kiệt đồng ý, tung ta tung tăng đi chuẩn bị.Lâm Ngọc Tân vốn định cự tuyệt, nhưng thấy Thượng Minh Kiệt đã chạy, liền chỉ có thể lắc đầu đuổi kịp.Hiện tại nhưng không có lưu dân dám va chạm Lâm gia xe ngựa, Lâm gia biệt viện trận chiến ấy tỏ rõ Lâm gia lực lượng, lại có người nhớ lại Lâm Lễ cùng Lâm Dĩnh chiến tích, ai dám đi chọc?Đặc biệt là ngày đó buổi tối trên đường rút đi kia hơn một trăm lưu dân, hiện giờ nhớ tới còn sợ hãi đâu. Mặc cho ai chỉ cần suy nghĩ một chút cùng đi kia hơn bốn trăm đồng bạn đều chết ở đêm đó liền không khỏi tâm sinh hàn ý.Cần phải nói báo thù lại không đến mức, bởi vì Lâm gia xem như Tô Châu trong thành đối lưu dân nhất thân thiện gia tộc.Hiện tại bọn họ ăn mě, cái chǎn đều có Lâm gia quyên tặng, thậm chí bọn họ có thể nhanh như vậy ở cái này thành đặt chân cũng là vì Lâm thị tộc trưởng khuyên phục mặt khác đại gia tộc tiếp nhận bọn họ.Dưới tình huống như vậy, lưu dân nhóm đối Lâm gia là lại sợ hãi lại tôn kính, thả lại cảm kích, đứng xa xa nhìn có Lâm gia tiêu chí xe ngựa liền hành lễ, sau đó liền né tránh, là dễ dàng không dám tới gần, càng đừng nói gây chuyện.Lâm Ngọc Tân vén lên bức màn, nhìn ven đường ăn xin dân chạy nạn xa xa thấy nàng xe ngựa liền tránh đến đầu ngõ, sau đó đối với nàng khom lưng hành lễ, nhìn theo nàng xe ngựa qua đi mới từ đầu ngõ ra tới.Nàng buông mành, nghĩ bọn họ quần áo tả tai bộ dáng có chút khó chịu, lại càng khắc sâu thể ngộ tới rồi tiểu cô nói qua “Lâm gia muốn lập với loạn

thế, nhất định phải lực lượng cùng phẩm đức đều xem trọng mới được. Thứ hai thiếu một thứ cũng không được.” Lực lượng làm người sợ hãi, phẩm đức làm người sùng kính. Chính là hiện tại Lâm gia hiển nhiên phẩm đức đã bị, lực lượng lại có chút kế tiếp vô lực a. Lâm Ngọc Tân ở ưu sâu, ngồi trên lưng ngựa Thượng Minh Kiệt lại ở chấn động. Từ Lâm gia biệt viện hồi phủ sau hắn liền lại không ra tới quá, tự nhiên cũng không biết bên ngoài phát sinh sự, lúc này thấy đại gia đối Lâm gia lại kính lại sợ, không khỏi tò mò. Hắn dựng lên lỗ tai đi nghe hai bên bá tánh nhỏ giọng nghị luận, thế mới biết chỉ là ngắn ngủn mấy ngày, Lâm cô cô liền đem Lâm gia lại một lần đánh vào nhân tâm đê. Hắn không khỏi trầm tư, Lâm cô cô cũng bất quá so với hắn lớn tuổi một tuổi thôi, nàng có thể làm một nhà chi trường khi hắn lại liền chính mình tung lai đường ra ở nơi nào cũng không biết. Thượng Minh Kiệt có chút hoảng hốt đi theo đoàn xe tới rồi Lâm gia biệt viện. Hắn nhảy xuống ngựa, trầm mặc đi đến xa tiễn, duỗi tay muốn đỡ Lâm Ngọc Tân xuống xe. Ánh Nhạn trước tiểu thư một bước xuống xe, mở ra hắn tay sau xoay người đem đại tiểu thư đỡ xuống dưới, thật là, nhị biểu thiếu gia một chút cũng không chú ý ánh hưởng, đều bao lớn rồi còn cung khi còn nhỏ dường như. Thượng Minh Kiệt cũng không tức giận, xoay người nhìn về phía Tây Nghiên, Tây Nghiên lập tức từ trên ngựa xách xuống dưới một cái tay nải giao cho hắn, Thượng Minh Kiệt tắc đem tay nải đưa cho Ánh Nhạn, đối Lâm Ngọc Tân nói: “Biểu muội, đây là ta một ít tích tụ, ta biết các ngươi trong phủ bị thương người rất nhiều, hiện tại được liệu lại quý…… Ta cũng không được liệu cho ngươi, chút tiền ấy ngươi trước cầm đi dùng, chờ đại ca đại táu trở về, ta lại cùng bọn họ muôn chút cho ngươi.” Lâm Ngọc Tân ngạc nhiên hỏi, “Đại biểu ca thiếu người tiền?” “Không phải,” Thượng Minh Kiệt lắc đầu nói: “Nhưng đại ca nói qua, ta nếu là thiếu tiền sử liền đi tìm hắn muôn, dù sao đều là từ công trung chí, ngươi đừng lo lắng.” Lâm Ngọc Tân trùu trùu khóc miệng, xách quá tay nải liền tắc trong lòng ngực hắn nói: “Ngươi cảm thấy ta như là thiếu tiền người sao? Chút tiền ấy ngươi tự mình lưu trữ dùng đi.” Thượng Minh Kiệt rồi răm ôm tay nải, “Đây cũng là ta một mảnh tâm ý, biểu muội liền nhận lấy đi.” Dượng không phải đem gia sản đều quyên sao? Thượng Minh Kiệt cảm thấy, liền tính hiện tại Lâm gia không thiếu tiền, kia khẳng định cũng sẽ không nhiều có tiền, hắn có thể thâu một chút là một chút. “Tiểu tam nhị cữu mẫu đã biết táu ngươi,” Lâm Ngọc Tân ý vị thâm trường nói: “Hiện giờ nhật tử đều khổ sở, ngươi giúp đỡ cô cô gia, lại không giúp đỡ cữu cữu gia, cũng quá không đồng nhất coi đồng nghiệp.” Thượng Minh Kiệt sắc mặt đỏ lên, trực tiếp đem tay nải tắc nàng trong lòng ngực, “Cho ngươi liền cầm.” Dứt lời xoay người liền nhảy lên mã rời đi, hắn hiện tại không dám nói chính mình có thể hoàn toàn làm chính mình chủ, nhưng hắn sẽ nỗ lực. Lâm Ngọc Tân ôm tay nải nhìn hắn đánh mã chạy xa, trong lòng có

chút khố sờ.“Đại tiểu thư?” Ánh Nhạn có chút lo lắng nhìn nàng.Lâm Ngọc Tân hoàn hồn, “Ân” một tiếng, xoay người vào cửa.Ánh Nhạn vội vàng đuổi theo nàng nói: “Đại tiểu thư, tay nải trọng, vẫn là ta tới bắt đi.”Lâm Ngọc Tân đương không nghe thấy, ngược lại hỏi: “Cô cô đâu?”Chào đón Cốc Vũ khom người nói: “Cô nãi nãi còn ở cùng tộc trưởng lão gia thương lượng sự tình đâu.”Lâm Ngọc Tân bước chân vừa chuyển, hồi chính mình sân, “Ta đây trước không đi quấy rầy cô cô.”Nàng mở ra Thượng Minh Kiệt tay nải xem, bên trong bao chính là một cái rương nhỏ, không có khóa.Nàng trực tiếp mở ra, chỉ thấy bên trong thả tam nén vàng cùng tám thỏi bạc tử, còn có vô số vàng bạc lỏa tử, hiển nhiên là tồn trữ thật lâu.Lâm Ngọc Tân cùng hắn một khôi sinh sống mấy năm, biết rõ hắn tiêu tiền không cái số, lanh tiền tiêu vặt, hoặc là được thưởng đều là giao cho Thị Mặc lây.Ngày thường đi ra ngoài mua đồ vật chỉ xem trọng ác, không ở chặng giá. Đại bộ phận đều là ghi tạc Thượng phủ trưởng thượng, từ Thượng phủ tới tính tiền, nhưng cũng có không ít là muôn chính hắn tiêu tiền.Tý như cấp bọn tý muội lễ vật, hắn liền trước nay vô dụng qua phủ tiền.Có thể muôn gấp hắn tồn chút tiền ấy có bao nhiêu khó khăn.Chỉ sợ này đó tiền là hắn toàn bộ tích tụ.Lâm Ngọc Tân cười khổ, hắn nhưng thật ra thiệt tình, lại đã quên lại quá không lâu liền phải ăn té, đến lúc đó không tránh được muôn cùng cùng trường cùng băng hữu đi ra ngoài ăn tiệc, đến lúc đó không được ra tiền? Trước kia nàng cảm thấy thiệt tình khó được, hiện tại lại cảm thấy thiệt tình cũng thực chán ghét.Lâm Ngọc Tân nhìn trong rương đồ vật nháy miệng, dùng sức đem trong mắt nước mắt nghẹn trở về.Ánh Nhạn cùng Bích Dung nhịn không được nhìn nhau, tưởng khuyên, nhưng lại biết lúc này đại tiểu thư nhất định không nghĩ các nàng thấy, liền chỉ có thể cúi đầu lui ra.Ánh Nhạn lôi kéo Bích Dung nhỏ giọng hỏi, “Cô nãi nãi cùng tộc trưởng lão gia đang nói cái gì?”“Không biết, chỉ là chính viện bên kia chỉ chừa Lâm quản gia cùng Chung đại quản sự, ngay cả Bạch Mai tỷ tỷ cùng Bạch Phong tỷ tỷ đều bị khiến ra tới, cho thấy là đại sự.”Ánh Nhạn lo lắng quay đầu lại nhìn trong phòng liếc mắt một cái, thở dài nói: “Vậy chờ một chút.”Bích Dung cẩn cẩn môi hỏi, “Ngươi nói đại tiểu thư là làm sao vậy, nhị biểu thiếu gia đối chúng ta Lâm gia như thế để bụng không phải chuyện tốt sao?”“Quang nhị biểu thiếu gia để bụng có ích lợi gì?” Ánh Nhạn hướng ra ngoài chu chu môi nói: “Đến Thượng gia cũng để bụng mới được a.”Lấy Thượng gia trong khoảng thời gian này biểu hiện tới xem, hai nhà hôn sự huyền thật sự.“Nhưng đại tiểu thư thượng chỗ nào lại đi tìm nhị biểu thiếu gia như vậy có tâm người?” Bích Dung ưu sầu nói: “Thế đạo này, nam tử tam thê tứ thiếp nhưng thật ra tiếp theo, liền sợ đối vợ cả không đủ tôn trọng, vạn nhất gặp phải kia chờ súng thiếp diệt thê.....”“Phi phi phi, nhà của chúng ta đại tiểu thư liền như vậy xui xéo a.” Bất quá Ánh Nhạn cũng thực lo lắng, may mắn đều nhăn ở bên nhau.Vẫn là quái thế đạo này không tốt, quá loạn, nếu là

thái bình thịnh thế, liền tính gả không được Thượng nhị thiếu gia, đại tiểu thư cũng có thể tuyển cái gia thế giống nhau, có Lâm gia trấn, ít nhất không dám khi dễ đại tiểu thư đi? Nhưng đây là cái loạn thế, luôn có gia tộc ốc còn không mang nổi mình ốc khi, gia thế giống nhau hoặc là khả năng hộ không được đại tiểu thư, hoặc là khả năng một bước lên trời sau trái lại khi dễ đại tiểu thư, như vậy sự các nàng nghe còn thiêusao? Hai cái nha đầu thở dài, toàn vi chủ tử ưu sâu lén. Mà chính viện Lâm Thanh Uyển đang theo Lâm Nhuận bốn người thương lượng đại sự đâu. Bọn họ trước mặt trên bàn bãi bốn cái hộp, bên trong các trang một xấp giấy, Lâm Nhuận vuốt trăng tinh mềm mại giấy làm băng tre trúc tán thường không thôi, "Thẩm vào bảo mặc, miên nhận san băng, đích xác vì giấy trung thượng phẩm, Uyển tỷ nhi, ngươi quả nhiên suy xét rõ ràng sao?" Lâm Thanh Uyển cười nhạt nói: "Lớn như vậy một bút sinh ý ta một mình một người cũng ăn không vô, không tìm tông tộc hợp tác, chẳng lẽ ta còn đi tìm người ngoài sao?" Lâm Nhuận thở dài, buông giấy đối nàng vái chào rốt cuộc, "Là Ngũ ca hép hòi, Uyển tỷ nhi ngươi yên tâm, với chuyện này thượng, ta đều nghe ngươi, tông tộc bên kia ngươi không cần lo lắng." Lâm Thanh Uyển gật đầu, "Vậy lao động Ngũ ca." Giấy làm băng tre trúc là hôm qua mới làm được, rất sớm phía trước Lâm Thanh Uyển liền nghĩ tới thứ này làm ra tới nàng muôn dùng như thế nào. Ở bạo dân sự kiện trước nàng là nghĩ nhà mình là có thể kinh doanh, nhưng trải qua bạo dân việc, nàng lại nguyện ý đem lòng dạ phóng đến càng khoan, đem ánh mắt phóng đến càng dài xa một ít. Lâm Nhuận ngày đó tới kịp thời, này đoạn thời gian tông tộc bên kia tuy nhiều có bất mãn, nhưng đối nàng đề nghị lại đều tiếp thu. Nếu nói nàng một người cầm giấy làm băng tre trúc là ở trong chốn giang hồ nhắc lên sóng to, kia Lâm thị tông tộc cầm giấy làm băng tre trúc còn lại là ở biển rộng trung nhắc lên sóng to, huống chi với nàng nói, quan trọng nhất kỳ thật là giấy làm băng tre trúc bên cạnh phóng giấy bản. Kia mới là sóng thần. Bất quá hiển nhiên lúc này không người đem nó để vào mắt, bao gồm Lâm Nhuận. Lâm Thanh Uyển điểm điểm trên bàn phóng giấy bản nói: "Ngũ ca, giấy làm băng tre trúc bí phương ta không thể cho ngươi, nhưng giấy bản lại không thành vấn đề. Không chỉ có như thế, ta còn muôn thợ thủ công nhóm tự mình giáo các tộc nhân chế giấy." "Chế giấy?" "Đúng vậy," Lâm Thanh Uyển nói: "Phía trước không phải làm ngài thông kê nguyện ý trợ giúp lưu dân danh sách sao? Ngài đi thông tri những cái đó tộc nhân, liền nói ta nói, phàm là bọn họ người nhà muôn học chế giấy đều có thể tới biệt viện tìm ta." "Này sao được," Lâm Nhuận tuy không thèm để ý này giấy bản, nhưng cũng biết một cái bí phương có bao nhiêu khó được, "Nhiều người như vậy học, ngươi còn có thể giữ được bí phương sao?" "Ta vốn dĩ cũng không tưởng giữ lại, bất quá nếu có thể đem bí phương phạm vi tạm thời hạn chế ở tông tộc tự nhiên càng tốt," Lâm Thanh Uyển cười nói: "Tốt xấu làm chúng

ta tông tộc trước chiêm tiên cơ.” Lâm Nhuận kinh ngạc đến mở to hai mắt nhìn, “Như thế nào, người còn tưởng đem này bí phương truyền ra đi?” Lâm Thanh Uyển ý vị thâm trường nói: “Thứ tốt liền phải cùng thế nhân chia sẻ sao.” Đánh rầm, vậy người như thế nào không đem giấy làm bangle tre trúc bí phương truyền ra đi?

Chương 121: Phân tích

Những lời này Lâm Nhuận thật đúng là không dám nói, sợ Lâm Thanh Uyển như vậy đem giấy làm bằng tre trúc bí phương cũng truyền ra đi. Hắn vẫn luôn có chút nhìn không thấu nàng. “Giấy bản chất lượng cũng không như thế nào hảo, thứ này đến ít lãi tiêu thụ mạnh mới có thể nhìn ra hiệu quả, nhưng mà Lâm thị tông tộc lực lượng rốt cuộc hữu hạn, cho nên phổi phương tốt nhất vẫn là truyền ra đi, làm có tâm người tưởng chế giấy liền có thể chế, này chẳng phải là càng tốt?” Lâm Thanh Uyển thấy tộc trưởng vẻ mặt buồn bực, vẫn là nhiều giải thích một câu. Lâm Nhuận càng thêm không hiểu, “Trên đời dùng được với trang giấy người vốn dĩ liền ít đi, phổi phương truyền ra đi, đến lúc đó làm cửa này sinh ý khẳng định không ít, người còn như thế nào kiếm tiền?” “Luôn có lợi nhuận,” Lâm Thanh Uyển không thèm để ý cười nói: “Đại gia phí tổn đều không sai biệt lắm, bọn họ tông sê không vì doanh số liền lỗ vốn mua bán đi?” Nhưng kiếm lại kém rất nhiều, Lâm Nhuận không cảm thấy Lâm Thanh Uyển sê không biết điểm này, nàng sê nói như vậy, hiển nhiên là đã không thèm để ý giấy bản mang đến lợi nhuận. Hắn khe khẽ thở dài, không có lại khuyên, tính, dù sao còn có giấy làm bằng tre trúc đâu, đây mới là đầu to. Lâm Nhuận mang đi nửa cái tráp giấy làm bằng tre trúc, hồi tộc đi cùng tộc nhân thương nghị đi. Lâm Thanh Uyển chờ hắn đi rồi về sau mới đổi Lâm quản gia cùng Chung đại quản sự nói: “Giấy làm bằng tre trúc lợi nhuận rất cao, nhưng mà này giới quá cao, không phải người bình thường có thể tiêu phí đến khởi, doanh số hữu hạn, cho nên chúng ta cũng không thể bỏ qua giấy bản.” “Nhưng cô nãi nãi không phải tính toán công khai giấy bản phổi phương sao?” Lâm Thanh Uyển khéo miệng một chọn, “Liền tính công khai, chúng ta cũng có thể làm được so người khác càng tốt. Hơn nữa, nó doanh số sẽ rất cao, ít lãi tiêu thụ mạnh hạ, này lợi nhuận sẽ không thấp hơn giấy làm bằng tre trúc.” Lâm quản gia cùng Chung đại quản sự mày nhăn lại, nhỏ giọng nói: “Nhưng thiên hạ người đọc sách hữu hạn, liền tính nháp toán giấy giới thấp, doanh số cũng sẽ không cao đi nơi nào đi……” Lâm Thanh Uyển ý vị thâm trường nói: “Người luôn là sẽ càng ngày càng nhiều, tóm lại các người trước chuẩn bị, làm Tào Kim cùng Mạnh Phúc lại nghiên cứu giấy bản, xem

có thể hay không đem nó làm được càng tốt, hoặc là không hạ thấp phẩm chất dưới tình huống hạ thấp phí tổn.” Lâm quản gia cùng Chung đại quản sự liếc nhau, hỏi: “Cô nãi nãi tưởng đem tạo giấy phường thiết lập tại nơi nào?” “Trước tiên ở thôn trang thiết một cái, chờ doanh số ổn định lại ở mặt khác hai mà thiết một cái, đến lúc đó hiệu sách bán liền không cần từ Tô Châu bên này vận đi qua.” Lâm Thanh Uyển mở ra thôn trang bản đồ, cuối cùng ở thôn trang một khác đầu, mục viên còn muôn quá khứ địa phương điểm điểm nói: “Nơi này có hà, khiến người tiệt một đoạn dòng nước, tại đây đào cái đại đường làm tạo giấy phường đi.” “Công nhân……” “Làm Liễu quản sự đi chiêu, cũng có thể từ đúra ở trúng tuyển chọn.” Lâm Thanh Uyển nói: “Nhà của chúng ta đúra ở nên gia tăng rồi.” Lâm quản gia cùng Chung đại quản sự liếc nhau, liền minh bạch cô nãi nãi là muôn nhân cơ hội bồi dưỡng tư quân. Tuy rằng dưỡng quân tiêu dùng rất cao, nhưng trải qua bạo dân vây công việc, hai người cũng không đau lòng tiền. Dù sao hiện tại Lâm gia nuôi nỗi, vẫn là bảo hộ các chủ tử quan trọng, tư quân dưỡng liền dưỡng đi. Chờ Lâm Thanh Uyển cùng Lâm quản gia Chung đại quản sự thương lượng có đủ thể công việc, bên ngoài thái dương đã sấp lắc sơn, Lâm Thanh Uyển đang muôn lưu bọn họ ăn cơm, Bạch Phong liền ở ngoài cửa thoáng qua. Lâm Thanh Uyển liền nói: “Các ngươi đi về trước dùng cơm đi, có việc ta lại tìm các ngươi.” Lâm quản gia cùng Chung đại quản sự cũng thấy được Bạch Phong, biết cô nãi nãi đây là có việc muôn xử lý, nhịn không được khuyên nhủ một câu, “Cô nãi nãi cũng muôn chú ý nghỉ ngơi, thân thể làm trọng.” Lâm Thanh Uyển đồng ý, tiễn đi hai người sau liền làm Bạch Phong tiến vào. Bạch Phong tiến vào bẩm báo nói: “Cô nãi nãi, buổi chiều khi Bích Dung lại đây nhìn hai lần, đại tiểu thư từ Thượng phủ trở về, tâm tình tựa hồ không tốt.” Lâm Thanh Uyển rũ mắt nghĩ nghĩ nói: “Làm người bã cơm đi, đi thỉnh đại tiểu thư tới dùng cơm chiều.” Bạch Phong đồng ý, khom người lui ra ngoài. Lâm Ngọc Tân lại đây khi đã mặt vô di sắc, nàng cao hứng mà cùng cô cô chia sẻ một chút hôm nay thu được lễ vật, sau đó liền an tĩnh bồi Lâm Thanh Uyển dùng cơm. Ăn cơm xong, Lâm Thanh Uyển nhìn mắt bên ngoài sao trời, đổi nàng vẫy tay nói: “Đi, chúng ta cô chát hai đi ra ngoài tản bộ.” Bạch Mai bốn người đại kinh thất sắc, “Cô nãi nãi, bên ngoài đã có sương sớm, vẫn là ở trong phòng đi một chút là được đi.” “Yên tâm, chúng ta không đến trong viện đi, liền ở hành lang đi một chút, không cho sương sớm dính vào người.” Lâm Thanh Uyển đổi Lâm Ngọc Tân cười nói: “Như vậy mỹ sao trời cũng không nê cô phụ.” Lâm Ngọc Tân hướng ra ngoài nhìn thoáng qua liền đuổi kịp tiểu cô. Bạch Mai cùng Ánh Nhạn lập tức cầm áo choàng cấp từng người chủ tử phủ thêm, sợ các nàng chịu một chút đông lạnh. Lâm Thanh Uyển triều sau phát phát tay nói: “Không cần các ngươi đi theo, lại không phải đi rất xa địa phương, chính chúng ta đi liền hảo.” Bạch Mai bốn người chỉ có thể mang

theo bọn nha đầu dứng bước, lưu luyến không rời nhìn cô chất hai tay nắm tay đi xa.Hai người đọc theo hành lang gấp khúc chậm rãi đi tới, quay đầu vừa thấy là có thể nhìn đến bầu trời đây sao điểm điểm, như vậy sao trời Lâm Thanh Uyển sau khi lớn lên liền rất ít thấy.Nàng buông ra Lâm Ngọc Tân tay, dựa ngồi ở lan can thượng, nghiêng đầu cười xem Lâm Ngọc Tân.Lâm Ngọc Tân từ tiểu cô trong ánh mắt thấy được khoan dung cùng trêu ghẹo, không khỏi gương mặt đỏ lên, xoay đầu đi cũng nhìn về phía không trung.Thấy nàng liền vặn, Lâm Thanh Uyển liền chỉ có thể chủ động hỏi, “Hôm nay đi bà ngoại gia vui vẻ sao?”Lâm Ngọc Tân không lại biểu đạt ra ăn cơm trước cao hưng, dù sao nàng cũng biết không thể gạt được cô cô.Lâm Thanh Uyển cũng không ép nàng trả lời, chỉ là dựa vào cột lăng lăng mà nhìn không trung, cả buổi mới nghe được nàng hạ xuống nói: “Cô cô, chúng ta đều trở nên không giống nhau.”Lâm Thanh Uyển nhìn về phía nàng, ánh mắt nhu hòa.Lâm Ngọc Tân thở dài một tiếng nói: “Bà ngoại không có trước kia đau ta, còn sẽ nói bóng nói gió tìm hiểu ta thái độ, thậm chí sẽ lấy trưởng bối thân phận áp ta.”“Mà ta cũng không bằng trước kia, ta đồng dạng sẽ đối trả mà không đỡ, thậm chí sẽ oán phẫn,” Lâm Ngọc Tân nhẹ giọng nói: “Đây là không đúng.”Cùng nàng đọc quá thư, chịu quá giáo dục không giống nhau, nàng đều không rõ chính mình như thế nào sẽ biến thành như vậy, chỉ là theo bản năng liền làm như vậy.Lâm Thanh Uyển không khỏi buồn cười, “Ta thường cười Minh Kiệt là cái con mọt sách, không nghĩ tới nhà của chúng ta Ngọc Tân cũng là cái con mọt sách.”“Cô cô!” Lâm Ngọc Tân không khỏi đồ miệng.Lâm Thanh Uyển cười nhạt, quay đầu nhìn về phía sao trời nói: “Thành tâm thành ý người khó được, chính là bởi vì người như vậy rất khó sống sót. Mà người muốn sống liền không tránh được mưu, muốn sống được hảo càng cần nữa mưu lược. Mà mưu lược bước đầu tiên đó là hỉ nộ không hiện ra sắc, làm người sờ không được người trong lòng chân thật ý tưởng.”“Chúng ta là rất khó làm được như vậy, nhưng chúng ta hẳn là phải vì này nỗ lực.” Lâm Thanh Uyển chỉ vào thôn trang bên ngoài nói: “Ít nhất ở như vậy loạn thế hạ, chúng ta đến có năng lực giữ được chính mình.”“Nếu muốn thành tâm thành ý, người cảm thấy tiểu cô còn có thể nuôi nấng người sao? Sớm bị tông tộc cùng Thượng gia nuốt đến một tia không còn.”“Kia như thế nào có thể giống nhau,” Lâm Ngọc Tân nhỏ giọng nói: “Bà ngoại là ta chí thân người, ta vẫn luôn lấy thành đai nàng, nàng cũng vẫn luôn yêu thương ta, ta chưa bao giờ nghĩ tới chúng ta sẽ trở nên như thế.”“Kia bất quá là bởi vì các người không có ích lợi xung đột thôi,” Lâm Thanh Uyển gần như tàn nhẫn phân tích nói: “Lúc đó người chỉ là ở nhò Thượng gia ngoại tôn nữ, phụ thân người thượng ở, hai nhà quan hệ thân hậu, cho nhau nâng đỡ, cũng không có mâu thuẫn. Chính là có, ở ích lợi tiền đề hạ cũng có thể xem nhẹ bất kể, tình huống như vậy hạ người bà ngoại tự nhiên có thể toàn tâm toàn ý yêu

thương người.”“Nhưng hiện tại, phụ thân ngươi đã không ở, Lâm gia giúp không đến Thượng gia, hai nhà ích lợi lui tới giám bót, thậm chí còn có ích lợi tranh cãi,” Lâm Thanh Uyển nhìn về phía nàng nói: “Lão thái thái cũng là người, nàng trong lòng cũng là có thân sơ, dưới tình huống như thế tự nhiên phải có sở lấy hay bỏ.”Lâm Ngọc Tân khó chịu cúi đầu.Lâm Thanh Uyển liền xoa xoa nàng đầu nói: “Hài tử, đây là thực bình thường một sự kiện, chính là ta cũng không thể may mắn thoát khỏi. Người nếu cùng trong tộc con cháu có mâu thuẫn, ngươi cảm thấy ta sẽ đứng ở bên kia?”Lâm Ngọc Tân không chút nghĩ ngợi, “Tự nhiên là ta bên này.”“Đúng vậy, vì cái gì đâu? Đều là ta chất nhi bối, ta vì cái gì không trạm đổi phương đâu?” Lâm Thanh Uyển nói: “Còn không phải bởi vì ngươi là ta thân chất nữ, là ta một tay mang theo, thân sơ có khác.”“Lão thái thái cũng là giống nhau, đối nàng nói, Minh Kiệt cùng ngươi, nàng càng ái Minh Kiệt, nhưng Minh Kiệt cùng Thượng gia, nàng khẳng định càng ái Thượng gia.”“Nàng không thương người sao? Đau, chỉ là không kịp Thượng gia cùng hai cái tôn nho quan trọng thôi,” Lâm Thanh Uyển tàn nhẫn nói: “Muốn hỏi ngươi cùng Đan Lan tam tỷ muội lão thái thái càng đau ai, kia khẳng định là ngươi, nhưng có một ngày các ngươi thật sự cùng nhau xảy ra chuyện, ngươi đoán lão thái thái sẽ bảo ai?”Lâm Ngọc Tân sắc mặt trắng nhợt, nhấp miệng không nói lời nào.“Đan Lan các nàng phía sau còn liên lụy Thượng gia, chẳng sợ nàng càng thương ngươi, vì Thượng gia, mặc dù đau lòng nàng cũng sẽ lựa chọn Đan Lan các nàng.” Lâm Thanh Uyển chưa cho nàng phản ứng thời gian, trực tiếp đẩy ra nói.Này không có gì không đúng, người đều có thân sơ, nàng có thể lý giải. Nhưng nàng không thích chính là lão thái thái rõ ràng làm ra lựa chọn lại còn phải làm ra một bộ nhiều yêu thương Ngọc Tân bộ dáng.Thậm chí lấy hiếu đạo áp người, buộc Ngọc Tân bồi nàng làm ra một bộ tổ từ tôn hiếu bộ dáng, nàng không biết Ngọc Tân ở Thượng gia bị cái gì kích thích, nhưng biết chủ lực nhất định là lão thái thái.Trừ bỏ nàng, còn có ai có thể như vậy thương nàng đâu?Lâm Ngọc Tân mỏi mệt suy sụp hạ bả vai, dựa vào tiểu cô trên người, nửa ngày mới ách thanh âm nói: “Cô cô, ngài đem Thượng gia ngọc như ý lui về đi.”Lâm Thanh Uyển ngẩn ra, hỏi, “Ngươi không thích Minh Kiệt?”Lâm Ngọc Tân nhấp miệng, ôm tiểu cô, hốc mắt đỏ bừng nói: “Hắn thực hảo, nhưng hắn gia không tốt, cô cô, ta không muốn ngươi khó xử.”Nàng mơ hồ biết, tiểu cô cũng không thích Thượng gia, là vì nàng mới bảo trì như vậy chặt chẽ lui tới.“Đứa nhỏ ngốc,” Lâm Thanh Uyển vuốt nàng đầu cười nói: “Ngươi thấy vẫn là quá ít, chờ ngươi lại lớn lên chút, gặp qua càng nhiều người, càng nhiều gia đình sau bàn lại chuyện này đi.”Thượng gia là không tốt, nhưng mặt khác gia tộc lại hảo sao?Thượng lão phu nhân lại không tốt, nhưng ở đối mặt Ngọc Tân cùng Thượng nhị thái thái khi, nàng khẳng định sẽ trạm Ngọc Tân. Mà Thượng nhị thái thái lại xuẩn lại không kiên nhẫn, phải đối

phó nàng quá đơn giản.Không nói nàng, chính là Ngọc Tân cũng có rất nhiều biện pháp ứng đối.Đối nàng nói, Ngọc Tân gả tiến Thượng gia sau chân chính khó xử ở chỗ Thượng Bình cùng Triệu Tiệp.Này hai người cùng Thượng Minh Kiệt mới là quyết định nàng địa vị mâu chốt.Thượng Minh Kiệt không nói đến, Thượng Bình cùng Triệu Tiệp.....Lâm Thanh Uyển cười lạnh, bất quá Ngọc Tân tuổi còn nhỏ, nàng hôn sự cũng không dùng cấp, tương lai còn dài, đến lúc đó liền xem Lâm Thượng Triệu Tam gia ai cao ai thấp.

Chương 122: Cơ hội

Ngọc Tân cùng Uyển Nhi cá tính rất giống, liền tính lần này là nàng đưa ra đem ngọc như ý trả lại, nàng trong lòng khăng định cũng không bỏ xuống được, thân thể của nàng quá yếu, Lâm Thanh Uyển cũng không dám lấy thân thể của nàng tới đánh cuộc. Bất quá như thế một cái cơ hội, một cái làm nàng đem ánh mắt từ Thượng Minh Kiệt trên người dời đi cơ hội. Lâm Thanh Uyển đẩy ra Lâm Ngọc Tân, nhìn nàng đôi mắt nói: "Hài tử, ta không lùi ngọc như ý là bởi vì Minh Kiệt khó được, cho nên ta nguyện ý cho hắn một cái cơ hội. Nhưng trên đời này như hắn giống nhau khó được người còn có không ít, người tuổi còn nhỏ, chúng ta không vội, từ từ tới tìm, tổng có thể tìm được một cái từ giác đều toàn." Trên đời này nào có hoàn mỹ vô khuyết hôn sự? Cô cô bất quá là đang an ủi nàng thôi. Lâm Thanh Uyển liền sờ sờ nàng đầu, "Đi cho ngươi cha mẹ thượng chú hương đi." Có chút lời nói nàng không hảo cùng người sống nói, lại có thể cùng người chết nói hết, nói ra tổng hội dễ chịu chút. Lâm Ngọc Tân đứng dậy hướng tiểu tú đường đi, trên đường nhin không được xoay người nhin thoảng qua tiểu cô. Lâm Thanh Uyển đối nàng phất tay cười cười, làm nàng an tâm đi. Ánh Nhạn cùng Bích Dung vội vàng đuổi kịp đại tiểu thư, Bạch Mai cùng Bạch Phong liếc nhau, do dự một chút vẫn là không tiến lên, rất xa đứng xem Lâm Thanh Uyển. Lâm Thanh Uyển quay đầu nhin về phía mẫn không đầy sao, nhin không được ở trong lòng cười hỏi Lâm Giang, Giang Nam tài tuấn a, không biết có hay không thích hợp Ngọc Tân. Ân, có lẽ bọn họ có thể đem ánh mắt phóng đến xa hơn một tí, đến Đại Lương các nơi đi tìm xem? Bầu trời Lâm Giang tự nhiên nghe không được Lâm Thanh Uyển trong lòng nói, nhưng hắn lại có thể xem hiểu nàng trong ánh mắt biểu đạt ra tới ý tứ. Hắn không khỏi rũ mắt trầm tư. Nữ nhi nếu không phải phi Thượng Minh Kiệt không thể, kỳ thật đảo có thể suy xét suy xét. Hắn quay đầu nhin về phía Bạch Ông, Bạch Ông đều không đợi hắn nói chuyện liền lập tức lắc đầu nói: "Thượng tiên, cấp không được ám chỉ, chúng ta hiện tại không ở cùng chỗ." "Chết tạo dị tượng cũng không được," Bạch Ông tiếp tục đuổi ở hắn há mồm trước nói: "Lâm cô nương có thể hay không hiểu ngầm ta không biết, nhưng trên mặt đất những cái đó tự cho là người

thông minh khăng định sẽ kém, ngài phải biết rằng trên mặt đất hiện tại nhưng đang ở đánh giặc đâu.”Bạch Ông đã là khóc không ra nước mắt, “Hơn nữa việc này còn cùng ngài có lớn lao quan hệ, ngài đã thay đổi một đoạn đại lịch sử, nếu không phải ngài sớm đã chết, thế giới kia Thiên Đạo nhất định sẽ tìm ngài tính sổ. Cho nên chúng ta vẫn là thành thật ở trên trời làm quân chúng đi, đừng chế tạo sự tình.”Lâm Giang nhấp nhấp miệng, không cam nguyện ngồi xong, “Trận này chiến sự vốn dĩ liền sẽ phát sinh.”Bạch Ông nhịn không được nói: “Nhưng tính chất là không giống nhau.”Hiện tại, Đại Lương quân đội đã ở biên cảnh tập kết hảo, Bạch Ông cắt một chút kính mặt, có thể nhìn đến hai nước đang ở giao chiến.Hơn nữa Đại Lương quân đội thế công tấn mãnh, liền tính không cần Khuy Thiên Kính suy đoán hắn cũng có thể dự cảm đến trận chiến tranh này kết quả.Huống chi Nam Hán bên kia Đại Sở cũng đang âm thầm động tác.Này cùng Khuy Thiên Kính suy đoán ra tới “Đệ nhất thế” hoàn toàn không giống nhau.“Đệ nhất thế” mới là vô hạn tiếp cận với lịch sử suy đoán, Bạch Ông nhớ rất rõ ràng, Nam Hán cùng Đại Lương sẽ có chiến sự, không chỉ có như thế, Đại Sở cũng sẽ nhân cơ hội tiến công Đại Lương, chính là phương bắc Liêu Quốc đều ngoe rục rịch.Có thể nói Đại Lương bốn bề thù địch, tình cảnh gian nan, nhất hổ chính là Đại Lương quốc khó còn không có tiền, cuối cùng Đại Lương tuy gian nan vượt qua kiếp nạn này, nhưng quốc lực cũng bị hao tổn nghiêm trọng, ngoại địch chưa đuổi, nội đấu nhưng thật ra kịch liệt lên.Nhưng mà hiện tại Đại Lương tình cảnh hoàn toàn không giống nhau, đây là vì cái gì?Còn không phải bởi vì Lâm Giang? Hắn kia bút quyền tiền đầy đà quốc khố, Lương Đế tự thân tiết kiệm, lại bỏ được ở dân sinh thương tiêu tiền. Lợi dụng này số tiền tu sửa không ít công trình thuỷ lợi, bởi vậy mấy năm nay Đại Lương coi như được mùa.Biên quan các tướng sĩ quân bị chờ cũng gia tăng rồi không ít, ít nhất đánh lên trượng tới lương thảo là không cần lo lắng.Mấu chốt nhất chính là Nam Hán nội loạn, người khác không biết, nhưng mà ngồi ở bầu trời cả ngày ăn không ngồi rồi, cầm gương khắp nơi đôi địa phương quan khán Bạch Ông cùng Lâm Giang sẽ không biết sao?Nam Hán nội loạn cùng Lâm Giang cũng có quan hệ.Lại nói tiếp cũng là Nam Hán hoàng thất xui xẻo, ở “Đệ nhất thế” trung, Nam Hán hoàng thất tuy nhược, nhưng vẫn là có nhất định quyền lên tiếng, chính yếu chính là khi đó bọn họ mục tiêu nhất trí, chính là muốn đem Đại Lương Giang Nam đoạt lấy tới.Cho nên hoàng thất cùng đại tướng quân Lữ Tĩnh ở chung còn tính vui sướng.Nhưng này thế bọn họ có khác nhau.Lữ Tĩnh đã sớm nhầm vào Đại Lương Giang Nam, đó là đất lành a. Đại Lương vì cái gì có thể ở quốc khố như vậy trông không dưới tinh huống trở thành quốc lực lớn nhất quốc gia?Còn không phải bởi vì nó có Giang Nam cùng Trung Nguyên này hai đại sản lương khu?Nam Hán nếu có thể đem Giang Nam đoạt lấy tới.....Lữ Tĩnh quang ngầm lại liền cảm

thấy cả người máu nóng lên, cho nên sớm mấy năm hắn liền kế hoạch tiến công Đại Lương, chỉ là thời cơ chưa thành thục, vẫn luôn chưa từng động thủ.Nhưng mấy năm nay Đại Lương phát sinh sự cung không ít, đâu tiên là Đại hoàng tử chết trận, lại là thường thường thiên tai nhân họa, Lữ Tĩnh cảm thấy lúc này đúng là thời điểm.Lưu hoàng đế cũng là như vậy cho rằng, vì thế liền đáp ứng rồi Lữ Tĩnh mật chiết, tỏ vẻ hắn nếu có thể đem Giang Nam đánh hạ, đến lúc đó liền phong hắn vị Giang Nam vương.Chính là lúc này truyền đến Lâm Giang bệnh nặng muốn chết tin tức.Này đối bọn họ nói vốn là chuyện tốt, có khả năng Lâm Giang đã chết, bọn họ thiếu một cái kình địch không phải?Vì thế bọn họ tính toán chờ một chút, chờ Lâm Giang đã chết lại động thủ.Ai biết Lâm Giang còn chưa có chết, đảo trước đem gia sản đều quyên cho quốc gia, Đại Lương quốc khó một chút liền đầy đà.Lữ Tĩnh cùng Lưu hoàng đế đều trợn tròn mắt.Đánh giặc trừ bỏ binh tướng đó là lương thảo nhất quan trọng, vốn dĩ quốc khố hư không Đại Lương bọn họ còn có thể chiến một trận chiến, nhưng hiện tại đối phương có tiền.....Lưu hoàng đế cảm thấy bọn họ phần thắng không lớn, cho nên khiến cho Lữ Tĩnh định chỉ kế hoạch, chờ về sau lại tìm cơ hội.Nhưng Lữ Tĩnh chờ không nổi a.Hắn đều hơn bốn mươi, còn có thể sống mấy năm?Huống chi hắn đều cùng các bộ hạ nói tốt, đãi hắn đương Giang Nam vương liền đại phong công thần, cho nên hắn nhịn nhẫn vẫn là đi cùng hoàng đế thượng thư, cho rằng Đại Lương có thể một công.Lưu hoàng đế tuy rằng yêu đuối, nhưng lại biết rõ nóng vội thì không thành công đạo lý, huống chi là ở như vậy loạn thế càng là đến ồn, cho nên nói cái gì đều không đáp ứng.Nhưng Lữ Tĩnh bức cho thật chặt, này không làm Lưu hoàng đế thỏa hiệp, ngược lại làm hắn nổi lên muôn phân đại tướng quân binh quyền ý tưởng.Lữ Tĩnh quá phận, cũng càng ngày càng ương ngạnh.Chi tiếc, bọn họ đấu đã hơn một năm, cuối cùng vẫn là Nam Hán hoàng thất bại, Lữ Tĩnh lấy sét đánh không kịp bung tai chi thế phát động chính biến, sau đó Đại Lương cùng Đại Sở liền cùng ngửi được mùi tanh miêu giống nhau thâu lên đây.Mà thay đổi này hết thảy nguyên điểm lại là Lâm Giang quyên đi ra ngoài kia phân gia sản.Người nói cái nòi này có phải hay không đến Lâm Giang bôi?Bạch Ông cũng không biết chuyện này ảnh hưởng là tốt là xấu, “Đệ nhất thế” khi Đại Lương tuy bảo vệ Giang Nam, lại cũng mất vài cái thành, thả thương vong vô số.Mà hiện tại, Nam Hán hơn phân nửa là giữ không nổi, nhưng nó đồng dạng thương vong vô số, mỗi cái thế giới Thiên Đạo chỗ đó đều có cái tiểu sách vở, hắn cũng không biết Lâm Giang ở nơi đó là đúng là phụ,Bạch Ông nhìn mắt vờn quanh ở trên người hắn công đức, khe khẽ thở dài, thầm nghĩ trong lòng: Tính, lại phụ cũng không có khả năng đem trên người hắn công đức đều khâu quang.Hắn hà tất nhọc lòng?Lúc này, Đại Lương người còn cũng không biết Nam Hán nội loạn còn có Lâm Giang tác dụng ở, bọn họ chính lòng tràn đầy nôn nóng chờ biên quan chiến báo.Trận này có thể

hay không tiếp tục đánh tiếp liền xem trận đấu thắng bại.Kinh thành cùng Tô Châu cơ hô là đồng bộ thu được tin chiến thắng.Kinh thành có tám trăm dặm kịch liệt, Tô Châu ly đến tuy gần, lại bởi vì tin tức hơi chút lạc hậu, cố vẫn là ở tin chiến thắng nhập kinh sau mới biết được.Chu thứ sử cái thứ nhất thu được tin tức, sau đó Lâm gia, Thượng gia, Lư gia chờ đợi gia tộc cũng sẽ biết.Triệu Thắng tự nhiên cũng thu được tin tức, bởi vì Triệu Tiệp liền ở Nam chinh trong quân.Tô Châu lập tức lâm vào một mảnh sung sướng hải dương trung, thêm chi ngày tết buông xuồng, Tô Châu đường phố lại náo nhiệt lên, đã ở Tô Châu yên ổn xuồng dưới lưu dân cũng bắt đầu suy nghĩ làm một ít sinh ý.Lâm Thanh Uyển ở đối với bản đồ ngồi nửa ngày sau làm người đi thông tri tông tộc đem muôn học chế giấy tộc nhân đưa tới.“Thuận tiện đem trong khoảng thời gian này các ngươi sàng chọn quá nạn dân cũng gọi tới, ta muốn dạy bọn họ một môn tài nghệ.”Lâm quán gia kinh hãi, “Cô nai nai, ngài muốn dạy bọn họ chế giấy?”Lâm Thanh Uyển tà hán liếc mắt một cái nói: “Ta có như vậy bốn sao?”Lâm quán gia liền đại tùng một hơi, còn hảo, còn hảo, hắn không khỏi lấy lòng hỏi, “Kia cô nai nai muốn dạy bọn họ cái gì?”“Dạy bọn họ làm đậu hủ.”“A?”Lâm Thanh Uyển hơi hơi mỉm cười, không nói cho hắn vì cái gì, chỉ là chờ tộc nhân cùng lưu dân nhóm đứng chung một chỗ khi Lâm quán gia mới biết được, mặc kệ bọn họ là tới học cái gì bản lĩnh, trước đó đều phải làm cùng sự kiện —— cấp Lâm gia làm việc nha.Lâm Thanh Uyển đứng ở tường trên lầu trên cao nhìn xuống nhìn phía dưới mấy trăm nhân đạo: “Các ngươi muốn từ ta nơi này học bản lĩnh, ta cũng không cần các ngươi lên làm mấy năm học đồ, hoặc là giao sang quý học phí, ta chỉ cần các ngươi lấy lao đại thù.”Nàng chỉ tộc nhân nói: “Các ngươi muốn cùng ta học bản lĩnh, vậy đến ở ta nơi này miễn phí làm việc hai mươi ngày,” lại chỉ lưu dân nói: “Các ngươi tắc muôn làm ba mươi ngày, chăm chỉ, ta sẽ xét giảm bớt số trời, làm hắn sớm một chút học được.”Lưu dân nhóm không ý kiến, có thể bách học một môn tay nghề với bọn họ tới nói vốn dĩ chính là bầu trời rót bánh có nhân, đừng nói Lâm Thanh Uyển làm cho bọn họ làm ba mươi ngày, chính là làm 300 thiên cũng đúng a.Tộc nhân bên này tắc có chút xôn xao, có người bất mãn nói: “Cô nai nai, tới trước tộc trưởng nói là làm chúng ta tới học tay nghề.....”“Đương nhiên, ta chưa nói không cho các ngươi học tay nghề,” Lâm Thanh Uyển nói: “Bởi vì các ngươi là ta thân tộc, cho nên mặc dù các ngươi học tay nghề so với bọn hắn càng quý trọng, ta cũng chỉ cho các ngươi làm hai mươi ngày mà thôi, các ngươi nếu là không muốn vậy quên đi, trở về đi.”Người nọ nghẹn đến mức sắc mặt đỏ bừng, đứng ở trong đám người bất động.Lâm Thanh Uyển liền chỉ chân tường một đồng nông cụ nói: “Quyết định lưu lại liền đi làm việc đi, không nghĩ học tắc có thể về nhà.”Dứt lời xoay người liền đi, cũng không có nhiều lời.Lâm Toàn ở một bên xem đến mồ hôi đầy đầu, hắn là phụ trách an bài bọn họ người, lại

không nghĩ rằng cô nãi nãi là liên thân tộc một khôi sai sứ, còn tưởng rằng chỉ là lưu dân đâu.Hắn không khỏi sợ hãi, “Cô nãi nãi, việc này truyền quay lại trong tộc, chỉ sợ ảnh hưởng không tốt.”Lâm Thanh Uyển lạnh lạnh liếc mắt nhìn hắn nói: “Không làm mà hưởng một lần sẽ làm người vui sướng, nhưng mà không làm mà hưởng hai lần tắc sẽ đem người tâm nuôi lớn, về sau người có thứ tốt không cho bọn họ, bọn họ có thể nhảy dựng lên buộc người làm cho bọn họ lần thứ ba, ta không nghĩ nhìn đến như vậy sự.”

Chương 123: Đánh phục

Tới gần ăn tết còn có một tháng, cho nên lúc này thời tiết đã tiến vào nhất rét lạnh kia đoạn thời gian, lúc này xuống ruộng làm việc không cần quá vất vả.Lưu dân nhóm đã ngoan ngoãn đi lanh nông cụ, tông tộc bên này người còn ở cọ xát, trừ bỏ thiêu bộ phận người đi cầm nông cụ ngoại, còn lại người đều ghé vào cùng nhau nói chuyện, do dự mà không chịu đi.Lâm Thanh Uyển cũng không thúc giục bọn họ, làm Lâm Nhuận ghi nhớ đi người cùng không đi người, nàng trong lòng đều có một cây cân ở.Lâm Truyền chờ ở ngoại đứng cả buổi, mắt thấy đi ra ngoài làm việc người đều trở về dùng cơm trưa Lâm Thanh Uyển vẫn là không xuất hiện, không khỏi nhấp miệng nói: “Chúng ta tại đây đứng cũng vô dụng, không bằng đi về trước tìm tộc trưởng, là tộc trưởng làm chúng ta tới, việc này hắn dù sao cũng phải cho chúng ta một công đạo.”“Không tồi, trở về tìm tộc trưởng gia gia, cô nãi nãi tổng cũng đến nghe tộc trưởng gia gia.”Mới là lạ, Lâm Nhuận cũng chưa tới tìm Lâm Thanh Uyển, mà là trực tiếp đối bọn họ nói: “Các ngươi có cô bất quá là cho các ngươi làm hai mươi ngày việc liền kêu khổ kêu mệt, vậy các ngươi từ nàng nơi đó bạch học một môn tay nghề như thế nào không thể nàng kêu mệt?”“Hừ, bất luận là đọc sách, trồng trọt, hay là kinh thương, đệ nhất yếu tố đó là kiên trì bền bỉ, các ngươi hiện tại là muốn đi học liền một môn tay nghề, lại liền điểm này điểm khổ cũng không chịu ăn, làm ta chờ như thế nào tin tưởng các ngươi có thể đem cửa này tay nghề học giỏi?”Lâm Truyền đám người cúi đầu, bối phận so với hắn tiêu nhân xếp hạng mặt sau, hắn lại là dẫn đầu người, cho nên bị Lâm Nhuận cái thứ nhất bắt được.Hắn cũng không khách khí, cầm thước “Bạch bạch bạch” liền hướng trên người hắn trùu, một bên trùu một bên nói: “Ham ăn biếng làm, còn bất hiếu không đức, bọn họ hoặc là tuổi so ngươi tiểu, hoặc là bối phận so ngươi thấp, ngươi không thể làm tốt tấm gương còn chua tính, thế nhưng còn mang theo bọn họ nháo ngươi cô cô, nói, có nên hay không đánh?”Tộc trưởng tức giận, Lâm Truyền đó là trong lòng bất mãn cũng không dám biểu hiện ra ngoài, chỉ có thể quỳ xuống nghe huấn.Lâm Nhuận đánh hắn mười mấy hạ liên thu tay lại nói: “Mang theo bọn họ trở về cho ngươi cô cô thỉnh tội, sau đó thành thật mà cho ta xuống ruộng

làm việc nhi.”Lâm Nhuận trầm khuôn mặt nói: “Các ngươi nếu là thật sự không nghĩ đi học, vậy nhân lúc còn sớm trở về, đừng đi cho người ta thêm phiền toái.”Đám người tức khắc tan đi hơn phân nửa, kết bạn hướng Lâm gia biệt viện đi thỉnh tội.Dư lại Lâm Truyền chờ mười mấy hai mặt nhìn nhau, cuối cùng quyết định về trước gia tìm cha mẹ hỏi một chút ý kiến.Kết quả mới vào cửa đã bị đánh ra tới, cha mẹ hận sắt không thành thép nói: “Thật là thiếu tâm nhẫn, ngươi cho rằng một môn tay nghề như vậy hiếu học đến? Bao nhiêu người vì học thành một môn tay nghề lại là giao quà nhập học, lại là làm học đồ bị đánh bị sai sứ? Người bất quá bạch cho ngươi cô cô đương hai mươi ngày công sai sứ, như thế nào liền không được?”“Trong nhà nếu không phải chỉ có ngươi một cái nhí tử, ngươi xem ta có thể hay không chỉ cho ngươi đi.....”Kết quả Lâm Thanh Uyển khiến cho người trở về truyền lời nói, “Cũng không nhất định một hai phải nam hài đi, nữ hài tử cũng đúng, ché giầy nói nhẹ nhàng không thoái mái, nhưng nói mệt cũng không mệt, trong nhà nữ hài nghị lực đại cương là có thể làm.”Trong tộc có tư cách đi nhân gia tức khắc sôi trào, có không chút do dự sai sứ nữ nhi quá khứ, cũng có không vui, “Này con gái gả chồng như nước đồ đi, các nàng đi thời điểm chẳng phải là muốn đem tay nghề mang đi? Kia chính là trong tộc đồ vật.”Lâm Thanh Uyển lời này là làm lão Trung bá ở đây từ chỗ đó trực tiếp tuyên bố, căn bản không trước tiên cùng Lâm Nhuận cập tông lão nhóm nói một tiếng.Mùa đông đại gia không có việc gì làm, đại bộ phận người đều ghé vào bãi nơi đó nói xáu, hoặc là chơi đùa, cho nên lời này thực mau liền truyền khắp Lâm gia trang.Hữu cơ linh thả đau nữ nhi, ở nghe được lời này sau lập tức về nhà bộ xe bò ra cửa, mà không xe bò nhân gia, có nhí tử khiến cho nhí tử đem nữ nhi đưa qua đi, không nhí tử tắc cha mẹ tự mình ra trận.Bọn họ vận khí tốt, lúc ấy tộc trưởng nói lưu dân đáng thương, chúng ta có thể giúp liền giúp một chút thời điểm trong nhà liền ra mấy đấu gạo.Không tính nhiều, lại cũng thượng danh sách, cho nên bọn họ là có thể gọi người đi học tay nghề.Chỉ là bọn hắn gia chỉ có nữ nhi, nào không biết xáu hổ đưa đi, cho nên liền uống phí tư cách này, hiện tại cuối cùng là có cơ hội.Chờ ba vị tông lão phản ứng lại đây khi, đã có không ít người gia lôi kéo nữ hài ra trang, ba người không khỏi đậm chân, “Uyên tỷ nhi đây là hò nháo a, tay nghề truyền cho nữ hài, kia còn có thể giữ được sao?”Lâm Nhuận trực tiếp liền xách theo một vò rượu đi ra ngoài thăm bạn, hắn quyết định gần nhất hắn vẫn là cùng bạn tốt “Trò chuyện với nhau thật vui” đến nỗi “Lưu luyến quên phản” tương đối hảo.Phụ thân cùng hai vị thúc thúc không hảo lừa gạt, nhưng mà Uyên tỷ nhi càng sẽ không dễ dàng nhượng bộ, hắn kẹp ở bên trong mặc kệ như thế nào làm đều là sai.Hơn nữa Uyên tỷ nhi lộ ra quá, về sau giấy bản phối phương là sẽ truyền ra đi, nếu người ngoài đều có thể học được, kia sớm một bước làm trong tộc nữ hài học được có cái gì không tốt?Tự nhiên,

những việc này là gạt trong tộc người, bằng không sớm nháo phiền thiêng.Lâm Nhuận rung đùi đắc ý đi ra cửa, Lâm gia biệt viện bên này tắc tân vào mười sáu cái nǚ hài.Lâm Thanh Uyển niệm cập các nàng là cô nương, cho nên không làm các nàng mỗi ngày qua lại bôn ba, mà là thu thập một cái khách viện làm các nàng trụ hạ.Nàng thấy Lâm Ngọc Tân gần đây tâm tình không tốt, liền đối với nàng nói: “Thu thập ra hai bộ quần áo cũ tới, người cũng đi theo các nàng giống nhau học tay nghề đi, miễn cho một người râu rի không vui.”Lư thị gia học bên kia niệm bên ngoài không yên ổn, thêm chi ngày tết buông xuồng, cho nên thực tùy hứng cấp bọn học sinh bố trí một đồng tác nghiệp, sau đó phóng nghỉ dài hạn.Qua nguyên tiêu lại trở về đi học.Lâm Ngọc Tân chưa từng vì công khóa khó xử quá, mỗi ngày chỉ rút ra một canh giờ là đủ rồi. Ngày gần đây nàng lại vô tâm tình, cho nên cũng không tự học, mỗi ngày liên ngõi phát ngôc.Lâm Thanh Uyển cảm thấy vẫn là bởi vì quá nhàn, người nếu là vội lên nào còn có thời gian muốn thương tồn tâm sự?Hơn nữa thấy người nhiều, trải qua nhiều, lại quay đầu lại tới xem liền sẽ phát hiện lúc này chính mình cảm thấy đại sự cẩn bản đều không tính là chuyện này.Này mười sáu cái nǚ hài có cùng Ngọc Tân cùng thế hệ, cũng có so nàng đại đồng lứa, tự nhiên cũng có so nàng tiểu đồng lứa, nhưng tuổi đều xấp xỉ, đại bất quá mười bốn tuổi, tiểu nhân cũng chỉ có mười một tuổi.Lâm Ngọc Tân nhìn lúi lưỡi, “Các nàng sức lực đủ sao?”Nàng chính là biết ché giây trung có vài cái bước đi đều yêu cầu sử đại lực khí.Lâm Thanh Uyển cười, “Đừng xem thường các nàng, các nàng từ nhỏ làm việc nhà nông, có thể so người lợi hại nhiều.”Nàng không làm này đó nǚ hài đi cuộc chôn phì, mà là làm người mang các nàng đi xử lý hoa mộc.Ngày tết mau tới rồi, chợ hoa cũng bắt đầu náo nhiệt lên, biệt viện năm nay loại hoa không ít, hơn nữa Văn Viên bên kia, không dám nói xưng bá chợ hoa, ít nhất số lượng cùng chất lượng cũng là số nhị số tam.Nhân thủ liền có chút không đủ, này đó nǚ hài đã đến chính thích hợp.Đem hoa tu bổ hảo hoặc di tài hảo, từ các bà tử nâng đi ra ngoài trang xe, lại kéo đến chợ hoa bán, ở năm trước, hoa mộc hẳn là đều thực hảo bán.Lâm Ngọc Tân thay đổi nửa cũ nửa mới xiêm y, đi theo các nàng ngồi xóm trong viện xử lý hoa mộc, nhưng thật ra dần dần đã quên Thượng gia sự, trong lòng không như vậy khó chịu, hơn nữa lượng cơm ăn còn dài quá không ít.Lâm Thanh Uyển thì tại chuẩn bị năm lễ, cấp các gia, còn có cấp hoàng cung.Nàng đem một xấp trắng tinh giấy làm bằng tre trúc để vào hộp trung, giao cho Bạch Mai, “Này hộp là đưa vào kinh, mặt khác các gia đồi cái tiêu một chút hộp, các người tới trang liền hảo.”Bạch Mai cùng Bạch Phong đồng ý, phủng hộp đi xuống khóa kỹ.“Cô nãi nãi, Nam chinh quân đại thắng, Chu thứ sử ở Thủ sử phủ bái yến, thỉnh các gia đi dự tiệc,” Lâm quản gia cầm một trương thiệp tiến vào, “Đây là đưa tới nhà của chúng ta thiệp.”“Chúng ta còn không có ra hiếu đâu, đưa một phần lễ qua đi là được.” Lâm Thanh Uyển

dừng một chút nói: “Ngũ ca nơi đó cũng thu được thiệp đi?”“Là, cấp tông tộc bên kia thiệp là đơn độc.”“Chỉ là đầu chiến báo cáo thắng lợi mà thôi, Lữ Tĩnh chính là lãnh binh kỳ tài, lúc này chúc mừng không khỏi quá sớm.”Lâm quản gia cười, “Tới gần ăn té, Chu thứ sử cũng là tướng vui mừng vui mừng sao.”“Nhưng biên quan tướng sĩ còn ở tẩm máu chiến đấu hăng hái đâu.”Tô Châu trong ngoài một mảnh hân hoan, mọi người đều ngừng tay việc nghiêm túc chuẩn bị ăn té, lúc này nhất vội chính là thương gia.Lâm gia biệt viện cũng rất bận, thôn trang trong ngoài đều ở khí thế ngất trời làm việc nhanh.Lâm Truyền đám người ngẫu nhiên nhìn đến một lần buổi sáng có thương nhân tới cầu mua hoa mộc tình cảnh, bị kia náo nhiệt cảnh tượng cả kinh, nghe xong một chút những cái đó thương nhân báo giá, không khỏi âm thầm lúi lưỡi, “Trồng hoa cũng có thể kiếm nhiều như vậy tiền?”“Xem ra đại phòng không nghèo sao……”“Lại nghèo cũng sẽ không có chúng ta nghèo, kia chính là dòng chính,” có người nhỏ giọng nói: “Hơn nữa các ngươi cho rằng hoa là như vậy hảo loại? Muốn không điểm bắn lịnh ai loại đến ra tới?”Kia đảo cũng là, đại phòng dưỡng có hoa thơ, nhà bọn họ có sao?Nhìn nhìn trong tay cái cuốc, bọn họ hiện tại muốn học một môn tay nghề đều còn phải trước cho người ta làm việc đâu. May mắn thay dài một tiếng, nhận mệnh khiêng cái cuốc đi làm việc.Lâm Thanh Uyên cũng không có đem tộc nhân cùng lưu dân tách ra, đều là ở cùng khôi địa làm việc, bọn họ từ lưu dân trong miệng nghe được nói đều là: “Ngày hôm qua ta thấy có đứa ở lên núi đào hố, tựa hố là muôn loại cây trúc, chạng vạng tan tâm chúng ta đi giúp đỡ đi.”“Hảo a, cũng không biết Lâm cô nãi nãi có chịu hay không làm chúng ta hỗ trợ.”“Không duyên cớ từ nàng nơi này học một môn tay nghề, nếu là lại không thể giúp một chút vội ta chờ trong lòng thật sự băn khoăn.”“Ta từ nhỏ liền nghe qua Lâm công chuyện xưa, nhưng chưa bao giờ gặp qua, còn tưởng rằng là các trưởng bối bịa chuyện, trên đời này nào có như vậy đức cao người, nhưng hôm nay nhìn Lâm cô nãi nãi mới biết được, lại là ta tiểu nhân lòng dạ hẹp hòi.”“Đúng vậy, Lâm cô nãi nãi đều như vậy thiện lương cùng có khả năng, này tổ tiên khảng định cũng không kém.”“Lâm gia trên dưới đều là đại thiện nhân, nghe nói chúng ta có thể lưu tại Tô Châu vẫn là bởi vì Lâm tộc trưởng thuyết phục các đại gia tộc đâu.”……Đi theo bọn họ cùng nhau làm việc tông tộc con cháu đã tự hào lại xấu hổ, tự hào với bọn họ trong miệng Lâm thị là tự mình tông tộc, xấu hổ với bọn họ lúc trước hành vi, lưu dân nhóm cảm ơn sần đến bọn họ thực vong ân phụ nghĩa dường như.Tới gần ăn té, vốn dĩ nóng nảy nhân tâm dần dần yên ổn xuống dưới, bất luận là lưu dân vẫn là tông tộc con cháu đều chậm rãi thích ứng trong đất việc, mỗi ngày cùng thi đấu dường như ra sức làm việc nhanh.Lâm quản gia nhìn vừa lòng không thôi, cô nãi nãi nói được quả nhiên không sai, làm lưu dân cùng tông tộc con cháu quây với nhau làm việc hiệu quả đích xác muốn hảo rất

nhiều.Chỉ cần ngay từ đầu ngăn chặn tông tộc con cháu úc hiếp lưu dân sự phát sinh là được. Bất quá Lâm quản gia cũng không cơ hội ra tay, bởi vì này một đám bị đưa lại đây con cháu mặc dù đối Lâm Thanh Uyển không phục, tâm địa lại còn thiện lương thật sự, chẳng sợ chính mình lười biếng cũng sẽ không áp bách lưu dân giúp chính mình làm việc.Ngược lại, bọn họ còn thực đồng tình lưu dân, có khi thấy nhỏ nhở gầy gầy thiêu niên gian nan kéo xe đầy tay khi còn sẽ thuận tay giúp một phen.Thấy bọn họ biểu hiện như vậy, đó là Lâm Thanh Uyển cũng thở dài nhẹ nhõm một hơi, nàng thật đúng là sợ sở giáo phi người.

Chương 124: Tân niên

Hai mươi ngày quá, thời tiết càng thêm rét lạnh, tông tộc con cháu nhóm tề ở bên nhau đứng ở Lâm Thanh Uyển trước mặt. Lâm Thanh Uyển đổi nàng phía sau mười sáu cái nũ hài phát phát tay, làm các nàng cùng nhau trạm đi vào, lúc này mới nói: “Từ hôm nay bắt đầu các ngươi liên đi giấy phường học tập giấy bản chế tác phương pháp, các thợ thủ công sẽ dốc túi tương thụ, nhưng có thể học được nhiều ít liền xem các ngươi từng người bản lĩnh.” Lâm Truyền cao giọng hỏi, “Cô cô, như thế nào mới tính học xuất sư đâu?” “Các ngươi một mình có thể làm thành một bộ giấy, xác xuất thành công ở tám phần trở lên tính xuất sư, đến lúc đó các ngươi liền có thể đi rồi.” “Kia, cô nãi nãi, chúng ta ăn tết làm sao bây giờ?” “Ngươi nếu có thể ở ăn tết trước học được, vậy ăn tết trước rời đi.” Con cháu nhóm khổ mặt, ly ăn tết chỉ có mươi ngày, bọn họ sao có thể tại như vậy đoán thời gian học được? Xem ra chỉ có thể ở giấy phường ăn tết. Lâm Ngọc Tân cùng trong tộc tỵ muội ở chung lâu rồi có cảm tình, rất là nóng lòng muốn thử hỏi, “Cô cô, ta cũng muốn cùng bọn họ cùng đi học sao?” Lâm Thanh Uyển liếc nàng liếc mắt một cái nói: “Không, từ hôm nay trở đi chúng ta trả tiền, ngươi lưu lại giúp ta.” Lâm Ngọc Tân thất vọng “Nga” một tiếng, cấp các bạn nhỏ đưa mắt ra hiệu, uể oải đi xuống. Một đám người bị kéo đến thôn trang một khác đầu bắt đầu học tập, liền từ ngâm cọng rơm bắt đầu, mà các thợ thủ công sớm đã chuẩn bị tốt tài liệu. Làm giấy bản chủ yếu nguyên liệu đó là cọng rơm, thứ này Lâm gia trang có rất nhiều, cho nên đều không cần đại gia tốn nhiều tâm. Trong đó quý trọng nhất chỉ sợ là vôi, yêu cầu năm văn tiền một gánh, gia cảnh còn tính dư dả con cháu nghe xong liền cười, năm văn Tiền gia vẫn là lấy đến ra tối. Các thợ thủ công lại nói: “Vôi tuy tiện nghi, nhưng chúng ta cũng không thể lãng phí, bởi vì giấy bản giá bán thấp, chúng ta muốn tránh càng nhiều tiền phải tận lực hạ thấp phí tổn, cho nên ở tây giấy khi tốt nhất không cần ở nước chảy hoặc đường rửa sạch, mà là muốn ở đại bồn gỗ hoặc một cái vũng nước, như vậy tẩy ra tối vôi còn có thể lặp lại sử dụng.” Các thợ thủ công sớm sờ soạng ra một bộ phương pháp, nếu là đơn đào một cái tiểu vũng nước tây giấy, vậy ở phía dưới lót một tầng vải dầu, chờ vôi lắng đọng lại sau đem thủy đào rỗng là có thể lấy ra tối. Bọn học

sinh nghe được trọn mắt há hốc mồm, vội vàng đem này đó phuơng pháp ghi tạc tiểu sách vở thuong.Lâm thị con cháu, bất luận bần phú, tới rồi tuổi đều là muốn đưa học đường, chờ đem tự học hết, nếu là không cái kia thiên phú mới ra học đường, cho nên bọn họ đều là biết chữ.Các nữ hài tặc đi theo phụ huynh học quá, nhưng các nàng học tự không có hệ thống học quá, rất nhiều tự đều sẽ không viết, nhưng các nàng đều thông minh thật sự, biết trước dùng mặt khác ký hiệu thay thế, chờ nghỉ ngơi lại sao đường huynh đệ nhóm.Dám không cho sao?Vậy tìm chất nhi nhóm bút ký sao.Bên này ở học ché giấy, biệt viện bên kia cũng náo nhiệt lên.Bởi vì trong đất việc làm xong rồi, nhưng lưu dân nhóm lao động thời gian còn chưa tới.Lâm Thanh Uyển liền làm người từ nông hộ tuyển ra mấy cái làm đậu hủ tay nghè tương đối người tốt tới lanh bọn họ đi làm đậu hủ.Làm lão sư có thêm vào trợ cấp, mỗi ngày 30 văn, cho nên nông hộ nhóm đều đoạt điên rồi.Du Trụ đậu hủ liền làm được thực hảo, hắn điểm đậu hủ lại nộn lại hương, là thôn trang đầu một phần.Cho nên thực tự hào đi.Lưu đại nương cùng Tiều Thụy gia cũng được tuyển, Lâm quản gia tuyển ra tới lưu dân có sáu CD là phụ nhân, những người này liền từ các nàng lựa chọn.Bởi vì bọn họ việc còn không có làm đủ thời gian, cho nên này sáu ngày bọn họ liền còn không có bắt đầu học tập, mà là trước thể nghiêm một chút như thế nào làm đậu hủ, điểm đậu hủ cái kia quan trọng phân đoạn vẫn là nông hộ nhóm tới.Làm tốt đậu hủ một sot một sot đôi ở cửa, liền có trong thành người bán rong công quang gánh tới bắt hóa, lấy đậu đồi đậu hủ, hoặc lấy tiền đồi đậu hủ, lấy ra đi bán kiếm chút vất và tiền.Mà có tiệm cơm túu lâu còn lại là thành xe thành xe trở về kéo, ngay cả Lư gia, Thượng gia như vậy gia đình giàu có đều phái người tới mua.Rốt cuộc bên ngoài mua không bằng Lâm gia biệt viện ra chính tông không phải?Tô Châu trong ngoài lại bắt đầu bay một cỗ đậu mùi hương, tới gần ăn tết, đại gia cũng bỏ được ăn, đặc biệt là này rét đậm thời tiết, chỉ có hầm tồn rau cải trắng cùng rau khô, thái sắc không khỏi đơn điệu chút, này đậu hủ liền có vẻ ăn ngon.Cũng không cần ngày ngày ăn, cách cái hai ngày, kia doanh số liền có bao nhiêu.Bị lưu dân nhóm đã đến đánh gãy đậu hủ sinh ý lại bắt đầu hưng thịnh lên, trừ bỏ Lâm gia biệt viện, mặt khác lúc trước học tay nghè đi người cũng bắt đầu làm đậu hủ chọn đi bán.Triệu Thắng muốn làm nhín không thấy đều không được, chỉ cần thấy đậu hủ hắn liền nhớ tới hắn Thao Thiết Lâu, trong ngực liền có một cỗ tức giận.“Phái cá nhân đi Lâm gia biệt viện hỏi một chút Lâm Thanh Uyển, còn nhớ rõ nàng đáp ứng quá ta cái gì, nàng chính là nói qua Lâm thị sẽ không lại bán đậu hủ.”Hắn không cao hứng, đổi phuơng cũng đừng nghĩ cao hứng.Nhưng Lâm Thanh Uyển thật cao hứng, đổi Lâm quản gia nói:“Ngươi đi cùng hắn nói, liền nói ta nói, ta lúc ấy nói chính là không có ta cho phép, nông hộ cùng tộc nhân tuyệt đối không bán đậu hủ, nhưng mà ta hiện tại cho phép.”Lâm quản gia trùu trùu khóe miệng, thấp giọng đồng

ý.Lâm Thanh Uyển nghĩ lại nhạc nói: “Hắn nếu là lại nói ta không tuân thủ tin, ngại liền nói nhà của chúng ta thư cục giấy Tuyên Thành sớm đoạn hóa, hỏi hắn khi nào cho chúng ta cung ứng thượng.”Lâm quản gia cười đồng ý, Triệu Thắng phỏng chừng là khí điên rồi, bằng không hai nhà đều nháo thành như vậy, hà tất lại đến tự rước lấy nhục?Triệu Thắng truyền lời nhưng thật ra làm Lâm Thanh Uyển nhớ lại một chuyện, “Này đậu hủ ăn pháp có rất nhiều, chúng ta đến làm người biết, chúng ta cũng không phải ở nhầm vào Triệu gia, mà là đích xác phát hiện rất nhiều ăn ngon đồ vật.”Vì thế nàng đem đậu bếp nữ gọi tới, đậu hủ trừ bỏ có thể là bạch bạch nộn nộn đậu hủ ngoại, còn có thể là tào phớ, đậu hủ quả cùng đậu da.....Đậu bếp nữ là cái rất có thiên phú người, cơ hồ là một điểm liền thấu, nàng đều không cần phải nói đến quá rõ ràng, chỉ cần cho nàng một cái linh cảm nàng liền chính mình có thể cảm nhận ra tới.Đậu bếp nữ nghiên cứu ra tới sau liền dạy cho tá điền cùng nông hộ nhóm, nông hộ nhóm học xong lại dạy cấp lưu dân.Bởi vì Lâm Thanh Uyển hào phóng, bọn họ cũng cảm thấy này đó tài nghệ không có gì, nếu đã dạy một vài, kia liền hợp với tam cùng nhau dạy đi.Có thể học được nhiều ít liền xem bọn họ.Vì thế Tô Châu bá tánh lại có tân thức ăn, bởi vì lần thứ hai gia công quá đậu hủ chế phẩm tồn trữ thời gian tương đối trường, cho nên bắt đầu có thương nhân lôi kéo mua này đi mặt khác thành thị bán.Đại niêm mừng một, Dư Trụ cùng Lưu đại nương đám người liền đem lưu dân nhóm tụ ở bên nhau, bắt đầu dạy bọn họ cuối cùng một cái bước đi —— điểm đậu hủ.Làm đậu hủ cũng không phức tạp, bọn họ đi theo làm mấy ngày, liền tính Dư Trụ bọn họ không chính thức giáo, xem cũng xem biết.Chỉ là bọn hắn còn sẽ không chế tác điểm đậu hủ đồ vật cùng điểm đậu hủ mà thôi.Này hai bước nói có khó không, nói đơn giản lại cũng không đơn giản,Nông hộ nhóm thay phiên làm cho bọn họ tới điểm, thí ra tới đậu hủ tốt liền lấy ra đi bán, không tốt liền lưu trữ nhà mình ăn.Đây là Lâm Thanh Uyển sáng sớm liền dặn dò, vừa lúc ăn tết, trừ bỏ biệt viện hạ nhân, nông hộ, tá điền cập đứa ở cùng các xưởng đều phải thêm cơm.Đậu hủ thêm thịt cùng nhau hầm, lại phỏng chút rau cải trắng, không biết so năm rồi đậu cơm mỹ vị nhiều ít, cái này năm đại giá quá đẽn độ thực thỏa mãn.Mừng một không ra xa nhà, cho nên mọi người đều oa ở thôn trang hoạt động, trừ bỏ nói chuyện đó là giao lưu làm đậu hủ kinh nghiệm.Mà biệt viện Lâm Thanh Uyển vừa mới tinh lại.Nàng dựa vào gối đậu thượng, nhìn ánh mặt trời xuyên thấu qua cửa sổ bắn vào tới, khó được không nóng nảy đứng dậy, mà là lười biếng nhìn ánh mặt trời phát ngốc.Bạch Mai cùng Bạch Phong tay chân nhẹ nhàng tiến vào, thấy nàng thần sắc hoảng hốt, không khỏi thật cẩn thận hỏi: “Cô nãï nãï, ngại muốn đứng dậy sao?”Lâm Thanh Uyển phát phát tay, hai người liền khom người lui ra.Lâm Ngọc Tân vừa vặn rửa mặt xong lại đây, thấy hai người chờ ở cửa liền nhỏ giọng hỏi, “Cô cô còn không có tinh sao?”Đêm qua cô chất hai

cùng Tạ phu nhân cùng nhau gác đêm, thăng qua giờ Tý mới ngủ, nhưng hiện tại đều mau buỗi trưa, lẽ ra cũng nên tĩnh.Bạch Mai trên mặt mang theo lo lắng nói: “Tỉnh, chỉ là tâm tình tựa hồ không tốt lắm, không làm chúng ta ở trước mặt.”Lâm Ngọc Tân ngẩn ra, chính mình đẩy cửa đi vào.Lâm Thanh Uyển chính dựa ngồi ở trên giường đón ánh mặt trời phát ngọc, cũng không biết tổ phụ thế nào. Tuy rằng Lâm Giang nói nàng lại trở về khi là đến nguyên lai thời gian điểm, nhưng nàng vẫn là nhin không được sê lo lắng.Nếu, nếu nàng trở về không được, sê có người đi bệnh viện chiếu cố tổ phụ sao?Nghĩ đến nàng vị kia phụ thân, Lâm Thanh Uyển đáy mắt sắc thái hơi thâm, khóc miệng hơi hơi một nháp, nhậm là ai nhìn đều biết nàng tâm tình không tốt.Lâm Ngọc Tân lo lắng nhìn nàng, “Cô cô, ngài làm sao vậy?”Lâm Thanh Uyển hoàn hồn, ngẩng đầu lên đối nàng cười cười, “Không có việc gì, chỉ là ăn tết, trên người có chút lười nhác, cho nên ngủ nướng.”Lâm Ngọc Tân cười, “Kia cô cô tiếp tục ngủ nướng hảo, trong phủ sự giao cho ta.”“Hảo nha, ta đây hôm nay liền hưởng phúc.”Lâm Ngọc Tân cũng không vội mà đi, mà là bò đến trên giường ngồi ở bên người nàng, “Cô cô, hôm nay chúng ta không trở về nhà cũ sao?”“Không trở về, chúng ta lại vào không được từ đường, trở về làm gì?”Nàng đem nhiều như vây tông tộc con cháu nhốt ở giấy phường học nghệ, trở về khẳng định sê bị tộc nhân vây quanh.Huống chi, trong đó còn có mười sáu cái cô nương, nàng chính là biết đến, Lục thúc bọn họ đối này ý kiến rất lớn, nhân nàng thái độ cường thế, bọn họ mới không tìm tới môn tới.Nhưng nàng nếu là trở về, bọn họ là khẳng định sê nhắc mãi cùng khuyên nhủ, dù sao các nàng cô chất hai là cô nương, năm nay cũng không cần trở về quét mộ mới, không bằng liền quá đoạn thời gian lại trở về.Giây phường không phải đáp lời nói đã có mấy cái con cháu học xong, hiện tại ở thuận thực cung cõ?Đến lúc đó đem bọn họ mang lên, làm cho bọn họ đi cho nàng chia sẻ hỏa lực.Lâm Ngọc Tân thấy cô cô nói chuyện sắc mặt hảo rất nhiều, trên mặt tươi cười càng tốt, lắng lắng mà dựa vào trên người nàng.Tạ phu nhân đứng ở cửa sổ sờn, nhin hai người trong chốc lát liền xoay người, thấp giọng dặn dò Bạch Mai nói: “Các nàng tối hôm qua không ngủ hảo, làm các nàng cô chất hai lại nghỉ ngoi nghỉ ngoi.”Bạch Mai thấp giọng ứng “Đúng vậy”, nhin theo Tạ phu nhân rời đi.Dương ma ma đỡ Tạ phu nhân, thấp giọng hỏi, “Phu nhân, thiêu nã nãi có phải hay không tưởng thiêu gia?”Tạ phu nhân thở dài, “Lại có sáu tháng nàng liền ra hiếu, đến lúc đó đến hồi Dương Châu một chuyến, chờ ra hiếu, chúng ta liền hồi kinh đi.”“Phu nhân?”Tạ phu nhân nắm chặt Dương ma ma tay nói: “Bạn họ một chút liền hủy hai đứa nhỏ, tổng muốn trả giá chút đại giới mới hảo.”Dương ma ma nghe vậy cũng không biết nên cao hứng, vẫn là thương tâm.Phu nhân nhớ tới báo thù, này liền tính sống lại đi?Nhưng nàng hiện tại Tạ gia không có con cái, túc vô thân, tương lai còn không biết là như thế nào một phen ác đấu, máu chót

nhất chính là sống ở thù hận trung liên thật sự hảo sao?

Chương 125: Vừa lộ ra

Sơ bảy vừa qua khỏi, Hàn Mặc Trai liền đem giấy làm bằng tre trúc bày ra tới chính thức bán, định giá cùng giấy Tuyên Thành giống nhau như đúc.Bọn họ không có làm tuyên truyền, chỉ là ở người hỏi khi tò vò đây là tân giấy, mua sắm nhưng hoạch tặng một ít quà tặng.Hàn Mặc Trai sinh ý so với phía trước kém rất nhiều, nhưng nó vẫn như cũ là Tô Châu thành lớn nhất hiệu sách, thả thanh danh từ trước đến nay thực hảo, trung thực khách hàng cũng không ít.Nhà nghèo học sinh tự nhiên sẽ không đi mua giấy làm bằng tre trúc, nhưng trong đó rất lớn một bộ phận kẻ có tiền lại nguyện ý ném thử.Thêm chi năm trước Lâm gia đưa cho các gia năm lễ trung đều gia nhập giấy làm bằng tre trúc, cho nên nó cũng không phải vô danh.Tự nhiên, này các gia là không bao gồm Triệu gia.Nhưng mà Triệu Thắng vẫn luôn phái người nhìn chằm chằm Lâm gia động tĩnh, tự nhiên thực mau liền đã biết Lâm gia tân ra một loại thượng đẳng hảo giấy, này chất không kém gì giấy Tuyên Thành.Hắn phái người trộm đi mua một tráp trở về, thử dùng một phen sau trầm mặc.“Nhị gia, hiện tại còn không có hiệu sách đi tìm Lâm thị thư cục, nhưng đã có người đề nghị đi cùng Lâm thị thư cục nói nói chuyện.” Triệu gia hiệu sách chưởng quầy thật cẩn thận hỏi, “Ngài xem nhà của chúng ta muốn hay không đi?”Triệu Thắng trầm mặc nửa ngày, cuối cùng cười một tiếng, quay đầu hỏi hắn nói: “Vậy ngươi nói nhà của chúng ta có nên hay không đi?”Hiệu sách chưởng quầy mãn hẵn đàm đìa nói: “Này giấy làm bằng tre trúc chất lượng không kém gì giấy Tuyên Thành, mà Lâm gia lại không phải vô danh hạng người, về sau chỉ sợ này vị không thua kém giấy Tuyên Thành, cho nên ta tưởng nhà của chúng ta hắn là cũng phái người đi.”“Ngươi nếu biết kia còn hỏi cái gì?”Triệu Thắng đột nhiên phát hỏa nói: “Còn không phái người đi nói!”“Là, là, tiểu nhân này liền đi.”Lâm gia ra một trương cùng giấy Tuyên Thành giống nhau tốt giấy, bốn cái hiệu sách đồng thời thượng giá, thả xem bọn họ ý tứ, trữ hàng còn không ít.Ai đều biết loại này giấy tương lai giá thị trường sẽ không nhược với giấy Tuyên Thành, bởi vì không ai có thể ép tối trụ Lâm gia.Lâm gia nếu là người bình thường gia còn chưa tính, bọn họ có rất nhiều biện pháp làm này quy thuận, thiên bọn họ là Giang Nam đại tộc.Lâm Giang tuy đã

chết, nhưng Lâm thị còn có một cái quận chúa cùng huyện chủ đâu.Hai vị này tuy không có gì quyền thế, nhưng lại có thể cụ chiết thượng tấu, thật muốn phạm thượng, hoàng đế vẫn là sẽ vì các nàng làm chủ.Đương biết này giấy làm bằng tre trúc là từ Lâm gia biệt viện ra tới khi, liền có người đánh lên Lâm Thanh Uyển cùng Lâm Ngọc Tân chủ ý.Nếu có thể cưới đến các nàng nhị vị.....Bắt đầu có chút nhân gia lén lút hỏi thăm cô chất hai hôn sự.“Lâm quận chúa rốt cuộc còn trẻ, hiện tại thiếu niên tình thâm, cảm thấy có thể vì Tạ nhị lang thủ cả đời, nhưng chờ tuổi lớn chút nữa, nàng liền sẽ biết này đó tình a ái a đều là mây khói thoáng qua, chờ nàng ra hiếu liền phái người đi thăm thăm nàng khẩu phong, nhà ta Nghị Lang tài mạo song toàn, vẫn là đảm đương nổi một cái quận mã.”Nhưng càng nhiều người nhầm chuẩn chính là Lâm Ngọc Tân, Lâm Thanh Uyển rốt cuộc thành quá thân, thả cùng Tạ Dật Minh tình đầu ý hợp, bọn họ trong lòng nhiều ít là có chút để ý.Những người này nghĩ cô chất hai hôn sự, Lư gia vài vị lão gia lại tụ ở bên nhau nói trước mặt thế cục, “Lâm gia khó bại.”Lư Túc cười nói: “Hạo Vũ huynh này cục nhưng thật ra bô đênen diệu, Lâm quận chúa tính cương thông tuệ, thả nàng có tước vị, có nàng ở, Lâm gia liền nhiều một tầng cái chǎn, mà Lâm Nhuận lại ôn hoà hiền hậu thiện nạp gián, hai người liên hợp, Triệu gia tưởng kéo xuống Lâm gia, khó!”Lư Nhiên không vui nói: “Triệu gia ăn tướng cũng quá khó coi, Lâm đại nhân mới đi rồi bao lâu? Khi dễ hai cái nhược nữ tử cũng không chê mắt mặt.”Lư Tam Lang lắc lắc đầu nói: “Ngũ Lang, ngươi muốn đem Lâm quận chúa đương nhược chất nữ lưu vậy sai rồi, trên đời này trừ bỏ quân tử cùng tiểu nhân không thể khinh thường ngoại, đó là nữ nhân.”Lư Nhiên trùu trùu khóc miệng hỏi, “Tam ca, trên đời này trừ bỏ quân tử cùng tiểu nhân đó là nữ nhân.”“Nói ngươi thiển cận ngươi còn không tin, trên đời này có bao nhiêu quân tử, lại có bao nhiêu tiểu nhân?” Lư Tam Lang lắc đầu nói: “Chúng sinh muôn nghìn, càng có rất nhiều bình phàm người.”Lư Túc lắc lắc đầu, không có lý hai người, mà là quay đầu cùng trưởng huynh nói: “Đại ca không bằng đuổi tay giúp đỡ một chút Lâm gia, dệt hoa trên gấm rốt cuộc so ra kém đưa than ngày tuyết.”Lư Đại Lang nhíu mày, “Lâm gia hiện tại cũng không sở cầu, ta có thể như thế nào giúp hắn?”Lư Túc liền cười nói: “Như thế nào sẽ không chỗ nào cầu đâu, ta nghe Du Nhi nói năm nay Lâm gia có không ít con cháu muốn tham gia minh kinh khoa tuyển chọn.”Lư Đại Lang kinh ngạc, “Lâm gia không phải cũng không khảo minh kinh, chỉ khảo tiến sĩ sao?”Lư Túc ý vị thâm trường nói: “Cho nên ta mới nói Lâm thị bại không được.”Trừ phi bọn họ xui xẻo lại lần nữa gặp được Canh Ngọ họa như vậy tai họa, bằng không một cái co được dãn được gia tộc, này sinh tồn năng lực là rất mạnh.Lư Đại Lang liền như suy tư gì lên, minh kinh khoa cũng không khó, mà hắn hàng năm phụ trách minh kinh khoa ra đề mục cập khảo thí, mấy năm nay hắn tuy nhàn rỗi ở nhà, nhưng nghiệp vụ năng lực còn ở.Tự mình

chỉ điểm đáo không đến mức, nhưng cấp chút bút ký nhưng thật ra không khó.Hơn nữa minh kinh đích xác không khó, con cháu nhà nghèo thư tịch thiếp, đọc sách thời gian đoán cũng liền thôi, Lâm gia lại không tồn tại mấy vấn đề này, chỉ cần không phải quá bồn hắn là đều có thể quá.Lư Đại Lang, âm thầm đồng ý, nhưng cũng không có biểu lộ ra đi, Lư Túc cũng không hề đề, Lâm gia nếu là có tâm, tự nhiên sẽ tới cửa tới cầu.Vốn đang cho rằng phải đợi một đoạn thời gian, rốt cuộc minh kinh khoa khảo thí là ở tháng tư.Ai ngờ mới mười hai Lâm Nhuận liền đệ bái thiếp lại đây, muốn mang mấy cái con cháu tới cửa chúc tết.Lâm Nhuận ở vì trong tộc con cháu con đường làm quan nhọc lòng khi, Lâm Thanh Uyển đang ở vì trong tộc con cháu kinh thương thiên phú đau đầu.Nàng nhìn trước mặt đôi mày gánh giấy bẩn, đau đầu hỏi, “Các ngươi liền tính toán như vậy chọn đi bán?”Lâm Truyền ba người gật đầu nói: “Nhà của chúng ta lại không có cửa hàng, chọn bán là nhất bót việc, cũng nhất tinh tiền.”Nhóm đầu tiên ra tới con cháu có mười hai cái, dừng nhìn Lâm Truyền nịnh, nhưng tiểu tử này cơ linh thật sự, là trong đó học được tốt nhất.Vừa ra tới liền kéo ba cái cùng học nghệ đường huynh đệ hợp tác, tính toán thừa dịp tộc khác huynh đệ còn không có tốt nghiệp hoặc hoàn hồn chiếm trước Tô Châu thị trường.Hôm nay là bọn họ đầu thú khai trương, chỉ là vận khí không tốt, mới ra Lâm gia trang liền đụng phải trở về chúc tết Lâm Thanh Uyển, cho nên bị tiệt xuồng dưới.Lâm Thanh Uyển vây quanh ba người xoay cái vòng, cuối cùng làm người từ trên xe dọn cái tảng ngồi xuống, phát hiện ba người đứng quá cao, nàng muốn nói lời nói còn phải ngửa đầu, liền vẫy vẫy tay nói: “Tới, đến cô cô trước mặt tới ngồi xổm.”Lâm Truyền ba người có chút không vui, bọn họ cảm thấy như vậy rất giống cầu, bất quá ở Lâm gia, bối phận đại một bậc áp người chết, tuy rằng không vui, nhưng bọn hắn vẫn là ngồi xổm nàng trước mặt, ngẩng đầu nhìn về phía Lâm Thanh Uyển.Lâm Thanh Uyển liền cười tủm tỉm hỏi bọn hắn, “Biết các ngươi học tập khi làm giấy bẩn đều đi nơi nào sao?”“Kia không đều là cô cô thu sao?”Lâm Truyền nói: “Nguyên liệu đều là cô cô cung cấp, làm được giấy tự nhiên cũng là cô cô.”“Vậy ngươi biết các ngươi một ngày sinh sản nhiều ít tờ giấy sao?”“Này như thế nào tính đến ra tới, như vậy nhiều người đâu, một sọt một sọt hướng nhà kho dọn, nhưng như thế nào tính đến ra tới?”Lâm Truyền nhíu mày nói: “Bất quá quản trưởng chính là Lâm Cầm kia tiểu tử, hắn hơn phân nửa biết.”“Vậy ngươi tính ra một chút.”Lâm Truyền ngưng mi nghĩ nghĩ, không quá xác định nói: “Ít nhất cũng có một vài ngàn đao đi.”Lâm Thanh Uyển liền một phách hắn cái trán nói: “Nếu biết còn dám nghĩ chiếm trước Tô Châu thị trường, ngươi có phải hay không ngốc, đương ngươi cô cô ta kia hai nhà hiệu sách là bài trí sao?”

Chương 126: Mũi nhọn

Lâm Truyền ba người há to miệng. Đứng ở Lâm Thanh Uyển phía sau Lâm Ngọc Tân nhịn không được “Xì” một tiếng cười ra tiếng nói. Lâm Truyền ba người hoàn hồn, bi thông nói: “Cô cô, người không thể lũng đoạn thị trường, như vậy chúng ta còn như thế nào việc?” “Ai nói ta muốn lũng đoạn thị trường?” Lâm Thanh Uyển khinh bỉ nhìn bọn họ nói: “Đại gia giá bán nhất trí, chất lượng cũng đều không sai biệt lắm, ta tự nhiên sẽ không lũng đoạn thị trường. Cùng lý, các ngươi muốn lũng đoạn thị trường cũng không có khả năng.” Còn chiếm trước Tô Châu thị trường đâu, hiện tại Hàn Mặc Trai không bày ra giấy bản, nếu là bày ra tới, người xem nhân gia là đến trong tiệm đi mua, vẫn là mǎn đường cái đi tìm bọn họ lưu động quán. Lâm Truyền cực kỳ bi thương nói: “Chẳng lẽ ta cả đời phải làm cái người bán rong?” Hắn chính là cùng đường huynh nhóm nói tốt, trước thửa dịp giấy bản không ra tới đại kiêm một bút, sau đó thuê cái cửa hàng khai hiệu sách, đến lúc đó nhà bọn họ cũng liền dậy. Bọn họ căn bản không đem Hàn Mặc Trai suy xét đi vào a. Lâm Ngọc Tân xem đường huynh nhóm khổ sở thành như vậy, nhịn không được nhắc nói: “Đường huynh như thế nào đã quên, Hàn Mặc Trai chỉ ở Tô Châu, Dương Châu cùng Giang Đô có.” Lâm Truyền không phản ứng lại đây, ngoái ngác ngửa đầu xem Lâm Ngọc Tân. Lâm Ngọc Tân không nghĩ tới hắn như vậy bỗn, nhịn không được cười đến mặt mày đều cong, lại lần nữa nhắc nhỏ nói: “Trừ bỏ này tam mà, địa phương khác thị trường người đều có thể đi chiếm trước.” Lâm Truyền ngẩn ra trong chốc lát, đôi mắt lập tức sáng ngời, ánh mắt sáng ngời nhìn về phía Lâm Thanh Uyển, “Kia cô cô sẽ không theo ta đoạt?” “Ta không có tăng khai chi nhánh tính toán,” thấy tiểu tử này đôi mắt càng ngày càng sáng, Lâm Thanh Uyển liền nhịn không được lộ ra đại đại tươi cười nói: “Bất quá giới khi khẳng định có không ít hiệu sách cùng Lâm thị thư cục tiến giấy bản, ta sẽ không cự tuyệt.” Lâm Truyền tươi cười cứng đờ, sau đó cúi đầu tự hỏi một chút nói: “Đây là tất nhiên, chờ về sau đường huynh đệ nhóm học thành xuất sú, ngôi cửa này sinh ý người khẳng định càng nhiều. Nhưng ta so với bọn hắn có ưu thế, bởi vì chúng ta so với bọn hắn sớm rất nhiều bước.” “Đại đường ca, tam đường ca, chúng ta đi Hàng Châu đi.” Lâm Trọng hai người hiển

nhiên không hắn như vậy lạc quan, vác bả vai nói: “Hàng Châu dữ dội xa, trong nhà nhưng không lộ phí cho chúng ta, thả đi bên kia trời xa đất lạ, bị người khinh nhục đều không người dựa vào.”“Người làm đại sự có thể nào lo trước lo sau?” Lâm Truyền không tán đồng nói: “Tổ tiên nhóm tới Tô Châu khi không cũng gian nan vạn phần, nhưng không cũng sáng lập này phiên cõi nghiệp? Thả chúng ta so tổ tiên cường không ít, cùng lăm thì về nhà sao.”Lâm Trọng hai người không đáp ứng, khuyên hắn nói: “Lục đê, ta xem chúng ta vẫn là ở Tô Châu chọn gánh bán chút là được, chúng ta không phải tính quá tiền lời sao, kỳ thật cũng có thể kiêm không ít. Liền tính cuối cùng mua không nỗi cửa hàng, trong nhà nhật tử cũng sẽ hảo quá rất nhiều.”Lâm Truyền nhấp miệng, “Rất tốt cơ hội, lần này nếu bỏ lỡ, lần sau còn không biết phải chờ tới khi nào đâu, tuy rằng mạo hiểm chút, nhưng ta còn là muốn đi Hàng Châu.”Đường huynh đệ ba người không thể đồng ý, làm trò Lâm Thanh Uyển mặt liền phải tuyệt giao.Lâm Thanh Uyển ngồi ở tầng thượng chống cầm nhìn, thấy tam huynh đệ liền phải đánh lên tới, cuối cùng là nhịn không được mắt trợn trừng nói: “Ta có thể cho các ngươi mượn lô phí.”Tam huynh đệ “Bá” một chút xoay đầu tới.“Bất quá các ngươi đến cho ta lợi tức,” Lâm Thanh Uyển cười tủm tỉm bỏ sung câu này.Lâm Trọng hai anh em liền suy sụp hạ bả vai, đối Lâm Truyền lắc đầu nói: “Chúng ta vẫn là không cần đi Hàng Châu, vạn nhất kiêm không đến tiền còn mắc nợ đâu.”Lâm Truyền cắn chặt răng, xoay người quay gối Lâm Thanh Uyển trước mặt nói: “Cô cô, bọn họ không đi, ta một người đi, ngài nguyện ý cho ta mượn bao nhiêu tiền?”Lâm Thanh Uyển hỏi, “Ngươi muốn bao nhiêu tiền?”Lâm Truyền gãi đầu nghĩ nghĩ nói: “Năm mươi lượng?”“Có thể!”Lâm Truyền lập tức hỏi hận chính mình mượn thiêu, bất quá nói ra đã nói bát đi ra ngoài thủy, hắn hỏi: “Kia lợi tức như thế nào tính?”Lâm Thanh Uyển nghẹn lời, nàng thật đúng là không nghĩ tới cái này, bất quá nàng nghĩ nói: “Lấy niêm hạn tính đi, ngươi nếu là một năm sau còn, ta đây liền thu ngươi một hai lợi tức, nếu là hai năm sau còn, vậy thu ngươi ba lượng, ba năm sau còn vậy thu năm lượng, nếu là ba năm sau ngươi còn trả không được năm mươi lượng, vậy ngươi cũng không cần trả ta, trực tiếp đến nhà ta tới thủ công đi.”Lâm Truyền nghe xong lệ nóng doanh tròng, biết Lâm Thanh Uyển vay tiền hoàn toàn là vì duy trì hắn, lập tức đổi lúc trước rồi răm sự áy náy không thôi.Hắn một cái đầu khai trên mặt đất nói: “Cô cô ngài yên tâm, ta định không phụ ngài kỳ vọng.”Lâm Thanh Uyển liền nhìn về phía bọn họ gánh nặng, Lâm Truyền lập tức nói: “Ta đây liền chọn trở về, Hàn Mặc Trai không thượng giá, chúng ta nhất định không trước bán giấy bản.”“Không cần, đây là ta sơ sẩy, phía trước không cùng các ngươi nói rõ, nếu làm ra tới, vậy lấy ra đi bán đi,” Lâm Thanh Uyển nói: “Ta vốn định nguyên tiêu ngày ấy trả lên giá, bất quá chọn ngày chi bằng nhầm ngày, hôm nay ta về nhà liền đụng tới các ngươi ra cửa, cho thấy là cái ngày

lành. Vậy hôm nay thượng giá đi.”Lâm Thanh Uyển đôi ba người chớp chớp mắt, “Ta hiện tại phái người đi thông tri hiệu sách quản sự, bọn họ lại chuẩn bị một phen, kia cũng được đến buổi chiều mới thượng giá.”Lâm Truyền ba người sững sốt một chút mới hoàn hồn, này ý nghĩa bọn họ vẫn là có thể chiếm nửa ngày tiên cơ.Lâm Truyền lập tức đi chọn gánh, phát tay cùng nàng cáo biệt, “Kia cô cô về trước tộc, chúng ta tiên tiến thành đạo một đạo.”Lâm Trọng hai anh em cũng lập tức đi chọn gánh, mặt trông mong nhìn Lâm Thanh Uyển.Lâm Thanh Uyển cùng Lâm Ngọc Tân nhịn không được cười ra tiếng, lén xe ngựa vào thôn.Huynh đệ ba người mắt nhìn xe ngựa thúc đẩy, liên chờ không kịp nó đi xa cát bước liền hướng cửa thành chạy đến.Trang giấy nhẹ nhàng, mặc dù bọn họ bó thật sự rắn chắc, một gánh cũng nhẹ thực, ba cái đại tiêu hỏa tử bước đi như bay, không đến ba mươi phút liền thấy được bắc cửa thành.Lâm Trọng lúc này mới có công phu cùng Lâm Truyền nói chuyện, “Lục đệ, ngươi thật muốn đi Hàng Châu?”Lâm Truyền hung hăng gật đầu, “Ta còn trẻ, không đưa một phen ta không cam lòng.”Lâm Thanh Uyển trở lại nhà cũ, ngồi xuống uống lên một chén trà nhỏ, đánh giá ba người đi đến cửa thành mới phái người vào thành thông tri hiệu sách quản sự chuẩn bị thượng giá giấy bản.“Cũng không cần nhiều tuyên truyền, làm người viết cái bô cáo bâi ở cửa tiệm là được,” Lâm Thanh Uyển nói: “Bạn nhỏ cũng không dễ dàng, thả làm cho bọn họ cao hứng hai ngày.”“Cô cô, đường huynh bọn họ có thể tranh đến quá nhà của chúng ta Hàn Mặc Trai sao?”“Trang giấy chất lượng đều không sai biệt lắm, giá cũng giống nhau, thường đi hiệu sách tự nhiên liền ở hiệu sách mua, nhưng bọn hắn chọn gánh đi khắp hang cùng ngõ hẻm, lười đến đi hiệu sách người tự nhiên cũng gần đây mua.”Lâm Thanh Uyển đam cười nói: “Về sau trang giấy tiêu hao sẽ càng lúc càng lớn, không cần lo lắng có người đoạt sinh ý.”Nhưng ở Tô Châu trong thành tưởng một nhà độc đáo cũng không có khả năng, cho nên Lâm Truyền nói chiếm trước thị trường gì đó kia vẫn là rời đi Tô Châu đi, bằng không có thể có cái gì tiền đồ?Học ché giấy cửa này tay nghề người quá nhiều, chỉ sợ không bao nhiêu người dám cùng Lâm Truyền giống nhau ra cửa lang bạt. Đại đa số người tụ ở Tô Châu, cạnh tranh quá kịch liệt, có dã tâm người ở chỗ này căn bản thi triển không khai.Lúc này, Lâm Truyền tam huynh đệ chính chọn gánh đi ở Tô Châu trên đường phố, bọn họ tình cảm mãnh liệt ở nhìn đến đầy đường người khi lập tức tắt, bởi vì bọn họ há miệng thở dốc, vẫn là không hô lên thanh嗓.Tam huynh đệ người đầy ta, ta đầy ngươi, tóm lại ai cũng không nghĩ cái thứ nhất mở miệng, cuối cùng Lâm Truyền vỗ đùi nói: “Đi, chúng ta đi phủ học cửa.”Phủ học còn có học sinh ở đi học, ba người chọn giấy chờ ở cửa, chờ buổi trưa vừa đến, bên trong học sinh đi ra, ba người rất xa liền thấy được Lâm thị tộc huynh đệ nhóm, nhưng ba người chỉ đương nhìn không thấy, đôi mắt đều ngắm mặt khác học sinh.Lâm Truyền thấy Lâm

Trọng huynh đệ xoay đầu đi, liền chỉ có thể khẽ cắn môi tiên lên hỏi: “Chư vị học huynh cần phải mua giấy?” Bị ngăn lại người sưng sốt, theo bản năng hỏi: “Cái gì giấy?” “Giấy bǎn, nhưng luyện tự dùng, cùng ma giấy không sai biệt lầm.” Mấy người đang muốn lắc đầu nói không cần, Lâm Truyền liền lập tức bổ sung nói: “Chỉ cần tám văn tiền một đao.” Mấy người lập tức bước chân một đốn, đôi mắt trợn lên, “Nhiều ít?” “Tám văn tiền một đao, không lừa già dối trẻ.” Mấy người hoài nghi nhìn Lâm Truyền, “Kia giấy thật có thể viết chữ?” Lâm Truyền vỗ bộ ngực nói: “Ta Lâm thị con cháu cũng không vọng ngôn.” Mấy người trên mặt nghi ngờ hơi đi, nhưng vẫn là hỏi: “Các ngươi là Lâm gia trang?” “Đúng là,” Lâm Truyền lanh bợn họ đến gánh nặng trước, cầm lấy giấy bǎn cho bọn hắn xem, “Các ngươi nếu là không tin có thể thử dùng một trương, này chất không thể so ma giấy kém.” Hiện tại Hàn Mặc Trai bán thấp nhất giấy là hai mươi văn một đao, này tám văn tiền một đao tiện nghi quá nhiều, mấy người bán tín bán nghi mở ra thư rõ lấy ra bút dính mặc viết. Mặc thấu giấy mà qua, nhưng tự lại là thành hình, tuy tán một ít, nhưng nhìn chất lượng đích xác cùng ma giấy không sai biệt lầm. Mấy người tâm động lên, lại vẫn là nhìn không được hỏi, “Này giấy bǎn như thế nào như vậy tiện nghi?” Lâm Truyền liền kiêu ngạo nói: “Đây là ta Lâm thị thư cục thợ thủ công tiêu phí đại lực khí nghiên cứu ra tới, nhân phí tổn thấp chút, chúng ta liền cũng giảm giá bán. Chúng ta tộc trưởng bá bá cùng cô cô nói, Lâm thị vì vừa làm ruộng vừa đi học gia truyền, rất ít có có thể vì chúng học sinh làm sự, hiện tại khó khăn có một cơ hội, tự nhiên không dành lòng lại đề cao giới.” Mấy cái học sinh nhịn không được khâm phục nói: “Lâm thị cao thượng, ta chờ vô cùng cảm kích.” Dứt lời móc ra tiền nói: “Kia này đó giấy chúng ta liền đều mua.” Này giấy như vậy tiện nghi, trước mua lại nói. Vẫn luôn triều bên này quan vọng học sinh cũng sôi nổi dũng lại đây hỏi, “Tiền huynh đây là đang làm cái gì?” “Di? Giấy, đây là ma giấy sao, nhưng nhan sắc không rất giống a……” Lâm Truyền lập tức lại giới thiệu một phen giấy bǎn, ở các học sinh thay phiên thử qua sau, giấy bǎn nhanh chóng thay thế được ma giấy ở đại gia cảm nhận trung địa vị, bởi vì nó tiện nghi a. Đại gia lập tức móc ra tiền tới muôn mua, dằng trước mấy cái học sinh ở cùng trường nhóm trước mặt cũng không dám nói bao viên nói, chỉ có thể cho nhau phân phân, đem này tam gánh giấy phân xong rồi, mỗi cái học sinh lúc đi đều ôm một hoài giấy. Trước khi đi còn lưu luyến không rời, “Nhà các ngươi trung còn có không bán giấy sao, ngày gần đây chúng ta luyện tự nhiều, cho nên yêu cầu không ít giấy.” Lâm Truyền ba người thực đau lòng, nhưng mà vẫn là lắc đầu nói: “Nhà của chúng ta tạm thời đã không có, bất quá các ngươi có thể đi Hàn Mặc Trai, đó là chúng ta Lâm gia hiệu sách, bên trong có bán.” Cọng rơm ở làm giấy trước yêu cầu ngâm một tháng tả hữu, bọn họ xuất sư khi mỗi người đều phân tới rồi tam phân ngâm bắt đồng trình độ cọng rơm, đã

là cho bọn hắn khen thưởng, cũng là cho bọn họ luyện tập dùng.Trừ bỏ này phân có thể lập tức làm thành giấy, mặt khác hai phân đều đến lại ngâm ba ngày tả hữu, cho nên bọn họ không tài liệu.Lúc này bọn họ mới biết được chiêm trước thị trường gì đó thật là ý nghĩ kỳ lạ, bọn họ liền giấy bẩn liên tục cung ứng đều cung ứng không thượng.Đám người tan hết, ba người lúc này mới nhìn đến đứng ở một bên tộc huynh tộc đệ, bọn họ khẽ nhêch miệng, trợn mắt há hốc mồm hỏi, “Lâm Truyền? Người, các ngươi như thế nào đến nơi này bán giấy tờ?”Lâm Truyền không phải rất có thành ý nói: “Nơi này là phủ học, học sinh nhiều nhất, không ở nơi này bán ở đâu bán?”Lâm Hữu chờ nhíu mày, “Việc này tộc trưởng biết không?”“Tộc trưởng không biết, nhưng cô cô biết!” Lâm Truyền khiêu khích nhìn về phía hắn, “Như thế nào, các ngươi có ý kiến?”Nghe được Lâm Thanh Uyển biết, Lâm Hữu liền không hề nói, mà là xoay người nói: “Vậy là tốt rồi, ta bất quá là lo lắng các ngươi vô tri gặp rắc rối.”

Chương 127: Thịnh hành

Mua được tiện nghi giấy các học sinh cao hứng mà ôm giấy trở về, ném xuống sau trước rút ra hai tờ giấy tới luyện tự, xác định cùng ma giấy không kém nhiều ít sau liền cầm tiền chạy tới Hàn Mặc Trai.Tuy rằng Lâm thị danh dự thực hảo, bọn họ không nên hoài nghi, nhưng vạn nhất cuối cùng bọn họ vẫn là chịu đựng không được ích lợi dụ hoặc trường giới đâu?Phải biết rằng thị trường thượng nhất tiện nghi giấy cũng là mười tám văn, cái loại này giấy ăn mặc nghiêm trọng, cơ bản viết xong một trương tự liền không thể nhìn, quá thô mờ, tự còn sê nhuộm đẫm khai.Hàn Mặc Trai ma giấy chất lượng tính không tồi, cho nên muôn hai mươi văn một đao.Bọn họ này đó nhà nghèo học sinh tuy có triều đình trợ cấp, nhưng cũng không có khả năng không kiêng nể gì dùng giấy, mỗi lần luyện tự đều phải cẩn thận nhiều hơn nữa, sợ đem tự luyện hỏng rồi uổng phí một trương giấy.Nhưng bọn họ lại chăm chỉ, tự cũng so ra kém đồng học những cái đó hào môn con cháu, bọn họ không chỉ có có danh sư chỉ điểm, danh thiếp tham chiếu, còn có đếm không hết trang giấy luyện tập.Tự, là muôn dựa luyện.Hiện tại bọn họ phía trước mua một đao giấy tiền có thể mua hai đao còn nhiều, này ý nghĩa bọn họ luyện tự lượng có thể tăng lên gấp đôi nhiều.Cho nên vẫn là sân giới thấp khi nhiều mua vào một ít, liền tính cuối cùng Lâm thị trường giới, bọn họ cũng dùng đến khởi.Đuổi tới Hàn Mặc Trai, vừa lúc gặp phải giấy phuờng đưa giấy bản lại đây.Lâm Thanh Uyển là chậm rì rì phân phó, nhưng phía dưới người lại không dám chậm trễ, hơn nữa giấy bản tồn trữ không ít, giấy phuờng bên kia nhà kho đều mau đói không được.Cho nên vừa thu lại đến Lâm Thanh Uyển có thể thượng giá mệnh lệnh, giấy phuờng liền phái hai chiếc xe đem giấy vận tới, một đồng một tây, vừa lúc áp giải hướng hai nhà Hàn Mặc Trai.Đến nỗi Dương Châu cùng Giang Đô bên kia Hàn Mặc Trai Lâm quản gia tắc không quản, bốn gia cửa hàng là ước hảo mười lăm ngày đó cùng nhau thượng giá giấy bản, Tô Châu bên này tuy trước tiên, nhưng tin tức truyền lưu chậm, không có dăm ba bữa là truyền không đến này hai mà.Còn không bằng liền mặc kệ, đến mười lăm bọn họ tự nhiên sẽ thượng giá.Các học sinh đi vào Hàn Mặc Trai, nhìn đến bên trong phóng giấy bản, lại quay đầu nhìn về phía cửa còn chưa dọn tiến vào,

bọn họ nháy mắt đem bao viên ý tưởng dập nát.Nhiều như vậy, bao không viên a!“Chưởng quầy, đây là giấy bản?”Giang quản sự cười tุม tím chắp tay thi lễ nói: “Đúng là giấy bản, lang quân nhóm không bằng nhìn xem, đây là chúng ta Lâm gia tân ra giấy, này chất không thua kém ma giấy, nhưng giá lại giảm rất nhiều.”Các học sinh thấp thỏm hỏi, “Chính là tám văn tiền một đao?”“Xem ra lang quân nhóm tin tức linh thông a, đúng là tám văn tiền một đao.”Các học sinh thở phào một hơi, lập tức cười nói: “Kia trước cho chúng ta mỗi người tới một tiểu bó.”Một tiểu bó chính là mười đao, giang quản sự trừu trừu khoe miệng, thấp giọng khuyên nhủ nói: “Lang quân nhóm không bằng trước mua mấy đao thử xem xem, đãi dùng đến hảo lại đến mua. Chúng ta Hàn Mặc Trai là sẽ không trường giới.”Các học sinh ngượng ngùng cười, nhưng vẫn là kiên trì nói: “Trong nhà đọc sách người nhiều, cho nên này giấy phí đến nhiều điểm.”Giang quản sự nghe vậy cũng không hề khuyên, dù sao này trang giấy nếu là bảo tồn đến hảo, đó là có thể sử dụng thật lâu.Các học sinh cũng sẽ không mệt.Các học sinh cảm thấy mỹ mãn mua giấy trở về, nhìn đôi ở trong thư phòng giấy, bọn họ cảm thấy mỹ mãn thở dài, sau đó liền đè bút viết mấy phong thư, cầm hai văn tiền đi ra ngoài tìm ngõ nhỏ chơi đùa choai choai bọn nhỏ hổ trợ truyền tin.Mỗi cái học sinh đều cho chính mình nhận thức bằng hữu đi một phong thơ, trung tâm tư tưởng chỉ có một, “Hàn Mặc Trai có tiện nghi giấy bản bán, này giới chỉ tám văn, nếu có thừa tiền, tóc mua”.Những người này có giống như bọn họ là phủ học, có còn lưu tại huyện học, mà có còn lại là ở nhà tự học, bọn họ đều có một cái điểm giống nhau —— gia cảnh giống nhau.Đọc sách phí tổn cao, không chỉ có quà nhập học cao, thư quý, giấy ngon bút nghiên cũng quý, có thể đọc đến khởi thư người hoặc là trong nhà có chút tài sản, hoặc là bị cả nhà thậm chí toàn tộc cung cấp nuôi dưỡng.Đại đa số người đều biết rõ trong nhà không dễ, cho nên có thể tinh tiễn liết kiệm tiền. Hiện giờ liền có một cái tinh tiễn cơ hội bã ở trước mặt, bọn họ nếu là không bắt lấy liền làm bậy thông minh người đọc sách.Vì thế, chiều nay, không ít người hoảng hoảng liền hoảng tới rồi Hàn Mặc Trai phụ cận, sau đó liền ngạc nhiên phát hiện bạn tốt một hai ba, sau đó ở xác định giấy bản chất lượng cùng giá sau, bọn họ liền vui sướng khiêng một hai bó giấy bản trở về.Hàn Mặc Trai không hạn mua, mặc kệ người tưởng mua nhiêu ít đều được.Các học sinh thấy đảo không như vậy nóng nảy, vốn dĩ tưởng mua bảy tám bó người cũng yên tâm lại, thử tính trước mua một hai bó.Giang quản sự nhân cơ hội đê cử nhà bọn họ giấy vệ sinh, đó là phương tiện dùng, càng tiện nghi, tam văn tiền một đao.Bất quá nguyện ý ra tiền mua người rất ít, tuy rằng nghe rất tốt đẹp, nhưng tam văn tiền dùng ở nhà xí vẫn là quá quý.Còn có thương gia nghe tin tới rồi, một hơi liền phải trăm bó, giang quản sự chỉ có thể không chê phiền lụy tỏ vẻ, Hàn Mặc Trai hiện tại không hướng ngoại bán sis giấy bản, liền tính các

ngươi mua đến nhiều chúng ta cũng sẽ không giảm giá.Bọn thương gia tò vò bọn họ không ngại.Giang quản sự lại lần nữa cho thấy về sau giấy bản cũng sẽ không đề giới, cho nên các ngươi tưởng truân giấy sau đề giới lại bán cũng là không có khả năng.Bọn thương gia cười cười, tò vò minh bạch, vẫn như cũ kiên trì muốn đại lượng nhập hàng.Dù sao Tô Châu bán không được, bọn họ có thể đi Dương Châu a.Nga, đúng rồi, Dương Châu cũng có Hàn Mặc Trai, kia bọn họ có thể đi Hàng Châu sao, này giấy như vậy tiện nghi, qua tay bán mười sáu văn là có thể kiếm gấp đôi.Giang quản sự nghĩ đến giấy phường báo tới trù hàng, rất là hào phóng bán cho bọn họ.Hai bên đều giao đại vui mừng.Còn chưa tới nguyên tiêu, Lâm gia liền lại phát hỏa một phen, Hàn Mặc Trai lại tân ra hai loại giấy, một loại dùng cho viết, là chân chính ý nghĩa thương giấy, một loại khác lại sáng lập tân sử dụng.Có giấy làm bằng tre trúc cùng loại này giấy vệ sinh ở, những người khác đối giấy bản chú ý độ cũng không cao, chỉ biết nó so ma giấy tiện nghi thôi.Trừ bỏ thiết thân tương quan nhà nghèo học sinh cùng các thương nhân, thương vị giả rất ít đi chú ý cái này.Nhưng luôn có thiếu bộ phận người ngoài ý muốn.Một cái là Chu thứ sử, hắn vừa lấy được biên quan cấp báo, hắn đưa quá khứ người cấp Nam chinh quân dẫn đường sao Lữ gia quân đường lui, lại đánh một cái thắng trận lớn. Hiện tại tiếp viện có chút theo không kịp, muộn hắn lập tức kiểm quân lương.Tiếp viện gì đó trước không nói, mấu chốt nhất chính là Đại Lương quân đội hiện tại đã công hãm Nam Hán ba cái thành, thả sao Lữ gia quân đường lui, đây chính là công lớn.Mà bên trong có hắn một phần công lao ở, nhưng cái này kế sách là Lâm Thanh Uyển hiến, thêm chi giấy làm bằng tre trúc lực ảnh hưởng, Chu thứ sử gần đây liền không khỏi chú ý Lâm gia nhiều một ít.Cho nên Hàn Mặc Trai vừa ra giấy bản hắn sẽ biết.Ở Chu phu nhân hứng thú bùng bùng phái người đi mua giấy vệ sinh khi, hắn lại cầm một trương giấy bản trầm tư.Phụ tá rất là khó hiểu, thấy hắn trầm mặc nửa ngày cũng không nói lời nào, không khỏi thở kêu một tiếng, “Đại nhân?”Chu thứ sử hoàn hồn, nhìn phụ tá liếc mắt một cái sau phát tay nói: “Không có việc gì, ngươi đi xuống đi, ta một người chờ lát nữa.”“Tù tù,” Chu thứ sử nhìn mắt trong tay giấy bản, rũ xuống đôi mắt nói: “Gọi người nhiều chú ý một ít Lâm thị, đừng kêu không có mắt đụng phải đi, kia dù sao cũng là bệ hạ thân phong quận chúa cùng huyện chủ, nếu là ở ta trị hạ bị khi dễ, ta cũng không mặt đi gặp bệ hạ cùng Lâm công.”Phụ tá cúi đầu đồng ý, khom người mà lui.Đối Lâm gia, hắn cũng là đây cõi lòng sùng kính, tuy rằng không biết đại nhân vì cái gì đối Lâm gia chiếu cố lên, nhưng lại không phải vì phi làm bậy sự, hắn có sao mà không làm đâu?

Chương 128: Thức ý

Chu thứ sử nhìn xem trong tay giấy bản, mặt sau cùng sắc trầm ngưng đem nó kẹp nhập một quyển 『Lễ Ký』 trung.Hắn chính là nhà nghèo xuất thân, hắn đọc sách khi trong nhà đã tiêu phú, nhưng đồng thời cung ứng chính mình cùng phụ thân đọc sách, tiêu dùng cũng không ít.Cho nên hai cha con ở đọc sách thuong từ trước đến nay là có thể tinh liền tinh, sau lại tiến sĩ khoa khảo thí khi hắn sát tuyển mà qua, đọc sách yêu cầu tiền càng nhiều.Vì làm hắn có thể ăn tâm triều khảo, hắn cha mới từ bỏ đọc sách, ngược lại kinh thương, hắn lại nỗ lực hai năm, lúc này mới ở triều khảo trung xuất đầu mưu chức vị.Nhà hắn có ruộng tốt 500 mẫu, lại có hai vị thúc thúc giúp đỡ, lúc này mới cung ra hắn cùng hắn cha này hai cái người đọc sách.Cuối cùng hắn cha cũng chưa có thể kiên trì đi xuống, có thể thấy được này đọc sách có bao nhiêu khó, phí tổn có bao nhiêu cao, cho nên hắn hiểu lăm này một trương giấy bản phân lượng.Thế nhân toàn nhân nó thô lậu mà không bỏ ở trong mắt, chỉ lo nhìn chằm chằm kia trên đời khó được giấy làm bằng tre trúc, lại không biết này giấy bản đem gia tăng nhiều ít nhà nghèo đọc sách cơ hội.Trang giấy tiện nghi, kia quá mấy năm thư có phải hay không cũng sẽ tiện nghi?Thư cùng trang giấy đều tiện nghi, kia đọc sách phí tổn.....Lập tức nhà nghèo đều có một cổ thế lực đối kháng thế gia cùng quyền quý, nhưng nhân nhân tài không đủ, nhà nghèo vẫn luôn ở vào hoàn cảnh xấu, nếu là đọc sách phí tổn hạ thấp, quá cái mười năm tám năm, đến lúc đó đọc sách nhà nghèo học sinh nêu có bao nhiêu a?Chu thứ sử trầm tư, Lâm Thanh Uyển có biết hay không chuyện này ý nghĩa?Nàng đem giấy bản giá cả định đến như vậy thấp là cố ý vì này, vẫn là vô tình mà làm? Nếu là vô tình mà làm, tại thế gia phản đối sau nàng có thể hay không đề giới?Mà nếu là cố ý vì này, kia nàng muốn làm cái gì?Phải biết rằng Lâm gia cũng không phải là nhà nghèo, mà là thế gia a.Lư Túc cũng ở cân nhắc vấn đề này, hắn trước mặt đồng dạng bã một trương giấy bản, hắn không có Chu thứ sử trải qua, nhưng hắn có lịch duyệt, có trí tuệ cùng tầm mắt, thả lại làm người sứ giả, ở giấy bản ra tối sau hắn liền có điều cảm, lại đem trên thị trường trang giấy giá cả liệt ra tối một đối lập, hắn còn có cái gì không rõ?Cùng Chu thứ sử giống nhau, hắn cũng suy nghĩ, Lâm Thanh Uyển định

cái này giá cả là cố ý, vẫn là vô tình.Lư Ngũ Lang Lư Nhiên cũng có điều cảm, chạy tới tìm hắn, thấy hắn trên bàn bãi giấy bản, liền hấp tấp nói: “Nhị ca, ta đang muốn cùng ngươi nói đi, này giấy bản giá cả như vậy thấp, chúng ta muốn hay không cũng mua sắm một ít cấp trong tộc con cháu.”Lư thị cũng có người nghèo a.Lư Túc liếc mắt nhìn hắn nói: “Như vậy việc nhỏ tùy tiện phân phó một cái quản sự chính là, dùng đến tới tìm ta?”Một dao giấy mới tẩm vân tiền, chính là toàn tộc đưa một lần cũng bất quá mấy chục lượng bạc sự, dùng đến tới tìm hắn?Lư Nhiên cười hắc hắc, ngồi vào hắn đối diện nói: “Ta này không phải trong lòng không để sao, ngươi nói này giấy bản phí tổn là có bao nhiêu thấp, Lâm gia như thế nào đem giá cả định đến như vậy thấp?”“Làm buôn bán đó là muốn kiếm tiền, nàng dám như vậy định tự nhiên là sẽ không mệt.”“Kia ngài nói về sau nàng sẽ truống giới sao?”“Về sau sự tự nhiên về sau mới biết.”Lư Nhiên bĩu môi, đối nhị ca như vậy thoái thác bất mãn, nói: “Ta không tin nhị ca không nghi ngờ lự, Lâm gia thật muốn duy trì như vậy giá đi xuống, kia về sau các gia giấy phường còn có cái gì sinh ý?”Lư Túc nói: “Giấy bản chất lượng cũng không như thế nào hảo, chất cùng kém cỏi nhất ma giấy, còn thay thế không được khác trang giấy.”“Nàng nếu có thể gọi người làm ra một trương giấy bản tới, tự nhiên cũng có thể gọi người cải tiến chất lượng,” Lư Nhiên nhìn chăm chằm Lư Túc nói: “Nhị ca quả nhiên không lo lắng?”Thư tịch vẫn luôn nắm giữ ở các thế gia trong tay, trang giấy cũng nhiều vì các đại tộc sinh sản, Lâm Thanh Uyển này cử chính là dụng vào không ít người ích lợi, tuy rằng hiện tại đại gia ánh mắt còn chăm chú vào giấy làm bằng tre trúc thượng, còn chưa phản ứng lại đây giấy bản tầm quan trọng.Lư Túc nghe vậy, cảnh cáo nhìn hắn một cái, trầm giọng nói: “Ngũ Lang, chúng ta vẫn luôn theo đuổi chính là nhân loại tiến bộ, mà không nên chỉ là một cái gia tộc ích lợi. Giấy bản thực hảo, mặc kệ Lâm quận chúa là cố ý vẫn là vô tình, ta không hy vọng này đệ nhất dao từ chúng ta Lư thị đưa ra đi, thậm chí không hy vọng Lư thị tham dự trong đó.”Lư Nhiên hợp lại mi, cảm thấy lỗn lộn nghiêng đầu nói: “Này cùng nhân loại tiến bộ có quan hệ gì?”Lư Túc lắc đầu, “Ngươi chỉ có thấy giấy bản sau lưng liên lụy tới ích lợi, lại không nghĩ tới nó có thể giúp được bao nhiêu người, càng không nghĩ tới nó với lịch sử tác dụng sao?”Lư Nhiên phát điên, này giấy bản không phải so ma giấy tiện nghi một ít sao, trừ bỏ liên lụy tới ích lợi, cùng này đó có quan hệ gì?Giấy bản có công năng, ma giấy không đều có sao?Lư Nhiên còn muốn hỏi lại, Lư Túc lại phát phát tay nói: “Ngươi thả hãy chờ xem, chờ thêm cái ba năm ngươi hỏi lại ta.”Lư Nhiên một bụng lời nói liền nghẹn ở trong lòng, bất quá hắn cũng mơ hồ biết, chuyện này liên lụy quá lớn, đã không phải hắn một người có thể quyết định.Vốn dĩ hắn còn khí Lâm Thanh Uyển phá hư thị trường, ác ý ép giá đâu, nhưng hiện tại xem ra, nhị ca giống như trạm Lâm Thanh Uyển bên kia?Lâm Thanh Uyển ngồi ở nhà chính tiệp thu

cháu trai, chất tôn, thậm chí là từng chất tôn nhóm lẽ bái, sau đó đem chuẩn bị tốt bao lì xì phát đi xuống, lại phát một đống lớn kẹo, năm nay chúc tết liền tính hoàn thành một nửa.Nàng giật giật tay chân, cười nói: “Ta ngồi chịu bái đều mệt, nhưng thật ra này đó hài tử tinh thần thật sự.”Bạch Mai cho nàng phụng trà cười nói: “Đó là cô nãi nãi gần nhất động đến thiêú, từ nhỏ qua tuổi sau ngài liền không đi leo núi, liền ăn uống đều nhỏ chút.”Lâm Thanh Uyển tưởng tượng, thật đúng là, không khỏi thở dài: “Xem ra vẫn là đến nhiều động động a.”Nàng một phách ghế tay, đứng dậy nói: “Nếu như thế, chúng ta đây liền đi ra ngoài đi một chút, đem Ngọc Tân gọi tới, chúng ta đi cấp trong tộc lão nhân chúc tết.”Bạch Mai do dự, “Cô nãi nãi, ngài cùng đại tiểu thư còn thủ hiếu đâu.”“Không quan trọng, áo đại tang đều qua, cùng tộc chi gian bất luận này đó nghi thức xã giao,” Lâm Thanh Uyển nhường mày nói: “Hơn nữa ta không đi, tông lão nhóm cũng là muôn tìm tới.”Nếu là sảo lên nàng bụng trà tiền khách nhiều khó coi a, vẫn là đến nhà người khác đi, nếu là sinh khí có thể xoay người liền đi, hai bên cũng có cái dưới bậc thang, không đến mức nháo đến quá khó coi.Lâm Ngọc Tân liền người mang theo lễ vật ra tới, đi theo tiểu cô đi trước tộc trưởng gia.Lục thúc đang ở xử lý hàn hoa mai, nhìn đến Lâm Thanh Uyển tới cửa, trên mặt tươi cười liền hơi đậm, thở dài nói: “Ngươi chịu đã trở lại? Ta còn tưởng rằng cái này năm ngươi đều không trở lại đâu.”Lâm Thanh Uyển liền cười nói: “Lục thúc nói đùa, ta liền ở Tô Châu đâu, nào có ăn tết không trở về trong tộc? Chẳng qua mấy ngày trước đây thật sự vội đến thoát không khai thân, lúc này mới kéo dài tới hôm nay.”Lục thúc buông cây kéo, liền hạ nhân bụng lên thủy lau một chút tay, hỏi: “Trong tộc kia mười sáu cái cô nương học thành tay nghề?”Lâm Thanh Uyển gật đầu, “Học thành, quá hai **** liền đưa về tới.”Lục thúc hợp lại mi, “Các nàng đại đều có mười bốn, lại quá hai năm liền gả đi ra ngoài, ngươi sẽ không sợ các nàng đem giấy bản phối phương lộ ra đi?”Lâm Thanh Uyển cười, “Ta cũng không để ý điểm này.”Thấy Lục thúc nhăn chặt mày, nàng liền cười, “Nếu là ta nói nam hài nữ hài đều giống nhau là Lâm thị huyết mạch, ngài khẳng định có rất nhiều lời nói muốn bác ta, cho nên ta cũng bất hòa ngài nói cái này. Ta chỉ nói cho ngài một chút, này giấy bản phối phương ta không tưởng chính mình lưu trữ.”Lục thúc kinh ngạc, “Ngươi muốn giống đậu hủ phối phương giống nhau truyền đến mãn thế giới đều là?”Lâm Thanh Uyển chỉ cười không nói.“Ồ đồ a, đậu hủ còn bái, dù sao cũng là cổ nhân lưu lại phương thuốc, chúng ta không hảo độc chuyên, nhưng này giấy bản chính là nhà ngươi thợ thủ công chính mình cân nhắc ra tới, đó chính là Lâm gia chính mình đồ vật, vì sao còn muốn ra bên ngoài truyền?”“Lục thúc hắn là đã biết, này giấy bản giá cả tiện nghi, kỳ thật cùng đậu hủ giống nhau, kiểm đều là vất vả tiền, hiện tại đại gia nhất thời đỏ mắt, nhưng chờ bình tĩnh lại, guyên ý làm cửa này sinh ý chưa chắc có bao nhiêu.”“Đó là các ngươi

định giá quá thấp,” Bát thúc ở Lâm Thanh Uyển sau lưng lớn tiếng tiếp một câu, đây ra hạ nhân bước nhanh từ bên ngoài tiến vào, không vui nói: “Ta sớm liền muốn cùng ngươi nói, ngươi này định chính là cái gì giới, một dao giấy thế nhưng mới bán tám văn, cùng tặng không có cái gì khác nhau?” Lục thúc gia hạ nhân chân tay luồng cuồng quỳ xuống thỉnh tội, “Lão thái gia, tám thái gia nói muốn gặp ngài, không đợi chúng ta bẩm báo liền……”“Được rồi, ngươi lui ra đi,” Lục thúc liếc Bát thúc liếc mắt một cái, nói: “Đi đem mười một thái gia cũng mời đến, miễn cho Uyển tỷ nhi ngươi lại nhiều đi một chuyến.” Lâm Thanh Uyển cười, Bát thúc tặc sắc mặt hơi 囧, bất quá hắn thực mau thu thập hảo thần sắc, vẻ mặt trầm ngưng ngồi ở Lâm Thanh Uyển đối diện, nhíu mày nói: “Uyển tỷ nhi, không phải ta một hai phải nhúng tay chuyện của ngươi, thật sự là sợ ngươi bị người lừa gạt, ngươi đến trên thị trường nhìn xem, nhà ai bán trang giấy như vậy tiện nghi?” Đứng ở Lâm Thanh Uyển phía sau Lâm Ngọc Tân khóc miệng hoi nhập, tiến lên một bước gắt gao mà dán ở Lâm Thanh Uyển phía sau, nếu không phải tiểu cô nhéo tay nàng, nàng nhất định sẽ trừng Bát thúc công. Chính là người này, một bộ vì các nàng tốt bộ dáng, kỳ thật bất quá là duy lợi là đồ thô. Lâm Thanh Uyển trên mặt vẫn như cũ là cười khanh khách, lén lút vỗ vỗ Lâm Ngọc Tân tay nhỏ, ngẩng đầu nhìn về phía Bát thúc nói, “Bát thúc, ma giấy phí tồn từ tài liệu đến cuối cùng tiêu thụ, phí tồn đại khái vì mười hai văn, cho nên định giá vì hai mươi văn, mà giấy bản còn không đủ năm văn, tổng không thể cũng định giá hai mươi văn đi?”“Vì cái gì không được? Mọi người đều là cái này giới, chúng ta đem phí tồn hạ thấp, kia kiêm tiền tự nhiên cũng là chúng ta.” Lâm Thanh Uyển cúi đầu uống trà, chỉ cười không nói, Lục thúc đã bắt đầu dõi Bát thúc, “Hò nháo, kia không phải hư nâng giá hàng sao? Này cử cùng kia Triệu gia Thao Thiết Lâu có gì khác nhau?” Hắn là phản đối Lâm Thanh Uyển giáo nữ hài, đó là sợ trong tộc bí phương ngoại truyện, nhưng lão bát khen ngược, trực tiếp muốn hư nâng giá hàng. Lục thúc đã trước hiền thành tin nói đến tổ tiên nhóm phảm đức, lại đèn Lâm thị lập gia chi bồn, tóm lại một câu, hắn không tán đồng lão bát cách nói. Lục thúc hợp lại mi nói: “Này giá cả tuy thấp chút, nhưng lại ở bình thường trong phạm vi, Uyển tỷ nhi điểm này nhỉ làm được thực hảo. Lão bát, ngươi đừng dạy hư Uyển tỷ nhi, này làm buôn bán liền cùng lập gia giống nhau, muốn thành tin là chủ.” Bát thúc trợn tròng mắt nói: “Ta chưa nói ta không thành tin, nhưng trên đời này không buôn bán không gian dối, này làm buôn bán chính là muốn kiếm tiền, không kiếm tiền còn làm cái gì sinh ý?”“Nha, bát ca thế nhưng biết thành tin hai chữ a……” Lâm Thanh Uyển khóc miệng tươi cười càng thêm thâm, buông chén trà đứng dậy hành lễ, “Thập Nhất thúc.” Lâm Ngọc Tân cũng cao hứng kêu một tiếng “Thập Nhất thúc công”. Thập Nhất thúc hướng hai người gật gật đầu, từ trong lòng ngực móc ra hai cái túi tiền, một người tắc một cái

tính làm bao lì xì, sau đó liền nhìn về phía lão bát.Bát thúc run run râu, liếc mắt thấy hướng Lâm Thanh Uyển cùng Lâm Ngọc Tân, này hai người vừa rồi nhưng không hướng hắn hành lễ.

Chương 129: Đánh giá

Lâm Thanh Uyển cười, mang theo Lâm Ngọc Tân bồi thượng.Tuy rằng không tình nguyện, nhưng Bát thúc vẫn là móc ra hai cái bao lì xì đưa ra đi.Sau đó bốn người tượng đối mà ngồi, lặng lẽ ở trong sân khai ra quốc tế hội nghị khí thế.Bát thúc nhìn về phía Lâm Ngọc Tân, phát tay nói: “Đại tỷ nhi thân mình không tốt, trước đi xuống nghỉ ngơi đi.”Lâm Thanh Uyển ngăn cản ngăn lại nói: “Nàng con nít con nôi, các trưởng bối đều tại đây đâu, nơi nào liền bị liên lụy? Làm nàng ở một bên cho ta pha trà đi.”Nàng muốn cho Lâm Ngọc Tân nghe được nhiều chút, thấy được nhiều chút, như vậy tầm mắt mới có thể trống trải.Lục thúc không phản đối, mà là đối hạ nhân gật đầu ý bảo, lập tức liền có nha đầu đem bếp lò chi ở một bên, Lâm Ngọc Tân liền ngồi ở ghế nhỏ thượng xem lửa đốt bọt nước trà.Bọn hạ nhân lục tục rời khỏi, ba người lúc này mới bắt đầu không kiêng nể gì nói chuyện, đầu tiên là Thập Nhất thúc dỗi Bát thúc, “Bát ca, Uyển tỷ nhi cùng đại tỷ nhi khó khăn trở về một chuyến, ngươi liền không thể làm người hảo hảo quá cái năm?”Bát thúc mặc kệ hắn, mà là nương cái này để tài cùng Lâm Thanh Uyển nói: “Ngươi xem, ngươi Thập Nhất thúc đều nói ngươi trở về đến thiếu, biệt viện ly này lại không xa, ngươi liền không thể thường hồi tộc nhìn xem? Uyển tỷ nhi, ngươi cũng đừng quên, nhà cũ mới là ta Lâm gia căn nhà.”Lâm Ngọc Tân khó chịu hắt thuyết giáo, dẫn theo không thiêu khai thủy liền phải cho hắn phao một ly trà, Lâm Thanh Uyển âm thầm quét nàng liếc mắt một cái, đối Bát thúc cười nói: “Năm trước sự tình nhiều, lúc này mới trở về thiếu chút, năm nay hắn là có thể rút ra thời gian tới, liền sợ đến lúc đó Bát thúc lại muốn ghét bỏ ta thường đã trở lại.”Lâm Thanh Uyển dừng một chút nói: “Đang muốn tìm ba vị thúc thúc thương lượng đâu, đến tháng sáu ta muốn đi Dương Châu một chuyến, đến lúc đó sẽ mang Ngọc Tân ở Dương Châu trụ một đoạn, đến lúc đó Lục thúc ngày sinh ta liền đuổi không trở lại.”“Chuyện gì có thể so sánh ngươi Lục thúc ngày sinh còn quan trọng?” Bát thúc thực không cao hứng, năm nay Lục thúc 59, là đại thọ, đến lúc đó khẳng định muốn đại làm.Lão nhân đều là phùng chín quá đại thọ, bọn họ tuổi này đối này đang ở ý, Lục ca mừng thọ nàng đều không trở lại, kia quá hai năm đến phiên hắn quá 59, nàng còn có

thể tham dự? Lục thúc lại sững sót qua đi phản ứng lại đây, nhẹ giọng hỏi: “Là Nhị Lang bên kia hiếu đây?”“Là, ta phải đi về hiến tế, còn muốn trừ phục.” Bát thúc ngắn ra một chút mới nhớ tới Lục thúc nói chính là Tạ nhị lang, đến năm nay tháng sáu, đích xác liền mǎn 27 tháng. Ba người trầm mặc xuống dưới, cuối cùng vẫn là Lục thúc sâu kín thở dài nói: “Đi thôi, nhiều bồi bồi Tạ phu nhân.” Bát thúc một cái giật mình hoàn hồn, hỏi: “Tạ phu nhân còn ở tại người chõ đó?” Lâm Thanh Uyển kỳ quái nhìn hắn một cái, gật đầu nói: “Bà bà ở ta nơi đó điều dưỡng thân thể.” Bát thúc liền nghiêm mặt nói: “Uyển tỷ nhi, ngươi cũng đừng quên, ngươi hiện tại đã quy tông, là ta Lâm thị người, này khuỷu tay nhưng đừng ra bên ngoài quái.” Lâm Ngọc Tân “Hoắc” đứng dậy, lạnh giọng chất vấn, “Bát thúc công lời này là có ý từ gì, ta cô cô khi nào đã làm có tổn hại Lâm thị sự?” Lâm Thanh Uyển cũng trầm hạ mặt, bất quá nàng trước trùng mặt nhìn Lâm Ngọc Tân nói: “Làm càn, có ngươi như vậy cùng trưởng bối nói chuyện sao? Đó là trưởng bối sai rồi, cũng nên ôn tồn khuyên nhủ, nào có như vậy thanh đối thanh, so ai thanh âm đại sao?” Lâm Ngọc Tân cúi đầu. Bát thúc sắc mặt ở Lâm Ngọc Tân mở miệng khi liền khó coi không thôi, lúc này thấy Lâm Thanh Uyển huấn nàng, đang muốn xen vào nói một câu, liền nghe Lâm Thanh Uyển đã chỉ mai lâm nói: “Phat ngươi đi đem Lục thúc công hoa mai tu bổ hảo, còn không mau đi!” Lâm Ngọc Tân vẻ mặt hối hận hành lễ cáo lui, Lục thúc vội vàng chỉ vào kéo nói: “Tiêu tâm chút, đừng cắt tay.” Lại đối Lâm Thanh Uyển nói: “Ngươi cũng là, hài tử muôn chậm rãi giáo, nhưng đừng đem nàng sơ hãi.” Bát thúc tức giận đến ngã ngửa, kêu lên: “Lục ca, này vẫn bối bắt kính trưởng bối.....”“Kia cũng đến trưởng bối đáng giá tôn kính mới được a,” Thập Nhất thúc cười ha hả nói: “Ta xem đại tỷ nhi nói không tồi, bát ca, Uyển tỷ nhi chưa từng đã làm thực xin lỗi Lâm thị sự, này đã hơn một năm tới ngược lại đối trong tộc nhiều có giúp đỡ, ngươi cũng không thể lung tung oan uổng người.” Đây cũng là Lục thúc không so đo Lâm Ngọc Tân thất lễ nguyên nhân, con của hắn là Lâm Nhuận, hắn so hai cái đường đệ biết đến rõ ràng hơn chút, Lâm gia hiện tại yêu cầu dựa vào Lâm Thanh Uyển địa phương nhiều lắm đâu, hơn nữa đứa nhỏ này tính tình cương nghị, cũng không phải là lão bát có thể tùy ý răn dạy. Hiện tại nàng cùng Lâm thị một lòng, hai bên cho nhau giúp đỡ, hắn nhưng không nghĩ nàng bởi vậy trong lòng có khúc mắc, thật đem người ra bên ngoài đây, đến lúc đó chịu khổ bị liên lụy vẫn là con của hắn. Lâm Nhuận này tộc trưởng cũng không phải là dễ làm. Lục thúc liếc mắt một cái Bát thúc, thầm nghĩ: Lão bát lại vong hình. Bát thúc bị hai người tức giận đến sắc mặt xanh mét, thấy Lâm Thanh Uyển cũng trầm khuôn mặt, trong lòng tuy có chút phạm sợ, nhưng vẫn là nói: “Ta này không phải sợ nàng bị Tạ gia mượn sức qua đi sao?” Lời này cùng với nói là giải thích cấp Lục thúc cùng Thập Nhất thúc nghe, không bằng nói là gõ nàng. Lâm Thanh

Uyển cười, “Kia công công cùng bà bà khăng định là cho ta rất tốt chỗ, bất quá có chỗ lợi tổng so không chỗ tốt cường.” Bát thúc sững sót, hỏi ngược lại: “Như thế nào, có chỗ tốt ngươi thật đúng là đâu nhập vào qua đi?” Lâm Thanh Uyển giương mắt thảng lắp mà nhìn về phía hắn nói: “Kia muôn xem Bát thúc có thể cho ta cái gì chỗ tốt rồi, bằng không ta vì Lâm gia chịu thương chịu khó, đến cuối cùng còn rơi vào oán trách, kia ít nhiều a?” Ba người trợn mắt há hốc mồm.“Tạ gia tốt xấu là ta nhà chồng, tuy rằng Nghị Lang đã qua đời, nhưng về sau ta là muôn cùng hắn cùng tang, có thể ăn được hay không đến Lâm thị hương khói ta không biết, nhưng Tạ thị hương khói ta là nhất định ăn tới rồi.” Lâm Thanh Uyển trên mặt mang theo đậm cười nói: “Sau khi chết không thể hưởng này thù vinh, vậy chỉ có thể xem sống lúc.”“Cho nên, Bát thúc có thể thay thế Lâm thị cho ta cái gì chỗ tốt?” Lâm Thanh Uyển mục mang hàn tinh đón hắn kinh ngạc ánh mắt hỏi, “Làm ta có thể không oán không hối hận vì Lâm thị trả giá?” Bát thúc run rẩy ngón tay chỉ hướng nàng, “Ngươi, ngươi,” hắn nghẹn nửa ngày nói: “Ngươi chẳng lẽ là đã quên, ngươi là ta Lâm thị nữ nhi, ngươi như thế nào có thể không hướng về Lâm thị đâu?” Lâm Thanh Uyển mỉm cười, trong mắt áp lực lừa giân, “Bởi vì nữ nhi liền giống như thủy, một bát liền không có, gia tộc đều không hướng về nữ nhi, nữ nhi vì sao liền nhất định phải hướng về gia tộc đâu?” Cái này liền Lục thúc đều biến sắc, lời này liền hắn lúc trước vẫn đè cũng ánh xạ, hiển nhiên cũng là cho hắn trả lời. Bốn người một chút trầm mặc xuống dưới, toàn im lặng không nói. Lâm Ngọc Tân đứng ở cây mai sau, trong tay nắm chặt kéo, đôi mắt lấp lánh sáng lên, đúng là đâu, dựa vào cái gì liền bởi vì các nàng họ Lâm liền thế nào cũng phải thế nào, nhưng gia tộc nhưng vẫn phòng bị các nàng? Cô cô chưa bao giờ dựa quá gia tộc, ngược lại đối gia tộc nhiều có giúp đỡ, Bát thúc công không nói cảm kích, lại còn thanh thanh chất vấn, đây là cảm thấy cô cô làm đều là hắn là ứng phản? Lâm Ngọc Tân chỉ cảm thấy trong ngực đัง một cỗ hùng tâm, nhìn không nói gì ba vị thúc công, nghĩ nàng về sau cũng có thể giống cô cô giống nhau thì tốt rồi. Ít nhất ở nàng phản bác trưởng bối lời nói khi, cô cô không cần mở miệng phạt nàng lấy trốn tránh các trưởng bối trách cứ, mà là có thể giống cô cô giống nhau, các trưởng bối cũng muốn nghiêm túc tự hỏi nàng lời nói.

Chương 130: Lương giới

Lâm Thanh Uyển vẫn là năm kia tháng tư bọn họ gặp qua bộ dáng, nhưng ở bọn họ trong lòng, nàng phân lượng sớm đã bất đồng. Chẳng sợ nàng nói chính là khí lời nói, ba người cũng đến cẩn thận cân nhắc. Thập Nhất thúc suy nghĩ qua đi, thế nhưng cảm thấy nàng nói rất có đạo lý, hẵn nhìn xem Lục ca, lại nhìn xem lão bát, cuối cùng ho nhẹ một tiếng nói: "Uyển tỷ nhi, ngươi đừng cùng ngươi Bát thúc chấp nhặt, này khí lời nói đả thương người thương tâm." Lâm Thanh Uyển lại nghiêm mặt nói: "Thập Nhất thúc, ta nói không phải khí lời nói." Nàng nhìn ba người nói: "Ta là Lâm thị người, đối Lâm thị có lớn lao cảm tình, cho nên ta nguyện ý trả giá. Nhưng nếu trả giá không chiếm được hồi báo còn chưa tính, liền cảm kích đều không chiếm được, lại nhiều cảm tình cũng sẽ tiêu ma hầu như không còn." Lâm Thanh Uyển nghiêm nghị nói: "Ta cùng với Tạ thị trừ bỏ Nhị Lang cùng một hồn ước ngoại liên lụy cũng không nhiều, nhưng bà bà đau ta, Tạ gia người cũng kính ta, cảm tình là có thể bồi dưỡng lên." Ba người biến sắc. Cảm tình là có thể bồi dưỡng lên, kia nàng đối Lâm thị thất vọng, Tạ thị lại đối nàng hảo, nàng có phải hay không liền đứng ở Tạ thị bên kia? Bát thúc há mồm liền phải răn dạy, nhưng đối thương Lâm Thanh Uyển cặp kia trong sáng đôi mắt, liền lại nghẹn lại, nhất thời biệt nữu không thôi. Lục thúc cũng có chút tiếp thu không nỗi, ở trong lòng hắn, bất luận gia tộc như thế nào kia đều là gia tộc, tộc nhân có thể nào không nghĩ gia tộc, mà hướng ra phía ngoài đâu? Nhưng hắn lại cảm thấy Lâm Thanh Uyển nói không sai, cảm tình là có thể bồi dưỡng. "Lục thúc, Bát thúc, Thập Nhất thúc, nhân tâm là sẽ bị thương, ta không nghĩ như ta phụ thân giống nhau bị thương, cho nên chất nữ nếu có không đến chỗ, còn thỉnh ba vị thúc thúc thứ lỗi." Ba người trong lòng một đột, lúc này mới nhớ tới Canh Ngọ họa cùng Lâm Trí tới, Lục thúc lập tức nói: "Uyển tỷ nhi, ngươi Bát thúc cũng không có mặt khác ý tứ, bất quá là sẽ không nói. Giấy phường những cái đó sự chính ngươi làm chủ liền hảo, kia phối phương vốn chính là nhà ngươi thợ thủ công nghiên cứu ra tới." Thập Nhất thúc nói: "Đúng vậy, đúng vậy, chúng ta tuổi lớn, những việc này các ngươi những người trẻ tuổi này chính mình cân nhắc liền hảo." Bát thúc tuy không phục, nhưng vẫn là cúi đầu tinh cam

chịu.Lâm Thanh Uyển chọn chọn môi, “Đa tạ Lục thúc lý giải.”Quả nhiên, vẫn là gặp thời thỉnh thoảng gõ một chút mới được a.Cây mai sau Lâm Ngọc Tân nghe được trợn mặt há hốc mồm, kinh ngạc qua lại xem ba vị thúc công.Ngồi ở trên bàn bốn người lại không hề tiếp tục cái này để tài, không khí hơi hoãn, Lâm Thanh Uyển đứng dậy xách lên thiêu khai thủy cho bọn hắn pha trà, trên mặt mang cười nói: “Ba vị thúc thúc, vừa rồi là Uyển tỷ nhi vô trạng, còn thỉnh thúc thúc nhóm thứ lối.”Ba người nhìn nhau, toàn tiếp nhận trà uống lên, Lục thúc cười nói: “Cũng là chúng ta quan tâm sẽ bị loạn, Uyển tỷ nhi không chê chúng ta lải nhái liền hảo.”Bát thúc nhấp một miệng trà, chép chép miệng nói: “Ta còn là không yêu này trà xanh hương vị, hắn là lại thêm chút lát gừng cùng sữa đặc cùng nhau nấu. Cũng không biết từ chỗ nào hứng khởi, hiện tại người đều sửa uống trà xanh.”Lâm Thanh Uyển trùu trùu khoe miệng, ngồi xuống nói: “Ta đảo cảm thấy này trà xanh mùi vị càng tốt, Bát thúc chỉ sợ là còn không thói quen, lại quá ba tháng, vườn trà bên kia cũng nên đưa tới nhà của chúng ta phân lè hiếu rõ, đến lúc đó ta cấp Bát thúc đều một ít, ngài nếm thử cái kia mùi vị.”Vườn trà tuy rằng đã bán đi, nhưng lúc ấy liền làm tốt ước định, mỗi năm vườn trà đều phải cấp Lâm gia nhất định phân lè.Không nhiều lăm, bất quá năm lượng tǎ hữu, nhưng đối ái trà người tới nói, một hai đều khó được.Bát thúc cũng không như thế nào ái trà, bất quá nghe Lâm Thanh Uyển như vậy vừa nói, trong lòng cũng dễ chịu chút, vừa rồi bị nàng chống đối tức giận tiêu không ít.Thúc cháu bốn người liền liền trà bắt đầu nói chuyện phiếm, từ lá trà cho tới khí hậu, lại từ khí hậu cho tới các loại thu hoạch, Lục thúc liền thở dài: “May mắn người huynh trưởng nhắc nhở chúng ta sớm làm chuẩn bị, mấy năm nay chúng ta trong tộc rất ít bán lương thực, nhưng thật ra tránh thoát này một kiếp.”“Đúng vậy, nghe nói hiện tại bên ngoài lương giới đều tăng tới 35 văn,” Thập Nhất thúc lắc đầu, “Hiện tại mới tháng giêng, tới rồi ba bốn nguyệt còn không biết muôn trưởng thành cái dạng gì đâu.”“Kia đến xem cùng Nam Hán trận này chiến sự khi nào kết thúc,” Bát thúc xoay chuyển tròng mắt nói: “Thừa dịp hiện tại lương giới còn nhung tiếp thu, chúng ta không bằng cũng độn chút lương?”Lâm Thanh Uyển sắc mặt roi xuống, Lục thúc càng là trực tiếp trách mắng, “Lão bát, ác ý truân lương, hư cao giá hàng là tội lớn, người đều bao lớn rồi tuổi còn đi tranh này cực nhỏ tiểu lợi?”Bát thúc bĩu môi, “Hiện tại truân lương, quá cái một hai tháng nói không chừng là có thể phiện một phen, đó là tiểu lợi sao?”Lục thúc sắc mặt trầm ngưng, Thập Nhất thúc “Phụt” phùng nói: “Sau đó lại làm người chỉ vào Lâm thị cái mũi mắng? Bát ca, tổ tông tích lũy xuống dưới công đức đều phải kêu người bại hoại.”Bát thúc thổi râu trùng mắt, thấy Lục ca sắc mặt càng thêm không tốt, liền nghẹn cả giận: “Ta lại không thật sự phải làm, bất quá là nói nói thôi.”Lâm Thanh Uyển không biết nên nói cái gì, nàng xoa xoa cái trán nói:

“Bát thúc tốt nhất chỉ là nói nói, hiện giờ phía nam chiến sự chính hàm, đây là Đại Lương ngàn năm một thuở cơ hội tốt, bệ hạ cùng trong triều chư vị đại thần là sẽ không cho phép có người lên ào ào giá hàng, tác loạn phía sau.”Lâm Thanh Uyển mục hàm cảnh cáo, “Hiện tại ăn tết, cho nên triều đình không quản, nhưng ra cái này năm, chỉ sợ bệ hạ cùng chư vị đại nhân liền phải có động tác.”Ăn tết trong khoảng thời gian này, Chu thứ sử tự mình mang theo người xuống nông thôn an trí lưu dân, có thể thấy được này dụng tâm trình độ. Đồi đai lưu dân còn như thế, hẵn lại như thế nào sẽ cho phép Tô Châu bá tánh sinh loạn?Ai cũng không biết Nam Hán trận này muốn đánh bao lâu, hiện tại lương thảo đều vẫn là từ quốc khố ra, nhưng nếu là kéo đến lâu lắm, Giang Nam này một khối khẳng định là muốn lại thu quân thuế, thậm chí còn sẽ trung binh dịch.Lúc này mặc kệ là Chu thứ sử vẫn là bệ hạ cũng không dám mặc kệ lương giới điện trường, bằng không không đợi đánh hạ Nam Hán, bọn họ Đại Lương trước rối loạn.Ba người nghe vậy, tinh thần lập tức chấn động, hỏi: “Uyển tỷ nhi là trước tiên được tin tức sao?”Lâm Thanh Uyển trừu trừu khoe miệng nói: “Ta đoán, bệ hạ là cái chăm lo việc nước người.”Ba người vẻ mặt không tin.Lâm Thanh Uyển cũng không hề giải thích, mỗi ngày khí âm trầm, hơn phân nửa lại muốn hạ tuyết, liên đem ở cây mai sau chuyển động tới chuyển động đi Lâm Ngọc Tân đưa tới, cáo từ nói: “Lục thúc, ta xem thời tiết này không thể nào hảo, ta đi về trước, ngày mai lại đến cắp ba vị thúc thỉnh an.”Lục thúc lập tức đưa tới quản gia đưa nàng đi ra ngoài, nói: “Nếu đã trở lại vậy nhiều trụ một đoạn thời gian, trong nhà thiếu cái gì thiếu cái gì liền làm người đến ta nơi này tới lấy.”Lâm Thanh Uyển đồng ý, cùng ba vị thúc thỉnh cáo từ.Lâm Ngọc Tân cũng đi theo hành lễ cáo lui, đối với nàng lúc đầu thất lễ sự không ai lại nhớ lại, mọi người đều nghĩ Tô Châu thế cục cùng Nam Hán chiến sự đâu.Bạch Mai nhìn đến các chủ tử ra tới, lập tức muôn đem ngựa ghế buông, Lâm Thanh Uyển liền vẫy vẫy tay nói: “Làm xe ngựa đi về trước đi, chúng ta đi tới trở về.”Nơi này khoảng cách nhà cũ không xa, nhưng cũng không tính gần, phải đi lộ đến đi lên một khắc nữa chung.Nghĩ đến gần nhất vận động thiêu, tinh thần có chút đoán, Lâm Thanh Uyển liền dắt Lâm Ngọc Tân tay nói: “Hiện tại phong tiêu, chúng ta chậm rãi đi trở về đi.”Lâm gia bên trong trang đường phố đều phô gạch đá xanh, quét tước thật sự sạch sẽ, Lâm Ngọc Tân đối tông tộc hiểu biết cũng không nhiều, từ nhỏ đến lớn ở nơi này thời gian thêm lên đều không có một năm thường, càng đừng nói như thế ở tông tộc đi lại.Cho nên nàng rất tò mò khắp nơi nhìn, phòng ốc đối xứng, đường phố sạch sẽ, một đám hài tử gào thét từ các nàng phía trước đầu phố chạy qua, oa oa kêu to chạy tiến một khác điều ngõ nhỏ, Lâm Ngọc Tân không khỏi lộ ra mỉm cười.Đang muốn thu hồi ánh mắt, liền thấy một cái ăn mặc đồ thầm áo bông tiểu nị nghiêng ngả lảo đảo từ đầu phố chạy đi đâu ra, ô ô khóc lóc đuổi theo đám kia hài

tử, mơ hồ không rõ kêu lên: “Ca ca, ca ca.....”Lâm Ngọc Tân nháy mắt đau lòng, đang muốn đi lên hóng hăn, đầu ngõ liền chạy ra một cái đại hài tử, bắt lấy tiểu nhi cánh tay, chụp hăn mông một phen, oán giận nói: “Sớm bảo ngươi không cần đi theo, ngươi đi theo làm gì, trong chốc lát khóc lại lai ta.”Đại hài tử vẻ mặt ghét bỏ, nhưng vẫn là khom lưng đem đệ đệ cõng lên tới, “Đặng đặng đặng” chạy tới truy các bạn nhỏ.Lâm Ngọc Tân đi đến đầu ngõ, quay đầu đi xem, liền thấy một đám hài tử chính vây ở một chỗ chơi đá, vừa rồi cái kia đại hài tử một tay lôi kéo hăn đệ đệ, một tay đi cùng người khác chơi.Kia tiểu hài tử liền lời nói đều nói không nhanh nhẹn, lại không ngừng vỗ tay cho hăn ca ca khuyên khích nhi, Lâm Ngọc Tân có chút hâm mộ, đứng ở đầu ngõ thật lâu vẫn chưa lấy lại bình tĩnh.Lâm Thanh Uyển đứng ở nàng bên cạnh người, nhìn đám kia hài tử ánh mắt cũng không khỏi biến nhu.“Cô cô, nếu chiến tranh đánh tới nơi này, chúng ta có phải hay không liền không thấy được cảnh tượng như vậy?”Lâm Thanh Uyển im lặng không nói, đã có ngàn vạn gia hủy ở trong chiến tranh, cảnh tượng như vậy không biết bị hủy nhiều ít.Trừ phi thiên hạ nhất thống, chiến sự hoàn toàn trừ khử, bằng không nào dám bảo đảm chiến tranh liền đánh không đến nơi này đâu?“Cô cô,” Lâm Ngọc Tân ánh mắt càng thêm kiên định lên, “Ta khi nào mới có thể giống ngươi giống nhau lợi hại đâu?”Có thể bị người tôn trọng, có thể che chở một phương người, có thể không ra khỏi cửa lại có thể tính thiên hạ sự.Lâm Thanh Uyển cười, “Cô cô cũng không phải ngay từ đầu liền lợi hại như vậy.”Nàng biết nàng chỉ chính là cái gì, hơn phân nửa vẫn là từ Lục thúc bọn họ sự nơi đó có cảm mà phát.“Ngươi đến làm người biết ngươi năng lực, lúc này mới có kính sợ, ngươi lại muốn đi làm việc khi mới có thể làm ít công to,” Lâm Thanh Uyển nói: “Cho nên hàng đầu đó là tài năng.”Lâm Ngọc Tân đô miệng, “Nhưng cô cô giáo ta đều học, hiện tại cũng bất quá có thể lý lý trường mục, quản quản hậu trách việc thôi, ta là tưởng tượng tiểu cô giống nhau nhưng tích thời sự, không đến mức chuyện tới trước mắt khi còn hoàn toàn không biết gì cả, hoàn toàn không có chuẩn bị.”“Đứa nhỏ ngốc, ta dạy cho ngươi nhưng không ngừng là lý trường mục, quản hậu trách mà thôi,” Lâm Thanh Uyển lắc đầu bật cười, “Hơn nữa ngươi đừng quên, ngươi còn thượng học đâu.”“Ta đưa ngươi đi đi học, không ngừng là làm ngươi học thi thư lễ nghi cùng cầm kỳ thư họa, các ngươi tiên sinh có thể dạy ngươi nhiều lắm đâu. Thạch tiên sinh xuất từ sử học đại gia, mà sách sử nhất biết hưng thế quy luật,” Lâm Thanh Uyển cười nói: “Thư thượng tri thức nhiều lắm đâu, cũng không phải ngươi đọc hiểu liền tính biết, ngươi còn phải dùng cho thực tế mới xem như thông hiểu đạo lí.”“Tỷ như, ta như thế nào biết lần này lương giới dâng lên là có người có ý định trêu lường, hư nâng giá hàng?”“Bởi vì nó trưởng đến quá nhanh,” Lâm Ngọc Tân nói: “Ta nghe Lâm An thuận miệng nói qua, này ba tháng liền từ mười tám văn tăng tới 35 văn, trưởng gân gấp

đôi.”Liền tính Lâm gia không từ bên ngoài mua lương thực, cũng bị này lương giới kinh tới rồi.

Chương 131: Hy vọng thương

Lâm Thanh Uyển lắc lắc đầu, “Mỗi năm cây trồng vụ hè, thu hoạch vụ thu qua đi lương giới đều sẽ có điều hạ thấp, sau đó nhập xuân liền lại trướng, gấp gỡ năm được mùa, lương giới pháp phòng sẽ không quá cao, năm nay Tô Châu liền miễn cưỡng coi như năm được mùa.”“Nhưng đầu tiên là Nam Hán chiến sự khởi, sau đó là lưu dân dũng mãnh vào, hiện tại Đại Lương trực tiếp tham chiến, đầu xuân vốn dĩ lương giới liền sẽ trướng, gấp gỡ chiến sự trướng đến mau chót cũng ở tình lý bên trong. Chúng ta cũng không thể bởi vì nó trướng đến quá nhanh liền cho rằng nó bị người có ý định không chế.”Đại Lương lương giới vẫn luôn hơi cao, bởi vì chính thể hoàn cảnh như thế, quốc gia chia năm xẻ bảy, tùy thời khả năng đánh giặc, lương giới tưởng ổn định, tưởng giảm xuống cũng khó.“Kia cô cô là làm sao thấy được?”“Phân tích ra tới, có tư liệu phân tích mới là nói có sách mách có chúng, chờ về nhà ta cho người xem dạng đồ vật.”Lâm Ngọc Tân tim gan cồn cào, nhưng mà hiện tại các nàng ở tại nhà cũ, đến qua nguyên tiêu mới có thể trở về, chỉ có thể kiềm chế hạ tính tình.Dùng Lâm Thanh Uyển nói là, “An tâm ăn Tết, chuyện khác đừng vội nghĩ nhiều.”Lâm Nhuận thẳng đến chặng vạng mới mang ba cái cháu trai hồi tộc, nghe nói Lâm Thanh Uyển hồi tộc, hắn liền tự mình gia cũng chưa hồi, trực tiếp lanh ba cái cháu trai qua đi cho nàng thỉnh an.Lâm Trụ, Lâm Giai cùng Lâm Cát là lần này minh kinh khảo chủ yếu chiến lực, ba người đọc sách không tồi, nhưng mà thiên phú không đủ, bọn họ đều đã giàn quan, ở tộc huynh đệ trung không tính đặc biệt xuất sắc, thành tích chỉ tính trung thương.Ở trong tộc còn như thế, càng đừng nói ở bên ngoài.Muốn khảo tiến sĩ, nổi danh là bước đầu tiên, bọn họ nỗ lực nhiều năm hiệu quả lại không tốt, cũng không nghĩ lại chờ đợi, cho nên lần này tộc trưởng nhắc tới làm người đi khảo minh kinh, bọn họ ở thương nghị qua đi liền quyết định đi.Bằng không lại chờ đợi, chỉ sợ liền minh kinh đều thi không đậu.Ba người trước kia cũng bái kiến quá Lâm Thanh Uyển, bất quá đều là đi theo tộc huynh đệ nhóm cùng nhau tới thỉnh an, đơn độc gặp mặt vẫn là lần đầu tiên.Tuy rằng đối phương tuổi so với bọn hắn còn nhỏ, nhưng ba người vẫn là nhịn không được khẩn trương một chút.Tiến sĩ khoa quá khó, Lâm gia muốn một cái

trúng cử còn không biết phải chờ tới khi nào, bởi vậy nàng đối tham gia minh kinh khảo thí con cháu rất coi trọng.Coi trọng đến nàng tự mình trùu hỏi bọn hắn công khóa.Ba người không nghĩ tới còn có này một chuyện, sống lưng đều căng thẳng, theo bản năng liền nhìn về phía tộc trưởng.Tộc trưởng liên cười nói: “Các ngươi cô cô chính là nỗi danh tài nữ, liền các ngươi dượng đều từng tự than thở không bằng, cho nên các ngươi cần phải cùng nàng học học.”Tạ nhị lang là Giang Nam tài tử nỗi danh, văn lâm câu cửa miệng Lâm Giang lúc sau Tạ nhị, nói đó là hắn.Có thể nói Tạ nhị lang là cùng thế hệ trung ưu tú nhất, ba người liền thực khâm phục hắn, cho nên ánh mắt sáng ngời nhìn về phía Lâm Thanh Uyển.Lâm Thanh Uyển tắc cười nói: “Ta thật lâu không đọc sách, cùng các ngươi này đó thư sinh tự nhiên là không thể so, bất quá là nhớ rõ vài câu, cho nên tùy tiện khảo khéo thôi.”Lâm Thanh Uyển cúi đầu trầm ngâm một chút, bắt đầu vấn đề.Minh kinh chủ yếu khảo chính là thiếp kinh cùng mặc nghĩa, cho nên ra đề mục cùng đáp đề đều đơn giản sáng tỏ.Lâm Thanh Uyển đến thời đại này sau, mỗi ngày đều phải tiêu phí đại lượng thời gian đọc, đặc biệt là ở hiện đại đã mất mát văn tập, nàng không chỉ có đọc, còn muốn bồi xuồng dưới.Nàng tương lai nếu bắt tử, đó là nhất định sẽ trở về, nàng là đọc sứ, biết này đó văn tập tầm quan trọng.Thế giới này lịch sử từ đường trung kỳ liền cùng nàng nơi thế giới bất đồng, nhưng đường trung kỳ trước lưu lại văn tập lại là giống nhau.Khác không nói, chỉ một quyển 《 Chu Dịch 》 hiện đại liền đánh rơi đi nhiều ít?Tri thức chỉ có khắc ở trong đầu mới sẽ không đánh rơi.Cho nên Lâm Thanh Uyển mặc dù không có Uyển tý nhi ký úc, nàng chính mình 24 năm tri thức tích lũy hơn nữa này gần hai năm tới đọc, muốn ra đề mục khảo bọn họ cũng đủ.Minh kinh không khó, chủ yếu đó là khảo trí nhớ, liền tính Lâm Thanh Uyển ra cửa hông chút, bọn họ cũng chỉ hơi suy tư liền đáp đi lên, chỉ là mặc nghĩa nơi đó ném một hai đề phân thôi.Lâm Thanh Uyển gật đầu, “Này mấy tháng đa dụng công chút, đến tháng tư phân hắn là liền không thành vấn đề.”Ba người cúi đầu nghe.Lâm Nhuận cũng là như thế này cho rằng, “Hôm nay ta dẫn bọn hắn đi bái kiến Lư đại, được chút chỉ điểm, nghĩ đến tháng tư bọn họ không chỉ có thể trung, thứ tư hắn là cũng không tệ lắm. Chỉ là khảo trung sau nơi đi.....”Lâm Thanh Uyển rũ mắt nói: “Giang Nam giàu có và đông đúc, thả Lâm gia căn cơ tại đây, nếu có thể lưu tại Giang Nam tự nhiên hảo. Nhưng triều đình cũng sẽ không toàn đem người an bài ở Giang Nam.”Liền tính minh kinh xuất thân nhiều từ lại làm lên, triều đình cũng sẽ không mặc kệ Lâm gia đem nhiều người như vậy xếp vào tiến Giang Nam quan trường.Lâm Thanh Uyển nhìn về phía ba người, hỏi: “Các ngươi nhưng có muốn đi địa phương?”Ba người liếc nhau, cúi đầu nói: “Chất nhi nhóm nghe các trưởng bối.”Lâm Thanh Uyển cười, “Giang Nam nhiều nhất chỉ có thể lưu hai người, dư lại người đều phải đi ra ngoài, hoặc là Trung Nguyên,

hoặc là bắc địa, tây mà, thậm chí là vừa rồi từ Nam Hán đánh hạ tới địa phương.” Ba người bất an giật giật thân mình. Lâm Nhuận trầm ngâm nói: “Tuy rằng bên ngoài không thể so Giang Nam, rất nguy hiểm đại, kỳ ngộ cũng sẽ lớn hơn nữa.” Lâm Thanh Uyển gật đầu, “Đúng là đạo lý này, đặc biệt là phía nam kia khôi, nơi đó mới vừa trải qua chiến sự, hết thảy đều phải một lần nữa bắt đầu, thực khó khăn, nhưng nếu là làm tốt lăm chính là đại công tích. Lâm gia hiện tại thế nhược, có thể giúp các ngươi hưu hạn, nhưng không cho các ngươi công lao bị người nuốt hết vẫn là làm được đến.” Lâm Thanh Uyển ánh mắt sáng ngời xem bọn họ, “Nếu thi đậu, các ngươi ai nguyện ý nam hạ? Ai nguyện ý đi Trung Nguyên, ai lại tưởng lưu tại Giang Nam?” Lâm Nhuận thấy ba người trên trán đồ mồ hôi, liền không khỏi ho nhẹ một tiếng nói: “Hiện tại nói này đó còn quá sớm, vẫn là đến trước khảo trung……” “Ngũ ca, có bị mới có thể vô hoạn sao, chờ bọn họ khảo trung lại suy xét liền chậm.” Lâm Thanh Uyển nhìn về phía ba người nói: “Các ngươi cho rằng lưu tại Giang Nam chính là tốt nhất sao?” “Không phải,” Lâm Giai cuối cùng là ngẩng đầu lên, nhìn về phía Lâm Thanh Uyển nói: “Lưu tại Giang Nam người nhất định sẽ bị người nhìn chằm chằm, lập công chưa chắc có thể độc chiếm, nhưng phạm sai lầm khẳng định sẽ bị bắt được, sau đó phóng đại, trở thành công kích tông tộc chi khí. Cho nên lưu tại Giang Nam người cần đến ồn trọng, nhưng mà ồn trọng liền ý nghĩa muốn cẩn thận chặt chẽ, rất khó phạm sai lầm, nhưng cũng rất khó lập công. Có lẽ cả đời chính là một tiểu lại.” Lâm Thanh Uyển khóc miệng hơi kiều, hỏi: “Vậy ngươi nguyện ý lưu tại Giang Nam sao?” Lâm Giai nhìn hai cái tộc đệ liếc mắt một cái, nhấp nháy miệng nói: “Không, ta muốn đi kinh thành.” Lâm Thanh Uyển hơi hơi gật đầu, nhìn về phía Lâm Trụ cùng Lâm Cát, “Vậy các ngươi hai người đâu?” Lâm Trụ nhìn về phía Lâm Cát, nói: “Cát đệ nhỏ nhất, hắn trước tuyển đi.” Lâm Thanh Uyển liền cũng nhìn về phía Lâm Cát. Lâm Cát nắm tay khẩn lại tùng, cuối cùng tiến lên một bước, vén lên áo choàng quỳ gối Lâm Thanh Uyển trước người, ngẩng đầu nhìn chằm chằm vào nàng nói: “Cô cô, ta không nghĩ tham gia minh kinh khảo.” Lâm Nhuận nhíu mày, không vui nhìn về phía hắn. Lâm Thanh Uyển đổi hắn hơi hơi gật đầu, cỗ vũ hắn nói tiếp. Lâm Cát thở dài nhẹ nhõm một hơi, nắm chặt nắm tay nói: “Ta, ta muốn đi tòng quân!” Lâm Thanh Uyển sững sốt, Lâm Nhuận càng là sững sờ ở xong xuôi hạ, hỏi: “Ngươi nói ngươi muốn làm sao?” Lâm Cát nhấp miệng nói: “Ta muốn đi Nam chinh quân, ngũ bá, tiểu cô, ta Lâm gia Lâm gia quân từng quát tháo thiên hạ, đánh hàng Liêu nhân, đánh phục Đại Sở, vì cái gì ta Lâm thị con cháu lại không thể lại đi trong quân kiến công lập nghiệp?”

Chương 132: Hy vọng trung

Lâm Nhuận sắc mặt có chút khó coi, trong mắt lại mang theo bi thương. Lâm Thanh Uyển cười nhạo một tiếng, thảng thắn sống lưng ánh mắt như dao nhìn chăm chú vào hắn nói: “Ngươi nếu là liền điem này đều tưởng không ra, còn nói cái gì đi trong quân kiến công lập nghiệp?” “Không kiến thành, vứt bất quá là chính ngươi tánh mạng, ông trời thật không có mắt kêu ngươi kiến thành, kia tai họa chính là toàn bộ Lâm thị.” Lâm Thanh Uyển một phách một bàn nói: “Như thế nào, có phải hay không ta tổ phụ không đem Lâm gia quân giao cho ngươi, ngươi trong lòng oán phẫn?” Lâm Cát hoảng sợ, sắc mặt tái nhợt dập đầu nói: “Tiểu cô, tiểu chất cũng không phải ý tứ này, ta, ta chỉ là cảm thấy chúng ta Lâm gia không cần như thế thật cần thận, hiện giờ chính phùng loạn thế, vô trọng với văn, chúng ta vì sao không thể đi võ đài?” Lâm Thanh Uyển cười lạnh, “Ngươi cho rằng đương tướng quân chính là kia chữ to không biết một cái sọt vũ phu? Ngươi xem hiện tại lĩnh quân Lư Chân, Thôi Chính, Từ Liêm, cái nào không phải đọc đủ thứ thi thư người? Lại xem Chung Như Anh, nàng liền tính là cái cô nương, kia cũng là kinh thành có tiếng tài nữ, ngươi là cái gì? Liền minh kinh đều còn không có khảo quá, liền tổ tiên quyết định dụng ý đều còn nhìn không thấu người, ngươi cho rằng đi trong quân ngươi có thể sống bao lâu?” Lâm Cát cúi đầu, đôi mắt đỏ bừng, cái trán thật mạnh khái trên sàn nhà nói: “Thỉnh cô cô dạy ta.” Lâm Thanh Uyển trầm khuôn mặt, trong mắt phiếm hàn quang, nhưng ánh mắt thoảng nhìn hắn nắm chặt song quyền liền không khỏi một đốn, nàng rũ xuống đôi mắt suy nghĩ sâu xa. Trong sảnh nhất thời an tĩnh lại, Lâm Nhuận nhìn về phía Lâm Thanh Uyển, tưởng khuyên, rồi lại sợ dung túng này ba cái hài tử, làm cho bọn họ cho rằng liền tính chống đối cô cô cũng có tộc trưởng hỗ trợ cầu tình, bởi vậy cũng nhất thời không mở miệng. Lâm Trụ cùng Lâm Giai ở như vậy bầu không khí hạ cúi đầu không dám nhúc nhích. Quỳ trên mặt đất Lâm Cát mồ hôi lạnh rơi, lại quật cường banh thảng sống lưng. Chờ Lâm Ngọc Tân nghe nói cô cô đã phát hỏa tới rồi khi nhìn đến chính là tình cảnh này, tới bẩm báo Bạch Mai nói được thật không minh bạch, nàng không biết cô cô vì cái gì sinh khí, cho nên không tiện mở miệng khuyên, chỉ có thể tiến lên lôi kéo tay

nàng. Lâm Thanh Uyển liếc mắt một cái, cúi đầu nhìn về phía Lâm Cát nói: “Đã tâm đảo không nhỏ, ta đây hỏi ngươi, ngươi cũng biết ngươi ông cố vì sao phải đem Lâm gia quân binh quyền giao ra, mà không phải truyền cho Lâm gia người?” Lâm Cát thật cẩn thận nói: “Bởi vì lúc ấy Lâm gia không người có tài nắm giữ Lâm gia quân, binh quyền nơi tay là họa không phải phúc, cho nên ông cố giao ra đi.” Lâm Thanh Uyển mặt vô biểu tình nói, “Sai, lại tưởng!” Lâm Cát cái trán đỏ mồ hôi, cắn cắn môi nói: “Bởi vì nhị tổ phụ thân thể nhược, không mùng quân sự.” “Lại sai, lại tưởng.” Lâm Thanh Uyển trên cao nhìn xuống nhìn hắn nói: “Ngươi cũng chỉ có thể nghĩ vậy chút?” Lâm Cát cúi đầu, xấu hổ đến không biết cho nên. Lâm Nhuận thở dài một tiếng, mở miệng liền phải khuyên Lâm Thanh Uyển, liền nghe bên ngoài có người hầu hồi bẩm nói: “Cô nãi nãi, tộc trưởng gia Lâm Hữu thiêu gia tới.” “Làm hắn tiến vào.” Nàng giọng nói mới lạc, một thanh niên liền cất bước từ ngoài cửa tiến vào, đi đến Lâm Cát bên người đối nàng chấp tay thi lễ hành lễ, “Tiểu cô,” lại đối mặt Lâm Nhuận, “Thúc phụ.” Lâm Nhuận sắc mặt hòa hoãn, hỏi: “Sao ngươi lại tới đây?” Lâm Hữu cúi đầu nói: “Tổ phụ mỗi ngày châm ngòi còn không có hồi, trong lòng lo lắng, cho nên làm chất nhi đi trong thành tìm xem, chất nhi ra cửa mới biết thúc phụ hồi tộc, cho nên liền tìm lại đây.” Lâm Nhuận gật đầu, nhìn Lâm Thanh Uyển liếc mắt một cái nói: “Ngươi đi về trước nói cho tổ phụ một tiếng, đãi ta xử lý xong sự tình lại trở về.” “Đúng vậy.” Lâm Hữu lên tiếng, do dự một chút lại không lui ra, mà là nhìn về phía Lâm Thanh Uyển nói: “Tiểu cô vẫn đè tiểu chất ở bên ngoài cũng nghe tới rồi.” Lâm Thanh Uyển ánh mắt thường thường nhìn về phía hắn, Lâm Hữu trong lòng căng thẳng, sắc mặt lại bất biến nói: “Tiểu chất có chút ngu kiến, cũng không biết có đúng hay không.” Lâm Thanh Uyển xoay người ngồi xuống, nâng cầm đối hắn điểm điểm, “Ngươi nói xem.” Lâm Hữu liền cúi đầu nói: “Ông cố đem binh quyền giao ra một là vì Đại Lương bá tánh, lúc ấy Lâm Thôi Lu Chung bốn gia tần chưởng binh quyền, mà bệ hạ trừ bỏ kinh thành hai vạn Ngự lâm quân cùng một vạn cảm quân ngoại, mấy không nơi nương tựa trượng.” “Mà lúc ấy Lâm gia quân thống soái bắc địa, Đông Bắc cộng 30 vạn đại quân, còn không tính dựa vào Lâm gia quân những cái đó không chính hiệu quân, một có thể kháng cự tam, mà ông cố đối Đại Lương trung thành và tận tâm, ông cố ở, Đại Lương tự nhiên vô ngu.” Lâm Hữu ngẩng đầu nói: “Cho nên ông cố ở lâm chung trước đem binh quyền nộp lên cho bệ hạ, chính yếu chính là dự phòng Đại Lương nội loạn, bá tánh dân chúng lầm than.” “Thứ hai chính là vì bệ hạ, đương kim là ông cố học sinh, tiên hoàng đem Đại Lương phó thác cấp ông cố, ông cố nên thủ tín. Đem binh quyền giao cho bệ hạ, bệ hạ liền nhiều một cái dựa vào.” “Thứ ba mới là vì nhị tổ phụ cùng Lâm thị, Cát đệ nói cũng không sai, lúc ấy Lâm thị đích xác không có lĩnh quân nhân tài.” Lâm Thanh Uyển sắc mặt hòa hoãn, trên dưới nhìn quét Lâm

Hữu liếc mắt một cái, lúc này mới cúi đầu nhìn về phía Lâm Cát, hỏi: “Hắn nói ngươi nhưng có không phục?” Lâm Cát từ hoảng hốt trung hoàn hồn, cúi đầu nói: “Không có, tiểu chất kiến thức thiển cận, thỉnh tiểu cô thứ tội.” “Vậy ngươi cũng biết ngươi sai ở nơi nào?” Lâm Cát sắc mặt đỏ bừng nói: “Sai ở ngu dốt, rõ ràng không biết lại tự cho là biết.” “Sai,” Lâm Thanh Uyển lạnh mặt nói: “Lại tưởng.” Lâm Cát mặt đỏ lên, dập đầu nói: “Tiểu chất không biết.” “Ngài sai ở xem nhẹ ta tốn phụ nhân phẩm, sai ở nhẹ nhìn Lâm thị, ngươi cho rằng ai đều nóng vội doanh doanh chỉ vì cá nhân ích lợi sao?” Lâm Thanh Uyển nhăm mắt nói: “Ngươi đi xuống đi, đối đãi ngươi nghĩ thấu lại nói, nếu đến lúc đó ngươi còn tưởng tòng quân lại đến tìm ta đi.” Lâm Nhuận trong lòng cả kinh, quay đầu nhìn về phía Lâm Thanh Uyển. Lâm Hữu cùng Lâm Ngọc Tân cũng có chút kinh ngạc, ngẩng đầu nhìn về phía nàng. Lâm Cát ba người cũng đã không kịp tự hỏi càng nhiều, vội vàng khom người lui ra. Tuy rằng chưa công khai, nhưng ai đều biết, hiện tại trong tộc sự vị này tiểu cô có thể làm một nửa chủ nhân, đắc tội nàng, kết cục nhưng không tốt lắm. Lâm Nhuận chờ ba người lui ra liền nhịn không được hỏi, “Uyển tỷ nhi, ngươi đây là hướng vào Lâm Cát đi tòng quân?” “Hắn có rất nhiều sai rồi, nhưng có một câu lại đúng rồi,” Lâm Thanh Uyển hoãn sắc mặt nói: “Vì cái gì Lâm thị con cháu không thể ở trong quân kiến công lập nghiệp?” Lâm Nhuận lo lắng, “Bệ hạ nơi đó.....” “Ngũ ca, ta tốn phụ đều qua đời thời gian dài bao lâu?” Lâm Nhuận ngẩn ra, Lâm Thanh Uyển liền thở dài nói: “Đã ba mươi năm, bệ hạ chính là cái ngu ngốc ba mươi năm cũng đủ hắn thu nạp binh quyền, huống chi hắn vẫn là cái minh quân.” Vừa mới bắt đầu, Lâm gia người không thể tòng quân là bởi vì Lâm gia quân binh quyền mới giao đi lên, các tướng sĩ nguyện trung thành vẫn là Lâm gia. Nếu có người tòng quân, chẳng sợ hắn là cái ngu xuẩn, cũng sẽ có người giảng hắn nâng đỡ lên tranh đoạt binh quyền, hoàng đế thu nạp khi nhất định không thuận lợi. Nhưng hiện tại ba mươi năm qua đi, hiện tại trong quân còn có Lâm gia quân bạn cũ, thậm chí phó tướng Tô Chương chính là Lâm gia quân hậu đại, Từ Liêm tổ tiên cùng nàng tổ phụ tương giao cực đốc. Nhưng loại quan hệ này nhất định cách một tầng, bọn họ hiện tại trung tâm chính là hoàng đế, bọn họ nguyện ý nhiều chiêu cỗ Lâm gia, lại sẽ không lại như tiền bối giống nhau thế sống chết nguyện trung thành Lâm gia. Điểm này, hoàng đế biết, Đông Bắc quân biết, Lâm gia cũng biết. Lúc này Lâm gia lại có người tham quân, ưu thế cũng bắt quá là bị coi như thân hữu hậu bối chiêu cỗ mà thôi, hoàng đế dày rộng, điểm này vẫn là chịu đựng được.

Chương 133: Hy vọng hạ

Lâm Thanh Uyển xoay chuyển chén trà nói: “Ngũ ca, này cũng là một cái lô, tuy rằng khó đi chút, nhưng bọn nhở nguyện ý khiếu cho bọn họ đi thôi, cũng là chúng ta Lâm thị một cái cơ hội không phải sao?” Lâm Nhuận nghĩ đến Lâm Dĩnh ở khi Lâm thị cường thịnh, khẩn trương nắm chặt nắm tay nói: “Chỉ là tiền tuyến nguy hiểm thật mạnh, chúng ta Lâm thị chỉ sợ quan tâm không đến bọn họ.” “Ngũ ca yên tâm, ta sẽ làm ơn Tô tướng quân chăm sóc một chút bọn họ.” Lâm Nhuận ánh mắt sáng lên, “Vậy làm ơn Uyển tỷ nhi.” Lâm Thanh Uyển tự giễu nói: “Hắn còn nguyện ý hay không tòng quân đều không nhất định đâu.” Nàng cũng không thấy thế nào hảo Lâm Cát, bất quá đảo có thể dùng hắn hỏi một câu lộ, đường này nếu thông, kia về sau Lâm thị con cháu lại nhiều một cái đường ra. Chỉ là Lâm Thanh Uyển không nghĩ tới Lâm Cát còn không có lấy định chủ ý, đảo đưa tới một người khác. Lâm Tín nhéo trừng thương đứng ở trong viện, ở nhà cũ bọn hạ nhân nhìn qua khi càng thêm thăng thản ngực, ánh mắt sáng ngồi nhìn nhị môn vị trí. Lâm Thuận có chút đau đầu, tiến lên khom người nói: “Tín thiếu gia, bên ngoài lạnh, ngài vẫn là vào nhà đi chờ đi, cô nãi nãi đang ở phía sau nhà ấm trông hoa đậu, muốn lại đây đến muốn một đoạn thời gian.” Lâm Tín xụ mặt lắc đầu nói: “Ta không lạnh.” Lâm Thuận nhìn trên người hắn đánh myun và đơn bạc xiêm y, không lạnh mới là lạ đâu. Nhưng hắn từ nhỏ ở Lâm gia trang lớn lên, tuy rằng cùng Lâm Tín không thân, nhưng cũng biết vị thiếu gia này ngạo khí cố chấp thật sự, hắn nếu không muốn đi vào, phỏng chừng hắn khuyên cũng vô dụng. Lâm Thuận chỉ có thể hợp lại xuống tay đứng ở một bên bồi hắn. Lâm Tín liền nhíu mi nói: “Ngươi đi vội đi, một mình ta ở chỗ này chờ Cửu cô liền hảo.” Lâm Thuận chớp chớp mắt, sưng sốt nửa ngày mới phản ứng lại đây hắn nói “Cửu cô” là nhà mình cô nãi nãi, hắn trừu trừu khoe miệng. Ở Lâm gia, nữ hài cũng không bài bối, cũng cũng chỉ có một ít không có việc gì làm lão nhân sẽ cho bọn nhở tính toán một chút, nhưng thật đúng là không ai sẽ thật sự như vậy kêu. Không gặp trong tộc đều là kêu “Cô cô” cùng “Tiểu cô” sao, ai thật đem các lão nhân ngâm bài nghề thật? Lâm Thuận nâng lên mí mắt nhìn về phía ít khi nói cười Lâm Tín, cũng chỉ có vị này thành thật bản khắc Tín thiếu gia sẽ có nè nếp đi

chấp hành.Lâm Tín thành thật bản khắc sao?Này đương nhiên là không có khả năng, hắn nếu là thành thật bản khắc cũng sẽ không đứng ở chỗ này, hắn bất quá là cảm thấy lão nhân nói có thể nhiều nghe một chút.Tổ mẫu nói qua, bọn họ rất cuộc so với bọn hắn này đó hậu bối sống tuổi tác trưởng, đi qua kiều so với bọn hắn đi qua lộ còn nhiều, tổng biết chút bọn họ không biết sự.Các lão nhân cố chấp cấp bọn hậu bối đứng hàng, này không phải không ảnh hưởng toàn cục sự, hắn tự nhiên mừng rõ đi phục tùng.Cho nên hắn kêu trong tộc mỗi người đều là chiêu đứng hàng tới, cho dù là cách phố mới ba tuổi tiếu thúc, mỗi lần thấy hắn cũng muốn dừng lại tiếng kêu “21 thúc”.Hắn thích nhất nghe các trưởng bối nói tổ tiên chuyện xưa, hắn từ giữa học được không chỉ có là làm việc kinh nghiệm, còn có làm người.Vốn dĩ hắn cảm thấy cả đời cũng liền như vậy, mỗi ngày tròng trọt thu hoạch, vì một ngày tam cơm, gieo trồng vào mùa xuân thu hoạch vụ thu bận rộn, nhưng nghe tổ mẫu cùng các trưởng bối nói những cái đó tiền bối chuyện xưa sau hắn liền biết, cơ hội chỉ biết để lại cho có chuẩn bị người.Cho nên mặc dù đã không đi học, hắn cũng mỗi ngày đều kiên trì đọc sách viết chữ, chỉ cần có cơ hội liền đi cầu thư một duyệt, chẳng sợ gặp người khác xem thường cũng không sợ.Học giỏi bản lĩnh chờ, tổng so cơ hội tới ngược lại kêu cơ hội chờ một chút, lại đi học tập hiếu thăng đi?Huống chi, hắn thực thích mượn đọc địa chí cùng binh thư, liền tính cơ hội một đời không tới, hắn cũng có thể tu thân dưỡng tính, làm chính mình không cần như vậy vô tri.Tri thức mới là vô tận tài phú, học còn nhưng truyền cho con cháu.Những lời này hắn cũng cùng các bạn nhỏ nói qua, nhưng bọn hắn hoặc là không hiểu, hoặc là không nghe, chỉ biết giấu cợt hắn, đến sau lại, bọn họ dứt khoát không cùng hắn chơi.Trong tộc người cũng bắt đầu cho rằng hắn là cái cổ chấp cứng nhắc người, Lâm Tín ngẫu nhiên cũng sẽ hoài nghi một chút, chính mình có phải hay không thật sự như vậy bản khắc.Nhưng tổ mẫu nói cho hắn, hắn chỉ là quá thông minh, bọn họ không hiểu là bởi vì bọn họ đều không đủ thông minh, hắn không thể bởi vì tộc huynh đệ nhóm vụng về không hiểu một sự kiện liền trách cứ bọn họ.Lâm Tín cho rằng hắn muôn tại đây loại hiểu lầm trung quá cả đời, nhưng đêm qua ngẫu nhiên nghe được Lâm Giai tộc huynh, Lâm Trụ tộc huynh cùng Lâm Cát tộc huynh cãi nhau nội dung, hắn mới linh quang sáng người, cuối cùng là tìm được rồi đường ra.Lâm thị con cháu cũng không tòng quân, các trưởng bối tuy không nói rõ, nhưng hắn cũng đoán được ra tới, đó là vì không cho bệ hạ ngờ vực.Nhưng hiện tại cái này lệnh cấm tựa hồ bị Cửu cô giải trừ.Hắn với tử tập kinh văn thượng thiên phú không đủ, hơn nữa gia bần, hắn sớm bỏ học về nhà, liền tiến sĩ yêu cầu khoa cũng chưa học toàn.Những cái đó thư hắn cũng mượn đọc quá, nhưng một ít gian nan khó hiểu kinh văn căn bản nghiên cứu không ra, so với này đó, hắn càng ái địa chí, toán học cùng binh thư linh tinh tạp học.Vốn dĩ hắn đều tính toán

hảo, chờ tuổi lại lớn một chút, triều đình nếu là khai tinh khoa hán liền đi thử thủ, có lẽ có thể thi đậu.Nhưng hiện tại hán có càng tốt lựa chọn.Lâm Tín hùng tâm bừng bừng đứng ở trong viện, đôi mắt không chớp mắt nhìn chăm chăm nhị môn vị trí.Lâm Thanh Uyển vừa ra tới liền đổi thượng hán sáng ngời đôi mắt, thanh triệt ánh mắt đen láy tông có thể cho người hảo cảm, Lâm Thanh Uyển nhịn không được lộ ra tươi cười, đứng ở hành lang hạ vẫy tay, “Ngươi chính là sau thôn Thất tâu nhi tử?”“Là,” Lâm Tín tiến lên khom mình hành lễ nói: “Chất nhi bái kiến Cửu cô.”Thấy thiếu niên vái chào rốt cuộc, Lâm Thanh Uyển trong mắt hiện lên ý cười, từ nhà ấm tròng hoa ra tới đến tiền viện một đoạn này thời gian, nàng chính là từ nhà cũ hạ nhân nơi đó nghe xong không ít về hán nhàn thoại.Thấy hán đổi mắt trong trẻo, người cũng tinh thần bừng bừng, một chút cũng không giống bọn họ nói bản khắc không thú vị, nàng liền nỗi lên lòng hiếu kỳ, xoay người hướng phòng khách đi đến, vừa đi vừa hỏi, “Ngươi tới tìm ta chính là có việc?”Thiếu niên gật đầu, “Là có một chuyện lớn muôn cùng Cửu cô thương nghị.”Lâm Thanh Uyển tò mò, “Nga, chuyện gì?”“Cửu cô, nghe nói ngài đồng ý Cát tộc huynh đi tòng quân?”Lâm Thanh Uyển gật đầu, “Nếu hán muôn đi nói.”“Kia ngài xem ta thế nào, ta cũng muôn đi.”Lâm Thanh Uyển dừng lại bước chân, xoay đầu tới xem hán, Lâm Tín đứng lại thoái mái hào phóng mà làm nàng xem, còn nắm chặt nắm tay cho nàng xem, “Ngài xem, ta học quá vỗ nghệ.”Lâm Thanh Uyển nhìn hán hơi hiện non nớt khuôn mặt, hỏi: “Ngươi bao lớn rồi?”Lâm Tín nghiêm túc nói: “Đã đến tòng quân tuổi tuyến, ta năm nay tuổi mươi tám.”Lâm Thanh Uyển trên dưới đánh giá hán, “Đó chính là một tuổi mươi sáu?”Lâm Tín chớp mắt suy nghĩ một chút, vẫn là gật đầu.Lâm Thanh Uyển cười, “Quá nhỏ, còn không có cưới vợ đi.”Lâm Tín rũ mắt nghĩ nghĩ nói: “Cửu cô, ta còn có cái đê đê.”Lâm Thanh Uyển lặng im một chút mới hỏi, “Ngươi vì cái gì muôn đi tòng quân?”Lâm Tín an tĩnh nhìn Lâm Thanh Uyển trong chốc lát, hỏi ngược lại: “Nếu ta nói là vì bình định thiên hạ ngài tin sao?”Lâm Thanh Uyển nhìn lại hán, thấy hán trong mắt tựa hồ lóe tinh quang, mỗi một đạo đều khắc lại chờ đợi, nàng đón nửa ngày phía sau hơi hơi gật đầu nói: “Ta tin!”Lâm Tín trong mắt liêp phạt ra ra càng mãnh liệt ánh sáng, trên mặt tràn ra rất lớn tươi cười, hán “Bá” một chút nâng lên tay mộc thương, cao hứng nói: “Cửu cô, ta luyện thương cho ngươi xem đi.”Dứt lời không đợi Lâm Thanh Uyển nói chuyện, hán sau này một nhảy, dừng ở trong viện liền “Bá” một chút ra thương, một cái xoay người liền uy vũ sinh phong chơi khởi thương tới.

Chương 134: Lương tài

Dịch Hàn không biết khi nào đứng ở Lâm Thanh Uyển phía sau, thấp giọng nói: “Đây là đại tướng quân Lâm gia thương, luyện được không tồi.” Liền không biết tới rồi trên chiến trường hắn có thể hay không như vậy đánh đâu thắng đó, không gì cản nổi. Lâm Thanh Uyển nhìn chăm chú vào trong viện thiêu niên không nói chuyện, ở hắn luyện xong hướng nàng nhạc khí, nàng túc mặt nói: “Ngươi trở về hỏi một câu ngươi tổ mẫu cùng mẫu thân đi, chờ ngươi xác định lại đến tìm ta.” Dứt lời nàng xoay người liền đi. Lâm Tín được nàng những lời này đã cao hứng nhảy đi lên, hướng nàng phía sau lưng vội vàng hành lễ, ôm mộc thương liền ra bên ngoài chạy. Dịch Hàn khe khẽ thở dài, xoay người đuổi kịp Lâm Thanh Uyển. Lâm Thanh Uyển trầm tư trở về tiêu thư phòng, xu mặt không nói gì. Dịch Hàn nhịn không được nói: “Cô nãi nãi, vị này Tín thiếu gia là cái không tồi người, lược thêm bồi dưỡng nhất định là một nhân tài, căn bản không cần đưa đi tiền tuyến. Nơi đó rốt cuộc đao thương không có mắt.” Lâm Thanh Uyển rũ xuống đôi mắt nói: “Chờ hắn đáp lời đi.” Dịch Hàn thở dài. Lâm Thanh Uyển ngẩng đầu nhìn về phía ngoài cửa sổ nói: “Chim yến trước an biết chí lớn thay, ta có khả năng làm cũng bất quá là không ngăn cản.” Dịch Hàn cúi đầu khom người muốn lui ra. “Dịch Hàn,” Lâm Thanh Uyển đột nhiên gọi lại hắn, hỏi: “Ngươi có từng nghĩ tới thượng chiến trường kiến công lập nghiệp?” Dịch Hàn cười, “Tiểu nhân là lão thái gia thu lưu mới có thể sống sót, bảo hộ cô nãi nãi cùng đại tiểu thư mới là tiểu nhân suốt đời mong muốn.” Lâm Thanh Uyển nhìn hắn một cái, khẽ gật đầu. Dịch Hàn thấy nàng hồi lâu không nói lời nào, lúc này mới khom người lui ra. Tưởng Nam công phu tốt nhất, vốn là phải làm ám vệ, mà Dịch Hàn thiện thống quân, hai người bồi dưỡng phương hướng vốn dĩ liền không giống nhau, cho nên chức trách cũng không giống nhau. Tưởng Nam nhiệm vụ là bảo vệ tốt Lâm Ngọc Tân, mà Dịch Hàn còn lại là phải bảo vệ hảo toàn bộ Lâm phủ, này hai người một cái cũng không thể dễ dàng rời đi. Xác nhận Dịch Hàn đích xác không nghĩ đi trong quân, Lâm Thanh Uyển cũng không biết nên tung một hơi vẫn là buồn rầu. Nàng gõ gõ cái bàn, cuối cùng vẫn là nhắm mắt lại tưởng, tính, còn không biết hắn có thể hay không đi thành đâu? Chỉ là không nghĩ tới

đứa nhỏ này thực mau lại chạy về tới, cao hứng phần chân mà nói cho nàng, “Ta tổ mẫu cùng mẫu thân đều đáp ứng rồi, Cửu cô, ngài đồng ý ta đi sao?”Lâm Thanh Uyển nhìn hắn cao hứng mặt hỏi, “Biết đi tòng quân ý nghĩa cái gì sao?”Lâm Tín cũng nghiêm túc lên, gật đầu nói: “Biết, ta tùy thời khả năng cũng chưa về, sẽ không còn được gặp lại tổ mẫu, mẫu thân cùng đệ đệ.”“Biết liền hảo,” Lâm Thanh Uyển xoay người, hướng hắn vẫy tay nói: “Ngươi theo ta tới.”“Ngươi đều đọc quá cái gì binh thư?”Lâm Thanh Uyển lãnh hắn tiến tiểu thư phòng, làm hắn ngồi ở phía trước.“《tôn võ binh pháp》, 《binh pháp Tôn Tử》cùng 《lục thao》,”Lâm Tín có chút ngượng ngùng cúi đầu, “Đều là cùng người mượn, xem cũng không toàn, ta sao có một phần, chính mình nghiên đọc quá, hiện giờ còn ở đọc 《lục thao》.”“Nga?”Lâm Thanh Uyển tò mò hỏi, “Có thể đưa cho ta nhìn xem sao?”“Hảo, Cửu cô chờ, ta đây liền trả về cho ngài lấy.”Dứt lời lại không đợi Lâm Thanh Uyển trả lời, lại một trận gió dường như chạy ra đi.Lâm Thanh Uyển ngẩng đầu chỉ tới kịp thấy khép mở môn, nàng nhẹ nhàng không được lắc lắc đầu.Lâm Tín phùng tam xấp giấy lại một trận gió dường như bay tiến vào, hắn khí không suyễn eo không cong đem giấy phung cắp Lâm Thanh Uyển.Lâm Thanh Uyển duỗi tay tiếp nhận.Giấy là nhất tiện nghi ma giấy, mặt trên chữ viết tuy tinh tế lại có chút vụng nhiễm, Lâm Thanh Uyển chuyển biến tốt nhiều trang giấy đều mài mòn, nhưng biên biên giác giác còn thực chỉnh tề, nàng liền biết này đó giấy hắn là thường bị người lật xem, lại rất bị quý trọng.Lâm Thanh Uyển một bên xem một bên hỏi, “Ta nhớ rõ trong tộc đều sẽ miễn phí cung cấp nuôi dưỡng con cháu đọc sách đến mười sáu tuổi, ngươi như thế nào mười ba tuổi liền không đọc sách?”“Ta với tử tập kinh văn thượng không có thiên phú, tự đã nhận toàn, lại học được 《Lễ Ký》, cho nên ta liền không niệm.”Lâm Tín dừng một chút vẫn là giải thích nói: “Cha ta đã chết, ta đệ đệ còn tuổi nhỏ, trong nhà theo ta một cái lớn tuổi chút nam định, ta nếu là không trở về nhà làm việc nhoi, ta tổ mẫu cùng ta mẫu thân làm sao bây giờ?”Lâm Thanh Uyển gật đầu, tỏ vẻ minh bạch.Lâm thị tộc học là miễn phí, mỗi năm còn có hạn ngạch bút mực giấy phát, mỗi ngày còn bao một đốn cơm trưa, có thể nói trong tộc con cháu đi đi học là không cần tiền.Cũng là bởi vì này, Lâm thị con cháu mỗi cái đều biết chữ, chẳng sợ cha mẹ không cảm thấy đọc sách hữu dụng, hãi tử tuổi nhỏ khi không người mang, đem người đưa tới tộc học một ném, đã có người mang, lại có miễn phí cơm trưa ăn, còn có thể học tự, có sao mà không làm?Nhưng luôn có khó khăn nhân gia, thường thường đai hãi tử lớn lên đến trở thành lao động khi liền lãnh về nhà làm việc nhoi.Trong tộc đối như vậy sự từ trước đến nay là mở một con mắt nhắm một con mắt, một là đối phương thật sự nghèo khó, nhì là bị mang đi học sinh thiên phú đều không xông ra, tam còn lại là chính bọn họ đều không đặc biệt rất là tưởng đọc sách.Mỗi một cái bị mang đi học sinh đều

có mười bốn tuổi, tuổi này ở thời đại này sớm đã hiểu chuyện, nếu hắn thật sự tưởng đọc sách, tự có thể đi tìm tộc trưởng hoặc ba vị tông lão.Giống nhau bọn họ đều sẽ quản.Lâm Thanh Uyển đối trong tộc những việc này đều từng có nghe thấy, bởi vậy chỉ là hỏi một tiếng mà thôi. Xác định hắn không phải nhân khác sự bỏ học.Lâm Thanh Uyển đối quân sự cũng không thực, nhưng chỉ nghe hắn nói liền biết hắn đem này tam bốn binh thư học được thực hảo, cũng không chỉ là xem qua, bối quá mà thôi.Hắn là chân chính tự hỏi quá, Lâm Thanh Uyển điểm điểm ngón tay nói: “Ngày mai ngươi cùng ta hồi biệt viện đi, ta làm Phương Đại Đồng mang mang ngươi.”Lâm Tín nghiêng đầu, “Hắn là ai?”“Hắn là từ trên chiến trường lui ra tới lão binh,” Lâm Thanh Uyển dừng một chút nói: “Ta cho ngươi một cái hộ vệ, ngươi mang theo hắn cùng đi.”Lâm Tín trùng mục, “Thượng chiến trường còn muôn mang hộ vệ?”“Đúng vậy,” Lâm Thanh Uyển nói: “Ta hy vọng các ngươi có thể cho nhau nâng đỡ, mà không phải ngươi ý lại hắn bảo hộ.”Lâm Tín nghiêm túc nói: “Cứu cô, ngươi không cần cho ta hộ vệ, nếu ta lựa chọn con đường này, ta đây liền làm tốt chết trận chuẩn bị.”“Coi như là ta một chút tư tâm đi,” Lâm Thanh Uyển thở dài nói: “Ta hy vọng ngươi có thể trưởng thành lên, ngươi thực hảo, ta cũng thực thích ngươi.”Tuy rằng chỉ là ngắn ngủn nửa ngày ở chung, nhưng Lâm Thanh Uyển đích xác thực thường thức hắn, nàng cũng nói thẳng không cố kỵ nói: “Ngươi là trước mắt ta đã thấy sở hữu Lâm thị con cháu trung thích nhất một cái, ngươi có hoành tâm vĩ chí, mà không khéo, ta cũng có cùng ngươi giống nhau nguyện vọng, ta hy vọng ngươi có thể hoàn thành nó, mà không phải ở còn không có trưởng thành khi liền chết ở trên chiến trường.”“Như vậy liền quá đáng tiếc,” Lâm Thanh Uyển thở dài: “Ta cho ngươi hộ vệ chỉ là cho ngươi một tầng bảo hộ, dư lại ngươi đến dựa chính ngươi, phải nói, có thể hay không giữ được chính ngươi cùng hộ vệ tánh mạng đều phải xem ngươi năng lực.”Lâm Tín khẩn nǎm chặt nắm tay, hai mắt rung rung nhìn về phía Lâm Thanh Uyển, trong lòng cảm kích không thôi, Cứu cô là trừ bỏ tổ mẫu ngoại cái thứ nhất có thể lý giải người của hắn.Hắn thẳng thắn ngực, nhấp miệng bảo đảm nói: “Cứu cô yên tâm, ta nhất định sẽ tồn tại trở về.”Lâm Thanh Uyển gật đầu, “Trở về thu thập một chút đi, ngày mai chúng ta liền đi.”Nam Hán chiến sự chính hầm, thời gian không đợi người.Lâm Thanh Uyển mười bốn muôn đi người, Lâm Nhuận hoảng sợ, vội vàng tới cửa hỏi, “Không phải nói muôn qua nguyên tiêu lại trở về sao, chính là bởi vì trong tộc con cháu chọc ngươi sinh khí?”“Ngũ ca xem ta là keo kiệt như vậy người sao?” Lâm Thanh Uyển cười, “Bất quá là phát hiện một lương tài, nhịn không được tâm hỉ, cho nên trước tiên hồi biệt viện an bài thôi.”Lâm Nhuận giật mình, “Ai?”“Sau thôn Thất Tầu nhi tử, Lâm Tín.”Lâm Nhuận nhíu mày, “Như thế nào là hắn? Hắn tuy hiếu học, làm người lại bản khắc, ngươi thấy thế nào thượng hắn?”Lâm Thanh Uyển cười,

“Đó là Ngũ ca đối hắn còn không hiểu biết, đối đãi người nhiều thấy hắn vài lần liên minh bạch.” Nàng dừng một chút nói: “Hắn muốn đi tòng quân, ta đã đáp ứng rồi hắn, ta trước dẫn hắn hồi biệt viện làm người dạy hắn mấy ngày, về sau nhà hắn còn muốn Ngũ ca nhiều hơn quan tâm.” “Đây là tự nhiên, đều là thân tộc, hắn nếu xuất chinh, trong nhà khẳng định sẽ cho hắn chiếu cố tốt.” Lâm Nhuận dừng một chút, vẫn là không rõ Lâm Thanh Uyển như thế nào liền coi trọng Lâm Tín, ở hắn xem ra, Lâm Tín so Lâm Cát nhưng kém xa. Hắn do dự mà hỏi, “Kia Lâm Cát nơi đó……” “Đã hắn lấy định rồi chủ ý rồi nói sau,” Lâm Thanh Uyển nói: “Hắn nếu là còn quyết định đi, ta tự nhiên cũng sẽ đưa hắn đi.” Lâm Nhuận thở dài nhẹ nhõm một hơi, xem ra Lâm Thanh Uyển cũng không có vì ngày hôm qua Lâm Cát nói nǎng lỗ mǎng mà sinh khí, hắn cười nói: “Lần đó đâu ta hỏi một chút hắn, ngày mai chính là nguyên tiêu, tổng muốn bọn nhỏ quá cái tết đoàn viên.” Lâm Thanh Uyển cười gật đầu. Nhưng nàng cũng không có phỏng Lâm Tín về nhà ăn tết, mà là đem hắn cùng Phương Đại Đồng này đàn lão binh nhóm ném ở bên nhau, từ bọn họ đi huấn luyện hắn. Lâm Tín công phu đích xác không tồi, nhưng ở trên chiến trường quang có võ công thao lược là không đủ, còn phải có vận khí, càng đến có ứng chiến kinh nghiệm. Phương Đại Đồng bọn họ nói cho hắn, thượng chiến trường so chính là ai tâm ác hơn, nên ra tay khi liền không cần nương tay, chẳng sợ chỉ là chàn chờ một cái chớp mắt cũng có thể muôn mạng người, cho nên dễ dàng không cần lui về phía sau. Nhưng thượng chiến trường cũng không cần nghĩ lập công, tùy tiện tiến lên, Phương Đại Đồng nói: “Ngươi đến nghĩ tồn tại, chỉ có tồn tại mới có tương lai.” Mà ở trên chiến trường, muốn sống nhân tài là hung mãnh nhất người. Lâm Tín nửa hiểu nửa không hiểu, theo chân bọn họ học cũng bất quá là chút hành quân đánh giặc quy củ cùng chạy trốn kinh nghiệm, hắn rất muốn tự mình cùng bọn họ đối chiến, Phương Đại Đồng bọn họ lại lắc đầu nói: “Chúng ta chỉ có thể giáo ngươi giết người kỹ xảo, mặt khác chờ ngươi thượng chiến trường sẽ biết, ngươi hiện tại không có tánh mạng chi nguy, chúng ta cũng không có khả năng đem ngươi đương quân địch tới sát, cho nên chúng ta đánh không thắng ngươi.” “Bất quá,” Phương Đại Đồng nhe răng đối hắn cười, “Này nếu là ở trên chiến trường, ngươi võ công tuy so với ta cường, ta tuy tàn tật, nhưng ta vẫn như cũ có bảy thành tỷ lệ giết ngươi.” Lâm Tín không có toàn tin, cũng không có không tin, hắn thói quen làm hắn cúi đầu đi suy tư hắn những lời này chân thật tính, không nghĩ ra được liền trước đặt ở trong lòng, về sau luôn có cơ hội chứng. Phương Đại Đồng bọn họ chính là xem hắn có như vậy học tập thái độ mới bằng lòng đem những cái đó giết người kỹ xảo lấy ra tới dạy hắn. Hắn vỗ vỗ bờ vai của hắn nói: “Hảo tiểu tử, ngươi nếu có thể sống quá mức hai tháng, về sau tất thành châubáu.” Hắn ở trong quân gấp qua quá nhiều người, những cái đó cơ linh thông minh

không sống sót, vụng về cũng không sống sót, có thể sống đến cuối cùng
thả càng đi càng cao đều là sẽ học tập, sẽ trưởng người.Đã từng hắn cũng là
trong đó một cái, chính là vận khí không tốt lắm.Phương Đại Đồng sờ sờ
chính mình trông rõng cánh tay trái, khe khẽ thở dài bỗng nói: “Nếu vận
khí tốt nói.”

Chương 135: Chép sách

“Cô cô, đây là ngài muốn tìm bút ký.” Lâm Ngọc Tân phùng hai bỗn quyển sách lại đây, không tha hỏi, “Thật sự phải cho Tín đường huynh mang đi sao?” Đây chính là tảng tò phụ bút ký a. Lâm Thanh Uyển cũng rất là không tha, vuốt ve bút ký nói: “Đã định hảo mười tám ngày đó xuất phát, hiện tại lại sao một phần cũng không còn kịp rồi.” Lâm Ngọc Tân lại tinh thần chấn động, đoạt lấy bút ký nói: “Hôm nay mới mười sáu đâu, còn kịp.” Lâm Thanh Uyển ngạc nhiên, thấy nàng gắt gao mà ôm bút ký, cũng không bỏ được đem như thế quan trọng tư liệu lịch sử giao cho Lâm Tín mang đi chiến trường, nếu là ở trên chiến trường đánh rơi, lại muốn tìm trở về liền khó khăn. Nàng nghĩ nghĩ nói: “Trước sao một sách đi, có thể lưu lại một quyển là một quyển.” Lâm Ngọc Tân lập tức xoay người, “Ta đây đi sao, cô cô, đem Lâm An để lại cho ta sai sứ đi.” Lâm Thanh Uyển cười, “Hảo, về sau Lâm An đều để lại cho ngươi sai sứ.” Lâm Dĩnh bút ký tuy không hậu, nhưng cũng không tệ, nhất quan trọng chính là trong đó có chút chữ viết thực qua loa, yêu cầu xem trọng trường trong chốc lát mới có thể nhìn ra tới, sao chép liền có chút khó khăn. Chỉ dựa vào Lâm Ngọc Tân một người là không được, nàng dứt khoát đưa thiếp mời đem nàng bạn tốt nhóm mời đến hỗ trợ. Nhưng hôm nay mười sáu, ngày mai liền phải đi thư viện đi học, hôm nay là cuối cùng điên cuồng, đại gia sáng sớm liền đi ra ngoài chơi, cho nên Lâm An không đem Đan Lan tam tỷ muội cùng Lư Linh Thôi Vinh mời đến, nhưng thật ra đem Thượng Minh Kiệt lanh tới. Thượng Minh Kiệt đầu tiên là đi cấp Lâm Thanh Uyển thỉnh an, mới đến tìm Lâm Ngọc Tân, “Nhị tỷ tỷ các nàng đang ở thu thập ngày mai đi học đồ vật đâu, cho nên sứ ta tới xem ngươi có chuyện gì.” Thượng Đan Lan các nàng sao có thể sai sứ hắn, là chính hắn nghe xong muốn tới. Lâm Ngọc Tân ngân nga, lúc này mới nhớ tới ngày mai muốn đi đi học, “Như thế nào nhanh như vậy.....” Không đi học trước cảm thấy vẫn là đi đi học hảo chơi, hiện tại muốn đi học rồi lại cảm thấy thời gian quá đến thật nhanh. Thượng Minh Kiệt nhìn buồn cười, “Ngươi đây là liền đi học nhật tử đều đã quên?” Lâm Ngọc Tân nháp miệng. “Biểu muội kêu nhị tỷ các nàng tới là có chuyện gì sao?” Lâm Ngọc Tân hạ xuống nói: “Ta muốn sao chép ông cố bản chép tay,

một người lo liệu không hết quá nhiều việc, cho nên muôn kêu các nàng giúp đỡ.”Ai ngờ lại vừa lúc gặp phải khai giảng đương khẩu.Thượng Minh Kiệt lập tức nói: “Ta giúp muội muội hảo.”Lâm Ngọc Tân lắc đầu, “Nửa ngày thời gian nào đủ, ngày mai chúng ta liền phải đi đi học.”“Có thể xin nghỉ một ngày sao, dù sao ngày đầu tiên sinh cũng là kiểm tra việc học, cũng không sẽ giảng bài.”Lâm Ngọc Tân nghe xong do dự, Thượng Minh Kiệt đã tiến lên mở ra nàng trước mặt bút ký, cười nói: “Là hành giai, tuy có chút qua loa, nhưng nghiêm túc xem vẫn là nhìn ra được tới, ngươi sao một sách, ta sao một sách đi.”“Không, chúng ta hợp sao một sách, liền tính mười tám ngày đó viết không xong hai sách, ít nhất có thể sao tiếp theo sách.”Lâm Ngọc Tân cũng không hề do dự, làm Ánh Nhạn các nàng đi lấy hai bộ giấy và bút mực tới. Đem trong đó một sách bút ký tuyển mở ra, một phân thành hai, đem một nửa giao cho Thượng Minh Kiệt liền khai sao.Thượng Minh Kiệt một bên tiếp nhận, một bên tò mò hỏi, “Biểu muội vì sao như thế vội vã muôn chép sách?”“Cho ta đường huynh mang đi,” Lâm Ngọc Tân nói: “Hắn muôn thượng chiến trường, cô cô nói phải cho hắn tìm chút binh thư mang lên, nhưng sau lại lại cảm thấy những cái đó đều so ra kém ông cố bút ký hữu dụng.”“Nhưng này đó đều là ông cố bản chép tay, ta cùng cô cô đều thực luyến tiếc, cho nên liền nghĩ cho hắn sao một sao.”Thượng Minh Kiệt gật đầu, thấy Bích Dung đem mặc ma đến không sai biệt lắm, liền bắt đầu mở ra giấy khai sao.Chờ Lâm Thanh Uyển xử lý tốt bên ngoài sự đi tìm tới khi, hai người đã sao bốn năm truong, nàng đứng ở ngoài cửa sổ nhìn vừa thấy, đối Bạch Mai nói: “Đi đem một quyển khác quyển sách lấy tới, lại khiến người đi Thượng gia nói một tiếng, liền nói ta có việc muôn sứ nhị biểu thiếu gia đi làm, lại thỉnh đại biểu thiếu gia tới đi một chuyến.”Lâm gia muôn đưa người đi trong quân, việc này tạm thời không hảo ngoại truyện, ít nhất không thể làm người chú ý tới Lâm Tín.Lâm Thanh Uyển làm Lâm Tín về nhà cùng người nhà đoàn tụ, “Mười tám ngày đó buổi sáng đi, ngươi trở về cùng người nhà đoàn tụ hai ngày đi.”Nàng đem tìm ra binh thư giao cho hắn, nói: “Đây là toàn sách 《tôn võ binh pháp》, 《binh pháp Tôn Tử》 cùng 《lục thao》, ngươi kia tam bốn không được đầy đủ, xem này tam bốn đi, mặt trên còn có ngươi ông cố lưu lại một ít chú giải, hảo hảo bảo tồn.”Lâm Tín đôi mắt tỏa sáng tiếp nhận, “Cửu cô yên tâm, ta nhất định sẽ hảo hảo bảo tồn.”Lâm Thanh Uyển cười, “Thú gì đều không có ngươi mệnh quan trọng, lần này ta là trực tiếp đưa ngươi đi tiền tuyến, hy vọng ngươi có thể tồn tại trở về.”“Là!” Lâm Tín quỳ xuống cấp Lâm Thanh Uyển khái một cái đầu, lúc này mới xoay người rời đi.Lâm Thanh Uyển nhìn theo hắn rời đi, lúc này mới xoay người mở ra giấy sao chép bút ký.Lâm Thanh Uyển tốc độ có thể so Lâm Ngọc Tân bọn họ mau nhiều, vì hiểu rõ Đại Lương, hiểu biết hoàng đế cùng hiểu biết các gia quan hệ, nàng không thiếu nghiên đọc Lâm Dĩnh cùng Lâm Trí

bút ký. Cho nên xem Lâm Dĩnh bút ký, Lâm Ngọc Tân cùng Thượng Minh Kiệt còn phải tạm dừng nghiên cứu một chút, nàng lại là đảo qua liếc mắt một cái liền có thể đi xuống sao, cho nên tốc độ muôn mau đến nhiều. Đến sao đến nửa buổi chiều, Lâm Thanh Uyển buông bút xoa xoa đôi mắt, đứng dậy duỗi một chút eo, Bạch Mai liền tiến lên tháp giọng nói: “Đại biểu thiêu gia tới, đã ở phòng khách chờ.” Lâm Thanh Uyển hỏi, “Tới đã bao lâu?” “Ngồi có ba mươi phút,” Bạch Mai tháp thóm nói: “Ngài quá nghiêm túc, chúng ta không hảo kêu, cùng hắn nói chính là ngài ở ngủ trưa.” Lâm Thanh Uyển khẽ gật đầu, biên cẩn nhắc vào đè hướng phòng khách đi. Thượng Minh Viễn chính chấp tay sau lưng đứng ở phòng khách xem trên tường họa, nghe được tiếng bước chân xoay người lại, thấy là Lâm Thanh Uyển vội vàng tiến lên hành lễ, “Lâm cô cô.” Lâm Thanh Uyển cười gật đầu, “Mau ngồi xuống đi, ngươi nhạc mẫu thế nào?” Tiều Phương thị mẫu thân bệnh nặng, bắt đầu mùa đông sau Thượng Minh Viễn liền bồi nàng trở về hầu bệnh, nghe nói tới gần ăn Tết mới trở về. Thượng Minh Viễn cười nói: “Đã hảo đến không sai biệt lắm, ít nhiều Lâm cô cô hỗ trợ, bằng không trong nhà cũng thỉnh không đến Lưu lão ngự y.” Lâm Thanh Uyển cười, “Bất quá là chuyện nhỏ không tồn súc gì thôi, là ngươi nhạc mẫu phúc khí đại.” Lâm Thanh Uyển chuyện vừa chuyển hỏi, “Chỉ là nghe nói ngươi nhị thẩm thân thể không tốt, hiện giờ liền môn cũng không ra, ta cùng Ngọc Tân ra cửa không tiện, đảo không hảo đi xem nàng. Hiện giờ còn muôn lưu các ngươi huynh đệ thay ta chạy chân.” Lâm Thanh Uyển vẻ mặt áy náy, Thượng Minh Viễn lập tức nói: “Cô cô không cần chú ý, kia đều là bên ngoài làm truyền, nhị thẩm thân thể hảo đâu, chỉ là vì tổ mẫu cầu phúc mới tiên Phật đường tĩnh dưỡng.” Hắn cười nói: “Tổ mẫu thường nói chúng ta hai nhà là một nhà, cô cô có việc chỉ lo phân phó chúng ta, ta cùng nhị đệ mạc có không từ.” Thượng lão phu nhân bởi vì Thượng nhị thái thái gạt nàng tổng cỗ Lâm gia nhân sinh khí, Thượng Minh Viễn bọn họ một hồi tới nàng liền nghĩ cách làm Thượng nhị phu nhân đi lễ Phật. Dù sao gia sự có Tiều Phương thị xử lý, bên ngoài cũng có Thượng Minh Viễn. Cho nên cái này năm Thượng Minh Viễn quá đến rất thư thái, cho dù là có qua có lại, hắn cũng sẽ giúp Lâm Thanh Uyển. Hiện tại tổ mẫu tuy vẫn là thiên vị nhị đệ nhiều chút, nhưng vì kiềm chế Thượng nhị phu nhân, đối bọn họ đại phòng chú ý cũng nhiều. Tước vị gì đó hắn là không nghĩ, chỉ cần về sau phân gia khi nhiều cho hắn một ít sản nghiệp là được, cho nên Lâm cô cô dùi còn phải ôm, giống như mỗi lần nhị thẩm gấp được Lâm cô cô đều lạnh không hảo.

Chương 136: Che lấp

Lâm Thanh Uyển cười, điểm điểm cái bàn nói: “Thật cũng không phải cái gì đại sự, chính là năm trước mua phê dương, dưỡng nửa năm, đúng là giết thời điểm. Hiện giờ hơn phân nửa bán đi, lại còn dư lại hơn nửa, Tô Châu các vị phụ lão hương thân thương tiếc chúng ta cô chất không dễ, cho nên lại thêm đính không ít.”“Chỉ là chúng ta không hảo bạch lĩnh người tình, tổng muốn đi bái tạ một vài. Chúng ta cô chất trên người còn để tang, không hảo tới cửa làm khách, phái quản sự đi lại không trang trọng, cho nên liền tưởng cùng lão thái thái mượn các ngươi huynh đệ sử một sú.”Lâm Thanh Uyển cười nói: “Đến lúc đó khi lao ngươi hỗ trợ đưa chút lễ, thay ta xã giao một chút.”Thượng Minh Viễn ngốc, “Đều có ai?”“Thành tây Tiền gia, nga, còn có Chu thứ sử, hắn cũng thêm đính không ít.” Lâm Thanh Uyển nói: “Này hai nhà là nhất quan trọng, cho nên yêu cầu ngươi tự mình đi.”Năm nay bởi vì Nam Hán chiến sự lương giới bạo trướng, thịt đều é hàng, trừ bỏ gia cảnh thật sự giàu có, rất ít có nhân gia dám đem tiền lấy ra tới mua thịt ăn.Cho nên Lâm Thanh Uyển năm nay này phê dương có điểm é hàng.Mà đại gia tộc trước nay đều có chính mình nhập hàng con đường, dễ dàng sẽ không thay đổi, cũng liền Tiền gia, Chu gia như vậy nội tình không thâm gia tộc sẽ tìm Lâm gia lấy dương.Tại đây sự kiện thượng Chu thứ sử thực sự giúp nàng không ít, không chỉ có nhà mình thịt dê là từ nơi này mua, còn cùng cấp dưới Thanh Uyển dặn dò Thượng Minh Viễn, “Ngươi đi trước Chu thứ sử gia, lại đi Tiền gia, không cần vội vã trở về, xem bọn hắn gia nói cái gì. Ta đem Cốc Vũ cho các ngươi hai anh em mang lên.”Thượng Minh Viễn vui rạo rực đồng ý, này sai sự hảo, làm thỏa đáng xuống dưới chính là bạch đến nhân mạch a. Chu thứ sử không nói, Tiền gia nhưng cũng là thương giới nhà giàu, ở Tô Châu cũng rất có danh.Về sau hắn làm buôn bán khăng định sẽ cùng đối phương giao tiếp.Chờ hắn ra cửa nhìn thấy Cốc Vũ mới một cái giật mình phục hồi tinh thần lại, Nhị Lang đâu?Không phải nói muốn cùng hắn một khối đi sao?Hắn nhìn chung quanh một vòng, hoài nghi nhìn về phía Cốc Vũ, hỏi: “Nhị biểu thiếu gia đâu?”Cốc Vũ cười, “Đại biểu thiếu gia đi trước, nhị biểu thiếu gia tổng hội tới.”Này tổng hội chính là vẫn luôn nhìn không thấy bóng người, Thượng

Minh Viễn không ngốc, hắn cũng dần dần hồi quá vị trí, khó trách đâu, Lâm cô cô lại không thiếu cháu trai, làm gì thế nào cũng phải kêu hắn tới bạch nhặt tiện nghi, nguyên lai là vì nhị đệ sao? Nghĩ đến hai nhà thiếu chút nữa nghị thành việc hôn nhân, hắn hiểu rõ cười, cũng không hề hỏi Thượng Minh Kiệt hướng đi, mà là dụng tâm thiết lập kém tới. Lâm cô cô tổng sẽ không ăn nhị đệ, bất quá là làm hắn ở Thượng gia hỗ trợ che lấp thôi, này đảo không khó. Thượng Minh Viễn đi trước Chu gia, sau đó đi Tiền gia liền không ra, đi theo Tiền gia mấy cái đàm ông đầy ly trợ trán, buổi tối dứt khoát liền ở Tiền gia nghỉ ngơi. Đi theo Cốc Vũ âm thầm thở dài nhẹ nhõm một hơi, lại đem Tiền gia vài vị lão gia thiều gia lời nói ở trong lòng qua một lần, lúc này mới đi theo nghỉ ngơi. Mà ở biệt viện Lâm Thanh Uyển ba người lại ở khêu đèn thức đêm. Bạch Phong đem đèn chọn đến càng lượng, thấy cô nái nái còn không một ti muồn nghỉ ngơi bộ dáng, không khỏi nôn nóng nhìn về phía Bạch Mai. Bạch Mai nghĩ nghĩ, đi phòng bếp cấp Lâm Thanh Uyển bụng tới một chén canh, thấp giọng bẩm: “Cô nái nái, đại tiểu thư cùng nhị biểu thiều gia cũng còn chưa ngủ đâu.” Lâm Thanh Uyển lúc này mới hoàn hồn, quay đầu nhìn về phía đồng hồ cát, Bạch Mai lập tức nói: “Đã giờ Hợi.” Lâm Thanh Uyển liền xoay chuyển cổ, đem sao tốt giấy bình nằm xoài trên bàn, “Đi làm cho bọn họ nghỉ ngơi, ngày mai lên lại sao.” Bạch Mai được lời nói, lập tức xoay người mà đi. Bạch Phong tặc lấp túc kêu nha đầu bụng thủy tới cấp nàng rửa mặt, chính mình giúp đỡ Lâm Thanh Uyển tản ra tóc, “Cô nái nái, trong chốc lát ta cho ngài ấm ấm đi.” “Cũng hảo.” Bạch Mai tự mình tới kêu Lâm Ngọc Tân nghỉ ngơi, Ánh Nhạn các nàng nào dám lại Thanh Uyển liền đổi hắn cười nói: “Ngươi ở nhà ta sao bút ký sự nhưng đừng truyền ra ngoài, ta đã thế ngươi làm tốt che lấp, ngươi chỉ lo đi theo đại ca ngươi trở về.” Thượng Minh Kiệt ngắn ngo, “Cô cô như thế nào thay ta làm che lấp?” “Đừng hỏi, nghe ngươi đại ca chính là.” Dứt lời làm người đem hắn đưa đi Hoán Xuân Lâu, Thượng Minh Viễn cùng Tiền gia vài vị lang quân đã liên tục chiến đấu ở các chiến trường đến Hoán Xuân Lâu. Nhìn đến Thượng Minh Kiệt, Thượng Minh Viễn cười hì hì đem hắn giới thiệu cho Tiền gia vài vị lang quân, sau đó lôi kéo hắn bòi uống lên vài chén rượu, tìm cái lấp có liền lôi kéo Thượng Minh Kiệt cáo từ. Tiền gia vài vị lang quân cũng cảm thấy thông qua một ngày một đêm quan hệ hữu nghị, hai bên hữu nghị đã củng cố, cho nên rất hào phóng thả bọn họ đi. Thượng Minh Viễn lôi kéo không hiểu ra sao Thượng Minh Kiệt ra tới, đổi hắn làm mặt quỷ hỏi, “Thành thật công đạo, ngươi tối hôm qua đi làm cái gì?” Thượng Minh Kiệt kỳ quái nhìn hắn nói: “Ta liền ở Lâm gia biệt viện a.” Thượng Minh Viễn trên mặt càng là ái muội, “Ở biệt viện làm cái gì?” Thượng Minh Kiệt xem đã hiểu hắn ám chỉ, không khỏi nghiêm sắc mặt nói: “Đại ca, ngươi đừng lung tung suy đoán, ta ở giúp Lâm cô cô chép sách đâu.” Thượng Minh Viễn ngắn ngo, “Chép sách?” Hắn tự nhiên sẽ

không hoài nghi Thượng Minh Kiệt nói, hắn vị này nhị đê hơi có chút quân tử ngốc tính, là sẽ không nói dối.Hắn gãi gãi đầu hỏi, “Sao cái gì thư, như vậy quan trọng, thế nhưng muôn suốt đêm sao chép?”Thượng Minh Kiệt nghiêm mặt nói: “Ta đáp ứng rồi Lâm cô cô không nói cho người thứ ba.”Thượng Minh Viễn nhịn không được mắt trợn trắng, hắn liền biết.Hắn kéo lấy Thượng Minh Kiệt tay liền hướng xe ngựa nơi đó đi, nói: “Đi thôi, về trước gia cấp lão thái thái thỉnh an. Trở về sau ít nói lời nói, đừng nói gì đến chép sách sự biết không?”Thượng Minh Kiệt gật đầu, “Lâm cô cô làm ta nghe ngươi.”Hắn do dự một chút vẫn là hỏi, “Đại ca, ngươi, ngươi như thế nào...”“Như thế nào giúp Lâm cô cô làm việc?” Thượng Minh Viễn quét hắn liếc mắt một cái, ta sẽ nói cho ngươi ta là muôn cùng Lâm cô cô hợp tác làm ngươi nương cùng ngươi cữu cữu gia sao?Hắn ho nhẹ một tiếng, nghiêm trang nói: “Ta chính là ở Lâm gia trường quá một đoạn thời gian, dượng với ta tới nói liền tương đương với phụ thân, ngươi nói Lâm cô cô có việc ta có thể không hỗ trợ sao? Huống chi còn không phải cái gì đại sự.”Thượng Minh Kiệt hoài nghi nhìn hắn, nếu là trước kia hắn khẳng định sẽ không hoài nghi đại ca này phiên lời nói, nhưng trong khoảng thời gian này trải qua đến nhiều, tuy rằng thực vi diệu, nhưng hắn vẫn là cảm giác đến ra tới đại ca chưa nói lời nói thật.Hắn rũ mắt nghĩ nghĩ, cảm thấy vách trần tới đại ca trên mặt cũng khó coi, mặc kệ đại ca là vì cái gì, tóm lại kết cục là tốt không phải sao?Thượng Minh Kiệt thuận theo đi theo Thượng Minh Viễn lên xe ngựa về nhà.Thượng nhị thái thái ở Phật đường lễ Phật, nàng là thẳng đến hôm nay buổi sáng hạ nhân trộm tới hội báo mới biết được nhi tử đi theo Thượng Minh Viễn đi Lâm gia biệt viện hỗ trợ.Bởi vì người là Lâm Thanh Uyển tự mình phái người tới thỉnh, cho nên Thượng nhị thái thái không có nhiều hoài nghi, chỉ là phẫn nộ với Lâm gia chậm trễ nhi tử đi học.Trong lòng không mau, từ Phật đường ra tới khi liền mang lên chút.Nhưng Thượng lão phu nhân lại rất cao hứng, làm trò nàng mặt lôi kéo hai cái tông tử cười nói: “Các ngươi Lâm cô cô mang theo các ngươi biểu muội sinh hoạt nhiều có không dễ, các ngươi có thể giúp liền nhiều giúp chút.Nếu là các ngươi làm không tốt, trở về nói cho tổ mẫu, tổ mẫu phái người giúp các ngươi.”Hai người ngoan ngoãn cúi đầu đồng ý.Thượng lão phu nhân liền tò mò hỏi, “Các ngươi Lâm cô cô chỉ nói muôn kêu các ngươi huynh đệ đi chạy chân, lại không biết muôn đi làm cái gì sự.”Thượng Minh Viễn liền cười tủm tỉm nói: “Không phải cái gì đại sự, chính là đi Chu gia cùng Tiền gia đáp tạ một phen.”“Tổ mẫu ngài không biết, năm nay bên ngoài thịt nhưng khó bán, Lâm cô cô thôn trang đi lên năm không phải dường một đám dương sao, năm trước Chu gia cùng Tiền gia liền mua một đám, này năm sau lại mua một đám, trực tiếp đem thôn trang dư lại thành dương bao viên, Lâm cô cô biết bọn họ là cố ý giúp nàng, cho nên trong lòng cảm kích muôn đáp tạ một phen.”Thượng Minh Viễn hống lão thái thái

nói: “Chỉ là Lâm cô cô cùng biểu muội không hảo ra cửa, nàng cùng Lâm thị tông tộc bên kia lại có điểm, lúc này mới nghĩ tới chúng ta huynh đệ.” Thượng lão phu nhân nghe xong quả nhiên cao hứng, cười nói: “Đó là nàng coi trọng các ngươi, về sau các ngươi nhiều đi cho nàng chạy chay chân. Đặc biệt là Đại Lang ngươi, ngươi bị ngươi dượng cô mẫu dưỡng quá một đoạn thời gian, dưỡng ân sâu nặng, cũng không thể đã quên Lâm gia ân tình.” “Tổ mẫu yên tâm, tôn nhi trong lòng đều nhớ kỹ đâu.” Thượng lão phu nhân yên tâm, thở phào một hơi tưởng, xem ra năm trước kia sự kiện liền tính đi qua, Lâm Thanh Uyển rốt cuộc tuổi nhỏ, sẽ không ghi hận lâu lăm, vẫn là đến dựa vào Thượng gia a. Thượng Minh Kiệt trộm giương mắt nhìn một chút tổ mẫu, lén lút thở dài nhẹ nhõm một hơi, cúi đầu muốn cùng đại ca cùng nhau lui xuống đi. Thượng nhị thái thái lập tức gọi lại hắn, “Ngươi hôm nay đã là đã muộn một ngày, ngày mai muốn sớm một chút đi đọc sách, ta làm người bị thượng hậu lễ, hảo hảo cùng ngươi tiên sinh bồi tội.” Thượng Minh Kiệt cúi đầu đồng ý. Thượng lão phu nhân liền khẽ nhíu mày, trên mặt tươi cười hơi đậm, “Lão nhị tức phụ, ta làm ngươi sao kinh vân sao đến thế nào, hai tháng nhị khi ta muốn đi trong miếu dâng hương, là phải cho ngươi công công cung phụng.” Thượng nhị thái thái cúi đầu, nhẹ giọng nói: “Đã sao đến không sai biệt lắm, mẫu thân yên tâm, sẽ không làm thời gian.” Thượng lão phu nhân hơi hơi gật đầu, “Vậy là tốt rồi, trong nhà sự đều giao cho Minh Viễn tức phụ, ngươi an tâm sao kinh.” Thượng nhị thái thái khăn đều phải túm lặt, nhưng trên mặt vẫn như cũ cười túm tím đáp lời.

Chương 137: Tiễn đưa

Thượng Minh Kiệt từ trong phòng rời khỏi tối, nhíu lại mi không nói.Thượng Minh Viễn liền vỗ vỗ bờ vai của hắn nói: “Đừng nghĩ nhiều, ngươi hiện giờ nhất quan trọng chính là hảo hảo đọc sách, nhà của chúng ta còn trông cậy vào ngươi khảo trung tiến sĩ, quang tông diệu tổ đâu.”Thượng Minh Kiệt cười nói: “Đại ca cũng tới giễu cợt ta.”“Không phải giễu cợt,” Thượng Minh Viễn liếc mắt nhìn hắn nói: “Hiện giờ trong nhà sẽ đọc sách cũng chỉ có ngươi một cái, không trông cậy vào ngươi trông cậy vào ai đâu?”Hắn tuy cùng nhị phỏng mâu thuẫn thật mạnh, có khi hận lên càng là hận không thể nhị thúc từ đây không có, lại vẫn là nghĩ Thượng gia càng đổi càng tốt.Rốt cuộc hắn cũng là muôn dựa vào Thượng gia.Tuy rằng không muôn thừa nhận, nhưng Nhị Lang đích xác ở đọc sách thượng rất có thiên phú, là bọn họ này một thế hệ trung có khả năng nhất tiền đồ người.Thượng Minh Kiệt cúi đầu, cũng không phải sẽ đọc sách liền có tiền đồ, đặc biệt là tại đây loạn thế trung.Thượng Minh Kiệt có chút mờ mịt, đến nay cũng không tìm được chính mình nỗ lực phương hướng ở nơi nào.Mà Lâm Thanh Uyển lại mục tiêu minh xác, từ hộ vệ trong đội tuyển ra một cái hộ vệ tới đi theo Lâm Tín, “Về sau ngươi liền đem Lâm Tín đương chính mình chủ tử, trừ bỏ gấp được hắn không thể giải quyết nguy hiểm nhưng hướng ta hội báo ngoại, còn lại sự đều nghe hắn.”“Người nhà của ngươi Lâm gia sẽ chăm sóc hảo, ngươi chỉ lo yên tâm đi,” Lâm Thanh Uyển đem một phong bạc giao cho hắn, nói: “Đêm nay trở về cùng người nhà hảo hảo đoàn tụ đi.”Bình sinh quỳ trên mặt đất, dập đầu nói: “Tiểu nhân cầu cô nãi nãi ban họ, ta bình sinh nguyện cả đời vì Lâm gia người.”Lâm Thanh Uyển ngắn ra một chút, ngắn ngơ mới gật đầu nói: “Hảo, từ hôm nay trở đi ngươi liên kêu Lâm Sinh,”Bình sinh ánh mắt sáng lên, cao hứng cấp Lâm Thanh Uyển liền dập đầu lạy ba cái.Hắn là Lâm Trí ở một cái kêu Bình Trì trấn nhỏ thượng nhất, nghe nói lúc ấy liền cuồng rốn cũng chưa cắt đâu, bị người ném ở trong bụi cỏ, nếu không phải Lâm Trí vừa lúc trải qua nghe thấy hắn hù tiếng khóc, chỉ sợ tới rồi buổi tối liền phải bị lang hoặc câu ngậm đi.Lâm Trí thu lưu quá không ít hài tử, hắn là tiên Lâm gia khi tuổi nhỏ nhất một cái, sinh ra đều còn chưa tới một ngày.Bởi vì hắn là ở Bình

Trì nhặt, cho nên liền họ bình, cùng hắn giống nhau dùng địa danh làm họ hộ vệ không ít.Bọn họ những người này lớn nhất nguyện vọng chính là có thể từ họ Lâm, dù sao bọn họ cũng không biết tự mình họ gì, có thể cùng chủ công một cái họ mới là lớn lao kiêu ngạo.Binh sinh, không, Lâm Sinh cao hứng đi nói cho thê tử cùng mấy đứa con trai này một rât tốt tin tức.Lần này hắn có thể bị lựa chọn, chính yêu nguyên nhân vẫn là hắn tuổi tác tiểu, nhưng hắn có khả năng, đã có ba cái nhi tử.Lâm Sinh thê tử vốn đang thương tâm tru trọng phu muôn viễn chinh, nghe nói cô nái nái ban họ lại cao hứng lên, lôi kéo ba cái nhi tử hướng về phía chính viện phuong hướng dập đầu lạy ba cái.Lâm Sinh dặn dò nàng, “Ngươi xem trọng mấy đứa con trai chờ ta trở lại, ngươi yên tâm, ta công phu hảo đâu, Tín thiêu gia công phu cũng không yếu, sẽ không có việc gì.”Lâm Tín cũng đang an ủi tổ mẫu cùng mẫu thân, “Cửu cô nói cho ta một cái hộ vệ mang theo, lại có Tô tướng quân chiêu cõ, ta sẽ bình an trở về.”Lâm mẫu lau nước mắt nói: “Trên chiến trường đao thương không có mắt, ngươi như thế nào liền như vậy luân quẩn trong lòng, bao nhiêu người muôn chạy trốn binh dịch còn trốn bất quá đâu...”“Nói bậy bạ gì đó?” Lâm tổ mẫu nhẹ mắng nàng, thấp giọng nói: “Đây là Cửu cô nái nái coi trọng Tín ca nhi đâu, bao nhiêu người cầu đều cầu không được cơ duyên.”Nàng nhìn về phía Lâm Tín nói: “Phú quý hiêm trung cầu, ngươi đã so người khác ưu thế rất nhiều, cho nên muôn khiêm tốn nhường nhịn, tới rồi bên ngoài không cần tranh nhất thời khí phách, nên khiêm nhượng liền khiêm nhượng, ta và ngươi mẫu thân đệ đệ chờ ngươi bình an trở về.”Lâm Tín trong mắt nóng lên, đứng dậy quỳ gối tổ mẫu trước mặt nói: “Ngài yên tâm, ta nhất định sẽ bình an trở về.”Mới tám tuổi Lâm Xướng cái hiêu cái không, nhưng cũng biết đại ca sắp đi xa, vành mắt đỏ bừng, rất là ý lại dựa vào hắn trên người.Lâm Tín duỗi tay sờ sờ hắn đầu, không có nói nữa.Ngày hôm sau, Lâm Thanh Uyển mang theo Lâm Sinh chờ ở thành cửa nam khẩu, Lâm Nhuận tắc tự mình đem Lâm Tín đưa tới, thấy Lâm Thanh Uyển còn cho hắn xứng cái hộ vệ, trong lòng hơi kinh, quay đầu cẩn thận đánh giá Lâm Tín.Lâm Tín trên người đã đổi mới y, là hắn tổ mẫu suốt đêm đuôi ra tới, vẫn là vải thô liêu, sắc mặt khô khan, hắn thật sự nhìn không ra hắn trên người tài văn chương.Nhưng Lâm Thanh Uyển tựa hồ thực thích hắn, đem một cái đại đại tay nải giao cho hắn, tinh tế dặn dò nói: “Bên trong có chút thường dùng thuốc trị thương, dán cách dùng, ngươi có rảnh liền bối xuống dưới, về sau có lẽ có dùng.”Lại nói: “Hiện tại phía nam cũng ướt hàn, ta làm ngươi cho ngươi làm một thân áo bông, nếu là lạnh liền thay.”Lâm Tín nhìn tổ mẫu liếc mắt một cái, cúi đầu tiếp nhận tay nải.Lâm Thanh Uyển liền duỗi tay vỗ vỗ vai của hắn, ở bên tai hắn thấp giọng nói: “Bên trong còn có chút kim phiến, ta cấp phùng ở y phùng, nếu có cần dùng gấp liền mở ra tới dùng, không đủ viết thư cho ta.”“Cửu cô...”Lâm Tín không nghĩ tới nàng làm được như vậy chu toàn,

vành mắt lại lần nữa đỏ lên.Lâm Nhuận ở một bên nhìn gật đầu, nhưng thật ra cái cảm ơn hài tử, nhưng tài văn chương vẫn là nhìn không ra tới.“Còn có hai bốn người ông cố bản chép tay,” Lâm Thanh Uyển nhẹ giọng nói: “Nếu luận lãnh binh đánh giặc, lập tức lục quốc trung không một người có thể cặp được với hắn, cho nên người hảo hảo học.”Lâm Tín hung hăng gật đầu, phúng tay nải lui về phía sau ba bước, quỳ xuống đối Lâm Thanh Uyển cùng tóm mâu các khái một cái đầu, nước mắt một viên rơi xuống bùn đất, hắn chớp chớp mắt, tận lực làm nước mắt lui về, lúc này mới trên người mã.Lâm tóm mâu nhịn không được tiến lên hai bước, tha thiết nhìn hắn.Lâm Thanh Uyển đỡ lấy nàng, Lâm Nhuận liền đối với lập tức Lâm Tín bảo đảm nói: “Ngươi yên tâm, trong tộc sẽ chiêu cõi hảo người nhà ngươi.”Lâm Tín thít chặt mã quay đầu lại nhìn bọn họ liếc mắt một cái, thấy sắc trời thật sự không còn sớm, lúc này mới không tha đánh mã rời đi.Lâm tóm mâu nhịn không được lau nước mắt, đối Lâm Thanh Uyển cảm kích nói: “Đa tạ Cửu cô nãi nãi dù dắt.”Lâm Thanh Uyển cười, “Tông tộc con cháu tiền đồ là chuyện tốt, mặt khác hài tử nếu cũng có này phiền mới có thể, ta cũng là không tiếc tích dù dắt. Cho nên thím không cần cảm tạ ta, nên ta Lâm Tín có khả năng cùng thím tâu tử dạy dỗ có vừa rồi là.”“Đó là ngài cao nâng hắn.” Lâm tóm mâu là thiệt tình ta Lâm Thanh Uyển, chỉ xem Lâm Thanh Uyển cho nàng tôn nhi chuẩn bị đồ vật cùng người liền biết nàng có bao nhiêu coi trọng hắn, bọn họ này một phòng sớm đã là dòng bên dòng bên, bất quá là dựa vào tông tộc không bị khi dễ thôi.Nếu không người nâng đỡ, cũng không biết khi nào mới có thể khởi, cũng bởi vậy nàng biết cơ hội này có bao nhiêu khó được, cơ hồ là ở tôn tử trở về vừa nói sau, nàng cân nhắc một lát liền đáp ứng rồi.Nàng biết chính mình tôn nhi vẫn luôn thực thông minh, thả là có đại chí hướng người, nhưng người ngoài không hiểu hắn, chỉ đem hắn đương bản khắc người, hắn lại không đủ khéo đưa đẩy, rất khó xuất đầu.Hiện giờ hắn có cơ hội cũng đã xem như thành công một nửa.Lâm tóm mâu thực cảm kích Lâm Thanh Uyển, nghĩ về sau vẫn là muôn thường xuyên đến biệt viện đi vừa đi, liên lạc một chút cảm tình, về sau tôn tử muôn dựa Lâm Thanh Uyển địa phương còn nhiều lắm đâu.Lâm Thanh Uyển cũng tưởng hai nhà liên lạc một chút cảm tình, bởi vậy đối Lâm tóm mâu nói: “Về sau thảm thảm có thể thường đến nhà ta chơi, có việc có thể đi tìm Ngũ ca, cũng có thể tới tìm ta.”Lâm tóm mâu cúi đầu đồng ý, Lâm Thanh Uyển liền làm hạ nhân trước đánh xe đưa nàng trở về, gọi lại Lâm Nhuận, “Ngũ ca, chúng ta cùng nhau đi vừa đi đi.”

Chương 138: Chen ngang

Lâm tổ mẫu lập tức nói: “Ta đây đi đường trở về đi, canh giờ còn sớm, ta cũng đi dạo.”Lâm Nhuận liền nói: “Thím liền ngồi xe trở về đi, trong chốc lát ta cưỡi ngựa trở về là được, muôn dạo địa phương nào khiên cho xa phu mang người đi, dù sao hắn trở về cũng không sự.”Dứt lời cùng Lâm Thanh Uyển cùng nhau đem người đưa lên xe ngựa, nhìn theo người đi rồi mới xoay người nhìn về phía Lâm Thanh Uyển, “Uyển tỷ nhi đây là đem bảo đều đè ở Tín ca nhi trên người?”Lâm Thanh Uyển cười, “Ngũ ca nói đùa, chẳng lẽ trong tay ta bảo liền một cái hộ vệ?”“Muội muội trên tay hộ vệ cũng không phải là người bình thường,” Lâm Nhuận nói: “Chính là trong tộc tướng cùng ngươi mượn một cái đều khó đâu, nhưng ngươi lại mất đều không nháy mắt liền cho hắn một cái.”Lâm Nhuận lắc đầu nói: “Liền như vậy tin được hắn?”“Nghi người thì không dùng, dùng người thì không nghi,” Lâm Thanh Uyển tự tin nói: “Điểm này tương người chi đạo ta còn là có, Lâm Tín là cái hảo hài tử, hắn chỉ cần có thể sống sót liền sẽ không bình phàm.”Lâm Nhuận nhường mày, tâm cũng động lên, “Quả thực như thế, nhưng thật ra ta Lâm thị chuyện may mắn.”Hai người lên xe ngựa, Lâm Nhuận đem cửa sổ xe đẩy ra cố định trụ, hỏi: “Uyển tỷ nhi muốn đi chỗ nào?”“Đã lâu không ở trong thành dạo một đi dạo, Ngũ ca cùng ta vào thành đi vừa đi đi.”Xe ngựa thúc đẩy, lập tức hướng bên trong thành đi.Lâm Nhuận rất tò mò Lâm Thanh Uyển muốn dẫn hắn đi chỗ nào.Nhưng bọn hắn thật sự còn liền hướng những cái đó tiêu đường phố đi, nơi nơi là khiêng đòn gánh cùng bãi quầy hàng người bán hàng rong, bởi vì dân cư ủng đỗ, xe ngựa dần dần chậm lại.Lâm Nhuận ta hữu nhìn xung quanh, vẫn là không thấy ra tới dị thường tới, nhưng hắn nại được tính tình, Lâm Thanh Uyển không nói, hắn liền an tĩnh nhìn.Thẳng đến mau rời khỏi này phố, Lâm Nhuận nghe được một tiếng rao hàng thanh, lúc này mới kinh ngạc ló đầu ra xem qua đi.Chỉ thấy hai cái chọn cái sọt thanh niên chính nghỉ ở ven đường, chính gân cổ lên hô to, “Giấy bản, giấy vệ sinh, Lâm thị giấy bản, tám văn tiền một đao lạp ——”Thực nhanh có mấy cái đọc sách bộ dáng người đi lên trước vây quanh bọn họ cái sọt, Lâm Nhuận xe khoảng cách bọn họ không xa, vừa lúc nghe được bọn họ đối thoại, “Khả năng? Nhà của

chúng ta ly nời này không xa, nhưng chúng ta mua nhiêu?"“Các ngươi mua nhiêu ít? Đến có ba đao trả lên chúng ta mới.”Kia mấy người do dự một chút, cuối cùng thương nghị một chút nói: “Chúng ta cộng bốn người, ta muốn ba đao, bọn họ đều chỉ cần hai đao, ngươi đưa không tiễn?”Hai cái thanh niên do dự một chút, cuối cùng gật đầu nói: “Hành đi, chỉ cần nhà các ngươi không phải đặc biệt xa, đúng rồi, các ngươi muốn hay không giấy vệ sinh, chỉ cần tam văn tiền. Một xấp có thể sử dụng đã lâu.”Mấy cái người đọc sách lại do dự một chút, “Vậy các cho chúng ta lấy một xấp đi.”Cái này hai cái thanh niên cao hứng, chọn cái sọt liền nói: “Kia lang quân nhóm dẫn đường đi, ta cho các ngươi đưa tới cửa.”Lâm Nhuận im lặng vô ngữ ngồi thăng thân thể, xe ngựa từ bọn họ bên người trôi qua, cao hứng phần chấn mà hai cái thanh niên một quay đầu liền nhìn đến Lâm thị xe ngựa, bọn họ nghiêng đầu đánh giá một chút, xác nhận là Lâm gia biệt viện bên kia xe sau liền đuổi theo, “Chính là cô cô ở bên trong?”Lâm Nhuận ho nhẹ một tiếng, đang muốn ra tiếng răn dạy, Lâm Thanh Uyển đã tới gần cửa sổ xe, nhường mày nhìn về phía bọn họ, “Sinh ý tốt không?”Hai cái thanh niên liệt miệng cười, “Hảo thật sự, cô cô, chúng ta cùng ngài đánh cái thương lượng bái, này Tô Châu thành sinh ý không hảo làm, chúng ta cũng nghĩ ra đi lang bat, ngài cũng mượn ít bạc cho chúng ta được không?”Lâm Thanh Uyển còn chưa nói lời nào, Lâm Nhuận đã vẻ mặt nghiêm túc xuất hiện ở bọn họ trước mắt, hai người hoảng sợ, lập tức thảng thắn eo bối trạm hảo, cùng kêu lên nói: “Ngũ bá hảo.”Lâm Thanh Uyển “Xì” một tiếng cười, nói: “Đi trước tiếp đón các ngươi khách nhân đi, các ngươi nếu muốn cùng ta vay tiền vậy phải nghĩ biện pháp thuyết phục ta. Lâm Truyền thuyết phục ta, mà các ngươi hiển nhiên không có, cho nên ta không mượn.”Dứt lời xoay người ngồi xong, làm xa phu đánh xe rời đi.Hai cái thanh niên rất là tiếc hận nhìn xe ngựa rời xa, đáng tiếc ngũ bá ở trên xe, bằng không bọn họ vẫn là thực dám tưởng, nếu Lâm Truyền có thể mượn đến tiên, bọn họ vì cái gì không được?Bọn họ chủ ý có thể so Lâm Truyền chu toàn nhiều.Xe ngựa từ thành nam chợ một đường lảo đảo lắc lư tới rồi thành tây, dọc theo đường đi Lâm Nhuận nhìn đến không ít khiêng đòn gánh bán giấy Lâm thị tộc nhân.Hơn nữa sinh ý đều cũng không tệ lắm, Lâm Nhuận từ lúc bắt đầu kinh ngạc đến tập mãi thành thói quen, lại đến như suy tư gì.Hắn không khỏi nhìn về phía Lâm Thanh Uyển, Lâm Thanh Uyển đồng dạng cũng thực kinh ngạc, nhìn lại hắn nói: “Ta cũng là nghe Chung đại quản sự nhắc tới mới biết bọn họ đem sinh ý làm được tốt như vậy, cho nên muốn hôm nay còn có thời gian liền tới nhìn một cái. Nhưng thật ra ngoài ý muốn.”Lâm Nhuận nhíu mày nói: “Hiện tại sản lượng thấp bọn họ còn có thể tường an không có việc gì, về sau sản lượng cao không tránh được tranh chấp.”Lâm Thanh Uyển xì một tiếng bật cười, ý ở trên xe nói: “Ngũ ca quá nhọc lòng, những việc này liền theo bọn họ lăn lộn đi thôi. Hiện giờ sẽ làm giấy bản

cũng chỉ chúng ta Lâm thị mà thôi, bên ngoài giấy bǎn đều phải từ nơi này tiến, người cảm thấy bọn họ có thể làm nhiều ít?"“Vậy người để cho ta tới xem bọn họ làm cái gì?”“Ta chính là muôn nhìn một chút bọn họ làm được thế nào, còn có, về sau trong tộc làm giấy người sẽ càng ngày càng nhiều, không bằng tuyển khói địa phương đem người tập trung lên, miễn cho từng người ở nhà làm, địa phương tiểu cũng liền thôi, còn ô nhiễm trong tộc dùng thủy.”Lâm Nhuận nhíu mày, “Sẽ ô nhiễm thủy?”“Hiện tại vẫn đề còn không lớn, bởi vì bọn họ đau lòng vôi cùng dược tể, đều là qua lại lợi dụng, về sau liền không nhất định, phòng hoạn với chưa xảy ra sao,” Lâm Thanh Uyển điểm điểm đầu gối nói: “Lâm gia trang phụ cận không phải có đất hoang sao, đến hạ du đào cái đại đường, ở kia phụ cận cái mây cái lều tranh là có thể phơi giấy.”Lâm Nhuận gật đầu, “Người tìm ta liền vì nói cái này?”“Cũng không phải,” Lâm Thanh Uyển nhìn bên ngoài đám người nói: “Ngũ ca, ta phía trước không phải đề qua muốn trùng kiến Lâm gia phủ quân sao? Ta trụ Lâm gia biệt viện, ta phủ quân cũng chỉ có thể bảo hộ biệt viện mà thôi, tông tộc bên kia ta cố kỵ không đến.”Lâm Nhuận hoảng sợ, “Ngươi muốn cho trong tộc cũng kiến một chi?”Lâm Thanh Uyển rũ xuống đôi mắt không nói lời nào.Lâm Nhuận trầm mặc nửa ngày, cuối cùng gật đầu nói: “Ta hiểu được, ta sẽ cùng phụ thân cùng hai vị thúc thúc thương nghị.”Lâm Thanh Uyển kiều kiều khoe miệng, không có bàn lại việc này. Nàng nhìn bên ngoài khiêng đòn gánh các ngõ nhỏ đều toàn Lâm thị con cháu, nghĩ từ bọn họ tạo thành Lâm thị luôn có một ngày có thể che chở đến sở hữu tộc nhân, không khinh người, lại cũng không bị người khinh.Xe ngựa tới rồi Hàn Mặc Trai liền dừng lại, hai anh em còn chưa xuống xe liền nghe được bên ngoài ồn ào thanh, Lâm Thanh Uyển vén lên mành xem, liền thấy Liễu quản sự tự mình đem một đám người đưa ra tới, liên tục chắp tay thi lễ nói: “Thật không dối gạt chư vị, giấy làm bằng tre trúc thật đã không có, hiện giờ đơn đặt hàng đều bài tới rồi ba tháng sau, các ngươi trước đem tên nhớ kỹ, vừa đến thời gian ta lập tức thông tri các ngươi tới thu hóa.”Bị đưa ra tới người vẻ mặt không vui, “Chúng ta là từ kinh thành tới rồi, qua lại một chuyến không dễ, ngươi liền trước đều một ít cho chúng ta làm sao vậy?”Liễu quản sự vẻ mặt khó xử, “Không phải tại hạ không chịu đều, mà là thật sự đều không ra, chân chính là không hóa.”“Kia tiếp theo gia là ai? Trước đem nhà hàn cho ta, các ngươi không phải mỗi ngày đều có tân hóa ra sao, làm cho bọn họ nhiều chờ một ngày là được.”Đối phương hiển nhiên thân phận không thấp, Liễu quản sự vẻ mặt là hàn, không biết nên như thế nào từ chối.Lâm Thanh Uyển nhíu mày, đứng dậy xuống xe, nhíu mày nhìn về phía bọn họ.Liễu quản sự nhìn đến nàng như thấy được cứu tinh, vội vàng tiến lên hành lễ, “Bái kiến cô nai nai, tộc trưởng lão gia.”Lâm Nhuận hơi hơi gật đầu, quét bên kia các khách nhân liếc mắt một cái nói: “Đây là có chuyện gì?”“Nguyên lai là Lâm tộc trưởng sao?”Đối phương nghe được

Liễu quản sự nói, đồi Lâm Thanh Uyển mắt nhìn thăng, lại củng xuồng tay nghênh hướng Lâm Nhuận, cười nói: “Tại hạ là kinh thành Vạn Thư Các chủ nhân, lần này là chuyên môn vì giấy làm bằng tre trúc mà đến, chỉ là tới mới biết nhà ngươi trữ hàng cũng chua, lúc này mới tưởng thỉnh quý cửa hàng đều một ít cho ta.” Hắn vẻ mặt khó xử thở dài nói: “Rốt cuộc kinh thành cách nơi này quá xa, qua lại một chuyến không dễ, cho nên còn thỉnh Lâm tộc trưởng châm chước một vài.” Lâm Nhuận vẻ mặt xấu hổ, tuy rằng trong tộc cũng có giấy làm bằng tre trúc phân tử, nhưng cũng không nhiều, chủ đạo quyền đều là nắm giữ ở Lâm Thanh Uyển trong tay. Đồi phương bỏ xuồng Lâm Thanh Uyển cái này chính chủ lại tới tìm hắn, đồi phương xấu hổ không hắn không biết, dù sao hắn là thực xấu hổ. Lâm Thanh Uyển đứng ở một bên, đem này ngốc thiêu chủ nhân trên dưới nhìn quét liếc mắt một cái, sau đó lắc đầu vào tiệm. Liễu quản sự thấy lập tức khom lưng cùng Lâm Nhuận cáo tội, xoay người đuổi theo Lâm Thanh Uyển. Lâm Nhuận liên đới với khách nhân ho nhẹ một tiếng nói: “Vạn Thư Các chủ nhân, này Hàn Mặc Trai là ta kia đường muội sản nghiệp, những việc này ta không hảo nhúng tay, không bằng ngươi đi tìm nàng nói chuyện?” Chủ nhân vẻ mặt dại ra. “Bất quá ta kia muội muội luôn luôn thủ tín thật sự, chỉ sợ sẽ không chịu cho người ta chen ngang, cho nên...” Từ Lĩnh há hốc mồm, hắn không nghĩ tới Lâm gia là nữ tử đương gia, Lâm Nhuận nhất tộc chi trưởng thế nhưng đều nói không nên lời, này cùng nhà hắn tình huống hoàn toàn không giống nhau. Hắn quay đầu trở về xem vừa rồi đi vào nữ tử, nhịn không được hỏi, “Ngươi nói chính là vừa rồi vị kia cô nương?” Lâm Nhuận gật đầu. Từ Lĩnh lập tức xoay người đuổi theo, Lâm Nhuận thái dương trừu trừu, còn tưởng rằng đồi phương nhiều ít sẽ vì khó một chút đâu. Lâm Thanh Uyển ngồi xuồng nội thất, chính thoái mái phùng một ly trà uống. Từ Lĩnh xông tới, vừa vào cửa liền cười chắp tay nói: “Tiểu sinh gặp qua Lâm cô nương.” Lâm Thanh Uyển cười, “Mọi người đều kêu ta Lâm cô nãi nãi, ngươi có thể cùng bọn họ giống nhau xưng hô ta.”... Cô nãi nãi. Từ Lĩnh ngẩng đầu đối thương Lâm Thanh Uyển cười mắt, nhẫn nhịn, lại lần nữa chắp tay nói: “Lâm cô nãi nãi.” Lâm Thanh Uyển trên mặt tươi cười càng sâu, duỗi tay hư đỡ nói: “Lang quân không cần đa lễ, không biết họ gì.” “Kẻ hèn họ từ,” Từ Lĩnh cười tủm tỉm nói: “Lại nói tiếp ta Vạn Thư Các cùng Hàn Mặc Trai vẫn là lão đồng bọn đâu, từ lão Lâm đại nhân ở khi liên bắt đầu hợp tác rồi.” Lâm Thanh Uyển hơi hơi mỉm cười, cúi đầu uống trà, ánh mắt lại liếc về phía Liễu quản sự. Liễu quản sự âm thầm gật đầu, cũng là vì hai nhà hợp tác quá nhiều năm, hắn mới không hảo cự tuyệt a. Nhưng cô nãi nãi sáng sớm đã đi xuồng mệnh lệnh, không được có người chen ngang, miễn cho truyền ra đi tồn hại danh dự, hắn mới có thể như vậy khó xử. Lâm Thanh Uyển rũ xuồng mí mắt, nhấp một miệng trà sau buông, gõ gõ cái bàn sau đồi Từ Lĩnh nói: “Ta biết ngươi là vì cái gì tới.” Từ Lĩnh giơ lên rất lớn gương mặt tươi

cười...“Nhưng mà ta không có khả năng làm người chen ngang,” Lâm Thanh Uyển làm lơ đối phương chợt cứng đờ gương mặt tươi cười nói: “Người muốn chen ngang, người khác cũng muốn chen ngang, kia xếp hàng còn có cái gì ý tứ đâu?”

Chương 139: Giao dịch

Tù Linh dối trá cười hỏi, “Nói cách khác Lâm cô nãi nãi không tính toán niệm hai nhà cũ tình châm chước một vài?” Lâm Thanh Uyển liếc mắt nhìn hắn nói: “Ta chưa nói không châm chước, chỉ là nói không cho người chen ngang mà thôi. Bất quá người ngũ khí làm bốn cô nãi nãi thực không vui, cho nên ta suy nghĩ có phải hay không đem châm chước cũng cấp thu hồi.” Từ Linh gương mặt tươi cười lần thứ hai cứng đờ, hắn tốt xấu cũng là cái đại thiếu gia, cũng là có kiêu ngạo, như thế nào có thể lại kéo xuống mặt lấp lóe đâu? Cho nên không khí nhất thời cứng lại rồi. Lâm Nhuận đứng ở cửa thấy, nhịn không được ho nhẹ một tiếng, Uyển tỷ nhi tính tình lại tái phát, rõ ràng là cái co được dán được người, có khi tính tình lại thực quật, chết sống không chịu nhượng bộ. “Uyển tỷ nhi,” Lâm Nhuận kêu nàng một tiếng, cho bọn hắn tìm cái dưới bậc thang, “Đã là lão khách hàng, kia càng đến ưu đãi một ít.” Từ Linh cũng hòa hoãn sắc mặt, đứng dậy áp cười nói: “Lâm cô nãi nãi thứ lỗi, tiểu tử bất hảo, nếu có nào điểm chọc ngài tức giận, mong rằng bao dung một vài.” Lâm Thanh Uyển nhấp một ngụm kem, chọn chọn môi hỏi: “Vừa rồi ở cửa, lang quân không thấy được ta sao?” “Ách...” Từ Linh không biết nên như thế nào nói, đang ở khố tư lý do khi, liền nghe Lâm Thanh Uyển cười nói: “Không phát hiện ta không có gì, ta đảo không phải vì cái này cự tuyệt lang quân chen ngang.” “Hảo kêu lang quân biết, ta Lâm thị thư cục bất luận là ai tới đều đến xếp hàng, đây là ta phụ thân ở khi liền định ra quy củ, chưa bao giờ thay đổi qua.” Từ Linh trùu trùu khóc miệng, kia như thế nào giống nhau, Lâm thị thư cục trước kia cũng liền bản khắc so nhà người khác nhiều, cho nên tới đây người nhiều là đặt hàng thư tịch. Rất nhiều đặt hàng thư tịch ít người, hơn nữa in ấn sử dụng thời gian vốn dĩ liền thường, cho nên chờ thời gian thường một chút cũng không có gì. Thả bởi vì đặt hàng thư tịch nhiều ít có trùng hợp chỗ, cho nên đều là một khối in ấn. Thường thường xếp hàng bọn họ phía trước kia thư nhà tịch mới ấn hảo, bên này cũng ấn hảo. Cho nên tiêu phí ở xếp hàng thường thời gian rất ít. Nhưng hiện tại bọn họ muốn mua chính là giấy làm bằng tre trúc, thứ này đều là một đám một đám ra, hiện tại lại chịu người truy phùng, cho nên xếp hàng người nhiều. Làm một đám giấy có khả năng chỉ cần hai ba

thiên, nhưng xếp hàng liền yêu cầu hai ba tháng, ai nguyện ý bạch chờ hai ba nguyệt? Hai ba nguyệt sau mới bắt được giấy làm bằng tre trúc, rau kim châm đều lạnh.Nhưng những lời này hắn không hảo cùng Lâm Thanh Uyển nói, có sự chỉ hiểu mà không diễn đạt được bằng lời, đây cũng là vì cái gì hắn không thích cùng nữ nhân nói sinh ý nguyên nhân chi nhất.Muốn đổi thành Lâm Nhuận, hắn hiện tại có rất nhiều lựa chọn nói bóng nói gió cùng lợi dụ, nhưng đổi thành Lâm Thanh Uyển...“Kia Lâm cô nãi nãi nói châm chước là cái như thế nào cái châm chước pháp?” Từ Lĩnh cảm thấy hắn vừa không khả năng đưa Lâm Thanh Uyển mỹ nữ, cũng không hảo lạp nàng đi uống rượu, cũng cũng chỉ có thể trực tiếp minh bạch hỏi.Lâm Thanh Uyển hơi hơi quay đầu trên dưới đánh giá hắn một chút, hỏi: “Ta nếu cho người châm chước, ta có thể được cái gì chỗ tốt đâu?”Từ Lĩnh hơi há mồm, nửa ngày mới hỏi ngược lại: “Chỗ tốt?”“Đúng vậy, cho người châm chước chỗ tốt,” Lâm Thanh Uyển đầu ngón tay điểm điểm cái bàn, cười nói: “Nếu vô chỗ tốt, ta hà tất lo lắng cho người châm chước?”Lâm Nhuận nhịn không được ho nhẹ một tiếng, Lâm Thanh Uyển rũ mắt không nói.Từ Lĩnh nhìn nhin nàng, lại nhìn xem Lâm Nhuận, cuối cùng châm chước nói: “Nhiều cấp chút tiền bạc?”Lâm Thanh Uyển cười lắc đầu.Từ Lĩnh nhíu mày, “Vậy người nghĩ muốn cái gì?”Lâm Thanh Uyển nhìn về phía Liễu quản sự, Liễu quản sự cúi đầu trầm tư trong chốc lát, khom lưng bám vào nàng bên tai nói: “Cô nãi nãi, Từ gia bút...”Thanh âm không lớn không nhỏ, vừa vặn đủ Từ Lĩnh nghe được.Lâm Thanh Uyển cũng không thuật lại, quay đầu nhìn về phía hắn.Từ Lĩnh trù trừ khéo miệng nói: “Lâm gia thư cục đơn đặt hàng về sau có thể đề hậu tam thành, kia về sau Vạn Thu Các hướng Lâm thị thư cục đính giấy làm bằng tre trúc...”“Hảo thuyết,” Lâm Thanh Uyển gật đầu nói: “Chúng ta hai nhà hợp tác nhiều năm, lẫn nhau đều là tin được, về sau Lâm gia cho các người đơn đặt hàng cũng sẽ hậu tam thành.”Hiện tại, Từ gia bút, Lâm gia giấy đều thuộc về hút hàng thương phẩm, cho nên mỗi bút đơn đặt hàng đều là có hạn mức cao nhất.Đề cao tam thành hạn ngạch, kia đã có thể có không ít.Lâm Thanh Uyển đổi này thực vừa lòng, bởi vì là lẫn nhau đề cao, Từ Lĩnh đổi này cũng thực vừa lòng.“Lâm cô nãi nãi nói châm chước...”“Mỗi tuần Lâm thị thư cục cùng giấy phuòng công nhân đều có một ngày nghỉ ngơi thời gian, nhà người hóa có thể ở nghỉ ngơi ngày khi đuổi, cứ như vậy,” Lâm Thanh Uyển nhìn về phía Liễu quản sự.Liễu quản sự lập tức nói: “Tiếp theo nghỉ ngơi là ở ba ngày sau, Vạn Thu Các đơn đặt hàng không ít, cho nên ít nhất đến tiêu phí hai ngày thời gian.”Lâm Thanh Uyển gật đầu, “Xếp hạng mười lăm thiên hậu, khi đó người tới lấy hóa đi.”Từ Lĩnh thở dài nhẹ nhõm một hơi, nhìn Lâm Nhuận liếc mắt một cái sau cười nói: “Sớm nghe nói Lâm cô nãi nãi lợi hại, không nghĩ tới lợi hại như vậy, nhưng thật ra tiểu tử lúc trước có mắt không thấy Thái Sơn, mong rằng Lâm cô nãi nãi thứ lỗi.”Lâm Thanh Uyển cũng nhìn

thoáng qua Lâm Nhuận, hồi cười nói: “Mười dặm bất đồng phong, huống chi kinh thành cùng Tô Châu cách xa nhau xa như vậy, các ngươi Từ gia thói quen thân gia tánh mạng toàn nghe lệnh với tộc trưởng, ta cũng không hảo trách ngươi. Bất quá ta Lâm gia từ trước đến nay khai sáng, mà ta Ngũ ca lại ôn hoà hiền hậu khoan nhẫn, nhưng thật ra rất ít nhúng tay nhà khác sự.”“Đúng rồi, này khởi giao dịch lang quân có thể làm chủ sao?” Lâm Thanh Uyển cười hỏi: “Muốn hay không viết thư xin hỏi một chút các ngươi tộc trưởng?”Từ Linh phía sau quản sự mãnh sát mồ hôi lạnh, nhà bọn họ lang quân có hay không ly gián thành công hắn không biết, nhưng vị này Lâm cô nái nái là nhất định làm cho bọn họ gia lang quân sinh khí, không phát hiện nhà bọn họ lang quân bối ở sau người nắm tay đều khẩn sao?Từ Linh tái sinh khí lúc này trên mặt cũng là cười túm tím, cùng Lâm Thanh Uyển hàn huyên một chút liền đứng dậy cáo từ.Trên mặt tươi cười vẫn luôn duy trì đến thượng nhà mình xe ngựa.Từ Linh thực tức giận, nhà hắn quản sự liền thấp giọng khuyên nhủ: “Lang quân hà tất cùng nàng chấp nhận, nàng bất quá là cái nữ tử...”Từ Linh trên cao nhìn xuống liếc mắt nhìn hắn, đem hắn nói đều chấn ở cổ họng.“Nữ tử? Kia cũng so ngươi lợi hại, kêu ngươi tới mua cái giấy làm bằng tre trúc, ngươi nhìn xem đều qua đi bao lâu thời gian lại liền đơn tú đều không có hạ.” Từ Linh một bụng hỏa, “Nếu không phải ngươi bắt không được, ta dùng đến chạy tới bị khinh bỉ sao?”“Lang quân, Lâm gia đâu muối không ăn, tiêu nhân là cái gì phương pháp đều dùng qua...”“Được rồi, được rồi,” Từ Linh không kiên nhẫn phát tay, chính mình dựa vào trên xe giận dỗi, hắn thế nhưng bị một nữ nhân dọa sợ.Trầm mặc nửa ngày hắn rồi lại bắt đầu nhạc lên, vuốt cầm nói: “Ta nhớ rõ năm trước có ngươi tới liên hợp chúng ta Vạn Thư Các nhầm vào Lâm thị thư cục?”“Là,” quản sự thấp thỏm nói: “Nhưng bị Nhị Lang quân cự tuyệt, còn mệnh lệnh rõ ràng chúng ta không được tham dự trong đó, tam lang quân, nếu kêu Nhị Lang quân biết chúng ta bỏ đá xuống giếng, chỉ sợ...”Từ Linh trùng hắn một cái nói: “Ai nói ta phải đối phó Lâm thị thư cục? Ta chỉ là nhớ tới, lúc ấy ngươi không phải nói ở sau lưng xâu chuỗi ngươi là Triệu gia sao?”“Là,” quản sự đè thấp thanh âm nói: “Hiện tại Lâm gia cùng Triệu gia bất quá là mạo ly thần hợp, đại gia ngầm đều ở truyền, năm trước Triệu gia Thao Thiết Lâu đóng cửa chính là Lâm gia bút tích đâu.”Từ Linh cười hắc hắc, vuốt cầm nói: “Như vậy cũng hảo, ta là thực không thích vị kia Lâm cô nái nái, nhưng càng không thích Triệu Thắng, làm cho bọn họ cho nhau tìm không thoải mái đi thôi.”Quản sự trùu trùu khóe miệng, không nghĩ tới tam lang quân suy nghĩ nửa ngày lại là nghĩ ra cái này chủ ý.

Chương 140: Quyết định

Hàn Mặc Trai nội thất, Lâm Nhuận đối diện Lâm Thanh Uyển lắc đầu, “Ngươi này tính tình cũng quá lớn, sẽ không sợ hắn chặt đứt cửa này sinh ý?”“Sẽ không,” Lâm Thanh Uyển cho hắn đồ một ly trà, cười nói: “Chỉ cần là thương nhân liền sẽ không như vậy tùy hứng, ngươi xem Triệu Thắng, chúng ta đã nháo đến khó coi như vậy, năm nay hắn còn không phải ngoan ngoãn phủng bạc tới hạ đơn đặt hàng?”“Ta không phải thương nhân, nhưng nếu Triệu Thắng chỗ đó cũng có kiêm tiền hảo thương phẩm, ta cũng là không ngại hạ đơn tử.” Lâm Thanh Uyển nói: “Điểm này khắc chế chúng ta cho nhau chi gian vẫn phải có.”Lâm Nhuận lắc đầu, hắn là Nho gia tư tưởng, thừa hành chính là trung dung chi đạo, bởi vậy nói: “Rốt cuộc quá thương cảm tình.”Lâm Thanh Uyển chỉ cười không nói.Lâm Nhuận biết nàng không ủng hộ, liền cũng không hề đề, cho nên xoay qua đi nhìn về phía bên ngoài, thấy Hàn Mặc Trai người đến người đi, thênh敦敦 hơn phân nửa là hướng về phía giấy làm bằng tre trúc tới, có người chờ không kịp xếp hàng, liền từ trong tiệm giá cao mua, chính ma Liễu quản sự cấp tiện nghi chút.Hắn không nghĩ tới giấy làm bằng tre trúc định giá như vậy cao lại vẫn có nhiều người như vậy truy phủng, hắn tuy không biết Hàn Mặc Trai cụ thể kiêm lời nhiều ít, nhưng chỉ cần tưởng tượng kia phí tổn cùng định giá, lại xem hiện tại tình cảnh liền biết kiêm được không ít.Hắn nghiêng đầu nhìn về phía Lâm Thanh Uyển, rõ ràng là cùng hắn nữ nhi không sai biệt lầm giống nhau tuổi tác, nhưng không biết từ khi nào khóc, hắn không hề đem đối phương đương tiểu nữ hài xem, mà là một cái nhưng thương nghị sự tình ngang hàng.Đến bây giờ, hắn đã thói quen trong tộc đại sự cũng muốn hỏi nàng một tiếng.Nghĩ đến đã đưa đi Nam Hán Lâm Tín cùng đang chuẩn bị muốn tham gia minh kinh khảo thí Lâm thị con cháu nhóm, Lâm Nhuận không khỏi hơi hoi cúi người nói: “Uyển tỷ nhi, ta có chuyện cùng ngươi thương nghị.”“Ngũ ca mời nói.”“Ta tính toán khuynh tộc chi lực nâng đỡ Hữu Nhi, làm hắn tận lực tại hạ một lần tiến sĩ khảo trung trúng tuyển.”“Lâm Hữu?”“Đúng vậy,” Lâm Nhuận nói: “Hắn là chính mình thi đậu phủ học, tài trí là chúng ta Lâm thị sở hữu con cháu trung tốt nhất, nếu nói có ai ở tiến sĩ khảo trung nhất có hi vọng, kia phi hắn mạc

chúc.”Lâm Thanh Uyển không nói chuyện.Quyết định này quá lớn, mà nàng đói Lâm Hữu cũng không thực, nàng chỉ biết hắn là Lâm Tùng tôn tử.Năm đó Canh Ngọ họa, dòng bên chịu tiến đến cứu viện, Lâm Tùng đó là trong đó một người, lúc ấy hắn thê tử người mang lục giáp, cho nên Lâm Hữu cha Lâm Trạch là con mồ côi từ trong bụng mẹ.Lục thúc công chỉ có Lâm Tùng này một cái huynh trưởng, bởi vậy đói này cháu trai coi như mình ra, mà Lâm Trí cũng bởi vì Lâm Tùng quan hệ đói bọn họ đặc biệt chiểu cố.Bọn họ kia một phòng liền chỉ có Lâm Trạch xuất sĩ, chỉ là hắn tại chức trong lúc, sở hat nơi phát sinh lũ lụt, hắn đi cứu tế khi đã xảy ra chuyện.Triều đình cho trợ cấp, còn phong cái thụy hào, nhưng lúc ấy Lâm Hữu mới không đến năm tuổi. Hắn là Lục thúc công cùng Lâm Nhuận nuôi nấng lớn lên.Trừ bỏ lần trước hắn vì Lâm Cát bọn họ giải thích nghi hoặc làm nàng ấn tượng khắc sâu ngoại, Lâm Thanh Uyển gặp qua hắn vài lần trung cũng chưa lưu lại rất lớn ấn tượng.Bất quá Lâm Nhuận nói đúng, hắn đích xác so Lâm Giai bọn họ hiếu thăng chút.Nhưng cử toàn tộc chi lực...Lâm Thanh Uyển rũ xuống đôi mắt không nói gì.Hiện tại Lâm thị nhân mạch tách ra năm giữ ở Lâm Thanh Uyển cùng Lâm Nhuận trong tay. Tuy rằng đại gia không làm rõ, nhưng đều biết, Lâm Nhuận làm tộc trưởng, một ít thế giao càng bán mặt mũi của hắn.Mà Lâm Thanh Uyển làm Lâm Trí nữ nhi, Lâm Giang muội muội, một ít Lâm gia bạn cũ càng thiên hướng nàng.Tỷ như Lưu Phái cùng Tôn Hòe, Lâm Nhuận cùng Lâm Thanh Uyển đồng thời ra tiếng, hai người khẳng định càng nghe Lâm Thanh Uyển.Càng đừng nói Đông Bắc trong quân cũ bộ, bọn họ càng là chỉ nhận Lâm thị dòng chính.Lâm Nhuận trong tay những nhân mạch đó chính hắn là có thể làm chủ, không cần hỏi nàng, hắn hiển nhiên là tưởng nàng ra tay.Nếu Lâm Hữu là khả tạo chi tài, nàng tự nhiên nguyện ý viễn thủ, cũng không phải là, trên tay nàng có chút nhân tình, có chính là dùng qua đi liền không có.Lâm Nhuận thấy nàng không nói, cũng không miễn cưỡng nàng, chỉ là sau khi trở về tìm Lâm Hữu nói: “Phủ học nếu là không vội liền thường đi người cô cô nơi đó nhìn xem, cho nàng chạy chạy chân, nàng cùng người muội muội sống một mình với biệt viện, luôn có không tiện chỗ.”Uyển tỷ nhi không phải lấy không chừng Lâm Hữu tài đức cho nên mới do dự sao, vậy làm cho bọn họ nhiều tiếp xúc,Lâm Hữu sưng sốt một chút, thực mau phản ứng lại đây, hắn cúi đầu đồng ý.Lâm Nhuận duỗi tay vỗ vỗ vai của hắn nói: “Biệt viện rời nhà xa, người dọn dẹp một chút dọn đi phủ học trụ sao, qua đi cũng phương tiện chút.”Lâm Hữu cúi đầu đồng ý.Hắn đi cùng hắn mẫu thân Mễ thị thương nghị, Mễ thị ngây người một chút nói: “Cũng hảo, ngươi thúc phụ đây là vì ngươi hảo đâu, ta cho ngươi dọn dẹp một chút, ngày mai liền đi thôi.”Mễ thị cho hắn đóng gói hành lý, nhịn nhẫn vẫn là nhịn không được hỏi, “Ngươi thúc phụ nhưng có đề qua ngươi hôn sự?”Lâm Hữu cười nói: “Mẫu thân, ta tuổi còn nhỏ đâu, không vội.”“Đều

mười tám, không nhỏ.” Mẽ thi nhíu mày nói: “Liền tính trong tộc hài tử đón dâu vẫn, nhưng người xem có mấy cái hài tử ở mười tám tuổi khi còn không có định ra thân?” Lâm Hữu nhíu mày, hắn cũng không tưởng như vậy sớm thành thân, một là hắn còn không có cái kia tâm tư, thứ hai hiện tại thành thân nhưng lựa chọn đối tượng hữu hạn.Rốt cuộc hắn điêu kiệt cũng không tính hảo.Phụ thân mất sớm, hắn cùng thúc phụ rốt cuộc cách một tầng, về sau tộc trưởng vị trí hơn phân nửa là đường đệ kế thừa, thả nhà hắn nghiệp cũng không phong.Dưới loại tình huống này, nguyện ý gá cho hắn người không có mấy cái.Hơn nữa hắn cũng không cảm thấy mười tám tuổi rất lớn, hắn cùng trưởng năm cập quan sau mới thành thân chỗ nào cũng có.Hắn không vội, nhưng Mẽ thi lại không thể không vội, thấy hắn không để bụng, Mẽ thi nghĩ tìm cơ hội vẫn là đến cùng đệ muội nhắc lên, làm này nhắc nhở một chút thúc thúc.Hữu Nhi tuổi này cũng không thể lại kéo đi xuống.Lâm Hữu hai năm trước khảo nhập phủ học, đã đem đại bộ phận chương trình học đều học qua, cho nên hiện tại có thể làm hắn nghe khóa rất ít.Hắn đem vài vị tiến sĩ chương trình học câu rót, quyết định từ nơi này mặt bài trừ thời gian quay lại biệt viện.Tiến sĩ nhóm khai khóa đều là hai năm vì một kỳ, sau khi kết thúc lại lần nữa bắt đầu, đầu hai năm hắn liền đem đại bộ phận tiến sĩ khóa đều nghe xong, dư lại tam môn khóa đều không thể nào quan trọng, cho nên đặt ở cuối cùng.Này tam môn khóa an bài đến lại lơ lửng, cho nên bình quân xuống dưới một ngày cũng không tắt có một đường khóa. Cho nên hắn mới một lần nữa đi nghe đã học quá chương trình học, một là có cái càng tốt học tập bần không khí, thứ hai cũng là tra lậu bỗ khuyết ý tú.Hiện tại có mặt khác sự tình làm, hắn tự nhiên muốn đem này mấy môn khóa từ hắn chương trình học biểu trung câu rót.Lâm Hữu trụ tới rồi phủ học, cái này làm cho cùng trường nhóm một trận kinh ngạc, Lâm gia liền ở bắc giao, lui tới đều có xe tiếp, huống chi Lâm gia ở trong thành còn có khác viện đâu, đại gia chưa bao giờ thấy Lâm Hữu ở tại phủ học quá.Bọn họ không khỏi hỏi: “Lâm huynh như thế nào dọn đến phủ học được?”Lâm Hữu cười nói: “Này không phải nghĩ nhiều chút thời gian học tập sao, Lâm Hữu ngu dốt, cũng chỉ vọng càn cù bù thông minh.”Cùng trường nhóm ánh mắt sáng lên, thấu đi lên hỏi: “Lâm huynh chính là được cái gì tin tức?”Lâm Hữu lắc đầu, “Chỉ là ăn tết khi đi theo thúc phụ bái phỏng vài vị tiên sinh, thâm giác chính mình việc học không tinh, lúc này mới tưởng càng nỗ lực một phen.”Cùng trường nhóm thấy từ hắn nơi này hỏi không ra cái gì tin tức, trong lòng không cam lòng, nhưng cũng không hào hứng hỏi, chỉ có thể tiếc hận rời đi.Nhưng đại gia cũng càng nỗ lực đọc sách.Khoảng cách thượng một lần tiến sĩ khảo đã qua đi ba năm, triều đình lại không có lại khai khoa khảo thí, cũng không biết tiếp theo muốn tới khi nào.Lâm Hữu đột nhiên hăng hái, đại gia ngoài miệng không nói, trong lòng lại vẫn là kích động, có lẽ là triều đình muốn

khai khoa? Lâm gia dù sao cũng là Giang Nam đệ nhất đại tộc, trước tiên được đến cái gì tin tức cũng là có. Lâm Hữu không biết bọn họ trong lòng suy nghĩ, cũng không để bụng, nghe xong hôm nay khóa sau liền thu thập đồ vật ra khỏi thành đi biệt viện. Hắn đến biệt viện khi Lâm Thanh Uyển chính vân tay áo ở tu bổ một gốc cây cốt hồng, Lâm Hữu trực tiếp bị hạ nhân mang tiền vào, vừa chuyển quá chỗ ngoặt liền nhìn đến nàng đang đứng ở cây mai hạ tinh tế tu bổ cạnh. Lâm Hữu bước chân dừng một chút mới tiến lên, “Chất nhi gặp qua cô cô.” Lâm Thanh Uyển quay đầu, hướng hắn cười nói: “Ngươi tới vừa lúc, tới giúp ta tu bổ đinh chóp kia mấy chi, lớn lên quá cao, ta có chút với không tới.” Lâm Hữu liền tiến lên tiếp nhận kéo, tinh tế mà tu bổ lên, nhưng trong lòng vẫn là nghi hoặc, “Này cốt hồng thua tại trong đất không phải càng tốt sao, cô cô như thế nào loại ở trong bồn?” Lâm Thanh Uyển cười nói: “Này cũng không phải là ta, là Lư tử gia đinh tốt, ngày mai muộn đưa đi, cho nên ta nghĩ tu đến càng đẹp mắt điểm.” Lư tử gia ái mai cùng Chu thứ sử ái cúc giống nhau nổi danh. Lâm Hữu hơi hoi mỉm cười, thực mau liền đem này cây trân quý hoa mai tu bổ hảo. Lâm Thanh Uyển một bên sát tay một bên hỏi hắn, “Nghĩ như thế nào lên xem ta?” Lâm Hữu cúi đầu cung tay nói: “Thúc phụ làm ta lại đây, làm ta nhàn hạ liền lại đây cấp cô cô chạy chạy chân.” Lâm Thanh Uyển liền cười nói: “Ta nơi này chạy chân có hạ nhân đâu, nơi nào dùng được đến ngươi?” Nàng nghĩ nghĩ nói: “Bất quá đảo có một số việc muôn thác ngươi làm.” “Nhưng thỉnh cô cô phân phó.” Lâm Thanh Uyển lanh hán đi tiểu thư phòng, “Lâm Tín đi thời điểm chúng ta cho hắn sao hai bốn tổ tiên bản chép tay, lúc này mới phát hiện bên trong có rất nhiều nhưng dùng đồ vật. Chỉ là đó là tổ tiên bản chép tay, không hảo lấy ra tới, để tránh di lạc, cho nên chúng ta nghĩ sao chép một ít, về sau hoặc cấp tộc nhân học tập, hoặc sửa sang lại thành sách in án.” Ngày đó bản chép tay Lâm Thanh Uyển đều xem qua, cho nên thực mau liền tuyển ra hữu dụng những cái đó, hiện tại chính đối ở trên bàn. Lâm Thanh Uyển cười tủm tỉm đối Lâm Hữu nói: “Ngươi liền từ ta ông cố bút ký bắt đầu sao đi.” Lâm Lễ giai đoạn trước bút ký thực nhẹ nhàng, nhiều là hắn một ít du lịch hiểu biết cùng học tập hiểu được, giao cho Lâm Hữu chính thích hợp. Từ hôm nay trở đi, Lâm Hữu liền thói quen mỗi ngày tới biệt viện đưa tin, đương nhiên, hắn cũng không luôn là ngốc tại tiểu thư phòng chép sách, mỗi cách nửa canh giờ hắn đều phải ra cửa đi một chút. Gặp phải Lâm Thanh Uyển ở xử lý hoa mộc, hắn liền giúp một chút, không mảy may ngày hắn liền cùng Lâm Thanh Uyển cùng Lâm Ngọc Tân hỗn chín, ngẫu nhiên cũng sẽ ngủ lại biệt viện. Thời gian quá thật sự mau, tháng giêng sắp qua đi khi, Lâm Nhuận mang theo Lâm Cát tìm tới môn tới, hắn rốt cuộc vẫn là quyết định đi tòng quân. Lâm Thanh Uyển cũng không ngăn trở, cho hắn viết một phong tiến cử tin, sau đó cho hắn một ít lô phí, cô vũ hắn nói: “Chúng ta đổi đãi ngươi chiến thắng trở về.” Thấy Lâm

cô cô chỉ có này một câu, Lâm Cát trong lòng không phải không thất vọng, hắn phủng tin lui ra.Lâm Giai cùng Lâm Trụ ở trong tộc chờ, thấy hắn trở về sôi nổi vây đi lên, “Thế nào, cô cô nói như thế nào?”Lâm Cát cường cười một tiếng nói: “Cô cô nàng đáp ứng rồi, đã cho ta viết tiến cử tin, ta tính toán hậu thiên liền xuất phát.”Lâm Trụ thấp giọng hỏi, “Lâm cô cô cũng cho người an bài hộ vệ sao?”Lâm Cát cường cười nói: “Biệt viện hộ vệ như vậy khó được, nơi nào là dễ dàng có thể được?”Đừng nói hộ vệ, liền huấn luyện đều không có, đại gia nhưng đều biết, Lâm Tín ở ra cửa trước chính là ở biệt viện ở ba ngày.

Chương 141: Khác nhau

Lâm Trụ do dự hỏi: “Chẳng lẽ liền bởi vì ngày đó ngươi chọc nàng sinh khí, cho nên nàng liền...”“Nói bậy bạ gì đó?” Lâm Giai quay đầu trừng mắt nhìn hắn liếc mắt một cái nói: “Cô cô không phải nhỏ mọn như vậy người, ta tưởng đây cũng là tùy người mà khác nhau.”Lâm Trụ không phục nói: “Chẳng lẽ Lâm Tín một cái không đọc mấy năm học tiểu tử còn có thể so Cát đệ lợi hại?”Lâm Cát năm trước liền cập quan, vẫn luôn ở tộc học đọc sách, thành tích còn tính không tồi. Mà Lâm Tín mười ba tuổi liền bỏ học, mới mươi mười sáu tuổi, làm người lại bẩn khắc thành thật, ai đều không tin nàng so Lâm Cát cường.Lâm Cát cũng không tin, cho nên mới trong lòng không vui.Lâm Giai lại nói: “Nhưng trong tộc nhiều như vậy con cháu, đích xác chỉ có Lâm Tín nhất đến cô cô tâm, ngươi xem Lâm Hữu, hiện tại hắn còn ở cô cô gia chép sách chạy chân đâu. Lẽ ra thân phận của hắn không nên càng đến cô cô chiếu cố sao? Nhưng mà hắn đãi ngộ cũng so ra kém Lâm Tín.”Luận huyết thống, tự nhiên là Lâm Hữu so Lâm Tín càng giàn, huống chi Lâm Hữu tổ phụ Lâm Tùng vẫn là bảo hộ dòng chính công thần chi nhất, lại là tộc trưởng chất nhi.Nhưng chính là như vậy hắn cũng không có Lâm Tín lúc trước đãi ngộ.Cho nên Lâm Tín trên người khẳng định có cô cô nhìn trúng đồ vật, bằng không sẽ không như vậy bị ưu đãi.Lâm Trụ cũng có chút do dự lên, nhìn về phía Lâm Cát, “Vậy ngươi hậu thiêu như thế nào đi?”Lâm Cát cười khổ, “Đều cập quan người, chẳng lẽ còn sẽ không đi đường?”Lâm Thanh Uyển chưa cho hắn an bài, Lâm Nhuận lại an bài, với hắn tới nói, Lâm thị mỗi một cái con cháu đều là nhân tài.Lâm Cát muốn đi Nam Hán bôn tiền đồ, hắn tự nhiên muốn duy trì, cho nên tìm hai cái gia đình đưa hắn, ba người ra roi thúc ngựa triều phía nam chạy đến.Bọn họ đuổi tới Nam Hán khi chiến sự chính hàm, Lâm Cát trực tiếp cầm trong tay Lâm Thanh Uyển tay tin đi bái kiến Tô Chương.Đi theo Tô Chương bên người thiêu hộ kinh ngạc, “Như thế nào lại tới? Tướng quân, Lâm gia đây là tướng một lần nữa nắm giữ Đông Bắc quân?”Tô Chương biên mở ra tin biên mắt trợn trắng nói: “Ba mươi năm đi qua, trừ bỏ chúng ta này mấy cái hậu bối, ai còn nhớ rõ Đông Bắc quân đời trước là Lâm gia quân?”Lâm gia ở trong quân đội là còn có uy vọng, nhưng tướng một lần nữa nắm giữ

không khác người si nói mộng, hoàng đế lại không phải ăn chay.Ba mươi năm qua đi, Đông Bắc quân trên dưới chỉ trung tâm với hoàng đế một người, không nói phía dưới tham tướng thiên hộ phần lớn là mấy năm gần đây để bạt đi lên, chính là hắn, hắn tổ phụ cùp phụ thân đều từng là Lâm gia quân, nhưng muôn hỏi hắn trung với ai, kia nhất định là bệ hạ.Tô Chương mở ra tin nói: “Lâm gia hiện tại nhật tử không hảo quá, đây là tính toán khác tim ra lộ đâu.”Hắn khép lại tin thở dài: “Ba mươi năm đi qua, bệ hạ sẽ không lại để ý Lâm gia con cháu hay không tòng quân, mà Lâm gia cũng là có thể nương lợp người già lưu lại tình cảm nâng đỡ một chút trong tộc con cháu.”Thiên hộ không hiểu lắm, nhưng hắn đổi này đó đi cửa sau người vẫn là không quá nhìn trúng, hỏi: “Kia cái này như thế nào an bài, cũng đưa đi tiền tuyến?”“Trước phỏng tới tân binh doanh luyện luyện đi,” Tô Chương cười nói: “Cái này không vội, xem hắn biểu hiện, tận lực đừng làm cho hắn tiến lên phong. Nếu là hảo liền phỏng tới tiền tuyến, nếu là không được dùng liền phỏng tới hậu cần đi.”Cùng phía trước một cái hoàn toàn không giống nhau an bài.Thiên hộ nhìn mắt tướng quân trên bàn tin, như suy tư gì sờ sờ trên cầm râu.Khoảng thời gian trước tới đây cậy nhờ Lâm Tín chính là chỉ ở tân binh doanh ngày người ba ngày đã bị ném tới rồi tiền phong doanh, nghe nói trong khoảng thời gian này đã tích lũy không ít người đầu, chiếu cái này trạng thái đi xuống, không đến hai tháng hắn là có thể thăng nhiệm đội trưởng.Thuộc hạ quản người, kia lập công lao chính là không giống nhau, ở tướng quân mí mắt phía dưới không ai dám chiếm hắn công lao, kia tiểu tử chỉ cần có thể sống sót liền có đại tiền đồ.Thiên hộ hâm mộ ghen tị hận, hắn ngao đến vị trí này nhưng hoa không ít năm, vừa mới bắt đầu hai năm, mặc kệ hắn chém bao nhiêu người đầu đều tính không đến hắn trên đầu.Đâu giống này đó có chỗ dựa, vừa tiến đến là có thể lập công.Thiên hộ lòng dạ có chút không thuận, nhưng nghĩ đến trong quân đội vài người khác, lại áp xuống tính tình, tính, tốt xấu Lâm Tín vẫn là dựa tự mình bản lĩnh lên chức, hắn liền tính ghen ghét lại là chịu phục, không nghĩ ở tại cách vách doanh trường kia vài vị, quả thực là tới nơi này du sơn ngoạn thủy, ngồi chờ quân công.Liền không biết này tân đưa tới vị này chính là thuộc về loại nào?Lâm Cát tự nhiên cũng muốn dựa thật bản lĩnh Thanh Uyển ở tin trung nói được rất rõ ràng, chỉ là làm ơn Tô Chương hỗ trợ chăm sóc, đừng gọi người khi dễ hắn đi, chuyện khác thuận theo tự nhiên.Này phong thư nội dung cùng thượng phong thư kém không lớn, nhưng Tô Chương lại có thể nhận thấy được trong đó bất đồng, Lâm Tín lấy tới tin trung nhiều độ âm, Lâm Thanh Uyển lời trong lời ngoài đều có đối hắn thường thức cùng ký thác.Thêm chi đối phương còn tùy thân mang theo cái hộ vệ, Tô Chương liền biết hắn là Lâm Thanh Uyển trọng điểm bồi dưỡng người.Đãi ngộ tự nhiên cũng không giống nhau.Cho nên Lâm Tín gần nhất liền đi tiên phong doanh, ngày thứ tư liên thượng tiền

tuyên, có thể hay không sống sót liền dựa hắn bản lĩnh.Sống sót, hắn liền đề bạt đôi phuơng, hy sinh, triêu đình bất quá thêm một cái thông tri bỏ mình công văn.Lâm Nhuận phái tới gia đình chỉ có thể đem Lâm Cát hộ tống đến quân doanh ngoại, nhìn hắn vào quân doanh, bọn họ cũng không tưởng lâu đài.Lâm Cát tràn đầy thấp thỏm đi theo người nhập doanh, lại không có nhìn thấy Tô tướng quân, mà là trực tiếp vào tân binh doanh.Hắn trong lòng càng là bất an, cũng không biết Tô tướng quân thu được hắn tin không có, đây là hắn an bài, vẫn là phía dưới người ngầm an bài.Còn có Lâm Tín không biết ở nơi nào, bọn họ cùng tồn tại Tô tướng quân thủ hạ, hắn là sẽ chạm mặt đi?Lâm Cát bắt đầu rồi chính mình quân doanh sinh hoạt, mà ở Tô Châu Lâm Hữu cũng có tiến triển.Sao chép tổ tiên bút ký cho hắn hiểu được không ít, hơn nữa này đó bút ký Lâm Thanh Uyển đều xem qua, cô chất hai liền có nói chuyện phiếm đề tài.Mỗi lần Lâm Hữu sao mệt mỏi đi ra ngoài vừa đi đều có thể tìm được cùng Lâm Thanh Uyển tiếp lời nói.Lâm Thanh Uyển cũng không hề làm hắn tổng chép sách, mà là thường thường đem hắn mang theo trên người.Chính trực đầu xuân, vạn vật sống lại, ruộng lúa mạch tiêu mạch xanh mượt, Lâm Thanh Uyển hỏi hắn có biết tiêu mạch là như thế nào loại thành.Cái này, Lâm Hữu thật đúng là không biết.Lâm Thanh Uyển liền cười nói: “Ngươi về sau mục tiêu là xuất sĩ, thân là quan phụ mẫu như thế nào có thể không biết nông tang việc đâu? Ngươi xem ta tổ phụ cùng phụ thân, bọn họ là như vậy đại quan nhi, nhưng mỗi năm cày bừa vụ xuân đều là muôn đích thân xuống đất.”Lâm Hữu nghĩ đến gần đây sao đến bút ký trung có Lâm Dĩnh cày ruộng nội dung, nhất thời hổ thẹn không thôi, “Cô cô nói đúng, tiêu chất sẽ chú ý.”Hắn nói sẽ chú ý đó là thật sự đi chú ý, mỗi ngày đều xuống ruộng xem người lao động, biên vén tay áo xuống đất hỗ trợ rút thảo, biên hỏi một chút trồng trọt thương sự tình.Chờ đem thảo trừ đến không sai biệt lắm, lúa loại cũng nên bá.Trong đất nơi nơi là lê điền người, Lâm Thanh Uyển thậm chí ở biệt viện bờ sông khai một miếng đất nhỏ, sau đó mang theo hắn cùng Lâm Ngọc Tân tự mình xuống đất gieo giống.Lâm Thanh Uyển nói: “Loại này mà học vấn lớn đâu, cũng không phải loại sống thì tốt rồi. Trước kia cũng không có ngũ cốc, các tổ tiên lấy săn thú mà sống, nhưng có người học xong gieo trồng, lại phát hiện ngũ cốc, lúc này mới có định cư, có thể trồng trọt sinh sản lương thực.”“Ngay từ đâu người cũng không biết hạt giống rắc đi mật độ, lại càng không biết lúa loại gieo rắc sau muôn cây mạ lớn lên càng mau càng tốt, sản lượng càng không cần phải nói,” Lâm Thanh Uyển nói: “Này hết thảy đều là tổ tiên nhóm chậm rãi sờ soạng ra tới.”Lâm Thanh Uyển cười nói: “Ta là không trông cậy vào các ngươi có thể đề cao sản lượng, hoặc là đào tạo ra cái gì hảo chủng loại, chỉ cần các ngươi không làm có mất như mù là được. Nay lương thực mới là thế gian đại sự, chuyện quan

trọng!''

Chương 142: Công kích

Ở Lâm Thanh Uyển mang theo Lâm Hữu cùng Lâm Ngọc Tân xuống đất khi, xa ở kinh thành hoàng đế cũng chính mang theo đại thần cùng các hoàng tử ở cày ruộng.Hoàng đế coi trọng nông tang, trừ bỏ cày xông đất ngày hiến tế thiên địa cùng xuống đất đỡ lê ngoại, tới rồi chân chính gieo hạt nhặt từ hắn cũng sẽ xuống đất canh tác.Thần tử cùng các hoàng tử tò vè coi trọng, tự nhiên cũng muốn đi theo cùng nhau vén tay áo xuống đất.Lúc này hoàng đế một thân đoản quái, cuốn ống quần vội vàng ngưu ở ngoài ruộng cày ruộng, cho hắn khiên ngưu chính là Tú hoàng tử, tuổi càng tiểu nhân Ngũ hoàng tử cùng Lục hoàng tử tắc phụ trách đem ngoài ruộng hòn đá nhặt đi ra ngoài, hoặc là đem một ít không dễ toái đại bùn khôi dập nát.Các đại thần cũng đều phân một miếng đất, không quan tâm bọn họ ngày thường như thế nào ngăn nắp lượng lê, lúc này mỗi người trên người đều mang theo bùn tí, cùng một cái chân chính nông dân giống nhau động tác thuần thực trên mặt đất cày cấy.Không có biện pháp, có một cái nhiệt tình yêu thương nông tang hoàng đế, vì có thể ở nhàn hạ khi có thể tiếp thương đối phương nói, mặc kệ bọn họ ban đầu nhiệt không nhiệt tình yêu thương, có quen hay không luyện, ở thương tam phẩm sau bọn họ đều sẽ nhiệt tình yêu thương cùng thuần thực nông tang.Lê hảo điền, hoàng đế liền đem lúa loại lấy ra tới, cùng ba cái nhí tử một chút một chút rải tiến ngoài ruộng, sau đó lại dùng tay mạt bình.Này một phen lao động liền muốn đi ban ngày, giữa trưa mọi người đều là trực tiếp cầm khói bánh ngồi xóm đồng ruộng gặm.Ngũ hoàng tử cùng Lục hoàng tử đều chỉ có tám tuổi, hai người là lần đầu tiên tới, đều là mới lạ không thôi, một tá một hữu ngồi xóm phụ hoàng bên người, một bên gặm bánh bột ngọt, một bên tò mò nhìn đông nhìn tây.Tú hoàng tử nhin hai cái mẫn nhãn mới lạ hưng phấn đệ đệ âm thầm lắc lắc đầu, kế tiếp còn có bọn họ chịu đâu.Bọn họ huynh đệ mấy cái đều là tự tám tuổi khởi liền đi theo phụ hoàng xuống đất, năm nay nếu không phải nhị hoàng huynh bị phái đi chiến trường, hôm nay tới người liền tè.Hoàng đế gặm xong bánh, quay đầu thấy hai cái nhí tử trên mặt hưng phấn, liền bàn tay to vỗ vỗ bọn họ đâu nói: “Hảo, ăn no liền đi tiếp tục xuống đất, đem hạt giống mạt bình liền có thể đi trở về.”Ngũ hoàng tử rất tò

mò hỏi, “Phụ hoàng, vì cái gì muốn đem hạt giống mạt bình?”Hoàng đế cười, “Ngươi xem ngươi tay như vậy một mạt, hạt giống có phải hay không đã bị ăn tiến trong đất đi?”Vô tri cùng Lục hoàng tử gật đầu, vừa rồi bọn họ liền thử qua, tay một quả, vốn đang phúc ở bùn trên mặt lúa loại liền nháy mắt không thấy.Hoàng đế liền cười nói: “Này liền đúng rồi, hạt giống này đến tiếp xúc đèn thủy cùng thổi mới có thể càng mau nẩy mầm lớn lên a.”Tú hoàng tử cũng cười tưng tưng đôi hai cái đệ đệ nói: “Chờ hạt giống nẩy mầm trưởng cao, chúng ta còn muốn rút ra một lần nữa cắm đâu, đến lúc đó tú hoàng huynh mang các ngươi tới.”Ngũ hoàng tử cùng Lục hoàng tử kinh ngạc trừng lớn mắt, “Vì cái gì muốn đem nó rút ra, không sợ chết sao?”“Không thể làm chúng nó vẫn luôn như vậy trưởng sao? Rút ra xuống chút nữa cắm không phải làm điều thừa sao?”Hoàng đế cũng không chê bọn họ hỏi vẫn đè áu trĩ buồn cười, tất cả đều nhất nhất giải đáp.Hắn năm đó giống như bọn họ, bị Lâm Dĩnh mang đến trông trot khi một đầu óc vẫn đè, còn một lần cho rằng mě hạt giống chính là mě, không rõ bọn họ vì cái gì muốn loại này Hoàng Bì Tử cốc, vuốt thô ráp không thôi, người là như thế nào ăn.Hiện tại lại hồi tưởng mới biết ngay lúc đó chính mình có bao nhiêu vô tri.Cấp hai cái nhi tử phô cập xong nông nghiệp tri thức, hoàng đế liền đứng dậy đối vây quanh ở hai bên đại thần nói: “Nông tang việc không được chậm trễ, hạ lệnh làm các phủ huyện quan viên khuyên khéo nông tang, tận lực an trí lưu dân, giảm bớt đất hoang.”Hoàng đế thở dài: “Này lương thực mới là thế gian đại sự, chuyện quan trọng.”Chỉ cần Đại Lương lương thực sung túc, gì sầu thiêu hạ không thống?Bá tánh cả đời sở cầu còn không phải là ám no mà thôi.Đem chính mình này địa bàn hẫu hạ hảo, hoàng đế liền lãnh đại thần cùng các hoàng tử trở về, một đám anh nông dân cưỡi cao đầu đại mã, may mắn đây là ở bên trong hoàng thành, bình thường bá tánh xem không, bằng không không biết như thế nào tò mò đâu.Hoàng đế đem vài vị đại thần gọi vào bên người, đại gia cùng nhau chậm rì rì nhậm con ngựa đi phía trước đi, một bên nói đến chính sự.Hiện giờ thiêu hạ lớn nhất sự trừ bỏ cày bừa vụ xuân đó là Nam Hán chiến sự.“... Tô tướng quân cùng Như Anh quận chúa thế như chè tre, hiện giờ đã đánh hạ Nam Hán nửa cảnh, lại có Đại Sở tham chiến, Nam Hán chống đỡ không được bao lâu, bệ hạ hắn là suy xét an trí Nam Hán phương pháp.”“Đại Sở cũng không phải là dễ đối phó, chỉ sợ đánh xong Nam Hán, cùng Đại Sở còn có một đấu.”Binh Bộ Thượng Thư cũng nhắc nhở nói: “Hiện tại tây lộ là Như Anh quận chúa mang binh.”Chung Như Anh cùng Đại Sở chính là có huyết cùu, nàng thật cùng Đại Sở quân đội gặp phải, nói không chừng lại là một hồi đại chiến.Hoàng đế như suy tư gì, lại không có lập tức làm ra quyết định, mà là nói: “Phái người cùng Đại Sở tiếp xúc, ân oán tạm thời phóng tới một bên, trước đem Nam Hán đánh hạ lại nói. Ai đánh hạ thành trì đó là ai, nhắc nhở bọn họ, ta Đại Lương phía bắc có Liêu Quốc, nhưng

bọn họ phía tây khá vây có hậu Thục đâm. Giang Lăng Mạnh thị cũng không phải ăn chay, chúng ta hai mới có thể không cản nhân tiếu thất đại, bị người sao đường lui còn không tự biết.”“Liền sợ Đại Sở đâm kia tặc tử không nghe khuyên bảo.”“Sẽ không,” Lại Bộ Thượng Thư trầm giọng nói: “Sở Đế biết cái gì với chính mình tốt nhất.”Hoàng đế cũng gật đầu, Hoàng Tử Sơ có thể so hán còn xu lợi, người cũng không ngu ngốc, liền hán đều biết đến đạo lý, hán sẽ không không biết.Đô vật, chỉ có ăn đến trong miệng mới là thật sự, đánh xong Nam Hán liền tưởng cùng Đại Lương khai triển, trừ phi đổi phương có cũng đủ sức người súc của chồng đỡ, băng không cũng chỉ có thể rơi vào cùng Nam Hán giống nhau kết cục.Vết xe đổ liên bâi ở trước mặt, lấy Sở Đế tâm cơ hán sẽ không không biết.“Thôi đại nhân, quốc khố lương thực còn có thể chống đỡ Nam chinh quân?” Một bên Lê Bộ Thượng Thư Trần đại nhân quan tâm quay đầu hỏi.Hộ Bộ Thượng Thư lắc lắc đầu nói: “Đã lệnh các nơi trù bị lương thảo, Giang Nam ly Nam Hán không xa, nhưng từ bên kia nhà kho tạm điều một ít, chỉ là cũng không nhiều lăm, lại kéo đi xuống chỉ sợ muôn thêm tăng quân thuế.”Hoàng đế hơi hơi nhíu mày, thân là hoàng đế, hán sợ nhất chính là cấp bá tánh tăng thuế, nhưng này lại thật sự không có biện pháp.Trần đại nhân nghe vậy liền đầy mặt sầu lo, “Đúng là thời kì giáp hạt thời điểm, lúc này thêm chinh thu nhập từ thuế...”“Trần đại nhân, đây cũng là không có biện pháp sự, tổng không thể làm các tướng sĩ ở tiền tuyến đói bụng đánh giặc đi?”Binh Bộ Thượng Thư không quen nhìn hán này quanh co lòng vòng bộ dáng, sắc thanh nói: “Liền cầm dao sức lực đều không có, còn như thế nào ra tiền tuyến?”Trần đại nhân nhàn nhạt liếc mắt nhìn hán nói: “Mẫn đại nhân nghĩ nhiều, ta cũng không phải nói không cho tiền tuyến lương thảo, mà là sầu lo năm nay lương thực.”Hán quay đầu nói: “Bệ hạ, đánh hạ Nam Hán sau liền muốn an trí xuống tay an trí bá tánh, lần này chiến sự bao trùm Nam Hán toàn cảnh, cuốn vào chiến loạn bá tánh cũng không ít, đến lúc đó sở cần lương thực cũng không phải ít. Chẳng lẽ đến lúc đó còn thêm thu thuế sao?”Trần thượng thư lo lắng nói: “Dùng Đại Lương bá tánh thuế má đi dưỡng Nam Hán bá tánh, chỉ sợ các bá tánh trong lòng không phục a.”“Kia y ái khanh chi ý phải làm như thế nào?”Trần thượng thư còn không có tới kịp nói chuyện, Thôi thượng thư đã nói: “Cái gì Đại Lương bá tánh, Nam Hán bá tánh, dài Nam Hán đầu hàng, mặc kệ hán phía trước là bên kia bá tánh kia đều là Đại Lương con dân, chẳng lẽ Trần đại nhân còn tưởng đem người tách ra tới kế?”“Thân không phải ý này, chỉ là dân gian nhiều ngu dân, thân chờ nhận bọn họ vì Đại Lương con dân, chỉ sợ Đại Lương bá tánh không nhận, đến lúc đó chỉ sợ có chút xung đột.”Một bên Công Bộ Thượng Thư khinh thường cười nhạo một tiếng, Trần thượng thư không để ý đến hán, mà là quét một vòng nói: “Đây là tình hình thực tế, chẳng lẽ chư vị đại nhân không ủng hộ sao? Hai cái thôn chí gian còn nhung vì thủy tranh chấp

Ấu đả, huống chi vốn dĩ phân thuộc hai nước bá tánh, vì vẫn là lương thực.”Những người khác trong lòng khẽ gật đầu, cũng có chút sầu lo lên, xét đến cùng vẫn là bởi vì lương thực không đủ.Trần thượng thư cũng nói, “Xét đến cùng, vẫn là bởi vì lương thực không đủ.”Hoàng đế nhấp miệng nói: “Chư vị ái khanh có gì hảo kiến nghị?”“Bệ hạ, không bằng thừa dịp nông cày vừa mới bắt đầu, lệnh các cấp quan viên đốc tra, giảm bớt mặt khác thu hoạch trồng trọt, gia tăng lúa mạch gieo trồng, nếu có đất nghỉ tắc nghiêm trị,” Trần thượng thư nói: “Còn có, trung đẳng trở lên lương mà ruộng tốt trừ bỏ lấy tới gieo trồng lương thực ngoại, còn lại thu hoạch không được gieo giống.”Hắn thở dài: “Thần chính là nghe nói, có chút hào phú nhà còn cầm ruộng tốt chăn thả cùng kiến tạo xưởng, này dũ dội phí phạm của trời.”Mặt khác đại thần nghe vậy nhìn nhau, toàn không khỏi nhíu mày.Bọn họ đều cảm thấy Trần thượng thư đây là ý của Tuý Ông không phải ở rượu, hơn nữa loại này thi thoảng vừa nghe liền biết không có thể thực hành, thật muốn như vậy nghiêm khắc quy định, kia mới là khiến người cửa nát nhà tan đâm.Tốt quá hoá lốp, làm chính trị giả càng hắn là thận trọng, một cái nho nhỏ thi thoảng hủy lại có khả năng là muôn vàn gia.Chúng thần toàn nhìn về phía ở giữa hoàng đế.Hoàng đế cũng có chút không vui, “Này kế không ổn, thiên hạ bá tánh trăm triệu, tình huống từng người bất đồng, có thể nào quơ đưa cả năm?”Hộ Bộ Thượng Thư liền cười nói: “Đảo có thể cải biến một chút, cố vũ đại gia nhiều loại thực lương thực sao, đến lúc đó từ Hộ Bộ ổn định giá thu mua lương thực.”Hoàng đế khẽ gật đầu, “Này kế không tồi.”Trần thượng thư nói: “Liền sợ có người lãi nặng không từ, chiếm ruộng tốt đi chăn thả cùng kiến tạo xưởng.”Hoàng đế trầm khuôn mặt nói: “Chiếm dụng ruộng tốt chăn thả cùng kiến tạo xưởng vốn chính là trái pháp luật việc, Trần thượng thư là có trạng cáo người?”Hắn cũng đã nhìn ra, Lễ Bộ Thượng Thư là ý của Tuý Ông không phải ở rượu, dùng ruộng tốt tới chăn thả cùng kiến tạo xưởng vốn dĩ chính là trái pháp luật việc, trực tiếp cáo quan chính là, nơi nào dùng đến suy nghĩ ra này một cái kế sách tới?Trần thượng thư liền ngồi trên lưng ngựa hơi hoi khom người nói: “Bệ hạ, thần nghe nói Lâm quận chúa đem bệ hạ ban tặng ruộng tốt dùng làm vườn trái cây mục viễn, còn ở mặt trên bốn phía kiến tạo xưởng, thần nghe chi tâm đau, kia chính là 30 khoảnh ruộng tốt a, nếu là đều dùng để loại lương thực, kia có thể thu hoạch nhiều ít?”Vốn dĩ đã lạc hậu rất nhiều Công Bộ Thượng Thư vừa nghe không vui, giục ngựa tiến lên hai bước nói: “Trần thượng thư, ngươi cũng không nên tùy ý bôi nhọ người, ngươi là tận mắt nhìn thấy Lâm quận chúa đem ruộng tốt dùng làm mục viễn vườn trái cây?”Công Bộ Thượng Thư dõi xong hắn lại quay đầu nhìn về phía hoàng đế nói: “Bệ hạ, trái cây doanh số như thế nào, lại xem lương thực hiện tại giá bán cùng doanh số, một mẫu đất lại có thể dưỡng nhiều ít súc vật? Lâm quận chúa lại không phải ngu ngốc, như thế nào sẽ dùng

ruộng tốt làm vườn trái cây mục viễn?”“Kia xưởng đâu, chǎng lẽ xưởng thu vào cũng so gieo trồng lương thực thấp sao?” Trần thượng thư hờ lạnh nói: “Bệ hạ, thần nghe nói Tô Châu trong ngoài đều là Lâm thị con cháu ở bán giấy, kia trang giấy toàn sản tự giấy phường, chǎng lẽ giấy phường không phải kiến ở ruộng tốt thượng sao?”“Trần thượng thư lại không chính mắt gặp qua, như thế nào biết nó là kiến ở ruộng tốt thượng?” Công Bộ Thượng Thư không vui nói: “Cần cõi nơi có thể dùng làm phòng óc, xưởng xây dựng, đây chính là luật pháp trung quy định.”

Chương 143: Buộc tội

Trần thượng thư không để ý tới hắn, tiếp tục đối hoảng đế nói: “Thần còn nghe nói kia xuống liền kién ở bệ hạ ban cho tước điền trung, kia không phải ruộng tốt là cái gì?”“Thần nghe nói, thần nghe nói, Trần thượng thư đều là tự dân gian nghe nói mà đến, chưa chính mắt nhìn thấy, càng chưa điều tra quá liên trực tiếp kết luận,” Công Bộ Thượng Thư không cam lòng yếu thế dối trả về nói: “Chẳng lẽ Trần đại nhân xử lý chính vụ cũng đều là dựa ‘nghe nói’ tới xử lý sao?” Trần thượng thư đối hắn trọn mắt giận nhìn, lại không có để ý đến hắn chất vấn, mà là quay đầu đối hoảng đế nói: “Bệ hạ, hiện giờ Tô Châu đều là chạy đến mua giấy tiêu thương, nhiều như vậy giấy có thể muốn gặp Lâm quận chúa kiến bao lớn giấy phường, này sở chiếm nhưng đều là ruộng tốt, càng đừng nói tạo giấy còn cần tài liệu, này sở tiến giấy làm bằng tre trúc đó là muốn lấy cây trúc vì tài, nhiều như vậy cây trúc nhưng đều đắc dụng mà trồng ra.”“Hảo,” hoảng đế giơ tay đánh gãy hắn nói: “Hôm nay mệt mỏi, mọi người đều trở về nghỉ tạm đi, ngươi nếu là tưởng cáo quận chúa chiếm dụng ruộng tốt hắn dùng, vậy trước lấy ra chứng cứ tới, không cần chỉ dựa phỏng đoán liền cho người ta vọng thêm định tội.” Trần thượng thư ở trên ngựa khom người lên tiếng “Là”, nhưng hắn trên mặt cũng không thấy cấp, ngược lại còn khoe miệng nhẹ chọn liếc liếc mắt một cái Công Bộ Thượng Thư. Công Bộ Thượng Thư tức giận đến cắn răng, cung tiễn hoảng đế vào cửa cung sau, đảo quanh đầu ngựa liền đi. Cùng hắn nhất muốn tốt Lại Bộ Thượng Thư vội vàng đuổi theo, “Lão Nhậm, ngươi chạy nhanh như vậy làm gì?” Công Bộ Thượng Thư nộ mục nói: “Nếu là không chạy nhanh lên, ta sợ bị các ngươi túc chết, đều là một đám bệnh đau mắt.” Dứt lời trừng mắt Lại Bộ Thượng Thư nói: “Mã thượng thư vừa rồi vì sao không nói một lời?” Lại Bộ Thượng Thư cười khổ nói: “Lão Nhậm, lần này kia hãi tử đắc tội người quá nhiều, ngươi không gặp những người khác cũng không xen mồm, tùy ý Trần thượng thư bẩm lên sao?”“Vậy ngươi lần này là muốn gặp chết không cứu?”“Nào có ngươi nói như vậy nghiêm trọng?” Mã thượng thư cười nói: “Lâm gia chính là nàng bảo hộ phù, nhiều nhất bất quá ăn chút mệt thôi, bệ hạ niệm cũ tình, sẽ không đem nàng thế nào, trong triều đại thần nhiều ít cũng đến xem ở

Lâm gia trên mặt vỗng khai một mặt.” Công Bộ Thượng Thư sắc mặt vẫn như cũ rất khó xem, “Tường đáo mọi người đây, thụ đáo di tôn tán, liền các ngươi đều như thế, huống chi người khác?” Hắn nặng nề nhìn hắn nói: “Trên đời này cũng không khuyết thiêu bỏ đá xuống giếng người, ngươi hiện tại cảm thấy việc này không lớn, nhưng nàng cô chất hai người thật muốn bởi vậy mà có tồn thương, ta xem ngươi như thế nào đi gặp Tử Hậu.” Mã thượng thư há miệng thở dốc, trầm mặc không nói. Bọn họ hai người cùng Lâm Trí là chí giao hảo hữu, Lâm Trí qua đời khi Lâm Giang đã thực có khả năng, có khả năng đến hoàng đế đoạt tình dùng hắn, cho nên dùng không đến bọn họ hai người chiếu cố. Cho nên ở Lâm Giang sau khi chết, hai người liền ngầm nói qua phải hảo hảo chăm sóc Lâm Thanh Uyển, rốt cuộc nàng là Lâm Trí nữ nhi duy nhất. Thả Lâm Giang sinh thời cũng phó thác quá bọn họ, lúc này nghe Công Bộ Thượng Thư như vậy vừa hỏi, Mã thượng thư không khỏi có chút chột dạ. Nhưng Lâm Thanh Uyển lần này chọc người thật sự rất nhiều, không giống lần trước chỉ là Triệu gia cùng Trần gia, chỉ dựa vào hắn cùng lão Nhậm là có thể ngăn trở. Lúc này đây, nàng liền ra hai tờ giấy, trương trương đánh trúng mạch máu. Ngay từ đầu mọi người đều đem ánh mắt đặt ở tinh mỹ tuyệt luân, chất cùng giấy Tuyên Thành giấy làm bằng tre trúc thượng, cho nên đối tiện nghi thô ráp giấy bẩn không thấy ở trong mắt. Nhưng giấy làm bằng tre trúc ích lợi tuy rằng rất cao, nhưng có thể sử dụng đến khởi người hữu hạn, trừ bỏ cùng này ích lợi tương quan mấy nhà, mọi người đều cảm thấy cũng không tệ lăm. Rốt cuộc nhiều một cái lựa chọn không phải, hơn nữa giấy làm bằng tre trúc chất lượng cũng thực không tồi, cho nên ngay từ đầu Nhậm thượng thư cùng Mã thượng thư đều là vui tươi hồn hở, cảm thấy Lâm Thanh Uyển không hô là Lâm Trí nữ nhi, này kiêm tiền năng lực là một mạch tương thừa a. Mà chất lượng không sai biệt nhiều thượng đẳng trang giấy đều nắm giữ ở hữu hạn vài người gia trong tay, bọn họ tuy chú ý, nhưng còn không đến mức nóng nảy lên. Rốt cuộc so với giấy làm bằng tre trúc, bọn họ kinh doanh nhiều năm, bất luận là doanh số cùng danh tiếng đều là giấy làm bằng tre trúc không thể so. Giấy làm bằng tre trúc có thể hay không tẽ rót bọn họ không nhất định, nhưng giấy làm bằng tre trúc khai phá thị trường lại là khẳng định. Cho nên từ lúc bắt đầu trừ bỏ tuyên thành bên kia kéo dài quá Lâm gia đơn đặt hàng kia gia ngoại, mặt khác gia đều không vội. Mà một loại khác giấy —— tạp chất nhiều, còn thấu mặc nghiêm trọng giấy bẩn càng không bị bọn họ để vào mắt. Nhưng bọn họ không nghĩ tới giấy bẩn lực ảnh hưởng lại là như vậy đại, Lâm gia đem giá cả định đến như vậy thấp, bất quá ngắn ngủn hai tháng, kinh thành liền tràn đầy giấy bẩn, bọn họ cửa hàng mặt khác tiện nghi trang giấy căn bản không bán ra nhiều ít. Nay đó giấy tuy rằng tiện nghi, nhưng không chịu nổi doanh số đại a, này ích lợi so giấy Tuyên Thành chờ thượng đẳng giấy còn muôn cao. Thiên bọn họ phí tổn

cao, liền tính hàng giới cũng hàng không đến giấy bản cái kia giới, đại gia chỉ có thể tro mắt nhìn đại lượng tiền triều Lâm thị thư cục chảy tới.Kinh thành còn như thế, càng không cần Giang Nam vùng, nghe nói còn có Lâm thị con cháu đem giấy phường chạy đến Hàng Châu, vốn dĩ giấy bản ở Tô Châu là tám văn tiền một đao, tiểu thương đi cùng Lâm thị thư cục đại lượng nhập hàng tắc chỉ cần bảy văn, bọn họ bán được nơi khác nhưng bán mười văn đến mười lăm văn.Loại này giá cả hạ bọn họ giấy còn có thể giấy giữa cầu sinh, nhưng theo Lâm thị con cháu đại lượng dần ra ngoài, về sau liền cái này giá cả đều không có.Tỷ như Hàng Châu, nghe nói bên kia giấy bản liền chỉ bán mười văn, thà còn có đi xuống hàng ý tú.Địa phương khác nếu cũng như thế, còn có ai sẽ mua bọn họ này đó ma giấy?Không nói nhà nghèo con cháu, chính là bọn họ gia tộc con cháu, ở ngay từ đầu luyện viết văn khi khẳng định cũng là tuyển tiện nghi giấy bản.Lâm Thanh Uyển lúc này đây chạm vào quá nhiều người ích lợi, Mã thượng thư lo lắng nói: “Lão Nhậm, cấp kia hài tử đi một phong thơ đi, làm nàng thu liễm một chút, có thể đem giấy phường xử lý liền xử lý. Hạo Vũ không ở, nàng cầm thứ này quá nguy hiểm.”Nếu là Lâm Giang ở, mặt khác gia đó là trong lòng bất mãn cũng không dám ở trong triều như vậy trắng trợn bao công kích, nhiều nhất lén tìm hấn giải quyết.Mã thượng thư thở dài, nói đến cùng vẫn là Tử Hậu con nối dõi đơn bạc, Lâm gia dòng chính nếu có cái nam hài thì tốt rồi.Nhậm thượng thư mân khẩn khéo miệng, tuy rằng không nói chuyện, nhưng cũng nhận đồng, một hồi về đến nhà, bắt cháp rửa mặt liền tiến thư phòng viết thư.Hắn đem phong thư hảo sau giao cho người hầu, “Tìm hai người, ra roi thúc ngựa đưa đi Tô Châu, mau chóng giao cho Lâm quận chúa.”Người hầu đồng ý, tiếp tin lập tức đi ra ngoài.Nhưng mà tin lại mau cũng so ra kém trong triều đại thần động tác mau, ngày hôm sau triều hội thượng liền có ngự sử buộc tội Lâm Thanh Uyển chiếm ruộng tốt hấn dùng, còn buộc tội nàng cùng dân tranh lợi...Thậm chí liền Thanh Uyển dùng hoàng đế ban cho tước điền dưỡng súc vật, kia nhưng còn không phải là ở Thanh Uyển biện giải, cũng không lên án công khai.Công Bộ Thượng Thư vận một hơi, bước ra khỏi hàng khẩn cầu hoàng đế lệnh Đại Lý Tự cùng Ngự Sử Đài đi điều tra, không thể chỉ dựa vào lời nói của một bên liền định Lâm Thanh Uyển tội.Cứ như vậy liền cho Lâm Thanh Uyển phản ứng thời gian, hơn nữa đã có buộc tội liền có biện chiết, hoàng đế cũng đến trước hết nghe nghe Lâm Thanh Uyển giải thích.

Chương 144: Văn viên

Tô Châu khoảng cách kinh thành cũng không gần, này một đi một về liền đi hai mươi ngày, lại biện thương hai ba lần, đến, một hai tháng liền đi qua.Hắn cũng không tin, đại gia có bao nhiêu tinh lực nhìn chằm chằm việc này.Nhậm thương thư tưởng kéo dài, Trần thương thư tưởng lại là tốc chiến tốc thắng, nghe vậy liền nói: “Bệ hạ không bằng tuyên Lâm quận chúa thương kinh biện bạch, nhìn thấy người liền có thể biết nội tình.”Ở hắn xem ra, Lâm Thanh Uyển một cái mươi sáu bảy tuổi cô nương, nếu đứng ở trên triều đình đối mặt nhiều như vậy đại lão, chỉ sợ liền lời nói đều nói không rõ.Nhưng lưu tại Tô Châu liền không giống nhau, Lâm Giang nhất định cho nàng để lại chuẩn bị ở sau, có rất nhiều người thế nàng viết biện chiết biện bạch.Này một đi một về đến nháo tới khi nào? Đến lúc đó giấy bản đã sớm đầy trời phiêu.Hoàng đế mặt vô biểu tình hỏi Lại Bộ Thuợng Thư, “Mã khanh gia cảm thấy như thế nào?”Mã thương thư liền bước ra khỏi hàng nói: “Bệ hạ, hiện giờ Nam Hán lưu dân dũng mãnh vào, tuy nói các nơi làm an bài, nhưng vẫn như cũ có không ít bên ngoài du đãng, từ Tô Châu đến kinh thành trị an cũng không tốt, lúc này chiêu Lâm quận chúa nhập kinh chỉ sợ ven đường an toàn không thể bảo đảm.”Lại nói: “Thả Lâm quận chúa thân thể không tốt, đầu xuân vồn dĩ liền dễ sinh bệnh tật, lúc này chiêu nàng nhập kinh dò hỏi, chỉ sợ muốn sợ hãi nàng. Lại như thế nào có khả năng, nàng cũng chỉ có mươi bảy tuổi.”Hoàng đế nghe vậy gật đầu, nhìn về phía chúng đại thần thở dài: “Lâm quận chúa là Tử Hậu nữ nhi duy nhất, trầm đáp ứng quá Hạo Vũ, muốn giúp hắn coi chừng một vài, tổng không hảo nuốt lời. Trước làm nàng thương biện chiết đi.”Trần thương thư chặn lại nói: “Bệ hạ, kia Đại Lý Tự cùng Ngự Sứ Đài...”Hoàng đế giơ tay đánh gãy hắn nói: “Trước nhìn xem Lâm quận chúa nói như thế nào, có lẽ là có người đồn bậy cũng không nhất định. Thả nàng tuổi còn nhỏ, trong nhà lại vô chủ sự nam tử, chính là có chút không chu toàn chỗ cũng là có thể lý giải.”Đây là cao cao giơ lên, nhẹ nhàng buông tha ý tứ?Trần thương thư trong lòng không phục, nhưng thấy hoàng đế mặt vô biểu tình, liền cũng không dám nhắc lại.Theo bệ hạ tuổi càng đại, hắn uy vọng cũng càng ngày càng nặng, quyết đoán cũng càng thêm quả quyết.Mã thương thư cùng

Nhậm thượng thư lặng lẽ thở dài nhẹ nhõm một hơi, ám coi liếc mắt một cái lui về phía sau hạ. Trong kinh thành gió nổi mây phun, Tô Châu lại một mảnh an bình, bởi vì giấy làm bằng tre trúc cùng giấy bǎn hắp dần tới rất nhiều khách thương, bọn họ tới nơi này tự nhiên cũng mang theo mặt khác hàng hóa tới trao đổi, cho nên gần đây Tô Châu thành càng náo nhiệt. Mà trừ bỏ giấy bǎn cùng giấy làm bằng tre trúc ngoại, Tô Châu thêu thùa, tơ lụa ti cảm vốn dĩ liền rất nổi danh, đại gia vừa lúc có thể nhiều tiền điem hóa. Mùa xuân qua đi, mùa hè còn sẽ xa sao? Mùa hè tới rồi, có thể không mặc khinh bạc mát mẻ tơ lụa ti cảm sao? Cho nên 2 tháng 2 rồng ngang đầu một quá liền có đại lượng thương nhân dũng mãnh vào, đi theo thương đội đã đến còn có bên ngoài du học học sinh. Tô Châu phủ học cùng Lư thị gia học đều rất có danh, này đó học sinh tới này không thể thiếu muôn báy phỏng danh sư, tham gia thơ hội, văn hội chờ cùng địa phương học sinh giao lưu. Lâm Hữu liền theo cùng trường nhóm tham gia hai tràng, thấy Lâm Ngọc Tân tò mò, lại đi biệt viện khi hắn liền đem đại gia văn hội thương làm văn chương cho nàng xem, lại lời bình mọi người văn thải. Trong đó Lư Du, Lư Lý cùng Chu Thông, Thượng Minh Kiệt văn chương xuất sắc nhất, có thể cùng này đó du học lai đây người xuất sắc ganh đua cao thấp. Lâm Ngọc Tân kinh ngạc, “Nhi biểu ca khi nào lợi hại như vậy?” Lâm Hữu cười nói: “Chúng ta đều cảm thấy hắn tiến bộ rất đại, trước kia hắn chỉ là văn thải không tôi, nhưng gần đây hắn làm văn chương thế nhưng có gân có cốt lên, thế nhưng so Chu Thông còn cường.” Lâm Ngọc Tân rũ mắt nhìn mắt trên bàn bài văn chương, “Hắn đây là thông suốt.” “Cũng không phải là, không chỉ có văn chương, cách nói năng cũng bất đồng dĩ vãng, nghe nói gần đây hắn thường ở Lư tiên sinh tả hữu,” Lâm Hữu nói tới đây lắc đầu bật cười, “Chu Thông vì thế còn châm biếm hắn vì vua nịnh nọt đâu.” Lâm Ngọc Tân không vui nói: “Đó là cái lòng dạ hẹp hòi người, Hữu đường huynh về sau không cần cùng hắn ngoạn nhi.” “Phủ học cùng Lư thị gia học các có một vòng tròn tử, tuy rằng cũng tổng có thể nhìn thấy, nhưng chân chính có thể chơi đến cùng đi không nhiều lắm.” Lâm Hữu nói tới đây một đốn, cười nói: “Minh Kiệt là cái ngoài ý muốn, hắn tính tình hảo, đại đa số người đều có thể cùng hắn cùng nhau ngoạn nhi.” Lâm Thanh Uyển ngồi ở một bên vẽ tranh, nghe vậy dừng lại bút hỏi, “Ngươi cũng theo chân bọn họ chơi không đến cùng nhau sao?” Lâm Hữu lập tức đứng dậy cung tay nói: “Đại gia gặp mặt số lần cũng không nhiều, cho nên không thân, bất quá là sơ giao mà thôi.” Lâm Thanh Uyển buông bút, cười nhạt nói: “Khó mà làm được, muốn khảo tiến sĩ cần phải nổi danh, danh bất dương như thế nào khảo?” Lâm Hữu hổ thẹn, “Chất nhi thi văn không thể nào hảo.” Văn nhân nhiều lấy thi văn nổi danh, chính mình viết ra tới thơ tán dương càng quảng, danh khí càng lớn, trúng tuyển tỷ lệ cũng lớn hơn nữa, đương nhiên thứ tự cũng càng dựa trước. Lâm Hữu

từ nhỏ định mục tiêu chính là tiến sĩ khảo, cho nên là khố học quá thi văn, nhưng hắn làm được thi văn cũng chỉ là không tồi mà thôi, đương không thượng xuất sắc.Đây cũng là hắn vẫn luôn trầm tích nguyên nhân.Lâm Thanh Uyển liền nói: “Thi văn con đường này không thông, người có thể đi mặt khác lộ.”Lâm Thanh Uyển đem chính mình họa đặt ở một bên đai nó phơi khô, điểm nó cười tủm tỉm nói: “Các người cái gọi là nổi danh bất quá này đây tài hoa phục người, quản người thơ mới, văn tài, vẫn là mặt khác tài hoa, chỉ cần có thể phục chúng người liền tính nổi danh.”“Luận khởi làm văn, người văn tài nhưng không kém gì Chu Thông Lư Lý, chẳng qua là từ ngữ trau chuốt không đủ hoa lệ, cho nên ở văn hội loại địa phương này rất khó xuất đầu thô,” Lâm Thanh Uyển ngón tay điểm quá bọn họ văn chương, nói: “Chính là muốn truyền lưu hậu thế văn chương trừ bỏ từ ngữ trau chuốt hoa lệ ngoại, càng có rất nhiều có nội dung văn chương.”“Người xem hiện giờ truyền đọc hậu thế văn chương, có mấy thiên là văn tảo hoa lệ chi thiên? Tính tình của người còn phải ma, nói đến cùng vẫn là lịch duyệt không đủ.” Lâm Thanh Uyển nói: “Bất quá lịch duyệt có thể chậm rãi tích góp, chúng ta có thể trước làm khác.”Lâm Thanh Uyển: “Ta muốn cho người chủ sự một lần văn hội.”Lâm Hữu hoảng sợ, “Này sao được, ngài cũng nói tiểu chất hiện tại lịch duyệt không đủ, thật muốn làm văn hội, chỉ sợ muôn làm trò cười cho thiên hạ.”Lâm Ngọc Tân thấy cô cô đôi mắt cười tủm tỉm, trong đầu hiện lên một đạo ánh sáng, nhìn không được vỗ tay nói: “Ta đã biết, cô cô là muôn ở Văn Viên làm văn hội.”Lâm Thanh Uyển liền điểm một chút nàng cái trán cười nói: “Liền người thông minh.”Thấy Lâm Hữu không hiểu ra sao, Lâm Thanh Uyển liền cười nói: “Làm văn hội chủ yếu vẫn là vì ta. Nhà của chúng ta Văn Viên năm trước mùa đông liền kiến hảo, năm nay cây đào thượng kết không ít nụ hoa, lại quá chút thời gian, thời tiết ám áp chút Thanh Uyển nói: “Lần này đó là người kết giao bằng hữu một cái cơ hội. Nổi danh, nổi danh, danh khí cuối cùng còn phải người đi tuyên dương.”Lâm Hữu thân phận không cao, mặc dù là Lâm thị con cháu cũng cùng Lư Du, Thượng Minh Kiệt này đó dòng chính con cháu đi không đến một khôi, ngày thường gặp mặt bắt quá là sơ giao.Mà chính như hắn theo như lời, văn hội cùng thơ hội trung dễ dàng nhất làm người tán dương đó là thi văn, chỉ là hắn thi văn tài tình hữu hạn, cho nên liền văn chương đều ít có người biết.Hắn kết giao đối tượng cũng chỉ là phủ học những cái đó cùng trường mà thôi.Hắn cùng Thượng Minh Kiệt còn tính thực, chính là bởi vì Thượng Minh Kiệt từng cùng hắn cùng tồn tại phủ học đọc sách quá, hai người lui tới quá một đoạn thời gian, hơn nữa Lâm Thượng hai nhà quan hệ, lúc này mới tương đối thân hậu.Bằng không, đi trên đường cái hắn nói chính mình xuất từ Lâm thị, ai biết hắn là ai?Trừ bỏ lấy mới nổi danh lang quân, đại đa số người chỉ biết nhớ rõ dòng chính đệ tử.Ở những cái đó học sinh trong mắt, chỉ sợ Lâm Ngọc Tân đều so Lâm

Hữu nỗi danh chút, không vì cái gì khác, liền vì nàng là Lâm Giang nữ nhi, là Lâm gia dòng chính huyết mạch. Mà Lâm Thanh Uyển hiện tại cần phải làm là làm mọi người đều nhận thức Lâm Hữu, đến nỗi về sau, có rất nhiều cơ hội. Ân, cũng nhận thức một chút Văn Viên. Cảnh sắc tú mỹ Văn Viên, phương tiện đầy đủ hết, an toàn có bảo đảm, hoan nghênh quãng đại học sinh tiên đến đặt bao hết làm văn hội, cũng hoan nghênh các vị tiểu thư phu nhân đặt bao hết làm yên hội. Lâm Ngọc Tân có thể nói là đối Văn Viên quen thuộc nhất một người, không có biện pháp, nàng mỗi ngày đi học đều phải đi Thanh Phong Sơn. Từ lúc trên xe ngựa xuống dưới, xoay người liền có thể nhìn đến dưới chân núi lờ mờ rừng đào, hiện giờ mặt trên treo đầy nụ hoa, phấn bạch điểm xuyết ở chi thượng, nhìn khiến cho người vui vẻ thoải mái. Hạ học thời điểm nàng còn cùng mấy cái bạn tốt đi vào xem qua, hiện tại Văn Viên bên trong thật là bố trí rất khá, trong rừng mỗi cách một đoạn liền thiết có một cái bàn đá cùng mấy trương ghê đá, hoặc là hành một cục đá lớn, nhưng cho người ta ngồi nằm chi dùng. Đinh hóng gió bị có chờ đợi, hành lang trung phóng trí vật giá, mặt trên bày giấy và bút mực, nhưng cung người lấy dùng, càng không cần phải nói nhà tranh, bên trong đồ vật càng đầy đủ hết, liền giường đều bị, nhưng cung người nghỉ ngơi chi dùng. Lâm Ngọc Tân rất sớm liền tưởng mòi đi cùng cửa sổ nhóm cùng đi chơi chơi, cho nên nghe nói Văn Viên phải đối ngoại mở ra nàng là nhất hưng phấn. Nàng ôm Lâm Thanh Uyển cánh tay nói: "Cô cô, ta có thể trước tiên ở bên trong chiêu đãi cùng trường sao? Ta đáp ứng rồi các nàng chờ Văn Viên hảo muồn mang các nàng đi vào chơi." "Hảo a," Lâm Thanh Uyển một ngum đồng ý, "Các ngươi đi vào trước thử nghiệm một vòng, nhìn xem nhưng còn có bỗ sót chỗ, nói cho ta, ta hảo gọi người kịp thời sửa đổi tới." Nàng nghĩ nói: "Liền hậu thiên đi, hậu thiên các ngươi không phải nghỉ tắm gội sao? Ta làm người không liên quan rời khỏi Văn Viên, từ các ngươi chơi." Lâm Ngọc Tân liền thấp giọng kinh hô lên, cao hứng đến cả khuôn mặt đều tỏa sáng. Lâm Thanh Uyển duỗi tay sờ sờ nàng đầu, lại đối Lâm Hữu nói: "Chờ Ngọc Tân bọn họ ra tới, đại ngày sau ngươi liền cũng thỉnh ngươi các bạn thân đi vào thử nghiệm một phen, xem còn có cùng bỗ sót chỗ. Làm cho bọn họ không cần khách khí, có ý kiến cứ việc đề, đây là cho chúng ta hảo. Nếu là xảy ra vấn đề, vì mặt mũi lại ẩn hạ không nói, cuối cùng làm hại vẫn là chúng ta." "Cô cô yên tâm, chát nhi minh bạch." Lâm Hữu bị bọn họ nói cũng rất muốn đi Văn Viên nhìn xem. "Hảo, nếu là các ngươi muồn mời khách, vậy chính mình đi chuẩn bị đi, ta là mọi việc mặc kệ." Lâm Thanh Uyển buông tay làm hai người đi làm, ra tới vừa lúc đụng tới Lâm quản gia, "Cô nãi nãi, vừa rồi giấy phuòng bên kia tới truyền lời, nói là thôn trang rơm cán nếu không đủ dùng, bên ngoài hạ đơn đặt hàng càng ngày càng nhiều." Lâm Thanh Uyển liền nói: "Vậy đi mua sao, khẳng định có không ít nông hộ trong nhà lưu có rơm cán, truyền ra lời nói đi liền

nói Lâm gia dùng lương thực đổi rơm cán, có rất nhiều người đưa tới.”Lâm quán gia thấp giọng đồng ý, “Cô nãi nãi, gần đây hạ giấy bản đơn đặt hàng người quá nhiều, ngài xem này thế muôn hay không áp một áp, liền cùng giấy làm bằng tre trúc giống nhau, cũng mỗi ngày định lượng?”

Chương 145: Minh bạch

“Không cần,” Lâm Thanh Uyển nhìn chân trời ráng màu thở dài: “Chúng ta cũng là có thể kiềm này một đợt, thừa dịp cơ hội còn ở, có thể kiềm một ít là một ít đi.” Lâm quản gia không quá minh bạch nhìn nàng. Lâm Thanh Uyển lại không có giải thích, mà là phát tay nói: “Ngày gần đây nhưng có tộc nhân tìm tới mòn mượn tiền?” “Có,” Lâm quản gia nói: “Cùng sở hữu năm gia, đều chiêu cô nãi nãi phân phó tạm thời kéo hạ, cũng như cũ phái người hồi tộc hỏi thăm bọn họ phẩm cách cập gia cảnh.” Lâm Thanh Uyển gật đầu, “Mau chóng đem người sàng chọn ra tới, đặc biệt là muốn mượn tiền đi ra ngoài làm giấy phường.” “Cô nãi nãi, lão nô trong lòng không rõ, nhà của chúng ta rõ ràng làm giấy phường, vì sao còn muốn nâng đỡ khởi nhiều như vậy tiểu xuống?” Kia không phải ở cùng nhà mình đâu võ đài sao? “Giấy bản giá bán thấp, trừ bỏ bán này một cái phân đoạn, trải qua cải tiến phối phương bình quân xuống dưới một dao cũng muôn bốn ván trên dưới, chúng ta kiềm hữu hạn, không đại biểu tới nhập hàng khách thương cũng nguyệt ý ép giá bán ra.” Lâm Thanh Uyển nhẹ giọng nói: “Đặc biệt là trải qua vận chuyển sau phí tổn càng cao, cho nên muốn rời chậm lại giá bán, biện pháp tốt nhất chính là rời chậm lại phí tổn.” “Thiên hạ to lớn, không cần sở hữu giấy bản đều từ Tô Châu ra, phàm có rom cán địa phương đều nhưng sinh sản, nếu như thế, không bằng đem người tràn ra đi, gần đây sinh sản.” Lâm Thanh Uyển thấy Lâm quản gia vẫn là không hiểu, liền biết hắn tưởng cái gì. Đơn giản là giấy bản quý một ít lại như thế nào, kiềm tiền còn không phải Lâm thị? Cũng không phải là, thực mau kiềm tiền liền không ngừng Lâm thị. Lâm Thanh Uyển thấp giọng nói: “Tiền cùng với cho người khác tránh, không bằng cấp tộc nhân tránh, thừa dịp phối phương còn chưa công khai, có thể tránh một bút là một bút đi.” Lâm quản gia sắc mặt biến đổi, “Cô nãi nãi quyết định muốn công khai phối phương?” “Không vội,” Lâm Thanh Uyển từ chân trời thu hồi tầm mắt, cười nói: “Chờ có người kìm nép không được lại nói.” Giấy bản ngay từ đầu không bị người để ở trong lòng, đó là bởi vì có phẩm chất càng tốt giấy làm bằng tre trúc che ở phía trước, nếu là Lâm Thanh Uyển định giá cùng thị trường thượng ma giấy giống nhau còn chưa tính, nàng có thể chính mình

muộn thanh phát đại tài.Thiên nàng định giá như vậy thấp, thị trường một chút bị quấy rầy, giấy bản liền thành cái đích cho mọi người chỉ trích.Nàng trước nay không nghĩ tới độc chiếm giấy bản phổi phuong, nếu phải làm sự tổng muôn trả giá chút đại giới mới hảo.Lâm Thanh Uyển trở về thư phòng, đề bút trên giấy viết xuống một cái “Lâm” tự, nói: “Này trương giấy bản liền kêu Lâm quân giấy, ta muôn cho mỗi một cái sử dụng giấy bản người đều nhớ kỹ Lâm thị.”Lâm quản gia tiến lên phủng trang giấy, khom người nói: “Lão nô này liền truyền lời đi xuống.”Không đến hai ngày, Tô Châu trong ngoài bán giấy người liền đều thay đổi kêu pháp, đầu đường cuối ngõ kêu lên: “Lâm quân giấy, bán Lâm quân giấy, Lâm thị xuất phẩm giấy bản, tiện nghi lại dùng tốt lặc ——”Bán giấy đều là Lâm thị con cháu, Lâm gia biệt viện bên kia mới vừa truyền ra lời nói tới bọn họ liền sửa lại cách nói.Vì thế, không chỉ có cùng Lâm thị thư cục các thương nhân biết giấy bản chính thức định danh vì “Lâm quân giấy”, đầu đường cuối ngõ bá tánh cùng mua giấy người đọc sách nhóm cũng đều đã biết.Lâm gia biệt viện bên này, sáng sớm Lâm Thanh Uyển liền đưa Lâm Ngọc Tân ra cửa, dặn dò nàng nói: “Văn Viên không nhỏ, đừng chạy loạn lạc đường, chú ý thủy.”“Ta đã biết,” Lâm Ngọc Tân nhanh chóng bò lên trên xe ngựa, vui vẻ hướng Lâm Thanh Uyển phất tay, “Cô cô trở về đi, ta sẽ chiêu đãi hảo khách nhân.”Lần này nàng đem nữ học cùng trường nhóm đều thỉnh, chỉ nửa canh giờ nữa các nàng cũng nên tới rồi, nàng đến trước tiên đi chuẩn bị một chút.Văn Viên hầu hạ người cũng đều chuẩn bị tốt, tuần tra hộ vệ đều là từ nông hộ trúng tuyển tới, hơn phân nửa thân có tàn tật.Nhưng luận khởi đê phòng, bọn họ nhưng không thể so tú chi kiện toàn người kém, mà bên trong hầu hạ gã sai vặt cùng nha đầu cũng tất cả đều là từ nông hộ cùng tá điền trong nhà tuyển.Về sau nam đặt bao hết có gã sai vặt hầu hạ, nữ tặc từ bọn nha đầu hầu hạ.Nhưng kỳ thật Văn Viên chú ý chính là hết thảy tự gánh vác, bọn họ làm chính là cố định sự cùng ứng phó một ít đột phát sự kiện mà thôi.Không cần bọn họ bên người hầu hạ.Lâm Ngọc Tân các nàng lần này chính là tới tìm tra, tận lực ở chính thức bắt đầu buôn bán trước đem các mặt suy xét đến, làm các khách nhân có thể thoái mái phuong tiện đồng thời còn bảo đảm an toàn.Thượng gia tam tỷ muội cũng đáp ứng lời mời tiên đến, nghĩ lần này là Lâm Ngọc Tân làm ông chủ, các nàng biểu tỷ muội lý nên giúp một chút, cho nên sáng sớm liền xuất phát.Đến Thanh Phong thôn thời điểm vừa vặn đúng tới Lâm Ngọc Tân xuống xe, rất xa, Thượng Đan Trúc liền trực tiếp vén lên màn hướng nàng vẫy tay kêu, “Lâm biểu tỷ, từ từ chúng ta.”Lâm Ngọc Tân dừng lại bước chân, quay đầu lại nhìn đến các nàng cười nói: “Các ngươi như thế nào tới sớm như vậy?”Chò xe ngựa chạy đến trước mặt, Thượng Đan Trúc liền dẫn đầu nhảy xuống, “Chúng ta đến xem nhưng có yêu cầu chúng ta hỗ trợ.”Thượng Đan Lan cũng theo sát nàng cùng nhau nhảy xuống, còn xoay người đỡ một chút

Thượng Đan Cúc, nàng tả hữu nhìn nhìn hỏi, “Lâm cô cô hôm nay không tới sao?”“Cô cô không tới, nói làm chúng ta hảo hảo chơi.” Lâm Ngọc Tân đem người hướng bên trong dỗ, cười nói: “Các ngươi hôm nay cần phải dùng sức chơi, giúp ta tìm xem còn có gì không chu toàn chỗ, chúng ta cũng hảo sửa.”Thượng Đan Trúc liền vỗ bộ ngực nói: “Lâm biểu tỷ yên tâm, ta sẽ không khách khí.”Thượng Đan Cúc cũng nhấp miệng cười, “Ta cũng sẽ không khách khí.”Lâm Ngọc Tân liền vân trù các nàng tay cười nói: “Như vậy tốt nhất, đi, chúng ta đi vào trước chuẩn bị, trong chốc lát Lư Linh các nàng liền phải tới.”Bốn cái nữ hài tay kéo tay cùng nhau đi vào Văn Viên, đi vào đó là một gốc cây mẫn thụ nụ hoa đãi khai cây đào.Một trận gió nhẹ từ viên trung thổi tới, bốn người đều nghe thấy được nhàn nhạt mà thầm mùi hương, bốn cái nữ hài nhất thời đều không có động, các nàng nha hoàn tự nhiên mà vội cũng dừng bước chân, ngẩng đầu nhìn về phía trước.Chỉ thấy mấy con chim nhỏ chít chít kêu từ không trung xẹt qua, ở nhánh cây thượng tảo nhảy hưu phi, chỉ chốc lát sau liền biến mất ở trước mắt, nhưng dễ nghe điệu tiếng kêu vẫn như cũ quanh quẩn ở bên tai.Thượng Đan Cúc nhìn không được nhẹ giọng kinh hô, “Cũng thật mỹ a, so lần trước chúng ta tới khi còn muôn mỹ.”Thượng Đan Trúc gật đầu, cảm thán nói: “Kia chờ nguyên lai là trong biên chế bài ta.”Dứt lời duỗi tay liền đi bắt hai người, Thượng Đan Trúc cùng Lâm Ngọc Tân kêu sơ hãi một tiếng, xoay người liền hướng rùng đào chạy.Thượng Đan Cúc vội vàng duỗi tay đi túm các nàng, giúp đỡ Thượng Đan Lan cùng nhau cản người.Thượng Đan Trúc kêu lên: “Tú muội, ngươi dám không giúp ta?”Thượng Đan Cúc cười ha hả nói: “Các ngươi hai người khi dễ đại tỷ tỷ, còn không được ta chủ trì công đạo sao?”Ánh Nhạn thấy bốn cái tiểu thư triều ở bên nhau, cũng mừng rỡ từ các nàng đi chơi, kéo Thượng Đan Lan các nàng bên người nha hoàn nói: “Các nàng chơi các nàng, đi, chúng ta cũng đi chơi.”“Này không hảo đi,” Thịnh Xuân do dự nói: “Trong chốc lát các tiểu thư gọi người chúng ta nghe không được làm sao bây giờ?”Ánh Nhạn liền lôi kéo các nàng cười nói: “Các nàng muốn gọi người, trong vườn nha đầu sẽ đến cho chúng ta biết, chúng ta đi trước đi, tới trước cô nái nái chính là nói, làm chúng ta tần tìm tra, ai tìm được nhiều còn có thưởng đâu.”Mậu Hạ bán tín bán nghi, “Đây là có ý tứ gì, chúng ta người tới là khách, nơi nào hảo thuyết các ngươi không phải.”“Các ngươi nếu là không nói, chờ Văn Viên mở cửa đón khách kêu mặt khác khách nhân tìm ra, chúng ta đây Lâm gia cần phải không hảo làm người.” Ánh Nhạn cười nói: “Đúng là bởi vì tin được các ngươi, lúc này mới đem các ngươi mời đến.”“Như thế nào là thỉnh chúng ta, không phải thỉnh chúng ta tiểu thư sao?”“Nhưng không ngừng, tiểu thư là tiểu thư thỉnh, các ngươi tự nhiên chính là chúng ta thỉnh, cô nái nái nói, tới này mặc kệ là chủ tử, vẫn là hạ nhân, chúng ta Lâm gia đều đến tận thiện tận mĩ, đem bất mãn hàng đến

thấp nhất.” Ánh Nhạn tả hữu nhìn nhìn, hạ giọng nói: “Về sau các tiểu thư
tới này thời gian khăng định rất nhiều, thura dịp có cơ hội các ngươi chạy
nhanh đê ý kiến, bằng không đê lại lỗ hổng, về sau chịu tội vẫn là chúng
ta.” Thịnh Xuân chờ ba cái nha đầu liếc nhau, bắt đầu mở to hai mắt nhìn
khắp nơi xem, Ánh Nhạn thấy “Xi” một tiếng cười ra tiếng tới, đầy các
nàng một phen nói: “Như vậy như thế nào tìm được? Chúng ta trước ngoan
nhi, chô nào không được tự nhiên, không có phương tiện nói cho ta, ta nhớ
kỹ.” Thịnh Xuân chờ cũng nhịn không được cười rõ lên, ngươi đầy ta một
chút, ta đầy ngươi một chút chơi tiếp. Chỉ chốc lát sau bốn người liền cười
ha hả chạy đi tìm các tiểu thư, trong vườn bắt đầu đăng tiếng cười. Mà Tô
Châu Thanh Phong quán trà khi rời chậm lại tốc độ, thấy trong quán trà chỉ
linh tinh ngồi mấy cái khách thương, liền cao giọng hỏi bên trong pha trà
Dư Trụ, “Nhà các ngươi cô nai nai nhưng ở biệt viện?” Dư Trụ thấy bọn họ
này thân phong trần mệt mỏi bộ dáng, lại nhìn lướt qua bọn họ vỏ ngựa, suy
đoán bọn họ là từ kinh thành tới, liền tránh mà không đáp hỏi: “Khách quý
là nhà ai, tìm chúng ta cô nai nai chuyện gì?” Lập tức hai người hơi hiu
mày, nói: “Nhà của chúng ta lão gia là Lâm gia bạn cũ, có việc gấp tìm Lâm
quận chúa, nàng nếu không ở biệt viện chính là ở trong thành Lâm phủ?” Dư
Trụ châm chước một chút liền cười nói: “Cô nai nai là ở biệt viện, các
người đi tìm Lâm quận gia liền có thể nhìn thấy.” Chờ hai người cưỡi ngựa
rời đi, Dư Trụ liền duỗi tay túm một chút bên cạnh dây thừng, vọng trên đài
dựng đứng một mặt lá cờ liền xoay một mặt, án “Thanh Phong quán trà”
một mặt chuyên hướng về phía Lâm thị biệt viện phương hướng. Này ý
nghĩa có hán không quen biết khách nhân tới rồi.

Chương 146: Cấp tin

Lâm thị biệt viện bên kia nháy mắt thu được tin tức, sau đó lập tức đem tin tức truyền lại đi vào, chờ hai người khoái mã chạy đến biệt viện cửa, mới nhảy xuống gỗ cửa, đang muôn cùng người gác cổng thuyết minh chính mình thân phận khi, Lâm quản gia đã bước nhanh tới.Người gác cổng không quen biết bọn họ, Lâm quản gia lại là nhận thức, hắn ba bước cũng làm hai bước đi lên tới, “Nhi vị như thế nào tới, chính là Nhậm lão gia có gì phân phó?”Trong đó một cái liền vỗ ngực nói: “Lão gia nhà ta có cấp tin muốn giao cho Lâm quận chúa, chúng ta ra roi thúc ngựa đưa tới.”Lâm quản gia thấy bọn họ đáy mắt thanh hắc, hai chân còn có chút run lên, liền biết bọn họ là một đường hành quân gấp lại đây, không dám chậm trễ, lập tức đem người hướng nội viện dẫn.“Nhà ta cô nãi nãi ở hậu viện, các ngươi đi theo ta.”Hai người mắt nhìn thẳng đi theo Lâm quản gia hướng hậu viện đi, Lâm quản gia trên đường nhịn không được hỏi: “Chính là kinh thành xảy ra chuyện gì?”Hai người liếc nhau, không dám nhiều lời, “Chờ Lâm quận chúa xem qua tin liền minh bạch.”Lâm Thanh Uyển đang ở bì Tạ phu nhân sao kinh Phật, thấy Lâm quản gia lại đây liền nhìn Tạ phu nhân liếc mắt một cái.Tạ phu nhân liền cười nói: “Ngươi có việc liền đi vội đi, này kinh Phật chậm rãi sao chính là.”Lâm Thanh Uyển cười đồng ý, đi ra Phật đường, Lâm quản gia liền chỉ một chút viện ngoại đạo: “Cô nãi nãi, kinh thành Nhậm thượng thư gia người tới.”Lâm Thanh Uyển cùng hắn đi ra ngoài, Nhậm gia gia định thấy nàng vội vàng cúi đầu hành lễ, trong đó một cái từ trong lòng ngực móc ra một cái bồ bao, cũng không mở ra, trực tiếp đệ đi lên nói: “Lâm quận chúa, đây là lão gia nhà ta ta chờ giao dữ ngài.”Lâm Thanh Uyển tiếp nhận, thấy bọn họ vẻ mặt phong trần, liền nói: “Vất và các ngươi, Lâm quản gia, dẫn bọn hắn đi xuống nghỉ ngơi, phải hảo hảo chiêu đãi.”“Là.” Lâm quản gia vội vàng đem hai người dẫn ra đi.Lâm Thanh Uyển đem bồ bao mở ra, trực tiếp mở ra tin xem.Lâm quản gia thực mau đi mà phục hồi, hắn khi trở về vừa vặn nhìn đến cô nãi nãi xem xong tin, nhịn không được hỏi, “Cô nãi nãi, chính là kinh thành xảy ra chuyện?”Bằng không Nhậm lão gia sẽ không ra roi thúc ngựa cho bọn hắn truyền tin.Lâm Thanh Uyển lại cười nói: “Không có gì đại sự, bất quá là

trần ai lạc định mà thôi, phái cá nhân đi trong tộc tìm Ngũ ca, làm hắn có rảnh lại đây một chuyến.”Lâm Thanh Uyển dừng một chút lại nói: “Cũng đi phủ học một chuyến, đem Lâm Hữu cũng tìm tới.”Lâm quản gia dừng một chút liền lui ra.Lâm Thanh Uyển đem tin thu hảo, xoay người lại đi tiêu Phật đường, quỳ gối Tạ phu nhân bên người, đề bút bắt đâu sao chép kinh văn.Tạ phu nhân nhìn nàng một cái, thấy nàng ánh mắt trầm tĩnh liền thu hồi ánh mắt, cho rằng không có gì đại sự.Lâm Thanh Uyển vẫn luôn cùng đi Tạ phu nhân sao tới rồi giữa trưa, lúc này mới xoa có chút đau đớn đầu gối đứng dậy.Đều quỳ thói quen, quỳ một cái buổi sáng mới cảm thấy đau đớn, phải biết rằng nàng vừa tới thời điểm, đó là quỳ mười lăm phút liền có chút chịu không nổi.Lâm Thanh Uyển ngẩng đầu nhìn bàn thờ Phật Bồ Tát, ở chỗ này thời gian càng dài, nàng càng thói quen người ở đây tư duy phương thức, nhưng nàng biết nàng là bất đồng, này phân bất đồng cũng không phải nguyên tự với nàng có bao nhiêu thông minh, bất quá là bởi vì tổ tiên nhóm tổng kết ra quy luật, nàng đứng ở lịch sử cuối, biết nó tiến trình, cho nên mới có thể mau người một bước thôi.Cùng những cái đó chân chính đại trí tuệ giả kém quá nhiều, cho nên nàng phải cẩn thận, tiểu tâm mới có thể chưởng đến vạn năm thuyền.Lâm Thanh Uyển âm thầm ở trong lòng cầu nguyện, “Bồ Tát, nếu ngài thực sự có linh, vậy phù hộ ta, phù hộ Lâm gia bình yên vượt qua cái này cửa ải khó khăn đi. Lâm đại nhân, nguyện sự tình như ta sở liệu thuận lợi.”“Uyển tỷ nhi,” Tạ phu nhân thấy nàng đối với Bồ Tát phát ngốc, liền kéo nàng tay áo nói: “Đi thôi, dùng qua cơm trưa đi nghỉ ngơi, sao kinh không vội với nhất thời, đừng ngao hổng rồi thân mình.”Lâm Thanh Uyển đổi nàng cười cười, “Hảo, mẫu thân cũng tiểu tâm chút.”Lâm Thanh Uyển đỡ nàng vượt qua ngạch cửa, hai người cùng đi dùng cơm trưa.Tạ phu nhân nhìn bên ngoài cảnh xuân nói: “Nhưng thật ra hảo cảnh xuân, cũng không biết Ngọc Tân các nàng dùng cơm không có.”Lâm Thanh Uyển cười nói: “Các nàng ở Văn Viên hầu hạ người có thể so chúng ta nhiều, đói không các nàng.”“Hiện giờ thời tiết còn lạnh lẽo, cũng không thể chơi đến lâu lắm, hạ vang sớm chút phái người kêu các nàng trở về đi.”Lâm Thanh Uyển lên tiếng, đưa Tạ phu nhân trở về ngủ trưa sau mới hồi chính viện nghỉ ngơi, kết quả nàng mới nằm xuống Lâm Nhuận liền đến, còn đem Lâm Hữu cấp mang đến.Này gia hai chính một khôi tham gia văn hội đâu, quả nhiên, mùa xuân tới rồi, văn nhân xao động tâm liền kìm nén không được, đây là mặc kệ lão tiểu nhân đều ham thích tham gia văn hội a.Lâm Thanh Uyển đứng dậy đi gấp bọn họ.Lâm Nhuận có chút khát nước, nhấp một miệng trà hỏi, “Xảy ra chuyện gì?”Lâm Thanh Uyển đem Nhậm thượng thư tin cho hắn xem, Lâm Nhuận hoảng sợ, “Này hoàn toàn là bối nhọ, giây phuờng là kiến ở bần trên mặt đất, miếng đất kia trường thảo đều lơ lỏng, như thế nào có thể tính làm ruộng tốt?”Lâm Thanh Uyển giơ tay cười nói: “Ngũ ca không nên gấp gáp, chuyện này,

thậm chí mục viễn cung vườn trái cây đều là kinh được tra.” Nàng lại không phải ngốc tử, như thế nào sẽ lấy ruộng tốt đi loại cây ăn quả cùng chăn thả, hảo mà đương nhiên muôn bắt tới loại lương thực. Lâm Hữu cũng tiếp nhận tin nhìn thoáng qua, lo lắng nói: “Chỉ sợ tới tra người đổi trăng thay đèn, chỉ hươu bảo ngựa?” Lâm Thanh Uyển cười lạnh một tiếng, “Ca ca ta còn thây cốt chưa lạnh, ta đảo muôn nhìn ai dám đổi trăng thay đèn.” Nghĩ đến Lâm Giang uy vọng, Lâm Nhuận cũng tâm an tâm một chút, nhưng vẫn là nhíu mày nói: “Nhưng này rốt cuộc ảnh hưởng không tốt, người này thôn trang bị người tra cái hai ba trở về như thế nào sinh sản, như thế nào làm buôn bán?” Lâm Thanh Uyển rũ mắt nghĩ nói: “Chờ một chút đi, bệ hạ chưa chắc sẽ đồng ý bọn họ tới tra, nếu là tới, ta tự cũng không sợ bọn họ.” Lâm Nhuận qua lại đi lại, hỏi: “Vậy người phải làm sao bây giờ, sân này công bố giấy bản phôi phương sao?” Lâm Thanh Uyển nhìn Lâm Hữu liếc mắt một cái nói: “Hiện tại còn không phải thời điểm, chờ một chút.” Nàng nghĩ cười nói: “Nếu trong triều có người buộc tội ta, bệ hạ khẳng định là muôn ta biện bạch, này số con một đi một về liền đi hai mươi ngày qua, trước làm trong tộc con cháu tại đây giấy nghiệp đứng vững gót chân lại nói.” Lâm Nhuận lúc này mới minh bạch, nàng gân nhất vì sao tông vay tiền cáp trong tộc con cháu đi ra ngoài khai giấy phường, hắn nhịn không được đậm chân nói: “Người đã sớm có đoán trước, cần gì phải đem sự tình nháo đến lớn như vậy?” “Không như vậy đại như thế nào thu mua nhân tâm?” Lâm Thanh Uyển cũng không hề cất giấu, nói thẳng nói: “Ngũ ca, người cho rằng ta đem giấy giới áp như vậy thấp làm gì?” “Này thiên hạ rối loạn lâu như vậy, ta không dám bảo đảm chính mình có thể nhìn thấy thiên hạ bình định kia một ngày, nhưng ta hy vọng ta có thể vì thế ra một phần lực, thiên hạ nhà nghèo học sinh dữ dội nhiều, nhưng bọn họ đều bị Thanh Uyển hỏi hắn, “Là bọn họ không đủ có tài sao, vẫn là bọn họ không đủ nỗ lực, hoặc là bọn họ không lòng mang thiên hạ?” “Không phải, bất quá là chế độ vấn đề, ta không đổi được chế độ, nhưng ta hy vọng về sau có thể có người sửa. Rồi sau đó thiên hạ có tài người càng nhiều, Đại Lương liên cảng cường đại, thiên hạ nhất thống liên cảng có hi vọng, về sau ta thân nhân, bằng hữu, cấp chứng kiến, sở không thấy người đều có thể an cư lạc nghiệp, không hề bị chiến loạn chi khổ.” Lâm Thanh Uyển nhìn hắn, “Nhưng trên đời này trừ bỏ chân chính trí tuệ đại tuệ người ngoại, còn có ai sẽ nghĩ đi cải cách? Chỉ có ích lợi tương quan người.” Nhà nghèo học sinh chưa chắc liền so nhà nghèo, đại biểu bình thường bá tánh đi cùng triều đình đối thoại. Nàng hy vọng một ngày kia chẳng sợ Lâm Hữu, Lâm Giai, Lâm mỗ mỗ không phải xuất từ Thanh Uyển chán một chút, hắn ngắn ngoi nói: “Nhưng, nhưng này đắc tội người cũng quá nhiều, Uyển tỷ nhi, người cũng thấy rồi, liên nhiệm thượng đều nói, lần này trong triều rất nhiều đại thần đều trầm mặc, chính là bởi vì cũng chạm đến rồi bọn họ ích lợi,

đến lúc đó bọn họ liên hợp lại... Kia cũng không phải là một cái Triệu gia có thể so sánh, đến lúc đó ngươi làm sao bây giờ?"Lâm Thanh Uyển kiêu ngạo cười, "Bọn họ có thể lấy ta như thế nào?"Lâm Nhuận cứng lưỡi, đúng vậy, bọn họ có thể lấy nàng thế nào?Lâm Thanh Uyển không phải vô cẩn không đáy người, nàng là Lâm thị dòng chính, là Lâm Giang thân muội muội, vẫn là bệ hạ thân phong quận chúa, bọn họ có thể lấy nàng thế nào?Nhưng Lâm gia khẳng định là sẽ bị người nhầm vào, này cử tuy có thể thu mua nhà nghèo học sinh, nhưng ai biết bọn họ trưởng thành lên yêu cầu bao lâu?Lâm Hữu tiến lên an ủi hắn nói: "Thúc phụ yên tâm đi, cô cô khẳng định đã nghĩ kỹ rồi biện pháp, các ngươi không phải nói phải công bố phổi ph枉 sao? Đến lúc đó phổi ph枉 một công bố, tự nhiên không người công kích cô cô." "Nơi nào đơn giản như vậy, này phổi ph枉 công bố cho ai, không công bố cho ai như thế nào lựa chọn? Còn có..."Lâm Thanh Uyển nhịn không được mắt tròn trăng, đánh gãy hắn nói: "Ngũ ca, như vậy lo trước lo sau còn như thế nào làm việc?" "Ngươi yên tâm đi, việc này ta sẽ xử lý, thật sự thất bại, ta cũng có biện pháp đem Lâm thị trích ra tới, một người khiêng."Lâm Nhuận còn muốn nói lời nói, Lâm Thanh Uyển liền giơ tay ngăn cản hắn nói: "Ta biết ngươi muốn nói gì, yên tâm, Ngọc Tân còn không có lớn lên, ta sẽ không cùng người đánh bừa. Cùng lăm thì đi kinh thành cho người ta châm trà bồi tôi, còn không phải là khom lưng cúi đầu? Ta co được dẵn được, điểm này nhẫn công vẫn phải có."Lâm Nhuận vẻ mặt hổ thẹn, hắn nếu có thể làm chút, cũng sẽ không làm Lâm Thanh Uyển đindh ở phía trước.Lâm Hữu cũng đỏ mắt, âm thầm nắm chặt nắm tay, hàm răng cắn chặt.Lâm Thanh Uyển không biết hai người trong lòng quay cuồng, ngược lại dặn dò nói: "Ta làm Ngũ ca tới, một là làm ngươi chỉ đạo trong tộc cố ý đi ra ngoài bên ngoài phát triển con cháu nhanh chóng đem giấy phường xây lên tới, chiếm trước thị trường, thứ hai là làm cho bọn họ chú ý chút, đừng gọi người thiết bao còn không tự biết."Lại quay đầu đối Lâm Hữu nói: "Vốn dĩ cho rằng chậm một chút nữa cũng đúng, nhưng không nghĩ tới kinh thành bên kia phản ứng nhanh như vậy, cũng là gần nhất giấy phường sinh ý quá hảo, quá chọc người mắt, nếu như thế, ngươi bắt đầu tiếp xúc nhà nghèo học sinh đi."

Chương 147: Kết bạn

“Cũng không cần phải đi có ý kinh doanh quan hệ, chỉ cần bảo trì cùng bọn họ liên lạc là được,” Lâm Thanh Uyển chỉ điểm hắn nói: “Đem Lâm gia có ý công bố giấy bản phối phương, tạo phúc thiêng hạ học sinh tin tức để lộ ra đi. Năm giữ hảo cái kia độ, đừng quá chậm, nhưng cũng không cần quá nhanh, vừa không dừng ở những người đó áp bách lúc sau, cũng muôn cấp trong tộc con cháu phát triển thời gian.”“Này, cô cô tống phải cho ta cái thời gian.” Bằng không hắn như thế nào nắm chắc cái này độ? Lâm Thanh Uyển cúi đầu nghĩ, trầm ngâm nói: “Năm nay tháng tư không phải muôn khảo minh kinh khoa? Liên tuyển ở kia trước sau công bố đi.” Lâm Hữu thở dài nhẹ nhõm một hơi, chắp tay nói: “Chất nhi minh bạch, này liền đi an bài.” Lâm Nhuận nhìn theo hắn rời đi, quay đầu hỏi: “Như thế nào, Hữu Nhi còn đặc dụng?” Lâm Thanh Uyển tà hắn liếc mắt một cái nói: “Ngũ ca làm hắn tới ta nơi này đánh cái gì chủ ý ta minh bạch, hiện giờ ta làm hắn làm việc, ta cho rằng Ngũ ca cũng đã minh bạch ý tứ của ta.” Lâm Nhuận nghe vậy xấu hổ sờ sờ cái mũi, “Ta này không phải lo lắng đứa nhỏ này ngu dốt không được người tâm sao, nếu hắn còn hảo liền hảo.” Lâm Thanh Uyển hừ một tiếng không nói chuyện.“Ngươi có thể tưởng tượng hảo viết như thế nào biện chiết?” Lâm Nhuận hỏi: “Cần phải ta hỗ trợ?” Lâm Thanh Uyển phất tay nói: “Ta lại không phải phải làm quan, biện chiết chỉ cần viết đến rõ ràng lại tình ý chân thành liền có thể, giao cho ngươi viết, ai nhìn không ra là viết thay?” Nàng chính là giúp Lâm Giang cầm đao quá tấu chương, biện chiết đảo còn không làm khó được nàng, nàng lo lắng chính là cấp hoàng đế mật chiết muốn viết như thế nào. Chỉ dựa vào nàng một người, nàng mục đích khi nào mới có thể đạt tới? Cho nên còn phải tìm cá nhân hỗ trợ, mà trên đời này trừ bỏ hoàng đế, còn có ai so với hắn càng thích hợp sao? Hơn nữa, lần này Triệu Tiệp cũng ở Nam chinh trong quân, chỉ cần Nam chinh thành công, không quan tâm hắn biểu hiện như thế nào đều là lập công. Đối phương càng có khả năng, ở hoàng đế cảm nhận trung vị trí càng nặng, về sau có ích lợi chi tranh, liên tính hoàng đế cảm tình thiêng hướng nàng, vì đại cục cùng ích lợi lại chưa chắc sẽ hướng về nàng, cho nên nàng cũng đến đề cao chính mình địa vị mới là. Chỉ có

nàng càng quan trọng, hoàng đế mới có thể càng công chính, hoặc là còn sẽ hướng về nàng. Cho nên Lâm Thanh Uyển đến hảo hảo cản nhặc này mật chiết muốn viết như thế nào, nàng ở hẵn cảm nhận trung bất quá là Lâm Giang áu muội, Lâm Giang nữ nhi nuôi nấng người, hẵn thi ân đối tượng. Nàng tuổi còn nhỏ, lịch duyệt thiển, có một số việc là không nên biết đến. Biện chiết nhưng thật ra hảo viết, chờ chất vấn công văn đưa tới, nàng chiếu nhất nhặt biện giải là được, việc công xử theo phép công đảo không khó. Nhưng mật chiết còn muốn xoa nhập cảm tình, Lâm Thanh Uyển cẩn ngón tay ngây người nửa ngày mới bắt đầu viết. Dương kim là cái dày rộng hoàng đế, hiện giờ coi như quân thần tương đắc, nhưng hẵn cũng từng lịch quá quyền lợi bị thiên tử môn hộ Thôi Chính, bọn họ ba người nếu là đã chết, kế thừa này tam quân tất là Lư gia người, Chung gia người cùng Thôi gia người. Hoàng đế muôn sắc phong này tam quân Đại tướng quân cũng phải hỏi qua này tam gia ý kiến, đây là hiện thực. Mà ở trong triều, khoa cử chế thừa tự đại đường, đồng dạng có đủ loại tệ đoan, thậm chí so với vưu gì. Tiến sĩ khoa khảo thí trung có thể có mấy cái nhà nghèo xuất thân?

Thượng một lần chỉ có một nhĩ, ba năm đi qua, người nọ hiện còn ở Hàn Lâm Viện đánh tạp đê. Cơ hồ mướn người đều là quan lại con cháu, hiện giờ Đại Lương còn trẻ, nhìn không ra cái gì, nhưng lâu dài dĩ vãng, triều chính bị triều thần cầm giữ, hoàng đế còn có cái gì quyền lên tiếng? Không chỉ có hoàng đế, liền bá tánh cũng chưa xuất đầu chi lộ. Nâng đỡ nhà nghèo, hoàng đế tất nhiên là nguyện ý trong đó một cái, mà trải qua chu võ, hẵn cũng nên thấy được nhà nghèo phát triển chỗ tốt. Nhưng mà nàng chỉ là cái còn chưa mãn mười bảy tuổi, lịch duyệt không thâm cô nương, nàng không nên nghĩ đến sâu như vậy. Chỉ có thể là Lâm Giang trên đời khi từng than thở quá, nàng mới biết được những việc này. Lâm Thanh Uyển vừa nghĩ biên đê bút, viết xong sau lại sửa lại hai lần, xác nhận vô sai lậu sau mới thu được hộp phỏng hảo, chỉ chờ triều đình hỏi trách số con tới. Lúc này đây triều đình töc độ nhưng thật ra mau, nàng mới thu được Nhậm thượng thư cấp tin hai ngày, triều đình hỏi trách thư liền đến. Lâm Thanh Uyển đuổi rồi quan sai, liền suốt đêm viết biện chiết, đem biện chiết giao cho chờ ở trạm dịch quan sai, nhìn đổi phương đi rồi mới xoay người dịch quán. Thân là quận chúa, Lâm Thanh Uyển là có cụ chiết thượng tấu quyền lợi, đồng dạng, cũng có ghi mật chiết quyền lợi. Dịch quán thu được nàng mật chiết, không dám chậm trễ, lập tức thay đổi quần áo ra cửa. Bọn họ có một con đường khác, cũng không cùng kinh thành tới quan sai nhóm cùng con đường, thả nhân là mật chiết, bọn họ có thể trạm dịch thay ngựa, tốc độ càng mau chút. Cho nên hoàng đế là trước thu được mật chiết mới nhìn đến biện chiết, đương nhiên, này đã là sáu ngày về sau sự. Hiện tại hai bên đều thực bình tĩnh, bọn họ cũng là rất bận có được không, Chung Như Anh cùng Tô Chuong lại lập công lớn, hiện tại Nam Hán đã là dựa vào nơi hiểm

yếu chống lại, mắt thấy liền phải đánh tới Nam Hán đô thành.Các triều thần cảm thấy là thời điểm đem Chung Như Anh triệu hồi tới, bằng không thật làm nàng cùng Đại Sở quân đội gặp phải, đến lúc đó liền không phải Đại Lương cùng Đại Sở kết phường nuốt Nam Hán, mà là Đại Lương muôn lấy một kháng nhị.Có người đề nghị tự nhiên có người phản đối, lý do cũng thực đầy đủ, “Chung tướng quân mưu trí song toàn, Nam chinh đúng là có nàng mới có thể như thế như chè tre, lúc này mắt thấy liền phải đánh vào Nam Hán đô thành, có thể nào lúc này triệu hồi? Nếu là bởi vì này làm hỏng chiến cơ, ngược lại làm Đại Sở giành trước đánh vào Nam Hán đô thành, kia mới là mất nhiều hơn được.”“Không tồi, không thể lúc này triệu hồi, bệ hạ, không bằng chờ Như Anh quận chúa đánh hạ đô thành sau lại triệu hồi.”“Vạn nhất Chung tướng quân áp không được tính tình cùng Đại Sở đánh lên tới làm sao bây giờ?” Có đại thần phản bác nói: “Không phải còn có Nhị hoàng tử, Triệu Tiệp cùng Tô Chương sao? Chẳng lẽ bọn họ ba người còn so ra kém một cái Chung Như Anh?”Lập tức có người cười nhạo nói: “So không thể so được với xem bọn họ chiến công liền biết, chẳng lẽ còn muôn người ta nói sao?”“Triệu Tiệp tuy cũng có thắng chiến, nhưng liên tiếp thất lợi hai lần, nếu không phải Tô tướng quân cứu viện kịp thời, chỉ sợ Nhị hoàng tử đều chịu liên lụy. Muốn ta xem Nam chinh trong quân trừ bỏ Chung tướng quân cùng Tô tướng quân, những người khác cũng không cần nhắc lại.”“Chẳng lẽ Nhị hoàng tử cũng không thể để sao?”Lập tức có người thực không khách khí cười nhạo, dù chưa nói rõ, nhưng ý tứ thực rõ ràng, ngay cả Bình Bộ Thượng Thư đều không nói lời nào.Kỳ thật Triệu Tiệp thất lợi cũng không tất cả đều là hấn sai, hấn vì cái gì thất lợi, trong triều có hơn phân nửa đại thần trong lòng hiểu rõ, nói đến cùng vẫn là Nhị hoàng tử chỉ vì cái trước mắt, hạt chỉ huy.Triệu Tiệp vừa lúc quán thương mang theo Nhị hoàng tử, cũng là hấn xui xẻo.Ngồi ở tòa thượng hoàng đế mặt vô biểu tình nghe bọn họ sáo, chờ bọn họ sáo đủ rồi mới nói: “Chờ Như Anh đánh hạ đô thành rồi nói sau, mẫn khanh gia, hạ lệnh làm Như Anh nhanh hơn bước chân, mau chóng trở về.”Bình Bộ Thượng Thư trong lòng ai thán, Chung Như Anh nếu có thể nghe hấn mới là lạ, xem ra hấn đến hảo hảo tưởng tìm từ.Trong triều tuy có không ít người nhìn chằm chằm Lâm Thanh Uyên, nhưng lúc này Nam Hán chiến sự quan trọng nhất, ở Lâm Thanh Uyên biện chiết chưa tới trước, đại gia cũng chỉ có thể ở trong triều đánh đánh nước miếng trưng, còn không bằng đem thời gian dùng ở chính sự thượng.Mà xa ở Tô Châu Lâm Thanh Uyên ở đem số con đều đê sau khi rời khỏi đây cũng không hề đi nghi ky sầu lo, mà là đem tinh lực đại bộ phận dùng ở Văn Viên thượng.Giấy phường về sau không như vậy kiếm tiền, nàng hy vọng Văn Viên thu vào có thể bồi khuyết thượng cái kia chỗ hổng.Mà Văn Viên cũng đích xác không làm nàng thất vọng, Lâm Ngọc Tân mang theo các bằng hữu đi vào chơi một ngày, chờ các nàng trở

về, các nàng tỳ tỳ muội muội, mẫu thân thẩm thẩm, nãi nãi bà ngoại liền đã biết Văn Viên này một cái hảo địa phương. Phong cảnh nếu tốt như vậy, lần sau các nàng cũng có thể ước thượng bằng hữu qua bên kia tụ tụ. Mà Lâm Hữu càng không cần phải nói, cùng mấy cái cùng trường chơi một ngày sau liền bắt đầu xuống tay chuẩn bị văn hội. Lúc này đây văn hội hắn làm rất đại, ở trái qua Lâm Thanh Uyển đồng ý sau hồi tộc kéo tới không ít tộc huynh đệ hỗ trợ, truyền ra lời nói đi, phàm là có nguyện tới có thức chi sĩ đều có thể trực tiếp viên, hắn còn trực tiếp đưa thiếp mời thỉnh không ít nhà nghèo con cháu. Vào Văn Viên, đại gia liền tìm từng người quen thuộc người tốp năm tốp ba tụ ở bên nhau. Văn Viên phong cảnh đích xác không tồi, hơn nữa Lâm Hữu tổ chức đến hảo, trận này văn hội tổng cộng cử hành ba ngày, không chỉ có đem Văn Viên đây đi ra ngoài, còn đem Lâm Hữu chờ mấy cái tương đối có khả năng Lâm thị con cháu đây đến người trước. Bọn họ đều là dòng bên, tuy xuất từ Lâm thị, nhưng gia cảnh giống nhau, thân phận cũng không cao, nếu không người mang theo căn bản tiếp xúc không đến Lư Du những người này. Lần này Lâm Hữu dùng Văn Viên danh nghĩa đem Tô Châu thành hơn phân nửa văn nhân đều mời tới, làm chủ nhà bọn họ du tầu ở mọi người chi gian nhưng thật ra kết bạn không ít người. Bọn họ ghi nhớ Lâm Thanh Uyển dạy bảo, không lấy thân phận xem người, xong việc cũng chỉ cùng chính mình chơi thân người lui tới, đảo làm người xem trọng bọn họ không ít. Cho nên văn hội qua đi, mọi người đều giao mấy cái bằng hữu. Lâm Hữu đặc biệt thích cùng du học lại đây kia mấy cái học sinh nói chuyện, cô cô nói qua, có thể ở cái này hỗn loạn thời điểm xuất ngoại du học, không chỉ có phải có gan phách, còn phải có bản lĩnh, nhân gia đi qua lộ, gặp qua sự không biết muôn so với hắn nhiều hơn bao nhiêu. Hiện giờ hắn vô lực đi ra ngoài du học, cũng cũng chỉ có thể theo chân bọn họ nhiều thỉnh giáo một ít bên ngoài sự. Những người này cũng là cao ngạo, mấy người bọn họ làm bạn nơi du học, nếu đúng tới đại thương đội liên sê thỉnh cầu cùng đường, cùng thương nhân, trên đường người buôn bán nhỏ đều nói chuyện được. Thấy được nhiều, không khỏi liền cảm thấy trước kia quá mức hẹp hòi, cùng này đó sống trong nhung lụa công tử ca cũng ít rất nhiều đề tài. Tuy rằng đã từng bọn họ cũng là cái dạng này. Cho nên Lâm Hữu mới vừa tìm tới khi bọn họ cũng bất quá là lẽ phép ứng hòa mà thôi, nhưng nói đến nhiều lại có chút kinh ngạc, Lâm Hữu cũng không giống bọn họ tưởng như vậy. Trịnh Kỳ liền rất kinh ngạc, “Ngươi còn hiểu nông tang việc?” Nay nguyên với bọn họ nói trên đường một cái hiểu biết, một hộ nông gia ruộng lúa mạch mới vừa vào xuân liền một mảnh khô vàng, không quá mấy ngày trực tiếp lạn cǎn đã chết, cho nên khóc đến rát thảm. Trịnh Kỳ bọn họ hoài nghi là thiên đông lạnh, Lâm Hữu lại nói có thể là phì quá nhiều thiêu. Hắn cười nói: “Trước kia là không hiểu, nhưng năm nay đi theo ta cô cô xuống đất chăm sóc hoa màu, nghe các lão nhân nói

qua một ít. Người nói kia địa phương ly chúng ta Tô Châu không xa, năm nay Tô Châu không tính là lạnh, cho nên ta cảm thấy chưa chắc chính là đông lạnh."Trịnh Kỳ như suy tư gì, "Người nói cô cô chẳng lẽ là Lâm quận chúa?"Lâm Hữu gật đầu.Trịnh Kỳ cười hỏi, "Như thế nào Lâm quận chúa còn muốn đích thân xuống đất làm việc sao?"

Chương 148: Bá phỏng

Lâm Hữu lắc đầu cười khổ nói: “Ta cô cô nói chúng ta này đó thư sinh liền ngũ cốc đều không biết, càng không cần phải nói canh tác việc, nhưng mà làm quan liền không tránh được phải vì bá tánh giải quyết những việc này, ngươi liền nông cạn chỗ cũng đều không hiểu, lại như thế nào đi chỉ đạo loại không biết nhiều ít năm bá tánh? Cho nên ta mới đi theo cô cô cùng nhau xuống đất, bất quá là trường chót kiến thức thôi.” Trịnh Kỳ trong mắt hiện lên tán thưởng, “Không hổ là Thanh Uyển. Ngồi trong chốc lát, thật sự không đề tài nhưng hàn huyên, hắn liền đứng dậy nói: “Phu nhân hảo hảo nghỉ ngơi, tiểu chát đi trước cáo lui.” Tạ phu nhân lập tức làm người đưa hắn, cười nói: “Hiện giờ có thể nhớ rõ Nhị Lang không mấy cái, về sau các ngươi nếu có thời gian liền đến xem ta.” Lại dặn dò nói: “Ra cửa bên ngoài phải cẩn thận chút, gặp được sự có thể tránh liền tránh đi.” Trịnh Kỳ cười lên tiếng, hành lễ cáo từ. Dương ma ma đỡ Tạ phu nhân nhìn theo hắn rời đi, đầy đầu mờ mịt nói: “Phu nhân, hắn tới là vì xem ngài đi, ta thấy thế nào hắn có chút thất thần bộ dáng.” Tạ phu nhân phát phát tay nói: “Quản hắn là vì cái gì, hắn đã nói hắn là tới xem ta, ta tiện lợi hắn là tới xem ta.” Ra phòng khách Trịnh Kỳ đi đến một nửa dừng lại bước chân, đổi cho hắn dẫn đường nha đầu cười nói: “Nhà các ngươi Hữu thiêu gia không biết ở nơi nào, ta có chút lời nói muốn cùng hắn nói, ngươi có thể lãnh ta đi sao?” Nha đầu cười nói: “Kia công tử tới trước tiền viện từ từ đi, ta đây liền đi kêu Hữu thiêu gia.” “Không cần,” Trịnh Kỳ ngăn lại nàng cười nói: “Ta cùng với hắn là bằng hữu, không có nhiều như vậy lễ nghi phiền phức, hắn ở nơi nào ngươi trực tiếp lãnh ta qua đi là được.” Nha hoàn ngắn ngoi, “Hữu thiêu gia ở hậu viện đâu, công tử như thế nào hảo đi, ngài trước tiên ở tiền viện chờ xem.” Dứt lời cho hắn lãnh đến tiền viện một cái nhà chính, Trịnh Kỳ đầy mặt bất đắc dĩ, “Nào dùng như vậy phiền toái, ta cùng với ngươi cùng đi, ở nhị môn chỗ chờ cũng đúng.” Nha hoàn cười nói: “Nào dám làm khách nhân đứng chờ, ngài trước hơi ngồi uống trà, nô tỳ này liền làm người đi kêu Hữu thiêu gia.” Dứt lời xoay người đi ra ngoài tìm cái nha đầu, làm nàng đi hậu viện tìm Lâm Hữu, nàng tự mình thủ Trịnh Kỳ. Hừ, cho rằng nàng là ở nông thôn nha đầu liền có thể lừa gạt? Nàng tuy rằng không ở cô

nãi nãi bên người hầu hạ quá, lại là Lâm ma ma tự mình dạy ra, ngoại nam giống nhau không được nhập hậu viện, trừ bỏ Lâm quản gia mang đến người, có thể đi hậu viện nam nhân hai cái bàn tay đều sô đến lại đây, lại giảm đi họ Lâm, trước mắt mới thôi cũng chỉ có Thượng Minh Kiệt cùng Thượng Minh Viễn mà thôi.Lâm Hữu mới vừa ăn qua cơm trưa, đang định đi mặt sau nhìn xem ruộng lúa tiêu tiêu thực, nghe vậy liền xoay người đi tiền viện.Vừa rồi hắn bái kiến quá cô cô, nhắc tới Trịnh Kỳ khi trên mặt nàng biểu tình hiển nhiên là không nhận biết.Lâm Thanh Uyển đích xác không quen biết Trịnh Kỳ, có lẽ Uyển tỷ nhi sẽ nhận thức, nhưng nàng là thật sự chưa thấy qua, cũng chưa từng nghe qua này hào nhân vật a.Lâm Hữu cười tủm tỉm đem Trịnh Kỳ đưa đến ngoài cửa, cùng hắn hàn huyên vài câu liền nhìn theo hắn rời đi.Lâm quản gia xuất quý nhập thần đi đến hắn phía sau, quay đầu lại Lâm Hữu thiêu chút nữa hoảng sợ, “Lâm quản gia, ngài đi đường cũng chưa thanh sao?”Lâm quản gia cười tủm tỉm thỉnh tội, nhưng vẫn là vì chính mình biện giải một câu, “Là Hữu thiêu gia tưởng sự tình quá chuyên chú.”Lâm Hữu chau mày, Lâm quản gia liền cười hỏi, “Hữu thiêu gia phiền lòng cái gì, ta xem ngài đường như không phải thực thích vị này Trịnh công tử a.”Lâm Hữu cười khổ nói: “Hắn học thức tài tình đều giai, kiến thức cũng phi phàm, ta như thế nào sẽ không thích hắn?”Lâm quản gia cười lắc đầu, chỉ cười không nói.Lâm Hữu liền thở dài, nhịn không được nhỏ giọng nói: “Ta chỉ là cảm thấy quái quái, cảm thấy hắn hôm nay không phải tới bái kiến Tạ phu nhân.”“Ý của Tuý Ông không phải ở rượu,” Lâm quản gia sờ sờ râu cười nói: “Mặc kệ hắn vì cái gì, chỉ cần chúng ta không ra phễu hắn cũng đừng tưởng từ Lâm gia biệt viện được đến cái gì.”Người như vậy hắn thấy được nhiều, hù.Lâm Hữu gật đầu, đi theo Lâm quản gia đi hậu viện thấy cô cô.Lâm Thanh Uyển đang xem thư, vẫn là Bạch Mai nhắc nhở một chút mới phát hiện hai người, nàng buông thư hỏi, “Khách nhân tiễn đi?”“Là,” Lâm quản gia thấp giọng nói: “Cô nãi nãi, muôn hay không phái người đi tra một tra hắn, ta tổng cảm thấy hắn tựa hồ là tướng tiên chúng ta Lâm gia tìm hiểu cái gì.”Lâm Thanh Uyển nhíu mày nói: “Quay đầu lại ta hỏi một chút bà bà đi, tùy tiện liên đì tra một người không tốt, nếu là hắn chính là hảo ý, kia chẳng phải là đối hắn không tôn trọng?”Một bên Lâm Hữu há miệng thở dốc, hắn không nghĩ tới Lâm quản gia nói “Ý của Tuý Ông không phải ở rượu” là ý tú này, hắn trực giác không đúng.Trịnh Kỳ như vậy hành vi hắn tựa hồ ở đâu nhìn thấy quá, Lâm Hữu gõ gõ đầu, lại phát hiện không nhớ tới.Một cái tới cửa người xa lạ mà thôi, Lâm Thanh Uyển còn không có như vậy để ý, công đạo chút sự tình, lại tổng cổ Lâm Hữu đi chép sách, lúc này mới đi tìm Tạ phu nhân.Tạ phu nhân đối Trịnh Kỳ hiểu biết không nhiều lắm, “Ta cùng với Trịnh gia nhưng thật ra lui tới quá, cũng là thư hương dòng dõi, ta tưởng hắn sẽ không làm cái loại này ám toán việc, có lẽ là Lâm quản gia suy nghĩ nhiều.”Lâm

Thanh Uyển gật đầu.Tạ phu nhân liền nói: “Trịnh gia ngươi không thân, nhưng Trịnh Dịch ngươi là khẳng định thực, này Trịnh Kỳ đó là hắn đường huynh.”Lâm Thanh Uyển hợp lại mi hỏi, “Ta đã thấy hắn sao?”Tạ phu nhân cười: “Gặp qua vài lần, ngươi không nhớ rõ cũng là khả năng, mỗi lần ngươi cùng Nhị Lang tụ ở một khối đều chỉ ái cùng Trịnh Dịch bọn họ mấy cái chơi, người ngoài đều chen vào không lọt đi, gặp qua liền quên cũng là có.”Lâm Thanh Uyển chột dạ cười cười, nàng nhớ rõ Trịnh Dịch, một là bởi vì Uyển tỷ nhi nhắc tới quá một hai lần, hắn cùng Tạ Dật Minh là bạn tốt.Thứ hai là Tạ Dật Minh hạ táng khi hắn cũng tới rồi, thả còn khuyên nàng vài câu.“Nhị Lang đi sau hắn tới trong nhà tưởng nhớ quá ba ngày,” Tạ phu nhân thở dài, “Hạ táng thời điểm cũng đi, sau lại còn thường đi xem ta, hiện tại hắn hắn là ở kinh thành Quốc Tử Giám đọc sách, nếu là Nhị Lang ở...”

Chương 149: Giữ gìn

Dương ma ma nôn nóng nhìn về phía Lâm Thanh Uyển, Lâm Thanh Uyển liền cười nói: “Mẫu thân nếu là tướng hắn, đãi có không ta bồi ngài đi kinh thành nhìn xem, chúng ta đi Quốc Tử Giám xem, nhìn xem Nhị Lang bọn họ niệm thư địa phương.” Tạ phu nhân nhịn không được cười ha ha, điểm cái trán của nàng nói: “Ngươi liền hống ta đi, Quốc Tử Giám há là chúng ta có thể tùy ý đi vào?” Nhưng việc này xem như bóc đi qua, mặc kệ là Lâm Thanh Uyển vẫn là Tạ phu nhân cũng chưa đem hắn để ở trong lòng. Lâm Hữu trong lòng tồn nghi ngờ, vốn đang tưởng lại lưu ý một chút Trịnh Kỳ, ai ngờ hắn không quá hai ngày liền rời đi Tô Châu, nghe nói là thu được trong nhà cấp tin, có việc muôn yề trước kinh thành. Lâm Hữu không biết vì sao thở dài nhẹ nhõm một hơi, hồi tộc khi vừa lúc nhìn đến đường muội vị hôn phu tế từ trong nhà rời khỏi tới, nhìn đến hắn liền lộ ra đại đại gương mặt tươi cười, “Đường huynh đã trở lại...” Lâm Hữu mở to hai mắt nhìn, vỗ tay một cái nói: “Ta cuối cùng biết chỗ nào quen thuộc!” Hắn chỉ vào tương lai em rể nói: “Còn không phải là giống ngươi...” Đối phuơng đầy đầu mờ mịt, “Giống ta cái gì?” Lâm Hữu lập tức bê khẩn miệng, lắc đầu nói: “Không có gì, ngươi như thế nào lại đây?” Đối phuơng ngây ngốc nói: “Này không phải ba tháng tam mau tới rồi sao, ta tới cấp nhạc phụ đại nhân đưa quà tặng trong ngày lễ.” Lâm Hữu đã vô tâm tư tiếp đón hắn, Trịnh Kỳ đây là to gan lớn mật coi trọng hắn cô cô? Đáng tiếc người đã không ở, hắn liền chất vấn cũng chưa địa phuơng. Hừ, may mắn người đi rồi, bằng không bọn họ huynh đệ nắm tay cũng không phải là ăn chay, cũng dám tiêu tưởng bọn họ cô cô. Lâm Hữu lại đi Lâm gia biệt viện khi không có nhắc lại Trịnh Kỳ người này, Lâm Thanh Uyển càng muốn không dậy nổi hắn là ai. Triều đình đệ nhị phong hỏi trách thư đã tới rồi, nàng yêu cầu lại viết một phong biện chiết đi, nhìn đến hỏi trách thư thượng nội dung, Lâm Thanh Uyển liền nhịn không được khóc miệng kiều kiều. So sánh với đệ nhất phong, này một phong dùng từ cần phải khoan dung đến nhiều, tuy là chất vấn nàng lời nói, lại đều để lại đường sống, không giống lần trước, giữa những hàng chữ đều là bãy rập. Lâm Thanh Uyển liền minh bạch hoàng đế ý tứ, hắn nhận đồng nàng mật chiết. Lâm Thanh Uyển đè bút hồi biện chiết, lúc này đây nàng

không hề như trên thứ như vậy khách khí, giữa những hàng chữ đem buộc tội nàng người mắng một lần.Lần trước là lấy không chuẩn hoàng đế thái độ, hiện tại ai sợ ai a? Biện chiết viết xong, Lâm Thanh Uyển nghĩ nghĩ, dứt khoát đem lại rút ra một trương giấy tờ viết thư, hiện tại chính gấp phải Nam chinh, triều dã trung tầm mặt đều đặt ở phía nam, việc này giải quyết so nàng thiết tưởng trung còn muộn chậm.Lại có nửa tháng minh kinh khoa liền phải khai khảo, nếu như thế nàng cũng không cần thiết lại cùng bọn họ dây dưa dây cà.Biện chiết cùng nàng tin băng mau tốc độ đưa đến kinh thành, bởi vì hoàng đế trước đó chào hỏi qua, cho nên biện chiết không có trải qua Ngự Sứ Đài, mà là trực tiếp đưa tới trên tay hắn tới.Hoàng đế mở ra một duyệt, nửa ngày nhịn không được lắc đầu cười nói: “Cái này cô nương cũng là cái đứa bé lạnh lợi a.” Không biết chi tiết khi cẩn thận, viết tới biện chiết trung quy trung củ, chỉ trực điêu giải tỏa nghi vấn, được hắn duy trì liền cường thê lên.Hoàng đế đem sổ con đặt lên bàn, cười nói: “Ngày mai triều thượng khẳng định lại là một hồi náo nhiệt.” Lưu công công xem hắn sắc mặt còn hảo, liền cười nói: “Kia cũng là bệ hạ nghĩa nữ, các đại nhân cũng không dám quá phận.” “Kia nhưng không nhất định,” hoàng đế khoe miệng tươi cười hơi đậm, “Lại nói tiếp lần này nàng tỷ như anh nháo đến còn đại đâu, trực tiếp đắc tội non nửa triều, nàng ca ca ở khi cũng chưa như vậy gan lớn.” Lưu công công lập tức không dám nói, kỳ thật hắn không phải thực minh bạch, vì cái gì Lâm Thanh Uyển sẽ đắc tội nhiều như vậy trong triều đại thần.Hoàng đế cũng không có giải thích ý tú, điểm điểm cái bàn nói: “Bất quá lá gan tuy đại, lại cũng là vì nước vì dân, Lâm thị nhất môn trung liệt, quả nhiên a.” Lưu công công cẩn thận cấp hoàng đế đồ một ly trà hỏi, “Bệ hạ chính là có cái gì hỉ sự?” Hoàng đế đuôi lông mày gian mang theo vui mừng nói: “Thật là hỉ sự, lại nói tiếp trăm này hai cái nghĩa nữ có thể so mấy cái hoàng nhi còn nếu có thể làm.” “Như Anh là thật có thể làm, liền không biết này Thanh Uyển quận chúa là bên người có người tài ba chỉ điểm, vẫn là nàng bản nhân quả thực như thế,” hoàng đế như suy tư gì nói: “Nếu nàng bản nhân như thế, kia thật đúng là đáng tiếc.” Phía trước nàng có thể chống đỡ Lâm thị dòng chính, lại đem Triệu gia đánh đuổi, chỉ có thể xem như thông tuệ, nhưng lần trước nàng thượng mật chiết đã xem như thấy xa, liền tính là hắn thủ hạ năng thàn cũng không tất có thể nhìn đến điểm này, càng đừng nói có gan phách đi làm.Thêm chi này hai phong số con trước sau sai biệt, hoàng đế tưởng, nàng nếu là ở trong triều làm quan, nói không chừng lại là một cái Lâm Giang.Hoàng đế có chút tiếc hận, nghĩ đến hắn kia bốn cái nhi tử càng là tâm tình không tốt, thu tới hai cái nghĩa nữ cái đinh cái có khả năng, bốn cái thân sinh nhi tử lại... Lưu công công thấy hoàng đế sắc mặt lại không tốt, liền biết hắn là nghĩ tới ở tiền tuyến Nhị hoàng tử, vội vàng nói chút hắn vui vẻ sự, “Bệ hạ, này Như Anh quận chúa khi nào trở về bái kiến ngài cùng Hoàng Hậu nương nương? Nô tài

nghe nói, Hoàng Hậu nương nương hôm nay còn phái người cho nàng tặng đồ đi đâu.”“Hiện tại đã vây quanh đô thành, chờ đánh hạ thành trì liền đã trở lại,” hoàng đế đứng dậy nói: “Đi, chúng ta đi Hoàng Hậu nơi đó nhìn xem, xem nàng đều cắp Như Anh đưa thứ gì đi.”“Hoàng Hậu, người được hai cái hảo nữ nhi a,” hoàng đế ha ha cười nói: “Một cái quát tháo sa trường, một cái dám lên chiết mắng ta đại thần a.”Hoàng Hậu đứng dậy hành lễ, thấy hắn cao hứng liền cười nói: “Bệ hạ liền ái trêu ghẹo thần thiếp, các nàng là thần thiếp nữ nhi, chẳng lẽ không phải bệ hạ?”Hoàng Hậu dẫn hắn ngồi xuống, đem trên bàn trà đổi thành nước sôi để nguội, “Ngài cũng không thể làm các nàng bị người khi dễ đi.”Hoàng đế cười nói: “Ai dám khi dễ các nàng, người xem nào thứ Như Anh tới thượng triều đại gia không phải đối nàng cung kính mà?”Hoàng Hậu cười lạnh nói: “Nàng mới vừa vào triều khi nhung không cái này đãi ngộ, hơn nữa ta nói cũng không phải Như Anh, nàng hiện tại có binh quyền sợ cái gì, ta nói chính là Thanh Uyển quận chúa.”Hoàng đế nghe vậy xấu hổ cười cười.Hoàng Hậu ở bên cạnh hắn ngồi xuống, hờ lạnh nói: “Bất quá là hai tờ giấy, người xem bọn họ nháo thành cái dạng gì, làm buôn bán vốn dĩ chính là các băng bản lĩnh, Thanh Uyển quận chúa làm ra tiện nghi giấy liền đem giá cả định thấp chút, bọn họ nếu là đỏ mắt đại có thể cũng kêu trong nhà thợ thủ công nghiên cứu chính là. Một đám đại lão gia ở trên triều đình khi dễ một cái tiểu cô nương tính cái gì bản lĩnh?”“Tử đồng nói đúng,” hoàng đế cười bảo đám, “Ta nhất định sẽ không làm người khi dễ Thanh Uyển quận chúa.”Hoàng Hậu nghe vậy liền hoành hắn liếc mắt một cái, nghi hoặc hỏi, “Thanh Uyển quận chúa là cho phép người chỗ tốt?”Bằng không hoàng đế sẽ không minh xác làm ra loại này bảo đám.Hoàng đế nhịn không được ho khan lên, xụ mặt nói: “Ta là hạng người như vậy sao?”Hoàng Hậu không nói chuyện, nhưng ánh mắt thực rõ ràng, người chính là người như vậy.Lưu công công ở một bên nhạc, tiến lên nhẹ giọng nói: “Bệ hạ, ngài vừa rồi uống lên trà, không khỏi ngủ không được, vẫn là uống nhiều chút bạch thủy đi.”Hoàng đế liền hoành hắn liếc mắt một cái nói: “Đã biết buổi tối uống trà không tốt, như thế nào trả lại cho ta châm trà?”Lưu công công lập tức nhẹ nhàng mà vỗ chính mình gương mặt nói: “Lão nô nên đánh, vẫn là so ra kém nương nương tri kỷ.”Hoàng Hậu bên người tri kỷ cung nữ nhịn không được che miệng cười, Lưu công công cũng là vất vả, mỗi lần đều còn phải cấp hoàng đế tìm dưới bậc thang.Vào lúc ban đêm hoàng đế liền ở Hoàng Hậu trong cung nghỉ ngơi, ngày hôm sau thần thanh khí sáng đi thượng triều, chờ mọi người đều đem chuyện quan trọng chính sự xử lý xong rồi, hoàng đế lúc này mới đem Lâm Thanh Uyển biện chiết lấy ra tới làm người niệm.Lâm Thanh Uyển ở số con trung tò vè nàng thực oan uổng, đầu tiên nàng lại lần nữa đối hoàng đế ban phong tước điện tò vè cảm tạ, sau đó liền trực tiếp khai mắng.Trên đời này chỉ có hai loại người sẽ đem ruộng tốt lấy

tới tu sửa xưởng cùng chăn thả chờ, một loại là tiền nhiều đến không chỗ hoa kẻ điên, một loại còn lại là tiền nhiều đến không chỗ hoa ngốc tử.Lâm Thanh Uyển hỏi lại chúng thần, nàng rốt cuộc là kẻ điên vẫn là ngốc tử?Cho nên các ngươi những người này rốt cuộc vì cái gì sẽ cảm thấy nàng sẽ làm loại sự tình này?Lại có, không có điều tra liền không có lên tiếng quyền, chỉ dựa vào tin vía hè liền một bộ vấn tội miệng lưỡi, các ngươi đều là như vậy làm quan sao?Nàng là ở trước điền thượng tu xưởng, cũng đích xác vòng địa phương chăn thả, nhưng mà những cái đó mà đều là bần mà, tròng liên tục một giống cây cây đậu đều khả năng thiếu thu cái loại này, không lấy làm hán dùng, chẳng lẽ chờ các ngươi nuôi sống các nàng cô chất sao?Lâm Thanh Uyển còn ở sổ con mặt sau đêm Ngự Sử Đài buộc tội bước đi bày ra một lần, sau đó hỏi vì sao tới rồi nàng nơi này lại có thể không tuân thủ quy định đi trước điều tra lấy được bằng chứng, mà là trực tiếp hỏi trách?Nếu nàng bị buộc tội lưu hành một thời “Trường hợp đặc biệt”, đó có phải hay không nàng buộc tội người khi cũng có thể hành “Trường hợp đặc biệt”? Nếu là, kia nàng coi như đường buộc tội Lễ Bộ Trần thượng thư, Ngự Sử Đài đại phu... Chờ túng người nhà chiếm đoạt đồng ruộng, ôm đòn tố tung, xảo trá thương hộ, giết hại nô tỳ chờ.Nếu không phải, nàng thỉnh cầu hoàng đế thảm vấn sở hữu buộc tội quá nàng quan viên, chính là có người làm thuê với ngoại, quan báo tư thù, lợi dụng quốc gia công khí tới đồi phó nàng một cái nho nhỏ quận chúa.Biện chiết một niệm xong, cả triều ô lên, Lâm Thanh Uyển thượng một phong biện chiết rõ ràng còn khiêm cung cẩn thận, vì sao đến này một phong lại ngũ khí đại biến?Chính yếu chính là nàng này sổ con vừa ra trực tiếp đem non nửa triều đều cấp mắng, ngày đó thượng chiết buộc tội nàng người cũng không ít.Hoàng đế trầm mặc không nói, chờ bọn họ tại hạ biên ong ong nghị luận đến không sai biệt lầm mới gõ gõ cái bàn, đãi triều đình an tĩnh lại mới hỏi, “Ngày ấy buộc tội Lâm quận chúa khanh gia trước đó nhưng đã làm điều tra?”Có chút người trên trán mồ hôi lạnh “Bá” một chút liền hạ xuống, buộc tội cũng không phải ngươi tưởng buộc tội là có thể buộc tội.Hiện tại nhưng không có “Nghe đồn ngôn sự” kia một bộ, ngươi muốn buộc tội, không yêu cầu ngươi có hoàn chỉnh chứng cứ, nhưng nhất định phải có thiết thực chứng cứ, nếu ngươi một chút chứng cứ đều lấy không ra, kia đó là vu cáo, bị cáo người là có thể phản cáo trở về.Đương nhiên, trong triều hiện giờ đối “Thiết thực” hai chữ yêu cầu rất thấp, nói như vậy chỉ cần có một tí xíu chứng cứ, chẳng sợ xong việc tìm không thấy hoàn chỉnh chứng cứ cấp đối phương định tội, chính mình cũng sẽ không bị phản định tội.Nhưng thực hiển nhiên, những người này trước đó đều không có làm bài tập, cơ hồ là ôm “Pháp không trách chúng” thái độ lại buộc tội Lâm Thanh Uyển.Hơn nữa triều thượng một cái Lâm gia người đều không có, liền tính là vu cáo, chẳng lẽ Lâm Thanh Uyển còn có thể đến triều đi lên theo chân bọn họ cãi nhau sao?Mà chờ nàng từ Tô Châu đi vào

kinh thành, bọn họ khăng định hoặc nhiều hoặc ít tìm được điểm chứng cứ. Đáng tiếc, gần nhất bọn họ bận quá, đều sắp đem chuyện này đã quên, giống như phái đi Tô Châu người còn không có trở về, bọn họ hiện tại trên tay cũng không có chứng cứ. Bị hoàng đế trực tiếp hỏi đến trên mặt, đại gia nhất thời đều có chút trầm mặc. Hoàng đế liền trực tiếp điểm danh, “Trần Khanh gia, trầm nhớ rõ này án là người nhắc tới, người nhưng có chứng cứ?”

Chương 150: Vô lại

Trần thượng thư đứng dậy bước ra một bước, khom người nói: “Bệ hạ, ngài ban tặng chi điền như thế nào có cần cỗi nòi? Lâm quận chúa đã dùng tước điền tới chăn thả, lại dùng để tu vườn trái cây, tang viên, còn lấy tới tu sửa xưởng, này chẳng phải là nói bệ hạ ban tặng tước điền đều là cần cỗi nòi sao?” Trần thượng thư hiên ngang lâm liệt, “Hay là Lâm quận chúa đối hoàng đế ban tặng chi điền có ý kiến?” Hoàng đế nhịn không được cười lên một tiếng, ho nhẹ một tiếng nhìn về phía Lưu công công, “Lần này Lâm quận chúa trừ bỏ biện chiết, còn phụ thượng một phong thơ, nói nàng đã đem các khanh gia sẽ đề vấn đề thiết tưởng một lần, mặt trên phụ có nàng đáp án, Trần khanh gia hỏi vấn đề này giữa vừa lúc có.” Lưu công công lập tức từ trong lòng ngực móc ra một phong thơ tới, ho nhẹ một tiếng nói: “Lâm quận chúa nói, nếu có người hỏi bệ hạ ban tặng chi điền toàn vì ruộng tốt, nàng đem tước điền dùng làm hán dùng hay không là đối bệ hạ bất mãn, nàng liền đáp,” Lưu công công ngẩng đầu đồng tình nhìn Trần thượng thư liếc mắt một cái, nói: “Thỉnh cầu bệ hạ lấy ra cùng nhà hán cùng diện tích mà thay cho nhà hán sở hữu mà, nếu bệ hạ vội, quận chúa nhung nguyện đại lao tuyển mà, dù sao bệ hạ điền đều là ruộng tốt, nhà hán đồng ruộng còn có bần phú chi phân, bệ hạ lại là không có.” Mọi người nghe vậy nhịn không được cười nhẹ, Công Bộ Thượng Thư càng là bước ra khỏi hàng cười nói: “Bệ hạ, thần cảm thấy này pháp rất tốt, Trần thượng thư phỏng chừng trong lòng vui mừng không thôi đi.” Chúng thần cười vang. “Hảo,” hoàng đế giơ tay áp xuống tiếng cười nói: “Thanh Uyển quận chúa tuổi nhỏ, cho nên nói chuyện tính trẻ con, các ngươi cũng là hài tử sao?” Như vậy càn quấy nói cũng liền Lâm Thanh Uyển có thể nói, các đại thần có thể nói sao? Kia triều đình thành cái dạng gì? Tuy rằng là vô lại chút, nhưng kỳ dị hưu hiệu, mọi người đều minh bạch Lâm Thanh Uyển ý tứ, ngươi nếu là ngạnh nói hoàng đế ban cho tước điền đều là ruộng tốt, vu không nàng ruộng tốt hán dùng, kia nàng liền đem nhà ngươi mà toàn đổi thành hoàng đế ban cho điền. Bệ hạ trong tay những cái đó điền trừ bỏ hoàng trang còn có người trông trọt ngoại, mặt khác không đều là hoang ở nơi đó sao? Thiên hạ hay là vương thổ, chỉ cần là còn vô chủ mà hoàng đế đều có thể ban cho người,

Lâm Thanh Uyển nếu là toàn cấp tuyển cát đá mà hoặc vùng núi, người khóc cũng chưa địa phương khóc đi. Dương nhiên, bọn họ cũng đều biết hoàng đế sẽ không theo Lâm Thanh Uyển hò nháo, nhưng tâm lý vẫn là nhịn không được một đố, Công Bộ Thuợng Thư cùng Lại Bộ Thuợng Thư bên này người càng là như hổ rình mồi, rất có cho bọn hắn gia đổi mà ý tú. Có ngôn quan không phục kêu lên: "Lâm quận chúa còn cùng dân tranh lợi đâu, như thế đại lượng bán tháo trang giấy thả ép giá, không biết có bao nhiêu thợ thủ công thất nghiệp, tiền tài đều gom lại nàng trong tay, bệ hạ, vì thiên hạ bá tánh, ngài không thể mặc kệ a." Lưu công công phiên phiền trong tay giấy, lại ho nhẹ một tiếng, nhẹ giọng nói: "Vị đại nhân này, Lâm quận chúa cũng bày ra vấn đề này, quận chúa trả lời nói, triều đình chỉ quy định làm quan giả không được từ thương, lại chưa từng quy định quá công chúa cùng quận chúa cũng không thể từ thương. Các ngươi ở triều làm quan còn làm thê tử cặp trong nhà nô bộc kinh doanh cửa hàng sản nghiệp, nàng một cái quá phụ mang theo cái chất nữ, gia sản hơn phân nửa bị huynh trưởng quyền công, chẳng lẽ còn không được nàng tự lập tự cường, cấp chính mình cùng chất nữ tránh chút dựng thân chi bốn?" Chúng quan im lặng, lúc này mới nhớ tới Lâm Giang đem Lâm gia sản nghiệp đều quyên. Nhậm thượng thư mắt hàm nhiệt lệ, bước ra khỏi hàng quỳ đến: "Bệ hạ, Lâm quận chúa chẳng qua không nghĩ lợi nhuận kέch xù tiêu thụ, cũng không cùng dân tranh lợi chi ý. Lâm gia nhiều thế hệ trung liệt, không thể làm cho bọn họ rét lạnh tâm a." "Bệ hạ, công thần có công tự nhiên nên thưởng, nhưng có sai cũng nên phạt, Lâm gia có công đã là thường quá, ngài không thể chỉ thưởng không phạt a, Lâm quận chúa có ý đè thấp giấy giới, tạo thành giấy nghiệp hỗn loạn, đây cũng là tình hình thực tế a." "Hảo a, hiện giờ các ngươi cuối cùng là chịu nói thật đi, cái gì ruộng tốt hán dùng tất cả đều là lấy cớ, nói đến cùng các ngươi vẫn là đỏ mắt nhân gia trong tay phổi ph枉." "Nhậm thượng thư nói cẩn thận, ta chờ trong nhà lại vô giấy ph枉 thư cục, đỏ mắt nàng phổi ph枉 làm gì?" Mã thượng thư cũng không hề trầm mặc, lạnh lùng nói: "Vậy muốn hỏi một chút người kia hảo lão sư." Đối ph枉 sắc mặt tức khắc trướng đến đỏ bừng, tức giận đến liền phải vén tay áo tới sǎo, hoàng đế sợ bọn họ lại ở trước mặt hán trình diễn một hồi đánh hội đồng, nhịn không được vỗ vỗ cái bàn nói: "Hảo, một chuyện nhỏ các ngươi sǎo mau hai tháng còn không có kết quả, có phải hay không thật muốn trầm đem Lâm quận chúa tuyên vào kinh tới mới hảo?" Hoàng đế cả giận nói: "Lâm quận chúa cho trầm nói qua giấy bản giá trị chế tạo, liền tiêu thụ phí tổn ở bên trong, một đao cũng bất quá năm văn mà thôi, chính định giá hai mươi văn trở lên, kia chẳng phải là ở làm lòng dạ hiểm độc sinh ý?" Hoàng đế ánh mắt nặng nề nhìn bọn hắn chàm chàm hỏi, "Trên thị trường trang giấy định giá hay không hợp lý còn không nhất định đâu, như thế nào liền căn định rồi là Lâm quận chúa có ý đè thấp giấy

giới?" Phía dưới có vài vị đại thần trong miệng chua xót, nhả bọn họ liền có giấy phường, Lâm Thanh Uyển giấy bản vừa ra tới bọn họ cũng hoài nghi là hạ nhân hoặc các thợ thủ công lừa gạt, ngầm tham ô tiền tài, cố ý hư nêu giấy giới. Cũng thật đến giấy phường đi, xem qua bọn họ tạo giấy quá trình sau mới biết phí tổn cùng bọn họ báo đi lên xuất nhập cũng không lớn, bọn họ một đao phí tổn tương đương với Lâm Thanh Uyển một đao giá bán. Đương nhiên, bọn họ đem tám văn tiền đồ vật bán hơn hai mươi văn là đen điểm, nhưng bọn hắn cấp các thư cục tiền giới nhưng chỉ có mươi hai văn, trên thị trường cái kia giấy giới là nhiều năm trước tới nay ước định thành tục. Trang giấy lại không phải lương thực, không cần thiết pháp phòng, nếu tổ tiên nhóm cũng chưa sửa giới, kia bọn họ vì cái gì muốn sửa? Dù sao đọc sách người đều phải mua giấy, mặc kệ quý hoặc tiện nghi, người muốn viết chữ đọc sách phải mua, lại không phải lương thực, còn cùng tánh mạng tương quan. Hoàng đế không biết bọn họ trong lòng suy nghĩ, bằng không khẳng định một ngọc tỷ tạp chết bọn họ, nguyên nhân chính là vì giấy giới cao, sách vở cũng cao, đọc sách phí tổn càng cao, hắn có khả năng dùng có tài người mới như vậy thiếu. Lúc này đây hai bên vẫn như cũ không có tranh ra thắng bại tới, nhưng tiêu điểm đã từ Lâm Thanh Uyển ruộng tốt hắn dùng biến thành nàng hay không cùng dân tranh lợi, phá hư thị trường ổn định. Đáng tiếc đại gia cũng không sảo bao lâu, bởi vì bọn họ vội a, minh kinh khảo thí đã đến giờ, tuy rằng lây dùng nhân tài phần lớn tiến vào quan học đọc sách hoặc đến địa vị làm lại, nhưng cũng là quốc gia lấy tài liệu đại sự. Cho nên đại gia thực chú ý. Hơn nữa, Như Anh quận chúa rốt cuộc đánh hạ Nam Hán hoàng thành, tin chiến thắng một đường nhập kinh, Tô Chương còn bắt sống Lữ Tĩnh, ít ngày nữa liền phải phái binh áp giải tù binh hồi kinh, người nói bọn họ kinh hỉ không, vội không vội? Cho nên mặc dù Lâm gia đã đem giấy bản bán được kinh thành, bán được bọn họ mí mắt phía dưới, khiến cho bọn hắn hận đến hàm răng ngứa, lúc này cũng không hảo động tác, càng không rảnh động tác. Các bộ môn đều vội a. Lâm Thanh Uyển biết được tin chiến thắng khi vui vẻ cười to ba tiếng, cảm thán nói: "Nam chinh quân chính nãi ta phúc quân a." Nếu không có Nam chinh quân, nàng khẳng định ứng đối đến không nhẹ nhàng như vậy. Lâm Thanh Uyển cười ha hả đối Lâm Hữu nói: "Ngày mai minh kinh khoa liền khảo xong rồi, hậu thiên người liền ở Văn Viên khai cái văn hội đi, đem giấy bản phôi phuong công bố đi ra ngoài." "Trong tộc con cháu bên kia cần phải thông báo một tiếng?" "Đã cùng bọn họ nói qua, bọn họ trong lòng hiểu rõ, từ bọn họ tự chủ quyết định đi." Lâm Thanh Uyển chỉ là đem quyết định của chính mình nói cho bọn họ, làm cho bọn họ không đến mức nhàn tin tức lạc hậu mà đối thị trường phỏng chừng không đủ lỗ vốn, đến nỗi muối như thế nào làm liền xem chính bọn họ. Bất quá có gan tới cùng nàng vay tiền đi ra ngoài lang bạt người hắn là đều sẽ không quá bỗn,

bỗn chút cũng không có gì, ăn nhiều hai lần mệt đi học thông minh.“Cô cô muốn đích thân đi sao?”Lâm Thanh Uyển cười lắc đầu, “Ta liền không đi, các ngươi đều là học sinh, lẫn nhau càng tốt nói chuyện.”Nàng điếm điếm trên bàn giấy bản, ý vị thâm trường nói: “Này giấy bản phối phương cũng không thể chỉ cấp sẽ biết chữ người xem.”Lâm gia biệt viện có ý thu thập ra một khói đất trống ra tới, giá ra hơn mười khẩu đại lu, phái người trong thành ngoài thành tuyên dương, “Lâm gia cô nãi nãi làm thợ thủ công ở tây giao truyền thụ chế giấy phương pháp, có ý học nghệ chạy nhanh đi học.”Mọi người kinh hãi, sôi nổi giữ chặt kêu gọi người, “Ngươi nói chính là thật sự, hay là lừa chúng ta đi?”“Như thế nào lừa các ngươi, không tin các ngươi đi tây giao xem, liền lu đều nâng ra tới.”“Lâm gia thư cục giấy bản như vậy kiếm tiền, Lâm cô nãi nãi vì sao phải dạy chúng ta, giáo hội đồ đệ không phải muốn đổi chết sư phụ?”“Các ngươi còn không biết đi, có người đó mắt Lâm cô nãi nãi tránh đến nhiều, ở hoàng đế lão gia tử trước mặt mách léo đâu, nói cô nãi nãi nàng ác ý đè thấp giấy giới, cùng dân tranh lợi gì, dù sao chính là buộc Lâm cô nãi nãi đè cao giấy giới.Nhưng Lâm cô nãi nãi thương tiếc nhà nghèo học sinh đọc sách không dễ, liều chết không nâng giới, này không, có người buộc tội quận chúa, nói nàng ruộng tốt hẵn dùng gì đó, nháo lớn khả năng còn sẽ xét nhà đâu, nàng dứt khoát liền đem phối phương công bố.”“Nhưng ta bình thường dân chúng lại không biết chữ, bức này chuyện tốt tổng không thể quang cấp biết chữ người chiếm đi, Lâm gia có tiếng hảo tâm, lần này liền có ý rút ra mấy cái thợ thủ công ở tây giao nơi đó thu nghệ, ai ngờ đi học, đi nơi đó xếp hàng là được.Lâm gia truyền ra lời nói tới, bọn họ nhiều thế hệ ở tại Tô Châu, nhiều dựa vào phụ lão hương thân nhóm giúp đỡ, cho nên lần này thu nghệ toàn bộ hành trình miễn phí.”Đại gia nghe xong bán tín bán nghi, cái kia khua chiêng gỗ trống người liền đậm chân nói: “Ai nha, tây giao ly này lại không xa, các ngươi nếu là sợ ta Mông nhân, tự mình đi xem một cái không phải thành?”Lập tức liền có cơ linh lě rời đi, hướng tây giao chạy tới.Nhưng đại đa số người chỉ đương đối phương ở giảng chê cười, cũng không nhích người.Một môn tay nghề có bao nhiêu quan trọng? Bọn họ muốn đưa hài tử đi học nghệ, không chỉ có muốn giao tiền, còn phải đem hài tử cho người ta bạch sai sứ đã nhiều năm, nếu gặp được một cái hảo sư phó, tuổi lớn nói không chừng có thể học thành tay nghề.Gặp không tốt, bị vừa đánh vừa mắng vài năm sau cũng đi học chút da lông.Lần trước Lâm cô nãi nãi không néo đậu hủ phương thuốc cũng đã thực làm người kinh ngạc, lần này sao có thể còn bạch cho người ta học chế giấy?Hơn nữa học làm đậu hủ khi, phàm là qua đi học đều cấp Lâm gia thủ công thay, này giấy có thể so đậu hủ đắt hơn, sao có thể miễn phí?Cho nên đại đa số người không động đậy, chỉ là tụ ở bên nhau nói chuyện, “Thực sự có người cáo Lâm cô nãi nãi?”“Hắn là thật sự, ta liền gặp qua rất nhiều lần trạm dịch người chạy tới Lâm gia biệt viện,

phỏng chừng chính là đưa mẫu đơn kiện.”“Ai u, ai như vậy tàn nhẫn tâm, nhân gia cô chất hai cái kiém ăn vốn dĩ liền không dễ, đây là không cho người đường sống a.”“Còn không phải những cái đó có quyền thế tham quan, người không nghe vừa rồi vị kia tiểu ca nói sao, Lâm cô nãi nãi vì cái gì bị cáo, còn không phải bởi vì nàng bán giấy quá tiện nghi, đây là muốn buộc nàng đem giấy giới đề cao đâu.”Cũng có người ngầm nói: “Đại ca, chúng ta đi tây giao nhìn xem đi, lièn tính không phải cũng không có gì, nếu là...”Nếu là, kia thật đúng là bầu trời rót bánh có nhân.Lời này vừa ra, không ít người đều tâm động lên, sôi nổi kết bạn hướng tây giao mà đi.

Chương 151: Công khai một

Chạy đến tây giao người vừa thấy, quả nhiên thấy một khối đát trống thương giá một loạt đại lu, Lâm Toàn làm người chuyển đến một cái bàn, hẵn đứng ở đối vây quanh người của hắn rồng, “Đều xếp thành hàng, một đám sẽ dạy 150 người, hai ngày tính một đám, có thể học thành liền toán học thành, học không thành tự mình lại đi thỉnh giáo học xong người.”“Sư phó nhóm cũng là muốn làm việc nhi, cho nên nhiều nhất chỉ có thể giáo các người hai mươi ngày, dựa theo trình tự tới a.”Lời này vừa nói ra, đại gia ùa lên, hô: “Ta trước tới, ta trước tới!”Lâm Toàn làm người đi ký lục báo danh người, chính mình tắc kéo cái bàn đến một bên chờ nhóm đầu tiên báo danh người.Cô nãi nãi cố ý dặn dò quá, có chút lời nói nhất định phải luôn mãi cường điệu.Cho nên chờ trước 150 kín người đầu đỗ mồ hôi vây lại đây khi, hắn liên đứng lên lớn tiếng tuyên truyền giảng giải nói: “Các người biết chữ sao?”Đại gia sôi nổi lắc đầu, Lâm Toàn liền thở dài nói: “Kỳ thật này làm giấy không khó, nhưng hai ngày muốn học toàn có điểm khó, cho nên sư phó nói các người nhất định phải ghi tạc trong lòng, không nhớ được liền ghi tạc trên giấy, các người sẽ không viết chữ, tổng hội vẽ tranh đi, liền họa chính mình biết là có ý tứ gì họa.”Đám người xôn xao, cái này, bọn họ thật đúng là chưa thử qua.“Vậy các người trong nhà ai trí nhớ tương đối tốt, thủ công tương đối tốt, làm hắn tới, này tổng nên sẽ đi?”Lâm Toàn kêu lên: “Hôm nay còn không có bắt đầu thụ nghệ, ngày mai mới bắt đầu, các người về nhà thương lượng một chút, một người học được, cả nhà đều có thể sẽ, đầu tiên, các người đến trước bắt tay nghệ học xong.”Đám người xao động lên, giữa một cái hán tử liền nhấc tay hỏi: “Kia, kia có thể cho ta tức phụ tới sao? Nàng trí nhớ có thể so ta khá hơn nhiều.”“Có thể,”Lâm Toàn trên mặt lộ ra tươi cười, “Không câu nệ nam nữ lão áu đều có thể tới học.”Lời này vừa nói ra, đại gia liền vang lên mồm năm miệng mười thương lượng lên, “Muốn nói khéo tay, kia vẫn là ta tiêu đệ lợi hại nhất, trong nhà xiêm y hỏng rồi, hắn chỉ xem ta nương phùng quá một lần, hắn liên phùng đến so với ta nương còn hảo.”“Ta nương trí nhớ cũng hảo, đừng nhìn nàng tuổi lớn, ba năm trước đây sự nàng đều có thể nhớ rõ ràng.”“Ta đây vẫn là làm cha ta đến đây đi, hắn sẽ chút nghè mộc, đối này đó sống khăng định so

với ta hiếu thăng.”“Ta muội muội mới mười hai, không biết nàng có nguyện ý hay không tới...”Dù sao người nhà học xong bọn họ có thể chậm rãnh học, Lâm gia nói được nhiều, đổi cái bốn tới học, hai ngày chưa chắc học được, nói là có thể thỉnh giáo sẽ người, nhưng ai biết học được người có chịu hay không dạy bọn họ? Liền tính chịu giáo, bọn họ khẳng định cũng không hảo nói không người giáo, đến lúc đó không tránh được phải cho chút tiền vật.Lâm Toàn miệng khô lưỡi khô đem này phiên lời nói lặp lại bốn năm biến, thấy không ai, lúc này mới thở dài nhẹ nhõm một hơi nằm ngã vào trên bàn.Tuy rằng theo cô nãi nãi sau đến trọng dụng, hăn cũng cao hứng, chính là thật sự mệt mỏi quá nga, giống như trù bỏ ăn té kia hai ngày, hăn liền không rảnh rồi quá.Lâm Toàn lau lau trên trán hăn, ưu thương thở dài một hơi.Lâm Thuận đề ra một cái hộp đồ ăn lại đây, “Cha, ăn cơm đi.”Lâm Toàn đứng dậy, trùng mắt nhìn về phía hăn, ách thanh âm hỏi, “Sao ngươi lại tới đây, trong đất không vội?”Lâm Thuận cười nói: “Còn hảo, đều vội đến không sai biệt lắm, ngoài ruộng mới vừa cắm xong mạ, mặt khác việc đồng áng không vội.”Hai ngày này đột nhiên hạ nhiệt độ, hơn nữa mạ cũng không phải rất cao, Lâm cô nãi nãi liên kêu từ từ lai bón phân.Lâm Toàn tiếp nhận hộp đồ ăn, thấy bên trong có một tiết nhuận hầu dùng nước trà, liền cầm lấy tới uống một hơi cạn sạch, thở dài: “Tính tiểu tử ngươi tri kỷ.”Lâm Thuận cười, tả hữu nhìn hỏi, “Như thế nào tới người ít như vậy?”“Không tin bái, quản bọn họ đâu,” Lâm Toàn hoảng chân nói: “Tôi rồi ngày mai bọn họ nghe xong rõ ràng tin tức tự nhiên liền tới rồi, dù sao chúng ta sẽ dạy 1500 người, nhiều đã không có.”Lâm Thuận lo lắng, “Cha, ngài nói nhiều người như vậy học tay nghề, chúng ta đây già giấy phường làm sao bây giờ?”Lâm Toàn mồm to ăn cơm, không thèm để ý nói: “Cô nãi nãi đều không nóng nảy, ngươi gấp cái gì? Không phát hiện giấy phường đã giảm bớt sản lượng sao? Yên tâm đi, cô nãi nãi sẽ không lỗ vông.”Bất quá là thiếu kiêm chút tiền thôi, trước kia hăn cũng sẽ đau lòng, bất quá mấy năm nay hăn cũng xem minh bạch, cô nãi nãi căn bản không phải ái tiềngười.Bằng không cũng không đến mức nhiều như vậy tay nghề đều dạy ra đi.Lâm Toàn thở dài một hơi, chủ tử đều không vội, bọn họ này đó làm nô tài chính là vội muốn chết cũng vô dụng a.Lâm Toàn cơm nước xong, thấy không ai tới, đang muốn vỗ vỗ mông đứng dậy, đột nhiên cửa thành phuong hướng dâng lên một cỗ tro bụi, hăn đôi mắt nhất dâng, lập tức đem hộp đồ ăn cái hảo.Bên trong nhưng còn có không ăn cơm đồ ăn đâu...Ý niệm vừa ra hạ, đã có mấy cái quần áo tả tơi choai choai tiểu tử nhanh như chớp chạy đến hăn trước mặt, thở phì phò ngẩng đầu hỏi hăn, “Đại gia, Lâm gia giáo chế giấy, bọn yêm có thể học sao?”Lâm Toàn theo bọn họ sau lưng nhìn lại, tro bụi chậm rãi rơi xuống, hăn thấy được ở hăn phía sau một đám choai choai thiếu niên cùng hài tử, tất cả đều dơ hè hè, hiện tại thời tiết còn không tính ấm áp, nhưng bọn hăn trên người quần áo đều chỉ đủ che khuất nửa cái

thân thế.Đều không cần hỏi, Lâm Toàn liền biết bọn họ là ai.Tô Châu trong thành phố lớn ngõ nhỏ tán loạn tiểu ăn mày.Lâm Toàn run run môi, đang muốn từ chối, Lâm Thuận liền kéo kéo phụ thân ống tay áo, phụ đi lên nói: “Cô nãi nãi thiện tâm, chưa chắc sẽ cự tuyệt.”Lâm Toàn liền nhăn chặt mày, hỏi: “Các ngươi đều là phía nam tới?”“Không phải, nhà yêm ở phía bắc, bọn yêm nơi này gì địa phương người đều có,” cầm đầu thiêu niên do dự một chút, hỏi: “Các ngươi thu người còn tuyển địa phương a.”“Không chọn, chính là hỏi một chút,” Lâm Toàn trên cao nhìn xuống nhìn hắn một cái, lại đánh giá một chút hắn phía sau những cái đó hài tử, thấy bọn họ đều hai mắt chờ đợi nhìn hắn, không khỏi đau đầu nói: “Các ngươi nhưng thật ra có thể học, bất quá các ngươi không phải một đám người sao? Không thể chiếm như vậy nhiều danh ngạch, các ngươi tuyển ra mười cái người tới, chính mình học xong lại đi dạy bọn họ là được.”Thiêu niên ánh mắt sáng lên, không chút nghĩ ngợi liền quỳ xuống nói: “Đa tạ đại gia.”Lâm Toàn liền ghét bỏ phất tay nói: “Đừng quỳ ta, nhà ta cô nãi nãi thiện tâm, nếu nhà ta cô nãi nãi đã biết khẳng định cũng sẽ đồng ý, các ngươi muốn ta liền cảm ta ta gia cô nãi nãi đi.”Bọn nhỏ vừa nghe, đồng thời xoay người hướng về phía Lâm gia biệt viện phương hướng “Phanh phanh phanh” dập đầu lạy ba cái.Cầm đầu thiêu niên nói: “Chờ ta có tiền, ta phải cho cô nãi nãi lập cái trường sinh bài vị!”Bọn nhỏ cùng kêu lên tiếng “Là!”Ngồi ở trong nhà Lâm Thanh Uyển liền nhịn không được đánh một cái hắt xì.Nàng xoa xoa cái mũi hỏi, “Bên ngoài thế nào?”Bạch Mai hồi bẩm nói: “Nghe động tĩnh nháo đến rất đại, cô nãi nãi không đi xem sao?”Lâm Thanh Uyển lắc đầu, “Ta liền không đi, ở nhà hầu khách.”“Khách?” Bạch Mai nghi vấn, “Hôm nay trong nhà muốn tới khách sao?”Lâm Thanh Uyển nhẹ giọng nói: “Tổng hội có khách nhân tới.”Những người khác nàng không xác định, nhưng Chu thứ sử khẳng định sẽ đến, hắn trị hạ ra này đại sự, hắn không tới là lạ đâu.Cùng đất trống thượng náo nhiệt sôi trào so sánh với, Văn Viên lại là một cảnh tượng khác, một đám tay áo rộng nho sam thư sinh lúc này chính ngồi xếp bằng ngồi ở tịch thượng tháp giọng nói chuyện với nhau, “Không biết Lâm huynh mời chúng ta tới vì sao, xem bộ dáng này không giống như là muốn khai văn hội.”“Minh kinh khoa mới khảo quá, mọi người đều vội vàng đói đáp án đâu, nơi nào có thời gian tới khai văn hội?”Lâm Hữu mang theo một xấp giấy cười đạp bộ mà đến, đem trang giấy giao cho tôi tớ, từ bọn họ phát đi xuống, một người một trương.“Chu vị, lần này thỉnh đại gia tới, một là minh kinh khoa khảo thí mới quá, làm đại gia có thảo luận bài thi địa phương; Nhị sao, là tại hạ có chuyện muốn nói.” Lâm Hữu cười chỉ đại gia trên tay giấy nói: “Đây là ta Lâm thị sở ra ‘Lâm quân giấy’, chư vị đó là vô dụng quá, cũng nên nghe nói qua đi.”Lập tức có người khẽ cười nói: “Vô dụng quá ít người, Lâm huynh hôm nay nên không phải là muốn đầy mạnh tiêu thụ nhà mình giấy đi? Yên tâm, chúng ta đã ở dùng.”Mọi người

cười rộ lên, có mấy cái tùy tính nghe là chuyện này, dứt khoát liền thả lỏng dựa vào án trên bàn nói: “Yên tâm, chúng ta nhất định duy trì, quay đầu lại khiến cho người lại đi mua hai đao.”“Vì huynh hảo keo kiệt, Lâm huynh ra mặt đều chỉ mua hai đao, người tốt xấu muốn mua cái hơn mười hai mươi đao mới không làm thất vọng Lâm huynh a.”Lâm Hữu biết bọn họ là thiện ý trêu ghẹo, cũng không giận, cười tersedu nói: “Hiện giờ Lâm quân giấy bán chạy thật sự, cô cô nêu là biết ta hướng các băng hưuĐề cử chưa chắc sẽ cao hứng, giấy phuờng đôi đơn đặt hàng quá nhiều.”Thư sinh nhóm nghe vậy bật cười, “Lâm huynh hôm nay là tới cấp chúng ta khoe ra tới?”“Chỉ là nói cho đại gia một tiếng, Lâm quân giấy tương lai khả năng sẽ chịu không nổi áp lực trưởng giới.”Mọi người vừa nghe trên mặt tươi cười cứng đờ, đã có hơn phân nửa học sinh xao động lên, nhìn không được hỏi: “Như thế nào muốn trưởng giới, lúc trước không phải nói tốt sẽ không trưởng sao?”Này giấy với bình thường bá tánh nói là có thể có có thể không đồ vật, nhưng đối bọn họ này đó đọc sách học sinh tới nói lại là chuẩn bị phẩm, hôm nay bị mời đến đa số là xuất thân thứ tộc, trừ bỏ Lư Du mấy cái Lư thị con cháu, cũng chưa người dám nói ra tựThế gia.Liền Lư Du huynh đê ngẫu nhiên luyện viết văn đều phải dùng đến giấy bản, huống chi bọn họ?Giấy bản trưởng giới, trực tiếp nhất ích lợi giả là bọn họ.Lâm Hữu gio tay đè ép áp bọn họ thanh âm, nói: “Chư vị gần đây ở vội minh kinh khoa khảo, có lẽ còn không biết đi, Lễ Bộ Trần thượng thư dắt đầu buộc tội ta cô cô ác ý đe thấp giấy giới, phá hư thị trường, sử rất nhiều thợ thủ công thất nghiệp, hiện giờ đã náo loạn hai tháng, ta cô cô qua lại đã thượng lưỡng đạo biện chiết, nhưng chưa chắc liền hữu dụng.”Thư sinh nhóm nghe vậy cùng xúc động phẫn nộ, vỗ án bàn cả giận nói: “Bọn họ ngồi không ăn bám cũng liền thôi, lại vẫn buộc người khác cùng bọn họ giống nhau thông đồng làm bậy sao?”“Ta đã sớm cảm thấy giấy giới quá cao, nào có một đao giấy so đấu gạo còn quý? Đại Đường nhưng không cái này giá hàng, hiện giờ khó khăn có người bán tiện nghi chút giấy, bọn họ lại còn buộc người trưởng giới, đây là không cho chúng ta người đọc sách đường sống sao?”“Trần thượng thư cũng là thứ tộc xuất thân, nên biết ta chờ đọc sách không dễ mới là, vì sao phải như thế nhầm vào chúng ta?”“Hơn phân nửa là trên tay hắn cũng có giấy phuờng thư cục, Lâm thị đây là chán người khác nói.”“Triều đình quan viên không thể kinh thương, đây là thiết luật...”“Xuy, không người tuân thủ thiết luật!”“Lâm thị chán đạo của người khác, những cái đó người khác lại muốn chán chúng ta nói nhi, không thể liền như vậy làm cho bọn họ thực hiện được.”Lâm Hữu thấy bọn họ càng nói càng kích động, có mấy cái đã vén tay áo muốn đi Thú sứ phủ kháng nghị, lập tức giơ tay nói: “Chư vị đừng quá kích động, ta cô cô lại không phải bùn niết không biết giận, tự nhiên là có ứng đối phương pháp.”

Chương 152: Công khai nhị

Đại gia “Bá” ngẩng đầu lên hỏi, “Cái gì ứng đối phương pháp?”Lâm Hữu liền từ trong tay áo lấy ra một trương điệp tốt giấy triển khai cười nói: “Ta cô cô nói, đem phôi phương công khai, đến lúc đó phàm là có thể cân nhắc thấu người đều nhung chế ‘Lâm quân giấy’, liền tính nàng bách với áp lực không thể không truống giới, đại gia cũng có thể đi địa phương khác mua sao, lại cùng lầm thì liền tự mình gia làm, tuy phiền toái chút, nhưng đích xác tinh tiền không phải?”Mọi người im lặng, mở to hai mắt nhìn nhìn về phía Lâm Hữu, trong mắt truyền lại cùng cái tin tức, huynh đệ, người xác định ngươi không phải ở nói giỡn sao?Lâm Hữu liền quơ quơ trong tay giấy nói: “Lâm quân giấy chế tác tài liệu cập bước đi liền tại đây, trong chốc lát ta niệm ra tới, có tâm bằng hữu không bằng nhớ kỹ trở về cân nhắc một chút?”Liền Lư Du nghe đều nhịn không được thiêu chút nữa té ngã, càng không cần phải nói những người khác, ngơ ngác nhìn Lâm Hữu nửa ngày sau run giọng nói: “Lâm huynh, cái này vui đùa nhung không buồn cười.”Lâm Hữu liếc mắt nhìn hắn, nghiêm trang nói: “Ngươi xem ta nhu là thích nói giỡn người sao?”Bên cạnh một cái thư sinh quay đầu nhìn bên cạnh người liếc mắt một cái, ngơ ngác duỗi tay khép một phen đối phương mặt, sức lực không nhỏ, đối phương “Ngao” một tiếng nhảy dựng lên, kêu lên: “Mạnh Nhiên, ngươi làm gì véo ta?”Mạnh Nhiên mặt đỏ lên, nhỏ giọng xin lỗi nói: “Ta cho rằng đó là ta mặt đâu.”Thư sinh:Bất quá này một giọng nói đích xác đem mọi người rống hoản hồn, đại gia lập tức mồm năm miệng mười khuyên Lâm Hữu, “Lâm huynh, ngươi nên khuyên một khuyên ngươi cô cô, không thể làm khí phách chi tranh, miễn cho tương lai hối hận.”Tuy rằng bọn họ đích xác rất muốn này phôi phương, nhưng quân tử yêu tiền lấy chi lấy nói, này phôi phương là người Lâm gia vất vả nghiên cứu ra tới, bọn họ như thế nào có thể không làm mà hưởng đâu?“Đúng vậy, nàng tuổi còn nhỏ, hôm nay xúc động, tương lai con cháu không hiểu, nói không chừng còn sẽ quái nàng đâu, không bằng ngươi trở về cùng ngươi thúc phụ thương nghị một chút?”Đại gia lúc này mới nhớ tới Lâm Thanh Uyển tuổi tác tựa hổ so với bọn hắn đại đa số người còn muộn tiểu, cái này càng không muốn tiếp nhận rồi.Về sau nếu Lâm gia đổi ý lại là một kiện phiền toái, liền tính

Lâm gia không đổi ý, Lâm cô nãi nãi chỉ sợ cũng sẽ bị trách tội, bọn họ trong lòng cũng khó an. Một bên Lư Du lại biết, việc này hơn phân nửa xem như định rồi, hắn chính là nghe qua phụ thân cùng ngũ thúc nói qua nàng, vị này Lâm cô nãi nãi chỉ sợ so Lâm thị tộc trưởng còn có thể làm chủ đâu. Quả nhiên liền nghe Lâm Hữu cười nói: “Việc này ta cô cô đã thông báo quá ta thúc phụ, các ngươi không cần lo lắng.” “Huống chi, liền tính các ngươi không nhớ, này phôi phuơng cũng đã lộ ra đi,” Lâm Hữu chỉ vào Văn Viện bên ngoài nói: “Hôm nay Lâm gia liền ở tây vùng ngoại ô bày ra trận thế, tính toán giáo thụ người có ý chế giấy.” Thư sinh nhóm kinh ngạc há to miệng, “Ngươi, các ngươi còn muốn dạy bình dân bá tánh học chế giấy?” “Đương nhiên, luận tay nghề truyền thừa kỳ thật bọn họ có thể so chúng ta này đó chỉ biết đọc sách thư sinh hiểu thăng nhiều, huống chi bá tánh sinh kế gian nan, cô cô nghĩ nếu phôi phuơng đều phải công khai, kia không bằng cấp Tô Châu các bá tánh một cái sinh kế, cho nên,” Lâm Hữu triển khai đại đại tươi cười, “Liền tính về sau Lâm gia không bán Lâm quân giấy, các ngươi cũng có thể từ các bá tánh trong tay mua được, có phải hay không thực kinh hỉ?” Thư sinh nhóm phôi hợp “Hắc hắc” cười, bọn họ là kinh hỉ, nhưng các ngươi Lâm gia đều sẽ không đau lòng sao, ném như vậy một môn kiếm tiền tay nghề đâu. Lâm Hữu tỏ vẻ sẽ không, “Chỉ cần bọn họ không buộc ta Lâm thị đem giấy làm bằng tre trúc phôi phuơng công bố là được.” Đại gia rùng mình, đúng vậy, Lâm gia còn có giấy làm bằng tre trúc đâu. Lư Du vứng vàng đôi mắt hỏi, “Đã ta biết, quý phủ giấy bản có thể so giấy làm bằng tre trúc muôn kiếm tiền nhiều, vì sao nguyện ý công bố giấy bản phôi phuơng, mà lưu lại giấy làm bằng tre trúc đâu?” Lâm Hữu cũng không kiêng dè, ngồi xếp bằng ngồi xuống nói: “Ta cô cô nói, ngàn người bên trong liền có một người dùng giấy bản, mỗi người mỗi ngày không phải ít với năm trượng, mà vạn người bên trong cũng không tất có một người dùng giấy làm bằng tre trúc, sử dụng người trung, một tháng cũng chưa chắc liền dùng được với một trượng.” “Từ tổng giá trị tới nói, giấy làm bằng tre trúc tiền lời là so ra kém giấy bản, nhưng công bố nó với dân sinh lại có ích lợi gì đâu? Ta không cần phải, ngươi cũng không cần phải, rất nhiều rất nhiều người đọc sách cũng không tất dùng đến giấy làm bằng tre trúc, giấy làm bằng tre trúc biến mất, còn có giấy Tuyên Thành chờ thượng đằng trang giấy nhưng thay thế, nhưng giấy bản là không giống nhau,” Lâm Hữu chỉ chính mình, lại chỉ chỉ mọi người, “Này tờ giấy, ta dùng đến, các ngươi dùng đến, thậm chí liền bình thường bá tánh đều có thể dùng để hắn dùng, nó giá cả rẻ tiền, cơ hồ không thể thay thế. Nó nếu biến mất mới là nhân tâm trung chi đau.” Mọi người trong lòng kích động, bọn họ đều là người đọc sách, trong đó lớn tuổi nhất bất quá 27 tá, nhỏ nhất cũng mới mười lăm sáu, đúng là đầy cõi lòng khát vọng là lúc, bọn họ suy nghĩ còn không phải là có thể củng cố xă tăc, có thể vì bá tánh chờ lệnh

sao? Lâm gia hiện tại sở làm còn không phải là bọn họ muôn làm sao? Trang giấy giá cả bị đè thấp vốn dĩ cũng đã lợi cho muôn vàn học sinh, hiện giờ đem phổi phương công khai, giáo thụ bá tánh chế giấy, càng là lợi xã tắc, lợi bá tánh rất tốt sự. Lưu Du lập tức liền đứng dậy khom người ấp nói: "Lâm quận chúa đại nghĩa, ta chờ kính nể." Thư sinh nhóm vội vàng đứng dậy theo hắn cùng nhau hành lễ, "Lâm quận chúa đại nghĩa, ta chờ kính nể." Lâm Hữu chắp tay đáp lễ lại, đứng dậy hỏi, "Hiện tại, đại gia còn không muôn ký lục phổi phương sao?" Thư sinh nhóm cho nhau nhìn xem, cuối cùng ngồi vào tịch thượng nói: "Lâm huynh mời nói, ta chờ cung nghe." Lâm Hữu liền đem trên giấy phổi phương cập chế tác quá trình niệm một lần, xác nhận mọi người đều ghi nhớ sau liền đem giấy giao cho hạ nhân, "Dán ở Văn Viên bên ngoài, lấy bị có người muôn học khi có thể sao chép." Chu Thông lúc này đều nhịn không được bội phục Lâm Thanh Uyển dũng khí, không phải ai đều có thể buông ra tay ích lợi. Huống chi loại này nhưng truyền thừa tài nghệ? Tài nghệ liền cùng thư tịch giống nhau trân quý, huống chi loại này ai đều không có liền người có tài nghệ. Chính sự xong xuôi, đại gia đem viết tốt phổi phương thu vào trong lòng ngực, tuy rằng rất muôn lập tức về nhà cùng người nghiên cứu một chút, nhưng vẫn là kiềm chế cùng tả hữu người nói chuyện phiếm. Lâm Hữu hơi hơi mỉm cười, đứng dậy nói: "Chư vị, hôm nay thỉnh đại gia tới còn có nguyên nhân vì minh kinh khoa khảo thí mới vừa kết thúc, đại gia cũng biết ta Lâm thị có vài vị tộc huynh đệ mới vừa khảo xong, cho nên muôn cùng đại gia giao lưu một phen." Mọi người một tĩnh, lúc này mới nhớ tới còn có minh kinh khảo thí đâu, mục tiêu ở tiến sĩ khoa thư sinh không thèm để ý, nhưng cũng muôn nghe một chút minh kinh bài thi, mà cùng Lâm Giai bọn họ giống nhau mới vừa khảo xong thí sinh càng muôn tìm người nói một chút. Đại gia vừa nghe liền đem giấy bản phổi phương sự phóng tới một bên, bắt đầu thảo luận khởi học vấn tới. Lưu tại trong nhà Lâm Thanh Uyển vừa mới nghênh đón cái thứ nhất khách nhân. Chu thú sử là thường phục lại đây, chỉ dẫn theo cái người hầu, thấy Lâm Thanh Uyển liền nhịn không được cười khổ một tiếng, "Quận chúa quá xúc động, vẫn là chạy nhanh đem bên ngoài tư thế rút về tới, để tránh tương lai hối hận." "Chu đại nhân trước bên trong thỉnh đi," Lâm Thanh Uyển mặt giãn ra cười nói: "Tương lai ta hối hận không hối hận ta không biết, nhưng hiện tại ta là bất hối. Đó là hối hận cũng không phải vì ích lợi, chỉ sợ sẽ cho người cùng các bá tánh thêm phiền toái." Chu thú sử lắc đầu, tùy nàng vào nhà, "Ta có thể có bao nhiêu phiền toái? Như vậy một môn kiêm tiền tay nghề giao ra đi thật sự không đau lòng?" Lâm Thanh Uyển cười ha ha nói: "Chỉ cần ta trên tay có nhân tài, gì sầu tài nghệ?" Chu thú sử không tin. Lâm Thanh Uyển đem người thỉnh đến phòng khách, làm người thượng trà mới nói: "Đó là bởi vì các ngươi đối thủ công có hiểu lầm, chỉ cần các ngươi chịu cố vũ, các thợ thủ công đều là

tâm linh thủ xảo người, trăm người trung chỉ cần có một người nghĩ ra cải tiến phương pháp, từng tí tích lũy tổng hội hối thành con sông, đến lúc đó còn sâu không có tài nghệ sao? Nhà ta giấy bản chính là làm như vậy ra tới.” Chu thứ sử thở dài, “Nói cách khác ngươi bất biến?” “Còn thỉnh Chu thứ sử trợ ta.” Chu thứ sử liền đứng dậy đối Lâm Thanh Uyển ấp thi lễ, “Quận chúa yên tâm, ta sẽ hạ lệnh quy phạm thị trường, địa phương khác ta không dám bảo đảm, nhưng ở Tô Châu, giấy nghiệp liên loạn không đứng dậy.” “Đa tạ Chu đại nhân.” Lâm Thanh Uyển đáp lễ nói: “Dương Châu cũng không cần lo lắng, Tôn đại nhân cùng Lưu đại nhân sẽ hỗ trợ. Đến nỗi địa phương khác,” Nàng hơi hoi mỉm cười nói: “Đảo tạm thời không cần lo lắng, không phải ai đều có gan phách đi ra Tô Châu.” Chu thứ sử hơi hoi gật đầu, đứng dậy nói: “Kia hạ quan đi về trước an bài.” “Ta đưa Chu đại nhân.” Lâm Thanh Uyển tự mình đem người đưa ra đi, tới rồi cửa, Chu thứ sử liền thấp giọng nói: “Đa tạ Lâm quận chúa vì thiên hạ nhà nghèo học sinh làm sự.” Lâm Thanh Uyển kinh ngạc nhường mày, ngẩng đầu nhìn về phía hắn đôi mắt, hơi hoi mỉm cười nói: “Không cần tạ, bất quá là kế thừa huynh chí, không ném tó tiên mặt thôi.” Chu thứ sử nắm tay cẳng thảng, quả nhiên, nàng là cô ý vì này, nàng biết làm như vậy hậu quả cùng ảnh hưởng. Chu thứ sử thảng hít sâu một hơi, lui ra phía sau hai bước đối nàng vái chào rốt cuộc, đứng dậy lại đối với Lâm Giang phần mộ phương hướng vái chào, lúc này mới sải bước rời đi. Lâm Thanh Uyển không nghiêng không lệch bị hắn lẽ, đứng ở cửa nhìn theo hắn rời đi. “Cô nãi nãi?” Lâm quản gia mãn nhãn khó hiểu nhìn nàng. Lâm Thanh Uyển nhìn Chu thứ sử rời đi phương hướng cười nói: “Trời cao là đứng ở chúng ta bên này, cho nên cho chúng ta Chu thứ sử làm phụ mẫu quan.” Lâm quản gia đầy đầu mồ mịt, hắn hoàn toàn không nghe hiểu Lâm Thanh Uyển cùng Chu thứ sử lời nói sắc bén. Lâm Thanh Uyển cũng đã xoay người nói: “Đi thôi, trở về ngốc, nhìn xem hôm nay còn có hay không khách nhân tới.” Lâm Ngọc Tân hạ học sau đem các nàng Thạch tiên sinh mang về tới. Thạch Hiền không phải lần đầu tiên tới Lâm gia biệt viện, lần này lại là lại nghiêm túc bất quá đánh giá, Lâm Ngọc Tân làm bộ không thấy được nàng trong mắt tìm tòi nghiên cứu, nghiêng người nói: “Tiên sinh bên trong thỉnh, cô cô hiện tại hơn phân nửa ở hậu viện đâu.” Thạch Hiền cười, “Ta nghe nói các ngươi có chất hai người còn ở hậu viện khai khôi mà loại hoa màu đâu, lúa ương nhưng cắm?” “Cắm, vẫn là cô cô mang theo ta cùng Hữu đường huynh cắm, tiên sinh muốn đi xem sao?” “Nếu là ngươi cô cô cùng ngươi không ngại nói.” Chờ Lâm Thanh Uyển thu được tin tức nghênh ra tới khi hai người đã muốn chạy tới nhị môn chỗ, Lâm Thanh Uyển cười nói: “Khách quý đến, hàn xá thật là bồng tắt sinh huy a.” Thạch Hiền nhìn không được cười nói: “Quận chúa chỗ ở nếu vẫn là hàn xá, ta đây chờ liền nhà tranh vách đất đều không tính là.” “Thạch tiên sinh lần này tới là chuyên môn tới trêu ghẹo ta?”

Lâm Thanh Uyển quay đầu đối Lâm Ngọc Tân nói: “Mau đi rửa mặt đi, ta tới tiếp đón ngươi tiên sinh.” Thạch Hiền cười nói: “Biết ngươi bảo bối chất nữ, Ngọc Tân, ngươi đi dùng trà điểm đi, ta cùng với ngươi cô cô nói chút lời nói.” Lâm Ngọc Tân mặt đỏ lên, nàng thân thể nhược, Từ đại phu muốn nàng dưỡng thân, mỗi ngày muốn ăn ít nhưng ăn nhiều cữ, cho nên mỗi lần hạ học trở về liền phải uống trước nửa chén canh, lại ăn chút trà bánh. Cái này thói quen không cẩn thận bị cùng trường nhóm đã biết, mọi người đều cười nàng kiều khí, mỗi lần một chút học liền dùng lời này trêu ghẹo nàng.

Chương 153: Công khai tam

Thạch Hiền không có đi phòng khách, mà là đưa ra muôn nhìn một chút Lâm Thanh Uyển loại ở hậu viện hoa màu.Kia phiến mà không chỉ có có ruộng lúa, ruộng lúa mạch, còn khẩn ra một miếng đất tới loại rau dưa củ quả, Thạch Hiền hỏi, “Đều là quận chúa loại?”Lâm Thanh Uyển nói: “Có Ngọc Tân cùng cháu trai hỗ trợ.”“Kia cũng có tâm,” Thạch Hiền thấy vài cọng bí đao miêu đã bò lên trên cái giá, duỗi tay sờ sờ nó tràn ngập sinh cơ dây mây, đột nhiên liền đem chuẩn bị tốt nói ném ở sau đầu, nàng phục hồi tinh thần lại ánh mắt sáng ngời nhìn Lâm Thanh Uyển nói: “Tiên Tần này đây quân công thụ quan, tiến tước, đến hán khi lấy sát cử chế đại chi, bất luận Đông Hán khi sát cử chế như thế nào hỗn loạn, tại đây chế thành khi đích xác vì nước lấy tài liệu vô số.”Lâm Thanh Uyển gật đầu, nàng cũng là học lịch sử, tự nhiên biết điểm này, vô luận một cái chế độ vừa mới bắt đầu như thế nào tiên tiến, thích hợp, theo thời gian trôi qua, nó chỉ biết càng ngày càng hủ bại.Một là nó đã không thích hợp cái kia thời đại; Nhị là ích lợi cho phép, đang sờ thấu nó quy luật sau, tự nhiên có người cố ý mưu chi.Nhu vậy nó liên lại phát huy không được nó tác dụng.“Sát cử sau là cửu phẩm công chính chế, tuy sửa tự sát cử chế, nhưng Ngụy Tần khi lại có thể quét sạch tham hủ, vì quốc gia tuyển ra không ít có tài người, mà môn phiệt sĩ tộc liền từ lúc ấy khởi, đến Tùy khi mới có khoa cử chế,” Thạch Hiền dừng một chút nói: “Lâm quận chúa, ta không biết ngươi có biết hay không, Tùy vong tuy có dương đế bảo thủ, hảo đại hỉ công nguyên nhân ở, nhưng khai sáng khoa cử cũng là một đại nguyên nhân.”Lúc ấy môn phiệt sĩ tộc hưng thịnh, Tùy Dương Đế muốn khai sáng khoa cử, trực tiếp liền chạm đến bọn họ hạn cuối, băng không cũng không có khả năng các nơi khởi nghĩa, thả xem lúc ấy lãnh binh tạo phản đều là chút người nào sẽ biết.Lâm Thanh Uyển ánh mắt sáng lên, nhìn về phía Thạch Hiền, “Đảo đã quên, Thạch tiên sinh xuất từ sử học đại gia, trong nhà hay là có Tùy Đường khi sử ký?”Thạch Hiền nhường mày cười, “Lâm quận chúa tựa hồ đối sử học thực cảm thấy hứng thú.”Lâm Thanh Uyển ho nhẹ một tiếng nói: “Truy tìm tổ tiên dấu chân là một kiện thực lệnh người vui sướng sự.”Thạch Hiền trên mặt tươi cười nhịn không được càng rõ ràng, “Lời này đảo như là ta mẫu

thân nói giống nhau, lịch sử có thể dư người cảnh kỵ cùng chỉ điểm. Lâm quận chúa nêu ái sử nên biết người hiện tại làm sự có bao nhiêu nguy hiểm, đường vong sau, Lương Đế vì hoạch duy trì đại lượng lấy dùng ở nông thôn quá phụ, như thế nào có thể vì một quốc gia cánh tay?" Thạch Hiền nói: "Quận chúa dám đem giấy bản giá cả định đến như vậy thấp, lại dám đem giấy bản phối phương công bố ra tới, nhưng không vì một quốc gia cánh tay?" Lâm Thanh Uyển không nói. Thạch Hiền cũng không hề tiếp tục, nàng từ trong lòng ngực lấy ra một phong thư đưa cho nàng, "Đây là ta muội phu thác ta giao cho ngươi." Lâm Thanh Uyển nhường mày nhìn về phía nàng. Thạch Hiền cười, "Yên tâm, không phải lén lút trao nhận, nếu ngươi kia tộc chất có ý đi Lư thị gia học liền đem cầm này phong thư tay thượng Thanh Phong Sơn. Hắn nói, quận chúa như thế đại nghĩa, kia nàng coi trọng con cháu tổng sẽ không quá kém." Lâm Thanh Uyển tiếp nhận tin, hành lễ nói: "Thỉnh Thạch tiên sinh thay ta cảm tạ Lư tiên sinh." Thạch Hiền gật đầu, thở dài nói: "Hy vọng quận chúa có thể bảo trọng." Lâm Thanh Uyển thấy nàng mắt lộ ra lo lắng, liền nhịn không được cười nói: "Thạch tiên sinh, ở trong triều rất nhiều đại thần trong mắt ta bất quá là cái mười bảy tuổi tiểu quả phụ thôi, không có kiến thức, cũng không có lịch duyệt, cẩn bản không đủ để sợ hãi." Hiện tại bọn họ chán ghét nàng là bởi vì nàng chạm đến bọn họ ích lợi, nhưng này không phải uy hiếp, cho nên đối phương sẽ chán ghét nàng, buộc tội nàng, nhưng sẽ không nghĩ giết nàng. Lâm Thanh Uyển thản nhiên mở ra đôi tay nói: "Ta không phải Nhu Anh quận chúa, tay của ta thượng không có quân đội, ta thậm chí không có chí thân ở trong triều làm quan." Thạch Hiền nhìn lại nàng, nửa ngày nhịn không được cười lên một tiếng nói: "Kia Lâm quận chúa ở có thể tự bảo vệ mình trước tốt nhất không cần nhập kinh, bằng không làm những người đó thấy được, nói không chừng liền đem ngươi coi nếu Chung tướng quân." Lâm Thanh Uyển nghe vậy nhịn không được thoái mái cười ha ha lên, "Ta coi như Thạch tiên sinh lời này là khích lệ." Thạch Hiền cáo từ rời đi. Chờ Lâm Ngọc Tân thay đổi quần áo chạy tới chỉ có thể nhìn đèn xe ngựa cái đuôi, nàng trùng mắt nói: "Cô cô như thế nào không lưu Thạch tiên sinh ăn cơm?" "Thạch tiên sinh với vàng đâu, nào có không ăn cơm?" Lâm Thanh Uyển duỗi tay đắt nàng về phòng, hỏi: "Hôm nay ở trong thư viện tiên sinh cùng trường nhóm nhưng có nói cái gì?" "Không có, cùng trường nhóm không đem việc này hướng trong lòng đi, chỉ là Thạch tiên sinh hỏi nhiều hai câu, sau đó hạ học thời điểm liền nói đưa ta trở về." Lâm Thanh Uyển gật gật đầu. Lâm Ngọc Tân sênh nhỏ giọng hỏi: "Cô cô, việc này rất nguy hiểm phải không?" "Nếu làm chuyện này chính là cái nam nhân, kia nhất định rất nguy hiểm," Lâm Thanh Uyển nói: "Hắn nếu thông minh lại không quyền thế, những cái đó ếch ngồi đáy giếng ích lợi bị mạo phạm người dung không dưới hắn; hắn nếu thông minh rồi lại có quyền thế,

những cái đó thông minh nhưng ích kỷ người sẽ dung không dưới hăn, cho nên trừ phi hăn vận khí tốt, bằng không rất khó sống.”“Nhưng cô cô không phải nam nhân a,” Lâm Thanh Uyển nhẹ giọng nói: “Ta là cái nữ, lại là quận chúa, còn có Lâm thị vi hậu thuẫn, cho nên ta sẽ không có việc gì, ân, nhiều nhất bị người mắng vài câu.”Lâm Ngọc Tân nói thầm nói: “Vì cái gì ta không cảm thấy vui vẻ.”“Vậy đúng rồi, bởi vì chúng ta không có bị Thanh Uyển cười nói: “Hiện tại chúng ta chỉ cần lảng lặng mà nhìn liền hảo.”Lâm Ngọc Tân ngẫm lại bọn họ về sau ảo não bộ dáng liền nhịn không được mừng rỡ mặt mày đều cong lên tới.Cô chất hai vụng trộm nhạc, nhìn chằm chằm bên này động tĩnh người lại không biết nên cao hứng vẫn là buồn bực.Bởi vì bọn họ cũng bắt được giấy bản phôi phuong, này ý nghĩa bọn họ giấy phường cũng có thể sinh sản giấy bản, có thể cắm một tay cái này sinh ý.Chính là giấy bản giá cả cơ hồ định chết ở tám văn tiền một đao thượng, người tưởng đề cao giới?Bên ngoài nhiều như vậy bá tánh đem này tài nghệ học đi, người có thể liên hợp người trong nghè thống nhất giá cả, nhưng cũng có thể yêu cầu này đó bá tánh cùng người một cái giới sao?Đến lúc đó người trong tiệm là giá cao, nhưng các bá tánh linh bán lại là giá thấp, bọn họ còn có bao nhiêu sinh ý nhưng làm?Cho nên chuyện này thật sự không thể xung là làm người cao hứng.Bởi vì giấy bản không ra tới trước, bọn họ ma giấy phí tồn tuy cao, nhưng giá bán cũng cao a, liền tính là đại lượng bán sỉ một đao cũng ít nhất có thể kiểm bốn văn.Hiện tại, phí tồn bốn văn đến năm văn, bán lẻ giới cũng mới tám văn, nếu là bán sỉ khẳng định càng thấp, một đao liền kiểm hai văn tiền a.Mệt quá độ.Đại gia không khỏi hận khởi Lâm Thanh Uyển, hè tất như thế lưỡng bại câu thương, người nói người trực tiếp đề cao giấy giới không phải hảo, sau đó đem phôi phuong lấy ra tới theo chân bọn họ trao đổi một chút, như vậy người hảo ta hảo đại gia hảo sao.Một hai phải nháo đến như thế khó coi?Tin tức truyền tới kinh thành, trong triều gần nửa đại thần đều cảm thấy Lâm Thanh Uyển đây là quá ngây thơ, thế nhưng khí phách chi tranh lên, náo loạn cái lưỡng bại câu thương.Mà dư lại một nửa trung hơn phân nửa cũng cảm thấy Lâm Thanh Uyển tuổi trẻ khí thịnh, quá không dịu dàng.Chỉ có một ít người phát hiện có dị, nhưng bọn hăn cũng không có nói ra tới.Gần nhất bọn họ vốn dĩ liền không quen nhìn Trần thượng thư những người này làm sự, bất quá một trương giấy thôi, cùng cái cô nương nháo đến như vậy khó coi, vẫn là lòng dạ quá mức hẹp hòi.Thứ hai, năm gần đây khoa cử thật sự càng ngày càng kỳ cục, Quốc Tử Giám lấy giám sinh cơ hồ tất cả đều là trong triều đại thần hậu đại, lại là không cho những người khác một tia đường sống.Hiện giờ cũng hảo, coi như là cho thú tộc một cái cơ hội, chờ về sau tham gia khoa cử thú tộc càng nhiều, xem bọn họ còn dám không dám như thế khinh người.Cho nên bọn họ phần lớn yên lặng mà đem đối Lâm Thanh Uyển cái nhìn chôn ở đáy lòng, không có nhắc lại chuyện này.Nhưng cũng có niệm

cập tình nghĩa, xuất phát từ hảo ý nhở một chút tham dự việc này triều thân, “Bất quá là một trương giấy mà thôi, hà tất nháo đến như vậy đại, không bằng chủ động lui một bước, cũng có thể bán Lâm quận chúa một cái hảo.”Đối phương sắc mặt thật không tốt, “Hiện giờ còn như thế nào lui, nàng đều đem phổi phương tán đến khắp thiên hạ đều là, chúng ta lui không lùi còn có gì ý nghĩa?”“Lời nói không thể nói như vậy, sự tình là các ngươi trước khơi mào, vậy ngươi cùng nhân gia nói lời xin lỗi làm sao vậy, huynh đệ, đừng trách ta không nhắc nhở ngươi, vị này Lâm quận chúa nhưng không đơn giản, làm không hảo chính là cái thứ hai Chung Như Anh.”Đối phương cười nhạo, “Lâm gia quân sóm ba mươi năm trước liền biến thành Đông Bắc quân, nàng như thế nào biến thành Chung Như Anh?”Thấy hắn chết sống không nghe, nhắc nhở người cũng chỉ có thể lắc đầu thở dài.Mà ở tiễn tuyễn Triệu Tiệp thu được phía sau tin tức khi cũng trầm mặc thật lâu sau, hắn cũng suy nghĩ, Lâm Thanh Uyển này cử là giận dỗi, vẫn là cố ý vì này.Nếu là cố ý vì này, nàng ý muốn như thế nào?Nghĩ đến giấy bắn tràn lan đến ích giả, Triệu Tiệp trong lòng nhảy dựng, âm thầm năm chặt song quyền, Lâm Giang cái này muội muội chẳng lẽ là cái thứ hai Chung Như Anh?Hắn mặt trầm như nước, xoay người nhập sổ, đổi tâm phúc nói:

“Ngươi tự mình truyền tin hồi Tô Châu, hỏi một câu nhị gia, Lâm Thanh Uyển làm người rốt cuộc như thế nào, nếu này trí nếu như huynh,”Triệu Tiệp trầm giọng nói: “Vậy muốn vĩnh tuyệt hậu hoạn.”Tâm phúc lắp bắp kinh hãi, thấy hắn nhìn qua liền cúi đầu lên tiếng là, nhưng trong lòng vẫn là nhịn không được nghi hoặc.Tướng quân cùng Lâm gia rốt cuộc có cái gì thù, mà ngay cả nữ quyền đều không buông tha.Triệu Tiệp đem tin viết xong phong hảo giao cho hắn, “Mau chóng xuất phát, nếu là động thủ liền đem cái đuôi quét sạch sẽ điêm, nàng không phải mới vừa cùng người kết oán?”Đây là muôn vu oan cắp trong triều những cái đó chủ đạo buộc tội nàng người, nhưng bên trong không phải có tướng quân nhạc phụ sao?Tâm phúc không có do dự, cúi đầu lên tiếng liền lui ra, nhưng trong lòng lại nhịn không được phiếm một cổ hàn khí.Hắn cũng là quân nhân, hắn không quá có thể tiếp thu đi ám sát một cái nữ quyền, Lâm gia dòng chính cũng chưa nam định, hà tất như thế?Tâm phúc đem tin đưa đến Triệu Thắng trong tay, nhịn không được thấp giọng hỏi, “Nhị gia, vị kia Lâm quận chúa như vậy thông minh lợi hại sao?”Triệu Thắng khinh thường cười nhạo một tiếng nói: “Bất quá là khí phách chi tranh thôi, có cái gì nhưng lợi hại, ngươi thả hãy chờ xem, ngày sau có nàng hối hận.”Hắn mở ra tin tới nhanh chóng xem qua một lần, nhíu mày nói: “Đại ca có phải hay không suy nghĩ nhiều quá, thế nhưng muốn các ngươi tự mình ra tay.”Tâm phúc cúi đầu không nói lời nào.Triệu Thắng chau mày, nửa ngày mới nói: “Cũng hảo, nhở cỏ tận gốc, trong lòng mới có thể yên ổn.”Hắn là không tin Lâm Thanh Uyển có như vậy lợi hại, nhưng nàng thật sự chán ghét thật sự, Thao Thiết Lâu thù hắn

còn nhớ kỹ đâu, nếu đại ca quyết định muôn động thủ, kia hắn liền nghe theo bái.

Chương 154: Tương ngộ

“Nhị gia cho rằng khi nào động thủ cho thỏa đáng?”Triệu Thắng nhíu mày nghĩ nói: “Kia Lâm Thanh Uyển rất ít ra cửa, mà Lâm gia biệt viện trong ngoài đều là Lâm gia người, muốn ở nơi đó ám sát là không có khả năng, chỉ có thể chờ nàng ra tới.”“Kia nàng khi nào ra tới? Nhị gia, chúng ta người còn phải đi về bảo hộ đại gia, có thể lưu không lâu sau.”“Chiến sự không phải đã sắp kết thúc sao?” Triệu Thắng hỏi: “Nam chinh quân đã đánh vào Nam Hán đô thành, lại bắt sống Lữ Tĩnh, đại ca còn muốn ở Nam Hán, không, là phía nam ở lại bao lâu?”Tâm phúc cười khổ, “Cùng Nam Hán chiến sự là kết thúc, nhưng Đại Sở không cũng chiếm non nửa Nam Hán sao, hiện giờ hai nước còn chưa thương nghị hảo biên giới, quân đội tự nhiên không thể triệt.”Kỳ thật là Chung Như Anh không thích hợp lưu tại nơi đó, ở nàng đánh hạ đô thành sau liền bị triệu hồi kinh, hiện giờ nàng liền ở trên đường, mà Tô Chương bởi vì bắt sống Lữ Tĩnh, lại là hoàng đế tâm phúc, vào kinh hiến phu tự nhiên từ hắn đi, cứ như vậy liền chỉ có thể bọn họ tướng quân để lại.Nhưng Nhị hoàng tử cũng ở trong quân, vị kia chủ nhìn khiêm tốn, lại rất có thể gặp rắc rối, ai biết trong khoảng thời gian này hai quân có thể hay không hoà bình ở chung?Muốn thật là cùng Sở quân khởi xung đột, bọn họ đi theo tướng quân bên người cũng hảo bảo hộ hắn.Triệu Thắng cũng không dám lấy hắn đại ca mệnh tới đánh cuộc, Triệu gia hy vọng nhưng đều đè ở hắn đại ca trên người đâu, bởi vậy nghĩ nói: “Không bằng các ngươi trở về, việc này giao cho ta, ta mặt khác tìm người làm.”Tâm phúc hoài nghi, “Không phải nói Lâm quận chúa còn lợi hại sao, ngài tìm tới người có thể được không?”Triệu Thắng cũng không cảm thấy Lâm Thanh Uyển nhiều lợi hại, nhưng vẫn là nói: “Yên tâm, nàng là đầu óc lợi hại, lại không phải công phu lợi hại, sợ cái gì?”Hắn lạnh lùng nói: “Tháng sáu nàng phải về Dương Châu tế điện Tạ nhị lang, trên đường đó là động thủ cơ hội tốt.”Hiện tại khoảng cách tháng sáu không lâu.Tâm phúc thở dài nhẹ nhõm một hơi, không cần hắn ra tay tốt nhất, “Kia thuộc hạ đi về trước bẩm báo tướng quân.”Triệu Thắng phất tay nói: “Đi thôi, ta cho ngươi thu thập yại thú, ngươi mang đi cấp đại ca. Nói cho đại ca, trong nhà sự không cần hắn nhọc lòng, ta đều sẽ xử lý tốt.”Triệu Thắng tiến đi

tâm phúc, nghĩ liền xoay người đi ra cửa tìm người.Trên đồi này tưởng diệt Lâm gia người nhưng không chỉ có hắn Triệu gia.Trên đường một mảnh náo nhiệt, thường thường có thể thấy chọn gánh bán trang giấy bá tánh, Lâm gia đặt ở tây giao kia mười lăm khẩu đại lu đã dọn về đi, hai mươi ngày thời gian, học tập chế giấy nhân số đạt tới 1500 người.Hai ngày liền có thể bồi dưỡng ra một nhóm người, chế giấy đích xác rất đơn giản, ít nhất giấy bản là cái dạng này, sư phó nhóm giảng giải, lại tự mình biếu thị một lần, trừ bỏ ngâm cái kia bước đi bọn họ không có tham dự ngoại, mặt khác bước đi bọn họ đều chính mắt gặp qua, liền tính người không thể nào thông minh, dùng sức nhớ dưới tình huống cũng có thể nhớ kỹ bảy tám thành.Chế giấy sử dụng tài liệu cũng không quý trọng, trừ bỏ vôi cùng một ít được liệu yêu cầu tiêu tiền mua ngoại, còn lại đồ vật ở nông gia là có thể tìm được.Sau đó liền có người cân nhắc làm nhóm đầu tiên giấy, không quá thành hình, viết không được tự, lại có thể đương giấy vệ sinh dùng ở nhà xí.Đảo cũng không mệt.Sau lại làm giấy bản người càng ngày càng nhiều, có chút người dứt khoát liền chuyên môn làm giấy vệ sinh, hai ba văn một xấp, một xấp liền đủ một nhà dùng cái một hai tháng, giá cả rẻ tiền thả thực dụng.Mà chế tạo “Lâm quân giấy” bá tánh trừ bỏ có thể ở Tô Châu trong thành bán, còn sẽ lấy giá thấp bán đã cho lộ khách thương.Nhưng những người này đều cảm nhớ Lâm gia truyền thụ tài nghệ, định giá cả cùng Lâm thị thư cục giống nhau, dễ dàng không chịu đè thấp một văn, sợ bởi vì bọn họ Lâm gia liền làm không thành sinh ý.Cho nên hiện tại đại đơn vẫn là đến cùng Lâm thị thư cục hạ, một chút một chút đến cùng nông hộ thu mua quá mức phiền toái.Hiện giờ Tô Châu một mảnh vui sướng hướng vinh, Chu thứ sử còn cố ý bô ra một miếng đất tối cấp này đó tán hộ cùng thư thương nhóm bày quán giao dịch, ở nơi đó mặt hạn định thấp nhất giới cùng tối cao giới, lại không cần thêm vào nộp thuế, cung cầu đều thực tập trung, cho nên mọi người đều thực vừa lòng.Triệu gia cũng cầm giấy bản phối phương, nhưng hiện tại là hạ sор, Triệu gia vẫn chưa lưu có rom cán, bọn họ muốn mua cũng mua không bao nhiêu, hơn nữa giá cả còn không tiện nghi, như vậy tính xuống dưới, làm được giấy bản bọn họ không chỉ có không kiểm, còn bồi.Chỉ có thể tạm thời đem phối phương áp xuống, chờ đợi cây trông vụ hè sau có tài liệu lại nói.Ai ngờ Lâm gia lại ra một loại khác giấy bản, chất lượng so Lâm quân giấy hảo một chút, thấu mặc tính không như vậy cường, thả càng bạch một ít, tạp chất cũng ít điểm, cửa hàng tạm thời định giá vì mười văn.Không chỉ có Lâm gia, chính là nông hộ gian ra giấy bản cũng có ưu có kém, nghe nói còn có nông hộ ngẫu nhiên làm ra một đám so Lâm gia hiện tại số 2 giấy bản còn muốn tốt giấy bản, đối phương không đem phối phương cất giấu, ngược lại mang đi Lâm gia biệt viện đưa cho Lâm Thanh Uyển.Nói là cảm tạ đối phương dạy bọn họ mạng sống tay nghề, đối phương vì thế còn phải năm mươi lượng tạ bạc.Việc này cũng là

bởi vì này mới truyền đến mãn thành đều là, không biết bao nhiêu người muốn tìm người kia, đáng tiếc Lâm gia biệt viện người giữ kín như bưng, như thế nào cay cũng cay không ra.Nhưng việc này làm không ít người tâm động lên, cũng muốn hảo hảo sửa sửa này giấy bǎn phổi phuơng, đến lúc đó cũng đến Lâm gia biệt viện đi lĩnh thưởng.Năm mươi lượng bạc a, kia đến làm nhiều ít giấy bǎn mới có thể tránh đến cái này tiền?Bình thường bá tánh người nhà lực hưu hạn, bất quá đem làm giấy bǎn coi như nghè phụ, ở nông nhàn khi làm làm thôi, cũng không dám từ bỏ trong đất việc chuyên môn làm cái này.Bọn họ cảm thấy nếu có thể cải tiến một cái phổi phuơng đến năm mươi lượng, kia có thể so làm giấy bǎn tới bán kiếm nhiều.Hiện tại Triệu Thắng đi ở đầu đường cuối ngõ, nghe được càng nhiều chính là đại gia đối người nọ hâm mộ, cùng với đối Lâm thị cảm kích.Không ít người còn ở nói thầm, “Ta tính toán đi trong miếu cấp Lâm cô nãi nãi thỉnh trường sinh bài vị, người muốn hay không cùng đi?”“Hảo a, hảo a, chỉ là đến tuyển cái ngày lành...”Triệu Thắng trầm khuôn mặt đi vào một nhà thịt dê quán, ở đưa ra tín vật sau lập tức hướng hậu viện đi.Lâm Thanh Uyển cũng không biết có người muốn nhầm vào nàng, hiện giờ giấy bǎn sự xem như đi qua, trong triều lực chú ý đều ở Nam chinh quân đại thắng, vào kinh hiến phu sự thượng.Lâm Thanh Uyển đem Lâm Hữu đưa đi Lư thị gia học, này liền bắt đầu chuyên tâm ở nhà sao chép kinh văn, tháng sáu mau tới rồi, Lâm Thanh Uyển muốn cấp Tạ nhị lang cùng Uyển Nhi đều sao một bộ.Tạ phu nhân thấy nàng sao song phân, cũng không khuyên nàng, chỉ là niệm Phật thời gian càng dài.Dương ma ma thấy cũng không hảo khuyên, chỉ có thể thường thường đem nghe tới bên ngoài buồn cười sự nói cho hai người nghe, hảo đậu hai người cười một cái.Lâm Ngọc Tân thấy thế, liền cũng bắt đầu ăn chay sao kinh, Lâm Thanh Uyển sợ nàng lộng hư thân thể, đang muốn khuyên nàng, Lâm Ngọc Tân liền nói: “Cô cô, đó là ta dương, ta vì hắn giữ đạo hiếu cũng coi như hắn là bỗn phận, các ngươi không có hài tử, về sau ta cho các ngươi đương hài tử.”Lâm Thanh Uyển vội liền nuốt trở lại đến bên miệng nói, duỗi tay sờ sờ nàng tóc không nói chuyện.Nhưng nàng cũng không hề khuyên nàng, bất quá phòng bếp thực dụng tâm, thường thường cho đại gia chung cái trứng bồ sung dinh dưỡng.Mắt thấy tháng sáu buông xuống, Lâm Thanh Uyển liền đi Lư thị gia học cấp Lâm Ngọc Tân xin nghỉ, đem biệt viện giao cho Chung đại quản sự cùng Lâm Nhuận Lâm Hữu.Thạch Hiền còn chê cười nàng, “Ngươi này tư thế tựa hồ muốn ở Dương Châu thường trú, ta còn tưởng rằng ngươi không trở lại đâu, thế nhưng đem quản gia đều mang lên. Muốn ta nói nếu là không đi lâu, không bằng đem Ngọc Tân lưu tại Tô Châu, tháng sau yến hội cũng không ít, ta xem Ngọc Tân nặng nề thật sự, tiểu nữ hài nên hoạt bát chút mới hảo.”Lâm Thanh Uyển cười uyển cự nói: “Nàng còn không có ra hiếu đâu, không hảo đi ra ngoài ngoạn nhạc.”Hơn nữa Ngọc Tân mới là nàng quan

trọng nhất bảo bối, nàng làm sao dám làm nàng rời đi nàng tầm mắt lâu như vậy, Lâm Ngọc Tân nếu là không đi Dương Châu, nàng cũng sẽ tìm lý do không đi.Thạch Hiền thấy thở dài, nàng thật lâu trước kia liền phát hiện, Lâm Thanh Uyển thực bảo hộ Lâm Ngọc Tân, cơ hồ luyến tiếc nàng chịu một chút ủy khuất, đối thân thể của nàng khỏe mạnh càng là chú ý quá phận, tựa hồ sợ nàng một sai mắt liền chết non dường như.Thạch Hiền ẩn ân đoán được nguyên nhân, Lâm Thanh Uyển lại không có tái giá sinh con ý niệm, cho nên Lâm Ngọc Tân xem như Lâm thị dòng chính duy nhất hậu nhân.Nhưng như vậy quá độ bảo hộ hài tử là không đúng.Thấy Lâm Thanh Uyển không nghe khuyên bảo, Thạch Hiền cũng không hảo nói chuyện, đồng ý nàng kỳ nghỉ.Lâm Thanh Uyển liền mang Lâm Ngọc Tân đi Thượng phủ đi xem một chút Thượng lão phu nhân, các nàng ít nhất muôn ở Dương Châu dừng lại một tháng, cho nên vẫn là ở đi lên cùng Thượng lão phu nhân lên tiếng kêu gọi tương đối hảo.Thượng lão phu nhân lôi kéo Lâm Ngọc Tân lưu luyến không rời, lại lần nữa nhắc tới: “Không bằng làm Ngọc Tân đến trong phủ tới trụ, ta sẽ chiếu cố hảo nàng.”Lâm Thanh Uyển còn chưa nói lời nói, Lâm Ngọc Tân liền ôm nàng cánh tay cười nói: “Bà ngoại, ta lại không phải đi liền không trở lại, bất quá là một tháng thôi, chờ ta từ Dương Châu trở về cho ngài mang thô đặc sản.”Lâm Thanh Uyển gật đầu mỉm cười, “Lão thái thái thích ăn cái gì, quay đầu lại cho ta cái đơn tử, ta cho ngài mang về tới.”Thượng lão phu nhân liền khe khẽ thở dài, nàng này không phải cảm thấy Ngọc Tân thân thể nhược, tàu xe mệt nhọc lăn lộn, vạn nhất trên đường sinh cái bệnh gì đó nguy hiểm sao?Nhưng thấy cháu ngoại nữ một bộ tất cả đều nghe nàng cô cô bộ dáng, Thượng lão phu nhân liền không hảo khuyên.Tổ tôn hai gian đã xuất hiện vết rách, hà tất lại nói tháo người ngại nói, Thượng lão phu nhân trên mặt bài trừ tươi cười nói: “Kia hảo, trong chốc lát bà ngoại gọi người cho người liệt, người nhưng nhất định phải nhớ rõ mang về tới cấp ta. Còn có, tới rồi Dương Châu phải cho ta viết tin báo bình an, trên đường phải cẩn thận điểm, phải nghe người cô cô nói...”Lâm Ngọc Tân cười nhất nhì đồng ý, cùng cô cô vẫn luôn lưu đến nửa buổi chiều mới cáo từ rời đi.Lâm Ngọc Tân dựa vào Lâm Thanh Uyển trên vai đánh ngáp một cái, mềm mại nói: “Cô cô, trừ hiếu thời điểm ta cấp dượng để tang đi.”“Không cần,” Lâm Thanh Uyển nhẹ giọng nói: “Ta gia có an bài, người đi theo cô cô phía sau là được.”Lâm Ngọc Tân liền đô đô miệng nói: “Nhưng ta tưởng cấp dượng để tang, như vậy về sau ta cũng có thể tiến Tạ gia phần mộ tổ tiên cho các người tảo mộ.”Lâm Thanh Uyển liền cười nói: “Ngươi tưởng cũng quá xa, yên tâm, Tạ gia không thể thiêu chúng ta về điểm này hương khói.”Nàng nhẹ giọng giải thích nói: “Lúc trước phùng linh vị chính là Tạ gia mười hai lang, lần này để tang hẵn là cũng là hẵn, người họ Lâm, không hảo đi cùng Tạ gia tranh đoạt.”Tạ thị không phải Lâm thị, Tạ thị bắt luận dòng chính dòng bên, con cháu đều

đông đảo, ích lợi chi tranh cũng nghiêm trọng.Lâm Ngọc Tân nêu là để tang, chỉ sợ Tạ gia còn lo lắng nàng muốn đi tranh Tạ nhị lang kia phân gia sản đâu.Lâm Thanh Uyển đang muốn sự tình, xe ngựa đột nhiên dừng lại, nàng thiếu chút nữa đi phía trước tài đi, xa phu trường hu một tiếng kéo lẩy mã, sốt ruột xoay người hỏi, “Cô nãi nãi, ngài thế nào?”“Không có việc gì,” Lâm Thanh Uyển bị Lâm Ngọc Tân đỡ lấy, cách mành hỏi, “Làm sao vậy?”“Phía trước có một đội mã lại đây, này lộ quá hẹp.”Lâm Thanh Uyển vén lên mành đi phía trước nhìn lại, vừa lúc đối diện mã cũng chậm rãi rời chậm lại tốc độ, cầm đầu người ánh mắt như ưng nhìn qua, hai người ánh mắt đối thương, đối phương nhìn lướt qua nàng trên xe đánh dấu, sau đó nhướng mày, anh khí mười phần nhìn về phía nàng.Lâm Thanh Uyển cũng nhìn lướt qua đối phương ngựa cùng ăn mặc, lại xem một cái nàng phía sau tùy tùng, còn có cái gì không rõ?Nàng vén lên mành đi ra ngoài, đứng ở cảng xe thương nhìn về phía đối phương, “Như Anh quận chúa?”

Chương 155: Mời

“Lâm quận chúa?” Đồi phương tuy là câu nghi vấn, ngữ khí lại rất khẳng định, Lâm Thanh Uyển cái này lộ ra tươi cười, đứng ở càng xe thượng liền hướng đồi phương hành lễ.Trên thế giới này, không phải ai đều có thể thông soái một quân, huống chi là ở thời đại này nữ tính?Chung Như Anh nhìn đến nàng thái độ, hơi hơi nhường mày, dứt khoát nhảy xuống ngựa đi đến xa tiền, ôm quyền đáp lễ, “Trải qua Tô Châu, vốn là mau chân đến xem muội muội, không nghĩ tới mới vào thành liền bụng phải, nhưng thật ra có duyên.”Lâm Thanh Uyển hơi hơi mỉm cười, “Cũng không biết tỷ tỳ muốn tới, bằng không ta nên nghênh ra khỏi thành đi mới là.”Nàng cúi đầu nhìn thoáng qua xa phu, xa phu không dám chậm trễ, vội vàng dọn ghế xuống dưới.Lâm Thanh Uyển xuống xe đứng ở Chung Như Anh trước mặt, đánh giá nàng một chút nói: “Tỷ tỷ nếu là không vội mà lên đường, không bằng túc ở ta trong phủ?”Chung Như Anh trực tiếp lướt qua nàng bả vai cùng trên xe một đôi sáng lắp lánh đôi mắt đối thương, Lâm Thanh Uyển xoay người xem qua đi, liền đối trong xe Lâm Ngọc Tân vẫy vẫy tay, cùng Chung Như Anh giới thiệu nói: “Đây là ta chất nữ Ngọc Tân.”Lâm Ngọc Tân vội vàng xuống xe cùng Chung Như Anh chào hỏi, “Tham kiến quận chúa.”Chung Như Anh liền cười, “Ta và ngươi cô cô là tỷ muội, ngươi liền cũng kêu ta một tiếng cô cô đi, bằng không ngươi này thanh quận chúa, ta cũng không biết ngươi kêu chính là ngươi cô cô, vẫn là ta.”Lâm Ngọc Tân ngượng ngùng cười, thuận theo kêu một tiếng “Chung cô cô”.Chung Như Anh nhìn trong lòng cảm thán, thật đúng là ngoan ngoãn a, đáng tiếc không phải nhà nàng người.“Tướng quân,” tùy tung tiến lên một bước thấp giọng nói: “Canh giờ không còn sớm.”Lâm Thanh Uyển nghe vậy liền cười hỏi, “Tỷ tỷ cần phải túc ở ta trong phủ?”Chung Như Anh nghĩ nghĩ, nhìn thoáng qua Thủ sử phủ phương hướng sau liền gật đầu nói: “Vậy quấy rầy muội muội.”“Đây là muội muội vinh hạnh đâu.” Lâm Thanh Uyển cười thỉnh Chung Như Anh lên xe.Hai người toàn lâu nghe đồi phương đại danh, Chung Như Anh như thế nào Lâm Thanh Uyển không biết, nhưng nàng lại là rất bối phục cái này Chung Như Anh, nàng cũng không chút nào che dấu nàng khâm phục.Lâm Ngọc Tân thường nghe cô cô khen ngợi Chung Như

Anh, nhìn đối phương ánh mắt cũng tràn đầy khâm phục.Chung Như Anh đã thật nhiều năm không có bị người lấy như vậy thuần túy ánh mắt xem qua, cái này làm cho nàng thực sung sướng.Nàng biết, có rất nhiều người bội phục nàng, có nam cũng có nữ, nhưng những người này ở bội phục nàng thời điểm trong mắt luôn là hàm chứa mặt khác đồ vật, chính là nàng thân tín, có khi cũng sẽ thế nàng nôn nóng, cảm thấy như vậy đi xuống không phải biện pháp, luôn là nghĩ biện pháp khuyên nàng tái giá, chẳng sợ kén rẽ cũng hảo.Dường như nàng không có nam nhân liền nhiều đáng thương dường như.Trong triều các đại thần cũng là, nhìn nàng trong ánh mắt tông mang theo một tia trên cao nhìn xuống đồng tình, giống như nàng cái này quả phụ có bao nhiêu khổ sở giống nhau.Nàng không thích như vậy ánh mắt.Chung Như Anh thả lỏng dựa ở xe trên vách, tiếp nhận Lâm Thanh Uyển đưa qua trà nhấp một ngụm, cười nói: “Này trà xanh phao không tôi.”“Tỷ tỷ không uống qua sao?”“Uống qua, nhưng bạn hàn phao luôn có một cỗ nồng đậm cay đắng, còn không bằng thêm hương muối nấu ra tới đâu.”Lâm Thanh Uyển trừu trừu khoe miệng nói: “Ta đảo uống không quen như vậy trà, tỷ tỷ nếu là thích uống trà xanh, quay đầu lại ta làm Bạch Mai giáo một chút người bên cạnh người.”“Vậy đa tạ muội muội.”Nàng quay đầu nhìn về phía an tĩnh ngồi ở một bên Lâm Ngọc Tân, cảm thán nói: “Có như vậy một cái ngoan ngoãn chất nữ cũng thật hảo a.”Lâm Thanh Uyển hơi hơi mỉm cười, đem trên bàn điểm tâm đầy cho nàng.Chung Như Anh “Tấm tắc” hai tiếng, “Đây là cùng ta khoe ra sao? Chờ, ta quay đầu lại cũng tìm một chút, nhìn xem có thể hay không cũng tìm được cái chất nhí chất nữ gì đó.”Lâm Ngọc Tân chớp chớp mắt, không khỏi nhìn về phía cô cô, Chung Như Anh thái độ mau đến có điểm làm nàng thích ứng không thể, nói các nàng không phải lần đầu tiên gặp mặt sao?”Rất khó,” Lâm Thanh Uyển sắc mặt bất biến nói: “Ta chất nữ chính là người bình thường có thể so?”Lâm Ngọc Tân nghe sắc mặt ửng đỏ, Chung Như Anh lại cười ha ha lên, trực tiếp vỗ chân nói: “Nói rất đúng, chúng ta chất nữ há là người bình thường có thể so sánh.”Đi theo xe ngựa sau Chung gia quân vẻ mặt lo lắng, nhà bọn họ tướng quân lại phạm bì, nhưng đừng đem Lâm quận chúa nhưng cấp dọa, bọn họ còn muốn ở nhờ ở nhân gia trong nhà đâu.Xe ngựa ra tây cửa thành, thực mau liền thấy được Lâm gia biệt viện, Chung gia quân nhóm nhìn đến thiết lập tại giao lộ Thanh Phong quán trà, không khỏi đôi mắt tối sầm lại, nhìn mặt lâu hai thượng cái kia căn nhà nhỏ không nói chuyện.Mà ngọc tại vọng trên đài Dư Trụ không có nhìn đến Tưởng Nam cảnh báo, liền ghé vào mặt trên bất động, từ mã đội vây quanh xe ngựa tiến vào biệt viện đại đạo.Xe ngựa tới rồi biệt viện cửa dừng lại, Lâm quân già nghênh ra cửa tới, nhìn đến mặt sau quanh quần sát khí mã đội ngân ra, hàn rũ xuống đôi mắt, lại khi nhắc lên trên mặt đã khôi phục thần sắc, cười tủm tỉm tiến lên cấp Lâm Thanh Uyển thỉnh an.Lâm Thanh Uyển giới thiệu

Chung Như Anh, “Đây là Như Anh quận chúa, đi an bài hai cái sân cấp Chung tướng quân cấp dưới, làm phòng bếp chuẩn bị thức ăn.”Lâm quản gia đồng ý, vội vàng đi tiếp đón Chung Như Anh người hầu cận.Một bên có chạy tới xem nào nhiệt tiểu hài tử, bị những người này ánh mắt quét đến, sợ tới mức “Oa” một tiếng khóc lớn lên.Người hầu cận nhóm sắc mặt cứng đờ, vội vàng đem ánh mắt dời đi.Chung Như Anh sắc mặt hơi đậm, cùng Lâm Thanh Uyển giải thích nói: “Mới từ trên chiến trường xuống dưới, lệ khí có chút trọng, làm sợ hài tử.”Lâm Thanh Uyển cười nói: “Không quan trọng, chư vị là vì nước mà chiến, ta sẽ không bởi vì các ngươi dọa hài tử liền không cho các ngươi cơm chiều ăn.”Chung Như Anh nghe vậy cười, sắc mặt cuối cùng là đẹp rất nhiều.Tạ phu nhân ở trong phủ, nghe nói Chung Như Anh tới, vội vàng mang theo Dương ma ma tới gấp lể.Chung Như Anh không nghĩ tới Lâm Thanh Uyển thế nhưng sẽ đem bà bà mang theo trên người, sững sốt một chút liền tiến lên đỡ lấy Tạ phu nhân nói: “Hắn là vẫn bối đi bái kiến phu nhân mới là, như thế nào có thể dám để cho phu nhân chào hỏi.”“Quận chúa chiết sát thần thiếp, không có thể ra cửa xa nghênh đã xem như thất lễ.” Tạ phu nhân cũng không dám coi khinh Chung Như Anh, vị này chính là liền tự mình bà bà đều có thể giam lỏng người a.Chung Như Anh cười, đang muốn khách sáo, Lâm Thanh Uyển liền nói: “Hảo, hảo, mẫu thân cùng quận chúa đều không phải người ngoài, hà tất khách sáo, các ngươi một đường mệt nhọc, không bằng đi trước rửa mặt, sau đó liền dùng cơm chiều đi.”Nàng nhìn ra được Chung Như Anh không thích khách sáo, nếu như thế hà tất tại đây nói chút không dinh dưỡng lời khách sáo?Tạ phu nhân không cũng biệt nữu thật sự sao?Tạ phu nhân cùng Chung Như Anh nghe Lâm Thanh Uyển như vậy nói, đồng thời thở dài nhẹ nhõm một hơi, sôi nổi cười từng người tránh ra.Chung Như Anh mang theo chính mình hai cái người hầu cận đi trong khách viện rửa mặt nghỉ ngơi.Thị Kiếm mở ra hòm xiêng cho nàng tìm bộ nữ trang ra tới, “Tướng quân, ngài vẫn là trang điểm nhu hòa một chút đi, lại không phải trên chiến trường, không cần thiết như vậy anh tú táp sảng, ngài không thấy Lâm huyện chủ nhìn ngài ánh mắt liền không dời đi quá sao?”Chung Như Anh liếc liếc mắt một cái nàng trong tay xiêm y, nghĩ nghĩ nói: “Cũng hảo, dù sao cũng muốn nhiều ở vài ngày.”Thị Kiếm ngắn ngoi, “Nhiều ở vài ngày, tướng quân không phải quyết định ngày mai liền khởi hành hồi kinh sao?”Chung Như Anh thả lỏng dựa vào trên giường nói: “Như vậy vội vã trở về làm gì, ta không nghĩ trả về xem những người đó tranh công sắc mặt, không bằng liền nhiều ở Tô Châu dừng lại mấy ngày.”Nàng quay đầu cười nói: “Các ngươi không phải thường cùng ta nói vị này Lâm quận chúa lợi hại sao, ta mới thấy nàng, đích xác thú vị thật sự, cho nên tính toán ở lâu mấy ngày.”Thị Kiếm cứng họng, nàng là nói qua Lâm quận chúa lời hay, nhưng bôn ý không phải làm cho bọn họ tướng quân lưu lại nơi này a, hoàng đế còn ở

kinh thành chờ bọn họ đâu.Đọc theo đường đi đi dừng dừng, Tô tướng quân đều quá Dương Châu bọn họ còn ở Tô Châu lắc lư, như vậy chậm là phải bị triều thần buộc tội có được không?Chung Như Anh lại không bỏ trong lòng, nàng trong lòng còn có một cỗ khí đâu, mới đánh hạ đô thành liền đem nàng thay cho, nàng liền như vậy không đáng tín nhiệm?Thị Kiếm lau mồ hôi lạnh đi tìm Tảo Hồng, “Ngươi chạy nhanh đi khuyên nhủ tướng quân đi, năm nay tướng quân nhưng bị buộc tội không ít.”Tảo Hồng không để bụng, “Buộc tội liền buộc tội bái, tướng quân cũng sẽ không thiêu một miếng thịt, những cái đó đều là chút không quan hệ đau khổ sự, bọn họ muốn mắng cứ mắng.”“Nhưng lần này là hoàng đế thân triệu hồi kinh, tướng quân không vội vàng trở về, những cái đó đại thần lại muốn nói chúng ta tướng quân mục vô quân phụ.”“Hoàng đế bất quá là lo lắng tướng quân cùng Đại Sở quân đội khởi xung đột, chỉ cần tướng quân rời đi Nam Cương liền hảo, có phải hay không hồi kinh ai để ý?”Tảo Hồng một tay đè ra một thùng nước âm đi vào, đổi nầm ở trên giường kiều chân bắt chéo Chung Như Anh nói: “Tướng quân mau rửa mặt đi, chúng ta là khách, không làm cho chủ nhân gia đợi lâu.”Chung Như Anh nhảy dựng lên, biên hướng phòng rửa mặt đi biên thoát y thường, “Lâm quận chúa bà bà như thế nào cùng nàng một khối trụ? Ta nhớ rõ Tạ gia người không ít đi?”Tảo Hồng trùu trùu khóc mắt nói: “Tạ đại nhân còn sống đâu, Tạ phu nhân còn có cái con riêng, ngài nói nhà nàng người nhiều hay không?”Thị Kiếm cũng tiến vào hầu hạ, bát quái nói: “Ta xem các nàng mẹ chồng nàng dâu ở chung đến cũng không tệ lầm, nếu không phải Tạ phu nhân tính cách hảo, đó chính là Lâm quận chúa đặc biệt lợi hại.”“Ngươi thiêu lung tung suy đoán,” Tảo Hồng trùng mắt nhìn nàng liếc mắt một cái, cùng Chung Như Anh giải thích nói: “Lâm quận chúa tình huống cùng tướng quân không giống nhau, nàng là ở Tạ nhị lang sau khi chết mới gả qua đi, Tạ nhị lang bởi vậy nhưng táng ở phần mộ tổ tiên trung, nghe nói nàng còn đem chính mình áo cưới cấp đưa vào đi của hồi môn, bên trong còn để lại nàng quan thất.”Chung Như Anh tay một đón, “Nhưng thật ra thâm tình.”Nàng chỉ biết nàng nhiều cái nghĩa muội, là Lâm Giang muội muội, nhận Lâm Giang hiến cho hơn phân nửa gia sản đến phong, lại có chính là gần nhất giấy làm bằng tre trúc cùng giấy bản sự.Thấy nàng dám cùng trong triều buộc tội nàng đại thần như vậy dỗi, Chung Như Anh vẫn là thật cao hứng, nàng liền không quen nhìn những cái đó tranh quyền đoạt lợi, vì bản thân tư lợi liền lung tung buộc tội người đại thần.Nhưng càng nhiều tin tức nàng cũng không biết.Chung Như Anh ngồi vào trong nước, thoái mái nhảm mắt lại nói: “Còn có cái gì tin tức cùng nhau nói cho ta đi.”Thị Kiếm cũng mắt tròng mong nhìn Tảo Hồng, giống nhau loại sự tình này đều là nàng phụ trách.Tảo Hồng cũng không phụ gởi gắm, thấp giọng nói: “Tướng quân, ta đảo cảm thấy vị này Lâm quận chúa cùng ngài có điểm giống.”Chung Như

Anh nhường mày.Tảo Hồng liền nói: “Đừng nhìn nàng hào hoa phong nhã, nàng thủ đoạn cũng tàn nhẫn đê, năm ngoái bắt đầu mùa đông, đại lượng lưu dân dũng mãnh vào Tô Châu thành, có người châm ngòi lưu dân vây quanh Lâm gia biệt viện, nàng liền tự mình đứng ở tường trên lầu khuyên lui một trăm nhiều người, dư lại hơn bốn trăm người nàng một cái không lưu toàn giết.”Chung Như Anh “Bá” một chút mở to mắt, hơi hơi ngồi thăng thân thê, “Lâm gia có phủ quân?”“Không có, chỉ có hai ba mươi cái hộ vệ, bọn họ lãnh trong phủ đúra ở làm.”Chung Như Anh rũ xuống đôi mắt nói: “Không có thượng quá chiến trường đúra ở có thể giết hơn bốn trăm cái cùng hung cực ác lưu dân?”Nàng cười nhạo một tiếng nói: “Những cái đó đúra ở chịu quá huấn luyện.”

Chương 156: Thưởng thức lẫn nhau

Chung Như Anh nhìn mắt thau tắm cánh hoa, duỗi tay khảy khảy cười nói: “Nhưng thật ra thú vị, chúng ta đây liền lại nhiều dừng lại chút thời gian.” “Tướng quân!” Thị Kiếm có chút sốt ruột nhìn về phía Tảo Hồng. Tảo Hồng rũ mắt nghĩ nghĩ nói: “Tướng quân, chúng ta vẫn lâu lắm cũng không tốt, không bằng ngài cho bệ hạ thượng nói số con xin nghỉ đi, liền nói ngài ở Tô Châu nhìn thấy Lâm quận chúa, nhất kiến như cő, cho nên nhiều dừng lại chút thời gian.” Thị Kiếm liên tục gật đầu, “Bệ hạ đau lòng ngài, khảng định sẽ đáp ứng.” Chung Như Anh liền vẫy vẫy tay nói: “Vậy viết đi.” Nàng cầm đối tướng Tảo Hồng, ý bảo nàng tiếp tục nói. Tảo Hồng dừng một chút liền nói: “Có người nói Lâm quận chúa cùng nàng phụ thân giống nhau, là Đào Chu Công chuyển thế, Lâm đại nhân lúc đi, trừ bỏ này một mảnh tước điền, nàng cũng chỉ còn có hai cái thôn trang cùng một cái thư cục bốn cái thư phô, nghe nói Liên gia trung hiên bậc đều quyên hơn phân nửa, nhưng ngài xem hiện tại nàng này tước điền quy hoạch đến thật tốt?” Chung Như Anh hỏi, “Lâm thị dòng chính chỉ có các nàng cô chất hai, dòng bên mặc cho từ các nàng ở nơi này?” Tảo Hồng cười nói: “Nghe nói vừa trở về khi nháo quá một trận, nhưng sau lại liền bình ổn, Lâm quận chúa dọn đến bên này, Lâm thị tông tộc bên kia càng không dám quấy rầy. Bất quá nghe nói Lâm tộc trưởng cùng dòng bên mây cái chất nhi ngày gần đây thường lại đây hỗ trợ chạy chân tần hiếu.” Chung Như Anh nhàn nhạt nói: “Nàng vận khí tốt, trong tộc người nhiều, con cháu bối nhiều như vậy, luôn có đặc dụng người.” Tảo Hồng cùng Thị Kiếm nghe ra Chung Như Anh trong lời nói hâm mộ cùng tiếc hận, cúi đầu không nói lời nào. Chung gia con nối dõi không phong, đèn bọn họ lão tướng quân nơi này, càng là chỉ có tướng quân một người, vốn là tướng đem Chung gia quân giao cho cô gia, ai ngờ cô gia thế nhưng chết trận. Chung gia dư lại dòng bên bần lĩnh không có, một lòng chỉ nghĩ từ tướng quân trên người hút huyết, mà cô gia gia càng không cần phải nói, Tề lão thái thái là hận không thể tướng quân lập tức đã chết, hảo đem nàng chất nhi hài tử quá kế đến cô gia danh nghĩa. Nhưng nàng như thế nào liền không rõ, Chung gia quân nhận chính là tướng quân, nàng một cái cùng Chung gia định điểm huyết thống quan hệ đều không có chất tôn dựa

vào cái gì kể thừa Chung gia? Lại nói tiếp, bọn họ tướng quân tình huống cùng Lâm quận chúa thật là có chút giống, đều là thanh niên tang phu, liền cái hài tử cũng không có, trong tộc cũng không dòng chính con cháu có thể giúp đỡ. Mà Lâm quận chúa muốn nuôi nấng chất nữ, chống đỡ Lâm thị dòng chính, bọn họ tướng quân cũng muốn khởi động Chung gia quân. Cũng khó trách hai người vừa thấy mặt liền có chút thường thức lẫn nhau, Tảo Hồng nghĩ đến bọn họ tướng quân phía trước biểu hiện, nhịn không được thấp giọng nói: “Tướng quân, chúng ta đã không ở trong quân, ngài nhưng đến thu liêm một ít tinh tinh, đừng cùng cái lão binh lính càn quấy dường như, tiểu tâm sợ hãi nhân gia, vậy vô pháp làm bằng hữu.” Chung Như Anh nhướng mày, “Ngươi xem nàng như là bị làm sợ bộ dáng sao?” “Tướng quân như thế nào liền biết nàng trong lòng không bị dọa đến?” Tảo Hồng thấp giọng nói: “Ngài là không phát hiện, Lâm huyện chủ vẫn luôn trộm nhìn ngài đâu.” Chung Như Anh hù hù cười, nói thầm nói: “Nàng cũng không phải là bị ta làm sợ, ta xem nàng hiếm lạ thích thật sự.” Bởi vì có khách, suy xét đến Chung Như Anh là quân nhân, nhất định hỉ thịt, cho nên trên bàn cơm thêm chút đồ ăn mặn. Chung Như Anh tuy biểu hiện dung cảm, tâm lại té thật sự, thấy thức ăn trên bàn có huân có tố, nhưng Lâm Thanh Uyển ba người toàn không thực, nhịn không được nhướng mày hỏi, “Trong nhà chính ăn chay?” Lâm Thanh Uyển cười nói: “Chúng ta đang ở sao kinh, cho nên ngày gần đây ăn chay, tỷ tỷ không cần băn khoăn, thích ăn cái gì liền ăn cái gì, nếu khẩu vị không hợp liền nói cho ta, ta làm phòng bếp người chiếu ngài khẩu vị làm.” Chung Như Anh gật gật đầu, không có hỏi lại. Dùng quá cơm Tạ phu nhân liền cáo từ trở về phòng đi, Chung Như Anh liền lôi kéo Lâm Thanh Uyển đi chơi cờ, Lâm Ngọc Tân đối Chung Như Anh rất tò mò, cho nên cũng đi theo. Chung Như Anh đem bạch cờ giao cho Lâm Thanh Uyển, Lâm Thanh Uyển tiếp nhận nói: “Đa tạ.” Chung Như Anh thả lỏng dựa vào trên giường nói: “Ta chơi cờ cũng hỉ đi trước một bước, như vậy tổng có thể chiếm được tiên cơ.” Lâm Thanh Uyển liền đem bạch cờ đẩy cho nàng. Chung Như Anh lắc lắc đầu, dựa vào trên giường phong tình vạn chủng nói: “Muội muội không giống nhau, ta vui làm muội muội đi trước một bước.” Lâm Thanh Uyển cười cười một lần nữa đem bạch cờ lấy về, một bên Lâm Ngọc Tân lại xem đến ngây người, gương mặt ửng đỏ nhìn Chung Như Anh. Lâm Thanh Uyển trước lạc cờ, nói: “Kỳ thật ta cùng với tỷ tỷ vừa lúc tương phản, ta thích sau phát tới, đi trước người tuy chiếm được tiên cơ, nhưng cũng trước lâu sơ hở.” “Kia như thế nào tiếp bạch cờ?” “Bởi vì đây là tỷ tỷ đưa cho ta nha,” Lâm Thanh Uyển ngăn trở nàng đường lui, ngẩng đầu cong môi cười nói: “Rốt cuộc cùng tỷ tỷ còn không quá thực, sợ tỷ tỷ không biết ta làm người, cho nên vì không đẩy tới làm đi, ta liền tiếp.” Chung Như Anh trên mặt tươi cười càng sâu, “Muội muội không cùng người đẩy tới làm đi sao?” “Kia muốn xem

cùng người nào.”Ý tú là nàng không ở nàng đãy tối làm đi người danh sách trung, Chung Như Anh càng thêm sung sướng, chẳng sợ cuối cùng nàng thua, nàng cũng thuở thực vui vẻ.Nàng tiếc hận nhìn Lâm Thanh Uyển nói: “Muội muội thân thể hảo chút, nói không chừng tối rồi trên chiến trường cũng có thể kiến công lập nghiệp.”Lâm Thanh Uyển lắc đầu, “Tỷ tỷ quá xem trọng ta, ta nhung không cái kia bản lĩnh.”“Đó là muội muội tự coi nhẹ mình.”Lâm Thanh Uyển lại lần nữa lắc đầu, đương tướng quân nơi nào là đơn giản như vậy, huống chi vẫn là ở thời đại này.Chung Như Anh không hề nói, mà là hỏi: “Nghe nói trong triều có người buộc tội muội muội, nhưng cần ta hỗ trợ?”“Đã giải quyết.”Chung Như Anh cười nhạo nói: “Những người đó bụng dạ hẹp hòi thật sự, muội muội bày bọn họ một đạo, bọn họ ngoài miệng không nói, trong lòng không biết như thế nào hận người đâu, tiểu tâm bọn họ về sau còn buộc tội người.”“Nào lại như thế nào,” Lâm Thanh Uyển không thèm để ý nói: “Ta vừa không sẽ chết, khả năng liền quận chúa chi vị đều sẽ không bị đoạt, ta sợ cái gì đâu?”Chung Như Anh nghe vậy nhịn không được cười ha ha lên, đại điểm này đầu, “Không tồi, chúng ta sợ cái gì đâu? Bất quá tuy không tốn hao gì thương, rốt cuộc khiến người chán ghét thật sự.”Lâm Thanh Uyển chỉ cười không nói, nàng gấp quá phê bình không ít, trên cơ bản chỉ cần không lo nàng mặt nói, giống nhau nàng đều có thể làm như không thấy.Tổ phụ nói qua, bọn họ nhục mạ, nhầm vào bất quá là ở bại lộ bọn họ ngu xuẩn cùng cực đoan thôi, bọn họ đã thảm như vậy, bọn họ có thể buông tha liền buông tha đi.Tuy rằng nàng còn không có tu luyện đến tổ phụ cái kia cảnh giới, nhưng trên cơ bản không lo nàng mặt nàng đều có thể coi như không biết, nếu là làm trò nàng mặt, vậy muốn xem tâm tình của nàng.Chung Như Anh thấy thế lắc lắc đầu, Lâm Thanh Uyển vẫn là quá mức nhu hòa, nếu là nàng, không đưa bọn họ đánh sợ bọn họ sau này còn phải phạm.Cho nên mỗi lần chỉ cần có người buộc tội nàng, nàng đều phải cùng những người đó tranh phong tương đối, một hai phải phân cái thắng bại cao thấp tới.Lâm Thanh Uyển nhìn về phía đồng hồ cát, đem quân cờ một viên một viên nhặt về tới, “Tỷ tỷ, canh giờ không còn sóm, ngươi thuyền mã mệt nhọc, không bằng đi về trước nghỉ tạm đi.”Chung Như Anh nhẫn nại tính tình bồi nàng nhặt mấy viên, nhìn lướt qua đồng hồ cát liền cũng không hề cùng nàng khách khí, đứng dậy ôm quyền cáo từ.Lâm Ngọc Tân đứng lên đưa nàng đi ra ngoài, Lâm Thanh Uyển thấy nàng đứng ở cửa dao đưa, không khỏi tiến lên điểm một chút cái trán của nàng, “Hoàn hồn, xem đến mắt đều thắng, hay là ngươi thích nàng?”Lâm Ngọc Tân mặt đỏ lên, đi theo cô cô phía sau nói: “Chung quận chúa đích xác lợi hại, ta là thực thích nàng a, bất quá ta thích nhất vẫn là tiểu cô.”“Này miệng cũng thật ngọt, cùng lau mặt dường như.”Lâm Thanh Uyển ngồi trở lại vị trí thượng tiếp tục nhặt quân cờ, Lâm Ngọc Tân liền ngồi ở nàng đối diện chống cằm nói: “Ta nói chính là thật sự,

Chung quận chúa rất lợi hại, nhưng cô cô cũng rất lợi hại, ngài là ta thân cô cô, ta tự nhiên càng thích ngài.”Lâm Thanh Uyển liền cười hỏi, “Vậy người nói Chung quận chúa như thế nào lợi hại, ta như thế nào lợi hại?”Lâm Ngọc Tân cúi đầu nghĩ nghĩ nói: “Như Anh quận chúa làm người liền cùng nàng tên giống nhau anh khí mười phần, nàng chiến công chồng chất, nữ tử có thể làm được nàng cái này phân thượng là rất lợi hại, nhưng nàng mũi nhọn quá lộ. Cô cô cũng rất lợi hại, cùng là khởi động một cái gia, nàng nếu là một phen ra khỏi vỏ lợi kiém, kia cô cô chính là một uông thủy, nhưng hoãn nhưng cấp, cấp khi nhưng dọn sơn di thạch, hoãn khi làm người không hề sở giác, lại có thể chậm rãi thảm thấu.”Lâm Thanh Uyển nhịn không được cười rộ lên, “Ngươi nói thẳng ta là hồng thủy mãnh thú là được.”“Cô cô!” Lâm Ngọc Tân vẻ mặt nghiêm túc nói: “Ta nói chính là thật sự.”“Hảo, ta đây hỏi ngươi, ngươi là muốn làm một phen lợi kiém, vẫn là cô cô này uông thủy?”Lâm Ngọc Tân liền cắn môi không nói lời nào, kỳ thật nàng cũng cảm thấy cô cô tựa hồ tổng chịu ủy khuất, làm người tự nhiên là làm thành Như Anh quận chúa như vậy càng sáng khoái, đặc biệt đương trường ra, không cần nghẹn trong lòng khó chịu.Nhưng nàng lại mơ hồ cảm thấy Như Anh quận chúa tựa hồ so cô cô còn muôn mệt, hiên nhiên này đem lợi kiém không phải như vậy hảo làm.Lâm Thanh Uyển đem trong tay một phủng bạch cờ để vào cờ tú, “Đứa nhỏ ngốc, ngươi vì sao nhất định phải làm ta hoặc Chung quận chúa? Ngươi đại có thể làm chính ngươi a.”Lâm Ngọc Tân đô miệng, “Kia không phải cô cô hỏi ta sao?”“Ta hỏi ngươi buổi tối muốn ăn trứng vịt vẫn là tân ô, ngươi muốn như thế nào tuyển đâu?”Lâm Ngọc Tân há to miệng, này hai dạng khác biệt đồ vật nàng đều không yêu ăn.“Ngươi có thể trả lời ta ngươi hai dạng khác biệt đều phải ăn a, trong nhà lại không phải chỉ có hai dạng khác biệt đồ ăn.”Lâm Ngọc Tân yên lặng mà nhìn cô cô, nàng trực giác chính mình bị khỉ dễ.Lâm Thanh Uyển cười đầy đầy nàng, “Hảo, mau ngủ đi thôi, ngày mai sáng sớm ngươi còn phải đi đi học đâu.”Bọn họ tuyển định năm ngày sau khởi hành đi Dương Châu, cho nên nàng còn phải thượng bốn ngày học.Lâm Ngọc Tân rũ đầu trở về, nàng còn đang suy nghĩ vừa rồi kia hai vấn đề.Chung Như Anh ngủ một cái hảo giác, rồi giường sau trước tiên ở trong viện luyện trong chốc lát kiém, về phòng rửa mặt qua đi mới một thân tư thế oai hùng hướng hậu viện đi tìm người.Bạch Mai thấy nàng lập tức nói: “Quận chúa tĩnh, không bằng trước dùng cơm sáng đi.”Chung Như Anh nhìn mắt bầu trời thái dương, hỏi: “Nhà các ngươi quận chúa đâu?”“Chúng ta cô nái nái ở phía sau đất trồng rau đâu... Ai, quận chúa, ngài còn không có dùng cơm sáng đâu...”Chung Như Anh đã bước nhanh tới rồi hậu viện, thấy Lâm Thanh Uyển chính một thận bố y ngồi xóm đất trồng rau rút thảo, nàng cũng không chê dơ, trực tiếp sải bước tiến lên, cười hỏi, “Đường đường quận chúa còn muốn trồng rau?”Lâm Thanh Uyển ngẩng đầu cười nói: “Đường đường quận chúa dựa

vào chính là đồng ruộng thu vào dưỡng gia sống tạm, tự nhiên không sợ trồng rau.” Chung Như Anh liền ngồi xóm bên người nàng, nhìn mắt đất trồng rau, gật đầu nói: “Không tồi, xử lý rất khéo.” Nàng chỉ cách đó không xa ruộng nước hỏi, “Kia cũng là người loại?” Lâm Thanh Uyển gật đầu, “Ở thôn trang loại, mọi người đều đương người là hiềm lạ tới vây xem, quái biệt nữu, phỏng này biệt viện đại, lại có sông nhỏ trải qua, dứt khoát liền ở bên trong này khai ra một miếng đất tới loại.” Chung Như Anh đi đến diền biên ngồi xóm xuống, quan sát nửa ngày nói: “Lớn lên không tồi.” “Gần hà, không thiếu thủy, thổ cũng đầy đặn, phân bón lại đủ, hạt giống cũng hảo, nó có thể nào còn không hảo đâu?” Lâm Thanh Uyển đi đến bên người nàng, “Tỷ tỷ cũng hiểu việc đồng áng?” “Quốc khố hư không, thường phát không ra quân lương tới, có chút năm liền lương thảo đều cung ứng không đủ, không có biện pháp, gia phụ đành phải mang theo bọn lính khai khẩn thổ địa, không đánh giặc khi liền trồng trọt, tốt xấu có thể có chút lương thực.” Chung Như Anh ngã ngồi trên mặt đất, trực tiếp xả một cây thảo ngâm ở trong miệng, không thèm để ý nói: “Ta hiện tại là Chung gia quân tướng quân, liền tính không cần tự mình xuống đất, việc đồng áng vẫn là muôn hiểu một ít.” Lâm Thanh Uyển gật đầu. Chung Như Anh liền hỏi, “Ngươi nói năm nay thu hoạch sẽ hảo sao?” “Chỉ cần sau hai tháng mưa thuận gió hòa, kia năm nay nhất định được mùa.” “Hy vọng ông trời hân diện đi.” Lâm Thanh Uyển gật đầu, loạn thế trung, lương thực dễ dàng đổi thành tiền, nhưng tiền lại khó mua được lương thực, nàng như vậy một khối to mà, hiện giờ là mỗi ngày ngóng trông mưa thuận gió hòa.

Chương 157: Nở tiễn

Chung Như Anh ở tại Tô Châu, Chu thứ sử đám người căn bản không dám chậm trễ, chờ tới thương nha bọn quan viên vừa đến, hắn liền lãnh bọn họ lại đây thỉnh an.Ba hàng cộng chín quan viên, lấy Chu thứ sử cầm đầu đứng ở ngoài cửa, này trận trượng có thể so lúc trước bọn họ tới gặp Lâm Thanh Uyên khi lớn hơn.Lúc ấy cũng liền Chu thứ sử đại biểu Tô Châu địa phương quan nhóm tới gặp lễ, bất quá mọi người đều biết, Tô Châu quan viên như vậy trình trọng không chỉ có bởi vì Chung Như Anh quận chúa thân phận, còn bởi vì nàng là Chung gia quân Đại tướng quân.Đây là nắm giữ thực quyền chỗ tốt rồi.Lâm Thanh Uyên không ra mặt, mà là làm Chung Như Anh chính mình đi gặp bọn họ.Chung Như Anh nhượng mày hỏi, “Muội muội không nhân cơ hội lập lập uy?”Lâm Thanh Uyên nói: “Uy vọng là muốn dựa vào chính mình bản lĩnh lập, như vậy mới có thể lâu dài, dựa vào người khác luôn có không xong thời điểm.”Chung Như Anh cười, không hề khuyên nàng, đứng dậy ra bên ngoài đi.Uy vọng là muốn dựa vào chính mình đứng lên tới, lời này không tồi, năm đó nàng tiếp nhận Chung gia quân khi đầu tiên là dựa vào phụ thân cùng trượng phu lưu lại dư uy, nhưng làm việc luôn có chút lực bất tòng tâm.Vẫn là cùng Đại Sở đánh mấy trượng, nàng dần dần xông vào trước nhất mặt, dùng thắng lợi cùng huyết mới củng cố xuống dưới, bằng không nàng ở trong quân sớm bị ăn đến xương cốt đều không còn.Quân nhân là đơn giản thật sự, muốn nói niệm tình cũng niệm tình, có thể so tình nghĩa trực tiếp nhất chính là lực lượng, cường giả vi tôn, đây là trong quân tuyên cổ bất biến thiết luật.Chung Như Anh mượn Lâm gia phòng khách thấy Chu thứ sử, hàn huyên không đến một canh giờ liền đem người tổng cổ đi trở về.Chiến thứ sử trong lòng thấp thỏm, cuối cùng vẫn là nhịn không được hỏi, “Không biết quận chúa muốn ở Tô Châu dừng lại mấy ngày, muốn hay không hạ quan vì ngại chuẩn bị dịch quán, lại đưa mấy cái hâu hạ người...”“Không cần, ta liền trước ở tại Lâm quận chúa nơi này, muội muội tâm hảo, chẳng lẽ còn sê thiếu hâu hạ người?”Chiến thứ sử đi theo cười làm lành, trong lòng lại kinh ngạc, Lâm quận chúa khi nào cùng Chung quận chúa như thế muốn hảo?Các nàng phía trước nhận thức?Chiến thứ sử không tìm hiểu ra Chung Như Anh muốn dừng

lại mấy ngày, lại biết thời gian nhất định sẽ không đoán, Tô Chương vào kinh hiến phu, chẳng lẽ nàng không tham gia sao? Hạt hạ lưu trữ như vậy một vị có quyền thế còn kiệt ngạo khó thuần quận chúa thật sự không phải một kiện lệnh người vui vẻ sự. Chung Như Anh lại hồi hậu viện khi Lâm Thanh Uyển đang ở thư phòng đọc sách, nàng vây quanh nàng xoay hai vòng, tẩm tắc bảo lạ nói: “Ngươi này cuộc sống gia đình quá đến thoái mái a.” “Tự nhiên so tỳ tỳ chinh chiến sa trường muôn nhẹ nhàng đến nhiều.” Chung Như Anh duỗi tay chỉ hướng kệ sách, Lâm Thanh Uyển thấy liền cười nói: “Tỷ tỷ tùy ý xem.” Chung Như Anh tùy tay trùm một quyển sách nói: “Ta trước kia quá nhát tử cùng ngươi không sai biệt lắm, mỗi ngày tập võ cưỡi ngựa, thời gian còn lại chính là đọc sách giao hữu, ngẫu nhiên ước thượng nhị tam bạn tốt đi ra ngoài đi đạo phố, ngày thích ý đến không được.” Chung Như Anh lắc đầu nói: “Đáng tiếc, chinh chiến sa trường mấy năm, lại làm ta quá hồi trước kia nhát tử liên không khả năng.” Không phải không có cơ hội, khác không nói, chờ tiếp nàng trong tay quyền người có thể từ nơi này bài đến cổng lớn, có một đoạn thời gian nàng cũng có loại hoài nghi. Nàng không có hài tử, cũng không tính toán tái giá, trượng phu cũng không thân huynh đệ, mà nàng Chung gia cũng không có trực hệ thân thuộc, nắm lấy này binh quyền làm gì đâu? Còn không bằng giao cho hoàng đế, trở lại kinh thành an ổn thoái mái vượt qua cả đời. Nhưng nàng tổng cảm thấy không nên như vậy, tổ tiên tâm huyết không thể hủy ở tay nàng, hơn nữa nàng cũng không cam lòng, không cam lòng cứ như vậy đương một cái bị người cung cấp nuôi dưỡng quận chúa cả đời. Cho nên nàng phủ thêm chiến giáp, chờ lại đem Chung gia quân nắm ở trong tay khi, nàng càng không thể có thể từ bỏ. Chung Như Anh quay đầu nhìn về phía thích ý nửa dựa vào trên giường, dựa cửa sổ đọc sách Lâm Thanh Uyển, trong mắt cũng không biết là hâm mộ vẫn là tiếc hận, tóm lại phúc tạp thật sự. Lâm Thanh Uyển dứt khoát liền không đi lý giải, chỉ chỉ nàng đối diện nói: “Ngồi nơi này xem đi, ánh sáng lượng chút.” Chung Như Anh đập rót giày ngồi ở trên giường, dựa vào ở giường trên lưng ra bên ngoài xem, thấy bên ngoài vừa lúc tài hai cây hoa mộc, lúc này chính khai đèn hảo, gió nhẹ từ ngoài cửa sổ thổi qua tới, Chung Như Anh lại có loại muôn ngủ dục vọng. Nàng lắc lắc đầu cười khổ nói: “Đúng là ôn nhu hương anh hùng trung a, ta lại ngốc hai ngày khả năng liền không bỏ được đi rồi.” Lâm Thanh Uyển cười lắc lắc đầu, “Lão hồ tuy sẽ ngủ gật, nhưng gió thổi cỏ lay tổng hội tĩnh lại, nơi nào chính là anh hùng trung?” Lâm Thanh Uyển cúi đầu đọc sách. Chung Như Anh chán đến chết phiên trong tay thư hỏi, “Sang năm bê hạ Thanh Uyển lắc lắc đầu nói: “Đường xa xa xôi, ta thân thể yếu đuối liền không lên đường, đến lúc đó cho bê hạ đưa một phần hậu lễ chúc thọ liền hảo.” Chung Như Anh tiếc hận, “Vốn đang cho rằng sang năm có thể ở kinh thành nhìn đến người đâu.” Nàng là Chung gia quân Đại tướng quân, đến lúc đó khảng

định là muốn vào kinh chúc thọ, không chỉ có hắn, Lư Chân, Từ Liêm chờ cũng muốn vào kinh.Cùng là quận chúa, Lâm Thanh Uyển không vào kinh còn có thể tìm lý do, trong triều cũng không có người đê ý, nhưng Chung Như Anh nếu là không vào kinh kia triều đình liền phải bắt đầu suy đoán.Nàng là đối bệ hạ bất kính, vẫn là đối triều đình bất mãn?Cho nên trừ phi biên quan có đại chiến, bằng không nàng thế nào cũng phải vào kinh không thể.Nếu đã nói đến vào kinh đê tài, Lâm Thanh Uyển dứt khoát hỏi nàng, “Tỷ tỷ quyết định khi nào nhập kinh?”Chung Như Anh không thèm đê ý phát tay nói: “Không vội, hôm nay buổi sáng cáo tội số con đã đê đi ra ngoài, bệ hạ sẽ nhiều cho ta chút kỳ nghỉ. Lại nói tiếp mấy năm nay tần luyện binh đánh giặc đi, còn không có hảo hảo chơi chơi đâu, lần này liền lao muội muội tốn nhiều tâm.”Lâm Thanh Uyển lắc đầu bật cười, “Nếu như thế, ngày mai ta liền mang tỷ tỷ đi ra ngoài đi một chút đi, lại quá bốn *** muốn đi Dương Châu, đến lúc đó tỷ tỷ muốn hay không cùng nhau?”“Đi Dương Châu? Đi Dương Châu làm gì?”“Tháng sau đó là vong phu thê sau 27 nguyệt, ta trở về tế điện.”Chung Như Anh ngân ra, trên mặt thần sắc dần dần nghiêm nghị lên, “Tỷ tỷ hỏi câu nói, muội muội đừng bức.”“Tỷ tỷ nói.”Chung Như Anh châm chước nói: “Ngươi quả thực không tính toán tái giá?”Lâm Thanh Uyển lắc đầu, Uyển tỷ nhi đều tuẫn tình, nàng về sau là phải về nhà, vì cái gì phải gả?Chung Như Anh thở dài một tiếng, sau đó “Bang” một tiếng khép lại thư nói: “Cũng hảo, trên đời này mắt đi đó là mắt đi, nơi nào còn có so với hắn càng thích hợp, càng sâu tình người? Một người quá tuy khổ chút, nhưng trong lòng cao hứng liền hảo.”Lâm Thanh Uyển hơi hơi mỉm cười, cũng không có nói lời nói.Chung Như Anh quyết định cùng Lâm Thanh Uyển cùng nhau khởi hành đi Dương Châu, tính toán tham gia Tạ nhị tế điện lúc sau lại đi kinh thành.Được xác thực thời gian, Thị Kiếm cùng Tảo Hồng chờ một chúng người hầu cận toàn thở dài nhẹ nhõm một hơi, không cần nhân không biết ngày về mà lo lắng đê phòng.Lâm Thanh Uyển mang Chung Như Anh đem Tô Châu trong ngoài chơi một lần, mãi cho đến trước khi đi một ngày mới không ra khỏi cửa, chuyên tâm ở nhà thu thập đồ vật.Lâm Ngọc Tân cũng không đi học, nhưng nàng đồ vật thu thập đến mau, ban ngày liên an bài hảo, nàng dứt khoát cầm chính mình tiểu nỏ tiễn đi ra ngoài luyện tập.Chung quận chúa thấy nàng cùng cái hài tử dường như chơi nỏ tiễn, không khỏi buồn cười, từ thura lương trên cây nhảy xuống, từ nàng trong tay tiếp nhận nỏ tiễn đùa nghịch một chút cười nói: “Này nỏ tiễn không tồi, nhưng mà không thích hợp ngươi, ai cho ngươi làm?”Loại đồ vật này việc đời thượng là không có bán, một khi bán không sợ triều đình sao sao, cho nên chỉ có thể là tìm người tư nhận định chế.Ở tướng quân trước mặt nói vũ khí rất có loại múa rìu qua mắt thợ cảm giác, Lâm Ngọc Tân đỏ mặt nói: “Là nhà ta thợ thủ công làm.”Chung Như Anh gật đầu, thí bắn một chút, “Không tồi, tiểu xảo nhưng

lực sát thương đủ, chỉ cần khoảng cách đủ gần, chính xác có bảo đảm, cơ hồ một mũi tên một mạng. Nhưng này không thích hợp người.” Chung Như Anh nhéo nhéo cánh tay của nàng nói: “Ngươi sức lực quá nhỏ, này nỏ tiễn sức giật cũng không nhỏ, ngươi nhiều bắn mấy tiễn thủ liền phải bị thương.” Chung Như Anh nghĩ nghĩ, làm Thị Kiếm trở về đem nàng hành lễ mang kia đem nỏ tiễn đưa tới. Kia đem nỏ tiễn so Lâm Ngọc Tân này đem còn muôn tiễn, nàng cấp Lâm Ngọc Tân mang lên, cười nói: “Đây là ta mười tuổi khi món đồ chơi, là ta phụ thân đưa ta sinh nhật lễ, ngươi đừng nhìn nó tiễn, lực sát thương so ra kém ngươi này nỏ tiễn, nhưng nó có hai đại ưu điểm.” Chung Như Anh đem mũi tên hộp mở ra, nhất nhất cấp Lâm Ngọc Tân giải thích, “Này thuộc da chính là bảo hộ ngươi cánh tay, nó sức giật nhẹ, lại có thuộc da bảo hộ, ngươi bắn nhị tam tiễn hộp đều không có việc gì. Này mũi tên tiễn, một hộp có thể trang mười chi, ngươi kia nỏ tiễn chỉ có thể đâm sáu chi đi?” “Nhưng ta kia nỏ lực sát thương đủ,” Lâm Ngọc Tân hoài nghi nhìn trên tay nỏ tiễn, “Này đem thật có thể giết người?” Chung Như Anh liền gõ một chút nàng đầu nói: “Ngươi một cái khuê các thiên kim, có bao nhiêu thời điểm dùng đến chính mình tự mình giết người, này nỏ tiễn phòng thân dùng vậy là đủ rồi.” Nàng rút ra trong đó một mũi tên, ý bảo nàng xem mạo thanh mũi tên, chớp mắt nói: “Biết đây là cái gì sao?” Lâm Ngọc Tân mở to hai mắt nhìn, “Độc?” “Không tính độc, là thuốc tê, ngươi chỉ cần bắn trúng người, tam túc về sau liền phát tác, đối phương liền tính không ngã hạ cũng sẽ tay chân rụng rời, đến lúc đó ngươi làm cái gì không tốt?” Chung Như Anh nhẹ giọng giáo nàng nói: “Ngươi nếu là muốn chạy trốn mệnh, xoay người là có thể trốn, nếu là sợ bị đuổi theo, nhặt lên dao tới liền cấp đổi phương một dao, yên tâm, hắn phản kháng không được.” Lâm Ngọc Tân ngơ ngác nghe. Chung Như Anh liền đem trên bàn bãi hai cái mũi tên hộp đầy cho nàng, “Đây là thay đổi mũi tên hộp, bên trong mũi tên dùng hết, trực tiếp đem mũi tên hộp thay đổi xuống dưới liền hảo. Hơn nữa mũi tên cái hộp nhỏ cũng tiễn, ngươi có thể tùy thân mang theo. Đổi thành ngươi này đem nỏ tiễn, ngươi có thể tùy thân mang theo thay đổi mũi tên sao?” Lâm Ngọc Tân ngơ ngác tiếp nhận, “Chính là này không phải Chung lão tướng quân cấp Chung cô cô sinh nhật lễ sao?” Chung Như Anh không thèm để ý cười nói: “Ta phụ thân cho ta sinh nhật lễ nhiều lắm đâu, không ở này một kiện.” “Nhưng cái này khẳng định là không giống nhau, bằng không Chung cô cô như thế nào sẽ tùy thân mang theo.” Chung Như Anh liền thở dài, duỗi tay xoa nàng đầu nói: “Như vậy hiểu chuyện, ngươi như thế nào không phải ta thân chất nữ đâu?” Lâm Ngọc Tân đờ đẫn, câu này tiếc hận nói hai ngày này nàng đã nghe được đủ nhiều, nàng đã từ lúc bắt đầu ngượng ngùng biến thành hiện tại chết lặng. Chung Như Anh cười cười, lại nhéo nhéo nàng khuôn mặt nói: “Cô cô cho ngươi, ngươi liền thu đi, dù sao thứ này ta lưu trữ cũng vô dụng. Người

đã kêu ta một tiếng cô cô, ta đây phụ thân cũng coi như là ngươi gia gia, gia
gia cấp cháu gái lẽ vật không phải thiên kinh địa nghĩa sao?”“Nhận lấy đi,”
Lâm Thanh Uyển không biết khi nào đứng ở hành lang hạ, đối nhìn qua
Lâm Ngọc Tân cười nói: “Còn không mau cảm tạ ngươi Chung cô cô.”Lâm
Ngọc Tân lúc này mới ôm mũi tên hộp nói lời cảm tạ.

Chương 158: Đâm lao phải theo lao

Ở Lâm Thanh Uyển dưới ánh mắt, Chung Như Anh chậm rãi đem tay từ Lâm Ngọc Tân trên đầu dời đi, sau đó cười tủm tỉm hỏi, “Muội muội như thế nào tới?” Lâm Thanh Uyển đi xuống hành lang gấp khúc, cười nói: “Đi ngang qua, nghe thấy bên này náo nhiệt, cho nên lại đây nhìn xem.” Nàng nhìn thoáng qua thay cho nô tiễn, cầm lấy túi nhìn nhòm nói: “Tuy cũng có thể cột vào trên tay, nhưng rốt cuộc so ra kém người Chung cô cô cấp này đem.” Chung Như Anh gật đầu, đổi Lâm Ngọc Tân nói: “Muốn lúc nào cũng mang ở trên người, cho dù là đi đi học cũng muốn mang theo.” Lâm Ngọc Tân kinh ngạc há to miệng, Lâm Thanh Uyển cũng nhíu nhíu mày. Chung Như Anh thấy liền cười nhạo nói: “Nếu là phòng ngừa ngoài ý muốn, kia tự nhiên muốn lúc nào cũng mang theo, bằng không các người làm sao dám khẳng định ngoài ý muốn phát sinh khi này nô tiễn ở trên người? Nếu có ngoài ý muốn, nô tiễn lại không hề trên người, người học này đó bản lĩnh còn có ích lợi gì?” Chung Như Anh duỗi tay vỗ vỗ Lâm Ngọc Tân bả vai, lời nói thầm thía nói: “Không cần làm chính mình thương tiếc quyết định.” Lâm Ngọc Tân nhìn về phía cô cô. Lâm Thanh Uyển gật gật đầu, “Nghe người Chung cô cô.” Chung Như Anh liền một lần nữa cắp Lâm Ngọc Tân điếu tiết một chút trên tay nàng nô tiễn, không ngừng hỏi nàng cảm thụ, lại nhéo một chút cánh tay của nàng, xác nhận nàng lực đạo sau cho nàng cột chắc vị trí. Còn giáo Lâm Ngọc Tân đem mũi tên hộp như thế nào ẩn nấp đặt ở trên người. “Ngay từ đầu tổng hội không thói quen, rốt cuộc trên người nhiều tam dạng đồ vật, nhưng quá cái mười ngày nửa tháng thì tốt rồi.” Chung Như Anh giáo nàng nói: “Ngủ cũng muốn mang theo.” Lâm Ngọc Tân cùng Lâm Thanh Uyển há to miệng. Lâm Thanh Uyển ho nhẹ một tiếng nói: “Ngủ liền không cần đi, nàng lại không phải người.” Chung Như Anh nhíu mày nghĩ nghĩ, thật đúng là, có người không có lúc nào là muốn giết nàng, là bởi vì nàng chấn quá nhiều người nói nhì, nhưng Lâm Ngọc Tân một cái tiểu cô nương làm như vậy liên có chút trông gà hoá cuốc. Chung Như Anh liền ho nhẹ một tiếng nói: “Vậy ra cửa thời điểm mang lên đi, để ngừa vạn nhất.” Chung Như Anh nhìn về phía Lâm Thanh Uyển, “Người muốn hay không mang cái?” “Ta?” Lâm Thanh

Uyển chỉ chỉ chính mình cười nói: “Ta liền không cần.” Dù sao nàng lại không chết được.“Vẫn là mang một cái đi,” Chung Như Anh đột nhiên có chút hưng phấn lên, “Ta xem ngươi so ngươi chất nữ còn nguy hiểm, nàng đều học, ngươi như thế nào có thể không học đâu?” Nàng sao khởi trên bàn Lâm Ngọc Tân thay thế nỏ tiễn nói: “Ngươi liền trước dùng cái này đi, chờ ta trở về tìm được năm đó cho ta cha đánh nỏ tiễn cái kia thợ thủ công, lại muôn hán cho các ngươi sửa chế hai thanh thích hợp. Này vũ khí không phải càng lớn càng tốt, cũng không phải càng nhỏ càng tốt, càng không phải càng lợi hại càng tốt, mà là đến thích hợp!” Dứt lời không đợi Lâm Thanh Uyển phản bác liền đem người tráo lại đây trang thượng, còn cười tủm tỉm nói: “Ta dạy các ngươi luyện a, trước luyện nỏ tiễn, luyện nữa cung tiễn.” Chung Như Anh xoa tay hâm hè, hưng phấn mà nói: “Đáng tiếc ta lưu thời gian không đủ trường, bằng không còn có thể giáo các ngươi kiểm pháp gì đó.” Lâm Thanh Uyển nhịn không được đỡ trán, không biết nàng như thế nào đột nhiên thích lén mặt dạy đời lên.Nhưng này chỉ là bắt đầu, Chung Như Anh dạy hai người nửa ngày, cuối cùng Lâm Thanh Uyển lấy còn muôn kiểm tra hành lý vì từ trốn học, chỉ để lại Lâm Ngọc Tân một người.Bất quá Lâm Ngọc Tân là thật sự thích cái này, cho nên cùng Chung Như Anh học được hứng thú bùng bùng.Lâm Thanh Uyển xoa xoa lên men cánh tay nói: “Thật là già rồi, mà ngay cả Ngọc Tân đều so ra kém.” Cáp Lâm Thanh Uyển thay quần áo Bạch Mai kêu sợi hãi một tiếng, nắm tay nàng kêu lên: “Cô nãi nãi, tay của ngài phát thanh.” Lâm Thanh Uyển nhìn mắt cánh tay thượng thanh ngân, xoay người vào phòng rửa mặt nói: “Không có việc gì, chỉ là ma đến mà thôi, ngươi đi tìm bình thuốc mỡ tới, chuyện này không cần nói cho người khác.” “Cô nãi nãi, dù sao cũng phải làm Từ đại phu nhìn xem đi.” Lâm Thanh Uyển lời ít mà ý nhiều, “Không cần!” Dứt lời còn xoay người liếc nàng liếc mắt một cái, Bạch Mai bị nàng nhàn nhạt ánh mắt nhìn, trong lòng hoảng hốt gật đầu đồng ý.Nghe phòng rửa mặt truyền ra tiếng nước, Bạch Mai trong lòng nghi hoặc, bất quá là một đạo thanh ngân, cô nãi nãi vì cái gì không cho Từ đại phu xem? Lâm Thanh Uyển ngồi ở thau tắm, duỗi tay sờ sờ cánh tay thượng thanh ngân, hiện tại nó đã có chút biến thành màu đen, nàng hơi thở dài một hơi.Đây là không bình thường.Nhưng ngày hôm sau xuất phát khi nàng sắc mặt như thường đem kia đem nỏ tiễn cột vào chính mình trên tay, ở Chung Như Anh muốn kiểm tra khi còn chủ động vén lên nửa cái ống tay áo cho nàng xem.Chung Như Anh gật đầu, “Nên như vậy, nhiều luyện vài lần liền biết, chờ thượng lộ ta mang các ngươi đi săn thú.” Lâm Thanh Uyển buồn cười, “Dùng nỏ tiễn săn thú sao?” “Ta dạy các ngươi dùng cung.” Lâm Thanh Uyển liên tục lắc đầu, “Ta còn là đừng tới, ngươi mang theo Ngọc Tân đi thôi.” Chung Như Anh nhướng mày, một bên Dương ma ma nhịn không được thê nàng giải thích nói: “Chung quận chúa, nhà của chúng ta

thiếu nai nai thân mình không tốt, ngày thường cũng không dám quá mức mệt nhọc.” Chung Như Anh nhìn về phía Dương ma ma, Lâm Thanh Uyển liền cười nói: “Ta là không chỉ vào luyện ra một thân võ nghệ, ngươi mang theo Ngọc Tân đi, làm nàng đem thân thể luyện được khỏe mạnh chút.” Lâm Ngọc Tân trừng mắt, “Cô cô!” Lâm Thanh Uyển hướng nàng chớp mắt, chết đạo hữu bất tử bần đạo sao, ngươi tiểu, cho nên ngươi che ở phía trước đi. Chung Như Anh cẩn thận đánh giá một chút Lâm Thanh Uyển, gật gật đầu, không có lại nói. “Đi thôi.” Chung Như Anh dẫn đầu cưỡi lên mã, Chung gia người hầu cận cũng lập tức lén ngựa, bọn họ xen lẫn trong Lâm gia hộ vệ đội trung, bởi vì đều ăn mặc y phục thường, không quen thuộc bọn họ người cẩn bản nhìn không ra tới. Một đám người cẩn bản không quá thành, mà là trực tiếp thương Thanh Uyển vén lên mành hướng bọn họ nhìn thoáng qua, chỉ có thể nhìn đến một chút bóng người. Nàng nhịn không được lắc lắc đầu, quay đầu đối Tạ phu nhân nói: “Buổi tối nàng liền biết khô.” Tạ phu nhân liền cười: “Hài tử sao, không có không thích cưỡi ngựa, ngươi khi còn nhỏ không cũng thích, còn quần lấy Nhị Lang giáo ngươi.” Tạ phu nhân cười ha hả nói: “Lúc ấy ngươi huynh trưởng quản ngươi nghiêm, sợ ngươi ở bên ngoài bị thương, Nhị Lang mang ngươi đi ra ngoài cưỡi ngựa còn phải trộm, có một lần các ngươi ở bên ngoài mắng mưa, Lâm đại nhân biết Nhị Lang mang ngươi đi cưỡi ngựa, còn sinh thật lớn một hồi khí, liên tiếp hơn phân nửa tháng không chuẩn hắn tới cửa đâu.” Lâm Thanh Uyển trong mắt có nhàn nhạt ưu thương, “Ngọc Tân so với ta cái này cô cô cường, nàng cưỡi ngựa cũng sẽ so với ta tốt.” Tạ phu nhân thấy được nàng ánh mắt, hơi hơi mỉm cười, không có nhắc lại chuyện này, cũng quay đầu nhìn bên ngoài liếc mắt một cái, quay đầu phân phó Dương ma ma nói: “Đi tìm xem rượu thuốc, buổi tối ngươi đi cấp Ngọc Tân ấm áp, đừng ngày mai đi không nổi.” Dương ma ma cười lên tiếng, bảo đảm nói: “Phu nhân yên tâm, nhất định sẽ đem Ngọc Tân tiểu thư hầu hạ tốt.” Lâm Thanh Uyển liền nhịn không được cười, khó được có chút vui sướng khi người gặp họa. Dùng rượu thuốc án niết, kia tư vị nhưng không dễ chịu. Chung Như Anh đã tìm khói cũng không tệ lăm đát trông dừng lại, đem trên người áo choàng tiếp được khoác trên mặt đất, làm Lâm Ngọc Tân ngồi xong. Nàng người hầu cận nhóm tắc lập tức xuống ngựa chuẩn bị hạ trại đồ vật. Lâm Ngọc Tân chớp mắt, “Chung cô cô, buổi tối chúng ta tại đây cắm trại sao?” Chung Như Anh gật đầu, ngồi xếp bằng ngồi ở nàng đối diện nói: “Này khói địa phương hảo, đã bình thản, lại có nguồn nước, xuống chút nữa đi chưa chắc có như vậy tốt địa phương, hơn nữa canh giờ cũng không còn sớm.” Thị Kiếm ôm một hoài củi gỗ lại đây, cười nói: “Vẫn là thủ vệ kháng địch hảo địa thế đâu.” Lâm Ngọc Tân tò mò khắp nơi xem, thấy này bốn phía cùng mặt khác địa phương cũng không bất đồng, bất quá là hai bên đường càng khoan chút thôi, “Vì cái gì nói nơi này dễ thủ vệ kháng địch?” “Không vội,

ta về sau chật rãi nói với người.” Chung Như Anh duỗi tay nhéo nhéo nàng chân, cười nói: “Ta trước cho người ấn ấn, miễn cho người cô cô tới rồi huấn ta.”Đoàn xe ước chừng đi rồi ba mươi phút mới? A href=’/xianxia. Html’ target=’_ blank’ >Tiên hiệp súc nhộng nghi tư bế đê huấn xá sướt tao hoàng? A href=’/qingwan. Html’ target=’_ blank’ >Thanh Uyển đỡ Tạ phu nhân xuống xe, làm Lâm gia hộ vệ tiến đến hỗ trợ.Chung Như Anh liền chỉ nơi xa kia đầu lộc nói: “Buổi tối chúng ta ăn nướng lộc thịt.”“Hảo a.”Chung Như Anh nhìn trên người nàng tố sắc xiêm y, lại dường như nghĩ tới cái gì giống nhau buồn rầu che mặt nói: “Đã quên, các ngươi gần đây ăn chay.”Lâm Thanh Uyển cười, “Xem người khác ăn mỹ thực kỳ thật cũng là một loại hưởng thụ.”Chung Như Anh liền hướng nàng trọn trăng mắt, “Ta không thể ăn đồ ăn mặn khi người khác lại ngay trước mặt ta ăn, ta sẽ nhịn không được đánh người.”Lâm Thanh Uyển cười ha ha lên.Một bên Dương ma ma cẩn thận đỡ Tạ phu nhân nói: “Thiếu nãi nãi nhìn so trước kia hoạt bát rộng rãi chút.”Tạ phu nhân nói: “Có tri kỷ luôn là một kiện lệnh người vui vẻ sự.”Dương ma ma gật đầu, xoay người trở về phiên cái rương, cuối cùng từ đáy hòm tìm được rồi một lọ rượu thuốc.Sau đó buổi tối Lâm Ngọc Tân cũng chỉ có thể nằm ở trên xe cắn chăn khóc chít chít bị Dương ma ma xoa một lần.Chỗ tốt chính là, ngày hôm sau nàng rời giường khi lại tung tăng nhảy nhót, hơn nữa nhớ ăn không nhớ đánh, muốn tiếp tục cùng Chung Như Anh cộng ky.Lâm Thanh Uyển không muôn học bắn tên, Chung Như Anh liền đem vi sư toàn bộ nhiệt tình trút xuống ở Lâm Ngọc Tân trên người.

Chương 159: Bị tập kích

Tô Châu khoảng cách Dương Châu cũng không xa, bọn họ tốc độ không mau, ngày thứ ba giữa trưa là có thể tới Dương Châu, cho nên đoàn người không nóng nảy.Lúc này thiên lại không nhiệt, buổi tối đoàn người nằm ở phô bình trên chiếu nhìn lên sao trời, bầu trời ngân hà tựa hồ muôn roi xuông xuông dưới dường như.Như vậy đây trời tinh không trung Lâm Thanh Uyển chỉ ở lúc còn rất nhỏ thấy quá, sau lại thành thị ánh đèn càng ngày càng sáng, không khí ô nhiễm cũng càng ngày càng nghiêm trọng sau liên rất khó tái kiến như vậy cảnh sắc.Lâm Thanh Uyển đôi tay giao cho trên bụng, thật sâu mà hộc ra một hơi, nằm ở bên người nàng Chung Như Anh dùng khuỷu tay đụng phải một chút nàng, thấy nàng nhìn qua liền nhoẻn miệng cười nói: “Đừng như vậy nhìn sao trời, ta tông cho rằng ngươi muốn phiêu đi dường như.”Lâm Thanh Uyển nhường mày, đối nàng hơi hơi mỉm cười.Chung Như Anh liền khoa trương vỗ ngực nói: “Cuối cùng là đã trở lại.”Lâm Ngọc Tân quay đầu nhìn hai cái cô cô liếc mắt một cái, tiếp tục ngẩng đầu đi nhìn bầu trời thượng ngôi sao, nàng tổng cảm thấy nàng cha liền đang nhìn nàng dường như.Ba người xem ngôi sao xem đến có điểm vãnh, ngày hôm sau dự kiến trung ngũ đã muộn, nhưng ba người tinh thần đều không tồi, Chung Như Anh đem Lâm Ngọc Tân vớt đến nàng lập tức, tiếp tục mang theo nàng người hầu cận nhóm đi trước một bước đi cánh rừng lâm truy bào đuổi đi thỏ.Lâm Thanh Uyển ở trong xe thỉnh thoảng nghe được Lâm Ngọc Tân cười vui thanh, nàng lắc lắc đầu, ý ở hậu gối thượng nhìn bên ngoài cảnh sắc.Tới gần giữa trưa, đoàn xe vừa lúc trải qua trạm dịch, liền dừng lại dùng cơm.Lâm Ngọc Tân chân lại có chút run, Chung Như Anh liền tiếp lắc đầu, “Quá yếu, ngươi tuổi cũng không nhỏ, có thể học cười ngựa, chờ ta trở về Hồng Châu cho ngươi tìm một con ngựa con đưa tới, ngươi tự mình dưỡng, chờ nó trưởng thành là có thể kỵ.”Lâm Thanh Uyển không để ý tới hai người, cấp Tạ phu nhân đồ một ly trà, trực tiếp điểm đồ ăn.Chung Như Anh liền ngồi ở bên người nàng, đối nàng làm mặt quỷ nói: “Bực, được rồi, buổi chiều ta không mang theo nàng chơi, chúng ta một khối ngồi xe ngựa.”Lâm Ngọc Tân liền ôm lấy Lâm Thanh Uyển cánh tay nói: “Cô cô, ta thích cười ngựa.”“Thích đi học, ta lại không

ngăn đón người.” Lâm Thanh Uyển nói: “Chỉ là cũng muôn lượng sức mà đi, tốt quá hoá lốp này bốn chữ không cần ta dạy cho người đi?” Lâm Ngọc Tân thè lưỡi, trộm nhìn thoáng qua Chung Như Anh sau gật đầu. Chung Như Anh liền ở một bên cười nói: “Không cần giáo nàng, dạy ta đi, ta là không biết này bốn chữ.” Lâm Thanh Uyển liền trắng nàng liếc mắt một cái, Tạ phu nhân ở một bên xem đến khẽ lắc đầu, hai ngày trước này hai người còn có điều giữ lại, hai ngày này là càng nháo càng bại lộ bản tính. Anh no liền muôn ngủ, nhưng bọn hắn tự nhiên không có khả năng giống ở nhà giống nhau giữa trưa còn ngủ trưa, cho nên chỉ là nghỉ ngơi một chút liền khởi hành. Tới rồi giờ Thân tả hữu đúng là đại gia cùng ngựa nhất buồn ngủ thời điểm, tội liên đới ở trong xe Chung Như Anh đều có chút mơ màng sắp ngủ. Dịch Hàn trước hết phát hiện không ổn, hắn duỗi tay cản dừng xe đội, ánh mắt một tac một tac đảo qua hai bên rừng cây, các hộ vệ cũng banh thẳng sống lưng đề phòng lên. Cơ hồ là xe ngựa tạm dừng kia mười lăm phút Chung Như Anh liền “Bá” một chút mở mắt, tay phải ấn ở trên chuôi kiếm. Lâm Thanh Uyển cũng mở mắt, nàng tỉnh lại không phải bởi vì xe ngựa tạm dừng, càng không phải bởi vì bên ngoài không giống bình thường, mà là nàng tâm một trận hốt hoảng, còn nhất trùu nhất trùu đau. Nàng ôm chặt trong lòng ngực Lâm Ngọc Tân, nhíu mày nhìn về phía Chung Như Anh. Chung Như Anh đổi nàng lắc đầu, an tọa ở trong xe bất động. Xe ngoại Dịch Hàn cảm thụ được trong rừng yên tĩnh, sắc mặt trầm ngung, nửa ngày hắn mới buông tay, đổi Tưởng Nam sử một cái ánh mắt, Lâm gia hộ vệ liền chậm rãi biến hóa trận hình, bắt đầu phân thủ. Lâm Thanh Uyển cùng Tạ phu nhân nơi xe ngựa. Chung gia người hầu cận thấy, nhìn nhau sau liền cũng tùy theo biến hóa vị trí. Lâm gia rốt cuộc là Lâm gia, liền tính không hề thông quân, nội tình lại còn tại, chính là bọn họ cũng nghĩ không ra so này càng tốt thủ vệ trận hình. Đoàn xe lại lần nữa chậm rãi về phía trước đi, vẫn luôn lặng lẽ mai phục tại trong rừng người thấp giọng mắng: “Mẹ nó, này đều có thể bị phát hiện.” “Làm sao bây giờ, chúng ta là triệt, vẫn là...” “Triệt cái gì triệt, chúng ta nhiều người như vậy, chẳng lẽ còn sợ bọn họ?” Cảm đầu người mãn nhãn cùu hận nhìn chăm chú vào phía dưới xe ngựa, nghiến răng nghiến lợi nói: “Trong chốc lát đừng động những người khác, trước đem Lâm gia kia hai cái tiểu nương môn làm thịt.” “Là!” Lâm Ngọc Tân tỉnh lại, thấy hai cái cô cả đều mặt trầm như nước, không khỏi ngáp một cái hỏi, “Cô cô làm sao vậy?” Cùng với nàng những lời này, trong rừng mũi tên tê phi mà ra, Chung Như Anh không chút nghĩ ngợi nhắc tới mũi tên liền phi thân mà ra, đứng ở xe ngựa trên đinh. Lâm gia hộ vệ cùng Chung gia người hầu cận căn bản không làm mũi tên tiến nàng thân liền đem mũi tên đánh rót, không đợi Chung Như Anh ra tiếng, Dịch Hàn đã gào thét một tiếng, Lâm gia hộ vệ trung phán đến cung bộ kia bốn cái hộ vệ liền đã kéo cung bắn tên, theo mũi tên tới phương

hướng vọt tới.Trong rừng không ngừng truyền ra tiếng kêu sợ hãi, Chung Như Anh thật sâu mà nhìn Dịch Hàn liếc mắt một cái, dẫn đầu mang theo Chung gia người hầu cận đón nhận lao xuống triền núi đạo tặc.Tuy rằng biết những người này hơn phân nửa là có bị mà đến, chuyên môn phục kích bọn họ, nhưng Dịch Hàn vẫn là lo liệu quy củ róng lên một giọng nói, “Đây là Tô Châu Lâm thị dòng chính xe ngựa, ai dám lỗ mãng?”Đạo tặc trung có người trở về một tiếng, “Giết chính là này hai cái xú đòn bà!”Dịch Hàn ánh mắt sắc bén lên, rút kiếm phi thân mà ra, đón thanh âm kia liền đi, đồng thời lưu lại phân phó, “Tưởng Nam, bảo vệ xe ngựa!”“Là!” Tưởng Nam một phen phi thân hạ xuống trên nóc xe, ánh mắt quét về phía bốn phía, phụ trách hộ vệ xe ngựa các hộ vệ cưỡi ngựa gắt gao dựa vào xe ngựa.Lâm Thanh Uyển ở bên trong xe phân phó nói: “Làm mặt sau người lưu tại trong xe đừng cử động, không được chạy loạn.”Bọn họ mục đích là nàng cùng Lâm Ngọc Tân, trừ phi tất yếu, sẽ không tiêu phí dư thừa sức lực đi sát mặt sau người.Tưởng Nam cắp mặt sau xe đánh cái thủ thế, xa phu nhìn đến, bắt đầu bất động thanh sắc không xe ngựa lui về phía sau, thực mau liền trước mặt mặt chặt đứt nhất định khoảng cách, mà bảo hộ Tạ phu nhân xe ngựa hộ vệ dẫn đầu che ở phía trước.Bất quá một lát, Lâm Thanh Uyển áp chế xe ngựa liền vây quanh ở trung gian, tựa hồ là hải dương trung một tòa cô đảo, bên người nàng người hộ vệ nàng, mà bên ngoài người không ngừng muôn phá tan phòng tuyến công tiến vào.Chung Như Anh đã dẫn đầu cùng đối phương tiếp thượng thủ, Chung gia người hầu cận thấy bọn họ tướng quân lại xông vào đằng trước, sôi nổi mở một đường máu tới hộ vệ đi lên.Thị Kiếm cùng Tảo Hồng cách gần nhất, trước hết tới, hai người khuyên nhủ: “Tướng quân, này đó tiểu lâu la giao cho chúng ta liền hảo, ngài trở về nghỉ ngơi...”Chung Như Anh căn bản không để ý tới các nàng, thân mình vừa trot liền ngăn lại một cái muốn hướng xe ngựa nơi đó hướng người, Chung Như Anh kiêm đột nhiên đến trước mặt, hắn phản ứng nhanh chóng sau này một ngưỡng, rút đao hung hăng mà một phách...Chung Như Anh chỉ cảm thấy hô khâu hơi ma, đãi thấy rõ che ở nàng trên thân kiếm đao, đồng tử liền nhịn không được co rút lại, “Liêu đao?”Lời này vừa nói ra, Thị Kiếm cùng Tảo Hồng biến sắc, hé lớn một tiếng nói: “Là Liêu nhân, tiểu tam cung tiễn!”Lời này vừa nói ra, trong rừng “Hô hô” vài tiếng bắn ra tên dài, thăng lấy xe ngựa, Tưởng Nam bay vọt dựng lên, giơ tay chém xuống đem bay vụt mà đến mũi tên đánh rót, quát: “Dịch Hàn!”Liêu nhân cung tiễn lấy “Mau, tàn nhẫn, chuẩn” xung, cần thiết đem cung tiễn thủ xử lý, băng không biến số quá nhiều.Dịch Hàn không nhúc nhích, một đao đem đối diện người chặt bỏ, hợp với thổi luồng đạo huýt sáo, giữa sân hỗn loạn, không ai phát hiện có vài đạo thân ảnh quỷ mị biến mất ở đây trung, trộm sò tiến rừng cây.Cung bộ bốn cái hộ vệ cũng không loạn, gắt gao mà canh giữ ở xe ngựa bốn phía, trong tay mũi tên không ngừng bắn ra thu hoạch mạng

người.Biết được là Liêu nhân, Chung Như Anh xuống tay ác hơn, Chung gia người hầu cận càng là cùng tiêm máu gà dường như, càng không nói Lâm gia hộ vệ, trong sân hồn chiến càng thêm kịch liệt.Lâm Ngọc Tân gắt gao mà dựa vào ở Lâm Thanh Uyển bên người, sắc mặt tái nhợt hỏi, “Cô cô, là Liêu nhân?”Lâm Thanh Uyển hàn thanh âm nói: “Nhất định có nội ứng, Tưởng Nam, làm cho bọn họ lưu hai cái người sống!”“Là!”Không cần Lâm Thanh Uyển nói, Chung Như Anh cùng Dịch Hàn cũng biết điểm này, cho nên xuống tay tuy hận, nhưng gấp phải rõ ràng nhìn là thủ lĩnh người lại chỉ đem người chém nǎm liệt, không muốn bọn họ tánh mạng.Nhưng đối phương hiển nhiên là Liêu Quốc tỉ mỉ bồi dưỡng ra tới tử sĩ, cơ hồ là xác định không có sức chiến đấu sau liền cắn độc tự sát.Mọi người đều ở chiến đấu, lại không tới cuối cùng một người, đương nhiên không có khả năng đi ngăn đón bọn họ đi tìm chết, muốn chết liền chết đi.Dù sao phía sau người còn nhiều, nếu bọn họ đều ngăn không được mặt sau người tự sát, hiện tại cản cũng là bạch cản.Trong rừng không ngừng có mũi tên bắn ra, nhưng dần dần mà, bắn ra tới mũi tên càng ngày càng ít, đến mặt sau đã không một chi mũi tên ra.Cầm đầu người hận đến cắn răng, “Chúng ta bị lừa, lui lại!”Đoàn xe trung cẩn bắn không ngừng Lâm gia người, thế nhưng còn có một cái nữ tướng quân.Ở Đại Lương, có thể bị người gọi là tướng quân nữ từ chỉ có một, bọn họ chỉ nghĩ giết Lâm gia người báo thù, nhưng không nghĩ tới đem Chung Như Anh giết đắc tội Chung gia quân.Chung Như Anh cùng Dịch Hàn như thế nào sẽ thả bọn họ đi, gào thét một tiếng liền truy kích đi lên, Tưởng Nam không nhúc nhích mang theo người lưu thủ xe ngựa, không quan tâm bên ngoài đánh đến nhiều kịch liệt, hắn đều thủ xe ngựa không nhúc nhích.Từ nhỏ liền làm ám vệ bồi dưỡng hắn cần thiết tuân thủ một cái nguyên tắc chính là, chủ tử ở nơi nào, hắn liền phải ở nơi nào.Dịch Hàn cùng Chung Như Anh truy khẩn, nhưng thật ra đem tất cả mọi người lưu lại, nhưng không một cái người sống.Dịch Hàn buồn bực đập một chân thi thể, sắc mặt trầm nộ nói: “Bọn họ ở Tô Châu khẳng định có nội ứng, bằng không không có khả năng như vậy rõ ràng biết bọn họ hành trình.”Chung Như Anh nhíu mày hỏi, “Các ngươi quận chúa đắc tội người rất nhiều?”Dịch Hàn không biết nghĩ tới cái gì, sắc mặt hơi trầm xuống.Ngày gần đây Lâm gia đích xác đắc tội không ít người, xa không nói, liên nói lần này giấy bản sự kiện trung ích lợi cùng danh dự bị hao tổn gia tộc, bọn họ mỗi người đều có ra tay nguyên nhân, nhưng mỗi một cái đều không đến mức.Bất quá là ích lợi chi tranh mà thôi, Thanh Uyển giao hảo, ở nàng không có mở miệng trước nàng cũng không hảo tùy tiện duỗi tay.Bất quá, Chung Như Anh thực tán thưởng nhìn Dịch Hàn, “Ngươi thực hảo, có hay không nghĩ tới tòng quân?”Dịch Hàn rũ mắt, lui ra phía sau một bước nói: “Đa tạ quận chúa thưởng thức, chỉ là tiểu nhân thói quen Lâm gia, chưa bao giờ nghĩ tới rời đi.”Chung Như Anh cười gật đầu, không có

hồi lại.Nhưng trong lòng vẫn là nhịn không được tiếc hận, nghĩ tìm thời gian cùng Lâm Thanh Uyển nói nói, người như vậy lưu tại trong nhà đáng tiếc, hay là nên phóng tới trên chiến trường.

Chương 160: Phản ứng

“Cô nãi nãi, người đều rửa sạch rót.” Tưởng Nam vén rèm lên, thỉnh Lâm Thanh Uyển cùng Lâm Ngọc Tân xuống xe.“Kiểm kê nhân số, đem Từ đại phu mời đến, trước trị liệu người bị thương.” Lâm Thanh Uyển đỡ Lâm Ngọc Tân tay, nhìn đầy đất huyết cùng tử thi, cho dù xem qua một lần so này còn muôn thảm thiết cảnh tượng, lúc này lại xem cũng nhịn không được không khoẻ nhíu mày.Tưởng Nam đồng ý, lại không có tránh ra, mà là xoay người phân phó những người khác, chính mình theo sát ở hai người bên người.Lâm Thanh Uyển đi phía trước đi rồi vài chục bước, thấy Chung Như Anh cùng Dịch Hàn bọn họ đều bình yên vô sự hướng bên này đi liền thở dài nhẹ nhõm một hơi, cúi đầu nhìn về phía ngã trên mặt đất người.Nàng khom lưng đem bên chân một phen hơi cong đoán đao nhặt lên, hỏi: “Đây là liêu đao?”“Là, đây là Liêu quân trung quen dùng đao.”“Không phải là giả mạo?”Tưởng Nam liền chỉ chuôi đao thượng ký hiệu nói: “Đây là Liêu quân trung lạc pháp, Trung Nguyên rất ít có thợ thủ công sê, hơn nữa có phải hay không Liêu nhân, đem bọn họ quần áo lột sê biết.”Liêu nhân cùng người Hán tuy không sai biệt lắm, nhưng cũng là có khác biệt, đặc biệt là kinh nghiệm phong phú ngỗ tác, vuốt xương cốt liền có thể nhận ra.Lâm Thanh Uyển lúc này mới không hỏi lại, đang nghĩ ngợi tới muôn xử lý như thế nào chuyện này, đột nhiên trong lòng một giật mình, một cỗ hàn ý theo nàng lung thoán thượng, nàng không chút nghĩ xoay người liền đem Lâm Ngọc Tân hướng chính mình trong lòng ngực một xả...Cơ hồ ở nàng quay đầu là lúc, nàng hữu phía sau, Ngọc Tân chính phía sau thi đồi chỗ nhảy lên một người tới, hắn nấp trong tay áo lưỡi dao sắc bén chọt lóe, hung hăng mà liền phải hướng về phía Lâm Ngọc Tân ban cho...Lâm Ngọc Tân vốn dĩ liền vẫn luôn dần theo tâm dựa gần cô cô, bị cô cô một xả, nàng liền theo bản năng xoay người triều sau xem, nhìn đến phác lại đây người, cơ hồ là phản xạ có điều kiện, nâng lên tay phải nhắm ngay đối phương ngực, trong tay áo nỏ tiễn liền vội bắn mà ra.Nhưng mà nỏ tiễn lực lượng hữu hạn, đối phương hiển nhiên là ôm đồng quy vu tận tâm tư nhảy lên, tuy bắn trúng, nhưng rơi xuống tốc độ lại một chút không chậm.Lâm Thanh Uyển đã toàn bộ thân thể bao ở Lâm Ngọc Tân, đem nàng

đầu hung hăng ấn hướng chính mình, ở Lâm Thanh Uyển bên trái Tưởng Nam phản ứng nhanh chóng, không chút nghĩ ngợi liền phi chân đá ra, đem dao đã đụng tới Lâm Thanh Uyển phần lưng người đá bay đi ra ngoài...Bốn người này liên tiếp động tĩnh nhín không nhỏ, nhưng trước sau bất quá tam tức công phu thôi.Đám người bay ra đi, đối phương liền ngẩng đầu sức lực đều không có liền khí tuyệt, xa xa thấy hết thảy Dịch Hàn cùng Chung Như Anh chỉ tới kịp hét lớn một tiếng, vội vàng chạy như bay lại đây.Lâm Ngọc Tân cũng sợ tới mức chết khiếp, đẩy ra cô cô liền duỗi tay đi sờ nàng phía sau lưng, kinh hoảng thất thố kêu, “Cô cô, cô cô...”Lâm Thanh Uyển một lần nữa ôm lấy nàng trán an nàng nói: “Không có việc gì, không có việc gì, kia đao cũng không có đụng tới ta.”Tưởng Nam lặp lại xem qua Lâm Thanh Uyển bối, xác nhận đao không thương đến nàng lúc này mới thở dài nhẹ nhõm một hơi, nhưng sắc mặt vẫn như cũ khó coi không thôi.Hắn phát hỏa nói: “Đây là ai kiểm tra?”Một cái Chung gia người hầu cận chạy như bay mà đến, không chút nghĩ ngợi liền quỳ xuống.Khu vực này là hắn kiểm tra, ngay lúc đó xác nhận người đều đã chết.Chạy đến trước mặt Chung Như Anh không chút nghĩ ngợi liền đá ra một chân, cả giận nói: “Ngu xuẩn, người chết người sống đều phân không ra sao?”“Tỷ tỷ!”Lâm Thanh Uyển kêu nàng một tiếng, ngừng nàng động tác sau liền không hề nói, nàng mới là trị quân người, nàng không thể can thiệp, nhưng không khỏi nàng xúc động phẫn nộ dưới làm ra sai lầm quyết định, Lâm Thanh Uyển cảm thấy nàng hay là nên bình tĩnh một chút.Chung Như Anh hít sâu một hơi, trong tay kiềm vào vỏ, lạnh lùng thốt: “Đi xuống lãnh mười tiên!”“Là!”Chung gia người hầu cận nửa câu lời nói cũng không dám nói, lĩnh mệnh mà đi.Dịch Hàn liền phân phó nói: “Một lần nữa lại tra một lần, trong thương giả lui ra phía sau chữa thương.”Các hộ vệ lại đề phòng lên, cẩn thận tra soát, thật đúng là từ người chết đôi lay ra ba cái người sống tới, bọn họ đều ở bị phát hiện kia một khắc nhảy lên muốn giết người, nhưng đã có đề phòng các hộ vệ đương nhiên không có khả năng mắc mưu, tuy cũng có người không bắt bẻ bị thương, nhưng bảy đao tám đao chặt bỏ đi liền đem người chém chết.Này một cái bị chém chết, dư lại hai cái liền không như vậy vận khí tốt, Dịch Hàn tự mình ra tay, ở người nhảy dựng lên kia một khắc đón nhận đi nhanh chóng giao thủ, sau đó đem người cầm cấp dọa, tay chân cấp tá, tức khắc liền có hai cái người sống.Lâm Thanh Uyển nhìn hai cái người sống liếc mắt một cái nói: “Phái người nhìn bọn họ, đừng làm cho người đã chết, thu thập chiến trường, đem sở hữu thi thể đều mang lên.”Chung Như Anh hoảng sợ, “Ngươi mang theo bọn họ làm gì, ném ở chỗ này làm tiếp theo cái huyền lệnh tới thu thập thì tốt rồi.”Lâm Thanh Uyển lại nói: “Ta hữu dụng!”Lại không nói cho nàng có ích lợi gì.Chung Như Anh lắc đầu, cũng không hề hỏi, tuy rằng mang theo thi thể thật sự thực phiền toái.Bị thương người không ít, trọng thương người cũng có vài

cái, Lâm Thanh Uyển nhất nhát đi xem qua bọn họ, liền đem xe ngựa nhường ra tới cấp bọn họ.Ngay cả Tạ phu nhân đều không ngồi xe ngựa, thay đổi một thân nhẹ nhàng quần áo cưới nói: “Rất nhiều năm không cưỡi mã, cũng không biết mới lạ không có.”Quét tước xong chiến trường, đoàn người liên nhanh chóng lên đường.Lâm Thanh Uyển sẽ cưỡi ngựa vẫn là ở hiện đại thấp sáng kỹ năng, bất quá liền Lâm Ngọc Tân đều so ra kém, cũng may nàng biết cưỡi ngựa lý luận tri thức, vừa mới bắt đầu lại là tiểu bước chạy, cho nên chậm rãi thích ứng một chút, đãi mã tốc mau đứng lên liền càng tốt bì.Con ngựa buông ra chạy giặc mà không điên, làm nó tiểu bước chạy mới có thể điên người chết đâu.Đoàn người ra roi thúc ngựa, thăng đến sắc trời hoàn toàn đêm đen tới mới dừng lại, bởi vì mới trải qua tập kích, cho nên mọi người đều căng thẳng thần kinh, Chung Như Anh tự mình an bài đại gia luân thủ, lúc này mới đi hướng Lâm Thanh Uyển cùng Lâm Ngọc Tân.Lâm Ngọc Tân chính cúi đầu rầu rĩ không vui chơi trong tay nỏ tiễn, Chung Như Anh ngồi xóm bên người nàng hỏi, “Đây là làm sao vậy, đều nửa ngày không nói.”Lâm Ngọc Tân do dự một lát vẫn là nói: “Chung cô cô, ta còn là muôn cô cô cho ta kia đem nỏ tiễn đi.”Chung Như Anh nhường mày, “Như thế nào, ghét bỏ ta này đem không tốt?”Lâm Ngọc Tân nhấp miệng, nhỏ giọng nói thầm nói: “Nó lực độ không đủ.”Hôm nay thiếu chút nữa điểm tiểu cô liền có chuyện.“Đứa nhỏ ngốc,” Lâm Thanh Uyển vuốt nàng đầu cười nói: “Ngươi Chung cô cô này đem càng tốt, ngươi lại cẩn thận ngắm lại.”Tưởng Nam thời khắc đi theo Lâm Ngọc Tân bên người, yêu cầu dùng đến nàng “Rất có lực độ” nỏ tiễn cơ hội thiếu chi lại thiếu, không thể bởi vì một lần không đủ liền phủ định Chung Như Anh đưa nàng này đem nỏ tiễn.“Cô nãi nãi, đại tiểu thư, uống trước chén an ủi được đi.”Bạch Mai bụng được đi lên, thấp giọng nói: “Cô nãi nãi, Dịch hộ vệ trưởng nói Từ đại phu đem thích khách trong miệng độc túi lấy ra, ngài có muôn hỏi cung hay không?”Lâm Thanh Uyển lắc đầu, “Giao cho Dịch Hàn đi, đừng đem người lăn lộn đã chết, tới rồi Dương Châu còn muôn tặng cho Tôn đại nhân.”Chung Như Anh nghe xong nhường mày, “Tôn Hòe?”Lâm Thanh Uyển gật đầu, “Không dối gạt tỷ tỷ, năm ngoái bắt đầu mùa đông lưu dân vây công Lâm gia biệt viện liền có người ở sau lưng cổ động, Chu thú sứ tra xét nửa năm cũng không tra ra sau lưng người tới.”“Cho nên ngươi tưởng giao cho Tôn Hòe?”“Ta huynh trưởng lưu lại nhân thủ có một nửa cho hắn, nếu nói Giang Nam còn có ai so Chu thú sứ càng thích hợp điều tra việc này, kia phi hắn mạc chúc.”“Liền sợ người đi trà lạnh.”Lâm Thanh Uyển kiều kiều khéo miệng nói: “Tỷ tỷ yên tâm, điểm này tự tin ta còn là có.”Lâm gia ở Giang Nam chiếm cứ nhiều năm, Tôn Hòe lại là Lâm gia một phen đê đi lên, có điều dựa vào cũng là bình thường, Chung Như Anh không có lại hỏi nhiều.Ăn được, cô chát hai buổi tối tuy ngủ đèn có chút bất an, lại cũng không có bừng tỉnh lại đây, ngày thứ hai trời còn chưa sáng hai

người liền bị đánh thức lên ngựa hướng Dương Châu đuối.Sớm một bước được đến tin tức Tôn Hòe làm thuộc quan nhóm đến cửa thành nghênh đón, hắn còn lại là chờ ở Lâm phủ cửa.Lâm phủ đã bị sửa vì Lâm Ngọc Tân huyện chủ phủ, vẫn luôn có Lâm gia hạ nhân ở quét tước, Tôn Hòe cùng Lưu Phái cũng bất quá là hướng trong nhiều thêm vài thứ lấy kỳ thân cận mà thôi.Hai người còn không biết Lâm Thanh Uyển trên đường bị tập kích sự, cho nên là vẻ mặt hờn hở ở huyện chủ phủ cửa chờ.Nhưng chờ đoàn xe sứ gần, nồng đậm mùi máu tươi liền phiêu lại đây, mặc kệ là Lưu Phái vẫn là Tôn Hòe kia đều là trải qua chiến sự, đối loại này hương vị nhất quen thuộc bất quá.Hai người nhịn không được biến sắc, sôi nổi đón nhận đi, thấy Lâm Thanh Uyển cùng Lâm Ngọc Tân đô ky mã, sắc mặt càng ám, “Hạ quan gấp qua Chung quận chúa, Lâm quận chúa, Lâm huyện chủ.”Lâm Thanh Uyển vội vàng xuống ngựa nâng dậy hai người, “Tôn đại nhân cùng Lưu đại nhân không cần khách khí, chúng ta đi vào nói chuyện đi.”Cũng không làm Lâm Ngọc Tân các nàng xuống ngựa, đoàn người trực tiếp tiến đại môn.Tôn Hòe cùng Lưu Phái cũng biết lúc này không phải nói chuyện thời điểm, vội vàng đi theo đi vào.Lâm Thanh Uyển bọn họ một đường ra roi thúc ngựa lại đây, lúc này bất quá giờ Ty, nhưng thức dậy sớm, lên đường cấp di chứng cũng đại, Lâm Thanh Uyển sắc mặt có chút xám trắng, đầy mặt tiêu tụ.Bất quá nàng khí độ bãي tại nơi đó, khí tuy nhược chút, thế lại không yếu, nàng đứng ở trong viện quay đầu lại đối Tôn Hòe cùng Lưu Phái cười, “Đưa hai vị đại nhân một cái lễ vật, thuận tiện cầu các ngươi một sự kiện.”Hai người hai mặt nhìn nhau, toàn cúi đầu nói: “Đại tiểu thư mời nói.”Đây là Lâm Giang còn ở khi xung hô, này cho thấy bọn họ vẫn là Lâm gia người.Lâm Thanh Uyển hơi hơi mỉm cười, nhìn về phía Dịch Hàn.Dịch Hàn liền một phen xốc lên mặt sau hai chiếc xe ngựa thượng thanh bô, chồng chất ở bên nhau thi thể liền lộ ra tới.Tôn Hòe cùng Lưu Phái kinh hãi, “Này, đại tiểu thư...”Dịch Hàn đem một phen loan đao đưa cho bọn họ, Tôn Hòe đồng tử co rụt lại, “Liêu đao?”Dịch Hàn gật đầu, “Hôm qua giờ Thân tả hữu, chúng ta ở trên đường bị phục, mất công Chung quận chúa cùng chúng ta đồng hành, bằng không chúng ta chưa chắc có thể toàn thân mà lui.”Tôn Hòe cùng Lưu Phái tiếp nhận đao cẩn thận xem qua, cuối cùng nhìn về phía Lâm Thanh Uyển nói: “Đại tiểu thư, này thật là liêu đao, chúng ta muốn thượng biểu cho bệ hạ.”“Ta không ngăn cản, nhưng cùng bọn họ cầu kết người cũng muốn bắt được tới,” Lâm Thanh Uyển mặt lạnh lùng nói: “Này đã không phải lần đầu tiên, Giang Nam khẳng định có người cùng bọn họ cầu kết, bằng không bọn họ sẽ không đối ta Lâm thị nắm giữ nhiêu như vậy.”Lâm Thanh Uyển vẩy vẩy tay, các hộ vệ liền đem hai cái thích khách kéo lại đây giao cho Tôn Hòe cùng Lưu Phái, “Đây là hai cái người sống, Tôn đại nhân, ta liền giao cho ngươi.”Tôn Hòe minh bạch Lâm Thanh Uyển ý tú, đây là làm hắn cho nàng tìm ra sau lưng đối phó nàng

người đâu.Nếu là mặt khác thời điểm, hắn chỉ biết cung cấp hỗ trợ, tuyệt không sẽ đảm nhiệm nhiều việc, nhưng việc này liên lụy Liêu Quốc, Tôn Hòe căn bản không do dự, vung tay lên khiến cho người hầu cận đem người tiếp nhận tới.Lâm gia cùng Liêu Quốc là chết thù, nhưng kia cũng là vì quốc gia mới như thế, Lâm gia người tuyệt đối không thể chết được với Liêu nhân tay, kia không chỉ có ném Đại Lương mặt, cũng hàn công thần tâm.

Chương 161: Dấu vết

Tạ phu nhân không có lưu tại huyện chủ phủ, nàng chỉ nghỉ ngơi chỉnh đốn một chút liền mang theo Tạ gia người trở về Tạ phủ.Lâm Thanh Uyển đem người đưa lên xe ngựa, nhẹ giọng nói: “Ngày mai ta đi cho mẫu thân thỉnh an.”Tạ phu nhân cự tuyệt nói: “Mới trở về, muôn vội việc nhiều đâu, chờ ta bên kia chuẩn bị tốt lại khiến người tới kêu ngươi.”Mới trải qua bị tập kích, Lâm gia sự nhất định so nàng còn nhiều.Lâm Thanh Uyển nhẹ giọng đồng ý, làm hộ vệ hộ tống nàng hồi Tạ gia.Tôn Hòe cùng Lưu Phái đang ở bồi Chung Như Anh nói chuyện, thấy Lâm Thanh Uyển gần đây vội vàng đứng dậy hành lễ, Chung Như Anh cũng đứng dậy nói: “Các ngươi có việc nói, ta trước đi xuống nghỉ ngơi.”Ba người nhìn theo Chung Như Anh rời đi, lúc này mới bắt đầu nói lên chính sự.Lâm Thanh Uyển đem lần trước lưu dân vây công biệt viện sự cũng nói, Chu thứ sử cũng không phải không được gì cả, chỉ là tra được cuối cùng chặt đứt manh mồi.Manh mồi ở Chu thứ sử nơi đó chặt đứt, không đại biểu Tôn Hòe bọn họ cũng tra không ra.Lâm Thanh Uyển không hề giữ lại đem tra được tư liệu giao cho hai người, dư lại sự liên giao cho bọn họ.Tôn Hòe hỏi, “Đại tiểu thư tưởng như thế nào xử trí này đó thi thể?”“Giao cho các ngươi tự nhiên là tùy các ngươi xử trí.”Tôn Hòe cùng Lưu Phái nhìn nhau, hứa hẹn nói: “Lâm quận chúa yên tâm, chúng ta sẽ xử lý tốt.”Chuyện này với bọn họ tới nói là lập công cơ hội tốt, mấy quốc chi gian mật thám cho nhau thẩm thấu là chuyện thường, chính là Đại Lương ở mặt khác quốc cũng có mật thám ở hoạt động.Lần nhau gian tuy trong lòng biết rõ ràng, lại không cho thấy bọn họ sẽ chịu đựng như vậy tồn tại, cho nên từ trước đến nay là có mật thám liền trao, đổi địa phương quan tới nói cũng là hạng nhất công tích.Lần này Liêu Quốc mật thám như thế kiêu ngạo, cũng dám ở Đại Lương cảnh nội rồi rầm khởi nhiều người như vậy phục kích Lâm gia cô chát, này quả thực là đối Đại Lương coi rẻ.Về công về tư, bọn họ đều sẽ không dễ dàng buông tha việc này.Liên tính thời đại này hộ tịch chế độ không đủ nghiêm khắc, nhưng nhiều người như vậy cũng không có khả năng trống rỗng xuất hiện, tìm hiểu nguồn gốc tổng có thể xả ra mây cáy dưa tới, nói không chừng còn có thể liên can đến này cẩn đăng cấp rút.Mà nhiều như vậy Liêu nhân, sao có thể lướt qua thật

mạnh trạm kiểm soát dừng ở Dương Châu cập Tô Châu chi gian? Muốn nói không ai cho bọn hắn cung cấp phương tiện, đánh chết Tôn Hòe cùng Lưu Phái đều không tin, Lâm Thanh Uyển hiển nhiên chí không ở Liêu nhân, mà là ở kia cấp Liêu nhân cung cấp phương tiện người. Lâm gia cùng Liêu nhân là không thể điều hòa cùu hận, nhở lại nhiều Liêu nhân mật thám cũng vô dụng, tông hội có Liêu nhân lại ẩn núp lại đây. Nhưng cho bọn hắn trợ giúp người liền không giống nhau, ở Đại Lương cảnh nội, người như vậy nhở một cái liền thiếu một cái, Liêu nhân muốn thu mua hoặc thu phục như vậy một người sở phí nhất định không ít, chưa chắc liền còn có thể lại tìm được tiếp theo cái. Tôn Hòe cùng Lưu Phái lôi kéo hai xe thi thể rời đi, trưa hôm đó này đó thi thể liền treo ở cửa thành bên cạnh mục thông báo bên, động tác nhất trí treo hai bài, đi ngang qua bá tánh toàn sắc mặt trắng bệch. Giang Nam thừa an lâu ngày, tuy rằng loạn thế gian nan, nhưng địa phương quan nhóm còn tính thanh liêm, tuy rằng khi có tăng thuế, nhưng cũng ngẫu nhiên có giảm phú, cho nên các bá tánh tuy kêu nhặt tử gian nan, còn thật không ai sống không nổi cùng triều đình ngạnh giang. Như vậy kinh sợ tính quái thi ở trẻ tuổi trong mắt vẫn là lần đầu tiên thấy, cũng cũng chỉ có 50 hướng lên trên lão nhân mới thấy qua, năm đó Lâm Dĩnh lãnh binh chống cự Liêu nhân, kia đoạn thời gian triều đình lâu lâu tráo mật thám, bắt được mật thám bị xử quyết sau đều bị treo ở cửa thành. Lấy làm cảnh kỳ trợ giúp mật thám cùng cảm kích dấu diếm không báo người. Nay đều đã bao nhiêu năm, không ngờ lại gặp được này quen thuộc một màn. Có lão nhân đi đâu vây đi lên, chờ ở thi thể bên cạnh nha dịch liền đè nặng trong lòng sợ hãi run run rẩy rẩy gõ một chút chiêng trống, run thanh âm nói: “Này đó đều là Liêu Quốc mật thám, hôm qua thế nhưng to gan lớn mật phục kích Lâm quận chúa cùng huyện chủ, hạnh đến ông trời phù hộ, quận chúa cùng huyện chủ an toàn vô ngu, hiện tại các ngươi đều đi lên nhìn xem, có hay không nhận thức hoặc quen thuộc, cung cấp chính xác tin tức có thưởng, nếu cảm kích không báo, án hợp mưu tội xử trí, đều đi lên nhìn xem a...” Có lão nhân mở to hai mắt nhìn, “Có liêu cầu muốn sát Lâm gia người?” “Cũng không phải là,” nha dịch đứng ở một đồng thi thể bên trong lòng run lên, chỉ có thể không ngừng nói chuyện dời đi lực chú ý, “Lâm đại nhân liền thừa này một cái muội muội cùng nữ nhi, những cái đó Liêu nhân thế nhưng còn không buông tha, triều đình định tội đều tội không kịp hậu tự, trên chiến trường đánh giặc, này đó Liêu nhân thế nhưng ghi hận lâu như vậy, lòng dạ cũng quá hẹp hòi.” Các lão nhân liền hướng thi thể phỉ nhổ, “Tao thiên giết vương bát, dám đến ta Đại Lương tới giường oai, tới, đại gia mau đến xem xem nhưng có quen thuộc người không có, không thể làm này đó mật thám ở ta Đại Lương càn rõ, đem công thần lúc sau đều hại đi.” Những người trẻ tuổi kia đều đè nặng lá gan đi phía trước địch... Đồng thời, này đó thi thể bức họa cũng bằng mau tốc độ đưa hướng Tô Châu các

phủ, cần phải muôn đem giấu ở Giang Nam Liêu nhân mật thám tra tìm ra tới.Lúc này đây Tôn Hòe lấy ra không ít tiền treo giải thưởng, Lâm Thanh Uyển thấy liền lại bỏ một ít, phàm là cung cấp tin tức, sau chứng minh hữu dụng đều nhưng lĩnh thưởng.Triệu Thắng ở Lâm Thanh Uyển đến Dương Châu khi liền thu được tin tức, biết phục kích thất bại.Bất quá này sớm tại hắn dự kiến bên trong, biết phái ra đi người tất cả đều sau khi chết hắn liền yên tâm, vội vàng hạ lệnh dẹp lại người rút khỏi Giang Nam, đem cái đuôi quét tước sạch sẽ.Đồng thời, Tô Châu bên trong thành một nhà thịt dê quán cháy, thiêu chét chủ quán chủ nhân cập tiểu nhị năm người.Này nhưng coi như đại án, Chu thứ sử đi nhìn thoáng qua liền hạ lệnh thuộc quan nhóm nghiêm tra, nhưng cũng chỉ phái ra ngoài ý muốn kết luận.Chu thứ sử vốn dĩ không như thế nào để ở trong lòng, nhưng hắn thực mau liền thu được Dương Châu đưa qua công văn, còn có kia một xấp bức họa.Hắn trong lòng vừa động, liền làm người mang theo bức họa đi kia thịt dê quán phụ cận thương gia dò hỏi, quả nhiên tìm ra mấy cái bọn họ cảm thấy quen mắt người.Phụ cận chủ quán nhóm nói, “Này mấy người thường tới ăn thịt dê, cái này cùng chủ quán tựa hồ vẫn là thân thích, cho nên thường thấy đến.”Chu thứ sử sắc mặt trầm ngưng, hạ lệnh nói: “Đưa bọn họ thi thể bào ra tới, làm ngỗ tác lại nghiêm một lần, người rốt cuộc là chết như thế nào?”“Là.”Triệu Thắng không dự đoán được Chu Thông động tác nhanh như vậy, thấp giọng cùng chính mình tâm phúc nói: “Làm người đều lui về Giang Đô, không có mệnh lệnh của ta ai cũng không chuẩn ra ngoài.”“Kia nhị gia, đại gia bên kia như thế nào công đạo?”Nhị gia chính là võ bộ ngực bảo đảm quá nhất định có thể hoàn thành việc này.Triệu Thắng sắc mặt khó coi một cái chớp mắt, “Ta sẽ cùng đại ca nói.”Triệu Tiệp mới đem Nhị hoàng tử hóng hòi lèu trại liền thu được đệ đệ truyền đến tin tức này, hắn không khỏi xoa nát trong tay giấy, chẳng lẽ bài nhị đều như vậy xuân?“Tướng quân,” người hầu cận vẻ mặt áy náy, “Đều do thuộc hạ, thuộc hạ nên lưu tại Tô Châu.”Triệu Tiệp lắc lắc tay nói: “Tính, việc này liền như vậy thôi bỏ đi.”“Nếu không thuộc hạ tức khắc dẫn người trở về, nàng tổng còn phải về Tô Châu, đến lúc đó trên đường nhưng động thủ...”Triệu Tiệp lắc đầu, “Không được, nàng đã bị tập kích quá một lần, Lâm gia tất gấp bội phòng bị, ta tuy muốn giết nàng, nhưng cũng không thể cho các ngươi đi làm vô vị hy sinh. Việc này liền như vậy tính, ai đều không cần nhắc lại.”Cũng mất công người hầu cận dẫn người gấp trở về, băng không hắn chưa chắc có thể như vậy nhẹ nhàng ứng đối bên này sự, thật sự là Nhị hoàng tử quá có thể lẩn lộ.“Đem dấu vết quét sạch sẽ, đừng làm cho người phát hiện,” Triệu Tiệp trong mắt hiện lên tàn nhẫn, thấp giọng nói: “Nếu có người bại lộ...”“Thuộc hạ sẽ rửa sạch.”Triệu Tiệp gật đầu, trong lòng lại cũng có chút hốt hoảng, trong lòng đối đệ đệ tức giận càng sâu.Sát Lâm Thanh Uyển là đại sự, nhưng mà so với việc này lớn hơn nữa chính là cầu

kết Liêu nhân.Cùng Liêu nhân hợp tác vốn chính là bí mật, hắn dễ dàng cũng không dám liên hệ bọn họ, lão nhị khen ngược, ám sát Lâm Thanh Uyển như vậy sự đều phải tìm bọn họ, đây là ngại bọn họ bị chết không đủ mau sao?Triệu Tiệp xoa xoa cái trán, lão nhị càng ngày càng không đáng tin cậy, trước kia hắn làm việc rõ ràng còn thực chu toàn, hiện giờ như thế nào như vậy chỉ vì cái trước mắt?Triệu Tiệp nghĩ không thể làm người tra được dấu vết, nhưng ở Giang Nam, luận lực không chế, hắn là xa xa so ra kém Lâm gia cùng triều đình.Huống chi vẫn là có được Lâm gia duy trì triều đình?Tôn Hòe tự mình ra tay, không chỉ có Dương Châu cùng Tô Châu, ngay cả Giang Đô chờ mà, phàm ở Giang Nam hạt hạ đều bị hắn tra xét một lần, thật đúng là tìm ra không ít mảnh thám, nhân tiện cũng sờ đến một cây đằng.“Tuy còn chưa xác định là nhà ai ở cùng Liêu nhân hợp tác, nhưng này gia tộc năng lượng nhất định không nhỏ,” Tôn Hòe nói: “Lâm quận chúa, người này chỉ sơ xuất từ Giang Nam năm đại tộc chi nhất, ngài cần thận ngẫm lại, trừ bỏ Lâm gia, còn có ai đối ngài cùng huyện chủ ác ý lớn nhất?”Lâm Thanh Uyển cơ hồ là lập tức liền nghĩ tới Triệu Thắng, nàng cười lạnh một tiếng hỏi, “Xác định là năm đại gia tộc trung người?”Tôn Hòe cúi đầu trầm tư một chút mới gật đầu, “Là, Liêu nhân cung cấp cho bọn hắn đồ vật không phải người bình thường có thể sử dụng, trừ bỏ năm đại gia tộc, Giang Nam nội chỉ có Lư thị có cơ hội dùng, nhưng Lư thi...”Lâm Thanh Uyển tiếp lời, “Lư thị cùng Lâm thi giống nhau, là sẽ không cùng Liêu nhân hợp tác.”Tôn Hòe gật đầu.Lâm thi không cùng Liêu nhân hợp tác, là bởi vì Lâm gia tổ tông sát quá nhiều Liêu nhân, thả Liêu Quốc hơn phân nửa hoàng thất thành viên đều chết ở Lâm Dĩnh trên tay, đây là huyết cùu, Lâm gia não trùu mới có thể theo chân bọn họ hợp tác.Mà Lư thi vừa lúc tương phản, Lư thi nam hạ chính là bởi vì Phạm Dương bị Liêu nhân sở chiếm, năm đó Lư thi nhưng có không ít tộc nhân chết ở Liêu nhân gót sắt dưới, đây cũng là huyết cùu. Lư thi thực sự có người cùng Liêu nhân hợp tác, người nọ cũng không xứng họ Lư.Cho nên chỉ có thể từ Thượng Chu Triệu Tạ bón trong nhà tìm.Lâm Thanh Uyển cười lạnh, đe ra bút trên giấy viết xuống một cái rất lớn “Triệu” tự, Tôn Hòe ngân ra, “Quận chúa như thế nào sẽ nghĩ đến là hắn?”“Không thể là hắn sao?”“Đảo không phải, chỉ là Triệu gia cùng Lâm gia cũng có thân, thả Triệu Tiệp cùng đại nhân quan hệ cũng không kém...”“Tôn đại nhân đừng quên người này Giang Nam quan sát sử là như thế nào tới.”Tôn Hòe ngân ra, đệ nhất cảm giác là, chẳng lẽ quận chúa áp chế ân để báo?Lâm Thanh Uyển liền lạnh lùng mà tiếp tiếp theo câu nói: “Là từ Triệu Tiệp trong tay đoạt lấy tới, ta huynh trưởng không có tiến cử hắn, hắn nhưng cáu giận thật sự đâu.”Tôn Hòe hơi san, nói: “Đều qua đi thời gian dài như vậy, Triệu tướng quân không đến mức đến bây giờ còn ghi tạc trong lòng đi?”Thế giao sao, tổng không thể bởi vì một lẩn ách lợi chi tranh liền kết thù, như vậy lòng dạ cũng

quá hẹp hòi.“Ta là không vội ở trong lòng, nhưng không chịu nổi vẫn luôn có người nhớ kỹ, đại nhân trước tra Triệu gia đi, nếu tra không đến chúng ta lại tra mặt khác gia.”Tôn Hòe tưởng tượng cũng là, hiện tại bị tráo người cẩn bản chỉ ra và xác nhận không ra người tới, chỉ biết bọn họ hợp tác đồng bọn ở Giang Nam thực nói chuyện được, mỗi lần bọn họ yêu cầu đổi đồ vật đều có thể kịp thời cung cấp.Mà phụ trách liên lạc đổi phương người đã chết, bọn họ cẩn bản không biết người nọ là ai.Hiện tại mạnh mẽ xem như chặt đứt, chỉ có thể chia làm hai đường đi tra, một đường tiếp tục theo mật thám này dồn đi xuống kéo, một khác lộ tắc từ Triệu gia xuống tay.Liền xem có một ngày này hai lộ có thể hay không hồi thành một đường.

Chương 162: Quá kích

Tạ gia ra hiếu, Tạ phu nhân lấy ra tiền tới làm người ở trong miếu làm bảy bảy bốn mươi chín thiên thuỷ bộ đạo tràng, còn lấy cấp Tạ Dật Minh cầu phúc danh nghĩa ở cửa thành bố thí ba ngày.Tạ gia trên dưới một câu cũng không dám nói, lương là một xe một xe ra bên ngoài vận, mà tiền là một rương một rương hướng dọc.Vốn dĩ đã đam xuất thế nhân tâm trung Tạ nhị lang lại lần nữa làm người nhớ lại, tự nhiên cũng làm người nhớ lại hồn tử vong này cọc án treo.Tạ gia người cũng sợ tới mức trong lòng nhảy rộn, Tạ phu nhân cũng không biết làm sao vậy, sau khi trở về liền cùng thay đổi cá nhân dường như.Trước kia như vậy ôn hòa rộng lượng một người, thế nhưng trở nên cường thế lạnh nhạt lên, còn không bằng phía trước sống không còn gì luyến tiếc đâu, ít nhất sẽ không nổi điên.Tạ phu nhân nhưng không để bụng Tạ thị người thấy thế nào nàng, chỉ cần cho nàng nhi tử làm té khi có tiền có lương là được.Con ta đã đủ ủy khuất, không thể chết được sau cũng tiếp tục nghẹn khuất.Lâm Ngọc Tân đem sao tốt kinh văn bỏ vào hộp, thấy Bạch Mai thế nhưng phùng hai cái hộp, không khỏi hỏi: “Như thế nào tách ra trang?”Bạch Mai liền cười nói: “Ta cũng nói đi, phỏng một cái hộp thì tốt rồi, nhưng cô nãi nãi một hai phải phân hai cái hộp trang.”Lâm Thanh Uyển sao hai phân kinh văn, một phân cấp Tạ Dật Minh, một phân tắc cấp Uyển tỷ nhi.Cô chất hai ra cửa khi chính gặp phải dựa ở cửa Chung Như Anh, Lâm Thanh Uyển không khỏi bước chân một đốn.Chung Như Anh liền vãy vãy roi cười nói: “Sớm nghe nói Tạ gia Nhị Lang tài hoa hơn người, bị người ngầm xưng tiểu Lâm Giang, cho nên ta cũng đi tế điện một chút.”Lâm Thanh Uyển hơi hơi gật đầu, đỡ Lâm Ngọc Tân trên tay xe.Chung Như Anh lúc này mới lên ngựa, đi theo Lâm Thanh Uyển cùng đi Tạ gia phân mộ tổ tiên.Tạ nhị lang mộ xử lý rất khá, vẫn như cũ là tròn tròn, nhòn nhọn, Tạ phu nhân xem đến vừa lòng không thôi, “Nói này phong thuỷ hảo, chờ ta đã chết cũng chôn ở các ngươi lân cận, về sau hảo làm bạn nhỉ.”Nói cách khác nàng bắt hòa Tạ Duyên hợp táng.Lâm Thanh Uyển hiểu rõ, gật đầu cười nói: “Như vậy hảo, chúng ta toàn gia tới rồi ngâm cũng hảo tim.”Tạ phu nhân thoái mái cười rộ lên, “Đúng là như vậy đâu, đến lúc đó ta cần phải hảo hảo xem xem con ta.”Theo ở phía sau Tạ thị

tộc nhân tất cả đều không hẹn mà cùng đánh cái rùng mình, cảm thấy Tạ phu nhân cùng Lâm Thanh Uyển điên rồi. Mời đến hòa thượng đạo sĩ bắt đầu vây quanh cấp Tạ nhị lang niệm kinh, cho hăn cầu phúc, hy vọng hăn kiếp sau đầu hảo nhân gia. Tạ phu nhân mang theo Lâm Thanh Uyển cùng Lâm Ngọc Tân đem các nàng sao chép kinh văn một chút một chút châm tảo. Nhìn đến Lâm Ngọc Tân đều sao có kinh văn, Tạ gia người lúc này mới phục hồi tinh thần lại, sôi nổi đem mấy cái tiêu hài tử kéo đến trước mặt, ngón tay trộm một véo, bọn họ liền tàn nhẫn khóc lên. Các đại nhân cũng đi theo khóc thút thít, tiếc hận Tạ nhị lang đi được sớm, cũng không lưu lại cái hài tử, về sau dưới gối hư không, hương khói vô kể... Lâm Ngọc Tân lo lắng nhìn về phía cô cô. Lâm Thanh Uyển rũ xuống đôi mắt, dường như không có nghe được giống nhau đem trong tay kinh văn một trương một trương phóng tới hỏa. Nàng đã quy tông, là Lâm gia người, chẳng lẽ bọn họ còn tưởng đưa nàng một cái nhi tử? Muốn cho nàng cho bọn hăn dường nhi tử, nghĩ đến nhưng thật ra rất mỹ! Tạ phu nhân trong mắt hiện lên hòng quang, xoay đầu đi nhìn bọn họ nói: "Nếu là thật như vậy đáng thương Nhị Lang, không bằng các ngươi đem hài tử đưa đến ngầm đi bồi bồi hăn?" Tạ gia người hoảng sợ, ôm chặt hài tử lầm bẩm nói: "Ta, chúng ta này không phải lo lắng Nhị Lang không có hương khói? Nay tới rồi ngầm bọn họ cũng không có khả năng mỗi năm cấp Nhị Lang phụng dưỡng hương khói." Tạ phu nhân thấp thấp mà cười, "Không phải còn có Đại Lang nhi tử sao, chẳng lẽ bọn họ còn dám ủy khuất bọn họ thúc thúc?" Không biết vì sao, Tạ gia người thế nhưng từ giữa nghe được tinh phong huyết vũ. Lâm Thanh Uyển cùng Chung Như Anh đều nhịn không được quay đầu nhìn Tạ phu nhân liếc mắt một cái. Chung Như Anh khóe miệng hơi kiều, Lâm Thanh Uyển lại khẽ cau mày. Tạ gia người không dám nhắc lại, Tạ phu nhân sau khi trở về hành sự cùng dĩ vãng khác nhau rất lớn, bọn họ sợ hãi thật sự nhắc lại đi xuống Tạ phu nhân thật sẽ làm mấy cái hài tử đi xuống bồi Ta nhị lang. Lâm Thanh Uyển ngẩng đầu nhìn một chút trước mắt mờ bia, khe khẽ thở dài, đứng dậy đỡ lấy Tạ phu nhân nói: "Mẫu thân, ngài trước ngồi một lát đi, chúng ta chờ bọn họ niệm xong kinh liền trở về." Tạ phu nhân phóng nhu thanh âm hỏi, "Ngươi muốn hay không cùng Nhị Lang trò chuyện?" Lâm Thanh Uyển do dự một chút, gật gật đầu. Tạ phu nhân liền ngược lại đi kéo Lâm Ngọc Tân, "Vậy ngươi nói, chúng ta đến một bên đi một chút." Lâm Ngọc Tân chỉ cảm thấy Tạ phu nhân bắt lấy tay nàng lại đau lại cộm, nhưng nàng chỉ là ngoan ngoãn tiến lên hai bước, cũng không có giãy giụa. Dương ma ma lưu ý đến, lúc này cũng không tiện mở miệng, chỉ có thể tiến lên đỡ lấy Tạ phu nhân một khát điều cánh tay. Phu nhân ở Tô Châu khi vốn dĩ liền bình thản không ít, ít nhất mỗi ngày cũng liền niệm kinh thời gian dài điểm, vẫn là thực thường thấy đến tươi cười, mỗi lần nhắc tới nhị gia cũng là đề vui vẻ việc nhiều. Liên đại phu đều nói phu nhân

thân thể hảo rất nhiều, nhưng một hồi đến Dương Châu, tựa hồ liền về tới quá khứ. Phu nhân vừa đứng ở trước đại môn liền nghĩ đến hơn hai năm trước nhị gia bị đưa về tới bộ dáng, nhưng mà phu nhân lại biến thành như vậy. Dương ma ma lặng lẽ lau lau nước mắt, phía trước phu nhân nói trở lại kinh thành nàng còn không có cảm thấy có cái gì, lúc này lại không khỏi hồi hận lên. Đừng nói kinh thành, chính là Dương Châu bọn họ cũng không nên trở về. Lâm Thanh Uyển quỳ gối mộ trước, duỗi tay dùng khăn cho hăn lau khô mộ bia, gần như không thể nghe thấy thở dài: “Ta sẽ tẫn ta có khả năng chiêu cố nàng, không biết người cùng nàng nhưng hảo sao?” Lâm Thanh Uyển nhẹ giọng nói: “Ta cho các ngươi thiêu không ít tiền giấy, ngươi nhớ rõ thay ta giao cho nàng, hy vọng các ngươi đã đi đầu thai...” Như vậy liền sẽ không lại vì cái này thế giới sự nhoc lòng. Lâm Thanh Uyển trước kia không tính toán nhúng tay Tạ phu nhân sự, rốt cuộc nàng cùng nàng không thân, mà ở Uyển tỷ nhi sở hữu nữ tính trưởng bối trung, Tạ phu nhân là nhất hiểu biết, quen thuộc nhất Uyển tỷ nhi. Đã là vì không lộ dấu vết, cũng là vì thiêu chút vướng bận, Lâm Thanh Uyển trước kia chỉ cùng Tạ phu nhân duy trì cơ bản lễ tiết. Nhưng hiện tại không giống nhau, Tạ phu nhân tới Tô Châu dưỡng bệnh, các nàng ở bên nhau sinh sống một năm, sớm chiều ở chung, nàng lại không phải thiết làm, như thế nào sẽ không có cảm tình? Người một có cảm tình, vướng bận liền nhiều, băn khoăn cũng nhiều. Tạ phu nhân hiển nhiên là còn không bỏ xuồng được Tạ nhị lang chết, trước kia là tiêu cực chống cự, ngao thán thể của mình làm đổi phương hối hận, hiện tại còn lại là kịch liệt đối kháng, nàng nếu là đi kinh thành, Tạ gia chỉ sợ muôn đại loạn. Tạ gia loạn không loạn nàng là không để bụng, nàng để ý chính là Tạ phu nhân thân thể. Nếu báo thù này đây Tạ phu nhân vì đại giới, nàng tình nguyện làm Tạ phu nhân lưu tại Tô Châu, đi theo nàng bình bình ổn ổn vượt qua hạ nửa đời. Tạ Dật Dương, tổng hội có cơ hội làm hăn trả giá đại giới. Lâm Thanh Uyển lấy định chủ ý, thật sâu thở dài một hơi liền đứng dậy đi hướng Tạ phu nhân, “Mẫu thân, đãi làm xong nghi thức tế lễ, ngài liền cùng ta hồi Tô Châu đi.” Tạ phu nhân cười, nhẹ giọng nói: “Đưa nhỏ ngốc, ngươi đã quy tông, là Lâm gia người, ta là Tạ gia phu nhân, thượng có công công, hạ có con cháu, đi theo ngươi trụ Tô Châu giống cái gì?” “Nhưng ta cũng là ngài con dâu a,” Lâm Thanh Uyển ngồi xóm nàng trước người, ngẩng đầu tha thiết nhìn nàng, “Ta mới vừa cùng Nhị Lang nói, muốn tiếp ngài đi hiếu thuận ngài cả đời.” Tạ phu nhân rung rung, duỗi tay sờ sờ nàng gương mặt nói: “Hảo hài tử, về sau lại làm người hiếu thuận, ta còn có nhi tử cùng tôn tử đâu, tạm thời không tới phiên ngươi.” Lâm Thanh Uyển còn muốn nói nữa, Dương ma ma đã tiến lên một bước đỡ lấy nàng nói: “Đại thiếu nãi nãi, trở về rồi nói sau, ngài trước lên.” Lâm Thanh Uyển nhìn về phía Dương ma ma, Dương ma ma hướng nàng khẽ gật đầu, cái này đè nghị nàng gần đây cũng cùng phu nhân

đè qua không ít, nhưng phu nhân kiên quyết đi kinh thành, đến cuối cùng đã là nghe được muốn đi Tô Châu liền phát hỏa nồng nỗi.Hiện tại người trước, phu nhân cũng không thể phát hỏa nhi.Lâm Thanh Uyển lúc này mới đứng dậy, Tạ phu nhân gắt gao túm tay nàng nói: “Ngươi là hảo hài tử, là ta Tạ gia xin lỗi ngươi.”Lâm Thanh Uyển run run môi không nói chuyện, đãi về tới Tạ phủ liền đem Dương ma ma mời đến nói chuyện.Hiện giờ Tạ phủ chỉ có Tạ phu nhân một cái chủ tử, trên dưới đều năm giữ ở tay nàng trung, Lâm Thanh Uyển cũng không kiêng dè, trực tiếp ở Tạ nhị lang trong viện thấy Dương ma ma.Dương ma ma vừa vào cửa liền quỳ gối Lâm Thanh Uyển trước người, “Thiếu nãi nãi, lão nô có tội a.”Lâm Thanh Uyển vội vàng muốn đem người nâng dậy tới, “Ngươi làm gì vậy,”Dương ma ma quỳ không nhúc nhích, ngẩng đầu nói: “Thiếu nãi nãi, ngài lại đi khuyên nhủ phu nhân đi, tự trở lại Dương Châu sau nàng liền lại bắt đầu làm ác mộng, mỗi ngày đều nói nhìn đến nhí gia cả người là huyết kêu đau.Ở Dương Châu thời thượng thả như thế, kia tới rồi kinh thành nhìn đến kia toàn gia lại nên như thế nào?”Lâm Thanh Uyển sắc mặt hơi trầm xuống, “Ta sẽ đi khuyên, chỉ là ma ma hôm nay vì sao ngăn đón ta, ở Nhị Lang trước mộ, hẳn là càng có thể cho mẫu thân đáp ứng cùng ta hồi Tô Châu.”Dương ma ma lắc lắc đầu, “Thiếu nãi nãi không biết, nhìn nhí thiếu gia mồ, phu nhân chỉ biết càng hận, phía trước nô cũng đè qua vài lần hồi Tô Châu, nhưng mỗi lần phu nhân đều phát hỏa nhi, lúc ấy có như vậy nhiều người ở...”Nếu là phu nhân nói ra cái gì không tốt lời nói tới, chỉ sợ còn không có trở lại kinh thành liền trước bại hạ.Hiện tại có thể khuyên lại phu nhân tỷ lệ rất nhỏ, đến cuối cùng nếu thật khuyên không được, kia nàng nên vì trở lại kinh thành chuẩn bị sẵn sàng.Lâm Thanh Uyển hiển nhiên cũng nghĩ đến điểm này, nàng túc khẩn mày hỏi, “Ở Tô Châu khi rõ ràng đều còn hảo hảo, mẫu thân cũng chỉ nói buông không dưới kinh thành bên kia, cho nên muốn phải đi về nhìn xem, như thế nào trở về Dương Châu chỉ là mấy ngày không thấy liền biến thành như vậy?”Dương ma ma cúi đầu không nói lời nào, vẻ mặt áy náy.Ở Tô Châu khi phu nhân liền tưởng trở lại kinh thành báo thù, nhưng khi đó phu nhân tuy hận, cảm xúc lại còn có thể không chế, lại có thiếu nãi nãi cùng Ngọc Tân tiểu thư đậu nàng, mỗi ngày không nói vui vẻ, ít nhất tâm cảnh là bình thản.Nào biết phu nhân trở về Dương Châu, cũng không biết là bị trước một ngày huyết tinh dọa, đang xem đến Tạ phủ đại môn khi sắc mặt liền có chút không đúng, vào lúc ban đêm liền mộng yếp, nói là thấy nhí gia một thân là huyết năm ở cổng lớn kêu đau.Lâm Thanh Uyển hít sâu một hơi, áp xuống hỏa hỏi: “Nhưng thỉnh đại phu sao?”“Thỉnh, nhưng đại phu chỉ khai an thần được, trừ bỏ ngày hôm trước hữu hiệu, ngày thứ hai liền không hiệu, phu nhân vẫn như cũ mỗi đêm đều nằm mơ.”“Lập tức hồi Lâm gia thỉnh Từ đại phu lại đây!” Lâm Thanh Uyển xoay người đi chính viện tìm Tạ phu nhân.Từ đại phu y thuật ở Giang Nam

là bài được với hào, tự nhiên so Dương ma ma thỉnh ngồi công đường đại phu cường điểm nhi.Hắn cẩn thận đem bắt mạch, lại qua lại đánh giá một chút Tạ phu nhân sắc mặt, quay đầu lại đối Lâm Thanh Uyển nói: “Suy nghĩ quá mức, tâm không khỏi nóng nảy, lúc này mới nhiều mộng lo sợ, đem trước một cái đại phu khai đến phương thuốc cho ta xem.”

Chương 163: Tra soát

Từ đại phu khẽ nhíu mày, nhìn nhìn trong tay phuơng thuốc, lại nhìn nhìn bình phong sau Tạ phu nhân, cuối cùng nhấp miệng không nói lời nào. Dương ma ma thấy thế lo lắng, nhẹ giọng hỏi, “Từ đại phu, chính là này phuơng thuốc có vấn đề?” Từ đại phu lắc lắc đầu nói: “Phuơng thuốc không thành vấn đề, có vấn đề chính là Tạ phu nhân, nếu muôn ta khai cẩn, ta khai cũng là cái dạng này phuơng thuốc, bất quá là phụ dược có chút biến hóa thôi, nhưng kỳ thật dược hiệu đều không sai biệt lắm.” Hắn nhíu mày nói: “Lẽ ra ăn như vậy được, phu nhân không nên lại nhiều như vậy mộng tâm táo mới đúng.” Nếu là khác đại phu tới tái khám, nói không chừng còn tưởng rằng là Tạ phu nhân thân thể hoặc cảm xúc nguyên nhân, rốt cuộc ảnh hưởng uống thuốc hiệu quả nhân tố cũng có rất nhiều. Cũng đừng quên, Từ đại phu chính là cấp Tạ phu nhân điều trị một năm thân thể, mỗi tuần đều phải thỉnh một lần bình an mạch, hắn đối Tạ phu nhân thân thể cùng tinh thần trạng huống nhất hiểu biết bất quá, đối này tính cách cũng có điều hiểu biết. Tạ phu nhân thiện nhẫn, cũng liền Tạ nhị lang vừa mới chết mấy ngày nay có chút điên cuồng, bằng không nàng như thế nào sẽ khuất phục buông tha Tạ đại lang? Cũng không phải không có chứng cứ, chẳng sợ Tạ Duyên tự mình ra tay mạt bình dấu vết, lấy Tạ phu nhân cùng Dương gia khả năng cũng có thể thu thập đến chứng cứ. Nhưng như vậy liền hoàn toàn xé rách da mặt, Tạ phu nhân, Dương gia cùng Tạ gia, thậm chí bao gồm Lâm gia, cuối cùng khả năng cũng chưa một cái hảo. Lúc trước Tạ phu nhân vì nhà mẹ đẻ đều nhịn xuống, lần này liền tính nàng nhớ lại Tạ nhị lang nâng trở về thảm trạng cũng không nên pháp phòng lớn như vậy, Từ đại phu nhìn về phía Lâm Thanh Uyển, cho nàng sử cái ánh mắt. Hai người đi ra ngoài bên ngoài nói chuyện. Tạ phu nhân nhăn nhăn mày, ngồi dậy hỏi, “Như thế nào còn muôn đi ra ngoài nói chuyện, chẳng lẽ là ta không hảo?” Dương ma ma vội vàng chuyên qua bình phong, đỡ lấy nàng cười nói: “Phu nhân suy nghĩ nhiều, Từ đại phu nói ngài là suy nghĩ quá mức, cho nên muôn dặn dò thiêu nãi nãi một ít lời nói, sợ quấy rầy ngài nghỉ ngơi, lúc này mới đi ra ngoài nói.” Ngoài cửa, xác định không người nghe lén sau, Từ đại phu mới nói: “Cô nãi nãi, trên đời này có thể ảnh hưởng nhân tình tự đồ

vật cũng không ít, ta xem Tạ phu nhân này cảm xúc dao động quá lớn, đã là có chút không bình thường.” Xúc cảnh sinh tình tuy là lý do, nhưng Tạ phu nhân vốn là có thể nhẫn, thêm chi ở Tô Châu khi tâm cảnh đã bình thản không ít, sao có thể một hồi đến Dương Châu liền biến thành như vậy? Lâm Thanh Uyển sắc mặt trầm ngưng, ánh mắt như điện quét về phía bốn phía, tiếp xúc đến nàng ánh mắt nha đầu bà tử đều có chút khiếp đảm cùi đầu. Lâm Thanh Uyển đi nhanh đi vào, đối Tạ phu nhân nói: “Mẫu thân, ngài tới trước Nhị Lang chỗ đó ngồi đi, ngài này phòng ở lâu không người ở, có chút không sạch sẽ, ta người cho ngài quét tước quét tước.” Tạ phu nhân mày nhíu lại, nhìn chăm chăm Lâm Thanh Uyển nhìn trong chốc lát, lúc này mới đỡ Dương ma ma tay nâng thân, “Cũng hảo, ta đi xem Nhị Lang lưu lại thư tịch, đến lúc đó ta cho ngươi lưu lại một ít, còn thura ta mang đi kinh thành.” Thời khắc đi theo bên người nàng Dương ma ma lại không cùng nàng cùng nhau qua đi, mà là giao cho Tạ phu nhân bên người hai cái đại a đầu, làm các nàng chiếu cố hảo Tạ phu nhân, lúc này mới trở lại Lâm Thanh Uyển bên người. “Đem trong viện người đều đưa tới cách vách nhốt lại, Dương ma ma, đem đi theo Tô Châu kia nhóm người gọi tới, làm cho bọn họ từng cái lục soát cho ta,” Lâm Thanh Uyển lạnh mặt nói: “Phu nhân dùng nước trà, cái ly, giường chăn, quần áo chờ tất cả đều muốn nhất nhát lục soát qua.” Dương ma ma đi theo Tạ phu nhân tại hậu trạch sinh sống nhiều năm như vậy, có cái gì không rõ, các nàng đây là trú ám đạo. Nhưng này trong phủ hiện tại chỉ có phu nhân một cái chủ tử, ai như vậy đại lá gan dám nguyện trung thành kinh thành bên kia? Đúng rồi, trước kia phu nhân có thể ở trong phủ nói một không hai, một là bởi vì bọn họ đều ở kinh thành, Dương Châu bên này chỉ có phu nhân một cái chủ tử, thứ hai là nhị thiếu gia còn sống! Nghĩ đến điểm này, Dương ma ma tim đau như cắt, phu nhân có nhị thiếu gia, thập phần lực nàng chỉ cần ra năm phần là có thể không chế trong phủ thập phần, nhưng không có nhị thiếu gia, mọi người đều vội vàng đi đến cây nhòe tân chủ tử. Nàng trong mắt hận ý ngập trời, lập tức làm người đi tiền viện đem đi theo Tô Châu hộ vệ nha đầu bà tử đều kêu tiến vào, trước đem trong viện người áp đi xuống, lúc này mới bắt đầu tra soát. Bị Tạ phu nhân mang đi Tô Châu đều là nàng tâm phúc, đoàn người ở chính viện tra soát lên, thực mau liền kinh động Tạ phủ quản gia. “Hồ nháo, tra soát chính là tối ky, ai hứa các ngươi như vậy thiện làm chủ trương?” Quản gia đối với Dương ma ma rống, nhưng lời nói lại là nói cho ngồi ở đường thượng Lâm Thanh Uyển nghe. Lâm Thanh Uyển ngồi ở thượng đầu, mí mắt cũng chưa xốc một chút. Dương ma ma cũng không xem nàng, trực tiếp liền dõi trở về, “Cái gì tra soát, đại quản gia muốn oan uổng người cũng tìm cái đáng tin cậy điểm lấy cớ, bất quá là chúng ta thiếu nãi nãi cảm thấy này nhà ở lâu không người ở, biên biên giác giác đều do thật sự, lúc này mới làm chúng ta quét tước một chút. Như thế nào, ngươi là

cảm thấy phu nhân không thể quét trước nhà ở, vẫn là thiêu nãi nãi tẫn hiếu không đúng?"“Liền hộ vệ đều kêu vào được, đây là cái gì quét trước?” Đại quản gia tức giận đến phát tay áo, “Còn có, trong viện những cái đó hạ nhân đều chổ nào vậy, không biết còn tưởng rằng chúng ta Tạ phủ ở xét nhà đâu.” Dương ma ma cười lạnh liên tục, “Phu nhân mới trở về mấy ngày, các nàng tiện tay chân không sạch sẽ, hợp với ném hai chi thoa châu, trước khi phu nhân vội vàng nhị thiêu gia nghi thức tế lễ không rảnh phản ứng, hiện tại tự nhiên muốn điều tra rõ, miễn cho người ngoài nói ta Tạ phủ tàng ô nạp cầu, bên trong trụ đều là cùng nhau tặc tiểu nhân.” Đại quản gia giận cực, ngẩng đầu đang muốn biện giải trở về, liền đổi thượng Lâm Thanh Uyển ánh mắt.Lâm Thanh Uyển chính chống đầu như suy tư gì nhìn hắn, như vậy ánh mắt làm hắn trong lòng nhảy dựng, không tự chủ được sau này lui một bước, đai hắn phục hồi tinh thần lại trên người khí thế liền tiêu hồn phân nửa, rốt cuộc không có tâm tư cùng Dương ma ma khắc khẩu.Hắn chỉ có thể nỗ lực xụ mặt phát tay áo mà đi, “Tùy các ngươi ý, chỉ là việc này nếu làm lão gia đã biết lại là một hồi khí.”Vẫn luôn đi đến viện môn khâu, đại quản gia trên sống lưng hàn ý mới tiêu một ít, hắn sắc mặt có chút tái nhợt, chỉ hy vọng đồ vật không cần bị người phát hiện.Chính là phát hiện cũng tra không đến hắn trên người tới.Lâm Thanh Uyển liếc mắt một cái lạnh lẽo nhìn chăm chú vào hắn bóng dáng, Dương ma ma đi đến nàng bên cạnh thấp giọng hỏi, “Thiêu nãi nãi, ngài xem hắn...”“Quản gia người nhà ở nơi nào?”“Trù bô hắn bà nương cùng nhi tử, hắn hai cái nữ nhi đều ở kinh thành bên kia hào hạ.”Lâm Thanh Uyển hơi hơi gật đầu, “Gọi người nhìn chằm chằm hắn bà nương cùng nhi tử, đừng gọi người chạy.”“Là!”Từ đại phu làm người đem dược tra đào ra tới, cẩn thận kiểm tra qua đi nói: “Dược tra không thành vấn đề.”Cho nên trù phi là có người ở đưa dược trong quá trình hạ dược, bằng không vấn đề đó là xuất hiện ở nơi khác.Dương ma ma thở dài nhẹ nhõm một hơi nói: “Dược là Thược Dược tự mình ngao, tự mình bung túi, bất quá người thứ hai tay, kia vấn đề nhiều xuất hiện ở nơi khác.”Thược Dược mẫu thân là Tạ phu nhân của hồi môn, là có thể tin tưởng.Tù đại phu liền nhíu mày nghĩ nói: “Kia dù sao cũng là phu nhân thường tiếp xúc đồ vật, không từ khẩu nhập, dược hiệu hữu hạn, không lâu sau là không có hiệu quả.”Lâm Thanh Uyển cúi đầu trầm tư, Dương ma ma cũng nhíu lại mi mắt, hai người đột nhiên mở to mắt, không hẹn mà cùng nhìn về phía giường, “Đem trên giường đồ vật đều nhảy ra tới một lần nữa kiểm tra một lần, còn có phu nhân dùng hương, sao kinh dùng giấy và bút mực đều phải kiểm tra một lần.”Trù bô ngủ, Tạ phu nhân hơn phân nửa thời gian đều ở Phật đường, Phật đường là tất cả hương, trừ ngoài ra liền chỉ có giấy và bút mực.Cần phải ở giấy và bút mực trung gian lận tính kỹ thuật quá khó, hương, Dương ma ma cùng Tạ phu nhân đều là người thạo nghề tay, nếu muốn các nàng đều phát hiện không

được, kia hương nhất định là thiên kim khó cầu. Dương ma ma nhung không tin đại phỏng sẽ như vậy có bản lĩnh. Nàng bước nhanh đi hướng giường, một phen xốc lên chăn, cầm lấy kéo liền đem chăn cắt khai, đem bên trong sợi bông đều xá ra tới nhất nhất kiểm tra. Sau đó là khăn trải giường, trướng thượng quải túi thơm, Từ đại phu nhíu lại mi đứng ở một bên, nắn vuốt túi thơm đồ vật, lắc lắc đầu tó vể không phải. Lâm Thanh Uyển đứng ở nơi xa nhíu lại mi đảo qua trên giường đồ vật, nửa ngày mới hỏi nói: “Gối đâu đâu?” Dương ma ma đôi mắt trừng, ở trên giường phiền một chút mới phát hiện gối đâu không thấy, nàng ánh mắt phát lạnh đảo qua người trong phòng, hỏi: “Vừa rồi trên giường là ai tra soát?” Kim Hạnh run run rầy rây đứng ra nói: “Là, là ta lục soát.” “Gối đâu đâu?” Kim Hạnh thiểu chút nữa khóc thành tiếng tới, lắc đầu nói: “Ta, ta không biết a, ta vẫn luôn cho rằng ở trên giường. Ta chỉ kiểm tra đến mép giường Đa Bảo Các.” Nay một mảnh khu vực đều phân cho nàng, nàng là từ ngoài vô trong tra soát, Đa Bảo Các thượng đồ vật cũng không ít, nhiều là chút chai lọ vại bình cùng hộp một loại đồ vật, đều phải mở ra nhất nhất xem xét, liền phí chút thời gian. Lâm Thanh Uyển nhíu mày hỏi, “Chỉ có ngươi một người sao, không có người giúp ngươi?” Kim Hạnh sắc mặt vi bạch, Dương ma ma liền trừng mắt nói: “Còn không mau nói, nếu là cảm kích không báo, phu nhân xảy ra chuyện, tất duy ngươi là hỏi.” Kim Hạnh sợ tới mức quỳ rạp xuống đất, quỳ sát đất nói: “Còn, còn có Lộ ma ma, nàng phụ trách chính là bình phong ngoại Đa Bảo Các, cương, vừa rồi dường như vào nhà đã tới.” Dương ma ma xoay người liền đi, phân phó hộ vệ nói: “Đi tìm Lộ ma ma, cần phải đem người cùng đồ vật đều mang về tới.” “Là!” Kim Hạnh quỳ trên mặt đất, sợ tới mức thân thể phát run, Lâm Thanh Uyển tiến lên nâng dậy nàng nói: “Hảo, không phải ngươi làm sờ cái gì, lại đi tra soát, nhìn xem địa phương khác hay không có vấn đề.” Kim Hạnh tâm hơi định, lau một phen nước mắt thấp giọng đáp: “Là, đa tạ thiểu nãi nãi.” Lộ ma ma đem gối đầu nhét ở quần áo phía dưới, bước nhanh hướng Tây Bắc giác đi đến, bên kia có cái thiên viện, bên trong có khâu giếng, rất sâu, trong nhà thủy có một nửa là từ nơi đó đánh đi lên, đồ vật rơi xuống đi xuống lại khó tìm đi lên. “Lộ ma ma!” Đột nhiên xuất hiện thanh âm sợ tới mức Lộ ma ma thiểu chút nữa té ngã trên đất, nàng sắc mặt tái nhợt nhìn về phía trước chồ ngoặt. Dương ma ma hơi suyên chuyền ra chồ ngoặt, đôi mắt phát lạnh nhìn chằm chằm nàng eo bụng chồ hỏi, “Chính viện chính vội vàng, ngươi đây là muốn làm gì đi?” “Ta,” Lộ ma ma tay hơi run, trên mặt lại dương khai lấy lòng cười nói: “Này không phải bụng không thoải mái, cho nên muốn trở về trộm cái lười sao, Dương tỷ tỷ, ta biết này không đúng, ngươi thả buông tha ta hồi, ta về sau lại không dám.” Dương ma ma hướng nàng đi qua đi, cười nói: “Như vậy a, đều là lão tỷ muội, ta như thế nào trách ngươi, chỉ là ngươi cũng biết, ta pha sê chút mát xa phương pháp, không bằng làm ta cho ngươi xoa xoa,

nói không chừng thì tốt rồi.” Lộ ma ma sắc mặt tái nhợt, lắc đầu nói:
“Không, không cần, ta trở về ngồi xổm một chút nhà xí thì tốt rồi, phu nhân
nơi đó chính vội vàng đâu, nào dám làm phiền tỷ tỷ.” “Đúng là bởi vì phu
nhân nơi đó chính vội vàng, lúc này mới càng phải cho người xoa, trong
phòng sự tình nhiều lắm đâu, người một người là có thể làm nhiều ít sống,
cũng không thể bởi vì bụng đau liền chậm trễ chính sự.” Dứt lời nàng đã tới
gần Lộ ma ma, một phen liền duỗi tay bắt lấy nàng.

Chương 164: Sầu hỉ

Lộ ma ma vội vàng giãy giụa lên, kêu lên: “Tỷ tỷ, ta không đau, không đau, này liền cùng ngươi trở về làm việc nha.” Dương ma ma lại hung tợn một phen đè lại nàng bụng, sắc mặt xanh mét nói: “Trước làm ta nhìn xem ngươi trong bụng đều có gì, chúng ta lại đi.” Lộ ma ma hét lên một tiếng, kinh hoảng đi đây Dương ma ma, Dương ma ma một cái tát liền đánh vào trên mặt nàng, kinh giận dưới, nàng sức lực dùng đến mười phần, Lộ ma ma trực tiếp “Bang kí” một tiếng ngã trên mặt đất, Dương ma ma áp đi lên liền đi xả nàng quần áo, một bên xả một bên bót thời giờ hướng trên mặt nàng tiếp đón: “Vong ân phụ nghĩa đồ vật, phu nhân đối với ngươi như vậy hảo, ngươi lại dám phản bội nàng!” Dương ma ma từ nàng quần áo phía dưới túm ra gói đầu, trong lòng đại đồng, dương tay lại là một cái tát, “Hỗn rỗi tâm tiệm nhân, ngươi làm sao dám, làm sao dám! Ngươi đã quên phu nhân là như thế nào đối với ngươi, ngươi chính là phu nhân của hồi môn nha đầu a!” Lộ ma ma hét lên một tiếng, duỗi tay liền phải đem gói đầu cướp về, nghe được động tĩnh đi tìm tới hộ vệ không chút nghĩ ngợi tiến lên liền đem nàng xách khai. Dương ma ma run rẩy ngón tay nói: “Đem nàng áp tải về đi, nghiêm thêm trông coi!” Dương ma ma cắt gói đầu, đem bên trong đồ vật đảo ra tới cấp Từ đại phu xem. Tạ phu nhân giấc ngủ không tốt, cho nên vẫn luôn gói được gói, đây là Dương gia dùng lão phương thuốc, vẫn luôn là Lộ ma ma phụ trách khâu vá, nàng cũng là đi theo Tô Châu người chi nhất, vẫn luôn cũng là Tạ phu nhân tâm phúc, tuy rằng địa vị không kịp Dương ma ma, nhưng cũng là đi theo Tạ phu nhân từ Dương gia gả tới. Ai cũng không nghĩ tới nàng sẽ phản bội Tạ phu nhân. Từ đại phu thở dài nói: “Mất công không lâu sau, như vậy được dùng lâu rồi, chỉ sợ người càng thêm cực đoan, tính tình dễ giận, đến tệ nhất khi rơi xuống người ngoài trong mắt vây cùng điên rồi không sai biệt lắm.” Lâm Thanh Uyển sắc mặt rất khó xem, “Này gói đầu là Lộ ma ma ở Tô Châu làm, vẫn là ở trên đường làm? Ai cấp xứng phương thuốc, ai cho nàng mua được? Ở trong đó cho bọn hắn xâu chuỗi chính là ai?” Dương ma ma lập tức đứng dậy nói: “Nô tỳ này liền đi hỏi.” “Ma ma, vẫn là làm hộ vệ đi thôi.” Dương ma ma lắc lắc đầu nói, “Thiếu nãi nãi, nàng dám làm như vậy sự, chưa chắc sợ chết, ta biết nàng sợ

cái gì. Thả này trong phủ sự không có ai so với ta càng quen thuộc, nàng muôn đã lừa gạt hộ vệ dễ dàng, tưởng đã lừa gạt ta lại khó.”Lâm Thanh Uyển lúc này mới gật đầu, chính mình qua đi chiếu cố Tạ phu nhân, làm nàng đi thăm vấn.Lâm Ngọc Tân đang ngồi ở bàn đu dây giá thượng vui sướng cười to, Tạ phu nhân cho nàng đầy bàn đu dây, trên mặt cũng không khỏi mang theo tươi cười.Lâm Thanh Uyển đứng ở viện môn khẩu thở dài nhẹ nhõm một hơi, nhỏ giọng hỏi Thược Dược, “Không phải lại đây bên này năm sao, như thế nào chơi đi lên?”Thược Dược đe thấp thanh âm nói: “Phu nhân tâm tình không tốt, ở trong phòng năm không được, vừa lúc Ngọc Tân tiểu thư lại đây, hai người liên ở trong sân chơi lên.”Cũng mắt công Lâm Ngọc Tân tới, băng không hôm nay phu nhân lại muôn xụ mặt quá cả ngày.Lâm Thanh Uyển khoe miệng hơi kiều, cười đi hướng hai người.Tạ phu nhân cấp Lâm Ngọc Tân cuối cùng đầy một chút bàn đu dây, nhìn về phía Lâm Thanh Uyển hỏi, “Trong phòng quét tước sạch sẽ?”Lâm Thanh Uyển cười gật đầu, “Ta làm người cho mẫu thân một lần nữa đổi một bộ trong phòng đồ vật, nhìn càng tươi sáng chút, chờ dùng cơm chiều ta đưa ngài qua đi.”Tạ phu nhân ngân ra, hỏi: “Ngươi buổi tối muôn lưu tại Tạ phủ?”Tạ phu nhân đều như vậy, Lâm Thanh Uyển cũng không yên tâm, cho nên gật đầu cười nói: “Ngày mai ta lại trở về, mong rằng mẫu thân không cần ghét bỏ ta.”Tạ phu nhân cười, điểm cái trán của nàng nói: “Ta nói Ngọc Tân như thế nào càng ngày càng yêu làm nũng, nguyên lai là theo ngươi học.”Lâm Thanh Uyển còn không kịp nói chuyện, một bên bàn đu dây giá thượng Lâm Ngọc Tân liền đại điểm này đầu, “Ta chính là cùng cô cô học.”Lâm Thanh Uyển cười lắc đầu, tùy ý các nàng khi dễ.Chính như Dương ma ma theo như lời, nàng thực hiểu biết Lộ ma ma uy hiếp cùng trong phủ mọi người, bất quá là một canh giờ tả hữu liền hỏi ra Lộ ma ma biết đến sở hữu sự.Lộ ma ma chỉ có một nữ nhi, đã gả chồng sinh con, hiện đang theo trượng phu ở kinh thành hầu hạ. Nàng cũng chỉ có này một cái uy hiếp.Tạ phu nhân là Tạ gia chủ mẫu, mua bán một cái hạ nhân bất quá là nàng một câu sự, từ Lộ ma ma bị tráo khi nàng liền biết không hảo.Chờ nhìn đến Dương ma ma đi vào phòng chất cùi, nàng liền biết liền tính nàng lập tức đã chết, Dương ma ma cũng sẽ không bỏ qua nàng nữ nhi con rể.Nàng có khả năng làm cũng chính là bày ra chính mình giá trị, hy vọng chủ tử có thể xem ở ngày xưa tình cảm thượng tha nàng nữ nhi một mạng.Sự tình là từ nàng con rể nơi đó bắt đầu, chờ nàng biết khi, bọn họ đã đầu phục đại phòng, thả vì đại phòng làm vài sự kiện, nếu nàng không đầu qua đi, mặc kệ là đại phòng vẫn là phu nhân đều sẽ không bỏ qua bọn họ.Lúc ấy nàng còn bồi Tạ phu nhân ở Tô Châu, có thể làm sự hữu hạn, cũng chính là cấp nữ nhi viết thư khi truyền lại một ít Tạ phu nhân tin tức.Nhưng lúc ấy Tạ phu nhân mỗi ngày chính là niệm Phật cùng sao kinh Phật, cũng không có cái gì đáng giá hội báo sự, lần đầu tiên còn kinh hồn

táng đám, mặt sau liền tập mãi thành thói quen.Dù sao phu nhân cũng không có làm chuyện gì, đại phòng có biết hay không đều không quan trọng.Nhưng từ phu nhân phải về Dương Châu khi liền không giống nhau, sớm, liền có người hỏi nàng phu nhân ấm thực thói quen, sở dụng huân hương chờ.Liên phu nhân được gói phổi phương cũng cầm đi, mãi cho đến trở lại Dương Châu nàng đều không có lại thu được thư tín, cho rằng việc này liền như vậy đi qua, ai biết nàng cấp phu nhân chính lí tương lung khi có cái tiểu nha đầu cho nàng tắc cái gói đầu cùng tờ giấy, làm nàng đem phu nhân gói đầu thay đổi xuống dưới.Nàng kinh hồn táng đám làm theo, sau đó Tạ phu nhân liền bắt đầu mộng yếp mắt ngủ.Dương ma ma sắc mặt phát lạnh, hỏi: “Kia nha đầu là ai?”“Thực là mắt, bắt quá là cái vẩy nước quét nhà nha đầu, ta vốn dĩ lơ ý không đến nàng, nhưng ta cũng để lại cái tâm nhẫn, gọi người nhìn thẳng nàng, phát hiện hằng ngày cho nàng truyền tin chính là trong viện tu bổ hoa chi Tào bà tử, mà cùng Tào bà tử lui tới còn lại là đại quản gia bà nương...”Dương ma ma cười lạnh, đây là đánh giá phu nhân không có nhi tử, cho nên liền thất thế?Dương ma ma đi cấp Lâm Thanh Uyển hội báo, Lâm Thanh Uyển nhíu mày nói: “Việc này ta không hảo nhúng tay, ma ma làm mẫu thân xử lý đi.”Nàng rốt cuộc đã quy tông, căn bản không thể xử lý Tạ gia sự, thật giống như Tạ gia không thể nhúng tay chuyện của nàng giống nhau.Không thấy hôm nay tra soát khi nàng cũng chỉ cấp Dương ma ma hạ lệnh, mà phía dưới người còn lại là muôn nghe Dương ma ma sao?“Ta muốn hỏi ma ma chính là, xử lý xong chuyện này đâu?”Lâm Thanh Uyển nhìn về phía nàng, “Mẫu thân còn phải về kinh thành sao? Cho dù biết nơi đó là đầm rồng hang hổ?”Dương ma ma muốn nói lại thôi.Lâm Thanh Uyển nhíu mày nói: “Ma ma, Nhị Lang nếu ở, cũng nhất định không hy vọng mẫu thân như vậy khổ sở, ta xem nàng ở tại Tô Châu khi liền rất hảo, ngài khuyên nhủ mẫu thân, xong việc vẫn là cùng ta cùng nhau hồi Tô Châu đi.”Dương ma ma rũ mắt không nói lời nào.Lâm Thanh Uyển liền không biết nên nói cái gì đó, đạo lý lẫn nhau đều hiểu, liền xem có thể hay không vượt qua trong lòng kia đạo khám.Nàng không phải đương sự, nàng thương tâm đồng tình, nhưng lại không thể đồng cảm như bản thân mình cũng bị. Đồng cảm như bản thân mình cũng bị Uyển tỷ nhi không có vượt qua bắt được khám.Lâm Thanh Uyển nháy mắt nói, “Ma ma, ngài lại khuyên nhủ mẫu thân đi.”Dương ma ma nhẹ giọng ứng một chút, nhưng nàng biết nếu có thể khuyên động phu nhân, sớm hai ngày là có thể khuyên động.Mà ở phát sinh chuyện này sau, phu nhân càng không thể có thể đi Tô Châu, nàng chưa bao giờ là gặp mạnh liền lui người.Buổi tối, Tạ phu nhân trở lại chính mình phòng, nàng một chút một chút dùng ngón tay xẹt qua biến dạng phòng.Có lẽ là vì điều tiết tâm tình, Lâm Thanh Uyển làm người đem lưới cửa sổ cùng màn đều thành thanh thoát nhu hòa nhã, phối hợp rất khá, liền màn cùng chăn đều thay đổi.Tạ phu nhân

ngồi ở trên giường, sờ sờ chấn hỏi, “Vân đê ra ở đâu?” Dương ma ma không có gạt nàng, khom người đem sở hữu sự tình đều nói cho nàng, từ Từ đại phu phát hiện không đúng bắt đầu.Tạ phu nhân cười lạnh, “Đây là cho rằng ta là không móng vuốt bệnh miêu đâu, tay đều duỗi đến ta trong phòng tôi.”“Phu nhân, thiếu nãi nãi làm ta khuyên ngài cùng nàng hồi Tô Châu, nói nàng phải cho nhị gia tần hiếu đâu, ngài...”Tạ phu nhân giơ tay ngừng nàng lời nói, trên mặt sắc lạnh hoãn chút, nhưng vẫn là lãnh đạm nói: “Không đi, làm các hộ vệ đem Lộ ma ma cung khai người đều bắt lại, một cái đều không được lậu, chúng ta ngàn dặm xa xôi đi kinh thành, tổng phải cho bọn họ đưa vài thứ.”“Kia Lộ ma ma...”“Lưu lại đi,” Tạ phu nhân cười lạnh nói: “Bên người tổng muốn phóng cái bọn họ người, bọn họ mới có thể an tâm, ta cũng mới có thể an tâm a.” Dương ma ma liền thở dài một tiếng, biết phu nhân là lấy định chủ ý phải về kinh thành.Tạ phu nhân cúi đầu nhìn tay nàng, nàng biết lần này trở về tất là một phen tinh phong huyết vũ, có khả năng còn sẽ đem nhà mẹ đẻ liên lụy tiến vào, nhưng nàng chính là quá không được trong lòng kia đạo khám, bọn họ huỷ hoại hai đứa nhỏ, tổng muốn trả giá chút đại giới mới được.Mà hiện tại đại giới còn chưa trả giá, liền hướng nàng duỗi tay, nàng nếu là lại lui liền chân thành thót thượng thịt.Tạ phu nhân lấy định rồi chủ ý, liền không hề nhiều dừng lại.Trong miêu 49 thiên đạo tràng còn không có làm xong nàng liền thu thập hảo đồ vật muốn khởi hành, so Lâm Thanh Uyển còn muôn mau.Đi theo còn có Tạ phủ đại quản gia một nhà, mặt khác tham dự được gói sự kiện hạ nhân đều bị đánh một đòn bán đi, này xem như cấp Dương Châu Tạ phủ hạ nhân một cái kinh sợ, hơn nữa Tạ phu nhân cơ hồ cầm giữ ở phủ đệ, dừng nói người, liền tin tức đều rất khó ra bên ngoài truyền, cho nên ngoại giới toàn không biết trong phủ phát sinh sự.Để tránh đêm dài lầm mông, Tạ phu nhân hùng dũng oai vệ, khí phách hiên ngang trước tiên mang theo người vào kinh.Lúc này, Chung Như Anh bình an hồi kinh tin tức vừa mới truyền đến.Nàng dù sao cũng là một quân thông soái, không tốt ở nơi khác lâu lăm, cho nên Tạ nhị lang nghi thức tế lễ qua đi nàng liền khởi hành hồi kinh.Còn đuổi kịp Tô Chương hiến phu nghi thức.Lúc này đây nàng viết thư lại đây, một là báo bình an, thứ hai là chúc mừng Lâm Thanh Uyển, bọn họ Lâm thị một cái con cháu ở bắt sống Lữ Tĩnh trung lập công lớn, Tô Chương cho hắn thỉnh công, bệ hạ trực tiếp phong hắn làm không chính hiệu tướng quân.Lâm Thanh Uyển nhìn đến này phong thư, bởi vì Tạ phu nhân hồi kinh lo lắng tiêu tán chút, tâm tình hảo lên.Lâm gia cuối cùng là một lần nữa nhốt đánh vào quân đội.Cùng Lâm Thanh Uyển có giống nhau ý tưởng chính là Lâm Nhuận, Lâm Tín cùng Tô Chương tin đều đưa đến Tô Châu, chiến báo cũng là đưa Tô Châu.Lâm Nhuận cao hứng tại chỗ nhảy một chút, sau đó liền vượt râu muốn cười lại không hảo quá càn rõ run run da mặt, chỉ có thể đi tìm hắn cha cùng nhau chia sẻ.Uyển tỷ nhi ánh mắt quâ

nhiên lợi hại, trách không được như thế coi trọng Lâm Tín, nguyên lai là bởi vì hắn ở trên chiến trường có thiên phú sao? Mới nửa năm a, Lâm Tín liền thăng không chính hiệu tướng quân. Không chính hiệu tướng quân tuy rằng mới ngũ phẩm, nhưng thuộc hạ có binh, về sau lại đánh giặc hắn là có thể độc lập tác chiến, chiến công tính chỉ biết càng nhiều. Lấy cái này tốc độ, Lâm gia gì sầu không thịnh hành?

Chương 165: Báo cho

“Cô cô, chúng ta phải về Tô Châu sao?” Lâm Ngọc Tân cung thật cao hứng, Tín đường ca thăng chức liền cho thấy cô cô bố trí đang ở hướng có lợi phương hướng phát triển.“Hồi là phải về, bất quá đến chờ một chút.” Tôn Hòe nói hắn nơi đó đã có chút mạnh mồi, đã nhiều ngày đãi có rồi kết quả liền nói cho nàng.Lâm Thanh Uyển quyết định chờ bắt được kết quả lại đi.Lâm Thanh Uyển này nhất đắng chính là ba ngày, Tôn Hòe hơi có chút xấu hổ tới gặp nàng, “Quận chúa, mạnh mồi chặt đứt, không bắt được chứng cứ.”“Chứng cứ?” Lâm Thanh Uyển nhíu mày hỏi: “Nói cách khác các ngươi tra được là ai làm, chỉ là thiếu chứng cứ?”Tôn Hòe thở dài nói: “Chỉ là có điều suy đoán, chúng ta truy tra đến người đều bị diệt khẩu, tuy không có xác thực chứng cứ, nhưng ta cùng Lưu đại nhân lại đều cho rằng việc này chỉ sợ thật là Triệu gia việc làm. Bởi vì đã có chứng cứ ẩn ẩn chỉ hướng Linh Châu.”Linh Châu chỉ có Lư Chân cùng Triệu Tiệp, tổng không có khả năng là Lư Chân cấu kết Liêu nhân đi?Ý niệm chợt lóe mà qua, Tôn Hòe sắc mặt vi bạch, ngẩng đầu lên, “Quận chúa...”Lâm Thanh Uyển đã vẻ mặt nghiêm nghị, “Việc này nhưng hồi bẩm bệ hạ?”“Không có, ta một có tin tức liền tới tìm quận chúa, còn chưa kịp viết mật chiết.”“Việc này trước không vội mà hồi bẩm.” Lâm Thanh Uyển nói: “Bệ hạ nếu là hỏi, liền nói chỉ tra được Giang Đô, lần trước các ngươi mạnh mồi không phải đoạn ở Giang Đô?”Tôn Hòe thở dài nhẹ nhõm một hơi, nhưng vẫn là có chút không xác định nói: “Quận chúa, Lư Chân quả nhiên có thể tin sao?”Lâm Thanh Uyển liếc mắt nhìn hắn nói: “Lư thị cùng Liêu nhân có huyết cùu, năm đó bọn họ chưa lưu tại Phạm Dương chịu thiệt Liêu nhân, hiện tại lại như thế nào sẽ cùng Liêu nhân cấu kết?”“Liền sợ ích lợi động lòng người tâm.”“Lại đại ích lợi có thể có Lư gia quân đại?” Lâm Thanh Uyển hỏi ngược lại, “Bệ hạ một không buộc thu hồi binh quyền, nhị không cố tình chèn ép vũ nhục, Lư Chân vì sao phải làm chuyện cả thiên hạ không tán đồng cùng Liêu nhân cấu kết?”“Kia Triệu thị đâu, bọn họ cũng là Giang Nam đại tộc...” Cùng ngoại tộc cấu kết, kia chính là diệt chín tộc tội lớn, Tôn Hòe liền không quá có thể lý giải Triệu thị vì cái gì muốn làm như vậy, hắn gấp qua Triệu Tiệp, đối phương cũng coi như một người thông

minh.Lâm Thanh Uyển mượn Tôn Hòe nói, ý vị thâm trường nói: “Ích lợi động lòng người tâm, Triệu thị cũng không phải là Lư thị.”Triệu gia hiện tại cũng liền ở Giang Nam có chút danh vọng, để vào Đại Lương, có mấy người nhận biết Triệu thị?Toàn tộc chỉ có một Triệu Tiệp, Triệu gia muộn bay lên còn phải dầm lên Chu thị cùng Lâm thị.Nhưng Lư thị không giống nhau, Lư thị là Đại Lương vọng tộc, lại có binh quyền nơi tay, ở như vậy loạn thế trung, chỉ cần gia tộc không tao biến đổi lớn, trong tộc con cháu sum xuê liền sẽ không có việc gì.Chẳng sợ quốc phá, hoàng thất đều diệt sạch, như vậy gia tộc cũng sẽ không xuống dốc.Đây mới là Thanh Uyển suy nghĩ nhiều, việc này đều không thể lại tiếp tục đi xuống.Lúc này Đại Lương kiêng kị nhất chính là quân thân tương nghi, Lư thôi chung tam gia bất luận cái gì một phương đều không thể cùng hoàng đế lòng nghi ngờ.“Còn muốn làm ơn Tôn đại nhân tiếp tục điều tra,” Lâm Thanh Uyển cũng cảm thấy lúc này còn không phải bẩm báo hoàng đế tốt nhất thời điểm, “Có thể bắt được chứng cứ tốt nhất, lấy không được...”Lâm Thanh Uyển dừng một chút nói: “Tốt xấu phải biết rằng đối phương hướng đi, như vậy biết người biết ta mới có thể bất bại.”Tôn Hòe gật đầu, “Quân chúa yên tâm, liên tính không vì điều tra rõ ám sát một chuyện, vì diệt trừ lưu tại Đại Lương nội liêu mật thám, hạ quan cũng sẽ tận lực.”Hắn hiện tại là Giang Nam quan sát sứ, toàn bộ Giang Nam an toàn đều đến hắn phụ trách, hắn không biết thời điểm còn chưa tính, hiện tại đã đã biết lại có thể nào mặc kệ bọn họ như thế cản rõ hoạt động?Hai người liền về sau hợp tác đạt thành ý đồ, Tôn Hòe lúc này mới hướng Lâm Thanh Uyển chúc mừng, “Lâm tướng quân thiếu niên đầy hứa hẹn, lại có hoàng đế ân sủng, nghĩ đến ít ngày nữa liền có thể càng tiến thêm một bước.”Lâm Thanh Uyển cười cười, “Hắn tuổi tác còn nhỏ, yêu cầu cùng các ngươi học tập địa phương còn nhiều lắm đâu, chính là bệ hạ lại ân sủng cũng không có khả năng làm hắn lướt qua có công chi thần đi.”Tôn Hòe cười ứng hòa, lại khen một chút Lâm Tín.Lâm Tín lên chức ở toàn bộ Đại Lương trông được không chớp mắt, nhưng đối với chú ý Lâm gia người tới nói, này lại là cái đại tin tức.Bởi vì đối phương lên chức tốc độ quá nhanh, mới từ quân nửa năm liền từ hoàn toàn không có danh tiểu tốt thành không chính hiệu tướng quân, nào có đơn giản như vậy?Bệ hạ thế nhưng còn đem người phái đi Đông Bắc quân, này rốt cuộc là có ý tứ gì?Phải biết rằng Đông Bắc quân đời trước chính là Lâm gia quân, Lâm Tín đi nơi đó chẳng phải là như cá gặp nước?Bệ hạ sẽ không sợ hắn lại lộng cái Lâm gia quân ra tới?Lâm Thanh Uyển nhưng thật ra không lo lắng điểm này, nàng lo lắng chính là vinh hoa phú quý mê người mắt, Lâm Tín thiếu niên thành tài, lại bị người như vậy truy phủ khích lệ, chỉ sợ sẽ Thương Trọng Vĩnh.Nghĩ nghĩ, nàng cấp Lâm Tín viết hai cái tiểu chuyện xưa, một cái đó là nổi danh Thương Trọng Vĩnh, một cái còn lại là Tô Chương chuyện xưa.Thương Trọng Vĩnh câu chuyện này Lâm Tín tự nhiên là biết

đến, không chỉ có hắn, trong tộc ba tuổi trở lên hãi tử đều nghe qua câu chuyện này, từ nhỏ các trưởng bối liền lấy này báo cho bọn họ, cũng cảnh kỵ các trưởng bối chính mình.Nhưng Tô Chương chuyện xưa hắn lại là lần đầu tiên nghe nói.Lâm Thanh Uyển là từ Lâm Trí một quyển nhật ký nhín đến, nếu luận tài hoa, Tô Chương không thể so hiện tại Lâm Tín kém, nhưng hắn năm gần 40 mới làm được Từ Liêm phó thủ, chính là bởi vì hắn tuổi trẻ khi cũng hoang đường quá.Tô Chương văn thải võ công toàn không tồi, không bao lâu cũng coi như là trong kinh phong lưu nhân vật, cho nên hắn ngay từ đầu định chính là lấy khoa cử Thanh Uyển lấy câu chuyện này nói cho Lâm Tín, luận tài hoa, người xa không kịp Tô Chương, hắn còn sẽ bị người đuổi kịp và vượt qua, huống chi với người?Hắn có thể ở đi rồi oai lỘ sau lại bỗn ra một cái đại đạo tới, người chưa chắc có thể.Người có khả năng làm đó là bảo trì bản tâm, nhận rõ chính mình, bất luận người ngoài như thế nào khen, như thế nào dụ dỗ, toàn kiên trì sơ tâm, vậy người liền tính thành công một nửa.Lâm Tín lớn nhất ưu điểm chính là nghe được tiến khuyên, thả sẽ tự hỏi.Thu được cô cô tin, mấy ngày này tới nay bị thổi phồng đến lâng lâng tâm hạ xuông. Trở về bình thường, mới phát hiện rất nhiều bị chính mình bỏ qua rót mâu chốt.Hắn sắc mặt hơi đổi, nghĩ liền đi bái phỏng Tô tướng quân.Tô Chương nghe nói Lâm Tín tới bái phỏng rất là kinh ngạc chọn một chút mày, hỏi tùy tùng, “Tới mời ta uống rượu?”“Nô nhìn không giống, đảo như là tới thỉnh giáo.”Tô Chương nhướng mày, “Đem người mời vào đến đây đi.”Lâm Tín thật là tới thỉnh giáo, bởi vì hắn đột nhiên nhớ tới một sự kiện, áp giải tù binh nhập kinh khi từng có người cùng hắn chúc mừng quá, nói hắn lần này kể công đến vĩ, trở lại kinh thành luận công hành thưởng một cái giáo úy là không thiếu được.Lúc ấy hắn chỉ là tổng kỵ, nếu lên tới giáo úy liền xem như liền nhảy ba cấp, ai biết hắn sẽ trực tiếp lên tới không chính hiệu tướng quân?Tô Chương thực kinh dị nhìn Lâm Tín liếc mắt một cái, cười nói: “Vốn là ứng chỉ thưởng đến giáo úy, bất quá kia đoạn thời gian bệ hạ niệm khởi Lâm công công tích, nhớ tới Lâm thị bốn đời toàn vì nước tận trung.”Ý tứ là, người này không chính hiệu tướng quân là bởi vì hoàng đế niệm khởi Lâm gia bốn đời người trả giá, lúc này mới nhiều thưởng.Tô Chương tuy rằng không biết hoàng đế vì sao kia đoạn thời gian liên tiếp nhắc tới Lâm Dĩnh, nhưng lại có thể đoán ra Lâm Tín nhiều nhảy một bậc nguyên nhân.Phải biết rằng bệ hạ phong thưởng giống nhau là muốn tham khảo bọn họ đăng báo chúc vụ cùng công tích.Hắn cấp Lâm Tín báo chính là giáo úy, vốn dĩ hắn ở bát sống Lữ Tĩnh một chuyện thượng xuất lực thật nhiều, liền nhảy ba cấp còn ở tình lý bên trong, liền nhảy tứ cấp liền có chút nóng nảy.Bất quá hắn không biết sự, Lâm Tín khả năng biết, nếu Lâm Tín cũng không biết, có lẽ Lâm gia có người biết đâu?Hắn tiến quân doanh liền mang theo hộ vệ, lại xuất thân bần hèn, dựa vào chính là ai không cần nói cũng biết.Lâm Tín

được tin tức, liền định ra thỉnh Tô Chuong ăn cơm thời gian địa điểm, sau đó mới rời đi.Tùy tùng rất là khó hiểu nhìn lão gia liếc mắt một cái, lão gia không phải vội thật sự sao, thế nhưng sẽ đáp ứng cùng một cái không chính hiệu tướng quân đi ra ngoài ăn cơm.Tô Chuong lại thở dài nói: “Thật là một thế hệ càng so một thế hệ cường ạ, như vậy đoán thời gian thế nhưng liền phục hồi tinh thần lại.”Đổi làm hắn bị như vậy thổi phồng, sớm tìm không ra biên giới.Vốn đang tưởng chờ thêm một đoạn thời gian cùng Lâm Thanh Uyển nói nói, làm nàng khuyên nhủ người, kết quả hắn tin cũng chưa tới kịp viết, nhân gia liền từ bọc mật đường thạch tín đi ra.Đảo có vẻ hắn tự chủ kém.Tô Chuong lại lần nữa thở dài, bệ hạ thật muốn cố ý đe dọa Lâm gia, kia Lâm Tín tương lai thành tựu nhất định sẽ không so với hắn thấp.Lâm Tín đem kinh thành bên này sự việc thư cho Lâm Thanh Uyển, rất nhiều sự hàn đều là cái biết cái không, tin tức cũng không linh thông, cũng cũng chỉ có thể làm Cửu cô cho hắn phân tích.Hoàng đế vì cái gì đột nhiên đe dọa hắn đâu?Đương nhiên là vận khí, phong thường đưa tới hoàng đế trong tay cuối cùng quá một đạo thủ tục khi, vừa lúc cùng Tôn Hòe đưa lên đi mật chiết đánh vào nhau.Lâm Thanh Uyển cùng Chung Như Anh bị ám sát là đại sự, một cái là công thần lúc sau, một cái là Tây Nam biên khu Đại tướng quân, tổn thất một cái đều là triều đình đại sự.Huống chi ra tay người trung còn có Liêu nhân, này càng là có thể quyết định hai nước hoà bình máu chót, Tôn Hòe nào dám hướng chính một mảnh vui mừng triều đình ném bom, hắn chỉ có thể thương mật chiết.

Chương 166: Hận ý

Cho nên Lâm Thanh Uyển cùng Chung Như Anh bị ám sát sự ở Giang Nam đã không phải bí mật khi, trong triều biết đến người lại không nhiều ít.Lúc ấy bọn họ chính một mảnh hân hoan chờ xem Tô Chương vào kinh hiến phu, hiến phu qua đi còn nếu bàn về công hành thưởng, đối bên ngoài tin tức tiếp thu liền có chút không thoải mái.Hoàng đế cũng không nghĩ làm chuyện này hỏng rồi hiến phu không khí, rốt cuộc mấy năm nay Đại Lương tuy lớn nhỏ trượng không ngừng, thăng trận cũng không ít, nhưng chân chính tính khai cương khoách thồ cũng chỉ có lúc này đây.Chính là trong lòng không phải không bức, Liêu nhân ở hán địa giới thượng như thế cả gan làm loạn, đây là đem Đại Lương trở thành nhà mình hậu hoa viên?Hoàng đế không khỏi nhớ tới Lâm Dĩnh ở khi Liêu nhân né tránh, một cái Lâm Dĩnh liền làm Liêu Quốc thành thật ba mươi năm.Hơn nữa Lâm Thanh Uyển thân phận, hoàng đế không khỏi thiện trong lòng, vừa lúc Lâm Tín cũng xuất từ Lâm gia, xuất phát từ bồi thường tâm lý, hắn liền đề cao phong thưởng.Thả hắn cũng muốn nhìn một chút cái này Tô Chương trong miệng khen tướng tài có thể hay không trưởng thành Lâm Dĩnh như vậy công thần.Đông Bắc quân đã ở hán trong tay 30 năm hơn, hắn căn bản không sợ Lâm gia người sẽ đem Đông Bắc quân lại biến thành Lâm gia quân.Đừng nói Lâm gia hiện tại chỉ ra một cái tướng tài, lại đến ba năm cái hắn cũng dám dùng.Cho nên Lâm Tín cứ như vậy liên nhảy tứ cấp thành không chính hiệu tướng quân.Người ngoài không biết này đó trùng hợp, chỉ cảm thấy hoàng đế đối Lâm gia thật sự rộng rãi, chỉ sợ Lâm Giang dư uy còn có thể tồn tại rất dài một đoạn thời gian.Tình huống như vậy hạ, Lâm Thanh Uyển bị ám sát tin tức truyền đến, không quan tâm phía trước nàng cùng bộ phận triều thần nháo đến nhiều không thoải mái, lúc này mọi người đều nhất trí trạm nàng bên kia thảo phạt Liêu nhân.Đặc biệt là ở Chung Như Anh cũng ở đoàn xe trung dưới tình huống, đừng động bộ phận triều thần ngầm thấy thế nào không dậy nổi Chung Như Anh, phê bình nàng một nữ tử xen lẩn trong nam nhân đôi, nhưng nàng đánh giặc thật là thực hảo.Tuy rằng cùng Đại Sở quan hệ rất kém cỏi, thường thường liền phải đánh một trượng, nhưng nhân gia không ném quá mà a, Đại Lương nếu mất nàng, đại gia trong lòng vẫn là rất

đau. Cho dù có không ít người ngóng trông Chung Như Anh xảy ra chuyện, hảo đem vị trí nhường ra tới, nhưng càng nhiều người minh bạch, sẽ không có người so Chung Như Anh càng thích hợp Tây Nam quân thống soái. Cho nên lần này triều đình trọng thần vô cùng thống nhất, ở Tôn Hòe minh chiết khoan thai tới muộn sau cùng nhau thảo phạt Liêu Quốc. Lễ Bộ tò vè muốn viết quốc thư cùng Liêu Quốc tò vè nghiêm chỉnh kháng nghị, Binh Bộ tò vè có thể cho Đông Bắc quân gần nhất đi biên giới nhiều đi dạo, Hình Bộ tắc tò vè bọn họ sẽ tăng mạnh Đại Lương trị an, trọng điểm đả kích hắn quốc mật thám khủng bố hoạt động... Cùng lúc đó, đại gia cũng biết Tôn Hòe ngày gần đây tới đả kích mật thám thành tựu cùng tra được đồ vật. Không có người đề vì sao sự tình đã xảy ra hơn một tháng Tôn Hòe mới thượng chiết, này còn dùng hỏi sao, đương nhiên là cho đại gia chúc mừng Nam chinh đại thắng thời gian. Hoàng đế đem Tôn Hòe tra được đồ vật giao cho Hình Bộ cùng Đại Lý Tự, làm cho bọn họ chiêu lại tra đi xuống, cần phải đem quốc nội Liêu Quốc mật thám một lưới bắt hết. Đem bọn họ nội ứng cũng cùng nhau bắt được tới. Qua triều đình đồ vật, nên biết đến người, không nên biết đến người tự nhiên đều đã biết. Triệu Tiệp cũng giống nhau, mặc dù hắn không ở kinh thành, cũng vẫn là thực mau liền thu được tin tức. Hắn có chút kinh ngạc với Tôn Hòe Thượng Minh Chiết, “Ngươi không phải nói hắn đều tra được Linh Châu sao? Vì cái gì thượng số con lại định ở Giang Đô?” Tâm phúc quỳ trên mặt đất nói: “Tướng quân, hắn ngay lúc đó xác theo tra được Ô Cửu.” Hắn nhíu mày khó hiểu nói: “Chẳng lẽ hắn không từ Ô Cửu nơi đó bắt được chúng ta cố ý lưu lại manh mối?” Triệu Tiệp sắc mặt hơi thanh, khẩn nǎm chặt nǎm tay nói: “Lão nhị diệt khẩu, hắn vẫn là theo tra được Hàng Châu, lại sờ đến Giang Đô, ngươi cảm thấy hắn sẽ không phát hiện các ngươi cố ý lưu lại dấu vết?” Tâm phúc sắc mặt vi bạch, “Chúng ta lúc trước sợ biến khéo thành vụng, đã rất cẩn thận đồ vật tra đi một nửa, nhìn qua giống như là chúng ta kinh hoảng thất thố đánh mất vài thứ mà thôi, lẽ ra hắn không nên sinh nghi...” “Được rồi,” Triệu Tiệp phát tay đánh gãy hắn nói, cắn răng nói: “Ngươi toàn bộ đi xử lý sạch sẽ, việc này dừng ở đây, chúng ta chỉ đương cái gì cũng không biết.” Tâm phúc sắc mặt trắng nhợt, rũ xuống đầu hỏi, “Ô Cửu cũng rửa sạch sao?” Triệu Tiệp không nói chuyện, ý tứ không cần nói cũng biết. Tâm phúc rũ xuống mí mắt, đứng dậy khom người lui ra, trong lòng lại có chút khổ sở, lần này bọn họ rửa sạch rót quá nhiều người, đại bộ phận đều không quen biết, động khởi tay tới còn hảo, mà khi trung cũng có nhận thức người, thậm chí có cùng nhau kề vai chiến đấu quá đồng bạn. Chỉ là bởi vì bị Tôn Hòe phát hiện to nhện, vì không bại lộ liền đem liên lụy tới mọi người diệt khẩu. Tâm phúc cho rằng chính mình ở trên chiến trường mài giũa đến đủ ngạnh đủ rét lạnh, lúc này cảm thấy cả người tỏa ra hàn khí, một loại từ đáy lòng dâng lên khiếp đảm vây quanh hắn. Mà ở lều lớn trung Triệu Tiệp cũng không hảo

quá, lần này Triệu gia có thể nói tổn thất thảm trọng.Cũng không biết Tôn Hòe là như thế nào tra, rõ ràng lão nhị phái ra đi người đều là nhất bên ngoài, cùng bọn họ có quan hệ người đã bị rửa sạch quá, nhưng hắn vẫn là tra được Triệu gia trên người.Hơn nữa có càng tra càng tường xu thế, còn xuyên thấu qua bọn họ bên này mạnh mẽ đến Liêu Quốc bên kia.Triệu gia cùng Liêu Quốc quan hệ tuyệt đối không thể cho hấp thụ ánh sáng, cho nên mặc dù lại đau lòng, hắn cũng chỉ có thể đem những người này đều rửa sạch rót.Nhiều năm bồi dưỡng lên nhân tài trong một đêm liền cũng chưa, Triệu Tiệp hận đến trong mắt cơ hồ nhỏ máu.Lâm gia, Lâm gia, lại là Lâm gia!Tổ phụ khi đó cũng là vì Lâm gia...Triệu Tiệp nhầm mắt, Triệu gia vài lần phồn thịnh cơ hội đều là bị Lâm gia đoạn rót!Triệu Tiệp hận đến trong miệng đều nhiễm mùi máu tươi, vốn tưởng rằng lúc này đây Lâm Dĩnh, Lâm Trí, Lâm Giang toàn không còn nữa, bọn họ có thể hoàn toàn làm Lâm thị dòng chính từ thế gian biến mất, lại không dự đoán được ngược lại là chính bọn họ ăn cái lỗ nặng.Triệu Tiệp bình phục hạ trong ngực buồn bức, rút ra một trương giấy trắng tới mở ra viết thư, bọn họ lại đến cùng dĩ vãng mỗi một lần gặp đá kích giống nhau ngủ đông lên, mãi bọn họ phát triển lên tìm thời cơ lại nói.Bất quá Lâm gia là Triệu gia khắc tinh, kia đối cô chất...Triệu Tiệp trong mắt hiện lên sát ý, tin thương lại nghiêm lệnh Triệu Thắng không cần lại đi trêu chọc Lâm Thanh Uyển, có thể tránh Lâm gia liền tránh.Triệu Thắng so Triệu Tiệp còn muôn hận, tuy rằng rất muôn tự mình động thủ giết Lâm Thanh Uyển, nhưng lúc này lại không thể không nghe hắn đại ca nóiLâm Thanh Uyển cũng không biết Triệu gia huynh đệ trong lòng hận ý càng sâu, nàng lúc này cùng Lâm Ngọc Tân mới trở lại Tô Châu, cũng mới bắt được Lâm Tín gửi trở về tin.Lâm Tín không biết nguyên nhân, nhưng Lâm Thanh Uyển trong lòng tính một chút thời gian liền sáng tỏ, hơn phân nửa là cùng Tôn Hòe đệ đi lên mặt chiết đánh vào cùng nhau.Lâm Thanh Uyển hơi hơi mỉm cười, cấp Lâm Tín hồi âm, thuận tiện đem Đông Bắc trong quân một ít chủ yếu sự tích cùng tướng lãnh cho hắn sửa sang lại hảo gửi đi.Hắn sẽ tới Đông Bắc đi nhậm chức, về sau ở Đông Bắc trong quân này đó đều sẽ dùng đến.Lâm Thanh Uyển đem tin giao cho Lâm quản gia, nói: “Người hồi tộc hỏi một chút Lâm Tín tổ mẫu cùng mẫu thân, hỏi các nàng nhưng có muôn tiện thể mang theo đồ vật, cùng nhau cho các nàng đưa đi.”Lâm quản gia đồng ý, ngày hôm sau đáp lời nói: “Lão thái thái nói muốn tới cho ngài tạ ơn đâu, tiểu nhân không dám đồng ý, chỉ nói chờ thu hoạch vụ thu kết thúc cô nai nai sẽ hồi tộc đi xem bọn họ.”Lâm Thanh Uyển hơi hơi gật đầu, “Các nàng quá đến như thế nào?”“Cô nai nai yên tâm, tộc trưởng lão gia vẫn luôn phái người giúp dùi hắn nhóm, mà Tín thiếu gia thăng quan sau đưa về tới không ít hướng bạc, hơn nữa trong tộc hỗ trợ, nô xem các nàng nhật tử quá đến so trước kia còn muốn hảo.” Lâm quản gia dừng một chút lại nói: “Lần này Tín thiếu gia

đưa về tới ban thưởng còn có cấp cô nãi nãi cùng đại tiểu thư đâu, tiểu nhân không dám thiện tiếp, chỉ là lão thái thái cố chấp thật sự, chỉ sợ vội quá này đoạn liền sẽ đưa tới.”Lâm Thanh Uyển gật đầu, “Nàng lại đưa tới người liền nhận lấy đi.”Cũng miễn cho đối phương trong lòng bất an.Lâm Thanh Uyển không hề hỏi về việc này, mà là hỏi cây trống vụ hè tới.Hiện tại đã mau thu hoạch vụ thu, Lâm Thanh Uyển không đuổi kịp cây trống vụ hè, tuy rằng Chung đại quản sự cho nàng viết tin, nhưng viết cũng không đủ kỹ càng tỉ mỉ.Nhắc tới cây trống vụ hè Chung đại quản sự liền cao hứng, năm nay so năm trước thu hoạch còn muôn hảo.Một là bởi vì năm nay đều là lúa mì vụ đông, nhì là bởi vì trải qua năm đầu trống trọt, này một năm mà tương đối thực, thả năm nay phì đầy.“Hiện giờ tiêu mạch đều phơi hảo nhập kho, có không ít thương gia đều tới hỏi chuyện, cô nãi nãi, chúng ta muôn ra nhiêu ít?”“Ngươi xem tính tính đi,” Lâm Thanh Uyển nói: “Hiện tại lương thực vụ chiêm mới ra, lương giới nhất định hạ ngã, chúng ta không cần thiết vào lúc này ra quá nhiều.”“Ta đây chỉ ra một ít đem người đuổi đi.”Lâm Thanh Uyển gật đầu.Chung đại quản sự lại lấy ra một quyển sách nói: “Cô nãi nãi, đây là năm nay ra trán lương sổ sách.”Năm nay lương giới bạo trướng, đặc biệt là hai ba bốn nguyệt thời kì giáp hạt thời điểm, lương giới tiêu thăng, Lâm Thanh Uyển nhìn không thành bộ dáng, liền làm Chung đại quản sự chậm rãi ra tay kho trung trán lương, một là vì ra tay trán lương, thứ hai là muôn áp một áp lương giới.Sau lại triều đình nhúng tay điều tiết lương giới, lương giới hàng đén càng mau, nhưng lương giới vẫn như cũ so năm rồi muôn cao đến nhiều.Chung đại quản sự ở cây trống vụ hè sắp tới, tin tưởng thu hoạch sẽ không kém sau liền đem dư lại trán lương cũng ra, Lâm Thanh Uyển bởi vậy kiềm lời một tuyệt bút.Năm nay được mùa, có tân lương nhập kho, Lâm Thanh Uyển cuối cùng là yên tâm lại.Nàng là không muôn lúc này ra quá nhiều lương, cốc nhiều thương dân, dù sao nàng hiện tại cũng không vội mà tiền dùng, thả lại chờ một chút đi.Chung đại quản sự từ năm nay lương giới trung ném tới rồi ngon ngọt, cũng tưởng đem lương thực lưu đến năm trước năm sau kia đoạn thời gian.Lâm quản gia lại có chút không tán đồng, “Cô nãi nãi, liền tính bởi vì hai thu lương giới giảm xuống, cũng sẽ không hàng quá nhiều, phải biết rằng năm nay triều đình mới vừa thu phục Nam Hán hơn phân nửa lãnh thổ, những cái đó tân thiết lập châu huyện khẳng định là yêu cầu lương thực, không bằng chúng ta mướn thương đội đi Nam Hán?”Lâm Thanh Uyển lắc đầu nói: “Không cần thiết, chúng ta liền an tâm trống trọt liền hảo.”Thu phục trở về châu huyện còn không có hoàn toàn yên ổn xuống dưới, nàng phiền toái sự đã đủ nhiều, nhưng không cần thiết lại cấp chính mình tìm hạng nhất phiền toái.Lâm Thanh Uyển điểm điểm thư cục sổ sách cùng Văn Viên đưa tới sổ sách, khóc miệng chọn chọn, dù sao nàng hiện tại không thiếu tiền không phải sao?Không thiếu tiền cảm giác cũng thật hảo a.Lâm

Thanh Uyễn quyết định, “Đi hỏi một chút đại tiểu thư thiếu cái gì, ngày mai làm người lên phố cho nàng mua vài thứ, lại đi mấy nhà tơ lụa trang nhìn xem, làm cho bọn họ tuyển chút nguyên liệu tới cấp ta nhìn xem, Ngọc Tân cũng sắp ra hiếu, chúng ta nên bắt đầu chuẩn bị ra hiếu sau đồ vật.” Một có tiền liền nhịn không được mua mua mua, nhịn không được trang điểm chính mình tiểu cô nương a. Chung đại quản sự cùng Lâm quản gia liếc nhau, đều nhìn ra cô nãi nãi hảo tâm tình, hai người cùng kêu lên tên tiếng, cười lui ra. Lão gia hiếu kỳ đầy, cô nãi nãi cùng đại tiểu thư đích xác phải hảo hảo trang điểm một chút.

Chương 167: Trưởng thành

Giang Nam được mùa, cây trồng vụ hè tiều mạch bắt đầu ra tới sau, thị trường thượng lương giới ở đột gioi lên vài ngày sau liền bắt đầu rơi xuống. Mãi cho đến thu hoạch vụ thu hết sức lương giới mới chậm rãi vững vàng xuống dưới, dù vậy, lương giới vẫn như cũ so năm rồi muộn cao một ít. Tương đối, nông dân nhóm bán cho lương thương nhóm giá cả cũng đi theo gioi lên một chút. Mặc kệ bị người như thế nào, đại bộ phận nông dân trong lòng là cao hứng, năm nay bọn họ cuối cùng là kiếm lời một bút. Trước kia cũng từng có được mùa, nhưng lương thực nhiều, lương giới liền tiện, kỳ thật trừ bỏ lưu đồ ăn nhiều một ít ngoại, đại gia kiếm tiền cũng không nhiều. Nếu là hàng năm đều có thể như thế thì tốt rồi, được mùa lương thực cũng bán đến ra giá tiền, trong nhà khẳng định sẽ hảo quá rất nhiều. Chỉ có số ít mấy cái đại lương thương biết, như vậy sự chỉ sợ rất khó gặp được. Năm nay được mùa, bọn họ là tưởng đem lương giới áp xuống tới, nhưng triều đình tựa hồ cố ý cùng nông dân mua sắm lương thực vận hướng Nam Cương, hơn nữa bọn họ tưởng nói mấy đại gia lương thực cũng chưa nói xuống dưới, đừng nhìn Giang Nam được mùa, kỳ thật trên thị trường lưu thông lương thực cũng không có nhiều ít. Bọn họ còn tưởng từ Nam Cương nơi đó kiêm một bút đâu, cho nên tuy không muốn, lại cũng không thể không đem lương giới hướng lên trên đè. Những việc này đều là Lâm Thanh Uyển không biết, Lâm gia rốt cuộc chỉ bán lương thực, không mua lương, phương diện này tin tức liền lạc hậu chút. Vẫn là Lâm Ngọc Tân nói lên nàng mới phát hiện có dị. Những việc này Lâm Ngọc Tân tự nhiên cũng không có khả năng biết, nàng là từ Thượng Minh Kiệt nơi đó nghe tới một ít tin tức, biết nhà mình cô cô yêu tiền, cho nên tung ta tung tăng tới cấp nàng ra chủ ý, "Cô cô, chúng ta cũng thu thu lương đi Nam Cương đi, nghe nói bên kia lương giới là bên này gấp ba đâu." Lâm Thanh Uyển trực tiếp đem trong miệng trà cấp phun tới, trừng mắt nói: "Ngươi đây là nghe ai nói?" "Nhi biểu ca a, nhà bọn họ liền mua thật nhiều lương thực muộn vận hướng Nam Cương, hiện tại đại biểu ca còn ở thu lương đâu." Bất quá hai tháng không thấy, Thượng Minh Kiệt đen ba cái độ, vốn dĩ trắng nõn một thiếu niên, hiện tại biến thành một cái mang theo oai hùng chi khí nông gia

thiếu niên, lại hắc một chút liền biến thành than đen.Bất quá như vậy Thượng Minh Kiệt nhìn thực tinh thần, cho nên Lâm Ngọc Tân ở ha ha cười nửa ngày sau liền hỏi hắn, “Nhị biểu ca như thế nào phơi đến như vậy đen, chẳng lẽ ta đi Dương Châu thời điểm ngươi cũng ra xa nhà?”Thượng Minh Kiệt ngốc ngốc gãi đầu cười: “Ta không ra xa nhà, liền ở nhà ngươi thôn trang đâu.”Thượng Minh Kiệt nhìn nàng nhẹ giọng nói: “Muội muội lúc đi cũng không nói cho ta một tiếng, ta tới tìm ngươi khi mới biết được ngươi người đã đi rồi. Sau lại nghe nói ngươi bị tập kích, nhưng dọa hứa ta.”Vốn dĩ hắn là muôn đi tìm nàng, người đều chạy ra thành, kết quả vừa lúc đụng tới hắn cứu cữu, người đã bị tráo đã trở lại.Sau lại đã bị nghiêm thêm trông coi, liền môn đều ra không được, vẫn là hắn đại náo một hồi, tóm mẩu ra mặt hắn mới ra tới.Bất quá những việc này Thượng Minh Kiệt không nói cho Lâm Ngọc Tân, mà là ngưng mắt hỏi nàng, “Muội muội nhưng bị dọa tới rồi?”Lâm Ngọc Tân lắc lắc đầu, kiêu ngạo nói: “Ta lá gan có thể so ngươi lớn hơn, ta lại không trở về, ngươi tới nhà của ta điền trang làm cái gì?”“Cô cô không phải vẫn luôn muôn tìm cái sê viết thư người cấp Trần lão bá bọn họ bản sao nông thư sao? Ta chính là tới viết nông thư.”Thượng Minh Kiệt cười nói: “Cũng là trùng hợp, ngày đó đi ngang qua cửa thành liền thấy được cô cô dán ở nơi đó bό cáo, vừa hỏi mới biết dán đã hơn một năm, thế nhưng vẫn luôn không người thông báo, cho nên ta liền bóc.”Lâm Ngọc Tân mở to hai mắt nhìn, “Ngươi còn sê viết nông thư?”Thượng Minh Kiệt không thèm để ý cười, “Sẽ không đi học sao, dù sao ta cũng không sự nhưng làm, liền giúp cô cô làm một ít khả năng cho phép sự đi.”Kỳ thật là hắn bόn, thật sự nghĩ không ra chính mình có thể làm cái gì.Lấy văn cử xuất sĩ, nhưng hắn ba mươi cũng chưa chắc có thể khảo trung tiến sĩ, huống chi có quyền làm chính mình chủ?Hắn không thể chính mình làm chủ, làm sao có thể...Thượng Minh Kiệt nhìn Lâm Ngọc Tân non nớt trắng nõn khuôn mặt, không có lại tưởng đi xuống.Hắn muôn Lâm biểu muội tốt, ít nhất có thể vui sướng vô ưu sinh hoạt.Văn cử đi không thông, võ cử càng đi không thông, hắn là học cưỡi ngựa bắn cung cập võ nghệ, cũng lật qua mấy thiền binh thư, nhưng hắn không cảm thấy chỉ dựa này đó là có thể đi võ cử.Chính yếu chính là, hắn nếu là từ võ, hắn nương nhất định sẽ đưa hắn đi Đại cữu cữu nơi đó, đến cuối cùng còn không phải muôn ý lại Triệu gia, tính cái gì chính mình làm chủ?Không thể tưởng được đường ra, lại không có việc gì để làm, Thượng Minh Kiệt ở bị Triệu Thắng trảo trở về ôm cửa thành không bỏ khi, ngẩng đầu liền thấy được dán ở cửa thành bên bảng thông báo thượng thông báo tuyển dụng thiếp.Kia tờ giấy đã ô vàng, nhưng vẫn luôn vững vàng dán ở mặt trên, tự cũng rất lớn, thả thông tục dễ hiểu.Liền một cái ý tú, Lâm gia biệt viện thông báo tuyển dụng có thể vì nhà mình lão nông viết nông thư có chí chi sĩ.Có chí chi sĩ, cái dạng gì nhân tài xem như có chí chi sĩ?Thượng Minh Kiệt một hoảng hốt đã bị Triệu

Thắng bái rót chộp vào cửa thành thượng ngón tay, một tay đem người kéo trở về Thượng gia.Sau đó Thượng Minh Kiệt liền cắn nha quyết định sau khi rời khỏi đây liền đi Lâm gia biệt viện, cho dù là vì một lão nông viết thư đâu, kia cũng là một sự kiện không phải sao?Bằng không luôn là như thế bằng hoàng lắc lư, khi nào mới có thể tìm được con đường của mình?Cho nên Thượng Minh Kiệt thoát ly khỏi hải sau liền mỗi ngày hướng Lâm gia biệt viện chạy.Trừ bỏ đi đi học cùng ngẫu nhiên về nhà điểm mao, hẵn toàn bộ thời gian cơ hồ đều hoa ở Lâm gia biệt viện.Vì tiết kiệm thời gian, hẵn thậm chí thỉnh Lư tiên sinh ra ngựa, cùng trong nhà nói tốt muôn khắc khổ đọc sách ở tại Thanh Phong Sơn.Lư thị gia học không trụ địa phương? Không quan hệ, bọn họ có thể cùng Lâm cô cô gia thuê một cái nhà tranh trú sao.Nhà bọn họ Văn Viên không phải có vài gian kiền cho thuê nhà tranh sao?Một tháng liền hai lượng bạc, tiện nghi thật sự.Hai lượng bạc tùy tiện là có thể đáp một tòa nhà tranh Thượng nhị thái thái: “...”Nhưng gần đây nàng cùng nhi tử nháo đến cương, ra điểm tiền mà thôi, dù sao hiện tại Lâm thị cô chất cũng không ở, trụ liên trụ đi.Cho nên Thượng Minh Kiệt có thể quang minh chính đại đi theo Trần lão bá bọn họ phía sau quan sát, học tập cùng ký lục.Buổi sáng theo bọn họ cùng nhau xuống đất đủ loại đồ ăn, sau đó đi đi học, hạ học trở về liền xuống ruộng bồi bọn họ cùng nhau xem tiểu mạch, lúa nước cùng các loại cây nông nghiệp, nghe bọn hẵn là như thế nào phán đoán này đó cây nông nghiệp trạng thái, lại dự đánh giá một chút thu hoạch.Thu hoạch như thế nào biểu hiện là thiếu thủy, nên như thế nào bỗ thủy, khi nào bỗ thủy, bỗ nhiều ít thủy...Như thế nào lại là thiếu phì, hẵn là như thế nào bỗ phì, khi nào bỗ phì, bỗ nhiều ít thích hợp, nếu là bỗ nhiều làm sao bây giờ, bỗ thiếu lại làm sao bây giờ...Cùng với như thế nào chế tạo nông gia phì chờ.Sau đó liền đến cây trồng vụ hè.Mỗi năm gieo trồng vào mùa xuân, cây trồng vụ hè cùng thu hoạch vụ thu thư viện đều sẽ nghỉ, không chỉ có Lư thị gia học như thế, mặt khác thư viện, phủ học, huyện học chờ đều như thế.Rốt cuộc hiện tại học sinh đại bộ phận trong nhà đều có mà, mặc kệ chính mình bản thân là phú quý vẫn là bần cùng, canh tác việc đều không thể buông.Đây là triều đình một cái thái độ, đương nhiên học sinh tại đây kỳ nghỉ là xuống đất lao động, vẫn là đi cưỡi ngựa săn thú hoặc du ngoạn triều đình là sẽ không quản.Trước kia Thượng Minh Kiệt gấp phải như vậy nghỉ dài hạn đều là hô bằng gọi hữu đi ra ngoài khai thi hội văn hội hoặc phi ngựa lưu cầu.Lúc này đây hẵn xin miễn sở hữu cùng trường bạn tốt mòi, một người yên lặng mà thay đổi thân áo quần ngắn đi theo Trần lão bá xuống đất cắt tiểu mạch.Chân tay vụng về, không cẩn thận còn sẽ cắt đến chính mình chân hoặc tay Thượng Minh Kiệt chậm rãi biến? A href=’/shanshuo. Html’ target=‘_blank’>Lập loè thù + ban tông hòe khuyết hoàng tiễn Lữ hỉ cường dư thông tài cập kiến nga tư Phan tăng mộ 19 hữu đổi sang thứ? Br />Mẫu chốt nhất chính là, thu hoạch trong quá trình buồn

té, Trần lão bá bọn họ liền cho hắn từ đầu mùa đông gieo giống lúa mì vụ đông bắt đầu nói lên.Thượng Minh Kiệt tuy không đèn đã gặp qua là không quên được, nhưng trí nhớ vẫn là thực không tồi.Nghiêm túc ghi nhớ sau buổi tối kết thúc công việc trở về liền phần bút bay nhanh, ngày hôm sau lại tiếp tục, chờ ký lục xong lại xác nhận quá một lần, lại trung cầu một chút mặt khác lão nông bất đồng ý kiến, đưa bọn họ cung cấp phương pháp liết cái một hai ba ký lục xuống dưới, thu liền tính thành một nửa.Hiện tại hắn chủ yếu cùng Trần lão bá bọn họ học chính là như thế nào nhanh chóng thả hữu hiệu khai hoang, cho nên mặt trời chói chang bạo phơi dưới khó tránh khỏi đen điểm.Trước mấy **** về nhà, Thượng lão phu nhân cùng Thượng nhị thái thái thấy hắn hắc thành như vậy, tâm đều phải đau đớn chết.Hảo hảo một cái tuấn tiêu hài tử, như thế nào liền biến thành như vậy?Nếu không phải nhà mình hài tử, bọn họ nhất định sẽ ghét bỏ chết.Sau đó Thượng nhị thái thái liền câu hắn ở nhà dưỡng mặt, lần này liền Thượng lão phu nhân cũng chưa vì hắn nói chuyện, mà là nói: “Ngươi nếu là muôn học đồ vật, vậy đi theo đại ca ngươi chạy chân, được thêm kiến thức, ngươi là đầu năm, kia có thể kiếm bao nhiêu tiền a?”Lại thở dài: “Đáng tiếc liền tính chúng ta đem lương thực lưu trữ cũng bán không ra đi, chính là bán đi, này giá cũng không như vậy cao, này nhất kiêm tiền vẫn là những cái đó đại lương thương.”Cho nên luận khởi đối lương thực giá cả hiểu biết, Thượng Minh Kiệt chỉ sơ so Thượng Minh Viễn cái này mua lương còn muôn hiểu biết.Cho nên hắn không khỏi tò mò, “Đại ca, này thu lương đều mau xuống dưới, năm nay lại là được mùa, ngươi mua như vậy nhiều lương thực làm cái gì?”Thượng Minh Viễn đặc ý nói: “Này ngươi cũng không biết đi, chúng ta Đại Lương mới thu Nam Hán hơn phân nửa ranh giới, nơi đó bát tánh từ năm trước đông liền bắt đầu chiến loạn, làm sao có thời giờ trồng trọt? Này trước mắt thương di, không sản lương thực, kia không được giá cao mua lương?Cho nên ta tính toán đem này đó lương thực vận đến Nam Cương đi, đến lúc đó đại kiêm một bút.”

Chương 168: Xin khuyên

Mua thấp bán cao là thương nhân bản năng, Thượng Minh Kiệt tự nhiên cũng biết, cho nên hắn cũng không cảm thấy có cái gì không đúng.“Chỉ là đại ca ngươi mua cũng quá nhiều, nếu là bán không ra đi, hoặc là lương giới có dao động, kia may nhiều ít?”Thượng Minh Viễn không dự đoán được luôn luôn không dính khói lửa phàm tục đệ đệ cũng biết hỏi đến những việc này, hắn nhịn không được ôm lấy bờ vai của hắn làm mặt quỷ nói: “Ngươi này liền không biết đi, cửa này sinh ý chính là ngươi Đại cữu cữu hộ giá hộ tống, hắn hiện tại liền ở Nam Cương, chúng ta còn có thể mệt?”Thượng Minh Kiệt kinh ngạc.Thượng Minh Viễn liền cười hì hì nói: “Ngươi còn không biết đi, Nam Cương thiếu lương, đại bộ phận Nam chinh quân đều đã rút đi, hiện giờ chỉ còn lại có Nhị hoàng tử cùng ngươi Đại cữu cữu mang kia bộ phận lưu tại nơi đó kinh sợ Sở quân, ngươi nói lương thực vận đến nơi đó, ngươi Đại cữu cữu có thể kêu chúng ta có hại?”Hiện giờ Nam Cương thiếu lương, ai vận qua đi không phải vận?Có Triệu Tiệp ở, Thượng gia vận quá khứ lương thực khôn chỉ có thiếu ở đường xá bị kiếp nguy hiểm, tới rồi bên kia cũng nhiều cạnh tranh lực.Phải biết rằng địa phương vọng tộc hiện giờ chính ra sức lấy lòng Nhị hoàng tử cùng Triệu Tiệp đâu.Việc này Thượng Minh Kiệt vốn dĩ nghe qua liền tính, nhưng hôm nay Lâm Ngọc Tân vừa lúc cùng hắn đề ra một câu mùa hạ Văn Viên thu vào xa không kịp mùa xuân, hắn liền nhớ tới chuyện này.Cho nên hắn không chút nghĩ ngợi liền đề nghị, “Biểu muội không bằng cùng cô nói một tiếng, cũng kêu người nhà vận lương thực đi Nam Cương, nghe nói bên kia lương thực quý thật sự, là bên này gấp ba còn nhiều đâu.”Lâm Ngọc Tân trước đây tổng nghe Lâm quản gia cùng Chung đại quản sự cùng cô khóc than, cũng gặp qua cô lần nữa căn răng nói không có tiền, lại lần nữa ra bên ngoài bỏ tiền, cho nên cảm thấy trong nhà khẳng định thực yêu cầu kiếm tiền, liền không chút nghĩ ngợi tới cùng cô hiến kế.Lâm Thanh Uyên nghe xong dở khóc dở cười, vuốt nàng đầu nói: “Thượng gia là có Triệu Tiệp hộ giá hộ tống, cho nên có thể ở lương thực cầm một tay, chúng ta Lâm gia không thể được.Cho nên việc này ngươi không cần suy nghĩ.Ngươi cũng yên tâm, trong nhà hiện tại không thiếu tiền, không cần chúng

ta đi mạo hiểm như vậy.” Lâm Ngọc Tân ngẩn ngơ, hỏi: “Nhà của chúng ta cũng có đứa ở, vốn dĩ liền không tính toán dựa Triệu gia, bằng chính mình không được sao?” “Nào đơn giản như vậy?” Lâm Thanh Uyển dựa vào giường nệm thượng nói: “Thành trì là đánh hạ, nhưng trong thành người chưa chắc tâm phục, hiện tại Nam Cương loạn thật sự đâu. Triệu Tiệp lãnh binh ở Nam Cương, cho nên Thượng gia dọc theo đường đi có hàn hộ giá hộ tống, giống nhau bọn đạo chích cũng không dám mạo phạm. Trừ bỏ giống Triệu gia, Thượng gia như vậy có quan hệ, mặt khác dám vận lương quá khứ chẳng lẽ là đại lương thương hoặc đại gia tộc quyền thế.” “Ngươi thả hãy chờ xem,” Lâm Thanh Uyển cười nói: “Liền tính là bọn họ, nhiều ít cũng đến ở trên đường lưu lại vài thứ, bằng không không có khả năng bình yên tới Nam Cương.” Lâm Ngọc Tân cuối cùng là nghe minh bạch, mở to hai mắt nhìn nói: “Nam Cương có thổ phi!” “Không tính là thổ phi, bất quá là sống không nổi bá tánh hoặc đào vong Nam Hán tàn binh bại tướng cầu cái đường sống thôi, chân chính vào rừng làm cướp vì khát không mẩy cái.” Lâm Thanh Uyển nói: “Cho nên nhà của chúng ta đã không có này đó đại lương thương phương pháp, cũng luyến tiếc lấy nhà mình đứa ở đi điền, việc này liền không cần trộn lẫn.” Tiên không phải như vậy hảo kiêm, bằng không người trong thiên hạ đều động thủ. Lâm Thanh Uyển thỏa mãn nói: “Ta chỉ cần làm ruộng, tạo giấy, lại kinh doanh hảo Văn Viên thì tốt rồi.” Lâm Thanh Uyển nói được không hề chí khí bộ dáng, nghe thế câu nói Thượng Minh Viễn lại thiếu chút nữa hộc máu, ngài kiêm còn thiếu sao? Này đồng ruộng sản xuất lương thực ngài liền bán mấy chục gánh, lưu đến lương giới trường khi lại ra tay, ngài xem ngài có thể kiêm nhiều ít? Còn có kia giấy, hiện giờ phối phương là công khai, nhưng Đại Lương lớn nhất giấy nghiệp xưởng vẫn là Lâm thị, hiện nay Giang Nam sử dụng giấy bản hơn phân nửa đều từ Lâm thị thư cục ra, dư lại số định mức Lâm thị con cháu khai những cái đó tiểu xưởng còn muôn chiêm rất lớn một bộ phận. Kỳ thật liền tính nháp toán giấy phối phương công khai, cũng rất ít có người có thể từ Lâm thị trong tay đoạt sinh ý. Cho nên cuối cùng được lợi lớn nhất vẫn là những cái đó học sinh cùng bình thường dân chúng. Các học sinh không nói, đọc sách phí tổn thấp sao. Xưởng lớn là đoạt bất quá Lâm thị thư cục, rất khó ở giấy nghiệp trung tồn tại, nhưng những cái đó rải rác bình thường dân chúng lại vẫn là có thể cầm trong tay giấy đầy mạnh tiêu thụ đi ra ngoài. Tình huống như vậy hạ, mặt khác đại tộc cũng là có thể bảo trì giấy bản này phân sinh ý mà thôi, căn bản kiêm không đến mấy cái tiền. Ngược lại là bình thường bá tánh nhiều phân nghè phụ, cải thiện sinh hoạt điều kiện. Đến nỗi Văn Viên, chỉ cần gấp qua năm nay mùa xuân nó một viện khó cầu liền biết nó có bao nhiêu hỏa thi. Hắn tưởng ở Văn Viên mở tiệc chiêu đãi mấy cái hồ bằng cầu hữu khoe khoang khoang, kết quả đều thiếu chút nữa đính không đến vị trí. Sau lại vẫn là chỉ ra thân phận, Văn

Viên quản sự lúc này mới châm chước cho hắn đằng một cái sân. Hắn còn yêu cầu dựa quan hệ mới có thể lộng tới vị trí, huống chi người khác? Thả một cái tiểu viện từ một ngày tiền thuê chính là năm lượng a, so kinh thành một cái hai tiền sân một tháng tiền thuê còn muôn quý.Càng đừng nói trừ bỏ này đó Lâm gia còn có tang viên, dệt phường, thêu phường, ao cá, vườn trái cây cùng với mục viên.Nghe nói Lâm cô cô còn làm người ở vườn trái cây dưỡng không ít gà, mỗi ngày quang thu trứng gà đều này đây ngán kệ, chẳng lẽ này kiếm không phải tiền?Thượng Minh Viễn mộc một khuôn mặt phiêu tiến vào, Lâm Thanh Uyển thấy liền cười, “Đại chất nai không phải kiếm đồng tiền lớn đi sao, như thế nào ta xem này biểu tình đảo không giống như là kiếm tiền?”Lâm Ngọc Tân vội vàng đứng dậy cùng Thượng Minh Viễn hành lễ, Thượng Minh Viễn đáp lễ nói: “Biểu muội không cần khách khí, ta là tới tìm Minh Kiệt.”Hắn đôi Lâm Thanh Uyển vẻ mặt đau khổ nói: “Cô cô, ngài khuyên nhủ nhị đệ đi, hắn cũng không biết bị cái gì kích thích, gần đây si mê việc đồng áng, một có rảnh liền hướng trong đất chạy, mười đầu ngưu đều kéo không được, lão thái thái cùng nhị thái thái trong lòng đều vội muốn chết.”Lâm Thanh Uyển không thèm để ý nói: “Hắn tuổi tác còn nhỏ, thả tròng trọt cũng là chính sự, hắn đã thích không bằng làm hắn đi. Chờ về sau hắn làm ghét phiền tự nhiên liền sẽ trở về.”Thượng Minh Viễn liên tục chấp tay thi lễ, “Cô cô cũng đừng nói giỗn, ta xem nhị đệ là quyết tâm muôn đem thời gian háo tại đây việc đồng áng thượng, chờ chính hắn sinh ghét kia được đến khi nào?”“Kia không phải càng tốt?” Lâm Thanh Uyển nhẹ giọng cười nói: “Hắn nếu là không sinh ghét, nghiên cứu đi xuống luôn có hiểu rõ là lúc, đến lúc đó hắn tự nhiên cũng sẽ rời đi.”Thượng Minh Viễn nói bất quá Lâm Thanh Uyển, chỉ có thể nói: “Chỉ là lão thái thái lo lắng, gần nhất chính lấy nước mắt rửa mặt đâu, nói tốt tốt hãi từ liền như vậy không làm việc đàng hoàng lên, phải biết rằng trong nhà hy vọng nhưng đều ký thác ở hắn trên người đâu.”Lâm Thanh Uyển cười cười, đầu ngón tay xoay chuyển ly vách tường, ý vị thâm trường hỏi, “Ngươi quả nhiên là tới đón Minh Kiệt? Nếu là, vậy ngươi xuống ruộng tìm hắn đi, hắn hiện tại phòng chừng đang theo người ngồi xóm ruộng lúa đâu.”“Ách,” Thượng Minh Viễn ngó Lâm Ngọc Tân không nói lời nào.Lâm Ngọc Tân liền trương đại mắt vô tội nhìn hắn, trong lòng nghiến răng nghiến lợi, hạ quyết tâm chính là không rời đi.Lâm Thanh Uyển cười, cũng không có kêu Lâm Ngọc Tân rời đi ý tú, về sau này Lâm gia đều là của nàng, nàng tuổi cũng không nhỏ, chờ sang năm cập kê liền càng muôn bắt đầu tiếp nhận trong nhà sự, Thượng Minh Viễn về sau muốn tránh nàng nói chuyện là không có khả năng.Cho nên còn không bằng từ hiện tại liền bắt đầu làm cho bọn họ thói quen.Thượng Minh Viễn hắc hắc cười hai tiếng, thật cẩn thận mà thấu đi lên, “Lâm cô cô, ta nghe ngài gia lương thực đều còn không có ra tay.”Lâm Thanh Uyển liếc mắt nhìn hắn

nói: “Ngươi đây là nghe ai, hai ngày trước chúng ta mới bán đi một đám.”“Cô cô nhung đừng gạt ta,” Thượng Minh Viễn vẻ mặt khôn khéo nói: “Ai không biết ngài chỉ ra hơn mười gánh lương thực? Nhưng ngài xem ngài đãng trước kia một tảng lớn không ruộng lúa mạch, kia đến thu hoạch nhiều ít?”Thượng Minh Viễn tuy rằng tính ra không ra, nhưng Triệu quản sự chính là nói, Lâm gia này phiền tước điền năm nay chính là được mùa, so nhà người khác thu hoạch đều phải hảo.Như vậy một tảng lớn ruộng lúa mạch, kia đến nhiều ít lương thực a.Thượng Minh Viễn chỉ cần đổi thành hiện tại lương giới liền thế Lâm Thanh Uyển cảm thấy choáng váng.Trước kia bọn họ còn tổng nói Lâm gia mệt, như vậy nhiều sản nghiệp liền đổi lấy hai khối tước điền, đại bộ phận vẫn là đất hoang, không biết muôn hướng trong điền bao nhiêu tiền mới có thể đem mà loại lên, nhưng lúc này mới hai năm công phu, nhân gia không chỉ có đem tước điền đều tròng ra, còn loại đến so bất luận cái gì một nhà đều hảo.Thượng Minh Viễn đảo không cảm thấy là Lâm Thanh Uyển vận khí tốt, hoặc là mà hảo, mà là cảm thấy nàng bản lĩnh đại, đổi làm người khác, ai có thể hai năm thời gian đem mà kinh doanh thành như vậy?Thượng Minh Viễn thực chân chó, nhưng Lâm Thanh Uyển không quá mua trướng, lại lần nữa tàn nhẫn đổi hắn lắc đầu nói: “Trong nhà lương thực thật thật bán, chỉ chừa chút đủ ăn, ngươi đó là không hỏi đối người.”Thượng Minh Viễn mắt trống mong nhìn Lâm Thanh Uyển nói: “Cô cô, ngài liền nhưng linh đáng thương chất nhi đi, chất nhi biết ngài lương thực không bán, ta cũng không chiếm ngài tiện nghi, bên ngoài lương giới là cái này số, ta cho ngài cái này số thế nào?”Thấy Thượng Minh Viễn trên tay so hai cái con số, Lâm Thanh Uyển nhíu mày, “Hiện tại lương giới lại thăng? Ngươi đâu ra như vậy nhiều tiền?”Thượng Minh Viễn liền chà xát tay cười nói: “Này lương giới cơ hồ là một ngày một cái dạng, Nam Cương thiếu lương, liên quan chúng ta Giang Nam lương giới cũng trướng. Cho nên cô cô ngài xem, có thể hay không trước đem tiền thiếu, chờ ta đem lương thực vận đến Nam Cương, trở về liền cho ngài tính tiền.”Thượng Minh Viễn thấy Lâm Thanh Uyển túc mặt không nói lời nào, liền vỗ bờ ngực nói: “Cô cô yên tâm, chất nhi tuyệt đối sẽ không mệt ngài tiền...”“Được rồi, được rồi, biết ngươi không cái kia lá gan,” Lâm Thanh Uyển phất tay nói: “Chỉ là này thu giới cũng quá cao, ta nhớ rõ ta phía dưới có cái tá điền hôm trước mới bán lương thực.”“Đó là tán hộ, giá cả là bị ép tới thấp nhất,” Thượng Minh Viễn khen tặng nàng nói: “Nhưng cô cô không giống nhau, ngài trong tay lương thực so được với một cái đại lương thương trong tay, cho nên này giá cả ưu đãi chút là bình thường.”Lâm Thanh Uyển cười nhạo nói: “Trước nay chỉ nghe nói bán đến càng nhiều giá cả càng thấp, không nghĩ tới đến phiên ta nơi này lại phản ứng.”Nghe hiểu Lâm Thanh Uyển châm chọc, Thượng Minh Viễn trên mặt biểu tình cứng lại, nhịn không được nói: “Lâm cô cô, chất nhi hổ ai cũng

không dám hổ ngài a, ngài quả thực không tin ta?”“Không phải không tin ngươi, ta là không tin thao túng lương thị ngươi,” Lâm Thanh Uyển
nghiêng liếc hắn liếc mắt một cái nói: “Ngươi là thật xuẩn vẫn là giả bỗn,
làm lâu như vậy sinh ý không biết có người đang âm thầm đe dọa?”Thượng
Minh Viễn cúi đầu cười, không thèm để ý thấp giọng nói: “Hắn đe liền đe,
dù sao ta là đem lương vận đến Nam Cương, tống mệt không được ta.”Như
vậy giá thị trường hố vẫn là những cái đó tiêu lương thương, hắn một cái
huân quý công tử, liền tính thật cầm vay nặng lãi mua lương, chỉ cần lương
thực tới tay, vận đến Nam Cương một đổi tay chính là đại kiêm một
bút.Đến lúc đó còn thượng thải tới tiền còn lợi nhuận không ít, xem như lấy
người khác tiền kiêm lời một bút, bạch kiêm tiền há có không kiêm chi lý?
Lâm Thanh Uyển liền chỉ cửa nói: “Cút đi, lương thực bán ai đều không
bán cho ngươi.”Thượng Minh Viễn kinh ngạc đến ngây người, trên mặt đắc
ý thần sắc cứng lại, “Lâm cô cô?”Lâm Thanh Uyển hờ lạnh nói: “Không
chỉ có ngươi, ai tới ta cũng không bán, ta cứu không được ngươi, nhưng ít
ra có thể không hổ ngươi hại người.Lại xin khuyên ngươi một câu, làm
người lưu một đường, các ngươi những người này nâng giò tay bắt quá là
thiêu kiêm chút tiền, người khác lại là có thể giữ được một cái gia, vài điều
tánh mạng.”

Chương 169: Không làm đao

Thượng Minh Viễn mặt đỏ lên, Lâm Ngọc Tân cũng hiểu được, nhịn không được nhíu mày nói: “Đại biểu ca, nhà ngươi lại không thiếu tiền, tội gì đi làm như vậy sự?” Thượng Minh Viễn cắn môi không nói chuyện, sợ hãi nhìn mắt Lâm Thanh Uyên nghiêm nghị sắc mặt, nhỏ giọng cáo từ rời đi. “Đại gia, thế nào, Lâm cô nai nai đáp ứng rồi sao?” Triệu quản sự cười tủm tỉm đón nhận trước hỏi. Thượng Minh Viễn tức giận đến một tay đem người đẩy ra, phát tay áo nói: “Đáp ứng cái gì, thu lương thực không phải đã đủ nhiều sao, ngày mai liền khởi hành đi Nam Cương.” Triệu quản sự trùng lén hai mắt, “Lúc này mới nào đến chỗ nào nha, đại gia, thu hoạch vụ thu sắp tới, chúng ta có thể lại thu một đợt nha. Ngài xem hiện tại có mấy cái đại lương thương nguyện ý ly Giang Nam? Thả Nam Cương còn không có khó khăn đến lương giới tiêu thăng là lúc, hiện tại còn không phải thời điểm đâu.” “Gia nói hiện tại khởi hành liền hiện tại khởi hành, là ngươi làm chủ, vẫn là ta làm chủ?” Triệu quản sự một nghẹn, cúi đầu lui về phía sau nói: “Tự nhiên là đại gia ngài làm chủ.” Thượng Minh Viễn liền hừ một tiếng, phát tay áo bỏ đi. Kiếm Kim vội vàng chạy chậm đuổi kịp, bất quá hắn cũng thực nghi hoặc là được, “Đại gia, ngài có phải hay không bị Lâm cô nai nai mắng?” Thượng Minh Viễn liền hướng hắn mắt trọn trắng. Đại gia tính tình tuy không có nhị gia hảo, nhưng cũng rất ít phát giận, cho nên Kiếm Kim thấy hắn không giống đối Triệu quản sự giống nhau đối hắn phát hỏa, lá gan liền lớn lên, cười hắc hắc nói: “Ta một đoán chính là, bất quá Lâm cô nai nai vì cái gì muốn mắng ngài, ngài cấp giá cả không phải rất cao sao?” “Gia là hảo tâm, nhưng nhân gia không nhận gia có biện pháp nào?” Thượng Minh Kiệt cắn răng nói: “Về sau việc này đừng nói nữa, chúng ta trước đem lương thực vận đi Nam Cương, này thiếu đạo đức sự về sau ai vui làm ai làm đi.” “Ta là vàng thật bạc trắng mua lương thực, như thế nào liền thiếu đạo đức?” Kiếm Kim trừng mắt. Thượng Minh Viễn liền chụp một chút hắn đầu, “Gia đều đến bị người điểm mới hiểu được sự, nói ngươi có thể hiểu không?” Kiếm Kim liền lấy lòng cười nói: “Chỉ cần đại gia chịu nói, tiểu nhân nghe không hiểu cũng đến nghe hiểu a.” Thượng Minh Viễn hừ lạnh một tiếng không nói lời nào, bất quá tâm tình hảo không ít. Chủ tớ

hai người lên xe ngựa liền đi, đem Triệu quản sự ném xuống.Triệu quản sự từ phía sau đuổi theo, nhịn không được triêu trên mặt đất phỉ nhô.Thật đúng là cho rằng chính mình có thể đương gia làm chủ?Bất quá là bởi vì nhị thái thái ở Phật đường niệm Phật, bằng không nào có hắn chuyện gì?Xe ngựa nhanh như điện chớp mà đi, giơ lên một mảnh tro bụi, phong lại một thỏi, tro bụi trực tiếp hồ chính há to miệng muốn chào hỏi Thượng Minh Kiệt về mặt.Chờ xe ngựa qua đi, Thượng Minh Kiệt mới một lau mặt, ngốc ngốc nhìn chăm chú vào đuôi xe nửa ngày, đại ca không phải tới tìm hắn sao? Như thế nào còn không có thấy hắn liền chạy?“Thượng nhị gia, chúng ta đi nhanh đi, canh giờ này không còn sớm, đại ca ngươi hơn phân nửa còn ở nhà chờ đâu.”Phụ trách tới kêu Thượng Minh Kiệt đưa ở thấy hắn phát ngốc liền nhịn không được thúc giục nói.Thượng Minh Kiệt một 囔, cười xua tay nói: “Ta đại ca đã đi rồi, ngươi đi về trước đi, ta lại trở về cấp Trần lão bá giúp đỡ.”Dứt lời xoay người lại hồi trong đất đi.Đưa ở há to miệng, mộc mộc quay đầu đi xem trên đường đã sớm biến mất xe ngựa, lại đi nhìn thấu áo quần ngắn, mang theo mũ rom, óng quần vẫn một đoạn Thượng Minh Kiệt, yên lặng mà đem nghi vấn nuốt trào vào.Hắn nếu không phải thấy nhiều Thượng nhị gia này thân trang điểm, liền trước kia lưu lại ân tượng, nghênh diện cũng sẽ nhận không ra hắn tới.Thượng Minh Kiệt không như thế nào đem việc này để ở trong lòng, Thượng Minh Viễn lại ở sau khi lấy lại tinh thần đỗ một chút, nói là tới đón đệ đệ, kết quả người mặt còn không có thấy liền chạy, đảo như là hắn có ý tìm lấy có tới nói sinh ý.Hắn nhịn không được giận chó đánh mèo Kiếm Kim, một chân đem người đá đến một bên, mắng: “Gia ta không ký sự còn chưa tính, ngươi cũng không ký sự? Liền nhị gia mặt cũng chưa thấy liền đi, quay đầu lại như thế nào cùng lão thái thái công đạo?”Kiếm Kim đầy bụng ủy khuất, nhưng cũng không dám gọi, cúi đầu nhận tội nói: “Đều là tiểu nhân sai, nếu không gia ngài đem ta đá xuống xe, ta bò trở về tìm nhị gia?”Thượng Minh Viễn liên trùng hắn một cái nói: “Cút đi, chờ ngươi bò lại đi lại bò lại tới, trời đã tối rồi.”Hắn nghĩ nghĩ nói: “Trở về liền nói nhị gia không muốn trở về, Lâm gia đối hắn cũng thực khách khí, cho nên ta liền không kiên trì dẫn hắn trở về, ngươi tiểu tâm chút, đừng lại nói lậu miệng.”“Gia ngài yên tâm đi, nhất định không thể nói lỡ miệng.”Kiếm Kim thật cẩn thận thâu đi lên, ân cần cho hắn niết chân nói: “Đại gia, liền tính từ lâm cô nãi kia chỗ đó mua không được lương thực ngài cũng đừng nóng vội, chúng ta có thể cùng người khác mua sao, hiện tại trong tay có lương tán hộ còn có không ít, chúng ta giá ra cao điểm, có rất nhiều người bán.”“Ngươi biết cái gì,”Thượng Minh Viễn ngó hắn liếc mắt một cái nói: “Gia tuy rằng muốn kiêm tiền, nhưng còn không đến mức cái gì tiền đều kiêm.”Thượng Minh Viễn hù hù hai tiếng, nếu là biết này đó tiền sẽ hại mạng người, hắn mới sẽ không như vậy tích cực đâu.Này không phải không biết sao?Hắn tới tìm

Lâm Thanh Uyển, một là tướng từ nàng trong tay lấy lương, nhì cũng là tướng lôi kéo nàng cùng nhau phát tài.Rốt cuộc nàng trong tay lương thực nhiều, còn không bằng thừa dịp hiện tại lương giới cao bán đi đâu, lại quá một đoạn chưa chắc liền có như vậy giá cả.Đừng nói cái gì lưu đến sang năm thời kì giáp hạt thời điểm, năm nay hảo giá thị trường sang năm chưa chắc có.Khác không nói, hắn chính là biết hiện tại lương giới cũng là bị người có ý định kéo cao, Giang Nam bên này còn hảo, có triều đình không chế, cây trồng vụ hè lại được mùa, cho nên trưởng đến không phải quá thái quá.Nam Cương kia vùng đã bị người kéo đến một ngày một cái giới, căn bản không chế không được.Hắn chỉ nghĩ kiêm Nam Cương tiền, lại không nghĩ rằng có chút người tâm quá lớn, không chỉ có tướng thừa dịp thu phục Nam Hán cái này quan khẩu kiêm bá tánh tiền, còn tướng tể phá những cái đó tiêu lương thương, đem bọn họ của cải đào không.Nếu không phải Lâm cô cô chợt phát giận, hắn hiện tại còn cho người ta đương đao sứ đâu.Thượng Minh Viễn là quyết định chủ ý không hề trộn lẫn việc này, trở về liền cùng Thượng lão phu nhân nói ngày hôm sau liền khởi hành nam hạ.Thượng lão phu nhân cũng cảm thấy trong nhà tiền đều đè ở lương thực thượng phong hiểm quá lớn, hơn nữa vì mua lương còng còng bên ngoài mượn như vậy nhiều tiền, hiện giờ nàng là mỗi ngày buổi tối cũng không dám ngủ thật, sợ này phê lương thực xảy ra chuyện gì.Cho nên Thượng Minh Viễn nhắc tới nàng liền đồng ý.Thượng nhị thái thái lại còn nghĩ kiêm càng nhiều chút, cho nên uyển chuyển khuyên nhủ: “Hà tất như vậy cấp, ta nghe ngươi Nhị cữu cữu nói bên ngoài lương giới còn ở trường đài, những cái đó đại lương thương cũng chưa nam hạ, không bằng chúng ta cũng lại thu mấy ngày.”Nàng cười nói: “Bằng không chờ người từ Nam Cương trở về, lương thực đều phải bị những cái đó lương thương thu xong rồi.”Thượng Minh Viễn cúi đầu cung kính nói: “Nhị thẩm không biết, trong nhà tiền hiện giờ đều quăng vào đi, lại ra bên ngoài mượn một tuyệt bút, lớn như vậy một đám lương thực đè ở trong tay, chất nhi buổi tối liền giác đều ngủ không tốt.”Lời này xem như nói đến Thượng lão phu nhân tâm khảm, nàng liên tục gật đầu, còn không có kịp nói chuyện, Thượng nhị thái thái đã lại cười nói: “Ngươi cũng quá cẩn thận rồi, có ngươi Đại cữu cữu ở Nam Cương đâu.”Thượng lão phu nhân sắc mặt rơi xuống, tìm tòi nghiên cứu nhìn về phía Thượng nhị thái thái nói: “Như thế nào hảo như vậy mệt nhọc đại cữu gia? Hắn là làm đúng đắn sự, tổng không hảo kêu hắn vì Minh Viễn quá mức nhọc lòng, hắn có thể phân phó thuộc hạ một câu liền rất hảo, ta xem Minh Viễn quyết định liền rất hảo, nhân lúc còn sớm khởi hành, nhân lúc còn sớm đem lương thực rời tay là hảo.”Thượng nhị thái thái liền bế khẩn miệng không nói lời nào, nàng hiện tại đi Phật đường thời gian tuy thiếu, nhưng quản gia quyền còn ở Thượng Minh Viễn phu thê trong tay.Cho nên nàng không nghĩ lúc này đắc tội Thượng lão phu nhân, miễn

cho lại bị an bài đại lượng kinh Phật.Thượng nhị thái thái không phản đối, Thượng lão phu nhân lại cực lực tán thành, việc này liền như vậy định rồi.Thượng Minh Viễn làm người cấp Lâm Thanh Uyển truyền một phong thơ, hỏi nhung có yêu cầu hắn từ Nam Cương mang đồ vật?Tin vừa lúc liên dửng ở Lâm Ngọc Tân trong tay, nàng cấp cô cô đưa đi khi nhịn không được “Xì” cười nói: “Ngày hôm qua đại biểu ca sắc mặt như vậy khó coi, ta còn tưởng rằng hắn không bao giờ sẽ đến đâu, ai ngờ mới qua cả đêm liền truyền tin tới.”Lâm Thanh Uyển cười nói: “Hắn khôn khéo đâu, biết cái gì là vì hắn hảo.”Đây cũng là nàng vẫn luôn nguyện ý thường thường đè điểm hắn nguyên nhân chi nhất.Lâm Ngọc Tân cũng chậm rãi sờ soạng túi rồi cô cô đổi đổi Thượng gia người bắt đồng thái độ.Đối ngoại tổ mẫu, cô cô là minh ninh hót, không quan tâm lão nhân gia nói cái gì, không chạm đến hạn cuối có thể ứng liền ứng, nhưng nên làm như thế nào cô cô vẫn là sẽ như thế nào làm, cũng không vì lão nhân gia sở tả hữu.Đối nhị mợ, cô cô liền kém minh đánh nhau, tuy rằng lẩn nhau thái độ đều thực hảo, nhưng ai đều ngửi được các nàng chi gian khói thuốc súng vị.Đối đại biểu ca cùng đại biểu tẩu, chỉ cần người ở trước mặt, nàng có thể đè điểm liền đè điểm.Mà đổi Thượng Minh Kiệt, Lâm Ngọc Tân cảm thận nhìn thoáng qua cô cô, nàng tổng cảm thấy cô cô đổi nhị biểu ca thái độ rất kỳ quái, có đôi khi hận sát không thành thép, nhưng rồi lại không giống đổi đại biểu ca giống nhau chiều cõi, nàng cảm thấy cô cô là ở thờ ơ lạnh nhạt, nếu nhị biểu ca đã làm sai chuyện, nàng sẽ không giống đổi đại biểu ca giống nhau đè điểm đổi phương, mà là sẽ mắt lạnh nhìn.Chính là nàng đổi nhị biểu ca lại thực chú ý, giống hắn ở thôn trang làm sự mỗi ngày đều có người tới hội báo, quả thực so quan tâm nàng còn quan tâm.Lâm Ngọc Tân cũng không biết nói, Lâm Thanh Uyển hiện tại này đây một loại mẹ vợ bắt bẻ con rể ánh mắt nhìn chằm chằm Thượng Minh Kiệt đâu.Thượng Minh Kiệt tốt nhất không đáng đại sai, nếu là một phạm, Lâm Thanh Uyển lập tức liền sẽ đem đổi phương đá ra bị tuyển danh sách.Lâm Ngọc Tân không biết cô cô trong lòng suy nghĩ, nhưng nàng từ trước đến nay mẫn cảm, thả quan sát tỉ mỉ, ăn ản có cảm giác, liền nhịn không được âm thầm đè điểm Thượng Minh Kiệt, “Nhị biểu ca làm việc tốt nhất muôn tam tư mới được, miễn cho ra sai hối hận không kịp.”Thượng Minh Kiệt bị phơi hắc trên mặt lộ ra cười ngây ngô, sơ lăng cười nói: “Biểu muội yên tâm.”Lâm Ngọc Tân có chút không nỡ nhìn thẳng, vốn dĩ nhiều khôn khéo một người a, vì cái gì bị phơi hắc sau có vẻ như vậy xuân?Thượng Minh Viễn đi rồi, lương giới liên tục bay lên, bất quá bay lên biên độ rất nhỏ, nhưng lại tiêu, với các bá tánh tới nói cũng là đại sự.Không ít nông hộ bắt đầu gặt gấp lúa nước, chính là tưởng đuổi kịp này cổ trường giới triều, rất nhiều thu lương nhập thị, hàng giới không những không hạ, ngược lại lại kịch liệt giơ lên một đoạn.Liền tính không xào quá cỗ, cũng nghe nói qua xào cỗ Lâm Thanh Uyển sắc mặt

càng ngày càng ngưng trọng, nhịn không được đi tìm Chu thứ sử. Đến Thứ sử phủ cửa khi vừa vặn đụng tới Lư Túc từ Thứ sử phủ ra tới, hai người đều là kính đã lâu đối phuong đại danh, nhưng gặp mặt lại vẫn là lần đầu tiên. Hai bên đều sững sốt, sau đó nhịn không được nhìn nhau cười, cho nhau hành lễ. Lư Túc đứng ở bậc thang cười nói: “Kính đã lâu quận chúa đại danh, vẫn luôn tưởng bái kiến lại vô duyên nhìn thấy, lại không nghĩ rằng hôm nay như vậy xảo.” Lâm Thanh Uyên cũng đứng ở càng xe thượng cười nói: “Lâm mỗ người cũng là, vẫn luôn tưởng bái kiến Lư tiên sinh, nhưng vẫn không được cơ hội, hôm nay nhưng thật ra có duyên.”

Chương 170

Lư Linh cùng Thôi Vinh trộm xuyên thấu qua màn xe ra bên ngoài xem, thấy hai người đứng chung một chỗ nói cười yến yến, nhịn không được đem lỗ tai dán ở cửa xe, càng thêm chuyên chú đi nghe. Chỉ nghe Lâm Thanh Uyển nhẹ giọng cười hỏi: “Lư tiên sinh là vì lương giới mà đến?” Lư Túc cười nói: “Xem ra Lâm quận chúa cũng là vì thế mà đến.” Lâm Thanh Uyển nhẹ nhàng nhíu mày, “Ai đem sự tình nháo đến lớn như vậy?” Lư Túc nhàn nhạt nói: “Bất quá là chút ích lợi huân tâm đồ đệ.” Trong xe hai cái tiểu cô nương cho nhau le lưỡi, nhỏ giọng nói: “Bạn họ đang nói cái gì?” “Hình như là lương giới,” Thôi Vinh nhỏ giọng nói: “Ta nương hôm kia còn cùng dì nói đi, nói hiện giờ lương giới càng ngày càng quái, nàng đều có chút xem không hiểu.” Lư Linh le lưỡi, “Ta luôn có chút sợ Ngọc Tân cô cô, cảm thấy nàng so với ta nương còn lợi hại chút.” Thôi Vinh nhịn không được cong môi cười, “Kia không phải còn có dương ở sao? Dì lại lợi hại, nàng cũng sẽ nghe dương, Lâm quận chúa lại lợi hại, ở dương trước mặt không cũng tự xưng người nào đó?” Nói tới đây Thôi Vinh đều có chút ghen ghét, nàng phải có như vậy cha, mẫu thân lại nghiêm khắc nàng cũng cam nguyện. Lư Linh tự hào cười cười, lay cửa xe không có lại nói. Xe ngoại hai người cũng nói lời tạm biệt, Lư Túc nhìn theo Lâm Thanh Uyển nhập Thủ sử phủ. Đi theo Lâm Thanh Uyển bên người hộ vệ vào phủ sau thấp giọng bẩm báo nói: “Cô nãi nãi, mới vừa trên xe có hai cái tiểu cô nương...” Thấp giọng đem chính mình nghe được đổi thoại thuật lại một lần. Lâm Thanh Uyển nhuộm mày, quay đầu nhìn thoáng qua ngoài cửa, lắc đầu khẽ cười nói: “Sớm nghe nói Lư tiên sinh khai sáng hào phỏng, hôm nay vừa thấy quả nhiên danh bất hư truyền.” Đi học thời gian mang theo nữ nhi cùng cháu ngoại gái nhi trốn học ra tới chơi. Lâm Thanh Uyển mân miện mỉm cười nhìn về phía trước, Chu thứ sử đã mang theo quản gia bước nhanh nghênh ra tới. “Lâm quận chúa.” Lâm Thanh Uyển hơi hít sâu, “Chu đại nhân, ta vừa rồi ở cửa gặp phải Lư tiên sinh.” Chu thứ sử nhịn không được cười khổ, “Quận chúa cũng là vì lương giới mà đến?” Lâm Thanh Uyển dừng bước nhìn về phía hắn, “Như thế nào, có rất nhiều nhân vi việc này tới đi tìm ngài sao?” “Bao gồm quận chúa ở bên trong, đã có bốn người nhĩ.” Lâm

Thanh Uyển mỉm cười, “Kia Chu đại nhân là có chủ ý?” Chu thứ sử cười lạnh, “Quận chúa yên tâm, bọn họ thông minh, nhưng trong triều so với bọn hắn còn người thông minh chỗ nào cũng có.” Ai cũng đừng đem ai đương ngốc tử. Lâm Thanh Uyển liền cười nói: “Ta nơi đó còn có chút lương thực, nếu không đủ đảo nhưng chi viện một vài.” “Đa tạ quận chúa,” Chu thứ sử cũng nhịn không được mỉm cười, “Nếu có yêu cầu, hạ quan sẽ không khách khí.” Nhưng kỳ thật căn bản dùng không đến Lâm Thanh Uyển này phân, lương giới biến hóa ra ngoài mọi người dự kiến, ở mảnh trướng hai ngày lúc sau Giang Nam vùng bắt đầu có lời đồn đãi ở truyền. Triều đình sẽ viện trợ Nam Cương, rất nhiều lương thực từ quốc khố trung vận ra, ít ngày nữa sẽ đến Nam Cương. Tin tức vừa ra, lương thực giá cả cuồng ngã. Những cái đó đại lương thương còn ổn được, một ít tán hộ cùng tiêu lương thương lại nhịn không được. Chính trực thu hoạch vụ thu, bọn họ không chỉ có không thu mua, còn đại phê lương ra bên ngoài bán tháo. Lương giới lấy so dâng lên khi còn muốn mau tốc độ giảm xuống, thu mua giới so lương giới càng thấp, bá tánh trong lòng khủng hoảng, càng thêm muốn đem trong tay lương thực bán đi. Trong một đêm giống như Giang Nam nơi nơi đều là lương thực, lương giới đã thấp tới rồi sáu tiền. Loại lương nông hộ cơ hồ khóc chết, này lương giới giao xong rồi thuế, bọn họ liền phí tổn đều thu không trở về. So nông hộ thảm hại hơn chính là những cái đó tiêu lương thương cùng tướng nhân cơ hội kiếm một bút tán hộ. Bọn họ phía trước đại lượng thu mua lương thực, liền tưởng chờ thu hoạch vụ thu sau vận đi Nam Cương, bọn họ không có đại lương thương đại gia tộc quyền thế, cho nên liên hợp lại tổ thương đội, tính toán cùng nhau lên đường. Vì có thể nhiều tiền một ít lương thực, bọn họ cùng Thương Minh Viễn giống nhau, vì có thể kiếm càng nhiều chút, liền mượn tiền mua lương, bọn họ tinh tế tính quá, một đi một về, còn rót vốn và lãi còn có thể thừa một ít tiền. Nhưng hiện tại lương giới cuồng ngã, đừng nói kiếm tiền, chỉ sợ đem bọn họ của cải đều điền đi vào cũng không đủ còn thải tới tiền. Tam tiền, chín tiền mua lương, chỉ ở nhà mình nhà kho ngày người một tháng không đến liền mệt hai tiền đến tam tiền. Tin tức vừa ra, đã có người ở nhà mình lương thượng treo lụa trắng, nếu không phải người nhà cảnh giác, phát hiện kịp thời, chỉ sợ người liền mất mạng. Nam chủ nhân vừa chết, lưu lại như vậy đại nợ nần cấp người nhà, bọn họ có thể hảo đi nơi nào? Nhưng lương giới cũng không bởi vậy liền ổn định xuống dưới, vẫn như cũ một ngày một cái giới, mất thấy liền phải té năm tiền đi. Chính là kế hoạch việc này đại lương thương nhóm nhìn đến này thế đều nhịn không được kinh hãi, bắt đầu an bài người bác bỏ tin đồn. Nhưng lương giới đã hàng đện, căn bản không phải bọn họ bác bỏ tin đồn là có thể úc chế trụ. Thẳng đến Thứ sử phủ dán ra cáo lệnh, triều đình sẽ ra tam tiền mua sắm lương thực, nông hộ cần lấy hộ tịch cùng khế đất bán lương. Đến nỗi tiêu lương thương cùng những cái đó tán hộ,

Chu thứ sử đã dẫn người lén tiếp xúc bọn họ, đồng dạng từ triều đình ra tiền cùng bọn họ thu mua lương thực.Bất quá cùng cấp nông hộ nhóm chính sách không giống nhau, nông hộ nhóm là một tay giao lương, một tay giao tiền.Những người này lương lại là trước chịu nợ, chờ lương thực tới rồi Nam Cương lại kết toán.Cứ như vậy, này đó tiểu lương thương đừng nói là kiếm tiền, liền bốn đều giữ không nỗi, cũng may lỗ lã cũng không lớn, đại gia lặc khẩn lunge quần còn có thể quá.Tổng so với trước tăng gia bại sản cũng còn không thượng tiền hảo.Không chỉ có Tô Châu, toàn bộ Giang Nam đều như thế thao tác, Tôn Hòe lấy quan sát sứ thân phận hạ lệnh, triều đình cũng phái ra giám sát ngự sử, toàn bộ Giang Nam đều động lên.Lương giới thực mau vũng vàng xuống dưới, ở đại lương thương nhóm phản ứng lại đây muốn xuống tay giá thấp thu mua lương thực khi, lương giới đã tăng lên đến tám tiền, bọn họ hao tổn tâm cơ sáng tạo ra tới hảo thời cơ cứ như vậy chuyển lập tức thệ.Triều đình ở Giang Nam động tác quá lớn, tin tức thực mau liền truyền tới Nam Cương, mặc kệ là Giang Nam bá tánh, vẫn là Nam Cương, hai bên đều nhận định triều đình này cử chính là vì viện trợ Nam Cương.Cho nên Nam Cương lương giới thực mau liền hàng, từ 32 tiền bắt đầu đi xuống hàng, thực mau liền hàng tới rồi mười ba tiền.Nam Cương bá tánh vui mừng khôn xiết, tuy rằng cái này lương giới vẫn là rất cao, lại hàng gấp hai còn nhiều.Nam Cương phản lương cảm xúc nháy mắt hạ xuống, ở chính bọn họ cũng không phát hiện thời điểm ở sâu trong nội tâm đối Đại Lương có một tia tán thành, đối Lương quân công phá đô thành hận ý trong bất tri bất giác yếu bớt.Rốt cuộc với bá tánh tới nói, ai đương hoàng đế không quan trọng, quan trọng là ai có thể làm cho bọn họ ăn no.Tin tức truyền bá rốt cuộc tương đương đối mau, chờ đại lương thương nhóm sốt ruột hoảng hốt đem lương thực vận đến Nam Cương, Nam Cương lương giới đã chậm rãi bắt đầu giảm xuống.Hơn nữa triều đình từ Giang Nam mua sắm đại lượng lương thực cũng đồng thời tới rồi Nam Cương.Này phê lương thực tương đương với cấp Nam Cương rót vào nước chảy, có Nhị hoàng tử hộ giá hộ tống, thực mau đem lương giới bình tới rồi mười tiền, không ít đại lương thương cùng đại gia tộc trăm cay ngàn đắng mà đem lương thực vận đến Nam Cương, kết quả cũng liền kiêm lời cái lộ phí.Mọi người tâm? A href= '/xinhuang. Html' target= '_blank' >Tin đối thư kẽm hải chấn hoài quang? Br />Đồng thời những người này còn thượng triều đình số đen, liền bệ hạ đều ở triều hội thượng mang bọn họ lợi dục huân tâm.Đã mất ích lợi, lại ở trong triều ném danh dự, thật có thể nói là là mất nhiều hơn được.Ngược lại là sớm đem lương thực vận đến Nam Cương Thượng Minh Viễn chiếm cái tiện nghi.Hắn đem lương thực vận đến Nam Cương khi, Giang Nam lương giới nháo đến chính hung, thấy Nam Cương lương thực còn ở trướng, liền tưởng đem lương thực lưu tại trong tay áp một áp.Kết quả triều đình muốn đại lượng thu mua lương thực viện trợ Nam Cương tin

tức truyền đến, hắn không chút nghĩ ngợi liền đem lương thực ra tay.Lúc sau lương giới còn trướng một trận, Triệu quản sự còn thực tiếc hận, cảm thấy bọn họ lại đem lương thực lưu một trận thì tốt rồi.Kết quả ngày hôm sau lương giới liền bắt đầu giảm xuống, hơn nữa hàng đến điên cuồng, lúc sau liền không còn có trướng quá.Chờ những cái đó đại lương thương đem lương thực vận tới giá thấp bán ra, Triệu quản sự ngoài miệng không nói, trong lòng lại là may mắn.Triệu Tiệp đều thở dài nhẹ nhõm một hơi, muôn Thượng Minh Viễn cầm tiền chạy nhanh hồi Tô Châu.Thượng gia này phê lương thực Triệu gia cũng có phân, bắt quá bởi vì hắn tại đây lĩnh quân, hơn nữa Nhị hoàng tử ở bên, cho nên không hảo tự mình ra mặt.Lĩnh quân tướng lãnh cấp thân bằng chút tiện lợi vốn là thường lệ, nhưng hắn không nghĩ tới lần này triều đình phản ứng như thế to lớn thả nhanh chóng.Nhị hoàng tử ở lĩnh quân đánh giặc thượng không có thiên phú, lại ở trong triều nghe báo cáo và quyết định sự việc mấy năm, còn ở Hộ Bộ rèn luyện quá, đổi xử lý những việc này có lý có điều.Hắn mới phản ứng lại đây, Nhị hoàng tử cũng đã định hảo điều lệ, bắt đầu ra lệnh thuộc đi chấp hành.Hắn tuy là lĩnh quân tướng quân, nhưng có Nhị hoàng tử ở, với chính sự thượng hắn thật đúng là không làm chủ được.Hắn chính là biết bê hạ vì Giang Nam lương giới bạo trướng việc sinh khí, vì thế không ít gia tộc tộc trưởng đều bị kêu tiến cung nói chuyện, mà những cái đó tham dự trong đó đại lương thương càng là bị Hộ Bộ trọng điểm chiếu cố.Triệu Tiệp tưởng, chờ việc này qua đi, Hộ Bộ liền sẽ bắt đầu tới cửa tra thuế má.Cho nên hắn không nghĩ làm người quá chú ý Thượng Minh Viễn.Thượng Minh Viễn trong tay cầm nhiều như vậy tiền, cũng không nghĩ lại lưu tại Nam Cương, cho nên muôn cũng không nghĩ liền gật đầu đáp ứng rồi.Chờ hắn trở lại Tô Châu, Nam Cương lương giới vừa mới vừa ổn định xuống dưới.Thượng lão phu nhân nhìn đến kia một xe xe bạc trắng, lúc này mới thở dài nhẹ nhõm một hơi, lôi kéo hắn tay nói: “Này một tháng xem đến ta là kinh hồn táng đảm, về sau như vậy sự chúng ta vẫn là đừng trộn lẫn hợp, mắt công ngươi sớm đi rồi, bằng không hãm ở Tô Châu...”Thượng lão phu nhân hướng ra phía ngoài bĩu môi nói: “Nhìn bên ngoài những người đó già hiện tại có bao nhiêu ở nhà khóc? Nhà của chúng ta của cải mỏng, nhưng chịu không nổi này đó lăn lộn.”Những lời này cùng với nói là nói cho Thượng Minh Viễn nghe, còn không bằng nói là nói cho Thượng nhị thái thái nghe.Đây là đang trách nàng phía trước đề nghị đâu?Thượng nhị thái thái giàu không được cắn răng, rồi lại không lời nào để nói, ngay cả nàng đại ca đều cảm thấy thực huyền, huống chi với nàng?Tô Châu nháo đến nhất hung thời điểm, nàng cũng sợ hãi.Thượng lão phu nhân trách cứ đảo không có gì, chỉ là Thượng gia đem sở hữu tiền mặt đều đầu nhập vào đi vào, còn mượn thải, một khi thất bại, hậu quả không dám tưởng tượng.Cũng may trời cao phù hộ bọn họ vượt qua này một kiếp.Kiếm lời Thượng nhị thái thái mới không

thèm đê ý Thượng lão phu nhân nói cái gì đâu? Nàng cười tủm tỉm mà nhìn về phía Thượng Minh Viễn, hỏi: “Trưởng mục nhung kiềm kê hảo?” Thượng Minh Viễn cười nói, “Còn có cùng tiền trang mượn vốn và lãi không có còn, đến đại chưởng quầy tính ra mới có thể tính toán lợi nhuận, đãi số sách làm tốt, lại lấy tới cấp nhị thẩm xem qua.” Thượng nhị thái hơi hoi hoi mỉm cười, không thèm đê ý nói, “Này có cái gì cấp? Người từ từ tới, nếu là nhân thủ không đủ, ta bát vài người qua đi cho người sứ.” Thượng Minh Viễn cười đồng ý, lại không hỏi nàng muốn người, bắt quá Thượng nhị thái cũng không trông cậy vào hắn hỏi, ngày hôm sau trực tiếp đem quản sự cho hắn phái qua đi. Thượng Minh Viễn một mực cười tủm tỉm tiếp nhận, hắn lại không ngốc, nên hắn tiền sớm tại trở lại Tô Châu trước liền xách ra tới, căn bản không cho Thượng nhị thái qua tay cơ hội.

Chương 171: Huynh đệ

Lấy Thượng nhị thái thái danh nghĩa giao cho hắn tiền, nói là Thượng nhị thái thái của hồi môn, nhưng ai không biết kia tiền là Triệu gia, chia hoa hồng tiền cũng là muôn giao cho Triệu gia.Chính như Thượng Minh Viễn dùng Tiểu Phương thị “Của hồi môn” cũng đầu một số tiền, ai không biết kia tiền là bọn họ phu thê hai người tiền riêng?Kia tiền bất quá Thượng nhị thái thái tay còn hảo, qua ai ngờ có thể cho hắn dư lại nhiều ít?Như vậy sự nàng lại không phải chưa làm qua, nàng luôn có các loại lý do cắt xén xuống dưới, hắn cùng Tiểu Phương thị là vẫn bối, tổ mẫu cùng mẫu thân không mở miệng khi, bọn họ tưởng tranh cũng tranh không thắng.Cho nên lần này hắn dứt khoát ở trở về trước liền đem chính mình kia phân tiền lãi cầm đi, nàng nếu là hỏi, hắn liền kéo bái, Thượng Minh Viễn cũng không tin nàng còn dám không biết xấu hổ minh hỏi hắn đòi tiền sao?Thượng Minh Viễn cầm chính mình kia phân tiền lãi, mùng rõ đem hạch toán trưởng mục ném cho Thượng nhị thái thái người, hắn còn đặc biệt săn sóc cấp tổ mẫu đưa đi một phần, làm nàng cũng hỗ trợ nhìn xem, chỉ đạo chỉ đạo hắn.Dùng hắn nói chính là, “Tổ mẫu ngài đi qua lộ so với ta ăn qua muối đều nhiều, lần này lương giới hung hiểm nhưng hù chết tôn nhi. Tôn nhi lúc này mới phát hiện chính mình rốt cuộc rèn luyện không đủ, so không được tổ mẫu ngài mưu tính sâu xa, cho nên ngài giúp ta nhìn xem trưởng mục, nhìn xem tôn nhi còn có chỗ nào làm được không tốt, cũng hảo kêu tôn nhi sớm một chút sửa đổi tới, để tránh tương lai có hại.”Thượng lão phu nhân đối hắn khen tặng thực hưởng thụ, vuốt tóc của hắn cười nói: “Hảo hài tử, ngươi này liền làm được thực hảo, cha ngươi cùng ngươi lớn như vậy khi còn chỉ biết gấp rắc rối đâu. Bất quá rốt cuộc tuổi trẻ, thiếu kiên nhẫn, đãi tổ mẫu cho ngươi xem quá lại nói cho ngươi.”“Cảm ơn tổ mẫu!” Thượng Minh Viễn nhụ mô nhìn tổ mẫu, cao hứng tuân nàng mệnh lệnh “Hảo hảo đi xuống nghỉ ngơi một đoạn thời gian”, làm tổ mẫu cùng nhị thẩm vì này phê bạc tranh đi thôi.Thượng Minh Viễn đem từ Nam Cương mang về tới thô đặc sản phân ra đi, lây ra tới hai phân nhất tinh xảo dùng hộp trang.Tiểu Phương thị thấy hắn như vậy tỉ mỉ, không khỏi dâng nói: “Nha, đây là đưa cho ai a, còn cố ý chọn hộp.”Thượng Minh Viễn liền

trắng nàng liếc mắt một cái nói: “Thiếu âm dương kỳ quặc, đây là cấp Lâm cô cô cùng Lâm biểu muội.” Hắn quay đầu trên dưới đánh giá nàng liếc mắt một cái nói: “Đi chọn thân quần áo, ngày mai theo ta đi bái kiến Lâm cô cô.” Tiểu Phương thị ngẩn ra, hỏi: “Ngươi mới trở về, không nhiều lăm nghĩ ngại mấy ngày, như thế nào liền phải đi bái kiến Lâm cô cô?” Thượng Minh Viễn ra bên ngoài nhìn hai mắt, đem tay từ tay kéo đến bên cạnh thấp giọng nói: “Ngươi đoán chúng ta lần này vì sao vận khí tốt như vậy, vừa lúc lại tránh được này một kiếp?” “Vì cái gì?” “Bởi vì Lâm cô cô a,” Thượng Minh Viễn đè thấp thanh âm nói: “Ta đi lên đầu một ngày bị nàng mắng một đốn, lúc này mới quyết định sớm đi, ai ngờ vận khí liên tốt như vậy, vừa vặn tránh thoát một kiếp.” Thượng Minh Viễn chỉ là ngẫm lại liền cảm thấy nghĩ mà sợ, nàng phê lương thực chính là đầu nhập vào Thượng gia sở hữu hiện bạc, năm nay nông trang sở hữu ra lương thực, còn mượn tiền một số lớn tiền, còn có hắn cùng thê tử tích góp nhiều năm như vậy tiền, một khi lỗ lã... Thượng Minh Viễn đánh một cái rùng mình, hắn luôn luôn nhát gan, nhưng kia đoạn thời gian liền cùng ăn được giống nhau hưng phấn, hoàn toàn không quan tâm thu mua lương thực. Nếu không phải Lâm Thanh Uyển mắng hắn lợi dục huân tâm, hắn cũng không phục hồi tinh thần lại. “Đây là đầu một kiện, chúng ta đến hảo hảo cảm ơn nàng, còn có một cái,” Thượng Minh Viễn đem thanh âm ép tới càng thấp, gần như không thể nghe thấy nói: “Ta kia số tiền ta đều đưa đến nàng đi nơi nào rồi, về sau chúng ta muốn kiếm tiền còn phải trồng cây vào nàng đâu.” Tiểu Phương thị mở to hai mắt nhìn, nhịn không được duỗi tay ninh trụ hắn trên người nhục đạo: “Ta nói đi, như thế nào ta thôn trang thượng vẫn luôn không tin tức, nguyên lai ngươi không đem tiền đưa đi nơi đó.” Thượng Minh Viễn “Tê” một tiếng, một phen cầm tay nói: “Nhẹ điếm, nhẹ điếm, ngươi muốn ninh chết ta a, tiền đưa đi ngươi thôn trang thượng, việc này giấu đến quá ai? Ngươi thật đúng là muốn làm cái gì sự đều bã ở bọn họ đôi mắt phía dưới?” Tiểu Phương thị buông ra hắn, hung tợn trừng mắt hắn hỏi, “Ngươi muốn làm cái gì?” Thượng Minh Viễn cười hắc hắc, nhỏ giọng cười hỏi, “Ngươi biết lần này bên ngoài kiếm lời bao nhiêu tiền?” Tiểu Phương thị tà hắn liếc mắt một cái, hỏi, “Nhiều ít?” Thượng Minh Viễn liền duỗi tay so một số tự, mắt hàm đắc ý nhìn nàng. Tiểu Phương thị chậm rãi mở to hai mắt nhìn, giương miệng nửa ngày mới phản ứng lại đây, nàng che miệng lại, không tiếng động hé lè. Thượng Minh Viễn cũng ngửa mặt lên trời mừng rỡ, không tiếng động cười to một trận, lúc này mới vui rộn rực nhìn thê tử nói: “Đây là chúng ta tồn mười năm đều tồn không dưới bạc, ngươi còn tưởng cùng trước kia giống nhau quản gia khi từ công trung dịch điếm, ta từ mặt tiền cửa hiệu thượng vót chút? Kia đều là tiểu đánh tiểu nháo, vót thượng mười năm đều so bất quá ta vất và nửa năm kiếm.” Tiểu Phương thị che lại ngực nửa ngày mới hoãn lại đây, nhỏ giọng hỏi: “Vậy ngươi muốn

làm gì, phân gia?" Thượng Minh Viễn cười mỉm, "Nếu có thể phân
gia ta dùng đên như vậy thật cần thận mà?" Tiêu Phương thị có chút thất
vọng, kỳ thật nàng cùng trượng phu giống nhau, hiện giờ đã có chút chướng
mắt này trước vị, cảm thấy còn không bằng phân gia sống một mình tới
sáng, ít nhất có thể chính mình làm chủ trong nhà sự. Không phân gia, bọn
họ làm chuyện gì đều đến hỏi đến trưởng bối ý tứ, thiên nàng đứng đắn bà
bà một chút cũng mặc kệ sự, một lòng liền niệm trước vị. Tiêu cô đều bao
lớn tuổi, nàng cái này làm tấu tử đều nóng nảy, bà bà lại một chút cũng
không để bụng, thái bà bà càng là một lòng chỉ có nhị phòng, căn bản mặc
kệ đại phòng chết sống. Thượng Minh Viễn nhớ tới trong nhà sốt ruột sự,
kích động tâm tình phai nhạt chút, hàn nhẹ giọng nói: "Đem bạc đưa đi Lâm
cô cô chỗ đó là muội muội chủ ý, ta nghĩ cầu Lâm cô cô một cái ân điển,
làm nàng đem nhà nàng dệt ra tới cảm lăng tơ lụa bán cho chúng ta, chúng
ta qua tay là có thể kiêm một bút." Hắn duỗi tay sờ sờ Tiêu Phương thị bụng,
nhỏ giọng nói: "Chúng ta hài tử liền phải sinh ra, dù sao cũng phải cho hắn
chuẩn bị vài thứ, muội muội cũng muốn làm mai, phải tôn tiễn cũng không
ít." Tiêu Phương thị đè lại hắn tay, lòng có chút phiếm ngọt, nàng vui rạo
rực nói: "Ta đều nghe ngươi." Ngày hôm sau Thượng Minh Viễn liền mang
theo thô đặc sản lanh Tiêu Phương thị đi Lâm gia biệt viện bái phỏng, nhìn
đến ngồi ở trong viện vùi đầu khổ viết Thượng Minh Kiệt, hắn nhịn không
được trùu trùu khoe miệng. Tiến lên võ võ bờ vai của hắn hỏi, "Ngươi như
thế nào sáng sớm liền tới nơi này, tối hôm qua cũng không ở nhà thấy
ngươi." "Đại ca ngươi đã trở lại?" Thượng Minh Kiệt ngẩng đầu thấy hắn
liền cười, "Ta mới cùng tiên sinh cùng trường nhóm trở về hai ngày, nương
chê ta trộn lẫn lương giới sự, cho nên ta tạm thời không quay về chọc nàng
sinh khí, ngày gần đây chính ở tại Văn Viên." Thượng Minh Kiệt trên dưới
đánh giá Thượng Minh Viễn, thấy hắn trừ bỏ gầy một chút, hắc một chút
ngoại không biến hóa liền thở phào nhẹ nhõm, "Nghe nói Nam Cương còn
loạn đâu, đại ca dọc theo đường đi còn bình an?" Thượng Minh Viễn biết
hôm nay Lâm Ngọc Tân nghỉ tắm gội, cho nên trước làm Tiêu Phương thị
đi hậu viện thấy nàng, Lâm Thanh Uyển đang ở dệt phường đâu, căn bản
không ở nhà. Cho nên Thượng Minh Viễn liền ngồi ở Thượng Minh Kiệt
bên người xem hắn viết vài thứ kia, hắn tuy không yêu đọc sách, nhưng
mấy thứ này vẫn là xem hiểu, không khỏi trùng lặp mắt nói: "Ngươi thật
đúng là ở viết nông thư a." Hắn phiên phiên, đột nhiên đôi mắt trùng đến lớn
hơn nữa, "Như thế nào liền lương giới đều viết đi vào?" "Này cũng là cùng
dân sinh cùng một nhịp thở việc, ta đã đã biết, tự nhiên muốn viết đi
vào." Thượng Minh Viễn biên phiên biên tóm tắt bảo lạ, "Khó trách nhị
thẩm mắng ngươi đâu, nguyên lai lương giới tăng lên còn có chuyện của
ngươi a." Thượng Minh Kiệt mặt đỏ lên, vội vàng xua tay nói: "Ta nào có
như vậy bản lĩnh, là tiên sinh mang theo chúng ta làm." Lương giới sụt,

không ít tiểu lương thương đều nóng lòng bán tháo lương thực, Lư Túc dứt khoát liền mang theo bọn họ ra cửa, một cái huyện một cái huyện đi qua đi, cùng những cái đó tiểu lương thương cùng tán hộ ước nói, làm cho bọn họ tạm thời áp tay, không cần nóng lòng bán ra, cuối cùng triều đình sẽ lấy công bằng giá cả hồi mua.Vì thế còn mang theo bọn học sinh cùng những cái đó khoản tiền cho vay tiền trang đàm phán, thuyết phục bọn họ khoan dung tiểu lương thương nhóm thời gian, không nhân lương giới sụt liền buộc bọn họ lập tức còn thải.Tiểu lương thương nhóm lúc này mới có thở dốc chi cơ, ở những cái đó đại lương thương tới cửa đe thấp lương giới thu mua lương thực khi căn răng không bán, cuối cùng chờ tới triều đình quan viên tới cửa.Lương giới sự kiện bình ổn lúc sau, đại gia tự nhiên cũng biết Lư Túc mang theo Lư thị gia học bọn học sinh làm sự, những người đó không dám hận triều đình, tự nhiên đem những người này hận đến nghiên răng nghiên lợi.Thượng nhị thái thái biết sau cũng tức giận đến không nhẹ, kia hùng hài tử không biết nhà bọn họ sẽ bởi vì lương giới sụt mà lỗ lã sao, thế nhưng còn chạy tới đầy một tay.Cho nên chờ Thượng Minh Kiệt từ bên ngoài rèn luyện về nhà, nghênh diện liền ăn một đốn măng.Thượng Minh Kiệt không tán đồng mẫu thân cái nhìn, lại chịu không nổi nàng nước mắt, cũng chỉ có thể trốn ra tới, bằng không mẫu thân càng tức giận làm sao bây giờ?Thượng Minh Kiệt nhưng thật ra tưởng ở tại Lâm gia biệt viện, nhưng Lâm Thanh Uyển tại đây phương diện từ trước đến nay chú ý, tuyệt đối không cho người lưu đầu đề câu chuyện, cho nên chẳng sợ Thượng Minh Kiệt nhìn đáng thương hề hề, nàng vẫn như cũ đem người đuổi tới Văn Viên đi trụ nhà tranh.Bất quá hắn hạ học cùng nghỉ tắm gội sau vẫn là sẽ qua tới bên này viết thư, không chỉ có bởi vì bên này tàng thư nhiều, có thể tra tìm tư liệu, còn bởi vì bên này có Trần lão bá, hắn nếu có khó hiểu chỗ còn có thể thỉnh giáo.Thượng Minh Viễn lật qua hắn đặt ở trong tầm tay bản thảo, ngẩng đầu đánh giá cẩn thận vị này đường đệ, thấy trên mặt hắn non nớt dần dần biến mất, đã trở nên có chút cứng cỏi lên, hắn không khỏi cảm thán nói: “Nhi đệ cũng thay đổi thật nhiều.”Trở nên hắn đều có chút ghen ghét sợ hãi lên.Thượng Minh Kiệt lại vẫn như cũ như trước kia giống nhau cộc lốc cười, “Đại ca không cũng thay đổi,”Thượng Minh Viễn không thèm để ý cười, “Đại ca ngươi ta cả đời này đều sẽ không có cái gì tiền đồ, lại biến có thể biến đi nơi nào? Không giống ngươi, còn nhỏ, lại sẽ đọc sách, có rất nhiều cơ hội.”Thượng Minh Viễn vỗ vỗ bờ vai của hắn thở dài: “Nhi đệ, về sau Thượng gia liền dựa ngươi.”“Đại ca đừng nói như vậy,” Thượng Minh Kiệt nghiêm mặt nói: “Ca ca cảm thấy đọc sách không bằng ta, lại không biết ta cũng tự nhận có rất nhiều so ra kém ca ca đâu, cho nên ngoài không cần tự coi nhẹ mình. Lâm cô cô có một câu nói rất đúng, trên đời này chức nghiệp vốn là chẳng phân biệt đất rẻ sang hèn, cái gì sĩ nông công thương, kia bất quá là người áp đặt, vì thống trị thôi.”Thượng Minh Kiệt không

thèm đê ý nói: “Nếu có một ngày hoàng đế đổi thành một cái thương nhân
tới làm, kia với hắn tới nói, khăng định là thương đê nhất...”Thượng Minh
Viễn trừng lớn mắt, duỗi tay một phen che lại hắn miệng, tả hữu nhìn nhìn
sau thấp giọng nói: “Ngươi này nói cái gì lung tung rồi loạn, đây là Lâm cô
cô dạy ngươi, ai nha, ngươi đúra nhỏ này, Lâm cô cô tuy rằng lợi hại, nhưng
ngươi cũng không thể cái gì đều nghe nàng...”

Chương 172: Khuyên bảo

Này không phải đại nghịch bất đạo sao, cái gì kêu “Có một ngày hoàng đế đổi thành một cái thương nhân tới làm?” Thượng Minh Kiệt vô tội nhìn đại ca, bởi vì bị che miệng lại nói không ra lời, hắn liền hai mắt vô tội chớp chớp, đáng thương hè hè nhìn Thượng Minh Viễn. Thượng Minh Viễn nhịn không được duỗi tay liền cho hắn đầu tới một cái tát, “Đừng nhìn, ta xem ngươi vẫn là thiếu tá Lâm gia biệt viện đi, ngươi nếu là tướng viết nông thư, có thể đi ta nhà mình thôn trang.” Thượng Minh Kiệt hạ xuống hỏi, “Những cái đó nông hộ sẽ cùng Trần lão bá giống nhau dạy ta sao?” Thượng Minh Viễn một nghẹn, kia khăng định sẽ không, bọn họ kinh sợ còn không kịp, chỉ sợ Thượng Minh Kiệt đi được đến chỉ có có lệ. “Ta bóc chính là Lâm gia bối cáo, nói tốt là phải cho Trần lão bá bọn họ viết thư, tổng không hảo thoát ly bọn họ vô căn cứ một quyền.” Thượng Minh Kiệt rũ xuống đôi mắt nói: “Đại ca không cần khuyên, trong lòng ta hiểu rõ.” “Vậy ngươi cũng muốn thiếu tá biệt viện,” Thượng Minh Viễn nhẫn nhịn, vẫn là nhịn không được nhỏ giọng nói: “Lâm cô cô tuy rằng thông minh lợi hại, nhưng nàng có chút ý tưởng thật sự là... Li kinh phản đạo, ngươi cũng không nên cùng nàng học.” Thượng Minh Kiệt không trả lời, cầm lấy bút tới vùi đầu tiếp tục viết hán thư. Thượng Minh Viễn liền nhịn không được lại chụp hán đầu một chút, “Đại ca cùng ngươi nói chuyện đâu.” “Nga,” Thượng Minh Kiệt không quá có thành ý lên tiếng, hỏi ngược lại: “Kia đại ca hôm nay tới chỗ này làm gì?” “Đại nhân sự tiêu hài tử đừng động,” Thượng Minh Viễn nghĩ vẫn là dặn dò nói: “Về nhà cũng không nên nói bậ, ta chính là cùng ngươi tầu tử tới cấp Lâm cô cô đưa chút thổ đặc sản.” Thượng Minh Kiệt lại không phải trước kia người khác nói cái gì liền tin gì đó đơn thuần tiêu hài tử, nghe vậy ý vị thâm trường nhìn đại ca liếc mắt một cái, sau đó gật đầu. Thượng Minh Viễn liền thở dài nhẹ nhõm một hơi, hắn đề phòng nhị thúc nhị thâm, thậm chí còn sẽ tiêu tâm Đan Trúc, nhưng đối Thượng Minh Kiệt, hắn thật đúng là không thể nào lo lắng, trừ phi có một ngày hắn tính tình đại biến. Đối với điểm này Thượng Minh Viễn kỳ thật cũng rất hiềm lạ, nhị thúc nhị thâm như vậy tâm tư thâm trầm người rõ cuộc là như thế nào sinh ra nhị đệ? Lâm Thanh Uyển từ dột phường trở về, Thượng Minh Viễn

lập tức bỏ xuống đê đê chân chó nghênh đi ra cửa, “Cô cô ngài đã trở lại!” Lâm Thanh Uyển cởi xuống trên người che nắng áo choàng giao cho hạ nhân, nhường mày nhìn về phía hắn, “Tới lấy tiền?” “Không, chất nhi là tới cấp cô cô đưa tiền.” Lâm Thanh Uyển cười nhạo một tiếng, “Tặng không?” Thượng Minh Viễn cười hắc hắc, chân chó nói: “Chất nhi nhưng thật ra tưởng tặng không, nhưng cô cô sao có thể nhìn trúng ta vài thứ kia?” “Không, ta nhìn trúng, ngươi tặng không sao?” Thượng Minh Viễn đáng thương vô cùng nhìn Lâm Thanh Uyển. Lâm Thanh Uyển uống ngụm trà, lúc này mới thoái mái dựa ngồi ở ghế trên nhìn về phía Thượng Minh Viễn, “Nói đi, ngươi muốn làm sao?” Thượng Minh Viễn liền dẫn theo chuẩn bị tốt hộp quà tiền lén, cười hì hì nói: “Lâm cô cô, năm nay ngài gia cầm lăng tơ lụa đã có người mua?” “Nhà ta cầm lăng tơ lụa cũng không thiếu người mua, nhưng thật ra vườn trái cây quả nhất thời còn không có bán xong, như thế nào, ngươi phải cho cô cô ta chia sẻ sao?” Thượng Minh Viễn khẽ cắn môi nói: “Chất nhi nguyện ý vì cô cô công hiến sức lực, chỉ là cô cô, ngài có thể hay không đáng thương đáng thương chất nhi, làm một ít cầm lăng tơ lụa cho ta?” “Ngươi phải làm vải vóc sinh ý?” Lâm Thanh Uyển buông chén trà cười nói: “Cái này tiền vốn nhưng không thấp.” “Kia ngài xem hôm kia gói lại ở ngài nơi này bạc có thể mua nhiêu ít?” “Ngươi tâm nhưng thật ra đủ đại, toàn đổi thành cầm lăng tơ lụa?” Thượng Minh Viễn liền hắc hắc cười, chờ đợi nhìn nàng. Lâm Thanh Uyển liền đổi với hắn nhoẻn miệng cười, chậm rì rì hỏi, “Ngươi toàn đổi thành cầm lăng tơ lụa, kia dùng cái gì tiền tới mua ta trái cây?” Thượng Minh Viễn gương mặt tươi cười cứng đờ, cuối cùng nhẫn tâm nói: “Kia, vậy đều ra một rương tới, chỉ mua cô cô vườn trái cây quả.” Lâm Thanh Uyển cười nhạo một tiếng, phát tay nói: “Tính, cũng không chỉ vào ngươi chút tiền ấy, phải làm cầm lăng tơ lụa sinh ý cũng đúng, đi tìm Lâm quản gia đi, chuyện này là hắn quản đâu.” “Ngươi nếu muốn toàn bộ đổi thành cầm lăng tơ lụa là không có khả năng,” Lâm Thanh Uyển nâng nâng cầm nói: “Những cái đó thương hộ cùng ta Lâm gia hợp tác nhiều năm, ta không có khả năng hối người, bất quá ngươi vận khí tốt, năm nay cây dâu nhiều, dưỡng tằm cũng nhiều.” Năm trước nhiều gia tăng rồi hai cái tang vien, dệt phuòng cùng thêu phuòng quy mô tự nhiên cũng mở rộng. Lâm Thanh Uyển còn đặc biệt tri kỷ nhắc nhở hắn nói: “Nhà ta cầm lăng tơ lụa mặc kệ ở đâu đều là khan hiếm vật, bất quá từ ta nơi này nhập hàng mấy cái khách thương đem Giang Nam, kinh thành cùng Trung Nguyên vùng đều chiếm, ngươi mua đồ vật muôn hướng nơi nào phiến?” Thượng Minh Viễn liền cười hắc hắc, nói nhỏ: “Lâm cô cô, ta đã ở bên kia tìm hảo mấy nhà tiệm vải, bọn họ đều cố ý từ ta nơi này lấy hóa nhi, chỉ cần đồ vật hảo, giá không là vấn đề.” “Nam Cương a,” Lâm Thanh Uyển trên mặt ý cười càng sâu, “Này một chuyến nhưng thật ra thành toàn ngươi.” Nàng nghĩ nghĩ, phát tay nói: “Được rồi, ngươi đi đi,

đứng ở ta trước mặt chướng mắt, chỉ cần ngươi có tiền, Lâm quản gia sẽ không không bán ngươi.” Thượng Minh Viễn lập tức đem hộp đầy đến nàng trước mặt, “Lâm cô cô nhìn xem, đây là ta từ Nam Cương cho ngài mua đặc sản, nếu là thích, lần sau ta đi Nam Cương còn cho ngài mang.” Lâm Thanh Uyển mở ra, thấy bên trong là một chỉnh khói hoàn chỉnh ngọc thạch, không khỏi nhường mày, “Không tồi, thật là thú tốt.” Thượng Minh Viễn kiêu ngạo: “Cô cô cùng biểu muội liền phải ra hiếu, trước tiên bị, chờ các ngươi ra hiếu cũng hảo đánh chút trang sức, biểu muội sang năm cặp kẽ, vừa lúc trang điểm trang điểm.” Thấy Thượng Minh Viễn quan tâm Lâm Ngọc Tân, Lâm Thanh Uyển liền cũng thuận miệng hỏi một câu, “Đan Lan tuổi cũng không nhỏ đi, mẫu thân ngươi cho nàng định hảo việc hôn nhân?” Thượng Minh Viễn trên mặt biểu tình cứng lại, cười cười nói: “Nàng còn nhỏ đâu, không nóng nảy.” Lâm Thanh Uyển kinh ngạc, bất quá vẫn là nhận đồng gật đầu nói: “Là không cần sót ruột, nữ hài tử tối nay thành thân hảo.” Thượng Minh Viễn ngay từ đầu còn tưởng rằng Lâm cô cô là ở toàn mặt mũi của hắn, ai ngờ nàng vẻ mặt tàn thành, hiển nhiên là thật sự như thế cho rằng, không khỏi trừu trừu khoe miệng nói thầm nói: “Kỳ thật cũng không tính nhỏ...” Xem ra trở về đến cùng mẫu thân nhắc lên, không được khiếu cho Tiểu Phương thị ra mặt, muội muội hôn sự không thể vẫn luôn như vậy trì hoãn. Thượng Minh Viễn ở phía trước lấy lòng Lâm Thanh Uyển, Tiểu Phương thị cũng ở phía sau lấy lòng Lâm Ngọc Tân, đem hộp những cái đó tạo hình vật nhỏ lấy ra tới cho nàng xem, “Ngươi các biểu tỷ muội đều có, ngươi biểu ca liền nghĩ các ngươi thường một khói chơi, cho nên cũng cho ngươi mang theo một bộ.” Đây là nói ở Thượng Minh Viễn trong lòng, Lâm Ngọc Tân cùng hắn thân muội muội giống nhau. Lâm Ngọc Tân đích xác thực thích loại này vật nhỏ, cười nhận lấy, thỉnh Tiểu Phương thị ngồi xuống, “Biểu tẩu mau ngồi đi, ngài hiện tại chính có mang, nhưng đừng mệt.” “Xuất nhập đều có người hầu hạ, nơi nào mệt được đến ta?” Tiểu Phương thị lôi kéo Lâm Ngọc Tân tay cười nói: “Nhưng thật ra các ngươi này đó tiểu cô nương, mỗi ngày hao tâm tổn sức đọc sách, ta xem muôn so với ta còn mệt đâu.” Tiểu Phương thị dừng một chút hỏi, “Muội muội sắp ra hiếu đi?” Lâm Ngọc Tân cúi đầu lên tiếng. Tiểu Phương thị liền thương tiếc sờ sờ nàng đầu nói: “Ra hiếu sau là có thể đi ra ngoài chơi, vừa lúc năm nay nguyên tiêu nhà của chúng ta muốn thiết đèn lều, đèn lúc đó ngươi tới cùng Đan Lan các nàng ngoan nhi.” Lâm Ngọc Tân cười đồng ý, “Ly nguyên tiêu còn xa đâu, biểu tẩu kế hoạch cũng quá sớm chút.” “Không còn sớm, không còn sớm, ta sợ lúc này không thỉnh, đèn lúc đó liền thỉnh không đến các ngươi.” Tiểu Phương thị tuy rằng không thường ra cửa, nhưng cũng biết hiện tại Lâm Thanh Uyển ở Tô Châu địa vị đã củng cố, bất luận là Chu thú sứ vẫn là Lư gia đều thực cho nàng mặt mũi. Lúc này có rất nhiều người lấy lòng nàng, năm rồi không cơ hội, đãi nàng ra hiếu, có rất

nhiều người xếp hàng thỉnh nàng.Mà làm Lâm Thanh Uyển thân cận nhất thân nhân, Lâm Ngọc Tân tự nhiên cũng là mọi người lây lòng kết giao đối tượng.Thượng lão phu nhân hiển nhiên cũng biết điểm này, cho nên đối Thượng Minh Viễn phu thê thường thường chạy tới Lâm gia biệt viện liên lạc cảm tình sự trình dung túng trạng thái.Có khi còn làm Tiểu Phương thị đem Thượng Đan Lan tam tỷ muội mang lên, làm các nàng cùng Lâm gia cô chất cũng thân cận thân cận, kéo gần hai nhà cảm tình.Phải biết rằng, trước kia trừ phi Lâm Ngọc Tân tự mình đưa thiếp mời thỉnh, hoặc là Thượng Đan Lan tam tỷ muội chủ động yêu cầu tới, bằng không Thượng lão phu nhân là sẽ không chủ động để làm các nàng lại đây Lâm gia biệt viện.Thượng nhị thái thái gần đây bởi vì Triệu Tiệp trợ giúp làm Thượng gia kiêm lời một tuyệt bút tiền, hiện tại tuy còn chưa chính thức lấy về quản gia quyền, cũng đã không cần lại đi Phật đường niệm kinh.Cho nên nàng cũng bắt đầu bên ngoài đi lại, lúc này mới phát giác nàng bất quá hơn nửa năm không ra tới, bên ngoài cũng đã nghiêng trời lệch đất.Nàng nhận thức, không quen biết thái thái tiểu thư đều thực tôn sùng Lâm Thanh Uyển, trong đó lấy Lư gia vài vị thái thái cầm đầu, lời nói chi gian nhiều là khen ngợi, đã có không ít người kế hoạch chờ Lâm gia ra hiếu liền tới cửa bái kiến Lâm quận chúa.Thượng nhị thái thái trong lòng phúc tạp, trong đó không cam lòng chiếm đa số, Lâm Thanh Uyển mới vừa hồi Tô Châu khi không phải cũng là quận chúa sao?Nhưng những người này khi nào nghĩ tới muôn đi bái phỏng nàng?Ngược lại còn bởi vì từng người người nhà nhân ở nghênh linh lưu hành một thời vì không lo bị Lâm Thanh Uyển đương đường châm chọc giáo huấn mà lòng có oán khí, đại gia đối vị này Giang Nam tước vị tối cao quận chúa trước nay đều là làm như không thấy, có tai như điếc.Nhưng hiện tại thế nhưng đã vui lòng phục tùng đến chủ động đi bái kiến?Càng làm cho nàng khó chịu chính là, chính là trượng phu của nàng cùng đại ca đều ngàn dặm xa xôi cho nàng viết thư, làm nàng nhiều giao hảo Lâm Thanh Uyển, trượng phu nói không cần hỏng rồi Thượng Lâm hai nhà tình cảm; Đại ca tắc nói muốn xem xét thời thế, đương nhẫn tắc nhẫn.Triệu gia nhất am hiểu đó là nhẫn nại, như vậy nhiều năm đều nhẫn qua, hiện tại bất quá là muôn giống như trước đây tiếp tục nhẫn nại đi xuống thôi.Cho nên đối Thượng lão phu nhân phân phó, nàng tuy rằng trong lòng không phục, nhưng vẫn là cấp nữ nhi chuẩn bị các loại ra ngoài quần áo, dặn dò nàng phải hảo hảo cùng Lâm Ngọc Tân ở chung, không cần tranh chấp chờ.Mọi người đều đột nhiên như vậy hữu hảo, Lâm Thanh Uyển hảo không thói quen, bất quá nàng vẫn là thực tốt hưởng thụ này phân thư thái, chờ thời tiết càng ngày càng rét lạnh, Tô Châu đều loại kém nhị tràng tuyết khi, các nàng cô chất hai người liền phải ra hiếu.Lâm Thanh Uyển mang theo Lâm Ngọc Tân hồi tộc hiến tế Lâm Giang.Lúc này đây hiến tế có thể so với ăn tết, trong tộc rất là coi trọng, đem trường hợp làm

cho thực long trọng, so năm đó Lâm Giang hạ táng khi đều long trọng.Ngay cả Chu thứ sử đều lãnh một chúng quan viên tới, lý do rất đơn giản, Lâm Giang chính là hoàng đế tự mình hạ chỉ thụy vì “Văn Chính” công thần, với quốc với dân có công lớn, thân là triều đình chi thần, hắn đương nhiên muốn đại biểu triều đình tiến đến toàn lễ.Nhưng đại gia trong lòng đều minh bạch, Chu thứ sử ở Lâm Giang đã chết 27 tháng còn sẽ đến, hoàn toàn là bởi vì Lâm Thanh Uyển.Tuy rằng chưa từng có người nói rõ quá, nhưng mọi người đều biết, hiện tại Lâm thị đã vượt qua Lâm Giang thế sau nhất gian nan một đoạn thời gian, dựa vào Lâm Thanh Uyển, Lâm Nhuận, Lâm Tín chờ, bọn họ một lần nữa ở Giang Nam đứng vững vàng gót chân.

Chương 173: Quyết tâm

“Cô cô, đây là ta cấp Chung cô cô làm cái bao đầu gối,” Lâm Ngọc Tân hiến vật quý giống nhau đem đồ vật đưa cho nàng, “Dùng thô da làm, ta thử qua, nhưng ám áp.”Lâm Thanh Uyển bỏ vào trong rương trang hảo, “Còn có thứ khác sao?”“Còn có một cái túi tiền, một đôi khăn, đáng tiếc ta còn không có học được làm giày, bằng không có thể cấp Chung cô cô làm giày.”Lâm Thanh Uyển không khỏi ghen, “Giống như ta mới là người thân cô cô đi.”Lâm Ngọc Tân liền ôm tay nàng cười nói: “Cô cô, này không phải phải cho Chung cô cô năm lǚ sao, đãi qua năm ta cũng cho ngài chuẩn bị lễ vật.”Lâm Thanh Uyển trong lòng lúc này mới cân bằng chút.Nàng lại điểm điểm đồ vật, phát hiện không có sai lầm sau đã kêu người phong rương.Chung Như Anh lǚ bị hảo, dứt khoát liền đem cấp hoàng đế cùng Hoàng Hậu năm lǚ cùng nhau đưa ra. Đó là có lệ thường, Lâm Thanh Uyển cũng không trông cậy vào nàng lǚ nhiều xuất sắc, chỉ cần không ra sai là được.Cho nên nàng kiểm tra một lần qua đi cảm thấy không thành vấn đề, liền đem danh mục quà tặng giao cho Lâm quản gia, “Phong đứng lên đi,” Lâm Thanh Uyển nghĩ nghĩ nói: “Chờ một chút, đem hôm kia Ngọc Tân họa hàn mai đồ phiêu thượng, đưa vào cấp Hoàng Hậu danh mục quà tặng trung.”Lâm quản gia sững sốt, do dự mà nói: “Có thể hay không có vẻ không trang trọng?”Lâm Thanh Uyển cười nói: “Nương nương là cái từ ái người, nàng sẽ không để ý.”Chung Như Anh cùng nàng nói qua, Hoàng Hậu bởi vì chỉ có một công chúa, cho nên đặc biệt thích nữ hài, đặc biệt là đa tài đa nghệ nữ hài.Ngọc Tân tuổi còn nhỏ, vừa lúc làm nàng đi xoát xoát Hoàng Hậu hảo cảm.Lâm quản gia đi lấy họa đưa ra đi, “Đưa lại nhiều đồ vật đều không kịp cô nãi nãi tự mình đi thấy một mặt bệ hạ cùng nương nương, sang năm bệ hạ Thanh Uyển lắc đầu, “Kinh thành phân tranh càng nghiêm trọng, Giang Nam sự cũng không lý hảo, đi kinh thành làm gì?”Thả sang năm vào kinh người khăng định không ít, thậm chí các quốc gia đều sẽ phái người tới chúc thọ, nàng chính là vào kinh hoàng đế cùng Hoàng Hậu cũng không bao nhiêu thời gian thấy nàng, nào có cái gì thời gian bồi dưỡng cảm tình?Còn không bằng không màng lợi danh, định rõ chí hướng một ít, chỉ ở Giang Nam quá hảo tự mình nhật tử.Lâm quản gia liền không

khỏi thở dài, “Dù sao cũng là bệ hạ lần đầu tiên quá lợn thợ, phỏng nhẫn thiên hạ, có cái nào hoàng đế có bệ hạ như vậy thợ?” Như thế thật sự, bất luận là đã bị Lữ Tĩnh giết Nam Hán Lưu hoàng đế, vẫn là Sở Đế cùng Liêu Đế, bọn họ tuổi đều so hoàng đế tiểu. Lâm Thanh Uyển cười nói: “Kia sang năm thợ lễ muôn ứng phó càng trọng chút, từ hiện tại liền bắt đầu chuẩn bị đi.” Lâm quản gia bất đắc dĩ đồng ý, nhà bọn họ cô nái nái chính là không nghĩ nhập kinh hàn có biện pháp nào? Hoàng đế ngày sinh ở bảy tháng, còn có hơn nửa năm công phu đâu, nhưng đây là bệ hạ lần đầu tiên quá Thanh Uyển này phân, Lâm thị tông tộc bên kia còn muốn đơn độc tiến một phần. Lâm Ngọc Tân đều nhịn không được trộm nói: “Bệ hạ quá một lần thợ, quang thu lễ liền nhưng thu đến mỏi tay.” “Liền không biết này đó lễ trung có bao nhiêu là mồ hôi nước mắt nhân dân.” Thượng Minh Kiệt nhíu mày nói: “Trên làm dưới theo, bệ hạ không nên như thế xa hoa lãng phí.” Lâm Ngọc Tân liền hừ nói: “Bệ hạ như thế nào xa hoa lãng phí, hắn cũng bất quá đã vượt qua lúc này đây thợ, so dân gian bao nhiêu người đều tiết kiệm đâu.” Lâm Ngọc Tân thường nghe cô cô khen ngợi đương kim, đối hoàng đế lão gia tử hảo cảm độ rất cao, cho nên thực không cao hứng. Thượng Minh Kiệt nói như vậy, “Hoàng đế đói bụng muôn ăn cơm, đủ loại quan lại liền vọt tới bá tánh trong nhà đoạt mě đưa đi, ngươi không trách những cái đó vọt vào bá tánh trung quan lại, ngược lại muôn trách hoàng đế vì sao phải bụng đói ăn cơm?” Thượng Minh Kiệt há miệng thở dốc, “Muội muội biết rõ ta không phải ý tứ này.” “Ta không biết ngươi là có ý tứ gì, không bằng ngươi trước nói cho ta ngươi là có ý tứ gì?” Thượng Minh Kiệt liền nói: “Bệ hạ đại có thể tiếp theo nói lệnh, vào kinh mừng thọ có thể, nhưng không được cạnh so sánh với lễ, càng không được nhân Thanh Uyển chỉ đang ở thảm bản thảo, nhìn đến nàng tới liền vẫy tay nói: “Lại đây nhìn xem ngươi nhị biểu ca viết thư.” “Ta đều xem qua.” “Kia đảo cũng là, nghe hắn nói vẫn là ngươi cho hắn sửa chữ sai đâu.” Lâm Thanh Uyển xoa xoa khóc mắt, đem bản thảo phóng tới một bên cười nói: “Ta nhìn hơn phân nửa, viết thật sự không tôi, tiêu tử này nhưng thật ra cơ linh, còn vơ vét chút nguyên liệu nấu ăn chê tác phương pháp viết đi lên.” Lâm Ngọc Tân tìm trương ghế dựa ngồi xuống, rầu rĩ không vui cúi đầu nhìn chính mình mũi chân. Lâm Thanh Uyển không thấy nàng theo tiếng, ngẩng đầu lên liền thấy nàng như vậy, không khỏi mỉm cười hỏi, “Đây là làm sao vậy, ai chọc chúng ta gia Ngọc Tân sinh khí không thành?” “Không có, chỉ là sơ nhị khi ta không nghĩ đi nhà ngoại, cô cô, ngài chính mình đi thôi.” “Đó là ngươi nhà ngoại, lại không phải ta, chỉ một mình ta đi giống cái gì?” Lâm Thanh Uyển nhường mày hỏi, “Đây là cùng Minh Kiệt cãi nhau?” Lâm Ngọc Tân lắc đầu, “Hảo hảo, ta cùng hắn sảo cái gì?” Lâm Thanh Uyển nhìn nàng trong chốc lát, cười nói: “Không sảo liền hảo, sang năm nguyên tiêu nhà của chúng ta cũng muốn thiết cái đèn lều, đến lúc đó còn phải thắc hắn cho

chúng ta mang những người này tới lều âm đâu.”Ly ăn tết còn có mười ngày thời gian, ly nguyễn tiêu còn có 25 thiên.Lâm Ngọc Tân râu rĩ không vui điểm mũi chân nói: “Nhà của chúng ta nhiều người như vậy, mỗi cái đường huynh đệ kéo mấy cái bàng hưu tới là đủ rồi, nơi nào còn cần hàn dẫn người? Huống chi ta cũng có cùng trường bàng hưu, đến lúc đó ta đem các nàng đều mang đến.”“Cho nên người là không nghĩ thấy hắn phải không?”Lâm Ngọc Tân khéo mắt ứng đở, nhưng vẫn là gật đầu nói: “Cô cô, ta trưởng thành, không hảo lại cùng anh em bà con nhóm một khói ngoạn nhi.”Lâm Thanh Uyển thu hồi trên mặt tươi cười, hỏi: “Kia lời này người cùng hắn nói qua sao?”“Đã ngày mai hắn tới ta liền tự mình cùng hắn nói.”Lâm Thanh Uyển không ngăn trở nàng, từ biết Triệu gia khả năng cùng Liêu nhân có liên lụy sau nàng liền càng không hài lòng Thượng gia.Đáng tiếc Thượng Minh Kiệt cùng Thượng Minh Viễn này đổi huynh đệ.Lâm Thanh Uyển gật đầu nói: “Các người hài tử gian sự các người chính mình đi giải quyết đi.”Nàng quyết định năm nay ăn tết nhiều mang Lâm Ngọc Tân đi ra ngoài đi một chút, thuận tiện nhìn xem Giang Nam thanh niên tài tuấn, nhà bọn họ Ngọc Tân sang năm liền cập kê đâu.

Chương 174: Không muốn từ bỏ

Thượng Minh Kiệt làm nông thư đã sửa chữa quá một lần, ở giao cho Lâm Thanh Uyển xem qua sau hắn còn muốn lại đưa cho Lư tiên sinh thẩm duyệt một lần, lúc này mới tính sửa bản thảo. Cho nên này hai **** hướng Lâm gia biệt viện chạy trốn đặc biệt cần. Triệu Thắng đối này rất bất mãn, bất quá hắn ngày gần đây cũng muốn rời đi Tô Châu hồi Giang Đô, cho nên cũng chỉ là nhắc nhở Thượng nhị thái thái một câu, “Nhị tỷ, Minh Kiệt cùng Lâm gia cũng quá thân cận, so cùng ta cái này thân cữu cữu còn thân đâu.” Thượng nhị thái thái cười nói: “Kia bất quá là lão thái thái phân phó, người là hắn thân cữu cữu, Lâm gia bên kia rốt cuộc cách một tầng. Nhưng lão thái thái còn ở đâu, ở nàng trong lòng, chỉ sợ không ai có thể so sánh được với nàng ngoại tôn nữ cùng nàng hôn.” Triệu Thắng sắc mặt khẽ buông lỏng, gật đầu nói: “Kia nhị tỷ làm Minh Kiệt cùng người trong nhà nhiều thân cận thân cận, tỷ phu cùng đại ca ở trong triều vẫn luôn là cho nhau nâng đỡ, đừng làm cho bọn họ nhân hậu bối đảo sinh hiềm khích.” Thượng nhị thái thái đồng ý, nhưng nàng căn bản không trụ không được Thượng Minh Kiệt. Một là hắn hiện tại bất đồng dĩ vãng, chủ ý chính thật sự, mặc kệ nàng nói cái gì, hắn nên làm như thế nào vẫn là như thế nào làm, cũng không biết hắn trong lòng là nghĩ như thế nào; Thứ hai là lão thái thái là trạm hắn bên kia, nàng vui xem Thượng Minh Kiệt cùng Lâm gia thân cận. Hiện giờ Thượng gia vẫn là lão thái thái làm chủ, nàng thiên hướng đồ vật nàng cái này làm con dâu nào dám minh phản đối? Lần này cần không phải đại ca hỗ trợ thế Thượng gia đả thông phương pháp, làm trong nhà trộn lẫn một tay lương thực sinh ý, chỉ sợ nàng còn không thể thoát ly Phật đường đâu. Nhưng những lời này nàng không hảo cùng nhà mẹ đẻ người ta nói, chỉ có thể cảnh thái bình giả tạo giống nhau làm cho bọn họ yên tâm. Triệu Thắng liền ở nàng chế tạo loại này “Thái bình” biểu hiện giả đổi trung hồi Giang Đô đi, Thượng Minh Kiệt vẫn như cũ không chịu ảnh hưởng hướng Lâm gia biệt viện chạy. Bất quá ngày gần đây tâm tình của hắn cũng thật không tốt là được. Bởi vì Lâm biểu muội không muốn tái kiến hắn, nếu là dĩ vãng, cho dù là giả ngu bán thảm hắn cũng muốn lấy lòng nàng, nhưng lần này không giống nhau, Lâm Ngọc Tân là làm rõ cùng hắn

nói, làm hắn tưởng cảnh thái bình giả tạo đều làm không được.Chính như Ánh Nhạn nói, đương đoạn bất đoạn phản chịu này loạn, sớm tại một năm trước Lâm gia biệt viện tao lưu dân vây công khi nàng không phải cũng đã hạ quyết tâm không hề đối Thượng Lâm Lâm gia hôn sự ôm có hi vọng sao?Tuy rằng khó chịu, Lâm Ngọc Tân vẫn là quyết định cùng Thượng Minh Kiệt nói rõ ràng.Nếu là trước đây, nàng có lẽ sẽ lựa chọn ám chỉ, thậm chí là thư từ hình thức, nhưng chịu cô cô ảnh hưởng, Lâm Ngọc Tân cảm thấy loại sự tình này vẫn là giáp mặt nói rõ ràng hảo.Thượng Minh Kiệt một chút cũng không thích phương thức này, bởi vì này trực tiếp chặt đứt hắn chu toàn đường lui.Lúc đó thư phòng chỉ có biểu huynh muội hai người, Ánh Nhạn cùng Bích Dung đứng ở ngoài cửa, đem lỗ tai gục xuống dưới, cũng không dám nghe bên trong nói.Thượng Minh Kiệt ở Lâm Ngọc Tân mở miệng biểu đạt về sau tận lực thiếu lui tới khi liền có chút phát ngốc, hắn chỉ mang Lâm Ngọc Tân lời này ý tú, hắn lâu dài tới nay lo lắng sự vẫn là đã xảy ra.Hắn muốn giả ngu, cho nên cười nói, “Chính là ta lại có chỗ nào chọc biểu muội sinh khí, ngươi nói cho ta, ta cũng hảo sửa.”Lâm Ngọc Tân lắc đầu, chỉ liếc hắn một cái liền biết hắn minh bạch nàng ý tú, cho nên nàng rũ xuống đôi mắt nói: “Nhị biểu ca hắn là biết ta là có ý tú gì.”Thượng Minh Kiệt cắn răng, “Ta không biết.”“Nhị biểu ca, ta biết Thượng Lâm hai nhà đã từng đề qua việc hôn nhân, nhưng khi đó cũng không có định ra tới,” Lâm Ngọc Tân cảm xúc hạ xuống nói: “Lúc ấy ta phụ thân còn ở, hai nhà cũng không định ra, huống chi về sau?”“Khi đó ta còn chưa có thể làm chủ...”“Vậy ngươi hiện tại có thể làm chủ sao?” Lâm Ngọc Tân ngẩng đầu hỏi hắn.Thượng Minh Kiệt run run môi nói, “Ta, ta đang ở vì thế nỗ lực.”“Chính là nhị biểu ca, ta không thể chỉ vì chính mình suy nghĩ,” Lâm Ngọc Tân vành mắt ửng đỏ, nàng cũng đúng là thấy được Thượng Minh Kiệt nỗ lực, lúc này mới cảm thấy việc này không thể lại kéo đi xuống, bằng không làm vẫn luôn vì thế nỗ lực Thượng Minh Kiệt tương lai sao mà chịu nổi đâu?Nàng hàm chứa nước mắt nói: “Triệu gia cùng Lâm gia nháo thành như vậy, ta nếu là tái giá đến Thượng gia, làm cô cô làm sao bây giờ?”Thượng Minh Kiệt nhấp miệng nói: “Thượng gia là Thượng gia, Triệu gia là Triệu gia, vốn dĩ liền không giống nhau.”“Ở ngươi trong lòng là không giống nhau, nhưng ở nhị mợ trong lòng đâu?” Lâm Ngọc Tân nhẹ giọng nói: “Ta là cô cô uy hiếp, ta sẽ không đem chính mình đưa đến Thanh Uyển mạch máu.Thượng Minh Kiệt trầm mặc hồi lâu, hắn tưởng đem một năm trước đối tổ mẫu nói qua nói đối biểu muội lặp lại lần nữa, Thượng gia là Thượng gia, Triệu gia là Triệu gia, không chỉ có Thượng gia, đó là hắn cũng sẽ không bị Triệu gia sờ không chế.Hắn sẽ trưởng thành đến có thể làm chính mình chủ.Nhưng hắn nói không nên lời.Kia lời nói đối tổ mẫu nói là một loại mong đợi cùng vui mừng, nhưng đối biểu muội nói lại là một loại gánh nặng.Hắn cũng không thể khẳng định, tương lai hắn liền thật

sự có thể không chế chính mình vận mệnh, cấp biếu muội hạnh phúc.Nhưng lời này nói ra, đó là đem quyền quyết định lại ném cho biếu muội, nàng nếu không đợi, nàng tương lai tâm khó an, nàng nếu chờ, nói không chừng hắn sẽ huỷ hoại nàng nữa đời người.Cho nên Thượng Minh Kiệt cho dù đau đến tâm trùu, vẫn như cũ cắn răng không nói chuyện.Lâm Ngọc Tân đồng dạng rất khó chịu, nàng muốn thu hồi phía trước nói, có thể tưởng tượng đến cô cô, lại chết cắn miệng không mở miệng.Cô cô đã đủ mệt mỏi, nàng không thể làm nàng càng mệt.Hai người đối diện không nói gì, yên lặng mà nhìn đối phương.Ngốc tại cửa Ánh Nhạn cùng Bích Dung thấy trong phòng nửa ngày cũng chưa động tĩnh, không khỏi dán lỗ tai đi nghe, lại nghe không thấy nửa điểm tiếng vang, hai người hai mặt nhìn nhau, Bích Dung so khẩu ngữ hỏi, “Sẽ không xảy ra chuyện gì đi?”Ánh Nhạn vẻ mặt lo lắng, do dự mà muốn hay không gõ cửa vọt vào đi.Trong phòng, Thượng Minh Kiệt chậm rãi bình phục hạ tâm tình, đứng dậy đôi Lâm Ngọc Tân áp thi lễ, xoay người liền đi nhanh rời đi.Lâm Ngọc Tân ngồi ở ghế trên không nhúc nhích, nhìn theo hắn rời đi.Thượng Minh Kiệt nếu là như thế liền từ bỏ, vậy uống phụ hắn “Quật” danh hiệu, cho nên hắn tuy rằng tâm tình không tốt, lại không có như vậy nghỉ ngơi tâm tư.Nhưng hắn cũng không lại đi tìm Lâm Ngọc Tân, mà là ở chuẩn bị vài ngày sau đi tìm Lâm Thanh Uyển, “Lâm cô cô, ta tưởng sang năm đi tham gia tiến sĩ khoa khảo thí.”Lâm Thanh Uyển gật đầu, “Hảo chí hướng, ta chúc ngươi kim bảng đê danh.”Thượng Minh Kiệt đỏ mặt nói: “Lâm cô cô, ta có một không tình chi thỉnh...”“Đã là yêu cầu quá đáng, vậy không cần đê ra.” Lâm Thanh Uyển cắt đứt hắn nói cười nói: “Bằng không nói ra ta cự tuyệt ngươi, ngươi chẳng phải là phải thương tâm?”Thượng Minh Kiệt ngẩn ngơ, hiểu được, Lâm cô cô đây là biết hắn nói chuyện gì.Hắn không nghĩ tới Lâm cô cô liền nghe đều không muốn nghe liền cự tuyệt hắn, nhất thời hốc mắt có chút đỏ lên.Tổ mẫu cự tuyệt hắn, hắn còn có thể nghĩ cách tranh thủ, nhưng Lâm cô cô cũng cự tuyệt hắn, hắn nên nói như thế nào phục nàng đâu?Lâm Thanh Uyển thấy hắn hốc mắt đỏ lên bộ dáng, không khỏi cảm thấy chính mình là bỗng đánh uyên ương ác độc mẹ vợ.Nàng sờ sờ cái mũi, không quá tự tại ho nhẹ một tiếng hỏi, “Ngươi chuẩn bị đi dự thi, cùng người nhà nói sao?”Thượng Minh Kiệt lắc đầu, “Không có, chỉ cùng tiên sinh nói.”“Vậy ngươi tiên sinh nói như thế nào?”Thượng Minh Kiệt cảm xúc càng hạ xuống, “Tiên sinh nói ta lại lảng đọng lại hai năm càng tốt, lúc này nóng nảy chút. Nhưng ta tưởng khoảng cách tiến sĩ khoa còn có hơn tám tháng thời gian, ta ban ngày đêm kê, hy vọng tổng hội lớn hơn nữa một ít.”

Chương 175: Đả kích

Lâm Thanh Uyển không tỏ ý kiến, 50 thiếu tiến sĩ, tiến sĩ khoa nơi nào là như vậy hảo khảo? Thượng Minh Kiệt tự nhiên cũng biết điểm này, nhưng hắn liền tưởng nỗ lực nỗ lực, hắn nhìn Lâm Thanh Uyển liếc mắt một cái, vẫn là nhịn không được hỏi: "Lâm cô cô, biểu muội sang năm cập kê, ngài phải cho nàng làm mai sao?" Lâm Thanh Uyển ôn hòa cười nói: "Bất quá là trước tượng xem tượng xem, nàng tuổi còn nhỏ đâu, không vội mà định ra." Thượng Minh Kiệt thở dài nhẹ nhõm một hơi, rất là tán đồng gật đầu, "Đúng vậy, ta cũng cảm thấy biểu muội có thể chờ hai năm lại định ra." Nếu đến lúc đó hắn còn chưa có thể nói phục Lâm gia, cũng không thể làm trong nhà đồng ý, hắn cũng không có thể cho biểu muội hạnh phúc, hắn liền hết hy vọng. Lâm Thanh Uyển quét hắn liếc mắt một cái, xuyên thấu qua ngoài cửa sổ nhìn về phía bên ngoài không trung, nàng nhớ tới lúc trước Lâm Giang đối Thượng Minh Kiệt tán thưởng, nàng nhịn không được khóc khởi ngón tay gõ gõ cái bàn, ý có điều chỉ nói: "Nhà của chúng ta chỉ có Ngọc Tân một cái nữ hài, tự nhiên muốn lưu nàng lớn hơn một chút, này làm mai không phải khác, không có một hai năm thời gian là định không xuống dưới." Cho nên Lâm gia nhiều nhất cho hắn hai năm thời gian, đến lúc đó liền xem hắn có thể hay không làm Lâm Thanh Uyển vừa lòng. Thượng Minh Kiệt đại túng một hơi, đứng dậy hướng Lâm Thanh Uyển hành lễ lui về phía sau hạ. Lâm Thanh Uyển điểm điểm cái bàn không nói chuyện, chỉ là làm thư cục nhanh hơn tốc độ khắc ấn Thượng Minh Kiệt sở làm 『bốn mùa nông thư』. Khắc một khối bản khắc sở phí thời gian cũng không ít, lúc này khai khắc, đến nhị ba tháng mới có thể khắc hảo. Bất quá khắc hảo sau lại in ấn cùng bồi liền dễ dàng. Lâm Thanh Uyển tự mình đi thư cục xem bọn họ khắc ấn, cuối cùng điểm điểm những cái đó bản khắc không nói chuyện. Liễu quản sự đứng ở bên người nàng, vẫn luôn thực chú ý thần sắc của nàng, thấy thế không khỏi hỏi, "Cô nãi nãi là có ý kiến gì sao?" "Các ngươi có hay không nghĩ tới không chế một chỉnh khối bản khắc, mà là đem này đó tự đều cắt ra, mãi dùng khi lại đem tự lấy ra tới dọn xong in ấn?" Lâm Thanh Uyển nói: "Cứ như vậy, về sau lại dùng sách mới muốn in ấn liền không cần tái hiện khắc tự, chỉ cần đem yêu cầu tự lấy ra tới ấn nội

dung bày biện hảo liền có thể.” Liễu quản sự trầm tư một lát, đôi mắt đại lượng nói: “Thật là cái hảo biện pháp.” Hắn mày lại vừa nhíu, “Đáng tiếc thư cục tiền sách mới rất ít, nhiều là chút sách cũ, mà sách cũ bản khắc chúng ta thư cục hơn phân nửa đều cát chúa có.” Lâm thị thư cục bản khắc tàng lượng không chỉ có là Giang Nam đệ nhất, chính là ở toàn bộ Đại Lương đều là bài được với hào. Có này đó bản khắc ở, kia Lâm thị thư cục liền có thể có vô số thư tịch. Cứ như vậy, in chữ rời đối Lâm thị thư cục tác dụng liền không lớn, rốt cuộc thường dùng tự cũng rất nhiều, nếu là đều khắc mấy cái, kia đến bao lớn công trình lượng? Hơn nữa khắc tự đối bọn họ thư cục thợ thủ công tới nói không khó, chiếu khắc là được, cần phải dựa theo thư tịch nội dung bày biện liền khó khăn. Kia đến sẽ biết chữ, hơn nữa từ ngữ lượng còn không thể thiếu. Người cho rằng các thợ thủ công sẽ bản khắc liền biết chữ sao? Người suy nghĩ nhiều quá, bọn họ chỉ là sẽ chiếu khắc mà thôi, cũng liền nhận được trong đó mấy chữ. Bọn họ nếu là nhận biết nhiều như vậy tự, làm cái gì không thể so thủ công thợ hảo? Lâm Thanh Uyển hiển nhiên cũng biết điểm này, cho nên cũng không vội vã đem in chữ rời thuật làm ra tới. Bất quá là trước tiên ở Liễu quản sự nơi này đe một lỗ tai. Dù sao hiện tại Lâm gia cũng không chỉ vào in chữ rời thuật làm cái gì. “Mau chóng đem này bốn nông thư khắc án ra tới, đầu xuân trước ta liền phải.” Nếu Thượng Minh Kiệt có này phân tâm, nàng đảo không ngại giúp một tay hắn. “Án nhiều ít?” Lâm Thanh Uyển nghĩ cười nói: “Nhiều án một ít, dù sao thư là chúng ta, tròn khuyết tự phụ, nếu là bán đến hảo, nói không chừng chúng ta còn có thể nhân cơ hội kiếm một bút đâu.” Quyển sách này xem như Lâm Thanh Uyển mướn Thượng Minh Kiệt vì Trần lão bá bọn họ viết nông thư, mặt trên viết người viết kịch bản là Thượng Minh Kiệt, nhưng tự thuật người lại có một đồng lớn, Trần lão bá xếp hạng đệ nhất vị. Cũng mặc kệ thư thượng có bao nhiêu người tên gọi, quyển sách này bản quyền kỳ thật là ở Lâm Thanh Uyển trên tay. Án, hiện tại thư đã viết thành, nàng có thể đem trường kết toán cấp Thượng Minh Kiệt. Thượng Minh Kiệt cuộc đời lần đầu tiên bắt được chính mình vật vả kiếm tiền, rất là mới lạ nhéo túi tiền từ đếm một trận nhi, nhưng mà đặc biệt hào phóng dùng này đó tiền toàn bộ mua lễ vật. Không chỉ có tổ mẫu cùng mẫu thân có, trong nhà huynh đệ tỷ muội nhóm có, chính là Lâm Thanh Uyển cùng Lâm Ngọc Tân đều thu được một phần. Chính là xa ở kinh thành phụ thân đều thu được một phần, đương nhiên, Thượng Bình trừ bỏ thu được nhi tử “Tiền nhuận bút mua lễ vật ngoại”, còn thu được một phần kiến nghị thư. Không tồi, đó chính là tâm hê bá tánh ngay thẳng boy Thượng Minh Kiệt viết cho hắn cha, hắn hy vọng hắn cha có thể thượng thư cho bệ hạ, ước thúc một chút thiên hạ đủ loại quan lại, không cho bá tánh nhân vạn tuế quá Thanh Uyển cùng Lâm Nhuận lợi hại như vậy. Hơn hai năm thời gian, không chỉ có chặn thế tới rào rạt Triệu gia, còn gọi Lâm thị một lần nữa ở

Giang Nam đứng vững vàng gót chân.Thượng Bình thở dài một tiếng, trong lòng tiếc hận, nếu là lại chậm một chút thì tốt rồi, Thượng gia còn kịp ra tay.Lâm Thanh Uyển cũng không biết nói Thượng Bình còn có thay thế được Lâm thị ở Giang Nam địa vị ý tưởng, bằng không đổi hắn nhất định sẽ không như vậy khách khí.Nàng lại một lần thu được Chu thứ sử đưa tới công báo, mặt trên có Lư Châu thứ sử thượng khuyên nhủ thư, Lâm Thanh Uyển nhịn không được cười khẽ ra tiếng, điểm điểm công báo cười nói: “Chúng ta Lâm gia vị này cữu gia thông minh quá mức.”Này còn không phải là tự cho là thông minh sao?Bạch Mai cùng Bạch Phong nhìn nhau, cân nhắc nửa ngày mới nhớ tới Lâm Thanh Uyển nói cữu gia nhưng còn không phải là Thượng gia Nhị lão gia?Hai người nhón chân tiêm đi ngầm nàng trong tay công báo, không ở mặt trên nhìn đến nhị cữu gia tên a.Lâm Thanh Uyển đem công báo gấp lại đưa cho Bạch Phong, cười nói: “Cấp Tưởng Nam đưa đi, ngày mai sáng sớm đi thư viện khi mang lên, nếu là đúng tới Minh Kiệt liền đưa cho hắn.”Bạch Phong đầy đầu mờ mịt tiếp nhận, đem đồ vật giao cho Tưởng Nam.Tưởng Nam cũng xem không hiểu, liền trước cho Lâm Ngọc Tân xem.Lâm Ngọc Tân cũng thấy được Lư Châu thứ sử thượng khuyên nhủ thư, lại xem cái kia ngày liền không khỏi thở dài: “Nhị cữu cữu băn khoăn quá nhiều.”Nàng nhíu mày nói: “Bất quá cô cô như thế nào làm người đem công báo cấp nhị biểu ca? Kia không phải làm hắn thương tâm sao?”Lâm Thanh Uyển chính là làm Thượng Minh Kiệt thương tâm, nàng muôn cho hắn biết, ở Thượng gia, hắn phải làm chủ, này lực cản không chỉ có riêng là hắn nương, còn có hắn cha đâu.Hơn nữa cùng Thượng Bình so sánh với, Thượng nhị thái thái tính cái gì?Đối với Lâm Thanh Uyển nói, hai nhà hay không kết thân căn bản không phải xem Thượng nhị thái thái độ, mà là xem Thượng Bình thái độ.Lâm Ngọc Tân ly thư viện gần, so nam học bên kia học sinh nhưng sớm nhiều, cho nên nàng đi vào một hòi lâu Thượng Minh Kiệt cùng mấy cái cùng trường mới từ dưới chân núi đi lên.Tưởng Nam trực tiếp chuyển tới đại môn bên này, đem công báo giao cho hắn, “Nhị biểu thiếu gia, đây là nhà ta cô nãi nãi ta đưa cho ngài.”Thượng Minh Kiệt đầy đầu mờ mịt, “Cô cô nghĩ như thế nào khởi đưa ta công báo?”Tưởng Nam nhẹ răng cười, “Tiểu nhân chỉ là phụ trách tặng đồ, bất quá ta xem cô nãi nãi hôm qua tâm tình không tồi, có lẽ là chuyện tốt cũng không nhất định.”Thượng Minh Kiệt liền triển khai công báo, đều liếc mắt một cái nhìn đến chính là chiếm đại độ dài 《Lư Châu thứ sử khuyên nhủ thư》.Chu Thông mấy cái vừa lúc nghe thấy, sôi nổi xông tới hỏi: “Công báo thượng nói gì đó, chẳng lẽ là phụ thân ngươi thăng quan?”“Khẳng định là, bằng không Lâm quận chúa vì sao đặc đặc cho ngươi đưa công báo tới, mà không phải cấp Lâm Hữu đưa?”Lâm Hữu cười nói: “Ta trở về lại xem cũng là giống nhau.”Nhưng người vẫn là thâu đi lên, bởi vì hắn cũng rất tò mò cô cô đưa tới công báo thượng nói

gì.Thượng Minh Kiệt đã đọc nhanh như gió nhanh chóng quét xong rồi Lư Châu thứ sử kia phong khuyên nhủ thư, nhất thời có chút giật mình nhiên.Kia phong khuyên nhủ thư khiển từ đặt câu hoàn toàn cùng hắn bất đồng, nhưng ý tứ là giống nhau, đều là khuyên hoàng đế có thể ước thúc đủ loại quan lại, không nhân bệ hạ Thiêng thu liền quấy rầy dân gian.Lấy kia thượng thư ngày tới xem, còn ở hắn tin tới kinh thành sau hai ngày.Lâm cô cô này cử ý gì?Thượng Minh Kiệt mắt mát đem công báo nhét vào Lâm Hữu trong lòng ngực, uể oải tiến trong thư viện đi.“Đây là làm sao vậy?” Lâm Hữu ôm công báo, vội vàng triển khai tới xem.Mặt khác cùng trường cũng tẽ đi lên vây xem, “Chẳng lẽ là Thượng đại nhân đã xảy ra chuyện?”“Không đến mức đó, vừa rồi Lâm gia xa phu không phải nói Lâm quận chúa sáng nay đinh lênh vui vẻ sao, Thượng đại nhân nếu là xảy ra chuyện, nàng còn có thể vui vẻ?”Chính là vui vẻ cũng đến nghẹn trong lòng a, đều là quan hệ thông gia, biểu đạt đến như vậy rõ ràng có phải hay không không tốt?Lâm Hữu thực mau liền đem công báo quét một lần, phiên lại phiên nói: “Này mặt trên không có về Thượng gia nội dung a.”Chu Thông chỉ vào chiêm đại độ dài khuyên nhủ thư nói: “Vừa rồi Minh Kiệt nhìn chằm chằm vào áng văn chương này xem đâu.”“Là khuyên nhủ bệ hạ số con,” Lư Lý sờ sờ cầm nói: “Này khuyên nhủ thư nhưng thật ra thực đúng trọng tâm, Chu thứ sử yêu quý bá tánh, cho nên ta Tô Châu không những cái đó lung tung rồi loạn sự, nhưng ta nghe nói có địa phương đã có địa phương quan vì thâu cho bệ hạ thọ lễ làm bá tánh góp phần tiền.”“Nói như thế tới, Lư Châu thứ sử này cử hắn là vì dân thịnh mện mới đúng, kia Thượng huynh như thế nào uể oải, giống như không thể nào cao hứng dường như.”Lâm Hữu lập tức chiết công báo nói: “Chúng ta đừng đoán mò, ta xem Thượng huynh đệ chưa chắc là vì cái này không cao hứng.”“Là vì cái gì không cao hứng hỏi một chút hắn chẳng phải sẽ biết?” Chu Thông dẫn đầu vọt vào thư viện đi.Những người khác sôi nổi đi theo chạy đi vào, bắt lấy đằng trước gục xuống đầu Thượng Minh Kiệt liền khảo vấn.Lâm Hữu lắc đầu, cũng đi theo đi vào, đại gia cũng không lo lắng Thượng Minh Kiệt sinh khí, bởi vì hắn tính tình luôn luôn hảo.Mặc dù là tâm tình không tốt, cũng rất ít lấy người khác rải hỏa.Thượng Minh Kiệt đích xác không như thế nào sinh khí, chỉ là có chút mắt mát, hắn ngồi ở bậc thang nói: “Lư Châu thứ sử thượng khuyên nhủ thư ta lúc trước cũng cho ta phụ thân đi phong không sai biệt lắm, nhưng ta phụ thân không thượng thư.”“Ta còn tưởng rằng là cái gì đại sự đâu, thượng bá phụ có lẽ là sợ người tuổi trẻ khí thịnh gây họa,” Lư Lý vỗ bờ vai của hắn khuyên nhủ: “Ngươi đừng để trong lòng, ngươi còn nhỏ đâu, đãiNhập sĩ sau có rất nhiều cơ hội cho bệ hạ thượng thư.”

Chương 176: Đánh giá

Thượng Minh Kiệt nhấp nháy miệng không nói chuyện, hắn cũng không phải để ý cái này, Lâm cô cô có ý đem công báo đưa hắn, là muốn nói cho hắn, phụ thân hắn cũng không coi trọng hắn ý kiến, bằng không cũng sẽ không đề đều không cùng hắn đề liên phủ định hắn ý kiến. Lâm cô cô là muốn nói cho hắn, hắn muốn xuất đầu, Thượng gia không chỉ có sẽ không trở thành hắn trợ lực, ngược lại sẽ trở thành hắn lực cản, hắn chỉ có thể dựa vào chính mình. Lư Du cùng Lâm Hữu nghiêng đầu nhìn thoáng qua Thượng Minh Kiệt, đều cảm thấy hắn trở nên có chút không giống nhau. Thượng Minh Kiệt nghĩ thông suốt, nghiêng đầu đối Lư Lý cười, đứng dậy nói: "Tiên sinh mau tới, chúng ta tiến phòng học đi." Lư Lý nghe vậy ai thán nói: "Hôm nay không biết muộn lấy lại đi nhiều ít tác nghiệp đâu." "Ngươi liền thấy đủ đi, tuy rằng phải làm tác nghiệp, tốt xấu nghỉ không phải, nghe nói phủ học bên kia có hơn phân nửa học sinh lưu lại khổ đọc đâu, lại là liền ăn tết đều không quay về." "Đúng vậy, chỉ cần ngẫm lại hôm nay chúng ta chỉ cần buổi sáng khóa là có thể nghỉ về nhà, ta này tâm a liền cùng hoa khai dường như cao hứng." Lư Du đứng ở bọn họ phía sau lắc đầu cười cười, quay đầu hỏi Lâm Hữu, "Lâm huynh buổi chiều nhưng có an bài?" "Dem thư mang về, trước lật xem một chút tiên sinh bố trí tác nghiệp," Lâm Hữu cười nói: "Tốt xấu đến trong lòng hiểu rõ." Lư Du gật đầu, "Đang muốn cùng Lâm huynh nói đi, ngày mai chúng ta ở Văn Viên mở màn văn hội, Lâm huynh nếu có nhàn rỗi không bằng đến xem." Văn Viên hiện tại đã thành Tô Châu văn nhân nhã sĩ nhóm yêu nhất đi địa phương, bên trong không chỉ có cảnh sắc hảo, phục vụ hảo, trả giá cách rẻ tiền. Văn Viên cơ hồ mỗi ngày đều phải tiếp đãi một ít văn nhân nhã khách, phu nhân các tiểu thư cũng ái tới nơi này ngoạn nhi. Đinh cái sân, nhìn xem thủy, ngắm ngắm hoa nhi, các phu nhân nói chuyện phiếm đánh đòn, các nữ hài liền du ngoạn làm thơ, thật sự là khó được nghỉ hảo địa phương. Trừ bỏ trong vườn phụ trách an bảo vú già cùng truyền lời đệ đồ vật nha đầu gã sai vặt ngoại, cơ hồ không có người ngoài, các nàng tưởng như thế nào ngoạn nhi liền như thế nào ngoạn nhi. Văn Viên chưa bao giờ phản quá nam nữ hoạt động phạm vi, nhưng tại hạ đơn đặt hàng khi, bọn họ sẽ kiến nghị nữ khách tuyên

hướng nam sân, nam khách tuyến hướng bắc sân.Văn Viên như vậy đại, trên cơ bản liền sẽ không đụng tới cùng nhau.Đương nhiên, muốn phủng ở bên nhau cũng đúng, rốt cuộc sân chỉ là cho bọn hắn nghỉ ngoi địa phuong, đại gia du ngoạn khi là có thể mǎn vùron chạy.Văn Viên nhung có 300 nhiêu mẫu đâu.Lư Du làm Lư gia này một thế hệ nhất kiệt xuất con cháu, giao hữu tự nhiên quảng. Trước kia hắn đều là hẹn bằng hữu ở quán trà hoặc túu lâu tụ hội, ngâu nhiên cũng sẽ đi phong nhã nơi.Nhưng từ Văn Viên mở ra sau, đại gia liền thay đổi trận địa, thật sự là Văn Viên cảnh sắc quá hảo, lại rộng mở thoái mái, thực dán sát bọn họ này đàn văn nhân tình cảm.Hơn nữa Văn Viên lại ở Thanh Phong Sơn dưới chân, hắn mỗi ngày đi học hạ học đều có thể thấy, nếu nổi lên hứng thú ước người, kia khăng định là trước suy xét Văn Viên a.Bởi vì ăn tết trước sau tụ hội nhiều, cho nên Văn Viên lại nghênh đón một đợt khách nhân cao phong kỳ.Lâm Thanh Uyển đáo không đến mức đêm tiễn đêm tới mỏi tay, nhưng tâm tình rất mỹ diệu là được. Mà xa ở kinh thành Thượng Bình liền không cái này hảo tâm tình.Hôm nay nha môn đã phong ần ăn tết, cùng năm rồi giống nhau, hắn liền không tưởng hồi Tô Châu ăn tết, nhưng hiện tại hắn lại có chút tưởng về nhà.Về nhà xem hắn nhi tử hiện tại trưởng thành cái dạng gì nhi.Hắn từ cái bàn tìm ra Thượng Minh Kiệt kia phong thư từ, vuốt ve không nói gì.Lư Châu thứ sử thượng cùng con của hắn không sai biệt lăm giống nhau “Khuyên nhủ thư”, biểu đạt không giống nhau, nhưng ý tứ là giống nhau.Làm hắn kinh ngạc chính là hoàng đế vẫn chưa sinh khí, thậm chí liền trong triều các đại thần cũng chưa sáo lén, mà là bình thản như vậy sự thảo luận mở ra, cuối cùng hơn phân nửa tán thành Lư Châu thứ sử khuyên nhủ.Hoàng đế liền thuận thế hạ một đạo ý chỉ, nghiêm cấm quan viên địa phương cho rằng bệ hạ mừng thọ vì danh nghĩa thu chịu mồ hôi nước mắt nhân dân, nghiêm cấm kinh thành quan viên tiếp thu địa phương quan tiền hiến.Cùng lúc đó, Lư Châu thứ sử bị ngợi khen.Thượng Bình tuy rằng ở Công Bộ, khá vậy có chút tin tức con đường, nghe nói hoàng đế đối Lư Châu thứ sử thực vừa lòng, Lại Bộ bên kia đang định đem hắn bình triệu hồi kinh.Hồi kinh, vẫn là bình đìều, này tương đương với lên chức.Lư Châu thứ sử lại là tiến sĩ xuất thân, nếu vô tình ngoại, về sau chính là lục bộ thượng thư người được chọn.Muốn nói không hâm mộ ghen ghét là không có khả năng, đã từng cơ hội này liền bãi ở trước mặt hắn.Thượng Bình không khỏi nắm lên thủ hạ tin xoa thành một đoàn, sắc mặt biến ảo không chừng.Hắn cũng không biết chuyện này còn bị Lâm Thanh Uyển dùng đê đả kích con của hắn, còn bị Lư Túc hạ cái “Nóng vội doanh doanh, tự cho là thông minh” đánh giá.Bằng không khăng định muốn buồn bức đã chết.Lư Túc là ở cùng cháu trai uống trà khi biết ban ngày phát sinh sự, hắn khẽ cười một tiếng nói: “Thượng Bình người này nóng vội doanh doanh, xu lợi tị hại, bất quá là tự cho là thông minh thôi, cùng với tử kém xa.”“Bất quá,

Lâm quân chúa vì sao đặc đặc đem công báo cấp Thượng Minh Kiệt xem?" Lư Túc nghiêng đầu nghĩ nghĩ, tưởng không rõ, liền lắc đầu cười nói: "Ta thế nhưng cũng cùng cái bà ba hoa dường như đối này đó cảm thấy hứng thú." Lư Du liền nói: "Nhị thúc, ta xem gần đây Minh Kiệt biến hóa pha đại, cũng không biết là bị cái gì kích thích." "Người tổng hội lớn lên," Lư Túc cười nói: "Hắn bất quá là thông suốt, người xem hắn là gần đây, lấy ta xem hắn này biến hóa lại là từ hơn một năm trước bắt đầu." Lư Du lo lắng nói: "Ta sợ hắn đem chính mình bức cho thật chặt, ngược lại xảy ra chuyện." Lư Túc lại lắc đầu nói: "Ngươi quá coi thường hắn, theo ta thấy tới, hắn thiên phú là các ngươi mấy cái bên trong tối cao, trước kia bất quá là không dụng tâm thôi." Lư Du thói quen hắn cha hắn thúc khen hài tử khác chính là không khen hắn, cho nên chỉ là cười cười không nói chuyện. Trừ tịch ngày hội, Lâm Thanh Uyển mang theo Lâm Ngọc Tân cùng nhau hồi tông tộc ăn Tết, năm nay tông tộc ngày Tết đặc biệt nào nhiệt. Các tộc nhân đối Lâm thị biến hóa cảm thụ cũng không thâm, nhưng trong tộc mấy cái nhà giàu đều lấy ra không ít tiền ăn Tết, bọn họ liền cũng đi theo hưng phấn lên, đem cái này qua tuổi đén càng náo nhiệt chút. Thực sự là năm nay trong tộc đại bộ phận người nhật tử đều so năm rồi hảo quá. Làm đậu hủ, chế giấy, năm nay đại gia chính là nhiều không ít thêm vào thu vào. Bình thường tộc nhân tính chính là nhà mình thu vào, phía trên mấy cái phòng chủ để ý còn lại là Lâm thị ở Giang Nam địa vị. Lâm Giang sau khi chết, bọn họ đều kẹp chặt cái đuôi nom nớp lo sợ sinh hoạt, sợ choc sự làm người bắt được nhược điểm đối phó Lâm gia. Nhưng hiện tại, Lâm thị cuối cùng là có thể ly Lâm Giang che chở cũng có thể dừng chân Giang Nam. Bởi vì giấy bẩn cùng giấy làm bằng tre trúc việc, Lâm thị ở Giang Nam, ở Đại Lương uy vọng càng cao, hơn nữa năm nay Lâm thị có không ít con cháu thông qua minh kinh khoa khảo, đã qua triều khảo chính thức Thanh Uyển chiếm hơn phân nửa công lao. Cho nên nàng lại mang theo Lâm Ngọc Tân hồi tộc khi, hắn không còn dám cho nàng tìm phiền toái. Bát thúc công đều như thế, huống chi tộc nhân khác? Mọi người đều đối cô chất hai biểu hiện đến thân cận kính thật sự. Lâm Ngọc Tân nhất thời không thích ứng, chờ phản ứng lại đây sau liền tưởng, đây là uy vọng đi. Nàng cùng cô cô chưa bao giờ biến quá, nhưng các nàng vừa trở về khi, tộc nhân thái độ như thế nào đều có, đại bộ phận người đều tưởng từ nàng cùng cô cô trên người cắn xuống một miếng thịt tới. Thiếu không người tuy kính sợ các nàng, lại cũng là nhân các nàng xuất từ dòng chính chi cổ, chân chính nhân các nàng tự thân mà kính sợ, một cái cũng không có. Nhưng bất quá hơn hai năm thời gian, hiện giờ nàng cùng cô cô đi ở trong tộc, nhìn đến lại không phải tránh ở chỗ tối khe khẽ nói nhỏ, mà là cung cung kính kính mà khom mình hành lễ. Lâm Ngọc Tân hít sâu một hơi, hạ quyết tâm nói: Nàng cũng muốn làm người như vậy. Một ngày nào đó, nàng cũng sẽ làm người như vậy tôn kính nàng, không phải bởi vì

Lâm thị, cũng không bởi vì phụ thân cùng cô cô, mà là bởi vì nàng chính mình.Lâm Thanh Uyển không biết Lâm Ngọc Tân cảm khái, nàng lúc này đang ở cho nàng chọn quá hai mặt trời mọc đi chúc tết muộn xuyên y phục.Lâm Ngọc Tân ra hiếu, từ năm nay bắt đầu liền có thể đi ra ngoài đi thăm bạn bái đại niên.Cho nên Lâm Thanh Uyển muốn đem nàng trang điểm đến xinh xinh đẹp đẽ, chỉ là năm, nàng liền cấp Lâm Ngọc Tân làm sáu bộ quần áo, còn không tính đánh trang sức.Mấy năm nay nhiều tới, vẫn luôn tiết kiệm Lâm Ngọc Tân nhìn không khỏi lúi lưỡi, “Cô cô, ngài đây là phát đại tài?”“Không phát đại tài, nhưng trang điểm người tiền vẫn là lây đến ra tới.” Lâm Thanh Uyển cười tủm tỉm nói: “Mấy năm nay người ăn mặc thuần túy, nhưng lại quá không lâu người liền phải cập kê, nữ hài gia nhất tự tại chính là mấy năm nay, hiện tại không trang điểm phải chờ tới khi nào?”Một bên Lâm ma ma thầm chấp nhận, gật đầu khuyên Lâm Ngọc Tân, “Đại tiểu thư, cô nãi nãi nói không sai, thưa dịp tuổi trẻ tự tại, tướng như thế nào trang điểm liền như thế nào trang điểm. Bằng không chờ người gả cho người, quy củ liền nhiều, đến lúc đó muộn xuyên cái gì, mang cái gì đều đến cản nhắc.”Lâm Thanh Uyển liền cười: “Về sau ta cho người tìm cái nhẹ nhàng một chút nhà chồng, làm người gả cho người cũng có thể tướng xuyên cái gì liền xuyên cái gì, tướng mang cái gì liền mang cái gì.”Lâm ma ma liền cười nói: “Kia cô nãi nãi nhưng đến mở to mắt, nhân gia như vậy nhưng không hảo tim.”Lâm Ngọc Tân sắc mặt ửng đỏ, nhưng vẫn là ngửa đầu kiêu ngạo nói: “Ta lại không phải giấy.”Cho nên liền tính nhà chồng không nhẹ nhàng, nàng nếu có năng lực, lại có ai có thể khi dễ nàng đi?Lâm Thanh Uyển không nghĩ tới nàng hiện tại có như vậy giác ngộ, kinh hỉ nhìn nàng, “Ngọc Tân nói không sai, về sau nếu có người khi dễ người, không quan hệ phong nhã có thể nhẫn liền nhịn, có một số việc lại không thể không duyên cớ bị khinh bỉ, người trước dối trả về, đánh không thắng trả về tìm cô cô. Trừ bỏ ta, còn có người ngũ thúc bọn họ đâu, trong tộc người như vậy nhiều đường huynh đệ, bọn họ cũng không phải bài trí.”“Ai u, ta cô nãi nãi, ngài đây là giáo nàng cái gì nha,” Lâm ma ma nhịn không được đậm chân, “Đừng dạy ra một cái Hỗn Thế Ma Vương tới, này kết thân kết thân, vẫn là kết hòa khí. Huống chi đại tiểu thư vẫn là vẫn bối, như thế nào có thể cùng trưởng bối đối nghịch đâu...”Lâm Ngọc Tân quay đầu đối Lâm Thanh Uyển le lưỡi, trốn đến một bên đi.Lâm Thanh Uyển liền cười trán an Lâm ma ma nói: “Ta biết, cho nên tiền đề không phải nói sao, không ảnh hưởng toàn cục có thể nhẫn liền nhịn...”“Có thương tích phong nhã cũng không thể nháo a,” Lâm ma ma lo lắng nói: “Đại tiểu thư tương lai nếu bị ủy khuất có thể trở về nói sao, người trong nhà tổng hội cho nàng xuất đầu, nàng một cái làm người tức phụ như thế nào có thể cùng nhà chồng nháo đâu?”

Chương 177: Tri kỷ

“Nhà của chúng ta Ngọc Tân tri thư đạt lý, lại không phải vô cớ gây rối,” Lâm Thanh Uyển cười nói: “Ma ma cứ yên tâm đi, ta giáo hài tử ngài còn không yên tâm sao?” Chính là người dạy ta mới không bỏ? A href= ‘/mo_.Html’ target= ‘_blank’ >Đường ruộng. Trụ trụ trung nháo hạnh hôi mị đường tranh hoảng 19 anh ước hám kế cố khiếm xúc 19 anh phu tì phù thảm 19 u ngột? Br />Lâm Thanh Uyển lại là lấy định rồi chủ ý muốn như vậy giáo Lâm Ngọc Tân.Rốt cuộc nàng chung quy là phải rời khỏi, Lâm Nhuận cùng Ngọc Tân rốt cuộc cách một tầng, về sau nàng bị ủy khuất không có khả năng nhiều lần đều hồi tộc tìm bọn họ, cho nên có thể chính mình giải quyết vẫn là đến chính mình giải quyết.Lâm Thanh Uyển đem Lâm Ngọc Tân trang điểm đến mỹ mỹ, tự cấp trong tộc các trưởng bối đã lạy năm sau sơ nhị liền đi Thượng gia.Đây là cô chắt hai lần đầu tiên ngày tép hạ tới cửa bái phỏng, Thượng lão phu nhân cũng rất coi trọng, cho nhau ăn cơm xong sau Lâm Thanh Uyển liền đem một trương thiệp mời cấp Thượng Đan Lan, “Sơ tám Văn Viên có cái văn hội, đến lúc đó không chỉ có Tô Châu trong ngoài văn nhân tài tử sẽ đi, không ít phu nhân tiểu thư cũng sẽ đi, các ngươi tỷ muội nếu là có hứng thú, không bằng cũng đi gặp.”Thượng Đan Lan nghi vấn, “Này văn hội là cô cô khai?”Lâm Thanh Uyển cười, “Là Lâm thị, bọn họ mấy cái tuổi trẻ hài tử tổ chức, ta nhưng không cái kia công phu đi tổ chức, bất quá là đem Văn Viên mượn cho bọn hắn sử một đoạn thời gian thôi.”Lâm Thanh Uyển tự cấp trong tộc con cháu tích lũy nhân mạch phương diện vẫn là thực duy trì, cho nên đối với bọn họ muốn làm đại hình văn hội, chỉ cần lấy đến ra tới nhưng chấp hành văn án, nàng vẫn là rất vui lòng đem Văn Viên mượn cho bọn hắn sử dụng.Dù sao cũng liền ít đi kiểm hai ba thiên tiền thôi.Bái phỏng quá Thượng gia, Lâm Thanh Uyển sơ tam liền mang theo Lâm Ngọc Tân đi Lư gia cùng Thạch gia.Các nàng là đi cấp Lâm Ngọc Tân tiên sinh chúc tết.Học sinh cấp tiên sinh chúc tết là lệ thường, năm rồi Lâm Ngọc Tân không hảo tới cửa, cho nên đều là phái người tặng năm lễ, chưa bao giờ tới dập đầu quá, lần này nàng ra hiếu, vừa lúc có thể bồi thượng.Tự nhiên, Lư Linh cùng Thôi Vinh các nàng cũng đều thu được thiệp mời.Hai cái nữ hài đều thật cao hứng, lôi

kéo Lâm Ngọc Tân khe khẽ nói nhỏ, “Này văn hội là ngươi cô cô làm?” Lâm Ngọc Tân lắc đầu, “Là Hữu đường ca bọn họ kế hoạch, bất quá cô cô nhìn thực vừa lòng liền đồng ý.” Nàng tả hữu nhìn nhìn, hạ giọng nói: “Cô cô nói, lần này ta mời đến người đều về ta quản, nếu ta làm tốt lắm, lần sau chúng ta muốn làm văn hội nàng cũng đem Văn Viên cho chúng ta mượn.” Lư Linh ánh mắt sáng lên, “Giống lần này lớn như vậy văn hội?” “Sao có thể,” Thôi Vinh lúi lưỡi nói: “Chúng ta cũng thỉnh không đến nhiều người như vậy a.” “Như thế nào thỉnh không đến, trừ bỏ Tô Châu, không phải còn có Dương Châu, Hàng Châu này đó địa phương sao?” Lư Linh hù hù nói: “Nếu huynh trưởng bọn họ làm văn hội có thể đem này đó địa phương tài tử mời đến, chúng ta làm văn hội vì cái gì không thể đem này đó địa phương giai nhân mời đến?” “Nữ tử cùng nam tử rốt cuộc không giống nhau, xuất nhập không có phương tiện.” “Như thế nào liền không có phương tiện, Như Anh quận chúa còn lên ngựa giết địch đâu, những cái đó nam tử cũng không tất so được với.” Lư Linh đôi mắt tỏa sáng, nắm tay nắm chặt nói: “Nói không chừng chúng có một ngày nữ tử cũng có thể cùng nam tử giống nhau đứng hàng triều đình đâu.” Thôi Vinh nhịn không được “Xì” một tiếng cười ra tới, “Ngươi lại ở làm mộng tưởng hão huyền, trăm ngàn năm qua có mấy cái nữ tử có thể đứng hàng triều đình? Chẳng lẽ ngươi cũng muôn tập võ, sau đó đè đao lên ngựa giết địch?” Lâm Ngọc Tân liền nhịn không được nói: “Ở Như Anh quận chúa phía trước không cũng có đứng hàng triều đình nữ tướng, nữ quan? Mà ta Đại Lương phía trước cũng không có nữ quan, Như Anh quận chúa không cũng đương Đại tướng quân? Nếu chưa từng nữ quan biến thành có nữ tướng, kia vì sao không thêm nữa nữ quan văn?” Lư Linh rất là tán đồng, gật đầu nói: “Chính là đâu, nói không chừng chúng ta là có thể trở thành này Đại Lương đệ nhất vị nữ quan đâu?” Thôi Vinh liền ngạc nhiên: “Vậy ngươi cũng đến hỏi trước quá dương dì đi, bọn họ đồng ý sao?” Lư Linh một nghẹn, trừng mắt không nói lời nào. Lâm Ngọc Tân liền vỗ tay cười nói: “Tiên sinh đáp ứng không đáp ứng ta không biết, nhưng ta đoán phụ thân ngươi có khả năng sẽ đồng ý, không bằng ngươi lại ma ma?” “Hừ, ngươi tǎn giỗ cợt ta đi,” Lư Linh cảm thấy hắn cha lại khai sáng cũng sẽ không đồng ý nàng đi đương nữ quan, tức khắc đâm miệng nhìn về phía Lâm Ngọc Tân, hâm mộ nói: “Ngươi thì tốt rồi, ngươi cô cô như vậy thương ngươi, nàng hơn phân nửa sẽ đồng ý.” Thôi Vinh cũng nhìn về phía Lâm Ngọc Tân, lại tiếc hận nói: “Đáng tiếc triều đình không có cái gọi là nữ khoa, bằng không lấy Ngọc Tân chi tài, nói không chừng thật có thể vào triều làm quan đâu.” Thạch Hiền ba người vừa lúc đi ngang qua, lắc lắc đầu hướng trong vườn đi. Thạch Tuệ cười nói: “Này mấy cái hài tử cả ngày ghé vào cùng nhau cũng không biết suy nghĩ cái gì, toàn là chút ý nghĩ kỳ lạ ý tưởng.” Lâm Thanh Uyển cười, nhẹ giọng nói: “Cũng chưa chắc chính là ý nghĩ kỳ lạ, nói không chừng chung

có một ngày liền trở thành sự thật đâu?" Thạch Hiền cũng gật đầu, "Đúng vậy, nữ quan sao, sứ thượng cũng không phải chưa từng có." Thạch Tuệ nhịn không được châm chọc nói: "Trong cung hầu hạ quý nhân nữ quan sao?" Thạch Hiền nhíu mày, "Muội muội biết chúng ta nói không phải cái này." Hiện tại trong cung cũng là có nữ quan, chủ yếu chức trách là trợ giúp Hoàng Hậu xử lý hậu cung công việc, nhưng kỳ thật các nàng quyền lực và trách nhiệm giới hạn cũng không rõ ràng. Hơn phân nửa thời điểm còn phải giống cung nữ giống nhau hầu hạ các quý nhân, gấp phải háo sắc hoàng đế, nói không chừng còn sẽ sủng hạnh này đó nữ quan. Mà các nàng cùng bọn nhỏ rõ ràng nói chính là giống Chung Như Anh giống nhau có thể tham dự triều chính nữ quan. Thạch Tuệ lại cảm thấy tỷ tỷ cùng mấy cái hài tử giống nhau ý nghĩ kỳ lạ, nhắc nhở nói: "Tỷ tỷ đừng quên, năm đó Như Anh quận chúa cầm quyền khi nhưng cũng là đã chết người. Nàng có binh quyền, thả một người tham chính đều như thế, huống chi là mấy cái hài tử suy nghĩ nữ tử khoa cử Thanh Uyển một xá, nàng lắc lắc tay cười nói: "Được rồi, nói được lại nhiều đều không bằng làm một kiện, hiện tại tưởng này đó còn quá sớm." "Không nghĩ như thế nào sẽ làm đâu?" Thạch Hiền không tán đồng nói. Thạch Tuệ cũng gật đầu, "Chỉ có phân biệt rõ ràng mới biết đường lui ở nơi nào." Lâm Thanh Uyển liền cười, chỉ Thạch Tuệ nói: "Ngươi từ đáy lòng không tin nữ tử có thể cùng nam tử Thanh Uyển hướng nàng chớp mắt nói: "Hơn nữa hiện tại là Tết nhất, cãi nhau nhiều không hảo a, chúng ta ba người tính tình đều không thế nào hảo, vạn nhất kích động chỗ đánh lên tới làm sao bây giờ. Lư tiên sinh không ở nhà, nhưng không ai ngăn được chúng ta." Thạch Hiền tỷ muội bị nàng đâm đến cười, đáy lòng khí nhưng thật ra tiêu một ít. Bất quá Thạch Tuệ vẫn như cũ kiên trì chính mình cái nhìn, "Ta không phải những cái đó người bảo thủ, nữ tử đa tài là chuyện tốt, xa không nói, có thể tự tiêu khiếu cũng hảo a. Cần phải nói vào triều làm quan, nơi nào là dễ dàng như vậy." Thạch Tuệ liệt kê nói: "Không nói nam nữ đại đứng, liền nói nữ tử nếu là vào triều, kia mang thai sau làm sao bây giờ, con cái ai tới giáo dưỡng, cha mẹ chồng ai tới hầu hạ?" Thạch Tuệ thở dài, "Chờ làm xong này đó, còn có cái gì thời gian đi xử lý chính sự?" Thạch Hiền nhíu mày, "Có một số việc là có thể giao cho hạ nhân tới làm, ngươi nếu đều phải tự tay làm lấy, kia một ngày trong vòng trừ bỏ giáo dưỡng con cái cùng hầu hạ cha mẹ chồng, khác sự đều đừng làm." Lâm Thanh Uyển cười, hỏi Thạch Tuệ, "Tuệ tỷ tỷ, vậy ngươi gả cho Lư tiên sinh còn có cái gì ý tú?" Thạch Tuệ hơi hơi nhíu mày, Thạch Hiền cũng khó hiểu nhìn về phía nàng. Lâm Thanh Uyển cười nói: "Nếu một nữ nhân không gả chồng có thể Thanh Uyển, hỏi lại, "Nếu thực sự có như vậy sự, thả Tạ nhị lang còn sống, quận chúa cũng không gả cho hắn sao?" Lâm Thanh Uyển cười, "Nhị Lang cũng không phải là khác nam tử, ta cũng không phải Tuệ tỷ, cho nên ta tự nhiên vẫn là phải gả." Tạ nhị lang cũng sẽ không để ý

Uyễn tý nhi xuất sī, nói không chừng hǎn còn vui vẻ thê tử có thể cùng chính mình cùng triều làm quan, có thể cùng nhau đi làm tan tầm đâu.Thạch Tuệ nhìn đến trên mặt nàng tự tin, nhất thời không biết nói cái gì hảo.Thạch Hiền lại hâm mộ nhìn Lâm Thanh Uyễn nói: “Nhân sinh đến một tri kỷ, tuy muôn lần chết cũng đủ rồi.”Lâm Thanh Uyễn gật đầu, đối nàng nói: “Ta đảo nhưng dẫu tý tỳ vì tri kỷ.”Thạch Hiền liền nửa là vui đùa, nửa là nghiêm túc nói: “Ta nguyện vì ngươi vào sinh ra tử.”Một bên Thạch Tuệ nhịn không được phiền cái rất lớn xem thường, “Hành, các ngươi là tri kỷ, theo ta một cái tục nhân, khó hiểu các ngươi lý tưởng hảo đi.”Bọn hạ nhân ở ghề đá thượng phô cái đệm, Lâm Thanh Uyễn sau khi ngồi xuống tự mình cho nàng pha trà, cười nói: “Tuy không thể vì lý tưởng tri kỷ, nhưng này trà tri kỷ lại là làm được, Tuệ tý tỳ thỉnh đi.”Thạch Tuệ một chút cũng không nghĩ cùng các nàng cãi nhau, cho nên phe phẩy đầu đặt mông ngồi ở ghề đá thượng nói: “Ngươi a, chính là tự tại quán, nếu ngươi phía trên cũng có người quản ngươi, xem ngươi còn như thế nào khoe khoang.”“Đừng ăn không được quả nho nói quả nho toan,” Thạch Hiền nói: “Phía trước Tạ phu nhân ở Tô Châu, nàng không cũng quá đến tiêu dao tự tại?”Thạch Tuệ: Người rót cuộc là tỳ của ta, vẫn là nàng tỳ?Thạch Tuệ yên lặng mà bung lên một ly trà uống xong, đem áp khí hạ sau nói: “Nói đến Tạ phu nhân, ta nghe được một sự kiện, nàng giống như đem ngươi đạiẫu hài tử nhận được dưới gối tự mình giáo dưỡng, kinh thành bên kia đều nói nàng tưởng cho ngươi quá kế đứa con trai đâu, có phải hay không thật sự?”Lâm Thanh Uyễn bung trà tay một đốn, khóc miệng lôi kéo cười lạnh nói: “Tuệ tý tỳ cảm thấy sẽ là thật vậy chăng?”Đương nhiên sẽ không, Tạ phu nhân lại không ngốc, quá kế con của ai cũng sẽ không quá kế Tạ đại lang, Tạ nhị lang chết chính là cùng Tạ đại lang có xả không rõ quan hệ.

Chương 178: Trả thù

Tạ phu nhân hồi kinh ngày đó Tạ gia liền đại náo một hồi, đương nhiên không phải Tạ phu nhân nháo, nàng vẫn là thực tri thư đạt lý.Nàng bất quá là đem Tạ phủ đại quản gia cấp đây đến Tạ Hoành cùng Tạ Duyên trước mặt, đồng thời phái người đi thỉnh nàng phụ thân cùng hai cái ca ca tiến đến.Người ngoài không biết Tạ gia nháo cái gì, Lâm Thanh Uyển lại từ Tạ phu nhân gửi lại đây tin trung biết được rõ ràng.Tạ phủ đại quản gia không cung khai làm hắn cấp Tạ phu nhân hạ được chính là ai, Dương Nghi cùng hai cái nhi tử cười lạnh liên tục nhìn Tạ gia người.Tạ Hoành hông một đôi mắt già, chính là đứng vững bọn họ ánh mắt không có tiếp tục thâm vấn đi xuống, mà là đem đại quản gia một nhà toàn bộ đánh một đốn bán đi, xem như cấp Tạ phu nhân công đạo.Nhưng như vậy công đạo sao có thể làm Dương gia vừa lòng, Tạ phu nhân chưa nói cụ thể, nhưng Lâm Thanh Uyển biết, từ Tạ phu nhân hồi kinh kia một khắc khởi, Tạ gia ở nàng cùng Dương gia trước mặt liền thấp một đầu.Bọn họ muốn giữ được Tạ đại lang phải đem Tạ phu nhân cung.Nhưng Tạ phu nhân là như vậy hảo cung sao?Tự Tạ phu nhân trở lại kinh thành sau, Tạ gia nhật tử liền không hảo quá lên.Tạ phu nhân đảo cũng không có cô ý nhầm vào Tạ gia,, nàng dù sao cũng là Tạ gia chủ mẫu, đối ngoại vẫn là rất hào phóng khách khí, vẫn có thể xem là một cái đủ tư cách chủ mẫu.Nàng cũng cũng không có nháo, thấy con riêng cùng kế túc phụ đồng dạng là cười khanh khách, cũng không sê la lối khóc lóc nhục mạ, chính là Tạ Duyên đều tìm không ra nàng sai lầm tới.Nhưng Tạ gia trên dưới nhật tử chính là không hảo quá.Trừ bỏ nàng vào kinh ngày đó ra oai phu đầu ngoại nàng liền không nháo quá lớn động tĩnh, nhưng Tạ gia trên dưới chính là cho nàng lăn lộn đến không nhẹ.Tạ nhị lang nguyên nhân chết hai bên toàn trong lòng biết rõ ràng, mặt ngoài lại hoà bình, Tạ Duyên cũng biết Tạ phu nhân cũng không phải một chút đều không ngại.Phía trước nàng ở Giang Nam, bọn họ ở kinh thành còn có thể tường an không có việc gì, hiện tại nhìn thấy, lại ở tại cùng dưới mái hiên, không nói Tạ đại lang chột dạ sợ hãi, chính là Tạ Duyên đều sợ Tạ phu nhân ngày nào đó luẩn quẩn trong lòng cấp Tạ đại lang hạ độc.Cho nên Tạ phu nhân vừa đến kinh thành bọn họ liền căng thẳng thần kinh, chính là Tạ phu nhân

một không điên, nhị không ngốc, bọn họ chính là muôn cùng người tách ra trụ đều không được. Dương gia liền ở kinh thành đâu. Tạ Duyên lúc đầu đã bị hai cái cữu huynh bộ bao tải tấu một đốn, hắn một chút cũng không nghĩ lại ném thử một lần. Huống chi, Tạ phu nhân đối Tạ đại lang trời sinh có áp chế thân phận — nàng là hắn mẹ kế! Không quan tâm nàng là thân, vẫn là kế, dù sao Tạ đại lang phải hiếu thuận nàng, nhất định phạm vi sự hắn đều đến nghe nàng. Tạ đại lang còn như thế, huống chi Tạ đại lang tức phụ Lý thị? Tạ phu nhân đến kinh thành ngày hôm sau liền phải Lý thị lập quy củ, mỗi ngày sớm tối thưa hâu, bà mẫu quy củ bấy ước chừng, nàng cũng không mắng không đánh, chỉ cần nàng rời giường khi Lý thị liền ở mép giường hâu hạ, hỗ trợ đệ đệ khăn lông, tuyển tuyển quần áo là được. Ăn cơm khi cho nàng kẹp cái đồ ăn, uống trà khi cho nàng pha hồ trà, xuất nhập đều đi theo hâu hạ là được. Lý thị đâu chịu nổi cái này khổ? Không đến ba ngày liền “Bị bệnh”. Nàng gả vào cửa khi, Tạ phu nhân đối nàng còn coi như hiền lành, hơn nữa nàng là kế bà bà, không hảo quá mức sai sứ con dâu, cho nên chưa bao giờ làm nàng lập được quy củ. Chờ Tạ đại lang nhập kinh cầu học, nàng càng là trực tiếp đi theo Tạ đại lang nhập kinh, mà Tạ phu nhân tắc lưu tại Dương Châu xử lý gia nghiệp, hai bên tách ra trụ, càng là không liên quan. Có thể nói Lý thị chưa bao giờ chịu quá như vậy tội. Lý thi “Bị bệnh”, Tạ phu nhân khiến cho người đem nàng hai đứa nhỏ ôm tới rồi trước mặt, liền buổi tối cũng chưa làm cho bọn họ trở về, lý do là sợ hãi tử qua bệnh khí, trực tiếp sợ tới mức Lý thi vào lúc ban đêm bệnh thì tốt rồi. Chính là Tạ Duyên đều tự mình ra mặt đem hai đứa nhỏ lanh trở về giao cho Tạ đại lang vợ chồng, sợ hai cái tôn tử chiết ở Tạ phu nhân trong tay. Tạ phu nhân thấy vui vẻ, tựa hồ tìm được rồi tra tấn bọn họ phương pháp, không chỉ có mỗi ngày đều phải hai đứa nhỏ tới cấp nàng thỉnh an, còn lâu lâu đem người mang lại đây cùng nhau dùng cơm, hàng ngày đưa cho bọn họ một ít điểm tâm nước trà gì đó. Lý thi nhìn kinh hồn táng đảm, đặc biệt là nhìn đến Tạ phu nhân nhìn về phía nàng có khác ý vị ánh mắt sau luôn là đáy lòng phát lạnh, không đến một tháng người liền gầy một vòng. Tới hiện tại sớm tiêu tụy đến không thành bộ dáng. Cùng lúc đó, Tạ đại lang cũng không hảo quá, Tạ phu nhân vào kinh sau, bắt quá mới ra cửa vài lần liền âm thầm có lời đồn đai ở truyền, nói hắn bắt trung bát hiếu bất nghĩa, túng nô đả thương người, chống đối mẫu thân, đùa giỡn dân nữ. Liên thơ hội thượng làm thơ đều là người cầm đao viết giùm. Nhưng này đó đều chỉ là lời đồn đai, hắn nếu làm sáng tỏ ngược lại sẽ đem sự tình càng nháo càng lớn, mà hắn cũng lấy không được chứng cứ chứng minh là Tạ phu nhân sai sứ người làm, càng không hảo thọc ra tới, liền tỷ như Tạ phu nhân không thể làm rõ nói là hắn hại chết Nhị Lang giống nhau. Bởi vì những việc này, liền có người nghi ngờ nhân phẩm của hắn, lại nhắc tới Tạ nhị lang nguyên nhân chết tới. Vốn dĩ ba năm trước đây sự đều lạnh, đã không bao nhiêu người nhớ rõ, thiên

bởi vì Tạ phu nhân hồi kinh, đại gia lại nhắc lên. Mỗi người nhìn về phía hắn ánh mắt đều quái quái. Đã chịu đựng một lần Tạ đại lang chịu đựng không được loại này lại lần nữa đầu tụ lại đây ánh mắt, tức giận đến thất thố rất nhiều lần, làm hắn bên ngoài thanh danh càng kém. Tạ Duyên cũng hảo không đến chạy đi đâu, trong nhà chướng khí mù mịt, bên ngoài đã vội cả ngày, về nhà còn phải bị các loại gia sự sở phiền, hắn đều không nghĩ về nhà. Tạ phu nhân thực tri kỷ cho hắn tặng hai cái mỹ nhân. Tạ Duyên nhận định Tạ phu nhân bắt an hảo tâm, căn bản không dám dùng nàng đưa tới người, nhưng kia hai cái nữ hài lớn lên thật sự là mỹ, không khỏi gợi lên hắn một ít tâm tư. Cho nên Tạ phủ trung ngày gần đây thêm hai cái biến thành thông phòng nha đầu, còn có hi vọng hướng di nương thượng phát triển. Tạ phu nhân cũng không sinh khí, vui tươi hớn hở đê bat các nàng, xoay người tiếp tục lăn lộn Tạ đại lang phu thê. Trừ bỏ này đó, nàng còn thực ham thích mang Lý thị ra cửa làm khách, chỉ là đi ra ngoài vài lần, Tạ đại lang cùng Lý thị ở kinh thành kinh doanh nhiều năm nhân mạch quan hệ liền sụp đổ, dừng nói uy vọng, liền nhân phẩm đều đã chịu nghi ngờ. Tạ phu nhân đương nhiên sẽ không nói nàng tức phụ nói bậy, nhưng nàng chỉ cần chỉ điểm vài câu liền đủ người mơ màng. Tạ Hoành xem bất quá đi, này đã không chỉ là gia đình đấu tranh, đã đê cập đến Tạ thị tương lai. Cho nên hắn tự mình tìm Tạ phu nhân nói chuyện, Tạ phu nhân làm trò vị này công công mặt khiêm cung có lễ, hắn nói cái gì đều đồng ý, xoay người nêu làm gì vẫn là làm gì. Tạ Hoành không có biện pháp, biết nàng trong lòng lệ khí chưa tiêu, liền chỉ có thể đi tìm Dương Nghi, ai ngờ Dương Nghi liền thấy đều không thấy hắn, trực tiếp làm hạ nhân nhắm chặt đại môn, ở trong triều nghênh diện gặp phải đều đương nhìn không thấy, đưa vào Dương gia thiệp càng là trực tiếp ném ra tới. Tạ Hoành nhíu mày, phía trước Dương gia thái độ rõ ràng đã mềm mại, như thế nào lúc này lại thay đổi? Nghĩ đến Tạ phu nhân vào kinh nháo kia một hồi, Tạ Hoành khe khẽ thở dài, đối đại tôn tử có chút hận sắt không thành thép lén. Tạ phu nhân đã mất đi duy nhất nhi tử, hắn hà tất còn làm điều thura? Không biết mất đi hài tử mẫu thân dễ dàng nổi điên sao? Hắn không đem người trở nên điên khùng, nhưng thật ra đem người kích đến điên cuồng. Tạ Hoành nhíu chặt mày, nghĩ có phải hay không tìm cái lý do làm Tạ phu nhân hồi Dương Châu đi, rốt cuộc nàng tổng như vậy nháo cũng không được. Tuy rằng không ảnh hưởng toàn cục, nhưng trong nhà cãi cọ ồn ào, Tạ Duyên vô tâm chính sự, Tạ Dật Dương cũng không tâm việc học, như vậy đi xuống sao được? Tạ Hoành liền đi thẳng vào vấn đề hỏi nàng, “Lão đại tức phụ, ngươi rốt cuộc như thế nào mới bằng lòng dừng tay?” Tạ phu nhân trên mặt biểu tình vẫn vẹo một cái chớp mắt, sau đó áp lực hạ dâng lên mà ra lửa giận, ngẩng đầu nhìn về phía nàng công công, cười nói: “Ta cũng muốn biết, rốt cuộc như thế nào con của ta mới có thể sống lại, công công, ngài tính đương kim đại nho, ngài

nói, trên đời này như thế nào sẽ có như vậy bạc tình quả nghĩa tâm tàn nhẫn người, hắn như thế nào liền nhẫn tâm đói hán thân đệ đệ xuống tay?" Tạ Hoành trầm mặc, nửa ngày mới nói: "Là hán sai rồi, nhưng Nhị Lang đã không có, tổng không thể làm Đại Lang cho người đền mạng..." "Kia công công cần gì phải hỏi ta?" Tạ Hoành nhíu mày nói: "Lão đại túc phụ, người biết rõ đó là không có khả năng, ta niệm hai nhà tình nghĩa, phía trước sự có thể mở một con mắt nhăm một con mắt buông tha, nhưng người đừng quên, đây là ở Tạ gia, ta tuyệt đối không cho phép có người hư Tạ thị thanh danh, Tạ thị tiền đồ." Tạ phu nhân cười nhạo một tiếng, nói: "Phụ thân làm cho bọn họ đưa một cái hài tử cho ta đi, lão đại hoặc là lão nhị, ta muốn đích thân dưỡng." Nàng đói hán nhuốm mày cười, "Làm Tạ Dật Dương cùng Lý thị tự mình cho ta đưa tới." Tạ Hoành hung hăng nhíu mày, không vui nhìn về phía nàng. Tạ phu nhân liền đứng dậy nói: "Phụ thân cũng có thể cự tuyệt, ta thực thích hiện tại sinh hoạt. Ngài cũng đừng uy hiếp ta, hiện giờ ta Dương gia là không kịp các người Tạ gia, nhưng ta phụ huynh cũng không phải ăn chay, huống chi ta còn có năm cái chất nhi đâu." Tạ Hoành nghĩ đến Tạ phu nhân cái kia năm cái chất nhi, sống lưng liền một loan, trầm mặc nửa ngày liền gật đầu đồng ý. Hắn nhìn Tạ phu nhân bóng dáng trầm mặc không nói, vốn dĩ tạ dương hai nhà kết thân kết chính là hai họ chi hảo, kết quả hiện giờ lại biến thành kẻ thù. Tạ Hoành nghĩ vậy nhi liền đối với đại nhi tử sinh một cỗ tức giận, đều là hán giáo hảo nhi tử, liền cái hài tử đều giáo không tốt, hắn còn có thể làm gì? Tạ đại lang cùng Lý thị tự mình đem con thứ hai đưa đến Tạ phu nhân trên tay. Tạ phu nhân mừng rỡ cười một buổi tối, ngày hôm sau còn đem khóc lớn không ngừng hài tử lãnh hồi Dương gia, làm trò hài tử mặt, nàng đói hai cái tẩu tử cười ra nước mắt, "Các ngươi nói Tạ gia người có phải hay không xuân, bọn họ thế nhưng liền đem hài tử tặng cho ta!" Dương gia hai cái tẩu tử hai mặt nhìn nhau, nhìn súc ở một bên hài tử, không biết là nên oán giận, hay là nên đồng tình. Nhìn đến cửa xuất hiện người, hai người lập tức đứng lên kêu lên: "Công công!" Tạ phu nhân cũng quay đầu lại, đứng dậy lười nhác hành lễ nói: "Phụ thân." Dương Nghi nhíu mày nhìn về phía súc ở một bên hài tử, đối hạ nhân nói: "Đem hán ôm đi xuống." "Không được ôm!" Tạ phu nhân lạnh lùng nói: "Ta không có gì không dám nói với người khác, vì cái gì muốn ôm đi xuống?" "Hồ nháo!" Dương Nghi cả giận nói: "Đại nhân phạm sai, người trả thù ở hài tử trên người làm gì?" "Ai nói ta muốn trả thù ở hài tử trên người?" Tạ phu nhân cười tiến lên sờ sờ hài tử mặt, cười nói: "Phụ thân, ta sẽ hảo hảo dưỡng đứa nhỏ này, tựa như dạy dỗ Nhị Lang giống nhau dạy dỗ hắn, bất quá hắn biết được nói, cha mẹ hắn vì giữ được chính mình thanh danh liền đem hắn mệnh xá cho ta." Tạ phu nhân cười lạnh, "Bọn họ Tạ gia không phải thích hoạ từ trong nhà sao? Ta liền lại cho bọn hắn bồi dưỡng một cái, làm cho bọn họ hảo hảo ném thử này hoạ từ trong

nhà tư vị.” Dương Nghi tức giận đến đánh nàng một cái tát, lại thương tâm lại phẫn nộ nói: “Ta dạy cho ngươi ngàn ấy năm, ngươi liền học xong cái này?”

Chương 179: Nghĩ xa

“Phụ thân!” Dương Giác sải bước tiến vào, một tay đem Tạ phu nhân xả đến phía sau, sắc mặt khó coi nói: “Muội muội lại có sai, ngài cũng không nên như vậy đãi nàng.” Dương Giác cầm chặt tay nàng nói: “Nàng lúc trước bị hạ được, ai biết hiện tại kia được có hay không rửa sạch sạch sẽ, ngài kích thích nàng làm cái gì?” Tạ phu nhân muôn nói lời nói, Dương Giác liền nghiêng người trùng mắt nhìn nàng liếc mắt một cái, nhéo tay nàng không phóng. Dương Nghi hợp lại mi nhìn về phía Tạ phu nhân, trong lòng cũng có chút lo lắng, nắm thật chặt tay hỏi: “Cần phải thỉnh thái y đến xem?” “Không cần,” Tạ phu nhân rũ xuống đôi mắt nói: “Ta dẫn hắn trở về, chính là cùng các ngươi nói một tiếng, về sau ta dưới gối cũng có cái hài tử, làm chất tôn nhóm có rảnh tới tìm nàng chơi.” Dương Giác ngân ngơ, hỏi: “Ngươi chẳng lẽ là phải cho Nhị Lang quá kế đứa nhỏ này?” Tạ phu nhân cười, cúi đầu lạnh lùng mà nhìn hài tử nói: “Sao có thể, ta há có thể làm cho bọn họ bẩn Nhị Lang mắt.” Dương Giác liền thở dài nhẹ nhõm một hơi, hắn thật đúng là sợ muội muội nghĩ như vậy không khai. Hắn cũng cúi đầu nhìn thoáng qua hài tử, bất quá mới bốn tuổi lớn nhỏ, như vậy tiểu nhân hài tử thực dễ dàng liền dường ra cảm tình tới. Tự Nhị Lang đi rồi muội muội biểu tình liền có chút không đúng, Dương Giác cũng không tưởng nàng trầm mê trong đó, như vậy thực thương thân thương tâm. Hắn làm tức phụ đem hài tử dẫn đi, chính mình túm muội muội rời đi, “Ngươi muốn thật sự chịu không nổi, vậy hòa li đi.” Tạ phu nhân kinh ngạc nhìn về phía Nhị ca, sau đó cười nhạo nói: “Nhị ca, nếu có thể hòa li, lúc trước vì cái gì không thể làm Tạ Dật Dương cấp Nhị Lang đền mạng?” “Muội muội, chúng ta là tra được một ít chứng cứ, nhưng những cái đó chứng cứ không đủ để định Tạ Dật Dương tội.” Dương Giác cũng thực đau lòng, hắn chỉ có Tạ Dật Minh một cái cháu ngoại trai, thả hắn là anh em bà con mấy cái trung thông tuệ nhất, Dương gia cuối cùng cùng Tạ gia đạt thành giải hòa, là đây hứa hẹn hai nhà ích lợi suy tính ở, nhưng cũng không chỉ có như thế. Lúc ấy sự tình một phát sinh, Lâm Giang liền xuống tay điều tra, bọn họ hiện tại trên tay nắm nhược điểm vẫn là Lâm Giang đưa tới. Nhưng những cái đó chứng cứ chỉ có thể thuyết minh Tạ Dật Dương nhúng tay Nhị Lang té ngựa sự, lại không thể đem hắn

định vì chủ mưu Dương Giác tra quá luật pháp, liền tính lại tra đi xuống, Tạ Dật Dương nhiều nhất cũng liền phán 4-5 năm.Nhưng hậu quả là cái gì đâu?Tạ dương hai nhà xé rách da mặt, hăn muội muội cùng Tạ Duyên hòa li sẽ không hảo quá, bất hòa ly càng không hảo quá.Hơn nữa hai nhà liên lụy quá sâu, Tạ Duyên cũng chỉ dư lại như vậy một cái nhí tử, thật đem hăn cũng lộng không có, xé mở tới, hai nhà nhất định lưỡng bại câu thương.Mặc kệ là Tạ gia, vẫn là Dương gia, đều không thể nói sạch sẽ.Tạ phu nhân tự nhiên cũng biết điểm này, nàng biết, thật muốn tra rõ Tạ Dật Dương, kia Tạ gia liền có khả năng kéo xuống Dương gia.Đây cũng là nàng biết rõ Tạ Dật Dương ở Nhị Lang chết thượng động tay chân, lại vẫn là không thể minh tra giống nhau.Nếu đều tới ám, vậy cùng nhau đi.Tạ phu nhân cười lạnh không nói lời nào.Dương Giác liền thở dài nói: “Trước kia ta là cảm thấy người cùng muội phu còn trẻ, có lẽ còn có khả năng có cái hài tử, nhưng gặp người hiện tại quá thành nhu vậy, còn không bằng ngay từ đầu liên hòa li đâu, về nhà tới, ta cùng đại ca dưỡng người.”Tạ phu nhân chậm rãi lắc đầu, “Không, ta nếu là rời đi Tạ gia, về sau ai còn sẽ nhớ rõ Nhị Lang đâu, Nhị Lang thù ai tới báo?”“Muội muội!”“Nhị ca,” Tạ phu nhân đem bàn tay đến hăn trước mắt nói: “Đã ra tay, liền thu không trở lại. Trước kia ta là cảm thấy Nhị Lang đã chết, ta không thể thế hăn lấy lại công đạo, vậy thanh đặng cỗ phật cả đời đi.”“Chính là,” Tạ phu nhân trong đầu thoáng hiện Lâm Thanh Uyển liền ánh đèn dựa bàn sao chép kinh văn bộ dáng, mãn hàm nước mắt nói: “Chính là ta không cam lòng? A href=’/mo_.Html’ target=’ blank’ >Đường ruộng. Khang Oa tú tiêu xúc than đá 19 anh cù này khâm tân mạo. Thiệu dám bang đà sán trác chơi viện đát nghiệp mẫu thiêm khả mâu chơi lũ 7 xé sửa phúc không trang kiết anh rồi hạnh Hoàn xúc cái bảo quái tả mi phụ lư phụ ta ê nãi dật Urani tri thương tài xuy tế huy tân thứ kiến trung hước tài xuy tế huy tân thứ? Br />Dương Giác mở to hai mắt nhìn, “Ngươi đây là...” Nhập ma?Tạ phu nhân cùng Lâm Thanh Uyển ở cùng một chỗ sau liền luôn là nhịn không được tưởng, nếu là Nhị Lang không chết, lúc này bọn họ hai người đã thành thân, nói không chừng nàng đều có thể ôm cháu trai cháu gái.Nếu là tôn tử, kia khẳng định lớn lên giống Nhị Lang, thật thà chất phác, viên đầu viên não, mới vừa học ngồi thời điểm sẽ cùng Nhị Lang giống nhau ngồi không xong, sau eo không lót đồ vật liền phịch ngã xuống, sau đó liền vùng vẫy tú chi bò không đứng dậy...Nếu là cháu gái, kia khẳng định lớn lên giống Thanh Uyển, văn văn tĩnh tĩnh, ôn nhã mười phần nhập miệng cười, lớn lên bạch oánh oánh, nhất định đẹp cực kỳ.Nghĩ đến nhiều, Tạ phu nhân liền có một loại ảo giác, nàng cũng một cái thực hạnh phúc gia, có nhi tử, có con dâu, còn có tôn tử cùng cháu gái, nhưng liền bởi vì Nhị Lang đã chết, này hết thảy liền cũng chưa.Lâm Thanh Uyển phía trước cũng không có phát hiện điểm này, mà hiện tại phát hiện Dương Giác lại không biết nên như thế nào khuyên bảo

nàng.Hắn ngây người nửa ngày mới nói: “Nhưng kia chỉ là cái bốn tuổi hài tử, hắn có thể làm những gì đây?”“Hắn có thể làm nhung nhiêu.” Tạ phu nhân chọn môi cười nói: “Nhi ca ngươi yên tâm, ta sẽ không hại đứa bé kia, ta sẽ đem sở hữu tình hình thực tế đều nói cho hắn, còn muốn đem hắn bồi dưỡng thành tài, Tạ gia...”Tạ phu nhân cười nói: “Tổng muốn trả giá chút đại giới mới được, bằng không ta Nhị Lang không phải bạch đã chét?”Dương Giác run run môi, nhìn trên mặt biếu tình có chút cực nóng đến điên cuồng muội muội nói không ra lời.Nửa ngày hắn mới rũ xuống đôi mắt nói: “Có chuyện gì đừng nghẹn ở trong lòng, thường thường trở về tìm ta cùng đại ca trò chuyện. Người không phải nói Uyển tỷ nhi hiện tại Giang Nam có chút gian nan sao? Người hỏi một câu nàng, nhưng có nhà của chúng ta giúp được với vội.”Thấy nàng thần sắc dần dần băng phẳng xuống dưới, Dương Giác thanh âm càng thêm mềm nhẹ, “Chúng ta cũng là nàng cữu cữu, nếu hữu dụng được với chúng ta, kêu nàng cũng không nên khách khí.”Tạ phu nhân khéo miệng sung sướng chọn chọn, gật đầu nói: “Ta đã biết nhị ca, ta sẽ cùng nàng nói.”Tạ phu nhân vui vẻ mang theo hài tử hồi Ta gia.Dương Nghi đều không biết nên khuyên như thế nào hảo, Dương Giác liền nói: “Phụ thân, việc này cứ như vậy đi, chỉ cần muội muội vui vẻ liền hảo.”“Như vậy oan oan tương báo khi nào mới có thể, huống chi còn đem vô tội hài tử liên lụy vào được,” Dương Nghi nhắm mắt nói: “Nàng trong lòng không dẽ chịu, còn vi phạm lẽ trời, tội gì?”Dương Giác rũ xuống đôi mắt nói: “Muội muội mới bị kích thích, ta hỏi qua thái y, những cái đó kích thích tinh thần được hiệu trường đâu, chờ nàng thần thể hảo, nói không chừng liền nghĩ thông suốt, hiện tại vẫn là theo nàng đi.”Dương Nghi nhíu mày nhìn về phía Dương Giác, “Người không cần đi theo nàng hồ nháo.”Dương Giác cười, “Phụ thân yên tâm, ta biết nặng nhẹ.”Dương gia rốt cuộc không ra tay can thiệp, bốn tuổi Tạ Huyên liền bắt đầu đi theo Tạ phu nhân, từ đó về sau nàng liền không hề cường ngạnh yêu cầu Lý thị mỗi ngày lập quy củ, nhưng sớm tối thưa hâu vẫn là muôn.Tạ phu nhân ra cửa thời gian cũng ít, Tạ gia trên dưới đều khôi phục một loại kỳ dị bình tĩnh.Nhưng Tạ phu nhân thực thích mang theo Tạ Huyên đi tìm hắn ca ca Tạ Tỉnh, làm hai đứa nhỏ cùng nhau ngoạn nhi. Bất quá nàng cũng không giống như trước giống nhau luôn là uy hai đứa nhỏ ăn điểm tâm nước trà.Mà là chỉ cấp Tạ Huyên uy, làm Tạ Tỉnh nhìn.Nàng chuẩn bị quần áo vật phẩm trang sức cũng chỉ cấp Tạ Huyên một người chuẩn bị, món đồ chơi càng là chỉ cấp Tạ Huyên một người...Loại này nặng bên này nhẹ bên kia cách làm thực mau làm mới sáu tuổi Tạ Tỉnh bùng nổ, hắn lăn lộn khóc, yêu cầu đê đê có hắn cũng nhất định phải có.Mới bình tĩnh không hai ngày Tạ gia lại lần nữa làm ầm ĩ lên.Bất quá Tạ đại lang cùng Lý thị cũng không có đem điểm này để ở trong lòng, tuy rằng có chút buồn rầu, nhưng hài tử sao, đoạt đồ vật là bình thường, trước kia hai huynh đệ cũng thường

xuyên đoạt món đồ chơi chơi. Cho nên đại nhi tử nếu là khóc nháo đến quá lợi hại, bọn họ liền cấp mua đồ vật hóng hóng, có thể trấn áp thời điểm liên trấn áp. Này phiến động tĩnh cũng không lớn, Tạ Hoành cùng Tạ Duyên chính bận về việc chính sự, cho nên đối này đó hoàn toàn không biết. Chờ Tạ Hoành phản ứng lại đây, Tạ Tỉnh đã bị dường oai, mà Tạ Huyền nhìn huynh trưởng trong ánh mắt tổng ẩn ẩn mang theo một tia ghen ghét, nhìn về phía cha mẹ tắc mang theo oán hận cùng khát vọng. Tạ Hoành xem đến cả người rét run, quay đầu nhìn về phía ngồi ở hạ đầu cười đến rụt rè Tạ phu nhân, nàng chính động tác mềm nhẹ cấp Tạ Huyền mức canh, nhẹ giọng làm hắn đem này chén canh đoan đi cho hắn ca ca, nói muốn hữu đẽ huynh đệ. Tạ Huyền nhấp nháp miệng, tuy rằng có chút không cam nguyệt, nhưng vẫn là bụng canh đưa qua đi, nhưng Lý thị nào dám làm đại nhi tử ăn Tạ phu nhân tự mình thịnh canh? Phải biết rằng Tạ phu nhân thường thường nhìn qua trong ánh mắt chính là ác ý tràn đầy. Tạ Huyền trong tay canh chén bị Lý thị tiếp nhận, đặt ở một bên, hắn có chút thương tâm nhìn mẫu thân, cúi đầu đi trở về đi. Hài tử là mẫn cảm nhất, hắn mơ hồ biết tổ mẫu không thích hắn, hắn cũng không thích tổ mẫu. Nhưng làm hắn chịu không nổi chính là luôn luôn yêu thương mẫu thân cũng không thích hắn, thậm chí còn thực sợ hãi chán ghét hắn. Mới bốn tuổi nhiều hắn ngày thơ vô tri, lại cũng ẩn ẩn biết đây là bởi vì đại ca, mẫu thân cùng cha là bởi vì đại ca mới không thích hắn. Tạ Hoành ngồi ở thượng đầu đem phía dưới động tĩnh xem đến rõ ràng, nhất thời nỗi lòng pháp phông, cổ họng tanh ngọt, hắn áp xuống nỗi lòng, nhìn về phía vẫn như cũ vô tri vô giác nhi tử. Nhất thời tức giận đến chết khiếp. Gia môn bất hạnh, thật là gia môn bất hạnh a! Hắn nhắm mắt, lại mở khi liền mắt ló ra cảnh cáo nhìn về phía Tạ phu nhân. Tạ phu nhân dung túng hắn ánh mắt, môi hơi hơi một chọn, sung sướng nhìn nàng công công. Này còn chỉ là vừa mới bắt đầu đâu. Tạ Hoành sắc mặt càng thêm khó coi, điên rồi, nàng đây là điên rồi! Tạ gia đồ cùng nàng có chỗ tốt gì? Ý niệm hiện lên, Tạ Hoành ngắn ra, đúng vậy, nhưng Tạ gia đồ cùng nàng lại có cái gì chỗ hỏng đâu? Nàng chỉ có Nhị Lang một cái nhi tử, nhưng Nhị Lang không có, nàng còn có cái gì có kỵ? Tạ Hoành nắm thật chặt nắm tay, nhìn về phía đại tôn tử, trong lòng không khỏi mang theo ti hối ý, Nhị Lang thật tốt một cái hài tử a, như thế nào liền không có đâu? Đại Lang... Hắn ánh mắt hoạt hướng hai cái tảng tôn, không được, vẫn là quá nhỏ, chưa chắc có thể nuôi sống đâu. Tạ Hoành ngạnh hạ tâm địa, đối Tạ Duyên cùng Tạ Dật Dương nói: "Đem Tỉnh Nhi đưa đến ta trong viện đi, về sau hắn từ ta tới giáo dưỡng." Cũng chỉ có thể như vậy, hắn ngạnh không dưới tâm địa vứt bỏ đại tôn tử, cũng không thể đem Tạ phu nhân như thế nào, cũng cũng chỉ có thể đem tảng tôn bồi dưỡng lên, hy vọng hắn về sau có thể ngăn trở đến từ hắn đệ đệ uy hiếp, làm Tạ gia vượt qua cái này cửa ải khó khăn. Tạ phu nhân nghe thế câu nói, tinh thần chân động, càng thêm sung sướng

lên.Nàng nhìn về phía mây mù ở một bên Tạ Huyên, thầm nghĩ: Hài tử, người còn không biết đi, người tằng tổ phụ vừa mới cũng từ bỏ người đâu.Không biết không quan hệ, ta thực mau liền sẽ làm người biết đến.

Chương 180: Không thỉnh tự đến

Ăn tết trước, Tạ phu nhân dường Tạ Huyên sự còn không rõ ràng, nhưng tháng giêng bọn họ là muốn ra cửa bái thân thăm bạn, cùng với sẽ bị người khác bái thân thăm bạn. Cứ như vậy, Tạ phu nhân dường Tạ Huyên sự liền bị rất nhiều người nhìn ra tới. Đại bộ phận người đều cảm thấy Tạ phu nhân đây là tướng cấp Tạ nhị lang quá kế hài tử đâu, chỉ có thiểu bộ phận người cảm thấy không thể tưởng tượng. Nàng lại nghĩ tới kế hài tử, cũng không có khả năng từ Tạ đại lang nơi đó tuyển a, kia không phải làm Tạ nhị lang chết không nhắm mắt sao? Chính mình bị Tạ đại lang hại chết, cuối cùng còn phải từ Tạ đại lang nơi đó quá kế một cái tiện nghi hài tử? Chỉ là ngẫm lại đều cảm thấy cách ứng. Bởi vì chuyện này có điểm kỳ ba, thêm chi Tạ gia gần đây chê cười không ngừng, cho nên đại gia độ cao chú ý, chậm rãi một ít tin tức liền chảy ra kinh thành. Thạch Tuệ sẽ biết vẫn là bởi vì nàng có ở kinh thành bằng hữu, cùng nàng thư từ qua lại khi đối phương lấy làm bát quái để tài câu chuyện cùng nàng nói đến cười cười. Nhưng Thạch Tuệ lại cười không nổi, bởi vì đồn đãi trung kia hài tử nương là Lâm Thanh Uyển a, muốn quá kế, kia nhất định phải quá kế ở Lâm Thanh Uyển dưới gối a. Này có tính không người ở trong nhà ngồi, nhì từ bầu trời hàng? Thạch Tuệ lúc này đưa ra, cũng là làm Lâm Thanh Uyển cẩn thận ý tứ, đừng không thể hiểu được liền nhiều một cái nhí tử, liền tính Tạ gia muốn quá kế, kia cũng đến Lâm Thanh Uyển tự mình tới tuyển đi? Lâm Thanh Uyển lại chỉ là cười cười, Tạ phu nhân là sẽ không không hỏi nàng ý kiến liền quá kế hài tử, càng không thể có thể quá kế Tạ đại lang nhí tử. Cùng với lo lắng cái này, nàng càng lo lắng Tạ phu nhân trạng huống. Bất quá hôm nay là bồi Lâm Ngọc Tân tới cấp tiên sinh chúc tết, Lâm Thanh Uyển cũng không nghĩ tới nói chuyện nhiều luận cái này, cho nên nàng thực mau liền kéo ra đê tài, cười hỏi, “Năm nay tiến sĩ khoa sẽ khai đi?” Thạch Hiền cũng theo nàng dời đi mở lời đê, gật đầu cười nói: “Đang muốn nói với ngươi đâu, triều đình phong án trước mới vừa lấy định rồi cái này chủ ý, còn chưa tới kịp hạ công văn. Bất quá nhà ngươi có mấy cái chất nhi có thể chuẩn bị.” Thạch Hiền dừng một chút hỏi, “Nhà ngươi có mấy cái chất nhi tham gia tiến sĩ khảo?” Lâm Thanh Uyển cười, “Bất quá ba cái mà thôi, so không

được thạch Lư hai nhà tài tuấn.”Nhưng mà này ba cái, nhất có hi vọng Lâm Hữu hy vọng cũng có chút xa vời.Vẫn là quá non, thanh danh không hiện a.Thạch Hiền hướng nàng chớp chớp mắt nói: “Còn có tám nguyệt thời gian, bọn họ ít nhất đến trước tiên hai tháng đi kinh thành tạo thế, cho nên này bái thiếp thơ có thể bắt đầu chuẩn bị.”Lâm Thanh Uyển nghĩ đến kia hô cha khoa cử tập tục, không khỏi đau đầu, Lâm Hữu nhất không am hiểu chính là thi văn.Được xác thực tin tức, Lâm Thanh Uyển trở lại Lâm gia sau liền đem Lâm Hữu mấy cái muôn tham gia tiến sĩ khoa con cháu đưa tới, nói cho bọn họ tin tức này, liền nói: “Từ hôm nay trở đi, các ngươi mỗi tuần đều phải làm ra một đầu thơ mới, tích lũy đến tháng sáu tốt xấu cũng có mười tám đầu, đến lúc đó từ giữa tuyển ra mấy đầu hảo một chút đi đầu thiếp đi.”Lâm Hữu ba cái nhìn nhau, cúi đầu đồng ý.“Ta sẽ cùng tộc trưởng nói, trong tộc Tàng Thư Các sẽ hướng các ngươi mở ra, muôn nhìn cái gì thư nhìn cái gì thư, chỉ là cũng đừng đóng cửa làm xe, thường thường đi ra ngoài đi một chút, nghe một chút khác học sinh đoạt được, cho nhau tìm tòi, có lẽ có đoạt được.”Lâm Thanh Uyển thở dài nói: “Tuy nói ta có thể cho các ngươi dẫn tiền vài vị đại nhân, nhưng thật tới rồi kinh thành lại muôn dựa các ngươi chính mình bản lĩnh.”Lâm Hữu ba người cùng kêu lên đồng ý, càng thêm hăng hái đọc sách, hơn nữa lại ở ngày tết hạ vội vàng đi thăm bạn, tuy rằng mỗi ngày đều là thịt cá, nhưng vẫn là một chút không béo.Lâm Thanh Uyển đổi này tỏ vẻ thực vừa lòng, còn chỉ điểm bọn họ nói: “Người lớn lên xinh đẹp luôn là có trời sinh ưu thế, cho nên các ngươi đến bảo trì này phân tốt đẹp a.”Huống chi Đại Lương triều đình kế thừa Đại Đường nhan không, đổi quan viên nhan giá trị yêu cầu vẫn là thực nghiêm khắc.Lâm Hữu hai cái tộc huynh sôi nổi quay đầu nhìn về phía hắn.Lâm Hữu một 囧, cúi đầu nhìn chăm chằm chính mình mũi chân xem.Lâm Thanh Uyển lại an ủi hai cái chất nhi, “Các ngươi tuy rằng lớn lên không bằng Lâm Hữu, nhưng vẫn là có thể nỗ lực một chút, người dựa y trang sao, đến lúc đó ta làm trong nhà tú nương cho các ngươi làm mấy bộ xiêm y.”Cái này đổi thành hai cái tộc huynh tâm tắc, trùng mắt đi xem Lâm Hữu.Lâm Hữu tiếp tục yên lặng mà cúi đầu.Năm nay qua tuổi đén đặc biệt mau, sơ năm Lâm Thanh Uyển liền mang theo Lâm Ngọc Tân hồi biệt viện, sau đó bắt đầu đem Lâm Ngọc Tân thả ra đi chuẩn bị sơ tám văn hội.Lâm Hữu tắc mang theo đường huynh đệ nhóm chuẩn bị bên kia, lần này văn hội chủ yếu thỉnh vẫn là văn nhân nhã sĩ, cho nên bọn họ nhiệm vụ càng trọng được không, nhưng cô cô hảo bất công, phái người đi giúp Ngọc Tân đường muội, lại đổi bọn họ cầu cứu làm như không thấy.Trận này văn hội Lâm gia còn đưa thiếp mời thỉnh vài cái ở Giang Nam ẩn cư văn sĩ, cho nên quanh thân thành trấn văn nhân cũng sôi nổi nghe tin tới rồi.Này coi như Lâm gia mấy năm gần đây tới lớn nhất việc trọng đại, liền ở Giang Đô Chu gia cùng Triệu gia đều phái con cháu lại đây tham gia, cũng chưa ở nhà quá xong

tháng giêng.Triệu Thắng không muôn thấy Lâm gia như vậy phồn vinh, cho nên đuôi rỗi một cái đường đệ lãnh mấy cái con cháu tiến đến, chính mình lưu tại Giang Đô, không giống trước kia giống nhau mỗi ngày hướng Tô Châu chạy.Lâm Thanh Uyển cũng mừng rõ nhìn không thây hắn, làm mấy cái hài tử buông ra tay đi làm.Chỉ là nàng không nghĩ tới Triệu Thắng không có tới, Thượng Bình lại tới.Nàng đang theo Thạch Tuệ các nàng ngồi ở Văn Viên một cái sưởng hiên nói chuyện phiếm uống trà, nhìn một đám tiểu cô nương tiên y mỹ sức ở hoa mai trong rừng ríu rít chuyển động, mỹ đến không muôn không muôn, một cái người mặc Văn Viên người hâu hâu hạ tám chín tuổi tiểu cô nương nhỏ giọng đi đến Lâm Thanh Uyển bên người, nhỏ giọng nói: “Cô nãi nãi, Hữu thiêu gia làm ta nói cho ngài, Thượng gia nhị cữu gia tới.”Lâm Thanh Uyển sững sốt một hồi lâu mới nhớ tới Thượng gia nhị cữu gia là ai.Nàng cười buông chén trà, hơi hơi gật đầu nói: “Ta đã biết, người tới là khách, nhị cữu gia cũng là cái con người tao nhã, hắn nếu tới tham gia văn hội, vậy làm Hữu thiêu gia hảo sinh chiêu đãi.”Tiểu nha đầu khom người lui ra, mới ra các nàng tầm mắt liền nhảy nhót hướng phía bắc đi.Bên kia là nam khách nhóm tụ tập địa phương, Văn Viên rất lớn, cây cối núi non trùng điệp, hai mươi bước ngoại liền thấy không rõ lầm, nhưng Lâm Hữu vẫn là làm người ở vườn trung gian bày một đạo không ngăn rào tre, phụ cận lại bố trí không ít người hâu tuần tra.Nữ khách có thể thông qua rào tre môn lại đây, nam khách lại không được qua đi.Bất quá Văn Viên như vậy đại, tuy rằng cách một khói ra tới, vẫn như cũ đủ đại gia chơi.Tiểu nha đầu là nông hộ gia cô nương, nàng cha ở trên chiến trường mù một con mắt, nhưng lỗ tai cùng thân thủ lợi hại đâu, cho nên bị điều tới nơi này thủ sân, nàng liền cũng đi theo lại đây hâu hạ.Nàng thực thích công tác này, nhẹ nhàng tự tại còn có tiền công lấy, cho nên nàng đối các chủ tử sự đặc biệt để bụng, bị Lâm Hữu một phân phó, trước mặt người khác còn hảo, tay chân nhẹ nhàng chậm rãi đi, ly người tầm mắt liền chạy như bay lên.Cho nên nàng tin tức truyền lại đến đặc biệt mau, tự nhiên cũng thực mau liền đem Lâm Thanh Uyển nói truyền cho Lâm Hữu.Thượng Bình không thỉnh tự đến, hơn nữa vẫn là trưởng bối, Lâm Hữu nhất thời lấy không chuẩn đổi đai thái độ của hắn.Dù sao cũng là Ngọc Tân đường muội thân cữu cữu, nhẹ không tốt, trọng, lấy cô cô hiện tại cùng Thượng gia quan hệ...Lâm Hữu chính cười tủm tỉm tiếp đón Thượng Bình, nhưng tống như vậy hàn huyên cũng không phải biện pháp, người dù sao cũng phải ngồi xuống a.Hắn đang do dự vị trí này rốt cuộc muốn như thế nào an bài, tiểu nha đầu lặng lẽ xuất hiện ở Thượng Bình phía sau, chính hướng hắn hơi hơi một uốn gối, còn hướng hắn chớp chớp mắt.Lâm Hữu lập tức quay đầu cùng Lâm Trụ cười nói: “Trụ đường huynh, ngươi trước tiếp đón thế thúc, ta đi an bài yến hội.”Lâm Trụ lập tức cơ linh trên đỉnh, lôi kéo Thượng Bình tiếp tục hàn huyên, hôm nay tới người không ít, nhân vật trọng yếu

càng nhiều, các đại gia tộc lão gia, ẩn cư núi sâu danh sĩ, còn có triều đình quan viên, vị trí phía trước đều là lập.Thượng Bình tùy tiện mà đến, bọn họ vị trí này muốn như thế nào căm?Thật sự là hắn chức quan nửa vời, có điểm xấu hổ a.Cùng Chu thứ sử giống nhau là tú phẩm quan giai, kia hắn là ngồi ở Chu thứ sử dưới, vẫn là phía trên?Chu thứ sử chính là Tô Châu quan phụ mẫu nhi, nhưng Thượng Bình cũng là Lâm gia thân thích.Đặt ở Giang Nam các đại gia tộc bên này?Nhưng khi đó vì độc đáo, vừa lúc ứng muôn tới các đại gia tộc nhân số vừa lúc là năm cái, cho nên Lâm gia đem bọn họ đơn độc an bài ở ngũ giác trong đình, Lâm Chu Triệu Tạ Lư vừa lúc một nhà một vị trí, đem Thượng Bình cắm vào đi, vậy đến đem một nhà xách ra tới.Vốn dĩ Lư gia có thể an bài ở danh sĩ cùng đại nho bên kia, nhưng bởi vì phía trước hỏi Thượng gia khi, Thượng gia tỏ vẻ không có trưởng bối tới tham gia, bọn họ lúc này mới đem Lư gia an bài đi vào.Hiện tại tông không thể hiện đem Lư gia người nói ra đi?Kia bọn họ Lâm thị về sau còn muôn hay không cùng Lư gia lui tới?Cho nên Lâm gia con cháu ghét nhất loại này thỉnh không tới, rồi lại không thỉnh tự đến người.Tiểu nha đầu chuyền cáo Lâm Thanh Uyển nói, Lâm Hữu lập tức trong lòng hiểu rõ, xoay người khiến cho quản sự ở danh sĩ kia một liết thêm vị trí, vừa lúc cùng Lư Túc nghiêng đối diện.Mà ngũ giác trong đình vị trí không biến hóa.Lư Túc hắn đại đường ca Lư đại lão gia vẫn như cũ an tọa ở bên trong, bất quá năm gia đại biểu người đang xem đến Thượng Bình khi đều là sững sót, sôi nổi xuống dưới cùng hắn chào hỏi.Thượng Bình nhìn lướt qua ngũ giác đình, thế mới biết chính mình tùy tiện tiến đến tựa hồ cho người ta thêm phiền toái, tuy đối Lâm gia an bài vị trí trong lòng không vui, nhưng trên mặt vẫn như cũ cười tุม tím.Lâm Hữu cười đem Thượng Bình dẫn hướng vị trí, đầy mặt khâm phục nói: “Sớm nghe nói thế thúc văn thái nổi bật, trong đó đặc biệt sách luận nhất xuất sắc, mong rằng thế thúc trong chốc lát nhiều hơn chỉ điểm.”Thượng Bình thế mới biết nguyên lai ngồi ở bên này đều là trong chốc lát văn hội trọng tài, Thượng Bình luôn luôn tự giữ tài hoa, nghe vậy trong lòng thoái mái không ít, gật đầu ngồi xuống nói: “Mấy năm không trở về Giang Nam, không nghĩ tới tài tử xuất hiện lớp lớp, hiện giờ kiệt xuất con cháu ta đều không quen biết mấy cái.”“Như thế duyên phận, hôm nay tới văn hữu, trừ bỏ Tô Châu văn sĩ ngoại, còn có không ít nơi khác tới.”Thượng Bình cười nói: “Các ngươi mấy cái càng thêm lợi hại, như vậy đại thịnh hội, chính là ngươi nhị thúc ở khi cũng khó được làm mấy tràng.”Lâm Hữu khiêm tốn, “Bất quá là trong nhà trưởng bối nâng đỡ, chúng ta mấy cái hài tử nơi nào có như vậy bản lĩnh?”Thượng Bình khẽ gật đầu, này Văn Viên là Lâm Thanh Uyển, nếu không phải Lâm Thanh Uyển duy trì, bọn họ sao có thể làm được khởi như vậy văn hội?Xem ra nghe đồn không thật a, không phải nói Lâm Thanh Uyển cùng tông tộc quan hệ bất hòa, tình nguyện ở tại biệt viện cũng không được hồi tông tộc sao?Thượng

Bình ánh mắt đảo qua viên trung, không ít văn nhân học sinh đều xuyên qua trong đó cùng nhận thức người chào hỏi, hôm nay thời tiết đặc biệt hảo, suối nước hai bên đều bày không ít chiểu, văn sĩ nhóm ngồi xếp bằng, một trương tịch thượng một cái bàn lùn, mặt trên bã trà quả điểm tâm.Mà bọn họ mấy năm nay thường người tắc ngồi độc ngồi hai bài, vừa lúc ngồi trên cây mai dưới, mỗi cái chỗ ngồi bên cạnh đều thả một cái bếp lò, mặt trên nhiệt nước trà.Trên cây cảnh hoa ngẫu nhiên rơi xuống, có người thấy dứt khoát liền duỗi tay đi tiếp, rất là tùy tính ném tới trong chén trà hướng phao.

Chương 181: Văn hội

Thượng Bình là ở triều đình phong án sau ra roi thúc ngựa trở về, liền trù tịch đều là ở trên đường quá, tự Lư Châu thứ sử thượng khuyên nhủ thư, thả còn bởi vậy lên chức sau hắn trong lòng liền giống như dài quá thảo, bức thiết muốn biết con của hắn trưởng thành gì dạng.Hắn chỉ có như vậy một cái nhi tử, tương lai toàn bộ Thượng gia đều phải đặt ở hắn trên người, tự nhiên là càng tiền đồ càng tốt.Thượng Bình đã nghĩ kỹ rồi, nhi tử nếu là ở ưu tú, cho dù là chống đối mẫu thân, hắn lần này cũng nhất định phải đem hắn mang đi kinh thành tự mình giáo dưỡng.Hắn là sơ sáu trở lại Tô Châu, bởi vì trời giá rét lên đường, cho nên mệt đèn không nhẹ, dứt khoát liền không làm người ra bên ngoài truyền, kẻ chúa chấp nghỉ ngơi hai ngày.Sau đó đêm qua hắn liền nhìn con của hắn cùng cháu trai cặp nữ nhi chất nữ nhóm một bộ một bộ thí quần áo, thế mới biết hôm nay Lâm gia có văn hội, hơn nữa văn hội cực kỳ long trọng.Thượng Bình chỉ từ Triệu Tiệp cùng Triệu Thắng nơi đó được đèn chút về Lâm Thanh Uyển đôi câu vài lời, hắn lúc trước là không đem nàng để ở trong lòng, rốt cuộc chỉ là cái mười mấy tuổi tiểu cô nương, so với hắn trưởng nữ còn nhỏ đâu.Nhưng Lâm gia mấy năm nay tới phát triển thật sự ra ngoài hắn dự kiến, đối Lâm gia Văn Viên hắn cũng sớm có nghe thấy, cho nên muốn muốn đích thân tới nhìn một cái nó rốt cuộc là thế nào.Thượng Bình không thỉnh tự đến, Thượng Minh Kiệt là có chút xấu hổ cùng xin lỗi, Thượng Minh Viễn lại thuần dương chê cười nhìn.Ở trong lòng hắn, đường đệ còn có thể xem như Thượng gia, thúc thúc thẩm thẩm sao, kia đương nhiên là mừng rõ chế giễu lạp, hắn là không ngại mắt mặt lạp.Cho nên hắn vui mừng theo ở phía sau xem hắn nhị thúc là như thế nào bị xa lánh ra năm đại gia tộc.Thượng Bình cùng Thượng lão phu nhân phải biết rằng đứa nhỏ này ý tưởng, xác định vững chắc có thể gõ chết hắn.Thấy nhị thúc bị an bài ở danh sĩ bên trong, trong chốc lát còn muốn đảm đương trọng tài, hắn liền bĩu môi xoay người đi chơi.Tính, hắn mới không ở nơi này tự tìm phiền phức đâu, dù sao hôm nay hắn chính là tới chơi.Thượng Minh Kiệt đứng ở nơi đó gãi gãi đầu, hắn đã rất nhiều năm chưa thấy qua phụ thân rồi, nhất thời không biết là nên tiến lên hầu hạ, vẫn là lui xuống đi chính mình ngoan nhi.Còn ở do dự, Lâm Hữu liền từ một

bên lại đây, kéo hăn liền đi, “Biếu đê tới vừa lúc, mau giúp ta tiếp đón vài vị đường xa mà đến văn hữu, ngươi mấy cái biếu huynh đều đi không khai...”Thực hảo, Thượng Minh Kiệt cái này không cần rồi răm.Không chỉ có Thượng Minh Kiệt, ngay cả Thượng Minh Viễn đều bị trung dụng.Bất quá này hai anh em thực thói quen vì Lâm cô cô chạy chân làm việc nhanh, cho nên thực mau vào nhập nhân vật, theo Lâm gia con cháu cùng nhau tiếp đón các nơi tới văn sĩ.Cùng bên cạnh người ta nói xong lời nói, ngẫu nhiên ngó lại đây Thượng Bình:Kia hai hài tử rốt cuộc là họ Thượng vẫn là họ Lâm?Bắc viên bên này khách nhân nhiều, cho nên náo nhiệt mà thiên tạp, nam viên liền không giống nhau.Lần này đáp ứng lời mời mà đến phu nhân tiểu thư cũng không có nhiều ít, tính toán đâu ra đây cũng liền 50 người tới mà thôi, thêm chi các nàng đều mang theo chính mình vú già, vườn lại đại, người trong vườn vừa đi, nhìn qua chính là mai lâm điểm xuyết vài người.Trong vườn thỉnh thoảng truyền ra các nàng cười vui thanh, náo nhiệt, lại cảnh đẹp ý vui.Lâm Thanh Uyển mọi việc mặc kệ, liền dựa vào sướng hiên cùng các phu nhân nói chuyện phiếm nói chuyện, tiếp đón khách nhân sự giao cho trong tộc mấy cái cháu dâu.Mà Lâm Ngọc Tân chỉ cần tiếp đón hảo cùng nàng cùng tuổi cô nương liền hảo.Tiểu Phương thị lãnh Thượng Đan Lan tam tỷ muội lại đây cùng Lâm Thanh Uyển chào hỏi, Lâm Thanh Uyển liền đối với các nàng vẫy tay cười nói: “Như thế nào hiện tại mới đến, hôm nay sáng sớm Ngọc Tân liền hỏi thật nhiều tranh.”Tiểu Phương thị ngượng ngùng cười cười, “Trên đường trì hoãn chút, cho nên chậm điểm, còn thỉnh Lâm cô cô thứ lỗi.”Kỳ thật là Thượng Bình lâm thời quyết định theo chân bọn họ cùng nhau tới, cho nên ra cửa chậm trễ không ít công phu.Tiểu Phương thị cảm thấy vị này thúc thúc quá không hiểu lễ tiết, như vậy không thỉnh tự đến còn không biết nhân gia trong lòng muôn như thế nào cười đâu, may mắn đây là Lâm gia, quan hệ còn tính thân cận, có thể hỗ trợ đâu trụ.Thượng Đan Trúc sắc mặt cũng có chút đỏ lên, ngượng ngùng cúi đầu.Lâm Thanh Uyển nơi này đều là một đám đã kết hôn phụ nữ, không hảo lưu các nàng ở chỗ này nói chuyện, liền chiêu hai cái tiểu nha đầu nói: “Tới, đem các vị biếu tiểu thư lãnh đi vườn, làm đại tiểu thư hảo hảo chiêu đãi.”Lại đổi Thượng Đan Lan các nàng cười nói: “Ngọc Tân sớm lãnh nàng các bạn nhỏ đi chơi, lúc này cũng không biết chuyển tới chỗ nào vậy, các ngươi đi tìm xem đi.”Ba người cũng thấy lưu tại nơi này không được tự nhiên, sôi nổi cùng mọi người hành lễ lui ra.Tiểu Phương thị liền lưu tại nơi này, nàng cũng là đã kết hôn phụ nữ sao.Thẳng đến ba cái tiểu cô nương bóng dáng biến mất, Chu phu nhân lúc này mới thu hồi ánh mắt, cùng Tiểu Phương thị cười nói: “Thượng đại nãi nãi hảo phúc khí, có như vậy ba cái kiều tiểu khả nhân cô em chồng, mỗi ngày không làm cái gì, quang nhìn liền cảnh đẹp ý vui a.”Tiểu Phương thị ngồi ở hạ đầu, nghe vậy cười nói: “Cũng không phải là, ta cũng nói ta có phúc khí

đâu, không chỉ có nhìn đẹp, ba vị tiểu cô còn có thể làm, hạ học về nhà còn có thể giúp ta xử lý gia sự đâu.” Mọi người xem Tiểu Phương thị bụng to, trong lòng hiểu rõ, sôi nổi nói: “Vậy người thím nhung xem như hưởng phúc.” Đại gia ý vị thâm trường nhìn nhau cười. Thượng gia việc nhà tình nguyện cấp dinh bụng to Tiểu Phương thị quản, thậm chí làm mấy cái nữ hài nhúng tay lại cũng không cho Thượng nhị thái thái quản lý, có thể thấy được Thượng gia thủy cũng thâm đâu. Liên có người nhìn về phía ghế trên bị người vây quanh Lâm Thanh Uyển, mà nàng mấy cái cháu dâu có chính thấp giọng an bài người thượng trà thượng điểm tâm, có đang cùng vài vị phu nhân chu toàn nói chuyện với nhau, có còn lại là đi giám sát vườn, càng có một cái đứng ở Lâm Thanh Uyển phía sau nghe theo phân phó... Mọi người yên lặng mà thu hồi ánh mắt, đây mới là nhân sinh đại người thăng đai ngộ a. Thạch Tuệ càng là mỉm cười nói, “Quận chúa không có nhi tử, đảo so với chúng ta này đó có nhi nữ còn muôn trước tiên quá thượng bà bà sinh hoạt.” Lâm Thanh Uyển nhìn lướt qua đang cúi đầu rụt rè mỉm cười Chu phu nhân, trên mặt nàng ý động đã thu hồi, nàng không khỏi cười nói: “Đó là ta mấy cái cháu dâu hiếu thuận, cũng chính là có đại sự khi mới có thể sai sứ các nàng, ngày thường các nàng tự nhiên đến hiếu kính chính mình cha mẹ chồng, nào có công phu tới hầu hạ ta.” Đứng ở Lâm Thanh Uyển phía sau cháu dâu liền nhẹ giọng nói: “Cô cô về sau nhưng có yêu cầu đã kêu người trở về phân phó một tiếng, cháu dâu nhóm nhất định sẽ qua tới.” Lâm Thanh Uyển liền cười ha ha nói: “Ngươi cũng quá thật thành, không gặp các nàng ghen ghét ta sao, ta là cố ý nói làm các nàng tâm lý cân bằng, bằng không ta một cái mười mấy tuổi quả phụ liền có cháu dâu hiếu thuận, làm các nàng này đó dưỡng nhi dục nữ, lại còn không có tới kịp cưới con dâu làm sao bây giờ?” Mọi người thiêu chút nůa phun cười. “Nói nửa ngày, Lâm quận chúa nguyên lai là tới hướng chúng ta khoe ra,” Tiền phu nhân buông chén trà, nhìn Lâm gia mấy cái cháu dâu cười nói: “Lâm gia phong thuỷ quả nhiên hảo, nhìn này mấy cái tức phụ đều như vậy tiêu chí hiếu thuận, nghĩ đến cô nương càng tốt, quay đầu lại ta cần phải cùng Lâm quận chúa thảo con dâu.” Lâm Thanh Uyển xua tay cười nói: “Việc này nhưng đừng tìm ta, ta mặt nộn đâu, làm không được môi. Bất quá ta mấy cái cháu dâu đều ở chỗ này, ngươi coi trọng nhà ai cô nương cùng các nàng thương lượng đi.” Thạch Tuệ trực tiếp thăm quá thân đi véo nàng gương mặt, “Làm ta nhìn xem này mặt có bao nhiêu hậu, thế nhưng không biết xấu hổ nói chính mình mặt nộn.” Lâm Thanh Uyển cười né tránh, “Ta mặt không nộn, chính đánh bạc mặt đi làm mai mối, chỉ sợ các ngươi muốn chê ta nhiều chuyện.” Lúc này Tô Châu trong thành nhà ai dám xem thường vị này quận chúa? Sôi nổi cười nói: “Có thể được quận chúa làm mai mối là bọn nhỏ phúc khí, cầu còn cầu không được đâu.” Lâm Thanh Uyển liền nhìn về phía Chu phu nhân, “Ta nhớ rõ phu nhân nhi tử tuổi cũng không nhỏ

đi?" Chu phu nhân ánh mắt sáng lên, đầu tiên nghĩ đến chính là Lâm Thanh Uyển chất nữ Lâm Ngọc Tân, nhưng ngẫm lại lại không có khả năng, nàng trượng phu tuy là tú phẩm thứ sử, nhưng Chu gia lại là nhà nghèo xuất thân, nào dám tiểu tướng Lâm Ngọc Tân? Lâm Thanh Uyển liền hướng nàng chớp mắt nói: "Phu nhân cảm thấy ta vừa rồi kia ba cái chất nữ thế nào?" Đại gia trong lòng hiểu rõ, đây là tướng cấp Thượng Chu hai nhà kết thân đâu. Chu phu nhân trong lòng do dự, trên mặt lại cười nói: "Ba vị tiểu thư Thanh Uyển nghe xong hơi hoi mỉm cười, không có tiếp tục cái này để tài, mà là cười tersed tím nói: "Ta cũng cảm thấy các nàng hảo, đáng tiếc ta mấy cái tương đối tiền đồ chất nhi đều đính hôn, ta muốn làm cửa này thân đều làm không được." Tiểu Phương thị ở một bên cảm kích nhìn Lâm Thanh Uyển liếc mắt một cái, lấy lòng nói: "Lâm cô cô nếu là thích, quay đầu lại tiếp các nàng về đến nhà ở vài ngày, coi như Ngọc Tân giống nhau, liền tính không phải cháu đâu, kia cũng là chất nữ." Lâm Thanh Uyển gật đầu, "Có đạo lý." Đại gia liền biết Lâm Thanh Uyển là thật thích Thượng gia ba cái nữ hài, thả cõ ý thế các nàng làm mai, đại gia hồi tưởng một chút vừa rồi ba người giọng nói và dáng điệu nụ cười, trong lòng hơi hoi hiểu rõ. Cái này niên đại làm mai không cần quá hàm súc, nhưng cũng không cần quá lộ liễu, có chút lời nói điểm đến tức ngắn, Lâm Thanh Uyển bất quá là giật mình tâm tư, nhưng cũng không phải một hai phải tác hợp Thượng Chu hai nhà. Chu phu nhân thấy Lâm Thanh Uyển không hề hỏi nàng, liền âm thầm thở dài nhẹ nhõm một hơi, bất động thanh sắc lau một chút mồ hôi trên trán. Nàng như thế nào cảm thấy đối mặt Lâm Thanh Uyển này một cái mười mấy năm tiểu cô nương, so đối với trượng phu thủ trưởng phu nhân còn đáng sợ đâu? Thượng Đan Lan cùng hai cái muội muội đi theo hai cái nha đầu phía sau chuyển qua mai lâm, lại chuyển ra một mảnh bụi rùng đào, liền mơ hồ nghe được các nữ hài thanh thủy tiếng cười. Ba người trong mắt sáng ngời, lập tức để ra váy bước nhanh chuyển qua dãy trước mây khoda cây đào, phía trước chợt rộng lớn, mười mấy nữ hài chính dẫn theo váy, cầm trường côn từ muôn liêu khê nở rộ hoa súng... Một bên nha đầu gấp đến độ xoay quanh, liên thanh cản trở nói: "Tiểu thư, vạn nhất quăng ngã làm sao bây giờ, chúng ta vẫn là làm người đi cắt thuyền tới lấy đi." "Như vậy thiên thủy, người ngã xuống đều không đến bả vai, muốn cái gì thuyền, chính chúng ta lấy." "Lâm biếu muội," Thượng Đan Lan hơi hoi đề cao thanh âm kêu bị vây quanh ở trung gian Lâm Ngọc Tân, nhìn khê hoa súng kinh ngạc hỏi, "Như thế nào lúc này tiết hoa súng liền nở hoa rồi?" "Biểu tỷ, biếu muội," Lâm Ngọc Tân ném xuống Lư Linh các nàng, dẫn theo váy nhảy nhót chạy tới, một lau mặt thượng bắn thượng thủy đạo: "Đây là lão Trung bá ở nhà cũ dưỡng tốt, nghe nói trong phủ muốn làm văn hội, khê bụi lùi khó coi, cho nên cố ý chuyển qua khê cho chúng ta thường đậu." Lâm Ngọc Tân đặc biệt kiêu ngạo nói: "Chỉ có chúng ta bên này có,

bắc viền bên kia một đóa cũng chưa lạc.”

Chương 182: So đấu

Thượng Đan Trúc lúu lưỡi, “Nhà các ngươi cũng bỏ được.” Hoa súng sớm nhất giống nhau cũng là tháng tư khai, hiện tại mới tháng giêng đâu, khẳng định là phong hoa lèu dưỡng, nghe nói Lâm gia nhà cũ có cái suối nước nóng thôn trang, bên trong dưỡng không ít hoa, nghĩ đến này hoa súng cũng là ở nơi đó mặt dưỡng. Chỉ là này hoa tuy không kiều, nhưng như vậy thời tiết lấy ra tới, khẳng định cũng sống không được mấy ngày. Lâm Ngọc Tân nói: “Này hoa rất ngoan cường, đó là hoa tàn, rẽ cây cũng sẽ không chết, đến lúc đó nó ở khê trung cảm rẽ, nói không chừng mùa thu tới xem nó lại nở hoa rồi. Nhà ta này khê quá hết, cũng nên loại vài thứ mới hảo.” Nhưng Thượng gia tam tỷ muội vẫn là cảm thấy Lâm gia xa xỉ, phải biết rằng lúc này tiết trừ bỏ hoa mai, mặt khác hoa mộc đều không ứng mở ra. Một chậu hoa súng ở chợ hoa thượng có thể bán ra không ít tiền, huống chi hiện nay xem này suối nước hai bên bày biện hoa mộc liền biết bọn họ có bao nhiêu dụng tâm. Các tiểu cô nương đem hết toàn thân sức lực cũng không có thể trích đến hoa súng, bất quá các nàng cũng không thất vọng, cũng không biết là ai trước động tay, một đám tiểu cô nương thực mau liền cho nhau cào ngứa lên, đuôi theo lại hướng mai lâm chạy. Canh giữ ở bên dòng suối bọn nha đầu đồng thời lau một phen mồ hôi lạnh, thủy tiên nhiều nguy hiểm a, hay là nên đi trong rừng hảo. Lúc này hoa mai nở rộ, hồng phấn bạch đều có, các tiểu cô nương xuyên qua ở trong đó, bị hoa mai sân đến càng thêm kiều mỹ. Đã liên tục chiến đấu ở các chiến trường đến lâu hai ngắm cảnh hiên các phu nhân thấy đều nhìn không được trong lòng vừa động, bắt đầu lay lập nghiệp trung vừa độ tuổi con cháu tới. Thật sự là này đó tiêu cô nương nhìn quá cảnh đẹp ý vui, rất muốn kéo về gia làm tức phụ a. Vì thế đại gia cho nhau thử, chậm rãi liền tốp năm tốp ba tụ ở bên nhau, ý có điều chỉ ước hảo lần sau cùng nhau đi ra ngoài ngoạn nhi. Lâm Thanh Uyển vẫn như cũ ngồi ở thủ vị, cúi người cấp tǎ hữu hai sườn Thạch tiên sinh tỷ muội châm trà. Thạch Hiền ánh mắt từ phía dưới mai lâm thu hồi, tiếp nhận trà hỏi, “Ta nhớ rõ tháng sau ngươi chất nữ liền cập kê đi, cần phải bắt đầu làm mai?” “Không vội, mới mười lăm đâu, nữ hài sao, vẫn mấy năm xuất giá tương đối hảo.” Lâm Thanh Uyển rũ mắt nhấp một miệng trà cười hỏi:

“Như thế nào, Hiền tỷ tỷ cô ý phải cho Vinh tỷ nhi đính hôn?”Thạch Hiền thở dài, “Nàng cũng muốn vẫn mấy năm lại nói.”Thôi Vinh việc hôn nhân có thể so Lâm Ngọc Tân còn muôn gian nan.Lâm Ngọc Tân là tang phụ tang mẫu, nhưng bất luận là phụ thân vẫn là mẫu thân, phẩm đức nhân cách đều được công nhận hảo, lại có Lâm Thanh Uyển cái này có khả năng cô cô ở, chính mình lại là huyền chủ, hôn sự nói khó, lại cũng không khó.Hai năm trước, có lẽ đại gia tộc còn sẽ do dự, rốt cuộc tang mẫu trưởng nữ không cưới, nhưng hiện tại mọi người đều thấy được Lâm Thanh Uyển nồng lực, có nàng cái này cô cô tự mình dạy dỗ, Lâm Ngọc Tân có thể kén đi nơi nào?Cho nên giáo dưỡng có, Lâm Ngọc Tân muốn nói môn đăng hộ đối thân không khó.Nhưng Thôi Vinh không giống nhau, nàng cha là cái hồn đản, hồn đản đến nàng nương mang theo hai đứa nhỏ đều phải cùng hàn hòa li.Nàng nương đâu, Thạch Hiền cười khổ, ở Thạch Thôi hai nhà hôn sự này trung nàng lại có lý, ở nàng mang theo hài tử hòa li khi hậu thế người trong mắt cũng biến thành không lý.Những cái đó đại gia tộc khẳng định sẽ lo lắng Thôi Vinh cùng nàng giống nhau, cho nên Thôi Vinh việc hôn nhân muôn gian nan đến nhiều.Thạch Hiền biết rõ một môn không lo việc hôn nhân đối nữ tử thương tổn có bao nhiêu đại, cùng với như vậy, còn không bằng cả đời không gả.Còn không phải là giao một phần quá hạn không gả thuê sao, nàng Thạch Hiền còn giao đến khởi.Lâm Thanh Uyển minh bạch nàng băn khoăn, quét hiên trung các thái thái liếc mắt một cái, tiến đến nàng bên tai thấp giọng nói: “Không quan hệ, thừa dịp nàng tuổi còn nhỏ chậm rãi tìm, cùng lăm thì tìm cái mươi năm tám năm, tổng có thể tìm được.”Thạch Hiền trăng nòng liếc mắt một cái nói: “Ngươi đây là an ủi sao?”Lâm Thanh Uyển gật đầu, “Đương nhiên, ngươi cho rằng ta cấp Ngọc Tân chọn liền nhẹ nhàng?”Nàng cũng thực gian nan được không, Lâm Giang sinh thời hướng vào người là Thượng Minh Kiệt, nhưng nàng giống như đem hai nhà quan hệ làm cho có chút quái.Cần phải tìm những người khác, nàng lại hai mắt một bôi đen, ai biết tìm ai a.Lâm Giang chung cực mục tiêu chính là muôn cho Lâm Ngọc Tân hạnh phúc tồn tại, nếu là một vô ý cho nàng tìm cái tra nam, thất bại trong gang tấc, kia nàng đã có thể thật sự không chỗ ngồi khóc lóc đi.Nàng đối Ngọc Tân hôn sự còn luồng cuồng, nhưng đối tác hợp Thượng Chu hai nhà lại có chút ý động.Đương nhiên, không phải Thượng Đan Trúc, mà là Thượng Đan Lan.Việc này vẫn là chịu Thượng Minh Viễn gửi gắm đâu.Lại nói tiếp Thượng Đan Lan cũng rất đáng thương, nàng có nương cũng tương đương với không có, Thượng đại thái thái hàng năm ngốc tại chính mình trong viện ăn chay niệm phật, chỉ cần không đê cập đến Thượng gia tước vị nàng tuyệt không ra tới.Thượng Đan Lan rõ ràng sớm đã cập kê, hôn sự nhưng vẫn không định ra, đừng nói không định, liền nói cũng chưa nói qua.Thượng lão phu nhân đâu, cũng không biết cả ngày ở vội cái gì, cháu gái mỗi ngày sớm tối thưa

hầu ở nàng trước mắt xuất hiện, nàng lăng là không nhớ tới Thượng Đan Lan yêu cầu đính hôn lại còn không có đính hôn.Thượng nhị thái càng sê không quản, người thân mực đều mặc kệ, nàng làm gì làm điều thừa? Thượng Minh Viễn không có biện pháp, chỉ có thể làm tức phụ đi cùng lão thái thái nói bóng nói gió.Hai người khẳng định Thượng lão phu nhân là nghe hiểu, bất quá đối phương tỏ vẻ nàng tuổi lớn, quản không được, làm Thượng đại thái thái chính mình quyết định liền hảo.Thượng Minh Viễn:Thượng Minh Viễn có thể làm sao bây giờ đâu, hắn cũng thực tuyệt vọng a, hắn nếu có thể đem hắn nương từ trong viện kêu ra tới sớm kêu.Trưởng huynh như cha, trưởng mẫu như mẹ, bọn họ nhưng thật ra có thể cấp Thượng Đan Lan nói một môn thân, mẫu chốt là Tiểu Phương thị nàng nhận thức ít người a.Thượng nhị thái thái rất ít ra cửa, Tiểu Phương thị càng thiểu, trên cơ bản trừ bỏ Lâm Thanh Uyển nơi này nàng rất ít cùng bên ngoài người xã giao.Thượng Minh Viễn đâu, hắn nhưng thật ra nhận thức không ít người, nhưng những cái đó đều là cùng hắn cùng nhau hồn hồn bằng cẩu hữu.Hắn tuy rằng hồn, nhưng cũng biết tuyệt đối không thể cấp muội muội tìm một cái giống hắn giống nhau thích ăn uống phiêu, còn không có tiền đồ muội phu.Kia làm sao bây giờ đâu, nghĩ tới nghĩ lui, Thượng Minh Viễn cũng chỉ hảo xin giúp đỡ Lâm Thanh Uyển.Lâm Thanh Uyển ở Tô Châu nhận thức người cũng ít a, nhưng nàng không phải muốn khai văn hội sao, đến lúc đó không chỉ có Tô Châu phu nhân các thái thái sẽ tham gia, nơi khác cũng có không ít gia tộc thái thái đường xa mà đến đi gặp.Đến lúc đó Lâm Thanh Uyển chỉ cần giúp đỡ đề điểm một hai câu là được, chẳng sợ làm Tiểu Phương thị nhiều kết bạn vài người đâu?Hắn muội muội tuổi cũng không nhỏ, không hảo lại kéo.Thượng Minh Viễn còn tính toán, nếu Lâm Thanh Uyển bên này không tiến triển, đến lúc đó hắn ở văn hội bên này trùng lợn đôi mắt, xem ai có tài lại chưa lập gia đình, đến lúc đó kéo một cái tới làm muội phu, tổng so vẫn luôn khuê nữ muôn hảo đi.Nhin Thượng Minh Viễn một bộ hận không thể Thượng Đan Lan lập tức xuất giá bộ dáng, Lâm Thanh Uyển cũng nhịn không được nhiều thượng ba phân tâm.Cho nên ở Chu phu nhân nhìn đến Thượng gia ba cái cô nương vẻ mặt ý động khi liền trong lòng vừa động.Kỳ thật Chu gia cũng không tồi, Chu gia cái kia tiểu tử sao, Lâm Thanh Uyển bĩu môi, cũng không biết kia hài tử học giỏi không có, văn thái không tồi, chính là lòng dạ tiểu chút, quay đầu lại đảo có thể cùng Thượng Minh Kiệt hỏi thăm hỏi thăm.Nếu là có thể lại tiến thêm một bước tiếp xúc.Chu phu nhân cũng không biết Lâm Thanh Uyển cân nhắc, nàng chính nhìn chằm chằm phía dưới các nữ hài xem đâu, nàng nhi tử tuổi cũng không nhỏ, sớm hai năm nàng liền muốn cho hắn đính hôn, nhưng lão gia tổng nói sợ hắn phân tâm, muốn vân hai năm lại nói.Đêm nay liền tới trễ hiện tại, Chu gia chỉ có này một cây độc đinh, nàng chính là vội vã ôm tôn tử đâu.Muốn nàng nói, hôm nay tới cô

nương nhìn đều không tồi, liền không biết nội tại như thế nào.Chu phu nhân xoay chuyển tròng mắt, quay đầu cùng Lâm Thanh Uyển nói: “Quận chúa, bọn nhở chơi mệt mỏi, không bằng làm các nàng ngồi xuống nghỉ ngơi một chút, chơi chút văn nhã trò chơi.”Nàng chỉ bên ngoài nói: “Hiện tại thời tiết còn hàn đâm, nếu là chạy ra hẵn tới lại thổi phong liền không hảo. Không bằng làm các nàng tiến vào, đại gia so đấu một chút tài nghệ, đã văn nhã lại không mất thú, thật tốt?”Bọn nhở chơi đến hảo hảo, làm gì muôn câu thúc các nàng? Lâm Thanh Uyển đang muôn cự tuyệt, mặt khác phu nhân lại sôi nổi tán đồng lên, các nàng cũng rất muôn nhìn bọn nhở tài nghệ.Hơn nữa hài tử đều là các nàng mang đến, nếu là có thể ở văn hội trung nổi danh, đối với các nàng về sau thanh danh thực hảo.Lâm Thanh Uyển thấy hơn phân nửa đều tán đồng, nàng liền nghẹn lại lời nói, gật đầu nói: “Nếu như thế đã kêu các nàng vào đi.”Các nữ hài ríu rít một tó ong ùa vào tới, cũng may sướng hiên đủ đại, đem bàn tròn ghế thu hồi lui tới ngoại gióng nhau, phô thượng chiêu cùng thật dày cái đệm, đại gia toàn ngồi xếp bằng liền hảo.Chỉ có đằng trước một loạt bày biện bàn lùn, cho người ta so đấu khi sử dụng.Lâm Thanh Uyển không thiêu nghe nói văn hội chơi pháp, nhưng chân chính tham dự vẫn là lần đầu tiên, cho nên nàng liền đề cử Thạch Hiền làm chủ phán, “Thạch tiên sinh tại đây, lại không ai so người càng thích hợp làm chủ phán.”“Quận chúa vui đùa, ai chẳng biết ngài là Giang Nam đệ nhất tài nữ, ngài tới làm chủ phán mới là nhất thích hợp bất quá.”“Đúng vậy,” lập tức có người ứng hòa nói: “Cũng đã lâu không thấy Lâm quận chúa thi văn tán dương, lần này vừa lúc nhưng một mở rộng tầm mắt.”Ngồi xếp bằng ngồi ở phía dưới Lâm Ngọc Tân nhìn cô cô liếc mắt một cái, lập tức đứng dậy cùng mọi người hành lễ nói: “Chư vị phu nhân thứ lỗi, ta cô cô hiện giờ không làm thi văn, bất quá đảo có thể thế đại gia bình điểm.”Mọi người sững sốt, sôi nổi nhìn về phía Lâm Thanh Uyển.Phải biết rằng Lâm Thanh Uyển chính là Giang Nam có tiếng tài nữ, chín tuổi tùy nàng tấu tử tham gia trận đấu văn hội khi liền nổi danh bên ngoài, đại gia chưa bao giờ nghĩ tới nàng sẽ phong bút không làm.Rốt cuộc nàng còn trẻ a.Lâm Thanh Uyển đón đại gia ánh mắt, hơi hơi mỉm cười nói: “Là ta có chút lười biếng, cho nên tự ba năm trước đây liền không hề làm thơ, về sau cũng sẽ không lại làm, còn thỉnh đại gia thứ lỗi.”Đại gia không hẹn mà cùng nghĩ tới Tạ nhị lang, nao nao sau liền cười nói: “Kia có thể được quận chúa lời bình cũng là vinh hạnh. Này làm chủ phán chỉ cần đánh giá, quận chúa tự nhiên là làm được.”Lâm Thanh Uyển lắc đầu, “Vẫn là làm Thạch tiên sinh đến đây đi, luận khởi bác học, ai so được với Thạch tiên sinh đâu?”Đại gia lúc này mới không hề miễn cưỡng, nhận đồng Lâm Thanh Uyển nhâm mệnh, nam viên bên này “Văn hội” mới xem như bắt đầu.Nhưng bác viên bên kia sớm bắt đầu rồi, đại gia chính đấu đến hùng hực khí thế.Trừ bỏ thi văn, bọn họ còn muôn so sách luận, mà ngày mai bọn

họ còn muôn biện văn, mặt khác linh tinh tài nghệ so đấu liền không cần phải nói.Dù sao với văn nhân trong lòng này ba cái hạng mục là nặng nhất.Cho nên lúc này bắc viên một mảnh náo nhiệt, vì tam thiên thi văn ưu khuyết xếp hạng, không chỉ có trên đài trọng tài nhóm đầu khẩu, chính là dưới đài các học sinh cũng thiếu chút nữa vén tay áo đánh lên tới.Chặt đứt một cái cánh tay canh giữ ở một bên Phương Đại Đồng bị đại gia nước miếng phun đến, yên lặng mà lau một phen mặt, ai nói người đọc sách văn nhã rụt rè?Từ nay về sau hắn không bao giờ tin tưởng nói như vậy.

Chương 183: Không muốn

Thượng Bình ngồi ở tịch thương, nhìn Lâm Hữu lanh Lâm gia con cháu đem các khách nhân nhất nhì tiễn đi, hắn kia ngốc nhí tử cùng ngốc cháu trai còn ở một bên hỗ trợ chỉ huy hạ nhân thu thập đồ vật. Hắn rũ xuống đôi mắt uống một ngụm trà, đứng dậy đi hướng Lâm Hữu. “Thế thúc,” Lâm Hữu đối hắn cung kính hành lễ, cười nói: “Xe ngựa đã bị hảo, ta đưa ngài đi ra ngoài đi.” Thượng Bình trên mặt lộ ra một nụ cười, nói: “Ta còn tưởng bái phỏng một chút người cô cô đâu, nàng nhung ở Văn Viên?” Lâm Hữu ngân ra một chút sau nói: “Cô cô giữa trưa lúc ấy còn ở, lúc này có ở đây không lại không biết, không bằng thế thúc chờ một lát một lát, ta làm hạ nhân đi nam viên bên kia nhìn xem.” Lâm Thanh Uyển tự nhiên còn ở, nàng cùng Lâm Ngọc Tân mới đem nữ khách nhóm tiễn đi đâu, lúc này đang muốn thu thập đồ vật trở về, đến nỗi Văn Viên sự, tự nhiên là giao cho cháu trai cùng cháu dâu đi làm. Tiêu nha đầu lại đây truyền lời, Lâm Thanh Uyển nghĩ nghĩ nói: “Ngọc Tân, chúng ta đi gặp người Nhị cữu cữu đi.” Lâm Ngọc Tân kinh ngạc mở to hai mắt nhìn, “Nhị cữu cữu đã trở lại?” “Đúng vậy,” Lâm Thanh Uyển khéo miệng hơi chọn nói: “Người đều không nhớ rõ hắn trông như thế nào đi, triều đình mười sáu khai ấn, ta đánh giá hai ngày này hắn muốn đi, cho nên người vừa lúc nhân cơ hội này đi bái kiến một chút.” Lâm Ngọc Tân thương một lần nhìn thấy Nhị cữu cữu vẫn là ở nàng nương sau khi qua đời cái thứ nhất năm, khi đó hắn hồi Tô Châu ăn tết, nhưng lúc sau mấy năm hắn lại không trở về quá. Lâm Ngọc Tân cảm thán, “Nhị cữu cữu trở về, bà ngoại nhất định thực vui vẻ.” Lâm Thanh Uyển chỉ cười không nói, năm Lâm Ngọc Tân hướng đại môn mà đi. Triều đình quan viên là có thăm người thân già, tỷ như ở kinh làm quan quan viên, gia lại ở nơi khác, thà cha mẹ hoặc thê nhi không ở bên người, mỗi năm đều có thăm người thân già. Quan viên địa phương cũng thế. Mà thăm người thân già dài ngắn chính là căn cứ nhậm chức mà cùng quê nhà khoảng cách tới định, Thượng Bình tự nhiên cũng là có thăm người thân già. Nhưng nhiều năm như vậy hắn một lần cũng không huru quá, Lâm Thanh Uyển nhưng không tin người như vậy sẽ nhân tướng niệm người nhà mà thừa dịp nghỉ đông về quê. Hơn phân nửa là có việc gì? Sở hữu suy nghĩ đang xem chờ ở công

lớn đoàn người khi nháy mắt tiêu tán, Lâm Thanh Uyển trên mặt lộ ra đạm cười, ánh mắt đầu tiên liền thấy được đứng ở Lâm Hữu bên người Thượng Bình.Thượng Minh Kiệt lớn lên thật không giống cha hắn, Lâm Thanh Uyển cười tiến lên, quay đầu đối Lâm Ngọc Tân nói: “Ngọc Tân, còn không mau gặp qua người Nghị cữu cữu.”Lâm Ngọc Tân vội vàng tiến lên uốn gối hành lễ, Thượng Bình vội duỗi tay hư đỡ nói: “Mau đừng đa lễ.”Hắn cảm khái nhìn Lâm Ngọc Tân nói: “Năm nay không thấy, cháu ngoại gái cũng đã lớn thành đại cô nương, cũng càng ngày càng giống người nương.”Lâm Ngọc Tân có chút thương cảm cúi đầu, Lâm Thanh Uyển liền cười nói: “Đúng vậy, ta cũng cảm thấy Ngọc Tân càng ngày càng giống tẩu tẩu, đặc biệt là này đâu, càng ngày càng thông minh, tâu tâu nếu có thể thấy, trong lòng không biết cao hứng cõi nào đâu.”Thượng Bình lúc này mới nhìn về phía Lâm Thanh Uyển, chắp tay chắp tay thi lễ nói: “Hạ quan bái kiến Lâm quận chúa.”Lâm Thanh Uyển đứng không có di động, không nghiêng không lệch bị hắn lễ, cười hư đỡ nói: “Thượng đại nhân đa lễ, ngài là Ngọc Tân cữu cữu, hà tất như thế khách khí.”Thượng Bình liền nhìn Lâm Ngọc Tân cảm thán, “Đáng tiếc ta xa ở kinh thành, cũng không thể chăm sóc cháu ngoại gái, trong lòng nhiều có hổ thẹn.”Lâm Thanh Uyển trên mặt ý cười nhàn nhạt, nàng thực không thích loại này hу tình giả ý hàn huyên, cho nên khách khí hai câu lời nói sau liền không muốn nói thêm nữa.Không khí nhất thời có chút đình trệ xấu hổ, Thượng Bình không hề sở giác giống nhau lại hỏi Lâm Ngọc Tân hai câu, lúc này mới mang theo cháu trai cùng nhi tử rời đi.Tiểu Phương thị sớm mang theo Thượng Đan Lan tam tú muội đi trở về, lúc này chính vây quanh ở Thượng lão phu nhân bên người ríu rít nói hôm nay các nàng làm sự.Thượng Đan Trúc ôm lão phu nhân cánh tay làm nũng nói: “Tổ mẫu, ngày mai chúng ta còn muốn đi ngoạn nhi.”Thượng lão phu nhân cười ha hả nói: “Đi đi đi, các ngươi muốn đi liền đi, dù sao là tháng giêng, qua mười lăm liền đi học đi, đến lúc đó nhưng không cho lại nghĩ ngoạn nhi.”“Tổ mẫu yên tâm, chúng ta cũng liền chơi hai ngày này.”Thượng lão phu nhân thấy các nàng hưng phấn thành như vậy, không khỏi hỏi: “Văn Viên thật sự như vậy hảo chơi?”“Nhưng hảo chơi, tổ mẫu đi xem sẽ biết.”Thượng Đan Trúc đôi mắt tỏa sáng nói: “Tổ mẫu tùy chúng ta đi xem đi, đến lúc đó ngài cùng Lâm cô cô ngồi ở hiên uống trà nóng, chúng ta liền ở trong vườn ngoạn nhi.”Thượng lão phu nhân liền cười nói: “Thời tiết quá lạnh, ta nhưng không nghĩ nhúc nhích, các ngươi tự đi liền hảo, chờ thời tiết lại ấm áp một ít ta liền đi xem.”Thượng Đan Trúc còn muốn triền, Thượng Bình liền lạnh Thượng Minh Viễn huynh đệ tiến vào, nàng run lên, vội vàng đứng dậy đứng ở một bên.Thượng Bình có chuyện cùng Thượng lão phu nhân nói, đổi mấy cái hài tử nói: “Sắc trời không còn sớm, đều trở về rửa mặt nghỉ ngơi đi.”Thượng nhị thái thái đứng dậy nhìn về phía Thượng Bình, vẻ mặt

muốn nói lại thôi.Thượng Bình liền đổi nàng cười nói: “Phu nhân đi về trước đi, ta cùng với mẫu thân trò chuyện.”Thượng nhị thái thái trên mặt biểu tình thư hoãn, cười lên tiếng.Trong phòng người lui đến không còn một mảnh, chỉ còn mẫu tử hai người, Thượng Bình ngồi ở mẫu thân dưới gối, cầm lấy chùy từ nhẹ nhàng mà cho nàng đầm chân, “Mẫu thân, ta hôm nay gặp được Lâm quận chúa, ngài xem nàng là cái cái dạng gì người?”Thượng lão phu nhân cười nói: “Một cái thông minh có khả năng người, như thế nào, có phải hay không cảm thấy tiểu này huynh?”Thượng Bình rũ xuống đôi mắt, che lại trong mắt cảm xúc cười nói: “Đúng vậy, nàng nếu là cái nam nhi thân, nói không chừng chính là cái thứ hai muội phu.”Thượng lão phu nhân cũng vừa lòng gật đầu, “Lúc trước ta còn lo lắng Ngọc Tân ở Lâm gia sẽ chịu ủy khuất, nhưng hiện tại ta là không lo lắng.Có nàng che chở, Lâm gia nhung không ai có thể khi dễ Ngọc Tân đi.”Thượng Bình tay một đón, hỏi: “Ngọc Tân tuổi cũng không nhỏ đi, nhưng đính hôn?”Thượng lão phu nhân hơi hoi nhíu mày, cúi đầu nhìn về phía nhi tử, nửa ngày mới nói: “Ngươi cảm thấy Minh Kiệt thế nào?”Thượng Bình hoảng sợ, trên mặt lại bất động thanh sắc nói: “Việc hôn nhân này lúc ấy muội phu không phải không đồng ý sao? Chúng ta tổng không hảo cường người sở khó.”“Cũng không tính không đồng ý,” Thượng lão phu nhân nói: “Lúc ấy không phải còn liên lụy tới Lâm thị kia bút gia sản sao? Ta xem ngươi muội phu trong lòng cũng là rất vui lòng, bằng không hắn đã sớm trực tiếp cự tuyệt.”Thượng lão phu nhân vẫn là cảm thấy ngoại tôn nữ gả về đến nhà tối tốt nhất, liền tính hiện tại Lâm Thanh Uyển cùng Lâm thị tông tộc quan hệ thực hảo, nhưng nàng rõ cuộc là cái nữ tử, về sau nàng già rồi, hoặc ra chuyện gì, Lâm thị bên kia còn có ai cấp Ngọc Tân chống lưng?Gả đến nhà người khác rõ cuộc sẽ chịu chút ủy khuất, nhưng gả đến Thượng gia liền không giống nhau, Minh Kiệt cùng nàng thanh mai trúc mã, hai đứa nhỏ cảm tình hảo, về sau liền thiếu rất nhiều trắc trở.Hơn nữa lão nhị lại là nàng thân cữu cữu, ở Thượng gia, ai dám cho nàng sắc mặt nhìn?Lúc này, Thượng lão phu nhân theo bản năng đem Thượng nhị thái thái xem nhẹ, ở nàng trong lòng Thượng nhị thái thái thật sự không đáng giá nhắc tới.Chính là Thượng Bình hắn bản nhân không phải thực nguyễn ý a.Hắn tối hôm qua khảo giáo một chút nhi tử công khóa, phát hiện cơ sở còn rất lao, lại cầu tú linh động, hơn nữa lúc trước hắn viết khuyên nhủ thư ngộ tính, Thượng Bình tin tưởng vững chắc hắn sẽ có đại tiền đồ.Nếu như thế, hắn lại như thế nào sẽ làm nhi tử cưới Lâm Ngọc Tân?Nàng không có phụ huynh giúp đỡ, trừ bỏ một cái huyền chủ tước vị ngoại còn có cái gì?Căn bản giúp không đến nhi tử sao, cho nên Thượng Bình nghĩ nghĩ cười nói: “Mẫu thân, hiện tại nói này đó còn quá sớm, ta xem Lâm quận chúa cũng không tưởng Ngọc Tân sớm gả, chỉ sợ còn phải ở lâu mấy năm.”Thượng lão phu nhân liền nhíu mày nói: “Ngọc Tân tháng sau

liền cặp kê, Minh Kiệt tuổi cũng không nhỏ, hiện tại trước định ra thân, chờ chuẩn bị tốt sinh lễ của hồi môn, kia một vài năm liền đi qua. Mười sáu bảy tuổi đúng là gả chồng hảo thời điểm.” Thượng Bình cười nói: “Chính là mẫu thân, nhi tử ở kinh thành khi tìm người cấp Minh Kiệt tính quá mệnh, nói hắn không nên sớm cưới, liền đính hôn cũng không nên quá sớm, bằng không sẽ khắc nhà gái, nếu là Lâm gia không vội, nhưng thật ra có thể chờ thượng hai năm lại nói.” Thượng lão phu nhân cúi đầu lắng lặng mà nhìn nhi tử trong chốc lát, sau đó nhấp mắt nói: “Ngươi mới là Minh Kiệt phụ thân, ngươi đã lấy định rồi chủ ý, ta còn có thể nói cái gì?” Thượng Bình vội vàng nói: “Mẫu thân nói cái gì, Minh Kiệt là ngài mang đại, hắn hôn sự tự nhiên là từ ngài làm chủ, ta chỉ là lo lắng lúc này cấp hai đứa nhỏ đính hôn sẽ gây trở ngại đến Ngọc Tân, rõ cuộc nàng thân mình luôn luôn nhược, nếu là bởi vì Minh Kiệt ra chuyện gì, ta cái này làm cữu cữu nỡ lòng nào a?” Thượng lão phu nhân liền thở dài một tiếng, “Ta biết, vậy lại chờ hai năm lại nghỉ đi.” Thượng Bình liền thở dài nhẹ nhõm một hơi, hai năm, Lâm Ngọc Tân đều mười bảy, hắn cũng không tin Lâm gia sẽ không vội mà cho nàng đính hôn. Cái nào cô nương sẽ lưu đến mười bảy đều không chừng thân? Đến nỗi con của hắn, Thanh Uyển liền phiên Lâm Hữu giao đi lên quyền sách nhỏ, mặt trên không chỉ có có nhà trai tiểu tượng, còn có đôi phuơng ga thế cập một ít tính cách yêu thích ghi lại. “Này đó đều là thô sơ giản lược, chất nhi cũng không dám kết luận liền chính xác, cô cô trước nhìn, quay đầu lại ta lại gọi người nhất nhất đi tìm hiểu.” Lâm Thanh Uyển phát tay, “Không vội, nhiều người như vậy, từng bước từng bước đi hỏi thăm đến phí bao nhiêu nhân lực vật lực? Các ngươi lấy bình thường tâm cùng người lui tới, nhiều chú ý một ít đối phuơng nhân phẩm tính cách liền hảo, việc này không vội.” “Nhưng đường muội không phải tháng sau sinh nhật...” Lâm Thanh Uyển cười nói, “Cập kê mà thôi, lại không phải bảy tám chục, gấp cái gì?” Lâm Hữu liền lau một phen trên trán mồ hôi lạnh, hợp lại ở cô cô ngài trong mắt, cô nương bảy tám chục gả không ra mới muốn cấp sao? “Làm người họa cái này bất quá là làm trong lòng ta có cái số,” Lâm Thanh Uyển dùng quyền sách vỗ vỗ tay, vừa lòng nói: “Xem ra trên đời vừa độ tuổi thanh niên tài tuấn vẫn là không ít sao.” Lâm Hữu trên trán hàn càng nhiều, “Cô cô, này quyền sách ngài cũng không thể truyền ra đi.” Lâm Thanh Uyển trùng hàn một cái, “Ta là như vậy không đáng tin cậy người sao? Được rồi, ngươi trước đi xuống đi, ngày mai còn có văn hội đâu. Đúng rồi, hôm nay các ngươi chiếm không được nổi bật, ngày mai cần phải thêm một phen kính nhi, không trông cậy vào các ngươi đoạt đầu, ít nhất cũng có thể nhiều lời nói mấy câu.” Lâm Hữu cúi đầu cung kính ứng thanh “Là”, lúc này mới lui ra nghỉ ngơi.

Chương 184: Các có tâm tư

Thượng Bình không có tham gia ngày hôm sau văn hội, hắn quyết định nghỉ ngơi một ngày, sơ mười liền phải ra roi thúc ngựa chạy về kinh thành đi. Lúc này đây về quê thời gian quá gấp gáp, rất nhiều sự tình đều không kịp an bài hảo. Cho nên hắn không đi tham gia văn hội, tự nhiên cũng không làm Thượng Minh Kiệt đi, bởi vì hắn muôn cùng Thượng lão phu nhân thương lượng một chút dẫn hắn đi kinh thành tự mình giáo dưỡng. Nay một tin tức đối Thượng lão phu nhân, Thượng nhị thái thái cùng Thượng Minh Kiệt tới nói đều là sét đánh giữa trời quang. Thượng lão phu nhân không chút nghĩ ngợi liền cự tuyệt nói: “Không được!” Thượng nhị thái thái từ trỏ mắt trung hoàn hồn, nhìn nhìn Thượng lão phu nhân, lại nhìn nhìn trượng phu, cảm thấy trượng phu ở Thượng lão phu nhân ở tại Tô Châu khi là không có khả năng mang nàng hồi kinh. Cho dù là nhi tử vào kinh, nàng hơn phân nửa cũng chỉ có thể lưu lại nơi này chiếu cố bà mẫu, cho nên nàng rũ xuống đôi mắt không nói gì. Thượng Minh Kiệt cũng không nghĩ cùng hắn cha đi, năm trước sự hắn còn nhớ rõ đâu, chỉ sợ tới rồi kinh thành hắn sở hữu sự đều làm không được chủ. Mặc dù hắn tưởng năm nay tham gia tiến sĩ khoa khảo thí, kia cũng không phải lúc này nhập kinh. Thượng Bình có chút đau đầu nhìn sắc mặt phát lạnh mẫu thân, hắn nhẹ giọng giải thích nói: “Mẫu thân, nhi tử là cảm thấy Minh Kiệt tuổi cũng không nhỏ, cùng ta nhập kinh, ta vừa lúc có thể chỉ điểm một chút hắn công khóa, lại dẫn hắn nhiều nhận thức vài vị bạn bè...” “Hắn ở Tô Châu có tiên sinh,” Thượng lão phu nhân cúi đầu nhìn nàng nhi tử nói: “Luận học thức, nhân mạch, Lư tiên sinh nhưng không thể so ngươi kém. Thả ngươi ở kinh làm quan, công sự bận rộn, mỗi ngày có bao nhiêu thời gian dạy dỗ hắn? Cùng với như vậy lăn lộn, còn không bằng khiến cho hắn lưu tại Tô Châu, chờ sắp khảo thí lại đi kinh thành chính là.” Bị thân sinh mẫu thân nói không bằng người khác, Thượng Bình có chút xấu hổ, bất quá ai kêu nàng là hắn mẹ ruột đâu, Thượng Bình chỉ có thể cường cười nói: “Nhi tử biết, cho nên tới rồi kinh thành nhi tử sẽ mặt khác cấp Minh Kiệt tìm một vị tiên sinh, ta lén lại nhiều chỉ điểm một chút hắn. Lư tiên sinh học thức tự nhiên là không tồi, nhưng kia dù sao cũng là Lư thị gia học, bên trong nhiều là Lư gia con cháu, hắn

như thế bận rộn, chỉ sợ không rảnh lo Minh Kiệt.”“Cái này ngươi yên tâm, Lư tiên sinh phẩm đức cao hinh, sẽ không bởi vì Minh Kiệt không họ Lư liền tàng tú.” Hôm qua mới cự tuyệt Thượng Lâm hai nhà hôn sự, hôm nay liền phải mang Thượng Minh Kiệt đi, Thượng lão phu nhân cảm thấy nhi tử đây là ở phòng bị nàng đau. Thượng Bình đau đầu không thôi, nhìn về phía Thượng Minh Kiệt, hỏi: “Minh Kiệt, ngươi lớn như vậy, chính ngươi lấy cái chủ ý.” Thượng lão phu nhân hung hăng mà nhíu mày, nhịn không được chụp một chút tay vịn nói: “Hắn lớn muốn chính mình lấy cái chủ ý, ngươi so với hắn còn đại, có phải hay không cũng tưởng thế cái này gia lấy cái chủ ý?”“Mẫu thân,” Thượng Bình vội vàng quỳ xuống nói: “Ngài biết nhi tử không phải ý tứ này, nhi tử cũng là vì Minh Kiệt hảo, nếu hắn có thể sớm một bước đến kinh thành nổi danh, kia tiến sĩ khoa khảo trung tỷ lệ sẽ càng cao...” Thượng Minh Kiệt cũng vén lên áo choàng quỳ xuống, lại là hướng về phía Thượng Bình, hắn cúi đầu nói: “Phụ thân, ta đang muốn cùng ngài nói đi, ta đã cùng cùng trường nhóm ước hảo, ra tháng giêng liền đi du học. Tháng sáu phân liền trực tiếp đi kinh thành tham gia tiến sĩ khoa khảo thí.” Thượng Bình nhíu mày, “Chỉ nửa năm thời gian có thể học được cái gì?”“Không cầu học được cái gì, chỉ là nhìn một cái ta Đại Lương sơn thủy, Đại Lương bá tánh,” Thượng Minh Kiệt ngẩng đầu nói: “Còn có ta Đại Lương lại trị mà thôi.” Thượng lão phu nhân lập tức hỏi: “Đều có ai đi?”“Lư Lý, Lư Thụy, Thôi Hoa, Lâm Hữu biếu ca cũng quyết định đi, còn có lúc trước ở phủ học bên kia Tiền Đào học huynh, Trịnh Trung học huynh.” Điều là nhận thức nhân gia hài tử, Thượng lão phu nhân trầm ngâm nói: “Đảo cũng không tồi, các ngươi tính toán đi chỗ nào?” Thượng Bình kinh ngạc mở to hai mắt nhìn, “Mẫu thân!” Hắn nhưng chỉ có một nhi tử, như thế nào có thể phóng hắn đi ra ngoài du học đâu, vạn nhất trên đường ra cái chuyện gì làm sao bây giờ? Thượng lão phu nhân liền trùng mắt nhìn hắn liếc mắt một cái nói: “Ngọc không mài không sáng, này không phải ngươi thường nói sao, vừa lúc, làm hắn đi ra ngoài học hỏi kinh nghiệm, chỉ cần không đi nguy hiểm địa phương là được.” Thượng Minh Kiệt lập tức nói: “Không nguy hiểm, không nguy hiểm, người khác không nói, Lâm Hữu biếu ca nào dám đi nguy hiểm địa phương, cho nên chúng ta đem địa phương định ở Trung Nguyên nơi đó, kỳ thật liền tương đương với chậm rãi hướng kinh thành đi đến, đem kinh thành phụ cận đi vừa đi thôi.” Thượng lão phu nhân nghe vậy càng thêm yên tâm, lập tức liền đánh nhịp nói: “Nếu như thế, vậy ngươi liên bắt đầu chuẩn bị đi.” Thượng Minh Kiệt trong lòng vui vẻ, vô cùng cao hứng mà tại chỗ thay đổi cấp tổ mẫu khái một cái đầu. Hắn còn tưởng rằng muốn đấu tranh một đoạn thời gian đâu, thậm chí liền trộm ra khỏi thành lộ tuyến đều chuẩn bị tốt, không nghĩ tới tổ mẫu thế nhưng dễ dàng như vậy liền đồng ý. Thượng Minh Kiệt rũ xuống đôi mắt cười trộm, hắn biết, lần này là dính phụ thân tiện nghi. Cũng không biết hắn cha là như

thế nào đắc tội hắn tố mẫu.Thượng Bình trong lòng càng khổ, biết mẫu thân hơn phân nửa là bởi vì ngày hôm qua hắn uyên cự hai nhà hôn sự mà sinh khí, nhưng dù vậy, cũng không nên lấy Minh Kiệt sinh mệnh an toàn đi đánh cuộc a.Thượng lão phu nhân đương nhiên sẽ không lấy Thượng Minh Kiệt sinh mệnh an toàn tới giận dỗi, nàng sở dĩ đồng ý là bởi vì đồng hành người trung có Lâm Hữu.Lâm Hữu ở Lâm gia tầm quan trọng nhưng không thua gì Thượng Minh Kiệt, hắn mới là nhà bọn họ độc định miêu, nếu hắn quá phụ đều đồng ý hắn đi ra ngoài, kia bọn họ định lộ tuyến khăng định là phi thường an toàn.Thượng gia nhị phòng mẫu tử đấu ở cùng nhau, Thượng Minh Viễn cũng không biết nói, hắn lúc này chính vui tươi hớn hở mang theo túc phụ cùng ba cái muội muội đi Văn Viên chơi đâu.Tiểu Phương thị bụng đã rất lớn, Thượng Minh Viễn đỡ nàng thấp giọng dặn dò nói: “Ngươi vạn sự đừng động, chỉ lo chính mình ăn uống, nếu có việc liền tìm Lâm cô cô.”“Ngươi yên tâm hảo, ngày hôm qua ta không cũng không mệt sao?” Tiểu Phương thị nhìn trước mắt mặt xe ngựa, tiến đến hắn bên tai thấp giọng nói: “Ngươi nói ngày hôm qua Lâm cô cô nói Chu gia có phải hay không cấp Đan Lan nói?”Thượng Minh Viễn trầm ngâm nói: “Chỉ sợ Chu gia không cái kia tâm tư.”Hắn nhị thúc là tú phẩm quan nhi, hắn cha chính là cái người chết, thiên hắn cũng không có gì tiền đồ, không giống nhị đệ sẽ đọc sách, về sau nhưng xuất sĩ, Đan Lan hôn sự...Thượng Minh Viễn mặt có chút đỏ lên, nhỏ giọng cùng nàng nói: “Ngươi lặng lẽ hỏi một chút Lâm cô cô, nếu là Chu gia không cái kia ý tú, ngươi liền nói kỳ thật chúng ta có thể phóng thấp điều kiện...”Kỳ thật mặt khác gia cũng là có thể.Lâm Thanh Uyển hận sắt không thành thép liếc Tiểu Phương thị liếc mắt một cái, ý có điều chỉ nói: “Ta cũng không có tuyển định Chu gia, rốt cuộc còn không biết Chu gia cái kia tiểu tử sửa hảo không có, bất quá là thuận miệng để một câu, Chu gia nếu là cố ý tự nhiên sẽ đến hỏi ta, đến lúc đó các ngươi lại chọn đó là.”Ở nàng xem ra, Chu Thông mới không xứng với Thượng Đan Lan đâu.Thượng gia tam tỷ muội, muốn nói thông thấu, ai cũng không kịp Thượng Đan Lan.Cưới vợ cưới hiền, cũng không phải là chỉ xem nàng sau lưng trạm thế lực mà thôi, luận dòng dõi, Chu gia còn chưa kịp Thượng gia đại phong đâu.Chu phu nhân có lẽ không hiểu trong đó đạo lý, chẳng lẽ Chu thứ sử còn có thể không hiểu?Cho nên Lâm Thanh Uyển cảm thấy Thượng Minh Viễn hoàn toàn không cần thiết đem tư thái phóng đến như vậy thấp.Đáng tiếc, Thượng Minh Viễn không hiểu trong đó quan khiếu, cũng may Chu thứ sử là hiểu, đêm qua về nhà sau hắn cũng cùng thê tử giao lưu một chút văn hội thượng sự, tự nhiên đã biết Lâm Thanh Uyển cố ý làm mai sự.Chu thứ sử một chút banh thắng sống lưng, gấp giọng hỏi: “Lâm quận chúa tưởng làm mai chính là ai?”“Thượng gia tam tỷ muội, hắn là nhị phòng đích thứ nữ đi,” Chu phu nhân nhíu mày nói: “Chỉ là ta nghe các phu nhân lời nói, tựa hồ nàng mẫu thân ở Thượng gia không thể nào được sủng

ái, hiện giờ Thượng gia công việc vặt lại là đại phòng người ở quản.”“Hồ
đỗ, cho người đi chọn con dâu, người chọn lựa nàng nương làm gì?”“Nữ
tiểu mẫu, đương nhiên muôn chọn,” Chu phu nhân đô miệng nói: “Vạn nhất
nàng cùng nàng nương giống nhau cũng quản không dậy nổi một cái gia
làm sao bây giờ, nhà của chúng ta nhưng chỉ có Thông Nhi một cái nhi
tử.”Có nhỏ giọng nói: “Hơn nữa mẫu thân ở nhà mẹ đẻ thất bại, về sau con
dâu có việc trở về tìm nhà mẹ đẻ ai sẽ coi trọng?”Chu thứ sử quay đầu nhìn
hắn xuẩn thê tử liếc mắt một cái, rất lớn thở dài một hơi nói: “Tính, việc
này người đừng động, ngày mai người hầu hạ mẫu thân đi văn hội.”“A?”
Chu phu nhân há to miệng, “Mẫu thân, mẫu thân muôn đi văn hội
sao?”“Không tồi,” Chu thứ sử đau đầu nói: “Làm mẫu thân đi cùng quận
chúa trò chuyện.”Chu phu nhân nghe vậy có chút ủy khuất, mơ hồ biết nhi
tử hôn sự nàng lại không làm chủ được, tuy rằng nàng vốn dĩ liền không
làm chủ được, nhưng tốt xấu cũng là nàng được tin tức trở về nói cho
trượng phu, lại từ trượng phu tới tuyển, nhưng hiện tại nàng mà ngay cả đi
tham dự trong đó cũng không được.Nhìn nàng thương tâm bộ dáng, Chu
thứ sử nhịn không được nói: “Ta cảm thấy Lâm quận chúa đế không phải
Thượng gia nhị phỏng đích thứ nữ, người đi theo mẫu thân bên người cùng
nàng nhiều học học.”“Không phải đích thứ nữ, tổng không có khả năng là
cái kia thứ nữ đi?” Chu phu nhân mở to hai mắt nhìn, “Như vậy sao được,
ta nhi tử như thế nào có thể cưới cái thứ nữ?”“Được rồi, được rồi, ngày mai
mẫu thân đi xem sẽ biết.” Hắn đón lại đón nói: “Hài tử hôn sự cuối cùng là
muốn chúng ta lấy định, người ngoài cũng bất quá cho chúng ta một cái lựa
chọn, không đồng ý cự tuyệt đó là, thật không cần thiết như thế rồi rắm.
Này làm mai vốn dĩ chính là không ngừng thử, lựa chọn, cân nhắc, từ bỏ
cùng lại tuyển, không có một vài năm là tuyển không chừng.”“Nhưng
Thông Nhi đều lớn như vậy, lại quá một hai năm...”Chu thứ sử không thèm
để ý nói: “Nam hài thành hôn vẫn chút không có gì, người xem Lâm gia,
Thượng gia cùng Lư gia kia mấy cái con cháu, cùng Thông Nhi cùng tuối
có ai thành thân?”Chu phu nhân tuy rằng có chút thương tâm không thể làm
chủ nhi tử hôn sự, nhưng ngày hôm sau vẫn như cũ tất cung tất kính hầu hạ
bà bà đi Văn Viên.Chu lão phu nhân liếc con dâu liếc mắt một cái, hôm nay
buổi sáng nhi tử đã tìm nàng nói, con dâu kiến thức thiển cận nàng là biết
đến, cũng may nàng trừ bỏ cái này khuyết điểm ngoại liền không khác
khuyết điểm, cũng nghe bọn họ mẫu tử nói, bằng không nàng thật là khóc
cũng chưa địa phương khóc đi.Rõ ràng năm đó làm mai thời điểm đứa nhỏ
này nhìn rất cơ linh, ai ngờ lại là thông minh tướng, ngu dốt đầm.May mắn
nàng mệnh trường, còn có thể giúp nhi tử xử lý một chút quan quyền quan
hệ, nhưng tôn tử nơi đó nàng khẳng định không rảnh lo, nàng lại không thể
trông cậy vào con dâu, cho nên cháu dâu người được chọn nhất định phải
thận chí lại thận.Chu lão phu nhân đỡ con dâu thủ hạ xe, vừa nhắc mắt đó là

sáng lạn hoa mai, một cỗ hàn hương chi khí ập vào trước mặt, nàng không khỏi lộ ra mỉm cười, “Thật là cái hảo địa phương a, khó trách bọn họ những cái đó vẫn nhân xua như xua vịt.” Chu phu nhân liền cười nói: “Nương nếu là thích, đãi thời tiết lại ấm áp một chút, nhà của chúng ta cũng ở chỗ này thuê cái sân, thỉnh thân thích nhóm tới nơi này chơi một chút.” Chu lão phu nhân hơi hơi gật đầu, “Hảo, việc này người ghi nhớ.” Ân, con dâu lớn nhất một cái ưu điểm chính là hiếu thuận.Nhin đánh trong lòng vui mừng con dâu, Chu lão phu nhân đỡ tay nàng nhìn về phía trước sướng hiên, “Đi thôi, chúng ta đi bái kiến một chút quận chúa.”

Chương 185: Gặp mặt

Chu lão phu nhân còn không có gặp qua Lâm Thanh Uyển đâu, nàng là năm trước đầu xuân sau hồi Tô Châu, chính gặp phải Lâm gia vô cùng náo nhiệt dạy người chế giầy.Chỉ này phân quyết đoán nàng liền kính nể vị này Lâm quận chúa, huống chi còn nghe nói nàng có thể ở lưu dân vây trạch khi lấy cực tiểu đại giới bảo vệ Lâm gia biệt viện.Cho nên ở Chu gia, không chỉ có Chu thứ sử đối Lâm Thanh Uyển gấp đôi tôn sùng, Chu lão phu nhân cũng thực kính nể đối phương.Đi vào sướng hiên, liền thấy đại gia chính vây quanh một cái khuôn mặt non nót thiêu nữ ngồi ở thủ vị, nàng nao nao, nhỏ giọng hỏi Chu phu nhân, “Đó là Lâm quận chúa, vẫn là Lâm huyện chủ?”“Là Lâm quận chúa, Lâm huyện chủ là đứng ở nàng bên cạnh tiểu cô nương.”Chu lão phu nhân nhìn về phía kia thiêu nữ bên cạnh thiêu nữ, trong mắt hiện lên nghi hoặc, “Lâm quận chúa không phải mau mười tám sao, thấy thế nào đi lên cùng Lâm huyện chủ không sai biệt lắm đại?”Chu phu nhân ngẩng đầu nhìn thoáng qua, cười nói: “Nơi nào giống nhau, rõ ràng Lâm quận chúa muốn uy nghiêm thành thực đến nhiêu.”Chu lão phu nhân trong lòng hoài nghi, chẳng lẽ thật là nàng hoa mắt?Nàng tại đây ngẩng đầu nhìn về phía Lâm Thanh Uyển, Lâm Thanh Uyển cũng vừa lúc nhìn qua, nàng hơi hơi mỉm cười, đứng dậy nói: “Là Chu lão phu nhân đi, đảo không nghĩ tới ngài có thể tới, mau mời tiến.”Chu lão phu nhân thu liễm tâm thần, khom mình hành lễ nói: “Lão thân bái kiến Lâm quận chúa.”Lâm Thanh Uyển vội vàng đem người đỡ lấy, cười nói: “Lão phu nhân nếu là bái đi xuống, thật đúng là muốn chiết sát ta, ngài mau mời ghé trên.”Chu lão phu nhân là mọi người trung niên kỷ lớn nhất, đại gia cũng không ý kiến, Thạch Tuệ đứng dậy làm một vị.Như vậy lại đi xem Lâm Thanh Uyển, liền nhìn không ra nàng tuổi trẻ, ngược lại là có vẻ thành thực ổn trọng, tựa hồ so nàng thực tế tuổi còn muốn đại chút.Chu lão phu nhân trong lòng nghi hoặc đậm đi, nhìn về phía một bên ngoan ngoãn mỉm cười Lâm Ngọc Tân, cảm thán nói: “Đây là huyện chủ đi, lão thân đời này gặp qua không ít người, giống như vậy tiêu chí linh tú người lại là lần đầu tiên thấy.”Lâm Ngọc Tân đỏ mặt cùng Chu lão phu nhân hành lễ, Lâm Thanh Uyển liền ha ha cười nói: “Lão phu nhân nhưng đừng khen nàng, nàng này

hai ngày tần nghe người ta khen, quay đầu lại nén lâng lâng.”“Như thế nào
sẽ, ta chờ nói nhưng đều là tình hình thực tế.”Vừa vặn, lại có nữ khách
mang theo nhà mình hài tử tới, hôm nay tới người càng nhiều, bởi vì các
nàng không chỉ có đem trong nhà mười mấy tuổi nữ hài đều mang đến, liền
mười tuổi dưới cũng mang đến.Một đám hài tử cãi cọ ồn ào cấp Lâm Thanh
Uyển hành lễ, lại cho nhau cấp khác trưởng bối hành lễ, nặc đại sướng hiên
dưới náo nhiệt lên.Lâm Ngọc Tân trước hết phát hiện bụng to Tiêu Phương
thị lãnh Thượng Đan Lan các nàng lại đây, đổi mặt so ngày hôm qua nhiều
gấp đôi người, bốn người đều có chút lâng.Lâm Ngọc Tân vội vàng đón
nhận đi đỡ lấy Tiêu Phương thị, “Biểu tẩu mau bên trong đi, nhưng đừng
đụng phải bụng.”Tiêu Phương thị lập tức bảo vệ bụng, kinh ngạc nói: “Như
thế nào hôm nay thế nhưng tới nhiều người như vậy.”Thượng Đan Cúc cười
nói: “Kia còn dùng nói sao, khẳng định là hôm qua đã tới người cảm thấy
Văn Viên thú vị.”Lâm Ngọc Tân cũng có chung vinh dự gật đầu, “Cũng
may ta tẩu tẩu nhóm đã phái người trở về điều người, không cần lo lắng
nhân thủ không đủ.”Lúc này, Lâm Thanh Uyển đã bị nháo đến đau đầu,
nàng vãy tay gọi tới Bạch Mai, nói: “Ngươi lãnh các tiểu thư đi ngoạn nha,
không cần gần thủy, càng không được chơi thủy, suối nước bên kia nhiều
gọi người tuần tra.”Hôm nay tới hài tử trung có quá nhỏ.Bạch Mai lập tức
tiến lên đi, chỉ chốc lát sau liền lanh ra một chuỗi cù cải nhỏ hướng mai lâm
đi, hầu hạ các nàng nha đầu bà tử tự nhiên theo ở phía sau đi ra ngoài.Thiếu
một đám tiểu hài tử, sướng hiên nháy mắt thanh tĩnh không ít.Dư lại mười
mấy tuổi tiểu cô nương tuy rằng cũng hoạt bát, lại sẽ không ở không có
trưởng bối hỏi chuyện dưới tình huống ríu rít nói chuyện.Cho nên sướng
hiên người tuy rằng vẫn là rất nhiều, lại có vẻ ngay ngắn trật tự lên.Lâm
Thanh Uyển lúc này mới nhìn đến Tiêu Phương thị, làm nàng chạy nhanh
ngồi xuống, “Hà tất như vậy mệt nhọc, muôn thật sự không yên tâm các
nàng tam tỷ muội, ta làm người đi tiếp là được, đảo lao động ngươi đĩnh
bụng to đi một chuyến.”Tiêu Phương thị liền cười nói: “Là ta ham chơi đâu,
Lâm cô cô nhưng đừng đem ta chạy trở về.”“Ngươi muốn thích, chờ sinh
hai tử tới chỗ này trụ một đoạn thời gian, thuận tiện giúp ta xử lý một chút
vườn.”Đại gia hôm qua liền biết Lâm Thanh Uyển cùng Tiêu Phương thị
quan hệ hảo, cho nên hôm nay thấy các nàng trêu ghẹo thấy nhiều không
trách.Chu lão phu nhân lại là kinh ngạc nhìn Lâm Thanh Uyển, lại
nhìn Tiêu Phương thị.Nàng chính là biết đến, ngày hôm qua Thượng
Bình ở văn hội trung là cùng con của hắn ngồi một khôi, không đi ngũ giác
đỉnh ngồi.Nhi tử còn nói, Thượng Bình hơn phân nửa là không thỉnh tự đến,
cho nên Lâm gia mới không an bài hảo vị trí, cũng may hai bên cuối cùng
cũng chưa thất lễ.Nhưng nếu Lâm Thanh Uyển như thế coi trọng Thượng
gia nói, như thế nào liền không khả năng ở ngũ giác trong đinh thêm một vị
trí?Đừng nói cái gì ngũ giác đinh chỉ có năm cái vị trí nói, thân là chủ mẫu,

nàng hiếu lăm như thế nào dangle ra vị trí, không muốn đắc tội tùy ý một nhà, dịch một dịch thêm đi vào chính là Lâm Thanh Uyển không thêm, không phải không thể thêm, mà là cảm thấy phiền phức không thêm đi?Nhưng đối Tiểu Phương thị...Chu lão phu nhân sóng mắt lưu động, nhìn về phía nàng mang đến ba cái nử hài, các đều có xuân hoa thu nguyệt chi mạo, đích xác xinh đẹp.Nàng nhìn lượt qua lớn tuổi nhất cái kia, cười hỏi, “Đây là Thượng nhị cô nương đi, ta mơ hồ gặp qua nàng.”Tiểu Phương thị liền cười nói: “Là gặp qua, không chỉ có nhị cô nương, nhà của chúng ta ba vị cô nương lão thái thái đều là gặp qua, chỉ là khi đó các nàng tuổi còn nhỏ, cho nên ngài khả năng không nhớ rõ.”“Đúng vậy, nhoáng lên mắt các nàng đã lớn như vậy rồi, mà ta cũng già rồi,” nàng duỗi tay cười nói: “Mau lên đây ta nhìn xem.”Chu lão phu nhân lôi kéo ba cái nử hài tay, nhất nhất thở dài: “Các ngươi lão thái thái hảo phúc khí a, ta tuổi trẻ khi muốn cái nǚ nhi, lạc không, chờ già rồi muốn cái cháu gái, thiên bọn họ cũng sinh không ra, này nǚ hài mới là tri kỷ tiểu áo bông, trong nhà kia hồn trướng tử cũng chỉ biết chọc ta sinh khí.”Chu lão phu nhân cười khanh khách, không ai đem nàng lời nói thật sự, bất quá Thượng gia tam tỷ muội đích xác lớn lên hảo, thả tài tình cũng không tồi, Thượng gia cũng đích xác có phúc khí, cho nên mọi người đều không tiếc khích lệ.Lâm Thanh Uyển mỉm cười xem nàng lôi kéo Thượng Đan Trúc tay không bỏ, trong mắt hiện lên ý cười, cười nói: “Lão thái thái như vậy thích, vậy cười cái tôn túc trở về, nhi tử sinh không ra khuê nữ tới, chẳng lẽ tôn tử cũng sinh không ra sao?”Thạch Tuệ ha ha cười nói: “Đúng là đâu, nếu là tôn tử cũng sinh không ra khuê nữ, vậy làm tầng tôn sinh, ngài lão nhân gia chỉ lo lâu lâu dài dài nhìn, một ngày nào đó có thể bế lên tiểu áo bông.”“Ai u, ta đây không sống thành lão yêu tinh.”Mọi người cười vang, đều nói: “Lão thái thái sống lâu trăm tuổi, tự nhiên xem tới được.”Lâm Thanh Uyển lại nói: “Chỉ cần có thể thấy trong nhà thêm cái nǚ oa, quản hắn lão yêu tinh, lão thần tiên đâu, ngài đều phải tồn tại.”Chu lão phu nhân cũng nhịn không được cười to ra tiếng, vỗ Thượng Đan Lan tay ý có điều chỉ nói: “Ta tự nhiên là ngàn chịu vạn nguyễn, liền sợ nhân gia chướng mắt ta kia hồn trướng tôn tử a.”Cùng người thông minh nói chuyện chính là toàn thân thư thái, Lâm Thanh Uyển lại cười nói: “Bạn nhỏ sự hỏi bạn hắn chính là, ngài chỉ lo chờ kết quả đó là, hà tất nhọc lòng. Không quán đến bạn họ học lười biếng.”Chu lão phu nhân hơi giật mình, bình tĩnh nhìn về phía Lâm Thanh Uyển, đây là làm hỏi Thông Nhi cùng Thượng Đan Lan ý tú?Nhưng hôn nhân việc không phải lệnh của cha mẹ lời người mai mối sao?Chu lão phu nhân quét Chu phu nhân liếc mắt một cái, rũ xuống đôi mắt trầm tư một lát sau gật đầu nói: “Lâm quận chúa nói chính là, rốt cuộc là bạn họ muốn quá cả đời, đích xác phải hỏi hỏi.”Năm đó nàng cấp nhi tử tuyển túc phụ, không cũng hỏi qua bạn họ ý tú sao?Chính là sợ cười cái bạn họ cho nhau không thích, về sau

sinh hoạt giận dỗi.Mà con dâu tuy rằng ngu dốt chút, nhưng cùng nhì tử đích xác hòa thuận ân ái, hậu trạch vẫn luôn thực an ổn thanh tịnh, nàng chính là lại bốn, cũng không đến mức làm nhì tử vi hậu trạch việc nhọc lòng.Chính là ở giao tế thượng kém chút, không thể ở trong quan trường trợ nhì tử giúp một tay, bất quá có nàng ở đâu, con dâu tất cả không tốt, nghe lời cùng hiếu thuận lại làm được thực hảo, Chu gia cũng vẫn luôn rất hoà thuận.Mà gia hòa mới có thể vạn sự hưng.Nàng nhưng không hy vọng về sau tôn tử có cái lộn xộn hậu trạch, nếu đem tinh lực tiêu phí ở nhà, nào còn có thời gian hướng ra phía ngoài dốc sức làm?Chu lão phu nhân nhìn trước mắt ba cái cô nương liếc mắt một cái, xoay người liền từ nha đầu trong tay cầm ba cái túi tiền đưa các nàng.Thượng Đan Lan ba người nhịn không được quay đầu lại xem Tiểu Phương thị, Tiểu Phương thị đối với các nàng gật gật đầu, ba người lúc này mới nhận lấy.Mọi người xem trong lòng hiếu rõ, tuy rằng Chu lão phu nhân cấp ba người lễ là giống nhau, nhưng xem nàng lôi kéo Thượng Đan Lan tay không bỏ, liền biết Chu gia hơn phân nửa coi trọng Thượng Đan Lan.Thu lễ, Thượng Đan Lan cùng hai cái muội muội trở lại Tiểu Phương thị bên người, tuy rằng cường tự trấn định, nhưng vẫn là nhịn không được sắc mặt ửng đỏ.Chu lão phu nhân nhìn hơi mỉm cười, trấn định nữ hài tuy làm người thường thức, nhưng đề cập đến chính mình hôn sự đều có thể trấn định đến mặt vô di sắc, hoặc là là tâm cơ thâm trầm, hoặc là chính là ngốc đến không ý thức được nói chính là chính mình hôn sự.Thượng Đan Lan như vậy vừa vặn tốt.Chu lão phu nhân cũng không vội vã định ra việc này, nàng hôm nay chính là đến xem Thượng gia tam ty muội, lại thăm một chút Lâm Thanh Uyển ý tú.Tuyễn túc tuy rằng gia thế quan trọng, nhưng nàng tự thân nhân phẩm năng lực càng quan trọng.Thượng Chu hai nhà gia thế không có gì nhưng bắt bẻ, liền xem đối phương phẩm tính năng lực như thế nào.Hôm nay vừa lúc có thể nhìn xem.Các tiểu cô nương cấp các trưởng bối gặp qua lễ, bắt đầu ra sướng hiên đi chơi, hôm nay đại gia phóng đến độ tương đối khai, các phu nhân cũng đều đi ra ngoài chơi, ngay cả Tiểu Phương thị cũng đỡ nha đầu tay đi ra bên ngoài đi vừa đi.Lâm Thanh Uyển liền cùng Chu lão phu nhân đến trong rừng đi một chút,, Chu phu nhân cùng đi tại bên người.“Xuân ngắm hoa, thu hoạch vụ thu quả, vườn này làm tốt lắm.” Chu lão phu nhân cảm thán nói: “So Dương Châu Thẩm Viên cũng không kém.”“Chu lão phu nhân quá khen, này Văn Viên mới khai một năm, ly Thẩm Viên còn xa đâu.”Chu lão phu nhân đứng ở cây mai hạ, từ nơi này vừa lúc nhìn đến một đám tiểu cô nương ghé vào cùng nhau chơi túr lệnh, Thượng Đan Lan đang giúp Lâm Ngọc Tân chủ trì, nàng hơi hơi mỉm cười nói: “Đại gia đối Thượng gia nhị tiểu thư nhưng thật ra tin phục.”“Nàng tính cách ổn trọng, lại thói quen chiểu cố bọn muội muội, tự nhiên càng lệnh người tin phục.” Lâm Thanh Uyển không chút nào bùn xỉn khích lệ nàng.Chu lão phu nhân liền hỏi:

“Nàng năm nay cũng có mười bảy đi, còn chưa đính hôn sao?” Thượng gia tình huống không phải cái gì bí mật, nàng không nói Chu gia cũng có thể đoán được, cho nên nói theo sự thật nói: “Nàng mẫu thân tinh lực hữu hạn, nàng huynh trưởng nhưng thật ra có tâm, bằng không cũng sẽ không thác ta coi chừng một vài.”

Chương 186: Không thông suốt

Thượng lão phu nhân hiểu được, đây là Lâm Thanh Uyển cảm thấy hai nhà gia thế xứng đôi cho nên mới nhắc tới, cũng không phải Thượng gia bên kia nhìn trúng Chu Thông. Chu lão phu nhân không có hỏi lại nàng Thượng Đan Lan tình huống, mà là nói lên mặt khác sự, nửa đường trung lại đi tìm Tiểu Phương thị nói chuyện. Muôn hiểu biết một cái nử hài, vậy đến trước hiểu biết bên người nàng thân nhân, nàng không hảo tìm Thượng Đan Lan nói chuyện, lại là có thể tìm Tiểu Phương thị. Bởi vì hôm nay là cuối cùng một ngày, cho nên Văn Viên cho phép mỗi một cái nử hài từ nơi này cắt đi một chi hoa mai, đại gia đang ở khắp nơi tìm đẹp mai chi. Thượng Đan Trúc nhìn chuẩn khe hở liền giữ chặt Thượng Đan Lan cùng Lâm Ngọc Tân, ngón tay Lâm Ngọc Tân hỏi, “Lâm biếu tý, ngươi thành thật công đạo, Lâm cô cô có phải hay không tự cấp Nhị tý làm mai?” Thượng Đan Lan sắc mặt đỏ lên, nhin không được đầy nàng một phen dỗi nói: “Ngươi nói bậy bạ gì đó?” Thượng Đan Cúc cũng thò qua nói nhỏ giọng: “Ta xem là, bằng không Chu lão phu nhân ai cũng không kéo, vì cái gì liền đơn giữ chặt Nhị tý?” Lâm Ngọc Tân tả hữu nhìn nhin, thấy không ai chú ý bên này, lúc này mới thấp giọng nói: “Ta cô cô nói còn phải xem Chu Thông kia phẩm tính sửa đổi có tới không, Chu gia tuy gia phong không tồi, nhưng cũng không thể xem nhẹ Chu Thông tính cách, này hảo trúc ra xấu mảng cũng không ít.” Thượng Đan Trúc ánh mắt sáng lên, “Cho nên Lâm cô cô thật thật là tự cấp Nhị tý làm mai?” Lâm Ngọc Tân liền nhìn sắc mặt đỏ bừng nhị biểu tý cười, “Kỳ thật đây cũng là đại biểu ca phó thác cô cô hỗ trợ xem, nhị biểu tý, đại biểu ca không nói cho ngươi sao?” “Hắn như thế nào sẽ nói cho ta cái này?” Thượng Đan Lan lẩm bẩm một câu, sắc mặt ửng hồng, xoay người liền đi, “Đi nhanh đi, trong chốc lát Lư Linh các nàng nên tìm chúng ta.” Một sau ba cái tiểu cô nương cong môi cười, nhạc ha ha theo đi lên. Thượng Đan Lan thấp thỏm lại cao hứng, nàng hôn sự vẫn luôn không ai quản, nàng một cái nử hài, dũng khí lại đại cũng không dám chủ động đe, cho nên chỉ có thể mơ màng hồ đồ tùy ý trong nhà kéo. Nhưng đêm khuya mộng hồi khi, nàng không phải không lo lắng. Lo lắng cho mình bỏ qua hoa kỳ, về sau sẽ bị trong nhà mơ màng hồ đồ tùy tiện tìm cá nhân gả cho; Cũng

lo lăng trong nhà tìm người không tốt, làm chính mình gả nhầm người xấu.Mặc kệ thế nào, hiện tại cuối cùng là có người nhớ tới nàng.Thượng Đan Lan là nhận thức Chu Thông, hôm nay phía trước, nàng thật đúng là sẽ không đem đối phương trở thành tương lai một nửa tới tưởng tượng.Hiện tại sao, Thượng Đan Lan cũng có một ít ghét bỏ là được.Bọn họ quan hệ cũng không như thế nào hảo, đương nhiên, mặt đối mặt xung đột còn không có phát sinh quá, nhưng bởi vì hắn thường xuyên nhầm vào Lâm biếu muội, cho nên các nàng tam tỷ muội ngày thường không thiếu cùng hắn đấu.Đại bình tĩnh lại, Thượng Đan Lan chỉ cần nghĩ đến nàng làm mai đổi tượng là Chu Thông liền có một loại thực kỳ diệu cảm giác.Thật giống như có một cái tiểu cầu, mỗi ngày ở người trải qua khi đều phải hung ba ba hướng người phê, sau đó người cũng chán ghét nó, chính là có một ngày có người giảng nó ôm đến người trước mặt, nói cho nàng, đây là người tiểu cầu, về sau nó muốn bồi người đến sống quãng đời còn lại...Cái loại này đã ghét bỏ lại hiểu rõ tâm tình...Thượng Đan Lan đánh một cái rùng mình, đem trên tay khởi nổi da gà chấn động rót xuống, ở đại táu nói bóng nói gió dò hỏi Chu Thông khi lựa chọn trầm mặc không nói.Kỳ thật nàng tuổi còn nhỏ, cũng không cần thiết vội vã làm mai.Tiểu Phương thị tựa hồ nhìn ra nàng không tình nguyễn, liền thấp giọng khuyên giải an ủi nàng nói: “Ta xem Chu lão phu nhân đối với người thực vừa lòng, Chu gia hậu trach là Chu lão phu nhân làm chủ, Chu phu nhân phẩm tính lương thiện, cũng thực hảo ở chung, người gả qua đi nhật tử sẽ không khốn khổ.”Thấy tiểu cô vẫn là không nói lời nào, nàng lại nói: “Ta nghe nói Chu Thông đọc sách thực hảo đâu, so Minh Kiệt còn hảo, người liền ở bên cạnh nữ học, hắn là nghe nói qua hắn đi?”Đâu chỉ nghe nói, bọn họ còn thường ở cửa gặp phải, sau đó cho nhau ném con mắt hình viên đạn đâu.Tiểu Phương thị nhịn không được thọc thọc nàng nói: “Người trong lòng là cái cái gì chủ ý nhưng thật ra nói a, Chu lão phu nhân hẹn ta mười hai cùng đi hội chùa, người nếu là nguyễn ý ta liền đi hội một tiếng, đến lúc đó người cùng ta cùng đi nhìn xem.”Thượng Đan Lan cắn môi nói: “Chu Thông người nọ có chút bụng dạ hẹp hòi.”“Hải nha, ta còn tưởng rằng là chuyện gì đâu, nam nhân bụng dạ hẹp hòi không phải chuyện thường sao, đại ca người cũng mang thù thật sự, không thấy ra hắn chỗ nào hào phóng, nhưng ta không cũng cùng hắn qua nhiều năm như vậy sao?”Thượng Đan Lan há to miệng nói: “Ta đại ca bụng dạ hẹp hòi?”Tiểu Phương thị liền mắt trợn trắng nói: “Người cho rằng hắn có bao nhiêu lòng dạ rộng lớn đâu? Ta nói cho người, nam nhân a kỳ thật đều một cái hình dáng, chỉ cần bà bà hảo ở chung, người này tương lai nhật tử liền tính hảo quá một nửa.”“Kia đại táu cảm thấy người hiện tại nhật tử quá đến hảo sao?”Tiểu Phương thị sắc mặt ửng đỏ, nhưng nàng cùng tiểu cô vẫn luôn tương đối thân, liền nói thẳng nói: “Đại ca người tuy có hào sắc tật xấu, nhưng đối ta còn tính không tồi, cuộc sống này còn tính hảo

đi.”“Nhưng ta mẫu thân...” Thượng Đan Lan lời nói một đốn, nhưng ý tú sáng tỏ, nàng nói: “Ngài không cũng nói ngài hiện tại nhật tử có khỏe không, có thể thấy được này thành gia vẫn là không thể chỉ xem bà bà, mẫu chót vẫn là ở truong phu trên người.”Tiểu Phương thị há miệng thở dốc, “Này, này như thế nào giống nhau đâu, mẫu thân tuy mặc kệ gia, nhưng cũng không như thế nào khó xử quá ta.”Nàng dùng một chút sau nhỏ giọng nói: “Tiểu cô, nhà ta tình huống cùng nhà khác không giống nhau, ngươi muốn xem liền xem lão thái cùng nhị thái thái, các nàng mới là bình thường mẹ chồng nàng dâu đâu, ngươi tưởng, nếu là lão thái thái không hảo ở chung, nhị thái thái nhật tử đến nhiều khổ sở?”Đến nỗi nàng bà bà, quanh năm suốt tháng đều không ra sân một chuyến người có thể đương nửa cái người chết tới xem, không cần coi như trường hợp tới xem.Thượng Đan Lan nắm xuống tay lụa không nói chuyện.Tiểu Phương thị tiếp tục khuyên nhủ: “Kỳ thật Chu gia tính không tồi, ta chưa thấy qua Chu gia công tử, nhưng chỉ xem Chu lão phu nhân cùng Chu phu nhân liền biết nhà bọn họ người không khó ở chung.Ngươi cũng biết, ca tấu không bản lĩnh, cửa này thân đều là dựa vào Lâm cô cô mới dắt thương thuyền, nếu là đổi ca ca ngươi, hắn có thể cho ngươi nói cái gì hảo thắn?Hắn nhận thức những người đó, gia thế không tồi hơn phân nửa là cùng hắn giống nhau thích ăn uống phiêu, có so với hắn còn không bằng, quả thực là Ngũ Độc đều toàn.Gia thế kém một ít càng không hảo, người như vậy đều có thể cùng hắn quậy với nhau, đồ cái gì? Còn không phải nhà của chúng ta quyền thế địa vị?Ngươi gả đến nhân gia như vậy, ta chỉ là ngẫm lại đều thế ngươi đau lòng.”Thượng Đan Lan cắn cắn môi, cuối cùng cúi đầu nói: “Ta nghe tấu tú.”“Này liền hảo sao, chỉ là đi xem, cũng không nhất định chính là bọn họ Chu gia, Lâm cô cô nói muốn hỏi ngươi ý kiến, ngươi nếu là không muốn, chúng ta lại tìm chính là.” Tiểu Phương thị cười nói: “Ca tấu nhận thức ít người, nhưng Lâm cô cô nhận thức người nhiều, hiện tại đại ca ngươi đang theo nàng làm buôn bán, nhiều cầu mấy cái ân điển là được.”Thượng Đan Lan ngẩng đầu nhìn bên ngoài liếc mắt một cái, thấp giọng nói: “Vải vóc sinh ý không phải hiểu rõ sao, đại ca còn cùng Lâm cô cô làm cái gì sinh ý?”Tiểu Phương thị đầy mặt tươi cười, “Lâm gia biệt viện không phải loại rất nhiều cây ăn quả sao, năm trước mùa thu thu không ít trái cây, bán không ra đi nhiều như vậy, dư lại đều làm thành rượu trái cây cùng mứt chờ, đại ca ngươi coi trọng rượu trái cây sinh ý, chính lặng lẽ cùng Lâm cô cô nói đâu.”Năm trước Thượng Minh Viễn đâu cơ trực lợi lương thực kiểm lời một bút, dùng này số tiền cùng Lâm Thanh Uyển mua không ít cầm lăng tơ lụa, chỉ mấy tháng công phu, này số tiền lại phiên mấy phen.Trong tay có tiền tâm không hoảng hốt, dù sao hiện tại Tiểu Phương thị vui vẻ thật sự, cảm thấy chẳng sợ phận không được gia, cần thiết đến lưu tại Thượng phủ xem nhị phòng ánh mắt sinh hoạt, kia cũng sảng khoái nhiều.Thượng Minh

Viễn chính trộm muốn tổ một cái thương đội đâu, giao cho hắn nái huynh đi làm, kiếm tiền đều tính ở nàng của hồi môn trung, chẳng sợ đến cuối cùng muôn phân gia cũng coi như không đến nàng bên này.Về sau mặc kệ là dường hài tử, vẫn là Thượng Đan Lan xuất giá, bọn họ đều có thể lấy đến ra tiền tới, không cần nhìn chăm chăm công trung.Cho nên Tiểu Phuong thị tin tưởng tràn đầy cùng Thượng Đan Lan nói: “Của hồi môn gì đó người đều không cần lo lắng, ta cùng đại ca người cho người bị hảo, người chỉ cần lựa chọn nhân gia là được.”Thượng Đan Lan sắc mặt càng hồng.Cùng lúc đó, Chu gia bên kia, Chu Thông thiêu chút nữa từ trên mặt đất nhảy lên, “Ngươi nói ai?”Chu thứ sử trùng mắt nhìn hắn liếc mắt một cái, “Hấp tập bột chộp còn thể thông gì?”Chu Thông trầm hảo, nhưng đôi mắt vẫn như cũ trùng đến lão đại, “Không phải, tóm mẩu ngài vừa rồi nói ta muôn với ai làm mai?”“Thượng gia nhị tiểu thư, như thế nào, ngươi nhận thức?”Chu Thông nghiên răng, hắn đâu chỉ nhận thức a!“Hắn đâu chỉ nhận thức a, hai năm trước còn khi dễ quá người ta đâu,” Chu thứ sử một chút mặt mũi cũng không cho con của hắn lưu, cười ha hả đối hắn nương nói: “Bất quá hắn cũng xuống dốc hảo, gọi người tạp phá đầu.”Chu lão phu nhân giật mình trùng lớn đôi mắt, hỏi: “Đây là nói như thế nào?”Chu thứ sử liếc mắt sắc mặt đỏ bừng nhi tử, đêm lúc trước Chu Thông ở trên đường đào hố muôn hố người tiên cẩn hậu quả nói, “Tiểu tử này vẫn luôn có chút không phục, mấy năm nay không thiêu cùng bên kia nữ học sinh tranh cao thấp.”Chu thứ sử lại cười nói: “Nghe nói hắn hiện tại là Lư thị gia học nhất không chịu nữ học sinh hoan nghênh nam học sinh.”Chu lão phu nhân nghe được tâm tắc, nhìn ngốc tôn tử nói: “Đây là không thông suốt a.”Chu phu nhân thì tại giáo huấn nhi tử, “Cùng đồng học phải hảo hảo ở chung, như thế nào có thể cùng người tranh dài ngắn đâu? Huống chi đối phương vẫn là nữ học sinh, ngươi càng nên nhường nhân gia mới là.”“Hảo, hảo,” Chu lão phu nhân đau đầu nói: “Mặc kệ như thế nào, mười hai ngày đó ngươi đều đến bồi ta đi dâng hương, ngươi nếu không nguyện ý, vậy thấy một mặt liền tính.”Chu Thông bẹp miệng nói: “Đi học thời điểm mỗi ngày đều có thể gặp phải, còn dùng đến đặc đặc đi hội chùa thấy?”Hắn này không phải tự tìm phiền toái đâu?Chu lão phu nhân trùng mắt nhìn hắn liếc mắt một cái nói: “Ngươi câm miệng, ngươi là nam hài tử, đối nữ hài tử hắn là biết lễ khiêm nhượng, ngươi như vậy còn có nghĩ cưới vợ?”Chu Thông khinh thường nói: “Thiên hạ nữ tử ngàn vạn, ta làm gì thế nào cũng phải cưới Thượng gia cô nương.”“Hảo, chúng ta không cưới Thượng gia cô nương,” Chu lão phu nhân nhàn nhạt hỏi: “Ta đây hỏi ngươi, ở Tô Châu, cùng chúng ta Chu gia môn đăng hộ đối người trung, cái nào cô nương sẽ đối với ngươi hảo cảm nhiều một chút nhỉ?”Chu Thông tự tin tràn đầy há mồm liền phải nói, kết quả mắc kẹt, trương miệng nửa ngày cũng không nghĩ ra được.Chu lão phu nhân liền điểm hắn cái trán hỏi, “Ngươi nói ngươi đứa nhỏ này có phải hay

không ngốc, Lư thị gia học nữ học sinh đều là cùng người môn đăng hộ đối, kết quả người đem nhân gia toàn đắc tội, người nói người còn muốn hay không cưới vợ?" Chu Thông nghẹn nửa ngày nói: "Không phải còn có Tô Châu ngoại nhân gia sao?" "Tô Châu ngoại ai nhận thức người Chu Thông là ai a?" Chu thứ sử ở một bên vui sướng khi người gặp họa cười.

Chương 187: Ghét bỏ

Chu Thông là rũ đầu đi gặp Thượng Đan Lan, hắn vẫn là không quá có thể tiếp thu hắn tương lai tức phụ sẽ là Thượng Đan Lan. Thượng Đan Lan nhìn đến hắn như vậy biếu tình, nhịn không được bĩu môi, cũng không hề liếc hắn một cái, chỉ chuyên tâm ứng phó Chu lão phu nhân. Chu lão phu nhân nhân tình dường như, như thế nào sẽ nhìn không ra tới, trên mặt cười ha hả, hoàn toàn không để bụng. Trên đời này, giống nàng nhi tử cùng con dâu nhất kiến chung tình có, tự nhiên cũng có lâu ngày sinh tình cùng hoan hỉ oan gia, dù sao nhà hắn không vội, chậm rãi xem bái. Chu Thông thấy Thượng Đan Lan thế nhưng làm lơ hắn, đáy lòng dâng lên một cỗ tức giận, thura dịp tổ mẫu cùng Tiểu Phương thị đi ở đằng trước thời điểm nhỏ giọng châm chọc, “Như thế nào, gả không ra cho nên nhắm vào nhà ta?” Thượng Đan Lan cười lạnh nói: “Nguyên lai ngươi cũng tự biết nhà ngươi chỉ là ta gả không ra sau lựa chọn.” Chu Thông một nghẹn, trùng mắt nói: “Đừng nói đến giống như ngươi nhiều đoạt tay dường như, ta phụ thân chính là Tô Châu thứ sử.” “Là đâu, nhưng mà cũng chỉ có thể là ta gả không ra sau lựa chọn.” Chu Thông buồn bực, “Ngươi liền không thể có khát lý do thoái thác?” Thượng Đan Lan liền dừng lại bước chân, quay đầu đối diện hắn nói: “Nhà ngươi nhưng thật ra không tồi, tổ mẫu từ ái, mẫu thân cũng hiền lành, Chu đại nhân ở Tô Châu phong bình cũng thực hảo, đáng tiếc...” Chu Thông không nghĩ tới nàng sẽ khen hắn, cho nên ngo ngác nói tiếp: “Đáng tiếc cái gì?” “Đáng tiếc các ngươi Chu gia chỉ có ngươi một cái nhi tử, lòng dạ hẹp hòi, thô lỗ vô lễ, ta thật sự không thích ngươi.” Chu Thông sắc mặt trướng đến đỏ bừng, ngón tay run rẩy nàng nói: “Ngươi, ngươi mắng ta!” Thượng Đan Lan cười nhạo một tiếng, “Còn xuẩn!” Chu Thông đôi mắt trùng đến lão đại, Thượng Đan Lan hừ một tiếng, xoay người ngẩng cao đầu liền đi. Chu Thông tức giận đến đôi mắt đỏ bừng trùng mắt phía sau lưng. Vẫn luôn âm thầm lưu ý bên này Chu lão phu nhân giật mình, ghi tạc trong lòng sau liền cười đối Tiểu Phương thị nói: “Ngươi hiện tại tháng lớn, nhưng phải cẩn thận chút...” Chu lão phu nhân cùng Tiểu Phương thị trò chuyện với nhau thật vui, mặt sau hai đứa nhỏ tắc thường thường cho nhau phi ca con mắt hình viên đạn, mặt mang cười lạnh, không cần Chu lão phu

nhân nhắc nhở, Tiểu Phương thị liền biết việc hôn nhân này hơn phân nửa là không được. Mãi cho đến nửa buổi chiều, hai bên cho nhau cáo từ. Tiểu Phương thị trước đỡ cô em chồng tay cáo từ lên xe, vừa lên xe ngựa nàng liền nhịn không được thở dài, “Các ngươi hai người không phải cùng tồn tại Lư gia học niệm thư sao, thấy thế nào đáo tưởng là kẻ thù dường như?” “Cũng không phải là kẻ thù sao?” Thượng Đan Lan cũng biết việc hôn nhân này không được, bởi vậy cũng không kiêng dè nói: “Chúng ta mới vừa đi học không lâu, hắn liền mang theo người ở trên đường đào hố, làm hại chúng ta xe ngựa rơi vào đi, lúc ấy chúng ta nhung đâm cho không nhẹ.” Tiểu Phương thi nói: “Kia bất quá là trò đùa dai thôi, hài tử sao, đều như vậy, ngươi trở về hỏi một chút đại ca ngươi, hắn trước kia đều trải qua cái gì chuyện xấu?” “Nhưng hắn còn lòng dạ hẹp hòi, chúng ta đều không nhớ kỹ chuyện này, nhưng hắn vẫn luôn nhớ kỹ đâu.” Thượng Đan Lan bĩu môi nói: “Một đại nam nhân liền điểm tâm này mắt, kia về sau ta nếu là cùng hắn cãi nhau, hắn chẳng phải là phải nhớ cả đời?” Tiểu Phương thi một nghẹn, nói không ra lời. “Dù sao việc hôn nhân này là không được, tâu tử liên không cần nhọc lòng.” Tiểu Phương thi thở dài một tiếng, suy sụp hạ bả vai nói: “Vậy lại tìm xem đi.” Chỉ là lại đến phiền toái Lâm cô cô. Lâm Thanh Uyển cũng không cảm thấy nhiều phiền toái, dù sao nàng làm môi cũng chính là ám chỉ hai bên một chút, lẫn nhau nếu có ý bọn họ lại lén thử, nếu vô tình coi như việc này không đề qua. Cho nên ở Thượng Minh Viễn lại lần nữa tới cửa khi, nàng liền lấy ra hai tờ giấy nói: “Lư gia cũng có hai cái vừa độ tuổi hậu sinh, hôm kia nghe Lư phu nhân nhắc tới, ngươi muốn hay không nhìn xem?” “Lư gia?” Lâm Thanh Uyển gật đầu, “Tuy là dòng bên, nhưng gia cảnh cũng không kém, ở trong tộc uy vọng cũng không nhỏ, ngươi phải có ý ta có thể cùng Lư phu nhân thăm thâm khâu phong, nhà bọn họ nếu là cũng có ý tự nhiên sẽ đi tìm các ngươi.” Làm mai sao, đều là như thế này thử tới thử đi, thăng đến cuối cùng hai bên tình đầu ý hợp đạt thành nhất trí. Thượng Minh Viễn gật gật đầu, ở chạy tới trộm xem qua kia hai cái hậu sinh sau lựa chọn một cái, Lâm Thanh Uyển đang muôn đi mời Thạch Tuệ mười lăm ngắm đèn khi, Chu lão phu nhân cấp Thượng gia đệ thiệp, muôn tới cửa bái phỏng Thượng lão phu nhân. Thượng Minh Viễn hoảng sợ, vội vàng thông tri Lâm Thanh Uyển, đừng Chu gia bên này còn không có hoàng liên ám chỉ Lư gia bên kia, truyền ra đi đối Thượng Đan Lan thanh danh không tốt. Lâm Thanh Uyển nghi hoặc chớp mắt, “Không phải nói Đan Lan cùng Chu Thông sảo đi lên, việc này không có khả năng sao?” Một bên Lâm Ngọc Tân biết chút tình hình thực tế, liên tục gật đầu nói: “Đúng vậy, nhị biểu tỷ tự hồ đem hắn mắng đến rất thảm, hắn như vậy lòng dạ hẹp hòi, việc hôn nhân này khẳng định là không thành.” Lâm Thanh Uyển nhướn mày, “Kia xem ra Chu gia có thể làm chủ người đối với ngươi nhị biểu tỷ còn rất vừa lòng.” Chu gia tự nhiên là Chu lão phu nhân

cùng Chu thứ sử làm chủ, rồi sau đó trach việc Chu thứ sử từ trước đến nay là nghe Chu lão phu nhân.Chu lão phu nhân từ phát hiện Thượng Đan Lan che dấu thuộc tính sau liền có chút tò mò, ở nàng trong ẩn tượng, Thượng Đan Lan hắn là hữu ái tỷ muội, ốn trọng hào phóng sẽ chiêu cố người tiêu cô nương.Nhưng ngày đó như vậy miệng lưỡi sắc bén bác bỏ nàng tôn tử, thật sự là quá ra ngoài nàng dự kiến.Chu lão phu nhân liền nhịn không được kêu hạ nhân đi hỏi thăm chuyện của nàng, tuy rằng nội trach việc rất khó hỏi thăm, nhưng một ít dấu vết để lại luôn là không thiêu được.Mà có thể biết được nhiều ít sự tình liền xem bắt được này đó dấu vết để lại người có thể hay không tự hỏi, mà Chu lão phu nhân hiển nhiên là cái thực người thông minh.Chu phu nhân còn đầy đầu mờ mịt khi, nàng liền cơ hồ đem Thượng Đan Lan này mười mấy năm suy đoán đến không sai biệt lầm.Lúc sinh ra cha đã chết, nương bởi vì tước vị bị nhị phòng sở đoạt, nửa cái người đều trốn vào không môn, liền Thượng Minh Viễn đều “Bệnh” đến chỉ có thể đi cô cô gia tu dưỡng, nàng một cái tiểu nữ hài lại có thể ở Thượng gia hậu trach bình an lớn lên.Mặc dù có Thượng gia nhị phòng nhân nàng là nữ hài không coi trọng nguyên nhân ở, kia cũng có nàng vận khí cùng nàng nhũ mẫu công lao.Ở như vậy hoàn cảnh hạ lớn lên, nàng đã không có cực đoan điêu ngoa, cũng không có yếu đuối vô năng, ngược lại ở ba cái tỷ muội trung là chủ đạo địa vị, có thể thấy được nàng năng lực.Đến nỗi phẩm tính, Chu lão phu nhân cười, từ lần trước ở Văn Viên nhìn đến nàng cùng nàng hai cái muội muội ở chung tới xem liền biết sẽ không quá kém.Nàng đều này đem số tuổi, tự tin vẫn là nhìn thấu một cái mười mấy tuổi tiểu cô nương.Nàng không chỉ có có thể nhìn thấu Thượng Đan Lan, càng hiểu biết nàng tôn tử.Mặc dù ở nàng trong lòng, nàng tôn tử ngàn hảo vạn hảo, nhưng cũng không thể phủ nhận hắn trên người có rất nhiều tật xấu.Thượng Đan Lan nói tâm nhẫn tiểu đó là trong đó một cái, trừ ngoài ra, hắn còn quá mức ngay thẳng cùng lỗ mãng, nói đến cùng vẫn là bọn họ quá mức sủng hắn, khiến cho hắn dưỡng thành này một bộ không nhiều ít tâm nhẫn bộ dáng.Hắn cha tâm nhẫn nhiều, thả có thể nhẫn có thể mưu, cho nên quán thượng hắn nương như vậy một cái ngô bạch ngọt không có việc gì, tốt xấu hậu trach còn có nàng cái này lão thái thái trân, nhưng nàng còn có thể sống bao lâu?Nếu là không cho tôn tử tìm cái có khả năng có mưu tính thê tử, chờ nàng đã chết, Chu gia hậu trach đến loạn thành cái dạng gì?Nếu là nàng nhi tử lại đuổi ra chân, lưu lại bọn họ mẫu tử, Chu lão phu nhân quang ở trong lòng ngẫm lại liền biết bọn họ lạc không được hảo.Nàng tôn tử dễ dàng đắc tội với người, nàng con đâu đừng nói điều hòa, chỉ sợ nàng nhi tử đắc tội người nàng cũng không biết, cho nên vẫn là đến tìm cái có khả năng cháu dâu.Nếu nói vừa mới bắt đầu cùng Tiểu Phương thị gặp mặt vẫn là bởi vì phải cho Lâm Thanh Uyển mặt mũi, kia hiện tại tới cửa bái phỏng tắc hoàn toàn là bởi vì Thượng Đan Lan người này.Chu lão phu nhân tỏ vẻ

nàng thực thích Thượng Đan Lan cái này cô nương, rất muôn thâm trinh tự tiếp xúc một chút.Chu Thông khó thở, lại khó mà nói lần trước Thượng Đan Lan mắng hắn, chỉ có thể nghẹn đở mặt nói: “Ta không cần đi Thượng gia.”Chu lão phu nhân cười nói: “Không cho ngươi đi, ta cùng mẫu thân ngươi đi liền hảo, ngươi a liền giúp đỡ trong nhà hảo hảo bố trí hoa lều, ngày mai chính là mười lăm, năm trước hỉ sự liên tục, đại gia khẳng định đều phải hảo hảo chúc mừng chúc mừng, chúng ta Chu gia không chỉ vào đoạt đệ nhất, nhưng hoa lều cũng không thể quá kém.”Chu Thông nhịn không được đậm châm, “Tổ mẫu, ngài rốt cuộc nhìn trúng nàng cái gì?”“Ta nhìn trúng nàng thông minh, lòng dạ rộng lớn, lại co được dãn được.”Đến, toàn nhảm ngay đối phương mắng hắn nói, Chu Thông nhịn không được mắt trợn trắng nói: “Nàng nào có ngài nói như vậy hảo, ta xem nàng tâm nhẫn cũng tiểu thật sự.”Chu lão phu nhân liền ý vị thâm trường nói: “Đó là ngươi xem thường nhân gia, thông minh, là bởi vì nàng có thể ở độc thân một người khi bảo toàn chính mình, huynh trưởng khi trở về còn có thể giúp đỡ đối phương; Lòng dạ rộng lớn là bởi vì bất luận cùng trưởng bối ân oán ích lợi như thế nào, nàng đối hai cái muội muội đều là hữu ái chiếu cố vì trước; Co được dãn được, đối với thúc thúc thảm cung kính vì trước, nhưng nếu là đối phương vô lý, nàng cũng có thể giúp đỡ huynh trưởng phản bác trở về, ngươi nói nàng có phải hay không rất lợi hại?”Chu lão phu nhân này hai ngày tra được đồ vật cũng không có gạt Chu Thông, cho nên Chu Thông cũng biết Thượng Đan Lan đối Thượng gia tình cảnh không tốt lắm, bằng không nàng cũng sẽ không mau mười tám còn chưa nói thân.Chu Thông rũ xuống đôi mắt không nói lời nào.Chu lão phu nhân thở dài một tiếng, duỗi tay vuốt ve hắn phía sau lưng nói: “Hài tử a, tổ mẫu chính là không yên lòng ngươi, lúc này mới phải cho ngươi tìm cái thông minh túc phụ. Người a, tính tình quá quật, này với đọc sách thượng là chuyện tốt, nhưng ở mặt khác sự lại là không tốt thói quen.”Chu Thông thuộc về cái loại này nhận chuẩn sự tám đầu ngưu đều kéo không trở lại cái loại này, mấy năm nay đã hảo một ít, nhưng kia cũng là Chu lão phu nhân cùng Chu thứ sử hạ lực lượng lớn nhất khí đi sửa đúng.Tương lai bọn họ chưa chắc còn có cái này tám lực, mà trông cậy vào Chu phu nhân là không có khả năng, nàng chỉ có thể cho hắn tìm cái có thể ước thúc trụ hắn túc phụ.Chu Thông nháp nháp miệng, rất muôn phản bác, nhưng thấy tổ mẫu đầy đầu bạch sương, vẻ mặt từ ái lo lắng nhìn hắn, đến bên miệng nói liền lại nuốt đi xuống.Tính, tổ mẫu cũng là vì hắn hảo, tổng không hảo lại kêu nàng lo lắng, liền cái năm đều quá không tốt.Chu lão phu nhân nhìn hắn rũ đầu rời đi, liền thở dài một tiếng nói: “Cũng may hắn còn hiếu thuận, bằng không ta thật sự tưởng đem đàm đúra nhỏ này nhét trở lại con mẹ nó trong bụng đi.”Chu lão phu nhân bên người ma ma thiểu chút nữa phun cười ra tiếng, “Lão thái thái, lời này ngài cũng không thể kêu thiểu gia nghe thấy, bằng

không hắn lại muôn đế tâm vào chuyện vụn vặt.” Chu lão phu nhân liền đau đầu nói: “Tính tình này như thế nào liền thừa hắn tổ phụ, rõ ràng hắn cha giống ta, hắn nương cũng là cái nhu tính tử...” Cho dù là di truyền con mẹ nó tính tình cũng hảo nha, tổng so cùng hắn tổ phụ giống nhau một thân tật xấu.“Cũng có giống lão gia địa phương,” ma ma cười khuyên nhủ: “Tỷ như nói hiếu thuận, nô tỳ xem này mẫn thành cũng khó tìm ra giống thiếu gia như vậy hiếu thuận người.” Chu lão phu nhân lại ghét bỏ tôn tử, cũng không thể không thừa nhận lời này chính xác tính.Chu Thông cũng không biết hắn tổ mẫu chính ghét bỏ hắn đâu, lúc này hắn ở hợp với đánh hai cái hắt xì sau liền cắn răng nói: “Nhất định là nàng ở lặng lẽ mắng ta!” Thượng Đan Lan mới không rảnh mắng hắn đâu, tỷ muội ba người hôm nay tìm lấy cớ cùng Thượng Minh Kiệt chạy tới Lâm gia biệt viện chơi, lúc này năm người chính ghé vào cùng nhau hò đèn lồng đâu.Thượng Đan Cúc ma hảo mặc, hít sâu một hơi nói: “Nhất định phải liền mạch lưu loát, đến lúc đó chúng ta này một chiếc đèn liền không phải đèn vương, cũng tuyệt đối không thể quá mức kém cỏi.”“Ít nói lời mau làm việc,” Thượng Đan Trúc chỉ Lâm Ngọc Tân nói: “Ngươi xem Lâm biểu tỷ đều bắt đầu vẽ, ngươi còn đang nói chuyện, này đến khi nào mới có thể viết xong đèn mặt?”

Chương 188: Ăn

Lâm Thanh Uyển đem trong nhà hoa lều thiết lập tại chủ nói chính giữa, đó là các gia cho nàng nhường ra tới vị trí, bên trái thiết chính là Lâm thị hoa lều, bên phải còn lại là Thượng gia, mặt khác các gia theo thứ tự sắp hàng.Lâm Ngọc Tân cùng một chúng biểu tỷ muội đưa bọn họ làm hoa đăng treo ở Lâm Thượng hai nhà chính giữa, nhẹ nhàng một bát, nó liền bắt đầu chậm rãi chuyển động lên.Đèn trên mặt vẽ họa cùng thi văn ở ánh đèn chiếu rọi hạ dần dần biến hóa, rõ ràng là cùng cái đèn mặt, lại bởi vì góc độ bất đồng, nhìn đến họa cùng tự cũng bất đồng.Đây chính là bọn họ tiêu phí rất nhiều công phu nghiên cứu ra tới, đèn mặt cũng là đặc thù chế tác, mấy người dám cam đoan, này trán đèn nhất định là năm nay nguyên tiêu đầu một trán.Thượng Minh Kiệt cao hứng tề đến Lâm Ngọc Tân bên người nói: “Biểu muội, ta mới vừa nhìn đến Tiền gia quái ra chuyển lộ đèn, ngươi theo ta đi xem đi.”“Chuyển lộ đèn có cái gì đẹp, mỗi năm đều có, Lâm biểu tỷ, chúng ta vẫn là đi trước ăn cái gì đi, ta đều đói bụng.” Thượng Đan Cúc ôm bụng nói: “Từ ngày hôm qua buổi sáng đến bây giờ, vẫn luôn vội vàng, ta đều không nhớ rõ ta có ăn qua đồ vật.”“Phốc,” Thượng Đan Trúc không chút khách khí cười nói: “Vừa rồi là ai ăn một cái đĩa điểm tâm, thế nhưng còn dám nói không ăn qua đồ vật, xấu hổ cũng không xấu hổ, lại ăn xong đi ngươi liền thật là toàn thư viện nhất béo.”“Yên tâm, lại như thế nào ăn cũng sẽ không có Lư Tư béo.”“Thượng Đan Cúc!”Một tiếng hét to tiếng vang lên, Thượng Đan Cúc hoảng sợ, nhảy lên liền triều sau xem, liền thấy Lư Tư bóp eo chính khí phình phình trừng mắt nàng.“Má ơi!” Thượng Đan Cúc không chút nghĩ ngợi trực tiếp kéo qua Thượng Đan Trúc che ở phía trước, hướng về phía Lâm gia hoa lều liền phóng đi.Lư Tư đẩy ra Thượng Đan Trúc liền đuổi theo đi, tức giận nói: “Ngươi dám nói ta béo, ta nơi nào béo, ta đây là trẻ con phì, trẻ con phì ngươi có biết hay không...”“Lâm cô cô cứu mạng a ——”Lâm Ngọc Tân ở một bên ôm bụng cười ha ha, Thượng Đan Lan đỡ lấy Thượng Đan Trúc, cũng nhịn không được cười.Lư Tư thật là trong thư viện nhất mượt mà, nhưng nàng tuổi nhỏ nhất, mỗi lần muốn ăn kiêng khi nàng nương đều khuyên nàng, “Ngươi còn nhỏ đâu, cho nên không trừu điệu, hiện tại ăn nhiều một chút, chờ về sau trừu điệu liền

đẹp.” Lư Tư biết rõ nàng nương nói không đúng lăm, nhưng tổng cũng nhịn không được ăn, cho nên liền càng ăn càng béo, cũng bởi vậy nhất nghe không được nhân gia nói nàng béo. Thượng Đan Cúc vọt vào hoa lều, trực tiếp nhảy đến chính uống trà Lâm Thanh Uyển phía sau, đối vọt vào tới Lư Tư làm mặt quỷ. Lư Tư khó thở, lại không dám ở Lâm Thanh Uyển trước mặt làm càn, chỉ có thể uốn gối hành lễ, ủy khuất kêu một tiếng “Lâm quận chúa”. Lâm Thanh Uyển quay đầu trừng mắt nhìn Thượng Đan Cúc liếc mắt một cái, đối Lư Tư vẩy tay cười nói: “Mau lên đây ta nhìn xem, lần trước văn hội ngươi như thế nào không đi?” Lư Tư miệng đô đén càng cao, văn hội thú vị, nàng mấy ngày nay nghe thấy nàng mấy cái đường tú khoe ra, trong lòng hối hận đến không được. Nàng râu rí không vui đi đến Lâm Thanh Uyển trước mặt ngồi xuống, “Mẫu thân mang ta hồi nhà ngoại, ngày hôm trước mới trở về.” Lâm Thanh Uyển nhéo nhéo nàng bạch bạch nộn nộn khuôn mặt nhỏ má, cười nói: “Không quan trọng, chờ Thanh Uyển cười nói: “Chờ thêm ngươi Lâm tỷ tỷ sinh nhật phỏng chừng liền khai.” Lư Tư lúc này mới vui vẻ lên, “Quận chúa, ta mẫu thân trong chốc lát muôn lại đây bái kiến ngài, ta có thể hay không không ở nơi này chờ nàng, trước đi ra ngoài chơi một chút?” “Ngươi nói muôn tới ta nơi này chơi sao?” Lư Tư gật đầu, “Ta nói muôn tới tìm Lâm tỷ tỷ ngoan nhi.” “Vậy ngươi cũng không thể đi, bằng không ngươi nương lại đây tìm không ra ngươi, ta thượng chỗ nào cho nàng tìm cái nữ nhi bồi nàng?” Lư Tư liền chỉ nàng phía sau Thượng Đan Cúc nói: “Lấy nàng bồi.” Thượng Đan Cúc liền hướng nàng làm mặt quỷ nói: “Ta mới không cần đâu, ta sợ ta đi ngươi liền phải khóc nhè.” “Mới sẽ không đâu, ta làm ta nương cũng đem ngươi uy thành cái đại mập mạp, xem ngươi còn dám không dám nói ta là mập mạp.” Lâm Thanh Uyển ha ha cười, vuốt nàng tiểu thịt tay nói: “Ngươi nhưng không mập, nữ hài tử nên là ngươi như vậy mới khỏe mạnh, ta còn tưởng đem ngươi Lâm tỷ tỷ dưỡng thành ngươi như vậy đâu.” Lư Tư hoài nghi nghiêng đầu, “Quận chúa cũng cùng mẫu thân giống nhau gạt ta sao?” Lâm Thanh Uyển liền nghiêm mặt nói: “Ta cũng không phải là lừa ngươi, không tin ngươi đi hỏi đại phu, ngươi như vậy hình thể có phải hay không khỏe mạnh nhất.” Lâm Thanh Uyển liếc Thượng Đan Cúc liếc mắt một cái nói: “Giống các nàng như vậy, chính là quá già.” “Nhưng các nàng đẹp!” Lư Tư hít hít cái mũi, có chút ưu thương nói: “Mỗi lần hạ học, nam học bên kia học trưởng đều xem các nàng, liền sẽ không xem ta.” Thượng Đan Cúc sắc mặt đỏ lên, liều mạng cho nàng đưa mắt ra hiệu. Nhưng Lư Tư đang ở thương tâm, cũng không có thấy, tiếp tục nói: “Bọn họ còn sẽ có ý ở các tỷ tỷ đi qua thời điểm lớn tiếng niệm thư, ta đi qua đi thời điểm...” Nghĩ đến bọn họ đối nàng nhìn như không thấy, Lư Tư càng thương tâm. Thượng Đan Cúc sắc mặt trắng bệch, thấp thỏm nhìn về phía Lâm Thanh Uyển, ai ngờ Lâm Thanh Uyển lại là thoái mái cười ha ha. “Nha đầu ngốc, ngươi năm nay mới bao lớn, các nàng

bao lớn?" Lâm Thanh Uyển cười lau sạch khói mắt nước mắt, "Chờ lại quá hai năm, có rất nhiều nam hài ở ngưới trước mặt biểu hiện." Nàng đánh giá một chút Lư Tư, thấy nàng vẫn là cùng hai năm trước như vậy không trưởng cao nhiều ít, liền duỗi tay sờ sờ nàng đầu nói: "Ngày thường nhiều nhảy nhảy, chờ ngưới trưởng cao vóc người liền thon thả, hiện tại không vội." Thượng Đan Cúc chậm rãi phun ra một hơi, ngơ ngẩn nhìn Lâm cô cô, Lư Tư nói những lời này đó nêu là làm mâu thân nghe được, không nói nàng, chính là Tam tỷ tỷ cũng tất bị giáo huấn, lại không nghĩ rằng Lâm cô cô coi như không nghe thấy dường như. "Hảo, các ngưới đi ra ngoài chơi đi, hôm nay là nguyên tiêu, bên ngoài người nhiều, nhưng đừng chạy tới toàn đi, muốn theo sát đồng bọn, nêu là lạc đường liền lớn tiếng gọi, nhưng đừng bị người bắt cóc." Lại gọi tới Lư Tư nha đầu bà tử, "Theo sát các ngưới tiêu thư, đêm nay thượng nhân nhiều, nêu là gặp gỡ bọn buôn người làm sao bây giờ?" Nha đầu các bà tử cùng kêu lên đồng ý. Lâm Thanh Uyển lúc này mới làm Thượng Đan Cúc mang theo Lư Tư đi xuống ngoạn nhi. Sợ Lư Tư lại nói ra khác nói cái gì tới, Thượng Đan Cúc vội vàng tiến lên dắt lấy tay nàng nói: "Chúng ta đi ra ngoài tìm Lâm tỷ tỷ các nàng chơi đi, di, ta giống như nghe thấy được hạt dẻ mùi vị." Lư Tư liền quyết định tạm thời tha thứ đổi phương, chủ động xả nàng ra bên ngoài chạy. Lâm Ngọc Tân chính ba ba đứng ở một cái hат dẻ rang đường quán trước bất động, cùng Ánh Nhạn nói: "Ta liền ăn một chút, sẽ không bỏ ăn." Lư Tư lập tức buông ra Thượng Đan Cúc, thâu đi lên nói: "Dư lại ta thế ngưới ăn một chút, cũng sẽ không béo có phải hay không?" "Còn có ta đâu," Thượng Minh Kiệt nói: "Biểu muội muốn ăn liền mua bái, dư lại nhiều ít ta giúp ngưới ăn." Lâm Ngọc Tân không để ý đến hắn, mà là nhìn về phía Lư Tư do dự một chút, sau đó trái lương tâm gật đầu nói: "Hắn là sẽ không béo. Nhị biểu tỷ, tam biểu muội, các ngưới thật sự không tới một ít sao?" Thượng Đan Lan nhịn không được buồn cười, lắc đầu nói: "Trong chốc lát lão thái thái tới khẳng định phải dùng cơm, hiện tại ăn một lát liền không thể ăn." Thượng Đan Trúc hút một ngụm phác mũi hương khí, cuối cùng vung tay lên nói: "Ta cũng tới một ít." Thượng Đan Cúc chảy nước miếng thâu đi lên, "Còn có ta, còn có ta." Lâm Ngọc Tân thấy tìm được nhiều như vậy đồng bạn, lập tức cao hứng đổi bán hàng rong nói: "Cho chúng ta tới một túi." Bán hàng rong cười ha hả móc ra một cái túi giấy, thừa dịp nhiệt cho nàng thịnh một túi, trong lòng cảm thấy thực buồn cười, vẫn là thiên kim tiểu thư đâu, mua hạt dẻ đều phải như vậy rối rắm, bọn họ bình dân bá tánh gia nếu là có cái này tiền, còn không phải muốn ăn nhiều ít liền mua nhiều ít? Lâm Ngọc Tân tiếp nhận túi giấy, không dễ làm phố ăn, liền lấy về hoa lều kia chỗ, tìm cái góc cùng các bạn nhỏ cùng nhau phân thực. Phân đến Thượng Minh Kiệt khi, do dự một chút vẫn là đưa cho hắn hai viên, Thượng Minh Kiệt thở dài một tiếng, néo hạt dẻ không lên tiếng. Ánh Nhạn nhỏ giọng khuyên giải an ủi Lâm

Ngọc Tân, “Này trên đường đồ vật không vệ sinh, ngài cũng không thể ăn quá nhiều, nếm thử mùi vị liền hảo...”Lâm Thanh Uyển từ nội thất ra tới, duỗi tay từ túi giấy vê khởi một viên, cũng không cần nha đầu hỗ trợ, trực tiếp liền lột ra phóng trong miệng, nhìn mấy cái ngửa đầu xem nàng tiểu cô nương cười nói: “Thật đúng là ngốc tử, nào có ăn hạt dẻ đều gọi người lột, chính mình lột càng tốt ăn.”Lâm Ngọc Tân liền tay mắt lanh lẹ từ Anh Nhạn trong tay đoạt lấy tới, trực tiếp niết khai phóng trong miệng, nóng hầm hập, lại ngọt lại mặt, nàng nhịn không được cười mỉm.Những người khác thấy cũng huy khai nha đầu muôn chính mình động thủ, Lâm Thanh Uyển nhìn các nàng nhịn không được cảm thán, đây mới là thiên kim đại tiểu thư đâu, liền ăn cái hạt dẻ đều phải người lột hảo phóng trong miệng.Chính là thâm niên đồ tham ăn Lư Tư đều giương miệng chờ hạ nhân đâu uy.“Đã đói bụng đi, đi, ta mang các ngươi dùng cơm đi. Nay đồ ăn vặt cũng không thể đương món chính.”Lư Tư vừa ăn vừa nói: “Quận chúa, ta ăn qua cơm chiều.”“Biết ngươi ăn qua, nhưng bọn họ còn không có ăn qua đâu, ngươi bồi chúng ta lại đi dùng một ít, dù sao mẫu thân ngươi còn không có thoát khỏi thân tới đâu.”Lâm Thanh Uyển mang theo một đám hài tử đi bên cạnh Nhất Phẩm Lâu ăn cơm.Không tồi, chính là Nhất Phẩm Lâu.Triệu gia Thao Thiết Lâu đóng cửa, lại đem túu lâu cấp bán, vẫn là Tiền gia lại đem túu lâu cấp mua trở về, hơn nữa là thấp hơn phía trước bán ra giá nga?Tiền gia đem Thao Thiết Lâu lại sửa hồi Nhất Phẩm Lâu, liền đầu bếp đều vẫn là trước kia Nhất Phẩm Lâu.Cũng không biết xuất phát từ cái gì nguyên nhân, Nhất Phẩm Lâu quy định, phàm là Lâm Thanh Uyển tại đây dùng cơm toàn bộ miễn đơn.Nếu là trước đây, Lâm Thanh Uyển vì không nợ nhân tình, khẳng định sẽ không tới cửa tới, hiện tại sao, nàng thực nguyện ý cùng Tiền gia gia tăng lui tới.Chưởng quầy tất cung tất kính đem Lâm Thanh Uyển đưa đến ghế lô, tự mình cầm thực đơn cho nàng gọi món ăn.Lâm Thanh Uyển điểm luống đạo chiêu bài đồ ăn, sau đó đem thực đơn giao cho Thượng Minh Kiệt, “Ngươi thường bên ngoài đi lại, ngươi tới điểm đi.”Thượng Minh Kiệt không chỉ có biết rõ Nhất Phẩm Lâu làm tốt lăm đồ ăn, còn biết ở đây trừ bỏ Lư Tư ngoại mọi người ẩm thực yêu thích, cho nên hắn gọi món ăn có thể chiêu cỗ đến mỗi người.Đến nỗi Lư Tư, đứa nhỏ này bất luận hỏi nàng nào một đạo đồ ăn, nàng đều hai mắt sáng lên nói “Hảo”, làm vốn đang đối nàng tự tin tràn đầy Lâm Thanh Uyển đều nhịn không được hoài nghi nàng về sau hội trưởng thành một tên béo.Bởi vì là nguyên tiêu, bên ngoài rất sớm liền náo nhiệt lên, giống Lâm gia giống nhau không ở nhà dùng cơm, mà là chạy ra bên ngoài ăn cũng có không ít.Có tiệm cơm thậm chí chật ních, yêu cầu chờ thật lâu mới có thể chờ thượng, chính là Nhất Phẩm Lâu bàn tiệc từ lâu dự định mãn.Thượng gia cùng Lâm gia giống nhau, hiển nhiên cũng là tính toán ra tới ăn, cho nên Lâm Thanh Uyển ngẫu nhiên gian một cúi đầu, liền nhìn đến từ đại môn

tiến vào Thượng lão phu nhân đoàn người.

Chương 189: Thả bay

“Thật đúng là xảo, ta còn nói hôm nay có thể thanh tĩnh một ngày đâu, ai ngờ thế nhưng liền ở chỗ này đụng phải.” Thượng lão phu nhân chỉ vào Thượng gia tú tỷ đệ hỏi, “Lâm cô cô, bọn họ mấy cái chưa cho ngươi chọc phiền toái đi?”“Phiền toái không có, đảo cho ta giúp không ít vội.” Lâm Thanh Uyển cho nàng nhường chỗ ngồi, dứt khoát làm chưởng quầy đem bình phong dời đi, ở ghế lô lại thêm một cái bàn, “Ta còn muôn cảm ơn lão thái thái đâu, năm nay nguyên tiêu ta nhưng thật ra quá thật sự náo nhiệt.”“Ngươi không chê bọn họ làm àm ĩ liền hảo, dĩ vãng mỗi đến nguyên tiêu bọn họ liền làm àm ĩ, giống như vẫn ra tới một bước thiên liền sáng dường như, thiên còn không có hắc liền thúc giục, nhưng ôn muộn chết.”“Đó là lão thái thái có phúc khí,” Lâm Thanh Uyển khen tặng nói: “Nhà người khác không nhiều như vậy con cháu, muôn này phân náo nhiệt cũng muôn không đến a.”Thượng lão phu nhân nghe xong quả nhiên cao hứng, vui tươi hớn hở cười.Thượng nhị thái thái nhíu nhíu mày, nhìn về phía Thượng Minh Kiệt nói: “Ngươi bọn tỷ muội ở chỗ này còn có thể giúp Lâm cô cô vội, ngươi ở chỗ này làm cái gì, cũng không biết về nhà giúp giúp ngươi đại ca.”“Ngươi nói hắn làm gì,” Thượng lão phu nhân nghe vậy không cao hứng nói: “Hắn vẫn là cái hài tử đâu, trong nhà sự Minh Viễn đều là quản quán, Minh Kiệt tưởng chơi khiếu cho hắn chơi bá, hà tất câu thúc hắn.”Thượng nhị thái thái liền cúi đầu nói: “Con đâu này không phải cảm thấy tháng sau Minh Kiệt liền phải ra xa nhà sao, làm hắn đi theo hắn đại ca nhiều học vài thứ luôn là tốt.”Lâm Ngọc Tân cùng Thượng gia tam tú muội kinh ngạc nhìn về phía Thượng Minh Kiệt, hắn muốn ra xa nhà?Các nàng như thế nào không biết?Lâm Thanh Uyển cúi đầu nhấp một miếng trà, quay đầu đối Lư Tư nói: “Sắc trời tối sầm, ta gọi người đi thông tri mẫu thân ngươi, trong chốc lát các nàng liền tới tiếp ngươi, ngươi trước bồi chúng ta dùng dùng cơm được không?”Đang có chút không được tự nhiên Lư Tư nghe vậy liền gật gật đầu.Lâm Ngọc Tân liền ngồi đến nàng bên cạnh, “Ngươi ăn qua Nhất Phẩm Lâu đồ ăn sao?”Lư Tư gật đầu, trùng lớn mắt hỏi, “Ngươi không ăn qua?”Thấy Lâm Ngọc Tân gật đầu, nàng càng là kinh ngạc, “Nhất Phẩm Lâu trước kia không phải nhà ngươi trú lâu

sao?”“Đúng vậy, chính là ta chưa từng ăn qua, cho nên không biết cái gì ăn ngon.”Nhắc đến ăn, Lư Tư liền có đếm không hết nói, cho nên đếm trên đầu ngón tay cùng Lâm Ngọc Tân số Nhất Phẩm Lâu chiêu bài đồ ăn, trên người kia một chút không được tự nhiên liền tiêu tán.Thượng lão phu nhân cùng Thượng nhị thái thái lúc này mới phát hiện trong phòng còn có nàng một ngoại nhân, trong lòng một san, đình chỉ nội đấu.Nhưng hôm nay buổi tối Nhất Phẩm Lâu giống như thực được hoan nghênh, Lâm Thanh Uyển bọn họ còn không có ăn xong, Lư gia, Chu gia liền cũng tới bên này dùng trà, người quá nhiều, một cái ghế lô là trang không được, đại gia dứt khoát liền đi xuống hoa lều ngồi ngắm đèn, thuận tiện trò chuyện.Chu lão phu nhân cùng Thượng lão phu nhân lớn tuổi nhất, hai người đi cùng một chỗ, nhưng Chu lão phu nhân lại lạc hậu Lâm Thanh Uyển nửa bước, làm Thượng lão phu nhân cũng không khỏi chậm hụt bước chân.Lâm Thượng Lư thứ năm gia hài tử ghé vào cùng nhau thật sự là quá nhiều, Lâm Thanh Uyển nhìn Thạch Tuệ liếc mắt một cái, liền phát tay nói: “Các ngươi tự đi chơi đi, chỉ là không được ném rớt xuống người, phải chú ý an toàn.”Các nữ hài hoan hô một tiếng, cho nhau nắm tay liền ra bên ngoài chạy, Ánh Nhạn một cái sai mắt liền thấy đại tiểu thư chạy ra mười bước ngoại, gấp đến độ nàng vội vàng đuổi kịp.Chờ ở một bên Tưởng Nam có chút đau đầu, hắn ghét nhất loại người này nhiều địa phương, rất khó đuổi kịp chủ tử có hay không?Hắn cấp ân ở nơi tối tăm hộ vệ sử cái ánh mắt, vội vàng đuổi kịp phía trước tiểu cô nương.Lư Du mấy cái đường huynh đệ cùng Thượng Minh Kiệt cũng có chút ngốc, chờ phản ứng lại đây vội vàng cấp các trưởng bối hành một cái lễ sau đó đuổi theo các nàng.Thượng Minh Viễn gãi gãi đầu, cuối cùng quyết định lưu lại hầu hạ lão thái thái, hắn mới không cần đi tẽ đám người đâu.Chu Thông tắc có chút há hốc mồm, hắn cùng trưởng các bạn thân đều đi rồi, nhưng, nhưng hắn không có tỳ muội a, hắn có thể đi theo đi sao?Chu lão phu nhân nhìn từ kia há hốc mồm, nhịn không được nói: “Còn thất thần làm gì, còn không mau đi tìm Lư công tử bọn họ, cho ta cùng ngươi nương thẳng hai ngọn hoa đăng trở về.”Chu Thông lúc này mới vội vàng hành lễ chạy tới truy.Chu lão phu nhân lắc đầu bật cười, cùng Thượng lão phu nhân nói: “Đứa nhỏ này có chút ngốc, lão phu nhân nhưng đừng để ý.”“Như thế nào sõi, như vậy hài tử mới thành thật, ta liền không yêu những cái đó miệng lưỡi tron tru.”Thượng lão phu nhân đã biết Chu lão phu nhân là tướng kết nhân, Đan Lan tuổi tác đích xác không nhỏ, cho nên nàng thấy vui mừng.Thượng lão phu nhân đã lấy định chủ ý, chỉ cần Chu gia nhắc tới nàng liền đáp ứng.Lâm Thanh Uyển quét hai người liếc mắt một cái, xoay người cùng Thạch Tuệ các nàng tiến hoa lều đi nghỉ ngơi.Thạch Hiền cười nhìn hai vị lão phu nhân liếc mắt một cái, “Quận chúa tựa hồ thúc đẩy một đoạn nhân duyên, chúc mừng chúc mừng.”“Thành là bọn họ duyên phận, không thành cũng là bọn họ duyên

phận, ta bất quá nỗi lên cái đầu thôi.” Thạch Hiền liền dựa lại đây, chống cằm đánh giá nàng, “Như vậy nhàn, như thế nào không cho Ngọc Tân nói một mông?” Lâm Thanh Uyển nhường mày, “Ta nhớ rõ ta nói rồi, Ngọc Tân tuổi còn nhỏ, không vội.” “Kia nếu là có tốt đâu, cũng không nhân lúc còn sớm định ra sao?” “Tỷ như?” “Tỷ như ta kia nhà mẹ đẻ chát nhi,” Thạch Hiền cười nói: “Phía trước ta không hảo đè là bởi vì không hỏi qua ta huynh trưởng ý tú, không biết hắn bên kia cấp hài tử đính hôn không có.” Kia hiện tại hỏi, hiển nhiên là hỏi qua Thạch gia ý kiến, đối phương nếu vô tình, Thạch Hiền sẽ không đè. Lâm Thanh Uyển rũ mắt nhập một miệng trà, lại nâng lên trước mắt liền cười nói: “Ta còn không có gặp qua người chát nhi đâu, không biết lớn lên như thế nào.” Thạch Hiền nhịn không được lắc đầu cười, “Ta còn tưởng rằng người sẽ hỏi trước phẩm tính, không nghĩ tới là hỏi trước diện mạo.” “Thực sắc tính dã.” “Yên tâm,” Thạch Hiền chỉ vào Thạch Tuệ nói: “Không thể so nàng Lư gia kia mấy cái chát nhi kém.” “Tỷ tỷ!” Thạch Tuệ liếc nàng liếc mắt một cái, nàng thật đúng là không nghĩ tới Thạch Hiền thế nhưng đánh lên cái này chủ ý. Lư thị kia mấy cái con cháu đích xác lớn lên không kém, Lâm Thanh Uyển nhịn không được điểm điểm cái bàn, “Nếu có thể tận mắt nhìn thấy xem hắn thì tốt rồi.” “Hảo thuyết, chờ tiến sĩ khoa khảo xong ta làm hắn đến Giang Nam tới trụ một đoạn thời gian.” Lâm Thanh Uyển cười, “Ngươi liền như vậy khẳng định hắn thi không đậu?” “Hắn mới mười bảy tuổi, lại không phải Lâm đại nhân cùng Ta công tử nhân vật như vậy, sao có thể còn tuổi nhỏ liền thi đậu? Lần này bất quá là kết cục thử một lần, tích lũy kinh nghiệm thôi.” Lâm Thanh Uyển hơi hơi gật đầu, rũ mắt nói: “Hảo, ta liền chờ gặp một lần hắn.” Thạch Hiền lúc này mới đắc ý nhìn Thạch Tuệ liếc mắt một cái. Thạch Tuệ bất đắc dĩ, tìm cái Lâm Thanh Uyển không ở khe hở hỏi nàng, “Tỷ tỷ nghĩ như thế nào khởi tác hợp thạch lâm hai nhà?” “Ngươi nói đương kim trên đời có mấy cái nữ tử có thể so sánh được với Lâm quận chúa?” Thạch Tuệ rũ mắt nói: “Công chúa tính một cái, Như Anh quận chúa tính một cái, tỷ tỷ cũng coi như một cái.” Thạch Hiền khẽ lắc đầu, “Ta so nàng kém xa, liền dũng khí hạng nhất ta liền so ra kém nàng. Nàng như thế, nàng dạy ra Lâm huyện chủ có thể kém đi nơi nào?” Thạch Tuệ trầm mặc. “Chúng ta là nàng tiên sinh, nàng thông tuệ linh tú ngươi cũng thấy rồi, nàng lại có thể học được ba phân nàng cô cô thủ đoạn lòng dạ, đừng nói chúng ta Thạch gia tông phụ, chính là Thôi Lư như vậy Thanh Uyển chính là giúp đỡ Lâm Ngọc Tân đem một tay bài đều đổi thành hảo bài. Nếu huynh tỷ đều có chủ ý, Thạch Tuệ tự nhiên sẽ không ngăn cản, “Nhưng ta xem Thượng gia tựa hồ cũng có cùng Lâm gia kết thân ý tú.” Nàng nhẹ giọng nói: “Thượng gia kia tiểu tử chính là cùng Ngọc Tân thanh mai trúc mã...” Thạch Hiền không thèm đέ ý nói: “Một nhà có nữ bách gia cầu sao, Lâm gia lại không định ra, nhà ai đều có cơ hội. Tư nhi nếu là tranh không đến, đó là hắn kỹ không bằng

người.”Thạch Tuệ:Lâm Ngọc Tân lớn như vậy vẫn là lần đầu tiên tại như vậy náo nhiệt đường phố trung đi qua, duyên phố đều là hảo ngoạn, ăn ngon đồ vật, người xem hoa cả mắt.Nàng lúc còn rất nhỏ, cha mẹ đều ở khi nguyên tiêu cũng sẽ ra tới chơi, nhưng khi đó nàng còn nhỏ, cô cô cũng còn nhỏ, phụ thân cùng mẫu thân sẽ không mang các nàng ở trên phố đi qua, mà là sớm đến một nhà tửu lâu, liền ngồi ở bên cửa sổ nhìn bên ngoài hoa đăng cùng pháo hoa.Càng nhiều thời điểm là ở nhà ăn cơm ngầm đèn làm trò chơi, náo nhiệt rốt cuộc hữu hạn.Mà chờ mẫu thân qua đời, nàng bị đưa về Tô Châu sống nhờ ở bà ngoại gia, một là muốn giữ đạo hiếu không hão ra ngoài, thứ hai, Thượng gia mấy năm trước cũng không có nguyên tiêu ra cửa thói quen.Trước hai năm nàng đi theo cô cô cấp phụ thân giữ đạo hiếu, càng không thể có thể ở nguyên tiêu khi ra cửa hành lạc, cho nên lúc này bị náo nhiệt vùi lấp, nàng nhặt không được hưng phấn kêu lên.Lư Tư bị nàng nhuộm đẫm đến cũng ngao ngao gọi bậy, lôi kéo tay nàng kêu lên: “Oa, kia có người ở nướng thịt dê, ta cũng muốn ăn một mâm.”Lâm Ngọc Tân ánh mắt liền từ kia ngũ thái tân phân hoa đăng trung dời đi, cũng nhìn về phía ven đường ăn vặt quán, nàng âm thầm nuốt một ngụm nước miếng, “Giống như chúng ta mới vừa ăn qua cơm chiều.”“Ngươi không cảm thấy chúng ta chạy một đường có điểm đói bụng sao?” Lư Tư mắt trống mong nhìn nàng.Lâm Ngọc Tân nghiêm túc vuốt bụng nói: “Hình như là.”Vì thế hai người vui sướng quyết định đi mua một mâm, chờ Thượng Đan Lan các nàng? A href=’/xianxia. Html’ target=‘_blank’ >Tiên hiệp súc | tao nha tức Triệu biến hoàng cô Việt thú? Br />Các bạn nhỏ há to miệng, “Ngươi, các ngươi liền đứng ở nơi này ăn?”Lâm Ngọc Tân mặt ửng đỏ, nhỏ giọng nói: “Mọi người đều là như vậy ăn.”Thấy các nàng còn muốn nói, Lâm Ngọc Tân trực tiếp cho các nàng trong miệng tắc một khối, hỏi: “Thế nào, ăn ngon đi?”Thượng Đan Lan nhặt không được nhiều nhai vài cái, hỏi: “Như thế nào nướng?”Lư Linh cùng Thôi Vinh còn lại là nói thẳng: “Lại cho ta tắc một mảnh đi, vừa rồi không ném đến mùi vị.”“Đã không có, muốn ăn đến đi xếp hàng.” Lâm Ngọc Tân chỉ phía sau thường thường đội ngũ nói: “Nhà, các ngươi ai đi bài?”Thượng Đan Cúc chép miệng, dũng cảm tี tiến lên đi bài vị trí.Lâm Ngọc Tân lập tức nói: “Bôn biếu muội, ngươi nhiều mua hai bàn, ta cùng Lư Tư đi xem phía trước tào phớ, các ngươi muốn ăn cái gì mùi vị?”“Ngọt!” Đại gia trăm miệng một lời nói.Cái này đại gia cũng không thèm để ý có phải hay không trên đường cái, nghe từng đợt hương khí cảm thấy bụng dường như thật sự hao đói bụng.Chờ Lư Du bọn họ bài trừ muôn vàn khó khăn đuổi theo, nhìn đến chính là một đám tiểu cô nương chính vây ở một chỗ cho nhau chia sẻ mỹ thực, bên cạnh là người đến người đi đám người.Bọn họ nhặt không được đỡ trán, tiến lên nói: “Chúng ta không phải tới đoán đố đèn sao, như thế nào đều ăn thượng?”Lư Lý càng là trực tiếp trợn tròng mắt nói: “Các ngươi

không phải mới dùng quá cơm chiều sao?" Thượng Minh Kiệt còn lại là nhìn các nàng trên tay đồ vật, nuốt nuốt nước miếng hỏi, "Ăn ngon sao?" Lư Du mấy cái nhịn không được duỗi tay tấu hăn, Chu Thông ở một bên cười ha ha, đặc biệt tri kỷ trợ bọn họ một chân chi lực.

Chương 190: Gãi đúng chỗ ngứa

Lâm Ngọc Tân xem bất quá bọn họ như vậy khi dễ Thượng Minh Kiệt, gạt ra một phần túi cáp hắn, còn trừng mắt nhìn ở phía sau ồn ào Chu Thông cùng Lư Lý liếc mắt một cái. Lư Lý vỗ bộ ngực nói: “Đến không được, đến không được, Thượng huynh đệ có nhân tâm đau đâu.” Cái này đói Thượng Minh Kiệt đá hắn, “Nói bậy bạ gì đó, chúng ta huynh muội hòa thuận, ngươi cho rằng cùng ngươi giống nhau, không hiểu vi huynh hữu ái.” “Chính là, chính là.” Lư Tư bỏ đao nói: “Rõ ràng đều là ca ca, vì cái gì ngươi luôn là khi dễ chúng ta?” Lư Lý nhịn không được mắt trợn trắng nói: “Tiểu Tư, ngươi lại ăn xong đi thật sự sẽ biến thành đại mập mạp.” “Ca ca!” Lư Tư nước mắt lung tròng đi xem nàng thân ca. Lư Du tiến lên túm Lư Lý giơ tay liền tấu, Lư Lý nhịn không được ngao ngao kêu lên, mọi người nhìn cười ha ha, Lư Tư cái này thỏa mãn, đặc ý nghiêng liếc Lư Lý. Chu Thông mắt lé đi xem Thượng Đan Lan, thấy nàng mặt mày như họa, chính cười khanh khách nhìn Lư gia huynh đệ đứa giỡn, thấy hắn nhìn qua liền hù một tiếng, rất là cao ngạo xoay đầu đi. Chu Thông cũng nhịn không được hù một tiếng, quay đầu đi. Thượng Minh Kiệt mới hướng trong miệng tắc một khối thịt dê phiến, thấy hắn vẻ mặt ghét bỏ phiết quá mặt, liền xem hắn, lại quay đầu nhìn xem các nữ hài, hỏi: “Ngươi làm sao vậy?” Chu Thông mặt ửng đỏ, lại hướng một bên lướt qua, “Không có gì, chạy nhanh ăn ngươi đi.” Chẳng lẽ ta có thể nói cho ngươi ta ở cùng tỷ tỷ ngươi cạnh tranh sao? Lư Du thấy các nữ hài ăn xong rồi trên tay còn ngắm bên cạnh quầy hàng, lập tức nói: “Chúng ta đi đoán đồ đèn đi, các ngươi nghĩ muốn cái gì đèn?” Lư Tư một quay đầu liền thấy được một nhà tửu lâu trước cửa cao cao treo con thỏ đèn, nàng ánh mắt sáng lên, chỉ vào nó nói: “Ta muốn kia trán con thỏ đèn!” “Hảo, ca ca cho ngươi đoán.” Lâm Ngọc Tân cũng bị dời đi khai tầm mắt, lôi kéo Thượng Đan Trúc đuổi kịp, Thượng Minh Kiệt chen qua túi nói: “Biểu muội nghĩ muốn cái gì đèn, ta cho ngươi đoán.” Thượng Đan Trúc ở một bên sâu kín nói: “Ca ca như thế nào chỉ hỏi Lâm biểu tỷ, không hỏi ta?” Thượng Minh Kiệt lập tức nói: “Muội muội nghĩ muốn cái gì đèn, ta cũng cho ngươi đoán.” Lâm Ngọc Tân ghét bỏ nhìn hắn nói: “Ta mới không cần ngươi đoán đâu, ta chính mình là được.” Thượng Minh Kiệt gãi

gãi đầu, nhắc chân liền phải đuổi kịp, Lư Lý một phen túm chặt hắn, nhíu mày nói: “Nhân gia đều như vậy ghét bỏ người, người hà tất còn ba ba thấu đi lên?” Thượng Minh Kiệt không thèm để ý cười: “Tú Lang hiểu lầm, biểu muội cũng không phải ghét bỏ ta, nàng chỉ là cảm thấy chính mình là có thể đoán trúng, không cần ta hỗ trợ, rốt cuộc chính mình thắng càng có ý nghĩa.” Lư Lý vẻ mặt “Ngươi cho ta mắt mù sao” biểu tình nhìn hắn, “Nàng vừa rồi chính là vẻ mặt ghét bỏ...” “Đó là bởi vì chúng ta huynh muội gian không cần quá khách sáo, cho nên Tú Lang hiểu lầm, biểu muội rất là biết lễ.” Lư Lý nhìn hắn một cái, lướt qua hắn trực tiếp đi cản Lâm Ngọc Tân, hắn cười ha hả nói: “Lâm huyện chủ nhưng có coi trọng hoa đăng, không bằng ta giúp ngươi đoán một trán?” Lâm Ngọc Tân sững sót, sau đó liền hơi hơi mỉm cười cảm kích nói: “Đa tạ Lư học huynh, chờ ta đoán không ra tới sẽ thỉnh các ngươi hỗ trợ.” Lư Lý nhìn lễ tiết chu toàn Lâm Ngọc Tân sững sót, không, này cùng hắn nhận thức Lâm Ngọc Tân không giống nhau, ở nàng trong ánh tượng, cái này nữ hài chính là rất cao ngạo, đặc biệt là đối với Chu Thông khi, đặc biệt đôi mắt không phải đôi mắt, cái mũi không phải cái mũi. Hắn không quen nhìn đối phương chính là thật lâu. Lư Du mới cho hắn muội muội thắng tới một trán con thỏ đèn, quay đầu gian liền thấy đường đệ ở sững sờ, hắn không khỏi trừu trừu khóc miệng, tiến lên xả hắn cổ áo hướng một bên túm, “Ngươi đi sườn phía sau, đem bọn muội muội hộ ở bên trong, đừng làm cho các nàng bị va chạm.” Mặt khác nam hài cũng ăn ý vây quanh lại đây, đem các nữ hài vây quanh ở trung gian, cùng nhau đi phía trước đi, Lư Du dặn dò đại gia, “Nhiều nhìn xem bên cạnh quầy hàng, tình nguyện chậm một chút cũng đừng tách ra.” Dặn dò xong mới túm Lư Lý tháp giọng nói: “Ngươi có phải hay không ngốc, bỉ lấy lễ đãi chi, người tất lấy lễ kính chi. Ngươi xem Chu Thông đối nhân gia là cái gì thái độ? Chẳng lẽ ngươi tưởng cùng hắn giống nhau bị học nữ sinh ghét bỏ?” Lư Lý đánh một cái rùng mình, liên tục lắc đầu. “Vậy cho ta thành thật chút, học học Minh Kiệt, nhân gia đối nữ hài nhiều tôn kính, ngươi hiện tại còn không có đính hôn đâu, còn có nghĩ cưới vợ?” Lư Lý hoảng sợ nhìn Lư Du, “Không đến mức đi, hôn nhân đại sự không phải lệnh của cha mẹ lời người mai mối sao?” Lư Du nhìn hắn cười lạnh, nhà ai sẽ ngốc thiếu biết rõ hai đứa nhỏ không cần hảo còn cho bọn hắn đính hôn? Vừa lúc bị phía trước một người ngăn trở làm hai anh em nhìn không tới Chu Thông nghe xong im lặng vô ngữ, hắn ngẩng đầu nhìn về phía đăng trước Thượng Đan Lan, nhấp nháy miệng không nói chuyện. “Hoa sen đèn!” Lâm Ngọc Tân cao hứng nói: “Ta muốn kia trán đèn!” Thượng Đan Trúc nhón chân tiêm nhìn lại, lo lắng nói: “Thật nhiều người a, chúng ta chỉ sợ chen không vào.” Đây là cái hiệu thuốc, hôm nay bọn họ không chỉ có quái ra các kiểu hoa đăng, còn có các loại tiểu gói thuốc làm tặng phẩm, bởi vậy thực được hoan nghênh. Nhưng đồ đèn cũng rất khó là được, đều là cùng dược liệu có quan

hệ, nếu không biết được liệu như thế nào đoán? Cho nên đại gia là vây xem nhiều, nhưng đoán thiểu.Người quá nhiều, không nói Lâm Ngọc Tân một đám tiếu cô nương không hảo đi theo người tể, chính là Lư Du đám người cũng không hảo tể tiến lên đi.Cho nên đại gia chỉ đứng xa xa nhìn, nhà bọn họ hoa sen đèn đích xác đẹp.Thượng Minh Kiệt xoay người kéo qua Chu Thông, làm hắn bảo vệ tốt hắn vị trí, hắn xoay người liền hướng nơi đó đi.Lâm Ngọc Tân há miệng thở dốc, muốn ngăn lại hắn, lại thấy người một chen vào đi liền nhìn không tới, nàng liền chỉ có thể nhấp lại miệng, nhớ mũi chân sot ruột nhìn.Thượng Đan Trúc nhìn cảm thán, sau đó quay đầu liền tìm Thượng Đan Cúc làm bạn nhị, không có ca ca, nàng tìm muội muội sao.Chờ Thượng Minh Kiệt giờ đèn lồng bài trừ tối khi, tóc đều gọi người tể rối loạn, hơi có chút chật vật. Chu Thông rất là khinh thường bĩu môi, như vậy lấy lòng nữ hài tử, trừ bỏ Thượng Minh Kiệt cũng không ai.Thượng Minh Kiệt vẻ mặt cười ngây ngô đem hoa sen đèn đưa tới Lâm Ngọc Tân trước mặt, Lâm Ngọc Tân nhìn hắn trên trán mồ hôi mỏng, ngón tay giật giật, bàn tay đi ra ngoài lại lùi về tối, nhìn đưa tới trước mắt đèn trầm mặc không nói.Thượng Minh Kiệt giờ đèn, tĩnh chờ nàng làm quyết định.Những người khác cũng đang ở vội vàng tuyển chính mình thích hoa đăng, trừ bỏ vẫn luôn lưu ý đại gia Lư Du, vừa lúc nhìn về phía bên này Lư Lý cùng vừa lúc đứng ở bên cạnh Chu Thông, không ai phát hiện bên này đi thường.Lâm Ngọc Tân do dự nửa ngày, cuối cùng vẫn là chậm rãi vươn tay cầm hoa đăng.Thượng Minh Kiệt trên mặt triển khai rất lớn tươi cười, nhẹ giọng nói: “Biểu muội, qua tháng giêng ta liền phải đi ra ngoài du học, đến lúc đó không thể tham gia ngươi sinh nhật, ngươi nghỉ muôn cái gì sinh nhật lễ, ta cho ngươi chuẩn bị.”Lâm Ngọc Tân lắc lắc đầu, “Chỉ cần biểu ca bình an trở về liền hảo, không cần cái gì đặc biệt lễ vật.”Thượng Minh Kiệt nhìn nàng trịnh trọng gật đầu nói: “Muội muội yên tâm, ta nhất định sẽ bình an trở về!”Lâm Ngọc Tân nắm hoa đăng tay cẳng thẳng, vừa đến nhà ngoại khi, bọn họ tuổi đều rất nhỏ, đều là ca ca muội muội hồn kêu, vẫn là tuổi hơi lớn chút mới sửa đổi tối.Nàng đã rất nhiều năm không nghe hắn như vậy kêu lên, Lâm Ngọc Tân tự nhiên cũng không lại như vậy kêu hắn “Ca ca”.Một bên Chu Thông nhíu mày, hắn thật sự không thể lý giải một trán hoa đăng mà thôi, như thế nào có nhiều như vậy nói muôn nói?Hắn quay đầu nhìn nhìn, thấy Thượng Đan Lan đôi tay còn trống trơn, dứt khoát đi đến bên cạnh một cái quầy hàng, đôi mắt đảo qua, liền chỉ một trán con thỏ đèn nói: “Cho ta tới một trán cái này.”Này không phải đoán đố đèn sáp, đến tiêu tiền mua, Chu Thông thực dứt khoát móc ra hai mươi văn tiền cấp đôi phuơng, sau đó xách theo đèn đi đến Thượng Đan Lan trước mặt, duỗi tay đưa cho nàng, “Nặc, cho ngươi hoa đăng.”Mọi người mở to hai mắt nhìn, không thể tin tưởng nhìn xem Chu Thông, lại nhìn xem Thượng Đan Lan.Thượng Đan Lan tức giận đến chết khiếp, duỗi tay đẩy ra hoa đăng nói:

“Ai muôn ngươi hoa đăng?”“Không thích con thỏ đèn?” Chu Thông gio đèn nhíu mày nói: “Ta cảm thấy cái này khá xinh đẹp nha, vậy ngươi thích cái gì đèn, nói ra ta cho ngươi mua đi.”Lư Thụy tấm tắc hai tiếng, vỗ bờ ngực nói: “Làm ta sợ muôn chết, ta còn tưởng rằng Chu huynh bị tinh quái bám vào người đâu.”Lư Du trừu trừu khóc miếng, lại lần nữa cảm thấy hắn thật là tìm ngược, như thế nào liền lanh cái này chiêu cố đại gia sai sự?Lư Lý phật phật cười ra tiếng nói, tiến lên cùng Chu Thông thấp giọng nói: “Tiêu tiền mua cũng quá không có thành ý, ngươi đến đi Tam muội, tứ muội, các ngươi muôn theo sát ta, đừng đi lạc.”Lư Linh cùng Thôi Vinh vẻ mặt hoảng sợ nhìn xem Thượng Đan Lan, lại nhìn xem Chu Thông, cuối cùng nhất trí đồng tình nhìn Thượng Đan Lan.Chu gia đây là muôn cùng Thượng gia nghị thân tiết tấu?Đan Lan tỳ tỳ quá đáng thương.Kế tiếp Thượng Minh Kiệt đối Chu Thông thực phòng bị, không được hắn lại tiếp cận hắn tỳ muội, Chu Thông khinh thường mặt tròn trắng, hắn này không phải vâng theo tổ mẫu phân phó sao, phải đối Thượng Đan Lan hảo một chút.Nhưng người ta không tiếp thu hắn có biện pháp nào?Tưởng là như thế này tưởng, nhưng hắn vẫn là sẽ nhìn không được đi lưu ý Thượng Đan Lan, thấy nàng chỉ đang xem đến mỹ nhân đèn khi nhìn nhiều hai mắt.Hắn sờ sờ túi tiền, cuối cùng vẫn là lầm bầm tìm cái mọi người đều đi thiêng hạ trừ bỏ nam tử liền không người nhưng nhìn dường như. Như vậy vọng tự cuồng đại, nên nhiều tra tấn hắn.”Thượng Đan Lan thâm chấp nhận gật đầu, nhìn trong tay hoa đăng như suy tư gì.

Chương 191: Bảo hộ

Lư Lý cùng Lư Thụy chờ thấy Chu Thông đều đoán hoa đăng đưa nữ hài, bọn họ tự nhiên không cam lòng lạc hậu, sôi nổi kết cục hảo, hảo, chúng ta chạy nhanh trở về đi,” Chu Thông không biết vì sao trong lòng phát mao, trực giác ở bên ngoài không an toàn, cho nên đuổi tay xả Thượng Đan Lan nói: “Chúng ta đi mau.” Thượng Đan Lan sắc mặt bạo hồng, liền phải tránh thoát khai hàn tay, ai ngờ dọc theo đường đi vẫn luôn che chở nàng không cho Chu Thông tiếp cận Thượng Minh Kiệt thế nhưng làm như không thấy, còn trầm mặc kéo Lâm Ngọc Tân bước nhanh đuổi kịp.“Tú muội muội, chúng ta mau trở về.” Thượng Minh Kiệt vừa đi vừa quay đầu tiếp đón Thượng Đan Cúc, “Tổ mẫu nên lo lắng chúng ta.” Thượng Đan Lan liếc mắt một cái hàn trăng bệch sắc mặt, trong lòng vừa động, liền tùy ý Chu Thông lôi kéo nàng đi phía trước đi.Nhất định là đã xảy ra chuyện, bằng không nhị đệ vì sao bộ dáng này?Thượng Đan Cúc mẫn cảm tính không thể so Thượng Đan Lan nhược, nàng là thứ nữ, từ nhỏ nhất học được chính là xem sắc mặt, bởi vậy cũng vô tâm tình cùng Lư Thụy sinh khí, vội vàng đuổi kịp.Lư Thụy sờ sờ cái mũi, cũng theo đi lên.Tưởng Nam gắt gao đi theo Lâm Ngọc Tân bên cạnh người, giống như thanh thản lại cảnh giác nhìn bốn phía.Thượng Minh Kiệt sắc mặt thăng đến trở lại hoa lều mới hơi hơi đẹp chút, Lâm Ngọc Tân chạy đi vào cùng Lâm Thanh Uyên chào hỏi, hàn liền không khỏi nhìn về phía canh giữ ở một bên Tưởng Nam.Chuyện vừa rồi người khác không thấy được, hàn lại xem đến rõ ràng.Bởi vì muốn đi xuống quăng ngã, hàn là sùn đối với Lâm Ngọc Tân, liền sắp ngã xuống đất khi, tựa hồ một đám người bay nhanh tới gần, hàn khóe mắt dư quang liền nhìn đến một phen lưỡi dao sắc bén hiện lên quang mang, kia hiển nhiên là hướng về phía Lâm biểu muội đi.Lúc ấy hàn toàn thân máu dường như đều đông lại, cơ hồ là theo bản năng đuổi tay muốn che ở Lâm Ngọc Tân bụng trước, ai biết có một người tốc độ so với hàn càng mau, đôi phương dao còn chưa tới kịp đệ ra liền bị một bàn tay ngăn lại, sau đó lưỡi dao vừa chuyển liền thọc tiên đồi phương trong bụng, cơ hồ là thực mau, hàn liền bị người lôi đi.Toàn bộ hành trình bất quá mấy tức công phu, chờ hàn ngẩng đầu lên khi chỉ xem tới được hàn bị hai người vây quanh rời đi,

mà hắn phía trước tựa hồ còn có một đám người, mà Tưởng Nam, cái kia duỗi tay ngăn lại đao người liền đứng ở Lâm Ngọc Tân bên cạnh người, liền dường như trống rỗng xuất hiện giống nhau. Chu Thông cũng cảm thấy hắn là trống rỗng xuất hiện giống nhau, cùng hắn cha nói lên, hắn cha vẻ mặt thấy nhiều không trách, “Lâm gia là Thê gia, trên tay khẳng định có ám vệ, đây là bình thường.”“Cái gì ám vệ, rõ ràng là xa phu!” Chu thứ sử thở dài một tiếng, nhìn hắn xuân nhi tử không nói lời nào. Chu lão phu nhân tắc hỏi, “Ngươi nói hắn là trống rỗng xuất hiện, kia hắn xuất hiện khi nhung có dị trạng?”“Dị trạng?” Chu Thông nghiêng đầu nghĩ nói: “Có a, lòng ta hoang mang rối loạn, cảm thấy giống như muôn xảy ra chuyện, này có tính không dị tượng?”“Thượng Minh Kiệt bị người đụng phải một chút, nghênh diện đi tới mấy người, lại tới rồi trước mặt dừng một chút xoay người lại đi,” Chu Thông nhíu mày nghĩ nói: “Không đúng, hắn giống như không phải chính mình xoay người đi, mà là chỗ nào lại toát ra tới vài người cùng bọn họ cùng nhau xoay người đi, kỳ quái, bọn họ không nói chuyện, cũng không giao lưu, như thế nào xoay người liền đi rồi đâu? Hơn nữa chúng ta liền đứng ở nơi đó, cần thiết ở chúng ta cái mũi trước chạm trán sao?” Chu lão phu nhân nhìn về phía Chu thứ sử, Chu thứ sử thở dài: “Liền không biết lần này lại liên lụy tới ai, Lâm gia chỉ còn lại có này cô chát hai người, ai như vậy nhẫn tâm, thế nào cũng phải trí các nàng lấy từ địa?”“Đúng là bởi vì chỉ có cô chát hai người, những cái đó đều trâu mặt ngựa mới dám toát ra tới, ngươi xem Lâm Giang ở khi, có mấy người dám ám sát hắn?” Chu lão phu nhân cười lạnh, “Chỉ tiếc bọn họ xem nhẹ Lâm quận chúa năng lực.” Chu Thông trùng mắt, “Cha, tổ mẫu, các ngươi đang nói cái gì, khi nào có người ám sát các nàng?” Chu lão phu nhân hỏi, “Vừa rồi ngươi là nắm Thượng gia nhị tiểu thư tay trở về, ngươi như thế nào như vậy càn rỡ, các ngươi việc hôn nhân bát tự còn không có một phiết đâu.” Chu Thông liền cuồng khụ lên, sắc mặt đỏ bừng kêu lên: “Ai, ai nắm tay nàng đã trở lại, ta bất quá là lo lắng xảy ra chuyện, lúc này mới kéo nàng một chút, tổ mẫu ngài đừng vì nói sang chuyện khác liền nói bậy.”

Chương 192: Đến trễ

Cùng lúc đó, Lư Thụy đang cùng Lư Du nói đi, “Hôm nay chúng ta khi trở về tựa hồ gặp thích khách, Lâm gia ám vệ đều hiện thân, chặc chật chật, may mắn chúng ta tách ra đi rồi, bằng không bọn họ khẳng định không nhanh như vậy tốc đem người thanh tràng.” Lư Du nhíu mày, “Người nào?” “Ai biết được,” Lư Thụy không thèm để ý nói: “Ta liền người mặt cũng chưa thấy rõ đối phương đã bị kéo đi rồi, bất quá lần này Lâm gia bắt được người sống, nhiều ít có chút đột phá đi.” Đây là nhà nghèo khác nhau, chẳng sợ Lư Thụy là con vợ lẽ, mưa dầm thấm đất dưới biết nói cũng không thể so bị tì mỉ bồi dưỡng Chu Thông thiếu. Thượng Đan Lan cùng Thượng Đan Cúc tắc có chút ngây thơ, nhưng hai người thiện xem mặt đoán ý, thấy Thượng Minh Kiệt sắc mặt đều trắng, liền chắc chắn nhất định là đã xảy ra chuyện. Cho nên một hồi về đến nhà liền đồ người không bỏ. Nhưng lần này Thượng Minh Kiệt lại rất là cố chấp, mặc kệ ai hỏi đều giống nhau lắc đầu nói: “Nào có xảy ra chuyện, chúng ta không phải đều bình an đã trở lại sao?” “Vậy ngươi như thế nào gấp đến độ sắc mặt đều trắng bệch?” Thượng Minh Kiệt rũ xuống đôi mắt nói: “Ta lúc ấy bụng có chút đau, có lẽ là ăn nhiều đồ vật gây ra.” “Ngươi nói dối,” Thượng Đan Cúc đô miệng nói: “Ngươi dám nhìn chúng ta đôi mắt nói sao?” Thượng Minh Kiệt liền ngẩng đầu nhìn về phía nàng, Thượng Đan Cúc bĩu môi, “Xem ngươi kia chột dạ tiểu bộ dáng.” “Hảo, hảo,” Thượng Đan Trúc không biết ra chuyện gì, nhưng vẫn là theo bản năng giữ gìn nàng thân ca, nhịn không được nói: “Chỉ cần đại gia bình an trở về không phải hảo sao, lại nháo đi xuống lão thái thái đã biết muốn hỏi đến.” Thượng Đan Lan cùng Thượng Đan Cúc lúc này mới không cứu cản hỏi đế, nhưng rốt cuộc ở trong lòng đê lại chuyện này. Lâm gia biệt viện một chỗ hẻo lánh sân lí chính đèn đuốc sáng trưng, hai người bị ném ở trong góc, chỉ có một bị treo ở hành hình giá thượng. Dịch Hàn đem roi treo lên, buông tay áo nhìn về phía Lâm Thanh Uyển, lắc lắc đầu nói: “Không chiêu, hắn bị thương có điểm trọng, nếu không thành.” Lâm Thanh Uyển trầm khuôn mặt đứng ở một bên, nhìn huyết người trầm mặc thật lâu sau, nửa ngày mới nói: “Làm Từ đại phu tới, đem người cứu sống. Người chết quá một lần, sống thêm lại đây, còn có thể

có dũng khí đi tìm chết có mây cái?”“Cô nãi nãi, đó là hắn không chiêu, chúng ta cũng biết hắn là ai phái tới, hà tất làm điều thừa?” Dịch Hàn chỉ vào hắn ngực đồ đằng nói: “Người như vậy liều không nên lưu lại, nếu là phản phế...”“Lâm thị cùng Liêu nhân là có huyết cừu, nhưng đó là quốc thù,” Lâm Thanh Uyển nắm chặt nắm tay nói: “Một lần hai lần còn thôi, như thế không cam lòng hưu, là tưởng đem ta Lâm thị coi như lập uy gà? Ta Lâm thị tuyệt đối không thể trở thành người khác săn thú con mồi, đừng nói gà, chính là con khỉ cũng không làm! Đem người cứu sống, ta muốn cho bọn họ biết, đó là tổ tiên không còn nữa, ta Lâm thị cũng không phải bọn họ có thể mạo phạm.”Bọn họ có thể ám sát một lần, kia về sau khẳng định cũng sẽ không thiện bã cam hưu, Lâm Dĩnh giết quá nhiều Liêu nhân, muôn hóa giải hai bên mâu thuẫn quá khó khăn.Nàng tồn tại khi có thể nhìn, nhưng nàng nếu là đã chết đâu, đến lúc đó Lâm Ngọc Tân có không từ bọn họ ám sát trung thoát thân?Lâm Ngọc Tân có thể, kia nàng con cái, cháu trai cháu gái đâu?Liêu nhân hậu đại là vô cùng vô tận, nàng không nghĩ loại này ám sát vẫn luôn liên tục đi xuống.Nhưng nàng hiện tại không có hóa giải cùu hận phương pháp, chỉ có thể kinh sợ, làm cho bọn họ không dám lại vươn móng vuốt.Dịch Hàn nhìn nàng kia thích khách, trầm giọng nói: “Lần trước tập kích việc sau, Tôn đại nhân giết không ít Liêu nhân mệt thám, bọn họ chỉ sợ là vì thế trả thù tới. Cô nãi nãi, ngài thật muôn hảo muôn cứu sao?”“Cứu!” Lâm Thanh Uyển nhìn gương mặt kia nói: “Chờ hắn sống sót lại đến nói cho ta, làm người nghiêm thêm trông coi hắn.”“Là!”Lâm Thanh Uyển xoay người muôn đi, đi ngang qua trên mặt đất hai cổ thi thể khi bước chân hơi đồn, rót cuộc thở dài, “Đem người chôn đi.”Này hai người một bị bắt lấy tiện lợi tràng cắn độc tự sát, cắn bản chưa cho Lâm gia thảm vấn cơ hội, cây cột người trên tượng đồi xui xẻo, hắn là cầm đao người, cũng là cầm đầu người, bị Tưởng Nam phản kích sau ăn đau, chỉ là chậm một cái chớp mắt đã bị dỡ xuống cầm, độc túi bị lấy ra, tự nhiên cũng không có tự sát cơ hội.Ai cũng không thể nói tồn tại liền so đã chết thông khổ, với Lâm Thanh Uyển xem ra, tồn tại liền có cơ hội, có hi vọng, đã chết mới là chân chính tan thành mây khói, thế gian vạn sự lại không khỏi mình.Ngươi đã chết là không có cảm thụ, nhưng ngươi để ý người lại có khả năng sẽ gấp mười lần thừa nhận này phân thông khổ, chỉ cần ngẫm lại, Lâm Thanh Uyển liền cảm thấy đau lòng khó chịu.Bạch Mai cùng Bạch Phong thấy nàng mặt nếu lãnh sương, đều có chút co rúm lại cúi đầu theo ở phía sau.Lâm Thanh Uyển nhìn đèn giữa không trung quải trăng tròn, không khỏi bước chân một đồn, ngẩng đầu nhìn không trung không nói.Hiện tại Triệu gia với nàng tới nói đã không là vấn đề, Lâm Giang có biết hay không, Liêu Quốc vẫn luôn đối Lâm thị ôm có sâu như vậy hận ý, nguyên lai Ngọc Tân nhân sinh quỹ đạo trung, Liêu Quốc ở bên trong sắm vai cái gì nhân vật đâu?Là bàng quan Triệu gia từng bước một đem Lâm thị

dòng chính duy nhất huyết mạch bức đến tuyệt cảnh, vẫn là cung trộn lẫn một tay? Nếu là như thế này, liền không khó trách Lâm Ngọc Tân mỗi một đời đều không được chết già. Chính là nàng hiện tại, cũng không dám bảo đảm có thể cùng một quốc gia thế lực đối kháng. Nàng nói được lại hung, lại tàn nhẫn, trong lòng tự tin lại là không đủ, nàng thế lực chỉ ở Giang Nam, mà nếu muốn giữ được Ngọc Tân, giữ được Lâm thị, chỉ dựa vào này đó là không đủ. Cô nãi nãi đứng đã lâu, Bạch Mai chà xát cánh tay, cảm thụ được một cô hàn ý hướng trong xương cốt toàn, nàng nhịn không được cùng Bạch Phong nhìn nhau, hai người yên lặng đối diện nửa ngày, Bạch Phong cuối cùng bại hạ trận tới, thật cẩn thận tiến lên nói: "Cô nãi nãi, canh thâm lô trọng, chúng ta về phòng đi." Lâm Thanh Uyển hoàn hồn, lại nhìn mắt bầu trời ánh trăng, lúc này mới gom lại áo choàng, bước đi về phòng. Nàng trong phòng đèn đang sáng, Lâm Thanh Uyển cũng không lưu ý, lập tức đi hướng nội thất, kết quả nàng mới vào nhà, một cái tròn vo đầu liền từ trong chăn toát ra tới, tuy là Lâm Thanh Uyển gan lớn cũng bị hoảng sợ. Lâm Ngọc Tân ngủ đến có chút mơ hồ, nàng đánh ngáp một cái hỏi, "Cô cô, ngươi như thế nào mới trở về a?" "Thiếu chút nữa không hù chết ta," Lâm Thanh Uyển vỗ vỗ ngực hỏi, "Ngươi ở chỗ này làm gì?" Lâm Ngọc Tân đem đầu lùi về chăn, lâm bẩm nói: "Hôm nay buổi tối ta muốn cùng cô cô một khói ngủ." Bạch Mai cùng Ánh Nhạn bước nhanh tiến vào, Lâm Thanh Uyển phát phát tay nói: "Đi xuống đi, đem nước ấm phỏng bên ngoài." Lâm Thanh Uyển không thích người tiên nàng nội thất, cho nên Lâm Ngọc Tân chạy đến nơi đây ngủ, Ánh Nhạn cũng không dám lưu tại phòng trong, nàng vốn dĩ chờ ở nhĩ phòng, kết quả quá vây, một cái không nhịn xuống liền ngủ rồi. Vẫn là Bạch Mai tiến nhĩ phòng lấy đồ vật mới tinh lại. Lâm Thanh Uyển đơn giản rửa mặt hạ, lúc này mới cởi xuồng trang sức, tán trên tóc giường. Lâm Ngọc Tân đã thanh tịnh không ít, chính ôm lấy chăn dựa vào trên giường, "Cô cô, ngài vì cái gì mỗi lần đều phải đem đầu tóc toàn tán xuồng dưới đâu?" Lâm Thanh Uyển duỗi tay liền cởi bỏ nàng trên đầu pi pi, làm tóc rối tung xuồng dưới, cười hỏi, "Như vậy có phải hay không thoái mái rất nhiều?" Lâm Ngọc Tân cẩn thận cảm thụ một chút, lắc đầu nói: "Không cảm giác." Lâm Thanh Uyển liền nằm xuống nói: "Đây là thói quen vấn đề, ta cảm thấy như vậy thoái mái." "Nhưng cô cô trước kia không như vậy thói quen a..." Lâm Ngọc Tân có chút nghi hoặc, nàng khi còn nhỏ chính là cùng mẫu thân cùng cô cô cùng giường ngủ quá. Lâm Thanh Uyển mặt không đổi sắc nói: "Sửa lại, ngẫu nhiên gian tán quá một lần tóc, cảm thấy thực thoái mái." Lâm Ngọc Tân không có lại bào tìm tội để, mà là nhăn cái mũi nhỏ nói: "Cô cô, hôm nay nhị biểu ca cùng Tưởng Nam đều quái quái, ngài cũng đi ra ngoài hồi lâu, là ra chuyện gì sao?" Lâm Thanh Uyển nghĩ nghĩ, rốt cuộc không gạt nàng, làm nàng đề cao tính cảnh giác luôn là tốt, miễn cho tương lai xảy ra chuyện cũng không biết là nơi nào xảy ra vấn

đè.Nàng luôn có rời đi nàng một ngày, nàng tống cung có yêu cầu độc lập một ngày.Lâm Ngọc Tân hiền nhiên có chút lăng, nàng là đoán được đã xảy ra chuyện, lại không nghĩ rằng ra chính là như vậy đại sự, nguyên lai trong bất tri bất giác nàng ở quỷ môn quan đi rồi một vòng sao?Lâm Thanh Uyển đem người ôm vào trong ngực, vuốt ve nàng tóc nói: “Ngọc Tân, nhà của chúng ta hộ vệ chính là mấy thế hệ tích lũy mới bồi dưỡng ra tới, đừng nhìn bọn họ ít người, nhưng bọn hắn mới là hộ vệ chúng ta trung kiên lực lượng. Tưởng Nam không chỉ có là người xa phu, càng là người hộ vệ, người phải nhớ kỹ, về sau bất luận đi chỗ nào, muốn làm cái gì, đều nhất định phải mang lên hắn, biết không?”Lâm Ngọc Tân gật gật đầu, cắn cắn môi hỏi, “Cô cô, Liêu nhân sẽ vẫn luôn đuổi giết chúng ta sao?”“Ta không biết,” Lâm Thanh Uyển thanh âm thực nhẹ, “Có lẽ tương lai hai bên có thể hóa giải cùu hận, cũng có khả năng năm rộng tháng dài, bọn họ sẽ đã quên, nhưng hiện tại hiền nhiên là không có khả năng.”Lâm Ngọc Tân rũ xuống đôi mắt, “Là bởi vì phụ thân qua đời, mà dòng chính lại không có nam hài, cho nên bọn họ cảm thấy có thể giết Lâm thị dòng chính huyết mạch lập uy sao?”Bằng không các nàng hai cái tiểu cô nương lại không dựa gần ai cái gì, vì cái gì thế nào cũng phải giết bọn hắn?Lâm Thanh Uyển cười, tán thưởng nói: “Ngọc Tân đều thông minh đâu, không tồi, chúng ta phỏng chừng thành bọn họ giết gà dọa khỉ gà, lần trước chuyện tới đe chọc giận bọn họ.”Lâm Ngọc Tân buồn bực nói: “Kia không phải cũng là bọn họ động thủ trước phục kích chúng ta, chẳng lẽ chúng ta liền đánh trả đều không được?”Lâm Thanh Uyển vỗ vỗ nàng phía sau lưng, trấn an nói: “Đừng tức giận, có này công phu còn không bằng ngủ đâu. Tương lai còn dài, chúng ta không vội.”Hiện tại nếu đã phát hiện vấn đề, kia Lâm Giang ở thế cục không rõ trước là sẽ không làm nàng rời đi, cho nên cùng với vội vã trở về, không bằng tĩnh hạ tâm tới nhiều trù tính.Lâm Thanh Uyển nhìn trong lòng ngực người, thở dài một tiếng, gần ba năm sớm chiều ở chung, nàng lại không phải người gỗ, như thế nào sẽ không có cảm tình?Vô luận như thế nào cũng phải nhìn nàng bình an hạnh phúc, nàng mới có thể an tâm rời đi a.Lâm Ngọc Tân ở cô cô vỗ nhẹ hạ chậm rãi đi vào giấc ngủ, một chút cũng không biết nàng người bên cạnh một đêm chưa ngủ.Ngày hôm sau, Lâm Ngọc Tân mở to mắt khi Lâm Thanh Uyển đã từ sau núi thượng rèn luyện đã trở lại, nàng nhìn còn ăn vạ trên giường Lâm Ngọc Tân cười, “Có phải hay không đã quên hôm nay muốn đi học?”Chán trung người cứng đờ, hơi hơi trùng lớn đôi mắt, sau đó nháy lên chán liền bò dậy, nàng nhìn mắt bên ngoài sắc trời, nhịn không được “Ai nha” kêu lên, “Cô cô, ngài như thế nào cũng không gọi ta?”Lâm Thanh Uyển cười ha ha nói: “Không có việc gì, đèn trê sao, cùng lầm thì bị tiên sinh phạt trạm nửa ngày, vừa lúc nâng cao tinh thần.”Lâm Ngọc Tân nhìn vui sướng khi người gấp họa cô cô, nhịn không được nghiến răng, nhanh chóng rửa mặt sau cũng bắt

chấp ăn cơm sáng, dẫn theo váy liền ra bên ngoài chạy. Ánh Nhạn vội vàng đè thượng hộp đồ ăn đuổi theo, “Đại tiểu thư ngài chậm một chút, còn có thời gian đâu.” Sự thật chứng minh thời gian căn bản không đủ a, bởi vì bọn họ kẹt xe! Không tồi, chính là kẹt xe, hôm nay cùng nàng giống nhau khởi vân người không ít, cho nên một đồng lớn người cơ hồ là đồng thời tới rồi chân núi, mà lên núi lộ chỉ có một cái hẹp lô, bọn họ đến xếp hàng đi lên a. Rõ ràng là ly Thanh Phong Sơn gần nhất Lâm Ngọc Tân, lại dừng ở cuối cùng một cái. Xếp hàng nàng phía trước chính là Lư Linh cùng Thôi Vinh, hai người vén rèm lên hướng về phía nàng cười ha ha, “Ngọc Tân, ngươi khởi so với chúng ta còn vân, ha ha ha ha...” Lâm Ngọc Tân: “...” Lâm Ngọc Tân tỏ vẻ điểm này nha cũng không buồn cười.

Chương 193: Cập kê lẽ

Không hề ngoài ý muốn, cuối cùng năm chiếc xe thương các bạn nhỏ đều đến muộn, trong đó nữ học bên này chiếm tam chiếc. Cho nên sáng sớm Lâm Ngọc Tân phải cùng Lư Linh Thôi Vinh cùng với Trịnh Xảo dán tường đứng nghe giảng bài, này thật đúng là một loại kỳ lạ xưa nay chưa từng có thể nghiêm. Bốn cái tiêu cô nương ngay từ đầu còn nghẹn đỏ mặt, xấu hổ cúi đầu nghe giảng bài, sau lại trạm thời gian dài, cũng buông ra, đến đệ nhị tiết giờ dạy học còn có thể bớt thời giờ người thọc ta một chút, ta trùng người một chút giao lưu. Đứng ở trên đài Thạch Tuệ có chút đau đầu, trùng mắt nhìn nữ nhi liếc mắt một cái, gõ gõ cái bàn nói: “Trở về ngồi đi, về sau không được lại đến trễ.” Bốn cái tiêu cô nương lên tiếng, trở lại trên chỗ ngồi ngồi xuống, Thượng Đan Trúc thưa dịp tiên sinh không chú ý cho nàng chớp mắt vài cái sắc. Tan học sau hai người liền lặng lẽ lôi kéo tay đi ra ngoài nói chuyện phiếm, Thượng Đan Trúc nói: “Ta nhị ca tối hôm qua sắc mặt không đúng, người cũng biết là ra chuyện gì?” Lâm Ngọc Tân dừng một chút, lắc đầu. Thượng Đan Trúc liền đỡ miệng nói: “Ta biết các người đều biết, chỉ là không nói cho ta thôi.” Lâm Ngọc Tân cúi đầu. “Hảo, hảo, ta không hỏi là được, bất quá ta nhị ca tháng sau liền phải đi du học, tỷ tỷ nhưng có đưa hàn đồ vật?” Thấy Lâm Ngọc Tân trầm mặc không nói, Thượng Đan Trúc liền nói: “Người chậm rãi tưởng đi, ta quyết định cho hàn làm đôi giày tử.” Lần này du học, Lâm Hữu cùng Thượng Minh Kiệt đồng hành, Lâm Ngọc Tân liền chuẩn bị hai phân lẽ, rốt cuộc không có nặng bên này nhẹ bên kia, đều là giống nhau —— một hộp dược. Bên trong thả sáu cái bình nhỏ, có thương tích hàn dược, cầm máu dược cùng một ít dùng để phòng thân độc dược. Lâm Hữu cùng Thượng Minh Kiệt thu được cái hộp này khi đều sợ ngây người, bệnh thương hàn dược cùng cầm máu dược còn chưa tính, vì cái gì còn sẽ có độc dược? Lâm Ngọc Tân lại không thiếu nghe cô cô nói lên bên ngoài đi đường nguy hiểm, cho nên mới đặc đặc tìm Từ đại phu xứng này đó dược. Lâm Thanh Uyển còn cấp Lâm Hữu? A href=’/shanshuo. Html’ target=‘_blank’>Lập loè ác Ø hội sưu muội trật miệt vân mō? Br /> Phải biết rằng gần đây không ít con cháu ra ngoài, mà có thể may mắn đến nàng phái hộ vệ tương tùy cũng chỉ có Lâm Hữu một

cái.Đương nhiên, trong tộc người cũng đều biết, Lâm Thanh Uyển đối Lâm Hữu cùng Lâm Tín vẫn là có khác nhau, bởi vì Lâm Hữu hộ vệ là điều tạm, Lâm Tín bên người chính là đưa.Nghe nói Lâm Tín đã ở Đông Bắc trong quân đứng vững vàng gót chân, ngay cả hộ vệ Lâm Sinh đều ở hẵn danh nghĩa đương một cái tông kỳ, tiền đồ vô lượng a.Tự nhiên, mặt khác gia cũng tỉ mỉ chọn lựa hộ vệ đi theo nhà mình con cháu đi ra ngoài du lịch, mỗi một cái con cháu bồi dưỡng đến bây giờ đều là tiêu phí rất lớn tâm lực, bọn họ tự nhiên muốn tận khả năng giữ được bọn họ an toàn.Cứ như vậy, lấy Lư Du là chủ sáu người du lịch phân đội nhỏ ở hai tháng sơ nhị long ngang đầu ngày đó từ Tô Châu thành tây xuất phát, hướng Tây Bắc kinh thành phương hướng mà đi.Ở trước khi đi, Lâm Ngọc Tân theo cô cô đi cấp Lâm Hữu đường huynh tiền đưa, tự nhiên cũng gặp được Thượng Minh Kiệt.Hai người lần này không nói gì, mà là xa xa liếc nhau, sau đó một cái xoay người rời đi, một cái đứng ở tại chỗ nhìn theo.Lâm Thanh Uyển thấy Thượng Minh Kiệt cơ hồ là lưu luyến mỗi bước đi, nhịn không được trùu trùu thái dương nói: “Ngươi tụt lại phía sau, như vậy đi ra ngoài thật không sợ đi lạc?”Thượng Minh Kiệt sắc mặt đỏ lên, xoay đầu đi nhanh chóng đánh mã đuôi theo phía trước tiểu đồng bọn.Lâm Thanh Uyển lắc lắc đầu, đối Lâm Ngọc Tân nói: “Đi thôi, chúng ta trở về.”Lâm Thanh Uyển chua nói phản đối bọn họ hai người lui tới, khá vây không nhả ra nói đồng ý bọn họ hôn sự, nàng mới cho kinh thành Tạ phu nhân đi tin, thác nàng hỗ trợ tra một chút Thạch Tư tình huống.Lâm Ngọc Tân liền phải cập kê, việc hôn nhân cũng đích xác muốn bắt đầu chuẩn bị, nhưng tại đây phía trước, nàng đến trước cho nàng một cái long trọng cập kê lễ.Chung Như Anh sớm liền phái người đưa tới cập kê lễ, ân, rất nhiều, suốt hai đại xe ngựa, từ xuyên, ăn, mang, lại đến chơi, thậm chí liền cát chứa đồ cổ tranh chữ đều có.Này giá trị đều mau so được với một cái tiểu thư khuê các xuất giá sinh lễ.Trong đó nguyên bộ hồng bảo thạch trang sức liền giá trị thiên kim, chính là Lâm Thanh Uyển nhìn đều thiếu chút nữa dời không ra ánh mắt.Phái tới tặng lễ quản sự phi thường thật thành chuyển đạt tướng quân nhà hẵn nói, “Tướng quân nói, mấy thứ này lưu tại nàng chỗ đó cũng là lưu tại nhà kho lạc hôi, không bằng cấp đại tiểu thư dùng.”Quản sự cười tủm tỉm nói: “Tướng quân còn nói, đại tiểu thư nếu kêu nàng một tiếng cô cô, kia nàng cái này làm cô cô tổng phải vì chất nữ tần một mảnh tâm. Chúng ta tướng quân còn nói, đại tiểu thư nhìn xem nhưng có đặc biệt thích đồ vật, tướng quân ở nhà kho tìm xem, nếu là có liền cho ngài đưa tới, nếu không có, lần sau đi Sở Quốc thời điểm có thể giúp ngài tìm xem.”Lâm Thanh Uyển trùu trùu khóc miệng nói: “Nàng vẫn là hài tử đâu, mấy thứ này nàng nhất thời cũng không cần phải, trở về nói cho các ngươi tướng quân, lần sau đừng đưa nhiều như vậy đồ vật tới.”Quản sự không thèm để ý cười, cúi đầu đồng ý.Hắn là Chung gia quản sự.Chung gia cũng chỉ có Chung Như Anh một người, tổ

tiên lưu lại tài vật đều là của nàng, nhưng mà nuôi quân phải tốn không ít tiền.Kỳ thật nhà kho trừ bỏ này đó không hảo biến hiện đồ vật, Chung gia thật đúng là không bao nhiêu tiền, ít nhất so Lâm gia là kém xa.Có thể kháng cự không được Chung Như Anh là xuất chinh tướng quân a, cơ hồ mỗi một lần đánh giặc đều không tay không, cuối cùng trừ bỏ vàng bạc không lưu lại ngoại, những cái đó đá quý, đẹp tơ lụa cầm lăng, một ít hiếm lạ đồ cổ chờ nhưng tồn trữ không ít.Cùng Lâm gia giống nhau, nhà bọn họ nhà kho đều sắp trang không được.Đáng tiếc, này đó đều rất khó biến hiện, đặc biệt là ở cái này loạn thế, mấy thứ này trừ bỏ có thể lấy tới trang điểm bì mặt cùng giả dạng người ngoại không có cái thứ ba sử dụng.Nhưng là, bọn họ tướng quân hiện tại khinh thường với như vậy trang điểm, mà bọn họ tướng quân phủ lại đại cung không có khả năng đem mấy thứ này đều bày ra tới, vậy không phải giả dạng bì mặt, mà là trực tiếp biến thành nhà kho.Cho nên chỉ đưa ra hai xe đồ vật tính cái gì?Chính là tướng quân đem tướng quân phủ một nửa nhà kho đưa ra tới hẵn cũng không mang theo đau lòng.Dù sao thứ này tướng quân trăm năm sau cũng là cho tê chung kia hai nhà bạch nhãn lang phân, còn không bằng đưa cho có thể làm tướng quân thích người đâu, ít nhất tướng quân cao hứng a.Chung Như Anh đều như thế coi trọng Lâm Ngọc Tân cập kê lễ, Lâm Thanh Uyển càng không thể có thể bỏ qua, cho nên sáng sớm liền tự mình thương Lư gia bái phỏng, thỉnh Lư lão phu nhân làm chính tân, lại thỉnh Thượng Đan Trúc làm tán giả.Này hiển nhiên có chút ra ngoài Thượng lão phu nhân dự kiến, nàng cho rằng Lâm Thanh Uyển sẽ thỉnh nàng làm chính tân, rốt cuộc nàng là Ngọc Tân bà ngoại.Thượng Đan Trúc vẫn là lần đầu tiên làm tán giả, hưng phấn mà cũng chưa lưu ý đến lão thái thái cảm xúc, mà là kéo tỷ muội hai người cho nàng tham khảo ngày đó muôn xuyên y phục.Thượng Đan Lan lăng lẽ nhìn thoáng qua tò mò, cao hứng kéo Thượng Đan Trúc đi ra ngoài, “Ta chỗ đó vừa lúc có một sách như ý phường xiêm y, người đi xem.”Thượng Đan Cúc cũng cao hứng đuổi kịp, “Còn có trang sức, đến ngày đó Tam tỷ mang trang sức cũng đến là tân mới hảo.”Trong phòng một chút liền dư lại Thượng lão phu nhân cùng Thượng nhị thái thái.Thượng nhị thái thái cười nói: “Lâm cô cô người này thỉnh không tồi, Lư lão phu nhân chính là rất nhiều năm không bên ngoài đi lại, có thể thỉnh được đến nàng không biết hạ bao lớn sức lực đâu.”Thượng lão phu nhân kéo khéo miệng nói: “Nàng dù sao cũng là triều đình thân phong quận chúa, nhiều ít vẫn là có chút mặt mũi. Ta nhớ rõ Đan Trúc sinh nhật cũng không lâu, đến lúc đó nàng cập kê ngươi tính toán thỉnh người nào đến cho nàng làm chính tân?”Thượng nhị thái thái một nghẹn, nàng tự nhiên là thỉnh bất động Lư lão phu nhân.Như vậy tướng tượng, Thượng nhị thái thái khó tránh khỏi trong lòng không vui.Lư lão phu nhân là có tiếng có phúc khí người, xuất thân danh môn, huynh đệ tỷ muội đều toàn, cha mẹ trường thọ, nàng bản thân cũng rất trường thọ.Cha mẹ

chồng trường thọ, trượng phu cũng trường thọ, nhi nữ song toàn, cháu trai cháu gái cũng đều có, thậm chí tôn bối đều sắp thành thân, nàng còn sống được phi thường khỏe mạnh vui sướng.Cùng nàng phúc khí giống nhau lan xa đó là nàng tài đức, hiếu thuận cha mẹ chồng, giúp chồng dạy con, nhi nữ hiếu thuận, kỳ tài hoa cũng là chinh phục quá một đoàn lão nhân lão thái thái, cho nên là tài đức phúc đều toàn người.Nhiều ít nữ hài cập kê đều tưởng thỉnh nàng đi làm chính tân a, nhưng mà trừ bỏ nhà chồng mấy cái cháu gái cùng nhà mẹ đẻ cháu gái ngoại, nàng rất ít cấp người ngoài làm chính tân.Chính là có, nhân gia tổ mẫu cũng là cùng nàng là bạn thân, vài thập niên giao tình ở nơi đó.Nhưng mà Lâm Thanh Uyển có cái gì đâu? Nàng căn bản không quen biết nhân gia lão thái thái.Bất quá không quan hệ, nàng nhận thức lão thái thái con dâu cùng nhi tử.Cho nên nàng tới cửa ba lần, cuối cùng là thỉnh động lão thái ra mặt, Thượng lão phu nhân đó là bị hạ mặt mũi trong lòng không vui, cũng không thể không thừa nhận ngoại tôn nữ có thể làm Lư lão phu nhân cho nàng làm chính tân là nàng phúc khí.Cập kê lễ cũng không ở Lâm gia biệt viện cử hành, mà là ở thành tây Lâm phủ.Tháng giêng còn không có quá, Lâm gia liền bắt đầu bố trí Lâm phủ, đến hai tháng mười hai ngày đó Lâm phủ trong ngoài liền một mảnh lửa đỏ, giăng đèn kết hoa chờ khách nhân tới cửa.Lâm Nhuận sớm mang theo chất nhi cháu dâu nhóm tới cửa hỗ trợ, hôm nay khách nhân đem từ bọn họ tới chiêu đãi.Một cái cập kê lễ vốn không nên làm cho lớn như vậy, nhưng ai kêu Lâm Thanh Uyển coi trọng đâu, ai kêu Lâm Ngọc Tân là Lâm thị dòng chính duy nhất huyết mạch hậu nhân đâu, ai lại kêu nàng là huyện chủ đâu?Cho nên lần này Lâm gia đem có thể thỉnh người đều mời tới, thậm chí không thỉnh đều đưa tới hạ lễ, cho nên trường hợp liền có chút đại.Lâm Thanh Uyển làm chủ nhân với đông giai đón khách, Thượng lão phu nhân mang theo con dâu cùng các cháu gái tiến lên đây, cười nói: “Hôm nay Ngọc Tân liền tính là trưởng thành, về sau còn cần Lâm cô cô nhiều hơn lo lắng.”Lâm Thanh Uyển cười nói: “Cũng muốn lão thái thái nhiều giúp đỡ, ngài mau bên trong thỉnh, Ngọc Tân còn tại nội thất, ngài không bằng đi xem nàng.”Thượng lão phu nhân cười gật đầu, đỡ Thượng Đan Lan tay đi vào.Thạch Hiền cùng Thạch Tuệ cũng mang theo nữ nhi tới, ngay cả xa ở Giang Đô Chu gia cùng Triệu gia đều phái người đưa tới hạ lễ.Thôi Vinh không khỏi lúi lưỡi, “Này cũng làm được quá lớn đi, ta nhớ rõ ta đường tỷ cập kê khi cũng liền thỉnh mấy nhà thế giao.”“Lâm thị dòng chính chỉ có Ngọc Tân một cái, Lâm gia tự nhiên đại làm,” Lư Linh cẩn nàng lỗ tai nói: “Ta cập kê thời điểm chỉ cần có thể đem các ngươi đều thỉnh đi ta liền cảm thấy mỹ mãn.”“Ngươi yên tâm, điểm này nguyện vọng dù vẫn là có thể thỏa mãn ngươi.”“Đi, chúng ta đi hậu viện nhìn xem Ngọc Tân.”Lâm Ngọc Tân nội thất chính náo nhiệt, cơ hồ nữ học nữ học sinh đều chạy tới, chính vây quanh nàng ríu rít nói chuyện.Thượng lão phu nhân

như vậy thích náo nhiệt một người đều có chút chịu không nổi, đã đỡ nha đầu tay đi ra ngoài.Thượng Đan Trúc cùng Lâm Ngọc Tân kè tai nói nhỏ nói: “Đến lúc đó ta cặp kê, ngươi cũng cho ta làm tán giả.”“Không thành vấn đề,” Lâm Ngọc Tân thanh thúy cười nói: “Không chỉ có ngươi, các ngươi ai mời ta đi tán giả, ta đều đi.”

Chương 194: Lễ cài trâm

“Kia cảm tình hảo, dứt khoát chúng ta đều thỉnh nàng hảo, đây chính là huyền chủ đâu, truyền ra đi thật tốt nghe, huyền chủ nhưng cho chúng ta đã làm tán giả đâu.”Lâm Ngọc Tân cười nói: “Đừng nói đến giống như huyền chủ nhiều hiềm lạ dường như, ta chỉ sợ thật đi các ngươi liền phải khóc nhè.”“Vì sao?”“Tự nhiên là bị tán giả mỹ mạo so không bằng,” Thượng Đan Cúc chỉ Lâm Ngọc Tân mặt nói: “Nào có tán giả so trâm cài đâu giả còn muôn xinh đẹp, kia đại gia là muốn xem tán giả, vẫn là trâm cài đâu giả?”Lâm Ngọc Tân che mặt cười to, những người khác nhìn xem Lâm Ngọc Tân, lại từng người nhìn xem, cũng nhịn không được cười rộ lên, “Kia đích xác không thể làm nàng làm tán giả, thượng tam, ngươi không hề suy xét suy xét?”Thượng Đan Trúc liền cắn môi tự hỏi, Thôi Vinh liền tẽ tiến lên nói: “Ngươi mời ta làm tán giả đi, ta nhất định không đoạt ngươi nổi bật.”Thượng Đan Trúc không chút khách khí nói: “Ngươi chính là muốn cướp cũng đoạt không a.”Thôi Vinh hừ hừ hai tiếng, “Đó là bởi vì ta không đoạt, ngươi đãi ta cần thận trang điểm tới, xem có thể hay không cướp đi.”“Kia hảo, ngày ấy ta liền thỉnh ngươi làm ta tán giả, ta đảo muôn nhìn ngươi có thể hay không đoạt ta nổi bật.”Thôi Vinh sững sốt, hỏi: “Ngươi nghiêm túc?”“Tự nhiên, quân tử nhất ngôn tú mã nan truy!”Lâm Ngọc Tân cười, chỉ vào nàng nói: “Ngươi khi nào thành quân tử, ngươi trở thành quân tử, còn làm sao bây giờ cặp kê lễ?”Đại gia lại cười rộ lên, Thượng Đan Trúc liền bóp nàng mặt nói: “Ta không cùng ngươi biện, tóm lại ta lời nói đặt ở nơi này.”“Kia hảo,” Lâm Ngọc Tân phai khai tay nàng, đứng ở nàng cùng Thôi Vinh trung gian nói: “Ta liền cho các ngươi làm nhân chứng như thế nào?”“Hảo!”Thượng Đan Trúc một ngụm đồng ý, nhìn Thôi Vinh cười nói: “Thôi muội muội, ta chờ ngươi diễm áp ta nga.”Thôi Vinh hốc mắt có chút nóng lên, có loại tưởng rơi lệ cảm giác, nhưng hôm nay là Lâm Ngọc Tân cặp kê nhật tử, nàng cảm thấy như vậy không tốt, bởi vậy chỉ dương lân đầu coi nàng.Thượng Đan Cúc lo lắng nhìn Thượng Đan Trúc liếc mắt một cái.“Còn có ta đâu,” Lư Linh cười nói: “Ngươi nếu là ở thượng tam cặp kê lễ thượng áp bất quá nàng, vậy ở ta cặp kê lễ thượng thủ xem.”Ngô Áu Hàm tiến lên một bước, nghịch ngợm chớp chớp mắt nói:

“Có lẽ ngươi cũng có thể ở ta cặp kẽ lẽ thượng thí.”Mặt khác nữ hài liếc nhau, toàn hữu hảo cười, trêu ghẹo Thôi Vinh nói: “Nếu chúng ta đều thỉnh nàng làm chúng ta cặp kẽ lẽ tán giả, nhưng nàng đều áp bất quá chúng ta, kia nàng chẳng phải là muốn khóc hổng rồi?”Chu Thư Nhã cười nói: “Kia xem ra chúng ta này đó đã cặp kẽ người là không cơ hội áp quá Thôi muội muội.”Thôi Vinh cười ha ha, trong mắt lại hàm chứa nhiệt lệ nói: “Cho nên các ngươi chỉ có thể trách các ngươi sinh ở ta đăng trước.”“Hảo, hảo, các cô nương,” Lâm gia một cái cháu dâu vỗ vỗ chưởng cười nói: “Giờ lành mau tới rồi, đại gia mau đến phía trước đi thôi.”Chu Thư Nhã cùng Thượng Đan Lan lập tức đứng dậy mang theo cùng trường nhóm ra bên ngoài đi, đồi Lâm Ngọc Tân nói: “Ngươi hảo hảo chuẩn bị, chúng ta ở bên ngoài chờ ngươi.”Nội thất một chút liền chỉ còn lại có Lâm Ngọc Tân cùng Thượng Đan Trúc, hai người liếc nhau, đều nhịn không được cong môi cười.Thượng Đan Trúc nhẹ giọng hỏi, “Ngươi khẩn trương sao?”“Có chút.”Lâm Ngọc Tân che lại ngực, mắt mang chờ mong nói: “Ta liền phải là đại nhân.”Thượng Đan Trúc có chút hâm mộ, cũng có chút khát khao, nhỏ giọng nói: “Lại quá hai tháng ta cũng muốn thành nhân.”Lâm Ngọc Tân hướng ra phía ngoài nhìn nhìn, nhỏ giọng hỏi, “Nhi mợ sẽ đáp ứng ngươi thỉnh Thôi muội muội làm tán giả sao?”Thượng Đan Trúc nhẹ giọng cười nói: “Ta sẽ cầu nàng đáp ứng, ta đáp ứng rồi nàng không phải sao?”Thượng Đan Trúc hướng nàng chớp chớp mắt, “Chỉ cần biểu tys không trách ta lật lọng, không thỉnh ngươi làm tán giả liền hảo.”“Như thế nào sẽ, Thôi muội muội làm cùng ta làm là giống nhau.”Lâm Ngọc Tân nếu là để ý, vừa rồi liền sẽ không làm cấp hai người làm chứng kiến.“Đại tiểu thư, chính tân tới rồi,”Bích Dung tiến vào nói: “Bạch Mai tỷ tỷ ở bên ngoài chờ đâu.”Lâm Ngọc Tân cùng Thượng Đan Trúc liếc nhau, cầm tay đi ra ngoài, tới rồi phía trước, vừa lúc nghe được Lâm Thanh Uyển đang ở nói chuyện, “Hôm nay là ta chất nữ Ngọc Tân cặp kẽ ngày, cảm tạ chư vị khách và bạn giai khách tiến đến xem lễ, hiện tại tiểu chất Ngọc Tân thành nhân lễ cài trâm chính thức bắt đầu. Người tới, thỉnh đại tiểu thư ra tới bái kiến các vị khách và bạn.”Thượng Đan Trúc hít sâu một hơi, trước một bước đi ra ngoài, nỗ lực đoan chính thần sắc tiến lên rửa tay, lúc này mới lui đến phía tây tịch sau dừng lại.Lâm Ngọc Tân lúc này mới ra tới, đi đến chính giữa cùng mọi người bao quanh hành lễ sau mới ngồi quỳ ở trong bữa tiệc, Thượng Đan Trúc tiến lên tản ra nàng tóc, chấp sơ vì nàng sơ thuận tóc, lúc này mới đem lược phóng với nam tịch lui ra.Lư lão phu nhân nhìn trầm tĩnh Lâm Ngọc Tân cùng Thượng Đan Trúc, hơi hơi gật đầu, đứng dậy rửa tay sau ở Lâm Thanh Uyển cùng đi hạ đi hướng Lâm Ngọc Tân.Nàng tuổi lớn, đã đă nhiều năm chưa cho người thêm trâm cài đầu, nhưng lần này là nhi tử cùng con dâu một khối thỉnh nàng, nàng liền đáp ứng rồi.Cái này tiểu cô nương nhìn đích xác không tồi.Cặp kẽ lẽ cũng phân trình tự, người thường gia ăn chén

mì trường thọ, sơ cái đầu cắm cây trâm là được. Phú quý nhân gia cũng nhiều là một thêm nhị thêm mà thôi, rốt cuộc lễ cài trâm quá mức phức tạp, kia yến hội tiêu chuẩn chỉ biết càng cao, đổi chính tân cùng trâm cài đầu giả tới nói đều rất mệt. Nhưng lần này Lâm Ngọc Tân lễ cài trâm là tam thêm. Bất quá Lư lão phu nhân thân thể luôn luôn khoẻ mạnh, nhìn phức tạp, lại cũng còn chịu nổi, nàng đi đến Lâm Ngọc Tân trước mặt, cao giọng ngâm tụng lời nguyện cầu nói: “Lệnh nguyệt ngày tốt, thủy thêm nguyên phục. Bỏ người âu chí, thuận người thành đức. Thọ khảo duy kỳ, giới người cảnh phúc.” Nàng cầm lấy có tư phủng trâm cài đầu vì Lâm Ngọc Tân chải đầu cố định hảo, Thượng Đan Trúc ở Lư lão phu nhân lui ra phía sau một bước sau mới tiến lên tượng trưng tính chính một chút trâm cài đầu. Lâm Ngọc Tân đứng dậy, đại gia hướng nàng chấp tay thi lễ chúc mừng, nàng liền trở lại nội thất thay chuẩn bị tốt tố y áo vây. Lư lão phu nhân thừa dịp cái này khe hở nghỉ ngơi, Lâm Thanh Uyển rất là cung kính cho nàng phụng một ly trà. Lư lão phu nhân liền cười, “Ngươi cái này làm cô cô cũng thật đủ nhọc lòng, bất quá ta xem kia hài tử là cái hiếu thuận, chờ nàng lại lớn lên chút người liền có thể hưởng phúc.” Nàng là biết Lâm Thanh Uyển không tính toán tái giá, cho nên mới có này nói. Lâm Thanh Uyển gật đầu cười nói: “Đúng vậy, chờ nàng lại lớn lên vài tuổi thì tốt rồi.” Lâm Ngọc Tân đổi hảo quần áo ra tới, hướng các khách nhân hơi hơi uốn gối hành lễ sau mới mặt hướng Lâm Thanh Uyển mà trạm, nàng cha mẹ toàn vong, gia trưởng đó là Lâm Thanh Uyển. Cho nên tự nhiên là hướng nàng hành quỳ lạy lễ. Lâm Thanh Uyển chờ nàng bái hạ sau mới duỗi tay đỡ nàng, “Hướng phía đông bắc hướng cũng bái nhất bái đi, phụ thân ngươi mẫu thân nếu có thể nhìn đến, trong lòng cũng nhất định vui mừng.” Phía đông bắc là Lâm thị phần mộ tổ tiên sở tại, Lâm Giang vợ chồng liền chôn ở nơi đó. Lâm Ngọc Tân hốc mắt ửng đỏ, đổi với phía đông bắc quỳ xuống lễ bái. Lư lão phu nhân cái này chính tân vẫn luôn chờ nàng hành xong lễ mới đứng dậy đi đến bên người nàng, “Nên nhị bỏ thêm, hài tử, trở về hướng đông ngồi xong.” Lư lão phu nhân từ có tư trong tay tiếp nhận cái trâm cài đầu, cao giọng ngâm tụng lời nguyện cầu nói: “Cát thời tiết và thời vụ thần, nãi thân ngươi phục. Kính ngươi uy nghi, thực thận ngươi đức. Mi tho vạn năm, vĩnh chịu hồ phúc.” Thượng Đan Trúc tiến lên vì Lâm Ngọc Tân nhổ phát trâm cài đầu, Lư lão phu nhân lúc này mới vì nàng cắm thương cái trâm cài đầu, đứng dậy lui ra. Thượng Đan Trúc ngơ ngác nhìn mắt nàng cái trâm cài đầu, này căn trâm nàng nghe nói qua, tựa hồ là cô cô của hồi môn đồ vật, không nghĩ tới Lâm gia thế nhưng dùng cái này cấp Lâm Ngọc Tân làm cấp kê cái trâm cài đầu. Nàng vội vàng duỗi tay tượng trưng tính cho nàng chính cái trâm cài đầu. Lâm Ngọc Tân lúc này mới đứng dậy, đại gia lại lần nữa hướng Lâm Ngọc Tân chấp tay thi lễ chúc mừng, nàng cùng Thượng Đan Trúc xoay người trở lại nội thất, thay cùng cái trâm cài đầu nguyên bộ

khúc vạt thâm y.Thượng Đan Trúc thấp giọng hỏi, “Vừa rồi kia phát trâm cài đầu đã là không phiền, nhưng ta xem cái trâm cài đầu cũng rất đẹp, kia thoả quan nên như thế nào tráng lệ?”Lâm Ngọc Tân liền thấp giọng nói: “Phát trâm cài đầu là phụ thân cho ta chuẩn bị, cái trâm cài đầu là mẫu thân, thoả quan còn lại là cô cô cho ta chuẩn bị, ta còn không có gặp qua đâu.”Nữ hài tử đối với trang sức đều là không thể kháng cự, huống chi vẫn là như vậy đặc biệt trường hợp quan trọng trang sức?Hai người đều chờ mong lên.Lâm Ngọc Tân ra nội thất, đi đến phía trước cùng Lư lão phu nhân hành quỳ lạy lẽ, lần này là tỏ vẻ đối tiền bối tôn kính cập cảm tạ.Lư lão phu nhân hơi hơi hành lễ, chờ nàng với tịch thượng quỳ hảo sau mới tiến lên từ có tư trong tay tiếp nhận thoả quan, đó là Lâm Thanh Uyển kêu thợ thủ công cố ý cho nàng chế tạo.Thoả quan vì phượng hình, toàn thân lấy hoàng kim chế tạo, phượng thân ở giữa được khảm ba viên đá quý, thượng hoàng trung hồng hạ lam, mà ở giữa hồng bảo thạch nhất hai mắt.Phượng miệng cập hai bên cánh thượng đều treo màu sắc rực rỡ trân châu, tả hữu hai xuyên, ở giữa một chuỗi.Mỗi một chuỗi thượng đều chỉ có hai viên ngang nhau lớn nhỏ trân châu, trừ ngoài ra, hai bên cánh thượng còn tung người khảm thượng hai viên tiểu đá quý.Thoả quan một lấy ra tới, không chỉ có các tân khách, chính là thân là chính tân Lư lão phu nhân đều nhịn không được sững sốt.Mũ phượng thường thấy, nhưng như vậy tạo hình mũ phượng nhưng thật ra lần đầu tiên thấy.Lư lão phu nhân hơi hơi mỉm cười, đi đến Lâm Ngọc Tân trước mặt, cao giọng ngâm tụng lời nguyện cầu nói: “Lấy tuổi chi chính, lấy nguyệt chi lệnh, hàm thêm ngươi phục. Huynh đệ cụ ở, lấy thành xιu đức. Hoàng cầu Vô cương, chịu thiêん chi khánh.”Thượng Đan Trúc cũng từ thoả quan đánh sâu vào trung hoàn hồn, tiến lên giúp Lâm Ngọc Tân xóa cái trâm cài đầu, làm Lư lão phu nhân cho nàng mang lên thoả quan.Lúc này đây Lâm Ngọc Tân hồi nội thất thay quần áo khi còn có chút ngây người, bởi vì nàng cũng bị trên đầu mũ phượng chấn tới rồi.Nàng rất muốn đem mũ phượng bắt lấy tới nhìn kỹ.Thượng Đan Trúc hâm mộ nhìn nàng một cái, làm Ánh Nhạn đem lễ phục lấy ra tới, “Chúng ta trước đổi lễ phục, Lâm biêu tý, chờ tịch tan, ngươi nhất định làm ta hảo hảo xem xem ngươi thoả quan.”Lâm Ngọc Tân gật đầu, đôi mắt tỏa sáng nói: “Hảo!”Ánh Nhạn lấy ra lễ phục.Thượng Đan Trúc lại lần nữa líu lưỡi, vuốt xiêm y nói: “Lâm cô cô cũng thật bở được, này bộ xiêm y không có một hai năm là làm không được, nàng đây là chuẩn bị bao lâu thời gian a.”Lâm Ngọc Tân sắc mặt ửng đỏ, ở mọi người dưới sự trợ giúp đổi hảo lễ phục, lúc này mới đi ra ngoài cùng đại gia chào hỏi.Lần này nàng phải quỳ chính là thiên địa, tam thêm xong, tam lễ hoàn thành, nàng cập kê lễ lúc này mới tính kết thúc.Các tân khách cuối cùng là có thể ngồi vào vị trí dùng cơm, nhưng đại gia lực chú ý chủ yếu vẫn là ở Lâm Ngọc Tân trên đầu, này mũ phượng nhất định là đính làm, không biết là ở nơi nào làm.Bất quá liền tính các nàng đã biết, các

nàng cũng rất khó làm được ra giống nhau như đúc tới.Không nói kia màu sắc rực rõ trân châu, liền chính giữa kia viên hồng bảo thạch, kia liền không phải dễ dàng có thể được.Nhan sắc như vậy chính, còn như vậy đại viên, cắt còn như vậy hảo, khả ngô bất khả cầu, gấp khi các nàng cũng chưa chắc có thể mua.Lâm thị không hổ là Lâm thị, quả nhiên danh tác.Một cái cập kê lễ mà thôi, muốn hay không như vậy long trọng?Còn có Lâm Ngọc Tân trên người xuyên kia bộ lễ phục, Thạch Hiên đều nhịn không được nhìn rồi nhìn lại lần nữa.Thạch Tuệ ngược lại là trước hết hoàn hồn, nàng thấp giọng cười nói: “Cũng liền Uyển tỷ nhi có thể làm được này phân thượng.”Thạch Hiên cười, “Dù sao nàng chỉ có một chất nữ nhi, không cần ở trên người nàng dùng ở ai trên người?”Thạch Tuệ thâm chí nhận gật đầu.

Chương 195: Tài lộ

Lâm Ngọc Tân cập kê, ý nghĩa nàng việc hôn nhân muốn đề thượng hành trình, vốn dĩ không dám lên môn đề nhân gia, đang xem đến Lâm Ngọc Tân cập kê lẽ sau nhịn không được tâm động tới Lâm gia bái phỏng.Chỉ xem Lâm Ngọc Tân cập kê lẽ liền biết Lâm gia gia sản pha phong, Lâm Thanh Uyển không có con cái, lại không tái giá ý tứ, kia về sau này đó tài vật còn không đều là Lâm Ngọc Tân?Tuy rằng biết khả năng tính rất nhỏ, nhưng các nàng da mặt dày tới cửa.Cho nên ngắn ngủn ba ngày thời gian Lâm Thanh Uyển liền tiếp đãi năm gia phu nhân, đều là tới thăm nàng khẩu phong.Nếu đổi phương như Thạch Hiền giống nhau là Lâm Thanh Uyển giao hảo bằng hữu, hoặc là điểm đến tức ngắn nàng còn có thể thể diện ứng phó lại đây.Nhưng hiển nhiên luôn có người không đi tầm thường lộ, hoặc là nhận không rõ chính mình.Cho nên liên luyến ái cũng chưa nói qua Lâm Thanh Uyển chỉ có thể đem Lâm ma ma tìm tới, ở nàng chỉ điểm hạ da mặt dày ứng phó người.Lâm ma ma phát hiện cô nãi nãi lại vẫn có ứng phó không tới sự, không khỏi buồn cười, “Tự cô nãi nãi đương gia sau ít có dò hỏi chúng ta, ta còn tưởng rằng trên đời này không có có thể làm khó chuyện của nàng đâu, nguyên lai lại là ở chỗ này chớ.”Lâm quản gia liền cười nói: “Cô nãi nãi cũng là phàm nhân sao, tự nhiên có không am hiểu việc. Mặt khác sự còn có thể dựa thông minh tài trí chính minh cân nhắc thấu, nhưng này làm mai cự thân nhất quan trọng đó là da mặt dày. Cô nãi nãi rốt cuộc tuổi còn nhỏ, tự nhiên làm không tới.”Lâm quản gia dặn dò nói: “Nếu cô nãi nãi hỏi ngươi, nhưng ngươi liền nói thêm tinh nàng, đại tiểu thư phải làm mai, về sau tới cửa người còn nhiều đâu, có chút lời nói cô nãi nãi khó mà nói, ngươi ở bên cạnh liền cơ linh chút.”“Đã biết, dùng đến ngươi tới giáo.”Vì thế Lâm ma ma bắt đầu rồi mỗi ngày một bồi, chỉ cần trong nhà tới nữ tính khách nhân, nàng là nhất định muốn đi theo ở Lâm Thanh Uyển bên người.Lâm Thanh Uyển lại không thể giống dĩ vãng giống nhau đóng cửa từ chối tiếp khách, rốt cuộc này làm mai vốn dĩ chính là muốn quảng giăng l่อ, cần giao tế, nàng nếu là ham nhàn nhã đóng cửa từ chối tiếp khách, kia Lâm Ngọc Tân còn như thế nào tìm đối tượng?Cho nên nàng chỉ có thể chống tâm mệt đi ứng phó này đó khách nhân, đáng tiếc các

nàng đê người được chọn không phải tự thân có vân đê, chính là tài tình nhân phẩm không đủ, nếu không nữa thì chính là trong nhà có đủ loại vân đê.Còn không bằng Thượng Minh Kiệt đâu.Lâm Ngọc Tân thấy cô cô nhọc lòng thành như vậy, nhịn không được nói: “Cô cô không thích cũng đừng thấy các nàng, dù sao ta cũng không thích, ta lại tiêu, lại ở lâu mấy năm là được.”“Là muôn ở lâu mấy năm, khá vậy không thể chậm trễ, bằng không vài năm sau người còn định không được thân làm sao bây giờ?”Lâm Ngọc Tân đô miệng nói: “Ta đây liền không gả cho, cùng người cùng Chung cô cô giống nhau.”“Ta và người Chung cô cô là bất đặc dĩ mới quy tông thủ gia, người rõ ràng có rất tốt tương lai, vì cái gì muôn giống chúng ta giống nhau?” Lâm Thanh Uyển vuốt nàng quật cường khuôn mặt nhỏ nói: “Thật là đúra nhỏ ngốc, cho rằng chúng ta nhiều tự tại? Người hỏi một chút người Chung cô cô, nàng tâm có mệt hay không, thương không thương?”Lâm Ngọc Tân cắn môi không nói lời nào.“Hảo, người an tâm đi học đi,” Lâm Thanh Uyển cười nói: “Người mới cặp kê, cho nên ngày gần đây tới cửa nhân tài nhiều, người thả hấy chờ xem, chờ thêm mấy ngày người liền ít đi.”“Nga,” Lâm Ngọc Tân thấp thấp mà lên tiếng, “Kia cô cô nếu mệt mỏi liền trực tiếp từ chối tiếp khách đi, chúng ta nghỉ ngoi mấy ngày.”Lâm Thanh Uyển mỉm cười gật đầu, “Đúng rồi, Đan Trúc không phải sắp cặp kê sao, người nhưng chuẩn bị tốt muôn đúra nàng lẽ vật?”“Ân, chúng ta đều chuẩn bị tốt.” Lâm Ngọc Tân tròng mắt vừa chuyển, ôm Lâm Thanh Uyển cánh tay nói: “Mặt khác đồ vật đều bị hảo, chỉ là nàng lẽ phục còn không có định ra, cô cô, nhà của chúng ta tú nương ngày gần đây nhưng nhàn sao?”Lâm Thanh Uyển cười, “Như thế nào, muôn cho các nàng ra tay?”Lâm Ngọc Tân liên tục gật đầu, “Này mãn Giang Nam số được với tú nương cùng dệt nương đều ở nhà của chúng ta, phía trước ta xuyên kia bộ lẽ phục nhưng tiện sát các nàng. Các nàng vẽ bộ dáng trở về, chỉ là tìm người đều làm không được.”“Đó là tự nhiên, đây chính là dệt phường cùng thêu phường phé đi gần hai năm thời gian làm tốt.” Với điểm này thượng, Lâm Thanh Uyển rất là tự hào.Lâm gia to lụa trang, trang phục phô chờ đều bán, nhưng thợ thủ công không bán a.Những cái đó tú nương cùng dệt nương đều tự nguyện đi theo nàng hồi Tô Châu, nàng cũng vui lương cao dưỡng các nàng.Tuy rằng thiếu to lụa trang, trang phục phô này đó con đường, nhưng các nàng vì Lâm gia sáng tạo giá trị vẫn như cũ không ít.Mỗi năm nông trang tằm phun tị đều là các nàng tiêu hao rót, làm được vải dệt bán sỉ đi ra ngoài, sở kiếm tiền nhưng không thể so năm rồi to lụa trang thiếu.“Kia cô cô, ngài làm tú nương các tỷ tỳ giúp đỡ đi,” Lâm Ngọc Tân nói: “Tam biếu muội các nàng khác vẽ một cái quần áo bộ dáng, còn khá xinh đẹp, chỉ là tìm vài gia thêu phường đều nói không thể ở hai tháng nội làm tốt.”Lâm Thanh Uyển trong lòng vừa động, hỏi: “Kia đa dạng phúc tạp sao?”“Ta nhìn còn hảo, mấu chốt vải dệt là có sẵn, ta cảm thấy nhà của chúng ta tú

nương hắn là có thể làm tốt.” Lâm Thanh Uyển hơi hoi gật đầu, “Ngươi ngày mai đem đa dạng lấy tới ta nhìn xem.” Lâm Ngọc Tân cao hứng hoan hô một tiếng, ôm nàng cổ nói: “Cô cô tốt nhất.” “Thiếu hồng ta, ta hỏi ngươi, ngươi là phải làm Đan Trúc tán giả? Kia nhưng chuẩn bị tốt chính mình lễ phục?” Lâm Ngọc Tân cười, “Tam biếu muội tán giả không phải ta, là Thôi muội muội.” Lâm Thanh Uyển nhường mày, “Là Đan Trúc tự mình thỉnh sao?” Lâm Ngọc Tân gật đầu, “Nhị mợ đã đáp ứng rồi, hôm nay mới vừa đem thiệp hạ đến Lư gia, ngày mai khả năng liền sẽ tới cửa thỉnh cầu.” Thạch Hiền ở Thanh Phong Sơn dưới chân tu cá biệt viện, nhưng bọn họ mẫu tử ba người kỳ thật rất ít ở tại nơi đó, đa số thời điểm vẫn là sống nhờ ở Lư gia. Lâm Thanh Uyển không nghĩ tới Thượng nhị thái thái sẽ đáp ứng Thôi Vinh làm Thượng Đan Trúc tán giả, gật đầu khen: “Hảo cô nương, ngươi quay đầu lại hỏi một chút Thôi Vinh, nàng lễ phục muôn hay không ta hỗ trợ.” Lâm Ngọc Tân nghe vậy ánh mắt sáng lên, cao hứng đồng ý. Có thể vì các băng hữu làm chút sự, nàng vẫn là thực vui vẻ. Thực mau Thượng Đan Trúc cùng Thôi Vinh liền các tặng một trương quần áo bản vẽ lại đây. Lâm Thanh Uyển giao cho các thợ thêu xem. Cầm đầu Như nương đem Thôi Vinh bản vẽ giao cho một người khác, cầm lấy Thượng Đan Trúc bản vẽ nói: “Làm nhưng thật ra có thể làm, chính là thời gian đèn tôn nhiều chút.” Lâm Thanh Uyển hỏi, “Muốn bao lâu?” Như nương rũ mắt, cắn chặt răng nói: “Một tháng rưỡi!” Lâm Thanh Uyển nhìn nàng trong chốc lát, đảo qua nàng mặt sau tú nương sau cười nói: “Cho các ngươi hai tháng thời gian, lại nhiều cho các ngươi bồi hai người, chậm rãi làm, không nóng nảy.” “Chỉ là cứ như vậy đã tiếp đón đặt hàng thêu phẩm chỉ sợ muôn đã muộn.” “Ta sẽ làm Chung đại quản sự đi điều giải, nhiều nhất bất quá cho bọn hắn làm vài phần lợi, sẽ không có việc gì.” Lâm Thanh Uyển nói: “Tiền quan trọng, nhân tình quan trọng, nhưng các ngươi đôi mắt càng quan trọng.” Lâm Thanh Uyển chỉ vào các nàng đôi mắt nói: “Tú nương nhất quan trọng đó là một đôi mắt, các ngươi phải chú ý chút, nhưng đừng ngao hổng rồi đôi mắt.” Các thợ thêu cảm động, Như nương càng là cười nói: “Thêu phuờng an bài việc không nặng, cô nãi nãi yên tâm, ngao không xấu đôi mắt.” Lâm gia luôn luôn đai các nàng dày rộng, tự cùng cô nãi nãi hồi Tô Châu sau càng sâu, mỗi ngày chỉ cần bắt đầu làm việc bốn cái canh giờ, cũng không nối liền. Trên cơ bản mỗi nửa canh giờ liền có thể nghỉ ngơi một chút, làm đôi mắt thả lỏng một chút. Công tác hoàn cảnh không tồi, tiền tiêu vật cũng cao, chủ tử lại hiền lành, đi theo hồi Tô Châu các thợ thêu đều thực vừa lòng. Cũng bởi vậy đối Lâm Thanh Uyển tự mình phân phó sự các thợ thêu thực để bụng, các nàng tổng muốn vì chủ tử làm chút cái gì. Đến nỗi Thôi Vinh lễ phục càng đơn giản, tuy rằng nàng nói muốn diễm áp Thượng Đan Trúc, nhưng đó là nàng cập kê lễ, vai chính tự nhiên là Thượng Đan Trúc. Bởi vì Thạch Hiền quan hệ, các gia trưởng đều không

quá thích bọn nhỏ cùng Thôi Vinh ngoan nhi, Thượng nhị thái thái vưu
gi. Nàng vẫn luôn cảm thấy Thạch Hiền mang theo hài tử hòa li như vậy sự
thật ở là quá mức đồi phong bại tục, nhưng nữ nhi không chỉ có cùng Thôi
Vinh chơi đến hảo, quan hệ còn không kém. Lần này càng là trực tiếp đem
người mời đến đương tán giả. Thượng nhị thái thái cảm thấy, cùng Thôi
Vinh so sánh với, nàng tình nguyện đương tán giả chính là chính mình nhìn
không thuận mắt Lâm Ngọc Tân. Đáng tiếc, một là nữ nhi kiên trì, thứ hai là
trượng phu cũng gởi thư dặn dò nàng muốn cùng Lư gia cùng Thạch gia
làm tốt quan hệ. Mà nữ nhi đã giáp mặt đem lời nói thả ra đi, nàng lại khác
tìm người khác không phải đặc tội Thạch Hiền? Thượng nhị thái thái cảm
thấy, Thạch Hiền như vậy nữ nhân liền chính mình trượng phu đều nhin
không nỗi, lại như thế nào hiểu ý ngực rộng lớn đến có thể nhẫn nàng?
Thượng nhị thái thái chỉ có thể bóp mũi nhận, chỉ hy vọng Thôi Vinh tới
làm tán giả, nhà người khác không cần chê cười nàng nữ nhi mới
hảo. Thượng Đan Trúc mới không cảm thấy có người sẽ chê cười nàng đâu,
vô cùng cao hứng mà cùng các băng hữu cùng nhau thảo luận chính mình
cập kê lễ. Trải qua quá Lâm Ngọc Tân cập kê lễ, các bạn nhỏ đã biết rất
nhiều yêu cầu chú ý hạng mục công việc, cũng bởi vậy tưởng làm đa dạng
liền nhiều. Liền có người đề nghị ngày đó các nàng muốn xuyên giống nhau
quần áo, cùng nhau cấp Thượng Đan Trúc chúc thọ. "Cũng không cần đến
bên ngoài tìm thêu phường tuyên xiêm y, chính chúng ta họa cái bộ dáng,
giao cho Ngọc Tân mang về cho các nàng gia tú nương," Chu Thư Nhã nói:
"Lâm gia vải dệt là có tiếng hảo, đến lúc đó chúng ta lựa chọn một con, lại
giao cho các nàng gia tú nương tới làm liền hảo. Chúng ta cũng không
chiếm các nàng gia tiện nghi, giá cả liền án trên thị trường tới." Lâm Ngọc
Tân liền buồn rầu cắn môi nói: "Chỉ là các nàng tiếp không ít thêu phẩm
đơn tử, chỉ sợ trừu không ra không tới làm chúng ta xiêm y." Chu Thư Nhã
liền cười nói: "Trừ bỏ thêu phường tú nương, không phải còn có trong phủ
sao, ngươi không bằng trở về hỏi một chút ngươi cô cô, có thể hay không
tiếp cái này đơn tử." Lâm Ngọc Tân về nhà hỏi Lâm Thanh Uyển, Lâm
Thanh Uyển liền cười: "Ngươi Chu tỷ tỷ nói không tồi, chúng ta trong phủ
còn có hai cái trống không tú nương, bất quá các nàng hai người phải làm
nhiều như vậy bộ xiêm y là không có khả năng." Nàng cúi đầu trầm tư một
lát, trong lòng hơi hoi vừa động, "Các ngươi trước đem bộ dáng cho ta xem,
nếu không phúc tạp, đảo cũng có thể làm." Chung đại quản sự tiếp thêu
phẩm đơn tử cũng chỉ đến tháng sau, vải dệt thượng thêu dạng thiếu, yêu
cầu dùng đến các thợ thêu cơ hội liền thiếu. Mỗi năm ba tháng đến bảy
tháng đều là các thợ thêu nhàn rỗi thời gian, lần này Lâm Ngọc Tân nhưng
thật ra cho nàng đề ra một cái tinh nhi, có lẽ nàng có thể sáng lập một khán
điều tài lộ. Các cô nương tiếp thu ý kiến quần chúng, nhưng thật ra thực mau
liền thương định này bộ quần áo bộ dáng, Lâm Thanh Uyển nhìn nhìn cười

nói: “Này đảo không khó, tìm cái thời gian làm các nàng tới trong nhà lượng một chút lớn nhỏ, hai tháng nội nhất định cho các ngươi làm tốt.”“Kia thêu phuòng nhận được thêu phẩm đơn từ làm sao bây giờ?”Lâm Thanh Uyển cười nói: “Ngươi quá coi thường nhà của chúng ta tú nương, ngươi thả hấy chờ xem.”Lâm Thanh Uyển xoay người liền sửa lại các thợ thêu thù lao, trừ bỏ tiền tiêu vặt ngoại, các nàng còn có tích hiệu tiền thường, mỗi tháng căn cứ chính mình sở tiếp đơn đặt hàng, có khác tiền thường lấy.Lâm Thanh Uyển còn đặc biệt quy định mỗi người mỗi ngày lao động thời gian không thể vượt qua năm cái canh giờ.Nàng đảo không phải sợ Chung đại quản sự làm các nàng tăng ca, nàng sợ chính là các thợ thêu chính mình liều mạng tăng ca.

Chương 196: Thay đổi

Tới tháng tư, một đám tiễn cô nương ăn mặc tương đồng quần áo mùa hè cùng nhau xuất hiện ở Thượng Đan Trúc cập kê lễ thượng, đồng dạng vàng nhạt sắc sáu phúc váy, ám văn cập thêu dạng đại thể nhất trí, chỉ ở cổ tay áo chỗ thêu dạng có chút bất đồng. Thượng Đan Lan cổ tay áo thêu chính là phong lan, Thượng Đan Cúc còn lại là cúc hoa, ngay cả Thượng Đan Trúc đều có một bộ thêu cây trúc, chẳng qua hôm nay nàng xuyên chính là lễ phục. Lâm Ngọc Tân cổ tay áo thêu chính là tường vân văn, dùng nàng nói chính là “Gần mấy năm xem vân nhiều, thế nhưng cảm thấy nó so với gian vạn vật đều đẹp.” Hiện giờ nàng vẫn như cũ kiên định cho rằng nàng cha còn ở vân thượng nhìn nàng đâu. Còn có người thêu bông thỏ, chỉ là đơn giản phác họa, nhưng nhìn khiến cho người cảm thấy hoạt bát... Mỗi người thêu dạng đều không giống nhau, nhưng không nhìn kỹ căn bản phát hiện không đến điểm này bất đồng, tiến đến khách khứa kinh ngạc nhìn này đám tiễn cô nương, nhịn không được hỏi: “Đây là nhà ai thêu phuòng làm, bộ dáng này không tôi.” Có cảm kích phu nhân liền cười nói: “Bạn nhỏ chính mình họa tới đùa giỡn.” “Quần áo bộ dáng thiết kế không tôi, nhưng làm quần áo cũng không tôi,” có người cười nói: “Quay đầu lại chúng ta có bộ dáng đảo có thể kêu các nàng làm làm, không biết nhà ngươi hài tử là ở đâu gia thêu phuòng đính.” Liền có người chỉ ngồi ở thượng đầu Lâm Thanh Uyển nói: “Cũng không phải là giống nhau thêu phuòng, là nàng đau nhà mình chất nữ, lúc này mới làm trong nhà tú nương ra tay.” Mấy người vừa nghe hiểu rõ, đáng tiếc nói: “Lâm gia tú nương chính là có tiếng hảo, năm đó Nghê Thường Các ở khi chúng ta còn có thể thường thường tới cửa đính làm một hai bộ độc đáo xiêm y, hiện tại nhà bọn họ lại chỉ tiếp đại bối thương thêu phẩm đon tử.” “Rốt cuộc không có trang phục phô, không hảo đoạt trang phục phô sinh ý, nhưng ngươi xem hiện tại nàng chịu tiếp bọn nhỏ đon tử, chẳng lẽ còn sẽ không tiếp chúng ta?” Vài vị ham thích phục sức phu nhân trong lòng vừa động. Lâm Thanh Uyển cúi đầu nhấp một miếng trà, làm lơ bốn phương tám hướng phóng tới ánh mắt, ngẩng đầu nhìn về phía bên cạnh Thượng lão phu nhân, “Lão thái thái, vừa rồi còn thấy nhị tiểu thư, như thế nào nháy mắt đã không thấy tăm hơi tung tích? Ta nghe Ngọc Tân

nói nàng đã có vài ngày không đi học đường.” Thượng lão phu nhân liền cười nói: “Nàng sắp đính hôn, không hảo tông ra bên ngoài chạy, cho nên ta không gọi nàng đi đi học.” Lâm Thanh Uyển gật đầu, “Nàng tuổi này nhưng thật ra vừa vặn, không biết là nhà ai lang quân như vậy có phúc khí?” Thượng lão phu nhân liền nhìn về phía trong đám người Chu phu nhân, cười ha hả nói: “Người này người cũng nhận thức, lại nói tiếp còn muốn đa tạ người đâu, ta nghe Minh Viễn tức phụ nói, việc hôn nhân này vẫn là người dắt tuyến.” Lâm Thanh Uyển hơi hờn nhường mày, cười nói: “Ta bất quá là đè ra một câu, lại không nghĩ rằng thật đúng là thành, như thế các người hai nhà duyên phận.” “Đúng vậy, cũng không phải là duyên phận, đãi Chu gia kia hài tử trở về, làm hán cùng Lan tỷ nhi cho người kính ly trà.” “Ta đây chờ.” Thượng lão phu nhân ha ha cười đồng ý, rất là thoái mái. Kỳ thật hai nhà việc hôn nhân tiến triển so nàng tưởng tượng còn muôn mau, Thượng lão phu nhân cho rằng năm nay có thể định ra liền tính không tồi, ai ngờ mới quá xong nguyên tiêu, Chu lão phu nhân liền tự mình mang theo Chu Thông cùng quan mô tới cửa. Thượng lão phu nhân căn bản không nghĩ tới muôn hỏi Thượng Đan Lan ý kiến, nhưng lại là muôn hỏi Thượng đại thái thái, nhưng Thượng đại thái thái mặc kệ sự a. Nghe nói thông gia là Chu thứ sử gia, nàng không chút nghĩ liền phải đồng ý, vẫn là ở bên người nàng Tiêu Phương thị ngăn cản một chút, lập tức phái người đi đằng trước thông tri Thượng Minh Viễn. Thượng Minh Viễn lại tự mình chạy tới học đường hỏi Thượng Đan Lan, việc hôn nhân này lúc này mới định ra. Muội muội gả cái vị cao quyền trọng người tự nhiên hảo, nhưng với Thượng Minh Viễn tới nói, Tè đại phi ngẫu, Chu gia điều kiện nửa vời vừa vặn tốt. Nhưng hắn nhớ rõ muội muội cùng Chu Thông quan hệ tựa hồ có chút không tốt, tổng không thể làm nàng gả chồng liền nhập hố lửa đi, cho nên hắn mới chạy tới hỏi nàng. Vốn tưởng rằng Thượng Đan Lan sẽ cự tuyệt, ai biết nàng chỉ là nghĩ liền gật đầu đáp ứng rồi. Thượng Minh Viễn còn có chút ngốc, nhịn không được khuyên nhủ: “Muội muội không cần ủy khuất chính mình, người nếu là không thích cự chính là, chúng ta lại tìm, lần trước Lâm cô cô còn cùng ta và người hầu tử nói đi, nói Lư gia cũng có mấy cái con cháu không tồi.” Thượng Đan Lan liền cười nói: “Đại ca hiểu lầm, ta cùng với Chu công tử cũng không có cái gì thâm cùu đại hận, hắn cũng không có ta cho rằng như vậy chán ghét ta, nếu như thế, gả ai mà không gả đâu? Gả hắn ta tốt xấu còn có thể biết bỉ tri kỷ, hắn tuy có chút cuồng vọng tự đại cùng lòng dạ hẹp hòi, nhưng làm người còn tính chính trực, lại không có ăn nhậu chơi gái cờ bạc một loại bất lương ham mê, tính không tồi.” Thượng Đan Lan từ nhỏ ở nàng cha “Quang huy sự tích” bóng ma hạ lớn lên, lại tự mình cảm nhận được nàng thúc thúc ra vẻ đạo mạo đối trá, tận mắt nhìn thấy nàng ca ca cái này thật ăn chơi trác táng ăn nhậu chơi gái cờ bạc, ở trong mắt nàng, nam nhân thật chẳng ra gì. Nàng

đường đệ nhưng thật ra không tồi, trước kia còn có chút thiên chân yếu đuối tật xấu, mấy năm nay lại sửa lại không ít.Nhưng nàng tổng không có khả năng đổi tự mình đường đệ xuống tay đi, cho nên Chu Thông ở nàng gặp qua nam nhân trung tính không tồi.Ít nhất so nàng ca cường.Ở nguyên tiêu khi tiếp nhận Chu Thông đưa cho nàng hoa đăng khi nàng liền đã có chút ý động, lúc này bất quá là hạ quyết tâm thôi.Thượng Minh Viễn không biết hắn muội muội trong lòng suy nghĩ, chỉ là cảm thấy muội muội ngẫu nhiên liếc lại đây trong ánh mắt mang theo ghét bỏ, hắn gãi gãi đầu nói: “Nếu như thế, ta đây nhưng trở về đồng ý.”Thượng Đan Lan gật đầu, “Üng đi.”Vì thế, hai nhà hôn sự liền như vậy thô thô định rồi, này hơn hai tháng qua, đầu tiên là trao đổi bát tự, tìm đại sự tính một chút sinh nhật, nhưng bởi vì Chu Thông du học đi, hai nhà hiện tại chỉ là trao đổi thiếp canh cùng tín vật, còn chưa tới kịp chính thức hạ định.Hiện tại Chu gia đã tuyển hảo nhặt tử, liền ở tháng tư 28 hạ định.Thượng lão phu nhân dứt khoát liền làm nàng tạm nghỉ học ở nhà bắt đầu chuẩn bị của hồi môn, một là Thượng đại thái thái không để bụng, rất nhiều đồ vật cũng chưa vì Thượng Đan Lan chuẩn bị, cho nên nàng yêu cầu chuẩn bị đồ vật rất nhiều;Nhi là Tiểu Phương thi mới sinh sản, đừng nói vì nàng lo liệu hôn sự, liền gia đình đều quản không được, cho nên Thượng lão phu nhân liền đem nàng lưu trong nhà, đã có thể chuẩn bị hôn sự, lại có thể giúp Thượng nhị thái thái quản một chút gia;Tam còn lại là nàng tuổi lớn, nếu vô tình ngoại nay cuối năm liền muốn thành hôn, nàng không hảo lại xuất đầu lộ diện.Thượng Đan Lan là học đường cái thứ nhất về nhà bị gả đồng học, tuy rằng mọi người đều biết gả chồng là khó tránh khỏi, nhưng các tiểu cô nương vẫn là có chút thương cảm.Lâm Ngọc Tân đã nhiều ngày liền có chút cảm xúc hạ xuống, cho nên Lâm Thanh Uyển mới hỏi nhiều vài câu, bất quá là hỏi cấp Lâm Ngọc Tân nghe, làm nàng yên tâm.Thượng Đan Lan chỉ so nàng tiểu mấy tháng, nàng đều thủ tiết ba năm, nàng vừa mới đính hôn, nếu là lại kéo đi xuống, các tiểu cô nương nhưng thật ra vui vẻ, đương sự trong lòng còn không biết như thế nào cấp đâu.Việc hôn nhân định ra tới, Thượng Đan Lan chính là rất lớn thở dài nhẹ nhõm một hơi.Cũng bởi vậy nàng tuy rằng hâm mộ Thượng Đan Trúc có như vậy một cái long trọng cặp kẽ lỗ, lại sẽ không ghen ghét, bởi vì nàng nhất lo lắng sự cũng có quy túc.Nhưng Thượng Đan Cúc liền không giống nhau, nàng sinh nhật chỉ so Thượng Đan Trúc kém hơn hai mươi thiên.Nàng là thứ nữ, mẫu thân khẳng định sẽ không vì nàng tổ chức lớn như vậy cặp kẽ lỗ, khả năng, liền cặp kẽ lỗ đều sẽ không có.Nàng cúi đầu nhìn mặt tay áo thượng cúc hoa, nhập khoe miệng không nói lời nào.“Tứ muội muội,” Thượng Đan Lan lại đây giữ chặt tay nàng, “Mau giúp ta đi xem phòng bếp đồ ăn chuẩn bị đến thế nào, mẫu thân ở phía trước tiếp đón khách nhân, ta còn muốn đi lo pha trà điểm, phòng bếp bên kia có chút không rảnh lo, ngươi giúp ta nhìn xem.”Thượng Đan Cúc lập tức thu liễm

tâm thần, gật đầu nói: “Nhị tỷ yên tâm, ta sẽ xem trọng.” Thượng Đan Lan nhìn nàng rời đi bóng dáng, rũ mắt trầm tư một chút mới xoay người rời đi. Xuất thân là không đôi được, các nàng có thể sửa chính là sau khi sinh sự. Giống nàng, bởi vì có như vậy một cái cha, nàng cùng đại ca sẽ vẫn luôn là người trò cười, bởi vì có như vậy một cái nương, sẽ không có người nhớ rõ nàng sinh nhật cùng cặp kẽ lỗ. Làm Thượng gia đại phong đích trưởng nữ, nàng cặp kẽ lỗ cũng bất quá là ca ca tâu tâu tặng một bộ xiêm y cùng phát trâm cài đầu, cái trâm cài đầu; Lão thái thái phân phó phòng bếp cho nàng làm một chén mì trường thọ; Nhị thẩm làm trong nhà cho nàng nhiều thêm một bộ xiêm y cùng với ba cái đê đê muội muội cho nàng tặng đủ loại kiểu dáng lễ vật thôi. Ở năm nay ăn tết trước, nàng còn cảm thấy chính mình sắp trở thành gả không ra, con đường phía trước mênh mang gái lỡ thì đâu. Nhưng ai biết huynh tẩu đã âm thầm làm ơn Lâm cô cô, mà Lâm cô cô bất quá nói một câu nói, nàng việc hôn nhân liền đề thượng nhật trình. Nàng hoàn cảnh cùng Thượng Đan Cúc không sai biệt lắm, nếu nàng có thể vận khí đổi thay, kia Thượng Đan Cúc khẳng định cũng có thể, chỉ cần nàng có thể giống nàng giống nhau có cũng đủ kiên nhẫn chờ đợi. Lần này cặp Thượng Đan Trúc thêm trâm cài đầu chính là Thượng lão phu nhân, cùng Lâm Ngọc Tân giống nhau, nàng cũng là tam thêm, vốn dĩ Thượng nhị thái thái chỉ chuẩn bị phát trâm cài đầu cùng cái trâm cài đầu, nhưng đang xem qua Lâm Ngọc Tân cặp kẽ lỗ sau liền cũng chuẩn bị một cái thoa quan, quyết định tam thêm. Nàng là Thượng gia tứ tỷ muội trung cái thứ hai làm lễ cài trâm, thả trung gian cách xa nhau nhiều năm, Thượng nhị thái thái tự nhiên làm được rất lớn, tuy rằng tới người cặp không thượng Lâm gia quy mô, lại cũng làm Thượng nhị thái thái vui vẻ không thôi. Nhưng nàng thật là vui, không cẩn thận liền khoan khoái miệng, “Thượng một lần trong nhà làm cặp kẽ lỗ vẫn là Mai tỷ nhị cặp kẽ thời điểm, nhoáng lên mắt đều qua đi nhiều năm như vậy, bọn nhỏ đều trưởng thành.” Nhìn cảm động đến gạt lệ Thượng nhị thái thái, có phu nhân tắc trong lòng vừa động, nhìn về phía đang ở mỉm cười tiếp đón khách nhân Thượng Đan Lan, đúng vậy, Thượng gia thượng một lần làm lễ cài trâm tựa hồ là Thượng Đan Mai cặp kẽ thời điểm, chính là xếp hạng đệ nhị chính là Thượng Đan Lan a. Nàng chính là so Thượng Đan Trúc còn lớn tuổi đâu, nếu nàng là con vợ lẽ cũng liền thôi, nhưng người ta là đại phong con vợ cả, người đại phong cũng là con vợ cả a. Mọi người xem hướng Thượng nhị thái thái trong ánh mắt liền không khỏi mang theo thâm ý, xem ra vị này Thượng nhị thái thái cũng không giống bên ngoài truyền như vậy ưu đãi cháu trai cháu gái sao. Càng đừng nói cái gì thâm thẳm như mẹ. Thượng nhị thái thái cũng không biết các nàng trong lòng suy nghĩ, nàng còn ở cảm động, dùng khăn xoa xoa khói mắt, ve mặt cảm động nhìn quỳ gối tịch càng thêm trâm cài đầu nhị nữ nhi. Vị trí không xa, vừa vặn có thể nhìn đến đại gia ánh mắt biến hóa Thượng Đan

Cúc trên mặt mỉm cười, rũ xuống trong mắt lại hiện lên châm chọc.Lẽ cài trâm kết thúc, Thượng Đan Trúc vẻ mặt cao hứng bị bọn tỳ muội vây quanh, nhìn các nàng trên người quần áo nói: “Này quần áo đẹp, lần sau ai cặp kẽ chúng ta còn xuyên.”“Không chỉ có lẽ cài trâm thượng có thể xuyên, mặt khác quan trọng trường hợp cũng có thể xuyên, đến lúc đó chúng ta ước hẹn hảo là được,” Chu Thư Nhã cười nói: “Bằng không này phải đợi người cặp kẽ mới ăn mặc chờ tới khi nào, đây chính là hạ thường, mặt khác thời điểm chưa chắc thích hợp.”“Ta không biết những người khác sinh nhật, nhưng tháng sau sơ chín là ta Tứ muội muội sinh nhật, nàng vừa lúc cũng cặp kẽ, vừa lúc thích hợp xuyên hạ thường.”

Chương 197: Mưu đồ bí mật

Thượng Đan Cúc ở phía sau nghe được, không khỏi cắn cắn môi, khẩn trương nắm chặt tay. Chu Thư Nhã cười kéo ra đè tài, “Nhà các ngươi tự muội nhiều chính là hảo, hợp với vài tháng đều là các ngươi sinh nhật.” Nàng quay đầu kéo qua Thượng Đan Cúc, hỏi: “Thượng tú, mau tới cùng chúng ta nói nói, ngươi nghĩ muốn cái gì sinh nhật lễ vật?” Thượng Đan Cúc sững sốt, trên mặt tươi cười có chút mỉm cười tự nhiên. Lâm Ngọc Tân liền cười kéo qua nàng, “Tú muội muội muốn bầu trời ánh trăng, Chu tú ty cấp là không cho?” Chu Thư Nhã ngẩn ra, cười cười nói: “Ta phải có kia bản lĩnh, đừng nói là ánh trăng, chính là thái dương ta cũng cho nàng hái xuống. Như vậy cái khả nhân, ai bỏ được làm nàng thương tâm đâu?” Tuổi nhỏ nhất Lư Tư nhìn xem nàng, lại nhìn xem Lâm Ngọc Tân, tổng cảm thấy các nàng ở đánh lìa nói sắc bén, thả còn không quá hữu hảo, không khỏi đỏ đô miệng. Lư Linh liền néo nàng khuôn mặt hỏi, “Có phải hay không lại đói bụng? Hảo, này liền mang ngươi đi xuống ăn cái gì, nhưng đừng lại chu cái miệng.” Nàng mới không có đói đâu, mới vừa ăn qua điểm tâm, nàng lại không phải heo, sao có thể đói đến nhanh như vậy? Nhưng mà nàng đường tỷ căn bản không đợi nàng trả lời, trực tiếp đẩy nàng đi đăng trước tìm ăn. Những người khác cũng đều tự tìm lấy cớ rời đi, ngay từ đầu các nàng không phản ứng lại đây, nhưng Chu Thư Nhã vừa chuyên dời đi đè tài các nàng liền nghĩ tới. Thượng Đan Cúc là con vợ lẽ, chỉ sợ sẽ không có lễ cài trâm, đến lúc đó các nàng tổng không thể không duyên cớ tới cửa mừng thọ đi, kia không phải cấp Thượng nhị thái nan kham sao? Thượng Đan Trúc cũng vừa mới nghĩ đến, không khỏi cắn cắn môi, nhìn về phía ôm lấy Thượng Đan Cúc Lâm Ngọc Tân. Lâm Ngọc Tân liền đổi nàng cười cười, ý bảo nàng yên tâm, kéo Thượng Đan Cúc ra cửa. Tới rồi hoa viên tử, Thượng Đan Cúc trên mặt tươi cười liền duy trì không được, quay người đi rời lệ. Nàng biết như vậy không tốt, nhưng vẫn là có chút nhin không được, không khỏi nức nở nói: “Tỷ tú đừng chê cười ta.” “Ta chê cười ngươi làm cái gì?” Lâm Ngọc Tân bắt tay lụa đưa cho nàng, nhẹ giọng nói: “Chỉ là ngươi công người chút, đừng gọi người nhìn thấy, nhà các ngươi này đó hạ nhân không có việc gì đều xô ba phần lăng.” Nàng tốt xấu cũng ở Thượng

gia trụ quá mấy năm, đối Thượng gia trên dưới nhất hiểu biết bất
quá.Thượng Đan Cúc cũng là bởi vì này đối nàng không e dè, nàng lau lau
nước mắt nói: “Cũng đừng kêu Tam tỷ tỷ biết, miễn cho nàng nghĩ
nhiều.”“Yên tâm đi, nàng biết ngươi.”Lâm Ngọc Tân thấy nàng rũ mắt
không nói lời nào, liền nhẹ giọng nói: “Sinh nhật sở dĩ cao hứng là bởi vì có
thể thu được người khác thiệt tình thực lòng chúc mừng, ngươi nói có phải
thể không?”“Ta tự nhiên không phải ái mộ hưu vinh người.”“Kia người yêu
thương ngươi đều sẽ cho ngươi chúc phúc, ngươi cần gì phải thương tâm?”
Lâm Ngọc Tân thấp giọng nói: “Liền tính nhị mợ chưa cho ngươi làm cặp
kê lễ, kia không phải còn có chúng ta sao?”Thượng Đan Cúc ngẩng đầu
nhìn về phía Lâm Ngọc Tân, mắt mang hâm mộ nói: “Biểu tỷ cùng chúng ta
là không giống nhau.”Tuy rằng là giống nhau tuổi tác, nhưng nàng đã có thể
làm Lâm gia nửa cái chủ, không giống các nàng, còn phải dựa vào trong
nhà.Nhưng mấy năm trước, nàng tình cảnh cũng không so các nàng hảo đi
nơi nào, nàng còn sống nhờ ở Thượng gia đâu, quả nhiên, dựa ai đều không
bằng dựa mình, nếu có một ngày nàng có thể giống Lâm biểu tỷ như vậy thì
tốt rồi.Lâm Ngọc Tân đã ở trong lòng quyết định, nếu nhị mợ không cho
Thượng Đan Cúc làm lễ cài trâm, kia các nàng tới làm thì tốt rồi.Chuyện
lớn như vậy nàng một người tự nhiên làm không được, cho nên đi tìm
Thượng Đan Lan thương lượng.Thượng Đan Lan nghĩ nghĩ nói: “Này đảo
không khó, quay đầu lại làm Tam muội muội hỏi một chút nhị thầm sẽ biết,
nếu nàng vô tình, chúng ta liền có thể bắt đầu chuẩn bị.”Thượng nhị phu
nhân đương nhiên vô tình, mới cho nữ nhi xong xuôi lễ cài trâm, nàng mệt
đến không nhẹ, tự nhiên không có tâm lực tính toán lại làm một hồi.Hơn
nữa một hồi lễ cài trâm tiêu dùng rất cao có được không, Thượng Đan Cúc
cập kê, đến lúc đó trong phủ nhiều cho nàng làm hai bộ xiêm y không phải
hảo, lúc trước Thượng Đan Lan cập kê khi không cũng như vậy?Thượng
Đan Trúc bắt được xác thực tin tức, có ý thông tri nhị tỷ, cùng đi học đường
tìm Lâm Ngọc Tân thương lượng, tự nhiên là tránh đi Thượng Đan Cúc.Sau
đó Lâm Ngọc Tân liền đem Lư Linh cùng Thôi Vinh cũng gấp gọi tới,
“Chúng ta tính toán lén gấp bốn biểu muội làm một hồi lễ cài trâm.”Lư Linh
cùng Thôi Vinh liếc nhau, nói: “Chúng ta tham gia, nhưng đã là lén vậy
không tốt ở Thượng phủ làm, kia đến tìm một chỗ.”Thượng Đan Lan: “Hơn
nữa kia địa phương còn không thể kém, bằng không còn không bằng không
làm.”“Liền ở nhà ta Văn Viên đi,” Lâm Ngọc Tân nói: “Đến lúc đó ta làm
cô cô đem Văn Viên đằng ra một ngày tới gấp chúng ta, trừ bỏ chúng ta, ai
cũng không tiếp đãi.”Lư Linh ánh mắt sáng lên, “Ta có thể làm có tư.”“Ta
đây làm tán giả,” Thượng Đan Lan hơi hơi mỉm cười, “Ta cái này làm tỷ tỷ
cũng cũng chỉ có này một cái tác dụng.”“Kia ai làm chính tân?” Thôi Vinh
buồn rầu nói: “Có tư cùng tán giả, thậm chí lễ cài trâm bố trí chờ chúng ta
đều có thể làm, nhưng chính tân ai tới làm đâu?”Chính tân là cần thiết tài

đức vẹn toàn trưởng bối mới có thể làm.Thượng Đan Trúc do dự nói: “Thỉnh Lâm cô cô hỗ trợ?”Mấy người hai mặt nhìn nhau, toàn lắc lắc đầu, Lâm Thanh Uyển là quả phụ, là kiêng kị những việc này.Lâm Ngọc Tân liền nhìn về phía Lư Linh, nhẹ giọng nói: “Thỉnh tiên sinh đi.”Lư Linh trùng mắt, chỉ vào nàng chính mình hỏi, “Ta nương?”Lâm Ngọc Tân gật đầu, “Tiên sinh tài đức vẹn toàn, lại là chúng ta tiên sinh, ngươi nói nàng có phải hay không nhất thích hợp?”“Nhưng việc này chúng ta không phải muốn lặng lẽ làm sao, nói cho ta nương...”Thượng Đan Lan liền cười, “Tiên sinh sẽ không ra bên ngoài nói.”“Không tồi, chỉ cần tiên sinh đồng ý, nàng liền sẽ không ra bên ngoài nói,” Lâm Ngọc Tân vỗ nàng bả vai nói: “Linh muội muội, chuyện này liền dựa ngươi.”Lư Linh trợn mắt há hốc mồm, nửa ngày sau mới tráng sĩ đoạn cổ tay giống nhau hùng tráng nói: “Hảo, ta đi!”Thượng Đan Trúc liền đứng dậy cười nói: “Ta đây đi liên lạc mặt khác cùng trường, thời gian không nhiều lắm, chúng ta đến cho nàng chuẩn bị ra một cái cặp kẽ lẽ tới.”Đại gia cao hứng tan, Lâm Ngọc Tân buổi tối về nhà nhảy nhót đem việc này nói cho Lâm Thanh Uyển, cùng nàng thảo sơ chín ngày đó Văn Viên sử dụng quyền.Lâm Thanh Uyển cười nói: “Việc này không khó, ta làm Lâm An đến lúc đó đem Văn Viên đăng ra tới cho các ngươi, chỉ là các ngươi người đều chuẩn bị tốt, nàng lễ phục, phát trâm cài đầu mấy thứ này làm sao bây giờ đâu?”Lâm Ngọc Tân ngẩn ngơ, hiển nhiên không nghĩ tới điểm này.Lâm Thanh Uyển liền nghịch ngợm chớp mắt, “Mấy thứ này mới là chân chính quý trọng chi vật, sở phì tiền cũng không ít, các ngươi tính toán làm sao bây giờ?”Lâm Ngọc Tân vẻ mặt đau khổ nói: “Làm đại gia thấu tiền đi mua? Chỉ là đại gia trên tay cũng không giàu có, mà giống Kim Sương các nàng gia cảnh có chút kém càng lấy không ra, tổng không làm tốt bốn biểu muội sinh nhật khiến cho các nàng khổ sở.Như vậy cùng trường nhóm chỉ sợ sẽ oán giận, vốn dĩ vui vẻ một sự kiện cũng muôn biến không hảo.”Lâm Thanh Uyển gật đầu, “Cho nên các ngươi tính toán như thế nào làm đâu?”Lâm Ngọc Tân vẻ mặt đau khổ suy nghĩ nửa ngày, cuối cùng nhìn về phía Lâm Thanh Uyển, “Cô cô, bốn biểu muội quá sinh, ngươi liền không có tỏ vẻ sao?”Lâm Thanh Uyển cười ha ha nói: “Có a, ta đây đưa nàng một bộ lễ phục như thế nào?”Lâm Ngọc Tân trùng mắt liền xoay chuyển, “Kia, nàng phát trâm cài đầu cái trâm cài đầu liền từ ta tới chuẩn bị đi.”Lâm Thanh Uyển nhìn nàng chỉ cười không nói.Lâm Ngọc Tân liền đánh bạo nói: “Cô cô, ngài không phải nói nhà kho đồ vật tùy tiện ta dùng sao? Ta đây từ bên trong tuyển vài thứ ra tới được không?”“Đó là ngươi đồ vật, tự nhiên từ chính ngươi làm chủ.”Lâm Ngọc Tân hoan hô một tiếng, xoay người liền hướng nàng trong viện chạy tới, “Ta đây đi cấp bốn biểu muội tuyển đồ vật.”Ở Lâm gia, Lâm Ngọc Tân nhất không thiếu chính là châu báu cùng các loại trang sức.Lâm gia mấy thế hệ tích lũy đều để lại cho nàng cùng Lâm Thanh Uyển, mà Lâm Thanh Uyển

tuy thích thường thức mấy thứ này, lại rất thiêu đeo, cho nên đều cho nàng.Không nói trong phủ đại nhà kho, chỉ nàng trong viện tiểu nhà kho liền có không ít thứ tốt, nàng cập kê khi thu được Chung Như Anh đưa tới mấy tráp châu báu còn không có tới kịp bỏ vào đại nhà kho đâu.Lâm Ngọc Tân gọi người đem mấy cái đại hộp tìm ra, từ bên trong chọn lựa không ít thứ tốt, sau đó liền bắt đầu mở ra nàng tiền tráp số.Ách, tiền giống như có điểm thiếu.Lâm Ngọc Tân buồn rầu hỏi, “Ta mỗi tháng không phải có năm lượng nguyệt bạc sao, như thế nào chỉ còn lại có chút tiền ấy?”Tài liệu nàng có, nhưng đánh trang sức cũng là có thủ công phí? A href=’/mo_.Html’ target=’_blank’ >Đường ruộng. Áp khang mộ Ɇ tìm lời nói lăng tặc đổi 巴 huých nói mô? Br />Ánh Nhạn liền buồn cười nói: “Tiểu thư như thế nào đã quên, ngài phía trước tồn tiền tiêu vặt năm trước đa số quyên đi ra ngoài cứu tế nạn dân, còn có ra hiếu lúc ấy, ngài chính mình ra tiền ở chùa miếu điểm trường minh đăng, ra năm lúc ấy, ngài vì cấp lão gia cầu phúc, còn đem tiền mừng tuổi đều cho Dục Thiện Đường, hiện tại này đó là ngài này ba tháng tồn xuống dưới.”Ánh Nhạn kiểm kê nói: “Không tồi, trừ bỏ ngài ngày thường tiêu dùng cùng cấp tam biếu tiểu thư lễ vật, đây là ngài toàn bộ tích tụ.”Lâm Ngọc Tân nhéo lên kia mấy viên bạc vụn, ngốc ngốc hỏi, “Vậy ngươi cảm thấy chút tiền ấy có thể thỉnh đến thợ bạc đánh trang sức sao?”Ánh Nhạn quét mắt nàng tung ra tới tài liệu, lắc lắc đầu nói: “Muốn đánh như vậy quý trọng trang sức, còn đuổi thời gian, chút tiền ấy là không có khả năng.”Bích Dung liền cười, “Đại tiểu thư không bằng đi tìm cô nãi nãi giúp đỡ.”Lâm Ngọc Tân nhăn nhăn mày, lắc đầu không nói chuyện.Ngày hôm sau nàng liền phùng hộp tài liệu đi tìm Thượng Đan Trúc cùng Thượng Đan Lan, ba người ghé vào cùng nhau ríu rít nghị luận.Thượng Đan Lan đem trong đó mấy thứ nhặt ra tới đầy đến một bên, nhẹ giọng nói: “Phát trâm cài đầu vẫn là dùng ngọc hảo, ta nơi đó có một cây không mang quá, là ta phụ thân trước kia cất chúa, mấy năm trước ca ca ta cho ta, vừa lúc có thể đưa cho Tú muội muội.”Thượng Đan Trúc tắc nói: “Muốn thỉnh một cái tốt thợ bạc, ít nhất đến hai mươi lượng bạc, ta chỗ đó từng có năm tiền mừng tuổi, hợp với này mấy tháng tồn hạ tiền tiêu vặt, tǎn đủ rồi.”Lâm Ngọc Tân liền thở dài nhẹ nhõm một hơi, “Chúng ta đây này liền đi hạ đính, ngày mai ngươi lại lấy tiền đi giao, thời gian không nhiều lắm, chúng ta đến nhanh lên chuẩn bị.”“Nhưng ta đi học hạ học đều cùng nàng cùng nhau, cẩn bản tránh không khỏi nàng, lần này vẫn là bởi vì mượn Thôi muội muội tên tuổi mới đơn độc ra tới, lại nhiều tới vài lần nàng chỉ sợ muốn hoài nghi.”Thượng Đan Lan trầm tư nói: “Ta đây đến đây đi, ta vừa lúc không dùng tới học, xuất nhập tương đối phương tiện.”“Nhưng nhị tỷ không phải muốn đính hôn sao, lúc này thường xuyên ra ngoài...”Thượng Đan Lan liền đối nàng cười cười, trán an nàng nói: “Ta còn muốn cấp chính mình bị của hồi môn đâu, trang sức cũng là muốn đánh một ít.”Nàng nhăn

nhăn mà nói: “Phát trâm cài đâu này đó không quan trọng, kia lễ phục làm sao bây giờ?”“Ta cô cô nói lễ phục nàng tới đưa, nhà của chúng ta có lần trước làm xiêm y khi nàng lưu lại số liệu, đảo không cần lại đo đặc một lần.”“Nhưng trừ bỏ cuối cùng lễ phục, còn có nho sam áo váy cùng khúc vật thảm y đâu.”“Mỗi năm chúng ta quá sinh, trong nhà đều sẽ cấp làm một bộ xiêm y, đến lúc đó ta khuyến khích nàng làm khúc vật thảm y,” Thượng Đan Trúc nói: “Đến nỗi nho sam áo váy, không bằng chính chúng ta động thủ?”Thượng Đan Trúc nói không phải rất có tự tin, thật sự là các nàng tuy học thêu thùa cùng may áo, nhưng kia tay nghề có chút không hảo đối nhân ngôn.Thượng Đan Lan cùng Lâm Ngọc Tân cũng đều không nói chuyện.Hai người yên lặng mà đối diện hồi lâu, cuối cùng Lâm Ngọc Tân trong lòng vừa động, nhẹ giọng nói: “Có lẽ có thể hỏi hỏi Ngô di nương.”Ngô di nương là Thượng Đan Cúc mẹ đẻ, nàng làm xiêm y tay nghề vẫn là thực không tồi, Thượng Đan Cúc rất nhiều quần áo đều là nàng làm.Thượng Đan Lan cùng Thượng Đan Trúc liếc nhau, trong mắt đều là sáng ngời.Đến nỗi vải dệt, kia hoàn toàn không cần lo lắng, các nàng có thể lại thâu tiền mua a, vải dệt tiền vẫn là trả ra khởi.

Chương 198: Chuẩn bị

Thượng Đan Cúc nhìn Tam tỷ rời đi bóng dáng, mím môi không nói chuyện.“Tiểu thư, chúng ta trở về đi,” Phong Thu đỡ lấy nàng nói: “Di nương tối hôm qua thượng liên truyền lời nói lại đây, làm ngài hôm nay một chút học liền trở về đâu.”Thượng Đan Cúc cúi đầu nhẹ nhàng mà “Ân” một tiếng, Phong Thu thấy nàng râu rĩ không vui, không khỏi bất bình nói: “Tiểu thư hà tất đau buồn, tam tiểu thư không cùng ngài chơi, không phải còn có nhị tiểu thư sao?”Thượng Đan Cúc nhíu mày, trách mắng. “Ngươi nói bậy bạ gì đó?”“Như thế nào là nói bậy, trước kia mọi người đều hảo hảo, nhưng nàng qua sinh nhật liền thay đổi, đã nhiều ngày càng sâu, liền hạ học đều không cùng tiểu thư cùng nhau đi rồi.” Phong Thu thế Thượng Đan Cúc bất bình, “Này cũng liền thôi, nàng lại vẫn liên lạc học các tiểu thư cùng nhau xa lánh ngài, ngài như thế nào tới rồi lúc này còn thế nàng nói chuyện?”Thượng Đan Cúc cảnh cáo liếc Phong Thu liếc mắt một cái, “Những lời này không cần lại nói, Tam tỷ tỷ không phải người như vậy.”Thượng Đan Cúc tuy không biết Tam tỷ mấy ngày nay vì sao phải tránh nàng, nhưng nàng biết nhất định không phải Phong Thu nói như vậy.Nếu như thế, nàng phía trước mười bốn năm chẳng phải thành chê cười?Huống chi một người sao có thể ngắn ngủn mấy ngày liền trở nên như vậy hoàn toàn?Thượng Đan Cúc sôi trào nóng nảy tâm chậm rãi yên lặng xuống dưới, tính, nàng vừa không dục nàng biết, nàng không hỏi đó là.Thượng Đan Cúc xoay người liền đi, Phong Thu vội vàng đuổi kịp.“Tiểu thư, ngài đi xem di nương sao?”“Ân,” Thượng Đan Cúc khẽ lên tiếng, đi tìm Ngô di nương.Mà lúc này, Thượng Đan Trúc đang cùng Lư Linh các nàng bố trí Văn Viên, nếu trận này lễ cài trâm từ các nàng chuẩn bị, kia tự nhiên muôn cùng các đại nhân chuẩn bị có chút không giống nhau.“Hoa quá ít, đến nhiều chuẩn bị một ít hoa.”Hiện tại Văn Viên cây ăn quả đều kết quả, trừ bỏ bên dòng suối dưỡng hoa mộc liền không tồn, nhưng các nàng tổng không thể đem lễ cài trâm an bài ở bên dòng suối đi.Cho nên còn phải đem hoa chuyển đến bố trí nơi sân.“Tốt nhất là cúc hoa.”Lâm Ngọc Tân liền trùng mặt, “Thời tiết này làm ta đi chỗ nào cho các ngươi tìm cúc hoa?”Ngô Âu Hàm tính tính thời gian nói: “Nhà ta có hai bồn dưỡng ở hoa

lêu xuân đào cùng tiểu kiều, đánh giá Đoan Ngọ sẽ khai, các ngươi muôn tới khi ta liền cho mượn tới.” Nói là mượn, kỳ thật liền cùng trộm không sai biệt lắm. Đại gia hai mặt nhìn nhau, Chu Thư Nhã liền nói: “Nhà ta hoa lèu cũng có mấy bồn, chỉ không biết hoa kỳ, quay đầu lại ta hỏi một chút hoa thợ.” Mặt khác trong nhà có hoa lèu, vừa lúc dường có cúc hoa cũng nhắc tay liệt kê một chút, Lâm Ngọc Tân thấy đại gia như vậy khoát đi ra ngoài, không khỏi căm chặt rắng nói: “Nhà ta suối nước nóng thôn trang cũng có hoa lèu, quay đầu lại ta đi xem.” Lư Linh liền lúi lưỡi nói: “Lâm tỷ tỷ, nhà ngươi kia hoa lèu cúc hoa là lưu đến trung thu đi tranh hoa vương đi, ta nhớ rõ mỗi năm đều có thật nhiều nhân gia muôn cùng Lâm gia mua cúc hoa.” Lâm Giang ở khi, Lâm gia hoa lèu ra hoa nhiều là đưa đến Dương Châu cho hàn phẩm thưởng, cùng với giao cho hàn cầm đi tặng người. Chờ Lâm Thanh Uyển chưởng gia sau, bởi vì thiếu tiền liền phát triển nồi lên hoa mộc sinh ý. Trước kia Lâm gia quý hiếm hoa mộc đều có nơi đi, mỗi năm đều đào tạo ra một đám tới, mỗi đến mùa liền thả ra, sở kiếm tiền khá vậy không ít. Huống chi cúc hoa cùng phong lan trong đó quý hiếm chủng loại, mỗi năm một cái chủng loại liền bán ra một hai bồn liền so được với trong đất trăm mẫu sản xuất. Tỷ như mấy năm nay thực chịu người hoan nghênh lục cúc. Năm trước trung thu Lâm gia liền bán một chậu, trong đó một chậu được cúc hoa tái bàng nhãn, bán ra 800 hai giá cao, còn có một chậu hơi tốn chút, nhưng cũng bán ra năm trăm lượng. Những người khác không biết, nhưng làm có cái độc ái cúc hoa cha, mỗi năm đều hoa đại lượng tiền tài ở tiêu tốn cha Lư Linh lại biết Lâm gia hoa lèu những cái đó cúc hoa nhưng đều là quý hiếm chủng loại, mỗi một chậu giá trị đều không ở trăm lượng dưới. “Ta đi cùng lão Trung bá nói.” Nay dù sao cũng là Thượng Đan Cúc thành niêm lề, đã có cơ hội có thể tận thiện tận mỹ, tự nhiên nỗ lực một phen. Bất quá sẽ vào lúc này tiết khai cúc hoa rất ít, lão Trung bá thực tốt không chế hoa kỳ, rốt cuộc người đều là mùa thu thường cúc, hiện tại làm hoa trước thời gian mở ra, kia trung thu đại gia còn thường cái gì, hắn còn bán thế nào đi ra ngoài? Bất quá hoa lèu cũng đích xác có mấy bồn là sắp tới muộn khai cúc hoa, đều không ngoại lệ, đều là Lâm Thanh Uyển ái nhan sắc. Lão Trung bá nói: “Đại tiểu thư sớm hai tháng nói cho lão nô, lão nô còn có thể nhiều điều mấy bồn hoa kỳ, nhưng hiện tại cũng chỉ có này mấy bồn, đều là tính toán ngày gần đây đưa đi cấp cô nãi nãi âm phòng.” Lâm Ngọc Tân ái phong lan cùng hải đường, cho nên đưa nàng trong phòng nhiều là này hai loại hoa. Mà Lâm Thanh Uyển cái gì hoa đều ái, trong đó vưu ái hoa mai cùng cúc hoa, hoa mai không cần phải nói, Lâm gia nhưng loại không ít, chính là hoa lèu đều bồn hoa không ít. Cúc hoa càng tốt loại, mỗi tháng lão Trung bá đều sẽ giá xe bò cấp Lâm Thanh Uyển đưa tân cúc hoa đi, bãi ở trong phòng ngẫu nhiên nhìn xem. Cho nên Lâm Ngọc Tân muốn, vậy chỉ có thể từ này mấy trong bồn tuyển. Mà Lâm Ngọc

Tân từ trước đến nay thích nhan sắc tươi đẹp cúc hoa, giống lục cúc, nàng liền thường thức không tới, tuy rằng xem lâu rồi cũng thích, nhưng chỉ cần ở nó bên cạnh phóng thượng một chậu hồng, hoàng, phấn, cho dù là bạch, Lâm Thanh Uyển ánh mắt liền sẽ tùy theo chuyển khai. Bởi vì là sinh nhát, trừ bỏ kia bồn màu trắng cúc hoa ngoại, mặt khác hoa kỳ ở tháng năm cúc hoa nàng đều phải. Lão Trung bá cười tủm tỉm cùng Lâm Ngọc Tân hải đường hoa. Lão Trung bá lập tức làm hạ nhân cho nàng nâng đi ra ngoài, “Này hải đường vốn dĩ chính là muốn đưa đi cấp đại tiêu thư, chỉ là nó còn không có hoàn toàn khai, cho nên liền còn lưu tại hoa lều, hiện giờ đối diện nó hoa kỳ, đảo không cần đặc biệt chăm sóc, chỉ cần mỗi ngày cho nó tưới chút thủy là được.” Lâm Ngọc Tân cao hứng tuyển một xe hoa Hồi văn viên, Lâm An nhìn trùu khoe miệng nói: “Đại tiêu thư, cúc hoa cũng liền thôi, hải đường hoa viên tử liền có, hà tất bỏ gần tìm xa đâu?” Văn Viên cũng có hoa lều được không, mỗi năm Tô Châu hoa mộc thị trường gần một phần năm hoa mộc đều là từ Văn Viên lôi đi, hiện tại đối diện hải đường hoa kỳ, bọn họ trong viện sao có thể không loại này hoa? Lâm Ngọc Tân nghe vậy cười nói, “Đã có, chúng ta đây lại đi tuyển mấy bồn tốt tới bố trí.” Vì thế ở mười bốn cái tiêu cô nương nỗ lực hạ, bị tuyển làm chính đường địa phương biển thành một cái biển hoa, lấy cúc hoa là chủ, mặt khác hoa chúng tinh cung nguyệt, chỉ xem này cảnh sắc liền làm nhân tâm di. Lâm Thanh Uyển tò mò lại đây nhìn thoáng qua, cũng không khỏi tâm chiết, sau đó làm Lâm An đem khách nhân đều an bài đến Văn Viên bên kia, để tránh quấy rầy đến các nàng. Hiện giờ Văn Viên thanh danh lan xa, cơ hồ mỗi ngày đều có văn nhân mặc khách ở chỗ này gặp nhau, hoặc là mười người trở lên văn hội, hoặc là nhị tam bạn tốt gặp nhau, dù sao mỗi ngày đều có người tới định vị trí. Tháng năm sơ chín ngày đó nhưng thật ra không ra tới, nhưng hiện tại Văn Viên lại vẫn là muốn tiếp khách, mà Văn Viên trừ bỏ cách ra tới sân ngoại, địa phương khác cũng không hạn chế người đi. Bằng không nếu đem khu vực hạn định ở một cái trong viện, ai còn sẽ ngoan nhi. Giống nhau là đính sán, bọn họ liền chủ yếu ở trong sân nghỉ ngơi, nhưng du ngoạn lại là có thể đi Văn Viên nhộn nhịp đầy đất phượng. Cho nên vì không cho các nữ hài bố trí ra tới nơi sân bị người xung đột, liền chỉ có thể ngăn cách, làm các khách nhân không cần hướng bên này. Các khách nhân đảo cũng lý giải, dù sao Văn Viên đại, này chỗ không thể ngoan nhi, kia bọn họ đi nơi khác bái, dù sao nơi này đâu không phải thành phiến cây mai, cây đào, chính là cây lê, cây hạnh, ở đâu không phải xem? Mà đẹp nhất muốn thuộc bên dòng suối, Văn Viên hoa mộc đều tập trung ở bên dòng suối, hơn nữa Lâm An làm người ở bên dòng suối rải không ít hoa loại, các màu hoa nhi đều có, đó là không đi hoa lều ngắm hoa, quang xem những cái đó hoa cũng thực cảnh đẹp ý vui a. Thời gian ở đại gia khẩn trương chuẩn bị trung bay nhanh trôi đi, đảo mắt liền tới rồi Đoan Ngọ, Văn Viên nghênh đón một đợt cao phong

kỳ, bắc viên bị phong, đại gia chỉ có thể ở nam viễn du ngoạn.Lâm Ngọc Tân lần đầu tiên cùng Lư Linh các nàng cùng đi xem đua thuyền rồng, kích động đến hợp với ba ngày vân ngũ, đáy mắt đều sấp có dấu vết.Vẫn là Lâm Thanh Uyển hù nàng nói: “Lại thức đêm ta khiến cho Từ đại phu cho người khai an thần canh.”Lâm Ngọc Tân thè lưỡi, lại không dám đêm hôm khuya khoắc hạt kích động, sớm lên giường ngủ.Qua Doan Ngọ ngày hội chính là tháng năm sơ chín, sáng sớm, Thượng Đan Cúc đã bị Phong Thu đao lên, “Tiểu thư, hôm nay ngài sinh nhật, đến đi cấp lão thái thái cùng nhị thái thái dập đầu đâu.”Đúng vậy, Thượng Đan Cúc sinh nhật nàng đến cấp trong nhà hai cái Đại lão bản dập đầu, chờ khai đầu mới có mì trường thọ ăn.Thượng nhị thái thái cười nói: “Hôm nay người sinh nhật, ta nói muốn cùng học đường thỉnh một ngày giả cũng làm người khoan khoái khoan khoái, thiên người Tam tỷ tỷ nói người còn muốn đi học đường thu cùng trường nhóm chúc mừng, nháo không chịu xin nghỉ, ta lúc này mới tính.”Thượng Đan Cúc cúi đầu cười, nhu nhu nói: “Chính là một lần bình thường sinh nhật, ta tuổi còn nhỏ, cũng không dùng đại làm, cho nên vẫn là cứ theo lẽ thường đi đi học đến hảo, miễn cho tiên sinh nhớ.”So với lưu trong nhà, nàng tình nguyện đi học đường.Thượng nhị thái thái gật đầu cười, nâng nâng tay, liền có người phùng một cái khay tiến vào, “Đây là cho người mới làm xiêm y, vốn là phải làm thành gia thường quần áo, nhưng người Tam tỷ tỷ thiên nói người còn không có một kiện khúc vạt thảm y, cho nên khiến cho thêu phường cho người làm này bộ, người quay đầu lại thử xem xem hợp không hợp thân, nếu không thích hợp lại gọi người sửa.”Kỳ thật hắn là sớm một ngày làm tốt cấp Thượng Đan Cúc đưa đi, nhưng Thượng Đan Trúc yêu cầu rất nhiều, trên đường lại làm nhân tu sửa lại một lần, lúc này mới kéo dài tới mấy ngày.Thượng Đan Cúc ngắn ngo, nàng thật đúng là không biết việc này, năm rồi cũng đều là trong phủ trực tiếp đem làm tốt quần áo cho nàng đưa đi.Bất quá là ứng quý xiêm y, nếu là gấp phải nhị thái thái cao hứng, nàng có lẽ còn có thể tuyển tuyển vải dệt cùng hình thức gì đó, năm nay không thấy nhị thái thái đề, nàng còn tưởng rằng đối phương không cao hứng, tùy tiện làm hạ nhân lừa gạt đâu.Không nghĩ tới là Tam tỷ nhúng tay.Thượng Đan Cúc quay đầu nhìn Thượng Đan Trúc liếc mắt một cái, Thượng Đan Trúc vội vàng nhìn phòng giác đồng hồ cát, sot ruột đứng dậy nói: “Mẫu thân, chúng ta đi học bị muộn rồi, vẫn là trở về thử lại đi.”Trực tiếp đem khay tiếp nhận đưa cho chính mình nha đầu Mậu Hạ, “Mau lấy về đi phóng hảo, chúng ta này liền đi rồi.”Mậu Hạ thu được nàng ánh mắt, lập tức đem quần áo phùng đi xuống.Một bên Phong Thu bất mãn đô đốc miệng, kia quần áo là các nàng từ tiểu thư, tam tiểu thư dựa vào cái gì tiếp nhận tay đi?Thượng Đan Trúc đã lôi kéo Thượng Đan Cúc vội vàng cáo lui, chờ các nàng lên xe ngựa, Mậu Hạ mới ôm hai cái tay nải thở hồn hồn chạy tới., Thượng Đan Cúc nhìn nàng một cái, lại nhìn thoáng qua nàng trong tay

bao vây, liền mắt lè nhìn về phía Thượng Đan Trúc, “Tam tỷ thành thật công đạo, ngươi rốt cuộc muốn làm cái gì?” Thượng Đan Trúc liền “Hu” một tiếng nói: “Chờ một lát ngươi sẽ biết, chúng ta từ từ đại tỷ nhi.” Thượng Đan Lan đã tìm cái lối cớ đuổi ra ngoài, nàng cũng bò lên trên các nàng xe ngựa, thấy Thượng Đan Cúc mắt mang nghi hoặc nhìn các nàng, liền cười nói: “Hôm nay ngươi cái gì đều không cần nhọc lòng, chỉ lo nghe chúng ta.” “Chính là,” Thượng Đan Cúc do dự nói: “Chúng ta còn muốn đi học đâu.”

Chương 199: Lễ vật

Thượng Đan Lan cùng Thượng Đan Trúc nhìn nhau cười. Các nàng đương nhiên không cần lo lắng, bởi vì toàn bộ nữ học đều nghỉ lạp! Xe ngựa lập tức triều Thanh Phong Sơn đi, sau đó lướt qua lên núi giao lộ ngừng ở Văn Viên cổng lớn. Thượng gia tam tỷ muội xuống xe, một tả một hữu kéo Thượng Đan Cúc đi vào, quái quá một mảnh rừng đào, chuyền qua một tòa chót vót núi giả đó là một cái bì hoa tươi điểm xuyết trường lộ. Một đám tiểu cô nương hoan hô vây đi lên, giữ chặt nàng chúc mừng, “Sinh nhật vui sướng!”“Thượng tú, hôm nay chính là người thành niên nhật tử!”“Nơi này đều là chúng ta bố trí, có thích hay không? Bất quá nhưng đừng trước cao hứng đến quá nhanh, bởi vì kinh hỉ còn ở phía sau đâu.” Thượng Đan Cúc mở to hai mắt nhìn, bị mọi người vây quanh ở trung gian, cũng không khỏi bật cười, trong mắt hàm chứa nước mắt gật đầu nói: “Ta thích, đa tạ các ngươi, chỉ là các ngươi đều xin nghỉ, tiên sinh nhóm thế nhưng đều phê chuẩn?” Lư Linh cười ha ha lên, “Đương nhiên phê chuẩn, bởi vì ta nương cũng không đi đi học, nàng cùng chúng ta giống nhau trốn học lạp.” Thôi Vinh xì cười nói: “Đó là nghỉ, không phải trốn học, tiểu tâm dì nghe được trùu ngươi.”“Lại không phải ngày hội, liền cha ta cũng chưa thông tri, không phải trốn học là cái gì?” Lâm Ngọc Tân một tay đem nàng đẩy đến Thôi Vinh trong lòng ngực, giao cho đôi phuong thu thập đi, nàng tặc lôi kéo Thượng Đan Cúc đi phía trước đi, “Đi, ngươi đến đi thay quần áo, lau mình tắm gội, giờ lành mau tới rồi.”“Cái gì giờ lành?” Thượng Đan Cúc một mảnh mê mang. Chỉ là đại gia căn bản không giải thích, ôm lấy nàng tới rồi trong lúc một kiện nhà tranh, bên trong bị coi như nội thất bố trí ra tới. Tuy là nhà tranh, nhưng mà trong phòng rộng mở ngắn gọn, trong đó bài trí hảo phóng dày nặng, trên mặt đất còn phô thảm, người đẹp lên mặt trên dường như ở vân trung giống nhau. Đây là cố ý bố trí tốt, trước kia nhà tranh nhưng không tầng này thảm lông. Thượng Đan Cúc kinh hỉ không thôi. Lâm Ngọc Tân đã đem nàng đẩy đến bình phong sau, cười nói: “Mau tắm gội thay quần áo.” Ánh Nhận cùng Mậu Hạ không biết đánh chổ nào toát ra tới, lôi kéo Phong Thu cùng nhau hỗ trợ đảo nước ấm, điều hòa ngải thảo thủy trừ hói. Thượng Đan Trúc cập kê khi, nàng là thời khắc theo bên

người, tự nhiên biết vì sao phải điêu ngải thảo thủy tắm gội, nàng ngọt ngác mà nhìn về phía Thượng Đan Lan ba người. Thượng Đan Lan liên mầm nhẹ đầy đầy nàng nói: “Mau đi tắm đi, đừng chậm trễ thời gian, ta cũng phải đi chuẩn bị, hôm nay ta chính là người tán già đâu.” Thượng Đan Cúc hốc mắt ửng đỏ, ở Phong Thu các nàng hầu hạ hạ tắm gội, chỉ trú trung y ra tới. Thượng Đan Lan vừa vặn lại đây, đem người kéo đến bàn trang điểm hạ liền cho nàng trang điểm, “Hôm nay là người hỉ nhật tử, người đến vui vẻ chút.” Thượng Đan Cúc xuyên thấu qua gương đồng đối thương nàng ánh mắt, không khỏi lộ ra mỉm cười tới. Lâm Ngọc Tân tắc cùng đại gia lại đem sở hữu nên chuẩn bị đồ vật lại đúng rồi một lần, lúc này mới đồng thời vọt tới tìm Thượng Đan Cúc nói chuyện, dù sao giờ lành còn chưa tới, các nàng còn có thời gian tâm sự thiêng. Thấy các nàng đều ăn mặc lần trước giống nhau hạ thường, lại là toàn ban đồng học đều tới, Thượng Đan Cúc càng là cảm động, “Các người, các người vì ta thật đúng là toàn trốn học?” Lữ Tư nỗ lực chen vào tới, cười hì hì nói: “Thượng tú tỷ tỷ, ta vốn dĩ muốn đi nhập khẩu chỗ đó tiếp người, kết quả các nàng tập thể khi dễ ta tiêu, làm ta đi bung trà điểm. Người xem ta đối với người tốt như vậy...” Kim Sương liền điểm nàng đầu nhỏ nói: “Đứa bé lạnh lạt, hợp lại ta không phải người a. Thượng tú, người đừng nghe nàng nói bùa, trong khoảng thời gian này nàng tới Văn Viên tần cõi ngoạn nhi, nếu không phải chúng ta sai sứ nàng liền thành ăn không uống không.” “Mới không phải đâu, ta nhưng ra không ít ý kiến hay...” Chỉ là các người cũng chưa áp dụng mà thôi, quái được nàng sao? “Được rồi, được rồi, các người đều đừng vây quanh ở nơi này, chạy nhanh phái hai người đến phía trước nhìn, tiên sinh nhóm cùng Lâm quận chúa còn ở phía trước đâu, tổng không thể đem khách nhân dừng ở nơi đó.” Chu Thư Nhã liền đứng dậy, “Ta đây cùng Ngọc Tân trước đi ra ngoài nhìn, các người lại bồi Thượng tú trò chuyện nhi.” Lâm Ngọc Tân tắc lôi kéo Thượng Đan Trúc nói: “Phía trước đến yêu cầu cái chủ nhân gia mới được, người theo chúng ta một khói đi thôi.” Thượng Đan Trúc liền vỗ vỗ Thượng Đan Cúc bả vai, đi theo hai người đi ra ngoài. Hôm nay khách nhân chỉ có ba cái, Thạch Hiền, Lâm Thanh Uyển cùng Kim Viện, mà Thạch Tuệ còn lại là chính tân, nàng lúc này đang ngồi ở hướng đông thủ tọa thượng, Lâm Thanh Uyển nhân thân phận tôn quý, ngồi ở nàng hạ đầu. Đến nỗi bốn hẵn là chủ nhân vị trí thượng tắc không. Bốn người nhìn đến bọn nhỏ bố trí ra tới nơi sân, đều kinh ngạc thả vui mừng nói: “Đảo so với chúng ta làm còn cường chút.” “Phá hủ trừ cũ, trước nay đều là càng tuổi trẻ càng có nhiệt tình nhi.” Kim Viện cười nói: “Bọn nhỏ đều thực hảo.” “Kia cũng là tiên sinh nhóm giáo hảo,” Lâm Thanh Uyển cười, “Phía trước đều là lẫn nhau không quen biết người, nhưng hiện tại lại có tình có nghĩa, vài thập niên sau, này đó nhưng đều là tốt đẹp hồi ức.” Thạch Hiền ba người trong mắt hiện lên hoài niệm thần sắc, hiển nhiên các nàng đều nghĩ tới trước kia. Kim

Viện càng sâu, nàng nửa ngày mới hoàn hồn nói: “Bạn nhỏ cũng không phải không có phân tranh...”“Nhưng hôm nay các nàng chịu buông phân tranh, vì một phần cảm tình nỗ lực không phải sao?” Lâm Thanh Uyển nâng chén nói: “Chỉ bằng cái này nên cảm ơn tiên sinh nhóm.” Kim Viện cười, cùng Thạch Hiền Thạch Tuệ cùng nâng chén, “Sớm nghe nói Lâm quận chúa tú ngoại tuệ trung, hôm nay vừa thấy quả nhiên danh bất hư truyền.” So sánh với Thạch Hiền Thạch Tuệ, nàng cùng Lâm Ngọc Tân tương giao cũng không thâm, nhưng nàng không thiếu nghe Thạch Tuệ nói lên nàng, hơn nữa mấy năm nay Tô Châu vẫn luôn truyền lưu nàng truyền thuyết, tưởng không biết cũng khó.Làm một nữ tử, nàng là có chút bội phục đối phương, ít nhất nàng so nàng cường, đều là thủ tiết, nàng lại có thể sống ra không giống nhau phong thái tới.Rất xa nhìn đến Lâm Ngọc Tân các nàng, Kim Viện trên mặt ý cười càng sâu, “Không nên chỉ cảm tạ ta nhóm, cũng ứng tạ Lâm quận chúa như vậy gia trưởng, bằng không chỉ dựa vào chúng ta sao có thể đem bọn nhỏ giáo đến tốt như vậy?”Lâm Thanh Uyển hơi hơi mỉm cười, cũng thấy được Lâm Ngọc Tân, “Ngọc Tân đứa nhỏ này làm tiên sinh nhóm lo lắng.”“Cô cô,” Lâm Ngọc Tân dường như nghe được tên của mình, chạy chậm lại đây hỏi, “Ngài kêu ta?”“Còn không mau cắp tiên sinh nhóm hành lễ?”Lâm Ngọc Tân vội cười cùng tiên sinh nhóm bao quanh hành lễ, lúc này mới quán lấy Lâm Thanh Uyển hỏi: “Cô cô vừa rồi nói ta cái gì đâu?”“Nói các ngươi nghe lời hiểu chuyện, cho nên ta làm ơn tiên sinh nhóm về sau lại đối với các ngươi nghiêm khắc yêu cầu một ít, hảo dem các ngươi giáo đến càng tốt.” Lâm Thanh Uyển cười hỏi Thạch Hiền, “Hiền tỷ tỷ, không trước tới một xấp tác nghiệp sao?”Thạch Hiền nghẹn cười gật đầu, “Ý kiến hay, hôm nay chạy thoát một ngày khóa, kia ngày mai tác nghiệp gấp bội hảo.”Này không khác kinh thiên sét đánh, Lâm Ngọc Tân ba người há to miệng, Chu Thu Nhã như vậy ổn trọng người đều nhịn không được thọc thọc Lâm Ngọc Tân, làm nàng chạy nhanh nghĩ cách cùng Lâm Thanh Uyển cầu tình.Nhưng Lâm Ngọc Tân nhìn mắt cười tุม tím cô cô, quyết đoán túng, nàng cảm thấy nàng nếu là đè ra, tác nghiệp chỉ biết hướng lên trên thêm, sẽ không giảm bớt.Loại sự tình này nàng cô cô tuyệt đối làm được.Ba cái vốn đang thỏa thuê đắc ý tiểu cô nương nháy mắt uể oải một nửa, kinh hồn táng đám đứng ở phía sau hầu hạ các nàng bốn cái trưởng bối.Thạch Tuệ cười nói: “Ngày gần đây các nàng là lợi lỏng, ta nhớ các nàng phải cho Đan Cúc kinh hỉ, lúc này mới mở một con mắt nhăm một con mắt, chờ việc này qua đi là đến nghiêm thêm quản giáo một phen.”Lâm Thanh Uyển gật đầu, này hai mươi ngày tới, Lâm Ngọc Tân đừng nói xem khóa ngoại thư, liền tự cũng chưa kiên trì luyện.Nàng quét như tao sét đánh ba người liếc mắt một cái, đạm cười nói: “Chuyện này các ngươi biết liền hảo, trước làm đại gia quá cái hảo sinh nhật yến, chờ lễ cài trâm qua các ngươi lại thông tri những người khác đi.”Lâm Ngọc Tân liền nhịn không

được nhấp miệng, “Kia ngài vì cái gì không đợi ngày mai lại nói cho chúng ta biết?” Tốt xấu làm các nàng cũng vui vẻ qua hôm nay a. Kim Viện nhịn không được cười ra tiếng, “Đứa nhỏ ngốc, đương nhiên là bởi vì các ngươi này mấy cái là đi đầu người, cho nên muốn trước nói cho các ngươi a.” Nếu không phải các nàng lãnh, các bạn học cũng sẽ không không hảo hảo học tập, chỉ lo bên này, cho nên tự nhiên muốn trước trừng phạt các nàng. Đương nhiên, cũng là rèn luyện, nếu liền hỉ nộ không hiện ra sắc đều làm không được, kia về sau muốn làm rất nhiều sự liền đều khó khăn. Ba người chính thương tâm, đột nhiên đồng hô cát bên kia “Đang” một tiếng, ba người lập tức hoàn hôn, “Giờ lành tới rồi!” Ba người lập tức nhìn về phía nhà tranh, Lư Linh các nàng đang từ bên trong ra tới, từng người ở bên cạnh trầm hào, đồng thời nhìn về phía nhà tranh. Thượng Đan Lan cùng Thượng Đan Cúc cùng nhau ra tới, ở Thịnh Xuân phủng thau đồng tịnh tay, thuộc về Thượng Đan Cúc cập kê liền bắt đầu rồi. Thượng Đan Cúc cho rằng nàng chỉ cần có thể thêm phát trâm cài đầu như vậy đủ rồi, lại không nghĩ rằng nàng thế nhưng cũng là tam thêm, thả phát trâm cài đầu, cái trâm cài đầu, thoa quan cùng áo váy, khúc vạt, lễ phục giống nhau không ít. Nàng không biết mấy thứ này các nàng là chỗ nào tới, lại biết mấy thứ này đều giá trị xa xỉ, các nàng khẳng định là thực dụng tâm mới có thể làm được. Cho nên nàng mỗi một lần khẩu ta đều là thiệt tình thực lòng. Nàng không biết tương lai sẽ như thế nào, nhưng ít ra giờ khắc này nàng là vui vẻ, nàng trong nội tâm cũng là cảm động. Thượng Đan Trúc cùng Lâm Ngọc Tân liếc nhau, đều lộ ra vui vẻ tươi cười. Lễ cài trâm kết thúc, đại gia liền bắt đầu ở trong vườn ăn ăn uống uống lên. Chỉ có mười lăm cái tiểu cô nương cùng các nàng bốn cái đại nhân chỗ tốt chính là xã giao thiêu, đại gia dùng cơm là có thể ở Văn Viên tận tình chơi đùa, so trước hai lần lễ cài trâm nhưng nhẹ nhàng nhiều. Không chỉ có đại nhân nhẹ nhàng, các nữ hài cũng nhẹ nhàng, Thượng Đan Cúc đã thay đổi quần áo, cùng các nàng tay kéo tay ở trong vườn điên chạy, lớn tiếng cười nói: “Nếu là mỗi một lần lễ cài trâm đều nhẹ nhàng như vậy thú vị thì tốt rồi.” “Đây là không có khả năng, cũng liền chúng ta ít người mới có thể như thế, giống trước hai lần, các trưởng bối đều nhìn, dừng nói chạy, người liền cười đều đến khéo léo hào phóng, bằng không về nhà đến bị niệm chết.” “Cho nên vẫn là Đan Cúc cái này lễ cài trâm làm tốt lắm, đại gia nhiều vui vẻ.” “Này nhưng đều là chúng ta công lao, vì lần này lễ cài trâm, chúng ta nhưng với có mười chín thiên đâu.” Thượng Đan Cúc liền bao quanh hành lễ nói: “Ta cảm ơn bọn tỷ muội, ta sẽ vĩnh viễn nhớ kỹ hôm nay.” “Vậy ngươi nói ngươi như thế nào hồi báo chúng ta?” “Ngươi tưởng ta như thế nào hồi báo?” Lư Tư liền chỉ cách đó không xa cây hạnh nói: “Vậy ngươi cho chúng ta mỗi người tài viên quả hạnh tới, này liền tính nói lời cảm tạ.” Lâm Ngọc Tân liền đi véo nàng, “Còn không có thực đâu, nhìn đem ngươi thèm, làm nàng thượng chỗ nào

cho ngươi tìm thực quả hạnh đi?" Đại gia cười ha ha lên, "Mau đừng nói nàng, hôm kia tiến vườn, nàng thấy kia thanh đào, không chút nghĩ ngợi duỗi tay hái được liền phóng trong miệng, theo sau gặm một miếng mao..." Thượng Đan Cúc tắc híp mắt nhìn cây hạnh, chỉ đinh không xác định nói: "Ta nhìn phía trên giống như có hai viên thát bại..." "Ta xem, ta xem, ở đâu?" Lư Tư lập tức chạy qua đi tìm, đại gia thấy cười đến càng hoan. Bất quá cũng đều vây quanh qua đi, trùng mặt tìm nửa ngày, cuối cùng Lư Linh "" ngao nha kêu một tiếng, chỉ vào mặt trên nói: "Giống như thật sự thát bại."

Chương 200: Kinh ngạc

Mười mấy tiểu cô nương ngửa đầu nhìn trên ngọn cây hoàng hạnh, không hẹn mà cùng nuốt một ngụm nước miếng.Cuối cùng Lư Tư vén tay áo nói: “Ta đi lên trích.”Dứt lời ôm thụ liền hướng sơn bò.Nhìn bò nửa ngày còn trên mặt đất Lư Tư, đại gia không khỏi đồng thời trợn tròng mắt.Lư Tư ôm thụ không chịu buông tay, ngửa đầu đáng thương vô cùng nhìn trên cây quả hạnh không chịu động.Lâm Ngọc Tân đem nàng túm khai, vô ngữ nói: “Ta đến đây đi.”Dứt lời đem làn vayah một liêu, nhét vào đai lưng, vén tay áo ôm lấy thụ liền hướng lên trên bò, cái này các tiểu cô nương tròng mắt đều mau trừng ra tới.Lâm, Lâm Ngọc Tân nàng thế nhưng ở leo cây!Không, phải nói, nàng như thế nào sẽ leo cây?Tuy rằng có chút không thuận, nhưng Lâm Ngọc Tân vẫn là lắp bắp bò tới rồi mặt trên, duỗi tay hái được duy nhất hoàng hai viên quả hạnh ném cho Lư Tư, nói: “Ta thấy vài viên muôn hoàng, bất quá đến lại chờ mấy ngày mới có thể ăn.”Lư Tư thò tay ngốc ngốc ngửa đầu xem nàng, quả hạnh từ trong tầm tay xẹt qua cũng chưa phản ứng lại đây.Vẫn là Thôi Vinh trước hết nhảy dựng lên, kêu lên: “Lâm tỷ tỷ, ngươi như thế nào sẽ leo cây?”Lâm Ngọc Tân mặt đỏ lên, vội vàng hạ thụ, buông váy nói: “Chính là ngẫu nhiên học học, kỳ thật ta cũng không thường bò.”Các nữ hài mãn nhãn phức tạp nhìn nàng, Chu Thư Nhã nghẹn nửa ngày nói: “Ngọc Tân ngươi thật là học quán cổ kim, cái gì đều sẽ a.”Thượng Đan Lan “Xi” một tiếng cười ra tiếng tới, cũng lấy lại tinh thần, lôi kéo Lâm Ngọc Tân tay hỏi, “Trước kia ở nhà ta khi chưa từng gặp ngươi như vậy nghịch ngợm quá, chẳng lẽ Lâm cô cô còn đặc đặc giáo ngươi leo cây không thành?”Thượng Đan Lan chưa nói sai, này thật đúng là Lâm Thanh Uyển làm Bích Hải giáo, ngay từ đầu là học cung, sau lại học cung tiễn, lại học nỏ tiễn, cũng không biết cô cô nghĩ như thế nào, có một ngày nhìn đến Bích Hải bò đến trên cây xả quả du, liền kêu nàng đi theo Bích Hải học leo cây.Dùng nàng nói chính là, “Này thụ bò đến hảo, cũng vẫn có thể xem là hạng nhất chạy trốn kỹ thuật.”Ngay từ đầu nàng là bách với cô cô chờ đợi không thể không học, bất quá lâu rồi, phát hiện đứng ở trên cây cảm giác vẫn là thực không tồi, cho nên ngẫu nhiên cũng sẽ quả lê, bắt đầu mùa đông về sau còn có quả hồng, tới rồi mùa xuân còn có thể trích quả

du...Lư Tư nước miếng phân bố đến càng hoan.Xem nàng vẻ mặt “Hảo hảo ăn” bộ dáng, đại gia không khỏi vô ngữ nói: “Chúng ta cũng không mệt ngươi ăn, như thế nào ngươi tổng tưởng là ăn không đủ no dường như?”Bị như vậy một gián đoạn, đại gia đối Lâm Ngọc Tân thế nhưng sẽ leo cây liền không như vậy kinh tung, bắt đầu dò hỏi nàng leo cây cảm tưởng.Nghe nói ngồi ở trên cây thổi gió nhẹ xem cảnh cảm giác thực sáng, liền bắt đầu có người trộm cùng nàng thỉnh giáo leo cây kỹ xảo.Lâm Ngọc Tân dứt khoát vén tay áo lại cho các nàng làm mẫu một lần, các tiểu cô nương dứt khoát một người tìm một thân cây sờ soạng hướng lên trên bờ.Chính là vẫn luôn ghét bỏ như vậy có nhục văn nhã Chu Thư Nhã đều nhịn không được nâng lên chân ý đồ nỗ lực một chút, nhưng cuối cùng có thể bò lên trên đi cũng liền Lư Linh, Thôi Vinh, Thượng Đan Cúc cùng Ngô Âu Hàm mà thôi.Những người khác cơ hồ là mới bò lên trên chân liền đi xuống, Lư Tư cũng không ngoại lệ, cái này làm cho nàng có chút phát điên.Chẳng lẽ nàng đọc sách không có thiên phú, liền leo cây đều không bằng người khác sao?Lư Linh chê cười nàng nói: “Ngươi quá béo, cho nên mới liên tiếp đi xuống rót.”Lư Tư mới không tin đâu, ôm thụ không thành công không thôi lên, mọi người xem nàng sợ một chút liền trượt xuống, trượt xuống tiếp tục bò bộ dáng cười to không ngừng.Thạch Hiền các nàng cũng không biết nói liền một cái sai mắt, hảo hảo học sinh Lâm Ngọc Tân liền mang theo đại gia leo cây đi, các nàng ba người đi theo Lâm Thanh Uyển tìm gian còn tính rộng mở nhà tranh, dựa vào bên trong tịch buổi sáng hưu.Kim Viện tinh thần luôn luôn đoán, mà Thạch Tuệ hôm nay mệt nhất, cho nên hai người là thật ngủ trưa, chỉ là nhắm mắt dưỡng thần Thạch Hiền cùng Lâm Thanh Uyển tắc ghé vào cùng nhau nói nhỏ.“Ta lần trước cùng ngươi để ta nhà mẹ để chất nhi sự, ngươi suy xét đến như thế nào?”“Không vội, ta còn không có gặp qua hài tử đâu.”Thạch Hiền hơi hơi mỉm cười, “Cũng không làm ngươi hiện tại liền làm quyết định, ta là hỏi ngươi lúc ban đầu ấn tượng, đừng nói ngươi không phái người vào kinh hỏi thăm ta chất nhi.”“Cái gì đều không thể gạt được tỷ tỷ,” Lâm Thanh Uyển cũng không dấu diếm, gật đầu nói: “Ta là hỏi thăm, chỉ là tin thượng nói mọi thứ đều hảo, cho nên ta càng đến chính mắt gặp qua mới có thể yên tâm.”Thạch Hiền thở dài, nhìn bên ngoài quả lớn chồng chất vườn trái cây nói: “Ngươi nhưng thật ra thích ý, một nhà có nữ bách gia cầu, chỉ lo chờ là được. Đãi đem nàng việc hôn nhân nói định, đem người gả cho, ngươi liền có thể an tâm.”Lâm Thanh Uyển cười khổ, “Nào có đơn giản như vậy, nàng nhật tử trưởng đàu, hiện giờ Lâm thị tuy một ngày so một ngày cường, nhưng ai biết tương lai sẽ như thế nào, nàng nếu chính mình không bản lĩnh tự lập lên, ta là không yên tâm.”Thạch Hiền gật đầu, “Ta đối con ta cũng là như thế canh nhắc, Hoa Nhi ta là không lo lắng, hắn lại vô dụng cũng là Thôi gia tôn tử, nhưng ta Vinh nhi...”Nàng thở dài cả giận: “Hòa li một chuyện, ta nhất thực xin lỗi chính

là nàng.”Lâm Thanh Uyển duỗi tay vỗ vỗ nàng nói: “Nào biết bất hòa ly
mới là đối nàng lớn nhất thương tổn? Ta xem nàng hiện tại liền rất
hảo.”Thạch Hiền quay đầu nhìn tịch bên kia liếc mắt một cái, tiến đến Lâm
Thanh Uyển bên tai nói: “Ngươi cảm thấy ta đem Vinh nhi gả hồi Thạch gia
như thế nào?”Lâm Thanh Uyển kinh ngạc, “Như thế nào, là ngươi nhà mẹ
để có người cùng ngươi xin cưới sự?”Thạch Hiền lắc đầu, “Không phải,
nhưng ta tam ca có cái kia ý tú, hẵn cũng sợ Vinh nhi gả đến nhà người
khác chịu khi dễ. Ta,” Thạch Hiền dừng một chút nói: “Cuộc đời của ta
nhưng thật ra có thể lấy tới đánh cuộc, nhưng Vinh nhi cả đời lại không thể
khinh thường.”Nàng cười khổ nói: “Ta cùng với ngươi giống nhau, hy vọng
bọn nhỏ tự lập tự cường, nhưng ta tổng cảm thấy liền tính nàng tự lập tự
cường nhất từ chưa chắc liền hảo quá, liền giống như ta, ta cả đời này cơ hồ
trở thành người trò cười.”

Chương 201

Lâm Thanh Uyển trầm mặc không nói, so với nàng thủ tiết quy tông đương Lâm gia chủ, Thạch Hiền hành vi càng không thể làm người lý giải, mặc dù tất cả mọi người biết nàng mới là chịu ủy khuất một phuong. Thạch Hiền thở dài, “Nàng gả đến nhà người khác nhiều ít sẽ nhân ta chịu người phê bình, ở nhà chồng trước mặt cũng lùn một đầu, không bằng gả hồi Thạch gia, trượng phu là nàng biếu ca, cha mẹ chồng là nàng cậu mợ, nhật tử tốt xấu sẽ hảo quá chút.” Thạch Hiền chờ đợi nhìn Lâm Thanh Uyển, hy vọng nàng có thể cho chính mình một ít ý kiến. Thật sự là theo nữ nhi cập kê nhật tử càng gần, vấn đề này liền càng bức thiết. Thạch Tuệ đảo cung thông minh, cùng nàng càng vì thân cận, nhưng nàng tình cảnh, rất nhiều đều là nàng sở không thể lý giải. Thạch Hiền càng thích cùng Lâm Thanh Uyển thảo luận cái này đề tài. Lâm Thanh Uyển trầm mặc nửa ngày, cuối cùng nói: “Hiền tỷ hỏi qua hai đứa nhỏ ý kiến sao? Tỷ tỷ không phải nói Thạch gia nữ nhi đều là chính mình tuyển hôn phu sao, Thôi Tiên, bất quá là ngươi nhìn làm thôi.” Thạch Hiền ngẩn ra, rũ mắt trầm tư một lát, khẽ gật đầu nói: “Ngươi nói rất đúng, quan tâm sẽ bị loạn, chúng ta lại đã quên hỏi hai đứa nhỏ ý kiến.” Lâm Thanh Uyển nghĩ đến Tạ phu nhân hồi âm trung nói Thạch gia tình huống, rũ mắt nói: “Huống chi, làm mai là hai nhà sự, trừ bỏ hỏi Thạch đại nhân cùng hai đứa nhỏ ý kiến, Thạch phu nhân nhóm ý kiến cũng muốn hỏi đi?” Thạch Hiền liền ngẩng đầu nhìn về phía Lâm Thanh Uyển, Lâm Thanh Uyển nâng lên mắt tới cùng nàng đối diện, nàng hơi hơi mỉm cười, “Như thế nào, ngươi đối ta mấy cái tấu tú không thích?” Lâm Thanh Uyển cười, “Tự nhiên sẽ không, vài vị phu nhân đều hiền huệ hào phóng thật sự.” Thạch Hiền hoành nàng liếc mắt một cái nói: “Ta là thiệt tình cảm thấy Thạch Tư không kém, bằng không cũng sẽ không cùng ngươi giới thiệu, ngươi còn không cùng ta nói thật?” Lâm Thanh Uyển hơi hơi mỉm cười, ánh mắt lưu chuyển quét đối diện năm bất động Thạch Tuệ liếc mắt một cái, nhẹ giọng nói: “Theo ta được biết, nhà các ngươi hiện giờ tam phòng vì đại, chính là trong tông sự cũng nhiều là nghe Thạch tam gia ý kiến đi.” “Ta ba cái ca ca đều hòa thuận thật sự, bọn họ ba người toàn cùng triều làm quan, bất quá nhân ta tam ca tương đối thông tuệ

ỗn trọng, trong tộc lúc này mới phùng việc nhiều nghe hăn ý kiến.” Thạch Hiền cười, “Các ngươi Lâm thị có việc cũng đến nghe theo tộc nhân ý kiến, tông không có khả năng một người liền có thể chuyên quyền độc đoán đi?” “Huynh đệ hòa thuận tự nhiên là chuyện tốt, nhưng bọn họ huynh đệ hòa thuận, chị em đâu chi gian đâu?” Thạch Hiền hơi nhíu mày, nàng xuất giá mười mấy năm, cùng mấy cái tẩu tử kỳ thật đều không quá thực, Lâm Thanh Uyển đây là nghe nói cái gì? Bất quá nàng vẫn là thực giữ gìn nhà mẹ đẻ, nghiêng liếc nàng hỏi: “Ngươi đây là tính toán cấp Ngọc Tân tìm một cái thập toàn thập mỹ?” Lâm Thanh Uyển lắc đầu, “Trên đời này nào có thập toàn thập mỹ? Mười mỹ trung quá nửa ta liền rất thỏa mãn.” “Quả thực?” Lâm Thanh Uyển gật đầu. Thạch Hiền liền không hề hỏi nàng đối Thạch gia chỗ nào không hài lòng. Nếu thập phần chỉ cần sáu phần nàng liền thỏa mãn, như vậy hiển nhiên Thạch gia khuyết tật không nhỏ, thế cho nên nàng do dự. Nàng là trong nhà chưa tổ, ngoài ngõ đã tường, nhìn nhà mẹ đẻ tự nhiên chỗ nào chỗ nào đều hảo, nhưng Lâm Thanh Uyển không phải. Nàng quyết định về nhà liền phái cái tâm phúc hồi kinh nhìn xem, nếu Thạch gia vẫn đề thật sự đại, kia nàng đến cùng ba cái ca ca nói một tiếng, nhà khác rối loạn bọn họ vẫn chưa hay biết gì. Lâm Thanh Uyển cúi đầu uống trà, nàng ngay từ đầu đối Thạch gia là ôm rất lớn kỳ vọng. Thạch gia không thể so Lâm gia hiển quý, nhưng nhân gia là nhiều thế hệ sử gia, thả Thái Tổ khởi binh khi là cùng Thạch gia liên quan tông, từ gia phả thương liền có thể tìm ra đích thân đến. Cho nên Thạch gia còn có chút hoàng thân quan hệ, tuy rằng này thân cách đến quá xa. Thạch gia bởi vì nghiên cứu sử học nguyên nhân, xử sự nghiêm cẩn, vì gia rồi lại có chút khai sáng. Bằng không nhà bọn họ cũng sẽ không làm nữ nhi nhóm chính mình tương hôn phu, khác không nói, chỉ bằng này phân khai sáng cùng Thạch Hiền Thạch Tuệ hai chị em tài hoa bác học nàng liền đối với Thạch gia nhiều ba phần hảo cảm. Cho nên tự cấp Tạ phu nhân tin trung nàng lần nữa làm ơn phải hảo hảo thăm Thạch gia, đây cũng là kết thân bước đầu tiên. Tạ phu nhân ở kinh thành nhàn chán, tự nhiên vui vẻ đồng ý, hơn nữa nàng cũng biết đây là cấp Lâm Ngọc Tân tuyển thân, các nàng ở bên nhau ở một năm, cảm tình cũng không cạn, cho nên càng thêm tận tâm. Thùa dịp ăn Tết, nàng chính là cố ý đi Thạch gia xoay hai vòng, lại ở bên ngoài yến hội sơn chạm vào vài lần mặt, thậm chí còn gọi trung phó ngồi xóm Thạch gia cửa hông biên bán chút tạp hoá, thường thường tìm nhân gia người gác cổng nói chuyện chắp nối, lại từ ra tới mua đồ vật nhà đầu gã sai vặt hỏi thăm chút sự, chờ đem nhân gia sờ soạng cái bốn năm phần, lúc này mới viết thư cấp Lâm Thanh Uyển. Trừ bỏ nàng tra được, nàng còn viết chính mình cảm giác. Từ nàng tra được tin tức tối xem, Thạch gia thực hảo! Huynh đệ hòa thuận, chị em đâu cũng hòa khí, gia phong nghiêm cẩn rồi lại khai sáng, trong kinh nhưng có không ít người gia tưởng

đem nữ nhi gả đến Thạch gia đi.Nhưng Tạ phu nhân hiện tại tính tình mẫn cảm, không có việc gì đều có thể kêu nàng nghi xảy ra chuyện tới, huống chi nhân gia còn có việc?Thạch gia chị em dâu gian mạch nước ngầm là nàng chính mình phát hiện sau suy đoán ra tới, đừng nhìn các nàng trên mặt hòa hòa khí khí, bên ngoài cũng cho nhau giữ gìn, nhưng đại phòng bất mãn tam phòng, tam phòng xem thường đại phòng, nhị phòng ở bên trong tả hữu xu nịnh sự cẩn bản không giấu diếm được nàng.Hiện giờ Tạ phu nhân liền cùng thăm chiếu cơ dường như, đối người mặt bộ biểu tình cùng một ít từ chi ngôn ngữ định điểm không buông tha.Như vậy mẫn cảm chồ tốt rõ ràng, chồ hỏng càng là rõ ràng, nàng đã hồi lâu không ngủ một lần hảo giác, thả bệnh đa nghi càng ngày càng nặng.Đương nhiên, này đó không phải Tạ phu nhân nói cho Lâm Thanh Uyển, mà là Dương ma ma.Đi theo Tạ phu nhân tin cùng nhau tới còn có Dương ma ma mang thêm một phong thơ, bên trong kỹ càng tỉ mỉ nói Tạ phu nhân cùng hiện giờ Tạ gia tình huống, liền liền lấy Thạch gia vì lệ nói cho Lâm Thanh Uyển.Tạ phu nhân hiện tại có bao nhiêu mẫn cảm.Dương ma ma cảm thấy Tạ phu nhân tuy ngừng được, nhưng tính tình đại biến sau liền không sửa đổi tới, thả tính tình càng ngày càng mẫn cảm, nàng lo lắng cứ thế mãi Tạ phu nhân thân thể ăn không tiêu.Nhưng mà Dương gia hiện tại cơ hồ từ bỏ Tạ phu nhân, Tạ phu nhân cũng nghe không được bọn họ khuyên, nàng cũng chỉ có thể xin giúp đỡ Lâm Thanh Uyển.Hy vọng Lâm Thanh Uyển có thể gởi thư khuyên một khuyễn, tốt nhất là nghĩ cách tiếp Tạ phu nhân rời đi kinh thành.Nếu nói hồi kinh trước Dương ma ma còn nghĩ giúp phu nhân báo thù, hiện tại nàng cũng chỉ muôn mang Tạ phu nhân nhanh chóng rời đi kinh thành cái này vũng bùn.Các nàng chủ торai người tuy lẩn lộn đến Tạ gia trên dưới không được an bình, nhưng Tạ phu nhân cũng không hảo quá, thù này báo đến quá thống khổ.Ở Dương ma ma trong lòng, thế gian này vạn sự đều so không được Tạ phu nhân quan trọng.Lâm Thanh Uyển dù chưa chính mắt nhìn thấy Tạ phu nhân trạng huống, nhưng cũng nóng lòng không thôi, nhưng nàng biết, hiện tại Tạ phu nhân thực mẫn cảm, nàng tin nếu nóng nảy, không chỉ có khuyên không đến người, chỉ sợ còn sẽ cho đối phương cảm xúc gia tăng gánh nặng, cho nên thu được tin sau nàng cũng không có lập tức hồi âm, mà là lắng đọng lại tâm tình, thả bắt đầu tìm lý do.Muốn cho Tạ phu nhân hồi Giang Nam, dù sao cũng phải có cũng đủ lý do mới được, Dương ma ma chính là nói hiện tại nàng lòng tràn đầy đều là báo thù, cẩn bản nghe không tiến khuyễn.So sánh với dưới, Thạch gia tình huống liền không đáng giá nhắc tới.Thạch gia không thích hợp, còn có mặt khác gia sao, dù sao Ngọc Tân tuổi còn nhỏ, có thể từ từ tới.Thả Thạch gia cho dù có loạn tượng, kia cũng so Thượng gia mạnh hơn nhiều, chính như Thạch Hiền theo như lời, trên đời này nào có thập toàn thập mỹ sự.Chẳng qua Lâm Thanh Uyển muôn cấp Lâm Ngọc Tân tìm một nhân tài ưu tú, phẩm tính

thượng giai, nhưng gia đình đơn giản nhân gia, cho nên Thạch gia liền bị tạm thời đặt ở một bên.

Chương 202: Phát triển

Lâm Thanh Uyển nắm bút suy nghĩ nửa ngày, cuối cùng vẫn là vô pháp hạ bút. Lâm Ngọc Tân tháo đi lênh nhin thoảng qua, “Cô cô, ngài đây là phải cho Tạ phu nhân viết thư?” Lâm Thanh Uyển buông bút, thở dài nói: “Ngươi nói nên tìm cái cái gì lý do mới có thể đem nàng hóng hồi Giang Nam đâu?” Lâm Ngọc Tân nghĩ nghĩ, lắc đầu nói: “Trừ phi ngài xảy ra chuyện, hoặc là dượng phần mờ xảy ra chuyện, bằng không nàng sẽ không trở về.” Lâm Thanh Uyển liền xoay chuyển tròng mắt nói: “Vậy nói ta bệnh nặng?” Cái này biện pháp tuy cũ kỹ, lại là nhất hữu dụng, “Kia nàng khi trở về thấy ngài không bệnh...” “Mặc kệ, trước đem người hóng trở về lại nói,” Lâm Thanh Uyển đè bút liền bắt đầu rót tự chước câu, “Dương ma ma nói nàng gần đây thân thể tinh thần đều không tốt, còn muốn cho Từ đại phu cho nàng nhìn xem bệnh.” Viết xong tin lại kiểm tra một lần, nàng lại đến bên ngoài lung lay một vòng, dưỡng hảo tinh thần, lúc này mới đè bút sao tin, quả thực so năm đó thi đại học còn phải dùng tâm. Nhưng sao xong sau nàng liền ngốc, nàng vẻ mặt ngốc ngòm nhìn về phía Lâm Ngọc Tân, “Ta đã bệnh nặng, còn như thế nào có thể viết tốt như vậy tự?” Lâm Ngọc Tân cũng ngốc. Lâm Thanh Uyển mắt trợn trắng, đem tin một ném, chỉ vào Lâm Ngọc Tân nói: “Ngươi tới viết!” Cái này đổi Lâm Ngọc Tân rối rắm. Chờ cô chất hai lăn lộn ra hai phong ra dáng ra hình tin khi trời đã tối rồi, hai người trực tiếp rửa tay ăn cơm đi. “Liền sắp cây tròng vụ hè, ngày gần đây ta sẽ có chút bận rộn, trong nhà sự ngươi liền nhiều giúp giúp Lâm ma ma.” Lâm Thanh Uyển tiếp nhận Lâm Ngọc Tân đưa qua canh chén, dặn dò nói: “Ta biết ngày gần đây các ngươi chơi điện rồi, chỉ là hiện tại ngoại lai người nhiều, các ngươi không được đi ít người địa phương, muốn tùy thời mang theo Tưởng Nam biệt không?” Lâm Ngọc Tân liên tục gật đầu. Thượng Đan Cúc cặp kẽ lẽ sau, các nàng mười lăm cái cô nương cảm tình càng tốt, trừ bỏ Thượng Đan Lan muôn lưu trong nhà bị gả ngoại, dư lại mười bốn cái một có rảnh liền ra bên ngoài chạy, kéo đều kéo không được. Niên thiếu khi ai không nghĩ ngoạn nhi a, thả thời đại này các nữ hài có thể như vậy vô vô lụy chơi đùa thời gian cũng không nhiều, cho nên Lâm Thanh Uyển cũng không ngăn đón Lâm Ngọc Tân đi ra ngoài ngoạn nhi. Nhưng tự tét Nguyên

Tiêu sau, Lâm gia đổi nàng bảo hộ quy cách là tăng lớn, trừ bỏ thời khắc đi theo bên người nàng Tưởng Nam, chỗ tối còn có mặt khác hộ vệ đi theo.Lâm Thanh Uyển hoạt động phạm vi hữu hạn, nhiều là ở Lâm thị sản nghiệp chung quanh đảo quanh, ngẫu nhiên đi Lư thị gia học bái phỏng một chút Thạch Tuệ Thạch Hiền mà thôi, cho nên bên người lưu người cũng không nhiều.Lâm gia chủ yếu bảo hộ mục tiêu vẫn là Lâm Ngọc Tân.Đem tin gửi đi ra ngoài, Lâm Thanh Uyển liền bắt đầu chuẩn bị cây trồng vụ hè.Năm nay Tô Châu vùng có chút khô hạn, cũng may mấy năm nay Lâm Thanh Uyển làm người đem lưu kinh tước điền cái kia hà khoách khoan không ít, lại đào như vậy nhiều hò nước, xuân hạ chi giao khi chưa đựng không ít thủy, cho nên cuối cùng tiêu mạch lúa nước cũng chưa hạn.Chỉ là người vất vả chút, cũng may trong đất coi như được mùa.Mà đều là càng loại càng phì, mấy năm nay Lâm Thanh Uyển lại làm người hướng trong đất rải không ít phân bón, vốn đang thô ráp thổ địa bị dưỡng đến thổ tế không ít, hơn nữa phân nước toàn đủ, năm nay tiêu mạch lớn lên đặc biệt hảo.Hiện giờ trong đất đã là hoàng cam cam một mảnh, Phương Đại Đồng không một cái cánh tay đi ở Lâm Thanh Uyển bên cạnh người, duỗi tay xả một cái lúa mạch cấp Lâm Thanh Uyển xem.“Đều là thành thực, năm nay thu hoạch không thể so năm trước kém.” Phương Đại Đồng cao hứng lau một phen mồ hôi trên trán nói: “Cô nãi nãi, tìm cái ngày lành thu hoạch đi.”“Quay đầu lại ta hỏi một chút thời tiết, nếu mấy ngày nay thái dương đều hảo, chúng ta liền thu hoạch.” Lâm Thanh Uyển đưa mắt nhìn lại, mènh mông vô bờ tiêu mạch cùng lúa nước, tiêu mạch là hoàng, lúa nước vẫn là xanh mượt, hướng tả còn lại là thành phiến tang viên, lại hướng tả còn lại là một mảnh vườn trái cây.Khóe miệng nàng nhịn không được thượng kiều, hỏi: “Đến lúc đó làm mục viên đem ngưu đều chạy tới, người cũng có thể nhẹ nhàng chút.”Phương Đại Đồng ánh mắt sáng lên, càng thêm cao hứng.Năm nay mục viên lại thêm không ít ngưu, máu chốt nhất chính là, đầu một đám dưỡng nghé con trưởng thành, đã có thể kéo lê làm việc nhi.Đầu xuân lúc ấy liền giúp không ít vội, hiện tại cây trồng vụ hè, ngưu đảo không vất vả, chỉ cần kéo xe là được, so đầu xuân lúc ấy nhưng hanh hanh nhiều.Hiện tại Phương Đại Đồng vì nông trang tổng quản sự, nhưng mục viên, tang viên cùng vườn trái cây lại là tách ra quản lý, hắn phải dùng ngưu còn phải hỏi qua Chung đại quản sự mới được.Cái này Lâm Thanh Uyển trực tiếp hạ lệnh, có thể so Chung đại quản sự lời nói còn dùng được.“Phương đại thúc có rảnh không bằng đèn mục viên bên kia đi một chút,” Lâm Thanh Uyển nói: “Chung đại quản sự hiện tại quản việc nhiều, nông trang bên này hắn chỉ sợ có chút cố bất quá tới, cho nên ta tính toán kêu ngươi đem mục viên một khối quản.”Phương Đại Đồng thông minh, trừ bỏ biết chữ thiếu ngoại không khác tật xấu, cho nên Lâm Thanh Uyển tính toán chậm rãi làm nàng tiếp nhận Chung đại quản sự ở nông trang bên này

công tác, đến lúc đó tổng lĩnh toàn bộ nông trang.Mà không phải chỉ phụ trách lương thực này một khối.Theo Lâm gia sản nghiệp mở rộng, Chung đại quản sự phải làm sự cũng nhiều, thậm chí vốn dĩ chỉ phụ trách Lâm phủ sự vụ Lâm quản gia đều bị hắn kéo đi chia sẻ.Không có biện pháp, Lâm thị giấy phường, dệt phường cùng thêu phường phát triển đến quá nhanh, liền tính dệt phường cùng thêu phường không có mặt tiền cửa hiệu, nhưng bởi vì Lâm Thanh Uyển ở nông trang loại không ít cây dâu, mỗi năm dường tằm số lượng đều ở gia tăng.Đồng dạng, sản xuất tự nhiên cũng ở gia tăng.Ở mọi người đều không phản ứng lại đây khi, Lâm gia mỗi năm ra cẩm lăng tơ lụa đã chiếm Tô Châu rất lớn một cái tỉ lệ, không ít ngoại lai bô thương đều là hướng về phía nhà nàng tới.Cho nên trong bất tri bất giác dệt phường đã mở rộng đến yêu cầu thêm sửa nhà, sở chiêu dệt nương cũng đã đạt tới Lâm Thanh Uyển mới hồi Tô Châu khi gấp ba.Chung đại quản sự vốn đang không để ý, bởi vì hắn chủ yếu tinh lực còn đặt ở giấy phường cùng thư cục, một lòng đem giấy làm bằng tre trúc cùng giấy bản phát dương quang đại.Vẫn là tháng tư lúc ấy một đám tiểu cô nương ăn mặc đồng dạng xiêm y hiện thân Thượng Đan Trúc lễ cài trâm thượng, làm Tô Châu phu nhân các tiểu thư chú ý tới Lâm gia tú nương, sau đó liền có người tìm quan hệ hướng Lâm gia hạ đơn đặt hàng.Thêu bản phường tới đều tiến vào mùa é hàng, chính là thu như vậy một đám đơn đặt hàng, hạ đơn từ người còn đều là Tô Châu có uy tín danh dự nhân gia.Thêu phường quản sự không dám chậm trễ, vội vàng tìm tới đầu Chung đại quản sự xin chỉ thị.Chung đại quản sự lúc này mới chú ý tới, thêu phường giống như khai một cái tài lộ, vội vàng mang theo thêu phường quản sự cung cố lên, kia đoạn thời gian mở cửa đón khách, làm cố ý hạ đơn phu nhân tiểu thư có thể tới cửa tuyển định phục sức hình thức, đa dạng, thậm chí liền tú nương đều có thể lựa chọn.Đương nhiên, làm một người đủ tư cách thương nhân, Chung đại quản sự đương nhiên muôn thuận tiện Thanh Uyển đề nghị, đem nông trang sự giao cho người khác tới quản, đến lúc đó hắn liền bắt quá hỏi.Lâm Thanh Uyển đầu một cái nghĩ đến chính là Phương Đại Đồng, Chung đại quản sự cũng đề nghị hắn.Hắn lý do là, “Phương Đại Đồng trung tâm, thông minh có thủ đoạn, làm người rồi lại nhân hậu, ta mắt lạnh nhìn, hắn thuộc hạ quản nông hộ đều đối hắn tin phục thật sự, nghĩ đến quản toàn bộ nông trang hắn là cũng có thể.”Cho nên người được chọn liền tạm định rồi hắn, nhưng hắn yêu cầu học tập sự tình còn nhiều lắm đâu.Bởi vì Chung đại quản sự rất bận, cho nên Phương Đại Đồng chỉ có thể tạm thời đi theo Lâm quản gia học tập.Lâm quản gia đầu tiên dẫn hắn đi xem chính là kho lương, không phải đặt ở bên ngoài kho lương, mà là kiến ở hậu viện, láng giềng gần chân núi kia một loạt kho lương.Cục đá phòng ở, từ bên ngoài nhìn chính là từng hàng thấp bé hạ nhân phòng, cùng đối diện một loạt phòng ở không có gì khác biệt.Nhưng kỳ thật đối diện phòng ở thật là hạ

nhân phòng, là trong phủ các hộ vệ nơi, nhưng nương tựa sơn này một loạt lại là kho lúa.Lâm gia chân chính lương thực chừa đựng mà.Mỗi năm Phương Đại Đồng đều phải mang theo nông hộ nhóm đem lương thực vận đến nơi này tới, hắn đương nhiên biết, nhưng hắn cũng không có cẩn thận xem qua bên trong bố trí.Lúc này đây Lâm quản gia đem hắn lãnh đi vào.Bên trong cùng đối diện phòng ở giống nhau lùn, nhưng lại là đả thông, không giống đối diện phân một gian gian.Bên trong còn phân ra vài điều đường đi, Lâm quản gia lãnh hắn thăng tấp đi đến ven tường, cũng không biết đựng phải nơi nào, mặt tường hướng hữu đi vòng quanh, lộ ra một cục đá lớn.Phương Đại Đồng:Phí nửa ngày kinh nhi khiên cho hắn xem một cục đá lớn?

Chương 203: Dã tâm

Lâm quản gia liền cười nói: “Ngươi chưa đi đến quá nơi này đi, này tảng đá là sau núi núi đá.” Hắn lại sờ soạng một chút, lúc này mới đẩy ra kia tảng đá, lanh Phương Đại Đồng đi xuống. Đó là một cái thực khoan tầu đạo, song song đi bốn người đều không thành vấn đề, trên mặt đất có lưỡng đạo trực xe ân. Đi theo Lâm quản gia hướng trong đi rồi trǎm tới bước, phía trước liền rộng mở thông suốt, vách đá bị cạy ra, bên trong không gian chừng thôn trang sân đập lúa như vậy đại. Muốn hỏi hắn vì cái gì xem đến như vậy rõ ràng, đương nhiên là bởi vì vách đá thượng dùng lưu li phong hảo chút đèn a, bên trong tuy không tính sáng sủa, lại cũng không như vậy hắc. Bất quá hướng lên trên xem, hắn vẫn là không thấy ra này động có bao nhiêu cao, bởi vì phía trên là hắc. Hắn trợn mắt há hốc mồm nhìn phương diện này xếp thành tiểu sơn giống nhau lương thực, nuốt nuốt nước miếng hỏi, “Đây đều là nhà của chúng ta?” Lâm quản gia mỉm cười gật đầu, “Cái này sơn động không tính bí mật, các hộ vệ đều biết, các ngươi này phê nông hộ nhiều ít cũng đoán kho lương có khác cơ quan đi?” Hắn duỗi tay vỗ vỗ vách đá nói: “Cái này động là thiên nhiên!” Lúc trước nhà hắn lão thái gia coi trọng trên núi kia khâu suối nước lạnh, cho nên đem này quanh thân mua đám đương thon trang, nhưng kỳ thật lần đầu tiên thiết kế tòa nhà là kiến ở một khác sườn. Ngẫu nhiên phát hiện cái này sơn động sau lúc này mới đem phòng ở kiến ở bên này, vừa vặn chắn ở nhập khẩu chỗ, lại hơi thêm xây dựng thêm, vốn dĩ chỉ dung một người bò sát tiến vào cửa động liền biến thành như vậy. Vì không cho người phát hiện, lão thái gia còn làm trong nhà thợ thủ công trang cơ quan, dọc theo kia phiến kiến một loạt phòng ở, vốn là phóng tạp vật chi dùng, thẳng đến Lâm Thanh Uyển trở về, lúc này mới đổi thành kho lúa. Cái này sơn động kỳ thật là chạy trốn dùng, Lâm quản gia cũng không có nói cho Phương Đại Đồng điểm này, chỉ là nói cho hắn, “Lâm gia mỗi năm đại bộ phận lương thực đều vào nơi này, ngươi hiện tại nhìn đến đó là năm trước lương thực, chờ này phê lúa mạch thu hoạch trở về, phương diện này lương thực liền phải bán đi, lại đem tân lương vận tiến vào, ngươi đã phải làm nông trang tổng quản sự, kia về sau những việc này tự nhiên cũng là ngươi phụ trách.” Phương Đại Đồng nuốt một ngụm nước

miếng hỏi, “Ta có thể mang nông hộ nhóm tiến vào?” Lâm quản gia mỉm cười gật đầu, “Trong nhà hạ nhân, hộ vệ cùng với các người này phê nông hộ đều là tin được.” Này với bọn họ nói là trữ lương địa phương, chân chính huyền bí chỗ bọn họ cũng sẽ không biết, thả năm đó lão thái gia phát hiện cái này sơn động sự cũng không phải bí mật. Năm đó, đi theo ở lão thái gia bên người người nhưng có vài gia gia chủ đâu, nhà bọn họ chưa chắc không biết, bất quá là hậu nhân khả năng nhất thời nghĩ không ra thôi. Chân chính cơ mật chỗ là ở này đó tường thể mặt sau. “Chúng ta Lâm gia có tam gia hợp nhau lương thương, đầu xuân cùng ba bốn nguyệt lúc ấy đã bán đi hai nhóm, dư lại này một đám là muôn ở cây trồng vụ hè sau bán ra, nhớ kỹ, giá cả có thể so tân lương thấp một ít, nhưng không thể thấp quá nhiều, nhà của chúng ta lương thực tuy là thượng một năm, nhưng đều hảo thật sự.” Phương Đại Đồng gật đầu. Lâm quản gia dẫn hắn xem qua bên trong lương đài, duỗi tay sờ sờ, lương thực đích xác thực khô ráo, mà không xa trên mặt đất còn có vài đôi dấu vết, hiển nhiên phía trước nơi này là chất đầy lương thực. “Hiện tại lương giới còn cao, vì sao không hiện tại bán ra?” Phương Đại Đồng nghi hoặc nói: “Tuy rằng lúa mạch chưa thu, nhưng có thể thấy năm nay là được mùa.” “Lương thực không vào thương, hết thấy đều không cần quá sớm kết luận, tuy rằng cây trồng vụ hè sau lại bán mệt điểm, nhưng điểm này mệt chúng ta Lâm gia ăn đến khởi.” Lâm quản gia dạy hắn nói: “Từ lão thái gia khởi, Lâm gia liền có truân lương thói quen, trước kia nơi này không dùng được, nhưng Lâm gia ở Tô Châu, Dương Châu, Giang Đô, Hàng Châu đều là có kho lúa.” “Trừ bỏ tai năm ngoài ý muốn, mặt khác niên đại đều là thu lương sau bán một đám, đầu xuân ra tay một đám, ba bốn nguyệt thời kì giáp hạt khi lại bán một đám, lưu lại kia phết tắc chờ đợi cây trồng vụ hè sau ở tân lương lúc sau bán ra. Mặt khác đại tộc đều như thế.” Phương Đại Đồng nhịn không được nói thầm, “Khó trách hàng năm được mùa, trên thị trường hàng năm thiếu lương.” Lâm quản gia nghe xong liền cười, lắc đầu nói: “Lương thực một chút nhập thị, đổi bá tánh mới là nhất không tốt. Tiệm lương lương thực chưa chắc sẽ hàng giới, nhưng lương thương nhóm thu mua giới lại nhất định sẽ thấp.” Lâm quản gia quản Lâm gia kho lương mười mấy năm, đổi này đó nhất hiểu biết bất quá, hắn chắp tay sau lưng thở dài: “Triều đình đổi lương giới lực không chế nhược, cũng liền mấy đại gia tộc chịu dụng tâm, lương giới mới có thể như thế vững vàng, bằng không...” Hắn lắc lắc đầu, giữa chỉ cần có một nhà sửa lại tâm ý, trên thị trường lương giới phải băng. Lâm gia mới bán ra kia mấy cái đại nông trang sau vốn là mất đi cái này địa vị, nhưng hôm nay Lâm Thanh Uyên đem này tước điền kinh doanh ra tới, các gia dù chưa nói rõ, nhưng kỳ thật là lại yên lặng mà đem Lâm gia một lần nữa tiếp nhận đã trở lại. Bởi vì năm nay bọn họ Lâm gia thu được năm lễ lại dày tam thành. Nếu liên minh vẫn như cũ tồn tại, Lâm quản gia bọn họ phải tuân thủ

quy tắc trò chơi, cho nên hắn dặn dò Phương Đại Đồng, “Nhớ kỹ, nhất định không thể ở cây trồng vụ hè cùng thu hoạch vụ thu sau bán tháo lương thực.” Phương Đại Đồng có chút ngây thơ, nhưng vẫn là gật đầu. Lâm quán gia vỗ bờ vai của hắn cười nói: “Chờ ngươi về sau tiếp xúc mặt khác mấy nhà quản sự sẽ biết.” Lâm quán gia dẫn hắn đem sơn động dạo qua một vòng, lúc này mới đi ra ngoài, “Cơ quan ta giáo hội ngươi, việc này ngươi biết liền hảo. Sơn động sự tuy không phải bí mật, nhưng cũng không cần bốn phía tuyên dương.” Phương Đại Đồng lại không phải ngốc tử, tự nhiên hiểu được. Lâm quán gia rời xuống cơ quan, thở dài nói: “Lâm gia trước kia cùng sở hữu năm cái kho lương, nhưng hiện tại chỉ có cái này.” “Về sau Lâm gia kho lương sẽ càng ngày càng nhiều.” Phương Đại Đồng dã tâm bừng bừng nói: “Quán gia yên tâm, Lâm gia bán đi điền trang tông có thể lại tránh trở về.” Lâm quán gia vui mừng gật đầu, “Ngươi có thể có cái này mục tiêu thực hảo.” Lâm quán gia trở về cùng Lâm Thanh Uyển bẩm báo, nàng vừa lòng gật đầu, “Tuyễn hảo ngày sau thu hoạch, thông tri đi xuống đi, ngày mai làm người đi vườn trái cây bên kia kéo đầu heo trở về, cho đại gia ăn đón tốt.” Lâm quán gia đồng ý, đi xuống an bài. Có chút ruộng lúa mạch sóm đã thực thâu, hoàng cam cam một mảnh, nhưng cũng có chút còn chưa tới thu hoạch khi, cũng may này hai ngày thái dương hảo, lúa mạch cơ hồ một ngày một cái dạng. Đại gia trước đem có thể thu thu, chờ đem bên này cắt bỏ lúa mạch lượng lượng dọn đến sân đập lúa, bên kia lúa mạch liền lại có thể thu hoạch. Tuy rằng Lâm Thanh Uyển không cần tự mình xuống đất, nhưng cũng đến nhìn kỹ. Đứng nhìn nông trang cuối cùng kiêm bạc không nhiều lấm, nhưng vẫn là Lâm Thanh Uyển coi trọng nhất. Lâm gia thu hoạch không mấy ngày, địa phương khác cũng bắt đầu thu hoạch tiểu mạch, Tô Châu chính thức tiến vào cây trồng vụ hè vội quý. Nhìn một xe xe tiểu mạch bị kéo đến sân đập lúa, Lâm Thanh Uyển liền nhịn không được lộ ra tươi cười. Đứa ở cùng làm công nhật nhóm cũng thực vui vẻ, mỗi phùng ngày mùa, bọn họ thức ăn liền đặc biệt hảo, không chỉ có đón đón có canh thịt uống, vận khí tốt còn có đại khôi thịt ăn đâu. Bên này vui mừng khôn xiết, khí thế ngất trời, lại không biết cách noi này vài trăm dặm địa phương, có bốn con khoái mã chính chạy trốn giống nhau hướng Tô Châu chạy. Mà ở bọn họ phía sau mấy chục dặm còn có một bát người chính liều mạng đuổi theo.

Chương 204: Chạy trốn

“Hu ——” Chu Thông thít chặt mõm, nhìn trước mắt hai điệu phân nhánh khẩu, quay đầu lại hướng Thượng Minh Kiệt quát: “Hướng đi nơi nào?” Thượng Minh Kiệt bị gió thổi đến quáng mắt, hắn lây lại bình tĩnh, tǎ hữu lay động một chút, cuối cùng chỉ bên phải con đường: “Bên này!” Chu Thông đánh mõm liền hướng bên trái con đường kia đi, Thượng Minh Kiệt bất đắc dĩ đuổi kịp, phía sau hai cái gã sai vặt yên lặng mà đuổi kịp. Bốn con ngựa chính xác hướng tới Tô Châu chạy như điên mà đi, bọn họ nhưng thật ra tuyển đến dứt khoát, mặt sau đuổi theo người lại đang xem thấy ngã rẽ khi trong lòng kêu rên một tiếng, sôi nổi xuống ngựa nghiên cứu dấu chân, bọn họ rốt cuộc hướng chỗ nào chạy. Bọn họ đương nhiên biết đối phương khẳng định là muốn hướng Tô Châu chạy, nhưng bị hổ nhiều như vậy thứ, bọn họ thật sự không xác định đối phương sẽ đi mọi người đều biết đến lộ a. Nay hai con đường đều là nhâm oán chiết một cây nhánh cây đem tiến vào cánh rừng dấu vết đánh tan, lúc này mới trộm thối lui đến trong rừng chỗ sâu trong. Bốn người đáng thương vô cùng dựa vào nhau, mõm mệt đến rã đầu thở dốc, người cũng không hảo đi nơi nào, Thượng Minh Kiệt bọn họ đã chạy ba ngày, hai chân lúc này liền nâng lên tới đều gian nan, mông càng là đã chết lặng. Tây Nghiên từ trong lòng ngực móc ra một cái bô bao, từ bên trong lấy ra một khối làm bánh chia ra làm bốn, đại hai khối cấp Thượng Minh Kiệt cùng Chu Thông, dư lại chỉ có hai cái ngón tay giống nhau khoan tặc phân cho chính mình cùng Ngân Tuyền. Chu Thông cầm bánh, ba ba nhìn Tây Nghiên vạt áo. Tây Nghiên liền xoay chuyển thân, ngăn trở hắn ánh mắt nói: “Chu thiếu gia, chúng ta lương khô không nhiều lắm, đến lưu một ít đến ngày mai, bằng không chúng ta nếu là tìm không thấy thôn trang cũng chỉ có thể đói bụng.” Chu Thông liền đối Thượng Minh Kiệt trợn mắt giận nhìn, “Đều tại ngươi, mang đây là cái gì lộ, chúng ta này ba ngày tẩn lấy tới lạc đường.” Thượng Minh Kiệt yên lặng mà cúi đầu. Tây Nghiên không phục, “Chu thiếu gia, nếu không phải nhà của chúng ta thiếu gia mang sai lộ, nói không chừng hiện tại chúng ta sớm bị người bắt.” “Hừ,” Chu Thông hừ một tiếng, mạnh miệng nói: “Hợp lại chúng ta còn phải cảm kích hắn mang sai lộ a, muốn lộ là chính xác, chúng ta hiện tại đều đã trở lại

Tô Châu, hiện tại lại còn không biết là ở đâu đâu.”Thượng Minh Kiệt cúi đầu cắn một ngụm bánh, nói: “Dù sao hướng phía đông nam hướng đi là sẽ không sai.”Chu Thông còn có thể nói cái gì?Hắn cúi đầu hung hăng mà cắn một ngụm bánh, kết quả thiếu chút nữa không đem nha cấp băng rồi.Hắn nỗ lực nhai đi nhai đi nuốt xuống đi, Ngân Tuyền lập tức đem ấm nước đê hắn trong miệng, Chu Thông biên uống nước biên yên lặng khóc ròng nói: “Ta nhưng mới đính hôn, ông trời cần phải phù hộ ta bình an trở lại Tô Châu a.”Thượng Minh Kiệt yên lặng nói: “Ta còn không có đính hôn đâu.”“Câm miệng,” Chu Thông đổi hắn trợn mắt giận nhìn, “Đều là người xen vào việc người khác, bằng không chúng ta như thế nào sẽ cuốn đi vào loại này chuyện phiền toái?”Thượng Minh Kiệt nhíu nhíu mày, không quá tán đồng nói: “Vậy mắt thấy Chung gia quân lâm vào tuyệt cảnh mặc kệ? Chu huynh, chúng ta đọc sách học nghệ còn không phải là vì quốc gia cùng bá tánh? Gặp chuyện bất bình, vẫn là này loại liên quan đến quốc gia an nguy đại sự há có thể khoanh tay đứng nhìn?”Chu Thông mặt đỏ lên, kêu lên: “Ta cũng chưa nói muốn khoanh tay đứng nhìn, nhưng các ngươi cũng quá lỗ mãng, nếu không phải hành sự vô ý, chúng ta như thế nào sẽ còn không có ra Ngạc Châu khiến cho người phát hiện?”Tây Nghiên cùng Ngân Tuyền vội một phen che lại hắn miệng, cái này liền Ngân Tuyền đều không đứng ở nhà hắn thiếu gia bên này, “Thiếu gia, ngài điểm nhỏ nhi thanh, chúng ta đang ở chạy trốn đâu.”Chu Thông một phen túm hạ bọn họ tay, đè thấp thanh âm tiếp tục nói: “Còn có, nếu không phải ngươi không nhận lộ, chúng ta như thế nào sẽ chạy trốn sau trốn thành như vậy, vốn dĩ ra roi thúc ngựa đến Tô Châu chỉ cần ba ngày lộ trình, kết quả ngươi nói, chúng ta chạy ba ngày, hiện tại ở đâu?”Thượng Minh Kiệt không phục thấp giọng phản bác nói: “Vậy ngươi không cũng không nhận lộ sao?”Chu Thông một nghẹn, “Chỉ lộ chính là ngươi!”“Hai vị thiếu gia đừng sáo, hiện giờ chúng ta nhất quan trọng chính là đồng tâm hiệp lực chạy về Tô Châu đi, chỉ cần vào Tô Châu sẽ không sợ phía sau đám kia kẻ xấu.”Ngân Tuyền nhưng không nghĩ nhà mình thiếu gia cùng Thượng Minh Kiệt nháo phiên, hai người nào có bốn người an toàn a.Huống chi, đang bị mặt sau người đuổi theo, kỳ thật càng dùng được vẫn là Thượng Minh Kiệt, đối phuong sẽ công phu tuy cũng là tam chân miêu, tốt xấu cũng là công phu a.Không giống nhà hắn thiếu gia, cưỡi ngựa còn hành, đánh nhau thật không được.Chu Thông cùng Thượng Minh Kiệt nhìn nhau, toàn không hẹn mà cùng hừ một tiếng, quay người đi ngủ.Ngân Tuyền cùng Tây Nghiên bắt đắc dĩ liếc nhau, yên lặng mà dán nhà mình chủ tử ngủ hạ.Chỉ là bọn hắn rốt cuộc không dám ngủ thật, một có cái gió thổi cỏ lay liền bừng tỉnh, thả lúc này tuy là mùa hạ, nhưng buổi tối nhiệt độ không khí cũng có chút thấp, nhất quan trọng chính là trong rừng con muỗi nhiều a.Nhưng bọn họ không dám nhóm lửa, liền chụp muỗi đều đến nhẹ giọng.Cũng may Thượng Minh Kiệt tuy thân có chúa phòng

muỗi dược, hiệu quả thực không tồi, ở lõa lồ làn da sơn sát một ít, lại ở chung quanh rải một ít, tuy rằng luôn có như vậy một hai chỉ kiên quyết bay qua tới đốt, lại so với một tổ ong muỗi muốn hảo đến nhiều.Nhưng Thượng Minh Kiệt lại rất đau lòng, “Đây chính là biểu muội đưa ta, không nghĩ tới nhanh như vậy liền phải dùng xong rồi.”Chu Thông mặt trọn trắng, lại qua một đêm, hắn càng thêm chật vật, thủy là lấy tới uông, cho nên hắn đương nhiên không có khả năng rửa mặt, cho nên tùy tiện lau một phen mặt liền đem ngựa ra bên ngoài kéo, “Thùa dịp thái dương không phải rất lớn chạy nhanh lên đường, nếu là đụng tới trạm dịch chúng ta liền thay ngựa.”Thượng Minh Kiệt yên lặng mà đuổi kịp.Bốn người ra roi thúc ngựa tiếp tục lên đường.Chu Thông tin tưởng vững chắc, Thượng Minh Kiệt hướng tả, như vậy hướng hữu liền nhất định là chính xác, nếu là ba điều ngã rẽ, vậy đi nhất nam cái kia, liền ở như vậy lung tung tuyên lộ, đụng tới nhân tài hỏi đường dưới tình huống, bọn họ ở ngày thứ ba rốt cuộc ở ven đường thấy được một trương lay động vải bạt, mặt trên viết hoa “Thanh Phong quán trà”.Thượng Minh Kiệt cùng Chu Thông cơ hồ mãn nhãn nhiệt lệ, Chu Thông lau một phen mặt, chờ đợi nhìn Thượng Minh Kiệt, “Trên đời này chỉ có một gian Thanh Phong quán trà đúng không?”“Liên tính không phải chỉ có một gian Thanh Phong quán trà, nhưng thiết lập tại núi cao nói: “Thiếu gia, các ngươi vì sao không xem Thanh Phong Sơn đâu, kia tòa sơn chẳng phải là càng có tiêu chí, ngài sẽ không liền tự mình đi học địa phương đều không quen biết đi?”Chu Thông cùng Thượng Minh Kiệt quay đầu nhìn lại, cuối cùng yên lặng mà xoay người ôm nhau, ô ô khóc ròng nói: “Thật là Thanh Phong Sơn a, chúng ta rốt cuộc đã trở lại!”Hợp lại hai vị này là ở tự mình an ủi đâu, căn bản không phát hiện Thanh Phong Sơn!Ngân Tuyền trừu trừu khéo miệng, đang muốn nói chuyện, đột nhiên nghe được tiếng vó ngựa, bọn họ vội vàng quay đầu lại đi xem, lập tức hét lên một tiếng, “Thiếu gia, chạy mau a, bọn họ đuổi tới!”Chu Thông cùng Thượng Minh Kiệt dường thành phản xạ có điều kiện, đều không trở về, giò roi liền chạy.Thượng Minh Kiệt lạc hậu Chu Thông một bước, gió cát đều hướng hắn trong miệng rót, nhưng hắn vẫn như cũ hét lớn: “Hướng Lâm cô cô chỗ đó chạy ——”Chu Thông nghe được, liều mạng đánh mã, hướng tới Lâm gia biệt viện liền chạy.

Chương 205: Che chở

Bốn con ngựa liều mạng chạy như điên, một trận gió dường như ở Thanh Phong quán trà chở đó chuyển biến quẹo vào Lâm gia biệt viện đại lộ, trong quán trà Dư Trụ trợn mắt há hốc mồm, quét bọn họ phía sau kia mấy thót ngựa liếc mắt một cái, do dự hạ, không kéo dây thừng.Dư Trụ không dây kéo, Lâm gia biệt viện bên kia tự nhiên không có làm ra phản ứng, cho nên trong đất bận việc nông hộ cùng dài ngắn công nhóm, tường viện thượng vọng gia đình, thôn trang tuân tra hộ vệ liền yên lặng mà nhìn bốn người bốn mã chạy như bay đến Lâm gia biệt viện đại môn, một lăn xuống tới liền kêu “Cứu mạng”.Thượng Minh Kiệt đối Lâm gia biệt viện thực a, bắt lấy thủ vệ gia đình nói: “Mau, mau nói cho Lâm cô cô, có người đuổi giết chúng ta, mau đi đem người ngăn lại, đừng làm cho bọn họ chạy, băng không hậu hoạn vô cùng!”Gia đình nhìn mắt chật vật bốn người, không dám chậm trễ, lập tức làm người đi thông tri ở sân đập lúa Lâm Thanh Uyển, còn có bẩm báo Dịch Hàn.Dịch Hàn nhăn nhăn mày, điểm ba cái hộ vệ nói: “Các ngươi đi xem, đừng làm cho người chạy là được, nếu điểm tử không ngạnh liền bắt lấy.”Ba cái hộ vệ lên tiếng, đi chuồng ngựa dẫn ngựa.Chờ bọn họ chạy đến Thanh Phong quán trà khi, chính thấy Thượng Minh Kiệt bọn họ nói người ở trong quán trà uống trà.Những người đó chính hỏi Dư Trụ, “Vừa rồi chạy kia bốn người là ai, như thế nào cùng ngốc tử dường như?”Dư Trụ xách theo ấm trà cười ha hả cho hắn châm trà, nói tránh đi: “Tiểu nhân ánh mắt không tốt, vừa rồi một trận gió liền đi qua, thật đúng là không thấy rõ. Vài vị quan gia đây là tới Tô Châu việc chung?”“Đúng vậy, tới truyền lại công văn, này không phải bệ hạ vạn thọ, riêng hạ lệnh, năm nay hạ thuế thấp hộ cùng trung hộ toàn giảm miễn một chút thuế má sao?”Người nọ hiển nhiên vẫn là đối Thượng Minh Kiệt bọn họ cảm thấy hứng thú thật sự, hỏi tiếp nói: “Ngươi thật sự không biết? Ta nhìn bọn họ trực tiếp quẹo vào đi, nơi đó mặt thôn trang trụ chính là ai?”Lời này vừa nói ra, ngồi hắn người bên cạnh liền xả hắn một chút, “Ngươi không biết? Đó là Lâm gia biệt viện đâu, trụ chính là Lâm quận chúa.”Dắt hắn người âm thầm sử cái ánh mắt, làm hắn không cần nhiều lời, bọn họ thường chạy này nói nhi người đều biết Lâm gia ở Tô Châu lực ảnh hưởng,

càng đừng nói này quán trà chính là Lâm gia.Làm trò hạ nhân mặt nghị luận người chủ tử, không quan tâm là lời hay nói bậy đều không tốt.Nhưng hiển nhiên vị này hàng không tiểu đội trưởng không có thể lĩnh ngộ hán ý tú, bĩu môi nói: “Là Lâm gia thân thích? Đây là làm cái gì chuyện xấu, như thế nào vừa thấy chúng ta liền chạy?”Ba cái hộ vệ nghe vậy nhíu nhíu mày, bất quá bọn họ không nói chuyện, mà là đối Dư Trụ gật gật đầu, lại nhìn lướt qua bọn họ yên ngựa, xác định đích xác xuất từ trạm dịch, lúc này mới xoay người trở về.Trong quán trà sự Dư Trụ sẽ tự xử lý, còn dùng không bọn họ nhọc lòng.Quả nhiên, bọn họ mới lên ngựa liền nghe được Dư Trụ cười nói: “Quan gia nói đùa, chúng ta Lâm gia lấy nhân đức nổi danh...”Các hộ vệ chạy về đi bẩm báo, “Đầu, truy bọn họ người hán là không tới, bọn họ lầm đem trạm dịch người coi như truy binh.”Dịch Hán gật đầu, “Điều ra hai người tới, buổi tối đem Dư Trụ đổi trả về.”Dư Trụ rốt cuộc thân có tàn tật, liên tính ánh mắt lại hảo, phát hiện địch tình chạy trốn cũng khó.Bọn họ nơi này đều điều tra hảo, đại môn chổ Chu Thông cùng Thượng Minh Kiệt còn ngồi dưới đất không lên, quá mệt mỏi có hay không, hai cái đùi sờm đã chết lặng, phía trước một lòng chạy trốn bất giác, hiện tại tới rồi an toàn địa phương, có dự vào sau liền cảm thấy thân thể một trận một trận trầm xuống, dường như sắp chết rồi giống nhau.Loại này từ tâm đến thân mỗi mệt làm cho bọn họ động cũng không nghĩ động một chút, cho nên mặc cho gia đình khuyên như thế nào như thế nào kéo đều không đứng dậy.Thượng Minh Kiệt càng là ở buông ra tự mình sau trực tiếp nằm trên mặt đất.Chu Thông thấy do dự một chút, nhìn mắt trên mặt đất bùn đất, có chút ghét bỏ, nhưng thật sự mệt đến hoảng, hán ở do dự một lát sau vẫn là thuận theo nội tâm bang kỉ một tiếng cũng ngã xuống đất thượng.Các chủ tử đều nằm, đương nô tài như thế nào có thể không nằm đâu?Tẩy Nghiên cùng Ngân Tuyền an tâm, trực tiếp cũng nằm xuống, trên mặt đất thật thoải mái a!Lôi kéo bọn họ gia đình về mặt vô ngữ, người khác bọn họ không biết, nhưng nhị biểu thiêu gia luôn luôn ái sạch sẽ, đây là trên mặt đất a, trên mặt đất a, tuy rằng mấy ngày nay không trời mưa, nhưng cũng sạch sẽ không đến chạy đi đâu.Hắn đang do dự nếu không phải đem người nâng đi vào, vừa nháu đầu liền nhìn đến bị người vây quanh hướng bên này Lâm Thanh Uyển.Hắn lập tức banh thảng sống lưng, tiến lên quỳ xuống nói: “Cô nãi nãi, nhị biểu thiêu gia bọn họ mệt muôn chết rồi, cho nên ngài xem...”Lâm Thanh Uyển cúi đầu nhìn về phía trên mặt đất bốn cái tượng đất, nhăn nhó mày nói: “Đem người nâng đi vào, nằm ở cửa tính sao lại thế này?”Chu Thông nằm không nhúc nhích, chờ người tới nâng, Thượng Minh Kiệt lại đang nghe đến “Cô nãi nãi” này ba chữ khi nỗ lực bò dậy, tuy rằng không thành công.Hắn khóc không ra nước mắt, sớm biết rằng không nằm, cũng không biết Lâm cô cô muốn nghĩ như thế nào hắn.Cuối cùng bốn người là làm bọn gia đình nâng đi vào, hai cái gã sai vặt mệnh hảo, trực tiếp nâng tới rồi

phòng cho khách, có thể trực tiếp tắm rửa ăn cơm ngủ.Hai cái chủ tử liền tương đối thảm một ít, Lâm Thanh Uyển làm người đem bọn họ ném tới trong viện, lúc này mới trên cao nhìn xuống hỏi, “Các ngươi không phải đi du học sao, lúc này không nên mau đến kinh thành sao?”Thượng Minh Kiệt rời lè đầy mặt, “Dựa theo hành trình tới tính đích xác hắn là mau đến kinh thành, nhưng cô cô, chúng ta lạc đường!”Chu Thông ở một bên yên lặng gật đầu, cha hắn, còn có mặt khác cha cấp bản đồ đều không đáng tin cậy.“Trên đường liền cái biển báo giao thông đều không có, chúng ta đi tới đi tới liền thiên đạo, đái chúng ta phát hiện khi đã ở Trì Châu.”Bọn họ sớm định ra kế hoạch là đi Tuyên Châu đến Lư Châu, đặc biệt là Lư Châu, nơi đó nhưng có vài vị đại nho ở đâu, đến lúc đó vừa lúc có thể đi bái kiến một phen.Lâm Thanh Uyển mặt vô biểu tình nói: “Từ Trì Châu tiếp tục hướng bắc là được, cũng không tính quá thiêng.”“Ách ——”“Cho nên các ngươi làm cái gì?”Hai người rũ xuống đầu, uể oải nói: “Sau đó chúng ta liền nghĩ dứt khoát đây lao phải theo lao hướng Ngạc Châu đi, lại từ Ngạc Châu vào kinh đảo cũng tiện đường.”Lâm Thanh Uyển nhíu mày, Ngạc Châu đó là vùng Võ Hán, từ nơi đó đến kinh thành thật là tiện đường, nhưng lúc này chỗ đó thế cục nhưng không tốt, Đại Lương cùng Giang Lăng phủ đang ở giằng co đâu, liền Nhị hoàng tử đều bị điều qua đi.Nhin hai cái thanh niêm, lại nghĩ đến bọn họ đoàn người trung niên kỷ lớn nhất cũng bất quá cập quan, khẳng định tuổi trẻ khí thịnh, thả lòng hiếu kỳ cường, không khỏi thở dài: “Các ngươi đây là tìm chết a.”Chu Thông thâm chấp nhận gật đầu, nhưng còn không phải là tìm chết sao? Bọn họ liền Ngạc Châu cũng chưa tiến liền gấp muôn mệnh sự.Chu Thông một cái giật mình phục hồi tinh thần lại, bất chấp mệt mỏi, nhảy lên liền một chân đá hướng Thượng Minh Kiệt, “Còn ma kỉ cái gì, mau nói trọng điểm a.”Thượng Minh Kiệt rùng mình, cũng hoàn hồn, ngẩng đầu lên nghiêm túc nhìn về phía Lâm Thanh Uyển nói: “Lâm cô cô, Hồng Châu ra đại sự.”Lâm Thanh Uyển ngẩn ra, “Các ngươi không phải đi Ngạc Châu sao, như thế nào lại nhắc lên Hồng Châu?”Hồng Châu chính là Chung Như Anh đóng quân nơi, Lâm Thanh Uyển cũng không khỏi chính sắc mặt, hỏi: “Hồng Châu xảy ra chuyện gì?”“Đại Sở quy mô xâm chiếm, biên quan nguy cấp!”Lâm Thanh Uyển hoài nghi nhìn hắn, “Biên quan như có chiến sự, chúng ta như thế nào sẽ một chút tiếng gió đều nghe không thấy?”Nàng nhưng không tin Chung Như Anh sẽ dấu diếm chiến sự.Thượng Minh Kiệt sot ruột nói: “Đó là bởi vì Chung tướng quân tin tức truyền không ra, Lâm cô cô, Hồng Châu bị vây quanh, tin tức chỉ có thể vào, không thể ra, nếu không phải chúng ta cơ duyên xảo hợp cứu từ Hồng Châu ra tới hướng kinh thành đi thông tin binh, chỉ sợ hiện tại tin tức còn bị gạt đâu.”

Chương 206: Nghi

Lâm Thanh Uyển cũng không cất Chung gia ở Hồng Châu kinh doanh nhiều năm, Chung Như Anh có thể ở Tô Chương, Triệu Tiệp phía trước đánh vào Nam Hán đô thành, như thế nào sẽ là vô năng hạng người? Cho nên nàng xoay người hồi phòng khách, làm người đem hai người cũng nâng đi vào, lúc này mới ngưỡng cầm nói: "Dứt lời, từ đâu nói lên, các ngươi là như thế nào gặp được Chung gia thông tin binh?" Lâm Thanh Uyển hoài nghi này đàm ngốc tử làm người cấp lừa, liền đi Thanh Uyển sắc mặt càng ngày càng ngưng trọng, không khỏi coi trọng lên. Bọn họ một hàng sáu người ra Tô Châu liền hướng Dương Châu đi, ở nơi đó dừng lại ba ngày, bái phỏng hai vị tiên sinh sau liên tiếp tục hướng Tây Bắc mà đi. Trên đường du sơn ngoạn thủy, bái phỏng danh sĩ, kết giao thân sĩ, đương nhiên, bọn họ là tới du lịch, càng có rất nhiều tiếp xúc bình thường dân chúng. Có đôi khi xem người đánh giếng, có đôi khi dò hỏi vụ mùa hoa màu, một lưu đó là bảy tám thiên cũng là chuyện thường. Như vậy loạn đi liền lệch khỏi quỹ đạo đường ruộng. Phu tử nãi thợ đào cần chọc chơi? Br />Bất quá mấy cái ngốc tử một thương lượng, cảm thấy đến Trì Châu cũng hảo, bọn họ vừa lúc thuận tiện đi Ngạc Châu nhìn xem. Phải biết rằng Ngạc Châu thường ra anh kiệt, tuy rằng hiện tại Giang Lăng phủ cùng Đại Lương quan hệ có chút khẩn trương, nhưng bọn hắn tư tâm vẫn là rất muốn đến Giang Lăng phủ kết giao mấy cái bằng hữu. Lâm Thanh Uyển nhìn bọn họ hai người vẻ mặt đối Giang Lăng tài tử hướng về bộ dáng, chỉ có thể yên lặng mà lấy xem ngốc tử ánh mắt nhìn bọn họ. "Sau đó đâu?" "Chúng ta hướng Ngạc Châu đi khi liền đụng phải một đám người ở đuổi giết hai người, kia hai người thiên ăn mặc ta Đại Lương quân y," Chu Thông liếc mắt một cái Thượng Minh Kiệt nói: "Kia hai người rõ ràng đã tránh đi chúng ta, Thượng Minh Kiệt tên ngốc này lại chủ động đụng phải đi cứu người." "Ta dù chưa gặp qua kia hai người, lại nhận được bọn họ trên người xuyên y phục," Thượng Minh Kiệt nhìn về phía Lâm Thanh Uyển nói: "Chung tướng quân ở tại cô cô gia khi, ta thấy bên người nàng hộ vệ xuyên qua." Lâm Thanh Uyển nhíu mày, "Các ngươi xác định không phải nhận sai người?" Chu Thông cùng Thượng Minh Kiệt liếc nhau, cuối cùng Thượng Minh Kiệt từ trong lòng

ngực móc ra một cái bọc nhỏ, mở ra cấp Lâm Thanh Uyển xem, “Kia hai người bị thương quá nặng, chúng ta đem người phó thác cho địa phuông một cái thợ săn, chúng ta cùng Lư Du bọn họ cầm công văn binh chia làm hai đường, chính là muôn đem tin tức truyền lại ra tới.”Lâm Thanh Uyển mở ra bồ bao, thấy bên trong bao một phong số con, mở ra vừa thấy, đập vào mắt đó là Chung Như Anh quan án, nàng trong lòng không khỏi nhảy dựng, cầm chặt hỏi, “Người nào sẽ chặn lại nàng tin tức, sẽ không sợ làm hỏng chiến cơ, ném Đại Lương thành trì?”Chu Thông cùng Thượng Minh Kiệt đồng dạng lắc đầu, bọn họ cũng không biết a, “Bất quá đám kia người không kiêng nề gì thật sự, chúng ta một đường hướng nam trốn, bọn họ liền một đường truy, chúng ta đều lượng sáng tỏ thân phận bọn họ cũng không chịu buông tha, hiển nhiên này sau lưng thế lực không thấp.”Lâm Thanh Uyển hoài nghi nhìn về phía bọn họ, “Liền các ngươi như vậy, bọn họ nếu là không kiêng nề gì đuổi giết sẽ đuổi không kịp các ngươi?”Đây cũng là nàng không quá tin tưởng bọn họ nguyên nhân chi nhất.Chỉ bằng này hai ngốc tử có thể tránh được một đám sát thủ đuổi giết?Lâu không thấy chủ tử trở về, từ trên giường gian nan bò lên đi tìm tới Tây Nghiên cùng Ngân Tuyền nghe vậy lập tức vào nhà quỳ xuống, “Lâm cô nãi nãi, thiếu gia nhà ta thật sự chưa nói dối, đám kia người thật là liều mạng đuổi giết chúng ta a. May mắn công tử nhà ta lạc đường, hơn nữa mê đến không hề quy tắc, cho nên mới chậm rãi đem người ném ra.”Ngân Tuyền hung hăng gật đầu, “Cũng là chúng ta vận khí tốt, mỗi khi sắp bị đuổi theo khi liên gấp được ngã rẽ, chúng ta phía trước lấy biếu lộ thân phận, bọn họ khẳng định đoán ra chúng ta phải về Tô Châu, cho nên một đường hướng Tô Châu truy chúng ta, nhưng ở phía trước dẫn đường Thượng nhị thiếu gia không nhận lô a, tóm lại vẫn luôn lạc đường, bọn họ chạy kém nói nhi, trở về lại truy chúng ta hành tích liền không đuổi kịp.”Tây Nghiên tự hào nói: “Hơn nữa thiếu gia nhà ta mặc kệ là chạy Thanh Uyển nhầm lại đại trương miệng, tuy rằng biết nàng sẽ được đến một cái ngu xuẩn đáp án, nhưng nàng vẫn là nhịn không được hỏi: “Cái này quy luật các ngươi là như thế nào tổng giác ra tới?”Ngân Tuyền liền cười, “Là thiếu gia nhà ta phát hiện Thượng nhị thiếu gia luôn là ở lạc đường lúc sau cố ý làm hấn tuyển lô, sau đó hỏi lại người, như thế lặp lại, thẳng đi rồi một ngày nhiều, tuyển sáu lần lô mới tổng kết ra tới.”Lâm Thanh Uyển: “Ha ha!”Thật là ngốc tử a!Nàng cảm thấy nàng hỏi không nổi nữa, “Truy các ngươi người đến chỗ nào rồi?”“Không phải đã đuổi tới bên ngoài sao?”Lâm Thanh Uyển lấy một loại quan ái ngốc tử thương hại ánh mắt nhìn bọn họ nói: “Đó là trạm dịch đưa công văn, các ngươi nhìn làm rồi.”“Vậy nhất định còn ở phía sau,” Thượng Minh Kiệt kêu lên: “Bọn họ sẽ không ly quá xa, thật sự Lâm cô cô, rất nhiều lần chúng ta đều có thể cảm giác được bọn họ có thể đuổi theo.”“Sau đó chúng ta liền bắt đầu cố ý đi nhầm lô, đem người ném rót.”Tây Nghiên

đắc ý dào dạt liếc liếc mắt một cái Ngân Tuyễn, “Đây đều là chúng ta thiếu gia công lao.”“Hảo, các ngươi trước đi xuống nghỉ ngơi đi.”Lâm Thanh Uyển làm người đem bọn họ nâng đi xuống, đem Dịch Hàn gọi tới nói: “Lấy ra vài người tới theo bọn họ tới lộ đi tìm, nếu có thể đem người mang về tới vậy mang về tới.”“Cô nãi nãi tin tưởng bọn họ nói?”“Không quá tin,” Lâm Thanh Uyển tuy rằng lòng nghi ngờ, nhưng đối Chung Nhu Anh tự tin vẫn như cũ chiêm thượng phong, “Nhưng để ngừa vạn nhất, chúng ta hay là nên càng thận trọng một ít.”Dịch Hàn đồng ý, xoay người đi xuống an bài.Mà Thượng Minh Kiệt cùng Chu Thông một đường bị người nâng hồi phòng cho khách, Từ đại phu cho bọn hắn đem một chút mạch, vuốt râu nói: “Tuổi trẻ chính là hảo a, bất quá là đói bụng chút, mệt mỏi chút, không cần uống thuốc, tắm rửa một cái ăn một bữa cơm ngủ tiếp cái giác thì tốt rồi.”Hắn xoay người khai hòm thuốc, lấy ra hai bình được cho bọn hắn, “Lại sát sát được liền hảo.”Hắn nhìn về phía hai người đùi, cười tersed tím nói: “Tuổi trẻ tuy hảo, nhưng cũng phải bảo trọng a.”Thượng Minh Kiệt cùng Chu Thông đều sắc mặt đỏ lên, cảm thấy vốn dĩ đã chết lăng đùi nóng rất đau, chỉ sợ rất dài một đoạn thời gian bọn họ đều không nghĩ cưỡi ngựa.

Chương 207

Lâm Thanh Uyển đem hộ vệ phái ra đi, lúc này mới làm người cấp Thượng gia cùng Chu gia đưa tin tức.Thẳng đến lúc này nàng mới nhớ tới mặt khác bốn cái ngốc tử tới, đúng rồi, Chu Thông nói bọn họ tách ra đi rồi, kia mặt khác bốn cái đã chạy đi đâu?Nơi đó đâu nhưng còn có Lâm Hữu đâu.Lâm Thanh Uyển xoay người liền hướng khách viện đi.Thượng Minh Kiệt cùng Chu Thông mới vừa thượng xong được, đang nằm ở trên giường trộm mạt nước mắt.Thấy Lâm Thanh Uyển tiến vào, lập tức dứt đầu vào gối đầu.Lâm Thanh Uyển đi nhanh tiến lên, nắm khởi Thượng Minh Kiệt hỏi: “Lâm Hữu bọn họ chạy đi đâu, nhưng có người đuổi giết bọn họ?”Thượng Minh Kiệt sững sốt, lập tức nói: “Chúng ta lẩn nhau ước định hảo, chúng ta hồi Tô Châu, bọn họ tắc hướng kinh thành mà đi.”Đây là dự bị Tô Châu bên này bất lực, bọn họ có thể trực tiếp ở kinh thành đến tai thiên tử.Lâm Thanh Uyển nhịn không được chọc hắn cái trán, hận sắt không thành thép nói: “Các ngươi này một cái hai cái có phải hay không xuẩn, liền thật giả còn không có phân ra khiến cho kín người thiên hạ đuổi giết.”Nếu là thật sự, bọn họ bị chết nhiều ít còn có chút giá trị, nhưng nếu là giả...Những người này chính là xuẩn chết.Thượng Minh Kiệt che lại cái trán, nhịn không được ủy khuất nói: “Cô cô như thế nào cũng không tin đâu, kia hai người thật là Chung gia quân, Hồng Châu cũng thật sự khởi chiến sự.”Hồng Châu khởi không dậy nổi chiến sự nàng không biết, nhưng nàng biết Chung Như Anh không đến mức như thế chật vật, thế nhưng còn muôn dưa mấy cái ngu xuẩn hỗ trợ truyền lại tin tức.Lâm Thanh Uyển xoay người liền đi, làm người ra roi thúc ngựa đi thông tri Lư Túc cùng Lâm Nhuận, việc này quá lớn, không quan tâm Hồng Châu tình huống như thế nào, mấy cái hài tử bị người đuổi giết là thật sự.Không nói Lư thị Lư Du, Lư Lý cùng Lư Thụy, nhà bọn họ Lâm Hữu cũng bảo bối thật sự a.Đè cập đến trong tộc con cháu, các gia đều tới thực mau, đầu tiên là cách gần nhất Lư Túc, sau đó là khóc đến đôi mắt đỏ bừng Thượng nhị thái thái, Thượng Minh Viễn cập Chu thứ sử, này hai nhà gần nhất liền thẳng đến khách viện, nhìn đến thảm hè hè Thượng Minh Kiệt cùng Chu Thông, hốc mắt đều không khỏi đỏ lên.Thượng nhị thái thái là trực tiếp lôi kéo Thượng Minh Kiệt khóc, Chu

thứ sử tuy nghẹn lại, nhưng cũng đôi mắt đỏ bừng, lại sinh khí lại đau lòng, nhìn nhì tử rất muốn chụp một đòn, rồi lại không bỏ được. Hắn cũng chỉ có này một cái nhì tử đâu, nếu là xảy ra chuyện, hắn nhưng làm sao bây giờ a? Chu thứ sử có chút hối hận làm nhì tử đi ra ngoài du học, sau đó hắn một cái giật mình phục hồi tinh thần lại, mặt lạnh lùng hỏi: “Ta cho các ngươi định hành trình trung thế nhưng còn có đạo phi thích khách? Là ở đâu chầu gặp được?” Hắn tuy rằng không thể nhúng tay hắn chầu sự vụ, lại có thể thượng chiết cấp hoàng đế thượng điểm nhì mắt được, thật là thật quá đáng, Trung Nguyên khu vực thế nhưng còn dung túng đạo phi lui tới không thành? Chu Thông yên lặng mà cúi đầu, không dám nói lời nào. Thượng nhị thái thái cũng ôm Thượng Minh Kiệt khóc, “Ngươi nhưng thật ra nói a, là ai như vậy to gan lớn mật, dám ám sát các ngươi?” Thượng Minh Kiệt cúi đầu nhỏ giọng nói: “Chúng ta cũng không biết bọn họ là ai?” “Vậy các ngươi là ở nơi nào gặp được thích khách?” Chu thứ sử thấy nhì tử không nói lời nào, liền hỏi Thượng Minh Kiệt. Thượng Minh Kiệt trộm ngầm liếc mắt một cái Chu Thông, càng thêm nhỏ giọng nói: “Ở Ngạc Chau vùng.” Chu thứ sử ngẩn ra. Thượng nhị thái thái biết hoảng hốt nghe nói qua Ngạc Chau, lại không biết cái này đại biểu cái gì, chỉ là nói: “Ta phải cho cha ngươi viết thư, Ngạc Chau địa phương quan là làm sao bây giờ sự, thế nhưng cho các ngươi ở hạt hạ bị thú...” Chu thứ sử lại ở tró mắt sau giận dữ, một phách giường ném, hướng về phía Chu Thông hét lớn: “Các ngươi không phải muốn hướng kinh thành đi sao, chạy Ngạc Chau đi làm gì?” Chu Thông cùng Thượng Minh Kiệt cơ hồ muốn đem vùi đầu đến trên bụng, hiển nhiên hậu tri hậu giác vì chính mình lạc đường sự hổ thẹn đâu. Lâm Thanh Uyển ngó bọn họ liếc mắt một cái nói: “Chu đại nhân, chúng ta phòng khách nói chuyện đi.” Chu thứ sử hung hăng mà trừng mắt nhì tử liếc mắt một cái, đứng dậy đối Thượng nhị thái thái hơi hời ý bảo, này liền cùng Lâm Thanh Uyển một khối đi ra ngoài. Thượng nhị thái thái do dự một chút, nhìn nhì tử, rốt cuộc cảm thấy nàng cùng một cái xa lạ nam tử ghé vào cùng nhau không tốt, cho nên cấp Thượng Minh Viễn sử cái ánh mắt, liền tiếp tục lưu lại đau lòng nàng nhì tử. Thượng Minh Viễn vội vàng cùng đi ra ngoài. Chờ bọn họ tới rồi phòng khách, Lâm Nhuận vừa vặn đèn, Lư Túc đợi một hồi lâu, cho nhau chào hỏi sau liền bao quanh ngồi xuống. Thượng Minh Viễn bối phận nhỏ nhất, yên lặng mà ngồi ở nhất hạ đầu. Lâm Thanh Uyển đơn giản đem hôm nay sự cùng Thượng Minh Kiệt bọn họ tự thuật nói, sau đó nói: “Hiện giờ còn không biết chân tướng như thế nào, nhưng mấy cái hài tử bị đuổi giết hắn là thật sự, Minh Kiệt cùng Chu công tử an toàn, lại không biết hướng kinh thành mà đi kia nhóm người như thế nào.” “Ngạc Chau đến kinh thành, so đến Tô Chau còn gần, bọn họ hắn là sớm đến kinh thành mới là,” Lư Túc nhíu mày nói: “Ta Lư thị ở kinh thành còn có chút tộc nhân, thả kinh thành Lư thị cùng chúng ta Tô Chau Lư thị

cũng hợp với thân, mấy cái hài tử nếu tới cửa, bọn họ khẳng định sẽ thu lưu.”Lâm Thanh Uyển nói: “Nếu bọn họ không lạc đường nói, hẳn là sớm bốn ngày trước liền đến.”Vài vị gia trưởng trên mặt một **畠**, im lặng vô ngữ.Nửa ngày, Chu thứ sử mới ho nhẹ một tiếng nói: “Ta cũng không có thu được Hồng Châu có chiến sự tin tức, có thể hay không là có người cỗ bối nghi trận?”Cùng Lâm Thanh Uyển giống nhau, hắn đôi Chung Nhu Anh năng lực cũng tín nhiệm thật sự, đồng dạng không tin có người có thể phong tỏa Hồng Châu tin tức.Lư Túc nhưng thật ra hơi hoi nhíu mày, trong lòng tổng cảm thấy có chút quái dị, “Ta nhớ rõ Nhị hoàng tử ba tháng trước mới vừa đi đến Ngạc Châu.”“Bởi vì Giang Lăng phủ có chút dị động, bệ hạ vạn thọ sắp tới, lo lắng Giang Lăng phủ quấy rối, cho nên mới phái Nhị hoàng tử qua đi.”Những việc này ở trong triều không phải bí mật, cho nên Chu thứ sử đảo cũng không dấu diếm bọn họ.Lâm Thanh Uyển nhíu mày nhìn về phía Lư Túc, “Lư tiên sinh là lo lắng Nhị hoàng tử? Nhưng Sở Lương là quốc gia đại sự, Nhị hoàng tử nên sẽ không như vậy hờ đờ. Thả này cùng hăn ích lợi gì đâu?”Lư Túc hơi hoi gật đầu, “Có lẽ là ta nghĩ nhiều.”Chu thứ sử liền đứng dậy nói: “Như vậy đoán mò cũng không phải biện pháp, mấy cái hài tử kiên định Hồng Châu có chiến sự, nhưng chúng ta lại không tin, không bằng ta cũng phái những người này đi ra ngoài, có lẽ có thể đem những cái đó thích khách bắt lấy.”Liền tính thầm vẫn không ra, bắt được người tông hội có chút tin tức.Lư Túc cũng nói: “Ta Lư gia cũng có thể chi viện vài người, ta lại khiến người ra roi thúc ngựa hướng kinh thành mà đi, tốt nhất ở kinh thành tìm được kia mấy cái hài tử.”“Ngạc Châu bên kia cũng không thể thả lỏng,”Lâm Nhuận nhíu mày nói: “Ta đảo có mấy cái cùng trưởng ở Ngạc Châu bên kia, có thể thỉnh bọn họ hỗ trợ tìm kiếm.”Thượng Minh Viễn lập tức nói: “Ta Thượng gia cũng phái người từ Ngạc Châu ven đường hướng kinh thành tìm đi, nhất định có thể đem bọn họ tìm trở về.”Những người khác hơi hoi gật đầu, xem như cam chịu cái này an bài.Lâm Thanh Uyển nghĩ, vẫn là nói: “Tốt nhất lại phái người đi Hồng Châu xác định một chút.”Chu thứ sử cùng Lư Túc liếc nhau, hơi hoi gật đầu, “Lâm quận chúa yên tâm, ta chờ trở về liền phái người.”Chu thứ sử có triều đình con đường, Lư Túc cũng có con đường của mình tử, Lâm Thanh Uyển tự nhiên cũng muốn phái người tiến đến Hồng Châu.Nhưng này không phải một sớm một chiều có thể hoàn thành sự, vốn tưởng rằng phải đợi tốt nhất mấy ngày mới có tin tức, ai biết mới nửa ngày Lâm gia hộ vệ liền cùng Chu gia, Lư gia phái đi người cùng nhau đem kia bát thích khách cấp bung.Thuận lợi đến mấy cái gia trưởng đều hoài nghi bọn họ là cố ý, nhưng một thầm vẫn, bọn họ mới biết được này căn bản không có khả năng là trò đùa dai.Bởi vì này bát thích khách mới bị bắt lấy liền đều cắn độc tự sát, một cái người sống cũng chưa lưu lại.Đây là tử sĩ, không phải người bình thường có thể có được, càng đừng nói lấy ra tới bồi

mấy cái hài tử chơi, Hồng Châu chỉ sợ thật sự đã xảy ra chuyện! Chúc đại
gia trung thu vui sướng, vạn sự như ý! Ta hôm nay không có đoạn càng, cảm
giác chính mình mạnh manh đát

Chương 208: Quấy rối

Lâm Thanh Uyển nhìn trên mặt đất bốn cổ thi thể, sắc mặt rét lạnh. Lư Túc cùng Chu thứ sử trên mặt cũng thực ngưng trọng, Chu thứ sử lập tức nói: “Ta lập tức đem việc này bẩm báo thánh thượng.” Vốn đang tưởng chờ tin tức chứng thực lại nói, nhưng hiện tại hiển nhiên sự tình vượt qua bọn họ đoán trước, bọn họ không nghĩ tới đối phương sẽ là tử sĩ. Lâm Thanh Uyển ánh mắt nặng nề, nhìn chăm chằm thi thể không nói chuyện. Lâm Nhuận tắc một trận một trận phát lạnh, sắc mặt tái nhợt nói: “Kia Hữu Nhi bọn họ có thể hay không cũng bị tử sĩ đuổi giết?” Hắn đại gia nhưng chỉ có Lâm Hữu này một cái tôn tử a, nghĩ đến trong nhà Thanh Uyển phái đị bảo hộ Lâm Hữu hộ vệ, hắn chính là làm ám vệ tỉ mỉ bồi dưỡng ra tới, hắn là không đến mức hộ không được một cái Lâm Hữu. Bất quá lại phải bảo vệ Lư Du bọn họ chỉ sợ cũng có chút khó khăn. Nhưng làm ám vệ cái thứ nhất chuẩn tắc chính là chủ tử an nguy cao hơn hết thảy, thời khắc máu chốt, Từ Kim biết như thế nào lấy hay bỏ. Lâm Nhuận nghe vậy âm thầm thở dài nhẹ nhõm một hơi, Lư Túc rũ xuống đôi mắt, Lư gia tự nhiên cũng phái hộ vệ đi theo Lư Du huynh đệ ba người, chỉ không biết bọn họ hiện tại như thế nào. Lư Du bọn họ, hiện tại chính vây ở một sơn thôn nhỏ đâu, Lư Lý bị trọng thương, những người khác trên người hoặc nhiều hoặc ít cũng mang theo thương, hiện giờ căn bản không thể lên đường. Máu chốt nhất chính là, bọn họ chủ lực hộ vệ Từ Kim cũng bị trọng thương, liền tính bọn họ có tâm hướng kinh thành đi, lúc này cũng không dám ra thôn. Bằng không đụng phải những cái đó đuổi giết người bọn họ cũng chỉ có bị chém phân, thăng đến lúc này bọn họ mới thân thiết cảm nhận được bọn họ phía trước học công phu hoàn toàn là tam chân miêu a. Rõ ràng trước kia cảm thấy bọn họ kiểm pháp khá tốt, lại không dự đoán được ở những cái đó đuổi giết giả thuộc hạ liền ba chiêu đều quá không được. Lư Du ưu thương ngôi xóm nhà tranh dưới hiên, lo lắng sốt ruột nhìn chính bay mưa phùn không trung, rõ ràng là mùa hè, chính là làm hắn nhín ra mùa thu hiu quạnh. May mắn Lư gia cho bọn hắn phái ba cái hộ vệ, hơn nữa có Từ Kim ở, lúc này mới bảo vệ tánh mạng, có thể tưởng tượng đến còn ở tiền tuyến giãy giụa tướng sĩ, Lư Du liền đây bụng lo lắng, hắn nhịn không được đi tìm Lâm Hữu, “Lâm

huynh, không bằng ta trước đi ra ngoài, Hồng Châu sự cấp, đến nhanh chóng đem tin tức đưa ra đi.”Lâm Hữu bị thương tay, nghe vậy nhíu mày nói: “Bạn họ chỉ sợ ở nhập kinh ven đường đều thiết đồn biên phòng, muốn nhập kinh chỉ sợ không dể.”Lư Du nói: “Ta không vào kinh, ta đi Linh Châu.”Lâm Hữu trùng mắt, “Linh Châu?”Lư Du gật đầu, trong mắt lóe kiên định quang mang nói: “Linh Châu đô hộ xuất từ kinh thành Lư thị, chúng ta hai bên liên thân, bạn họ có thể ngăn đón ta, chẳng lẽ còn có thể ngăn lại Lư đô hộ sao?”Lâm Hữu tinh thần rung lên, nói: “Ngươi mang một cái hộ vệ đi, hơi làm trang điểm, tận lực tránh người đi. Chờ Lư Lý cùng Từ Kim thương hảo đến không sai biệt lắm, chúng ta tiếp tục hướng kinh thành đi, luôn có một bên có thể đem tin tức đệ đi ra ngoài.”“Không tồi, huống chi còn có Thượng huynh đệ cùng Chu huynh bạn họ đâu, hiện giờ cũng không biết bạn họ đến nơi nào.” Lư Du thở dài, tách ra trước đại gia nghĩ đến thực hảo, một đội húóng kinh thành đi, đem địch nhân hấp dẫn lại đây, một đội tắc hồi Tô Châu đi viện binh. Nghĩ ba bốn ngày luôn có một đội có thể đem tin tức đệ đi ra ngoài, nào nghĩ đến bạn họ xoay bảy ngày vẫn là bị nhốt ở Ngạc Châu vùng.Lúc ấy bạn họ là mắt thấy có người đuổi theo Thượng Minh Kiệt cùng Chu Thông, cho nên cũng không biết kia hai người như thế nào.Hai người nghị định, Lư Du liền bắt đầu chuẩn bị khởi hành, đi theo bạn họ hộ vệ cùng gã sai vặt không khỏi khố khuyên, “Đại công tử, lúc này đi ra ngoài thật sự quá mức nguy hiểm, không bằng chúng ta chờ một chút.”“Chúng ta chờ đến, nhưng biên quan tướng sĩ chờ không được.” Lư Du nói: “Ta ý đã quyết, các ngươi không cần lại khuyên.”Mà Lư Lý cùng Lư Thụy tuy lo lắng, lại không có ngăn trở, chỉ là làm hắn bảo trọng.Nằm ở trên giường dưỡng thương Từ Kim thu hồi ưu thương ánh mắt, yên lặng mà đem trong lòng bất đắc dĩ ẩn hạ, chỉ cần Lâm Hữu không chạy ra đi liền hảo.Hắn cảm thấy đây là chính mình ra nhiệm vụ tới nay lớn nhất một cái thất bại.Đứng nhìn hắn mới 23, nhưng hắn công tác đã tám năm, từ mười lăm tuổi bắt đầu hắn liền ở lão gia bên người đương tri.Mỗi ngày trừ bỏ huấn luyện chính là bảo hộ lão gia, ngẫu nhiên cũng phụng mệnh ra nhiệm vụ, người cũng giết quá không ít, tự nhiên cũng chấp hành quá bảo hộ người khác nhiệm vụ.Ít nhất trước mắt mới thôi, hắn liền không thất bại quá, một là hắn đích xác lợi hại, thứ hai là cùng các đồng bạn phối hợp đến hảo.Lúc này đây nhiệm vụ là trừ bỏ ám sát nhiệm vụ ngoại lần đầu tiên đơn độc chấp hành bảo hộ nhiệm vụ, tuy rằng là lần đầu tiên, nhưng hắn một chút cũng không khẩn trương. Dù sao hắn chỉ cần bảo hộ Lâm Hữu an toàn thì tốt rồi a.Nhưng hắn không nghĩ tới hắn chủ tử có thể xuẩn đến đem chính mình lạc đường, vẫn là một đám muôn tham gia tiến sĩ khoa khảo tài tử đâu, Đại Lương giao cho này đòn trong tay thật sự sẽ không diệt quốc sao?Thẳng đến lúc này hắn mới hối hận khi còn nhỏ không hảo hảo đọc sách, thế cho nên không thể trở thành Dịch Hàn như vậy thông kim bác cổ,

biết rõ địa lý cùng có thể lãnh binh người, cho nên bọn họ đi trật lộ hắn cǎn bản không biết a.Làm một người bảo hộ chủ tử nhân thân an toàn ám vệ, hắn chỉ cần theo sát chủ tử liền được rồi.Một bước sai, từng bước sai a, Từ Kim nhắm mắt, tiếp tục nằm ở trên giường giả chết.Dù sao thôn trang này còn tính an toàn, những người đó nhất thời nửa khắc còn tìm không đến nơi này tới, hắn vẫn là trước dường thương đi.Làm ám vệ, hắn là không thể can thiệp chủ tử quyết định, cho nên mặc kệ Lâm Hữu là tính toán tiếp tục thượng kinh, vẫn là hồi Tô Châu, thậm chí chui đầu vô lưới hướng Ngạc Châu đi, hắn đều đến đi theo, dù sao ở Lâm Hữu trước khi chết hắn đến chết trước là được rồi.Lâm Hữu không biết Từ Kim suy nghĩ, lúc này hắn đang cố gắng thúc đẩy cân não, cuối cùng kéo Lư Thụy nói: “Chúng ta viết thư, xuống núi sau liền tìm trạm dịch đưa, một cái trạm dịch đầu hai phong, ta cũng không tin bọn họ có thể đem sở hữu tin đều ngăn lại.”Biện pháp này tuy bốn, lại khẳng định có thể cho đối phương gia tăng không ít phiền toái, nói không chừng tin liền gửi đi ra ngoài đâu.Lư Thụy nói: “Còn có quan phủ, chúng ta mỗi quá đây đất đều cấp địa phương huyện lệnh đệ phong thư, cũng không tin những người đó dám đem huyện lệnh cũng giết.”Nằm trên giường Lư Lý nhịn không được mắt trợn trắng, “Dứt khoát các ngươi cấp các nơi hương thân cũng đệ phong thư đi.”“Biện pháp này hảo,” Lâm Hữu hung hăng nắm chặt quyền đao: “Như vậy nhiều tin đệ đi ra ngoài, ta cũng không tin bọn họ thật dám động thủ giết người, như vậy thu được tin người ngược lại càng an toàn.”Lư Lý: Hắn chính là nói nói mà thôi, muốn hay không như vậy thật sự?Nhưng Lâm Hữu cùng Lư Thụy lại bắt đầu nhảy ra giấy tờ viết thư, không có đủ phong thư liền trước chiết đặt ở một bên, chờ sau khi rời khỏi đây lại nói.Từ Kim quay đầu nhìn trong chốc lát, tiếp tục mở to mắt to nhìn nóc nhà phát ngốc, tính, còn không băng chờ đợi Tô Châu bên kia cứu viện tới hiện thực.Lư Du đã giả dạng hảo, mang theo một cái hộ vé lặng lẽ rời đi cái này tiểu sơn thôn, tránh người hướng Linh Châu mà đi.Lâm Hữu cùng Lư Thụy thì tại nhà tranh trung phán bút bay nhanh, chờ Từ Kim cùng Lư Lý thương hảo một chút khi, bọn họ đã đem trên người sở hữu giấy đều dùng xong rồi, tin xếp thành một đồng, bị chia làm tam phân dùng giấy dầu bao nhét vào trong bao quần áo.

Chương 209: Quyết định vào kinh

Sau đó đoàn người liền lưu lại một ít bạc vụn, lúc này mới vội vàng xe ngựa hướng dưới chân núi đi. Mã là của bọn họ, nhưng xe lại là cùng nông hộ nhóm mua xe bò thông qua cải trang sau, cho nên xe từ phía quang, nhưng cũng may Lư Lý cùng Từ Kim cũng liền yêu cầu cái năm địa phương, đảo cũng không ngại. Lúc này đây Lư gia hai cái hộ vệ không dám lại nghe các thiếu gia, tính toán chính mình tìm lô, trực tiếp theo hảo.” Lâm Hữu xuất nhập tây cửa thành khi chính là thường xuyên nhìn đến một đám tiểu hài tử ở nơi đó mòi chào sinh ý, có người thậm chí còn sẽ đem tin đưa đến Lâm gia biệt viện, cho nên hắn mới biết được truyền tin không nhất định phải phái trong nhà hạ nhân, giao cho trên đường này đó tiểu hài tử cũng có thể. Lâm Hữu bọn họ tốc độ cũng không chậm, trừ bỏ đụng tới huyệt thành sẽ dừng lại truyền tin ngoại, còn lại thời điểm đều là ra roi thúc ngựa hướng kinh thành đuổi. Lần này Từ Kim cũng không hề khoanh tay đứng nhìn, chỉ điểm bọn họ một ít che dấu hành tích phương pháp, hắn là không nhận lô, nhưng hắn biết như thế nào càng tốt tránh đi truy tung. Ở ba cái hộ vệ lo lắng an bài hạ, Lâm Hữu bọn họ cũng cuối cùng phát huy một chút chính mình thông minh tài trí, bắt đầu vòng quanh lô hướng kinh thành đi, trong chốc lát Thanh Uyển đối Chung Nhu Anh lại tự tin cũng không khỏi ưu sầu lên. Lư Túc siết chặt ngón tay nói: “Nhà ta Ngũ Lang muốn đích thân mang theo người đi Ngạc Châu, Lâm gia muốn cùng nhau sao?” Lâm Nhuận lập tức nói: “Ta cũng đang có ý này, đến lúc đó ta cửu đệ sẽ mang hai mươi người đi theo.” Lư Túc gật đầu, hiện tại không trở về cũng chỉ có Lư thị cùng Lâm thị con cháu. Chu thứ sử thở dài nói: “Hồng Châu nếu thật khởi chiến sự, lại bị phong tỏa, kia hiện tại trừ bỏ cứu viện, nhất thiếu chính là lương thực, thiên hiện tại chúng ta tin cũng đưa không ra đi.” Lâm Thanh Uyển “Hoắc” đứng dậy, đối hai người chấp tay nói: “Hai vị, ta muốn đích thân nhập kinh đi, chỉ là vào kinh lại trù bị lương thảo chỉ sợ liền chậm.” Chu thứ sử cùng Lư Túc kinh ngạc, “Lâm quận chúa, lúc này ngươi nhập kinh chỉ sợ quá mức nguy hiểm...” Lâm Thanh Uyển cười lạnh nói: “Ta là bệ hạ nghĩa nữ, nhập kinh mừng thọ thiên kinh địa nghĩa, đuổi giết Minh Kiệt cùng Chu Thông người một cái cũng chưa ra Giang Nam, phía

sau màn người chưa chắc biết ta liên lụy trong đó, hơn nữa hắn liền tính biết, hắn dám giết ta sao?"Lâm Thanh Uyển liền tính đối phương muốn giết, hắn lại giết được rốt sao?Nàng là không có khả năng mắt thấy Chung Như Anh lâm vào hiểm cảnh mà mặc kệ, liền tiếp chín ngày, đinh điểu tin tức cũng không có, thả phái ra đi người cũng đều không có tung tích, muốn nói không lo lắng là không có khả năng.Chu thứ sử cùng Lư Túc liếc nhau, Chu thứ sử lập tức nói: "Quận chúa nếu muôn nhập kinh, hạ quan lý nên phái người hộ tống."Lư Túc cũng nói: "Lư gia tự cũng đến tần một phần tâm lực, quay đầu lại ta đưa mấy cái gia đình qua đi, mong rằng quận chúa không cần ghét bỏ."Nói là gia đình, kỳ thật chính là phủ binh.Chu thứ sử cùng Lư Túc lại nói: "Đến nỗi lương thảo quận chúa không cần lo lắng, nếu Hồng Châu thật sự khởi chiến sự, kia lương thảo trừ bỏ từ Trung Nguyên điều tạm, đó chính là từ Giang Nam bên này gom góp, ta đây liên bắt đầu chuẩn bị."Chu thứ sử cau mày, vừa mới cây tròng vụ hè, triều đình lại giảm miễn bộ phận thuế má, chỉ sợ kho lương trung lương thực thật đúng là không đủ, xem ra phải nghĩ biện pháp trước cùng nhà giàu nhóm mượn chút lương thực.Lâm Thanh Uyển nghĩ nói, "Ta nơi đó đảo còn có chút năm trước lưu lại tràn lương, còn có năm nay lương thực cũng vừa thu đi lên..."Chu thứ sử tinh thần rung lên, Lâm Thanh Uyển kia khôi tước điền thu hoạch cũng không nhỏ, hắn vội vàng chấp tay thi lễ hành lễ nói: "Quận chúa đại nghĩa."Lâm Thanh Uyển phát phát tay, không thèm để ý nói: "Đại Lương an nguy quan trọng."Nếu không phải xảy ra chuyện chính là Hồng Châu, là Chung Như Anh, nàng mới luyến tiếc lấy ra nhiều như vậy lương thực đâu, bất quá tổng không phải là bạch cấp, tương lai còn dài.Lâm Thanh Uyển về nhà, làm người lập tức đi trong thư viện tiếp Lâm Ngọc Tân, "Liền nói trong nhà có việc gấp, làm nàng lập tức trở về, ta đã cùng Lư tiên sinh tĩnh hảo giả."Một bên làm người chạy nhanh thu thập đồ vật.Lâm quản gia cùng Lâm ma ma kinh hãi, "Cô nãi nãi như thế nào đột nhiên nảy lòng tham muốn đi kinh thành?"“Vào kinh cho bệ hạ mừng thọ,” Lâm Thanh Uyển cười nói: “Bằng không thời gian lâu rồi, ta sợ bệ hạ đã quên ta, thả Ngọc Tân tuổi tác cũng lớn, ta muôn mang nàng vào kinh nhìn xem.”Lâm quản gia cùng Lâm ma ma tuy biết gần nhất ra xa nhà Hữu thiếu gia đã xảy ra chuyện, lại không biết cụ thể sự, cho nên vừa nghe Lâm Thanh Uyển lời này liền cho rằng nàng là vì Lâm Ngọc Tân hôn sự vào kinh.Khá vậy không cần như vậy cấp a, Lâm quản gia liền khuyên nhủ: “Kia cũng không cần ngày mai liền khởi hành, không bằng chúng ta tuyển cái ngày lành, cũng có thời gian hảo hảo thu thập hành lý...”“Cho nên ngài cùng ma ma không cần cùng chúng ta cùng nhau khởi hành, ngươi mang theo hạ nhân cùng bọn gia đình chậm rãi thu thập đồ vật, mặt sau lại đi cũng đúng, ta cùng Ngọc Tân đi trước một bước.”“Vì sao phải như vậy cấp?”“Bệ hạ bảy tháng đại thọ, hiện tại đều tháng sáu, chúng ta vào kinh còn phải bái phỏng bạn cũ, tóm lại

ngày mai chúng ta phải đi.” Hôm nay mới tháng sáu sơ nhị, hoàng đế muốn bảy tháng 26 mới quá sinh, từ nơi này đến kinh thành cũng liền bảy tám thiên lộ trình mà thôi, không cần phải như vậy đuổi đi? Bất quá Lâm quản gia cũng đã nhìn ra, cô nãi nãi đây là có việc muốn đi kinh thành đâu, tuy rằng lo lắng, nhưng hắn cũng không hỏi đến để là chuyện gì, yên lặng mà đi cấp chủ tử thu thập hành lý đi.

Chương 210: Đồng hành

Lâm quản gia cùng Chung đại quản sự tuổi tác đều không nhỏ, cho nên Lâm Thanh Uyển đều không có dẫn bọn hắn, mà là tuyển Lâm An đi theo.Còn có Kinh Trập cùng Cốc Vũ Lâm Thanh Uyển đều phải mang lên, trừ ngoài ra, liền chỉ có nàng cùng Lâm Ngọc Tân bên người hầu hạ nha đầu cập trong viện mấy cái thô sù bà tử mà thôi.Lâm Thanh Uyển thực mau định hảo đi theo nhân viên, nàng tùy thân mang theo Lâm Ngọc Tân, một là không yên tâm nàng rời đi chính mình tầm mắt lâu lăm, thứ hai là nàng muốn mang không ít hộ vệ vào kinh, bên người nàng bảo hộ lực lượng thế tất yếu bớt.Ai biết nàng vừa đi những cái đó đầu trâu mặt ngựa có thể hay không toát ra tới?Trên đời này không có gì sự có thể so sánh Lâm Ngọc Tân an nguy càng quan trọng.Định hảo người được chọn, đại gia liền bắt đầu thu thập hành lý, nàng tắc bót thời giờ dặn dò Chung đại quản sự cùng Phượng Đại Đồng, “Tân thu lương thực một cái đều không chuẩn ra bên ngoài bán, chờ ta tay tin.”Lại nói: “Biệt viện nếu có việc các ngươi toàn không thể quyết, vậy đi tìm tộc trưởng.”Lâm Thanh Uyển cũng làm ơn Lâm Nhuận đối biệt viện nhiều hơn chăm sóc.Lâm Nhuận không phải thực tán đồng nàng nhập kinh, “Hiện tại Hữu Nhi sinh tử không biết, nếu ngươi cũng xảy ra chuyện...”So sánh với Lâm Hữu, hiện tại Lâm Thanh Uyển đối Lâm gia hiển nhiên càng quan trọng.Lâm Thanh Uyển tắc hơi lắc đầu nói: “Ta lần này nhập kinh không ngừng là vì Lâm Hữu, Ngũ ca, quốc gia hưng vong thất phu hữu trách, huống chi, ở tiền tuyến vẫn là ta bạn tốt.”Lâm Nhuận thở dài một tiếng, “Ta cũng cản ngươi không được, một đường cản thận một chút.”Hắn mặc mặc lại nói: “Không bằng đem Ngọc Tân lưu lại, nàng một cái tiểu cô nương, ngươi mang theo có ích lợi gì?”Nói không chừng còn sẽ trở thành nàng liên lụy cùng uy hiếp.Lâm Thanh Uyển cười cười nói: “Nàng tuổi cũng không nhỏ, vừa lúc nhân cơ hội này mang nàng hiện giờ trông thấy việc đời.”Nàng mới không yên tâm đem Lâm Ngọc Tân lưu lại nơi này đâu.Nghĩ đến năm trước nàng trừ hiếu đều phải đem Lâm Ngọc Tân mang đi Dương Châu, Lâm Nhuận lắc đầu, đối nàng đi chỗ nào đều phải đem Lâm Ngọc Tân mang theo hành vi rất là không hiểu.Tô Châu lại có nguy hiểm kia cũng là ở Lâm gia địa bàn, có thể so sánh ở bên

ngoài nguy hiểm? Lâm Ngọc Tân vẻ mặt ngây thơ bị người từ học đường tiếp trở về, một hồi về đến nhà thấy mọi người đều ở khua chiêng gõ mõ thu thập đồ vật, vội vàng chạy tới tìm Lâm Thanh Uyển, “Cô cô, ngài muốn ra xa nhà?” “Không phải ta, mà là chúng ta!” Lâm Thanh Uyển đang ở lục tung tìm cấp hoàng đế lễ vật, lại phát hiện không có gì đặc biệt lấy ra tay, không khỏi có chút buồn rầu, “Chúng ta muốn vào kinh cho bệ hạ mừng thọ, chỉ là thợ lề trước không nói, chúng ta vào kinh dù sao cũng phải đi bái kiến hoàng đế cùng Hoàng Hậu, này lễ gặp mặt muôn như thế nào chuẩn bị?” Lâm Ngọc Tân nhìn bị cô cô phiền đến lung tung rối loạn nhà kho, trầm mặc trong chốc lát nói: “Tức là lễ gặp mặt, kia không ra sai liền hả...” Nay vẫn là cô cô giáo nàng đâu, như thế nào lúc này lại đã quên? Lâm Thanh Uyển lại lắc đầu nói: “Không được, đến muôn mới lạ một chút.” Lâm Ngọc Tân không hỏi vì cái gì, mà là trầm mặt nghĩ nghĩ nói: “Cô cô, ngài không phải làm thư cục thiêu không ít bùn tự, không bằng làm người nhặt ra một bộ 『luận ngữ』 tới đưa vào kinh?” Lâm Thanh Uyển kinh ngạc nhìn về phía Lâm Ngọc Tân. Lâm Ngọc Tân nháy nháy miệng, hơi khiếp nói: “Ngài không phải nói thứ này không hảo mở rộng, nhưng nếu có người muốn học, kỳ thật ngài là nguyên ý thông báo thiên hạ sao? Cho nên ta nghĩ không bằng đem nó hiến cho bệ hạ. Nhưng không duyên cớ vô cớ cho bệ hạ tặng lễ cũng không tốt, hiện tại đúng là thời cơ...” Nàng nhìn ra được cô cô là có việc yêu cầu bệ hạ, bằng không phía trước cũng không tưởng vào kinh cô cô vì sao đột nhiên như vậy vội vàng muôn khởi hành? Nhìn trong sáng Lâm Ngọc Tân, Lâm Thanh Uyển vui mừng duỗi tay sờ sờ nàng đầu, “Ngươi nếu không nói, ta cơ hồ muốn đã quên in chữ rời, ngươi nói không tôi, cái này lễ vật vừa vặn tốt.” In chữ rời thuật ở nàng cái kia trong lịch sử là thời Tống xuất hiện, chính là cũng không có được đến thiên hạ đọc sách ít người, in chữ rời cũng không phù hợp ngay lúc đó ích lợi. Mãi cho đến đời Minh, in chữ rời mới bị coi trọng, tới minh trung hậu kỳ, in chữ rời mới bong bột phát triển lên. Hiện tại Đại Lương ở vào đường sau Tống trước, Lâm gia sống động tự in án, gần hơn mười năm tới xem cũng là lỗ vốn mua bán, mười năm lúc sau, trừ phi cung cầu xuất hiện đại biến động, bằng không vẫn là sẽ lỗ vốn. Cho nên Lâm Thanh Uyển chỉ làm các thợ thủ công nhàn khi thiêu chế bùn tự, điêu khắc mộc tự, cân nhắc các loại chữ in rời, nhưng chính là không đầu nhập sử dụng. Nay tương đương với nàng ở tiêu tiền làm không cái này nghiên cứu, cũng không trông cậy vào nó hối báo. Thư cục thực mau đưa tới hai bộ chữ in rời, một bộ bùn chữ in rời, một bộ mộc chữ in rời. Lâm Thanh Uyển duỗi tay sờ sờ, làm người đem cái rương cái lên, nàng biết, thứ này đệ đi lên cũng chưa chắc sẽ bị nhiều coi trọng, nhưng tốt xấu là có lấy có có thể nhìn thấy hoàng đế, lại vừa lúc đem đồ vật đầy ra đi. Đến nỗi tương lai sự, xem thiên ý đi. Lâm Thanh Uyển làm Lâm Ngọc Tân đi thu thập một ít chính mình muôn mang đồ vật, “Chúng ta

lần này không biết muốn ở kinh thành đài bao lâu, nhưng trung thu khăng định muốn ở kinh thành qua, người nhiều mang chút chính mình thích đồ vật, miễn cho tới rồi kinh thành không thói quen.”Lâm Ngọc Tân xoay quanh, “Nhưng ta muốn mang thật nhiều, chỉ một buổi tối thu thập như thế nào đủ?”Lâm Thanh Uyển cười nói: “Liền thu người nhất mầu chót đồ vật, mặt khác liệt hảo đơn tử cấp Lâm ma ma, bọn họ chậm rãi thu thập, qua đi lại nhập kinh.”Lâm Ngọc Tân cuối cùng là nhịn không được, hỏi: “Cô cô, chúng ta vì sao phải như vậy vội vã nhập kinh?”Lâm Thanh Uyển thở dài, Thượng Minh Kiệt cùng Chu Thông trở về sự bọn họ cũng không có tuyên dương, rốt cuộc trong đó liên lụy quá lớn.Cho nên gần nhất Thượng Minh Kiệt cùng Chu Thông là bị nhốt ở trong nhà tu dưỡng, nàng tự nhiên cũng không có nói cho Lâm Ngọc Tân, đứa nhỏ này gần đây một chút học liền cùng cùng trường đi ra ngoài chơi, trở về liền cũng nhiều là ngốc tại thư phòng lăn lộn, nàng lại cố ý hạ lệnh thôn trang người phong khẩu, càng không ai ở Lâm Ngọc Tân trước mặt nhắc tới.Cho nên đứa nhỏ này mãi cho đến hiện tại cũng không biết Thượng Minh Kiệt đã trở lại đâu.Nghĩ nghĩ, Lâm Thanh Uyển liền đem tình hình thực tế nói cho nàng, nhìn nàng kinh ngạc biểu tình thấp giọng nói: “Việc này tình hình thực tế như thế nào còn không biết, cho nên muôn bảo mật.”Lâm Ngọc Tân cắn môi hỏi, “Hắn, nhị biểu ca không có việc gì đi?”Lâm Thanh Uyển cười, “Hắn tồn tại đã trở lại, có thể có chuyện gì? Hiện tại có việc chính là người Hữu đường huynh.”Lâm Ngọc Tân cũng lo lắng lên, trong tộc nhiều như vậy đường huynh đệ, nàng cùng Lâm Hữu là nhất thực.“Hảo, mau đi xuống thu thập hành lý đi, sáng mai chúng ta liền khởi hành thượng kinh.”Lâm Ngọc Tân lại không có thu thập đồ vật tâm tình, đem sự tình đều giao cho Ánh Nhạn cùng Bích Dung các nàng, chính mình lo lắng nửa cái buổi tối, trằn trọc.Lâm Thanh Uyển chỉ đương nhìn không thấy, nếu lần này nhập kinh thuận lợi, tốt nhất nàng cùng Thượng Minh Kiệt cũng chặt đứt liên hệ, nói không chừng có thể ở trong kinh thành tìm được nàng lương duyên đâu? Lâm Thanh Uyển kế hoạch đến khá tốt, kết quả bọn họ mới thượng Thanh Uyển:Thượng Minh Kiệt chủ động tiến lên chào hỏi, “Lâm cô cô, chúng ta cũng muốn vào kinh khoa khảo, không bằng cùng nhau đi.”Lâm Thanh Uyển nhìn lướt qua bọn họ phía sau hộ vệ, hơi hơi nhíu mày, “Các ngươi tổ mẫu cùng mẫu thân đều đồng ý?”Chu Thông nâng cằm nói: “Đương nhiên, ta tổ mẫu cùng mẫu thân thông tình đạt lý, khoa cử là đại sự, các nàng như thế nào sẽ không đáp ứng?”Thượng Minh Kiệt, Thượng Minh Kiệt cúi đầu, hắn nương liền không đáp ứng, bất quá cuối cùng hắn cũng ra tối là được.Lâm Thanh Uyển quay đầu lại nhìn thoáng qua xe ngựa, thấy màn xe hơi hơi vừa động, trong lòng liền thở dài, có lẽ đây là duyên phận đi.Nàng gật đầu nói: “Nếu như thế, vậy cùng nhau đi thôi.”Chu thủ sử cấp nhi tử xứng không ít hộ vệ, thêm chi hiện tại hắn chính vội vàng kiểm quân lương,

căn bản không rảnh tới đưa nhi tử.Chu phu nhân nhưng thật ra tưởng đưa, nhưng Chu lão phu nhân lo lắng nàng đương trường khóc ra tới, kia ở Lâm Thanh Uyển trước mặt liền khó coi.Cho nên cũng lôi kéo không làm nàng đưa, càng đừng nói Thượng gia.Thượng nhị thái thái hiện còn đang tức giận đâu, Thượng lão phu nhân còn lại là tuổi lớn, cùng con dâu đấu một hồi, tinh thần có chút đoán, Thượng Minh Kiệt nói cái gì cũng chưa làm nàng ra cửa.Cho nên đến cuối cùng thê nhưng là đường huynh tỷ tới đưa hắn, Thượng Minh Kiệt hiện giờ đã không phải A Mông nước Ngô, sớm biết rằng trong nhà những cái đó phân tranh, đối với đường huynh đường tỷ không khỏi hổ thẹn.Thượng Minh Viễn lại là không thèm để ý này đó, cái này đệ đệ hắn từ nhỏ nhìn đến lớn, còn có thể không hiểu biết hắn?Hắn vui tươi hớn hở tiến lên cùng Lâm Thanh Uyển thỉnh an, làm ơn nàng nhiều chiêu cǒ một ít Thượng Minh Kiệt.Mà Đan Lan tắc đi tìm Lâm Ngọc Tân, thở dài nói: “Hôm kia còn nói chờ các ngươi nghỉ tắm gội liền đi Nam Sơn chùa đâu, không dự đoán được ngươi hôm nay muộn đi.”Lâm Ngọc Tân xuyên thấu qua nàng bả vai trộm ngắm liếc mắt một cái Thượng Minh Kiệt, thấy hắn thăng thắn đứng, không giống như là bị thương bộ dáng, lúc này mới âm thầm thở dài nhẹ nhõm một hơi, nàng ôn nhu trấn an Thượng Đan Lan nói: “Ta lại không phải không trở lại, ngăn thì hai tháng, lâu là ba bốn nguyệt chúng ta liền lại gặp mặt.”Thượng Đan Lan trong mắt hiện lên nhàn nhạt hâm mộ, nàng lớn như vậy còn chưa ra quá Tô Châu đâu, “Muội muội là cái có phúc khí người.”Lâm Ngọc Tân há miệng thở dốc, lại không biết nên nói cái gì lời nói an ủi nàng, đôi mắt quét đến trộm ngắm hướng bên này Chu Thông, nàng nhịn không được một nhạc, ghé vào bên cửa sổ cùng nàng làm mặt quỷ, “Về sau tỷ tỷ cũng sẽ rất có phúc khí.”Thượng Đan Lan theo nàng ánh mắt quay đầu nhìn lại, liền thấy Chu Thông “Bá” một chút đem đầu vặn đến một bên, nàng trùu trùu khóc miệng, nhìn lướt qua hắn bên cạnh đường đệ, thấy hắn chính ngơ ngẩn nhìn bên này, liền nói: “Muội muội có Lâm cô cô ở, phúc khí khẳng định sẽ so với ta đại.”Liền nói nàng đường đệ đối nàng tâm liền thế gian ít có.Lâm Ngọc Tân nhấp nháp môi không nói chuyện.“Hảo, thời gian không sai biệt lắm,” Lâm Thanh Uyển xem bất quá bọn họ này dính bộ dáng, lên xe ngựa nói: “Chúng ta này liền muộn khởi hành.”Thượng Minh Kiệt thu hồi ánh mắt, đối Thượng Minh Viễn nói: “Đại ca, trong nhà nhiều dựa ngươi, tổ mẫu tuổi lớn, ngài nhiều chăm sóc chút.”“Nhị đệ yên tâm, ta sẽ chiêu cǒ hảo trong nhà, ngươi cũng muốn cẩn thận.”Chu Thông cũng từ nơi xa thu hồi ánh mắt, nhìn về phía Thượng Đan Lan.Thượng Đan Lan do dự một chút, vẫn là tiến lên nói: “Các ngươi sự ta tuy không hiểu, nhưng cũng biết này đi kinh thành sẽ rất nguy hiểm, ngươi, ngươi bảo trọng, muốn bình an trở về.”Cùng Lâm Chu Lư tam gia không giống nhau, Thượng gia tin tức căn bản giấu không được, tuy rằng Thượng nhị phu nhân không bón phía truyền, nhưng Thượng

Đan Lan vẫn là biết Thượng Minh Kiệt trên đường trở về là cầu cứu, bọn họ giống như ở bên ngoài gây ra họa, hiện tại Lâm gia cùng Lư gia con cháu còn ở bên ngoài không tìm trở về đâu.Cũng không biết trên đường còn có thể hay không có người đuổi giết bọn họ.Thượng Đan Lan nghĩ, đem trong lòng ngực đã sớm chuẩn bị tốt một cái túi cho hắn, thấp giọng nói: “Đây là ta tìm trong nhà đại phu xứng thuốc trị thương, người tùy thân mang theo đi, có lẽ có dùng.”Chu Thông cầm cái kia chỉ có bàn tay như vậy đại túi, một xúc liền có thể cảm giác được bên trong có hai cái chai, hắn không khỏi hơi hối nǎm chặt, nhìn về phía Thượng Đan Lan nói: “Ta sẽ bình an trở về.”Thượng Đan Lan sắc mặt ửng đỏ, nâng lên đôi mắt nhìn về phía hắn, Chu Thông ngoan nhàn nàng sáng ngời đôi mắt.Một bên vẫn luôn nhìn trời vọng mà Thượng Minh Viễn nhìn không được ho nhẹ hai tiếng, đánh gãy bọn họ đối diện nói: “Hảo, chạy nhanh khởi hành đi.”

Chương 211: Lăn lộn

Lâm Thanh Uyển đoàn người nhanh chóng hướng kinh thành đuổi, ngay cả Lâm Ngọc Tân có khi đều xuống xe cưỡi ngựa lên đường, thật đúng là vô bợn đạo chích tới rồi chặn đường.Bởi vì bọn họ lúc này đây người quá nhiều a!Trừ bỏ Lâm Thanh Uyển mang hạ nhân đó là trong phủ hộ vệ, còn có Lư gia phái lại đây hộ tống gia đình, cặp Chu thứ sử từ đóng quân trung điều động một cái tổng kỳ, hơn nữa Chu Thông cùng Thượng Minh Kiệt mang người, phần phạt gần hai trăm người, trừ phi thật lại gặp gỡ Liêu nhân toàn bộ mật thám đoàn đội tác chiến, bằng không Lâm Thanh Uyển thật đúng là không sợ.Nhưng năm trước mới giết bọn họ một bát người, nguyên tiêu khi lại chiết đối phương ba người, nàng không tin bọn họ còn dám lộ trung chặn lại.Cho nên Lâm Thanh Uyển lần này đường đi đến không kiêng nể gì, trừ bỏ lộ đuối điểm, nàng cũng không để ý chiêu cáo thiên hạ nàng muôn vào kinh mừng thọ.Quận chúa tên tuổi vẫn là thực dùng tốt, bên đường quan viên không dám chậm trễ, phàm nàng nơi nơi đều tận lực đem ăn ở an bài hảo.Thượng Minh Kiệt cùng Chu Thông xen lẫn trong đó một chút cũng không hiện, nếu không có tình giới thiệu, thật đúng là không ai biết bọn họ là ai.Tình huống như vậy ha, những cái đó thích khách vẫn luôn chưa từng xuất hiện.Cũng không biết là bởi vì người chết ở Giang Nam, tin tức không truyền ra đi, vẫn là bởi vì bọn họ người quá nhiều, căn bản vô pháp tới gần.Chu Thông cùng Thượng Minh Kiệt điêu thấp hai ba thiên, thấy một chút gọn sóng cũng không có, lại khoe khoang lên, Thượng Minh Kiệt đặng đặng đi tìm Lâm Ngọc Tân ngoạn nhi.Lâm Ngọc Tân liền trùng hắn nói: “Ngươi không ở các hộ vệ trung gian ngốc, tới ta nơi này làm gì? Sẽ không sợ thích khách nhìn chuẩn cơ hội yếu hại ngươi?”“Chúng ta như vậy nhiều người đâu, màn này sau người lại là kiêu ngạo, cũng không có khả năng một hơi phái ra có thể địch nổi hai trăm người thích khách tới.” Thượng Minh Kiệt nhìn Lâm Ngọc Tân cười hỏi, “Này ba ngày tới mã bất định đề lên đường, muội muội nhưng khó chịu sao?”Lâm Ngọc Tân trầm mặc không nói.Thượng Minh Kiệt liền blah blah nói: “Ta lần đầu tiên như vậy lên đường khi vẫn là năm đó đi Dương Châu bái kiến dượng thời điểm đâu, ngươi nếu mệt, buổi tối tắm rửa khi đem hai muỗng muối bỏ

vào trong nước đi đi mệt, nếu có thể lại làm Ánh Nhạn cho người ẩn ẩn thì tốt rồi..." Lâm Thanh Uyên đánh ngáp lại đây khi liền nghe được hắn ở blah blah nói chuyện, nàng dừng lại bước chân nhìn về phía Lâm Ngọc Tân, Lâm Ngọc Tân tuy rằng thấp đầu không phản ứng hắn, lại cũng không đuổi hắn đi. Lâm Thanh Uyên liền đối Thượng Minh Kiệt sinh một cỗ lửa giận, đi tới trước mặt hắn. Thượng Minh Kiệt mặc danh có chút chột dạ, nhảy lên chắp tay thi lễ, "Lâm cô cô ngài đã trở lại." "Xem người rất tinh thần, vừa lúc, chúng ta mang lương thực nếu không đủ rồi, người mang theo người đi ra ngoài nhìn xem có thể hay không mua chút nguyên liệu nấu ăn trở về." Thượng Minh Kiệt cúi đầu đồng ý, Lâm Thanh Uyên liền kéo Lâm Ngọc Tân rời đi. Hắn ngẩng đầu khi, cô chất hai người đã sập vào phòng, Lâm Ngọc Tân nhịn không được quay đầu lại đối Thượng Minh Kiệt đưa mắt ra hiệu, đúng là ngọc tử, chọc cô cô đi? Thượng Minh Kiệt cộc lốc cười, xoay người liền phải dẫn người đi ra ngoài mua đồ vật. Lúc này sắc trời đã tối sầm, bên ngoài mặt tiền cửa hiệu đều đóng, chỉ có thể nhất nhất giữ cửa gỗ khai dò hỏi, Lâm An vội vàng ngăn lại hắn nói: "Nhiều biểu thiếu gia, việc này vẫn là chúng ta đến đây đi." Này mua nguyên liệu nấu ăn sự không phải nên hắn tới sao? Các chủ tử lúc này nên đi phao tắm rửa mặt, thoái mái dễ chịu ngủ mới đúng vậy. Thượng Minh Kiệt lại vui tươi hớn hở nói: "Ta và người cùng đi đi, cô cô phân phó." Lâm An vừa nghe lập tức buông tay, cười nói: "Kia tiểu nhân cùng ngài chia làm hai đường đi thôi, quay đầu lại ta cho ngài cái đơn tử, ngài chiều cái kia mua là được, dư lại ta tới." Nguyên lai là chọc cô nãi nãi a. Thượng Minh Kiệt cùng Lâm An phân đơn từ thương hàng hoá, vô cùng cao hứng đi đem đồ vật mua trở về. Chu Thông tẩy hảo sau ghé vào trên giường khi hắn mới phong trần mệt mỏi từ bên ngoài trở về, hắn nhịn không được đánh ngáp một cái nói: "Thật là cái ngọc tử, nhìn không ra Lâm Thanh Uyên là ở cô ý lẩn lộn hắn?" Ngân Tuyền ra bên ngoài nhìn nhìn, nhỏ giọng nói: "Công tử, ngài có thể nào thảng hô quận chúa tên huý?" Chu Thông bĩu môi không nói chuyện, "Hảo, hảo, về sau ta không nói là được." Ngân Tuyền buồn rầu, biết công tử không coi ai ra gì tật xấu lại tái phát, lão gia chính là lần nữa dặn dò quá muôn nhìn chăm chăm khản công tử. Hắn ra bên ngoài nhìn mắt, thấy luôn luôn cơ linh Tây Nghiên cũng chịu thương chịu khó chạy lên chạy xuống nhìn chăm chăm người hướng trong dọn nguyên liệu nấu ăn, trong lòng không khỏi vừa động, hướng ghé vào trên giường Chu Thông nói: "Thiếu gia, ta xem Thượng thiếu gia trong lòng minh bạch đâu, chỉ là yêu cầu đến mỹ nhân về sao có thể không trả giá? Này Lâm quận chúa liền tương đương với Lâm huyện chủ mẫu thân, Thượng thiếu gia tự nhiên muốn lấy lòng nàng." Chu Thông cười nhạo một tiếng, nhéo bên gối túi hỏi: "Vậy người thấy ta lấy lòng quá Thượng đại thái thái sao?" "Này như thế nào giống nhau?" Ngân Tuyền nhịn không được nói thầm nói: "Ngài phía trước không cũng cấp

Thượng cô nương mua hoa đăng sao?" Chu Thông liền hắng, "Kia có thể giống nhau sao, hắng lại không phải muốn cưới Lâm Thanh, Lâm quận chúa, làm gì muốn như vậy khom lưng cúi đầu?" "Hừ," Ngân Tuyễn nôn nóng nói: "Ta già, ngài nhưng tiêu tâm chút đi, Thượng thiếu gia một lát liền đã trở lại." Huống chi cách đó không xa trong phòng còn ở Lâm quận chúa cùng Lâm huyện chủ đâu, lời nói nếu là truyền tới các nàng lỗ tai làm sao bây giờ? Trên thực tế những lời này thật đúng là liền truyền tới Lâm Thanh Uyển lỗ tai, nàng đổi người khác lặng lẽ lời nói cũng không cảm thấy hứng thú, nhưng ai làm Chu Thông vận khí như vậy kém đâu, cấp Thượng Minh Kiệt khiêng nước tăm chính là nhà nàng hạ nhân, lỗ tai vừa vặn thực hảo sứ. Vừa đến cạnh cửa liền nghe được sau hai câu, hắng dừng một chút mới gõ cửa đi vào, sau đó đem thủy đặt ở bình phong chỗ, cũng không ra khỏi cửa, trực tiếp đối với bên ngoài róng lên một giọng nói: "Nhi biểu thiếu gia, ngài không vội sống, mau lên đây rửa mặt đi." Vốn dĩ đã gục xuống hạ mí mắt buồn ngủ Chu Thông một chút bị bừng tỉnh, hắng nộ mục nhìn về phía hạ nhân, kia hạ nhân lúc này mới phát hiện hắng giống nhau cộc lốc cười, khom người lui xuống. Sau đó ngày hôm sau Lâm Thanh Uyển liền nghe được hội báo, đến, nàng lại xem Chu Thông không vừa mắt. Nàng lại bắt bẻ Thượng Minh Kiệt, kỳ thật cũng chính là chọn hắng gia đình hoàn cảnh, nhưng Chu Thông người này... Lâm Thanh Uyển lại hạ lệnh nhanh hơn tốc độ, vốn dĩ liền đổi cưỡi ngựa có chút bóng ma tâm lý Chu Thông trực tiếp lâm vào khố bức bên trong. Hắn tưởng đổi thừa xe ngựa, nhưng xe ngựa luôn có sự cố phát sinh, cho nên cuối cùng vẫn là đến cưỡi ngựa. Ở như vậy nhanh chóng đi đường trung, bất quá năm ngày liền chạy tới kinh thành. Chu Thông cùng Thượng Minh Kiệt thấy trên thành lâu hai cái chữ to khi cơ hồ nước mắt tràn mi. Rốt cuộc đến kinh thành. Lâm Ngọc Tân cũng thở phào nhẹ nhõm, nhìn về phía Lâm Thanh Uyển, "Cô cô, chúng ta đi chỗ nào?" Lâm Thanh Uyển lại không vội, nàng vũng vàng mắt thấy cửa thành, dừng một chút nói: "Về trước quận chúa phủ." "Cô cô?" Lâm Ngọc Tân cảm thấy tự ba ngày trước cô cô thu được một phong thơ sau liền thay đổi thái độ, tuy rằng vẫn là vội vã hướng kinh thành đuôi, trên mặt biểu hiện đến một bộ vội vàng bộ dáng, nhưng nàng biết, cô cô tựa hồ là ở do dự bên trong, loại này vội vàng càng có rất nhiều giả vờ. Lâm Thanh Uyển thu hồi ánh mắt, trấn an nhìn nàng một cái, cười nói: "Không có việc gì, một đường vất vả, chúng ta về trước phủ nghỉ ngơi một chút, ta làm người cấp trong cung đệ bài."

Chương 212

Hoàng đế ban cho Lâm Thanh Uyển quận chúa phủ ở bên trong thành nhất sườn, dựa vào hoàng thành, Thôi Lư mấy nhà phủ đệ đều ở gần đây, trưởng công chúa phủ cũng ở khoảng cách nơi này hai con phố địa phương. Địa phượng vị trí thực hảo, là năm đó hoàng đế ban cho Lâm Dĩnh Quốc công phủ, bất quá Lâm Trí vẫn luôn không muốn trụ, hắn từ quan đi theo nhi tử hồi Dương Châu sau càng là trực tiếp đem phủ đệ nộp lên cho triều đình. Hoàng đế tựa hồ đối này tòa phủ đệ thực vừa lòng, vẫn luôn lưu trữ, lúc trước ban phong Lâm Thanh Uyển vì quận chúa khi liền đem này phủ đệ cho nàng đương quận chúa phủ. Nhưng Lâm Thanh Uyển thật đúng là một lần cũng chưa đã tới, chỉ là vì không cho hoàng đế nan kham, phái vài người lại đây quản lý mà thôi. Mà ban đầu lưu tại trong nhà hạ nhân nhiều là trong cung sở phái, bọn họ chưa kịp thu được Lâm Thanh Uyển thượng kinh tin tức, mãi cho đến đội ngũ nhập kinh, Lâm An phái người trước tiên báo cho bọn họ mới biết được. Luồng cuồng tay chân đạo qua một vòng, sau đó liền triệu tập đại gia xếp hạng cửa nghênh đón. Nay tòa tòa nhà thật lâu không có chủ tử, tuy rằng mỗi tháng tiền tiêu vặt không ít, nhưng nhật tử thật sự không hảo quá, hiện tại chủ tử tới, có lẽ có cơ hội đâu? Đáng tiếc phòng cùng sân cũng chưa thu thập, bằng không ấn tượng càng tốt, đại gia trong lòng hơi hơi có chút tiếc hận, bọn họ ngày hôm qua hắn là lệ hành quét tước một chút phòng. Bởi vì là đột nhiên thượng kinh, Lâm Thanh Uyển thật không có đối bọn họ làm yêu cầu, hơi hơi gật gật đầu sau liền làm người bắt đầu thu thập trụ địa phượng. Thượng Minh Kiệt sớm tại vào thành khi đã bị Lâm Thanh Uyển tiến đến Thượng gia, Thượng Bình ở kinh thành đâu, nàng nhưng không nghĩ ngày hôm sau thấy Thượng Bình. Đến nỗi Chu Thông, tuy rằng không thích hắn, nhưng hắn cha phái nhiều người như vậy tới bảo hộ nàng, liền tính là vì hồi báo Chu thứ sử, nàng cũng không hảo đem người ném đến dịch quán hoặc khách điếm, vạn nhất những cái đó thích khách thật sự còn nhìn bọn hắn chầm chằm làm sao bây giờ? Cho nên Lâm Thanh Uyển làm người cấp Chu Thông an bài một cái khách viện, liên quan Chu gia hộ vệ cũng bị an bài đi vào. Quận chúa phủ đột nhiên trù tiến vào nhiều người như vậy, tự nhiên động tĩnh không nhỏ, liền

tính tả hữu hàng xóm cách đến xa, ở trong nhà chủ nhân cũng thực mau sẽ biết.Thôi Lư hai nhà lão phu nhân cùng các phu nhân nghe xong cười, “Vị này Lâm quận chúa nhưng thật ra lâu nghe này đại danh, chỉ là vẫn luôn chưa từng gặp qua, lần này đáo có cơ hội.”“Là tới cấp bệ hạ mừng thọ đi, nghe nói còn mang theo nàng chất nữ Lâm huyện chủ.”Mà khoảng cách nơi này hai con phố trưởng công chúa mãi cho đến chạng vạng mới nghe được tin tức, nàng hơi hoi sững sốt sau cười nói: “Năm trước Như Anh khi trở về còn nói với ta khởi vị này muội muội đâu, ta còn tiếc hận không biết khi nào mới có thể nhìn thấy nàng, không nghĩ tới thế nhưng nhanh như vậy.”Nàng cúi đầu nghĩ nghĩ nói: “Phái người chuẩn bị mấy ngày nay dùng đồ vật đưa đi, bọn họ đột nhiên thượng kinh, chưa chắc có thể chuẩn bị đầy đủ hết, ta cái này làm tỷ tự nhiên muôn chiêu cõi một vài.”Hạ nhân tuân mệnh mà đi.Bọn họ là bởi vì gần cùng tin tức linh thông mới có thể nhanh như vậy thu được tin tức, mà Tạ phu nhân lại là bởi vì Lâm Thanh Uyển vừa vào kinh liền phái người qua đi thông tri mà biết.Tạ phu nhân ngờ ngác, nàng mới thu được Lâm Ngọc Tân tin không lâu, còn ở do dự muôn hay không hồi Giang Nam xem một chút Thanh Uyển đâu, như thế nào nàng liền tới rồi?Không phải nói bệnh thật sự trọng sao?Liền sắp thuyết phục Tạ phu nhân hồi Giang Nam Dương ma ma cũng sững sốt, thiếu nãi nãi như thế nào thượng kinh tới, năm trước nói lên hoàng đế đại thọ khi nàng còn nói sẽ không nhập kinh ăn mừng đâu.Lúc này cũng bất chấp sẽ bại lộ, Dương ma ma vội vàng thấp giọng nói: “Phu nhân, có thể hay không là Lâm gia đã xảy ra chuyện, thiếu nãi nãi liền tính muôn nhập kinh cũng sẽ không như vậy cấp, thế nhưng vào kinh mới cho chúng ta biết.”Tạ phu nhân rùng mình, doan chính nói: “Làm người chuẩn bị mấy ngày nay thường dùng đồ vật, nàng đột nhiên đến kinh, quận chúa phủ chuẩn bị đồ vật nhất định không đủ, chúng ta cho nàng đưa qua đi.”Đúng vậy, Thanh Uyển luôn luôn thực chú trọng an toàn, khỏe mạnh này một loại sự, dĩ vãng mang theo Lâm Ngọc Tân ra cửa trước đều là muôn sớm chuẩn bị, người cũng sẽ trước tiên phái ra ven đường chuẩn bị sẵn sàng.Muốn đính phòng, muôn mua đồ vật, càng đừng nói sẽ trước thời gian thông tri mục đích địa người, để làm cho bọn họ sớm làm chuẩn bị.Lần này cũng quá nóng nảy chút.Tạ phu nhân vội vã mang theo một đám đồ vật chạy tới khi, Lâm Thanh Uyển vừa mới ở thu thập tốt trong phòng ngồi xuống.Nàng liền biết sẽ như vậy, bát đắc dĩ cười, tiến đến nghênh đón.Tạ phu nhân thấy nàng đầu tiên là nôn nóng hỏi: “Chính là xảy ra chuyện gì?”Thấy nàng tuy sắc mặt mỏi mệt, sắc mặt lại còn tính hồng nhuận, liền hậu tri hậu giác nói: “Không phải nói bệnh đến nghiêm trọng sao, như thế nào còn lên đường vào kinh?”Vốn dĩ Hồng Châu việc đều bị nhưng cùng nhân ngôn, chính là hiện tại nàng lại không quá tưởng cùng Tạ phu nhân nhắc tới việc này, bởi vậy nói: “Không có việc gì, bất quá là tưởng lần này cơ hội khó được, cho nên mới vào kinh mừng thọ.

Thả ta cũng tưởng mẫu thân.”Lâm Thanh Uyển đổi đề tài hỏi, “Không phải nói ngài dường cái hài tử tại bên người sao? Như thế nào không mang theo tới cấp ta nhìn xem?”Tạ phu nhân nhìn mắt Lâm Thanh Uyển không nói chuyện, hiển nhiên là có chút sinh khí.Lâm Thanh Uyển hơi san, nghĩ nghĩ vẫn là giải thích một câu, “Mẫu thân, ngài coi như ta là tới mừng thọ cùng xem ngài.”Ý tú là nàng không ngờ Tạ phu nhân tham dự tiệc nàng đang ở làm chuyện này trung.Tạ phu nhân trong lòng trầm xuống, liền Liêu nhân ám sát cùng Triệu thị nhầm vào sự nàng cũng chưa gạt nàng, còn có chuyện gì so này hai việc càng cơ mật, càng quan trọng?Nàng nhìn Lâm Thanh Uyển liếc mắt một cái, tuy trong lòng càng thêm trầm trọng, sắc mặt lại hơi hơi ấm áp, nàng nói: “Bất quá là nhảm chán, mới dường cái hài tử giải giải buồn nỗi, còn không đáng giá người đặc đặc thấy hắn.”Khẩu khí này liền cùng nàng dường chỉ tiểu miêu tiểu cẩu giống nhau đơn giản, cho dù đã có chuẩn bị tâm lý, nàng vẫn là nhịn không được trong lòng trầm xuống.Tạ phu nhân nhìn ra Thanh Uyển đáy mắt không đành lòng, hơi hơi mím cười nói: “Hảo, hôm nay cũng đủ mệt, người chạy nhanh nghỉ tạm đi, hôm nay buổi tối ta liền lưu lại nơi này.”Lâm Thanh Uyển gật gật đầu, cũng không khuyên nàng rời đi, mà là làm người cho nàng an bài phòng.Tạ phu nhân cao hứng lên, chủ động giúp nàng quản lập nghiệp túi.Lâm Thanh Uyển căn bản mặc kệ sự, túi rồi địa phương liền quản gia vụ sự toàn giao cho Lâm Ngọc Tân, chính mình ngồi ở trong viện phát ngôc.Nếu không phải Tạ phu nhân túi, nàng phỏng chừng có thể ngồi vào ăn cơm chiều.Cho dù có Lâm An phụ tá, Lâm Ngọc Tân vẫn là có chút rối ren, thật sự là quận chúa phủ lâu lăm không chủ nhân ở, gì gì đều thiêng.Mà bọn họ lại một chút túi nhiều người như vậy, yêu cầu thêm đồ vật cũng không phải là nhỏ tí tẹo.Cũng may Tạ phu nhân đưa túi không ít đồ vật, lại chọn mua một ít là đủ rồi, hơn nữa trưởng công chúa phủ đưa túi, trước khi trời tối cuối cùng miễn cưỡng dàn xếp xuống dưới.Tạ phu nhân đi theo Lâm Ngọc Tân vội một hồi, hậm hực tâm tình cuối cùng hảo chút.Phòng bếp khẩn cấp làm ra một đốn còn hành cơm chiều túi, Tạ phu nhân thấy Lâm Thanh Uyển vẫn là ngôc tại hậu viện trong phòng không ra túi, nhịn không được hỏi Lâm Ngọc Tân, “Ngọc Tân, ngươi cô cô là có cái gì tâm sự sao?”Lâm Ngọc Tân cũng nhìn hậu viện liếc mắt một cái, lắc đầu nói: “Cô cô hai ngày này đều quái quái, hỏi nàng chuyện gì nàng cũng không nói.”“Vậy các ngươi lần này như thế nào như vậy vội vã thượng kinh?”Lâm Ngọc Tân do dự một chút nói: “Hữu đường ca ra cửa du học gặp nguy hiểm, cùng Lư thị ba vị thế huynh cùng nhau mất tích.”Tạ phu nhân hơi kinh ngạc, Lâm Hữu nàng biết, là Lâm Thanh Uyển từ Lâm thị lựa chọn trọng điểm bồi dưỡng con cháu chi nhất.Nàng cũng gặp qua không ít lần, là cái không tồi hài tử.“Như thế nào sẽ mất tích đâu?”Lâm Ngọc Tân lắc đầu, không có đem Hồng Châu sự nói ra, cô cô nếu không đề cập túi đều có nàng đạo lý, nàng vẫn là không cần

thêm phiền.Tạ phu nhân tuy rằng càng thêm mê hoặc, nhưng rốt cuộc trong lòng có điểm nỗi, xem ra vẫn là Lâm thị sự, liền không biết Lâm Hữu kia hài tử cuốn tới rồi chuyện gì, thế nhưng làm luôn luôn gan không nhỏ Lâm Thanh Uyển đều giữ kín như bưng.Dùng quá cơm chiều, Lâm Thanh Uyển liền cười hẫu hạ Tạ phu nhân nghỉ ngơi, chờ trở lại chính mình trong phòng tươi cười liền chậm rãi thu liễm lên.Bạch Mai cùng Bạch Phong động tác càng nhẹ, biểu tình trở nên thật cẩn thận lên.Lâm Thanh Uyển xoa xoa cái trán, phát tay nói: “Các ngươi đều đi xuống đi.”Bạch Mai cùng Bạch Phong lẩn nhau xem một cái, nhẹ giọng đồng ý, cấp Lâm Thanh Uyển phô hảo giường liền tiểu tâm rời đi.Cô nãi nãi gân dây tâm tình không hảo các nàng là cảm giác đến ra tới.Lâm Thanh Uyển ngồi ở dưới đèn, từ trong lòng ngực đem ba ngày trước thu được tin lấy ra tới nhìn lại xem, cuối cùng đặt ở đèn thượng bậc lửa.Nhìn giấy viết thư ở hỏa trung một chút một chút châm tăm, Lâm Thanh Uyển trong mắt ánh lửa cũng một chút một chút tắt.Nàng nhắm mắt, lại mở khi trong mắt kiên định không ít.Nàng đẩy ra cửa sổ, nhìn bầu trời sao trời.Bầu trời Lâm Giang cũng lảng lặng mà cúi đầu xem nàng, Bạch Ông ở một bên thở dài, “Lâm cô nương đây là tuyển Chung Như Anh?”Lâm Giang trầm mặc nửa ngày nói: “Nếu thành công, nhưng bảo Ngọc Tân ba mươi năm vô di.”Huống chi này trong đó còn có Chung Như Anh tình nghĩa ở, đổi làm hắn, hắn cũng sẽ mạo hiểm thử một lần.Lâm Thanh Uyển sáng sớm hôm sau liền đi lên, làm Lâm Ngọc Tân chuẩn bị tốt tiến cung.Lâm Thanh Uyển lần đầu tiên vào kinh bái kiến, liền tính là vì tỏ vẻ đối công thần lúc sau coi trọng, trước một ngày đệ thê bài, hôm nay cũng nên thấy.Quả nhiên, các nàng mới dùng xong cơm sáng trong cung liền người tới.Dẫn đầu chính là Khôn Ninh Cung một cái quản sự thái giám, đổi phương đối Lâm Thanh Uyển thực khách khí, cong eo nói: “Nương nương sớm muộn gặp quận chúa, ngày hôm qua thu được quận chúa thê bài, hận không thể lập tức liền phải triệu kiến, chỉ là nghĩ quận chúa mới đến kinh thành, nhất định mệt nhọc, lúc này mới kéo dài tới hôm nay.”Lâm Thanh Uyển cũng khách khí cười nói: “Ta cũng sớm tưởng vào kinh bái kiến bệ hạ cùng nương nương, chỉ là bất hạnh không có cơ hội, lần này nương bệ hạ Thanh Uyển cùng Lâm Ngọc Tân lên xe khe hở, Lâm An cấp vị kia công công tác một cái túi tiền, cười nói: “Lưu công công, nhà ta chủ tử lần đầu tiên vào cung, còn thỉnh ngài nhiều chăm sóc một vài.”Lưu ca ca nhéo nhéo túi tiền, trên mặt ý cười hơi thâm, “Tiểu ca yên tâm, quận chúa là bệ hạ cùng nương nương nghĩa nữ, hai vị chủ tử sớm nhớ nàng, nàng vào cung không người dám chậm trễ.”Lâm An thở phào nhẹ nhõm, tươi cười đầy mặt đưa hắn lên xe.Nơi này khoảng cách hoàng cung không xa, Lâm Thanh Uyển các nàng mới đi rồi hơn mười lăm phút liền vào hoàng thành, đi thêm ba mươi phút đến nội cung cửa.Lưu công công trước một bước xuống xe ở dưới chờ, thấy cửa cung đình cổ kiệu, trên mặt ý cười càng sâu, cung bối

nói: “Lâm quận chúa, Lâm huyện chủ, chúng ta đổi kiệu đi.”Lâm Thanh Uyển hơi hoi gật đầu, đỡ Lâm Ngọc Tân thủ hạ xe thay cổ kiệu.Lâm Ngọc Tân hơi cúi đầu đi theo Lâm Thanh Uyển phía sau, thượng kiệu sau nhịn không được xuyên thấu qua mành khe hở nhìn về phía bên ngoài, tò mò không thôi.Lâm Thanh Uyển tâm thần đều ở trong chốc lát yết kiến thượng, cẩn bản không chú ý trong cung cảnh sắc, dù sao đều như vậy, nàng kiếp trước thấy cũng không ít.

Chương 213: Yết kiến

Hoàng Hậu thấy Trưởng công chúa nhìn bên ngoài, liền nhịn không được cười lên một tiếng, “Liên như vậy muốn gặp nàng?” “Nữ nhi vẫn là lần đầu tiên nghe Như Anh như vậy khen một người, không khỏi tò mò sao.”

Trưởng công chúa rúc vào Hoàng Hậu bên người, ngoan ngoãn nói: “Ta còn tưởng rằng Như Anh như vậy nữ tử toàn Đại Lương chỉ có một, không nghĩ tới còn sẽ xuất hiện cái thứ hai.” Hoàng Hậu hơi hơi mỉm cười, Lâm Thanh Uyển có thể ở Lâm Giang sau khi chết một mình khởi động Lâm thị dòng chính đích xác không tồi. Có cung nhân tiến vào bẩm báo: “Hồi bẩm nương nương cùng công chúa, quận chúa đã vào hậu cung.” Hoàng Hậu liền đổi trưởng công chúa cười nói: “Cái này người có thể gặp được.” Lâm Thanh Uyển mang theo Lâm Ngọc Tân tiến điện bái kiến, hai người học này cung đình lễ nghi chính là học không ít thời gian, trưởng công chúa chờ các nàng bái bái tự mình tiến lên đem Lâm Thanh Uyển nâng dậy tới, đánh giá nàng cười nói: “Quả nhiên là cái mỹ nhân, Như Anh không gạt ta.” Lâm Thanh Uyển hào phóng cười nói: “Không kịp điện hạ mỹ lệ.” Nguyên Hoa công chúa nhường mày, nàng vẫn là lần đầu tiên nghe người ta khen nàng mỹ lệ, nhịn không được cười hỏi, “Muội muội quả thực cảm thấy ta mỹ lệ?” Lâm Thanh Uyển chân thành gật đầu, “Mỹ nhân ở chỗ khí chất, trên đời này có mấy người cập được với điện hạ?” Nguyên Hoa công chúa cười ha ha lên, đối này mông ngựa thực hưởng thụ, “Như Anh nhất định không thiếu nói với người khoe ta.” Này đó mông ngựa đều vừa lúc chụp ở điểm tử thượng. “Hảo, hảo,” Hoàng Hậu cười nói: “Ngươi liền không cần làm khó Uyển tỷ nhi.” Nàng đổi Lâm Ngọc Tân vẫy tay nói: “Đây là ngươi kia chất nữ? Lớn lên cũng thật hảo.” Lâm Ngọc Tân ứng đở trên mặt trước thỉnh an, lúc này mới đi đến Hoàng Hậu trước người. Hoàng Hậu thích nhất xinh đẹp cô nương, thấy nàng như vậy yêu thích không thôi, “Sớm nghe ngươi cô cô nói lên ngươi, mấy năm nay mỗi năm đều thu được ngươi tranh, không biết năm nay nhưng càng tiến thêm một bước?” “Kỹ xảo thượng nhưng thật ra lược vào một ít, cần phải ra hảo họa còn phải xem cơ duyên, nương nương nếu thích, thần nữ liền cho ngài nhiều làm mấy bức.” “Kia cảm tình hảo, ta liền thích ngươi họa, không giống Nguyên Hoa, họa họa càng thêm thẹ

khí.”“Mẫu thân đây là có tân hoan, liền đã quên ta cái này cũ ái.” Nguyên Hoa công chúa lôi kéo Lâm Thanh Uyển cười nói: “Vừa lúc, chúng taỷ muội làm một đồng, đúng rồi, lần này nhập kinh muốn ở lại bao lâu? Ta mang người hảo hảo đi dạo kinh thành.”“Ngắn thì hơn một tháng, bệ hạ vạn thọ lúc sau liền trở về, lâu là,” Lâm Thanh Uyển giương mắt nói: “Ngày về không chừng, tổng tốt Như Anh quận chúa tin tức mới dám rời đi.” Hoàng Hậu cùng Nguyên Hoa công chúa ngân ra, hỏi: “Như Anh tin tức, cái gì tin tức?”Lâm Thanh Uyển trong mắt hiện ra bi thương, hỏi: “Nương nương cùng công chúa thật sự không biết sao?”Hai người liếc nhau, nhíu mày hỏi: “Biết cái gì?”Lâm Thanh Uyển trên mặt hiện lên kinh ngạc, dường như nghĩ tới cái gì sắc mặt biến đổi, do dự một chút, vẫn là quỳ xuống nói: “Hoàng Hậu nương nương, thần cầu kiến bệ hạ.”Hoàng Hậu trên mặt tươi cười chậm rãi rơi xuống, sắc bén nhìn chằm chằm Lâm Thanh Uyển hỏi, Lâm Thanh Uyển cúi đầu quỳ, vẫn không nhúc nhích.Lâm Ngọc Tân hoảng sợ, vội vàng lui về phía sau quỳ gối cô cô bên người.Hoàng Hậu nhìn cô chất hai nửa ngày, cuối cùng sắc mặt lãnh đạm nói: “Bệ hạ quốc sự bận rộn, ta sẽ cùng với ngươi thông bẩm.”Lâm Thanh Uyển liền khai phía dưới nói: “Nương nương thứ lỗi, thân nữ cho rằng Hồng Châu việc là bệ hạ ngầm đồng ý, lúc này mới trong lòng sợ hãi, nhưng hôm nay thấy nương nương cùng công chúa thế nhưng hoàn toàn không biết gì cả bộ dáng, thế mới biết thần nữ đem lòng tiêu nhân đo dã quân tử, lúc này mới yêu cầu thấy bệ hạ, rốt cuộc Hồng Châu việc liên quan đến Đại Lương an nguy.”Nguyên Hoa công chúa kinh ngạc, “Hồng Châu đã xảy ra chuyện?”Hoàng Hậu nhìn chằm chằm Lâm Thanh Uyển nhìn một hồi lâu, lúc này mới minh bạch nàng nhập kinh là ý của Tuý Ông không phải ở rượu, khó trách đâu, nhập kinh mừng thọ danh sách đã sớm trình lên tới, Lâm Thanh Uyển cũng không ở trong đó, cung yến cũng không thiết trí nàng vị trí, nhưng đột nhiên nàng liền toát ra tới.Cũng không biết Hồng Châu ra chuyện gì.Nghĩ đến năm trước Chung Như Anh vào cung khi biểu lộ ra tới thái độ, lại nghĩ đến Hồng Châu địa lý vị trí, Hoàng Hậu trong lòng cũng hơi cấp.Tuy rằng không biết là chuyện gì, nhưng có thể làm Lâm Thanh Uyển ngàn dặm xa xôi đuổi tới kinh thành hiển nhiên không phải việc nhỏ.Hoàng Hậu bất động thanh sắc nhìn bên người cung nữ liếc mắt một cái, cung nữ liền lặng lẽ lui ra.Hoàng Hậu trầm mặc nửa ngày, lúc này mới làm người lên, ý có điều chỉ hỏi: “Lâm quận chúa cùng Chung tướng quân quan hệ phi thiền a.”Lâm Thanh Uyển cúi đầu nói: “Thần ở khuê các bên trong khi liền kính đã lâu Chung tướng quân đại danh, may mắn bị bệ hạ cùng nương nương thu làm nghĩa nữ sau càng là cùng nàng tri kỷ đã lâu, cho đến năm trước gặp nhau, lúc này mới kết thành tỷ muội tình nghĩa.”Lâm Thanh Uyển hơi hơi ngẩng đầu nhìn về phía Hoàng Hậu, “Chúng ta đã có tỷ muội chi nghĩa, lại có tri kỷ chi tình, nàng gấp nẹt, thần tự nên vượt lừa quá sông.”“Liền tính là ngỗ

nghịch quân thượng cũng không tiếc?" Lâm Thanh Uyển dập đầu nói: "Thần tự nhiên không dám ngỗ nghịch thánh thượng, chỉ là hy vọng có thể vì nàng cuối cùng làm chút sự tình." "Cho nên Hồng Châu rốt cuộc là xảy ra chuyện gì?" Một đạo hồn hậu thanh âm ở sau người vang lên. Hoàng Hậu cùng trưởng công chúa nhìn đến trầm khuôn mặt tiến vào hoàng đế, vội vàng đứng dậy bái kiến. Lâm Thanh Uyển cùng Lâm Ngọc Tân cũng vội vàng xoay dưới thân bái, Lâm Thanh Uyển còn nhân cơ hội âm thầm cầm Lâm Ngọc Tân tay, trấn an tính vỗ vỗ nàng. Cái này động tác tuy bí ẩn, lại còn không thể gạt được ba vị nhân tình đôi mắt, hoàng đế cùng Hoàng Hậu sắc mặt tuy vẫn như cũ nghiêm túc, nhưng trong lòng bất mãn vẫn là tiêu một ít. Hoàng đế sải bước đi đến thượng đài, giơ tay nói: "Đứng lên mà nói đi." Lâm Thanh Uyển lại tiếp tục quỳ, ngẩng đầu nhìn thẳng hoàng đế, "Xin hỏi bệ hạ, chính là ngài hạ lệnh phong tỏa Hồng Châu hướng ra phía ngoài lộ, làm tin tức không được ngoại truyện?" Hoàng đế đại nhẫn này mi, "Đây là gì lời nói, trẫm vì sao phải làm như vậy?" Lâm Thanh Uyển sắc mặt đại biến, "Không phải ngài, đó là ai có nhu vậy năng lực làm loại sự tình này?" Nàng giông cái sơ hãi tiều hài tử giông nhau nói: "Bệ hạ không biết, ta có một cái cháu trai đi ra ngoài du học, lại với Ngạc Châu vùng mảnh đất, bọn họ một hàng sáu người chỉ trốn trở về hai cái, trên người chỉ dẫn theo này một phong công văn cùng thư tín." Dứt lời từ trong lòng ngực lấy công văn cùng thư tín dâng lên. Nội thị vội vàng tiếp kiêm tra qua đi phụng cấp hoàng đế. Hoàng đế mở ra vừa thấy, sắc mặt khẽ biến, đây là kịch liệt quân báo, hắn "Hoắc" một chút đứng lên, hỏi: "Đây là từ đâu ra?" "Bọn họ nói là từ hai cái Hồng Châu quân sĩ trên người được đến, có người ở đuôi giết quân sĩ, bọn họ thấy liền nhúng tay một quản, lại gây hoạ thương thân, cuối cùng bốn người mất tích, chỉ có hai người trốn thoát, đuôi giết bọn họ người vào Giang Nam, trùng hợp bị ta trong phủ hộ vệ thấy, nhưng những cái đó đuôi giết người thế nhưng đều là tử sĩ, bị bắt lấy sau tất cả đều tự sát." Theo Lâm Thanh Uyển giảng thuật, hoàng đế sắc mặt càng thêm khó coi. "... Bất luận là ta, vẫn là Chu thứ sử hoặc Lư tiên sinh, phái hướng Hồng Châu cùng kinh thành người đều không một trở về, bất đặc dĩ, thần chỉ có thể thân đi lên kinh thành," Lâm Thanh Uyển đầy mặt xấu hổ nói: "Thần một đường khẩn đuối chậm đuối, trên đường liền không khỏi miên man suy nghĩ chút, cho rằng, tưởng..." Hoàng đế sắc mặt khó coi, "Tưởng trãm muốn trừ bỏ Chung tướng quân, đoạt Chung gia quân binh quyền?" Lâm Thanh Uyển đầy mặt xấu hổ nói: "Là thần tiếu nhân chi tâm, bệ hạ nếu thật là người như vậy, năm đó tề tướng quân chiến vong khi liền sẽ không cho phép Như Anh tỷ tỷ tiếp nhận Chung gia quân, thần thỉnh bệ hạ giáng tội." Nhìn còn tính tuổi nhỏ Lâm Thanh Uyển, hoàng đế sắc mặt hơi hoãn.

Chương 214: Phát hiện

Bất luận cái gì một người bị hoài nghi có tiểu nhân chi tâm đều sẽ không cao hứng, huống chi người này vẫn là hoàng đế? Nếu là người khác, hắn sớm nhịn không được phát hỏa, nhưng Lâm Thanh Uyển là một cái nử hài, vẫn là một cái tuổi nhìn qua không lớn nử hài, đối phương biểu hiện đến lại có thể làm, kia cũng là cái nhược nử tử.Khoan dung qua đi còn lại là lớn hơn nữa phẫn nộ, nếu liền Lâm Thanh Uyển như vậy một cái tiểu cô nương đều cho rằng là hắn cái này hoàng đế dung không dưới Chung Như Anh, kia những người khác sẽ như thế nào cho rằng?Là ai dám lớn mật như thế, dám đối Hồng Châu chiến sự dấu diếm không báo? Còn phong tỏa Hồng Châu tin tức?Cơ hồ nháy mắt, hắn trong lòng liền hiện lên vài người tuyê, trên mặt càng thêm trầm nãy.Hắn nhìn về phía Lâm Thanh Uyển nói: “Sự tình quan trọng đại, không thể lấy một phong công văn cập một phong thơ liền kết luận, cho nên việc này không thể tuyên dương đi ra ngoài, đãi trầm kiềm chứng sau lại nói.”Lâm Thanh Uyển lập tức nói: “Thần tuân mệnh, chỉ là bệ hạ, Hồng Châu nếu khởi chiến sự, chỉ sợ lương thảo sớm đã không đủ, thần ở tối trước liền đã cùng Tô Châu Chu thứ sử thương nghị hảo, hắn ở Tô Châu trù bị lương thảo, chỉ là...”Lâm Thanh Uyển trên mặt có chút khó xử.Hoàng đế không cần tưởng liền có thể tiếp được nàng chưa hết nói, chỉ là hắn mới hạ lệnh giảm miễn các nơi thuế má, năm nay bởi vì mưa gió còn tính điều hòa, thêm chi đánh hạ Nam Hán tầng lớn ranh giới, hắn lại mừng thọ, luôn luôn là triều đình thuế má trọng khu Giang Nam cũng ở giảm miễn chi liệt.Không chỉ có bần hộ nhóm giảm miễn một ít thuế má, chính là phú hộ đều giảm phú, tổng không thể lúc này lại thêm quân thuế đi?Kia phía trước hắn giảm miễn thuế má ý chỉ liền cùng phóng cái răm dường như, chỉ sợ thiên hạ bá tánh đều phải nhạo báng hắn.Nhưng nếu là không thu quân thuế, cũng không khôi phục thuế má, hắn nhất thời thật đúng là lấy không ra nhiêu như vậy lương thảo, rốt cuộc, lúc này chỉ là cây trồng vụ hè, các nơi thuế má hữu hạn, càng đừng nói hạ thuế cũng đến tháng sau mới bắt đầu thu thuế đâu, chờ thuế lương thu đi lên lại vận đến Hồng Châu, rau kim châm đều lạnh.Đến nỗi quốc khố, Lâm Giang ba năm trước đây để lại cho hắn đáy sõm tại năm trước Nam chinh khi liền tiêu hết,

hiện giờ tiền trong quốc khố bạc là năm trước thu hoạch vụ thu cứu tế nạn dân hoà bình lương giới lúc sau dư lại một chút, đừng nói lương thảo, liền triều đình quan viên bỗng lộc đều không đủ.Hắn còn chỉ vào hạ thuế cấp thuộc hạ phát bỗng lộc đâu.Hoàng đế buồn rầu lên, hắn giống như lại biến nghèo.Lâm Thanh Uyển khuy sắc mặt của hắn liền biết nàng đoán được không kém, quốc khố là thật không có tiền, nàng thở dài một tiếng, cúi đầu nói: “Thùa bệ hạ long ân, năm nay thần cùng cháu gái vợ tước điên thu hoạch không kém, thần nguyện đều lấy ra tới tạm thời chi viện Hồng Châu.”Không nói hoàng đế, chính là vẫn luôn đứng ở một bên sống chết mặc bây Hoàng Hậu cùng trưởng công chúa đều kinh ngạc nhìn nàng.Lâm Thanh Uyển đây mặt hổ thẹn, nọa nọa nói: “Thần hổ thẹn, phía trước mạo phạm bệ hạ...”Hoàng đế cùng Hoàng Hậu hơi san, rốt cuộc vẫn là tiểu cô nương, chỉ là hiểu lâm liền như thế trong lòng bất an, thế nhưng còn lấy toàn bộ cây trồng vụ hè ra tới bồi tội.Hoàng đế lắc lắc đầu, đang muốn từ chối, nhìn chằm chằm vào Lâm Thanh Uyển xem trưởng công chúa liền cười nói: “Phụ thân, nếu muội muội có tâm, ngài không bằng liền thửa nàng hảo ý, nếu ngài trong lòng băn khoăn, kia về sau liền nhiều đau đau nàng chính là.”Nguyên Hoa công chúa cười như không cười nhìn Lâm Thanh Uyển liếc mắt một cái, hướng hoàng đế nghịch ngợm chớp mắt nói: “Nàng cũng là ngài nữ nhi không phải, nữ nhi vì phụ thân chia sẻ bình thường nhất bất quá.”Lâm Thanh Uyển cùng Lâm Ngọc Tân nghe vậy âm thầm thở dài nhẹ nhõm một hơi, các nàng có thể cảm giác được Nguyên Hoa công chúa nhìn chằm chằm vào các nàng, xuất phát từ đối nữ nhân ánh mắt mãn cảm, Lâm Thanh Uyển cùng Lâm Ngọc Tân đã mãn cảm cảm giác được Nguyên Hoa công chúa đối với các nàng hoài nghi.Hoàng đế lại oán trách mà trừng mắt nhìn Nguyên Hoa công chúa liếc mắt một cái, bất quá đích xác có chút tâm động, Lâm Thanh Uyển có lương, mà hắn cũng có thể khác phương thức bồi thường nàng.Tin tưởng nàng cũng sẽ rất vui lòng.Hoàng đế trầm mặc một chút, quét mắt Lâm Thanh Uyển bên người quỳ Lâm Ngọc Tân, hơi hơi gật đầu nói. “Ngươi này chất nữ cũng cập kê đi”Lâm Thanh Uyển thấp giọng ứng, “Là”.Hoàng đế gật gật đầu, không có nói nữa, nhưng hai bên đều biết, hắn này xem như thửa Lâm Thanh Uyển hảo ý.Lương thảo sự nhất định, hoàng đế liền sốt ruột điều tra khởi Hồng Châu sự tới, cho nên hắn không nghĩ ở lâu, cùng Lâm Thanh Uyển nói một lát lời nói liền đứng dậy rời đi.Hồng Châu có phải hay không thật sự nổi lên chiến sự còn không nhất định đâu, chẳng sợ trong lòng đã có tám phần nhận định, nhưng ở không có xác thực chứng cứ trước, hắn cũng không muốn liền kết luận.Hoàng đế vừa đi, Nguyên Hoa công chúa nhìn thoáng qua mẫu hậu, thấy nàng sắc mặt hơi hoãn, tuy trên mặt biểu tình vẫn là thực đậm, lại biết nàng không phải tức giận như vậy, liền đứng dậy nói, “Mẫu thân, ta mang muội muội cùng Lâm huyện chủ đi Ngụ Hoa Viên đi một chút”Hoàng Hậu

gật gật đầu nói. “Đi thôi, nhiều chiêu cỗ một ít ngươi muội muội, huyền chủ còn nhỏ, đừng dọa nhân gia hài tử”Nguyên Hoa công chúa cười đồng ý, Lâm Thanh Uyển mang theo Lâm Ngọc Tân khom mình hành lễ lui ra, tới rồi trong vườn, Nguyên Hoa công chúa lúc này mới xoay người, đối Lâm Thanh Uyển cười nói “Mẫu hậu nói ngươi cùng chất nữ nhát gan, nhưng ta xem các ngươi dũng khí lại rất là lớn.”Hoàng Hậu rõ ràng nói chính là Lâm Ngọc Tân niên thiếu, Nguyên Hoa công chúa thiên nói thành các nàng nhát gan, Lâm Thanh Uyển trong lòng nhảy dựng, chỉ có thể hồi lấy mờ mịt.Thấy Lâm Thanh Uyển vẻ mặt mê mang nhìn hắn, Nguyên Hoa công chúa một bên nhìn nàng tóc một bên cười nói: “Muội muội hôm nay sơ đầu tóc không tồi, nhìn so thực tế tuổi còn muôn tiểu chút, không giống như là thủ tiết ba năm, đảo như là mới vừa gả chồng không lâu tiểu phụ nhân, chỉ trừ bỏ quần áo thuần tịnh chút.”“Tỷ tỷ nếu là thích, quay đầu lại ta làm trong nhà nha đầu giáo một chút ngài trong phủ nha hoàn?”Nguyên Hoa công chúa nhìn nàng sợ tới mức sắc mặt vi bạch, liền hơi hoi mím cười nói: “Hảo a.”Nguyên Hoa công chúa đứng dậy cười nói: “Ta xem muội muội sắc mặt không tốt, có phải hay không muôn nghỉ ngoi một chút?”Lâm Thanh Uyển thuận thế gật đầu, “Có thể là đã nhiều ngày lên đường nóng nảy chút, điện hạ thứ lỗi, ta đi nghỉ ngoi trong chốc lát.”Nguyên Hoa công chúa liền duỗi tay đưa tới một cái cung nữ, phân phó nói: “Đưa quận chúa đi trắc điện nghỉ ngoi.”Lâm Thanh Uyển liền duỗi tay cấp Lâm Ngọc Tân đỡ lấy, cười nói: “Ngọc Tân đỡ một chút cô cô.”Lâm Ngọc Tân vội vàng đỡ lấy nàng, hai người cùng Nguyên Hoa công chúa hơi hoi hành lễ lui về phía sau hạ.Tới rồi trắc điện, Lâm Thanh Uyển cầm tạ cung nữ, cho đôi phuơng một cái túi tiền, lúc này mới đỡ Lâm Ngọc Tân tay nằm ở trên giường.Lâm Ngọc Tân tháp giọng cùng cung nữ nói: “Vất vả tỷ tỷ, ta cô cô nghỉ ngoi khi không mừng người ngoài ở bên.”Dứt lời lại cho nàng tắc một cái túi tiền.Cung nữ hơi hoi mím cười nói: “Kia nô tỳ ở bên ngoài hầu hạ, ngài có việc kêu một tiếng liền hảo.”Chờ cung nữ đi ra ngoài, Lâm Ngọc Tân mới cẩn thận nhìn về phía Lâm Thanh Uyển, “Cô cô?”Lâm Thanh Uyển mở to mắt, thấy nàng sắc mặt lo lắng, liền duỗi tay vỗ vỗ nàng trán an nói: “Đừng sợ, nàng không có ác ý.”Bằng không ở Hoàng Hậu trong điện liền sẽ nói.“Cho nên cô cô thật là có ý?”Lâm Ngọc Tân nhìn nàng cô cô hôm nay tân đổi kiểu tóc hỏi.Lâm Thanh Uyển hơi hoi mím cười, cũng không có trả lời, nhưng Lâm Ngọc Tân đã hiểu được, nàng khó hiểu hỏi, “Cô cô vì sao phải làm như vậy đâu? Nếu là Chung cô cô xảy ra chuyện, ngài nói rõ đó là, hà tất kích hắn?”

Chương 215: Trang nhược

Liền Lâm Ngọc Tân cái này thật tiểu hài tử đều cảm thấy hoàng đế sẽ không vì binh quyền mà uống cỗ quốc gia đại nghĩa, huống chi cô cô? Cho nên nàng không quá minh bạch cô cô vì cái gì muốn biểu hiện này phân hoài nghi. Nay không phải đắc tội hoàng đế? Lâm Thanh Uyển sờ sờ nàng tóc không nói chuyện, đây là ở trong cung, nói chuyện nhiều có bất tiện, Nguyên Hoa công chúa đã có hoài nghi, nàng không nghĩ lại ở trong cung lưu lại càng nhiều nhược điểm. Cô chất hai lần đầu tiên vào cung, Hoàng Hậu để lại hai người ăn cơm trưa, lúc này mới làm người rời đi. "Vẫn là mẫu hậu hảo," Nguyên Hoa công chúa ôm nàng cánh tay cười nói: "Lấy đại cục làm trọng, phụ hoàng có thể cưới được mẫu hậu thật đúng là phụ hoàng phúc khí." "Biên nhi đi, ta mới hảo, ngươi lại tới nhắc nhở ta." Nguyên Hoa công chúa cười, "Mẫu thân, Như Anh muội muội sự thật là đại sự, tuy rằng nàng tuy tiện góp lời không ổn, nhưng nàng này không phải không có mặt khác con đường sao?" Hoàng Hậu rũ xuống đôi mắt nói: "Nàng là quận chúa, nhưng thăng thượng tâu chương, chẳng lẽ trong triều đại thần còn dám tiệt nàng sổ con? Lại vô dụng Lâm gia ở trong triều liền không có một vài bạn cũ? Ta là thật đương nàng là nghĩa nữ, Như Anh rốt cuộc là cái Đại tướng quân, ngươi lại tuổi tác lớn, chỉ có nàng, tuổi nhỏ nhất, tài hoa tính tình cũng đều đối ta ăn uống, nhưng ai biết ta cái này Hoàng Hậu cũng bất quá là người ta thấy hoàng đế ván cầu. Nếu không phải vì Như Anh quận chúa, chỉ sợ nàng còn nhớ không nổi tiến cung cho ta thỉnh an đâu." "Cho nên mẫu thân đây là ở ăn Như Anh muội muội dấm?" Nguyên Hoa công chúa nhịn không được che miệng mà cười, "Ngài không phục, quay đầu lại đem nàng nhiều chiêu tiến cung tới, này ở chung lâu rồi, cảm tình tự nhiên cũng liền thâm." Nàng cười nói: "Năm trước Như Anh muội muội mới cùng nàng ở chung bao lâu? Phía trước liền tin cũng chưa thông qua, kết quả hiện tại nàng lại chịu vì Như Anh muội muội ngàn dặm nhập kinh, còn mạo hiểm góp lời, có thể thấy được là cá tính tình người trong. Nếu như thế, mẫu thân gì sâu đoạt bất quá Như Anh muội muội?" "Nói bậy," Hoàng Hậu giận nàng nói: "Ta là kia chờ tranh giành tình cảm người sao?" Nàng bất quá là cảm thấy chính mình trả giá không chiếm được ngang nhau hồi báo thôi,

đảo có vẻ nàng tự mình đa tình.Nguyên Hoa công chúa lại cười hì hì ôm nàng cánh tay nói: “Hảo hảo hảo, ngài không phải, ta là được rồi đi, nàng vẫn là cái nghĩa nữ đâu, nhưng ta nhìn ngài quan tâm nàng có thể so ta cái này thân nhiều hơn. Nữ nhi hiện tại nhưng ghen tị.”“Hảo hảo hảo, ta quan tâm ngươi, thương ngươi.” Hoàng Hậu ôm nữ nhi, đối Lâm Thanh Uyển cuối cùng một chút tức giận cũng tiêu tán.Nàng phát phát tay nói: “Tính, ngày khác lại làm nàng tiên cung thỉnh an đi, ta xem hôm nay nàng cũng sợ tới mức quá sức, ngươi phụ hoàng nửa câu lời nói không nói, nàng chính mình liền đem cây trống vụ hè toàn đưa ra tới.”“Này không phải vì phụ hoàng phân ưu sao?”Hoàng Hậu hờ hờ nói: “Ngươi phụ hoàng lại khó, có thể có các nàng cô chất khó? Hắn phía dưới còn có một đoàn đại thần đâu, lại vô dụng còn có các đại gia tộc đâu, khi nào quốc sự đảo làm hai cái nhược nữ tử tới làm lụng vật vả.”Nguyên Hoa công chúa biết nàng mẫu hậu nhất giúp đỡ người nghèo liên nhược, Như Anh từ nhỏ cường thế, cho nên tuy rằng tình cảnh cùng Lâm Thanh Uyển không sai biệt lắm, nàng mẫu hậu nhiều nhất cũng liền đau lòng một chút.Nhưng Lâm Thanh Uyển không giống nhau, cùng có Chung gia quân làm hậu thuẫn Chung Như Anh không giống nhau, Lâm Thanh Uyển là chân chính nhược nữ tử, hôm nay nàng trang điểm lại vừa lúc giả nộn yêu thế, vừa vặn cào ở nàng phụ hoàng mẫu hậu ngực thượng, bằng không hôm nay này một quan nào dễ dàng như vậy quá?Nàng biết rõ nàng cha mẹ cái này nhược điểm, dĩ vãng cũng không thiêu lợi dụng quá, nhưng nàng là bọn họ thân cận người mới có thể biết điểm này, Lâm Thanh Uyển là làm sao mà biết được?Phải biết rằng, chính là mấy cái huynh đệ cũng không phát hiện cha mẹ cái này nhược điểm.Ra cung Lâm Thanh Uyển thẳng đến quận chúa phủ, nghĩ nghĩ, vẫn là đem cái rương phía dưới một quyển bút ký tìm ra, phiên đến trong đó tờ giấy, sờ sờ, vẫn là đem nó xé xuống tới thiêu.Đây là từ Lâm Trí bản chép tay thượng sao xuống dưới, mặt trên ghi lại vài món Đế hậu việc nhỏ, còn có Lâm Trí mấy cái lời bình.Lâm Thanh Uyển đổi hoàng đế cùng Hoàng Hậu hiểu biết đều là từ Lâm Dĩnh, Lâm Trí cùng Lâm Giang lưu lại bản chép tay trung tổng kết ra tới.Nguyên Hoa công chúa nổi lên hoài nghi, kia này tờ giấy liền không thể lại lưu trữ.Lâm Thanh Uyển tiếc hận đem giấy thiêu, tự mình an ủi tưởng, cũng may bọn họ bản chép tay rải rác hỗn loạn, nguyên thủy tư liệu lịch sử nhưng thật ra có thể bảo lưu lại tới.Hơn nữa liền tính bị phát hiện cũng không có việc gì, kia dù sao cũng là tổ tiên bản chép tay, cùng nàng loại này tổng kết tính bút ký là không giống nhau.Lâm Ngọc Tân mộc ngốc ngốc nhìn cô cô đem kia vài tờ giấy thiêu, lúc này mới ngốc ngốc hỏi, “Cô cô?”Lâm Thanh Uyển liền quay đầu đối nàng nói: “Này thuộc thiên môn, không phải cái gì hảo phương pháp, ngươi về sau không cần học ta.”“Nếu không tốt, cô cô vì sao còn muốn làm như vậy?”“Bởi vì cô cô không có như vậy nhiều thời giờ a.” Lâm Thanh Uyển trong mắt hiện lên

nhàn nhạt bi thương, nhìn nàng không tha nói: “Nhưng ngươi tương lai còn lớn lên thực, về sau ngươi còn sẽ có con cái tôn nhi, cho nên không cần học cô cô.”Lâm Ngọc Tân đột nhiên có chút sợ hãi, cẩn cẩn môi hỏi, “Cô cô cũng chỉ so với ta lớn tuổi ba tuổi mà thôi, ta tương lai trưởng, cô cô tự nhiên cũng có rất nhiều thời gian, như thế nào sẽ không đủ?”Lâm Thanh Uyển nói: “Hiện tại cô cô có thể cho ngươi đánh hảo cơ sở, nhưng cô cô phía trước không có chồng đỡ người, thời thế không khỏi người, làm sao có thời giờ cấp cô cô?”Lâm Ngọc Tân nghe nàng nói thời gian là ý tứ này, liền âm thầm thở dài nhẹ nhõm một hơi, gật đầu nói: “Cô cô ngài yên tâm, ta hiện tại liền có thể giúp ngài.”Lâm Thanh Uyển vui mừng vuốt nàng đầu nói: “Đúng vậy, hôm nay Ngọc Tân biểu hiện rất khá, so cô cô còn cường chúa.”Lâm Ngọc Tân liền cùng cô cô bò đến trên một cái giường, tiếp tục trong cung vân đê, “Cho nên ngài vì cái gì muốn biểu hiện đến hoài nghi bệ hạ? Còn có, ngài không phải nói muốn đem bùn chữ in rời cùng mộc chữ in rời đưa cho bệ hạ sao, như thế nào này hai dạng khác biệt đồ vật lại không xuất hiện ở danh mục quà tặng bên trong?”Lâm Thanh Uyển nói: “Tạm thời không dùng được.”Nàng dừng một chút sau nói: “Hồng Châu sự phức tạp thật sự, không phải chúng ta mặt ngoài nhìn đến như vậy, cho nên ngươi không cần hỏi đến, càng không cần tham dự. Chờ về sau có thể nói thời điểm, cô cô sẽ nói cho ngươi.”Lâm Ngọc Tân tuy tò mò không thôi, lại vẫn là nghẹn lại không hỏi.“Đến nỗi biểu lộ hoài nghi bệ hạ,” Lâm Thanh Uyển cười khổ nói: “Ngươi coi như cô cô còn tuổi nhỏ, lòng dạ không đủ thâm đi.”Lâm Ngọc Tân nhịn không được yên lặng mà nhìn nàng cô cô, ngài như vậy trang nhược thật sự hảo sao?Hoàng đế ra tay có thể so Lâm Thanh Uyển Chu thứ sử bọn họ nhanh chóng, lợi hại nhiều, cơ hồ nhân tài phái ra đi ba ngày, Lâm Thanh Uyển còn đóng cửa quét tước quận chúa phủ khi liền được đến xác thực tin tức.Hồng Châu đích xác nỗi lên chiến sự, từ Nam Hán rút về Đại Sở Sở quân lăng lẽ hoả lực tập trung biên giới, ở mỗ một lần cùng Đại Lương hằng ngày tiểu xung đột sau bỗng nhiên bùng nổ, quy mô xâm chiếm Đại Lương biên giới.Chung Như Anh chặn đê nhất sóng công kích, chủ doanh tuy lui về phía sau năm dặm, lại không mất đi quốc thổ. Lúc ấy Chung Như Anh liền đã phát kịch liệt công văn vào kinh, đáng tiếc đi ra ngoài người không trở về.Sau lại Sở quân tiến công càng mạnh mẽ, đối phương viện quân cũng càng ngày càng nhiều, Chung Như Anh lần nữa phát ra quân báo cầu viện lại không chiếm được đáp lại.Hiện giờ Hồng Châu dù chưa ném, Lương quân cũng đã lui về phía sau hai mươi dặm, hiện giờ chính trú đóng ở Hồng Châu bên trong thành.Đến nỗi phong tỏa Hồng Châu làm triều đình thu không đến quân báo người, tuy còn chưa có xác thực chứng cứ, nhưng đối phương lớn như vậy bước đi, hoàng đế thuộc hạ người lại không phải giá áo túi cơm, như thế nào sẽ tra không đến dấu vết đê lại?Huống chi hoàng đế bản nhân cũng có điều hoài nghi, những cái đó

thu thập lại đây chứng cứ bất quá là càng xác định hắn suy đoán thôi.

Chương 216: Bá phỏng

Hoàng đế ra tay, vẫn luôn bị phong tỏa Hồng Châu dường như một đạo bị mở ra miệng công hòng thủy giống nhau truyền đến vô số tin tức, trực tiếp đem triều đình cấp tạp ngốc.Các đại thần đều sợ ngây người, Sở Quốc đều tiến công gần một tháng, bọn họ thế nhưng mới thu được tin tức, bởi vì tin tức lạc hậu, bọn họ còn không biết Chung Như Anh công văn bị chặn lại sự.Vì thế ngày hôm sau liền có bông tuyết sô con bay về phía hoàng đế, tất cả đều là buộc tội Chung Như Anh dâu diếm quân tình không báo, tức giận đến hoàng đế đương triều tạp cái ly.Đại gia thế mới biết, nguyên lai Chung Như Anh ra bên ngoài truyền lại tin tức đều bị tiệt, Hồng Châu cùng ngoại giới chặt đứt gần một tháng liên hệ, này trong đó còn liên lụy tới Lâm thị, Thượng thị, Lư thị con cháu cùng Tô Châu thứ sử Chu Thông nhi tử.Cả triều toàn tĩnh.Chung Như Anh dâu diếm quân tình vẫn là bỏ rơi nhiệm vụ, có người chặn lại biên quan cấp báo, kia chính là giống như tạo phản, tính chất căn bản không giống nhau.Nhất quan trọng chính là ai sẽ đi chặn lại Hồng Châu tin tức? Ai có bỗn sự này?Hai người kết hợp, đạt tới điều kiện này một cái bàn tay đều số đến lại đây, mặc kệ là ai đều không phải bọn họ có thể tùy tiện dối, cho nên mọi người đều trầm mặc, quyết định chờ sự thật điều tra rõ ràng lại nói.Hiện giờ, hiện giờ vẫn là đánh giặc quan trọng a.Hoàng đế ngày sinh liền phải tới rồi, tổng không thể hàn mừng thọ khi quốc gia còn ở đánh giặc đi, kia còn có gì ý mừng đáng nói?Cho nên thượng đến lục bộ thượng thư, hạ đến các bộ đường quan đều tỏ vẻ muốn đổi chết Sở Quốc.Hộ Bộ Thượng Thư tuy khóc than, nhưng vẫn như cũ cắn răng nói: “Thần sẽ hạ lệnh các nơi quan viên kiêm quân lương.”Binh Bộ Thượng Thư cũng nói: “Nhưng từ Linh Châu cùng Giang Nam hai mà điều binh chi viện Chung tướng quân...”Công Bộ tỏ vẻ bọn họ tân cải tiến đầu thạch cơ có thể đầu nhập sử dụng...Hoàng đế sắc mặt lúc này mới đẹp chút, đem Lâm Thanh Uyển mặt sau bô giao sô con giao cho nội thị, làm hàn cấp phía dưới đại thần xem, “Tô Châu thứ sử Chu ái khanh đã bị một bộ phận lương thảo, thêm chi Lâm quận chúa nguyện đem năm nay cây trồng vụ hè tân lương cùng năm trước còn lại một bộ phận lương thực toàn bộ hiến cho cấp quốc khố, này đâu một đám lương thảo liền tính không sai biệt

lắm.”Đánh giặc phải chuẩn bị lương thảo trước, hiện tại lương thảo đã bị tê, thả ít ngày nữa là có thể từ Tô Châu xuất phát hướng Hồng Châu đi, viện quân cũng có thể bắt đầu động.Binh Bộ Thượng Thư cùng Hộ Bộ Thượng Thư trong lòng đều là vui vẻ, bọn họ thích nhất Lâm quận chúa người như vậy.Mặt khác đại thần tắc có chút trong miệng phiếm khổ, trong lòng toan nói: Lâm gia người như thế nào đều ái quyên đồ vật, này còn chưa đủ?Bất quá Lâm Thanh Uyển này một nhược nữ tử đều quyên, mặt khác đại thần không quan tâm trong lòng có nguyện ý hay không đều móc ra một ít.Hoàng đế bỗn ý cũng không phải gọi bọn hắn quyên đồ vật, đương nhiên bọn họ quyên hắn cũng sẽ giật nhẹ khoe miệng tỏ vẻ vui sướng, hắn ném ra Lâm Thanh Uyển số con bất quá là vì nói cho bọn họ.Liền Lâm Thanh Uyển như vậy một cái không ở dã quận chúa đều biết biên quan chiến sự làm trọng, lúc này các ngươi sảo cái gì?Tiên đế cùng Lâm Dĩnh lưu lại truyền thống, một khi gặp gỡ ngoại địch, chuyện gì đều so ra kém ngăn địch quan trọng.Cho nên hoàng đế tuy hận không thể đem sau lưng người bắt được tới đánh một đòn, nhưng vẫn là đến đem hỏa nghẹn, trước cứu Hồng Châu.Cùng lúc đó, triều đình còn chọn phái đi quan viên đi sứ Sở Quốc, tuy rằng Sở Quốc đã quy mô tiến công, nhưng hoàng đế nghĩ tới cái hảo thọ, có thể nói cùng liền nói cùng, không thể hoà giải liền kéo thời gian, chẳng sợ kéo không được thời gian, nhân cơ hội đi mắng mắng Sở Đế cũng là có thể.Lâm Thanh Uyển lại vào một lần hoàng cung, hoàng đế cùng Hoàng Hậu đối nàng thái độ đều so lần trước ôn hòa không ít, tuy không biết bọn họ trong lòng như thế nào tưởng, nhưng ít ra lẫn nhau gian duy trì bình thản.Lâm Thanh Uyển lúc này mới yên lòng, bắt đầu rộng mở đại môn đón khách, cùng với ra cửa bái phỏng.Bọn họ đệ nhất gia muôn đi đó là Tạ gia.Liền tính đã quy tông, “Nàng” vẫn là Tạ Dật Minh thê tử a!Tạ phu nhân ở quận chúa phủ ở hai ngày, giúp nàng đem đem nội viện sự đều an bài đến không sai biệt lắm, lúc này mới hồi phủ.Phía trước Lâm Thanh Uyển không tới cửa còn có thể nói vừa đến kinh thành muôn dàn xếp, hiện tại nếu đã dàn xếp xuống dưới, tự nhiên là muôn đi Tạ gia bái kiến.Lúc này đây Lâm Thanh Uyển không mang Lâm Ngọc Tân.Dùng Lâm Thanh Uyển nói chính là, “Tạ gia trừ bỏ Tạ phu nhân, còn lại người không cần thâm giao, ngươi gần đây chân kinh không nhỏ, liền ở nhà nghỉ ngơi đi.”Lâm Ngọc Tân biết cô cô còn ở để ý dương chết, cũng đích xác không thích Tạ gia người, liền gật đầu đồng ý.Tạ Duyên cũng không dám nhẹ nhìn hắn vị này con dâu, thu được nàng bái thiếp sau liền trước tiên một ngày xin nghỉ ở nhà, ngay cả hắn cha Tạ Hoành hôm nay cũng chưa đi làm.Tạ phu nhân càng là trực tiếp trang phục lộng lẫy chờ đợi, Tạ Dật Dương cùng thê tử Lý thị không nghĩ tới trong nhà đối Lâm Thanh Uyển coi trọng như vậy, nhất thời có chút giật mình nhiên.Mà còn tuổi nhỏ Tạ Tỉnh cùng Tạ Huyền chỉ biết hôm nay trong nhà muôn tới quan trọng khách nhân, bọn họ rốt cuộc

không cần đọc sách biết chữ, cao hứng vô cùng.Tạ Huyên vẫn như cũ làm bạn ở Tạ phu nhân bên cạnh người, hiện giờ hắn thực ý lại Tạ phu nhân.Nhưng Tạ phu nhân hôm nay hiển nhiên đổi hắn không quá chú ý, thấy hắn khi liền sắc mặt đạm nhiên, bất quá vẫn là để lại nàng tại bên người.Bởi vì Lý thị ở bên người nàng hầu hạ a.Lý thị nhìn rúc vào Tạ phu nhân bên người nhỉ tử, tim đau như bị thít chặt, tuy rằng nàng sớm đã từ bỏ đứa con trai này, cũng là nàng chủ động xa cách hắn, nhưng này không ý nghĩa nàng là có thể thờ ơ nhìn hắn thân cận Tạ phu nhân.Kia chính là nàng mười tháng hoài thai hậu sinh hạ hài tử, còn mang theo bốn năm.Lý thị lại nhịn không được nhìn Tạ Huyên liếc mắt một cái, nhấp nháy miệng bung trà cáp Tạ phu nhân, nàng tổng cảm thấy bọn họ so ngày xưa càng thân cận vài phần, hay là cái này bà điên tra tấn Huyên Nhi?Tạ phu nhân nhìn lướt qua nàng biểu tình, khéo miệng hơi chọn, đứng dậy đi phía trước đi, “Đi thôi, Uyên tỷ nhi liền sắp tới rồi.”Lâm Thanh Uyên đúng giờ tới cửa bái phỏng, hai bên gấp mặt đầu tiên là sưng sốt, sau đó Tạ Hoành liền mang theo Tạ gia người đi trước thi lễ, Lâm Thanh Uyên khéo miệng hơi chọn, uốn gối trở về nửa lễ.Giờ khắc này, nàng thật đúng là đặc biệt thích quân chúa cái này thân phận.Tạ Hoành cùng Tạ Duyên thấy nàng đứng bị toàn lễ, trong mắt liền hơi hơi tối sầm lại, Tạ Hoành trong lòng càng là sâu kín thở dài, nhìn lướt qua cao hứng Tạ phu nhân, rốt cuộc là có vết rách, chỉ sợ khó có thể đèn bù.Đoàn người liên tục chiến đấu ở các chiến trường phòng khách, người hỏi một chút thân thể trạng huống, ta nói một chút nồng tang giá tường, xa xa nhìn đảo cũng coi như hoà thuận vui vẻ, nhưng này không giống như là thấy con dâu tôn túc, đảo như là thấy cùng thế hệ khách quý giống nhau.Này cùng Tạ Hoành cùng Tạ Duyên trong tường tượng gấp mặt cảnh tượng căn bản không giống nhau, nhưng nhạc đạo từ lúc bắt đầu gấp mặt liền định ra.Lâm Thanh Uyên bị bọn họ toàn lễ, lại chỉ trở về nửa lễ, hiển nhiên là muôn tuân thủ nghiêm ngặt hoàng gia lễ nghi, bọn họ liền cũng chỉ có thể lùn hạ sống lưng.Đây là Tạ gia thất sách, vì tỏ vẻ đối Lâm Thanh Uyên coi trọng, Tạ Hoành lúc này mới cùng Tạ Duyên đứng ở phòng khách trước cửa chỗ đó đón chào, không nghĩ tới lại làm Lâm Thanh Uyễn nắm giữ chủ đạo quyền.Thấy Lâm Thanh Uyễn trên mặt khách khí, lại chỉ đối Tạ phu nhân một người biểu đạt thân cận chi ý, nói chuyện nửa ngày vẫn là một bộ đạm nhiên có lễ bộ dáng, Tạ Hoành liền biết muôn giống như trước đây duy trì được tạ lâm hai nhà thân cận là không có khả năng.Hắn tâm sinh đi ý, liền tìm cái lối cớ rời đi, đem chiến trường để lại cho con của hắn.Đều là con của hắn gây ra họa, tự nhiên giao từ hắn giải quyết.

Chương 217: Đau lòng

Tạ Duyên lại không hắn cha như vậy thanh tịnh, tuy rằng biết Lâm Thanh Uyển đối Tạ gia khách khí xa cách, nhưng vẫn là chỉ Tạ phu nhân bên cạnh người Tạ Huyên nói: “Đây là người nhị cháu trai, Huyên Nhi, tới cấp người thím thỉnh an.” Tạ Huyên ngây thơ mờ mịt tiến lên, ngẩng đầu nhìn mắt Lâm Thanh Uyển, lúc này mới phải quỳ xuống dập đầu, Lý thị khẩn trương nắm chặt tay. Lâm Thanh Uyển lại một tay đem người đỡ lấy, đem hán kéo đến bên người nói: “Vừa rồi không phải cùng ca ca người hành quá lễ? Không cần lại đa lễ.” Nghĩ nghĩ, Lâm Thanh Uyển từ Bạch Mai trong tay cầm một cái túi tiền cho hán, cười nói: “Bên trong là một ít ngoạn ý nhi, người cầm đi ngoạn nhi.” Tạ Huyên quay đầu nhìn thoáng qua Tạ phu nhân, Tạ phu nhân liền cười nói: “Đã là người nhị thẩm cho người, người liền tiếp theo đi.” Tạ Huyên lúc này mới cao hứng cầm, đặng đặng đặng chạy về Tạ phu nhân bên người, lấy lòng đem túi tiền đưa cho nàng. Tạ phu nhân không tiếp, cười nói: “Chính người cầm ngoạn nhi đi.” Tạ Duyên liếc nàng liếc mắt một cái, đối Lâm Thanh Uyển nói: “Mẫu thân người thực thích đứa nhỏ này, đã mang theo trên người dưỡng hơn nửa năm, ta ý tứ, người cùng Nhị Lang dưới gối không cái hài tử, nếu là nguyện ý không bằng liền đem đứa nhỏ này quá kế, cũng làm mẫu thân người bên người có cái hài tử làm bạn.” Tạ phu nhân khóe miệng mang theo cười lạnh, ngẩng đầu nhìn về phía Lâm Thanh Uyển. Lâm Thanh Uyển trên mặt tươi cười liền không có biến quả, vẫn như cũ là kia phó đậm nhiên bộ dáng, mang theo hai phân cười nhạt nói: “Làm phiền công công lo lắng, chỉ là dưỡng hài tử không phải chỉ cấp ăn uống là đủ rồi, còn phải dạy hán làm người làm việc. Bằng không, dưỡng mà không giáo cùng súc sinh có gì dị?” Tạ Duyên sắc mặt biến đổi, một bên Tạ Dật Dương gương mặt trùu trùu, nhịn xuống. Lâm Thanh Uyển tiếp tục cười nhạt nói: “Nhị Lang không ở, ta năng lực hữu hạn, tuổi lại tiêu, nơi nào dưỡng đến hảo một cái hài tử? Cho nên ta không nghĩ quá kế con nối dòng, đặc biệt là, như vậy áu tiêu con nối dòng.” Tạ Duyên liền trầm khuôn mặt nói: “Ngươi có thể giao cho mẫu thân ngươi đem mang, nàng dưới gối hư không, có cái hài tử tại bên người tổng hội càng tốt chút.” Lâm Thanh Uyển nhịn không được cười khẽ ra tiếng, “Công công, đại bá còn ở

đâu, mẫu thân dưới gối như thế nào hư không?"Nàng cười như không cười nhìn hắn nói: "Chẳng lẽ đại bá không phải mẫu thân nhi tử? Tạ Tỉnh cùng Tạ Huyên không phải mẫu thân tôn tử?"Tạ Duyên thanh mặt nói: "Đại Lang đương nhiên là mẫu thân người hài tử, chỉ là..."Chỉ là cái gì?Chỉ là hắn là con riêng, đối Tạ phu nhân sẽ không như vậy thiệt tình?Y tú này lộ ra tới, người ngoài thấy thế nào con của hắn, thấy thế nào Tạ gia?Hắn sắc mặt ủ dột, cuối cùng nói: "Nếu người không muôn liền tính."Lâm Thanh Uyển liền cười nói: "Công công nói đùa, ta còn là thực nguyện ý, chỉ là nồng lực hữu hạn thôi. Hơn nữa,"Nàng ngẩng đầu nhìn về phía đối diện Tạ Dật Dương, ánh mắt sáng ngời nhìn chăm chăm hắn nói: "Ta tưởng liền tính ta bất quá kế, đại bá cũng sẽ hiểu thuận mẫu thân, hắn sinh hài tử vẫn là đến ở mẫu thân dưới gối tǎn hiếu không phải sao?"Tạ Dật Dương gương mặt trùu trùu, cắn răng nói: "Là!"Lâm Thanh Uyển vừa lòng gật đầu, nhìn lướt qua Tạ Tỉnh cùng Tạ Huyên, thành tâm kiến nghị Tạ Dật Dương nói: "Đại bá, tuy rằng ta không quá sẽ dưỡng hài tử, nhưng cũng biết chút đạo lý, này một chén nước đến giữ thăng bằng, huynh đệ mới có thể hòa thuận, bằng không đơn thiên vị trong đó một cái, chỉ sợ vốn dĩ hòa thuận huynh đệ cũng sẽ sinh khích."Tạ Dật Dương chỉ đương Lâm Thanh Uyển trong lòng ẩn ác ý, đây là ở châm chọc hắn đâu.Tạ Dật Minh đã chết, tất cả mọi người đương Tạ Duyên bất công hắn, lại không biết phía trước mười mấy năm, Tạ Duyên bất công đối tượng đều là Tạ Dật Minh, cũng không phải là hắn!Cho nên hắn trong lòng hờ lạnh một tiếng, cũng không chấp nhận.Tạ phu nhân nhìn trên mặt ý cười càng sâu, lôi kéo Lâm Thanh Uyển hồi nàng sân khi liền cười khai, "Ngươi thế nhưng còn dạy hắn, không nghĩ tới có người xuân tới rồi trong lòng, không nhận ngươi tình,"Lâm Thanh Uyển bất đắc dĩ, "Mẫu thân, ta đối hắn có cái gì tình? Bất quá là cái gì?Lâm Thanh Uyển nhìn mắt đi theo Tạ phu nhân bên cạnh người Tạ Huyên, hít sâu một hơi áp xuồng đến bên miệng nói, nói: "Mẫu thân, làm hài tử đi xuồng chơi đi, chúng ta trò chuyện." "Không cần," Tạ phu nhân cười nói: "Chúng ta chỉ gian sự hắn đều biết đâu, đừng nhìn hắn tiêu, hắn có thể so hắn ca ca lợi hại nhiều."Dứt lời duỗi tay dắt Tạ Huyên về phòng, Lâm Thanh Uyển chỉ có thể chạy nhanh đuổi kịp.Tạ phu nhân nói chuyện một chút cũng không tránh Tạ Huyên, nói: "Hắn hiện tại nhìn nhưng thật ra rất thông minh, một chút cũng không giống hắn kia đối cha mẹ. Người biết hắn là như thế nào bị đưa đến ta bên người tới sao?"Tạ phu nhân ha hả cười nói: "Hắn kia mẫu thân sợ ta lăn lộn nàng, không nghĩ ở ta bên người hầm hạ ta, liền đem nàng này nhi tử tặng cho ta dưỡng, coi như là tiêu miêu nhi tiêu câu giống nhau, ngày gần đây..." "Mẫu thân," Lâm Thanh Uyển nâng thanh đánh gãy nàng lời nói, nhìn về phía Tạ Huyên.Tạ Huyên chính ngoan ngoãn dựa vào Tạ phu nhân bên cạnh người, vẻ mặt ngây thơ lại khiếp đảm nhìn nàng.Nàng hít sâu một hơi, áp xuồng trong mắt lệ ý, phất tay làm Dương ma ma đem

hài tử dẫn đi. Dương ma ma dẫn theo một lòng, vội vàng ôm Tạ Huyên đi xuống, đưa cho cửa nha đầu, thấp giọng nói: “Mang nhị thiếu gia đi xuống ngoạn nhi, Thược Dược, Kim Hạnh, các ngươi hai người tự mình thủ sân, ai cũng không chuẩn tiến vào.” Bạch Mai cùng Bạch Phong tương xem một cái, ăn ý đi thủ hai bên cửa sổ. Chờ giao đai hảo, nàng mới bước nhanh đi vào, sợ Lâm Thanh Uyển cùng Tạ phu nhân khởi xung đột. Phu nhân cũng liền hai ngày này tinh thần hảo điểm, đằng trước đã thật lâu không ngủ hảo, tính tình cũng càng ngày càng quái. Nàng mới chuyển qua bình phong liền thấy Lâm Thanh Uyển chính quỳ gối phu nhân trước người, chính ôm nàng đầu gối, đem vùi đầu ở tay nàng gian. Tạ phu nhân vẻ mặt giật mình nhiên, nàng cảm nhận được Uyển tỷ nhi dừng ở nàng lòng bàn tay nước mắt, nàng đem kẻ thù lăn lộn thành như vậy không phải một kiện đáng giá cao hứng sự sao, vì sao nàng muôn như vậy thương tâm? “Mẫu thân,” Lâm Thanh Uyển ngẩng đầu, vẻ mặt nước mắt nhìn nàng nói: “Ngài tùy ta hồi Giang Nam đi, chúng ta cùng nhau hồi Giang Nam bồi Nhị Lang.” Tạ phu nhân đè nặng trong mắt nước mắt hỏi, “Ngươi đau lòng hắn? Đừng quên, hắn chính là ngươi sát phu hung thủ hài tử.” Lâm Thanh Uyển gật đầu nói: “Ta là đau lòng kia hài tử, nhưng ta càng đau lòng ngài, mẫu thân, Nhị Lang sẽ không muôn nhìn đến ngài biến thành như vậy.” Tạ phu nhân căng thẳng sắc mặt, mân khấn miệng không nói lời nào. “Mẫu thân?” Lâm Thanh Uyển bắt lấy tay nàng hỏi, “Ô kinh thành, ngài vui sướng sao? Ngài trong lòng thoải mái quá sao?” “Ta không thể chỉ nghĩ chính mình,” Tạ phu nhân cúi đầu đối thương nàng ánh mắt, nhàn nhạt nói: “Có người làm sai dù sao cũng phải trả giá đại giới, huống chi, ta chính là tránh ở Giang Nam, không cũng đồng dạng không tránh thoát bọn họ tính kế sao?” Bằng không năm trước hạ độc sự kiện là như thế nào tới? Lâm Thanh Uyển trong lòng nghẹn ngào, nửa ngày mới ách thanh âm nói: “Ngài cùng Tạ Duyên hòa li đi.” Tạ phu nhân hoảng sợ, Dương ma ma càng là thiếu chút nữa ngã quy trên mặt đất, duỗi tay cẳng một chút bên cạnh nhiều bảo giá mới đứng vững thân hình, trong phòng hai người đều khiếp sợ nhìn Lâm Thanh Uyển. Hòa li? Tạ phu nhân hoảng hốt một hồi lâu mới thì thào nói: “Noi nào là dễ dàng như vậy...” “Ngài tưởng sao?” Lâm Thanh Uyển đánh gãy nàng lời nói, ánh mắt sáng ngời chờ nàng trả lời.

Chương 218: Báo thù

Tạ phu nhân tưởng sao? Nàng đương nhiên là không dám tưởng, tạ dương hai nhà gút mắt quá sâu, cho dù là hiện tại, hai nhà cơ hồ không hướng tới, ngầm ích lợi giao triền lại không ít. Đặc biệt là ở triều đình sơn, nàng cha cùng các huynh trưởng nếu có việc, Tạ gia là khẳng định muốn đuổi tay hỗ trợ, phản chi cũng thế. Đây mới là liên hôn, cho nên nàng chưa từng nghĩ tới chính mình có thể hòa li. Nhưng giờ khắc này nhìn Uyển tỷ nhi trong mắt chờ đợi, nàng trong lòng cũng không khôi sinh ra một tia chờ đợi tới. Hòa li sao? Rời đi Tạ gia, không hề quan với tạ họ? Có thể tưởng tượng đến Dương gia tình huống, nàng trong lòng hỏa lại chậm rãi tắt, liền ở ánh lửa muôn từ đáy mắt biến mất trước, Lâm Thanh Uyển một phen nắm chặt tay nàng, kêu nàng một tiếng, “Mẫu thân!” Lâm Thanh Uyển nhìn chăm chăm nàng ánh mắt nói: “Chỉ cần ngài tưởng, ta luôn có biện pháp đi đạt thành, còn lại sự đều không cần ngài lại băn khoăn.” Tạ phu nhân tay run một chút, phảng phát ở trên người nàng thấy được Nhị Lang bộ dáng, hắn cũng là như vậy, biết nàng vất vả, cho nên cũng không làm nàng vì ngoại sự làm lụng vất vả, biết nàng mẹ kế làm khó, cho nên đối Tạ Dật Dương nơi chốn né tránh... Loại này có thể cho nàng dựa vào hết thảy cảm giác, Tạ phu nhân ngậm nước mắt xem nàng, hơi hơi lắc lắc đầu, đang muốn cự tuyệt, Lâm Thanh Uyển cũng đã nghiêm túc nói: “Ta minh bạch mẫu thân tâm, ngài yên tâm hảo.” Tạ phu nhân thanh âm nghẹn ngào, nức nở nói: “Hài tử, việc này ngươi không cần lo cho, ngươi chỉ lo làm tốt Lâm gia sự liền hảo, Ta gia những việc này không đáng ngươi lo lắng.” “Nhưng nơi này có mẫu thân a.” Tạ phu nhân tuy rằng tâm động, nhưng nghĩ đến hậu quả, lại nghĩ đến nhi tử thù muôn như vậy bỏ qua, nàng liền nhẫn tâm lắc đầu nói: “Uyển tỷ nhi, nếu ta đi rồi, kia Nhị Lang thù làm sao bây giờ?” Dương ma ma nôn nóng không thôi, quỳ trên mặt đất khuyên nhủ: “Phu nhân, thiếu gia mới vừa đi lúc ây, ngài không phải nói người chết đã đi xa...” “Đó là ta sai rồi,” Tạ phu nhân nhẹ giọng nói: “Ta buông tha bọn họ, bọn họ lại không muốn buông tha ta, liền người sống bọn họ đều không buông tha, ta chết lại, còn ai vào đây nhớ thương nhà của chúng ta Nhị Lang đâu?” Lâm Thanh Uyển nhìn trên mặt nàng kiên định thần sắc, biết hôm nay nói thêm gì nữa cũng

sẽ không có cái gì kết quả.Nàng liền đứng dậy nói: “Mẫu thân, thù này ta tới báo, oan có đâu nợ có chủ, tham dự chuyện đó người ta đều sẽ không bỏ qua, đên nỗi kia hài tử,” Lâm Thanh Uyển dừng một chút nói: “Ngài đưa trở về đi, hắn mới năm tuổi, chẳng lẽ ngại thật tính toán dường thượng mươi mấy năm, sau đó lại xem bọn họ huynh đệ tranh chấp?”“Ngài lợi hại, nhưng Tạ Hoành cũng không phải ăn chay, hiện tại Tạ gia trưởng tôn không phải bị nhận được hắn bên người?” Lâm Thanh Uyển thấp giọng khuyên nàng nói: “Bọn họ huynh đệ hai người nếu lực lượng ngang nhau cũng liền thôi, có qua có lại tự nhiên có thể đem Tạ gia phá đỗ, kia ít nhất cũng đến mươi mấy năm công phu, lâu khả năng sẽ kéo dài đến bọn họ tuổi già, ngài chờ đến khai sao?Mà nếu một cường một nhược, nào biết Tạ Hoành sẽ không tráng sĩ đoạn cổ tay, tự mình chặt đứt một người?”Vì gia tộc lâu dài kế, như vậy sự Tạ Hoành là làm được, không chỉ có Tạ Hoành, lập tức rất nhiều gia tộc gia chủ đều có thể lấy đến ra này phân quyết đoán.Lại thương tâm khó xử lại như thế nào?Hung hăng tâm vứt bỏ một cái hài tử, tổng so làm cho bọn họ kéo đến gia tộc vạn kiếp bất phục hiếu thắng, ở thời đại này, bất luận kẻ nào đều cập không thượng một cái gia tộc phát triển quan trọng.Tạ phu nhân trả thù nàng có thể liếc mắt một cái xem hiểu, chẳng lẽ Tạ Hoành không hiểu sao?Hiện tại không có động thủ trừ bỏ Tạ Huyên bắt quá là bởi vì hắn còn không có lớn lên đến có thể uy hiếp Tạ gia thời điểm thôi.Tạ Huyên bắt quá là cái hài tử, Lâm Thanh Uyển không nghĩ đem hắn kéo dài tới cái này vũng bùn trung, càng không nghĩ Tạ phu nhân đắm chìm ở trong đó vài thập niên không thể tự kềm chế.Báo thù là kiện làm người bi phẫn sự, ngũ tang toàn tồn hại, nàng không thể tưởng tượng Tạ phu nhân muốn như thế nào mới có thể chịu đựng dư lại vài thập niên.Trước kia, Lâm Thanh Uyển đối nàng không nhiều ít cảm tình, nàng muốn báo thù, vì Uyển tỷ nhi, nàng nhưng thật ra có thể duỗi tay giúp một tay, nhưng hiện tại, các nàng sớm chiều ở chung gần hai năm, nàng giống cái mẫu thân giống nhau đãi nàng, mà nàng cũng đáp ứng quá Uyển tỷ nhi, nếu có cơ hội nhất định thế Tạ Dật Minh báo thù.Hiện tại không phải không có cơ hội, tuy rằng yêu cầu trả giá đại giới có chút đại.Lâm Thanh Uyển khuyên bảo không làm Tạ phu nhân thoái nhượng, ngược lại làm nàng trong lòng dâng lên một cỗ tức giận, “Vài thập niên mà thôi, ta chờ đến khai, liền không biết hắn chờ không đợi đến khai.”Lâm Thanh Uyển thấy khe khẽ thở dài, quét Dương ma ma liếc mắt một cái sau nói: “Mẫu thân, ta hôm nay đem Từ đại phu cũng mang đến, ngài làm hắn đem đem bình an mạch đi.”Tạ phu nhân nhíu mày, “Ngươi là hoài nghi ta trúng độc? Không, ta hiện tại thanh tịnh thật sự, Uyển tỷ nhi, ta biết chính mình đang làm cái gì...”“Ta biết,” Lâm Thanh Uyển đổi nàng trấn an cười cười, “Là ma ma nói mẫu thân giấc ngủ không tốt, ta mới đem Từ đại phu mời đến, làm hắn cho ngài nhìn xem, khai cái an thần phuơng thuốc, ít nhất ngài đến ngủ ngon ăn được, bằng không ta như

thế nào an tâm?" Tạ phu nhân lúc này mới đồng ý làm Từ đại phu cho nàng bắt mạch. Dương ma ma vẻ mặt chờ đợi nhìn hắn, Từ đại phu lại đối nàng hơi hơi lắc lắc đầu, Tạ phu nhân không phải trúng độc. Dương ma ma hơi hơi có chút thất vọng. Phu nhân nếu là trúng độc mới biến thành như vậy, kia đem độc giải chính là, cũng không phải là, kia còn có cái gì biện pháp có thể khuyên phục nàng? Dương ma ma đã hối hận, lúc trước liền không nên đồng ý phu nhân trở về báo thù, khi đó ở Giang Nam, nàng nói muôn báo thù, Dương ma ma nhìn đến chính là trên người nàng sinh cơ, nhưng hiện tại, nàng nhìn đến chỉ có cực đoan. Dương ma ma tuổi lớn, gấp qua không ít người sự, phu nhân trạng huống thật không tốt. Nàng trân an hạ Tạ phu nhân, vội vàng đi theo Từ đại phu đi ra ngoài, hắn đang ở cùng Lâm Thanh Uyển giải thích, "... Ưu thương phổi, giận thương gan, hỉ thương tâm, tư lại thương tì, phu nhân hỉ nộ không chừng, mà phổi thương lại tổn hại thận chí, năm chí toàn tổn hại, lúc này mới tính tình đại biến." Từ đại phu không giống khác đại phu nói chuyện tàng một nửa, hắn cùng Lâm Thanh Uyển thực, cùng Tạ phu nhân cũng thực, cho nên không chút khách khí nói, Tạ phu nhân là hỉ nộ ai nhạc không chừng làm nội tạng hạ tổn hại, do đó ảnh hưởng tới rồi tính tình. "Nhưng có trị biện pháp?" Dương ma ma chờ đợi nhìn hắn. "Trị đương nhiên là có thể trị, mâu chốt đến xem phu nhân có nguyễn ý hay không trị," Từ đại phu thở dài nói: "Chỉ cần năm chí thuận lợi xuống dưới, lại chậm rãi điều dưỡng ngũ tạng, liền tính phía trước được còn lưu chút ảnh hưởng cũng sẽ không có trở ngại." Nhưng này cảm xúc nơi nào là như vậy hảo không chế, khác không nói, Tạ phu nhân muốn báo thù, bọn họ có thể làm nàng nhìn thấy Tạ Dật Dương không hận không giận sao? Cho nên nói Từ đại phu ghét nhất trị liệu loại này "Tâm bệnh" người bệnh. Đói này hắn chỉ có thể cắp ra một cái kiến nghị, "Mau chóng làm phu nhân rời đi kinh thành đi, ly nơi thị phi này mới có thể hảo hảo dưỡng bệnh." Từ đại phu ngồi ở cái bàn bên, nhắc tới bút nói: "Ta hiện tại cho nàng khai cái an thần phương thuốc, đến trước làm nàng ngủ, lại lưu lại chút dược thiện phương thuốc điều trị nội phủ, còn lại, liền xem phu nhân nàng chính mình." Loại này tâm bệnh vẫn là đến dựa người bệnh chính mình đi ra, hắn được tác dụng cũng không lớn. Từ đại phu là có chút hối hận, lúc trước hắn là làm nàng lưu tại Giang Nam nhiều một ít thời điểm, những cái đó mê huyền độc vẫn là đối nàng sinh ra ảnh hưởng, hắn được không có thể đem sở hữu độc rửa sạch sạch sẽ, thế cho nên nàng cảm xúc càng ngày càng kịch liệt, tâm tính cũng càng ngày càng thiêng. Chuyện này Từ đại phu đồng dạng không gạt Lâm Thanh Uyển, mới ra Tạ phủ, hắn liền cùng nàng thỉnh tội. Lâm Thanh Uyển sâu kín thở dài nói: "Không trách ngươi, chính là ta không cũng không đoán trước đến sao?" "Cô nãi nãi, phu nhân nơi đó..." "Không vội," Lâm Thanh Uyển nhẹ giọng nói: "Nàng muốn báo thù mà thôi." Kia nàng liền đem thù này báo hảo, trước kia nàng là không cái

kia năng lực, thả tống nghĩ từ chính quy con đường báo thù, nhưng hiện tại...Lâm Thanh Uyển trở về quận chúa phủ, tìm Dịch Hàn lại đây hỏi, “Năm đó huynh trưởng tra Nhị Lang nguyên nhân chết là phái người đi đì?” Dịch Hàn sững sốt, sau đó cúi đầu nói: “Là.” “Chứng cứ đâu, các ngươi thu ở nơi nào?” “Tiêu nhân giao cho lão gia, đến nỗi lão gia đặt ở nơi nào, ta cũng không biết.” “Ngươi biết,” Lâm Thanh Uyển nhàn nhạt nói: “Lâm gia những việc này vẫn luôn là người quản, ngươi sao có thể không biết?” Dịch Hàn nhấp miệng không nói lời nào, Lâm Thanh Uyển lặng im nhìn hắn.Nửa ngày, hắn đinh không được áp lực nói: “Cô nai nai, những cái đó chứng cứ cũng không đủ để định Tạ Dật Dương tội, bằng không lúc trước lão gia cũng sẽ không dùng tay, Dương gia cũng sẽ không như vậy dễ dàng lùi bước.” Chính là bởi vì hiện có chứng cứ định không được những người đó tội, mà kiên trì đi xuống, dương lâm hai nhà yêu cầu trả giá đại giới đều rất lớn, bọn họ lúc này mới lựa chọn đều thối lui một bước.Bằng không lấy Dương gia huynh đệ đối Tạ phu nhân cảm tình, bọn họ sẽ không như thế dễ dàng buông tha cháu ngoại trai chết, nói đến cùng vẫn là chứng cứ không đủ.“Tạ Dật Dương cái kia ngu xuẩn quét chứng cứ quét đến như vậy sạch sẽ?”Thấy Dịch Hàn mặt lộ vẻ do dự, Lâm Thanh Uyển liền hung hăng một phách cái bàn nói: “Nói!” Dịch Hàn hoảng sợ, cắn chặt răng nói: “Bên trong tựa hồ có Thôi gia bóng dáng ở, lão gia không cho tiểu nhân nói cho ngài...”Lâm Thanh Uyển rũ xuống đôi mắt, nhớ tới Uyển tỷ nhi lâm chung trước giao phó, hỏi: “Tạ Dật Dương là chủ mưu?” “Là,” Dịch Hàn do dự một chút, vẫn là cẩn thận nói lên năm đó sự, Tạ Dật Dương không nhiều lầm thông minh, tâm tuy đại, lại năng lực không lớn, chỉ dựa hắn là không động đậy Tạ Dật Minh mã, Tạ phu nhân chính là vẫn luôn ở tại Dương Châu, nàng đối Dương Châu Tạ phủ không chế vẫn là rất cường.Cho nên ngay từ đầu ai cũng không hoài nghi Tạ Dật Dương, nhưng không chịu nổi nhân gia xuẩn a, dâu vết không quét sạch sẽ, không nói Lâm Giang, chính là Tạ phu nhân một tra cũng tra được hắn trên người.Bởi vì quá dễ dàng, ta dương Lâm tam gia còn hoài nghi là có người vu oan hãm hại đâu, kết quả đem người tìm tới vừa hỏi, Tạ Dật Dương tuy một bộ đánh chết không nhận biểu tình, nhưng Lâm Giang, Tạ phu nhân cùng Tạ Duyên lại không phải ngốc tử, hắn chột dạ liếc mắt một cái liền nhìn đến.Cho nên tam gia mới nhận định, việc này liền tính không phải Tạ Dật Dương chủ mưu, hắn khẳng định cũng tham dự trong đó.Khi đó cơ hồ là tam gia ở tái lực, Tạ Duyên phát giác con thứ hai chết cùng đại nhi tử có quan hệ sau liền chạy nhanh làm người đi mạt dấu vết.Hắn chỉ có hai cái nhi tử, đã chết một cái, tổng không thể chết lại một cái đi?Tạ phu nhân tắc hận đến muôn chết, cầu nhà mẹ đẻ hỗ trợ tra, Lâm Giang vì Uyển tỷ nhi tự nhiên cũng là muôn tra.Dương gia xa ở kinh thành, Tạ phu nhân trên tay nhân mạch cũng hữu hạn, cuối cùng vẫn là Lâm Giang tra ra việc này cùng Thôi gia có quan

hệ.Kỳ thật cũng là Thôi gia ở mạt dâu vết khi bị Lâm Giang phát hiện chút tơ nhện, Giang Nam chính là ở Lâm gia trong phạm vi khống chế, Thôi gia ở Giang Nam động thủ, kia không phải chui đầu vô lưới sao?Dịch Hàn phụng mệnh đi tường tra, nhưng cuối cùng cũng chỉ tra được một ít chứng cứ mà thôi, mà chứng nhân sớm bị lau đi, hiện có chứng cứ căn bản không đủ để định bọn họ tội.Cũng thật tương lại không khó đoán, đơn giản là bởi vì ghen ghét.Tạ Dật Dương ghen ghét Tạ Dật Minh thông minh được sủng ái, Thôi Lương ghen ghét Tạ Dật Minh tài hoa, cho nên ám chỉ Tạ đại lang, lại cung cấp chút trợ giúp.Dịch Hàn nói: “Thôi Lương chỉ cùng Tạ Dật Dương gặp qua một mặt, trước nay đều là hắn bên người Ô Dương cùng Tạ Dật Dương gặp mặt, nhưng Tạ Dật Dương trên tay hắn là có Thôi Lương nhược điểm, cho nên năm đó sự phát khi Thôi gia mới có thể ra tay hỗ trợ lau đi dấu vết.”Lâm Thanh Uyển cười lạnh, “Không tìm Tạ Hoành Tạ Duyên hỗ trợ, lại tìm Thôi gia? Hắn không biết ở Giang Nam Tạ gia so Thôi gia hữu dụng sao?”“Cô gia cũng là Tạ gia huyết mạch, hắn nhiều ít có chút chột dạ.” Dịch Hàn nói: “Chính là hiện tại, hắn cũng không thừa nhận chuyện đó là hắn làm.”Lâm Thanh Uyển liền nói: “Đem chứng cứ cho ta.”Dich Hàn lo lắng, “Cô nãi nãi, những cái đó chứng cứ định không được hắn tội...”“Ta biết,” Lâm Thanh Uyển ánh mắt u ám nói: “Ta không tưởng định hắn tội.”Nàng mở ra thiệp, nhéo bút nửa ngày cũng chưa rời xuống, nàng thật sự không thích lấy bạo chế bạo, kia cũng là phạm pháp, kia sẽ cho nàng một loại nàng cùng bọn họ cũng không khác nhau ảo giác.Lâm Thanh Uyển rời xuống bút, thực mau liền viết liền một phong bái thiệp, nàng đưa cho Dịch Hàn nói: “Đê đi Quốc Tử Giám Vương Tấn tiên sinh chỗ, liền nói ta ít ngày nữa sẽ tới cửa bái phỏng.”Dịch Hàn sững sót, tiếp thiệp khom người lui ra.Vương Tấn là Lâm Giang hảo bằng hữu, Lâm Thanh Uyển gặp qua hắn một lần, Uyển tỷ nhi tắc gặp qua hắn rất nhiều thứ, theo Uyển tỷ nhi nói đó là cái không kèm chế được đại ca ca, so nàng đại ca nhung tiêu sái nhiều.Tiêu sái đến qua tuổi mà đứng còn bên ngoài chơi đùa, liền thê tử đều là ở trên đường cưới, không trải qua trong nhà.Bất quá hai năm trước hắn liền chịu sín hồi kinh, ở Quốc Tử Giám nhậm tiến sĩ, nghe nói còn rất chịu giám sinh nhóm hoan nghênh.Lâm Thanh Uyển ở Tô Châu mỗi năm đều có thể thu được hắn Tết Trung Thu lễ cùng năm lễ.Lâm Thanh Uyển cái thứ hai muốn đi bái phỏng người chính là hắn, thuận tiện, Tạ gia sự cũng đích xác yêu cầu hắn hỗ trợ.“Tìm người nhìn chằm chằm Tạ Dật Dương, đem hắn này ba năm trải qua sự đều điều tra ra, phàm có trái pháp luật việc đều ghi nhớ, Thôi Lương cùng Ô Dương bên kia cũng phái người đi.”Dịch Hàn liền rối rắm nói: “Cô nãi nãi, như vậy chúng ta nhân thủ nếu không đủ rồi, thả Thôi gia ở vùng Thanh Hà rất có danh vọng, chúng ta người chỉ sợ tra không ra cái gì, Huống chi Hữu thiếu gia còn không có tìm được đâu, chúng ta cũng muốn điều ra nhân thủ tới...”Lâm Thanh Uyển nghĩ nói:

“Thôi Lương bên kia trước đừng động, nhưng Tạ Dật Dương các ngươi đến cho ta nhìn thẳng, đến nỗi Lâm Hữu, chờ ta từ Vương tiên sinh nơi đó trở về lại nói.”Lâm Thanh Uyển tìm Vương Tấn, chủ yếu chính là cầu hắn hỗ trợ tìm một chút Lâm Hữu cùng tra một chút Thôi Lương.So với xa ở Giang Nam Lâm gia, thân là Vương thị dòng chính Vương Tấn muốn tra Thôi Lương cần phải dễ dàng đến nhiều, đồng dạng, muôn ở Tây Bắc vùng tìm Lâm Hữu đồng dạng so nàng cường.Lâm Thanh Uyển nhìn mặt Dịch Hàn, cổ vũ hắn nói: “Người tài giỏi thường nhiều việc, người đi xuống an bài đi.”Dịch Hàn trùu khóe miêng muôn lui ra, Lâm Thanh Uyển gọi lại hắn nói: “Vừa lúc, thura dịp chiến sự lại khởi, người làm người nhiều lưu ý một ít goá bụa người, chiếu quy củ, nếu có thích hợp liền mang về đến đây đi, các ngươi cũng nên bồi dưỡng hậu nhân.”Dịch Hàn rùng mình, khom người đồng ý.Mấy năm nay, Lâm gia rất ít thu lưu cô nhi, tiếp theo phê hộ vệ trung tìm ra mầm chỉ có sáu cái, hiện đang ở Tô Châu làm huấn luyện, nhưng điểm này người vẫn là quá ít.Thả bọn họ hộ vệ chậm thì muôn học bảy tám năm, nhiều thì mười năm sau, thời gian quá dài, dĩ vãng đều là ba năm tiến một lần người, nhưng từ lão gia sau khi chết cô nái nái liền không có nhắc lại việc này, hắn còn tưởng rằng về sau hộ vệ đội sẽ không lại đi ra ngoài tuyển người đâu.Hiện tại trong phủ kia sáu cái mầm đều là bồi dưỡng bảy năm, lại quá hai năm là có thể dùng.Hiện tại cô nái nái một lần nữa nhắc tới tuyển người, xem ra nàng là muôn kéo dài cái này truyền thống.

Chương 219: Vương tấn

Lúc này đây bái phỏng Lâm Thanh Uyển đem Lâm Ngọc Tân mang lên, nàng đồi Lâm Ngọc Tân nói: “Ngươi muôn kêu hắn thế bá, có lẽ liên hảo, không cần quá mức câu thúc.”Lâm Ngọc Tân chỉ thấy quá Vương Tấn hai lần, không khỏi khẩn trương, “Cô cô, hắn cùng phụ thân là bằng hữu?”Lâm Thanh Uyển gật đầu, sắc mặt có chút quái dị nói: “Là phụ thân ngươi tuổi trẻ khi đi ra ngoài du học nhận thức bằng hữu, sau lại liền làm cùng trường.”Lại nói tiếp Vương Tấn phía trước như vậy ái du lịch còn cùng Lâm Giang có quan hệ đâu.Hắn là Vương thị dòng chính, từ nhỏ chính là thiên chi kiêu tử, chính mình bản thân lại thông minh dốc lòng cầu học, cho nên ở Thái Nguyên có thể nói là thiên tài tồn tại.Kết quả Lâm Giang mười ba tuổi năm ấy đi du học, trạm thứ nhất chính là Thái Nguyên, vì thế thiên tài liền đụng phải thiên tài.Hai người xem như thường thực lắn nhau, lúc ấy Vương Tấn kiên định cho rằng Lâm Giang sở dĩ so với hắn lợi hại như vậy một chút, hoàn toàn là bởi vì hắn gặp qua bên ngoài thế giới, mà hắn không có.Cho nên hắn một cái tay nải liền đi theo Lâm Giang chạy.Này một chạy liền cảm nhận được du học lạc thú, trừ bỏ ở kinh thành cầu học kia mấy năm còn tính an ổn ngoại, còn lại thời điểm đều là ở bên ngoài phiêu, ngẫu nhiên hồi một chuyến Thái Nguyên mà thôi.Thái Nguyên Vương thị bởi vậy đối Lâm Giang có không ít oán khí, mỗi lần Lâm Giang ở trong triều đụng tới Vương thị trưởng bối đều tránh đi.Mãi cho đến mấy năm trước, Vương Tấn du học rất nhiều dạy học, đứng đắn đồ đệ không thu qua, nhưng như vậy biên du biên dạy học lại làm không ít người được lợi không ít, đặc biệt là sĩ tộc con cháu cùng nhà nghèo con cháu, đối hắn đặc biệt tôn sùng.Mà hắn bản thân lại là Thanh Uyển trong mắt tối sầm lại, cười nói: “Tích lũy đủ rồi, tự nhiên liền không cần đi ra ngoài.”Nhưng kỳ thật hắn là không thể không hồi kinh.Năm đó Vương Tấn cùng Lăng Vân cùng đi xem Lâm Giang khi, Lâm Giang liền cho bọn họ hai cái túi gêm, nàng biết bên trong viết chính là cái gì.Khuy Thiên Kính suy đoán ra tới hai người kết quả cũng không tốt, một cái ở Lâm Ngọc Tân gặp nạn khi cũng đã không ở nhân thế, một cái còn lại là thất vọng thất bại, liền nhà mình đều giữ không nổi, huống chi Lâm Ngọc Tân?Lâm Giang đều đau lòng hai vị này bạn tốt,

lúc ấy hắn ôc còn không mang nỗi mình ôc, sở làm cũng bất quá là cho bọn họ một cái túi gầm, kỳ vọng bọn họ tương lai có thể tránh thoát trong cuộc đời lớn nhất kia đạo khâm.Vương Tân không lại tiếp tục du học, xem ra hắn là dụng phái kia nói từ kiếp, vận khí không tồi, người tồn tại trở lại kinh thành dạy học.Lâm Thanh Uyên suy nghĩ Vương Tân, Vương Tân tự nhiên cũng suy nghĩ Lâm Thanh Uyên.Lâm Thanh Uyên biến hóa to lớn, chỉ sợ không có ai so Vương Tân cùng Lăng Vân rõ ràng hơn.Vương Tân nhất thiện tương người, mà Lăng Vân là dạy học tiên sinh, đối người nhận thức so xuất sắc người còn muốn xuất sắc.Lâm Thanh Uyên biến hóa không phải dựa “Đột phùng đại biến” là có thể giải thích ra tới, bất quá là thế nhân nhận thức không đủ thâm thỏi.Một người “Đột phùng đại biến” sau tính tình khả năng thay đổi, tỷ như giống Tạ phu nhân như vậy, nhưng tính tình sửa lại, năng lực lại sẽ không một chút thay đổi.Lâm Thanh Uyên không giống nhau, nàng tính cách chỉ thay đổi một ít, nhưng tâm cơ thủ đoạn lại toàn biến.Nếu nói trước kia Lâm Thanh Uyên là cái có bảy phần thông tuệ, biết ba phần chính sự, có hai phần tâm cơ thủ đoạn người, như vậy hiện tại, nàng còn lại là có bảy phần thông tuệ, biết bảy phần chính sự, có bảy phần tâm cơ thủ đoạn.Rồi sau đó hai người yêu cầu đại lượng lịch duyệt, kia không phải Lâm Thanh Uyên tuổi này nên có.Đại gia chỉ đương nàng là gấp đại biến mới có sở thay đổi, mà Uyên tỷ nhi cũng đích xác vẫn luôn thực thông minh, chính là, người khác không biết, hắn cùng Lăng Vân lại là biết đến.Lâm Giang chính là đem Uyên tỷ nhi đương nữ nhi giống nhau dưỡng, ngậm ở trong miệng sọ tan, phùng ở lòng bàn tay sọ quăng ngã, nàng trước kia tuy thông tuệ, nhận thức cũng không cạn, cũng tuyệt đối sẽ không có hiện tại tâm cơ thủ đoạn.Lâm Giang trước kia từng tưởng, có lẽ là Lâm Giang cho nàng để lại không ít túi gầm, thật giống như cho hắn cái kia giống nhau, biết trước hậu sự, trước tiên cấp ra phương pháp giải quyết.Chính là hắn mắt lạnh xem ra, mấy năm nay phát sinh sự cẩn bản không phải dựa vào túi gầm liền có thể giải quyết, Lâm Thanh Uyên thật giống như thay đổi một người dường như.Lúc này Vương Tân còn không có nghĩ đến Lâm Thanh Uyên là thay đổi một cái linh hồn, chỉ cho là Lâm Giang có cái gì chuẩn bị ở sau, rốt cuộc, hắn liền hắn năng lực này trác tuyệt bằng hữu đều suy xét tới rồi, lại như thế nào sẽ không cho hắn muội muội cùng nữ nhi an bài dường lui?Đáng tiếc a, hắn cùng Uyên tỷ nhi còn không phải đặc biệt thực, bằng không có thể nói rõ hỏi.Vương Tân từ trước đến nay đối loại này thần quái việc thực cảm thấy hứng thú, hắn thật sự tờ mờ Lâm Giang là như thế nào biết hắn sẽ ở Vĩnh Ninh 5 năm hai tháng mười tám gặp được “Thổ phi”.Vương phu nhân bung một mâm điểm tâm ra tới liền nhìn đến trượng phu vượt cùm vè mặt như suy tư gì bộ dáng, nàng trừu trừu khoe miệng, đem điểm tâm đặt ở hắn bên cạnh người, nói: “Xem canh giờ không còn sớm, Lâm quận chúa phỏng chừng muốn tới, phu quân

không đến phía trước nghênh một nghênh sao?" Vương Tấn vừa muôn phát tay nói "Tùy ý liền hảo", đột nhiên nghĩ tới cái gì, đứng dậy búng búng áo choàng nói: "Hảo, ta đây liền đi." Vương phu nhân trợn mắt há hốc mồm nhìn chăm chú vào hắn chấp tay sau lưng rời đi. Cho nên chờ Lâm Thanh Uyển các nàng đến lúc đó nhìn đến chính là đứng thẳng đứng ở cửa đón chào Vương Tấn. Lâm Thanh Uyển cấp không thể thấy nhuống mà, sau đó cười xuống xe, "Vương thê huynh, đã lâu không thấy." Vương Tấn, "Sư huynh liền sư huynh, như thế nào còn muôn lại thêm cái vương tự?" Lâm Thanh Uyển khẽ lắc đầu, "Thê huynh, ta đại ca nhưng chưa nói có thể kêu ngươi sư huynh." "Ngươi vẫn là như vậy nghe ngươi ca ca nói," hắn nghiêng người nói: "Chúng ta đi vào nói chuyện đi." Vương Tấn là nhìn Uyển tỳ nhi lớn lên, nàng khi còn nhỏ cơ hồ mỗi năm đều phải chạy Giang Nam một chuyến, du học rất nhiều liền ở Lâm Giang bên người cọ ăn cọ uống, lúc ấy Lâm Ngọc Tân đã bị đưa đến Thượng gia, đối hắn cũng không thực. Nhưng Lâm Thanh Uyển biết, Uyển tỳ nhi hắn là rất quen thuộc Vương Tấn, cho nên nàng tận lực lấy quen thuộc ngũ khí cùng Vương Tấn nói chuyện, "Lần này vừa lúc bái kiến tẩu tử." "Cũng đừng nói bái kiến nói như vậy, ngươi tẩu tử nhát gan, nhưng đừng dọa nàng." "Nhát gan đến có thể đem ngươi từ thô phi đôi lôi ra tới?" Vương Tấn bĩu môi nói: "Như thế nào loại sự tình này ngươi liền nhớ rõ như vậy rõ ràng? Ta cũng chính là chạy trốn thời điểm té ngã một cái mà thôi, tính, không đề cập tới những việc này," hắn bàn tay vung lên hỏi, "Ngươi như thế nào vào kinh tới, đâu năm lúc ấy cùng ngươi thư từ qua lại, ngươi không phải nói không vào kinh mừng thọ sao?" Lâm Thanh Uyển tươi cười hơi đón, "Bái kiến quá tẩu tử sau tiểu muội lại cùng thế huynh dứt lời, đến lúc đó còn muôn thỉnh thế huynh hỗ trợ đâu." Vương Tấn nhuống mà, "Nguyên lai là ý của Tuý Ông không phải ở rượu, ta nói đi, như thế nào ta còn không có tới cửa ngươi đảo trước tới bái phỏng ta." Lâm Thanh Uyển cười khổ, "Thê huynh cũng đừng nói móc ta, ta một cái quả phụ, tổng không thể không có việc gì ra bên ngoài chạy đi?" "Ngươi trong lòng không phải nghĩ như vậy, ngoài miệng lại một hai phải nói như vậy, Uyển tỳ nhi, ngươi càng thêm tâm cơ." Lâm Thanh Uyển sắc mặt bát biến chọn môi nói: "Cho nên ta cùng Ngọc Tân mới có thể hảo hảo đứng ở nơi này không phải sao?" Vương Tấn tươi cười một đón, nhìn về phía nàng bên cạnh người Lâm Ngọc Tân, thở dài hỏi, "Các ngươi có chất ở Tô Châu còn hảo đi, có hay không người khi dễ các ngươi?" "Khi dễ là có, chẳng qua hai bên cũng chưa chiêm tiễn nghi." "Chờ ngươi có hại khi nhưng nói cho ta, ta xem có thể hay không giúp ngươi trả thù trở về." Lâm Thanh Uyển cao giọng cười to, "Thê huynh lời nói ta nhưng nhớ kỹ, đến lúc đó đừng viết tin tới ngươi rồi lại không nhận." "Không dám, không dám."

Chương 220: Thỉnh cầu

Hai nhà ôn chuyện nửa ngày, Vương phu nhân mang theo Lâm Ngọc Tân đi xuống ngoạn nhị, Vương Tân liền mang theo Lâm Thanh Uyển đi thư phòng. Lâm Ngọc Tân từ kệ sách thượng rút ra một quyển sách tới, phiên phiên, thấy là một quyển du ký, nhìn cảm thấy không đúng, phiên đến trang đầu thượng vừa thấy, phía dưới tác giả lạc khoản là Vương Tân. Nàng lắc đầu cười hỏi: “Nếu viết ra tới vì sao không thể xoá được ân?” “Ân thư phải tốn không ít tiền, lại rất ít có người sẽ mua, hà tất phí cái kia kính nhi?” Vương Tân nhìn lướt qua nàng quyển sách trên tay, không thèm để ý nói, “Ngươi nếu là thích liền lấy một quyển đi, ta nơi này còn có mấy quyển.” Thấy Lâm Thanh Uyển nghi hoặc nhìn qua, hắn liền ho nhẹ một tiếng nói: “Mấy cái hài tử sao.” Bọn nhỏ phạm sai lầm, gọi bọn hắn chép sách thì tốt rồi nha. Đã có thể luyện tự, lại khởi tới rồi trùng phạt bọn họ tác dụng, chính yếu chính là sao tốt thư có thể tặng người a. Vương Tân đã đưa ra rất nhiều quyển sách, đều là hắn bọn nhỏ sao. Lâm Thanh Uyển buông thư cười nói: “Kia hảo, một loại cho ta tới một quyển.” Vương Tân cười, “Ngươi nhung thật ra lòng tham.” Hắn nghiêng người thỉnh Lâm Thanh Uyển ngồi xuống, không có ngồi trên tòa, mà là ở nàng đối diện ngồi xuống. Nay một bộ bình đẳng tư thái làm nàng thực thích, “Lần này tới tìm thế huynh còn có hai việc yêu cầu ngài.” Vương Tân nhường mày, dò hỏi nhìn về phía Lâm Thanh Uyển. Lâm Thanh Uyển trước nói Lâm Hữu sự, nói: “Người là ở Ngạc Châu vùng đất tích, đến nay vô tin tức, ta tưởng bọn họ hoặc là nghĩ cách vào kinh, hoặc là chính là hướng Linh Châu mà đi, này hai con đường Lâm gia đều sử không thượng lực, còn phải thỉnh thế huynh hỗ trợ tìm xem.” Vương Tân trong lòng vừa động, hỏi: “Hồng Châu việc là ngươi tiến cung tố giác?” Lâm Thanh Uyển không nói, Vương Tân nhìn còn có cái gì không rõ, không khỏi nhíu mày nói: “Liên không biết phía sau màn người là ai, người về sau tiêu tâm chút.” “Thế huynh có thể hay không hỗ trợ?” Lâm Thanh Uyển hỏi. “Tìm người đảo không khó,” Vương Tân nói: “Ta quay đầu lại cùng gia huynh nhóm viết phong thư, phái ra người đi tìm một chút, hơn phân nửa có thể có chút tin tức.” Lâm Thanh Uyển liền đứng dậy hành lễ, “Đa tạ thế huynh.” “Ngươi không cần cùng ta khách khí,”

Vương Tân nói: “Ta cùng với ngươi huynh trưởng tình như thủ túc, ở lòng ta, ngươi cũng giống như ta muội muội giống nhau.” Vương Tân trầm mặc một cái chớp mắt, vẫn là nhịn không được hỏi: “Uyển tỷ nhi, ngươi huynh trưởng đi lên có hay không cho ngươi lưu đồ vật?” “Thứ gì?” “Tỷ như nói túi gấm linh tinh,” Vương Tân do dự nói: “Hoặc là sổ tay?” Lâm gia sự Hạo Vũ nhọc lòng đến nhiều, nói nhiều cũng là bình thường. Lâm Thanh Uyển cái trán mẩy không thể thấy trùu trùu, Vương Tân này tưởng đều là cái gì a, hắn trong tay kia túi gấm vẫn là nàng cấp Lâm Giang ra chủ ý đâu. Lâm Thanh Uyển biểu tình tuy mịt mờ, nhưng Vương Tân vẫn là phát hiện, hắn cơ hồ muốn nhảy dựng lên, “Ngươi huynh trưởng cho ta túi gấm sự ngươi biết?” Tuy là câu nghi vấn, trong giọng nói cũng đã mang theo ba phần khẳng định. Lâm Thanh Uyển thấy không thể gạt được, chỉ có thể gật đầu. Vương Tân trong đầu chỗ trống một cái chớp mắt, kích động đến làm hắn tay đều phát run, hắn cho rằng cả đời này đều sẽ không có cơ hội mở miệng hỏi ra tới, không nghĩ tới cơ hội liền như thế dễ dàng đưa đến trước mặt hắn. Hắn lấy lại bình tĩnh, ánh mắt sáng ngời nhìn về phía Lâm Thanh Uyển, “Ngươi huynh trưởng hắn là như thế nào biết một năm sau sự?”

Ngươi, ngươi lại biết cái gì?” “Ta cái gì cũng không biết,” Lâm Thanh Uyển bất đắc dĩ nói: “Hắn cho ngươi cùng Lăng đại ca túi gấm sự ta biết, nhưng mà, hắn cũng không có cho ta túi gấm.” “Chuyện này không có khả năng,” Vương Tân nhíu mày, “Hắn đã có thể nhắc nhở ta cùng Lăng Vân, vì sao sẽ không cho các ngươi cô chát an bài hảo?” Nếu Lâm Hạo Vũ có thể biết được tương lai, kia đệ nhất không nên an bài hảo Lâm Thanh Uyển cùng Lâm Ngọc Tân sao? Lâm Thanh Uyển lảng lặng mà nhìn hắn, nàng tồn tại, Lâm gia, Lâm Ngọc Tân vận mệnh quỹ đạo từ lúc bắt đầu liền không giống nhau, Lâm Giang biết đến có quan hệ các nàng “Tương lai” rất nhiều đều sẽ không lại phát sinh, tự nhiên cũng không có biện pháp lại xác định tương lai sự. Nhưng Vương Tân cùng Lăng Vân không giống nhau, bởi vì nàng là biến số, vì làm cho bọn họ có thể thuận lợi vượt qua bọn họ mệnh trung lớn nhất kiếp nạn, nàng đã tận khả năng giảm bớt cùng đối phương liên hệ, thẳng đến bọn họ vượt qua kia đạo khâm mới bắt đầu chặt chẽ kết giao lên. Đương nhiên, những việc này Lâm Thanh Uyển tự nhiên sẽ không nói cho đối phương, chẳng lẽ muốn nàng nói, nàng ca không phải nàng thân ca, hắn là bầu trời thần tiên, thế giới này chỉ là muôn vàn thế giới rất nhỏ một cái, mà nàng còn lại là một thế giới khác u hồn, bị mang lại đây mượn xác hoàn hồn? Cho nên nàng yên lặng mà hồi xem đối phương, kiên trì nói: “Huynh trưởng đích xác chưa cho ta túi gấm, chỉ là làm ta mang hảo Ngọc Tân, chờ nàng trưởng thành xuất giá sinh con liền hảo.” Vương Tân hợp lại mi, “Chẳng lẽ là bởi vì các ngươi mệnh hảo, hắn tính ra các ngươi đời này đều có thể bình an vượt qua, thả vinh hoa phú quý, cho nên mới chưa cho các ngươi an bài?” Lâm Giang không cũng cấp chỉ cho bọn hắn lưu một cái

túi gấm sao, hắn là sinh tử đại kiếp nạn, Lăng Vân kiếp tuy không đề cập sinh tử, lại đề cập tiền đồ, đảo cũng không sai biệt lầm. Cho nên bởi vì bọn họ có đại kiếp nạn, lúc này mới đơn cho bọn hắn lưu? Lâm Thanh Uyển xoa xoa cái trán, có chút đau đầu, nàng sợ nhất Lâm Thanh Uyển quen thuộc người nhắc tới chuyện này, có một loại tùy thời quay ngựa hoảng hốt cảm. Nàng dời đi mở lời đề nói: "Thế huynh, trừ bỏ tìm Lâm Hữu, ta còn có một việc muốn làm ơn ngài, một việc này, ta không hy vọng trừ bỏ ngài ở ngoài người biết." Vương Tân tâm thần còn ở Lâm Giang thân dị thượng, nhưng vẫn như cũ thuận miệng hỏi: "Chuyện gì?" "Ngài giúp ta tra một tra Thôi thị Thôi Lương như thế nào?" "Thôi Lương?" Vương Tân nghiêng đầu nghĩ nghĩ, hỏi: "Là kia Thôi gia thiên tài? Người tra hắn làm cái gì?" Lâm Thanh Uyển châm cười lạnh nói: "Ta muốn giết hắn." Vương Tân thiêu chót nǔa từ ghê trên ngã xuống, hắn hướng ra ngoài nhìn nhìn, Lâm Thanh Uyển liền nói: "Đừng nhìn, bên ngoài chỉ có chúng ta hai nhà nhà đầu gã sai vặt, nhà ta người là tin được." Vương Tân thiêu chót nǔa một hơi không đi lên, "Liền tính người đều tin được, tường ngăn cũng có nhĩ, người, người làm sao có thể nói những lời này?" Dừng một chút lại nói: "Không đúng, người liền không nên có ý nghĩ như vậy, giết người chính là phạm pháp." "Cho nên ta muốn hợp pháp sát," Lâm Thanh Uyển khinh bỉ nhìn hắn nói: "Người thật cho rằng ta minh đao thẳng hỏa đi giết người a." Liền tính nàng là quận chúa, Thôi gia cũng không phải ăn chay, hoàng đế càng không phải sẽ bao che người, nàng là có bao nhiêu nǎo trùr? Vương Tân dẫn theo kia khẩu khí mới thoáng buông một ít, nghiêng đầu hỏi: "Hợp pháp sát, người là nói muốn tìm hắn nhược điểm?" Lâm Thanh Uyển gật đầu. "Này chỉ sợ không có khả năng," Vương Tân nhíu mày nói: "Ta tuy chỉ gặp qua hắn một lần, lại không thiêu nghe được hắn nghe đồn, người này là Thôi gia đời sau tương đối kiệt xuất một cái, thêm chi xuất thân dòng chính, nhưng vẫn luôn là thiên chi kiêu tử." Vương Tân nói: "Người như vậy, đừng nói hắn dễ dàng sẽ không phạm sai làm, chính là phạm vào, Thôi gia cũng sẽ cho hắn mạt bình, người muốn bắt trụ hắn nhược điểm chỉ sợ thiên nan vạn nan." "Tóm lại thế huynh giúp ta tra một tra hắn đi, liền tính tráo không được hắn nhược điểm, cũng cho ta biết người biết ta." Vương Tân bất đắc dĩ hỏi, "Hắn như thế nào chọc người?" Lâm Thanh Uyển cười lạnh, "Sớm ba năm trước đây hắn liền chọc ta, bất quá là vẫn luôn không có thời gian, cũng không cơ hội tính sổ thoi, hiện giờ vừa lúc dùng hắn khai một cái lộ." Vương Tân trong lòng nhảy dựng, ba năm trước đây bất chính là Lâm Tạ hai nhà đột biến thời điểm sao? "Tạ nhị lang..." Lâm Thanh Uyển trong mắt phiếm hàn quang nhìn về phía Vương Tân, Vương Tân trong miệng chua xót, cự tuyệt nói liền như thế nào cũng nói không nên lời.

Chương 221: Hai nước

Vương Tán đứng ở cửa nhìn theo Lâm gia cô chát rời đi, chờ chỉ còn lại có phu thê hai người khi liền mặt lộ vẻ khô sắc.Vương phu nhân nhịn không được hỏi: “Đây là làm sao vậy, dường như ai khi dễ người dường như.”“Nhưng còn không phải là khi dễ ta sao,” Vương Tán nói: “Người cũng không biết này một canh giờ ta đáp ứng rồi nàng nhiều ít sự.”Vương phu nhân không thèm để ý cười, “Người không phải thường nói đem nàng đương muội muội giống nhau sao, các nàng cô chát ốm yếu, người cái này làm huynh trưởng giúp một tay làm sao vậy, nhìn người kia keo kiệt bộ dáng.”Vương Tán liền nghẹn đở mặt, nhưng lại không thể nói cho thê tử tình hình thực tế, chỉ có thể buồn ở trong lòng, càng thêm nghẹn khuất.Sau đó đi xem Thôi Lương cùng Ô Dương khi liền nhịn không được sinh khí, đều là này hai người làm, tuy nói vẫn nhân khinh nhau, tổng tưởng tranh cái đệ nhất, nhưng cho tới bây giờ chỉ có tăng lên chính mình đuổi kịp và vượt qua người khác, nào có đem phía trước người dùng âm mưu quỷ kế chèn ép đi xuống, chính mình thay thế được đi lên?Loại này đường ngang ngõ tắt có thể để nhất thời chi dùng, chẳng lẽ còn có thể sử dụng cả đời sao?Thê nhân cũng không phải ngốc tử, tổng hội biết đến.Thôi gia cũng là thiên tử dưới chân, Tạ gia gia thế ở chỗ này giống nhau, mà hoàng đế lại nghiêm khắc, không chỉ có hắn, rất nhiều quyền quý con cháu cũng không dám quá làm càn.Cho nên Lâm Thanh Uyển tưởng bắt lấy đối phương nhược điểm đem người giết chết thật đúng là có điểm khó, đại sai không có, tiểu sai không ngừng, mà này đó tiểu sai chính là tích lũy mười năm cũng không đến mức đem người giết chết.Dịch Hàn yên lặng mà đứng ở phía dưới, nhìn nhà bọn họ chủ tử chậm rãi ánh mắt hưu di, điểm điểm cái bàn nói: “Tạ Hoành cùng Tạ Duyên đâu? Đิ tra bọn họ.”Dịch Hàn kinh ngạc, “Cô nãi nãi, này đã có thể đề cập triều chính.”Tạ Hoành là tam phẩm đại quan nhi, tưởng đem hắn kéo xuống tới, kia đến bao lớn nhược điểm?Lâm Thanh Uyển điểm điểm cái bàn, như suy tư gì nói: “Tạ Hoành cẩn thận, hắn nơi đó tra không ra, liền tra Tạ Duyên.”Lâm Thanh Uyển không tin Tạ gia phụ tử ở triều làm quan nhiều năm như vậy một chút hắc liêu cũng không có, bất quá Dịch Hàn nói cũng đúng, phải đối phó này hai cha con đã có thể đề cập triều

chính.Hiện giờ nàng đã là ở lốc xoáy trung, thêm này một cái cũng bất quá là nhiều tăng thêm một cái.Nàng ánh mắt hơi ám, từ bên lấy ra giấy viết thư tới viết thư, “Đem tin đưa đi Hồng Châu Chung tướng quân chỗ.”“Hồng Châu đang ở đánh giặc, chỉ sợ Chung tướng quân không thể chú ý đến bên này.”“Đây là hợp tác,” Lâm Thanh Uyển nói: “Đem tin truyền cho nàng, đã muốn hợp tác, ta cấp ra thành ý, nàng đương nhiên cũng muốn có điều hồi báo mới là.”“Cô nãi nãi còn đang giận nàng?”Lâm Thanh Uyển trầm mặc không nói, chỉ là ánh mắt sắc bén trừng mắt Dịch Hàn, Dịch Hàn cúi đầu nói: “Là, tiểu nhân này liền đi truyền tin.”Hồng Châu chiến sự chính hàn, viện quân đã đi vội đến Hồng Châu, mà đầu một đám lương thảo cũng từ Tô Châu đưa đến Hồng Châu, Chung Như Anh hiện tại có người có lương, hơn nữa mục đích cũng đã đạt tới, không hề đè nặng Chung gia quân, này một bùng nổ trực tiếp đem đã lướt qua biên cảnh Sở quân đánh đi ra ngoài, thậm chí một đường hát vang lướt qua sở cảnh, mắt thấy liền phải đánh hạ Sở Quốc ở vào biên quan cái kia tiểu huyện thành.Mới vừa đi vội tới Sở Quốc đô thành đàm phán quan thấy thế lập tức sửa lại khẩu phong, không phải cầu hòa, mà là muốn Sở Quốc bồi thường bọn họ tổn thất.Sở Quốc tức giận đến chết khiếp, bọn họ quân thần cũng là rất có cốt khí, vì thế bên này kéo Đại Lương sứ giả, bên kia tắc hướng biên quan tiếp tục tăng binh.Chung Như Anh nhất thời thương vong thảm trọng, nàng dưới sự giận dữ liền mặc kệ hoàng đế ý chỉ, phái người vòng hành đánh lén, suốt đêm hạ đối phương hai cái trán nhỏ, cũng mang kị binh nhẹ đi phía trước giết mười dãm, lấy đôi phương một cái tướng quân đầu người trở về.Này nhất cử động trực tiếp khơi mào hai bên chiến ý, hiện giờ đều không cần hoàng đế có vũ, hai bên chiến sĩ liền tuôn ra bùng bùng chiến ý, rất có không chết không ngừng chi thế.Cái này không chỉ có chủ hòa bọn quan viên hoảng sợ, chính là hai nước hoàng đế cùng chủ chiến bọn quan viên đều dọa cái chết khiếp, sợ biên quan chiến sự không chịu khống chế, trực tiếp đại quy mô bùng nổ.Ngay cả vẫn luôn kêu đánh tới Sở Quốc đô thành đi Bình Bộ Thượng Thư đều nhịn không được lén cùng hoàng đế nói, “Lúc này Lương Sở chi gian không nên có đại chiến, bằng không Giang Lăng cùng Liêu Quốc chỉ sợ sẽ sê tùy thời mà động, chính là an phận một phượng Mân Quốc chỉ sợ cũng sẽ ngoe rục rịch. Liên tính muốn thu phục Sở Quốc, cũng nên là ở Đại Lương binh hùng tướng mạnh là lúc.”Ý tú là hiện tại còn không phải thời điểm.Cùng lúc đó, Sở Quốc các đại thần cũng ở khuyên bọn họ hoàng đế, “Bệ hạ, lần này binh nhì lương cảnh vốn dĩ chính là muốn đánh bọn họ một cái xuất kỳ bất ý, thuận tiện thăm dò Chung gia quân tự tin, hiện tại đã trong lòng hiểu rõ, hà tất lại giằng co chiến sự?”“Đúng vậy, lần này xuất binh thu hoạch rất nhiều, ít nhất chúng ta biết Chung Như Anh ở Đại Lương tình cảnh không ổn, phượng diện này liền có đại văn chương nhưng làm.”Đối với Sở Quốc người nói, Đại Lương là đại thể

uy hiếp, nhưng Chung Như Anh cùng Chung gia quân lại là trước mắt uy hiếp, mỗi năm những cái đó tiêu đánh tiêu nháo thương vong tuy không lớn, nhưng chỉ cần tưởng tượng đến Chung Như Anh thủ Hồng Châu, bọn họ liền như ngạnh ở hâu.Lần này bọn họ vốn dĩ chỉ nghĩ sán Đại Lương không chú ý từ Chung Như Anh trong tay xé xuống một ngum thịt tới, thủ tướng thất lợi, tội danh khả đại khả tiểu, đến lúc đó lại vận tác một phen, liền tính kéo không dưới Chung Như Anh, ít nhất cũng tồn hại nàng danh vọng, làm cho bọn họ lúc sau tay chân có thể phóng đến càng khai chút.Ai ngờ hiệu quả khả quan, bọn họ không chỉ có công vào lương cảnh, Chung Như Anh bên kia giống như cũng xảy ra chuyện, không có viện quân còn chưa tính, tựa hồ liên lương thảo đều vô dụng.Đúng là bởi vì tra được này đó tin tức, bọn họ mới vội vã tăng binh biên cảnh, nghĩ sán Lương Đế phản ứng không kịp khi trước chiếm tiếp theo khôi địa phuong tới, tốt nhất đem Chung Như Anh cùng Chung gia quân cáp diệt.Đáng tiếc...Sở Đế cũng nói, “Đáng tiếc, phía trước thử thời gian quá dài, thế nhưng không tra được nàng phía sau xảy ra chuyện, đảo làm nàng đem cứu viện tin tức truyền đi ra ngoài.”“Cũng không biết Đại Lương bên kia là ai ở đối phó nàng, cũng là đủ xuân, nếu sớm sớm cho chúng ta truyền tin, chúng ta khẳng định nhanh hơn thế công, hiện giờ nói không chừng Chung Như Anh sớm đã chết, rất tốt tình thế nhưng làm nàng tránh được một kiếp.”“Đối phuong chính là Lương nhân, bên kia truyền tới tin tức người dám tin sao?”Kia đại thần một nghẹn, nói: “Kiểm chứng một phuong, xác định có thể tin sau tự nhiên là dám tin.”“Nguyên lai ta Đại Sở thần tử thế nhưng lợi hại như vậy, đang ở Đại Sở thế nhưng có thể tra được Đại Lương sự?”Hừ, hắn đều có thể tra được, đây là nói hắn cái này quản Bình Bộ người bất tận tâm?“Hảo, hảo,”Sở Đế ngừng bọn họ khắc khẩu, hỏi: “Vậy các ngươi nói nên làm thế nào cho phải, hiện giờ biên cảnh như lửa đổ thêm dầu, lại không xử lý chỉ sợ thật sự muốn phát đại chiến.”“Bệ hạ, Đại Lương sứ thần không phải còn ở sao, triệu kiến hắn đi, ta tưởng Đại Lương hiện tại cũng không dám cùng ta Đại Sở phát sinh đại chiến, bọn họ Đại Lương bắc cảnh còn có Liêu Quốc đâu, nghe nói hôm nay Giang Lăng phủ cũng không an bình.”Đại Lương thần tử nhóm cũng ở khuyên Lương Đế, “Bệ hạ, không bằng làm còn ở Đại Sở sứ thần lậu một chút khẩu phong, chúng ta mới vừa thu phục Nam Hán đại cảnh, đúng là yêu cầu nghỉ ngơi lấy lại sức là lúc, thật không nên có đại chiến.”“Cũng đến cấp Chung tướng quân đi nói mệnh lệnh, ước thúc hảo các tướng sĩ, lúc này không nên lại lửa cháy đổ thêm dầu.”Lương Đế nghĩ, ở một tiếng trống làm tinh thần hăng hái thêm hoà bình an cầu ổn trung do dự một chút, hỏi: “Nếu Liêu quân nam hạ, Đông Bắc quân khả năng ngăn trở?”Chúng thần trong lòng rùng mình, biết hoàng đế là thiên chiên, sôi nổi nhìn về phía mặt trên ba vị thượng thư.Lại Bộ Thượng Thư bước ra khỏi hàng nói: “Bệ hạ, ta Đại Lương hiện giờ nhưng chiến tướng

quân chỉ mười chín người rồi.” Hộ Bộ Thượng Thư cũng nhắc nhở nói: “Quốc khố hư không, hiện giờ biên quan lương thảo có hơn phân nửa vẫn là Lâm quận chúa cung cấp, bệ hạ, tổng không thể đánh giặc còn gọi Lâm quận chúa cấp cung cấp lương thảo đi?” Như vậy triều đình là thật sự không mặt mũi, bọn họ đều câm Lâm gia bao nhiêu tiền lương. Hoàng đế ho nhẹ một tiếng nói: “Thu hoạch vụ thu không phải mau tới rồi sao, hạ thuế cũng đã bắt đầu thu.” Hộ Bộ Thượng Thư liền nhìn về phía Công Bộ, Công Bộ Thượng Thư yên lặng mà bước ra khỏi hàng nói: “Bệ hạ, đi thông Nam Hán kênh đào tắc nghẽn, năm nay liền muôn chi ngân sách khơi thông, tháo thượng tầu sổ con ngài cùng Hộ Bộ Thượng Thư đều thông qua.” Thông kênh đào tiêu dùng cũng không ít, hơn nữa hằng ngày giữ gìn mặt khác công trình thuỷ lợi tiêu phí, ân, năm nay từ Hộ Bộ trừu tiền nhiều nhất trừ bỏ Bình Bộ khả năng chính là Công Bộ. Đột nhiên có một loại bọn họ cái này bộ môn là cái nước phù sa nha môn cảm giác đâu. Bình Bộ Thượng Thư do dự một chút, tuy rằng tâm động, nhưng vẫn là bước ra khỏi hàng nói: “Bệ hạ, cường chinh Đại Sở, ta Đại Lương có sáu thành phần thắng, nhưng nếu là Liêu quân nam hạ, chỉ sợ liền tam thành đô không đến.” Hơn nữa đến lúc đó Đại Lương còn có diệt quốc nguy hiểm đâu. Lương Đế trong lòng tiếc ngọn lửa liền dập tắt, hẩn tiếc hận nói: “Vậy cấp Chung tướng quân hạ lệnh đi, làm nàng khắc chế.” Đại Sở bên kia cũng muôn câu thông. Dĩ vãng ngưng chiến hiệp nghị đều thực kéo dài, nhưng lúc này biên cảnh có cái bom không hẹn giờ Chung Như Anh, thêm to lớn lượng binh mã ngưng lại biên quan, mỗi một ngày đều là thật lớn tiêu dùng, bởi vậy lúc này đây ngưng chiến hiệp nghị nói đến đặc biệt mau. Không có biện pháp, Đại Lương bên này sợ Chung Như Anh áp không được tính tình chạy đến Sở quân sát sát sát, khơi mào đối phương lửa giận, vạn nhất phát sinh đại chiến làm sao bây giờ? Mà Sở quân cũng sợ Chung Như Anh nhân cơ hội khơi mào chiến sự đem bọn họ diệt, tuy rằng là bọn họ trước động tay, nhưng hiện tại không phải dừng tay sao? Tóm lại, hiện tại bất luận là Đại Lương vẫn là Đại Sở đều hô lớn “Dĩ hòa vi quý”, sau đó Chung Như Anh liền nghẹn một bụng khí. Nhưng nàng cũng biết, lúc này tùy hứng bất quá là đưa Chung gia quân cùng Đại Lương đi tìm chết, đảo cũng ép tới trụ tính tình, chỉ là đau lòng tại đây thứ trung chết trận binh lính. Nàng phó quan thấy, vội vàng đem mấy ngày trước đây thu được tin ôm tới cắp nàng, “Tướng quân, ngài xem xem tin giải buồn đi?” Chung Như Anh nhíu mày, “Không phải làm giao cho quân sư ý kiến phúc đáp sao?” “Này đó đều là quân sư chưa kịp xem, mặt tướng này không phải xem ngài buồn đến hoảng sao?” Chung Như Anh phiên phiền tin, chờ nhìn đến xen lẫn trong trong đó tin, nhịn không được giận, một phách hắn đầu: “Truyền tin binh như thế nào truyền, Lâm quận chúa tin vì cái gì cũng ném ở chỗ này?” Phó tướng lăng, “Mặt tướng không biết a, này cũng không phải kịch liệt mã hóa tin...” Kia bọn họ

tướng quân cùng Lâm quận chúa gửi thư không đồng nhất thăng là mã hóa kịch liệt sao, cho nên bọn họ không thể nào lưu ý, hơn nữa phong thư cũng không đúng a.Chung Như Anh cũng đã nhận ra phong thư thượng biến hóa.Dĩ vãng Lâm Thanh Uyển cho nàng viết thư, phong thư thượng hoặc là là “Chung tỷ tỷ”, hoặc là là “Như Anh quận chúa”, nhưng lúc này đây mặt trên viết chính là “Chung tướng quân”, ngay cả bút tích cũng không đúng.Nếu không phải phong thư phía dưới cái có Lâm thị con dấu, nàng cơ hồ đều nhìn không ra đây là Lâm gia tin.Nàng xoa xoa cái trán, đau đầu nói: “Nàng đây là bức ta.”

Chương 222: Chạy ra sinh thiên

Chung Như Anh khép lại tin, nghĩ nghĩ nói: “Làm chúng ta người triệt thoái phía sau hai dặm, mau chóng bình ổn chiến sự, ta muốn vào kinh cho bệ hạ mừng thọ.”“Tướng quân!” Phó tướng trùng mắt nói: “Ngài nếu không chờ thánh thượng ngày sinh qua lại vào kinh? Ô hắn lão nhân già mừng thọ khi thượng kinh tính sổ không hảo đi?” Chung Như Anh trùng hắn nói: “Nói bậy bạ gì đó, ta là muốn vào kinh cho bệ hạ mừng thọ.” Phó tướng mới không tin đâu, ngài rõ ràng một bộ muốn vào kinh tính sổ bộ dáng. Chung Như Anh không để ý tới hắn, đem hắn vãy lui sau đem tâm phúc tìm tới hỏi: “Lâm gia cùng Lư gia kia mấy cái hậu sinh thế nào?”“Có một cái không thấy tung tích, bất quá thuộc hạ thấy bọn họ một chút cũng không nóng nảy bộ dáng, tựa hồ biết hắn nơi đi. Đến nỗi bọn họ, hiện giờ mau đến kinh thành.”“Bất quá,” tâm phúc do dự nói: “Bọn họ bên đường nháo ra tới động tĩnh quá lớn, hấp dẫn không ít ánh mắt, bên kia phái không ít thích khách ra tới, rất có một bộ đem người lưu tại kinh thành ngoại tu thế.” Chung Như Anh cười lạnh nói: “Làm chúng ta người mau chóng đem bọn họ hộ tống vào kinh, hiện giờ Lương Sở chiến sự giằng co, lúc trước trưởng cũng nên tính toán.”“Tướng quân, Lư lâm đều là danh môn, nếu là bọn họ giữa có người chết vào trên đường...” Chung Như Anh trùng mắt nhìn hắn liếc mắt một cái, cảnh cáo nói: “ Tay cho ta ngăn lại chút, nếu làm ta biết các ngươi tay chân không sạch sẽ...” Tâm phúc cúi đầu, “Là, thuộc hạ nhất định làm người an toàn đem bọn họ hộ tống vào kinh.” Chung Như Anh sắc mặt lúc này mới hoãn chút, “Này đó Thanh Uyển nhìn đèn bọn họ ánh mắt đầu tiên đó là hỏi: “Lư Du đâu?” Ba cái thanh niên rũ đầu, nước mắt “Bạch bạch bạch” đi xuống rót, bọn họ cũng không biết a. Lâm Thanh Uyển nhíu mày, phất tay nói: “Đi trước rửa mặt, làm đại phu cho các ngươi nhìn xem.” Lâm Hữu lại bùm một tiếng quỳ trên mặt đất, xấu hổ dập đầu nói: “Cô cô, chúng ta lộ dã, tham gia tiên sỹ khoa văn giải gia trạng cũng đều ném.”“Tồn tại trở về liền hảo,” Lâm Thanh Uyển duỗi tay đem người nâng dậy tới, bắt đắc dĩ nói: “Đi trước rửa mặt đi, xem qua đại phu sau lại nói.” Lư Lý cùng Lư Thụy mang theo đầy bụng lo lắng đi theo Lâm Hữu hướng hậu viện đi, bọn họ cũng không xa rời nhau tẩy, làm người đem thau

tấm đều đặt ở Lâm Hữu phòng cho khách nội, chen vào đi cùng hắn nói: “Ngươi có thể hay không cầu xin Lâm quận chúa hỗ trợ tìm một chút Du đường huynh?” Lư Du là bọn họ này đồng lứa dẫn đầu người, hắn nếu là xảy ra chuyện, kia Lư gia tổn thất không thể nói không thảm trọng, liền bọn họ đều sẽ bị trong tộc vân tội. Lâm Hữu gật đầu nói: “Các ngươi yên tâm, ta sẽ đê.” Ba người mang theo một bụng lo lắng vội vàng tắm rửa một cái, lại cấp Từ đại phu đem quá mạch sau liền vội vàng chạy đi tìm Lâm Thanh Uyển. Lâm Thanh Uyển chuẩn bị một bàn đồ ăn cho bọn hắn, thấy bọn họ chạy tới liền một lòng tay cái bàn nói: “Ăn!” Ba người liền nuốt vào đến bên miệng nói, yên lặng mà ngồi xuống ăn cơm. Nhanh chóng lắp đầy bụng, Lâm Thanh Uyển lúc này mới hỏi: “Lư Du đi Linh Châu?” Ba người liên tục gật đầu, “Đúng vậy, đúng vậy, ngài là làm sao mà biết được?” “Đoán,” Lâm Thanh Uyển liếc bọn họ liếc mắt một cái hỏi: “Hắn đi như thế nào?” Lâm Hữu liền đem ngay lúc đó tình huống cẩn thận nói một lần, nói: “Chúng ta đem tin tràn ra đi sau liền nhanh chóng rời đi, cũng không biết tin tức có hay không nháo ra tới, nhưng đuổi giết chúng ta người thật là càng ngày càng nhiều, thả ly kinh thành càng gần, đối phương người càng nhiều, chúng ta không dám vào thành, chỉ có thể vòng quanh kinh thành chạy.” Làm ám vệ, Từ Kim trực giác vẫn là thực chuẩn, hai ngày trước hắn liền nói mặt sau đuổi theo người giám bót, ngày hôm qua liền trực tiếp mang theo bọn họ hướng kinh thành hướng, hôm nay thế nhưng có thể an toàn vô ngุ dụng phải cửa thành. Hảo kinh hỉ có hay không, bọn họ còn tưởng rằng loại này truy cùng trốn trò chơi còn muôn liên tục đã lâu đâu. Lúc này bọn họ đã là thể xác và tinh thần đều mệt, nếu không phải đại gia cho nhau cỗ vũ, bọn họ thật là hận không thể không chạy, nhảy ra làm thích khách tùy tiện chém. Cảm thấy đã chết đều so với bị đuổi giết cường, không nghĩ tới kinh hỉ tới như vậy đột nhiên, cho nên ở cửa thành nhìn đèn Lâm Ngọc Tân khi mới kinh hỉ rời lê. Lúc này bọn họ cũng thiêu chút nữa ức chế không được chính mình nước mắt, một bên cao hứng một bên lo lắng không biết đang ở phương nào Lư Du, “Cũng không biết hắn thế nào.” “Ta sẽ đi tin Lư đô hộ, Lư Du nếu là hướng Linh Châu đi, hắn tìm người muốn so với chúng ta dễ dàng đến nhiều, các ngươi đi trước hảo hảo nghỉ ngơi, ta làm người đi đem Minh Kiệt cùng Chu Thông tìm tới.” Ba người sững sờ, “Minh Kiệt cùng Chu Thông cũng ở?” “Bọn họ muốn tham gia năm nay tiến sĩ khoa khảo thí,” xem Lâm Thanh Uyển liếc bọn họ liếc mắt một cái nói: “Các ngươi văn giải gia trạng cũng có thể bồ làm, thừa dịp còn không có khai khảo chạy nhanh chuẩn bị. Đến nỗi chuyện khác không cần các ngươi nhọc lòng.” “Nhưng Lư Du...” “Yên tâm đi, hắn so các ngươi có dự tính nhiều,” Lâm Thanh Uyển nói: “Hắn chỉ cần còn sống, tổng hội tìm trở về, hơn nữa lâm Lư hai nhà đều sẽ phái ra người đi tìm, Linh Châu bên kia cũng sẽ phái ra nhân thủ, chẳng lẽ các ngươi tự nhận so tam gia hợp

lực còn muôn lợi hại?" Ba người im lặng không nói. Mà lúc này bị bọn họ nhớ mong Lư Du chính vui vẻ thoái mái cấp gà uy thực đâu, hắn đếm đếm gà, xác định số chính xác sau liền đỡ eo đứng lên, nhìn chân trời màu cam hoàng hôn thở dài: "Thải cúc đồng li hạ, thán nhiên thấy Nam Sơn, nếu tại đây cả đời đảo cũng không tồi." Đi theo hắn hộ vệ im lặng vô ngữ, nửa ngày mới nói: "Thiếu gia, lại không quay về, trong nhà thật sự muôn vội muốn chết."

Chương 223: Vấn tội

Lư Du vỗ vỗ tay nói: “Hồng Châu còn ở đánh sao?”“Tiểu nhân đi nha môn tìm hiểu, nhưng mà bọn họ cũng là tiểu nha dịch, biết đến cũng không nhiều, chỉ biết Hồng Châu có chiến sự.”“Kia gần mười ngày Linh Châu nhưng còn có viện quân ra tới?”“Không nghe nói.”Lư Du nghĩ nghĩ, “Ly bệ hạ ngày sinh còn có nửa cái tháng sau, triều đình khẳng định tưởng giải hòa, chúng ta đi mua con ngựa, ra roi thúc ngựa hai ngày là có thể đến kinh thành.”“Ngài không đi Linh Châu?”Hộ vệ trùng mắt, “Nơi này khoảng cách Linh Châu chỉ có một ngày lộ trình.”Tìm được rồi Lư đô hộ, đến lúc đó lại từ hẵn phái người hộ tống vào kinh chẳng phải là càng an toàn?Lư Du lại lắc đầu nói: “Sự tình nháo tới rồi tình trạng này, phía sau màn người chỉ sợ không có thời gian tìm chúng ta, lúc này nhập kinh tốt nhất. Kinh thành Lư thị nhân tình không phải như vậy hảo thiếu.”Hộ vệ do dự một chút, Lư Du liền cười nói: “Ngươi nếu là không yên tâm không bằng chúng ta tại đây thôn trang lại nhiều ở vài ngày? Chờ mau đến bệ hạ ngày sinh khi lại nhập kinh, lúc ấy phỏng chừng thật không ai chú ý chúng ta.”Hộ vệ xoay người liền đi, “Thiếu gia chờ, tiểu nhân này liền đi thu thập hành lý.”Lư Du thấy bật cười lắc đầu, hẵn ở cái này thôn trang ở có mười hai thiên. Cùng Lâm Hữu bọn họ tách ra sau hẵn liền hướng Linh Châu đi, vì không chọc người hoài nghi, hẵn chỉ có thể cùng hộ vệ cải trang giả dạng. Vốn đang tưởng mua một con ngựa, vào thành, ẩn rót thân phận sau mới phát hiện hẵn căn bản mua không được mã, bởi vì mã không phải người bình thường có thể mua nổi.Hẵn nếu muốn mua chỉ có thể mua ngưu, lừa, loa, lừa có săn, ngưu cùng loa còn phải xếp hàng, ngưu thị quản sự nơi đó đăng ký hảo tin tức, chờ đến phiên mới có thể mua.Hơn nữa mua còn phải đến nha môn làm đăng ký, đặc biệt là ngưu, xét duyệt còn tương đối nghiêm khắc đâu, cái này xong rồi, bọn họ là chạy trốn tới, tổng không thể đi xe hành thuê xe đi, như vậy nhân gia không phải một tìm một cái chuẩn?Lư Du chỉ có thể dựa vào hai cái đùi đi, hảo hảo quý công tử chính là đem chính mình lăn lộn thành nghèo túng khất cái.Một đường trèo đèo lội suối, liền tính trời tối, hai cái đùi trọng đến cùng cự thạch giống nhau, hẵn cũng dùng sức về phía trước bò, cuối cùng là ở mười bốn ngày trước tới Linh Châu phụ cận,

sau đó bọn họ liền không khéo đụng phải đi vội ra khỏi thành viện quân.Này vẫn là Lư Du phát hiện không đúng, hoa giá cao tiền từ một cái nha dịch nơi đó nghe được, nghe nói bọn họ Linh Châu cũng muốn tự bị một ít lương thảo, cho nên mọi người đều lo lắng năm nay giảm miễn những cái đó hạ thuế sẽ hủy bỏ.Linh Châu thế nhưng xuất binh chi viện Hồng Châu, vậy thuyết minh Hồng Châu sự đã phát, kia một khắc, Lư Du từ thân đến tâm đều có một loại nhẹ nhàng cảm, cảm thấy linh hồn đều phải từ đỉnh đầu bốc lên dựng lên.Sau đó hắn liền phịch một tiếng ngã xuống —— hắn ngủ rồi.Đáng thương hộ vệ chỉ có thể đem người kéo dài tới trong rừng tìm cái tiểu sơn động đem người hướng trong một tắc, hắn không dám vào thành a, hắn bản lĩnh tuy không kịp Từ Kim, nhưng cũng nhận thấy được cửa thành kia một chỗ có người đang âm thầm đánh giá.Cũng không biết là địch là hữu.Hắn chỉ có thể chờ thiếu gia tĩnh lại quyết định.Lư Du ngủ hai ngày, bị đói sau khi tĩnh lại đến cửa thành vừa thấy, nhanh chóng quyết định mang theo hộ vệ đi rồi, hắn không giống Lâm Hữu bọn họ như vậy lẩn lộn, thế nào cũng phải đến kinh thành hoặc Linh Châu đi.Dù sao Hồng Châu sự phát, tin tức truyền ra tới, bọn họ mục đích liền đạt tới, thật sự không cần thiết lại thiệp hiêm, cho nên hắn tìm cái thôn trang nhỏ, hoa một phen tiền đồng thuê cái tiểu viện tử “Dưỡng bệnh”.Thấy hàng xóm gia tiểu hài tử mỗi ngày đều như vậy vất vả uy gà liên chủ động hỗ trợ, ân, hiện tại này đàn gà hắn đã uy có mười ngày, còn rất có cảm tình.Đáng tiếc liền phải tách ra, Lư Du triều mến nhất nhất nhìn chăm chú quá này đàn gà, cách vách tiểu hài tử “Đặng đặng đặng” chạy tới, thấy hắn nhìn nhà bọn họ gà, liền an ủi hắn nói: “Đừng nóng vội, lại quá hai tháng là có thể ăn, mẹ ta nói muốn cầm uy, như vậy chúng nó mới lớn lên mau, chờ tới rồi chín tháng chúng nó liền đẻ trứng, chờ thêm năm còn có thể ăn thịt gà đâu, đại ca ca, ngươi muốn ăn thịt gà sao?”Hỏi xong còn hút lưu một chút nước miếng, đôi mắt lóe sáng nhìn Lư Du.Lư Du cúi đầu nhìn hắn, đem đối gà triều mến dời đi khai, duỗi tay sờ soạng hắn đầu cười nói: “Tưởng!”Tiểu hài tử liền hé miệng cười, vui sướng xoay người đi rút vài viên đồ ăn ném cho bầy gà, nhìn chúng nó vui mừng ăn liên cao hứng.Lư Du nhìn hài tử cao hứng, nhìn bầy gà cũng cao hứng, càng muốn lưu lại nơi này.Từ cửa sổ nơi đó nhìn đến hết thấy hộ vệ lập tức gào một tiếng, “Thiếu gia, đồ vật đều thu thập hảo, ngại xem chúng ta khi nào đi?”Lư Du chỉ có thể án hạ kia không thực tế ý tưởng, nói: “Ngày mai đi, tổng muốn cùng chủ nhân gia đạo cá biệt.”Lư Du không nghĩ thiếu kinh thành Lư thị nhân tình, Lư Lý cùng Lư Thụy cũng là như vậy tưởng, cho nên bọn họ đều ở tại quận chúa phủ không động đậy, vừa lúc có Lâm Hữu cùng Chu Thông bồi.So với chỉ nghe qua chưa thấy qua kinh thành Lư thị, bọn họ tự nhiên là đối hoạn nạn quá Lâm thị càng có cảm tình.Tuy rằng bọn họ Tô Châu Lư thị cùng kinh thành Lư thị liên tông, chính là, bọn họ vẫn là cảm thấy cùng trường càng thân cận, đồng hương

cũng thực thân cận a.Lâm Hữu là bọn họ cùng trường, Lâm Ngọc Tân là bọn họ sư muội, Lâm Thanh Uyển quận chúa là bọn họ đồng hương a.Hai cái thanh niên thực nghiêm túc dọn đi Chu Thông cái kia khách vien, chết sống không đề cập tới đi kinh thành Lư thị sự.Lâm Thanh Uyển đảo cũng không miễn cưỡng bọn họ, chỉ là phái người cấp Lư thị truyền cái tin tức, làm cho bọn họ không cần lại tìm Lư Lý bọn họ, tập trung toàn lực tìm Lư Du.Lúc này mới có rảnh cùng mấy cái thanh niên nói: “Quá mấy ngày bệ hạ có khả năng sẽ triệu kiến các ngươi, các ngươi từ hiện tại liền bắt đầu chuẩn bị chuẩn bị đi.”Tuy rằng Thanh Uyển cho bọn hắn thỉnh cái tiên sinh giáo tập, bốn cái thanh niên thực mau liền không có thời gian nghĩ nhiều.Đến nỗi Thượng Minh Kiệt, hắn bị hắn cha nhốt ở trong nhà ra không được a.Từ Thượng Bình biết con của hắn cuốn tiến như vậy đại sự, thế nhưng còn thành công đem tin tức đệ ra tới, lại bị Lâm Thanh Uyển lừa dối thượng kinh sau liền sợ hãi phẫn nộ không thôi.Cũng không biết kia có bản lĩnh phong tỏa Hồng Châu người là ai, có thể hay không ở trong lòng ghi hận hắn.Lâm Thanh Uyển cũng thật đủ tốt, thế nhưng vô hình bên trong liền cho bọn hắn Thượng gia lập như vậy một cái cường địch.Mặc kệ Thượng Minh Kiệt như thế nào giải thích, Thượng Bình đều nhận định là Lâm Thanh Uyển cỗ động hắn thượng kinh, bằng không lấy hắn mẫu thân cùng thê tử nhát gan, ở nhì tử trái qua đuôi giết sau sao có thể làm hắn nhanh như vậy liền ra Tô Châu?Lâm Thanh Uyển ở bái phỏng quá Vương Tân sau liền làm Lâm Ngọc Tân đi bái kiến nàng cứu cữu, Chu Thông cũng phải đi bái kiến vị này sắp trở thành hắn nhân thúc Thượng đại nhân, cho nên liền cùng đi.Kinh thành thế cục không rõ, Lâm Thanh Uyển tự nhiên sẽ không làm Lâm Ngọc Tân rời đi nàng tầm mắt, bởi vậy cũng cùng đi, sau đó liền nghe xong Thượng Bình một đồn âm dương quái khí uyển chuyển chỉ trích.Lâm Thanh Uyển nghe xong không khỏi cười, đảo không phân biệt, càng không tức giận, chỉ đương không nghe hiểu, lúc sau lại không được Lâm Ngọc Tân tới cửa đi, chê cười, các nàng cô chát lại không phải chịu ngược cuồng, vẫn là làm Thượng Minh Kiệt lại đây chịu ngược đi.Nhưng mà Thượng Minh Kiệt liền ra cửa đều không thể đủ, đến, hắn chỉ có thể ở tự mình trong nhà chịu ngược.Hồng Châu sự nháo đến rất đại, hiện tại biên quan đã ngưng chiến, chỉ là hai quân vẫn như cũ xa xa giằng co, ai cũng không dám thả lỏng, cùng Đại Sở hoà đàm còn ở tiếp tục.Biên quan hơi định, hoàng đế cuối cùng là đằng ra tay tới giải quyết phía trước phong tỏa Hồng Châu sự, đầu một kiện chính là làm người tra rõ quay chung quanh Hồng Châu vùng huyện nha cập trạm dịch, đặc biệt là từ Hồng Châu đến kinh thành trạm dịch.Cái thứ hai còn lại là lấy điện tiền thất nghi tội danh làm Nhị hoàng tử đóng cửa ăn năn, vô lệnh không được ra ngoài.Này lệnh vừa ra, cả triều toàn kinh, tuy rằng bọn họ phía trước cũng hoài nghi Nhị hoàng tử, nhưng cũng chỉ dám ý niệm chợt lóe cái loại này hoài nghi, hoàng đế này lệnh hiển

nhiên là chắc chắn chính là Nhị hoàng tử làm.Này, này, Nhị hoàng tử đây là có bao nhiêu luẩn quẩn trong lòng a, hoàng đế cũng chưa muốn thu hồi Chung Như Anh bình quyền, hắn gấp cái gì?Nhị hoàng tử gấp cái gì?Biết chút năm đó sự các đại thần trong lòng ẩn ẩn hiểu rõ, đối Nhị hoàng tử đều hơi hơi lắc đầu, vốn dĩ ở ngôi vị hoàng đế kế thừa thượng bọn họ càng thiên hướng với Nhị hoàng tử, rốt cuộc không chính lập trưởng, năm đó Đại hoàng tử ở khi bọn họ thiên hướng Đại hoàng tử, Đại hoàng tử không còn nữa, Nhị hoàng tử vì trưởng, bọn họ tự nhiên càng thiên hướng với hắn, chính là hiện tại...Đích trưởng chế độ tuy quan trọng, nhưng quân chủ hiền năng càng quan trọng, hiện giờ chính phùng loạn thế, bọn họ nhưng không nghĩ diệt quốc.Năm đó sự còn có thể nói Nhị hoàng tử tuổi nhỏ, năng lực không đủ, ngự hạ không nghiêm, chính là hiện tại...Các đại thần sôi nổi đem ánh mắt nhắm ngay dứ lại hoàng tử, Tam hoàng tử thượng chiến trường bị thương mắt, là không có khả năng kế thừa ngôi vị hoàng đế, Ngũ hoàng tử cùng Lục hoàng tử tuổi còn nhỏ, vậy chỉ còn lại có Tứ hoàng tử...Tứ hoàng tử...Hắn không có gì đặc điểm a.Hoàng đế không biết hắn thần tử nhóm đã tự cấp hắn nhọc lòng hậu vị người thừa kế sự, lúc này hắn chính trầm nộ nhìn chăm chú vào phía dưới quỳ nhi tử.Nhị hoàng tử cả người phát run, quỳ quỳ rạp trên mặt đất, mồ hôi trên trán không ngừng dừng ở gạch xanh thượng, loại này ánh mắt hắn chỉ ở đại ca chết trận kia một năm gặp qua, hiện giờ lại lần nữa cảm thụ, hắn mới cảm thấy càng thêm khủng bố.Có trong nháy mắt, Nhị hoàng tử tưởng, phụ hoàng có thể hay không giết hắn?Hoàng đế đương nhiên không bỏ được giết hắn, rốt cuộc là tự mình nhi tử, hắn cả đời này tổng cộng có mười hai cái hài tử, khả năng sống quá tám tuổi cũng chỉ có bảy hài tử, đối tang tử chi đau tuy thành thói quen, nhưng mỗi lần trải qua vẫn như cũ sẽ đau đớn muộn chết.Năm đó lão đại tráng niên rồi biến mất cũng đã đủ làm hắn đau lòng, hắn lại như thế nào sẽ sát lão nhị?Bất quá, hắn là không được, không vì trấn an Chung Như Anh cùng Chung gia quân, liền tính vì Đại Lương giang sơn, lão nhị cũng đến từ người thừa kế nơi đó loại bỏ, thậm chí, hắn về sau liền cầm quyền đều không thể đủ rồi.Hắn có thể chịu đựng mấy đúra con trai tâm cơ thâm trầm, thủ đoạn狡猾 quyết, cũng cho phép bọn họ tranh quyền đoạt lợi, nhưng tuyệt đối không thể trí quốc gia đại nghĩa với không màng.Hắn ở Hồng Châu nguy cấp khi chặn Chung gia quân cầu viện, cùng đem Hồng Châu chấp tay tặng người có gì khác nhau?Lão nhị hạn cuối như vậy tháp, hoàng đế làm sao dám đem quốc gia, đem quyền lợi giao cho hắn?Hoàng đế nhìn Nhị hoàng tử run bần bật, trong lòng càng là khosở, hảo, liền dũng khí cũng chưa, càng đảm đương không nỗi hoàng đế.“Hồng Châu sự là người làm?” Chẳng sợ trong lòng đã nhận định là hắn, chúng cứ cũng chỉ hướng hắn, hoàng đế vẫn là tưởng tự mình hỏi một câu.Nhị hoàng tử trong mắt hiện lên giãy giụa, hắn rất muốn thè thoát phủ nhận, có thể tưởng tượng đến

phụ hoàng tính tình không khỏi rùng mình, hắn nếu là không nhẫn, phụ hoàng điều tra ra là hắn, trong lòng còn không biết nhiều giận đâu, nhưng hắn nếu là chủ động nhận sai, nói không chừng còn có một đường cơ hội. Cho nên hắn dập đầu nói: “Phụ hoàng thứ tội, là nhi thần hồ đồ, nghĩ thu hồi Chung gia binh quyền, triều đình đối biên quan lực khống chế càng cường, lúc này mới nhất thời luẩn quẩn trong lòng...”

Chương 224: Xuống nước

Hoàng đế trong mắt hiện lên thất vọng, hắn không có nói thật, làm hoàng đế, hắn là muôn nhện binh quyền, nhưng mà như thế nào liền cấp tới rồi loại tình huống này? Hắn cái này làm hoàng đế đều không vội, hắn gấp cái gì? Thế cho nên liên quốc gia đại nghĩa cũng không để ý, Hồng Châu là Đại Lương quốc thô, mặt trên sinh hoạt chính là Đại Lương con dân, hắn phong tỏa Hồng Châu, liền giống như từ bỏ chính mình quốc thô cùng con dân. Phụ hoàng sinh thời như vậy khó khăn, đều bị Liêu nhân bức đến Dương Châu đi, mắt thấy liền phải diệt quốc, hắn không cũng không từ bỏ chính mình con dân sao? Ninh hi sinh cho tổ quốc cũng bất trí bá tánh với không màng, bao nhiêu người dùng huyết nhục chi thân đánh hạ tới giang sơn, hắn lại dùng như vậy âm mưu quỷ kế ra bên ngoài đưa. Nhất đáng giận chính là biết lúc này hắn cũng không chịu nói thật, hắn nếu là nói rõ hắn kiêng kị Chung Như Anh, sợ hãi Chung Như Anh tương lai trả thù hắn, cho nên mới tiên hạ thủ vi cường, hắn tuy không có tán đồng, lại cũng sẽ không như thế ác hắn. Hoàng đế thất vọng nhảm mắt, phát tay nói: "Ngươi đi đi, ngươi điện tiền thất nghi, ngày gần đây liền trước đóng cửa ăn năn đi." Lại chưa nói ngày. Nhị hoàng tử trộm đánh giá liếc mắt một cái phụ thân thần sắc, trong lòng trầm xuống, hắn trầm mặc một cái chớp mắt, lúc này mới dập đầu hạ bái rời đi. Canh giữ ở tiêu thiên điện chờ hoàng đế triều kiến năm vị đại thần thấy thị vệ hộ tống Nhị hoàng tử ra tới, không khỏi nhìn nhau, trong lòng đều có so đo. Nhị hoàng tử chỉ sợ thật sự không có khả năng. Nhưng Nhị hoàng tử hiển nhiên không như vậy cho rằng, hắn chỉ là đóng cửa ăn năn mà thôi, chờ ra tới về sau, đãi việc này lạnh, có rất nhiều cơ hội. Hắn hướng ngoài cung lúc đi vừa lúc nghênh diện nhìn đến Lâm Thanh Uyển, ánh mắt hơi trầm xuống, không khỏi dừng lại bước chân. Lâm Thanh Uyển cũng dừng bước chân, bất quá nàng lại là uốn gối hành lễ, "Thần Lâm thị bái kiến Nhị hoàng tử điện hạ." Nhị hoàng tử trầm mặc xem nàng, không kêu khỏi, Lâm Thanh Uyển mày hơi chọn, tiếp tục uốn gối ngồi xổm, trong lòng thầm mắng một tiếng "Ngu xuẩn." Mới mắng xong, liền nghe một đạo âm thanh trong trẻo nói: "Nhị ca, di, nghĩa muội cũng ở?" Lâm Thanh Uyển cười, thuận thế đứng dậy chuyển hướng về

phía người tới lại hành lễ, “Thần Lâm thị bái kiến Tú hoàng tử.” Tú hoàng tử vội vàng duỗi tay đỡ nàng, cười nói: “Nghĩa muội khách khí, chúng ta huynh muội chi gian không cần như thế khách sáo, ngươi chính là tiến cung cấp mẫu hậu thỉnh an?” “Là.” “Mẫu hậu ở Ngự Hoa Viên đâu, ngươi đừng đi Khôn Ninh Cung, trực tiếp đi Ngự Hoa Viên đi.” Lâm Thanh Uyển đồng ý, cười cùng Nhị hoàng tử Tú hoàng tử hành lễ sau liền lui ra, Nhị hoàng tử đứng bất động, Tú hoàng tử còn lại là trở về nửa lễ. Thấy Tú hoàng tử vẫn luôn nhìn chăm chú vào Lâm Thanh Uyển, Nhị hoàng tử liền trầm khuôn mặt âm dương quái khí nói: “Lão tú cũng thật đủ tri kỷ, đáng tiếc nàng không chỉ có là quả phụ, vẫn là chúng ta nghĩa muội, ngươi chỉ sợ không cơ hội.” Tú hoàng tử mày nhăn lại nói: “Nhị ca nói cẩn thận, ta khi nào đổi nghĩa muội có ý nghĩ như vậy?” Nhị hoàng tử hừ một tiếng, “Có hay không ngươi trong lòng nhất rõ ràng, ta bất quá bạch nhắc nhớ ngươi một câu.” Tuy là Tú hoàng tử tính tình luôn luôn hảo, lúc này cũng không khỏi sinh giận, sắc mặt hồng nhạt trùng hướng Nhị hoàng tử. Nhị hoàng tử trực tiếp ngửa đầu rời đi. Lâm Thanh Uyển mang theo Bạch Mai lập tức hướng Ngự Hoa Viên đi, cho nàng dẫn đường tiểu thái giám sống lưng càng cong, khinh thanh tế ngữ nói: “Nương nương rất ít đi Ngự Hoa Viên, ngày thường nhiều ở trong chính điện xử lý chính vụ, chỉ có ở trưởng công chúa mang theo tiểu công tử nhóm vào cung khi mới có thể đi Ngự Hoa Viên lâu dài.” Đây là nhắc nhớ, Lâm Thanh Uyển đổi hán cảm kích cười, nhẹ giọng hỏi: “Đại nhân là ở nơi nào làm việc?” Tiểu thái giám cong eo cười nói: “Không dám nhận quận chúa điện hạ đại nhân, tiểu nhân ở ngự tiền môn nghe sai, cũng liền cấp các chủ tử chạy người chạy việc, về sau điện hạ vào cung, chỉ cần là tiểu nhân đương tri, kia hơn phân nửa đều là tiểu nhân dẫn đường.” Cho nên hán mới như vậy lo lắng làm tốt quan hệ, gần hơn ngày Lâm Thanh Uyển vào cung tàn suất tới xem, về sau nàng vào cung số lần còn nhiều lắm đâu. Quan hệ hảo điểm, về sau cũng hảo ở chung. Lâm Thanh Uyển cười gật đầu, hỏi hán tên họ, liền sửa kêu hán Thái công công, này tiểu thái giám kêu Thái Anh, hán tuổi tác so Lâm Ngọc Tân còn nhỏ một tuổi đâu. Bởi vì cái này, Lâm Thanh Uyển đổi hán rất là ôn hòa. Thái Anh thấy nàng biết hán tuổi tác sau thanh âm trực tiếp phóng nhẹ tam độ, trên mặt ý cười càng sâu, mềm lòng người tổng không phải là rất xấu người. Thái Anh trước lãnh Lâm Thanh Uyển đi Khôn Ninh Cung, xác định Hoàng Hậu chính là ở Ngự Hoa Viên sau mới lãnh nàng hướng Ngự Hoa Viên đi. Rất xa thấy được Hoàng Hậu nương nương ngự giá, hán liền quỳ xuống hành lễ chậm rãi lui xuống, cũng không dám lên trước. Lâm Thanh Uyển dừng lại bước chân, quay đầu lại nhìn hán cung bối lùi lại mà ra. Nguyên Hoa công chúa đi tới nghênh nàng, thấy nàng nhìn tiểu thái giám bất động, liền cười hỏi, “Đây là làm sao vậy, hán chọc ngươi?” “Không có,” Lâm Thanh Uyển chặn lại nói: “Là ta xem hán tuổi tác tiêu, cho nên nhìn

nhiều hai mắt.” Nàng thở dài: “Hắn so Ngọc Tân còn nhỏ một tuổi, vẫn là cái hài tử đâu.” Nguyên Hoa công chúa nghe vậy nhìn nhiều nàng hai mắt, cười nói: “Ngươi đây là mềm lòng? Nay thật đúng là...” Nguyên Hoa công chúa không biết nên nói cái gì, có thể tưởng tượng đến mấy năm nay nàng làm những cái đó sự, lại là mọi chuyện mềm lòng, liền tính chống cự lưu dân lúc ấy giết không ít người, nhưng ở phía trước cũng trước khuyên lui không ít người. Nàng nghiêng đầu nhìn nàng, người như vậy thật sự có thể tham dự tranh vị đoạt đich? Như Anh sẽ không hối nàng đi? Chung Nhu Anh hối không hối Nguyên Hoa công chúa Lâm Thanh Uyển không biết, dù sao nàng là bị hối qua, nàng không biết Nguyên Hoa công chúa chi tiết, bởi vậy chỉ đổi nàng ngượng ngùng cười cười, sau đó liền đi cấp Hoàng Hậu thỉnh an. Nguyên Hoa công chúa cười, lãnh nàng qua đi. Hoàng Hậu cấp ba cái cục bột trắng giống nhau cháu ngoại trong tay tắc điểm tâm, đổi lớn nhất Phó Thanh cười nói: “Mang ngươi bọn đệ đệ đi xuống ngoạn nhi.” Đã tám tuổi Phó Thanh liền đem điểm tâm nhét vào nhị đệ trong tay, một tay dắt một cái liền ra bên ngoài chạy. Phó Phong vốn đang sinh khí, thấy có thể đi trong vườn chơi, tức khắc cao hứng đã quên bị cường nhét vào trong tay điểm tâm, hưng phấn đi theo chạy. Lâm Thanh Uyển cười xem bọn họ chạy đi, Hoàng Hậu cười hỏi, “Các ngươi nói cái gì đâu, nói được như vậy nào nhiệt?” “Nói muội muội mềm lòng đâu,” Nguyên Hoa công chúa giành trước cười nói: “Lãnh nàng lại đây tiểu thái giám chỉ có mười bốn tuổi, cho nên muội muội nhìn đau lòng đâu.” “Lòng có từ niêm là chuyện tốt,” Hoàng Hậu quét nàng liếc mắt một cái phía sau, thở dài: “Như thế nào lại không đem Ngọc Tân mang tiền vào, ta còn muốn nghe nàng niệm thư đâu, lần trước nàng niệm thư liền rất dễ nghe.” Lâm Thanh Uyển cười nói: “Ngày hôm qua các nàng có cái tiểu cô nương quá sinh nhật, cho nên chơi đến chậm chút, ta tiến cung khi nàng còn mơ hồ đâu.” Hoàng Hậu liền thích xem cùng nghe bọn nhỏ nào nhiệt chơi đùa, nàng không khỏi cười nói: “Vậy làm nàng ngủ nhiều một lát, bất quá lần sau ngươi nhưng đến đem nàng mang tiền vào.” Lâm Thanh Uyển cười ứng “Là”, trêu ghẹo nói: “Nương nương không thích ta, đảo càng đau nàng một ít, có vẻ nàng mới là ngài nghĩa nữ giống nhau.” Hoàng Hậu cũng nhịn không được cười, “Đó là bởi vì nàng nhận người đau, giống các ngươi này mấy cái...” Nàng ghét bỏ nhìn các nàng nói: “Ngày thường chỉ nghĩ chính mình, không có việc gì đều nhớ không nổi tiên cung, cho dù là tuyên ngươi tiến cung đều như vậy cợ xát.” Lâm Thanh Uyển liền cười nói: “Nương nương lời này nhưng oan uổng ta, mới thu được ngài ý chỉ ta liền vào cung thỉnh an, chỉ là không khéo ở tiền triều gấp phải Nhị hoàng tử, nga, sau lại Tứ hoàng tử cũng tới, cho nên liền nhiều đứng trong chốc lát.” Hoàng Hậu cười, hơi hơi gật đầu nói: “Biết ngươi để bụng liền hảo.” Nguyên Hoa công chúa rũ xuống đôi mắt, lão nhị cùng lão tú đều đụng phải Lâm Thanh Uyển? Chờ Lâm Thanh

Uyển từ trong cung rời đi, Nguyên Hoa công chúa liền cũng lôi kéo ba cái hài tử cùng Hoàng Hậu cáo biệt. Hoàng Hậu dựa vào giường nệm là, ngẩng đầu nhìn thẳng Nguyên Hoa công chúa, nửa ngày mới đổi nàng phía sau nhân đạo: “Các ngươi trước mang các thiếu gia đi xuống thu thập vài thứ.” Bọn hạ nhân vội vàng dắt ba vị tiểu công tử tay đi ra ngoài, Hoàng Hậu bên người hầu hạ cung nữ cũng lui xuống. Hoàng Hậu lúc này mới nhìn nàng nửu nhí nói: “Nguyên Hoa, tiền triều sự đều có ngươi phụ hoàng cùng các huynh đệ giải quyết, ngươi là cái công chúa, chiêu có hảo Phó gia là được.” Nguyên Hoa công chúa liền cười ngồi xổm giường trước cầm tay nàng, “Mẫu thân yên tâm, ta không trộn lẫn bọn họ sự, ta là công chúa sao, thế nào bọn họ cũng sẽ không bạc đãi ta.” Hoàng Hậu nặng nề nhìn nàng nói: “Ngươi biết liền hảo, mặc kệ là lão nhị, lão tú đăng vị, cho dù là lão ngũ lão lục, ngươi đều là ngươi phụ hoàng đích trưởng nữ, bọn họ không dám bạc đãi ngươi.” Nguyên Hoa công chúa cười đồng ý. “Cho nên ngươi trong tay những cái đó động tác đều ngừng đi?” Nguyên Hoa công chúa thân mình cứng đờ, ngẩng đầu cười nói: “Mẫu thân nói cái gì động tác? Gần đây ta làm động tác nhiều đi.” “Lâm Thanh Uyển tuy có chút lỗ mảng, nhưng nàng vẫn là cái hài tử, ngươi không cần đem người kéo xuống nước. Nàng tuổi còn nhỏ, tâm lại mềm, ngươi cảm thấy nàng có thể đi theo ngươi cùng nhau tranh quyền đoạt lợi?” Hoàng Hậu nhìn nàng nói: “Gần đây ngươi đổi nàng chú ý quá mức.” “Đó là bởi vì nàng là ta nghĩa muội a,” Nguyên Hoa công chúa biện giải nói: “Mẫu thân, ta không nghĩ trộn lẫn các huynh đệ tranh đoạt, ta đều hiểu được, bọn họ mặc kệ là ai đăng vị ta đều là trưởng công chúa.” Hoàng Hậu nhìn chằm chằm nàng nhìn nửa ngày mới khẽ gật đầu nói: “Ngươi biết liền hảo.” Nguyên Hoa công chúa hơi hơi mỉm cười, trán an trụ mẫu thân sau mới đứng dậy lui ra, vẫn luôn ra Khôn Ninh Cung, trên mặt nàng ý cười mới hơi hơi rơi xuống. Nàng nhìn ba cái nhí tử liếc mắt một cái, làm hạ nhân dẫn bọn hắn ngồi một khán chiếc xe ngựa, chính mình ngồi một chiếc. Bọn nhí cũng không ngại, bọn họ cao hứng bò lên trên xe ngựa, chỉ có bọn họ ba cái càng tự tại đâu, nhà đâu các bà tử cũng không dám tàn nhẫn quản bọn họ. Nguyên Hoa công chúa dựa vào xe vách tường sơn, vững vàng mắt nhìn chăm chú vào ngón tay, nửa ngày nàng mới cười lạnh một tiếng, thầm nghĩ: Ai đương hoàng đế nàng đều là trưởng công chúa, nhưng trưởng công chúa bạc đãi ngộ cũng phân các loại tình huống, huống chi nàng còn có trọng phu cùng nhí tử đâu. Phu quân đậm bậc danh lợi, nhưng con trai của nàng lại không có khả năng như bọn họ phụ thân giống nhau chỉ ở Hàn Lâm Viện cùng Quốc Tử Giám ngốc, bọn họ đáng giá càng tốt. Lão nhị, lão nǚng bạc tình, vì một cái bó cùi sinh ý liền có thể kêu cửa người cảnh kỳ nàng, nàng làm sao có thể trông cậy vào hắn tương lai đăng vị sau đổi xứ tử tế nàng cùng nàng hài tử? Huống chi, nàng cũng muốn suy xét nàng mẫu thân, năm đó mẫu thân không muốn thu dưỡng lão nhị,

hắn liền trong lòng có oán, nào biết hắn bước lên đê vị sau sẽ không trả thù? Một cái hoàng đế muốn trả thù một cái Thái Hậu, kia nhưng quá dễ dàng.Lâm Thanh Uyển tâm là không đủ tàn nhẫn, nhưng nàng thủ đoạn cũng đủ, nhất quan trọng chính là nàng sẽ kiếm tiền, lão túr đoạt vị yêu cầu đại lượng tiền tài.Huống chi, kéo nàng xuống nước cũng không phải là nàng, mà là Như Anh.

Chương 225

Lâm Thanh Uyển trở lại quận chúa phủ khi chính gặp phải Tạ phu nhân muốn ra cửa tiếp khách.Từ Tạ phủ bái phỏng trở về không hai ngày Lâm Thanh Uyển liền tìm lý do tiếp Tạ phu nhân lại đây cùng ở.Ngay từ đầu Tạ phu nhân ở tại bên này một ngày liền phải hồi Tạ phủ hai ba ngày, đến bây giờ nàng đại bộ phận thời gian đã đều ở tại quận chúa phủ, cơ hồ mỗi hai ngày mới có thể trở về một chuyến.Tạ phu nhân rời đi, Tạ phủ trong ngoài một mảnh nhẹ nhàng, hơn nữa Lâm Thanh Uyển dùng lại là “Tần hiếu” như vậy chu toàn lý do, bọn họ càng là ước gì Tạ phu nhân thường trú quận chúa phủ đâu.Tóm lại hiện tại hai bên tường an không có việc gì, chỉ có Tạ Huyên, Tạ phu nhân không muốn dẫn hắn đi quận chúa phủ, liền đem hắn lưu tại Tạ gia.Hắn là Lý thị nhi tử, tự nhiên liền về tới bên người nàng, nhưng Tạ phu nhân lại không nói không hề dẫn hắn, Lý thị đối hắn cảm tình rất là phức tạp.Đã áy náy đau lòng, lại sợ hắn bị Tạ phu nhân thu mua, tương lai cùng hắn ca ca tranh quyền đoạt lợi, bởi vậy luôn là chọt lanh chọt nhiệt.Tạ Dật Dương đối đứa con trai này cảm tình càng là phức tạp, cơ hồ không thấy hắn, thấy hắn cũng không có sắc mặt tốt.Tạ phu nhân mắt lạnh nhìn, không khỏi cùng Dương ma ma châm chọc nói: “Lúc này mới tới khi nào bọn họ liền tự loạn đầu trận tuyển, ta liền không nên nghe Uyển tỷ nhi, hắn là lại đem hài tử mang theo trên người dường mấy năm, lúc ấy mới là náo nhiệt đâu.”Dương ma ma liền cười khuyên giải an ủi nói: “Thiếu nãi nãi này không phải đau lòng ngài sao, hơn nữa ngài cũng không nghĩ kia hài tử ở thiếu nãi nãi trước mặt hoảng, hiện tại bọn họ nếu chính mình đều rối loạn, không bằng liền rải khai tay đi.”“Ta kia không phải sợ nàng cùng hài tử ở chung lâu rồi có cảm tình sao?” Tạ phu nhân buôn rầu nói: “Uyển tỷ nhi chính là quá mềm lòng, bằng không ta liền đem hắn mang bên người.”Dương ma ma không tiếp lời này, mà là cười đổi đề tài nói: “Ngài cùng La phu nhân ước hảo thời gian mau tới rồi, phu nhân, chúng ta chuẩn bị chuẩn bị mau ra cửa đi.”Kết quả các nàng còn không có kịp ra cửa, Lâm Thanh Uyển liền đã trở lại, Tạ phu nhân không khỏi dừng lại bước chân hỏi: “Uyển tỷ nhi, ngươi cần phải cùng ta cùng đi thấy La phu nhân?”Lâm Thanh Uyển cười lắc đầu, “Mẫu thân đi thôi, nghe nói Nghê

Thường Các tân ra vài kiện hình thức không tồi xiêm y, ngoài cùng La phu nhân đi xem.” Tạ phu nhân thấy nàng luôn là quay lại vội vàng, không khỏi hỏi, “Ngươi đều ở vội chút cái gì? Ta thấy ngươi liền Ngọc Tân công khóa cũng chưa thời gian kiểm tra rồi.” Lâm Ngọc Tân tuy rời đi Tô Châu, nhưng Thạch tiên sinh nhung cho nàng bố trí không ít tác nghiệp, nàng cấp chính mình chế định kế hoạch, mỗi ngày đều phải hoàn thành nhất định lượng, ngày thường đều là Lâm Thanh Uyển kiểm tra, nhưng trong khoảng thời gian này lại là Tạ phu nhân ở kiểm tra. Lâm Thanh Uyển liền cười nói: “Kia không phải còn có mẫu thân sao?” Tuy là Tạ phu nhân đau nàng, lúc này cũng không khỏi điểm cái trán của nàng nói: “Ngươi liền lừa gạt ta đi.” Tạ phu nhân đi ra ngoài kết bạn, Lâm Thanh Uyển lúc này mới cười về phòng, “Đại tiểu thư đâu?” “Ở luyện cầm đầu,” Bạch Phong biện cấp Lâm Thanh Uyển mức nước rửa mặt biện nói: “Hữu thiếp gia bọn họ đi ra cửa, trước khi đi còn cỗ động đại tiểu thư theo chân bọn họ cùng nhau ra cửa, bất quá đại tiểu thư cự tuyệt.” “Bọn họ đi làm gì?” “Nô tỳ nghe không hiểu lắm, tựa hồ là muôn đi một cái văn hội, không chỉ có tài tử, còn có tài nữ đâu.” Lâm Thanh Uyển gật đầu, “Ngọc Tân không đi là đúng, nàng nếu muôn đi văn hội, về sau ta lại mang theo nàng đi.” Loại này có tài tử giai nhân văn hội hơn phân nửa là kinh thành người địa phương cử hành, như vậy trường hợp từ trước đến nay địa phương ôm đoàn, Lâm Ngọc Tân đi theo Lâm Hữu bọn họ đi hơn phân nửa sẽ bị xa lánh, nàng mới luyến tiếc nàng đi chịu kia phân khí đâu, đến nỗi Lâm Hữu bọn họ, nam hài tử sao, nhiều bị khinh bỉ không sao cả lấp. Lâm Thanh Uyển thay cho trên người dày nặng quần áo, rửa mặt, lau cổ, lúc này mới cảm giác dễ chịu nhiều. Bạch Mai thấy liền cười hỏi, “Muốn hay không nhiều hơn một cái băng bồn? Kinh thành thời tiết càng thêm nhiệt.” Lâm Thanh Uyển lắc đầu, “Không cần, ta hóng gió thì tốt rồi, ngươi đi đại tiểu thư nơi đó nhìn xem, làm nàng đừng tham lạnh thêm nhiều băng bồn, nếu là chợt lạnh chợt nhiệt liền không hảo.” Bạch Mai đồng ý, lĩnh mệnh mà đi. Lâm Thanh Uyển uống lên ly trà, chờ trên người nhiệt khí tan đi mới đi thư phòng xử lý sự vụ, nàng đầu tiên xem đó là Tạ Dật Dương giám thị báo cáo, thấy vẫn là như thường, lúc này mới ném xuống đi xử lý Tô Châu bên kia trình đưa lại đây đồ vật. Dịch Hàn đẩy cửa tiến vào nói: “Cô nãi nãi, Hồng Châu bên kia gởi thư.” Lâm Thanh Uyển duỗi tay tiếp nhận tin, hỏi: “Trừ bỏ tin còn có cái gì?” “Truyền tin tới là Chung tướng quân gia thần, nói là hết thảy nghe theo cô nãi nãi phân phó, ta hiện tại an bài hắn tại tiền viện Trữ Tài Viện trụ hạ.” Đó là trước kia Quốc công phủ an bài phụ tá chỗ ở, Lâm Thanh Uyển hơi hơi gật đầu, mở ra tin tới xem, nửa ngày nàng mới khép lại tin nói: “Đem người mời đến, ta tự mình gặp một lần hắn.” Dịch Hàn do dự một chút nói: “Cô nãi nãi suy nghĩ kỹ rồi mới làm.” Lâm Thanh Uyển lắc đầu nói: “Ta biết ngươi băn khoăn, trước đây Lâm gia xem như lập công huân,

nếu sự thành, từ ta rời đi Tô Châu ngày đó khởi đầu xem như đối bọn họ ân tình, ta như vậy có vẻ có chút lẩn lộn, đảo như là ở tiêu hao tình nghĩa. Chính là,”Lâm Thanh Uyển điểm điểm trên bàn tin nói: “Quá dễ dàng được đến đồ vật người luôn là không bỏ được quý trọng, càng là quý trọng liền càng là khó được, ta đã là trước bước ra một bước, kế tiếp liền xem bọn họ thành ý.”Lâm Thanh Uyển thần sắc thanh đạm, “Bọn họ nếu là không có thành ý, Lâm gia lúc này bứt ra còn kịp.”“Nhưng ngài đã đắc tội Nhị hoàng tử.”Lâm Thanh Uyển khoe miệng hơi kiều nói: “Kia có cái gì quan trọng, Nhị hoàng tử đã là không có kế vị khả năng.”“Nhưng ngài nếu là lại cự tuyệt Tú hoàng tử, hắn trong lòng buồn bức...”“Mua chuộc không thành liền buồn bức, kia cũng không cần sở liêu xuất binh, Đại Lương sớm muộn gì muôn tiêu diệt, huống chi, trừ bỏ Nhị hoàng tử cùng Tú hoàng tử, không phải còn có Ngũ hoàng tử cùng Lục hoàng tử sao?”Lâm Thanh Uyển cười nói: “Bệ hạ năm đó đăng cơ khi cũng mới mười bốn, hắn hiện tại chính bản thân cường lực tráng, còn có sống đâu.”Tương lai cũng không xác định vị nào đăng cơ, nàng chịu ở thời điểm này trạm vị Tú hoàng tử, kia cũng là vì bị Chung Như Anh kéo xuống thủy, trước đó nàng nhưng chưa bao giờ nghĩ tới tham dự tranh vị đoạt đích bên trong.Làm hoàng đế cùng Hoàng Hậu nghĩa nữ, nàng chỉ cần ở Tô Châu quá hảo tự mình nhặt tử liền thành, đem Lâm Ngọc Tân nuôi nấng lớn lên, cho nàng tìm cái hảo hôn phu, xem nàng sinh hạ hài tử, nàng nhiệm vụ liền hơn phân nửa tính hoàn thành.Nhưng nàng ở thế giới này cũng là sống sờ sờ người, nàng đối Chung Như Anh có cảm tình, đôi Tạ phu nhân có cảm tình.Cho nên vì hữu nghị, nàng xúc động dưới lên kinh thành, từ rời đi Tô Châu khởi liền chính là một cái lưỡng nan lộ.Lùi bước, từ đây cùng Chung Như Anh cả đời không qua lại với nhau, đi tới một bước, tham dự đến tranh vị đoạt đích bên trong, trợ Chung Như Anh giúp một tay, cũng cấp Lâm gia lại lần nữa bay lên một cái cơ hội, đồng dạng cũng có thể cấp Lâm Ngọc Tân càng nhiều bảo đảm.Tiền đề là, nàng đến thành công, thả Thanh Uyển liền bùm một tiếng nhanh nhẹn quỳ xuống, dập đầu thỉnh tội nói: “Lâm quận chúa, nhà ta chủ tử làm thuộc hạ cùng ngài dập đầu nhận sai, nói nàng hiện tại không thể thân hồi, đãi nàng nhìn thấy quận chúa, nhất định phải tự mình lại thỉnh tội, còn thỉnh quận chúa thứ lỗi.”Lâm Thanh Uyển ngồi ở thượng đầu lạnh lùng mà nhìn, nói: “Ta còn tưởng rằng nhà ngươi chủ tử không gì làm không được đâu.”Lại Hữu cúi đầu nói: “Còn thỉnh quận chúa thứ lỗi, trước đây việc làm, nhà ta chủ tử thật sự là bất đắc dĩ mà làm chi.”Lâm Thanh Uyển trầm mặc không nói, Lại Hữu dừng một chút liền nói: “Thật sự là những người đó khinh người quá đáng, mấy năm gần đây tới vẫn luôn thử ám sát, chưa bao giờ đình chỉ quá, cho nên nhà ta chủ tử lúc này mới nhịn không được tương kế tựu kế, lại không nghĩ rằng sẽ đem quý phủ đường thiêng gia cùng quận chúa cùng nhau kéo xuống nước. Nhà ta chủ tử cũng ăn năn, nhưng khi đó tiến thoái

lưỡng nan, lúc này mới bắt đắc dĩ..."Bắt đắc dĩ cấp Lâm Thanh Uyển viết thư xin giúp đỡ, lại là đem nàng đẩy vào lưỡng nan hoàn cảnh.Chung Như Anh đối Hồng Châu không chế địch xác rất mạnh, không chỉ có Hồng Châu, Hồng Châu quanh thân cũng ở nàng trong không chế, cho nên Nhị hoàng tử cản bản ngăn không được nàng ra bên ngoài truyền tin tức, kia bắt quá là nàng yếu thế cùi chỉ.Từ Sở quân tiến công, lại đến Nhị hoàng tử chặn lại nàng tin tức bắt quá ngăn ngắn nửa ngày thời gian, nàng liền hạ lệnh làm tâm phúc nhóm lãnh một đám hắc y nhân giả trang thành Nhị hoàng tử người chặn lại nàng sở hữu phải ra đi truyền tin binh.Nhị hoàng tử không phải muốn ngăn nàng quân báo sao, nàng thành toàn nàng?Đáng tiếc nàng quá giận, dùng sức quá mãnh, lưu lại dấu vết quá nhiều, nhất thời có chút cuỗi lên lưng cop khó leo xuống, không biết nên như thế nào đem Hồng Châu sự thọc đi ra ngoài, lại biết thời gian thật chặt, hoàng đế nếu muốn tra nói không chừng thật có thể tra ra Hồng Châu việc một nửa là nàng tự đạo tự diễn, Lư Du bọn họ đúng lúc này đụng phải đi lên.Lúc ấy nàng đang ở tiền tuyến đánh giặc, không biết mặt sau sự, chờ nàng biết khi, Lư Du bọn họ đã mang theo quân báo chạy, nàng lúc ấy còn vui vẻ, cảm thấy đây là thiên trợ nàng cũng.Liền tính không phải Thanh Uyển xem trọng tương lai chất nữ con rể, một cái là Lâm Thanh Uyển xem trọng tương lai Lâm thị người cầm quyền, còn có ba cái cũng là Lâm Thanh Uyển bạn tốt gia hài tử, không có biện pháp, Chung Như Anh chỉ có thể lưu lại bọn họ mệnh, một bên đến phái người chặn lại bọn họ, một bên còn phải nghĩ cách bảo hộ bọn họ.Chính là kia quân báo bọn họ là từ thật thích khách trên tay đoạt, động tĩnh không nhỏ, kinh động tới rồi đối phương mọi người, đừng nói chặn lại, bọn họ liền bảo hộ đều chỉ có thể truy ở người mông mặt sau chạy.Lúc ấy lại là Sở quân tiến công nhất thịnh là lúc, phía sau quan trọng, nhưng cũng không có tiền tuyến quan trọng, vì thế Chung Như Anh tâm thần hơn phân nửa đặt ở trên chiến trường, chờ nàng rốt cuộc rút ra thời gian đã tới hỏi khi, Lâm Thanh Uyển đã mang theo Lâm Ngọc Tân thượng kinh đi.Làm nàng như vậy lỗ mảng vào kinh, Lâm Thanh Uyển khả năng sẽ không có việc gì, nhưng nàng cái này người khởi xướng lại có khả năng sẽ bị tra ra.Hoàng đế đối nàng cái này nghĩa nữ cùng đối Lư Chân Thôi Chính chờ không khác nhau, vẫn luôn đương một quân thống lĩnh giống nhau đối đãi.Nàng ở trong triều bối trí người là không dám minh giúp nàng nói chuyện, bằng không hô hấp chi gian là có thể khiến cho hoàng đế hoài nghi.Nàng chỉ có thể xin giúp đỡ Lâm Thanh Uyển, chính là cứ như vậy Lâm Thanh Uyển liền tính là lâm vào quyền lợi tranh đoạt bên trong, vẫn là hoàng đế cùng biên cương đại tướng.Chung Như Anh biết, Lâm Thanh Uyển đối nàng tuy thường thức, cũng có bằng hữu chí nghĩa, lại sẽ không vì nàng liền phản bội hoàng đế, trí Lâm gia với hiềm địa, muốn thuyết phục nàng phải cắp ra cũng đủ lý do cùng ích lợi.Trừ bỏ nàng cái này bằng hữu,

chính là đối Lâm thị, đối Lâm Ngọc Tân đều tốt sự. Cho nên Chung Như Anh liền minh nói cho nàng, nàng muốn giúp đỡ Tứ hoàng tử tranh vị, hy vọng nàng có thể đứng ở Tứ hoàng tử bên này, trước đem Nhị hoàng tử kéo xuống tới lại nói.

Chương 226

Lại Hữu biết tướng quân nhà mình rất coi trọng Lâm quận chúa, cũng là đánh trong lòng đem đối phuơng đương bằng hữu, lúc trước bức bách lợi dụng cũng là ở là xuất phát từ bất đắc dĩ, gần đây nàng vẫn luôn thận trọng lòng, cho nên hắn đại nàng nhận sai nhận được phi thường dứt khoát.Biết Lâm Thanh Uyển hiện tại nhất quan tâm cái gì, cho nên thỉnh tội xong sau lập tức nói: “Nhà ta tướng quân còn có một phong tay tin cấp Tú hoàng tử, quận chúa yên tâm, ngại sở cầu việc tuy khó, nhưng tướng quân nhất định sẽ kiệt lực vì ngài đạt thành.”Lâm Thanh Uyển không xong tâm tình lúc này mới hảo chút, chọn môi cười nói: “Ta đây chờ nàng thành ý.”Lại Hữu khom người lui ra, Lâm gia cũng không hạn chế hắn ra ngoài, cho nên hắn tìm cái thời gian liền đi bộ đi ra ngoài truyền tin.Hoàng đế nhi tử thiếp, vị thành niên ở tại trong cung, đã thành niên Nhị hoàng tử cùng Tú hoàng tử lại là ở tại hoàng thành bên trong, cùng quận chúa phủ chỉ một tường chi cách, nhưng hắn cũng không có khả năng trực tiếp bay qua đi, mà lấy thân phận của hắn cũng vào không được, chỉ có thể chờ cơ hội.Cũng may Tú hoàng tử bên ngoài cũng có thế lực, Lại Hữu thông tri một tiếng liền có thể nhìn thấy Tú hoàng tử, cho nên đảo cũng dễ dàng.Dịch Hàn thấy hắn vào một nhà túu quán, lúc này mới trở về cấp Lâm Thanh Uyển báo tin.Lâm Thanh Uyển nghĩ nghĩ nói: “Đừng đi theo, miễn cho bị hắn phát hiện, chúng ta chờ xem kết quả liền hảo.”“Cô nãi nãi không hỏi xem Dương gia ý kiến? Rốt cuộc Tạ phu nhân xuất từ Dương gia.”Lâm Thanh Uyển rũ xuống đôi mắt nói: “Chỉ cần mẫu thân nguyện ý là được, Dương gia, về sau rồi nói sau.”Tuy rằng Tạ phu nhân tổng nói là chính mình không muốn hòa li, để tránh liên lụy Dương gia, nhưng Dương gia nếu cường thế chút, Tạ Dật Dương mặc dù không đên mạng cũng không có khả năng như thế tiêu dao tự tại.Lâm Thanh Uyển không muốn biết đến người quá nhiều, để tránh Tạ phu nhân đã chịu quá nhiều quấy nhiễu.Mà lúc này, Tú hoàng tử chính mở to hai mắt nhìn xem Chung Như Anh cho hắn tin, “Tra Tạ Hoành phụ tử nhược điểm? Lâm quận chúa muốn này đó làm gì, ta nhớ rõ nàng là Tạ gia con dâu đi?”Lại Hữu quỳ trên mặt đất nói: “Lâm quận chúa muốn cho Tạ Duyên cùng với phu nhân hòa li.”Tú hoàng tử liền há to miệng, này, làm công

công cùng bà bà hòa li, này yêu cầu thật sự vượt qua hăn nhận tri.Lại Hữu cũng cảm thấy thực bất đắc dĩ, hăn cũng cảm thấy yêu cầu này có điểm thái quá, nhưng Lâm quận chúa chính là nói ra, thiên nhà bọn họ tướng quân còn một chút không kinh ngạc, khảo đều không suy xét một chút liền đáp ứng rồi.Tứ hoàng tử cau mày suy nghĩ nửa ngày, cuối cùng nói: “Đảo không phải không được, bất quá Tạ Hoành dù sao cũng là một tam phẩm quan to, động tác quá lớn không khỏi khiến cho phụ hoàng chú ý, cho nên chúng ta muôn từ từ tới.”Lại Hữu liền rũ xuống đôi mắt nói: “Chỉ sợ Lâm quận chúa chờ không được, tiểu nhân xem nàng ý tú, tựa hồ điện hạ cùng tướng quân không ra tay, nàng liền phải chính mình động thủ.”Tứ hoàng tử liền hợp lại khẩn mày, trên tay hăn nhưng dùng người có điểm thiếu, trước kia mọi người đều tương đối coi trọng hăn đại ca cùng nhị ca, đại ca ở khi hăn cũng không nghĩ tới muôn tranh vị, cho nên căn bản không kinh doanh.Lâm Thanh Uyển một mở miệng liền phải Tạ Hoành nhược điểm, hăn này nhất thời cho nàng thượng chổ nào tìm đi?Nhưng Tứ hoàng tử là không dám xem thường nàng, phải nói, hăn không dám xem thường bất luận cái gì một nữ nhân.Hoàng Hậu, hăn nương, trưởng tỷ, Chung Như Anh, hăn bên người mỗi một nữ nhân đều không đơn giản, hăn cùng Lâm Thanh Uyển tuy không thân, nhưng đối chuyện của nàng chính là không thiếu nghe nói, ở hăn xem ra, nàng năng lực không kém gì Chung Như Anh cái này nghĩa muội.Cho nên hăn nghĩ nói: “Ngươi cấp Lâm quận chúa hồi cái lời nói, liền nói ta sẽ tận lực, làm nàng nhiều kiên nhẫn từ từ.”Tứ hoàng tử lập tức hồi hoàng cung tìm hăn nương thương lượng.Tứ hoàng tử mẫu thân là Hiền phi, xuất thân Lý thị, nãi đường hoàng thất hậu duệ, tuy rằng huyết mạch đã đậm đến không thể lại phai nhạt, nhưng tổ tiên thật là Lý đường lúc sau.Nàng là ở hoàng đế ngồi ôn giang sơn sau nạp tiến cung, Hoàng Hậu địa vị là không thể lay động, nhưng trong hoàng cung trừ bỏ Hoàng Hậu đó là nàng nhất được sủng ái, hơn nữa nàng phụ huynh cũng cấp lực, cho nên ở trong cung xem như trường thịnh không suy.Liên quan, nàng phụ huynh ở trong triều cũng thực nói chuyện được.Muốn tra Tạ Hoành phụ tử, Hiền phi cùng Tứ hoàng tử thật đúng là sử không thượng nhiêu ít sức lực, nhưng nàng phụ huynh lại là có thể.Tứ hoàng tử tìm hăn nương hỗ trợ, Hiền phi tự nhiên là giúp hăn, còn quan tâm hỏi câu, “Tạ gia chọc ngươi?”“Không có,” Tứ hoàng tử cười cười nói: “Là có kiện quan trọng sự muôn làm, yêu cầu tra một tra Tạ gia, mẫu thân làm ông ngoại cùng cữu cữu năm chặt chút thời gian.”“Hảo.”Hiền phi là biết nàng nhi tử phải làm sự, phải nói, nàng nhi tử sở dĩ nhớ tới tranh vị vẫn là nàng cùng Lý gia khuyên động, đều là bệ hạ nhi tử, dựa vào cái gì hăn liền không thể tranh một tranh?Nếu là Đại hoàng tử còn ở, có Hoàng Hậu ở, nàng đương nhiên sẽ không nghĩ làm nàng nhi tử đi tranh, nhưng này không phải Đại hoàng tử không còn nữa sao?Nếu liền Nhị hoàng tử đều có thể đăng vị, dựa

vào cái gì nàng nhi tử không được? Cho nên nàng biết nàng nhi tử ở tranh vị, lần này tuy không biết hắn vì sao phải tra Tạ gia, lại biết hắn khẳng định có tác dụng. Trên quan trường có một số việc là bí mật, có chút lại không phải, còn có chút tuy là bí mật lại chịu không nổi cân nhắc. Bất luận cái gì một người đều không trải qua tra, đó là không phạm pháp, tổng cũng có đạo đức cá nhân không tu hành vi, cho dù là yêu thích uống hai khâu rượu, đại gia tông cũng có thể tìm ra đối phương thích rượu hỏng việc nhược điểm tới. Tạ Hoành xử sự cẩn thận kia cũng là này bảy tám năm mới bắt đầu, phía trước sự cũng không phải không thể tra, huống chi hắn còn có đứa con trai đâu. Tạ Duyên hiện tại nhưng không có hắn cha lão đạo. Chỉ là Lý gia mới đem Tạ gia tra cái đại khái, bệ hạ ngày sinh liền mau tới rồi, nhà bọn họ cũng không dám ở thời điểm này gây chuyện, cho nên đem đồ vật giao cho Tứ hoàng tử sau liền vẻ mặt hân hoan chờ cùng nhau cho bệ hạ mừng thọ. Tứ hoàng tử xoay người liền đem đồ vật giao cho Lâm Thanh Uyển, Lâm Thanh Uyển nghĩ nghĩ, cảm thấy hoàng đế lần đầu tiên quá lớn thọ cũng rất khó, lần này sở liêu mấy thủ đô sẽ phái sứ thần tiến đến tham gia, đặc biệt là Sở Quốc, bọn họ lần này còn có nghị hòa nhiệm vụ. Sở Lương biên cảnh hai quân đã triệt thoái phía sau, Chung Như Anh thậm chí đều đem quân đội giao cho phó tướng, chính mình trở về cấp hoàng đế chúc thọ. Có thể thấy được hai nước nghị hòa quyết tâm, cho nên Lâm Thanh Uyển quyết định vẫn là làm hoàng đế quá cái hảo thọ đi, chờ hắn ngày sinh qua đi lại nói. Cho nên nàng đem đồ vật khóa tiến trong ngăn tủ, đối Dịch Hàn nói: "Chờ bệ hạ ngày sinh qua đi lại nói." Dịch Hàn thở dài nhẹ nhõm một hơi, nói: "Cho bệ hạ thọ lễ đã bị hảo, ngài xem xem còn cần thêm cái gì?" "Ta nhìn xem." Lâm Thanh Uyển tiếp nhận danh mục quà tặng, quét một lần nói: "Cứ như vậy đi, đem đồ vật phong tiến nhà kho, chờ đưa lên đi trước lại kiểm tra một lần." Dịch Hàn đồng ý, tiếp danh mục quà tặng đi xuống. Lâm Ngọc Tân vừa lúc từ bên ngoài tiến vào, Dịch Hàn sai thân hành lễ, nàng không khỏi quay đầu nhìn hắn một cái, gật gật đầu khách khí kêu một tiếng "Dịch thúc thúc", lúc này mới đi vào tìm Lâm Thanh Uyển. "Cô cô, ngươi sự tình vội xong rồi sao?" "Làm sao vậy?" "Tạ tổ mẫu để cho ta tới hỏi ngài, nhà của chúng ta vạn thọ tiết rốt cuộc muôn hay không chuẩn bị pháo hoa." Lâm Thanh Uyển liền cười nói: "Bệ hạ ngày sinh đương nhiên muôn chuẩn bị, quay đầu lại ta làm Lâm An đi mua." Lâm Ngọc Tân tay chống ở trên bàn, nghiêm túc nhìn nàng hỏi, "Cô cô, ngài gần nhất rốt cuộc ở vội cái gì a, vừa không nói cho ta, cũng không cho Tạ tổ mẫu hỏi đến." Lâm Thanh Uyển liền cười sò nàng đầu nói: "Việc này hiện tại còn không thể nói cho các ngươi, chờ cô cô làm thỏa đáng lại nói." "Thần thần bí bí," Lâm Ngọc Tân thè lưỡi, ôm tay nàng hỏi, "Kia ngày mai Chung cô cô trở lại kinh thành, ngài đi tiếp nàng sao?" Lâm Thanh Uyển cười hỏi, "Ngươi như thế nào biết nàng ngày mai đến kinh

thành?"“Lại Hữu nói.”Trong nhà nhiều cái người sống, Lâm Ngọc Tân hiện tại quẩn trong nhà nội vụ, tự nhiên không có khả năng không biết.Biết hắn là Chung gia gia thần, Lâm Ngọc Tân đôi hắn lễ ngộ thật sự, tự nhiên liền biết Chung Như Anh hồi kinh tin tức cùng thời gian.Lâm Thanh Uyển nghĩ, cảm thấy nàng cũng không có khả năng liên không cùng Chung Như Anh gặp mặt, hơn nữa lâu như vậy khí cũng khì đủ rồi, bởi vậy gật đầu nói: “Hảo, ta cùng với ngươi đi tiếp nàng.”Nhưng mà còn chưa tới ngày hôm sau liền có chuyện, nửa đêm Lâm Thanh Uyển bị Bạch Mai diêu tinh, nàng khoác quần áo mới ra nội thất, Lâm An liền vội vã từ ngoài cửa tiến vào bẩm: “Cô nãi nãi, cùng con phố Thôi thượng thư gia tới tìm thầy trị bệnh.”Lâm Thanh Uyển sững sót, hỏi: “Tìm thầy trị bệnh? Là Thôi thượng thư bị bệnh? Thật là đi thỉnh ngự y mới là a.”Lời nói mới nói xong nàng mới phát giác thời gian không nhiều lắm, hiện mới qua giờ Tý, cảm đi lại ban đêm không khai, hoàng cung càng vào không được, càng đừng nói thỉnh ngự y.Lâm An cũng nói: “Thỉnh chính là Từ đại phu, nói là Thôi thượng thư không cần thận té ngã một cái.”Lâm Thanh Uyển lập tức đứng dậy nói: “Mau đi kêu Từ đại phu, chuẩn bị xe ngựa, ta đi theo qua đi nhìn xem.”Thôi thượng thư gia cùng quận chúa phủ ly đến không xa, liền ở một cái trên đường, băng không cũng sẽ không hướng nàng xin giúp đỡ.Bọn họ sớm nghe qua Từ đại phu đại danh, cho nên ở xảy ra chuyện sau cái thứ nhất nghĩ đến chính là ngự y, cái thứ hai nghĩ đến chính là Từ đại phu.Lâm gia nhanh chóng bộ xe ngựa, Lâm Thanh Uyển tùy ý vẫn một chút tóc liền đi ra ngoài, Tạ phu nhân cùng Lâm Ngọc Tân đều bị bùng tinh, vẻ mặt mơ hồ ra tới hỏi: “Cô cô, xảy ra chuyện gì?”Lâm Thanh Uyển cho nàng hợp lại hảo quần áo, trấn an nói: “Không có việc gì, Thôi gia ra chút sự, ta cùng Từ đại phu qua đi nhìn xem, ngươi đi trước ngủ, hừng đông sau ta nếu là còn không có trở về ngươi liền trước đem trong phủ nội vụ xử lý tốt, trước đừng ra cửa ngoan nhi.”Tạ phu nhân ở một bên nghe được không khỏi ngưng trọng nói: “Thôi thượng thư tuổi tác cũng không nhỏ, hắn sẽ không có việc gì đi?”Lâm Thanh Uyển cũng có chút lo lắng, nghe vậy nói: “Ta đi xem.”Lâm Thanh Uyển mang theo Từ đại phu cùng mây thú được liêu qua đi Thôi gia, Thôi gia người sớm chờ, Thôi Đại Lang thậm chí trực tiếp đứng ở cổng lớn nghênh đón, thấy Lâm Thanh Uyển ngay cả vội nhìn về phía nàng phía sau, thấy Từ đại phu mới hung hăng mà thở dài nhẹ nhõm một hơi, vội vàng nghiêm người nói: “Quận chúa, Từ đại phu mau bên trong thỉnh.”Lâm Thanh Uyển liền quay đầu đối Từ đại phu nói: “Ngài đi trước một bước đi.”Từ đại phu hơi hơi khom lưng, đi theo hạ nhân bước nhanh hướng nội viện đi.Thôi Đại Lang nhìn thở dài nhẹ nhõm một hơi, đối Lâm Thanh Uyển cảm kích cười nói: “Đa tạ quận chúa.”Nhìn cái này hơn ba mươi hán tử, Lâm Thanh Uyển thở dài: “Thế huynh khách khí, chúng ta vào xem đi.”Lâm Thanh Uyển đi theo Thôi Đại Lang bước nhanh hướng hậu

viện đi, đồng thời cũng biết sự tình đại khái, Thôi thượng thư là ở đi tiêu
đêm khi té ngã một cái, bồn cầu ở trong phòng, nhưng có lẽ là ngày gần đây
tới nhân Hồng Châu cùng hoàng đế mừng thọ sự quá mệt mỏi, hạ nhân đem
hắn đỡ đi vào liền ra tới, hắn đứng dậy khi trước mắt tối sầm trực tiếp mặt
triều hạ phác gục.Hạ nhân liền canh giữ ở cửa, nghe được tiếng vang vọt
vào đi người đương thời đã bất tỉnh nhân sự, hạ nhân sợ tới mức can đảm
dục nứt, run run rẩy rẩy thông tri người trong nhà.

Chương 227: Thủ

Thôi thượng thư là Thôi gia này một chi trụ cột, hắn ba cái nồi trung trưởng tử xem như không tồi, nhưng chính là như vậy hiện tại cũng không có khảo trung tiền sĩ. Đảo không phải hắn học thức không đủ, mà là hắn mỗi đến khảo thí liền đầu trống rỗng, đừng nói khảo thí, có thể không nộp giấy tráng liền tính không tồi. Thôi thượng thư cũng biết con của hắn cái này tật xấu, bởi vậy ở nỗi lực mấy năm lúc sau liền không hề miễn cưỡng hắn lại đi khoa khảo. Cơ hồ đem toàn bộ hy vọng đều đặt ở hắn tôn tử nhóm trên người, hắn nhất nể trọng hai cái tôn tử hiện giờ đang ở ngoại du học. Hắn ngã xuống không hề dự triều, rất nhiều sự tình cũng không tới kịp an bài, này ý nghĩa, hắn chính trị tài nguyên căn bản giao không đến hắn tôn tử trên tay. Cho nên Thôi Đại Lang mới có thể như vậy cấp. Không chỉ có hắn cấp, Thôi gia những người khác cũng cấp, Lâm Thanh Uyển đi theo Thôi Đại Lang đến chính viện kி, Từ đại phu đã tự cấp Thôi thượng thư ghim kim. Một phen mát xa ghim kim lúc sau, Thôi thượng thư cuối cùng là tỉnh lại, hắn từ từ mở to mắt, nhìn trong phòng mọi người liếc mắt một cái, mới muốn há mồm nói chuyện, một đạo nước miếng liền từ trong miệng chảy ra. Chính kinh hỉ Thôi gia người ngắn ra, đau lòng khiếp sợ nhìn trên giường người. Thôi thượng thư hiển nhiên cũng không nghĩ tới, hắn run rẩy môi muốn nói chuyện, lại phát hiện có chút khó khăn. Lâm Thanh Uyển không khỏi đầy một phen Thôi Đại Lang, hắn nháy mắt hoàn hồn, vội vàng quỳ gối phụ thân trước giường. Thôi thượng thư lúc này mới thấy Lâm Thanh Uyển, thấy nàng xoay người lại đi ra ngoài, vội vàng run rẩy môi nói: “Lâm... Lưu, lưu lại...” Thôi Đại Lang vội vàng quay đầu lại Thanh Uyển, “Quận chúa liền lưu lại đi, phụ thân hoặc có chuyện cùng ngài nói.” Lâm Thanh Uyển liền đi tới mép giường, nửa quỳ đi xem hắn, Thôi thượng thư trong mắt hiện lên thường thức, hắn nhìn về phía một bên Từ đại phu, chậm rì rì hàm hồ nói: “Đa tạ ngươi...” “Thê bá khách khí,” Lâm Thanh Uyển nhẹ giọng an ủi nói: “Ngài yên tâm, hết thảy đều sẽ tốt.” Thôi thượng thư hơi mỉm cười, xem như thừa nàng hảo ý, nhưng mặc dù hắn hảo, cũng lại khó vào triều. Nếu như thế, không bằng nhân cơ hội này cấp tôn nhi nhóm lưu lại điều nhân mạch. Hắn cùng Lâm Thanh Uyển quan hệ xem như thân cận,

không chỉ có bởi vì hắn cùng Lâm Trí là bạn tốt, còn bởi vì năm gần đây ở trong triều bọn họ hai bên kết giao xem như tương đối nhiều.Nhưng chỉ có điểm này quan hệ là không đủ, hắn yêu cầu tăng mạnh hai bên tình nghĩa.Lấy Lâm Thanh Uyển hiện tại địa vị cùng biểu hiện ra ngoài năng lực, tương lai tiền đồ tất không thể hạn lượng, hắn cũng sẽ không bởi vì đối phương là cái nữ tử liền nhẹ xem nàng.Cho nên hắn lưu lại Lâm Thanh Uyển lây kỳ thân cận cùng tín nhiệm.Từ đại phu ngồi ở một bên nhấp mắt dưỡng thần, hắn mặc kệ những việc này, chỉ lo khai được, chờ tới rồi thời gian liền lại cấp Thôi thượng thư trát một lần châm, hắn lúc này mới đổi Thôi gia người hơi hơi gật đầu, xoa mồ hôi trên trán lui ra ngoài.Thôi thượng thư cùu đến kịp thời, Thôi gia người xử lý cũng thích đáng, nhìn nghiêm trọng, nhưng ở Từ đại phu xem ra này chỉ là rất nhỏ trúng gió, dưỡng một đoạn thời gian liên tính không thể khôi phục như thường, nhưng sinh hoạt tự gánh vác hắn là không thành vấn đề.Lúc này Thôi thượng thư cũng cảm thấy hảo rất nhiều, hắn cấp trưởng tử sử một cái ánh mắt, trong phòng liền chỉ để lại ba cái nồi tử cùng thê tử cặp Lâm Thanh Uyển này một ngoại nhân.Hắn đảo cũng không kiêng dè, trực tiếp cùng Lâm Thanh Uyển nói: “Ta cùng với phụ thân ngươi cùng triều làm quan, tình nghĩa sâu nặng, vẫn luôn đem ngươi cùng ngươi trưởng huynh làm con cái giống nhau đói đói, đáng tiếc phụ thân ngươi đi rồi, ta đối với các ngươi huynh muội chăm sóc không đủ, còn thỉnh ngươi không cần chú ý.”Lâm Thanh Uyển khom lưng nói: “Thế bá khách khí, huynh trưởng ở khi liền nhiều mông ngài cùng Nhậm thế bá chăm sóc, huynh trưởng đi sau, nếu không phải ngài cùng Nhậm thế bá, kinh thành trung lại còn có mấy người nhớ rõ ta Lâm thị?”Lâm Thanh Uyển vì cái gì có thể ở hoàng đế cùng Hoàng Hậu trước mặt như vậy quen thuộc, mặc dù chưa bao giờ đã gặp mặt, lại xa ở Tô Châu cũng có thể pha đến bọn họ chiêu cố?Trừ bỏ Lâm thị di đức cùng Lâm Thanh Uyển năng lực ngoại đó là này vài vị thế bá bạn cũ hỗ trợ.Bọn họ sẽ thường thường ở hoàng đế trước mặt đe đe Lâm Dĩnh, Lâm Trí cùng Lâm Giang, tự nhiên cũng liên nhắc tới Lâm Thanh Uyển cô chát.Bọn họ phu nhân tiến cung bái kiến Hoàng Hậu khi ngẫu nhiên cũng sẽ nói lên Tô Châu Lâm thị một ít tin tức, bằng không lại có năng lực, lâu dài không đe cập tới khởi, mới mẻ kính nhi một quá, ai còn nhớ rõ ngươi đâu?Cho nên Lâm Thanh Uyển là thiệt tình cảm kích Thôi thượng thư, cứ như vậy cắp chạy tới cũng thật là lo lắng thân thể hắn.Thôi gia người tự nhiên cũng nhìn ra Lâm Thanh Uyển chân thành, nội tâm hảo quá chút.Thôi thượng thư càng thêm yên tâm, có thể tiếp tục phía dưới đe tài, thở dài nói: “Lần này bệnh thật không phải thời điểm, chính gấp phải bệ hạ ngày sinh,”Hắn chậm rì rì, lại rõ ràng nói: “Ta này một bệnh, bệ hạ khẳng định sẽ cắt cử tân người tiếp nhận Hộ Bộ, quận chúa cảm thấy ai thích hợp?”Lâm Thanh Uyển sững sốt, như vậy sự như thế nào sẽ hỏi nàng?“Thế bá là Hộ Bộ Thượng Thư, như

vậy sự tự nhiên là ngài cùng bệ hạ quyết định.”“Tuy là bệ hạ quyết định, nhưng người được chọn lại là ta chờ đê cử đi lên,” Thôi thượng thư nói: “Quận chúa cảm thấy Tạ tư nông như thế nào?”Lâm Thanh Uyển rùng mình, thảng thắn sống lưng hỏi: “Tạ đại nhân những năm gần đây vẫn luôn nhậm Tư nông khanh, hắn còn hiểu Hộ Bộ sự?”Thôi thượng thư liếc hắn trướng tử liếc mắt một cái, Thôi Đại Lang liền nói: “Tạ đại nhân là từ Hộ Bộ nơi đó thăng điều Tư nông khanh.”Kia vận khí cũng thật không thể nào hảo, Lâm Thanh Uyển chọn chọn môi nói: “Nhưng rốt cuộc nhiều năm không tiếp xúc trướng mục, tự nhiên là so ra kém Hộ Bộ hai vị thi lang.”Thôi thượng thư cùng Thôi Đại Lang cái này nghe minh bạch, Lâm Thanh Uyển đây là không nghĩ Tạ Hoành tiếp nhận Hộ Bộ Thượng Thư đâu.Nhưng đây là vì cái gì?Tạ Hoành chính là nàng nhà chồng tổ phụ, hắn đương thượng thư với nàng có chỗ lợi mới là a.Lâm Thanh Uyển vốn đang đi vội vã, cái này lại không vội, chê cười, nếu là lúc này làm Tạ Hoành lên làm Hộ Bộ Thượng Thư, kia nàng trong khoảng thời gian này phí như vậy đại kính nhi làm gì?Cho nên nàng an ủi Thôi thượng thư nói: “Thế bá đừng nóng vội, Hộ Bộ sự không bằng tạm thời giao cho hai vị thi lang đại nhân tới quản, ngài trước an tâm dưỡng bệnh, hết thảy chờ bệ hạ ngày sinh qua lại nói.”“Bệ hạ ngày sinh Hộ Bộ nếu vô thượng thư làm trán...”Thôi thượng thư sầu lo nói: “Chỉ sợ muôn sinh loạn a.”Lâm Thanh Uyển nghĩ, hiện giờ trong triều có thể tiếp nhận Hộ Bộ trừ bỏ Hộ Bộ hai vị thi lang cũng liền Tạ Hoành cùng Quốc Tử Giám té tửu.Nhưng Quốc Tử Giám té tửu... Nghĩ đến nàng hiểu biết Quốc Tử Giám té tửu, Lâm Thanh Uyển không khỏi lắc lắc đầu hỏi: “Ngài thủ hạ hai vị thi lang đều không thể tiếp nhận sao?”Thôi thượng thư trầm mặc.Tả thi lang năng lực không kém, nhưng gia thế kém chút, hắn nếu là làm thượng thư, chỉ sợ Hữu thi lang cập trong triều bộ phận đại thần đều sẽ không chịu phục, Hộ Bộ là một quốc gia chi trọng, nếu là đầu quan không thể phục chúng, kia thật đúng là quốc tai ương khó.Cho nên hắn liền không suy xét quá Tả thi lang, hắn nếu muôn đương thượng thư, còn phải lại rèn luyện mấy năm, đem uy vọng tích cóp trụ, tự nhiên thuận lý thành chương.Đến nỗi Hữu thi lang, gia thế nhưng thật ra không tồi, nhưng mới có thể sao, đừng nói trong triều đại thần, hắn nếu là đương thượng thư, chỉ sợ liền Hộ Bộ đều thu phục không được, càng không ở hắn suy xét trong phạm vi.Thôi thượng thư thở dài, thâm giác chính mình bệnh đến không phải thời điểm, lại vãn mấy năm thì tốt rồi, khi đó Tả thi lang cũng rèn luyện ra tới, hắn tôn nhi phỏng chừng cũng khảo ra thành tích tới, hắn cũng có thời gian nhiều làm chút an bài, thật tốt.Hiện giờ, khó a!Lâm Thanh Uyển thấy hắn mày đều nhăn thành một đoàn, nhịn không được trấn an nói: “Ngài hà tất lao tâm, không bằng phóng khoáng tâm trước dưỡng bệnh, những việc này làm bệ hạ cùng Hộ Bộ nhọc lòng đi.”Thôi Đại Lang cũng sợ hắn cha lại cắp ra bệnh tới, vội vàng nói: “Cha,

ngài trước nghỉ tạm đi, những việc này chờ ngài dưỡng hảo bệnh lại nói.”Lâm Thanh Uyển liền nói: “Ta đem Từ đại phu lưu lại, chờ hùng đông về sau các ngươi thỉnh ngự y lại nói.”Làm một bộ đầu quan, Thôi thượng thư là có quyền lợi thỉnh ngự y.Thôi Đại Lang vẻ mặt cảm kích đưa Lâm Thanh Uyển đi ra ngoài.Chờ lại khi trở về hắn cha đã có thể miễn cưỡng ngồi dậy, tinh thần càng tốt chút, nói chuyện cũng nhanh nhẹn không ít, nếu không phải miệng còn nghiêng một ít, thường thường chảy nước miếng, nhìn cùng người bình thường chẳng thiếu gì.Thôi phu nhân vẻ mặt vui sướng nói: “Vị này Từ đại phu y thuật nhưng thật ra hảo, nhà của chúng ta Lưu đại phu thật là một chút tác dụng cũng không có...”Thôi Nhị Lang liền nói: “Kia như thế nào có thể so sánh, Từ đại phu chính là Lâm Giang ở khi là tìm tới cấp hắn muội muội cứu mạng, nghe nói y thuật là Giang Nam đệ nhất hảo đàu, Thái Y Viện đều mộ binh quá hắn, chẳng qua nhân gia không ứng triệu thôi.”Thôi Tam Lang liền nói: “Một khi đã như vậy, chúng ta không bằng cầu xin Lâm quận chúa, làm Từ đại phu ở lâu chút thời gian?”“Ngày mai ngự y liền tới rồi, Từ đại phu không hảo còn lưu lại nơi này,” Thôi Đại Lang vào cửa nói: “Phụ thân, ngài nếu là cảm thấy Từ đại phu dùng được hảo, không bằng liền không thỉnh ngự y trú gia như thế nào?”Thôi thượng thư nghĩ, khẽ lắc đầu nói: “Không, không tốt, vẫn là thỉnh ngự y trú gia đi.”Ba cái nhi tử luôn luôn nghe lão cha nói, nghe vậy lại không dị nghị, Thôi thượng thư liền chậm rãi nói: “Đem mấy cái hài tử đều kêu trở về đi, cũng không biết khi nào chúng ta liền không có.”“Phụ thân!” Thôi gia ba cái nhi tử đều có chút bi thương, Thôi phu nhân càng là lau nước mắt nói: “Ngươi này nói bùa cái gì đâu, Từ đại phu đều nói, ngươi hảo hảo dưỡng cùng người bình thường không có gì khác nhau.”Thôi thượng thư liền thở dài, cầm lão thê tay nói: “Già rồi già rồi liền không còn dùng được, lúc ấy cũng chỉ là một chút không phản ứng lại đây, ai biết liền quăng ngã. Trong phòng hạ nhân đều đừng xử trí, còn làm cho bọn họ hầu hạ ta, đừng dọa gác đêm kia hài tử...”“Yên tâm, biết ngươi tâm từ, còn không có xử trí bọn họ đâu...”Thôi phu nhân thấy hắn mệt mỏi liền đem trong phòng người đều tống cổ đi xuống, chỉ để lại trưởng tử hầu bệnh.Thôi thượng thư nhắm mắt dưỡng thần, nửa ngày mới sâu kín nói: “Có phải hay không muốn hỏi ta vì cái gì muốn lưu lại Lâm gia kia cô nương?”Thôi phu nhân cười nói: “Ngươi nếu làm như vậy tự nhiên là có lý do, ta không hỏi, đều nghe ngươi.”Thôi thượng thư cười, nhìn về phía trưởng tử.Thôi Đại Lang liền cúi đầu nói: “Lâm quận chúa cùng Chung tướng quân đi được rất gần, cùng trưởng công chúa quan hệ hiện giờ nhìn cũng không kém, lấy nàng hiện tại biểu hiện ra ngoài tâm cơ năng lực, tương lai tiền đồ không thể hạn lượng. Kết một môn hảo duyên luôn là chuyện tốt.”Ai kêu bọn họ này một chi là dòng bên, cùng dòng chính quan hệ không thể nào hảo, còn chỉ có phụ thân một cái trụ cột đâu?Thôi Đại Lang hổ thẹn không thôi.Thôi

thượng thư lại rất là vui mừng gật đầu, “Đúng là như thế, đừng bởi vì nàng là cái nữ nhân liền xem thường nàng, ngươi xem Chung Như Anh, năm đó ai có thể nghĩ đến nàng một cái phụ nhân có thể đứng ở trong triều đình, nhưng ngươi xem hiện tại, Đại Lương quốc nội, trừ bỏ Lư Chân Thôi Chính cùng Tù Liêm, ai còn có thể đứng ở nàng phía trên?”

Chương 228: Yêu cầu

Thôi thượng thư tuy xuất từ Thôi thị, lại là dòng bên, thời trước bởi vì quả phụ cùng dòng chính nháo thật sự không thoái mái, một đường đi tới cơ hồ không có dựa quá Thôi thị.Đương nhiên, có khi liền tính hắn không dựa Thôi thị, Thôi thị dòng họ này cũng cho hắn rất nhiều phuong tiện.Liền giống như hắn cái này Hộ Bộ Thượng Thư họ Thôi, đồng dạng có thể cho Thôi thị mang đến không ít chỗ tốt giống nhau, tỷ như, Thôi Chính binh hướng bị kéo dài thời gian luôn là ngắn nhất.Chẳng sợ hắn chưa bao giờ chào hỏi qua, hắn phía dưới những cái đó quan viên cũng sẽ bởi vì bọn họ cùng ra nhất tộc mà càng chiếu cố Thôi Chính.Hắn tổng không thể nói trước không phát Thôi gia quân binh hướng, trước tăng cường Chung gia quân hoặc Đông Bắc quân đi?Hắn cùng Thôi thị mâu thuẫn chưa bao giờ phỏng tới bên ngoài thương quá, nhưng vẫn đều tồn tại.Hắn không ngã xuống, hai bên còn có thể tường an không có việc gì, một khi ngã xuống, Thôi thị nhất định sẽ dẫn đầu tiếp nhận trên tay hắn chính trị tài nguyên, mặc kệ hắn hay không nguyện ý, như nhau năm đó phụ thân hắn qua đời khi sự.Hắn không nghĩ làm hắn tôn nhi nhóm bước hắn vết xe đổ, năm đó hắn có thể ở như vậy hoàn cảnh hạ khảo ra tới một là dựa vào thiên phú, nhì là dựa vào vận khí.Mà có thể Thanh Uyển năng lực không kém gì này phụ huynh, ở Đế hậu trước mặt lại nói chuyện được, cùng nàng làm tốt quan hệ chỉ có chỗ tốt không có chỗ hỏng.Thôi thượng thư còn tiếc hận nói: “Đáng tiếc Lăng Nhi đã đính hôn, bằng không cùng Lâm gia kết thân cũng vẫn có thể xem là một chuyện tốt.”Thôi Đại Lang ngẩn ra, hỏi: “Không phải còn có Tùng Nhi sao?”Thôi thượng thư liền liếc mắt nhìn hắn nói: “Tùng Nhi, Lâm quận chúa hơn phân nửa là chướng mắt.”Cho nên thất sách a, không nên cắp Thôi Lăng như vậy sớm đính hôn.Nhưng cách ba năm trước đây ai sẽ nguyện ý cùng Lâm gia kết thân đâu?Không có phụ huynh, không chỉ có dòng chính không một nam định, gia tộc cũng tiêm nhuược, Lâm Ngọc Tân thân phận tuy cao, nhưng Thanh Uyển năng lực bãي tại nơi đó, nàng tự mình giáo dưỡng chất nữ hắn là cũng kém không đến chạy đi đâu.Cưới vợ đương cưới hiền, có đôi khi nhân phẩm năng lực càng hơn gia thế, huống chi nàng không chỉ có có nhân phẩm năng lực, gia thế cũng không kém.Đích xác rất

nhiều người muốn cùng Lâm gia kết thân, Lâm Thanh Uyển từ Thôi gia trở lại quận chúa phủ liền lại thu được người gác cổng phủng tiến vào thiệp mời.Đều là kinh thành một ít nhà cao cửa rộng yến hội hoặc tiểu sê.Nàng phiên phiên, cuối cùng nhìn một trương Tứ hoàng tử phủ truyền đạt thiệp mời trầm mặc không nói.Cùng nhau giải quyết nàng xử lý nội vụ Dương ma ma ngẩn đầu nhìn thoáng qua liền cúi đầu nói: “Đây là Tứ hoàng tử phi sinh nhật, theo lý cô nái nãi là nên đi tương hạ.”Lâm Thanh Uyển liền rút ra thiệp mời đặt ở một bên nói: “Vậy đi thôi, làm Ngọc Tân đi làm hai bộ quần áo, quay đầu lại ta mang nàng đi.”Đây là trước thời gian một tháng đệ thiệp mời, lấy kỳ đốn khách nhân tôn trọng, cho nên chuẩn bị thời gian còn trường đâm.Dương ma ma cười đồng ý, lại rút ra mấy trương thiệp mời nói: “Đây là hôm qua buổi tối đưa tới, đều là hôm nay tiêu hội, ngại muôn hay không đi xem?”Lâm Thanh Uyển vội đại buổi tối, hiện tại chính vây đâm, lắc đầu nói: “Đều đẩy đi, ta trở về bồ miên, mẫu thân nếu là rỗi rãnh, không bằng làm nàng thay ta đi?”Dương ma ma cười nói: “Phu nhân đã biết lại nên nói thiếu nãi nãi lười biếng.”Lâm Thanh Uyển bất đắc dĩ nói: “Kia không phải vì Ngọc Tân hôn sự sao, bằng không ta mới lười đến đâm.”“Đó là thiếu nãi nãi ngại yêu cầu pha cao, ta xem ngày gần đây ngại xem mấy nhà liền không tồi, kia mấy cái hậu sinh nhân phẩm tướng mạo đều không kém.”“Chỉ tiếc gia đình điều kiện không thế nào hảo,” Lâm Thanh Uyển nhỏ giọng nói: “Tôi cao phía trên có ba tầng trưởng bối đâm...”Hơn nữa bà bà dễ nói chuyện, thái bà bà tính tình là có tiếng kém, hai tầng bà bà thanh danh đều hảo, Lâm Thanh Uyển lại cẩn thận sau khi nghe ngóng tổng có thể tìm ra không ít vấn đề.Như vậy đại gia tộc, Ngọc Tân nếu là gả qua kia đến nơi chốn cẩn thận, cũng không biết muôn ngao nhiêu ít năm mới có thể hết khổ, nàng mới không cần nàng chịu kia phân khổ đâm.Huống chi những cái đó nam hài nhìn là còn hảo, nhưng cẩn thận một tra, cũng đều có chút tật xấu, trong đó lớn nhất một cái bệnh chung chính là ở nhà đều làm không được chủ.Lâm Thanh Uyển đem những cái đó thiệp mời đều ném tới rồi một bên, nói: “Những việc này trước đừng động, ma ma, Lâm quản gia cùng Lâm ma ma bọn họ liền phải đến kinh, ngày gần đây người lưu trữ mẫu thân trụ hạ, đãi bọn họ tới rồi kinh thành đem đồ vật hợp quy tắc ra tới lại đi hảo sao?”Dương ma ma ngắn ngo, “Bọn họ không phải còn có bốn 5 ngày mới đến sao?”“Là, cho nên ngại này một tuần đều ở tại nơi này đi, trong nhà sự còn muôn ngại tồn nhiều tâm.”Dương ma ma nếu là ở nơi này, kia Tạ phu nhân khẳng định cũng muôn ở nơi này, nhưng chiêu lệ thường hôm nay buổi tối Tạ phu nhân hẳn là hồi Tạ gia trụ mới là.Dương ma ma hồ nghi nhìn Lâm Thanh Uyển nói: “Chẳng lẽ là Tạ gia đã xảy ra chuyện? Đúng rồi, Thôi gia như thế nào?”“Thôi thường thư té ngã một cái, bệnh đến có chút trọng, cùng Tạ gia không có gì quan hệ, ta chính là cảm thấy mẫu thân tổng như vậy chạy tới chạy lui cũng không tốt, dứt

khoát ở ta bên này nhiều trụ chút thời gian, chờ đến tháng sau lại hồi Tạ gia trụ bái."Dương ma ma không hiểu triều chính, cũng không thể từ Thôi gia liên tưởng đến Tạ gia thượng, bởi vậy nghĩ nghĩ gật đầu nói: "Đảo cũng đúng, ta đây cùng phu nhân nói nói."Dù sao phu nhân ở tại quận chúa phủ thời điểm là thật thư thái, trở về Tạ phủ chẳng sợ những người đó không tìm sự nhìn cũng bức bối.Ở quận chúa phủ nhiều trụ chút thời gian cũng hảo.Chờ Dương ma ma đi tới hậu viện mới nhớ tới, "Không đúng a, bệ hạ ngày sinh muôn tới, phu nhân như thế nào có thể không trở về Tạ phủ đâu? Nàng chính là muôn từ Tạ phủ tiến cung mừng thọ."Lâm Thanh Uyển căn bản không tưởng Tạ phu nhân còn tiến cung mừng thọ, Thôi thượng thư nếu nói Tạ Hoành là quan trọng người được chọn chi nhất, hiển nhiên cùng hắn giống nhau tưởng người khẳng định không ít.Tạ Hoành thê tử sớm không có, kia có thể cho hắn làm hậu trạch liên lạc cũng chỉ có Tạ phu nhân cùng Lý thị.Lý thị, xuy, không phải Lâm Thanh Uyển khinh thường nàng, từ Tạ phu nhân thượng kinh sau, nàng danh dự đã thấp tới rồi thấp nhất điểm, đừng nói ngoại vien, nàng không cho Tạ Hoành kéo chân sau liền tính không tồi.Lâm Thanh Uyển không nghĩ Tạ phu nhân trở về ngọt ngat.Lâm Thanh Uyển không nghĩ, nhưng Tạ gia người lại là sẽ đến thỉnh.Thôi thượng thư bệnh căn bản giàu không được, thiên sáng người, Thôi Đại Lang liền sùy cáo bệnh số con tiến cung, một là xin nghỉ, nhắc nhở hoàng đế nên chuẩn bị đời kế tiếp Hộ Bộ Thượng Thư, thứ hai là cho hắn cha thỉnh cái ngự y.Này đối hoàng đế tới nói không khác hắn với sét đánh giữa trời quang, như thế nào hắn muôn quá cái thọ liền như vậy khó đâu?Đầu tiên là biên quan có chiến sự, hiện tại thủ hạ một cái quan to còn đột nhiên ngã bệnh.Này đột nhiên làm hắn thượng chồ nào tìm một cái nhưng dùng Hộ Bộ Thượng Thư tới?Thôi thượng thư đã ở Hộ Bộ Thượng Thư vị trí này ngồi mười mấy năm, cùng hoàng đế sớm bồi dưỡng ra ăn ý, hắn cũng tin được đối phương, hoàng đế chưa từng nghĩ tới muôn đổi Hộ Bộ Thượng Thư.Cho nên hắn chạy nhanh đem ngự y phái ra đi, đến nỗi Thôi thượng thư bệnh chiết bị hắn áp xuống, vẫn là chờ ngự y xem qua rồi nói sau.Hoàng đế một hơi phái ra năm cái ngự y, này phiên đội hình, tuy là Thôi thượng thư biết chính mình quan trọng, lúc này cũng không khỏi cảm động đến rơi nước mắt, nhưng thật ra khó được quản gia đình ích lợi trước đặt ở một bên, tăng cường quốc gia ích lợi tới suy xét.Nhưng như vậy một suy xét, phát hiện thật đúng là không đặc biệt thích hợp người.Có uy vọng, với Hộ Bộ thượng kinh nghiệm năng lực đều không đủ, có kinh nghiệm năng lực, uy vọng lại không đủ.Này làm một bộ đầu quan không phải có thể làm sự là được, còn phải quản hảo thủ hạ nhân, bằng không cùng đường quan có cái gì khác nhau?Thôi thượng thư tuy là đang bệnh, nhưng cũng sâu ra vài cẩn túc.Các ngự y nhịn không được trấn an hắn, "Đại nhân muôn yên tâm, phí công phí não, ngại hiện tại nhưng không nên nhiều tư a."Báo cấp hoàng

để kết luận mạch chứng cũng không tốt, tuy rằng Thôi thượng thư tương lai khả năng khôi phục, nhưng trước mặt nói hắn là trúng gió, đừng nói bình thường công tác, bình thường sinh hoạt đều khó. Cho nên hoàng đế là cần thiết phải cho chính mình tìm cái Hộ Bộ Thượng Thư. Đồng thời, Thôi thượng thư bệnh nặng tin tức cũng truyền đi ra ngoài, các gia tộc nghe tin lập tức hành động, không hẹn mà cùng nhầm ngay Hộ Bộ Thượng Thư cái kia chức vị. Có tư cách một tranh tự nhiên muốn tranh một tranh, những cái đó không tư cách tranh, bọn họ có thể duy trì chính mình thân cận người tranh a, hai bên đều không chiếm tắc có thể suy xét một chút cùng có cạnh tranh năng lực nhân gia nhắc lên quan hệ, tỷ như kết nhân. Dương kim không thiết Thùa tướng, cho nên trong kinh lục bộ thượng thư quyền lực lớn nhất, mà Hộ Bộ, Bình Bộ cùng Lại Bộ là trong đó chi trọng, quyền lợi vưu gì. Trong lúc nhất thời, kinh thành các gia cho nhau bái phỏng, nào nhiệt không thôi. Tạ Hoành cũng thuộc về có thể một tranh người, nhưng có một số việc người khác ra mặt có thể, nhà hắn người ra mặt cũng đúng, chính hắn lại không thể lấy. Tạ Duyên liền hoạt động lên, nhảy nhót lung tung vì hắn cha chấp nối, lúc này liền hiện ra hậu trach tầm quan trọng. Tạ Dật Dương cùng Lý thị nhưng thật ra tưởng hỗ trợ, nhưng ra cửa hai tranh toàn vấp phải trắc trở sau, Tạ Duyên quyết đoán làm cho bọn họ đai trong nhà, mỗi lần theo chân bọn họ ra cửa, mọi người xem hắn trong ánh mắt tống mang theo chút khác thường, Tạ Duyên cũng không phải ngốc tử, biết Tạ phu nhân này một năm tới ở kinh thành lăn lộn vẫn là tồn hại nhi tử con dâu danh dự. Lúc này bọn họ vẫn là thiếu đi ra ngoài thì tốt hơn. Nhưng có một số việc Tạ Duyên không hảo ra mặt, còn phải từ nữ quyền bên kia vào tay mới được, Tạ Duyên lúc này mới phát hiện Tạ phu nhân rất nhiều ngày chưa từng hồi Tạ phủ. Hắn do dự một chút, vẫn là không đi mời người, mà là đi thỉnh đã xuất giá muội muội hỗ trợ. Vương Tạ thị nhịn không được phun nàng ca, “Ta vì phụ thân bôn tẩu tự nhiên có thể, nhưng người khác muốn thấy thế nào Tạ gia? Tạ gia là không phu nhân, vẫn là không con dâu? Muôn ta nói các ngươi lúc ấy liền không nên đồng ý Lâm gia đem người thỉnh đi. Tân hiếu? Tẩu tử muôn một cái thủ tiết con dâu tân hiếu, kia Đại Lang cùng Đại Lang tức phụ là làm cái gì ăn không biết?” Vương Tạ thị không lưu tình chút nào chất vấn, “Là bởi vì Đại Lang cùng Đại Lang tức phụ bất hiếu, cho nên nàng mới yêu cầu trụ đến thủ tiết quy tông con dâu trong nhà? Nhà ta trung chí em dâu hỏi việc này tới ta đều ngượng ngùng nói.” Tạ Duyên sắc mặt có chút nan kham, biện giải nói: “Ngươi lúc trước không ở kinh thành không biết người tẩu tử nháo đến có bao nhiêu hung, nàng ở trong phủ, trong nhà liền không một ngày an bình. Thả Đại Lang tức phụ có thể cùng Nhị Lang tức phụ giống nhau sao? Nàng nguyện ý đi trụ chúng ta tự nhiên không có cản đạo lý.” “Đánh rắm, cái gì không giống nhau, đều là nàng nhi tử, như thế nào liền không giống nhau?” Vương Tạ

thị hít sâu một hơi, vũng vàng thanh âm nói: “Nàng trong lòng có giận vậy làm nàng rải ra tới, muôn ta nói cũng là Đại Lang thật quá đáng, lúc trước phụ thân cùng đại ca liền không nên dễ dàng như vậy tính, các ngươi phàm là trùng phạt trọng chút, đạiẫu cũng sẽ không như vậy oán.”

Chương 229: Tránh đi

Vương Tạ thị là trong nhà áu nữ, xuất giá đã hai mươi năm sau, vẫn luôn cùng trượng phu ở nhậm thượng, có đôi khi cách khá xa, một năm cũng không nhất định có thể thu được một phong thơ, cho nên đôi trong nhà sự biết đến cũng không nhiều. Trước hai năm chỉ biết nhị chát nhanh ra ngoài ý muốn đã chết, nàng cũng chỉ thương tâm một trận, vẫn là lần này hồi kinh, về nhà mẹ đẻ mới phát giác không đúng. Đại táu thế nhưng không ở trong nhà, mà là trụ đến quận chúa phủ, ngẫu nhiên gặp phải, đại táu lời nói việc làm có thể nói phạm thượng, nhưng phụ thân dù cho sinh giận cũng sẽ không phát hỏa nhanh, huynh trưởng càng là không dám răn dạy. Nàng cẩn thận tra hỏi mới biết được ba năm nhiều trước sự có miêu ni, làm nàng không thể tiếp thu chính là Đại Lang phạm vào như vậy đại sự thế nhưng chỉ là quan từ đường ba ngày. Vương Tạ thị đó là tướng thế phụ huynh xuất đầu cũng chưa lý do, mỗi lần thấy Tạ phu nhân đều phải lùn một đầu, gấp phải trong nhà chị em dâu hỏi, nàng liền nói cũng không dám nói. Hiện tại phụ thân phải đi động, huynh trưởng không nghĩ đem người thỉnh trở về, ngược lại muốn đem nàng thỉnh trở về chủ trì đại cục, người khác thấy sẽ nghĩ như thế nào? Nàng cha mẹ chồng hỏi tới nàng muốn như thế nào đáp? Cho nên Vương Tạ thị ở phun huynh trưởng một đốn sau liền cự tuyệt nói: “Đại ca vẫn là mau chút đem đại táu thỉnh trở về đi, đây là phụ thân khó được cơ hội, lục bộ thượng thư nhiều ít năm cũng chưa hoạt động qua, lần sau cơ hội như vậy còn không biết phải chờ tới khi nào.” Tạ Duyên nghe vậy cẩn chặt răng, đứng dậy nói: “Ta đây đi.” “Đại ca chờ một chút,” Vương Tạ thị gọi lại hắn, nghĩ nghĩ nói: “Ngươi đi trước thỉnh người, nếu thỉnh không đến ta lại tự mình đi quận chúa phủ một chuyến.” Tạ Duyên sắc mặt buông lỏng, đổi Vương Tạ thi cười nói: “Vẫn là muội muội đau ta.” Vương Tạ thi kéo khéo miệng, nếu không phải vì nàng cha, thả nhà mẹ đẻ hảo nàng cũng hảo, nàng mới sẽ không trộn lẫn hắn những việc này. Tạ Duyên tới cửa lại liền Tạ phu nhân mặt cũng chưa nhìn thấy, là Lâm Thanh Uyển tiếp đãi hắn, giống như đãi khách giông nhau, nàng u buồn chối từ nói: “Mẫu thân thân thế có chút không khoẻ, hiện mới ăn được ngủ hạ, công công có việc không bằng nói cho ta, ta vẫn chút lại chuyển cáo mẫu

thân.” Tạ Duyên nhíu nhíu mày, lúc này mới cảm nhận được Tạ phu nhân trụ đến quận chúa phủ không tiện tí, hắn muốn gặp chính mình thê tử thế nhưng còn muốn Lâm Thanh Uyển đồng ý mới được.“Ta là tới đón mẫu thân ngươi trở về,” Tạ Duyên biết nàng ăn mềm không ăn cứng, cho nên mềm ngũ khí nói: “Nàng cũng đã lâu không trở về nhà, trong phủ có rất nhiều sự còn dựa vào nàng đâu.” Lâm Thanh Uyển thở dài, “Ta biết, vốn dĩ sớm hai ngày liền phải đưa mẫu thân trở về, vừa vặn nàng bị bệnh, này liền không hảo trúng gió, cho nên liền lưu tại quận chúa phủ, công công không bằng đi về trước, chờ mẫu thân thân thể hảo chút ta lại đưa nàng trở về.” Lâm Thanh Uyển cười nói: “Ta biết trong phủ không rời đi mẫu thân, nhưng nàng hiện tại bị bệnh, cũng quản không được sự, đại tẩu tử không phải ở sao, nàng quản gia cũng là quản quán, ta tưởng đảo cũng có thể chống đỡ một đoạn thời gian.” Dù sao chính là không cho Tạ phu nhân trở về.Tạ Duyên cuối cùng bức bối đứng dậy nói: “Ta đây đi xem mẫu thân ngươi.” Lâm Thanh Uyển đứng dậy che ở hắn trước người cười nói: “Công công cũng biết, mẫu thân tinh thần không tốt, một khi tinh liền rất khó ngủ hạ, mẫu thân nàng lại không nghĩ gặp ngươi, cho nên...” Tạ Duyên trùm trùm khéo mắt, ở nàng châm chọc cười nhạo dưới ánh mắt ngốc không được, không khỏi phát tay áo rời đi.Tới rồi ngoài cửa liền nhịn không được cùng tùy tùng càu nhau, “Trước kia Uyển tỷ nhi dịu dàng hiền淑, nàng hiện giờ như thế nào biến thành bộ dáng này,” Tùy tùng cúi đầu áp úng không dám ngôn.Lâm Thanh Uyển thấy hắn rời đi liền cười lạnh một tiếng, đối Lâm An nói: “Đi ra ngoài thỉnh hai cái đại phu về nhà ngồi nghỉ, đêm hôm nay truyền đạt thiệp toàn đầy, liền nói ta muốn ở trong nhà hầu bệnh, không đi yến hội, cũng không đợi khách.” Lâm An sững sốt, hỏi: “Nhà của chúng ta không phải có Từ đại phu ở sao, có ý thỉnh đại phu tới có phải hay không có điểm giả?”“Không có việc gì, làm Từ đại phu đi Thôi gia trụ hai ngày, hắn không phải vừa lúc tưởng cùng Thái Y Viện các ngự y luận bàn sao? Vừa lúc Thôi gia cũng càng tín nhiệm hắn chút.”“Kia Tạ phu nhân nơi đó...”“Không cần nói cho nàng, cùng nhau gạt Dương ma ma, ta làm ngươi tìm am ni cô thế nào?”“Am ni cô thật không có tìm được, chỉ là tây vùng ngoại ô đảo có cái Bạch Vân Quan, không nhiều lâm nổi danh, nhưng thăng ở thanh tĩnh, tiểu nhân đi xem qua, bên trong chỉ có mười mấy đạo cô, đều là thật sự thanh tu người.” Lý An nói: “Hương khói không thịnh, chỉ có ngẫu nhiên có thôn dân đi lên thăm viếng, tiểu nhân xem các nàng cũng sống thanh bần vui đời đạo, chính yếu chính là ở trong núi, mấy vô người ngoài biết.” Lâm Thanh Uyển hơi hoi gật đầu, “Ngươi đi hỏi hỏi chủ trì, có bằng lòng hay không giúp chúng ta làm làm pháp sự, làm phu nhân cùng đại tiểu thư đi trụ một đoạn thời gian.” Lý An đồng ý, “Tiểu nhân này liền đi.” Tạ phu nhân cùng Lâm Ngọc Tân cẩn bản không biết các nàng phải bị Lâm Thanh Uyển chi đến núi sâu rừng già, các nàng mới vui vẻ từ

bên ngoài mua sắm trở về, mua trở về một đồng quần áo. Quả nhiên, mặc kệ cái nào thời đại, quần áo đều là các nữ nhân yêu nhất. Lâm Thanh Uyển nhìn mắt các nàng mang về tới quần áo, bất đắc dĩ nói: “Mẫu thân, các ngươi còn như vậy mua đi ta thật sự sẽ nghèo.” Lâm Ngọc Tân ngượng ngùng le lưỡi, Tạ phu nhân tắc không thèm để ý nói: “Này tiền chính là lây tới hoa, bằng không lưu trữ làm gì?” Nàng đối Lâm Ngọc Tân nói: “Ngươi đừng sợ, về sau muôn mua cái gì tới tìm ta cho ngươi tính tiền, về sau nha, tiền của ta đều là muôn để lại cho ngươi cô cô, ngươi cô cô tiền không đều là ngươi tiền? Hiện tại không hoa, chẳng lẽ còn có thể đưa tới ngầm đi?” Lâm Thanh Uyển lắc đầu cười cười, nói: “Mẫu thân, ngày gần đây ta tra xét một chút lịch sử, phát hiện cuối tháng nhà ta số phận không tốt, chủ âm, hẵn là âm sự bất lợi, không bằng chúng ta tìm cái đạo quan làm hai tràng pháp sự, cấp Nhị Lang cùng huynh trưởng cầu phúc, cũng làm trong nhà thuận chút.” Tạ phu nhân sững sót, “Như thế nào bất lợi? Chính là Nhị Lang ở âm phủ bị người khi dễ?” Lâm Thanh Uyển liền đi kệ sách thượng rút ra một quyển sách tới cấp nàng xem, mẹ chồng nàng dâu hai cái nghiên cứu nửa ngày, cuối cùng vẫn là quyết định làm pháp sự. Nàng thở dài nói: “Chỉ là trận này pháp sự không giống như dĩ vãng giống nhau giao cho các quản sự đi làm, đến nhà của chúng ta người tự mình đi nhìn chằm chằm, huynh trưởng bên này tự nhiên là Ngọc Tân đi, chỉ là Nhị Lang bên kia... Bệ hạ ngày sinh buông xuống, chỉ sợ ta không hảo đi.” “Ngươi không phải còn có ta sao? Ta đi thì tốt rồi, chỉ là...” Tạ phu nhân nhìn thoáng qua Lâm Ngọc Tân, do dự nói: “Chỉ là Ngọc Tân không đi quốc yến sao?” Lâm Ngọc Tân tuổi tới rồi, lần này thương kinh chủ yếu mục đích chi nhát hẵn là vì làm mai đi, bệ hạ tiệc mừng thọ chính là một cái khó được cơ hội. Lâm Thanh Uyển nói: “Này liền đến xem sư thái nhóm nói như thế nào, nếu có thể ở bệ hạ tiệc mừng thọ trước hoàn thành tự nhiên là chuyện tốt, nhưng nếu là không được, kia cũng chỉ có thể chờ năm sau.” Nàng thở dài, “Dương gian sự quan trọng, nhưng âm phủ sự cũng không thể coi thường.” Tạ phu nhân chỉ có thể tiếc hận gật đầu, “Cũng chỉ có thể như thế.” Nàng từ trước đến nay là nói làm liền làm, hỏi: “Kia đi đâu cái đạo quan hảo? Không bằng ta làm Dương ma ma đi hỏi thăm hỏi thăm?” “Mẫu thân yên tâm, ta đã làm Lý An đi hỏi thăm,” Lâm Thanh Uyển nói: “Bởi vì là ngài cùng Ngọc Tân muôn đi trụ, nơi này đến cẩn thận tuyển, đâu một kiện đó là an toàn cùng thanh tĩnh, tốt nhất còn có thể tránh nóng.” “Lại không phải đi chơi, nào có nhiều như vậy yêu cầu?” Tạ phu nhân oán trách nói: “Chiều ngươi như vậy tuyển, kia đến tuyển bao lâu mới có thể tuyển ra tới? Nhị Lang dưới mặt đất nên sốt ruột chờ.” Nhị Lang sớm cùng Uyển Nhi đầu thai đi, có cái gì hảo cấp? Lâm Thanh Uyển trong lòng phun tào, lại cùng Tạ phu nhân cười nói: “Mẫu thân yên tâm, nhất muộn hậu thiên liền có thể tuyển định.” Bạch Vân Quan không được, vậy tuyển mặt khác đạo quan, có tiền còn sợ tạp không ra một

cái thanh tĩnh tới sao? Lâm Ngọc Tân vẫn luôn lặng lẽ mà nhìn nàng cô cô, chờ đem Tạ phu nhân hóng về phòng, Lâm Thanh Uyển mới điểm cái trán của nàng nói: “Nhưng không cho lầm miệng.” Lâm Ngọc Tân “Nga ~~” một tiếng, “Ta liền biết cô cô là cố ý, ta như thế nào không biết ngài khi nào tin nói? Cô cô nói đi, muốn chất nữ làm cái gì?” “Ngươi chỉ cần đem người hóng trụ, lưu tại đạo quan liền hảo,” Lâm Thanh Uyển nói: “Ta sẽ cho các ngươi tuyển cái hảo địa phương, coi như là đi tránh nóng.” Lâm Ngọc Tân liền tò mò hỏi, “Cô cô rốt cuộc muốn làm cái gì?” Nàng do dự một chút nói: “Ngài nhưng đến hỏi trước quá Tạ tổ mẫu, rốt cuộc có một số việc như người uống nước ấm lạnh tự biết.” Lâm Thanh Uyển cười, “Nhà ta tiểu cô nương không tồi, liền cái này đều suy xét tới rồi, ngươi yên tâm đi, đem nàng chi ra đi chỉ là không nghĩ nàng phí công, ta phải làm sự tự nhiên là muôn hợp nàng tâm ý.” Ở quận chúa phủ trụ này đoạn thời gian, tuy rằng Tạ phu nhân vẫn là sẽ thường thường mất ngủ, nhưng lại hảo rất nhiều, trước kia là suốt đêm suốt đêm ngủ không được, hiện tại lại chỉ là ngẫu nhiên mất ngủ. Giác ngủ đủ, tinh thần cũng hảo rất nhiều, tâm tình cũng sung sướng lên, liên quan thân thể càng tốt, cái này làm cho Từ đại phu càng xác định nàng mất ngủ là tâm bệnh. Tạ gia chính là nàng tâm bệnh. Lần trước nàng đã biết Tạ phu nhân tâm ý, tự nhiên sẽ không lại lấy chuyện này đi hỏi nàng, nàng chỉ cần biết rằng nàng ở sâu trong nội tâm là tưởng hòa li là đủ rồi. Tại đây tràng gió lốc tới trước, nàng đến trước đem Tạ phu nhân chi ra đi, nàng khó khăn dường lên tinh thần, nàng tuyệt không cho phép lại sụp đổ. Lý An thực mau liên hệ hảo Bạch Vân Quan, Lâm Thanh Uyển dứt khoát ngày hôm sau liền đem người đóng gói tiễn đi, đây là Lâm Ngọc Tân lần đầu tiên lâu dài rời đi Lâm Thanh Uyển tầm mắt, cho nên nàng cho bọn hắn an bài không ít hộ vệ. Trừ bỏ hộ vệ, còn có nha đầu bà tử, Lâm Thanh Uyển dặn dò bọn họ nói: “Đại tiểu thư bên người nhất định không thể ít người, ít nhất phải có hai cái đi theo.” Mọi người đồng ý, vây quanh Tạ phu nhân cùng Lâm Ngọc Tân lên xe ngựa. Tạ phu nhân bất đắc dĩ nói: “Còn không phải là đi đạo quan ở vài ngày sao, thấy thế nào giống chuyến nhà dường như?” “Liên tính là mấy ngày cũng nên lấy thoải mái vì trụ,” Lâm Thanh Uyển kiên trì nói: “Cho ngài an bài ngài liền tiếp theo, chờ pháp sự kết thúc ta đi tiếp các ngươi trở về.” Tạ phu nhân gật đầu, chờ ra kinh thành mới phát giác không đúng, hỏi Dương ma ma, “Nàng lại vội này ngày đầu tiên cũng nên cùng chúng ta cùng đi mới là, ít nhất đến cho nàng ca ca cùng Nhị Lang thượng chủ hương đi. Này làm pháp sự sự chẳng lẽ là nàng ở hóng ta?” Dương ma ma liền cười nói: “Phu nhân suy nghĩ nhiều, pháp sự là thật thật, Lâm lão gia cùng nhị thiếu gia sinh thần bát tự tổng không có khả năng là sai đi?” “Đó chính là âm sự bất lợi sự là gạt ta?” “Không điếc không ách không làm gia ông, thiếu nãi nãi nếu không nghĩ phu nhân lưu tại kinh thành, kia không bằng ra tới giải sầu, bọn nhỏ sự làm cho bọn họ lăn lộn đi

hảo.”Lâm Thanh Uyển thượng kinh sau đích xác thần thần bí bí, hỏi nàng vì cái gì thượng kinh nàng cũng không chịu nói, hiện tại không chừng là có cái gì mật sự phải làm, nàng lắc lắc đầu nói: “Tính, ta là quản không được.”

Chương 230: Nhầm vào

Lâm Thanh Uyển chân trước mới đem Tạ phu nhân bọn họ tiễn đi, sau lưng liền nghênh đón Vương Tạ thị.Đối vị này vong phu cô cô, Lâm Thanh Uyển chỉ nghe nói qua cũng không có gặp qua, kia vẫn là trước kia, hai nhà làm quan hệ thông gia hiếu biết đến tin tức, Tạ phu nhân căn bản không cùng nàng đế qua, nêu không phải nàng vẫn luôn chú ý Tạ gia tình huống, chỉ sợ cũng không biết nàng hồi kinh.Lâm Thanh Uyển lười đến ứng phó nàng, trực tiếp làm người đuổi rồi nàng, chính mình trốn trở về bồ miên.Vương Tạ thị không nghĩ tới chính mình liên đại môn còn không thể nào vào được, nàng không khỏi ngẩng đầu nhìn thoáng qua quận chúa phủ tẩm biển, xem ra hai bên quan hệ so nàng cho rằng còn muốn xơ cứng.Nàng không khỏi túc khẩn mày, Lâm Thanh Uyển hiện giờ ở kinh thành chính là chạm tay là b榜, Tạ gia cùng nàng quan hệ như vậy kém cũng không phải là cái gì chuyện tốt, phụ thân như thế nào cũng không quản?Nàng không biết Tạ Hoành không phải không nghĩ quản, chỉ là Tạ phu nhân khúc mắc ở nơi đó, trừ phi làm Tạ Dật Dương đền mạng, bằng không này khúc mắc chỉ sợ khó có thể mở ra.Cho nên Tạ Hoành căn bản quản không được.Vương Tạ thị do dự một chút, rốt cuộc không có lại dây dưa, mà là xoay người rời đi.Nàng đổi Lâm Thanh Uyển cũng không quen thuộc, mạo muội sửa mà cầu kiến nàng chỉ sợ hoàn toàn ngược lại.Vẫn là hỏi thăm hỏi thăm, thỉnh người trong điều hòa đi.Gia đình không mục, hậu trạch bất hoà, đến cuối cùng bị hao tổn vẫn là Tạ gia.Vương Tạ thị lên xe ngựa rời đi, xe mới sứa ra đầu phố, một đội người cưỡi khoái mã từ bên người nàng trải qua.Bởi vì nơi này tới gần hoàng thành, xuất nhập chẳng lẽ là quyền quý, cho nên xa phu đang xem đến đoàn xe khi liền theo bản năng tránh đến một bên.Đoàn xe qua đi, Vương Tạ thị vén lên màn ra bên ngoài vừa thấy, chỉ nhìn đến mọi người vây quanh một đạo màu trắng thân ảnh ngừng ở quận chúa phủ cửa hông.Trong đó một người nhảy xuống ngựa đi gõ cửa, nàng mơ hồ nghe được: “Chung tướng quân tiến đến bái phỏng, mau thông tri các ngươi quận chúa một tiếng.”Vương Tạ thị buông màn, ánh mắt càng trầm, nàng đối xa phu nói: “Hồi Tạ phủ.”Chung Như Anh hôm kia mới trở lại kinh thành, liên tiếp hai ngày đều ở tại trong cung, không nghĩ tới hôm nay mới ra cung liền

tới quận chúa phủ bá phỏng, xem ra dân gian nghe đồn không giả, hai vị quận chúa cảm tình đích xác không tồi.Nàng xác đến cùng phụ thân hảo hảo nói nói chuyện.Lâm Thanh Uyển mới nằm xuống, căn bản không nghĩ lên, Chung Như Anh sải bước tiến vào, thấy nàng nằm ở trên giường, hai mắt nhắm nghiền, nhịn không được phỏng nhẹ bước chân, thấp giọng hỏi Bạch Mai nói: “Bị bệnh?”Bạch Mai cũng thấp giọng nói: “Là mệt mỏi, cô nãі nãі hai ngày này cũng chưa ngủ ngon.”“Nàng vội cái gì đâu?”Bạch Mai không nói chuyện.Lâm Thanh Uyển mở to mắt, yên lặng nhìn về phía hai người, Chung Như Anh ánh mắt sáng lên, cười tiến lên, “Muội muội tinh?”“Bị các ngươi đánh thức.”Bạch Mai liền xấu hổ cúi đầu, Lâm Thanh Uyển đổi nàng phát phát tay nói, “Đi pha trà tới, muốn trà nóng.”Bạch Mai theo tiếng mà đi, Lâm Thanh Uyển lúc này mới nhìn về phía Chung Như Anh, “Sao ngươi lại tới đây?”“Hướng muội muội thỉnh tội,” Chung Như Anh dứt lời đổi Lâm Thanh Uyển chấp tay thi lễ nói: “Lúc trước sự cõn thỉnh muội muội tha thứ cho.”“Không tha thứ, ta hiện giờ còn có thể cùng ngươi nháo phiền?”Chung Như Anh vừa nghe lời này liền biết nàng khí còn không có tiêu, liền thẳng tắp đứng ở nàng giường trước, giống cái nhân sai hài tử giống nhau rũ đầu, Lâm Thanh Uyển nhìn nhịn không được thở dài, “Ngươi đây là hà tất đâu, ngươi có binh quyền, lại đến bê hạ long sủng, hà tất đi phí cái này tâm?”“Hắn bàn tay đến quá dài.”Lâm Thanh Uyển lắc đầu, “Đừng nói hắn chỉ là nạp Tề gia một cái nữ nhi, hắn chính là nạp ngươi Chung gia người, chẳng lẽ bọn họ thật đúng là có thể từ ngươi trên tay cướp đi binh quyền?”Năm trước, Nhị hoàng tử phủ? A href=’/shanshuo. Html’ target=’ blank’ >Lập loè điêu nhìn viên nghiệp na chơi hoàng tang thực Ú biếng nhác điêu dĩnh hoàng dung hàm // mẽ vưu lục soát ≈ hình cung? Br />Có lẽ đúng là bởi vì nàng chất nhi bị Tề lão thái thái định vì Chung Như Anh con nối dòng chi nhất, cho nên nàng mới bị Nhị hoàng tử nạp vào phủ.Lâm Thanh Uyển không tin, Chung Như Anh sẽ không có cách nào giải quyết việc này.Kế thừa sự nàng định đoạt, đừng nói đổi phuong là Tề lão thái thái định ra con nối dòng người được chọn mà thôi, liên tính là hoàng đế tự mình nhúng tay định ra, nàng cũng có rất nhiều biện pháp làm đổi phuong kế thừa không được Chung gia quân.Nơi nào dùng đên hiện tại lấy toàn bộ Chung gia quân đi đánh cuộc?Chung Như Anh nhấp nhấp miệng, nhìn nàng nói: “Ta cùng với hắn tuy không đến ngươi chết ta sống, nhưng hắn hảo ta khẳng định hảo không được, ta hảo, hắn liền không khả năng hảo. Điểm này chúng ta lẩn nhau trong lòng đều hiểu rõ.”Chung Như Anh mơ hồ biết Lâm Thanh Uyển ở để ý cái gì, nói: “Mấy năm nay hắn động tác không ngừng, nhưng ta cũng là gần đây mới tuyển định Tứ hoàng tử, muội muội, ta tuy hận hắn, nhưng cũng sẽ không lên mặt lương tương lai đi đánh cuộc, ta đã lựa chọn Tứ hoàng tử, tự nhiên là suy nghĩ cẩn kẽ sau làm hạ quyết định.”Lâm Thanh Uyển sắc mặt hơi hoãn, Chung Như Anh thấy không

ngừng cõi gắng nói: “Ta cùng với hắn chi gian liền giống như ngươi cùng Tạ gia, trừ phi có nghiêng về một phía hạ, băng không liền sẽ không định hưu.”Lâm Thanh Uyên trầm mặc lên.Thấy nàng không như vậy sinh khí, Chung Như Anh liền ngồi đến nàng trên giường cười hỏi, “Ngươi ngày gần đây ở vội cái gì, ta không tới gặp ngươi, ngươi như thế nào cũng không tiến cung thỉnh an?”Lâm Thanh Uyên nhàn nhạt nói: “Thôi thượng thư bệnh nặng, ta tâm tình không tốt.”Chung Như Anh sững sốt, “Thôi lão đầu cùng ngươi cái gì quan hệ?”Lâm Thanh Uyên liếc nàng liếc mắt một cái nói: “Thôi thượng thư cùng ta phụ thân là bạn cũ, hiện giờ hắn lui ra, Tạ Hoành là Hộ Bộ Thượng Thư người được đề cử chi nhât, ngươi nói chúng ta cái gì quan hệ?”Tự nhiên là ích lợi tương quan quan hệ.Chung Như Anh lúc này mới nhớ tới hiện giờ trong triều nhất náo nhiệt chuyện này, náo nhiệt đến mọi người đều vô tâm tư chú ý Nhị hoàng tử phong tỏa Hồng Châu việc.Chung Như Anh nhíu mày, “Trong triều những cái đó lão thần ma kỉ thật sự, trẻ tuổi người tài ba không ít, nhưng bọn họ này đồng lứa lại còn thừa không có mấy, Tạ Hoành bất luận tư lịch năng lực đều đủ, thật muốn đoạt lên hắn phần thắng đích xác rất cao.”Lâm Thanh Uyển nhịn không được gõ gõ đầu gối, nói: “Thôi thế bá nói Hộ Bộ Tả thị lang năng lực đủ rồi.”Chung Như Anh nghĩ nghĩ, nhíu lại mày lắc đầu nói: “Hắn tuổi tác quá nhẹ, lại vô gia tộc hậu thuẫn, trong triều các đại thần sẽ không đáp ứng.”Lâm Giang cùng Lư Chân, cùng với nàng có thể tuổi còn trẻ đứng hàng trọng thần chi liệt, trừ bỏ bọn họ năng lực ngoại chính là bọn họ gia thế.Gia tộc bọn họ tích lũy đó là bọn họ hậu thuẫn.Cho nên thời đại này làm quan không chỉ có muôn xem nhan giá trị, còn phải xem gia thế.Lâm Thanh Uyển ở trong lòng yên lặng mà vì Hộ Bộ Tả thị lang cúc một phen đồng tình nước mắt.Bất quá biện pháp vẫn là nếu muôn, “Nếu Hộ Bộ Tả thị lang có có thể, kia Hộ Bộ có hắn tọa trán liền loạn không được, chỉ cần lại tuyển cái có uy vọng hoặc có quyền thế người cầm đầu quan là được, chỉ cần người nọ cũng đủ tín nhiệm Hộ Bộ Tả thị lang, kia Hộ Bộ liền loạn không được.”“Trong triều nào có người như vậy?”Chung Như Anh cười nhạo nói: “Tông không thể làm người đương đầu quan lại không chưởng Hộ Bộ chi quyền đi? Người lại như thế nào bảo đảm Hộ Bộ Tả thị lang nguyện ý vì người khác may áo cưới?”“Ngươi cảm thấy Tứ hoàng tử như thế nào?”Lâm Thanh Uyển trực tiếp hỏi.Chung Như Anh cả kinh, “Hắn? Hắn sao có thể làm một bộ đầu quan?”“Rèn luyện sao, sự tình từ Tả thị lang tới làm, hắn đi theo học, chỉ cần trán trán trong triều đại thần liền hảo.”Lâm Thanh Uyển nói: “Ngươi không phải tưởng hắn đương hoàng đế sao, như vậy hắn tổng muôn học vài thứ, không cầu tinh thông, nhưng cái gì đều phải hiểu một chút, tương lai xử lý chính sự mới sẽ không hai mặt luống cuống.”Chung Như Anh rũ xuống đôi mắt nghĩ nghĩ, nói: “Chỉ là việc này ta không hảo đẽ.”Lâm Thanh Uyên gật đầu, “Ta đồng dạng không hảo đẽ,

cho nên còn phải tẩy tẩy tìm người ở bệ hạ nơi đó nói bóng nói gió một chút, tốt nhất là từ trưởng công chúa hoặc Hoàng Hậu nương nương nhắc tới.” Chung Như Anh nhíu mày trầm tư. Lâm Thanh Uyển: “Thôi thượng thư nơi đó tắc từ ta đi đê.” “Hắn sẽ ứng người?” Lâm Thanh Uyển nghĩ đến ngày đó buổi tối Thôi thượng thư mệt sức, hơi hoi mỉm cười nói: “Thôi thế bá cũng là phụ thân cùng tổ phụ, tổng phải vì con cháu suy xét suy xét.” Nàng cũng không cần Thôi thượng thư trạm vị, chỉ cần hắn ở hoàng đế trước mặt tính khuynh hướng nói một câu thôi. Chung Như Anh tại chỗ xoay hai vòng, cuối cùng nói: “Hảo, ta đi tìm trưởng công chúa.” Hoàng đế buổi tối muộn khai gia yến, Lâm Thanh Uyển cùng Chung Như Anh cũng ở chịu mời hàng ngũ, trừ bỏ còn bị nhốt lại Nhị hoàng tử, hoàng đế nhi tử nữ nhi, cháu ngoại cùng cháu trai cháu gái nhóm cũng đều tới. Không có biện pháp, nhà hắn người không nhiều lăm, ba cái cháu ngoại hơn nữa đã thành thân hai ba bốn hoàng tử cũng chỉ có bảy cái tôn bối mà thôi. Lâm Thanh Uyển cùng Chung Như Anh lại là độc thân, người càng thiếu, liền cùng bình thường gia yến không sai biệt lăm. Hoàng Hậu nhìn mắt Lâm Thanh Uyển phía sau, quan tâm hỏi: “Như thế nào Ngọc Tân không có tới,” Lâm Thanh Uyển đứng dậy khom người trả lời: “Hồi bẩm nương nương, ta bà mẫu thân thể không khoẻ, Ngọc Tân bồi nàng đi đạo quan ở vài ngày, cũng không ở kinh thành.” “Là Tạ phu nhân?” Hoàng Hậu nói; “Ta nhớ rõ nàng tuổi so với ta còn nhỏ đâu, thấy thế nào thân thể so với ta còn không bằng đâu?” Lâm Thanh Uyển trên mặt có chút khổ sở, cường cười thanh nói: “Nương nương mọi việc thuận lợi, thể xác và tinh thần sung sướng, tự nhiên khỏe mạnh trường thọ.” Hoàng đế vỗ vỗ hai cái tiểu nhi tử đầu, làm cho bọn họ mang ba cái cháu ngoại trai đi chơi, nghe vậy thuận miệng hỏi câu, “Như thế nào, người bà mẫu tâm tình không tốt?” “Tạ gia sự quá nhiều, bà bà tự phu quân đi sau tinh thần vẫn luôn có chút không tốt, không khỏi có chút sơ hở.” Lâm Thanh Uyển nói: “Ta dù sao cũng là quý tông nữ, không hảo nhúng tay Tạ gia sự, cũng liền ngẫu nhiên có thể tiếp nàng về đến nhà trụ trụ, tẫn tẫn hiếu tâm.” Hoàng đế nghe vậy nhíu nhíu mày, hắn đã ở suy xét Tạ Duyên tiếp nhận Hộ Bộ sự, nhưng nếu là nhà hắn trách không yên, chỉ sợ sẽ bị người lợi dụng sơ hở. Lâm Thanh Uyển điểm đến tức ngẩn, quay đầu cùng trưởng công chúa nâng chén nói: “Nghe nói tẩy tẩy muốn làm văn hội, ta không thể tiên đến, còn thỉnh tẩy tẩy thứ lỗi.” Nguyên Hoa công chúa cười nói: “Biết ngươi trừu không ra không tới, ngươi chỉ lo trước vội vàng. Nói là văn hội, bất quá là cho Như Anh đón gió tây tràn yến hội thôi.” Hoàng đế liền nói: “Chớ có quá mức phô trương lãng phí.” “Phụ hoàng yên tâm đi, ngài ngày sinh buông xuồng, tiền đều lưu trữ cho ngài mừng thọ đâu.” “Ta không cần ngươi, đó là ta mừng thọ, cũng lấy tiết kiệm vì thượng, các ngươi nếu ai phô trương, quấy nhiễu bá tánh, tiểu tam trẫm tấu các ngươi.” Hoàng tử hoàng nữ nhóm thấy hoàng đế cuối cùng đều dùng tới tự xung, lập tức đứng

dậy lên tiếng “Là”, tỏ vẻ nhất định sẽ tiết kiệm.Trưởng công chúa liền thuận thế hỏi Hộ Bộ sự, Đại Lương liền nữ tướng đều có, tự nhiên không có gì cái gọi là nữ tử không thể tham chính quy định.Hoàng đế thường xuyên tìm Hoàng Hậu thương lượng chính sự, làm bọn họ nữ nhi, trưởng công chúa cũng cũng không kiêng dè tham chính.Hoàng đế đảo cũng không cảm thấy đây là cái gì bí mật, đem trong triều đế nghị vài người tuyển đều liệt ra tới.Trưởng công chúa liền nói: “Này mấy người, có tài vô thế, có thể mới không đủ, chỉ sợ đều làm không được Hộ Bộ đầu quan.”Hoàng đế liền liếc mắt một cái Lâm Thanh Uyển nói: “Không tồi, mấy người trung cũng liền Tạ Hoành có thể xem một ít, hai người toàn bị.”Lâm Thanh Uyển rũ xuống đôi mắt uống trà.Trưởng công chúa khẽ gật đầu, “Kia phụ hoàng muốn định Tạ tư nông?”Hoàng đế do dự một chút nói: “Nhìn nhìn lại đi.”Trưởng công chúa không có lại nói, chỉ là nâng lên chén rượu cùng Tam hoàng tử Tứ hoàng tử chạm vào một ly, nàng không nói, Chung Như Anh cùng Lâm Thanh Uyển tự nhiên sẽ không để.Lâm Thanh Uyển còn tưởng rằng việc này còn có đến ma, ai biết ngày hôm sau nhìn chằm chằm Tạ Dật Dương hộ vệ liền chạy về tới bẩm báo nói: “Cô nãi nãi, Tạ Dật Dương ở vùng ngoại ô phóng ngựa dãm đạp hoa màu cùng nông hộ nỗi lên xung đột, làm mả dãm bị thương vài cá nhân...”Lâm Thanh Uyển “Hoắc” đứng dậy, hỏi: “Kia Tạ Dật Dương đâu?”“Về nhà, tiểu nhân xem hán cũng không để ở trong lòng.”“Những cái đó nông hộ đâu? Đã chết?”“Không chết, chỉ là bị thương không nhẹ, đã bị nâng đi trở về.”Lâm Thanh Uyển sắc mặt có chút khó coi, nói: “Lập tức phái người đi nhìn chằm chằm những cái đó nông hộ, an bài cái đại phu đi cho bọn hán xem bệnh, đừng làm cho người hại bọn họ.”Hộ vệ sắc mặt biến đổi, “Tiểu nhân này liền đi thỉnh cái đại phu ra vể tha phương lang trung qua đi.”Một bên Dịch Hàn hỏi, “Cô nãi nãi, là Tứ hoàng tử hoặc Chung tướng quân hạ tay?”Lâm Thanh Uyển trầm mặc không nói.Dịch Hàn sắc mặt có chút khó coi, “Cô nãi nãi, nếu là bọn họ làm, kia ngài vẫn là nhanh chóng bứt ra đi, tuy nói Thanh Uyển rũ mắt nói: “Tứ hoàng tử như thế nào ta không biết, nhưng ta tưởng Chung Như Anh nàng không phải là người như vậy.”Dịch Hàn nhấp nháp miệng, hán vẫn luôn không quá tán đồng cô nãi nãi tham dự đoạt đích việc, cảm thấy như vậy quá nguy hiểm.Nhưng thấy nàng kiên trì, hán cũng chỉ có thể duy trì.Lâm Thanh Uyển tại chỗ xoay hai vòng, nói: “Ngươi tự mình đi, mặc kệ là Tạ gia, vẫn là những người khác, phàm có người tưởng hướng nông hộ nhóm xuống tay, lập tức bẩm báo Dịch thương thư nơi đó, làm hán đi bắt Tạ Dật Dương.”Tuy rằng lúc này trảo Tạ Dật Dương có thể đạt tới hiệu quả hữu hạn, nhưng, không có ai mệnh là cỏ rác, đó là nông hộ, cũng không phải ai đều có thể tùy ý lấy bọn họ tánh mạng.Lúc này chỉ có đem Tạ Dật Dương đẩy ra đi mới có thể tạm thời giữ được bọn họ tánh mạng.Lâm Thanh Uyển xoay hai vòng, cuối cùng nói: “Gọi người bộ xe ngựa, đi

Chung gia.” Chung Như Anh cũng đang muôn ra cửa, thấy nàng sắc mặt, câu đầu tiên lời nói chính là, “Không phải ta làm, cũng không phải Tú hoàng tử.” Lâm Thanh Uyển sắc mặt lúc này mới đẹp chút, lướt qua nàng hướng trong đi, “Đêm qua nói có người truyền ra đi?” Chung Như Anh liền nhíu mày nói: “Tôi hôm qua gia yến lại không phải bí mật, người có tâm hỏi thăm tự nhiên có thể biết được rõ ràng.” “Nhưng này cũng quá nhanh,” Lâm Thanh Uyển nhíu mày nói: “Đêm qua bệ hạ mới hướng vào Tạ Hoành, hôm nay Tạ Dật Dương liền có chuyện.” Chung Như Anh liền cười nhạo nói: “Ngươi kia anh chồng lại không phải cái gì cẩn thận người, này hai ngày bởi vì Hộ Bộ Thượng Thư thiêu, hắn nhưng không thiếu nhảy nhót lung tung. Hơn nữa việc này thượng hắn cũng không vô tội, thậm chí trước kia cũng không thiếu làm, bất quá ly kinh thành xa, gặp phải lại là không muốn gây chuyện nồng hộ, mặc dù ăn mệt cũng chỉ có thể âm thầm nuốt xuống. Lần này hắn vận khí không tốt, bị đặc đặc đưa tới kinh giao, những cái đó nồng hộ đều có chút tâm huyết, lúc này mới nổi lên xung đột.” Lâm Thanh Uyển liền xoay người đối mặt nàng, “Ngươi tra nhưng thật ra rõ ràng.” “Tự nhiên, liền tính là vì muội muội, ta cũng đến đã điều tra xong.” “Vậy ngươi liền tra đến càng thanh một ít, xem trên tay hắn có hay không mạng người.” Chung Như Anh nhíu mày, “Trừ bỏ Tạ nhị lang, trên tay hắn không có những người khác mệnh, bằng không...” Bằng không hắn nơi nào còn có thể sống đến bây giờ.

Chương 231: Tập thể ra tay

Tây giao Đại Lâm thôn một mảnh bi thương, không ít hộ nhân gia cùng xúc động phẫn nộ tụ ở bên nhau nói cái gì, bên cạnh trong phòng thỉnh thoảng truyền ra tiếng khóc.Bị mời đến đại phu phe phẩy đầu ra cửa, đẩy ra người nhà tay nói: “Ta thật sự tận lực, các ngươi chạy nhanh kéo người đi kinh thành đi, đi Bảo Hòa Đường như vậy đại hiệu thuốc có lẽ có dùng.”Tù đại phu mang theo dược đồng công dược sot lại đây khi nghe được chính là những lời này, hấn hơi hơi nhíu mày hỏi, “Là bệnh gì như thế nghiêm trọng?”Kia đại phu quay đầu lại nhìn thoáng qua Tù đại phu, nhìn ra hấn là mới từ trong núi hái thuốc ra tới lang trung, đảo cũng không kiêng dè, “Bị mã dãm, tì tạng xuất huyết, ta ngăn không được huyết a.”Tù đại phu liền vén tay áo nói: “Ta đi xem.”Tránh ở âm thầm quan sát hộ vệ do dự một chút, lặng lẽ rút đi, làm người đem mới thỉnh đến tha phuơng lang trung lanh đi, “Không cần, Tù đại phu đi.”“Tù đại phu đi, có thể hay không liên lụy đến cô nai nai trên người?”“Ngươi đi nhìn chằm chằm, ta trở về bẩm báo cô nai nai.”Đại Lâm thôn bị thương thôn dân không ít, trừ bỏ bị mã dãm nghiêm trọng nhất hai người, những người khác đều là tiên thương, Từ đại phu một bên khai phuơng thuốc, một bên sắc mặt khó coi nói: “Ta nơi này được không được đầy đủ, các ngươi lập tức vào thành đi mua, muốn mau!”Người nhà bắt được phuơng thuốc, vẻ mặt do dự hỏi, “Này được quý sao?”Thu hoạch vụ thu còn không có bắt đầu, trong nhà cũng không có nhiều ít tὸn bạc.Tù đại phu nhăn nhíu mày, quét trong phòng liếc mắt một cái, từ trong lòng ngực móc ra chút bạc vụn nói: “Trước đem được mua trở về đi.”Nông hộ nhóm không nghĩ tới vị này từ trên trời giáng xuống đại phu tốt như vậy, cảm kích quỳ trên mặt đất khái cái đầu, lúc này mới ba người làm bạn hướng trong thành chạy tới.Có Từ đại phu ở, đó là chỉ có nửa cái mạng đều bị hấn kéo trở về, thăng đến sở hữu người bệnh đều băng bó xong hấn lúc này mới có nhàn tâm hỏi một câu, “Các ngươi đi kéo bè kéo lũ đánh nhau, như thế nào bị thương nhiều như vậy?”Nông hộ nhóm đối Từ đại phu chính cảm kích không thôi, tự nhiên cũng không kiêng dè, tức giận nói: “Cũng không biết nơi nào tới một đám ngốc tử, thế nhưng cưỡi ngựa chạy đến chúng ta trong đất đi, những cái đó lúa nước chính là mắt thấy liền phải

thu, sinh sôi bị bọn họ đập hư đi không ít. Cha ta cùng nhị thúc bọn họ xem bất quá đi, mang theo người qua đi cản, ai ngờ bọn họ thế nhưng liền phóng ngựa đá thương người..."Tù đại phu nhìn hắn một cái, không nói gì, hắn thư đồng lại đi theo tức giận: "Nhưng báo quan?"Nông hộ nhìn Từ đại phu liếc mắt một cái nói: "Những người đó cưỡi cao đầu đại mã, ai biết có phải hay không trong kinh quý công tử? Chỉ sợ tố cáo cũng vô dụng."Tù đại phu đã thu thập hảo đồ vật, công lên được sot tiếp đón được đồng, "Sắc trời không còn sớm, chúng ta trở về đi."Nông hộ nhóm vội vàng ngăn lại, "Đại phu, chúng ta còn thiếu ngài bạc đâu, hiện tại thiên cũng mau đen, không bằng ngài liền lưu lại trụ một đêm đi, chúng ta cũng hảo đem giấy vay nợ cho ngài."Tù đại phu liền đè bút nhanh chóng viết một trương giấy vay nợ đưa cho bọn họ, "Đây là giấy vay nợ, các ngươi ký tên liền hảo. Đến nỗi ngủ lại liền không cần, nơi này ly kinh thành cũng không xa, ở cửa thành đóng cửa trước còn có thể trở về."Nông hộ nhóm hiển nhiên không dự đoán được Từ đại phu như vậy dứt khoát, nhìn giấy vay nợ nhất thời sững sốt.Tù đại phu liền đem giấy vay nợ mở ra, chỉ chỉ mặt trên con số nói: "Yên tâm, ta không hổ các ngươi, mượn nhiều ít liền viết nhiều ít, cũng không cần các ngươi giao lợi tức, có tiền về sau trả ta là được."Nông hộ nhóm do dự một chút, trên giường lão nhân liền ho khan một tiếng tinh dậy lại đây, suy yếu nói: "Lão đại ký tên, đem đại phu đưa về trong kinh thành đi."Cầm đầu một cái hán tử lúc này mới ấn dấu tay, chủ động tiếp nhận Từ đại phu trên lưng được sot đưa hắn đi ra ngoài.Tù đại phu đảo cũng không cự tuyệt, lập tức trở về thành đi, chỉ là không nghĩ tới ở cửa thành đụng phải Lâm gia một cái hộ vệ, đối phương lập tức từ hắn bên người đi qua, Từ đại phu hơi hơi mở to hai mắt, lại rất mau khôi phục thái độ bình thường.Hắn dừng lại bước chân, từ kia anh nông dân tử trên lưng tiếp nhận được sot, nói: "Hình Bộ Dịch thượng thư có tiếng công chính không a, các ngươi nếu lo lắng đối phương vì quyền quý, không bằng đi Hình Bộ đệ đơn kiện."Lại nói: "Phụ thân ngươi cùng thúc thúc bị thương không nhẹ, muốn hoàn toàn dưỡng hảo ít nhất còn phải bảy tám tháng, được chỉ sợ đoạn không được."Anh nông dân tử sắc mặt biến đổi, bọn họ nhân già như vậy sợ nhất sinh bệnh, ngày thường nhật tử quá đén cũng không tệ lăm, nhìn ám no không thành vấn đề, nhưng trong nhà không có dư tiền, chỉ cần có một người sinh bệnh, trong nhà phải đập nồi bán sắt.Kia vẫn là tiểu bệnh, huống chi hắn cha cùng nhị thúc hiện tại là trọng thương? Hai người mấy ngày nay được phí bọn họ đều không đủ sức, huống chi càng lâu?"Liền tính không thể đem những người đó đem ra công lý, tranh chút tiền thuốc men lại không khó khăn."Tù đại phu lưu lại như suy tư gì hai cái hán tử, công được sot thắng gấp mà trở về quận chúa phủ, cũng không kiêng dè âm thầm những cái đó ánh mắt.Âm thầm hộ vệ cũng đi theo Từ đại phu trở về quận chúa phủ, hai người cùng đi thấy Lâm Thanh Uyển.Tù đại phu thở dài hỏi, "Chủ nhân, ta có phải hay

không cho ngài thêm phiền toái?” Lâm Thanh Uyển liền cười nói: “Ngài cứu tử phù thương là thiên chức, như thế nào sẽ là cho ta thêm phiền đâu? Đừng lo lắng, ta chỉ đương không biết việc này, ngươi cũng không biết việc này cùng Tạ gia có quan hệ, hết thảy bất quá xuất từ bản tâm mà thôi.” “Liền sợ có chút người không tin.” “Kia có cái gì quan hệ, bọn họ có chứng cứ sao?” Lâm Thanh Uyển muốn tùy hứng lên cũng là ai đều ngăn không được. Lâm Thanh Uyển nhìn về phía hộ vệ nói: “Đem chúng ta người rút khỏi tới, làm Chung tướng quân người tiếp nhận.” “Là!” Ở tại Đại Lâm thôn các thôn dân không biết, bọn họ thân nhân đã ở bên bờ sinh tử du túi vài lần, nếu không phải thôn bên ngoài có người thế bọn họ thủ, thôn sóm quái cờ trăng. Một buổi tối cũng chưa đến, chuyện này liền ở thượng tầng nháo lớn, nên biết đến, không nên biết đến đều đã biết. Là ai đem Tạ Dật Dương dẫn tới tây giao đi đại gia trong lòng nhiều ít có chút số, chính là ai ở bảo hộ thôn trang liền không ai biết. Tổng không có khả năng là Tạ gia đi? Nếu là Tạ gia, chuyện này sớm bình, đổi phương ở bảo hộ thôn dân, nhìn như là đứng ở Tạ gia bên kia, nhưng nhìn Tạ gia còn một chút động tĩnh cũng không có, hiển nhiên Tạ Hoành cùng Tạ Duyên còn không biết Tạ Dật Dương sáu cái này họa, vậy không giống. Nếu là đứng ở Tạ gia bên kia, lúc này hắn là cùng các thôn dân tiếp xúc giải quyết chuyện này, không đến mức vẫn luôn canh giữ ở thôn ngoại bảo hộ. Như vậy nhìn, đảo như là bọn họ thật là ở bảo hộ các thôn dân mà thôi. “Tốc chiến tốc thắng, ngày mai thượng triều khiến cho người buộc tội đi. Mặc kệ việc này là ai làm, cơ hội nếu tới phải hảo hảo nắm chắc, bệ hạ nhất vừa ý Tạ Hoành, trước đem hắn kéo xuống tới lại nói.” Rất nhiều người đều là như vậy tưởng, ra tay dụ dỗ Tạ Dật Dương người càng là như vậy tưởng, vì thế ngày hôm sau lâm triều có hơn mười phong túi chương là buộc tội Tạ Hoành trị gia không nghiêm, dung túng tôn tử phá hư hoa màu, phóng ngựa đá thương người. Tạ Dật Dương hiển nhiên không đem việc này nói cho phụ thân hắn cùng tổ phụ, có lẽ hắn căn bản không đem việc này hướng trong lòng đi, cho nên Tạ Hoành bị đánh cái trở tay không kịp. Bất quá từ hắn bị liệt vào Hộ Bộ Thượng Thư người được đề cử chi nhất sau liên đã làm tốt bị người tiến công tiêu diệt chuẩn bị, đảo không hoảng hốt, chỉ là Tạ Duyên lo lắng ngẩng đầu nhìn hắn cha liếc mắt một cái, trong lòng thấp thỏm lên. Nếu con của hắn chứng thực chuyện này, có thể hay không ảnh hưởng hắn cha con đường làm quan? Hoảng để nhíu nhíu mày, lại quá bốn ngày chính là hắn sinh nhật, liền không thể làm hắn hảo hảo quá cái thọ sao? Thế nào cũng phải lúc này nháo này đó? Hiển nhiên là không thể, Hộ Bộ đều quan dù hoặc quá lớn, chính bọn họ nhẫn được, người khác cũng nhịn không được a, cho nên vẫn là cùng lên đi. Vì thế, phía trước âm thầm đánh nhau thực mau biến thành bên ngoài thượng, kế hơn mười phong buộc tội Tạ Hoành cùng Tạ Duyên sổ con sau, lập tức có người ở triều đọc thuộc lòng trên đầu buộc tội

Tạ gia phụ tử.Duy trì Tạ gia phụ tử một hệ người tự nhiên cũng không cam lòng yêu thế, cũng dùng bộ phận quan viên gièm pha nhất nhát đánh trả.Hoàng đế đã thật lâu không thấy được trường hợp như vậy, nhất thời lại có chút hoảng hốt, sau đó chính là phẫn nộ, liền không thể làm hắn hảo hảo quá cái thọ sao?Hắn này giận dữ liền hạ lệnh Hình Bộ Thượng Thư nghiêm tra việc này.Ngày hôm qua sự không phải cái gì bí mật, Tạ Dật Dương một hàng ăn chơi trác táng cẩn bản không đem ngày hôm qua sự yên tâm, liệu định những cái đó người nhà quê không dám cáo trạng, cho nên đi được không kiêng nể gì.Cho nên Hình Bộ Thượng Thư một tra một cái chuẩn, tuy rằng Tạ Dật Dương đột nhiên cùng người đi tây giao săn thú có miêu ni, nhưng hắn cưỡi ngựa dẫm đạp hoa màu là sự thật, phóng ngựa đả thương người cũng là sự thật.Thả đều là hắn tự chủ hành vi, cũng không người hiệp bức, cho nên cương trực công chính Địch thượng thư liền tình hình thực tế thượng thư, bao gồm bị thương thôn dân hiện tại thương tình.Càng bao gồm cho bọn hắn trị thương Từ đại phu, hắn xuất từ quận chúa phủ, Hình Bộ Thượng Thư có loại kỳ dị cảm giác, việc này quận chúa phủ có lẽ biết chút cái gì.Bất quá đây là cho bệ hạ số con thượng mới có, minh chiết thượng không có điểm này.Điểm này khác nhau hoàng đế tự nhiên phát hiện, vì thế triệu kiến Hình Bộ Thượng Thư, hắn cấp ra lý do là, “Thần tra ra quận chúa phủ cùng Tạ gia quan hệ tựa hồ không mục, Tạ phu nhân từ Thôi thượng thư bệnh sau cũng bị bệnh, đã nhiều ngày càng là đi không biết tên đạo quan thanh tu. Lần này Tạ Dật Dương phóng ngựa đả thương người, bị các thôn dân thỉnh đi đại phu đã bất lực, nhưng Từ đại phu lại vừa vặn xuất hiện, chỉ là thần tra hỏi quá Từ đại phu, hắn cùng ngày thật là vào núi hái thuốc trở về, thần không có chứng cứ chứng minh quận chúa phủ cùng việc này có quan hệ.”“Có hay không quan, hỏi một chút nàng chẳng phải sẽ biết?”Hoàng đế không làm Hình Bộ Thượng Thư rời đi, trực tiếp triệu kiến Lâm Thanh Uyển, bất quá không phải ở xử lý chính vụ ngự thư phòng, mà là ở Ngự Hoa Viên.Lâm Thanh Uyển đến Ngự Hoa Viên khi, hoàng đế cùng Địch thượng thư mới kết thúc một bàn cờ, hoàng đế trực tiếp hướng nàng vẫy tay, “Sớm nghe nói ngươi này Giang Nam đệ nhất tài nữ cờ nghệ không tồi, tới bời trăm tiếp theo bàn.”Lâm Thanh Uyển dừng một chút, liền uốn gối hành lễ ngồi vào hắn đối diện, đối Địch thượng thư hơi hơi gật đầu ý bảo, lúc này mới thỉnh hoàng đế trước hạ.Hoàng đế lại cười đem hắc cờ đẩy cho Lâm Thanh Uyển, “Ngươi đi trước.”“Thần liền từ chối thì bất kính.”Hoàng đế cười nói: “Trẫm so ngươi lớn tuổi rất nhiều, làm ngươi một quả cờ vẫn là có thể.”Lâm Thanh Uyển hơi hơi mỉm cười, lúc này mới néo lên quân cờ trực tiếp rơi xuống.Hoàng đế liền quay đầu đối Địch thượng thư nói: “Ta thích nhất đứa nhỏ này dứt khoát, rõ ràng như vậy vẫn nhược, hành sự lại dứt khoát lưu loát, tỷ như anh còn muốn quả quyết, nói chuyện cũng không mịt mờ vòng cong.”Địch thượng thư liền hơi khom lưng

cười nói: “Đều là bệ hạ cùng nương nương chi phúc.”Này hai người lại tốt như vậy cũng là Hoàng Đế Hoàng Hậu nghĩa nữ.Hoàng đế nghe vậy cười ha ha lên, cũng rơi xuống một tảng nhìn về phía Lâm Thanh Uyển.Lâm Thanh Uyển theo sát sau đó, cười hỏi, “Cho nên bệ hạ là có chuyện muốn hỏi thần, muốn thần không mịt mờ vòng cong?”Hoàng đế nhịn không được lắc đầu cười, “Ngươi đứa nhỏ này a, mới khen ngươi, ngươi liền như vậy trắng ra.”Lâm Thanh Uyển hơi hơi mỉm cười, ngẩng đầu nhìn về phía hoàng đế, ánh mắt trong trẻo nói: “Cho nên bệ hạ muốn hỏi cái gì liền hỏi đi.”

Chương 232: Lạc định

Hoàng đế hơi hơi mỉm cười, ở bàn cờ thượng rơi xuống một tử, biên láp kín nàng đường đi biên cờ hỏi: “Ngày hôm trước người anh chồng tây giao phỏng ngựa đả thương người án người đã biết?” Lâm Thanh Uyển gật đầu, “Hôm qua lâm triều thực náo nhiệt đâu, thần liền ở tại hoàng thành bên cạnh, tự nhiên cũng nghe tới rồi chút tin tức.” “Địch thượng thư nói cho các thôn dân trị thượng chính là người trong phủ đại phu?” Lâm Thanh Uyển “Bang” rơi xuống một tử, vừa lúc ăn luôn hoàng đế một cái quân cờ, nàng nhặt lên hơi hơi mỉm cười nói: “Vẫn là Địch thượng thư tới cửa ta mới biết được đâu.” Dứt lời đem hôm trước Từ đại phu lên núi hái thuốc, xuống núi gặp phải Đại Lâm thôn thôn dân tình hình cụ thể và tỉ mỉ nói. Đây là tình hình thực tế, là chịu được tra, Lâm Thanh Uyển bằng phẳng. Hoàng đế cần thận đánh giá thần sắc của nàng, thấy nàng một chút cũng không vì Tạ gia sốt ruột, không khỏi hỏi: “Ngươi nếu sớm một ngày biết việc này, có thể hay không báo cho Tạ gia, làm cho bọn họ trước thời gian xử lý?” Lâm Thanh Uyển cười, nâng lên mắt thấy hướng hoàng đế nói: “Xử lý như thế nào đâu, quan ba ngày cấm đoán sao?” Hoàng đế không biết cái này duyên cớ, nếu không phải đối nàng còn tính hiểu biết, hắn cơ hồ muốn cho rằng nàng ở phùng hăn Hồng Châu việc chỉ đóng Nhị hoàng tử cấm đoán sự đâu. “Bệ hạ, vương tử phạm pháp tuy không thể cùng dân cùng tội, nhưng cũng muốn theo lẽ công bằng xử trí, phương không uổng công chúng tiên hiền cùng các triều thần định ra luật pháp. Bằng không tội mà không phạt, này luật pháp chẳng phải là thùng rỗng kêu to?” Lâm Thanh Uyển nói: “Cho nên ngài đại có thể yên tâm, đó là ta sớm một ngày đã biết, cũng hơn phân nửa là muốn làm như không thấy mà thôi, sẽ không bao che hăn.” Hoàng đế nhíu mày, “Biết rõ trái pháp luật lại đương không thấy?” Lâm Thanh Uyển rơi xuống quân cờ, ý bảo hoàng đế có thể tiếp tục hạ, nàng nghịch ngợm chớp mắt cười nói: “Này không phải luật pháp sở thư sao?” Hoàng đế nháy mắt có chút xấu hổ, hăn ho nhẹ một tiếng nói: “Ngươi là quân, hăn là thần, tự nhiên không ở này liệt trung.” Đại nghĩa diệt thân sau được đến khen cùng phong thưởng thí dụ chỉ áp dụng với đối phương mưu phản, bằng không trong tình huống bình thường, nhà chồng phạm

pháp, làm con dâu chị em dâu chờ mật cáo, kỳ thật là muôn ăn bản tử, nghiêm trọng thậm chí muôn lưu đày.Bởi vì triều đình cũng không duy trì người nhà lẩn nhau cáo, tương phản, phụ thân phạm pháp, nhi tử dẫu diếm, trượng phu phạm pháp, thê tử che chở đều thuộc về tình lý bên trong.Nếu phụ thân phạm pháp, nhi tử đi tố giác, triều đình tuy sẽ theo nếp phán quyết phụ thân, nhưng nhi tử cũng sẽ chịu hình, lý do chính là cáo thân.Thời đại này luật pháp chính là như vậy hổ nhi tử.Cho nên Lâm Thanh Uyển mới dám minh đối hoàng đế nói, nàng sẽ không bao che đổi phuong, lại có thể làm như không thấy.Đương nhiên, nàng trên thực tế cũng không có làm như không thấy là được, hoàng đế cũng không tin nàng liền làm như không thấy.Tại hạ nửa bàn cờ, hắn dần dần bày biện ra bại thế sau, hoàng đế thu tay, nhìn về phía Lâm Thanh Uyển hỏi: “Trẫm nghe nói Tạ phu nhân hiện giờ ở đạo quan thanh tu, nàng khi nào mới có thể trở về?”“Cái này liền phải coi tình huống mà định rồi, ngắn thì ba năm ngày, lâu là một hai tháng, tổng phải đợi mẫu thân thân thể hảo toàn mới trở về.”Hoàng đế liền minh bạch, Tạ phu nhân là có ý trốn đi ra ngoài, hắn không khỏi lắc đầu cười hỏi, “Tạ Hoành là ngươi nhà chồng tổ phụ, hắn đương thượng thư không hảo sao?”Lâm Thanh Uyển cũng thu tay, ngẩng đầu nhìn về phía hoàng đế nghiêm mặt nói: “Bệ hạ, hắn đương thượng thư với Lâm gia tới nói tự nhiên là lợi lớn hơn tệ, chúng ta hai nhà chính là quan hệ thông gia, không cần hắn vì Lâm gia làm cái gì, chỉ cần thế nhân đều biết ta là Tạ Hoành cháu dâu, mà hắn là Hộ Bộ Thượng Thư, chúng ta Lâm gia ở Giang Nam liền luôn có rất nhiều tiện lợi.”Hoàng đế khẽ gật đầu, đúng là đạo lý này, đây cũng là hắn tưởng không rõ Lâm Thanh Uyển vì cái gì muôn ở thời điểm này đem Tạ phu nhân tiễn đi nguyên nhân.Gia đình mâu thuẫn lại như thế nào đại, Tạ Hoành đương thượng thư, với Tạ phu nhân, Lâm Thanh Uyển cặp các nàng sau lưng Dương thị, Lâm thị luôn là có chỗ lợi.“Chính là, Hộ Bộ là Đại Lương Hộ Bộ, thượng thư vì một quốc gia trọng thần, chúng ta vì sao phải trước hết nghĩ đến gia tộc ích lợi mới nghĩ đến quốc gia ích lợi đâu?”Hoàng đế trầm mặc, đại gia không đều trước lấy gia tộc vì trước sao?“Ta huynh trưởng nói qua, quốc ở nhà phía trước, trước có quốc mới có gia, Tạ đại nhân đương thượng thư đối Lâm gia là hảo, nhưng với Đại Lương tới nói lại chưa chắc hảo.” Nàng nói: “Hắn liền gia trách việc đều giải quyết không tốt, như thế nào có thể quản thật lớn Lương Quốc kho?”Hoàng đế hơi hơi có chút động dung, quốc ở nhà phía trước, trong triều chúng thần có mấy người có thể có ý nghĩ như vậy?Lâm khanh không hổ là Lâm khanh!Một bên Địch thượng thư đồng dạng động dung, nghĩ đến Lâm Giang trước khi chết kia phiên bô trí, hiển nhiên khi đó hắn tưởng vẫn là Đại Lương, không khỏi đổi hắn lúc trước hoài nghi Lâm Thanh Uyển sự hổ thẹn không thôi.Hắn cuối cùng không hề đương bích hoạ, tiến lên một bước nói: “Bệ hạ, Lâm quận chúa nói không tồi, hôm qua Tạ đại nhân tuy

tự mình áp Tạ Dật Dương tới ta Hình Bộ, lại ở hôm nay buổi sáng liền đem người nộp tiền bảo lãnh đi ra ngoài.”Càng chủ yếu chính là hắn nhớ tới Tạ Dật Dương trên người còn treo một cái án tử —— này đệ Tạ Dật Minh chí tử.Tuy rằng Tạ gia lúc ấy không báo án, nhưng lúc ấy sự tình nháo đến rất đại, hắn cũng chú ý, tuy không có xác thực chứng cứ, nhưng sở hữu dấu vết để lại đều chỉ hướng về phía Tạ Dật Dương, thả hắn cũng có động cơ.Nhưng sự tình phát sinh sau, Tạ Dật Dương chỉ bị đóng ba ngày cầm đoán, vừa rồi Lâm quận chúa kia lời nói hiển nhiên là phúng việc này.Tạ gia huynh đệ tương tàn, Tạ Hoành thân là gia trưởng không chỉ có không thể ngăn lại, liền công chính một ít xử phạt đều làm không ra, như thế nào nhưng quản lý một quốc gia Hộ Bộ?Hắn tuy có năng lực, nhưng phẩm đức hiển nhiên không đủ.Hoàng đế trầm ngâm một lát, nâng lên mắt tới nhìn chằm chằm Lâm Thanh Uyển hỏi, “Cho nên Tạ Dật Dương sẽ tới tây giao phóng ngựa đả thương người cùng ngươi không quan hệ đúng không?”Lâm Thanh Uyển trên mặt ngân ra, sau đó liền cười nói: “Ở lòng ta, những cái đó nồng hộ mệnh không thể so hắn đê tiện.”Cho nên nàng như thế nào sẽ dùng bọn họ tánh mạng đi thiết kế hắn đâu?Hoàng đế nghe ra nàng lời ngầm, tự nhiên cũng nghe ra nàng đối Tạ Dật Dương khinh thường, nhất thời không biết nên biểu lộ cái dạng gì biểu tình.Rốt cuộc, Tạ Dật Dương lai bất kham, kia cũng là nàng anh chồng, nàng muôn hay không như vậy bẩn thỉu đồi phuong?Chờ Lâm Thanh Uyển đi rồi, hoàng đế mới nhìn về phía Hình Bộ Thượng Thư, Địch thượng thư lập tức nói: “Thần nhìn ra được nàng nói chính là lời nói thật, chỉ sợ có khác người khác nhúng tay.”Hoàng đế khí cười, hù nói: “Một cái Hộ Bộ Thượng Thư chi vị đáo đem cái gì đầu trâu mặt ngựa đều cắp tạc ra tới.”“Nhưng bệ hạ, Tạ Dật Dương phóng ngựa đả thương người là tình hình thực tế, ít nhất tại đây sự kiện thượng là không người hiệp bức hắn.”Hoàng đế nhớ tới Lâm Thanh Uyển vừa rồi lời nói, ánh mắt tiêm thâm, “Nghiêm trị, chính trực thu hoạch vụ thu, thân là quan lại con cháu không làm gương tốt cũng liền thôi, lại vẫn phóng ngựa dẫm đạp hoa màu cắp đả thương người, quả thực là buồn cười!Đem người một lần nữa bắt giữ, không chuẩn Tạ gia nộp tiền bảo lãnh.”Địch thượng thư liền thở dài nhẹ nhõm một hơi, đứng dậy đồng ý.Hoàng đế liền thở dài nói: “Trẫm là thật sự thiêu người a.”“Bệ hạ, chọn nhân tài thà thiêu không ấu, Tạ đại nhân năng lực tuy đủ, nhưng quá mức ưu sủng trong nhà trưởng tôn, năm đó quận mã xuồng ngựa bỏ mình, liên lụy trong đó Tạ Dật Dương cũng chỉ là bị đóng ba ngày cầm đoán mà thôi.”Hoàng đế hơi hơi trùng mục, Lâm Thanh Uyển vừa rồi kia lời nói là ý tú này?Hoàng đế nhíu lại mi lắc đầu, “Tạ Hoành tuổi lớn, thế nhưng cũng hồ đồ.”Địch thượng thư được nghe lời này liền biết Tạ Hoành là không hy vọng, liền không biết ai sẽ may mắn như vậy hái được Hộ Bộ Thượng Thư này cái trái cây.Ngày hôm sau lâm triều Địch thượng thư sẽ biết, vừa lên

triều, hoàng đế liền đi xuống ném hai cái bom, một cái là làm Tú hoàng tử đi Hộ Bộ xem chính, tạm thời quản lý thay Hộ Bộ, lại mệnh Hộ Bộ Tả thị lang hiệp tá Tú hoàng tử, tần một bậc.Thứ hai là đồng ý Chung Như Anh yêu cầu tra rõ Hồng Châu phong tỏa việc tấu chương.Hoàng đế nhìn náo nhiệt như chợ bán thức ăn lâm triều, cảm thấy mỹ mãn cười, không phải muốn náo nhiệt sao, kia đại gia cùng nhau a, hắn không thể hảo hảo mừng thọ, vậy ai cũng không cần quá ngày lành là được.Chúng thần nhìn về phía Tạ Hoành trong ánh mắt đều có chút đồng tình, tuy rằng lúc trước không định ra chính là hắn khi Hộ Bộ Thượng Thư, nhưng hắn lại là cách này vị trí gần nhất người, hiện tại...Đại gia lắc đầu, cho nên nói trong nhà con cháu có thể không tiền đồ, nhưng tuyệt đối không thể hổ cha hổ gia gia.Trở về đến lại đem người quan trong nhà mấy ngày, hoàng đế ngày sinh trước thiêu ra tới gây chuyện.Tạ Hoành trên mặt không có dị sắc, Tạ Duyên lại che dấu không được trong mắt thất vọng, toàn bộ triều hội thượng liên nói chuyện dục vọng đều không có.Hạ triều, hắn liền qua đi theo phụ thân hắn phía sau, tính toán hảo hảo cùng hắn thương lượng một chút Tạ Dật Dương sự.Tuy rằng hận sắt không thành thép, nhưng đó là hắn duy nhất nhi tử, tông không thể thật sự đem người ném ở Hình Bộ đại lao mặc kệ.Ai ngờ mới lên xe ngựa, vốn đang vẻ mặt trầm tĩnh Tạ Hoành đột nhiên nôn ra một búng máu tới, sợ tới mức Tạ Duyên kêu sợ hãi một tiếng, thanh âm xuất khẩu mới phát hiện trường hợp không đúng, hắn vội vàng đỡ lấy phụ thân, đè thấp thanh âm hỏi, “Phụ thân, ngài không có việc gì đi?”Tạ Hoành nhắm mắt, dựa vào xe trên vách nói: “Hồi phủ, lén lút thỉnh cái đại phu tới xem, đừng lộ ra đi ra ngoài.”Tạ Duyên cũng bất chấp còn ở trong tù nhi tử, vội vàng làm xa phu chạy nhanh trở về.Tạ gia chân trước mới đem đại phu từ cửa nách mòi vào đi, Lâm Thanh Uyển sau lưng sê biết.Nàng nghĩ nghĩ nói: “Làm người nhìn thẳng kia đại phu, có thể hỏi ra tới liền hỏi, hỏi không ra tới liền xem hắn tráo cái gì được, nhớ kỹ trở về nói cho Tú đại phu.”Dịch Hàn đồng ý, khom người nói: “Trong cung lại người tới, nói là bệ hạ muốn gặp Hữu thiếu gia bọn họ, ngài xem...”“Bệ hạ khả năng muốn đích thân hỏi đến Hồng Châu sự, người làm cho bọn họ thu thập một chút, trong chốc lát ta dẫn bọn hắn tiến cung.”Nghĩ đến không lâu trước đây cuối cùng xuất hiện Lư Du, nàng trùu trùu khóc miệng nói: “Đi đem Lư công tử bọn họ tìm trở về, bọn họ cũng đều là muôn đi.”Lư Du chính mang theo hắn hai cái huynh đệ tham gia văn hội đâu, bọn họ vứt công văn đều bồ làm tốt, có thể tiếp tục tham gia khoa cử, chỉ là bọn hắn danh khí có điểm tiêu, cho nên đang ở nỗ lực nổi danh.Mấy ngày nay cơ hồ mỗi ngày ra bên ngoài chạy các loại văn hội thơ hội.Muốn vào cung yết kiến trừ bỏ Lư gia tam huynh đệ ngoại còn có Lâm Hữu cùng Chu Thông, cùng trải qua sinh tử sáu người chỉ để lại một cái Thượng Minh Kiệt.Lư Du tả hữu nhìn xem, cảm thấy gấp mặt hoàng đế là cái khó được cơ hội, vì thế nhịn không được hỏi Lâm

Thanh Uyển, “Lâm cô cô, như thế nào Thượng huynh không có tới sao?” Lâm Thanh Uyển hơi hoi mỉm cười nói: “Đã phái người đi kêu, bất quá hắn hiện nay đang bị phụ thân hắn phạt cấm đoán đâu, mà Thượng đại nhân chưa bao giờ thích luôn cúi này đó, nói không chừng sẽ không làm hắn tới, cho nên chúng ta tiên tiến cung hảo.” Rõ ràng là tự hạ mình nói, đại gia lại từ bên trong nghe ra châm chọc hương vị, Lư Du chờ sống lưng phát lạnh, không dám nhắc lại, sôi nổi ở trong lòng vì Thượng Minh Kiệt bi ai tam túc, sau đó liền vô cùng cao hứng cùng Lâm Thanh Uyển cùng nhau tiến cung lạp. Có thể ở trước mặt bệ hạ lộ diện, nói không chừng bọn họ lấy trung tỷ lệ càng cao đâu.

Chương 233: Ban thưởng

Hoàng đế là đột nhiên triệu kiến, Lâm Thanh Uyển không kịp nhiều chuẩn bị, ở tại nàng nơi này Lư Du bọn người là kêu trở về thay đổi quần áo liền đi, huống chi ly nàng rất xa Thượng gia? Bởi vì Thượng Bình nhân Thượng Minh Kiệt việc giận chó đánh mèo nàng, lần này Lâm Thanh Uyển chói lọi liền đem bọn họ hai cha con cấp hối. Hoàng đế triệu kiến, nàng cũng chỉ là kêu đệ trương thiệp qua đi thuyết minh, Thượng Bình không thấy được hoặc không kịp nhìn đến? Kia cùng nàng có cái gì quan hệ, dù sao nàng thông tri tới rồi là được. Thiệp vẫn là Lâm Ngọc Tân viết đâu. Lâm Ngọc Tân biết nàng cô cô là vì này trước Nhị cữu cữu giận chó đánh mèo sự sinh khí, tuy rằng có chút đồng tình biếu ca, nhưng nàng vẫn là chiếu viết, sau đó gọi người đưa đi Thượng gia. Thượng gia hạ nhân biết bọn họ lão gia không thích biếu tiếu thư gia cô cô, quận chúa phủ đưa tới thiệp tự nhiên không để bụng, nó thành công bị đặt ở trong một góc lạc hôi. Lâm Thanh Uyển lãnh một đám tiểu tử tiến cung, bởi vì Hoàng Hậu có ý chiếu cố quá muộn gặp Lâm Ngọc Tân, liền đem nàng cũng mang lên. Vào cung, liền có thái giám lại đây lãnh Lâm Ngọc Tân, Lâm Thanh Uyển liền phải cùng hắn một khối đi, Lưu công công liền khom lưng nói: “Quận chúa điện hạ, bệ hạ còn muộn gặp ngài đâu.” Lâm Thanh Uyển một đốn, cười nói: “Bệ hạ triệu kiến vài vị tài tuân, ta đi theo đi làm cái gì?” “Là vì Hồng Châu lương thảo sự, Hộ Bộ hôm kia không phải từ ngài chỗ đó lấy một đám lương thực sao? Bệ hạ có chuyện cùng ngài nói đi.” Lâm Thanh Uyển liền đối Lâm Ngọc Tân hơi hơi gật đầu nói: “Ngươi đi trước cấp Hoàng Hậu nương nương thỉnh an đi, cô cô đi trước bái kiến bệ hạ.” Lư Du chờ tất cả đều thở dài nhẹ nhõm một hơi, có Lâm cô cô đi theo, nháy mắt cảm thấy tâm định rồi có hay không? Chung Như Anh cùng lục bộ thượng thư cũng ở nơi đó, Tứ hoàng tử đối Hộ Bộ sự còn không thân, cho nên Hộ Bộ Tả thị lang cũng được trường hợp đặc biệt tham dự. Trừ bỏ Công Bộ Nhậm thượng thư ngoại, Lâm Thanh Uyển nhưng thật ra cùng Tả thị lang quen thuộc nhất, bởi vì lần trước giao tiếp lương thực chính là nàng cùng đối phương hạch toán. Tả thị lang đứng dậy đối Lâm Thanh Uyển hành lễ, ở Lâm Thanh Uyển trở về lễ sau mới mời lại ngồi xuống. Tứ hoàng tử cũng đáp lễ kêu một tiếng “Muội

muội”, hoàng đế thấy thực vừa lòng, chỉ bên tay phải một cái không vị nói: “Uyển tỷ nhi đến nơi này tới ngồi.” Hắn bên tay trái hiện ngồi Chung Như Anh, xuống chút nữa còn lại là Tú hoàng tử, Tả thị lang tắc ngồi ở hắn phía sau, mặt khác mấy bộ thượng thư phân hai bên ngồi ở hắn dưới. Lâm Thanh Uyển dừng một chút, uốn gối hành lễ sau tiến lên ngồi xuống, kỳ thật nàng càng nguyễn ý đứng, hoặc là ngồi ghé, ghé dựa cũng không tồi. Cái này đứng cũng chỉ dư lại nàng mang đèn năm cái thanh niên, hoàng đế nhất nhát đánh giá quá bọn họ, thấy đều là thanh niên tài tuấn, phong hoa chính mậu, không khỏi sờ soạng râu cười nói: “Không tồi, không tồi, ta Đại Lương nếu đều là người chờ như vậy tài tuấn, gì sâu thiên hạ không yên ổn?” Lâm Thanh Uyển hơi hoi mỉm cười nói: “Kia bệ hạ đến trước làm người trong thiên hạ ăn cơm no, sau đó chính là làm Công Bộ án ra cũng đủ nhiều thư tới mới được. Bằng không, không biết ám no như thế nào đọc sách? Vô thư lại như thế nào đọc?” Mọi người sững sốt, không nghĩ tới hoàng đế một câu triển vọng Lâm Thanh Uyển đều phải dõi, sôi nổi nhìn về phía hoàng đế, hoàng đế lại hảo tính tình gật đầu nói: “Kho lẫm thật mới biết vinh nhục, chúng ta khoảng cách này một bước đích xác còn có rất xa, còn phải các ngươi những người trẻ tuổi này đi nỗ lực a.” Hoàng đế nhìn bọn họ vài lần, hơi hơi nghi hoặc nói: “Không phải nói các ngươi là sáu người đi ra ngoài du học sao, như thế nào hôm nay chỉ tới năm cái?” Lâm Thanh Uyển lại cười nói: “Còn có một cái là ta tẩu tử gia chất nhi, kêu Thượng Minh Kiệt, bọn họ nhị phòng chỉ có hắn một cây độc đinh, cho nên trong nhà biết hắn gặp nạn sau còn chạy đến kinh thành tới, tức giận đến không được, mới vào kinh đã bị phụ thân hắn nhốt lại, đến bây giờ còn không có thả ra đâu.” Hoàng đế chớp chớp mắt, “Bọn họ không phải tưởng vào kinh cáo trạng sao?” “Đúng vậy, nhưng này việc không phải bị ta tiếp nhận tới sao,” Lâm Thanh Uyển cười nói: “Ta không biết còn chưa tính, đã đã biết tổng không thể ta cái này làm trưởng bối súc ở phía sau, đảo làm mấy tiểu bối xông vào phía trước đi?” Hoàng đế híp híp mắt hỏi, “Phụ thân hắn không tán đồng hắn vào kinh cáo trạng?” “Bất quá là sợ hãi tử nguy hiểm thôi,” Lâm Thanh Uyển cười nói: “Rốt cuộc chỉ có một nhí tử đâu.” Nhà ai hài tử lại nhiều đến nhưng dĩ vãng hiềm cảnh ném? Hoàng đế không lâu trước đây tuy rằng có chút bức Lâm Thanh Uyển hoài nghi, nhưng đối nàng lấy quốc gia đại nghĩa vì thượng lại là thường thức. Đại Lương nếu nhiều một ít người như vậy, đã sớm thiên hạ thống nhất. Cho nên đối Thượng Minh Kiệt chỉ phụ như thế nhát gan khiếp nhược cùng ích kỷ ý tưởng hơi có chút chướng mắt. “Phụ thân hắn đã lưu tại trong kinh, đó là ở triều làm quan, vẫn là ở chỗ này đọc sách?” Nhậm thượng thư liếc mắt một cái Lâm Thanh Uyển, khụ một tiếng nói: “Bệ hạ đã quên, này Thượng gia là Trần Quốc Công lúc sau, quận chúa theo như lời hắn là ở Công Bộ nhậm viên ngoại lang Thượng Bình.” Nhậm thượng thư như vậy vừa nói, hoàng đế liền nghĩ

tới, hắn cau mày suy nghĩ một chút nói: “Trẫm nhớ rõ sớm chút năm Bắc Trần Hầu say rượu bị thương Vương gia ấu tử, chính hắn ở trong quân cùng người ấu đả đã chết?”“Là,” Nhậm thượng thư cúi đầu nói: “Thượng Bình nãi này đệ, hàng nhị cấp tập tước, hiện vì huyện tử.”Hoàng đế trong lòng càng không vui, không hề đe Thượng gia, mà là đối trước mắt năm cái thanh niên khảo giáo một phen, thuận tiện hỏi một chút ngay lúc đó tình cảnh.Tuy rằng bọn họ đã bị hỏi qua rất nhiều lần, hoàng đế cũng xem qua văn bản báo cáo, nhưng hắn vẫn là tưởng tự mình hỏi lại hỏi bọn hắn.Hắn luôn có một loại ẩn ẩn cảm giác, hắn con thứ hai hắn là còn không có cái kia bản lĩnh phong tỏa trụ toàn bộ Hồng Châu, sau lưng khẳng định có người ở giúp hắn, nhưng kia nghiệt tử chết sống không chịu nói, hắn cũng tra không ra, chỉ có thể gửi hy vọng từ bọn họ nơi này đến viết dấu vết để lại.Lư Du năm người từ Lâm Thanh Uyển nhắc tới Thượng gia khi liền dẫn theo một lòng, hiện tại chờ bọn họ nói xong năm người thật giống như bị đặt tại hỏa thượng nướng giống nhau khó chịu.Bao gồm Lâm Hữu ở bên trong, năm người nội tâm ý tưởng chưa từng có nhất trí “Đắc tội ai cũng không thể đắc tội nữ nhân, đặc biệt là Lâm cô cô như vậy nữ nhân”.Chu Thông trên trán mồ hôi lạnh đều toát ra tới, hắn lau một phen mồ hôi trên trán thầm nghĩ: Hắn hình như là đắc tội quá nàng, bất quá thời gian lâu rồi, nàng hắn là quên mất đi?Hoàng đế hỏi qua sau liền khen năm người vài câu, sau đó làm người đem bọn họ lanh đi xuống, đương nhiên, ban thưởng là không ít, vàng bạc không có, nhưng một ít vải vóc vẫn là có thể có, xem như cho bọn hắn an ủi chi dùng.Đám người đi rồi, trong điện dư lại đều là đại thần, hoàng đế liền quay đầu cùng Lâm Thanh Uyển nói: “Uyển tỷ nhi, ngươi quyên cáp Hộ Bộ kia phê lương thực nỗi lên đại tác dụng, hiện giờ Hồng Châu chiến sự tĩnh bình, ngươi nhưng có cái gì muôn?”“Chỉ cần quốc gia hoà bình, bệ hạ an khang là được.”Hoàng đế cười ha ha nói: “Ngươi a, ngươi a, nói ngươi ngay thẳng, ngươi rồi lại sẽ vuốt mông ngựa, nói ngươi sẽ vuốt mông ngựa, nói chuyện rồi lại luôn là thẳng thắn. Hảo đi, nếu ngươi không muôn nói, kia trẫm liền châm chước cho ngươi ban thưởng.”Hoàng đế rũ mắt nghĩ nói: “Trẫm xem ngươi sẽ trông trot thật sự, Tô Châu kia khôi tước điền cho ngươi phía trước hơn phân nửa vì đất hoang, không nghĩ tới ba năm thời gian ngươi liền đem nó biến thành kho lúa, không bằng trẫm lại ban ngươi một khôi tước điền?”Lâm Thanh Uyển liền nói: “Kia đã có thể du chế.”Nàng nghĩ nói: “Bệ hạ nếu thật muôn thưởng, không bằng liền thưởng ta một tòa lâu đi.”“Lâu? Cái gì lâu?”“Duyệt Thư Lâu,” Lâm Thanh Uyển nói: “Ta phụ thân ái thư, ta huynh trưởng cũng ái thư, sinh thời góp nhặt không ít thư đặt ở trong nhà, còn có bọn họ một ít du ký bản thảo, chồng chất thành son, nhưng nhà ta ít người, trừ bỏ ta cùng chất nữ ngẫu nhiên sẽ phiên phiên, căn bản không ai đi xem.Nhưng sách này viết ra tới chính là cho người ta xem, giàu ở trong nhà lạc hối liền mất đi vốn

dĩ giá trị. Cho nên ngài thường ta một tòa lâu đài, ta dùng nó trưng bày thư tịch, cung người xem duyệt, này lâu đài kêu Duyệt Thư Lâu." Lời này vừa nói ra, mọi người kinh hãi, sôi nổi nhìn về phía hoàng đế. Hoàng đế cũng kinh ngạc, hัน trầm tu nói: "Việc này cũng không nhỏ, Uyển tỷ nhi ngươi có thể tưởng tượng rõ ràng?" Lâm Thanh Uyển liền cười nói: "Chính là đêm trong nhà thư bày ra tới cấp người xem, có cái gì có thể tưởng tượng? Bệ hạ không cũng ngóng trông Đại Lương nhiều chút lương tài? Nay đó lương tài mỹ ngọc cũng không phải trông rỗng là có thể xuất hiện, bọn họ cũng là yêu cầu học tập." Hoàng đế trong lòng ý động, không khỏi nhìn về phía vài vị thượng thư. Vài vị thượng thư liếc nhau, toàn nhíu lại mày không nói chuyện. Kiến như vậy một cái Duyệt Thư Lâu cũng không phải không được, nhưng tiền vô cỏ nhân, ai biết sẽ xảy ra chuyện gì? Nghĩ nghĩ, vài vị thượng thư vẫn là đưa ra dị nghị, "Kia người nào nhung đi vào đọc sách?" Lâm Thanh Uyển nói: "Bất luận kẻ nào." "Nếu là hán quốc gian tế đâu? Chẳng phải là phì người khác chi điền?" Lâm Thanh Uyển: "Bởi vì sợ nước phù sa dẫn ra ngoài, cho nên liền dứt khoát không bón phân sao? Làm chính mình mà cũng cần cõi lén?" "Lớn như vậy một tòa lâu, quản lý lên tiêu dùng khăng định không ít, này bút phí dụng là Lâm gia phụ trách, vẫn là triều đình?" "Đã là bệ hạ ban thưởng cho ta, tự nhiên là từ ta phụ trách." "Nếu có người trộm đạo..." "Theo nếp mà đi," Lâm Thanh Uyển nhín nhíu mày không nói vài vị thượng thư, liền cười nói: "Vài vị chẳng lẽ là ở lo lắng Thôi Lư hai nhà thái độ?" Hiện tại thư tịch tuy là lưu thông, nhưng mọi người đều biết, tri thức kỳ thật là lũng đoạn, đột nhiên làm như vậy một đồng Duyệt Thư Lâu, chân chính nhất chịu ảnh hưởng vẫn là những cái đó đại gia tộc. Lâm Thanh Uyển cười nói: "Nếu vài vị là lo lắng cái này, ta có thể đi tin hỏi Lư đô hộ cùng Thôi đô hộ ý kiến." Hoàng đế sắc mặt đã hạ xuống, "Trẫm ban thưởng cấp quận chúa đồ vật, vì sao phải lo lắng Thôi Lư hai nhà thái độ? Điều thành trẫm muốn thưởng phạt còn phải hỏi qua Thôi Lư hai nhà không thành?" Thượng thư nhóm hoảng sợ, thầm mắng Lâm Thanh Uyển cho bọn hắn đào cái hố, sôi nổi đứng dậy quỳ xuống, "Bệ hạ bót giận, thần chờ cũng không ý này." Nhậm thượng thư nghĩ, vẫn là đứng ở Lâm Thanh Uyển bên này, "Lâm quận chúa với quốc có công, bệ hạ tự nhiên nên phong thưởng, chỉ là Duyệt Thư Lâu chưa bao giờ từng có, cho nên thần chờ mới nhiều lo lắng một vài." Hoàng đế sắc mặt lúc này mới đẹp chút, quay đầu nhìn về phía Lâm Thanh Uyển nói: "Ngươi tưởng đem Duyệt Thư Lâu kiến ở đâu?" "Thần là muốn thường trú Tô Châu, này Duyệt Thư Lâu tự nhiên cũng là muốn kiến ở Tô Châu mới hảo quản lý." Nàng tống không thể chạy đến kinh thành tới thu mua người đọc sách đi? Dương nhiên là rời nhà càng gần, đối Lâm gia cùng nàng càng tốt. Hoàng đế gật gật đầu, "Trẫm sẽ cho ngươi tìm khối mà, lệnh địa phương Thứ sử phủ cho ngươi tu sửa, ngươi chờ kiểm tra và nhận liền hảo." Lâm Thanh Uyển quay

xuông đất tạ ơn, “Tạ bệ hạ long ân.” Hoàng đế sắc mặt đẹp chút, cười nói: “Một tòa lâu mà thôi, vẫn là trẫm muốn đa tạ ngươi.” Lâm Thanh Uyển lần này quyên ra tối lương thực cũng không ít, đại đại giảm bớt Hộ Bộ áp lực.

Chương 234: Xem nhẹ

Vài vị thượng thư thấy thế cũng không hề nói thêm cái gì, tính, không phải một tòa Duyệt Thư Lâu sao, bọn họ vui làm liền làm đi. Lâm gia cũng liền thừa cô chất hai mà thôi, đó là thu mua dân tâm lại có tác dụng gì? Có tác dụng gì? Tú hoàng tử đã nhìn Lâm Thanh Uyển lắp lánh sáng lên. Chung Nhu Anh cũng không xác định Lâm Thanh Uyển này cử là vì Tú hoàng tử, vẫn là đơn thuần muôn làm Duyệt Thư Lâu, nhưng mặc kệ là loại nào, kết quả với bọn họ đều là tốt. “Bệ hạ, Đại Sở sứ thần đã vào kinh, hiện giờ chính ở tại dịch quán bên trong, ngài xem ngài muốn hay không triệu kiến?” Trần thượng thư thấy hoàng đế không có mặt khác nói hỏi lại, liền nhắc tới Sở Lương hai nước nghị hòa sự. Hiện tại hai nước tuy rằng đã ngưng chiến, nhưng nghị hòa việc còn không có lạc định, Đại Sở sứ thần dứt khoát tới mừng thọ, thuận tiện nghị hòa. Hoàng đế liền cùng đại gia nói đến chính sự, Lâm Thanh Uyển cảm không thượng lời nói, liền có chút nhảm chán lên. Nàng không khỏi nhìn về phía đối diện Chung Nhu Anh, Chung Nhu Anh đổi nàng cười cười, liếc Lưu công công liếc mắt một cái, ý bảo nàng đi trước. Lâm Thanh Uyển liền lặng lẽ đứng dậy, ở hoàng đế nhìn qua khi hơi hơi hành lễ lui ra. Hoàng đế không đánh gãy Trần thượng thư nói, đối nàng hơi hơi gật đầu, làm Lưu công công lãnh nàng đi xuống. Lưu Du bọn họ còn chờ ở thiên điện, chờ Lâm Thanh Uyển ra tới liền sôi nổi tiến lên hành lễ, nàng không khỏi cười nói: “Đi thôi, ta đưa các ngươi đi ra ngoài.” Lưu công công liền cười nói: “Kia tạp gia làm người cấp quận chúa dẫn đường, huyên chủ điện hạ chỗ đó, Hoàng Hậu nương nương khả năng sẽ lưu com.” “Đãi ta tặng bọn họ liền đi cấp nương nương thỉnh an.” Lưu công công lúc này mới yên tâm rời đi, chỉ cái tiểu thái giám cho bọn hắn dẫn đường. Lưu Du mấy người đi theo Lâm Thanh Uyển cùng nhau ra cung, tới rồi cửa cung Lư Lý cuối cùng là nhịn không được kéo kéo Lâm Hữu, Lâm Hữu vỗ rót hắn tay, vẻ mặt chính trực nhìn thẳng phía trước. Lâm Thanh Uyển liền nghiêng đầu hỏi: “Làm sao vậy?” Lư Lý giành trước hỏi: “Lâm cô cô, bệ hạ đối chúng ta ấn tượng hảo sao?” Lâm Thanh Uyển nói: “Không xấu.” Lư Lý bất mãn nói: “Đó là hảo, vẫn là không hảo a.” Lưu Du đem hắn xá đi, đối Lâm Thanh Uyển gật đầu nói: “Lao Lâm cô cô lo lắng,

chúng ta đi trước ra cung.”Lâm Thanh Uyển gật đầu, “Đi thôi.”Lư Du cùng Lâm Hữu liền một tǎ một hưu đem Lư Lý xả đi rồi, Lư Thụy tuy rằng cũng rất muốn hỏi, nhưng ngạnh sinh sinh nghẹn lại.Chờ li cung cửa đủ xa, Lư Du lúc này mới buông ra Lư Lý, chụp một chút hắn đầu nói: “Cũng không xem là địa phương nào liền nói bậy lời nói, còn muốn mệnh từ bỏ?”Lư Lý ném ra hắn tay nói: “Ta xem bệ hạ tính tình hảo thật sự, như thế nào sẽ nhân như vậy việc nhỏ liền ván tội ta? Hơn nữa ta không tin các ngươi không hiểu kỵ.”“Được một tặc lại muốn tiến một thước nói chính là ngươi người như vậy,” Lâm Hữu nói: “Bệ hạ tính tình hảo, chúng ta liền càng nên biết lễ thủ lẽ, như thế nào có thể bởi vì bệ hạ tính tình hảo liền không tuân thủ quy củ?”Lư Lý liếc hắn nói: “Ngươi cô cô nhưng không thể nào thủ lẽ, không thấy nàng liền bệ hạ bình thường một câu đều phản bác sao? Ta bất quá là ở cửa cung nhiều đứng trong chốc lát, hỏi nhiều hai câu miệng thôi.”“Họa là từ ở miệng mà ra,” Lâm Hữu nói: “Những lời này ngươi dám làm trò ta cô cô mặt nói sao?”Nhớ tới Lâm Thanh Uyển bụng dạ hẹp hòi cùng bưu hắn, Lư Lý run lên một chút, đáp trả Lâm Hữu bả vai nói: “Ta là hảo huynh đệ đúng không?”Lâm Hữu hướng hắn mắt trợn trắng nói: “Ta hảo huynh đệ sẽ nói ta cô cô nói bậy sao? Vẫn là giáp mặt.”Lư Lý liền phe phẩy bờ vai của hắn nói: “Chúng ta chính là cùng quá sinh tử, cộng quá hoạn nạn huynh đệ a, ngươi không thể đem ta lời nói mới rồi nói cho ngươi cô cô.”Lư Thụy đồng tình nhìn hắn nói: “Ngươi xong rồi, thượng thê thúc bất quá là làm trò Lâm cô cô mặt lạnh trào một đốn liên đốn lấy hôm nay cáo trạng, ngươi thế nhưng còn minh nói nàng nói bậy.”“Hảo, hảo, Lâm cô cô không phải như vậy keo kiệt người,” Lư Du bắt lấy hai cái ngốc huynh đệ, đạp bọn họ một chân nói: “Chạy nhanh ra hoàng thành, đứng hơn phân nửa ngày các ngươi không đổi bụng a.”Lư Du tuy không biết Lâm Thanh Uyển vì cái gì muốn ở hoàng đế trước mặt cấp Thượng Bình mách léo, nhưng khẳng định không phải bởi vì lúc trước Thượng Bình cho nàng mặt lạnh nguyên nhân.Thượng Lâm hai nhà chính là quan hệ thông gia, sao có thể bởi vì như vậy việc nhỏ liền ở trước mặt bệ hạ nháo phiên?Sớm tại Tô Châu khi hắn liền cảm thấy Lâm Thượng hai nhà quan hệ có chút quái, tới rồi kinh thành, loại cảm giác này càng sâu, lẽ ra ở kinh thành, Lâm Ngọc Tân gần nhất thân thích chính là Thượng Bình, dù sao cũng là thân cữu cữu, nhưng hắn ở tại quận chúa phủ, Thượng gia bên kia cơ hồ bất quá hỏi Lâm Ngọc Tân.Lâm Ngọc Tân ở trừ bỏ ban đầu đi bái kiến quá một lần ngoại cũng không hề đi Thượng gia, mỗi ngày đều vô ưu vô lụ, cũng không thấy lo lắng.Hiển nhiên, nàng cũng không để ý hai nhà xa cách quan hệ, vì cái gì?Vì cái gì? Bởi vì Lâm Ngọc Tân mơ hồ biết nàng cữu cữu là cùng Triệu gia trộn lẫn ở bên nhau muôn kéo xuống bọn họ Lâm gia nha!Nàng đã sớm qua thương tâm khổ sở cái kia giai đoạn, ngươi đã vô tình ta liền hưu, đối thân cữu cữu cũng là giống nhau.Dù sao bọn họ cậu cháu hai cái cũng rất ít gặp mặt, cảm tình đều là

dựa vào huyết thống gắn bó, nếu hắn đều lựa chọn cùng Triệu gia đứng chung một chỗ đối phó Lâm gia, nàng lại như thế nào sẽ còn vì hắn thương tâm? Chính là nhìn đến biểu ca sẽ có chút khó chịu mà thôi, cũng không biết hắn ở nhà thế nào.Thượng Minh Kiệt?Thượng Minh Kiệt đang ở trong nhà vùi đầu khổ đọc đâu, từ bị phụ thân quan vào nhà bắt đầu hắn liền vùi đầu khổ đọc, đến nỗi đi ra ngoài, hắn mới không lo lắng đâu. Dù sao tới rồi khảo thí thời gian hắn cha khẳng định sẽ phóng hắn đi ra ngoài.Hiện giờ hắn thiếu chính là năng lực, có năng lực hắn cha còn có thể tùy tiện quan hắn sao?Dù sao ở nhà cũng ra không được, Thượng Minh Kiệt dùng sức đọc sách, đảo so Lâm Hữu Chu Thông bọn họ tiến bộ còn muôn mau.Thượng Minh Kiệt trước kia tuy cũng nỗ lực, nhưng rốt cuộc là người thiếu niên ngồi không được, tổng cũng nhịn không được đi ra ngoài chơi. Nhưng hiện tại hắn đã bị nhốt ở trong phòng, trừ bỏ ngủ liền chỉ có thể đọc sách, đảo so trước kia còn học được đi vào.Cho nên Chu Thông ở bên ngoài quen thuộc kinh thành khi, hắn đang ở vùi đầu khổ đọc, thuận tiện hiểu được một phen bọn họ lúc này đây du học, đừng nói, hắn viết sách luận tiến bộ rất lớn, làm vốn dĩ đều tưởng thả hắn ra Thượng Bình cả kinh, quyết định lại quan hắn một đoạn thời gian.Vì thế Thượng Minh Kiệt đi ra ngoài thời gian lại sẽ không bao giờ.Cũng may đứa nhỏ này cái gì cũng không biết, là Thượng Bình xem qua hắn sách luận sau yên lặng quyết định, bằng không còn không biết muôn như thế nào buồn bức đầu.Hắn nhốt ở trong phòng mọi việc không biết, vạn sự mặc kệ nhưng thật ra nhẹ nhàng, chỉ là khổ Thượng Bình. Hắn mới từ Công Bộ trong nhà môn ra tới đã bị Lễ Bộ bên kia một cái bằng hữu ngăn lại, đem hắn kéo đến một bên hỏi: “Thượng đại nhân, ngài là như thế nào đắc tội Lâm quận chúa, hôm nay ở trước mặt bệ hạ hắn chính là tố cáo ngươi một cái hắc trạng.”Thượng Bình hoảng sợ, “Nàng cáo ta cái gì?”Lễ Bộ quan viên tả hữu nhìn một chút, nhỏ giọng đem Lâm Thanh Uyển ở trong điện lời nói tiệt đầu đi đuôi mơ hồ nói một lần, thấy Thượng Bình sắc mặt càng ngày càng khó coi, còn hướng hắn ngực cắm một đao, “Thượng đại nhân, không phải nói nhà ngươi công tử năm nay cũng muốn tham gia tiến sĩ khoa khảo sao?”Hắn tiếc hận nói, “Nhà ngươi công tử hôm nay nếu cũng ở, lấy nhân phẩm của hắn tướng mạo chắc chắn bị bệ hạ lưu ý, lấy hắn tài hoa, tiến sĩ khoa khảo trung hơn phân nửa sẽ bị lấy trung, hiện tại đáng tiếc.”Thượng Bình cũng cảm thấy đáng tiếc, một khuôn mặt lại thanh lại hắc, vội vàng cáo biệt bằng hữu liền về nhà đi, kết quả mới vào cửa, người gác cổng cung nghênh hắn sau thuận miệng nói: “Lão gia, hôm nay quận chúa phủ lại tặng thượng thiệp tới, ngài xem là trở về, vẫn là...”Thượng Bình bước chân một đốn, xanh cả mặt hỏi, “Thiệp ở đâu?”Người gác cổng hoảng sợ, vội vàng đi phía trước kia đôi thiệp tìm kiếm, nửa hướng mới mồ hôi đầy đầu mà đem quận chúa phủ kia trung thiệp tìm ra.Thượng Bình mở ra vừa thấy, thấy mặt trên viết rõ hoàng đế

muốn triệu kiến phát hiện Hồng Châu biến cố du học sáu người, thỉnh hắn hứa Thượng Minh Kiệt đến quận chúa phủ tập hợp, nàng hảo dẫn bọn hắn sáu người tiến cung.Thượng Bình mặt trùu trùu, không biết nên hận chính mình hay là nên hận Lâm Thanh Uyển, hắn hít sâu một hơi, hỏi, “Nhị gia hôm nay làm cái gì?”“Nhị gia?” Người gác cổng ngốc ngốc nói: “Nhị gia không phải bị nhốt ở trong phòng sao, hắn không ra tới nha!”Thượng Bình liền hướng hậu viện đi, xuyên thâu qua cửa sổ liên hướng trong xem.Thượng Minh Kiệt chính cầm một quyển thư ở bối, Thượng Bình gật gật đầu, tâm tình cuối cùng là hảo chút.Hắn xoay người đi tìm chính mình tâm phúc phụ tá, “Ngươi nói nàng có phải hay không biết chúng ta phía trước động tác?”Bằng không tại sao lại như vậy minh nhầm vào hắn?Hắn phụ tá nghĩ nghĩ nói, “Đại nhân có lẽ nhiều lo lắng, nữ tử sao, tổng hội bụng dạ hẹp hòi một ít, ta nghe người ta nói, hai ngày trước nàng còn ở trước mặt bệ hạ nói Tạ tư nông nói bậy đâu, thế cho nên bệ hạ đối Tạ tư nông án tượng không tốt, lúc này mới sửa lại Hộ Bộ Thượng Thư người được chọn. Tình nguyện muốn Tú hoàng tử đi Hộ Bộ xem chính, cũng không cần Ta tư nông tiếp vị.”Phụ tá nói tới đây lại nhịn không được khuyên nhủ: “Đại nhân lần trước không nên như vậy đối Lâm quận chúa nói chuyện, mặc dù Lâm gia chỉ có các nàng cô chát hai người, nhưng Lâm thị vi hậu thuẫn, Lâm Thượng hai nhà giao tình lại hảo, hà tất uổng bị thị phi?”Thượng Bình hít sâu một hơi, thở dài nói, “Lần trước là ta xúc động.”Phụ tá lắc lắc đầu, biết hắn chủ tử có chút bấtнат kẽ yếu, sở dĩ dám như vậy đối Lâm Thanh Uyển, bất quá là khinh thường nàng là một cái nhược nữ tử thôi.“Đại nhân vẫn là khắc chế một ít đi, mặc dù nàng chỉ là một nữ tử, nhưng nàng hiện tại bệ hạ cùng Hoàng Hậu trước mặt đều được sủng ái, tuy không thể một câu định nhân sinh tử, lại có thể một câu sửa lại bệ hạ đối với ngươi án tượng.”Phụ tá nói: “Ngài xem Tạ tư nông, kia vẫn là nàng nhà chồng đâu, chỉ là bởi vì quan hệ không tốt, liền có thể trí lợi ích của gia tộc với không màng, trực tiếp ở trước mặt bệ hạ cáo hắc trạng, cho nên chúng ta hai nhà có thể làm tốt quan hệ, liền vẫn là làm tốt quan hệ hảo.”Rốt cuộc nữ nhân không phải như vậy dễ chọc.Thượng Bình gật gật đầu, như suy tư gì nói, “Không biết Tạ gia nhưng nghe được tin tức này?”Tạ gia đương nhiên cũng nghe tới rồi, Lâm Thanh Uyển nói Tạ Hoành những lời này đó cũng không tránh người, tuy rằng lúc ấy chỉ có Hình Bộ Thượng Thư ở, nhưng bên người còn có không ít hầu hạ cung nhân, hoàng đế bên người tin tức truyền lại tinh vân, thế cho nên đến ngày hôm qua chàng vang mới có người hỏi thăm ra tin tức, sau đó hôm nay liền truyền ra tới.Này dụng ý không cần nói cũng biết.Chính là muốn nhìn Lâm gia cùng Tạ gia đấu lên, Tạ Duyên là thực túc giận, nhưng Tạ Hoành cũng không phải ăn chay, ngăn lại con của hắn nói, “Những lời này còn không biết thật giả, không cần phải đi để ý tới, việc cấp bách là tra ra là ai dụ dỗ Đại Lang đi tây giao, kia mới là chúng ta đại địch.

Còn có,” Tạ Hoành sắc mặt khó coi nói: “Lần này tranh vị nhà của chúng ta
đắc tội không ít người, tiểu tâm có người sau lưng thọc đao. Lâm Thanh
Uyển nơi đó bất quá là miệng lưỡi chi tranh, không cần hướng trong lòng
đi.”

Chương 235: Hung mãnh thế công

Lúc này đây tranh Hộ Bộ Thượng Thư vị trí thật là mất nhiều hơn được, xuống dốc hảo còn chưa tính, còn đem đại tôn tử đáp đi vào, lại không duyên có tạo không ít địch nhân.Phía trước hắn bị công kích khi, hắn cũng làm ơn không ít đồng minh công kích mặt khác người được đề cử, tuy rằng cho nhau công kích thời gian thực đoán, chỉ có hai cái triều hội, nhưng kết thù lại không phải dễ dàng như vậy tiêu rót.Liền sợ bọn họ nhân cơ hội bỏ đá xuống giếng.Như vậy nhiều chò lựa chọn, chỉ có hắn Tạ gia có chân chính nhược điểm bị người lấy trụ, nhớ tới còn bị nhốt ở Hình Bộ đại lao Tạ Dật Dương, Tạ Hoành hơi có chút hận sắt không thành thép, “Chò hắn ra tới sau lập tức đưa về Dương Châu đi, làm hắn tu thân dưỡng tính, đọc sách khoa cử sự vẫn là chò hán tính tình ôn lại nói.”Tạ Duyên cúi đầu đồng ý, trong lòng cũng đối con của hắn cáu giận không thôi, thiếu chút nữa điêm hắn cha liền thành Hộ Bộ Thượng Thư.Tạ Hoành đối tôn tử thất vọng, đối nhi tử càng thất vọng, “Gia trạch không yên, đều là nhân hán không người quản thúc nguyên nhân, người tự mình đi tiếp Dương thị trở về, liền tính nàng trong lòng cáu giận, ít nhất có nàng ở, Đại Lang sẽ cẩn thận chịu trói buộc chút.”Tạ Duyên nhíu nhíu mày, “Nhi tử đi quận chúa phủ hỏi qua, chỉ là Lâm Thanh Uyên nói nàng đi đạo quan tu dưỡng, lại không biết là đi cái nào đạo quan, nhi tử như thế nào hỏi cũng hỏi không ra...”“Kia sẽ không đi các đạo quan hỏi sao?” Tạ Hoành cả giận nói: “Kinh thành trong ngoài có thể có mấy cái đạo quan? Người muội muội nói không tồi, Tạ gia hậu trạch tổng không thể không có người chủ trì, đi ra ngoài băng bạch chọc người chê cười, hiện giờ Tạ gia đúng là gian nan thời điểm, người cúi đầu khom lưng chút, mau chóng đem nàng tiếp trở về.”Tạ Duyên thấp giọng đồng ý, ra viện môn nghĩ nghĩ vẫn là hướng quận chúa phủ đi.Lâm Thanh Uyên lại không ở quận chúa trong phủ, hắn muốn hỏi cũng hỏi không, Tạ Duyên còn không tin, thanh một khuôn mặt đứng ở cửa.Người gác công nhìn không giống, lại thế nào vị này cũng là quận chúa công công, đứng ở cửa làm người thấy giống sao lại thế này?Vội vàng đem người hướng trong phủ thỉnh, cúi đầu khom lưng nói: “Tạ đại nhân, tiểu nhân thật không lừa ngài, quận chúa là thật sự không ở nhà, nàng hướng trong cung đi.”Tạ Duyên híp

mắt nhìn về phía hậu viện, hỏi: “Ta đây gia phu nhân đâu? Nàng cũng không ở sao?” Người gác cổng liền rũ xuống đôi mắt, cong eo nói: “Phu nhân ở đạo quan còn không có trở về đâu...” “Nàng ở đâu cái đạo quan?” Tạ Duyên đánh gãy hăn nói hỏi: “Ai u, kia tiểu nhân đã có thể không biết, kia đạo quan là Lâm quản sự hao hết công phu tìm tới, trừ bỏ hăn, liền chỉ có cô nãi nãi đã biết.” Tạ Duyên nhíu mày, tại chỗ dạo bước một lát, hỏi: “Kia Lâm An đi đâu vậy?” “Lâm quản sự?” Người gác cổng sững sốt, chỉ hoàng cung phương hướng nói: “Hăn hôm nay bồi quận chúa vào cung đi.” Tạ Duyên mặt liền vặn vẹo một cái chớp mắt, không thể nhịn được nữa phát tay áo liền đi. Người gác cổng vội vàng lại cúi đầu khom lưng ở phía sau đưa hăn ra cửa, chờ xác định hăn lên xe ngựa đi xa sau lúc này mới vuốt mồ hôi trên trán đóng cửa lại trở về. Mới quay người lại liền gặp được một trương bản mặt già, sợ tới mức lùi lại hai bước trực tiếp dựa vào trên cửa, đãi thấy rõ người tới, hăn mới vỗ bộ ngực run giọng nói: “Dương, Dương ma ma a, ngài đi đường như thế nào cũng chưa thanh?” “Nếu là có thanh ngươi còn như thế nào lừa dối Tạ đại nhân?” Dương ma ma ý vị thâm trường nói: “Phu nhân ngày hôm qua chàng vang liền đã trở lại, như thế nào sẽ còn ở đạo quan đâu?” Người gác cổng hướng ra ngoài nhìn thoáng qua, thấy Tạ Duyên không trở về, lúc này mới đại túng một hơi nói: “Ma ma nhưng nhỏ giọng chút đi, việc này nhưng không làm cho Tạ gia người biết.” Dương ma ma liền nhíu mày hỏi, “Các ngươi rốt cuộc đang làm cái gì? Ngày hôm qua phu nhân cùng đại tiểu thư khi trở về là từ cửa sau tiến, hôm nay khen ngược, trực tiếp lừa người ngoài phu nhân còn ở đạo quan.” Người gác cổng liền cười ha hả nói: “Ma ma cũng nói đó là người ngoài, kia lừa liền lừa sao.” Dương ma ma thấy hăn miệng lưỡi trơn tru, liền duỗi tay muốn đánh, người gác cổng chạy vắt giò lên cổ nói: “Đây là cô nãi nãi phân phó, tiểu nhân hoàn toàn không biết a, ngài chờ cô nãi nãi trở về hỏi lại đi.” Dương ma ma tức giận đến chêt khiếp, đậm đậm chân liền hồi hậu viện đi, vừa lúc gặp phải Thược Dược bung túi dược, “Ma ma đã trở lại, đây là phu nhân dược.” Dương ma ma liền bung dược đi vào. Tạ phu nhân lên núi ngày đầu tiên liền tham lạnh, kết quả trong núi rét lạnh, gác đêm Dương ma ma tuổi cũng lớn, nhất thời không chú ý, nàng ngày hôm sau liền cảm nhiễm phong hàn. Ngay từ đầu mọi người đều không hướng trong lòng đi, chỉ là đem phòng dược dựa theo phong hàn phương thuốc bắt một liều chiên ăn, ai ngờ không những tốt đẹp, ngược lại còn càng trọng. Không chỉ có nước mũi giàn giụa, không ngừng ho khan, thế nhưng còn đầu nặng chân nhẹ lên, ngày hôm qua sáng sớm càng là khởi xướng sốt nhẹ. Cái này Dương ma ma cùng Lâm Ngọc Tân cũng không dám chậm trễ, thu thập đồ vật liền áp Tạ phu nhân trở về. Phong hàn chính là sẽ muôn mạng người, quả nhiên, người trở lại quận chúa phủ khi liền sốt cao, mệt mỏi Từ đại phu bởi vì liên lụy tiến Tạ Dật Dương án kiện trung, đã nhiều

ngày đều ở trong phủ nghe tuyên, dễ dàng không được ra ngoài, mà Lâm gia dược cung tê, lúc này mới nhanh chóng đem độ ẩm giáng xuống đi, qua cả đêm Tạ phu nhân cũng cảm thấy dễ chịu nhiều, lúc này mới nhớ tới hỏi Lâm Thanh Uyển nàng nửa đường xuống núi có thể hay không đối Tạ nhị lang có ảnh hưởng. Dương ma ma là tới tìm Lâm Thanh Uyển, kết quả liền đụng phải người gác cổng lừa dối Tạ Duyên kia một màn. Người gác cổng cùng Tạ Duyên, nàng đương nhiên là đứng ở người gác cổng bên này, cho nên liền tránh ở thụ sau không nói một lời, nhìn hờn đem người lừa dối đi. Hầu hạ Tạ phu nhân ăn được, thấy nàng lại có chút mệt rã rời, nàng liền cười nói: "Phu nhân mệt nhọc liền ngủ đi, quận chúa tiến cung đi, hơn phân nửa được đến buổi tối mới có thể trở về." Tạ phu nhân gật gật đầu, dựa vào trên giường nói: "Vốn dĩ tưởng thế nàng chia sẻ một ít, ai ngờ chính mình đảo bị bệnh. Đúng rồi, ngày gân đây kinh thành nhưng có cái gì mới mẻ sự sao?" Dương ma ma liền nhớ tới bị người gác cổng lừa dối đi Tạ Duyên, người nọ không có việc gì không đăng tam bảo điện, lúc này tìm tới môn tới chỉ sợ kinh thành thật sự đã xảy ra chuyện, vẫn là cùng Tạ gia có quan hệ sự. Dương ma ma lại nghĩ tới ngày hôm qua buổi chiều các nàng khi trở về đi cửa sau, không khỏi cười nói: "Kinh thành có thể có chuyện gì? Không phải tây gia làm việc hôn nhân, chính là chủ nhân con dâu không hiểu thuận, hoặc là bắc gia bà bà tra tấn con dâu, phu nhân nếu muốn nghe, trong chốc lát ta đi ra ngoài hỏi thăm tiến vào nói cho người nghe, cũng hảo giải giải buồn nha." Tạ phu nhân nghĩ nghĩ nói: "Tính, vẫn là đừng hỏi thăm, kêu Ngọc Tân thấy không giống, nàng chính là cô nương gia dâu, nếu là theo người học thành bà ba hoa làm sao bây giờ?" "Phu nhân nói lời này đã có thể oan chết ta, ta hỏi thăm tin tức cũng chỉ nói cho ngài nghe, lại không phải đi cùng người ta nói dài ngắn, như thế nào chính là bà ba hoa?" Hai người cho nhau trêu ghẹo một trận, Dương ma ma thấy Tạ phu nhân đôi mắt đều mao đóng lại tới, lúc này mới đứng dậy cho nàng gom lại chăn, lén lút lui xuống. Nàng muôn đi tiền viện hỏi thăm tin tức! Lâm Thanh Uyển lúc này đang cùng Chung Như Anh ngồi ở một chiếc xe ngựa, nàng đem số con giao cho nàng, cười nhạt nói: "Vậy làm ơn người." Chung Như Anh tiếp nhận số con, dùng nó gó gó lòng bàn tay hỏi, "Người xác định?" Lâm Thanh Uyển nghiêng liếc nàng liếc mắt một cái không nói chuyện, Chung Như Anh hơi hơi mỉm cười, nhưng vẫn là hỏi một câu, "Tạ phu nhân nguyện ý sao?" "Đương nhiên," Lâm Thanh Uyển kiều kiều nói: "Nàng nếu là không muôn, ta hà tất phí nhiều như vậy tâm tư." Chung Như Anh hơi hơi gật đầu, "Vậy giao cho ta đi." Cho rằng cuối cùng là có thể chậm đợi ngày sinh tiến đến hoàng đế ngày hôm sau liền lại thu được hơn mười phong buộc tội Tạ Hoành số con. Hơn mười phong không tính nhiều, nhưng ở tổng cộng chỉ có không đến 40 phong số con trung liền có vẻ rất nhiều. Hoàng đế ngày sinh buông xuống, đại bộ phận triều thần đều có một loại chung nhận

thức, chính mình có thể giải quyết đều giải quyết, không cần cấp hoàng đế tìm phiền toái.Chỉ có chính mình không thể giải quyết mới có thể thượng chiết, cho nên gần nhất số con đều kịch liệt giám bót, này hơn mười phong buộc tội Tạ Hoành số con liền có vẻ đặc biệt đột ngột.Đặc biệt là lần này không phải buộc tội hán trị gia không nghiêm, mà là cáo hán ở nhiệm kỳ nội không làm tròn trách nhiệm cùng nhận hối lộ hành vi, đa số là bảy tám năm trước sự.Nhưng còn có mấy phong là buộc tội Tạ Duyên, kia đã có thể gần nhiều, nửa năm trước địa phương quan hối lộ kinh báo cáo công tác, mặt trên ghi lại hối lộ Tạ Duyên địa phương tên chính thức đơn, còn ghi rõ địa phương quan hối lộ Tạ Duyên sau phân phôi đến chức quan chấm đất phương.Bình điêu, từ cẩn cõi địa phương điêu túi rồi giàu có và đông đúc địa phương, đây là Lại Bộ khảo hạch giống nhau, Lại Bộ khảo hạch cũng không tệ lăm tắc đều lên chức, thả phân phôi địa phương cũng không tệ lăm.Sao vừa thấy, giống như Tạ Duyên thực không gì làm không được dường như.Nhưng Lại Bộ quan viên cùng một ít thâm niên quan viên đều biết, Đại Lương thiếu người, vưu thiếu nhân tài, trên cơ bản Lại Bộ khảo hạch không làm đều sẽ được đến tiếp tục phân công, chẳng qua điều địa phương không giống nhau thôi.Tạ Duyên thực rõ ràng là bang nhân đi rồi lộ, làm những người đó càng nhanh chóng phân đến chính mình hán là đến chức quan cùng địa phương.Như vậy tưởng tượng dường như Tạ Duyên không phạm sai lầm, rốt cuộc không có kém quan ưu dùng, nhưng bệ hạ hận nhất loại sự tình này, hơn nữa lại trị thường thường chính là như vậy bắt đầu hư.Cho nên một khi phát hiện tất nghiêm trị.Kep ở buộc tội Tạ Hoành số con trung, này mấy phong giống như có chút không thấy được, lại nhất có thể gây xích mích hoàng đế thần kinh, hán ném xuống buộc tội Tạ Hoành những cái đó số con mặc kệ, đem về Tạ Duyên kia mấy phong ném xuống triều đình, cho dù là biết có người ở bỏ đá xuống giếng làm Tạ gia, vẫn như cũ xanh mặt nói: “Ngự Sử Đài cho trẫm nghiêm tra!”Hán hàn thanh âm nói: “Việc này nếu là thật, tất nghiêm trị không tha, nhưng nếu không là thật, buộc tội người cấu thành mưu hại tội, đồng dạng nghiêm trị không tha.”Nếu là thật sự cũng liên thôi, nếu là giả, đuổi ở hán sinh nhật khi mưu hại người, thật sự là quá đáng giận, mặc kệ là ai hán đều sẽ không dễ dàng buông tha.Chúng thần vừa nghe sôi nổi cúi đầu, bệ hạ cái này là thật bức, liền không biết là ai như vậy không biết điều, một hai phải lúc này buộc tội Tạ gia.Những cái đó buộc tội nhân tâm trung cũng có chút thấp thỏm, nhưng nhớ tới đêm qua thu được những cái đó chứng cứ phó bản lại hơi hơi thảng thắn sống lưng, sự tình nhất định là thật sự, thừa nhận lửa giận khẳng định là Tạ Duyên mà không phải bọn họ.Mà Lại Bộ những cái đó có chút cảm kích người cũng âm thầm lau lau hán, đồng tình ngắm hướng Tạ Duyên.Tạ Duyên sớm đã mặt không còn chút máu, ở bệ hạ ném xuống số con nói nghiêm tra khi liền run lên một chút, trong lòng hối hận

không thôi, này nửa năm hắn đã thu tay lại, ai biết lại ở thời điểm này bị nhảy ra tới, rốt cuộc là ai ở nhầm vào Tạ gia? Họa vô đơn chí, hắn mới ra cung, Tạ gia quản sự liền chạy tới nói: “Lão gia, Hình Bộ đại lao không cho lại nộp tiền bão lanh, hơn nữa Đại Lâm thôn kia giúp điêu dân cũng không chịu giải hòa, cắn chết muôn đại gia phục hình, lão gia ngài xem vậy phải làm sao bây giờ a?” Nhớ tới này hết thảy toàn nhân nhi tử khởi, Tạ Duyên cả giận nói: “Làm hắn đi tìm chết!”

Chương 236: Duyên phán

Nhưng hắn cũng không thể thật sự làm hắn đi tìm chết, kia chính là hắn duy nhất nhi tử.Tạ Duyên hít sâu một hơi, áp xuống trong ngực lửa giận, đối chính hoảng sợ không thể làm sao bây giờ hạ nhân căn răng nói: “Đưa chút ăn đi cho hắn, làm hắn thành thật ở trong tù chờ, cùng lầm thì chờ Hình Bộ phán quyết sử dụng sau này tiền đem hắn chuộc ra tới. Làm đại nãi nãi ngẫm lại biện pháp cùng Hình Bộ thị lang phu nhân làm tốt quan hệ, ít nhất làm hắn ở hình phạt chưa hạ trước để chịu chút.”Lâm Thanh Uyển cũng tự cấp Hình Bộ quan viên phu nhân chuẩn bị lễ vật, nàng chỉ điểm Lâm Ngọc Tân viết hảo danh mục quà tặng, đem lấy ra tới lễ vật nhất nhát trang hảo, “Liền tính là chúng ta hồi kinh cấp tay tin.”Lâm Ngọc Tân trùu trùu khoe miệng nói: “Này cách cũng quá xa xăm đi.”Các nàng trở lại kinh thành đều mau hai tháng, Lâm Thanh Uyển lại cười nói: “Chúng ta phía trước vội sao.”Lâm Ngọc Tân liền hỏi, “Cô cô tặng lễ cho bọn hắn là tưởng bọn họ sớm phán vẫn là vẫn phán?”“Đương nhiên là vẫn phán,” Lâm Thanh Uyển câu môi cười nói: “Án này phán đến càng vẫn đối chúng ta càng có lợi.”Vương tử phạm pháp cùng dân cùng tội nói nàng chỉ ở hiện đại nàng tố quốc nghe qua, mặc kệ lén như thế nào, ít nhất trên pháp luật là như vậy quy định.Nhưng thời đại này giai cấp bất đồng, thậm chí là giới tính bất đồng, phạm tội phán xử tiêu chuẩn cũng là không giống nhau, đây là chói lọi viết ở luật pháp thượng.Thứ dân cùng sĩ tộc, nô tài cùng chủ tử, nữ tử cùng nam tử, đồng dạng tội, trước còn lại là trọng phán, người sau tắc nhưng nhẹ phán, thậm chí phán quyết sau còn có thể tiền chuộc tội.Không khéo, Tạ Dật Dương không có giết người chết, đang ở chuộc tội hàng ngũ trung. Đây cũng là vì cái gì lúc trước có người sẽ ý tưởng giết chết Đại Lâm thôn kia mấy cái bị thương nặng thôn dân.Chỉ cần có người chết, Tạ Dật Dương liền không thể thoát tội, hoa lại nhiều tiền cũng vô dụng, đến lúc đó nặng thì trầm hình, nhẹ thì lưu đày, mà mặc kệ là nào một loại, Tạ Hoành đều rất khó lại làm Hộ Bộ Thượng Thư, bởi vì làm quan cũng là thực chú ý gia phong.Trong nhà phải có người giết người phạm là thực ảnh hưởng con đường làm quan, tỷ như Thượng Bình, hắn vì cái gì nhiều năm qua vẫn luôn chỉ có thể oa ở Công Bộ viên ngoại lang vị trí này thượng?Một là hắn tài

hoa không xông ra, thứ hai là hắn huynh trưởng ảnh hưởng còn ở đâu.Chẳng sợ bọn họ chỉ là huynh đệ, nhưng nhắc tới Trần Quốc Công phủ, trừ bỏ Trần Quốc Công công tích vĩ đại chính là Bắc Trần Hầu năm đó oanh động kinh sư ảu đả án.Tưởng quên đều khó quên được không?Lâm Thanh Uyển là tưởng giết chết Tạ Dật Dương thế Tạ Dật Minh báo thù, lại không phải lấy Đại Lâm thôn kia mấy cái vô tội thôn dân tánh mạng vì đại giới, cho nên nàng gọi người thủ Đại Lâm thôn, không cho Tạ Dật Dương tái tạo càng nhiều sát nghiệt.Nhưng kia không ý nghĩa nàng như vậy buông tha Tạ Dật Dương, đầu tiên, nàng đến trước làm Tạ Duyên đồng ý hòa li, lúc này kéo cái này án kiện mới là tốt nhất.Chỉ cần án tử một ngày không phán hạ, Tạ gia liền không thể lấy tiền thuộc Tạ Dật Dương, Tạ Dật Dương phải vẫn luôn ngốc tại Hình Bộ đại lao, Tạ gia tâm phải vẫn luôn dẫn theo.Lâm Thanh Uyển liền tương đương với có một con tin.Tạ Dật Dương án này, bởi vì Đại Lâm thôn thôn dân không muốn giải hòa, muốn tốc phán có chút khó, nhưng muốn kéo dài thời gian vậy lại đơn giản bất quá, có sẵn lý do, bệ hạ muốn mừng thọ, cho nên Hình Bộ tính toán nghỉ ngơi hai ngày lại phá án.Không sai, Dịch thượng thư chính là như vậy tùy hứng.Tuy rằng không biết Lâm quận chúa vì sao phải kéo án này, nhưng Dịch thượng thư đổi nàng rất có hảo cảm, hơn nữa nàng phu nhân nếu thu lễ, hắn tổng muốn làm việc đi.Tạ gia nhất thời gấp đến độ khóc miệng thượng hoả, thiên sở hữu sự đều ghé vào cùng nhau, cô bên này liền cô không bên kia, dưới tình huống như thế, Tạ Duyên lại đem Tạ phu nhân cấp đã quên, căn bản nghĩ không ra muốn đi hỏi Lâm Thanh Uyển Tạ phu nhân ở nơi nào.Thẳng đến bọn họ ở hoàng đế tiệc mừng thọ thượng thầy được Lâm Thanh Uyển cô chất.Thấy Lâm Ngọc Tân thế nhưng đi theo Lâm Thanh Uyển bên người, Tạ Duyên lúc này mới hậu tri hậu giác nhớ tới chẳng lẽ Tạ phu nhân cũng hồi kinh?Không phải nói Lâm Ngọc Tân bồi nàng đi đạo quan tu dưỡng sao?Tạ Duyên đứng dậy liền nghĩ tới đi hỏi, Lâm Thanh Uyển đột nhiên quay đầu hơi hóm cười, lãnh Lâm Ngọc Tân liền hướng nữ quyền bên kia đi, Tạ Duyên không khỏi bước chân một đốn.Tuy rằng hai bên không có đồ vật ngăn cách, nhưng lẩn nhau đều biết lễ, nữ quyền có thể quá bên này, nam tính lại rất thiếu qua đi.Lâm Thanh Uyển lãnh Lâm Ngọc Tân đi cấp trưởng công chúa cùng ba vị hoàng tử phi chào hỏi, trưởng công chúa còn bãí, ba vị hoàng tử phi đều biết Lâm Ngọc Tân hiện tại Hoàng Hậu trước mặt rất được sủng, sôi nổi lôi kéo tay nàng cười nói: “Cũng thật tiêu chí, nếu không phải chính mắt nhìn thấy, thật khó tưởng tượng trên đời này có như vậy tiêu chí người.”Lâm Ngọc Tân cúi đầu ngượng ngùng cười, trưởng công chúa liếc liếc mắt một cái đặc ý cười nói: “Đúng không, ta liền nói nàng thật xinh đẹp, nghe nói tần chọn nàng cha mẹ ưu điểm dài quá, Lâm đại nhân ta nhưng thật ra gấp qua, đáng tiếc chưa thấy qua Lâm phu nhân, bất quá xem đứa nhỏ này liền biết Lâm phu nhân cũng lớn lên hảo.”Lâm

Thanh Uyển liền kéo qua Lâm Ngọc Tân cười nói: “Các ngươi nhưng đừng ở khen nàng, bằng không nhà ta hài tử phải ngượng ngùng.” Trưởng công chúa liếc nàng liếc mắt một cái cười nói: “Ngươi cái này làm cô cô đảo cùng thân sinh mẫu thân giống nhau, rõ ràng liền kém như vậy vài tuổi mà thôi, trang cái gì đại nhân?” “Ta lão thành không được sao?” “Hành hành, ngươi nói cái gì đều thành,” trưởng công chúa cười ha hả hỏi, “Ngươi cấp phụ hoàng tặng cái gì thọ lễ?” “Đã là thọ lễ, tự nhiên là muôn trước cắp thọ tinh trước xem.” Lâm Thanh Uyển liếc nàng liếc mắt một cái nói: “Nào có trước cho ngươi xem đạo lý.” Ba vị hoàng tử phi hơi hơi kinh ngạc, các nàng rất ít tiến cung, chỉ ở Hoàng Hậu nơi đó gặp qua Lâm Thanh Uyển một lần, mà Lâm Ngọc Tân càng là một lần cũng chưa gặp qua, trưởng công chúa nhìn tuy đại khí hiền lành, nhưng các nàng đều biết nếu muôn cùng vị này chị chồng làm tốt quan hệ nhưng lại khó khăn. Người lại là lấy lòng, nàng tuy cũng khách khí có lẽ lại xa cách thật sự, cũng liền tuổi còn nhỏ Ngũ hoàng tử Lục hoàng tử đến chú ý nhiều chút, không nghĩ tới Lâm Thanh Uyển cái này nửa đường xuất hiện nghĩa muội nhưng thật ra cùng nàng ở chung đến hảo, lúc này mới đến kinh thành bao lâu a, đều có thể cùng trưởng công chúa cho nhau trêu ghẹo đi lên. Tam hoàng tử phi đang muôn nói chuyện, vừa nhắc đầu liền nhìn đến nghênh diện đi tới người, nhất thời trong mắt hiện lên kinh diễm, thế nhưng nói không ra lời. Đại gia theo nàng ánh mắt nhìn lại, liền thấy Chung Như Anh một thân màu trắng áo dài, bên ngoài trong một bộ màu xanh ngọc áo kép, phía trên dùng chỉ bạc thêu ra ngũ trảo mǎng xà, đó là quận chúa quy chế, lại là kiều nam, tóc cao cao chải lên, dùng phát quan thúc trụ, chỉ dùng một cây bạch ngọc trâm cố định, tuy là ở hiện đại trong TV gặp qua như vậy nhiều mỹ nam tử, Lâm Thanh Uyển trong mắt cũng hiện lên kinh diễm. Thật đúng là khó phân nam nữ, anh tuấn lối lạc a. Chung Như Anh đối với các nàng hơi hơi mỉm cười, đối trưởng công chúa cùng Lâm Thanh Uyển mở ra đôi tay hỏi, “Đẹp sao?” Trưởng công chúa liên tục gật đầu, ở Lâm Thanh Uyển mở miệng trước liên thanh nói: “Đẹp, quay đầu lại ta cũng muôn làm một thân cùng ngươi giống nhau.” Chung Như Anh lại cười nói: “Tỷ tỷ xuyên này thân khó coi, ta xem Lâm muội muội xuyên mới đẹp.” Lâm Thanh Uyển nhường mày xem nàng, “Chung tỷ tỷ là ở khai ta vui đùa sao?” Trưởng công chúa còn có một cổ oai hùng chi khí, Lâm Thanh Uyển lại lớn lên dịu dàng động lòng người, nơi nào thích hợp như vậy trang phẫn? Chung Như Anh lại nói: “Muội muội giữa mày đều có một cổ anh khí, ngày thường không hiện, nhưng vừa nói lời nói một làm việc liền tần hiện không thể nghi ngờ, ta xem này thân liền thích hợp muội muội.” Tú hoàng tử phi nhìn Chung Như Anh, lại nhìn xem Lâm Thanh Uyển, thân là Tú hoàng tử thê tử, nàng là biết trượng phu tính toán, đồng dạng cũng biết này ba vị công chúa quận chúa đều là lựa chọn duy trì trượng phu của nàng, trong đó, trượng phu gần

đây đối Lâm Thanh Uyển rất là tôn sùng, nhưng nàng cũng không có nhìn ra đối phương so trưởng công chúa cùng Chung quận chúa lợi hại.Nhưng xem hiện tại trưởng công chúa cùng Chung quận chúa đối nàng lễ ngộ hòa thân mật, nàng liền càng thêm thật cẩn thận mà ứng đối Lâm Thanh Uyển, để tránh làm nàng đối trượng phu án tượng không tốt.Mấy người nói chuyện, thời gian thực mau liền đi qua, trưởng công chúa đi mặt sau bồi Hoàng Hậu, ba vị hoàng tử phi cũng đến đi vội, vội vàng thỉnh Chung Như Anh cùng Lâm Thanh Uyển ngồi vào vị trí.Hai người ghế đều rất cao, liền ở trưởng công chúa dưới, đối diện còn lại là vài vị hoàng tử.Nhị hoàng tử vẫn như cũ bị nhốt lại, đến bây giờ cũng chưa thả ra.Hoàng đế nhưng thật ra từng có trong nháy mắt do dự, dù sao cũng là tự mình đại thọ, hắn vẫn là rất muôn một nhà đoàn viên, nhưng nghĩ đến Chung Như Anh tính tình, nàng thật nhìn thấy lão nhị nói không chừng thật sẽ rút kiếm chém hắn, cho nên hắn vẫn là tiếp tục ở Nhị hoàng tử trong phủ đóng lại đi.Tuy là như thế, Chung Như Anh đối Nhị hoàng tử phi cũng không có gì sắc mặt tốt, toàn bộ hành trình chỉ cùng trưởng công chúa cùng Lâm Thanh Uyển nói chuyện.Ba vị hoàng tử phi đều có chút ngượng ngùng, nhưng cũng biết Hồng Châu việc sau Chung Như Anh chỉ sợ đối hoàng thất có chút ngăn cách, cho nên liền không bắt buộc.Lâm Thanh Uyển cảnh cáo liếc nàng liếc mắt một cái, làm nàng đừng diễn kịch diễn qua.Chung Như Anh hơi hơi mỉm cười, cúi đầu uống trà, ngẩng đầu khi liếc xuống phía dưới mặt sau nói: “Tạ Duyên vẫn luôn đang nhìn người, tựa hồ là nghĩ tới tìm người.”Lâm Thanh Uyển đâu cũng chưa thiên một chút, chọn môi nói: “Nơi này đều là nhị phẩm trở lên quan viên cấp hoàng thân, hắn không dám lại đây.”Chung Như Anh gõ gõ chén trà, tiếc hận nói: “Đáng tiếc thời gian quá ngắn, không có thể ở bệ hạ tiệc mừng thọ trước giải quyết, tiệc mừng thọ sau có chút khó khăn.”Bởi vì Đại Sở sứ thần tới nha, hai nước muốn bắt đầu thương nghị nghị hòa sự, cho dù là vì việc xấu trong nhà không ngoài dương, hoàng đế cũng không hy vọng việc này nháo đến quá lớn, cho nên hôm nay qua đi sự tình chỉ sợ liền nháo không đứng dậy.Lâm Thanh Uyển lại cười nói: “Họa kia biết đâu sau này lại là phúc, không đến cuối cùng ai ngờ là phúc hay họa đâu?”Bên tai nghe được tịnh tiên thanh, Lâm Thanh Uyển vội vàng đứng dậy, về phía sau nhìn thoáng qua, thấy Lâm Ngọc Tân theo sát nàng sau đó, lúc này mới yên tâm quỳ xuống nghênh đón hoàng đế cùng Hoàng Hậu.Tất cả mọi người biết Lâm gia không có tiền, lương thực đâu, nay hạ lại nhiều quyên, cho nên Lâm Thanh Uyển chuẩn bị thọ lễ cũng không xuất sắc, chỉ là không ra sai mà thôi.Cho nên đến phiên nàng dâng tặng lễ vật khi liền thường thường mà qua, bất quá hoàng đế lại đem nàng lễ vật xách ra tới đơn khen vài câu, cái này làm cho các triều thần biết, Lâm gia thịnh sủng nhất thời còn không có tiêu, đại gia đối Lâm Thanh Uyển càng thêm hiền lành, sôi nổi nhìn nàng mỉm cười ý bảo.Trần thượng thư trên mặt cũng

mang theo cười, bất quá tươi cười lại phai nhạt ba phần, trong lòng nhịn không được oán giận nói: Thật là ngu xuẩn, Triệu gia rốt cuộc là như thế nào làm, bất quá là hai cái nhược chất nữ lưu, ba năm cũng chưa đem người lồng rót, ngược lại làm người ở trước mặt bệ hạ lần nữa mặt dài. Trần thượng thư liếc mắt một cái Lâm Thanh Uyển, lòng nghi ngờ, cũng không biết nàng có biết hay không lúc trước hắn cùng Triệu gia hợp tác sự, lúc ấy Lâm Giang còn ở, nàng hắn là tiếp xúc không đến những việc này đi? Lâm Thanh Uyển vô tâm tư lưu ý Trần thượng thư, thấy Đại Sở sứ thần bị triệu kiến sau liền không khỏi cùng mọi người cùng nhau nhìn về phía cửa điện.

Chương 237: Đại sở phó sứ

Đại Sở chính sử thật đúng là tuổi trẻ a, nhìn bất quá mới cập quan mà thôi, Lâm Thanh Uyển nhìn hắn một cái mà thôi, sau đó liền không khỏi nhìn về phía hắn phía sau lão giả.Kia hắn là hắn phó sứ, đi ở hắn sau đó hai bước, lại trầm ổn lão luyện, khí chất thản nhiên, ánh mắt đầu tiên nhìn lại có lẽ không cho người chú ý, nhưng chỉ cần thấy được hắn, trong mắt khẳng định liền lại khó nhìn chăm chú đến người khác.Nhìn ra được hắn đã tận lực thu nhỏ lại chính mình tồn tại cảm, không chỉ có Lâm Thanh Uyển, trong triều mặt khác đại thần cũng thực mau phát hiện hắn, sôi nổi kinh ngạc muôn nửu đứng dậy, nhớ tới cái gì lại ngồi xuống.Mọi người không khỏi nhìn về phía thượng đầu hoàng đế, có chút kinh nghi bất định.Giang Lăng Cơ Nguyên như thế nào sẽ xuất hiện ở Đại Sở sứ thần đội ngũ trung? Có nhận thức Cơ Nguyên sôi nổi nhíu mày, trong lòng toàn lo lắng lên, chẳng lẽ là Giang Lăng cùng Đại Sở muôn kết minh?Lâm Thanh Uyển thấy nàng bên tay phải Lại Bộ Thượng Thư sắc mặt ngưng trọng, nhịn không được nhìn về phía bên tay trái Chung Như Anh, thấp giọng hỏi nói: “Hắn là ai?”Dù chưa chỉ ra, nhưng Chung Như Anh liền biết nàng hỏi chính là kia lão giả, nàng hơi hơi trầm giọng nói: “Giang Lăng Cơ Nguyên, đương thời đại nho chi nhất, Giang Lăng có thể thành văn người thánh địa toàn nhân có hắn ở.”Kia thật đúng là một cái ảnh hưởng thật lớn nhân vật a.Lâm Thanh Uyển rũ mắt uống trà, che dấu trụ chính mình xem qua ánh mắt.Lâm Giang sư từ trước Quốc Tử Giám tế tửu Lư Dương, Lư Chân, Vương Tấn cùng Lăng Vân toàn xuất từ hắn môn hạ, thả hắn còn từng ở Quốc Tử Học, Thái Học trung nhậm giáo, có thể nói là đào lý mãn Đại Lương, nhưng cùng Cơ Nguyên so sánh với, Lư Dương còn muôn kém một ít.Cơ Nguyên tuổi tác so Lư Dương muôn tuổi trẻ chút, nhưng hắn dạy học niên hạn có thể so Lư Dương muôn lớn lên nhiều, hắn nổi danh khi đúng là Liêu Quốc nhất cường thịnh, khắp nơi công phật là lúc, lúc ấy Lâm Dĩnh còn ở, thả mới đem Liêu quân đuổi ra Đại Lương, đúng là Đại Lương nhất suy yếu thời điểm.Bởi vì Đại Lương có Lâm Dĩnh ở, Liêu Quốc liền dời đi tầm mắt, bắt đầu quấy rầy Đại Sở, thậm chí thông qua chiếm hữu lãnh địa đi vào Giang Lăng, muôn nuốt rót nó, để ở Đại Lương cùng Đại Sở chi gian trát tiếp theo cẩn cái

định.Cơ Nguyên lúc ấy tuổi so Lâm Trí còn nhỏ hai tuổi, lại từ Giang Lăng đến Đại Lương, đầu tiên là khảo trúng tiến sĩ, sau đó ở nhập điện thụ quan khi hướng Lâm Dĩnh thượng thư, hy vọng Đại Lương có thể cùng Đại Sở Giang Lăng cộng đồng kết minh, cùng nhau đánh đuổi Đại Liêu.Lúc ấy Đại Lương các triều thần đều đương hán đang nói cười, lại lấy một loại xem người chết ánh mắt xem hán.Phải biết rằng, Đại Lương lúc trước gặp nạn, tiên hoàng bị bắt mang theo hoàng thất chạy trốn tới Dương Châu khẩn vây có Đại Sở cùng Giang Lăng phủ một phen công lao.Nếu không phải bọn họ bỏ đá xuống giếng, nhân cơ hội tiến công Đại Lương, bọn họ Lương quân như thế nào sẽ bị bại nhanh như vậy?Mà Lâm gia dòng chính chính là bởi vì hoàng thất dời đến Dương Châu, hai vị hoàng tử mới có cơ hội đối Tô Châu Lâm thị dòng chính ra tay.Đại Lương là không câu nệ dùng mới, không so đo hán địch quốc sỹ tộc thân phận, nhưng cũng sẽ không cho phép hán đang ở Đại Lương lại ở vì Giang Lăng tính toán hành vi.Tất cả mọi người cho rằng Lâm Dĩnh sẽ giết hán, phải biết rằng lúc ấy Lâm Dĩnh chính là “Nhiếp Chính Vương”, nhưng Cơ Nguyên chính là nói phục Lâm Dĩnh, không chỉ có như thế, hán còn đại Đại Lương đi sứ Đại Sở, đồng dạng thuyết phục Đại Sở, thậm chí liền cùng Liêu Quốc không giáp giới Nam Hán đều bị hán thuyết phục, từ quốc cùng xuất binh, trực tiếp đem Liêu quân đuổi ra biên cảnh, đặc biệt là Lương quân, ở Lâm Dĩnh lĩnh quân hạ trực tiếp đánh vào Đại Liêu đô thành, đồ bọn họ hơn phân nửa cái hoàng thất, trực tiếp làm đối phương nguyên khí đại thương, cho tới bây giờ đều không có hồi quá nguyên khí.Nếu nói Lâm Dĩnh cùng hán sau lưng Lâm thị là Liêu nhân hận nhất người chi nhất, như vậy Cơ Nguyên chính là bọn họ đệ nhị hào hận người.Cơ Nguyên nhất chiến thành danh, nhưng hán cũng không có làm quan, mặc kệ là ở Đại Lương, Đại Sở, Nam Hán hoặc là hán nguyên quán Giang Lăng, hán đều không có xuất sĩ, mặc dù có vài cái hoàng đế chiêu hiền đai sĩ, ba lần đến mời.Bao gồm đương kim cùng Lâm Thanh Uyển tổ phụ Lâm Dĩnh, hai người đều từng chiêu hiền đai sĩ khẩn cầu quá, nhưng Cơ Nguyên vẫn là quyết định hồi Giang Lăng phủ đi dạy học.Sự thật đồng dạng chứng minh quyết định của hán là chính xác.Hán ở Giang Lăng quản lý trường học, thu học sinh không câu nệ phú quý bần cùng, đồng dạng không câu nệ biên giới, chỉ cần có thể đi đến Giang Lăng hán toàn thu.Tình huống như vậy hạ, Giang Lăng phủ liền thành văn nhân thánh địa, này vài thập niên tới, Giang Lăng phủ có thể lấy một phủ cát cứ đầy đất, không bị Đại Sở cùng Đại Lương nuốt hết đó là bởi vì này đó văn nhân.Cho dù là Lâm Giang cùng Lư Chân, bọn họ cũng là đến Giang Lăng du học quá, Giang Lăng phủ sẽ không câu lưu bắt cóc bọn họ, cũng là bởi vì này, Lư Chân chưa từng nghĩ tới muôn suất binh tấn công Giang Lăng, Lâm Giang đề nghị quá lớn lương trước thu Nam Hán, lại công Mân Quốc, lại chưa từng nghĩ tới trước động càng tiểu nhân Giang Lăng phủ.Cơ

Nguyên cũng vẫn luôn là độc lập cùng công chính, mấy năm nay Giang Lăng thay đổi cái Thái Tử, hoàng đế cũng trở nên hoa mắt ù tai lên, cùng Đại Lương Đại Sở cọ xát không ngừng, nhưng hắn chưa bao giờ có động quá môn hạ học sinh nháo sự. Phải biết rằng, hắn học sinh trải rộng các quốc gia, thật muốn nháo lên, ai thua ai thắng thật đúng là không nhất định đâu. Cơ Nguyên loại này hai không giúp đỡ thái độ làm thế nhân sùng kính, cho nên hắn đột nhiên xuất hiện ở Sở Quốc đi sứ đội ngũ trung mới làm người như vậy kinh ngạc. Có nhận ra hắn triều thần đã ngoe rục rịch lên, muôn đứng dậy hành lễ, rồi lại cố kỵ hai nước quan hệ. Ngay cả Lư Chân đều kinh ngạc nhìn hắn, nhất thời không nói gì. Lâm Thanh Uyển tự nhiên cũng là nghe nói qua Cơ Nguyên, thậm chí không ngừng một lần ở Lâm Trí cùng Lâm Giang bút ký nhìn thấy có quan hệ với hắn ghi lại, thậm chí Lâm Dĩnh bản chép tay trung đều nhớ một bút. Nàng dù chưa gặp qua hắn, lại cũng thực sùng kính hắn, rốt cuộc lấy sức của một người tại đây loạn thế bên trong thiết lập một cái tương đương với hồn hợp đại học, nhưng tiếp nhận thiên hạ các quốc gia học sinh thư viện làm khó đáng quý. Hơn nữa các quốc gia đều nhận đồng cái này thư viện, bất luận là ai đi Giang Lăng cầu học, sau khi trở về tất sẽ không bị ngờ vực, đều có thể được đến kỳ tài học ứng có coi trọng. Người chạy đến Đại Sở hoặc Đại Liêu thử xem? Trở về không đem người đương mặt thám, cũng khẳng định sẽ đè phòng lo lắng, không dám bắt đầu dùng. Lâm Thanh Uyển trong đầu hiện lên cái thứ nhất ý tưởng chính là, “Đại Sở có có thể uy hiếp Cơ tiên sinh con tin?” Nàng trong lòng là như vậy tưởng, cũng là hỏi như vậy Chung Như Anh. Chung Như Anh đôi mắt nhíu lại, thấp giọng nói: “Kia Đại Sở mới là thật sự tìm chết đâu.” Lâm Thanh Uyển tắc nói: “Liền sợ không phải.” Chung Như Anh mím môi không nói chuyện. Đại điện xôn xao một trận, Đại Sở sứ thần đã phụ cận tới, hướng về phía trước hơi thi lễ, đệ thượng Đại Sở quốc thư. Hoàng đế tiếp nhận quốc thư phiên phiên, liền lướt qua chính sử, trực tiếp nhìn về phía phó sứ nói: “Đây là Cơ tiên sinh?” Cơ Nguyên đạm nhiên triều Lương Đế lại lần nữa hành lễ, “Sở Quốc phó sứ Cơ Nguyên bái kiến Lương Quốc bệ hạ.” Lương Đế vội vàng đứng dậy hạ giao tự mình đem người nâng dậy tới, nhìn hắn kích động nói: “Thế nhưng thật là Cơ tiên sinh, không nghĩ tới trầm sinh thời còn có thể tái kiến tiên sinh, tiên sinh mau mời nhập tòa.” Các đại thần thấy hoàng đế đối Cơ Nguyên lễ ngộ, sôi nổi thở dài nhẹ nhõm một hơi, tuổi trẻ khi đến Giang Lăng cầu học quá triều thần còn vẻ mặt kích động nhìn Cơ Nguyên. Lâm Thanh Uyển khóc miện hơi hơi nhếch lên, bệ hạ thật là quá nghịch ngợm. Chính sử sắc mặt có chút khó coi, Cơ Nguyên trong lòng lại là khe khẽ thở dài, tránh ra Lương Đế tay, lui về phía sau một bước nói: “Bệ hạ, thần hiện tại là Đại Sở sứ thần, bệ hạ đương thần là bang giao quốc đại sứ liền hảo.” Trần thượng thư liền mở miệng nói: “Bang giao quốc? Đại Sở cùng ta Đại Lương phía

trước nhưng thật ra có bang giao, nhưng trước đó không lâu Đại Sở đã xé bỏ.”Mặt khác cùng Cơ Nguyên có cũ đại thần dù chưa nói chuyện, lại âm thầm gật đầu, lời này không tồi.Cơ Nguyên không nói chuyện, mà là nhìn về phía chính sử, chính sử liền đối với Lương Đế cười nói: “Quốc gia của ta hoàng đế cũng là vị yêu thích hoà bình đế vương, quý quốc nếu cũng cố ý, này bang giao có thể trọng giao sao.”Lương Đế mặt trầm xuống, xoay người ngồi trở lại long tòa, hờ lạnh nói: “Sở Đế yêu thích hoà bình? Kia vì sao còn chủ động xâm chiếm ta Đại Lương?”“Này hơn phân nửa là bệ hạ hiểu lầm,” chính sử nói: “Chúng ta hai nước biên giới thương có chút khác nhau, thế cho nên tiểu xung đột vẫn luôn không ngừng, nếu không phải Chung tướng quân quá phận, tùy tiện tàn sát ta Đại Sở binh lính, ta Đại Sở tướng sĩ cũng sẽ không phản mà tụ tập.”“Hừ, các ngươi nhưng thật ra sẽ trốn tránh trách nhiệm, rõ ràng là các ngươi Sở quân quấy rầy quốc gia của ta biên giới, Chung tướng quân vì bảo hộ quốc gia của ta dân vùng biên giới hợp pháp phản kích.” Lại Bộ Thượng Thư cũng dỗi trở về, trong lòng lại như thế nào chú ý một nữ nhân thông lĩnh quân đội, kia cũng là bọn họ quốc gia, cũng không thể làm người khi dễ đi.Đối Cơ Nguyên bọn họ có chút hạ không được khẩu, đối này trẻ con còn sợ sao?Vì thế, Đại Sở sứ thần còn không có chúc thọ, đại gia trước người tới ta đi cho nhau công kích đi lên, hoàng đế ngồi ở mặt trên trầm mặc không nói nhìn.Lâm Thanh Uyển tả hữu nhìn xem, thấy các nữ quyền đều xem đến nhìn không chớp mắt, đều đã quên hôm nay là hoàng đế ngày sinh, không khóc ho nhẹ một tiếng, xoay người hướng về phía trước nói: “Bệ hạ, hôm nay là ngài Thanh Uyển liếc mắt một cái, thấy nàng liền ngồi ở Chung Như Anh hạ đầu, không khỏi hơi hơi kinh ngạc, trong lòng suy đoán thân phận của nàng.Trên mặt lại giơ lên tươi cười nói: “Đây là ta Đại Sở chúc mừng Lương Đế Thanh Uyển liếc mắt một cái, cùng còn ở trong lòng suy tư chính sử bất đồng, hắn cơ hồ là nháy mắt liền nhận ra Lâm Thanh Uyển thân phận.Đương kim Đại Lương có thể ngồi ở Chung Như Anh hạ đầu nữ tử, trừ bỏ Lâm Thanh Uyển còn có ai? Lại xem nàng cùng có nhân vài phần tương tự khuôn mặt, Cơ Nguyên càng xác định.Trận này nước miếng truồng cùng với Sở Quốc thọ lễ kết thúc, Đại Lương cũng không khi dễ bọn họ, thỉnh bọn họ ghé trên, sau đó đại gia liền bắt đầu cấp hoàng đế chúc thọ, thuận tiện quan sát Đại Sở đưa thọ lễ.Đại Sở đưa thọ lễ thực phong phú, vì tỏ vẻ đại quốc phong phạm, trong đó còn có một thanh Võ Đế dùng quá ngọc như ý.Tuy rằng mấy thứ này đều không thể đổi thành tiền mặt, vẫn là địch quốc đưa, nhưng Lương Đế vẫn là rất vui vẻ.Bàn tay vung lên làm người thu, sau đó thường chính sử một chén rượu, xem như cảm kích Sở Đế chúc mừng.Chính sử khóc miệng hơi kiều uống kia ly rượu, hắn bên cạnh Cơ Nguyên yên lặng mà nhìn trước mắt chén rượu không nhúc nhích, trong lòng bình tĩnh không gợn sóng, cũng không có nói tinh chính sử.Cái này làm cho vẫn luôn âm thầm lưu ý hắn Lư

Chân, trong lòng buông lỏng, nảy một thảng mơ phát hiện miệng có điểm làm, bung lên chén rượu tới đang muốn uống một ly liền phát hiện đối diện Lâm Thanh Uyển cũng khuôn mặt buông lỏng, mới vừa đem ánh mắt từ Cơ Nguyên nơi đó thu hồi tới, hắn không khỏi trong lòng vừa động, liền nhìn chăm chăm Lâm Thanh Uyển xem.Lâm Thanh Uyển vừa lúc thu hồi ánh mắt ngẩng đầu lên nhìn về phía đại điện, liền thăng tấp mà cùng Lư Chân đối thương mắt, nàng hơi hơi sững sót, sau đó cong môi cười, nâng chén hướng đối diện xa xa một kính.Lư Chân chọn môi cười, đáp lễ một ly, hắn rũ xuống đôi mắt tưởng: Không hổ là Lâm Giang ruột thịt muội muội, đều là nhân tình, lúc này mới bao lớn a.

Chương 238: Áp chế

Lâm Ngọc Tân ngồi ở Lâm Thanh Uyển phía sau, nhìn cô cô cùng Lư thúc thúc có qua có lại, nhịn không được chớp chớp mắt, vừa lúc làm mới lạc buông chén rượu chú ý bên này chính sứ thấy, hắn trong mắt hiện lên kinh diễm, nhìn về phía hoàng đế cười hỏi, “Chung tướng quân thần võ phi thường, cái này tại hạ là nhận được, liền không biết ngồi ở tướng quân hạ đầu vị này chính là...”Lâm Thanh Uyển đôi tay nâng chén hướng hắn ý bảo cười nói: “Tại hạ Lâm Thanh Uyển, Tống chính sứ có thể kêu ta Lâm quận chúa, bất quá người bình thường càng ái kêu ta Lâm cô nãi nãi.”Trong điện vang lên tiếng cười, Chung Như Anh càng là không kiêng nể gì chụp cái bàn cười nói: “Nên kêu Lâm cô nãi nãi, ai, tiểu tử, mau gọi tới ta nghe một chút.”Tống Tinh sắc mặt cứng đờ, khách khí có lẽ kêu một tiếng “Lâm quận chúa”, sau đó ánh mắt nhìn về phía nàng phía sau nói: “Kia nghĩ đến vị này đó là Lâm công chi nữ Lâm huyện chủ đi, Tống mỗ chính là kính đã lâu huyện chủ đại danh.”Lâm Ngọc Tân chính vui sướng, nghe vậy sững sốt, nàng thuận miệng liền nhận được, “Ta nào có cái gì đại danh, Tống chính sứ chẳng lẽ là đem ta trở thành ta cô cô?”Nàng một cái cô nương gia, mấy năm nay lại ở giữ đạo hiếu, căn bản không nổi danh, nơi nào tới đại danh? Tống Tinh cười nói: “Dù chưa nghe nói qua, nhưng xem huyện chủ phong tư lối lạc liền cũng biết tương lai tất nổi danh dương tú hải, tiện lợi tại hạ trước tiên chúc mừng.”“Quý quốc đều như vậy ba hoa chích choè sao?” Lâm Thanh Uyển tiếp nhận hắn nói hỏi, “Mặc kệ thật giả, trước thổi một hồi?”Lư Chân lập tức theo lời này trầm khuôn mặt nói: “Kia xem ra quý quốc cũng không thành tâm nói cùng, chỉ sợ hiện tại nói chuyện cũng vô dụng, qua đi các ngươi hơn phân nửa vẫn là muốn xé bỏ.”“Kia còn nói cái gì?”Trần thượng thư lập tức châm chọc nói: “Nhân lúc còn sớm rời đi, cũng miễn cho lãng phí chúng ta thời gian cùng tinh lực.”Mặt khác đại thần cũng sôi nổi khẩu phật, rốt cuộc hắn có thể “Từ không thành có” nói Lâm Ngọc Tân nổi danh, tự nhiên cũng có thể “Từ không thành có” nói chút lời nói dối tới lừa gạt bọn họ, bọn họ đối Đại Sở sứ thần thành tin tỏ vẻ hoài nghi.Tống Tinh ngắn ngoi, hắn chỉ là thấy mỹ nhân liền nhịn không được thuận miệng nói một câu, như thế nào liền xả đến thành tin lên đây?Ngồi ở

hắn bên người Cơ Nguyên vẫn như cũ rũ mắt xem trên bàn chén rượu, không nói một lời, dường như không thấy được bọn họ chính sử ở bị người nhầm vào một ít.Đứng ở Tống Tình phía sau thuộc liêu nhịn không được âm thầm kéo kéo Cơ Nguyên vạt áo, khẩn cầu nhìn hắn.Cơ Nguyên hơi hơi nghiêng đầu nhìn thoáng qua hắn vạt áo, vẫn như cũ nhảm chặt miệng không nói lời nào.Dọc theo đường đi hắn liền đè điểm quá, thận là sứ thần, nên nói lời nói khi muốn nói, nhưng không nên nói khi liền bế khẩn miệng, rốt cuộc đối phương còn trẻ, lại chỉ như vậy vài đoạn ngoại giao kinh nghiệm, ở Đại Lương sân nhà, hay là nên cẩn thận vì thượng.Nè hà đối phương không nghe, làm hắn chuyện gì?Có thể nhắc nhở kia một câu đã là hắn lớn nhất nhượng bộ.Cơ Nguyên dứt khoát nhảm mắt dường thần lên, thái độ của hắn Đại Lương quân thần đều thấy được, không nói Lương Đế, chính là các đại thần đều tinh thần chấn động, lại liên hợp lại chèn ép Tống Tình.Tống Tình vẫn là có vài phần thông minh, thả mồm miệng lanh lợi, bằng không cũng sẽ không bị nhâm mệnh làm sứ thần, nhưng hắn rốt cuộc tuổi trẻ, luận mưu lược tâm cơ còn so ra kém này đó Đại Lương lão thần, bởi vậy không hai cái hiệp liền bị bại không muốn không muốn.Hắn cường chống trên mặt bất biến sắc, nhịn không được đi liếc Cơ Nguyên.Cơ Nguyên vẫn như cũ nửa rũ mắt không nói lời nào, Tống Tình thấy, trong lòng không khỏi một trận buồn bực, hoàng dương còn tưởng rằng người này sẽ tận tâm phụ tá hắn giúp đỡ Đại Sở đâu, kết quả đâu, mắt thấy hắn bị khó xử thế nhưng một câu đều không nói.Làm người thần lại bất tận thần trách, tính cái gì dạy học và giáo dục tiên sinh?Này rất nhiều sự đều là Đại Sở xâm chiếm khiến cho, thấy Đại Sở sứ thần bị chèn ép, hoàng đế tâm tình thực tốt liền uống lên tam ly rượu, sau đó liền có chút phía trên.Để tránh thất nghi, hoàng đế quyết đoán mở miệng thế Tống Tình đánh cái giáng hòa, sau đó đại gia tiếp tục ăn ăn uống uống, nhìn xem vũ, nghe một chút ca, hoàng đế nhảm mắt dường thần.Tống Tình liếc liếc mắt một cái Lâm Ngọc Tân, lại không cảm thấy nàng khả nhân, lại liếc liếc mắt một cái Lâm Thanh Uyển, thế nhưng phá lệ cảm thấy mỹ nhân cũng có thể ác lên.Xem đối hạ Tống Tình, Lâm Thanh Uyển liền cảm thấy mỹ mãn ăn ăn uống uống.Bất quá là cái ngoại thích trung ăn chơi trác táng, còn dám tiểu tưởng nhà bọn họ Ngọc Tân, Lâm Thanh Uyển nhìn đến hắn nhìn về phía Ngọc Tân ánh mắt khen, hận không thể đem hắn tròng mắt đào ra.Chung Nhu Anh hiển nhiên rất có đồng cảm, tiến đến Lâm Thanh Uyển bên tai nói: “Thật muốn đem hắn kia tròng mắt đào xuống dưới.”Yến hội dần dần buông ra, trong điện người ở nâng chén lại chúc phúc quá hoàng đế sau liền đi lại lên, Lư Chân liền dẫn đầu cầm lấy chén rượu đi hướng Cơ Nguyên.Cũng có thanh niên tài tuấn đi tới Lâm Ngọc Tân mấy cái nữ hài bên người, nâng chén kính các nàng rượu, cũng nói chuyện với nhau lên.Đây là mỗi một lần yến hội đều có hạng mục, chưa lập gia đình nam nữ nhóm cùng nhau thân

cận a!Lâm Thanh Uyển mặc kệ Lâm Ngọc Tân cùng mấy nũ hài tử một khói đi chơi, khéo mắt dư quang nhưng vẫn đánh giá kia mấy cái nam hài, cùng với Lâm Ngọc Tân thân sắc.Thấy kia mấy cái nam hài thấy Lâm Ngọc Tân trong mắt cũng đều hiện lên kinh diễm, nhưng ánh mắt trong sáng, không thấy một tia dâm loạn, Lâm Thanh Uyển âm thầm gật đầu, chỉ cần không giống vừa rồi Tống Tình giống nhau mạo phạm liền hảo.Lâm Thanh Uyển thu hồi ánh mắt, nhìn về phía đối diện chính nói chuyện Lư Chân cùng Cơ Nguyên, nghĩ nghĩ, đứng dậy bưng chén rượu qua đi.Cơ Nguyên nhìn qua, hơi hơi ngồi ngay ngắn.Lâm Thanh Uyển nâng chén kính hàn, “Cơ tiên sinh, gia huynh từng trước đây sinh nơi đó nghe qua khóa, tính ra ngài cùng gia huynh có nửa sự chi ân, này một chén rượu ta thế gia huynh kính ngài.” Cơ Nguyên trong lòng thở dài một tiếng, bưng chén rượu đứng dậy nói: “Lệnh huynh với dân hậu thế đều có đại ân, ta so với kém xa, nào dám chịu hàn kính, phải làm ta kính lệnh huynh mới là.” Dứt lời đem ly trung rượu uống một hơi cạn sạch, Cơ Nguyên lại lần nữa thở dài: “Nếu là lệnh huynh còn sống...” Nếu là Lâm Giang còn sống, kia Đại Lương thực lực khẳng định sẽ càng cường, Giang Lăng chỉ sợ sẽ là một loại khác tình huống, bọn họ Cơ gia khả năng cũng sẽ cùng hiện tại bất đồng.Lâm Thanh Uyển đồng dạng đem ly trung rượu uống một hơi cạn sạch, đối Cơ Nguyên hơi hơi gật đầu lui về phía sau khai. Trước khi đi đổi thượng một bên Tống Tình ánh mắt, nàng nhịn không được chọn môi cười, hơi hơi gật đầu nói: “Tống chính sử cần phải ăn ngon uống tốt, làm chúng ta Đại Lương tẫn một làm hết lễ nghĩa của chủ nhà.” Tống Tình đã lĩnh giáo qua vị này quận chúa lợi hại, kéo kéo khéo miệng nói: “Lâm quận chúa khách khí, ta sẽ tận tâm nhám nháp.” Hai bên sai thân mà qua, ngày này trừ bỏ chúc thọ cùng thường thường bắn thiêu hạ Đại Sở sứ thần ngoại không hề đề hoà đàm việc.Thật sự là Cơ Nguyên xuất hiện quá mức đột nhiên, hai bên tin tức không đổi tè, cho nên bọn họ đến trước tra tra.Cho nên hoàng đế rất là tùy hứng đương điện tuyên bố hàn quá lớn thọ muôn cùng dân cùng hoan, không chỉ có làm người ở trong thành quan trọng địa phương phóng pháo hoa pháo trúc, còn nhiều phóng đại thần nhóm hai ngày giả, làm cho bọn họ về nhà hảo hảo nghỉ ngơi nghỉ ngơi.Rốt cuộc phía trước hơn một tháng đại gia lại muốn đánh giặc, lại phải cho hàn chuẩn bị thọ lễ cũng rất mệt, không gặp Thôi thượng thư đều mệt trúng tuyển phong sao?Vì thế chúng thần vui sướng ứng, nhưng ra điện vẫn là đến âm thầm tăng ca, các loại con đường đều dùng tới, cần phải nhanh nhất tốc độ đem Cơ Nguyên vì sao chạy đến Đại Sở đi, còn xuất sĩ sự điều tra rõ.Nhưng này cũng không phải nhất thời có thể tra được, nhưng bọn hàn không thể vẫn luôn như vậy kéo không thượng triều, cho nên tung đến Giang Lăng cầu học quá triều thần còn lấy học sinh thận phận tới cửa bái phỏng Cơ Nguyên, nói bóng nói gió nguyên nhân.Chỉ tiếc Cơ Nguyên miệng thực khẩn, thả mưu lược tâm trí toàn không ở bọn họ

dưới, bọn họ căn bản thăm không ra a.Chính là Lư Chân cũng giống nhau, nhưng hắn rốt cuộc đối Cơ Nguyên hiểu biết nhiều một ít, bởi vậy hỏi nhiều hai câu, “Cơ tiên sinh, ngài tôn tử năm nay hắn là cũng cập quan đi, không biết hiện tại là ở Giang Lăng, vẫn là Đại Sở?” Cơ Nguyên dừng một chút sau nói: “Hắn ở Đại Sở.” Lư Chân hơi hời kinh ngạc, sau đó liền cười hỏi, “Kia lệnh cháu gái đâu?” Cơ Nguyên rũ xuống đôi mắt nói: “Nàng cũng ở Đại Sở.” Lư Chân liền lo lắng nói: “Tiên sinh nếu gặp nạn ngôn chổ không bằng nói cho học sinh, học sinh có lẽ có thể giúp ngài.” Hắn cũng có chút hoài nghi Sở Đế đem Cơ gia người làm con tin áp chế Cơ Nguyên, nếu quả thực như thế, Giang Lăng phủ bọn học sinh sẽ không ngồi xem mặc kệ, nước miếng đều có thể đem hắn chết đuối. Cơ Nguyên lại lắc lắc đầu, thở dài nói: “Ngươi nghĩ nhiều, Sở Đế đối ta rất là lễ ngộ, cũng không có hiếp bức.” Cơ gia sự phức tạp thật sự, Cơ Nguyên nhất thời cũng không biết nên như thế nào cùng Lư Chân nói, thả bọn họ giao thiệp không hảo ngôn thâm, rốt cuộc bọn họ hiện tại tương ứng quốc gia nãi đối địch, liên tính hắn không phải cam tâm tình nguyện xuất sĩ, cũng không muốn đem Đại Sở nội chính bại lộ ở Đại Lương trước mặt. Cơ Nguyên không muốn thâm nói, nhưng Lư Chân nhiều ít có chút suy đoán, tỏa định phương hướng sau liền hảo tra xét, ra cửa không bao xa liền phân phó thủ hạ, “Đi tra tra Cơ tiên sinh tôn tử cùng cháu gái, đặc biệt là hắn cháu gái.” Thủ hạ thấp giọng đồng ý, mới đi ra ngoài lại liêu mành tiến vào nói: “Đô hộ, phía trước là Lâm quận chúa xe ngựa.” Lư Chân vén lên mành xem qua đi, Lâm Thanh Uyển cũng chính liêu mành nhìn qua, hai người nhìn nhau cười, Lâm Thanh Uyển cười nói: “Lư đại nhân nếu không vội, cùng nhau uống ly trà?” “Hảo.” Hai người gần đây tuyển một nhà nhìn qua cũng không tệ lầm quán trà đi vào, tìm cái ghế lô sau, Lâm Thanh Uyển tự mình cho hắn pha trà, “Nhưng thật ra xảo, còn tưởng rằng không thể ở trước khi đi thấy ngài một mặt đâu.” Lư Chân cười nói: “Ta khó được hồi một lần kinh thành, cho nên lần này cùng bệ hạ nhiều thỉnh mấy ngày giả, đảo so trong kinh đồng liêu nhóm nhàn hạ công phu còn nhiều, quận chúa nếu có việc tìm ta, chỉ lo đi Lư gia hảo. Cho nên quận chúa không cần cố ý ở trên đường đỗ ta.” Lâm Thanh Uyển nhường mày cười nói: “Nếu ta nói thật là vừa khéo, Lư đô hộ cũng không tin đi?” “Tin,” Lư Chân nâng chén cười nói: “Hạo Vũ thân muội muội, điêm này danh dự vẫn phải có.” Lâm Thanh Uyển liền cười ha ha lên, sau đó nói: “Ta thật đúng là cố ý ở chổ này đỗ Lư đô hộ, rốt cuộc ta nhận thức người trung, cũng liền ngài cùng Cơ tiên sinh nhất chín, cho nên có chút lời nói tự nhiên cũng chỉ có thể hỏi ngài.” Lư Chân nhường mày hỏi, “Không biết quận chúa muốn hỏi cái gì?” “Ta muốn hỏi một chút Cơ tiên sinh đi Đại Sở, kia hắn cất chúa những cái đó thư đâu?” Lâm Thanh Uyển nói: “Bệ hạ thường ta một tòa lâu, ta tính toán tận khả năng nhiều cất chúa thiên hạ thư tịch, làm một gian Duyệt Thư Lâu, ngài xem hắn nhưng sẽ nguyện ý cho ta

mượn chút thư in ấn?" Lư Chân sững sót, hắn cho rằng Lâm Thanh Uyển muốn hỏi chính là Cơ tiên sinh vì sao đi Đại Sở, không nghĩ tới nàng lại là vì thư mà đến. Kỳ thật Lâm Thanh Uyển hôm qua ở trong hoàng cung liền muốn hỏi Cơ tiên sinh, nhưng lần đầu gặp mặt liền cùng người mượn đồ vật không tốt, nàng đành phải kiêm chế xuống dưới. Nhưng tới rồi hôm nay lại đột nhiên phát hiện nàng cùng Cơ Nguyên không có giao tình, tùy tiện tới cửa cũng không tốt, còn phải mượn cái người giới thiệu a. Lâm Thanh Uyển đem nàng nhận thức người suy nghĩ một vòng, vẫn là cảm thấy Lư Chân nhất thích hợp.

Chương 239: Tiến thoái lưỡng nan

Lư Chân rũ mắt nghĩ rằng: “Cơ tiên sinh suốt đời đều tận sức với giáo dục, ta tưởng hắn sẽ không cự tuyệt, ta có thể giúp người hỏi một câu.” Lâm Thanh Uyển liền đứng dậy tạ nói: “Ta đây trước tiên ở nơi này cảm tạ Lư đô hộ.” Tìm cái thời gian, Lư Chân lại đi bái kiến Cơ Nguyên, cùng lần trước không giống nhau, lúc này đây hắn ở trong phòng dừng lại thời gian rất dài, hơn nữa lúc đi còn đem Cơ Nguyên cấp mang đi. Vốn đang bình yên ngồi ở trong phòng uống trà Tống Tinh nhịn không được cả kinh, buông chén trà kinh ngạc hỏi: “Hắn đi theo Lư Chân đi rồi? Làm gì đi?” Thuộc quan nào biết bọn họ đi đâu vậy? Hắn bất quá là phụng mệnh qua lại bẩm thô, bất quá hắn không dám như vậy trả lời, tìm cái lây có nói: “Kia Lư Chân bên người đi theo không ít hộ vệ, hạ quan chờ không dám đuổi kịp.” Tống Tinh hợp lại mi nghĩ rằng, “Cơ tiên sinh hắn là sẽ không phản bội ta Đại Sở đi?” Thuộc quan nghĩ lắc đầu nói: “Cơ tiên sinh không phải loại người như vậy, hắn hoặc là hai bên không dựa, không giúp Đại Sở, cũng sẽ không giúp Đại Lương, thật muốn hai nước tuyển một quốc gia, cũng nên là chúng ta Đại Sở. Cơ tiêu thư chính là phải làm chúng ta Thái Tử Phi.” Tống Tinh mày khẽ buông lỏng, gật gật đầu nói: “Vậy là tốt rồi, chờ Cơ tiên sinh đã trở lại nói cho ta một tiếng, tuy rằng không nghi ngờ hắn cùng Đại Lương thông ngoại hợp, nhưng cũng phải biết rằng chút Đại Lương tình huống, này với chúng ta đàm phán có chỗ lợi.” Thuộc quan đồng ý. Cơ Nguyên là cùng Lư Chân đi gặp Lâm Thanh Uyển, hắn đối với Lâm Thanh Uyển Duyệt Thư Lâu rất có hứng thú, tuy rằng biết này một chuyện làm không hảo sẽ bị người hoài nghi, nhưng hắn vẫn là đi. Làm người trong thiên hạ toàn thức thư biết lễ là hắn suốt đời lý tưởng, hắn nguyện ý vì hai đứa nhỏ chiết tiết, lại không muốn từ bỏ cái này lý tưởng. Lâm Thanh Uyển cái này Duyệt Thư Lâu kỳ thật cùng hắn thư viện có hiệu quả như nhau chỗ, liền không biết đối phương là thiệt tình muốn làm cái này Duyệt Thư Lâu, vẫn là vì thu mua nhân tâm. Nếu là đệ nhất loại tự nhiên hảo, nhưng Cơ Nguyên hy vọng hai người đều có, như vậy này đồng Duyệt Thư Lâu mới có thể lâu dài. Có lý tưởng, có ích lợi, một sự kiện mới hảo làm, tỷ như hắn ở Giang Lăng làm kia sở thiên hạ thư viện, lúc trước có thể làm lên là bởi vì

lúc ấy hoàng đế lòng mang thiên hạ, trong lòng có lý tưởng, cũng tưởng hợp lại tǎn người trong thiên hạ mới, cho nên hǎn mới làm được lên.Mà hiện tại, Mạnh thị trong lòng chỉ có ích lợi, không hề có cùng hǎn giống nhau lý tưởng, thiên hạ thư vien cũng liền tan.Lâm Thanh Uyển thu được Lư Chân tin tức sau liền ở Trạng Nguyên trong lâu định rồi vị trí, Cơ Nguyên đến lúc đó nàng đã trước tiên chờ lại ghé lô.Nhìn đến Lư Chân xe ngựa ngừng ở dưới lâu, Lâm Thanh Uyển liền mang theo Lâm Ngọc Tân cùng Lâm Hữu đi xuống tiếp người.Cơ Nguyên xuống xe ngựa nhìn đến đi theo Lâm Thanh Uyển phía sau một nam một nữ, nhịn không được sững sốt, Lâm Thanh Uyển chưa cho bọn họ giới thiệu, mà là nghiêng người cười nói: “Cơ tiên sinh bên trong thỉnh.” Cơ Nguyên hơi hơi chắp tay hành lễ, “Lâm quận chúa khách khí, ngài trước hết mời.” Hai người cùng nhau hướng trên lâu đi, Lâm Hữu cùng Lâm Ngọc Tân lại thỉnh Lư Chân đi trước, lúc này mới tất cung tát kính theo ở phía sau lên lâu.Trạng Nguyên trong lâu còn tính nao nhiệt, thả phần lớn là kinh thành nhân sĩ, đại gia không quen biết Lâm Thanh Uyển cùng Cơ Nguyên, lại nhiều ít cảm thấy Lư Chân quen mặt, nhất thời không khỏi nhìn qua.Lâm Thanh Uyển mắt nhìn thẳng đem Cơ Nguyên thỉnh đến ghé lô, Lâm Hữu cơ linh cùng Lâm Ngọc Tân cùng nhau cho đại gia pha trà, sau đó liền cung tay thối lui đến Lâm Ngọc Tân phía sau trạm hảo.Ngoài ba người chỉ có Lâm Thanh Uyển phía sau đứng hai người, đảo sán đến nàng thế đại dường như.Nàng hiển nhiên cũng không dự đoán được điểm này, nhịn không được một nhá, đối hai đứa nhỏ nói: “Các ngươi cũng ngồi xuống đi, Lư đô hộ cùng Cơ tiên sinh đều không phải người ngoài.” Lư Chân hơi mỉm cười, “Đúng là, các ngươi đều ngồi xuống đi, bằng không các ngươi cô cô chỉ sợ nếu không tự tại.” Lâm Thanh Uyển liền đổi Cơ Nguyên cười nói: “Làm Cơ tiên sinh chê cười.” Lâm Thanh Uyển như vậy hào phóng, Cơ Nguyên đương nhiên sẽ không bụng dạ hẹp hòi để ý, khẽ cười nói: “Quận chúa khách khí, bọn họ vẫn là hài tử, đích xác nên mang ra tới trông thấy việc đòi.” “Đúng là đạo lý này,” Lâm Thanh Uyển gật đầu cười nói: “Còn có một chút còn lại là bởi vì sau Duyệt Thư Lâu cũng là muôn giao cho bọn họ quản lý, cho nên có một số việc bọn họ vẫn là ngay từ đầu liền biết đến hảo, đảo miễn cho tương lai ta lại một chút một chút dạy bọn họ.” Lâm Thanh Uyển làm hai người ngồi xuống, liền đi thẳng vào vấn đề nói: “Lần này thỉnh Cơ tiên sinh tới là vì Duyệt Thư Lâu thư, ngài cũng biết, thiên hạ thư tịch dữ dội nhiều, ta chờ có được nhưng có một hai phần mười liền tính phong phú, cho nên ta Lâm thị tàng thư tuy nhiều, nhưng cũng có rất nhiều bất tận chỗ, lúc này mới yêu cầu Cơ tiên sinh hỗ trợ.” Cơ, là cổ họ, giống nhau còn bảo trì loại này dòng họ gia tộc đều tương đối cổ xưa, không nói bọn họ tàng thư, liền nói Cơ Nguyên dạy học nhiều năm như vậy tới chậm rãi bắt được liền không biết có bao nhiêu.Chưa chắc có Lâm thị nhiều, nhưng cũng khẳng định không ít.Cơ Nguyên gật gật đầu,

hắn đích xác có không ít thư, hiện giờ còn lưu tại Giang Lăng phủ đâu.Bất quá những cái đó thư đều không dẫn nhân chủ mục, sẽ không có người đi đoạt lấy hoặc chiếm hữu, nhưng thật ra an toàn thật sự, hắn tò mò hỏi Lâm Thanh Uyển, “Lâm quận chúa này tòa Duyệt Thư Lâu tính toán làm sao bây giờ? Người nào khả quan, lại như thế nào kinh doanh?”“Bất luận kẻ nào đều khả quan, bất luận là vương tử vẫn là khất cái, chỉ cần đôi tay khiết tịnh liền đều có thể nhập lâu xem thư,” Lâm Thanh Uyển nói: “Giai đoạn trước tự nhiên đến dựa đầu nhập tới duy trì vận chuyển buôn bán, nhưng ta hy vọng tương lai nó có thể tự cấp tự túc, thậm chí là có lợi nhuận mở rộng Duyệt Thư Lâu quy mô.”“Tự cấp tự túc? Lấy cái gì vì thu vào?”“Bán thư,” Lâm Thanh Uyển nói: “Tuy là Duyệt Thư Lâu, nhưng nó cũng bán thư. Một quyển hảo thư, luôn có tướng có được nó người, có thể tùy thời tùy chỗ lật xem, lúc này có người tưởng mua, chúng ta liền bán.”“Đây là một phương diện, về phương diện khác, ta còn hy vọng Duyệt Thư Lâu có thể trợ giúp một ít nghèo khó học sinh, có người mua thư, chúng ta đây phải ấn thư, nhưng in ấn phí tổn quá cao, trừ phi đổi phương yêu cầu đại phê lượng thư, bằng không chỉ một quyển hai bốn nói, điêu khắc thư bản liền không có lời, cho nên chúng ta yêu cầu người chép sách.”Kỳ thật hiện tại trên thị trường lưu thông thư đại đa số đều là sao, trừ bỏ một ít nhu cầu lượng khá lớn thư tịch sẽ in ấn ngoại, đại bộ phận hiệu sách càng thích thỉnh thư sinh nhóm chép sách.Phí tổn thấp, tốc độ còn nhanh.Phải biết rằng một quyển sách mới, quang bản khắc liền có khả năng muộn đi một cái tháng sau a, đoán cũng cần hơn mười ngày.Mà ngắn văn chương, một cái thư sinh có lẽ chỉ cần sao một hai ngày liền ra tới.Thân là thâm niên giáo dục giả Cơ Nguyên tự nhiên biết điểm này, hắn chính là cấp không ít học sinh đều giới thiệu qua chép sách việc.Nhưng đây là hắn dạy học rất nhiều năm về sau mới biết được đạo lý, rốt cuộc hắn từ nhỏ y phục thường thực vô ưu, trước kia tuy cũng biết có bằng hữu thường xuyên cấp hiệu sách chép sách, nhưng cụ thể như thế nào thao tác hắn cũng không biết.Chờ hắn biết khi hắn sớm đã làm người sư, hắn thế mới biết, bàn hàn học sinh rốt cuộc quá đến có bao nhiêu khổ.Hắn không nghĩ tới Lâm Thanh Uyển một cái dường ở khuê phòng cô nương thế nhưng ở như vậy tuổi tác liền thế ngộ tới rồi bọn họ vất vả, còn chuyên môn vì bọn họ cung cấp một cái con đường.Lâm Thanh Uyển đem nàng định Duyệt Thư Lâu quy củ đưa cho Cơ Nguyên xem, đây là nàng căn cứ kiếp trước thư viện cùng một ít hiệu sách quản lý quy tắc lại kết hợp thời đại này đặc thù định, nàng hy vọng Cơ Nguyên có thể giúp nàng nhìn xem hay không còn có không đủ chỗ.Cơ Nguyên xem đến trong mắt tia sáng kỳ dị liên tục, đặc biệt là ở Lâm Thanh Uyển đánh dấu nhiều chức nghiệp phát triển nơi đó nhiều dừng lại trong chốc lát.Hắn kích động đến đứng lên tại chỗ xoay hai cái vòng, cao hứng đối Lâm Thanh Uyển nói: “Chiều quận chúa như thế thiết trí, Duyệt Thư Lâu chỉ cần tồn tại trên dưới một trăm

năm, thiên hạ gì sâu không đồng nhất thống, bá tánh gì sâu không âm no?" Lư Chân nghe vậy kinh ngạc nhìn về phía Cơ Nguyên trong tay quyển sách, lại quay đầu đi xem Lâm Thanh Uyển. Lâm Thanh Uyển tặc cười nói: "Cơ tiên sinh quá khen, này Duyệt Thư Lâu có thể làm thành cái dạng gì còn không nhất định đâu." "Nhất định có thể làm hảo," Cơ Nguyên nghiêm túc đối nàng nói: "Quận chúa cần phải nỗ lực a." Lâm Thanh Uyển cũng thu hồi trên mặt tươi cười, trịnh trọng cùng đối phuông nói: "Cơ tiên sinh yên tâm, Thanh Uyển sẽ toàn lực ứng phó." Cơ Nguyên liền hít sâu một hơi nói: "Quận chúa yên tâm, ta những cái đó tàng thư quay đầu lại đều đưa đến người nơi đó đi, hy vọng có thể cho người chút trợ giúp." Lâm Thanh Uyển kinh hỉ, "Đa tạ Cơ tiên sinh, ngài yên tâm, những cái đó thư ta chỉ dùng làm nguyên bản, đãi ta án ra phó bản tới liền đem nguyên bản trả lại." Lâm Thanh Uyển còn cười nói: "Ngài thư quá nhiều, ta là không có khả năng từng cuốn mua, cho nên ta sẽ làm người ghi nhớ muôn án thư tịch, về sau phàm là bán ra một quyển, ngài đều nhưng phân đến trong đó tam thành tiền lời." Cơ Nguyên lại lắc lắc đầu nói: "Không cần, những cái đó thư lưu tai ta trên tay cũng chính là một đồng trang giấy mà thôi, đưa đến người trên tay mới xem như thư đâu." Lâm Thanh Uyển cười cười, trong lòng cũng đã lấy định rồi chủ ý, những cái đó tiền tất là phải cho đối phuông, nàng nhưng không cùng đối phuông nói cái gì văn nhân khí tiết cùng hơi tiền vị. "Những cái đó thư ta như thế nào lấy?" Nếu đối phuông đã đáp ứng mượn, Lâm Thanh Uyển tự nhiên muôn lo lắng lấy vấn đề, "Duyệt Thư Lâu Tô Châu bên kia đã ở trù bị, sang năm đầu xuân có lẽ là có thể kiến thành, cho nên ngài xem..." Cơ Nguyên cười nói: "Quận chúa chỉ lo an tâm ở Tô Châu bên kia chờ, thư tự nhiên sẽ đưa đến tay của ngài." Lâm Thanh Uyển thấy hắn vô tình nói chuyện nhiều, liền cũng không hề hỏi, giơ lên chén trà cười nói: "Đa tạ Cơ tiên sinh tương trợ, ta lấy trà thay rượu kính ngài, hôm nào tìm cái hảo thời gian, ta phải hảo hảo tạ một chút ngài." Cơ Nguyên hơi hơi mỉm cười, nâng chung trà lên tới uống lên. Lư Chân ánh mắt liền không khỏi dừng ở Duyệt Thư Lâu kia bốn quyển sách thượng, Duyệt Thư Lâu thực sự có như vậy hảo? Đáng giá Cơ tiên sinh như thế lo lắng. Cơ Nguyên ánh mắt hắn là tin tưởng, chính là, Duyệt Thư Lâu không phải cùng cái thư phô giống nhau sao? Chẳng qua lớn hơn một chút, thư càng toàn một ít thôi. Hiện tại thư phô cũng không ngăn cản thư sinh đi vào đọc sách, tuy ngẫu nhiên có chút xem thường, nhưng chủ quán cũng không sẽ đuổi người. Chép sách, các hiệu sách không đều như vậy sao? Cho nên rõ cuộc có cái gì đáng giá Cơ tiên sinh như vậy tôn sùng? Lư Chân duỗi tay thăm hướng sách, Lâm Hữu tiến lên cho hắn châm trà, vừa lúc chặn hắn động tác, chờ đây ra khi, Lâm Ngọc Tân đã đem quyển sách thu hồi tới. Lư Chân trùu trùu khoe miệng, còn cho hắn bảo mật, nhưng chờ Duyệt Thư Lâu lạc thành hắn không giống nhau sẽ biết sao? Cơ Nguyên đem này một đôi tiểu nhi nữ

động tác xem ở trong mắt, không khỏi đánh giá cẩn thận Lâm Hữu cùng Lâm Ngọc Tân, thấy một cái thông minh anh tuấn, một cái ngoan ngoãn thông tuệ, nhin không được hâm mộ nói: “Lâm quận chúa hảo phúc khí a.” Lâm Thanh Uyển theo hán ánh mắt nhìn lại, nhin không được khoe miệng hơi kiều, “Cơ tiên sinh không cần hâm mộ ta, ngài không cũng có một đôi ngoan ngoãn hiểu chuyện cháu trai cháu gái sao?” Cơ Nguyên trên mặt tươi cười hơi đậm, không có gật đầu, cũng không có lắc đầu, chỉ là nói: “Bọn họ so với người này đối chất nhi chất nữ nhưng kém xa.” Lâm Thanh Uyển nhin không được ngo Lư Chân liếc mắt một cái, vừa lúc cùng đối phương tầm mắt đối thuong, hai người dời đi ánh mắt, đều có chút suy đoán, xem ra Cơ Nguyên xuất hiện ở Đại Sở, vấn đề thật sự xuất hiện ở hán cắp kia cháu trai cháu gái trên người. Ở Trạng Nguyên lâu dùng quá cơm, Lư Chân liền đem Cơ Nguyên đưa về đến trạm dịch. Tống Tinh xem bên ngoài thái dương đều sấp lạc sơn, một khuôn mặt xanh mét xanh mét, bất quá thật đối thuong Cơ Nguyên khi hán vẫn là thu liễm thân sáu, cười tiến lên nghênh đón nói: “Cơ tiên sinh đã trở lại? Mau bên trong thỉnh.” Cơ Nguyên nhin không được dừng lại bước chân nhìn đối phương liếc mắt một cái, hơi hơi gật đầu sau nói: “Chính sử trước hết mời.” Tống Tinh ý cười càng sâu, hán khom người cười nói: “Cơ tiên sinh khách khí, ta là vẫn bối, ngài kêu ta tiểu Tống liền hảo, huống chi vẫn bối về sau còn phải đi theo Thái Tử Phi kêu ngài một tiếng gia gia đâu.” Cơ Nguyên nhàn nhạt nói: “Chính sử khách khí, chúng ta hiện giờ là bên ngoài vì công, tự nhiên là án triều đình chức quan tới luận tôn ti, nếu là đều lấy tư luận, kia chẳng phải là lộn xộn?” Tống Tinh cũng không cùng hán tranh luận, cười cười nói: “Cơ tiên sinh nói được là, tư là tư, công là công, chúng ta đích xác không hảo lẩn lộn. Đúng rồi, ngài hôm nay đây là đi đâu nhỉ? Ngày mai Đại Lương liền khai án, ngài nghĩ kỹ rồi này hoà đàm nên như thế nào nói sao?” “Ngài là chính sử, hạ quan tự nhiên là nghe ngài.” “Tiên sinh lại cùng vẫn sinh khách khí, bệ hạ phái ngài lại đây chính là tưởng ngài tài hoa hơn người, ăn nói hơn người, nhất định có thể chúc ta nhất cử đem Đại Lương bắt lấy...” Cơ Nguyên trong lòng buồn cười, nhin không được dạy hán nói: “Tống đại nhân, hoà đàm cùng nói quốc không giống nhau, hoà đàm đầu tiên phải có đó là thành ý, huống chi Đại Sở mới bại trận lui binh, không nên quá mức trương dương, để tránh chọc Đại Lương bất mãn...” “Tiên sinh năm đó có thể bài trừ muôn vàn khó khăn thuyết phục tam quốc vứt bỏ thành kiến tương trợ Giang Lăng, hôm nay sẽ không năng lực nói hạ Đại Lương?” Tống Tinh không vui nói: “Ta xem ngài không phải không thể, mà là không muốn đi.” Cơ Nguyên nhấp miệng không nói. Tống Tinh trong lòng hờ lạnh một tiếng, ngược lại hỏi: “Đúng rồi, ngài hôm nay cùng Lư đô hộ làm gì đi?” Cơ Nguyên đối hán tìm hiểu ánh mắt không mường, nhàn nhạt nói: “Đi gặp Lâm quận chúa.” Bọn họ lại không tránh người, muốn tra cũng

rất dễ dàng.Tống Tinh kinh ngạc, hỏi: “Thầy nàng làm cái gì?”Vốn dĩ không có gì không dám nói với người khác Cơ Nguyên ngang đầu nhìn đến hắn tìm hiểu hoài nghi ánh mắt, hơi hơi một đốn, sau đó nói: “Nàng là cô nhân chi nữ, ngày đó ở đại điện thượng không hảo nói chuyện, hôm nay liền đi gặp nàng vừa thấy, nhớ lại một chút tổ tiên.”“Như thế nào,” Cơ Nguyên ngó hắn liếc mắt một cái hỏi, “Tống đại nhân liền ta thấy ai đều phải quản không thành?”Tống Tinh trong lòng một đột, cười nói: “Đương nhiên không phải, chỉ là vẫn bối tò mò mà thôi.”Cơ Nguyên thấy hắn bắt nạt kẻ yếu, không khỏi càng ghét, xem ra, này thiên hạ hay không có thể nhất thống vẫn là đến xem Đại Lương.Đại Sở...Cơ Nguyên trong lòng thở dài, cháu gái rốt cuộc chọn sai.Thật có chút lộ một khi tuyển định, muôn lui về phía sau lại rất khó, mặt sau đó là vạn trượng vực sâu, một cái không hảo đó là tan xương nát thịt, cho nên hắn cũng nói không hảo rốt cuộc là lui hảo, vẫn là đi tới hảo.Cơ Nguyên mày nhíu mày đều nhăn thành khe rãnh, hắn tuổi trẻ khi không có khó khăn, không nghĩ tới lâm lão lâm lão lại muôn đổi mặt như vậy lựa chọn.Tiễn thoái lưỡng nan, đi tới, hắn đã thấy được đinh, cũng không có nhìn đến hy vọng, rồi sau đó lui...

Chương 240: Thăng đường

Cơ Nguyên đi chỗ nào, thấy ai, chẳng sợ Tống Tinh không phái người cǒ ý đi theo, muốn hỏi thăm cũng dễ dàng, bởi vì bọn họ cũng không có tránh người.Phải biết rằng hắn thấy ai dễ dàng, cần phải biết bọn họ nói chuyện cái gì lại khó khăn.Tống Tinh rất khó tin tưởng bọn họ ngốc tại kia trong sương phòng lâu như vậy cũng chỉ là ôn chuyện, nhưng Cơ Nguyên không nói, hắn tổng không thể cưỡng bức đi?Hoàng dương đối hắn lễ ngộ tôn kính thật sự, hắn cháu gái tương lai vẫn là Đại Sở Thái Tử Phi, mặc dù biết đối phương đối Đại Sở tâm không thành, hắn cũng không dám đem đối phương thế nào.Liền có thuộc quan đề nghị, “Không bằng từ Lâm Thanh Uyển bên kia xuống tay? Nàng dù sao cũng là cái nữ tử, nghe nói mới thượng kinh không lâu, có lẽ có thể từ quận chúa phủ hỏi thăm chút tin tức.”Tống Tinh thực không thích Lâm Thanh Uyển, nhưng cũng không dám coi khinh nàng, lần trước ở điện thượng chính là bởi vì nàng, hắn mới có thể bị Lương Quốc triều thần bắt lấy nhược điểm công kích, nếu là Đại Sở người bị nàng bắt lấy, kia hắn thật là có miệng đều nói không rõ.Cho nên phất phất tay nói: “Tính, bất quá một nữ tặc nhân gia mà thôi, Cơ tiên sinh tổng không có khả năng cùng nàng nói quốc gia đại sự đi?”Thuộc quan liếc thượng quan liếc mắt một cái, này khinh miệt ngữ khí nha, nếu là trên mặt biểu tình không như vậy để phòng thì tốt rồi.Kê tiếp nhật tử, Cơ Nguyên không có lại đi thấy Lâm Thanh Uyển, thậm chí liền Lư Chân đều không hề thấy, trừ bỏ hoà đàm thời điểm đi theo sứ thần nhóm tiến cung đàm phán, hắn cơ hồ không ra trạm dịch đại môn.Nhưng dù vậy, hắn cũng rất ít ở đại điện trung mở miệng, mặc dù là bị Tống Tinh nhìn chăm chú, hắn cũng lo liệu trầm mặc là kim nguyên tắc.Đại Sở là chiến bại, hơn nữa Tống Tinh tuổi trẻ, phía trước lại rơi xuống nhược điểm, Cơ Nguyên lại không chịu hỗ trợ, cái này làm cho bọn họ kê tiếp bại lui.Tống Tinh sắc mặt một ngày so một ngày khó coi, cũng may hoà đàm không phải mỗi ngày đều cử hành, cái này làm cho hắn có thở dốc chi cơ.Hoà đàm tuy quan trọng, nhưng Đại Lương nội chính đồng dạng quan trọng, lại chính đuổi kịp thu hoạch vụ thu, Hộ Bộ công việc lu bù lên, mặt khác năm bộ cũng các có chuyện nhưng làm, không có khả năng đem sở hữu tinh lực đều đặt ở hoà đàm thượng.Cho nên

Lâm Thanh Uyển tuy nhò người kéo Tạ Dật Dương án tử, ở ly trung thu còn có sáu ngày khi, án này vẫn là muốn bắt đầu thẩm tra xử lí.Tạ Dật Dương bị đóng hơn phân nửa tháng, mặc dù có Tạ gia chuẩn bị, hắn không chịu hinh, nhưng trong nhà lao sinh hoạt với hắn mà nói vẫn như cũ là phi thường đại tra tân.Ăn không tốt, trừ bỏ người trong nhà ngẫu nhiên có thể đưa vào tới thức ăn, hắn đại đa số thời điểm vẫn là cùng đại gia giống nhau ăn súp rót cháo.Nhà tù trên giường đất phô chính là rơm rạ, chăn mỏng là tản ra xú vị, vừa nghe liền biết hồi lâu chưa từng tẩy quá chǎn, nằm ở trên giường đất, ngẫu nhiên còn sẽ có lão thử bò quá hắn mặt, mà trừ bỏ lão thử ngoại, mặt khác lung tung rối loạn sâu cũng không ít, bất quá mới ba bốn thiên hắn liền dơ đến không ra gì, đến bây giờ hắn đã có thể bình tĩnh từ trong quần áo tráo ra một con con gián tới ném xuống.Này đó đều là hắn không thể chịu đựng, nhưng mà hắn nhịn xuống tới.Đại giới cũng là thật lớn, Tạ Dật Dương tiến vào trước vẫn là cái phong tư tiêu sai, bộ dạng tuấn lãng tiểu bạch kiêm, hiện tại...Hắn mặt vẫn là thực bạch, nhưng mà lại là trắng bêch trắng bêch, xem người một đôi mắt trung tràn ngập điên cuồng cùng tuyệt vọng.Cùng hắn ở cùng một chỗ tù nhân nhóm thấy hắn bị đưa ra đi, đều phát ra không giống bình thường ý vị tiếng cười tới, có một cái ca ca ách thanh âm cười nói: “Đừng thừa nhận a, thừa nhận đã có thể rốt cuộc ra không được, ta nghe nói ngươi đánh người đã chết. Giết người chính là muốn đèn mạng...”“Hì hì, sợ cái gì, cùng lầm thì tới cùng chúng ta làm bạn nhi bái, liền tính giết người muốn đèn mạng, chờ thêm Hình Bộ xét duyệt, lại báo cho bệ hạ ý kiến phúc đáp, này không sai biệt lắm liền đi một năm, có thể sống đến tiếp theo năm thu sau, so với chúng ta cường...”Tạ Dật Dương toàn thân phát run lên, banh thằng mặt đi phía trước đi, không ngừng ở trong lòng an ủi chính mình nói: Sẽ không, sẽ không, hắn cha là tứ phẩm quan nhi, hắn tổ phụ cũng là tam phẩm quan nhi, bất quá là mấy cái tiện dân, cho dù chết hắn cũng không cần đèn mạng, đây đều là bọn họ lừa hắn, đều là lừa hắn...Nhưng mà tới rồi đường thương, nhìn đến một bên quỳ thòn dân, thấy bọn họ ngẩng mặt về mặt hận ý trùng mắt hắn, mà Hình Bộ Tả thị lang ở đường thượng hung hăng một phách kinh đường mộc, Tạ Dật Dương bị thanh âm này hoảng sợ, đều không kịp xem chờ ở một bên đại quản gia, “Phịch” một tiếng liền quỳ xuống kêu lên: “Không phải ta, không phải ta đánh người, là Trương Chính Liêu cùng Tôn Nghĩa Hòa, là bọn họ đi đầu dẫm đạp hoa màu, cũng là bọn họ đánh người...”Tạ đại quản gia sắc mặt đại biến, nhịn không được kêu một tiếng, “Đại gia!”Hình Bộ Tả thị lang sắc mặt lạnh lùng, hung hăng mà một phách kinh đường mộc nói: “Yên lặng, này há là người có thể mở miệng địa phương? Còn không mau lui ra!”Tạ đại quản gia quỳ xuống, há mồm liền yêu cầu tha, thuận tiện thế bọn họ công tử phân biệt một chút, ai biết hắn còn không có tới kịp mở miệng đã bị nha dịch xoa đi ra ngoài.Hắn trong lòng trầm xuống, nhìn trong

mắt đường, xoay người liền ra bên ngoài chạy, đã xảy ra chuyện, cùng triều làm quan, Hình Bộ Tả thị lang như thế nào vì mấy cái chân đất như vậy không màng niệm đồng liêu tình nghĩa? Cần thiết đến chạy nhanh nói cho lão gia! Nội đường, Tạ Dật Dương chính một phen nước mắt một phen nước mũi nói chính mình oan khuất, Đại Lâm thôn các thôn dân nghe được bức bối, phân biệt nói: “Đại nhân, chúng ta không biết Tạ Dật Dương nói kia vài vị công tử, nhưng cùng ngày chính là hắn mang đầu, cũng là hắn trước cưỡi ngựa dẫm đạp hoa màu, chúng ta cha cùng nhị thúc đi cản, hắn gio roi liền đánh, lúc ấy hắn phía sau có vị công tử khuyên một câu, nhưng hắn cũng không nghe, ngược lại còn ghìm ngựa cất vó, trực tiếp đem ta phụ thân đá đến trên mặt đất, còn muốn mã dẫm đạp ta phụ thân đầu, nếu không phải ta nhị thúc kéo một phen, ta phụ thân liền phải mệnh tang đương trường...” Hình Bộ Tả thị lang sắc mặt lạnh hơn, hắn từ trước đến nay ghét cái ác như kẻ thù, nghe vậy không khỏi giận chụp kinh đường mộc, “Tạ Dật Dương, trang đại theo như lời ngươi có gì dị nghị không?”“Có, có, hắn, hắn,” Tạ Dật Dương mồ hôi đầy đầu, cuối cùng lung tung kêu lên: “Hắn là bị người thu mua vu hãm ta, ta, ta lúc ấy chính là đi theo Trương Chinh Liêu cùng Tôn Nghĩa Hòa phía sau hành sự, căn bản không phải cố ý muốn dẫm đạp hoa màu cùng đả thương người, ta nhiều nhất cũng liền dương vài cái roi, kia cũng là bọn họ hai người hiếp bức ta.” Tù nhân nhóm nói đúng, cái này tội danh tuyệt đối không thể nhận, bằng không hắn thật sự sẽ bị phán trảm hình, hắn như vậy tuổi trẻ, còn không muốn chết a. Hình Bộ Tả thị lang liền lạnh lùng nói: “Người tới, tuyên Trương Chinh Liêu cùng Tôn Nghĩa Hòa.” Chứng nhân trong phòng Trương Chinh Liêu cùng Tôn Nghĩa Hòa bị đe ra đi lên, bọn họ là tới cấp Tạ Dật Dương làm chứng, bởi vì chứng nhân phòng ly nội đường có điểm xa xỉ, bọn họ cũng không biết chuyện vừa rồi. Cho nên ở Hình Bộ Tả thị lang hỏi ngày đó xong việc, hai người liền chiểu dự định tốt lý do thoái thác đĩnh đạc mà nói, “... Ngày đó Tạ Dật Dương con ngựa không biết vì sao bị kinh hách, đột nhiên một thoán liền lén đến ngoài ruộng, trực tiếp dẫm đạp hoa màu.” Tôn Nghĩa Hòa nói tiếp: “Ta chờ thấy hắn không chế không được mã, sợ hắn bị mã thương, liền không kịp nghĩ nhiều trực tiếp cưỡi ngựa đi vào, Đại Lâm thôn thôn dân thấy liền tới đây cản chúng ta.” Trương Chinh Liêu tiếp lời: “Kia mấy cái thôn dân hung hắn phi thường, trong đó có hai cái lớn tuổi trực tiếp hỏi chúng ta muốn bồi thường, thả chào giá pha cao,” hắn nhíu mày nói: “Chúng ta tuy có sai trước đây, nhưng cũng là có nguyên do, bồi thường có thể, lại không có khả năng làm coi tiền như rác, cho nên nhất thời không thể đồng ý, lúc này mới nổi lên xung đột.”“Cũng không biết là ai trước động tay, thế nhưng đụng phải Tạ Dật Dương mã,” Tôn Nghĩa Hòa liếc kia mấy cái thôn dân liếc mắt một cái, hừ một tiếng nói: “Hắn kia mã vốn dĩ liền bị kinh hách, bị đụng tới tự nhiên giận dữ, đều không chịu Tạ Dật Dương

không chế, trực tiếp cất vó đem kia hai cái lớn tuổi một ít thôn dân đá ngã xuống đất, những cái đó thôn dân thấy liền vây công chúng ta, chúng ta là bất đắc dĩ mới tự vệ phản kích lao tới.” Một bên các thôn dân nghe được trọn mắt há hốc mồm, dùng xem “Ngốc tử” giống nhau ánh mắt xem bọn họ. Hình Bộ Tả thị lang tắc cười lạnh một tiếng, nháy mắt liền minh bạch vừa rồi Tạ đại quản gia không xuất khẩu nói, đây là cùng sớm cùng truong tôn hai nhà thương định lý do thoái thác, chuyên môn hô nguyên cáo tới, nè hà không cùng Tạ Dật Dương câu thông hảo, trình diễn băng rồi. Một bên Tạ Dật Dương cũng đã sớm ngây người, hắn theo bản năng cảm thấy chính mình xông đại họa, một cổ hàn ý không ngừng từ cột sống hướng lên trên mạo. Trương Chinh Liêu cùng Tôn Nghĩa Hòa nói xong, đại đường một mảnh quỷ dị an tĩnh, không chỉ có Hình Bộ Tả thị lang, chính là quỳ các thôn dân cũng chưa ồn ào, này cùng bọn họ trong dự đoán không giống nhau, hai người không hiểu ra sao liếc nhau, đều có chút nghi ngờ, đây là làm sao vậy? Hình Bộ Tả thị lang châm chọc chọn chọn môi, nhàn nhạt hỏi: “Các ngươi hai người xác định theo như lời nói tất cả đều là thật?” Đại Lâm thôn các thôn dân yên lặng mà ngẩng đầu xem hai vị này quan n đại, hai người trong lòng có chút thấp thỏm, nhưng vẫn là gật gật đầu nói: “Ta chờ khinh thường nói dối, nói tự nhiên là thật.” Hình Bộ Tả thị lang liền cười lạnh nói: “Chính là vừa rồi Tạ Dật Dương lại không phải nói như vậy, Ta Dật Dương, đem ngươi vừa rồi biện giải nói lại tràn thuật một lần.” Tạ Dật Dương run bần bật, quỳ trên mặt đất run rẩy môi nói: “Ta, ta đã quên...” “Đã quên?” Hình Bộ Tả thị lang kêu hắn khí cười, “Ngươi đã quên, đường thương những người khác lại đều còn nhớ rõ, thư ký viên, ngươi tới thuật lại một lần.” Thư ký viên âm thầm mắt trợn trắng, hắn ghét nhất gấp được loại này nã tàn, không biết nói chuyện thực phí nước miếng sao? Hắn cầm lấy án thương ghi lại đứng dậy, không mang theo một tia cảm tình thanh bằng thẳng thì thầm: “Tạ Dật Dương quỳ xuống nói: Không phải ta, không phải ta đánh ngươi, là Trương Chinh Liêu cùng Tôn Nghĩa Hòa, là bọn họ đi đầu dẫm đạp hoa màu, cũng là bọn họ đánh ngươi...” Hoàn toàn đem hắn vừa rồi lời nói một chữ không lậu thuật lại ra tối, nhưng Tạ Dật Dương kêu đến là tuyệt vọng hòa thanh tê kiệt lực, vị này thư ký viên lại là thanh bằng chiết niêm, một chút cảm tình pháp phòng cũng không có, nghe được đại gia răng đau. Bọn nha dịch thẳng thắn đứng, tròng mắt lại không khỏi giật giật, rất là nhảm chán ngửa đầu nhìn thoáng qua nóc nhà. Các thôn dân tiếp tục ngốc ngốc nhìn chăm chú vào thư ký viên, bọn họ lần đầu tiên tiến công đường, chẳng sợ Từ đại phu nói bọn họ chỉ cần lời nói thật lời nói thật liền có người cho bọn hắn làm chủ, nhưng vẫn là nhịn không được thấp thỏm, nhưng hiện tại nhìn như vậy thư ký viên, bọn họ khẩn trương một chút liền toàn tiêu —— nguyên lai triều đình là như vậy thảm án? A href=’/mo_.
Html’ target=’_blank’ >Đường ruộng.? Br />Hình Bộ Tả thị lang mặt vô

biểu tình nghe, một đôi mắt lại gắt gao mà nhìn chăm chăm Trương Chinh Liêu cùng Tôn Nghĩa Hòa, thấy hai người sắc mặt đại biến, đều nô mục trùng hướng trên mặt đất Tạ Dật Dương, không khỏi lãnh trào một tiếng, lại lần nữa hỏi: “Trương Chinh Liêu, Tôn Nghĩa Hòa, đối Tạ Dật Dương này phiên lời nói, các ngươi có gì lời nói nhưng nói?” Hai người chỉ cảm thấy mặt bạch bạch đau, sắc mặt trống đến đỏ bừng, lại thẹn lại bức, còn là đến phản cung, bằng không chẳng lẽ bọn họ thật đúng là nhận hạ đầu tội không thành?

Chương 241: Khốn cảnh

Đại Lâm thôn thôn dân vẻ mặt hỉ khí dương dương đi ra Hình Bộ đại đường, hôm nay nhìn đến sự đũ bọn họ khoác lác cả đời. Vẫn là quý công tử đâu, liền cơ bản lẽ nghĩa liêm sỉ đều không có, nói nói dối liền nói dối, nói phản cung liền phản cung, làm này đó vô si sự liền cùng biến sắc mặt giống nhau tới dễ dàng. Bọn họ trở lại Đại Lâm thôn, lập tức bị mặt khác thôn dân vây lên, Hình Bộ đại đường đâu, bọn họ trước kia chính là liền huyền nha cũng không dám đi chủ nhân a. Đi Hình Bộ thôn dân căn bản không có cái gì bảo mật ý thức, hơn nữa cũng không ai cùng bọn họ nói a, vì thế bọn họ liền đại thổi đặc thổi, lúc trước ngồi trên lưng ngựa cao cao tại thượng Tạ Dật Dương trở nên như thế nào chật vật khó coi, cùng mặt khác hai vị quý công tử là như thế nào trở mặt thành thù. Kia hai vị quý công tử lại bởi vì làm giả chứng bị Hình Bộ thanh thiên đại lão gia đánh bắn tử, nghe nói liền Tạ Dật Dương kia đại phôi đán tốt nhất, không bao giờ dùng lo lắng, bởi vì hắn thật sự không cần thiết đọc sách. Cần phải chờ đèn tôn tử lớn lên đến chờ tới khi nào? Tạ Duyên tâm phúc đường như bị hỏa nướng nướng giống nhau khó chịu, nếu là Nhị Lang còn ở thì tốt rồi... Nghĩ đến ưu tú nhất con thứ, Tạ Duyên trong lòng càng là khó chịu, chống mà đứng lên, kết quả trước mắt tối sầm, "Phịch" một tiếng liền té lăn trên đất. Vẫn luôn tận lực thu nhỏ lại chính mình tồn tại cảm bọn hạ nhân cả kinh, sưng sốt trong chốc lát mới giật mình kêu một tiếng phản ứng lại đây, xông lên trước đem Tạ Duyên nâng lên tới. Tạ Duyên mơ hồ gian có chút ý thức, lại cảm thấy đầu choáng váng, một cổ nhiệt lưu hoạt động trên cổ, làm người rất là khó chịu. Tạ Duyên là bị đau tinh, hắn còn không có mở to mắt liền cảm thấy toàn bộ đầu đều đau đến muôn nổ tung, mãi mở to mắt liền nhìn đến trước giường mơ hồ ngồi một người. Hắn lấy lại bình tĩnh, lúc này mới thấy rõ là phụ thân, bò dậy liền phải hành lễ. Tạ Hoành lại một phen đè lại hắn nói: "Ngươi năm đi." Hắn nhìn nhí tử đầu thở dài nói: "Ngươi đừng vào cái ót, chảy không ít huyết, hảo hảo nghỉ ngơi đi." Tạ Duyên vận khí thật sự không thể nào hảo, người té ngã khi trực tiếp mang phiên ghế dựa, một đầu liền khai ở bên cạnh góc bàn thượng, cũng mất công liền lau một chút, băng không... Tạ Hoành chỉ là ngẫm lại liền nghĩ mà sợ không thôi. Tạ Duyên lại

năm không được, “Phụ thân, Đại Lang còn ở trong tù đâu, tuy nói hắn đáng giận, nhưng hắn cũng là ta duy nhất huyết mạch, ta, ta không thể mặc kệ hắn a.” Tạ Hoành nhăn chặt mày nói: “Ta đã viết thư kêu người nhị đệ đã trở lại, Đại Lang sự không vội, ta sẽ phái người cùng Hình Bộ nói một tiếng, lại kéo một kéo đi, ta lại làm người đi tìm Đại Lâm thôn người, nhanh chóng giải hòa, trả giá nhiều một ít bạc cũng không có gì, trước đem người vớt ra tới lại nói.” Tạ Duyên thở dài nhẹ nhõm một hơi, hắn cha chịu quản liền hảo, liền sợ hắn cha không chịu quản.“Ngươi tức phụ đi ra ngoài thời gian cũng đủ lớn lên,” Tạ Hoành không vui nói: “Ta sẽ làm người đi tiếp nàng trở về, chờ nàng trở lại, các ngươi hảo hảo sinh hoạt, Đại Lang...” Tạ Hoành dừng một chút nói: “Làm hắn hồi Dương Châu đi thủ mộ, coi như là cho Nhị Lang bồi tội.” Tạ Duyên rũ xuống đôi mắt đồng ý, hiện tại Đại Lang cũng chỉ có về quê này một cái lộ.Tạ Hoành lần này phái Tạ đại quản gia đi, cùng dĩ vãng bất đồng, lần này Tạ đại quản gia hướng Tạ phu nhân làm ra hứa hẹn, chỉ cần nàng trở về, Tạ gia sẽ nghiêm trị Tạ Dật Dương, đưa đổi phương hồi Dương Châu thủ mộ.Tạ phu nhân thân thể mới vừa dưỡng hảo, ngăn cách với thân nhân hồi lâu, căn bản không biết bên ngoài đã xảy ra chuyện gì, đột nhiên nghe được Tạ đại quản gia như vậy hứa hẹn, nàng thực sự sững sờ một chút.Dương ma ma lại không phải ăn chay, gần đây nàng ở nhà xem diễn chính là xem đến thực sung sướng, nàng âm thầm thọc thò Tạ phu nhân, đối Tạ đại quản gia cười nói: “Đại quản gia nói đùa, đại gia lại không có làm cái gì chuyện xấu, nói cái gì nghiêm trị không nghiêm trị? Huống chi chúng ta phu nhân rốt cuộc là mẹ kế, đối đại gia nhưng không hảo quản, cho nên việc này a vẫn là lão thái gia cùng lão gia quyết định liền hảo.”“Đến nỗi chúng ta phu nhân,” Dương ma ma cười nói: “Ngài cũng thấy được, phu nhân này thân thể còn không có hảo đầy đủ đâu, liền tính chúng ta phu nhân tưởng trở về, nhị nãi nãi cũng sẽ không đáp ứng.” Đang nói, Dương ma ma trên mặt tươi cười càng tăng lên, đối với cửa hành lễ nói: “Nhị nãi nãi ngài đã tới, trong phủ phái đại quản gia tới đón phu nhân đâu, ta chính nói phu nhân bệnh còn chưa hết thâu, ngài tất là không chịu thả người.” Lâm Thanh Uyển từ ngoài cửa tiến vào, gật gật đầu nói: “Mẫu thân thân thể còn không có hảo thâu đâu, nàng chính là trở về cũng không thể lo liệu việc nhà, Tạ đại quản gia không bằng trở về cùng thái công công nói nói, chờ mẫu thân thân thể hảo ta lại đưa nàng trở về.” Tạ đại quản gia quỳ xuống hành lễ, đứng dậy khi âm thầm ngắm mắt Tạ phu nhân, thấy nàng so lúc trước gầy chút, hắn lại ẩn ẩn ngửi được một cổ được vị, liền biết Dương ma ma chưa nói dối, chỉ sợ phu nhân thật là bị bệnh, có thể tưởng tượng cho tới bây giờ trong phủ loạn tượng, hắn vẫn là căng da đầu nói: “Tiểu nhân cũng biết phu nhân mệt nhọc, nhưng trong phủ hiện giờ thật sự yêu cầu phu nhân trở về chủ trì đại cục. Lão gia sinh bệnh, đại gia lại ở ngực trung, đại nãi nãi mấy ngày trước đây mang đại thiếu gia nhị thiếu gia

về nhà mẹ đẻ đi, hiện giờ..."Lâm Thanh Uyển duỗi tay đánh gãy hăn nói
nói: "Kia cũng không thể làm mẫu thân làm lụng vất vả, vạn nhất lại bị
bệnh làm sao bây giờ?"Nàng đậm cười nói: "Không bằng ngươi trở về hỏi
một tiếng thái công công, ta tạm thời đại đại tẩu quản gia như thế nào?"Tạ
đại quản gia kinh hách, lâm, Lâm Thanh Uyển quản gia?Lâm Thanh Uyển
cười như không cười nhìn hăn nói: "Đại quản gia chẳng lẽ là đã quên, ta
cũng là Tạ gia con dâu đâu, nếu đại tẩu không tiện, ta đây liền tạm đại nàng
quản gia hảo, tổng so làm mẫu thân mang bệnh làm lụng vất vả hảo đi."Tạ
phu nhân tuy không biết Tạ gia xảy ra chuyện gì, nhưng nàng tự nhiên đứng
ở Lâm Thanh Uyển bên này, bởi vậy thâm chấp nhận gật đầu nói: "Uyển tỷ
nhi nói không tồi, nàng là Nhị Lang cưới hỏi đàng hoàng thê tử, tuy là ở
goá, nhưng trong nhà không người, nàng thay quản gia cũng ở tình lý bên
trong."Tạ đại quản gia kéo khéo miệng, cương cười nói: "Này, việc này
quá mức trọng đại, tiểu, tiểu nhân yêu cầu hồi bẩm lão thái gia mới
được..."Tìm cái lấy cớ chạy nhanh lưu.Lâm Thanh Uyển cười lạnh một
tiếng, quay đầu đối Tạ phu nhân nói: "Mẫu thân yên tâm, chẳng sợ ngươi
không quay về, Ta gia nhiều nhất cũng chỉ có thể đem Ta Dật Dương sung
quân hồi Giang Nam thủ mộc."Tạ phu nhân ngạc nhiên hỏi, "Tạ gia xảy ra
chuyện gì?"Dương ma ma sớm không nín được, liếc Lâm Thanh Uyển liếc
mắt một cái, thấy nàng không phản đối, lập tức triệt để giống nhau gần tới
phát sinh sự toàn nói.Sau đó hả giận giọng căm hận nói: "Phu nhân thả hấy
hở xem, làm không hảo Tạ Dật Dương là bị hình phạt ngồi tù, nói không
chừng còn bị lưu đày đâu."Tạ phu nhân ngây người một hồi lâu, sau đó liền
che miệng khóc lên.Lâm Thanh Uyển vội tiến lên đỡ lấy nàng bả vai nói:
"Mẫu thân, này còn chỉ là bắt đầu đâu, bọn họ đã làm sai chuyện tổng muốn
trả giá chút đại giới mới được."Tạ phu nhân lau nước mắt nức nở nói: "Hài
tử, ngươi so mẫu thân có khả năng, so với ta cường, Nhị Lang, Nhị
Lang..."Tạ phu nhân có phải hay không không nghĩ tới như vậy phương
pháp, nhưng nàng ở bên ngoài dùng người hữu hạn, nhà mẹ đẻ bên kia lại
không có khả năng giúp nàng ngầm tính kế Tạ Dật Dương, để tránh bị Tạ
gia bắt được nhược điểm đâu lên.Nàng không thể làm, không đại biểu
không nghĩ.Tạ phu nhân giờ khắc này cảm thấy, nàng phụ thân ánh mắt
đích xác không tồi, cho nàng nhi tử định rõ việc hôn nhân này.Nàng nhi tử
càng tốt, còn tuổi nhỏ liền đem tức phụ cấp khóa lao, ai cũng đoạt không đi
không nói, còn như vậy có khả năng.Tạ phu nhân giờ khắc này hùng tâm
tráng chí, trong mắt tia sáng kỳ dị liên tục nói: "Hài tử, nhưng có yêu cầu
nương làm cái gì, nương giúp ngươi, ta không được liền đi tìm ngươi nhi
cữu, hăn khẳng định sẽ giúp chúng ta."Lâm Thanh Uyển liền cười nói:
"Thật là có yêu cầu nhi cữu địa phương, bất quá không phải lúc này, đãi yêu
cầu hăn, ta sẽ cùng mẫu thân nói."Hòa li là cần thiết nhà mẹ đẻ người ra
mặt, điểm này tất không thể thiếu, Dương gia bên kia, ngoại tổ cùng đại cữu

khả năng sẽ có ý kiến, mà nhị cữu, nàng tuy mới thấy qua đồi phuong ba lần, lại có thể xác định đồi phuong nhất định sẽ đồng ý.Vừa lúc, tinh nàng không ít phiền toái.Tạ đại quản gia vô công mà sẽ, Tạ Hoành tái hảo nhẫn nại tính cũng nhịn không được phát hỏa, “Dương thị đây là đem ta Tạ gia coi như cái gì, muốn đi thì đi, tưởng trở về liền trở về? Người tới, chuẩn bị ngựa, ta muốn đi Dương gia.”Hắn không hảo quản cái này con dâu, chẳng lẽ Dương Nghi cũng mặc kệ?Hắn đảo muôn hỏi một chút hắn cái này thông gia, Dương gia rốt cuộc là như thế nào giáo nữ nhi.Tạ Hoành nổi giận dùng dùng đi Dương gia, cũng đích xác đi vào Dương gia, bất quá Dương Nghi cũng không ở nhà, liền ở Tạ Hoành đến phóng một khắc trước, Dương Nghi đi ra ngoài kết bạn đi, nhưng mà ai cũng nói không rõ hắn đi đâu vậy.Chỉ là hắn nói có một bạn tốt tới rồi kinh giao, liền hung phấn chạy tới.Là Tạ phu nhân nhị ca Dương Giác tiếp đãi Tạ Hoành, thật có chút lời nói Tạ Hoành có thể đối Dương Nghi nói, hai người lúc trước rốt cuộc đã làm vài thập niên hảo bằng hữu, lại không hảo đối Dương Giác này một cái tiểu bối nói.Hơn nữa Dương Giác mỗi lần thấy hắn đều là một bộ “Các ngươi Tạ gia này đàn giết ta cháu ngoại trai hung thủ” biểu tình, làm hắn thật sự không có cùng hắn nói chuyện với nhau dục vọng.Vì thế hắn đầy bụng tức giận mà đi, đầy bụng buồn bức mà hồi.Đã trở về nhà, tiến đến thăm tù hạ nhân cũng tới, bẩm báo nói: “Lão thái gia, đại gia ở trong tù bị bệnh, hiện giờ chính phát ra sốt cao, tiểu nhân ngàn cầu vạn cầu tài cầu ngực tốt cấp thỉnh đại phu, nhưng đại phu nhìn, tinh huống tựa hồ không tốt lắm...”Thấy lão thái gia mặt nếu sương lạnh, hắn liền phịch một tiếng quỳ trên mặt đất nói: “Lão thái gia, ngài mau ngẫm lại biện pháp đi, lại chậm đại gia nói không chừng thật sự sắp không được rồi.”

Chương 242: Mệnh huyền một đường

Tạ Dật Dương là không thông minh, nhưng hắn cũng không ngu, Trương Chinh Liêu cùng Tôn Nghĩa Hòa một mở miệng hắn liền biết xong rồi, là hắn muốn xong rồi!Mà ở lúc sau thẩm án trung, hắn còn nghe được một cái mâu chốt tính tin tức, kia hai cái chân đất không chết!Bọn họ còn sống, tuy rằng trọng thương, nhưng người cũng không có tắt thở!Này ý nghĩa cái gì? Ý nghĩa hắn sẽ không bị phán tử hình, thậm chí liền lưu đày đều sẽ không bị phán, nhiều nhất ngồi tù!Nhưng ngồi tù nhà hắn là có thể dùng tiền chuộc tội.Tạ Dật Dương đọc sách lại không tốt, làm quan lại con cháu hắn vẫn là biết đến, sĩ ầu dân, không chỉ có sê nhẹ phán, còn có thể dùng tiền chuộc tội.Chính là, kia cũng là có điều kiện.Đầu một cái chính là muốn nhận tội thái độ hảo!Mà hắn vừa rồi không chỉ có không nhận tội, còn bôi nhọ người khác, nhất hố chính là còn gọi người đương trường vạch trần ra tới.Có thể làm Trương Chinh Liêu cùng Tôn Nghĩa Hòa cho hắn giả bộ chứng, trong nhà hiển nhiên trả giá không ít đại giới, nhưng mà hắn đem này hết thảy đều làm tạp, làm tam gia trở mặt thành thù.Hắn biết hắn xong rồi, cả đời này đều xong rồi!Tạ Dật Dương là bị kéo hồi Hình Bộ đại lao, hắn cả người nhũn ra, liền quỳ đều quỳ không được, càng đừng nói đi rồi.Hắn bị kéo hồi nguyên lai nhà tù, nhìn đến hắn cùng phòng tù hữu, nhịn không được trong mắt hiện lên hận ý, là hắn, đều là hắn nói kia hai cái chân đất đã chết, hắn muốn đèn mạng, ở đại đường thượng hắn mới không nhịn xuống vu khống Trương Chinh Liêu cùng Tôn Nghĩa Hòa.Kia không phải hắn bôn ý, đều là người này bức, chính là người này bức!Giận hận bên trong, Tạ Dật Dương theo bản năng đoán được chân tướng, “Người này nhất định là bị thu mua, cố ý lầm đạo ta, nhất định là cái dạng này, nhất định là cái dạng này...”Tưởng băi, Tạ Dật Dương khắp người trung tựa hồ rót đầy lực lượng, hắn đột nhiên bạo khởi một phen bóp chặt tù hữu cổ, thất thanh thét to: “Là ngươi, là ngươi hại ta, là ngươi ở hại ta!”Hắn cho rằng thét chóï tai bất quá là lầm bẩm lời nói nhỏ nhẹ, nhưng bị hắn ngăn chặn tù phạm vẫn là nghe tới rồi, hắn trong mắt hiện lên tàn nhẫn, xác định trừ bỏ hắn ngoại không ai nghe thấy, liền một tay đem hắn ngón tay bẻ ra, trực tiếp một chân đem người đá đến một bên.Lớn tiếng reo lên: “Ngươi phát cái gì thần kinh,

chính mình ra toà không thuận tiện tìm ta hết giận, đương người đại gia ta là dễ chọc?"Trong phòng giam người đang xem đèn Tạ Dật Dương bạo khởi khi cũng đã tò mò đi tới, sôi nổi cách lan can quan vọng.Tuy rằng cùng Tạ Dật Dương bất đồng nhà tù, nhưng này một gian gian tiêu ô vuông cách xa nhau lại không xa, đặc biệt là đối diện, môn đối diện, đại gia lời nói việc làm vừa xem hiểu ngay.Vị này quý công tử mới vừa bị kéo vào tới khi còn rất kiêu ngạo, thế nào cũng phải một người một gian, ngực tốt cũng rất hào phóng cho hắn an bài phòng đơn, còn có tân vở chǎn, cái bàn, thậm chí còn có trà cụ chờ vật.Này nơi nào là tiến vào ngồi tù, rõ ràng là hưởng thụ tới.Cho nên đại gia ngay từ đầu đều xem hắn không quen, nhưng không ai dám chọc hắn.Này Hình Bộ đại lao chỉ có hai loại người không thể chọc, một là vô gia vô thất tử tù phạm, không hề có kỵ, liên sinh cơ hội đều không có, bọn họ còn sợ cái gì?Nhị chính là Tạ Dật Dương loại này có chỗ dựa người.Không chỉ có có thể thu mua người đối phó bọn họ, còn có thể tại bên ngoài uy hiếp đến bọn họ người nhà, cho nên mặc dù không quen nhìn hắn, cũng không ai đối hắn xuống tay.Thực mau, hắn đã bị nộp tiền bảo lãnh đi ra ngoài.Đại gia tâm tưởng tượng, quả nhiên như thế, quan lại con cháu đãi ngộ chính là cùng bọn họ không giống nhau, đều mau đem người đánh chết còn một chút việc không có, đối làm bọn họ, chỉ sợ tang gia bại sản đều ra không được.Nhưng sự thật đánh bọn họ mặt, Tạ Dật Dương mới đi ra ngoài không bao lâu liền lại bị tráo vào được, lần này đãi ngộ hoàn toàn không giống nhau.Tuy rằng bị vả mặt, nhưng bọn họ thật là cao hứng có hay không?Lại lần nữa tiến lao Tạ Dật Dương bị an bài vào hai người gian, trực tiếp cùng một cái tử tù phạm ở cùng một chỗ.Giống nhau chỉ có phạm vào trọng tội, thậm chí là tử tội nhân tài sẽ cùng tử tù phạm nhốt ở cùng nhau.Đại gia liền biết hướng gió thay đổi, quả nhiên, hắn tân chǎn đã không có, tân cái bàn đã không có, trà cụ cũng đã không có, thậm chí Tạ gia người đều đến ngẫu nhiên mới có thể tiến vào đưa tặng đồ.Tạ gia hạ nhân mỗi lần tiến vào đều đến cấp ngực tốt tắc hảo chút tiền, ngực tốt mới miễn cưỡng có chút sắc mặt tốt, tù phạm nhóm xem ở trong mắt, trong lòng minh bạch, Tạ gia nói không chừng cũng đã xảy ra chuyện, hoặc là chọc Hình Bộ các đại nhân không cao hứng, Tạ Dật Dương lúc này mới bị chỉnh.Đại gia hưng phấn lên, tuy rằng bọn họ đều không phải cái gì người tốt, nhưng bọn hắn vui với nhìn thấy Tạ Dật Dương như vậy quan lại con nhà giàu đã chịu pháp luật nghiêm trị.Vì thế, mọi người không kiêng nể gì lên, từ phát hiện cùng Tạ Dật Dương cùng phòng tử tù phạm thường thường hù dọa hắn sau, đại gia liền đi theo ôn ào, tóm lại như thế nào đáng sợ nói như thế nào.Bọn họ vui mừng nhất nhìn đến Tạ Dật Dương bị dọa đến run bần bật, tránh ở phòng giác nơi đó biểu tình dại ra.Này vẫn là bọn họ lần đầu tiên nhìn đến Tạ Dật Dương bạo khởi, đều tò mò không thôi.Tử tù phạm lại không muốn làm đại gia nghe được Tạ Dật Dương ngoài miệng lời

nói, cho nên không lưu tình chút nào tấu hăn, hùng hùng hổ hổ nói: “Ta kêu ngươi rối rắm, kêu ngươi rối rắm...”Hắn đánh người rất có kỹ xảo, sẽ không lưu lại vết thương, lại sẽ làm người rất đau, ngay từ đầu Tạ Dật Dương còn có thể nhớ kỹ hăn lúc đầu nói, đến cuối cùng đau đến chỉ biết nói xin tha nói.Tử tù phạm lúc này mới buông tha hăn.Tạ Dật Dương hôm nay lại kinh lại dọa, lại bị tấu một đốn, còn tâm sinh tuyệt vọng, liền chậm rãi sốt cao.Vẫn luôn lưu ý hăn tử tù phạm ngay từ đầu liên phát hiện, bất quá nghĩ đến hăn khách hàng, liền nhắm mắt lại làm bộ không phát hiện.Tuy rằng khách hàng không yêu cầu giết chết hăn, có thể tưởng tượng cũng biết Tạ Dật Dương cùng hăn có thù oán, kia Tạ Dật Dương nếu đã chết, hăn chẳng phải là sẽ càng vừa lòng?Mãi cho đến buổi chiều, phung mệnh tiến đến “Vấn an” kiêm “Răn dạy” Tạ Dật Dương Tạ gia hạ nhân đã đến, Tạ Dật Dương sốt cao sự mới không giấu trù.Tử tù phạm hơi hơi có chút đáng tiếc.Kia hạ nhân vốn đang niệm lão gia răn dạy đại gia nói, chờ nhìn đến đại gia thiêu đến thàn chí không rõ, sắc mặt đỏ bừng bộ dáng, tức khắc tam hồn liền dọa không có hai, lão gia đã có thể chỉ còn lại có đại gia một cái nhi tử, tuy rằng hăn luôn là hận sặt không thành thép, nhưng mọi người đều biết, không quan tâm đại gia sấm bao lớn họa, lão gia đều không thể ném xuống hăn mặc kệ.Hạ nhân lập tức liền đem trên người tiền đều đào ra túi cầu nha dịch cấp thỉnh cái đại phu, nhưng kia đại phu là phụ cận y quán, một sờ Tạ Dật Dương độ ấm liền nói không cứu, cuối cùng chỉ miễn cưỡng khai một bộ hàng nhiệt dược.Hạ nhân không dám chậm trễ, té ngã lộn nhào chạy về tới bẩm báo, chính là tới tìm lão thái gia tìm danh y quá khứ.Tạ Hoành thân thể lung lay một chút, tại chỗ đứng trong chốc lát, xoay người liền đi ra ngoài, “Bị xe, đi Trương thái y gia.”Cùng lúc đó, Lâm Thanh Uyển cũng thu được Tạ Dật Dương sốt cao tin tức, nàng sững sốt một hồi lâu mới gật đầu nói: “Ta đã biết.”Lâm An liền tiến lên hai bước, thấp giọng nói: “Cô nãi nãi, ngại xem muôn hay không người nọ động động tay chân...”Lâm Thanh Uyển rũ xuống đôi mắt nói: “Không cần, thuận theo tự nhiên đi, đừng làm cho hăn lộ ra dấu vết.”Lâm An không cam lòng, “Lúc này chỉ cần hơi động một chút cô gia thù liền báo, cô nãi nãi, ta sẽ dọn sạch cái đuôi, liền tính người nọ bị phát hiện cũng không sợ, hăn vốn chính là tử hình, tự sát là được. Người nhà của hăn tiểu nhân hai ngày trước đã tiến đi an trí hảo, Tạ gia tra không đến.”Lâm Thanh Uyển néo nắm tay, vẫn là lắc đầu nói: “Ta là muốn báo thù, nhưng mà người sống càng quan trọng.”Tạ Dật Dương nếu là đã chết, nàng lấy cái gì tới cùng Tạ Duyên nói hòa li sự?Nàng hơi hơi tiếc hận nói: “Hắn nếu là lại vẫn mấy ngày lại bệnh thì tốt rồi.”Lâm An thở dài, khom người lui xuống.Tạ Hoành ở Hình Bộ đại lao thủ một buổi tối, thẳng đến Tạ Dật Dương hạ sốt sau hăn mới bị hạ nhân đỡ đi ra ngoài.Vừa ra đi liền thiếu chút nữa chịu đựng không nổi ngã trên mặt đất, hăn tuổi tác rốt cuộc lớn, tuy rằng ở trong tù cũng ngủ một giấc, nhưng rốt

cuộc không thể cùng trong nhà so sánh với. Hắn lắc lắc hôn mê đâu, trầm giọng nói: “Đi thôi, về nhà đi.” Hạ nhân đem hắn đỡ lên xe ngựa, tới rồi cửa nhà, Tạ đại quản gia liền bên cạnh trước dìu hắn, biên bẩm: “Lão thái gia, đã chiều ngài phân phó đi xin nghỉ, lão gia trên trán thương hảo chút, sáng nay còn hỏi khởi đại gia đâu, tiểu nhân không dám nói đại gia sinh bệnh sự.” Tạ Hoành gật gật đầu, vẻ phòng mè đầu liền ngủ, lại không biết hôm nay triều đình đang nói xong sở hữu quan trọng chính sự sau đi vào quan viên tác phong và kỷ luật kiêm sát khi tất cả đều là buộc tội Tạ Duyên tấu chương. Cùng lần trước chủ yếu buộc tội Tạ Hoành, tiện thể mang theo Tạ Duyên bắt đồng, lúc này đây Tạ Duyên là bị trọng điểm chú ý đối tượng. Trương đại nhân cùng Tôn đại nhân toàn hoảng sợ, hắn liền thỉnh hai ba cái bằng hữu hỗ trợ, như thế nào nhiều người như vậy đồng thời buộc tội Tạ Duyên? Hai người oán trách nhìn lẫn nhau liếc mắt một cái, đều cho rằng là đối phương ra tay. Này bút tích cũng quá lớn, hắn chỉ là tướng cấp Tạ Duyên một cái giáo huấn, làm hắn nhiều lui bước, cũng không phải là muốn cùng Tạ gia hoàn toàn kết thù. Lẫn nhau đều như vậy tướng, cho nên đều trùng mắt nhìn đối phương liếc mắt một cái. Thấy đối phương còn không phục trùng chính mình, Trương đại nhân (Tôn đại nhân) càng tức giận. Nhưng còn có một người so với bọn hắn còn muôn sinh khí, hoàng đế giận dữ hỏi: “Tạ Duyên ở đâu?” Liên tiếp hỏi hai tiếng không người trả lời, Tạ Duyên thủ trưởng bất đắc dĩ bước ra khỏi hàng nói: “Bệ hạ, Tạ thị lang bị bệnh, cho nên không có tới thượng triều.” Hoàng đế liền cười lạnh nói: “Nếu thân thể như thế không tốt, vậy không cần lại đến, cũng miễn cho chậm trễ trong triều sự vụ không nói, còn ảnh hưởng hắn dưỡng bệnh.” Trong điện Dương Nghi nghe xong cả kinh, có chút lo lắng lên, đây là làm hắn con rể lại không tới thượng triều ý tứ? Nhưng mà so này càng tao chính là, hoàng đế trực tiếp hạ lệnh Ngự Sử Đài tra rõ Tạ Duyên bị buộc tội sự. “Lần trước liền cho các ngươi tra, hiện giờ tra đến như thế nào?” Ngự Sử Đài xáu hổ cúi đầu, tỏ vẻ tạm thời không có tiến triển. Hoàng đế cười lạnh liên tục, “Nếu liền các ngươi đều tra không ra, kia trăm xem ra chỉ có thể Đại Lý Tự ra mặt, thôi khanh,” “Thân ỏ!” Đại Lý Tự Khanh bước ra khỏi hàng. Hoàng đế liền nói: “Ngươi tự mình đi tra, nếu quả thực có người thu nhận hồi lộ thay người mưu quan, tất nghiêm trị không tha!” “Nặc!” Dương Nghi trong lòng càng trầm, mới hạ triều, hắn căn bản không hồi quan nha, trực tiếp hướng Tạ gia đi. Tạ dương hai nhà vẫn luôn lẫn nhau vì đồng minh, chẳng sợ mấy năm nay bọn họ quan hệ không tốt lắm, nhưng vẫn như cũ là một vinh tặc vinh, một tổn hại tặc tổn hại quan hệ. Dương Nghi tự mình tới cửa, Tạ đại quản gia tự nhiên không dám cản, vội vàng đem người hướng trong thỉnh, nhẹ giọng nói: “Nhà ta lão thái gia mới trở về, ngài xem...” “Đi thỉnh hắn,” Dương Nghi dừng một chút nói: “Đem Tạ Duyên cũng kêu ra tới.” Tạ đại quản gia thấy sắc mặt của hắn không tốt, liền biết chỉ sợ ra đại

sự, phải biết rằng, từ nhị gia sau khi chết, thông gia lão thái gia liền không
hề tới cửa, hẵn không dám chậm trễ, vội vàng hướng hậu viện đi.

Chương 243: Ngả bài

Tạ Hoành mới nằm xuống, liền lại vội vàng từ trên giường bò dậy, sắc mặt tái nhợt đi gặp Dương Nghi. Dương Nghi thấy sắc mặt của hắn, hơi hơi nhíu mày, nhưng hắn cái gì cũng chưa hỏi, mà là trực tiếp đem hôm nay lâm triều thượng buộc tội sự kiện nói một lần, sau đó nhìn thẳng Tạ Duyên hỏi, “Bọn họ buộc tội việc hay không là thật?” Tạ Duyên sắc mặt trắng bệch, quả quyết phủ nhận nói: “Tự nhiên là giả, nhạc phụ, ngài nên là biết con rể, ta nào có cái kia bản lĩnh giúp nhiều người như vậy mưu quan?” Dương Nghi hờ lạnh một tiếng nói: “Tốt nhất là giả, nếu là thật sự, kia liền nhân lúc còn sóm từ quan, để tránh liên lụy càng nhiều người.” Dứt lời đứng dậy nói: “Ta ngôn tẫn tại đây, ngươi tự giải quyết cho tốt đi.” Tạ Duyên sắc mặt liền càng thêm khó coi, Tạ Hoành tắc đứng dậy đưa hắn, “Dương huynh, ta đưa ngươi đi ra ngoài.” “Không cần, ta tới bất quá là niệm ở hai nhà tình nghĩa thượng, nhưng cũng chỉ có thể nhắc nhở một câu thôi.” Ý tú là càng có rất nhiều sẽ không hỗ trợ. Chẳng sợ hai nhà vẫn như cũ là thông gia, Dương Nghi vẫn là đối Tạ Duyên bao che Tạ Dật Dương có chút ý kiến. Dương Nghi phất tay áo mà đi, mới trở lại quan nha liền nhìn đến hắn con thứ hai từ ra tới, hắn liền nhíu nhíu mày hỏi, “Sao ngươi lại tới đây?” Dương Giác vẻ mặt nôn nóng, “Phụ thân như thế nào không ở nha nội, là nhi tử lại có Tiêu thế bá tin tức.” Dương Nghi tinh thần chấn động, hỏi: “Hắn ở đâu?” “Có người thấy hắn hướng Từ Châu đi, nhi tử đang muốn xin nghỉ đuổi theo đâu, rồi lại nhớ phụ thân không biết, cho nên trước tới thông tri ngài một tiếng.” Dương Giác phía sau người hầu quỳnh lên, nhịn không được nhỏ giọng nói: “Nhị lão gia, ngài hạ tuần không phải muốn đi công tác sao? Ngài lại xin nghỉ, chỉ sợ...” Dương Giác trùng hắn, “Nói bậy bạ gì đó, ai nói với ngươi ta muốn đi công tác?” “Hảo, hắn bên người đi theo ngươi, chẳng lẽ còn có thể nhớ kém?” Dương Nghi nhíu nhíu mày, nghĩ đến quan nha ngày gần đây cũng không sự, mà trong triều, nghĩ đến hắn cái hầm kia con rể, hắn nhịn không được bĩu môi, lập tức liền nói: “Không cần ngươi đi, ta tự mình đi truy.” Dương Giác do dự. Dương Nghi liền giơ tay ngừng hắn, muốn khuyên bảo nói, nói: “Ngươi mặc dù đuổi theo hắn, cũng khuyên bất động hắn trở về, có ích lợi gì? Vẫn là ta tự mình đi đi.” Hắn vị kia bạn tốt

nhàn vân dã hạc quán, tính tình lại cõi chấp, hắn con thứ hai tài ăn nói lại hảo cũng nói bất quá hắn, cho nên còn không bằng hắn đi.Chẳng sợ không thể đem người khuyên trở lại kinh thành, tốt xấu hắn cũng có thể thấy hắn mặt, hôm qua hắn ra khỏi thành phác cái không, lần này vô luận như thế nào muốn đem người đuổi theo.Bằng không bỏ lỡ lần này, ai biết lần sau khi nào mới có thể nhìn thấy hắn?Như vậy tưởng tượng, Dương Nghi cũng không nghĩ đi làm, trực tiếp đi vào đánh cái xin nghỉ điêu, hưng phấn ngồi xe chạy.Hắn noi quan nha là nước trong nha môn, thanh nhàn thật sự, rất nhiều sự đều có thể giao cho phó thủ tới làm, cho nên hắn chạy, thật đúng là không ai để ý.Đại gia làm từng bước làm việc liên được rồi.Dương Giác cùng ngày liền đem hắn cha đưa ra thành, lúc này mới xoay người lên ngựa đi quận chúa phủ, đi theo hắn phía sau người hầu thấp thỏm không thôi, “Nhị lão gia, nếu là lão thái gia đã biết chúng ta lừa hắn...”Dương Giác liền trùng hắn nói: “Nói bậy bạ gì đó, chúng ta khi nào lừa hắn? Tiêu thế bá thật là ở vùng Từ Châu.”Người hầu đôi mắt dao động một chút, còn nói không phải gạt người, hôm qua chính là an bài người ở ngoài thành giả trang Tiêu lão thái gia, cho nên hắn cảm thấy lần này Từ Châu sự phỏng chừng cũng là mông lão thái gia.Bất quá Nhị lão gia làm gì thế nào cũng phải đem lão thái gia chi đi?Đồng dạng vấn đề, Dương Giác cũng muốn hỏi Lâm Thanh Uyển.Nhin thấy Lâm Thanh Uyển, Dương Giác liền đi thẳng vào vấn đề hỏi: “Quận chúa cái này có thể nói vì sao nhất định phải đem ta phụ thân chi đi rồi đi?”“Nhị cữu cữu thả trước ngồi xuống,”Lâm Thanh Uyển cười cho hắn đỗ một ly trà, “Việc này thật có chút nhiều, muốn nói rõ ràng đến muôn chút thời gian.”Dương Giác nhíu mày, nhưng vẫn là ở nàng đôi diện ngồi xuống.Lâm Thanh Uyển buông ám trà, xoay người từ Bạch Mai trong tay lấy quá một chồng đồ vật đưa cho hắn, “Ngài xem xem.”Dương Giác nghi hoặc mở ra, sau đó kinh ngạc há to miệng.Hắn bá một chút khép lại đồ vật, sắc bén nhìn về phía Lâm Thanh Uyển, “Quận chúa đây là ý gì? Uy hiếp ta Dương gia?”Lâm Thanh Uyển liền cười nói: “Nhị cữu cữu suy nghĩ nhiều, ngài là Nhị Lang cữu cữu, lại từ trước đến nay đau hắn, kia liền cũng là ta cữu cữu, ta lại như thế nào sẽ uy hiếp ngài cùng Dương gia đâu? Nay chẳng qua là có người ở tra Tạ gia khi thuận tay tra được, ta thấy được liền cầm lại đây. Nhị cữu cữu không bằng nhìn xem phía dưới đồ vật.”Dương Giác nhíu lại mày lại mở ra, đãi phiên đến phía dưới đồ vật khi, trong lòng đã là sóng to gió lớn.Nếu nói mặt trên kia hai trương về Dương gia đồ vật chỉ là giọt mưa lớn nhỏ, kia phía dưới những cái đó chứng cứ với Tạ Duyên, thậm chí toàn bộ Tạ gia tới nói đều là mưa rền gió dữ.Này hiển nhiên không phải người bình thường một sờn một chiều có thể tra được.Hắn khiếp sợ nhìn về phía Lâm Thanh Uyển, “Ngươi muốn làm cái gì?”“Nhị cữu cữu là cái hảo ca ca, ta cũng muốn làm cái hảo con đâu,”Lâm Thanh Uyển nói: “Mẫu thân ở Tạ gia quá ngày mấy ngài nghĩ đến cũng

biết, nhìn vui sướng, Tạ gia không người dám bạc đãi nàng, nhưng làm lơ, đề phòng cũng là một loại thương tổn.”“Huống chi nơi đó đầu trụ người cùng mẫu thân đều có sát tử chi thù, ngài cảm thấy mẫu thân sẽ vui vẻ sao?” Lâm Thanh Uyển nói: “Ngài xem mẫu thân dưỡng Tạ Huyên làm những cái đó sự, nàng là đem Tạ gia nháo đến không được an tâm, nhưng nàng trong lòng cũng đồng dạng không hảo quá đi nơi nào, ngài nhất định không biết đi, tự nàng trở lại kinh thành sau liền không ngủ tiếp quá một lần hảo giác.” Dương Giác hỏi lại, “Cho nên?”“Cho nên ta muốn cho nàng hòa li!” Lâm Thanh Uyển gắt gao mà nhìn chằm chằm Dương Giác đôi mắt nói. Dương Giác mở to hai mắt nhìn nàng, sau đó chậm rãi đem ánh mắt dừng ở trên bàn văn kiện thượng, hắn nuốt nuốt nước miếng hỏi, “Bằng cái này?” Lâm Thanh Uyển chọn chọn môi nói: “Đương nhiên không ngừng, còn có ở trong tù Tạ Dật Dương, Tạ gia sinh lộ cùng Tạ Dật Dương sinh lộ, đổi một cái hòa li, ngài nói Tạ gia có phải hay không kiêm lời?” Dương Giác trầm mặc, trong lòng lại như biển rộng giống nhau quay cuồng pháp phồng, hắn cũng nghĩ tới làm muội muội hòa li, nhưng kia cũng chỉ là nghĩ tới mà thôi, muội muội cự tuyệt, hắn tự nhiên sẽ không miễn cưỡng nàng, cho nên hắn cũng chưa từng nghĩ tới muốn như thế nào mới có thể làm Tạ Duyên cùng muội muội hòa li. Bởi vì hắn trong tiềm thức biết, này quá khó, quá khó khăn. Không nói Tạ gia sẽ không đồng ý, chính là hắn cha chỉ sợ cũng sẽ không đáp ứng. Chính là hiện tại, Lâm Thanh Uyển thế nhưng làm được này một bước. Hắn không thể tưởng tượng, Lâm Thanh Uyển là phí bao lớn sức lực mới tra được này đó chứng cứ, lại là dùng như thế nào ngực trung Tạ Dật Dương uy hiếp Tạ gia, nhưng, giờ khắc này, hắn hoàn toàn minh bạch vì sao hắn muội muội chết sống không cho Lâm Thanh Uyển nhúng tay Tạ gia sự, tình nguyện chính mình một người ở Tạ gia trả thù. Này, này thật là quá khổ nhân đau. Dương Giác nắm chặt nắm tay, nhấp nháp miệng hỏi, “Ta có thể làm chút cái gì?”“Nói hòa li khi yêu cầu ngài ở đây, thả ký tên đồng ý thư.” Hòa li, không phải vợ chồng hai người quyết định là được. Dương Giác gật đầu, “Cái này không thành vấn đề, còn có đâu.”“Tạm thời đã không có,” Lâm Thanh Uyển cười cười nói: “Dư lại để cho ta tới liền hảo.” Lâm Thanh Uyển nói làm nàng tới, Dương Giác thật đúng là liền cảm không thượng thủ, nàng một cái không ra sỉ tiêu cô nương, cũng không biết đâu ra như vậy đại năng lượng, thế nhưng so với hắn cái này ở triều làm quan người còn muốn lợi hại. Đầu tiên là khiêu người tập trung buộc tội Tạ Duyên, cấp Tạ gia một loại mưa gió sắp đến gấp gáp cảm, sau đó Đại Lý Tự Khanh còn mang theo người vấn đề Tạ Duyên. Nga, đây là nhất thần kỳ một sự kiện, Đại Lý Tự Khanh một cái tam phẩm quan to thế nhưng sẽ nghe nàng ý kiến? Thôi đại nhân đương nhiên không phải nghe nàng, mà là nghe Thôi thượng thư. Vị này Thôi đại nhân cũng xuất từ Thanh Hà Thôi Thị, cùng Thôi thượng thư cũng không thân,

nhưng Thôi thượng thư bởi vì đối phương cùng họ, lại cùng triều làm quan, đối hắn chính là trợ giúp rất nhiều. Cho nên Thôi thượng thư chỉ là thỉnh hắn dẫn người đi Thôi gia đi một chuyến, hỏi một chút Tạ Duyên mà thôi, Thôi đại nhân vẫn là thực nguyện ý cống hiến sức lực. Không nói Tạ Duyên, ngay cả Tạ Hoành đều sợ hãi, bắt đầu tưởng hắn rốt cuộc đắc tội nào hào nhẫn vật, đối phương đây là phải đối hắn đuổi tận giết tuyệt? Đúng lúc này, Hình Bộ truyền đến tin tức, Hình Bộ Tả thị lang tính toán lại lần nữa thảm ván Tạ Dật Dương, đồng thời, Đại Lâm thôn bên kia cũng trở về lời nói, bọn họ là sẽ không khuất phục với ác thế lực dưới, ra lại nhiều tiền cũng vô dụng. Tạ Hoành liền biết, Tạ gia đây là lâm vào tuyệt cảnh bên trong. Tạ Dật Dương thân thể còn không có hảo, lại lần nữa bị kéo đến đường thượng, nếu lại chịu chút kinh hách... Nếu nói đây là về thân thể lo lắng, như vậy còn có một việc càng làm cho Tạ Hoành bức bối. Qua lúc này đây đường, lại quá một lần là có thể phán quyết. Tạ Dật Dương nói dối vu không người, lại không được đến người bị hại thông cảm, hình phạt khi chỉ sợ sẽ trọng phán, lại còn có không thể dùng tiền chuộc tội. Chờ hắn ngồi tù ra tối, hắn còn có thể làm một cái quý công tử sao? Liên vào lúc này, có người cấp Ta Hoành đưa tới một chồng đồ vật. Tạ Hoành mở ra vừa thấy, lập tức đứng lên, mặt như hàn băng nhìn chằm chằm trước mắt một thân thanh y trang điểm hạ nhân, “Ngươi là nhà ai người, ngươi chủ tử là ai?” Thanh y nhân nhàn nhạt nói: “Nhà ta chủ tử nói, Tạ đại nhân muôn biết, ngày mai buổi trưa phia trước nhưng đến ngoài thành Tê Hà Quan đi, nàng ở nơi đó tĩnh chờ ngài.” Tạ Hoành liền nắm chặt trong tay đồ vật, bình đạm gật đầu nói: “Nói cho nhà ngươi chủ tử, tại hạ nhất định đúng giờ đến.” Hắn đảo muôn nhìn, cái này vẫn luôn nhầm vào hắn Tạ gia người là ai? Đối phuơng là địch phi hữu, Tạ Hoành đương nhiên sẽ không chính mình đi, hắn làm một đám gia đình hộ tống hắn qua đi, kết quả tới rồi Tê Hà Quan lại phát hiện nơi này bị giới nghiêm, bên trong đều đứng đầy hộ vệ, cơ hồ mười bước một trạm canh gác. Tạ Hoành tập trung nhìn vào, phát hiện một cái đều không quen biết, trong lòng không khỏi càng trầm, người này địa vị còn không nhỏ. Hôm qua kia thanh y hạ nhân nghênh ra cửa, lui đến một sách cười nói: “Tạ đại nhân thỉnh đi, làm phiền ngài mang đến người trước tiên ở bên ngoài nghỉ ngơi một chút.” Tạ gia bọn gia đình do dự nhìn về phía Tạ Hoành. Tạ Hoành liền đổi với Tạ đại quản gia hơi hơi gật đầu, đứng dậy đi theo thanh y hạ nhân hướng trong đi. Thanh y hạ nhân trực tiếp lãnh hắn đi đại điện, trong điện thuốc lá lượn lờ, ngẫu nhiên có tụng kinh tiếng động truyền đến, hắn không khỏi hơi hơi đón bước, này tựa hồ là siêu độ vong hồn kinh văn... Tạ Hoành đi theo thanh y hạ nhân bước vào đại điện, nhìn đến quỳ gối trung gian đệm hương bồ thượng một cái bóng dáng, lập tức mở to hai mắt nhìn. Này, lại là nữ tử? Lâm Thanh Uyển nhầm mắt lại niệm xong một đoạn này kinh, lúc này mới mở to mắt tới nhìn mặt trên đạo tôn liếc mắt một cái, khái cái đầu

mới đứng dậy, xoay người mặt hướng Tạ Hoành.Tạ Hoành nhíu mày, đôi mắt tinh anh nhìn nhìn, chỉ thấy trong điện còn có hai cái đạo sĩ ở niêm kinh, không khỏi kinh ngạc hỏi, “Nơi này chỉ có người một người?”

Chương 244: Điên nữ nhân

Lâm Thanh Uyển yên lặng mà nhìn hắn trong chốc lát, quay đầu nhìn về phía kia hai cái đạo sĩ, nhẹ giọng nói: “Bọn họ tự cấp Nhị Lang siêu độ, kỳ nguyện hắn kiếp sau có thể khoẻ mạnh trường thọ.” Tạ Hoành trong lòng nhảy dựng, một cỗ điềm xấu dự cảm nấm chặt hắn trái tim. Vừa lúc, hai cái đạo sĩ niệm xong kinh văn, đứng dậy xa xa đối với Lâm Thanh Uyển cùng hắn hơi hoi thi lễ, xoay người lui ra. Lâm Thanh Uyển liền vê ba nén hương, bậc lửa đưa cho Tạ Hoành, “Ngài nếu tới, liền cũng cấp Nhị Lang thượng chủ hương đi, tốt xấu các ngươi cũng tổ tôn một hôi.” Tạ Hoành tiếp nhận hương, nâng lên mắt tới thật sâu mà nhìn nàng một cái mới đối với đạo tôn hơi hơi khom người chào, tiến lên đem hương cắm thượng. Không có cái nào trưởng bối sẽ cho vẫn bối dâng hương tế bái, Nhị Lang chết thời điểm, Tạ Hoành thương tâm ở trong từ đường đứng hai cái canh giờ, khá vậy chưa cho hắn dâng hương, xoay người còn phải đi cấp Tạ Dật Dương chùi đít. “Sáng nay đồ vật là ngươi đưa đến ta trong phủ?” Lâm Thanh Uyển hơi hơi gật đầu, quay đầu đối với hắn lộ ra tươi cười, nhẹ giọng nói: “Vốn dĩ ta là tưởng đem mây thú này trực tiếp giao cho Đại Lý Tự, như vậy, sở hữu hại Nhị Lang người, bao che hung thủ người đều được đến nghiêm trị, ta cả đời này cũng coi như cảm thấy mỹ mãn. Nhưng đêm qua, ta lâm giao ra đi trước, mẫu thân lại mất ngủ.” Tạ Hoành trong lòng không ngừng phát trầm, nhấp khẩn khoe miệng nói: “Chúng ta tạ lâm hai nhà là thông gia, ngươi đây là không tính toán nhớ hai nhà nhiều năm tình nghĩa?” Lâm Thanh Uyển kéo khéo miệng nói: “Loại chuyện này sẽ là ta đại ca nhọc lòng, ta lại không để bụng. Ở lòng ta, ta lâm hai nhà tình nghĩa đều do ta cùng Nhị Lang hôn sự dựng lên, hắn tồn tại, ngài là hắn tổ phụ, Tạ Duyên là ta công công, Tạ Dật Dương là ta anh chồng; Hắn đã chết, Tạ Dật Dương là hung thủ, ngài cùng Tạ Duyên lại là bao che hung thủ đồng lõa,” Lâm Thanh Uyển hướng về phía hắn cười hỏi, “Ngươi cảm thấy ở lòng ta là phu quân của ta thân, vẫn là các ngươi này đó giết người hung thủ thân đâu?” Tạ Hoành nhìn nàng tươi cười, chỉ cảm thấy đến một cỗ ác ý áp vào trước mặt, hắn biết, chuyện này không có cứu vẫn đường sống. Lâm Thanh Uyển không phải Lâm Giang, nàng sẽ không để ý cái lợi ích của gia tộc, tình

nghĩa, càng sẽ không để ý triều chính lợi hại, nàng muôn chỉ là báo thù.Nữ tử rốt cuộc kiến thức thiến cận, không thể cùng mưu.Tạ Hoành rũ xuống đôi mắt, đáng tiếc nàng trong tay chứng cứ quá toàn, nàng cũng không phải hắn có thể tùy ý đắn đo cháu dâu, nàng là Đại Lương quận chúa, vẫn là Lâm thị quy tông nữ, căn bản không ở Tạ gia trong phạm vi không chế.Lúc trước nếu là không đồng ý nàng quy tông thì tốt rồi, đang ở Tạ gia, tự nhiên đến nghe Tạ gia, cũng tự tại Tạ gia trong không chế.Tạ Hoành ngược lại rồi lại nghĩ đến, lúc trước nếu không phải đồng ý quy tông, Lâm Giang cũng sẽ không làm nàng gả cho Nhị Lang.Nhưng lúc trước ai có thể nghĩ đến nàng một cái mới cập kê tiêu cô nương có thể ở không có phụ huynh giúp cầm dưới tình huống làm được hiện tại quyền thế địa vị?Tạ Hoành hít sâu một hơi, áp xuống trong lòng tức giận hỏi, “Ngươi tưởng như thế nào?”Nếu nàng không đem đồ vật cấp Đại Lý Tự, mà là trước cho hắn xem qua, kia nàng nhất định là tưởng từ hắn nơi này bắt được cái gì.Hai bên cùu hận không thể điều tiết, nếu như thế, liền không cần lại phí miệng lưỡi.Lâm Thanh Uyển đối hắn dứt khoát thực vừa lòng, quả nhiên, tìm Tạ Hoành so Ta Duyên hữu dụng nhiều, nếu là Ta Duyên, nói không chừng lại muôn bày ra công công cái giá dây dưa một phen, phiền đã chết.“Ta muôn mẫu thân cùng Tạ Duyên hòa li, lý do ta đều nghĩ kỹ rồi, liền nói mẫu thân tuổi già không nơi nương tựa, muôn tự lập nữ hộ như thế nào?”Lâm Thanh Uyển cười nhìn về phía Tạ Hoành.Tạ Hoành sắc mặt đại biến, cả giận nói:

“Chuyện này không có khả năng!”“Nga ~” Lâm Thanh Uyển cười nói: “Kia sự tình liền càng tốt làm, kỳ thật còn có một cái biện pháp có thể cho mẫu thân được đến tự do.”“Ân, làm ta ngẫm lại,” Lâm Thanh Uyển điềm cầm cười nói: “Trung thư thị lang Tạ Duyên nhân hối lộ, bán quan, tạo giả bị lưu đày Định Châu, ở phục hình khi tao ngộ tiêu cổ Liêu quân, không lăm ngô hại?”Tạ Hoành căng thẳng cầm, Định Châu là Đông Bắc quân địa bàn, Lâm gia mặc dù đã giao ra binh quyền, sai sứ nhân thần không biết quỷ bát giác diệt trừ Tạ Duyên thật sự là quá dễ dàng.Lâm Thanh Uyển tiếp tục cười nói, “Lại làm ta ngẫm lại, Đại Lâm thôn thôn dân không đồng ý thông cảm, Tạ Dật Dương lại có vu cáo người cùng giáo cung hành vi, trọng phán cũng không phải không có khả năng lưu đày, vừa lúc hai cha con có thể biên quan làm bạn.”“Phu chết, thân tử vong, cái này liền con riêng đều đã chết,” Lâm Thanh Uyển nhíu mày nói: “Lúc này mẫu thân thương tâm muôn chết, tự think quy tông, tổ phụ ngài cảm thấy cái này thiết kế như thế nào?”Tạ Hoành cắn răng nói: “Ngươi dám!”Lâm Thanh Uyển nắm lên cung bàn quả táo liền triều hán ném tới, Tạ Hoành hiển nhiên không dự đoán được nàng sẽ có này cử, không né tránh, quả táo trực tiếp nện ở hán trên trán, làm hán trước mặt tối sầm.Nhưng hán vẫn như cũ thấy được Lâm Thanh Uyển trong mắt hận ý cùng trên mặt dữ tợn, “Ta có cái gì không dám? Ta phu quân bị các ngươi hại chết, nếu không phải vì mẫu thân, ta sớm bảo các ngươi

xuống địa ngục! Không tin, không tin chúng ta liền chơi một chút hảo, tuy rằng phiền toái điểm, nhưng ta vui phụng bối!”Nàng điên rồi! Tạ Hoành đáy lòng bốc lên một cỗ hàn khí, hấn lùi lại hai bước, tay chống ở trên cửa ồn định thân thể, thật lâu sau mới gian nan nói: “Hòa li có thể, nhưng lý do đến đổi một cái.”Lâm Thanh Uyển gần như điên khùng nói: “Không đổi, phải như vậy viết, ta liền phải thế nhân đều biết các ngươi Tạ gia vô tình vô nghĩa, dơ bẩn đê tiện!”Lâm Thanh Uyển ha ha cười nói: “Ngươi cho rằng ta trên tay chỉ có mấy thứ này sao? Ta đại ca cho ta lưu đồ vật nhưng nhiều, ngươi đoán hắn còn tra được cái gì?”Tạ Hoành trong lòng nhảy dựng.Lâm Thanh Uyển liền hướng hắn ác liệt chớp chớp mắt nói: “Kỳ thật, trực tiếp đưa Tạ Dật Dương đi tìm chết đồ vật không phải không có, nhưng ta cùng mẫu thân tồn tại bị nhiều như vậy khổ, hắn như thế nào có thể dễ dàng như vậy liền đã chết? Ta phải làm hắn tồn tại, chỉ có tồn tại mới có thể cảm nhận được cái loại này tuyệt vọng thống khổ.”“Nhưng nếu ngươi bức ta, ta lập tức là có thể làm hắn chết, càng có thể làm Tạ gia thân bại danh liệt!”Lâm Thanh Uyển đôi mắt tàn nhẫn nhìn chằm chằm hắn nói: “Ta Lâm Thanh Uyển không phải Dương gia, cùng các ngươi Tạ gia không như vậy nhiều ích lợi quan hệ, đừng nói là cho các ngươi thân bại danh liệt, chính là cho các ngươi tru chín tộc ta cũng vui đi làm.”Tạ Hoành cỗ họng một ngọt, cắn răng hỏi: “Đây cũng là mẫu thân ngươi ý tú?”“Mẫu thân bị bệnh,” Lâm Thanh Uyển cười nói, “Nàng nơi nào còn có công phu cân nhắc là nhi tử quan trọng, vẫn là nhà mẹ đẻ quan trọng?”Tạ Hoành thật sâu mà nhìn về phía Lâm Thanh Uyển, thấy nàng trong mắt lóe hận ý, liền nhịn không được nhắm mắt, hắn không sợ cùng trong triều những cái đó cáo già xảo quyết người đấu, bởi vì những người đó lý trí, sẽ cân nhắc ích lợi, nhưng Lâm Thanh Uyển hiển nhiên là người điên, hiện giờ trừ bỏ báo thù, cũng liền Dương thị có thể kiềm chế một chút nàng.Nhưng Dương thị...Nghĩ đến con dâu này đã hơn một năm tới làm, Tạ Hoành biết, muốn nàng từ bỏ cừu hận đồng dạng thiên nan vạn nan.Quả nhiên, nịnh đắc tội mười cái quân tử, cũng không cần trêu chọc một nữ nhân.Tạ Hoành hít sâu một hơi, gật đầu nói: “Hảo, ta đáp ứng ngươi, vậy ngươi cất ra điều kiện đâu?”“Làm trao đổi, ta sẽ không đem ta trên tay này phân đồ vật giao cho Đại Lý Tự, ta cũng sẽ không cùng Đại Lý Tự tiếp xúc, việc này như vậy từ bỏ,” Lâm Thanh Uyển nhìn hắn nói: “Còn có, Đại Lâm thôn thông cảm thư ta có thể giúp ngươi lấy được, cũng sẽ không lại nhúng tay Tạ Dật Dương thẩm phán, bất quá, ngài tốt nhất động tác mau một ít, bởi vì lần thứ hai lên lợp đã kết thúc, lần thứ ba đã có thể muốn tuyên án.”Tạ Hoành thế mới biết, nguyên lai Tạ Dật Dương hiện tại cục diện còn có tay nàng bút.Khó trách mặc kệ hắn ra bao nhiêu tiền, Đại Lâm thôn thôn dân cũng không chịu viết thông cảm thư, rõ ràng là một đám chán đất, lại chính là? A href=’/shanshuo. Html’ target= ‘_blank’ >Lập loè lặc ti hai trùng lạp hoàng túi

đãi tuấn? Br /> Nghĩ đến Tạ Dật Dương án bước ngoặt, Tạ Hoành nhịn không được hỏi, “Đại Lang ở đường thượng hồ ngôn loạn ngữ sự có phải hay không cũng là người làm?” Lâm Thanh Uyển hơi híp mỉm cười nói: “Ta không biết ngài nói có ý tú gì, hắn lung tung phản cản vu khống người không phải bởi vì hắn sợ hãi bị phạt, cho nên trốn tránh trách nhiệm sao?” Tạ Hoành nhấp nhấp miệng, không có hỏi lại, trong lòng đã có hoài nghi, hắn sau khi trở về cẩn thận tra một tra liền đã biết. Tạ Hoành xoay người liền đi, ra đại điện khi hắn nhịn không được lảo đảo một chút, sống lưng càng cong, tựa hồ già rồi mười mấy tuổi. Lâm Thanh Uyển đứng ở bên trong cánh cửa nhìn hắn bóng dáng biến mất, trên mặt hận ý chậm rãi thu hồi tới, nàng thở ra một hơi nhẹ giọng nói: “Này còn chỉ là bắt đầu đâu, ta đảo muôn nhìn, gấp nhiều như vậy đả kích ngươi còn có thể ngao bao lâu...” Lâm Thanh Uyển mỏi mệt về nhà, mới về nhà liền sau khi nghe thấy viện một mảnh nào nhiệt, ẩn ẩn đàm sáo tiếng động truyền đến. Nàng theo tiếng mà đi, thấy Tạ phu nhân cùng Lâm Ngọc Tân chính tượng đối ngồi mặt nước mắt, nàng mòi đến con hát đang ở xướng nàng viết ra tời màn kịch, vẻ mặt hận ý ngập trời biểu tình cùng vừa rồi nàng giống nhau như đúc. Lâm Thanh Uyển trùu trùu khóc miệng, tiến lên ngồi ở Lâm Ngọc Tân bên người. Lâm Ngọc Tân chính khóc đến rối tinh rối mù, một đôi mắt hồng toàn bộ, nàng quay người lại nhào vào Lâm Thanh Uyển trong lòng ngực, khóc ròng nói: “Cô cô, Thanh cô như thế nào như vậy đáng thương, này chiết diễn ngài là từ đâu nhi đến?” Một bên Tạ phu nhân thấy hỏi, nước mắt lưu đến càng hung, nàng đổi Lâm Thanh Uyển vẫy tay, “Hài tử, khô người hài tử...” Lâm Ngọc Tân không nhận biết, đó là bởi vì Lâm Thanh Uyển sửa lại rất nhiều đồ vật, thả này chiết diễn vẫn là từ Thanh cô khi còn nhỏ bắt đầu diễn khởi, nàng khó tránh khỏi không biết. Nhưng Tạ phu nhân, Dương ma ma cùng Lâm ma ma bọn họ lại là biết đến, Thanh cô lưng đeo huyết hải thâm thù kia một đoạn cùng báo thù kia một đoạn là làm sửa chữa, nhưng khi còn nhỏ những cái đó diễn lại đều là Uyển tỷ nhi cùng Tạ Dật Minh khi còn bé sự. Tỷ như hai đứa nhỏ mới đính hôn khi đều còn nhỏ, nhưng Tạ Dật Minh lại nhớ lao mẫu thân lời nói, về sau Uyển tỷ nhi sẽ là hắn tức phụ. Vì thế hắn đặc đặc chạy trong hoa viên đi bò lên trên cây ăn quả cho nàng hái được táo, kết quả hạ không tới, đảo đem dưới tảng cây Uyển tỷ nhi dọa khóc. Khi đó nhưng đem Tạ phu nhân cười đến không được, cho nên con hát một diễn nàng liền biết đây là viết Uyển tỷ nhi cùng Nhị Lang chuyện xưa. Lâm Thanh Uyển bất đắc dĩ vỗ nàng bối an ủi, hốc mắt cũng có chút hồng. Nàng ngay từ đầu là vì làm sự tình càng thuận lợi chút, mới thỉnh con hát tới giáo nàng một ít mặt bộ biểu tình, nhưng nàng lại không thể không duyên có học cái này. Liền đem Uyển tỷ nhi cùng Tạ Dật Minh chuyện xưa thêm thêm giảm giảm viết ra tời giao cho con hát xướng, nàng nhìn liền nhớ kỹ nàng biểu tình, quay đầu lại đối với gương

luyện tập một phen là được, nàng có thể lưu tại kinh thành nhật tử không dài, cho nên Tạ phu nhân hòa li sự đến tốc chiến tốc thắng, nàng còn tưởng đem nàng mang về Tô Châu đi đâu. Nhưng Tạ gia chưa bao giờ là dễ dàng giải quyết, đến làm Tạ Hoành nhận thức đến nàng trừ bỏ báo thù cùng hòa li ngoại cái gì đều không để bụng, như vậy mới càng có nói chuyện đường sống. Lại không nghĩ rằng này hai người sẽ tìm đến con hát nghe diễn, đảo đem chính mình chọc khóc. Lâm Thanh Uyên xem thời điểm cũng khóc, nhưng rốt cuộc xem đến nhiều, muốn so các nàng tự chế nhiều, lúc này tuy cũng chua xót, lại cũng chỉ là đỏ hốc mắt mà thôi. Bộ dáng này dừng ở Tạ phu nhân cùng hai vị ma ma trong mắt lại là nàng nghẹn ở trong lòng, cường chống không biếu lộ. Ba vị nữ tính trưởng bối khóc đến lợi hại hơn, ôm Lâm Thanh Uyên không chịu buông tay, “Đứa nhỏ ngốc, ngươi trong lòng nếu là khó chịu liền nói ra tới, nhưng đừng nghẹn ở trong lòng ngao hổng rồi chính mình thân mình.”

Chương 245: Hòa li

Lâm Thanh Uyển phí thật lớn công phu mới đem người trấn an xuống dưới, tỏ vẻ nàng sê khắng định muốn khóc liền khóc.Tạ phu nhân các nàng vẻ mặt không tin, nhưng rốt cuộc không lại ôm nàng khóc đến thở không nổi.Lâm Thanh Uyển âm thầm thở dài nhẹ nhõm một hơi, cảm thấy này chiết diễn quá đả thương người tâm, về sau vẫn là làm con hát đùng diễn.Chân chính thương thân thương tâm Tạ Hoành trở lại Tạ gia liền phun ra khẩu huyết ngã xuống, nhưng dù vậy, hắn cũng không thể nghỉ ngơi.Hắn trước làm người đem Tạ Duyên tìm tới, nằm ở trên giường cùng hắn nói: “Làm người viết cái hòa li thư, người cùng Dương thị hòa li đi.”Tạ Duyên ngẩn ngơ, “Hòa li? Phụ thân, ta đây chẳng phải là sẽ trở thành trò cười?”Đại Lương lại là dân phong mở ra, cũng không có khả năng giống Đại Đường giống nhau có như vậy nhiều hòa li người, cho nên chỉ cần có nữ tử hòa li, đại gia đầu tiên nghĩ đến đó là trượng phu nguyên nhân.Nếu là nữ tử có vấn đề, kia hắn là bị hưu mới đúng.Huống chi hắn ở triều làm quan, nếu hòa li đồng liêu nhóm muốn thấy thế nào hắn?Tạ Duyên rùng mình, há mồm liền phải cự tuyệt, Tạ Hoành đầy mặt mệt mỏi nói: “Việc này đã mất cứu vãn đường sống, Lâm Thanh Uyển hiện tại trong tay nhéo Tạ gia mệnh môn, nàng cùng Dương thị giống nhau, hiện giờ đã là người điên, nàng hiện tại còn nguyễn ý cùng chúng ta giao dịch, chọc giận nàng, chỉ sợ nàng thật đúng là sẽ cắn chặt chúng ta Tạ gia không bỏ.”Máu chốt nhất chính là, trên tay hắn cũng không có vẻ nàng tương đối với nhược điểm, hiện tại tình huống khẩn cấp, trong khoảng thời gian ngắn, hắn đã không có thời gian đi tra, cũng không có cơ hội chế tạo, chỉ có thể nhậm Lâm Thanh Uyển niết ở trong tay.Nhưng tương lai còn dài...Tạ Hoành nhắm mắt lại đối Tạ Duyên lắc lắc tay nói: “Mau đi đi, đuổi ở Đại Lang lần thứ ba khai đường phía trước.”Tạ Duyên thanh một khuôn mặt lui ra, Tạ đại quản gia liền tiến lên đem ngày hôm qua cho tới hôm nay sự cẩn thận cùng hắn nói, mục đích chỉ có một, ngài đừng nghĩ đi tìm Lâm quận chúa hoặc Tạ phu nhân, vô dụng, chọc giận bọn họ, lão thái gia phía trước nén giận liền toàn uổng phí.Này đó hiển nhiên đều vượt qua hắn dự đoán, hắn tại chỗ đứng hồi lâu, đãi phục hồi tinh thần lại liền ách thanh âm hỏi, “Lâm Giang rốt cuộc cấp Lâm Thanh

Uyển đê lại nhiều ít đồ vật?" Tạ đại quản gia rũ xuống đôi mắt, mặc kệ Lâm đại nhân cấp Lâm quận chúa lưu lại nhiều ít đồ vật, hắn cảm thấy Lâm quận chúa có thể ở ngần ngắn ba năm nhiều thời giờ năm giữ trụ mẩy thứ này liền tính rất có bản lĩnh. Bọn họ cũng không biết, vài thứ kia là Tứ hoàng tử giúp Lâm Thanh Uyển tra được. Hai bên chính lây định rồi chủ ý hòa li, muốn làm thủ tục kỳ thật là thực mau, Tạ Duyên nghẹn khuất dựa theo Lâm Thanh Uyển ý tú viết hảo hòa li thư, sau đó tới cửa tìm Tạ phu nhân. Tạ phu nhân đêm qua đã bị Lâm Thanh Uyển báo cho, nàng nhiều ít có chút chuẩn bị tâm lý, nhưng chân chính nhìn đến hòa li thư khi nàng lại vẫn là có chút hoảng hốt. Đây là, liền rời đi Tạ gia? Thấy Tạ phu nhân vẻ mặt ngắn ngo, Tạ Duyên liền khẩu khí không tốt lầm hỏi, "Như thế nào, còn có gì vấn đề?" "Vấn đề nhiều," Dương Giác từ ngoài cửa tiến vào, "Ta muội muội những cái đó của hồi môn đâu?" "Tự nhiên là từ nàng mang đi," Tạ Duyên nhíu mày nhìn về phía Dương Giác, chuyện này Dương gia người thế nhưng biết? Hắn dừng một chút vẫn là nhịn không được hỏi: "Hòa li việc nhạc phụ biết không?" Dương Giác cười lạnh nói: "Nếu không phải Tạ gia quá mức đê tiện, lúc trước các ngươi bao che Tạ Đạt Dương là lúc ta Dương thị liền tưởng muội muội cùng ngươi hòa li, bất quá đương ta hai nhà vẫn luôn lẩn nhau vì sùng, cháu ngoại trai sự chúng ta nhịn xuống, nhưng không nghĩ tới các ngươi lại được một tác lại muôn tiên một thước, ta muội muội xa ở Giang Nam, các ngươi đều có thể đổi nàng xuống tay." Tạ Duyên sắc mặt trướng đến đỏ bừng, run run môi không nói chuyện, mặc kệ là trước một sự kiện, vẫn là sau một sự kiện, đều là Đại Lang lén việc làm, hắn cùng phụ thân là thật thật không biết tình. Nhưng này đó lý do ở Dương gia người trước mặt hiển nhiên là nói không thông, bởi vì bọn họ đích xác bao che Đại Lang, nhưng hắn có biện pháp nào, hắn chỉ có này một cái nhử. Dương Giác lấy quá hòa li thư quét mắt, chọn môi cười lạnh một tiếng, từ hạ nhân trên tay rút ra một chồng giấy tờ đưa cho Tạ Duyên, đây là về tài sản phân cách. Tạ phu nhân đương nhiên không phải chỉ mang đi chính mình của hồi môn mà thôi, bằng không này hai mươi năm qua không phải bạch vì Tạ gia làm lụng vất vả? Tạ Duyên phía trước cũng là hiểu biết quá hòa li luật pháp, biết Dương gia khẳng định sẽ đưa ra bồi thường, đảo cũng tâm bình khí hòa tiệp nhận rồi. Phụ thân sớm dặn dò hắn, chỉ cần Dương gia không phải thực quá phận, có thể đồng ý liền đồng ý. Dương Giác nhưng thật ra nghĩ tới phân, nhưng lại sợ tốt quá hoá lốp, đến lúc đó Tạ Duyên bắt hòa ly làm sao bây giờ? Cho nên đưa ra bồi thường vẫn là thực hợp lý, hai bên thực mau liền nghị định, sau đó liền cầm ký tên tốt công văn đi Hộ Bộ xử lý. Không tồi, hòa li như vậy sự đến đi Hộ Bộ làm, địa phương thì tại địa phương huyện nhà xử lý. Làm Tạ phu nhân người nhà, Dương Giác cùng đi trước, còn muốn làm nhà mẹ đẻ người ký tên, cho thấy Dương gia là biết hòa li chuyện này cũng đồng ý. Hộ Bộ bọn quan viên toàn bộ hành trình đều

là vẻ mặt ngốc ngốc, này vẫn là triều đại cái thứ nhất hòa li quan viên, nga, quay đầu lại đến tra tra, nói không chừng vẫn là cả nước đệ nhất đồi hòa li phu thê đâu. Đãi lại xem kia hòa li lý do, mọi người xem hướng Tạ Duyên ánh mắt đều quái dị lên, không khỏi nhớ lại ba năm nhiều trước ẩn ẩn nghe được lời đồn đài. Hay là, tiếp theo tử chết quả nhiên cùng trưởng tử có quan hệ? Tạ Duyên là banh mặt xong xuôi thủ tục, cùng đi ra Hộ Bộ sau hắn liền ở không nỗi nữa, hắn nhìn về phía Lâm Thanh Uyển nói: "Hy vọng Lâm quận chúa có thể giữ lời nói." Một cọc tâm sự rơi xuống, Lâm Thanh Uyển sắc mặt cũng hòa hoãn rất nhiều, nàng gật đầu nói: "Tạ đại nhân yên tâm, ngài sau khi trở về liền làm người đi Đại Lâm thôn tìm thôn dân giải hòa đi." Tạ Duyên nửa tin nửa ngờ, đám kia điêu dân sẽ đồng ý? Nếu là điêu dân, đương nhiên sẽ không dễ dàng đồng ý, nhưng Từ đại phu tự mình ra mặt nói thanh, bọn họ vẫn là nghe khuyên, bất quá Tạ gia trả giá đại giới cũng không ít. Là phía trước bọn họ hứa hẹn cấp bồi thường gấp hai, không chỉ có bị ầu trống thương nhà cái, liền Đại Lâm thôn các thôn dân đều được chút bồi thường, bởi vì bọn họ bị kinh hách a. Này quả thực là quát Tạ gia một tầng da, Tạ Duyên có nghĩ thầm ma, có thể tưởng tượng đến sắp lại lần nữa khai đường nhi tử, hắn khẽ cắn môi vẫn là bồi. Bồi Dương thị, lại bồi Đại Lâm thôn thôn dân, lại lấy ra tiền tới cấp Ta Dật Dương đi lại một ít, mặc dù Tạ gia cũng không thiếu tiền, lúc này cũng không khỏi có chút cố hết sức. Cũng may tồn tại đại bộ phận là vàng bạc, làm bất động sản đồng ruộng tòa nhà không nhúc nhích. Tạ Duyên tự cho là có thể tùng một hơi thời điểm, Đại Lý Tự cuối cùng là tra được chút manh mối, theo manh mối tra đi xuống, thực mau liền tra được Tạ Duyên thu nhận hồi lộ chứng minh thực tế. Cho nên Tạ Dật Dương bên này mới hòa hoãn một ít, Tạ Duyên liền bị Đại Lý Tự triệu hỏi cũng bắt giam. Hai cha con một cái ở Hình Bộ đại lao, một cái thì tại Đại Lý Tự ngục giam. Tạ Hoành tra được Đại Lý Tự là từ Tạ Duyên giúp quá một chỗ quan vào tay, cũng không phải từ Lâm Thanh Uyển nơi đó bắt được tin tức, nhưng Tạ Duyên vẫn là bị đóng, chẳng qua tội danh muôn so Lâm Thanh Uyển trên tay có kia phân đồ vật muôn nhẹ đến nhiều. Hắn cũng không biết là nên cao hứng, vẫn là sinh khí ảo não, nhưng hắn biết, nhì tử cùng tôn tử này hai bối xem như đều huỷ hoại. Trừ phi Tạ Duyên có thể ở tương lai bị không so đo hiềm khích trước đây bắt đầu dùng, bằng không Tạ gia xem như phay đứt gãy, mà hắn chưa chắc có thể chống được tầng tôn xuất sĩ.

Chương 246: Nước đục

Dương Giác đem muội muội của hồi môn cùng đoạt được bồi thường đều kéo đến quận chúa phủ, thấy nàng dương dương tự đắc giáo Lâm Ngọc Tân cầm nghệ, đến bên miệng nói liền biến đổi, “Muội muội khi nào về nhà nhìn xem? Ta đánh giá phụ thân cũng mau trở lại.” Dương phu nhân vỗ vỗ lo lắng nhìn về phía nàng Lâm Ngọc Tân, ngẩng đầu đối hắn nói: “Chờ phụ thân đã trở lại ta lại đi, đến lúc đó vừa muốn cùng phụ thân từ biệt.” Dương Giác ngẩn ngơ, “Muội muội muốn đi đâu?” Dương phu nhân cười nói: “Tự nhiên là cùng Uyển tỷ nhi hồi Giang Nam.” Dương Giác hiển nhiên không đoán trước đến điểm này, hắn cho rằng hòa li sau muội muội mặc dù không trở về nhà mẹ đẻ trụ, cũng sẽ tìm cái ly nhà mẹ đẻ gần địa phương sống một mình, như vậy Dương gia cũng hảo chiểu cố nàng. Nhưng nghe nàng ý tứ này, nàng lại là phải về Giang Nam đi. Dương gia ở kinh thành, chỉ sợ ngoài tầm tay với. Dương phu nhân vừa thấy nhị ca sắc mặt liền biết hắn suy nghĩ cái gì, cười nói: “Nhị ca yên tâm đi, ta đi theo Uyển tỷ nhi hồi Tô Châu, ở đàng kia không người dám khi dễ chúng ta. Ta nhàn khi còn có thể nàng quản trong khu vực quản lý vụ.” Dương Giác nhìn mắt Lâm Ngọc Tân, nhận không được lén cùng Dương phu nhân nói: “Nàng rốt cuộc là quy tông nữ, mặc dù các ngươi là mẹ chồng nàng dâu, kia cũng là sống nhở, chỉ sợ nhiều có bất tiện, không bằng lưu tại kinh thành, ngươi muốn cảm thấy tịch mịch, vậy về nhà cùng ngươi tấu tử làm bạn, có ta cùng phụ thân ở trước mặt nhỉ, chúng ta cũng an tâm a.” Dương phu nhân nhặt nói: “Nhị ca đa tâm, Uyển tỷ nhi là con dâu ta, giống như nữ nhi giống nhau, chỉ bằng lần này nàng vì ta làm những việc này, ngươi cảm thấy ta cùng với nàng trở về Giang Nam hồi chịu ủy khuất?” Dương phu nhân nói: “Chính là chịu ủy khuất, kia cũng không có khả năng là nàng cho ta chịu, mà là người khác, đến lúc đó ca ca sẽ giúp chúng ta là được.” Cha là nàng cha, ca cũng là nàng ca, nhưng nàng trở về nhà mẹ đẻ mới là người ngoài đê. Ở bọn họ trong lòng, có thể bài lại nàng phía trước người quá nhiều quá nhiều, nhưng ở Uyển tỷ nhi nơi đó, trừ bỏ Lâm Ngọc Tân, chỉ sợ chính là nàng. Cho nên tự nhiên vẫn là đi theo Uyển tỷ nhi tự tại chút. Nhất quan trọng chính là, nàng cũng tưởng gần đây thủ Nhị Lang mộ, nếu có thể giúp

đỡ đến Uyển tỷ nhì liền càng tốt. Cho nên từ bắt được hòa li thư kia một khắc khởi nàng liền quyết định muốn tùy Lâm Thanh Uyển hồi Giang Nam. Nhìn mặt nhị ca, Dương phu nhân nhịn không được đề ra câu, “Nhị ca, người cũng biết, ta cũng chỉ có Nhị Lang một cái nhí tử, Uyển tỷ nhì một cái con đâu, cho nên ta vài thứ kia trăm năm sau trừ bỏ cho các người lưu chút niệm tưởng, ta tưởng toàn bộ để lại cho nàng.” Dương Giác hơi hơi sững sót, sau đó đương nhiên gật đầu nói: “Đó là muội muội đồ vật, tự nhiên từ muội muội tới làm chủ.” Dương phu nhân liền thở dài nhẹ nhõm một hơi, nàng hòa li sau nhị tẩu chỉ ghé qua một lần, vẫn là mang tiểu cháu trai, nàng tuy không lộ liễu, nhưng Tạ phu nhân vẫn là minh bạch nàng ý đồ đến, đây là coi trọng nàng tài vật đâu. Nếu là mấy ngày trước, phạm vào tính tình kỳ quái Dương phu nhân nói không chừng sẽ đương trường nháo ra tới, đem người đuổi ra đi, nhưng hiện tại, nàng kia cô khí tiết, tâm thái bình thản không ít, chỉ đương không nghe hiểu nhị tẩu lời nói. Nàng lần này nhắc tới việc này chính là vì nói cho Dương Giác, tương lai nàng nếu là đã chết, lưu lại di chúc là muốn đem tài vật cấp Lâm Thanh Uyển, đó chính là xuất từ nàng bốn ý. Dương Giác còn không biết hắn thê tử sự, thấy muội muội ha quyết tâm phải về Giang Nam đi, liền hơi hơi thở dài một hơi, trở về liền cùng thê tử nói, “Chuẩn bị hai phân phong phú trình nghi, chờ muội muội cùng Lâm quận chúa hồi Tô Châu khi đưa đi.” Dương nhị thái thái sững sót, hỏi: “Tiểu cô cũng phải đi Tô Châu?” Dương Giác khẽ gật đầu, “Nàng muốn đi theo Lâm quận chúa quá, tự nhiên là hồi Tô Châu đi.” Dương nhị thái thái nhịn không được nhấp nhấp miệng nói: “Ngươi cùng phụ thân đều ở kinh thành, đại bá nói không chừng khi nào cũng triệu hồi kinh thành, toàn gia đều ở chỗ này, tiểu cô như thế nào cũng phải hồi Giang Nam đi?” “Nàng thói quen Giang Nam, thả Nhị Lang mộ ở bên kia đâu, nàng tổng muốn đích thân nhìn mới an tâm.” “Kia nàng những cái đó cửa hàng thôn trang làm sao bây giờ?” Dương nhị thái thái hỏi, “Nàng xa ở Giang Nam, chỉ sợ không hảo quản đi.” Năm đó Dương Nghi rất đau nữ nhi, chuẩn bị của hồi môn khi trừ bỏ ở Giang Nam vùng mua chút sản nghiệp, kinh thành bên này cũng có không ít. Chính là vì mặc kệ nàng là ở Giang Nam lo liệu tổ nghiệp, vẫn là đi theo trượng phu ở kinh thành nhậm chức đều có của hồi môn dựa vào. Dương Giác nói: “Trước kia như thế nào quản, hiện tại liền như thế nào quản bá.” Hắn liếc thê tử liếc mắt một cái nói: “Muội muội là quản gia hảo thủ, này bên ngoài sự cũng trước nay khó không được nàng, ngươi yên tâm hảo.” Nàng yên tâm? Nàng sao có thể yên tâm? Bất quá nhìn đến trượng phu cái kia ánh mắt, nàng liền biết chính mình trong lòng nhớ nhung suy nghĩ là không có khả năng thực hiện, nàng suy sụp hạ bả vai tối, rầu rĩ không vui quay người đi. Cũng không biết tiểu cô nghĩ như thế nào, có tiền không lưu trữ cấp có huyết thống quan hệ chất nhì, lại là muốn mang đi người ngoài trong nhà. Dương Giác nhíu mày nhìn nàng, xoay

người rời đi, phụ thân liền phải đã trở lại, hắn còn không có tướng hảo muốn như thế nào nói với hắn đâu. Dương Giác có chút phát sầu, Lâm Thanh Uyển càng sầu, Tạ phu nhân là hòa li, nhưng nàng lại còn không thể rời đi kinh thành cái này thị phi nơi. Bởi vì sáng nay nàng tiến cung cùng Hoàng Hậu nương nương ám chỉ sẽ nhanh chóng tuyển cái ngày lành khởi hành hồi Tô Châu khi, Hoàng Hậu nói, “Như thế nào như vậy cấp, sao không chờ thêm trung thu lại đi?” Hoàng Hậu vẻ mặt ưu thương nói: “Các ngươi mấy cái hài tử khó được tề tựu, liền lưu lại quá cái tết đoàn viên đi. Bằng không bỏ lỡ lần này, lần sau tề tựu không biết muộn tới khi nào. Đặc biệt là ngươi cùng Như Anh, một cái ở nam, một cái ở tây, khó được có thể gặp nhau.” Lâm Thanh Uyển còn có thể nói “Không” sao? Nhưng hiện tại kinh thành thủy chính thâm, thả nàng còn đem thủy giáo đến càng lẩn lộn, một cái không cẩn thận nàng liền có khả năng bị kéo dài tới nước sâu bên trong. Nàng nhịn không được thở dài, “Quả nhiên là vừa báo còn vừa báo, ai cũng trốn không thoát.” Nàng đem thủy quầy đục muôn chạy, liền tính hiện tại còn không có người phát hiện ngăn trở, nhưng ông trời cũng nhìn không được. Nếu đi không xong, nàng liền trầm hạ tâm tới chờ đợi. Quận chúa phủ đóng cửa từ chối tiếp khách, liền hạ nhân đều rát ít ra cửa, tạm trú quận chúa phủ Lư Du cùng Chu Thông đám người cũng không hề ra cửa, bắt đầu đóng cửa khổ đọc, vì tiến sĩ khoa khảo thí làm chuẩn bị. Lâm Ngọc Tân từ chối sở hữu mòn nàng đi ra ngoài chơi bẳng hữu, bắt đầu mỗi ngày đi theo cô cô cùng Dương phu nhân bên người học tập. Nàng đi theo Lâm Thanh Uyển đọc sách, đi theo Dương phu nhân học cầm, mỗi ngày đều an bài đến tràn đầy, đảo không cảm thấy nhảm chán, chỉ là ngẫu nhiên sẽ cảm thấy ở nhà ngốc phiền, rất muốn đi ra ngoài đi một chút. Nhưng nghĩ đến cô cô dặn dò, liên lại nại hạ tính tình tới tiếp tục đọc sách học cầm. Lâm Ngọc Tân lại không biết, gần đây bên ngoài nhưng nào nhiệt thật sự. Đầu tiên là Tạ Duyên cùng với phu nhân hòa li, này vốn dĩ cũng đã đủ lệnh người kinh ngạc, càng làm cho người trố mắt chính là bọn họ hòa li thư thượng lý do. Mọi người đều biết hòa li hơn phân nửa là nhà trai nguyên nhân, trừ phi đổi phương là cái dày rộng nhân thiện người, không chịu làm vợ trước lung đeo bêu danh, cho nên tuyển hòa li, bằng không đại đa số nam nhân đều sẽ lựa chọn hưu thê. Mà Tạ Duyên hiển nhiên không thuộc về dày rộng nhân thiện người, như vậy hắn vì cái gì sẽ hòa li, vẫn là lấy như vậy lý do đâu? Kia khẳng định chính là bởi vì lý do là thật sự, thả hắn hoặc Tạ gia còn có bó lớn bính dừng ở Tạ phu nhân trên tay. Mọi người xem náo nhiệt chính xem đến hứng khởi, rất muốn miệt mài theo đuôi một hai ba. Đừng nhìn lục bộ đều là một đám đại lão gia, kỳ thật bọn họ cũng bát quái thật sự, trên mặt trang đến lại nghiêm túc, một cổ bát quái chi tâm vẫn như cũ hùng hực nổi lên. Về nhà lại bị thê tử như vậy vừa hỏi, càng muốn hỏi thăm. Vì thế Tạ Duyên đi chỗ nào đều bị bốn phía như có như không ánh mắt chằm

chăm, phiền không thăng phiền. Đặc biệt là Hộ Bộ đám kia tuổi trẻ quan viên, bọn họ phụ trách sự tương đối tạp cùng nhẹ, cho nên lúc trước Tạ Duyên tới hòa li chính là bọn họ cấp làm đát! Một đám tiểu tử đắc chí, cho rằng chính mình làm này Đại Lương trường hợp đầu tiên hòa li án, sau đó đã bị các tiền bối phở cập nói: "Muôn nói hòa li a, này thật đúng là không phải đầu đồng loạt, dân gian bá tánh chỗ đó hay không có hòa li còn phải gửi công văn đi đến các huyện dò hỏi, nhưng ta chờ biết nói, này bất quá là đệ nhị lệ mà thôi." "Kia trường hợp đầu tiên là ai?" Tuổi trẻ bọn quan viên liền tò mò hỏi. Các tiền bối vượt râu cười cười, ý vị thâm trường đối bọn họ nói: "Cái này sao lại không thể nói, kia đối phu thê tuy không người ở triều làm quan, nhưng hai nhà địa vị, tấm tắc, kia đã có thể không phải tạ dương hai nhà có thể so sánh." Cho nên năm đó chuyện đó tuy nháo đến đại, lại cũng chỉ là gần gai tầng nhân tài biết, không giống hiện tại tạ dương hai nhà, nháo đến bá tánh đều nghe nói, đầu đường cuối ngõ đều là nghị luận. Mà đúng lúc này, mọi người xem nào nhiệt xem đến vui vẻ vô cùng, Tạ Duyên xấu hổ buồn bức phi thường là lúc, hắn bị Đại Lý Tự bắt. Mọi người: "... Độc nhất phụ nhân? A href= '/mo_.Html' target= '_blank' >Đường ruộng? Br />Lúc này, tất cả mọi người cho rằng đây là Tạ phu nhân làm, đây là hòa li còn không buông tha tiết tấu a. Đại gia tĩnh chờ Tạ gia phản ứng. Đều cho rằng Tạ gia sẽ phản kích, nhưng Tạ gia lại rất an tĩnh, Tạ Hoành trừ bỏ chuẩn bị làm Tạ Duyên cùng Tạ Dật Dương ở trong tù hảo quá điểm ngoại, cũng không có ra tay kéo xuống Dương gia ý tứ. Cái này làm cho mọi người có chút ngoài ý muốn, còn không chờ đợi già nhìn ra cái đại khái, Đại Lý Tự liền theo Tạ Duyên này tuyển liên lụy ra rất nhiều hối lộ hắn, cùng bị hắn hối lộ quan viên, liền Hộ Bộ đều có vài cái quan viên liên lụy trong đó. Cái này hảo, tất cả mọi người không có xem diễn tâm tình, toàn ngưng trọng lên. Cũng là vào lúc này bọn họ mới hậu tri hậu giác phát hiện, này khả năng không phải Dương phu nhân bút tích. Quả nhiên, rút đi sở hữu bát quái, đại gia lúc này mới chú ý tới Đại Lý Tự tại đây trong đó tác dụng. Đại Lý Tự bọn quan viên lập tức dương mi thỏ khí lên, trong lòng cuối cùng là thoái mái. Bọn họ nỗ lực phân đấu lâu như vậy, kết quả công lao còn phải ghi tạc một cái phụ nhân trên người? Bọn họ nhưng không có từ Dương phu nhân nơi đó được đến bát cứ thứ gì, Tạ Duyên phạm tội sở hữu chứng minh thực tế đều là bọn họ cực cực khổ khổ, một chút một chút điều tra ra. Bọn họ tự hào, lại không biết Đại Lý Tự Khanh mày nhăn đến cơ hồ có thể kẹp chết muỗi, những cái đó hối lộ cùng nhận hối lộ danh sách nhất thống kế ra tới, hắn liền ẩn ẩn cảm thấy không thích hợp, lại một miệt mài theo đuổi, liền lập tức ra một thân mồ hôi lạnh. Hắn do dự cả đêm, ngày hôm sau vẫn là cầm danh sách đi tìm hoàng đế. Sau đó cấm đoán ở nhà Nhị hoàng tử lại thu được hoàng đế khiền trách thánh chỉ, nói hắn sám hối đến không thành tin, không chỉ có cách hắn một năm bồng lộc, còn đem hắn

cầm đoán kỳ lại kéo dài.Đạo ý chỉ này mới hạ không hai ngày, liền có ngự sử buộc tội Tú hoàng tử phóng ngựa dẫm đạp hoa màu, phá hу thu hoạch vụ thu.Ngay cả Đại Sở sứ thần đều tới trộn lẩn một chân, ở mõ một lần hoà đám hội nghị thường kỳ sau khi kết thúc, Tống Tinh vì Tú hoàng tử hướng Lương Đế cầu tình, nói Tú hoàng tử lại không phải cố ý dẫm đạp hoa màu, bời thường những cái đó nông dân đó là, hà tất đại động can qua?Một bộ vì Tú hoàng tử bênh vực kẻ yếu bộ dáng.Sau đó triều đình liền tạc, mặc dù có chút lão thần hoài nghi Tống Tinh là cố ý hãm hại Tú hoàng tử, nhưng đối Tú hoàng tử vẫn là không vui, gần đây Tú hoàng tử cùng Tống Tinh lui tới quá mệt.Triều đình hướng gió biến đổi, đại gia không chú ý Nhị hoàng tử bị răn dạy sự, bắt đầu buộc tội Tú hoàng tử, có chút lời nói không hảo minh nói, nhưng bọn hắn có thể tìm dừng đến tật xấu a.Kinh thành nhất thời thần hồn nát thần tính lên.

Chương 247: Chỉ điểm

Chung Như Anh sải bước vòng qua núi giả, liền nhìn đến Lâm Thanh Uyển chính ý ở lan can thượng uy cá, nàng không khỏi thả chậm bước chân, đi đến bên người nàng cười nói: “Bên ngoài bởi vì ngươi nháo phiên thiên, ngươi ở nhà nhưng thật ra nhàn nhã.” Lâm Thanh Uyển vỗ vỗ tay, nhìn trong ao cảm lý vẫn như cũ đại giương miệng chờ không chịu rời đi, nàng liền chỉ chung nó nói: “Ngươi lời này liền cùng này đàn cá ở oán giận ta rải quá nhiều thức ăn gia súc, làm chúng nó ăn no căng giống nhau.” Chung Như Anh cúi đầu xem đám kia ngốc cá, trùu trùu khóc miệng nói: “Ngươi lại đang mắng ta, như thế nào, còn khỉ?” Lâm Thanh Uyển đi trở về trong đình ngồi xuống, cấp chính mình đồ ly trà đạo: “Tiêu.” Chung Như Anh liền thở dài nhẹ nhõm một hơi, dương láy lòng cười nói: “Muội muội, hiện tại từ ca bức đến không được, ngươi nhưng có cái gì hảo biện pháp giúp hắn?” Lâm Thanh Uyển trùng mắt, “Hắn làm ngươi tới hỏi ta?” “Không phải, là ta muốn hỏi,” Chung Như Anh nói: “Việc này không phải ngươi dẫn ra tới sao? Ta liền nghĩ ngươi như vậy thông minh, có lẽ có biện pháp đâu?” Lâm Thanh Uyển liền nhàn nhạt nói: “Hắn có nhiều như vậy phụ tá thần thuộc đều nghĩ không ra biện pháp tới, ta làm sao có thể nghĩ ra? Tỷ tỷ quá xem trọng ta.” Chung Như Anh vẻ mặt không tin, thật sự là này hết thảy sự đều quá xảo. Lúc ấy Lâm Thanh Uyển muốn tra Tạ gia, cuối cùng là Lý gia bang vội, điều tra ra đồ vật không ít, vốn dĩ chỉ là Tứ hoàng tử hồi cấp Lâm Thanh Uyển thành ý, ai ngờ Lâm Thanh Uyển thế nhưng ở sửa sang lại khi nhìn ra trong đó miêu ni tới. Hồi lộ Tạ Duyên cùng Tạ Duyên hồi lộ người trung có mấy cái vừa lúc cùng Nhị hoàng tử có quan hệ, người khác khả năng nhìn không ra bọn họ chi gian miêu ni, nhưng lúc ấy Lâm Thanh Uyển vì đa tạ nắm chắc, không chỉ có đem những người này làm thành bảng thống kê cách, còn liệt quan hệ thụ, lúc này mới phát hiện này vài người lướt qua Tạ Duyên còn có một loại như có như không quan hệ, lại một miệt mài theo đuôi, Nhị hoàng tử liền toát ra tới. Lâm Thanh Uyển bất quá cùng Tứ hoàng tử đề ra một câu, Lý gia lại thượng tâm, tìm hiểu nguồn gốc bắt được một chút chứng cứ. Nhưng những cái đó chứng cứ là định không được Nhị hoàng tử tội, lại có thể cho hoàng đế ghét Nhị hoàng tử. Lý

gia hoa rất lớn công phu mới dẫn đường Đại Lý Tự quan viên tìm được rồi Tạ Duyên nhận hồi lộ bán quan chứng minh thực tế, liên lụy ra những người đó tới, lại phí không ít công phu mới làm Đại Lý Tự Khanh cũng phát hiện cái kia bí mật.Này nhung lăn lộn không ít công phu, kỳ thật bọn họ cảm thấy làm Lâm Thanh Uyển ra mặt là tốt nhất, bởi vì nàng là bọn họ giữa duy nhất có lý do nói được quá khứ người.Đáng tiếc Lâm Thanh Uyển vô tình kéo nhiều như vậy cừu hận ở trên người, cho nên cự tuyệt cái này “Lập công” cơ hội, cũng nhắc nhở Tú hoàng tử cùng Lý gia, việc này tốt nhất đừng theo chân bọn họ giữa bất luận cái gì một người nhắc lên quan hệ.Nếu không chó cùng rút giậu, ai biết Nhị hoàng tử sẽ làm ra chuyện gì? Sự thật cũng đích xác như thế, Tú hoàng tử cùng Lý gia thông minh, Nhị hoàng tử cập Tiêu gia cũng không ngu, xem hiện giờ tư thế, Tú hoàng tử cùng Lý gia đây là lộ hành tích, bằng không bọn họ cũng sẽ không điên rồ giống nhau cắn Tú hoàng tử.Chung Như Anh thấy Lâm Thanh Uyển chọn môi châm chọc bộ dáng, không khỏi chọc chọc nàng nói: “Đừng quên ngươi hiện tại là bên kia, chúng ta chính là một cây thẳng thượng châu.”Lâm Thanh Uyển không sao cả nói: “Ta biết a, bất quá ta tưởng hiện tại những việc này là không làm khó được Tú hoàng tử, ta một cái vô quyền vô thế như nũ tử liền không cần đi trộn lẩn.”Chung Như Anh yên lặng mà nhìn nàng nửa ngày, biết nàng còn không có từ đáy lòng nhận định Tú hoàng tử, liền hỏi nói: “Qua trung thu ngươi liền hồi Giang Nam đi, ngươi hiện tại không giúp hắn, sẽ không sợ hắn như vậy bị thua?”“Kia cũng là hắn bản lĩnh không đủ, hơn nữa bệ hạ không phải còn có mặt khác hai cái nha sao?” Lâm Thanh Uyển dừng một chút nói: “Kỳ thật làm hoàng đế chủ yếu dùng chính là đầu óc, muốn ta nói hà tất để ý kia một chút bên ngoài?”Chung Như Anh kinh ngạc, “Ngươi nhìn trúng Tam hoàng tử?”“Ta là không quá hiểu biết hai vị hoàng tử, nhưng ta sẽ xem bọn họ đã làm sự, với ta tới xem, Tam hoàng tử vì cái này quốc gia làm sự có thể so Tú hoàng tử nhiều hơn, thả từ hắn làm những cái đó sự tới xem, này tâm tính phẩm cách đều không kém, đáng tiếc...”Đáng tiếc ở trên chiến trường bị thương mất.Lâm Thanh Uyển nhung thật ra không ngại Đại Lương hoàng đế là cái độc nhãn long, nhung hiển nhiên những người khác thực để ý, cho nên Tam hoàng tử không ở đại gia suy xét trung, ngay cả hoàng đế cũng chưa nghĩ tới muôn hắn con thứ ba kế thừa ngôi vị hoàng đế.Lâm Thanh Uyển gõ gõ cái bàn nói: “Ta sẽ duy trì Tú hoàng tử, cũng sẽ tần ta có khả năng trợ hắn, nhung việc này ta là thật sự bất lực.”Chung Như Anh rũ xuống đôi mắt nói: “Một tháng trước Tạ gia vẫn là trong kinh thành chạm tay là bỗng nhân gia, nhung hiện tại Tạ phủ trước cửa vắng vẻ.”Này nhung đều là ngươi bút tích.“Đó là âm mưu, cùng mượn ta mắt huynh trưởng oai vũ,” Lâm Thanh Uyển nói: “Âm mưu rốt cuộc là tiểu đạo, nhung quỷ chiến, lại không nên lấy tới trị quốc. Tú hoàng tử muốn ngồi cái kia vị trí là làm không được

quân tử, nhưng cũng không nên làm tiểu nhân.” Chung Như Anh nhíu mày, có chút khó hiểu trong đó ý, nhưng nàng theo bản năng nhớ kỹ những lời này, ở đi ra quận chúa phủ khi, nàng do dự một chút vẫn là tiến trong hoàng thành tìm Tứ hoàng tử đi.Tứ hoàng tử đang theo hẵn cữu cữu Lý Trình tương đối mà ngồi, bọn họ mới tiến đi phụ tá, vẻ mặt mệt mỏi chau.Chung Như Anh nhìn đến hẵn sau nói: “Tứ ca, ta mới từ quận chúa phủ tới, Uyên tỷ nhi nói trị quốc người làm không được quân tử, cũng không nên làm tiểu nhân.” Tứ hoàng tử hai mắt mê mang, “Như thế nào đột nhiên tới như vậy một câu?” Chung Như Anh không hảo đem phía trước nói toàn nói cho hẵn nghe, liền chọn một ít có thể nói nói: “Ta thỉnh Uyên tỷ nhi cho người ngẫm lại biện pháp, rốt cuộc nàng chính là một tháng thời gian không đến liền đem Tạ gia lăn lộn thành như vậy, nhưng nàng nói đó là âm mưu, tứ ca không nên học. Sau đó đó là câu nói kia, ta cũng nghe không hiểu lắm, cho nên mới tới hỏi ngươi.” Tứ hoàng tử hợp lại mi tự hỏi.Hẵn một bên Lý Trình cũng nhíu chặt mày, nửa ngày hẵn ánh mắt sáng lên, hung hăng mà một phách chưởng nói: “Ta đã biết, điện hạ, ngài thượng thư thỉnh tội đi, muốn chân thành một ít.” Hẵn hai mắt sáng lên nói: “Lâm quận chúa nói không tồi, chúng ta không nên cùng Nhị hoàng tử đua âm mưu, hẵn vô ích với tri quốc, bất quá là đấu tranh mà thôi. Nhưng bệ hạ muốn tuyển chính là trị quốc người, mà không chỉ là một cái chịu súng ái hoàng tử.” Tứ hoàng tử như suy tư gì.Lý Trình tiếp tục nói: “Luận được súng ái, điện hạ trước so ra kém đã qua đời Đại hoàng tử, sau so ra kém còn tuổi nhỏ Ngũ hoàng tử cùng Lục hoàng tử, kia ngài nên biểu hiện chính mình năng lực cùng phẩm cách.”“Nhưng ngài năng lực không phải cùng Nhị hoàng tử đấu thắng liền xuất chúng, bệ hạ muốn tuyển chính là trị quốc người a, triều thần yêu cầu cũng là một vị có đức có tài hoàng tử, cho nên bắt luận Nhị hoàng tử lấy nhiều ít âm mưu dâng ngài, ngài đều chỉ lấy dương mưu đối chi.” Đến nỗi âm mưu linh tinh sự, làm chúng ta tới thì tốt rồi.Lý Trình tiếp tục nói: “Lần này ngài là bị người hãm hại, nhưng ngài mã thuật là không cẩn thận dẫm đạp hoa màu, cho nên ngài thượng thư thỉnh tội đi, lãnh phạt sau thiệt tình ăn năn, mặc kệ ai mắng ngài ngài đều khiêm tốn tiếp thu.”

Chương 248: Đầu cuốn

Tú hoàng tử buồn rầu hỏi: “Kia cùng Tống Tinh đi lại thân mật việc này làm sao bây giờ? Ta ám chỉ quá chúng ta chỉ là ngẫu nhiên gặp được, nề hà không người tin tưởng, ta cảm thấy chư vị đại thần không phải bởi vì dâm đạp hoa màu sự mới buộc tội ta, vẫn là bởi vì Tống Tinh.” Lý Trình nghĩ nghĩ nói: “Cái này, thần cũng không có tốt biện pháp, chỉ có thể lâu ngày thấy lòng người, chúng ta vẫn là một kiện một kiện tới giải quyết hảo.” Tú hoàng tử bất đắc dĩ đồng ý, kỳ thật tại đây hai việc thượng hán đích xác xui xẻo thật sự. Cùng Tạ Dật Dương ác ý phóng ngựa dẫm đạp hoa màu bất đồng, hán là thật sự không cẩn thận, hán quay đầu lại cùng người ta nói lời nói, mã liền chạy trật một chút, hướng bên cạnh hoa màu dẫm tam chân, là thật sự chỉ có tam chân a. Trước hai chỉ chân mới vừa dẫm đi vào, Tú hoàng tử liền đem nó ra bên ngoài một xả, một con sau đè liền ở bên trong rơi xuống nữa chỉ đè ấn mà thôi, đều còn không có dẫm đến hoa màu. Đừng nói Tú hoàng tử không để ở trong lòng, chính là một bên thu hoạch nông hộ nhóm cũng chỉ là ngẩng đầu nhìn thoáng qua liền cúi đầu tiếp tục làm việc nha. Bọn họ nông gia người cũng sẽ thường xuyên dẫm đến nha, một hai viên hoa màu gì đó, tuy rằng đau lòng, nhưng đều có thể lý giải. Lúc ấy không ai đem việc này để ở trong lòng, kết quả ngày hôm sau Tú hoàng tử đã bị buộc tội, liền kia khỏi điền nông hộ đều bị tìm ra tời viết mẩu đơn kiện, đây mới là thật sự thần tiên đánh nhau, phàm nhân tao ương. Tú hoàng tử còn không thể trả đũa, một thật là bởi vì chúng mục nhìn trùng, nào dám trả đũa mang tai mang tiếng? Nhị hán cũng biết là chính mình liên luy nhân gia, lấy hán nhị ca tính tình, kia nông hộ nếu là không từ, chỉ sợ cả nhà đều phải mất mạng. Hắn lý giải, nhưng không đợi biểu hắn không ủy khuất a. Mà để cho hắn ủy khuất chính là Tống Tinh sự, nông hộ cáo hắn còn có thể nói này trong đó có hán nguyên nhân ở, mà ở cùng Đại Sở thân cận chuyện này hán liền hoàn toàn vô tội. Tống Tinh cái kia giáo sự tinh chính là cố ý, phía trước cũng không có việc gì tông ái đổ hắn, cho dù là thượng triều nghị hòa, đại gia tan hán cũng tổng ái tìm hán nói chuyện. Người tới là khách, làm nước chủ nhà hoàng tử, chẳng lẽ hán còn có thể nói cho Tống Tinh, người đừng tới tìm ta, ta chán ghét ngươi sao? Không chỉ có không thể, hán còn

phải khách khí có lẽ tiếp đai.Việc này mọi người đều là biết đến, phía trước các triều thần còn lén khen hắn có thể nhẫn biết lễ đâu, kết quả hiện tại đều cảm thấy hắn đối Tống Tinh thân cận quá phận, đều hoài nghi hắn cùng Đại Sở có câu kết.Tứ hoàng tử: “...” Hắn là có bao nhiêu nỗi trùu mới có thể cùng địch quốc câu kết ở bên nhau?Hơn nữa hắn có thể cùng Đại Sở câu kết lên làm gì?Diệt bọn hắn Thạch gia thiên hạ Đại Lương sao?Chính là hiện tại không ai sẽ tưởng điểm này, mặc dù đại gia đáy lòng biết hắn không có khả năng cùng Đại Sở câu thông, lại vẫn như cũ phản cảm hắn cùng Tống Tinh đi lại thân mật.Chính là, hắn thật sự oan a!Càng oan chính là, mặc dù biết Tống Tinh tâm tồn bất lương, lại lần nữa gặp được khi hắn vẫn là đến gương mặt tươi cười đón chào, vì Đại Lương mặt mũi a!Tứ hoàng tử rốt cuộc nghe xong khuyên, ngày hôm sau liền thượng thỉnh tội số con, còn tự thỉnh đóng cửa ăn năn.Hắn nghĩ nghĩ, cũng chỉ có biện pháp này có thể tạm thời tránh đi “Nỗ lực cùng hắn bồi dưỡng cảm tình” Tống Tinh.Hoàng đế, hoàng đế cho phép, còn từ từ khổ lấy ra một số tiền thế con của hắn bồi thường cấp bị hao tổn nông hộ, an ủi một chút đổi phuơng.Cái này buộc tội Tứ hoàng tử số con toàn nghỉ ngơi, hoàng đế độ hộ đoán, bọn họ muốn lại tiếp tục chính là không cho hoàng đế mặt mũi.Mà đối với hắn thỉnh tội, trong triều quan trọng vài vị đại thần trong lòng đều thực vừa lòng, không quan tâm nói như thế nào, hắn nhận tội thái độ hảo a.Tứ hoàng tử cuối cùng là lôi trả lại một ít án tượng phân, tuy rằng không ít đại thần trong lòng vẫn như cũ có một vướng mắc, cảm thấy hắn cùng Tống Tinh quá muôn hảo chút.Nhưng cuối cùng hắn sẽ không lại bị vây công, nhưng Nhị hoàng tử lại không như vậy hảo vận khí, bị Tạ Duyên liên lụy ra tới quan viên toàn bộ bị cách chức vẫn tội không nói, liền Tiêu gia đều liên tiếp mấy ngày bị hoàng đế tìm làm chỗ trừng phạt.Này đó đều là tới xem nàng Chung Như Anh nói, nàng nhạo báng Nhị hoàng tử, “Hoặc có đại thần cảm thấy từ ca cùng Tống Tinh đi lại thân mật mà có điều hoài nghi, bệ hạ lại sẽ không lòng nghi ngờ, lão nhị thiêng lấy cái này tới công kích bốn cái, ngươi nói bệ hạ có thể không tức giận sao?”Lâm Thanh Uyển hơi hoi mỉm cười, không nói gì.Chung Như Anh tả hữu nhìn nhìn, nghe cách vách sân ẩn ẩn truyền đến tiếng đàn, nhịn không được hỏi: “Ngươi thật đúng là tính toán trung thu phía trước không ra khỏi cửa a.”“Không, hậu thiêng liền phải ra cửa một chuyến,” Lâm Thanh Uyển ngang đầu đối nàng cười nói: “Ta muốn đưa mấy cái hài tử đi khảo thí.”Nga, đã quên nói, hậu thiêng đó là tiến sĩ khoa khảo, khảo ba ngày, khảo xong ngày hôm sau chính là trung thu, quá xong trung thu không mấy ngày liền có thể yết bảng.Vốn dĩ khảo thí thời gian hắn là định ở tám tháng sơ, như vậy khảo xong bắt được thành tích vừa lúc quá trung thu.Nhưng năm nay là thời buổi rối loạn, đằng trước mọi người lực chú ý đều ở Hồng Châu chiến sự thượng, chờ chiến sự kết thúc lại gấp phải hoàng đế đại thọ, không chỉ có Lễ Bộ, mặt khác các bộ cũng trừu không ra nhân thủ tới.Triều đình

liền thực tùy hứng sửa lại thời gian, dù sao liền lùi lại mấy ngày mà thôi.Các thí sinh, các thí sinh thật cao hứng a, tuy rằng tổng nói cho chính mình sớm chết sớm siêu sinh, nhưng có thể vẫn chết hai ngày cũng là thực hạnh phúc, hơn nữa bọn họ cảm thấy bọn họ có thể nhiều xem mấy ngày thư, nói không chừng năm chắc lớn hơn nữa đâu?Cho nên đổi triều đình hoãn lại khảo thí thời gian không ai cảm thấy không tốt, mọi người đều vui vẻ tiếp nhận rồi kết quả này.Nhưng ngày này chung quy sẽ đến, bọn họ nỗ lực nhiều năm, hậu thiên chính là bọn họ biểu hiện cơ hội.“Nhà ngươi Lâm Hữu không tồi, gần đây ta nhưng không thiếu nghe người ta khen hắn.”Lâm Thanh Uyển hơi hời như róng mày, cười nói: “Hắn không đi đầu cuốn, người ngoài là như thế nào biết hắn?”Lâm Hữu rốt cuộc vẫn là tuyển không đi lỗi tắt, gần đây tuy đi theo Lư Du đi tham gia thơ hội, nhưng cũng không có đầu cuốn.Không đầu cuốn, hắn lại không phải nỗi danh tài tử, tự nhiên sẽ không bị quá nhiều người biết.Cái gọi là đầu cuốn, chính là ở khảo trước, lấy chính mình làm thi văn hoặc văn chương đầu cấp chính mình thường thức quan viên, nhưng đó là ngay từ đầu, đến sau lại đã diễn biến thành ai có quyền thế liền đầu cho ai.Nếu quan viên nhìn trúng hắn văn chương, liền sẽ hướng đồng liêu nhóm giới thiệu tán dương hắn, tên của hắn liền ở trong triều quan viên nơi đó có mức độ nổi tiếng.Chờ đến chân chính khảo thí thời điểm, tuy rằng cũng xem văn lấy người, nhưng muốn suy xét tổng hợp nhân tố nhưng nhiều.Gia thế, trận doanh cùng mức độ nổi tiếng chờ, bởi vì Đại Lương cùng Đại Đường giống nhau, khoa cử là không hồ danh a.Hai thiên kém không lớn văn chương, một cái là bọn họ nghe qua người, một cái là danh điều chưa biết người, như vậy bọn họ khẳng định sẽ lựa chọn bọn họ nghe qua tên người.Thậm chí đổi nỗi danh người bọn họ còn sẽ đại đại rơi chậm lại yêu cầu tiêu chuẩn, đây cũng là đầu cuốn đang thịnh hành nguyên nhân chi nhất.Phía trước Lâm Hữu cùng Lư Du chờ đều là ôm đầu cuốn ý tưởng tới kinh thành, trước tích lũy nhất định thanh danh, khoa cử khi càng chiếm ưu thế.Thậm chí liền người được chọn bọn họ đều tuyển hảo, nhưng đã trải qua Hồng Châu việc, mấy cái hài tử đều trầm tĩnh không ít, lần này toàn không có đầu cuốn.Nhưng làm bị hoàng đế triệu kiến quá thư sinh, bọn họ ở trong triều đại thần nơi đó mức độ nổi tiếng thật đúng là không thấp.Chung Như Anh trên dưới triều khi nghe những cái đó đồng liêu nói lên thí sinh tới, trong đó liền có Lâm Hữu cùng Lư Du tên.Lâm Thanh Uyển gật gật đầu, trong lòng sung sướng lên.Nhìn ra nàng cao hứng, Chung Như Anh liền cười hỏi, “Nhưng có người cùng ngươi đầu cuốn?”Lâm Thanh Uyển lắc đầu, “Ta một không là công chúa, nhị không ở triều làm quan, như thế nào sẽ có người cùng ta đầu cuốn?”“Đó là bọn họ có mắt không tròng, ngươi hiện tại chính là bệ hạ cùng nương nương trước mặt người tâm phúc,” Chung Như Anh làm mặt quỷ nói: “Chính là ta đều phải lùi lại một đoạn đâu.”Chung Như Anh cùng trưởng công chúa gần đây

thu đầu cuốn đều mau thu đến bực bội, lại còn không thể cự tuyệt, ai biết phương diện này có hay không cất giấu tương lai Đại Lương lương đồng? Một là vì khai quật nhân tài, nhị cũng là vì không đặc tội tương lai đồng liêu, Chung Như Anh đem mỗi một phần đầu cuốn đều nghiêm túc nhìn, sau đó liền nhịn không được bực bội. Trong đó có tốt, tự nhiên cũng có bất hảo, tốt nàng tự nhiên là muốn gặp gắp người lại hướng đồng liêu đề cử, nhưng không tốt càng nhiều, có chút thi văn thật là rầm chó không kêu. Nàng cũng là từ nhỏ liền đọc sách biết chữ, đây là cho rằng nàng là võ tướng liền lừa gạt nàng? Chung Như Anh lấy ra vài thiên kém tới cực điểm thi văn cùng Lâm Thanh Uyển oán giận, nói: "Cũng không biết bọn họ là như thế nào quá chà thí, này thi văn còn so ra kém ta thủ hạ phó tướng thuận miệng làm vè." Cùng đời sau văn võ phân loại hai ban, võ nhân chỉ vải thô quần thủng bắt đồng, hiện tại Đại Lương vẫn như cũ cùng Đại Đường giống nhau, trong quân cao cấp tướng lãnh phần lớn văn võ song toàn, thậm chí đại bộ phận đều là trước khảo tú tài khoa mới bị điều đến trong quân làm việc nhoi. Chân chính từ lùm cỏ băng quân công ngồi vào cao cấp tướng lãnh vị trí rất ít. Chính nói lời này, Bạch Phong bước nhanh từ ngoại tiến vào, thấp giọng ở Lâm Thanh Uyển bên tai nói: "Cô nãi nãi, có người tới trong phủ đầu cuốn, ngài xem..." Là muôn đem người đuổi đi, vẫn là mời vào tới? Lâm Thanh Uyển sững sốt, các nàng mới nói xong, đây là liền có người tới? Chung Như Anh tự nhiên cũng nghe tới rồi, đồng dạng ngắn ngoi, sau đó liền cười ha hả nói: "Quả nhiên liền có người tới cấp người đầu cuốn, Uyển tỷ nhi, mau đi ra nhìn xem là ai." Lâm Thanh Uyển lắc lắc đầu cười nói: "Hậu thiên liền khảo thí, hôm nay mới đầu cuốn, hiển nhiên là đều bị người cự tuyệt mới nhớ tới ta." "Bất quá ta cũng tò mò là ai sẽ đầu đến ta môn hạ tới," Lâm Thanh Uyển đối Bạch Phong nói: "Đem người thỉnh đến người gác cổng ngồi, trước đem hành cuốn lấy tới ta nhìn xem." Bạch Phong cười đồng ý. Lâm quản gia tự mình tặng tiền vào. Lão gia ở khi hắn không thiếu thu hành cuốn, không nghĩ tới lão gia không ở, đổi cô nãi nãi đương gia hắn còn có thể thu được, tuy rằng chỉ có một phần, nhưng hắn cũng cao hứng vô cùng, tự mình cấp Lâm Thanh Uyển đưa tới. Kia hành cuốn còn rất hậu, Chung Như Anh cười hỏi, "Đây là đem chính mình làm tốt lăm thi văn đều lấy tới đầu? Kia đảo khó trách sẽ bị cự tuyệt." Ai như vậy có rảnh xem nhiều như vậy thi văn? Lâm Thanh Uyển mở ra hành cuốn, hơi hơi nhường mày, lược qua mở đầu tiếp tục đi xuống xem, trên mặt tươi cười dần dần thu hồi, biểu tình trở nên trịnh trọng lên. "Làm sao vậy?" Chung Như Anh tò mò thò lại gần xem, lại phát hiện này hành cuốn không phải thi văn, cũng không phải phú, lại là một thiên giảng như thế nào trị thủy văn chương. Nàng nhịn không được hơi hơi nhíu mày, "Ai đầu cuốn sẽ đầu cái này? Đây là khinh thường ngươi sao?" Lâm Thanh Uyển tâm thần đều ở bài thi thượng, vô khôn đáp lại, thẳng đến xem xong nàng mới giật

mình thở dài: “Không biết có bao nhiêu người cùng ngươi giống nhau ý tưởng, lúc này mới sai mất như vậy lương tài.” Nàng năm bài thi đứng dậy liền đi ra ngoài, đối Lâm quản gia nói: “Đem Lật tiên sinh thỉnh đến phòng khách, ta muốn đích thân thấy hắn.” Chung Như Anh ngờ ngác đi theo nàng đi ra ngoài, “Hắn có như vậy hảo, ta như thế nào không thấy ra hắn áng văn chương này cũng may chồ nào?” Lâm quản gia không dám chậm trễ, vội vàng đi ra ngoài thỉnh người.

Chương 249: Trị hèn người tài ba

Lật Phong chính đôi tay giao nắm đặt ở bụng trước, rất là khẩn trương chờ đợi.Sẽ đến quận chúa phủ đầu cuốn, là bởi vì hắn đã cùng đường, hắn áng văn chương này đã đầu biến kinh thành tú phẩm trở lên quan viên, đáng tiếc không ai xem, có lẽ có người nhìn, nhưng không thưởng thức, đều bị lui trở về.Nhưng tú phẩm dưới quan viên hắn đâu cũng không có, bọn họ không có đề cử quyền lợi a.Lật Phong cũng viết quá thi văn đầu cuốn, nhưng hắn vốn là không am hiểu cái kia, viết ra tới thơ chính hắn đều chướng mắt, lấy đi ra ngoài một đầu, nhân gia phụ tá vừa lật liền trực tiếp lui về tới.Nghĩ nghĩ, hắn vẫn là lựa chọn tiếp tục đầu hắn này thiêng tôn thời gian mười hai năm viết ra tới văn chương.Sẽ đến đầu Lâm Thanh Uyển, là bởi vì hắn đã đầu không chỗ nào đầu, cùng dịch quán đồng hương nhắc nhở hắn nói: “Ngươi không bằng đi đầu trưởng công chúa, Chung tướng quân hoặc Lâm quận chúa? Các nàng ba người đều là bệ hạ nữ nhi, nói không chừng có thể nói được với lời nói đâu?”Đồng hương nói lời này bất quá là xem Lật Phong thống khổ, lúc này mới thuận miệng vừa nói.Nhưng Lật Phong lại nghiêm túc tự hỏi lên, trưởng công chúa yêu thích từ ngữ trau chuốt hoa lệ thi phú này không phải bí mật, mà Chung Như Anh cũng văn võ song toàn, đồng dạng có không ít người đi đầu nàng, đến nỗi Lâm quận chúa...Vì này Lâm quận chúa tuy ở dân gian cũng có không ít danh vọng, nhưng rốt cuộc căn cơ thiển, phía trước thật đúng là không ai nghĩ tới phải hướng nàng đầu cuốn.Lật Phong lại rất nghiêm túc đem ba vị hoàng nữ sự liệt ra tới đối lập một chút, cuối cùng dứt khoát lựa chọn Lâm Thanh Uyển.Đây là một loại đánh bạc, hôm nay nếu hắn hành cuốn còn không bị tán thành, kia này một năm tiến sĩ khoa hắn là không cơ hội.Hắn biết chính mình bản lĩnh, học thức tuy không kém, nhưng cũng chỉ là không kém mà thôi, muốn tiến vào Đại Lương trước 50 danh lại còn thực khó khăn.Nga, Đại Lương mỗi giới trung tuyển tiến sĩ nhân số không đợi, nhưng đều ở 50 trở lên, một trăm dưới, năm nay có lẽ sẽ nhiều chút, bởi vì vừa mới đánh hạ Nam Hán hơn phân nửa vách tường giang sơn.Nhưng nhiều cũng nhiều không đến chạy đi đâu, cho nên Lật Phong biệt, trừ phi hắn có năm chắc chắn vào trước 50, bằng không rất khó có lấy trung khả năng, bởi vì hắn không phải người địa

phương, thả một chút danh khí cũng không có a.Hắn chỉ có thể dựa đầu xoắn tới Thanh Uyển cười hoi hoi duỗi tay nói: “Tiên sinh mau mời khời.”Lật Phong thấp thỏm đứng dậy đứng ở một bên, Lâm Thanh Uyển liền cười hỏi, “Tiên sinh cũng quá câu thúc, ngài không ngẩng đầu, ta cũng không biết đầu cuốn người trông như thế nào.”Lật Phong chỉ có thể ngẩng đầu lên nhìn về phía ghế trên, thấy rõ Lâm Thanh Uyển sau đang muôn cúi đầu liền ngầm đến nàng một bên Chung Như Anh, lập tức hoảng sợ.Làm Đại Lương đệ nhất nữ tướng quân, hắn đương nhiên là nhận thức Chung Như Anh, chỉ là Chung Như Anh không quen biết hắn thôi.Lật Phong vội vàng lại phải quỳ xuống cùng nàng hành lễ.Cái này không chỉ có Lâm Thanh Uyển, Chung Như Anh cũng thấy rõ hắn bộ dáng, trong mắt nhìn không được mang ra ba phần thất vọng, như vậy hắc, như vậy gầy, nhìn hoàn toàn là ở nông thôn nhà cái đầu bộ dáng sao.Không, hoa màu đầu lớn lên khả năng đều so với hắn tuấn.Lâm Thanh Uyển lại không thèm để ý hắn diện mạo, mặt vô dị sắc làm người cho hắn thượng trà, sau đó lặng lẽ trùng mắt nhìn Chung Như Anh liếc mắt một cái.Chung Như Anh vội vàng thu liêm thần sắc, cười đổi hắn gật đầu, miễn hắn lễ.Xem Lâm Thanh Uyển đổi hắn như vậy lễ ngộ, nàng cũng không khỏi tò mò lên.Người này rốt cuộc có cái gì tốt.Lâm Thanh Uyển cứ theo lẽ thường lệ hỏi hắn quê quán cùng một ít gia đình tình huống, lúc này mới phùng trên bàn hành cuốn hỏi, “Xin hỏi Lật tiên sinh, này vẫn chương là ngài sở làm?”“Là,” Lật Phong cúi đầu, eo bối lại đĩnh đến thẳng tắp, “Tiểu nhân vẫn luôn ở Hà Trung phủ nha làm chút công văn việc, này mười lăm năm qua trong phủ sửa chữa Hoàng Hà đều có tiểu nhân sâm cùng, áng văn chương này là tiểu nhân cẩn cứ Vương Cảnh trị thủy cập này gần ba mươi năm tới Hà Trung phủ tình huống sở làm.”Lật Phong nói: “Kỳ thật này chỉ là trong đó một bộ phận, tiểu nhân nơi đó có càng cụ thể trị thủy phương án.”Nhìn ra được Lâm Thanh Uyển đổi này cảm thấy hứng thú, Lật Phong nói lên chính mình am hiểu sự tới cũng hưng phấn không thôi.Lâm Thanh Uyển liền buông hắn cuốn văn, trực tiếp hỏi: “Hà Trung phủ một đoạn Hoàng Hà lưu vực phân có phần thủy, Lạc thủy cùng Vị Thủy, hơn nữa chủ lưu đoạn, tổng cộng bốn đoạn, thậm chí còn có một đoạn ngắn là gần mấy năm cọ rửa ra tới, mỗi lần Hoàng Hà hồng úng, Hà Trung phủ đều là đại tai khu, ngươi cho rằng này vài đoạn nào đoạn nên đồ, nào đoạn nên sơ?”Lật Phong tinh thần chấn động, kinh ngạc nhìn thoáng qua Lâm Thanh Uyển sau trịnh trọng nói: “Quận chúa, ta trước nay cho rằng trị thủy phải làm từ dưới du trì khởi, chỉ cần hạ du khơi thông, kia thượng du tự không no trướng, vỡ đê hồng úng một chuyện tự nhiên cũng có thể giải quyết...”Lật Phong là Hà Trung phủ người, Hà Trung phủ chịu đủ Hoàng Hà lũ lụt ảnh hưởng, nó đang đứng ở Hoàng Hà quái nói chỗ, bất luận là thượng du ra vấn đề, vẫn là hạ du có vấn đề đều sẽ lan đến gần nó.Kia một đoạn cũng xưa nay là Hoàng Hà nhất đồ, nhất dễ hồng úng

nơi.Lật Phong, Lật Phong hắn chưa từng nghĩ tới muôn khảo tiền sī, hắn từ nhỏ liền biết chính mình tuy rằng thông minh, nhưng không phải đặc biệt thông minh, ít nhất không phải khảo tiền sī liêu.Hắn cha cũng biết, cho nên chờ hắn cập quan, hắn cha liền rất nhanh chóng từ phủ nha lui ra, làm con của hắn thông qua phủ nha khảo thí đi vào đỉnh hắn công văn vị trí.Nhà bọn họ tam đại đều là lại.Hắn cùng hắn cha mộng tưởng chính là nỗ lực làm việc nhanh chóng, tương lai có một ngày có thể phóng tới hạt hạ trong huyện đương cái có phẩm cấp chủ bộ hoặc Huyện thừa.Mà hắn vào phủ nha năm thứ nhất liền gặp Hoàng Hà lũ lụt, toàn bộ phủ thành đều bị yểm, nhà bọn họ nhiều thế hệ đều là Hà Trung phủ người, thân bằng bạn cũ vô số, những cái đó chết người trung có rất nhiều đều là hắn thân bằng.Mặc dù không phải thân bằng, nhìn mỗi ngày đi thương nha đều đi ngang qua bánh nướng quán, thịt heo quán lão bản biến thành bị phao phát thi thể, hàng ngày ở góc đường bán đồ ăn a bà bị hỏng thủy xông lên nóc nhà, bị dọn xuống dưới khi toàn bộ thân thể mềm thành một đoàn, đã không được bộ dáng...Còn có những cái đó tổng hội ở hắn bên người chạy tới chạy lui kêu đại ca ca, duỗi tay thảo đường ăn tiêu hài tử trở nên lạnh băng, Lật Phong liền nhịn không được muốn làm chút cái gì.Nhưng mà hắn có thể làm hữu hạn, ngày đêm to tướng, mỗi ngày tìm đọc tư liệu nghiên cứu, lại lợi dụng chức vụ chi liền điều tra, hắn từ mười hai năm trước bắt đầu viết, liệt vô số loại phương án, cũng ở mỗi năm Hoàng Hà thống trị trung một chút một chút chứng thật hoặc lật đổ chính mình quan điểm, cuối cùng ở năm trước có chút sở thành.Hắn không nghĩ tới khảo tiền sī, chỉ nghĩ đem đồ vật giao cho thương quan, từ hắn đưa Công Bộ.Nhưng là, đồ vật mới đệ đi lên đã bị đánh hạ tới, ngay cả công văn vị trí đều thiêu chút nữa không giữ được.Nga, có lẽ đã giữ không nổi, bởi vì hắn từ năm trước bắt đầu liền bị tạm thời cách chức, không có biện pháp, hắn chỉ có thể khảo quá chúa thí, chạy đến kinh thành tới tham gia tiền sī khảo.Hà Trung phủ giáo dục không tốt, chúa thí hắn còn có thể miễn cưỡng quá, nhưng tiền sī khảo...Trù phi hắn hành cuốn xuất sắc, trong triều có người bảo hắn, băng không năm nay hắn là đừng nghĩ.Bất quá hiện tại Lật Phong lại cảm thấy khảo không trùng tiền sī cũng không có gì, Lâm quận chúa hiểu hắn a, nàng hiểu công việc, kia hắn này bốn trại thủy thư có lẽ liền có xuất đầu ngày, kia mục đích của hắn cũng coi như đạt tới, liền tính không khảo tiền sī cũng không có gì.Lật Phong như vậy tưởng tượng càng thêm hưng phấn lên, hắn đã không thỏa mãn nói, hắn còn cùng Lâm Thanh Uyển muôn một bộ bút mực, trực tiếp cho nàng họa khởi Thanh Uyển đi đến hắn bên người nghiêm túc nghe hắn nói, Chung Như Anh đứng ở một bên trợn mắt há hốc mồm, nhìn xem Lâm Thanh Uyển, lại nhìn xem Lật Phong, nhịn không được lắc lắc đầu hồi trên chỗ ngồi ngồi xuống uống trà đến chờ đợi.Lâm Thanh Uyển không hiểu trí công trình tri thuỷ trình, nhưng nàng cùng đạo sư đã làm lịch sử nhân vật nghiên

cứu, năm đó đạo sư có cái về thanh triều hoàng đế Khang Hi nghiên cứu đầu đề, lúc ấy nàng thực vui mừng một vị đại thần đó là Cận Phụ, vị này nổi danh hán thần là trị thủy năng thần, luận khởi trị hà năng lực cập công hiệu, hắn chính là viễn siêu minh khi trị hà năng thần Phan Quý Tuần.Mà thanh triều một vị khác trị hà năng thần Trần Hoàng là hắn trợ thủ, hiện tại Lật Phong nói ra trị hà quan điểm quả thực là kia hai người tập hợp.Rồi sau đó thế vô số kinh nghiệm chứng minh, bọn họ quan điểm là chính xác, thà rất có trước chiêm tinh, chẳng qua một cái quan điểm cùng Khang Hi tương bội, một cái còn lại là không bị coi trọng.Cũng mặc kệ nói như thế nào, đời sau đích xác từ bọn họ quan điểm xuất phát phát triển ra càng tốt thống trị Hoàng Hà hệ thống.Lật Phong tuy chỉ ở văn trung sơ lược, nhưng Lâm Thanh Uyển vẫn là thấy được kia hai cái quan trọng nhất luận điểm.Nàng không nghĩ tới hiện tại liền có người như thế trước chiêm, phải biết rằng hiện tại tương đương với nàng kiếp trước trong lịch sử ngũ đại thập quốc thời kỳ, mà như vậy tiên tiến trị hà lý niêm được đến Minh Thanh khi mới có thể xuất hiện.Lâm Thanh Uyển kinh ngạc cảm thán nhìn Lật Phong, xác nhận hắn cũng chỉ là tác giả bản nhân sau liền bàn tay vung lên nói: “Ngươi văn chương ta thực thích, ta sẽ hướng Công Bộ Thượng Thư tiến cử, ngươi về trước dịch quán chờ xem.”Lâm Thanh Uyển nghĩ lại nói: “Nếu có cái gì khó khăn nhưng tới tìm ta.”Dứt lời làm Lâm quản gia cho hắn một phong quân chúa phủ danh thiếp.Lật Phong ngốc ngốc tiếp nhận, sau đó lui ra phía sau một bước đôi Lâm Thanh Uyển rất lớn hành lễ, nghẹn nước mắt vẻ mặt cảm động nói: “Đa tạ điện hạ!”Lâm quản gia nhạy bén tiến lên đưa Lật Phong đi ra ngoài, không chỉ có cho hắn an bài xe ngựa, còn tặng hắn một bao bạc, cười nói: “Tiên sinh cầm đi uống uống trà, yên ta đồng hương đi, cũng coi như là chúng ta quận chúa một chút tâm ý.”Lật Phong đích xác trong túi ngượng ngùng, hơn nữa hắn biết thượng quan nếu lấy trung hành cuốn, hội nghị thường kỳ chi viện một chút nghèo khó học sinh, cho nên hắn thực cảm kích tiếp nhận rồi, sau đó vui sướng hồi dịch quán đi.Hắn chạy về dịch quán, chuyện thứ nhất chính là đi tìm cho hắn nói rõ lộ đồng hương, ôm lấy hắn nói: “Đa tạ huynh trưởng nhắc nhở, đi, đệ đệ thỉnh ngươi uống rượu đi.”Đồng hương ngắn ngo, hỏi: “Hành cuốn đâu đi ra ngoài?”“Đâu đi ra ngoài,” Lật Phong hưng phấn mà nói: “Lâm quận chúa thế nhưng hiểu trị hà, nàng nói sẽ cùng Công Bộ Thượng Thư tiến cử ta, chẳng sợ không thể khảo trung tiến sĩ, ta thư cũng sẽ không mai một.”Đồng hương kinh ngạc nói không ra lời, hắn, hắn lúc ấy chính là xem hắn nản lòng, lúc này mới thuận miệng ra cái chủ ý, thế nhưng liền thành?Lật Phong đã hưng phấn muốn kéo hắn đi uống rượu, đồng hương vội vàng túm chặt hắn nói: “Nếu Lâm quận chúa phải hướng Công Bộ Thượng Thư tiến cử ngươi, vậy ngươi càng đến hảo hảo nghỉ ngơi, chẳng lẽ ngày mai muộn một thân mùi rượu đi gặp người? Hơn nữa ngươi ngày sau cũng muốn thượng

trường thi...”

Chương 250: Tiến cử

Lật Phong vừa đi, Lâm Thanh Uyển liền về phòng thay đổi quần áo muộn đi Nhậm thượng thư gia, Chung Như Anh đi theo nàng sau lưng nhắc mãi, “Không cần như vậy gấp đi?”“Hậu thiên liền khảo thí, ngươi nói đi?”“Ngươi cần phải nghĩ kỹ,” Chung Như Anh nói: “Hắn nếu trúng tuyển, vậy ngươi gia Lâm Hữu cơ hội lại mất đi.”Rốt cuộc nhân số là cố định.Lâm Thanh Uyển lắc đầu nói: “Ta Lâm gia còn không đến mức như thế thiền cận.”Lật Phong là có đại tài, ít nhất ở trị hà này một phương diện là cái dạng này.Lâm Thanh Uyển cầm hăn hành cuốn đi Nhậm gia.Nhậm lâm hai nhà là thế giao, Lâm Thanh Uyển tới cửa, Nhậm thượng thư nhi tử tự mình tới đón người, vốn dĩ hắn là ra tới tiếp người Nhậm thái thái yên lặng mà trở về hậu trạch, nhìn nàng trượng phu đem người đưa đến công công thư phòng, không khỏi cùng bên người nha đầu thở dài nói: “Làm nữ nhân làm được Chung tướng quân cùng Lâm quận chúa này một phần thượng cung là đáng giá.”Nha đầu mắt lấp lánh gật đầu, “Phu nhân ngài không phát hiện, vừa rồi đại lão gia chính là vẻ mặt cung kính, không xem Lâm quận chúa mặt, còn tưởng rằng nàng là trưởng bối đâu.”Ai có thể biết bọn họ là ngang hàng đâu?Nhậm Đại Lang đưa Lâm Thanh Uyển đến thư phòng, cười nghiêng người nói: “Quận chúa bên trong thỉnh, gia phụ ở bên trong.”Lâm Thanh Uyển uốn gối nói lời cảm tạ, “Đa tạ Nhậm đại ca.”Nhậm Đại Lang vuốt râu cười nói: “Muội muội khách khí.”Hai nhà là thế giao, Lâm Thanh Uyển nếu nguyện ý kêu hăn ca, kia hăn đương nhiên muốn nhận nàng vì này chạm tay là bỗng muội muội.Nhậm Đại Lang đem người đưa vào phía sau cửa liền khom người lui xuống đi an bài trà bánh.Nhậm thượng thư cười túm tím buông trong tay bút, đối Lâm Thanh Uyển vẫy tay nói: “Uyển tỷ nhi tới, lại đây nhìn xem ta họa.”Lâm Thanh Uyển tiến lên, thấy hăn họa chính là thanh tùng đồ, gật gật đầu nói: “Không tồi, vừa lúc chất nữ cũng có một bức đồ thỉnh bá phụ cùng nhau thưởng thức.”“Nga? Cái gì đồ?”Lâm Thanh Uyển liền đem vừa rồi Lật Phong họa Thanh Uyển gật đầu, “Ngay trước mặt ta nhi trống rỗng họa.”Nhậm thượng thư liền cúi đầu xem mặt trên đường sông đánh dấu, nửa ngày sau nhíu mày nói: “Đây là trị Thanh Uyển đem hăn hành cuốn lấy ra tới, “Bá phụ không bằng nhìn lại cái

này.”Thân là Công Bộ Thượng Thư, Nhậm thượng thư tự nhiên là hiếu được trị hà, phải nói hắn đã liên tục ba lần chủ trì quá lớn tu Hoàng Hà, trước mắt còn chưa xuất hiện quá trọng đại tình hình tai nạn, nhưng mà mỗi năm tiểu tai không ngừng, cá biệt địa phương thậm chí gặp tai họa nghiêm trọng.Bất quá là bởi vì gặp tai họa diện tích tiêu mới không khiến cho đại loạn thôi, nhưng mà mỗi năm triều đình đầu ở thống trị đường sông cùng cứu tết thượng bạc mẽ cũng không ít.Niệm thượng thư cũng vẫn luôn muốn hoàn toàn trị tận gốc Hoàng Hà, nhưng hắn biết đây là không có khả năng, chẳng qua là tận lực giảm bớt tai họa phát sinh.Cho nên hắn cũng có chính mình trị hà lý niệm.Này văn trung trị hà quan điểm đảo có hơn một nửa cùng hắn tương xứng, lại có hơn một nửa dẫn dắt hắn, làm hắn có bừng tỉnh đại ngộ cảm giác, nhưng còn có một nửa thứ hắn không dám gật bùa.Thật muốn y theo hắn như vậy thống trị Hoàng Hà, kia tiêu phí sức người sức của liền quá lớn, đến cuối cùng chỉ sợ hao tài tốn của, bệ hạ sẽ không đáp ứng.Hơn nữa, như vậy thống trị chưa bao giờ từng có tiền lệ, ai cũng không biết hiệu quả như thế nào, nếu không có hiệu quả, kia này sức người sức của không phải bạch hoa phí?Cho nên Nhậm thượng thư xem xong rồi vẫn chưong sau trầm mặc không thôi.Lúc này, bên ngoài sắc trời đều mau tối sầm.Lâm Thanh Uyển cũng không vội mà đi, khuyên hắn nói: “Bá phụ, trước mặc kệ hắn này quan điểm rốt cuộc chính xác cùng không, hắn với tri thủy thượng có thiên phú lại là thật sự, nếu hắn không bị mướn người, hắn lại có đại tài cũng thi triển không khai.”Nhậm thượng thư lúc này mới đem lực chú ý từ văn chương thượng dời đi, vuốt râu hỏi, “Cho nên ngươi ở hướng ta tiến cử hắn?”Lâm Thanh Uyển gật đầu, “Người này không cần đáng tiếc.”Nhậm thượng thư lại cười nói: “Ta còn tưởng rằng ngươi sẽ hướng ta tiến cử Lâm Hữu.”Lâm Thanh Uyển liền cười nói: “Ta chính là tiến cử Lâm Hữu cũng không phải hướng ngài tiến cử, mà là hướng Mã thượng thư.”“Đây là chắc chắn nhà ngươi Lâm Hữu với nhân sự thượng có thiên phú?”Lâm Thanh Uyển chỉ cười không nói.Niệm thượng thư cười lắc lắc đầu, khép lại hành cuốn nói: “Ngươi nói không tồi, trước bất luận hắn kia phần sau bộ phận quan điểm chính xác cùng không, hắn ở tri thủy thượng đích xác có đại tài, nếu không cần, đáng tiếc.”Lâm Thanh Uyển thở dài nhẹ nhõm một hơi, hành lễ nói lời cảm tạ.Niệm thượng thư tán thành Lâm Thanh Uyển tiến cử, ngày hôm sau trở lên triều khi liền đem Lật Phong hành cuốn mang lên, đại gia nghị xong chính sự sau liền lấy ra tới cho đại gia đánh giá.Hắn cười tุม tím khen ngợi Lật Phong, “Tuy giản dị tự nhiên, lại đều là hàng khô.”“Nga, ta nhìn xem,” Lễ Bộ Thượng Thư trước duỗi tay tiếp nhận, xem này độ dày liền cười nói: “Đây là làm phú?”Mở ra một đoc, mới quét liếc mắt một cái liền giác không đúng, đai đoc hai đoạn liền nhịn không được đau đầu, “Đây là sách luận? Ai đâu cuốn đầu cái này?”Mặt khác đại thần sôi nổi tới xem, trong đó mấy cái quản quá

thuỷ lợi trong lòng vừa động, tiếp nhận tới cùng nhau nghiên cứu.Này hành cuồn nếu là có người đơn độc đưa đến bọn họ trên cửa, bọn họ chưa chắc có kiên nhẫn xem đi xuống, nhưng Nhậm thượng thư trước nhìn một lần thả tán thành, vậy thuyết minh nó có chỗ đáng khen.Cho nên mọi người đều lấy nó đương công văn cẩn thận nghiên cứu, như vậy liền nại ở tính tình.Mà này thiện hành cuồn là Lật Phong đem hán viết thư chủ yếu luận điểm quy nạp xuống dưới, hàng khô không cần quá nhiều.Vài vị đại thần nghiên cứu một chút, nhịn không được khẽ gật đầu, tuy rằng có chút quan điểm không dám gật bừa, nhưng không ngại ngại bọn họ nhìn ra hán trị thủy khả năng.Cho nên bọn họ cũng nhìn ra Nhậm thượng thư ý tứ, đây là muốn vì bọn họ Công Bộ tích lũy nhân tài đâu.Mấy người nghĩ nghĩ, hỏi: “Người này quê quán nơi nào? Tên họ là gì?”Đây là tính toán cho hán một cái cơ hội ý tứ, Nhậm thượng thư cười nói: “Hà Trung phủ Lật Phong, nghe nói từng ở Hà Trung phủ nha đã làm mười lăm năm công văn, chuyên quản đường sông kia một khối.”“Khó trách đâu...”“Liền không biết tuổi tác bao nhiêu?”“Nghe nói hán là cấp quan sau tiếp phụ thân hán tay.”Đại gia càng vừa lòng, đặc biệt là Công Bộ hai vị thi lang.35 tuổi, đúng là trẻ trung khoẻ mạnh rồi lại không hấp tập thời điểm, tiến Công Bộ là có thể dùng.Mọi người nhìn nhau, trong lòng hiểu rõ mà không nói ra dời đi mở lời đè nói: “Nghe nói năm nay tham khảo thí sinh không ít a, này ngày mai liền phải khai khảo, ta hôm qua còn có thể thu được hành cuồn.”“Ta cũng là, liền không biết hôm nay còn có thể hay không có.”Này đến nhiều thiếu tâm nhẫn a hôm nay còn đầu cuồn, ngày mai đã có thể muốn kết cục khảo thí, hôm nay tất cả mọi người ở năm chặt đọc sách cùng chuẩn bị tiến trường thi yêu cầu đồ vật.Lư Du bọn họ lại khó được cấp chính mình nghỉ nửa ngày, ăn qua cơm trưa sau liền cùng nhau tại tiền viện đi tới tiêu thực, sau đó tiểu ngủ một lát liền đi kiểm tra khảo rõ.Khảo rõ là Dương phu nhân mang theo Lâm Thanh Uyển cô chất cho bọn hán chuẩn bị, làm đã từng một cái thí sinh mẫu thân, Dương phu nhân đương nhiên biết bọn họ có thể mang cái gì tiến tràng, hán là mang cái gì tiến tràng, mà thứ gì là cấm ky.Này hết thảy, này hết thảy đối Lâm Thanh Uyển tới nói đều là trực tiếp tư liệu lịch sử a, cho nên thực nghiêm túc học tập.Lâm Ngọc Tân phụ trách mua nước tương, nhưng Dương phu nhân nói được té, nàng trí nhớ lại hảo, trên cơ bản nói qua một lần liên nhớ kỹ.Cho nên Lư Du bọn họ thật đúng là kiểm tra không ra cái gì tật xấu tới, vì thế bọn họ thời gian liền như vậy không xuống dưới.Năm người hai mặt nhìn nhau, cuối cùng Chu Thông nhắc tay đè nghị, “Không bằng chúng ta đi ra ngoài chơi đi.”Lư Thụy hưng phấn hỏi, “Đi chỗ nào ngoạn nha?”“Trừ bỏ trong thành mấy nhà tửu lâu quán trà, chúng ta còn có thể đi chỗ nào?”Lâm Hữu nói: “Liền non nửa thiên công phu, chúng ta không dễ đi xa, càng không thể đi hỗn loạn địa phương. Muốn ta xem, còn không bằng ở nhà luyện luyện tập đâu, phía trước là vì tránh né phiền toái

mới đóng cửa đọc sách, hiện tại cũng không biết bên ngoài hay không an tĩnh.”Lư Lý liền xoay chuyển tròng mắt nói: “Không bằng chúng ta đi xem Minh Kiệt? Từ đến kinh, chúng ta nhung lại chưa thấy qua mặt.”Lư Du liền chụp hăn đầu nói: “Ngươi thành thật chút đi, hăn hiện tại bị Thượng đại nhân nhốt lại, ngươi như thế nào thấy hăn?”“Ta không tin ngày mai liền phải khảo thí, hôm nay Thượng đại nhân còn có thể đóng lại hăn.”“Kia cũng không thể đi,” Lư Du nói: “Nếu là cùng Thượng gia nỗi lên xung đột, cùng ngươi cùng hăn đều không tốt.”Lư Lý liền bĩu môi nói: “Trước kia cũng không phát hiện Thượng đại nhân là cái dạng này người a...”Lư Thụy liền nhịn không được thọc một chút hăn, Lâm gia chính là Thượng gia quan hệ thông gia, làm trò Lâm Hữu mặt nói Thượng Bình nói bậy, ngươi có phải hay không tìm đánh?Lư Lý cũng phản ứng lại đây, trộm đạo đi ngầm liếc mắt một cái Lâm Hữu.Lâm Hữu chỉ đương không nghe được hăn nói, cười nói: “Ta cũng cảm thấy không hảo đi tìm Minh Kiệt, ngươi muốn thật sự tưởng hăn, chờ khảo xong thí là có thể gặp được, ta nghĩ đến thời điểm Thượng đại nhân hăn là sẽ không lại đóng lại hăn.”Lư Lý gật đầu, uể oải nói: “Ngươi còn đừng nói, ta thật là có chút tưởng niệm hăn.”Chu Thông nhịn không được đổi hăn phiên cái rất lớn xem thường.Lư Lý không chút do dự còn trả về, “Đừng phiên, ta cùng Minh Kiệt chính là quá mệnh bằng hữu, đâu giống cùng ngươi...”“Quá mệnh?” Chu Thông hù hù nói: “Lúc trước cùng hăn một khối chạy trốn người là ta, ngươi khi nào cùng hăn quá mệnh?”“Hừ, ngay từ đầu chúng ta là sáu cái một khối chạy trốn, có thể không phải quá mệnh giao tình sao?”Chu Thông, “Kia không cũng có ta?”Lư Lý vẻ mặt nghiêm túc nói: “Không, ta cự tuyệt thừa nhận cùng ngươi có quá mệnh giao tình.”Chu Thông liền nhịn không được thượng thủ tâu.Lư Du nhìn nhịn không được lắc đầu, cũng không đi quản bọn họ, mà là quay đầu cùng Lâm Hữu nói: “Chúng ta đi bái kiến Lâm cô cô đi, vừa lúc có một số việc muốn thỉnh giáo nàng.”Đã nhiều ngày bọn họ đều đóng cửa đọc sách, bên ngoài tin tức liền có chút lạc hậu, cho nên hay là nên xin hỏi một chút Lâm Thanh Uyển.Lâm Thanh Uyển tuy rằng cũng đóng cửa từ chối tiếp khách, nhưng tin tức thật đúng là linh thông thật sự, bởi vì nàng có một cái mỗi ngày đều sẽ lại đây đưa tin bằng hữu a.Chung Như Anh mỗi ngày đều thượng triều, tin tức linh thông thật sự, có chút tin tức Lâm Thanh Uyển không muốn biết nàng đều sẽ chủ động nói cho nàng.Cho nên Lư Du hỏi nàng nhưng thật ra hỏi đúng rồi.Bất quá nàng không có hứng thú cùng bọn nhỏ thuật lại một lần, cho nên làm Lâm Ngọc Tân cho bọn hắn giảng thuật, đưa nhỏ này gần nhất tổng nghe Chung Như Anh nói chuyện, nhìn xem nàng nhớ kỹ nhiều ít.Sự thật chứng minh, Lâm Ngọc Tân không hồ là Lâm Giang nữ nhi, quả thực là một điểm liền thấu, Chung Như Anh nói những cái đó thời sự, chẳng sợ nàng ngay từ đầu có chút khó hiểu, đang nghe cô cô cùng Chung cô cô người tới ta đi nói chuyện với nhau vài câu

sau liền cũng có tự hỏi phương hướng. Cho nên Lư Du bọn họ vừa hỏi, nàng không chỉ có riêng là tự thuật mà thôi, nàng còn biểu đạt chính mình quan điểm đâu. Chợc đến Lư Lý cùng Lư Thụy liên tiếp nhìn về phía nàng.

Chương 251: Đưa khảo

Lư Lý đặt mông ngồi ở ghế trên, quay đầu đối Lư Thụy nói: “Thượng Minh Kiệt thật đúng là đi rồi cút chó vận, đáng tiếc chúng ta thân phận không đủ, bằng không ta thật đúng là muôn cho trong nhà cầu thú Lâm đại tiểu thư.” Lư Thụy liền mắt trợn trắng nói: “Cóc mà đòi ăn thịt thiên nga.” Lư Lý không chỉ có là Lư gia dòng bên, hắn bản nhân cũng là con vợ lẽ, liền tính hắn kia thầm thầm tính tình hảo, Lâm gia cũng là chướng mắt hắn, “Cho nên ngươi tuyệt cái kia tâm đi.” Lư Lý bĩu môi, “Vậy ngươi nói ta là nhân phẩm so ra kém Thượng Minh Kiệt, vẫn là tài hoa so ra kém?” Một bên Lư Du nghiêm túc nghĩ, nói: “Mặc kệ là nhân phẩm vẫn là tài hoa, ngươi tựa hồ đều so ra kém.” Lư Thụy nhịn không được cười ha ha lên, vui sướng khi người gặp họa nói: “Du đường huynh nói không tồi, luận này hai dạng khác biệt ngươi thật sự so ra kém Minh Kiệt, ngươi lấy Du đường huynh tới so còn kém không nhiều lắm.” Lư Thụy thở dài nói: “Đáng tiếc Du đường huynh đính hôn.” Bằng không lấy Lâm Ngọc Tân hiện tại kiến thức lòng dạ, nếu làm Lư gia đời kế tiếp tông phụ, ít nhất có thể bảo Lư thị ba mươi năm không suy, đi xuống tam đại truyền thừa không ngừng. Cùng tông chủ giống nhau, mỗi một thế hệ tông phụ cũng đều quan trọng nhất. Lư Du nghe vậy nhắc lên mí mắt quét hắn liếc mắt một cái, thực lý trí lắc đầu nói: “Lâm cô cô chướng mắt ta, cũng sẽ không vừa ý Lư thị, liền tính ta không đính hôn cũng luân không thượng ta, các ngươi đừng nghĩ nhiều.” “Vì sao, chẳng lẽ ta Lư thị còn so ra kém Thượng gia?” Đứng nhìn Lư thị ở Giang Nam bài không thượng năm đại gia tộc, cũng thật luận nội tình truyền thừa, cũng liền Lâm thị có thể so sánh, Thượng gia bất quá lùm cùm xuất thân, mấy thế hệ mà thôi. Lư Du liền nói: “Đúng là bởi vì Lư thị khổng lồ, Lâm cô cô mới sẽ không làm lâm đại muội muội gả tiến Lư thị, ngươi xem nàng nhìn trúng Thượng gia, Thạch gia, đều là dân cư đơn giản, gia đình cũng đơn giản nhân gia. Đặc biệt là Thạch gia, Lâm cô cô muôn tìm chính là như vậy gia tộc, cho nên cái gì Lư gia, Thôi gia, các ngươi liền không cần suy nghĩ.” Nếu nói Thượng gia trúng cử là bởi vì hai nhà tình nghĩa, như vậy Thạch gia tắc hẳn là hoàn toàn là chiêu Lâm Thanh Uyển ý nguyện tuyên ra tới. Có nội tình, tam triều sử học đại gia; Gia đình kết cấu đơn giản, chỉ có

mấy phòng mà thôi, nhân số thiêu, xã giao cũng ít; Huynh đệ hòa thuận, sẽ không giống Thượng gia giống nhau tranh đấu gay gắt.Từng giúp đỡ mẫu thân hỏi thăm quá các gia tài tuấn, vì muội muội tuyển tung lai hôn phu Lư Du còn mơ hồ suy đoán, Lâm Thanh Uyển sở dĩ sẽ đáp ứng Thạch Hiền cùng Thạch Tuệ suy xét một chút, hơn phân nửa còn bởi vì Thạch gia gia phong thanh chính, không nói này tam đại, hướng lên trên số vài đại, Thạch gia nam nhân cũng đều không yêu nạp thiếp, trừ bỏ cực cá biệt người ngoại, đại bộ phận tộc nhân đều là chỉ cưới chính thê.Chỉ từ điểm này xuất phát hắn liền không phù hợp Lâm Thanh Uyển yêu cầu.Khụ khụ, Lư Du vỗ rót trong đầu ý tưởng, đối hai cái xuẩn đê đê nói: “Bằng hữu thê không thể khinh, tuy nói Lâm Thượng hai nhà hôn sự chưa từng định ra, nhưng ai đều biết Thượng Minh Kiệt đối lâm đại muội muội cố ý, cho nên các ngươi thiêu ở trong đó lăn lộn.”“Ta liền nói nói,” Lư Lý nói: “Ta chính là có cái kia tâm, cũng không có cái kia gan a.”“Nói chúng ta thật sự không đi xem Minh Kiệt sao?” Lư Thụy nhịn không được hỏi.“Không xem,” Lư Lý chém đinh chặt sắt nói: “Hắn vận khí đều tốt như vậy, còn dùng chúng ta xem?”Lư Du nhịn không được lắc đầu, cười nói: “Ngày mai là có thể thấy, hôm nay vẫn là đừng lăn lộn.”Ngày mai đích xác có thể nhìn đến, bởi vì mọi người đều muốn đi trường thi a.Sáng sớm, Lâm Thanh Uyển liền tự mình đem người đưa đến trường thi cửa, thấy phụ cận đều là đưa khảo người nhà hoặc bằng hữu, đều không ngoại lệ đều ở dặn dò thí sinh, cũng câu chúc đối phương thi đậu.Lâm Thanh Uyển cảm thấy chính mình cũng đến nói cái gì đó.Nàng nghĩ nghĩ, nghĩ đến nàng kiếp trước thi đại học khi tổ phụ cùng nàng lời nói, lại xem phụ cận thí sinh tuổi, liền thực trình trọng cùng năm người nói: “Không cần khẩn trương, khảo không trúng liền lại chờ ba năm, dù sao các ngươi tuổi còn nhỏ, có rất nhiều cơ hội.”Năm người:Phụ cận người:Lâm Hữu tinh thần rung lên, cười nói: “Cô cô nói không tồi, chúng ta sẽ làm hết sức.”Lâm Thanh Uyển nhấp miệng mà cười, duỗi tay vỗ vỗ bờ vai của hắn nói: “Hảo, tiến trường thi đi.”Lư Du đón người lại lướt qua nàng bả vai nhìn về phía nàng phía sau, sôi nổi dương khai rất lớn gương mặt tươi cười, “Minh Kiệt!”Thượng Minh Kiệt từ trên xe nhảy xuống, cũng đối mấy người triển khai cười to mặt, bất chấp còn ở trên xe cha, chạy tới liền cùng Lư Du bọn họ ôm nhau, “Tuy sớm biết rằng các ngươi bình an, nhưng vẫn là chính mắt nhìn thấy mới an tâm, các ngươi đều không có việc gì đi?”“Không có việc gì, không có việc gì, nhưng thật ra ngươi, như thế nào gầy thành như vậy?” Lư Lý sờ sờ chính mình béo hai vòng mặt, lại xem gầy hai vòng Thượng Minh Kiệt, vô cùng đồng tình nhìn hắn nói: “Minh Kiệt, ta thu hồi ngày hôm qua nói, ngươi vận khí tựa hồ cũng không thể nào hảo.”Ai u, này cũng thật đủ tàn nhẫn, hắn mẹ cả cũng chưa đối hắn như vậy làm hỏng, này đến là cha kế đi?Thượng Minh Kiệt vẻ mặt mê mang, “Ngày hôm qua nói cái gì?”Lư Du cùng Lư Thụy một người

trừu Lư Lý đầu một cái tát, đem hắn tẽ đến mặt sau nói: “Ngươi đừng để ý đến hắn, bởi vì muốn khảo thí, hắn ngày gần đây có chút điên khùng. Ngươi ôn tập đến như thế nào?”“Ta cảm thấy không tồi,” Thượng Minh Kiệt không phải bao giờ để người, nghe vậy cười nói: “Cảm giác nǎm chắc lớn không ít, dư lại liền xem vận khí.”Mấy người sôi nổi gật đầu, khoa cử đích xác cũng đến xem vận khí.Thượng Minh Kiệt lúc này mới chuyển hướng Lâm Thanh Uyển, cung kính đôi hắn hành lễ nói: “Lâm cô cô.”Hắn trong lòng có chút xin lỗi, Tẩy Nghiêm cùng Thị Mặc trộm nói cho hắn, phụ thân bởi vì hắn thượng kinh sự giận chó đánh mèo Lâm cô cô, Thượng Lâm hai nhà hiện tại quan hệ có chút cứng đờ.Lâm Thanh Uyển cười đối hắn hơi hơi gật đầu, ánh mắt chuyển hướng mới vừa xuống xe Thượng Bình.Thượng Bình xụ mặt, Lâm Thanh Uyển khéo miệng hơi hơi một chọn, đối hắn khẽ gật đầu nói: “Thượng đại nhân.”Thượng Bình lại không thể cũng hồi một cái gật đầu, phụ cận người đều nhìn đâu, trong đó còn có không ít trong triều đồng liêu, cho nên hắn chắp tay khom lưng hành lễ nói: “Hạ quan tham kiến Lâm quận chúa.”“Thượng đại nhân khách khí,” Lâm Thanh Uyển lười nhác vươn tay nói: “Đều là đưa hài tử tới tham khảo, hà tất đa lễ?”Thượng Bình kéo khéo miệng.Lâm Hữu liền cũng cười tiến lên cùng Thượng Bình hành lễ, lúc này mới lui đến Lâm Thanh Uyển phía sau trạm hảo.Lư Du tam huynh đệ thấy, liền cũng tiến lên, Chu Thông nghĩ nghĩ, cũng tẽ tiến lên đi, bốn người cùng nhau đối Thượng Bình hành lễ, sau đó yên lặng mà đứng ở Lâm Thanh Uyển phía sau.Sáu so nhị, hoàn bại!Nga, còn không phải nhị, bởi vì Thượng Minh Kiệt không đứng ở hắn cha sau lưng, mà là đứng ở bên cạnh, không khéo, vừa lúc ở Lâm Thanh Uyển cùng Thượng Bình chi gian.Đây là một loại rất quái dị không khí, tuy rằng hai bên đều biểu hiện thật sự hữu hảo, nhưng đại gia chính là biết bọn họ là ở “Đầu”, một bên thí sinh người nhà nhóm ân ân có điều giác, ánh mắt ở Thượng Bình cùng Lâm Thanh Uyển chi gian quét một chút, trong lòng có chút quái dị.Lâm Thanh Uyển không phải vô danh người, tại đây đưa khảo hơn phân nửa quan viên người nhà đều nhận thức nàng, không quen biết cũng thực mau bị đồng liêu nhóm phỗ cập.Mà Thượng Bình, đại gia càng chín.Cho nên đây là thông gia nháo phiên?Mọi người không hẹn mà cùng nhớ tới trước đó không lâu đòn đai, nghe nói Lâm quận chúa ở hoàng đế trước mặt không chỉ có ám tố cáo một phen Tạ gia, đồng dạng ám tố cáo Thượng Bình.Liền không biết này hai nhà có cái gì mâu thuẫn.Thượng Minh Kiệt mới mặc kệ bọn họ hai nhà có hay không mâu thuẫn đâu, dù sao một chút cũng không ảnh hưởng hắn trước sau như một đối Lâm Thanh Uyển xum xoe,Lâm Thanh Uyển thản nhiên tiếp thu.Thượng Bình tức giận đến không nhẹ, thiên hôm nay nhật tử đặc thù, hắn không hảo giáo huấn con của hắn, bằng không ảnh hưởng tâm tình của hắn, trường thi phát huy thất thường làm sao bây giờ?Cho nên, vì con của hắn tiền đồ, Thượng Bình

nhịn.Trường thi đại môn chậm rãi mở ra, có nha dịch ra tới xếp hàng trạm hảo, đại gia có thể xếp hàng kiểm tra vào bàn.Mọi người lấy hảo chính mình khảo rõ, Bạch Mai cũng cầm cái tiểu rỗ ra nói: “Bạn công tử, đây là chúng ta cô nái nái cho các ngươi chuẩn bị hương bao, bên trong là chút phòng trùng đi uế được liệu.”Dứt lời từng bước từng bước chia bọn họ, Thượng Minh Kiệt cũng bắt được một cái.Nhéo hương bao, hăn nhịn không được trong lòng vừa động, cúi đầu đi xem kia đường may, hăn hơi nhíu mặt mày liền thả lỏng lại, lòng tràn đầy sung sướng đem hương bao treo ở trên eo, còn trịnh trọng bãi chính.Lâm Thanh Uyển nhìn lướt qua Bạch Mai, đối mấy người hơi hơi mỉm cười, “Vào đi thôi, hảo hảo khảo.”Sáu người vội vàng trạm thành một loạt đổi nàng hành lễ sau đi xếp hàng.Chờ con của hăn lại đây cùng hăn cáo biệt Thượng Bình:Hăn nhẫn!Nhìn theo sáu người tiến trường thi, Lâm Thanh Uyển đổi Thượng Bình hơi hơi gật đầu, cười xoay người rời đi.Bạch Mai vội vàng đuổi kịp.Lâm Thanh Uyển yên lặng mà nhìn chằm chằm nàng nhìn trong chốc lát, Bạch Mai cúi đầu quỳ gối trên xe, nhỏ giọng nói: “Nô tỳ biết sai rồi.”“Biết rõ cõ phạm mới ghê tởm hơn.”Lâm Thanh Uyển nhàn nhạt nói: “Chờ trở lại Giang Nam, người đổi cái địa phương đi, người người như vậy ta không dám dùng.”Bạch Mai phát lạnh, run rẩy thân mình ghé vào trên xe nói: “Cô nái nái, nô tỳ là thật sự sai rồi, về sau cũng không dám nữa...”Đáng tiếc Lâm Thanh Uyển không hề nghe nàng lời nói, hơi hơi nhắm mắt lại nói: “Ngươi đi xuống đi, đổi chiếc xe ngựa trở về.”Lướt qua nàng trực tiếp quyết định, Bạch Mai đã không phải lần đầu tiên, chẳng qua trước kia nàng đều là tiểu trùng đại giới, lại đại nhẫn nại cũng sẽ bị chà sáng.Bạch Mai không nghĩ tới cô nái nái như thế kiên quyết, nhất thời như trụy động băng, trong lòng vô cùng hối hận lên, nàng hăn là ở đại tiểu thư đưa hương bao lại đây khi liền hỏi bẩm cô nái nái, nàng không nên tự chủ trương.Bạch Phong cũng sợ hãi không thôi, nhưng thấy cô nái nái sắc mặt càng ngày càng lạnh, nàng chỉ có thể tiến lên đỡ Bạch Mai xuống xe.Bạch Phong thấy nàng sắc mặt trắng bệch, nhịn không được tháp giọng nói: “Đại tiểu thư lại không phải muôn người gat cô nái nái, ngươi vì sao thế nào cũng phải tự chủ trương?”“Ta, ta không biết cô nái nái sẽ như vậy tức giận...”Bạch Mai một phen túm chặt tay nàng, bạch mặt nói: “Bạch Phong, ngươi giúp ta nói nói tình được không?”Bạch Phong do dự nói: “Cô nái nái sẽ không nghe.”“Ngươi thử xem, ngươi thử xem sao,” Bạch Mai khóc ròng nói: “Ta là thật sự sai rồi, ta không nên sợ phiền toái liền không bẩm báo, tự tiện làm chủ.”Bạch Phong liền thở dài một tiếng, gật đầu nói: “Ta thử xem đi.”Nhưng trên đời này có thể làm Lâm Thanh Uyển thay đổi chủ ý người thật sự rất ít.Lâm Ngọc Tân nghe nói Bạch Mai bởi vì hương bao sự bị phạt, không khỏi nghi hoặc gãi gãi đầu, nhịn không được đi hỏi cô cô, “Cô cô, ta làm sai?”Lâm Thanh Uyển đổi nàng cười, “Ngươi không có làm sai, việc này không cùng ngươi tương

quan.” Việc này đích xác cùng Lâm Ngọc Tân không quan hệ, nàng cấp Lâm Hữu cùng Thượng Minh Kiệt thân thủ làm hương bao, bởi vì hương bao muôn kháo trước cắp, cho nên khiến cho người giao cho Bạch Mai.Bởi vì mọi người đi uế hương bao đều là Lâm Thanh Uyển chuẩn bị, Lâm Ngọc Tân làm, đó là nàng tâm ý, nhưng có cho hay không, cấp cái dạng gì lại từ Lâm Thanh Uyển tới quyết định.Lâm Ngọc Tân kỳ thật là đem cái này lựa chọn quyền cho cô cô, cô cô nếu là không thích nàng cấp Thượng Minh Kiệt làm hương bao, đại có thể thay thế, Lâm Ngọc Tân mặc dù thất vọng cũng sẽ không hướng trong lòng đi.Đây là hai bên cam chịu sự tình, thiên Bạch Mai muôn tự chủ trương gạt Lâm Thanh Uyển, chính mình lướt qua chủ tử làm quyết định.Đây là vượt qua, thả loại này vượt qua đã không phải lần đầu tiên, bất quá sự tình đều rất nhỏ, Lâm Thanh Uyển cũng liền tiêu trùng một phen, lần này lại vừa lúc đụng tới thấy Thượng Bình tâm tình không tốt, hơn nữa Bạch Mai cũng dãm tuyến, lúc này mới không tính toán lại nhẫn.

Chương 252: Ngực đau

Lâm Thanh Uyển phát tác Bạch Mai, Lâm ma ma tự nhiên sẽ không lại làm nàng ở chủ tử bên người hầu hạ, cho nên đều không cần chờ hồi Giang Nam liền đem nàng điêu đi kim chỉ phòng, sau đó từ nhị đẳng nha hoàn đề ra một cái Bạch Đường đi lên. Phía trước Lâm Thanh Uyển trong phòng là Bạch Mai cầm đầu, hiện giờ lại là Bạch Phong tư lịch già nhất, Lâm ma ma đem sở hữu nha đầu đều gọi tới, gõ nói: "... Hầu hạ chủ tử trừ bỏ muôn tận tâm tận lực ở ngoài, còn muôn tuân thủ nghiêm ngặt bốn phận, chuyện gì là ngươi có thể quyết định, chuyện gì lại là ta chờ không thể càng tuyển, này đều phải nhớ kỹ ở trong lòng." "Đừng tưởng rằng chủ tử dày rộng, các ngươi lại đắc dụng, liền tự cho là ở chủ tử trước mặt có mặt, là có thể tự chủ trương lên," Lâm ma ma cười lạnh nói: "Lần sau lại có người dám đại chủ tử mà quyết, vậy không ngừng là điều khôi đơn giản như vậy." Mọi người đều cúi đầu, sợ hãi đồng ý. Lâm ma ma liền đổi cảm đầu Bạch Phong cùng Bạch Đường nói: "Các ngươi đi hầu hạ cô nai nai đi, để ý chút." Bạch Phong bạch một khuôn mặt đồng ý, lanh Bạch Đường đi trong hoa viên tìm Lâm Thanh Uyển. Bạch Đường thăng đến đi ra thật xa, xác định Lâm ma ma nghe không thấy mới nhỏ giọng nói: "Làm ta sợ muôn chết, tỷ tỷ, Bạch Mai tỷ tỷ sẽ không có việc gì đi?" Bạch Phong lắc lắc đầu nói: "Cô nai nai nhân hậu, nhiều nhất đem người hàng chờ không cần, sẽ không có chuyện gì." Bạch Đường liền thở dài, "Bạch Mai tỷ tỷ đây là vì cái gì nha?" Đã là cô nai nai bên người đại a đầu, chỉ cần không phạm sai, chờ lại hơn mấy tuổi là có thể thực thể diện gả một cái quản sự, vận khí muôn hảo, nói không chừng còn có thể gả cho lương tịch làm chính đầu nương tử đâu. Bạch Phong liền nhấp nhấp miệng, Bạch Mai những cái đó tiêu tâm tư nàng có chút minh bạch, lại có chút không rõ, phía trước gấp phải như vậy sự nàng đều sẽ nhắc nhở một câu, nhưng lần này nàng thật sự không chú ý, nàng liền đại tiểu thư khi nào đưa hương bao tới cũng không biết. Bạch Phong cùng Bạch Mai cộng sự mấy năm, tuy ngẫu nhiên có tranh chấp, cảm tình lại là không tồi, cho nên nàng là đánh trong lòng vì nàng cảm thấy sốt ruột. Tái kiên Lâm Thanh Uyển khi biểu tình liền có chút uể oải, tìm cái Bạch Đường không ở công phu, Bạch Phong nhịn không được quỳ xuống

cầu tình nói: “Cô nãi nãi, Bạch Mai nàng biết sai rồi, ngài lại cho nàng một cái cơ hội đi.”“Ta đã đã cho nàng rất nhiều thứ cơ hội,” Lâm Thanh Uyển cúi đầu xem nàng, nói: “Bạch Mai tuy cẩn thận, nhiên này trong phủ không phải không có nên đại nàng người, nàng nhưng vẫn cho rằng chính mình là không thể thay thế được, cho nên hành sự không kiêng nể gì, nếu lần này ta còn buông tha nàng, kia mới là thật sự hại nàng, cũng sẽ hại ta. Cho nên cứ như vậy đi, với lẫn nhau đều hảo.”Bạch Phong thất vọng cúi đầu.“Yên tâm, không lo ta bên người đại a đầu, Lâm phủ cũng có rất nhiều mặt khác vị trí, nàng sẽ chồ hữu dụng.”Bạch Phong biết lại cầu đi xuống chính là khó xử chủ tử, liền nhấp nháp miệng cung thanh hắn là, đứng dậy lui ra.Lâm ma ma đang ở cùng Lâm quản gia oán giận, “Này mặt sau đê đi lên nha đầu chính là không có ngay từ đâu dùng đến hảo. Bạch tự bối này mấy cái nha đầu toàn so ra kém Lập Xuân Lập Hạ, đáng tiếc các nàng tuổi lớn, cũng gả chồng, bằng không ta thật muốn cùng cô nãi nãi nói một tiếng, còn đem các nàng đê đi lên.”“Ngươi không cần tâm bối dưỡng, các nàng như thế nào tri kỷ?” Lâm quản gia nói: “Muôn ta nói vẫn là ngươi không đủ dụng tâm.”Hắn do dự một chút nói: “Ngươi tuổi lớn, nếu là lực bất tòng tâm, kia vẫn là đem này sập cho người khác đi, mặc chậm trễ cô nãi nãi sự.”Lâm ma ma đại khí, duỗi tay ninh trụ hắn hông giặt, “Ngươi nói ai tuổi lớn, ngươi nói ai lực bất tòng tâm, ta tuổi đại, ta có ngươi tuổi đại sao?”“Ai u,” Lâm quản gia hối hận không thôi, “Ta liền nói như vậy nói, ngươi như thế nào liền thương thủ?”Lâm ma ma ninh hắn một hồi, lúc này mới hỏi, “Ngươi nói ta không cần tâm, ta còn nói ngươi không để bụng đâu, ta hỏi ngươi, ngươi mấy ngày nay đều chạy đi đâu, ta ở trong phủ muốn tìm ngươi đều phải gọi tiểu tử nhóm chạy gãy chân mới đem người tìm.”Lâm quản gia tǎ hữu nhìn xem, thở dài nói: “Hôm kia phải cho Hữu thiếu gia bọn họ chuẩn bị khảo rõ, ta dẫn người tự mình đi mua, kết quả ngươi đoán ta dụng phải ai?”Lâm ma ma trợn trắng mắt hỏi, “Ta lại không phải đôi mắt của ngươi, ta chồ nào biết ngươi dụng phải ai?”“Ta dụng phải Liên gia người, vị kia Liên lão quản gia nhị tử, cùng ta số tuổi không sai biệt lắm, nhìn qua lại so với ta già rồi mười tuổi không ngừng, hắn lãnh nhà hắn thiếu gia tới khảo thí đâu.”Lâm ma ma hơi kinh ngạc, sau đó nhíu mày nói: “Không có việc gì đê nhà hắn làm cái gì, gấp phải liền gấp phải, chẳng lẽ ngươi còn làm cô nãi nãi đi nhận thân?”“Này đảo không phải, nhưng ta xem bọn họ xiêm y đều là nửa cũ vải bông, nhìn không tốt lắm, cho nên mới nhiều chú ý một ít.”Dù sao cũng là cô nãi nãi mẫu gia.Lâm ma ma sắc mặt thật không đẹp, “Đều là hắc tâm can người, năm đó thiếu chút nữa không đem lão phu nhân túc chết, quá đến không hảo cũng là báo ứng, ngươi quản bọn họ làm cái gì?”Lâm quản gia biết thê tử cùng lão phu nhân cảm tình hảo, cho nên thành thật ngậm miệng lại không nói chuyện.Lâm ma ma nói không để ý tới, nhưng vẫn là nhịn không được để bụng, liên tiếp mấy ngày đều là uế

oái, chọc đến cùng nàng đến gần Dương ma ma nhịn không được hỏi, “Ngươi làm sao vậy, uê oái iú xiú?”Lâm ma ma liền thở dài một hơi nói: “Không có việc gì, phỏng chừng là phạm vào thu vây, trong phủ sự ngươi gần đây giúp ta nhiều nhìn chăm chăm nhìn chăm chăm, ta tưởng hảo hảo nghỉ ngơi một chút.”“Cũng hảo, ngươi chạy nhanh nghỉ ngơi đi thôi, chờ tiền sĩ khoa khảo thí quá chính gặp phải trung thu, ngươi còn có đến vội đâu.”Lâm ma ma tưởng tượng cũng là, năm một ngày, sau đó trộm đạo cấp lão phu nhân thiêu chút tiền giấy, lúc này mới đánh lên tinh thần tới giúp Lâm Thanh Uyển an bài trung thu sự.Trung thu ngày hội Lâm Thanh Uyển cùng Lâm Ngọc Tân là muôn ở trong cung quá, nhưng trong phủ cũng muôn chuẩn bị một ít đồ vật, trừ bỏ đưa cho các gia quà tặng trong ngày lễ ngoại, trong phủ hạ nhân cũng muôn ăn tết a.Trung thu trước một ngày, quận chúa phủ thu được Thượng phủ đưa tới Tết Trung Thu lễ, Lâm Thanh Uyển quét mắt danh mục quà tặng, lúc này mới làm người đem nàng đã sớm chuẩn bị tốt quà tặng trong ngày lễ đưa đi Thượng phủ.Thấy cô cô liền điểm này sự đều phải so đo trước sau, Lâm Ngọc Tân nhịn không được nháp miệng một nhạc.Lâm Thanh Uyển liền điểm cái trán của nàng cười nói: “Hư nha đâu, trộm cười cái gì đâu?”“Cô cô biết rõ cữu cữu khăng định sẽ đưa quà tặng trong ngày lễ tới, làm gì còn thế nào cũng phải kéo thời gian này?”Lâm Thanh Uyển liền hù hù nói: “Ta liền thế nào cũng phải làm hắn trước đưa, xem ai háo đến quá ai.”Nàng dám không cho Thượng gia tặng lễ, Thượng Bình hắn dám không cho Lâm gia tăng lễ sao?Thượng Bình, Thượng Bình hắn đương nhiên không dám a.Kia lễ nếu là đưa cho Lâm Thanh Uyển, hắn đương nhiên sẽ lựa chọn không tiếc, nhưng quà tặng trong ngày lễ, đặc biệt là trung thu, ngày tết chờ loại này trong đại ngày hội quà tặng trong ngày lễ là đại biểu hai cái gia tộc quan hệ đồ vật.Thượng Lâm hai nhà quan hệ vẫn luôn không tồi, chẳng sợ Lâm Giang sau khi chết hắn muôn lấy Lâm gia địa vị mà đại chi, cũng vẫn luôn duy trì hai người gian hữu hảo lui tới.Như thế nào có thể bởi vì một cái Lâm Thanh Uyển liền chặt đứt loại quan hệ này đâu?Quá không đáng!Cho nên ở chậm chạp thu không đến Lâm gia Tết Trung Thu lễ sau, Thượng Bình chỉ có thể nghẹn khì trước tặng, hắn đương nhiên không phải yêu thế, hắn chỉ là nhắc nhở đối phương, nên đưa quà tặng trong ngày lễ.Cũng thật thu được kia phân quà tặng trong ngày lễ khi, hắn trong lòng không cảm càng khó chịu, bởi vì này quà tặng trong ngày lễ là theo hắn phái đi tặng lễ người trở về, này liền hình như là hắn cầu này phân quà tặng trong ngày lễ dường như.Này liền cùng khi còn nhỏ hai tiểu hài tử cãi nhau, hai bên không ai nhường ai, cuối cùng có cái tiểu hài tử trước tặng đối phương đồ vật, đối phương lúc này mới cố mà làm đáp lễ, liền cùng cái thứ nhất tiểu hài tử cầu cái thứ hai tiểu hài tử hòa hảo giống nhau,Thượng Bình hiện tại chính là loại cảm giác này, đột nhiên cảm thấy trong lòng thật là khó chịu!Vì thế,

buổi chiều Thượng Minh Kiệt từ trường thi ra tới khi hắn cha liền bị bệnh, ngực đau! Thượng Minh Kiệt sưng sốt sưng sốt, hắn một cái ở trường thi ngao ba ngày người cũng chưa bệnh, hắn cha ở bên ngoài ăn ngon, ăn mặc ấm, ngủ đến còn thoái mái, như thế nào liền bị bệnh đâu? Thượng Minh Kiệt nhận mệnh đi hầu bệnh. Thượng Bình lại không có khả năng lăn lộn con của hắn, cho nên kiên trì muốn hắn đi nghỉ ngơi, “Ngươi mệt nhọc nhiều ngày, hơn nữa lúc trước vùi đầu khổ đọc, nhưng đem thân thể ngao hổng rồi đi? Ta xem ngươi phải hảo hảo nghỉ đi, bên ngoài sự ngươi đừng động.” “Phụ thân yên tâm, nhi tử thân thể hảo đâu.” Hắn biết khảo thí yêu cầu cường kiện thân thể, cho nên tuy bị nhốt ở trong viện, nhưng mỗi ngày đều có vận động. Bằng không hắn hiện tại cũng sẽ không chỉ là thân thể mỏi mệt, đầu óc hôn mê mà thôi, sớm cùng mặt khác thí sinh giống nhau té xỉu. Thượng Bình lại không tin, hắn cũng là trải qua quá khoa cử, cho nên kiên trì muốn nhi tử đi nghỉ ngơi, hắn thở dài nói: “Ngươi chỉ cần có thể trung, cha chính là chết cũng nhảm mắt.” Hắn lại nghĩ tới lúc trước Lâm Thanh Uyển lãnh Lư Du Chu Thông bọn họ tiến cung thấy hoàng đế sự, vốn dĩ thấy nhi tử đã giảm bớt ngực lập tức lại đau lên. Điều là hắn làm nhi tử a! Không, điều là Lâm Thanh Uyển bụng dạ hẹp hòi, hai nhà là quan hệ thông gia, liền bởi vì hắn nói câu không dễ nghe lời nói nàng liền ghi hận hủy hài tử tiền đồ, quả thực là... “Phụ thân, ngài làm sao vậy?” Thượng Minh Kiệt thấy hán sắc mặt trở nên xanh mét, vội vàng lo lắng hỏi, “Chính là thân thể lại không khoẻ? Ta làm người kêu đại phu.” Thượng Bình kéo lấy hắn nói: “Không, không cần, chính là nghĩ đến chút không tốt sự, ngươi trước đi xuống đi, ta không có việc gì.” Thượng Minh Kiệt có chút do dự, Trường Bình liền khuyên hắn nói: “Nhi gia đi xuống đi, lão gia nơi này có chúng tiểu nhân hầu hạ đâu.” Thượng Minh Kiệt lúc này mới đứng dậy, cùng Trường Bình cùng nhau đi ra ngoài, tới rồi sân ngoại liền nhịn không được hỏi, “Phụ thân như thế nào là ngực đau? Trước kia không nghe nói phụ thân có tâm bệnh a.” Trường Bình ho nhẹ một tiếng nói: “Có lẽ là gần đây quá mức mệt nhọc gây ra, nhi gia đi trước nghỉ ngơi đi, lão gia nơi này có chúng tiểu nhân nhìn.” Thượng Minh Kiệt đứng dậy đang muốn đi ra ngoài, lại thấy Trường An chính lãnh một người trốn đến nhà kê bên kia đi, hắn nhịn không được híp híp mắt, người nọ hắn gặp qua! Thượng Minh Kiệt nhớ không nổi người nọ là ở đâu gặp qua, nhưng vì sao phải trốn tránh hắn? Thượng Minh Kiệt rũ xuống đôi mắt, cùng Trường Bình gật gật đầu liền đi ra ngoài, chờ tới rồi bên ngoài lại trực tiếp bước chân vừa chuyền hướng bên ngoài đi. Tẩy Nghiên “Ai” một tiếng, đang muốn nói chuyện đã bị Thượng Minh Kiệt trừng mắt nhìn liếc mắt một cái. Tẩy Nghiên chớp chớp mắt, cùng Thị Mặc đối xem một cái, hai người lập tức cơ linh một cái lưu lại phối hợp tác chiến, một cái đi theo Thượng Minh Kiệt qua đi. Thượng Minh Kiệt đổi kinh thành Thượng phủ không thân, nhưng cũng biết hắn cha

kia nhà ở phía sau là có phiến cửa sổ, bởi vì Thượng Bình ái đọc sách, cho nên nội thất bên cạnh cách ra một cái tiểu thư phòng, vì đọc sách khi không đến nặng nề, Thượng Bình làm người ở phía sau sườn khai phiến cửa sổ, hẵn ở tiểu thư phòng đọc sách khi thói quen đem cửa sổ đẩy ra. Tẩy Nghiên vẫn là cái choai choai tiểu tử, nhất nghịch ngợm bất quá, tuy mới vào kinh gần tháng, lại vẫn là đem Thượng phủ trong ngoài đều sờ thấu, này vừa thấy liền minh bạch nhị gia tính toán, lập tức đi ở phía trước cho hẵn mở đường.

Chương 253: Hố cha

Từ viện trước vòng đến sau cửa sổ khoảng cách không ngắn, chờ Thượng Minh Kiệt rốt cuộc rón ra rón rén lặn xuống cửa sổ hạ khi, bên trong nói chuyện với nhau đã tiến hành rồi không ngắn thời gian. Tiểu thư phòng sau cửa sổ khoảng cách nội thất không xa, nhưng bọn hắn phóng nhẹ nói chuyện thanh âm, Thượng Minh Kiệt vanh tai cũng không nghe rõ bọn họ đang nói cái gì. Tây Nghiên liền đánh bạo kéo một chút cửa sổ, thế nhưng... Kéo ra. Chủ tớ hai mặt tướng mạo liếc, cuối cùng Thượng Minh Kiệt cẩn thận cửa sổ mở ra, nâng lên chân liên phái hướng trong bờ, sợ tới mức Tây Nghiên vội vàng giữ chặt hắn, chỉ chỉ cửa sổ lại chỉ chỉ chính mình. Đây là phiến cửa sổ nhỏ, Thượng Minh Kiệt muốn bò đi vào khả năng, nhưng động tĩnh nhất định không nhỏ, cho nên vẫn là hắn đến đây đi. Thượng Minh Kiệt liền cong hạ đầu gối cho hắn dẫm, chủ tớ hai đang muốn chung sức hợp tác, liền nghe được nội thất có đi đường thanh âm, hai người sợ tới mức không nhẹ, lập tức nầm sấp xuống, nhẹ nhàng mà đem cửa sổ cắp khép lại. Nhưng sợ làm ra động tĩnh, cửa sổ vẫn như cũ cắp để lại một cái窟窿, hại người đồ mồ hôi đầm đìa liếc nhau, Thượng Minh Kiệt cảm thấy hắn nếu như bị bắt lấy nhiều nhất bị tấu một đốn, Tây Nghiên sao, hắn đánh một cái rùng mình, đẩy đẩy hắn, ý bảo hắn chạy nhanh đi. Tây Nghiên hiển nhiên cũng nghĩ đến điểm này, hắn do dự một chút, cuối cùng thấy chủ tử trùng hắn, liền đôi tay chấm đất, nhẹ nhàng mà ra bên ngoài bờ, dài đi ra mười tí bước, lúc này mới cong người lên chậm rãi đi ra ngoài. Cửa sổ hạ nháy mắt chỉ còn lại có Thượng Minh Kiệt một cái. Hắn thở dài nhẹ nhõm một hơi, quỳ trên mặt đất trộm thấu đi lên, thông qua cái kia khe hở hướng trong xem. Vừa rồi còn ngực đau Thượng Bình mang theo một cái trung niên nam tử đi đến, Thượng Minh Kiệt vẫn là cảm thấy hắn quen mắt, lại luôn là nhớ không nổi ở nơi nào gặp qua. Thượng Bình lập tức đi đến án thư, từ trong ngăn kéo cầm một thứ đura cho hắn, thanh âm trầm thấp lại rõ ràng nói: “Hiện nàng ở bệ hạ trước mặt được sủng ái thật sự, nàng lại còn ở kinh thành, tùy tiện ra tay có thể hay không không tốt?”“Đúng là bởi vì nàng ở kinh thành chúng ta mới động thủ, Giang Nam cự kinh thành không gần, chờ nàng thu được tin tức, thể cục sớm định,” trung niên nhân khuyên

nhủ: “Chúng ta cũng không nghĩ tới nàng sẽ đột nhiên rời đi Giang Nam, thả còn ở kinh thành dừng lại thời gian dài như vậy, sớm biết rằng, chúng ta sớm động thủ. Hiện tại lại còn không muộn, chờ nàng trở lại Giang Nam mới thật là chậm.” Thượng Bình trầm ngâm không nói. Trung niên nhân không khỏi nhíu mày hỏi, “Cô gia là còn có gì nghi ngờ sao?” Thượng Minh Kiệt nghe thấy cái này xung hô sững sót, đây là cữu cữu gia người? Hắn nhíu lại mi mắt, lại không án tượng hắn ở Nhị cữu cữu bên người gặp qua người này, nhưng nếu người này không phải ở Nhị cữu cữu bên người, chẳng lẽ còn có thể là Đại cữu cữu bên người? Thượng Minh Kiệt rùng mình, hắn thấy Đại cữu cữu số lần hữu hạn, thả đa số vẫn là ở hắn tuổi tác nhỏ lại thời điểm, kia hắn rốt cuộc là khi nào gặp qua người này? Thượng Minh Kiệt đang suy nghĩ, trong phòng nói chuyện với nhau cũng một lần nữa bắt đầu rồi, Thượng Bình ở cẩn thận suy tính sau nói: “Lâm Nhuận không phải còn ở Tô Châu, năng lực của hắn cũng không dung khinh thường.” Ngoài cửa sổ Thượng Minh Kiệt ngân ra, hơi hoi mở to hai mắt nhìn. “Yên tâm, Giang Nam bọn quan viên cũng không nhận Lâm Nhuận, hắn tác dụng hữu hạn, chỉ cần nàng lưu tại kinh thành không ra mặt, kia việc này liền có tám phần năm chắc.” “Hảo,” Thượng Bình trong mắt lóe u quang nói: “Ta sẽ nghĩ cách làm nàng ở lâu một đoạn thời gian.” Thượng Minh Kiệt căng thẳng mặt, muốn kéo ra cửa sổ đi vào, nhưng bàn tay đi ra ngoài lại rụt trở về, hắn cẩn môi đứng dậy rời đi, cẩn thận không có phát ra một chút thanh âm. Tẩy Nghiên đang ở nôn nóng nhìn xung quanh thông khí, thấy Nhị gia ra tới vội vàng đón nhận đi nhỏ giọng hỏi, “Nhị gia, ngại làm sao vậy?” Thượng Minh Kiệt sắc mặt khó coi đến có chút không giống bình thường. Hắn trong lòng có chút khó chịu, lắc lắc đầu nói: “Không có việc gì, đem Thị Mặc kêu lên, chúng ta trở về.” Mà trong phòng, hai người nói chuyện với nhau còn không có kết thúc, trung niên nam tử đem một cái đơn từ đưa cho Thượng Bình, “Đây là năm nay đơn từ.” Thượng Bình triển khai vừa thấy, hơi hoi nhíu mày, “Nhiều như vậy? Thả này muộn cũng quá nóng nảy đi?” “Không có biện pháp, thảo nguyên thượng đã tuyết rơi, thả còn lãnh đến không được, bọn họ tốt xấu, chúng ta cũng tưởng chạy nhanh làm xong, miễn cho gặp phải đại tuyết phong sơn không hảo đi ra ngoài.” Thượng Bình lại khó xử nói: “Thú này có điểm nhiều, ta nhất thời thâu không ra này rất nhiều.” Trung niên nam tử lại chọn môi nói: “Cô gia chẳng lẽ là đã quên Giang Nam kia một khói? Chờ kia phân tiền lời tới tay, còn sợ không có tiền?” Thượng Bình trong lòng vừa động, “Nhưng nước xa không giải được cái khát ở gần a.” “Ngài có thể trước cùng tiền trang mượn, chờ bên kia tiền tới rồi trả lại thượng đó là.” Tóm lại thương đội sự không thể kéo, không chỉ có bên kia thúc giục đến cấp, bởi vì Đại Sở sự, gần đây biên quan giới nghiêm, bọn họ xuất nhập cũng có chút gian nan. Thượng Bình do dự một chút, cuối cùng bị thuyết phục, nhận lấy đơn từ nói: “Ta tận

lực mà đến, bất quá gần đây Đại Sở sứ thần ở, kinh thành đề phòng nghiêm ngặt, ta chưa chắc có thể đúng hạn bị hão.”“Chỉ cần không sai biệt lắm là được, tiểu nhân mặt sau làm người gia tăng lên đường, tận lực không làm khi.”Thượng Bình gật gật đầu, làm người đưa trung niên nam nhân đi ra ngoài, thấy Trường Bình lưu lại, liền hỏi, “Nhị gia đâu?”“Nhị gia về phòng nghỉ ngơi đi.”Thượng Bình gật gật đầu, vừa lòng nằm sê trên giường tiếp tục đau lòng đi.Trở lại trong phòng Thượng Minh Kiệt lại như thế nào cũng ngủ không được, nếu nói vừa mới bắt đầu hắn không biết bọn họ nói chính là ai, ở hắn cha điểm ra Lâm tộc trưởng tên sau còn có thể không biết sao? Nhưng đây là vì cái gì đâu?Mẫu thân đối Lâm gia không hữu hảo là bởi vì nàng sở cho rằng kẻ thù truyền kiếp, kia phụ thân đâu?Vì lợi ích của gia tộc?Nhưng quân tử có cái nên làm có việc không nên làm, nếu đều lấy ích lợi làm trọng, người nọ cùng súc sinh có gì dị?Nếu đều lấy ích lợi vì trước, kia quan hệ thông gia, thế giao chi gian cảm tình lại như thế nào tính, đại gia vì sao còn phải tốn phí như vậy nhiều thời giờ cùng tinh lực đi kinh doanh?Thượng Bình cũng không biết con của hắn nghe xong nửa tràng, cho nên cũng không câu hắn ra bên ngoài chạy, hắn đã khảo xong, thả lại như vậy hiếu thuận, Thượng Bình đương nhiên sẽ không tiếp tục đóng lại hắn, cho nên phóng hắn ra cửa.Thượng Minh Kiệt cũng không phụ quyết định của hắn, sáng sớm hôm sau liền chạy ra môn, làm Thượng Bình muôn hỏi một câu hắn khảo đến thế nào đều không kịp.Hắn bất đắc dĩ lắc đầu, cũng không hỏi hắn chạy tới làm gì, dù sao cũng là đi tìm Lư Du bọn họ, còn có thể đi chỗ nào?Thượng Bình còn có rất nhiều sự muôn xú lý, hôm nay không dùng tới nha, nhưng hắn cũng đi ra cửa.Thượng Minh Kiệt lại là trực tiếp chạy tới quận chúa phủ, ở hố cha, vẫn là hố Lâm cô cô gian rất khó lựa chọn, nhưng ở đạo nghĩa thượng lại rất hảo lựa chọn.Thượng Minh Kiệt ngồi ngay ngắn ở quận chúa phủ phòng khách thượng, đối tò mò nhìn nàng Lâm Thanh Uyển nói: “Lâm cô cô, ta có chút lời nói tưởng đơn độc cùng ngài nói.”Lâm Thanh Uyển liền quét Bạch Phong liếc mắt một cái, Bạch Phong lập tức đem người mang đi ra ngoài.Thượng Minh Kiệt lúc này mới thở dài một hơi, nói: “Cô cô tham gia xong trung thu cung yến liền chạy nhanh trở về đi.”Lâm Thanh Uyển nhường mày, “Vì cái gì đâu?”Hắn咪 môi nói: “Cô cô dù sao cũng là Lâm thị đương gia người chi nhất, chất nhi là cảm thấy ngài ly tộc lâu lăm, một ít dụng tâm kín đáo người chỉ sợ sẽ đổi Lâm thị xuống tay.”Dụng tâm kín đáo người, là Triệu gia, vẫn là Thượng gia, hoặc là hai nhà đều có?Lâm Thanh Uyển hơi hời mỉm cười, nhấp một miệng trà hỏi, “Ngươi đây là thu được xác thực tin tức cố ý nói cho ta đâu, vẫn là chính ngươi nhớ nhung suy nghĩ tới nhắc nhở ta đâu?”Thượng Minh Kiệt rũ xuống đôi mắt nói: “Chất nhi là thu được chút tin tức.”Hắn chưa nói như thế nào thu được, Lâm Thanh Uyển cũng không hỏi, gật gật đầu nói: “Đa tạ ngươi tới báo cho, Lâm Hữu bọn họ ở khách viện bên kia,

ngươi đi tìm bọn họ chơi đi.”Lâm cô cô không có truy vấn, Thượng Minh Kiệt đại đại thở dài nhẹ nhõm một hơi, đứng dậy lui ra.Lâm Thanh Uyển nhìn hắn rời đi, lúc này mới phân phó Bạch Phong nói: “Đem Dịch Hàn mời đến.”“Đi tra một tra Thượng phủ, từ hôm qua buổi chiều cho tới hôm nay buổi sáng, Thượng gia có ai tới cửa, điều tra rõ hắn hành tích.” Lâm Thanh Uyển nghĩ lại dặn dò nói: “Làm người nhìn thăng Thượng Bình, xem hắn gần đây có cái gì động tác.”Lâm Thanh Uyển cười lạnh một tiếng, nàng hiện tại không sợ Thượng Triệu hai nhà động thủ, liền sợ bọn họ không động thủ, thế cho nên đem hậu hoạn vẫn luôn để lại cho Lâm Ngọc Tân.Thực lực hổ cha Thượng Minh Kiệt tới rồi khách viện, một phen bị Lư Thụy cùng Lư Lý ôm lấy, hỏi: “Mau nói, ngươi khảo đến như thế nào?”Thượng Minh Kiệt nghĩ lại nói: “Còn hành đi, dù sao đều đáp thượng, ta cũng tự giác đáp đến còn hành, liền không biết giám khảo nhóm như thế nào nhìn.”Lư Thụy cùng Lư Lý liền kêu rên một tiếng, thiếu chút nữa đem Thượng Minh Kiệt cắp túm trên mặt đất đi.Lư Du cùng Lâm Hữu vội vàng đem người cứu ra, đổi vẻ mặt ngốc Thượng Minh Kiệt nói: “Này hai người sáng sớm liền cùng chúng ta đổi đáp án, đổi xong liền ở chỗ này gào, ngươi đừng để ý đến bọn họ.”Thượng Minh Kiệt liền tǎ hữu nhìn xem, hỏi, “Chu Thông đâu?”Lư Thụy thở dài, “Hắn thảm hại hơn, tới gần nộp bài thi khi bắn cuốn, cuối cùng một lần nữa sao chép, căn bản không sao xong liền ra tới, ngày hôm qua vừa trở về liền nằm xuống, ai đều không để ý tới, Lâm cô cô cho hắn thỉnh đại phu, hiện đang ở uống thuốc đâu.”Thượng Minh Kiệt liền có chút lo lắng.Lư Du vỗ vỗ bờ vai của hắn nói: “Đừng lo lắng, làm hắn lắng lòng liền hảo, chúng ta cũng chưa chắc liền trùng, chính như Lâm cô cô theo như lời, chúng ta còn trẻ, có rất nhiều cơ hội cùng thời gian.”Thượng Minh Kiệt khẽ gật đầu.Năm người ghé vào cùng nhau lại đúng rồi một lần bài thi, Lư Du cùng Lâm Hữu nhìn Thượng Minh Kiệt làm bài thi, đều có chút kinh ngạc, hắn này tiến bộ cũng quá lớn đi.Lư Thụy cùng Lư Lý càng là kêu rên, ôm hắn nói: “Sớm biết rằng lúc ấy chúng ta cũng bế quan đọc sách, thật sự không nên như thế lợi lỏng a.”Thượng Bình tuy rằng tâm tàn nhẫn, nhưng này hiệu quả cũng thật tốt quá đi?Thượng Minh Kiệt ngượng ngùng vò đầu cười, nói: “Cũng là ta vận khí tốt, này đó địa điểm thi khảo trước đều có nhìn đèn quá.”“Chúng ta cũng nhìn đèn quá a,” hai người kêu đèn lớn hơn nữa thanh, “Chỉ là chúng ta không nhớ kỹ mà thôi!”Đại Lương khoa cử mới cử hành mấy giới a, cho nên khảo đề rất nhiều, không cần lo lắng sẽ trọng, tình huống như vậy hạ, hơn nữa triều đình cố ý trùng tuyển càng nhiều tiến sĩ, cho nên năm nay khảo đề thiên đơn giản.Ra đề mục không thiên, ít nhất tuyệt đại bộ phận thí sinh khẳng định thấy quá, chỉ là tri thức đề cập lượng rất lớn, có thể hay không đáp toàn liền xem mọi người tích lũy cùng bản lĩnh.Lư Thụy cùng Lư Lý hiển nhiên không đáp toàn, thậm chí đáp đến còn bất tận như người ý, cho nên

mới như vậy thương tâm.Bất quá bọn họ cũng chính là kêu kêu, tuy rằng thất vọng, nhưng còn đinh đến trụ.Chu Thông liền có chút luẩn quẩn trong lòng, đặc biệt là đang xem đến Thượng Minh Kiệt giải bài thi sau càng buồn bực, liền tính hán toàn bộ sao thượng, hán đáp án cũng không kịp Thượng Minh Kiệt này phân giải bài thi, nhưng phía trước ở thư viện, hán thành tích chính là ở Thượng Minh Kiệt phía trên.

Chương 254: Thiếu tiền

Chu Thông nhấp nháp miệng, đem năm người đuổi đi, “Ta còn chưa ngủ hảo đâu, các ngươi trước đi ra ngoài chơi đi.” Biết hắn tâm tình không tốt, mấy người yên lặng mà đứng dậy rời đi, làm hắn nhiều hơn nghỉ ngơi. Mấy người ra hắn phòng liền nhịn không được làm mặt quỷ, Lâm Hữu đầy bọn họ một phen nói: “Đi, chúng ta đi ra ngoài ăn cơm.” Khảo thí xong, đương nhiên phải hảo hảo thả lỏng thả lỏng lạp. Thượng Minh Kiệt liền nhịn không được nhìn hậu viện liếc mắt một cái, Lâm Hữu thấy một phen đáp trả bờ vai của hắn đi ra ngoài, nhỏ giọng nói: “Muốn gặp đường muội?” Thượng Minh Kiệt sắc mặt đỏ lên, nhỏ giọng hỏi, “Biểu muội ở nhà sao?” “Không ở,” Lâm Hữu xoá sạch hắn vọng tưởng, cười tủm tỉm nói: “Hôm nay là mười lăm, đường muội sáng sớm liền bồi Dương phu nhân đi ra ngoài dâng hương, buổi chiều còn muốn vào cung đâu.” Thượng Minh Kiệt liền có chút thất vọng. Hắn đã thật lâu đã lâu chưa thấy qua biểu muội. Lâm Hữu trong lòng hờ hững, lôi kéo hắn đi rồi, muốn gặp hắn đường muội, môn không có, cửa sổ cũng không có. Thượng Minh Kiệt đi theo các băng hữu đi ra ngoài ăn đốn cơm trưa, sau đó liền gục xuống đầu về nhà đi. Hôm nay là trung thu, tới rồi buổi chiều mọi người đều có hoạt động, Lâm Hữu bọn họ không tiến cung, lại là ước hảo buổi tối cùng nhau đi ra ngoài đi dạo phố. Thượng Minh Kiệt đáp ứng rồi buổi tối cùng bọn họ cùng nhau đồng hành, bất quá buổi chiều lại muốn về trước gia một chuyến. Lâm Hữu bọn họ buổi chiều cũng muốn nghỉ ngơi, cho nên tung người tan về nhà. Một hồi về đến nhà trung, Thị Mặc liền không biết từ cái nào trong một góc toát ra tới, lén lút nói: “Nhi gia, hôm nay lão gia đi vài gia cửa hàng, tiêu nhân không dám ly thân cận quá, cho nên không biết bọn họ nói cái gì.” Thượng Minh Kiệt sững sốt, “Cửa hàng?” Bọn họ đối phó Lâm gia cùng cửa hàng có cái gì quan hệ? Hắn gãi gãi đầu, cuối cùng mở ra ngăn tủ lấy một bao bạc cho hắn, “Ngươi không hảo cùng thật chặt, vậy đi ra ngoài mướn người.” Nghĩ đến bọn họ phía trước du học khi đụng tới sự, hắn nhắc nhở nói: “Tim trên đường những cái đó lưu manh vô lại, hoặc là tiểu hài tử, nếu có thể nghe được lão gia lời nói tự nhiên hảo, nghe không được cũng không quan hệ, đem hắn mỗi ngày thấy người nào ghi nhớ, quay đầu lại nói cho ta là

được.” Thị Mặc há to miệng, ngơ ngác hỏi, “Nhi, nhị gia, ngài có chuyện gì không thể trực tiếp hỏi lão gia? Lão gia chỉ có ngài một cái nhí tử, ta tưởng ngài hỏi, lão gia khẳng định sẽ nói.” Thượng Minh Kiệt liền nhấp nháp miệng không nói chuyện. Tẩy Nghiên nhìn xem thiếu gia, cuối cùng một cái tát vỗ Thị Mặc trên đầu nói: “Này đạo lý còn dùng người tới giáo thiếu gia a, thiếu gia làm như vậy chính là vì càng tốt cùng lão gia nói chuyện.” Thị Mặc lấy xem ngu ngốc ánh mắt xem hắn. Tẩy Nghiên liền dỗng dạc nói: “Cái này kêu biết người biết ta hiểu hay không, nhị gia cùng lão gia lại không thân, có chút lời nói khó mà nói, đương nhiên muốn trước đã điều tra xong lại hảo mở miệng.” Thị Mặc bán tín bán nghi. Tẩy Nghiên liền tiếp tục nói: “Ta đây hỏi ngươi, ngươi hiện tại thấy cha ngươi, ngươi sẽ đem nhị gia sự nói cho cha ngươi sao?” Thị Mặc không chút nghĩ ngợi lắc đầu. Hắn cha đi theo lão gia bên người hầu hạ, mà hắn tám tuổi bắt đầu đi theo nhị gia bên người, từ đó về sau liền rất thiếu tái kiến phụ thân hắn. Nói thực ra, nếu không phải lần này thượng kinh, hắn cơ hồ đều mau đã quên hắn cha trông như thế nào. Tuy rằng cha nghe thực thân, nhưng, nhìn xem Tẩy Nghiên, nhìn nhìn lại Thượng Minh Kiệt, hắn vẫn là cảm thấy nhị gia cùng Tẩy Nghiên càng thân cận một ít. Thị Mặc có chút tiếp thu hắn giải thích, hắn thở dài một tiếng, đem bạc sủi trong lòng ngực nói: “Ta đây đi a.” Thượng Minh Kiệt gật đầu, nhỏ giọng dặn dò nói: “Tiểu tâm chút, đừng gọi người cấp phát hiện, nếu là về sau bị bắt được liền thành thật công đạo là ta làm ngươi làm, nhưng ngàn vạn đừng mạnh miệng.” Thị Mặc vô ngữ nói: “Nhi gia yên tâm, ta nhất định không mạnh miệng.” Thị Mặc mang theo bạc rời đi, Tẩy Nghiên khép lại phía sau cửa đột nhiên kêu một tiếng, “Nhi gia, ngài đem bạc đều cho hắn, chúng ta trên người một chút tiền cũng đã không có!” Hắn gấp đến độ xoay quanh, “Ngài buổi tối còn phải cùng Lư thiếu gia, Lâm thiếu gia bọn họ tụ hội, tổng không hảo đều gọi bọn hắn ra tiền đi, còn có sau này xã giao, này ly tháng sau phát tiền tiêu vặt còn có hơn nửa tháng đâu.” Thượng gia giống nhau là sơ tam đến sơ năm phát tiền tiêu vặt. Thượng Minh Kiệt không thèm để ý nói: “Phái người đi phòng thu chi chỗ đó lấy là được, trong chốc lát người liên đi, liền nói ta nói, ta muốn mua vài thứ đòi tiền, trước cho ta chi hai mươi lượng.” Tẩy Nghiên vẻ mặt rối rắm, này dùng phòng thu chi thượng tiền đi thu mua người đi theo tung lão gia không hảo đi? Nhưng mà Thượng Minh Kiệt không cảm thấy có cái gì không tốt, muốn hắn nói, hết thảy đều là quyền thế chọc đến họa, nếu là hắn cha đem tước vị nhường cho hắn đại ca, kia nhà này liền sẽ không có nhiều như vậy tranh đấu; Nếu là hắn cha có thể biết được đủ thường nhạc, hiện tại liền sẽ không theo cữu cữu nhóm trộn lẫn ở bên nhau đối phó biếu muội gia. Với hắn xem ra, đây đều là toàn gia cốt nhục thân thích, như vậy đấu tới đấu đi có ý tứ gì? Vì bất quá là chút hư vô chi vật, sinh không mang đến, tử không mang đi. Nhà bọn họ vừa không thiếu tiền, cũng không phải tùy ý bị

người khinh nhục nhân gia, hà tất như vậy lăn lộn? Thượng Minh Kiệt không đem tiền để vào mắt, lại không biết hắn cha Thượng Bình đang ở vì tiền sâu đến cơ hồ trăng đầu. Triệu Tiệp lần này cấp đơn từ không chỉ có chủng loại nhiều, thả lượng đại, yêu cầu tiền không ít, chẳng sợ hắn sớm có chuẩn bị, lúc này cũng không thuận lợi. Cùng tiền trang vay tiền vẫn là hạ hạ chi tuyển, bởi vì tiền trang lợi tức không thấp, cho nên Thượng Bình đầu tiên tưởng chính là trước cùng cửa hàng chịu nợ, chờ hóa giao ra đi phân tới rồi tiền hắn trả lại, như vậy liền có thể tinh hạ rất nhiều lợi tức. Đáng tiếc, các cửa hàng cũng không ngu ngốc, tuy đáp ứng có thể chịu nợ một bộ phận, lại rất thiếu, tổng hoà lên cũng chính là cái số lẻ, kết quả là hắn vẫn là đến đi tiền trang vay tiền. Thượng Bình đau đầu hồi phủ, một hồi về đến nhà đã bị phòng thu chi báo cho con của hắn từ trướng thượng lấy hai mươi lượng. Hắn nhíu nhíu mày nói: “Nhị gia mới khảo xong, đúng là muôn giao té thời điểm, muôn lấy một ít tiền không phải bình thường sao? Lại cho hắn đưa năm mươi lượng đi, dặn dò Tây Nghiên cùng Thị Mặc, cùng cùng khoa đi ra ngoài chơi có thể, lại không chuẩn bị những cái đó dơ bẩn địa phương, bọn họ nhìn kỹ nhị gia, nếu nhị gia học cái xấu, ta duy bọn họ là hỏi.” Phòng thu chi vội vàng đồng ý, sau đó liền thật cẩn thận nói: “Chính là lão gia, hiện trướng thượng tông công liền còn có năm mươi lượng...” Thượng Bình nhíu mày, nói: “Ta trong chốc lát làm người lại đưa một trăm lượng lại đây.” Đảo không phải Thượng Bình keo kiệt, mà là cái này tiền đích xác không nhỏ, bạc súc mua chính là rất lớn. Lúc ấy Lâm gia chỉ để lại mấy ngàn hiện bạc, đó là Lâm Giang dự bị hảo cho các nàng cô chát đã nhiều năm sinh hoạt phí. Nếu không phải Lâm Thanh Uyển phải kinh doanh trước điền tiêu dùng quá lớn, kia mấy ngàn lượng có thể cung các nàng cô chát xa xỉ mươi năm không ngừng. Thượng Bình ở kinh thành tiêu dùng tuy đại, nhưng rất ít từ trướng thượng chi tiền, cho nên Thượng phủ phòng thu chi hơi có chút thùng rỗng kêu to ý tứ. Bất quá theo Thượng Minh Kiệt vào ở, phòng thu chi cuối cùng là có càng quan trọng tác dụng. Thượng Minh Kiệt bắt được hắn cha cấp tiền, nhịn không được mềm lòng một chút, sau đó liền đi tìm hắn cha nói bóng nói gió hỏi một câu, “Phụ thân, quốc gia cùng gia tộc bái ở bên nhau người sẽ như thế nào tuyển, đạo nghĩa cùng lợi ích của gia tộc bái ở bên nhau, người lại sẽ như thế nào tuyển?” Thượng Bình nhíu mày hỏi hắn, “Đây là lần này khoa cử đề thi?” “...” Thượng Minh Kiệt mặc mặc nói: “Không phải, là nhị tử muôn hỏi vấn đề.” Thượng Bình liền căng thẳng mặt nói: “Như thế nào nghĩ đến loại này xảo quyết vấn đề? Người chỉ cần học giỏi nhân nghĩa lễ liêm sĩ liền hành, những cái đó râu ria vấn đề muôn suy nghĩ.” “Phụ thân, này còn không phải là nhân nghĩa lễ liêm sĩ sao?” “Nói hươu nói vượn, gia thuận quốc ích, quốc xương gia thịnh, chỉ nghe nói qua hai người nâng đỡ nhau, không nghe nói qua bọn họ còn ích lợi tương bội,” Thượng Bình vội vàng mà đánh gãy hắn nói, “Những lời

này đó đều là chút có tài nhưng không gặp thời người lung tung bịa đặt ra tới nhiễu loạn nhân tâm, người xem trong triều vị nào đại thần không phải đương quan nhi, xuất sĩ lúc sau gia tộc càng thêm hưng thịnh?”“Mà bọn họ vì nước làm việc, quốc gia tự nhiên là càng thêm hưng thịnh, người xem quốc gia ích lợi có từng tương bội? Người phải nhớ kỹ, gia vẫn luôn là cùng quốc bối ở bên nhau.”Thượng Minh Kiệt nhấp nhấp miệng nói: “Phụ thân này rõ ràng là giáo biện, ngài biết rõ ta hỏi cái này lời nói ý tứ, quốc cùng gia là bối ở bên nhau, ích lợi cũng đích xác có thể nhất trí, nhưng sao có thể không có xung đột địa phương?”“Tỷ như tướng sĩ vì thủ biên giới mà chết, nhưng còn không phải là xá mình vì nước, xá gia vì nước? Lại tỷ như...”“Hảo, hảo,” Thượng Bình đau đầu đỡ trán nói: “Vi phụ mệt mỏi một ngày, thật sự là vô lực cùng người cãi cọ, người trước đi xuống đi, không phải nói hẹn bằng hữu buổi tối đi ra ngoài chơi sao?”Thượng Minh Kiệt nhấp nhấp miệng, nhìn ra được phụ thân trốn tránh, hẩn trong lòng đột nhiên dâng lên một cỗ khí, muốn lao ra ngực, nhưng hẩn rốt cuộc nhịn xuống, lui ra phía sau một bước hành lễ lui ra.Thượng Bình đám người đi rồi mới mở to mắt, hỏi Trường Bình, “Là ai nói với hẩn cái gì, như thế nào đột nhiên hỏi như vậy vấn đề tới?”Trường Bình vội vàng nói: “Cũng không có người ở nhị gia trước mặt nói bậy, chẳng qua nhị gia luôn luôn tâm tư mẫn cảm, có lẽ là ở bên ngoài nhìn thấy gì lòng có sở cảm thôi.”Thượng Bình khẽ gật đầu, nghĩ đến con của hẩn luôn luôn thuần lương, sẽ không che dấu cảm xúc, hẩn là không phải phát hiện cái gì, cho nên gật đầu nói: “Tính, tùy hẩn đi thôi, hài tử chỉ cần râu ria không vui mấy ngày thì tốt rồi. Người lại đi trường thượng nhìn xem có thể hay không thấu ra chút tiền tài, tính ra còn kém nhiều ít, ngày mai ta đi tiền trang nói chuyện.”Trường Bình đồng ý.Thượng gia mặt ngoài nhìn ngắn nắp, kỳ thật so Lâm gia còn không bằng.Hiện tại Lâm gia trên tay có vài cái kiêm tiền đồ vật, nhưng Thượng gia lại không có, nếu không phải mỗi năm đều cùng Triệu gia hợp tác làm buôn bán, Thượng gia đến càng gian nan.Trường Bình lý giải lão gia khó xử, thở dài đi ra ngoài lý trường đi.Thượng Minh Kiệt thở phì phì đi ra ngoài, bị gió thổi qua, hẩn dần dần bình tĩnh lại, nói: “Trở về nhiều mang lên kiện áo choàng, buổi tối chúng ta không trở lại.”Thượng Minh Kiệt chạy đi tìm Lư Du bọn họ ngoạn nhi, không khéo, Lâm Thanh Uyển mới vừa mang theo Lâm Ngọc Tân ra cửa hướng trong hoàng cung đi.Hẩn hơi hơi có chút tiếc hận, sau đó liền vào cửa bái kiến Dương phu nhân.Dương phu nhân vẫn là thực thích Thượng Minh Kiệt, cho nên bị hẩn lề sau liền cười nói: “Hảo, biết các người nóng vội, mau đi ra chơi đi.”Thượng Minh Kiệt nghĩ đến nàng lẻ loi một người ở nhà, liền do dự nói: “Phu nhân không bằng cùng chúng ta cùng nhau đi ra ngoài đi một chút đi, nghe nói năm nay bệ hạ Thiên thu, Hộ Bộ cùng Lễ Bộ liên thủ chuẩn bị không ít pháo hoa, chuyên môn chờ trung thu ngày này cùng dân cùng nhạc đâu.”Dương phu

nhân cười lắc đầu, “Các ngươi đi thôi, ta không yêu náo nhiệt, thả này pháo hoa chỗ nào xem không phải xem? Ta liền ở nhà chờ các nàng cô chát trở về, vừa lúc hôm nay càng ngày càng lạnh, ta ở nhà cho các nàng nhìn xem nước ấm.” Lư Thụy sớm không kiên nhẫn, xả hẵn một phen liền đối Dương phu nhân hành lễ nói: “Kia phu nhân ta chờ liền trước đi xuống, buổi tối cho ngài mang đẹp hoa đăng trở về.” Dương phu nhân buồn cười phát tay, “Di thôi, đi thôi.”

Chương 255: Yết bảng

Trung thu qua đi giám khảo nhóm liền bắt đầu nǎm chặt chấm bài thi, trong vòng 3 ngày muôn ra thành tích, vốn định quá xong trung thu liền về nhà Lâm Thanh Uyển quyết định chờ thành tích xuống dưới lại nói.Hơn nữa, nàng cũng muôn nhìn một chút nàng không ở Tô Châu, Lâm gia có thể xảy ra chuyện gì.Bài thi rất nhiều, đem bài thi ô tốn hại cùng rõ ràng không đáp đủ hai phần ba bài thi trực tiếp đào thải, này liền si đi rất nhiều.Dư lại tắc muôn chậm rãi nhìn.Giám khảo nhóm phân tổ, một cái đại lão mang theo mấy cái thuộc thần cùng nhau chấm bài thi, bài thi là không hò danh, trên cơ bản xem qua nội dung, lại quét liếc mắt một cái tên quê quán, chấm bài thi người liền biết ca đại khái, hắn sẽ trung vẫn là sẽ không trùng.Một cái giám khảo sờ đến một phần bài thi, duyệt xong sau cười tủm tỉm nói: “Này phân bài thi không tồi, bình không thượng giáp đẳng, Ât chờ lại là không thành vấn đề.” Bên cạnh một người nghe nói, vội vàng thò qua túi hỏi, “Nga, là nhà ai tài tuấn?” Kia giám khảo liền đi xem tên, cười nói: “Thượng Minh Kiệt, là Tô Châu nhân sĩ, di, hay là cùng Công Bộ Thượng đại nhân là một nhà?”“Đúng rồi, năm nay Thượng đại nhân gia công tử đích xác tham gia khoa cử, ta xem hắn hai ngày này đều mặt ủ mày chau, có lẽ là ở vì Thượng công tử thành tích lo lắng?”“Này đảo không cần lo lắng,” kia giám khảo đem bài thi đặt ở một bên, cười nói: “Này phân bài thi là tất trung, không nghĩ tới nhi tử đảo so lão tử muôn tiền đồ, trò giỏi hơn thầy a.” Mọi người đều nghe ra hắn trong lời nói châm chọc, hơi hơi mỉm cười không nói chuyện.Một khác tổ giám khảo cũng trừu đến một phần hảo bài thi, cười nói: “Ta này phân cũng không tồi, còn đồng dạng là Tô Châu nhân sĩ.” Lại xem một cái sinh nhật, một tìm kiếm, nhịn không được vuốt râu nói: “Năm nay Tô Châu ra hết thanh niên tài tuấn a.”“Đãi ta chờ tìm xem, nhưng còn có.” So sánh với trung niên tiến sĩ, Đại Lương quan viên càng thích tuổi trẻ tiến sĩ, bởi vì bọn họ tuổi còn nhỏ, thân thể hảo, ngại sai sứ a.Cái gì dơ sống mệt sống đều có thể ném cho bọn họ làm, nhất quan trọng chính là, niêm thiếu sống lâu, có thời gian làm triều đình bồi dưỡng, đổi trong đó lão niêm, chờ người mới đem người bồi dưỡng ra túi, hắn tuổi tác liền rất đại, làm bất động, quả thực là ở lăng phí tài nguyên.Cho rằng thi đậu tiến sĩ là có thể

xuất sĩ làm quan, đi lên đỉnh cao nhân sinh? Thi đậu tiến sĩ, bất quá là chính thức học tập bắt đầu, làm quan chỉ đạo là trong đó nhất tết mạt hạng nhất, chính yếu vẫn là muốn học như thế nào xử lý công vụ, cân bằng triều trong ngoài mâu thuẫn, dẫn dắt địa phương, thậm chí là quốc gia phồn vinh hưng thịnh. Cho nên tuy rằng không đành lòng, nhưng ở ngang nhau điều kiện hạ, giám khảo nhóm sẽ ưu tiên lựa chọn tuổi tương đối nhẹ, thân thể tương đối cường tráng thí sinh. Cho nên khảo thí muốn săn niêm thiếu a. Đại gia lay ra vài cái văn chương viết đến không tội tuổi trẻ thí sinh, cười tủm tỉm đem bài thi phóng tới một bên, tiếp tục xem. Những cái đó nổi danh hồi lâu tài tử văn chương đến lấy ra nhìn kỹ xem, nếu có thể lấy liền lấy, còn có những cái đó các đại lão chào hỏi qua môn sinh cũng muốn lay ra tới nhìn xem, văn chương không phải đặc biệt kém liền phóng tới một bên, cùng lúc trước tuyển ra tới bài thi tiến hành lần thứ hai xét duyệt. Lật Phong bài thi cũng không xuất sắc, cho nên sáng sớm đã bị giám khảo ném ở đào thải bài thi đối. Đầu quan nhìn lướt qua tuyển ra tới bài thi, cảm thấy không đủ số, kể tiếp bọn họ còn phải lại đào thải một lần, ít nhất đến có 300 phần bài thi mới được, mà hiện tại tuyển ra tới còn không đến hai trăm phần. Sơ thuộc quan nhóm quá mức nghiêm khắc, đầu quan liền đi phiên bị vứt bài thi, chỉ ch襍 lát sau liền tuyển ra tam phân, hắn nhíu mày hỏi: : Nay mấy phân bài thi đều là ai duyệt? Chúng giám khảo nhìn thoáng qua, vội đứng dậy hầu lập, ngầm liếc mắt một cái sau sôi nổi lắc đầu. Đầu viên chức sau một người giám khảo vội vàng bước ra khỏi hàng nói: “Là hạ quan duyệt.”“Đều là?” Giám khảo một nghẹn, bạch mặt gật đầu nói: “Là.” Đầu quan liền mặt vô biểu tình nói: “Tiến sĩ ba năm một khảo, gấp phải trong triều đại sự còn sẽ trực tiếp hủy bỏ, có người cả đời khả năng là có thể tham gia một lần tiến sĩ khảo thí, cho nên chúng ta đối mỗi phân bài thi đều hắn là thận chí lại thận.” Hắn đem này mấy phân bài thi giao cho bên cạnh người, nghiêm túc nói: “Mỗi một phân bài thi sau lưng đều liên lụy một người, một gia đình, thậm chí một cái gia tộc, bản quan không yêu cầu các ngươi tuyệt đối nghiêm chỉnh công bằng, thứ này cũng không có tiêu chuẩn, cũng tuyệt đối không cho phép ngươi chờ ở bức này sự thượng làm việc thiên tư trả thù!” Dứt lời, hắn chỉ kia mấy phân bài thi hỏi kia giám khảo, “Bản quan hỏi ngươi, này tam phân bài thi ngươi vì sao trác lạc?” Giám khảo trên trán mạo mồ hôi lạnh nói: “Hạ quan cho rằng này tam văn chương đều là từ ngũ trau chuốt xây mà thành, lời nói không có gì, thô thô vừa thấy còn hảo, thậm xem lại không có quan điểm, cho nên hạ quan liền trác rơi xuống.” Ý cảnh loại đồ vật này là xem mọi người, ngươi nói có, ta lại ngạnh muốn nói không có, huống chi đây là sách luận? Quang côn điểm nói thăng ta không thích thí sinh luận điểm, đầu quan cũng không thể lấy hắn thế nào, đây là vì cái gì Lâm Thanh Uyển nói hiện tại khoa cử là cực độ không công bằng. Không hổ danh, rất lớn trình độ thượng trùng tuyển cùng không quyết

định bởi chính là giám khảo yêu ghét, có đôi khi liền đâu quan đều không thể can thiệp phía dưới giám khảo chấm bài thi.Hiện tại cũng giống nhau, tuy rằng biết người này chấm bài thi bất công, đâu quan lúc này cũng không thể đem hán thê nào, nhưng không đại biểu hán cái gì đều làm không được.Đầu quan gọi tới hai cái giám khảo, làm cho bọn họ một lần nữa đem trên mặt đất bị đào thải bài thi lại sàng chọn một lần.Hai giám khảo:Không thể hận đâu quan, bọn họ chỉ có thể âm thầm trùng mắt nhìn liếc mắt một cái đồng liêu, đúng là ngốc thiếu, khoa cử trung làm việc thiên tư là thái độ bình thường, nhưng ai cũng không có làm đến như vậy quá phận, thế nhưng đem hảo bài thi ở vòng thứ nhất liền xoát hạ, đây là ngại mệnh quá dài sao? Hai người khổ bức bắt đầu quá vắn, có quét liếc mắt một cái là có thể ném xuống, có lại muốn tinh tế xem, lượng công việc nháy mắt gia tăng rồi gấp hai.Đầu quan cũng không có rời đi, trực tiếp ngồi xếp bằng ngồi dưới đất đi theo bọn họ cùng nhau lựa chọn, sau đó liền nhảy ra Lật Phong bài thi.Đảo cũng còn hành, miễn cưỡng có thể tiến vào phục tuyển, đầu quan đang muốn ném đến một bên mấy phân bài thi thượng, ngầm đến cuốn đầu tên cùng quê quán liền một đốn, hán điểm điểm đầu ngón tay, mấy ngày hôm trước lão Nhậm tìm bọn họ nói cái kia thực am hiểu trị thủy hậu sinh gọi là gì tới?Đầu quan nghĩ nghĩ, đè bút ở mặt trên vẽ một vòng tròn, giao cho một bên khảoQuan đạo: “Trước đặt ở một bên, quay đầu lại nhìn xem có thể hay không cho hán bài trừ vị trí tới.”Thuộc quan nghiêm túc đọc, nửa ngày mới nói: “Này văn chương thường thường, thanh danh cũng không hiện, đại nhân vì sao phải lấy hán?”“Là Công Bộ Thượng Thư nhìn trúng người, tựa hồ thực thiện trị thủy.”“Nga,” giám khảo lý giải, cũng ở mặt trên vẽ một cái khung lấy làm ký hiệu, loại sự tình này cũng không hiếm thấy, luôn có người ở mỗi một phương diện rất có thiên phú, sớm được đến bộ môn đầu quan lưu ý, dù sao những người này cuối cùng cũng là bị phân đến địa phương cùng lục bộ, chỉ cần thật sự có tài, bọn họ là nguyện ý cho đại gia nhiều một cái lộ.Vì thế Lật Phong bài thi đã bị phỏng tới một bên.Ba ngày sau, Lễ Bộ khai bảng, thí sinh đều sớm tụ ở bảng hạ đăng đai.Lật Phong cũng ở, sáng sớm hán liền cùng đồng hương cùng nhau đứng ở bảng hạ, mồ hôi đầy đầu chờ Lễ Bộ mở cửa.Hán kia đồng hương là thương nhân, một bên xoa hán một bên an ủi hán nói: “Đừng khẩn trương, ngươi không phải nói hành cuốn đưa ra đi sao, ta cảm thấy khả năng tính vẫn là rất đại.”Lật Phong yên lặng nói: “... Ta không khẩn trương, nhưng thật ra Hà huynh muôn hay không uống miếng nước trước?”Này hán ra có điểm nhiều a!Hà đồng hương ha ha cười nói: “Không cần, không cần, ta này không phải khẩn trương, ta đây là thể chất vấn đề, ta là đánh tiểu liền ái ra mồ hôi!”Giọng nói mới lạc, Lễ Bộ đại môn chậm rãi mở ra, một đội nha dịch chạy ra tách ra mọi người, cách ra một cái lộ tới.Lễ quan liền phủng đai sao tốt hồng giấy ra tới, cao giọng nói: “Bảng chỉ một ra, lần này tiến sĩ khoa

khảo tổng cộng trúng tuyển 136 danh, hiện bắt đầu xướng danh!”Trúng tuyển nhân số một tuôn ra tới, đám người nháy mắt xao lên, lần này thế nhưng tuyển chọn nhiều như vậy, phải biết rằng thượng một lần mới tuyển chọn 79 cái a.Tuy rằng bảng đơn còn không có dán, nhưng đại gia trước kích động ôm ở cùng nhau, trúng tuyển nhân số càng nhiều, bọn họ khả năng tính liền càng lớn, năm nay tới đúng rồi!Chính là bài thi không sao chép xong Chu Thông đều bốc cháy lên một cỗ hy vọng, ánh mắt sáng ngời nhìn phía trước.Lễ quan triển khai hồng giấy, cao giọng xướng danh nói: “Thứ một trăm 36 danh, Hà Trung phủ Lật Phong!”Bị ghi lại trong đám người, liền cái đầu cũng chưa mạo Lật Phong ngân ngơ, hắn đây là, khảo trúng?Bên cạnh hắn Hà đồng hương hét lên một tiếng, đẩy ra bên người người liền ôm lấy Lật Phong kêu lên: “Ngươi khảo trúng, Lật huynh, ngươi quả thực khảo trúng! Lâm quận chúa quả nhiên cùng các đại thần tiến cử ngươi!”Mọi người lại là hâm mộ lại là ghen ghét, còn kèm theo chút tiếc hận nhìn về phía Lật Phong.Tuy rằng là cuối cùng một người, nhưng là hắn khảo trúng a!Lật Phong cũng sợ ngây người, hắn biết chính mình bản lĩnh, đã tính toán hảo nếu là thi rớt quay đầu lại liền đi tham gia minh kinh khảo thí.Tuy rằng 35 tuổi đi khảo minh kinh là mất mặt điểm, nhưng tốt xấu là điều đương ra không phải.Ai biết thế nhưng trúng, thiên a, hắn thế nhưng thật sự trúng tiến sĩ!Lễ quan đối hai người hưng phấn mắt điếc tai ngơ, tiếp tục đi xuồng niêm, “Thứ một trăm 35 danh, Quảng Tân Lưu Quang!”“Ngao ngao ngao, là ta, là ta, ta cũng trúng, ta cũng trúng...”Lễ quan mỗi niệm ra một cái tên, phía dưới chính là một tiếng hoan hô, sau đó người chung quanh một bên vanh tai tiếp tục nghe, một bên bót thời giờ cùng hoan hô người chúc mừng, trong mắt tràn đầy hâm mộ.Lúc này, mặc kệ đối phương thứ tự như thế nào, có thể khảo trung đều là anh hùng.Lâm Hữu bọn họ cũng tự mình tới nghe bảng, lúc này chính dừng ở mặt sau, nhưng lễ quan thanh âm cũng nghe đến rành mạch, thấy thứ tự đều qua một nửa vẫn là không có tên của bọn họ, không khỏi nóng nảy lên.Chu Thông đã biết chính mình không thể nào, hắn bài thi không sao chép xong, chính là trúng tuyển thứ tự cũng thấp, đều quá nửa còn không có, kia phỏng chừng không có khả năng.Cho nên hắn tả hữu nhìn xem, nói: “Có thể hay không chúng ta một cái cũng chưa trung?”Lư Lý cùng Lư Thụy nhịn không được ấn hạ hắn đầu, chính là Thượng Minh Kiệt cũng nhịn không được chụp một chút hắn đầu, cả giận nói: “Đừng miệng qua đen!”Giọng nói mới lạc, liền nghe giám khảo tuyên nói: “Thứ năm mươi tám gã, Tô Châu Lư Du!”Lư Du ngân ra, sau đó mở ra rất lớn gương mặt tươi cười, Lâm Hữu đại tùng một hơi, quay đầu lại một đám đầu vai hắn nói: “Chúc mừng!”Thượng Minh Kiệt cũng cao hứng, “Tốt xấu không phải không thu hoạch.”Lư Thụy cùng Lư Lý thâm chấp nhận gật đầu, một lòng cuối cùng là an hạ.Lư Du thứ tự không thấp, quay đầu lại trong tộc lại vận tác vận tác liền là một viên lóng sáng ngôi

sao.“Thứ năm mươi ba gã, Tô Châu Thượng Minh Kiệt!”

Chương 256: Cao trung

Lẽ quan khép lại hồng giấy, giao cho nha dịch đi dán, ho nhẹ một tiếng uống một ngụm thủy, lúc này mới tiếp nhận một khác trương hồng giấy tiếp tục niêm, “Thứ 52 danh...”Thượng Minh Kiệt vẫn chương làm tốt lǎm, là bọn họ ra tới đối đáp án sau liền biết, Lư Du đều được 58, hắn được 52 đảo cũng bình thường.Chỉ là Lâm Hữu hơi hơi có chút thất vọng, hắn vẫn chương tự nhận là so ra kém Thượng Minh Kiệt, lúc này còn không có tên của hắn, phỏng chừng chính là đã không có.Ý niệm mới hiện lên, lẽ quan đã bình đậm tiếp tục thì thầm: “Thứ năm mươi danh, Tô Châu Lâm Hữu!”Lẽ quan ho nhẹ một tiếng, nhịn không được lại uống một ngụm thủy, đây là thanh niên tài tuấn đều tập trung ở 40 danh đến 60 danh chi giận?Hắn trong lòng thầm nghĩ: Đầu quan đại nhân này xếp hạng thói quen mấy chục năm như một ngày a, liền không thể sửa sửa sao?Lật Phong cũng nghe tới rồi Lâm Hữu tên, này bốn ngày hắn nhưng không ít đi hiểu biết Lâm gia.Rốt cuộc hắn là Lâm quận chúa tiến cử, về sau trừ phi hắn sửa đầu trận doanh, bằng không ở quan trường hắn chính là Lâm quận chúa một hệ.Cho nên hắn đương nhiên biết Lâm quận chúa có cái chất nhi năm nay cũng tham gia khoa cử, nghe thấy cái này tên hắn liền thở dài nhẹ nhõm một hơi, bài trừ tới tả hữu nhìn xem, liền tìm được rồi vui tươi hơn hờ tụ ở một bên sáu cái người trẻ tuổi.Hắn vội vàng cười tiến lên hành lễ, “Chúc mừng Lâm công tử cao trung.”Lâm Hữu vội vàng đáp lễ, cười hỏi, “Đa tạ huynh đài, không biết ngài là...”“Tại hạ Lật Phong, vừa lúc cùng Lâm công tử cùng khoa.”Lâm Hữu tinh thần rung lên, cười nói: “Nguyên lai là Lật tiên sinh, tiên sinh không biết, đã nhiều ngày ta cô cô nhưng không thiếu ở ta chờ trước mặt khen ngài.”Lúc trước Lâm Hữu bế quan đọc sách, cũng không biết có người cấp cô cô đầu cuốn, vẫn là ra tới về sau mới nghe nói, càng làm cho hắn kinh dị chính là, cô cô thế nhưng vì hắn tự mình đi tìm Nhậm thượng thư.Cho nên hắn đối Lật Phong cũng tờ mờ thật sự, lúc này nhìn thấy, hắn dứt khoát mòi hắn cùng nhau hồi quận chúa phủ.Lật Phong cao trung, đích xác muốn đi trước bái tạ Lâm Thanh Uyển, “Lâm công tử chờ một lát, ta cùng với đồng hương nói một tiếng, này liền tùy người cùng đi bái kiến quận chúa.”Hà đồng hương sớm tại một bên chờ, tự nhiên cũng

nghe tới rồi bọn họ nói chuyện, đám người một lại đây liều túm người đến bên cạnh xe, “Ngươi tống không thể tay không đi bái tạ, thả chờ ta một chút.” Dứt lời đem trên người tiên đều móc ra túi cấp hăn, còn nói: “Ta mới vừa tống cổ gã sai vặt đi phụ cận hương liệu cửa hàng mua hương liệu đi, một ch襆c một lát cũng lấy không ra thế diện lễ vật tới, ngươi thả tạm chấp nhận một ít đi.” Lật Phong liền hô thẹn nói: “Lao Hà huynh lo lắng, hương liệu ta nhận lấy, dùng bao nhiêu tiền quay đầu lại ta lại cho ngươi, nhưng này bạc ta lại là không thể thu.” “Ngươi ta huynh đệ hà tất như thế khách khí?” Hà đồng hương đem hăn tay đẩy trở về, thấp giọng nói: “Vài vị công tử chính nhìn đâu, như vậy đẩy tới làm đi quá mức mắt mặt, không bằng ngươi trước cầm, đối đãi ngươi từ quận chúa phủ trở về lại nói.” Lật Phong ngẫm lại cũng là, vừa lúc Hà đồng hương gã sai vặt ôm mấy bao hương liệu trở về, hăn liền tiếp đồ vật cảm tạ. Hà đồng hương cười túm tím, hăn là thương nhân, lúc trước ở trên đường “Nhặt” đến Lật Phong, một là bởi vì kính nể hăn là cái người đọc sách, thứ hai là vì lâu dài đầu tư mới đem người mang lên. Cho đến sau lại ở chung nhiều, hăn cũng biết đối phương đọc sách không có hăn tướng tượng hảo, cả đời này khả năng đều khảo không trúng. Nhưng hăn lại kính nể hăn làm người, liền vẫn luôn làm bằng hữu, ai có thể biết hăn vận khí đổi thay, thế nhưng thật sự khảo trúng đâu? Ở trên trời vẫn luôn nhìn chăm chú vào Lâm Giang cũng lưu lưỡi không thôi, hăn không quen biết Lật Phong, vốn dĩ cũng không đem hăn để vào mắt, nhưng Bạch Ông tự Lâm Thanh Uyển hướng Nhậm thượng thư đề cử hăn sau liền mở to hai mắt nhìn, một ngắm liếc mắt một cái Khuy Thiên Kính sau liền nhịn không được lẩm bẩm nói: “Cái này chơi quá độ.” Lâm Giang liền biết Lật Phong là cái máu chốt nhân vật, cho nên liền nhìn chăm chằm hăn nhìn. Nhưng mặc hăn nhìn nhiều như vậy thiên cũng không thấy ra Lật Phong rốt cuộc chỗ nào đáng giá Bạch Ông như vậy coi trọng. Bạch Ông thấy thượng tiên đầy mặt tò mò, bị đả kích tâm nháy mắt cảm thấy dễ chịu không ít, hăn đặc ý dào dạt úp úp mở mở nói: “Thượng tiên thả hãy chờ xem, người này trúng tuyển, này tiểu thế giới lịch sử liên lại thay đổi, tương lai, ta thật đúng là không biết sẽ như thế nào.” Bởi vì Lâm Thanh Uyển mang đến biến số quá nhiều, lúc trước nàng người ở Giang Nam, lực ảnh hưởng tuy cũng đại, lại sẽ không sâu như vậy xa, hiện tại sao... Lâm Giang cũng không vội, mấy năm như một ngày ngồi ở chỗ này xem phía dưới nhân sinh sống, chẳng sợ hăn còn đi theo Bạch Ông thỉnh giáo chút tiên gia việc cũng nhảm chán đến không được. Cho nên sớm đem kiên nhẫn luyện ra, hăn chờ đến khởi, thả nhìn xem này Lật Phong rốt cuộc chỗ nào quan trọng. Lật Phong không biết bầu trời có hai cái thân tiên đang xem hăn, hăn đang có chút thấp thỏm đi theo Lâm Hữu sáu người đi quận chúa phủ bái kiến Lâm Thanh Uyển, đây là hăn lần thứ hai tới bái kiến. Lâm Hữu bọn họ là chờ bảng đơn xướng xong, biết được đầu ba gã sau mới đứng dậy trở về,

mà xuống người là nghe được một người tên liền hướng trong nhà chạy.Hơn nữa trừ bỏ bọn họ, còn có trong nhà môn báo tin vui người cũng sẽ tới cửa.Cho nên chờ bảy người về đến nhà khi, quận chúa phủ vừa mới tiễn đi cuối cùng một đợt báo tin vui người, cửa đều là châm ngòi pháo mảnh vụn, không ít người tụ lại ở trước cửa duỗi tay tiếp Lâm quản gia rắc tới tiền mừng.Lâm quản gia chính rải đến cao hứng, giương mắt thấy bọn họ trở về, lập tức cười túm tím đón nhận trước, “Các thiêu gia đã trở lại, mau bên trong đi, cô nãi nãi cùng đại tiểu thư đang chờ các người đâu.”Vây xem người nghe vậy lập tức hưng phấn nhìn qua, thấy mỗi người đều là thanh niên tài tuấn, đèn nỗi lại hắc lại gầy, tuổi còn không nhỏ Lật Phong lập tức bị đại gia trở thành hạ nhân.Xuất phát từ đối tiền sĩ cung kính, bọn họ không dám xông lên sờ một phen dính dính không khí vui mừng, lại là đem người bao quanh vây quanh chúc mừng.Lư Du mấy người toàn không bị người như vậy cuồng nhiệt truy phủ quá, nhất thời có chút lǎng, phản ứng lại đây sau mới liên tục trí tạ.Lư Thụy cùng Lư Lý đi theo Lư Du bên người cười ngây ngô, Chu Thông sắc mặt lại có chút khó coi, hắn lại không trúng cử, làm gì cũng lôi kéo hắn chúc mừng?Lâm Hữu thấy Chu Thông sắc mặt không đúng, vội vàng xả một phen Thượng Minh Kiệt, một người một bên đem Chu Thông hộ ở bên trong hướng trong tē, vì không thắt lẽ, còn phải bao quanh nói lời cảm tạ.Lâm quản gia cũng phản ứng lại đây, lập tức mang theo gia đình đem đám người tách ra, cười ha ha nói: “Tôi tới bắt tiền mừng, dính dính không khí vui mừng...”Đại gia lực chú ý nháy mắt chuyên khai, lại đi vây Lâm quản gia.Chờ bảy người rốt cuộc chen vào đại môn, quay đầu lại xem bị bao phủ ở trong đám người Lâm quản gia cùng hắn bên người nỗ lực duy trì trật tự gia đình, yên lặng mà lau một phen mồ hôi lạnh.Đại gia thật sự là quá nhiệt tình.Tuy là tâm tình không vui Chu Thông đều nhịn không được thở dài nhẹ nhõm một hơi, lầm bầm nói: “Cũng quá ít thấy nhiều quái.”Một bên Lật Phong vui tươi hớn hở, đây là thiên tử dưới chân, các bá tánh còn tính có kiến thức, ở bọn họ cái kia huyện thành, nếu là khảo trung tiến sĩ, chỉ sợ nửa thành người đều sẽ tới chúc mừng.Nghĩ đến đây hắn trong lòng vừa động, hắn hiện tại còn không thể trở về, đèn chờ triều khảo sau khi kết thúc an bài công tác mới có kỳ nghỉ trở về, trước đó huyện nhà bên kia khẳng định sẽ thông tri trong nhà hắn trúng cử sự, cũng không biết trong nhà như thế nào.Miên man suy nghĩ gian, đoàn người đã muốn chạy tới phòng khách cửa, nhìn bên trong ngồi người, hắn lập tức thu liễm tâm thần, khom người tiến lên thăm viếng, “Tiểu nhân tham kiến quận chúa, quận chúa đề bạt chi ân tiểu nhân suốt đời khó quên...”Lâm Thanh Uyển vội vàng đem người đỡ lấy, đánh gãy hắn nói cười nói: “Ta tiến cử Lật tiên sinh là bởi vì tiên sinh với quốc có trọng dụng, cuối cùng quyết định phải dùng người lại là Nhậm thượng thư cùng lần này chư vị giám khảo, người muốn ta cũng càng muốn ta bọn họ.”“Bất quá ta tưởng, Lật tiên

sinh chỉ cần trung tâm vì nước, dụng tâm vì dân liền đã xem như báo đáp sở hữu thường thức ngài người.” Lâm Thanh Uyển quét mắt thấy hướng một bên đứng sáu người, “Các ngươi cũng giống nhau, đừng tưởng rằng thi đậu tiến sĩ là có thể vạn vô nhất thất, các ngươi muốn học đồ vật thả còn nhiều lầm đâu.” Lư Du, Lâm Hữu cùng Thượng Minh Kiệt ba người vội vàng cung tay hàn là, đừng nhìn bọn họ tuổi đều không sai biệt lắm, lúc này thật đúng là không ai dám đem Lâm Thanh Uyển đương bạn cùng lứa tuổi xem. Lâm Thanh Uyển lúc này mới nhìn về phía một bên lập Chu Thông cùng Lư Thụy Lư Lý, “Lần này không trùng cũng không cần nhụt chí, các ngươi còn trẻ đâu.” Lư Thụy cùng Lư Lý thâm chấp nhận gật đầu, bọn họ tới khảo thời điểm liền làm tốt không trùng chuẩn bị, rốt cuộc bọn họ tuổi bãy tại nơi này. Chu Thông lại buông xuống đầu không nói lời nào, liền Lâm Hữu cùng Thượng Minh Kiệt đều trùng, hàn lại không trùng, loại này chênh lệch vẫn là rất lớn. Lâm Thanh Uyển cũng lưu ý tới rồi hàn thàn sắc, nàng không quá thích Chu Thông, nhưng nàng thực thường thức Chu thứ sử, thà đúra nhỏ này tự nhập kinh sau liền ở nàng nơi này trụ. Bỉnh quan ái hậu bối nguyên tắc, Lâm Thanh Uyển nói: “Chu Thông, lần này ngươi thua nhất oan, ta xem qua các ngươi bài thi, ngươi giải bài thi cùng Lâm Hữu Lư Du không phân cao thấp, nếu ta là giám khảo, ta càng thường thức Lư Du, tiếp theo là Lâm Hữu, nhưng lần này chấm bài thi giám khảo trùng có hai phần ba đều thiên vị từ ngữ trau chuốt hoa lệ, nói cách khác ngươi thủ thắng khả năng tính lớn hơn nữa.” Chu Thông, Chu Thông càng thương tâm. “Liên không biết tiếp theo ngươi có thể hay không còn như thế sơ ý.” Chu Thông sắc mặt thanh nói: “Phạm quá một lần sai tự nhiên sẽ không tái phạm.” Lâm Thanh Uyển gật đầu, “Như vậy chúc mừng ngươi, tiếp theo ngươi không chỉ có khả năng sẽ thi đậu, thứ tự có lẽ còn thực dựa trước, rốt cuộc ngươi so với bọn hàn nhiều ba năm thời gian.” Lư Thụy cùng Lư Lý thâm chấp nhận gật đầu, “Đúng vậy, muốn ta nói lần này không trùng cũng có không trùng chỗ tốt, dù sao chúng ta tuổi không lớn, lần này nếu trùng, thứ tự khẳng định thấp, còn không bằng chờ tiếp theo giới đâu.” Thứ tự trước sau khác nhau cũng là rất lớn, thả đôi con đường làm quan ảnh hưởng là cả đời, cho nên Chu Thông không nên may mắn chính mình không bị lấy trung sao? Hắn bài thi bị sao chép xong, chính là trùng tuyển, tên kia thứ tự khẳng định cũng sẽ rất thấp. Thứ tự như vậy thấp, triều khảo lại hảo cũng sẽ bị hạ phỏng đến địa phương làm huyện quan, khả năng liền huyện quan đều luân không thượng, trước tới cái nghèo khó huyện huyện úy, kia thật đúng là liền khóc địa phương đều không có. Lâm Thanh Uyển cùng Lư Thụy Lư Lý ngũ ý Chu Thông cuối cùng là nghe hiểu, hắn hơi suy tư, thật đúng là, nếu hắn thật sự lấy trung, kia thật đúng là hắn là khóc. Chu Thông liếc liếc mắt một cái đứng ở một bên cuối cùng một người, vị này tuy rằng khảo trùng, nhưng ai cũng không biết cuối cùng sẽ rơi vào cái gì sai sự. Lật Phong sai sự? Hắn

sai sự sóm định rồi, tiên Công Bộ a, trước tiên ở bên trong đánh một hai năm tạp, hệ thống học tập xử lý công vụ, sau đó hạ phón đến địa phương xử lý hà chính, nếu am hiểu trị thủy, vậy không cần mai một hắn tài hoa.Đây là Lâm Thanh Uyển cùng Nhậm thượng thư ngay từ đầu liền nghị định, vốn dĩ nàng còn muốn đi tìm hắn thương lượng, vừa lúc người tại đây, vừa vặn tinh nàng chạy.Cho nên thấy Chu Thông thông suốt sau nàng liền đem mấy cái hài tử ra bên ngoài một đuôi, “Các ngươi đi chơi đi, ta cùng Lật tiên sinh trò chuyện nha.”Lâm Ngọc Tân sê nhở giọng nói: “Cô cô làm người chuẩn bị thật nhiều ăn ngon, ta mang các ngươi đi ăn.”Dứt lời lanh người hướng phía sau hoa viên đi.

Chương 257: Tay nghề

Lâm Thanh Uyển làm người ở trong hoa viên cho bọn hàn giá bếp lò nướng BBQ, lộc thịt, thịt bò cùng thịt dê là sáng sớm chuẩn bị tốt, trừ ngoài ra còn có các loại khi rau. Đại Lương nhân dân không ăn ít nướng BBQ, đặc biệt là này đó quý công tử nhóm, mỗi năm thu mùa đông tiết đều sẽ cùng các bằng hữu săn thú, ngay tại chỗ nướng BBQ chính là săn thú sau hằng ngày, cho nên mặc dù tay nghề nhất không tốt, nướng ra tới đồ vật cũng có thể ăn. Cho nên vừa thấy này tư thế, Lư Du bọn họ liền cao hứng vén tay áo thượng, Lâm Ngọc Tân cũng tịnh tay. Lư Thụy cùng Lư Lý thấy hưng phấn không thôi, “Vừa lúc có thể ném thử huyền chủ tay nghề.” Một bên Thượng Minh Kiệt trên mặt hiện lên rõ rệt, cuối cùng vẫn là nhỏ giọng nói: “Biểu muội, vẫn là ta đến đây đi.” Lâm Ngọc Tân hứng thú bừng bừng nói: “Không, ta chính mình tới!” Nàng gấp yêm chế tốt lộc thịt nằm xoài trên ván sắt thượng, nghĩ nghĩ, lại đem thịt bò cùng thịt dê cũng gấp một ít phóng đi lên, một bên kẹp một bên hỏi, “Các ngươi thích ăn cái gì, ta cho các ngươi nướng.” Thượng Minh Kiệt cái trán trượt xuống một giọt mồ hôi lạnh, “Chúng ta ở bên ngoài ăn trở về, biểu muội nướng một ít liền hảo, không cần nướng quá nhiều.” “Ta đây liền cấp cô cô nướng một ít, còn có Lật tiên sinh,” Lâm Ngọc Tân cao hứng nói: “Hôm nay các ngươi thi đấu, đây chính là đại hỉ sự, như thế nào có thể không chúc mừng đâu?” “Nói có đạo lý,” Lư Lý xem bất quá Thượng Minh Kiệt bà bà mụ mụ, đem người tề đường đi: “Huyện chủ chỉ lo nướng, hàn không ăn chúng ta ăn.” Chu Thông cũng thâm chấp nhận gật đầu, hàn mới nghĩ thông suốt, tâm tình hảo không ít, bởi vì đã nhiều ngày không như thế nào ăn cái gì, hiện tại thấy nhiều như vậy thịt thèm đến không được, nhưng hàn lại lười đến động thủ, hiện tại Lâm Ngọc Tân nguyện ý nướng, hàn ước gì đâu. Thượng Minh Kiệt yên lặng mà nhìn bọn họ liếc mắt một cái, hừ một tiếng tiến lên cấp Lâm Ngọc Tân trợ thủ. Chờ đồ vật nướng ra tới có các ngươi dễ chịu. Thượng Minh Kiệt đã tận lực nhúng tay, khá vậy chỉ là cứu giúp hơn một nửa lát thịt mà thôi, hàn yên lặng mà đem những cái đó thịt đều bát chính mình bàn, sau đó đem biểu muội nướng những cái đó đều phân cho vừa rồi kêu gào Lư Thụy, Lư Lý cùng Chu Thông. Lư Du cùng Lâm Hữu sớm rất xa ngồi, chuyên chú

nướng khi rau.Bọn họ tuy rằng không hưởng qua Lâm Ngọc Tân tay nghè, nhưng xem Thượng Minh Kiệt kia phó biểu tình liền đoán được một chút.Một đám ngu xuẩn thả lười biếng người, chẳng lẽ bọn họ còn có thể có Thượng Minh Kiệt hiểu biết Lâm Ngọc Tân sao?Sự thật chứng minh không có, Lư Thụy ba người nhìn thoáng qua bán tương cũng không tệ lăm thịt nướng, lợ liệu nữ hài khéo tay tổng hội so với bọn hắn nướng đến ăn ngon nguyên tắc miệng rộng một trương, hung hăng mà cắn hạ lát thịt...Ăn?Lư Thụy nỗ lực nhai nhai, phát hiện không nhai động, nhưng nước sốt đã tẩm ra, theo yết hầu một chút, hắn hơi hoi mờ to hai mắt nhìn, không thể tin tưởng trùng hướng đối diện Thượng Minh Kiệt...Này, sao có thể, quận chúa phủ dùng thịt như thế nào sẽ như vậy lão, như vậy sai?Hay là gặp kẻ lừa đảo, hoặc là chọn mua có vấn đề?Thượng Minh Kiệt nhẹ nhàng mà quét bọn họ liếc mắt một cái, cúi đầu thong thả ung dung ăn luôn chính mình mâm kia phân, hương vị giống nhau, hắn tuy rằng đánh xuống tay, nhưng biểu muội hiển nhiên càng thích chính mình tự mình động thủ.Thượng Minh Kiệt yên lặng mà phiêu phiêu trước mặt hắn thịt nướng, sau đó kẹp lên hai mảnh đặt ở nàng mâm thượng, “Ngươi tì vị nếu, ăn ít một ít.”Đây là Thượng Minh Kiệt nướng, Lâm Ngọc Tân tập mãi thành thói quen tiếp nhận, ném một ngụm gật đầu nói: “Đây là đâu bếp nữ nay tân điều chế yêm liêu, đích xác không tồi, đã nhập muội còn bảo vệ thịt tươi ngon.”Thượng Minh Kiệt thấy nàng thích, liền nhịn không được lộ ra tươi cười nói: “Ta đây lại cho ngươi nướng hai mảnh?”Lâm Ngọc Tân rồi răm một chút, cuối cùng gật đầu nói: “Vậy lại ăn hai mảnh, ta không thể ăn nhiều.”“Ăn, trong chốc lát ăn qua làm Ánh Nhạn cấp pha trà uống.”
Thượng Minh Kiệt phục vụ chu đáo lại lần nữa cấp Lâm Ngọc Tân gấp hai mảnh thịt.Nàng tì vị thiên hư, từ nhỏ liền không quá có thể ăn mấy thứ này, nhưng nàng thích xem nào nhiệt, cho nên liền cho đại gia thịt nướng.Không thể ăn lại muốn thịt nướng, kia tay nghè...Dù sao trước kia ở Thượng phủ khi, chỉ có Thượng Minh Kiệt sẽ tiêu hao này đó thịt nướng, năm nay tương đối may mắn, xuất hiện ba cái ngọc tử hỗ trợ.Lư Thụy ba người thấy Lâm Ngọc Tân vẻ mặt hướng thụ bộ dáng, cũng dần dần hoàn hôn tới, này không phải thịt vấn đề, là người vấn đề!Bọn họ yên lặng mà nuốt xuống một miệng thịt, sau đó cùng nhau đem thịt đôi Thượng Minh Kiệt bàn, liệt khai rất lớn miệng nói: “Ta đột nhiên muốn ăn rau dưa, ta đi nướng chút rau dưa, này đó thịt liền làm phiền Thượng huynh đệ hỗ trợ.”Chu Thông cũng yên lặng mà đem thịt đôi hắn bàn, “Ta đi xem du huynh nướng khi rau.”Lư Lý đuôi theo Lư Thụy mà đi, “Tù từ ta, ta cùng ngươi cùng nhau, Minh Kiệt, kia bàn thịt liền làm ơn ngươi.”Lâm Ngọc Tân chớp chớp mắt, cúi đầu xem kia tam bàn thịt, nghi hoặc hỏi, “Là ta nướng đến không thể ăn sao?”Thượng Minh Kiệt yên lặng mà gấp một chiếc đũa tắc trong miệng, bình tĩnh lắc đầu nói: “Không phải, cùng dĩ vãng giống nhau a.”Lâm Ngọc

Tân liền đại tùng một hơi, “Kia bọn họ như thế nào đều không ăn?”“Ta đều nói chúng ta ở bên ngoài ăn qua, bọn họ vừa rồi chính là quá cái miệng nghiện, không nhất định đòi.”Lâm Ngọc Tân bị thuyết phục, ngược lại liền đi lấy rau dưa, “Ta đây cũng giúp ngươi nướng chút khi rau đi.”Thượng Minh Kiệt tiếp tục lấy một loại tần suất hướng trong miệng tắc thịt, gật đầu nói: “Hảo, thiêu nướng chút, ăn xong thịt ta cũng ăn không hết nhiêu ít rau dưa.”Lâm Ngọc Tân vui sướng gật đầu.Nàng thích nhất này đó thiêu nướng BBQ nướng đồ vật.Vẫn luôn dựng lỗ tai nghe bên này động tĩnh ba người yên lặng liếc nhau, cuối cùng nhất trí đối Thượng Minh Kiệt dâng lên cao thượng kính ý, như vậy khó ăn thịt, làm khó hắn có thể lấy như vậy bình thường thái độ đi chúng nó đều ăn xong đi.Quả nhiên là thật dũng sĩ a.Một bên Ánh Nhạn cùng Bích Dung nhìn có chút không đành lòng, các nàng gia đại tiểu thư tay nghề các nàng vẫn là biết đến, rõ ràng làm điểm tâm cùng nấu thang thang thủy thủy tay nghề đều còn không kém, nhưng này nướng BBQ lại...Rõ ràng thịt đều là yêm ché hảo? A href=’/mo_.Html’ target=‘blank’ >Đường ruộng.? Br />Lư Du cùng Lâm Hữu nhìn lướt qua đối diện ba người sắc mặt, lại xem hoàn toàn chú ý không đến bọn họ nơi này một đôi người, yên lặng mà thở dài nhẹ nhõm một hơi.Chỉ cần không cho bọn họ ăn liền hảo.Lư Du khơi mào đề tài, “Lâm huynh triều khảo qua đi là tưởng lưu tại kinh thành vẫn là ngoại phỏng?”Lâm Hữu trầm mặc một chút nói: “Ta phải hỏi một chút cô cô ý kiến.”Đối với khảo trung hắn không ôm bao lớn hy vọng, cho nên phía trước không tưởng như vậy sâu xa.Hơn nữa, hắn tiến sĩ thứ tự so Lư Du cùng Thượng Minh Kiệt cao, nhưng triều khảo chưa chắc còn có thể như vậy cao.Hắn biết chính mình trình độ, cũng xem qua bọn họ đáp án, nghiêm túc lại nói tiếp, bọn họ ba người bài thi, hắn mới là nhất thứ.Thượng Minh Kiệt phía trước kinh nghĩa chờ toàn đối, Lư Du kém hơn một chút, hắn tắc càng tồn, những cái đó phân là ngạnh phân, đáp án là cố định, không xem giám khảo yêu ghét.Mà xem giám khảo yêu ghét mặt sau tam thiên sách luận, y hắn tới xem, Thượng Minh Kiệt có hai thiên còn ở Lư Du phía trên, mà hắn, cũng là có thể có một thiên hơi thắng Lư Du, Lâm cô cô cũng là nói như vậy.Cho nên lúc ấy Lâm cô cô liền nói, “Các ngươi ba người nếu có một người trung, kia mặt khác hai người trung khả năng tính cũng rất lớn, thả xếp hạng sẽ không cách xa nhau quá xa. Mà ngươi xếp hạng hắn là thấp nhất.”Nhưng ai biết hắn xếp hạng sẽ ở bọn họ hai người phía trên?Tuy rằng sách luận điểm rất cao, lại xem quan chủ khảo yêu ghét, nhưng hắn thật không cảm thấy hắn văn chương so Lư Du cùng Thượng Minh Kiệt cường, điểm này tự mình hiểu lấy hắn vẫn phải có.Cho nên hắn có thể xếp hạng phía trước, luận hắn là gia thế.Nga, phải nói, là chiếm hắn là Lâm Thanh Uyển chất nhi, thả còn bị nàng trọng điểm bồi dưỡng tiện nghi.Bất quá hắn cũng không xấu hổ buồn bức là được, hiện tại khoa cử còn không phải là như vậy?Trừ bỏ đua tài hoa chính là đua cha đua

danh khí cùng đua gia tộc.Bởi vì không biết triều khảo thành tích sẽ như thế nào, cho nên hắn quyết định buổi tối hỏi lại hỏi cô cô ý kiến, hắn rốt cuộc là muốn ngoại phóng, vẫn là lưu tại kinh thành.Lâm Thanh Uyển đang ở cùng Lật Phong nói cũng là hắn sau này đường đi, “Ngươi hảo hảo chuẩn bị một chút triều khảo, ta cùng Nhậm thượng thư thương nghị quá, ngươi vẫn là lưu tại Công Bộ mới là tốt nhất. Không biết ngươi nhưng có mặt khác ý kiến?”Lật Phong liên tục lắc đầu, “Tiểu nhân sâm thâm khoa cử vốn chính là vị trí thủy, có thể lưu tại Công Bộ là tiểu nhân chi hạnh.”“Lật tiên sinh không cần như thế khiêm tốn,” Lâm Thanh Uyển thấy hắn vẫn là tự xưng “Tiểu nhân”, không khỏi đau đầu nói: “Ta trên người nhưng thật ra có cái phẩm cấp, ngươi nếu không để ý, chúng ta liền lấy đồng liêu thân phận chở chi đi.”Nàng cười nói: “Ta tuy cùng Nhậm thượng thư tiến cử ngươi, còn thật không nghĩ tới thu ngươi làm môn sinh.”Lật Phong vẫn như cũ cung kính, tuy sửa lại khẩu, lại vẫn như cũ kiên trì nói: “Không có quận chúa liền không có lật mỗ hôm nay, mỗ không dám quên. Quận chúa về sau nhưng có điều khiển, mỗ mặc dám không từ.”Lâm Thanh Uyển: “...” Nàng tiến cử hắn thật sự chỉ là nhìn trúng hắn tài hoa, không đành lòng hắn mai một, muốn tạo phúc Hoàng Hà lưu vực bá tánh mà thôi, thật không muốn nhận môn sinh a!Nàng hít sâu một hơi, nói: “Nếu ngươi không dị nghị, kia ngày mai ta mang ngươi đi bái kiến một chút Nhậm thượng thư. Hảo, chúng ta cũng đến hậu hoa viên ngồi đi, hôm nay đại hỉ, liền không hề nói này đó hao tổn tâm trí sự, chúng ta chỉ lo ăn ăn uống uống liền hảo.”Lật Phong cung tay hắn là, đi theo Lâm Thanh Uyển đi hậu viện.Vừa đến hậu viện Lâm Thanh Uyển liền thấy Lâm Ngọc Tân đang ở độc hại Thượng Minh Kiệt.Nàng nhịn không được buồn cười, làm Lật Phong đi tìm Lư Du bọn họ nói chuyện phiếm, nàng tắc đạo bước đi tới, duỗi tay muốn kẹp mâm thịt.Thượng Minh Kiệt nào dám làm nàng ăn cái này, vội vàng ngăn lại nói: “Cô cô, này thịt có chút lạnh, ta một lần nữa cho ngài nướng một mâm đi.”Dứt lời mồ hôi đầy đầu bã thịt.Lâm Thanh Uyển cũng không ý ngược đãi chính mình dạ dày, gật đầu sau ngồi ở một bên hỏi: “Minh Kiệt, ngươi nghĩ tới đi đâu cái bộ môn sao?”Thượng Minh Kiệt gãi gãi đầu nói: “Ta muốn đi Bình Bộ hoặc ngoại phóng đến địa phương.”“Di,” Lâm Thanh Uyển hơi hơi ngồi ngay ngắn, “Ta cho rằng ngươi sẽ muốn đi Hàn Lâm Viện.”Thượng Minh Kiệt liền khẽ cười nói: “Hàn Lâm Viện không thích hợp hiện tại ta.”Lâm Ngọc Tân nhìn về phía hắn nói: “Như thế nào sẽ, Hàn Lâm Viện hắn là nhất thích hợp ngươi mới đúng đi?”Thượng Minh Kiệt lắc lắc đầu không nói chuyện.Muôn nhanh chóng cầm quyền, sau đó ở nhà nắm giữ quyền lên tiếng, kia Hàn Lâm Viện liền không thích hợp.Bởi vì nhập Hàn Lâm Viện, ngăn thì hai ba năm, lâu là mười mấy năm ngươi đều phải tại chỗ đạp bộ.Kỳ ngộ tới, ngươi có lẽ có thể trở thành thiên tử cận thần, gần mà trở thành trọng thần, nhưng cơ hội như vậy quá ít, hắn lại không

giống Lâm Hữu, có Lâm cô cô như vậy một cái thân cận hoàng thất thân nhân ở. Cho nên hắn sẽ không vì cầu về điểm này kỳ ngộ liền đi Hàn Lâm Viện, hắn hoặc là đi Bình Bộ, hoặc là ngoại phỏng đi ra ngoài.

Chương 258: An bài

Lâm Thanh Uyển tuy không biết hắn vì sao phải như vậy lựa chọn, lại có thể nhận thấy được hắn nóng lòng tự lập tâm thái, nàng hơi hơi mỉm cười hỏi, “Nhưng hỏi qua phụ thân ngươi sao?” Thượng Minh Kiệt rũ xuống đôi mắt nói: “Phụ thân sẽ đồng ý ta lựa chọn.” Thượng gia ở kinh thành phong bình cũng không tốt, hắn muôn tiền vào Công Bộ cùng Bình Bộ ở ngoài bốn bộ chỉ sợ có điểm khó. Mà phụ tử cùng bộ không phải cái gì chuyện tốt, cho nên hắn sớm liền nghĩ kỹ rồi lý do thoái thác. Hắn hoặc là đi Bình Bộ, hoặc là ngoại phỏng. Bình Bộ là lục bộ trung nhất thiếu người, cho rằng vào Bình Bộ chính là ra tiền tuyến đánh giặc? Đừng áu trĩ, trừ tính chung lương thảo, triệu tập binh mã đã chuẩn bị chiến đấu vật tư những việc này cũng rất quan trọng. Đáng tiếc bởi vì Bình Bộ người thường xuyên sẽ bị điều động, ném đến tiền tuyến việc chung, là lục bộ trung hi sinh vì nhiệm vụ nhân số nhiều nhất, hơn xa với đồng dạng cao nguy chức nghiệp Hình Bộ, cho nên tiến sĩ trúng tuyển chọn đi Bình Bộ người rất ít. Trên cơ bản ở Bình Bộ làm việc đều là minh kinh khoa, tính khoa hoặc mặt khác khoa khảo trung sau điều phái quá khứ, cho nên Thượng Minh Kiệt cái này tiến sĩ đi vào liền có thể trở thành cao cấp nhân tài. Hắn lại chịu chịu khổ, chịu mạo hiểm, kiến công lập nghiệp vẫn là thực dễ dàng, ai làm đây là cái loạn thế đâu? Lâm Thanh Uyển do dự mà, cảm thấy làm nhân gia mạo sinh mệnh nguy hiểm đi kiến công lập nghiệp quá hổ, nhưng nhìn thoáng qua hắn yên lặng nhìn chăm chú Ngọc Tân ánh mắt, Lâm Thanh Uyển liền tưởng, tính, hố hắn cũng không thể hố Ngọc Tân a, thả xem hắn có thể đi được rất xa đi. Bất quá, nghĩ đến Thượng Bình, Lâm Thanh Uyển hơi hơi mỉm cười hỏi, “Vậy ngươi là càng thiên hướng Bình Bộ, vẫn là địa phương?” “Bình Bộ!” Có thể trực tiếp lưu tại lục bộ, kia khẳng định so đến địa phương thượng muôn hảo a. Lâm Thanh Uyển liền cười gật đầu, “Ta đây đảo có thể giúp ngươi cùng Bình Bộ lên tiếng kêu gọi.” Thượng Minh Kiệt ánh mắt sáng lên, “Đa tạ Lâm cô cô.” “Không tạ,” Lâm Thanh Uyển cười nói: “Chỉ cần ngươi không cùng cha ngươi đê là ta cho ngươi tìm quan hệ liền hảo.” “Cô cô yên tâm, việc này ngươi biết ta biết biểu muội biết, tuyệt không sẽ có đệ tứ người biết đến.” Lâm Thanh Uyển nhìn lướt qua xa xa ngoài Lư Du đám người,

mỉm cười gật đầu. Hồi Thượng Minh Kiệt, nàng đương nhiên cũng muốn hỏi Lư Du. Lư Du lại là đã sớm định hảo, hắn cười nói: “Triều khảo xong sau ta thi hội cùng Lại Bộ câu thông một chút.” “Trưởng bối nhà ngươi có an bài?” “Là, phụ thân cùng thúc phụ cho ta viết hai phong tiến cử tin, vừa lúc có thể sử dụng thượng.” Lâm Thanh Uyển gật đầu, liền không hề hỏi, sau đó nhìn về phía Chu Thông ba người, “Các ngươi ba cái đâu, là quyết định chờ bọn họ thăm người thân giả xuống dưới cùng nhau trở về, vẫn là đi trước một bước?” Lư Du bọn họ tháng sau tham gia triều khảo, triều khảo kết thúc an bài hướng đi, mau nói chín tháng thượng tuần là có thể khởi hành, chậm nói phỏng chừng đến mười tháng mới có thể nhích người. Đến lúc đó thời tiết chuyển lạnh, nói không chừng đều phải tuyết rơi. Chu Thông hơi do dự, Lư Thụy cùng Lư Lý lại là phải đợi Lư Du, cho nên nhìn về phía Chu Thông. Lâm Thanh Uyển liền cười nói: “Ta đảo còn muốn lưu một đoạn thời gian, chờ Hữu ca nhi sự định ra mới đi, không bằng ngươi cũng ở lâu một đoạn thời gian, du ngoạn một chút kinh thành sơn xuyên con sông, chờ ta cùng nhau đi?” Chu Thông nhìn về phía Lâm Hữu, “Lâm Hữu không trở về nhà sao?” Lâm Hữu nháy mắt hiểu ý, lắc đầu nói: “Nếu là ngoại phóng liền trở về, nếu là lưu tại kinh thành liền không lăn lộn.” Lư Du cũng nói: “Nếu là ta có thể lưu tại kinh thành, ta cũng không tính toán đi trở về.” Dù sao Lư gia thường có người thượng kinh, nói không chừng sang năm hàn cha mẹ liền sẽ tới, hắn liền không lăn lộn. Lư Thụy cùng Lư Lý ngay cả vội nói: “Lâm cô cô, chúng ta cùng ngài cùng nhau đi a.” Chu Thông nghe vậy liền cũng quyết định nói: “Kia đến lúc đó lại muốn quấy rầy quận chúa.” “Khách khí.” Thượng Minh Kiệt lại đột nhiên phục hồi tinh thần lại, Lâm cô cô không thể ở kinh thành lâu dài a, hắn cha cùng hắn cữu cữu còn tính toán đối Lâm gia ra tay đâu. Hắn có chút nôn nóng, nhưng có chút lời nói đối với Lâm Thanh Uyển thật sự khó mà nói, chỉ có thể trộm cùng Lâm Ngọc Tân nói: “Biểu muội vẫn là mau khuyên cô cô hồi Tô Châu đi thôi.” Lâm Ngọc Tân nghiêm túc xem hắn, “Vì sao?” Người này nửa cái buổi chiều đều là thất thần, ai còn nhìn không ra hắn có tâm sự? Thượng Minh Kiệt buông xuống đầu, cẩn cẩn môi nói, “Ta nói muội muội trước đừng tức giận.” “Ngươi nói, ta không khí.” Lâm Ngọc Tân nhịn không được phỏng nhẹ thanh âm. Thượng Minh Kiệt liền dỗ xuống tâm phòng đem hắn cha cùng hắn cữu cữu hợp mưu muốn nhầm vào Lâm thị sự nói đơn giản, hắn thở dài nói: “Ta cũng không biết phụ thân bọn họ tính toán phải làm như thế nào, nhưng nghe hung hiểm không thôi, ngày gần đây phụ thân thường đi ra ngoài tìm thương hộ, thậm chí còn tìm thượng tiền trang, ta thật sự lo lắng không thôi.” Lâm Ngọc Tân căng thẳng cầm, nâng lên chân liền hung hăng mà đạp lên Thượng Minh Kiệt trên chân, còn ở mặt trên nghiền nghiền, nghiến răng nghiến lợi nói: “Ta đảo không biết cữu cữu nguyên lai là như vậy yêu thương ta cái này cháu ngoại gái.” Thượng Minh

Kiệt “Ngao” la lên một tiếng, nhắc chân liền phải nhảy dựng lên, nhưng thấy biếu muội còn đạp lên hăn trên chân, sợ hăn vừa động nàng kêu té ngã, chỉ có thể cong eo kêu thảm, “Muội muội nói tốt không khí.”Lâm Ngọc Tân liền đổi hăn triển khai một cái gương mặt tươi cười, cười tủm tỉm cắn răng nói: “Ta không khí a.”Thanh âm còn có chút nhẹ, Thượng Minh Kiệt ngờ ngác, hăn nói chỗ nào không thích hợp đâu, biếu muội thanh âm này phóng nhẹ bộ dáng rõ ràng là học Lâm cô cô.Hăn đại nước mắt, nhân sinh đều như vậy gian nan, vì cái gì liền biếu muội đều biến thành như vậy?Lâm Ngọc Tân lại ở hăn trên chân nghiền nghiền, hỏi, “Có phải hạy không ở trong lòng mắng ta?”Thượng Minh Kiệt liên tục lắc đầu, “Tiểu sinh nào dám.”“Hừ, lượng người cũng không dám.” Lâm Ngọc Tân dừng một chút nói: “Người đừng phái người đi theo cứu cữu, tiểu tâm hăn phát hiện tấu người, người nói cho ta, cô cô sẽ tự ứng đối.”Biết Lâm Ngọc Tân ở quan tâm hăn, Thượng Minh Kiệt vội vàng nói: “Không sợ, nhìn chằm chằm phụ thân người là Thị Mặc tiêu tiền từ trên đường thỉnh, hăn cố ý hóa trang, sẽ không bị nhận ra. Ta,”Hăn dừng một chút nói: “Ta liền lo lắng phụ thân cùng cữu cữu quá mức, Lâm cô cô lại không ở Tô Châu, đến lúc đó ngoài tầm tay với...”Lâm Ngọc Tân liền hừ hừ nói: “Cữu cữu cùng người cữu cữu cũng quá coi thường chúng ta Lâm gia, đó là ta cô cô không ở, chúng ta Lâm gia cũng không phải dễ khi dễ như vậy.”Dứt lời đem chân dời đi, phát tay nói: “Người mau trở về đi thôi, đừng chờ cữu cữu tới tìm, đến lúc đó hăn còn phải cho ta cô cô khí chịu.”Thượng Minh Kiệt chỉ có thể ôm chân rời đi, trước khi đi dặn dò nói: “Vậy các người cũng nên cẩn thận, có chuyện gì liền tới tìm ta, phụ thân bên kia ta cũng sẽ nhìn thẳng, một khi có dị động ta liền phái Thị Mặc hoặc Tẩy Nghiên tới thông tri người.”Lâm Ngọc Tân gật đầu, sắc mặt cuối cùng là đẹp chút.Lâm Ngọc Tân không dám chậm trễ, đám người vừa đi liền chạy về hậu viện tìm nàng cô cô.Lâm Thanh Uyển đang ở cùng Lâm Hữu nói chuyện, quy hoạch hăn tương lai.“Trừ bỏ Lễ Bộ, lục bộ nhậm người tuyển.” Lâm Thanh Uyển dừng một chút nói: “Kỳ thật Hộ Bộ cũng không tồi, Tứ hoàng tử ở nơi đó tọa trán, người tiến vào sau lộ sẽ càng thuận chút.”Lâm Hữu lúi lưỡi, hăn không nghĩ tới Cửu cô khẩu khí lớn như vậy, hăn do dự mà hỏi, “Có thể hay không quá phiền toái?”“Không phiền toái,” Lâm Thanh Uyển cười nói: “Có chút nhân tình người không cần, thời gian dài liền phai nhạt, người lại muốn dùng liên có hiệp ân hiềm nghi, còn không bằng hiện tại dùng, chúng ta lại hồi báo một ít trở về, đôi bên cùng có lợi sao, cảm tình nói không chừng còn sẽ càng sâu đậm.”Lâm Hữu lúc này mới thở dài nhẹ nhõm một hơi.Lâm Thanh Uyển liền cười nói: “Ngươi không cần khẩn trương, Lâm thị trăm năm tích lũy xuống dưới nhân mạch, hiện giờ có thể sử dụng đến cũng liền các ngươi mấy cái hậu sinh.”Kỳ thật hiện tại chân chính dùng đến nhân mạch cũng chính là Lâm Hữu cùng Lâm Tín, xảo chính là, bọn họ dùng nhân mạch

trung rất ít có liên quan, lại vừa lúc có thể đem phạm vi đều bao quát. Mà này hai người cũng tướng sĩ Lâm thị tiếp theo bối trung trọng điểm bồi dưỡng nhân tài, lúc này không cho bọn họ dùng, chẳng lẽ còn đem nhân mạch giàu đi chờ để trứng sao? Lâm thị cùng mặt khác gia tộc lại không giống nhau, nhân mạch tài nguyên thiếu, con cháu nhiều, cho nên đến tranh nhau cướp. Lâm thị là vừa lúc phảnitori, nhân mạch tài nguyên rất nhiều, nhưng tiền đồ cùng xuất sĩ con cháu quá ít. Ai, tính đến tính đi, vẫn là bởi vì Lâm gia ít người a, không, dòng bên một chút cũng không ít, là dòng chính người quá ít. Quái tới quái đi vẫn là đến quái nàng cha, cũng quá không thể sinh, nỗ lực nhiều năm như vậy thế nhưng liền sinh một nhi một nữ. Lựa chọn quá nhiều, nhưng Lâm Hữu vẫn là thực mau liền hạ quyết tâm, “Cô cô, ta muốn đi Lại Bộ.” Lâm Thanh Uyển nghiêng đầu nghĩ nói: “Đảo cũng là cái hảo nơi đi, hảo, đi xuống hảo hảo chuẩn bị triều khảo đi, chỉ cần không phải khảo đến đặc biệt kém, đi vào không thành vấn đề.” Lâm Hữu thứ tự thế nhưng còn xếp hạng Lư Du cùng Thượng Minh Kiệt phía trước, hiển nhiên là có người niệm Lâm gia mặt mũi cố ý cấp, một khi đã như vậy, đưa Phật liền đưa đến tây báy, trực tiếp đem Lâm Hữu nơi đi cũng an bài hảo. Lâm Ngọc Tân chạy chậm vọt vào tới, thiếu chút nữa đâm Lâm Hữu trên người. Lâm Hữu duỗi tay đỡ lấy nàng cười hỏi, “Muội muội gấp cái gì?” Lâm Ngọc Tân chớp chớp mắt hỏi, “Hữu đường ca phải đi về?” Lâm Hữu gật đầu, “Ta trở về nghỉ ngơi, cô cô ở bên trong, người có việc liền vào đi thôi.” “Hữu đường ca tái kiến!” Lâm Ngọc Tân nói xong liền vọt vào thư phòng, Lâm Hữu thấy nhịn không được lắc đầu, đường muội thật là càng ngày càng “Hoạt bát”. “Cô cô, mới nhị biểu ca cùng ta nói một sự kiện,” Lâm Ngọc Tân tiến đến Lâm Thanh Uyển bên tai nói thầm một trận, nhỏ giọng hỏi, “Ngài nói bọn họ muốn như thế nào đối phó chúng ta?” Lâm Thanh Uyển xoa xoa lỗ tai hỏi, “Làm gì như vậy nhỏ giọng?” Lâm Ngọc Tân liền nỗ lực bùi môi nói: “Cứu cữu chính là bởi vì không cẩn thận mới bị biểu ca nghe được, cho nên tại vách mạch rừng, chúng ta cũng nên tiểu tâm chút.” Lâm Thanh Uyển buồn cười, “Nhà của chúng ta lại không có một cái giống Thượng Bình cô cô, tự nhiên cũng sẽ không có một cái giống Minh Kiệt chất nữ, nơi nào dùng đến như vậy tiểu tâm?” Lâm Ngọc Tân mặt đỏ lên, cúi đầu không nói. “Bực hắn?” Lâm Ngọc Tân nghĩ nói: “Cứu cữu thật quá đáng.” Lâm Thanh Uyển gật đầu, “Là thực quá phận, cho nên ngươi không phải hắn là bức ngươi cứu cữu sao?” Lâm Ngọc Tân đơ độ miệng không ứng lời này, ngược lại hỏi: “Cô cô không vội không vội, là đã có ứng đối sao?” Lâm Thanh Uyển gật đầu, cười lạnh nói: “Yêu cầu sán ta không ở mới có thể làm sự, hơn phân nửa sẽ liên lụy đến quan tự. Còn không phải là bởi vì Lâm thị ở quan trường nhân mạch đa số chưởng với trong tay ta, khi dễ người ngũ thúc chỉ huy bất động những người đó sao? Ta đảo muốn nhìn bọn họ muốn làm cái gì, lần này liền theo chân bọn họ

một cái đau giáo huấn.” Trước kia nàng là không nồng lực cũng không tinh lực, hiện tại sao, rút ra không tới, ai sợ ai a. Lâm Ngọc Tân thầm chấp nhận gật đầu, “Cũng hảo gọi bọn hắn biết, ta Lâm thị không phải dễ khi dễ như vậy.”

Chương 259: Cầu thưởng

Triều khảo kết thúc, Lâm Hữu ba người thành tích đều cũng không tệ lăm, ở vào trung thượng đẳng, làm Lâm Thanh Uyển ngoài ý muôn chính là Lật Phong triều khảo thứ tự so với bọn hắn còn cao.Bất quá suy nghĩ một chút liền cũng minh bạch, triều khảo càng chú trọng chính là xử lý chính vụ năng lực, Lật Phong tốt xấu ở phủ nha trung đã làm mười lăm năm công văn, biết đến tự nhiên muôn so Lâm Hữu bọn họ nhiều chút.Như vậy hảo thành tích làm Nhậm thượng thư lưu lại hắn càng có tự tin.Lật Phong trực tiếp bị nhắc tới Công Bộ, mà mặt khác bộ môn cũng bắt đầu xuống tay hấp thu thành viên mới.Đương nhiên, tiến sĩ cũng là có thể lựa chọn, chỉ có chính mình vô tình lưu tại kinh thành cùng không bị lục bộ lựa chọn nhân tài sẽ ngoại phóng đến địa phương.Mỗi năm lưu tại kinh thành danh ngạch đều có hạn, rốt cuộc tương đối với kinh thành, kỳ thật địa phương càng cần nữa này đó quan viên.Cho nên muôn muốn lưu tại kinh thành, ở triều khảo còn không có bắt đầu khi liền bắt đầu thác quan hệ tìm người, Thượng Bình tự nhiên cũng là giống nhau.Lưu tại kinh thành cùng ngoại phóng là hoàn toàn không giống nhau lên chức con đường.Hắn đương nhiên hy vọng con của hắn lưu tại kinh thành, thả còn không thể cùng hắn giống nhau nhập Công Bộ, Lễ Bộ như vậy lãnh bộ môn.Đương nhiên, Bình Bộ tuy rất quan trọng, nhưng hắn cũng không nghĩ tới làm con của hắn đi, cho nên hắn liền nhầm ngay Hộ Bộ cùng Lại Bộ, cùng với Hình Bộ.Đáng tiếc, liên tiếp tìm vài cái đồng liêu cũng chưa được đến xác thực hồi phục, chính như Thượng Minh Kiệt suy nghĩ, Thượng gia ở kinh thành cũng không thực xài được.Mắt thấy triều khảo kết thúc, nhi tử vẫn là không tin tức, Thượng Bình liền nghĩ có phải hay không liên hệ một chút đại cữu tử, rốt cuộc Triệu gia tuy không ở kinh thành, lại cùng trong triều vài vị quan viên thân thiết nóng bỏng, hắn còn cùng Lễ Bộ Thượng Thư gia có thân đâu.Đang nghĩ ngợi tới, con của hắn liền trở về nói cho hắn, “Phụ thân, nhi tử đã tiếp Bình Bộ nhậm thư, ít ngày nữa sẽ tới Bình Bộ nhậm chức, ngài không cần vì nhi tử bôn tâu.”Thượng Bình nhịn không được mở to hai mắt nhìn, “Ai đem ngươi an bài đi Bình Bộ?”“Là nhi tử chính mình xin quá khứ,” Thượng Minh Kiệt sắc mặt bình đạm nói: “Phụ thân, Bình Bộ ở lục bộ trung cũng không

nhược, thả nỡ tử đồi này cũng có hứng thú, bọn họ lại thiêu người, nhưng thật ra chính thích hợp.”“Nơi nào thích hợp?” Thượng Bình trừng mắt nói: “Ngươi biết Bình Bộ là địa phương nào ngươi liền hướng trong đi...”“Nhi tử là biết đến,” Thượng Minh Kiệt ngẩng đầu lên nói, “Phụ thân, ta đã khảo trúng tiến sĩ, như thế nào sẽ không biết lục bộ chức trách ra sao?”Thượng Bình một nghẹn, lúc này mới nhớ tới Thượng Minh Kiệt đã không phải hài tử, hắn cũng là có công danh người, hắn hít sâu một hơi, áp xuông trong ngực lửa giận nói: “Nhưng Bình Bộ thường muôn điều phái tiền tuyến, thật sự quá mức nguy hiểm, Minh Kiệt, ta và ngươi mẫu thân nhưng chỉ có ngươi một cái nỗi!”Thượng Minh Kiệt liền trấn an hắn nói: “Phụ thân yên tâm đi, ta sẽ nỗ lực tập võ bảo hộ tự thân, thà ta đã tiếp nhậm lệnh, chẳng lẽ phụ thân còn có thể thế nỗi lui về sao?”Đương nhiên không thể, Thượng Bình hai mươi năm qua cẩn thận chặt chẽ, khiếp đảm đã khắc vào hắn trong xương cốt, Thượng Minh Kiệt muôn không tiếp nhận chức vụ làm hắn còn có thể ngầm lại biện pháp, hiện tại tiếp, hắn là không dám chạy tới Bình Bộ lật lọng.Nhận thấy được nỗi tiếc tiếc trăm hậu tẩu hành vi, Thượng Bình bức mình ngồi ở ghế trên không nói chuyện.Thượng Minh Kiệt liên thở dài một hơi, xem, hắn cha lá gan chính là như vậy tiêu, nhưng lá gan như vậy tiêu nhân nhân vi cái gì lại dám đi nhầm vào Lâm cô cô đâu? Hắn không biết hiện tại Lâm cô cô ở Giang Nam có như thế nào danh vọng cùng thanh danh sao?Liền hắn tiên sinh như vậy cơ trí người đụng tới Lâm cô cô đều phải né xa ba thước đâu.Thấy hắn cha không nói lời nào, Thượng Minh Kiệt liền tự nhiên hắn cam chịu, vì thế hành lễ lui ra.Thượng Minh Kiệt bên này tiến triển thuận lợi, Lâm Hữu càng là đơn giản.Hắn thứ tự sở dĩ như vậy dựa trước, một là hoàng đế cảm kích Lâm Thanh Uyển quyên lương chi viện Hồng Châu, hắn có tâm thi ân; Nhị là giám khảo nhóm cũng nhớ Lâm gia tình nghĩa, thả cấp Lâm Thanh Uyển mặt mũi, nếu 50 bước đều đi rồi, tự nhiên không ngại đi một trăm bước.Cho nên Lâm Thanh Uyển mới lộ điểm ý tứ, Lại Bộ bên kia liền cấp Lâm Hữu hạ nhậm lệnh, so Thượng Minh Kiệt thu được còn nhanh.Duy nhất khó làm đảo thành Lư Du, bởi vì Hộ Bộ là nước luộc rất nhiều bộ môn, tuyệt đại bộ phận môn tiến sĩ đều tưởng tiến, ngươi Lư gia có quan hệ, nhà ta cũng không kém a.Ngươi Lư Du thứ tự không thấp, ta lại so với ngươi còn cao, bởi vì xin người quá nhiều, Hộ Bộ nhất thời đảo khó xử lên.Cuối cùng vẫn là Tứ hoàng tử bàn tay vung lên nói: “Trước tuyển thích hợp, nói tiếp cứu gia thế nhân tình.”Tứ hoàng tử đều hạ lệnh, nhà nghèo xuất thân Tả thị lang tự nhiên sẽ không vi phạm, trước từ triều khảo trung tướng thích hợp Hộ Bộ người lấy ra tới, lại từ bên trong chọn gia thế chờ.Hắn rất muôn nhiều chọn mấy cái nhà nghèo, nhưng mà như vậy nhiều phân nhà nghèo tiến sĩ bài thi trung chân chính thích hợp Hộ Bộ lại chỉ có hai người.Nói đến cùng, vẫn là bởi vì tài nguyên không đủ, bọn họ năng lực so ra kém những cái đó nhà nghèo đặt ở một

bên, lúc này mới chọn lựa dư lại tiến sĩ, nghĩ nghĩ, hắn đem quyết sách quyền giao cho Tú hoàng tử, “Điện hạ, thần đã chọn hai người, còn cần lại tuyển ba người, cho nên ngài xem...”Tú hoàng tử phiền phiền, lấy ra tam trương bài thi, sau đó liền quét tới rồi Lư Du tên, nghĩ nghĩ, điểm tên của hắn hỏi: “Người này là Tô Châu nhân sĩ? Tên có điểm thực, ta có phải hay không gặp qua?”Tả thị lang thăm dò nhìn thoáng qua liền cười nói: “Điện hạ đã quên, người này bệ hạ triệu kiến quá, hắn cùng Lâm quận chúa chất nhi cùng nhau phát hiện Hồng Châu việc.”Hắn nghĩ nghĩ nói: “Tô Châu Lư thị cùng Lư đô hộ nhất tộc hợp với thân, tuy là hai chi, lại là cùng thị.”Hắn như vậy vừa nói Tú hoàng tử nhưng thật ra nghĩ tới, hắn đem Lư Du bài thi lấy ra nhìn nhìn, gật đầu nói: “Nhưng thật ra không tồi.”Đem hắn bài thi bỏ vào tam phân giao cho Tả thị lang, nói: “Liền bọn họ đi.”Tả thị lang tiếp nhận, trong lòng không khỏi vừa động, Tú hoàng tử đây là xem ở ai mặt mũi thượng lấy Lư Du? Hoặc là ba người đều xem?Tả thị lang lén lút nhìn thoáng qua Tú hoàng tử, Tú hoàng tử tuy không phải trường phi đích, nhưng lại chiếm hiền, ít nhất trước mắt xem ra, hắn so Nhị hoàng tử nhưng mạnh hơn nhiều.Tú hoàng tử không biết Tả thị lang suy nghĩ cái gì, tuyển người tốt sau liền hạ nha ra hoàng thành.Lâm Thanh Uyển đã định rồi muôn khởi hành nhật tử, hắn đến đi gặp nàng, nếu hai người đã hợp tác, tổng muôn liền một ít việc nghi nói nói chuyện.Kỳ thật trước mắt xem ra, Lâm Thanh Uyển có thể cho hắn trợ giúp hữu hạn, xa không kịp Chung Như Anh, nhưng hắn đáy lòng có một cỗ cảm giác, làm hắn không thể bỏ qua nàng.Hắn lựa chọn tin tưởng chính mình cảm giác.Quận chúa phủ đang ở thu thập hành lý, bọn họ mang đến đồ vật không nhiều lắm, nhưng muôn mang về đồ vật cũng rất nhiều, hơn nữa Lâm Thanh Uyển còn muôn lưu một ít người trông coi quận chúa phủ.Nếu đã đặt chân kinh thành, về sau chỉ sợ sẽ thường xuyên lại đây, cho nên chính mình trụ địa phương hay là nên hảo hảo duy thiện.Tú hoàng tử một đường tiến vào, nhìn đến bọn hạ nhân dọn ra tới đồ vật, không khỏi kinh ngạc nhìn về phía Lâm Thanh Uyển, “Muội muội đây là tính toán đem trong nhà đồ vật đều dọn đi? Về sau tổng còn sẽ hồi kinh đi?”“Chính là trở về mấy thứ này cũng không cần phải,” Lâm Thanh Uyển cười nói: “Kỳ thật chính chúng ta thêm vào đồ vật đảo thiếp, đa số là người ta đưa, lưu tại bên này cũng là lạc hôi, cho nên không bằng mang về.”Lâm Thanh Uyển đem Tú hoàng tử dẫn tới mặt sau hoa viên, cười nói: “Phía trước rồi ren, chúng ta liền ở hoa viên từ ngồi ngồi đi.”Tú hoàng tử gật đầu, cười hỏi, “Khi nào vào cung cùng phụ hoàng mẫu hậu chia tay?”Lâm Thanh Uyển tính tính thời gian, “Đại ngày sau đi, ngày mai ta liền cấp trong cung đệ thi bài.”“Kia nhưng đến sớm một chút đi, phụ hoàng cùng mẫu hậu phỏng chừng còn sẽ lưu cơm,” Tú hoàng tử dừng một chút nói: “Kỳ thật lần này tới cũng là phụ hoàng có một số việc thác ta hỏi ngươi, lúc trước muội muội hiến cho lương thảo còn chưa phong thưởng

đâu.”Lâm Thanh Uyển liền cười, “Đó là ta hăn là làm, nhưng thật ra lúc đầu hiểu lầm bệ hạ, còn hy vọng bệ hạ không cần sinh khí moi hảo.”“Phụ hoàng nơi nào là nhỏ mọn như vậy người?” Tú hoàng tử cười tersedm nói: “Muội muội vẫn là nói cái nguyện vọng đi, ngươi cũng biết, phụ hoàng từ trước đến nay thường phạt phân minh, ngươi có công lại không thường, phụ hoàng trong lòng khăng định sẽ bắn khoăn.”Hoàng đế từng trước mặt mọi người đề qua vài lần phải cho Lâm Thanh Uyển phong thưởng, nhưng Lâm Thanh Uyển cũng chưa mở miệng muốn, mà nàng vị trí hiện tại cũng đích xác rất khó lại ngăn.Tiền thưởng?Nga, hoàng đế quá nghèo, lấy không ra như vậy nhiều tiền tới.Thưởng điền?Nàng danh nghĩa tước điền đã mây cùng công chúa, lại thường liến phải lướt qua trưởng công chúa, hoàng đế rốt cuộc cố kỵ nữ nhi, cũng không nghĩ phía dưới hài tử bởi vì cái này nháo mâu thuẫn, cho nên cũng không được.Đáng tiếc nàng không phải nam nhi thân, bằng không còn có thể thưởng nàng một cái quan nhi làm.Mắt thấy người phái đi, người còn không có thưởng, hoàng đế tại hậu cung khi liền không khỏi lộ chút khẩu phong, muốn gọi Hoàng Hậu hỗ trợ hỏi một chút.Nhưng Lâm Thanh Uyển đã nhiều ngày không tiến cung, Tú hoàng tử liền vì hoàng đế phân ưu.Lâm Thanh Uyển nghĩ, nàng hiện tại thật đúng là không có gì yêu cầu.Bất quá tương lai sao, nàng dừng một chút nói: “Điện hạ cũng biết Lâm gia hiện giờ không nhiều ít sản nghiệp, ta cùng Ngọc Tân danh nghĩa tước điền là Lâm gia lớn nhất thu vào. Nhưng này tước điền ta cùng Ngọc Tân trăm năm sau lại là muôn thu hồi đi, đến lúc đó chỉ sợ không thể cấp bọn nhỏ lưu lại nhiều ít, bệ hạ nếu là cố ý thưởng, không bằng đem này tước điền nhiều thưởng ta hai đời, cũng làm cho bọn họ nhiều tích lũy vài thứ.”Tú hoàng tử nghe vậy sững sót, sau đó cười nói: “Này có khó gì, muội muội tương lai nếu có hài tử, không chỉ có tước điền, chính là tước vị cũng là có thể thừa kế.”Quận chúa hài tử là huyện chủ cùng huyện nam, cũng là có tước điền.Lâm Thanh Uyển trùu trùu khóc miệng nói: “Điện hạ hiểu lầm, ta không có tái giá ý tú, ta nói hài tử là Ngọc Tân hài tử.”“Di, chẳng lẽ về sau nàng hài tử muôn họ Lâm?”Lâm Thanh Uyển không nói chuyện.Tú hoàng tử hơi hơi trùng mắt, “Này, huyện chủ kén rể a ~~”Thật cũng không phải không được, nhưng đưa tới con rể giống nhau đều sẽ không thật tốt.Lâm Thanh Uyển không gật đầu, cũng không phản bác, chỉ là nói: “Vậy làm ơn điện hạ hỗ trợ ở trước mặt bệ hạ đề điểm một vài.”Nghĩ đến hiện giờ bị nàng kinh doanh đến như vậy tốt nông trang, Lâm Thanh Uyển có chút không bỏ được nói: “Kỳ thật nếu là bệ hạ cho phép, ta trăm năm sau Lâm gia ra tiền chuộc về này phân tước điền cũng là có thể.”Việc này liền có điểm lớn.Tú hoàng tử nghiêm túc nói: “Muội muội thả không vội, ta có thể thăm thăm phụ hoàng khẩu phong.”Lâm Thanh Uyển gật đầu cười nói: “Ta là không vội, rốt cuộc ta còn trẻ, chỉ là người không có nỗi lo xa, át có mối ưu tư gần, Ngọc Tân lại không có thân huynh đệ, ta

tưởng liền không khỏi nhiều chút.”“Muội muội này tâm cũng quá làm lụng
vất vả,” Tú hoàng tử cười cười, thuận thế hỏi Giang Nam sự tới, Lâm Giang
đã chết, không biết Lâm thị đối Giang Nam lực không chế còn còn mấy
phân?Lâm Thanh Uyển hơi hơi mỉm cười, nói cho Tú hoàng tử, hiện tại
Giang Nam quan sát sứ là Lâm Giang người, Dương Châu thứ sứ chò
Giang Nam các nơi đều có quan viên chịu quá Lâm thị ân huệ, hoặc là bị
Lâm Giang dốc hết sức đe bạt đi lên.Nói tóm lại, Lâm thị ở Giang Nam, chỉ
tù trên quan trường tới nói vẫn là rất có danh vọng.

Chương 260: Cầu tình

Tú hoàng tử trở lại trong cung liền đem Lâm Thanh Uyển ý tú nói, còn nàng cầu tình nói: “Trừ bỏ tước điền, Lâm gia dòng chính hiện chỉ có hai cái tiểu thôn trang, là thiếu chút, nghe nói nàng đem tước điền xử lý rất khéo, không trách nàng tưởng mua làm vĩnh nghiệp điền.”Hoàng đế hơi hơi gật đầu, nghĩ nghĩ nói: “Thật cũng không phải không thể mua, chỉ là này giá cả không hảo định a.”Bởi vì trừ bỏ nàng, Đại Lương có tước người còn nhiều lắm đâu, những người đó đều có tước điền, hôm nay hứa Lâm Thanh Uyển chuộc về, kia ngày mai có phải hay không cũng muốn cho phép những người khác mua?Loạn thế tổng hội kết thúc, đến lúc đó dân cư thế tất sẽ tăng trưởng, quan điền cũng sẽ chậm rãi còn với dân, nếu là cho phép có tước người chuộc về, kia bọn họ khẳng định sẽ đại lượng gồm thâu thổ địa, đến lúc đó hoàng đế thương chỗ nào tìm như vậy nhiều mà cấp bá tánh?Thả có tước vị người chỉ biết càng ngày càng nhiều, hoàng đế hắn không thể chỉ nghĩ hắn đương hoàng đế trong khoảng thời gian này, còn phải ngẫm lại hậu thế.Chuộc về tước điền đối có tước người đại giới quá thấp, nhưng nếu đề cao chuộc về giá cả, kia lại không đạt được phong thưởng ý tú.Truyền ra đi, đó là thưởng, vẫn là hổ người?Tú hoàng tử liền cười nói: “Phụ hoàng đã quên sao, ngài đây là ban thưởng, tự nhiên là chỉ nhầm vào có công chi thần.Nghĩa muội nàng cũng không phải lập tức liền muốn chuộc về, không bằng trước đem này công ghi nhớ, mãi về sau tích lũy công lao nhiều, ngài cũng không cần nàng chuộc về, trực tiếp thưởng nàng chính là, những người khác cũng liền khó nói cái gì.”Hoàng đế liền nhướng mày, “Ngươi cảm thấy tương lai nàng còn sẽ lập công?”“Lâm đại nhân lúc đi nghỉ cho rằng về sau đó là chúng ta Thạch thị chiêu cố Lâm thị lưu lại cô nhi thiếu nữ yếu đuối, nhưng phụ hoàng xem, này ba năm tới tình huống lại vừa lúc tương phản.”Hoàng đế nghe vậy trầm mặc một chút.Nửa ngày hắn mới gật đầu nói: “Cũng hảo, nếu nhu thế, lần này liền trước không thưởng, tạm thời đem công lao ghi nhớ.”Tú hoàng tử cười đồng ý.Hoàng đế liền thả lỏng dựa vào ghế trên hỏi, “Ngươi hôm nay nghĩ nhu thế nào khởi đi xem nàng?”“Là Chung muội muội trước khi đi dặn dò ta,” Tú hoàng tử mặt không đổi sắc nói: “Ta nghĩ nàng phải đi qua đi nhìn xem nhưng có nhu tử hổ trợ địa

phương.”Hoàng đế khẽ gật đầu, thở dài nói: “Mặc kệ là Như Anh, vẫn là các nàng cô chát đều là công thần lúc sau, bản nhán cũng đối quốc gia có đại công hiến, về sau các ngươi huynh đệ muốn nhiều chiêu ứng các nàng một ít, không cần học ngươi nhị ca, bụng dạ hẹp hòi, Như Anh là các ngươi nghĩa muội, đều là người một nhà, có chuyện gì không thể hảo hảo nói, một hai phải đánh đánh giết giết?”Tứ hoàng tử cúi đầu đồng ý, thấy phụ thân song tân tuyết trắng, chau mày, không khỏi trong lòng đau xót, “Phụ hoàng, nhị ca biết sai rồi, không bằng ngài thả hắn ra đi, trung thu hắn cũng chưa ra tới đoàn tụ đâu.”Hoàng đế tâm hơi đau, do dự một chút, cuối cùng vẫn là lắc đầu thở dài: “Không được, hắn lần này phạm sai không nhỏ, Như Anh mới đi biên quan đâu.”Hắn lại đau lòng, cũng đầu tiên là hoàng đế, huống chi, lão nhị đích xác làm sai.Hoàng đế có chút hận sắt không thành thép, giơ tay bung kín đôi mắt, phát tay nói: “Ngươi đi xuống đi, trẫm nghỉ ngơi một chút.”Thấy phụ hoàng thanh âm nghẹn ngào, Tứ hoàng tử cắn cắn môi, khom người lui ra.Lưu công công tiến đi Tứ hoàng tử, vội vàng tiến lên đây đỡ lấy hoàng đế, “Bệ hạ cũng không thể lại thương tâm, thái y nói ngài nên hảo hảo bảo dưỡng thân thể.”Hoàng đế liền thở dài nói: “Nhi nữ đều là nợ a.”Lưu công công liền cười nói: “Nô xem Tứ hoàng tử hiếu thuận thật sự, Ngũ hoàng tử cùng Lục hoàng tử cũng thông tuệ nhạy bén, bệ hạ nên cao hứng mới là.”“Ân,” hoàng đế sao cũng được lên tiếng, tuổi tác còn trường đàu, ai biết bọn họ về sau hô không hô hắn cái này cha?Lão nhị khi còn nhỏ không cũng thông minh đáng yêu, đi phía trước số mấy năm hắn cũng là cái rộng rãi hiếu thuận hảo hài tử, kết quả hiện tại đâu?“Bãi giá Khôn Ninh Cung, trẫm đi xem Hoàng Hậu.”Lưu công công lập tức cười ứng thanh “Là”, hoàng đế cùng Hoàng Hậu cảm tình hảo, làm Hoàng Hậu bồi bệ hạ trò chuyện cũng hảo.Đi ra hoàng cung Tứ hoàng tử nghĩ nghĩ, vẫn là ra hoàng thành tìm hắn cứu cữu, làm hắn tìm người thương chiết cấp Nhị hoàng tử cầu tình.Lý Trình trùng lớn mắt hỏi, “Điện hạ vì sao phải giúp Nhị hoàng tử?”“Ta không phải giúp nhị ca,” Tứ hoàng tử nhíu mày nghĩ nghĩ nói: “Là phụ hoàng thân thể có chút không khoẻ, ta không nghĩ hắn quá mức lo lắng.”Nhưng như vậy bất chính cùng ngài có lợi sao?Nhị hoàng tử bị nhốt lại, hoàng đế bị bệnh, năm sáu hoàng tử lại còn tuổi nhỏ, đúng là cầm quyền rất tốt thời cơ.Nhưng những lời này hắn khó mà nói xuất khẩu, nói liền có châm ngòi hắn đoạt vị chi ngai, chẳng sợ hiện tại hắn cái này cháu ngoại trai sẽ không sinh khí, khó bảo toàn về sau sẽ không vẫn luôn nhớ rõ.Cho nên hắn nghĩ nghĩ nói, “Điện hạ, Chung quận chúa mới vừa đi, ngài liền muốn phóng Nhị hoàng tử ra tới, chỉ sợ nàng nếu không cao hứng, phía trước chúng ta chính là phí không ít kính nhi mới đem người quan đi vào.”Tứ hoàng tử nhíu mày nghĩ nghĩ, cảm thấy không đúng, “Chúng ta mục đích không phải muốn quan nhị ca đi? Ta nhớ rõ là vì làm phụ hoàng nhận rõ hắn gương mặt thật, khiến cho hắn mất đi quyền kế thừa. Nếu là

phụ hoàng khoẻ mạnh, nhị ca quan bao lâu ta đều không đau lòng, nhưng hiện tại phụ hoàng thân thể không tốt.” Nói trăng ra là, hắn không phải có thủ túc tình đau lòng huynh đệ, hắn là đau lòng cha hắn. Tú hoàng tử yên lặng mà nhìn Lý Trình hỏi, “Cứu cữu liền nói có thể hay không hỗ trợ đi.” Không thể, như vậy Chung Như Anh nhất định trong lòng không vui, bọn họ còn như thế nào kết minh? “Điện hạ tưởng hảo như thế nào cùng Chung quận chúa công đạo sao?” Tú hoàng tử liền đau đầu lên, nhỏ giọng nói: “Thỉnh Lâm quận chúa hỗ trợ cầu tình?” Lâm quận chúa cùng Chung quận chúa cảm tình hảo, nàng khăng định sẽ đứng ở Chung quận chúa bên kia, Lý Trình hơi hơi mỉm cười nói: “Điện hạ không bằng đi hỏi một chút Lâm quận chúa.” Tú hoàng tử quyết định ngày hôm sau liền đi hỏi. Lâm Thanh Uyển: Lâm Thanh Uyển đem trong miệng trà nuốt xuống, buông chén trà cười hỏi, “Điện hạ nghĩ như thế nào khởi ta đi cầu tình, ngài cùng Chung tỷ tỷ càng thực mới là a.” Các ngươi đánh tiếu cùng nhau lớn lên, cảm tình không thể so nàng cái này mới nhận thức đã hơn một năm người cường? “Ở Chung muội muội nơi đó, trừ bỏ trưởng tỷ ngoại chính là Lâm muội muội, ta không tìm muội muội tìm ai?” Tú hoàng tử thấp giọng nói: “Ta biết Chung muội muội cùng nhị ca có oán, ta hứa hẹn về sau sẽ vì nàng lấy lại công đạo, nhưng hiện tại phụ hoàng thân thể không khoẻ, ta xem không bằng chờ phụ hoàng thân thể hảo chút lại nói?” Lâm Thanh Uyển rũ xuống đôi mắt hỏi, “Là ai chỉ điểm điện hạ tới tìm ta?” “A? Là ta chính mình muốn tới.” “Ta không tin,” Lâm Thanh Uyển nâng lên mắt xem hắn cười nói: “Như vậy sự điện hạ trực tiếp tìm phụ tá thương lượng chính là, như thế nào sẽ chạy tới tìm ta một cái hướng ra ngoài người?” “Khụ, thật là ta chính mình muốn tới.” “Điện hạ tính toán tìm ai hỗ trợ thương chiết?” “Ta cữu cữu bên kia có một số người, bọn họ có thể thương chiết.” Lâm Thanh Uyển: “Điện hạ tìm Lý đại nhân thương lượng qua?” Tú hoàng tử gật đầu, “Liền chờ Chung muội muội đồng ý, cữu cữu bên này là có thể lập tức thương chiết.” Lâm Thanh Uyển liên minh bạch, Lý Trình phỏng chừng không đồng ý, lúc này mới đem người chuyển tới nàng nơi này tới. Muôn nàng nói, nàng cũng không đồng ý Nhị hoàng tử lúc này ra tới, đảo không phải bởi vì Chung Như Anh sẽ bất mãn, mà là bởi vì Nhị hoàng tử bị nhốt lại đối Tú hoàng tử mới là có lợi nhất. Chính là, Lâm Thanh Uyển nhìn thoáng qua Tú hoàng tử, hơi hơi mỉm cười, hiếu thuận hài tử, đặc biệt là hiếu thuận hoàng tử đáng quý không phải sao? Lâm Thanh Uyển nghĩ nói: “Điện hạ dung ta ngầm lại.” Tú hoàng tử liền thở dài nhẹ nhõm một hơi, cười chắp tay nói: “Ta đây chờ muội muội tin tức tốt.” Lâm Thanh Uyển gật đầu, đứng dậy đưa hắn đi ra ngoài. Một đường đi ra ngoài, ngày hôm qua nhìn thấy cảnh tượng nào nhiệt đã không thấy, Tú hoàng tử tờ mờ tả hữu nhìn xem, “Đây là liền thu thập hảo?” Lâm Thanh Uyển gật đầu, “Còn có chút hằng ngày dùng đồ vật, còn lại đều trang hảo.” Tú hoàng tử

liền mòi nàng, “Kia không bằng muội muội mang huyên chủ tới nhà của ta làm khách? Ta lại thỉnh trưởng tỷ lại đây, lại đem tiểu ngũ tiểu lục tiếp ra tới, chúng ta huynh đệ tỷ muội mấy cái hảo hảo tụ một tụ.”Lâm Thanh Uyển nghĩ, cảm thấy làm Lâm Ngọc Tân cùng bọn họ nhiều thân cận thân cận cũng hảo, liền gật đầu nói: “Hảo a, kia điện hạ đi trước một bước, ta một lát liền mang theo Ngọc Tân tới cửa bái phỏng.”Tú hoàng tử cười, cao hứng đi.Lâm Thanh Uyển nhìn theo người đi xa, lúc này mới xoay người hướng phía sau hoa thụ vẫy vẫy tay nói: “Còn không mau ra tới?”Lâm Hữu mấy cái liền từ sau thân cây nhô đầu ra, Lâm Thanh Uyển tiếp tục trùng mắt, Lâm Ngọc Tân chỉ có thể từ đường huynh mặt sau đi ra, yên lặng mà đi đến Lâm Thanh Uyển bên cạnh.Lâm Thanh Uyển thấy nàng trên mặt mang theo hối, liền quát quát hỏi, “Sáng sớm, các ngươi đây là đi chỗ nào điên rồi?”Thượng Minh Kiệt liền cười hì hì nhảy ra nói: “Lâm cô cô, ra nội thành liền có một nhà nước ngọt mặt làm được đặc biệt ăn ngon, chúng ta mang biểu muội đi ăn.”Lư Thụy chưa đã thèm gật đầu, “Đáng tiếc chúng ta liền phải ly kinh, bằng không mỗi ngày đều phải đi ăn một chén mới được.”Lâm Thanh Uyển hoài nghi, “Ăn ngon như vậy?”Mấy người hung hăng gật đầu, Lâm Ngọc Tân cũng gật đầu nói: “Là ăn rất ngon, đáng tiếc kia mặt phỏng cũ liền mùi vị liền bất chính, bằng không ta liền cấp cô cô mang một chén đã trở lại.”Lâm Thanh Uyển liền như suy tư gì nói: “Chúng ta đây ngày mai cùng đi ăn một đốn.”Mấy người đều là ánh mắt sáng lên, Lư Thụy Lư Lý tiếp tục tiếc hận, “Đáng tiếc chúng ta liền phải ly kinh, rất nhiều mỹ thực cũng chưa ăn đến.”Khảo trước chỉ lo tham gia thơ hội cùng đọc sách đi, khảo sau, khảo sau chỉ lo ngủ cùng chờ thành tích đi, cũng liên hai ngày này mới nhớ tới không như thế nào ăn qua kinh thành này nơi mỹ thực.Đáng tiếc a, đau lòng a.Sau đó lại xem có thể lưu lại ba người càng là hâm mộ ghen tị hận.Một bên Chu Thông rất là vô ngữ, “Còn không phải là một chén mì sao, các ngươi đến nỗi như thế sao?”Lư Lý, “Nói lời này trước ngươi trước đem hôm nay buổi sáng ăn kia ba chén mặt cho ta nhỏ ra.”Chu Thông sắc mặt ửng đỏ, mạnh miệng nói: “Ta đó là vì lắp đầy bụng, lại không giống các ngươi là vì ăn uống chi dục.”“Chu công tử, ngươi sức ăn khi nào trở nên lớn như vậy?”Lâm Ngọc Tân nhịn không được trạm Lư Lý.Chu Thông liền hừ hừ nói: “Bởi vì hôm nay triều thực quá muộn.”Đại gia đồng thời “Thích” một tiếng, không cùng mạnh miệng người so đo.Lâm Thanh Uyển tùy ý bọn họ đùa giỡn, chờ ngưng chiến sau mới hỏi, “Cho nên ăn mì ăn đến vẻ mặt hôi?”Đại gia lập tức làm mặt quỷ không trả lời.Lâm Thanh Uyển liền chỉ vào Thượng Minh Kiệt hỏi, “Minh Kiệt, ngươi tới nói.”“Ta?”Thượng Minh Kiệt trùng mắt, nhịn không được đi ngắm Lâm Ngọc Tân.“Không cần nhìn nàng, dám không nói lời nói thật xem ta tấu không tấu ngươi.”“Ách,”Thượng Minh Kiệt gãi gãi đầu nói: “Trở về thời điểm chúng ta đi rồi một đoạn đường tiêu thực, ta sợ biểu muội

mệt, tuy rằng làm nàng cười ngựa thương.” Thượng Minh Kiệt thấp thỏm nói: “Ta nghĩ biếu muội học một chút cười ngựa cũng hảo, cho nên sẽ dạy nàng cười ngựa, này giờ lên tro bụi có chút đại, liền có chút mặt xám mà tro.” Hắn phía sau năm người đồng thời trộn trắng mắt, đây mới là chân chính nói chuyện không chuẩn bị bẩn thỉu a. Kia giờ lên tro bụi là có điểm đại sao? Đó là tương đối lớn a!

Chương 261: Biến hóa

Lư Thụy bình sinh sở ái —— mỹ thực! Cho nên muôn hán muôn ly kinh, như thế nào cũng muôn hảo hảo ăn một chút kinh sư mỹ thực. Lâm Ngọc Tân tắc nghẽn nàng này vừa đi không biết khi nào mới có thể lại đến, cho nên cũng nghĩ ra đi ha ha chơi chơi, Lâm Hữu ba cái lưu kinh đương nhiên sẽ không ngăn trở, vừa vặn bọn họ chỉ tiếp nhậm lệnh, còn không có chính thức thượng cương, có rất nhiều thời gian. Cho nên ăn nhịp với nhau, trước người hỏi thăm phụ cận ăn ngon, sáng sớm bảy người liền tập hợp xuất phát. Trước đứng ở bên đường cẩn thận ăn nghe nói ăn rất ngon bánh nướng, lại đi nước ngọt mặt quầy hàng thượng ăn mặt, sau đó bảy người đều căng. Đại gia quyết định chậm rãi đi trở về tối. Lâm Ngọc Tân chân đoán, đi rồi một đoạn đường liền cảm thấy có chút mệt, vì phương tiện, bọn họ lúc đầu là cưỡi ngựa ra tối, Thượng Minh Kiệt trực tiếp đem người đỡ đến trên ngựa. Lâm Ngọc Tân là sẽ cưỡi ngựa, cho nên không ai cảm thấy có vấn đề. Kết quả cũng không biết nàng nghĩ như thế nào, đột nhiên hào hùng vạn trượng lên, điểm một chút mã bụng, con ngựa cũng tương đối kích động, chính mình chạy như bay lên. Bị lược hạ sáu người ngẩn ngơ, dài phản ứng lại đây lập tức nhảy lên mã đuổi theo, lúc ấy sáu người ý tưởng chưa từng có nhất trí: Nếu là làm Lâm cô cô biết, bọn họ khẳng định sẽ bị tấu chét! Cũng may đây là ở bên trong thành, ít người, đường phố rộng mở, Lâm Ngọc Tân một đường chạy như bay trở về, trừ bỏ bởi vì là đại buổi sáng tro bụi đại điểm ngoại không khác tật xấu. Ăn, nàng còn hảo, chính là mặt sau sáu người rơi xuống vẻ mặt hôi, cho nên kia tro bụi thật sự không phải giống nhau đại a. Nhưng những lời này không ai dám đối Lâm Thanh Uyển nói, đều cam chịu Thượng Minh Kiệt lý do thoái thác. Lâm Thanh Uyển quét bọn họ liếc mắt một cái, không có dò hỏi tối cùng, “Ta nghe nói cành liễu ngõ nhỏ có một nhà bò cạp dê làm được ăn rất ngon, chúng ta giữa trưa ăn cái kia.” Bảy người đều là ánh mắt sáng lên. “Các ngươi sáu người nếu là đi nhớ rõ gọi người đóng gói đưa một phần đến Tứ hoàng tử phủ,” Lâm Thanh Uyển nói xong phía dưới nói, “Ta trong chốc lát mang Ngọc Tân ra cửa thăm bạn.” Lư Thụy liền có chút thất vọng, xem ra là cọ không được com. Đãi Lâm Thanh Uyển cô chất hai đến Tứ hoàng tử phủ

khi, bên trong đã náo nhiệt một mảnh, một đám hài tử chính vây quanh nhà chính truy đuổi đứa giỡn, nhìn đến hai cái mỹ nhân tiến vào, Ngũ hoàng tử trực tiếp giống cái tiểu đạn pháo giống nhau xông tới, Lâm Ngọc Tân tay mắt lanh le ở hắn vọt tới cô cô trong lòng ngực trước túm chặt hắn cổ áo...Ngũ hoàng tử bị một lặc, cũng không tức giận, thấy Lâm Ngọc Tân lớn lên cũng đẹp, xoay người muốn ôm trụ nàng.Tú hoàng tử vẻ mặt hắc tuyến, vài bước tiến lên một phen từ Lâm Ngọc Tân trong tay đem người xách lại đây, “Lão ngũ, ngươi lại hồ nháo ta liền đem ngươi đưa trở về.”“Không cần, ta không cần trở về.” Ngũ hoàng tử an tĩnh không ít, tròng mắt xoay chuyền nói: “Ta, ta chính là tướng cùng Tam tỷ cùng đại chất nữ thân cận thân cận.”Lâm Thanh Uyển là Đế hậu nghĩa nữ, ở hoàng thất nếu luận đứng hàng, đó chính là hành tam.Nàng sắc mặt vì hắc, nhẫn nhịn, rốt cuộc không đuổi tay vặn lỗ tai hắn, lại mỉm cười cảnh cáo nói: “Ngũ điện hạ, phi lễ là một kiện rất nguy hiểm sự, nhẹ thì đứt tay đứt chân, nặng thì bỏ mạng nga.”Ngũ hoàng tử cười hì hì nói: “Tam tỷ cũng cùng nhị tỷ giống nhau làm ta sợ, ta chính là thích mỹ nhân, muốn cùng các nàng thân cận thân cận mà thôi, các nàng cũng đều là tự nguyện, như thế nào sẽ nguy hiểm đâu?”Tú hoàng tử liền nhịn không được chụp một chút hắn đầu, “Ngươi năm nay mới bao lớn? Cho ta thành thật chút!”Ngũ hoàng tử năm nay thật tuổi chín tuổi rưỡi, tuổi mụ mười một, chính là lại có rõ ràng yêu thích.Lâm Thanh Uyển dắt quá lớn tung một hơi Lâm Ngọc Tân, vỗ vỗ tay nàng nói: “Đi cái ngươi mấy cái biểu đệ nhóm chơi.”Ngăn cách Ngũ hoàng tử cùng nàng.Ngũ hoàng tử tiếc hận nhìn Lâm Ngọc Tân rời đi, sờ sờ cổ nói: “Tam tỷ, đại chất nhi tay kính nhi cũng thật đủ đại, ta cổ có điểm đau, ngươi, ngươi làm bên cạnh ngươi cái kia nha đầu cho ta thổi thổi đi.”Rốt cuộc không dám để cho Lâm Thanh Uyển thổi.Bạch Phong rụt rụt cổ, cúi đầu nhìn chính mình mũi chân.Lâm Thanh Uyển liền cười cười, duỗi tay túm chặt hắn cổ áo cười nói: “Dùng cái gì nha đầu a, Tam tỷ tới cấp ngươi thổi a.”Ngũ hoàng tử liền run lên một chút, đang muốn cự tuyệt đã bị Lâm Thanh Uyển một phen kéo vào đi.Ngũ hoàng tử nã ma ma nhìn khẽ nhíu mày, đang muốn ngăn cản đã bị Tú hoàng tử lạnh lùng mà định liếc mắt một cái.Lão ngũ này hư thói quen vẫn là đên nhân lúc còn sớm sửa đúng lại đây, nếu là mặc kệ hắn mẫu phi như vậy dung túng hắn, lại quá mấy năm không được hại nước hại dân? Lâm Thanh Uyển đã phát hỏa nhi, trực tiếp đem người túm tiến nội thất, trưởng công chúa đang cùng Tú hoàng tử phi nói chuyện, thấy nàng vòng qua bình phong tiến vào liền quay đầu cười hỏi, “Ở bên ngoài nói cái gì trì hoãn lâu như vậy?”Nhìn đến trên tay nàng kéo người, không khỏi nhíu mày, “Như thế nào, lão ngũ lại chọc ngươi?”Lâm Thanh Uyển trên mặt không thấy một chút sắc mặt giận dữ, cười nói, “Không có, Ngũ đệ cổ đau, ta cho hắn thổi thổi, thuận tiện cùng hắn nói chuyện tâm.”Trên tay lại một chút cũng không khách khí, trực tiếp đem người túm đến bên cạnh trên giường

ngồi xuống.Trưởng công chúa cùng Tú hoàng tử phi đều có chút kinh ngạc.Tuy nói Lâm Thanh Uyển là Đế hậu nghĩa nữ, nhưng nàng vẫn luôn khách sáo thủ lẽ, rất ít lấy huynh đệ tỷ muội đứng hàng gọi người, nhiều này đây thần thân phận tôn xưng bọn họ.Lại xem nàng trong mắt giận tái đi, hai người liền biết lão ngũ đây là chọc mao nàng.Ngũ hoàng tử cũng đã nhận ra, bất quá hắn không hướng trong lòng đi, mà là chắp tay liền phải chắp tay thi lễ xin khoan dung, Lâm Thanh Uyển lại kéo ra hắn cỗ áo, cười hỏi, “Nơi nào đau, ta cho ngươi thổi thổi.”Ngũ hoàng tử nhịn không được sắc đầm bao thiên do dự một chút, sau đó vuốt cổ nói: “Nơi này đau, mới kêu cỗ áo thịt chặt, đại chất nữ đối ta cái này thúc thúc cũng quá không ôn nhu.”Phòng trong mọi người liền thấy Lâm Thanh Uyển vươn tay đi sờ cổ hắn, toàn không khỏi mở to hai mắt nhìn, nhất thời kinh tung nhìn Ngũ hoàng tử cổ, sợ Lâm Thanh Uyển một cái kích động liền đem hắn bê gãy.Lâm Thanh Uyển lại không chiết, thậm chí cũng chưa véo một chút, mà là xoay người từ run rẩy tay cung nữ trong tay tiếp nhận thuốc mỡ, một bên hướng hắn trên cổ mặt một bên nói: “Ngươi biết ta vì cái gì nói phi lễ sẽ nguy hiểm sao?”“Tam tỷ yên tâm, ta không phi lễ, ta thích mỹ nhân khẳng định là phải đối phó cam tâm tình nguyện, lần này là ngoài ý muốn,” Ngũ hoàng tử cười nói: “Ta này không phải thấy Tam tỷ cùng đại chất nhi quá kích động, cho nên mới nhào qua đi sao, cũng không nghĩ tới đại chất nữ dám đối với ta động thủ.”“Ngươi quá nhanh, ngươi đại chất nữ nhưng không thấy rõ ngươi là ai, chính là ta cũng chưa thấy rõ đâu.”Lâm Thanh Uyển đổi hắn ôn nhu cười, “Mắt công là ngươi đại chất nữ, không thấy rõ cũng liền túm một chút, này nếu là ở bên ngoài ngươi dám như vậy phác lại đây, ta đây bên người hộ vệ chỉ sợ là trực tiếp rút dao chém, ngươi nói đây là không phải rất nguy hiểm?”Ngũ hoàng tử sững sót, đây là ở uy hiếp hắn?“Bất quá đây đều là nhẹ,” Lâm Thanh Uyển ôn nhu nói: “Ngươi là hoàng tử, bên người mang theo người, người ngoài nhất thời nhận không ra, các ngươi vừa báo danh hào cũng liền giải trừ hiểu lầm, cho nên này bên ngoài nguy hiểm đảo không sợ, sợ là sợ phương diện này nguy hiểm.”Đang ngồi ở bình phong bên ngoài cùng trưởng công chúa hai cái nhí tử cùng Tú hoàng tử nữ nhi chơi Lâm Ngọc Tân bùi môi, tiếp tục cùng bọn họ chơi.Ngũ hoàng tử hỏi, “Bên trong có cái gì nguy hiểm?”Tú hoàng tử thấy bọn họ giao lưu đến còn tính hữu hảo, liền vén lên áo choàng ở một bên ngồi xuống, yên lặng mà nhìn.Trưởng công chúa cùng Tú hoàng tử phi cũng vĩnh tai nghe.Lâm Thanh Uyển liền hỏi, “Ta xem ngươi như vậy thích mỹ nhân, vậy ngươi hiện tại khẳng định cũng hiểu giao phối đi?”Tú hoàng tử một ngụm thủy liền phun tới, nhịn không được kịch liệt ho khan lên.Trưởng công chúa ngạc nhiên, sau đó liền nhịn không được che mặt không tiếng động cười to, giao phối, đây là đương lão ngũ là súc sinh sao? Ngũ hoàng tử nghẹn đỏ mặt, hắn rốt cuộc tuổi còn nhỏ, loại sự tình này có

thể làm không thể nói, nói ra vẫn là thực cảm thấy thận, bởi vậy đứng dậy nói: “Tam tý, ngươi đừng vội nhục nhã ta.” Lâm Thanh Uyển liền thu tay lại nghiêm mặt nói: “Như thế nào là nhục nhã ngươi? Giao phái là thiên tính, cũng là tự nhiên trung đại sự, thế gian vạn vật là như thế tồn tại? Còn không phải là sinh sản sao?” Lâm Thanh Uyển túm người một phen, nghiêm túc nói: “Ngồi xuống nghiêm túc nghe, ta cùng với ngươi là nghiêm túc tham thảo, cũng không phải là vì nhục nhã ngươi.” Ngũ hoàng tử hoài nghi nhìn nàng. Lâm Thanh Uyển ngẩng đầu bằng phẳng xem hắn, nói: “Động vật giao phái là thiên tính, là vì sinh sản, nhân loại liền phải phúc tạp đến nhiều, bởi vì chúng ta có lý trí, có tư tưởng, có thể ước thúc tự thân, thu liêm dục vọng, đây là người cùng động vật lớn nhất khác nhau.” “Ta nói ngươi nguy hiểm là bởi vì ngươi hiện tại tuổi còn nhỏ, không hiểu đến tự hạn chế, cũng không hiểu được thu liêm chính mình dục vọng, ta hỏi ngươi, ngươi biết giống nhau động vật tho mệnh có bao nhiêu trường?” Ngũ hoàng tử nghe được sững sốt sững sốt, hỏi ngược lại: “Ta như thế nào biết?” Lâm Thanh Uyển liền thở dài nói: “Ngươi như thế nào cái gì cũng không biết a, ngươi tiên sinh nhóm là như thế nào giáo của các ngươi?” Lục hoàng tử trộm lưu tiến vào, vanh tai nghe. “Truyền thuyết người là từ con khỉ diễn biến mà đến, mà con khỉ tho mệnh giống nhau là hai mươi năm, cầu tho mệnh ở mươi tám năm tả hữu, mươi lăm năm tả hữu, ngươi xem, chúng nó đều sống được so người đoán đến nhiều, biết vì cái gì sao?” Ngũ hoàng tử ngơ ngác lắc đầu. Lâm Thanh Uyển liền đổi hắn nhe răng cười nói: “Bởi vì bọn họ không có tư tưởng, bọn họ không hiểu thu liêm dục vọng, không hiểu khắc chế, lại càng không biết dưỡng sinh.” Lâm Thanh Uyển dùng một loại thực tiếc hận ánh mắt nhìn Ngũ hoàng tử nói: “Ngươi năm nay tính tuổi mụ đi cũng mới mươi một, ngươi biết nam tử giống nhau cái gì tuổi tác thành thân tốt nhất sao?” Ngũ hoàng tử do dự nói: “Mười sáu?” Lâm Thanh Uyển hơi hoi mỉm cười nói: “Cập quan.” Nàng chỉ Tứ hoàng tử nói: “Ngươi từ ca thành thân tính sớm, nhưng cũng qua mươi tám tuổi, ngươi hỏi hắn vài tuổi khai huân.” Tứ hoàng tử nhịn không được mặt đỏ lên, ho khan nói: “Tam muội!” Lâm Thanh Uyển lại đạm cười nói: “Tứ ca, hôm nay chúng ta chỉ nói khoa học, ngươi muốn khách quan đối đãi lưỡng tính, đây cũng là vì giáo hảo Ngũ đệ sao.” Tứ hoàng tử phi cũng mặt đỏ lên, quay đầu liếc mắt một cái trưởng công chúa, thấy nàng hùng thú bùng bùng nghe, liền cũng ngồi không nhúc nhích, nàng cũng muốn nghe xem Lâm Thanh Uyển là nói như thế nào. Ngũ hoàng tử ánh mắt đảo qua trưởng tỷ cùng tứ hoàng tử cập phòng trong động đảo nha đầu bà tử, thấy các nàng sắc mặt trán định, liền quả thực cho rằng việc này bình thường, vì thế cũng ánh mắt sáng ngời nhìn chằm chằm hắn tú ca hỏi, “Tứ ca, ngươi rốt cuộc vài tuổi khai trai?” Tứ hoàng tử sắc mặt đỏ bừng, đang muốn tức giận, lại thấy Lâm Thanh Uyển ánh mắt nhàn nhạt nhìn hắn, hắn trong lòng

lửa giận một đòn, nhấp nháp miệng nói: “Thành thân khi.” Ngũ hoàng tử liền mở to hai mắt nhìn, vẻ mặt không tin. Trưởng công chúa liền cầm lấy quả táo tạp hăn, “Thu hồi kia phó xuân bộ dáng, cho rằng đều cùng người giống nhau a.” Lâm Thanh Uyển liền gật đầu nói, “Vừa lúc, vậy người xem người tú ca thân thể như thế nào?” “Hảo!” Ngũ hoàng tử liếc hăn tú ca liếc mắt một cái, ngày hôm qua hăn mới ăn hăn tú ca một chân, nhưng đau. Lâm Thanh Uyển liền nói: “Quay đầu lại làm người tú ca cho người tìm mây cái sắc quý, sớm liền xen lẫn trong phong nguyệt trung người cho người xem xem, người đối lập một chút.” Nàng ánh mắt dời xuống, ý vị thâm trường nói: “Ta xem y thư thương nói, một giọt tinh một giọt huyết, còn tuổi nhỏ liền không biết khắc chế, đó là ở tiêu hao quá mức chính mình tinh huyết, hiện tại người nhưng thật ra cảm thấy sức sống bắn ra bốn phía, đối đãi người qua 25...” Lâm Thanh Uyển tâm tắc nói: “Người tuổi so với ta tiểu nhiều như vậy, tỷ tỷ nhưng không hy vọng người đi ở ta phía trước a.” Ngũ hoàng tử minh bạch, đây là tới hù dọa hăn. Hăn nhảy dựng lên nói: “Tam tý, ta còn không phải là muôn ôm một chút người cùng đại chất nữ sao, người không cần phải như vậy trả thù ta đi? Hừ, biết các người đại nhân chơi không dậy nổi, ta không cùng các người chơi là được.” Dứt lời nhắc chân liền ra bên ngoài hướng. Tứ hoàng tử hung hăng mà chau mày, làm người theo sau. Lâm Thanh Uyển cười lạnh, quay đầu hỏi Tứ hoàng tử, “Lần trước thấy hăn tuy háo sắc lại không vội sắc, lúc này mới mấy ngày không thấy như thế nào cứ như vậy?”

Chương 262: Điều tra

Tú hoàng tử rũ xuống đôi mắt không nói chuyện, lại đem lời này ghi tạc trong lòng, tính toán trở về cản thận tra một tra. Hắn Ngũ đệ... Tú hoàng tử trong lòng có chút bất đắc dĩ, lão ngũ cùng lão lục kém không lớn, đều thực nghịch ngợm, nhưng hoàng gia hài tử liền không có không nghịch ngợm. Chính là đại ca, khi còn nhỏ cũng là lên cây xuống nước làm àm ī, phụ hoàng đau hãi tử, mẫu hậu lại khoan dung, cho nên bọn họ này một thé hệ hoàng tử sinh hoạt thật sự thực tự tại. Lão ngũ tuổi còn nhỏ khi còn không hiện, hắn chính là thích xinh đẹp đồ vật, tỳ như xinh đẹp quần áo, xinh đẹp châu ngọc, xinh đẹp cung nữ... Hắn tuổi tác tiểu, liền tính chỉ nguyễn làm xinh đẹp cung nữ ôm các đại nhân cũng chỉ đương chê cười giống nhau xem, cũng không hướng trong lòng đi. Mỗi năm lão ngũ cho đại gia công hiến cười liêu nhiêu nhất. Nhưng theo tuổi tăng trưởng, loại này khi còn bé đáng yêu cùng buồn cười liền biến thành háo sắc cùng đáng giận. Từ năm trước bắt đầu, lão ngũ liền thông suốt, bắt đầu lôi kéo xinh đẹp cung nữ động tay động chân, cũng may cũng chưa nháo ra đại sự tới. Nhưng phụ hoàng luôn luôn chú ý hoàng tử giáo dục, lão ngũ loại này hành vi cẩn bản không giấu trụ phụ hoàng, năm trước trừ tịch phụ hoàng đã ra tay tàn nhẫn giáo huấn quá một lần, bắt quá trước mắt xem ra, hiệu quả cực nhỏ. Muốn Lâm Thanh Uyển nói, này đâu chỉ là hiệu quả cực hơi a, đứa nhỏ này rõ ràng là làm trầm trọng thêm. Trước kia Ngũ hoàng tử cái dạng gì nàng không biết, nàng lần đầu tiên vào cung thấy hắn khi còn bình thường, lần thứ hai đại gia hồn đến có chút chín, hắn liền thường thường thăng lăng lăng nhìn chằm chằm người xem. Ngày từ đầu nàng chỉ đương hắn là tiểu hài tử tò mò, ai biết kia phá trong óc tưởng thứ gì? Vẫn là sau lại một lần Lâm Ngọc Tân tiến cung chơi, tiểu tử này thế nhưng sắc đam bao thiên muồn cùng Lâm Ngọc Tân chơi chơi trốn tìm. Lâm Thanh Uyển vốn đang không biết, nghĩ bọn họ tuổi kém không lớn, nhưng thật ra có thể cùng nhau chơi, vẫn là Chung Như Anh ra tay nàng mới biết được tiểu tử này có háo sắc tật xấu, tưởng thừa dịp chơi trốn tìm chiếm người tiện nghi. Nhưng khi đó, hắn trong mặt sắc càng nhiều là thường thức, mà không giống hiện tại, thế nhưng hạ lưu đi lên. Một cái quyền cao chức trọng, thân phận cao quý

háo sắc đồ đệ có thể so mãnh thú nguy hại còn đại, lúc này không ngay ngăn lại đây, về sau còn không biết phải có bao nhiêu người xui xéo đâu. Cho nên Lâm Thanh Uyển nhắc nhớ Tú hoàng tử nói: “Tú ca, ta xem vẫn là làm phụ hoàng đem hắn bên người người thanh mêt thanh, không được liền ném đến trong quân rèn luyện một đoạn thời gian đi.” Ném đến trong quân đội, một đám đại lão gia ngốc tại cùng nhau, xem hắn còn như thế nào sắc đám bao thiêng. Tú hoàng tử như suy tư gì nói: “Tự đại hoàng huynh chết trận sa trường cùng Tam hoàng huynh ở trên chiến trường bị thương đôi mắt sau, phụ hoàng liền không quá tưởng đem chúng ta huynh đệ mấy cái phái đến trong quân.” Năm nay sở dĩ sê phái Nhị hoàng tử đi Nam chinh trong quân là bởi vì hoàng đế muôn tạo hắn ở trong quân uy tín, làm cho hắn về sau tiếp nhận ngôi vị hoàng đế. Dù vậy, Nhị hoàng tử cũng chủ yếu tại hậu phương chỉ huy, cũng không ra tiền tuyến, bị bảo hộ đến kín không kẽ hở. Nói đến cùng, hoàng đế cũng sợ con của hắn lại chiết ở trên chiến trường. Chính là cuối cùng Nhị hoàng tử không thua ở trên chiến trường, lại thua ở phía sau. Tú hoàng tử như vậy tưởng tượng, trong lòng càng là cẩn thận, nhị ca mắt thấy là có thể phong làm Thái Tử, vẫn là đó, có thể thấy được thể sự vô thường. Về sau hắn muôn càng thêm cẩn thận, không gọi người bắt lấy nhược điểm, mà biện pháp tốt nhất chính là tam tinh ngô thân, tận lực thiêu phạm sai lầm, nhược điểm tự nhiên cũng liền ít đi. Lâm Thanh Uyển không biết Tú hoàng tử đã suy nghĩ nhiều như vậy, nàng chân thành mời trưởng công chúa nói: “Điện hạ nếu là ở kinh thành ngốc ni, không bằng cùng ta đi Giang Nam đi một chút?” Trưởng công chúa ý động, lại đang nghe đến bình phong sau bọn nhỏ tiếng cười khi lắc đầu cự tuyệt, “Sớm mấy năm ta có lẽ liền ứng, hiện tại lại không được.” Nàng chỉ vào bên ngoài cười khổ nói: “Mang theo này hai hài tử, ta chỉ sợ chỗ nào đều đi không được.” Lâm Thanh Uyển tỏ vẻ lý giải, thời đại này hài tử tỉ lệ chết non rất cao, đại nhân đều có khả năng bởi vì khí hậu không phục người chết, huống chi hài tử? Nàng mang theo Lâm Ngọc Tân không phải là tùy thân mang theo Từ đại phu sao? Trưởng công chúa cũng biết, lần này từ biệt, không biết khi nào mới có thể lại gặp nhau, nàng đáy lòng có chút buồn bã nói: “Ta liền thường tưởng, người nếu là cùng chim chóc giống nhau có hai cánh, muôn thấy thân bằng, hai cánh mở ra, ngắn thì ngày đó, lâu là ba bốn ngày liền cũng gặp được, nơi nào dùng đến như chúng ta giống nhau phiền não?” Lâm Thanh Uyển sững sốt, sau đó liền cười nói: “Có lẽ tương lai thực sự có như vậy một cái đồ vật, người tuy không thể sinh ra hai cánh, lại có thể mượn dùng vật phẩm bay lượn đâu? Người cũng không có bốn chân, không cũng ngự mã lái xe, nhường ra tạo thuận lợi rất nhiều sao? Tương lai nói không chừng người đi ra ngoài so chim chóc còn muôn mau đâu.” Tú hoàng tử phi liền nhịn không được cười, “Tam muội như thế nào cũng cùng trưởng tỷ giống nhau ái kỳ tư, những lời này đều có

thể biến thành chí dì chuyện xưa.”Bình phong ngoại chính bồi biếu đệ biếu muội nhóm chơi Lâm Ngọc Tân kiêu ngạo nhường mày, so chim chóc phi đến mau tính cái gì chí dì chuyện xưa, nàng cha còn ở trên trời đâu, nếu trên đời có quỷ hồn, tự nhiên cũng là có thần tiên, đây mới là chí dì chuyện xưa đâu.Mấy cái hài tử cũng nghe tới rồi bên trong đối thoại, nhỏ giọng hỏi lớn tuổi nhất Lâm Ngọc Tân, “Lâm biểu tỷ, người sẽ phi sao?”Lâm Ngọc Tân nghĩ nghĩ, chém định chặt sắt gật đầu nói: “Sẽ!”Mấy cái hài tử “Oa” một tiếng, đang muốn té hỏi, Phó Minh liền lặng lặng lặng từ bên ngoài chạy vào cùng hắn nương cáo trạng, “Mẫu thân, Ngũ cữu cữu muốn bò tường đi ra ngoài!”Trưởng công chúa hơi hoi nhíu mày, quay đầu đối Tú hoàng tử nói: “Lão ngũ thật là càng ngày càng kỳ cục.”Tú hoàng tử cũng vội vàng đứng dậy, “Ta đi xem, các ngươi trước ngồi.”Thấy trừ bỏ hắn hoàng tử phi lo lắng đứng dậy ngoại, mặt khác hai người đều an tọa bất động, hoàn toàn không có cùng lên đi gấp ý tú, liền biết chính mình tự mình đa tình, hắn ho nhẹ một tiếng, bước nhanh ra bên ngoài đi.Ngũ hoàng tử đang ngồi ở trên tường vây, chính là hai bên đều vây quanh người, hắn căn bản không thể đi xuống, cho nên chỉ có thể không được người tới gần.Hắn kêu la nói: “Các ngươi đều khi dễ ta, ta không cần lưu lại nơi này, ta muốn đi ra ngoài, các ngươi phóng ta đi ra ngoài, chẳng lẽ các ngươi can đảm cầm tù hoàng tử?”Tú hoàng tử lại đây khi vừa lúc nghe thế một câu, tức khắc giận dữ, “Ngũ đệ!”Ngũ hoàng tử nhìn đến tú ca, lập tức rụt một chút cổ, hắn lầm bẩm nói: “Ta, ta chính là nghĩ ra đi!”“Ngươi nghĩ ra đi ta không ngăn cản ngươi, chỉ là ta mang ngươi ra tới, ta cần phải đem ngươi đưa về trong cung đi.”Ngũ hoàng tử nhấp miệng, ngồi ở trên tường bất động.“Ngươi cho ta xuống dưới!”Ngũ hoàng tử đôi mắt hàm nước mắt, nghẹn nửa ngày sau nói: “Ta không cần hồi cung!”Tú hoàng tử cái trán gân xanh nhảy hỏi, “Ngươi vừa không lưu tại ta nơi này, cũng không trở về cung, vậy ngươi muốn đi nơi nào?”Ngũ hoàng tử nghĩ nghĩ, phát hiện hắn thật đúng là không địa phương khác nhưng đi.Cùng Nhị hoàng tử Tú hoàng tử bất đồng, hai người bọn họ đã ra cung khai phủ, có thể tự do xuất nhập cung đình, đôi bên ngoài hảo ngoạn địa phương quen thuộc.Hắn cùng tiểu lục lại còn chưa thành niên, một năm đều khó được ra tới một lần, ra tới cũng phần lớn là đến Nhị hoàng tử phủ cùng Tú hoàng tử phủ, hoặc là trưởng công chúa phủ chơi đùa, rất ít có thể ra hoàng thành cùng nội thành.Này nhất thời, hắn thật đúng là không biết muốn đi đâu nhỉ chơi.Ngũ hoàng tử ưu thương nhìn hắn ca, thấy hắn ca trên mặt càng ngày càng không kiên nhẫn, cuối cùng chỉ có thể bi phẫn nói: “Ta không thể đi xuống!”Tú hoàng tử chịu đựng lửa giận làm người đem hắn xách xuống dưới, giơ giơ lên tay, rốt cuộc không đánh tiếp, bất quá rồi lại một lần túm chặt người cổ áo đi phía trước kéo, “Cùng ta trở về.”Ngũ hoàng tử bi phẫn, “Ta quần áo thật sự phải bị túm hỏng rồi.”Tú hoàng tử tính toán cùng hắn hảo hảo tán gẫu một chút, “Lão ngũ,

ngươi lúc trước nhưng không như vậy, ngươi nói cho ta, những cái đó lung tung rối loạn đồ vật đều là ai dạy ngươi?" Ngũ hoàng tử trừng mắt, "Ta vẫn luôn đều như vậy, là các ngươi thay đổi, ta trước kia như vậy các ngươi cũng chưa mắng ta, vì cái gì hiện tại lại mắng ta?" Tú hoàng tử một nghẹn nói: "Ngươi đã lớn lên, như thế nào có thể cùng khi còn bé giống nhau, huống chi ngươi hiện tại càng ngày càng quá phận, nơi nào cùng trước kia giống nhau?" "Ngươi trước kia..." Tú hoàng tử dừng một chút, lời nói ở bên miệng tha hai vòng, rốt cuộc nói không nên lời. Ngũ hoàng tử trừng mắt nhìn mặt ép hỏi, "Ta trước kia làm sao vậy, ngươi nhưng thật ra nói a?" Ngươi trước kia nào có như vậy hạ lưu, gấp phải một cái xinh đẹp, bất luận tôn ti liền dám ra tay đùa giỡn. Tú hoàng tử trầm khuôn mặt xem hắn, cuối cùng thật sự là nói không nên lời, chỉ có thể đem người kéo trở về. Bởi vì có Ngũ hoàng tử ở, lúc này đây "Cả nhà tụ hội" rốt cuộc không viên mãn. Bất quá Tú hoàng tử cùng trưởng công chúa cuối cùng là chú ý tới Ngũ hoàng tử dị trạng, mới tiến đi Lâm Thanh Uyển cô chắt liền lập tức hồi cung đi tường tra. Ngũ hoàng tử mẹ đẻ vị phân cũng không cao, ở trong cung không nhiều ít quyền thế, trưởng công chúa tìm Hoàng Hậu, Tú hoàng tử tắc trực tiếp tìm hoàng đế, hai vị đại lão đồng loạt ra tay, lập tức liền đem Ngũ hoàng tử này nửa năm qua sự tra xét cái đẽ rót. Chẳng qua hoàng đế cùng Hoàng Hậu trọng điểm điểm rốt cuộc không giống nhau, Hoàng Hậu đem Ngũ hoàng tử mẹ đẻ Âu tàn gọi tới răn dạy, trực tiếp làm người ở cửa quỳ một ngày. Thẳng đến Lâm Thanh Uyển cùng Lâm Ngọc Tân bái biệt xong Hoàng Đế Hoàng Hậu ra cung khi nàng còn quỳ gối Khôn Ninh Cung ngoại, cả người lung lay sấp đổ, sắc mặt trắng bệch. Lâm Ngọc Tân cùng Lâm Thanh Uyển sắc mặt đều không thể nào hảo, dù sao cũng là lần đầu tiên nhìn thấy như vậy sự. Chờ cô chắt hai ra hoàng cung, Hoàng Hậu lúc này mới đem Âu tàn kêu tiến điện, lạnh lùng thốt: "Ngươi nếu không thể giáo hảo Ngũ hoàng tử, vây cấp khác phi tàn giáo dưỡng. Bệ hạ chỉ có này mấy cái con nỗi dõi, có thể lớn như vậy đã là gian nan, các ngươi lại còn muốn đem người hướng phế dưỡng!" Âu tàn sắc mặt càng thêm trắng bệch, dập đầu cầu xin nói: "Nương nương, thiếp thân trở về sau nhất định nghiêm thêm quản giáo, lại không dám làm Ngũ hoàng tử phạm sai làm." Hoàng Hậu lạnh lùng thốt: "Ngũ hoàng tử không phạm sai làm, chẳng qua là ngươi cho hắn kia mấy cái nô tài đem người dẫn hỏng rồi bã." Thấy Âu tàn vẫn là run lẩy bẩy, hiền nhiên không nghe minh bạch nàng ý tú, Hoàng Hậu liền không khỏi một san, phát tay nói: "Tính, ta cùng với ngươi nói chuyện này để làm gì? Người tới, đem Âu tàn đưa trở về, cẩm đoán ba tháng, phạt bồng nửa năm, ai cũng không chuẩn đi thăm." "Là!" Cung nhân lúc này mới tiến lên đỡ Âu tàn rời đi. Hoàng Hậu nhìn hắn rời đi bóng dáng, đau đầu đỡ trán nói: "Ngu xuẩn, lão ngũ như thế nào liền quán thượng như vậy một cái nương?" "Nương nương, ngại đã tận lực, ta xem khiến cho bọn

họ lăn lộn đi thôi,” bên người cung nữ khuyên nhủ: “Ngài hà tất vì bọn họ hao tâm tổn sức.” Hoàng Hậu liền ngẩng đầu lạnh lùng mà nhìn nàng một cái, cung nữ hoảng sợ, cúi đầu lui hai bước.“Về sau nói như vậy không cần lại kêu bốn cung nghe thấy, bốn cung là Hoàng Hậu, giáo dưỡng con vua vốn chính là bốn cung chức trách!”Cung nữ đâu càng thấp, “Là!”

Chương 263: Bé chính

Trừ bỏ thân sinh hài tử, Hoàng Hậu cũng chỉ tự mình nuôi nấng quá lớn hoàng tử, nhưng nàng đối với vị hoàng tử đều cũng không tệ lấm, ít nhất cùng các đời lịch đại Hoàng Hậu so sánh với, nàng khoan dung rất nhiều. Trừ Đại hoàng tử ngoại, mặt khác hoàng tử đều là bọn họ mẹ đẻ tự mình nuôi nấng, Hoàng Hậu rất ít nhúng tay, để tránh khiến cho tranh đấu. Nhưng này không ý nghĩa nàng liền một chút cũng mặc kệ. Hoàng tử quá mức hờ nhão, nàng cũng là sẽ ra tay. Tỷ như Ngũ hoàng tử, mấy năm nay hắn càng ngày càng ăn chơi trác táng, Hoàng Hậu cũng phái người dạy dỗ quá hắn, chính mình cũng răn dạy quá, từng có hiệu quả, chỉ là một đoạn thời gian mặc kệ, đứa nhỏ này liền lại phạm. Phía trước còn tưởng rằng hắn tính xấu khó sửa, lần này cẩn thận một tra mới biết được lại là có người dẫn hắn học cái xấu. Lại nói tiếp đều là Âu tàn sai, đưa đến nàng nhi tử bên người người đều dám không cẩn thận, mẫu tử ở tại cùng cái trong cung điện đều có thể gọi người đem hài tử hướng tà đạo thượng dẫn, này không phải xuẩn là cái gì? Nếu nói Hoàng Hậu là hận Âu tàn không để bụng, làm cung nhân đem Ngũ hoàng tử dạy hư, kia hoàng đế chính là hận Tống Tinh bắt tay duỗi quá dài, hai nước giao chiến, hắn cái này hoàng đế cũng chưa nghĩ tới phải đối Đại Sở hoàng tử xuống tay, hắn khen ngược, một cái Sở Quốc ngoại thích dám phái người châm ngòi con hắn, quả thực là buồn cười. Nhà hắn lão ngũ năm nay còn không có mãn mươi tuổi đâu! Sau đó chính là đối Âu tàn phẫn nộ, hắn không bắt bé là bởi vì quốc sự bận rộn, hai ngày có một ngày thấy không hài tử, nàng mỗi ngày cùng hài tử cùng ở một dưới mái hiên, hắn bên người người lại là nàng tự mình chọn lựa an bài, như thế nào nàng cũng không biết? Hoàng đế cùng Hoàng Hậu cùng nhau sinh khí, dứt khoát liền Lục hoàng tử bên người người đều cấp thay đổi, cái này làm cho Lục hoàng tử mẹ đẻ Lưu tàn oán giận không thôi. “Ngũ hoàng tử bên người cung nhân dẫn hắn học cái xấu, nhà của chúng ta tiêu lục bên người người lại thành thật, dựa vào cái gì cũng đổi?” “Nương nương yên tâm hảo, tuy là đổi đi, đãi ngộ lại hoàn toàn không giống nhau, Ngũ hoàng tử bên người những người đó đều bị kéo đến Thận Hình Tư, điện hạ bên người lại là bình điều hoặc lên chức đến nó chỗ, này mặt trong mặt ngoài toàn không

giống nhau.”Lưu tần trong lòng lúc này mới dễ chịu chút, bất quá tái kiến Au tân vẫn là không sắc mặt tốt, bởi vì nàng cũng bị tai bay vạ gió, liên tiếp vài thiền hoàng sau cũng chưa cho các nàng này đó phi tần sắc mặt tốt xem.Luôn luôn bình thản Đại Lương hậu cung không khí khẩn trương lên, các phi tần toàn căng thẳng da sinh hoạt, nhưng cùng các nàng so sánh với, Ngũ hoàng tử quả thực là sinh hoạt ở nước sôi lửa bỗng bên trong.Hắn còn không phải là đi từ ca gia làm khách khi tướng bôn qua đi ôm một chút Tam tỷ cùng đại chất nữ sao, như thế nào liền dẫn ra tới nhiều chuyện như vậy? Đầu tiên là bị xách đến phụ hoàng trước mặt huấn một đốn, sau đó tẩm cung đã kêu người cấp sao, hắn tu tàng các loại trân quý bản tranh vẽ cùng thư tịch đều bị phiên ra tới, nhất đến hắn tâm cung hầu cùng cung nữ đều bị quan vào Thận Hình Tư.Kia cung nữ còn chưa tính, chỉ là hắn mẫu phi nhà mẹ đẻ dòng bên thân thích, trừ bỏ nói chuyện dễ nghe, lớn lên còn hành ngoại cũng không khác sở trường, nhưng cung hầu lại là bồi hắn từ nhỏ lớn lên, ngày thường hắn nâng giường mắt da đổi phương liền biết hắn muốn làm cái gì tri kỷ nô tài, hắn bị bắt đi, về sau hắn dùng ai đều không thuận tay a.Nhưng mà này đều chỉ là vừa mới bắt đầu.Phụ hoàng cùng mẫu hậu một lần nữa cho hắn phái một bát người, thật là thật là đáng sợ, trời còn chưa sáng hắn đã bị kéo lên đọc sách.Hắn lúc trước cũng thần đọc, nhưng chưa bao giờ có sớm như vậy được không?Đáng sợ nhất chính là, hắn không thể lại xem trước kia thoại bản cùng tập tranh, hắn khó khăn vơ vét tới vài thứ kia bị một phen hỏa toàn thiêu.Không hai ngày, Ngũ hoàng tử liền biết này không phải đáng sợ nhất, đáng sợ nhất chính là hắn từ ca dẫn hắn đi xem người cùng đồ vật.Hoàng đế rốt cuộc vẫn là đã biết Tứ hoàng tử phủ phát sinh sở hữu sự, nghe nói lão ngũ còn dám đối Lâm Thanh Uyển động tay động chân khi, hoàng đế tức giận đến râu đều nhêch lên tới.Hiện mới mười tuổi liền dám đối với bị chịu hoàng sủng Lâm Thanh Uyển như thế, trưởng thành hắn còn sẽ sợ cái gì?Tứ hoàng tử thấy phụ thân tức giận đến đôi mắt đều đỏ, sợ hắn đánh chết Ngũ đệ, vội vàng nói: “Phụ hoàng, Tam muội cũng không có hại, nàng đương trường liền huấn lão ngũ một đốn, còn dọa hù hắn đâu.”Hoàng đế hù lạnh một tiếng, vẻ mặt không tin.Tứ hoàng tử liền đem Lâm Thanh Uyển lôi kéo lão ngũ nói những lời này đó thuật lại một lần, tuy rằng hắn mặt đỏ lợi hại, nhưng vì không cho hắn cha đánh chết hắn Ngũ đệ, hắn quyết định vẫn là đúng sự thật tự thuật.Hoàng đế sắc mặt vừa chậm, sau đó như suy tư gì lên, “Ngươi đi, tìm những người này cho ngươi đệ đệ xem, cho hắn biết không biết tiết chế háo sắc là cái gì kết cục.”Dừng một chút lại nói: “Đi Thái Y Viện tuyển cái thái y đi theo, làm cho bọn họ hảo hảo đến cho hắn tốt nhất khóa.”Tứ hoàng tử:Tứ hoàng tử nhận mệnh đi.Vì thế thường lưu luyến kinh thành các thanh lâu sở quán, sắc mặt vàng như nến, thân thể gầy yếu sắc bợn quân tử biến mất mấy ngày, ân, trừ ngoài ra, còn có thường thích quan tâm chăm sóc các loại gái giang

hồ khách nhân cũng đã biến mất một đoạn thời gian.Bọn họ đều bị Tú hoàng tử thính tới rồi một cái trong viện, sau đó tìm cái trời trong nắng ấm ngày lành, Tú hoàng tử mang theo Ngũ hoàng tử đi xem bọn họ.Đi theo hai vị thái y cho bọn hắn đem xong mạch sau liền từ bọn họ sắc mặt đến bọn họ mạch tượng, các phương diện bằng chứng kỹ càng tỉ mỉ cấp Ngũ hoàng tử trình bày bọn họ thân thể trạng huống cập tương lai khả năng phát triển.Làm thái y, bọn họ vốn là am hiểu đem ba phần bệnh nói thành năm phần, hiện tại được hoàng đế ám chỉ, càng là tận hết sức lực tăng lớn người bệnh bệnh tình.Vốn đang có mười năm hảo sống người ở bọn họ trong miệng chỉ còn lại có một năm quang cảnh, bị Tú hoàng tử mời đến người vốn dĩ liền có tật xấu, hơn nữa đột nhiên bị chộp tới, trong lòng không khỏi sợ hãi, trên mặt bệnh trạng liền càng trọng.Ngũ hoàng tử, Ngũ hoàng tử đều sợ ngây người...Thư thượng chưa nói hảo sắc thương thân, còn sẽ chết a? Không phải nói đó là làm người thực thoải mái, muốn ngừng mà không được chuyện tốt sao?Tú hoàng tử nhìn hắn đệ đệ liếc mắt một cái, lại lanh hắn đi xem một cái khác trong viện người, đám kia người đều là được bệnh hoa liễu loại này bệnh đường sinh dục người.Nhìn đến những người đó trên người thối rữa bộ dáng, Ngũ hoàng tử sợ tới mức chạy ra đi hung hăng mà phun ra một hồi.Tú hoàng tử liền đi đến hắn bên người sâu kín mà thở dài: “Ngươi hiện tại biết vì sao ta cũng không dạo thanh lâu sở quán, cũng không hảo sắc túng dục đi?”Hắn lời nói thầm thía nói: “Trên đời này có mấy nam nhân không yêu sắc đẹp? Nhưng mà so sánh với sắc đẹp, trên đời này còn có rất nhiều so nó càng chuyện quan trọng.”Ngũ hoàng tử trong mắt tràn đầy sợ hãi, ngốc ngác hỏi, “Đây là phụ hoàng mặc dù giàu có thiên hạ cũng chỉ có mấy cái phi tần nguyên nhân?”Tú hoàng tử một nghẹn.Ngũ hoàng tử đều sợ ngây người, “Ta, ta còn tưởng rằng là bởi vì phụ hoàng vưu ái mẫu hậu, cho nên hậu cung phi tần mới như vậy thiêu, con vua cũng như vậy thiêu đâu, nguyên lai lại là bởi vì túng dục là cái dạng này kết cục sao?”Hắn cảm thấy hắn bị lừa, bị hắn mẫu phi lừa, càng bị thư tịch lừa, hắn bi phẫn nói: “Quả nhiên không thể tǎn tin thư.”Tú hoàng tử ho nhẹ một tiếng, không biết có nên hay không nói cho lão ngũ, bọn họ cha hậu cung không nhiều như vậy phi tần là bởi vì bọn họ cha không tham nữ sắc, đương nhiên cũng bởi vì bọn họ cha cùng mẫu hậu cảm tình thâm.Hắn gãi gãi đầu, cuối cùng quyết định vẫn là cái gì đều không nói, tính, làm hắn hiểu làm đi, chờ hắn trưởng thành, hiểu chuyện, tự nhiên cũng liên minh bạch.“Còn có một cái hạng mục, ngươi muốn hay không tham quan?”Ngũ hoàng tử run lên một chút hỏi, “Còn có cái gì hạng mục?”“Ngươi không phải tò mò sao, ta làm người kêu mấy cái cô nương tới tiếp khách, trong chốc lát ngươi đi xem.”Ngũ hoàng tử ánh mắt sáng lên, rồi răm một chút nói: “Ta liên nhin xem, không động thủ.”Tú hoàng tử liền khẽ hù một tiếng.Gọi tới cô nương đương nhiên không phải tới bồi Ngũ hoàng tử, là tới

bồi trong viện kia mấy cái sắc quỷ, Ngũ hoàng tử tránh ở một cái khác trong phòng vây xem. Tứ hoàng tử chỉ nhìn lướt qua liền rời đi, làm hắn đệ đệ xem xong rồi liền ra tối. Ngũ hoàng tử căn bản không thấy xong, thực mau liền sắc mặt trắng bệch ra tối, hắn vẻ mặt buồn nôn biếu tình, bi phẫn nói: “Thư thượng cùng họa thượng đều là gạt người, Đặng Át cũng là gạt người.” “Ngươi có phải hay không ngốc, một cái thái giám cùng ngươi nói chuyện phòng the, không lừa ngươi chăng lẽ hắn vẫn là tự mình trải qua quá?” Tứ hoàng tử nhịn không được đói hắn xuẩn đệ đệ trợn trắng mắt. “Đối nga, Đặng Át hắn, hắn là thái giám a!” Ngũ hoàng tử mỉm cười, sau đó nhảy dựng lên nói: “Ta đây vì cái gì sẽ tin hắn lời nói?” “Bởi vì ngươi xuẩn!” Ngũ hoàng tử nghẹn đỏ mặt, xoay người liền ra bên ngoài chạy, hắn quyết định năm nay không cùng hắn từ ca nói chuyện, thật là quá trát tâm. Tứ hoàng tử thở ra một hơi, vội vàng làm người đuổi theo, “Đuổi tới liền đem ngươi đưa về cung đi, nói cho phụ hoàng, sự tình thành.” Như vậy chán ghét, về sau tiểu tử này sẽ không tái phạm đi? Ngũ hoàng tử vẻ mặt bi phẫn chạy ra biệt viện, mẩn đường cái loạn chuyển, sau đó quay người lại liền đung phái Lâm Ngọc Tân. Hắn trong lòng nhịn không được vui vẻ, sau đó lại là hơi hoi nhíu mày, buồn rầu tưởng, ta còn là thích xem mỹ nhân làm sao bây giờ? Lâm Ngọc Tân cũng thấy được Ngũ hoàng tử, muốn xoay người làm bộ nhìn không thấy, nhưng hai người đều đã đối diện, nàng trực tiếp tránh ra giống như không tốt lắm đâu? Nghĩ nghĩ, nàng vẫn là túm túm Lâm Hữu tay áo, tiến lên hai bước cùng Ngũ hoàng tử chào hỏi, “Ngũ thúc thúc, ngài như thế nào ở chỗ này?” Lữ Du bọn họ tò mò nhìn qua. Thúc thúc? Đứng hàng năm? Kia không nên là Lâm Nhuận sao? Mấy người đảo qua Ngũ hoàng tử trên người quần áo, trong mắt rùng mình, đúng rồi, Ngũ hoàng tử, Lâm Ngọc Tân thấy trong hoàng thất người cũng là kêu thúc thúc. Mấy người vội vàng hành lễ, “Tham kiến Ngũ điện hạ.” Ngũ hoàng tử không kiêm nhẫn phất tay nói: “Ở bên ngoài không cần đa lễ.” Hắn nhìn về phía Lâm Ngọc Tân, rồi rấm hỏi, “Các ngươi không phải phải về Tô Châu sao, như thế nào còn ở kinh thành?” Lâm Ngọc Tân: “... Ngày mai liền khởi hành, hôm nay là ra cửa mua vài thứ.” Ngũ hoàng tử liền khẩn trương tả hữu xem, hỏi: “Ngươi cô cô cũng tới sao?” “Không có,” Lâm Ngọc Tân lắc đầu nói: “Cô cô ở nhà thu thập đồ vật đâu.” Ngũ hoàng tử liền thở dài nhẹ nhõm một hơi, sau đó vỗ bờ ngực cười nói: “Kia đại chất nữ, thúc thúc mang ngươi đi mua đồ vật, ngươi tưởng mua cái gì, ta cho ngươi trả tiền.” Lâm Ngọc Tân yên lặng mà nhìn so nàng còn lùn một cái đầu thúc thúc không nói chuyện, Lâm Hữu cùng Thượng Minh Kiệt chờ cũng nhìn vị này đậu định giống nhau hoàng tử, đây là khi bọn hắn này đàm đương huynh trưởng không tồn tại sao? Tống Tinh đứng ở trà lâu thượng, cúi đầu nhìn quay với nhau đi dạo phố thanh niên nam nữ, chọn chọn môi hỏi, “Ngũ hoàng tử nhưng thật ra ân cần, bất quá hắn hôm nay như thế nào như vậy

thành thật?" Hắn phía sau tùy tùng không nói chuyện. Tống Tinh cũng không phải phải đợi hắn đáp lời, nói thảng: "Đi, nghĩ cách làm hắn cùng Lâm huyện chủ đơn độc ở chung." Hắn khóc miệng chọn chọn nói: "Tiểu tử này mấy ngày nay liền cùng muôn trộm tanh miêu giống nhau, ở trước mặt mọi người nhẫn được, liền không biết ly đại gia tâm mắt còn nhẫn không đành lòng được."

Chương 264: Bị tẽ

Ngũ hoàng tử nắm đồ chơi làm bằng đường, trong ánh mắt tràn đầy hưng phấn, trên mặt lại bưng cùng Lư Thụy nói: “Thú này nhưng thật ra mới lạ, đa tạ ngươi.” Vừa rồi cái này đồ chơi làm bằng đường là người này phó tiền. Lư Thụy háp mắt cười, “Điện hạ thích liền hảo, trừ bỏ đồ chơi làm bằng đường, trên phô này ăn ngon đồ vật còn nhiều lắm đâu.” Lư Du liền liếc mắt nhìn hắn, ngầm có ý cảnh cáo. Lư Thụy ngượng ngùng cười, hắn thiếu chút nữa đã quên, Ngũ hoàng tử còn nhỏ đâu, không thể ăn quá nhiều bên ngoài đồ vật, để tránh dạ dày không khoẻ. Thượng Minh Kiệt liền đổi đề tài nói: “Trừ bỏ ăn ngon còn có các loại hảo ngoạn, điện hạ muốn hay không đi đi dạo bên đường tiểu quầy hàng?” “Hảo a!” Ngũ hoàng tử nói xong liền phát hiện chính mình giống như quá kích động, hắn ho nhẹ một tiếng, nâng cẩm hơi hơi gật đầu, “Hảo đi, ta tùy các ngươi đi xem.” Lúc này mới giống cái hài tử sao, Lâm Ngọc Tân thu hồi tầm mắt, cảm thấy Ngũ hoàng tử nêu là vẫn luôn như thế đảo cũng không như vậy chán ghét. Ngũ hoàng tử rất ít ra cửa, càng đừng nói như vậy đi ở trên đường cái đi dạo, nhìn đường phố hai bên hắn nghe cũng chưa nghe nói qua thức ăn cùng hắn chưa thấy qua chơi đùa tiểu ngoạn ý, hắn lập tức đem mấy ngày liền tới bất an cùng sáng nay thượng đã chịu đả kích cùng nhau vứt tới rồi sau đầu. Nay có thể so những cái đó tranh vẽ cùng thoại bản hảo chơi nhiều lạp. Hơn nữa loại chuyện này thương thân sẽ đoán thọ, đi dạo phố tổng không thể nào? Nay một đường dạo đi, mỗi một thú hắn đều tưởng mua đều muốn, đáng tiếc hắn trên người không mang tiền. Đường đường Ngũ hoàng tử lại không thể mở miệng cầu người, hắn cũng chỉ có thể trong chốc lát nhìn xem quầy hàng thượng đồ vật, trong chốc lát nhìn xem Lư Thụy. Vừa rồi chính là Lư Thụy cho hắn phó tiền. Lư Thụy hơi hơi mỉm cười, móc ra túi tiền tới tiếp tục đài thọ, dù sao trên đường này đó tiểu ngoạn ý tiện nghi thật sự, quý nhất cũng liền mấy chục văn, chút tiền ấy hắn vẫn là trả ra khỏi. Thực mau, Lư Thụy liền không như vậy suy nghĩ, bởi vì đơn giá tuy rằng không quý, nhưng số lượng nhiều a. Lư Thụy, Lư Thụy hắn cũng nghèo a, trong lòng ở lây máu, lại còn phải bỏ tiền. Thượng Minh Kiệt thay vội vàng xả một phen hắn, ý bảo hắn tới. Lư Du, Lâm Hữu cùng Chu Thông cũng tỏ vẻ sẻ chia sẻ, Lư

Thụy âm thầm thở dài nhẹ nhõm một hơi, Lư Lý cũng thở dài nhẹ nhõm một hơi, ở đây liền bọn họ hai cái tướng đối nghèo. Lâm Ngọc Tân khinh bỉ quét bọn họ liếc mắt một cái, móc ra túi tiền nói: “Ta tới phó đi.” Lư Du liền mím cười, “Sao có thể làm muội muội tới...” Giọng nói mới nhìn đến Lâm Ngọc Tân móc ra ngân phiếu khi đốn hạ, yên lặng mà không nói. Lâm Ngọc Tân lấy ra một trương túi tiền, làm hắn đi tiền trang đổi thành linh, lúc này mới đổi Ngũ hoàng tử nói: “Tưởng mua cái gì liền mua cái gì đi.” Ngũ hoàng tử lại tò mò nhìn nàng túi tiền, “Đại chất nữ ra cửa đều mang ngân phiếu sao?” “Ngân phiếu không nặng.” “Nhưng mặt giá trị cao a,” Ngũ hoàng tử trùng mắt nói: “Ngươi như vậy có tiền?” Đại Lương ngân phiếu thấp nhất ngạch cũng là mươi lượng, đó là hắn nửa tháng tiền tiêu vặt, dù sao hắn chưa từng ở trên người mang nhiều như vậy tiền mặt quá. Hoàng đế nghèo, hoàng đế mấy đứa con trai tự nhiên cũng nghèo, đặc biệt là loại này còn tuổi nhỏ, không khai phủ, trừ bỏ cha mẹ trợ cấp ngoại cung chỉ có tiền tiêu vặt cùng ăn Tết tiền mừng tuổi. Ngũ hoàng tử, Ngũ hoàng tử hắn nương nghèo, hắn cha cũng nghèo a, ít nhất hắn từ nhỏ đến lớn, hắn nương liền chưa cho qua hắn tiền riêng, hắn cha nhưng thật ra trộm trợ cấp quá, bất quá cũng không nhiều lắm, thả đều là ở hắn cùng lục đệ ra cung du ngoạn trán ngoại trợ cấp. Hắn có, hắn lục đệ cũng có. Bất quá kia tiền nhiều nhất cũng liền hai mươi lượng, lại nhiều liền xa xỉ. Chính là, muốn không nhìn làm, vừa rồi hắn chính là nhìn đến nàng túi tiền có vài trương năm mươi lượng ngân phiếu. Hắn ánh mắt sáng người nhìn Lâm Ngọc Tân, nguyên lai hắn đại chất nữ như vậy có tiền sao? Lâm Ngọc Tân theo bản năng bung kín túi tiền, nhớ tới trước hai năm Lâm quản gia cùng cô cô khóc than tình cảnh, nàng liền nhịn không được lắc đầu nói: “Ta nào có tiền, đây là cô cô thấy chúng ta muốn ly kinh, cố ý cho ta trang, muốn ta ra tới thấy thích thỏ đặc sản liền mua một ít, lần sau lại đến kinh thành còn không biết là khi nào đâu.” “Ngũ thúc thúc không biết sao, ta phụ thân đi lên cơ hồ quản gia sản đều quyên, cho nên nhà ta cũng không có bao nhiêu tiền.” Chuyện này Ngũ hoàng tử là biết đến, hắn cha trước hai năm chính là không thiêu cẩm thán Lâm Giang tuổi xuân chết sớm. Hắn nhịn không được thở dài một tiếng nói: “Xem ra chúng ta thúc cháu đều là nghèo, tính, ta cũng không mua, liền này đó đi.” Lâm Ngọc Tân liền cười, “Ngài thích liền mua đi, chút tiền ấy ta còn là có.” Ngũ hoàng tử thấy nàng nói được tài đại khí thô, liền nhịn không được giáo huấn nàng nói: “Đại chất nữ, tuy nói nhà các ngươi dân cư thiếu, nhưng tiêu tiền cũng không thể lớn như vậy tay chân to, tổng muốn tồn một ít tạm gác lại tương lai nhu cầu cấp bách dùng.” Đây đều là hắn cha dạy bọn họ, mỗi năm nội vụ tổng quản đăng báo muôn tu sửa cung điện, hắn cha đều moi moi tác tá không chịu bỏ tiền, vì không cho bọn họ lưu lại hư ẩn tượng, hắn cha cố ý cùng hắn cùng lục đệ giải thích. Có chút tiền, không phải cần thiết liền không cần vội vã hoa, trước tồn xuống dưới, miễn cho

tương lai nhu cầu cấp bách khi lấy không ra tiền túi, kia mới là thật sự khóc cũng chưa địa phương khóc đâu.Vài vị hoàng tử tính cách khác nhau, yêu thích cũng các không giống nhau, nhưng ở tiêu tiền giá trị quan trọng toàn cùng hoàng đế không sai biệt lầm, vài vị hài tử đều tiết kiệm thật sự.Ngũ hoàng tử sờ sờ quầy hàng thượng đồ vật, tuy rằng hoa không phải hàn tiền, nhưng vẫn là đau lòng một chút.Hắn tiếc hận nhìn Lư Thụy liếc mắt một cái, nếu là này ngốc tử trả tiền thì tốt rồi.Ngũ hoàng tử thu hồi tay, dương đầu nói: “Tính, chúng ta không mua, đi xem có cái gì ăn ngon, các ngươi không phải nói có ăn ngon đồ vật sao?”Lư Du liền nói: “Chúng ta đây tìm gia tử lâu ngồi xuống đi, hiện tại thái dương lớn, tiểu tâm bị cảm nắng.”Bên ngoài đồ vật bọn họ là không dám cấp Ngũ hoàng tử ăn, tửu lâu lại là không sợ.Lư Thụy đổi này một thê hệ tửu lâu thực, chỉ vào phía trước cười nói: “Phía trước có gia Trần Kí tửu lâu không tồi, chủ đánh Hoài Dương đồ ăn, điện hạ muốn hay không đi ném thử?”“Hảo a.” Ngũ hoàng tử cất bước liền hướng phía trước đi.Đại gia thở dài nhẹ nhõm một hơi, nâng bước đuổi kịp, nhưng trên đường người tựa hồ càng đổi càng nhiều, Lư Du cùng Lư Lý bị chèn ép lảo đảo một chút, mới dùng tay vin một chút cùng bọn họ chạm vào nhau người, ngẩng đầu lên liền phát hiện đi ở bọn họ đằng trước các đồng bạn không thấy, Lư Du trong lòng nhảy dựng, mặt mày cũng nhịn không được nhảy một chút.Những người khác tình huống cùng Lư Du Lư Lý không sai biệt lầm, đường phố đột nhiên trở nên chen chúc lên, mỗi người đều bị tẽ một chút.Bất đồng chính là, Tưởng Nam ở phát hiện không đổi khi liền gắt gao hộ ở Lâm Ngọc Tân bên người, ở phát hiện có người ở cố ý đâm hắn cùng ngăn cách hắn cùng Lâm Ngọc Tân khi tay mắt lạnh lẽo duỗi tay túm chặt Lâm Ngọc Tân cánh tay, hơn nữa một chưởng đem che ở trước mặt người đẩy ra.Hắn không biết trước mắt người là cố ý, vẫn là bị vô tội liên lụy, bởi vậy xuống tay không nặng, chỉ là đem người đẩy ra mà thôi.Nhưng bốn phía thực mau tẽ tới một đám người, hắn khắp nơi chịu lực, còn có người muốn trực tiếp từ hắn cùng Lâm Ngọc Tân phía trước xuyên qua, hắn mặt trầm như nước, nhớ tới nguyên tiêu đụng tới ám sát, không khỏi gào thét một tiếng, ẩn ở nơi tối tăm Lâm gia hộ vệ lập tức từ ngoại phái vây tiến vào.Gắt gao túm Lâm Ngọc Tân còn có Thượng Minh Kiệt, hắn bị người đụng vào lúc ấy thiếu chút nữa ném tới trên mặt đất, kết quả vừa nháy đầu liền thấy Lâm Ngọc Tân bị người đâm cho lui về phía sau hai bước, hắn từ dưới hướng lên trên nhìn lại, vừa lúc nhìn đến nàng bị hai cái xa lạ người trước sau kẹp ở bên trong, hắn gấp qua Tưởng Nam khó khăn lăm đở lấy nàng cánh tay.Kia trong nháy mắt, Thượng Minh Kiệt trong đầu hiện lên rất nhiều, năm trước Lâm cô cô cùng biểu muội lọt vào mai phục ám sát, trước đó không lâu hắn cha mưu hoa...Thượng Minh Kiệt trong lòng có chút khủng hoảng, bất chấp bị người dẫm vài chân, hắn trực tiếp duỗi tay mạnh mẽ đẩy ra phụ cận người chân, nhanh chóng đứng lên sau liền trảo

một cái đã bắt được Lâm Ngọc Tân tay, đem gắt gao che ở nàng phía trước người đẩy ra.Thượng Minh Kiệt khủng hoảng dưới sức lực có thể so Tưởng Nam lớn hơn, trực tiếp đẩy ngã vài người, trong đám người truyền đến tiếng kêu sợ hãi cùng chửi bậy thanh, vài cá nhân ngã trên mặt đất bị dẫm.Xen lẫn trong đó quấy rối người hiển nhiên không nghĩ tới vị công tử ca này phản ứng lớn như vậy, cũng may bọn họ đều là có tổ chức, bởi vậy bị dẫm mấy người cũng chỉ là bị dẫm mấy đá mà thôi, thực mau liền bị kéo tới.Quán trà thượng vẫn luôn nhìn chăm chú bên này Tống Tinh cũng ra vài giọt mồ hôi lạnh, thật muốn phát sinh dãm đạp sự kiện, kia đã có thể nháo lớn, hắn chỉ là tưởng tách ra mấy người, kia tiểu tử muốn hay không phản ứng lớn như vậy?Thượng Minh Kiệt gắt gao mà cầm Lâm Ngọc Tân tay, cảnh giác tả hữu nhìn xung quanh, thấy Ngũ hoàng tử thế nhưng cũng bị tẽ tới rồi bọn họ bên người, hắn không dám chậm trễ, vội vàng đem Ngũ hoàng tử cũng xả lại đây.“Tưởng hộ vệ, những người này có cổ quái, chúng ta trước đem biểu muội cùng điện hạ đưa ra đi.”Tưởng Nam trầm khuôn mặt đồng ý, cùng Thượng Minh Kiệt một tǎ một hữu che chở hai người ra bên ngoài tẽ.Ngũ hoàng tử thảng đến lúc này còn vẻ mặt ngốc, “Như thế nào đột nhiên có nhiều người như vậy, là phía trước có cái gì náo nhiệt sao?”Tưởng Nam nhấp nháp miệng, gắt gao mà bảo vệ Lâm Ngọc Tân ra bên ngoài tẽ, hắn cũng không hề khách khí lên, phàm có người tới gần liền duỗi tay đẩy ra, trực tiếp đem người đẩy đến lùi lại đi ra ngoài, sau đó liền nhanh chóng tẽ đi lên.Này hiển nhiên phạm vào nhiều người tức giận, không ít người hung hùng hổ lén, càng thêm hung ác hướng bên này tẽ tới.Bị bài trừ đi Lâm gia hộ vệ đang cố gắng đi phía trước tẽ, mới tẽ đến giống nhau liền đụng phải chính nôn nóng nhìn xung quanh Lâm Hữu.Lâm Hữu cũng ở lo lắng Lâm Ngọc Tân, vừa rồi bị người một tẽ hắn theo bản năng liền đi tìm Lâm Ngọc Tân, kết quả mới vừa nhác đầu đã bị một cái cao vóc dáng ngăn trở, chờ hắn vòng qua cái kia cao vóc dáng, Lâm Ngọc Tân liền không thấy bóng dáng.Nghĩ vậy hai năm Lâm gia gặp được sự, hắn phía sau lưng ra một thân mồ hôi lạnh, vừa thấy đến hộ vệ liền nói: “Thượng chỗ cao tinh!”Lời này vừa nói ra, Lâm gia hộ vệ liền một phân thành hai, người bình thường tiếp tục hướng trong tẽ, người bình thường xoay người liền đi ra ngoài, đi ra mười mấy bước, tầm nhìn một khoan, lập tức nhảy lên bay lên bên cạnh nóc nhà, quán trà thượng Tống Tinh xoay người liền rời đi phía trước cửa sổ, sắc mặt trầm như nước.Lâm gia hộ vệ cũng thật đủ khó chơi.Nhảy lên nóc nhà hộ vệ liếc mắt một cái liền thấy được Tưởng Nam, lại xem hắn bên cạnh che chở người liền không khỏi thở dài nhẹ nhõm một hơi.Đại tiểu thư không có việc gì liền hảo.Trên nóc nhà hộ vệ tả hữu vừa thấy, liền gào thét một tiếng, khiến cho Tưởng Nam chú ý sau liền cho hắn chỉ cái phương hướng.Bọn họ ở bên trong nhìn không ra người địa phương nào thiếu, trên nóc nhà người lại là biết đến, hướng tả đi

vài chục bước người liền thiêu.Có người cấp Tưởng Nam chỉ lô, hơn nữa
hắn cùng Thượng Minh Kiệt không chút khách khí, hâm sâu trong đó bốn
người thực mau phá vây ra tới, Ngũ hoàng tử tóc sorm bị người tê rối loạn,
hắn vẻ mặt ngốc hỏi, “Xảy ra chuyện gì? Như thế nào, như thế nào lại đột
nhiên biến thành như vậy?”Lâm Ngọc Tân bị hộ ở bên trong, nhưng cũng bị
tê đến không nhẹ, nàng hàm chứa tức giận hỏi Tưởng Nam, “Bọn họ là
hướng về phía ta tới?”Tưởng Nam lại như suy tư gì nhìn Ngũ hoàng tử
không nói.

Chương 265: Trả thù

Thượng Minh Kiệt cũng nhìn về phía Ngũ hoàng tử, Lâm Ngọc Tân tǎ hưu nhìn xem, hỏi: “Làm sao vậy?” Ngũ hoàng tử nâng lên mắt đồng dạng mờ mịt nhìn bọn họ, nhịn không được sờ sờ mặt hỏi, “Làm sao vậy, ta trên mặt dơ?” Tưởng Nam thu hồi ánh mắt, nhàn nhạt nói: “Người nhiều, điện hạ tốt nhất theo sát chúng ta.” Thượng Minh Kiệt vội vàng đem Ngũ hoàng tử kéo đến bên cạnh tối, đem hắn cùng Lâm Ngọc Tân hộ ở bên trong, hắn nghi hoặc nhìn thoáng qua phía sau đám người, trong lòng khó hiểu. Những người này không giống như là có ý nhầm vào biểu muội, nhầm vào biểu muội người mỗi một lần đều động đao động kiếm, nào một lần không phải sinh tử đại kiếp nạn? Nhưng lúc này đây, dường như chỉ là muốn đem bọn họ mọi người tách ra, chính là, bị vây quanh ở trung gian mỗi người đều bị tách ra, Ngũ hoàng tử như vậy nhỏ yếu, bọn họ ngay từ đầu cũng chưa chú ý tới hắn, tề tới tề đi, hắn thế nhưng vẫn luôn bị tề ở bọn họ bên người. Nay như là ở bảo hộ Ngũ hoàng tử, rồi lại không giống, bởi vì... Thượng Minh Kiệt nhìn chặt vật không thôi Ngũ hoàng tử nhấp nháy miệng, mặc kệ vì cái gì, bọn họ đều đến bảo vệ tốt hắn. Lâm gia hộ vệ cũng từ khắp nơi vọt tới, đem Lâm Ngọc Tân cùng Ngũ hoàng tử vây quanh ở trung gian, Tưởng Nam trầm khuôn mặt nói: “Chúng ta đi Trần Kí túru lâu, Hữu thiếu gia cùng Lư thiếu gia bọn họ sẽ đi nơi đó tìm chúng ta.” Trần Kí túru lâu cách bọn họ bất quá trăm bước xa, Lư Du bọn họ thoát thân khẳng định sẽ đi nơi đó chờ bọn họ. Lâm Ngọc Tân nhìn thoáng qua phía sau, nhấp miệng hỏi, “Liền như vậy buông tha bọn họ?” Phía sau đám kia chen chúc người dần dần tan, hiện tại liếc mắt một cái nhìn lại, trên đường người tuy có chút nhiều, lại cũng chỉ là so bình thường nhiều một chút điểm mà thôi, hoàn toàn nhìn không ra vừa rồi chen chúc. Tưởng Nam trầm khuôn mặt nói: “Đại tiểu thư yên tâm, chúng ta sẽ xử lý tốt.” Đương nhiên không có khả năng liền như vậy tính, bọn họ không có chứng cứ, là bắt không được người, nhưng bắt không được người lại có bắt không được người xử trí. Tưởng Nam cắp trong đó một cái hộ vệ sứ một cái ánh mắt, sau đó hộ tống Lâm Ngọc Tân bọn họ đi Trần Kí túru lâu. Lư Du bọn họ đích xác chờ ở Trần Kí túru lâu, năm người toàn chật vật không thôi, cùng chủ quán muốn chút thủy tới rửa mặt chải

đầu, xoay người liền thấy Lâm Hữu chính xú mặt đứng ở phía trước cửa sổ bất động. Hắn tiến lên vỗ vỗ bờ vai của hắn nói: “Đừng nóng vội, thế muội sẽ không có việc gì.” Chu Thông ném xuống khăn lông, nhịn không được hỏi, “Lâm huynh, nhà các ngươi rốt cuộc đắc tội với ai, như thế nào mấy năm nay luôn là không ngừng nghỉ?” Hắn nhíu nhíu mày nói: “Các ngươi Lâm thị dòng chính liên thura ngươi cô cô cùng muội muội hai người, đây là có cái gì thù, mà ngay cả phụ nữ và trẻ em đều không buông tha?” “Chu huynh đệ!” Lư Du không tán đồng nhìn hắn một cái, chụp một chút Lâm Hữu bả vai lấy kỵ an ủi. Lâm Hữu siết chặt nắm tay, mặt lạnh lùng nói: “” Nói muốn ta Lâm thị lớn nhất kẻ thù là ai, kia tự nhiên là Liêu nhân. Hắn quay đầu lại nhìn về phía Chu Thông, châm chọc nói: “Chu huynh không nghe bậc cha chú nói qua, cũng không đọc quá ta Đại Lương sách sử sao?” Chu Thông sắc mặt một san, cười giọng nói: “Lâm huynh, ta cũng không phải cái kia ý tú...” Lâm Hữu trực tiếp xoay người sang chỗ khác nhìn chăm chú dưới lâu đường phố, hắn trong lời nói không vui cùng trách tội ai nghe không hiểu? Lâm Hữu tính tình là hảo, nhưng cũng không hảo đến nhà mình đường muội còn sinh tử không biết dưới tình huống còn đi chiêu cõi người khác cảm xúc. Lư Thụy cùng Lư Lý cũng trách cứ nhìn Chu Thông liếc mắt một cái. Chu Thông sắc mặt có chút khó coi, rũ xuống đôi mắt không nói chuyện nữa. Lâm Hữu vẫn luôn nhìn đến Tưởng Nam cùng Thượng Minh Kiệt thân ảnh xuất hiện ở trong tầm nhìn mới hơi tinh thần rung lên, hắn nghiêng đầu cẩn thận tìm kiếm, nhìn đến bị bọn họ hộ ở sau người đường muội cùng Ngũ hoàng tử mới hoàn toàn tung hạ treo ở trong miệng khí. Hắn xoay người cùng bốn người cười nói: “Bọn họ đã trở lại.” Lâm Ngọc Tân bọn họ mới tiến vào túru lâu, cách đó không xa trà lâu liền đi ra đoàn người, Tống Tinh trầm khuôn mặt lên xe ngựa, thấp giọng nói: “Chúng ta đi!” Lâm gia đây là có bệnh đi, một cái tiểu cô nương thế nhưng phái không dưới mười cái hộ vệ bảo hộ, hoàng tử cũng chưa cái này phô trương. Lúc ấy đi theo bọn họ đoàn người chỉ có bốn cái hộ vệ, ai biết âm thầm lại vẫn ân ái như vậy nhiều người. Hắn hít sâu một hơi, không đem Ngũ hoàng tử cùng Lâm Ngọc Tân ghé vào cùng nhau, ngược lại khả năng lật xuống trong tay bài, thật là mất nhiều hơn được. Tống Tinh đau đầu trở lại trạm dịch, vừa mới ngồi xuống liền có thuộc hạ qua lại bẩm, “Đại nhân, chúng ta người đã trở lại.” Tống Tinh nhíu mày, “Như thế nào nhanh như vậy, tiểu tam bị người nhìn thăng.” “Đại nhân yên tâm, hắn lúc ấy không chen vào đi, chỉ là ở bên ngoài, bọn họ còn chưa thoát thân hắn liền lặng yên không một tiếng động đi rồi, cho nên bọn họ sẽ không phát hiện.” “Những người khác an bài hảo?” “Đều an bài hảo, bọn họ sẽ tạm thời rời đi kinh thành, bất luận là bên kia, rút ra nhân thủ tới tra đều tra không đến người.” Tống Tinh lúc này mới thở dài nhẹ nhõm một hơi, những người đó đều là bọn họ dùng hồi lâu offline, tuy không phải Sở nhân, dùng lại rất

thuận tay. Cho nên có thể thiêu tốn thất một ít tự nhiên hảo. Tống Tinh không biết, Lâm gia phái ở Lâm Ngọc Tân bên người hộ vệ nhưng không ngừng xuất hiện kia mười cái, trong đó một cái lúc này chính ẩn ở chân tường bóng ma, chờ vừa rồi tiến trạm dịch người ra tới. Dợi lâu không đến, hắn cũng chỉ là nhíu nhíu mày mà thôi, cũng không có tùy tiện tiến đến tìm hiểu. Hắn biết bên trong hiện tại trụ chính là Sở Quốc sứ thần, cao thủ cũng không thiếu, hắn cũng không thể bao đảm đi vào có thể toàn thân mà lui. Chờ màn đêm buông xuống, người nọ cũng không xuất hiện, hộ vệ lúc này mới nhíu nhíu mày xoay người rời đi. Hắn không che chở vệ doanh, mà là trực tiếp đi hậu viện thư phòng, chủ tử cùng đầu lĩnh quả nhiên ở thư phòng. Đại gia liền chờ hắn một người đâu. "Vào trạm dịch?" Lâm Thanh Uyển nhịn không được điểm điểm cái bàn, nhường mày hỏi, "Là Sở Quốc người?" Hộ vệ lắc đầu, "Tiểu nhân không biết, trạm dịch thủ vệ nghiêm ngặt, tiểu nhân không dám vào đi, khả nhân thật là đi vào, thả lại không ra tới." "Xác định người nọ là dẫn đầu?" Hộ vệ cúi đầu nghĩ nghĩ, Tưởng Nam từ ám vệ biến thành minh vệ, hiện tại hắn chính là đại tiểu thư ám vệ. Dám động vừa tới, còn chưa vọt tới trước mặt khi hắn liền ẩn ẩn cảm thấy không đúng, cho nên vẫn luôn lưu ý chung quanh, hắn tránh ở chỗ tối xem đến rất rõ ràng, lúc ấy trong đám người địch xác có mấy người cùng người nọ có ánh mắt giao hội. Tuy rằng đối phương ngụy trang rất khéo, nhưng hắn là ám vệ, có ai so với hắn càng hiểu biết một người từ chi ngôn ngữ? Hắn đối đám đông chú ý một chút cũng không tầm thường, cho nên hắn mới có thể ném xuống trong đám đông những cái đó rõ ràng tiểu đầu mục đuổi kịp hắn. Hộ vệ lại hỏi tưởng một lần, xác nhận không có sơ hở sau liền cùng cô nãi nãi gật đầu nói: "Tiểu nhân khẳng định hắn chính là." Lâm Thanh Uyển tự nhiên tin tưởng nhà mình hộ vệ, gật gật đầu nói: "Ta hiểu được, người đi xuống nghỉ ngơi đi." Hộ vệ bôn ba một ngày sớm mệt mỏi, nghe vậy hành lễ sau khom người lui ra. Lâm Thanh Uyển lúc này mới nhìn về phía Dịch Hàn cùng Tưởng Nam, hỏi: "Tống Tinh đồ cái gì đâu? Ta đắc tội hắn?" Dịch Hàn cùng Tưởng Nam không chút nghĩ lui liền gật đầu, cô nãi nãi đích xác đắc tội quá hắn, "Đã có thể vì về điểm này sự liều không duyên cớ tới chiêu thức ấy? Đồ cái gì?" Lâm Thanh Uyển làm lơ bọn họ gật đầu, "Đúng vậy, đồ cái gì đâu? Phái người tề một tề, đem người tách ra, chẳng lẽ hắn còn tưởng đem Ngọc Tân trói lại bắt cóc?" Dịch Hàn cúi đầu nghĩ nói: "Không giống, Ngũ hoàng tử còn ở đâu, nếu là phát sinh nguy hiểm, bệ hạ thế sẽ không thiện bãi cam hưu, đến lúc đó cẩn thận một tra, không tin tra không đến hắn trên người. Liền vì trói đại tiểu thư, này nguy hiểm quá lớn." Lâm Thanh Uyển ánh mắt lại rùng mình, nhịn không được ngồi thẳng hỏi, "Tưởng Nam, Ngũ hoàng tử vẫn luôn cùng các người ở bên nhau?" "Là, cho nên bọn họ có thể hay không là hướng về phía Ngũ hoàng tử tới? Nhưng lại không giống," Tưởng Nam nhíu mày nói: "Lúc ấy đám người thực tế, ta

cùng biểu thiếu gia phí rất lớn kính nahi mới giữ chặt đại tiếu thư, không có cùng nàng phân tán, nhưng những người đó lại không tách ra chúng ta cùng Ngũ hoàng tử, chúng ta đi đến chỗ nào Ngũ hoàng tử đều có thể đi theo chúng ta bên người, tuy rằng chặt vật lại không có bị thương.”Không giống biểu thiếu gia, bọn họ đối hàn nhưng một chút không khách khí, xô đẩy khi một chút không sợ người té ngã, té ngã sau trực tiếp thượng chân dẫm...Khu khu, biểu thiếu gia lúc đi chính là mang theo một thân dược đi. Cho nên muốn nói những người đó là nhầm vào Ngũ hoàng tử không giống, cần phải không phải càng không giống. Lâm Thanh Uyển sắc mặt lại càng rét lạnh, thanh âm cơ hồ kết băng, “Ngũ hoàng tử vẫn luôn đều có thể đi theo các ngươi?” Tưởng Nam gật đầu. “Kia noi nào là đi theo các ngươi, đó là đi theo Ngọc Tân đâu...” Lâm Thanh Uyển đáy mắt phiếm hàn, cười lạnh nói: “Ta đảo xem trọng Tống Tinh, không nghĩ tới một quốc gia sứ thần thế nhưng cũng thích chơi loại này hạ tam lạm thủ đoạn.” Lâm Thanh Uyển trước hai ngày mới vừa gặp qua Ngũ hoàng tử a, làm trò Tú hoàng tử mặt hán đều dám đối với nàng cái này quận chúa động thủ, nếu là đơn độc cùng Ngọc Tân ở bên nhau... Lâm Thanh Uyển nắm chặt nắm tay, đứng dậy nói: “Bị xe, tiến hoàng thành.” “Cô nãi nãi,” Dịch Hàn ngăn lại nàng nói: “Hiện tại sắc trời đã tối, quá không tới bao lâu liền cầm đi lại ban đêm, có chuyện gì chúng ta ngày mai lại làm đi.” “Ngày mai chúng ta liền phải hồi Giang Nam.” Dịch Hàn sững sót, “Không chậm lại sao?” Lâm Thanh Uyển cười lạnh nói: “Tống Tinh còn không đáng chúng ta chậm lại nhật trình, đi bị xe.” Lâm Thanh Uyển không tiền cung, nàng trực tiếp đi tìm Tú hoàng tử, đem hôm nay sự cẩn thận mà nói một lần. Tú hoàng tử tức giận, nhịn không được một phách cái bàn nói: “Tống Tinh khinh người quá đáng!” Hắn tức giận đến tại chỗ xoay ba vòng, sau đó quay đầu đối Lâm Thanh Uyển nói: “Tam muội, Ngũ đệ hán đã sửa đổi, không giống lúc trước như vậy, như vậy...” Tú hoàng tử có chút nói không nên lời, nhưng vẫn là nói: “Liền tính đại chất nữ quả thực cùng Ngũ đệ đơn độc ở một chỗ cũng không sợ.” Lâm Thanh Uyển hoài nghi liếc mắt nhìn hắn, nói: “Sự tình chưa phát sinh, ta tự nhiên sẽ không giận chó đánh mèo lão ngū, chỉ là Tống Tinh.” Lâm Thanh Uyển cười lạnh một tiếng hỏi, “Tú ca có thể nhẫn đến hạ khẩu khí này?” Tú hoàng tử nhíu mày, “Nhưng chúng ta không có chứng cứ...” “Muốn chứng cứ làm cái gì,” Lâm Thanh Uyển nhàn nhạt nói: “Chúng ta lại không phải muốn cùng hàn thua kiện, hàn nếu thích ngầm ngầm giở trò, chúng ta đây liền gậy ông đập lưng ông, đây là ta Đại Lương, chẳng lẽ còn niết không được hàn một cái Sở Quốc sứ thần?” Tú hoàng tử cảm thấy Lâm Thanh Uyển lúc này cả người tỏa ra hàn khí, hàn sờ sờ phát lạnh cổ, hỏi, “Ngươi tưởng như thế nào làm?” Lâm Thanh Uyển nhìn Tú hoàng tử không nói. Tú hoàng tử liền rũ xuống đôi mắt nói: “Tam muội yên tâm, ta sẽ cho Ngũ đệ cùng đại chất nữ chống lưng, chúng ta Thạch gia người không thể nói

không hăn Tống Tinh tính kê đi.”Lâm Thanh Uyển lúc này mới thu hồi ánh mắt, cười lạnh nói: “Xem ra Sở Quốc ở ta Đại Lương xếp vào không ít người tay, tú ca không bằng cũng nhiều an bài một ít người đi Sở Quốc đi dạo. Cơ tiên sinh được thiêng hạ người đọc sách tôn kính, có thể nói, đến Cơ tiên sinh giả liền có thể được thiêng hạ anh tài, ngài cùng bệ hạ bỏ được làm Sở Quốc độc hưởng?”“Kia có thể làm sao bây giờ, chúng ta tổng không thể cường lưu Cơ tiên sinh đi?”

Chương 266: Trở lại tô châu

Nước nào quân chủ không nghĩ lưu lại Cơ tiên sinh? Thật có chút người chú định không thể cưỡng cầu, nếu không chỉ biết hoàn toàn ngược lại. Hiện tại đại gia vẫn như cũ không biết Cơ tiên sinh vì sao rời đi Giang Lăng đi Sở Quốc, thà còn cam nguyện làm Sở Quốc phó sứ, nhưng bọn họ lại biết, Sở Quốc khẳng định không phải dùng sức mạnh, bằng không Cơ tiên sinh lộ ra một câu hai câu nói, thiên hạ người đọc sách liền sẽ vì hắn bôn tẩu. Lâm Thanh Uyển hơi hỉ mỉm cười nói: “Đương nhiên không phải làm người cường lưu, với Cơ tiên sinh nói, trên đời này có lẽ chỉ có hai dạng khác biệt đồ vật khó nhất dứt bỏ, một là lý tưởng, một khác dạng đó là người nhà.” Tú hoàng tử rũ xuống đôi mắt, Cơ tiên sinh lý tưởng là thiên hạ đại đồng, mỗi một cái tưởng đọc sách người đều có thể đọc sách biết chữ, này dứt dội gian nan, nhưng thật ra người nhà của hắn... Lâm Thanh Uyển nói: “Sau này đrowsing thủy, thiên hạ hỗn chiến đã gần đến hai trăm năm, có thức chi sĩ đều tưởng thiên hạ nhất thống, bá tánh an cư lạc nghiệp, ta tưởng Cơ tiên sinh cũng giống nhau.” Kia cái gì thiên hạ đại đồng lý tưởng quá mức trống rỗng, lại quá một ngàn năm đều làm không được, huống chi hiện tại? Kia bất quá là cự tuyệt các quốc gia mòi chào lây cớ thôi. Ở thời đại này, không có gì so quốc gia thống nhất, quốc có minh quân lớn hơn nữa dù hoặc. Lâm Thanh Uyển nói: “Lương Sở quốc lực kém không lớn, từ ca không bằng kiến nghị bệ hạ cùng Cơ tiên sinh triển lãm một chút Đại Lương trí tuệ, nếu các ngươi lại có năng lực đem Cơ tiên sinh người nhà từ Sở Quốc đai an toàn ra, ta tưởng Cơ tiên sinh sẽ rất vui lòng lưu tại ta Đại Lương.” Tú hoàng tử như suy tư gì. Lâm Thanh Uyển liền đứng dậy nói: “Sắc trời không còn sóm, ta đi về trước.” Tú hoàng tử lập tức đứng dậy nói: “Ta làm thị vệ hộ tống ngươi trở về, này liền muốn cầm đi lại ban đêm, làm cho bọn họ mang lên ta lệnh bài.” Tú hoàng tử đưa nàng ra cửa, hỏi: “Ngày mai còn khởi hành?” “Đương nhiên, giờ lành đã định, không hảo sửa đổi.” Tú hoàng tử liền hơi có chút tiếc hận, hắn còn tưởng rằng nàng sẽ lưu lại cùng Tống Tinh đấu một trận đâu. Nhìn ra Tú hoàng tử tiêm tàng ý tú, Lâm Thanh Uyển ý vị thâm trường nói: “Này thiên hạ nơi nào không phải chiến trường? Sở Lương hai nước tranh đồ vật không ít, ta không ở

kinh thành, lại cũng có thể trợ tú ca giúp một tay.” Tú hoàng tử chớp chớp mắt, không biết nàng nói chính là phương diện kia. Lâm Thanh Uyển lại cũng không có giải thích, chờ sự tình thành khi hắn tự nhiên sẽ biết. Tống Tinh? Vốn dĩ nàng tưởng điệu thấp ngồi hưởng thành quả, nếu hắn bàn tay như vậy trường, kia cái nòi này hắn như thế nào cũng đến bối đi một nửa mới hảo, cũng miễn nàng lại vì Cơ tiên sinh tìm lấy cớ. Ngày hôm sau, Lâm Thanh Uyển dựa theo kế hoạch khởi hành ly kinh, tiến đến tiến đưa người còn không ít. Trừ bỏ trưởng công chúa cùng Tú hoàng tử ngoại, Nhậm thượng thư cùng đã có thể xuống đất đi đường Thôi thượng thư đều tới đưa hắn. Lâm Thanh Uyển cùng bọn họ nói lời tạm biệt, lúc này mới nhìn về phía cui đầu đứng ở Thạch Dịch phía sau Thạch Tư. Lâm Thanh Uyển quét đôi phương liếc mắt một cái, thấy hắn nỗ lực thu nhỏ lại chính mình tồn tại cảm bộ dáng liền thu hồi ánh mắt, Thạch gia hôn sự này có thể từ chối. Thạch Tư đích xác không tồi, nhìn không tồi, gia thế tương đương, gia phong thanh chính, hắn bản nhân cũng tài mạo song toàn, Lâm Thanh Uyển ánh mắt đầu tiên nhìn đến hắn khi là vừa lòng, cho nên ở kinh thành này ba tháng, nàng đi qua Thạch gia ba lần, bên ngoài cùng Thạch gia người cũng gặp qua năm lần. Mỗi một lần nàng đều mang theo Lâm Ngọc Tân, đối phương cũng mang theo Thạch Tư. Lâm Ngọc Tân đối hắn vô cảm còn chưa tính, rốt cuộc nàng thích Thượng Minh Kiệt, làm Lâm Thanh Uyển ngoài ý muốn chính là, Thạch Tư cũng một bộ tránh Lâm Ngọc Tân như phiền toái bộ dáng. Lâm Thanh Uyển, nàng thừa nhận chính mình bất công, Lâm Ngọc Tân đối với đối phương không cảm tình có thể, đối phương đối Ngọc Tân cũng không hảo cảm, này không khỏi làm nàng trong lòng nổi lên nói thầm. Nàng làm người tra quá, Thạch gia đích xác chưa cho Thạch Tư nói qua việc hôn nhân, nhà hắn cũng không có biểu tỷ biểu muội linh tinh ở nhở ở nhà. Cho nên, đây là hai đứa nhỏ trời sinh không hợp? Dù sao mặc kệ cái gì nguyên nhân, hai người đều không cảm, liền chỉ có thể như vậy tính. Lâm Thanh Uyển đối Thạch Dịch cười cười, tỏ vẻ nhất định sẽ đem hắn phó thác đồ vật đưa đến Thạch phu nhân cùng Lư phu nhân trong tay sau liền nhìn về phía Thượng Bình. Không sai, Thượng Bình cũng tới tiến đưa, hắn không đồ vật làm Lâm Thanh Uyển mang về, hắn chính là đến xem. Lúc này, Giang Nam bên kia sớm đã động thủ, chờ nàng trở lại Giang Nam khẳng định cũng không cách nào xoay chuyển tình thế, cho nên hắn cũng không dùng ra tay cản nàng. Lâm Thanh Uyển nhìn Thượng Bình, trên mặt tươi cười thâm hai phân, “Thượng đại nhân không có đồ vật hoặc thư tín ta mang về sao? Lão phu nhân hắn là tưởng niệm vô cùng.” Thượng Bình khách sáo nói: “Trung thu trước mới người tặng một đám đồ vật trả về, này nhất thời thật không có đặc biệt yêu cầu mang đồ vật, cho nên liền không nhọc phiền quận chúa.” Phụ cận người nghe được giọng nói quay đầu tới, hơi hơi nhướng mày, thầm nghĩ trong lòng: Quả nhiên đồn đãi không giả, Lâm

Thượng hai nhà quan hệ quả nhiên không mục.Nói cái gì trung thu trước mới đưa một đám đồ vật trở về, xa ở tha hương, khó khăn có thân bằng vè quê, kia muốn mang đồ vật cùng thư tín sao có thể sẽ thiếu? Đó là cách một ngày đều có thể thu thập ra một đám tới, càng đừng nói này đều qua trung thu đã bao lâu.Hơn nữa lúc ấy còn không có yết bẳng, Thượng Minh Kiệt có thể hay không khảo trung còn chưa biết, nhưng hiện tại Thượng Minh Kiệt khảo trung tin tức không cần viết thư trả về báo cho?Hảo đi, hiện tại nói không chừng Tô Châu bên kia nha môn đã đi thông tri, nhưng người ta thông tri cùng chính mình viết thư là không giống nhau a.Nói đến cùng vẫn là hai nhà quan hệ không hảo đi.Ý niệm mới hiện lên, liền thấy Lâm Thanh Uyển trực tiếp lướt qua Thượng Bình cùng Thượng Minh Kiệt nói: “Ngươi kia đeo đồ vật ta giao cho Hữu ca nhi cùng Ngọc Tân, chờ trả lại Tô Châu ta khiến cho bọn họ đưa đi, đảo miễn cho ta đi bái phỏng lão thái thái khi lại đi.”Nàng trả về còn phải thu thập đồ vật đâu, ai biết gì thời điểm mới có thể rút ra không quay lại bái phỏng Thượng lão phu nhân?Thượng Minh Kiệt cười hì hì nói: “Lâm cô cô làm chủ liền hảo, ta vài thứ kia đều là cho huynh đệ tỷ muội nhóm ngoạn nhạc, cũng không quan trọng.”Mọi người:Mọi người yên lặng mà quay đầu đi xem Thượng Bình phản ứng, nhìn nhìn lại Lâm Thanh Uyển cùng Thượng Minh Kiệt hòa hợp ở chung, lại nghe được nàng muốn đi bái phỏng Thượng lão phu nhân, cho nên đây là chỉ cùng Thượng Bình quan hệ không tốt?Vì này Thượng đại nhân là đầu có hổ đi? Thượng Bình cũng không nghĩ tới con của hắn còn lấy Lâm Thanh Uyển mang đồ vật trả về, này không thể nghi ngờ xông ra hắn đối gia nhân lanh đạm.Thượng Bình: “...”Tính, ai làm đây là chính mình nhi tử đâu?Lâm Thanh Uyển cùng mỗi một cái tới đưa tiễn người đều nói chuyện qua, lúc này mới đỡ Lâm Ngọc Tân trên tay xe ngựa, Lâm Hữu cùng Lư Du cũng đi theo lên ngựa, Thượng Minh Kiệt quay đầu lại cùng hắn cha nói một tiếng, “Phụ thân, ngài đi về trước đi, ta lại đưa đưa Lâm cô cô.”Dứt lời không đợi hắn trả lời, nhảy lên mã liền đi cùng Lâm Hữu bọn họ tập hợp, ba người đem Lâm Thanh Uyển đưa đến mười dặm trường đình, thảng đên ngày ở giữa, lúc này mới thịt chặt mã.Lâm Ngọc Tân đẩy ra cửa sổ xe, huy xuống tay cùng bọn họ cáo biệt, “Các ngươi mau trả về đi thôi.”Lâm Hữu ba người ngồi trên lưng ngựa phát tay, rất muốn nói qua năm bọn họ liền trở về, nhưng lại tưởng tượng, hiện tại ly ăn tết cũng không xa, đến lúc đó bọn họ này đó tân tiến tiến sĩ chưa chắc sẽ có ngày nghỉ.Rốt cuộc không dám vọng làm hứa hẹn, chỉ có thể liều mạng phát tay, này từ biệt là thật sự không biết khi nào mới có thể tái kiến.Lâm Ngọc Tân cũng đỏ hốc mắt, quay đầu hỏi ngồi ở trong xe uống trà Lâm Thanh Uyển, “Cô cô, chúng ta khi nào mới có thể tái kiến Hữu đường ca bọn họ?”“Yên tâm đi, liền tính bọn họ không trở về nhà, chúng ta cũng là sẽ lại đến kinh thành.”Lâm Ngọc Tân lúc này mới cảm thấy trong lòng dễ chịu chút, quay đầu nhìn ngoài cửa

số không ngừng đi tới cảnh sắc.Lâm Thanh Uyển cũng quay đầu nhìn về phía ngoài cửa sổ, nói đến cùng, vẫn là đường xá quá xa, từ Tô Châu đến kinh thành, kiếp trước cũng liền phi cơ hai giờ, ở chỗ này lại yêu cầu khoái mã năm ngày, xe ngựa mười ngày.Mà giống Lâm Thanh Uyển loại này ham an nhàn, đi hai ngày nghỉ một ngày, kia tiêu phí thời gian càng dài.Nửa tháng sau, bọn họ đoàn người mới nhìn đến Tô Châu cửa thành, Chu Thông cùng Lư Thụy Lư Lý đại thở dài nhẹ nhõm một hơi, cuối cùng là về đến nhà lạp!Ba người trong lòng lệ nóng doanh tròng, đi thời điểm bởi vì là lên đường, ra roi thúc ngựa, bất quá mấy ngày thời gian liền đến, lúc ấy không cảm thấy Tô Châu khoảng cách kinh thành rất xa, nhưng trở về thời điểm...Thật sự, thật sự, hảo chậm a!Buổi sáng một hai phải ngủ no rồi mới khởi hành, giữa trưa thái dương lớn phải cho con ngựa nghỉ ngơi một chút, buổi tối quá lạnh quá mệt mỏi không đi.Gặp được có ý từ thành trấn muôn dừng lại một ngày, tại dã ngoại nhìn đến mỹ lệ sơn xuyên dòng nước cũng muôn ở lâu một ngày, nga, chính là cảm thấy một cái thôn bông cài rất đẹp nàng cũng muôn dừng lại một ngày.Không biết bọn họ rời nhà lâu ngày, hiện tại nóng lòng về nhà sao?Rất xa thấy cửa thành, Chu Thông bọn họ lập tức dừng lại mã, nhảy xuống ngựa liền chạy đến xe bên cùng Lâm Thanh Uyển cáo biệt, “Lâm cô cô, chúng ta này liền vào thành về nhà.”Lâm Thanh Uyển vén lên bức màn hỏi, “Các ngươi không cùng ta trở về dùng quá cơm lại đi sao?”Ba người liên tục lắc đầu, “Trong nhà chỉ sợ sớm chờ, đãi chúng ta đi về trước gặp qua cha mẹ, ngày khác lại đến bái tạ Lâm cô cô.”Đánh chết bọn họ đều không đi.Lâm Thanh Uyển trên mặt tiếc hận, “Vậy các ngươi vài thứ kia làm sao bây giờ?”“Trước đặt ở Lâm cô cô nơi này đi, đãi chúng ta rút ra không lại đến lấy.”Tóm lại hiện tại trời đất bao la đều không có bọn họ về nhà đợi.Lâm Thanh Uyển nhìn ra bọn họ là thật sự rất muôn gia, lúc này mới không hề đậu bọn họ, phát tay nói: “Vậy đi thôi.”Ba người trên mặt tràn ra rất lớn tươi cười, chạy tới túm quá mã, nhảy lên đi liền hướng cửa thành phuong hướng chạy.Bọn họ gã sai vật vội vàng đánh mã đuổi kịp.Mặt sau một chiếc xe ngựa, Lâm Ngọc Tân vén lên bức màn tới xem đèn vui vẻ, “Nhìn cô cô đem bọn họ sơ tới mức, đều đã quên tới cùng chúng ta lên tiếng kêu gọi.”Đương phu nhân cũng nhịn không được cười cười, “Bọn họ là thiếu niên lang, về sau ra cửa cơ hội nhiều lắm đâu, ngươi cùng ngươi cô cô lại khó được có thể ra cửa một chuyến, tự nhiên muôn chậm rãi đi, chậm rãi xem.”Chỉ là đem ba cái hài tử ma đến không nhẹ, mấy ngày nay chỉ sợ nhớ nhà nghĩ đến ngủ không hảo giác đi.Lâm Thanh Uyển nhìn bọn họ chạy trốn bay nhanh, chỉ chốc lát sau liền biến thành mấy cái điểm nhỏ nhí, nàng nhịn không được hơi hơi mỉm cười, đối xa phu nói: “Chúng ta cũng về nhà.”Xa phu cao hứng lên tiếng, roi giương lên liền quay đầu hướng Lâm gia biệt viện đại đạo đi lên.Chủ tử về nhà, Lâm gia biệt viện một mảnh vui mừng, Chung đại quản sự lãnh một đám người ở

biệt viện cửa nghênh đón, thôn trang nông hộ cùng đúra ở nhóm đơn thuần vui sướng, rất xa vây xem, rất xa cấp cô nãi nãi cùng đại tiểu thư khái một cái đầu sau liền chạy tới lanh thịt heo.Lâm Thanh Uyển tò mò dừng lại bước chân hỏi, “Trong trang là có cái gì hỉ sự sao?”Chung đại quản sự tươi cười đầy mặt nói: “Trong tộc cao hứng, có ý cấp thôn trang đưa tới tam đầu heo, ta nghĩ cô nãi nãi còn không có trở về, một người vui không bằng mọi người cùng vui, khiến cho người đem heo làm thịt phân cho nông hộ cùng đúra ở nhóm, làm đại gia ăn cái hảo.”Lâm Thanh Uyển vừa đi vừa cười hỏi, “Đây là có cái gì đại hỉ sự, bọn họ đảo bỏ được chiêu cố đến ta nơi này tới.”

Chương 267: Tộc đối tộc

“Cũng không phải cái gì đại sự, chính là trong tộc sinh ý lại mở rộng không ít,” Chung đại quản sự nhịn không được đắc ý nói: “Mắt công cô nãi nãi trước tiên cảnh báo, đại gia lúc này mới có điều chuẩn bị, lần này trong tộc chẳng những không có tôn thất, còn được lợi rất nhiều, cho nên kiêm lời vài vị thiêu gia dứt khoát ra chút tiền, chẳng những mua heo dê cá, còn vào không ít vải vóc, toàn tán cấp tộc nhân.” Chỉ là Lâm gia biệt viện bên này đều là hạ nhân, cho nên mới phân được tam đầu heo, tông tộc bên kia mới náo nhiệt đâu, mỗi nhà đều phân được thịt heo, thịt dê cùng cá, nghe nói còn ấn dân cư phân được vải vóc, quả thực hào đến không được. Lâm Thanh Uyển nhịn không được cười hỏi, “Ai dắt đầu?” “Truyền thiêu gia,” Chung đại quản sự nghĩ nghĩ nói: “Hai ngày trước Truyền thiêu gia còn tự mình tới một chuyến, nói chờ cô nãi nãi đã trở lại hẵn lại đến bái kiến, còn muốn tạ ngài lúc trước mượn hẵn tiền đâu.” “Xem ra hẵn kiêm lời không ít.” Chung đại quản sự hơi hơi gật đầu, “Hiện tại Truyền thiêu gia ở Hàng Châu bên kia không chỉ có đem giấy phường kinh doanh lên, nghe nói còn nhúng tay vải vóc sinh ý.” Hẵn khéo mắt che dấu không được ý cười nói: “Lần này Triệu gia ở Hàng Châu vùng bị ngăn lại vải vóc sinh ý tất cả đều là hẵn tiếp nhận.” Cùng Lâm gia hỉ khí dương dương so sánh với, Triệu gia có thể nói là một mảnh tình cảnh bi thảm. Dương nhiên, lúc này xa ở biên quan Triệu Tiệp còn không có thu được tin tức, phần nô lo sợ chỉ có Triệu Thắng một người mà thôi. Triệu Tiệp dắt đầu, Thượng Bình lấy ra không ít tiền, Triệu Thắng cầm hai nhà thâu ra túi tiền đả thông đường nhỏ, lại có đằng trước hai tháng chuẩn bị, chính là tưởng thừa dịp Lâm Thanh Uyển không ở Giang Nam khi cấp Lâm thị một kích. Thật sự là mấy năm nay Lâm thị phát triển đến quá nhanh. Nuong giấy làm bằng tre trúc cùng giấy bản đồng phong, Lâm thị tràn ra đi con cháu có mười mấy người, phân tán ở các nơi. Bọn họ làm tuy là cùng môn sinh ý, lại bởi vì cách đến xa, cho nên không can thiệp chuyện của nhau, ngược lại còn bởi vì cùng thuộc nhất tộc mà cho nhau nâng đỡ. Bọn họ lại đều ở Giang Nam lân cận, các nơi quan viên đều niệm Lâm gia tình nghĩa, cho nên nhiều có giúp đỡ, tình huống như vậy hạ, bọn họ lại có gia tộc cấp tiền, phát triển không cần quá tấn

mạnh.Bọn họ phát triển đến hảo, lẽ ra khăng định sẽ chiếm trước người khác sinh tồn không gian, nhưng bọn họ làm sinh ý là giấy bản sinh ý a, giấy bản phổi phương không phải bí mật, bọn họ tới rồi địa phương thượng đứng vững gót chân sau cũng rất hào phóng dạy người chế tác giấy bản, tình huống như vậy hạ, bọn họ không gây thù chuộc oán, nhưng thật ra giao không ít băng hưu.Nhưng bọn họ quy mô đã mới thành lập, lại có Lâm thị cái này kim tự chiêu bài ở, mọi người đều thích theo chân bọn họ đính giấy, cho nên giáo thụ người chế tác giấy bản đối bọn họ thương tổn cũng không lớn.Mà này đó Lâm thị con cháu mượn từ giấy phường đứng vững gót chân sau liền hướng mặt khác ngành sản xuất tiên công, tỷ như ở Hàng Châu Lâm Truyền, hắn hiện tại trọng tâm là vải vóc sinh ý, ở Tuyên Châu Lâm Trọng tặc khai một nhà tầu lầu, không khéo, liền ở Triệu gia tầu lầu nghiêng đối diện; Mà ở Lâm Nghi thì tại cùng người làm hàng hải sản sinh ý...Này đó sinh ý đều rất nhỏ, phân tán mỏ ra chỉ sợ các gia tộc đều chướng mắt, nhưng đáng sợ chính là bọn họ đều cùng thuộc về Lâm thị, nếu tùy ý bọn họ phát triển đi xuống, lớn mạnh về sau phụng dưỡng ngược lại Lâm thị, kia Lâm thị to lớn nào vẫn là Triệu gia cùng Thượng gia có thể dao động?Triệu Thắng đối Lâm thị sự đặc biệt chú ý, ngay từ đầu còn không có phát hiện, nhưng ở Triệu gia vài môn sinh ý cùng Lâm Truyền Lâm Trọng đám người vài lần tiểu xung đột sau, hắn tưởng không chú ý đều khó.Này đó danh điều chưa biết tiểu nhân vật thế nhưng đều họ Lâm!Hiện tại Lâm thị cùng trước kia Lâm thị hoàn toàn không giống nhau.Trước kia Lâm thị rất cường đại, nhưng chỉ cường đại ở dòng chính, chỉ cần Lâm thị dòng chính có người, người ngoài liền không dám đối Lâm thị xuống tay.Nhưng hiện tại Lâm Giang đã chết, lẽ ra Lâm thị nên xuống dốc đi?Lâm thị dòng chính cũng đích xác xuống dốc, ít nhất hiện tại Lâm Thanh Uyển nhìn lại có thể làm lại được sủng ái cũng xa xa so ra kém Lâm Giang ở khi.Nhưng có tình nàng đem Lâm thị dòng bên nâng đỡ lên, làm cho cả Lâm thị đều bắt đầu trưởng thành lên.Những người đó đơn lấy ra một cái túi đều là giống như hòn đá nhỏ giống nhau con kiến, nhưng tổ hợp lên, liền giống như lân này, không người dám khinh thường.Lâm Nhuận không ngốc, Lâm thị ba vị tông lão cũng không ngốc, lần này phản ngãm bắn đấu tranh nhìn thấy dòng bên không lồ cùng lực lượng, không khỏi tâm thần chấn động.Lâm thị đây là, lại muốn bay lên?Lâm Nhuận kích động tại chỗ xoay hai vòng, sau đó bung chén rượu đi kính cha hắn, còn có Bát thúc cùng Thập Nhất thúc, nửa là khoe ra nửa là khẩn cầu nói: “Phụ thân, Bát thúc, Thập Nhất thúc, việc này toàn dựa Uyển tỷ nhi, chờ Uyển tỷ nhi từ kinh thành trở về, ta mang Lâm Truyền bọn họ tới cửa khái cái đầu.”Bát thúc không nói chuyện, cúi đầu nhấp một ngụm rượu.Lục thúc lại gật gật đầu, “Hắn là, này đó hài tử lúc trước đều là nàng thả ra đi, tiền hơn phân nửa cũng là nàng cấp, luận thấy xa, ta chờ xa không kịp nàng, về sau trong tộc sự ngươi nhiều cùng

nàng thương lượng thương lượng.” Lâm Nhuận cao hứng đồng ý, nhìn về phía Bát thúc. Bát thúc nhấp nháy miệng, không quá tự tại nói: “Ngươi là tộc trưởng, những việc này ngươi quyết định liền hảo, hà tất hỏi lại ta?” Lâm Nhuận liền đại tùng một hơi, chỉ cần Bát thúc không cho hắn quấy rối liền hảo, hắn nhưng không hy vọng khó khăn thỉnh Uyển tỷ nhi trở về, hắn lại muốn đem nhân khí đi. Không đúng, giống như mỗi lần đều là Uyển tỷ nhi khí Bát thúc. “Truyền lời đi xuống, việc này mới vừa kết thúc, vẫn là đến cẩn thận chặt chẽ, Triệu gia còn nhìn chằm chằm chúng ta đâu, đừng ở cuối cùng bị người bắt lấy cái đuôi.” Thập Nhất thúc dặn dò nói: “Chờ Uyển tỷ nhi trở về ngươi đi theo nàng thương lượng thương lượng, này Triệu gia rốt cuộc là chuyện như thế nào, đều là Giang Nam đại tộc, đây là tính toán cùng chúng ta toàn bộ Lâm thị xé rách da mặt?” Lâm Nhuận mới đồng ý, hạ nhân liền chạy như bay tiến vào nói: “Lão gia, lão gia, biệt viện bên kia truyền quay lại tin tức, nói Cửu cô nãi nãi đã trở lại.” Lâm Nhuận kích động đứng dậy, “Đã trở lại?” “Là, cùng Chu công tử cập Lư gia hai vị thiêu gia một khôi trở về.” “Kia Hữu ca nhi đâu?” Lục thúc nhịn không được hỏi, “Hữu ca nhi là hồi nơi này, vẫn là tạm lưu tại biệt viện?” “Đáp lời người ta nói không thấy được Hữu thiêu gia.” Lục thúc nhịn không được nhíu mày, “Hữu ca nhi là tân tần tiến sĩ, không phải có ngày nghỉ sao, hắn như thế nào không trở về?” “Phụ thân đừng nóng vội, chờ ta đi hỏi một chút.” “Hỏi cái gì hỏi, cũng không nhìn xem hiện tại là giờ nào,” Bát thúc đứng dậy chấp tay sau lưng đi ra ngoài, “Chờ ngươi đến cửa thành, cửa thành liền đóng, có chuyện gì không thể ngày mai nói?” Nhưng Lâm Nhuận vẫn luôn đem Lâm Hữu đương thân nhi tử, càng đừng nói hắn cha, nhưng Bát thúc nói cũng đúng, hiện tại chạy ra đi cũng khẳng định đến không được Lâm gia biệt viện, lại vô đại sự phát sinh, tổng không thể kêu cửa thành phòng giữ cho bọn hắn mở cửa thành đi? Trong triều biết khẳng định sẽ buộc tội bọn họ, lúc này Lâm thị đúng là yêu cầu cẩn thận thời điểm. Lâm Nhuận chỉ có thể ai đến ngày mai lại đi hỏi. Mà lúc này, Lâm Thanh Uyển cũng đang ở tường hỏi cái này thứ sự, Chung đại quản sự làm tự mình tham dự người, đối trong đó chi tiết tự nhiên biết đến rõ ràng, đảo không cần chờ Lâm Nhuận ngày mai đã đến. Dương phu nhân thấy Lâm Thanh Uyển muốn cùng Chung đại quản sự nói chính sự, liền lôi kéo Lâm Ngọc Tân nói: “Đi, bồi ta đi thu thập hành lý.” Lâm Thanh Uyển liền cười nói: “Mẫu thân, làm Ngọc Tân lưu lại đi, về sau nàng chưởng gia, bên ngoài sinh ý nàng khẳng định muốn hỏi đến, biết nhiều hơn một ít không ch襯 hỏng.” Dương phu nhân nghe vậy biểu cười đồng ý, “Cũng hảo, vậy các ngươi nói chuyện, ta đi thế các ngươi nhìn phòng.” “Làm phiền mẫu thân.” Lâm Thanh Uyển lôi kéo Lâm Ngọc Tân tại bên người ngồi xuống, đối Chung đại quản sự nói: “Dứt lời, bọn họ là như thế nào đấu pháp?” Chung đại quản sự liền cười, “Này trong đó nhưng loạn thật sự, Triệu gia hiên nhiên sớm có chuẩn bị, không chỉ có có

âm mưu, còn có dương mưu.”“Cũng ít nhiều bọn họ sử âm mưu, nhân có cô nái nái nhắc nhở trước đây, chúng ta làm chuẩn bị, cho nên ngược lại đánh trả, cũng nguyên nhân chính là này ngược lại hỏng rồi bọn họ dương mưu, bằng không Lâm thị lần này nhất định tổn hao nhiều.”Cũng là Triệu Thắng xui xéo, hắn ban đầu liên hợp không ít thương nhân tính toán bãي Lâm thị một đạo, đi ra ngoài kia mười mấy cái tiểu tú tuổi đều nhẹ, lịch duyệt không đú, dã tâm bùng bùng, muôn ở sinh ý thượng âm bọn họ thật đúng là không khó.Thiên Triệu Thắng có thể là sợ bọn họ không vào ụng, hoặc là một kích đánh không chết, cho nên còn phái người an bài vài tay ám chiêu chờ bọn họ.Tỷ như ở Lâm Trọng túu lầu hạ chút được, lại khiến người đi cáo trạng, ở Lâm Truyền nhà kho phóng đem hỏa, đem vái vóc toàn thiêu...Tóm lại toàn là ám chiêu.Lâm Truyền bọn họ căn bản không phát hiện lúc trước tiếp đơn tử có vấn đề, nhưng được trong tộc tin, không khỏi cảnh giác vạn phần, đảo đem này đó ám chiêu toàn chẵn, còn lấy ở nhân chứng vật chứng, phản cáo trở về.Lâm Thanh Uyển tuy xa ở kinh thành, nhưng cũng sớm viết thư cấp Tôn Hòe cùng Lưu Phái, làm ơn bọn họ nhiều chiêu cõi một ít Lâm thị.Tình huống như vậy ha, phía dưới các cấp quan viên toàn không dám làm việc thiên tư, đem Triệu gia lúc trước đưa tới tiền còn trở về không nói, còn nghiêm tra một phen.Bọn họ bị thu mua quá nha, dùng ngón chân đầu đều biết là Triệu gia làm, vì ở thượng quan nơi đó lập công, cũng vì tẩy thoát cùng Triệu gia hiềm nghi, bọn họ tận hết sức lực giúp đỡ Lâm thị đánh trả về.Cuối cùng tuy không có bắt lấy Triệu Thắng đích xác thiết nhược điểm, lại rút Triệu Thắng vài cái tâm phúc, này tâm phúc danh nghĩa những cái đó sản nghiệp tự nhiên cũng sung công.Bọn họ sản nghiệp sung công, phía trước cùng bọn họ nói tốt cùng nhau hô Lâm thị thương nhân liền không có dựa vào, cũng chỉ có thể bóp mũi nhận lúc trước hợp đồng.Nhưng cứ như vậy liền lộ chút dấu vết.“... Truyền thiếu gia bọn họ ngay từ đầu không nghĩ tới này đó khách thương trên người, chính là ta cùng Lâm tộc trưởng cũng không hoài nghi, nhưng tới rồi giao hàng thời điểm, bọn họ thế nhưng lấy không ra đủ ngạch tiền, chỉ có thể tạm thời chịu nợ.” Chung đại quản sự nói: “Này nếu là chỉ một hai nhà như thế chúng ta còn không nghi ngờ, thiên có tám phần thương nhân đều như thế, thả bất luận là vị nào thiếu gia trên tay đều có như vậy sinh ý, chúng ta liền không khỏi nổi lên lòng nghi ngờ.”Nào có như vậy xảo, lại đột nhiên đều có đại đơn tử, mà này đó đại đơn tử thương nhân đều lấy không ra vốn dĩ nói tốt bạc.Đây là khi bọn hắn con khi chơi đâu?“Tế tra dưới liền có chút dấu vết để lại, bất quá Truyền thiếu gia bọn họ cũng không nói ra, ngược lại còn khoan dung thật sự, cho phép bọn họ tạm thời nợ trường, lại đem này đó thương nhân hạ hai năm đơn tử đều ký xuống tới.” Chung đại quản sự cười: “Này đó thương nhân vốn dĩ đều là Triệu gia khách thương, này vừa chuyển đến thành chúng ta Lâm gia.”Lâm Thanh Uyển chọn chọn môi, hỏi, “Trong

tộc đều biết là Triệu thị ở nhầm vào chúng ta?”“Là, lần này động thủ có một phần ba là Triệu gia danh nghĩa hiệu buôn, Truyền thiếu gia bọn họ cũng không ngốc, tự nhiên biết là Triệu thị làm.”Lâm Thanh Uyển hơi hơi gật đầu, cười lạnh nói: “Cái này hảo, cuối cùng là nhất tộc đối nhất tộc, mà không phải chúng ta dòng chính đơn đối Triệu thị.”Chung đại quản sự rùng mình, lúc này mới nhớ tới cái này điểm máu chót, trước kia Triệu gia chỉ đơn nhầm vào cô nãi nãi, tông tộc bên kia nhìn cô nãi nãi bị khi dễ cũng rất ít duỗi tay hỗ trợ, lần này sao...Lần này sao, toàn bộ Lâm thị đều sinh động đi lên, tộc đối tộc giang, ai sợ ai a.Lâm Thanh Uyển vừa lòng cười.

Chương 268: Cảm tình

Cô nãy nãy thế nhưng như thế nhìn xa trông rộng, hai năm trước liền tính tới rồi hôm nay? Chung đại quản sự không cảm thấy huyền huyền, ngược lại có loại không hổ là lão gia thân muội muội cảm giác, hắn không hề thâm hỏi, vẻ mặt khâm phục đi rồi. Lâm Ngọc Tân cũng mỉm cười nhìn, “Cô cô sớm đoán được có hôm nay?” Vừa thấy Chung đại quản sự biểu tình Lâm Thanh Uyển liền biết bọn họ hiểu lầm, nàng nhịn không được điểm điểm. Lâm Ngọc Tân cái trán nói: “Ta lại không phải đoán mệnh, nơi nào có thể dự đoán được hôm nay sự?” Nàng không cùng Chung đại quản sự giải thích là bởi vì không cần thiết, đối với Lâm Ngọc Tân lại là muôn nói rõ ràng, bởi vì nàng muôn dạy nàng a. “Lúc trước cho bọn hắn tiền đi ra ngoài lang bạt, một là bởi vì bọn họ học tay nghề đều oa ở Tô Châu trong thành, kia rốt cuộc cung rộng lớn với cầu, cùng tộc tranh chấp, bị thương vẫn là chúng ta; Thứ hai cũng là bọn họ biểu hiện đến không tồi, nghĩ cho bọn hắn một cái cơ hội, chúng ta có chất cũng kết cái thiện duyên.” Lâm Thanh Uyển nhẹ giọng dạy dỗ Lâm Ngọc Tân nói: “Cho bọn hắn tiền cũng không nhiều, một người ít nhất năm mươi lượng, nhiều nhất cũng mới một trăm lượng mà thôi, là mệt là doanh toàn xem bọn họ bản lĩnh. Mệt, bọn họ mệt lúc này đây, tương lai chưa chắc sẽ vẫn luôn mệt, chỉ cần bọn họ nhớ kỹ chúng ta từng trợ giúp quá hắn liền hảo. Không nhớ được cũng không có gì, chúng ta cũng liền ném trên dưới một trăm lượng bạc đi ra ngoài mà thôi. Doanh, kia tương lai liền có khả năng càng làm càng lớn, cũng không chỉ vào bọn họ tương lai cho chúng ta làm cái gì, chỉ cần niệm một đoạn này tình nghĩa, ở biết nguy hiểm khi nhắc nhở chúng ta một câu, hoặc là ở chúng ta yêu cầu khi biểu cái thái, chúng ta đây liền không mệt.” Lâm Ngọc Tân nhíu mày hỏi, “Dùng tiền thu mua cảm tình sao?” “Đứa nhỏ ngốc, chúng ta ở bọn họ khó khăn khi vay tiền cho bọn hắn đi ra ngoài lang bạt, việc này bản thân đó là tình nghĩa, đây là dùng tình nghĩa đổi tình nghĩa.” Lâm Thanh Uyển nói: “Ngươi cho rằng cảm tình là dùng cái gì gắn bó?” “Là dùng giao lưu, ngươi tới ta đi, đây là lễ, cũng là tình nghĩa, cảm tình đó là như vậy chậm rãi tích lũy lên.” “Ngươi xem ngươi cùng Thượng gia,” thấy Lâm Ngọc Tân rũ xuống đôi mắt, nàng liền duỗi tay sờ sờ nàng đâu nói: “Mặc kệ ngươi

Nhị cữu cữu cùng nhị mợ như thế nào, nhân ngươi từ nhỏ liền sống nhở ở Thượng gia, cùng Thượng lão phu nhân cùng Thượng gia huynh đệ tỷ muội cảm tình càng sâu với Lâm thị bên này, cho dù là hiện tại, ngươi trong lòng đối bọn họ cũng thân thiết hơn với ngươi Lục thúc công bọn họ đi?" Đó là đương nhiên, chẳng sợ nàng ở tại Lâm gia biệt viện, nhưng này 3-4 năm tới gặp ba vị thúc công số lần hai cái bàn tay đều số đến lại đây, nào có cái gì cảm tình?" Đồng dạng là nhà ngoại, ngươi xem ta cùng với Liên gia nhưng có liên hệ?" Lâm Ngọc Tân ngẩn ngơ."Xem, đây là khác nhau, lui tới đến nhiều, cảm tình tự nhiên liền có, ta mỗi cách một đoạn thời gian liền mang ngươi hồi tông tộc không ngừng là vì cho ngươi cha mẹ thấp hương viêng mồ mả, càng vì làm ngươi cùng tộc nhân nhiều ở chung ở chung, cảm tình đều là chỗ ra tới." "Trước kia, ngươi tổ phụ đối tông tộc lòng có khúc mắc, không muốn thấy bọn họ, phụ thân ngươi hảo chút, nhưng cũng xa cách bọn họ, cho nên mới tạo thành Lâm thị thế đại, quyền lợi tập trung ở dòng chính tệ đoan." Lâm Thanh Uyển nói: "Nếu chúng ta dòng chính dân cư sum xuê còn chưa tính, thiên người lớn điêu tàn, cho nên phụ thân ngươi vừa đi, chúng ta cô chất liền không chỗ nào dựa vào. Không chỉ có không có dựa vào, tộc nhân còn sẽ bởi vì ích lợi cùng người ngoài cầu kết lên đối phó chúng ta." "Vì cái gì?" Lâm Thanh Uyển trầm khuôn mặt nói: "Bởi vì chúng ta với bọn họ tới nói bất quá là có huyết thống quan hệ người xa lạ, chỉ sợ liền người xa lạ đều không bằng, là ích lợi tương bội giả, so sánh với dưới, người ngoài khả năng còn càng dễ thân chút." Khuy Thiên Kính trung biểu thị ra tới Lâm Ngọc Tân vì cái gì kết cục thê lương? Bởi vì nàng với đại gia tới nói không phải có thể hợp tác cùng dựa vào thân tộc, mà là một cái ôm áp gạch vàng xa lạ tiểu hài tử. Lục thúc ở trong tộc xem như công chính, nhưng chính là hàn nội tâm cũng cảm thấy Lâm Ngọc Tân chiếm hữu Lâm thị tài nguyên, cho nên dung túng tộc nhân đối nàng bức bách. Mà Lâm Ngọc Tân không có năng lực bảo vệ cho Lâm Giang để lại cho nàng đồ vật, nàng quá nhỏ, mà thế đạo không có cho nàng trưởng thành thời gian. Không ngừng Lâm thị tông tộc, Triệu thị, Thượng gia, thậm chí là triều đình, tất cả đều nhắm ngay nàng trong tay gạch vàng, lại không biết Lâm Giang đã đem thành thực đồ vật đều quyền đi ra ngoài, nàng trong tay ôm bất quá là cái vỏ rỗng, chỉ đủ duy trì nàng sinh hoạt mà thôi. Không có người tin tưởng Lâm Giang sẽ không cho chính mình nữ nhi duy nhất biện pháp dự phòng. Cho dù là hiện tại, Lâm Giang sinh thời đem hiến cho đồ vật đều công chi hậu thế, thế gian vẫn như cũ có không ít người hoài nghi hàn cho các nàng cô chất để lại bảo bối. Không có gì cảm tình là không cần thời gian lắng đọng lại, cho dù là mẫu thân với hài tử, cũng là trong ngực thai mười tháng sau một ngày một ngày nuôi nấng hạ mới cảm tình càng thâm. Cho nên nàng hy vọng Lâm Ngọc Tân có thể kinh doanh hảo cùng Lâm Hữu này một thế hệ con cháu quan hệ, như vậy chẳng sợ nàng đi rồi Bát thúc công bọn họ tâm

sinh tà ý, này đó Lâm thị tương lai trụ cột vững vàng cũng sẽ vì nàng chấn một chấn.Lâm Ngọc Tân trong lòng đã chịu đánh sâu vào không thể nói không nhỏ, nửa ngày mới tìm về chính mình thanh âm, “Cho nên huyết thống ngược lại không như vậy quan trọng đúng không?”“Chúng ta sơ hồi Tô Châu khi, tông tộc bên kia vì từ chúng ta trong tay đoạt kia hai cái tiểu thôn trang có thể cho phụ nữ và trẻ em đến nhà của chúng ta tới khóc, đi ở trên đường, bọn họ rất xa thấy liền né tránh, đại cô nương tiểu túc phụ cũng không dám tiến lên, chỉ biết tránh ở chỗ tối trộm đánh giá; Nhưng hiện tại chúng ta hồi tông tộc, thấy mỗi người đều sẽ dừng lại cung kính kêu một tiếng cô nãi nãi cùng đại tỷ nhi, có người rất xa thấy còn muôn chạy tới lên tiếng kêu gọi, vì cái gì đâu?”Lâm Thanh Uyển nói: “Ta là giúp đỡ quá không ít thân tộc, nhưng tuyệt đối không có đối mỗi người đều duỗi tay, nhưng bọn họ vẫn như cũ từ trong lòng tán thành chúng ta cô chát.”Lâm Thanh Uyển đứng dậy nói, “Ngươi dụng tâm đi thê hội đi, đối đãi ngươi hiểu được cái này, cùng Thượng gia quan hệ ngươi cũng liền đã hiểu, không cần lại trong lòng phiền nhiễu.”Lâm Ngọc Tân chỉ ản ản sờ đến biển, sáng sớm hôm sau đại môn đã bị gõ vang lên.Lâm quản gia mở cửa vừa thấy, lập tức đem người hướng trong thỉnh, sau đó liền tiến vào thỉnh Lâm Ngọc Tân, “Đại tiểu thư, tộc trưởng mang theo Truyền thiếp gia bọn họ tới cấp cô nãi nãi thỉnh an.”“Cô cô lên núi đi,” Lâm Ngọc Tân đứng dậy nói: “Trước đem ngũ thúc bọn họ mời vào phòng khách, làm hạ nhân thượng trà.”Dứt lời nàng đứng dậy đến phía trước đi chiêu đãi.Tới rồi phòng khách liền bị bên trong đứng người hoảng sợ, này, tới người giống như có chút nhiều...Lâm Nhuận chính chấp tay sau lưng xem trên tường họa, thấy Lâm Ngọc Tân ra tới liền vẫy tay cười hỏi, “Này họa lần trước tới còn không thấy, là tân thay?”“Là,” Lâm Ngọc Tân lấy lại bình tĩnh, tiến lên cùng hắn hành lễ, kêu một tiếng “Ngũ thúc” sau nói: “Đây là Cơ tiên sinh đưa cho cô cô, cô cô thực thích, hôm nay sáng sớm liền lấy ra tới treo lên.”Lâm Ngọc Tân từ nha đầu trong tay tiếp nhận trà phụng cho hắn, đôi mắt đảo qua thính hạ bài bài đứng thanh niên, nuốt nuốt nước miếng hỏi, “Ngũ thúc, như thế nào đường huynh bọn họ đều tới?”Lâm Truyền liền làm mặt quỷ cười nói: “Ngọc Tân muội muội, chúng ta nơi này nhưng không ngừng có đường huynh, còn có đường chất đâu, ngươi nhất định nhận không ra đi?”Lâm Ngọc Tân trên mặt liền có chút xấu hổ.Nàng liền tính cùng tộc nhân lui tới nhiều, thấy cũng nhiều là lão thái thái, thái thái cùng đường tỷ muội, đường chất nữ nhom, Lâm Hữu, Lâm Truyền mấy cái nàng là nhận thức, nhưng hiện giờ đại sảnh đứng đánh giá có hai mươi người tới, tuổi đều ở hai mươi tả hữu, nàng gần như có một nửa không quen biết.Lâm Nhuận hung hăng mà trừng mắt nhìn Lâm Truyền liếc mắt một cái, nói: “Các ngươi quanh năm suốt tháng cũng không nghĩ tới cấp các ngươi cô cô thỉnh an, các ngươi muội muội như thế nào sẽ biết các ngươi?”Lại chỉ bối phận càng tiểu nhân mấy cái nói: “Còn

có các ngươi, các ngươi cô cô đứng ở trước mắt cũng không biết thỉnh an, chẳng lẽ còn phải các ngươi cô nái nái ra tới mới được?" Lời này rơi xuống, lập tức trộm ra bảy cái thanh niên tới, sôi nổi cấp Lâm Ngọc Tân chắp tay thi lễ, "Chất nhi bái kiến cô cô." Lâm Ngọc Tân trợn mắt há hốc mồm, hoàn hồn sau lập tức học cô cô bộ dáng nâng cầm duỗi tay nói: "Không cần đa lễ." Nàng sờ sờ trên eo túi tiền, nghẹn cười nói: "Cô cô cũng không biết các ngươi tới, nhất thời không chuẩn bị, trong chốc lát lại cho các ngươi lễ gặp mặt hảo." Chúng đại chất nhi: "..." Lâm Truyền đồng dạng nghẹn cười hỏi, "Muội muội, nhưng có đường ca?" Lâm Ngọc Tân liếc mắt nhìn hắn nói: "Muội muội không dám lướt qua đường ca đi, bất quá đường ca nếu muốn kêu ta một tiếng cô cô, một cái lễ gặp mặt ta còn là cho nỗi." Lâm Truyền liền nhịn không được cảm thán, quả nhiên, thời gian chính là đao a, mỗi người đều bị tạo hình, xem trước kia hẹn thùng ôn nhu đại tiểu thư cũng trở nên cường thế đi lên. "Ai muốn kêu ngươi cô cô?" Lâm Thanh Uyển đem trên người áo choàng cởi xuống tới giao cho nha đầu, đạp bộ tiến vào cười hỏi. Phòng khách thanh niên nhóm rùng mình, lúc này mới phát hiện Lâm Thanh Uyển không biết khi nào đã muôn đứng ở cửa. Lâm Truyền lập tức cúi đầu nói: "Chất nhi ở cùng muội muội nói giỡn đâu, cô cô ngài đã trở lại." Lâm Thanh Uyển gật đầu, đi hướng Lâm Nhuận, "Ngũ ca tới trước như thế nào không đề cập tới sớm nói một tiếng, ta hảo quét chiếu đón chào." "Chúng ta huynh muội phía trước nào còn giảng này đó nghi thức xã giao?" Lâm Nhuận thấy nàng góc vây hơi uột, liền nhìn về phía bên ngoài hỏi, "Trời mưa?" "Không có, chỉ là trong núi uốt át, dính một ít." Lâm Thanh Uyển không thèm để ý thỉnh Lâm Nhuận ngồi xuống, chính mình cũng ở thượng đầu ngồi, lúc này mới nhìn về phía thính hạ đứng hai mươi tới cái thanh niên, cười hỏi, "Đây là làm sao vậy, tập thể tới ta nơi này xuyên môn?" Lâm Ngọc Tân yên lặng mà ở cô cô phía sau đứng yên, cũng tò mò nhìn thính hạ nhân. "Đều là tộc trưởng hậu bối, ta dẫn bọn hắn tới cấp ngươi thỉnh an." Lâm Nhuận nhìn về phía Lâm Truyền, Lâm Truyền lập tức tiến lên một bước liê áo choàng quỳ xuống, mặt sau lập tức phần Phật quỳ một mảnh. "Chất nhi (chất tôn) bái kiến Cửu cô cô (Cửu cô nái nái)" ——"Lâm Ngọc Tân chớp chớp mắt, Lâm Thanh Uyển cũng kinh ngạc há to miệng, nửa ngày mới đỡ trán cười nói, "Đứng lên đi." Nàng quay đầu nhìn về phía Lâm Nhuận, "Ngũ ca, ta nhưng không có tiền thưởng cho bọn hắn." "Ngươi miên man suy nghĩ chút cái gì đâu, bọn họ là vẫn bối, tới cấp trưởng bối thỉnh an không phải thiên kinh địa nghĩa sao?" Lâm Nhuận nói: "Hơn nữa bọn họ đều là tới bái tạ, ít nhiều lúc trước ngươi chi trợ bọn họ, bọn họ lúc này mới có một phen sự nghiệp." Lâm Thanh Uyển hơi hơi trùng mắt, "Ta nhớ rõ từ ta nơi này vay tiền chỉ có mười ba người, như thế nào tới nhiều như vậy?" Lập tức liền có một người bước ra khỏi hàng nói: "Chất tôn từ ngài nơi này học hai môn tay nghề, trước khi đi ngài còn cố ý làm quẩn

sự dạy chúng ta quản lý chi đạo, nói đến liền xem như tam môn tay nghề, chất tôn bên ngoài có điều thành, trở về tự nhiên muốn tới bái tạ cô nãi nãi.”

Chương 269: Toàn đắc tội

Những người khác cũng sôi nổi quỳ xuống bái tạ, Lâm Thanh Uyển bỗng nhiên liền có một loại con cháu đầy đàn cảm giác. Nàng lắc lắc đầu, đem loại này quỷ dị cảm giác đuổi ra trong óc, làm mọi người lên, “Các ngươi có thể có hôm nay thành tựu vẫn là dựa các ngươi chính mình nỗ lực cùng thông minh tài trí, ta cùng trong tộc có thể giúp các ngươi rốt cuộc hữu hạn. Cho nên các ngươi ra cửa bên ngoài, không cần quá nhiều dựa vào gia tộc, bất luận khi nào đều ứng cần thận.” “Lúc này đây chúng ta Lâm thị may mắn có thể thắng không phải bởi vì các ngươi có bao nhiêu lợi hại, mà là bởi vì bọn họ làm việc không mật, trước tiên kêu chúng ta đã biết, mà ta Lâm thị hiện giờ ở Giang Nam còn có chút bạc diện, càng bởi vì bọn họ dùng chính là quỷ mị kỹ xảo, cho nên chẳng sợ chúng ta năng lực không đủ, bọn họ cũng mới một bại như núi đảo,” Lâm Thanh Uyển nói: “Này trong đó phàm là kém một vòng, chúng ta đều thắng không được như vậy xinh đẹp, nhiều nhất cũng muôn lưỡng bại câu thương.” “Cho nên các ngươi không cần vì hôm nay thành công mà mừng thầm, mà hẳn là cảm thấy may mắn, giờ khắc này, trời cao là đứng ở chúng ta bên này,” Lâm Thanh Uyển cúi đầu nhấp một miệng trà nói: “Chính là ông trời sẽ không nhiều lần đều đứng ở chúng ta bên này, lần sau các ngươi có lẽ liền không may mắn như vậy.” Lâm Truyền bọn họ hai mặt nhìn nhau, còn tưởng rằng cô nai nai biết bọn họ đoạt Triệu gia không ít sinh ý nàng sẽ cao hứng đâu, thế nhưng vừa thấy mặt liền huấn bọn họ sao? “Các ngươi chính mình suy nghĩ một chút, Triệu gia dùng những cái đó quỷ mị kỹ xảo chưa bại trước, các ngươi biết chính mình tiếp đòn từ có lầm sao?” Mọi người mặt đỏ lên, bọn họ thật đúng là không biết. Lâm Thanh Uyển điểm điểm nắp trà, ánh mắt sắc bén nhìn bọn họ nói: “Nói cách khác, nếu bọn họ không phải chính mình lộ chân tướng, các ngươi cả đời này cũng không biết nhân gia là ở hố các ngươi?” Lâm Truyền đám người cúi đầu, xấu hổ tinh lại. Lâm Nhuận trong lòng vui sướng cũng tán đến không còn một mảnh, hắn trầm tư hồi lâu nói: “Bọn nhỏ lịch duyệt không đủ a.” “Lịch duyệt đều là dựa vào thời gian tích lũy, cũng không có ai sinh hạ tới liền có kinh nghiệm, ta không hy vọng các ngươi thế nào cũng phải ngã đến mặt mũi bầm dập mới có thể tích lũy kinh

nghiệm,” Lâm Thanh Uyển eo bối thăng thắn, nhìn chăm chú vào bọn họ nghiêm túc nói: “Chúng ta yêu cầu không được người xấu không hại các ngươi, nhưng chúng ta có thể yêu cầu mình thân.”“Hại người chi tâm không thể có, nhưng phòng người chi tâm không thể vô, cho nên các ngươi bất luận bên ngoài làm cái gì sinh ý, đều phải cẩn thận, đây là thứ nhất, thứ hai, làm người cũng hảo, làm buôn bán cũng thế, muốn thành tin là chủ, ngươi hành đoan, lập đến thẳng, một ít quý mị kỹ xảo mặc dù nhất thời thẳng, các ngươi cũng có thể thực mau lập trụ tự thân. Triệu gia chính là các ngươi vết xe đổ.”Lâm Truyền đám người cung lập, đồng thời lên tiếng.Đi ra ngoài lang bạt hai năm, bọn họ đã không phải lúc trước cái kia thích cùng trưởng bối làm trái lại tiểu tử, nghe được đi vào lời nói, sê tự hỏi, tự nhiên cũng biết Lâm Thanh Uyển những lời này là vì bọn họ hảo.Lâm Thanh Uyển điểm đến tức ngẩn, để tránh nói nhiều khiến người chán ghét phiền.Nàng thu giọng nói, phất tay nói: “Nếu tới liền ở nhà dùng quá cơm lại trở về đi.”Lâm Ngọc Tân liền mang theo bọn họ đi xuống, lưu lại các trưởng bối nói chuyện.Lâm Truyền vẫn luôn dẫn theo một hơi tới rồi bên ngoài mới tùng hạ, hắn tả hữu nhìn nhau hỏi, “Ngọc Tân muội muội, Hữu đường huynh đâu?”“Hữu đường huynh lưu tại kinh thành,” Lâm Ngọc Tân nhìn hắn một cái nói: “Hắn vào Lại Bộ, nhân kỳ nghỉ hữu hạn liền không trở lại.”Lâm Truyền tiếc hận, còn muốn cho Lâm Hữu nhìn xem hiện giờ hắn thành tựu đâu.“Ngũ thúc cùng cô cô nói chuyện, các ngươi xem là ở trong hoa viên đi dạo, vẫn là đi thôn trang đi một chút?”Lâm Ngọc Tân đứng ở ngã rẽ dừng lại, nhìn bọn họ nói: “Chúng ta cũng là mới trở về, nếu có chiêu đãi không chu toàn chỗ còn thỉnh thứ lỗi.”Lâm Truyền liền cười nói: “Muội muội cũng quá khách khí, đều là người trong nhà, hà tất giảng này đó nghi thức xã giao?”Hắn nghĩ nghĩ nói: “Muội muội nếu là không ngại, chúng ta đảo muốn đi giấy phường nhìn xem, ngươi cũng biết, hiện giờ chúng ta trên tay đều có giấy phường sinh ý, nhưng cùng nhà các ngươi so sánh với lại kém xa, cho nên muốn lại đi lấy kinh nghiệm.”“Giấy phường cách nơi này không gần, các ngươi muốn đi cũng đúng, đến chính mình qua đi, buổi trưa trước trở về liền hảo.” Giấy phường chia làm trong ngoài hai trọng, nội phường làm chính là giấy làm bằng tre trúc, nơi đó người bình thường không cho tiến.Bọn họ muốn đi cũng là đi ngoại phường, chuyên môn làm giấy bản địa phuong.Hiện tại giấy bản đã không phải ban đầu giấy bản, các thợ thủ công sửa đổi còn vài lần phôi phuong tỉ lệ, hiện tại giấy bản chất lượng chia làm bốn loại, tốt nhất cái loại này đã đuổi kịp trên thị trường nhất thường dùng tới viết trang giấy.Mà Lâm Truyền bọn họ trên tay nhiều nhất cũng chỉ có hai cái phôi phuong mà thôi, vẫn là hoa giá cao tiền thỉnh thợ thủ công hỗ trợ cải tiến, bù đắp nhau sau mới có.Đây là chênh lệch, không có biện pháp, ai kêu bọn họ trong tay không dường có thợ thủ công đâu?Liền tính hiện tại bắt đầu dường, muốn

bồi dưỡng hăn trung thành độ cùng nghiệp vụ năng lực cung thât sự trường một đoạn thời gian, cho nên Lâm Truyền bọn họ là đánh từ Lâm Thanh Uyển nơi này mua phuong thuốc chủ ý.Bất quá đây là lúc sau yêu cầu nói điều kiện, hiện tại sao, bọn họ có thể trước cùng giấy phuong học học bọn họ quản lý hình thức.Lâm gia danh nghĩa có nhiều như vậy sản nghiệp, lại một chút cũng không thấy Lâm cô cô rồi ren, nhưng trong tay bọn họ mới có hai cái liền vội đên sứt đầu mẻ trán, bọn họ rất muốn biết Lâm cô cô rót cuộc là như thế nào quản.Như thế nào quản?Đương nhiên là ném cho phía dưới người quản a, Lâm Thanh Uyển chỉ cần xử lý một ít liền quản sự đều lưỡng lự sự liền hảo.Sau đó đó là xem sổ cái, đến nỗi phuong sự tự nhiên là phía dưới quản sự ở quản.Hiện tại các nơi bị nhâm mệnh vì quản sự người đối Lâm gia trung thành độ đều rất cao, ít nhất Lâm Thanh Uyển cảm thấy chính mình sẽ phản bội Lâm gia, bọn họ cũng không có khả năng phản bội, cho nên nàng yên tâm thật sự.Lâm Truyền bọn họ phần phát một đám người toàn chạy giây phuong đi, phòng khách, Lâm Nhuận cùng Lâm Thanh Uyển đê tài vừa mới vừa mới bắt đầu.“Giang Nam bên này sự ngươi đều đã biết?”Lâm Thanh Uyển gật đầu, “Tôi hôm qua thương Chung đại quản sự nói với ta quá một lần.”Lâm Nhuận liền thở dài, “Lâm Triệu hai nhà vốn cũng là thân thích, tổ tiên vẫn là thế giao, thật sự không biết như thế nào liền biến thành hôm nay như vậy.”Lâm Thanh Uyển cười lạnh, “Triệu gia cho rằng này tổ tiên không thể độc chưởng một quân là bởi vì tổ tiên chèn ép, thậm chí hăn chết cũng là vì tổ tiên ghen ghét nhân tài.”Lâm Nhuận sợ ngây người, hăn mở to hai mắt nhìn nói: “Này, này quả thực là lời nói vô căn cứ, tổ tiên đê bại nhiều ít trong quân tướng lãnh, vì sao cô đơn nhầm vào hăn Triệu thị? Huống chi, Triệu gia tổ tiên...”Lâm Nhuận nghẹn hả lời nói, phê bình đã qua đời tiền bối thật sự không đạo đức, nhưng Triệu gia tổ tiên có cái gì hiền năng?Hắn như thế nào không nghe nói qua?Lâm Thanh Uyển đồng dạng tỏ vẻ chính mình không nghe nói qua, nàng không thèm để ý phát tay nói: “Tính, thành kiến đã thành, không cần lại lo lắng đi giải thích, nói đến cùng cũng là vì ích lợi mà thôi.”Lâm Nhuận liền nhíu mày.“Bằng không ta huynh trưởng trên đời khi, hai nhà như thế nào liền ở chung hòa thuận, ta huynh trưởng vừa chết mới phơi ra này cái gọi là tổ tiên bí ẩn?” Lâm Thanh Uyển cười lạnh, “Bất quá là xem ta Lâm thị suy thoái, muốn thay thế thôi.”Lâm Nhuận liền căng thẳng cầm, một phách cái bàn nói: “Chỉ bằng bọn họ Triệu gia? Nhưng thật ra si tâm vọng tưởng!”Hắn hờ lạnh một tiếng nói: “Liền tính là thật sự muốn tranh Giang Nam đệ nhất tộc, kia cũng nên là Thượng gia, bọn họ Triệu gia ly đến còn xa đâu.”“Thượng gia cũng không được,” Lâm Thanh Uyển liếc mắt nhìn hắn nói: “Ngũ ca, Lâm Tín hiện tại trong quân chính đắc dụng, Lâm Hữu cũng khảo trúng tiến sĩ, Lâm Truyền mấy cái cũng các có tiền đồ, có thể nói chúng ta tiếp theo bối đều có thể đi ra ngoài, người không cần trường người khác chí khí diệt

chính mình uy phong được không?"Lâm Nhuận một san, "Ta chính là như vậy vừa nói. Thượng gia cũng sẽ không cùng chúng ta tranh chấp, mấy năm nay còn không phải là Thượng gia vẫn luôn ở phía trước cho chúng ta chống đỡ sao?"Lâm Thanh Uyên châm chọc cười một tiếng, bất quá vẫn là gật đầu nói: "Đúng vậy, việc này đến đa tạ Thượng lão phu nhân, quay đầu lại ta muốn dành trước đại lễ tạ nàng."Không quan tâm Thượng lão phu nhân ở thời điểm mâu chốt như thế nào bắt công, kia dù sao cũng là nhà nàng, nàng tôn tử, ngày thường nàng vẫn là rất hữu dụng.Từ Lâm Giang sau khi chết nàng liền cao điệu tỏ vẻ ngoại tôn nữ cùng cấp với cháu gái, thả thả ra lời nói đi nếu ai khi dễ các nàng cô chất chính là cùng Thượng gia không qua được.Mặc kệ Thượng Bình ngầm như thế nào động tay chân, Thượng lão phu nhân vẫn luôn là nghiêm lệnh trong nhà quản sự cùng Lâm thị hữu hảo ở chung, cho nên ở Giang Nam này khôi, Lâm Thượng hai nhà hợp tác vẫn luôn thực bình thản, noi theo đều là Lâm Giang ở khi lệ thường.Cũng bởi vậy, mặt khác cửa hàng mới có thể kiêng kị Thượng gia, chẳng sợ trong lòng thèm Lâm thị này khôi thịt mỡ, cũng không dám lướt qua Thượng gia tùy tiện ra tay.Để tránh đồng thời khiến cho Thượng Lâm hai nhà bắn ngược.Cũng là bởi vì này, Lâm Thanh Uyển càng thêm chướng mắt Thượng Bình.Nếu là nàng ở vào Thượng Bình vị trí này thượng, nàng mới sẽ không có kỵ cái gì thanh danh đâu, muốn ra tay vậy thả ra lời nói đi, chờ mọi người đều động thủ khi liền nắm chặt hạ khẩu cắn xé, cướp được nhiều ít thịt đều là chính mình.Đã phải làm kỹ nữ, lại tưởng lập đèn thờ, cuối cùng nhưng thật ra đèn thờ đem chính mình trói buộc, kỹ nữ không trở thành, còn gọi nàng nhìn đế nhi xuyên, liền đèn thờ đều che không được hàn bǎn tính.Cho nên hàn là gì cũng xuồng dốc a.Thấy nàng lộ ra như vậy biếu tình, Lâm Nhuận liền cảm thấy tâm phát lạnh, vội vàng hỏi: "Như thế nào, Thượng gia có cái gì vấn đề sao?"Hiện tại Lâm thị đã cùng Triệu thị minh thương đổi thượng, nhưng không hảo lại dựng đứng một cái đại địch a, bằng không mặt khác gia tộc nhân cơ hội vây quanh đi lên, chẳng sợ bọn họ trong tộc con cháu tiền đồ cũng định không được a.Rốt cuộc bọn họ đều còn không có trưởng thành lên.Lâm Nhuận trong đầu quay nhanh, "Có lẽ có thể liên lạc một chút Tạ gia..."Nói xong Lâm Nhuận mới cảm thấy không đúng, hàn một phách cái bàn nói: "Ai nha, thiếu chút nữa đã quên, ngươi cùng Tạ gia cũng nháo phiền..."Lâm Nhuận yên lặng mà nhìn Lâm Thanh Uyển, Lâm Thanh Uyển cũng yên lặng nhìn lại hàn, nửa ngày sau chọn môi trán an hàn nói: "Ngũ ca đừng lo lắng, hiện tại Tạ gia tinh lực đều đặt ở kinh thành, không rảnh hồi Giang Nam tìm chúng ta phiền toái."Lâm Nhuận nhịn không được ngẩng đầu thở dài, "Cho nên ngươi cùng Thượng gia quan hệ còn hảo đi?"Liên tính Lâm thị cường đại khi, kia cũng không có khả năng nhất tộc đối thượng tam tộc a, loại này đấu tranh thực tiêu hao trong tộc tài nguyên.Lâm Thanh Uyển liền cười, "Ngài yên tâm, nhà của

chúng ta cùng Thượng gia hảo đâú, không tin ngày mai ta đi bái phỏng Thượng lão phu nhân khi ngài cùng ta cùng đi nhìn xem?" Cấp Thượng Bình mười cái gan hắn cũng không dám cùng hắn nương nói hắn muốn mưu đoạt cháu ngoại gái gia sản. Lâm Nhuận bán tín bán nghi tùng nửa khẩu khí. Sau đó rồi răm hỏi, "Kia Tạ gia bên kia có thể hay không cùng Triệu gia liên hợp lại?" "Sẽ không," Lâm Thanh Uyển cười nhạt nói: "Hiện tại Tạ Duyên cùng Tạ Dật Dương đều ở trong tù, bọn họ óc còn không mang nổi mình óc, nào có tinh lực trộn lẫn tiền Triệu gia những cái đó sự?" "Vậy là tốt rồi," Lâm Nhuận nhíu nhíu mày nói: "Chỉ là Triệu gia sự lại không thể như vậy tính, đánh xà bất tử phản chịu này hại."

Chương 270: Mạnh liệt đối chiếu

Lâm Thanh Uyển thâm chấp nhận gật đầu, “Chỉ là Triệu Tiệp tay cầm binh quyền, lại xa ở Linh Châu, chúng ta nhất thời không động đậy đến hắn, cho nên vẫn là trước từ sinh ý trên dưới tay, làm bọn nhỏ buông ra tay chân, đem bọn họ từ Giang Nam bài trừ đi.” Lâm Nhuận nhịn không được cảm thán, “Đáng tiếc Triệu Tiệp là ở Linh Châu, cũng may mắn hắn là ở Linh Châu.” Lâm Thanh Uyển khéo miệng chọn chọn nói: “Cho dù là ở Linh Châu, ta cũng có biện pháp ứng phó hắn, điểm này Ngũ ca chỉ lo yên tâm.” Lâm Nhuận thấy nàng nói được tự tin, trong lòng buông lỏng, liền đem trong lòng cẩn nuốt kế hoạch lại cải tiến một chút, nếu Uyển tỷ nhi có biện pháp đối phó Linh Châu Triệu Tiệp, kia bọn nhỏ động tác có lẽ có thể lớn hơn nữa một ít. Triệu gia thế đại chính là tai họa, tốt nhất liền ngọn lửa đều cho hắn tắt. “Hữu ca nhi lưu tại kinh thành?” Đại sự nghị định, Lâm Nhuận lúc này mới hỏi Lâm Hữu. “Lâm Hữu hiện vào Lại Bộ, mấy năm nay hắn là đều sẽ lưu tại nơi đó tích lũy kinh nghiệm, Ngũ ca không cần lo lắng.” Lâm Nhuận nghe vậy trong mắt hơi lượng, điểm cái bàn nói: “Hữu ca nhi là tiến sĩ xuất thân, Tín ca nhi hiện tại trong quân cũng xông ra một mảnh thiên địa, bên ngoài Lâm Truyền bọn họ hỗ trợ lẫn nhau, lại quá hai mươi năm, không, là mười năm, nói không chừng ta Lâm thị lại cường thịnh đi lên.” Lâm Nhuận thiệt tình cảm thấy, hiện tại Lâm thị so Lâm Giang ở khi còn muôn hảo, bởi vì hiện tại cường thịnh mới là chân chính cường thịnh, không giống trước kia, Lâm thị toàn bộ tông tộc đều cần thiết dựa vào Lâm Giang mà sinh. Lâm Nhuận tuy hỉ nộ không hiện ra sắc, nhưng bầu trời Lâm Giang là vẫn luôn cúi đầu nhìn, bị hắn như vậy nhìn chăm chăm, rất ít có người tâm tư có thể giấu diếm được hắn đi. Lâm Giang quay đầu hỏi Bạch Ông, “Lâm cô nương làm được so với ta hảo đúng không?” Bạch Ông nghĩ nghĩ nói: “Thượng tiên một người liền có thể hộ Lâm thị trên dưới, Lâm cô nương tuy có tâm cơ thủ đoạn, nhưng năng lực so với thượng tiên rốt cuộc vẫn là kém chút, nàng một người hộ không được, liền chỉ có thể mượn dùng ngoại lực, cho nên phân không ra ai thượng ai hạ.” Lâm Giang lại nói: “Ta lại cường cũng chỉ một mình ta mà thôi, bọn họ lại nhược, nhưng người nhiều, mỗi người sử một phân lực, tập hợp lên cũng

thắng qua ta. Nhất quan trọng chính là, bọn họ dựa vào là mình thân, cường đại chính là chính mình, trừ phi bỏ mình hồn tiêu, bằng không người khác là đoạt không đi bọn họ năng lực.” Hắn chỉ vào phía dưới nói: “Nàng không ngừng là như vậy giáo Lâm thị con cháu, cũng là như vậy giáo Ngọc Tân, tương lai, chẳng sợ nàng đi rồi, Lâm thị con cháu cũng không thể trợ giúp Ngọc Tân, nàng cũng có năng lực tự lập hậu thế.” Lâm Giang nghiêm nghị nói: “Nàng so với ta cường!” Bạch Ông một san, “Thượng tiên thời gian lại nhiều chút cũng sẽ làm như vậy.” Lâm Giang nghĩ, lắc đầu nói: “Ta luyến tiếc a ~” Luyến tiếc làm hắn khuê nữ ăn kia phân khổ, luyến tiếc làm nàng vì này đó tục sự ưu phiền, cho nên cuối cùng chỉ sợ cũng làm không đến. Bạch Ông rũ xuống đôi mắt không nói lời nào, chỉ sợ không ngừng là luyến tiếc nữ nhi chịu khổ đi, hắn cũng không quá nguyện ý nâng đỡ dòng bên mới là. Cùng Lâm Thanh Uyển không giống nhau, nàng là người ngoài, chẳng sợ trong lòng không mừng dòng bên, kia phân không thích rốt cuộc hữu hạn, càng có rất nhiều đạo đức thượng khiễn trách. Mà Lâm Giang chịu hắn cha ảnh hưởng, kỳ thật từ trong lòng có chút căm thù dòng bên, đối bọn họ có thể nói một định điểm đều không tín nhiệm, tình huống như vậy ha tự nhiên không có khả năng nâng đỡ dòng bên. Hắn nếu là tín nhiệm dòng bên, cũng liền sẽ không ở biết được chính mình sắp sửa mệnh không trường cửu khi đem nữ nhi phó thác cấp nhạc gia, mà không phải giao cho tông tộc. Dương nhiên, giao cho tông tộc cũng không đến hảo, Bạch Ông bĩu môi, cúi đầu xem phía dưới chính tụ ở bên nhau tham quan giấy phường thanh niên, cũng không biết Lâm cô nương này biện pháp có hay không dùng, nàng sau khi chết, những người này hay không còn có thể nhớ kỹ này đó tình nghĩa, nhiều quan tâm một chút Lâm Ngọc Tân. Có hay không dùng Lâm Thanh Uyển không biết, cho nên lúc này nàng cũng sẽ không làm chính mình có hại, bởi vậy Lâm Truyền bọn họ nhắc tới giấy bản phối phương khi Lâm Thanh Uyển liền nói: “Muốn từ ta nơi này lấy phối phương cũng đúng, hai cái biện pháp, một là ta lấy phối phương nhập các ngươi cổ, ta cũng không cần nhiều, liền hai thành tiền lời, tương lai ta giấy phường nghiên cứu ra tới phối phương đều cùng chung các ngươi một phần.” Lâm Truyền đám người ánh mắt sáng lên, hỏi: “Bao gồm giấy làm bằng tre trúc sao?” Lâm Thanh Uyển nâng lên mí mắt nhìn hắn một cái, “Ngươi nói đi?” Lâm Nghi liền nhịn không được đầy hắn một phen, “Hôm nay còn không có hắc, ngươi liền bắt đầu làm khởi mộng tới?” Lâm Truyền ngượng ngùng cười hắc hắc, “Chất này không phải lanh mồm lanh miệng sao, cô cô nhung đừng nóng giận.” “Ta không tức giận,” Lâm Thanh Uyển nhợt nhạt nói: “Ta còn có thể đem nhà ta phòng cho khách thu thập ra tới, đem giường cho ngươi mượn nằm một nằm.” Đại gia nghe vậy cười vang lên, Lâm Truyền gãi gãi mặt, ngượng ngùng cúi đầu. “Đệ nhị loại còn lại là các ngươi tiêu tiền mua,” Lâm Thanh Uyển nhìn bọn họ nói: “Chúng

ta trên thương trường chỉ nói chuyện làm ăn, trừ bỏ đệ nhất loại giấy bǎn ngoại, mặt khác cải tiến quá phổi phương toàn yết giá rõ ràng, các người muốn liền tiêu tiền mua, chỉ là này phổi phương mua đi chỉ có thể chính mình dùng.”Lâm Thanh Uyển nhìn bọn họ nói: “Nếu ai cầm ta phổi phương xoay người lại đổi tiền, ta mặc kệ người là cố ý có tâm, vẫn là vô tâm cố ý, kêu ta đã biết, về sau lại hợp tác là không có khả năng.”“Không chỉ có hợp tác không có khả năng, về sau qua ta gia môn trước cũng đừng định, ta người này bụng dạ hẹp hòi, sẽ mang thù.”Lâm Truyền đám người trong lòng rùng mình, khom người nói: “Chất nhi (chất tôn) ghi nhớ, tất không dám hại cùng tộc.”Lâm Thanh Uyển hừ một tiếng tinh đồng ý, quay đầu nhìn về phía Bạch Phong nói: “Đem Liễu quản sự mời đến, giấy phường là hắn quản, các người cùng hắn nói.”Lâm Truyền nghĩ hỏi, “Cô cô, ngài lão nhân gia giấy phường phổi phương trở ra cần không?”Lâm Thanh Uyển liền cười, “Ngươi nói đi, hiện tại trên thị trường có bao nhiêu loại giấy bǎn?”Lâm Truyền bọn họ chính là làm cửa này sinh ý, tự nhiên biết có bao nhiêu loại, bọn họ véo chỉ tính tính, trong lòng liền có số.Chờ nhìn đến Liễu quản sự đưa cho bọn họ giá cả đơn, liền có mười bảy cá nhân quyết định làm Lâm Thanh Uyển dùng phổi phương nhập cổ, thật sự là kia giá cả quá hố cha.Cao cũng liền không nói, giấy phường ra phổi phương tàn suất còn cao, bọn họ về sau nếu là cũng mua phổi phương, kia đến hoa đi bao nhiêu tiền?Còn không bằng làm Lâm Thanh Uyển nhập cổ đâu.Dù sao cũng mới hai thành, quyên chủ động còn ở bọn họ trong tay.Những người khác tắc hai dạng khác biệt đều không chọn, bọn họ đã quyết định về sau tắt đi giấy phường sinh ý, chuyên chú mặt khác sinh ý.Này giấy phường ngay từ đầu là kiểm được nhiều, làm cho bọn họ thắng được xô vàng đầu tiên, nhưng mà hiện tại giấy bǎn phổi phương là công bố, giấy bǎn giá cả định đến như vậy thấp, mệt đến mặt khác trang giấy giá cả cũng trên diện rộng hạ ngã, bởi vậy hiện tại giấy phường tiền lời đã so ra kém lúc trước.Tuy rằng cũng thực khả quan, nhưng cùng mặt khác sinh ý so sánh với vẫn là kém xa, cho nên bọn họ cảm thấy lại làm một đoạn thời gian liên tắt đi, chuyển đầu mặt khác sinh ý.Đại gia định hảo chính mình tương lai lộ tuyến, liền vui vẻ ngồi xuống ăn uống.uống.Đương nhiên, trừ bỏ tới bái tạ Lâm Thanh Uyển ngoại, bọn họ cũng là tới trả tiền, này chỉ cực hạn với mượn tiền kia mười ba người.Cả vốn lẩn lời còn tiền, đại gia chặng vạng liên vui vẻ rời đi Lâm gia biệt viện về nhà đi.Hơn hai mươi cái thanh niêm hơn nữa bọn họ tùy tùng chính là không ít người, các bá tánh nhìn mênh mông cuồn cuộn đội ngũ từ tây cửa thành tiến vào, không khỏi tò mò ra bên ngoài nhìn xung quanh liếc mắt một cái, “Đây là đi thu săn? Cũng không gấp bọn họ mang cung tiễn a.”Mỗi năm lúc này, trong thành bọn công tử đều ái hô bằng gọi hữu đi thu săn.Có người tò mò nhìn trong chốc lát nói: “Giống như đều là Lâm thị con cháu, chẳng lẽ là đi bái kiến Lâm cô nai nai?”Mọi người bừng

tỉnh, “Lâm cô nãi nãi đã trở lại?”“Đã trở lại, ngày hôm qua ta đều nhìn đến Chu đại nhân gia công tử cùng Lư gia hai vị công tử đã trở lại, hắn là cùng nhau trở về.”“Ai nha nha, chúng ta đây khá vậy đến đi bái tạ một chút.”“Nhân gia đó là nhà mình con cháu, người đi xem náo nhiệt gì?”“Nhà ta học Lâm gia giấy bản, này một năm tới kiêm lời không ít tiền, ta đương nhiên muốn đi bái tạ một phen, không chỉ có ta đi, ta còn muốn mang ta bọn nhỏ đi, khiến cho bọn họ ở ven đường khai cái đầu là được. Tốt xấu không thể làm vong ân phụ nghĩa người.”“Người đã muốn đi, ta đây cũng đi.” Bên cạnh một cái chờ sống cu li một lau mặt nói: “Ta là Nam Hán lại đây, lúc trước ít nhiều Lâm cô nãi nãi cứu tế, ta toàn gia mới sống sót, ta nhiều không có, hài tử hắn nương hái không ít nấm mộc nhĩ phơi, quay đầu lại cho nàng lão nhân gia mang một ít đi, cũng coi như là chúng ta một chút tâm ý.”“... Lâm cô nãi nãi nàng, bắt lão đi?”Bên này kế hoạch đi bái tạ Lâm Thanh Uyển, bên kia Triệu Thắng lại sinh sôi bóp nát một con chén trà.Hắn người hâu kêu sợ hãi một tiếng, vội vàng lấy khăn đi che lại hắn tay.Sự thật chứng minh, này chén trà không phải ai ngờ niết đều có thể niết, một không cẩn thận liền thương mình.Triệu Thắng ánh mắt nặng nè nhìn kia đội thanh niên đi xa, trầm giọng hỏi: “Bạn họ là đi gặp Lâm Thanh Uyển?”“Là, Lâm gia cô nãi nãi ngày hôm qua trở về.”Hắn đương nhiên biết Lâm Thanh Uyển là ngày hôm qua trở về, ngày hôm qua cấp dưới đã hội báo quá một lần, nàng so với chính mình đoán trước thời gian còn muốn vẫn chút, nhưng hắn một chút cũng không cảm thấy vui vẻ.Nghĩ vậy thứ tồn thát, hắn thanh âm đều mau kết băng, “Vẫn là không tra ra rõ cuộc là nơi nào ra bại lộ?”Người hâu xấu hổ quỳ trên mặt đất, “Tiểu nhân nhất nhất tra qua, thật sự không biết là nơi đó tiết lộ tin tức, có lẽ là nàng xếp vào người tàng đến quá sâu?”Người hâu dừng một chút, cảm giác được chủ tử ánh mắt lạnh băng xẹt qua cổ hắn, hắn không khỏi sảng lung phát lạnh, càng thêm khiêm cung nói: “Nhi gia, việc này muôn hay không nói cho đại gia?”Triệu Thắng tâm tình tệ hơn, bất quá hắn ánh mắt cuối cùng là từ người hâu trên cổ dịch khai, bực bội nói: “Chờ một chút, Giang Lăng bên kia thế cục khẩn trương, chúng ta tạm thời đừng lấy này đó việc vặt đi phiền hắn.”Nhi hoàng tử bị từ biên quan triệu hồi sau đó là Triệu Thắng thay thế được hắn ở Ngạc Châu cùng Giang Lăng phủ đối kháng, hiện tại hai bên tuy không chính thức đánh giặc, nhưng mỗi ngày đều khiêu khích không ngừng, ai ngờ khi nào liền đánh lên tới?Triệu Thắng không nghĩ làm hắn đại ca phân tâm.Đương nhiên, còn có một cái quan trọng nguyên nhân chính là, hắn sợ bị mắng!Mấy năm nay, rõ ràng mỗi một sự kiện đều tiến hành thật sự thuận lợi, nhưng chỉ cần một đụng tới Lâm thị liền chuyện xấu, cùng Lâm Giang ở khi giống nhau như đúc.Rõ ràng hắn đều đã chết, dòng chính cũng đều đoạn tuyệt, này ma chú chẳng lẽ còn không cần thiết?Lâm Thanh Uyển, Lâm Thanh Uyển, lúc trước nàng như thế nào liền không chết đâu?Triệu

Thắng bức bối quét lạc một bộ ly, lúc này mới cảm thấy tâm tình hảo chút, một cái gã sai vật lại phùng phong thư tiền vào, thật cẩn thận nói: “Nhị gia, kinh thành cô gia gửi thư.” Triệu Thắng mới bình tĩnh trở lại tâm tình lại hỏng rồi, hắn như thế nào liền đã quên, hắn đại ca nơi đó không vội mà đáp lời, nhưng Thượng Bình còn ở kinh thành chờ đâu. Lần này ra tay tuy đều là Triệu gia cửa hàng cùng hợp tác phương, nhưng Thượng Bình cũng ra không ít tiền, hiện tại những cái đó tiền toàn ném đá trên sông. Nghĩ đến hắn tỵ phu cố chấp cùng khó chơi, Triệu Thắng rốt cuộc nhịn không được bay lên một chân đem quỳ gối trước người người hầu đá phi, cả giận nói: “Lại đi tra, nhất định phải đem kia ăn cây táo, rào cây sung đồ vật cho ta điều tra!”

Chương 271: Mách lẻo

Tra? Như thế nào tra? Hắn đã đem qua tay người đều tra xét một lần, xem ai đều có hiềm nghi, nhưng tựa hồ ai đều vô tội, căn bản không có chứng minh thực tế chứng minh là ai làm! Mấy ngày nay bọn họ đại động can qua đem người loạn tra một hồi, thông đồng với địch chứng cứ phạm tội không điều tra ra, đảo tra ra không ít khác vẩn đề. Làm quản sự, đặc biệt là độc lập quản một cái cửa hàng quản sự thuộc hạ lại sạch sẽ cũng sạch sẽ không đến chạy đi đâu, nếu là trước kia, nhị gia vì dùng người mỏ to chỉ mắt nhắm hai mắt cũng liền buông tha, nhưng mấy ngày nay hắn tâm tình không tốt, điều tra ra có một cái tính một cái toàn loát. Nhưng những cái đó quản sự đều là có khả năng người, cách bọn họ, này trong khoảng thời gian ngắn đi chõ nào tìm người thể thân bọn họ vị trí? Người hầu không dám nói, nhưng nội tâm rõ ràng, Triệu gia đã hiện loạn tượng, lại tra đi xuống chỉ biết càng nhân tâm hoảng sợ. Hiện tại Lâm thị lại như hổ rình mồi, nhà bọn họ vài môn sinh ý đều kêu Lâm thị con cháu đoạt, lại đem có khả năng các quản sự cách chức, cửa hàng càng vô lực chống cự. Người hầu lau một phen khóe miệng huyết, rũ xuống đôi mắt thầm nghĩ: Cần thiết đến nói cho đại gia, không thể lại làm nhị gia như vậy hổ nháo đi xuống. Triệu Thắng còn không biết hắn tín nhiệm nhất tâm phúc tính toán cùng hắn đại ca mật báo, lúc này chính như bị chọc giận chó săn giống nhau khắp nơi chuyển động, đem trong lòng tích úc tức giận toàn triều nhà hắn cửa hàng rải sau khi rời khỏi đây mới chắp tay sau lưng về nhà. Nga, vì phương tiện chỉ huy, hắn sớm từ Giang Đô trụ đến Tô Châu biệt viện tới, hắn mới vào cửa, chờ ở biệt viện quản sự lập tức mồ hôi đầy đầu chạy ra nói: "Nhị gia, cô nãi nãi có việc gấp muốn tìm ngài, ngài xem muốn hay không đi Thượng gia một chuyến?" Triệu Thắng liền ngang đầu nhìn thoáng qua sắc trời, nhíu mày nói: "Sắc trời mau tối sầm, có chuyện gì ngày mai rồi nói sau." "Nhưng nô tài xem cô nãi nãi tựa hồ có chút sốt ruột." Triệu Thắng liền lại do dự một chút, nghĩ đến hắn còn phải cùng Thượng Bình giải thích liền đau đầu nói: "Ngày mai rồi nói sau, nàng ở nhà có thể có chuyện gì?" Dứt lời chắp tay sau lưng về phòng, có thể tránh nhất thời là nhất thời, hắn hiện tại một chút cũng không nghĩ khởi hắn bại trận sự. Lâm Thanh Uyên đang ở cùng Lâm Ngọc Tân thu thập cấp

các gia lễ vật, đem lễ vật gánh vác hảo, Lâm Thanh Uyển liền làm người đem đồ vật trang hảo.“Chúng ta thời gian nhiều, không cần vội vàng đi bái phỏng, ngày mai đi trước người bà ngoại gia, ngày kia đi người tiên sinh gia.”Bạch Phong liền phùng một xấp thiệp lại đây nói: “Cô nãi nãi, đây là các gia bái thiệp, còn có vài gia thiệp mời, trong đó Chu lão phu nhân ngày kia muốn thỉnh gánh hát hát tuồng, thỉnh ngài đi nghe diễn; Còn có tiền gia phu nhân mười lăm muôn đi từ ninh am cầu phúc, mời ngài cùng nàng một khói đi...”Đây là quan trọng nhất hai phong thiệp mời, Bạch Phong lại lấy ra bái thiệp nói: “Lư phu nhân cùng Thạch tiên sinh đều đệ bái thiệp tới, hỏi khi nào có rảnh cùng ngài tụ tụ.”Lâm Thanh Uyển liền cười: “Cho bọn hắn hồi cái lời nói, liền nói hậu thiêng ta mang Ngọc Tân tự mình tới cửa bái phỏng, liền không cần các nàng tự mình tới.”Nghĩ nghĩ lại nói: “Chu lão phu nhân nơi đó từ chối đi, liền nói ngày ấy ta không được không, Tiền phu nhân nơi đó trước không, ta nhìn nhìn lại.”Bạch Phong liền cười nói: “Cô nãi nãi, Chu lão phu nhân đã thỉnh ngài, chỉ sợ cũng thỉnh Lư phu nhân cùng Thạch tiên sinh, ngài không bằng hỏi một chút Lư phu nhân cùng Thạch tiên sinh?”Lâm Thanh Uyển tưởng tượng cũng là, có lẽ còn có thể ở Chu lão phu nhân nơi đó gặp mặt.Lần này Tô Châu bên này ít nhiều Chu thứ sử hỗ trợ, bằng không Lâm thị cũng không có khả năng như vậy dễ dàng từ Triệu Thắng trong tay chạy mất, đích xác đến hảo hảo cảm ơn hắn.Lâm Thanh Uyển xoay người nói: “Vậy cấp Chu gia cũng dành trước lễ.”Lâm Ngọc Tân liền hỏi. “Dành trước hậu lễ?”Nàng tuy rằng đối Chu Thông ấn tượng không tốt, nhưng đối Chu thứ sử vị này quan phụ mẫu vẫn là rất có hảo cảm, Lâm Ngọc Tân cảm thấy Chu Thông nếu có này phụ một nửa trí tuệ, nàng cũng sẽ không cảm thấy Đan Lan tỷ tỷ chịu ủy khuất.Lâm Thanh Uyển gật đầu, “Dành trước hậu lễ đi.”Ngày hôm sau, cô chất hai kéo hai xe đồ vật đi Thượng gia.Đương nhiên không điều là Lâm Thanh Uyển chuẩn bị lễ vật, bên trong đại đa số là Thượng Minh Kiệt thác bọn họ mang về tới đồ vật.Thượng gia một mảnh hỉ khí dương dương, Lâm Thanh Uyển còn không có xuống xe đã bị một đám đầy mặt là cười vú già vây quanh, vừa xuống xe liền bị nhiệt tình chiêu đãi, “Lâm cô cô tới, mau bên trong thỉnh, lão thái thái đã sớm chờ.”Lại nhìn Lâm Ngọc Tân cười, “Biểu tiểu thư trổ mã đến càng thêm đẹp.”Duỗi tay không đánh gương mặt tươi cười người, huống chi vẫn là cười đến như vậy tình ý chân thành người, Lâm Thanh Uyển trên mặt cũng nhin không được lộ ra mỉm cười, hỏi, “Trong phủ đây là có cái gì hỉ sự sao?”“Nào có cái gì hỉ sự, chính là lão thái thái dậy sớm nghe thấy hỉ thước kêu, trong lòng cao hứng, kêu chúng ta này đó hạ nhân cũng đi theo trong lòng cao hứng.”Lâm Thanh Uyển tin nàng mới có quỷ.Vẫn là một bên tiểu nha đầu ríu rít hỏi: “Lâm cô nãi nãi, nhị gia như thế nào không cùng ngài cùng nhau trở về, lão thái thái còn nghĩ chờ hắn trở về bái tiệc rượu đâu.”Lâm Thanh Uyển lúc này mới phục hồi tinh thần

lại, đúng vậy, Thượng Minh Kiệt khảo trung tiên sỹ, này giống như thật là kiện hỉ sự.Bởi vì ở kinh thành, ba cái hài tử khảo trung tiên sỹ bọn họ cũng bất quá là chính mình ở nhà ăn một bữa no nê lấy kỳ chúc mừng, cũng không có đại yến khách khứa, đảo đã quên thời đại này khảo trung tiên sỹ là kiện đại sự, vẫn là một kiện có thể đại bãі nước chảy yến hỉ sự đâu.Nàng cười ra tiếng nói, trên mặt mang theo ba phần ý mừng nói: “Minh Kiệt tiên đồ thật sự, qua triều khảo sau liền mưu Bình Bộ chức, hắn kỳ nghỉ hữu hạn, nghĩ một đi một về tiêu phí thời gian không ngăn, cho nên liền không có trở về.”Vú già nghe được đôi mắt tỏa sáng, Bình Bộ gì đó vừa nghe liền rất lợi hại.Nàng vội vàng ở phía trước dẫn đường, “Lâm cô cô mau bên trong thỉnh, những lời này nha chúng ta cũng nghe không hiểu, lão thái thái liền thích nghe, ngài cùng chúng ta lão thái nói nói.”Lâm Thanh Uyển liền đỡ Lâm Ngọc Tân tay chậm rì rì hướng trong đi, gật đầu nói: “Là muộn cùng lão thái thái nói, lần này Minh Kiệt còn thác ta mang theo không ít đồ vật cấp lão thái thái đâu.”Đâu chỉ là cho lão thái thái, trong nhà từ lão thái thái, cho tới không thường lộ diện đại phòng bá mẫu hắn đều chuẩn bị lễ vật.Ở này đó sự thượng, hắn luôn luôn là tri kỷ thả chu đáo.Thượng lão phu nhân đích xác thực cấp, gấp đến độ thiếu chút nữa ở trên giường ngồi không được.Nàng thượng một lần thu được nhi tử tin là ở trung thu sau không lâu, theo Tết Trung Thu lễ cùng nhau đến, tự nhiên tin cũng là trung thu trước viết, bên trong chỉ nói hắn đem Minh Kiệt đưa vào trường thi, khác lại không có.Vẫn là phủ nha phái người tới báo tin vui, bọn họ mới biết được Thượng Minh Kiệt khảo trúng, thả thứ tự còn không thấp.Thượng lão phu nhân lúc ấy liền cao hứng phát thiệp mời đại yến khách khứa, phát ra đi mới biết được Lư gia cùng Lâm gia cũng có người khảo trúng, tam gia đều thực hỉ khí dương dương.Lâm gia cùng Lư gia nhưng thật ra không bãі tiệc cơ động, khá vậy mở tiệc chiêu đãi khách khứa.Thượng lão phu nhân lấy ra thẻ mình bạc bày ba ngày tiệc cơ động, bắt đầu vui rạo rực chờ nhi tử tin trở về.Nàng đã tính toán hảo, chờ tôn tử trở về nàng muốn lại bãі năm ngày tiệc cơ động!Nói nàng khoe khoang?Nàng không ngại a, Thượng gia cùng Lâm gia Lư gia không giống nhau, kia hai nhà là vừa làm ruộng vừa đi học Thanh Uyển đã trở lại, lão thái thái chỉ sợ muôn buồn bức thành tật.Cũng bởi vậy, nàng đặc biệt sốt ruột muốn hỏi một chút Lâm Thanh Uyển kinh thành tình huống, chẳng lẽ là lão nhị cùng Minh Kiệt ở kinh thành ra chuyện gì, như thế nào liền phong thư cũng chưa trả về?Bên ngoài nha đầu liên thanh nói: “Lâm cô nãi nãi tới rồi”, Thượng lão phu nhân liền lập tức đứng dậy đi hướng cửa, vẫn luôn ngồi ngay ngắn Thượng nhị thái thái cũng nhịn không được đứng dậy đi theo.Lâm Thanh Uyển mới vào cửa đã bị Thượng lão phu nhân nhiệt tình kéo lại, “Nàng cô cô tới, mau mời ghé trên.”Lâm Thanh Uyển: Này đãi ngộ, năm đó nàng lần đầu tiên mang Lâm Ngọc Tân tới cửa khi đều không có.Nàng ôn ôn tâm thần, phản đỡ lấy

Thượng lão phu nhân nói: “Lão thái thái nhưng đừng làm ta sợ, ta tuổi nhẹ không trải qua dọa, ngài đây là có cái gì đại sự chờ ta?” Thượng lão phu nhân liền oán trách nói: “Ngươi đứa nhỏ này chính là mê chơi cười, ta nào có cái gì đại sự chờ ngươi, này không phải hồi lâu không thấy ngươi cùng đại tỷ nhi, trong lòng nghĩ đến hoảng sao?” Lâm Thanh Uyển liền nhịn không được cười, lôi kéo Ngọc Tân tiến lên nói: “Nặc, ngài ngoại tôn nữ ở chỗ này, nhìn xem đi, an toàn vô ngu, tuyệt không có thiêu một sợi lông, ngài trước giải giãi tưởng niệm chi khổ.” “Ai u ngươi đứa nhỏ này,” Thượng lão phu nhân lôi kéo Lâm Ngọc Tân tả hữu nhìn xem, quay đầu cùng Lâm Thanh Uyển dỗi nói: “Có ngươi cái này thân cô mang theo ta có cái gì nhưng không yên tâm, chính là lâu bất tương kiến, trong lòng nghĩ đến hoảng.” Dứt lời kéo Lâm Thanh Uyển cùng Lâm Ngọc Tân ngồi ở trên giường, cười hỏi, “Kinh thành hảo chơi sao?” “Hảo chơi,” Lâm Thanh Uyển cười nói: “Về sau có thời gian còn phải lại đi vài lần mới hảo, lần này chơi đến hữu hạn, có rất nhiều địa phương còn chưa từng đi đâu.” “Các ngươi cũng đi ba tháng, thế nhưng còn không có chơi đủ? Minh Kiệt nhưng có đi theo các ngươi?” Lâm Thanh Uyển cười to ra tiếng, “Lão thái thái quả nhiên nhịn không được đi, ta liền nói ngài bất công, ngoại tôn nữ ở trước mặt không hỏi, lại cứ muốn trước kia một cái xa ở kinh thành.” Thượng lão phu nhân trên mặt hơi san, nhưng thấy Lâm Thanh Uyển cười to, cũng chỉ dương nàng là vui đùa, nàng liền nhịn không được ôm Lâm Ngọc Tân bả vai nói: “Đừng nghe ngươi cô cô, ta đau lòng ngươi biểu ca, nhưng cũng đau lòng ngươi, này không phải ngươi biểu ca kia cầu thả, một phong thơ cũng không biết viết, cho nên ta và ngươi mợ mới dẫn theo một lòng. Ở lòng ta, các ngươi là giống nhau.” Lâm Ngọc Tân khi còn nhỏ là tin tưởng những lời này, hiện tại lại cũng liền nghe một chút thôi, nàng cười gật đầu nói: “Ta biết, bà ngoại yên tâm, biểu ca hảo đâu, hắn khảo trúng tiên sĩ, còn mưu Bình Bộ chức, nhân kỳ nghỉ đoán, qua lại pha phí thời gian, lúc này mới quyết định không trở lại.” Thượng lão phu nhân nghe vậy liền đại thở dài nhẹ nhõm một hơi, Lâm Thanh Uyển liền cười khanh khách hỏi, “Lão thái thái hiện tại nhưng an tâm?” Thượng lão phu nhân giận nàng liếc mắt một cái nói: “Lâm cô cô đây là chuyên môn tới xem ta chê cười đâu.” “Không dám, không dám,” Lâm Thanh Uyển cười nói: “Ta là tới tặng lễ.” Dứt lời làm người đem kia hai xe đồ vật đều dọn tiến vào, “Đều là một ít ngoạn ý cùng kinh thành quà quê, ngài lão nhân gia nhìn xem, cùng trước kia nhưng có bất đồng?” Thượng gia tam tỷ muội líu lưỡi, “Này cũng quá nhiều, Lâm cô cô hay là đem trong nhà bị quà quê đều chuyển đến?” Lâm Thanh Uyển liền cười, “Ta nhưng đứa không tới nhiều như vậy đồ vật, trong đó hơn phân nửa là Minh Kiệt thác ta mang về tới.” Bạch Phong nhân cơ hội đem danh mục quà tặng cùng Thượng Minh Kiệt đồ vật danh sách dâng lên. Thượng nhị thái tiếp, nước mắt doanh với lông mi nói: “Minh

Kiệt đứa nhỏ này cũng quá lo lắng.”Lâm Thanh Uyển trên mặt tươi cười phai nhạt ba phần nói: “Đây là cữu thái phúc khí, cữu thái thái nên vui vẻ mới là.”Dứt lời quay đầu cùng Thượng lão phu nhân nói: “Chính là nhị cữu gia cũng quá khách sáo, đều là thân thích, ta về nhà giúp hắn mang vài thứ là bình thường, hắn lại nói cái gì cũng không chịu mệt nhọc ta mang đồ vật, liền phong thư đều không có, ta còn nói như vậy tay không tới cửa lão thái thái muốn trách ta đâu. Vẫn là Minh Kiệt đứa nhỏ này tri kỷ, bằng không ta đều ngượng ngùng tới cửa tới gặp lão thái thái.”Thượng lão phu nhân nghe xong trong lòng lại là cao hứng, lại là lo lắng hoài nghi, vỗ về Lâm Thanh Uyển tay nói: “Ngươi đừng nghĩ nhiều, nàng nhị cữu đọc sách đọc ngày người, tần so làm phiền các ngươi, cho nên mới như vậy. Minh Kiệt cùng các ngươi thân cận, lúc này mới không thấy ngoại.”

Chương 272: Lẫn nhau phúng

Thượng lão phu nhân cũng không dự đoán được nàng nỡ sẽ một chút đồ vật đều không hướng trong nhà đưa, liền một phong thư đều không có.Nói cái gì sợ làm phiền thân thích, kia chỉ là nói cho Lâm Thanh Uyển nghe lời khách sáo thôi.Đừng nói là thân thích, cho dù là đồng hương về quê, xa ở tha hương người cũng sẽ phó thác mang đồ vật về nhà, liền tính là người nghèo, lấy không ra đồ vật cũng hồi mang một câu lời nhẫn.Thượng Bình một câu đều không có trả về, đây là đối trong nhà có ý kiến?Nhưng gần đây trong nhà hết thấy như thường, cũng không có chuyện gì phát sinh a?Tổng không có khả năng là đối Lâm Thanh Uyển có ý kiến, cho nên mới không thác nàng mang đồ vật đi?Nhưng nàng cần thận nghĩ nghĩ, không phát hiện bọn họ có mâu thuẫn a.Thượng lão phu nhân trong lòng lo lắng, nhưng ánh mắt chạm đến trên mặt đất bãi đồ vật lại nhịn không được vui mừng, vẫn là tôn tử tri kỷ a.Tri kỷ tôn tử hiển nhiên không ngừng Thượng Minh Kiệt, Thượng Minh Viễn cũng chạy tới xem náo nhiệt, hẵn đem hòm xiềng đồ vật đều lấy ra tới, đối với đơn từ dọn xong, cuối cùng nói: “Nhi đệ vẫn là cùng tổ mẫu thân cận nhất, nơi này đầu liền số ngài đồ vật nhiều nhất.”Thượng lão phu nhân nghe xong càng cao hứng, cười đến không khép miệng được, “Ngươi đệ đệ trong lòng chỉ cần nghĩ bên ngoài là được, nơi nào muốn mua nhiêu như vậy đồ vật, cũng không biết hẵn trên người tiền còn có đủ hay không.”Lại nói: “Đơn từ đều còn muốn đích thân viết, không biết tốn nhiều đôi mắt, cũng không biết phân phó hạ nhân đi làm liền hảo.”Thượng Minh Viễn nghe trùu trùu khóc miếng, “Tổ mẫu yên tâm hảo, kinh thành còn có nhị thúc ở đâu, hẵn bạc đãi ai cũng sẽ không bạc đãi nhị đệ.”Thượng lão phu nhân thâm chấp nhận gật đầu.Thượng nhị thái thái lại một chút cũng không vui, không ngừng bởi vì Thượng lão phu nhân lễ vật so nàng quý trọng, so nàng nhiều, còn bởi vì Thượng Minh Viễn lời này làm nàng nhớ tới nàng mới thu được tin.Thượng Bình cũng không phải không hướng trong nhà viết thư, chỉ là tin là đơn gửi cấp Thượng nhị thái thái, chuyên gia chuyên đưa, Thượng gia những người khác căn bản không biết.Thượng Bình viết thư trả về đòi tiền, kinh thành Thượng phủ bên kia tiền hữu hạn, hẵn cùng tiền trang mượn một ít, nhưng gần đây hẵn muốn mua vài loại

thương phẩm đều trướng giới, hắn thâu này đó tiền liền có chút không đủ dùng.Không có biện pháp, chỉ có thể viết thư về nhà lấy.Hơn nữa lúc trước Triệu Thắng cùng hắn đòi tiền khi liền nói hảo, tháng này trung tuần là có thể hồi trướng, hắn vừa lúc có thể còn rót tiền trang một bộ phận, miễn cho lợi tức quá cao.Thượng nhị thái thái không biết trượng phu vì cái gì muộn nhiều như vậy tiền, cũng không biết nhị đệ khi nào cùng nhà bọn họ mượn lớn như vậy một bút bạc, nhưng nàng có thể cảm giác được đến này số tiền sẽ không lấy thật sự thuận lợi, bằng không ngày hôm qua nàng nhị đệ nên tới gặp nàng.Cũng bởi vậy, tuy rằng nóng vội biết nhi tử tình hình gần đây, nhưng nàng vẫn là nhác không nỗi bao lớn hứng thú tới.Nhưng thật ra Thượng lão phu nhân hứng thú bùng bùng lôi kéo Lâm Thanh Uyển cùng Lâm Ngọc Tân hỏi, “Minh Kiệt vào Bình Bộ? Đây là hắn cha cho hắn mưu, vẫn là?”Lâm Thanh Uyển liền cười nói: “Cái này ta lại không rõ lắm, chỉ biết hắn được Bình Bộ các đại nhân coi trọng, sáng sớm liền định hảo Bình Bộ. So Lu Du còn sớm định ra đâu.”Thượng lão phu nhân nghe vậy hơi hơi yên tâm, kia hon phân nửa là nàng nhi tử đi cửa sau, bất quá nàng vẫn là có chút lo lắng, “Như thế nào liền định rồi Bình Bộ, vạn nhất muộn đi đánh giặc làm sao bây giờ?”Thượng Minh Viễn ngốc hỏi, “Nhi đệ không phải tiến sĩ sao, tiến sĩ còn muốn thượng chiến trường?”Vẫn là Thượng Đan Lan cùng Thượng Đan Trúc biết đến nhiều chút, nói: “Đại ca, Bình Bộ văn chức tuy không cần thượng chiến trường, nhưng gấp được chiến sự, có khi cũng phải đi tiên tuyến.”“A?” Thượng lão phu nhân ngồi không yên, “Lão nhị như thế nào cấp Minh Kiệt tìm như vậy một cái nơi đi?”Thượng nhị thái thái cũng không quan tâm tiền, banh thắng sống lưng hỏi, “Kia nhưng có nguy hiểm? Có thể hay không điều ra tới?”Lâm Ngọc Tân liền nhịn không được trán an bọn họ nói: “Bà ngoại đừng lo lắng, nhị biểu ca hiện mới nhập chức, là không có khả năng liền ra tiên tuyến.”Văn chức ra tiền tuyến trừ bỏ là pháo hối đó là đi áp giải lương thảo, quân bị, hoặc là đến tiền tuyến gần đây trù bị lương thảo, đốc tra lính quân lương chờ, kia đều là yêu cầu nồng lực, mà tân tấn tiến sĩ phần lớn đều phải một lần nữa học tập, không có hai ba năm là không có khả năng ra tiền tuyến một mình đảm đương một phía.Cho nên Thượng lão phu nhân cứ yên tâm đi.“Kia về sau khả năng điều chúc?” Thượng lão phu nhân chờ đợi nhìn nàng.Lâm Ngọc Tân dừng một chút nói: “Kia đến xem nhị biểu ca ý tú.”Nàng cảm thấy nhị biểu ca sẽ không muốn chạy.Thượng lão phu nhận lại thở dài nhẹ nhõm một hơi nói: “Minh Kiệt khăng định lo lắng hỏng rồi, hắn lá gan từ nhỏ liền không lớn, nào dám ra tiền tuyến nga, đãi hắn chịu đựng trong khoảng thời gian này khiến cho hắn cha cho hắn đổi cái nơi đi.”Thượng nhị thái thái thầm chấp nhận gật đầu.Lâm Thanh Uyển hơi hơi mỉm cười, cúi đầu nhấp một miếng trà.Lâm Ngọc Tân do dự một chút, rốt cuộc vẫn là gì cũng chưa nói.Lo lắng xong, đại gia liền bắt đầu cao hứng chia sẻ lễ vật.Thượng gia mỗi một cái

chủ tử đều có lẽ vật, Thượng gia tam tỷ muội nhất thú vị, các loại chưa thấy qua tiếu ngoạn ý, còn có kinh thành bên kia lưu hành một thời thoa hoàn, lụa mang chờ, Thượng lão phu nhân nhìn đều nổi lên hứng thú, bắt đầu lôi kéo các nàng nói lên nàng tuổi trẻ lúc ấy lưu hành thoa hoàn.Chính hoà thuận vui vẻ khi, hạ nhân qua lại bẩm nhị cữu gia tới.Lâm Thanh Uyển hơi hoi nhường mày, nhìn về phía Thượng lão phu nhân.Thượng lão phu nhân hiển nhiên cũng có chút kinh ngạc, Triệu Thắng lúc trước cũng không có đệ bái thiếp, như thế nào lại đột nhiên tới cửa?Bất quá trên mặt nàng kinh ngạc cũng chỉ là chợt lóe qua, sau đó khiến cho hạ nhân đem trong phòng đồ vật đều dọn đi xuống, ngồi xong chờ Triệu Thắng tới gặp.Triệu Thắng là tới gặp hắn tỷ, vốn dĩ ở phía trước chờ liền hảo, quay đầu lại dùng một câu không hảo quấy rầy lão thái thái nghỉ ngơi là có thể qua loa lấy lệ qua đi.Nhưng nghe nói Lâm Thanh Uyển ở chỗ này, hắn liền nhịn không được lại đây xem một cái.Cho nên hắn mới làm người hướng trong truyền lời, muốn tới cấp lão thái thái thỉnh cái an.Triệu Thắng sải bước tiến vào, mắt nhìn thẳng hướng về phía trước chắp tay thi lễ, “Thỉnh lão thái thái an.”“Cữu gia khách khí, mau mời ngồi.” Thượng lão phu nhân cười duỗi tay hư đỡ nói: “Đan Trúc, mau cho người Nhị cữu cữu châm trà.”Đan Trúc cười ứng “Là”, tiếp nhận nha đầu trà cấp Triệu Thắng dâng lên.Triệu Thắng cười khanh khách tiếp, lúc này mới nhìn đến Lâm Thanh Uyển giống nhau kinh ngạc nhường mày nói: “Lâm cô nãi nãi cũng tại đây?”Lâm Thanh Uyển gật đầu mỉm cười, “Ta cũng không nghĩ tới hôm nay sẽ đụng tới Triệu cữu gia.”Triệu Thắng ngồi vào ghế trên, chúc mừng nàng nói: “Lâm gia con cháu rất có tiền đồ a, ngày gần đây ta ở trong thành không chỉ có nghe người ta tán Lâm Hữu thiêu niên anh tài, còn tuổi nhỏ liền khảo trung tiến sĩ, liên quan Lâm gia mặt khác con cháu cũng ở thương giới oai phong một cõi, nhiều có thành tựu.”Lâm Thanh Uyển xem hắn ngoài cười nhưng trong không cười bộ dáng liền cảm thấy vui vẻ, khiêm tốn nói: “Kia đều là ngại này đó tiền bối tương làm, bằng không một đám miệng còn hôi sữa tiểu tử có thể làm thành cái gì sinh ý?”Lại nói: “Càng không cần phải nói Hữu ca nhi, hắn tuy tuổi trẻ, lại vẫn là so Minh Kiệt lớn tuổi một ít, đang muốn luận thiêu niên anh tài, ai so được với hắn?”Dứt lời quay đầu cùng Thượng lão phu nhân cười nói: “Cho nên ta mới nói lão thái thái là có phúc khí, khác không nói, Minh Kiệt tuổi này thi đậu, về sau tiền đồ rộng lớn đâu.”Thượng lão phu nhân chỉ đương nhìn không thấy bọn họ sóng ngầm mãnh liệt, tươi cười đầy mặt nói: “Thùa nàng cô cô cát ngôn, chờ Minh Kiệt về sau tiền đồ làm hắn hiếu kính ngươi.”Triệu Thắng kéo da mặt, nhéo chén trà nhấp một miệng trà, rũ mắt kéo về đề tài, “Đây là này thương hải chìm nổi, ai cũng nói không chừng khi nào liền lật thuyền, Lâm cô nãi nãi mấy cái chất nhi rốt cuộc tuổi còn nhỏ, hay là nên tiểu tâm vì thượng a.”“Đa tạ Triệu cữu gia chỉ điểm,” Lâm Thanh Uyển cười nói: “Ta trở về nhất định chuyển cáo

ngài nói, làm bọn nhở sau này cẩn thận, mạc trứ những cái đó người xấu nói, miễn cho trở thành trầm rót kia tao thuyền.”“Không cần khách khí,” Triệu Thắng trong mắt phiếm hàn quang nói: “Ta cái này làm trưởng bối dạy dạy hắn nhóm một ít kinh nghiệm đạo lý thôi.”Cái này liền Thượng nhị thái thái đều nhìn ra không thích hợp tới, nàng trên dưới nhìn xem, nhíu mày thầm nghĩ: Gần nhất Lâm Thanh Uyển không ở Tô Châu a, như thế nào nhị ca đáo như là lại cùng nàng đối thương?Thượng Minh Viễn lại xem đến nhiệt huyết sôi trào, một đôi mắt trung bát quái hùng hực bốc cháy lên, lão thái thái cùng nhị thái thái đang ở nội trạch không biết, hắn lại là mơ hồ biết chút tin tức.Gần nhất Lâm thị cùng Triệu thị không biết như thế nào lại đột nhiên đối thương, không chỉ có ở Tô Châu, ở Giang Đô, Hàng Châu, Dương Châu chờ mà đều đâu lên, quả thực là tộc đối tộc giang a.Để cho hắn cao hứng chính là Triệu thị rõ ràng là rơi xuống phong, hiện tại nhìn đến hiện trường bản đầu lĩnh đối đầu lĩnh, Thượng Minh Viễn hận không thể lấy mặt chiếu tâm cảnh đem bọn họ trong lòng lời nói đều chiếu ra tới mới hảo.Triệu Thắng cùng Lâm Thanh Uyển lại là điểm đến tức ngã, đây là Thượng gia a, hai người bọn họ tổng không thể ở chỗ này đánh lên đến đây đi, kia nhiều không cho Thượng gia mũi.Hơn nữa cũng quá thất lễ, quá mất mặt.Cho nên một đi một về cho nhau đậm vài câu sau Triệu Thắng liền hỏi Thượng Minh Kiệt ở kinh thành tình huống.Thượng lão phu nhân mừng rỡ bọn họ dời đi mở lời đè, chọn vừa rồi Lâm Thanh Uyển cao giọng nàng một ít tình huống nói, sau đó liền đối với Thượng nhị thái thái nói: “Chúng ta nữ quyền nói chuyện liền không lưu cữu gia ở chỗ này làm ngồi, ngươi bồi cữu gia đi ra ngoài đi một chút.”Lại đối Triệu Thắng nói: “Hắn cữu cữu cần phải lưu lại dùng cơm, thôn trang tăng lộc thịt tới, ta làm đầu bếp chọn ngài yêu nhất vài đạo đồ ăn làm.”Triệu Thắng khách sáo cảm tạ hai câu, lúc này mới cùng Thượng nhị thái thái đi ra ngoài.Thượng lão phu nhân nhìn bọn họ tỷ đệ bóng dáng biến mất, lúc này mới kéo Lâm Thanh Uyển tay nói: “Đi, chúng ta hai thông gia trò chuyện, làm bọn nhở tự mình đi chơi.”Thượng Đan Lan tam tỷ muội liếc nhau, tiến lên kéo Lâm Ngọc Tân nói: “Muội muội đi chúng ta phòng đi, vừa lúc giúp chúng ta đem này đồ lễ vật lý một lý.”Lâm Ngọc Tân liền nhìn về phía cô cô, Lâm Thanh Uyển đối nàng hơi hơi gật đầu, nhìn các nàng một đám hài tử ríu rít đi rồi, lúc này mới thu hồi ánh mắt.Thượng lão phu nhân cũng đem Thượng Minh Viễn cấp đuổi rồi, “Đi đằng trước nhìn xem ngươi túc phụ, hỏi một chút ca nhi có khỏe không, không được liền cầm trong phủ danh thiếp đi Dương Châu thỉnh thái y.”Dương Châu có về hưu về quê thái y, vẫn là rất có bản lĩnh.Lâm Thanh Uyển nghe vậy không khỏi hỏi, “Hài tử làm sao vậy?”Thượng Minh Viễn cười khổ, “Ra đậu, có chút hung hiểm, đã nhiều ngày Tiểu Phương thị cũng chưa dám rời đi nửa bước.”Lâm Thanh Uyển liền nói: “Không bằng làm Từ đại phu đến xem?”Từ đại phu đối tiểu nhi

chứng bệnh vẫn là thực sở trường.Thượng Minh Viễn ánh mắt sáng lên, cao hứng nói: “Lúc trước liền tưởng thỉnh Từ đại phu đến xem, chỉ là bất hạnh cô cô không trở về, lúc này mới chậm trễ.”Lâm Thanh Uyển liền cười nói: “Vậy ngươi còn thất thần làm gì, còn không mau đi thỉnh?”Thượng Minh Viễn vội vàng hành lễ lui ra, ra sân mại chân liền chạy, nhiều năm như vậy, hắn nhưng chỉ có một nhí tử a, tự nhiên bảo bối không được.

Chương 273: Ngăn cách

Thượng lão phu nhân đỡ Lâm Thanh Uyển tay tiến nội thất, ở kế cửa sổ trên giường ngồi xuống, Nam Xuân vội vàng đem trên giường tiểu bàn lùn dọn đến một bên, thấp giọng phân phó người thượng trà bánh, lúc này mới khom người đứng ở một bên hầu hạ.“Đừng nhìn bọn họ sống ngu ngốc ngươi vài tuổi, lại còn không có ngươi hiểu chuyện, tự mình hài tử bị bệnh đều không biết thỉnh danh y, chỉ biết lo lắng suông, nếu không phải trong nhà có trưởng bối trán, không biết loạn thành cái dạng gì đâu,” Thượng lão phu nhân vỗ Lâm Thanh Uyển tay thở dài nói: “Tiểu nhân là như thế này, đại cũng không bót lo. Nhà ta lão nhị tuổi đều như vậy lớn, làm việc lại còn không có con của hắn tới thoả đáng.”Nàng tiểu tâm lưu ý Lâm Thanh Uyển thần sắc hỏi, “Hài tử, ngươi lời nói thật nói cho bá mẫu, ngươi thế huynh chính là ở kinh thành gặp rắc rối? Như thế nào liền một phong thư đều không có trả về?”Khác sự không nói, Thượng Minh Kiệt khảo trung chính là đại sự, nhưng bọn hắn chỉ thu được nha môn thông tri, căn bản không thu đến Thượng Bình cùng Thượng Minh Kiệt tin.Lâm Thanh Uyển hơi hơi trùng mắt hỏi, “Minh Kiệt khảo trung sau cũng không hồi âm sao?”Thượng lão phu nhân trong lòng một đốn, vẫn là lắc lắc đầu.Lâm Thanh Uyển liền nhíu mày nói: “Không nghe nói thế huynh có việc a, yết bảng về sau Minh Kiệt mỗi ngày tới cửa tìm Hữu ca nhi bọn họ đi ra ngoài ngoan nhi, cũng không thấy trên mặt hắn có dị sắc.”Nàng do dự nói: “Chẳng lẽ thế huynh còn sẽ đặc đặc gạt Minh Kiệt không thành?”Thượng lão phu nhân cũng nhíu mày trầm tư.Lâm Thanh Uyển trên mặt hiện lên giãy giụa, có chút muốn nói lại thôi.Thượng lão phu nhân thấy vội vàng giữ chặt nàng hỏi, “Uyển tỷ nhi, bá mẫu chính là bắt ngươi đương người trong nhà, ngươi nếu là được cái gì tin tức chỉ lo nói cho ta, không cần cố kỵ.”Nàng biết Lâm Thanh Uyển tin tức linh thông, nghe nói nàng còn có thể tự do xuất nhập cung đình đâu, Thượng gia tuy còn có tước vị ở, nhưng so nàng vẫn là kém xa, bởi vậy một ít tin tức cũng muốn lạc hậu đến nhiều.Lâm Thanh Uyển do dự nửa ngày, cuối cùng vẫn là châm chước mở miệng nói: “Không dối gạt lão thái thái, là Thanh Uyển vẫn luôn có chuyện khó hiểu.”Nàng trong mắt hiện lên mê mang nói: “Thế huynh tựa hồ đối ta cùng Lâm gia có chút

thành kiến, vào kinh sau ta mang theo Ngọc Tân đi bái kiến, nghĩ bọn họ rốt cuộc là cậu cháu, nhiều thân cận một ít đối Ngọc Tân luôn là tốt, nhưng thế huynh hắn..." Lâm Thanh Uyển muốn nói lại thôi, hỏi: "Chính là chúng ta hai nhà chi gian có cái gì hiếu lầm, làm thế huynh trong lòng không vui?" Thượng lão phu nhân kinh ngạc, "Đây là nói như thế nào, bọn họ là cậu cháu, trên đời này trừ bỏ ngươi, hắn chính là Ngọc Tân thân cận nhất người, hắn đau nàng còn không kịp, như thế nào sẽ xa cách?" "Ta cũng là như thế tưởng," Lâm Thanh Uyển rất là tán đồng nói: "Ngài cũng biết ta Lâm thị dòng chính con nối dõi đơn bạc, hiện giờ Lâm thị con cháu nhìn là rất nhiều, nhưng mà cùng chúng ta dòng chính huyết mạch đều xa, gần nhất một chi đến Ngọc Tân này đồng lứa đều xa năm đời." "Luân thân cận, cũng chính là lão thái thái cùng cữu lão gia, cho nên ta mới tưởng chúng ta hai nhà càng hắn là nhiều thân cận một ít." Lâm Thanh Uyển nhíu mày nói: "Lão thái thái nơi này liền không cần phải nói, ta một năm mới hồi tông tộc vài lần? Nhưng mỗi tháng nhất định phải mang Ngọc Tân tới cấp ngài lão nhân gia thỉnh an." Thượng lão phu nhân gật đầu, thật là, chỉ cần không phải có việc, Lâm Thanh Uyển chỉ cần ở Tô Châu, mỗi tháng đều sẽ mang Ngọc Tân ít nhất tới cửa một lần. Lâm thị tông tộc bên kia ngược lại đi không phải thực cần, chỉ có gặp phải quốc gia đại sự ngày mới có thể trở về. Như vậy một tương đối, Lâm Thanh Uyển cô chát đối bọn họ Thượng gia có thể so Lâm thị tông tộc thân cận nhiều. "Nhân cữu lão gia không thường thấy, Ngọc Tân cũng rất ít nhìn thấy nàng cái này cữu cữu, tới rồi kinh thành ta mới muốn cho bọn họ cậu cháu thân cận thân cận, rốt cuộc ta Lâm gia ở kinh thành cũng không mặt khác thân bằng, cữu lão gia xem như thân cận nhất, nhưng," Lâm Thanh Uyển lo lắng nói: "Cữu lão gia hắn tựa hồ không quá thích Ngọc Tân, cũng không mừng Lâm gia, cho nên ta mới tưởng có phải hay không huynh trưởng ở khi cùng cữu lão gia có mâu thuẫn?" Thượng lão phu nhân đi theo nhíu mày. "Nhưng ta vẫn chưa nghe huynh trưởng nhắc tới quá, thả huynh trưởng trước khi đi còn nói lão thái thái cùng cữu lão gia đều là nhưng dựa vào người, ta cùng Ngọc Tân tương lai nếu như bị khai dễ, còn có thể xin giúp đỡ Thượng gia." Thượng lão phu nhân biết Lâm Thanh Uyển nói chính là Lâm thị tông tộc, Lâm thị dòng chính cùng dòng bên không mục là mọi người đều biết sự, Lâm Thanh Uyển vừa trở về khi Lâm thị bên kia không phải còn nháo quá sao? Nàng duỗi tay vỗ vỗ Lâm Thanh Uyển mu bàn tay, an ủi nói: "Ngươi yên tâm, bọn họ nếu là khi dễ các ngươi cô chát, chúng ta Thượng gia khẳng định sẽ không ngồi xem mặc kệ." Lâm Thanh Uyển gật đầu, "Lão thái thái nói ta tự nhiên là tin được, nhưng cữu lão gia bên kia..." Lâm Thanh Uyển dừng một chút hỏi, "Nếu không ngài lão nhân gia hỏi một chút thế huynh, chính là ta Lâm gia nơi nào làm được không đúng, nếu là hiếu lầm, chúng ta ngồi xuống nói chuyện, đều là cốt nhục thân thích, cho dù là vì Ngọc Tân cũng

không thể nháo đến như vậy khó coi a.”Thượng lão phu nhân liền trầm khuôn mặt nói: “Ngươi yên tâm, ta quay đầu lại liền hỏi một chút hắn, hỏi hắn còn có nhớ hay không hắn dưới chín suối muội muội!”Lâm Thanh Uyển ở trong lòng so cái kéo tay, trên mặt cảm kích không thôi, “Đa tạ lão thái thái, chỉ mong chúng ta hai nhà không cần bị thương tình cảm, bằng không Ngọc Tân nên nhiều thương? A href=’/mo_. Html’ target= ‘_blank’ >Đường ruộng. Xóa mông di khâm đường phụ phụ liệu trác thú! Br />Thượng lão phu nhân thầm chấp nhận gật đầu, Thượng Minh Kiệt không ở trước mặt, nàng đối Lâm Ngọc Tân triu mến chi tình một lần nữa đạt tới cao phong, nghĩ đến nàng ở kinh thành khi bị nàng cữu cữu xa cách, trong lòng còn không biết nhiều thương tâm đâu.Đi theo Lâm Thanh Uyển than nửa ngày khí, lúc này mới nhớ tới nàng muốn hỏi một cái khác vẩn đề tới.“Nàng cô cô, ta xem ngươi cùng Triệu cữu gia vừa rồi hơi có chút không đối phó, đều thành các ngươi hai nhà lại nháo đi lên?”Lâm Thanh Uyển trên mặt tươi cười hơi đậm, hơi hơi lắc lắc đầu nói: “Ta mới trở về nào biết đâu rằng này đó, chỉ là nghe trong nhà quản sự nói trong tộc vài vóc dáng đệ sinh ý đều bị người tính kế, thiêu chút nữa liền tang gia bại sản.”Lâm Thanh Uyển trên mặt treo cười lạnh nói: “May mắn ta Lâm thị tổ tông dư âm còn tại, đó là có người sử chút quý mị kỹ xảo, các đại nhân cũng nhìn rõ mọi việc, lúc này mới không làm cho bọn họ thực hiện được, bằng không hôm nay ta trở về nhìn đến Lâm thị liền không phải ban đầu Lâm thị.”Thượng lão phu nhân kinh ngạc, nàng tự nhiên nghe được ra nàng ngu ý, đây là hoài nghi là Triệu gia thiết cục.Nàng nhăn lại nói: “Gì đến nỗi này?”“Đúng vậy, hai nhà tổ tiên còn cùng nhau đánh quá giang sơn đâu, Triệu gia hai bối đều ở ta Lâm gia trong quân hiệu lực, ai có thể nghĩ đến hiện giờ biến thành như vậy?”Lâm Thanh Uyển pha oán giận nói: “Nói cái gì nhà ta tổ tiên chèn ép nhà hắn tổ tiên, không cho bọn họ xuất đầu, Thượng gia Từ gia đều có thể độc lập lĩnh quân, chính là bọn họ Triệu gia vẫn luôn bị chèn ép, hừ, nhà ta tổ tiên là cái loại này lòng dạ hẹp hòi người sao? Nếu là, cũng sẽ không tha phân quân cấp Thượng gia cùng Từ gia tổ tiên, còn không phải bọn họ tự mình không bản lĩnh, vô năng tự lập, đảo quái khỏi nhà ta tổ tiên tới.”Thượng lão phu nhân thế mới biết, nguyên lai này trong đó còn có bọn họ Thượng gia sự đâu.Nàng hung hăng chau mày nói: “Triệu gia há có thể cùng chúng ta Thượng gia cùng Từ gia so sánh với? Năm đó ở Lâm gia trong quân, nhà ta tổ tiên cũng đã vì tướng quân, Đại tướng quân lúc này mới phân quân cấp tổ tiên, hắn Triệu gia bất quá là một bộ đem, nhưng thật ra tướng bở.”Lâm Thanh Uyển thầm chấp nhận gật đầu, vẻ mặt oan khuất đối Thượng lão phu nhân nói: “Cho nên ngài nói chúng ta Lâm thị oan không oan? Không duyên có liền gánh chịu cái này tội danh không nói, bọn họ còn coi đây là từ công kích chúng ta, này bốn năm tới bọn họ tìm nhà ta nhiều ít phiền toái a, ta đều là có thể tránh liền tránh. Ta đi kinh thành còn

tưởng rằng có thể ngừng nghỉ một đoạn thời gian, kết quả hắn trực tiếp tìm tới ta Lâm thị con cháu phiên toái.”Lâm Thanh Uyển oán giận nói: “Tuy nói chúng ta có chất cùng tông tộc quan hệ không tốt lắm, khá vậy vô tình làm cho càng cương, về sau Ngọc Tân vẫn là muôn nhiều mấy cái đường huynh đệ chiêu cố, hắn như vậy một lông, trong tộc lại muôn trách chúng ta dòng chính gây thù chuốc oán quá nhiều.”Thượng lão phu nhân chính đau lòng Lâm Ngọc Tân đâu, được nghe lời này lập tức nói: “Đừng sợ, ta ý tưởng cùng Triệu gia đê đê.”Nàng nhíu mày nói: “Năm đó trong quân lão nhân tuy đều không còn nữa, nhưng những cái đó hậu bối còn ở, các gia trong lòng cũng đều hiểu rõ, bọn họ Triệu gia còn như vậy không nói lý, ta liền đem những cái đó hậu bối đều tìm tới, trả lại người nhóm Lâm gia một cái công đạo.”Lâm Thanh Uyển cảm kích không thôi.Hai người nói được càng hợp ý.Thượng nhị thái thái nơi đó lại không tốt như vậy không khí, nhìn Triệu Thắng phát tay áo rời đi bóng dáng, Thượng nhị thái thái che lại ngực ngồi ở ghế trên, tức giận đến ngực thắt phìa đau.Triệu ma ma cho nàng thuận khí nói: “Thái thái hà tất cùng cữu lão gia sảo thành như vậy, thân tỷ đệ gian có nói cái gì không thể hảo hảo nói?”“Là ta không hảo hảo nói, vẫn là hắn không hảo hảo nói?”Thượng nhị thái thái ủy khuất đỏ mắt nói: “Lão gia tin trung đòi tiền tốt cắp, ta có biện pháp nào?”Triệu ma ma liền do dự nói: “Không bằng từ công trung đê một ít?”“Nếu là trước kia còn hành, hiện tại như thế nào đê?”Thượng nhị thái thái cả giận: “Hiện giờ sinh ý hơn phân nửa là Đại Lang quản, trong phủ sự cũng là Đại Lang quản, muôn trước tiên cần thiết đến trải qua hắn, lão gia này số tiền hướng đi lại khó mà nói, nào dám làm hắn cùng lão thái thái biết?”Thượng nhị thái thái tuy không biết thượng phu đang làm cái gì sinh ý, lại biết là cùng nàng nhà mẹ đẻ hợp tác, mỗi năm đều phải một số tiền, mấy tháng sau là có thể hồi một bút lớn hơn nữa tiền.Hiện giờ Thượng gia đại khôn không bằng từ trước, công trung có thể cho Thượng Bình tiền rất ít.Nhưng Thượng Bình ở kinh thành tiêu dùng từ trước đến nay rất lớn, kết giao bằng hữu, cùng thủ trưởng đi lễ chờ đều yêu cầu tiền.Thượng lão phu nhân là đau Thượng Bình, nhưng nàng cũng không phải liền mặc kệ đại phong, Thượng Bình từ công trung lấy tiền có thể, nhưng nếu là lấy đến quá nhiều, liền tính Thượng Minh Viễn không đê cắp tới, Thượng lão phu nhân cũng sẽ có ý kiến.Thượng nhị phu nhân đương gia khi còn có thể bài trừ một ít tới chi viện thượng phu, nhưng mấy năm nay nàng quản gia quyền đứt quãng bị đoạt, nhị phong đã thật lâu không có thêm vào thu vào.Cho nên lần này nàng nhắc tới tiền, ở Triệu Thắng sắc mặt khó coi thoái thác khi, nàng mới tức giận như vậy, áp lực không được tính tình cùng Triệu Thắng đã phát hỏa nhe.Thượng nhị thái thái hít sâu một hơi, thở dài: “Vừa rồi là ta quá xúc động, người phái người đi cùng cữu gia nói một tiếng, tính, vẫn là ngày mai lại đi đi, hiện tại trước làm hắn bình tĩnh bình tĩnh...”Triệu ma ma liền thở dài nhẹ nhõm một hơi,

Triệu Thắng tính tình nhưng không thể nào hảo, lúc này thâu đi lên làm không hảo phải bị tấu, chờ một chút mới hảo.Thượng nhị thái thái bình tĩnh lại sau liền phát hiện chút dấu vết để lại, nàng nhíu mày nói: “Nhi đệ vừa rồi cũng quá nóng nảy, chẳng lẽ là hắn lấy không ra tiền tới?”Chỉ cần như vậy tưởng tượng Thượng nhị thái thái trong lòng liền rùng mình, nhịn không được oán giận khỏi Thượng Bình tới, “Như thế nào liền mượn nhiều như vậy tiền cấp nhị đệ?”Triệu Thắng nỗi giận dùng dùng chạy ra Thượng phủ, đánh mã chạy một đoạn mới dần dần bình tĩnh lại.Thượng Bình hiện tại muốn này số tiền cũng không phải hắn cho hắn số lượng, mà là lúc trước nói tốt sự thành lúc sau tiền lời chia làm.Kinh thành cách khá xa, Thượng Bình không thu đến tin tức, phỏng chừng cho rằng bọn họ thành công đi? Triệu Thắng tự giễu cười cười, hắn bá bá đầu, cuối cùng thở dài một tiếng, trở về viết thư cấp Thượng Bình, hắn đại ca nơi đó tạm thời không thể nói, Thượng Bình nơi này lại không thể giấu diếm, hắn mơ hồ biết hắn lấy này số tiền đi làm gì, bởi vậy vạn không thể chậm trễ.Hắn không có tiền còn hắn, Thượng Bình chỉ có thể nhanh chóng khác tìm hắn lộ.

Chương 274: Lời đồn đai

Thượng lão phu nhân đau lòng Lâm Ngọc Tân, dùng cơm thời điểm liền đem người tự mình kéo đến bên người tới chiêu cõi, chọc đến Thượng Đan Trúc các nàng liên tục nhìn qua, chờ đợi giai đi trong hoa viên chơi thời điểm liền nhịn không được trêu ghẹo nói: “Khó khăn nhỉ ca không còn nữa, còn tưởng rằng cuối cùng là đến phiên chúng ta tam tỷ muội được sủng ái, không nghĩ tới đi rồi hán lại tới nữa ngươi, ai, này được đến khi nào mới có thể luân được đến chúng ta a.” Lâm Ngọc Tân nói: “Ngày mai liền đến phiên, sau này rất nhiều nhật tử đều sẽ là các ngươi được sủng ái.” “Lời này làm lão thái thái nghe thấy nên thương tâm,” Thượng Đan Lan cười hỏi, “Ngươi tính toán khi nào đi đi học?” “Cô cô nói không vội, chờ gấp qua tiên sinh nhóm lại làm ta nghỉ ngơi mấy ngày, đãi hạ tuần lại đi.” Lâm Ngọc Tân dừng một chút nói: “Ta ly viện lâu ngày, cũng không biết còn có thể hay không đuổi kịp.” “Lâm biểu tỷ yên tâm đi, ngươi khẳng định có thể đuổi kịp,” Thượng Đan Cúc nói: “Kỳ thật này ba tháng chúng ta học tuy nhiều lại rất tạp, ta cảm thấy mỗi giống nhau ngươi đều sẽ, nếu như thế muốn đuổi kịp chúng ta liền không khó.” Thượng Đan Trúc cũng gật đầu, “Không được chúng ta liền giúp ngươi học bù.” Thượng Đan Lan tâm sinh hâm mộ, “Thật muốn cùng các ngươi lại đi đọc sách.” Thượng Đan Trúc liền “Xi” một tiếng cười ra tới, đây nàng một phen nói: “Hay là tỷ tỷ không nghĩ gả chồng? Kia nhưng như thế nào hảo, Chu công tử những cái đó lễ tặng không.” Thượng Đan Cúc cũng nháy miệng cười. Lâm Ngọc Tân hứng thú bừng bừng hỏi, “Như thế nào, Chu Thông cấp biểu tỷ tặng đồ?” “Tặng, còn tặng thật lớn một đồng đâu,” Thượng Đan Trúc không đợi Thượng Đan Lan ngăn cản liền dẫn đầu mở miệng nói: “Nhìn đến nhỉ ca đưa chúng ta kia đôi đồ vật không, Chu công tử đưa tới chỉ có hơn chứ không kém đâu, có thể thấy được là thật để bụng.” Lâm Ngọc Tân nhịn không được lúi lưỡi, “Thật là nhìn không ra tới.” “Đúng không, ta cũng không thấy ra tới.” Mấy người nhìn Thượng Đan Lan trêu ghẹo cười. Thượng Đan Lan sắc mặt xấu hổ đến đỏ bừng, trùng mắt các nàng nói: “Các ngươi hiện tại liền dốc hết sức cười đi, tổng cũng có đến phiên các ngươi thời điểm.” Thượng Đan Cúc lập tức che miệng nói: “Nhỉ tỷ tỷ, ta nhưng cái gì cũng chưa nói a.” Thượng Đan

Lan hoành nàng liếc mắt một cái nói: “Ngươi ánh mắt kia so mờ miệng nói còn kém cái gì?”“Một khi đã như vậy,” Thượng Đan Cúc buông tay, nghiêm trang nói: “Ta đây liền không khách khí nói, ta cảm thấy ta kia tương lai nhị tỷ phu tuy thông suốt, nhưng này tặng đồ thủ đoạn vẫn là không được, xem hắn tuyển vài thứ kia ta đoán hơn phân nửa là đi theo Nhị ca ca một khối mua.”“Đúng đúng đúng,” Thượng Đan Trúc cười to nói: “Ta cũng là như thế tưởng.”Lâm Ngọc Tân che miệng cười.Thượng lão phu nhân ngồi ở trong đình xem các nàng chơi đến hảo, liền đối với Lâm Thanh Uyển cười nói: “Bạn nhỏ nên nhiều ở một khối ngoan nhí, ngươi xem hiện tại thật tốt, Ngọc Tân cũng so trước kia rộng rãi nhiều.”Lâm Thanh Uyển cười gật đầu, đang muốn nói chuyện, ngẩng đầu liền thấy Thượng nhị thái thái nhíu lại mà đi tới, nàng liền hỏi nói: “Cữu thái thái là có cái gì việc khó sao?”Thượng nhị thái thái cả kinh, lập tức thu liễm thần sắc, cười nhạt nói: “Không có, chính là vừa rồi có chút không khoẻ.”Lâm Thanh Uyển trên mặt lộ ra chút lo lắng, “Cữu thái thái thân thể nếu không khoẻ không bằng về trước phòng nghỉ ngơi? Thân thể thượng sự cũng không phải là việc nhỏ.”Thượng lão phu nhân liếc nàng liếc mắt một cái, nhàn nhạt nói: “Nếu thân thể không khoẻ liền trước đi xuống đi, nơi này không cần ngươi hầu hạ.”Thượng nhị thái thái trên mặt biểu tình cứng đờ, nàng cúi đầu nói: “Làm mẫu thân lo lắng, tức phụ hiện tại đã mất trở ngại.”Thượng lão phu nhân lanh đạm lên tiếng, vốn định trực tiếp kêu nàng đi xuống, nhưng thấy Thượng Đan Trúc hướng nơi này nhìn thoáng qua, nàng liền đem đến bên miệng nói nuốt đi xuống.Nếu nàng tưởng lưu, vậy lưu đi.Thượng nhị thái thái ngồi ở Lâm Thanh Uyển bên kia, trong lòng âm thầm thở dài nhẹ nhõm một hơi, nàng thật sự đi rồi, trong phủ còn không biết lại muôn truyền cái gì nhàn thoại đâu.Nhưng mặc dù để lại, thả đề ra thập phần tâm, nàng giữa may vẫn là nhin không được mang ra chút u sầu.Lâm Thanh Uyển rũ xuống đôi mắt nhấp một miệng trà, khóc miệng hơi hơi một chọn.Cô chất hai là vui vẻ tới, vui vẻ trở về.Nhưng Thượng gia hai vị nữ chủ nhân tâm tình lại có chút phức tạp.Đã biết Thượng Minh Kiệt ở kinh thành tình huống bọn họ thực vui vẻ, nhưng Thượng Bình sự chung quy khiến cho bọn hắn trong lòng vui sướng tiêu giảm không ít.Thượng lão phu nhân là không biết nàng nhị tử nghĩ như thế nào, cho nên là ngây thơ lo lắng, Thượng nhị thái thái lại là đơn thuần vì tiền lo lắng.Lo lắng nàng nhị đệ lấy không ra tiền tới trượng phu ở kinh thành bên kia khó làm, mà loại này lo lắng ở ngày hôm sau biệt nàng nhị đệ chạy về Giang Đô sau đạt tới đỉnh cao nhất.Nàng như thế nào cũng không nghĩ tới nhị đệ sẽ như vậy hồn, còn không thượng tiền thế nhưng liên chạy!Lâm Thanh Uyển cũng thu được Triệu Thắng rời đi Tô Châu tin tức, nàng chỉ là hơi hơi mỉm cười, đối Chung đại quản sự nói: “Thùa thắng xông lên, hiện tại hai nhà đã xé rách da mặt, không cần cố kỵ cái gì.”Chung đại quản sự được những lời này, lập tức liền đi xuống an

bài.Lâm Thanh Uyển cùng Lâm Ngọc Tân đi Chu gia nghe diễn.Lư phu nhân cùng Thạch tiên sinh đều ở, đại gia lẩn nhau gặp qua lễ, Chu lão phu nhân liền cảm kích đối Lâm Thanh Uyển nói: “Đa tạ quận chúa một đường chăm sóc, vốn nên ta tự mình tới cửa nói lời cảm tạ, nhưng nghĩ ngài mới trở về, trong nhà nhất định còn vội, này thiệp cũng là thủ tính hạ, ai ngờ ngài thế nhưng liền trở về.”Lâm Thanh Uyển liền cười: “Lão thái thái thỉnh, ta nào dám không tới?”Lâm Ngọc Tân mới cho Chu lão phu nhân hành quá lễ liền bị Thượng Đan Trúc các nàng kéo đến một bên, lúc này đây Chu lão phu nhân thỉnh người không ít, nàng không ít cùng trường đều đi theo các gia trưởng cùng nhau tới.Thượng Đan Lan các nàng là ngày hôm qua đã gặp qua, những người khác lại là cừu biệt gặp lại, bởi vậy đại gia sôi nổi vây quanh nàng hỏi: “Kinh thành nhưng hảo chơi?”“Thuận buồm xuôi gió sao?”“Có thể thấy được đến Hoàng đế bệ hạ cùng Hoàng Hậu nương nương? Bọn họ có thể hay không thân?”Tóm lại vẫn đề một đống lớn, Lâm Ngọc Tân nhất nhất đáp lại, thỉnh thoảng hỏi một ít Tô Châu tình huống, một đám tiểu cô nương liền ríu rít nói khai.Thạch Hiền nhìn Lâm Ngọc Tân trong chốc lát, đợi nửa ngày mới nhìn không giữ chặt Lâm Thanh Uyển nói chuyện, “Ngươi lần này thượng kinh có thể thấy được tới rồi ta nhà mẹ đẻ cháu trai?”Lâm Thanh Uyển trong tay động tác một đốn, hơi hơi gật đầu nói: “Gặp được.”Thạch Hiền kiêu ngạo hỏi, “Cảm thấy như thế nào?”“Là cái tài tuấn.”Thạch Hiền mày nhíu lại, là cái tài tuấn, lại không phải phu quân.“Ngươi không hài lòng hắn? Là hắn có chỗ nào làm không tốt?”Lâm Thanh Uyển khẽ lắc đầu, cười nói: “Hắn cũng không có làm cái gì, đâu ra hảo cùng không tốt?”Thạch Hiền nửa ngày mới nghe minh bạch, Thạch Tư cái gì cũng chưa làm, mà này hiển nhiên mới là vấn đề lớn.Thạch Hiền hơi hơi nhíu mày, lúc trước nàng viết thư trả về hỏi khi, huynh trưởng dù chưa khẳng định hồi đáp, lại cũng có chút ý động, chẳng lẽ là hài tử không muôn?Lâm Thanh Uyển lại rất đạm nhiên, “Bọn nhỏ vô duyên, không cần cưỡng cầu.”Thạch Hiền liền chỉ có thể thở dài, “Kia xem ra chúng ta là làm không thành thân thích.”Lâm Thanh Uyển liền cười, “Bạn tốt đủ rồi.”Thạch Hiền cười, trong lòng nghĩ tới cái gì, nhịn không được tả hữu vừa thấy, thấy không có người chú ý mới thấp giọng hỏi, “Ngươi bà bà hòa li?”Lâm Thanh Uyển cười gật đầu.“Là ngươi làm?”Lâm Thanh Uyển như róng mày.Thạch Hiền liền thở dài: “Cũng không biết đánh chỗ nào tới tin tức, đại gia ngầm đều truyền là ngươi buộc ngươi cha mẹ chồng hòa li.”“Có thể bức cho bọn họ hòa li, đây cũng là một loại bản lĩnh không phải sao?”Huống chi này tin tức cũng không sai, thật là nàng bức cho Tạ Duyên hòa li.Thạch Hiền trong mắt hiện lên tán thưởng, “Không tồi, là một loại rất lớn bản lĩnh.”Nàng ánh mắt lưu chuyển, thấp giọng cười nói: “Cho nên ngươi không phát hiện đại gia đối với ngươi đều khách khí thật sự sao? Chính là sợ không cẩn thận đắc tội ngươi.”Lâm Thanh Uyển bừng tỉnh, nàng nói đi, như thế nào lần này

mọi người đều khách khí như vậy, rất xa có lẽ chào hỏi, sau đó liền thành thật ngồi nghe diễn, một chút cũng không có lúc trước tò mò náo nhiệt.Nàng nhịn không được cười, “Ta tông sẽ không cũng đi buộc bọn họ hòa li đi, sợ ta sợ làm cái gì?”Thạch Hiền liền nhìn về phía tay nàng nói: “Tự nhiên là sợ người này đôi tay. Từ Như Anh quận chúa vào triều bá tướng sau, thế nhân liền lại khó xem thường nữ tử.”Cho nên Lâm Thanh Uyển thủ đoạn làm cho bọn họ kiêng kị.Lâm Thanh Uyển hơi hoi mỉm cười, “Đây là chuyện tốt không phải sao?”Thạch Hiền gật đầu, “Là chuyện tốt.”Hai người nhìn nhau cười, không hề nhắc tới cái này đề tài.Nhưng mà cái này đề tài ở Tô Châu vừa mới hứng khởi.Kinh thành cùng Giang Nam khoảng cách rốt cuộc có chút xa, cho nên một ít không phải cố tình truyền bá tin tức liền có chút vãnh, nhưng vẫn cũng có chỗ lợi.Rất nhiều tin tức đều là nói liên tính truyền tới, không giống thiên tử dưới chân bá tánh, xem cái bát quái còn phải chờ mỗi ngày đổi mới.Giang Nam bên này, cơ hồ là vừa thu được Tạ Duyên cùng Dương phu nhân hòa li tin tức không hai ngày, hoàn chỉnh bản chuyện xưa liền truyền tới.Đương nhiên, tin tức đã sai lệch không ít, nhưng đại thể là không sai.Tỷ như, Tạ Duyên phụ tử hiện giờ còn ở trong tù ngồi xóm, đại gia hoài nghi đây là Lâm gia cô nãi nãi bút tích.“Nghe nói Lâm cô nãi nãi tự mình thấy lão Tạ đại nhân một mặt, không hai ngày Tạ đại nhân liền cùng Dương phu nhân hòa li, kết quả chính là như vậy Lâm cô nãi nãi cũng không buông tha Tạ phu nhân, hiện tại hắn không phải ở trong tù ngồi xóm đâu sao?”“Quả thực độc nhất phụ nhân tâm a...”“Phi, không hiểu cũng đừng nói bậy, luận thiện tâm, trên đời này có mấy người so được với Lâm cô nãi nãi? Không chỉ có hiền cho lương thực tiền vật cứu tế nạn dân, còn thụ nghệ cho ta chờ nghèo khổ bá tánh, lại nói lần này Hồng Châu chiến loạn, Lâm gia chính là đem nhà mình sở hữu lương thực đều quyên ra tới, này Đại Lương trên dưới ai có thể làm được điểm này?”“Đúng vậy, đúng vậy, muốn ta nói cũng là Tạ gia tự làm tự chịu, nghe nói năm đó Tạ nhị lang bị chết oan a.”Đương nhiên, cũng có người hoài nghi, “Lâm cô nãi nãi bát quá một giới nữ lưu, nàng có lớn như vậy bản lĩnh?”“Ai u, Lâm cô nãi nãi bản lĩnh lớn đâu, bát quá ta cảm thấy việc này không phải Lâm cô nãi nãi làm, hơn phân nửa là có người vu hãm.”Đại bộ phận người đối Lâm Thanh Uyển có loại mê giống nhau tín nhiệm, “Lâm cô nãi nãi mới khinh thường làm kia chờ muru hại việc đâu, muốn ta xem, không phải có người cố ý hãm hại Lâm cô nãi nãi, chính là Tạ gia phụ tử quả nhiên phạm sai lầm, Lâm cô nãi nãi là ở đại nghĩa diệt thân.”“Ha ha ha...” Một bên người đọc sách nhịn không được cười to ra tiếng, vỗ tay nói: “Lời này nói không tồi, Tạ Duyên đích xác không vô tội, hắn liên lụy sự nhưng lớn đâu, trừ bỏ tham ô nhận hối lộ, còn liên lụy đến đoạt vị bên trong, các người nói hắn bị quan oan không oan?”Trong quán trà người cả kinh, sôi nổi hỏi: “Đây là thật sự?”“Tự nhiên là thật, ta chính là mới từ

trong kinh thành trở về, năm nay kinh thành chính là vài ra tuồng, này Tạ
gia đẹp nhất."

Chương 275: Keo kiệt

Này thư sinh cùng Lâm Hữu bọn họ giống nhau là vào kinh đi thi, bởi vì Tạ gia là Giang Nam người, cho nên hắn đặc biệt chú ý.Huống chi trong đó còn đề cập tới rồi Lâm Thanh Uyển.Lâm Thanh Uyển là ai a, nàng chính là ném ra giấy bản, khiến cho giấy giới thiệu gấp ba người, trong đó trực tiếp nhất được lợi người đó là bọn họ này đàm người đọc sách.Đặc biệt là bọn họ này đó gia cảnh giống nhau người đọc sách.Đại gia ngoài miệng không nói, đối Lâm Thanh Uyển lại là thực cảm kích, huống chi Lâm gia ở trong sĩ lâm thanh danh vẫn luôn thực hảo.Không chỉ có thư sinh chú ý, mặt khác người đọc sách cũng vẫn luôn ám chọc chọc nhìn chằm chằm, thấy Tạ gia kế tiếp bại lui, đại gia liền ngầm nói đây cũng là Tạ gia trùng phạt đúng tội, làm gia trưởng chẳng sợ không thể xử lý sự việc công bằng, cũng kiêng kị nhất bao che trong nhà con cháu hâm hại huynh đệ, nếu sự phát khi không trùng, về sau hoạ từ trong nhà chẳng phải là muốn trở thành thói quen?Tạ gia vẫn là thư hương dòng dõi đâu, liền đạo lý này đều không rõ.Thư sinh đĩnh đạc mà nói: “Đường Thái Tông cả đời công tích vô số, nhưng nhân Huyền Vũ môn việc hắn vẫn luôn bị người lên án, không chỉ có bởi vì hắn thí huynh, còn bởi vì hắn cấp hậu đại làm một cái thật không tốt tấm gương.”Thư sinh thở dài nói: “Đường lúc sau, hoàng thất đoạt vị càng thêm lợi hại, thậm chí cử binh đều thành thái độ bình thường. Nhưng có Thái Tông thành công tiền lệ ở phía trước, hậu nhân lại khó ngừng. Lấy sự vì giám, Tạ gia cũng nên càng cẩn thận chút mới là, Tạ Dật Dương hại này đệ tánh mạng, thế nhưng không trùng không phạt, không nói cùng chi thiết thân tương quan Lâm quận chúa, chỉ sợ liền ông trời đều sẽ xem bất quá mắt. Thả hãy chờ xem, về sau Tạ gia hơn phân nửa còn có đến nháo.”Trong quán trà người cả kinh, sôi nổi gật đầu nói: “Thượng bất chính hạ tắc loạn, hậu bối có thể không học tiền bối?”“Nhà ta tiểu tử đánh nhau ta đều phải tâu một đòn, lão Tạ đại nhân rốt cuộc là nghĩ như thế nào, trước kia nhìn cũng không hề đồ, đại tôn tử hại nhị tôn tử mệnh thế nhưng liền như vậy tính.”Tạ gia rốt cuộc là Giang Nam xếp hạng thứ năm gia tộc, ở chỗ này vẫn là rất có danh vọng.Tạ Hoành tuổi trẻ khi cũng là một nhân vật, lớn tuổi một ít người hơi hơi thở dài, cảm thán thế sự vô thường.“Tạ Duyên cùng Tạ

Dật Dương phạm sự đều đè cập quốc pháp,” kia thư sinh nói: “Này cũng không phải là Lâm quận chúa nhúng tay trả thù, chẳng qua là bọn họ dựng thân bất chính, cho nên cùng quận chúa gì quan? Các ngươi như vậy nghị luận, đảo như là quận chúa vì trả thù đặc đặc vu hâm bọn họ giống nhau.” Thư sinh lắc đầu nói: “Hiện tại bọn họ hai con toàn ở lao trung, Hình Bộ cùng Đại Lý Tự còn ở điều tra, chúng ta như vậy nghị luận không biết còn tưởng rằng là Lâm quận chúa ra tay làm hại bọn họ đâu.” “Huynh đài tin tức lạc hậu,” một cái thư sinh phong trần mệt mỏi vào cửa, hắn tựa hồ là vừa lúc đi ngang qua nơi này, bởi vì nghe được đại gia nghị luận mới nghỉ chân, hắn cười đem ngựa ném cho tiểu nhị, liền cười khanh khách tiến vào nói: “Tạ Duyên cùng Tạ Dật Dương đã bị phán.” Tiểu nhị liền nắm mã không muốn đi, dựa vào cửa vân tai nghe. Chưởng quầy khó được không có đuôi hắn, cũng tò mò nhìn tân tiến vào thư sinh. Thư sinh cười nói: “Tạ Duyên bị phán lưu đày, ta ly kinh khi phán quyết mới vừa hạ, hiện tại phỏng chừng người đã muốn khởi hành, Tạ Dật Dương tội nhẹ chút, phán ba năm giam hình.” Đầu một cái thư sinh kinh ngạc, “Chỉ ba năm? Không phải nói đem người bị thương thực trọng, gần như tử vong sao?” Cái thứ hai thư sinh liền biết hắn rời đi đến sớm, khẳng định không biết mặt sau phát triển, “Người bị hại viết thông cảm thư, còn tự mình đi Hình Bộ đại đường vì Tạ Dật Dương cầu tình. Nghe nói Tạ gia trả giá giá cao tiền, bồi thường rất nhiều, Hình Bộ xem bọn họ nhận tội thái độ hảo, mà người bị hại cũng thông cảm liền nhẹ phán.” Thư sinh cười nhạo nói: “Tạ gia còn tưởng lấy tiền chuộc tội đâu, bất quá Hình Bộ Tả thị lang rất là ngay thẳng, nhân Tạ Dật Dương lúc trước thoái thác trách nhiệm cùng vu hâm người khác, cố bị phán vì không hợp điều lệ.” Bằng không, hiện tại Tạ Dật Dương hắn là đã ra tù. Nhưng chính là như vậy đại gia cũng sợ ngây người, bình thường bá tánh lại một lần cảm giác được gai cấp bất đồng mang đến bất đồng. Ở bọn họ xem ra, đem người đánh đến chết khiếp tiến vào lao ngục, liền tính là bất tử, muốn ra tới cũng khó khăn, lại nguyên lai ở quan đại nhân bọn họ nơi đó thế nhưng dễ dàng như vậy sao? Kỳ thật một chút cũng không dễ dàng, Tạ Hoành vì con của hắn cùng tôn tử trả giá rất lớn đại giới mới tranh thủ đến kết quả này. Việc này qua đi, Tạ gia thương gân động cốt, chỉ sợ rất dài một đoạn thời gian đều khôi phục bất quá tới. Lại xem còn tuổi nhỏ hai cái tăng tôn, Tạ Hoành càng trầm mặc, hắn ánh mắt không khỏi nhìn về phía con thứ. Tạ Càn vừa thấy đến hắn cha ánh mắt liền một cái giật mình phục hồi tinh thần lại, không đợi hắn mở miệng liền nói: “Phụ thân, ta sẽ không xuất sỹ, ngươi biết này đối Tạ gia tới nói là chuyện tốt, bằng không chỉ sợ Tạ gia sẽ đậu đỗ bìm leo.” Tạ Hoành giận, “Ngươi thu liễm một chút chính mình tính tình liền hảo.” Tạ Càn bùi môi nói: “Hon ba mươi năm cũng chưa sửa đổi tới, chính là vì mẫu thân ta đều sửa bất quá tới, ngươi cảm thấy ta sẽ vì đại ca cùng Tạ Dật Dương sửa?” Tạ Hoành đầy người mệt mỏi nói: “Coi

như khi vì Tạ gia.”Bờ vai của hắn suy sụp hạ, sống lưng cong hạ, hắn đã không phải phía trước khí phách hăng hái, tinh thần nhấp nháy Tạ đại nhân.Xem hắn cha như vậy, Tạ Càn cũng đau lòng, nhưng mà hắn có tự mình hiểu lấy, hắn thật sự không thích hợp con đường làm quan.“Phụ thân, Tạ gia không phải ngài một người, ngài không cần thiết đem hắn khiêng trên vai thượng, phạm sai lầm liền phải phạt, muốn ta nói ngài liền không nên cấp Tạ Dật Dương đi lại, hắn nên phán bao lâu liền phán bao lâu.” Tạ Càn dừng một chút lại nói: “Không đúng, Nhị Lang chết tra không ra chứng cứ tới, này một cái hắn là không cân phán.”Thấy hắn vẻ mặt châm chọc, Tạ Hoành khí liền không đánh một chõ tới, nhịn không được cầm lấy trong tầm tay thu tạp hắn, “Đó là ngươi chất nhi!”Tạ Càn nghiêng đầu tránh thoát, khinh thường bĩu môi nói: “Nhị Lang cũng là ta chất nhi.”Hắn ánh mắt sáng ngời nhìn về phía Tạ Hoành nói: “Phụ thân có thể tưởng tượng quá về sau muôn như thế nào dạy dỗ Tạ Tỉnh cùng Tạ Huyền? Làm cho bọn họ cho rằng cầu hại huynh đệ tánh mạng cũng không phải đại sai, chỉ cần chính mình không có mặt khác huynh đệ, trưởng bối liền không thể không bảo bọn họ?”Tạ Hoành trong lòng đau xót, che lại ngực thở không nổi tới.Lâm Thanh Uyển cùng Dương thị đều hỏi qua hắn những lời này, nhưng hắn vẫn luôn cảm thấy chính mình không sai, Đại Lang là hắn duy nhất tôn tử a.Hắn không thể khó giữ được hắn, nhưng hiện tại bị nhi tử như vậy vừa hỏi, hắn mới chân thật đi tự hỏi vấn đề này, về sau, về sau Tạ gia con nối dõi sẽ học theo huynh đệ nội bộ sao?Thấy hắn cha khó chịu đến mặt đều trắng, Tạ Càn liền nhịn không được thở dài, tiến lên đỡ lấy hắn nói: “Phụ thân, đại ca cùng Đại Lang sự chúng ta đừng động, ngài từ quan về quê đi, về sau hai cái chất tôn ta tới nuôi nấng, cho dù là thượng lương bất chính, ta cũng có thể đem hạ lương bẻ lại đây, sẽ không làm cho bọn họ lại oai.”Tạ Hoành liền nhíu mày, “Ta từ quan? Kia chẳng phải là Tạ gia không người ở triều? Không được, ngươi chất tôn tuổi còn nhỏ, nói cái gì cũng đến ngao đến hắn lớn lên.”Tạ Càn liền nhịn không được phiên cái đại bạch mắt, chờ Tạ Tỉnh lớn lên kia đến mười mấy năm đi, cha ngươi còn có thể sống đến khi đó sao?Tạ Càn nhấp miệng nhìn về phía cha hắn, cảm thấy hắn cha nếu là hiện tại từ quan nói không chừng thật đúng là có thể sống thêm mười mấy năm, nhưng nếu là còn làm này quan, phỏng chừng khó.Đạo bất đồng khó lòng hợp tác, hắn cùng hắn cha lý niệm liền bất hòa, nếu là người khác hắn sớm phất tay áo đi rồi, nhưng đây là cha hắn, hắn không thể không ôn nhu khuyên nhủ: “Ngài tinh thần ngày đoán, cũng không thể cường cǎng...”Mà cùng lúc đó, Lâm Thanh Uyển cũng thu được kinh thành tin tức, Tạ Duyên lưu đày, Tạ Dật Dương cũng hình phạt.Khóe miệng nàng hơi hoi một chọn, đem Lâm Ngọc Tân chi đi rồi liền đem Dịch Hàn gọi tới nói: “Tạ Dật Dương sẽ đổi ngục giam, ngươi phái người lưu ý chút, ta không cần hắn tay tàn chân tàn, ta muốn hắn não tàn.”Dịch Hàn sững sốt một hồi lâu mới

châm chước nói: “Điên?” Lâm Thanh Uyển chỉ cười không nói. Dịch Hàn liền gật đầu nói: “Cái này đảo không khó, Tạ Dật Dương hiện tại khoảng cách điện mât cũng liền một đường chi kém.” “Thôi Lương cùng Ô Dương như thế nào?” “Như thường, Vương tiên sinh hỗ trợ tra quá, bọn họ hai người là không sạch sẽ, nhưng không có lưu lại chứng minh thực tế.” Lâm Thanh Uyển liền tiếc hận, “Rốt cuộc là đại gia tộc, so Tạ gia cẩn thận nhiều, tiếp tục làm người nhìn chằm chằm, chúng ta kiên nhẫn muôn đủ.” Dịch Hàn thấp giọng đồng ý, thấy nàng không có mặt khác phân phó mới lui ra. Lâm Thanh Uyển mở ra trên bàn giấy, tiếp tục viết quy hoạch. Duyệt Thư Lâu đã ở kiến, kiến phòng ở dễ dàng, nhưng nếu muốn kinh doanh khởi một nhà Duyệt Thư Lâu lại rất khó. Đầu tiên thư tịch đó là một đại trở ngại. Lâm thị có rất nhiều tàng thư, nhưng phần lớn chỉ có một hai bốn, mà nàng hiển nhiên không có khả năng đem này đó thư dọn đi Duyệt Thư Lâu, càng không thể có thể chỉ ở Duyệt Thư Lâu một quyển sách chỉ phỏng một hai sách, cho nên nàng đến ấn thư. Rất nhiều thư, Lâm gia thư cục đều có có sẵn bản khắc, nhưng càng có rất nhiều không có. Lâm Thanh Uyển ở suy xét, là dùng in chữ rời, vẫn là làm người chép sách đâu? Hai người các có lợi hại, nàng đang ở cân nhắc. Trừ bỏ thư, còn có Duyệt Thư Lâu kinh doanh hình thức, đây mới là khó nhất, bởi vì Duyệt Thư Lâu không có khả năng không hề lợi nhuận, như vậy liền tính nàng ở khi duy trì, nàng đi rồi này lâu cũng liền suy sụp. Nàng hy vọng Duyệt Thư Lâu nếu thành lập, vậy lâu lâu dài dài tồn tại, chẳng sợ không người chi viện, nó cũng có thể tự chủ trương, sừng sững không ngã. Nhưng Duyệt Thư Lâu dựa cái gì lợi nhuận đâu? Bán thư? Nhưng như vậy gần nhất, thời gian lâu rồi, chỉ sợ Duyệt Thư Lâu sẽ biến thành một nhà thư phô, nàng quyết định bỏ ban đầu giả thiết. Lâm Thanh Uyển rốt rárm cắn bút đầu, trên giấy viết viết vẽ vẽ. Duyệt Thư Lâu là hoàng đế ban thưởng cấp Lâm Thanh Uyển, cho nên là có triều đình đốc kiến, Lâm Thanh Uyển một văn tiền đều không cần hoa. Bất quá Đại Lương triều đình tiết kiệm quán, làm địa phương quan Chu thứ sử tự nhiên cũng kê thừa tối cao người lãnh đạo ý chí, cho nên đang hỏi quá Lâm Thanh Uyển ý kiến sau, Duyệt Thư Lâu dùng tài là bình thường nhất gạch cùng vật liệu gỗ, đều là gần nhất lấy tài liệu. Vật liệu gỗ trừ bỏ lớn hơn một chút ngoại toàn không phải danh loại, chiếu Lâm Thanh Uyển phân phó, bên trong không gian lại khoan lại đại, Chu thứ sử cùng các thợ thủ công đều thực vui vẻ. Bởi vì phòng số thiếu, mặt tường thiếu, đại gia lượng công việc giảm bớt rất nhiều. Duyệt Thư Lâu nếu là lâu, đương nhiên không có khả năng chỉ có một tầng, nó là ba tầng kết cấu, đặt ở Tô Châu trong thành xem như tối cao kia một loại kiến trúc. Bởi vì lúc ấy Lâm Thanh Uyển cái thứ nhất yêu cầu chính là đại, cho nên Chu thứ sử thực quang côn tuyển cái yên lặng một chút địa phương, chung quanh đều là sinh ý thảm đậm tiêu điểm phô. Nay khối mà là trong thành đất hoang, Chu thứ sử kế hoạch bán cho cái nào tới

Tô Châu làm buôn bán coi tiền như rác, cho người ta kiến phòng ở.Kết quả còn không có bán đi, hoàng đế ý chỉ liền đến.Bởi vì muốn đại, Chu thứ sử luyến tiếc dùng trung tâm thành những miếng đất này, liền ở tây thành ven lay ra miếng đất này.Ở kiến phía trước, bỉnh hai người hữu nghị, Chu thứ sử còn đặc đặc hỏi Lâm Thanh Uyển một câu, hỏi nàng có nguyện ý hay không muốn miếng đất này, nếu không nguyện ý hắn liền ở hướng trong một ít cho nàng tuyển.Kỳ thật hướng trong, cũng chỉ là lại hướng trong nửa con phố mà thôi.Lâm Thanh Uyển nghe nói hắn hướng trong tính toán hậu quả đoạn lựa chọn miếng đất này, tính, còn không phải là nhân khí không vượng sao, dù sao đều ở trong thành, tổng hội mang vượng.

Chương 276: Kế hoạch

Lâm Thanh Uyển bước xuống xe ngựa, ngẩng đầu nhìn thoáng qua đã làm xong Duyệt Thư Lâu, vừa lòng gật gật đầu.Rất lớn, rất cao, ở một mảnh tháp bé trong kiến trúc có vẻ nó đặc biệt to lớn.Chu thứ sử đứng ở trước cửa, thấy nàng xuống xe liền chào đón hỏi, “Lâm quận chúa cảm thấy này lâu kiến đến như thế nào?”Lâm Thanh Uyển không tiếc khích lệ, “Không tồi, bố cục thực hợp lý, so với ta tưởng tượng còn muôn hảo.”Chu thứ sử liền cười sò râu nói: “Cũng là quận chúa mặt mũi đại, nghe nói này Duyệt Thư Lâu là bệ hạ thường ngài, Sơn tiên sinh liền chủ động ra tay hỗ trợ thiết kế, thả ngài đối vật liệu xây dựng không làm đặc biệt yêu cầu, dự toán nhiều ra một ít, chúng ta mới có thể kiến đến tốt như vậy.”“Nga? Đây là Sơn tiên sinh thiết kế?”Chu thứ sử gật đầu, “Trù bối này lâu, bên trong bố cục đồ Sơn tiên sinh cũng vẽ xuống dưới, quận chúa nếu là không chê đảo có thể tham khảo một chút.”“Cầu mà không được.”Sơn tiên sinh là thiết kế Giang Nam lâm viên đại biểu nhân vật, nghe nói hắn là Mặc gia người, thiết kế ra tới tòa nhà không chỉ có cảnh sắc hợp lòng người, còn ngầm có ý ngũ hành bát quái, chỉ cần ra nỗi giá tiền, hắn còn có thể cho người ở trong nhà thiết kế ra cơ quan tới.Là phòng đạo phòng tặc đại pháp bảo.Đáng tiếc hắn chào giá quá cao, cho nên Lâm Thanh Uyển năm đó Kiến Văn viên khi không dám đi thỉnh hắn, lúc ấy nàng nhưng không có tiền.Hiện tại nàng có tiền, Sơn tiên sinh rồi lại nguyện ý miễn phí hỗ trợ.Lâm Thanh Uyển buồn cười lắc lắc đầu, đem Duyệt Thư Lâu trên dưới đi dạo một lần, hiện tại bên trong trống rỗng, cái gì cũng không có, nàng còn phải gọi người làm kệ sách, cùng với ở bên trong mang lên một ít bàn ghế.Nàng tiếp nhận Chu thứ sử đưa qua thiết kế bản thảo, phiên phiên, cuối cùng điểm kệ sách nói: “Cái này thiết kế không tồi.”“Kia mặt khác đâu?”Lâm Thanh Uyển lại ngẩng đầu nhìn trống rỗng phòng trong nói: “Ta có an bài khác. Sơn tiên sinh này thiết kế tuy hảo, lại không hợp ta sử dụng.”Chu thứ sử thấy nàng vô tình nhiều lời, liền cũng không hề hỏi, chờ nàng xem xong, xác nhận không có vấn đề sau hai người liền làm giao tiếp.Chu thứ sử lúc này mới đem người rút về đi, hắn nhiệm vụ tính hoàn thành, hiện tại Hộ Bộ bát xuống dưới khoản tiền còn thừa một ít, quay đầu lại còn phải tính hảo trướng còn trở về.Đến nỗi

bên trong trang hoàng tự nhiên là từ Lâm Thanh Uyển tới nhọc lòng, đây cũng là một bút không nhỏ chi tiêu đâu, nghĩ đến hăn danh nghĩa liên có cái bó cùi hành, hăn liền cười tủm tỉm cùng Lâm Thanh Uyển nói: “Lâm quận chúa nếu yêu cầu kệ sách ngăn tủ linh tinh không bằng đến Chu Ký nhìn xem?” Lâm Thanh Uyển nghiêng đầu, nhớ tới trước hai ngày Chung đại quản sự cho nàng tư liệu, “Chu Ký bó cùi hành?” Chu thứ sử cười tủm tỉm gật đầu, “Kia chưởng quầy là ta một cái bà con xa chất nhi, ngươi nếu là từ nơi đó đính, ta liền cùng hăn lên tiếng kêu gọi, làm hăn tính ngươi tiện nghi chút.” Lâm Thanh Uyển nháy mắt đã hiểu, này bó cùi hành chỉ sợ là Chu thứ sử chính mình, chỉ là hăn không thể làm quan không thể kinh thương, cho nên treo ở chất nhi danh nghĩa. Này liền cùng lúc trước Lâm gia mặt tiền cửa hiệu sinh ý nhiều là treo ở hạ nhân danh nghĩa giống nhau. Nàng hồi tưởng một chút lúc trước Chung đại quản sự cùng nàng giới thiệu, này Chu Ký dường như cũng không tệ lăm, nàng còn tưởng rằng là Giang Đô Chu gia sản nghiệp đâu, ai biết lại là Chu thứ sử. Như vậy càng tốt, hai người càng thực, đáo không sợ bị hô. Lâm Thanh Uyển gật đầu nói: “Vậy lao Chu đại nhân chiêu cố.” Chu thứ sử làm thành một bút sinh ý, trong lòng mỹ tư tư, ai nói hăn sẽ không làm buôn bán, này không phải làm thành một bút? Chu thứ sử cảm thấy năm đó con mẹ nó đánh giá thực phiến diện, vì thế hăn vô cùng cao hứng mà dẫn dắt người đi trở về, quyết định trở về liền cùng hăn nương khoe ra một chút. Ân, thuận tiện lại cùng chất nhi nói một tiếng, đem giá áp một áp, cũng đừng làm cho Lâm quận chúa cảm thấy hăn hố nàng. Chung đại quản sự đi đến Lâm Thanh Uyển bên người, nhỏ giọng nói: “Cô nãi nãi, phụ cận mà cùng phòng ở tiều nhân đều mua tới, ngài xem...” “Vậy đem thôn trang nhàn đúra ở kéo tới kiến phòng ở đi,” Lâm Thanh Uyển nói: “Người nếu không đủ liền lại chiêu mộ một ít, tất cả đều kiến thành lầu hai, thống nhất hình thức.” Chung đại quản sự đồng ý, căn bản không lo lắng lượng người vấn đề. Mấy năm nay tình huống hăn đều xem ở trong mắt, biết cô nãi nãi không đánh không nắm chắc trưng, nàng dám đem này đó mà đều mua, kia khẳng định là đoán chắc tương lai người ở đây không phải ít, sinh ý sẽ không kém. Nơi này người đương nhiên không phải ít, bởi vì Lâm Thanh Uyển đêm qua một lần nữa sửa chữa Duyệt Thư Lâu kế hoạch án, in chữ rời không phải dễ dàng như vậy, cho nên nàng quyết định chép sách cùng án thư đồng thời tiến hành. Này cũng coi như là cấp nhà nghèo học sinh một cái kiêm tiền cơ hội, nhưng cứ như vậy, Duyệt Thư Lâu tiêu dùng lớn hơn nữa, nàng không có khả năng vô hạn chế hướng trong đầu tiên. Trong nhà tiền chính là muốn tồn cấp Ngọc Tân làm của hồi môn, về sau nàng còn muốn cùng hoàng đế mua này phiến tước diền làm vĩnh nghiệp diền đâu, cho nên tiền cũng là không thể loạn hoa. Cho nên Duyệt Thư Lâu tốt nhất tự cấp tự túc. Thiên hạ tốt nhất kiêm tiền, một là nữ nhân tiền, thứ hai là người đọc sách tiền. Lúc này đây, nàng tính toán

muốn tránh người đọc sách tiền, đặc biệt là gia cảnh không lầm người đọc sách tiền.Nàng tướng đem này phổ chế tạo thành một cái tập học tập, ẩm thực, giải trí vì nhất thể đường phố.Đương nhiên, nhiệm vụ gian nan, cho nên giai đoạn trước yêu cầu đầu nhập đại lượng tiền, cũng may nàng mấy năm nay không thiếu tiền.Giấy phuờng, dệt phuờng cùng thêu phuờng đều cho nàng kiếm lời không ít tiền.Thôn trang tiền lời cũng không tồi, không phải chỉ lương thực tiền lời, Lâm Thanh Uyển chưa từng trông cậy vào bán lương thực kiếm tiền.Thôn trang lương thực đánh hạ tới hoặc là quyên, hoặc là liền bán một phần, độn một đại phân.Năm nay mùa thu Lâm gia liền chỉ bán hai trăm gánh lương, còn lại toàn độn lên, mấy năm nay thế cục không xong, chẳng sợ nàng không đề cập tới, Chung đại quản sự bọn họ cũng biết không thể bán ra quá nhiều lương thực.Thời khắc mấu chốt, hoàng kim có thể khiến người bỏ mệnh, nhưng lương thực lại có thể khiến người mạng sống, chỉ cần trong tay có lương, người chính là kiến một chi quân đội đều được.Thôn trang tiền lời chủ yếu tập trung ở nông sản phẩm phụ thượng, tang trong vườn dưỡng tầm liên không nói, các vườn trái cây đều tiến vào quả kỳ, năm nay cho dù là nhỏ nhất một gốc cây cây ăn quả đều bắt đầu kết quả.Lâm Thuận từ thôn trang chọn mấy cái gia đình cùng đúra ở tổ một cái thương đội, bảo tồn kỳ so lớn lên trái cây toàn vận đến nơi khác đi.Bảo tồn kỳ đoán tắc gần đây tiêu thụ, chỉ ở Tô Châu Dương Châu vùng buôn bán.Đại phê lượng trái cây tiến vào thị trường, làm mấy năm nay vẫn luôn cư cao không dưới trái cây giá cả ngã xuống không ít, gia cảnh lược hảo một chút nhân gia ngẫu nhiên thấy trái cây cũng bỏ được bỏ tiền mua một đâu trở về.Kiếm xong rồi hoa quả tươi tiền, còn lại bán không ra đi hoặc không kịp bán đi trái cây Lâm Thuận toàn làm thành mứt cùng rượu trái cây.Đặc biệt là rượu trái cây, kia tiểu tử thuyết phục Chung đại quản sự, từ Tô Châu phía dưới một cái thôn nhỏ đào một nhà am hiểu ủ rượu nhân gia tới hỗ trợ, nhường ra rượu trái cây lại hương lại ngọt, hơn nữa rượu số độ không cao không thấp, tiểu hài tử cũng có thể uống, mà đại nhân cũng ái uống cái loại này.Lâm Thanh Uyển cùng Lâm Ngọc Tân ngay cả ba ngày thay đổi ba loại rượu trái cây.Hiện tại mứt cùng rượu trái cây dù chưa đại lượng mặt thị, nhưng Lâm Thanh Uyển cũng không lo lắng, không chỉ có bởi vì chúng nó ngại phóng, cũng bởi vì Giang Nam thừa an lâu ngày, mấy năm nay lại vẫn luôn mưa thuận gió hòa, tuy ngẫu nhiên có kiếp nạn, nhưng chân chính giàu có nhân gia không ít, tin tưởng sẽ mua người không ít.Trừ ngoài ra, còn có gà vịt này đó cầm loại cùng cầm trứng, còn có kia vài cái đại hồ nước cá, nga, hiện tại hồ nước đã bắt đầu bắt cá.Thôn trang mỗi ngày đều thực náo nhiệt, tất cả đều là tới mua cá tiêu thương, bọn họ vận cá đi nơi khác, xoay người liền có thể kiếm một số tiền.Địa phương khác giá hàng vẫn như cũ tăng vọt, nhưng ở Tô Châu vùng, giá hàng đã chậm rãi hạ xuống, Chu thú sử cùng Lâm Thanh Uyển đều thực chú ý phương diện này,

chỉ cần giá hàng hạ ngã quá nhiều, Lâm Thanh Uyển làm đúra ở nhóm nghỉ ngơi, giám bót cung ứng hoặc đình chỉ cung ứng. Đáng tiếc, hàng đều là thức ăn phương diện, bó củi này một loại đồ vật giá cả còn thực cố định, cho nên Lâm Thanh Uyển vẫn như cũ đến dùng nhiều tiền mua vật liệu gỗ. Lâm Thanh Uyển còn không có đau lòng, thôn trang đúra ở trước đau lòng lên, chạy tới cùng Lâm Thanh Uyển nói, “Quận chúa, ngài nếu là không so đo vật liệu gỗ chủng loại, chúng ta đây lên núi cho ngài chém đi, đảo miễn cho đi mua.” Lâm Thanh Uyển kinh ngạc, “Đi chỗ nào chém?” “Trên núi a,” ngăn lại Lâm Thanh Uyển đúra ở chỉ vào nơi xa một mảnh sơn, đương nhiên nói: “Kia không phải cũng là ngài cùng Lâm huyện chủ tước mà sao, ta xem kia mặt trên thụ liền khá tốt.” Lâm Thanh Uyển liền nhìn kia phiến sơn trầm mặc không nói. Kia vừa lúc là nàng cùng Lâm Ngọc Tân tước điền đường ranh giới, bởi vì kia trên núi tất cả đều là loạn thạch cùng cây cối, rất khó khai khẩn, cho nên năm đó lại đây đo đạc thổ địa quan viên thực quang côn không đem kia phiến sơn tính đi vào. Nhưng bởi vì kia phiến sơn vừa lúc hoành ở bên trong, nhìn cũng không có tác dụng gì, bọn quan viên liền tùy tay cũng nhớ làm nàng trước đia. Nàng cẩn thận hỏi ức một chút trên núi cây cối, chớp mắt nói: “Kia mặt trên thụ có thể làm kệ sách?” “Như thế nào không thể, cái giá gì thụ không thể làm...” Đúra ở còn muốn lại Thanh Uyển cũng nghe đã hiểu, nàng sờ sờ cầm nói: “Kia đích xác không hảo lấy tới làm kệ sách, bất quá làm bàn ghế lại là có thể.” Đúra ở lại xông ra, ánh mắt sáng ngời hỏi, “Kia quận chúa muốn đi đón cây sao? Ta sẽ làm ghế dựa, cái bàn cũng sẽ, ách, chính là chưa làm qua hòm xiêng...” “Ngươi một bên đi,” Trần đại gia đem hắn đẩy ra nói: “Liền tính là làm kia cũng là Lưu Quý tới làm, ngươi kia tay nghè lưu trữ cấp nhà mình làm đi.” Đây là ghét bỏ hắn ý tứ, đúra ở không phục đô đô miện, nhưng nghĩ đến Lưu Quý tay nghè, hắn liền chỉ có thể nghẹn đi trở về. Lâm Thanh Uyển liền cười nói: “Quay đầu lại ta cùng Lưu Quý thương lượng thương lượng, nếu là dùng kia mặt trên thụ làm bàn ghế, quay đầu lại liền kêu các ngươi đi chém.” Đúra ở cao hứng lên tiếng, cứ như vậy chủ nhân là có thể thiêu tiêu tiền, bọn họ còn có việc làm. Tuy rằng làm đúra ở, chẳng sợ không việc làm cũng có tiền công lấy, nhưng có việc làm, cuối tháng khi còn có bao lì xì đâu, ít nhất cũng có 30 văn, nhiều có thể có một trăm văn. Tất cả đều là xem mọi người công trạng, hắn làm việc chịu dốc sức, mỗi tháng bao lì xì đều có 50 văn trả lên. Nay cũng chính là ở Lâm gia, ở nhà khác là không có như vậy chỗ tốt, cho nên đúra ở nhóm trong mắt đặc biệt có việc. Có thể cho chủ nhân tinh tiền liền tuyệt đối sẽ không lựa chọn phí tiền dùng ít sức phương thức. Ngay từ đầu Chung đại quản sự cùng Lâm quản gia còn sẽ đau lòng mỗi tháng thêm vào phát ra đi bao lì xì tiền, mấy tháng sổ sách xuống dưới sau bọn họ liền không đau lòng, ngược lại đối bọn họ nhân càng thêm hào phóng lên, thậm chí phong lời nói, chỉ cần làm tốt lắm,

ăn tết còn có đại hồng bao phát.Đây cũng là vì cái gì Lâm gia thôn trang như vậy đại, bên trong lại dường như vậy nhiều cầm thú, trên đường cung trong vườn lại sạch sẽ, chỉnh chỉnh tề tề.Bởi vì đại đa số nhân vi bao lì xì đều thực ra súc, thiếu bộ phận người tưởng lười biếng, nhưng mà nhìn đến người khác mỗi tháng đều lấy 50 văn trở lên bao lì xì, bọn họ lại chỉ có thể lấy 30 văn, có khi liền 30 văn đều không có, liền cảm thấy đau lòng.Cho nên bọn họ liền cũng bắt đầu tay chân chăm chỉ lên, cho nên đứa ở mới nói thôn trang người ít nhất cũng có thể lấy 30 văn.Bởi vì hiện tại thật sự không ai sẽ lười biếng đến liền chính mình bản chức công tác đều làm không tốt nồng nỗi.

Chương 277: Bận rộn

“Cô nãi nãi, Lưu Quý tới.” Bạch Phong dỗ một cái ngồi xe lăn thanh niên lại đây, Lâm Thanh Uyển buông trong tay cây kéo, đem cắt xuống tới hoa giao cho tiểu nha đầu, đổi khom lưng hành lễ Lưu Quý phát phát tay nói: “Không cần đa lễ, xem qua trên núi vật liệu gỗ sao?” “Là,” Lưu Quý nói: “Bọn họ chém một cây trả về cùng ta xem, làm bàn ghế một chút vẩn đẽ cũng không có.” Lâm Thanh Uyển liền đem Sơn tiên sinh thiết kế đồ cho hắn xem, điểm điểm từ phía duyên tường bộ phận nói: “Ta tính toán đem một vài lâu này bộ phận đều không ra tối, duyên tường bày biện bàn ghế, lấy cung người đọc sách hoặc chép sách, chỉ là còn không xác định là bãi bàn dài trường ghế, vẫn là bàn tròn ghế vuông.” Lưu Quý nghĩ nghĩ nói: “Nếu muốn ngồi người nhiều, hay là nên bàn dài trường ghế, càng tiết kiệm không gian.” Lâm Thanh Uyển hơi hơi gật đầu, nghĩ nghĩ nói: “Ngươi ngày mai đi Duyệt Thư Lâu nhìn xem đi, trừ bỏ này bộ phận bàn ghế, quầy nơi đó cũng yêu cầu chuẩn bị một bộ, ta quyết định ở Duyệt Thư Lâu đơn độc cách ra một khối tới làm thư phô, hai mặt mở cửa, phàm có người tưởng mua thư đều có thể từ thư phô hạ đơn, đoạt được liền dùng để làm Duyệt Thư Lâu chi tiêu.” Vốn dĩ chính cung tay đứng ở một bên Lâm An liền hơi hơi nhíu mày nói: “Cô nãi nãi, như vậy có thể hay không cướp đi Hàn Mặc Trai sinh ý?” Lâm Thanh Uyển cười, “Kia thư phô chính là Hàn Mặc Trai a.” Lâm An một nghẹn, đây là muốn khai chi nhánh? Lâm Thanh Uyển đối Lưu Quý nói: “Trừ bỏ Duyệt Thư Lâu, ngươi còn có thể ở phụ cận đi dạo, làm Lâm An bồi ngươi đi, đem phụ cận mấy cái cửa hàng đồ vật cũng định ra, nhìn xem ngươi có thể hay không làm, nếu có thể làm, chúng ta liền không cần phải đi bên ngoài bó cùi hành làm, đến lúc đó ta làm Lâm An cho ngươi thỉnh chút nhàn thủ tới, các ngươi cùng nhau lồng.” Lưu Quý ánh mắt sáng lên, thật mạnh xuống phía dưới khom lưng nói: “Cô nãi nãi yên tâm, tiểu nhân tất tận tâm dùng sức, không phụ ngài gửi gắm.” Lâm Thanh Uyển hơi hơi mỉm cười, đem thiết kế đồ giao cho Lâm An, “Các ngươi cầm đi.” Lâm An tiếp nhận, nhét vào trong lòng ngực làm sau lễ liền đẩy Lưu Quý đi xuống. “Lưu đại ca, muốn ngươi làm muôn bao lâu thời gian?” Lưu Quý nghĩ nghĩ nói: “Còn không biết số, thả ta trên tay cũng không ai, tạm

thời còn tính không ra.”Lâm An liền cười nói: “Cái này Lưu đại ca yên tâm, chờ định hảo số lượng, người phải dùng người, chúng ta phát cái thông cáo, có rất nhiều người tới hưởng ứng lệnh triệu tập.”Lưu Quý cũng gật đầu, trên mặt tràn đầy vui sướng.Sở hữu nông hộ trung, hắn là khó nhất, bởi vì những người khác tuy cũng thân có tàn tật, lại không giống hắn giống nhau trực tiếp bị tiệt hai chân, đứng dậy không nổi có thể làm sự liền rất thiếu.Lúc trước ở Dương Châu bên kia thôn trang khi hắn liền toàn dựa hắn nương cùng chủ nhân nuôi sống, hắn liền uống miếng nước đều đến chính mình lăn xuống giường bò đi đảo.Nhưng tới rồi Tô Châu liền không giống nhau, cô nai nai làm người cho hắn làm này xe lăn, lại làm người cho hắn chuẩn bị nguyên bộ nghề mộc công cụ, hắn ngẫu nhiên giúp thôn trang người làm chút nghề mộc cũng có thể có chút thu vào, hơn nữa con mẹ nó tiền tiêu vặt cũng không thấp, thôn trang lại thường xuyên trợ cấp, sinh hoạt mới càng ngày càng tốt.Nhưng xem cùt tay thả thân thể nhỏ yêu Dư Trụ đều có thể đi lo pha trà quán, hắn lại đại bộ phận thời điểm không có việc gì để làm, trong lòng không phải không có mắt mát.Cái này khen ngược, hắn cũng có việc.Một hồi về đèn nhà, Lưu Quý liền bắt đầu vượt hôm nay bọn họ khiêng trở về đầu gỗ, trong lòng đã bắt đầu tính muôn từ nơi nào xuống tay.Hắn động tác thực mau, ngày hôm sau cùng Lâm An đi xem qua Duyệt Thư Lâu, đo đạc hảo số liệu sau liền tính ra số lượng.Bởi vì phụ cận cửa hàng còn chưa kiến hảo, hắn không thể đo đạc, chỉ có thể cùng Lâm An thương lượng hảo bàn ghế hình thức, bảo thủ phòng chừng một số.Hắn viết hảo đơn từ liền giao cho Lâm An, từ Lâm An đưa cho Lâm Thanh Uyển, Lâm Thanh Uyển chỉ nhìn thoáng qua liền giao cho Lâm An, “Thỉnh người đi, ta sẽ làm Chung đại quản sự cho các ngươi bát một bút bạc.”Lâm An khom người lui ra.Lâm gia biệt viện lại hướng tây cửa thành dán thông cáo, thả nhờ người thông báo khắp nơi, bọn họ muốn chiêu thợ mộc, chỉ biết chút nghề mộc cũng không quan trọng, tới trợ thủ.Trừ ngoài ra, còn muốn chiêu chút thợ ngoã.Đem sở cần nhân số cùng tiền lương nhất nhất tiêu ra, Lâm gia biệt viện người liền đi rồi, phụ cận vây người lại phần phạt một chút xong tới.Tây cửa thành bên này thông cáo tường trước kia chỉ có nha môn sẽ dán chút thông cáo, phần lớn là triều đình một ít chính sách hoặc là truy nã tội phạm chờ.Nhưng từ ba năm trước đây bắt đầu, này mặt tường liền còn có một cái khác tác dụng —— Lâm gia thông cáo tường.Đại bộ phận là một công thông cáo, ngẫu nhiên là mặt khác muốn chiêu cáo sự, nhưng bất luận nào một loại, trên cơ bản dán ra tới đều là với đại gia có chỗ lợi sự.Cho nên tây cửa thành bên này người phàm là nhìn đến không phải nha môn người dán đồ vật, bọn họ liền biết hơn phân nửa là Lâm gia người, đều sẽ vây đi lên xem.Nếu là gặp phải Lâm gia chiêu công, kia nhưng chính là vận khí tốt.Này không, Lâm gia liền chiêu công.Đại đa số người không biết chữ, nhưng dán thông cáo người cũng không đi xa, bị người một vây liền lớn

tiếng nói: “Chúng ta cô nãі nãі phải làm chút bàn ghế, yêu cầu thợ mộc, nhà ai sẽ nghẽ mộc đều có thể đi thử thử xem, tiền công không thấp nga. Còn có, sẽ kiến phòng ở cũng có thể đi...”Này nói có chút không rõ ràng lắm, có sẽ biết chữ liền chen vào nói: “Tôi tới tôi, ta cho các người đại gia niêm niêm, hiện chiêu thợ mộc mười người, học đồ bao nhiêu, tiền công...”“Học đồ cũng có tiền công?”“Có, này phía trên viết, học trò một ngày 25 văn.”“Nha, so bọn yêm xuồng đât đều nhiều, lần trước thu hoạch vụ thu đi thôn trang chúng ta chỉ phải hai mươi văn. Nay học trò cũng như vậy kiếm tiền?”Không ít người toàn tâm động, nhà bọn họ hoặc thân thích trong nhà luôn có người ở trong thành làm học đồ, nhưng chưa từng nghe nói qua học trò còn có tiền công, “Này tiền không được cấp sư phụ?”Niệm thông cáo người liền vuốt râu cười nói: “Này phía trên nói, sư phó tiền công là 50 văn đến một trăm văn không đợi, này giá đúng là giá thị trường, cho nên hai người hắn là tách ra.”Hắn hơi hơi gật đầu nói: “Không hổ là Lâm gia người, thiện tâm hảo phóng.”Giống nhau đi làm thêm thợ mộc đều sẽ mang lên học đồ hoặc nhà mình hài tử trợ thủ, chỉ cần bao ăn là được, chủ nhân gia căn bản sẽ không cấp tiền công.Mà thợ mộc mỗi ngày tiền công là ở 30 văn đến 80 văn không đợi, hoặc là án kiện kế tiền, Lâm Thanh Uyển hiện tại cấp tiền công tính không tồi.Lão nhân gia tiếp tục đi phía trước xem, trên mặt ý cười càng sâu, “Này phía trên viết, học trò còn bao gồm sẽ chút nghẽ mộc người, chỉ cần sẽ cho đại sư phụ nhóm trợ thủ là được, không câu nệ hay không muôn đi theo đại sư phụ.”Này ý nghĩa không phải đại sư phụ mang đi học đồ cũng thành, không ít người lặng lẽ rời đi dám người, cắt bước liền hướng trong nhà chạy.Ai nha, nhà bọn họ tam đường ca không phải sẽ nghẽ mộc?Là cùng thúc gia gia học, tuy rằng tay nghẽ không tinh, chỉ biết chính mình đánh chút bàn ghế linh tinh, nhưng cấp đại sư phụ nhóm trợ thủ hắn là không thành vấn đề.Đều biết Lâm gia việc khó đoạt, cho nên không ai dám chậm trễ, hấp tấp chạy về đi thông tri, bị thông tri người cũng không do dự, ném xuống trong tay việc liền hướng Lâm gia biệt viện chạy tới.Thu hoạch vụ thu kết thúc, mùa đông liền sắp tới rồi, lúc này nếu có thể ở Lâm gia tìm được việc, kia năm nay nhất định có một đại phân thu vào.Lâm Thanh Uyển chỉ là nghỉ trưa lên liền loáng thoảng nghe được bên ngoài náo nhiệt thanh âm, nàng không khỏi nhìn về phía bên ngoài.Bạch Phong liền cười nói: “Là tôi hướng ứng lệnh triệu tập nghẽ mộc người, cô nãі nãі mau chân đến xem sao?”“Không cần, làm cho bọn họ chính mình lăn lộn đi thôi.”Lâm Thanh Uyển thay đổi quần áo, đánh ngáp một cái nói: “Chúng ta buổi chiều đi thư cục nhìn xem.”Nhìn xem chữ in rời điêu khắc đến thế nào, Lâm Thanh Uyển thu thập ra một cái rương thư cấp thư cục án, tự nhiên không có khả năng là bản khắc, tất cả đều là in chữ rời.Liễu quản sự một bên nhìn chằm chằm làm người sắp chữ, một bên cùng Lâm Thanh Uyển nói: “Đáng tiếc án đều không nhiều lắm, bằng không liền càng đáng

giá.”“Này cũng không có biện pháp, hiện còn không biết này mấy quyền thư doanh số sẽ như thế nào, tùy tiện nhiều ẩn nguy hiểm quá lớn.”Liều quản sự gật đầu, chẳng sợ không phải bắn khắc, sẽ không lãng phí bắn khắc, nhưng giấy măc đều không tiện nghi, nếu là ẩn ra tới bắn không ra đi mệt cũng đại.Lâm Thanh Uyển tìm này đó thư đã là thường dùng, cho nên mỗi một quyền đều ẩn có trăm sách, nghĩ chẳng sợ Hàn Mặc Trai bên này bắn không ra đi cũng có thể hướng khác thư phô Thanh Uyển toàn bộ lưu trữ, tính toán đến lúc đó thỉnh người tới sao.Không có biện pháp, cho dù là in chữ rời, kia phí tổn cũng không thấp, nếu là chỉ ẩn mấy quyền kia thật đúng là quá mệt.Công đạo hảo Liều quản sự, lại dạo qua một vòng, Lâm Thanh Uyển lúc này mới về nhà đi.Duyệt Thư Lâu sự không ít, Lâm Thanh Uyển đối này thực để bụng, cho nên mỗi ngày đều quá thật sự phong phú, Lâm Ngọc Tân so nàng còn muôn vội, tuy rằng nàng thông minh, này ba tháng cũng không bỏ qua quá sách vở, nhưng rốt cuộc tạm nghỉ học ba tháng, đột nhiên trở lại trường học, không phải nàng học được quá vượt mức quy định, chính là có chút lạc hậu.Hơn nữa tiên sinh nhóm giảng bài đều có chính mình đặc điểm, thả sẽ khoách đường, nàng thiêu ba tháng, nhiều ít có chút theo không kịp.Cho nên từ bắt đầu đi học sau liền ở các bạn học học bù trung vượt qua, hạ học cũng không trở về nhà, mà là cùng mấy cái tương đối bạn thân ở học đường cùng nhau cho nhau học bù, về đến nhà còn muôn bồ lúc trước rơi xuống tác nghiệp.Dương phu nhân cảm thấy nàng ở cầm thượng còn có thiên phú, mỗi ngày lại bắt lấy nàng luyện cầm, cho nên so với cô cô, nàng còn muôn càng vội.Bận rộn người tổng hội tưởng thiếu, trở lại Tô Châu sau kia nhàn nhạt không tha thực mau tan đi, liên quan cùng cữu cữu cập Triệu gia những cái đó không thoái mái cũng thực mau bị nàng ném tại sau đầu.Ở tri thức hải dương rong chơi, Lâm Ngọc Tân cảm giác được từ trong lòng phát ra thỏa mãn cảm, cô cô nói quả nhiên không tồi, trên đời này chỉ có học thức không thể phụ.Người không phụ học thức liền tất có sở thành.Chờ đến Tô Châu trên diện rộng hạ nhiệt độ sau, Lâm Ngọc Tân cuối cùng là đuổi theo chương trình học, có thể càng thêm vui vẻ học tập.Nhưng cuối cùng là thu được Triệu Thắng cùng thê tử tin Thượng Bình tâm tình liền chẳng ra gì.Nhéo Triệu Thắng tin, lại quay đầu xem thê tử cùng hắn tin, Thượng Bình nhịn không được đen mặt, hắn run rẩy tay áp xuống hai phong thư, tức giận đến thiêu chút nữa hộc máu.Bại!Triệu Thắng thê nhưng bại, còn bị bại như vậy thảm, hắn đầu nhập tiền không chỉ có lấy không được tiền lời, liền bồn cung chua!Thượng Bình nhịn không được trong lòng đau xót, che lại ngực liền ngã xuống.“Lão gia ——” canh giữ ở một bên người hầu thấy thế, la lên một tiếng sau xông lên đi đem người đỡ lấy, “Lão gia ngài không có việc gì đi, muốn hay không, kêu đại phu?”Thượng Bình hít sâu một hơi, che lại ngực ngồi thẳng, lắc lắc đầu nói: “Không, không cần.”Hắn sắc mặt có chút phát thanh, đem trong

tay tin nhét vào trong ngăn kéo khóa kỹ, lúc này mới ngã vào người hầu trên người, “Đỡ ta trở về nghỉ ngơi, đừng nói cho Minh Kiệt.”

Chương 278: Tơ nhện

Nhưng Thượng phủ hiện tại liền hai cái chủ tử, Thượng Minh Kiệt mỗi ngày trở về lại tất sẽ qua tới thỉnh an, Thượng Bình như vậy sắc mặt muôn giấu diếm được hán thật là có chút khó. Vì thế, Thượng phủ rốt cuộc vẫn là thỉnh đại phu. Thượng Minh Kiệt cho hán cha che lại cái chăn, lúc này mới đi theo đại phu đi ra ngoài, đại phu thở dài nói: “Thượng đại nhân sâu lo quá nặng, hỉ nộ vô thường, này với tâm mạch tổn thương quá nặng, tiểu Thượng đại nhân phải chú ý đừng cho Thượng đại nhân quá mức sâu lo a.” Hỉ nộ vô thường ở đại phu nơi này cũng không phải nghĩa xấu, mà là bệnh tình tràn thuẬt, hỉ nộ không chừng, cảm xúc pháp phong quá lớn đối trái tim gánh nặng là rất lớn. Thượng Minh Kiệt đồng ý, lo lắng làm đại phu đi viết phương thuốc. Chờ hạ nhận ngao hảo được, hán tự mình đoán đi vào cho hán cha. Thượng Bình đổi hán hiếu thuận thực vừa lòng, trên mặt lại vẫn là lạnh, đem được uống một hơi cạn sạch sau nói: “Ngươi đi xuống nghỉ ngơi đi.” Thượng Minh Kiệt do dự một chút vẫn là nhịn không được khuyên nhủ: “Phụ thân trong lòng là có cái gì ưu sầu sao, sao không nói cho nhi tử, nghẹn ở trong lòng khó tránh khỏi thương tâm thương gan.” Thượng Bình không vui nhíu mày nói: “Chỉ cần ngươi không chọc ta sinh khí, ta liền sẽ không thương tâm thương gan, ta mệt mỏi, ngươi đi xuống đi.” Hán làm sự liền từ chỗ đó cũng chưa nói, lại như thế nào sẽ nói cho nhi tử? Thượng Minh Kiệt cũng không biết hán cha vì cái gì sâu lo thành như vậy, thấy hán vẫn là cự không hợp tác thái độ, liền nháy nháy miệng đứng dậy nói: “Kia phụ thân nhiều hơn nghỉ ngơi đi.” Thấy Trường Bình khom người đứng ở một bên, Thượng Minh Kiệt trải qua hán khi hơi hoi một đốn sau mới đi ra ngoài. Tây Nghiên thấy thiếu gia không vui, liền tiến lên chọc cười nói: “Nhi gia, Lâm thiêu gia không phải hẹn ngài nghỉ tǎm gội khi đi thu săn sao? Ngài xem chúng ta muốn chuẩn bị cái gì?” “Mùa thu đều đi qua, muốn đi săn thú cũng là đông săn.” “Là là là,” Tây Nghiên gật đầu nói: “Đông săn càng sáng đâu.” Phong hô hô thổi, đông lạnh đặc thủ mặt đều cương, dù sao hán là không hiểu vì cái gì công tử bọn họ thích lúc này tiết đi săn thú. Thượng Minh Kiệt liếc mắt nhìn hán, sao có thể không biết hán trong lòng suy nghĩ, nếu là thường lui tới hán sớm cùng hán đùa giỡn đi lên,

lần này lại không có tâm tình. Hắn quay đầu lại nhìn thoáng qua chính viện, thở dài hỏi, “Phụ thân tín nhiệm Trường Bình bọn họ so với ta còn cực đâu.” Tây Nghiên không cho là đúng, “Nhị gia không cũng càng tin nhiệm tiểu nhân cùng Thị Mặc sao?” Thượng Minh Kiệt một nghẹn, lại tưởng tượng cũng là, cho nên hắn mới càng ưu thương. Hắn thở dài một tiếng hỏi, “Phụ thân đảo tưởng là khí trứ, hôm nay có ai tới bái phỏng sao?” “Không ai, chỉ có trong nhà truyền tin người tới,” Tây Nghiên tuy không biết vì sao nhị gia muốn bọn họ lưu ý nhìn chằm chằm trong nhà động tĩnh, lại rất tǎn trách, nhỏ giọng nói: “Trừ trong nhà truyền tin ngoại, giống như còn có một người tới truyền tin, Thị Mặc nói giống như là nhị cữu gia người bên cạnh, dù sao ta là chưa thấy qua.” Thượng Minh Kiệt khẽ gật đầu, trong nhà khẳng định không có việc gì, có lão thái thái ở đâu, đó chính là bị nhị cữu khí trứ? Thượng Minh Kiệt trong lòng vừa động, nghĩ tới trung thu khi sự, hắn nhịn không được xoay chuyển tròng mắt, ho nhẹ một tiếng nói: “Chúng ta đi thôi, đi phòng bếp nhìn xem, làm người cấp phụ thân hầm chút canh.” “Bực này việc nặng tiểu nhân đi là được, nơi nào dùng nhị gia tự mình đi?” “Không, ta muốn đích thân đi!” Thượng Bình không cảm nhận được con của hắn chột dạ, lại cảm nhận được con của hắn hiếu tâm, trong lòng có một lát vui mừng, nhưng này cũng không thể triệt tiêu hắn khổ sở cùng lo âu. Tiền không có! Chỉ cần ngầm lại kia một tuyệt bút tiền hắn liền nhịn không được đau lòng, nhưng mà hiện tại không phải truy cứu trách nhiệm thời điểm, việc cấp bách là hắn hóa còn không có bị tè đâu, chẳng lẽ còn muốn đi tiền trang mượn? Nghĩ đến ly cuối cùng ngày cũng không dư thừa nhiều ít, chẳng sợ sắc mặt đều phát thanh, hắn cũng đến kéo bệnh thể đứng dậy đi tiền trang vay tiền. Thượng Bình liền không nghĩ tới có người sẽ nhìn chằm chằm hắn, cho nên xuất nhập tiền trang cũng không có quá nhiều che lấp, cái này không chỉ có Dịch Hàn lưu tại kinh thành người tra rõ ràng, ngay cả gà mờ Thượng Minh Kiệt đều đã biết. Dịch Hàn người cũng mặc kệ Thượng Bình làm như vậy sau lưng ý nghĩa, chỉ lo đem tình hình thực tế viết truyền quay lại đi, Thượng Minh Kiệt lại không thể như vậy vô tâm không phổi. Cho nên, hắn cha rốt cuộc vì cái gì yêu cầu nhiều như vậy tiền? Từ giữa thu đến bây giờ hắn chính là xuất nhập không ít tiền trang. Tây Nghiên cùng Thị Mặc hoa không ít bạc gọi người nhìn chằm chằm, không hai ngày liền qua lại lời nói: “Nhị gia, lão gia là vay tiền làm buôn bán đâu, mua đều là chút thường dùng thương phẩm, trong đó muối trà cùng to lụa nhiều nhất.” Thượng Minh Kiệt liền ngạc nhiên nói: “Làm này đó sinh ý muốn từ tiền trang vay tiền sao?” Tây Nghiên cũng thực nghi hoặc, gãi gãi đầu nói: “Nói không chừng lão gia thực thiếu tiền, không hảo cùng trong nhà lấy, liền tưởng chính mình tránh chút tiền riêng đâu?” “Chính là...” Chính là qua tay kiêm tiền trừ bỏ đưa tiền trang lợi tức căn bản không dư thừa nhiều ít a. Nếu là trước đây, Thượng Minh Kiệt không cảm thấy này có

cái gì vấn đề, nhưng gần đây hắn ở Bình Bộ làm nhiều nhất chính là sửa sang lại văn kiện, trong đó lương thảo trù bị văn kiện nhiều nhất, nhất phúc tạp, cũng nhất vụn vặt, toàn giao cho bọn họ này một đám tân tấn ba cái tiến sĩ.Mặt trên trù bỏ lương thực giá cả ngoại, tự nhiên cũng có muối trà giá cả, thả toàn diện thực, các nơi, các khi mua sắm giá cả toàn không giống nhau.Đặc biệt là mấy năm trước triều đình nghèo thời điểm, Bình Bộ quan viên vì ích lợi lớn nhất hóa, còn cố ý đem này đó vật phẩm các nơi chênh lệch giá, cập tiến giới cùng giá bán đều bày ra ra tới.Thậm chí nhất nghèo thời điểm, Bình Bộ còn phải bỏ tiền từ Giang Nam mua nhập tơ lụa, vận đến kinh thành bán đi, lại mua nhập đồ sứ, vận đến Hà Trung vùng bán đi lại mua sắm lương thảo...Cho nên mấy năm trước Ngự Sử Đài cơ hồ liền nhìn chằm chằm Bình Bộ cùng Hộ Bộ, chỉ cần bọn họ dám tham ô lập tức liền buộc tội.Binh Bộ quan viên vì hảo kiêm toán chính là đem này đó công khóa làm được ước chừng, Thượng Minh Kiệt gần đây sửa sang lại hồ sơ, tự nhiên cũng biết các nơi muối trà giá cả.Chẳng sợ có pháp phòng, kia pháp phòng cũng sẽ không quá lớn, cho nên lấy hiện tại giá cả, chẳng sợ hắn cha chính là đem Giang Nam tơ lụa vận đến Linh Châu vùng đi, trừ bỏ qua lại lộ phí cùng tiêu dùng, kiểm tiền khả năng chỉ đủ tiền trang lợi tức.Hắn cha làm gì muốn phí cái này kính nhi?Thượng Minh Kiệt không hiểu, nhưng xuống chút nữa tra liền tra không đến, bởi vì hắn không ai tay a, tiêu tiền thỉnh người ở kinh thành nhìn chằm chằm vài người còn hành, ra khỏi thành liền không được.Mà Thượng Bình mua hàng hóa đã sớm ra khỏi thành.Thượng Minh Kiệt tra không đến, Dịch Hàn lưu lại người lại không có khả năng tra không đến, hắn thật cẩn thận mà đi theo thương đội hướng bắc mà đi, ngay từ đầu còn tưởng rằng bọn họ là muốn đi Thái Nguyên, nhưng càng đi càng không thích hợp, hắn không thể không chạy nhanh truyền tin trở về cấp Dịch Hàn.Hắn một người chỉ sợ tra không tới, đến tới cá nhân hỗ trợ.Tin truyền tới Lâm Thanh Uyển trong tay khi, Duyệt Thư Lâu đã cơ bản trang hoàng hảo, Lâm Thanh Uyển nhìn thoáng qua liền nhíu mày nói: “Qua Thái Nguyên còn hướng bắc? Thượng Bình đây là muốn đi chỗ nào?”Dịch Hàn nhìn trên tường bản đồ nói: “Là hướng Đông Bắc.”Lâm Thanh Uyển cũng quay đầu lại nhìn về phía bản đồ, hơi hơi nhíu mày, cùng Dịch Hàn cùng kêu lên nói: “Định Châu?”Lâm Thanh Uyển ném xuống trong tay tin, điểm điểm cái bàn sau lắc đầu nói: “Không đúng, Định Châu khô han, từ Lâm Tín tin tới xem, Định Châu liền tính có thể tiêu hóa vài thứ kia, giá cả khẳng định cũng sẽ không quá cao. Huống chi Thượng Bình tiến những cái đó hóa đều là hàng xa xỉ, người bình thường mua không nổi.”Lâm Thanh Uyển cùng Dịch Hàn ánh mắt liền nhịn không được lướt qua Thái Nguyên dừng ở Liêu Quốc thượng, Dịch Hàn sắc mặt khẽ biến, nuốt nuốt nước miếng nói: “Không, không đến mức đi?”Lâm Thanh Uyển lại ánh mắt trong trẻo nói: “Có gì không đến mức, buôn lâu mà thôi.”Qua

Thái Nguyên chính là Đại Lương cùng Liêu Quốc biên giới tuyế̄n, Vân Châu vùng tự bị Liêu nhân chiếm đi sau liền lại chưa thu phục quá.Dịch Hàn thấy cô nãi nãi thế nhưng như thế bình tĩnh, hắn nhịn không được lau một phen mồ hôi trên trán nói: “Cô nãi nãi, Thượng gia nhưng không nuôi quân, hắn buôn lậu bệ hạ cũng sẽ không lưu tình.”“Thượng gia không nuôi quân, nhưng Triệu gia dường.” Lâm Thanh Uyển cười lạnh nói: “Khó trách đâu, Thượng Bình như thế thiên hướng Triệu gia, nguyên lai Triệu Tiệp thủ hạ binh cũng có Thượng Bình một phần?”Dịch Hàn sửa đúng nói: “Đó là Lư gia quân.”“Ở Triệu Tiệp thủ hạ nhiều năm như vậy, ai biết nó là họ Lư, họ Triệu, vẫn là họ Thạch? Bệ hạ dường hổ vì hoạn.” Lâm Thanh Uyển trong lòng cục đá rơi xuống đất, xoay người ngồi ở trước bàn nói: “Phái cá nhân qua đi hỗ trợ, không cần bắt được chứng minh thực tế, chỉ cần biết rằng bọn họ qua biên giới là cùng Liêu nhân giao dịch là được.”Nói cách khác bảo mệnh vì thượng.Dịch Hàn thở dài nhẹ nhõm một hơi, rồi lại rốt ráo nói: “Không lấy chứng cứ?”“Thượng Bình không đáng để lo, nhưng Triệu Tiệp không có khả năng không phải người nhìn chằm chằm, muốn bắt được chứng cứ nhưng không dễ dàng như vậy,” Lâm Thanh Uyển cười, “Tương lai còn dài, ta tưởng nếu bọn họ có hợp tác, kia khẳng định là mỗi một năm đều sẽ tiến hành giao dịch, cho nên chúng ta không vội, trước giữ được tánh mạng quan trọng.”Dịch Hàn lúc này mới đồng ý, đe bút cùng Lâm Tín viết thư, “Nơi đó khoảng cách Định Châu không xa, ta làm Lâm Tín cùng Lâm Sinh phối hợp tác chiến, nếu cố ý ngoại làm cho bọn họ hướng Định Châu đi. Đó là Đông Bắc quân địa bàn, Triệu Tiệp cắm không thượng thủ.”Dịch Hàn đồng ý, tiếp nhận tin liền muồn lui ra.Lâm Thanh Uyển kích động ở thư phòng xoay hai vòng, nàng vẫn luôn muồn bắt trụ Triệu gia cùng liêu cấu kết chứng cứ, nhưng vẫn lấy không được chứng minh thực tế, hiện tại Liêu Quốc mật thám ân núp lên, nàng cũng không lộ xuống tay.Hiện tại Thượng Bình lại cho nàng mở ra một phiến cửa sổ, nàng nhưng không tin không có quân đội bối cảnh thương phẩm có thể buôn lậu, cho nên hắn mặt sau tất có Triệu gia bóng dáng.Buôn lậu, ở hiện tại các quốc gia cũng không hiềm thấy, không nói Triệu Tiệp, chính là Chung Như Anh, Lư Chân cùng Từ Liêm trên tay đều không sạch sẽ.Năm đó Lâm Lễ cùng Thạch Khiêm có thể dường khởi quân đội không cũng cùng nước láng giềng bù đắp nhau sao?Đương nhiên, là không nộp thuế, ngầm cái loại này.Cho nên, buôn lậu ở Đại Lương là trọng tội, lại cũng không phải trọng tội, quyền xem ngươi buôn lậu người là ai, vật phẩm là cái gì.Biên quan đại tướng bởi vì muồn nuôi quân, phần lớn có ngầm làm chút không thể phóng tới mặt bàn đi lên sinh ý, gấp phải không phải biên quan đại tướng buôn lậu, chỉ cần không phải lương thực cùng thiết khí, giống nhau hoàng đế thật muồn vận tội cũng chính là lưu đày mấy năm.Lâm Thanh Uyển không muồn bắt Thượng Bình cái này nhược điểm không bỏ, nàng muồn chính là

Triệu Tiệp cùng Liêu nhân liên hệ con đường.Nếu hắn cùng Liêu Quốc mật thám có hợp tác, vậy cho thấy bọn họ hợp tác không ngừng là buôn lậu đơn giản như vậy, tìm được rồi bọn họ liên hệ người kia, lại đi tra bọn họ cầu kết chứng cứ liền phải dễ dàng đến nhiều.Nàng muôn cáo cũng không có khả năng cáo Triệu Tiệp buôn lậu, nàng muôn xin đi ra ngoài là cáo hắn thông đồng với địch bán nước, kia mới là tử tội.Lâm Thanh Uyển xoay người nhảy ra Lâm Dĩnh thư tay, phiền đến hắn ghi nhớ một bút cùng Sở Quốc giao dịch giao diện khe khẽ thở dài, nói đến cùng vẫn là thiên hạ không thống nhất, lúc này mới như vậy hỗn loạn.

Chương 279: Bai lộ

Hứa Quân ngồi xổm mặt cỏ vẫn không nhúc nhích, trên người tuyết rơi xuống thật dày một tảng cũng chưa chấn động rót xuống, chỉ có tròng mắt xoay chuyển, nhìn chằm chằm phía trước hai cái thương đội hoàn thành giao dịch, hắn liền đem dao động ánh mắt thu hồi.Hắn phát hiện hai bên thương đội trung đều có ánh mắt sắc bén, cảnh giác người, cho nên không dám nhìn chằm chằm một người xem lâu, chỉ có thể dao động nhìn chằm chú giữa sân, ngẫu nhiên thu hồi ánh mắt.Chờ hai bên kiểm kê xong hàng hóa, thời gian đã qua đi hai cái canh giờ, lúc này mới giao dịch xong từng người rời đi.Chờ sở hữu thanh âm đều biến mất, hắn lúc này mới chậm rãi từ trên mặt đất lên, run rót trên người tuyết đọng.Hôm nay thật sự là quá lạnh, phương bắc khảng định lạnh hơn, khó trách năm nay giao dịch trước tiên nhiều như vậy.Hứa Quân tuy đi theo Thượng Bình thương đội tới này không lâu, nhưng nghe bọn họ nói chuyện với nhau liền cũng lấy ra không ít tin tức.Năm rồi bọn họ đều là tháng 11 tả hữu giao dịch, như vậy Thượng Bình vận trở về hàng hóa vừa lúc đuôi kịp hàng tết chuẩn bị thời điểm, thực dễ dàng liền có thể bán một cái giá tốt, còn không cần trữ hàng phí tồn.Nhưng năm nay tuyết đại, cho nên mới trước tiên hơn một tháng.Hứa Quân nhìn mặt biên giới tuyển chỗ rừng rậm, rốt cuộc không lướt qua đi.Đầu lĩnh phái người còn chưa tới, hắn tùy tiện qua đi mệnh có thể hay không giữ được còn hai nói, liền sợ hắn đã chết, hắn lúc trước điều tra ra đồ vật cũng truyền không quay về, kia mới là mất nhiều hơn được đâu.Hứa Quân lại sò đến Thượng Bình thương đội nơi đó, nhìn chằm chằm trong đó một người không bỏ.Người này không phải Thượng Bình người, thả cảnh giác thật sự, ở cùng Liêu nhân giao dịch trong quá trình hắn dù chưa từng nói lời nói, lại rất cù trọng nhược khinh.Hứa Quân đối loại cảm giác này quen thuộc thật sự, đối phuơng không thể gạt được hắn đôi mắt.Nhưng đồng dạng, đối phuơng cũng mẫn cảm thật sự, mặc dù hắn đã rất cẩn thận, đối phuơng cũng tựa hồ có điều phát hiện, nhíu lại mày khắp nơi nhìn một chút, sau đó liền tuần tra lên.Hứa Quân lùi về trên cây, đem ánh mắt thu hồi, không dám xuống chút nữa xem.Đối phuơng lại rất cẩn thận, hạ lệnh làm người khắp nơi tuần tra, thậm chí dùng mũi tên khắp nơi nhìn quét.Có một

mũi tên xoa hăn gương mặt bay ra, Hứa Quân nhịn không được nắm chặt nắm tay, vừa động cũng không dám động, sợ đụng tới lá cây phát ra động tĩnh.Hắn nghẹn đủ khí, thật cẩn thận mà hô hấp, trong lòng lại nhịn không được hồi tưởng chính mình nhất sinh, hắn là lão thái gia ở Hứa Châu nhất được, cho nên mới họ hứa.Trong nhà lão nhân nói hắn bị nhặt được khi liền cuồng rốn cũng chưa cắt, lão thái gia ở gặp được hắn khi con đường kia thượng vừa vặn có quân đội đi ngang qua, lão thái gia chính là vì tránh đi hành quân mới né tránh ở ven đường, lúc này mới phát hiện bị ném ở trong rừng hắn.Hắn may mắn nhặt về một cái mệnh, lão thái gia nói hắn đến cảm ơn đám kia quân nhân, cho nên cho hắn đặt tên Hứa Quân.Hộ vệ doanh hộ vệ cơ hồ tất cả đều là lão thái gia nhặt về túi cô nhi, nhưng hắn bị nhặt được khi tuổi nhỏ nhất, cho nên nhũ danh đã kêu nho nhỏ.Này nhũ danh một chút cũng không dễ nghe, tự hắn hiểu chuyện sau liền không được các huynh đệ lại kêu tên này, nhưng lúc này hắn lại có chút tưởng niệm tên này.Hôm nay hắn chỉ sợ sống không được tới.Mũi tên nhìn quét xong sau, người nọ bắt đầu làm người đem trường thương lấy túi, đem phụ cận bụi cây cùng tươi tốt nhánh cây toàn thọc một lần.Nếu này biến còn không có thu hoạch, kia khả năng chính là hắn đa tâm.Hứa Quân không có vọng động, hắn biết lúc này bên ngoài khẳng định ôm cây đợi thỏ có rất nhiều người, hắn chỉ cần một bại lộ liền hoàn toàn xong rồi, chỉ có thể gửi hy vọng với đối phương tìm không thấy hắn, tránh thoát hôm nay buổi tối.Người nọ tự mình cầm một thanh trường thương lại đây, dọc theo hắn lèu trại chung quanh thụ một cây một cây thọc qua đi, đang muốn đi đến Hứa Quân nằm bò kia cây kia, cánh rừng trung có người tiếng kêu thảm thiết khởi, có người quát to: “Tìm được rồi, ở chỗ này!”Người nọ không chút nghĩ ngợi, dẫn theo thương liền đuổi theo, “Bắt sống khâu!”Quả nhiên có người nhìn bọn hắn chàm chàm, cần thiết đem người lưu lại.Trên cây Hứa Quân sắc mặt biến đổi, ánh mắt nhanh chóng đi xuống đảo qua, tức thì chi gian liền làm lựa chọn, từ trên cây bay vọt mà ra...Đã ra bên ngoài chạy hộ vệ nghe thanh âm không đúng, ngẩng đầu vừa thấy, nhịn không được cả kinh kêu lên: “Người ở chỗ này, dương đông kích tây, chúng ta bị lừa!”Nhưng lúc trước bộ trí vòng vây đã có sơ hở, Hứa Quân không chút nghĩ ngợi ra bên ngoài bay vọt, phía dưới phản ứng nhanh chóng người cũng chỉ tới kịp đối với hắn bóng dáng bắn ra một mũi tên, mũi tên lơ lỏng, ai cũng không biết có hay không bắn trúng.Hứa Quân bay vọt mà ra, từ mặt bên liền có một người bay ra đuổi kịp, lẫn nhau chạm mặt, Hứa Quân liền nhịn không được mắt trợn trắng, “Chết đòi tiền, như thế nào là người?”Giang Tiền so với hắn còn buồn bức, “Ngươi có phải hay không xuẩn, theo dõi đem chính mình nhìn chàm chàm vòng vây đi, ta đêm nay nếu là không tới ngươi có phải hay không không muốn công đạo ở chỗ này?”Hai người khinh công toàn không tồi, bay ra nhất định phạm vi, liền thấy được Giang Tiền lưu tại bên ngoài mǎ, hai người không

chút nghĩ ngợi liền cưỡi lên mã ra bên ngoài chạy. Đãi đem mặt sau người ném rót, Hứa Quân mới râu rí không vui xuống ngựa, ngồi xổm trên mặt đất bất động. Giang Tiên nhảy xuống ngựa đá đá hắn nói: “Đừng tức giận, cô nái nái cũng không tưởng một lần liên bắt lấy chứng minh thực tế, chúng ta còn có cơ hội.” “Bọn họ có đề phòng, lần sau liền không dễ dàng như vậy có thể theo dõi.” “Ít nhất xác định bọn họ là ở cùng Liêu nhân giao dịch không phải sao,” Giang Tiên ngồi xổm hắn bên cạnh thở dài, “Ngươi nói này đó đại nhân như thế nào như vậy sẽ lộng tiền đâu, ta như vậy ái tiễn cũng chưa nghĩ buôn lậu lộng tiền.” Hứa Quân vỗ vỗ mông đứng dậy, trên cao nhìn xuống nhìn chầm chằm hắn nói: “Ngươi trở về cùng cô nái nái bẩm báo đi, ta lưu lại tiếp tục nhìn bọn hắn chầm chằm.” Giang Tiên liền trợn tròn mắt nói: “Ngươi hiện tại đi không phải chịu chết sao? Cô nái nái nói, bảo mệnh vì thương, đi thôi, chúng ta đi Định Châu.” “Đi Định Châu làm gì?” Giang Tiên liền tẽ mi nói: “Ngốc tử, ta Tín thiếu gia không phải ở Đông Bắc quân sao, này một mảnh đều là Đông Bắc quân địa bàn, ta tra không đến đồ vật không đại biểu người Đông Bắc quân cũng tra không đến.” Hứa Quân hoài nghi nhìn về phía hắn, “Đây là ngươi có thể nghĩ ra được?” Giang Tiên một nghẹn, phẫn nộ nói: “Đây là đâu lĩnh phân phó.” Nghe nói là Dịch Hàn dặn dò, Hứa Quân lúc này mới thở dài nhẹ nhõm một hơi, nhảy lên mã cùng hắn rời đi. Thấy hắn như vậy nghe lời, Giang Tiên tâm càng đỗ. Định Châu là này phiến trừ Thái Nguyên cùng Hằng Châu ngoại lớn nhất thành, thả nó là biên quan trọng trấn, Đông Bắc quân có một phần ba đóng quân tại đây, còn có hai phần ba tắc canh giữ ở Thái Nguyên vùng. Liêu nhân muốn công thành, hơn phân nửa từ Định Châu mà xuống, xuống chút nữa đó là Thái Nguyên. Thái Nguyên là Đại Lương Bắc Quốc môn, Thái Nguyên phá, Liêu quân liền có thể tiến nhanh dưới, cho nên Thái Nguyên đặc biệt quan trọng. Mà Định Châu chính là này nói biên giới cái thứ nhất phòng chướng, chỉ có qua Định Châu, Liêu nhân mới nhưng đến Thái Nguyên, băng không cũng chỉ có thể trèo đèo lội suối đi tiểu đạo. Nhưng như vậy lại đây binh mã khẳng định không nhiều ít, Liêu nhân không như vậy tìm chết, từ nhỏ nói lại đây là cho Lương quân đưa đồ ăn sao? Lâm Tín hiện liền ở Định Châu, bởi vì năm nay Liêu Quốc đại tuyết, so năm rồi muộn rét lạnh đến nhiều, dê bò đông chết không ít, cho nên từ tháng trước bắt đầu liền thường thường có Liêu nhân nam hạ đánh cướp lương thực. Trong đó có Liêu quân, cũng có tổ hợp ở bên nhau dân chăn nuôi, thậm chí còn có Liêu Quốc bên kia đạo tặc. Đại Lương ở bọn họ trong mắt chính là một khối thơm ngào ngọt thịt, giống như đói bụng ai đều có thể tới cắn nàng một ngụm dường như. Chỉ là ngắn ngủn một tháng, Lâm Tín đã xuất chiến mười chín thứ, chém giết thủ cấp 68, đồng dạng, hắn thuộc hạ binh cũng thay đổi vài cái. Hắn ở chính là tiên phong doanh, loại này đánh cướp lương thực tiểu chiến dịch bốn không cần bọn họ, nhưng

không có gì so thực chiến càng tốt rèn luyện, cho nên Tô tướng quân mới làm hắn mang theo người ở biên giới tuyển tuần tra.Chỉ cần có thôn trang bốc cháy lên khói báo động, hắn liền mang theo người gấp rút tiếp viện.Bọn họ động tác đã đủ nhanh chóng, nhưng vô tội uổng mạng bá tánh vẫn là không ít.Chẳng sợ đã tòng quân gần hai năm, Lâm Tín cũng vẫn như cũ đau lòng không thôi.Hứa Quân cùng Giang Tiền tìm tới nơi này tới khi, hắn mới từ tiền tuyến trở về, trên người đều là địch nhân tiêu ra tới huyết.Hắn đơn giản lau một chút liền hưng phấn đi gặp hai người, “Cửu cô nhung cho ta viết tin?”Lâm Sinh đã trước một bước tới rồi, mới vừa cùng Hứa Quân cùng Giang Tiền ôm một chút, nghe vậy đồng dạng ánh mắt sáng ngời nhìn hai người.Giang Tiền liền từ trong lòng ngực móc ra một phong thơ tới đưa cho Lâm Tín, Lâm Tín vội vàng mở ra tới xem.Hắn kinh ngạc nhíu mày, “Buôn lậu?”Hứa Quân liền ra bên ngoài nhìn thoáng qua, Giang Tiền liền đứng dậy đi ra ngoài, canh giữ ở ngoài cửa.Đây là quân doanh, nhất an toàn, cũng nhất bí mật khó giữ nếu nhiều người biết địa phương.Hứa Quân lúc này mới đem sự tình giải thích một lần, nói: “Hiện tại bọn họ đã biết chúng ta ở theo dõi bọn họ, tương lai lại tra bọn họ liền có chút khó khăn, cho nên mới không thể không cầu Tín thiêu gia hỗ trợ.”Lâm Tín cẩn thảng mặt nói: “Thượng gia như thế nào như thế hò đò, thế nhưng cùng địch quốc làm buôn bán.”Lâm Sinh lại nhíu mày nói: “Buôn lậu là đại sự, nhưng cô nái nái vì sao quản Thượng gia chuyện này.”Chúng ta hai nhà chính là quan hệ thông gia.Hứa Quân liền hơi hơi mỉm cười nói: “Cô nái nái không phải muốn tra Thượng gia, mà là muốn tra Triệu gia.”Lâm Sinh cùng Lâm Tín liền tinh thần rung lên, bọn họ biết Triệu gia cùng cô nái nái không đối phó, cũng đã sớm xem Triệu gia không vừa mắt.“Như thế nào, việc này còn cùng Triệu gia có quan hệ?”Thấy Hứa Quân gật đầu, Lâm Tín liền xoa tay hàm hè nói: “Yên tâm, ta nhất định tận lực điều tra ra.”Hắn mấy năm nay nhận thức huynh đệ cũng không ít, hắn đối này một mảnh còn không quá thực, nhưng có rất nhiều người ở trong quân đương mười mấy năm binh, tin tức linh thông thật sự, muốn tra cũng không khó.Lâm Sinh lại do dự nói: “Nhưng nếu là Triệu gia buôn lậu, cô nái nái chỉ sợ không hảo nháo đại, bệ hạ cũng không hảo trọng phạt.”Lâm Tín nhíu mày, “Vì sao?”Đối với trong quân một ít miêu ni, Lâm Sinh muốn so Lâm Tín biết đến còn nhiều, rõ cuộc hắn đương hồi lâu tiêu binh, lại là ám vệ xuất thân, tin tức muốn so Lâm Tín linh thông đến nhiều.Đại bộ phận tin tức hắn đều sẽ cùng Lâm Tín cùng chung, có chút lại khó mà nói, để tránh đem người dạy hư.Hiện tại Lâm Tín liên ánh mắt sáng ngời nhìn chằm chằm hắn xem, Lâm Sinh nghĩ đến về sau hắn đi càng ngày càng cao, những việc này hắn khẳng định sẽ biết, cũng liền không hề giấu hắn, “Không chỉ có Triệu Tiệp buôn lậu, chúng ta trong quân Từ tướng quân cùng Tô tướng quân cũng buôn lậu.”Lâm Tín mở to hai mắt nhìn.Lâm Sinh vội vàng thấp giọng giải thích

nói: “Đương nhiên, hai vị tướng quân cũng không phải làm việc thiêng tư, Tín thiếu gia, mỗi năm tháng tư đến bảy tháng chúng ta đều rất khó phát ra quân lương, ngài liền không nghĩ tới vì cái gì?”“Bởi vì Hộ Bộ không bát tiền.”“Hộ Bộ mỗi tháng đều bát tiền, chẳng qua đều không đủ số thôi.” Lâm Sinh thở dài nói: “Ở trong quân ngốc đến niêm đại lớn lên lão binh đều biết, mỗi tháng Hộ Bộ cấp quân lương cũng liền đủ tổng kỵ trở lên số, đại bộ phận binh lính là không hưởng bạc lấy, càng đừng nói tiền an ủi.”Đảo không phải Hộ Bộ tham ô hoặc thoái thác, mà là quốc khố đích xác không bao nhiêu tiền.

Chương 280: Bãi thư

“Dưỡng quân phí dụng chính mình ra sớm đã là lệ thường,” Lâm Sinh là đã quyết định ở trong quân lâu dài phát triển, cho nên đem này đó môn môn đạo đạo sờ thật sự rõ ràng, “Chúng ta Đông Bắc quân tính tốt, trừ bỏ Hộ Bộ cấp bậc, bệ hạ mỗi năm còn sẽ từ tu khổ tinh ra một ít bát xuông dưới, lại có chính chúng ta khai hoang đồng ruộng, quân lương không có, ăn no bụng lại không khó.”“Nhưng trừ bỏ này đó, các tướng sĩ cũng đến dưỡng gia, còn có tiền an ủi, nhiều không có, tổng phải cho chút ý tứ ý tứ, cấp bỏ mình tướng sĩ an gia. Cho nên mỗi cái quân đội đều ở ngầm làm buôn bán, mà chúng ta biên quan quân mà chỗ biên giới, so không được Thôi gia quân vừa lúc ở Trung Nguyên, nhất kiểm tiền sinh ý chính là buôn lậu.”Những cái đó sinh ý đều treo ở Từ tướng quân cùng Tô tướng quân danh nghĩa, nhưng mọi người đều biết đó là thuộc về Đông Bắc quân sinh ý, chẳng qua hai vị tướng quân phân tương đối nhiều thôi.Năm đó Đông Bắc quân vẫn là Lâm gia quân khi, Lâm Dĩnh cũng cùng Sở Quốc thương nhân lén đã làm sinh ý.“Cho nên,” Lâm Sinh nhìn bọn họ nói: “Cô nái nái nếu là từ buôn lậu thượng vào tay, chỉ sợ không thể đem Triệu Tiệp thế nào.”Sự tình nháo ra tới, chỉ sợ sở hữu biên quan tướng lãnh đều sẽ bị liên lụy, mà những việc này cũng chỉ kém đặt ở bên ngoài thượng, hoàng đế vẫn luôn là mắt nhắm mắt mở buông tha.Hứa Quân đồng dạng đè thấp thanh âm nói: “Cho nên cô nái nái làm chúng ta không cần rút dây động rừng, nàng muốn chính là Triệu gia thông đồng với địch phản quốc chứng cứ.”Cái này đổi Lâm Sinh dọa nhảy dựng, “Triệu gia thông đồng với địch phản quốc?”Lâm Tín cũng hoảng sợ, hai người không cảm thấy Lâm Thanh Uyển sẽ vì lộng suy sụp Triệu gia liền bối nhợ bọn họ lớn như vậy một cái tội danh, đây chính là diệt tộc tội lớn!Cho nên chỉ có thể là thật sự!Cái này Lâm Tín cùng Lâm Sinh sắc mặt đều rất khó xem, thông đồng với địch phản quốc là bọn họ nhất không thể chịu đựng một cái hành vi phạm tội, huống chi vẫn là thông Liêu Quốc.Phải biết rằng Liêu nhân cùng Lâm gia chính là có đại thù.Nghĩ đến Triệu gia vẫn luôn ân ẩn nhầm vào cô cô, Lâm Tín liền nhấp khẩn miệng, “Cô cô hiện tại có nhiều ít chứng cứ?”“Không có,” Hứa Quân nói: “Từ năm trước cô nái nái cùng đại tiểu thư bị ám sát sau chúng ta liên ở tra, tuy có

chút dấu vết để lại, lại không đủ để làm chứng cứ. Cho nên lần này tra được bọn họ buôn lậu Liêu Quốc chúng ta mới như vậy coi trọng, nghĩ có lẽ lần này có thể có điều thu hóa.”Nhưng lần này không tra được chứng cứ, ngược lại còn bại lộ, làm đối phương có cảnh giác tính.Lâm Tín nhíu mày, nghĩ nói: “Ta tìm cùng bào hộ trợ, hù, này nói như thế nào cũng là Đông Bắc quân địa bàn, Triệu gia tưởng hoàn toàn giấu diếm được mọi người tai mắt lại là không có khả năng.”Lâm Sinh thâm chí nhận gật đầu, không tra thời điểm tự nhiên sẽ không phát giác, nhưng một tra tổng hội có dấu vết.“Vậy các ngươi tại đây trụ hạ?” Lâm Tín hỏi Hứa Quân.Hứa Quân gật đầu nói: “Tổng muốn tra ra vài thứ mới hảo trở về thấy cô nai nai.”Hứa Quân cùng Giang Tiền lưu lại nơi này, Lâm Tín hành sự liền càng phuong tiện, Đông Bắc quân quản lý vẫn là rất nghiêm, hắn cũng không phải mỗi ngày đều có thể ra ngoài, cho nên có một số việc không hảo làm.Hứa Quân cùng Giang Tiền lưu lại nơi này, sự tình tra đến liền càng nhanh.Mà cũng là đến lúc này, Hứa Quân cùng Giang Tiền mới biết được Lâm Tín ở Định Châu bên này quá đến có bao nhiêu gian nan.Đảo không phải hắn bị người khi dễ, mà là hắn cơ hồ mỗi ngày đều sinh hoạt ở vách đạo dưới.Theo thời tiết càng ngày càng rét lạnh, Liêu nhân quấy rầy tàn suất cũng càng ngày càng cao, mà hai nước biên cảnh tuy ngắn rất dài, cơ hồ là phòng bên này phòng không được bên kia, Lâm Tín cơ hồ là cách một ngày liền sẽ gấp phải đánh cướp lương thực Liêu nhân.Mỗi một lần gấp được đó là sinh tử đánh giá, đạo thương không có mắt, huống chi còn có tên lạc, cuộc sống này quá đến so với chúng ta này đàn hộ vệ đều không bằng.Làm Lâm gia hộ vệ, tuy rằng có khi cũng yêu cầu liều mạng, nhưng như vậy thời điểm thật là quá ít quá ít.Cho nên công danh cũng không phải như vậy hảo tránh.Hứa Quân cùng Giang Tiền toàn đồng tình nhìn Lâm Sinh liếc mắt một cái.Lâm Sinh hướng về phía hai người mắt trọn trắng, “Không cần phải các ngươi đồng tình, trong đó chỗ tốt các ngươi này đan ham an nhàn tiêu tử là thể hội không đến.”Hứa Quân: “Ta nguyện ý cả đời cũng thể hội không đến.”Giang Tiền thâm chí nhận gật đầu, hắn cũng không nghĩ thể hội.Lâm Sinh cầm trong tay tin trực tiếp tắc bọn họ trong lòng ngực, xoay người liền đi, “Chiếu địa chỉ đưa đi, bọn họ sẽ đem tra được đồ vật giao cho của các ngươi.”Tuy là cùng nhau lớn lên huynh đệ, nhưng nhìn liền sot ruột, vẫn là đừng nhìn.Liền ở bọn họ cuối cùng là tra được điểm dấu vết khi, Tô Châu Duyệt Thư Lâu cuối cùng là trang hoàng hảo, Lâm Thanh Uyển sờ sờ mới dọn tiến vào kệ sách, khẽ cười nói: “Chuẩn bị đem thư dọn vào đi, bê hạ ban cho tấm biển đã ở trên đường, tranh thủ nó đến trước đem sở hữu thư dọn tiến vào.”“Nhưng cô nai nai, chúng ta hiện ấn ra tới thư chỉ có thể chứa đầy lầu một.”“Không quan hệ, về sau thêm nữa đó là,” Lâm Thanh Uyển cười nói: “Mỗi ngày thêm đi vào mấy quyển, chờ đến sang năm đầu xuân lầu hai liền cũng chứa đầy, trước mở cửa làm người tiến vào cảm thụ

một chút, đem thanh danh truyền ra đi, đến sang năm mới có càng nhiều người đọc sách tiến đến cầu thư.”Lâm Thanh Uyển ngạo nghẽ nói: “Chúng ta mục tiêu chính là làm Tô Châu trở thành thiên hạ dốc lòng cầu học người thánh địa.”Không sai, là dốc lòng cầu học người, mặc kệ hán có phải hay không thư sinh, chỉ cần hán tưởng đọc sách học nghệ liền có thể tới đây.Lâm Thanh Uyển hiện tại hướng Duyệt Thư Lâu phóng nhưng không chỉ có ngày thường khoa cử sử dụng thư tịch cùng gia tăng lịch duyệt những cái đó khóa ngoại thư, còn có các ngành các nghề kỹ thuật thư, này đó đều là các gia tàng bồn, ở thư phô trung rất khó mua đến.Nàng hy vọng tới này đọc sách không chỉ có là muốn tham gia khoa cử thư sinh, còn có đại phu, thợ mộc, thợ rèn, thậm chí là tú nương, dệt đàn bà...Lâm An không biết Lâm Thanh Uyển suy nghĩ, chỉ là cảm thấy thư mới ấn hòn một nửa biển khai trương quá mức vội vàng, còn không bằng trước đóng lại môn, chờ thư ấn hảo, lại tuyển cái ngày hoàng đạo tới khai trương đến hảo.Lâm Thanh Uyển lại nói: “Duyệt Thư Lâu cũng không phải muốn mở cửa làm buôn bán, người xem bên ngoài bồi hồi không đi thư sinh, bọn họ chính là đợi hồi lâu, hà tất lại treo bọn họ ăn uống?”“Trước mở ra đi,” Lâm Thanh Uyển nói: “Năm nay mọi người đều sợ hãi, vừa lúc dùng một việc này làm đại gia vui vẻ vui vẻ.”“Kia tiêu nhân đi tuyển ngày tốt?”Lâm Thanh Uyển gật đầu, “Tấm biển đại khái hậu thiên đến, nhật tử đừng chọn quá muộn.”Lâm An đồng ý.Này thực hổ lánh quạnh quẽ đường phố hiện tại một chút cũng không hổ lánh quạnh quẽ, hai bên Lâm Thanh Uyển mua trên mặt đất đã cái hảo một lưu song tầng lầu, hiện giờ bên trong còn ở làm trang hoàng, nhưng mỗi ngày đều có thư sinh lắc lư đến bên này xem một cái Duyệt Thư Lâu.Có tâm tư linh hoạt cư dân liền đem nhà mình tiền viện đổi thành nhưng đai khách quán trà hoặc tiệm cơm, tuy lượng người vẫn là không lớn, lại cũng có sinh ý, nhiều ít là chút thu vào.Cuối cùng là có thương nhân thấy được nơi này thương cơ, vây quanh Duyệt Thư Lâu, phụ cận đất trống cùng không trach lục tục bị người mua đi cải biến thành cửa hàng.Còn có tiểu thương mỗi ngày đầy chút thức ăn tới bán, Duyệt Thư Lâu còn không có khai, này phô lại lục tục có nhân khí.Không chỉ là bởi vì Lâm Thanh Uyển vẫn luôn biểu hiện ra ngoài danh dự, còn bởi vì đây là bệ hạ ban cho.Tuy rằng đại bộ phận người đọc sách vẫn là ôm hoài nghi thái độ, nhưng ở sâu trong nội tâm đối này Duyệt Thư Lâu vẫn là ôm chút hy vọng, nếu thực sự có một chỗ địa phương tùy ý bọn họ đọc bất luận cái gì thư tịch, kia nên là kiểu gì sướng ý a.Đặc biệt là những cái đó không có càng nhiều tiền mua thư, chỉ có thể da mặt dày đi thư phô cọ thư xem nhà nghèo học sinh, tuy rằng thư phô sẽ không đuổi người, nhưng chưởng quầy cùng tiểu nhị sắc mặt đều sẽ không đẹp.Bọn họ cũng không hảo vẫn luôn không mua đồ vật da mặt dày đi xem, cho nên ngẫu nhiên cũng sẽ bỏ tiền mua hai quyển sách.Nhưng nếu là Duyệt Thư Lâu có thể khai, đúng như Lâm quận

chúa cùng bệ hạ theo như lời, cho phép mỗi một cái dốc lòng cầu học người đi vào miễn phí duyệt thư, kia bọn họ liền không cần lại lo lắng xem người khác sắc mặt. Cho nên từ biết Duyệt Thư Lâu đã kiến thành, bắt đầu trang hoàng thủy mỗi một ngày đều có thư sinh lại đây xem tình huống. Ngay từ đầu là chút bức thiết nhà nghèo học sinh tới, sau lại càng ngày càng nhiều người thu được tin tức, con nhà giàu cũng sẽ hoảng đến bên này xem một cái, một bên là tò mò, một bên cũng đồng dạng ngóng trông Duyệt Thư Lâu mở ra. Nay phô sinh ý lúc này mới bắt đầu có nhân khí. Lâm An thỉnh người được chọn cái ngày lành, mười tháng sơ chín, vừa lúc là ở ba ngày sau. Định hảo nhật tử, Lâm An liền gọi người các nơi đi dán thông cáo, trừ bỏ Duyệt Thư Lâu ngoại cùng tây cửa thành bố cáo chỗ dán một trương ngoại, mặt khác cửa thành hẵn cũng đều khiến người dán, thậm chí còn tiêu tiền thỉnh một ít hài phố lớn ngõ nhỏ thông báo khắp nơi. Cần phải sử Tô Châu thành mỗi người đều thu được tin tức. Lâm Thanh Uyển đôi này thực vừa lòng, bắt đầu cùng người đem thư dọn tiến Duyệt Thư Lâu, phân loại đặt ở kệ sách thương. Nay không phải người bình thường có thể làm, bởi vì đến biết chữ. Thư là dựa theo phân loại cùng đầu tự nét bút sắp hàng, trước phân loại đứng, lại tính nét bút, mà nâng lại đây thư là trực tiếp từ Lâm thị thư cục chuyên đến, thư cục người chỉ lo án thư, bọn họ nhưng không hỗ trợ lập danh sách, kia lượng công việc liền quá lớn. Cho nên Lâm Thanh Uyển liền đi phủ học cùng Lư thị gia học thỉnh người. Chu thứ sử ra lệnh một tiếng, phủ học liền thả ba ngày giả, bọn học sinh toàn phụng mệnh tiến đến an bài, chính là phủ học tiên sinh cũng vén tay áo tới hỗ trợ. Lư thị gia học bên này, Lư Túc tự mình lãnh bọn học sinh tiến đến, trừ ngoài ra, còn làm trong tộc biết chữ hậu bối toàn tới. Thạch Hiền cùng Thạch Tuệ tự nhiên sẽ không lạc hậu, lãnh nữ bọn học sinh cũng tới. Lâm Nhuận cũng mang theo Lâm gia hậu bối tới, một rương rương thư từ Lâm thị thư cục vận tới, dọn hạ, Lâm Thanh Uyển đem người tập trung lên kỹ càng tỉ mỉ nói một chút phân loại phương pháp, lại tự mình làm mẫu một chút, lúc này mới làm đại gia bắt đầu hành động. Vừa lúc bên ngoài có đi bộ lại đây thư sinh, thấy Duyệt Thư Lâu như vậy náo nhiệt liền thâu đi lên hỏi, “Các ngươi làm gì vậy đâu?” “Bãi thư.” Phủ học một người đệ tử biên vùi đầu tìm thư biên bót thời giờ trả lời. Thư sinh chính mình nhìn trong chốc lát, mơ hồ hiểu được, liền nhỏ giọng hỏi: “Nhưng yêu cầu ta hỗ trợ sao?” Phủ học học sinh sững sốt, ngẩng đầu nhìn hẵn một cái, thấy hẵn phía sau còn đứng vài cái quan vọng thư sinh, liền đứng dậy chỉ phía mặt Lâm Thanh Uyển, “Không bằng ngươi đi hỏi hỏi Lâm quận chúa? Chúng ta cũng là bị gọi tới hỗ trợ.” Thư sinh do dự một chút, vẫn là cỗ đủ dũng khí đi vào Duyệt Thư Lâu. Lâm Thanh Uyển chính vùi đầu bãi thư, đem đồng loại hình đặt ở cùng nhau, bọn họ lại phảng cầm đi tìm đối ứng kệ sách. Cho nên định đầu rũ xuống một bóng râm khi nàng liền cũng không ngẩng đầu lên phát tay nói: “Thiên trạm,

chắn hết.”Bóng người liền chuyền qua một bên, một đạo thanh âm lấp bấp hỏi, “Quận chúa, nơi này còn yêu cầu hỗ trợ sao?”Lâm Thanh Uyển nghe vậy ngẩn đầu, có chút quen mặt, cẩn thận nghĩ nghĩ, còn không phải là mấy ngày nay vẫn luôn ở Duyệt Thư Lâu bên ngoài hoảng thư sinh sao? Nàng nhởn miệng cười, “Đương nhiên yêu cầu, chỉ có ngươi một người sao?”

Chương 281: Chuẩn bị tốt

Thư sinh cao hứng lên, ra bên ngoài nhìn thoáng qua, vừa lúc nhìn đến mấy cái bằng hữu bên ngoài nhìn xung quanh, vội vàng nói: “Còn có vài vị bằng hữu.” Lâm Thanh Uyển liền đứng dậy nói: “Mau mời bọn họ tiến vào.” Lâm Thanh Uyển tự mình tướng môn ngoại vây xem thư sinh nghênh tiến vào, cười nói: “Đại gia chịu tới hỗ trợ, tại hạ thật sự vinh hạnh chi đền, mau bên trong thỉnh.” Thấy Lâm Thanh Uyển chịu muôn bọn họ hỗ trợ, mấy người đều cao hứng lên, vén tay áo liền thượng. Nàng trực tiếp làm mấy người cùng nàng cùng nhau đem thư phân loại, Lâm Thanh Uyển trước khai đầu, từ trong rương lấy ra một quyển sách nói: “Nông thư cùng nông thư đặt ở cùng nhau, du ký cùng du ký cùng nhau, tú thư ngũ kinh chờ đơn phóng một loại, mặt khác không thể phân loại tạp thư tặc đặt ở bên kia...” Lâm Thanh Uyển đem phân hảo loại trang giấy cho bọn hắn xem, làm cho bọn họ chiếu phân. Nay cùng thư phô bày biện phương thức kỳ thật có hiệu quả như nhau chi diệu, cho nên thư sinh nhóm chỉ nhìn trong chốc lát liền hiểu được, sôi nổi mở ra một con cái rương bắt đầu phân loại. Đã mở ra cái rương, nhìn đến bên trong mới tinh bìa mặt, còn tản rạ mặc mùi hương thư tịch, mấy người trên mặt đều hiện ra kích động thần sắc. Điều là thư a, về sau bọn họ thật sự có thể không kiêng nể gì đọc này đó thư? Nhưng tâm thần kích động cũng chỉ là nhất thời, thấy hai bên trái phải phủ học cùng Lư thị gia học học sinh như vậy ra sức phân loại, bọn họ liền cũng trầm hạ tâm tới nỗ lực, không chịu lạc hậu quá nhiều. Đầu loại thư tịch, bọn họ xem qua, không thấy quá, nghe nói qua, chưa từng nghe thấy thư tịch chậm rãi ở bọn họ trên tay phân hảo loại, lại từ mặt khác học sinh phủng đi tìm kệ sách nhất nhất dọn xong. Lâm Ngọc Tân cùng cùng trường nhóm phân trong chốc lát, kiến giải thượng chồng chất thư càng ngày càng, bãi thư người hiên nhiên theo không kịp bọn họ này đó phân loại tốc độ. Nghĩ nghĩ, liền kéo một chút Thượng Đan Trúc cùng Thượng Đan Cúc, ba người cùng nhau phủng mấy quyển thư đi tìm đối ứng kệ sách. Lư Linh cùng Thôi Vinh sớm không kiên nhẫn ngồi xổm trên mặt đất phân loại, vừa thấy các nàng đứng dậy, lập tức nhảy dựng lên đuổi kịp. Chu Thông vừa lúc trở về, thấy thế mặt tròn trăng nói: “Các ngươi việc là nhẹ nhất tinh, chạy tới bãi thư trong chốc lát nhưng

đứng khóc cái mũi.”Lâm Ngọc Tân hờ hững nói: “Chúng ta người tài giỏi thường nhiều việc.”Chu Thông cũng hờ một tiếng, các nàng nếu không phải Thượng Đan Lan muội muội, hắn mới lười đến quản bọn họ đâu.Lẫn nhau hờ lạnh một tiếng sai thân rời đi, Thượng Đan Cúc nhịn không được nhỏ giọng nói: “Hắn tính tình như thế nào vẫn là như vậy hả? Về sau nhị tỳ gả qua đi có thể hay không chịu khi dễ?”Thượng Đan Trúc hờ nói: “Hắn dám!”Thượng Đan Cúc lại không buông trong lòng sâu lo, bởi vì nàng đột nhiên nghĩ đến liền tính nhị tỳ ở Chu gia bị ủy khuất, trong nhà khả năng cũng không có người có thể vì nàng làm chủ.Phụ thân cùng nhị thái thái khẳng định là sẽ không quản, mà đại phong bên kia liền tính đại ca tướng quản, hắn cũng quản không thượng.Thượng Đan Cúc ngay từ đầu còn hâm mộ nhị tỳ được một cọc hảo nhân duyên, nhưng lúc này xem Chu Thông tính tình cách, lại cảm thấy này chưa chắc là chuyện tốt.Thượng Đan Trúc lại không tưởng nhiều như vậy, nàng phảng thu ногi ногi tìm đối ứng kệ sách, đãi đem trong lòng ngực y thư bày biện đến kệ sách thượng, đi phía trước vừa thấy, thấy này một loạt một lưu đều là cùng y được tương quan thư tịch, nàng không khỏi âm thầm líu lưỡi, này một loạt thư tùy tiện tìm ra một quyển tới liền có thể làm gia truyền chi thư, nhưng Lâm cô cô thế nhưng toàn lấy ra tới.Bọn họ Thượng gia cũng từng hiền hách quá, nhưng mà hiện tại thư phòng về y được thư lại còn không có vượt qua năm bốn năm, nhưng Lâm gia quang loại này thư tịch liền có thể lấy ra hai bài tới, có thể thấy được này nội tình.Đây là vừa làm ruộng vừa đi học Thanh Uyển.Lâm Thanh Uyển đi đến hắn bên người, nhìn thoáng qua sau cười nói: “Như thế nào, thực cảm động?”“Lâm quận chúa thật lớn bút tích.”“Không ngươi tưởng cao thượng như vậy, này mấy cái hộp thư đều là muốn đặt ở lâu ba, đến lúc đó sẽ thỉnh người trước sao chép mấy sách để vào lâu nội, nguyên bản ta là muốn thu hồi đi.”Lư Túc liền thở dài nhẹ nhõm một hơi, gật đầu nói: “Đây là hắn là.”Này đó bản đơn lẻ thật muốn đặt ở Duyệt Thư Lâu, hắn chỉ sợ buổi tối đều ngủ không an ổn.Lư Túc trong lòng cười khổ, vốn tưởng rằng hắn đã đủ đậm nhiên, lại không nghĩ rằng vẫn là không Lâm Thanh Uyển xem đến khai.Hắn không tha sờ sờ quyển sách trên tay, nói: “Không bằng ta tới sao chép?”Lâm Thanh Uyển sững sốt, sau đó liền nhịn không được cười nói: “Lư tiên sinh chịu hạ mình, ta tự nhiên là câu còng không được.”Lư Túc liền lại sờ soạng một phen thư, cười nói: “Ta đây liền đem thư mang lên đi, chờ Duyệt Thư Lâu một mở ra ta liền tới đây chép sách.”Lâm Thanh Uyển gật đầu, “Lư tiên sinh chỉ lo tới, Duyệt Thư Lâu đều hoan nghênh.”Thạch Hiền cùng Thạch Tuệ vừa lúc đi qua, nghe thế câu nói theo bản năng nhìn qua liếc mắt một cái, chờ nhìn đến Lư Túc quyển sách trên tay, Thạch Tuệ còn bối, Thạch Hiền lại là trực tiếp đi tới, tiếp nhận thư nhìn thoáng qua, trong mắt phát ra ánh sáng nói: “Uyển tỷ nhi, quyển sách này để cho ta tới sao đi.”Lâm Thanh Uyển liền nhìn Lư

Túc liếc mắt một cái, cười ha ha nói: “Không thành vấn đề, Lư tiên sinh lại khác tuyển mấy quyền đi.” Dứt lời đem bên cạnh hộp cũng nhất nhì mở ra, bên trong chẳng lẽ là bản đơn lẻ trân quý, ba người xem đến lúi lưỡi, “Ngươi đảo bở được...” Nếu là bọn họ sớm đem thư ẩn nấp rồi, chính mình lấy ra tới xem chỉ sợ đều sẽ thật cẩn thận. Nay đó thư Lâm Thanh Uyển cũng không tưởng đặt ở phía dưới làm người tự do sao duyệt, trân quý nhất đặt ở lầu ba, từ nàng chọn lựa người tốt đi lên sao, nếu không có nàng tín nhiệm người chủ động gánh vác, vậy chỉ có thể từ Lâm thị con cháu xách ra mấy cái tới cưỡng chê tính sao. Mà mặt khác một ít yêu cầu người sao chép thư tịch tắc đặt ở lầu hai cùng lầu một các giác, giá trị đại chút đặt ở lầu hai, về sau hơn phân nửa cũng là muôn thu hồi Lâm gia Tàng Thư Lâu, nơi này chỉ phỏng sao xuống dưới. Nhiều như vậy người cùng nhau hành động, cũng tiêu phí gần hai ngày thời gian mới đem sở hữu thư phân loại bày biện hảo. Sau đó chính là chế định thư mục, cái này dùng người liền không phải rất nhiều. Lâm Thanh Uyển tuyển 50 cái tự viết đến tốt nhất, cũng tương đối cẩn thận học sinh lưu lại, những người khác đều tan. 50 cá nhân, trong đó liền có Lâm Ngọc Tân, Thượng Đan Trúc tỷ muội cùng Chu Thư Nhã chờ tám nữ hài tử, bọn họ cầm bút đem kệ sách thượng thư đánh số, sau đó lại sao chép trên giấy. Tập hợp sau đem giấy biên nghiệp, lại đem đại loại mục làm thành mục lục, đóng sách thành sách, đơn giản kiểm tra liền hoàn thành. Duyệt Thư Lâu tạm thời không thể ngoại mượn thư, nhưng bên trong có bao nhiêu thư, các ở cái gì vị trí lại muôn quản lí viên rõ ràng. Lâm Thanh Uyển đem loại mục sách giao cho Lâm Ôn, “Thập Tứ ca, Duyệt Thư Lâu liền phó thác cho ngươi.” Lâm Ôn hơi hoi khom lưng, “Cửu muội yên tâm, ta sẽ dụng tâm quản hảo Duyệt Thư Lâu.” Lâm Thanh Uyển cười gật đầu, lúc này mới đứng dậy nhìn bên ngoài liếc mắt một cái, thấy sắc trời đã tối tăm, liền quay đầu đối còn ở trong lầu hưng phấn chuyển động các học sinh nói: “Sắc trời không còn sớm, nói vậy đại gia cũng đổi bụng, ta thỉnh các ngươi ăn cơm đi, cũng coi như là cảm kích các ngươi ba ngày qua này hỗ trợ.” Lư Thụy chờ liền chuyển ra kệ sách cười hì hì nói: “Quận chúa không cần cảm tạ ta nhóm, nên là chúng ta tạ ngài mới là, này Duyệt Thư Lâu một khai tiện nghỉ đó là chúng ta.” Những người khác sôi nổi gật đầu, chính là Chu Thông đều nhịn không được gật đầu. “Đừng nói nhảm nữa, ta ở cách vách tiệm cơm đính bàn, đại gia một khối đi dùng cơm đi, ngày mai Duyệt Thư Lâu liền sẽ cắt băng khai trương, các ngươi nghĩ đến đọc sách tùy thời đều được.” Lư Lý nhịn không được thấp giọng hỏi Lư Thụy, “Cách vách tiệm cơm không phải quận chúa gia sao?” Lư Thụy liền hung hăng mà cho hắn một giò, mắt nhìn phía trước tiếp tục mỉm cười, lại hạ giọng cắn răng nói: “Cảm miệng, không nói lời nào không ai đương ngươi là người cảm.” Lư Lý che lại ngực bi phẫn, đầu năm nay, nói thật cũng không được? Cách vách tiệm cơm cùng trà lâu cũng đều là mới vừa trang hoàng hảo, tính

toán ngày mai cùng nhau cùng Duyệt Thư Lâu khai trương, nhưng này không ảnh hưởng bọn họ cấp chủ nhân làm một bữa cơm.Hơn nữa bọn họ biết đêm nay tới học sinh tương lai có khả năng là bọn họ chủ yếu khách hàng, cho nên đầu bếp lấy ra cả người thủ đoạn, cần phải khiến cho bọn hắn xem như ở nhà, lần này ăn xong lần sau lại muốn ăn giờ cơm nghỉ đến đó là bọn họ tiệm cơm nha.Hiện tại, quán này một mảnh chính là Cốc Vũ, an bài hảo đồ ăn, hắn lúc này mới làm chuồng quây đi xuống, sau đó nhìn không biên đi tìm Lâm Thanh Uyển hội báo sự tình.Không có biện pháp, gần nhất Lâm Thanh Uyển bận quá, cơ hồ là ngày mới lượng liền muốn tới Duyệt Thư Lâu, rất nhiều sự tình đều là chờ nàng buổi tối trở về mới giải quyết.Nhưng đêm nay Cốc Vũ muốn lưu thủ bên này, cho nên liền sấn hiện tại có rảnh đi hội báo, “Người đều đã an bài, trong lâu cũng an bài ba người trụ, ngày mai muốn chuẩn bị đồ vật cũng toàn bộ chuẩn bị tốt, toàn đặt ở tiệm cơm cùng trà lâu.”Lâm Thanh Uyển gật đầu, nói: “Duyệt Thư Lâu không được thấy minh hỏa, làm ở tại bên trong ba người tiểu tâm chút.”“Là, sáng sớm liền dặn dò hảo, ở tại bên trong đều là cẩn thận người, sẽ không phạm như vậy sai.” Cốc Vũ nhịn không được thấp giọng hỏi, “Cô nãi nãi, này Duyệt Thư Lâu là bệ hạ ban cho, ai dám như vậy đại lá gan đối nó xuống tay?”Lâm Thanh Uyển liền cười nói: “Ta chưa nói có người phải đối Duyệt Thư Lâu xuống tay, chỉ là tiểu tâm sử đến vạn năm thuyên, để ngừa vạn nhất thôi. Huống chi, trong lâu không phải trang giấy chính là đầu gỗ, sợ nhất chính là phát hỏa.”Nếu không phải phòng người gì đến nỗi ở phụ cận an bài hơn bốn mươi cái gia đình?Bất quá nghĩ đến Triệu gia luôn luôn to gan lớn mật, mà Giang Nam các nơi còn rơi rụng có Liêu Quốc mật thám, Cốc Vũ cũng không dám bảo đảm Duyệt Thư Lâu là có thể vạn vô nhất thất, như vậy xem ra cô nãi nãi an bài ngược lại là tốt nhất.Không ra sự tốt nhất, xảy ra chuyện cũng phản ứng đến lại đây.Cốc Vũ lại thấp giọng hỏi báo chút sự tình, lúc này mới khom người lui ra.Thạch Hiền lúc này mới tìm được không cùng Lâm Thanh Uyển nói chuyện, “Ta nơi đó cũng có chút thư, ta vừa rồi xem qua thư mục, người nơi này không có, ta lấy tới cấp bọn họ sao mấy sách?”Lâm Thanh Uyển lập tức nói: “Hiền tỷ đại nghĩa, ta tại đây trước cảm tạ ngươi.”Thạch Hiền liền phất tay nói: “Từ ngươi tới cùng ta nói tạ tổng cảm thấy là ở trào phúng ta, cho nên mau đừng cùng ta khách sáo.”Nàng bất quá lấy ra mấy quyển thư mà thôi, nơi nào so được với Lâm Thanh Uyển vì thế trả giá?

Chương 282: Mở ra

Lư Túc ở một bên nghe được, lược suy tư một lát sau nói: “Ta nơi đó cũng có mấy quyền thư, ta bày ra ra tới quận chúa nhìn xem, nếu người nơi này không có, ta liền khiến người đưa tới.” Hắn hôm nay quét một làn loại mục, này đó thư không có hắn trong lòng hiểu rõ, nhưng không xác định hiện tại không bày ra tới có hay không, cho nên vẫn là đến cấp Lâm Thanh Uyển xem một chút. Lâm Thanh Uyển lại cười nói: “Chỉ cần Lư tiên sinh bỏ được, mặc kệ Duyệt Thư Lâu có hay không như vậy thư đều có thể quyên sao, mỗi giống nhau một quyền là được, có tắc bỏ vào cung người mượn đọc, vô liên làm người sao chép.” Lư Túc giương lên mi, cười nói: “Hảo, ta đây quay đầu lại liền khiến người đưa lại đây.” Lâm Thanh Uyển liền nâng chén nói: “Nguyễn Duyệt Thư Lâu ngàn năm trường tồn, ta Đại Lương quốc thái dân an.” Mọi người vội vàng nâng chén tương hạ, “Nguyễn Duyệt Thư Lâu ngàn năm trường tồn, Đại Lương quốc thái dân an.” Dùng quá cơm chiều, đại gia liền từng người tan đi, cửa thành đã đóng, Lâm Thanh Uyển liền không có ra khỏi thành, mà là mang theo Lâm Ngọc Tân cùng Lâm thị con cháu hồi Lâm phủ cư trú. Ngày hôm sau chính là Duyệt Thư Lâu mở ra nhật tử, này xem như đại sự, Lâm Thanh Uyển đem các đại gia tộc đều thỉnh tới xem lễ, đương nhiên, làm Tô Châu quan phụ mẫu Chu thứ sử tự nhiên cũng sẽ không vắng họp. Thượng gia là Thượng Minh Viễn tới, làm Lâm Thanh Uyển kinh ngạc chính là Chu gia gia chủ Chu Bách tự mình tới. Dĩ vãng những việc này đều là hắn đệ đệ Chu Tùng ra mặt. Hắn không chỉ có tới, còn vận tới một xe thư, cũng mặc kệ Duyệt Thư Lâu trung có hay không, trực tiếp liền quyên cho Lâm Thanh Uyển. Lâm Thanh Uyển mừng rỡ, thực cảm kích đem người nghênh vào cửa, có Chu Bách đi đầu, hôm nay lôi kéo thư tới làm hạ lễ người thật đúng là không ít, chính là thương nhân xuất thân Tiền gia đều kéo hai cái rương thư tới. Lâm Thanh Uyển làm người đem thư nâng đi vào, tính toán qua đi lại sửa sang lại. Đợi cho giờ lành, nàng liền cùng Chu thứ sử đâm người đứng ở cửa cùng bóc rót bảng hiệu thượng vải đỏ, nhìn phía dưới một lưu thư sinh nói: “Này Duyệt Thư Lâu là bệ hạ ban cho, lúc trước ta cùng với bệ hạ cầu này tòa lâu khi liền nói qua, phàm là dốc lòng cầu học người đều nhưng đi vào duyệt thư, mặc kệ ngươi

là làm quan, vì thương, vẫn là đang ở đọc sách học sinh, cũng hoặc là trên mặt đất lao động nông dân, cho dù là nô tịch cũng có thể đi vào.” “Nơi này không có thân phận khác nhau, phàm là tiến vào nơi này người đều chỉ có một thân phận —— duyệt thư người!” Lâm Thanh Uyển nói: “Duyệt Thư Lâu mở ra, nhưng không đại biểu không có quy củ, ta hy vọng mỗi một cái tiến vào nơi này người đều phải thủ nơi này quy củ.” Dứt lời, nàng từ trong tay áo lấy ra một trương viết rậm rạp tự sô con nói: “Đây là ta tạm thời cho đại gia định quy củ, hiện tại ta liền đơn giản cùng các ngươi nói một câu.” “Một, Duyệt Thư Lâu nội không được ôn ào, nếu muốn cãi cọ hoặc cãi nhau đánh nhau, thỉnh ra cửa; Nhị, trừ thủy ngoại, không được mang theo mặt khác đồ ăn tiến vào Duyệt Thư Lâu...” Thư sinh nhóm cao cao dẵn theo tâm chậm rãi rơi xuống, loại này việc nhỏ, bọn họ khẳng định sẽ không phạm. Lâm Thanh Uyển quy củ rất nhỏ, đồng thời cũng đổi Duyệt Thư Lâu kinh doanh làm chút giải thích. Duyệt Thư Lâu thư, trước mắt trừ bỏ lầu ba ngoại, mặt khác đều có thể mượn đọc, nhưng không chuẩn mang ra Duyệt Thư Lâu, cũng không cho xé bỏ làm dơ thư tịch. Nếu có bí mật mang theo đi ra ngoài phạt thư giới gấp hai, thả coi tình huống mà định nhất định kỳ hạn nội không được lại tiến Duyệt Thư Lâu. Nếu có cố ý xé bỏ làm dơ thư tịch giả xử phạt giống như thượng điều. Lâm Thanh Uyển khép lại trên tay sổ con nói: “Duyệt Thư Lâu thư có thể sao duyệt mang đi, bút mực trang giấy tự bì, nhưng ta muốn nhắc lại một lần, tuyệt đối không cần làm dơ hủy hoại thư tịch.” Nhà nghèo các học sinh nghe vậy kích động, này ý nghĩa bọn họ chỉ cần mua nỗi bút mực giấy liền có thể tùy ý sao chép bên trong thư? Cho dù là vô năng thi khoa cử lão nhân đều kích động đi lên, bọn họ có thể đi vào nhiều sao mây quyền, để lại cho đời sau con cháu a. Thư tịch, là cõ nào trân quý đồ vật a. Lâm Thanh Uyển tiếp tục nói: “Bởi vì thời gian hữu hạn, hiện có đại lượng thư đều chỉ có một quyền mà thôi, Lâm thị thư cục khắc bản tốc độ chậm, cho nên ta sẽ thỉnh người tới sao chép này đó thư tịch, có chữ viết tinh tế đẹp, thả có chép sách kinh nghiệm học sinh nhưng tới báo danh, chép sách giá cả cùng thị trường giống nhau.” Cuối cùng, nàng chỉ bên cạnh một đạo cửa nhỏ nói: “Đây là Hàn Mặc Trai ở chỗ này chi nhánh, có tưởng mua thư học sinh nhưng lần hai hạ đơn đặt hàng, chỉ cần chúng ta Hàn Mặc Trai có thư liền đều sẽ bán. Duyệt Thư Lâu thư là không ra bán, phàm là tại đây nói cửa nhỏ bán ra thư đều là Lâm thị thư cục khắc bản hoặc thỉnh người sao chép thư.” “Bán thư đoạt được, trừ bỏ khấu đi phí tổn ngoại, tiền lời trước dùng để chống đỡ Duyệt Thư Lâu chi tiêu,” Lâm Thanh Uyển hơi hoi hơi nâng cầm ngạo nghễ nói: “Cho nên các ngươi không cần lo lắng tương lai Duyệt Thư Lâu sẽ thu phí, bởi vì Duyệt Thư Lâu có chính mình tiền lời nói phát ra, lại vô dụng còn có ta đâu!” Mọi người nhìn Lâm Thanh Uyển trong ánh mắt chứa đầy kính nể cùng sùng bái, vui lòng phục tùng khom lưng chấp tay nói: “Quận chúa đại nghĩa!” Lâm Thanh

Uyển không có thể tránh đi cái này lẽ, thản nhiên chịu chi, sau nói: “Hy vọng ngươi chờ không cần cô phụ bệ hạ vọng, hảo hảo học tập, vì ta Đại Lương tương lai xây dựng ra một phần lực.” Dứt lời đói Lâm An hơi hoi giương lên đầu, cao giọng nói: “Hôm nay Duyệt Thư Lâu chính thức mở ra!” Lâm An lập tức cầm hỏa đi điểm pháo trúc, xem như cầu chúc tương lai Duyệt Thư Lâu rực rỡ. Chờ pháo thanh kết thúc, Lâm Thanh Uyển trước đem Chu Bách đám người mời vào Duyệt Thư Lâu, mặt sau thư sinh lúc này mới có tự tiến vào. Chu Bách nguyên còn lo lắng trong nhà tối tăm, tiến vào sau mới phát hiện Duyệt Thư Lâu hai sườn đều mở ra cửa sổ, thả là cái loại này liền bài cửa sổ, ánh sáng từ thượng chiếu nghiêng mà xuống, mặc dù bị cao cao kệ sách chắn một ít quang, lại cũng sáng sửa thật sự. Chu Bách nhìn kia chất đầy thư kệ sách, nhịn không được cảm thán nói: “Quận chúa thật lớn bút tích a.” Hắn nhìn về phía thang lầu, thấp giọng hỏi nói: “Lầu hai kệ sách cũng đầy?” “Chưa,” Lâm Thanh Uyển nói: “Còn có rất nhiều thư chưa án có phó bản, ta liền không lấy ra tới.” Chu Bách tỏ vẻ minh bạch, những cái đó thư Lâm gia hơn phân nửa cũng chỉ thu một quyển, nàng là không có khả năng đem những cái đó thư đại phê lượng lấy ra tới, bằng không nếu có tồn hại đã có thể muôn khóc đã chết. Lâm Thanh Uyển dẫn bọn họ hướng lầu hai mà đi, “Lầu hai không gian muôn so lầu một còn đại chút, thả ánh sáng càng tốt, chư vị có thể nhìn xem hay không có yêu thích thư.” Duyệt Thư Lâu lâu một dọc theo vách tường thiết một loạt bàn dài trường ghế, đều là cố định trên sàn nhà. Cùng sở hữu ba mặt nửa, chỉ trừ bỏ đại môn chỗ cùng quầy sau lưng cái kia tiểu phòng ở ngoại, mặt khác duyên tường bộ phận đều thiết bàn ghế. Mà trừ bỏ tới gần đại môn cùng quầy kia hai nơi địa phương ngoại, mặt khác bàn ghế phía trước đều khai cửa sổ, sáng sửa thật sự. Có thể nói liên bài cửa sổ là Duyệt Thư Lâu một đại đặc sắc chi nhât, song cửa sổ là mộc chất kết cấu, là từ trong đẩy ra, nhưng vì an toàn, bên ngoài còn có một phiến cửa sổ lớn. Kia cửa sổ là dùng trọng mộc sở chế, cần phải hai người đến ba người mới có thể dùng côn cảng đi lên, một phiến cửa sổ nện xuống tới có thể đem một con ngựa tạp nham sáp xuống cái loại này cửa sổ lớn. Bé quán khi buông, lại từ bên trong khóa lại khâu liền rốt cuộc mở không ra. Loại này cửa sổ so song sắt còn an toàn, đây là Duyệt Thư Lâu kiến tạo chi sơ, nhận Lâm Thanh Uyển lo lắng Duyệt Thư Lâu lấy ánh sáng cùng an toàn vẫn đề, Sơn tiên sinh có ý thiết kế. Lầu một lấy ánh sáng còn như vậy hảo, càng đừng nói lầu hai cùng lầu ba, từ phía đều là cửa sổ, ánh sáng càng tốt. Đồng dạng vì an toàn, lầu hai cùng lầu ba song cửa sổ lại có điều bất đồng, bên ngoài không lại trang bị cửa sổ lớn, lại thay đổi thô mộc song cửa sổ, khâu khai đến thành công người cánh tay lớn nhỏ, nhưng đầu gỗ thực thô, dễ dàng cũng mở không ra. Lâm Thanh Uyển phái trong nhà hộ vệ thí nghiệm quá, ở cửa sổ khóa chết dưới tình huống, bọn họ cũng rất khó trộm tiến vào, có thể tiến kia mấy cái đều sẽ

vén lên cửa sổ khóa, thuộc về tính kỹ thuật xâm lấn.Mà Sơn tiên sinh cấp thiết kế cửa sổ khóa, ân, tuyệt đại bộ phận người đều mở không ra, bao gồm nàng những cái đó chịu quá đặc thù huấn luyện hộ vệ, như vậy nhiều người cũng chỉ có ba cái mở ra mà thôi.Cho nên Lâm Thanh Uyển thực yên tâm.Đồng dạng, lâu hai duyên tường tú phía cũng toàn thiết bàn dài trường ghé, cung người ngồi đọc sách cùng chép sách.Lâu trên lâu dưới đều là một mảnh yên lặng, tất cả mọi người tận lực không phát ra tạp thanh, nhưng đại gia vẫn là có thể thường thường nghe được đảo hút một hơi thanh âm.Chu Bách bọn người bị trong lâu thư chán một chút, càng đừng nói tiến vào thư sinh, trừ bỏ lúc trước tới hỗ trợ phân loại bày biện thư tịch học sinh ngoại, còn lại người đều dựng lớn miệng.Sau đó liền hít sâu một hơi, che lại ngực đi tìm thư.Có chút thư chưa từng nghe thấy, chưa từng nhìn thấy, tiến vào thư sinh tùy tay trùu một quyển, lập tức liền không nghĩ đi ra ngoài.Chu Bách cũng tìm được rồi một quyển hảo thư, liền ngồi ở trên ghế nhìn lên.Nửa ngày sau hắn tổng cảm thấy có chút không thích hợp, hắn hậu tri hậu giác ngẩng đầu nhìn về phía bên ngoài, sau đó chà xát tay, yên lặng mà nhìn về phía Lâm Thanh Uyển.Lâm Thanh Uyển đang cùng Thạch Hiền cùng Thạch Tuệ thấp giọng nói chuyện, nhận thấy được hàn ánh mắt liền quay đầu nhìn qua, quét hàn chính xoa tay liếc mắt một cái, nàng bất đắc dĩ đi tới nói: “Chu thế huynh phát hiện?”Nàng ở hắn bên người đứng yên, nhìn bên ngoài nói: “Nơi này là có điểm lạnh.”Không phải có điểm, là thực lạnh a.Chu Bách bất đắc dĩ nói: “Này cửa sổ khai đến dường như quá lớn.”“Không có biện pháp, trong lâu không thể thấy minh hỏa, chiếu sáng hữu hạn, hơn nữa hiện tại tài chính hữu hạn, khẳng định không có khả năng chiếu sáng cùng giữ ấm cùng nhau bảo đảm, chỉ có thể nhị tuyển thứ nhất,”Lâm Thanh Uyển nói: “Cho nên kế tiếp liền xem đại gia nghị lực.”“Bất quá đọc sách vốn chính là muốn đi ngược dòng nước, ăn khô trung khô, mới có thể làm người thượng nhân.” Chu Bách trợn mắt nói dối nói: “Quận chúa tiện lợi là ở mài giữa bọn họ gân cốt đi.”Lâm Thanh Uyển trùu trùu khóc miệng không nói chuyện, có thể thoái mái học tập ai nguyện ý ăn đói mặc rách a? Tương lai nếu có khả năng hay là nên cải thiện một chút điều kiện.Nhưng thực hiển nhiên, có rất nhiều người cảm thấy này cửa sổ khai đến hảo, Chu thứ sử liền vuốt râu cười nói: “Đây mới là gian khổ học tập khổ đọc a, đọc sách vốn là không phải thoái mái việc.”Thạch Hiền cũng nói: “Trời sắp giáng sứ mệnh cho người này, nhất định sẽ làm hắn chịu nỗi khổ về tâm chí, mệt nhọc về gân cốt, quận chúa cũng không thể quá quán bọn họ, hiện giờ bọn họ có này lâu một thư miễn phí xem có thể so tố tiên muôn may mắn đến nhiều.”“Ta đảo cảm thấy đọc sách là một kiện lệnh người vui sướng sự, nếu muốn vui sướng, tự nhiên là càng thoái mái càng tốt,” Lâm Thanh Uyển phát biểu bất đồng cái nhìn, “Chẳng lẽ các người không cảm thấy học tập không biết tri thức thực làm người sung sướng

sao?"Nàng chỉ vào dưới lầu chính vui sướng khắp nơi sờ thư học sinh hỏi, "Nếu không khoái hoạt, bọn họ cũng liền sẽ không như thế vui sướng."Chu thứ sử, "Ta chưa nói đọc sách không khoái hoạt..."“Nếu đọc sách vui sướng, kia vì sao đọc sách khi không thể hưởng thụ loại này vui sướng đâu? Là suy nghĩ một chút, là ở ám áp như xuân trong nhà thành thời đọc sách vui sướng, vẫn là đứng ở gió lạnh đọc sách càng khiến người sung sướng?"Lâm Thanh Uyển nghiêng liếc Chu thứ sử liếc mắt một cái nói: "Chu đại nhân là ở thư phòng nướng bếp lò càng xem đến đi vào thư, vẫn là đứng ở tuyết trung càng học được đi vào?"Chu thứ sử cứng họng.Lư Túc nhịn không được cười, "Cái này hỏi Chu thế huynh hắn là càng có thể hội đi?"Rốt cuộc hắn mới vừa bị lanh đến buông sách vở.Chu Bách mặt già đỏ lên, một lần nữa đem đặt ở trên bàn thư cầm lấy tới.

Chương 283: Bàn sống

Một cái năm sáu tuổi tiểu cô nương thật cẩn thận từ ngoài cửa thăm dò tiến vào xem, đang cúi đầu chép sách Lâm Ôn có điều phát hiện, không có ngẩng đầu lên xem qua đi.Tiểu cô nương nhìn đến Lâm Ôn ánh mắt liền lại rụt trở về, một lát sau lại nhô đầu ra, thật cẩn thận nói: “Ta tìm cha.”Lâm Ôn hơi hơi mỉm cười, duỗi tay chỉ lâu nội một vị trí, nhẹ giọng nói: “Đi thôi.”Tiểu cô nương thở dài nhẹ nhõm một hơi, bò quá cao cao ngạch cửa liền tay chân nhẹ nhàng đi tìm nàng cha, rốt cuộc là tiểu hài tử, lại tiểu tam lúc này cũng nhịn không được tò mò tả hữu nhìn xung quanh, thấy kệ sách chi gian ngồi xếp bằng ngồi thật nhiều thúc thúc bá bá, thậm chí là hoa râm râu gia gia, liền nhịn không được mắt lộ ra đồng tình.Trên mặt đất như vậy lạnh, ngồi ở cái đệm thượng còn phải ngồi xếp bằng ngồi, nàng chỉ ngồi không đến mười lăm phút liền chân ê ẩm, bọn họ cũng là bị bọn họ mẫu thân phạt sao?Nghi hoặc chợt lóe mà qua, tiểu cô nương đã ở trong góc tìm được rồi nàng cha, vội vàng tiểu bước chạy tới, lâu nội an tĩnh, chỉ có ngẫu nhiên phiên thư thanh cùng vài tiếng thấp thấp mà nói chuyện với nhau, cho nên này tiếng bước chân liền có vẻ có chút đại, trừ bỏ bộ phận người nhìn qua ngoại, càng nhiều người là không nghe thấy, tiếp tục vùi đầu khổ đọc cùng vùi đầu khổ viết.Tiểu cô nương cha liền ở vùi đầu khổ viết, hăn hôm nay tới chậm, chỉ chiếm được cái này góc bàn ghế, nơi này không có cửa sổ, nhưng thật ra không như vậy lạnh, nhưng ánh sáng cũng không thể nào hảo.Thả các nơi cửa sổ đều mở ra, hăn chính diện không gió, mặt bên lại là sưu sưu, cho nên cũng hoàn toàn không ấm áp nhiều ít, hăn tình nguyện ngồi ở phía trước cửa sổ, ít nhất ánh sáng hảo, đôi mắt càng tốt.Tiêu cô nương chạy đến nàng cha bên người, thăm dò nhìn trong chốc lát, vẫn luôn chờ đến nàng cha dừng lại chà xát tay mới duỗi tay túm chặt hăn góc áo, nhỏ giọng kêu lên: “Cha!”Lưu thư sinh cúi đầu, kinh ngạc hỏi, “Bé như thế nào tới?”Tiểu cô nương liền tiến đến hăn bên tai nói: “Ông ngoại cùng cữu cữu tới, nương kêu người về nhà đâu, ca ca đi mua thịt thịt...”Lưu thư sinh hiểu được, Duyệt Thư Lâu mở ra ngày hôm sau hăn liền gọi người đi thông tri nhạc phụ cùng cậu em vợ, hăn không nghĩ tới Duyệt Thư Lâu thư nhiều như vậy, hăn nhìn đến kia nửa cái giá y thư, liền nhịn không được nghĩ tới

hắn nhạc phụ.Hắn nhạc phụ là cái đại phu, đó là tổ truyền tay nghề, nhưng nghe nương tử nói, trong nhà cũng bất quá có hai bốn y thư thôi.Nếu là nhạc phụ cùng cậu em vợ có thể từ nơi này học được chút, tăng tiến y thuật...Đúng là có này suy tính hắn mới khiến người đi truyền tin kêu nhạc phụ tới, không nghĩ tới bọn họ tới nhanh như vậy.Lưu thư sinh lập tức thu thập trên bàn đồ vật, đem đã sao tốt trang giấy cặp bút mực chờ thu vào khay bắt được quây, lanh hàn hòm xiêng sau đem đồ vật bỏ vào đi, còn thư làm tốt ký lục sau mới cùng Lâm Ôn lẩn nhau hành thi lễ rời đi.Hắn sao chính là lâu hai những cái đó đơn sách thư, cho nên mượn còn đều đến trước tiên ở quầy đăng ký, lần sau hắn tới quyển sách này vẫn là trước tăng cường cho hắn sao, hắn không cần người khác mới có thể mượn đọc.Đây cũng là vì càng mau tích lũy càng nhiều sách.Lưu thư sinh năm nữ nhi đi ra ngoài, nhỏ giọng hóng nàng nói: “Chờ cha sao hảo quyển sách này liền cho người mua đường ăn.”Tiểu cô nương cao hứng lên, nhảy nhót đi theo phụ thân đi ra ngoài, “Mua hai viên, một viên cấp ca ca.”Lưu thư sinh trên mặt ý cười biến thâm, gật đầu nói: “Hảo, mua hai viên, người cùng ca ca các một viên.”Lưu thư sinh vừa đi, lập tức liền có người ngồi ở hắn lúc trước vị trí thượng, đem địa phương một chiêm, liền lập tức đi quầy nơi đó đăng ký lanh giấy mặc, hắn cũng muốn chép sách!Người khác thấy trên chỗ ngồi thư, tuy trên mặt có chút tiếc hận, nhưng vẫn là xoay người rời đi.Lâm Thanh Uyển ở trong lâu thiết trí vị trí đã đủ nhiều, nhưng vẫn như cũ không đủ đoạt, đại bộ phận bị muôn chép sách thư sinh chiêm, bọn họ giống nhau tới sớm nhất, trên cơ bản Duyệt Thư Lâu một khai quán bọn họ liền vào được.Tới chậm người cũng chỉ có thể tuyển thư sau tìm cái góc ngồi xóm xem, đứng xem, càng nhiều người tắc đứng ở kệ sách chi gian xem.Như thế giằng co hai ngày, người chẳng những không thiêu, ngược lại càng ngày càng nhiều, có chịu không nổi khổ thư sinh hỏi trước Lâm Ôn có không mang đệm tiền vào.Lâm Ôn nhìn thư sinh liếc mắt một cái, lắc đầu nói không được.Thư sinh tiếc hận, nhưng ngày hôm sau Duyệt Thư Lâu quầy bên cạnh liền đôi một đồng đệm, nhậm người lấy dùng, bên cạnh còn dán trương thông cáo, làm đại gia hữu ái hỗ trợ, cho nhau khiêm nhượng, ngồi một đoạn thời gian liền nhường cho người khác.Còn muốn yêu quý đệm, nếu có vượt qua hợp lý trong phạm vi tổn hại, về sau sẽ không lại bỏ sung số lượng.Trước mắt tới xem, đại gia vẫn là thực tự giác, không ai tổn hại đệm, mỗi người ngồi trên ba mươi phút liền sẽ đứng dậy đem đệm đổi trở về, để lại cho yêu cầu người lại lấy dùng.Có người đọc sách đã quên, cũng sẽ không có người đi nhắc nhở hoặc cướp đoạt, tùy ý đổi phương ngồi.Lanh trang giấy cùng mặc, đăng ký tên hay sau, hắn liền từ gởi lại ở quầy hòm xiêng lấy ra bút cùng nghiên mực tới, cùng đặt ở khay đi vào chép sách.Duyệt Thư Lâu không cho người mang hòm xiêng đi vào, dự phòng có người bí mật mang theo đi ra ngoài, cho nên quầy nơi này có thể tồn hòm

xiêng, nếu đây, vậy chỉ có thể đến bên ngoài tìm người hỗ trợ trông coi.Bởi vậy Duyệt Thư Lâu mới mở ra bất quá năm ngày, bên ngoài đã có người vòng một khối địa phương chuyên môn cấp thư sinh nhóm xem hòm xiêng, một người một ngày một văn tiền.Có tiền thư sinh đương nhiên không ngại kia một văn tiền, hào phóng cho, nhưng đại bộ phận người tình nguyện đem giấy ngọn bút nghiên sùy trong lòng ngực, cũng không cần trả giá kia văn tiền.Cấp Duyệt Thư Lâu chép sách, trong lâu cung cấp trang giấy cùng mặc khói, nhưng bút lại phải dùng chính mình, cho nên chép sách cũng đến mang lên bút cùng nghiên mực.Mà không chép sách muôn mang đồ vật liền càng nhiều, vì dự phòng có yêu cầu nhớ kỹ tri thức điểm, giấy và bút mực đều là muôn tùy thân mang.Đem đồ vật bỏ vào Duyệt Thư Lâu cung cấp khay, này liền bưng đi tìm bọn họ muôn xem thư.Chiếm được bàn ghế người may mắn, có thể vừa nhìn vừa sao, chiếm không đến liền tương đối đáng thương, chỉ có thể đem khay đặt ở trên mặt đất, nhéo bút đem trang giấy đe ở kệ sách thượng thật cẩn thận một chút một chút ký lục hạ chính mình yêu cầu đồ vật.Lâm Thanh Uyển tới xem qua rất nhiều lần, nàng tới này phía trước đó là học sinh, biết loại này thông khổ cùng hạnh phúc, cho nên vẫn luôn muôn đại gia càng phương tiện, càng thoải mái chút.Nhưng Duyệt Thư Lâu rõ ràng đã rất lớn, không gian vẫn như cũ không đủ dùng.Lâm Thanh Uyển liền thở dài, “Hiện tại còn hảo, đợi cho sang năm tin tức truyền ra người sẽ càng nhiều, đến lúc đó nhưng làm sao bây giờ a.”Lâm Ôn hợp lại mi nói: “Có thể suy xét đem yêu cầu sao thư làm cho bọn họ mang đi ra ngoài sao.”Lâm Thanh Uyển nhíu mày, Lâm Ôn thấp giọng nói: “Trước tuyển chút tin được, tốt nhất là Tô Châu bản địa thư sinh, chờ thời cơ chín mùi, có người nếu tưởng đem thư mang đi ra ngoài sao, vậy lấy hộ tịch hoặc lộ dẫn tới đăng ký lấy thư, ta tưởng sẽ không có nhân vi một quyền sách liền dám không cần thanh danh.”Lâm Thanh Uyển nhìn về phía Lâm Ôn, ý vị thâm trường hỏi, “Đây là Thập Tứ ca ý tú, vẫn là Ngũ ca ý tú?”Lâm Ôn liền cúi đầu nói: “Là ta nghĩ ra được, còn chưa kịp nói cho Ngũ ca.”Lâm Thanh Uyển rũ mắt nghĩ nghĩ, cuối cùng gật đầu nói: “Hảo, liền chiếu ngươi nói làm,” nàng nhìn Lâm Ôn, ý vị thâm trường nói: “Việc này liền toàn quyền làm ơn cấp Thập Tứ ca.”Lâm Ôn trong lòng buông lỏng, đứng dậy hành lễ nói: “Quận chúa yên tâm, ta sẽ tận lực làm tốt.”Là quận chúa, mà không phải cửu muội, càng không phải ta Uyển tý nhi.Lâm Thanh Uyển cũng không sửa đúng hắn cách gọi, đứng dậy cáo từ.Lâm Ôn biệt chân đưa Lâm Thanh Uyển đi ra ngoài, bên đường đụng tới người toàn dừng lại hướng nàng hành lễ, Lâm Thanh Uyển gật đầu đáp lễ, lên xe ngựa sau nói: “Thập Tứ ca trở về đi, quay đầu lại ngươi viết cái kế hoạch thư cho ta liền hảo.”“Kia Ngũ ca nơi đó...”“Ta đi nói,” Lâm Thanh Uyển biết hắn cùng Lâm Nhuận cũng không nhiều lắm giao tình, đảo không miễn cưỡng hắn đi cùng Lâm Nhuận làm báo cáo.Huống chi Duyệt Thư

Lâu là của nàng, hắn là nàng quản lý viên, đi cùng Lâm Nhuận nói những việc này đích xác không ổn.Chỉ cần quản hảo Duyệt Thư Lâu, Lâm Ôn đối này thực vừa lòng, khom người đưa Lâm Thanh Uyển rời đi.Bạch Phong vẻ mặt mờ mịt, nàng ẩn ẩn biết này trong đó có lẽ có chút chuyện gì, rồi lại sờ không tới cái kia điểm.Lâm Thanh Uyển quay đầu nhìn về phía bên ngoài, Bạch Phong vội vàng vén lên bức màn làm nàng xem đến rõ ràng hơn chút.Bên ngoài đường phố một mảnh phồn hoa, Duyệt Thư Lâu rốt cuộc đem này đường phố mang sống, mỗi ngày người đều ở gia tăng, có thư sinh ở gần đây thuê phòng ở, để có thể càng phương tiện đi Duyệt Thư Lâu đọc sách.Không phải tất cả mọi người thương đến khởi học cùng sẽ đi học.Phía chính phủ trường học trừ bỏ huyện học cùng phủ học ngoại, hướng lên trên đó là kinh thành bên kia Thái Học, Quốc Tử Học linh tinh.Mà có thể thương quan phương trường học, hoặc là thành tích phi thường hảo, hoặc là gia thế không tồi, có nhập học danh ngạch.Tỷ như Lâm Hữu cùng Thượng Minh Kiệt, lúc trước này hai cái đó là dùng trong nhà danh ngạch vào phủ học.Trừ quan học ngoại chính là tư học, Tô Châu lấy Lư thị gia học nhất nổi danh, mặt khác tư học tắc kém rất nhiều, bởi vì không có tiền sỹ tọa trấn.Cho nên tuổi lớn, học thức đều vượt qua này đó tư học tiên sinh, tự nhiên sẽ không đi nơi đó đọc sách, mà muôn đi phủ học cùng Lư thị gia học rồi lại không có cái kia tư cách cùng tài học, bọn họ liền chỉ có thể ở nhà tự học.Duyệt Thư Lâu với bọn họ mà nói không chỉ là cung cấp cũng đủ nhiều thư tịch mà thôi, ở bên trong này đọc sách, có không hiểu chỗ, chỉ cần kéo đến hạ mặt tới thỉnh giáo tổng có thể biết được đáp án.Hơn nữa những cái đó bị thỉnh giáo người cũng từ cùng người khác nói chuyện với nhau trung mở rộng ý nghĩ, được đến càng nhiều linh cảm.Thả ba người hành tất có ta sự, hắn học thức là so người khác cao, nhưng đối phương luôn có am hiểu hắn không am hiểu đồ vật, này đó là học tập.Cho nên trừ bỏ Duyệt Thư Lâu, bên cạnh tiệm cơm trà lâu cũng rực rỡ lên, Duyệt Thư Lâu không thể cao giọng, bọn họ có vấn đề liền sẽ chuyển dời đến này đó địa phương cãi cọ.Yêu cầu luận chứng duy trì khi lại lại tiến trong lâu tìm tư liệu, tìm được rồi trở ra tiếp tục sảo.Những người này muôn trú, muôn ăn, muôn uống, còn muôn các loại vật dụng hàng ngày, này phô liên chậm rãi náo nhiệt lên.Mà hiện tại tới người trung đại bộ phận vẫn là Tô Châu nhân sĩ, từ hạt hạ các huyện chạy tới, còn có Dương Châu, Hàng Châu chờ mà nơi khác học sinh, tương lai, không, có lẽ chính là quá xong cái này năm, tin tức truyền ra đi, tới người sẽ càng nhiều.Đến lúc đó này phố phồn hoa sẽ không tiếc với chủ phố, mà Duyệt Thư Lâu không chỉ có khả năng bao quát Đại Lương nhân tài, còn có hắn quốc nhân tài cũng sẽ mộ danh mà đèn, Lâm Thanh Uyển bày ra tới thư thật sự là quá cụ dù hoặc.Mà Lâm Ôn lúc này đề nghị đăng ký chép sách người hộ tịch hoặc lô dẫn tin tức liền không thua gì năm giữ những người này tin tức.Tin tức, bắt

luận ở đâu cái thời đại đều là thứ quan trọng nhất chi nhât.Huống chi vẫn là nhân tài tin tức, trừ bỏ địa phương nha môn, ai có thể nắm giữ bọn họ tin tức?Nhưng Lâm Ôn này cù tương đương với đem tới đây thư sinh tin tức ký lục xuống dưới, trong đó không chỉ có Đại Lương học sinh, còn có hẵn quốc lại đây nhân tài.

Chương 284: Lâm ôn

Lâm Ôn! Lâm Thanh Uyển trở lại biệt viện liền tìm tới Lâm quản gia hỏi: “Ngài đối Lâm Ôn thực sao?” “Mười bốn lão gia?” Lâm quản gia nghĩ nghĩ nói: “Nô tài rất ít nhìn thấy hắn, hắn khi còn bé gia cảnh cũng không tệ lăm, chỉ tiếc từ trên núi ngã xuống bị thương chân sau, trong nhà vì cho hắn trị thương hoa không ít tiền. Nô tài mỗi lần hồi tộc đều chỉ nhìn đến phụ thân hắn, nhưng thật ra rất ít thấy hắn.” Lâm Nhuận cùng dòng chính huyết mạch quan hệ đều đủ xa, càng đừng nói Lâm Ôn, mỗi năm ăn tết đều không ở tặng lễ chi liệt, bởi vậy có thể thấy được quan hệ xa. Duyệt Thư Lâu cùng khác sản nghiệp bất đồng, Lâm Thanh Uyển không có khả năng giao cho hạ nhân tới quản lý, mà nàng cũng trừu không ra thời gian tới tự mình đi tọa trân, chỉ có thể giao cho người khác. Nàng là Lâm gia người, tự nhiên dẫn đầu suy xét chính là dùng Lâm thị người. Lâm Nhuận liên tiếp cho nàng Thanh Uyển một cái đều chướng mắt, Lâm tam, Lâm Thất, Lâm Bát chín, này mấy người ở nàng mới vừa hồi tộc khi nhưng không thiếu cho nàng thêm phiền toái. Lâm Thanh Uyển tuy không đến mức có thù tất báo, nhưng cũng sẽ không như vậy lòng mang to rộng lại bắt đầu dùng bọn họ, mâu chốt nhất chính là nàng không tin được bọn họ nhân phẩm. Lúc ấy nàng liền cùng Lâm Nhuận nói, “Nếu trong tộc không có chọn người thích hợp, ta đây liền mời người khác.” Lâm Nhuận giật mình, “Ngươi muốn đem Duyệt Thư Lâu giao cho người ngoài tới quản lý?” “Trong tộc nơi này không có chọn người thích hợp, tự nhiên chỉ có thể tuyển người ngoài,” Lâm Thanh Uyển cẩn thận nghĩ nghĩ nói: “Lư gia nhân tài xuất hiện lớp lớp, liền không biết bọn họ có nguyện ý hay không chịu sinh với ta.” Lâm Nhuận trầm mặc, lúc sau liền cho nàng Thanh Uyển tự nhiên phái người cẩn thận tra qua Lâm Ôn, hắn là mười hai tuổi khi cùng các bạn nhỏ lên núi chơi, không cẩn thận ngã xuống tạp chặt đứt chân, cũng không biết là bị thương quá nặng, vẫn là đại phu không thỉnh hảo, tóm lại hắn chân què. Vì cho hắn trị chân, vốn đang không có trở ngại gia cảnh chậm rãi suy tàn, thăng đến gần mấy năm mới hảo chút. Bởi vì chân không hảo gắng sức, hắn lại vẫn luôn niệm thư, có thể nói là tay trói gà không chặt, lúc trước là ở tộc học cấp bọn nhỏ vỡ lòng, mỗi tháng lấy chút quà nhập học. Hắn ở trong tộc vẫn luôn rất điệu

thấp, biểu hiện thường thường, nhưng cũng may làm việc tinh tế, tính cách ồn trọng, Lâm Nhuận ở Lâm tam bọn họ đều bị phủ quyết sau chọn lựa kỹ càng một lần, phát hiện cũng cũng chỉ có Lâm Ôn có lẽ có thể vào Lâm Thanh Uyển mắt, những người khác, hoặc là quá mức cũ kỹ, hoặc là tuổi quá lớn, hoặc là chính là từ trong xương cốt không tán đồng Lâm Thanh Uyển một nữ tử đương gia làm chủ, không nói Lâm Thanh Uyển, những người đó liền ở trước mặt hắn đều trang bất quá, hắn nào dám đem người lanh đi? Cho nên Lâm Nhuận suy tính lại suy tính, vẫn là đề ra Lâm Ôn. Nếu là Lâm Ôn cũng không được, kia hắn liền khẽ cắn môi chính mình đi quẩn Duyệt Thư Lâu, tóm lại không thể đem nó giao cho người ngoài trong tay. Ai ngờ Lâm Thanh Uyển liền đồng ý, Lâm Ôn lúc này mới đi nhậm chức đương Duyệt Thư Lâu chưởng quầy. Nay năm ngày tới, trừ bỏ sửa sang lại Duyệt Thư Lâu sách, đem thư cục đưa tới thư án tự để vào kệ sách, lại thêm đến thư mục thượng ngoại hắn đó là chép sách, nhất rói ren, nhất khuyết thiếu kinh nghiệm thời điểm hắn đều không có ra sai lầm, cũng bởi vậy Lâm Thanh Uyển đối hắn thực vừa lòng. Nhưng hôm nay hắn đề cái này kiến nghị, Lâm Thanh Uyển đối hắn liền không chỉ là vừa lòng. Có thể nghĩ ra năm giữ nhân tài tin tức cái này chủ ý người sao có thể là một cái bình phàm vỡ lòng tiên sinh? Huống chi hắn còn nghĩ ra có thể thực hành phương pháp. Hắn lúc trước điệu thấp chẳng qua là bởi vì không có cơ hội thôi, Lâm Thanh Uyển đề bút trong danh sách tử thượng viết xuống Lâm Ôn tên, vừa lúc ở Lâm Hữu lúc sau. Nàng làm Duyệt Thư Lâu một nửa là vì giáo dục, một nửa kia còn không phải là vì lung lạc nhân tài? Chẳng qua Lâm Ôn phương pháp càng cấp bách một ít thôi. Có thể tưởng tượng đến bây giờ thiên hạ thế cục, Lâm Thanh Uyển nghĩ vẫn là không ngăn trở hắn, tuy là nhanh chút, nhưng chỉ cần ổn một chút, chưa chắc không thể thành công. Lâm Thanh Uyển rút ra một trương giấy tờ, ở mặt trên câu “Tuy mau lại không thể cấp, muôn ổn!” Đem giấy giao cho Bạch Phong, nói: “Khiến người cấp Lâm Ôn đưa đi.” Bạch Phong đầy đầu mờ mịt tiếp nhận, lại không hỏi, làm khô mặc sau liền điệp hảo lấy xuống. Lâm Thanh Uyển đứng dậy cấp cửa sổ thượng hoa lan tưới nước, nửa ngày liền nhịn không được cười khẽ ra tiếng, “Thật đúng là hiếm lạ, Lâm thị nhân tài như thế nào toàn là cũng không thu hút chi thứ ra?” Trừ bỏ Lâm Hữu xuất thân còn tính hảo, Lâm Tín, Lâm Ôn đều thực không chớp mắt, thả là dòng bên dòng bên, càng không cần phải nói Lâm Truyền đám người, ở không có làm sinh ý trước, bọn họ chính là trong tộc tên côn đồ. Quả nhiên là anh hùng không hỏi xuất xứ sao? Lâm Ôn thu được Lâm Thanh Uyển này tờ giấy trong lòng liền hiểu rõ, hắn nhìn chung quanh liếc mắt một cái lâu nội học sinh không nói chuyện, hiện tại còn không vội, đến chờ một chút. Đợi mấy ngày, nơi khác mộ danh mà đến thư sinh cũng chạy tới Tô Châu, buông hành lý liền hướng Duyệt Thư Lâu đuổi, chờ nhìn đến bên trong thư tịch, thiếu chút nữa

nhịn không được nhào lên đi.Lâu một lâu hai mơ hồ nhìn một lần, đại bộ phận người liền quyết định ở Tô Châu thuê nhà trú hạ, tại đây học tập không đi rồi.Mà trừ bỏ thư sinh ngoại, cũng bắt đầu có khác người đi vào Duyệt Thư Lâu, đầu tiên là mộ danh mà đến đại phu, sau đó tiếng gió truyền ra đi, một ít xã hội nhàn tản người cũng bắt đầu hướng Duyệt Thư Lâu chạy, liền tìm chính mình thích thư xem.Trong đó có cái đại phu phong tràn mệt mỏi tới rồi, tiến Duyệt Thư Lâu liền thăng đến y học cái kia kệ sách, tìm nửa ngày, từ một góc rút ra một quyển sách tới, kích động đến thiếu chút nữa phùng không được thư.Đây là hắn tìm mười mấy năm cũng không tìm được được thư, mà hắn hao tổn tâm cơ đều tìm không thấy được thư giờ phút này thế nhưng đã bị đặt ở kệ sách thượng.“Đây là đại tộc nội tình sao?”Hắn vuốt thư cảm khái hồi lâu, sau đó phùng thư liền đi tìm Lâm Ôn, “Quyển sách này khả năng bán cho ta?”Lâm Ôn nhìn hắn một cái nói: “Duyệt Thư Lâu thư đều không bán, người muốn mua thư được đến bên cạnh Hàn Mặc Trai đi, bất quá,”Hắn nhìn thoáng qua trên tay hắn phùng đến thư, nói: “Người quyển sách này chỉ có đơn sách, cho nên Hàn Mặc Trai hiện tại cũng không có bán, người muốn phải chờ một chút, chờ có người sao ra phó bản tới người liền có thể mua, trừ ngoài ra người cũng có thể chính mình sao.”Đại phu kinh ngạc, “Ta còn có thể chính mình sao? Sao có thể mang đi?”“Đương nhiên,”Lâm Ôn nhàn nhạt nói: “Người đem này trong lâu thư đều sao đi đều được.”Đại phu mãn nhãn là nước mắt, ôm thư nói: “Quân chúa đại nghĩa a!”Thấy hắn nước mắt đều phải rơi xuống, Lâm Ôn liền trùu trùu khóc miếng, chỉ vào bên ngoài trên tường thông cáo nói, “Kiến nghị người đi trước xem một lần thông cáo, hiểu được Duyệt Thư Lâu quy củ sau lại tiến vào, để tránh không cẩn thận phạm vào quy củ bị cấm túc.”Cấm túc tự nhiên không phải đem người nhốt lại, mà là một đoạn thời gian nội không được người tiến.Đại phu không dám chậm trễ, lưu luyến không rời lại sờ soạng trong chốc lát thư, lúc này mới đi trông cửa ngoại thông cáo, chờ hắn xem xong thông cáo lại tiến vào người đã đạm nhiên nhiều.Hắn phùng thư đi y học bên kia trên giá, lúc này mới phát hiện nơi đó còn có rất nhiều rất nhiều hắn không thấy quá y thư cùng được thư, còn có chút tạp bệnh luận, đại phu xem đèn hai mắt sáng lên, hận không thể đem này đó thư toàn dọn về già đi.Hắn đôi mắt đều ở thư thượng liền không lưu ý dưới chân, một cái không cẩn thận liền dẫm người, hắn phục hồi tinh thần lại vội vàng chấp tay thi lễ xin lỗi.Hắn lúc này mới phát hiện nơi này còn có bảy người hoặc ngồi hoặc ngồi xổm hoặc đứng đọc sách, hắn nhịn không được hạ giọng hỏi, “Vài vị cũng là hạnh lâm người trong?”Bị hắn dẫm người nâng lên mắt tới nói: “Ta không phải, tại hạ bất quá tò mò mà thôi.”Sau đó chỉ vào bên kia ngồi xổm cùng nhau đọc sách ba người nói: “Bạn họ mới là đại phu.”Sẽ xem y thư không nhất định tất cả đều là đại phu, thật giống như cách vách phùng Mặc gia thư xem đến mùi ngon không

phải thợ thủ công, mà là huyền nha chủ bộ.Không sai, chính là huyền nha chủ bộ, người này thế nhưng kiều ban tới đọc sách, cũng là say say.Vì thế bị hắn chiếm đi trong lòng người tốt đã trùng mắt nhìn đối phương vài mắt, nhưng mà Duyệt Thư Lâu quy củ, thứ tự đến trước và sau, là hắn trước bắt được thư, vậy đến hắn trước xem.Dũng mãnh vào người càng ngày càng, mà nơi khác tới người càng muốn đem này đó thư sao mang về nhà đi, lâu nội vị trí càng không đủ dùng.Cũng bởi vậy bàn ghế tranh đoạt càng thêm kịch liệt, hiện tại đã đạt tới mỗi ngày thiên không lượng lâu ngoại liền đứng đầy người, bọn họ nhưng thật ra tự giác có tự, ở ngoài cửa liền xếp thành hàng, Lâm Ôn một mở cửa liền xếp hàng tiến lên tôn bao sau đó chiếm vị trí.Liền tinh là nhà nghèo học sinh khắc khổ, thức dậy rất sớm, lúc này cũng đoạt bất quá này đó nơi khác tới người, bởi vì bọn họ gia trù a, không giống bọn họ, trực tiếp bên trái gần thuê phòng ở trụ hoặc là trực tiếp ở tại cách vách khách điếm.Bản địa nhà nghèo học sinh có thể chịu khổ, này đó nơi khác tới người cũng có thể chịu khổ, kể từ đó, mỗi ngày bàn ghế vị trí liền có một nửa là bị này đó nơi khác tới người cướp đi.Bản địa nhà nghèo học sinh chiếm không đến bàn ghế liền không thể lại chép sách, chỉ có thể tìm chính mình muôn nhìn thư xem.Rốt cuộc cấp Duyệt Thư Lâu chép sách, không chỉ có yêu cầu tinh tế, tự còn phải đẹp, đúng sao có thể sao ra cái gì hảo tự tới?Bọn họ uể oải không vui sửa mà đọc sách, nhưng rốt cuộc không mau, mâu thuẫn liền bởi vậy mai phục.Bọn họ chép sách khi có thể lựa chọn chính mình tưởng ngâm nga thư tới sao, trước xem qua hai lần, trong lòng hiểu rõ sau chậm rãi sao chép, sao xong một lần liền nhớ chín, lại sao mấy lần liền bối xuồng dưới.Như vậy đã có thể bối thư lại có thể kiếm tiền, chính là này đó người bên ngoài tới nay liền chặt đứt bọn họ hạng nhất quan trọng thu vào, thật sự là thật quá đáng!Lâm Ôn vẫn luôn nhìn, mắt thấy này đại gia bắt mẫn càng ngày càng nhiều, mà bọn họ mâu thuẫn cũng bắt đầu có cọ xát khi hắn mới dán ra thông cáo nói: “Bản địa học sinh có thể đem thư mang về nhà sao chép, bắt quá nhiều nhất chỉ có thể mang đi ba ngày, ba ngày sau bắt luận sao xong cùng không đều phải còn trả về, nếu không sao xong có thể lại mượn, đồng dạng là nhiều nhất chỉ có thể mượn ba ngày, một lần chỉ có thể mượn đi một quyển.”Nhà nghèo các học sinh nghe được đại hỉ, sôi nổi phùng thư tiến lên đăng ký, Tàng Thư Lâu tuy hảo, nhưng nếu là có thể mang về sao, ít nhất liền không cần đổi với cửa sổ thổi gió lạnh.Lâm Ôn lại chỉ mặt sau vài đoạn nói: “Bọn công tử tốt nhất trước thấy rõ ràng điều lệ, mang đi ra ngoài thư cũng là có yêu cầu, lâu nội tàng thư cần thiết ở hai sách trả lên mới được.”Xếp hàng người trung liền có người thất vọng phùng thư thư trả lời giá thương đổi một khác bốn.Đây cũng là vì dự phòng có người thật sự không cố kỵ thanh danh đem thư mang đi, hoặc là không cần thận đem thư đánh rơi sau Tàng Thư Lâu liền hoàn toàn mất đi này một quyền sách.Liền có nơi khác học sinh không phục nói: “Vì sao bản

địa học sinh có thể cho mượn đi sao, ta chờ không được?" Lâm Ôn liền nói: "Bản địa học sinh hộ tịch tại đây, gia trụ nơi nào ta chờ toàn trong lòng hiểu rõ, chẳng sợ thư không còn trả về ta chờ cũng có thể tìm được trong nhà đi, nhưng nơi khác học sinh như thế nào bảo đảm?" "Duyệt Thư Lâu cũng không phải không tin chư công nhân phẩm, mà là vì bảo đảm lâu nội thư tịch an toàn, không thể không ôn thỏa suy xét." Hán nói: "Đương nhiên, đai về sau quận chúa nghĩ ra hảo biện pháp, tự nhiên cũng sẽ cho phép chư công đem thư tịch cho mượn đi, chúng ta đều là hy vọng Duyệt Thư Lâu càng ngày càng tốt." Mọi người nghe vậy lúc này mới cảm giác hảo chút.

Chương 285: Hố người

Lâm Ôn vốn dĩ liền lớn lên không kém, tính cách nội liêm, hơn nữa nhiều năm qua đối mặt hùng hài tử bồi dưỡng ra tới ồn trọng, mặc dù là chân thợ, cũng làm người cảm thấy ôn tồn lễ độ, không thấy một tia chật vật cùng phẫn uất, loại này bình thản thái độ thực làm người tin phục. Ít nhất giờ khắc này lâu nội người liền sẽ không nghĩ nhiều, chỉ cho rằng Lâm Ôn quả thật là vì đại gia suy nghĩ mới nghĩ ra biện pháp này tới. Bản địa học sinh, muốn chép sách đều mượn thư trả về sao, trong lâu một chút đi không ít người, không khí cũng hòa hoãn xuống dưới. Thừa dịp nghỉ tắm gội chạy tới đọc sách Lư Thụy chớp mắt, túm Lư Lý cùng Chu Thông liền tiến lên, khẽ meo meo hỏi Lâm Ôn, “Lâm chưởng quầy, người xem chúng ta cũng là bản địa học sinh, chúng ta có thể hay không đem thư mượn trả về xem?” Lâm Ôn giương mắt nhìn về phía bọn họ, sau đó ôn hòa cười, “Không được.” Lư Thụy vốn dĩ đang theo cùng nhau giờ lên gương mặt tươi cười, nghe thế hai tự tức khắc trên mặt một khốc, ý đồ thuyết phục hắn nói: “Ngài xem chúng ta mấy nhà đều là hiếu tận gốc rễ, ta nếu là dám đem thư đánh mất, ngài còn không thể thương nhà ta tìm ta sao? Khác không nói, chúng ta tiên sinh đã có thể ở các ngươi trong lâu đài.” Lâm Ôn lắc đầu, ánh mắt ôn hòa nhìn chăm chú vào bọn họ nói: “Hiện tại Duyệt Thư Lâu còn không có như vậy quy củ, quận chúa lần nữa cường điệu đối xử bình đẳng, đừng nói người là thế giao hài tử, chính là chúng ta tộc trưởng tới, muốn đem thư cho mượn đi xem cũng không được.” Lâm Ôn lại cười nói: “Ngươi nếu không tưởng lưu tại trong lâu đọc sách, kia cũng mượn một quyển trả về sao?” Lư Thụy một nghẹn, hắn nói nào có thể chép sách? Hắn tự là không tồi, cũng tinh tế, nhưng muốn viết xong một quyển sách đều bảo trì loại này tinh tế rất khó, đừng tưởng rằng hắn chưa thử qua, hắn cũng thử qua chính mình tránh chút tiêu vặt tiền. Nhưng mà thao tác quá khó, nỗ lực hai lần liền từ bỏ, dù sao hắn lại không thiếu cái kia tiền. Mà Duyệt Thư Lâu vì tránh cho người thời gian dài chiếm dụng một quyển sách, chính là làm quy định, tiếp chép sách nhiệm vụ, mỗi ba ngày liền phải giao đủ nhiều ít tự. Cái này số lượng từ quy định vẫn là rất thấp, chép sách sao quán người mỗi ngày sao thương một canh giờ là có thể hoàn thành nhiệm vụ. Đôi thành Lư Thụy bọn họ liền

không nhất định.Hơn nữa bọn họ còn muốn đi học, mỗi tuần mới nghỉ tǎm gội một ngày, ngày thường tác nghiệp cũng không ít, làm sao có thời giờ chép sách a.Ba người tiếc hận thở dài một hơi, chỉ có thể phùng thư tiệp tục tìm các góc ngói xóm, chịu đựng mặt trái thổi tới gió lạnh cùng ngói xóm chân toan bối thư.Chu Thông nhin không được lầm bẩm nói: “Duyệt Thư Lâu ấn thư tốc độ cũng quá chậm, chúng ta tưởng mua quyển sách đều không được.”Lư Thụy cùng Lư Lý trên tay không quá dư dả, nhưng Chu Thông lại là có tiền, đáng tiếc hắn coi trọng vài quyển sách đều là đơn sách hoặc song sách, thư toàn đặt ở Duyệt Thư Lâu cho người ta xem duyệt, bên cạnh Hàn Mặc Trai căn bản không đến bán.Hắn chưa thấy qua thư, Hàn Mặc Trai cũng không có bán thư, mặt khác thư phô càng sē không có, cho nên hắn chỉ có thể thành thành thật thật mà ngói xóm nơi này nhìn.Ba người tẽ ở bên nhau sưởi ấm, chân thành cảm thán nói: “Nếu là có mà ấm thì tốt rồi.”Một bên cũng súc cỗ thư sinh nhỏ giọng nói tiệp, “Không có mà ấm, đem cửa sổ nhốt lại cũng hảo a.”Chu Thông liền ngang đầu nhìn đối phương liếc mắt một cái, thấp giọng nói: “Lâu nôi đều là mộc ché kệ sách cập trang giấy, không thể thấy minh hỏa, không đem cửa sổ mở ra chẳng phải tối tăm một mảnh?”Miễn bàn cái gì cửa sổ giấy, thứ đồ kia hò đi lên phòng trong liền cũng tối tăm xuống dưới.Thư sinh cũng biết điểm này, cho nên cũng chỉ là nhỏ giọng nói một tiếng, sau đó liền thở dài cúi đầu đọc sách.Hiện tại đều như vậy lạnh, lại đi xuống nhưng như thế nào được.Lâm Thanh Uyển cũng suy nghĩ vấn đề này, nhưng thế giới này phát triển hữu hạn, rất nhiều đồ vật cũng chưa làm ra tới, nàng đó là có tâm cũng vô lực.Nàng cũng không tưởng lấy ra không thuộc về thời đại này đồ vật, lịch sử phát triển đều có nó tiến trình, khoa học kỹ thuật sức sản xuất hắn là cùng nông nghiệp sức sản xuất cộng đồng tiến bộ, như vậy mới có thể cải thiện quan hệ sản xuất, bằng không ba người có giống nhau quá mạo trước đều sẽ tạo thành đại mâu thuẫn.Mà mâu thuẫn bén nhọn lên xã hội liền sẽ rung chuyển bất an.Hiện tại thiên hạ thế cục đã đủ rối loạn, nàng không nghĩ cấp tương lai mai phục càng loạn phục bút.Thế giới này lịch sử cùng nàng thế giới bất đồng, y theo nàng thời gian quỹ đạo, lúc này Bắc Tống sớm đã thành lập, mặc dù biên quan vẫn như cũ không xong, nhưng ít ra Trung Nguyên là thống nhất, bá tánh cũng sẽ không hàng năm đều gặp chiến loạn chi khổ.Nhưng thế giới này vẫn như cũ ở chia năm xẻ bảy bên trong, nàng ở thời đại này cũng liền làm ra một trương giấy làm bằng tre trúc cùng một cái in chữ rời mà thôi.Giấy làm bằng tre trúc ảnh hưởng sẽ không rất lớn, mà vốn dĩ ảnh hưởng thật lớn in chữ rời hiện giờ còn chỉ ở Lâm thị thư cục trung ứng dụng, nàng không xác định phương pháp này khi nào sẽ bị người ứng dụng, nhưng ở nàng trong thế giới, cái này phát minh là ở Tống khi, nhưng chân chính đại lượng ứng dụng là ở minh trung hậu kỳ.Nàng lão sư đã từng than thở sống qua tự in ấn lạnh nhạt làm Trung

Quốc tri thức truyền bá thong thả, làm nó vốn dĩ ứng khởi tác dụng chậm 400 năm.Mà nàng hiện tại bất quá là tận lực sử cái này tiếc nuối không hề phát sinh.Nàng tuy rằng không có đã làm máy hơi nước, lại là biết nguyên lý, làm các thợ thủ công nghiên cứu cái hơn mười hai mươi năm tổng có thể làm ra tới, nhưng mà nàng không nghĩ như vậy, kia không phải thuộc về thời đại này đồ vật, tùy tiện xuất hiện chỉ biết quấy rầy thế giới này trật tự.Quan hệ sản xuất một khi tan vỡ, đến lúc đó thế tất lại là đại loạn, đại gia nguyện vọng là hoà bình, nàng không nghĩ chế tạo hỗn loạn, cho nên, Lâm Thanh Uyển nướng bếp lò tướng, Duyệt Thư Lâu người liền tiếp tục thổi gió lạnh đi.Đèn không có, pha lê cũng không có!Bất quá theo thời tiết càng ngày càng lạnh, Lâm Thanh Uyển bắt đầu làm người ở ngao nhiệt canh đặt ở Duyệt Thư Lâu cửa, không chỉ có trong lâu người có thể uống, qua đường người cũng có thể uống.Ngay từ đầu còn chỉ là trong lâu đọc sách người sẽ đánh canh uống, sau lại Lâm Ôn tự mình cấp một bên vây xem tiêu khát cái đánh một chén, đại gia liền biết cái nồi này canh không phải chỉ cấp trong lâu người đọc sách, vì thế mỗi ngày tới ăn canh người càng ngày càng nhiều.Vận khí tốt còn có thể uống đến trứng hoa đậu.Không sai, canh thả trứng.Vườn trái cây dưỡng gà, hồ nước thượng dưỡng vịt sinh trứng không ít, đặc biệt là trong khoảng thời gian này, tiêu kê tiêu vịt nhom đều lớn lên, cũng bắt đầu đẻ trứng, thu hoạch quá lớn, nhất thời bán không xong, cho nên Lâm Thanh Uyển mới như vậy hào phóng cho đại gia nấu canh.Khát cái nhom cùng Duyệt Thư Lâu tiêu nhị hỗn chín, liền ngẫu nhiên dựa vào cạnh cửa cùng bọn họ nói chuyện, mấy cái tuổi tương đối tiêu nhân hài tử ngẫu nhiên sẽ hâm mộ nhìn trong lâu người, đại khát cái liền vỗ bọn họ đầu nói: “Đừng loạn xem, kia không phải các ngươi có thể xem đồ vật.”Quay thượng chính vùi đầu sao chép đồ vật Lâm Ôn nghe vậy ngẩn đầu, nhìn về phía cửa khát cái cười nói: “Lão nhân gia lời này không đúng, Duyệt Thư Lâu đối bất luận kẻ nào mở ra, bọn họ cũng là người, như thế nào không thể xem đâu?”Lão khát cái không nghĩ tới Lâm Ôn sẽ đáp lời, nhất thời có chút hoảng loạn, không biết làm gì thu hồi tay, sau đó giải thích nói: “Đọc sách là thánh hiền sự, chúng ta này đó ti tiện người nào dám chạm vào sách thánh hiền?”Lâm Ôn còn chưa nói chuyện, một đạo ôn hòa thanh âm liền nói: “Lão nhân gia lời này liền sai rồi, đắt rẻ sang hèn không nên lấy thân phận tới phân, mà hắn là lấy nhân phẩm, đứa nhỏ này đôi mắt thanh triệt, ngài lão nhân gia cũng không lớn hơn, đâu ra ti tiện?”Lâm Ôn nghe được thanh âm vội vàng buông bút khập khiễng nghênh ra cửa, “Cửu muội tới.”Lão khát cái cũng nhận ra Lâm Thanh Uyển, vội vàng phải quỳ xuống.Lâm Thanh Uyển liền một phen đỡ lấy hắn cười nói, “Lão nhân gia chờ có chiết sát ta.”Lão khát cái nhìn hắn bạo liệt thả đèn tuyên tay, nhất thời xấu hổ rụt trở về.Lâm Thanh Uyển cũng thấy được, cũng không để ý sửa mà đỡ lấy hắn cánh tay, trực tiếp đem người phù chính mới cúi đầu nhìn

về phía mấy cái tiêu hài tử.“Các ngươi tuổi như vậy tiêu, như thế nào không đi Dục Thiện Đường?”Lão khát cái vội vàng nói: “Này mấy cái hài tử đều là Dục Thiện Đường, bất quá mùa đông không có việc gì làm, cho nên ra tới đi một chút.”Lâm Thanh Uyển nhìn bọn họ trên người lam lũ xiêm y, hơi hơi nhíu mày, Thanh Uyển âm thầm ghi tạc trong lòng, ngồi xổm xuống thân cùng mấy cái hài tử đối diện, cười hỏi, “Các ngươi tưởng đi vào đọc sách?”Tuổi khá lớn một cái tiêu nam hài liền nhỏ giọng nói: “Chúng ta không biết chữ.”“Không quan hệ, không biết chữ có thể học sao,” Lâm Thanh Uyển cười nói: “Muốn vào đi không khó, chỉ cần bắt tay chân rửa sạch sẽ, đi vào không cần ồn ào là được.”Tiểu nam hài ngẩn ra, hỏi: “Ăn mặc lạn quần áo cũng đúng sao?”“Bàn phú không ở Duyệt Thư Lâu quy định trong phạm vi, chúng ta chỉ để ý sạch sẽ.”Lời này rất có thâm ý, trong lâu vây xem người toàn như suy tư gì, nhưng tiêu nam hài chỉ nghe mặt chữ ý tú, trên mặt hắn hiện lên hưng phấn, nhìn mấy cái tiêu đồng bọn liếc mắt một cái, sau đó cắn môi nói: “Chúng ta không biết chữ, không ai sẽ dạy chúng ta.”Lâm Thanh Uyển liền cười hỏi, “Ngươi chưa thử qua như thế nào biết không ai nguyện ý giáo các ngươi?”Nàng chỉ Lâm Ôn đối bọn họ nói: “Vị này Lâm chưởng quầy trước kia chính là tiên sinh, các ngươi nếu là muốn học liền đi cầu hắn đi, chỉ cần đả động hắn, ta tưởng hắn có lẽ nguyện ý giáo các ngươi.”Mấy cái hài tử ánh mắt sáng lên, ánh mắt sáng ngời nhìn về phía Lâm Ôn.Lâm Ôn trừu trừu khoe miệng, chịu thương chịu khó đứng ở một bên không nói.Là Lâm Thanh Uyển nói hiện tại Duyệt Thư Lâu người nhiều vì người đọc sách, đối Duyệt Thư Lâu lâu dài phát triển không tốt, cũng không hợp nàng ước nguyện ban đầu, cho nên làm hắn nghĩ cách nhiều kéo chút những người khác tiến trong lâu đọc sách.Nhiều gia tăng một cái nông phu so nhiều gia tăng hai cái thư sinh ý nghĩa đều đại, cho nên vừa rồi mới nghĩ thuyết phục này mấy cái khát cái tiến lâu.Hắn chính là muốn cho đại gia biết, xem, liền khát cái đều có thể tiến Duyệt Thư Lâu, còn có ai không thể tiến vào?Nhưng hắn không nghĩ tới Lâm Thanh Uyển sẽ trực tiếp cho hắn như vậy một cái việc, chẳng lẽ hắn không chỉ có phải làm Duyệt Thư Lâu chưởng quầy, còn muốn kiêm chức dạy học tiên sinh sao?Không biết hắn vội, hắn mệt sao?Nhưng mà lúc này đối với này mấy cái đôi mắt láp lánh tỏa sáng tiêu hài tử, hắn trong lòng liền không khỏi mềm nhũn, cự tuyệt nói liền như thế nào cũng không mở miệng được.Lâm Ôn chung quy thở dài một tiếng, đối mấy cái hài tử nói: “Trở về đánh chút nước ấm đem tay chân rửa sạch sẽ, ngày mai lại đây ta tìm hai quyển sách cho các ngươi xem.”Bọn nhỏ thấp thấp hoan hô một tiếng, học những cái đó thư sinh bộ dáng cấp Lâm Ôn cùng Lâm Thanh Uyển bao quanh hành lễ, lúc này mới nhảy nhảy rời đi.Lão khát cái há to miệng, nửa ngày mới thì thào nói: “Thời đại bất đồng, thời đại bất đồng a...”Lâm Thanh Uyển nghe được hắn lầm bẩm lời nói nhỏ nhẹ, nhẹ giọng nói: “Tổng hội càng ngày

càng tốt." Lão khát cái ngẩng đầu lên, trong mắt hàm chứa nước mắt nói:
"Đó là bởi vì có quận chúa người như vậy, bọn nhỏ vận khí tốt, so với
chúng ta muôn hảo đến nhiều."

Chương 286: Biện luận thượng

Lão khất cái trong lòng kích động, cũng không biết vì sao trong ngực đột nhiên dâng lên một cỗ hào hùng, hắn một phen đẩy ra Lâm Thanh Uyển tay, lui về phía sau hai bước liền quỳ gối trên mặt đất.Lâm Thanh Uyển vội vàng tiến lên hai bước đem người nâng dậy nói, “Ngài lão nhân gia đây là đang làm cái gì?”Lão khất cái cúi đầu, dùng tay áo lau lau đôi mắt, khóc lóc cười nói: “Ta đây là thế bọn nhỏ cảm ơn quận chúa, điện hạ hứa bọn họ tiến Duyệt Thư Lâu, ta không biết bọn họ có thể học được nhiều ít, nhưng bọn hắn tương lai khẳng định là cùng ta không giống nhau.”Lâm Thanh Uyển nhấp nháy miệng, gắt gao cầm lão nhân tay không phóng.Lúc này trong lâu người liền cũng đi ra, Lư Thụy ba người nhìn toàn trường, trong lòng đã là kính nể, lại là phúc tạp nhìn Lâm Thanh Uyển.Đi ở phía trước Vương Ký đã dẫn đầu đối Lâm Thanh Uyển vái chào rót cuộc, “Lão nhân gia nói đúng, không chỉ có hắn muốn tạ ngài, ta chờ cũng muốn tạ ngài.”Mặt sau thư sinh sôi nổi đi theo áp lễ, trong lâu đang ở chuyên tâm múa bút thành văn thư sinh phát hiện không khí không đúng, ngẩng đầu xoay qua thân tới liền thấy đại gia chính đồng thời đổi diện khẩu hành lễ, bọn họ không khỏi tò mò buông bút đi tới, lại nhìn đến lâu hai có rất nhiều người đi xuống tới, xếp hàng những người đó sau lạy dài rót cuộc.Bọn họ không khỏi ngẩn ra, vẫn là bọn họ phía trước người giải thích một câu, “Là Lâm quận chúa tới.”Không chờ bọn họ phản ứng, liền nghe cửa một đạo âm thanh trong trẻo nói: “Quận chúa đại nghĩa, này một tiếng tạ đương đến.”Lâm Thanh Uyển nhìn trước mắt thanh niên, cảm thấy có chút quen mắt, rồi lại nghĩ không ra hắn giống ai, liền cười nói: “Kia cũng nên trước tạ bệ hạ, này tòa lâu chính là bệ hạ ban cho.”Vương Ký thâm chấp nhận gật đầu, không phải ai đều có thể cho phép như vậy một tòa lâu thoát ly chính mình khống chế, hướng chi kinh thành cùng Tô Châu cách xa nhau xa như vậy.Vương Ký đi đầu xoay người, hướng về phía kinh thành phuong hướng thật sâu mà hành lễ.Lâm Thanh Uyển thấy không ít người đều ra tới, liền đỡ lão khất cái xoay người nói: “Lão nhân gia không bằng tới trước ta chỗ đó đi nghỉ tạm nghỉ tạm, ta có một số việc đang muôn thỉnh giáo ngài.”Đang định rời đi lão khất cái hơi một do dự liền đã bị Kinh Trập đỡ qua đi, hắn nghĩ nghĩ

liền thuận theo đi theo đi.Lâm Thanh Uyển nhìn theo hắn rời đi, lúc này mới xoay người cùng mọi người nói: “Các ngươi đi đọc sách đi, ta liền không quấy rầy các ngươi.”Đại gia lại không muốn tán, có người hỏi: “Lâm quận chúa, tại hạ có cái nghi vấn vẫn luôn muốn hỏi ngài, lại bất hạnh không cơ hội, hôm nay chẳng biết có được không chiếm dụng ngài một ít thời gian?”Những người khác cũng mắt tròng mong nhìn Lâm Thanh Uyển, cũng không nguyện như vậy rời đi.Lâm Thanh Uyển thấy cười, hỏi: “Các ngươi chỉ sợ không ngừng một vấn đề đi?”Nàng nghĩ nghĩ, sau đó liền xoay người chỉ đối diện trà lâu nói: “Duyệt Thư Lâu khó mà nói lời nói, chúng ta đi nơi đó nói đi.”Mọi người nghe nói, sôi nổi đem trong tay thư còn trở về, đi theo đi trà lâu, mà còn ở chép sách người do dự một chút liền đem đồ vật vừa thu lại, cũng chạy qua đi.Thư tùy thời đều có thể sao, nhưng quận chúa không phải tùy thời đều có thể thấy.Đối diện trà lâu cũng là Lâm Thanh Uyển, lúc này lâu nội chính quạnh quẽ, Lâm Thanh Uyển phần phật mang tiền vào một đám người nháy mắt liền đem lâu đứng đầy.Lâm Thanh Uyển đứng ở lầu hai, đỡ lan can lao xuống cười nói: “Buôn bán nhỏ, hôm nay ta liền không thỉnh các ngươi.”“Quận chúa khách khí, ngài vì ta chờ nhưng hoa không ít tiền, này tiền trà chúng ta vẫn là đào đến ra tới.”Mọi người sôi nỗi hắn là, cũng không câu nệ ai là ai, tùy tiện liều mạng bàn ngồi xuống.Lâm Thanh Uyển nghĩ nghĩ, dứt khoát làm người đem ghế dựa dọn đến cửa thang lâu, đối diện mọi người mà ngồi, “Hảo, đảo miễn cho ta cũng đứng, có cái gì vấn đề các ngươi liền hỏi đi.”“Quận chúa đảo cũng sẽ hưởng lạc.”“Trên đời này có thể hưởng lạc khi vì sao phải đi chịu khổ đâu?”“Kia quận chúa vì sao phải thiết này Duyệt Thư Lâu đâu,” người nọ lập tức liền bén nhọn hỏi: “Với ngài tới nói khai này Duyệt Thư Lâu còn không phải là chịu khổ sao?”“Thân thể thương bị liên lụy, nhưng lòng ta là nhạc, này tự nhiên đó là hưởng lạc. Trợ giúp người khác luôn là vui sướng, huống chi này vẫn là lợi cho khắp thiên hạ bá tánh sự.”“Đây là ta hỏi quận chúa vấn đề,” vừa rồi ở cửa ra tiếng thư sinh đứng lên hỏi, “Quận chúa là tướng Tô Châu biến thành cái thứ hai Giang Lăng phủ?”Lâm Thanh Uyển như róng mày nhìn về phía hắn, “Công tử gì ra lời này đâu?”“Mọi người đều biết Cơ tiên sinh rời đi Giang Lăng phủ, nhân Cơ tiên sinh tụ tập lên văn nhân cũng đều dần dần tan, lúc này quận chúa khai cái này Duyệt Thư Lâu còn không phải là vì làm Tô Châu biến thành cái thứ hai Giang Lăng phủ, làm Đại Lương thu tần thiên hạ anh tài sao?”Theo sát ở Lâm Thanh Uyển bên người Lâm Ôn gục đầu xuống, gần như không thể nghe thấy nhỏ giọng nói: “Hắn là Nam Hán di dân.”Này liền khó trách.Lâm Thanh Uyển cười to ra tiếng, hào phóng gật đầu nói: “Ngươi nói như vậy cũng không sai.”Mọi người ô lên, nói cách khác này Duyệt Thư Lâu là có mục đích thành lập?Vương Ký lại đứng dậy nói: “Chính là quận chúa, theo ta được biết, ngài là ở Cơ tiên sinh vào cung tiền đề thành lập Duyệt Thư Lâu.”“Không tồi,” Lâm Thanh

Uyễn nghĩ sau nói: “Ta cấp Hồng Châu quyên một đám lương thảo, bệ hạ hỏi ta muôn cái gì ban thưởng, ta nghĩ liền đưa ra muôn một tòa lâu. Ta Lâm thị nai vừa làm ruộng vừa đi học nhà, không nói ta ông có tổ phụ chờ, chính là ta phụ thân cùng trưởng huynh đều thực ái thư, hiện giờ Duyệt Thư Lâu trung thư nhiều xuất từ ta Lâm gia tàng thư.”Lâm Thanh Uyễn không e dè nói: “Các người cũng biết, ta Lâm thị ít người, này đó thư chồng chất ở trong nhà không người xem liền sẽ lạc hôi, ta thường tưởng, một quyển sách sở dĩ quý trọng, không ở với nó là một quyển sách, mà là ở chỗ nó chịu tải tri thức.”“Nếu là không người học tập, kia nó cũng chỉ là một quyển sách, nếu có người đi học, đi nghiên cứu, nó mới là có giá trị, mà này đó thư đặt ở ta Lâm thị Tàng Thư Lâu, có rất nhiều đều chỉ là thư.”Lập tức liền có người kích động đứng dậy hỏi, “Quận chúa sẽ không sợ chúng ta học tài nghệ sau đuổi kịp và vượt qua Lâm thị con cháu?”Hỏi chuyện chính là vị chòm râu xám trắng lão nhân, hán sắc mặt ứng đón giải thích nói: “Tại hạ là danh đại phu, tài nghệ trước nay chỉ truyền đồ đệ cùng nhi tử, mà y thư càng là chỉ truyền cho con vợ cả, nhà ta có mấy quyển y thư liền coi như là gia truyền hạnh lâm nhà, nhưng đến Duyệt Thư Lâu tới vừa thấy mới biết chính mình thành éch ngồi đáy giếng. Quận chúa đem mấy thứ này bày ra tới, ta chờ sợ người khác học y thuật đi đoạt lấy ta chờ bát com, đồng dạng, quận chúa sẽ không sợ người ngoài nhìn này rất nhiều thư cũng đoạt Lâm thị bát com sao?”Lời này hỏi thật sự tháo, nhưng lý chính là như vậy một cái lý, nhiều ít Thanh Uyễn lại thản nhiên ngồi ở mặt trên lại cười nói: “Ta tự nhiên là không sợ, trên thế giới này thứ gì đều có khả năng bị người đoạt đi, bao gồm sinh mệnh, cũng biết thức là vĩnh viễn đều đoạt không đi.”Lâm Thanh Uyễn đứng dậy, tại chỗ đi rồi hai bước sau nói: “Không biết ở đây người trung có mấy người đọc quá 『Lão Tử』?”Lập tức liền có người nhác tay, Lâm Thanh Uyễn đưa mắt vừa thấy, lại có hai phần ba tả hữu người, vừa thấy bọn họ trang điểm liền biết phần lớn là thư sinh.Cũng là, lúc này lâu nội đứng không chỉ có riêng là thư sinh, còn có đại phu, thợ thủ công, nông dân, thậm chí còn có hai cái chưa kịp cởi quân trang tiểu binh.Lúc này, Nho gia vẫn chưa một nhà độc đại, Đạo gia ở dân gian vẫn là rất có địa vị.Càng đứng nói Phật thay thế nói, ít nhất lấy Lâm Thanh Uyễn biết đến tính toán, mặc kệ là Chu thứ sử đám người, vẫn là hậu trạch phụ nhân nhiều là tin nói.Lâm Thanh Uyễn cũng không bán cái nút, nói thảng: “Thiên địa chi thủy đệ nhất thiên ai sẽ bối?”Lư Lý nhảy ra nói: “Đạo khả đạo phi thường đạo, danh khả danh phi thường danh... Cùng gọi chi huyền, huyền diệu khó giải thích, chúng diệu chi môn.”Lâm Thanh Uyễn hơi hơi gật đầu, đối vị kia lão nhân gia nói, “Đây là ta đáp án, cũng là cho thiên hạ sở hữu không muốn đem tài nghệ ngoại truyện người lời khuyên.”Có người như suy tư gì, nhưng mà càng nhiều người là mờ mịt, hiển nhiên không minh bạch.Lâm Thanh Uyễn cũng không tưởng cùng người giảng huyền,

nàng mục đích chính là vì làm cho dù là khát cái đều có thể nghe hiểu được nàng lời nói, minh bạch nàng ý tú, cho nên nàng tinh tế mà giải thích nói: “Trên đời này có thể sử dụng ngôn ngữ thuyết minh ra tới nói đều không phải vĩnh hằng, chung cực, vẫn tự cũng thế. Các ngươi ai nghe qua Luân Biển chước luân chuyện xưa?” Lâm Thanh Uyển cũng không đợi bọn họ trả lời, tiếp tục nói: “Luân Biển là Tề Quốc một cái thợ thủ công, có một lần hắn tiền cung đi làm việc nho, Tề Hoàn Công ở đường thượng đọc sách, hắn liền ở đường hạ tước đầu gỗ, hắn thấy Tề Hoàn Công đọc đến mùi ngon, liền cẩn thận đi đến đường thượng hỏi: ‘Xin hỏi Đại vương, ngài đọc chính là cái gì thư a?’ ” Luân Biển chước luân xuất từ 《thôn trang? Thiên Đạo》, càng ít người nghe qua câu chuyện này, càng đừng nói thư trung chuyện xưa luôn có chút tối nghĩa, không bằng Lâm Thanh Uyển lúc này nói được sinh động, cho nên trà lâu nội một mảnh yên tĩnh, đại gia tất cả đều không nói lời nào, tập trung tinh thần ngẩng đầu nhìn trên lầu Lâm Thanh Uyển. Trà lâu ngoại cũng dần dần tụ lại đây không ít người, đại gia tất cả đều vânh tai tới nghe. “Tề Hoàn Công trả lời nói: ‘Đây là thánh nhân thư a, bên trong viết đều là thánh nhân lời nói.’ Luân Biển liền lại hỏi hắn, ‘như vậy thánh nhân đến bây giờ còn sống sao?’ ” Lâm Thanh Uyển: “Tề Hoàn Công than thở nói, ‘đáng tiếc a, thánh nhân nhóm đã sớm không còn nữa.’ Luân Biển nghe xong suy nghĩ một chút nói, ‘nếu như vậy, bệ hạ hiện tại đọc thư bất quá là thánh nhân lưu lại bã thôi.’ ” “Tề Hoàn Công nghe xong giận dữ, cảm thấy Luân Biển vú nhục thánh nhân, liền muôn giết hắn, Luân Biển thực giật mình, nói cho Tề Hoàn Công nói, ‘này bất quá là từ ta làm sự trung tự thể nghiệm ra tới. Ngài xem tước đầu gỗ làm bánh xe như vậy việc, nếu động tác chậm, tuy rằng tinh kinh nho, nhưng làm được bánh xe không vững chắc; Nếu động tác mau, cứ việc vất vả, nhưng làm được bánh xe lại không phù hợp quy cách. Chỉ có ở không mau lại không chậm dưới tình huống mới có thể thuận buồm xuôi gió, làm ra tốt nhất bánh xe tới.’ ” Lâm Thanh Uyển ánh mắt thâm trầm nhìn phía dưới nghiêm túc nghe giảng người, ngữ tốc càng thả chậm chút, “Luân Biển nói ‘phương diện này là rất có chú ý, nhưng mà nó chỉ có thể hiểu ngầm, không thể ngôn truyền, ta không thể đem trong đó thể nghiệm minh bạch mà nói cho ta nhi tử, ta nhi tử cũng không thể từ ta nơi này được đến làm bánh xe kinh nghiệm, cho nên ta đều 70 tuổi, còn phải chính mình một người ra tới làm bánh xe, ta là không có cách nào đem chính mình này phân tay nghề truyền cho người khác, chờ đến ta đã chết, tay nghề của ta sẽ đi theo ta cùng tiến vào mồ.’ ” Lâm Thanh Uyển hít sâu một hơi nói: “Mà giống thánh nhân thư kỳ thật cũng là giống nhau, những cái đó thánh nhân thật vĩ đại, nhưng là đối với chính bọn họ sở lĩnh ngộ ra tới tinh diệu đạo lý, cũng không thể đúng sự thật viết ở chải vuốt, đến nỗi những cái đó không thể truyền đạt tinh túy đã cùng bọn hắn cùng chết đi, cho nên bọn họ ở trong sách lưu lại đều là bã

a.”Đọc quá câu chuyện này người lúc này càng khắc sâu hiểu biết một lần, mà không đọc quá câu chuyện này người lúc này đang nhận được rất lớn đánh sâu vào, lập tức liền có người không phục hỏi: “Chẳng lẽ chúng ta hiện tại đọc đều là thánh nhân lưu lại bã? Nếu đọc sách vô dụng, chúng ta vì sao còn muốn đọc sách, quận chúa vì sao còn muốn khai này Duyệt Thư Lâu?”Lâm Thanh Uyển liền cười nói: “Ngươi đúra nhỏ này cũng quá nóng vội, bất luận là đọc sách, vẫn là nghe chuyện xưa, muộn chính là cho các ngươi tự hỏi, mà không phải cho các ngươi toàn bộ tiếp thu.”

Chương 287: Biện luận hạ

Lâu nỗi một tĩnh, vừa mới kích động lên tâm tình chật rã bình phục xuống dưới, Lâm Thanh Uyển lúc này mới nói: “Câu chuyện này bất quá nói cho đại gia, có thể giảng thuật ra tới đạo lý đều không phải nhất tinh thâm đạo lý. Bá Nhạc thiện tượng mã, mà này từ lại tài hoa thường thường, vì sao? Là hắn không muốn dạy hắn nhỉ từ sao? Vẫn là con hắn quá mức vụng về?”“Đều không phải, bất quá là bởi vì nhất tinh thâm đạo lý Bá Nhạc nói không nên lời, mà không khéo, con của hắn không có phương diện này thiên phú, cũng không thể căn cứ phụ thân giảng thuật kinh nghiệm tích lũy thành chính mình kinh nghiệm thôi.” Lâm Thanh Uyển nói: “Nghe xong câu chuyện này các ngươi sẽ tưởng, kia sách này tịch còn có ích lợi gì?”Lâm Thanh Uyển nhìn phía dưới người hỏi, “Các ngươi đều là người đọc sách, các ngươi nói cho ta, thư tịch có tác dụng gì?”Mọi người nghe lại, ngài đều nói này thánh nhân thư đều là bã, bọn họ như thế nào biết có ích lợi gì?Lâm Thanh Uyển liền khẽ lắc đầu nói: “Thư tịch tác dụng ở chỗ truyền thụ chúng ta tri thức, mà không phải trao tặng chúng ta năng lực, tri thức đối với năng lực thu hoạch là một cái cường đại trợ lực, này không phải là chúng ta thu hoạch tri thức đủ nhiều, năng lực liền đủ đại.”“Ta là muốn cho các ngươi biết, thư tịch chỗ hữu dụng, nhưng nó không thể thay thế hết thảy, các ngươi sợ tài nghệ ngoại truyện liền đem thư tịch che lại cát giấu,” Lâm Thanh Uyển cười, “Nào biết các ngươi lưu trữ thư là có thể học được tổ tiên tài nghệ đâu?”Mọi người cúi đầu suy tư.“Hôm nay ta muốn nói cho các ngươi đó là, thư không đại biểu năng lực, nhưng nó sẽ trở thành ngươi đúc năng lực quan trọng phụ trợ, chỉ có biết được ‘nhưng nói chi đạo’, mới có thể càng tốt đi lĩnh ngộ càng vì tinh thâm huyền diệu ‘không thể nói chi đạo’.” Lâm Thanh Uyển nói: “Cho nên ta đem ta sở có được thư đều bày ra tới, cũng không sợ hãi có người đoạt đi Lâm thị cơ hội, tương phản, ta hy vọng các ngươi có thể từ này đó thư trung học đến cũng đủ nhiều tri thức, dư thừa chính mình năng lực, đem thế giới này sáng tạo đến hảo, sáng tạo ra càng nhiều cơ hội, làm Lâm thị cũng được hưởng loại này thành công.”Vương Ký trong lòng chấn động, đứng dậy hành lễ nói: “Quận chúa cao thượng, là ta chờ hép hỏi.”Lâm Thanh Uyển lại khẽ lắc đầu nói:

“Ta bất quá là cùng các ngươi thánh nhân học, thà chỉ học được chút da lông thôi.” Nàng nói: “Hiện giờ học cái gọi là thánh nhân ngôn nhiều xuất từ với xuân thu, biết vì cái gì sao?” “Bởi vì khi đó thánh nhân tụ tập, vì học thuật huy hoàng nhất là lúc.” Lâm Thanh Uyển liền cười, “Đây là liền da lông cũng chưa học được.” Lên tiếng thư sinh liền mặt đỏ lên, xâu hổ cùi đầu. “Bất quá cùng ngươi giống nhau tưởng người phỏng chừng không ở số ít, mà sẽ không tưởng vấn đề này người càng nhiều, thế nhân tựa hồ tập mãi thành thói quen, cảm thấy xuân thu nên ra thánh nhân.” Lâm Thanh Uyển nói: “Lại không biết kia cũng bất quá là hoàn cảnh tạo thành cùng thánh nhân nhóm nỗ lực thôi.” “Khi đó thánh nhân nhóm hoà thuận vui vẻ với dạy học, chỉ cần có thể đem chính mình học thuyết mở rộng đi ra ngoài làm quân vương, làm bá tánh nhận đồng bọn họ liền rất cao hứng, cho nên hắn vui với giáo thụ bất luận cái gì tiến đến cầu học người, mà khi đó cũng không ai sẽ để ý cầu học người môn phái, Khổng Tử liền đã lạy lão tử vi sư, ở cái kia thời đại, chỉ cần ngươi có ngộ tính, có năng lực, ngươi đó là bá bách gia vi sư, học quán cổ kim cũng sẽ không có người ta nói ngươi khi sư diệt tổ, nhưng lại xem lập tức...” Lâm Thanh Uyển chỉ vào đối diện Duyệt Thu Lâu nói: “Hiện tại bất luận là Đạo gia, pháp gia, Nho gia, Mặc gia vẫn là thích gia, phàm ta có thể tìm được bách gia chi thư đều đặt ở bên trong, ta hy vọng tương lai bách gia đều có thể đủ hưng thịnh lên, làm thế giới này càng tốt.” “Quận chúa muốn cho bách gia hưng thịnh là bất mãn hiện tại Nho gia giữa đường?” Nam Hán di dân tiều thư sinh hùng hổ doạ người nhìn về phía Lâm Thanh Uyển. Lâm Thanh Uyển cúi đầu nhìn hắn một cái nói: “Nho gia, pháp gia, Đạo gia, bất luận là nhà ai giữa đường, ai có thể làm này thiên hạ nhất thống, làm này thiên hạ bá tánh an gia lập nghiệp ta liền thích ai.” Nàng chọn chọn môi hỏi, “Chính là ngươi xem này mấy nhà, ai có thể chỉ dựa vào một nhà chi lực liền đồng ý thiên hạ, quản lý hảo này rất tốt giang sơn?” Đây là không có khả năng, đánh giặc là binh gia, luật pháp thuộc pháp gia, mà hiện tại triều đình xử sự lại thiên Nho gia, ai cũng phiết không xong ai. Tiều thư sinh nắm chặt thành quyền, trên mặt có chút bi phẫn nói: “Vì nhất thống thiên hạ liền có thể diệt người khác quốc sao?” Cái này mọi người đều nhìn về phía hắn, ngày thường cùng hắn đi được gần mấy cái thư sinh vội vàng xả hắn một phen, thấp giọng nói: “Mau đừng nói nữa.” Tiều thư sinh một tay đem người ném ra, ánh mắt lầm lầm nhìn chằm chằm Lâm Thanh Uyển nói: “Quận chúa như thế thích nhúng tay triều chính, lại đuổi ở Nam Hán chiến sự chính hàm khi đưa trong tộc con cháu đi Nam chinh trong quân, nghĩ đến Nam Hán diệt quốc cũng có người bút tích đi?” “Ngươi quá xem trọng ta, ta còn không có cái kia bản lĩnh,” Lâm Thanh Uyển nhìn hắn hỏi: “Ngươi là Nam Hán di dân, nhưng hôm nay là lương dân, mà ngươi hiện tại là muốn cùng ta tham thảo Nam Hán diệt quốc sự sao?” “Như thế nào, Đại Lương không cho phép thư sinh đàm luận

quốc sự sao? Chẳng lẽ là các ngươi muốn bắt ta?" Lập tức liền có người hung hăng mà một phách cái bàn, "Làm càn, ngươi đương đây là Nam Hán sao, cũng đừng quên, lúc trước là Lữ Tĩnh động thủ trước, chúng ta Đại Lương là phòng thủ!" "Lữ Tĩnh là loạn thần tặc tử, làm sao có thể thay thế ta nhóm Nam Hán..." Lâm Thanh Uyển cầm lấy trên bàn bát trà thật mạnh buông một phỏng, "Phanh" một tiếng dọa mọi người nhảy dựng, sôi nổi nhìn về phía nàng. "Như thế nào, hôm nay là muôn lấy Nam Hán cùng Đại Lương ân oán vì tiền đê cãi cọ sao? Kia phỏng chừng các ngươi chính là tranh đến chết ở chỗ này cũng tranh không ra các thị phi trước sau tới." Mọi người nhấp nhấp miệng, hai nước vì nước láng giềng, này vài thập niên tới không thiêu phát sinh cọ xát, sao có thể nói được rõ ràng? "Ngươi là Nam Hán quý tộc?" Lâm Thanh Uyển hỏi tiểu thư sinh. Tiểu thư sinh hừ một tiếng, xoay đầu đi không nói lời nào. "Khó trách đâu, Nam Hán mất nước ngươi cũng có thể quá đến tốt như vậy," Lâm Thanh Uyển điểm hán trên người xiêm y nói: "Cảm y ngọc thực, cùng ta thấy đến Nam Hán bên kia lại đây lưu dân khác nhau rất lớn." "Bọn họ là vì tránh hoạ chiến tranh mới chạy trốn tới Giang Nam tới, tới khi rất ít có một nhà bình an, rất nhiều là thất lạc, khả năng cả đời này cũng không thấy, còn có một ít còn lại là chết ở trên đường, cho nên tới Giang Nam lưu dân có rất nhiều đều là người cô đơn. Đây là tới rồi Giang Nam, không tới càng nhiều, bọn họ phần lớn chết ở trên đường." "Đảo không phải toàn chết vào phản quân tay, còn có đói khát, mệt nhọc, bệnh tật chờ, tóm lại nguyên nhân có rất nhiều." Lâm Thanh Uyển hán, "Ngươi biết Nam Hán kinh này một chuyện đã chết nhiều ít bá tánh sao?" Tiểu thư sinh nhấp miệng không nói lời nào. Lâm Thanh Uyển liền cười lạnh nói: "Ngươi không biết, ta cũng không biết, phía chính phủ thượng số liệu là hai mươi vạn, so các ngươi Lữ Tĩnh phản quân cũng không ít nhiều ít." "Chiến tranh đều là chúng ta này đó cầm quyền, có tiền nhắc lên, nhưng mà trước hết tử vong, bị hao tổn nghiêm trọng nhất thường thường đều là tầng chót nhất bá tánh cùng binh lính." Lâm Thanh Uyển đau kịch liệt nói: "Mỗi năm các quốc gia gian đều có chiến sự, đều có người chết, ta vì sao muốn thiên hạ nhất thống? Bởi vì chỉ có thiên hạ thống nhất, thế giới này mới sẽ không mỗi năm đều phải đánh như vậy nhiều trượng, chết như vậy nhiều người." "Bá tánh không cần mỗi năm đều giao thêm vào binh thuế, càng không cần bị bắt lính ném đến trên chiến trường, nói cái gì Nam Hán quốc, Lương Quốc, Sở Quốc, ở hơn trăm năm trước bọn họ đều cùng thuộc về một quốc gia!" Lâm Thanh Uyển nhìn chằm chằm đôi mắt gần từng chữ một nói: "Ta cũng không e dè nói cho ngươi, Nam Hán, chỉ cần ta có cơ hội, ta liền nhất định sẽ diệt nó, làm nó nhập vào Đại Lương, như vậy về sau liền không hề có hán lương chỗ giao giới, cũng sẽ không lại có hán lương chi chiến. Mà Đại Lương sẽ đem nơi đó bá tánh thu nạp nhập hoài, coi bọn họ vì con dân, cho bọn hắn phái đi quan phụ

mẫu, viện trợ bọn họ lương thực, kỹ thuật, thậm chí là nhân tài, làm cho bọn họ trở thành Đại Lương bá tánh, có thể an cư lạc nghiệp.”“Không chỉ có Nam Hán, mặt khác quốc gia cũng là,” Lâm Thanh Uyển không e dè chính mình dã tâm, nâng cǎm nói: “Cho dù là Lâm thị, cũng không thể che ở nhất thống con đường này thượng.”“Kia nếu có năng lực nhất thống thiên hạ không phải Đại Lương, mà là Đại Sở hoặc mặt khác quốc gia đâu?”Lâm Thanh Uyển liền cao ngạo nói: “Vậy chờ bọn họ thống nhất thiên hạ đi, ta sẽ giống đói đói Đại Lương giống nhau trợ giúp nó.”Thư sinh nhóm trọn mặt há hốc mồm, “Này, này không phải phản quốc sao?”Lâm Thanh Uyển liền cúi đầu nói: “Đại Lương nếu diệt quốc, nào còn có cái gì quốc, ta trước nay đều chỉ vì này thiên hạ bá tánh, về sau là, hiện tại tự nhiên cũng là.”Mọi người không nói gì, nhưng trong ngực lại kích động một cỗ hào khí, thống nhất thiên hạ a...Bọn họ từ khi ra đời khởi quốc gia đó là này chia năm xẻ bảy bộ dáng, bọn họ chỉ từ sách sử thượng cùng lão nhân trong miệng biết trước kia này thiên hạ là nhất thống.Lâm Thanh Uyển nói xong chính mình nói, lúc này mới hỏi kia tiểu thư sinh, “Ta tương lai có thể buông, người hiện tại có thể buông sao? Quên mất Nam Hán, người hiện tại là Đại Lương con dân.”Mọi người sôi nổi nhìn về phía tiểu thư sinh.Tiểu thư sinh cắn chặt môi không nói lời nào.Một cái người hầu có sức từ ngoài cửa chen vào tới, vọt tới tiểu thư sinh bên người liền túm chặt hắn nói: “Thiếu niên ngài như thế nào còn ở chỗ này, lão gia phu nhân đều đang chờ ngài đâu, chúng ta muốn khởi hành.”Dứt lời lôi kéo người liền đi ra ngoài.Lâm Thanh Uyển hơi hơi nhướng mày, nhìn theo bọn họ rời đi.Tiểu thư sinh bị túm tới rồi cửa, sau đó đột nhiên quay đầu lại hướng Lâm Thanh Uyển quát: “Ta sẽ không thua cho người, ta cũng có thể vì thiên hạ bá tánh làm việc, người chờ xem.”Lâm Thanh Uyển tính tình thực tốt hướng hắn phát phát tay.Tiểu thư sinh tới rồi bên ngoài mới chậm rãi phục hồi tinh thần lại, cắn răng nói: “Ta hỏi chính là nàng có phải hay không chúng ta mắt nước đầy tay, nàng thế nhưng lừa gạt ta.”Người hầu lau một phen trên trán mồ hôi lạnh nói: “Thiếu gia, nàng nói không tồi, này hai nước gian ác oán căm bản nói không rõ, không quan tâm nàng có phải hay không, Nam Hán cũng chưa, thả nàng là Lương nhân, nàng giúp Lương Quốc vốn chính là theo lý thường hăn là, ngài hà tất thế nào cũng phải đi tìm này phản không được tự nhiên đâu?”“Diệt quốc chi thù như thế nào có thể liền như vậy tính...”“Ai da thiếu gia, lão gia cũng chưa biện pháp ngài có biện pháp nào?”Hơn nữa chiều hắn cái này tiểu nhân xem ra, Nam Hán sẽ diệt quốc cũng là Lữ tướng quân trách nhiệm, tội gì quái một cái quận chúa?Liền tính muôn trách một cái quận chúa, kia cũng nên là Chung Như Anh, là nàng mang theo binh công hiến Nam Hán đô thành a.Tiểu thư sinh nhấp miệng không nói lời nào, bị người hầu một phen túm đi rồi.Vừa rồi hắn nói bọn họ muốn khởi hành rồi đi nửa thật nửa giả, giả chính là bọn họ không phải hôm nay đi, thật là bọn

họ ngày mai liền phải đi kinh thành.Người hầu lời nói thâm thía nói: “Thiếu gia, lão gia lần này là đi kinh thành thụ quan, chờ gặp qua Lương Đế, tiếp quan ấn chúng ta liền phải đi trở về. Ngài liền vui vẻ một ít đi.”“Đều mất nước, liền tính phụ thân lại làm quan cũng là cho Đại Lương đương, có cái gì nhưng cao hứng?”

Chương 288: Cân nhắc

Vi Kiện còn không biết con của hắn cho hắn đào cái hố to, nhìn đến con của hắn trở về trên mặt liền lộ ra tươi cười, “Hôm nay như thế nào trở về đến sớm như vậy, không ở Duyệt Thư Lâu đọc sách?” Sắc mặt mới hòa hoãn một ít tiểu thư sinh sắc mặt lập tức lại trầm xuống, hờ nhẹ một tiếng nói: “Duyệt Thư Lâu thư có cái gì đẹp? Nếu không phải Lương nhân xâm lược Nam Hán, nhà của chúng ta thư cũng không thể so nhà nàng thiếp.” Vi Kiện mày nhăn lại, thái dương gân xanh hơi đột, nghẹn trong chốc lát khí hắn là nhịn xuống. Ngày mai bọn họ liền phải đi lên kinh thành, thật sự không nên lúc này sinh khí, hắn phất phất tay nói: “Đi gấp người nương đi, chúng ta ngày mai muốn đi, người đi xem còn có cái gì yêu cầu mang.” Vi Hiểu hừ hử hai tiếng đi. Đi theo hắn bên người người hầu lúc này mới tiến lên cùng lão gia hội báo, hắn vẫn luôn đi theo thiếp gia bên người, thiếp gia ở Duyệt Thư Lâu đọc sách khi hắn liền ở bên ngoài, thiếp gia vào trà lâu hắn cũng muốn theo vào đi, bất quá người khác hạ nhân cũng chưa mang đi vào, hắn liền cũng chờ ở cửa. Cho nên Lâm Thanh Uyển cùng thiếp gia lời nói hắn nghe được là rõ ràng, có thể đi theo tiểu thiếp gia bên người hắn tự nhiên không ngu ngốc, tuy rằng không có thể đem Lâm Thanh Uyển nói những lời này đó toàn bộ thuật lại xuống dưới, lại cũng mỗi một chút đều nhắc tới. Vi Kiện bản thân đó là bác học nhiều thức người, người hầu chỉ khai đầu hắn liền biết Lâm Thanh Uyển nói chính là cái gì chuyện xưa, đãi nghe được mặt sau, trong lòng đã là khiếp sợ lại là tức giận thất vọng. Khiếp sợ với Lâm Thanh Uyển lòng dạ cặp bằng phẳng, tức giận thất vọng còn lại là đối với nhi tử! Đãi nghe được nhi tử hắn là cho Lương Quốc làm quan, mà bọn họ đã mất nước, không có gì nhưng cao hứng khi, hắn rốt cuộc nhịn không được, xoay người liền đi nhanh hướng hậu viện đi. Tiến hậu viện, hắn cũng không hề变态 tâm đối áu tử yêu thương, trực tiếp đem người ném lên một chân đá vào hắn chân oa chỗ, giận dữ hỏi nói: “Ta hỏi ngươi, ngươi ở trà lâu đều cùng Lâm quận chúa nói gì đó?” Vi Hiểu đang có chút ngốc, đãi nghe thế câu chất vấn liên ngang cổ ngoan cố nói: “Như thế nào, chỉ cho phép các ngươi làm còn không được ta nói sao, ta Nam Hán chính là bị Đại Lương diệt quốc, người chính là mất nước người, lại chạy đến địch quốc tới

làm quan..."Vi Kiện trực tiếp một cái tát đánh vào trên mặt hắn, "Câm miệng!" "Lão gia!" Vi phu nhân chấn động, vội vàng tiến lên ngăn lại hắn nói: "Ngài làm gì vậy, có chuyện gì không thể hảo hảo cùng hài tử nói?" "Ta còn chưa đủ thanh băng hòa khí sao? Tự Nam Hán bị công phá đến bây giờ đều đã bao lâu, ta đều nói với hắn quá bao nhiêu lần, ngươi xem hắn nghe được trong lòng đi sao?" Vi Kiện tức giận đến ngực phồng phồng, "Ta biết ngươi vì cái gì như vậy, bởi vì ngươi cùng Ngũ hoàng tử hảo sao, nhưng ngươi đừng quên, hoàng thất là diệt ở Lữ Tĩnh trên tay!" Vi Hiểu hốc mắt đỏ lên, cả giận nói: "Nếu không phải Đại Lương nhúng tay, Lữ Tĩnh sẽ không chó cùng rút giậu." "Đánh răm!" Vi Kiện che lại ngực đói phu nhân nói: "Ta như thế nào liên sinh như vậy một cái ngu xuẩn?" Vi phu nhân trùu trùu khóc miếng, tả hữu nhìn nhìn, cuối cùng dứt khoát đứng ở một bên, chỉ cần không động thủ là được, mắng liền mắng chửi đi. Vi Kiện đích xác không hề động thủ, lại hiếm thấy chỉ vào nhí tử cái mũi mắng, "Ngươi cho rằng ngươi là trung thần? Ngươi cho rằng Nam Hán bá tánh sẽ niệm ngươi hảo?" "Sẽ không! Ta rõ ràng nói cho ngươi, hiện giờ Nam Hán một mảnh cùng tường, bọn họ là đánh trong lòng cao hứng chính mình trở thành Lương nhân, cũng liền ngươi, cũng liền ngươi như vậy không biết nhân gian khó khăn người tự cho là đúng cho rằng chính mình là vì Nam Hán hảo, vì Nam Hán bá tánh hảo." Trước kia hắn vì chiêu cõi con của hắn tâm tình vẫn luôn không muốn cưỡng hắn, có một số việc cũng sẽ không mở ra nói, nhưng hiện tại, Lâm Thanh Uyển một nữ tử còn không thể so hắn lớn tuổi vài tuổi đều có như vậy một phen kiến thức, hắn lại còn như thế ngây thơ vô tri, Vi Kiện nỡ nào chịu lại làm hắn phí thời gian đi xuống? Cho nên hắn một chút một chút chọc phá hắn ảo tưởng nói: "Không chỉ có Nam Hán cùng Đại Lương, Nam Hán cùng Đại Sở, mặt khác các quốc gia gian mỗi năm lớn nhỏ chiến sự đều không ngừng, ngươi tưởng phân cái thị phi đúng sai, đó chính là đem thiên đều nói toạc cũng số không xuống dưới. Mà Nam Hán diệt quốc việc này bất quá là chúng ta gieo gió gặt bão, là chúng ta cho Đại Lương cơ hội, là chúng ta cho Đại Lương lấy cớ!" Nếu không phải Lữ Tĩnh tưởng nhân lúc cháy nhà mà đi hôi của, Đại Lương cũng không lấy cớ này đại lượng điều binh tiến đến phản công. Lại lui một bước nói, nếu không phải Lữ Tĩnh cùng Nam Hán hoàng thất trước nội loạn, lấy Nam Hán quốc lực, Đại Lương muốn một chút đánh hạ Nam Hán cũng không có khả năng, hết thảy đều là thời vậy, mệnh vậy. "Ta nói cho ngươi, ta hiện giờ đã là Lương nhân, ngươi cũng là Lương nhân, Vi gia từ trên xuống dưới đều là Lương nhân!" Thấy nhi tử khí đỏ mắt, Vi Kiện một chút cũng không định chí ý tú, tiếp tục nói: "Ngươi cho rằng đây là Tần trước? Ta nói cho ngươi, trải qua Hán Đường, mặc kệ này thiên hạ là ai ngồi, ai nếu có thể làm thiên hạ nhất thống, thiên hạ có thức chi sĩ liền sẽ đi theo hắn, mặc kệ hắn là Lương nhân, Sở nhân, Nam Hán người hoặc là mân

người!”“Không có ai là chính thống, chẳng sợ đối phương là họ Lý, họ Lưu, họ Doanh,” Vi Kiện mỉa mai nói: “Nêu luận chính thống, Giang Lăng phủ Cơ tiên sinh còn họ Cơ, hắn lại có uy vọng, người gặp qua hắn vung tay một hô sao?”“Ai sẽ để ý đã tiêu diệt quốc gia? Bình thường dân chúng sẽ không để ý, ta cũng sẽ không để ý, mà người để ý lại là cái gì?” Vi Kiện tiếp tục nói: “Lâm quận chúa nói không tồi, người chính là quá đỗi quá thoái mái, nói là diệt quốc đào vong, nhưng người một đường cảm y ngọc thực, nào biết đâu rằng bình thường bá tánh tao ngộ chiến loạn khi là cõ nào chi khổ? Mà thiên hạ một ngày bất bình định, bá tánh liền một ngày có gặp loạn ly chi khổ khả năng, người lý giải không được, là bởi vì người không có một viên vì dân chi tâm!”Vi Kiện hai mắt rưng rưng, trong mắt đều là thất vọng, “Người nếu có thể có Lâm quận chúa 1% tâm, chẳng sợ vô tài vô năng ta cũng cảm thấy mỹ mãn, nhưng người uổng có một cái thông minh đầu lại vô tâm, có tác dụng gì, có tác dụng gì?”Lời này nói được thực trọng, Vi phu nhân nhịn không được nhíu mày, “Lão gia...”“Người cảm miệng!”Vi Kiện uống lên nàng một tiếng, tiếp tục lạnh mặt cùng nhi tử nói: “Người cảm thấy ta là là địch quốc bán mạng cho nên khinh thường ta? Kia hảo, lần này nhập kinh không cần người đi theo, từ đây sau người là lưu tại Tô Châu, vẫn là chính mình hồi Nam Hán ta toàn mặc kệ người, ta cũng sẽ không trói buộc người, thả xem người có thể hay không vì người Nam Hán, vì người Ngũ hoàng tử làm chút sự.”“Lão gia!” Vi phu nhân kinh ngạc xem hắn.“Không cần kêu, phu nhân cùng ta nhập kinh.” Thấy nàng lưu luyến nhìn nhi tử, hắn liền hờ lạnh nói: “Người nếu là tưởng lưu lại cũng đúng, ta chính mình nhập kinh.”Vi phu nhân nào dám làm Vi Kiện chính mình nhập kinh?Hai mẹ con đều ở chỗ này, kia liền cái nói mềm lời nói người đều không có, hắn vạn nhất lại nạp cái quý thiếp sinh cái con vợ lẽ làm sao bây giờ?Vi phu nhân lo lắng nhìn nhi tử liếc mắt một cái, vội vàng đuổi theo Vi Kiện.Vi Hiểu ngoan quỳ trên mặt đất, trong lòng ủy khuất lại bất bình, gắt gao mà nhấp miệng không nói lời nào.Vi Kiện trở về nội thất liền một đầu ngã quy trên giường, thiêu chút nữa khái ở trên giường, Vi phu nhân đau lòng đỡ lấy hắn nói: “Người nếu cũng đau lòng hắn, vì sao còn muốn như vậy khí hắn?”“Ngọc không mài không sáng, lại không dưới tàn nhẫn tay, hắn thật là muôn huỷ hoại.” Vi Kiện che lại đôi mắt nói: “Ta nhìn hai năm phuơng quyết định thuận theo Đại Lương triều đình triều thỉnh, phu nhân, Lương Đế lòng dạ to rộng, tương lai nói không chừng...”Vi Kiện buông tay liền thấy Vi phu nhân chính liên tiếp lo lắng nhìn về phía bên ngoài, hắn giọng nói liên một đốn, thở dài nói: “Tính, không nói, người nghỉ ngơi đi, ta đi thư phòng ngồi ngồi.”“Ngày mai liền phải khởi hành, người cũng không nên thức đêm,” Vi phu nhân dặn dò một tiếng, dừng một chút lại nói: “Thời tiết rét lạnh, tổng không thể vẫn luôn kêu nhi tử quỳ, không bằng kêu hắn trở về phòng đi tĩnh lại?”Vi Kiện thở dài nói: “Phu

nhân quyết định đi.”Vi Kiện chắp tay sau lưng hướng thư phòng đi, trong lòng lại không khỏi ở suy tư Lâm Thanh Uyển nói, Đại Lương có tranh giành chi tâm, mà Nam Hán đã diệt, hiện giờ Hoa Hạ đó là Đại Lương cùng Đại Sở quốc lực tương đương.Vốn dĩ hắn vẫn luôn không thể hạ quyết tâm là lưu tại Đại Lương, vẫn là hướng Đại Sở mà đi, rốt cuộc muôn tuyển một chủ hầu chi, tự nhiên muôn tuyển một cái minh chủ.Nam Hán là Đại Lương cùng Đại Sở diệt, nói thật, trừ bỏ thương tâm ngoại, hắn thật đúng là không thể nào bi phẫn.Đây là loạn thế, quốc gia gồm thâu tranh chấp vồn chính là tầm thường, không phải Nam Hán nuốt quốc gia khác, chính là bị nuốt.Huống chi này vồn chính là cái nhất thống quốc gia, với hắn mà nói, Nam Hán diệt quốc không tính diệt quốc, chỉ cần này thiên hạ không phải bị Liêu nhân chiếm đi, kia bất quá là quốc gia thay đổi cái quân chủ thôi.Vi thị ở Nam Hán là đại tộc, lúc trước hắn là bất đắc dĩ mới mang theo người nhà chạy đến Tô Châu tránh họa, không chỉ có Lương Đế, chính là Sở Quốc bên kia đều trộm gọi người tới liên lạc quá hắn.Nhưng hắn lúc ấy không nghĩ làm quan, hắn không nghĩ lại sai một lần, cho nên hắn nhìn hai vị quân chủ châm rai chọn lựa.Nếu muôn phụ tá, vậy muôn phụ tá một cái có thể bình thiên hạ quân chủ, này thiên hạ loạn thời gian quá dài, hắn không nghĩ về sau còn muôn tái kiến như Nam Hán bá tánh đào vong Tu La tràng.Ngay từ đầu hắn là thiên hướng Sở Quốc, bởi vì Sở Quốc hoàng đế càng tuổi trẻ, càng kiên quyết tiến thủ, chính yếu chính là hắn đã lập Thái Tử, Thái Tử trước mắt biểu hiện cũng không kém.Lương Đế tuy cũng không tồi, nhưng hắn tuổi quá lớn, ai cũng không biết có thể sống đến khi nào, mà hắn còn chưa từng lập Thái Tử, hắn lại chỉ có bốn vị hoàng tử, các hoàng tử phía trước toàn biểu hiện thường thường.Chưa bao giờ tới phát triển tới xem, tự nhiên là Sở Quốc càng tốt hơn.Chính hắn cũng mau trả lời ứng Sở Quốc lăng lẽ phái tới sứ thần, đúng lúc này Hồng Châu sự phát, hắn liền lạnh xuống dưới.Đợi cho Cơ tiên sinh xuất hiện ở Sở Quốc sứ thần trung, Vi Kiện liền đáp ứng rồi Lương Đế phái tới sứ thần.Vi Kiện là gấp qua Cơ tiên sinh, thậm chí đi theo hắn đọc quá hai năm thư, hắn biết rõ Cơ tiên sinh, hắn là nhất định sẽ không ở bất luận cái gì một quốc gia xuất sĩ.Nếu hắn xuất sĩ, kia hắn tiên sinh không phải thay đổi, chính là phi tự nguyện.Đãi nghe được từ kinh thành truyền đến tin tức, Vi Kiện liền biết tiên sinh không phải tự nguyện.Bởi vậy có thể thấy được, Sở Đế là kiên quyết tiến thủ, nhưng mà quá vội vàng, đây là tối ky,So sánh với dưới Lương Đế tuy có vẻ bình thường, nhưng mà hắn ôn, thả hắn lòng dạ to rộng, thiện dùng người, như vậy hoàng đế, hắn chỉ cần có thể sống lâu mấy năm, kia Đại Lương liền không bị thua.Huống chi, hắn còn thấy được lương đình nhiều nhân tài.Hắn cho rằng hắn cân nhắc đã đủ nhiều, nhưng hôm nay hắn mới biết, so với Lâm Thanh Uyển, hắn cân nhắc vẫn là thiếu chút.Nàng ở vì Đại Lương vơ vét nhân tài, hơn nữa là quang minh chính đại vơ vét,

nhưng qua hôm nay, thế nhân mặc dù biết nàng mục đích cũng sẽ phía sau tiếp trước tới Tô Châu, tới Đại Lương.Bởi vì nàng này một phen lời nói bày ra không chỉ có là nàng tài hoa, càng là Lương Đế lòng dạ!Có thể làm Lâm Thanh Uyển nói ra “Đại Lương nếu diệt quốc” nói như vậy hoàng đế, còn có cái gì là không thể bao dung đâu?

Chương 289: Phản ứng

Lâm Thanh Uyển ở quán trà nói đích xác truyền đi ra ngoài, thả bị người có tâm cố ý lan truyền, không bao lâu liền truyền tới kinh thành, tự nhiên cũng truyền tới hán quốc.Cùng chi nhất khởi truyền ra đi còn có Tô Châu Duyệt Thư Lâu.Kinh thành bên kia nhưng thật ra có không ít người có ý kiến, nhưng thấy hoàng đế mỗi ngày đều bình thường xử lý triều chính, cũng không từng trách tội, bọn họ liền cũng học quái không nói chuyện.Lâm Thanh Uyển nói đích xác có mạo phạm thánh nhan chi ngại, nhưng mà hoàng đế đều vô tâm để ý, chẳng lẽ bọn họ còn muốn uống làm ác người sao?Vì thế, ở hán quốc ôn ào huyên náo khi, Đại Lương kinh thành một mảnh an tĩnh, tựa hồ Lâm Thanh Uyển lời này nói được lại là hợp lý bất quá, lại là quân thần đều đồng ý giống nhau.Bên này động tĩnh truyền ra đi, các quốc gia người đều ngồi không yên, bắt đầu có người thu thập bao vây ra cửa hướng Đại Lương tới.Trong đó không chỉ có có người đọc sách, còn có đại phu, thậm chí là thợ thủ công cùng có chí khắp thiên hạ người.Này đó mạch nước ngầm tự nhiên không thể gạt được các quốc gia quân vương, bọn họ âm thầm cắn răng, thiếu chút nữa đem hàm răng cắp nhảy.“Lương Đế khinh người quá đáng, đây là tính toán đem chúng ta người đều lung lạc qua đi?”Cùng Tô Châu khoảng cách gần nhất Mân Quốc hoàng đế đầu tiên thiêu kién nhẫn, “Chúng ta người vốn dĩ liền ít đi, lại có nhiều người như vậy mới qua đi, chúng ta còn có thể dùng người nào?”“Bệ hạ, không bằng phong tỏa quan nói, không được bọn họ xuất quan?”Mân Đế có chút tâm động, một bên Tể tướng Trần Kiến lập tức nói: “Bệ hạ tam tư, các quốc gia cũng không hạn định học sinh du học, lúc này nếu phong tỏa quan khẩu, không chỉ có ở các quốc gia trước mặt ném mặt mũi, cũng vô pháp cấp các học sinh một công đạo a.”“Kia Trần ái khanh nghĩ như thế nào?”Trần Kiến trầm ngâm một lát, “Không bằng khiến cho bọn họ đi, bệ hạ đừng quên, bọn họ tuy đi Đại Lương học tập, nhưng gia còn ở Mân Quốc, đãi bọn họ việc học có thành tựu tự nhiên sẽ trở về.”“Kia bọn họ nếu là không trở lại đâu?”“Bệ hạ, quốc gia của ta mỗi năm đi ra ngoài du học học sinh không biết mấy trăm, thả đa số sẽ tới đạt Giang Lăng phủ, phàm tồn tại, hơn phân nửa đều trở về Mân Quốc, còn có non nửa tắc vẫn như cũ lưu tại Giang

Lăng học tập, nhưng dù vậy, cũng khi có tiền lương gửi hồi, vì sao?"Mân Đế trầm mặc.Trần Kiến nói: "Là Giang Lăng không người mời bọn họ sao, vẫn là bọn họ không thể tây đi Sở Quốc, đông đi Lương Quốc mặc cho? Điều không phải, bất quá là Mân Quốc mới là bọn họ gia mà thôi."“Nhưng Lâm Thanh Uyển nói những người này mục đích là thiên hạ nhất thống, bọn họ cũng không để ý là ai đương hoàng đế...”“Bệ hạ, đó là ở quốc diệt lúc sau,” Trần Kiến đánh gãy hắn nói, nhẹ giọng khuyên giải an ủi nói: “Quốc ở, ta chờ thần tử tự nhiên thè sống chết bảo vệ gia quốc, nguyện trung thành quân vương. Nếu chúng ta thực lực vô dụng, nước mất nhà tan, ta chờ có khả năng tưởng cũng là trên mảnh đất này sinh hoạt bá tánh.”Ý tứ là, ngươi chỉ cần tồn tại, Mân Quốc chỉ cần còn ở, chúng ta liền nguyện trung thành ngươi, dùng hết toàn lực bảo hộ ngươi.Ngươi nếu là đã chết, quốc vong, chúng ta là sẽ không vì ngươi phục quốc, chúng ta liền tính thương tâm cũng chỉ sẽ toàn tâm vì dân phục vụ, sẽ không nghĩ lại đi phản liệt tân quốc gia.Mân Đế tuy không quá thông minh, lại cũng không ngu, nghe ra tầng này ý tứ, hắn hơi hơi một nghẹn hỏi, “Kia Lâm Thanh Uyển cũng là ý tứ này?”Trần Kiến gật đầu không nói.Mân Đế liền bĩu môi nói: “Ta còn tưởng rằng nếu người khác có năng lực nhất thống nàng liền đứng ở người nọ phía sau trợ hàn dọn sạch chướng ngại đâu.”Cái này đổi Trần Kiến trừu khóc miệng, “Bệ hạ, đó là phản quốc, là muôn tru tộc.”Mân Đế không thèm để ý phát phát tay nói: “Nàng nếu là chịu đầu nhập vào chúng ta Mân Quốc, ta khẳng định đem nàng Lâm thị tộc nhân toàn tiếp nhận tới, làm cho bọn họ vinh hoa phú quý hưởng thụ bất tận.”“Kia bệ hạ nhưng đến chờ đến Lương Quốc sau khi diệt quốc.” Trần Kiến vẻ mặt hắc tuyến nói.Mân Đế lại ánh mắt sáng lên hỏi, “Vậy ngươi nói Sở Lương tranh chấp ai sẽ thắng?”“...” Xem hoàng đế này một bộ vui sướng khi người gặp họa bộ dáng, Trần Kiến hít sâu một hơi nói: “Bệ hạ, bất luận ai thắng, với chúng taみんな đều không chỗ tốt, mỗi hở răng lạnh. Sở Quốc nếu diệt Lương Quốc, chúng ta đây Mân Quốc cũng chạy thoát không xong, mà nếu là Lương Quốc diệt Sở Quốc, chúng ta liền càng trốn không thoát.”Mân Đế ngắn ngo, lúc này mới nghĩ đến điểm này.Tranh Kiến thấy thở dài, hắn liền biết hoàng đế khẳng định không nghĩ tới điểm này.Kỳ thật có đôi khi ngẫm lại, thiên hạ chạy nhanh nhất thống cũng khá tốt, nhưng liền sợ thống nhất quân vương còn so ra kém hiện tại đâu.Bình thường chút không tính cái gì, chỉ cần không tàn bạo là được.Tranh Kiến trong đầu đem Sở Đế cùng Lương Đế lôi ra tới đối lập một chút, trong lòng rất là tiếc hận, nếu là Lương Đế lại tuổi trẻ chút thì tốt rồi.Sở Quốc có thức chi sĩ lại ở may mắn, “Lương Đế tuy có tâm cơ lòng dạ, lại tuổi không nhỏ, mà phía dưới bốn vị hoàng tử tạm thời nhìn không ra ưu khuyết tới.”“Không, vẫn là nhìn ra được tới,” có một người nói: “Ta xem Đại Lương nếu là giao cho Nhị hoàng tử, kia với chúng ta là vô cùng hữu ích.”“Hắn không phải bị nhốt lại sao?”“Rốt cuộc là

hoàng tử, làm phụ thân nào có không đau lòng? Phái người đi lại một chút, nhanh chóng đem hắn thả ra.”“Không tồi, kia Thạch Nghị không chỉ có cùng Chung Như Anh có thù oán, hắn lần này bị nhốt lại cũng có kia Lâm quận chúa bút tích, ta xem hắn nếu là ra tới khẳng định sẽ cho bọn họ thêm phiền toái.”“Đúng rồi, kia Lâm quận chúa danh gì?”“Thanh Uyển!” Một người liếc hỏi chuyện người liếc mắt một cái, nói: “Nghe nói Cơ tiên sinh từng lén cùng nàng đã gặp mặt, người này có thể lấy bản thân chi lực làm ra Duyệt Thư Lâu vật như vậy tới, không thể không phòng.”Mấy người đi tìm Sở Đế thương nghị, vừa lúc Thái Tử cũng ở nơi đó.Sở Đế sắc mặt có chút khó coi, thấy bọn họ tới mới hòa hoãn chút sắc mặt, làm người cho bọn hắn thượng tòa, lúc này mới đem trong tay sổ con cho bọn hắn xem, “Là Tống khanh tới, hòa ước còn chưa nói hạ, Đại Lương thái độ càng ngày càng cường ngạnh.”Mấy người tiếp nhận sổ con xem đều hơi nhíu mày, “Bệ hạ, biên cảnh chỗ đó Chung Như Anh đã trở về, gần đây hai bên cọ xát không ngừng, mà mùa đông tới rồi, chúng ta cùng Thục Quốc cọ xát cũng không ngừng, Đại Lương bên này hòa ước cần thiết nhanh chóng bắt lấy, bằng không hai mặt thụ địch chỉ sợ không ổn.”“Sợ cái gì, chúng ta hai mặt thụ địch, Lương Quốc cùng Thục Quốc cũng không kém nhiều ít, đừng quên, bọn họ một quốc gia phía bắc là liêu, một quốc gia phía tây lại là Thổ Phiên. Năm nay đại hàn, Liêu Quốc cùng Thổ Phiên toàn gắp tai hoạ nghiêm trọng, năm nay khẳng định sẽ có cường quân xuống dưới đánh cướp lương thực, bọn họ so với chúng ta gian nan.”“Không tồi, gì nói chúng ta kéo đến khởi, Lương Quốc lại kéo không dậy nổi, làm Tống Tinh không cần sốt ruột, lại kéo một đoạn thời gian.”“Cơ tiên sinh liền không có chút kiến nghị?”Vẫn luôn nhìn sổ con người nhíu mày, “Nếu là Cơ tiên sinh chịu ra tay, Đại Lương như thế nào sẽ đưa ra như vậy quá phận điều kiện?”Sở Đế mới hòa hoãn xuống dưới sắc mặt một lần nữa lại khó coi lên, hắn nhất đề ý chính là điểm này.Làm Cơ tiên sinh đi sứ Lương Quốc, một là chiêu cáo thiên hạ, hắn được đến Cơ tiên sinh, hoan nghênh thiên hạ anh tài tới sở; Thứ hai là hy vọng Cơ tiên sinh có thể ra tay thế hắn cùng Lương Quốc tranh thủ càng nhiều ích lợi.Rốt cuộc luận ngoại giao, hiện giờ thiên hạ chỉ sợ không người có thể so sánh được với Cơ tiên sinh.Hắn tuổi trẻ khi là có thể lấy bản thân chi lực thuyết phục tú quốc cùng Giang Lăng chống cự Liêu quân, có thể thấy được này năng lực.Sở Đế không cảm thấy này nho nhỏ gì nói có thể khó đến hắn, nhưng hiện tại thế cục đối Sở Quốc như thế bất lợi, có thể thấy được Tống Tinh không có thể sử dụng thượng hắn, hoặc là nói hắn không muốn vì Tống Tinh sử dụng.Hoàng đế đau đầu đỡ trán, châm chước nói: “Không bằng triệu thỉnh Cơ tiên sinh trở về?”Hắn nếu là không chịu xuất lực, kia phỏng hắn ở bên ngoài liền quá mức nguy hiểm, Sở Đế đến không lo lắng hắn đầu nhập vào quốc gia khác, liền sợ hắn bị bắt cóc.Lương Đế không ngu, nhưng vạn nhất liền có phạm nhân xuẩn

đâu?Mặt khác mấy người nghĩ nghĩ nói: “Kia bệ hạ hạ chỉ đi, vừa lúc Lương Quốc làm ra cái Duyệt Thư Lâu mua chuộc nhân tài, chờ Cơ tiên sinh trở về, không bằng cũng kêu hắn khai cái học viện, quảng cáo thiên hạ, nói hắn muốn thu học sinh, bất kể quốc tịch, ta tưởng khẳng định sẽ có rất nhiều người tiến đến ta Sở Quốc.”Sở Đế trên mặt lúc này mới lộ ra mỉm cười, gật đầu nói: “Này biện pháp không tồi, trăm này liền làm người đi Lương Đô thỉnh tiên sinh trở về.”Nếu nói đến Duyệt Thư Lâu, Sở Đế liền hỏi nhiều vài câu, “Kia Lâm Thanh Uyển là Lâm Giang muội muội?”“Là, hiện giờ Lâm thị nói là Lâm Nhuận vì tộc trưởng, nhưng kỳ thật là nàng là chủ đạo.”Sở Đế khéo miệng cười lạnh, “Trăm năm đại tộc, đã từng nhân tài đồng đúc, Lâm thị hiện giờ cũng đến dự một nữ tử chồng đỡ.”“Phụ hoàng, kia Lâm Thanh Uyển không phải nói ai có thể nhất thống thiên hạ nàng liên phụ tá ai sao, kia không bằng chúng ta phái sứ thần tiến đến du thuyết một vài?”Thái Tử lời này vừa nói ra, trong điện một tĩnh, hoàng đế trên mặt hổn khôn biện, Hoàng Dịch An trong lòng một đột, có chút bất an lên.Vẫn là một cái mưu thần đánh gãy ú đọng, cười nói: “Điện hạ, kia bất quá là Lâm Thanh Uyển thu mua nhân tâm lý do thôi, Lương Quốc bất diệt, nàng là không có khả năng đầu nhập vào hòn quốc. Mà Lâm thị ở Tô Châu ăn sâu bén rẽ, tộc đàn không lò, nàng cũng không có khả năng ném xuống tộc nhân tới ta Đại Sở.”Lâm Thanh Uyển là nói hết thảy vì thiên hạ nhất thống phục vụ, nhưng tiền đề là Lương Quốc muốn vong, mà hiện tại, trừ phi Sở Quốc cùng Thục Quốc, Liêu Quốc liên hợp công lương, bằng không là tạm thời diệt không được Lương Quốc.Lâm Thanh Uyển kia lời nói bất quá là lừa lừa những cái đó thiên chân người đọc sách, bọn họ này đó lão bánh quẩy ai không biết ai a.Bất quá Lâm Thanh Uyển lời này cũng coi như là phạm vào thiên nhan, Lương Đế thế nhưng có thể nhịn xuống, liền không biết là lòng dạ quả nhiên như thế rộng lớn không thèm để ý đâu, vẫn là trang.Nhưng bắt luận nào giống nhau đều đủ thấy đối phương tâm cơ.Đại gia lén lút giương mắt nhìn một chút Sở Đế, âm thầm đại vào một chút, cảm thấy nếu là có người ở Sở địa công khai chiêu cáo thiên hạ nói Sở Quốc vong như thế nào như thế nào, Sở Đế nhất định sẽ nhịn không được muốn giết người.Vài vị mưu thần thở dài một hơi, tuy rằng bọn họ bệ hạ bút Lương Đế phải có mới có mưu lược đến nhiều, nhưng này lòng dạ thật là so ra kém.“Trăm nghe nói quốc gia của ta đã có học sinh chuẩn bị muốn xuất quan đi trước Lương Quốc?”Vài vị mưu thần nhìn nhau, trong lòng than nhỏ, gật đầu nói: “Bọn họ phỏng chừng là muốn kiến thức một chút kia bị lưu truyền rộng rãi Duyệt Thư Lâu trông như thế nào.”“Không ngừng đi, hắn là còn muốn đi trông thấy vị kia Lâm quận chúa đi?”Mọi người trầm mặc không thôi.Sở Đế hờ lạnh một chút liền nói: “Lệnh các châu phủ, thiêm thông quan công văn khi muốn phá lệ chú ý, những cái đó biểu hiện đến phá lệ ưu tú học sinh toàn nghĩ cách khẩu hạ.”“Bệ hạ, này chỉ sợ không ổn, học sinh du học là

các quốc gia lệ thường, chưa bao giờ gặp qua khâu hạ chưa phạm tội học sinh.”“Cho nên ta mới cho các người tìm lý do,” Sở Đέ không thèm để ý nói: “Chờ Cơ tiên sinh từ Đại Lương trở về, tuyển nhận học sinh thông cáo lại dán đi ra ngoài, bọn họ tự nhiên sẽ không lại nghĩ đi ra ngoài.” Mọi người trầm mặc, thấy Sở Đέ trên mặt kiên định, liền biết hắn lấy định chủ ý sự giống nhau rất ít có người lại có thể sửa đổi, liền chỉ có thể thấp giọng đồng ý.

Chương 290: Phó thác

Lâm Thanh Uyển còn không có xuống xe liền thấy được ngồi ở lâu trước Vi Hiếu, nàng động tác một đốn, đi xuống xe sau đi đến hắn trước người, tờ mò hỏi: “Ngươi như thế nào ngồi nơi này?”Vi Hiếu hốc mắt vẫn là hồng, hắn nâng lên mắt thấy hướng nàng, nháy nháy miệng nói: “Như thế nào, Duyệt Thư Lâu trước không cho người ngồi?”Lâm Thanh Uyển cười, “Này đảo không đến mức, chính là kỳ quái, ngươi không nên đi Lư thị gia học đi học sao, canh giờ này như thế nào ở chỗ này?”Vi Hiếu trùng mắt, “Ngươi như thế nào biết ta muốn đi Lư thị gia học đi học?”“Cha ngươi nói cho ta,” Lâm Thanh Uyển cười nói, “Ngày hôm qua phụ thân ngươi phái người đi nhà ta tặng chút lễ, thác ta chăm sóc một chút ngươi đâu, thuận tiện nói một chút tình huống của ngươi, không phải nói lưu tại Lư thị gia học đọc sách sao?”Vi Hiếu thiếu chút nữa nhảy lên, “Cha ta cùng ngươi còn có giao tình?”“Tứ hải trong vòng toàn huynh đệ sao, trước kia không có hiện tại có nha.”Kỳ thật chính là Vi Kiện vẫn là không bỏ được ném xuống nhi tử mặc kệ, cho nên trước khi đi phái người thu thập lễ vật đi cấp Lâm Thanh Uyển nhận lỗi, thuận tiện phó thác Lâm Thanh Uyển hỗ trợ chăm sóc một chút Vi Hiếu.Mà Vi Hiếu, cũng bị hắn cha nhét vào Lư thị gia học đọc sách.Vi Kiện vì sao lựa chọn chạy đến Tô Châu tới tránh họa?Tự nhiên là bởi vì hắn cùng Lư Túc có không cạn giao tình, trước kia là không nghĩ tới ở Tô Châu ở lâu, nhưng hiện tại hắn muốn đem con của hắn ném xuống, đương nhiên phải cho hắn tìm các hảo nơi đi, mà Lư thị gia học hiển nhiên là tốt nhất địa phương.Nhưng Vi Hiếu không như vậy cảm thấy, hắn đã thật lâu không đi học đường đi học, ngày thường đều là chính mình ở nhà niệm thư, ngẫu nhiên phụ thân sẽ chỉ điểm hắn, đột nhiên đi học đường căn bản không thích ứng.Thêm chi lúc trước hắn ở trà lâu hỏi nói truyền đến ồn ào huyên náo, Lư thị gia học học sinh tự nhiên cũng đều đã biết, hắn mới đi buổi sáng học liền bị nhầm vào xa lánh, hắn lại là thiếu gia tính tình, nơi nào chịu được cái kia, cho nên không đến buổi chiều liên chạy.Nhưng cha mẹ đều đi rồi, trong nhà liền mấy cái trung phó, hắn ở Tô Châu nơi này cũng không có bằng hữu, căn bản không địa phương tiêu khiển, cho nên đi tới đi liền đến Duyệt Thư Lâu nơi này tới.Bên trong tất cả đều là nghiêm túc đọc sách

cùng chép sách người, hăn vô tâm đọc sách, cho nên mới đặt mông ngồi ở chỗ này.Lâm Thanh Uyển thấy hăn buông xuống đầu uể oải, liền cười nói: “Hảo, mau đứng lên đi, ta mang ngươi đi uống rượu?”Vi Hiểu nhíu mày, rồi lại mang theo ba phần tờ mờ nhìn về phía nàng, “Ngươi cũng uống rượu?”“Nhiều hiềm lạ, ta liền không thể uống rượu sao?”Lâm Thanh Uyển cũng không tiến Duyệt Thư Lâu, xách theo hăn xoay người liền đi nghiêng đối diện túu lầu, muôn một cái ghé lô sau nói: “Đem các loại rượu trái cây đều thượng một lọ tới.”Này túu lầu cũng là của nàng, chưởng quầy tự mình hầu hạ, cười lên tiếng, nhanh chóng bưng một khay rượu trái cây đi lên.Lâm Thanh Uyển cũng không gọi món ăn, tùy ý chưởng quầy đưa chút nhấm rượu đồ ăn tới, nàng cấp Vi Hiểu gấp một chiếc đũa thịt kho tàu thịt thỏ, cười nói: “Ngươi vận khí tốt, này con thỏ nấm nay dưỡng chính là đệ nhất tra.”Vi Hiểu trùng mắt, “Đây là nuôi trong nhà?”“Đúng vậy, bằng không ngày mùa đông thượng chỗ nào cho ngươi đánh con thỏ đi?”“Mùa đông trong rừng cũng có con thỏ,” Vi Hiểu kiêu ngạo nói: “Trước kia ta ở Nam Hán đông săn khi liền đánh tới quá.”“Nhưng kia con thỏ để lại cho chính mình ăn đều không kịp, lại như thế nào sẽ bắt được túu lầu nơi này tới?”Vi Hiểu vừa nghe cũng là, vừa ăn vừa hỏi, “Nhà các ngươi như thế nào cái gì đều dưỡng, ta hôm nay buổi sáng đi đi học đụng tới thật nhiều người ra khỏi thành đi Lâm gia biệt viện nơi đó tiễn cá, cầm trứng cùng rau dưa.”“Ta dưỡng nhiều người như vậy, nếu không cái gì đều dưỡng một ít kiếm tiền, ta lấy cái gì cho bọn hăn ăn uống?”Lâm Thanh Uyển chỉ vào nghiêng đối diện Duyệt Thư Lâu nói: “Ngươi biết Duyệt Thư Lâu từ trên xuống dưới tiểu nhị có bao nhiêu người sao?”“Không phải sáu cái sao, lầu một hai cái.”“Kia chỉ là ở trong lâu tuần tra,” Lâm Thanh Uyển nghiêng đầu nhìn về phía ngoài cửa sổ nói: “Không biết có bao nhiêu người tưởng một phen cây đuốc này Duyệt Thư Lâu cấp thiêu, nếu là trong lâu chỉ có bảy người, hăn đã sớm biến thành một đồng tro tàn.”Vi Hiểu há to miệng, “Ai, ai như vậy tàn nhẫn tâm?”Tuy rằng hăn cũng cảm thấy Lâm Thanh Uyển thiết này Duyệt Thư Lâu là thu mua nhân tâm, nhưng không thể phủ nhận, này đối thiêu hạ học sinh thật là chuyện tốt.Hơn nữa bên trong nhiều như vậy thư, thiêu nhiều đau lòng a?Lâm Thanh Uyển thấy hăn mặt đều nhăn lại tới, liền lắc đầu cười nói: “Khó trách ngươi phụ thân nói ngươi thiên chân, thật là thiên chân thật sự nột.”Chỉ cần có thể phá đỗ Thanh Uyển không đáp, hỏi ngược lại: “Chờ việc học có thành tựu, phải đi về phục quốc sao?”Vi Hiểu há miệng không nói chuyện.Lâm Thanh Uyển liền nói: “Nếu là không còn nữa quốc, ngươi đã có thể vẫn luôn là măt nước người.”Vi Hiểu nhấp miệng, cấp chính mình đỗ một chén rượu, uống một hơi cạn sạch nói: “Ta phụ thân tựa hồ không ngại làm măt nước người.”Lâm Thanh Uyển liền thở dài, “Bởi vì này vốn dĩ chính là một mảnh hoàn chỉnh giang sơn, hài tử, ngươi không đọc quá sách sứ sao?”Vi Hiểu mặt ửng đỏ, ngạnh

cố nói: “Ai nói ta không đọc quá, nhưng, nhưng chúng ta là Lưu người Hán.”“Lưu hoàng thất đều bị giết, Nam Hán cũng diệt quốc, trên đời này nào còn có Lưu hán?” Lâm Thanh Uyển lắc đầu cười nói: “Mặc kệ hắn là họ Lưu, họ Lý, vẫn là họ Doanh, toàn không phải chính thống.”Ý tú này phụ thân tựa hồ cũng biếu đạt quá, hán nhíu mày hỏi, “Kia Cơ gia đâu?”Lâm Thanh Uyển lắc đầu.“Kia lấy quận chúa xem, ai là chính thống?”“Không có ai là chính thống, cũng không có ai mà không chính thống,” Lâm Thanh Uyển nói: “Vạn vật chi thủy vốn là chẳng phân biệt tôn ti, ngươi muốn chính hỏi ai là chính thống, như vậy ta nói cho ngươi, Viêm Hoàng lúc sau mỗi người đều là. Chỉ cần ngươi có năng lực.”“Lời này ngươi dám làm trò Lương Đế mặt nói?”Lâm Thanh Uyển liền cười ha ha nói: “Khác hoàng đế có lẽ sẽ nhận không rõ sự thật này, nhưng chúng ta bê hạ lại là nhất thanh tịnh bất quá.”Nàng cũng đồ một chén rượu, hơi hơi nâng chén nói: “Đây cũng là ta tự tin Đại Lương càng tốt hơn nguyên nhân.”Vi Hiểu nhíu mày trầm tư.Lâm Thanh Uyển thấy hắn cuối cùng là sẽ tự hỏi, nhấp một ngụm rượu sau nói: “Cha ngươi đối với ngươi vẫn là quá mức cưng chiều, nếu ngươi là ta nhi tử, ta mới sẽ không làm ngươi lưu tại Tô Châu đâu, ta sẽ làm ngươi đi theo Quảng Nam phủ về quê bá tánh cùng nhau đi.”Nam Hán bị Đại Lương thu phục sau, Lương Đế liền ở nơi đó thiết lập Quảng Nam quận, quận thành liền thiết lập tại hưng vương phủ nơi đó.Vi Hiểu biên uống rượu biên nói: “Phụ thân nói hắn mặc kệ ta, ta hiện tại là tự lực cánh sinh.”Lâm Thanh Uyển nghe xong cười ha ha, “Tự lực cánh sinh? Vậy ngươi nói cho ta, ngươi hiện tại ăn, xuyên, trù, thậm chí là bên người hạ nhân, nào giống nhau là chính ngươi tránh tới?”Vi Hiểu nghẹn lại, há miệng nói không ra lời.Lâm Thanh Uyển liền đứng dậy nói: “Chính là nhà ta chất nữ cũng không dám nói chính mình là tự lực cánh sinh đâu, huống chi ngươi?”Lâm Thanh Uyển đã làm Lâm Ngọc Tân học xử lý ngoại vụ, đó là như thế nàng cũng không dám cùng Lâm Thanh Uyển nói nàng chính mình kiém tiền.Nàng vỗ vỗ bờ vai của hắn nói: “Này đón rượu tính ta thỉnh ngươi, hảo hảo uống đi, ngày mai liền trở về đi học đi, phụ thân ngươi là một cái rất có tài cán xa thức người, hỗn phụ vô khuyên tử, ngươi cũng đừng kém hắn quá nhiều.”Vi Hiểu không phục, rồi lại nói không nên lời phản bác nói tới, trợ mắt nhìn Lâm Thanh Uyển đi rồi.Hắn nhấp nháp miệng, tiếp tục cúi đầu râu rĩ không vui uống rượu.Này rượu trái cây chua chua ngọt ngọt, liền cùng uống nước giống nhau, hắn cũng không sợ say, lại không biết này rượu trái cây tác dụng chậm nhị rất đại, uống thời điểm bất giác, mới uống hai bình liền cảm thấy trước mắt có chút say xe.Mà Lâm Thanh Uyển ở đi lên sớm gọi người đi kêu hắn hạ nhân tới, liền canh giữ ở cửa, vừa thấy nhà hắn tiểu thiếp gia ngã xuống lập tức nâng trở về.Cái này hảo, người uống say tống sẽ không lại phát giận đi?Duyệt Thư Lâu thương Lâm Ôn lăng lặng mà nhìn này hết thấy, hơi hơi nhíu mày nói: “Chủ tử

không yêu quý thân thể, làm nô tài thế nhưng cũng không khuyên giải, Vì Ông lưu lại người tựa hồ không quá đáng tin cậy a.” Lâm Thanh Uyên không chút để ý phiền trong tay thư, từ lầu ba đi xuống nhìn lướt qua sau nói: “Làm hắn nếm chút khổ sở chưa chắc là chuyện xấu, nào biết không phải Vi Kiện cố ý?”“Cứu muội vì sao phải đem như vậy phiền toái ôm ở trên người? Ta nhìn không ra hắn có gì bất đồng chỗ.”“Không phải vì hắn,” Lâm Thanh Uyên khép lại thư nói: “Là vì cha hắn.”“Vi ông?”Lâm Thanh Uyên gật đầu, “Vi gia ở Quảng Nam phủ rất có uy vọng, mà Vi Kiện tâm cơ thủ đoạn đều không kém, mâu chốt nhất chính là ta thường thức hắn làm người, hắn đã có gửi gắm, mà với ta bất quá chuyện nhỏ không tồn sức gì, ta tự nhiên nguyện ý hỗ trợ.”Nhưng Quảng Nam phủ ly Tô Châu như vậy xa, lại là man di nơi, Lâm Thanh Uyên hà tất như vậy coi trọng?Vẫn luôn quanh quẩn ở trong lòng nghi hoặc càng trọng, Lâm Ôn trầm mặc hồi lâu, vẫn là quyết định đi thẳng vào vấn đề hỏi, “Quận chúa làm này đó là bệ hạ bày mưu đặt kế?”Lâm Thanh Uyên lắc đầu.Lâm Ôn nhấp nháp miệng, thanh âm ép tới càng thấp, “Kia quận chúa là coi trọng vị nào hoàng tử?”Lâm Thanh Uyên liền cười, “Thập Tứ ca, không cần mỗi lần vừa nói khởi chính sự liền tôn xưng, chúng ta là đường huynh muội, cũng không sẽ bởi vì này một tiếng quận chúa liền thay đổi.”Bất quá Lâm Thanh Uyên vẫn là trả lời nói: “Ta cho rằng Thập Tứ ca sẽ không hỏi.”Nàng ngồi vào bên cạnh ghế trên nói: “Thập Tứ ca gần đây tin tức linh thông, vậy người cảm thấy Tứ hoàng tử người này như thế nào?”Lâm Ôn sớm có điều liệu, lúc này được đến xác thực đáp án cũng bất quá là làm trong lòng cục đá rơi xuống đất thôi.Hắn rũ xuống đôi mắt hỏi, “Ngài vì sao phải tham dự như vậy sự đâu, nhà của chúng ta như vậy thân phận địa vị, kỳ thật chỉ cần theo sát bệ hạ liền sẽ không làm lỗi.”Lâm Thanh Uyễn chỉ cười không nói.Lâm Ôn nhấp nháp miệng hỏi, “Là vì huyền chủ?”“Mặc kệ vì cái gì, này một bước ta đã đi ra, liền xem Thập Tứ ca có nguyện ý hay không trợ ta.”Lâm Ôn trầm tư một lát sau nói: “Ta tự nhiên là nghe theo quận chúa phân phó.”Lâm Thanh Uyễn liền thở ra một hơi nói: “Hắn không có đặc biệt ưu điểm, lại cũng không có đặc biệt đại khuyết điểm, có vẻ thực bình thường. Nhưng bệ hạ vào chỗ trước cũng thực bình thường.”“Bệ hạ lòng dạ không phải ai đều có.”“Chúng ta có thể bồi dưỡng.” Lâm Thanh Uyễn nói: “Ngươi tông không thể làm Nhị hoàng tử thượng đì?”Lâm Ôn một nghẹn, kia đích xác không bằng Tứ hoàng tử, “Cũng không phải là còn có hai vị tiểu hoàng tử sao?”“Ngươi cũng nói bọn họ là tiểu hoàng tử, bệ hạ thân thể hiện tại nhìn còn hảo, nhưng hắn rốt cuộc tuổi lớn, ai biết khi nào xảy ra chuyện đâu?”Lâm Thanh Uyễn nói: “Nhược chủ ra gian thần, ta không nghĩ Đại Lương đời sau xuất hiện như vậy đại loạn tử, Tứ hoàng tử là trước mắt tới nói lựa chọn tốt nhất.”Lâm Ôn nắm thật chặt nắm tay sau hỏi, “Ngài cảm thấy này thiên hạ có thể thống nhất sao?”“Có thể!”

Chương 291: Tức giận

Lâm Thanh Uyển nhìn phía dưới rộn ràng nhốn nháo đám người nói: “Này thiên hạ loạn đến lâu lắm, ta không biết ta sinh thời có không thấy thiên hạ thống nhất, nhưng ta sẽ vẫn luôn vì này nỗ lực.” Lâm Ôn cũng nhìn về phía bên ngoài bá tánh, bên tai nghe phía dưới mơ hồ ra tới rao hàng thanh, tiếp đón thanh, nắm tay hơi hoi nắm chặt. Ai vô hùng tâm? Lâm Ôn đồng dạng ngóng trông thiên hạ nhất thống, hắn lui về phía sau hai bước, cúi đầu khom người đối Lâm Thanh Uyển hành lễ. Đây là lần đầu tiên hắn như vậy minh xác biểu hiện ra phụ thuộc tư thái, Lâm Thanh Uyển hơi hoi mỉm cười, quay đầu đi nhìn về phía cửa. Lư Túc đẩy cửa tiến vào, nhìn đến trong phòng hai người hơi hoi sững sốt, khép lại phía sau cửa mới cười nói: “Quận chúa hôm nay như thế nào có rảnh lại đây?” “Thập Tứ ca nói các ngươi sao ra vài quyển sách, ta là tới thu hồi bản đơn lẻ.” Lư Túc hơi hoi tiếc hận, đứng dậy đi đến kệ sách biên gõ xuống đã sao tốt mấy quyển thư giao cho Lâm Thanh Uyển, “Quận chúa nhìn xem đi.” Lâm Thanh Uyển mở ra, hỏi: “Kiểm tra qua sao?” Lư Túc gật đầu, “Ta cùng gia huynh tách ra tra, không có vấn đề.” Lâm Thanh Uyển lúc này mới khép lại thư, cười nói: “Ta đây liên không cần lại tra xét.” Nàng đem thư giao cho Lâm Ôn, nói: “Phóng tới lâu hai đi, xem có người nguyện ý tiếp đơn sao này mấy quyển thư sao?” Nàng đem kia mấy quyển bản đơn lẻ bỏ vào hộp, thấy Lư Túc vẫn luôn lưu luyến nhìn, liền cười nói: “Lư tiên sinh về sau muốn nhìn có thể tới Lâm gia tìm ta.” Lư Túc hơi hoi mỉm cười, “Vậy trước cảm tạ quận chúa.” Lâu ba bố cục cùng phía dưới không giống nhau, bên cửa sổ phóng chính là bàn tròn cao ghế, hai người tuyển cái hảo vị trí ngồi xuống, Lâm Ôn liền khép khiêng cho bọn hắn phao một hồn trà, lúc này mới chân thọt xuống lâu. Lư Túc nhìn Lâm Ôn bóng dáng biến mất ở phía sau cửa mới quay đầu lại nói: “Quận chúa thật là tuệ nhẫn thức anh tài.” Lâm Thanh Uyển nhấp một miệng trà, hướng hắn hơi hoi như rong mây. Lư Túc liền cười nói: “Chúng ta hai nhà là thế giao, nhưng ta trước kia chưa bao giờ nghe nói qua Lâm Ôn người này, lại không nghĩ rằng hắn có thể đem Duyệt Thư Lâu quản được tốt như vậy.” Hắn chỉ một chút dưới lâu chính xếp hàng tồn rương tiến vào Duyệt Thư Lâu thư sinh nói: “Mấy ngày nay hắn đã bắt đầu

đem thư mượn cấp quê người tới học sinh đi ra ngoài sao chép, không chỉ có yêu cầu bọn họ ở Duyệt Thư Lâu có tốt đẹp danh dự, còn nhớ kỹ bọn họ quê quán chờ hộ tịch tin tức. Giả lấy thời gian, tới người càng ngày càng, kia này Duyệt Thư Lâu chẳng phải là nắm giữ các quốc gia nhân tài hộ tịch tin tức, thậm chí là lưu thông tin tức?"Này sau lưng tình báo giá trị chính là không thể đo lường.Lư Túc gắt gao mà nhìn chằm chằm Lâm Thanh Uyển hỏi, "Liền không biết đây là bệ hạ ý tứ, vẫn là Tứ điện hạ ý tứ?"Lâm Thanh Uyển chỉ cười không nói, nâng chén đổi hán xa xa một kính.Đều không phải a, đây là Lâm Ôn kiến nghị, nàng ý tứ.Lư Túc thấy hỏi không ra tí, cũng không ép hỏi, khe khẽ thở dài nói: "Quận chúa không cảm thấy thiệp nhập quá sâu sao?"Lâm Thanh Uyển đồng dạng thở dài, "Khai cung không có quay đầu lại mũi tên, huống chi ta cũng không tưởng quay đầu lại. Nay loạn thế lâu lắm..."Lư Túc kinh ngạc, rũ xuống đôi mắt tưởng, nếu là vì Tứ hoàng tử, kia hán là vì tranh vị, vừa ý ở nhất thống, đó chính là vì Đại Lương vơ vét nhân tài, cho nên đây là bệ hạ ý tứ?Lư Túc nhịn không được gõ gõ cái bàn, tìm tòi nghiên cứu nhìn về phía Lâm Thanh Uyển.Lâm Thanh Uyển bằng phẳng cùng hán nhìn lại, xoay chuyển ánh mắt sau chỉ vào phía dưới nói: "Không đi bắt người sao?"Lư Túc đi xuống vừa thấy, liền thấy hán ngày hôm qua tân thu học sinh — Vi Hiểu chính chán đến chết ở trên phố loạn hoảng, nghĩ đến hôm nay buổi sáng nghe được bàn xử án, không có trùu trùu thái dương nói: "Vi huynh như vậy một cái vũng vàng người, như thế nào dạy ra nhi tử là cái dạng này?"Lâm Thanh Uyển liền cười nói: "Hắn còn nhỏ sao, người trẻ tuổi ý tưởng tổng hội cực đoan chút, cho nên mới yêu cầu tiên sinh nhóm dẫn đường khuyên."Ở nàng xem ra, Vi Hiểu chính là trung nhị thiếu niên, mài giũa mấy năm thì tốt rồi.Lư Túc nhìn phía dưới, nhìn hán bắt đầu đi trêu chọc trên đường người, nhịn không được bất đắc dĩ thở dài, đứng dậy nói: "Hôm nay là sao không được thư, ngày mai ta lại đến."Lâm Thanh Uyển cười, "Không tiễn."Lư Túc đổi nàng hơi hơi gật đầu, xoay người đi nhanh đi ra ngoài bắt người.Lâm Thanh Uyển uống một ngụm trà, nhìn phía dưới người không nói, Lư Túc nói nhưng thật ra nhắc nhở nàng, nếu hán có thể đã nhìn ra, nghĩ đến kinh thành bên kia hán là cũng thực mau có thể nhìn ra nàng thâm ý.Nàng đến cùng bệ hạ nói một câu.Nếu có thể thông qua Duyệt Thư Lâu cấp Đại Lương giới thiệu một ít nhân tài tự nhiên là tốt nhất.Lâm Thanh Uyển viết mật chiết mới đến kinh thành, Đại Sở tới đón Cơ tiên sinh sứ thần cũng tới kinh thành, đồng thời Sở Quốc cũng truyền ra Cơ tiên sinh muốn thu đồ đệ tin tức.Các quốc gia chạy tới Lương Quốc du tử toàn do dự lên, không biết nên là đi trước Lương Quốc, vẫn là chạy tới Sở Quốc, mà bị hao tổn nghiêm trọng nhất đó là Giang Lăng phủ, nghe nói Mạnh đế tức giận đến phun ra tam khẩu huyết.Đương nhiên, này đó đều là tung tin vịt, thật giả tạm thời không thể xác định, dù sao Mạnh đế thực tức giận là được, Giang Lăng phủ

đã bắt đầu hạn chế học sinh rời đi.Cùng Giang Lăng phủ liền nhau Sở Quốc cùng Lương Quốc giai đại binh tiếp cận, khiến cho Giang Lăng phủ thả ra bọn họ quốc gia học sinh.Mạnh Đế hậu biết sau giác ngộ đạo: “Bọn họ đây là muôn nhân lúc cháy nhà mà đi hôi của, muôn diệt ta Giang Lăng!”Mạnh đế gấp đến độ tại chỗ xoay ba vòng, cuối cùng nói: “Mau cấp Cơ tiên sinh viết thư, Giang Lăng chính là hắn cố hương, hắn không thể thấy chết mà không cứu!”Nhưng mà trên đường nghe được tin tức Cơ tiên sinh chỉ là khó chịu nhắm mắt, cũng không có đối đi theo sở sứ làm ra triệt binh như vậy yêu cầu.Cái này làm cho sở sứ thở dài nhẹ nhõm một hơi, càng thêm cung kính đối đãi Cơ tiên sinh.Hiện tại không chỉ là các quốc gia tranh đoạt nhân tài đơn giản như vậy, mắt thấy Sở Lương Lương Quốc lại muốn tiêu diệt một thế lực, Thục Quốc, đại lý cùng Mân Quốc đều có chút bất an lên.Lư thị gia học đó là vào lúc này mở rộng chiêu sinh quy mô, Lư Túc một hơi trước nay ghi danh học sinh trung tuyển chọn mười một người.Đây là ở năm rồi chưa bao giờ từng có.Chính như Lâm Thanh Uyển theo như lời, loạn thế lâu lăm, Lư Túc không muốn xuất sĩ liền chỉ có thể ở này đó địa phương vì Đại Lương, vì này thiên hạ tǎn một phần lực.Mà không chỉ có nam học, nữ học bên này cũng mở rộng quy mô.Năm nay tiến học tân sinh là năm rồi gấp ba, Thạch Hiền bắt đầu xuông tay thông báo tuyển dụng càng nhiều nữ tiên sinh.Nàng thậm chí nhắm ngay Lâm Thanh Uyển, “Ngươi cũng đi cho ta đương các tiên sinh đi.”Lâm Thanh Uyển liên tục lắc đầu, “Ta chính mình đều là cái học sinh, nào dám đi đương tiên sinh?”Thạch Hiền trừng mắt, “Lúc ấy ngươi ở quán trà giảng kia một khóa chính là truyền khắp thiên hạ, như thế nào, cho bọn hắn nói được, cho chúng ta nữ học liền giảng đến không được?”Lâm Thanh Uyển cười, “Ngươi biết rõ ta không phải ý tứ này, này tùy ý loạn xả ta nhưng thật ra sẽ chút, ngươi làm ta chính thức giảng bài lại là không có khả năng.”“Vậy đi loạn xả, ta thích nghe, bọn học sinh khẳng định cũng thích nghe.” Thạch Hiền nghĩ nghĩ nói: “Ta biết ngươi vội, mỗi tuần ngươi đi một lần là được, như thế nào?”Lâm Thanh Uyển xoa xoa cái trán hỏi, “Nhưng ta có thể cùng các nàng nói cái gì đâu?”“Nói thiên hạ,” Thạch Hiền nói: “Trạm đến cao mới có thể xem đến xa, ta không hy vọng các nàng tương lai ánh mắt chỉ cực hạn với một phương thiêng địa, hiện giờ này Đại Lương trừ bỏ Hoàng Hậu, có thể xem đến cao xa nữ tử đó là ngươi cùng Chung tướng quân, ta thỉnh không đến Chung tướng quân liền chỉ có thể thỉnh ngươi.”Lâm Thanh Uyển lại cười nói: “Ngươi lời này ta không tin, theo ý ta tới, ngươi có thể so ta mạnh hơn nhiều.”Luận học thức, luận thủ đoạn tâm cơ, Thạch Hiền điểm nào không ở nàng phía trên?Bất quá là nàng không làm, mà nàng làm mà thôi, thả còn có ba phần số phận, ở hoàng đế nơi đó treo danh hào.Thạch Hiền lại lắc đầu nói: “Ta cùng với ngươi không giống nhau, ta không có ngươi dũng khí, ta cũng không dám đánh cuộc.”Đây mới là Thạch Hiền

nhất kinh nết Lâm Thanh Uyển một chút, nàng có nhí có nũng, có khả năng làm lớn nhất sự cũng bất quá là cùng trượng phu hòa li, liền làm cái này nũng học đều phải dựa vào Lư thị gia học.Nàng làm không được đánh bạt sờ hổu.Thạch Hiền liền vẫn luôn khó hiểu, Lâm Thanh Uyển lá gan như thế nào liền như vậy đại đâm, phải biết rằng một khi thất bại, không chỉ có nàng, chính là Lâm Ngọc Tân chỉ sợ cũng sẽ bị liên lụy đi vào, xem nàng đem Lâm Ngọc Tân phùng ở lòng bàn tay bộ dáng, nhưng ở làm những việc này khi lại hảo tưởng được ăn cả ngã về không dường như.Thạch Hiền trong lòng vẫn luôn ẩn ẩn cảm thấy không đúng, xuất phát từ nữ nhân cùng mẫu thân trực giác, nàng tổng cảm thấy Lâm Thanh Uyển sở dĩ không sợ là vì tránh đi cái gì.Nhưng này cũng chỉ là một loại cảm giác mà thôi, không có logic, càng không có chứng cứ.“Như thế nào, người ứng không ứng ta?”Thạch Hiền ánh mắt sáng ngời nhìn chăm chăm Lâm Thanh Uyển hỏi.Lâm Thanh Uyển nghĩ nghĩ nói: “Ta tận lực.”Thạch Hiền lúc này mới lộ ra tươi cười, hỏi: “Không biết Lâm tiên sinh muốn nhiều ít quà nhập học?”“Miễn phí, liền không cần người tiền.” Thấy Thạch Hiền làm ra thở dài nhẹ nhõm một hơi bộ dáng, không khỏi cười hỏi, “Như thế nào, Thach tiên sinh còn thiếu chút tiền ấy?”“Này không phải Lâm tiên sinh khó thỉnh, sợ người khai cái giá cao sao?”Lâm Thanh Uyển hơi hơi mỉm cười, “Coi như là cho nhà ta Ngọc Tân mặt mũi đi, chỉ cần tiên sinh nhóm ngày thường nhiều chiêu có một chút nhà của chúng ta Ngọc Tân là được.”“Nàng nơi nào yêu cầu chúng ta chiêu cõ,” Thạch Hiền cười nói: “Nàng hiện tại học so với chúng ta mấy cái tiên sinh còn được hoan nghênh đâm, hơn nữa các nàng cùng trường gian cảm tình đều hảo, ai sẽ khi dễ nàng?”Đang nói Lâm Ngọc Tân sẽ không bị khi dễ, lúc này học lại đang có người giáp mặt châm chọc Lâm Ngọc Tân, “Huyện chủ? Ta còn là lần đầu tiên thấy không phải hoàng họ huyện chủ đâu. Vị này... Lâm huyện chủ, nghe nói người có thể bị phong làm huyện chủ là bởi vì phụ thân ngươi cho triều đình một tuyệt bút tiền? Kia không phải tương đương với là... Mua tới?”Người nọ cười như không cười nhìn Lâm Ngọc Tân, ngồi chờ nàng trả lời.Lâm Ngọc Tân cũng không nhận thức người này, chẳng qua tiên sinh nhóm bố trí cùng nói tác nghiệp, đại gia nói lên lúc này mới có hứng thú ở cổng lớn nơi này tham thảo, người này luận điểm cùng chính mình tương bội, bác bất quá chính mình liền như vậy công kích, cái này làm cho Lâm Ngọc Tân từ đáy lòng khinh thường đối phương.Tuy rằng biết đối phương là không ăn được nho thì nói nho còn xanh, nhưng nàng trong lòng vẫn là dâng lên một cỗ buồn bực, cho nên trên mặt cười lạnh nói: “Công tử không chỉ có tác nghiệp không thông, văn chương đọc đến qua loa, liền đối thánh lệnh đều thích cắt câu lây nghĩa a, ta phụ thân rõ ràng là lo lắng thiên hạ, lúc này mới đem gia sản quyên cấp quốc khố, hy vọng có thể ở lâm chung trước lại vì Đại Lương làm chút sự. Mà bệ hạ nhân hậu, nhớ ta tổ tiên công đức, lúc này mới ban ân ta vì huyện

chủ, tới rồi ngươi trong miệng lại biến thành ta phụ thân cùng bê hạ mua tước, như thế nào, ngươi cảm thấy ta Đại Lương tước vị là có thể tùy ý mua bán?”“Hừ, ngươi cũng đừng cho ta trên đầu loạn cái tội danh, nếu không phải phụ thân ngươi lấy ra nhiều như vậy tiền, chỉ bằng ngươi cùng ngươi cô cô vô công vô đức liền có thể được phong quận chúa huyện chủ?”Lâm Ngọc Tân giận dữ, “Ta là vô công vô đức, nhưng mà ngươi dám nói ta cô cô vô công vô đức? Người đến dưới chân núi tùy tiện tìm một người hỏi một chút, ta cô cô tự chưởng gia tới nay liền tần bǎn thân chi lực trợ triều đình trấn an lưu dân, giáo thụ bá tánh tài nghệ, lại cùng triều đình hiến cho đại lượng lương thảo, nếu này đó là vô công vô đức, ngươi lại có gì công, gì đức tới đánh giá ta cô cô?”

Chương 292: Khắc khẩu

Chò Lư Thụy bọn họ nghe được động tĩnh đuổi ra tới khi, hai bên khắc khẩu đã thăng cấp, đối Lâm Ngọc Tân này phiên lời nói, đối phương khị mũi coi thường, “Lâm huyện chủ đem này đó công lao đều quy công với chính mình cô cô trên người, đây có phải nhận Lâm thị ở trong đó tác dụng? Liên không biết Lâm tộc trưởng nghe xong làm gì cảm tưởng.” Đây là cho rằng này đó công lao là Lâm thị làm, bất quá là đặt ở Lâm Thanh Uyển trên người thôi. Lâm Ngọc Tân tức giận đến quá sức, đang muốn phản bác trở về, Lư Thụy mấy người đã đuổi ra tới ngăn ở hai người trung gian, “Thôi huynh đệ làm gì vậy, quận chúa uy nghi, há là ta chờ có thể nghị luận?” “Đại Lương cũng không cấm ngôn, ta chờ liền bệ hạ đều nghị đến, chẳng lẽ còn nghị không được một cái quận chúa?” Lư Lý tắc phụ trách ngăn lại Lâm Ngọc Tân, thấp giọng khuyên nhủ: “Thế muội hà tất cùng hắn so đo, hắn không phải Tô Châu người, đối bên này tình huống không hiểu biết cũng là có.” “Hắn vô tri đó là có lý sao?” Lâm Ngọc Tân thấy đối phương dám như vậy chửi bới cô cô, nơi nào chịu buông tha, nhéo hắn hỏi: “Hắn là ai, ta như thế nào chưa bao giờ gặp qua hắn?” Lư Lý mồ hôi đầy đầu, “Ngươi không biết hắn, hắn là tiên sinh tân thu đệ tử, xuất từ Thôi thị, hắn tới là này du học, tính toán ở Tô Châu dừng lại một hai năm, lúc này mới bái nhập tiên sinh môn hạ...” “Tên gọi là gì?” Lâm Ngọc Tân trực tiếp đánh gãy hắn. Lư Lý bất đắc dĩ nói: “Kêu Thôi Tịnh... Ai, thế muội!” Lâm Ngọc Tân trực tiếp vòng qua hắn đi đến Thôi Tịnh trước mặt, cười lạnh nói: “Thôi Tịnh, Đại Lương là không cấm ngôn, nhưng cũng không phải làm ngươi chờ như bà ba hoa giống nhau lung tung khua môi múa mép, ta cô cô có hay không công đức ta nói không tính, ngươi nói càng không tính, ngươi đại có thể đi hỏi bệ hạ, hỏi cái này Tô Châu bá tánh, chẳng sợ hỏi ta Lâm thị tộc dân cũng có thể. Nhưng ngươi không tra không hỏi, chỉ dựa vào chính mình phỏng đoán liền bịa đặt sinh sự, vậy đừng trách ta không khách khí.” “Hôm nay mới tính kiến thức tới rồi huyện chủ miệng lưỡi sắc bén.” “Văn chương không bằng người, ta cùng với cô cô đó là vô công vô đức, dùng tiền mua trước người; Nói chuyện biện bát quá người, ta liền thành miệng lưỡi sắc bén người, hôm nay ta đồng dạng kiến thức tới rồi Thôi thị tâm cơ thủ

đoạn.”Lời này vừa nói ra, đại gia tất cả đều cười vang lên, Lư Thụy cùng Lư Lý thấy thế cũng không can ngăn, mà là đôi Thôi Tịnh lời nói thầm thía nói: “Thôi huynh đệ mới đến Tô Châu không biết, chúng ta Lâm quận chúa bác học đa tài, chính là chúng ta tiên sinh thầy đều tôn kính có thêm, người không cần nghe bên ngoài một ít lời đồn dồn liền đi theo chửi bới quận chúa.”“Chính là, chỉ dựa vào tin vỉa hè cùng phỏng đoán liền như thế ngắt lời, ta thật sự lo lắng người xuất sĩ sau trị hạ bá tánh a.” Thượng Đan Trúc các nàng tự nhiên là đứng ở Lâm Ngọc Tân bên này.Một đám tiểu cô nương ngày thường không thiêu đi theo cách vách nam sinh biện luận, răng lợi thật sự, huống chi ngay cả nam học bên này cũng hơn phân nửa đứng ở Lâm Ngọc Tân bên này.Chê cười, Lâm Ngọc Tân chính là người một nhà.Tuy rằng ngày thường đại gia giao lưu thiếu, ngẫu nhiên cũng liền tiên sinh nhóm bố trí giống nhau tác nghiệp hoặc làm cho bọn họ biện luận, nhưng tốt xấu cũng quen biết ba năm, chẳng sợ chỉ là mỗi ngày ra vào sơ giao cũng so này vừa tới Thôi Tịnh cường.Huống chi Thôi Tịnh bất kính vẫn là Lâm Thanh Uyển.Trước kia cũng liên thôi, lần này Lâm Thanh Uyển khai Duyệt Thư Lâu, lại trải qua quán trà biện luận sau, Lư thị gia học trên dưới đều thành nàng fanboy fangirl, nơi nào chịu nhẹ nhàng buông tha khẩu ra bất kính Thôi Tịnh?Lúc trước có Lư Thụy Lư Lý lôi kéo, đại gia liền chỉ có thể trợn mắt giận nhìn, hiện tại Lư Thụy cũng không can ngăn, kia đại gia còn sợ cái gì?Theo Lâm Ngọc Tân các nàng nói liền đuổi qua đi, một người một câu, thiếu chút nữa không đem Thôi Tịnh tức giận đến hộc máu.Mà cùng Thôi Tịnh giống nhau hai ngày này mới tuyển nhận tiến vào học sinh còn lại là khoanh tay đứng nhìn, không có biện pháp, bọn họ mới đến, hai bên đều không thân.Hơn nữa mặc kệ nói như thế nào, Thôi Tịnh cũng thiếu trùu, nào có làm trò người mặt bất kính đối phương trưởng bối?Cũng khó trách Lâm huyện chủ tức giận như vậy.Lâm Ngọc Tân đâu chỉ là sinh khí, nàng ở học luôn luôn giúp mọi người làm điều tốt, lần này lại là hoàn toàn nổi giận.Đối phương nếu nói nàng miệng lưỡi sắc bén, kia nàng liền đầy đủ làm đối phương cảm thụ hạ như thế nào miệng lưỡi sắc bén, từ Thôi Tịnh làm người nói đến Thôi thị gia giáo, minh chê nhạo ám phúng đâm đối phương một đòn, thấy hắn mặt đều phiếm thanh mới dừng tay.Lư Thụy đám người xem đến lúi lưỡi, này, này cũng quá lợi hại, trước kia như thế nào không phát hiện nàng tài ăn nói lợi hại như vậy?Chờ đại gia mùi ngon từng người tan đi, lúc này mới phát hiện trời đã tối rồi, vội vàng bò lên xe ngựa hướng trong nhà đuôi.Không có biện pháp, mùa đông sắc trời hắc đến mầu, hơn nữa ban đêm cũng lạnh, lại không quay về trong nhà thật sự muốn lo lắng.Thôi Tịnh tức giận đến không nhẹ, nhưng cũng che lại ngực bò lên trên xe ngựa về nhà đi.Lâm Ngọc Tân thở phì phì về đến nhà, vừa vào cửa liền thấy cô cô cùng Dương phu nhân đang ngồi ở phòng khách chờ nàng, nghe được động tĩnh nhìn qua, vừa lúc nhìn đến nàng thu hồi tới vẻ mặt

phẫn nộ. Dương phu nhân vãy tay hỏi, “Đây là làm sao vậy, vẻ mặt sắc mặt giận dữ, ai chọc người tức giận?” Lâm Ngọc Tân cúi đầu không nói. Lâm Thanh Uyển liền buông chén trà cười nói: “Dứt lời, người nếu có thể chính mình giải quyết chúng ta tự nhiên sẽ không nhúng tay, là ai chọc người sinh khí?” “Là mới tới một cái đồng học,” Lâm Ngọc Tân cỗ cỗ gương mặt nói: “Họ Thôi, nói là xuất từ Thôi thị, du học đến đây, cho nên đã bái cách vách nam học Lư tiên sinh vi sư...” “Hôm nay Lư tiên sinh cho chúng ta hai bên bố trí việc học là giống nhau, nhân là tiểu tổ tác nghiệp, cho nên chúng ta ra tới khi còn ở nghị luận, vừa lúc bọn họ bên kia cũng vừa lúc ra cửa, hai hạ đệ phải liền dứt khoát dừng lại nói chuyện.” “Đây là thường có sự, nhân tác nghiệp giống nhau, nhiều tham thảo chút ý nghĩ cũng rộng chút, nhưng chúng ta này tổ cùng bọn họ kia tổ luận điểm vừa lúc tương bối, liền lâm thời cho nhau viết một đoạn làm mọi người làm bình, hấn viết văn chương không kịp chúng ta liền khẩu ra ác ngôn...” Lâm Ngọc Tân đem mặt sau xung đột tinh tế mà nói, hù nói: “Thôi thị không phải Thanh Uyển không thèm để ý nói: “Huống chi hấn kia lời nói vừa nghe đó là ghen ghét, này đó toan lời nói nghe qua liền tính, chúng ta ở trong lòng nhạc một nhạc, hào phóng buông tha chính là, thật sự không cần tính toán chi li.” Lâm Ngọc Tân liền ôm miệng nói: “Nhưng hấn đối cô cô bất kính, lời trong lời ngoài còn rất nhiều bối nhợ.” Lâm Thanh Uyển liền cười nói: “Kia bất quá là bại lộ hấn vô tri thôi, người hà tất thế hấn nôn nóng?” Lâm Thanh Uyển trán an nàng nửa ngày, cuối cùng là làm nàng đem khí tán đến không sai biệt lắm, ba người lúc này mới bắt đầu dùng cơm. Dương phu nhân lại hướng trong lòng đi, “Thôi thị? Nhà hấn con cháu như thế nào chạy đến Tô Châu tới cầu học?” Lâm Thanh Uyển không thèm để ý nói: “Hơn phân nửa là dòng bênh đi, dòng chính như thế nào sẽ bái nhập Lư thị gia học?” Dương phu nhân tưởng tượng cũng là, nhìn trên mặt nàng thần sắc liếc mắt một cái nói: “Ngươi ngày mai muốn đi Lư thị gia học?” Lâm Thanh Uyển liền hơi hơi mỉm cười, “Hài tử gấp rắc rồi, ta dù sao cũng phải đi xem, cấp tiên sinh nhóm nói lời xin lỗi, thuận tiện nhìn nhìn lại cái kia Thôi Tịnh.” Dương phu nhân tin nàng mới có quý. Bất quá nàng cũng không ngăn trở, chỉ là dặn dò nói: “Đừng đem sự tình nháo đến quá lớn, người tốt xấu là trưởng bối, thân phận lại tôn quý, nháo đến quá lớn dễ dàng dư người ý lớn hiếp nhỏ cảm giác.” Lâm Thanh Uyển gật đầu, “Mẫu thân yên tâm, chỉ là hài tử chi gian cãi nhau, ta như thế nào sẽ lại đi khi dễ nhà người khác tiểu hài tử đâu?” Mới là lạ! Lâm Thanh Uyển ngày hôm sau đưa Lâm Ngọc Tân đi đi học sau, liền bồi Dương phu nhân lên núi đánh một vò thủy, sau đó mới thay đổi trên quần áo sơn đi. Tiếp nhận mới đến sơn môn liền lại nhìn đến ngôi xóm trước cửa Vị Hiếu. Lâm Thanh Uyển: “...” Lâm Thanh Uyển vô ngữ đi đại trước mặt hấn, hỏi: “Ngươi như thế nào lại ngồi xóm trước cửa?” Vị Hiếu ngẩng đầu nhìn nàng một cái sau hù nói: “Tiên sinh phạt ta

trạm, ta lười đến ngõc tại bên trong, cho nên liền ở chỗ này, người lại là vì cái gì tới chỗ này?" Nghĩ đến ngày hôm qua sự, Vi Hiểu cười hắc hắc nói: "Ta đã biết, người là tới cấp người chất nữ chống lưng." Lâm Thanh Uyển không thừa nhận cũng không phủ nhận, chỉ là nói: "Thời gian là trên đời này nhất giá rẻ, cũng tôn quý nhất đồ vật, vì không cho tương lai hối hận, người vẫn là đừng ngồi xóm nơi này lãng phí thời gian, hoặc là liền đi vào nghe giảng bài, hoặc là liền đi ra ngoài chơi đi." Vi Hiểu hoảng sợ, "Người có động ta đi ra ngoài ngoan nhi?" "Người nếu không nguyện ý đi vào đi học, kia cùng với ngồi xóm nơi này lãng phí thời gian, còn không bằng đi ra ngoài chơi đâu, tốt xấu thời gian không lãng phí." Vi Hiểu bĩu môi nói: "May mắn người không lo tiên sinh, bằng không học sinh đều phải kêu người dạy hư." Hắn hướng bên cạnh nhường nhường nói: "Người vào đi thôi, chúng ta tiên sinh hiện đang ở đi học, Thôi Tình cũng ở, người đi vào là có thể nhìn." Lâm Thanh Uyển vốn dĩ đều phải đi rồi, nghe vậy lại đi trở về trước mặt hắn, ngồi xóm xuống đi cùng hắn mặt đối mặt, "Người chán ghét Thôi Tình?" Vi Hiểu liền bĩu môi nói: "Chán ghét, làm bộ làm tịch, ta sớm liền xem hắn không vừa mắt." "Sớm?" "Đúng vậy, chúng ta nhận thức cũng có hơn phân nửa tháng, không nghĩ tới hắn thật là có chút bản lĩnh, thế nhưng thật sự tiến Lư thị gia học tới." "Hắn là Thôi thị dòng chính?" "Liền dòng bên đều không tính là," Vi Hiểu khinh thường nói: "Bằng không hắn cũng sẽ không đơn độc tới du học. Bất quá là lừa lừa bên ngoài những cái đó không hiểu thư sinh, trong lén lút ai không biết ai a." Lâm Thanh Uyển liền trong lòng hiểu rõ, duỗi tay vỗ vỗ bờ vai của hắn nói: "Đa tạ người, ta sẽ thay người nói cho các người tiên sinh một tiếng, cho nên người đi chơi đi." Dứt lời vào cửa đi. Vi Hiểu sững sốt một chút mới phản ứng lại đây, hắn nhảy dựng lên kêu lên: "Ai nói ta muốn đi ra ngoài chơi, người không cần nói bậy!" Nếu là tiên sinh biết hắn xuống núi đi chơi, hắn khẳng định sẽ bị phạt chép sách, nhớ tới khoảng thời gian trước không thấy ánh mặt trời sinh hoạt, hắn nhảy dựng lên liền hướng phòng học chạy đi đâu, đến làm tiên sinh vừa tan học là có thể nhìn đến hắn, lúc này mới có thể còn hắn trong sạch! Lâm Thanh Uyển tùy tiện dưới tàng cây tìm cái ghế đá, Bạch Phong ở mặt trên bày cái cái đệm, Lâm Thanh Uyển liền ngồi ở mặt trên chờ Lư Túc tan học. Có học nô bộc tiến lên nhỏ giọng hỏi, "Quận chúa, cần phải cho ngài thượng hò trà?" Lâm Thanh Uyển gật gật đầu, "Làm phiền người." Nô bộc lúc này mới cẩn thận lui ra, không bao lâu liền tặng một hò trà đi lên. Lư Túc vừa đi ra phòng học liền thấy được ngồi ở dưới tàng cây Lâm Thanh Uyển, hắn hơi hơi mỉm cười đi tới, "Quận chúa hôm nay như thế nào có rảnh tới?" "Hài tử chọc họa, không rảnh cũng muốn tới cấp tiên sinh nhận lỗi a." Ngày hôm qua sự Lư Túc tự nhiên cũng nghe nói, hắn hơi hơi mỉm cười nói: "Bất quá là bọn nhỏ khóc miệng, nơi nào dùng người ra mặt, theo bọn họ nháo đi thôi." Lâm Thanh Uyển gật đầu, "Chỉ cần các người này đó

làm tiên sinh không cảm thấy nhà ta Ngọc Tân miệng lưỡi sắc bén là được.”

Chương 293: Châm chọc

Lời này làm tránh ở người sau Thôi Tịnh trên mặt cứng đờ, hơi hơi có chút khó coi.Lư Túc liền cười ha ha nói: “Ngươi a, ngươi a, chỉ cần lời nói có lý liền không phải miệng lưỡi sắc bén, ngươi chất nữ nói có lý không lý ngươi không biết, mọi người không biết sao?”Lâm Thanh Uyển lúc này mới vừa lòng cười, đứng dậy cho hắn đồ ly trà, kính nói: “Học nhiều phiền toái Lư tiên sinh, ta còn phải đi cách vách Thạch tiên sinh chỗ đó bồi cái tội.”Lâm Thanh Uyển đem trà uống cạn, ngẩng đầu lên quét về phía trong phòng học ngoại tò mò hướng bên này nhìn xung quanh học sinh, nàng hơi hơi mỉm cười, dường như mới nhìn đến bọn họ giống nhau hỏi: “Đây là ngươi tân thu đệ tử?”Nàng tả hữu nhìn một chút, sau đó cười hỏi, “Vì nào là Thôi Tịnh đồng học?”Các bạn học lập tức nhường ra một cái nói nhỉ, đem nút ở phía sau mặt Thôi Tịnh lộ ra tới.Mọi người xem hắn trong ánh mắt không khỏi mang theo ba phần đồng tình, đây là đánh tiếu nhân, tới đại?Liền không biết Lâm quận chúa là tính toán lấy bối phận áp người, vẫn là lấy thế áp người.Thôi Tịnh sắc mặt cứng đờ, nhưng hắn cũng không phải sợ phiền phức người, bằng không ngày hôm qua cũng không dám như vậy nói, bởi vậy âm thầm hù lạnh một tiếng, ngược lại về phía trước đi rồi hai bước.Lâm Thanh Uyển thấy đối phương tuổi cùng nàng không sai biệt lắm, trên mặt tươi cười càng tăng lên, vẫy tay cười nói: “Vì này chính là Thôi Tịnh đồng học, quả nhiên là tuấn tú lịch sự, khó trách ngày hôm qua có thể cùng nhà ta chất nữ biện thượng ban ngày đâu.”Mọi người: Chẳng lẽ không phải bởi vì hắn vô lý cũng càn quấy mới kiên trì lâu như vậy sao?Cho nên lời này là châm chọc đi?Ân, nhất định là châm chọc!Ngày hôm qua đừng nhìn này đàn tân sinh không nói lời nào, nhưng mọi người trong lòng hiểu rõ, Thôi Tịnh nhìn cùng Lâm Ngọc Tân đối kháng khi không rơi hạ phong, nhưng chỉ cần suy nghĩ sâu xa liền biết hắn là ở cưỡng từ đoạt lí.Cho nên bọn họ ngoài miệng không nói, trong lòng lại nhận định người này nghe lời nói của một phía, còn ái chủ quan phỏng đoán.Mà bất luận là làm quan vẫn là làm người, đây đều là tối kỵ, cho nên sáng nay rất ít có người lại bởi vì hắn là Thôi thị con cháu thân phận đối hắn cung kính có bổ thêm, phần lớn là bình đạm đãi chi.Thôi Tịnh không phát giác cùng trường nhóm tâm tư, lại cũng

cảm thấy Lâm Thanh Uyển lời này là ở châm chọc chính mình, bất quá Lâm Thanh Uyển nếu làm mặt mũi tình, hăn đuong nhiên cũng sẽ không thất lễ, bởi vậy đi lên trước hơi hơi hành lễ, “Quận chúa khen, tại hạ chịu chi hổ thẹn.”Lâm Thanh Uyển khéo miệng nhẹ chọn, cười nói: “Ngày hôm qua ngươi cùng Ngọc Tân tranh chấp ta đã biết, kỳ thật ngươi kia nói cũng không kém, chúng ta tước vị trình độ nhất định thượng thật là mua tới.”Mọi người cả kinh, mở to hai mắt nhìn nhìn về phía Lâm Thanh Uyển, chẳng lẽ bởi vì Thôi Tịnh xuất từ Thôi thị, Lâm quận chúa liền phải cúi đầu?Lư Túc tiếp tục cúi đầu uống trà, lại âm thầm cảnh cáo Lâm Thanh Uyển liếc mắt một cái.Lâm Thanh Uyển đổi hán trán an cười một cái, tỏ vẻ sẽ không nháo đến quá phận, quay đầu tới đối với Thôi Tịnh tiếp tục nói: “Bệ hạ ban ta quận chúa chỉ vì một là bởi vì tổ tiên công huân, nhị chính là bởi vì ta huynh trưởng lâm chung trước quyền đi ra ngoài gia sản, ta xem ngươi hâm mộ thật sự, tựa hồ cũng rất muôn cấp trong nhà tỷ muội mưu cái tước vị?”Lâm Thanh Uyển cười nói: “Tuy nói nhà ngươi tổ tiên không có nhà ta tổ tiên lưu lại công huân, nhưng ta trưởng chỉ cần lấy đến như ta huynh trưởng giống nhau nhiều gia sản hiến cho cấp quốc khố, ta trưởng bệ hạ là sẽ không tiếc rẻ một cái tước vị. Bốn quận chúa tuy bất tài, ở trước mặt bệ hạ lại còn có thể nói được thượng nói mấy câu, ngươi phải có tâm, không bằng ta giúp ngươi đè đè?”Lâm Thanh Uyển nhìn về phía Bạch Phong.Bạch Phong lập tức từ trong tay áo lấy ra một phong sổ con tới.Lâm Thanh Uyển tiếp nhận, triển khai sau làm người tìm cái địa phương treo lên, sau đó đổi mở to hai mắt nhìn Thôi Tịnh cười nói: “Đây là lúc trước ta huynh trưởng quyền cấp quốc khố đồ vật, ngươi tưởng cho ngươi tỷ muội mua tước, chiếu cái này quyền liền hảo, yên tâm, chỉ cần nhà các ngươi cấp đến ra, ta liền nhất định có thể cầu bệ hạ thưởng ngươi tỷ muội một cái tước vị.”Nàng thực thường thức nhìn Thôi Tịnh nói: “Hiện tại như ngươi giống nhau có yêu thương tỷ muội thanh niên rất ít.”Lư Túc nhịn không được ho nhẹ một tiếng, đứng dậy nói: “Quận chúa, ta đưa ngươi đi ra ngoài đi.”Lâm Thanh Uyển cười gật đầu, sau đó nhìn về phía Thôi Tịnh phía sau ngây ra như phỗng một đám tân sinh, cười nói: “Các ngươi nếu là cũng tưởng cấp trong nhà tỷ muội mua tước liền tới tìm ta a.”Mọi người đồng thời lui về phía sau một bước, trong lòng run sợ không dám nói lời nào.Chờ Lâm Thanh Uyển đi rồi, bọn họ mới phần phát vây đi lên xem bị treo lên sổ con, bọn họ đều không phải Tô Châu người địa phương, thậm chí phần lớn không phải Giang Nam người, cho nên Lâm Giang hiến cho gia sản sự bọn họ biết, nhưng cụ thể quyền nhiều ít bọn họ thật đúng là không biết.Lúc này nhìn đến này phong sổ con, nhịn không được tim đập gia tốc, “Này, này cũng quá nhiều đi?”Có người che lại ngực nói: “Lâm đại nhân thật lớn lòng dạ.”Nhiều như vậy tiền nói quyền liền quyền, “Nhà ta lại tích cóp thượng mười đời khả năng đều tích cóp không ra nhiều như vậy tiền tới.”“Vô

nghĩa, đây chính là Lâm thị dòng chính sở hữu gia sản,” có gia ở Giang Nam học sinh thấp giọng nói: “Nếu không phải Lâm thị dường vài thập niên binh, gia sản chỉ biết càng nhiều, gần ngàn năm đại tộc, này nội tình há là ta chờ có thể so sánh?”“Thôi thị không cũng giống nhau là đường ruộng. Giấy sao tể phụ tháp? A href=’/qingwan. Html’ target=’_blank’ >Thanh Uyển một người cũng có thể làm chủ, nhưng đổi làm mặt khác gia, đó là tộc trưởng cũng làm không được cái này chủ đi?Huống chi nhà ai có cái này tiền sẽ lấy ra tối cấp nữ nhi mua tước vị?Muốn mua cũng là cho nhà tử mua đi?Cho nên Lâm Thanh Uyển biết rõ không có khả năng còn chạy này một chuyến nhưng còn không phải là vì đánh Thôi Tịnh mặt, người không phải nói chúng ta tước vị là mua sao?Liền tính là mua, người Thôi gia mua nổi, dám mua, chịu mua sao?Thôi Tịnh cảm thụ được bôn phuơng tâm hướng truyền tới khe khẽ nói nhỏ, móng tay thiêu chút nữa bắt tay tóm cắp véo lạn.Rõ ràng Lâm Thanh Uyển toàn bộ hành trình cười tersed tím, không giống Lâm Ngọc Tân ngày hôm qua như vậy buồn bức cùng lời nói kịch liệt, nhưng hắn chính là cảm thấy mặt đau, đau lòng, toàn thân đều đau.Càng làm cho hắn có chút oán hận chính là Lư Túc thế nhưng toàn bộ hành trình một câu cũng chưa nói, hắn không phải hắn tiên sinh sao?Hắn vì sao phải mặc kệ người ngoài nói này khi dễ học sinh?Lư Túc nhưng vẫn ở lưu ý Thôi Tịnh thần sắc, nhìn đến vẻ mặt của hắn biến hóa, hắn nhịn không được khe khẽ thở dài, xoay người liền hồi văn phòng, thuận tiện làm bên cạnh xem đến mùi ngon Vi Hiểu đi đem Thôi Tịnh tìm tới.Vi Hiểu không tình nguyện đi.Lâm Thanh Uyển cũng mặc kệ Lư Túc như thế nào dạy dỗ tự mình học sinh, ra khí sau liền đi vòng bên cạnh tìm Thạch Hiền nói chuyện đi.Thạch Hiền cười nói: “Sớm liền nghe được động tĩnh, người ở bên kia nháo cái gì đâu, hiện tại còn cãi cọ ồn ào.”“Không có gì, chính là làm người sao một phần lúc trước ta huynh trưởng hiến cho đi ra ngoài tài sản danh sách dán ở trong thư viện, nếu ai cố ý cấp trong nhà tỷ muội mua tước vị liền chiếu cái này số đem tiền quyên cấp quốc khố.”Thạch Hiền liền nhịn không được cười to nói: “Ngươi nha, ngươi nha, thật đúng là một chút mệt cũng không ăn.”Cười qua đi liền khuyên nhủ: “Ngày hôm qua sự ta nghe nói, tuy là Thôi gia tử vô trạng, nhưng rốt cuộc là hài tử gian mênh thuẫn, ngươi không nên như vậy nhúng tay, kia học sinh chỉ sợ tình cảnh không ổn.”“Ta đương nhiên biết, vốn dĩ ta cũng không tính toán nhúng tay, nhiều nhất cùng người muội phu phát phát hỏa nhỉ làm hắn quản hảo tự mình học sinh.”“Kia hiện tại như thế nào...”“Ai làm hắn họ Thôi đâu?”Thạch Hiền: “... Ta nhớ rõ ngươi cùng Thôi thượng thư quan hệ nhưng tốt hảo, như thế nào hiện tại liền họ Thôi cũng nhìn không thuận mắt?”“Thôi thượng thư là Thôi thượng thư, Thôi thị là Thôi thị.” Lâm Thanh Uyển cười lạnh nói: “Ta phân thật sự thanh.”Thạch Hiền liền nhịn không được tò mò, “Ngươi nói ngươi cũng rất ít ra cửa, càng là thiêu ở bên ngoài giao tế, như thế nào

không đối phó nhân gia nhiều như vậy? Thôi thi lại như thế nào chọc
ngươi?" Lâm Thanh Uyển chưa nói, chỉ là nói: "Dù sao bởi vì hắn xuất từ
Thôi thi, lời nói lại không dễ nghe, cho nên ta là không mừng hắn định
rồi." Lâm Thanh Uyển dừng một chút nói: "Nhà ta Ngọc Tân thân thể yếu
đuối, nhát gan, ở học ngươi nhưng đến giúp ta hảo hảo chăm sóc
nàng." Thạch Hiền liền trùu trùu khoe miệng nói: "Nàng còn nhát gan a...
Hơn nữa nàng thân mình cũng không tính yêu đi, ngươi đừng tổng lấy mấy
năm trước ánh mắt xem nàng, ngày hôm qua ta ở trên lầu nhìn, nếu không
có người ở bên cạnh, nàng chỉ sợ liền xông lên đi cùng Thôi Tịnh đánh
nhau." Lâm Thanh Uyển liền nghiêng đầu nghĩ nghĩ nói: "Nàng hiện tại ra
cửa giống như đều không mang theo cung tiễn, quay đầu lại ta hỏi một chút
nàng muôn hay không đem trước kia chơi cung mang lên đi, vạn nhất bị
người khi dễ cũng có vũ khí." Thạch Hiền: "...". Lâm Thanh Uyển thọc thọc
nàng nói: "Ta nghiêm túc nói, ngươi nhưng đến chăm sóc hảo nhà ta Ngọc
Tân." "Yên tâm, bên này học sinh ta đều sẽ chăm sóc tốt, bên kia người mơ
tưởng khi dễ đến các nàng." Lâm Thanh Uyển lúc này mới yên tâm, vỗ vỗ
mông đứng dậy nói: "Ta đây liền an tâm rồi, ngươi đi học đi thôi, ta đi về
trước." Thạch Hiền đứng dậy đưa nàng, nhịn không được oán giận nói:
"Ngươi suốt ngày rốt cuộc ở vội chút cái gì, tổng không cái ngừng nghỉ thời
diểm." Lâm Thanh Uyển liền thở dài, "Đừng nói nữa, này đều mau ăn tết, sự
tình nhiều lắm đâu, Duyệt Thư Lâu thư mỗi ngày đều ở tăng tiến, nhưng tới
người càng ngày càng nhiều, thư cục tốc độ có chút theo không kịp, rất
nhiều thư đều chỉ có một hai sách, tuy nói đại gia còn tính thủ trật tự, nhưng
luôn là xếp hàng chờ thư cũng không phải biện pháp." Còn có thôn trang, sự
tình tuy rằng không cần nàng nhất nhất xử lý, nhưng một ít đại sự đều phải
hỏi đến nàng. "Ta xem lầu hai còn có rất nhiều kệ sách chưa điền, là lưu trữ
cấp sách mới sao?" Lâm Thanh Uyển gật đầu, "Tuy không biết khi nào mới
có thể thu được, nhưng đích xác sẽ có một đám sách mới lại đây, cho nên
những cái đó vị trí là dự lưu." "Kia cho ta cũng lưu một loạt kệ sách đi,"
Thạch Hiền ánh mắt sâu thẳm nói: "Ta cùng với gia mẫu đi tin, tính toán
cùng nàng lão nhân gia lấy nàng cất chứa những cái đó sách sử tới, đến lúc
đó ngươi sao hạ một phần, ta lại đưa trở về cho nàng." Lâm Thanh Uyển đôi
mắt đại lượng, "Đa tạ Hiền tỷ tỷ, ta trở về liền tìm người chuẩn bị sẵn sàng,
ngươi thư vừa đến bọn họ lập tức khai sao, sẽ không giữ lại lâu lắm."

Chương 294: Khách quý

Phần ngoại lệ là trân quý đồ vật, đặc biệt là những cái đó tàng bốn, hiện tại lộ lại không dễ đi, Thạch Hiền bên này xác định, Thạch gia bên kia đưa tới lại còn cần chút thời gian.Bởi vì thời tiết rét lạnh, gần nhất lên lâu chép sách người hơi có chút giảm bớt, cũng bởi vì Lâm Ôn đem mượn đi chép sách phạm vi lại lần nữa mở rộng, Lâm Thanh Uyển lại đi khi, trong lâu ngồi đại đa số là đọc sách người.Tay hợp lại ở trong tay áo, ngẫu nhiên rút ra ghi nhớ mấy cái yếu điểm, sau đó tiếp tục suy trong lòng ngực.Mà gia cảnh tương đối giàu có thì tại trong tay áo năm một cái lò sưởi tay, ngẫu nhiên rút ra đều đến run run lên.Lâm Thanh Uyển nhìn hơi mỉm cười, đối Lâm Ôn nói: “Cửa nhiệt canh nếu là không đủ liền đi phân phó túr lâu một tiếng, làm cho bọn họ nhiều ngao máy nồi.”Lâm Ôn liền nói: “Trong lâu người hiện tại uống đảo thiếu, hiện tại đại đa số là bên ngoài những người đó uống.”Khất cái, qua đường cu li, hoặc là trên đường vất và làm buôn bán tiểu tiểu thương, cửa canh nhiều là cung ứng cho bọn họ.Lâm Thanh Uyển hơi hơi gật đầu, “Lại nhiều hơn một cái nồi đi, thời tiết càng rét lạnh.”Nàng nhìn mắt sau quầy Hàn Mặc Trai vây quanh bếp lò viết chữ một đám tiểu hài tử, thấp giọng hỏi: “Bọn họ như thế nào?”“Tư chất các có bất đồng, nhưng trong đó có mấy cái hạt giống tốt, mặc kệ bọn họ ở Dục Thiện Đường đáng tiếc.”“Ta sẽ nghĩ cách dàn xếp bọn họ, cái này mùa đông người nhiều chiếu cố một chút bọn họ đi.”Lâm Ôn thấp giọng đồng ý.Lâm gia vẫn luôn có thu dưỡng cô nhi thói quen, Chẳng sợ không thể bồi dưỡng thành tài, đem người nuôi lớn sau điền chút đồng ruộng cho bọn hắn loại cũng không tồi, đã có thể bồi dưỡng lao động, cũng là hành thiện tích đức.Gần nhất Dục Thiện Đường có chút rung chuyển, này đó hài tử gần đây phần lớn ngốc tại Duyệt Thư Lâu, sáng trưa chiều tam com đều từ Duyệt Thư Lâu bao.Đương nhiên, bọn họ cũng thực ngoan ngoãn, mỗi ngày đều tích cực hỗ trợ quét tước lâu nội vệ sinh, làm chút khả năng cho phép sự.Đại bộ phận thời điểm là ngốc tại sau quầy tiểu Hàn Mặc Trai nhận tự.Hiện tại bên này Hàn Mặc Trai sinh ý rất ít, rốt cuộc thư án không nhiều lăm, còn trước tăng cường Duyệt Thư Lâu, cho nên còn thuộc về lỗ vốn trạng thái, nè hà cô nai nai tài đại khí thô, một chút cũng không nóng

này.Ngược lại còn cho bọn hắn tìm nhất bang hài tử làm cho bọn họ mang.Dục Thiện Đường đang ở đại tu, nhân viên từ trên xuống dưới thay đổi hơn phân nửa, Chu thú sứ đã phát giận, tự mình tra rõ, hiện giờ chính nhân người cảm thấy bất an, tự nhiên không ai lưu ý đến mấy cái hài tử nơi đi.Dục Thiện Đường vẫn luôn quá thật sự khổ, trước kia trừ bỏ một chút nhà giàu sõi ở quốc gia đại sự ngày vì làm việc thiện hiền cho vài thứ ngoại, đại bộ phận là dựa vào triều đình chi ngân sách duy trì.Nhưng Dục Thiện Đường trừ bỏ dường dục mười bốn mươi tuổi dưới bị vứt bỏ cô nhi ngoại, có khi còn phải ứng nha môn yêu cầu phụng dường chút đưa tới goá bụa lão nhân.Có thể nói Dục Thiện Đường vẫn luôn ở vào thu không đủ chi trạng thái, cái này làm cho quản lý Dục Thiện Đường người đó là có tâm tham ô, có thể tham cung hữu hạn.Đại bộ phận thời điểm hắn đều là tìm chút việc cấp Dục Thiện Đường người làm, tham hạ bọn họ chút tiền ấy thôi.Hoặc là từ hiến cho đồ vật thuận vài thứ trở về cấp trong nhà dùng, bởi vì đồ vật không nhiều lắm, phía trên người đó là biết cũng mắt nhăm mắt mở buông tha.Nhưng lần này sự tình nháo đến có chút đại.Mấy năm nay bởi vì Lâm quận chúa hào phóng, Tô Châu nhà giàu nhóm cũng tranh nhau hào phóng lên, trừ bỏ cấp hiến cho lương thực cấp nạn dân ngoại, ngẫu nhiên cũng sẽ nhớ tới Dục Thiện Đường.Đặc biệt là mới quá khứ trung thu cùng trùng dương, này hai cái quốc gia đại sự đại gia vưu ái làm từ thiện, chẳng sơ Lâm quận chúa không ở Tô Châu, Lâm thị cùng Lâm gia biệt viện cũng đi theo quyên không ít đồ vật.Vì thế Dục Thiện Đường liền khó được đầy đà lên, này trong đó đại bộ phận là lương thực, nhưng bởi vì suy xét đến mùa đông mau tới rồi, các gia đều quyên không ít vải vóc, Thượng gia cùng Tiền gia thậm chí còn quyên không ít bông.Những việc này Lâm Thanh Uyên ngay từ đầu không biết, nhưng nàng biết nhà mình quyên ra nhiều ít vải dệt, cho nên đang xem đến ở Duyệt Thư Lâu cửa thảo canh uống bọn tiểu khát cái mới có thể như vậy kinh ngạc.Thời tiết đã bắt đầu chuyên lanh, bọn họ lại còn ăn mặc lam lũ xiêm y, cho nên nàng mới có thể lưu lại lão khát cái.Có đôi khi từ chính quy con đường tra sự tình rất khó, nhưng hỏi đúng rồi người lại rất dễ dàng, tỷ như vẫn luôn cùng này đàn Dục Thiện Đường hài tử ở bên nhau, thậm chí mang theo bọn họ cùng nhau ăn xin lão khát cái.Quả nhiên, hắn không chỉ có người cầm này phê đồ vật, liền bọn họ là xử lý như thế nào đều biết các đại khái.Bởi vì những người đó cũng không kiêng dè thiện đường hài tử, xe tới còn sẽ sai sứ bọn họ hỗ trợ dọn đồ vật.Nhưng hài tử trung cũng không phải đều đàn độn chỉ biết nghe phân phó, bọn họ cũng có tâm nhẫn, cũng sẽ trộm lưu ý cùng dò hỏi.Cho nên sự tình chẳng qua gạt Thanh Uyển không đi Dục Thiện Đường, mà là trực tiếp tìm Chu thú sứ.Tựa hồ là sợ Dục Thiện Đường người bị trả thù, Chu thú sứ trực tiếp hướng Dục Thiện Đường bát một đám lương thực, sau đó lấy kiểm toán danh nghĩa thu thượng Dục Thiện Đường sở hữu sổ sách, lúc này mới

đem sự tình điều tra ra.Tuy phiền toái chút, thời gian cũng trờng chót, nhưng những người đó cũng không biết là lão khát cái cùng bọn tiểu khát cái lộ khẩu phong mới bại lộ, chỉ tưởng bọn họ vận khí không tốt, vừa lúc đánh vào Chu thứ sứ vết đao thương.Cùng bọn họ hợp tác thương hộ đồng dạng tồn thát thảm trọng, Chu thứ sứ không hỏi nguyên do, trực tiếp lệnh cưỡng chế bọn họ đem đồ vật còn trở về, đèn nỗi từ quản lý giả trong nhà lục soát ra tới bạc tặc trực tiếp hoàn toàn đi vào phủ kho, về sau Dục Thiện Đường hưu dụng lại chi ra.Hơn nữa thông cáo đi ra ngoài, tỏ vẻ sau lại có thương hộ giá thấp từ Dục Thiện Đường mua sắm vật tư, giống nhau lấy thông đồng làm bậy luận xử.Vật tư trả về, Chu thứ sứ bắt đầu làm người cấp bọn nhỏ làm xiêm y, thuận tiện bát một số tiền tu sửa Dục Thiện Đường, cho nên gần đây bên kia kêu loạn, những cái đó đại hãi tử còn bã, có thể ở công trường thượng giúp chút vội, tuổi còn nhỏ tặc có chút cố bất quá tới, tân phái xuống dưới người không thuần thực, liền ném không ném hãi tử cũng không biết.Cũng mất công bọn họ gần đây đều ở Duyệt Thư Lâu, buổi tối chính mình sẽ kết bạn trả về ngủ, bằng không còn phải càng loạn.Chờ Dục Thiện Đường tu sửa hảo, Tô Châu liên hạ tuyết, trong không khí hơi ẩm trọng, rõ ràng phong không lớn, nhưng rét lạnh vẫn là sẽ xuyên thấu qua quần áo đậm vào xương cốt, giống như xuyên nhiều ít quần áo đều bảo không được ám giống nhau.Duyệt Thư Lâu cửa sổ đóng một nửa, ngốc tại trong lâu chép sách người càng thêm thiêú, nhưng đứng ở kệ sách gian vui đầu khổ đọc người lại càng ngày càng nhiều.Bởi vì lãnh, Lâm Thanh Uyển đã có hai ngày không đi Duyệt Thư Lâu, nàng đẩy ra cửa sổ ra bên ngoài nhìn thoáng qua, thấy trong viện phúc kia một tầng hơi mỏng bạch bạch tuyết, nàng liền lùi về tay, “Đại tỷ nhi đâu?”“Đại tiêu thư còn ở thư phòng đâu.”Lâm Thanh Uyển gom lại trên người quần áo nói: “Đi nói cho nàng một tiếng, buổi tối chúng ta ăn nồi, hỏi nàng muốn ăn cái gì đồ ăn, làm phòng bếp chuẩn bị một chút.”Bạch Phong cười lên tiếng, xoay người đi xuống phân phó người đi thư phòng thông tri Lâm Ngọc Tân, mới muốn xoay người về phòng liền thấy Kinh Trập chạy chậm chạy vào.Bạch Phong hoảng sợ, Kinh Trập hiện tại đi theo cô nai nai bên người, dù chưa nói rõ, nhưng hắn thực hiễn nhiên là làm đại quản gia bồi dưỡng, về sau chỉ sợ muôn tiếp nhận Lâm quản gia.Thấy hắn tự mình chạy tới nàng liền biết phía trước chỉ sợ có đại sự, nàng không chút nghĩ ngợi xoay người liền đi vào tìm cô nai nai, “Cô nai nai, Kinh Trập tới.”Lâm Thanh Uyển hơi kinh ngạc, họp lại quần áo đi ra nội thất, Kinh Trập đang đứng ở cửa, hắn đậm đậm chân, đem trên chân tuyết đà rót, cách mành bẩm báo nói: “Cô nai nai, phía trước có khách quý tiến đến, ngài mau đi xem một chút đi.”Bạch Phong lập tức xoay người tìm kiện áo choàng cấp Lâm Thanh Uyển phủ thêm, tại đây Giang Nam, có thể làm Kinh Trập không trải qua bẩm báo liền tiến vào hội báo khách quý căn bản không có.Lâm Thanh Uyển khoác áo choàng cùng

hắn đi ra ngoài, thấp giọng hỏi, “Là ai?” Kinh Trập đôi mắt trong tréo, bị đông lạnh đến đỏ bừng mặt tràn đầy kích động, “Là Cơ tiên sinh đệ tử, cô nai nai, bọn họ tùy thân mang đến bảy chiếc xe ngựa.” Lâm Thanh Uyển ánh mắt sáng lên, dưới chân không khỏi nhanh hơn tốc độ. Lâm quản gia chính đem người an bài ở phòng khách ngồi xuống, liên thanh phân phó người thượng trà nóng nhiệt canh, “Bọn công tử trước dùng chút nhiệt, cô nai nai lập tức liền tới.” Đứng ở một bên thanh niên đã buông chén trà, nhìn về phía cầm đầu trung niên nhân. Trung niên nhân liền biết người tới, không khỏi nhìn về phía cửa. Lâm Thanh Uyển bước nhanh tiến vào, chờ nhìn đến trong phòng hoặc ngồi hoặc đứng hai mươi mấy người thanh tráng niên, không khỏi lộ ra đại đại tươi cười, ánh mắt một vòng liền tỏa định cầm đầu trung niên nhân. Nàng bước nhanh tiến lên hành lễ, “Chính là Diêu tiên sinh?” Diêu tiên sinh đứng dậy đáp lễ, “Không dám nhận quận chúa đại lễ, đúng là Diêu Thời.” Lâm Thanh Uyển đại túng một hơi, quan tâm hỏi: “Đọc theo đường đi còn thuận lợi sao, nhưng có người bị thương sinh bệnh?” Lâm Thanh Uyển quan tâm làm Diêu Thời trên mặt thần sắc hơi hoãn, hắn cười nói: “Hết thảy còn thuận lợi, bất quá có vài vị sư đệ thể nhược, cho nên có chút thụ hàn. Cũng may Thôi sư đệ biết chút y thuật, hiện tại cũng không lo ngại.” Lâm Thanh Uyển theo hắn ánh mắt xem qua đi, một cái áo xanh thanh niên liền đối với nàng hơi hơi hành lễ, “Tại hạ Thôi Lăng.” Lâm Thanh Uyển ánh mắt chợt lóe, lại họ Thôi, vẫn là hai điểm thủy tên, nàng cười hỏi, “Thôi tiên sinh xuất từ Thôi thị?” Thôi Lăng ngược mắt nhìn nàng một cái, cười lên tiếng. Mọi người nhìn về phía Lâm Thanh Uyển, ai ngờ nàng lại ngược lại cười nói: “Ta trong phủ có vị đại phu, không bằng làm hắn cấp người bệnh nhìn xem?” Có nói: “Sắc trời đã tối, vài vị đêm nay không bằng liền lưu lại nơi này, chờ trời đã sáng mới quyết định.” Mọi người do dự. Mọi người đều biết Lâm Thanh Uyển là ở goá, nàng lưu trữ bọn họ mấy chục cái đại tiểu hỏa tử ở nơi này chỉ sợ sẽ đói nàng thanh danh có ngại. Nhưng ra bên ngoài nhìn thoáng qua, bên ngoài không biết khi nào lại phiêu nổi lên bông tuyết, mấy người gom lại quần áo, cảm thấy Giang Nam so phương bắc còn muôn lanh. Lâm Thanh Uyển chỉ khi bọn hắn trầm mặc là nhận đồng, trực tiếp làm Lâm quản gia đi an bài khách viện. Diêu Thời liền lúng túng nói: “Quận chúa, chúng ta tới người có chút nhiều.” Trừ bỏ bọn họ này hơn hai mươi cái, bên ngoài vẫn là lưu trữ trông coi xe ngựa bảy cái sư đệ, cùng với một đoàn hạ nhân cùng hộ vệ. Lâm Thanh Uyển lại cười nói: “Diêu tiên sinh yên tâm, ta này biệt viện đại thật sự, chỗ ở vẫn là an bài đến khai.” Nàng làm Bạch Phong đi phòng bếp phân phó chuẩn bị bữa tối, thỉnh hắn ngồi xuống sau nói: “Diêu tiên sinh muôn cảm thấy không có phương tiện, ngày mai hùng đông sau lại vào thành như thế nào? Nhà ta ở trong thành còn có một đống nơi, nơi đó cũng rộng mở, ta ngày thường không được nơi đó, cho nên chư vị có thể tạm thời dàn xếp ở nơi

đó.”Diêu tiên sinh nghe vậy, lúc này mới đại tung một hơi, gật đầu nói:
“Hảo, như thế liền làm phiền Lâm quận chúa.”“Nói chi vậy, các ngươi vì
Duyệt Thư Lâu bôn ba, nên là ta cám kích các ngươi mới là.

Chương 295: Tương lai

Lâm quản gia thực mau liền thu thập ra ba cái khách viện, bảy chiếc xe ngựa cũng đều kéo đến trong viện, Diêu Thời tự mình mang theo Lâm Thanh Uyển tới xem. Hắn duỗi tay quét lạc cái rương thượng tuyết, làm người mở ra trong đó một cái cái rương, “Lâm quận chúa, này bảy xe đều là tiên sinh làm ta chờ mang đến thư, ta còn có mấy cái sứ đệ theo sau còn sẽ mang đến một đám.” Bọn họ cùng nhau đi quá lớn mắt, cho nên phân hai nhóm cùng nhau đi. Bọn họ là đuôi ở Giang Lăng phủ giới nghiêm trước ra tới, lặng yên không một tiếng động, nhưng bọn hắn này một đám toàn không phải vô danh hạng người, cho nên trên đường vì che dấu hành tích hoa không ít thời gian. Lâm Thanh Uyển nhìn này một xe xe cái rương, trong mắt giống như chông tinh quang giống nhau lóe sáng. Nàng xoay người đối mấy người thật sâu mà vái chào, “Cơ tiên sinh đại đức, cũng đa tạ chư vị bôn ba mệt nhọc.” Diêu Thời chỉ cười cười. Lâm Thanh Uyển làm người đem cái rương cái hảo, lại dùng vải dầu đắp lên, xác định sẽ không bị ẩm sau mới lanh bọn họ đi dùng cơm. Thấy nàng như thế ái thư, mấy người trên mặt thần sắc toàn hơi hơi vừa chậm. Đến bây giờ bọn họ đều không rõ tiên sinh vì sao phải đưa nhiều như vậy thư cấp Lâm Thanh Uyển, trong lòng không khỏi có chút không phẫn cùng... Ghen ghét. Lâm Ngọc Tân cũng đã từ thư phòng ra tới, tự mình đến trong phòng bếp chỉ huy, đầu tiên là làm người đi vườn trái cây bắt không ít gà tới, lại khiến người hiện đi vớt mấy cái cá, điều không ít nha đầu bà tử tới hỗ trợ, lớn nhỏ phòng bếp cùng nhau sử lực, lúc này mới có thể ở hơn nửa canh giờ thời gian ngõ ra tiệc tối tới. Vẫn là lấy nòi là chủ, lại xào vài món thức ăn, nàng làm người ở nhà ở tú giác mang lên chậu than, không bao lâu trong phòng liền bắt đầu ấm áp lên. Trong phòng bình phong dời đi, bày tam trương cái bàn, bọn hạ nhân thì tại một khác chỗ ăn, đồ ăn tuy không bằng bên này tinh xảo, nhưng cũng phong phú thật sự. Diêu Thời cùng Lâm Thanh Uyển tiến phòng liên nhịn không được thoái mái thở ra một hơi, nhìn đến một cái kiều tiểu nữ oa đối bọn họ hơi hơi hành lễ. Nhìn mắt đối phương trên người ăn mặc, Diêu Thời liền cười hỏi, “Đây là Lâm huyện chủ?” Lâm Thanh Uyển liền cười vẫy tay kêu lên Lâm Ngọc Tân tới cùng bọn họ hành lễ, nàng cũng không

có làm Lâm Ngọc Tân ở lâu, sờ sờ nàng đầu nói: “Đi bồi thái thái dùng cơm đi.”Lâm Ngọc Tân nhỏ giọng ứng một câu, mang theo Ánh Nhạn các nàng rời đi.Diêu Thời nhìn nàng rời đi bóng dáng thở dài: “Ta có cái nữ nhi cùng huyền chủ giống nhau đại, nhiều năm không thấy nàng, cũng không biết nàng thế nào.”Lâm Thanh Uyển ngẩn ra, “Diêu tiên sinh thê nữ không ở Giang Lăng?”Diêu Thời hoàn hồn, đổi nàng hơi hoi mỉm cười nói: “Nàng tùy nàng mẫu thân về nhà mẹ đẻ đi.”Lâm Thanh Uyển cười, cũng không truy vấn, thỉnh đại gia ngồi xuống sau mới ở thủ tọa ngồi hạ, nàng cũng không hỏi bọn họ muốn ở chỗ này ở lại bao lâu, chỉ hỏi Cơ tiên sinh hiện tại thế nào.Diêu Thời lại lắc đầu nói: “Tự lần trước thu được tiên sinh thư tay làm chúng ta đem thư mang đến cấp quận chúa sau liền không hề thu được tiên sinh tin.”“Sở Quốc phái sứ thần tới đón tiên sinh trở về, hiện tại hơn phân nửa cũng đã về tới Sở Quốc.” Lâm Thanh Uyển cười, “Vừa lúc ta thu được thư, nhưng đến đi tin cùng tiên sinh nói một tiếng.”Diêu Thời liền thở dài nhẹ nhõm một hơi, hơi hơi khom lưng nói: “Vậy thỉnh quận chúa thay ta thăm hỏi tiên sinh một câu.”“Không bằng Diêu tiên sinh cũng viết một phong thơ, ta khiến người mang đi?”Diêu Thời do dự một chút liền gật đầu nói: “Cũng hảo, làm phiền quận chúa.”Diêu tiên sinh khách khí.Bọn nha đầu lục tục đem đồ ăn bung lên, Lâm Thanh Uyển cấp Diêu Thời đồ một chén rượu, “Thời tiết rét lạnh, chư vị uống một chén rượu ấm áp thân mình đi.”Lâm Thanh Uyển giơ lên chén rượu nói: “Lao chư vị bôn ba mệt nhọc, tại hạ vô cùng cảm kích, cảm tạ nói tại hạ cũng không hảo nói nhiều, về sau nhưng có điều thỉnh, tại hạ tất khuynh lực mà làm.”Thấy Lâm Thanh Uyển như thế hào爽, đại gia vốn là bị này ấm phòng nhiệt đồ ăn hòa hoãn xuống dưới biếu tình càng là buông lỏng, sôi nổi nâng chén tương kính.Bọn họ ở trên đường bôn ba hai tháng, dọc theo đường đi lo lắng hãi hùng, lại mệt lại lạnh, hiện giờ có nhiệt canh, nhiệt cơm cùng nhiệt rượu, lại là ở ấm phòng bên trong, tiếng lòng tùng hạ, liền vui vẻ ăn ăn uống uống lên.Đã ăn uống no đủ, đại gia đôi mắt đều có chút không mở ra được, Lâm Thanh Uyển liền làm người đưa bọn họ hồi khách viện, “Tương lai còn dài, chúng ta có việc ngày mai lại nói.”Diêu Thời cũng cảm thấy hôm nay buổi tối không thích hợp nói chuyện, cho nên gật gật đầu liền mang theo một đám sự đệ rời đi.Phòng bếp lớn thừa dịp bọn họ dùng cơm khe hở thiêu không ít nước ấm, bọn gia đình nối đuôi nhau cấp trong khách viện đưa nước ấm, thậm chí liền hạ nhân trong phòng đều có nước ấm phao chân.Hạng Mẫn thoải mái giặt sạch cái nước ấm tắm, khoác kiện áo khoác liền lộc cộc chạy ra chui vào trong chăn đi, cùng hắn một cái phòng Thôi Lăng trùm trùm khép miệng, cầm quần áo đi phòng rửa mặt.Hạng Mẫn thoải mái than thở một tiếng nói: “Lúc này mới cảm thấy sống lại đây, này Lâm gia chiêu đãi đến thật đúng là chu đáo, nếu không phải nhà bọn họ không có nam định, ta đều tưởng thường ở tại này.”Thôi Lăng giặt sạch nước ấm tắm ra mới nói:

“Ta xem Đại sư huynh cũng không tưởng lưu tại này.” Hạng Mẫn liền nhíu nhíu mày, “Chẳng lẽ còn hồi Giang Lăng đi?” Thôi Lăng trầm mặc không nói. Hạng Mẫn liền thở dài nói: “Mạnh đế càng ngày càng hò đồ, thế nhưng từ Thái Tử làm bậy, nếu không phải như thế, thư viện gì đến nỗi đóng cửa?” Thôi Lăng dừng một chút nói: “Kỳ thật lưu tại Đại Lương cũng không tồi, chúng ta khuyên nhủ Đại sư huynh đi, hiện tại Giang Lăng đã giới nghiêm, ra vào toàn không dễ, nếu tiên sinh tôn sùng Duyệt Thư Lâu, chúng ta sao không tạm thời lưu tại Tô Châu?” Hạng Mẫn hướng hắn mắt trọn trắng, “Kỳ thật ta Sở Quốc cũng không tồi a, các sư huynh đệ nếu là không nghĩ lưu tại Đại Lương, có thể cùng ta hồi Sở Quốc sao.” Thôi Lăng liền hơi hơi mỉm cười, đè thấp thanh âm hỏi, “Ngươi là thiệt tình?” Hạng Mẫn giống như cười chê nhạo nhìn hắn, “Thôi sư huynh, ngươi đừng quên, ta chính là Sở nhân.” Thôi Lăng trong lòng khe khẽ thở dài, nằm hồi chính mình trên giường. Hạng Mẫn đột nhiên nhớ tới cái gì dường như xoay người dựng lên, đổi hán nháy mắt vài cái nói: “Thôi sư huynh, vừa rồi Lâm quận chúa chính là đặc đặc hỏi ngươi xuất thân, chẳng lẽ là các ngươi hai nhà còn có cũ không thành?” “Tổ tiên từng cùng Thái Tổ cùng nhau khởi binh, cùng triều làm quan tự nhiên là có cũ.” Thôi Lăng không thèm để ý nói. “Không đúng đi, ta như thế nào nhớ rõ sáng sớm đi theo Lương Thái Tổ khởi binh chỉ có Lâm Lễ? Các ngươi Thôi gia là ở thiên hạ mau định ra khi mới đầu nhập vào Lương Thái Tổ đi?” Thôi Lăng quay đầu yên lặng mà nhìn hắn. Hạng Mẫn hì hì tiếp tục cười nói: “Hơn nữa người Lâm thị một đường phụ tá Lương Thái Tổ cùng Thái Tông, đến Lương Đế khi thậm chí đem binh quyền đều giao ra đây, các ngươi Thôi gia nhưng vẫn cầm giữ binh quyền cùng triều chính, ngươi nói có phải hay không bởi vì như vậy, vừa rồi nàng nhìn ánh mắt của ngươi trung mới có thể phiếm cảm lạnh ý?” Thôi Lăng thấy đồ không thương hắn miệng, liền nhắm mắt lại nói: “Ta xem ngươi phong hàn còn không có hảo hoàn toàn, ngày mai ta lại cho ngươi tiếp theo phó được đi.” Hạng Mẫn một nghẹn, lập tức lùi về trong chăn làm bộ chính mình đã ngủ. Thôi Lăng lại trở mình mở to mắt, Lâm Thanh Uyển đổi hán lãnh đạm cùng không mừng hán tự nhiên cũng cảm giác ra tới. Không rõ ràng, nhưng hán chính là biết chính mình bị chán ghét. Hán đương nhiên không tin Hạng Mẫn kia chó má lý do, cho nên ở hán không biết thời điểm Thôi gia cùng Lâm gia có khích? Mà một tường chi cách Diêu Thời cũng không ngủ, Đỗ Tư tây hảo tâm, liền đồ một ly trà cho hắn, “Sư huynh, ngài suy nghĩ cái gì?” Diêu Thời tiếp nhận, rũ xuống đôi mắt thở dài: “Ta suy nghĩ đường đi.” Đỗ Tư cùng Diêu Thời giống nhau là Giang Lăng người, hiện giờ Giang Lăng nguy cơ tứ phía, lẽ ra bọn họ hán là trở về, tần bản thân chi lực giữ được nó, nhưng Mạnh đế thật sự không đáng nguyễn trung thành. Thiên hạ đều biết bọn họ hai người là Cơ tiên sinh đệ tử, lần này trở về liền sinh tử đều không biết. Trước kia Mạnh đế tự nhiên sẽ không lấy bọn

họ này đòn thư sinh như thế nào, nhưng hiện tại Mạnh đế lại không nhất định.Đỗ Tư nặng nề ngồi ở mép giường, nhìn bắc đèn không nói lời nào.Diêu Thời chính mình đều đắn đo không chừng, càng không trông cậy vào hắn trả lời, hắn cúi đầu nhấp một miệng trà, lúc này mới thấp giọng nói: “Chờ đem thư giao cho Lâm quận chúa ta liền hồi Giang Lăng nhìn xem, ngươi trước lưu lại nơi này.”Đỗ Tư nhấp miệng, “Sư huynh, nếu bệ hạ lấy ngươi uy hiếp tiên sinh trở về làm sao bây giờ?”“Yên tâm, ta sẽ không trở thành tiên sinh trói buộc.”Đỗ Tư miệng nhấp đến càng khẩn, nắm chặt nắm tay nói: “Ta cùng ngài một khối trở về.”“Đừng choáng váng, không chỉ có ngươi, Khuất sư đệ bọn họ cũng tạm thời lưu tại Tô Châu, chờ ta trở về hỏi thăm xác thực tin tức các ngươi lại quyết định có trở về hay không,” Diêu Thời thấp giọng nói: “Ngươi luôn luôn ồn trong, ta đi rồi, các sư huynh đệ liền tạm thời giao từ ngươi mang theo, Lâm quận chúa bị tiên sinh đại ân, từ đêm nay tình huống tới xem, nàng cũng hào sảng hào phóng, các ngươi lưu lại nơi này, ít nhất không cần lo lắng bị người khinh nhục.”Cùng bên này lo lắng băn khoăn bất đồng, Lâm Thanh Uyển bên kia thật cao hứng, nàng không nghĩ tới sẽ là Diêu Thời tự mình tới, lại còn có mang đến như vậy nhiều sư huynh đệ.Diêu Thời, tự Tử Đạt, hắn là Cơ tiên sinh cái thứ nhất đệ tử, từng ở Giang Lăng vì tướng, sau nhân khuyên nhủ chọc Mạnh đế tức giận, bị hàng chức vì cửu phẩm huyền úy, hắn dứt khoát liền từ quan đi theo Cơ tiên sinh bên người nghiên cứu học vấn.Lâm Thanh Uyển từng xem qua hắn vì tương khi muốn cải cách mấy cái thi tho, có thể nói Giang Lăng phủ nếu dựa theo hắn đề nghị cải cách, quốc lực tất tăng lên một đi nhanh, nói không chừng còn có thể thừa dịp Sở Lương ngoại vây khi khuếch trương một chút lãnh thổ đâu.Đáng tiếc, Mạnh đế đem người giáng chức, mà Diêu Thời cũng không có làm lại từ đầu quyết tâm, cho nên xào hoàng đế đi nghiên cứu học vấn.Nhân tài như vậy lưu tại Giang Lăng thật sự là đáng tiếc, đặt ở Đại Lương thật tốt a.Lâm Thanh Uyển đối Lâm quản gia nói: “Nhất định phải hảo hảo hầu hạ này đó lang quân, cần phải làm cho bọn họ cảm thấy xem như ở nhà.”Lâm quản gia khom người đồng ý, hung phấn mà đi an bài ngày hôm sau thức ăn, bọn họ mang quân áo giống như cũng không nhiều lắm, không bằng lại cho bọn hắn một người thêm bộ quân áo? Hiện làm là không có khả năng, chỉ có thể mua có sẵn.Lâm phủ bên kia biệt viện cũng đến thu thập, bên kia thật lâu không trụ người, nhưng đến giữ cửa cửa sổ mở ra hảo hảo toàn bộ khí...Ai nha, đột nhiên phát hiện thật nhiều việc cần hoàn thành đâu.Lâm quản gia lại tinh thần hung phấn thật sự.Lâm Thanh Uyển cũng hung phấn, bất quá nàng cũng chỉ là nhếch môi cười một chút, sau đó liền nhìn về phía tiền viện phượng hướng, Cơ tiên sinh thế nhưng cho nàng đưa tới nhiều như vậy thư, kia nàng cũng nên cho hắn đưa một phần lễ mới là.Lâm Thanh Uyển cười cười, ngồi ở án thượng bắt đầu viết thư.Hạ một đêm tuyết, ngày hôm sau rời giường khi trên mặt đất phô

một tầng thật dày mà tuyết, ánh mặt trời vừa ra tới liền phản xạ đèn ánh sáng rất sáng.Người đẹp lên tuyết thượng phát ra kẽo kẹt kẽo kẹt thanh âm, Lâm Thanh Uyên từ trong ố chǎn chui ra tới, đánh ngáp hỏi: “Giờ nào?”“Giờ Thin,” Bạch Phong hầu hạ Lâm Thanh Uyên đứng dậy, thấp giọng nói: “Ngài tối hôm qua uống xong rượu, cho nên thức dậy chậm chút, đại tiêu thư đã đi học đi, khách viện bên kia còn không có động tĩnh.”“Bọn họ mấy ngày liền lên đường khẳng định mệt mỏi, làm bọn họ nhân nhẹ giọng chút, đừng đem người đánh thức.” Lâm Thanh Uyễn phân phó nói: “Làm Lâm quán gia nhiều mang những người này đi Lâm phủ, mau chóng đem sân thu thập ra tới, hôm nay mặc dù không được đi vào, ngày mai cũng muốn trụ đi vào.”Phía trước khách viện cùng hậu viện còn cách lưỡng đạo môn, Lâm Thanh Uyễn tự nhiên sẽ không cảm thấy không được tự nhiên, nhưng nàng ngày hôm qua liền nhìn ra bọn họ băn khoăn, cho nên cũng không miễn cưỡng bọn họ.Nếu tưởng lưu lại khách nhân, tự nhiên này đây khách nhân ý nguyện là chủ.

Chương 296: Khen

Chờ Diêu Thời tĩnh lại, lúc này mới phát hiện bên ngoài ánh mặt trời đại lượng, hắn không khỏi mặt già đỏ lên, vội vàng đứng dậy đi đem các sư đệ đều nắm lên. Đại gia đỏ mặt rửa mặt dùng xong cõm sáng liền đi kiểm kê mang đến thư. Bọn họ ở đem thư mang đến trước đã kiểm kê tạo sách, cái này muôn giao tiếp, tự nhiên phải làm Lâm Thanh Uyển mặt lại điểm một lần. Hơn nữa này đó thư nhiều ít có chút bị ẩm, cũng muôn kiểm ra tới phơi quá. Lâm Thanh Uyển đi theo bọn họ cùng nhau nhất nhát điểm quá, thấy hôm nay tinh không vạn lí, tuy rằng vẫn là thực lãnh, nhưng ánh mặt trời thật là hảo, liền gọi người đem cái giá nâng ra tới phơi thư. Như vậy lăn lộn, một ngày thời gian liền cũng đi qua, Diêu Thời cũng không hảo để rời đi sự, làm các sư đệ đi nghỉ ngơi, hắn liền đi theo Lâm Thanh Uyển đi thư phòng nói chuyện. Lâm Thanh Uyển cho hắn chuẩn bị bút mực, cười nói: “Cấp Cơ tiên sinh tin đã viết hảo, Diêu tiên sinh cũng cấp tiên sinh viết một phong thơ đi.” Diêu Thời gật đầu đồng ý, đem tin giao cho Lâm Thanh Uyển sau hỏi, “Này tin đại khái khi nào có thể tới?” Lâm Thanh Uyển tính một chút thời gian nói, “Nếu là thuận lợi mười lăm thiên cũng tới rồi.” Diêu Thời gật gật đầu, hắn quyết định chờ tiên sinh hồi âm tới rồi lại đi, vừa lúc chờ các sư đệ đưa một khác phê thư tới. Đây là đêm qua hắn suy nghĩ cẩn kẽ sau quyết định, Tam sư đệ bọn họ lúc này cũng không biết ở nơi nào, hay không an toàn. Cho nên vẫn là chờ bọn họ tới rồi hắn mới có thể yên tâm rời đi. Lâm Thanh Uyển đem phong thư lên, ngay trước mặt hắn giao cho một cái hộ vệ nói: “Ngươi tức khắc khởi hành, đem tin đưa đi Sở Đô, cầm hồi âm liền trở về.” Hộ vệ đồng ý, khom người tiếp tin lui ra. Diêu Thời liền đứng dậy ôm quyền nói: “Làm phiền Lâm quận chúa.” “Diêu tiên sinh khách khí,” Lâm Thanh Uyển đứng dậy cười nói: “Thư đã kiểm kê ra tới, ngày mai là có thể đưa vào Duyệt Thư Lâu, hậu thiên ta lại mở tiệc vì chư vị tay tràn như thế nào?” “Không cần,” Diêu Thời vội vàng cự tuyệt nói: “Ta chờ sư huynh đệ chưa chắc ở chỗ này lâu, liền bất quá nhiều quấy rầy.” “Như vậy sao được, các ngươi khó khăn tới một chuyến Tô Châu, như thế nào cũng muôn làm ta tẫn một làm hết lễ nghĩa của chủ nhà.” Lâm Thanh Uyển nói cái gì cũng muôn đem Chu thứ sử cùng lâm Lư hai nhà tài

tuần giới thiệu cho bọn họ nhận thức.Tốt nhất bọn họ lại giao mấy cái bằng hữu, lời nói một đầu cơ thành tri kỷ tốt nhất, như vậy mới hảo lưu khách sao.Ân, không chỉ có Lâm gia cùng Lư gia, hắn là lại làm Lâm Ôn từ thường tới Duyệt Thư Lâu đọc sách người chọn lựa những người này tới, cho bọn hắn hạ các thiệp, nàng cũng không tin, nhiều người như vậy, các ngành các nghề đều có, tính tình tính cách khác nhau, liền không có đối bọn họ ăn uống người.Đương nhiên, vẫn là lấy Lương nhân là chủ.Lâm Thanh Uyển lấy định rồi chủ ý liền làm, làm người đi thông tri Lâm An đem Văn Viên thu thập hảo tới, minh sau hai ngày đóng cửa từ chối tiếp khách, hậu thiên nàng muốn ở Văn Viên trung mở tiệc chiêu đãi khách nhân.Lâm Thanh Uyển chỉ là đơn giản liệt cái đơn tử liền không ít người, thêm chi chuẩn bị thời gian đoán, cho nên toàn bộ biệt viện người đều động đi lên.Cũng may hiện tại là mùa đông, thôn trang nhàn rỗi sức lao động rất nhiều, Lâm quản gia phân công hảo nhiệm vụ, các quản sự liền từ thuộc hạ điều động người, một người quản hạng nhất sự vật, đảo gọn gàng ngăn nắp lên.Nhưng thôn trang sát gà tể heo động tĩnh không nhỏ, Hạng Mẫn chờ một các sư huynh đệ nhịn không được chạy ra đi vây xem, lúc này mới phát hiện Lâm thị thôn trang to lớn, lại là liếc mắt một cái đều vọng không đến biên.Hơn nữa hợp quy tắc có độ, nhìn lệnh người vui vẻ thoái mái.Hạng Mẫn nhìn chằm chằm nơi xa mơ hồ hoa viên hỏi, “Đó là cái gì hoa, lại là thành phiến thành phiến?”Một cái nông hộ ngẩng đầu nhìn thoáng qua liền nói: “Đó là vườn trái cây, hoa mai khai, vừa lúc xem đâu. Bất quá đẹp nhất vẫn là Văn Viên những cái đó, công tử muốn xem, hậu thiên đi Văn Viên liền có thể nhìn.”Hạng Mẫn theo hắn ngón tay phuơng hướng nhìn lại, phát hiện bên kia hoa xem đến rõ ràng hơn, hắn mở to hai mắt nhìn hỏi, “Kia cũng là nhà các ngươi quận chúa?”Nông hộ liền nhéch môi nhạc, “Cũng không phải là, này một mảnh đều là chúng ta cô nãi nãi cùng đại tiểu thư tước điền.”Hạng Mẫn nhịn không được lúi lưỡi, này Lương Đέ cũng thật đủ hào phóng, như vậy hảo một mảnh mà thế nhưng bỏ được cấp đi ra ngoài.Nông hộ vừa thấy sắc mặt của hắn liền biết hắn suy nghĩ cái gì, tự đắc nói: “Trước kia này một tảng lớn phần lớn là đất hoang đê, nhưng người xem mới mấy năm công phu đã bị chúng ta cô nãi nãi dọn dẹp đến tốt như vậy.”Hạng Mẫn hơi hơi mỉm cười, cũng không tin tưởng, chỉ tưởng nông hộ ở chụp bọn họ chủ tử mông ngựa.Hắn vỗ vỗ mông chạy lấy người, quyết định ngày mai muốn đi theo đi Duyệt Thư Lâu nhìn xem.Mặt khác sư huynh đệ tham quan thôn trang trở về, cũng sôi nổi lúi lưỡi, “Này thôn trang bố trí đến thật tốt, ta về sau nếu là cũng có khối như vậy đại mà cũng chiêu như vậy bố trí.”“Vậy ngươi hiện tại liền trở về nằm, một lát liền có.”“Đi, liền không được ta kiến công lập nghiệp, phong hầu bá tư tưởng?”“Kia phỏng chừng nằm trong chốc lát không được, phỏng chừng đến nằm đến buổi tối, này kiến công lập nghiệp cũng yêu cầu thời gian

a.”Các sư huynh đệ nghe vậy cười ha ha.Hạng Mẫn liền thoáng qua nói: “Ngày mai Đại sư huynh muốn cùng Lâm quận chúa đưa thư đi Duyệt Thư Lâu, các ngươi ai đi?”“Cùng đi, cùng đi, này Duyệt Thư Lâu có thể kêu tiên sinh đưa thư tới khẳng định không bình thường, chúng ta vào xem là cái dạng gì.”Vì thế ngày hôm sau, đem phơi một ngày thư dọn lên xe ngựa, đại gia mênh mông cuồn cuộn vào thành đi, Chu thứ sử sớm được đến tin tức, nhưng bởi vì Cơ tiên sinh này một đám đệ tử trung các quốc gia đều có, mà Duyệt Thư Lâu rốt cuộc không thuộc về triều đình, hẵn tùy tiện xuất hiện chỉ sợ sẽ khiến cho bọn họ bất mãn cùng hiểu lầm.Cho nên hẵn chịu đựng không nhúc nhích thân, quyết định ngày mai đi Văn Viên tái kiến người.Lâm Thanh Uyển nói đến người đều là Cơ tiên sinh coi trọng đệ tử, hẵn nếu là có thể vì Đại Lương lưu lại một hai người mới, vậy xem như công tích.Nhiều người như vậy cùng xe đột nhiên ở Duyệt Thư Lâu trước dừng lại, tự nhiên đưa tới không ít vây xem người.Trong lâu người cũng nhịn không được đi ra vây xem, chờ Vương Ký xuống lâu tới khi, trong lâu tiểu nhị đã thanh ra một cái nói nhanh tới.“Đêm qua đem thư thu hồi tới khi Lâm Thanh Uyển liền cùng Diêu Thời bọn họ cùng nhau đem thư phân hảo loại, thậm chí cấp thư biên hảo hào, lúc này trực tiếp mở ra cái rương ra bên ngoài lấy là được.Vương Ký nhìn đến khom lưng hỗ trợ khiêng thư Thôi Lăng sững sốt, vội vàng tiến lên hành lễ, trước cắp Lâm Thanh Uyển hành lễ, mới giật mình lảng nhìn Thôi Lăng hỏi, “Thôi thế huynh như thế nào ở chỗ này?”Người không phải ở Giang Lăng học nghệ sao?Thôi Lăng cũng nhận ra Vương Ký, đậm nhiên cười nói: “Phùng sư mệnh tiến đến tặng đồ.”Lâm Thanh Uyển liền vỗ vỗ tay, làm mọi người an tĩnh lại, lúc này mới giương giọng nói: “Này phê thư là Cơ tiên sinh thắc hẵn các đệ tử ngàn dặm xa xôi đưa tới, trong đó không thiếu bản đơn lẻ trân phẩm, tiên sinh chi đức nghĩa trí tuệ không phải bàn cãi.”Lâm Thanh Uyển lại cười nói: “Đương kim trên đời, luận dạy học và giáo dục, không người có thể cập Cơ tiên sinh, lúc ấy ở kinh thành, ta bất quá là hoài thấp thỏm chi tâm thử tính cầu một cầu tiên sinh, nghĩ tiên sinh có thể cho mấy quyền thư liền cũng đủ ta khoe ra, ai ngờ tiên sinh thế nhưng đem chính mình tàng thư tất cả đều đưa tới.”Lâu trong ngoài người đều là kinh hãi.Vương Ký nói lắp hỏi, “Là, quận chúa nói chính là Giang Lăng phủ Cơ tiên sinh?”Lâm Thanh Uyển gật đầu, “Đúng là,” nàng thỉnh Diêu Thời nói: “Vị này đó là Cơ tiên sinh thủ đô Diêu tiên sinh.”Nga, Giang Lăng trước tương Diêu Tử Đạt.Vương Ký cắn cắn môi, những người khác cũng ánh mắt sáng ngời nhìn Diêu Thời.Diêu Thời ho nhẹ một tiếng, bao quanh hành lễ sau nói: “Giang Lăng phủ thư viện đã tán, tiên sinh nói này đó thư phóng cũng là để đó không dùng, quận chúa lòng dạ trống trải, chịu đem Duyệt Thư Lâu miễn phí hướng thiên hạ học sinh mở ra, kia liền đem thư đặt ở nơi này, so đặt ở hẵn nơi đó có trọng dụng đến nhiều.”“Nhưng Cơ tiên sinh không phải nói muốn ở Đại Sở trọng

khai thư viện thu đồ đệ sao? Nay đó thư như thế nào vô dụng chõ?"Bọn họ đã nhiều ngày còn ở nghị luận là đầu xuân sau lại đi Sở Quốc, vẫn là hiện tại liền đi đâu.Rốt cuộc Duyệt Thư Lâu tuy hảo, lại chỉ có thư, không có sứ, tới rồi Sở Quốc lại không giống nhau, có thể nghe Cơ tiên sinh một mòn khóa, so đến quá bọn họ tự học một năm.Diêu Thời nhấp miệng không nói, không có nhiều làm điều là, mặt khác sư đệ thấy thế, cũng đối mọi người dò hỏi không làm trả lời.Trời cao đường xa, ai cũng không biết tiên sinh ở Đại Sở bên kia ra sao cảnh ngộ, cho nên bọn họ mỗi tiếng nói cử động đều phải cẩn thận.Những người khác nhìn lại là kinh hãi, ản ản cảm thấy không đúng, nhưng không dễ làm người trước nghị luận.Lâm Thanh Uyển lại đối Cơ tiên sinh khen lại khen, cảm kích lại cảm kích, liền kém đem hắn cùng lão tử Không Tử kia một thế hệ thánh nhân bình tề.Chờ thư gom hảo, đem trân quý bǎn đơn lẻ trân phẩm bắt được lâu ba đi chờ đợi sao chép, đại gia liền từng người tan đi.Thôi Lăng chờ lúc này mới có công phu đi dạo Duyệt Thư Lâu.Lâm gia tàng thư chính là so Cơ tiên sinh còn muôn phong phú, cho nên Thôi Lăng chờ thật cảm thụ một phen Duyệt Thư Lâu nội tình.Thiếu chút nữa không bỏ được từ trong lâu ra tới, Diêu Thời cũng thế, hắn lúc này đang ngồi ở lâu ba phùng một quyển sách xem đến mùi ngon.Nghe nghe mặt trên còn chưa tan đi mặc hương, hắn cảm thán nói: "Không biết là vị nào sao chép, tự tròn tria dày nặng, cũng không có phụ quyển sách này." "Lư thị Lư Túc," Lâm Thanh Uyển cho hắn đồ một ly trà, cười hỏi, "Tiên sinh biết hắn sao?" Diêu tiên sinh gật đầu, "Cửu ngưỡng đại danh." Hắn nghĩ nói: "Hắn giống như đi Giang Lăng cầu quá học." Lâm Thanh Uyển gật đầu, "Đúng vậy, liền không biết tiên sinh cùng hắn hay không đã gặp mặt, hoặc là hắn nhận được tiên sinh, tiên sinh lại chưa thấy qua hắn." Diêu Thời liền lắc đầu cười nói: "Đảo có vẻ ta không coi ai ra gì." "Là tiên sinh quá mức ưu tú, cũng là tiên đến Giang Lăng cầu học người quá nhiều, tiên sinh thấy bất quá tới cũng là bình thường." Diêu Thời liền thở dài, "Như vậy rầm rộ đã một đi không trở lại." Lâm Thanh Uyển liền nhíu mày nói: "Có lẽ có chút mạo phạm, nhưng ta vẫn luôn có chút nghi hoặc, Cơ tiên sinh vì sao phải rời đi Giang Lăng? Kia Sở Quốc..." Nàng dừng một chút nói: "Ta ở kinh thành nhàn, Tống Tinh đối tiên sinh thái độ hơi có chút kỳ quái. Hơn nữa tiên sinh chi tài thiên hạ ai chẳng biết, đã đem người thỉnh đi, như thế nào chỉ phong cái phó sứ, mà không phải chính sứ?" Diêu Thời trầm mặc không nói.Lâm Thanh Uyển liền lắc đầu cười nói: "Nói ra thật xấu hổ, ta lúc trước còn thanh tịnh không thô, may mắn Cơ tiên sinh đương chính là phó sứ, bằng không ta Đại Lương chỉ sợ muốn xuất huyết nhiều." Diêu Thời liền rũ xuống đôi mắt nhấp một miệng trà sau hỏi, "Như thế nào, hiện tại Lương Quốc chiếm thượng phong?" Lâm Thanh Uyển cười gật đầu, "Cơ tiên sinh vẫn luôn chưa từng mở miệng, Tống Tinh còn quá mức tuổi trẻ, thêm chi việc này ta Đại Lương chiếm lý, tự nhiên

liền chiếm thượng phong.” Diêu Thời năm chén trà tay hơi hơi căng thẳng. Nếu không phải tâm bất cam tình bất nguyện, tiên sinh như thế nào sẽ ngậm miệng không nói? Chẳng lẽ tiên sinh lần này đi sứ Lương Quốc là bị Sở Quốc bức bách?

Chương 297: Đón gió tẩy trần

Diêu Thời cũng không cảm thấy Lâm Thanh Uyển sẽ lấy việc này lừa gạt hắn, tuy rằng Lương Sở hoà đàm cụ thể công việc sẽ không hướng ra phía ngoài công bố, nhưng hắn muôn tra cũng hoàn toàn không sẽ rất khó. Liền tính tra không đến bọn họ hoà đàm nội dung, nhưng ai thăng mặt đại chút vẫn là có thể hỏi thăm ra tới, hắn đều có chính mình phương pháp. Lâm Thanh Uyển sẽ không lừa hắn, đó chính là tiên sinh quả nhiên là không tình nguyện? Lâm Thanh Uyển quét hắn tay liếc mắt một cái, hơi hơi cúi người hỏi: "Cho nên tại hạ vẫn luôn nghi hoặc, Cơ tiên sinh vì sao phải rời đi Giang Lăng, như thế nào lại lựa chọn đi Sở Quốc?" Diêu Thời rũ xuống đôi mắt nói: "Đây là tiên sinh lựa chọn, ta chờ làm đệ tử tự nhiên chỉ có nghe theo phần." Lâm Thanh Uyển khe khẽ thở dài nói: "Ta Đại Lương hoàng đế luôn luôn dày rộng nhân thiện, kỳ thật tiên sinh không mùng quan trường, đại có thể tới ta Đại Lương, bệ hạ là sẽ không miễn cưỡng hắn xuất sĩ. Hắn trước kia ở Giang Lăng như thế nào, liền có thể ở Đại Lương như thế nào." Diêu Thời nghe vậy ngẩng đầu nhìn về phía nàng, "Lâm quận chúa có thể làm được chủ?" "Bệ hạ dù chưa nói rõ, lại không ngừng một lần cùng ta chờ cảm khái quá, điểm này ta là dám khẳng định, chỉ cần Cơ tiên sinh tới, ta Đại Lương tất sẽ không khó xử với hắn." Diêu Thời rũ xuống đôi mắt, ngón tay hơi hơi siết chặt, tiên sinh suốt đời mong muốn đó là dạy học và giáo dục, hiển nhiên Sở Quốc không thể cho hắn này hết thảy, nếu Lương Đế thật có thể làm được này điểm, Đại Lương nhưng thật ra một cái không tội lựa chọn. Có thể tưởng tượng đến đã sư muội, Diêu Thời trong lòng ý niệm liền hơi hơi cứng lại, hắn nhịn không được thở dài, tuy rằng tiên sinh rất ít cùng bọn họ liên hệ, nhưng hắn cũng mơ hồ biết chút sự tình, Sở Quốc Thái Tử sắp đại hôn. Lâm Thanh Uyển thấy hắn thần sắc hơi đổi liền không hề truy vấn, mà là đứng dậy trùu một sách thư đưa cho hắn, "Lúc trước từng nghe Cơ tiên sinh nói qua hắn ở tìm quyển sách này, người xem có phải hay không." Diêu Thời hoàn hồn, tiếp nhận tới vừa thấy, đôi mắt tức khắc đại lượng, "Thật là này bỗn, nguyên lai thế nhưng ở quận chúa trong tay, tiên sinh vì quyển sách này từng bái phỏng quá Thôi gia cùng Lư gia, nhưng toàn chưa từng tìm được." Lâm Thanh Uyển liền cười: "Đây là ta tổ

phụ từ thu phục bắc địa khi từ một Liêu Quốc quyền quý trong tay đến, vẫn luôn đặt ở Tàng Thư Lâu, cũng là khoảng thời gian trước muôn sửa sang lại kệ sách mới tìm ra tới.” Diêu Thời lưu luyến vuốt thư nói: “Đáng tiếc tiên sinh không ở, bằng không hắn không biết cao hứng cỡ nào đâu.” Lâm Thanh Uyển lại cười, “Cơ tiên sinh không ở, chúng ta có thể sao người đưa đi cho hắn sao.” “Sách này giá trị ở chỗ nó nội dung, giá cả lại là ở chỗ nó cát chúa giá trị, nhưng đó là đối đãi đồ cổ ánh mặt mà không phải thư.” Lâm Thanh Uyển cười nói: “Hiện giờ trời giá rét, tiên sinh cũng không có khả năng rời đi, không bằng sao ra hai sách tới, một sách gửi cấp Cơ tiên sinh, một sách tiên sinh chính mình thu xem?” Diêu Thời ánh mắt sáng lên, nghĩ nghĩ, Tam sư đệ bọn họ cũng không biết khi nào đến, dù sao hắn ngốc cũng không có việc gì, không bằng liền sao hai bốn? Như vậy tưởng tượng, hắn liền đứng dậy tạ nói: “Đa tạ quận chúa.” Lâm Thanh Uyển liền sang sảng cười to nói: “Tiên sinh không cần cảm tạ ta, ngươi còn không biết đi, này Duyệt Thư Lâu trung thư đều nhưng sao mang đi.” Diêu Thời kinh ngạc, “Như thế lâu dài dĩ vãng, chẳng phải là thành thiên hạ tàng thư?” Lâm Thanh Uyển gật đầu, “Đây đúng là trong lòng ta mong muốn, nếu có một ngày mỗi hộ bá tánh trong nhà đều có tàng thư, này thiên hạ mới xem như rầm rộ, đại phú đàu.” Diêu Thời trong lòng kích động, “Quận chúa tâm nguyện đảo cùng tiên sinh không sai biệt lắm.” Hắn ẩn ẩn có chút minh bạch tiên sinh vì sao phải đem nhiều như vậy thư đưa cho Lâm Thanh Uyển, hắn hiện giờ đang ở Sở Quốc, đã xem như đem lý tưởng đoạn tuyệt, nhưng nếu là có một người có thể kế thừa ý chí, kia đó là đã chết cũng cam nguyện đi. Hiển nhiên, Lâm Thanh Uyển đó là hắn cho rằng có thể kế thừa ý chí người. Diêu Thời đổi Lâm Thanh Uyển thái độ càng tốt chút, loại này chuyển biến không chỉ có Lâm Thanh Uyển cảm giác được, hắn các sư đệ cũng cảm giác được. Bọn họ rất là khó hiểu, có mấy cái tiểu nhân thậm chí còn ở vì hôm nay sự sinh khí, “Lâm quận chúa trước mặt mọi người thuyết thư là tiên sinh quyền, truyền tới Sở Quốc, tiên sinh tình cảnh nhất định không ổn, nàng này cử đó là vì lý giàn tiên sinh cùng Sở Quốc đi?” Thôi Lăng nhíu mày, nhìn về phía Hạng Mẫn, “Hạng sư đệ cũng cho là như vậy?” Hạng Mẫn nói: “Đừng nhìn ta, cũng không phải là ta dạy bọn họ nói.” Hắn nhìn về phía kia mấy cái sư đệ nói: “Các ngươi liền không thể nhiều động động đầu óc sao, đi theo tiên sinh đọc lâu như vậy thư như thế nào một chút tiến bộ cũng không có, nếu là đối tiên sinh bất lợi, ngươi xem Đại sư huynh còn sẽ cùng nàng như vậy hảo ngôn hảo ngữ sao?” “Kia y ngươi nói, Lâm quận chúa công bố này đó vẫn là đối tiên sinh hảo?” “Không tốt cũng không xấu đi,” Hạng Mẫn không thèm để ý nói: “Sách này vốn dĩ chính là tiên sinh quyền, nàng công bố việc này không phải hắn là sao?” “Chính là...” “Mau đừng nói cái gì ly giàn Sở Quốc cùng tiên sinh nói,” Hạng Mẫn xua tay nói: “Chúng ta nhiều thế này người vừa không là vô danh hạng người, cũng không có ân hận, chẳng lẽ

Lâm quân chúa không công bố Sở Quốc liền không biết?" Diêu Thời gật đầu, "Chỉ sợ chúng ta vừa đến Lâm gia biệt viện khi Sở Quốc mật thám liền đã đem lời nói truyền quay lại đi, chúng ta nhiều người như vậy là không thể gạt được đi." Không nói hắn, chính là Hạng Mẫn, Thôi Lăng, cái nào không chịu chịu mục? Muốn hoàn toàn giấu người tai mắt là không có khả năng. Cho nên cùng với che che dấu dấu, không bằng thoái mái hào phóng công bố ra tới, đem tầm mắt dồn lại đây, còn có thể cấp chính hướng bên này đuổi Tam sư đệ bọn họ đánh chút yểm hộ đâu. Đến nỗi tiên sinh cùng Sở Quốc chi gian, Diêu Thời hờ lạnh, cũng nguyên nhân chính là vì Lâm Thanh Uyển đem việc này báo cho thiên hạ, Sở Quốc mới không hảo đối tiên sinh minh làm chút cái gì. Bất quá trong lén lút một ít ủy khuất khẳng định sẽ chịu, nhưng tiên sinh nếu lấy định chủ ý muốn đem thư cấp Lâm Thanh Uyển, khẳng định là làm tốt cái này chuẩn bị. Diêu Thời ở thu được tin khi liên đã liệu đến điểm này, kỳ thật hôm nay Lâm Thanh Uyển đó là không đề cập tới tiên sinh, hắn cũng muốn nghĩ cách nhắc tới. Diêu Thời đối bọn họ nói: "Cho nên các ngươi đã nhiều ngày đều thành thật chút, chờ các ngươi tam sư huynh tới rồi, chúng ta bàn lại đường đi." "Đại sư huynh, ngươi còn phải về Giang Lăng đi sao?" Diêu Thời gật đầu. Các sư huynh đệ lập tức tăng cường lên, sôi nổi khuyên nhủ: "Hiện tại Lương Quốc cùng Sở Quốc giai đại quân tiếp cận, tuy rằng chưa chắc sẽ đánh lên tới, khá vậy quá mức nguy hiểm, ngài vì sao còn muốn lại trở về?" Diêu Thời liền thở dài: "Nhà của ta ở nơi đó a." Mọi người vừa nghe, liền nhịn không được một tĩnh, nhưng thật ra Thôi Lăng lập tức nói: "Nhưng Đại sư huynh, tầu tử cùng cháu trai cháu gái nhóm không đều ở Đại Lương? Ngài một người trở về liền cái náu cơm người đều không có, còn không bằng đi tìm tầu tử chất nhi bọn họ đâu, muốn ta nói, có người nhà địa phương mới là gia." Hạng Mẫn liền mắt trợn trắng, "Đại sư huynh, ngươi đem tầu tử chất nhi bọn họ đưa tới Sở Quốc đi thôi, vừa lúc cùng ta cùng tiên sinh làm bạn nhỉ." "Hảo, hảo," Diêu Thời lạnh mặt nói: "Các ngươi hai người không cần ở ta trước mặt tranh, hiện giờ này thiên hạ chưa định, không nhất định chính là các ngươi Lương Sở có thể hỏi định thiên hạ, hiện tại kéo người còn quá sớm." Dứt lời phát tay áo mà đi. Hạng Mẫn sờ sờ cái mũi, mấy cái sư đệ liền làm mặt quỷ nói: "Sư huynh, các ngươi không tranh thủ tranh thủ chúng ta sao?" "Đi đi, các ngươi lại học mười năm hỏi lại ta đi." Các sư đệ che lại ngực ngã xuống, Hạng Mẫn cùng Thôi Lăng liếc nhau, một người hờ lạnh, một người bình đạm rời đi. Nhưng mà buổi tối bọn họ vẫn như cũ muôn ngủ một phòng, ngày hôm sau Lâm Thanh Uyển ở Văn Viên vì bọn họ đón gió tẩy trần. Nghe nói còn có Tô Châu khuê tú nhóm đi du ngoạn, còn chưa hôn các sư huynh đệ suốt đêm tìm ra chính mình đẹp nhất xiêm y, trang điểm đến hoa hòe lộng lẫy tại tiền viện tập hợp. Lâm Thanh Uyển cùng Lâm Ngọc Tân hầu hạ Dương phu nhân đi ra nhìn đến bọn họ khi không khỏi

bước chân một đốn. Dương phu nhân trầm tĩnh trên mặt nhợn không được giơ lên gương mặt tươi cười, nàng quay đầu cười nói: “Lúc này mới giống người trẻ tuổi, ngươi a, quá lão khí chút.” Nàng tránh ra Lâm Thanh Uyển tay, đem các nàng cô chất hai đi phía trước đẩy nói: “Các ngươi cô chất một chiếc xe ngựa đi, ta cùng Dương ma ma ngồi mặt sau.” Lâm Thanh Uyển hơi hơi mỉm cười, thuận theo dắt Lâm Ngọc Tân đi. Cùng Diêu Thời bọn họ chào hỏi qua, đoàn người liền bắt đầu hướng Văn Viên đi. Bọn họ ly Văn Viên không xa, bởi vì là chủ nhà còn cố ý sớm một bước xuất phát, nhưng tới rồi vườn bên ngoài lại thấy nơi đó đã ngừng một loạt xe ngựa. Lâm Thanh Uyển trước xuống xe, đổi đứng ở vườn cửa Chu thứ sử cười nói: “Chu đại nhân mau bên trong thỉnh.” Nàng áy náy nói: “Ta cái này chủ nhà đảo làm khách nhân đợi lâu, thất lễ thất lễ.” Chu thứ sử cười nói: “Là lòng ta thiết, cho nên tới sớm, thất lễ chính là ta a.” Hắn ánh mắt không khỏi nhìn về phía mặt sau xe ngựa, thấy xuống dưới một lưu thanh tráng niên, không khỏi đổi mắt lấp lánh tỏa sáng. Lâm Thanh Uyển liền tiến lên hai bước, ngăn trở hắn ánh mắt, đè thấp thanh âm nói: “Chu đại nhân, ngươi thu liêm chút, nhưng đừng đem người dọa chạy.” Chu thứ sử lúc này mới thu hồi ánh mắt, áp xuống kích động tâm tình nói: “Thất lễ, thất lễ, quận chúa, ngươi nhưng thăm quá bọn họ khẩu phong?” Lâm Thanh Uyển gật đầu, “Hiện giờ bọn họ còn chưa từng tưởng lưu lại, cho nên các ngươi động tác dừng quá đai, đem người dọa chạy làm sao bây giờ? Dù sao bọn họ còn muốn ở Tô Châu dừng lại một đoạn thời gian, từ từ tới.” Chu thứ sử gật đầu, trên mặt chậm rãi quy về bình tĩnh, cuối cùng nhìn qua bình thường. Lâm Thanh Uyển thở dài nhẹ nhõm một hơi, xoay người đi thỉnh Diêu Thời chờ nhập viên, Chu thứ sử đổi Văn Viên rất thực, cho nên thực sự giác giúp nàng tiếp đón khách nhân. Lâm Nhuận cũng từ bên trong đón ra tới, lần này Lâm Thanh Uyển không lại dùng Thượng Minh Viễn, mà là toàn dùng Lâm thị con cháu, Lâm Nhuận tự nhiên muốn đi đầu. Diêu Thời bọn họ đều là lần đầu tiên tới Văn Viên, Giang Lăng phủ như vậy vườn cũng có hai tòa, chuyên môn cấp văn nhân nhã sĩ làm yên hội dùng, nhưng đều thợ khí mười phần, giống như vậy càng có khuynh hướng dã thú không có. Xem vườn này con đường liên biệt không như thế nào tu chỉnh, nhưng bên trong một đình một hiên một phòng đều gãi đúng chỗ ngựa, hiện giờ hoa mai nửa khai, mai hương hồn hàn khí mặt tiền cửa hiệu mà đến, đi ở bên trong lâu rồi, đường như quanh thân đều nhiễm lanh hương. Đặc biệt là vườn này còn rất đại, nhiều người như vậy tiến vào trong đó, một phân tán, xa xa mới nhìn đến nhị ba người, thanh tĩnh lại tự nhiên. Người khác hắn liền biết, nhưng Diêu Thời lại rất ái bầu không khí này, cùng Lâm Nhuận Chu thứ sử hàn huyên một lát liền tự tìm một cái đường đi đi xuống, tính toán mau đến lúc đó thẩn lại trở về dự tiệc. Đỗ Tư không đi theo, mà là tìm mấy cái hứng thú hợp nhau sư đệ hướng bờ sông đi, hắn vừa rồi ở nơi đó thấy được nở rộ cúc hoa, lúc này tiết

còn có cúc hoa, nghĩ đến hắn là ở nhà âm tròng hoa trung đào tạo tốt.Mà Hạng Mẫn tắc kéo mấy cái sư đệ đi tìm uống rượu, vừa rồi Lâm quận chúa nói, phía đông vườn cây đào phía dưới chônĐào hoa rượu có thể uống lên, bọn họ có thể tự đi đào.Đào hoa rượu gì đó hắn nhưng thật ra không thập phần thèm, nhưng hắn cảm thấy đào rượu là một kiện rất thú vị sự, bởi vì ngươi không biết nào cây hạ có rượu, loại này tìm kiếm bảo bối cảm giác thực kích thích.Ai biết hắn thật đúng là tìm được bảo bối, đào đào không cần thận liền trật phuong hướng, đào đến phía bắc cây mai phía dưới, hắn vốn dĩ chỉ là tùy ý đào đào, kết quả liền đào ra một cái phong kín bình rượu, nhìn đến mặt trên đại đại “Trạng nguyên hồng” ba chữ, hắn không tiền đồ nuốt một ngụm nước miếng.Hắn ta hữu nhìn xem, thừa dịp các sư đệ không chú ý, chụp bay giấy dán nghe thấy một ngụm, sau đó đôi mắt tròn tròn, ôm bình rượu liền chạy.Có thể đi theo hắn cùng nhau tìm rượu tự nhiên là ái rượu người, kia khẩu tử khai đến tiểu, nè hà hương khí phác mũi, gió thoổi qua, các sư đệ quay đầu vừa thấy, chỉ tới kịp thấy hắn biến mất bóng dáng.Biết rõ Hạng sư huynh làm người chúng sư đệ lập tức vứt bỏ trong tay xêng, bôn hắn bóng dáng liền đuổi theo, “Hạng sư huynh, ngươi đào tới rồi cái gì thứ tốt?”

Chương 298: Cùng nhau chơi nha

Hạng Mẫn hoảng không chọn lộ, một chút liền lao tới đụng vào Lâm Thanh Uyển trong tay.Lâm Thanh Uyển còn tưởng rằng hắn gấp cái gì nguy hiểm, đang muôn mở miệng dò hỏi liền ngắt tới rồi trên tay hắn ôm rượu, nàng hơi hoi sưng sốt.Nhân sợ uống rượu vô trạng, hôm nay lại có nữ quyền ở, cho nên chuẩn bị đều là rượu trái cây cùng hoa tửu, nàng không nhớ rõ có phỏng trạng nguyên hồng a?Trộm rượu bị chủ nhân gặp được, Hạng Mẫn mặt đỏ lên, ôm rượu hành lễ, “Lâm quận chúa.”Như vậy dừng lại đón, mặt sau các sư đệ liền đuổi theo, “Hạng sư huynh, làm chúng ta nhìn xem ngươi đào tới rồi gì...”Lâm Thanh Uyển ánh mắt liền không khỏi lại lần nữa dừng ở kia rượu thượng, càng xem càng cảm thấy quen mắt, “Đây là ở trong vườn đào? Nhà của chúng ta trong vườn chôn có trạng nguyên hồng?”Bạch Phong khổ tư, cuối cùng đôi mắt hơi hoi trùng lớn, Lâm Thanh Uyển cũng nghĩ đến, nhìn trên tay hắn rượu, nhìn không được cảm thán, “Cho các ngươi đi phía đông đào Thanh Uyển lại phát phát tay cười nói: “Không cần, ngươi đã có thể đào ra đó chính là các ngươi có duyên, uống rượu vốn chính là một kiện chuyện vui, mà này còn không phải là một kiện lạc thú sao?”Hạng Mẫn thở dài nhẹ nhõm một hơi, trên mặt ửng hồng dần dần tan đi, hắn ôm rượu cười hỏi, “Này đàn trạng nguyên hồng là rượu ngon, không biết có mấy năm?”“Ta thật đúng là không biết,” Lâm Thanh Uyển cười nói: “Ở chôn nhập trước ta là đến hầm rượu tuyển, đều là mười năm đến mươi lăm năm đại rượu, hai năm trước ta một cái chất nồi xuất phát hướng biên quan trước mai phục, dự bị chờ tương lai hắn khai hoàn mà về liền khởi.”Hạng Mẫn lại có chút ngượng ngùng, “Ta đây chẳng phải là đoạt nhân tâm đâu sở hảo?”Lâm Thanh Uyển liền cười nói: “Hắn không yêu uống rượu, huống chi lúc trước ta tổng cộng chôn mười đàn, chỉ cân Hạng tiên sinh không phải đem sở hữu rượu đều nồi lên liền hảo.”Hạng Mẫn liên gãi gãi đầu cười nói: “Không dám, không dám.”Hắn các sư đệ cũng đã hoàn hôn, trách cứ nhìn về phía Hạng Mẫn, cho nên bọn họ sư huynh là đem nhân gia tàng rượu cũng cấp nồi lên?Mấy người tiến lên cùng Lâm Thanh Uyển hành lễ, sau đó liền bắt đầu không ngừng ngắt hướng Hạng Mẫn trong lòng ngực rượu.Ít nhất mươi hai năm phân rượu a, nghe ẩn ẩn rượu

hương khí, bọn họ liền biết này một đám rượu thực không tồi.Lâm Thanh Uyển nhìn liền cười, chỉ một phuơng hướng nói: “Bên kia có chỗ đình hóng gió, vài vị tiên sinh không bằng đi trước nơi đó nghỉ tạm?”Vài vị sư đệ ánh mắt sáng lên, đáp: “Tốt lắm, tốt lắm.”Sau đó vây quanh đi lên đem Hạng Mẫn vây quanh ở trung gian, tẽ hắn hướng kia chỗ di động, “Hạng sư huynh, ngươi đào sáng sớm thượng khảng định mệt mỏi, không bằng chúng ta đi nghỉ đi.”“Thuận tiện ăn chút điểm tâm, uống vài thứ...”Lâm Thanh Uyển cười lắc đầu, mang theo Bạch Phong hướng phía trước đi.Hạng Mẫn ái rượu, nàng thật đúng là không biết.Lư Túc đi theo Lư thị tộc trưởng cùng nhau tới, Lâm Thanh Uyển đứng ở bên trong cánh cửa xa xa hành lễ, “Thê huynh nhóm gần nhất, bồng tất sinh huy a.”Lư Đại Lang nhin không được cười ha ha nói: “Quận chúa không chê chúng ta quấy rầy liền hảo.”Hắn sau này nhin nhin, lại chỉ thấy cây mai thấp thoáng, chỉ ngẫu nhiên có mấy cái hạ nhân đi qua, hắn nhin không được hỏi, “Diêu tiên sinh tới sao?”“Tôi, đang ở phía trước đâu, thế huynh nhóm thỉnh.”Diêu Thời đang ở sườn hiên ngắm hoa, có một gốc cây hoa mai từ bên ngoài đem cành đuôi thân tiên vào, vườn người cảm thấy này cành hình dạng rất đẹp liền không có tu bổ.Diêu Thời cũng thực ái này chi mai, chính ngơ ngẩn nhin.Nghe được động tĩnh xoay người lại, nhin đến đi theo Lâm Thanh Uyển bên cạnh một đám người, trong lòng có chút suy đoán liền nhin không được tiến lên.Lâm Thanh Uyển vì bọn họ cho nhau giới thiệu, “Diêu tiên sinh, đây là Lư thị tộc trưởng...”Lâm Nhuận thực mau lại đem Chu gia gia chủ cũng cấp tiến cử tới, Chu Bách là lâm thời từ Giang Đô tới rồi, ra roi thúc ngựa, sáng nay khó khăn lắm vào thành, thô thô rửa mặt chải đầu một chút liền đi theo hắn đệ Chu Tùng lại đây.Làm Lâm Thanh Uyển kinh ngạc chính là, luôn luôn không yêu ra cửa Thượng lão phu nhân cũng mang theo Thượng gia người tự mình tới, trừ bỏ Thượng Minh Viễn, nàng còn mang theo vài cái Thượng gia thân tộc, đều là thượng tuổi, học thức còn không lầm trưởng giả.Lâm Thanh Uyển nhin không được cười, “Xem ra vẫn là Cơ tiên sinh mặt mũi đại a.”Cho dù là Tạ Hoành không ở Dương Châu, Tạ gia cũng phái người lại đây, gần đây vẫn luôn tránh Lâm Thanh Uyển đi Triệu Thăng cũng tới.Khách nhân tới rồi, Lâm Thanh Uyển không có khả năng đem người cự chi ngoài cửa, huống chi hôm nay đại gia mục đích khả năng đều là giống nhau.Lâm Thanh Uyển quay đầu đối Chung đại quản sự nói: “Lại hồi biệt viện điều những người này tới, cần phải muôn bảo đảm đại gia an toàn.”Chung đại quản sự đồng ý, trở về lại chọn chút đặc dụng đưa ra tới, nghĩ nghĩ, hắn lại đi tìm Phương Đại Đồng, “Đem ngươi thuộc hạ có thể đi người đều điều ra tới cho ta.”“Như thế nào?”Chung đại quản sự cười khổ, “Người quá nhiều, trừ bỏ chư vị tướng công, nữ quyền bên kia tới người cũng rất nhiều, tuy nói vườn đã vây lên, nhưng đứa ở nhóm rốt cuộc không trải qua những việc này ta sợ có chút sơ hở.”Phương Đại Đồng liền đứng

dậy nói: “Ta cùng ngươi một khói đi.” Chung đại quản sự liền cười nói: “Kia không thể tốt hơn, đến lúc đó ta bát mấy cái địa phương cho ngươi, ngươi làm cho bọn họ nhìn chằm chằm hảo địa phương liền hảo.” Đứa ở nhóm có thể làm việc nái, nhưng ánh mắt cùng tâm trí khăng định không có Phương Đại Đồng thuộc hạ kia phê trại qua huấn luyện người hảo, đến lúc đó một cái nông hộ bên người cho hắn xứng hai cái đứa ở. Một người động não, hai người động thủ, càng thêm vạn vô nhất thất. Tuy rằng Phương Đại Đồng bọn họ thân có tàn tật, nhưng Lâm Thanh Uyển chưa bao giờ xem nhẹ bọn họ, thậm chí có quan trọng sai sự thường thường đều sẽ trước suy xét bọn họ. Cho nên bọn họ chưa bao giờ thả lỏng quá huấn luyện, hiện tại bọn họ đã rất ít lại vì gia kế lao tâm lao lực, cơ hồ mỗi người thủ hạ đều mang theo một nhóm người, tay chân không tiện lợi, vậy quản người, hoặc làm chính mình am hiểu sự. Cũng bởi vậy, bọn họ vẫn luôn chiếm ưu thế, bọn họ kinh nghiệm đó là bọn họ nhất quý giá tài phú. Bọn họ động tác từ trước đến nay mau, bên này yến hội còn chưa khai, Phương Đại Đồng liền đã đem nhiệm vụ phân phối đi xuống, mỗi người đều mang theo hai cái đứa ở rời đi, phụ trách tuần tra chính mình phụ trách khu vực. Vì thế Diêu Thời bọn họ đi vào yến khách sân khi liền thấy được một cái cự tay người chính mang theo hai người đứng ở một sách, ánh mắt sáng người nhìn quét qua bọn họ. Diêu Thời bước chân không ngừng hướng trong đi, ở Lâm Thanh Uyển hạ tòa ngồi xuống sau mới hỏi, “Lâm quận chúa, bên ngoài những cái đó thân có tàn tật cũng là Lâm phủ hạ nhân?” Lâm Thanh Uyển sững sót sau nói: “Là, đều là tòng quân trung lui ra tới binh lính, như thế nào?” Diêu Thời khẽ lắc đầu, “Quận chúa đại nghĩa.” Lâm Thanh Uyển liền cười nói: “Đây là gia tổ di huấn, ta bất quá là cần tuân tổ tiên di huấn thôi.” Diêu Thời chỉ là hơi hoi mỉm cười, tổ tiên di huấn, tự nhiên là tướng tuân thủ khi là di huấn, không nghĩ tuân thủ khi liền không tồn tại. Huống chi, đó là có tổ tiên di huấn, nhưng làm được cái dạng gì lại là xem cá nhân, tỷ như Mạnh đế. Tiên đế đi lên cũng lưu lại quá dặn dò, cần phải đối xử tử tế Cơ tiên sinh, không thể miễn cưỡng hắn, càng không được xua đuổi miễn cưỡng tới Giang Lăng cầu học học sinh. Mạnh đế trước nửa đời đều tuân thủ cái này di huấn, nhưng hiện tại... Diêu Thời rũ xuống đôi mắt nhấp một miệng trà, giương mắt liền vừa lúc đối thương nghiêng đối diện Triệu Thắng. Triệu Thắng liền hơi hoi mỉm cười, giơ lên chén rượu đối hắn hơi hoi ý bảo, Diêu Thời lễ phép hồi lấy cười, đáp lễ một ly. Các khách nhân lục tục nhập tòa, nam khách cùng nữ khách là tách ra, nữ khách ở một cái sân, nhưng nơi này cũng có mặt khác nữ khách, trừ bỏ Lâm Thanh Uyển, còn có Thạch Hiên cùng Thạch Tuệ. Diêu Thời bọn họ ngay từ đầu nghi hoặc vì sao này hai người lại ở chỗ này, nhưng nói chuyện với nhau hai câu liền ẩn ẩn có chút hiểu được. Bọn họ nói chính là giáo dục vấn đề, Cơ tiên sinh đệ tử trừ bỏ xuất sĩ cùng về nhà kế thừa gia nghiệp, đi theo hắn bên người đệ tử hơn

phân nửa đều là làm cái này chức nghiệp.Bởi vậy cái này đe tài an toàn nhất bất quá, mà nói giáo dục, Thạch Hiên cùng Thạch Tuệ giải thích không thể so Lư Túc kém, học thức cũng không kém, các nàng vừa không cố ý biếu hiện, cũng không tự ti kiêu ngạo, chỉ là bình đạm nói chuyện với nhau lại có thể làm Diêu Thời chờ lau mặt mà nhìn.Lâm Thanh Uyển liền ngồi ở thượng đầu không chen vào nói, lảng lặng mà mỉm cười nhìn chăm chú bọn họ nói chuyện.Triệu Thắng nhất thời chen vào không lọt lời nói, quét Lâm Thanh Uyển liếc mắt một cái sau liền nhìn về phía dưới, ánh mắt ở trong sân nhất nhát đảo qua, thấy tới người trừ bỏ Tô Châu các nhà giàu ngoại, còn có rất nhiều xa lạ gương mặt, có tuổi trẻ, cũng nhiều năm trưởng giả, hắn nhện không được thập giọng dò hỏi ngồi ở bên cạnh Chu Tùng, “Chu Tùng, ta xem mặt sau những người đó là mắt thật sự, không biết là nhà ai con cháu.”Chu Tùng nhìn thoáng qua phía sau liền cười nói: “Không phải nhà ai, là ở Duyệt Thư Lâu đọc sách một ít có thức chi sĩ.”Chu Tùng đồng dạng nhìn chung quanh toàn trường liếc mắt một cái, Lâm Thanh Uyển cấp ra thiệp mời thật đúng là không ít, trừ bỏ phủ học, Lư thị gia học cùng mấy cái tư học tiên sinh học sinh ngoại, trả lại cho Duyệt Thư Lâu không ít thiệp mời, đều là gần đây ở Duyệt Thư Lâu đọc sách người.Cũng không biết nàng này đây cái gì tiêu chuẩn tuyển người, có gần đây thanh danh thướt khởi thư sinh, cũng nổi danh điều chưa biết, chưa bao giờ nghe nói qua sinh gương mặt, trong đó có người đọc sách, cũng có thợ thủ công, y giả, thậm chí còn có một lão một áu hai cái nông phu.Lúc này chính thúc thủ súc chân ngồi ở mặt sau trên chiếu, trùng mắt trên bàn đồ ăn cũng không dám động.Nhưng Lâm Thanh Uyển lại rất chú ý bọn họ, ở yên hội quá nửa, đại gia bắt đầu tự do đi lại khi, nàng tự mình đem Đỗ Tư đưa tới hai người bên người giới thiệu nói: “Ta nghe nói Đỗ tiên sinh với nông tang thượng độc hữu giải thích, ta là không hiểu lắm tròng trọt, nhưng vị này lão nhân gia lại là tròng trọt hảo thủ, đây là hắn tôn nhi, nhận biết mấy chữ, hắn nghe nói Duyệt Thư Lâu trung có nông thư, cho nên có ý lãnh hán tonh tới cấp hán niệm nông thư.”Đỗ Tư kinh ngạc, hắn hiển nhiên chưa thấy qua như vậy hiểu học nông phu, cho nên chỉ là sững sờ sau liền đối với lão nhân gia cung kính hành lễ, “Kia còn thỉnh lão nhân gia nhiều hơn chỉ giáo.”Lão nhân gia cuồng quít nâng dậy hắn nói: “Nơi nào, nơi nào, nên là ta thỉnh giáo tiên sinh mới là.”Hắn lập tức ân tôn tử đâu nói, “Mau đừng ăn, tới cấp tiên sinh hành lễ.”Hắn mới tám tuổi tôn tử lập tức ném xuống trong tay đùi gà, bò dậy hành lễ, Đỗ Tư liền đỡ lấy hắn cười nói: “Không cần đa lễ, tới, làm ta nhìn xem ngươi gần đây đều đọc cái gì nông thư?”Hắn cũng không ngại, trực tiếp ngồi xếp bằng ngồi ở tiều nam hài bên cạnh trên chiếu, đối lão nhân gia nói: “Chúng ta Giang Lăng nhiều là gieo trồng lúa nước cùng lúa mì vụ đông, ta xem Giang Nam bên này cũng không sai biệt lắm, chỉ không biết bên này mẫu sản nhiều ít.”Đây là lão nhân gia nhất am hiểu

sự, hắn câu thúc hơi đi, cũng ngồi xuống trên chiếu nói: “Kia đến nhìn cái gì địa, còn phải xem ông trời ăn cơm, giống năm nay...”Lâm Thanh Uyển thấy bọn họ nói thương lời nói liền đứng dậy rời đi, tiếp tục cấp này đó Cơ tiên sinh đệ tử tìm đồng bọn.Chẳng sơ không biết bọn họ yêu thích, không biết bọn họ am hiểu lĩnh vực, nàng liền căn cứ tính cách giúp bọn hắn giới thiệu mấy cái bằng hữu, đại gia cho nhau nói chuyện phiếm, tổng có thể có đề tài.

Chương 299: Chỗ nào vậy

Diêu Thời tuy ứng phó Triệu Thắng, nhưng cũng lưu ý hắn các sư đệ, thấy Lâm Thanh Uyển xuyên qua trong đó dẫn bọn họ đi nhận người, khóe miệng liền nhin không được hơi hoi nhéch lên.Lâm Thanh Uyển cái này chủ nhà nhưng thật ra tǎn trách.Lâm Nhuận bung chén rượu lại đây, cẩm vào Triệu Thắng cùng Diêu Thời đê tài, “Muốn nói Tô Châu nhất nổi danh đồ ăn hắn là cá quê chiên xù, Diêu tiên sinh còn không có ở Tô Châu ăn qua đi?”Diêu Thời cười lắc đầu, “Còn chưa tới kịp đi ném thử.”“Kia nhưng đến ăn ăn một lần,” Lâm Nhuận cười nói: “Không bằng ta làm ông chủ, ngày khác thỉnh tiên sinh đi ném thử.”Diêu Thời cười gật đầu, so với Triệu Thắng, hắn tự nhiên càng thích cùng đã gặp qua hai lần mặt Lâm Nhuận nói chuyện với nhau.Thả Lâm Nhuận cho hắn cảm giác cũng càng tốt.Dưới tòa Lư Túc đang ở cùng Hạng Mẫn luận rượu, Lâm Thanh Uyển xách theo hai cái bình rượu từ hai người bên người đi qua, hai người ánh mắt đều không hẹn mà cùng đi theo nàng trong tay rượu.Lâm Thanh Uyển cười đem vò rượu giao cho Lâm Nhuận, đối mọi người cười nói: “Đây là nhà ta hầm rượu trân quý Trúc Diệp Thanh, vốn là không nghĩ lấy ra tới, nhưng hôm nay tới người trung có không ít người rượu ngon, nghĩ nghĩ, liền khiến người đê ra mấy đàm tới, nhiều không có, chỉ đủ mỗi người một ly thôi.”Lâm Nhuận liền cười chụp bay giấy dán, xách theo vò rượu lại đây Lâm thị con cháu cũng sôi nổi mở ra vò rượu, nhất nhất cho người ta rót thượng.Lâm Thanh Uyển nói một người một ly thật đúng là chính là một người một ly, tổng cộng năm vò rượu, đến cuối cùng thừa đến nhiều, Lâm Thanh Uyển liền thay đổi một cái đại thùng rượu, tích rượu toàn ngã vào.Tịch trung ái rượu người liền mắt trông mong nhìn, Lâm Thanh Uyển nhìn buồn cười, thuận tay liền đưa cho Lâm Nhuận, cùng trong tay hắn chén rượu thay đổi.Nàng giơ chén rượu cười nói: “Ta cũng ái rượu, không làm gì được thăng rượu lực, khiến cho ta Ngũ ca thay ta đi. Hôm nay chúng ta có thể tề tụ một đường là duyên phận, về sau chưa chắc sẽ có cơ hội như vậy tề tựu ngũ hồ tú hải bằng hữu.”Nàng cười vang nói: “Hôm nay chúng ta không nói chuyện chính sự, cũng bất luận các quốc gia phân tranh, chỉ trừ trong lòng chí hướng, như thế nào?”“Hảo!” Mọi người gõ nhịp đáp lại,

bưng lên chén rượu đáp lễ.Hạng Mẫn nghe nghe rượu hương khí, lúc này mới chậm rãi nhấp uống, này Trúc Diệp Thanh tuy so ra kém hắn vừa rồi đào trạng nguyên hồng, nhưng cũng là rượu ngon a.Không nghĩ tới Lâm quận chúa trong tay có nhiều như vậy rượu ngon.Hạng Mẫn bụng thèm trùng phát tác, có cổ lưu lại xúc động, ít nhất muôn uống nhiều chút rượu lại trở về.Lâm Thanh Uyển khai tràng liền làm cho bọn họ tùy ý, nàng cũng ngồi ở tịch thượng dùng bữa.Mà bên kia trong viện tiệc rượu cũng tiến hành tới rồi một nửa, Lâm Ngọc Tân cùng Dương phu nhân chiêu cỗ đến chu đáo, mọi người đều vui vẻ thật sự.Thượng nhị thái tá hữu nhìn xem, liền cười hỏi, “Biểu cô nương, như thế nào ngươi cô cô còn không có tới, chính là có việc chậm trễ?”Lâm Ngọc Tân khách khí cười nói: “Cô cô cùng ngũ thúc bọn họ cùng nhau đâu, nhị mợ trước dùng cơm, trong chốc lát cô cô liền sẽ lại đây gặp qua các vị.”Thượng lão phu nhân liếc Thượng nhị thái thái liếc mắt một cái sau cười nói: “Ngươi cô cô là chủ nhà, ở bên kia tiếp đón Diêu tiên sinh đám người là hắn là, ngươi cũng trưởng thành, nhưng đến giúp đỡ ngươi cô cô chút.”Lâm Ngọc Tân cười đồng ý, cầm lấy chiếc đũa cáp Thượng nhị thái thái gấp không ít đồ ăn, “Thỉnh nhị mợ dùng đồ ăn.”Một bên Thôi Vinh thấy nhịn không được nhấp miệng nhạc, tiến đến Lư Linh bên tai nói: “Ăn còn đồ không được ngươi miệng.”Lư Linh nắm chiếc đũa trùng lớn mắt, “Ta chiêu ngươi chọc ngươi?”Thôi Vinh liền ninh nàng một chút, ý bảo nàng xem mặt trên, Lư Linh quay đầu, vừa lúc nhìn đến Lâm Ngọc Tân cáp Thượng nhị thái thái mâm nhét đầy đồ ăn.Nàng trừu khóe miệng, thấp giọng nói: “Lâm tỷ tỷ thật là càng thêm bõn cõt.”Thôi Vinh trong lòng xúc động gật đầu, “Ta tưởng niệm trước kia Lâm tỷ tỷ.”Lâm Ngọc Tân đã dùng chiếc đũa, vừa lúc đi tới, thấy hai người khe khẽ nói nhỏ, liền tiến lên nói: “Các ngươi nếu là ngại nơi này buồn đến hoảng liền đi trong vườn chơi đi.”Dù sao yến hội đã tiến hành đến hơn phân nửa, các nàng phỏng chừng cũng ăn no.Thôi Vinh cùng Lư Linh tâm động, nhịn không được nhìn về phía bên ngoài.“Mau đi đi,” Lâm Ngọc Tân đẩy đẩy các nàng, “Ta biểu muội các nàng đã đi, các ngươi đi trong vườn tìm các nàng.”Thượng đầu Dương phu nhân lại cười nói: “Đại tỷ nhi, ngươi mang các nàng đi chơi đi, nơi này có ta đâu.”Lâm Ngọc Tân cười, sửa dắt lấy các nàng tay nói: “Ta đây mang các ngươi đi thôi.”Lại kêu lên hiên vài cái nữ hài, đại gia cùng nhau ríu rít ra bên ngoài chạy.Chúng phu nhân các thái thái nhìn liền minh bạch Dương phu nhân ở Lâm Thanh Uyển nơi này địa vị, đối nàng càng khách khí hai phân.Chò ăn uống no đủ, Thượng lão phu nhân cũng đi ra ngoài trong viện đi lại, càng đừng nói mặt khác phu nhân thái thái.Các nàng đối với Cơ tiên sinh các đệ tử cũng tò mò thật sự, cho nên đi bộ đi bộ liền đi bộ đến bên kia đi.Có nhi tử tìm nhi tử, có trưng phu tìm trưng phu, các tiểu cô nương cũng nhân cơ hội chạy tới ngoạn nhi, các nàng có huynh đệ tìm huynh đệ, không huynh đệ cũng chỉ có thể đi tìm

cha.Mà giống Thượng Đan Trúc hai chị em, đang xem bọn họ đường ca liếc mắt một cái hậu quả đoạn đi theo Lâm Ngọc Tân bên người, đỡ Thượng lão phu nhân đi tìm Lâm Thanh Uyển.Thượng Minh Viễn mới nhìn đến bọn họ, thấy bên cạnh huynh đệ đều có tỳ muội tới tìm, hắn cũng duỗi tay, sau đó liền nhìn đến các nàng chạy.Hắn không khỏi sờ sờ cái mũi, hắn không cảm thấy uống nhiều ít rượu a, như thế nào liền có chút choáng váng đầu đau, nhất định là Lâm cô cô nơi này rượu trái cây tác dụng chậm nhi quá lớn.Thấy Thượng lão phu nhân lại đây, Lâm Thanh Uyển đứng dậy đón chào, nàng quanh thân người tự nhiên cũng đứng dậy hành lễ.Lúc này viên trung rất là tùy ý, Lâm Thanh Uyển bên người cũng không có ngồi vài người, nhưng Diêu Thời lại là vẫn luôn đều ở.Triệu Thắng mục tiêu chính là Diêu Thời, tự nhiên cũng không dịch quá oa, giống Lư Túc cùng Lâm Nhuận bọn họ sớm đổi địa phương, đang theo người ta nói đến náo nhiệt.Thượng lão phu nhân cũng là đối Diêu Thời tò mò, ngồi xuống sau liền cùng hắn chào hỏi.Lâm Thanh Uyển liền đổi Lâm Ngọc Tân cùng Thượng Đan Trúc các nàng phát tay nói: “Các ngươi đi ngoạn nhi đi, không cần bồi ở chỗ này.”Lâm Ngọc Tân tâ hưu nhìn xem, thấy Thôi Lăng thê nhưng cùng Thôi Tịnh đứng chung một chỗ nói chuyện, nàng liền kéo Thượng Đan Trúc cùng Thượng Đan Cúc qua đi.“Thôi tiên sinh cùng Thôi công tử nhận thức?”Thôi Lăng quay đầu, thấy là Lâm Ngọc Tân liền cười hành lễ nói: “Chúng ta là cùng tộc huynh đệ, tự nhiên nhận thức, huyền chủ là muốn đi làm cái gì?”Lâm Ngọc Tân giống như cười chế nhạo quét Thôi Tịnh liếc mắt một cái, “Cô cô làm chúng ta ở trong vườn ngoạn nhi, nhưng ta là chủ nhà, tổng không hảo ném xuống khách nhân, cho nên mới tới hỏi Thôi tiên sinh một câu.”Thượng Đan Trúc cùng Thượng Đan Cúc một người túm chặt nàng một bên tay, dự phòng nàng động thủ đánh người.Lâm Ngọc Tân trộm trάng các nàng liếc mắt một cái, nàng là như vậy lỗ mãng người sao?Bất quá nàng cũng tưởng quấy rối là được, “Thôi tiên sinh đôi vườn không thân, không bằng chúng ta mang ngài khắp nơi đi một chút?”Nàng quay đầu đối Thôi Tịnh kỳ dị cười nói: “Thôi công tử muốn cùng nhau tới sao?”Thôi Tịnh nhìn đến nàng cái này ý vị thâm trường gương mặt tươi cười liên nghĩ vậy mấy ngày cùng trường nhóm trong lén lút khe khẽ nói nhỏ, hắn tuy không nghe được bọn họ đang nói cái gì, nhưng hắn biết đó chính là ở nghị luận hắn.Hơn nữa nhất định không phải là lời hay.Trong lòng khí cùng nhau, hắn liền hờ lạnh nói: “Vườn này cùng bình thường vườn trái cây cũng không có gì bất đồng, có gì nhưng đạo?”Thôi Lăng hơi hoi nhíu mày, còn chưa kịp xuất khẩu răn dạy, Lâm Ngọc Tân liền đã gật đầu nói: “Thôi công tử kiến thức rộng rãi, Văn Viên tự nhiên là nhập không được ngài mắt, cho nên ta cũng không dám cho ngài giới thiệu, sợ múa rìu qua mặt thợ.”Thượng Đan Trúc cùng Thượng Đan Cúc nghẹn cười gật đầu, “Đúng vậy, đúng vậy, chúng ta cũng là có thể cắp

Thôi tiên sinh giới thiệu giới thiệu.” Thôi Lăng đầy đầu hắc tuyến, nói gì vậy, tiểu hài tử quá mọi nhà giống nhau cãi nhau sao? Thôi Tịnh lại bị lời này tức giận đến không nhẹ, lại không thể không trước quay đầu cùng Thôi Lăng giải thích nói: “Lăng đường ca, ta không phải cái kia ý tú...” “Ta biết,” Thôi Lăng đánh gãy hắn nói: “Hảo, ta biết ngươi ở Tô Châu, qua đi sẽ đi tìm ngươi, ngươi đi trước tìm ngươi cùng trường đi.” Thôi Tịnh nhấp nháp miệng, trừng mắt nhìn Lâm Ngọc Tân các nàng ba người liếc mắt một cái sau mới rời đi. Thôi Lăng nhíu mày, chờ hắn đi rồi liền bắt đắc dĩ hỏi Lâm Ngọc Tân, “Hắn đắc tội quá các ngươi?” Lâm Ngọc Tân liền hừ hừ hai tiếng, cũng không kiêng dè cùng che dấu, “Toàn thư viện người đều biết hắn đắc tội ta.” Thôi Lăng liền cười, “Đường đệ không hiểu chuyện, quay đầu lại ta liền giáo huấn hắn, làm hắn cấp huyền chủ nhận lỗi.” “Kia đảo không cần,” Lâm Ngọc Tân cười nói: “Dù sao hắn cũng không thảo hảo, ta đã bù đã trở lại.” Thôi Lăng im lặng, cho nên hắn Thôi Tịnh rõ cuộc vì cái gì luẩn quẩn trong lòng đi chọc nàng? Lâm quận chúa đối hắn không mừng cũng là vì cái này? Bất quá thực mau hắn liền phủ định cái này ý tưởng, bất quá là tiểu nhi khoe miệng, Lâm quận chúa không giống như là như thế lòng dạ hẹp hòi người. Thôi Lăng áp xuống trong lòng suy nghĩ, đi theo Lâm Ngọc Tân ba người hướng trong đi. Thượng Đan Trúc các nàng đối Thôi Lăng bọn họ là như thế nào tới Tô Châu thực cảm thấy hứng thú, đối Giang Lăng phủ càng cảm thấy hứng thú. Nay đó cũng chưa cái gì nhưng dấu diếm, thả hắn cũng tưởng từ Lâm Ngọc Tân nơi này hỏi thăm Lâm Thanh Uyển đối Thôi thị thái độ, cho nên phàm có thể nói đều nói. Nhưng tiểu nữ hài nhóm cảm thấy hứng thú đồ vật cũng không sẽ đề cập mẫn cảm đồ vật, đều là chút bọn họ hằng ngày học tập cùng sinh hoạt, cùng một ít thú vị sự. Thôi Lăng tâm thần dần dần thả lỏng, cũng bắt đầu cố ý dẫn đường đê tài, muốn tìm hiểu hắn muốn tin tức. Chính là Lâm Ngọc Tân thật sự không biết cô cô vì cái gì không mừng Thôi gia a. Thôi Lương sự Lâm gia cũng liền Dịch Hán cùng mấy cái bị phái ra đi theo dõi hộ vệ biết mà thôi, ngay cả Chung đại quản sự cùng Lâm quản gia đều chỉ là có điều suy đoán. Cho nên Thôi Lăng cuối cùng cái gì cũng không hỏi đến, đến lúc đó Lâm Ngọc Tân như suy tư gì, buổi tối tán yến về đến nhà, nàng liền trộm tìm cô cô nói: “Cô cô, Cơ tiên sinh có cái cháu gái phi thường lợi hại, Thôi Lăng nói năm trước nàng liền ở Giang Lăng đính hôn, nhưng ngài không phải nói nàng khả năng phải làm Sở Quốc Thái Tử Phi sao?” Lâm Thanh Uyển hỏi, “Thôi Lăng như thế nào sẽ cùng ngươi nói này đó?” “Chúng ta lung tung liêu,” Lâm Ngọc Tân nói: “Hắn nói bọn họ sư muội theo chân bọn họ một khối đọc sách, nàng rất lợi hại, thật nhiều sư huynh đệ đều không phải nàng Thanh Uyển nói, “Cho nên cô cô, Cơ tiểu thư vị hôn phu chỗ nào vậy?”

Chương 300: Tự phụ

Lâm Thanh Uyển bắn một chút cái trán của nàng, cười nói: “Đồ ngốc, nàng vị hôn phu tự nhiên chính là Sở Quốc Thái Tử.” “Bằng không ngươi cho rằng Cơ gia là như thế nào bất động thanh sắc bình yên rời đi Giang Lăng đến Sở Quốc đi?” Lâm Thanh Uyển thở dài nói: “Liền không biết vị này Cơ tiểu thư hiện tại hối bất hối.” Lấy Cơ tiên sinh địa vị có thể lựa chọn lộ quá nhiều, nhưng nàng mang theo Cơ gia vừa đi Sở Quốc, Cơ tiên sinh liền chỉ còn lại có hai con đường. Lâm Ngọc Tân mò to hai mắt nhìn, nàng chỉ cho rằng Cơ tiểu thư là vứt bỏ chính mình vị hôn phu, lại không nghĩ tới kia vị hôn phu sẽ là Sở Quốc Thái Tử. “Chẳng lẽ kia Sở Quốc Thái Tử là cá long bạch phục?” Lâm Thanh Uyển gật đầu, đều thời gian dài như vậy, đó là Sở Quốc bảo mật thi thoảm được không tồi, Lương Quốc vẫn là tra ra vài thứ, Tú hoàng tử tự nhiên sẽ không tiếc rẻ cùng Lâm Thanh Uyển cùng chung mấy tin tức này. Sở Quốc Thái Tử là mượn Tống Tinh đường huynh tên đi Giang Lăng phủ, vốn là muốn đi du lịch học tập. Bởi vì nhi tử cấp Tống Tinh đường huynh lớn lên có chút giống nhau, đi lại là cách vách bàn tay đại Giang Lăng phủ, Sở Đế tự nhiên sẽ không ngăn. Hoàng Dịch An tới rồi Giang Lăng liền thăng đến Cơ tiên sinh thư viện đi, kết quả còn không có bái kiến Cơ tiên sinh, đảo cùng Cơ tiểu thư Cơ Niệm dụng phải. Chuyện sau đó liền không cần Tú hoàng tử nói tỉ mỉ Lâm Thanh Uyển cũng minh bạch, một cái lớn lên anh tuấn lối lạc lại có tâm, một cái khác lại chính trực đến tuổi biết yêu cái đẹp tuổi tác, tự nhiên liền thành. Mà Cơ tiên sinh chọn lựa tôn tế cũng không sẽ suy xét gia thế cùng quốc tịch, hắn đồ đệ đều có các quốc gia, chẳng lẽ còn dung không dưới một cái Sở Quốc tôn tế? Chỉ cần đổi phương gia thế trong sạch, nhân phẩm cũng không có trở ngại liền có thể. Nghiêm túc nói đến, Cơ tiên sinh là chướng mắt Hoàng Dịch An, ngay từ đầu Cơ Niệm cũng là nghe nàng tổ phụ, cho nên chậm rãi xa Hoàng Dịch An. Nhưng ai làm Mạnh đê tìm đường chết đâu. Sở Lương mới trải qua đại chiến, có người cho hắn ra chủ ý, cảm thấy bọn họ hai cái đại quốc vừa mới đổi quá Nam Hán, tổn binh hao tướng không ít, thừa dịp bọn họ suy yếu là lúc khuênh trương một chút quốc thổ, bằng không chờ bọn họ phục hồi tinh thần lại, Giang Lăng liền như vậy một khôi tiểu địa phương nơi nào đủ bọn

họ đánh? Đây là Mạnh đế trong lòng đau, cũng là hắn nhiều năm qua quanh quẩn ở trong tim sợ hãi. Máy quốc bên trong, Giang Lăng nhỏ nhất, hắn thậm chí đều không thể xung là quốc, mà chỉ kêu một cái phủ. Bởi vì này khôi địa phương vốn dĩ chính là phủ thành mà thôi, lúc ấy thiên hạ đại loạn, Mạnh gia tổ tiên vì Giang Lăng thứ sử, tay cầm một phủ đóng quân, hắn liền thừa dịp loạn thế tự lập. Tổ tiên hai đời cũng không phải không nghĩ tới khuếch trương, nhưng hắn vận khí thật sự không tốt, bắc là như hô rình mồi, binh mã thành thạo liêu, phía đông là binh cường đem nhiều lương, mà tây còn lại là chăm lo việc nước sở, bất luận cái nào hắn đều không thể trêu vào, vươn đi móng vuốt rất nhiều lần đều bị chém, nếu không phải đều vừa lúc gặp các quốc gia có cường địch phải đối kháng, Giang Lăng đều chờ không nổi Cơ tiên sinh xuất hiện liền diệt quốc. Mà chờ đến mặt sau Cơ tiên sinh xuất hiện, đầu tiên là chán kinh rồi một chút thiên hạ, liên lạc các quốc gia cộng đồng ngăn cản liêu binh. Sau lại, các quốc gia một là xuất phát từ tôn kính Cơ tiên sinh, biểu đạt chính mình đối người tài ba tài tử dày rộng nhu hòa, để mời chào nhân tài; Thứ hai là Giang Lăng phủ chỉ là một tiểu khôi địa phương, chiếm không chiếm được nhiều ít tiện nghi còn chưa tính, còn có khả năng chọc đến một thân tanh. Thêm chi mấy năm nay thiên hạ chiến sự không ngừng, này quốc đánh xong đến phiên kia quốc đánh, các quốc gia vẫn luôn ở vào một loại quý dị cân bằng bên trong, cho nên Giang Lăng phủ vẫn luôn có thể bình yên vô sự. Nhưng thế cục ổn định, không đại biểu hoàng đế liền có thể cự an không tư nguy, Mạnh thị mấy thế hệ người đều ở khổ tư phá vây, nếu không thể phá vây, kia chung có một ngày Giang Lăng sẽ bị người gồm thâu. Mạnh đế vẫn luôn chờ cái này thời cơ, tuổi trẻ khi còn có thể trầm ổn, nhưng càng già càng khiếp đảm, cũng càng sợ hãi, hắn sợ chính mình còn không có kịp đem giang sơn giao cho nhi tử, Giang Lăng liền trước bị chiếm. Mà Nam Hán bị Sở Lương chia cắt một chuyện chính là kích thích hắn kia căm đạo hỏa tá. Nam Hán như vậy một khôi to địa phương đều bị Sở Lương cấp chia cắt, huống chi hắn Giang Lăng? Hắn nóng lòng tìm kiếm đột phá, liền không khỏi nghĩ tới Cơ tiên sinh. Cơ tiên sinh là một cái rất lợi hại người, hắn sùng kính đối phuơng, hắn phía dưới đám kia đồ đệ, chỉ cần có một nửa người có thể vì hắn sở dụng, gì sâu thiêng hạ không còn nữa? Ở sự tình bùng nổ trước, Mạnh đế đã lén think quá Cơ tiên sinh rất nhiều lần, chẳng sợ hắn không ra sỉ, cũng muốn phái hắn đệ tử lại đây phụ tá. Đáng tiếc Cơ tiên sinh đều cự tuyệt, hắn cho rằng đây là hắn đồ đệ sự, đều có bọn họ tự do. Mạnh đế lúc này mới đem chủ ý đánh tới Cơ Niệm trên người, ở hắn xem ra chỉ cần Mạnh gia cưới Cơ Niệm, hai nhà đó là người trên một chiếc thuyền, hắn lại vừa đe dọa vừa dụ dỗ một phen, hắn cũng không tin Cơ tiên sinh thật bỏ được Cơ gia cả nhà tánh mạng. Đáng tiếc, hắn mới khai cái đầu, Cơ tiên sinh đều mắt lạnh nhìn không ra tay đâu, Cơ Niệm liền mang theo nàng đệ đệ, bắt cóc Cơ

tiên sinh liền hướng Sở Quốc chạy.Này trong đó có Hoàng Dịch An nhiều ít công lao mọi người đều không biết, nhưng Đại Lương các triều thần tra được này đó lúc ấy thiếu chút nữa liền đầm ngực dùng chân, sớm biết rằng công lược một cái tiểu cô nương có thể thu được loại này hiệu quả, bọn họ đã sớm làm Nhị hoàng tử cùng Tứ hoàng tử đi.Nhà bọn họ hai vị hoàng tử lớn lên cũng không kém a.Vẫn là Lương Đế xem bất quá mắt, mít mò tò vè hắn hai cái nhí tử đều thành thân đại gia mới không như vậy đáng tiếc.Nhưng là, tuy rằng các quốc gia chưa từng nói rõ, nhưng ngâm đều biết, Sở Quốc Thái Tử là dựa vào sắc tướng lưu lại Cơ tiên sinh.Nhưng mà Lâm Thanh Uyển biết, Lâm Ngọc Tân không biết a.Tiểu cô nương vẫn là lần đầu tiên nghe được như vậy chuyện xưa, đôi mắt trùng đèn tròn xoe, “Cơ tiểu thư làm như vậy, Cơ tiên sinh không biết nhiều thương tâm đâu.”Lâm Thanh Uyển lại lắc lắc đầu nói: “Cơ tiểu thư chưa chắc có bao nhiêu thích Sở Thái Tử, nàng cũng là vì Cơ gia hảo, chính là đáng tiếc dùng sai rồi phuong pháp. Nàng quá tự phụ, lại không quá tín nhiệm chính mình tỏ phụ.”Đây cũng là Lâm Thanh Uyển tổng hợp các lộ tin tức sau đến ra kết luận.Nàng duỗi tay vỗ vỗ Lâm Ngọc Tân đầu nói: “Ngươi về sau không cần học nàng, người phải có chính mình chủ ý, nhưng cũng muốn nghe đi vào khuyên bảo. Lão nhân gia, mặc dù không phải cơ trí người, hắn tổng cũng có chính mình kinh nghiệm, ngươi liền tính không tiếp thu đổi phuong ý kiến, cũng muốn nghe vừa nghe, tự hỏi một chút đổi phuong đề nghị, biết không?”Lâm Ngọc Tân liên tục gật đầu.“Ta biết các ngươi này đó tiểu cô nương đều kiêu ngạo thật sự, rốt cuộc các ngươi cùng người khác bất đồng, các ngươi đọc rất nhiều thư, thậm chí trên đời rất nhiều nam tử học thức đều so bất quá các ngươi, nhưng này cũng không thể đại biểu chút cái gì, cô cô cũng đọc rất nhiều thư, nhưng ta trước kia cũng không biết lấy sưu vo gạo thủy gội đầu có thể lại thuận lợi hắc.”Lâm Ngọc Tân mặt liền ửng đỏ, mấy ngày hôm trước nàng thấy Bích Hải ngồi xóm trong viện gội đầu, kia thủy hương vị rất quái lạ, còn tưởng rằng nàng bị khi dễ.Té hỏi mới biết được đó là thả hai ngày vo gạo thủy, là nàng cố ý từ trong phòng bếp thảo tới.Bích Hải hiện tại tuổi tiệm trường, đã có chút tiểu cô nương bộ dáng, cho nên cũng bắt đầu ái mĩ.Nàng tóc lại khô vàng lại tết, nàng nãi nãi liền làm nàng cắt nửa đoạn, sau đó cách một ngày dùng vo gạo thủy tẩy, dưỡng vài nguyệt, thế nhưng thật sự chậm rãi hắc lên.Lâm Ngọc Tân mới lạ không thôi, vào lúc ban đêm liền hỏi Lâm Thanh Uyển đây là cái gì nguyên lý.Lâm Thanh Uyển:Lâm Thanh Uyển không biết a, nàng nhưng thật ra nghe nói qua dùng vo gạo thủy gội đầu cái này phuong thuốc cổ truyền, nhưng muốn phóng hai ngày chờ sưu lại tẩy nàng thật đúng là không biết.Hỏi Từ đại phu, Từ đại phu liền nói, “Cần phải toan mới hảo, ngươi nếu không kiên nhẫn phóng, phóng chút dấm cũng đúng.”Đến nỗi vì sao nhất định phải toan, Từ đại phu tò vè hắn cũng không biết a.Cho nên, đối

phương mặc dù chỉ là cái chữ to không biết thôn phụ, ở nào đó phương diện kiến thức chưa chắc liền so ngươi cái này học phú ngũ xa tiểu thư kém.Cơ Niệm chính là quá kiêu ngạo, bằng không lúc trước nàng phàm là hỏi một tiếng Cơ tiên sinh, lúc này Cơ tiên sinh cũng sẽ không lâm vào loại này lưỡng nan hoàn cảnh bên trong.Lâm Thanh Uyển không tin Mạnh đế thật sẽ sát Cơ tiên sinh, lui một bước nói Mạnh đế thật muốn sát Cơ tiên sinh, Cơ tiên sinh những cái đó đệ tử cũng nhất định có thể đem hắn cứu đi, xa không nói, hiện tại Giang Lăng phủ thủ biên quan tướng quân nhưng cũng là xuất từ hắn môn hạ.Thời khắc máu chót cắp tiên sinh khai cái cửa sau gì không thành vấn đề.Lại vô dụng còn có Sở Quốc cùng Lương Quốc đâu, thật tốt thu mua nhân tâm lại có thể dỗi Giang Lăng phủ cơ hội a, hai nước sẽ vứt bỏ sao?Cơ tiên sinh hoàn toàn có thể bất động là có thể Lã Vọng buông cần.Lâm Thanh Uyển cũng chỉ tiếc hận một chút liền bắt đầu nghiêm túc giáo chất nữ, Cơ tiểu thư chỗ đó nàng là quản không thượng, nhưng nàng hy vọng Lâm Ngọc Tân có thể tránh cho loại này sai lầm.Loại này rất nhiều người đều sẽ phạm sai lầm.Lâm Ngọc Tân liều tò mò, nghe cô cô ý tú, đây là rất nhiều người thư đọc nhiều liền sẽ phạm sai lầm, liền cười hỏi, “Cô cô cũng phạm quá như vậy sai lầm sao?”Lâm Thanh Uyển dừng một chút, sau đó mới gật đầu nói: “Phạm quá.”Bất quá không phải Uyển tỷ nhi phạm, nàng quá nhỏ, còn không có đên cập phạm sai lầm liền không có, nàng nói chính là nàng chính mình.Lâm Thanh Uyển nhớ tới chính mình sự, khóc miệng hơi kiều nói: “Ném thật lớn mặt đâu, may mắn việc này biết đến người không nhiều lắm, cho nên không trốn đi.”Lâm Ngọc Tân càng thêm tò mò, “Là sự tình gì?”“Không nói cho ngươi,” Lâm Thanh Uyển cười, “Nói cho ngươi, nàng không phải loli?Lâm Ngọc Tân tiếc hận, nói thầm hỏi, “Có phải hay không chỉ có dượng biết?”Lâm Thanh Uyển chỉ cười không nói, là chỉ có nàng tổ phụ cùng một vị lão tiên sinh biết, nhớ tới năm đó khí phách hăng hái, tự cho là thiên hạ đệ nhất chính mình, Lâm Thanh Uyển liền nhịn không được trùu khóc miệng.May mắn năm đó tổ phụ ở, đem chính mình đả kích các hoàn toàn, bằng không lớn chút nữa tính cách dường thành còn không biết muôn sáu nhiêu ít họa đâu.Nhớ tới tổ phụ, Lâm Thanh Uyển tâm tình hơi thấp lạc, nàng xoa xoa Lâm Ngọc Tân đâu, liền tống cổ nàng nói: “Mau đi nghỉ ngơi đi, ngày mai còn muốn đi đi học a.Nàng đô đô môi, đi xuống.Ngày hôm sau Lâm Thanh Uyển lên khi, khách viện bên kia đã ở thu thập đồ vật.Lâm Thanh Uyển đêm qua đã cùng Diêu Thời nói tốt, bọn họ nếu dọn đến bên trong thành đi trụ, vậy trụ đến Lâm phủ khách viện đi.Diêu Thời đêm qua trở về cùng các sư đệ thương nghị một chút, cảm thấy như vậy cũng không tồi, hơn nữa Lâm phủ cũng ở thành tây, cùng Duyệt Thư Lâu cách ba điều phố, so từ nơi này qua đi còn muôn gần.Nhất

quan trọng chính là, nơi đó không có nữ quyền, đại gia muôn càng tự tại chút. Cho nên hôm nay sáng sớm bọn họ liền lên thu thập đồ vật, Lâm Thanh Uyển phái người qua đi hỗ trợ, thuận tiện muôn đem người đưa đi Lâm phủ.

Chương 301: Lễ vật cùng trả thù

Diêu Thời sư huynh đệ tạm thời ở Tô Châu dàn xếp xuống dưới, chờ đợi tiếp theo phê sư huynh đệ đã đến. Mà nơi này tin tức lại lấy phong tốc độ truyền hướng các nơi, hơn nữa có Lâm Thanh Uyển gửi đi ra ngoài mấy phong thư, không đợi tiếp theo nhóm người đến, các quốc gia liền biết Cơ tiên sinh đem hắc cát chúa thư tịch đều quyên cho Lương Quốc Duyệt Thư Lâu. Tin tức này giống như bom giống nhau tạc hạ, không chỉ có mặt khác quốc gia, chính là Đại Lương quân thần nhóm giật nảy mình. Lương Đế đầu tiên là hỏi bên người nội thị, “Trẫm nghe sai? Vừa rồi bọn họ nói cái gì?” Nói thì khom lưng cúi đầu lặp lại một lần, “Cơ tiên sinh cấp Duyệt Thư Lâu quyên bảy xe thư.” Lương Đế đôi mắt hơi luct, nhìn phía dưới người hỏi, “Cơ tiên sinh đây là cố ý đầu nhập vào ta Đại Lương?” Chúng thần trầm mặc một lát, Trần thượng thư nói: “Chẳng lẽ Cơ tiên sinh muốn tả hữu lấy lòng?” Lại Bộ Thượng Thư liền hù lạnh nói: “Cơ tiên sinh không ngu.” Tả hữu lấy lòng là tối ky, hắc đều sẽ không làm loại sự tình này, Cơ tiên sinh như thế nào sẽ làm? Nhưng thật ra Nhậm thượng thư sờ sò râu nói: “Có lẽ là bởi vì Lâm quận chúa? Bệ hạ, thần nhớ rõ ở kinh thành khi Cơ tiên sinh từng cùng Lâm quận chúa lén đã gặp mặt.” Tú hoàng tử cũng gật đầu, “Phụ hoàng, không bằng đi tin hỏi một chút Tam muội.” Lúc này, Tú hoàng tử rất là thân cận dựa theo hoàng thất đứng hàng xung hô nàng, hoàng đế liếc mắt nhìn hắn sau gật đầu nói: “Cũng hảo, trẫm nghe nói Cơ tiên sinh đại đệ tử Diêu Thời còn ở Tô Châu.” Chúng thần trong lòng hiểu rõ, đây là tưởng nhận người mới a. Lại Bộ Thượng Thư tinh thần rung lên, hỏi: “Bệ hạ, cần phải Lại Bộ phái hai cái quan viên thân hướng? Trừ bỏ Diêu Thời, còn có hảo chút các thanh niên tài tuấn đâu.” Khoa cử tuy qua, nhưng còn có sát cử chế a, chỉ cần bọn họ nguyện ý xuất sĩ, bọn họ Đại Lương có thể lấy ra thật nhiều danh ngạch. Lương Đế nghĩ nghĩ, vẫn là lắc đầu nói: “Không vội, trước hết nghe nghe Lâm quận chúa nói như thế nào.” Nếu là hoàn toàn ngược lại liền không hảo. Đại Lương triều đình liền tạm thời an tĩnh lại, chỉ đương không biết chuyện này giống nhau trước xử lý mặt khác sự, tỷ như Giang Lăng. Nhưng mặt khác quốc gia lại không có như vậy trấn định, phản ứng lớn nhất còn lại là Giang Lăng cùng Sở Quốc. Mạnh đế hiện giờ họa

trong giặc ngoài, lại bị tin tức này kích thích đến trực tiếp ngã bệnh, nhưng hắn vẫn là không nhịn xuống đem phía dưới quan viên tìm tới mảng, “Các ngươi lưu không được người còn chưa tính, liền mấy quyền thư các ngươi đều xem không được sao?”Bọn quan viên ủy khuất không thôi, những cái đó học sinh cũng không phải Giang Lăng người, bọn họ như thế nào ngăn đón người không cho đi?Càng đừng nói những cái đó thư, Cơ tiên sinh đi rồi ngài không phải còn nghĩ lưu một đường ngày sau hảo lấy có thô tình nghĩa đem người thỉnh trở về, cho nên tuy phong thư viện, lại không xét nhà sao?Bọn họ tổng không thể lúc nào cũng phái người trông coi Cơ gia đi?Mà Cơ gia vẫn luôn trụ có Cơ tiên sinh đệ tử, nếu không phải xét nhà, đương nhiên cũng không có khả năng đem người đuổi đi, hơn nữa ngài không phải còn tưởng nhận người sao, như thế nào có thể vừa ra sự liên trách bọn họ đâu?Bên này quân thần ở cho nhau oán giận, cách vách Sở Quốc lại là phụ tử sinh khí, Sở Đế không nghĩ tới hắn ăn ngon uống tốt khoản đãi Cơ Nguyên, còn lấy đối phương đương thông gia tiếp đón, hắn lại là như vậy hồi báo hắn.Sở Đế đầy bụng oán khí, nhưng này khí lại không hảo triều Cơ Nguyên rải, từ Lương Quốc sau khi trở về hắn liền không phải phó sứ, mà hắn cũng không muôn tiếp thu Sở Đế mặt khác chức quan, hiện giờ Cơ Nguyên là tự do thân, Sở Đế muôn mảng hắn đều không hảo mảng.Vậy chỉ có thể mảng nhi tử.Ngươi không phải nói ngươi thu phục nhân gia sao, ngươi không phải nhân gia tôn tế sao, ngươi nhạc gia chính là như thế nào hố cha ngươi?Sở Thái Tử cũng thực tức giận, hắn đã khí Cơ Nguyên không biết tốt xấu, cũng khí phụ hoàng lúc trước chèn ép Cơ Nguyên, lúc này mới tạo thành hiện tại cục diện.Ở hắn xem ra, Cơ Nguyên người như vậy phải phủng, đem người phủng thoái mái không lo hắn không cho ngươi làm việc nhoi, liền giống như Cơ Niệm.Nhưng phụ hoàng một hai phải bãi để vương phỗ, tưởng đem người thu phục dùng, phía trước hắn liền nói qua, nếu thật phái Cơ Nguyên đi sứ Lương Quốc, vậy hắn là hắn vì chính sử, Tống Tinh làm phó sứ thì tốt rồi.Phụ hoàng lại thế nào cũng phải phản ứng, cái này hảo đi, Cơ gia trên dưới toàn ngạo khí thật sự, người đọc sách ngạo là không có lý do gì, khinh mạn một lần, về sau không biết phải tốn phí nhiều ít tâm tư mới có thể đem người thu nạp trở về đâu.Đáng tiếc, hắn cha có thể không chút do dự chỉ vào mũi hắn mảng, hắn lại không thể đem trong bụng nói nói ra, cho nên chỉ có thể cúi đầu khiêng.Sở Đế mảng một hồi, nghĩ rồi lại nghĩ, vẫn là không nhịn xuống, “Chiêu Cơ Nguyên tiến cung.”Sở Thái Tử hoảng sợ, vội vàng nói: “Phụ hoàng, Cơ tiên sinh danh vọng cực cao, nếu ngài...”“Yên tâm, trẫm không muốn giết hắn,” Sở Đế cả giận nói, “Trẫm chính là muốn nghe xem hắn như thế nào giải thích chuyện này, chẳng lẽ ta Sở Quốc đối hắn còn chưa đủ hảo sao?”Cơ tiên sinh giải thích chính là không có giải thích, hắn thản nhiên vào cung, cũng thản nhiên cùng Sở Đế đánh cờ, đối phương không đề cập tới, hắn cũng chỉ

đương chính mình là tiến cung chơi cờ tới.Tốt nhất vẫn là Sở Đế nhịn không được vui đùa dường như nhắc tới việc này.Cơ Nguyên hơi hoi ngang đầu, nhìn thoảng qua trên mặt mang cười, trong mắt lại trầm nộ đế vương, trong lòng khe khẽ thở dài, luận khởi tâm cơ mưu lược, Sở Đế đích xác so Lương Đế hiếu thắng, nhưng luận lòng dạ hàm dường, cũng kém rất nhiều a.Lương Quốc cùng Cơ tiên sinh liên lụy cũng không ít, năm đó hắn cái thứ nhất du thuyết quốc gia đó là Đại Lương, cùng Lương Đế, Lâm Dĩnh, thậm chí là trong triều vài vị lão thần đều đánh quá giao tế.Thậm chí có một đoạn thời gian Lương Đế sẽ phái Quốc Tử Học học sinh đi trước Giang Lăng cầu học, hắn cùng Lương Quốc vẫn luôn vẫn duy trì hữu hảo, quan hệ so cùng Sở Quốc muôn hảo rất nhiều.Nhưng chính là như vậy, hắn đột nhiên xuất hiện ở Sở Quốc đi sứ đoàn trung, Lương Đế tuy kinh ngạc khiếp sợ, lại không có phản nô, càng sẽ không như Sở Đế giống nhau chất vấn hắn.Bởi vì hắn không phải Lương nhân, hắn là Giang Lăng người!Ngay cả Mạnh đế đô không chỉ vào mũi hắn hỏi ngươi vì sao ly quốc trốn đi, Sở Đế dựa vào cái gì hỏi hắn vì sao phải đem chính mình thư đưa cho Lương Quốc Duyệt Thư Lâu?Cơ Nguyên trong lòng như vây tướng, trên mặt càng thêm đậm nhiên, bốn lặng đây ngàn cân nói: “Thảo dân cùng Lâm gia có cũ, hãy còn nhớ rõ năm đó Lâm công dùi dắt, cho nên vừa nghe Lâm quận chúa cầu thư liền đáp ứng rồi.”Hắn hơi hơi giương mắt, hỏi, “Như thế nào, bệ hạ cũng muôn thư?”Sở Đế liền cười nói: “Trẫm chính là muôn, Cơ tiên sinh còn có thể lại đưa ta một đám không thành?”“Đều cấp Lâm quận chúa, bệ hạ muôn ta là lấy không ra, bất quá lại còn có một cái biện pháp,” Cơ tiên sinh nhạt nói: “Duyệt Thư Lâu có thể chép sách mang đi, bệ hạ phái những người này đi sao là được, muôn nào bốn sao nào bốn.”Sở Đế nhéo quân cờ rơi xuống, trầm mặc một chút mới cười hỏi, “Không phải nói tiên sinh muôn một lần nữa thu đồ đệ cùng làm thư viện sao, sự tình chuẩn bị đến như thế nào?”Cơ tiên sinh hơi hơi nhíu mày, nhìn về phía hắn nói: “Bệ hạ, thảo dân tuổi lớn, tinh lực hữu hạn, hiện giờ chỉ nghĩ an hưởng lúc tuổi già, chỉ sợ giáo không được học sinh.”“Tiên sinh khiêm tốn, ta xem tiên sinh thân thể khỏe mạnh thật sự, lại dạy cái mười năm hai mươi năm không thành vấn đề, như vậy đi,” Sở Đế ném xuống quân cờ cười nói: “Trẫm người cho ngươi kiến các thư viện như thế nào? Ngài muôn sơ mệt, vây đem sự tình giao cho Lễ Bộ đi làm, chỉ chờ chiêu túi rồi học sinh, ngài cách mấy ngày đi giảng một đường khóa là được.”Đây là muôn xả kỳ làm việc.Cơ tiên sinh trong lòng càng là không vui, từ trở lại Sở Quốc kia một ngày hắn liền cự tuyệt Sở Đế lại thu đồ đệ đê nghị, không nghĩ tới qua lâu như vậy hắn còn chưa chết tâm.Cơ tiên sinh nhấp nháp miệng, biết lại cự tuyệt, hôm nay liền không thể thiện hiểu rõ, hắn nhưng thật ra không sợ sinh tử, nhưng cháu gái lại là Thái Tử vị hôn thê, hắn này quay người lại đi, cuối cùng chịu khổ vẫn là hắn hài tử.Cơ tiên sinh áp xuống trong lòng

không vui, không có gật đầu, cũng không có lại cự tuyệt.Sở Đế liền hơi hoi mỉm cười, biết việc này tính thành.Ngươi Lương Quốc có Duyệt Thư Lâu, có Cơ Nguyên tặng thư lại như thế nào? Ta chính là có Cơ Nguyên người này, liền xem ở chúng học sinh trong lòng là người quan trọng, vẫn là kia một đồng chết thư quan trọng.Cơ Nguyên đi ra hoàng cung bối hơi cung, trên đầu đầu bạc tựa hồ càng nhiều chút.Đáng tiếc, hăn bên này mới vừa thả ra xác thực tin tức Cơ Nguyên muốn thu đồ đệ, thư viện ít ngày nữa là có thể kiến thành, một cổ lời đồn đãi liền ở ngầm nhanh chóng lan tràn.Cơ tiên sinh vì cái gì phải cho Lương Quốc Duyệt Thư Lâu quyên thư? Bởi vì Sở Quốc quân thân toàn bạc đãi hăn! Bởi vì Mạnh đê bức bách, Cơ tiên sinh lúc này mới không thể tránh họa Sở Quốc, ai ngờ Sở Quốc Thái Tử nhân cơ hội câu dẫn Cơ tiên sinh cháu gái.Vốn dĩ, hai nhà kết thân hăn là giai đại vui mừng, một vì quân, một vi thân, lại vô dụng Sở Đế cũng có thể học Mạnh đê trước kia như vậy lễ ngộ Cơ tiên sinh, chỉ cần Cơ tiên sinh người ở Sở Quốc, đều có rất nhiều người mới mộ danh mà đến.Nhưng Sở Đế lại chiêu Cơ tiên sinh xuất sĩ, Cơ tiên sinh phá lệ đáp ứng sau lại không được đến.Trọng trách, ngược lại bị phỏng tới một cái hoàng mao tiểu nhi thuộc hạ làm phó sứ.Nghe nói Tống Tinh đối Cơ tiên sinh chỉ là trên mặt khách khí, ngầm lại châm chọc quát lớn, tới rồi Lương Quốc liền Lương Quốc quân thân đều xem bất quá đi.Nghe nói Lâm quận chúa vì thế còn cùng Tống Tinh khởi quá xung đột.Lâm quận chúa giữ gìn hăn, thêm chi Lâm gia cùng Cơ tiên sinh có cũ, cho nên muốn xử lý hăn lưu tại Giang Lăng tài sản khi mới nghĩ đem thư đều quyên cấp Duyệt Thư Lâu.Nói là cho Duyệt Thư Lâu, kỳ thật kia thư là cho Lâm quận chúa.Này lời đồn đãi thậm chí liền bọn họ ở Lương Đô trạm dịch chồ ở đều nói được rõ ràng, Tống Tinh trụ chính là chính viện, Cơ tiên sinh lại là ở tại trạm dịch một góc nhỏ.Liền Tống Tinh ngăn lại Cơ tiên sinh cảnh cáo nói đều truyền đến rõ ràng.Một hai người nói còn có người hoài nghi, nhưng mỗi người đều nói như vậy, thả trong đó chi tiết miêu tả đến như vậy rõ ràng, bị khâu lưu không cho xuất ngoại các học sinh tưởng không tin đều khó.Vì thế, chờ Sở Đế bọn họ rốt cuộc nghe thấy cái này đồn đãi khi, cái này lời đồn đãi đã tưởng phong giống nhau thổi biến Sở Quốc, hăn tưởng ngăn đều ngăn không được.Thật sự là hăn nghe nói đến quá muộn, không có biện pháp, ai làm hăn cũng là đương sự chi nhất đâu, không quan tâm cái gì lời đồn đãi, lời đồn đãi đương sự thường thường đều là cuối cùng một cái biệt đến.Bởi vì mọi người đều sẽ tránh bọn họ nói a, lần này các học sinh ngầm truyền những lời này, thậm chí theo bản năng tránh đi trong nhà trưởng bối, ai làm cho bọn họ ở triều làm quan đâu?Cho nên, chờ Sở Đế từ một cái quan viên nơi đó nghe được cái này lời đồn đãi khi, mặt khác triều thần cũng là lần đầu tiên nghe nói, sau đó Đại Sở triều đình liền tạc.Về Sở Đế kia một đoạn không nói đến, bọn họ liền quan tâm về Tống Tinh chậm trễ Cơ tiên sinh những cái đó sự có

phải hay không thật sự.Sở Đế vì cái gì cưỡng bức Cơ tiên sinh xuất sĩ sau lại chỉ phong hẵn một cái phó sứ?Chúng thân trong lòng biết rõ ràng, nói trắng ra là, hẵn chính là tướng Cơ Nguyên cam tâm tình nguyện vì hẵn sở dụng, cho nên trước cưỡng bức lại lợi dụ.Đáng tiếc cưỡng bức hữu hiệu, lợi dụ lại không có thể làm Cơ tiên sinh động tâm, cho nên hẵn lại khôi phục tự do thân.Nhưng đó là hoàng đế, hẵn làm như vậy chúng thần đó là có ý kiến cũng không dám đề, nhưng ngươi Tống Tinh một cái tiểu hài tử dựa vào cái gì cũng đổi Cơ tiên sinh quát mắng?Không biết ra kinh trước chúng ta ngàn dặn dò vạn dặn dò phải đổi Cơ tiên sinh lễ ngộ sao?

Chương 302: Tổ tôn

Làm lời đồn đãi hữu hiệu phuong pháp chính là ở trong đó lẩn vào năm phần thật, mặt khác năm phần đó là giả, lâu rồi cũng liên sê bị cho rằng là thật sự, trừ phi có nghịch chuyển tính chứng cứ xuất hiện, bằng không ai cũng lật đổ không được cái này lời đồn đãi.Mà Đại Lương bên này thả ra đi giả tất cả đều là một ít không có chứng cứ xác thực phỏng đoán, tỷ như Sở Đế từ tâm nhẫn khinh thường yếu đuối mong manh người đọc sách, đối Cơ tiên sinh cao ngạo cũng rất là không quen nhìn, sở dĩ biểu hiện đến chiêu hiền đãi sĩ, bất quá là kiêng kị với Cơ tiên sinh uy vọng cùng muôn lợi dụng hắn mòi chào hiền sĩ thôi.Chứng cứ chính là hắn thỉnh động Cơ tiên sinh xuất sĩ, lại là ủy với đi sứ Lương Quốc phó sứ chức vụ.Lương Quốc quân thần tỏ vẻ, muôn gác ở bọn họ Đại Lương, một cái Thùa tướng đều ngại quá nhẹ.Tốt xấu toàn kêu Đại Lương nói, Sở Đế có thể như thế nào phản bác?Nhất quan trọng chính là thái độ loại sự tình này rất khó dùng chứng cứ có thể chứng minh, hắn lấy ra chứng cứ tới cho thấy chính mình thực tôn trọng Cơ tiên sinh, nhân gia liền có thể đầy nói hắn là làm tú, huống chi lấy hắn vua của một nước tự tôn, hắn cũng không có khả năng bởi vì một cái lời đồn đãi liền hiện thân thuyết pháp.Biện pháp tốt nhất là làm Cơ tiên sinh ra mặt giải thích, chỉ cần hắn biểu đạt đối Sở Quốc thân cận, cùng đối Sở Đế tôn kính, này đó lời đồn đãi tự nhiên không công mà phá.Cần phải mệnh chính là, Sở Đế kiên cường bức nhân gia thu đồ đệ khai thư viện, Cơ tiên sinh lại luôn luôn ngạo khí, sao có thể chủ động ra mặt?Vì thế, ở lời đồn đãi càng thêm cực huyễn náo khí, có vài vị triều thần bắt đầu thường xuyên xuất nhập Cơ gia.Cơ tiên sinh đem chính mình nhốt ở trong phòng, một cái đều không thấy.Các triều thần chỉ có thể ngồi ở trong viện chờ, chờ đến trời tối không thấy người ra tới liền rời đi, ngày hôm sau tiếp tục tới.Cơ Thịnh thấy bọn họ đi rồi, lúc này mới bung đồ ăn vào nhà cấp tổ phụ, thấy tổ phụ chính chui đầu vào án thượng khổ viết, không khỏi tiến lên khuyên nhủ: “Tổ phụ, trời tối, ngài vẫn là không cần viết chữ đọc sách.”Cơ Nguyên cười, buông bút nói: “Hảo, nghe ngươi.”Cơ Thịnh đem hắn án thượng đồ vật thu, không cẩn thận nhìn thoáng qua, hắn hơi kinh hãi, “Tổ phụ là ở viết thư?”Cơ Nguyên gật đầu, thịnh một chén canh sau cười nói: “Đương cả đời

tiên sinh, lâm lão không dạy học, liền làm chút thư đi.”Hắn hiện tại làm chính là thư chúc giải, hắn từ tuổi trẻ khi liền lục tục viết quá một ít, nhưng trước nay không nghĩ tới hệ thống ra thư, lúc này đây thu được Lâm Thanh Uyển tin, hắn đảo cảm thấy đóng cửa lại làm chút thư cũng không tồi.Cơ Thịnh yên lặng không nói gì đem đồ vật thu hồi tới, chờ tổ phụ dùng xong rồi com hắn mới hỏi, “Sở Đế không phải làm ngài thu đồ đệ sao?”Cơ Nguyên không thèm để ý nói: “Thu đồ đệ chú ý chính là duyên phận, ta cùng với bọn họ vô duyên, hắn cũng không thể miễn cưỡng ta. Bất quá thư viện lạc thành sau ta sẽ thường xuyên qua đi giảng bài.”Cơ Thịnh nháy nháy miệng, đứng dậy quỳ gối hắn dưới chân, ngang đầu xem hắn, “Tổ phụ, ta cùng tỷ tỷ có phải hay không cho ngài thêm phiền toái?”Cơ Nguyên duỗi tay sờ hắn tôn tử, thở dài một tiếng sau nói: “Không sợ, lại đại phiền toái cũng có tổ phụ đâu.”Cơ Thịnh đôi mắt liền nóng lên, dựa vào hắn đầu gối nói, “Bên ngoài lời đồn đãi tôn nhi đều nghe nói, ngài vẫn luôn không ra đi, hắn có thể hay không...”Tới Sở Quốc lâu như vậy, hắn đương nhiên đã nhận ra Sở Đế cũng không giống hắn trong tưởng tượng như vậy nhân hậu cùng coi trọng tổ phụ.“Sẽ không,” Cơ Nguyên cười vỗ vỗ hắn đầu nói: “Lời đồn đãi càng thịnh, chúng ta càng an toàn.”Hắn ánh mắt nhìn về phía ngoài cửa sổ, tựa hồ xuyên thấu qua đèn nhánh phía chân trời thấy được phuong xa, hắn lại cười nói: “Đây là nàng đưa cho tổ phụ lễ vật đâu, nếu không có làm, lần này qua đi chúng ta có thể thanh tịnh đã nhiều năm.”Cơ Thịnh nghi hoặc ngẩng đầu, “Là ai?”Cơ Nguyên chỉ cười không nói.Cơ Thịnh liền ánh mắt sáng lên nói, “Là ngài nhắc tới quá Lương Quốc Lâm quận chúa sao?”Cơ Nguyên hơi hoi gật đầu.Cơ Thịnh nghĩ, nhíu mày hỏi, “Nhưng nàng hiện tại không phải đem tổ phụ đầy đến hỏa thượng nướng sao, như thế nào là vì ngài hảo đâu?”Cơ Nguyên ánh mắt sâu thẳm, nhẹ nhàng mà nói: “Đứa nhỏ ngốc, tổ phụ vẫn luôn ở hỏa thượng, chỉ là không người biết được mà thôi. Nàng lúc này bất quá là đem sương đèn đánh tan, làm người trong thiên hạ đều nhìn đến ta ở hỏa thượng, nhìn đến người nhiều, đều có người giúp ta tưới nước dập tắt lửa, liền tính không thể đem ta từ hỏa thượng kéo xuống tới, cũng có thể làm hỏa tiễn một ít.”Từ hắn rời đi Giang Lăng kia một khắc khởi hắn đã bị đặt tại hỏa thượng, mà Sở Đế tính tình không thể ngờ làm lửa đốt đến càng vượng.Lâm Thanh Uyển đương nhiên không được đầy đủ là vì hắn, cũng là vì Đại Lương, hoặc là...Cơ Nguyên nghĩ đến Tống Tinh, lúc trước ở kinh thành khi hắn từ cõi vô thân, tự nhiên cũng không biết Tống Tinh ngầm làm những cái đó sự.Nhưng sau lại Lương Đế dưới sự giận dữ rút Sở Quốc không ít cái định, hắn nghe Tống Tinh phát quá vài lần hỏa thi, tự nhiên liền đoán được một ít.Hắn không nghĩ tới Tống Tinh thế nhưng sẽ đổi tuổi còn nhỏ Ngũ hoàng tử cùng Lâm huyện chủ ra tay, hơn nữa vẫn là như vậy bỉ ổi thủ đoạn.Lúc ấy hắn Lâm Thanh Uyển đã ly kinh, hắn ẩn ẩn cảm thấy không đúng, hắn

tuy rằng chỉ thấy quá nàng vài lần, lại biết nàng không phải nén giận người, nàng chất nữ bị lớn như vậy ủy khuất, nàng sao có thể liền như vậy tính? Khi đó hắn còn tưởng, bọn họ sứ đoàn hồi sở có thể hay không gặp được thích khách.Lại không nghĩ rằng Lâm Thanh Uyển ở chỗ này chờ hắn đâu.Này tặc loli đòn dãi trừ bỏ hắn cái này đương sự ngoại, Sở Đế cùng Tống Tình mới là vai chính, hơn nữa Sở Đế chỉ có liên tiếp suy đoán cùng một cái chứng cứ xác thực, Tống Tình bên kia, chính là liền trên đường nghỉ ngơi khi hắn dùng thủy tới phao chân, mà Cơ tiên sinh chưa uống một miệng trà như vậy lông gà vỏ tối việc nhỏ đều ra tối.Không quan tâm thật giả, bởi vì liền Cơ tiên sinh chính mình đều không nhớ rõ này tra.Nhưng hắn ví dụ nhiều nhất a, nếu cuối cùng Sở Đế còn không thể thỉnh hắn rời núi, Cơ tiên sinh dùng ngón chân đầu tưởng đều biết cuối cùng là ai xui xẻo.Đây mới là thật sự ninh đắc tội quân tử, chờ đắc tội với nữ tử a.Cơ tiên sinh lắc đầu cười, thấy tôn nhi ba ba nhìn hắn, hắn liền đem người nâng dậy nói: “Trên mặt đất lạnh, ngồi vào tỗ phụ bên người tối.”“Tỗ phụ, ngại cùng tôn nhi kỹ càng tỉ mỉ nói một chút đi.”Cơ Nguyên do dự, “Những việc này chưa định, nói ra mặt khó tránh khỏi mang tai mang tiếng.”“Nhưng nơi này chỉ có ngại cùng tôn nhi a,” Cơ Thịnh nói: “Ngài thường nói ta cùng tỷ tỷ không hiểu, nhưng ngại cũng không cùng ta cùng tỷ tỷ nói này đó, chúng ta như thế nào sẽ hiểu đâu?”Cơ Thịnh liền vuốt hắn đầu cảm thán, rốt cuộc là tư chất kém chút, hắn không cùng bọn họ nói chuyện của hắn, đó là bởi vì đề cập đến hắn, không hảo lạc người tai mắt, bằng không ai ngờ sự tình sẽ khởi cái gì biến cố?Nhưng hắn cùng các đệ tử đàm luận thiên hạ thế cục, các quốc gia chính sự khi chưa bao giờ kiêng dè quá bọn họ tỷ đệ, bọn họ từ nhỏ nghe được đại, phàm là nhập tối rồi đáy lòng, như thế nào liền không thể suy một ra ba?Tôn tử trước kia là chỉ mê chơi, đối này đó không để bụng, không hiểu đảo cũng về tình cảm có thể tha thứ, cháu gái nhưng thật ra thích nghe này đó, lại quá mức tự phụ, bằng không cũng sẽ không nháo ra như vậy sự tối.Nghĩ đến chính mình tuổi tiệm trưởng, hiện giờ lại là như vậy cục diện, hắn đảo thiêu rất nhiều băn khoăn, hắn nhìn về phía ngoài cửa nói: “Muốn nghe liên tiền vào cùng nhau nghe một chút đi.”Cơ Thịnh vội vàng nhìn về phía cửa.Nửa ngày, môn mới đáy ra một phiến, một cái mười sáu bảy tuổi tiểu cô nương cẩn mōi thấp thỏm tiến vào.“Tỷ tỷ!”Cơ Nguyên làm hai đứa nhỏ ngồi ở hắn bên người, nhẹ giọng nói: “Hiện tại ta Cơ gia còn tính an toàn, về sau liền không nhất định, cho nên tỗ phụ có thể giáo các ngươi thời gian cũng rất ít.”Cơ Niệm nắm chặt thành quyên, nháp miệng hỏi, “Tỗ phụ, ngại vì sao không thể phụ tá Sở Đế đâu, ngại nếu là phụ tá hắn, kia những việc này đều sẽ không đã xảy ra.”Cơ Nguyên còn chưa nói chuyện, Cơ Thịnh liền phản bác nói: “Tỷ tỷ, Sở Đế lúc ấy dùng ngươi uy hiếp tỗ phụ xuất sĩ, xuất sĩ sau rồi lại không lễ ngộ, ngược lại chèn ép, điệu bộ như vậy tỗ phụ nếu là còn phụ tá hắn, kia đem ba lân đến mòi

lại không được Mạnh đế đặt nơi nào?"“Kia như thế nào giống nhau, Mạnh đế không cũng nghĩ bức ta gả vào hoàng cung, thả Giang Lăng mà tiêu quốc nhược, nhưng Sở Quốc lại có vấn đinh Trung Nguyên chi lực.” Cơ Niệm vừa rồi cũng nghe tới rồi một ít, nàng cũng biết Sở Đế cao ngạo, đối xử phụ không lâm tôn kính, nhưng ở nàng xem ra, đại trượng phu co được dán được, so sánh với Giang Lăng, Sở Quốc đã là thực tốt lựa chọn không phải sao?“Tổ phụ không phải vẫn luôn tưởng thiêng hạ nhất thống sao?” Cơ Niệm nói: “Sở Đế có hùng vĩ chi tài, Sở Quốc cũng có vấn đinh chi lực, ngài sao không giúp hắn một tay, đãi thiêng hạ bình phục, ta tin tưởng Sở Đế cùng tổ phụ gian ngăn cách sẽ đánh tan.” Sở Đế vì cái gì không dám trọng dụng tổ phụ? Ở nàng xem ra này trong đó cũng có tổ phụ nguyên nhân, nếu là tổ phụ biểu lộ trung tâm, Sở Đế tự nhiên sẽ không như vậy thử chèn ép. Nàng cùng Sở Thái Tử đã đính hôn, tương lai hai nhà người là thông gia, hai nhà làm một nhà, như vậy đâu tới đâu đi có ý tứ gì? Nàng không quá có thể lý giải tổ phụ vì sao quyết giữ ý mình chính là không chịu xuất sĩ, Sở Quốc nhất thống thiêng hạ, này giang sơn cuối cùng còn không phải giao cho Sở Thái Tử trên tay, còn có nàng tương lai hài tử, đến lúc đó tổ phụ có bao nhiêu hùng tâm tráng chí không thể thực hiện? Cơ Thịnh há to miệng, nhìn nhìn tổ phụ, lại nhìn kỹ, lúc trước rời đi Giang Lăng khi kỹ kỹ chính là như vậy khuyên hắn. Lúc ấy Mạnh đế từng bước ép sát, hắn cũng cảm giác được ngập đầu nguy hiểm. Tỷ tỷ nói nàng đã cùng Sở Thái Tử nói thỏa, tới rồi bên kia bọn họ liền chính thức đính hôn, có Sở Đế làm dựa vào, bọn họ căn bản không sợ ở Sở Quốc bị người khi dễ. Nhưng tới rồi Sở Quốc sau hoàn toàn không giống nhau, tổ phụ sinh bức, Sở Đế cũng không bằng bọn họ trong tưởng tượng lễ ngộ tổ phụ, Cơ gia lớn nhất áp lực ngược lại là đến từ sở hoàng thất. Dựa vào không thành dựa vào, lúc này mới biến thành hiện tại cục diện. Lúc này tỷ tỷ lại nói, hắn liền ẩn ẩn cảm thấy không đúng. Vốn đang tưởng giáo hai cái tên Cơ Nguyên lại trầm mặc không nói lên, đạo bất đồng khó lòng hợp tác, nhưng nói bất đồng còn có cãi lại dục vọng, hắn hiện tại lại liền nói chuyện dục vọng đều không có. Nhưng đây là chính mình hài tử, cũng là hắn dạy ra, lại đại quá đắng hắn cũng đến nuốt xuống đi. Hắn nhìn về phía Cơ Thịnh, trầm giọng hỏi hắn, “Ngươi cảm thấy tỷ tỷ ngươi nói rất đúng sao?” Cháu gái đã rất khó lại ngay ngắn, hắn chỉ có thể gửi hy vọng với tôn tử. Cơ Thịnh nhấp nháp miệng, thật cẩn thận nhìn kỹ kỹ liếc mắt một cái, cuối cùng vẫn là lắc đầu nói: “Ta cảm thấy không đúng.”“Nga?” Cơ Nguyên ngồi ngay ngắn, mỉm cười hỏi: “Vì cái gì không đúng?” Cơ Thịnh nghĩ sau nói: “Tổ phụ chướng mắt Sở Đế, vì cái gì muôn miết cưỡng chính mình đi phụ tá hắn?” Cơ Nguyên ngẩn người, sau đó cười ha ha nói: “Không tồi, không tồi, ta tôn nhi quả nhiên có ta cơ thiago cốt.” Cơ Niệm lại sắc mặt vi bạch, nhấp miệng kêu lên: “Tổ phụ!” Cơ Nguyên dần dần thu tươi cười, nhìn hai đứa nhỏ nói: “Này thiêng hạ rối loạn

hơn trăm năm, không phải cái nào nói bình là có thể bình, đó là ta Cơ Nguyên cũng giống nhau.”

Chương 303: Cơ hội

Đây là Cơ Nguyên lần đầu tiên cùng bọn họ nói như vậy.“Tù An sử chi loạn sau, thiên hạ ra quá nhiều ít anh tài? Nhưng mà toàn không thể làm quốc gia chân chính yên ổn xuống dưới, mà tự đường vong sau, càng là các lộ anh hùng xuất hiện lớp lớp, Lương Thái Tổ, Sở Thái Tổ, cái nào không phải đương thời hào kiệt? Đây là xa, gần Lâm Dĩnh, Hạng Nghĩa, bọn họ tài hoa năng lực toàn ở tổ phụ phía trên, chẳng lẽ bọn họ không có bình định thiên hạ khả năng sao?”“Có, chỉ là đến bây giờ bọn họ đều mất đi cũng không có thể đem thiên hạ bình định, vì sao?” Cơ Nguyên nhàn nhạt nói: “Bởi vì thời cơ chưa tới, cưỡng cầu liền sẽ mất nhiều hơn được, tỷ như Nam Hán Lữ Tĩnh.”“Nam Hán quốc lực tuy hơi yếu với Sở Quốc cùng Lương Quốc, nhưng cũng là một đại quốc, bọn họ tam đại quốc vẫn luôn lẫn nhau kiềm chế ở vào một loại cân bằng trạng thái, nếu không phải hắn muốn đại Lưu hoàng thất mà lấy chi, lại muốn vân đinh Trung Nguyên, ra tay trước chọc Đại Lương, hiện giờ Nam Hán cũng diệt không được quốc, này thế cục chỉ sợ cũng đánh không phá.” Cơ Thịnh: “Cho nên tổ phụ, này rốt cuộc là chuyện tốt vẫn là chuyện xấu?”“Với Nam Hán bá tánh tới nói đương nhiên là chuyện xấu, nhưng khắp thiên hạ bá tánh tới nói lại là chuyện tốt.” Hắn nhìn về phía Cơ Niệm, nói: “Tổ phụ cùng các ngươi nói này đó là muốn các ngươi minh bạch, thời cơ không đến, túng ngươi có tất cả tài hoa cũng bình không được này thiên hạ.” Cơ Niệm nhíu mày, “Nhưng tổ phụ, hiện giờ Nam Hán diệt quốc, cân bằng đã mất, thời cơ còn chưa tới sao?”“Tới rồi,” Cơ Nguyên nhàn nhạt nói: “Nhưng mà lương thần chọn minh quân phụ chi, Sở Đế phi minh quân, ta không muốn phụ tá hắn.” Cơ Niệm sắc mặt vi bạch, trong lòng đại chịu đả kích, “Chính là ở nhà khi ngài từng nói qua, đương kim vài vị để vương bên trong Sở Đế tâm cơ mưu lược tối cao, Sở Quốc mười năm nội tất cường.” Cơ Nguyên không phủ nhận, gật đầu nói: “Không tôi, Sở Đế có hùng vĩ chi tài, nhưng mà vô dung người chí lượng, hài tử, năm đó lời này ta là cùng ngươi nhị sư huynh nói, năm đó hắn cố ý đầu nhập vào Sở Quốc, hướng ta hỏi kế, ta là như thế này đáp, nhưng mà lúc ấy ta cũng nói Sở Đế tuổi trẻ khí thịnh, chỉ sợ không thể dung người hoài nghi.” Cơ Nguyên thương tâm, “Ngươi nhị sư huynh bốn năm trước

vốn nhờ liên lụy tiền một cái tham độc ác trung bị trảm, nhưng mà người nhị sư huynh người như vậy ta nhất hiểu biết bất quá, nói người Đại sư huynh tham ta còn tin, hắn ta là quyết định không tin.”“Chúng ta tới sở đã gần đến một năm, người còn không có nhìn đến Sở Đế bảo thủ sao?”“Chính là...”Cơ Niệm còn muôn biện giải, Cơ Nguyên lại duỗi tay đánh gãy nàng lời nói nói: “Nếu là Sở Thái Tử ưu tú cũng liền thôi, thiên hán tài hoa bình thường, tính cách lại do dự không quyết đoán, cũng không đáng giá phụ tá. Phụ tử toàn phi minh quân, ta vì sao phải đi phụ tá bọn họ? Không đến đem người các sư huynh kéo xuống nước, làm này thiên hạ càng thêm hỗn loạn.”Cơ Niệm không nghĩ tới tổ phụ đồi hoàng gia phụ tử đánh giá như vậy thấp, nàng nhịn không được nhấp miệng hỏi, “Kia Lương Đế không phải thực bình thường sao, chẳng lẽ tổ phụ xem trọng Lương Quốc?”Cơ Nguyên không gật đầu, chỉ là nói: “Lương Đế là bình thường, nhưng mà hắn có dung người chi lượng, lại hữu dụng người khả năng, nhất diệu chính là Lương Quốc nhân tài xuất hiện lớp lớp, có người cho hắn dùng, chỉ điểm này Lương Quốc liền thắng Sở Quốc ba phần?”Hắn dừng một chút, vẫn là quyết định nói theo sự thật, miễn cho cháu gái lại căn cứ này đó đôi câu vài lời làm ra sai lầm quyết định, “Nhưng ta lúc trước cũng không xem trọng Lương Quốc, một là bởi vì Lương Đế tuổi lớn, nhị là hắn bốn vị hoàng tử, hai cái còn tuổi nhỏ, còn có hai cái tắc bình thường thật sự, ta chưa từng cùng bọn họ tiếp xúc quá, không biết bọn họ tính tình, nhưng từ toát ra tới tình báo xem, ta toàn không xem trọng.”Cho nên ở hắn xem ra, vẫn là Sở Quốc thắng mặt đại chút.Nhưng này không đại biểu hắn liền nguyện ý phụ tá Sở Quốc.Hắn chướng mắt Sở Đế người này, tình nguyện ở Giang Lăng cùng Mạnh đế chu toàn, nhất vô dụng cũng có thể lựa chọn đi Lương Quốc ẩn cư, cũng tuyệt không đến Sở Quốc tới.Nhưng có tình hắn cháu gái tuyển cái kia hắn nhất không muốn đi lộ.Mà lần này đi Lương Quốc, hắn gấp được Tứ hoàng tử, cũng gấp được Lương Quốc quân thần, lúc ấy hắn liền biết, hắn lúc trước nhận định Sở Quốc ưu thế đã không có.Bởi vì Tứ hoàng tử tuy bình thường, nhưng hắn cùng phụ thân hắn giống nhau, có hai cái đồng dạng ưu điểm, một là lòng dạ, thứ hai là có thể nghe nạp gián.Có này hai điểm ở, lại có hiền thần, kia Lương Quốc tương lai liền có năng lực cùng Sở Quốc một trận chiến.Sở Đế lại có năng lực lại như thế nào, hiện giờ Sở Quốc trong triều đại thần ai dám cùng hắn làm trái lại?Lại quá mấy năm, chỉ sợ càng không ai dám đối Sở Đế có dị nghị, đến lúc ấy đó là Sở Đế một người đối kháng toàn bộ Lương Quốc quân thần, chỉ cần trung gian không ra đại sai lầm, tương lai thiên hạ có thể thấy được này chủ.Cơ Nguyên càng không muốn hầu hạ Sở Đế.Hắn cũng không e dè cùng cháu gái nói, “Ngươi nếu là đổi ý, ta đều có biện pháp trợ ngươi thoát thân, nhưng ngươi vẫn là quyết định lưu tại Sở Quốc, ta cũng chỉ có thể mang theo ngươi đệ đệ tại đây đóng cửa ẩn cư, chờ đợi thiên hạ yên ổn kia một

ngày.” Cơ Niệm sắc mặt trắng bệch, muôn khóc không khóc nói: “Ngài chưa bao giờ có cùng ta nói rồi này đó?” Cơ Nguyên liền thở dài, “Là tổ phụ sai, tổ phụ cho rằng chúng ta có thể vẫn luôn ở Giang Lăng cuộc sống an ổn, cho nên rất nhiều sự cung chưa giáo các ngươi.” Cơ Thịnh cùng tỳ tỳ cảm tình hảo, thấy nàng sắc mặt trắng bệch, không khỏi lo lắng đỡ lấy nàng, “Tỷ, nếu không chúng ta liền đi thôi, dù sao ngươi cùng Sở Thái Tử chỉ là đính hôn, còn không có thành thân đâu.” Cơ Nguyên cũng ánh mắt sáng ngời nhìn nàng, chỉ cần cháu gái nguyện ý đi, hắn có rất nhiều biện pháp dẫn bọn hắn rời đi. Nhưng Cơ Niệm nắm tay nắm chặt suy nghĩ nửa ngày, vẫn là mắt lộ ra chờ đợi nhìn tổ phụ nói: “Tổ phụ, ngài nếu là mang theo Đại sư huynh bọn họ phụ tá Sở Quốc, Sở Quốc có thể nhiều vài phần phần thắng?” Cơ Nguyên trong mắt thất vọng, trầm mặc không nói. Cơ Thịnh há to miệng, nhịn không được nói: “Tỷ tỷ, ngươi còn không có minh bạch sao, là tổ phụ không muốn xuất sĩ, ngươi, ngươi như thế nào...” Như thế nào rồi rầm với Sở Lương chi gian phần thắng tới? Thấy Cơ Nguyên sắc mặt đông lạnh, Cơ Niệm liên biêt bàn lại không đi xuống, “Tổ phụ ngài hảo hảo nghỉ ngươi đi, cháu gái trước đi xuống.” Cơ Thịnh đuổi theo hai bước, quay đầu khó hiểu hỏi Cơ Nguyên, “Tổ phụ, tỷ tỷ từ trước đến nay thông tuệ, như thế nào ta đều nghe hiểu, nàng lại không hiểu?” “Nàng không phải không hiểu, chỉ là không muốn hiểu thôi,” Cơ Nguyên thở dài nói: “Nàng muôn làm Hoàng Hậu đâu.” Cơ Thịnh tuy từ nhỏ hảo chơi, cơ hồ không như thế nào hảo hảo học tập, nhưng đều mười bốn tuổi, cũng không phải cái gì cũng đều không hiểu thiêng niêng. Nghe vậy trong mắt hiện lên khiếp sợ, ngốc ngốc hỏi, “Nguyên lai là vì quyền thế sao?” Cơ Nguyên không nói chuyện, phát tay làm hắn cũng đi xuống. Hắn đã đem nói đến như thế rõ ràng minh bạch, nàng lại còn khăng khăng như thế, kia hắn liền không biện pháp khác, chỉ có thể chờ nàng dụng phải nam tướng lại quay đầu lại. Chính mình hài tử chính mình đau lòng, cho nên lại đau hắn cũng đến đem này quả đắng nuốt xuống đi. Cơ Nguyên liên tiếp vài thiên đều ngốc tại trong phòng, đồ ăn từ hạ nhân đưa, Sở Quốc các đại thần thấy trước sau không thấy được người, lại không thể xông vào đi vào, chỉ có thể cẳng da đầu trở về phục mệnh. Sở Đế tức giận đến tật nát trong tầm tay bát trà, nghiến răng nghiến lợi mắng một tiếng “Lão thất phu”, lại cũng không thể lấy Cơ Nguyên làm sao bây giờ. Sở Đế là lòng dạ hẹp hòi, nhưng hắn chỉ số thông minh tại tuyển, hắn lại khí, đối mặt thiên hạ ánh mắt, hắn vẫn như cũ đến khách khách khí khí, tôn tôn kính kính dãi Cơ Nguyên, không thể toát ra một tia bất mãn, càng sẽ không vào lúc này bạc dãi hắn, ngầm cũng không được. Nếu nói trước kia Sở Đế vẫn là trên mặt cung kính, ngầm rất nhiều chèn ép, cái này hắn liền này ngầm động tác nhỏ đều không thể làm. Sở Quốc các nơi học sinh đã đến các Thủ sử phủ trước tĩnh tọa thị uy, yêu cầu triều đình cấp Cơ tiên sinh một công đạo. Đặc biệt là ở đại gia phát hiện Cơ tiên sinh vẫn luôn không ra

mặt sau khi giải thích, đại gia càng là nhận định Sở Quốc quân thần bạc đãi Cơ tiên sinh sự thật.Nhất thời thương tâm giả có, bi phẫn giả có, hoài nghi giả cũng có.Trực tiếp nhất ảnh hưởng chính là năm nay các nơi ghi danh khoa cử thí sinh kịch liệt giảm bớt, thậm chí Quốc Tử Học, phủ học trung còn xuất hiện thôi học phong trào.Bởi vậy có thể thấy được Cơ tiên sinh ở trong sĩ lâm ảnh hưởng.Vốn tưởng rằng là trăm không một dùng thư sinh, kết quả lúc này Sở Đề cuối cùng là cảm nhận được Cơ tiên sinh năng lượng, nhất thời không biết hỉ hay nên buồn.Sở Đề hảo mặt mũi, hắn đương nhiên sẽ không ra mặt nhận sai, vậy chỉ có thể Tống Tinh bối Thanh Uyển trên người, chỉ là cảm thấy Cơ Nguyên người này uồng xưng quân tử, thế nhưng cũng chơi loại này bắt cóc dân ý bỉ ổi thủ đoạn.Chờ xa ở Tô Châu Lâm Thanh Uyển nghe nói Tống Tinh bị hạ ngục, mà Sở Đề tự mình đi Cơ gia cùng Cơ tiên sinh đánh cờ một ván, cũng cười định ra tân kiến thư viện tên khi đã qua năm cũ.Nàng hơi hơi mỉm cười, đối Dịch Hàn nói: “Quay đầu lại ngươi đem tin đưa đi trạm dịch, làm người đưa đi cấp Tống Tinh.Tống muôn cho hắn biết hắn này mệt là như thế nào ăn đi.”Dịch Hàn kinh ngạc, “Cô nai nai không phải thích giả heo ăn thịt hổ sao, như thế nào lần này như vậy thảng thắn thành khẩn?”Lâm Thanh Uyển liền cười, “Không làm cho Cơ tiên sinh thay ta chịu quá, Tống gia ở Sở Quốc quyền thế cũng không nhỏ, mà ta ở Lương Quốc, hắn Tống gia lại có thể nại cũng không thể làm khó dễ được ta.”Một câu, ta liền tính là nói cho ngươi việc này là ta làm, ngươi Tống Tinh, ngươi Tống gia lại có thể như thế nào mà!Mà Cơ tiên sinh liền không giống nhau, hắn rốt cuộc còn ở Sở Quốc, còn ở Sở Đô, vừa lúc ở Tống gia thế lực phạm vi hạ.Dịch Hàn nghe vậy, cầm tin liền đi ra ngoài.Lâm Thanh Uyển đứng dậy đuổi một cái lườn eo, cảm thấy mỹ mãn nói: “Cái này có thể quá cái hảo năm.”

Chương 304: Xui xéo

Tô Châu khoảng cách Sở Quốc không xa, cũng liền đến kinh thành khoảng cách, nhưng thư tín dù sao cũng là xuất ngoại, cho nên muôn phiền toái chút. Đặc biệt là gấp gõ hiện tại mấy quốc quan hệ khẩn trương thời điểm. Nhưng ai làm Sở Lương mới vừa gì nói đâu, cho dù là vì làm bộ dáng, đại gia trên mặt cũng biểu hiện đến hòa hòa khí khí, các thương nhân cũng không để ý nhiều như vậy, thửa dịp muôn ăn tết, vừa lúc nương hai nước hòa hảo làm làm buôn bán. Lâm Thanh Uyển giao từ trạm dịch tin liền cũng như vậy hồn đi qua, nhưng tiến vào Sở Quốc liền không như vậy phuơng tiện. Đại Lương bên này còn hảo, Lương Đế trên cơ bản chỉ phái người giám sát biên giới đại quan xuất ngoại thư tín, Lâm Thanh Uyển vừa không là quan nhi, cũng không chưởng binh quyền, cho nên chỉ bị coi như bình thường thư tín trực tiếp truyền ra đi. Nhưng Sở Quốc đối này đó lại tra thật sự nghiêm, đặc biệt Tông Tinh thân phận còn không thấp, nhất quan trọng chính là Lâm Thanh Uyển cho hắn viết tin thượng cũng không che dấu thân phận, phong thư thượng trực tiếp viết tên của mình. Vì thế này phong thư rẽ trái rẽ phải liền tới trước Sở Đế trên tay. Dương nhiên, Sở Đế sẽ không mỗi một phong có dì thường tin đều sẽ xem, tất nhiên là phía dưới người kiểm tra qua đi cảm thấy hắn là cho hắn biết mới có thể đưa qua. Nếu tới rồi hắn trên tay, thuyết minh nội dung có hắn hắn là biết đến sự, vì thế Sở Đế liền thấy được này phong thư. Tin nội dung rất đơn giản, liền hai đoạn lời nói, đoạn thứ nhất là Lâm Thanh Uyển thăm hỏi Tông Tinh, tự kinh thành từ biệt sau còn hảo, nàng đối hắn thật là tưởng niệm. Một đoạn này thực làm người hiểu sai, khai tin quan viên đầu một ý niệm chính là này hai người có miêu ni, nhưng mà đệ nhị đoạn lại chuyện vừa chuyển. Tin thượng ngũ khí vẫn như cũ là ôn ôn nhu nhu, lại hỏi hắn hiện giờ ở trong tù quá đến như thế nào, này phân đại lễ là nàng cố ý cho hắn hồi báo. Không uổng phí hắn ở kinh thành khi một phen tâm tư, hơn nữa cho thấy chính mình vì thế lao tâm lao lực, chỉ hy vọng hắn có thể ở trong tù nhiều đai chút thời gian, bằng không nàng ngực khí ra không xong, ngày sau còn có dây dưa. Tin nhất cuối cùng mong ước Tông Tinh có thể có một cái cùng dĩ vãng thể hội hoàn toàn bất đồng ngày tết. Khai tin quan viên: Cho nên này rốt cuộc là có ái a, vẫn là

có thù oán a? Bất quá hắn thực mau hồi quá vị tới, ý tú này là gần đây nháo đến Đại Sở không được sống yên ổn lời đồn đãi là vị này Lương Quốc Lâm quận chúa bút tích? Vẫn là vì đối phó Tống Tình? Cái này quan viên không dám chậm trễ, lập tức đem tin truyền cho hoàng đế. Sở Đế xem xong một trận phúc tạp, hăn sắc mặt biến thay đổi vài loại nhan sắc, cuối cùng nghiến răng nghiến lợi hỏi: “Tống Tình như thế nào này Lâm Thanh Uyển?” Truyền tin thị vệ cúi đầu, hăn không biết a. Sở Đế hung hăng mà một phách cái bàn, cả giận nói: “Đem đi theo thuộc quan đưa tới!” Bọn họ đi theo Tống Tình, chẳng lẽ còn có thể không biết? Sứ đoàn thuộc quan nhóm nom nớp lo sợ mà tiến cung, quỳ trên mặt đất không dám ngôn ngữ, nghe hoàng đế hỏi ở Lương Quốc sự, bọn họ không dám chậm trễ, vội vàng triệt để giống nhau toàn nói, nhưng trọng điểm tất cả đều là bọn họ như thế nào nỗ lực cùng Lương Quốc chu toàn, lại vẫn như cũ biện bối láo Lương Quốc quân thân, lúc này mới không thể không lui ra phía sau một bước ký kết hòa ước sự. Hoàng đế chính là lấy đàm phán bắt lợi tội danh làm chính sử, đây là muôn đến phiên bọn họ? Mấy người nom nớp lo sợ, tố xong khổ liền bắt đầu think tội, Sở Đế không kiên nhẫn nói: “Ai hỏi các ngươi này đó, trăm hỏi chính là Lâm Thanh Uyển, Tống Tình cùng Lâm Thanh Uyển có mâu thuẫn?” Cơ tiên sinh không ra tay, ở Sở Quốc không chiếm lý, cũng không chiếm lợi dưới tình huống muôn từ đâu nói trung chiếm ưu thế là không có khả năng, cho nên này phân hòa ước hăn sớm có đoán trước. Hắn khí chính là Tống Tình không thể cấp Sở Quốc mang đến ích lợi còn chưa tính, còn làm hăn cùng Sở Quốc ném các đại mặt mũi, tổn hao nhiều uy nghi. Thuộc quan nhóm nghĩ nghĩ mới nhớ tới hoàng đế hỏi chính là Lương Quốc Lâm quận chúa, bọn họ nghĩ nghĩ sau cẩn thận nói: “Nhân Lâm Thanh Uyển cấp Hồng Châu chi viện lương thảo chi cố, Tống đại nhân đối người này rất là không mừng, cho nên ở lần đầu tiên gặp mặt khi rất có khó xử, khá vậy chỉ là trong lời nói va chạm.” Sở Đế mặt vô biểu tình hỏi, “Hắn liền chưa làm qua cái gì cố ý nhầm vào Lâm Thanh Uyển sự?” Hai nước là một nữ nhân ra tay, mục tiêu còn không phải hăn, hăn hoàn hoàn toàn toàn là bị liên lụy! Lâm Thanh Uyển nếu là Sở nhân, lúc này đã sớm đâu chuyển nhà, nhưng nàng không phải, nàng là Lương nhân, Sở Đế lại bức lại giận cũng không gặp được nàng. Vậy chỉ có thể tìm hăn có thể gặp được người xì hơi. Cơ Nguyên hăn không hiểu động, rốt cuộc khắp thiên hạ người đều nhìn đâu, nhưng Tống Tình không thành vấn đề a. Nhất quan trọng chính là, lúc trước Sở Đế hận nhất vẫn là Cơ Nguyên, nhưng từ vừa rồi biết này không phải Cơ Nguyên ra tay sau đối hận ý liền giảm hơn phân nửa, hiện tại toàn hướng về phía Tống Tình đi. Vốn dĩ hăn còn cảm thấy Tống Tình bối nồi, trong lòng có điều áy náy, nghĩ chờ thêm xong năm chờ việc này phai nhạt liền tìm một cơ hội đem người thả ra, nhưng lúc này hăn toàn sửa chủ ý. Hắn vì cái gì bị người mắng, hăn kiêu ngạo vì cái gì bị người đạp

lên dưới chân? Toàn bởi vì hắn! Nếu không phải hắn ra tay đồi phó Lâm Thanh Uyển, cái đuôi còn không có lau khô, hắn đến nỗi bị liên lụy sao? Hoàng đế giận dữ, thây phơi ngàn dặm! Dương nhiên, Tống Tình không như vậy thảm, hắn tốt xấu cũng là Hoàng Hậu cháu trai, Tống gia con vợ cả, có thể tưởng tượng muôn nhanh chóng ra tù là không có khả năng. Hoàng đế đem thuộc quan nhóm oanh đi, liền làm người đem tin ném đi cấp Tống Tình, liền Tống gia tay cũng chưa quá, trực tiếp đưa vào trong nhà lao cấp Tống Tình. Nhưng mà Tống Tình thế nhưng không cảm thấy không đúng, tiếp nhận ngực tốt tin sau còn ngạc nhiên một chút, hắn cùng Lâm Thanh Uyển thực hảo sao, như thế nào nàng còn cho hắn viết thư? Lâm Thanh Uyển tự nhiên thu không đến Tống Tình hồi âm, nhưng mà nàng lại là có thể thu được tin tức, vẫn là Tứ hoàng tử cố ý đưa tới. Lương Quốc lưu tại Sở Đô mật thám đáp lời nói, Tống Tình ở trong tù học máu, bệnh đến còn rất trọng, Tống gia cấp thỉnh đại phu, Tống gia gia chủ còn có ý tiến cung đi cầu hoàng đế, muốn hoàng đế vĩnh khai một mặt phóng Tống Tình trở về tĩnh dưỡng thân thể. Nhưng mà Sở Đế tàn nhẫn cự tuyệt bọn họ, đại phu có thể thỉnh, nhưng người không thể đi. Tứ hoàng tử còn cùng Lâm Thanh Uyển bát quái, “Nghe nói Sở Đế vốn đã mềm lòng, đại gia đánh giá quá xong năm Tống Tình liền có thể ra tối, cũng không biết vì sao, Sở Đế đột nhiên tức giận, hiện giờ hắn cũng đoán không ra Tống Tình khi nào có thể ra tối. Mà Lương Sở hòa ước là Tống Tình ký kết, không biết Sở Đế hay không sẽ mượn này đổi ý.” Lại nói: “Tuy rằng Tống Tình xui xéo ta thấy vậy vui mừng, nhưng tổng sợ gì nói việc có biến động.” Lâm Thanh Uyển: Nàng thật đúng là không nghĩ tới điểm này, hơn nữa Sở Đế tại sao lại như vậy nàng cũng không rõ ràng lắm a, vốn dĩ sao, chỉ là vì bình ổn các học sinh lửa giận, chờ sự tình phai nhạt người tự nhiên liền có thể ra tối. Nàng vốn dĩ cũng không muốn bởi vậy sự tình quan Tống Tình bao lâu thời gian, bất quá là nghĩ làm hắn danh dự bị hao tổn, lại quan chút thời gian, làm hắn chịu chút giáo huấn. Bất quá, Lâm Thanh Uyển sờ sờ cầm, học máu a, tổng không có khả năng là thu được nàng tin sau phun đi, đến mức này sao? Đến mức này sao? Dương nhiên đến nỗi, Tống Tình không ngu, thu được tin sau đầu tiên là giận dữ, sau đó liền phát hiện không đúng, này tin nếp uốn không đúng, lại nghĩ đến tin không phải người trong nhà đưa, hiển nhiên không phải tới trước Tống gia trên tay, đó là đến ai trong tay liền rất dễ dàng nghĩ tới. Liền ở trong lòng hắn tháp thòm khi hắn cha nỗi giận đúng đúng tới hỏi hắn lại làm cái gì, bệ hạ thế nhưng không muốn phóng hắn, còn liên quan hắn cũng bị răn dạy một đốn. Tống Tình lửa giận công tâm, một cái không nhịn xuống liền học máu. Hắn cha hoảng sợ, lại vừa thấy khinh phiêu phiêu từ con của hắn trong tay phiêu xuống dưới tin còn có gì không biết, hợp lại bọn họ đều tìm làm Lâm Thanh Uyển! Nhất thời lại giận lại thương tiếc con của hắn, nhưng mà không có biện pháp, hoàng đế

đang ở nỗi nóng, bọn họ cũng không dám tiến cung cầu tình.Nhưng Tống Tinh xui xéo a, vốn dĩ hắn một đường từ Lương Quốc chạy về Sở Quốc, trên đường bôn ba mệt nhọc, ăn không ngon ngủ không tốt, còn không có vào thành đã bị mang theo trực tiếp đến trong nhà lao tới.Tuy rằng ngực tốt không dám bạc đãi hắn, trong nhà cũng một ngày tam com cho hắn đưa ăn, nhưng lại hảo có thể có trong nhà hảo?Thêm chi lại là ở tại trong nhà lao, liền các người nói chuyện đều không có, vốn dĩ trong lòng liền tích lũy oán khí, thân thể cũng mệt mỏi, lại bị này qua lại kích thích, một ngụm tâm đầu huyết liền nhỏ ra.Nhưng mà vẫn luôn chống thân thể liền suy sụp, đầu tiên là ban đêm đã phát sốt cao, mãi cho đến ngày hôm sau cũng chưa đầy.Cái này Tống gia sợ hãi, cũng bất chấp Sở Đế sẽ sinh khí, vội vàng tiến cung cầu tình, liền Hoàng Hậu đều dọn ra tới.Nhưng mà Sở Đế quyết tâm muôn xì hơi, căn bản không cho Tống gia mở miệng cơ hội.Tống cha lại giận lại thương, trong lòng đối Sở Đế cũng bất mãn lên, là, việc này là con của hắn không làm tốt, nhưng hắn ước nguyện ban đầu là tốt.Hắn lẩn lộn này đó là vì cái gì, còn không phải là vì Đại Sở?Bất quá là bởi vì tuổi trẻ không cẩn thận, nhưng người phạt cũng phạt, này Thanh Uyển cũng không biết nàng này một phong thơ còn làm nhân gia quân thần sinh khích, bởi vì nàng cẩn bản không dự đoán được Sở Đế sẽ xem bọn họ tin a.Nàng chính là căn cứ như thế nào kéo cùu hận viết như thế nào, nàng nếu là biết Sở Đế sẽ xem, khẳng định đến lại nhiều viết điểm.Hiện tại Lâm Thanh Uyển cũng không biết, nhưng này không ngại ngại nàng vui vẻ, quân tử báo thù mười năm không muộn, càng vân càng làm người đau.Quân tử thành không khinh nàng.Lâm Thanh Uyển vui rạo rực thu Tứ hoàng tử tin, xoay người liền làm người cấp Lâm phủ nhiều đưa chút gà vịt thịt cá cùng cầm trứng qua đi, “Cần phải đem tiên sinh nhóm hầu hạ hảo, làm cho bọn họ không cần nghĩ rồi đi.”

Chương 305: Tiễn đưa

Mấy ngày hôm trước, nhóm thứ hai thư rốt cuộc cũng tới rồi, bọn họ tuy vẫn lộ không tốt, trên đường bị tuyết vây ở trong núi, cho nên mới chậm trễ lâu như vậy, vừa đến bên này đại bộ phận người đều ngã bệnh. Làm Đại sư huynh, Diêu Thời đương nhiên không có khả năng rời đi, cho nên liền lại nại hạ tính tình chiêu cõ các sư đệ. Nhưng hai ngày này đại gia bệnh tình chuyển biến tốt đẹp, hắn lại đề ra rời đi sự, Lâm Thanh Uyển nào bở được thả hắn đi a, lấy có Duyệt Thư Lâu thư còn chưa tạo sách xong đem người để lại. Lại từ Lâm gia tang thư lay ra hai bốn trân phẩm đem người cấp câu hạ, bất quá nàng tông cảm thấy chỉ sợ cũng kéo không được lâu lắm, cũng không biết năm nay Giang Lăng phủ chiến sự rốt cuộc có thể hay không phát sinh. Diêu Thời cũng ở lo lắng việc này, cho nên hắn kéo Đỗ Tư cùng nhau hỗ trợ chép sách, đem Lâm Thanh Uyển cấp hai bốn trân phẩm đều sao xuống dưới sau liền cùng Lâm Thanh Uyển cáo từ, hắn nói cái gì cũng muốn hồi Giang Lăng đi. Lâm Thanh Uyển liền khuyên nhủ: “Lúc này thời tiết rét lạnh, hướng bắc còn đại tuyết phong lộ, ngài hà tất lại chờ một chút?” “Chỉ sợ lại chờ đợi ta sẽ hối hận,” Diêu Thời thở dài nói: “Ta biết quận chúa ý tứ, nhưng mà Giang Lăng là ta cố thổ, ta là cần thiết trở về.” Lâm Thanh Uyển thấy hắn thần sắc kiên định liền khe khẽ thở dài, “Ta đây cấp tiên sinh chuẩn bị vài thứ, ngươi tính khi nào khởi hành?” Diêu Thời không nghĩ tới Lâm Thanh Uyển như vậy dễ dàng liền phóng hắn rời đi, không khỏi ngẩn ra, sau đó sắc mặt hơi hơi hoãn xuống dưới, “Nghỉ sớm không nên muộn, ta ngày mai sáng sớm liền đi.” Lâm Thanh Uyển liền nhìn về phía hắn sau, “Là tiên sinh một người đi, vẫn là...” Diêu Thời cũng nhìn về phía sau các sư đệ, Đỗ Tư lập tức nói: “Đại sư huynh, ta cùng ngài một khối trở về.” “Đại sư huynh, chúng ta cũng cùng ngài trở về.” Mở miệng đều là nguyên quán Giang Lăng học sinh, bọn họ là phụng sự mệnh ra tới đưa thư, băng không đều sẽ không ra tới. Diêu Thời liền hơi hơi nhíu mày nói: “Không vội, đãi ta đi về trước dò đường, các ngươi ở Tô Châu chờ ta lời nhắn.” Đỗ Tư lại nói: “Nếu phải đi về, vậy cùng nhau trở về, trên đường cũng hảo có các chiểu ứng.” Diêu Thời còn muốn khuyên bảo, trong đó một người liền nói: “Đại sư huynh, ngươi ở chỗ này tâm khó an, ta

chờ cũng là giống nhau.” Diêu Thời liền không nói chuyện nữa. Lâm Thanh Uyển ánh mắt quét một vòng, xác định nhân số sau liền nói: “Kia tiên sinh nhóm nghỉ ngơi đi, ta trở về cho các ngươi chuẩn bị chuẩn bị.” Lại đối những người khác cười nói: “Mặt khác tiên sinh liền không cần vội vã rời đi, thời tiết rét lạnh, mùa đông lên đường có thể đi nửa cái mạng, đại gia không bằng ở Tô Châu đem cái này tháng giêng quá xong, đãi xuân về hoa nở khép, các ngươi nếu tưởng về quê, tại hạ lại cho các ngươi an bài.” Những người khác sôi nổi chấp tay nói: “Liền sợ quấy rầy quận chúa.” “Nói gì quấy rầy, các ngươi ngàn dặm xa xôi vì ta đưa thư tới, chẳng phải là ta càng quấy rầy các ngươi?” Lâm Thanh Uyển cười nói: “Huống chi các ngươi đều là Cơ tiên sinh cao đồ, mà ta Lâm thị cùng Cơ tiên sinh có cũ, chiếu cố thân bằng vốn chính là ứng có chi nghĩa.” Đại gia thấy Lâm Thanh Uyển hiếu khách, mà trong khoảng thời gian này tới bọn họ ở Lâm phủ đích xác trụ đến rất tự tại, Lâm gia đặt ở nơi này hạ nhân rất ít, trừ bỏ chút cương vị, mặt khác ra vào chiếu cố đều là chính bọn họ mang đến người, Lâm gia chủ nhân lại không ở nơi này, ở chỗ này ở liền theo chân bọn họ ở trong thư viện không sai biệt lắm. Lâm Thanh Uyển đi rồi, mặt khác sư đệ lúc này mới vây quanh Diêu Thời bọn họ mòm năm miệng mười Thanh Uyển thở dài, “Giang Lăng dù sao cũng là hắn cố thô.” Chính là nàng, chẳng sơ biết rõ vô dụng cũng sẽ nghĩ trở về nhìn một cái, nói đến cùng bọn họ người như vậy vẫn là không đủ lý trí. Lâm Thanh Uyển thở dài nói: “Chỉ hy vọng bọn họ sư huynh đệ có thể bình an không có việc gì đi.” Trong khoảng thời gian này đúng là một năm nhất lanh thời điểm, cho nên Lâm Thanh Uyển cho bọn hắn chuẩn bị không ít đồ vật, trừ bỏ quần áo giày vớ, còn có chăn, bình nước nóng, thậm chí than đều cho bọn hắn mang theo không ít. Trừ bỏ bọn họ muốn ngồi xe ngựa, mặt khác chuyên môn đãng ra một chiếc túi trang chút nguyên liệu nấu ăn, nàng từ trước đến nay hảo hướng thụ, với loại này chi tiết nhất cẩn thận bất quá, cho nên liền nồi chén đều cho bọn hắn bị hảo. Diêu Thời bọn họ ngày hôm sau nhìn đến này một lưu xe ngựa khi cảm động đến độ không biết cái gì cho phải. Trong khoảng thời gian này bọn họ vẫn luôn bị nhiệt tình chiêu đãi, đặc biệt là Diêu Thời, vài cái gia tộc hướng hắn tung ra cành ôliu, thậm chí Chu thứ sử đều thay thế Lương Quốc ra mặt Thanh Uyển cùng Lâm Ngọc Tân chia tay. Lâm Thanh Uyển vội vàng hứ đỡ, làm Lâm Ngọc Tân đãi bọn họ đi xem trong xe ngựa phuơng tiện, xem còn có cái gì yêu cầu thêm vào, nàng tặc lấy ra một phong thư gửi cho Diêu Thời, “Diêu tiên sinh, này phong thư ngươi cầm đi, nếu là vạn nhất, ngươi gấp gõ Lương quân, nó có lẽ có thể giúp ngươi một vội.” Diêu Thời vội vàng tiếp nhận, mở ra vừa thấy, thấy mặt trên là hy vọng Lương Quốc quan dân chiêu cố hắn cùng một chúng sư đệ giao phó, phía dưới cái Lâm Thanh Uyển quận chúa đại chương, bên cạnh là nàng tư án. Lâm Thanh Uyển rất ít dùng đến nàng quận chúa án, trên cơ bản đều là

dùng tư ân, nhưng Lâm Thanh Uyên không xác định hắn gấp được chính là nàng người quen, cho nên liền bỏ thêm một đạo quan ấn.Nàng đối Diêu Thời nói: “Hiện giờ vây quanh Giang Lăng chính là Linh Châu Lư gia quân, người nếu may mắn đụng tới phi Triệu Tiệp lãnh quân đội, vậy lấy ra này phong thư, nhưng nếu là gấp phải lĩnh quân người là Triệu Tiệp, kia ngài chỉ cần cho thấy chính mình thân phận liền hảo, không cần đem này tin lây ra.”Diêu Thời nghe minh bạch, nàng cùng Triệu Tiệp quan hệ không tốt, thậm chí khả năng có thù oán.Nghĩ vậy đoạn thời gian mời chào đến nhất hăng say Triệu Thắng, Diêu Thời nhịn không được trùu trùu khoe miệng hỏi, “Kia quận chúa như thế nào còn thỉnh Triệu nhị gia đi Văn Viên?”Lâm Thanh Uyên liền đối hắn chớp mắt nói: “Kia cũng không phải là ta thỉnh, bất quá chúng ta mục đích đều giống nhau, nếu hắn có năng lực lưu lại tiên sinh, ta tự nhiên cũng thấy vậy vui mừng, bất quá ta biết hắn cơ hội là nhỏ nhất.”Lâm Thanh Uyên sang sảng cười nói: “Tiên sinh liền tính là muôn lưu lại, kia cũng nên là tiếp thu Chu thú sứ mời chào a. Không chỉ có tiên sinh, tiên sinh các sư đệ cũng hắn là như thế, như vậy mới không uổng phí các ngươi một thân tài hoa.”Diêu Thời người như vậy sao có thể làm một cái gia tộc phụ tá?Cho nên nàng cũng không ra mặt mời chào bọn họ vì Lâm gia làm việc, nàng chỉ là chương hiến Đại Lương nhiệt tình, lòng dạ, chỉ cần bọn họ có thể lưu tại Đại Lương, vậy có thể vì Đại Lương làm ra công hiến.Thôi Lăng chờ đều nghe được những lời này, trong lòng uất thiếp không thôi, không tồi, bọn họ học một thân bản lĩnh, sao có thể trở về làm một cái gia tộc phụ tá?Tự nhiên đều là phải vì quốc, vì thiên hạ bá tánh hiệu lực mới là.Mọi người xem Lâm Thanh Uyên càng thuận mắt, rất có một loại tri kỷ cảm giác, khó trách Đại sư huynh nói Lâm quận chúa lý giải hắn, nàng quả thực là lý giải bọn họ mỗi người a.Lâm Thanh Uyên cùng chúng sư đệ đưa Diêu Thời ra khỏi thành, nhìn theo đối phương rời đi sau mới quay lại.Thôi Lăng làm đại gia trở về, hắn tặc giữ lại, Lâm Thanh Uyên có như vậy lòng dạ tài hoa, hắn càng là nghi hoặc Thôi gia như thế nào đắc tội nàng.Trong khoảng thời gian này nàng cũng đã nhìn ra, nàng đối mỗi một cái sư huynh đệ đều thực hảo, thực thiện, nhưng liền đối hắn, tuy không nói chán ghét, lại dãi ngộ thường thường.Ngay cả luôn luôn không quá quan tâm này đó tục sự Hạng Mẫn đều phát giác, đè nặng hắn hỏi có phải hay không ngầm đắc tội Lâm quận chúa.Thôi Lăng oan uổng a, hắn lần đầu tiên thấy nàng, từ nàng nghe được hắn họ Thôi khi hắn liền cảm giác được nàng không vui, hắn thế, phía trước hai mươi năm sau hắn thật sự cùng nàng không có giao thoa.Các sư huynh đệ vừa đi, trên đường nháy mắt trống trải xuống dưới, Thôi Lăng ho nhẹ một tiếng, cùng Lâm Thanh Uyên hành lễ nói: “Lâm quận chúa, chúng ta cùng nhau đi thôi.”Lâm Thanh Uyên lại dừng lại bước chân cười nói: “Chỉ sợ cùng Thôi tiên sinh bất đồng lộ,” nàng chỉ Lâm gia biệt viện phương hướng nói: “Ta không trở về thành,

trực tiếp về nhà.” Thôi Lăng liền có chút xấu hổ, lúc này mới nghĩ đến Lâm Thanh Uyển không ở trong thành. Lâm Ngọc Tân đối Thôi Lăng ấn tượng cũng không tệ lăm, thấy hắn đỏ bừng mặt, liền nhấp miệng cười, thế hắn giải vây nói: “Thôi tiên sinh là có việc cùng ta cô cô nói sao?” Thôi Lăng liền tục gật đầu. Lâm Thanh Uyển liền tả hữu nhìn nhìn, hỏi: “Kia Thôi tiên sinh là muốn cùng ta trở về, vẫn là ở chỗ này nói?” Nơi này? Thôi Lăng yên lặng mà nhìn mắt cách đó không xa cửa thành, lại nhìn mắt nơi xa Lâm gia biệt viện, mà đây là con đường trung gian, bởi vì mới quá xong trừ tịch không mấy ngày, trên đường trừ bỏ bọn họ liền không có người khác. Hắn nghĩ nghĩ nói: “Quận chúa nếu là không ngại, chúng ta đi vừa đi?” Lâm Thanh Uyển cảm thụ một chút bốn phương tám hướng thổi tới gió lạnh, gom lại áo choàng sau cười nói: “Hảo a.” Nàng quay đầu lại đối Lâm Ngọc Tân nói: “Ngươi hồi trên xe đi, ta cùng với Thôi tiên sinh trò chuyện.” Lâm Ngọc Tân quét Thôi Lăng liếc mắt một cái, hơi hơi hành lễ sau liền bò lên trên xe ngựa. Lâm Thanh Uyển liền đi đầu đi ở phía trước, nàng trực tiếp hướng Lâm gia biệt viện phương hướng đi. Thôi Lăng cũng không ngại, đi theo đi ở bên người nàng, bọn hạ nhân cũng không theo sát, chậm rì rì theo ở phía sau. Dịch Hàn cách bọn họ mười bước xa, như vậy xảy ra chuyện có thể thực mau phản ứng, hắn bốn không muốn nghe bọn họ nói chuyện, nè hà hai người không nghĩ hạ giọng, mà hắn lỗ tai quá hảo sử, liền toàn nghe xong. Cũng may Lâm Thanh Uyển cũng không nghĩ bảo mật, cho nên một chút cũng không ngại. Thôi Lăng cũng không biết nội tình, tự nhiên cũng sẽ không nghĩ đến điểm này, hắn biết Lâm Thanh Uyển không mùng quanh co lòng vòng tìm hiểu, cho nên hắn đi thẳng vào vấn đề hỏi, “Quận chúa không mùng ta?” Lâm Thanh Uyển nhướn mày hỏi, “Thôi tiên sinh gì ra lời này, là ta chậm trễ ngại sao?” Thôi Lăng lắc đầu, “Không phải, quận chúa thực khách sáo, cho nên ta mới kỳ quái, ngại đối mặt khác sư huynh đệ cũng không như thế, cho dù là đối mới đến tam sư huynh bọn họ đều mang theo ba phần thân thiện, cô đơn ta ngoại lệ.”

Chương 306: Có biến

Lâm Thanh Uyển thực khách khí cười nói: “Đó là Thôi tiên sinh suy nghĩ nhiều, ngài tài hoa hơn người, ôn nhã khiêm tốn, ta như thế nào sẽ không mừng ngài đâu?” Thôi Lăng hỏi, “Là ta Thôi thị đắc tội quá quận chúa?” Hắn dừng lại bước chân, nghiêm túc đối Lâm Thanh Uyển hành lễ nói: “Nếu dĩ vãng có chỗ đắc tội, thôi mỗ tại đây hướng ngài tạ lỗi. Quận chúa, hiện giờ thiên hạ phân loạn, chúng ta nên hợp ý nhất trí mới là.” Hắn cũng vẫn luôn muốn đem các sư huynh đệ lưu tại Đại Lương, rất nhiều lần đều tưởng cùng Lâm Thanh Uyển thương nghị một chút việc này, bất quá Lâm Thanh Uyển vẫn luôn đối hắn thực lãnh đạm, vài lần lời nói tới rồi bên miệng lại khó mà nói. Mà hiện tại Đại sư huynh đã mang theo vài cái sư huynh đệ rời đi, đợi cho xuân về hoa nở khi khẳng định sẽ có một khác phê sư huynh đệ rời đi. Thôi Lăng bọn họ thời gian không nhiều lắm. Lâm Thanh Uyển nghe mình bạch hắn lời ngầm, nàng dừng một chút sau xoay người mặt hướng hắn, trên mặt tươi cười hơi thiền, “Vì Đại Lương, chúng ta tự nhiên có thể chung sức hợp tác, chỉ là này trong đó còn đề cập đến sinh tử chi oán, các ngươi Thôi thị có thể phỏng đến hạ?” Thôi Lăng hoảng sợ, “Sinh tử chi oán?” Lâm Thanh Uyển chọn môi cười lạnh nói: “Không tồi, nếu là Thôi thị không ngại, ta tự nhiên cũng là có thể buông ân oán hợp ý nhất trí.” Thôi Lăng còn muốn tέ hỏi, Lâm Thanh Uyển lại đã xoay người hồi trên xe, không muốn nói thêm nữa. Lâm gia xe ngựa chậm rãi thúc đẩy lên, Thôi Lăng bất đắc dĩ, chỉ có thể lui đèn một bên nhìn theo. “Nhi gia?” Thôi Lăng thư đồng Nhị Bát thấy hắn vẫn luôn thất thần, liền không khỏi tiến lên gọi hắn một tiếng. Thôi Lăng phục hồi tinh thần lại, nhíu mày hỏi: “Chúng ta Thôi thị cùng Lâm thị có sinh tử đại thù?” Nhị Bát liên tục lắc đầu, “Sao có thể, hai nhà vẫn là thế giao đấu.” Nếu là có sinh tử đại thù, kia viết thư trả về khi trong nhà nên nhắc nhở bọn họ. Thôi Lăng cũng gật đầu, “Nhưng Lâm quận chúa là sẽ không gạt ta, thả nàng đối ta cùng Thôi Tịnh đích xác cùng người khác không giống nhau.” Tuy rằng không như thế nào thâm nhập tiếp xúc quá đối phương, nhưng nàng cùng Đại sư huynh nói chuyện khi hắn cũng không thiếu ở đây, nhìn ra được nàng không chỉ có tài, lòng dạ cũng thực rộng lớn, nếu không phải thật sự chán ghét, nàng là sẽ không

biểu hiện đến như vậy rõ ràng. Hắn còn bãai, chỉ là lanh đạm khách sáo chút, nhưng đối Thôi Tịnh, nàng chính là chưa bao giờ che dấu quá nàng chán ghét. Nếu không phải thị tộc gian đại thù, đó chính là tư nhân. Thôi Lăng trở về viết thư cho hắn đại ca, hỏi hắn cũng biết Thôi gia cùng Lâm Thanh Uyển có gì mâu thuẫn, đề cập đến sinh tử. Thôi Lăng tin còn chưa gửi đi ra ngoài, Lâm Thanh Uyển liền về trước tới rồi biệt viện, nàng quay đầu hỏi Dịch Hàn, “Bọn họ hai người khi nào đến Tô Châu?” Dịch Hàn sững sốt, nghĩ đến vừa rồi Lâm Thanh Uyển cùng Thôi Lăng nói chuyện, nháy mắt hiểu được, hắn trong lòng nội tính nhầm một chút thời gian, “Theo lý nay minh hai ngày nêu tới rồi, nhưng bọn họ đi đường thong thả, lại là người trẻ tuổi, có lẽ trên đường nhìn đến thú vị đồ vật dừng lại cũng là khả năng.” Lâm Thanh Uyển cười lạnh một tiếng sau nói: “Mau chóng tìm được bọn họ, Thôi Lăng đã đã phát hiện khẳng định sẽ viết thư trả về dò hỏi, bọn họ này một phòng không biết, nhưng chưa chắc sẽ không hỏi đến cảm kích người nơi đó.” Dịch Hàn trong lòng rùng mình, trùng lớn mắt hỏi, “Kia ngài còn nhắc nhớ hắn là sinh tử đại thù?” Lâm Thanh Uyển ngó hắn liếc mắt một cái nói: “Ta không nhắc nhớ hắn, hắn liền sẽ không viết thư trả về hỏi Thôi thị sao? Vừa lúc, trước tiên cho bọn hắn chào hỏi một cái, hắn không phải tưởng hai nhà to lớn hợp tác sao, liền xem bọn hắn Thôi thị ở có sinh tử chi oán sau còn nguyện ý hay không.” “Bọn họ nếu là nguyện ý, ta tự nhiên cũng sẽ không để ý đi phía trước ân thù.” Dịch Hàn lúc này mới hoàn hồn, là Lâm Thanh Uyển hỏi Thôi Lăng Thôi gia hay không có thể buông sinh tử chi oán, kia... Một bên Lâm Ngọc Tân nghe được mơ màng hồ đồ, nhưng cũng mơ hồ hiểu được, nhà của chúng ta cùng Thôi thị có thù oán đâu, nghĩ đến khoảng thời gian trước bọn họ ở Văn Viên chơi đến còn hảo, tức khắc mặt đỏ lên hỏi, “Cô cô, chúng ta cùng Thôi thị có cái gì thù?” Lâm Thanh Uyển liền sờ sờ nàng đầu nhỏ nói: “Đừng nóng vội, hiện tại vẫn là cá nhân ân oán, lại quá mấy ngày nhìn xem hay không sẽ thăng cấp vì tộc cùng tộc chi gian đại thù.” Đến nỗi Lâm thị tông tộc ý kiến, Lâm Thanh Uyển không nghĩ đi hỏi qua. “Không thể nói sao?” “Khó mà nói.” Ít nhất ở sự thành phia trước không thể tố đến lấy khẩu, Lâm Thanh Uyển đổi nàng nói: “Đã trả lại liền đi Phật đường nhìn xem Dương phu nhân, đừng làm cho nàng quỳ lâu lắm.” Dương phu nhân từ nhỏ năm liền bắt đầu quỳ kinh, mỗi ngày có hơn phân nửa thời gian là ở Phật đường vượt qua. Lâm Thanh Uyển hiện tại có việc phải làm, tự nhiên không thể đi đem người lôi ra tới, liền đuổi rồi Lâm Ngọc Tân đi. Lâm Ngọc Tân nhìn xem tiêu cô cô, nhìn lại một bên cúi đầu rũ mi Dịch Hàn hộ vệ, yên lặng mà xoay người đi. Lâm Thanh Uyển liền mang theo Dịch Hàn về thư phòng, hỏi: “Có biện pháp nào?” Dịch Hàn đau đầu, “Ngài lúc trước chưa nói muốn tánh mạng của hắn.” “Đúng vậy, ta lúc trước cũng không nghĩ tới Thôi Lăng mẫn cảm như vậy,” Lâm Thanh Uyển thực quang côn nói: “Chúng ta sở dĩ có thể nhìn

chầm chầm vào Thôi Lương, là bởi vì Thôi gia người cho rằng ta không biết năm đó Thôi Lương liên lụy trong đó, cho nên đối ta không có phòng bị, nhưng hiện tại nếu Thôi Lăng phát hiện ta đối Thôi gia thái độ có dị, hắn hướng trong tộc vừa hỏi liền có thể làm cảm kích người hoài nghi đến chúng ta đã cảm kích, về sau lại tưởng nhìn chầm chầm Thôi Lương liền khó khăn, cho nên lần này cần thiết dùng một lần giải quyết.”Lâm Thanh Uyển đối Thôi Lương cùng Ô Dương vẫn luôn không vội, một là nàng không muốn vì đối phó bọn họ liền làm trái pháp luật sự.Đối Tạ gia nàng đều có thể lấy pháp thắng chi, đối bọn họ hai người nàng tự nhiên cũng tưởng như thế.Mà này hai người lại không phải cái gì chính nhân quân tử, làm xấu xa sự cũng không ít, đáng tiếc Thôi gia muốn chế tạo Thôi Lương tài tử cùng quân tử thanh danh, cho nên vẫn luôn có người tự cấp Thôi Lương chùi đít.Bên kia là Thôi gia địa bàn, liền tính nàng cùng Vương Tân người nhìn chằm chằm vô cùng, vẫn như cũ không bắt được nhiều ít thực chất tính chứng cứ.Lần này Duyệt Thư Lâu nổi danh thiên hạ, làm Thôi thi đệ nhất tài tử Thôi Lương tự nhiên cũng bị hấp dẫn, sớm liền cùng nhất bang bằng hữu xuất phát hướng Tô Châu tới, bắt quá bọn họ cũng không phải thắng đến Tô Châu, mà là một đường du lịch lại đây.Lúc này mới gần hai tháng còn chưa tới Tô Châu.Lâm Thanh Uyển nghiên cứu quá hắn phạm tội tàn suất, càng ngày càng cao, ở Thôi gia địa bàn thượng nàng không thể lấy hắn thế nào, chẳng lẽ tới rồi Tô Châu nàng còn bắt không được hắn cái đuôi sao?Chẳng sợ hắn không nghĩ phạm tội, nàng cũng có phương pháp làm hắn bản tính bại lộ, đến lúc đó nàng lại tụ tập thiên hạ tài tử, chẳng sợ hắn không ngồi xóm ngục giam, nàng cũng muốn hắn thân bại danh liệt.Mà đối với một cái Thanh Uyển cảm thấy nàng đối hắn giống nhau nhiệt tình a, như thế nào đã bị phát hiện đâu?Hơn nữa nàng cũng luôn có loại lo lắng, Thôi Lăng nếu ở Tô Châu, chỉ sợ nàng kế sách cũng muôn đại suy giảm.Nếu như thế, kia không bằng liền ở Tô Châu ngoại giải quyết, dù sao Giang Nam đều là nàng địa giới.Nhưng này đối Dịch Hàn nói, nhiệm vụ khó khăn lại bay lên, ngay từ đầu chỉ cần hắn nhược điểm, hiện tại lại là muôn một người mệnh.Đừng nói bị phái ra đi hộ vệ, chính là hắn cũng không như vậy kế hoạch quá một người tánh mạng, cho nên Dịch Hàn cái thứ nhất ý niệm chính là, “Ám sát?”Lâm Thanh Uyển trùng hắn một cái nói: “Đi theo hắn cùng đi đến học sinh nhưng có không ít, không cần liên lụy vô tội.”Dịch Hàn liền lại nhíu mày, nhưng trừ bỏ ám sát, hắn thật sự nghĩ không ra càng tốt biện pháp.Hắn mím môi hỏi, “Cô nãi nãi ngày gần đây sẽ đi ra ngoài sao?”Lâm Thanh Uyển nháy mắt minh bạch, lắc đầu nói: “Sẽ không, ta sẽ vẫn luôn lưu tại biệt viện chờ người trở về.”Dịch Hàn liền nói: “Ta đây tự mình đi một chuyến đi.”Lâm Thanh Uyển gật đầu, hai người đồng thời thở dài một hơi, cho nhau nhìn nhau liếc mắt một cái.Bọn họ trên tay có thể sử dụng người vẫn là quá ít, mà muốn bồi dưỡng trung tâm thị

vệ, không có hơn mươi hai mươi năm là làm không được.Dịch Hàn đề nghị nói: “Cô nái nái, không bằng cấp Tín thiếu gia đi tin, hỏi một chút Đông Bắc trong quân nhưng có lui ra thương tàn lão binh, lại muốn một đám lại đây, ngài cũng thấy được, thượng quá chiến trường lão binh tác dụng vô cùng lớn, không thể so những cái đó tay chân kiện toàn đứa ở kém.”Bọn họ có lẽ không thể tùy thân bảo hộ chủ tử, nhưng thủ vệ biệt viện lại so với đứa ở nhóm còn mạnh hơn chút, xem Phương Đại Đồng bọn họ sẽ biết.Lâm Thanh Uyển gật gật đầu nói: “Cũng hảo, có lẽ là bởi vì huynh trưởng không còn nữa, liền tính ta thả ra lời nói đi, bọn họ cũng không lại an bài người lại đây.”Sớm tại nàng hồi Tô Châu khi liền nói qua, chỉ cần Đông Bắc quân tặng người lại đây, bất luận nhiều ít nàng đều sẽ tiếp thu, chính là mấy năm nay bọn họ lại không lại tặng người lại đây, Lâm Thanh Uyển cũng không hướng trong lòng đi.Hiện tại lại cảm thấy là hắn là đem này tuyển một lần nữa liền đi lên, “Làm người đi Dục Thiện Đường nhìn xem, có thích hợp hài tử liền mang về tới, quá cái mươi mấy năm, vừa lúc cấp đại tỷ nhi dùng.”Dịch Hàn đồng ý, khom người lui ra sau liền lập tức thu thập chút lương khô liền xuất phát.Vốn dĩ nhìn chầm chằm Thôi Lương chỉ có một hộ vệ, ở Trung Nguyên, chủ yếu vẫn là dựa Vương Tân lực lượng, nhưng từ hắn hướng Giang Nam tới sau, Vương Tân liền đem người triệt, cho nên Lâm Thanh Uyển lại phái ra ba cái hộ vệ.Bốn người cắt lượt nhìn chầm chầm.Trước hai ngày bọn họ liền truyền quay lại tin nói Thôi Lương mau đến đã ra Dương Châu, ít ngày nữa liền đến Tô Châu, nhưng vẫn không tới.Dịch Hàn trực tiếp đánh mã hướng Dương Châu đi, mới đến chạng vạng, đi ngang qua một cái đồi núi khi liền nghe được khe núi phía dưới truyền đến tiếng cười to, còn có bùa bãi kêu la thanh.Dịch Hàn trong mắt hiện lên u quang, mã bất định đê mà đi phía trước đi, lại hơi hơi lôi kéo che ở trên mặt khăn quàng cổ.Bởi vì lạnh, đây là cô nái nái đứa hắn ra cửa khi cho hắn, còn có mũ cùng áo choàng, lúc này chỉ lộ ra một đôi mắt.Dịch Hàn đi ra kia giai đoạn liền thít chặt mã, đem nó đuổi nhập trong rừng sau liền lặng lẽ trở về tiệm, đợi cho giữa sườn núi, trộm đi xuống vừa thấy, quả thấy mươi mấy thanh niên chính cãi cọ ồn ào muôn nhóm lửa, bọn hạ nhân phân tán ở các nơi nhặt củi gỗ, hiển nhiên bọn họ là tính toán đêm nay tại đây cắm trại.Dịch Hàn nhất nhất đảo qua bọn họ mặt, thực mau liền tỏa định Thôi Lương.Hắn lui ra phía sau một bước, giống chim chóc giống nhau kí kí kêu vài tiếng, sau đó liền lặng yên rời đi.Bốn phía tuần tra Thôi gia hộ vệ nghỉ hoặc liếc nhau, đánh giá cân thận khởi bốn phía tới, lại không thấy có dị, liền cho rằng thật là điêu kêu, chậm rãi thu hồi tầm mắt.Dịch Hàn ngừng ở dưới tảng cây, chỉ chốc lát sau liền có bốn cái thân ảnh nhanh chóng bay tới, tuy rằng hắn mang theo mũ lại che mặt, nhưng bốn người vẫn là thực mau nhận ra đây là bọn họ đầu lĩnh, sôi nổi hưng phấn tiến lên, “Đầu nhi, ngài như thế nào tới?”Dịch Hàn thấp giọng nói: “Kế hoạch có biến, không

cho Thôi Lương tiến Tô Châu thành.”“A?” Trong đó một cái hộ vệ gãi gãi đầu nói: “Nhưng bọn họ bên người hộ vệ không ít, liền chúng ta năm người chỉ sợ ám sát không được hắn.”“Cô nãi nãi nói không cần ám sát, để tránh thương cập vô tội,” Dịch Hàn gật gật đầu nói: “Nhiều động động đầu óc.”

Chương 307: Té ngựa

Bốn người ba ba nhìn Dịch Hàn, thầm nghĩ trong lòng: Nói được dễ nghe, ngài nhưng thật ra động a.Dịch Hàn đồng dạng yên lặng mà nhìn bọn họ, năm người nhìn nhau một lát, một người nói: “Đầu, ngài mang cung sao, không bằng ta cho hắn một mũi tên?”Hắn bắn thuật thực hảo, bách phát bách trúng, phía dưới đám kia người lại vô phòng bị, ám sát hắn là không khó.Dịch Hàn trầm mặc, trong lòng hối hận, hắn như thế nào đã quên, bọn họ không chỉ có là hộ vệ, trước kia vẫn là làm ám vệ bồi dưỡng, ám sát không được, có thể ám sát nha.Đáng tiếc hắn đã quên.Bốn người vừa thấy liền hiểu được, hơi hoi tiếc hận, tiếp tục trầm mặc mà chống đỡ.Nhưng này không phải biện pháp, năm người lại đối diện cũng nghĩ không ra hảo biện pháp tới, chỉ có thể ngồi xóm lưng chừng núi sườn núi nơi đó yên lặng mà nhìn phía dưới khí thế ngất trời cảnh tượng.Thanh niên nhóm rốt cuộc đem hỏa dâng lên tới, chính đuổi rồi bọn hạ nhân lấy ra nguyên liệu nấu ăn tới chôn nồi tạo cơm, Dịch Hàn ưu thương ngẩng đầu nhìn trời, “Thiên liền sấp đen, cần thiết nhanh chóng làm ra quyết định.”Hắn quay đầu đang muốn cuống bức bốn người lại lần nữa thúc đẩy cân não, khéo mắt dư quang liền thấy được một cái động vật vui vẻ thoái mái đi phía trước chạy chậm, hắn ánh mắt sắc bén lên, thọc thọc bốn người, ý bảo bọn họ nhìn lại.Bốn người xem qua đi, kia động vật thực mau liền bị cây cối che khuất, nhưng đại gia cũng thấy rõ ràng, “Lộc?”“Gì lúc đội trưởng ngươi còn nghĩ ăn lộc thịt?”Dịch Hàn liếc bọn họ liếc mắt một cái, thấp giọng nói: “Đi đem nó tới rồi.”Bốn người liếc nhau, nháy mắt minh bạch, bắt đầu lặng yên không một tiếng động rời đi.Tự ra hiểu sau, Tô Châu các gia phàm muôn săn thú đều sẽ cấp Lâm gia hạ trương thiệp, bọn họ đi theo Lâm Thanh Uyển đi tham gia quá vài lần, biết này đó Thanh Uyển chính là một tắc cũng không rời, hắn như thế nào sẽ chạy tới?Dịch Hàn mặt không đổi sắc nói: “Cô nãi nãi nói chúng ta hộ vệ đội vội một năm, thừa dịp tháng giêng sự thiếu cho chúng ta nghỉ, còn làm chúng ta tới tuyển hai đầu dương trở về khao các huynh đệ.”Nông hộ không nghi ngờ có hắn, ha ha cười nói: “Kia ngài tùy tiện kêu cá nhân cho chúng ta biết là được, chúng ta cho ngài đưa đi, hà tất tự mình tới?”Dịch Hàn không thèm để ý cười nói: “Cô nãi nãi làm chúng ta

tới họa chút đồ, liền thuận đường lại đây, ai biết buổi sáng đi đưa Diêu tiên sinh chậm trễ chút thời gian, ra tới đến chậm, đãi họa hảo đồ, thời gian cũng đã khuya, liền dứt khoát tới đây tá túc cả đêm.”Mục viên nông hộ cùng đưa ở nhóm toàn không ngờ hắn lý do thoái thác, một là Lâm gia đãi ngộ từ trước đến nay hảo, chính là bọn họ mỗi tháng cũng đều có hai ngày đất trống, càng đừng nói Dịch Hàn chờ là cô nai nai tâm phúc.Thứ hai là này hai khôi tước điên quá lớn, cô nai nai không có khả năng mỗi một góc đều đi khắp, cho nên mỗi năm xuân thu đều sẽ gọi người tới vẽ, một lần càng tốt quy hoạch.Đương nhiên, đây là ở cô nai nai trừu không ra thân tới phương pháp, càng nhiều thời điểm là cô nai nai tự mình mang theo người tới họa, bọn họ này đó nông hộ cùng đưa ở nhóm đều thấy nhiều không trách lạp.Dịch Hàn bọn họ là khách quý, mục viên người rất là coi trọng đem trước hai ngày phân đến thịt đều đem ra chiêu đãi bọn họ.Dịch Hàn bọn họ cưỡi ngựa chạy lâu như vậy, sớm đói bụng, cho nên ngồi xếp bằng ngồi ở thiêu đén ám áp trên giường đất chờ ăn cơm.Mà khe núi một đám người lại đúng là nhất sợ hãi là lúc, Thôi gia hộ vệ đem mã giết về sau liền đem bọn họ thiêu gia cởi xuống, một sò cổ thấy còn có hơi thở, lập tức liền ôm hắn hồi doanh địa, nơi đó có bọn họ mang một cái đại phu.Nhưng Thôi Lương bị thương quá nặng, hắn sở dĩ không chết vẫn là hắn phản ứng kịp thời, ngã xuống đi khi còn theo bản năng hộ một chút đầu, nhưng hắn bị kéo trăm tới bước, cho nên bị thương không nhẹ.Đại phu chỉ có thể tận lực cầm máu, sau đó lắc đầu nói: “Ta nơi này được liệu hữu hạn, thả...”Hắn trầm mặc một chút sau nói: “Thiếu gia bị thương quá nặng, ta năng lực không đủ, vẫn là chạy nhanh đưa vào thành khác tìm danh y đi.”Thôi Lương gã sai vặt Dẫn Mặc sắc mặt trắng bệch, nhịn không được bén nhọn nói: “Hiện giờ sắc trời đã đen, cửa thành cũng đem đóng cửa, người làm chúng ta mang theo thiếu gia mệt nhọc bôn ba hướng trong thành chạy?”Đại phu trầm mặc.Dẫn Mặc liền cắn răng nhìn về phía các hộ vệ, run tâm hỏi, “Thiếu gia rốt cuộc vì cái gì té ngửa? Các ngươi rốt cuộc điều tra rõ không có?”Cầm đầu hộ vệ trầm giọng nói: “Mặc kệ vì cái gì, chúng ta đều đến trước cứu thiếu gia, bằng không thiếu gia xảy ra chuyện, chúng ta ai cũng đừng nghĩ sống.”Chính là bởi vì cái này hắn mới muốn hỏi rõ ràng, Dẫn Mặc ánh mắt ở Ô Dương đám người trên người đảo qua, ánh mắt tối tăm, nếu có thể chứng minh là bọn họ âm thầm đối thiếu gia xuống tay, có lẽ hắn còn có tồn tại khả năng.Các hộ vệ tự nhiên biết hắn ý tứ, nhưng như vậy tới nay, bọn họ này đàn hộ vệ liền không chết tử tế được.Tuy rằng là ngoài ý muốn bọn họ cũng chưa chắc có thể tồn tại, thật đúng là ở bọn họ mí mắt phía dưới thiếu gia bị hại, bọn họ sẽ thảm hại hơn.Huống chi bọn họ không cảm thấy là này đó công tử việc làm, bọn họ yêu hại thiếu gia, trên đường có rất nhiều cơ hội, vì sao phải chờ đến lúc này.Hộ vệ nhìn thoáng qua hết giận nhiều, tiến khí thiếu thiếu, cắn chặt răng nói: “Chúng ta vào thành!”“Chờ một chút,”

đại phu nhíu mày nói: “Ta đột nhiên nhớ tới một người tôi, từ danh y không phải ở Tô Châu sao, thỉnh hắn ra tay, có lẽ còn có một đường sinh cơ.” “Từ danh y?” “Không tôi,” đại phu nói: “Hắn làm thuê với Tô Châu Lâm thi, nghe nói vẫn luôn tùy hầu Lâm quận chúa tả hữu.” Hộ vệ ánh mắt sáng lên nói: “Lại phía trước chính là Lâm gia tước điền, không phải nói Lâm quận chúa vẫn luôn thói quen với ở tại biệt viện sao?” Mọi người nghị định, lập tức liền đứng dậy, “Chúng ta đây lập tức đi Lâm thị biệt viện cầu kiến. Ô Dương đám người tự nhiên không có ý kiến, sôi nổi đem chính mình trên xe đệm chăn nhường ra tới cấp Thôi Lương lót thượng, các hộ vệ thật cẩn thận đem người nâng đỡ lên, làm đại phu cùng Dẫn Mặc ngồi ở mặt trên chiêú cõ, sau đó tận lực vũng vàng triều Lâm gia biệt viện chạy đến. Nhưng đây là đại trời lạnh buốt tối a, gió lạnh hô hô thổi, mọi người lại thấy không rõ tình hình giao thông, không khỏi xóc nảy, lay động trung, Thôi Lương mí mắt giật giật, Dẫn Mặc còn không kịp cao hứng, đại phu liền sắc mặt một lần, một bên cho hắn ghim kim, một bên làm Dẫn Mặc cho hắn cầm máu. Nhưng dù vậy, Thôi Lương hô hấp vẫn là càng ngày càng nhẹ, chờ các hộ vệ rót cuộc nhìn đến nơi xa ánh đèn, còn không kịp cao hứng khi, trong xe ngựa liền truyền ra một tiếng khóc thảm thiết. Các hộ vệ sững sốt, cưỡi ngựa thổi gió lạnh bảo hộ ở xe ngựa bốn phía quý công tử nhóm càng là ngắn ngo, ngo ngắn nhìn xe ngựa không nói. Dẫn Mặc phác ra tới khóc lớn nói: “Thiếu gia, thiếu gia không có ——”

Chương 308: Tế điện

Gió lạnh bên trong, hơn mươi chiếc xe ngựa đầu đuôi tương liên, tất cả mọi người tụ ở cầm đầu một chiếc xe ngựa bên, ngơ ngác nhìn chăm chú nó.Ô Dương đám người ngẩng đầu lên, trong mắt còn mang theo chút không thể tin tưởng, sao có thể đâu, rõ ràng không lâu trước đây bọn họ còn cùng nhau ngồi ở đồng lửa bên chuyện trò vui vẻ, nói lên vào thành sau muôn đi trước bái phỏng người nào, lúc sau muôn đi đâu chơi, còn lời bình một chút Tô Châu danh sĩ...Sao có thể người liền không có đâu?Hộ vệ trưởng run xuống tay yén lên mành, bò tiến xe ngựa.Đại phu chính ngồi quỳ ở một bên, nhìn đến hắn tiến vào liền sâu kín thở dài, đem cẩm ở hắn trên người châm từng cây nhỏ xuống tới.Thôi Lương vô thanh vô túc nằm ở đệm chăn chỉ gian, chảy ra huyết đem đệm chăn ấm đến một mảnh huyết hồng, hộ vệ trưởng duỗi tay đi sờ hắn, phát hiện còn có chút độ ẩm, liền ngơ ngác ngẩng đầu nhìn về phía đại phu.Đại phu yên lặng mà nhìn hắn, hộ vệ trưởng liền đi sờ cổ hắn, lúc này mới phát hiện thật sự một chút tiếng động đều không thấy.Hắn mày thông khổn nhăn, tựa hồ sắp chết đều gấp lớn lao thống khổ.Hộ vệ trưởng trong lòng khó chịu, như thế còn không bằng rơi xuống mã liền tử vong đâu, ít nhất sẽ không bạch tao lâu như vậy thống khổ.Hắn lau lau đôi mắt, cũng biết đại phu là tận lực, rốt cuộc thiếu gia thương thế hắn là xem ở trong mắt, nhưng tâm lý vẫn là nhịn không được có chút giận chó đánh mèo.Lại kiên trì trong chốc lát bọn họ là có thể đến Lâm gia biệt viện nha.Hộ vệ trưởng xốc mành, nhìn về phía các vị công tử trầm giọng nói: “Công tử nhà ta đi, chư vị công tử muôn như thế nào an bài?” Mọi người hai mặt nhìn nhau, cuối cùng có một người nói: “Người chết vì đại, tự nhiên này đây Thôi huynh vì muôn, người chỉ lo đi an bài.”Thanh niên nhóm hốc mắt đều có chút đỏ lên, bọn họ cùng Thôi Lương quan hệ không tồi, bằng không cũng sẽ không theo hắn ra tới du học.Bạn tốt đột nhiên qua đời, làm này đàn không như thế nào trải qua quá sinh tử thanh niên rất là khó chịu, huống chi người vẫn là ở bọn họ trước mặt không.Sớm biết như thế liền không đuổi theo kia đầu lộc.Nhưng trên đời này nào có sớm biết như thế.Hộ vệ trưởng nhìn thoáng qua nơi xa ánh đèn, do dự một chút nói: “Thiếu gia tuy đã qua đời, nhưng chúng ta lại không thể làm hắn như thế

dung nhan không chỉnh rời đi, nhưng hiện tại cửa thành đã tắt, chúng ta đi nơi nào cho hắn thu thập?" Mọi người cũng theo hắn ánh mắt thấy được nơi xa ánh đèn, nghĩ nghĩ nói: "Thôi thị cùng Lâm thị không phải thế giao sao, tuy có chút không ổn, nhưng hay là nên đi câu một câu, nghe nói Lâm quận chúa luôn luôn nhân hậu, nói không chừng nguyện ý mượn một khói địa phương cho chúng ta dựng lều trăng." Ô Dương cùng Thôi Lương quan hệ tốt nhất, hắn một mặt nước mắt nói: "Đi thôi, đến lúc đó chúng ta mấy người đi câu một câu, lại vô dụng, ở trong thôn mượn khói địa phương cũng đúng." Bọn họ cũng biết mang theo một khói thi thể tới cửa là bất kính, nhưng mà lúc này cũng bắt chấp rất nhiều, cần thiết ở Thôi Lương thi thể còn không có cúng đờ trước cho hắn thay sạch sẽ quần áo. Nhưng này vùng hoang vu dã ngoại, nào có thủy cho bọn hắn rửa sạch? Mọi người thương nghị thỏa đáng, bắt đầu triều ánh đèn chõ chạy đến. Nhưng đội ngũ trung người lại tâm tư khác nhau, các hộ vệ ở nỗ lực nghĩ này rốt cuộc là ngoài ý muốn, vẫn là có người chủ mưu, trở lại Thôi gia, không biết bọn họ còn có thể không giữ được này mệnh. Ô Dương đám người cũng suy nghĩ, trong đầu nhất biến hồi phong ngay lúc đó tình cảnh, lúc ấy Thôi Lương phải bắt trụ yên ngựa, như thế nào sẽ lại thu hồi tay đâu? Là tráo không xong, vẫn là không bắt lấy, tính sai? Đoàn xe thực mau liền tới rồi Lâm gia biệt viện đại môn, Ô Dương cùng một cái khác bạn tốt Hà Tu cùng tiến lên gõ cửa. Vào đông trời tối đến sớm, Lâm Thanh Uyển cũng ngủ đến sớm, huống chi lúc này vẫn là nửa đêm, tuy rằng có tâm sự, nhưng nàng vẫn là sớm ngủ hạ. Nhưng ngủ đến không an ổn, bên ngoài mới truyền đến thanh âm nàng liền tỉnh, nàng mới mở to mắt liền nghe được nhẹ nhàng mà đầy cửa thanh, Bạch Phong thật cẩn thận đi vào tới. Lâm Thanh Uyển nghe ra là nàng tiếng bước chân, bò dậy hỏi, "Chuyện gì?" Bạch Phong lập tức thấp đèn tiến vào, nhỏ giọng nói: "Bên ngoài tới một đám người, nói là Hà Nam phủ Thanh Uyển trong lòng vừa động, nhắc lên chăn liền xuống giường, "Nói rõ ràng là ai sao?" "Kinh Trập đang ở bên ngoài chờ đâu, nô tỳ nghe được không rõ lắm, nếu không nô tỳ làm hắn tiến vào." Lâm Thanh Uyển một bên gật đầu, một bên nhanh chóng mặc tốt quần áo, Bạch Đường nhanh chóng lây quá áo choàng cho nàng đắp lên, thấp giọng hỏi, "Cô nãi nãi, ngài không trang điểm sao?" "Không vội." Nàng trực tiếp khoác tóc đi ra ngoài. Kinh Trập một thân hàn khí tiến vào, hành lễ sau nói: "Là Thôi gia tử, cô nãi nãi, muộn hay không thông tri Thôi tiên sinh? Tựa hồ bọn họ vẫn là cùng thế hệ." Lâm Thanh Uyển bước chân một đốn, nhàn nhạt nói: "Cửa thành đã đóng, chờ trời đã sáng liền lập tức làm người đi thông tri đi." Lâm Thanh Uyển tự mình đi phía trước, đại môn mở ra, Ô Dương đám người thấy một đám người vây quanh một nữ tử hướng này tới, không khỏi nhìn thoáng qua, trong mắt hiện lên kinh diễm, một lát sau nhận thấy được thân phận của nàng, vội vàng cúi đầu. Lâm Thanh Uyển đi thẳng vào vẫn đè hỏi, "Là

ai qua đời?"Hộ vệ trưởng vội vàng tiến lên hành lễ, "Vị này đó là Lâm quận chúa? Tiếu nhân là Thanh Hà Thôi Thị hộ vệ, trong xe là chúng ta thiếu gia."Hắn hốc mắt hơi đỏ lên, khom người nói: "Tiếu nhân cũng biết như vậy nhiều có quấy rầy, nhưng còn thỉnh quận chúa thứ ta chờ bất kính chi tội, thật sự là thiếu gia nhà ta..." "Ta có thể nhìn xem sao?" Lâm Thanh Uyển nhìn về phía xe ngựa, đánh gãy hắn nói.Hộ vệ trưởng sững sót, vội vàng khom người nói: "Tự nhiên có thể, chỉ là sợ dọa đến quận chúa."Dứt lời dẫn nàng lên xe ngựa.Trên xe lúc này chỉ có Dẫn Mặc cùng đại phu ở, Dẫn Mặc còn ở khóc rống, nhìn đến mành xốc lên liền hai mắt đỏ bừng nhìn qua, thấy hộ vệ trưởng đều như thế cung kính, hắn tự nhiên cũng không dám chậm trễ, vội vàng quỳ đến một bên, Lâm Thanh Uyển liền thấy được nằm ở trên xe người.Nàng mặt vô biểu tình đi ra phía trước, trên cao nhìn xuống nhìn hắn.Thôi Lương, nàng dù chưa gặp qua hắn, lại là gặp qua hắn bức họa, nàng nhẹ giọng hỏi: "Đây là như thế nào làm cho?"Hộ vệ trưởng bi thương, "Ngoài ý muốn té ngựa."Nhưng thật ra báo ứng, Lâm Thanh Uyển nhàn nhạt nhìn hắn một cái, rồi khỏi xe ngựa nói: "Chúng ta lâm thoi hai nhà nái thế giao, cho nhau giúp đỡ vốn chính là ứng có chi lý.Ta đây liền làm người dựng lều trăng."Hộ vệ trưởng đại tùng một hơi, quỳ trên mặt đất cấp Lâm Thanh Uyển khái một cái đầu.Lâm Thanh Uyển làm Kinh Trập ở biệt viện bên cạnh đáp vài tòa bạch lều, lại làm người đi thiêu nước ám vì Thôi Lương chà lau thân thể."Ta trong phủ cũng không thành niên nam tử quần áo, này đồ tang..."Hộ vệ trưởng lập tức nói: "Chúng ta thiếu gia có mấy bộ chưa từng xuyên qua quần áo mới, nhưng thật ra có thể trước dùng tới, mãi ngày mai vào thành sau lại mua sắm đó là."Lâm Thanh Uyển gật đầu, nhìn thoáng qua bên cạnh đứng thanh niên nhóm, ôn hòa nói: "Vài vị nếu không chê, đêm nay liền trước tiên ở nhà ta trong khách viện tạm chấp nhận cả đêm?"Ô Dương đám người liếc nhau, vội vàng lắc đầu nói: "Đa tạ quận chúa hảo ý, chúng ta liền thủ Thôi huynh liền hảo."Đại gia tâm thần bất an, nơi nào ngủ đến hạ?Lâm Thanh Uyển cũng không miễn cưỡng bọn họ, cũng không quay về, nhìn Kinh Trập lanh luestra ở nhóm đáp nổi lên ba tòa bạch lều, còn rất hào phóng làm người từ trong khách phòng dọn ra một trương giường cấp Thôi Lương nằm.Hộ vệ trưởng cùng Dẫn Mặc cập đại phu cố nén bi thống cấp Thôi Lương chà lau thân thể, sau đó mới tròng lên quần áo.Hắn bị thương quá nặng, đó là thay sạch sẽ quần áo cũng có vẻ chật vật không thôi.Lâm Thanh Uyển chờ hắn đổi hảo quần áo liền đi vào nhìn thoáng qua, nửa ngày sau nói: "Biệt viện nơi này không bị có quan tài, nhưng thật ra trong thôn có chút lão nhân có, nhưng mà vật liệu gỗ không tốt, chỉ sợ Thôi công tử chướng mắt."Hộ vệ trưởng thấy Lâm Thanh Uyển suy xét đến như thế chu đáo, không khỏi cảm động nói: "Đa tạ quận chúa, ngày mai sáng sớm chúng ta liền vào thành, thật không cần như thế phiền toái."Lâm Thanh Uyển gật đầu, nhẹ giọng hỏi, "Ta đây có thể

ở chỗ này thiêu chút tiền giấy, thượng nén hương sao?" Hộ vệ trưởng sững sốt, sau đó vội vàng gật đầu nói: "Đương nhiên có thể." Tuy rằng linh đường còn không có bái lén, không cần cắp vào lúc này té điện, nhưng Lâm quận chúa cũng là hảo ý, hắn đương nhiên sẽ không cự tuyệt. Sau đó Lâm Thanh Uyển liền trở về nội viện, nàng đối Bạch Phong nói: "Đi đem phu nhân kêu lén, làm nàng bồi ta đi đăng trước thiêu nén hương." Bạch Phong ngắn ngo, "Phu nhân tuổi lớn, lại là trưởng bối, lúc này canh thâm lộ trọng, nàng liền không cần đi?" "Đi kêu nàng," Lâm Thanh Uyển nhàn nhạt mà liếc nàng liếc mắt một cái nói: "Làm nàng trang điểm đến đẹp chút." Lâm Thanh Uyển làm Bạch Đường cấp chính mình trang điểm chải chuốt, tuy xuyên chính là tố sắc quần áo, lại có vẻ long trọng không thôi. Dương phu nhân còn có chút mơ hồ, chỉ đơn giản vẫn một chút tóc, "Phía trước làm sao vậy?" Lâm Thanh Uyển quay đầu lại đối nàng cười, đỡ nàng đi ở phía trước, Bạch Phong chờ cơ linh lui ra phía sau vài bước, Dương ma ma nghĩ nghĩ, cũng lui về phía sau chút. Lâm Thanh Uyển nhẹ nhàng mà nói: "Mẫu thân, chúng ta đi cấp Nhị Lang thượng nén hương, cho hắn biết đại thù đã báo." Còn có Uyển Nhi, mặc kệ bọn họ có hay không đi đầu thai, đều đến làm cho bọn họ biết việc này. Dương phu nhân chấn động, dừng lại bước chân nhìn về phía nàng. Lâm Thanh Uyển chậm cười lạnh gật đầu nói: "Chết chính là Thôi thị Thôi Lương, năm đó chính là hắn sai sứ người dụ dỗ Tà Dật Dương, kia có thể sứ mã điên cuồng được cung xuất từ hắn tay." Dương phu nhân một phen nắm chặt tay nàng. Lâm Thanh Uyển ánh mắt thâm trầm, thấp thấp nói: "Nhưng mà báo ứng khó chịu, không nghĩ tới hắn cuối cùng cũng chết vào té ngựa, thả hảo hảo bất xảo muôn cho ta mượn nơi này dựng lều trắng." Nàng cười lạnh nói: "Như vậy cũng hảo, vừa lúc té điện một chút Nhị Lang." Cùng Uyển Nhi. Dương phu nhân sắc mặt vi bạch, trong mắt lại càng thêm kiên định, nàng túm Lâm Thanh Uyển tay đi hướng đại môn. Bạch lều đã vang lên thấp thấp mà tiếng khóc, Dương phu nhân đỡ Lâm Thanh Uyển tay đi vào, liếc mắt một cái liền thấy được nằm ở trên giường thanh niên. Nàng trong mắt phút ra ra khắc cốt hận ý, nhưng nàng thực mau liền rũ xuống đôi mắt, nàng không cảm thấy đây là ngoài ý muốn, như thế nào liền như vậy xảo, này Thôi Lương mới đến Tô Châu liền đã chết? Nàng trong lòng ẩn có suy đoán, cho nên mới càng không hảo cảm Lâm Thanh Uyển chọc phiền toái. Nàng áp xuống trong mắt cảm xúc, yên lặng tiến lên lấy quá một phen tiền giấy thiêu đốt, trong mắt nước mắt ẩn cháy quang, trước mắt có một lát mơ hồ. Thôi Lương vận khí muôn so nàng nhi khá hơn nhiều, Nhị Lang bị nâng khi trở về huyết nhục mơ hồ, thân mình đều bị mã dầm hỏng rồi. Nàng hít sâu một hơi, yên lặng mà ở trong lòng thì thầm: "Nhị Lang, ngươi nhung thay được sao, ngươi kẻ thù đều kêu ngươi tức phụ văn đố." Lâm Thanh Uyển ngồi xổm một bên yên lặng mà hoá vàng mã, trong lòng niệm lại là Tạ nhị lang cùng Uyển Nhi tên. Hộ vệ

trưởng cũng không nhận thức Dương phu nhân, nhưng xem nàng trang điểm liền cũng biết không thấp, thấy hai người như thể có thành ý, nhất thời lại nhin không được mặt nước mắt.Trở về đến cùng các lão già hối bẩm một tiếng, tại đây sự thuong Thôi gia thiêu Lâm gia một ân tình.Nhưng quỳ gối một bên Ô Dương lại nhìn chăm chắm Dương phu nhân như bị sét đánh, một khuôn mặt trắng bệch trắng bệch.

Chương 309: Sợ hãi

Hắn kinh nghi bất định trộm ngắm Dương phu nhân, thấy nàng sắc mặt bình đạm, lại đi xem nằm ở trên giường Thôi Lương, áp xuồng trong lòng quái dị, lén lút sau này xê dịch. Có lẽ là hắn suy nghĩ nhiều, Dương phu nhân hắn là không biết kia sự kiện, bằng không giờ phút này nàng như thế nào còn có thể như thế bình tĩnh? Đối, nàng cũng không biết, năm đó Thôi gia chính là đem dấu vết đều lau đi. Ô Dương không ngừng ở trong lòng an ủi chính mình, nhưng trung rốt cuộc để lại bóng ma. Lâm Thanh Uyển ngẩng đầu lên quét Ô Dương liếc mắt một cái, thấy hắn sắc mặt trắng bệch, buông xuồng mặt mày không dám hướng bên này xem bộ dáng hơi hoi kéo khéo miệng. Thôi Lương đã chết, Ô Dương đã có thể muốn hảo xử lí nhiều. Lâm Thanh Uyển đem trên tay tiền giấy đầu tần, thượng ba nén hương sau đem Dương phu nhân nâng dậy tới, đối Thôi gia hộ vệ trưởng hơi hoi gật đầu nói: “Canh giờ không còn sớm, chúng ta liền không nhiều lăm quấy rầy.” Lúc này đã là rạng sáng, lại quá không lâu thiên liền phải sáng, hộ vệ trưởng không hảo lưu người, vội vàng đem hai người đưa đến lều khẩu. Lâm Thanh Uyển yên lặng mà quay đầu lại nhìn thoáng qua bạch lều, người là có linh hồn, liền không biết lúc này Thôi Lương linh hồn hay không còn ở chỗ này. Nếu là ở thì tốt rồi, tổng muốn cho hắn biết hắn là vì sao mà chết. Dương phu nhân đêm nay đã chịu không nhỏ đánh sâu vào, thân mình có chút không xong. Lâm Thanh Uyển đỡ nàng về phòng, Dương phu nhân nắm chặt tay nàng, “Sắc trời không còn sớm, ngươi cũng đừng qua lại lăn lộn, lưu lại cùng ta ngủ đi.” Lâm Thanh Uyển biết nàng có rất nhiều nói muốn hỏi, gật đầu nói: “Hảo!” Dương ma ma vội vàng mang theo nha đầu lui xuống đi, hôm nay buổi tối Lâm gia biệt viện trong ngoài rất ít có người có thể ngủ. Mà bạch lều Ô Dương không chỉ có là ngủ không được, còn lòng tràn đầy sợ hãi, hắn chẳng qua là vây cực mị một chút đôi mắt, liền ở trong mộng gặp được Tạ Dật Minh. Lúc trước Tạ Dật Minh té ngựa bỏ mình khi hắn cũng ở đây, so với Thôi Lương, hắn thảm hại hơn, bởi vì kia mã phát cuồng, đem hắn ném xuống mã khi vừa lúc đụng phải trên tảng đá, mà kia mã thế nhưng còn cuồng táo dỗi đạp thân thể hắn, cuối cùng đem người cứu tới người đương thời đã một mảnh huyết nhục mơ

hỏ.Kia lúc sau hắn làm vài thiên ác mộng, nhưng sau lại đã hảo, không nghĩ tới hôm nay rồi lại mơ thấy hắn.Ô Dương tưởng, này không chỉ có là bởi vì hắn mới vừa thấy được Dương phu nhân, còn bởi vì Thôi Lương cách chết.Thôi Lương như thế nào liên té ngựa đã chết đâu?Ấn ấn trung, có một cổ hàn ý theo hắn cột sống hướng lên trên thoán, chẳng lẽ thật là báo ứng? Tạ Dật Dương đã bị lưu đày, cũng coi như là gặp báo ứng, kia hắn đâu, hắn cũng sẽ bị trả thù sao?Ô Dương sắc mặt rất khó xem, lắc lắc đầu, đem trong đầu miên man suy nghĩ cạo rót, bắt đầu tự hỏi, có lẽ này hết thấy không phải cái gọi là “Báo ứng”, mà là nhân vi?Hắn bò dậy liền đi hướng hộ vệ trưởng, thấp giọng hỏi, “Hộ vệ trưởng, kia mã đâu?”Hộ vệ trưởng mắt mang hoài nghi nhìn về phía hắn, Ô Dương lời nói một đốn, sau đó liền đè thấp thanh âm nói: “Ta chỉ là cảm thấy này hết thấy đều quá vừa khéo, như thế nào liền có một đầu lộc chạy tới, sau đó chúng ta vừa đi truy Thôi huynh liền té ngựa? Kia mã các ngươi tra quá sao?”Hộ vệ trưởng đáy mắt hoài nghi tiệm đậm, bỗn không muôn nhiều lời, nhưng nhớ tới Ô Dương cùng thiếu gia quan hệ luôn luôn hảo, có lẽ hắn là thiệt tình vì thiếu gia, cho nên do dự một chút vẫn là nói: “Chúng ta tra qua, tạm thời tra không ra cái gì, bắt quá chúng ta đem ngựa thi đều mang lên, ngày mai vào thành sau tìm ngõ tác nhìn xem.”Mà không chỉ có mã thi, thiếu gia trên người cũng muôn tra một tra, mổ bụng linh tinh tự nhiên không có khả năng, nhưng tra một chút da lại là không thành vấn đề.Ô Dương liền ngoogn hỏi, “Ngươi nói, có thể hay không là có người yêu hại Thôi huynh?” Hoặc là quý?Hộ vệ trưởng miệng thực khẩn, “Hiện giờ chúng ta cái gì cũng chưa phát hiện, không dám vọng thêm suy đoán, vừa lúc Lăng thiếu gia ở Tô Châu, ngày mai thấy hắn đều có hắn làm chủ.”Ô Dương kéo kéo khóe miệng, ngốc ngốc trở về ngồi xuống, cũng không biết là nơi nào thổi tới một trận gió, làm bạch lèu ánh đèn quơ quơ, những người khác không dễ bụng, hắn lại nhịn không được trong lòng lạnh lùng, ôm chặt đầu gối.Hắn nhận thức Dương phu nhân, là bởi vì từng ở kinh thành gặp qua nàng, lúc ấy hắn, Thôi Lương cùng Tạ Dật Minh đều là Quốc Tử Học học sinh.Ba người đều là bởi vì việc học ưu tú, gia thế cũng đúng quy cách mới tiến Quốc Tử Học đọc sách, bọn họ ở Trung Nguyên khi đó là số một số hai tài tử, đặc biệt là Thôi Lương, từ nhỏ liền bị tôn sùng là thiên tài.Thôi thị này đồng lúa có bao nhiêu kiệt xuất đệ tử a, sau đó thanh danh toàn so bất quá Thôi Lương, cho dù là tú phòng cái kia từ nhỏ liền thấy anh tài Thôi Lăng, ở Thôi Lương trước mặt cũng kém hơn một chút.Cho nên Thôi Lương rất là kiêu ngạo, lên kinh thành sau hắn cũng đồng dạng bắt mắt, nhưng đó là ở Tạ Dật Minh chưa đi đến Quốc Tử Học trước.Bọn họ đến kinh thành năm thứ hai Tạ Dật Minh liền vào Quốc Tử Học, hắn tuổi tác càng tiểu, tài hoa càng trác, nhất quan trọng chính là hắn hoạt bát anh lăng, không chỉ có cùng tiên sinh nhóm họp nhau, cùng cùng trường nhóm cũng thực hợp nhau.Liền tùng nổi

danh thiêng hạ Lâm Giang đều từng khen hắn không thua mình.Ô Dương trong lòng cứng lại, đúng rồi, Tạ Dật Minh vị hôn thê là Lâm Giang muội muội, kia chẳng phải là...Ô Dương hơi thở to hai mắt nhìn, khẩn trương nuốt một ngụm nước miếng, hắn đem chính mình súc đến càng khẩn, có lẽ hết thảy đều là hắn suy nghĩ nhiều, lúc trước sự tình vừa ra, Thôi bá phụ phát giác không đổi liên chủ động ra tay thế bọn họ lau khô đầu đuôi, bọn họ hắn là không có phát hiện.Nếu là phát hiện, mấy năm nay như thế nào sẽ như vậy gió êm sóng lặng?Ô Dương bất chấp hồi ức, một lần một lần cắp chính mình tìm lý do, lại một lần một lần tự mình phủ nhận, cuối cùng vẫn là nhin không được nhớ lại năm đó sự.Văn vô đệ nhất, bởi vậy Thôi Lương tự nhiên không phục chính mình mỗi lần bình xét đều dừng ở Tạ Dật Minh lúc sau, bởi vì ở hắn xem ra, chính mình văn chương cũng không so Tạ Dật Minh kém, bất quá là đổi phương hảo đón ý nói hòa tiên sinh, cho nên mới bị bầu thành đệ nhất.Nhưng ở Quốc Tử Học thành tích bị Tạ Dật Minh áp một đầu còn chưa tính, ngay cả ở bên ngoài, hắn thanh danh cũng dần dần không bằng Tạ Dật Minh.Kia một năm trong triều truyền ra tiếng gió, bệ hạ muôn ở năm thứ hai trung thu trước khai một khoa tiến sĩ, lấy mời chào hiền tài vào triều.Đại Lương khoa cử tuy nói là ba năm một lần, nhưng kỳ thật cũng không cố định, thường gấp chuyện hủy bỏ hoặc nhân cố tăng khai.Liền Thôi thị đều thu được tin tức, hắn là có tám chín phân cố định, Thôi Lương nóng lòng chứng minh chính mình, kia đoạn thời gian thường vui đầu khò đọc.Nhưng không biết vì cái gì, hắn càng là nỗ lực, thành tích lại càng bất tận như người ý, tuy rằng vẫn như cũ là Quốc Tử Học trung đệ nhị danh, lại cùng Tạ Dật Minh chênh lệch càng thêm lớn.Tương so dưới, Tạ Dật Minh lại rất tự tại thả lỏng, kia đoạn thời gian Thôi Lương cảm xúc thật không tốt, ngay cả Thôi gia trưởng bối đều nghe nói, kêu hắn đi răn dạy, cũng là từ khi đó khởi, hắn mới kêu hắn đi tiếp xúc Tạ Dật Minh trưởng huynh Tạ Dật Dương.Hắn ngay từ đầu không biết hắn muôn làm cái gì, đãi biết khi đã hồi không được đâu.Vốn dĩ bọn họ là tướng ở kinh thành động thủ, lại không nghĩ rằng Tạ Dật Minh đột nhiên chạy về Dương Châu, trốn rồi qua đi.Không có biện pháp, ở Thôi Lương bức bách hạ, hắn chỉ có thể mang theo đồ vật làm bộ du học đến Dương Châu, cùng Tạ Dật Minh tới cái tha hương tương ngộ.Dược là Thôi Lương cho hắn, từ hắn chuyển giao cấp Tạ Dật Dương, hắn vốn tưởng rằng Tạ Dật Minh nhiều nhất là rót xuống mă bị thương không thể tham gia kia một năm khoa cử.Rốt cuộc hắn thuật cưỡi ngựa cũng thực không tồi, nhưng không nghĩ tới kia dược như vậy mãnh, mă điên khùng, mà vì vạn vô nhất thất, bọn họ còn ở Tạ Dật Minh ầm thực trung hạ rất nhỏ mê dược.Mê được không phải quá hắn tay, vẫn là Thôi bá phụ gọi người đi lau dấu vết khi Thôi Lương nhắc tới hắn mới biết được.Ngay từ đầu hắn chính là tưởng trí Tạ Dật Minh vào chỗ chết.Tạ Dật Minh cũng đích xác đã chết, nhưng hiện tại Tạ Dật Dương bị

lưu đày, Thôi Lương cũng đã chết, tuy rằng này tam sự kiện không có trực tiếp liên hệ, nhưng Ô Dương tổng cảm thấy không đúng, hắn chính là cảm thấy này trong đó có liên hệ. Nửa mộng nửa tỉnh gian, Ô Dương bị người đẩy liền tỉnh táo lại, Hà Tu đánh ngáp một cái nói: “Trời đã sáng, chúng ta dọn dẹp một chút chuẩn bị vào thành đi.” Mọi người đều thực mỏi mệt, đại đa số người đều chỉ mị mị, vẫn chưa ngủ, chẳng sợ đã qua cả đêm, mọi người xem năm ở trên giường Thôi Lương vẫn như cũ có một loại không chân thật cảm giác. Như thế nào liền đã chết đâu? “Chết như thế nào?” Mới thu được tin tức Thôi Lăng cũng khiếp sợ nhảy dựng lên. Bị Lâm gia hạ nhân lãnh lại đây Thôi gia hộ vệ khóc đến nước mũi nước mắt lưu làm một đoàn, “Là té ngựa, hôm qua thiếu gia đi săn lộc, không cẩn thận từ trên ngựa rơi xuống, người, người lúc ấy liền không quá được rồi.” Thôi Lăng trong đầu lại là nháy mắt hiện lên Lâm Thanh Uyển ngày hôm qua hỏi hắn câu nói kia, “Đè cập đến sinh tử chi oán, các ngươi Thôi thị có không phóng đến hạ?” Thôi Lăng thanh mặt hỏi, “Là hôm qua khi nào?” “Giờ Dậu tả hữu, ta chờ đều đã hạ trại nhóm lửa, bọn công tử lại thấy một đầu lộc, cho nên lên ngựa đi săn thú, nhưng ai biết liền đã xảy ra bức này ngoài ý muốn.” Thôi Lăng trầm khuôn mặt hỏi, “Như thế nào là Lâm gia hạ nhân mang các ngươi tới?” “Đêm qua sắc trời đã tối, thiếu gia lại thật sự chật vật, lúc này mới không thể không mượn Lâm gia địa phương dựng lều tráng thu thập một chút, may mắn Lâm quận chúa nhân hậu, cũng không để ý, ngược lại hỗ trợ không ít.” Thôi Lăng nhấp miệng không nói, bước nhanh đi ra ngoài, “Đi, đi Lâm gia biệt viện.” Thôi Lăng khoái mã đến Lâm gia biệt viện khi bạch lầu còn không có bắt đầu thu thập, rốt cuộc hộ vệ trưởng chỉ là một cái hạ nhân, Ô Dương bọn họ lại là người ngoài, không có một cái chủ sự người, cho nên phải đợi Thôi Lăng tới. Thôi Lăng đi trước nhìn Thôi Lương, trong lòng lại bi lại giận, còn mang theo chút nghi hoặc, đây là Lâm Thanh Uyển hạ tay? Hắn hít sâu một hơi, thanh mặt đối hộ vệ trưởng nói: “Ta ở trong thành không có đơn độc chỗ ở, này liền khiến người đi mua cái tòa nhà, người trước đừng nhúc nhích hắn.” Phái người đi mua phòng ở, lại khiến người đi chuẩn bị quan tài, lúc này mới xoay người đi Lâm gia biệt viện cầu kiến Lâm Thanh Uyển. Dương phu nhân còn ở ngủ, Lâm Ngọc Tân cũng ở ngủ nướng, nhưng thật ra một đêm không ngủ Lâm Thanh Uyển sớm nổi dậy, ở thư phòng chờ sáng sớm gấp trở về Dịch Hàn, hai người mới nói xong lời nói liền nghe nói Thôi Lăng tới rồi. “Tới đảo mau.” Lâm Thanh Uyển cười đứng dậy, đối Dịch Hàn nói: “Ngươi trước đi xuống đi, ta đi gấp hắn.” “Cô nai nai, việc này chúng ta làm được thực sạch sẽ, lúc trước nói sự ngại có thể lừa gạt qua đi.” Lâm Thanh Uyển lại lắc lắc đầu nói: “Thôi Lăng thông minh thật sự, hắn đã trong lòng hoài nghi khẳng định sẽ tra đi xuống, đến lúc đó thế tất sẽ kinh động Thôi Tiết. Người cảm thấy Thôi Tiết sẽ cùng chúng ta giảng chứng cứ sao?” Thôi Tiết là Thôi Lương phụ thân, hắn vẫn

luôn rất thương yêu Thôi Lương, cũng đem này coi là chính mình kiêu ngạo.“Kia cô nãi nãi...”“Ngươi không nghĩ ta gây thù chuốc oán, kia muốn giấu người cũng liền một cái Thôi Tiết mà thôi, ân, có lẽ còn có một cái Thôi Chính.”“Ngài cảm thấy Thôi Lăng sẽ không nói cho Thôi Tiết? Bọn họ chính là cùng tộc.”Lâm Thanh Uyển cười nhạt nói: “Ta là thực không thích Thôi gia người, nhưng không thể phủ nhận, Thôi Lăng thực hảo, có lẽ hắn nguyện ý không nói cho Thôi Tiết đâu.”Dù sao nàng ở ra tay khi liền đã làm nhất hư tính toán, Thôi Tiết biết, đại gia kéo ra da mặt la đói la, cỗ đói cổ.Thôi Tiết không biết, Thôi Lương đã chết, hai nhà ân oán liền xem như tiêu.

Chương 310: Tin

Lâm Thanh Uyển cầm cây kéo đi trong vườn chọn hai chi mai, còn không có tới kịp cắm bình Thôi Lăng đã bị Bạch Phong dẫn vào được. Sắc mặt của hắn có chút khó coi, Lâm Thanh Uyển lại đối hắn hơi hơi mỉm cười, chỉ án thuong hai cái bình hoa hỏi, “Thôi tiên sinh cảm thấy cái nào càng xứng này hoa mai?” Thôi Lăng trong lòng càng thêm không vui, bất quá trên mặt hắn biểu tình thong thả chậm trễ về bình tĩnh, đạm nhiên liếc mắt một cái bình hoa nói: “Cái nào đều xứng đôi.” Lâm Thanh Uyển liền khẽ gật đầu, cuối cùng tuyển bạch sứ, nàng cười nói: “Bạch sứ xứng hồng mai, vừa lúc.” Nàng bung lên bình hoa, đối Thôi Lăng hơi hơi mỉm cười, “Thôi tiên sinh cùng ta đến đây đi, mang người đi cái địa phương.” Thôi Lăng hỏi: “Lâm quận chúa hôm nay tâm tình thực hảo?” Lâm Thanh Uyển cười gật đầu, “Không tồi, tốt lắm.” Thôi Lăng trong lòng càng giận, nhưng nhớ tới Lâm Thanh Uyển làm người, hắn lại áp xuống trong lòng lửa giận, trầm khuôn mặt cùng Lâm Thanh Uyển hướng trong đi, chờ hắn điêu túc bình hạ trong lòng lửa giận khi mới phát giác không đúng, nơi này... Thôi Lăng tǎ hữu nhìn xem, này tựa hồ là Lâm gia hậu viện chỗ sâu trong, hắn hơi hơi nhíu mày, tuy rằng từng ở Lâm gia làm khách, nhưng hắn thật đúng là không có tới quá Lâm gia hậu viện. Nay... Hắn liếc mắt một cái Lâm Thanh Uyển, nếu không phải Lâm Thanh Uyển phẩm cao tính khiết, hắn cơ hồ muốn hoài nghi nàng cùng trước kia hắn gặp qua nữ tử giống nhau muốn dẫn hắn nhập hậu viện rơi xuống nhược điểm. Hắn trầm mặc cùng Lâm Thanh Uyển hướng trong đi, sau đó vào một cái tiểu viện tử, hắn nghe thấy được một cổ như ẩn như hiện đàm hương. Thôi Lăng trong lòng vừa động, đi theo Lâm Thanh Uyển đẩy cửa đi vào, nhìn đến bên trong bài vị liền chứng minh rồi trong lòng suy nghĩ, này thật đúng là nhà bọn họ từ đường. Hắn không khỏi bước chân một đốn, ngừng ở ngạch cửa sau. Bên trong đang có một cái cà thot lão nô ở quét tước, thấy Lâm Thanh Uyển tiến vào vội vàng khom người lui ra. Lâm Thanh Uyển đem bình hoa đặt ở án trên bàn, đối mặt trên bài vị hơi hơi mỉm cười, lúc này mới xoay người đối Thôi Lăng vẫy tay nói: “Vào đi, này chỉ là cái tiểu từ đường, Dương phu nhân cũng thường tới đây niệm kinh, không quan trọng.” Nơi này bài vị tối cao chỉ

cung tới rồi Lâm Dĩnh, tây trong thành Lâm phủ trong từ đường bài vị mới cung toàn sở hữu dòng chính bài vị, mỗi tháng mùng một Lâm Thanh Uyển đều sẽ mang theo Lâm Ngọc Tân trở về quét tước, mà cái này tiêu từ đường cung mới là cùng nàng thân cận nhất vài người.Thôi Lăng lúc này mới đi vào, khom người cùng bài vị hành lễ, lúc này mới nhìn về phía Lâm Thanh Uyển, “Lâm quận chúa mang ta tới nơi này là vì cái gì?”“Tự nhiên là giải thích nghi hoặc, ngươi không phải không rõ sao?” Lâm Thanh Uyển tránh ra thân mình, làm hắn nhìn đến nhất phía dưới, đặt ở sườn phuong cái kia bài vị.Thôi Lăng nhíu mày nhìn lại, mặt trên viết chính là “Tôn phu Tạ thị Dật Minh chi linh”, hắn nghĩ nghĩ, không suy nghĩ cẩn thận, liền trực tiếp hỏi: “Thôi Lương chi tử là ngươi bút tích?”Lâm Thanh Uyển rũ xuống đôi mắt, thấp hương nhất bái sau cảm vào bàn thờ, không phủ nhận, mà là nghiêng đầu hỏi: “Như thế nào, ngươi phải vì hắn báo thù sao?”Thôi Lăng trong lòng giận dữ, hỏi: “Vì sao?”Lâm Thanh Uyển tắc hỏi: “Có sinh tử chi thù, Thôi tiên sinh còn nguyện ý cùng ta hợp tác sao?”Thôi Lăng giận dữ hỏi, “Rốt cuộc là vì sao?”Lâm Thanh Uyển liền chỉ Tạ Dật Minh bài vị nói: “Vì báo thù a.”Thôi Lăng sững sốt, nhìn nhìn Tạ Dật Minh bài vị, lại xem Lâm Thanh Uyển, nhíu mày hỏi, “Tạ nhị công tử không phải bị này trưởng huynh làm hại sao?”Tạ gia sự nháo đến ôn ào huyên náo, ngay cả Thôi Lăng đều có điều nghe thấy, huống chi hắn ở phát hiện Lâm Thanh Uyển đối hắn thái độ có dị sau liền cường điệu tra quá nàng, không phát hiện nàng cùng Thôi gia có oán, nhưng nàng cùng Tạ gia Triệu gia gút mắt lại không ít.Lâm Thanh Uyển trong mắt hiện lên tàn khốc, nhìn hắn nói: “Tạ Dật Dương bất quá là bị lưu đày mà thôi, nhưng ta lại tuyệt không buông tha Thôi Lương, biết vì cái gì sao?”Thôi Lăng sắc mặt biến đổi, nghe nàng nói như thế, liên đại khai đoán được Tạ Dật Minh chi tử chỉ sợ Thôi Lương mới là chủ mưu.“Hắn hắn là cảm tạ ngươi,” Lâm Thanh Uyển nói: “Ta vốn định chờ hắn tới rồi Tô Châu sau đem hắn da mặt bóc tới, làm hắn thân bại danh liệt, đáng tiếc đề nghị của ngươi thực làm lòng ta động.”“Hiện giờ Đại Lương đích xác chịu không nổi nội đấu, chúng ta hắn là chân thành đoàn kết, Lâm thị cùng Thôi thị nội đấu, đến lợi chính là hắn quốc.” Lâm Thanh Uyển hơi hoi mỉm cười nói: “Cho nên ta mới quyết định cho hắn một cái thống khoái.”Thôi Lăng áp lực hỏi, “Chẳng lẽ ta còn hắn là cảm tạ ngươi?”“Đương nhiên,” Lâm Thanh Uyển trong mắt hiện lên u quang, “Lúc trước sự tình phát sinh sau nếu không phải ngươi kia bá phụ ra tay lau sạch dấu vết, ta phu quân cũng không đến mức hàm oan đã chết bốn năm cũng không thể báo thù.”Thôi Lăng sắc mặt cứng lại, cúi đầu.Nhưng hắn thật sự tưởng không ra Thôi Lương vì cái gì muốn sát Tạ Dật Minh, hắn vốn là nén giận mà đến, lúc này lại chột dạ không thôi.“Cho nên ta bốn một cái cũng không nghĩ buông tha, đặc biệt là ở gấp qua Thôi Tịnh lúc sau,” Lâm Thanh Uyển hơi hoi xoay qua thân tới xem hắn, “Đáng tiếc, ngươi cũng là Thôi thị

người.”Ý tú là nàng là xem ở hắn trên mặt mới lui một bước.Thôi Lăng đầy bụng tức giận mà đến, lúc đi lại lòng tràn đầy phức tạp, Lâm Thanh Uyển lời nói hắn đương nhiên không được đầy đủ tin, hắn cảm thấy nàng sở dĩ sửa lại phương pháp, hơn phân nửa là sợ hắn bên này kinh động Thôi gia.Lâm Thanh Uyển có lẽ thật có thể làm Thôi Lương thân bại danh liệt, nhưng kia nhất định là ở Thôi thị không có phòng bị dưới tình huống, nếu hắn kia nhị bá, hoặc là trong tộc có chuẩn bị, Lâm Thanh Uyển lại muốn ra tay liền khó khăn.Ngược lại còn sẽ đem hai nhà mâu thuẫn bãi ở chỗ sáng, kia mới là thật sự mắt nhiều hơn được.Cho nên nhất định là ngày hôm qua hắn hỏi chuyện làm nàng trong lòng cảnh giác, lúc này mới như thế vội vàng xuống tay.Thôi Lăng lúc này cũng không biết nên may mắn, vẫn là hối hận, nhưng Lâm Thanh Uyển nói không tồi, hắn thật sự phải vì này liền khơi mào hai nhà tranh đấu sao?Thôi Lương nếu là hàm oan cũng liền thôi, nhưng hắn là trùng phạt đúng tội a.Thôi Lăng cùng Thôi Lương không nhiều ít cảm tình, thương tâm là có, nhưng phải thương tâm đến vứt bỏ lý trí, không màng chính tà lại không có khả năng.Cho nên ở đi ra Lâm gia biệt viện khi hắn đã thu liễm sở hữu cảm xúc, bắt đầu an bài khởi Thôi Lương hậu sự tới.Hắn chỉ là tộc đệ, tự nhiên không có khả năng trực tiếp cái quan, cho nên rất nhiều ý kiến đều là hỏi qua hộ vệ trưởng.Vội khi không nghĩ, nhưng buổi tối không xuống dưới hắn lại nhịn không được tưởng thôi lâm hai nhà đường đi, do dự nửa ngày, Thôi Lăng vẫn là đề bút lại cắp trưởng huynh viết một phong thơ, nghĩ nghĩ, lại cắp nhị bá phụ viết một phong thơ, đưa tới một cái hộ vệ nói: “Ra roi thúc ngựa đưa trở về, tận lực đuổi kịp trước một phong thơ.”Đến đuỗi ở hắn đại ca ra tay tuần tra khi đem tin tức tiệt hạ, để tránh nhị bá phụ nhận thấy được không đổi hoài nghi đến Lâm gia trên người.Thôi Lăng thở dài, lúc này thiên hạ hỗn loạn, đích xác không phải nội đấu thời điểm.Thôi Lăng mới đem Thôi Lương mang đi, Lâm Thanh Uyển liền làm người dùng thủy đem miếng đất kia mặt súc rửa một lần lại một lần, Dịch Hàn tổng cảm thấy Thôi gia nai kinh địch, nếu lộ hành tích, vậy đến tăng mạnh để phòng, cho nên bắt đầu dùng súc thao luyện hộ vệ.Lâm Thanh Uyển xem hắn như vậy khẩn trương, liền cười trán an hắn nói: “Đừng lo lắng, Thôi gia hiện tại không phải còn không biết sao?”“Tổng phải làm chút chuẩn bị, cô nai nai, Thôi thị cùng Triệu thị không giống nhau.”“Như thế thật sự,” Lâm Thanh Uyển gật đầu hỏi, “Triệu Thắng gần nhất hảo an tĩnh, hắn đang làm cái gì?”Dịch Hàn hết chõ nói rồi một lát sau nói: “Ta không biết.”Bọn họ không phái người nhìn chằm chằm Triệu Thắng, bởi vì không cần thiết.Lâm Thanh Uyển cũng không tưởng thật sự biết, vốn dĩ chính là vì nói sang chuyện khác, nàng cười nói: “Ngươi đã trở lại, ngày mai chúng ta liền đi Thượng gia chúc Tết, lại không đi liền mau đến nguyên tiêu.”Dịch Hàn bất đắc dĩ nói: “Cô nai nai liền không lo lắng Thôi Lăng thật sự nói cho Thôi gia?”“Hắn chính là muốn nói cho,

cũng đến do dự một đoạn thời gian,” Lâm Thanh Uyển nói: “Bất quá ta cảm thấy hắn hơn phân nửa sẽ không nói.”“Vì cái gì?”Lâm Thanh Uyển quay đầu lại đối hắn cười, “Bởi vì Thôi thị cũng không phải bền chắc như thép, chúng tâm nhất trí nha.”Dịch Hàn ánh mắt sáng lên, “Thôi thị từ phòng cùng nhị phòng có mâu thuẫn?”“Không biết,” Lâm Thanh Uyển thành thật lắc đầu nói: “Bất quá ta biết Thôi Lăng tài hoa không ở Thôi Lương dưới, nhưng mà nhắc tới Thôi gia tử, đại gia chỉ nghe Thôi Lương, ai còn nghe nói qua Thôi Lăng?”Dịch Hàn trầm mặc, hắn chuyên môn tra qua Thôi gia cũng chưa lưu ý đến Thôi Lăng, thuyết minh hắn thật sự thực không có danh khí, nhưng ở thời đại này, văn nhân này đây danh khí luận mới, Thôi Lăng không có khả năng không nghĩ nổi danh.“Nếu chúng ta là chọn toàn bộ Thôi thị, Thôi Lăng đương nhiên sẽ không ngồi xem mặc kệ, nhưng một mình đâu Thôi thị nhị phòng hoặc là Thôi Lương liền không giống nhau, tỷ như ta,” Lâm Thanh Uyển nói: “Nếu là ta biết có người phải đối phó Lục thúc, Bát thúc hoặc Thập Nhất thúc, chỉ cần không liên lụy tông tộc, ta liền sẽ không nhúng tay, nếu lại là bọn họ có sai trước đây, ta càng sẽ không quản.”Nàng thầm nghĩ trong lòng, mà đối phương mục tiêu nếu là Bát thúc, nàng nói không chừng còn sẽ đầy một phen đau.Hiện tại là tường an không có việc gì, nhưng mà từ Lâm Giang nơi đó nàng biết, mỗi một lần Lâm Ngọc Tân khổ sở đều không thể thiếu hắn quạt gió thêm cùi.Hiện tại nàng không nhúng tay bất quá là bởi vì hắn hiện tại làm không được cái gì, nhưng đáy lòng chán ghét cũng không có bởi vậy thiếu nhiều ít.Tông tộc che chở cũng là ở căn cứ vào lý thương, nếu không chiếm lý, mà là không hỏi thị phi bệnh vực người mình, kia cùng trợ Trụ vi ngược có cái gì khác nhau?Thôi Lăng tự nhiên cũng minh bạch điểm này, hắn từ nhỏ đã bị bồi dưỡng rất khéo, lại ở Cơ tiên sinh nơi đó đọc đã nhiều năm thư, tính cách không nói, nhân phẩm tự nhiên cũng không quá kém.Nếu Thôi Lương thật sự muru hại Tạ Dật Minh, kia hắn thật là trùng phạt đúng tội, hắn sẽ không vì hắn làm cái gì.Cho nên hiện tại cũng chỉ chờ trưởng huynh tin.Thôi Lăng đại ca Thôi Tùng mới thu được đệ đệ tin, mở ra mới vừa xem xong, còn ở trong lòng so đo khi, bên ngoài lại truyền đến tiếng bước chân, hắn gã sai vặt Nhật Cửu bước nhanh tiến vào nói: “Đại gia, nhị gia lại phái người truyền tin đã trở lại, là cấp tin.”Thôi Tùng lập tức đứng dậy, “Mau đem người mang tiền vào.”Hộ vệ phong tràn mệt mỏi tiến vào, trên lưng còn bối một cái tay nải, hiển nhiên là một chút mã liền chạy tới.Thôi Tùng liền nhịn không được vội hỏi, “Chính là nhị gia xảy ra chuyện gì?”Hộ vệ dừng một chút mới nói: “Nhị gia thực hảo, xảy ra chuyện chính là nhị phòng Lương thiếu gia.”Hắn đè thấp thanh âm nói: “Lương thiếu gia té ngựa không có.”“Cái gì?” Thôi Tùng hoảng sợ.Hộ vệ vội vàng từ trong lòng móc ra một phong thơ nói, “Đây là cấp đại gia tin, nhị gia dặn dò ta muốn ra roi thúc ngựa đưa về tới, cần phải muốn đuổi ở đệ nhất phong thư trước,

nhưng..."Hộ vệ ảo não nói, "Tiểu nhân thất trách, vẫn chưa đuổi kịp đệ nhất phong thư."Thôi Tùng liền vội vàng mở ra tin, biên vội vàng nói: "Không có việc gì, ta cũng mới xem xong đệ nhất phong thư."Hộ vệ liền thở dài nhẹ nhõm một hơi.Thôi Tùng đọc nhanh như gió xem xong rồi tin, hơi hơi trùng mắt.Hắn trầm mặc nửa ngày, cuối cùng hỏi, "Nhị gia cấp nhị phòng viết thư sao?"“Là.” Hộ vệ lại móc ra một phong thơ.Thôi Tùng tiếp nhận, suy tư một chút nói: "Ngươi đi xuống nghỉ ngơi đi, ta thân đi truyền tin."

Chương 311: Là địch là bạn

Hộ vệ trưởng cũng cấp Thôi Tiết truyền tin, tốc độ so Thôi Lăng còn nhanh một ít, cho nên chờ Thôi Tùng đuổi tới nhị phỏng khi, bên trong chính một mảnh tiếng khóc.Hắn dừng một chút phía sau mới vể mặt vội vàng đi vào, “Nhị bá?”Thôi Tiết hai mắt đỏ bừng, trong tay nắm chặt một phong tho không bở, hắn thê tử chính che lại ngực ngã vào ghế trên khóc rống, bên cạnh đã vây quanh vài người, mà Thôi Lương thê tử sớm đã hôn mê bị nâng trở về hậu viện.Thôi Tiết nhìn đến Thôi Tùng, miễn cưỡng áp xuống cảm xúc hỏi, “Sao ngươi lại tới đây?” Hắn bên này mới thu được tin, liền cách vách đại phòng cũng chưa thu được tin tức, hắn như thế nào tới nhanh như vậy.“Ta nhị đệ hắn vừa lúc ở Tô Châu, ta mới thu được hắn tin, nhị bá,” Thôi Tùng đem trong tay tin đưa cho hắn, thở dài nói: “Ngài nén bi thương thuận biến.”Thôi Tiết nắm chặt nắm tay, trong lòng nháy mắt hiện lên các loại hoài nghi, như thế nào liền như vậy xảo, Thôi Lăng liền ở Tô Châu? Thôi Tiết bi thống dưới, cảm xúc che dấu cũng không như thế nào hảo, Thôi Tùng trong mắt một ngung, trên mặt bi thống càng thêm rõ ràng, hắn cầm Thôi Tiết tay nói: “Nhị bá, Tô Châu dưới đây không gần, ngươi xem Lương đệ nơi đó như thế nào an bài, là làm Xung đệ đi một chuyến, vẫn là làm ta nhị đệ đem Lương đệ đưa về tới?”Thôi Xung là Thôi Tiết con thứ, cũng là Thôi Lương đệ đệ.Nói như vậy, hắn tự mình đi tiếp cũng đủ rồi, hắn phải tin đến quá, làm Thôi Lăng đem người đưa về tới mới là tốt nhất.Nhưng Thôi Tùng mới nhìn đến hắn trong mắt nghi ngờ, nhưng không cảm thấy hắn sẽ yên tâm làm Thôi Lăng tiếp nhận.Ai ngờ Thôi Tiết lại cắn răng nói: “Không cần, ta tự mình đi tiếp.”Thôi Tùng kinh ngạc, “Nhưng ngài thân thể...”“Không cần lo lắng,” Thôi Tiết lạnh mặt nói: “Ta nhị tử không thể liền như vậy không minh bạch chết ở bên ngoài.”Không tồi, chính là không minh bạch, hắn tỉ mỉ bồi dưỡng đích trưởng tử sao có thể chết vào ngoài ý muốn té ngựa?Thôi Tiết không tiếp thu như vậy nói từ, hắn mở ra Thôi Lăng tin, tin thượng so hộ vệ trưởng đưa về tới muôn đơn giản, hữu dụng tin tức một cái đều không có.Chỉ nói Thôi Lương ngoài ý muốn té ngựa bỏ mình, người hiện giờ an bài ở Tô Châu trong thành, sau đó thông thiên đều đang an ủi hắn.Thôi Tiết phẫn nộ đem tin đập lên, hắn không cần

bọn họ an ủi, hắn muôn chính là con của hắn tử vong chân tướng.Thôi Tùng thấy hắn chiết tin tay đều có chút run rẩy, hơi hơi rũ xuống đôi mắt, không hề khuyên.Thôi thái thái cơ hồ khóc ngất xỉu đi, bởi vì không có thấy thi thể, cho tới bây giờ cũng không chịu tin tưởng, liên tiếp lầm bẩm nói: “Như thế nào sẽ, như thế nào sẽ đâu, Lương Nhi thuật cưỡi ngựa như vậy hảo, như thế nào sẽ từ trên ngựa ngã xuống dưới? Đêm qua ta còn mơ thấy hắn vẻ mặt cao hứng trở về đâu...”Thôi Tiết trầm khuôn mặt cùng hạ nhân nói: “Đỡ thái thái đi xuống.”Đang ở lúc này, cách vách đại phòng cũng thu được tin tức, phái người lại đây hỏi chuyện, Thôi Tùng chủ động hỗ trợ tiếp đón lên, tuy rằng hắn rất muốn lúc này phuôi tay liền đi.Chờ buối tối trở lại cách hai con phố tú phòng, Nhất Cửu lập tức nhẹ nhàng theo kịp, “Đại gia, Lục gia nghe nói nhị gia truyền tin trở về, phái người lại đây hỏi chuyện.”Thôi Tiết xoa xoa cái trán nói: “Nói cho Lục gia, nhị gia không trở về, đãi ta bên này vội xong ta sẽ tự mình tới cửa đi bái phỏng.”“Đại gia, không bằng nhân cơ hội làm nhị gia trở về đi, Lục tiểu thư đã ra hiếu, bọn họ hôn sự cũng nên đê thượng nhật trình.”Kỳ thật lấy Thôi Lăng tuổi tác sớm tại ba năm trước đây nên thành hôn, chỉ là không khéo gấp gỡ Lục gia giữ đạo hiếu, lúc này mới chậm lại ba năm.Hiện tại Lục tiểu thư cũng hai mươi, Lục gia càng đến sút ruột.Phía trước Thôi Tùng cũng cấp, nhưng lúc này hắn lại lắc lắc đầu nói: “Không vội, ta sẽ tự mình đi Lục gia một chuyến, nhị đệ lưu tại Tô Châu càng tốt chút.”Hắn nhung không quên vừa rồi Thôi Tiết hoài nghi, tuy rằng hắn đã biết là Lâm Thanh Uyển hạ tay, nhưng hắn càng biết, hắn vì này nhị bá đa nghi thật sự, chỉ sợ sẽ không dễ dàng tin tưởng.Nếu là từ hắn nói cho hắn tình hình thực tế, hắn chỉ sợ càng hoài nghi.Thôi Tùng đem lá thư kia lấy ra tới, bậc lửa thiêu hủy, sắc mặt ở ánh lửa trung lúc sáng lúc tối.Lâm Thanh Uyển đoán không tồi, bất luận cái gì một cái bên trong gia tộc đều có mâu thuẫn, chỉ cần không ảnh hưởng đến toàn bộ tộc, rất ít có người sẽ tùy tiện xuất đầu, làm tôn công vô ích sự.Huống chi Thôi gia tú phòng cùng nhị phòng quan hệ càng phức tạp chút.Thôi Lăng từ mười hai tuổi bắt đầu liên bên ngoài cầu học, hắn cảm xúc khả năng còn không có như vậy thâm, vẫn luôn đau khổ chống đỡ tú phòng Thôi Tùng lại không hắn đệ đệ như vậy đơn thuần.Biết được Thôi Lương tin người chết kia một khắc, hắn cũng không thương tâm, đi nhị phòng bắt quá là tần tộc nhân ứng có chi nghĩa, nhưng đang xem đến Thôi Tiết phòng bị hoài nghi sau, hắn lại nghĩ đến càng nhiều, cảm thấy Thôi Lương đã chết cũng không phải chuyện xấu.Đại gia cùng tộc, hắn cùng Thôi Lương lại cùng thê hệ, người khác không biết, chẳng lẽ hắn còn không biết sao, Thôi Lương hiện tại danh khí một nửa là chính mình tài hoa, một nửa kia còn lại là dựa nhị bá dùng thủ đoạn đẩy đi lên.Hắn không có trong truyền thuyết kinh tài tuyệt diêm, đã chết cũng hoàn toàn không rất đáng tiếc, đối Lâm gia tú phòng nói ngược lại là một cơ hội.Bởi vì Thôi Chính không có con vợ cả, chỉ có hai

cái con vợ lẽ, mà kia hai cái con vợ lẽ toàn tài hoa thường thường.Mà tam phòng là con vợ lẽ, tương lai Thôi thị tộc trưởng nhất định muốn từ nhị phòng cùng tú phòng tuyển ra tới.Thôi Tiết vì cái gì như vậy hao tổn tâm cơ bồi dưỡng Thôi Lương?Mục đích của hắn không chỉ có là xuất sĩ, càng là vì Thôi thị.Từ hắn nhị đệ bày ra ra so Thôi Lương càng trác tuyệt tài trí bắt đầu, tú phòng liền bắt đầu bị chèn ép.Hắn lúc ấy cha mẹ toàn vong, chính mình cũng mới thành thân không lâu, ngay từ đầu còn ngày thơ vô tri, vẫn là bị người nhắc nhở sau mới hiểu được.Hắn không thể không đem nhị đệ đưa đến Giang Lăng đi cầu học, quả nhiên, nhị đệ vừa ly khai Thôi thị, nhị phòng liền ngừng động tác, tú phòng nhật tử mới hảo quá lên.Nhiều năm như vậy, Thôi Lăng về nhà số lần một cái bàn tay đều số lại đây, muôn nói trong lòng không hận là không có khả năng.Thôi Lăng không biết những việc này, Thôi Tùng lại là vẫn luôn ghi tạc trong lòng.Nhớ tới tin thượng đệ đệ nghi vấn, Thôi Tùng đem Nhất Cửu gọi tới, thấp giọng nói: “Đi tìm Phương bá, hỏi một chút hắn, bốn năm trước, không, hắn là 5 năm trước, 5 năm trước nhị phòng nhưng có cái gì dị động, hay không hướng Tô Châu bên kia phái hơn người?”Nhất Cửu thấp giọng đồng ý, khom người rời khỏi.Người ngoài muôn tìm hiểu Thôi gia sự khó, nhưng Thôi gia người muôn hỏi thăm Thôi gia sự lại rất dễ dàng, huống chi Thôi Tùng còn sớm có chuẩn bị.Sáng sớm hôm sau Nhất Cửu liền tới đáp lời, “Phương bá nói 5 năm trước Lương thiêu gia cùng Ô thứ sử gia công tử tựa hồ ở Dương Châu bên kia nháo ra mạng người, bị người truy vô cùng, nhị phòng lão gia liền ra tay mạt bình dấu vết, đại phòng bên kia tựa hồ cũng nhúng tay.”Thôi Tùng nhíu mày, “Đại phòng cũng biết?”“Hướng Giang Nam đi người trừ bỏ Phương bá biết đến mấy cái hộ vệ ngoại, còn có đại phòng bên kia mấy cái tên lính, cho nên...”“Biết là ai sao?”“Phương bá biết đến không nhiều lắm, kia mấy cái hộ vệ miệng thực khẩn, Phương bá mấy năm nay không thiêu tìm hiểu, lại không biết là ai, bất quá đối phương gia thế hắn là không kém, trên đường có người tra, thiêu chút nữa liền bắt được Thôi gia bên này, nhị phòng lão gia tựa hồ cũng thực kiêng kị.”Thôi Tùng cười lạnh, trong lòng hiểu được, chỉ sợ là Lâm Giang tra, lúc ấy tuy không có thể bắt được chứng cứ, nhưng nhân gia lại trong lòng hiểu rõ.Hắn trong lòng tính toán một chút, gật đầu nói: “Việc này ta đã biết, làm Phương bá bê khẩn miệng, gần nhất nhị phòng sẽ có chút rung chuyển, làm hắn hảo hảo thủ vệ, đừng kinh động bên trong người.”Nhất Cửu đồng ý, nhỏ giọng hỏi: “Đại gia, việc này muôn hay không tiết lộ cho nhị phòng bên kia biết?”“Không,” Thôi Tùng nói: “Mặc dù chúng ta không thể cùng Lâm Thanh Uyển trở thành bằng hữu, cũng không cần chủ động cùng nàng vì thù, vì Thôi Lương không đáng.”Huống chi đối phương có thể ở Thôi Lương vừa ra Thôi thị liền giết chết đối phương, còn không cho hắn các hộ vệ phát hiện dấu vết, có thể thấy được nàng thủ đoạn.Chỉ sợ từ Tạ Dật Minh sau khi chết không lâu liền

bắt đầu làm chuẩn bị, có thể thấy được nàng kiên nhẫn cùng nhẫn tính, như vậy một cái có thủ đoạn lại co được dãn được người, hắn không nghĩ đi trêu chọc.Không chỉ có hắn, nhị đệ cũng không thể đi trêu chọc.Thôi Tùng vội vàng cho hắn đệ đệ đi tin, lúc này đây lại là dùng tiếng lóng, thư tín bị ra roi thúc ngựa hướng Tô Châu đưa đi, mà ở hôm nay buổi sáng, Thôi Tiết đã mang theo hắn con thứ Thôi Xung trước một bước hướng Tô Châu đi.Bất quá Thôi Tùng một chút cũng không vội, Thôi Tiết lại nóng vội hắn tuổi tác cũng lớn, hắn không tin hắn mã có thể chạy quá nhà hắn hộ vệ.Mà liền ở Thôi Tiết đoạt mệnh giống nhau hướng Tô Châu đuổi khi, lặng im gần hai tháng Sở Lương quân đội đồng thời hướng Giang Lăng phủ khởi xướng công kích.Giang Lăng phủ tuy người trù, nhưng mà thiếu, ở hai bên giáp công dưới, mấy vô chống cự chi lực, Sở Quốc trước một bước đánh vào Giang Lăng hoàng cung, Mạnh đế mang theo sở hữu phi tần ích kỷ tự tuyệt với trong cung, chờ Lương quân rốt cuộc nguy cấp hạ, Sở Quốc quân đội sớm đem trong hoàng cung đồ vật đều vơ vét sạch sẽ.Tiên phong quân Triệu Tiệp rất là tiếc hận nhìn thoáng qua Mạnh hoàng cung, bắt đầu bài binh bố trận, kiến tạo khu vực phòng thủ, này đánh hạ Giang Lăng phủ muôn như thế nào phân, Sở Lương còn phải lại thương lượng một chút.Hơn nữa, theo hắn biết, Diêu Thời cập hắn nhất bang các sư đệ còn ở trong thành đâu, hắn đến tận lực đem bọn họ vớt ra tới, nếu có thể vì hắn sở dụng tốt nhất, chẳng sợ không thể cũng muôn bán một ân tình.Quân báo tốc độ mới là nhanh nhất, cho nên chờ Giang Lăng bên kia tin tức đều truyền tới Thôi Lăng trong tay, hắn lúc này mới thu được hắn ca tin.Hai bên toàn cắp, hắn trước xem xong rồi quân báo mới lo lắng mở ra hắn ca tin.Tin trung tam sự kiện, một là nhị bá sê tự mình tới Tô Châu xử lý Thôi Lương sự, đại ca làm hắn không cần quá nhiều nhúng tay; Nhị là Lâm Thanh Uyển sự tốt nhất lạn ở trong bụng, hắn đã tra quá, Tạ Dật Minh chi tử đích xác cùng Thôi Lương tương quan, nhân gia bất quá là ở báo thù, bọn họ thân là người ngoài không hảo quá nhiều nhúng tay; Tam là hắn đã cùng Lục gia nói tốt, lúc này thiêng hạ rung chuyển, phi kết thân giờ lành, cho nên hai nhà hôn sự muôn lại chậm lại một năm.Hơn nữa bên ngoài không an toàn, hắn sẽ lại cho hắn phái mấy cái hộ vệ qua đi, ít ngày nữa liền sẽ tới.Thôi Lăng không nghĩ tới hắn ca như vậy dứt khoát, nói mặc kệ liền mặc kệ, hắn đem này phong thư bậc lửa thiêu hủy, nghĩ nghĩ, vẫn là cầm quân báo đi tìm Lâm Thanh Uyển.Tính, nếu không cho hắn quản, kia hắn chỉ đương không biết chuyện này đi.Thôi Lăng tin tức là hắn ở Giang Lăng bằng hữu đưa lại đây, so Lâm Thanh Uyển được đến tin tức còn muôn mau non nửa thiêng, chờ hắn đuổi tới Lâm gia biệt viện khi Lâm Thanh Uyển vừa lấy được Giang Lăng tin tức.Nghe nói Thôi Lăng tới, nàng liền thu hồi trên tay tình báo nói: “Là địch là bạn, trong chốc lát liền có thể thấy rõt cuộc.”Dịch Hàn vội vàng đứng dậy đi theo bên người nàng.Thôi Lăng vừa thấy Lâm Thanh Uyển liền

vội thiết tiên lên nói: “Lâm quận chúa, Đại sư huynh của ta bọn họ bị nhốt ở Giang Lăng, ngại khả năng đem người cứu ra?” Lâm Thanh Uyển trên mặt lộ ra rất lớn cười, trên người sắc bén chi khí tiêu tán một ít, “Ta cũng đang suy nghĩ đâu, chúng ta vào nhà đi nói.”

Chương 312: Ác mộng

Hai người đối phía trước chuyện một chữ cũng không nói, là tốt rồi giống như cái gì cũng không phát sinh qua giống nhau, Thôi Lăng đưa hắn thu được thư tín cấp Lâm Thanh Uyển xem, “Đây là ta ở bạn của Giang Lăng đưa tới, ta đại sư huynh bọn họ nay bị Sở quốc nhân nhìn thảng, đừng nói ra khỏi thành, liền xuất môn đều khó khăn.”Cũng may Thôi Lăng ở Giang Lăng sinh hoạt không thời gian ngắn vậy, cho nên không hề thiêu bùng hưu, Diêu Thời bọn họ không thể cùng ngoại giới liên hệ, bọn họ xuất nhập tuy khó, lại vẫn là khả thao tác, này tín tài năng nhanh như vậy đưa đến trên tay hắn.Lâm Thanh Uyển xem qua sau hỏi, “Diêu tiên sinh là đi trước Sở quốc, vẫn là nghĩ đến Đại Lương?”Thôi Lăng nhíu mi không nói.Sở quốc có tiên sinh, Đại Lương bên này, bọn họ phần lớn sư huynh đệ đều tại đây, hơn nữa tiên sinh đến Sở quốc sau từng đuổi về lời nhắn, làm cho bọn họ dễ dàng không cần đi Sở quốc.Huống chi hắn vẫn là lương nhân, hắn tự nhiên càng hi vọng đại sư huynh bọn họ đều ở lại Đại Lương.Lâm Thanh Uyển không giữ quy tắc thượng tín nói: “Vẫn là hỏi một câu Diêu tiên sinh, hết thảy lấy tiên sinh ý niệm vì chủ.”“Mà lúc này sở nhân tránh được ngay, chúng ta cẩn bản liên hệ không lên tiên sinh.”Lâm Thanh Uyển liền cười nói: “Kia chính là tạm thời, Giang Lăng đã bị đánh hạ, còn lại đó là thu phục dân tâm, mặc kệ là Đại Lương vẫn là Sở quốc đều nhu cầu cấp bách có thể nhường Giang Lăng dân chúng tin phục quan viên đi quản lý.”“Lần này Giang Lăng bị thua quá nhanh, trong triều may mắn còn tồn tại quan viên không ít, bọn họ không dùng được đại sư huynh đi?”“Khả Sở để vị tất tin được bọn họ,”Lâm Thanh Uyển nói: “Mà Diêu tiên sinh không chỉ có từng làm qua Giang Lăng tể tướng, tức thì bị mạnh đế chỉ trích, ta tưởng so sánh với này quan viên, Sở đế hội càng thích Diêu tiên sinh.”Thôi Lăng như có đầm chiêu, chỉ cần hắn đại sư huynh có thể có nhất định tự do, đưa bọn họ cứu ra khả năng tính liền lớn hơn nữa chút.Hắn thở dài nhẹ nhõm một hơi, đứng dậy nói: “Ta cái này trở về nhường hạng sư đệ hỗ trợ viết thư khuyên bảo đại sư huynh.”Việc này không thể hắn khuyên, Sở đế đa nghi, ai biết ký cấp đại sư huynh tín bị bao nhiêu nhân nhìn lại?Cho nên vẫn là từ Hạng Mẫn đến viết rất tốt, hơn nữa có một số việc còn không có thể cùng Hạng Mẫn nói tỉ

mỉ.Lâm Thanh Uyển cũng phòng bị Hạng Mẫn, không quan tâm hắn hiện tại nhiều ánh mặt trời hoạt bát, bọn họ đều là hai quốc gia nhân.Nàng đứng dậy nói: “Thôi tiên sinh đến ta nơi này chuyện sẽ không cần nói cho hạng tiên sinh.”“Ta minh bạch.” Thôi Lăng đứng dậy đi ra ngoài, ở lâm lên xe ngựa tiền, hắn vẫn là nhịn không được hỏi ra luôn luôn áp trong lòng trước nghi hoặc, “Lâm quận chúa, tạ công tử bên cạnh trông rõng bài vị là ai?”Lâm Thanh Uyển sững sốt, sau đó cười yếu ớt nói: “Là của ta.”Thôi Lăng sớm đã có đoán, lúc này bất quá là khẳng định thôi, hắn hơi hơi nhất hé miệng, đứng ở trên ngựa xoay người được rồi thi lễ, có thể này xoay người tiên xe.Lâm Thanh Uyển nhìn theo hắn rời đi, chờ xe ngựa triệt để tiêu thất nàng tài quay đầu đối Dịch Hàn nói: “Ngươi xem, ta đoán trước không sai đi?”Dịch Hàn thở ra một hơi, trên mặt mang cười nói: “Cô nãi nãi mưu tính sâu xa.”Lâm Thanh Uyển không thèm để ý cười, “Ai nhường Thôi Chính không có con trai trưởng đâu?”Thôi Chính không có con trai trưởng, nhưng mà trong tay hắn nắm Thôi gia quân binh quyền, hắn kia hai cái thứ tử nếu là tài hoa hơn người có thể khởi động nhất quân cũng liền thôi, Thôi thị dòng họ chẳng sợ không cam nguyên, cũng chỉ có thể nắm bắt cái mũi nhường Thôi gia quân giao cho một cái thứ tử trên tay.Cùng lăm thì Thôi thị tộc trưởng theo khác trong phòng tuyển đích xuất.Khả có tình hắn hai cái thứ tử tài hoa Bình Bình, theo bọn họ mười sáu tuổi sau, Thôi Chính dù chưa nói rõ, nhưng cũng lộ ra khẩu phong, về sau Thôi gia người cầm quyền là muôn theo đích chi khác phòng đầu tuyển.Liên Lâm Thanh Uyển này ngoại nhân đều biết đến chuyện, có thể thấy được Thôi thị bên trong sẽ có thể nào chấn động.Thôi thị là đại tộc, nhưng trong đó mâu thuẫn không thể so Lâm thị bên trong thiếu, tranh quyền đoạt lợi là sẽ làm nhân đở mắt thù hận, liền tỷ như lúc trước nàng vừa hồi Tô Châu khi, Lâm thị cao thấp nhìn chăm chăm nàng cùng Ngọc Tân bộ dáng.Lâm Thanh Uyển tâm tình thực sung sướng đi trong vườn tiễn nhất cảnh hoa mai, sáp bình sau đặt ở chính mình đưa đi cấp Dương phu nhân.Dương phu nhân cười nói: “Chính ngươi thường là tốt rồi, không cần cho ta đưa tới.”“Mẫu thân không thích hoa mai? Nhà cũ hoa bằng lý coi như có hai bồn nở rộ hải đường hoa, không bằng ta làm cho bọn họ cho ngài đưa tới?”Dương phu nhân liền cười hỏi, “Tâm tình tốt lắm?”Bằng không nàng là sẽ không vì một chậu hoa tựa như này phiền toái.Lâm Thanh Uyển liền cười hề hề nói: “Đúng vậy, cho nên mẫu thân có nghĩ là đi ra ngoài chơi xuân? Mùa xuân đến đâu.”Dương phu nhân lắc đầu, “Ngươi cùng Ngọc Tân đi thôi, ta sẽ không đi.”Hơn nữa tài qua hoàn nguyên tiêu, bên ngoài vẫn là trời giá rét đông lạnh, nơi nào là chơi xuân nga, hoàn toàn chính là Hàn Phong du thôi.Lâm Thanh Uyển cũng không thèm để ý, cười tưng tửng dụ hoặc nàng nói: “Cũng không đi xa, phải đi văn viên, lần này đổi một khố địa phương, đến hà bên kia đi, bên kia rất nhiều này nọ đều là tân kiến thành, bởi vì năm trước mùa đông đông

lạnh hổng rồi mấy cây, Lâm An rõ ràng đem kia mấy cây đều chém, đan không ra một mảnh đất trống đến, hắn trên mặt đất vẩy chút thảo loại, hiện tại đã toát ra đến, chúng ta có thể ngồi ở mặt trên nǎu cờn dã ngoại, bốn phía đều là hoa mai, được nhìn.” Dương phu nhân nghĩ, gật đầu nói: Hảo, vậy ngươi tuyễn cái ngày.”“Sẽ chờ Ngọc Tân hưu mộc đi, đến lúc đó đem Thượng lão phu nhân, Chu lão phu nhân đều thỉnh thượng.” Dương phu nhân liền cười ha ha, “Ngươi là muôn nhường chúng ta cho ngươi tuyễn truyền tuyễn truyền này tân sửa sang lại tốt địa phương đi?” Lâm Thanh Uyển cười đến ánh mắt đều mị đi lên, “Còn là mẫu thân biết ta.” Bên này này hòa thuận vui vẻ, tài qua Dương Châu, còn tại ra sức hướng bên này đuổi Thôi Tiết lại nhịn không được khóc ở trên xe ngựa khóc thành tiếng đến. Cưỡi ngựa đi ở một bên thoi xung sắc mặt nhất khô, bất đắc dĩ đánh mã đi đến phía trước đi, làm bộ không có nghe đến. Mới nghe được đại ca tin người chết khi hắn cũng là tình thiêng phích lịch, vừa buồn vừa đau, khả mây ngày nay chỉ có thông khổ không giảm bớt, bi cũng không còn lại bao nhiêu. Phụ thân thế nào cũng phải tự mình đi lại, đi rồi một nửa lại ngã bệnh. Trời rất lạnh, một cái phong hàn đều có thể yếu nhân mệnh, hắn nào dám chậm trễ, vốn định dừng lại nghỉ ngơi vài ngày, lại bị hắn cha mắng cầu huyết lâm đầu, trong lời nói ý ở ngoài lời nhưng lại như là hắn ngóng trông hắn ca từ giống nhau. Hắn là cùng hắn ca không đủ thân, nhưng này cũng là ruột thịt đại ca, hắn là có thiếu tâm thiếu phế mới có thể ngóng trông hắn chết? Được rồi, cha không đồng ý ngừng, vậy thay ngựa xe, ai biết này càng thông khổ. Vì nhường xe mau chút, bọn họ là khinh xa giản theo, cho nên hắn chỉ có thể cưỡi ngựa thoi Hàn Phong, một bên còn phải nghe hắn cha mắng. Mắng hại chết hắn ca nhân, cũng mắng hắn không có tiền đồ, so ra kém hắn ca một phần vạn... Thoi xung về mặt chết lặng che chở xe ngựa đi phía trước chạy, thật sâu cảm thấy nếu hắn ca thực là bị người hại chết, kia hộ vệ trưởng không có khả năng tìm không thấy dấu vết để lại, này hơn phân nửa chính là cái ngoài ý muốn. Cũng không biết hắn cha có thể hay không tiếp nhận rồi, nếu không thể nhận, cũng không biết ai sẽ bị liên lụy. Thôi gia hộ vệ trưởng lúc này đang ở đem hộ vệ nhóm tụ ở cùng nhau, nỗ lực hồi tưởng hôm đó tình cảnh, khả tìm tới tìm lui, chỉ có mã đột nhiên phát cuồng cùng thiếu gia đột nhiên nói tay kia hai nơi điểm đáng ngờ ngoại tìm không ra cái khác nghi hoặc chỗ. Máu chóp nhất là bọn hắn không có tìm ra mã phát cuồng nguyên nhân, về phần thiếu gia đột nhiên nói tay lại có rất nhiều loại giải thích, bọn họ không tìm được điểm đáng ngờ sau tạm thời đem việc này buông xuống. “Ta đem mã thi tra xét vài lần, đều tìm không thấy điểm đáng ngờ.” Một cái hộ vệ giận dữ nói: “Đương thời không nên đương trường đem mã chém giết, kia dao ngắn quá lớn, có khả năng phá hủy cũng không nhất định.”“Mã trong bụng không có khác thường, khẳng định không phải ăn này nọ, hơn phân nửa là chân kinh.”“Chúng ta

lặng lẽ tìm khám nghiêm túc cùng đại phu tra qua, thiếu gia trên người thương nhiều lấm, cũng tìm không ra điểm đáng ngờ đến.” Hộ vệ trưởng liền thở dài, “Lão gia hắn là nhanh đến, bảo vệ tốt thiếu gia thi thể, chờ lão gia đến rồi nói sau.” Bọn họ dù sao không phải chuyên nghiệp, luôn có chút khiếm khuyết. Bên này động tĩnh tự nhiên không thể gạt được ở tại cùng cái trong viện nhân, gì sửa chờ nhỏ giọng nghị luận, “Thôi huynh tử hay là có điểm đáng ngờ?” “Ta xem hơn phân nửa không phải ngoài ý muốn, Thôi huynh thuật cưỡi ngựa nhất định hảo, làm sao có thể té ngựa?” “Mà khi chúng ta là tận mắt gặp, kia mã đột nhiên phát cuồng, Thôi huynh trảo bắt ỗn cũng là khả năng.” “Cho nên mã đến cùng vì sao phát cuồng?” Trong đó một cái công tử như có đầm chiêu nói: “Ta xem bọn hắn đem mã phẫu, còn đem mã vị đem ra, hơn phân nửa là không thành vấn đề, bằng không sẽ không như vậy yên tĩnh. Nếu không là mã ăn kỳ quái gì đó, kia cũng chỉ có bị sợ hãi.” “Chân kinh? Khi đó Thôi huynh đi trước làm gương, hắn phía trước trừ bỏ kia đầu lộc cũng chỉ có cổ xanh cây xanh, chịu cái gì kinh?”

Đây lòng có quý ô dương sắc mặt hơi hơi trắng bệch, hắn mấy ngày nay luôn luôn qua lại mộng Tạ Dật Minh, mộng hắn trở về lấy mạng. Thôi mát lại là té ngựa mà tử, điều này làm cho hắn càng hoảng sợ, chẳng lẽ này thật sự là Tạ Dật Minh trả thù? Cũng không đổi, điều này sao có thể đâu, trên đời này là không có quý quái. Ô dương liên tiếp dưới đáy lòng an ủi chính mình, nhưng mà hắn buổi tối lại lần nữa mộng Tạ Dật Minh, hắn kinh hách bình thường nhảy lên, lần này phát ra rất lớn động tĩnh, ngủ ở hắn cách vách hai cái thanh niên bị bùng tỉnh sau yên lặng liếc nhau, đều ẩn xuống không đề cập tới. Thôi Lăng không cùng bọn họ ở cùng một chỗ, phía trước còn một ngày có hơn phân nửa thời gian hao ở bên cạnh, từ thu được ca ca tín nhường hắn không cần quá nhiều nhúng tay sau, hắn liền chỉ một ngày chỉ xem một hồi nhoi. Thời gian còn lại đều là ngâm mình ở duyệt lý cùng Lâm phủ khách trong viện. Hắn nhanh chau mày lại đầu ngồi ở Hạng Mẫn bên người, Hạng Mẫn ngẩng đầu nhìn hướng hắn, yên lặng phủng thư vòng vo một cái phương hướng. Thôi Lăng khó thở, thiếu chút nữa nhịn không được một cước đá qua, “Ta nói ngươi đến cùng viết không viết?”

“Không viết,” Hạng Mẫn thản nhiên nói: “Luận tâm cơ ta so với bất quá ngươi, ta biết việc này tuyệt không có đơn giản như vậy, ngươi hội hảo tâm như vậy đem đại sư huynh bọn họ hướng ta Sở quốc thôi?”

Thôi Lăng hít sâu một hơi, tiến lên một phen trùu điệu hắn thư, nhìn chằm chằm ánh mắt hắn nghiêm cẩn nói: “Ngươi nói không sai, ta đích xác không đồng ý đại sư huynh bọn họ đi Sở quốc, nhưng mà đó là thành lập ở đại sư huynh bọn họ phải bình yên vô sự dưới tình huống.”

Hạng Mẫn nhíu mày, chất vấn nói: “Ngươi đây là cái gì ý tứ, chẳng lẽ ngươi cho là ta Sở quốc hội bởi vì mời chào nhân mới không thể liền giết người sao?”

Đây chính là tối ky, cái kia hoàng đế nǎo trừu sẽ làm như vậy? “Sở để khả năng sẽ không, nhưng ở

Giang Lăng sở đem lại không giống với,” Thôi Lăng mặt trầm xuống nói: “Tướng ở bên ngoài quân lệnh có điều không chịu, người đừng quên, hiện tại Giang Lăng chính là người nhóm Sở quốc Trần tướng quân, hắn vô tội hổ giết người còn thiêu sao?” Hạng Mẫn mặt mày nhảy dựng, tâm cũng có chút bất an đứng lên.

Chương 313: Sư huynh đệ

Trần Tượng Sở quốc nhất viên mãnh tướng, đánh giặc là hảo thủ, nhưng mà thủ đoạn tàn khốc, không chỉ có hổ giết qua giáng quân, có đôi khi giết đỏ cả mắt rồi Liên lão dân chúng đều không buông tha.Chung Như Anh liền bởi vì hắn ở sở lương xung đột trung bình sát hại dân chúng mà tức giận, nhiều lần mượn này bôi đen Sở quốc, mỗi một lần gặp được Trần tướng quân quân đội, tất có một hồi đại chiến.Văn nhân nhiều khinh thường Trần Tượng, huống chi này danh sĩ?Trần Tượng có một lần thu phục bất thành liền đem nhân cấp giết, ánh hưởng cực kỳ ác liệt, Sở để vì thế biếm qua hắn, nhưng hắn đích xác hội đánh giặc, không vài năm lại tích lũy quân công khôi phục chức vụ ban đầu.Người này tì khí thô bạo, các sư huynh đệ nếu ngôn ngữ không tốn nỗi lên xung đột, chỉ sợ thật sự hội giết người.Hạng Mẫn cũng bất chấp Thôi Lăng có khả năng có khác tính kế, liên vội hỏi: “Vậy ngươi là có ý từ gì?”“Viết thư cấp đại sư huynh, nhường hắn không cần cùng Trần Tượng cứng đối cứng, thật sự không được trước hết nghe theo đối phương mệnh lệnh xuất sĩ cũng xong.” Thôi Lăng nói: “Dù sao đại sư huynh cho dù ở Sở quốc làm quan, cũng là trước tiên ở Giang Lăng nhậm chức, vì là Giang Lăng phủ dân chúng, nhường trong lòng hắn không cần để ý.”Hạng Mẫn hoài nghi nhìn về phía hắn, “Ngươi hội tốt như vậy? Kia chẳng phải là ở vì ta Sở quốc mời chào nhân tài?”Thôi Lăng liền phiên một cái xem thường nói: “Ngươi cho là ta nguyện ý? Nếu không là ở Giang Lăng là Trần Tượng, ta ước gì đại sư huynh cách các ngươi Sở quốc nhân xa xa đâu. Nhưng mà ở đại sư huynh bọn họ an toàn trước mặt, cái khác hết thấy tạm miễn.”Hạng Mẫn còn có chút hổ thẹn, “Là ta hẹp, khả vì sao ngươi không tự mình viết thư đi, thế nào cũng phải nhường ta viết?”“Cũng không phải thế nào cũng phải ngươi viết,” Thôi Lăng triệt khởi tay áo nói: “Ta viết cũng xong, chính là cuối cùng muốn mượn ngươi bảo lưu dấu gốc của ân triện dùng một chút, không có biện pháp, ai kêu Trần Tượng đa nghi đâu, vạn nhất hắn thấy là Đại Lương Thôi thị nhân kêu đại sư huynh bọn họ thuận theo hắn, hắn hơn phân nửa còn tưởng rằng chúng ta muốn hồi gian tế đâu. Ta chỉ sợ hắn giận dữ đem đại sư huynh bọn họ chém.”Hạng Mẫn vội vàng đè lại giấy nói: “Ta chính mình đến viết.”Cái

thượng hắn bảo lưu dấu gốc của ân triện, kia ở Trần Tượng trong mắt còn không phải hắn tin sao? Khả đại sư huynh bọn họ vừa thấy lại biết là Thôi Lăng tự, ai biết bọn họ có phải hay không làm cái tiếng lóng cái gì? Hạng Mẫn biết chính mình như luận này đó tài trí là so ra kém Thôi Lăng đợi nhân, cho nên rất tự mình hiểu lấy đem nhân dỗ đi ra ngoài, để tránh khiển từ đặt câu khi chịu hắn ảnh hưởng, viết xuống chút hắn không biết này nọ. Hạng Mẫn đem cửa nhốt lên chính mình viết thư. Chờ viết xong mới cho Thôi Lăng xem liếc mắt một cái, Thôi Lăng cũng không gọi hắn sửa, gật đầu nói: “Cứ như vậy đi, ta có thể hay không kèm trên một phong thơ?” Hạng Mẫn liếc mắt nhìn hắn, cự tuyệt nói: “Không được.” “Chúng ta hai quốc hiện tại khả gì nói chuyện, ngươi muốn hay không như vậy phòng bị ta?” Hạng Mẫn hừ hừ nói: “Hai quốc giao chiến là chuyện sớm hay muộn, ở nhân tài tranh đoạt thượng ta được sớm phòng hoạn cho chưa xảy ra.” “Ngươi có bản lĩnh đem các sư huynh đệ mang đi Sở quốc a.” Hạng Mẫn nhất nghẹn, hé miệng nói: “Ta nhưng là tướng, nhưng tiên sinh sớm có nói lưu lại, bọn họ hiện tại đi chỗ nào cũng sẽ không đi Sở quốc.” Cơ tiên sinh bị đưa Sở quốc sau, lập tức liền cùng Diêu Thời đợi nhân liên hệ, làm cho bọn họ dễ dàng không cần đến Sở quốc đi. Ám chỉ bọn họ như đến, có khả năng hội trở thành hắn uy hiếp. Nếu Sở đế đổi Cơ tiên sinh lẽ ngô có thêm, bọn họ này đó học sinh có lẽ còn sẽ lo lắng vi phạm sự mệnh đuối theo tùy tiên sinh, thiên gân đây truyền ra phong bình đều không tốt, không nói Thôi Lăng đợi nhân, chính là Hạng Mẫn cũng không dám động các sư huynh đệ đi Sở quốc, sợ này vừa đi liền cũng chưa về, đến lúc đó hắn thượng chỗ nào khóc đi? Hạng Mẫn không ngừng thở dài. Nhưng là, hắn hiện tại là không dám đem các sư huynh đệ mang đi, cũng là tướng tận lực mượn sức bọn họ, chờ bệ hạ sửa lại thái độ, Hạng gia theo bệ hạ nơi đó lấy đến hứa hẹn hắn liền dẫn bọn họ trở về. Cho nên hắn đương nhiên hội tận lực ngăn cách Thôi Lăng cùng bọn họ tiếp xúc. Thôi Lăng đến cùng vẫn là không có thể đem tín giáp đi vào, chỉ có thể tiếc hận xem Hạng Mẫn đem tín ký đi rồi. Tín vừa đi, hai người mâu thuẫn lại tạm cáo một đoạn, Hạng Mẫn ca lưỡng coi như đắp bờ vai của hắn hỏi, “Đi duyệt?” Thôi Lăng bắt tay hắn, “Ta muốn đi biệt viện, chính ngươi đi thôi.” Hạng Mẫn liền nhíu mi hỏi, “Ngươi kia tộc huynh còn chưa từng cái quan?” “Tộc của ta trung nhị bá cũng sắp muôn đến, chờ hắn đến lại nói.” May mắn hiện tại thời tiết lạnh, này nếu mùa hè, kia nhiều lắm khó qua a, thi thể đều phải thối. Hạng Mẫn sờ sờ căm hỏi, “Làm cha còn tự mình đi lại, chẳng lẽ là hoài nghi ngươi này tộc huynh tử không đơn giản?” Thôi Lăng gật đầu, giận dữ nói: “Chính là ta đều lòng có hoài nghi, thật sự là quá đột nhiên.” Vốn liền không đơn giản, khả hắn không có cách nào khác nói. Hạng Mẫn liền xem đồ ngọc giống nhau xem hắn, “Vậy ngươi còn như vậy nhàn tản sung túc?” Thôi Lăng một chút, trên mặt nghiêm túc nói: “Ngươi nói cái gì đâu, ta thực thương tâm

được không được?" Hạng Mẫn trợn trừng mắt, "Ngươi có phải hay không ngốc, đừng quên, ngươi hiện tại đã ở Tô Châu đâu." Thôi Lăng còn chưa có chuyền qua loan đén, ngây thơ gật đầu nói: "Đúng vậy, ta là ở Tô Châu a." "Cho nên ngươi cũng là người hiềm nghi chí nhất nha." Thôi Lăng sắc mặt liền trầm xuống, "Nói bậy bạ gì đó đâu, chúng ta lại không mâu thuẫn, ta làm cái gì hại hắn?" Hạng Mẫn liền hù hù nói: "Chỉ cần có quan hệ liền có mâu thuẫn, vạn nhất liền là có người cảm thấy ngươi ghen tị ngươi kia tộc huynh, cho nên đau hạ sát thủ đâu?" Thôi Lăng vẻ mặt trầm mặc nhìn hắn, Hạng Mẫn lên đường: "Đừng tưởng rằng không có như vậy đoán, ta nói với ngươi, ngươi như vậy nhiều nha. Ta hồi nhỏ nhị thúc theo bên ngoài mua hảo đồ chơi trở về cho ta đường ca, ta đường ca theo ta khoe ra khi ta nhị thẩm liền luôn một bộ để phòng ta bộ dáng, tựa hồ ta sẽ tùy thời nhịn không được xông lên chém giết đường ca đồ chơi dường như. Mà ngươi vị này tộc huynh thôi..." Hạng Mẫn ngạc nói: "Ta tuy rằng chưa từng gặp qua hắn, nhưng chưa nói nghe nói hắn. Chúng ta xa ở Giang Lăng, nhưng chỉ cần nhắc tới khởi Thôi gia từ đó là ngươi vị này tộc huynh tên, rõ ràng ngươi ở sư huynh đệ gian cũng không kém, nhưng mà liên đỗ sư huynh đều nổi danh thiên hạ, ngươi lại không có gì danh khí, vì sao?" Vì sao? Nhất là vì đại ca không nhường hắn rất phô trương, muôn điệu thấp trầm ổn; Thứ hai là hắn danh khí coi như bị nhân ngăn chặn dường như, ở Giang Lăng hoàn hảo, vừa ra Giang Lăng liền không nghe thấy một thân. Các sư huynh đệ tham gia cùng cái văn hội, hắn lấy thứ ba danh, nhưng truyền đến Đại Lương bên này vẫn vẻ nhất định hội ít đi hắn. Hắn trước kia cũng nghi hoặc qua, nhưng đại ca nhường hắn không cần quản, chỉ để ý chuyên tâm đọc sách, về sau trở về thì tốt rồi. Hạng Mẫn thấy hắn trầm tư, liền thấp giọng nói: "Cho nên ta mới nói ngươi phải cẩn thận, chỉ sợ ngươi vị này nhị bá vừa tới, thứ nhất hoài nghi nhân sẽ là ngươi. Bởi vì hoài nghi đều là theo quen thuộc nhất nhân bắt đầu." Thôi Lăng mày liền hung hăng nhăn lại đến. "Cho nên biệt viện bên kia ngươi cũng đừng đi rất cần, cách một ngày đi một lần là đến nơi," Hạng Mẫn kéo hắn nói: "Cùng ta đi duyệt đi, ngày hôm qua ta ở trong đầu tìm được một cái thứ tốt, ngươi tuyệt đối tưởng tượng không đến Lâm quận chúa hội đem vật kia cũng bỏ vào duyệt lý." "Cái gì vậy?" Hạng Mẫn cười hắc hắc, đè thấp thanh âm nói: "Thanh Giang bá kiến tạo bản vẽ." Thôi Lăng liền phát hoảng, "Ngươi là ở đâu tìm được? Có phải hay không là làm phóng?" "Làm phóng cái gì nha, kia một loạt tất cả đều là số học, địa chất, vật luận linh tinh thư, kia bản vẽ dùng móng tay hậu bàn hộp gỗ mang theo, bên cạnh đó là thuỷ lợi kiến tạo tạp thư." Nếu không là hắn nhị thúc viết thư đến nhường hắn nhiều tìm chút công trình thuỷ lợi phương diện thư sao trở về hắn còn phát hiện không xong đâu. Hắn quyết định đem kia trưng đồ cũng miêu xuống dưới mang về cho hắn nhị thúc. Thôi Lăng càng trầm mặc, hắn cảm thấy thoi mát

chuyện nhất định không thể kêu nhị bá biết, băng không thoi lâm hai nhà đấu đứng lên, đối Đại Lương quả thật nhất tốn thất lớn.Thôi Lăng lâm thời quyết định không đi biệt viện, đi theo Hạng Mẫn đi duyệt lâu hai, hắn thiếu Mị Mị lôi kéo Thôi Lăng lưu đến trong một cái góc xó rút ra cái kia bạc hộp gỗ, mở ra cấp Thôi Lăng xem.Lâm ôn cười tủm tỉm xuất hiện sau lưng bọn họ, vuốt cằm cười nói: “Hai vị công tử hảo nhẫn lực, thế nhưng có thể phát hiện này bảo bối.”Này thanh âm đột nhiên xuất hiện, sơ tới mức Thôi Lăng cùng Hạng Mẫn thiếu chút nữa chân nhuyễn.Hai người quay đầu, đè thấp thanh âm nói: “Lâm tiên sinh, ngài đi đều không có thanh âm sao?”“Duyệt lý cẩm ồn ào, cho nên ta đã luyện thành đi không phát ra âm thanh kỹ năng.”Hạng Mẫn vẻ mặt ai oán.Lâm ôn trên mặt tươi cười càng sâu, nhìn thoáng qua bọn họ trên tay bản vẽ thấp giọng cười nói: “Có thể vẽ, nhưng không được bẩn ô, lại càng không hứa một mình mang đi ra ngoài, duyệt khả chỉ có này độc nhất phân.”Hạng Mẫn cùng Thôi Lăng liên tục gật đầu, tỏ vẻ nhất định sẽ bảo quản hảo.Lâm ôn có thể này điểm chân khập khiễng rời đi.Hạng Mẫn vẻ mặt kính nể xem hắn, chân thot còn có thể đi không phát ra âm thanh, thật sự là quá lợi hại.Thôi Lăng đầy một chút hắn, ý bảo hắn chạy nhanh hoàn hồn động thủ.Hai người liên cầm văn chương tìm cái hẻo lánh vị trí ngồi xuống vẽ này trương đồ.Sư huynh đệ lưỡng không thiếu hợp tác, một người vẽ một nửa, hợp tác thiên y vô phùng, như không cần thận nhìn đều nhìn không ra là hai người vẽ.Hai người bận một ngày bán tài đem đồ lâm hoàn, bởi vì thời gian dài tập trung lực chú ý, ánh mắt chua xót đau đớn, liền thu này nọ chuẩn bị trở về nghỉ ngơi.Kết quả tài trở lại Lâm phủ đại môn, một cái hạ nhân liền chạy vội xuất ra nói: “Thôi tiên sinh, tài Thôi gia biệt viện bên kia người tới, nói là ngài nhị bá đến, muốn kêu ngài đi nói chuyện đâu, tiểu nhân đang muốn đi duyệt tìm ngài, ai biết ngài sẽ trở lại.”Thôi Lăng bất chấp ánh mắt đau, vội vàng xoay người nói: “Ta đây đi trước biệt viện, hạng sư đệ, ngươi đi về trước đi.”Hạng Mẫn lại đem trong rõ này nọ giao cho hạ nhân, cùng sau lưng hắn nói: “Ta cùng ngươi cùng đi, yên tâm, ta không quấy rầy ngươi, liền bái kiến một chút Thôi nhị bá, cho ngươi tộc huynh thượng nén hương liền ở một bên chờ ngươi.”Biết hắn là lo lắng hắn, Thôi Lăng trong lòng cảm động, nghĩ nghĩ nói: “Cũng xong, ta theo ta nhị bá có lẽ nhiều năm không gặp, vì tất có rất nhiều lời muốn nói.”Hắn cùng Thôi Tiết thật đúng không quen, hồi nhỏ hoàn hảo, cách một đoạn thời gian còn có thể gặp một lần, tự hắn mười hai tuổi đi Giang Lăng sau sẽ lại khó gặp mặt, cũng ở giữa đồ về nhà thăm người thân khi bái phỏng qua, nhưng cảm tình cũng không thâm.Cho nên luận khởi thân cận, Thôi Tiết còn so ra kém hắn này đó sư huynh đệ đâu.Dù sao bọn họ sớm chiều ở chung rất nhiều năm.Thôi Lăng chạy đến biệt viện khi, bên trong chính một trận tiếng khóc, hắn đi vào liền nhìn đến một cái râu tóc xám trắng trung niên nam tử chính phủ quan khóc rống, gì sửa cùng ô dương chờ

quý bọn công tử chính cúi đầu đứng ở một bên, thường thường mạt một chút nước mắt. Thôi Lăng vội vàng liễm thần tiến lên hành lễ, “Chất nhi bái kiến nhị bá, nhị bá, ngài nép bi thương thuận biến.”

Chương 314: Dấu vết để lại

Thôi Tiết nâng lên đở bừng đôi mắt, sắc bén nhìn về phía Thôi Lăng, nén bi thương? Đây là hấn nhát đặc ý đích trưởng tử, làm hấn như thế nào nén bi thương, như thế nào thuận biến? Hấn gương mặt vẫn vẹo một cái chớp mắt, đáy lòng hiện lên bạo nộ, con hấn chính là bị người hại chết, hấn nhất định phải đổi phương nợ máu trả bằng máu! Thôi Lăng đối thuong hấn ánh mắt, trong lòng rùng mình, trên mặt lại bất động thanh sắc cúi đầu, kính cẩn nghe theo nói: "Nhi bá, ta đã gọi người cấp đánh hảo quan tài, ngài muốn hay không đi gặp?" Hiện tại khói này quan tài chỉ là từ quan tài phô mua tới nhất thời dùng, từ hộ vệ giả muôn tại đây chờ gia tộc bên kia tin tức thủy, hấn đã kêu người một lần nữa mua bó củi đánh một bộ. Người sau khi chết, trừ bỏ mộ địa, liền chính là này quan tài quan trọng nhất, cho nên Thôi Lăng cũng không dám chậm trễ. Thôi Tiết thu hồi ánh mắt, quay đầu nhìn thoáng qua hiện tại khói này quan tài, nước mắt lại nhịn không được rơi xuống. Hấn hít sâu một hơi, thanh âm khàn khàn nói: "Việc này không vội, người đường huynh chết tra đến thế nào?" Thôi Lăng liền nói: "Việc này vẫn là hỏi hộ vệ trưởng nhất rõ ràng, sự phát việc chất nhi cũng không ở hiện trưởng, biết đến không nhiều lắm, thả này đoạn thời gian đều là hộ vệ trưởng ở tra." Thôi Lăng tự thu được huynh trưởng tin sau liền không nghĩ quá nhiều tham dự việc này, vừa rồi lại thấy được Thôi Tiết xem hấn ánh mắt, càng thêm không nghĩ trộn lẫn. Hộ vệ trưởng sáng sớm liền mang theo người quỳ gối đường hạ, nghe vậy về phía trước đầu gối hành hai bước, dập đầu nói: "Lão gia, tiêu nhân vô năng, cái gì cũng chưa điều tra ra, nhưng mà thi vẫn luôn thích đáng bảo tồn, lão gia dễ thân đi gặp." Thôi Tiết sắc mặt âm trầm, nhưng vẫn là đỡ Thôi Xung tay nâng thân, hiện giờ nhất quan trọng chính là tra ra con của hấn nguyên nhân chết, này mấy cái nô tài về sau lại xử trí không muộn. Như vậy tưởng tượng, Thôi Tiết mới nhìn về phía Hà Tu đám người, từng bước từng bước đem bọn họ thỉnh đến trong phòng nói chuyện. Nay nghiêm nhiên là thẩm tra xử lí hiềm nghi người cách làm. Hà Tu mấy người trong lòng cảm thấy khuất nhục, lại không dám không đi, luận quyền thế phú quý, bọn họ không một người có thể cùng Thôi thị so sánh với. Thanh niên nhóm thông cảm hấn trung niên tang tú,

người đâu bạc tiễn kẽ đâu xanh, yên lặng mà nhịn, chẳng sợ hắn trong lời nói nhiều có ngò vực, bọn họ cũng yên lặng mà không so đo.Nhưng trong đó cũng không thiếu có tướng lầy lòng Thôi gia người, không khéo, trong đó một người liền ở tại Ô Dương cách vách, rồi đi phòng trước, hắn do dự một chút vẫn là đem Ô Dương dì trạng nói.“Thôi bá phụ, Ô Dương tự Thôi huynh xảy ra chuyện sau liền vẫn luôn không thích hợp, đã nhiều ngày càng là ác mộng quần thân, ta chờ ở tại cách vách đã liên tục vài vần nghe hắn ở trong mộng bừng tỉnh.”Thôi Tiết cắn răng, “Ô Dương?”“Là, đúng là hắn.”Kia thanh niên cúi đầu nói nhỏ: “Thôi bá phụ có thể hay không đừng nói là ta nói cho ngài, kỳ thật Ô Dương không thích hợp mọi người đều phát hiện.”Chỉ là mọi người đều không nói, chỉ là không hảo đặc tội Ô gia thôi.Thôi Tiết trong mắt hiện lên thô bạo, ngẩng đầu thấy hắn thấp thỏm, liền không khỏi duỗi tay vỗ vỗ bờ vai của hắn đến: “Hảo hài tử, bá phụ đều biết, ngươi yên tâm, ta sẽ không nói cho người khác. Người có tâm, Lương Nhi ngâm có thông báo cảm kích ngươi.”Thanh niên cúi đầu, ngăn chặn trong lòng hiện lên vui sướng, khom người lui xuống.Thôi Tiết lúc này mới mặt lạnh lùng đối diện ngoại nhân đạo: “Đi thỉnh Ô công tử tới.”Ô Dương tinh thần uể oải tới.Ô Dương dì trạng đại gia không phải không phát hiện, nhưng mà không mấy người sẽ hoài nghi hắn.Bởi vì hắn cùng Thôi Lương quan hệ là tốt nhất, hai người thường xuyên như hình với bóng, Thôi Lương lại bị chết như vậy thảm, đừng nói hắn, chính là bọn họ này mấy cái quan hệ giống nhau muốn tốt mấy ngày nay cũng không thiếu làm ác mộng.Cho nên Ô Dương biểu hiện ở bọn họ xem ra chính là thương tâm khổ sở làm cho.Cho dù là cùng kia thanh niên giống nhau ở tại Ô Dương cách vách một cái khác thanh niên, ở đồng dạng nghe được Ô Dương làm ác mộng dưới tình huống cũng chưa từng hoài nghi Ô Dương cùng Thôi Lương chết có quan hệ.Trong đó chính yêu một chút chính là, Ô gia dựa vào Thôi thị, Ô Dương não trùu mới đi hại Thôi Lương.Nhưng đem Ô Dương gọi tới Thôi Tiết không như vậy tưởng, hiện tại bất luận kẻ nào ở trong mắt hắn đều có hiềm nghi, Ô Dương cũng không ngoại lệ, hơn nữa ở có tiền lệ dưới tình huống, hắn đối Ô Dương hoài nghi càng trọng chút.Lúc trước Tạ Dật Minh té ngựa, còn không phải là hắn tự mình đi làm?Thôi Tiết nhìn chằm chằm Ô Dương hỏi, “Lúc ây Lương Nhi là như thế nào té ngựa?”Vân đè này, mỗi người hắn đều hỏi, đại bộ phận người trả lời đều không sai biệt lắm, kém về điểm này bất đồng cũng bất quá là thị giác bất đồng.Ô Dương cũng giống nhau, hắn nói cùng đại gia nói không sai biệt lắm, nhưng Thôi Tiết lại nhìn chằm chằm hắn hỏi, “Vậy ngươi cảm thấy Lương Nhi té ngựa cùng Tạ Dật Minh té ngựa có gì bất đồng?”Ô Dương liền sinh sôi đánh rùng mình một cái, ngẩng đầu lên ngạc nhiên nhìn về phía Thôi Tiết, hắn run rẩy môi hỏi, “Thôi thế bá, ngài, ngài cũng cảm thấy đây là Tạ Dật Minh tới lấy mạng sao?”Thôi Tiết ngân ra, sau đó liền giận dữ nói: “Câm miệng, cái gì lấy

mạng, này rõ ràng là có người ở hại con ta, ngươi nói, ngươi có phải hay không biết chút cái gì?"Ô Dương một cái giật mình phục hồi tinh thần lại, liên tục lắc đầu nói: "Ta, ta không biết, Thôi huynh xảy ra chuyện trước sau toàn vô dì trạng."Hắn mơ hồ biết Thôi Tiết là hoài nghi hắn, gân như cầu xin nói: "Ta cùng với Thôi huynh tình cùng huynh đệ, nếu ta biết chút cái gì khẳng định sẽ nói cho ngài."Thôi Tiết không tin, nhưng bất luận hắn như thế nào ép hỏi Ô Dương chính là kiên trì hắn cái gì cũng không biết.Thôi Xung im ắng tiến vào, đưa lỗ tai nói: "Phụ thân, Hoàng Khánh tra ra không đúng, ngài muốn hay không đi xem?"Thôi Tiết tinh thần rung lên, bất chấp Ô Dương, vội vàng đi theo Thôi Xung đi hậu viện tạp vật trong phòng.Bên trong dùng khói băng đông lạnh mã thi, thời tiết này muốn tìm khói băng không khó, Thôi Tiết cố ý từ Hà Nam trong phủ mang đến ngõ tac vừa lúc thu tay lại, thấy Thôi Tiết, hơi hơi thi lễ sau nói: "Thôi lão gia, ngài tới xem này đạo thương khẩu."Thôi Tiết nhìn lại, không có nhíu mày, "Này còn không phải là đao thương sao, lúc ấy này con ngựa điên cuồng, các hộ vệ không thể không chém giết nó." "Không tồi, nhưng ngài nhìn kỹ này đao ngân hạ này một nữ nhân?"Dẫn Mặc cũng không biết vì sao, nhớ tới ngày đó Lâm Thanh Uyển chui vào trong xe ngựa xem công tử bộ dáng liền cảm thấy kỳ quái, nhưng kia chỉ là một loại cảm giác, hắn không biết nên như thế nào nói.Bởi vậy nói: "Lão gia, vị này Lâm quận chúa rất lợi hại bộ dáng."Thôi Tiết liền lạnh lùng nói: "Ta sẽ tự mình đi gấp một lần nàng, ta hỏi ngươi, kia Thôi Lăng cùng Ô Dương nhưng có dì động?"

Chương 315: Thỉnh cầu

So sánh với Lâm Thanh Uyển, hắn tự nhiên càng hoài nghi cùng hắn có ích lợi chi tranh Thôi Lăng, mà Ô Dương hoàn toàn là một cái tiểu nhân, lúc trước hắn có thể vì Lương Nhi sử dụng, hiện tại tự nhiên cũng sẽ nghe lệnh với người khác. Cũng không bài trừ hắn kia hai cái chất nhi hiềm nghi, năm gần đây bọn họ cùng Lương Nhi mâu thuẫn chính là càng lúc càng lớn. Cũng có khả năng là mặt khác gia tộc ở nhầm vào bọn họ Thôi thị, tự nhiên, cũng không thể bài trừ Tạ gia cùng Lâm gia hiềm nghi. Tóm lại hiện tại hắn đem có thể hoài nghi đều hoài nghi. Thôi Xung không biết hắn cha đau đầu không đau, dù sao hắn là đau. Mả thi cùng hắn ca thi thể thượng dấu vết chỉ có thể cho thấy hắn ca thật là bị người mưu hại, thả đối phương phái ra người vô công cao cường, nhưng kẻ thù phương hướng, bọn họ hoàn toàn không có manh mối. Thôi Tiết không mang thân thể, chính là mang theo Hoàng Khanh đi sự phát khi khe núi chỗ, đáng tiếc, ngày đó lúc sau hạ một hồi mưa phún, thời gian lại có điểm lâu rồi, Hoàng Khanh cái gì hữu dụng mạnh mẽ cũng chưa tìm được. Thôi Tiết giống như vây thú giống nhau nóng nảy lên, trực tiếp làm người nhìn chăm chằm Thôi Lăng cùng Ô Dương, thậm chí liền biệt viện mặt khác công tử cũng không buông tha. Hà Tu đám người thực mau liền chịu không nổi, ước hẹn hảo dọn ra biệt viện, chính mình đến đường Duyệt Thư nơi đó thuê cái phòng ở trụ. Liền tính người Thôi thị thế đại, bọn họ cũng không phải cầu nhi miêu nhi tùy ý nhậm người khi dễ, người hoài nghi còn chưa tính, mọi người đều thăng thần thành khẩn nói khai, kết quả người còn phái người ngày đêm nhìn chằm chằm, đây là thật cho rằng bọn họ là hung thủ đâu? Vốn dĩ nếu không phải vì Thôi Lượng, bọn họ ở sự phát sau liền về nhà, người Thôi gia không cảm ơn cũng liền thôi, thế nhưng đem bọn họ đều đương hung thủ phòng bị. Lập tức liền có người tưởng về nhà, Hà Tu chờ cầm đầu mấy cái liền khuyên nhủ: “Tạm thời nhịn một chút đi, ít nhất đến làm Thôi thế bá tra ra chút mạnh mẽ tới, bằng không tùy tiện trở về, chỉ sợ hắn liền nhận định là người, còn tưởng rằng người là bởi vì chộp dạ chạy đâu.” Tưởng về nhà thanh niên liền nghẹn khuất nói: “Chẳng lẽ hắn cả đời tra không ra, chúng ta liền cả đời đều không thể đi?” “Thôi huynh tổng muốn xuống mồ vì an, ta

tưởng Thôi thê bá sẽ không ở chỗ này ở lâu.” Hà Tu nói: “Đến lúc đó chúng ta có thể đi theo bọn họ cùng nhau trở về.” Thanh niên liền nổi giận nói: “Ta mới không cần theo chân bọn họ cùng nhau đi đâu.” “Hảo, mặc kệ nói như thế nào, chúng ta là đến trước tiên ở Tô Châu dàn xếp xuống dưới, nghe nói Duyệt Thư Lâu tụ tập không ít tài tử, không bằng chúng ta đi xem?” “Chúng ta vốn chính là vì Duyệt Thư Lâu mà đến, tự nhiên mau chân đến xem.” Vì thế thanh niên nhóm liền ước hẹn cáo từ, Ô Dương cũng đi theo bọn họ rời đi, gần đây hắn ngày đêm bị người nhìn chăm chăm, tinh thần độ cao khẩn trương, đã sớm muộn chạy. Đại gia không hảo cự tuyệt, nhưng cảm thấy Ô Dương nếu là theo chân bọn họ một khói đi, chỉ sợ lại không được an tâm. Đáng tiếc không đợi bọn họ đến bên ngoài, Thôi Tiết liền phái người tới ngăn lại Ô Dương, “Ô công tử, thiếu gia nhà ta sinh thời cùng ngài nhất muôn hảo, lão gia còn có rất nhiều sự muôn hỏi người đâu. Vài vị công tử đi rồi chúng ta không thật nhiều lưu, nhưng ngài lại là nhất định phải lưu lại.” Ô Dương sắc mặt trắng nhợt, không khỏi nhìn về phía các băng hữu. Thanh niên nhóm ngắn người, sau đó liền trầm mặc không nói. Ô Dương trong mắt mang theo khẩn cầu, nhưng mà không người mở miệng thế hắn cầu tình, hắn cũng không có dũng khí tới cự tuyệt. Phải biết rằng hắn cha có thể ngồi ôn Hà Nam phủ thứ sử vị trí nhiều dựa Thôi gia duy trì. Ô Dương cuối cùng vẫn là giữ lại. Chính là, hắn thật sự cái gì cũng không biết a, Thôi Tiết từ hắn nơi này lấy không được hữu dụng đồ vật, tuy không có ra tay tra tấn hắn, tinh thần thượng áp lực lại không nhỏ. Hắn ác mộng không chỉ có không giảm bớt, ngược lại tăng thêm. Buổi tối không chỉ có sê mơ thấy huyết nhục mơ hồ Tạ Dật Minh, cũng sẽ mơ thấy Thôi Lương. Hắn lấy cực nhanh tốc độ gầy ôm xuống dưới, cả người tinh thần đều giống như có vấn đề. Nhưng mà trừ bỏ hắn gã sai vặt, không người để ý điểm này. Thôi Tiết đã đệ thiệp cầu kiến Lâm Thanh Uyển, hắn muốn gặp một lần cái này. Dẫn Mặc trong miệng không giống nhau người. Lâm Thanh Uyển phiên phiên thiệp, châm chọc cười nói: “Đây là không có sơ hãi, đây là một chút không chột dạ sao?” Dịch Hàn liền hỏi, “Thấy hắn, ngài chột dạ sao?” Lâm Thanh Uyển nghĩ nghĩ nói: “Thật là có điểm hư.” Dịch Hàn liền cười nói: “Kia ngài liền lạnh lùng, quá mấy ngày tái kiến hảo.” “Ý kiến hay,” Lâm Thanh Uyển đem thiệp giao cho hắn, cười nhạt nói: “Nói cho người gác cổng, từ chối đi, liền nói ta mấy ngày nay muôn chuẩn bị yến hội, không rảnh. Chờ yến hội kết thúc lại nói.” Thấy hạ nhân đem thiệp mang về tới, Thôi Tiết không khỏi nhăn nhăn mày, “Như thế nào, không đưa ra đi?” “Lão gia, Lâm quận chúa nói, nàng muôn chuẩn bị yến hội, đã nhiều ngày đều không được không, đợi đến không lại phái người tới nói một tiếng.” Thôi Tiết sững sốt, hắn còn tưởng rằng này thiệp tiến dần lên đi, nhất muộn ngày mai là có thể gặp mặt đâu. Hắn từ trước đến nay bị người nịnh hót quán, này vẫn là lần đầu tiên có người như vậy không cho hắn mặt mũi

đâu.Thôi Tiết thực không vui hỏi, “Lâm gia có gì hỉ sự?”“Tiểu nhân hỏi qua, không phải làm hỉ yến, là Lâm quận chúa muốn ở Văn Viên làm hoa yến, thỉnh Tô Châu trong ngoài phu nhân các tiểu thư tham gia, cho nên...”Thôi Tiết mặt vặn vẹo một cái chớp mắt, hít sâu một hơi sau nói: “Cấp Lâm tộc trưởng đệ thiệp, ta ngày mai muốn đi bái phỏng Lâm thị!”Hạ nhân vội vàng khom người lui ra.Lâm Thanh Uyển chính vội đâu, thực mau đem chộp dạ gì đó toàn quên hết.Nàng vốn chỉ tưởng thỉnh thân cận mấy nhà nữ quyền là được, nhưng Ngọc Tân cùng trường nhóm nghĩ đến, Lâm Thanh Uyển đồng ý, cùng trường nhóm thân tỷ muội, đường tỷ muội nhóm cũng nghĩ đến.Lâm Thanh Uyển ngẫm lại, người nhiêu náo nhiệt, cũng đồng ý.Ai biết Tiền phu nhân các nàng nghe được tiếng gió, cũng hứng thú bùng bừng phái người tới cầu thiệp mời, nàng tưởng tượng, dứt khoát đem Tô Châu trong ngoài phu nhân các tiểu thư đều mời đến đi, đại gia cùng nhau ngoạn nhi nha.Vì thế chuẩn bị đồ vật lập tức liền nhiều lên.Tuyễn cái bọn học sinh nghỉ tẩm gội nhật tử, Văn Viên hoa mai yến liền bắt đầu rồi.Lâm Thanh Uyển sáng sớm liền mang theo Lâm Ngọc Tân muốn đi Văn Viên, kết quả xe ngựa mới đến Thanh Phong Sơn dưới chân đã bị ngăn cản.Lâm Thanh Uyển vén len mành, Thôi Tiết chính vén len mành đi ra xe ngựa, liền đứng ở trên xe đối nàng xa xa hành lễ, cười nói: “Kính đã lâu quận chúa đại danh, không thành tưởng hôm nay tại đây gặp được, quả thật duyên phận a.”Lâm Thanh Uyển tự nhiên nhận thức Thôi Tiết, bất quá lúc này nàng trong mắt mang theo mê hoặc, nhăn lại chân mà có vẻ thực không vui.“Các hạ là...”Thôi Tiết lập tức nói: “Tại hạ Thôi Tiết, hai ngày trước từng cấp quận chúa đưa qua thiệp.”Lâm Thanh Uyển trên mặt không vui lúc này mới thu hồi, hơi hơi mỉm cười nói: “Nguyên lai là Thôi lão gia, có lễ.”Thôi Tiết thấy nàng còn vô Thanh Uyển, nhưng Lâm Nhuận thế nhưng chối từ, vẻ mặt khiếp nhược.Này vẫn là nhất tộc chi trường đâu, khó trách bên ngoài người sẽ nói hiện tại Lâm thị là Lâm Thanh Uyển đương gia.Lâm Thanh Uyển nhìn Thôi Tiết liếc mắt một cái, cảm thấy nàng nếu là lại cự tuyệt liền thật sự có vẻ chộp dạ, nàng quay đầu đối Lâm Ngọc Tân nói: “Ngươi đi trước viên trung chuẩn bị, ta cùng với Thôi lão gia trò chuyện.”Dứt lời liền xuống xe, làm xe trực tiếp chở Lâm Ngọc Tân đi.Bạch Đường cùng Bạch Phong cũng muốn xuống xe, Lâm Thanh Uyển liền đổi với các nàng phất phất tay, Bạch Đường liền ngồi trở về, chỉ có Bạch Phong còn nhắm mắt theo đuôi đi theo Lâm Thanh Uyển.Dịch Hàn cũng xuống ngựa, nắm đi ở Lâm Thanh Uyển bên cạnh người.Xe ngựa tiếp tục đi trước, chân núi thực mau liền chỉ còn lại có các nàng này đoàn người.Thôi Tiết thấy Lâm Thanh Uyển chỉ chừa hai cái hạ nhân, liền cường điệu nhìn Dịch Hàn một người.Người này phong tư hiên ngang, không giống hạ nhân, đảo giống trong quân những cái đó phó tướng.Lâm Thanh Uyển bước chân nhẹ nhàng, đi hướng bên kia, cười hỏi, “Không biết Thôi lão gia vì sao muốn

tìm ta.” Thôi Tiết dừng ở Dịch Hàn ánh mắt liền chuyển tới Lâm Thanh Uyển trên người, không hề chú ý Dịch Hàn, “Khuyến tử sự còn muốn đa tạ quận chúa viện thủ.” Lâm Thanh Uyển liền thở dài, lắc lắc đầu nói: “Ta cũng không có thể giúp được cái gì, Thôi lão gia nén bi thương.” Thôi Tiết tâm đau xót, cường cười nói: “Vô luận bất luận cái gì, là quận chúa làm con ta không đến mức như vậy chật vật lên đường.” Hắn dừng một chút sau nói: “Lâm quận chúa, sớm nghe nói ngài ở Giang Nam rất có uy vọng, cho nên có một số việc muốn thỉnh giáo với ngài.” Thôi Tiết ở tối trước đã đi trước gấp qua Chu thứ sử, con của hắn tuy không phải ở trong thành xảy ra chuyện, lại cũng ở Tô Châu trong phạm vi, đây là Chu thứ sử quản hạt mà. Cho nên hắn muốn Chu thứ sử cho hắn một công đạo, vốn là muốn mượn hắn ở bản địa lực lượng có lẽ có thể tra được chút hắn phát hiện không được sự, đáng tiếc, Chu thứ sử phái người tra xét ba ngày cái gì cũng chưa tra được. Hắn còn đi qua Thượng gia, nhưng Thượng Bình xa ở kinh thành, Thượng gia hiện tại đương gia là chuyên chú sinh ý, nửa đầu thảo Thượng Minh Viễn, gấp qua hắn sau, Thôi Tiết hoàn toàn không trông cậy vào. Hắn lúc này mới tới tìm Lâm Thanh Uyển, một là thủ, nhị cũng là vì thỉnh nàng hỗ trợ. Thôi Tiết biên nói chuyện, biên đi theo Lâm Thanh Uyển hướng Văn Viên bên kia chậm rãi đi đến, chờ Lâm Thanh Uyển tò vò sẽ hỗ trợ điều tra ngày gần đây tới Tô Châu người xa lạ sau, Thôi Tiết liền vẻ mặt bi thương nói, “Lại nói tiếp, tại hạ cùng với Lâm quận chúa cũng có chút đồng bệnh tương liên, chí ái người đều là té ngựa mà chết.” Lâm Thanh Uyển trên mặt hơi chinh, sau đó yên lặng mà cúi đầu không nói, vẫn luôn lưu ý nàng thần sắc Thôi Tiết liền thử nói: “Hiện giờ hại chết Tạ nhị công tử người cũng coi như được trùng trị, quận chúa tâm sự cũng coi như thiếu một cọc.” Lâm Thanh Uyển liền cười lạnh nói: “Hắn chỉ là bị lưu đày thôi, Nhị Lang lại là trực tiếp bỏ mạng, tính cái gì trùng trị? Huống chi, hắn lại không phải bởi vì mưu hại thân đệ bị lưu đày, có cái gì đáng giá vui vẻ?” Lâm Thanh Uyển liếc mắt thấy hướng hắn, không chút khách khí nói: “Thôi lão gia không cần có ý đè ta phu quân, chỉ cần lệnh lang là bị mưu hại, ta nhưng có mạnh mẽ tất sẽ báo cho ngươi. Không vì mặt khác, liền bởi vì hắn cũng là vô tội bị hại, ta chờ nêu cho hắn một cái công đạo.” Thôi Tiết đôi mắt nóng lên, lui về phía sau một bước hành lễ nói: “Đa tạ Lâm quận chúa.” “Thôi lão gia khách khí.” Lâm Thanh Uyển duỗi tay hư đỡ hắn một chút, sau đó thở dài nói: “Ta nơi này cũng không hảo lưu Thôi lão gia, không biết Thôi công tử khi nào đưa tang, ta đi đưa một đưa.” Thôi Tiết liền lau một chút nước mắt nói: “Không bắt được hung thủ, ta tạm thời còn không nghĩ rời đi Tô Châu. Đáng tiếc ta Thôi thị ở chỗ này không có nhân mạch, còn phải nhiều dựa vào Lâm quận chúa.” Giang Nam đều có thể lực, Thôi gia căn bản căm không thượng thủ, trời xa đất lạ, rất nhiều chuyện đều tra không ra.

Chương 316: Bách gia cầu nữ

Lâm Thanh Uyển đứng ở tại chỗ nhìn theo Thôi Tiết đi xa, lúc này mới quay đầu hỏi Dịch Hàn, “Hắn nói ngươi tin sao?” Dịch Hàn nghĩ nghĩ nói: “Có thể tin một nửa, hắn đối cô nãi nãi hoài nghi có lẽ không đánh mất, nhưng hắn lúc này đích xác yêu cầu ngài trợ giúp.” Lâm Thanh Uyển châm chọc cười cười. Dịch Hàn liền hỏi, “Chúng ta tra sao?” “Tra!” Lâm Thanh Uyển cười nhạt nói: “Coi như cái gì cũng không biết, nên như thế nào tra liền như thế nào tra, tra được đồ vật trước cho ta xem.” Dịch Hàn mặt liền có chút phiếm khổ, “Ngày gần đây tới Tô Châu người sống cũng không ít.” “Chúng ta không vội, chậm rãi tra đó là.” Lâm Thanh Uyển cười nói: “Ngươi chỉ cần mỗi cách một ngày liền cho hắn đưa chút tin tức đi là được.” “Ngài không vội mà làm hắn đi?” Lâm Thanh Uyển liền thở dài, “Tổng không thể đuổi đi người, kia cũng quá rõ ràng, làm hắn ngốc đi. Chúng ta háo đến khởi, Thôi Lương thi thê nhưng háo không dậy nổi, liền tính thời tiết rét lạnh, có băng cũng không có khả năng lâu phóng, thả chờ xem.” Dịch Hàn hiểu rõ, đây là muôn so kiên nhẫn. Hai người đi vào Văn Viên, cửa chỗ ngừng vài giá tiểu xảo xe, là dùng lừa kéo. Xe bố dùng chính là hoa lệ năm màu nhan sắc, mặt trên còn ấn hoa điêu cây cối, cùng Lâm thị luôn luôn điệu thấp nội liễm không giống nhau. Phải biết rằng, mặc dù là Lâm Thanh Uyển xe, cũng đều là thanh bồ, rất ít có mặt khác nhan sắc. Đây là ở bên trong vườn thông hành xe, một xe nhưng ngồi bốn người, so xe ngựa muôn tiểu hơn một nửa, nhưng bên trong trừ bỏ bàn lùn, cũng không có vẻ hẹp hòi. Năm xe lừa đều là trong phủ hạ nhân cùng nông hộ nhóm hài tử, nhỏ nhất chỉ có tám tuổi, lớn nhất cũng bất quá mười hai. Nhìn đến Lâm Thanh Uyển lại đây, sôi nổi chạy tới mời nàng, “Cô nãi nãi, ngài ngồi ta xe đi, ta dắt đến nhưng ổn.” “Cô nãi nãi ngồi ta đi, đêm qua ta đem roi xuống hoa mai thịnh phóng bên trong, đem xe huân đến hương hương, chính là danh xứng với thực hương xe.” Lâm Thanh Uyển thoái mái đại đại cười, vỗ vỗ bọn họ đầu nói: “Ta đều không ngồi,” Nàng chỉ dằng trước một chiếc đường xe chạy: “Ta từ đệ nhất chiếc xe ngồi dậy.” Bọn nhỏ thất vọng, đó là Lâm quản sự tự mình dắt xe, bọn họ cũng không dám đi đoạt lấy. Lâm An liệt miệng cười, đem ghế gõ xuống tới làm Lâm Thanh Uyển lên xe. Lâm

Thanh Uyển đỡ Bạch Phong trên tay xe, lúc này mới biên xem hai bên phong cảnh biên cảng Lâm An nói sự. Trước kia Văn Viên tuy chưa bao giờ hạn định sống qua động phạm vi, dường như nơi nào đều có thể đi, nhưng kỳ thật qua hà kia chỗ các tân khách rất ít qua đi. Bởi vì bên kia tuy cũng có các loại cây ăn quả, lại không có bồ trí quá, lộ cũng là bọn hạ nhân dẫm ra tới đường nhỏ. Trời nắng còn hảo, nếu là gặp phải trời mưa, lộ liền sẽ lầy lội rất nhiều. Mà bên này có phô gạch xanh lộ, cũng có phô đá cuội hoặc đá vụn đầu đường nhỏ, cho nên trừ bỏ cực cá biệt vưu ái kia phân dã thú người ngoại, những người khác toàn sẽ không qua đi. Hiện tại bên kia lại cũng đem lộ tu ra tới, thả bởi vì khoảng cách Văn Viên nhập khẩu quá xa, Lâm Thanh Uyển còn cố ý làm Lâm An mua hơn mười đầu con lừa trở về kéo xe. Không có biện pháp, mã quá quý, Lâm Thanh Uyển tốn vé nàng mua không nổi. Qua hà, lại đi rồi ước chừng mười lăm phút, lúc này mới nhìn đến tân bồ trí ra tới vườn, Lâm An cũng đem trong vườn chuyện quan trọng đại khái hội báo một lần. Hắn muốn mặt khác lại khai một cánh cửa, chuyên môn tiếp đãi nữ quyền. Thật sự là tự năm trước bắt đầu mùa đông sau Văn Viên sinh ý liền như giếng phun giống nhau lửa nóng lên. Lúc trước cũng hảo, văn nhân mặc khách ái tới bên này ngoạn nhi, phu nhân các tiểu thư ngẫu nhiên cũng tới ngồi ngồi, nhưng càng nhiều yên hội vẫn là ở nhà mình làm. Nhưng từ năm trước cô nãi nãi ở trong vườn mở tiệc vì Diêu tiên sinh đón gió tây tràn sau liền không giống nhau, văn nhân mặc khách không chỉ có làm văn hội tới, càng nhiều thời điểm là mang theo thư tới nơi này xem, ở chỗ này biện luận cùng cho nhau học tập, thậm chí còn có tiên sinh hứng khởi sau chạy nơi này tới giảng bài, ai đều có thể tới. Mà mặt khác yêu cầu giao lưu tài nghệ người cũng tới này, có thể nói Văn Viên lúc này không chỉ có tiếp nhận văn nhân, võ nhân, thợ thủ công, thương nhân, thậm chí là nông dân đều có. Thậm chí còn có địa phương khác nhà vườn cố ý chạy tới xem một cái Văn Viên, muốn thỉnh giáo một chút gieo trồng cây ăn quả phương pháp, bọn họ tưởng về nhà cũng lồng một cái cùng loại. Tới nơi này thanh niên tài tuấn nhiều, phu nhân các tiểu thư cũng đều thích tới đây, thậm chí còn có bán thức ăn người bán hàng rong giao nhập viên phí sau liền dẫn theo thực rổ tiến vào bán đồ vật. Lâm An thật cao hứng, nhưng cũng thực lo lắng, người một tạp, sự tình liền có khả năng biến nhiều, cho nên hắn đến càng cẩn thận. Lâm Thanh Uyển tự nhiên sẽ không ngăn hắn hoàn thiện Văn Viên chế độ, đem mấy cái không quá cẩn thận xóa, giao cho hắn nói: “Nếu muốn khác khai một cánh cửa, vậy đi tuyển địa phương đi.” Tới rồi địa phương, Lâm Ngọc Tân đã làm người đem bàn ghế dọn xong, chỉ chờ khách nhân đã đến. Lúc này đây yên hội đơn giản thật sự, bất quá là cho đại gia du lâm cảnh xuân, giải sầu chi dùng, cho nên bọn họ chuẩn bị thức ăn đơn giản, ngoạn nhạc đồ vật cũng đơn giản. Đại gia tới liền có thể tự chủ đi chơi, Lâm Thanh Uyển cơ hồ không nhúng tay, toàn từ Lâm

Ngọc Tân đi chiêu đãi.Thượng lão phu nhân nhìn nàng ôn trọng bộ dáng liền cười đến không khép miệng được, đối Lâm Thanh Uyển cười nói: “Vẫn là Lâm cô cô sẽ dạy dỗ người, Ngọc Tân hiện tại càng thêm có khả năng.”Lâm Thanh Uyển cười cười, nhưng thật ra có nhân tâm trung vừa động, cười hỏi, “Huyện chủ nhưng nói nhân gia?”Lâm Thanh Uyển cười nói: “Còn không có đâu, ta nghĩ ở lâu nàng hai năm bồi bồi ta.”Mọi người nghe vậy cười, hiểu rõ nói: “Nhưng cũng muốn bắt đầu làm mai, trước định ra, đãi lớn lên chút lại ra cửa đó là.”Từ làm mai đến đính hôn, lại đến xuất giá, mau một ít cũng đến một năm, chậm một chút nhưng không được hai năm?Lâm Thanh Uyển đây là lộ ra lời nói phong phái cho Lâm Ngọc Tân làm mai, liền có người hỏi nàng nghĩ muốn cái gì dạng cháu rể.Lâm Ngọc Tân gả cái dạng gì người tự nhiên là Lâm Thanh Uyển định đoạt, nói là cháu rể, nhưng cùng con rể cũng không kém cái gì.Mọi người biết, nếu là người không tốt, chỉ sợ thật đúng là nhập không được nàng mắt.Cho nên mặc dù có không ít người tâm động, lại cũng không dám dễ dàng đưa ra.Thượng lão phu nhân đem đại gia động tĩnh xem ở đáy mắt, trong lòng phức tạp không thôi, đồng thời cũng nỗi lên tâm tư.Này cùng 5 năm trước không giống nhau, khi đó Ngọc Tân tuy cũng là huyện chủ, nhưng chân chính nguyện ý cầu thú thật đúng là không mấy cái.Nàng không có cha mẹ huynh đệ, Lâm thị cũng không có xuất chúng con cháu, bọn họ dòng chính cùng tông tộc quan hệ cũng không tốt, hai cái nhược chất nữ lưu sống nương tựa lẫn nhau, bất quá là vị cao thế hơi.Chính là hiện tại, ai còn dám xem thường các nàng cô chát hai người?Mà Lâm thị hiện giờ cũng có người kế tục, đã có Lâm Hữu, lại có Lâm Tín, sinh ý cũng làm đèn hô mưa gọi gió, Lâm Thanh Uyển có thể ở trong đó đương một nửa gia, có thể nói chỉ cần nàng này cô cô ở Lâm thị, Lâm Ngọc Tân liền không thiếu chỗ dựa.Huống chi, nàng bản thân cũng thực ưu tú, liền tính là không có nàng cô cô, bằng nàng mây năm nay hiến lộ ra túi tài hoa cùng thủ đoạn, cũng có không ít người gia nguyện ý cầu thú.Thạch Hiền cùng Thạch Tuệ cũng ý động, nhưng mà Thạch gia cháu trai Lâm Thanh Uyển đã gặp qua, hiển nhiên là không thành.Mà Lư thị bên này, khi nào đã đính hôn, dư lại không đính hôn đều là thân phận tài hoa kém một bậc, Thạch Tuệ lại không phải tưởng kết thù, tự nhiên sẽ không đề.Kế tiếp, ý động liền bắt đầu bất động thanh sắc Thanh Uyển không nghĩ tới hảo hảo hoa mai yến biến thành Ngọc Tân thân cận yến, hơi có chút bất đắc dĩ.Chu lão phu nhân cười tersed nghe, thoảng nhìn Thượng lão phu nhân không mấy vui vẻ uống trà, liền đổi với đứng ở bên cạnh tôn tức cười nói: “Mau cho người tổ mẫu đảo ly trà.”Thượng Đan Lan hoàn hồn, vội vàng cười tiến lên cấp Thượng lão phu nhân châm trà, thuận tiện đem Chu lão phu nhân trước mặt trà cũng cấp thay đổi.Có phu nhân thấy liền cười nói: “Chu lão phu nhân hảo phúc khí, thảo cái như vậy hiểu thuận cháu dâu.”Thượng Đan Lan đỏ mặt cúi

đầu.Chu lão phu nhân trên mặt mang cười, vui tươi hớn hở nói: “Kia cũng là bà thông gia giáo hảo.”Chu lão phu nhân liền nhìn về phía Thượng lão phu nhân nói: “Muốn ta nói lão tỷ tỷ mới là nhất có phúc khí, cháu gái giáo đến hảo, ngoại tôn nữ cũng hảo, chỗ tốt đều là từ nhà ngươi ra, ai so được với ngươi a.”Xem như cấp vẫn luôn bị hỏi đến xấu hổ Lâm Thanh Uyển giải vây.Đại gia nghe vậy tưởng tượng thật đúng là, ngược lại đi khen tặng Thượng lão phu nhân.Thượng lão phu nhân cười tủm tỉm nói: “Nhà ta chỗ tốt còn không phải đi tới rồi nhà ngươi, rốt cuộc là ai có phúc khí a.”Cùng Lâm Thanh Uyển không giống nhau, Thượng lão phu nhân thói quen bị người khen tặng, cũng không cảm thấy khó chịu, ngược lại còn cười ha hả cùng người trêu ghẹo lên.Ngồi ở thượng đầu Lâm Thanh Uyển âm thầm thở dài nhẹ nhõm một hơi, đối Chu lão phu nhân khẽ gật đầu ý bảo.Thạch Hiền thấy buồn cười, “Nhân gia có nữ bách gia cầu đều kiêu ngạo vui vẻ thật sự, như thế nào đến phiên ngươi lại như vậy khó chịu?”Lâm Thanh Uyển liền thở dài, “Bách gia cầu khi khó có thể lựa chọn, cho nên khó chịu, này không người cầu khi càng khó chịu. Cho nên này nhà mẹ đẻ thật đúng là không hảo làm.”Thạch Tuệ liền nói: “Nhà mẹ đẻ không hảo làm, nhà chồng cũng không hảo làm a. Nay gả nữ nhi sợ nữ nhi về sau quá đến khổ, nhưng này cưới vợ lại sợ cưới không tốt, về sau hỏng rồi tổ tông cơ nghiệp.”Thạch Tuệ nhi tử nữ nhi đều tới rồi làm mai tuổi tác, từ năm trước bắt đầu liền thiếu chút nữa sáu tháng đầu, đến bây giờ, không chỉ có nữ nhi không có manh mối, nhi tử hôn sự cũng không tin tức.Mà Lư Linh chỉ so Lâm Ngọc Tân nhỏ nửa tuổi, nàng quyết định cùng Lâm Ngọc Tân giống nhau, lưu qua mười tám lại nói, cho nên đảo không vội.Nhưng nàng nhi tử tuổi không nhỏ nha, so Chu Thông còn lớn tuổi một tuổi đâu, kết quả người Chu Thông đều thành thân, nàng nhi tử còn chưa nói hạ việc hôn nhân đâu.Thạch Tuệ cái này là cùng Lâm Thanh Uyển đồng bệnh tương liên, “Đáng tiếc ta đúra con này không biết cố gắng, bằng không ta chính là da mặt dày cũng muôn cùng ngươi cầu một cầu.”Lâm Thanh Uyển liền cười nói: “Các ngươi Lư gia quang này một chi tông thân liền nhiều đêm không xuể, càng đừng nói còn cùng kinh thành kia chi liên tông, ta nhưng không muốn ta chất nữ đi bị liên luy.”“Cho nên ta mới nói ngươi điêu, gia tộc nhỏ hộ không được ngươi chất nữ nhi, nội tình quá nhẹ ngươi chướng mắt, tộc nhân đông đảo ngươi lại sợ ngươi chất nhi bị liên luy, không vui làm nàng ép dạ cầu toàn, ta xem ngươi này cháu rể so với ta con đâu này còn khó tìm.”Lâm Thanh Uyển liền cười, “Ta đây cũng cảm thấy ta chỉ sợ so ngươi càng mau tìm được cháu rể.”Thạch Tuệ không tin.Lâm Thanh Uyển liền nếu có điều chỉ nói: “Ngươi đúra con này ánh mắt nhưng cao thật sự, chỉ sợ hắn chướng mắt ngươi tuyển, cho nên a, ta nói ta so ngươi mau.”Thạch Tuệ mặt một khổ, trùng nàng nói: “Ngươi đây là hướng lòng ta trong ổ thọc đao đâu.”Thạch Hiền liền đầy nàng một phen nói: “Uyển tỷ nhi đây là hảo ý nhắc nhớ ngươi đâu,

muốn ta nói Giác ca nhi tính tình cũng nên ma một ma, lúc trước muội phu liền không nên đưa hắn đi Trịnh gia bên kia đọc sách.” Thạch Tuệ thở dài, “Ta như thế nào không biết, hắn hiện tại trong lòng cũng hối hận đâu, chỉ là hài tử tính cách dường thành, hiện tại muốn bẻ lại đây có chút khó.” Nàng nghĩ sau nói: “Đúng rồi Uyển tỷ nhi, ta nghe Giác ca nhi nói lần này tùy hắn trở về sư huynh cùng ngươi là bạn cũ, mấy ngày nay đang muốn tới cửa gặp ngươi đâu.”

Chương 317: Hố huynh

Lâm Thanh Uyển nghĩ nghĩ, cười hỏi, “Chính là kêu Trịnh Dịch?”“Ta đảo đã quên hỏi hắn gọi là gì, bất quá nghe Giác ca nhi nói âm, người cùng hắn còn rất thực.”Lâm Thanh Uyển cười cười, cúi đầu nhấp trà, thực không phải nàng, là Uyển tỷ nhi.Lúc ấy nàng lấy linh hồn trạng thái đi theo Lâm Giang bên người khi, Lâm Giang liền nói quá, người ngoài bên trong, trừ bỏ Dương phu nhân quen thuộc Uyển tỷ nhi ngoại, đó là cái kia Trịnh Dịch.Bởi vì hắn là Tạ Dật Minh trúc mã, hai người cùng lớn lên, đồng dạng, cùng bọn họ cùng nhau lớn lên còn có Uyển tỷ nhi.Bởi vì thân thể nguyên nhân, Uyển tỷ nhi rất ít ra cửa giao hữu, cho nên không có khuê mật, cũng liền thích cùng Tạ Dật Minh ngoan nhi.Mà Tạ Dật Minh có mười lăm tổng hội có ba bốn thứ là mang theo Trịnh Dịch, cho nên nàng cùng Trịnh Dịch quan hệ cũng không tệ lắm.Lâm Thanh Uyển buông chén trà, đầu ngón tay nhịn không được điểm điểm đầu gối, nàng biến hóa tại bên người người xem ra là tuân tự tiệm tiến, nhưng Trịnh Dịch nhưng không tự mình nhìn đến cái này quá trình, không biết hắn có thể hay không phát hiện.Chính yếu chính là, lúc trước Uyển tỷ nhi rất ít nói về Trịnh Dịch sự, mà nàng cũng chỉ ở Tạ Dật Minh hạ táng khi gặp qua đối phương một lần mà thôi.Đối Trịnh Dịch, nàng ấn tượng rất ít.Lâm Thanh Uyển khe khẽ thở dài, mang theo một chút lo lắng trở về nhà, một hồi đến biệt viện, Lâm quản gia liền đem hai phong bái thiệp đưa tới, “Cô nãi nãi, đây là lão nô sàng chọn ra tới, ngài xem vừa thấy.”Lâm Thanh Uyển mở ra vừa thấy, một phong là Vương thị bái thiệp, một khác phong còn lại là Trịnh thị, mặt trên đều có hai cái gia tộc tộc huy, dùng như vậy bái thiệp, hiển nhiên hai người này đây thông gia chi tốt thân phận tới bái phỏng.Lâm Thanh Uyển trước buông Trịnh thị, mở ra Vương thị, chờ nhìn đến cuối cùng lạc khoản Vương Ký, nàng không khỏi nhường mày nói: “Như thế nào là hắn?”Lâm quản gia cũng thăm dò nhìn thoáng qua, nói: “Vị này Vương công tử sớm đã ở Tô Châu, này mấy tháng càng là thường trú Duyệt Thư Lâu, dĩ vãng không tới, lúc này lại tới, chỉ sợ có chuyện quan trọng.”Lâm Thanh Uyển gật đầu, buông thiệp nói: “Hắn là Vương tiên sinh cháu trai, phái người đi thông tri một tiếng, ngày mai thỉnh hắn tới gặp.”Dứt lời mới cầm lấy Trịnh

gia bái thiếp, nàng dừng một chút, vẫn là mở ra.Vốn tưởng rằng là Trịnh Dịch bái thiếp, ai ngờ lại ở chỗ ký tên nhìn đến một cái hoàn toàn xa lạ tên, nàng nhíu mày, “Trịnh Kỳ?”Có chút quen tai, nhưng nàng chớp chớp mắt, hoàn toàn không có người này ấn tượng a.Lâm quản gia nhíu mày nghĩ nghĩ, nửa ngày sau bừng tỉnh nói: “Cô nãi nãi đã quên, năm kia người này tới bái kiến quá Dương phu nhân, cũng là Trịnh gia tử.”Lâm Thanh Uyển chớp chớp mắt, bị Lâm quản gia như vậy nhắc tới, lúc này mới có chút ấn tượng, nàng mặc mặc nói: “Ta còn tưởng rằng là Trịnh Dịch đâu?”Lâm quản gia liền cười, “Quận chúa là tướng Trịnh công tử?”“Không phải,” Lâm Thanh Uyển tùy ý đem bái thiếp ném ở trên bàn, nói: “Hôm nay Lư phu nhân nói có vị họ Trịnh hậu sinh muôn tới thấy ta cái này bạn cũ, cho nên mới nghĩ là Trịnh Dịch.”“Kia ngài còn muôn gặp hắn sao?” Lâm quản gia nhín thoảng qua trên bàn bái thiếp.Lâm Thanh Uyển nghĩ nghĩ nói: “Thấy đi, dù sao cũng là Trịnh gia tử, nói không chừng là có cái gì chuyện quan trọng. Liền an bài tại hạ ngo đi, đãi ta gặp qua Vương Ký.”Trịnh gia cùng Vương gia, nàng đương nhiên là cùng Vương gia càng thân cận, không nói nàng cùng Lâm Giang cùng Vương Tấn quan hệ, đơn liền Vương Ký này mấy tháng qua ở Tô Châu biểu hiện liền đáng giá nàng tôn kính.Kia tiểu tử tuy còn trẻ tuổi, làm người xử thế có thể so Lâm Hữu bọn họ còn muôn lão đạo, nghe Lâm Ôn nói, hắn ở Duyệt Thư Lâu thực xài được, ở Duyệt Thư Lâu đọc sách người hoặc nhiều hoặc ít đều cùng hắn có chút giao thoa.Mà Lâm Giang cùng Vương Tấn quan hệ cũng không là bí mật, làm Vương Tấn thân cháu trai, hắn lại chưa từng nghĩ tới mượn Lâm gia thế ở Tô Châu làm chút cái gì.Cho nên ở Lâm Thanh Uyển xem ra, Vương Ký có thể so Trịnh Kỳ quan trọng nhiều.Trịnh Kỳ thu được hồi âm, ngày hôm sau tiêu phí non nửa thiên thời gian rửa mặt chải đầu trang điểm, học tấn người tay áo rộng quảng thường, một thân phiêu dật sớm ra cửa, đuôi ở dùng cờ trưa trước tới Lâm gia.Lâm gia chỉ nói là buổi chiều, hắn thời gian này đi cũng chưa nói không đúng.Nhưng tới rồi mới biết được, Lâm Thanh Uyển lúc này còn có khách nhân.Trịnh Kỳ không khỏi sắc mặt cứng đờ, hắn hôm nay thế nhưng không phải duy nhất khách nhân sao?Lâm quản gia không nghĩ tới còn sẽ xuất hiện như vậy bại lộ, buổi chiều không nên là buổi trưa lúc sau sao, sở dĩ không có hạn định thời gian bất quá là làm khách nhân tùy ý chút, nếu có chuyện quan trọng, vậy buổi trưa lúc sau tới, nếu vô quan trọng khi, đại có thể giờ Thân lại tới cửa.Này đó quy củ đều là ước định thành tục, lại không phải làm buôn bán hoặc trước tiên thông qua khí, thật sự không cần thiết quy định thời gian.Nhưng ai biết Thanh Uyển thế nhưng như thế coi trọng Vương Ký, thấy hắn là an bài tại hạ ngo, thấy Vương Ký lại là buổi sáng.Lúc này Vương Ký bọn họ lại không phải ở phòng khách, mà là ở hoa viên nhỏ chơi cờ.Hai người đã hạ hai bàn, một tháng một phụ, hiện giờ này bàn có chút giằng co.Này một buổi sáng, hai người quang chơi cờ, Vương

Ký cũng chưa nói tìm nàng chuyện gì.Nhìn ra hắn ở khó xử, Lâm Thanh Uyển liền cũng không hỏi, hắn nói chơi cờ liền chơi cờ.Bởi vì nỗi lòng không chừng, ván thứ nhất Vương Ký thua không hề trì hoãn, ván thứ hai hắn nghiêm túc, Lâm Thanh Uyển lại bởi vì ván thứ nhất có chút tản mạn, vì thế nàng thua.Hai người tâm thái lẫn nhau có vấn đề, này ván thứ ba nhưng thật ra tích cực đi lên, cho nên hạ có một canh giờ cũng không phân ra thắng bại tới.Mắt thấy muôn hoà, Vương Ký liền rời xuống quân cờ thở dài: “Ta cờ nghệ tính không tồi, lại không nghĩ rằng quận chúa càng tốt, quả nhiên cùng Trịnh huynh nói giống nhau, quận chúa cờ nghệ lợi hại.”Lâm Thanh Uyển tay một đón, hai ngày thời gian nàng đã nghe xong rất nhiều lần “Trịnh”, nàng không khỏi hỏi: “Chẳng lẽ ngươi vị này Trịnh huynh cũng cùng ta là bạn cũ? Cho nên đối ta cờ nghệ thực thật sự?”Nàng dám thè, Uyển tỷ nhi cùng Lâm Giang giao cho nàng nhân vật quan hệ đồ trung không có Trịnh Dịch người này, như thế nào hắn như vậy một bộ cùng nàng rất quen thuộc bộ dáng?Vương Ký lại ngẩn ngơ, cười nói: “Quận chúa đã quên, Trịnh huynh là Tạ nhị công tử cùng trường a, các ngươi ba người không phải cùng nhau lớn lên sao?”Lâm Thanh Uyển như róng mày, “Ngươi nói chính là Trịnh Dịch?”“Đúng là hắn, quận chúa tưởng ai?” Vương Ký nói tới đây một đón, hơi hoi trùng mắt nói: “Quận chúa gấp qua Trịnh Ký?”Lâm Thanh Uyển cười, “Còn không có thấy, buổi chiều muôn gấp, như thế nào?”Vương Ký liền có chút rối rắm, do dự nửa ngày sau nói: “Kỳ thật lần này tới bái phỏng quận chúa phi ký có việc, mà là bạn tốt có việc tương thác, cho nên không thể không tới.”Lâm Thanh Uyển như suy tư gì, “Là Trịnh Dịch thác ngươi?”Vương Ký nhăn mặt gật đầu.Lâm Thanh Uyển nhìn buồn cười, “Là chuyện gì làm ngươi như vậy khó xử?”Vương Ký thở dài, thật cẩn thận nhìn Lâm Thanh Uyển sau hỏi, “Quận chúa cùng Trịnh Ký thực sao?”“Không thân.” Nếu không phải Lâm quản gia hỗ trợ hồi ức, nàng đều không nhớ rõ có này hào người, chính là hiện tại nàng cũng chưa thấy qua đối phương.Vương Ký thở dài nhẹ nhõm một hơi, lại là thật cẩn thận nhìn thoáng qua Lâm Thanh Uyển sau hỏi: “Kia, kia quận chúa có nghĩ tới tái giá sao?”Lâm Thanh Uyển liền nhí mày, tìm tòi nghiên cứu nhìn về phía hắn, “Không có, ngươi vì sao hỏi cái này?”Vương Ký lại hung hăng mà một phách chưởng, hung phấn nói: “Ta liền nói sao, quận chúa nhìn một chút cũng không giống như là sẽ tái giá người.”Thấy Lâm Thanh Uyển nhàn nhạt mà nhìn hắn, hắn liền ho nhẹ một tiếng, trên mặt lại ức chế không được tươi cười nói: “Quận chúa thứ lỗi, kỳ thật là Trịnh huynh làm ta nhắc nhớ ngươi, hắn đường huynh Trịnh Ký tựa hồ đối ngài cố ý, vì không cho ngài hiểu làm, lúc này mới để cho ta tới nhắc nhớ ngài một chút.”Lâm Thanh Uyển chớp mắt, hỏi: “Đối ta cố ý? Như thế nào, Trịnh thị còn tưởng cưới ta không thành?”Âm điệu truong dương, rất là chướng mắt bộ dáng, Vương Ký liền hắc hắc cười nói: “Chính là sao, dưới bầu trời này có mây

người xứng đôi quận chúa?" Ông Vương Ký xem ra, Lâm Thanh Uyển vị này quận chúa so Chung Như Anh còn muốn lợi hại, dưới bầu trời này thật đúng là không mấy người xứng đôi nàng. Chỉ cần tưởng tượng đèn nàng về sau sẽ gả chồng, ở nhà giúp chồng dạy con, Vương Ký tâm liền đau xót, thật giống như mình chả bị che lấp trù quang mang giống nhau. Đỗ trong lòng khẩu nói rõ cuộc nói ra, dư lại nói liền dễ dàng xuất khẩu, Vương Ký cũng không dưới cờ, đặc biệt ân cần cấp Lâm Thanh Uyển châm trà nói: "Quận chúa đừng nóng giận, kỳ thật đây cũng là Trịnh gia một phòng tính toán, Trịnh huynh trong lòng kỳ thật là không quá tán đồng." Trịnh Dịch nỡ nào là không quá tán đồng, hắn là cực độ phản đối a. Hắn không quyền lợi đi phản đối hắn đường ca lại cưới, cũng không tư cách đi phản đối Lâm Thanh Uyển tái giá, nhưng hắn có chút không quá có thể tiếp thu này hai người ở bên nhau a. Một cái là hắn đường ca, một cái còn lại là hắn cuối cùng bằng hữu người ở góá, Lâm Thanh Uyển nếu là cũng cùng Trịnh Kỳ tình đầu ý hợp còn chưa tính, hắn trong lòng không thoái mái cũng không tư cách phản đối. Nhưng Lâm Thanh Uyển hiển nhiên vô tình a, cho nên hắn thực phản đối trong nhà nhắc tới việc hôn nhân này, đáng tiếc, hắn ở Trịnh gia thế đơn lực mỏng, Trịnh gia trên dưới, bao gồm hắn nương đều thấy vậy vui mừng, cho nên việc này hắn phản đối căn bản vô dụng. Cho nên ở hắn đường ca xuất phát hướng Tô Châu đi sau hắn liền vẫn luôn đứng ngồi không yên, hắn tưởng viết thư cấp Lâm Thanh Uyển, nhưng tự Ta Dật Minh sau khi chết bọn họ liền không hề có liên hệ, hắn tùy tiện viết thư đi chỉ sợ thất lễ. Nhát quan trọng chính là, việc này đối với Lâm Thanh Uyển hắn trương không được khâu. May mắn Vương Ký ở Tô Châu. Hắn cùng Vương Ký thực a, hai người 5 năm cùng trường, năm trước đầu xuân hắn chạy ra đi du học, hai người vẫn luôn có liên hệ. Mà Vương Ký khẩu phong lại khẩn, nói cho hắn cũng không cần lo lắng hắn lâu khẩu phong, chính yếu chính là việc này có thể không cần tự mình cùng Lâm Thanh Uyển nói, trong lòng áp lực không như vậy đại, cho nên Trịnh Dịch không chút do dự đem nồi đầy cho Vương Ký, thuận tiện hối một phen hắn đường huynh. Hừ, cho rằng không cho hắn đi Tô Châu hắn liền thật sự không có biện pháp sao? Chỉ cần Uyển tỷ nhi vô tình, hắn cũng không tin bọn họ có biện pháp nào, dù sao hắn là không tiếp thu được đã từng huynh đệ thê tử trở thành đường tẩu.

Chương 318: Thủ

Trịnh Kỳ là ai? Ở Vương Ký đã đến phía trước, nàng chỉ biết hắn là Trịnh gia tử, muốn nói hai người quan hệ, đó chính là Uyên tỷ nhi trượng phu Tạ Dật Minh ngày xưa bạn tốt Trịnh Dịch đường huynh. Này quan hệ... Lâm Thanh Uyên duỗi tay xoa xoa cái trán, bất đắc dĩ nói: "Ngươi xác định ngươi không phải ở vui đùa?" Nàng nhớ rõ nàng không ngừng một lần tò vè quá sẽ không tái giá, thậm chí sau khi chết còn muôn cùng Tạ Dật Minh hợp táng, nàng cho rằng mọi người đều biết đến. Mặc dù không biết, hơi một tá thăm cũng nên biết đến, nhưng mà nếu là như thế này Trịnh gia cùng Trịnh Kỳ còn có như vậy tâm tư, kia Lâm Thanh Uyên cảm nhận được liền không phải ái mộ, mà là tính kế. Nhưng Vương Ký là gặp qua Trịnh Kỳ, còn đừng nói, nhân phẩm tướng mạo đều là thượng đẳng, hắn gãi gãi đầu nói: "Tự nhiên không phải vui đùa, Trịnh đại công tử là thật sự tâm duyệt ngài." Thấy Lâm Thanh Uyên khóc miệng châm cười lạnh, Vương Ký sợ nàng cùng Trịnh gia có xung đột, vội vàng nói: "Đây cũng là Trịnh huynh nói, Trịnh đại công tử tựa hồ sớm hai năm liền cố ý, nhưng vẫn không cơ hội nhắc tới." Lâm Thanh Uyên lúc này mới nhướng mày, vừa lúc Bạch Phong tiến vào thấp giọng bẩm báo, "Trịnh công tử trước tiên tới." Thanh âm tuy ép tới thấp, nhưng Vương Ký vẫn là nghe tới rồi, hắn hơi hơi mở to hai mắt nhìn, rất có loại sau lưng nghị luận người bị người bắt được quắn bách cảm. Lâm Thanh Uyên liếc mắt nhìn hắn, cười như không cười hỏi: "Thế chất, không bằng cùng ta đi gặp một lần Trịnh đại công tử?" Vương Ký vội vàng xua tay, "Lâm quận chúa, ta cùng với Trịnh đại công tử cũng không quá thực, này liền không cần." Lâm Thanh Uyên lắc đầu bật cười, một lát sau thu ý cười, chân thành tạ nói: "Đa tạ ngươi tới nhắc nhở, quay đầu lại cấp Trịnh Dịch đi tin khi thay ta thăm hỏi một chút hắn, liền nói ta đa tạ hắn." Cảm nhận được nàng thân cận cùng thiện ý, Vương Ký lúc này mới thở dài nhẹ nhõm một hơi, vội vàng cười nói: "Quận chúa khách khí." Vương Ký không có lâu đãi, tuy rằng hắn rất muốn biết Lâm quận chúa sẽ như thế nào ứng đối Trịnh đại công tử, nhưng thật sự không dũng khí đi vây xem, chỉ có thể mang theo ba phần may mắn, ba phần tiếc nuối rời đi. Làm Kinh Trập đem Vương Ký đưa ra đi, Lâm Thanh Uyên bung

chén trà nhấp một miệng trà, như suy tư gì gõ trong chốc lát mặt bàn, lúc này mới đứng dậy hướng phòng khách đi.Lâm quản gia chính khách khí đem Trịnh Kỳ thỉnh tới rồi phòng khách, nghe được cửa tiếng bước chân, hắn vội vàng quay đầu đi, liếc mắt một cái liền thấy được bị vây quanh ở bên trong Lâm Thanh Uyển.Hắn ánh mắt sáng lên, nhịn không được lộ ra tươi cười nói, xoay người hành lễ, “Lâm cô nương, nhiều năm không thấy, không biết còn mạnh khỏe?”Lâm Thanh Uyển dừng lại bước chân, không nghiêng không lệch bị hắn lỗ sau cười nói: “Trịnh công tử khách khí, kêu ta Lâm cô nãi nãi hoặc Lâm quận chúa liền hảo.”Lâm Thanh Uyển cẩn thận mà nghĩ nghĩ, nàng chịu xác định, Lâm Giang cùng Uyển Nhi cũng chưa đê qua người này, xem ra đến đem Lập Xuân các nàng gọi tới thăm.Nếu Uyển tỷ nhi gặp qua đối phương, Lập Xuân cùng Lập Hạ khẳng định biết.Y niệm chợt lóe mà qua, Lâm Thanh Uyển không chút nào tạm dừng cười thỉnh Trịnh công tử nhập tòa.Trịnh Kỳ mặt vô dị sắc, ngược lại cười đến càng là âm áp, đôi mắt ôn nhu nhìn nàng nói: “Quận chúa rành rành như thế tuổi trẻ xinh đẹp, ta cảm thấy không còn có so cô nương càng thích hợp quận chúa xưng hô.”Nói rất khá nghe, nếu không phải trước tiên có Vương Ký nói, nàng nhất định thực vui vẻ.Mặc dù nàng vốn dĩ liền tuổi trẻ xinh đẹp, bất quá lúc này nàng cũng hàm chứa cười, chẳng qua lại là lấy một loại trưởng bối ngữ khí cười nói: “Trịnh công tử miệng cũng thật ngọt, không biết nhiều chịu các tiểu cô nương thích đâu.”Trịnh Kỳ sững sót, sau đó liền bất đắc dĩ nói: “Quận chúa, Trịnh mỗ tuổi so ngài còn đại đâu, thả ta đường đệ cùng ngài từng là bạn tri kỉ, lại nói tiếp ngươi ta cùng thế hệ, ngài nói như vậy, ta lại không duyên cớ chậm đồng lứa.”Hắn chớp mắt cười nói: “Nhưng không có ngài như vậy chiếm người tiện nghi.”“Nga?” Lâm Thanh Uyển lúc này mới bừng tỉnh cười nói: “Đều do ta, đều thiếu chút nữa đã quên Trịnh Dịch tầng này quan hệ, lại nói tiếp hắn cùng tiên phu vẫn là cùng trưởng thành.”Lâm Thanh Uyển giải thích nói: “Gia huynh cùng lệnh phụ cùng triều làm quan, hiện tại Tô Châu thanh niên tài tuấn nhiều vì ta vẫn bối, nhìn đến Trịnh công tử liền cũng theo bản năng đem ngài coi như hậu bối.”Trịnh Kỳ bất đắc dĩ cười, “Này bối phận quá cao cũng không phải chuyện tốt, ta mẫu thân liền thường oán giận chính mình đều sắp bị người kêu già rồi.”“Nga?” Lâm Thanh Uyển nhướng mày lại cười nói: “Ta đảo không cảm thấy, ngược lại cảm thấy bối phận cao thực hảo, ta liền thích nghe người ta kêu ta cô nãi nãi.”Tuy là Trịnh Kỳ như vậy khéo đưa đẩy người cũng không có cương gương mặt tươi cười.Lâm Thanh Uyển không nghĩ cùng Trịnh gia đem quan hệ làm cho quá cương, làm mai mà thôi, đối phương lại không phải hiếu thắng cưới, chẳng sợ bọn họ lần này tâm tư bao hàm tính kế.Nhưng thế gian việc hôn nhân vốn chính là như vậy, cho dù là đơn thuần nhất cảm tình, ở kết hợp khi cũng khẳng định muốn suy xét này đó.Cho nên nàng bắt đầu hỏi Trịnh Dịch, cười nói: “Lại nói tiếp chúng ta

cũng có 5 năm không thấy, nghe ta mắng thân nói hắn đã có trưởng tử?"Trịnh Kỳ không quá tưởng nhắc tới Trịnh Dịch, nhưng vẫn là không thể không gật đầu nói: "Là, hài tử đã tròn một tuổi, rất là đáng yêu."Hắn dừng một chút cười nói, "Ta tưởng quận chúa thấy khẳng định sẽ thực thích."Lâm Thanh Uyển gật gật đầu, "Ta đã thấy Chu gia muội muội, nàng lớn lên xinh đẹp, Trịnh Dịch lại không kém, hai người sinh hài tử tự nhiên là đẹp. Trước kia chúng ta còn nhỏ khi Trịnh Dịch còn ghét bỏ hài tử phiền toái, nói về sau không cần hài tử đâu, chính là làm tiên phu một đốn cười nhạo. Hắn hiện tại khả năng sớm đã quên lúc trước nói, lần sau thấy hắn cần phải hảo hảo cười hắn."Trịnh Kỳ rũ xuống đôi mắt nhấp một miệng trà, một lát sau ngẩng đầu nghiêm túc nhìn về phía Lâm Thanh Uyển, "Quận chúa như vậy thích hài tử, liền không nghĩ có cái chính mình hài tử?"Lâm Thanh Uyển nâng lên mắt thấy hắn liếc mắt một cái sau nhàn nhạt nói: "Kiếp sau cùng tiên phu tái ngộ, tự nhiên sẽ có."Nàng chờ đợi phương minh xác nói ra hảo một ngụm từ chối, nhưng ai biết Trịnh Kỳ chỉ là cười sau liền không hề tiếp tục cái này đề tài, ngược lại nói lên Duyệt Thu Lâu, hắn vẻ mặt cảm thán nói: "Đã sớm biết Lâm cô nương đại tài, hiện tại lại cảm thấy chính mình trước kia kiến thức đến vẫn là quá ít."Một bộ cùng Lâm Thanh Uyển rất quen thuộc bộ dáng.Lâm Thanh Uyển trong lòng một ngạnh, cảm thấy đem người tiến đi sau nàng nhất định phải đem Lập Xuân cùng Lập Hạ tìm tới hỏi một chút là chuyện như thế nào.Có lẽ bọn họ thật sự rất quen thuộc, chỉ là Lâm Giang cùng Uyển Nhi đã quên nói cho nàng?Nhưng Uyển tỷ nhi đã quên còn chưa tính, lấy Lâm Giang cẩn thận tính cách lại không nên a.Lâm Thanh Uyển hứng thú rã rời, Trịnh Kỳ lại tổng có thể làm đề tài tiến hành đi xuống, mà liền ở nàng mau chịu đựng không được, đang muốn làm Bạch Phong tới kêu nàng khi, Trịnh Kỳ lại thực hiểu ánh mắt đứng dậy cáo từ.Lâm Thanh Uyển trong lòng khí liền một đốn, đứng dậy cười đưa Trịnh Kỳ đi ra ngoài.Đãi nhân đi xa, nàng lúc này mới rời xuống mặt tối, xoa xoa cái trán nói: "Ta đói bụng, làm phòng bếp chuẩn bị cơm trưa."Đến, vốn định buổi chiều chiêu đãi khách nhân, hiện tại khách nhân đều trước tiên đi rồi, buổi chiều nhưng thật ra rảnh rồi.Lâm Thanh Uyển ngồi ở ghế trên, nghĩ nghĩ nói: "Đi đem Lập Xuân cùng Lập Hạ gọi tới, liền nói ta muốn cùng các nàng trò chuyện."Bạch Phong liền nhìn Bạch Đường liếc mắt một cái, Bạch Đường vội vàng đi xuống phân phó tiểu nha đầu đi tìm người.Lập Xuân cùng Lập Hạ hiện tại đã ở tú phòng làm cái tiểu quản sự, toàn đã thành thân, Lập Hạ thậm chí đều mang thai.Lập Xuân đỡ bụng to Lập Hạ tiến vào, Lâm Thanh Uyển liền vẫy vẫy tay nói: "Không cần hành những cái đó nghi thức xã giao, tới bồi ta dùng chút cơm."Lập Xuân cùng Lập Hạ liền cẩn thận ngồi ở nàng bên cạnh người, vẻ mặt lo lắng nói: "Cô nãi nãi như thế nào lúc này mới dùng cơm? Tiểu tâm đói là vì?"Có cái khách nhân muốn gấp, cho nên chậm, lại không phải mỗi ngày đều như thế."Lâm

Thanh Uyển làm Bạch Phong cắp Lập Hạ thịnh một chén canh, lúc này mới nhàn nhạt bung lên chén ăn cơm.Lập Xuân cùng Lập Hạ biết Lâm Thanh Uyển tìm các nàng tới không phải ăn cơm, nhất định là tâm tình không hảo muôn nói lời nói.Mấy năm nay các nàng đều thói quen, tuy nói không ở chủ tử bên người hầu hạ, nhưng mỗi lần cô nái nái tâm tình không tốt, liền sẽ tìm các nàng tới trò chuyện, nói lên chút trước kia sự, cô nái nái tâm tình liền sẽ chậm rãi hảo lên.Lần này phỏng chừng cũng không sai biệt lắm.Hai người trong mắt hiện lên lo lắng, Lập Xuân không khỏi nhẹ giọng hỏi: “Đã là thấy khách nhân, cô nái nái như thế nào không lưu khách cùng nhau ăn cơm? Chẳng lẽ là ác khách?”Lâm Thanh Uyển mặc măc nói: “Không biết các ngươi còn có nhớ hay không Trịnh gia đại công tử Trịnh Kỳ.”Lâm Thanh Uyển cho rằng các nàng còn nếu muốn một chút, ai ngờ hai cái nha đầu lại là không chút nghĩ ngợi gật đầu nói: “Nhớ rõ nha, Trịnh đại công tử là Trịnh thiếp gia đường huynh sao.”Lâm Thanh Uyển trầm mặc thời gian càng dài, chẳng lẽ “Nàng” cùng Trịnh Kỳ quan hệ thật sự thực hảo?Nàng không khỏi có chút buồn bực, “Vừa tới bái kiến chính là hắn, chỉ là nhiều năm không thấy, ta đều sắp quên hắn người này.”Lập Xuân liền cười nói: “Cô nái nái không nhớ rõ hắn cũng là hắn là, rốt cuộc ngài lúc trước cùng hắn không thân, tổng cộng cũng liên gặp qua vài lần mặt, mỗi một lần còn đều có cô gia ở đây, ngài trong mắt nơi nào xem đến người khác?”Lâm Thanh Uyển liền đại túng một hơi, nguyên lai bọn họ vẫn là không thân a.Lập Hạ thâm chấp nhận gật đầu, “Cũng liền chúng ta nha đầu cùng chút không đính hôn tiểu cô nương sẽ lưu ý này đó.”Lâm Thanh Uyển trên mặt liền không khỏi mang ra cười, ăn non nửa chén cơm sau mới tiếp tục nói: “Nhưng ta nhớ rõ hắn không phải sóm thành thân sao, như thế nào không đính hôn tiểu cô nương còn sẽ lưu ý hắn?”Lập Hạ cùng Lập Xuân đi theo Lâm Thanh Uyển liên tục chiến đấu ở các chiến trường giườngh nem, nửa dựa vào nàng dưới chân cười nói: “Lúc ấy Trịnh đại công tử còn không có thành thân đâu, hắn chính là Dương Châu nhân vật phong vân, không biết là nhiều ít tiểu thư người trong mộng đâu, cũng liền ngài, toàn tâm toàn ý chỉ lo cùng cô gia ngoan nhi, chỗ nào lưu ý quá này đó?”Trịnh Kỳ niêm thiếp khi đích xác rất lợi hại, này phong lưu trình độ quăng Tạ Dật Minh mười mấy con phố đều không ngừng.Hắn mười bảy tám tuổi, phong hoa chính thịnh khi Tạ Dật Minh cùng Trịnh Dịch vẫn là hai cái mao đầu tiểu tử, tuy rằng cũng có thàn đồng chi danh, nhưng ở một chung khuê tú trong mắt, này lực hấp dẫn là xa xa so ra kém Trịnh Kỳ.Huống chi Tạ Dật Minh còn sóm đính hôn, ngày thường cũng đều chỉ cùng hắn vị hôn thê chơi, đối mặt khác nữ hài hơi có chút không chối từ sắc, mà Trịnh Dịch càng là thông suốt vân, hoàn toàn chính là cái nghịch ngọt gây sự sốt ruột ngoạn ý.Nhiều ít khuê tú bị bắt lộng sau ngầm hận đến ngứa răng, tự nhiên, cùng Trịnh Dịch tương đối thân cận Tạ Dật Minh cũng bị liên luy.Có thể nói, ở Tạ Dật

Minh không trưởng thành trước, Trịnh Kỳ chính là Dương Châu thanh niên tài tuấn trung nhân vật phong vân.Trịnh gia không ở Giang Nam, nhưng Trịnh Dịch nhà ngoại ở Giang Nam, hắn cha lại không lo quan, bởi vì làm buôn bán thường trú Dương Châu, hắn nương liền mang theo hắn hồi Dương Châu trụ, lúc này mới cùng Tạ Dật Minh cùng Uyển Nhi làm thành một khối lớn lên bạn chơi cùng nhỉ.Mà Trịnh Kỳ đến Dương Châu còn lại là câu học nói.Nhưng mà kia một vụ thanh niên tài tuấn thiếu, Trịnh Kỳ liền có vẻ đặc biệt xông ra.Gia thế hảo, tướng mạo hảo, nhân phẩm cũng không kém, nhất quan trọng chính là tài hoa xuất chúng, lại dí dỏm hài hước, không biết đem nhiều ít nữ hài tâm đều cấp bắt được đi.Mà chờ đến Tạ Dật Minh cuối cùng trưởng thành phiên phiên thiếu niên khi, Trịnh Kỳ cũng thành thân, mà từng truy ở hắn mặt sau khuê tú nhóm cũng đều từng người thành gia, cùng Uyển Nhi cùng tuổi khuê tú nhóm trong mắt nhìn đến chính là Tạ Dật Minh cùng Trịnh Dịch này mấy cái thiếu niên lang.Mà Trịnh Kỳ là ai, các nàng thật sự không ẩn tượng, này trong đó bao gồm Uyển tỷ nhi.Cũng liền so Uyển tỷ nhi lớn hơn hai tuổi Lập Xuân Lập Hạ như vậy nha đầu còn nhớ rõ, thả nhớ rõ chặt chẽ, rốt cuộc ở trưởng thành sớm các nàng xem ra. Trịnh đại công tử có thể so các nàng cô gia thành thực có mi lực nhiều.Ân, các nàng cô gia kỳ thật cũng là thực không tồi.

Chương 319: Lý do

Trịnh Dịch cùng Trịnh Kỳ kém vài tuổi, thà vãn thực, từ nhỏ liền cùng cha mẹ ở tại Dương Châu, cùng bốn gia con cháu đều không thân. Ở Trịnh Kỳ đến Dương Châu trước, hắn tốt nhất huynh đệ là Tạ Dật Minh, ở hắn xem ra, hắn cái này đồng bọn có thể so trong nhà đường huynh đệ thân cận nhiều. Mà bất luận là Tạ Dật Minh vẫn là Trịnh Dịch, khi còn nhỏ đều nghịch ngợm thật sự, mười tuổi trên dưới khi nào không phải lớn lên đẹp, bọn họ khẳng định là người gặp người ác. Mà đại bọn họ vài tuổi Trịnh Kỳ cùng bọn họ căn bản không phải một đường người, bọn họ mang theo gã sai vặt hao tổn tâm cơ bò ra thư viện đi làm trời làm đất khi, hắn chính phe phẩy cây quạt cùng tài tử giai nhân nhóm nói thơ luận văn. Uyển tỷ nhi cùng bọn họ cùng tuổi, thấy Trịnh Kỳ số lần càng nói, cho nên Trịnh Dịch như thế nào cũng tưởng không rõ đường huynh là như thế nào sớm thích thượng nàng. Chiếu đại bá mâu lộ ra khẩu phong, tựa hồ ở nàng mười hai mười ba tuổi khi đường huynh liền nỗi lên tâm tư, quả thực là... Lúc ấy Dật Minh còn ở đâu, bằng hữu thê không thể khinh không biết sao? Hơn nữa ngươi tuổi so nhân gia đại nhiều như vậy, ngươi mệt không đuổi lý? Nếu Dật Minh ở, Trịnh Dịch là không lo lắng Uyển tỷ nhi coi trọng đường huynh, nhưng Dật Minh hiện tại không phải không còn nữa sao? Đều 5 năm đi qua, nếu là cảm tình phai nhạt, nàng cũng muốn gả người làm sao bây giờ? Mà lấy hắn đường huynh gia thế, nhân phẩm, tướng mạo cùng thủ đoạn, hắn muốn theo đuổi một người... Trịnh Dịch cảm thấy hắn đường huynh có thể so Dật Minh cùng hắn lợi hại nhiều, Dật Minh trừ bỏ Uyển tỷ nhi, đối mặt khác nữ hài toàn khách khí xa cách, nhưng hắn đường ca là đối mỗi một cái giai nhân đều ấm áp như xuân a. Bất quá đường huynh đích xác lợi hại là được, năm đó đường tẩu dùng như vậy thủ đoạn gả cho hắn, hắn cũng vẫn như cũ có thể đổi nàng tình cảm bất hối. Đừng nói nữ nhân, chính là hắn, ngẫm lại đều cảm thấy hắn đường huynh thực đáng giá phó thác a. Tiền đề là người kia không cần là hắn hảo huynh đệ thê tử. Trịnh Dịch múa bút thành văn, môn liền bị gõ vang, Trịnh Nhị thái thái bưng canh đầy cửa tiến vào, “Còn ở cáu kỉnh đâu?” Trịnh Dịch vội vàng xả quá một quyển sách đem tin che lên, “Mẫu thân, ngại như thế nào tới?” Trịnh Nhị thái thái vừa vặn xoay

người đóng cửa, không phát hiện. Nàng đem canh đặt ở trên bàn, thấy hắn cẳng chặt mặt, liền thở dài nói: “Ngươi a, đây là còn không có tướng khai đâu?” Trịnh Dịch liền nhấp miệng nói: “Mẫu thân, Uyển tỷ nhi vốn dĩ chính là ta đệ muội, đổi làm bất luận cái gì một người đều không tiếp thu được.” “Lại không phải cùng tộc...” “Nhưng ở lòng ta, Dật Minh liền cùng thân huynh đệ giống nhau.” Trịnh Dịch ngang đầu nhìn về phía nàng, không vui nói: “Các ngươi đã đem ta quan trong nhà, ta cũng không thể đi Tô Châu làm phá hư, còn muốn như thế nào?” Trịnh Nhị thái thái liền cũng có chút sinh khí, điểm hắn cái trán nói: “Là ta quan ngươi sao? Có bản lĩnh hướng cha ngươi rống đi.” Trịnh Dịch cúi đầu không nói lời nào. Trịnh Nhị thái thái hận sắt không thành thép nói: “Ngươi như thế nào liền như vậy ngoan cố đâu, đổi cái góc độ tưởng, nàng làm ngươi tẩu tử, về sau ngươi chẳng phải là càng có thể thay thế Tạ nhị lang chiêu cố nàng sao?” “Nàng không cần ta chiêu cố cũng có thể quá rất khó,” Trịnh Dịch mặt vô biểu tình nói: “Chẳng lẽ các ngươi nhắc tới hôn sự này còn không phải là coi trọng nàng hiện tại quyền thế cập danh vọng sao?” Trịnh Nhị thái thái trên mặt có chút xấu hổ nói: “Ngươi nói bậy bạ gì đó, đó là bởi vì ngươi đường huynh thích, ngươi không nghe ngươi đại bá mẫu nói sao, nàng còn không có xuất giá đâu ngươi đường ca liền coi trọng nàng, bất quá là bởi vì nàng đã đính hôn, lúc này mới từ bỏ.” “Cho nên ta càng xem hắn không dậy nổi,” Trịnh Dịch kích động nói: “Hắn đến Dương Châu khi tạ lâm hai nhà sớm đính hôn, còn chưa gặp mặt hắn liền biết Uyển tỷ nhi là Dật Minh vị hôn thê, hắn lại còn có như vậy tâm tư, uổng phí năm đó Dật Minh còn thế hắn ra mặt cùng Lâm đại nhân mượn thư.” Trịnh Dịch nhất không thể tiếp thu đó là điểm này. Trịnh Nhị thái thái trầm mặc nửa ngày sau nói: “Yêu điệu thực nữ, quân tử hảo cầu, hắn không chế được chính mình, cái gì cũng chưa làm, liền vẫn là quân tử chi phong. Mà hiện tại, bọn họ một cái tang thê, một cái thủ tiết, không phải chính thích hợp?” “Một chút đều không thích hợp, Uyển tỷ nhi chính là nói qua, nàng về sau là muôn cùng Dật Minh hợp táng,” Trịnh Dịch cười khẩy nói: “Như thế nào, chúng ta Trịnh gia như thế khai sáng hào phóng, tính toán trăm năm sau làm Trịnh gia tức táng đến Tạ gia đi?” Trịnh Nhị thái thái tức giận đến dương tay, nhưng thấy nhi tử cố chấp trùng mắt, liền lại nhịn xuống huy hắn bàn tay xúc động, “Có ngươi nói mình như vậy tông tộc sao? Kia bất quá là người thiêu niên đau lòng hạ nói không lý trí nói, cảm tình là sẽ theo thời gian thay đổi mà biến đạm. Uyển tỷ nhi còn như vậy tuổi trẻ, chẳng lẽ ngươi liền nhẫn tâm nàng cơ khố một đời?” Nàng lời nói thấm thía nói: “Chính là Dật Minh dưới suối vàng có biết cũng sẽ không đành lòng.” Trịnh Dịch một nghẹn, ngạnh cổ nói: “Kia cũng không thể là đường huynh!” “Ngươi đứa nhỏ này như thế nào liền nghe không rõ đâu, như thế nào liền không thể là ngươi đường huynh? Hôn sự này không chỉ có đối bọn họ hai người, đối Trịnh lâm hai nhà cũng đều có chỗ

tốt..."Trịnh Dịch liền hờ hờ nói: "Nói lời tạm biệt nói được quá vẹn toàn, Uyển tỷ nhi chưa chắc nguyện ý đâu."Hắn hoài chút ác ý nói: "Đường huynh so với Dật Minh tới lại lão lại xấu, Uyển tỷ nhi đã gặp qua châu ngọc, sao có thể còn sê nhìn trúng đường huynh?"Trịnh Nhị thái thái vô ngữ nhìn nhi tử, Trịnh Kỳ lại lão lại xấu?Đây là có bao nhiêu vặt vẹo thảm mĩ a.Bất quá Tạ Dật Minh nầy nở sau đích xác thực tuấn mĩ, Trịnh Nhị thái thái chịu nàng nhi tử ảnh hưởng, cũng cảm thấy Trịnh Kỳ hiện tại dung mạo không thể so mấy năm trước, vạn nhất Lâm Thanh Uyển thật là cái coi trọng diện mạo...Lâm Thanh Uyển đâu chỉ coi trọng nhan giá trị a, nàng còn coi trọng nhân phẩm giá trị.Ở lần thứ ba ở Duyệt Thu Lâu xảo ngộ Trịnh Kỳ sau, nàng rốt cuộc nhịn không được cười khẽ ra tiếng.Tuy rằng Duyệt Thu Lâu người nhiều, nàng mỗi lần gần nhất cùng thật nhiều đọc sách người đều "Xảo ngộ", nhưng đại gia tới đây là vì đọc sách, nhiều nhất bắt quá là xa xa cho nhau hành thi lễ, sau đó liền vùi đầu thư trung, giống Trịnh Kỳ như vậy sẽ đi tới chào hỏi, còn luôn là phùng một quyền sách lại đây thỉnh giáo người cơ hồ không có.Bởi vì này Duyệt Thu Lâu không chỉ có có Lâm Ôn cái này đã được đến đại gia thừa nhận tiên sinh, còn có Lư tiên sinh cập phủ học vài vị tiên sinh ở, đại gia muôn thỉnh giáo vấn đề đều là bôn này vài vị đi.Tới tìm nàng, phần lớn là một ít đối nào đó triều chính khó hiểu học sinh, hoặc là tới tìm nàng giải tỏa nghi vấn, hoặc là muôn tìm nàng biện luận, càng có rất nhiều tới biểu đạt chính mình cái nhìn, hy vọng có thể thông qua nàng thượng thư.Như vậy đơn thuần lấy thư trung tri thức điểm tới tìm nàng giải tỏa nghi vấn, một cái đều không có quá.Nhưng Trịnh Kỳ lý do thực chính đáng, hắn vẻ mặt quen thuộc thở dài: "Năm đó quận chúa tài danh chưa từng truyền xa khi Trịnh mõ liền kiến thức quá ngài tài hoa, lại là Lâm đại nhân tự mình giáo thụ ngươi, ta tưởng này đó nghi vấn ngài khẳng định có hắn giải."Lâm Thanh Uyển chọn chọn môi, đang muốn nói chuyện, dư quang liền thấy cửa dừng lại một chiếc xe ngựa, Thôi Tiết từ trên xe xuống dưới.Nàng lập tức liền không muốn cùng hắn chu toàn, Thôi Tiết có thể so Trịnh Kỳ quan trọng nhiều.Nếu uyển chuyển cự tuyệt hắn nghe không hiểu, kia liền tới trực tiếp đi."Trịnh đại công tử đã nhiều ngày cùng ta xảo ngộ cũng có chút nhiều, ngài rốt cuộc muốn làm cái gì?"Trịnh Kỳ đối thương Lâm Thanh Uyển có chút lạnh lẽo ánh mắt, hắn hơi hơi mỉm cười, ôn nhu nói: "Như thế nào, quận chúa cho rằng ta là cố ý vì này?"Còn không đợi Lâm Thanh Uyển trả lời, hắn liền lại gật đầu nói: "Ngài cho là như vậy cũng không sai, bởi vì ta thật là cố ý vì này."Thôi Tiết đã vào được, hắn thấy Lâm Thanh Uyển đang cùng một thanh niên đứng ở thang lầu chỗ nói chuyện, tựa hồ có chút không có phương tiện, cơ bản lẽ tiết vị này Thanh Uyển đối Thôi Tiết hơi hơi gật đầu ý bảo, nhìn về phía Trịnh Kỳ khi lại có chút không khách khí, "Cho nên Trịnh đại công tử rốt cuộc là muốn làm cái gì?"Trịnh Kỳ ôn nhu tươi cười trung mang theo ba phần trương

dương, tự tin nhìn Lâm Thanh Uyển hỏi, “Quận chúa không phải đoán được sao, kỳ tâm duyệt với quận chúa, muốn cầu thú quận chúa, không biết quận chúa nhưng nguyện cấp kỳ một cái chiếu cố cơ hội?”“Không muôn!”Trịnh Kỳ đối cái này trả lời cũng không ngoài ý muôn, hắn cười nói: “Quận chúa không cần phải gấp gáp cự tuyệt tại hạ, chúng ta có lẽ có thể ở chung một đoạn thời gian...”“Biết ta vì cái gì không muôn sao?”Lâm Thanh Uyển đánh gãy hắn nói, nhàn nhạt ngang đầu xem hắn.Trịnh Kỳ nói liền một đón, dừng lại nghiêm túc lắng nghe.Lâm Thanh Uyển liền hơi hơi mỉm cười nói: “Bởi vì ngươi so Tạ Dật Minh kém quá nhiều.”Nàng hơi hơi nâng lên cằm, cao ngạo nói: “Ta không thể so trước kia kém, liền tính là gả chồng, cũng khẳng định muôn tìm cái so Tạ Dật Minh càng tốt, bằng không ta tội gì gả chồng? Mà ngươi, kém đến quá nhiều.”Trịnh Kỳ không nghĩ tới là cái này lý do, nếu là nàng khó có thể vong tình, là nàng cố kỵ Tạ gia hoặc mặt khác lý do, hắn nhiều là phương pháp khuyên bảo nàng, hắn tin tưởng, hắn tổng có thể chậm rãi đả động nàng.Nhưng, nói hắn kém Tạ Dật Minh rất nhiều...Trịnh Kỳ thiếu chút nữa nhịn không được đi sờ mặt, nhưng hắn nhịn xuông, trên mặt tươi cười hơi đậm, nhưng vẫn như cũ bảo trì phong độ hỏi, “Có thể hay không hỏi một chút quận chúa, tại hạ nơi nào so Tạ Dật Minh kém?”Hắn quát tháo Dương Châu khi, Tạ Dật Minh vẫn là cái mao đầu tiểu tử đâu.Lâm Thanh Uyển liền chọn chọn môi, trên mặt mang theo chút ngọt ngào nói: “Trịnh đại công tử nhất định không có gặp qua Nhị Lang lớn lên bộ dáng đi?”Nàng bắt bẻ trên dưới đánh giá một chút hắn, nói: “Không nói nhân phẩm tài hoa này đó, đơn liền diện mạo liền kém rất nhiều. Nhị Lang chi lan ngọc thụ, Trịnh đại công tử tuy rằng cũng lớn lên không kém, nhưng cũng chỉ là không kém mà thôi, ta cảm thấy diện mạo ở hôn nhân trung rất quan trọng, nếu trưng phu tướng mạo không thể ở thê tử trong lòng lưu lại ân tượng, kia thành thân có ý tứ gì?”Này lý do...Trịnh Kỳ là thật sự nhịn không được sờ mặt, hắn lớn lên có khó coi như vậy sao?Kia trước kia những cái đó cô nương vì cái gì như vậy điên cuồng ái mộ hắn?Lâm Thanh Uyển thấy hắn không có gì nghi vấn, tự cho là cự tuyệt đến đú tàn nhẫn, lúc này mới mặt mang tươi cười hướng đi Thôi Tiết.“Thôi lão gia, ngài như thế nào tới?”Thôi Tiết dù chưa nghe được bọn họ nói chuyện nội dung, lại cũng mơ hồ đoán ra bọn họ có chút không hòa thuận, nhàn nhạt nhìn thoáng qua Trịnh Kỳ sau nói: “Thôi mỗ là tới cùng quận chúa chia tay.”Lâm Thanh Uyển kinh ngạc, “Ngài phải đi?”Thôi Tiết thở dài gật đầu.Lâm Thanh Uyển liền nói: “Chúng ta đi đổi diện quán trà nói đi.”Lâm Thanh Uyển ước gì Thôi Tiết chạy nhanh đi đâu, trên mặt lại mang theo ba phần quan tâm hỏi, “Lệnh công tử sự đã điều tra xong?”Thôi Tiết sắc mặt có chút khó coi, trầm mặc đi theo Lâm Thanh Uyển vào đổi diện quán trà, muốn một cái phòng sau mới nhịn không được một chày cái bàn nói: “Chưa điều tra rõ là ai hạ tay, bất quá trong lòng ta đã hiểu rõ, làm bất quá là kia mấy người.”Lâm

Thanh Uyễn yên lặng mà cho hắn châm trà, chờ lắng nghe.

Chương 320: Bức bách

Đáng tiếc Thôi Tiết không có ở người khác trước mặt tự bóc vết sẹo thói quen, huống chi Lâm Thanh Uyển hiềm nghi tuy rằng nhỏ, nhưng vẫn như cũ có hiềm nghi.Bất quá hắn đem mặt mũi tình làm được thực đủ, lần này tới chính là cảm tạ Lâm Thanh Uyển ngày gần đây đối hắn cung cấp trợ giúp.Lâm gia là Tô Châu bọn rắn độc, cùng nàng làm tốt quan hệ, về sau lại muôn hướng chỗ sâu trong tra khi cũng hảo thỉnh nàng hỗ trợ.Đến nỗi trên người nàng hiềm nghi...Nghĩ đến hắn ngày gần đây tra được sự, trong mắt hơi có chút đông lạnh, ở hắn hiện tại liệt ra tới sở hữu hiềm nghi người trung, Lâm Thanh Uyển hiềm nghi là nhỏ nhất.Rốt cuộc, hắn có thể khẳng định năm đó hắn kết thúc quét thật sự sạch sẽ, tuy rằng có người vẫn luôn ở tra, nhưng cũng không có tra được Thôi gia trên người tới, càng đừng nói chứng cứ.Thôi Tiết mơ hồ biết người nọ là Lâm Giang, nhưng nếu lúc trước Lâm Giang không có truy cứu đi xuống, thậm chí không có nói cho Tạ gia, vậy càng sẽ không nói cho còn niêm thiêu Lâm Thanh Uyển mới là.Rốt cuộc chỉ là tương lai em rể mà thôi, thật sự không đáng giá nhắc tới.Thôi Tiết suy bụng ta ra bụng người, hắn liền không đem hắn những cái đó muội phu tỳ phu để ở trong lòng quá, tự nhiên sẽ không cảm thấy Lâm Giang sẽ vì Tạ Dật Minh cùng Thôi gia đổi thượng.Hơn nữa hắn cũng không cảm thấy Lâm Thanh Uyển có năng lực làm được tích thủy bất lậu, hắn tra xét lâu như vậy, một chút dấu vết cũng không.Cho nên hắn càng hoài nghi bên trong gia tộc cùng kia mấy cái cùng Thôi thị không rất hợp phó đại gia tộc, thật sự là bọn họ ra tay thời cơ quá xảo, liền vừa lúc ở cái kia thích hợp mai phục khe núi chỗ.Kia đầu lộc xuất hiện xảo, đập ở trên ngựa cùng nhi tử trên người đá cũng gãi đúng chỗ ngựa, hắn hoài nghi đối phương không phải võ lâm cao thủ, đó là xuất từ trong quân.Đặc biệt là hắn kia hai cái có Thôi Chính chống lưng cháu trai, bọn họ mấy năm nay vẫn luôn ở trong quân kinh doanh, trong tay nhân mạch nhất định không ít.Bởi vì hoài nghi bọn họ, Thôi Tiết đối Thôi Lăng hoài nghi đều thiếu, chỉ là Ô Dương di thường vẫn luôn bị hắn xem ở trong mắt.Cho nên Thôi Tiết hoài nghi Ô Dương chính là cái kia nội ứng ngoại hợp, cấp người ngoài cung cấp nhi tử tin tức người, bằng không đối phương thời cơ như thế nào tráo đến như vậy

chuẩn? Thôi Tiết tưởng cùng Lâm Thanh Uyển làm tốt quan hệ, về sau yêu cầu nàng hỗ trợ tìm chứng cứ khi hảo mở miệng, Lâm Thanh Uyển tự nhiên sẽ không cự tuyệt, nhưng cũng vô tình cùng hắn quá mức thân cận, tỏ vẻ một chút đối đãi an ủi sau liền hỏi nỗi lên Thôi Chính. Nàng như thế trợ giúp Thôi Tiết, tổng phải cho hắn một cái lý do đi, bằng không nàng như vậy tận tâm tận lực cũng quá không thể nào nói nổi. Thôi Tiết sớm đã có suy đoán, Thôi gia nhất có năng lực đó là Thôi Chính, nhất có quyền thế cũng là hắn, Lâm Thanh Uyển giúp hắn tuy nói cũng là xem ở thô lâm hai nhà giao tình thượng, nhưng càng có rất nhiều vì bán Thôi Chính mặt mũi đi? Nghĩ đến chính mình hoài nghi, Thôi Tiết không chút do dự thế hắn tộc huynh đồng ý ân tình này, Lâm Thanh Uyển trong lòng buồn cười, đây cũng là cái hố huynh. Thôi Tiết là không thể không đi, Thôi Lương thi thể không thể lâu phỏng, hắn ở Tô Châu dừng lại thời gian đủ lớn lên. Mấy ngày nay Lâm Thanh Uyển phái người đưa đến trên tay hắn tư liệu đã đem này gần một tháng tới Tô Châu người sống bao quát ở bên trong. Hắn tự nhiên không có khả năng mỗi người đều đi tra, bất quá là căn cứ bọn họ quê quán cùng tới chỗ tiến hành tra tìm, cũng là bởi vì này mới phát hiện này một tháng qua tông người thật đúng là không ít, cơ hồ mỗi cái gia tộc đều phái người lại đây. Thậm chí trong triều đại thần đều âm thầm phái người lại đây. Hắn biết bọn họ hơn phân nửa là vì Duyệt Thư Lâu cùng nơi này tụ tập nhân tài mà đến, nhưng ai biết hại con của hắn tánh mạng người có phải hay không liền giấu ở trong đó? Muốn nói không oán hận Lâm Thanh Uyển là không có khả năng, rõ cuộc hiện tại Tô Châu hỗn loạn cục diện tất cả đều là nhân Duyệt Thư Lâu dựng lên. Nếu là Duyệt Thư Lâu, con của hắn sẽ không tới chỗ này, những người khác cũng sẽ không tới, kia con của hắn liền sẽ không tại đây chết. Nhưng loại này giận chó đánh mèo hắn không hảo biểu lộ ra tới, cho nên đối với Lâm Thanh Uyển khi hắn vẫn là ôn hòa là chủ, hai người ở quán trà ăn một bữa cơm, xác định một chút tương lai hợp tác cùng hữu hảo giao lưu sau liền đứng dậy rời đi trà lâu. Lâm Thanh Uyển tỏ vẻ, "Ngày mai ta đi đưa Thôi lão gia." Thôi Tiết thở dài, "Lâm quận chúa khách khí." Lại không cự tuyệt. Lâm Thanh Uyển nhìn theo Thôi Tiết lên xe rời đi, mới muôn xoay người liền nhìn đến đối diện ngơ ngẩn nàng Trịnh Kỳ. Lâm Thanh Uyển nhịn không được dưới đáy lòng phiên các xem thường, xoay người lên xe rời đi. Vương Ký cũng chính tránh ở kệ sách mặt sau nhìn lén Trịnh Kỳ, thấy Lâm quận chúa tuyệt tình lạnh nhạt xoay người liền đi, hắn liền một bên may mắn một bên đồng tình Trịnh Kỳ. Hắn chính là biết đến, Lâm quận chúa cùng Trịnh Dịch quan hệ thực hảo, đừng nói Lâm quận chúa vốn dĩ vô tình, chính là cố ý, ở Trịnh Dịch phản đối hạ, chỉ sợ nàng cũng sẽ không tiếp thu Trịnh Kỳ. Vương Ký cảm thấy làm tốt huynh đệ quan hệ vẫn là rất quan trọng, bằng không tức phụ đều có khả năng cưới không thương. Vương Ký cười hắc hắc, may mắn hắn đã cưới vợ, trong nhà

huynh đệ phá hư không được.Mới cùng Vương Ký trở thành bằng hữu Hà Tu cùng Hạng Mẫn thấy hắn phùng thư một người ở nơi đó cười ngây ngô, nhịn không được nhón chân tiêm đi nhìn lén, thấy hắn lấy chính là một quyển nồng thư, không khỏi yên lặng liếc nhau, này nồng thư bọn họ lật qua, có cái gì hảo nhạc?Thôi Tiết trở lại biệt viện, trong phủ hạ nhân đã ở bắt đầu chuẩn bị, đem hành lý đều dọn lên xe ngựa, sáng mai liền có thể khởi hành.Hắn ánh mắt ở trong viện đảo qua, nhíu mày hỏi, “Ô Dương đâu?”Một cái hạ nhân liền gật đầu nói: “Ô công tử đang ở trong phòng ngủ đâu.”Thôi Tiết liền cười lạnh, “Hắn quá đến nhưng thật ra thoái mái, đi kêu hắn lên, liền nói ta có lời cùng hắn nói.”Hạ nhân không dám chậm trễ, vội vàng chạy tới kêu Ô Dương.Ô Dương gã sai vặt tức giận bất bình, nghẹn lửa giận nói: “Công tử nhà ta đêm qua không nghỉ ngơi tốt, hiện mới ngủ hạ, người cùng Thôi lão gia nói một tiếng, liền nói chờ ta gia công tử tỉnh lập tức đi bái kiến.”Hạ nhân tặc dương lông mày thực khinh thường nói: “Khuyên ngươi vẫn là mau chút đem Ô công tử kêu đứng lên đi, lão gia nhà ta vội thật sự, nhưng không có thời gian vẫn luôn chờ.”Hắn thấp hèn tiếng nói nói thầm nói: “Nói cái gì ngủ không tốt, còn không phải không để bụng? Mất công thiếu gia sinh thời còn cùng hắn như vậy muốn hảo đâu, có chỗ lợi cũng không quên hắn, hắn lại là như vậy đối chúng ta công tử.”Thanh âm tuy nhỏ, lại dường như cố ý làm gã sai vặt nghe được giống nhau, không lớn không nhỏ, vừa vặn đủ hắn nghe rõ.Gã sai vặt giận dữ, sắc mặt nghẹn đến mức đỏ bừng, nhưng người ở dưới mái hiên, lại không thể không ngăn chặn tính tình.Nghĩ nghĩ, hắn vẫn là vào nhà đi đánh thức Ô Dương.Ô Dương là thật sự giắc ngủ không tốt, lúc này đôi mắt phía dưới là thanh hắc một mảnh, cả người tiêu tụy không thôi, gã sai vặt nhìn đau lòng.Tự Thôi Tiết đến biệt viện sau, thiếu gia ác mộng càng thêm nghiêm trọng, đến bây giờ buổi tối cũng không dám đi vào giắc ngủ, nhưng ban ngày Thôi Tiết lại luôn là đem người kêu đi lăn qua lộn lại hỏi một ít vấn đề, một bộ chính là thiếu gia hại thôi thiếu gia bộ dáng.Gã sai vặt vẫn luôn đi theo ở Ô Dương bên người, hắn dám tin tưởng, thôi thiếu gia chết cùng thiếu gia thật sự một chút quan hệ cũng không có.Nhưng mấy ngày nay, thiếu gia cũng không biết vì sao, ở Thôi lão gia trước mặt nói sai rồi vài câu nói, hiềm nghi không chỉ có không tiêu, ngược lại càng trọng.Cũng bởi vậy, toàn bộ biệt viện trên dưới đối bọn họ chủ tử hai người đều có một cổ địch ý, bọn họ nhặt tử càng thêm không dễ chịu lắm.Bọn họ tưởng dọn ra đi, giống Hà công tử bọn họ giống nhau, nhưng mỗi lần công tử nhắc tới câu chuyện đã bị áp xuồng, nhà bọn họ lão gia quan chức nhiều dựa vào Thôi gia hỗ trợ, thiếu gia căn bản không có tự tin phản kháng, chỉ có thể chịu đựng.Lúc này, gã sai vặt cũng chỉ ở do dự một chút sau liền đầy tinh Ô Dương, nghẹn nước mắt nói: “Thiếu gia, Thôi lão gia muốn gấp ngài.”Ô Dương ngơ ngẩn, vẻ mặt đờ đẫn bò dậy mặc quần áo, liền tóc cũng chưa so

liền phải đi ra ngoài, vẫn là gã sai vặt đem người kéo trở về, thúc hảo tóc mới đi ra ngoài.Gã sai vặt thập giọng an ủi hắn nói: “Thiếu gia đừng sợ, ngày mai chúng ta muốn đi, chờ về đến nhà thì tốt rồi, bọn họ tổng không thể đem ngài cướp đi Thôi gia đi?”Ô Dương tinh thần hơi chấn, trên mặt hiện lên một mạt ứng hồng, hắn mang theo tia ý cười nói: “Ngươi nói đúng, trở về sau thì tốt rồi.”Cùng dĩ vãng giống nhau, Thôi Tiết tim Ô Dương là ép hỏi Thôi Lương tử vong chi tiết, Ô Dương không thể không lại một lần đi hỏi ức kia khủng bố huyết tinh một màn, đồng thời, 5 năm trước Tạ Dật Minh té ngựa tình cảnh cũng ở hắn trong đầu trình diễn.Thôi Tiết nhìn chằm chằm hắn đôi mắt, cùng dĩ vãng giống nhau ép hỏi nói: “Có phải hay không ngươi đem tin tức bán cho người khác, bọn họ mới biết được các ngươi vào lúc ban đêm muộn ở khe núi đặt chân?”“Kia lộc sau khi xuất hiện có phải hay không ngươi cỗ động bọn họ đi săn giết, còn làm cho bọn họ đánh đó, mới kích đến Lương Nhi lên ngựa đuổi theo?”Ô Dương tinh thần có chút hoảng hốt, lắc đầu, Thôi Tiết liền giận dữ nói: “Nhưng lần trước ta hỏi ngươi, ngươi rõ ràng nói chính là ngươi đề nghị, như thế nào, hiện tại lại lật lọng?”Ô Dương lúc này trong đầu liền cùng hô nhao giống nhau, hắn đã hoàn toàn không nhớ rõ ngày đó cụ thể tình huống, hắn ngờ ngắn nói: “Là ta đề nghị?”“Không tồi, chính là ngươi đề nghị,” Thôi Tiết chỉ vào mũi hắn cả giận nói: “Âu công tử bọn họ nói, lúc ấy cái thứ nhất đề nghị chính là ngươi, nói, là ai sai sứ ngươi làm như vậy?”Ô Dương ngắn ngoi, “Tạ Dật Minh?”Thôi Tiết liền cỗ động gương mặt, đổi hắn trợn mắt giận nhìn, trầm giọng nói: “Ngươi đem ta đương cái gì cho? Tạ Dật Minh sớm đã chết.”“Đúng vậy, Tạ Dật Minh sớm đã chết, là té ngựa chết, là hắn tới báo thù, nhất định đúng vậy, nhất định đúng vậy...” Nghĩ vậy mấy ngày làm ác mộng, Ô Dương ngồi xổm trên mặt đất, ôm đầu khóc ròng nói: “Nhưng ta không phải có tâm, ta thật sự không phải có tâm, lúc ấy ta cũng không biết Thôi Lương cho ta được hiệu quả như vậy đại, thế nhưng có thể làm mã như vậy điên khùng, thả ngươi thuật cưỡi ngựa như vậy hảo, liền tính vô ý xuống ngựa cũng nên giữ được tánh mạng mới là, như thế nào sẽ liền một chút ném tới trên tảng đá?”“Câm miệng!” Thôi Tiết tức giận đến một phách cái bàn, đánh gãy hắn nói sau lạnh lạnh nhìn hắn, trong mắt hiện lên sát ý.Ô Dương liền ngồi xổm trên mặt đất ô ô khóc lóc, rất là thương tâm.Bưng nước trà đi ngang qua ngoài cửa một cái hạ nhân nghe thế tiếng khóc bước chân hơi đồn, sau đó liền cùp mi rũ mắt đem trà giao cho Thôi Tiết bên người hạ nhân, nhẹ giọng nói: “Đây là lão gia muốn trà, mới bán nước sơn tuyên hỏi tiểu nhân, ngày mai chúng ta còn muốn thủy sao?”“Muốn,” Thôi Tiết người hầu tiếp nhận trà, nhỏ giọng nói: “Chúng ta muốn mang chút nước sơn tuyên trên đường pha trà dùng, ngươi đi nói một tiếng, ngày mai làm cho bọn họ sớm chút đưa tới, rót thủy chúng ta liền đi.”Hạ nhân cao hứng lên tiếng, xoay người phải đi, người hầu lại ngăn lại

hắn nói: “Thanh thúc, lão gia nói ngươi này trà nẫu đến hảo, hỏi ngươi có nguyện ý hay không cùng chúng ta hồi Thôi gia.” Kêu Thanh thúc hạ nhân liên do dự một chút nói: “Có thể cùng lão gia trở về tự nhiên hảo, chỉ là ta tay thô, tới rồi bên kia đều có tuổi trẻ xinh đẹp nha hoàn cấp lão gia pha trà, nơi nào còn dùng được với ta?”

Chương 321: Cái định

Người hầu liền cười nhẹ một tiếng, đè thấp thanh âm nói: “Thanh thúc, nói ngươi thành thật, ngươi như thế nào còn xuân thượng, đi theo lão gia trở về, chẳng sợ không thể pha trà, chỉ là thủ cái mòn cũng so tại đây không biệt viện thủ cường a.” Thanh thúc rống rầm một chút, gật đầu nói: “Ta bà nương còn ở chỗ này đâu, ta có thể đem nàng mang lên sao?” Người hầu lúc này mới nhíu mày, phát phát tay nói: “Cũng là, thiếu chút nữa đã quên ngươi còn dùn già dắt trẻ đâu, nếu không như vậy, ta đi hỏi một chút lão gia.” Thanh thúc liền cúi đầu khom lưng cười nói: “Đa tạ Tôn quản sự, tiểu nhân vô cùng cảm kích.” Hắn nghĩ sau thấu tiến lên thấp giọng nói: “Ngài muội muội không phải ở sao, kỳ thật ta này pha trà là có kỹ xảo, ngài nếu là không chê, không bằng ta giáo giáo ngài muội muội.” Người hầu ánh mắt sáng lên, rụt rè gật đầu nói: “Vậy làm phiền Thanh thúc.” “Không nhọc phiền, không nhọc phiền, đều là vì lão gia làm việc sao.” Người hầu vừa lòng, dừng nhìn Thanh thúc kêu hắn Tôn quản sự, kỳ thật hắn cũng không phải quản sự, chẳng qua là nương hắn muội muội ở lão gia bên người hầu hạ trà nước bút mực, lúc này mới hồn đến người hầu vị trí. Thanh thúc tay nghề đích xác không tồi, vốn dĩ chỉ là cái này biệt viện thủ vệ, lại bởi vì một tay trà nghệ bị lão gia nhìn trúng. Hắn một cái thô bỗn nam tử còn như thế, nếu là hắn xinh xắn đáng yêu muội muội học xong kia tay trà nghệ... Thanh thúc khiêm tốn lui ra, hồi kiểm tra phòng thu thập một chút liền đi phòng thu chi nơi đó chi hai xuyến tiền. Cửa nách nơi đó, chọn nước sơn tuyền tới bán hai anh em còn ngồi xóm cửa, Thanh thúc cùng thủ vệ người gác cổng nói một hồi lời nói, thấp giọng nói: “Ngày mai muôn đi, phòng bếp ở chuẩn bị lương khô, vừa rồi ta thấy lão gia bên người Tôn quản sự đi trong phòng bếp cầm vài cái trứng gà, ngươi bà ngoại không phải ở phòng bếp làm giúp? Lúc này đi có lẽ còn có thể đến chút.” Người gác cổng nuốt nuốt nước miếng, do dự nhìn mặt cửa. Thanh thúc liền đây mặt nếp uốn cười nói: “Yên tâm đi thôi, ta giúp ngươi xem trong chốc lát, vừa lúc, ta cùng ta này huynh đệ cũng có chuyện nói.” Người gác cổng biết đưa nước người cùng Thanh thúc một cái thôn, tuy rằng Thanh thúc sớm bán mình vì nô, lại cùng trong thôn liên hệ không ít, mấy ngày nay, biệt viện ăn rau dưa, cầm thịt cùng

thủy chờ đều là hắn cấp chưởng chọn mua Thôi quản sự Thanh Uyển hiến
nhiên cũng không dự đoán được Thôi Tiết sẽ tưởng đem người mang đi,
nàng tức một chút mày nói: “Thanh thúc không thích hợp đi Thôi gia.” Lão
Trung bá gật đầu, “Là không thích hợp, thời gian dài, chỉ sợ muôn chuyện
xấu, hơn nữa hắn bà nương còn ở trong thôn đâu.” Lâm Thanh Uyển nghĩ
nghĩ liền nói: “Hỏi một chút hắn, Thôi Tiết có phải hay không cần thiết
muốn mang đi hắn, nếu là, hắn liền đừng cử động, ta bên này nghĩ cách
đem người tiệt hạ, nếu không phải, cho hắn bạc, làm hắn đi tìm có thể quản
sự người, trước lặng lẽ lưu lại.” Lão Trung bá liền quỳnh lên, “Cô nãi nãi
muốn như thế nào tiệt người?” Lâm Thanh Uyển cười trán an hắn nói: “Ngài
đừng lo lắng, ta sẽ không tự mình ra mặt, Thôi Tiết hoài nghi không đến ta
trên người tới.” Không phải còn có Thôi Lăng sao? Cho dù là ở Thôi Lăng
trước mặt bại lộ, nàng cũng không thể làm Thôi Tiết đem Thanh thúc mang
đi, hắn trong lòng có vướng bận, lại không trải qua huấn luyện, một khi ly
Tô Châu, chỉ sợ muôn lộ ra dấu vết. Đến lúc đó không chỉ có hắn sẽ mất
mạng, nàng lúc đầu sở làm hết thấy bố trí cũng toàn uổng phí. Lão Trung bá
lập tức đứng dậy nói: “Ta đây cái này kêu người đi nói cho hắn.” Lâm
Thanh Uyển gật đầu, “Cho hắn mang chút bạc, hắn ở chỗ này có cái bà
nương là biệt viện người đều biết đến, hắn không nghĩ đi cũng về tình cảm
có thể tha thứ.” Lão Trung bá đồng ý, dừng một chút hỏi, “Hôm qua hắn
thác Kiều Tam cho ta đưa lời nhẫn, hỏi Ô Dương nơi đó, muốn hay không
tới một cái đột nhiên?” “Không cần,” Lâm Thanh Uyển nghĩ nói: “Nói
cho hắn, đêm nay cũng không nên động thủ, đem dấu vết đều rửa sạch
rót.” Lâm Thanh Uyển cười lạnh nói: “Hiện tại chính là không dược, Ô
Dương cũng mơ tưởng yên giấc.” Ác mộng cũng là sẽ trở thành thói quen.

Chương 322: Lưu lại

Kiều Tam đuối ở mặt trời xuống núi trước cấp Thôi gia biệt viện tặng hai gánh nước sơn tuyền, cùng dĩ vãng giống nhau, hắn đem thủy đảo tiên Thôi gia chuẩn bị thùng gỗ, liền lập tức thối lui đến ngoài cửa nách chờ. Thanh thúc mang theo người đem vận tải đường thuỷ đến phòng bếp, kiểm tra quá không có vấn đề sau mới đi phòng thu chi lấy tiền cho hắn. Kiều Tam tiếp tiền, từ trong lòng ngực móc ra một cái túi tiền tắc hắn trong tay, nhìn lướt qua chính hướng bên này thăm dò người gác cổng, cao giọng nói: "Thanh thúc, thím nói muốn ngươi đâu, làm ngươi gì thời điểm có rảnh trở về nhìn xem nàng." Thanh thúc nắm chặt túi tiền, cúi đầu đồng dạng cao giọng nói: "Nói cho ngươi thím, ta quá mẩy ngày liền xin nghỉ trở về." Thanh thúc nói chuyện thời điểm, Kiều Tam đã đè thấp thanh âm nhanh chóng nói: "Cô nãi nãi hỏi ngươi có thể hay không hối lộ quản sự làm ngươi lưu lại, nếu là không thể, không cần cấp, cô nãi nãi nghĩ cách đem ngươi tiệt xuồng dưới, ngươi không nên gấp gáp." Thanh thúc thở dài nhẹ nhõm một hơi, không dám nói quá nhiều, đang muốn cáo từ trở về, liền nghe được bên trong một cái bà tử ở kêu cửa phòng, Thanh thúc nghe ra là con bà nó thanh âm, liền không khỏi quay đầu lại nhìn thoáng qua, thấy người gác cổng tướng mông hờ khép, chính mình nhanh như chớp chạy, hắn liền đè thấp thanh âm hỏi Kiều Tam, "Không cần ta đi theo đi Thôi gia làm cái định?" Kiều Tam lộ ra hàm răng, tả hữu nhìn nhìn, thấy hắn đệ đệ vẫn luôn xa xa mà đứng cho bọn hắn trông chừng, mới nhỏ giọng nói: "Ngươi dù già dắt trẻ, nơi nào có thể đi, chính là đi cũng là chúng ta này đó người trẻ tuổi đi." Thanh thúc lại là mắt mát, lại là may mắn thư ra một hơi, "Kia Ô Dương nơi đó..." "Cô nãi nãi làm ngươi đem dấu vết đều thanh, hôm nay buổi tối liền không cần cấp bên kia đưa trà..." Kiều Tam xem thời gian không sai biệt lắm, liền cao giọng nói: "Thanh thúc trở về đi, thím còn ở nhà chờ ngươi đâu." Thanh thúc gật đầu, đem túi tiền phóng hảo mới quăng tay đi vào, người gác cổng cách đó không xa bóng cây hạ, một cái hơi hơi câu lũ bối bà tử chính đem một cái bô bao nhét ở một thiêu niên trong tay, vỗ hắn đầu đang ở dặn dò chút cái gì. Nhìn đến Thanh thúc, tổ tôn hai lập tức đem bô ẩn chứa hảo, bà tử cao giọng cười nói: "Thanh thúc đã trở lại, tiểu tử thúi, còn không mau

cho người Thanh thúc lấy cái trứng gà.”“Nga, nga...” Còn niên thiêu người gác công lập tức luồng cuống tay chân muôn cởi bỏ bô bô bao, bà từ thấy hận sất không thành thép.Thanh thúc liền không khỏi cười, thấp giọng nói: “Không cần, cấp hài tử trên đường mang theo ăn đi, ta bà nương luyến tiếc cố thồ, ta khả năng đi không được.”Tổ tôn hai thở dài nhẹ nhõm một hơi, bà từ nói: “Ngài gia ở chỗ này, tự nhiên vẫn là ở cố hương hảo.”Bất quá nàng cũng có chút lo lắng, “Liền không biết Thôi quản sự nơi đó nói như thế nào.”Thanh thúc liền nói: “Ta đi cầu xin Thôi quản sự.”Thanh thúc đang muốn đi, ngẩng đầu nhìn đến thiêu niên có chút vàng như nến mặt, nghĩ đến hắn cái kia nhân bệnh qua đời nhi tử, không có một đốn, “Ta xem đứa nhỏ này lần trước bệnh còn chưa hết hoàn toàn, ta chỗ đó còn có chút dược, không bằng cho các ngươi mang lên?”Bà từ đại hỉ, nàng cháu ngoại ở nhà khi bị hắn mẹ kế khắc nghiệt, thân thể có chút hư, cho nên nửa đường thương liền ngã bệnh, lúc ấy bọn họ đoàn người đều là phu nhân phái tới chiếu cố lão gia hạ nhân, nàng lấy ra tích tụ cấp Thôi quản sự, lúc này mới cầu được ở trên đường nghỉ ngoi nhiều một ngày cho nàng cháu ngoại bốc thuốc.Nàng cháu ngoại mệnh bảo vệ, nhưng vẫn luôn còn có chút dư căn chưa trừ, nhưng nàng tích tụ cũng chưa, vốn dĩ nàng nhiều lanh lợi cháu ngoại a, tới này vốn là phải cho lão gia chạy chân, kết quả lại lưu lạc tới rồi một cái trong cửa người gác công.Nhưng này cũng không có gì không tốt, đi theo lão gia người bên cạnh, trong khoảng thời gian này đã chết hai cái.Bà từ chỉ là nghĩ liền cảm thấy sợ hãi.Nàng ngẩng đầu nhìn thoáng qua cháu ngoại sắc mặt, đối Thanh thúc cảm kích không thôi, “Ta nhưng thật ra tưởng cho hắn mua cái được mang theo, nhưng chúng ta tổ tôn hai trên người cũng chưa tiền, trong phủ quản được lại nghiêm, cũng không hảo ra cửa, liền vẫn luôn chậm trễ.”Thanh thúc không thèm để ý nói: “Những cái đó được là ta lần trước bệnh thời điểm mua, nhưng còn không có ăn xong bệnh thì tốt rồi, quay đầu lại ngài cầm đi hỏi một chút Đàm đại phu, nhìn xem hài tử có thể ăn được hay không.”Bà từ cảm kích không thôi, lại một lần vỗ nàng tôn tử đầu làm hắn nói lời cảm tạ, Đàm đại phu là không có khả năng lấy chủ tử được cho bọn hắn ăn, nhưng giúp bọn hắn nhìn xem được lại vẫn là có thể.Thanh thúc về phòng tìm hai phó dược ra tới cho nàng, lại đem một cái bình nhỏ cho nàng, thấp giọng nói: “Đây là tham hoàn, ngài cũng mang theo đi, ta xem kia hài tử sắc mặt không tốt, đi theo chủ tử đi, trên đường là sẽ không dừng lại.”Bà từ tiếp nhận, trong lòng cảm kích không thôi, nghĩ đến Thanh thúc khó xử, không khỏi thấp giọng nói: “Thôi quản sự ái rượu, ta đi phòng bếp cho người nhiệt bầu rượu, người đi cầu thời điểm nói thêm đề nhà người bà nương, Thôi quản sự rất đau nhà hắn bà nương.”Thanh thúc cảm kích nói lời cảm tạ, trong lòng âm thầm thở dài nhẹ nhõm một hơi, làm một cái vốn dĩ trong cửa, sau lại bị điều đi trà phòng hầu hạ hạ nhân, hắn cơ hồ không cùng Thôi quản sự tiếp xúc

quá.Lão Trung bá rất sớm phía trước liền dặn dò quá hắn, hắn không trải qua huấn luyện, không có kinh nghiệm, làm hắn chỉ lo chuyên tâm pha trà, mặt khác có thể không hỏi liền không hỏi, có thể mặc kệ liền càng không cần lo cho.Cho nên hắn dám cùng phòng bếp bà tử phàn chút giao tình, cũng dám cùng gã sai vặt nhóm nói giỡn, chính là không dám chui vào khôn khéo có khả năng các quản sự trước mặt, sợ hắn một cái không cẩn thận liền lộ ra dấu vết, hỏng rồi cô nãi nãi đại sự.Thanh thúc được chính mình muốn tin tức, lúc này mới bung từ trong phòng bếp mua tới rượu và thức ăn đi tìm Thôi quản sự.Sáng mai muộn đi, Thôi quản sự sớm liền về phòng nghỉ ngơi, nhìn đến Thanh thúc hơi hơi một nhíu mày, “Thanh thúc như thế nào còn không nghỉ ngơi?”Hắn nghĩ sau nói: “Lão gia làm người đi theo cùng nhau đi, ta làm Tôn Lực thông tri người, người không thu đến sao?”Thanh thúc liền cúi đầu chà xát tay nói: “Tôn quản sự cùng ta nói...”Thôi quản sự trên mặt có chút đông lạnh, Tôn Lực tính cái gì quản sự?“Vậy người thu thập thứ tốt?”Thanh thúc vẻ mặt khiếp nhược do dự, cuối cùng vẫn là cố đủ dũng khí đem rượu và thức ăn đặt lên bàn, thật cẩn thận nói: “Thôi quản sự, ta, ta bà nương còn ở trong thôn đâu...”Thôi quản sự hơi hơi nhíu mày, nhìn trên bàn rượu và thức ăn không nói chuyện, bất quá trên mặt đông lạnh chi sắc lại là tiêu một chút.Hắn nghĩ nói: “Ngày mai chúng ta đều phải khởi hành, bởi vì người là lão gia lâm thời quyết định muốn mang đi, cũng không trước tiên thông tri người, người không bằng gọi người cho người bà nương lưu cái lời nói, làm nàng quá xong tháng giêng đi tìm người.”Thanh thúc vội vàng cho hắn rót rượu nói: “Nhưng ta cái kia bà nương thể nhược, ngài cũng biết, tiểu nhân lúc trước bán mình vì nô chính là vì cho nàng thâu được phí, nàng nếu là cùng chúng ta cùng nhau đi ta còn yên tâm chút, này một người đi tìm tiểu nhân...”Thấy Thôi quản sự trầm tư, Thanh thúc không ngừng cố gắng nói: “Quản sự, viện này lão gia cũng không tưởng bán, không bằng lưu ta ở chỗ này trông cửa?”Thôi quản sự uống một ngụm rượu nói: “Lão gia nhìn trúng chính là người pha trà tay nghè, trông cửa việc đều có người làm.”Thanh thúc lập tức nói: “Quản sự yên tâm, ta đã đem này tay nghè dạy cho Họa Mi cô nương, nàng đều nhớ lao, này nhất thời liền tính phao không bằng ta hảo, chỉ cần biết rằng kỹ xảo, bất quá mấy ngày liền thuần thực.”Thôi quản sự nhướng mày, tiếp tục uống rượu, lại cầm lấy chiếc đũa gấp thịt, Thanh thúc biết hấp dẫn, càng thêm ra sức nói: “Tiểu nhân cũng biết khó xử quản sự, ta muốn lại tuổi trẻ vài tuổi, đừng nói lão gia là mang ta hồi bốn gia, chính là đem ta phóng tới trời nam đất bắc, tiểu nhân cũng hùng tâm tráng chí muốn làm ra một bộ sự nghiệp tới. Nhưng tiểu nhân này không phải tuổi lớn sao? Lại có cái bà nương ở chỗ này, thật sự là không dễ đi.”Thôi quản sự tuổi cùng Thanh thúc không sai biệt lắm, lần này rời nhà hắn cũng thực không tha, hắn hơi có chút đồng cảm như bản thân mình cũng bị thở dài một tiếng,

“Liền không biết Họa Mi có thể hay không học được ngươi kia tay
nghề.”Thanh thúc liền xoa tay cười nói: “Chỉ cần nhiều cho nàng một ít lá
trà luyện tập, tự nhiên sẽ.”Hắn đem túi tiền nhét ở Thôi quản sự trong tay
nói: “Tiểu nhân cũng biết là bởi vì ta duyên cớ mới phí những cái đó lá trà,
cho nên này tiền liền xem như cấp Họa Mi cô nương mua lá trà đi.”Thôi
quản sự nhéo nhẹo túi tiền, là mấy viên bạc vụn, nhìn ra được tới hắn thấu
này đó tiền cũng không dễ dàng, hắn cười cười, thu túi tiền nói: “Ta sẽ cùng
lão gia nói một tiếng, ngươi đi về trước nghỉ ngơi đi, ngày mai ngươi liền
không cần dậy sớm.”Thanh thúc đại túng một hơi.Vội vàng quỳ xuống đất
dập đầu rời đi.Thôi quản sự chờ hắn đi rồi mới lại nhấp một ngụm rượu,
đảo ra túi tiền bạc đếm đếm, lắc đầu cười cười.Thôi quản sự căn bản không
xin chỉ thị Thôi Tiết, ra cửa khi rỗi ren, Thôi Tiết càng không thể có thể nhớ
tới Thanh thúc này hào tiểu nhân vật tới, mà chờ hắn ở trên đường uống đến
Họa Mi phao trà nhớ tới khi, Thôi quản sự cũng chỉ là hanh nhạt mà trở về
một câu, “Hắn chân cẳng không quá tiện lợi, tiểu nhân làm Đàm đại phu
xem qua, mới biết được liền thân mình đều hư, đi theo chúng ta lên đường
chỉ sợ ở trên đường liền không có, cho nên tiểu nhân khiến cho hắn lưu lại
xem phòng ở.”Loại người này viên an bài việc nhỏ trước nay đều là Thôi
quản sự chính mình liền quyết định, cho nên Thôi Tiết vẫn chưa sinh
nghi.Thôi quản sự nói: “Lão gia muôn thật sự thích thủ nghệ của hắn,
không bằng ta lại gọi người đi tiếp hắn, làm hắn khẩn chút cước trình, ít
ngày nữa là có thể tới rồi. Bất quá nghe nói hắn trước khi đi đã ở giáo Họa
Mi, không biết Họa Mi học xong không có?”Thôi Tiết liền không thèm để ý
phát tay nói: “Không cần, nếu Họa Mi học, kia về sau nước trà phòng liền
giao cho nàng tới quản liền hảo.”Thôi quản sự đồng ý.Mà lúc này, ai cũng
không biết Thôi Tiết có thể như thế nhẹ nhàng buông tha, tất cả mọi người
dẫn theo một lòng, Thanh thúc sáng sớm liền tĩnh, nhưng lại nằm ở trên
giường không dám lên.Nghe bên ngoài ồn ào thanh âm chậm rãi nắm chặt
nắm tay, thẳng đến thanh âm chậm rãi đi xa, biệt viện lại quay về với bình
tĩnh, hắn lúc này mới chậm rãi thở dài nhẹ nhõm một hơi.Vội vàng đứng
dậy thay quần áo đi ra ngoài.Bị lưu lại hạ nhân thấy hắn sừng sوت, mở to hai
mắt nhìn nói: “Thanh thúc, ngươi không phải muốn cùng lão gia đi
sao?”Thanh thúc liền cười ngây ngô nói: “Thôi quản sự săn sóc ta, lại
không cho ta đi rồi.”Người nọ liền gật đầu nói: “Như vậy cũng hảo, ta già
đều ở Tô Châu đâu, đi người nọ sinh địa không thân địa phương làm cái
gì?”Thanh thúc cười đồng ý, biến đi ra ngoài biên nói: “Phòng bếp phỏng
chừng không gì ăn ngon, ta đi mua hai cái bánh bao, ngươi muốn hay
không?”“Hảo a, sáng nay bọn họ đem có thể ăn đều mang đi, ta cũng chưa
ăn no, ngươi giúp ta mang một cái trở về.”Thanh thúc cười đồng ý, chờ đi
ra người nọ tắm mắt phạm vi liền nhanh chóng mở ra cửa nách đi ra ngoài,
vẫn luôn chờ ở ngõ nhỏ Kiều Tam thấy hắn, hai người đúng rồi một chút

tâm măt, Kiều Tam liền lập tức đem đòn gánh giao cho Kiều Tú, cất bước liền hướng ngoài thành chạy.Hắn là sau đi, nhưng sao gần nói, thế nhung so Thôi gia xe ngựa còn muốn càng mau ra khỏi thành, hắn ngăn cản một trận xe lừa ra khỏi thành, xa xa mà, thấy chờ ở ven đường cô nãi nãi, hắn lúc này mới thanh toán tiền đi rồi.Xe lừa lại lập tức tới rồi Lâm Thanh Uyển xe ngựa biến, xa phu cúi đầu tiến đến Lâm Thanh Uyển bên tai nói: “Cô nãi nãi, người đê lại.”Lâm Thanh Uyển kiều kiều khoe miệng, đón đi xuống xe Thôi Lăng cười nói: “Thôi tiên sinh như thế nào cũng đến nơi đây tới đưa, ta còn tưởng rằng ngài sẽ trực tiếp đi biệt viện đâu.”Thôi Lăng không lưu ý mới lặng lẽ lui xuống đi xa phu, hắn cười nói: “Ta trụ địa phương cách này biệt viện có chút xa, vẫn là ra khỏi thành đưa càng phương tiện chút.”Mới là lạ, rõ ràng kia biệt viện là hắn hổ trợ mua, liền ở Lâm phủ cách đó không xa.Bất quá Lâm Thanh Uyển sớm đã nhìn ra bọn họ bá chất không mục, tự nhiên sẽ không lại truy vấn.Hai người nhìn nhau cười, hết thảy đều ở không nói gì, nghe được tiếng vó ngựa sau mới quay đầu lại đi xem cửa thành tới chỗ.Thôi gia xe ngựa mēnh mông cuồn cuộn ra khỏi thành.

Chương 323: Hợp tác

Xe ngựa ở Lâm Thanh Uyển cùng Thôi Lăng trước mặt dừng lại, mành vén lên, trước nhảy xuống lại là Thôi Tịnh. Lâm Thanh Uyển nhướn mày, nghiêng đầu nhìn Thôi Lăng liếc mắt một cái, Thôi Lăng sắc mặt bất biến, còn đối nàng gật đầu cười. Lâm Thanh Uyển không khỏi chọn chọn môi, nhìn về phía bị Thôi Tịnh cung kính đỡ xuống dưới Thôi Tiết, hôm nay hắn ở trên eo buộc lại vải bô trắng, nàng nhìn thoáng qua phía sau trên xe ngựa quan tài, đối Thôi Tiết nhẹ giọng nói: "Chuyến này đường xá xa xôi, vọng Thôi lão gia trân trọng." Lâm Thanh Uyển xoay người từ Bạch Phong trên tay xách quá một hòm trà, cho hắn đồ một ly sau nói: "Lúc này không nên uống rượu, ta liền lấy trà thay rượu, mong ước các ngươi thuận buồm xuôi gió." Thôi Tiết tiếp nhận, nhìn thoáng qua tới đưa hắn người ngoài cũng chỉ có Lâm Thanh Uyển một cái, Chu thú sử cùng mặt khác gia cũng không từng tới, hắn không khỏi trong lòng cảm thán, nói đến cùng vẫn là bởi vì hắn vô quyền vô thế, trừ bỏ ở Hà Nam phủ cùng thanh hà, ai còn đem hắn để vào mắt? Hắn nắm chặt chén trà, ngửa đầu uống trà, nắm tay nói: "Lâm quận chúa, nhiều ngày tới nhận được quận chúa quan tâm, về sau nhưng có điều thỉnh, thôi mỗ nhất định làm hết sức." Đây là muôn cùng nàng hợp tác rồi, Lâm Thanh Uyển hơi hơi mỉm cười, đôi tay giơ lên trà đương rượu giống nhau uống một hơi cạn sạch. Đứng ở bên cạnh Thôi Lăng lòng tràn đầy phúc tạp, nhìn Lâm Thanh Uyển trầm mặc không nói. Hắn có chút không quá có thể lý giải Lâm Thanh Uyển, nàng rõ ràng như vậy hận Thôi Lương, vì thế không tiếc mạo cùng toàn bộ Thôi thị là địch nguy hiểm cũng muốn giết hắn. Nhưng ở đối mặt Thôi Tiết khi lại có thể như vậy bình tĩnh, theo hắn biết, lúc trước giúp đỡ Thôi Lương dọn dẹp dấu vết chính là nhị bá. Cho nên nàng một chút cũng không khí không hận sao? Lâm Thanh Uyển cười cùng Thôi Tiết nói lời tạm biệt, Thôi Tiết cũng dặn dò Thôi Lăng nói mấy câu, nói: "Ngươi các sư huynh đệ đã đều tại đây, ta cũng liền không cường ngươi cùng ta cùng đi trở về. Cơ hội khó được, ngươi thân là Lương nhân, muốn chiêu đãi hảo bạn họ." Thôi Lăng biết hắn không nghĩ hắn hồi tông tộc, mà vừa lúc hắn cùng đại ca đều cảm thấy lúc này hắn lưu tại Tô Châu càng an toàn, bởi vậy cười đồng ý. Lâm Thanh Uyển cùng Thôi Tiết

đều ở chỗ này dừng bước, Thôi Tịnh lại ân cần muôn đem Thôi Tiết đưa đến mười dặm trường đình. Đoàn xe chậm rãi đi trước, Lâm Thanh Uyển giương mắt nhìn về phía vừa vặn đi ngang qua nàng trước mặt một chiếc xe ngựa, vừa lúc gió nhẹ nhẹ dương, bức màn hơi xốc, lộ ra bên trong vẻ mặt đờ đẫn Ô Dương. Đối phương đôi diện Lâm Thanh Uyển mà ngồi, nhìn đến Lâm Thanh Uyển thanh lãnh ánh mắt, hắn hơi hơi mở to hai mắt nhìn, ngực không khỏi một giật mình. Hắn lập tức khó chịu ôm lấy đầu, hắn gã sai vặt thấy sốt ruột, hốc mắt đỏ lên ôm lấy hắn nói: “Thiếu gia, ngài có phải hay không lại đau đầu? Tôi hôm qua thương ngài cả đêm cũng chưa ngủ, hiện tại là ban ngày, vẫn là ngủ một lát đi.” Ô Dương lắc đầu, sắc mặt trăng bêch lâm bẩm nói: “Không phải ta làm hại Thôi Lương, không phải ta, đây đều là báo ứng, chính là báo ứng.” Gã sai vặt cơ hồ rời lệ, ôm lấy hắn cắn răng thấp giọng nói: “Ta biết không là thiếu gia làm, Thôi lão gia tưởng vu hâm ngài, ngài không cần nghe hắn, chờ trở lại Hà Nam phủ, hắn liền vô pháp tái giống như như bây giờ bức ngài, lão gia sẽ cho ngài làm chủ.” Thôi Lăng cũng thấy được Ô Dương, may không khỏi vừa nhíu, “Hà Tu bọn người chưa từng trở về, như thế nào Ô Dương muốn đi?” Hơn nữa như vậy nhìn qua thực không bình thường. Hắn không khỏi nhìn về phía Lâm Thanh Uyển. Lâm Thanh Uyển liền nhợt nhạt cười nói: “Đừng nhìn ta, này cũng không phải là bút tích của ta, là người kia hảo bá phụ lòng nghi ngờ hắn hại người, cho nên qua lại bức bách, lúc này mới đem người biến thành như vậy.” Thôi Lăng liền nói: “Nói cách khác hắn là đại quận chúa chịu quá?” “Bọn họ nếu là trong lòng vô quý, như thế nào sẽ một cái mang tai mang tiếng, một cái lại ở không có chứng cứ dưới tình huống từng bước ép sát?” Lâm Thanh Uyển ác độc nói: “Bất quá là chó cắn chó thôi.” Thôi Lăng mặt đỏ lên, Thôi Tiết là cầu, kia hắn là cái gì? Nghĩ đến đại ca tin trung theo như lời, Ô Dương cũng liên lụy trong đó, hắn liền không khỏi thở dài, Lâm Thanh Uyển đây là một cái đều không buông tha. Bất quá, “Ta xem quận chúa đối ta nhị bá thực nhiệt tình sao.” “Không có biện pháp, ai làm Thôi gia thế đại, mà ta chỉ là cái quả phụ đâu.” Lâm Thanh Uyển tự giễu, “Không thể không nhiệt tình a.” “Thôi gia lại thế đại, ngài không cũng hạ sát thủ?” Thôi Lăng liếc ngang nhìn về phía nàng. “Có chút oán hận có thể nhẫn, nhưng có chút thù lại là không thể không so đo,” Lâm Thanh Uyển nói: “Xem, ta hiện tại không phải cùng Thôi tiên sinh trò chuyện với nhau thật vui, thả hợp tác vui sướng sao?” Thôi Lăng ho nhẹ một tiếng, xoay đầu đi. Lâm Thanh Uyển liền xoay người xem càng lúc càng xa đoàn xe, nhẹ giọng nói: “Thôi Tịnh như thế nhiệt tình, đảo sần đến Thôi tiên sinh thực lãnh đạm, luận thân cận, hắn một cái dòng bên có thể so không thượng các ngươi nhị phỏng cùng tú phỏng cùng ra dòng chính thân mật.” Thôi Lăng không thèm để ý nói: “Nhị bá lồng léo dày rộng, sẽ không để ý ta không xa đưa.” Đại ca không được hắn cùng nhị bá đi được thân cận quá, để tránh

nguy hiểm, mà thật đưa đến mười dặm trờng đình, tính nguy hiểm đã có thể tăng lớn, mấu chốt là Lâm Thanh Uyển còn không đi.Lâm Thanh Uyển châm chọc cười cười, Thôi Tiết nếu là lồng léo dày rộng, kia trên đời này chỉ sợ liền không có mấy cái bụng dạ hẹp hòi người.Lâm Thanh Uyển xoay người lên xe, nghĩ nghĩ lại vén lên mành hỏi, “Thôi tiên sinh muôn hay không đi nhà ta ngồi ngồi?”Thôi Lăng nghĩ nghĩ, chắp tay nói: “Từ chối thì bất kính.”Lâm Thanh Uyển hơi hơi mỉm cười, buông mành, Thôi Lăng tắc cười ngựa đuổi kịp.“Hôm nay thời tiết không tồi, chúng ta đến trên núi đi đánh cờ một ván?”Thôi Lăng đi theo Lâm Thanh Uyển hướng trên núi nhìn thoáng qua, cười nói: “Nghe nói năm đó Lâm công chính là vì trên núi suối nước lạnh mới kiến hạ này biệt viện, vẫn luôn muôn kiến thức kiến thức.”Lâm Thanh Uyển liền cũng không vào nhà, làm người trở về lấy bàn cờ cùng chút trà bánh, xoay người liền cùng Thôi Lăng lên núi.Hai người đi đến nước suối nơi đó múc thủy, xách một hô thủy liền thăng lên núi đỉnh đình.Đình một bên chính nở rộ một gốc cây hoa mai, Thôi Lăng nhịn không được bước chân một đốn, điểm hoa mai nói: “Này một gốc cây hoa mai thăng lai Văn Viên ngàn vạn.”Lâm Thanh Uyển nhịn không được cười, “Làm trò ta này Văn Viên chủ nhân mặt nói lời này, không sợ thương lòng ta sao?”“Này sơn, này cây mai không phải cũng là quận chúa sao?”Bạch Phong cầm cái đệm đặt ở ghế đá thượng, hai người lúc này mới ngồi xuống, hạ nhân đã cầm bàn cờ cùng trà lò chò lên đây.Lâm Thanh Uyển phát tay làm cho bọn họ đi xuống, chính mình nhặt than nhóm lửa.Thôi Lăng thấy liền vén tay áo hỗ trợ, hai người đem bếp lò nồi lên, sau đó nấu nước pha trà, Thôi Lăng tắc đem bàn cờ mở ra, dọn xong quân cờ.Hắn trên cao nhìn xuống nhìn dưới chân núi nông trang, kiến giải đã có người ở phiền thổ lao động, lọt vào trong tầm mắt chỗ đều là đường ruộng nông tang, nơi này không có chiến hỏa, cũng không có hắn một đường du lịch tới nhìn đến đau khổ, chẳng sợ ly thật sự xa, hắn cũng có thể cảm nhận được trong đất người vui mừng, nhìn bọn họ có phải hay không ngồi dậy nói chuyện, gió thổi qua, tựa hồ còn mang đến bọn họ tiếng cười.Thôi Lăng nhịn không được khóc miệng hơi kiều, không khỏi từ ngực bụng trung thư ra một hơi túi.“Thường đăng cao, lòng dạ liền từ từ to rộng, cổ nhân thành không khinh ta.” Đặc biệt là nhìn đến này một phen cảnh đẹp sắc đẹp.Lâm Thanh Uyển hơi hơi mỉm cười, đem thiêu khai thủy đảo ra túi pha trà, đem đệ nhất pha trà đảo rót, đệ nhị phao khi đệ nhất ly trà cho Thôi Lăng.Còn đừng nói, quanh thân quanh quần mai hương, gió nhẹ thổi, uống trà nóng, lại cư cao nhìn nơi xa, lòng dạ đều mở ra.Thôi Lăng khóc miệng hơi kiều, tâm tình càng thêm sung sướng lên.Lâm Thanh Uyển thấy hơi hơi mỉm cười nói: “Thôi tiên sinh không cảm thấy bức mình?”Thôi Lăng xoay người, buông chén trà nói: “Lâm quận chúa cũng không giận chó đánh mèo với ta?”“Ta đại thù đem báo, khúc mắc tính, lại như thế nào còn sẽ giận chó đánh mèo

ngươi?" Lâm Thanh Uyển cho hẵn lại đồ một ly trà, nâng chén nói: "Này ly là cho Thôi tiên sinh xin lỗi, tiên phu sự cùng ngươi cũng không can hệ, ta lại giận chó đánh mèo với ngươi, thật sự xin lỗi." Thôi Lăng hơi hoi mỉm cười, giơ lên chén trà nhấp một ngụm, xem như tiếp nhận rồi nàng xin lỗi, "Đây là nhân chi thường tình, thôi mỗ cũng không thể may mắn thoát khỏi, tự nhiên sẽ không trách móc nặng nề quận chúa." Lâm Thanh Uyển lại đồ một ly, tiếp tục nói: "Này một ly chính là tạ Thôi tiên sinh, tạ Thôi tiên sinh giơ cao đánh khẽ." Thôi Lăng ngẩng đầu nhìn về phía nàng, hai người đối diện hồi lâu, lúc này mới giơ lên chén trà, khẽ cười nói: "Không cần, kia cũng không phải vì quận chúa." Lâm Thanh Uyển chỉ là cười, đem trà uống một hơi cạn sạch sau mới nói: "Hảo trà cũng không thể như vậy đạp hư, chúng ta đến tinh tế mà phẩm nhất phẩm." Thôi Lăng hơi hoi mỉm cười, xem như đồng ý, hẵn đem bạch cờ đầy cho Lâm Thanh Uyển, "Lâm quận chúa trước hết mời." Lâm Thanh Uyển đảo cũng không chối từ, vê một viên quân cờ rơi xuống, Thôi Lăng theo sát sau đó. Thôi Lăng cờ nghệ so ra kém Lâm Thanh Uyển, chỉ hạ đến một nửa hẵn liền biết chính mình phải thua, nhưng hẵn cũng không có bởi vậy từ bỏ, ngược lại càng thêm cẩn thận lên. Lâm Thanh Uyển thực thường thức hẵn như vậy cờ lô, nàng cùng Lu Thụy chơi cờ khi, kia tiểu tử một khi cảm thấy chính mình thua liền trực tiếp từ bỏ chống cự, không chỉ có không tuân thủ, còn trực tiếp cho nàng các loại đưa phân, cho nên Lâm Thanh Uyển không bao giờ chịu cùng hẵn chơi cờ. Hai người ở trên đỉnh núi ngồi hai cái canh giờ, hạ hai bàn cờ, cuối cùng chiết hai chi hoa mai đi xuống. Thôi Lăng tâm tình không tồi, nắm hẵn cắt xuống hoa mai nói: "Đa tạ quận chúa ban hoa, cũng đa tạ quận chúa chỉ điểm, lần sau nếu có cơ hội, tại hạ còn tới thỉnh giáo quận chúa cờ nghệ." "Hoan nghênh chi đến." Lâm Thanh Uyển dừng một chút sau nói: "Thôi tiên sinh nếu lưu tại Tô Châu, tốt nhất vẫn là ở tại Lâm phủ, chỉ cần ngươi ở tại nơi đó một ngày, tại đây Tô Châu liền không người dám động ngươi." Thôi Lăng trên mặt ý cười hơi thâm, chấp tay cùng Lâm Thanh Uyển hành lễ nói lời cảm tạ. Trở lại Lâm phủ biệt viện, Thôi Lăng liền dặn dò hẵn gã sai vặt Nhị Bát nói: "Thôi gia biệt viện bên kia ngươi đừng động, nhị bá đã đem mua sắm tiền cho ta, bên kia người ngươi thiêu tiếp xúc." Nhị Bát đồng ý, thấp giọng nói: "Nhị gia, chúng ta muôn hay không dọn ra đi trụ, đại gia phái tới hộ vệ tổng ở tại bên ngoài cũng không phải biện pháp." Thôi Lăng nghĩ nghĩ, lắc lắc đầu nói, "Nếu luận an toàn, này Tô Châu còn có cái gì địa phương so được với Lâm phủ? Quay đầu lại ta sẽ cùng với Lâm quận chúa nói một tiếng, làm cho bọn họ đều trụ tiến vào." Nhị Bát liền thở dài nhẹ nhõm một hơi, cười nói: "Nếu là bọn họ có thể ở lại tiến Lâm phủ tự nhiên càng tốt." Lương thiếu gia vừa chết, Thôi thị vẫn luôn lung lay sắp đổ cân bằng liền đánh võ, hiện tại nhà bọn họ nhị gia cũng là Thôi thị người thừa kế hữu lực người cạnh tranh chi nhát, không sợ

nhất vạn chỉ sợ vạn nhất, cho nên vẫn là tiêu tâm vì thượng.Thôi Lăng biết, Lâm Thanh Uyển sở dĩ sẽ như vậy dặn dò một câu, hiển nhiên cũng dự đoán được bọn họ Thôi thị bên trong tình huống.Hắn không khỏi thở dài một tiếng, trong lòng phức tạp, nội đấu rốt cuộc không phải chuyện tốt, hắn cũng không muốn người ngoài nhìn chê cười đi.Nhưng xem hôm nay ngoài thành tiễn đưa tình cảnh, đoán trước đến đây loại tình trạng hiển nhiên không chỉ có Lâm Thanh Uyển.Thôi gia dù sao cũng là Thanh Uyển, Thôi Lăng bất đắc dĩ cười, cho dù là hắn liền đứng ở nàng bên cạnh người, hắn cũng chưa bao giờ suy nghĩ cẩn thận quá nàng trong lòng rốt cuộc là nghĩ như thế nào.Cũng mặc kệ nàng nghĩ như thế nào, nhị phòng cùng bọn họ tứ phòng, hiển nhiên bọn họ tứ phòng cùng nàng liên hệ càng chặt chẽ chút.Huống chi nàng cùng nhị phòng còn có như vậy cùu hận ở.Bọn họ tuy chưa bao giờ nói qua hợp tác, cũng đã hợp tác quá rất nhiều lần, Thôi Lăng tưởng, về sau cơ hội như vậy khả năng còn sẽ càng nhiều.

Chương 324: Dạy dỗ

Lâm Thanh Uyển đang ở phân phó Lâm quản gia, “Truyền lời đi xuống, ta mặc kệ nơi khác như thế nào, ở Tô Châu, ai nếu là dám đối với nơi này học sinh ra tay, liền chớ có trách ta đem bọn họ móng vuốt băm.” Lâm quản gia đồng ý, thấp giọng nói: “Cô nãi nãi, Chu thứ sử đệ bái thiếp, ta xem hắn có chút cấp, ngài gấp hay không gấp?”“Thỉnh hắn ngày mai đến đây đi.” Lâm Thanh Uyển dừng một chút hỏi, “Lão Trung bá tới sao?”“Tới, đang ở bên ngoài đâu.” Lâm Thanh Uyển liền đứng dậy nói: “Ngươi đi trước làm việc đi, ta đi gặp lão Trung bá.” Lâm quản gia cười đồng ý, lão Trung bá đang ngồi ở trà phòng ngủ gật. Nghe được tiếng bước chân liền chậm rì rì mở to mắt, thấy Lâm Thanh Uyển vội vàng muôn đứng dậy, Lâm Thanh Uyển liền khẩn đi hai bước đe lại hắn, “Ngài ngồi, nhưng đừng khởi mảnh.” Lão Trung bá liền cười tủm tỉm nói: “Cô nãi nãi yên tâm, lão nô thân thể hảo đâu.” Lâm Thanh Uyển liền ở hắn đối diện ghế nhỏ ngồi hạ, hỏi: “Ngài tới là lại có cái gì chuyện tốt nói cho ta?”“Lèu âm ra thật nhiều rau dưa, biết cô nãi nãi cùng đại tiểu thư thích ăn, lão nô liền cho ngài đưa tới.”“Ta chính thèm đâu, vừa lúc buổi tối làm cho bọn họ làm nồi đun nước.” Lâm Thanh Uyển dừng một chút sau nói: “Lão Trung bá, Thanh thúc nơi đó ngươi nghĩ cách đem người chuộc xuất hiện đi.”“Có thể hay không quá nhanh?” Lâm Thanh Uyển không thèm để ý nói: “Không sợ, Thôi Tiết chỉ sợ có rất dài một đoạn thời gian sẽ không nhớ tới Tô Châu bên này người cùng sự.” Lão Trung bá gật gật đầu, cười hỏi: “Ngươi tính như thế nào an bài hắn? Hắn bà nương thân thể kia, chỉ sợ đoạn không được dược, trở về điền mà loại là không đủ sức dược phí.”“Ta tưởng đem tân mua tới những cái đó mà giao cho hắn quản,” Lâm Thanh Uyển nói: “Cũng không cần hắn thiêm bán mình khế, coi như làm đúra ở giống nhau liền hảo, trừ bỏ quyết trước, ta mỗi tháng lại cho hắn bao cái bao lì xì, hơn nữa lần này hắn thay ta làm việc đến tiền thường, cũng đủ bọn họ hai vợ chồng dưỡng lão.” Lão Trung bá gật đầu, thở dài nói: “Này thế đạo không dễ dàng a, sinh hai cái nhi tử, một cái tòng quân không có tin nhi, còn có một cái mới nuôi lớn liền bệnh không có, hắn có thể gấp gỡ cô nãi nãi là hắn vận khí.” Lâm Thanh Uyển biết lão Trung bá là ở nói cho nàng, Thanh thúc cảm ơn, sẽ không phản bội. Lâm Thanh Uyển cười gật

gật đầu, đỡ hăn đứng dậy nói: “Chờ hăn chuộc thân, ngài lại đem Kiều gia thôn những cái đó mà giao cho hăn xử lý.” Lão Trung bá cười gật đầu, đột nhiên hỏi, “Cô nãi nãi nghĩ như thế nào khỏi mua đất tới, trong nhà lớn như vậy hai khối tước điền đều còn không có loại xong đâu.” Lâm Thanh Uyển không thèm để ý nói: “Có thích hợp liền mua, dù sao Kiều gia thôn mà đều có tá điền loại, cũng không dùng chúng ta như thế nào nhọc lòng.” Lão Trung bá ngẫm lại cũng là, có tiền liền mua đất trí sản là đại đa số người ý tưởng. Chỉ cần có tiền, tưởng chuộc một người cũng không khó, bởi vì lưu thủ Thôi gia biệt viện, trừ bỏ một cái quản sự ngoại, mặt khác hạ nhân đều là từ Tô Châu mua. Cho nên Thôi quản sự ở đi lên đem bọn họ bán mình khé lưu lại, chính là dự phòng bọn họ muôn chuộc thân. Thanh thúc trước kia chính là này biệt viện hạ nhân, Thôi gia người mua biệt viện khi hợp với hăn cùng nhau mua tới, kỳ thật chính là một cái thêm đầu. Hăn không có con cái, chỉ có một bệnh ưởng ưởng bạn già nhi, chính mình tuổi cũng không nhẹ, cho nên ở có người cầm mười lượng bạc lại đây khi, quản sự không nghĩ nhiều liền đồng ý hăn chuộc thân. Thanh thúc được tự do, cũng không dám đi Lâm gia biệt viện dập đầu, mà là về trước khoảng cách Lâm gia biệt viện không xa lăm Kiều gia thôn, lặng yên không một tiếng động cùng Lâm gia ký đứa ở ước, lại từ lão Trung bá trong tay tiếp nhận bên này điền điền. Thôi Tiết mang theo Thôi Lương thi thể rời đi, nhưng việc này cũng không có liên xong. Lâm Thanh Uyển không dám để cho người nhìn chằm chằm Thôi gia đoàn xe, để tránh bị Thôi Tiết phát hiện, nhưng Hà Nam phủ bên kia lại còn có người nhìn chằm chằm. Nếu không phải sợ Thôi Tiết hoài nghi, nàng đều tưởng ở Tô Châu nơi này xử lý Ô Dương, rốt cuộc Tô Châu là nàng địa bàn, nàng làm cái gì đều phuong tiện chút. Nhưng không nghĩ tới nàng lại thu được Ô Dương tin tức khi, hăn lại đã chết. Lâm Thanh Uyển hoảng sợ, “Đã chết? Chết như thế nào?” Nàng bất quá là làm Thanh thúc ở hăn nước trà thêm chút nhưng trí huynh thuộc bột, được vẫn là từ năm đó Tạ Dật Dương cấp Dương phu nhân hạ được lấy, lượng không đến lúc ấy Dương phu nhân sở trung một phần mười. Chính là sợ hạ quá nhiều làm người phát hiện. Rốt cuộc Thôi gia cũng có đi theo đại phu, Ô Dương nếu là biến hóa quá lớn cũng là sẽ làm người phát hiện. Nhưng không nghĩ tới người sẽ giữa đường đã chết. Dịch Hàn nói: “Cụ thể tra không ra, hướng ra phía ngoài công bố nguyên nhân là phong hàn, bắt quá hiên tại Ô gia cùng Thôi gia tựa hồ nháo đến không thoải mái, ta tưởng có thể là Thôi Tiết ở trên đường làm cái gì.” Lâm Thanh Uyển cười lạnh nói: “Thật đúng là chó cắn chó. Ta nhớ rõ Ô Dương là con trai độc nhất đi?” “Đúng vậy, Ô thứ sử con nối dõi gian nan, trừ bỏ Ô Dương không có mặt khác hài tử, cho nên này đối Ô gia đả kích có chút đại, cô nãi nãi, ngài xem còn phái người nhìn chằm chằm sao?” Lâm Thanh Uyển nghĩ lắc đầu nói: “Không cần, hăn vừa chết, sở hữu sự liền tính.” Dịch Hàn thở dài

nhẹ nhõm một hơi, khom người lui ra, để lại cái an tĩnh không gian cho nàng.Lâm Thanh Uyển ngồi một hồi lâu, lúc này mới đứng dậy hướng tiểu tử đường đi.Nàng điểm ba nén hương, nhìn song song đặt ở cùng nhau hai cái bài vị, thấp giọng thở dài: “Các ngươi thù ta thế các ngươi báo, nguyện kiếp sau các ngươi có thể bình an trôi chảy sống hết một đời.”Lâm Thanh Uyển đem hương cắm thượng, nghe được tiếng bước chân, không khỏi quay đầu lại đi xem, Lâm Ngọc Tân đẩy môn tiến vào, thấy cô cô, không khỏi lộ ra tươi cười, “Ta một đoán cô cô liền ở chỗ này.”Nàng tiến lên cũng điểm ba nén hương cho cha mẹ cắm thượng, lúc này mới hỏi, “Cô cô, Chung cô cô nói nàng muốn tới Tô Châu xem chúng ta là thật vậy chăng?”“Giả,” Lâm Thanh Uyển dắt tay nàng đi ra ngoài nói: “Hiện tại Sở Lương chi gian không yên ổn, nàng sao có thể ném xuống biên quan tới Tô Châu?”Lâm Ngọc Tân liền ôm miệng nói: “Ta liền biết nàng là gạt ta, như thế nào như vậy...”Lâm Thanh Uyển liền cười: “Nàng là tưởng dẫn người đi xem nàng đâu, không tin người xem, lần sau nàng lại viết thư tới chính là mời người đi Hồng Châu.”Lâm Ngọc Tân có chút ý động, biên quan a, nàng còn chưa có đi quá đâu.“Ngươi đừng nghĩ,” Lâm Thanh Uyển đánh vỡ nàng ảo tưởng, “Trừ phi có một ngày ngươi có thể cùng người Chung cô cô dường như có được cái thế võ công, có thể tự bảo vệ mình, bằng không ta sẽ không hứa người đi biên quan.”Lâm Ngọc Tân thất vọng không thôi.“Cô cô, có Thục Quốc thương nhân muốn cùng ta nhóm mua giấy làm bằng tre trúc, chúng ta bán hay không?”Tuy rằng thất vọng, nhưng Lâm Ngọc Tân vẫn là thực mau đánh lên tinh thần tới nói lên chính sự.“Bán a,” Lâm Thanh Uyển cười nói: “Chỉ cần lấy đến ra tiền, chúng ta đều bán.”Lâm Ngọc Tân liền cười: “Nếu Thục Quốc đều bán, chúng ta đây còn có thể mở rộng một chút ở Sở Quốc cùng Mân Quốc sinh ý.”Hai nước ly đến gần, Đại Lương cũng cũng không cầm trang giấy sinh ý, cho nên giấy làm bằng tre trúc sớm bán cho bọn họ.Bất quá Đại Lương cùng Thục Quốc bởi vì cách một cái Đại Sở, giao lưu rất ít, sinh ý lui tới cũng ít, cho nên Lâm Ngọc Tân mới muôn có ý hỏi một câu.Nhớ tới Thục Quốc, Sở Quốc cùng Lương Quốc địa lý vị trí, Lâm Ngọc Tân rất là nghi hoặc hỏi, “Thục ở tây, lương ở đông, hoàn toàn có thể đem Sở Quốc vây quanh, vì cái gì Thục lương chưa từng nghĩ tới liên hợp lại công sở đâu?”Lâm Thanh Uyển kinh ngạc nhìn về phía nàng, sau đó cười ha ha nói: “Hảo hài tử, làm khó ngươi sẽ nghĩ đến này.”Không ở triều làm quan, bình thường bá tánh ai không có việc gì đi tự hỏi cái này a.Nàng cười túm tím nói: “Hai mặt giáp công phương pháp là thực không tồi, ngươi vấn đề này cũng hỏi rất hay, vậy đi tìm đáp án đi, nhà của chúng ta một phòng thư cũng không phải là bài trí.”Lâm Ngọc Tân há to miệng, “Ta, ta chính là thuận miệng vừa hỏi, cô cô, ngài trả lại cho ta bố trí bài tập a?”“Nếu hỏi ra tới, vậy muôn thử đi tìm đáp án sao, thư phòng có công báo, ngươi đem hai mươi năm triều đình công báo đều xem một

lần, tháng sau giữa tháng ta hỏi lại ngươi vì cái gì.”Lâm Ngọc Tân mò to hai mắt nhìn, hối hận không thôi, sờm biết rằng nàng liền không hỏi, nàng thật là linh quang chợt lóe hiện lên vấn đề a, cũng không có một hai phải tìm đáp án.Lâm Ngọc Tân gục xuống đầu đi theo cô cô phía sau.Lâm Thanh Uyển liền nói: “Cày bừa vụ xuân sắp tới, năm nay ngươi cùng ta một khói xuống ruộng, giấy phuờng cũng đừng chậm trễ, đầu xuân ngươi phải làm sự cũng không ít.”Lâm Ngọc Tân lại tưởng tượng đến còn muôn đi học, cảm giác trên người gánh nặng càng trọng, “Cô cô, ta như thế nào cảm thấy ngài là muôn đem sở hữu sự đều giao cho ta làm?”Lâm Thanh Uyển liền sờ sờ nàng đầu nói: “Ngươi tuổi không nhỏ, này đó ngươi đều hắn là học tiếp nhận, cũng không phải sợ mệt, cũng liền lúc ban đầu tiếp nhận lúc ấy vội, lúc sau ngươi đại có thể tuyển tin được người giao cho bọn họ, chỉ cần ngươi trong lòng nắm chắc liền hành.”“Cô cô?” Lâm Ngọc Tân nghi hoặc nhìn về phía nàng, trong lòng tổng cảm thấy không đúng lắm.Lâm Thanh Uyển đổi nàng cười cười, chỉ vào bên ngoài điền trang một mảnh cảnh tượng náo nhiệt nói: “Có phải hay không nhìn qua thực náo nhiệt, thực hoà bình? Bọn họ trên mặt trán đầy tươi cười, rất là hạnh phúc thấy đủ, đưa mắt nhìn lại tất cả đều là an cư lạc nghiệp cảnh tượng.”Lâm Ngọc Tân liền cười, “Đây đều là cô cô công lao.”Lâm Thanh Uyển lắc đầu, “Đây đều là giả tượng.”Lâm Ngọc Tân trong lòng bất an, Lâm Thanh Uyển nhẹ giọng nói: “Tại đây ở ngoài, không biết có bao nhiêu địa phương đang ở gấp chiến hỏa đấu, đây là loạn thế, ai cũng không biết chiến hỏa khi nào liền đột tới nơi này tới. Hiện tại này phiến an bình bất quá là bởi vì có ngươi Chung cô cô ngươi như vậy ở phía trước định.”“Ngọc Tân, cô cô nói cho ngươi này đó, là vì làm ngươi nhớ kỹ, bất luận ngươi thân ở như thế nào an nhàn ôn nhu hoàn cảnh, đều chớ quên bên ngoài nguy hiểm.” Lâm Thanh Uyển giáo nàng nói: “Mà có thể chống cự bên ngoài nguy hiểm đệ nhất yêu tố chính là nội bộ đoàn kết.”Lúc này đây Lâm Thanh Uyển nói được càng tế, “Ngươi xem Lâm thị cùng Lư thị, lại xem Thượng thị, biết ngươi nhà ngoại vẫn luôn có uy, lại không thể mục đích chung sao?”Lâm Ngọc Tân trầm mặc hồi lâu, nói: “Chúng ta vừa trở về khi bị người ngoài khi dễ, trong tộc đều sẽ không quản, đó là tông tộc thế nhược, người ngoài cũng xem nhẹ Lâm thị, lớn nhất một nguyên nhân đó là bọn họ biết Lâm thị sẽ không cho chúng ta cô chất xuất đầu, đây là không đoàn kết, mà hiện tại trong tộc vẫn như cũ mâu thuẫn không ngừng, lại sẽ không mặc kệ bất luận cái gì một nhà bị người ngoài khi dễ đi, cho nên người ngoài càng thêm không dám xem thường Lâm thị. Lư thị cũng thế.”Nếu bàn về gia tộc đoàn kết, chỉ sợ Giang Nam bất luận cái gì nhất tộc đều so ra kém Lư thị.Lâm Thanh Uyển gật đầu.Lâm Ngọc Tân tiếp tục nói: “Mà nhà ngoại, đại biểu ca cùng Nhị cữu cữu hai phòng mâu thuẫn là không thể điều hòa, nhị mợ nhạc thấy đại biểu ca bị khi dễ, đại biểu ca cũng sẽ không đối nhị phòng thi lấy viện thủ,

bọn họ chưa bao giờ đoàn kết quá, người ngoài cũng biết điểm này, cho nên tuy có tổ tông dư uy, nhưng...”“Nhưng không có bao nhiêu người đem bọn họ Thượng gia để vào mắt,” Lâm Thanh Uyên tiếp nhận nàng lời nói, nói: “Hiện tại Thượng lão phu nhân còn ở, cho nên tình huống hảo chút, chờ nàng không còn nữa, chỉ sợ Thượng gia càng chia năm xẻ bảy.”

Chương 325: Cộng sự

“Ngọc Tân, cô cô nói với người này đó là muôn người minh bạch như thế nào quản hảo một cái gia, tương lai người đảm đương cái này gia, nhất định phải khiến cho bọn hắn đoàn kết, làm việc muôn tân lực công chính, người bà ngoại lớn nhất sai đó là bất công,” Lâm Thanh Uyển nói: “Ngay từ đầu bất công để lại u ác tính, chờ nàng phản ứng lại đây khi rồi lại luyên tiếc ra tay tàn nhẫn sửa trị, lúc này mới sử kia nhợt càng lúc càng lớn, đến cuối cùng cùng toàn bộ gia tộc liền ở bên nhau, tưởng trừ đều đến thương gân động cốt.” Lâm Ngọc Tân biết cô cô nói nhợt là Nhị cữu cữu, nhất thời trong lòng có chút khổ sở.“Về sau đừng phạm cùng người bà ngoại giống nhau sai, cho dù là chính mình chí thân, cũng nên đương đoạn tặc đoạn, người Nhị cữu cữu cũng không phải ngay từ đầu cứ như vậy, người bà ngoại không nắm chắc hảo đúng mực, lúc này mới đem hán tâm nuôi lớn.” Muốn nàng nói, nếu Thượng gia muôn nhị phòng thura túc, vậy không nên lai cấp đại phòng lưu như vậy niệm tưởng, ngay từ đầu liền phân gia, nhiều cấp đại phòng phân một ít sản nghiệp tính bồi thường, cũng không đến mức hôm nay biến thành như vậy.Hoặc là lúc ấy Thượng lão phu nhân ở Thượng Bình thura túc khi liền thượng thư thỉnh lập Thượng Minh Viễn vì thế tử, lại đến Lễ Bộ làm công chính, nếu là Thượng Minh Viễn ngoài ý, vậy lại hàng nhất đăng túc tập, Thượng gia túc vị vốn là chỉ có cuối cùng một bậc, lại hàng chính là đã không có.Thượng gia nhị phòng còn dám hại Thượng Minh Viễn tánh mạng sao? Hai phòng mâu thuẫn cũng sẽ không như thế bén nhọn.“Tổ tông có thura ám tự nhiên là tốt, nhưng trên đời này nhất có thể đáng tin vẫn là chính mình,” Lâm Thanh Uyển nói: “Không có ai sẽ so với chính mình càng đáng tin cậy, cho nên cùng với nghĩ dựa vào quyền thế, gia tộc, không băng tràn đầy tự thân, làm chính mình tương lai bất luận ở vào cái dạng gì khó khăn bên trong, đều có thể dựng thân lập bôn, tỷ như người đại biểu ca hiện tại.” Lâm Ngọc Tân thâm chấp nhận gật đầu.“Người đại biểu ca là đã nghĩ thông suốt, người nhị biểu ca là vẫn luôn thông, chính là đáng tiếc người Nhị cữu cữu cùng nhị mợ vẫn luôn không nghĩ ra điểm này, người về sau không cần học bọn họ.” Lâm Ngọc Tân gật đầu, do dự mà hỏi: “Cô cô, ngài như thế nào đột nhiên cùng ta nói này

đó?"“Bởi vì ngươi trưởng thành,” Lâm Thanh Uyển vui mừng nhìn nàng nói: “Về sau này đó đều là muốn giao cho ngươi, ta hy vọng ngươi có thể bảo vệ tốt chính mình, bảo vệ tốt cái này gia.”“Kia cô cô đâu?”Lâm Thanh Uyển liền cười: “Đương nhiên, còn phải bảo vệ hảo cô cô.”Lâm Ngọc Tân liền thở dài nhẹ nhõm một hơi, đương đầu nói: “Cô cô yên tâm, ta sẽ hảo hảo học.”Vào hai tháng, mưa phún kéo dài, một tuần có bảy tám thiên là đang mưa, dư lại hai ba thiên còn có khả năng là trời đầy mây, mặc dù đã là mùa xuân, lại so với hạ tuyêt khi còn muôn rét lạnh.Tuy rằng khó chịu, nhưng nhìn này mưa xuân, tất cả mọi người đánh trong lòng cảm thấy vui mừng, thôn trang lão nông đều nói, ông trời nếu là chịu hanh diện, trải qua trận này mưa xuân, bốn tháng năm khi lại hạ hai trận mưa, kia năm nay thu hoạch liền sẽ không thấp.Mưa xuân quý như du, xem trên mặt đất những cái đó một ngày co hồ có thể trường một tấc lớn lên cỏ xanh liền đã biết.Không chỉ có Giang Nam, địa phương khác ông trời cũng thực cấp mặt, tựa hồ là ở trải qua mấy năm nay chiến loạn cùng thường thường thiên tai sau, ông trời cuối cùng là thương hại chúng sinh, làm đại gia trôi chảy đi lên.Lâm gia biệt viện bên này, mưa xuân ở điền trung tích tụ thành một oa oa thủy, đại gia bắt đầu mang theo đầu lạp dầm mưa xuống đất lao động.Điền muôn lê khai, mà cũng muôn phiên, tướng tài toát ra tới xuân thảo chôn ở thô hạ, lại một chút một chút buông ra.Không hai ngày, mưa xuân liền chậm rãi nghỉ ngơi, Tô Châu bên trong thành ngoại nông dân đều bắt đầu khiêng cái cuốc hoặc nắm ngưu xuống đất, đưa mắt nhìn lại, đồng ruộng đều là người.Chu thú sứ bò lên trên sơn khi, nhìn đến đó là Lâm Thanh Uyển chính đưa lưng về phía hắn xem phía dưới cảnh tượng nào nhiệt, hắn không khỏi cười, tiến lên hành lễ, “Lâm quận chúa.”Lâm Thanh Uyển xoay người, lộ ra tươi cười, “Chu đại nhân tới, mau mời ngồi.”Chu thú sứ không ngồi, mà là đứng ở Lâm Thanh Uyển bên người đi xuống xem, liếc mắt một cái liền thấy được đi ở đồng ruộng Lâm Ngọc Tân, hắn kinh ngạc, “Như thế nào huyền chủ cũng muôn xuống đất?”“Nàng nơi nào sẽ trông trot, bất quá là đi xem, không đến mức liền ngũ cốc đều chẳng phân biệt thôi.”Lâm Thanh Uyển cười hỏi, “Sự tình định ra?”Chu thú sứ đại tùng một hơi, gật đầu nói: “Sáng nay trạm dịch liền đưa tới công văn, ta còn kế nhiệm Tô Châu thứ sứ.”Chu thú sứ cung kính đối Lâm Thanh Uyển áp lễ tạ nói: “Còn đa tạ quận chúa từ giữa chu toàn.”“Là Chu đại nhân công tích rất nặng, triều đình cũng mới bằng lòng suy xét ta đề nghị, bằng không dù có ta ra mặt cũng là không được.”Lâm Thanh Uyển thở dài: “Ngài khoan dung nhân hậu, mấy năm nay vì Tô Châu bá tánh nhưng làm không ít chuyện, ta luyến tiếc ngài, Tô Châu bá tánh cũng luyến tiếc ngài, ta bất quá là thuận theo dân ý thôi.”Chu thú sứ lại là biết chính mình năng lực, “Này đều dựa vào quận chúa, nếu không phải quận chúa, hạ quan từ đâu ra này đó công tích?”Mới quá xong nguyên tiêu, Chu thú sứ xoa tay hàm hè muôn bắt đầu chuẩn bị

năm nay cày bừa vụ xuân khi, hắn một cái ở kinh thành Lại Bộ nhậm cấp sự trung cùng khoa liền khẩn cấp cho hắn tới một phong thơ, Tô Châu thứ sử muốn thay đổi người làm, hắn bởi vì công tích cực vĩ, phải bị rót đến Giang Lăng đi nhậm thứ sử.Chu thứ sử dọa chết khiếp.Giang Lăng cùng Tô Châu, tuy đều là thứ sử, nhưng bởi vì địa hạt phạm vi không giống nhau, phẩm cấp cũng là không giống nhau, tỷ như Dương Châu thứ sử cùng hắn, hắn liền so Dương Châu thứ sử thấp nửa cấp.Có thể nói như vậy điều hắn là thăng quan, nhưng hắn không nghĩ đi a!Giang Lăng hiện tại mới thu một nửa, còn có một nửa là ở Sở Quốc trong tay, này ý nghĩa hắn đi địa phương là tiền tuyến, trị hạ bá tánh nói không chừng còn niêm Mạnh thị hoàng triều, các loại mâu thuẫn không ngừng, đừng nói thống trị, hắn khả năng liên mệnh đều giữ không nổi.Chu thứ sử hắn là có tự mình hiểu lấy, hắn tính cách thiên mềm, căn bản không thích hợp tiền tuyến cái loại này mâu thuẫn bén nhọn địa phương.Hắn càng không ngốc, hiện tại sở dĩ có người muốn đem hắn tể đi thay thế, hoàn toàn là bởi vì hiện tại Tô Châu nhân Lâm Thanh Uyển phồn hoa lên, có Duyệt Thư Lâu ở, tới đây quan viên có rất nhiều cơ hội lập công.Chẳng sợ không thể lập công, vì gia tộc mượn sức những người này mới liền kiêm lời.Bằng không vì cái gì hắn đương nhiều năm như vậy Tô Châu thứ sử không ai tưởng động hắn, lần này lại trăm phương nghìn kế muốn đem hắn đi đâu?Bọn họ là tới trích quả đào!Muốn nói Chu thứ sử không khí là không có khả năng, nhưng lại khí, hắn vô quyền vô thế cũng phải nhịn, hắn là nhà nghèo xuất thân, không có chỗ dựa, có thể ở đầu mùa xuân khi điêu vị trí, đối phương sau lưng quyền thế nhất định không nhỏ.Hắn đem chính mình nhận thức người bát một lần, phát hiện có thể giúp hắn cũng liền Thượng gia cùng Lâm gia.Thượng gia, kỳ thật ở tới tìm Lâm Thanh Uyển trước, hắn là trước tìm Thượng gia, rõ cuộc bọn họ hai nhà là quan hệ thông gia.Mà Thượng gia ở địa phương khác có lẽ nói hay không lời nói, đối Giang Nam sự vật lại còn có thể nói hai câu lời nói, đáng tiếc Thượng Bình sơ gây chuyện, uyển chuyển từ chối hắn, còn làm hắn nghe theo triều đình phân phó.Chu thứ sử thiếu chút nữa không nhịn xuống nổi trận lôi đình, nói được khen ngược nghe, sự tình quan sinh tử tiền đồ, việc này có thể nghe sao?Bất quá vẫn là phải nghĩ biện pháp, hắn lúc này mới vội vã tới tìm Lâm Thanh Uyển, chờ Lâm Thanh Uyển hướng kinh thành vận tác khi, nghe nói tới thế thân người của hắn đã ở trên đường, cho hắn công hàm thuyền chuyển công tác cũng đã ra kinh.Sơ nhị khi, điều hắn đi Giang Lăng hàm thư liền tới rồi, Lâm quận chúa làm hắn chờ, hắn đợi ba ngày, hôm nay sáng sớm vừa lấy được kế nhiệm Tô Châu thứ sử hàm thư, nghe nói muốn thế thận hắn cái kia xui xẻo trứng đă ở Dương Châu ngừng hai ngày, hiện tại hắn hắn là cũng thu được tân công hàm thuyền chuyển công tác, lần này đổi hắn đi Giang Lăng nhậm thứ sử.Mà lần này cần không phải Lâm Thanh Uyển ra tay hỗ trợ, hiện tại đi

Giang Lăng chỉ sợ chính là hắn.Lâm Thanh Uyển cũng luyến tiếc Chu thứ sử a, có hắn ở, nàng tinh nhiều ít phiền toái a.Lúc trước nàng hồi Tô Châu trước, Lâm Giang liền lời bình quá Chu thứ sử, tuy vô nhanh trí, lại có chí lớn, tuy biểu hiện bình thường, lại thắng ở vững vàng.Lúc ấy nàng tiến Tô Châu liền thấy được hắn không đàng hoàng nghênh đón phuong thức, còn tưởng rằng là Lâm Giang nhìn lầm, nhưng nhân gia co được dãn được, biết sai liền sửa.Có thể nói, trừ bỏ lần đầu tiên gặp mặt có chút không thoải mái ngoại, mấy năm nay hai người vẫn luôn ở chung đến không tồi.Lâm Thanh Uyển không nghĩ đổi cái công sự, rốt cuộc Chu thứ sử nguyện ý làm nàng công sự, người khác khả năng chỉ nghĩ làm cha mẹ nàng quan.Lâm Thanh Uyển sau khi trở về, Chu thứ sử rất ít chủ động làm chuyện gì, khá vậy cũng không cấp Lâm Thanh Uyển ngáng chân, ngược lại trong tối ngoài sáng nâng đỡ nàng cử động, lúc này mới khiến cho Tô Châu biến chuyển từng ngày.Đổi làm khác quan phụ mẫu nhưng chưa chắc nguyện ý một cái quận chúa ở chính mình trị hạ như thế lăn lộn, đều không cần làm cái gì, chỉ là lấy ra một cái thái độ tới, Lâm Thanh Uyển hành sự liên sê không thuận lợi vậy.Cho nên nàng cũng không nghĩ đổi thứ sử.Lâm Thanh Uyển nhất yêu cầu chính là tự do độ, mà Chu thứ sử yêu cầu chính là chỗ dựa, Chu thứ sử có thể cho nàng yêu cầu, nàng cũng có thể cấp Chu thứ sử hắn yêu cầu.Đây là hai người lần đầu tiên chân chính ý nghĩa thượng hợp tác, hai người nâng chén tương khánh, hết thảy toàn ở không nói bên trong.Bất quá Chu thứ sử vẫn là có chút lo lắng, “Nghe nói lần này muôn tới tôt chính là Vương gia con cháu, hắn có thể hay không...”Lâm Thanh Uyển trán an hắn nói: “Yên tâm đi, hắn sẽ không để ý. Vị này Vương đại nhân nhưng không thích hợp Tô Châu, hắn ước gì đi Giang Lăng, hiện tại nói không chừng chính trong lòng mừng thầm đâu.”Không, Vương Yến hiện tại một chút cũng không mừng duyệt, hắn là không ngại từ Tô Châu sửa đi Giang Lăng, rốt cuộc quan còn lớn nửa cấp đâu, nhưng hắn để ý Vương Ký cái này sốt ruột ngoạn ý đến chính mình trước mắt tới nhảy nhót a.Vương Ký gõ gõ xe vách tường, xa phụ cơ linh đánh một tiên, làm mã nhanh hơn tốc độ cùng phía trước một chiếc xe vừa lúc song song, Vương Ký đẩy ra cửa sổ xe, từ bên người cầm cẩn gậy gộc đi gõ cách vách cửa sổ xe, vui tươi hớn hở nói: “Tiểu thúc, thiên không còn sớm, chúng ta dừng lại dùng cơm trưa đi.”Vương Yến cái trán trùm trùm, đẩy ra cửa sổ xe quát: “Vương Ký, ngươi lại đi theo ta, ta khiến cho hộ vệ đem ngươi ném tới trong sông đi, ngươi không ở Tô Châu hảo hảo ngược chạy nơi này tới làm gì?”Vương Ký liên bùi môi nói: “Này cũng không nên trách ta, không phải ngài muốn đi Tô Châu nhậm chức, ta mới vui vẻ đi nghênh đón ngài sao, ai ngờ ngài sẽ chuyển điệu Giang Lăng? Ta đều cùng cha ta nói, muốn đi theo ngài bên người trường kiêm thúc, ngươi đi Giang Lăng, ta đây không được đi theo?”“Cảm miệng! Đừng cho là ta không biết, chuyển điệu việc còn có ngươi cùng nhì

ca bút tích đâu, muôn điều ta tới tô chính là cha người, các người phụ tử
tương tàn nhưng thật ra đổi cái chỗ ngồi tàn a, đuôi theo ta đâu tính sao lại
thế này?" Vương Ký lập tức nói: "Tiểu thúc ngài đừng có hiểu lầm, ta cùng
nhị thúc này không đều là vì ngài hảo sao, ngài kia tính tình có thể ở Tô
Châu làm gì? Khác không nói, trong thành như vậy nhiều học sinh, vạn
nhất đánh lên tới..." Vương Yên cười lạnh, "Các người là sợ ta cùng Lâm
Thanh Uyển đánh lên đến đây đi?" "Nơi nào đến nỗi, chẳng lẽ tiểu thúc là sẽ
đánh nữ nhân người sao?" Vương Yên một nghẹn, nói không ra lời.

Chương 326: Vương yến

Vương Ký liền cười nói: “Ngài xem, ta liền biết ngài không phải là người như vậy, ngài có hùng tâm tráng chí, cũng có lôi đình thủ đoạn, Tô Châu nơi nào đủ ngài thi triển, ngài nên đi Giang Lăng, chỗ đó bá tánh đều chờ ngài cứu đâú.” Vương Yến hờ lạnh, bất quá sắc mặt đích xác khá hơn nhiều chút, hắn cũng không quá muộn đi Tô Châu, nhưng đại đường ca nói hiện tại nhất thích hợp hắn chính là Tô Châu, thả Tô Châu phồn hoa, lại có Duyệt Thư Lâu, có rất nhiều lập công cơ hội, hắn đi Tô Châu, lâu là 5 năm, ngắn thì ba năm liền lại nhưng đi lên trên một thang.Nhưng hiện tại không cần Tô Châu vì ván cầu, hắn trực tiếp là có thể đi Giang Lăng nhậm thứ sử, tự nhiên mừng rõ mắt nhảm mắt mở đương không biết bọn họ ngầm mạch nước ngầm.Vương Ký liền ghé vào cửa sổ nơi đó lấy lòng cười nói, “Cho nên tiểu thúc, ngài xem ta có thể hay không qua đi cùng ngài ngồi chung?” Vương Yến ghét bỏ liếc mắt nhìn hắn, hỏi: “Ngươi vì sao thế nào cũng phải đi theo ta?”“Tiểu thúc, này đó là đại sự, không bằng chúng ta ngồi xuống nói chuyện?” Vương Yến hờ lạnh một tiếng, gõ gõ xe vách tường, làm xe ngựa dừng.Vương Ký lúc này mới tung ta tung tăng chạy đến hắn trên xe ngựa, ở hắn sờn trong tầm tay ngồi nghiêm chỉnh nói: “Tiểu thúc, nếu không phải vì ngươi, vì tộc, vì Đại Lương, ta là không muốn rời đi Tô Châu, rốt cuộc Duyệt Thư Lâu thư ta chỉ xem như vậy một chút, còn có rất nhiều chưa từng lật xem quá...”“Đừng nói nhảm nữa, nói thẳng mục đích của ngươi đi.” Vương Yến không quen nhìn hắn như vậy dông dài.Vương Ký tập mãi thành thói quen, bị đánh gãy cũng không tức giận, trực tiếp từ trong lòng ngực lấy ra một phong thơ nói, “Tiểu thúc, đây là Lâm quận chúa cho ngài tin.” Vương Yến cười như không cười hờ nói: “Như thế nào, đoạt ta Tô Châu thứ sử vị trí còn dám viết thư tới? Ta cùng với nàng có giao tình sao?” Vương Ký liền cười ha hả nói: “Tiểu thúc, ai đoạt ai còn không nhất định đâu, Chu thứ sử nhưng oan uổng thật sự, hắn này thứ sử làm được hảo hảo, ngài cùng phụ thân một câu hắn liền phải rời đi, liền cái chu toàn thời gian đều không có. Huống chi, ngài không duyên có lại thăng nửa cấp, này mượn cũng không phải là Vương thị mặt mũi, ngươi không được cảm tạ nhân gia?” Vương Yến lúc trước nhưng chỉ có

chính ngũ phẩm, vẫn là ở Hằng Châu như vậy biên quan hỗn loạn khu vực, theo lý, hắn muôn triệu hồi kinh thành hoặc Trung Nguyên Giang Nam như vậy giàu có và đông đúc nơi, giáng cấp điệu là bình điệu, cùng cấp điệu liền tính thăng quan.Vương Ký cha vì làm hắn thăng nửa cấp làm này Tô Châu thứ sử chính là phí không ít kính nhi.Có thể nói, Vương Yên là có mục đích tẽ rót Chu Thông trở thành Tô Châu thứ sử, bởi vì vị trí này nhất thích hợp hắn.Vương Yên ho nhẹ một tiếng, tuy rằng vô sỉ quán, nhưng bị cháu trai như vậy minh điểm ra tới trên mặt vẫn là có chút phát sốt, bắt quá hắn da mặt quá dày, Vương Ký tỏ vẻ một chút không phát hiện hắn mặt chỗ nào đỏ.Thấy tiêu thúc trên người thứ cuối cùng thu trở về, có thể hảo hảo nói chuyện, hắn lúc này mới đem tin tức hắn trong tay nói: “Kỳ thật Lâm quận chúa nói không tồi, Chu thứ sử lưu tại Tô Châu, ngài đi Giang Lăng, là song thăng sự, đại gia hà tất nháo đến như vậy không thoải mái đâu?”Vương Yên mở ra tin, hờ nói: “Lời này ngươi đi theo cha ngươi nói, mục đích của hắn là Duyệt Thu Lâu cùng kia trong lâu nhân tài, ngươi nhị thúc khen ngược, trực tiếp cùng người ngoài liên hợp lại đem ta tể đi rồi, xem cha ngươi quay đầu lại tước không tước ngươi.”“Sẽ không, sẽ không,” Vương Ký cười túm tím nói: “Còn không phải là tài tử sao, Tô Châu có, Giang Lăng càng không ít a, tiêu thúc đừng quên, Diêu tiên sinh cùng hắn một các sư huynh đệ liên ở Giang Lăng đâu.”Vương Yên đã thấy được tin, nhìn không được cao cao như róng mà, nhìn thoáng qua hứng thú bừng bừng cháu trai, như suy tư gì điểm điểm đầu gối.Vương Ký liền nhìn hắn hắc hắc cười, cảm thấy lấy hắn tiêu thúc tính tình là khẳng định sẽ không cự tuyệt.Vương Yên là người nào?Hắn là một cái làm trời làm đất đến làm người nhà hoàn toàn không thể chịu đựng, cuối cùng ở hắn mười sáu tuổi khi liền đi lại quan hệ, hao tổn tâm cơ làm hắn bị tiên cử Thanh Uyển, hắn vốn dĩ hắn là từ tú phẩm.Vương Yên vẫn luôn không quá thích bản khắc người đọc sách, tỷ như hắn đại đường ca, hơn nữa đọc sách khi bởi vì thành tích không hảo thường bị người giễu cợt, liên quan đối sở hữu người đọc sách đều có loại không thích.Tỷ như ngồi ở hắn trước mắt không quá bản khắc cháu trai.Một lời không hợp, hắn là thật sự sẽ động thủ đánh người, đặc biệt là mấy năm nay ở biên quan cùng đại quê mùa nhóm một lời không hợp quán.Nhưng điểm này đại đường ca Vương Hiển hắn không biết a.Mười hai năm, Vương Hiển cảm thấy hắn nhiều ít cũng tiến bộ ổn trọng chút, cho nên cũng không cảm thấy hắn còn sẽ động thủ đánh người.Huống chi vận tác phía trước cũng hỏi qua hắn, có nguyện ý hay không đi Tô Châu đương thứ sử, Vương Yên tỏ vẻ hắn thực nguyện ý a.Vô nghĩa, hắn đương nhiên nguyện ý, từ biên quan triệu hồi tới, vừa lúc ở tiến sĩ khoa năm đó, hảo vị trí sớm bị người chiếm, trừ phi hắn đi trong quân đi, bằng không hiện tại chỗ nào còn có rảnh dư thích hợp chức vị cho hắn?Thật vất vả đem Chu Thông tẽ đi, hắn đương nhiên muốn dự khuyết thượng, chỉ là hắn như

thế nào liền không nghĩ tới không dự khuyết, trực tiếp đi Giang Lăng đâu? Vương Yến điệp khởi tin, tẩm tắc nói: “Cha ngươi a, so với vị này Lâm quận chúa vẫn là kém xa, ngươi nói lúc ấy hắn nếu là trực tiếp đưa ta đi Giang Lăng, kia còn có bao nhiêu ra tới những việc này sao? Còn không duyên cớ đắc tội người.” Vương Ký trùu trùu khóc miệng nói: “Phụ thân nhưng thật ra tưởng, chỉ là này vượt cấp, huống chi Giang Lăng cũng giàu có và đông đúc đâu, không biết bao nhiêu người nhìn chăm chăm vị trí này. Chu thứ sử điều nhiệm là bởi vì có tư lịch, ngài lúc trước nhưng chỉ là cái ngũ phẩm quan nhi.” “Cho nên mới càng có vẻ cha ngươi kém xa, ngươi xem, Lâm quận chúa ra tay, ta không phải thế thân thượng?” Vương Ký trầm mặc không nói. Vương Yến liền vuốt cầm nói: “Này thật đúng là song thắng...” Hắn đi Giang Lăng, có Vương gia làm hậu thuẫn, không ai dám khi dễ hắn đi, nhưng đổi thành kia nhà nghèo xuất thân Chu Thông liền không giống nhau. Hắn nếu là thủ đoạn tàn nhẫn một ít có lẽ còn có thể trấn trụ những cái đó đầu trâu mặt ngựa, nhưng nghe nói hắn tính cách ôn hòa, Vương Yến tẩm tắc hai tiếng, người như vậy đi Giang Lăng không phải làm người xé ba xé ba cấp ăn? Vương Yến lắc đầu thở dài nói: “Kém xa, kém xa, cha ngươi thủ đoạn thật là kém xa, đoạt nhân gia vị trí cũng chưa đem nhân gia an trí hảo, hắn còn phải cùng Lâm quận chúa hảo hảo học a.” Vương Ký nhịn không được kêu lên: “Tiểu thúc, ta là cha ta nhi tử!” Vương Yến liền tà hàn liếc mắt một cái hỏi, “Đại đường ca nhi tử, ngươi khi nào trở về kế thừa cha ngươi gia nghiệp a.” “Tiểu thúc đừng nói sang chuyện khác,” Vương Ký điềm ngực hắn nói: “Kia tin là cho ngươi, nhưng Lâm quận chúa cấp Diêu tiên sinh tin lại còn ở ta trên người đâu, không có ta, Diêu tiên sinh là sẽ không tin tưởng ngươi.” Vương Yến nhìn chằm chằm hắn ngực nóng lòng muôn thử. Vương Ký không chút nào để ý rộng mở lòng dạ nói: “Ta không mang ở trên người, ngài muôn cướp cũng đoạt không.” Vương Yến thất vọng thu hồi ánh mắt, sau đó sắc mặt chậm rãi nghiêm túc lên, “Hiện tại Giang Lăng một phân thành hai, Sở Quốc bên kia là Trần Tượng lãnh binh, người nọ thô bạo thật sự, một cái không hảo liền hối khiến cho hai nước phân tranh, tới rồi Giang Lăng ngươi nhưng đến cho ta thành thật điểm, nếu là dừng ở Trần Tượng trong tay, ta cũng sẽ không không màng quốc gia đại nghĩa cứu ngươi.” “Ta biết, tiểu thúc sẽ đại nghĩa diệt thân sao.” Vương Ký uống một ngụm trà, thở ra một hơi nói: “Ngài yên tâm, kỳ thật ta cũng sợ cùng ngài cộng sự, cho nên chỉ cần Diêu tiên sinh bọn họ cứu ra ta lập tức đi.” Vương Yến hờ lạnh, “Mang theo bọn họ đi?” “Chẳng lẽ tiểu thúc còn muốn lưu Diêu tiên sinh bọn họ ở Giang Lăng đương bia ngầm?” Vương Yến không lại nói, bất quá lại nói: “Công lao đền tính ta một nửa.” Vương Ký trùu trùu khóc miệng nói: “Đều cho ngài.” “Không cần, ta chỉ lấy ta nén đến.” Vương Yến là muốn công lao hảo ngồi ổn vị trí, khá vậy không phải tham công người, đối tượng vẫn là tự

mình cháu trai.Thúc cháu hai vứt bỏ hiềm khích, không khí liền hòa thuận nhiều, giữa trưa dừng lại nghỉ ngơi, Vương Yến thực không thèm để ý móc ra một khối làm ngạnh bánh bột ngọt, liền mới thiêu khai nước ấm gặm.Cái này làm cho đang định làm người đi săn thú nấu cơm Vương Ký cả người cứng đờ.Vương Yến hừ một tiếng, từ trong bao quần áo móc ra một cái vòng tròn lớn bánh đưa cho hắn, nói: “Chạy nhanh ăn, ăn xong rồi lên đường.”Mặc dù vẫn luôn bên ngoài du học, Vương Ký cũng chưa từng ăn qua như vậy lương khô, thiếu chút nữa đem giọng nói cấp nghẹn đi xuống.Vương Yến nhịn không được cười nhạo, “Nhìn ngươi như vậy, vừa thấy chính là không ăn qua khổ, ta liền xem không được các ngươi như vậy, đường như sẽ đọc mấy quyển thư liền nhiều thông minh có khả năng đường như, lại liền thời gian đó là sinh mệnh cũng đều không hiểu, không biết hiện tại Giang Lăng chính loạn sao, còn săn thú thịt nướng, ngươi sao không nghĩ tại đây trước nghỉ cái ngủ trưa lại đi?”Vương Ký nhắm mắt, sao khởi cái ly rót một ngụm thủy, lúc này mới đem làm bánh nuốt xuống đi, hắn hàm chứa nước mắt nói: “Tiểu thúc, ngươi cũng là người đọc sách xuất thân a.”“Ta không phải,” Vương Yến cự tuyệt trở thành bọn họ đồng loại, mặt không đổi sắc nói: “Ta là binh nghiệp xuất thân, năm đó nếu không phải trong nhà liều mạng ngăn đón, ta hiện tại khả năng đều là Đại tướng quân.”Vương Ký nhịn không được mắt trợn trắng, năm đó ngươi mới mười bốn, cùng điêu gầy cây gậy trúc đường như, tới rồi trong quân chỉ sợ liền mệnh đều giữ không nổi.Cùng Vương Yến chỉ kém sáu tuổi Vương Ký đối năm đó sự cũng ký ức thâm hậu.Hắn bi phẫn cắn một ngụm bánh, dùng sức nuốt đi xuống.Cùng Vương Yến cùng nhau lên đường, trên cơ bản cùng an nhàn vô duyên, đoàn người ngày đêm kiêm trình, không đến bảy ngày liền đến Giang Lăng, Vương Ký không chỉ có gầy một vòng, trên mặt râu ria xồm xàm, tóc cũng có chút tán loạn, cùng hắn luôn luôn phong lưu phiêu dật tương đi khá xa.So sánh với dưới, hắn tiểu thúc liền phải có vẻ giỏi giang rất nhiều, rõ ràng nhật tử là một khối quá, hắn như thế nào liền như vậy chật vật đâu?

Chương 327: Bùa hộ mệnh

Vương Yến không để ý tới hắn cháu trai, cầm hàm thư cùng quan ấn liền đi tìm Triệu Tiệp, Giang Lăng bị đánh hạ sau, Lương Quốc bên này dân chính là từ quân đội cùng nhau quản, Vương Yến đến từ Triệu Tiệp trong tay tiếp nhận quyền bính. Vương Ký nhắm mắt theo đuôi đi theo hắn, nhắc nhở nói: “Lâm Triệu hai nhà bất hòa, ngài nhưng đừng ở trước mặt hắn đè Lâm quận chúa.” “Di, bọn họ hai nhà không phải thân thích?” “Nháo phiền,” tuy rằng đến bây giờ hắn cũng không rõ vì cái gì sê nháo phiền, “Năm trước bắt đầu mùa đông trước còn tộc đối tộc đấu một phen, Triệu thị bị thua, cho nên hiện tại khẳng định cực hận Lâm quận chúa, ngài nếu muốn thuận lợi cũng đừng đè nàng.” Vương Yến liền hừ một tiếng nói: “Liền cái nữ nhân đều đấu không lại, Triệu Tiệp cũng không ra sao.” Vương Ký yên lặng mà nhìn hắn tiểu thúc liếc mắt một cái. Vương Yến ngoài miệng là nói như vậy, lại ở trong lòng đem Lâm Thanh Uyển địa vị lại cát cao một bậc, hắn dù chưa cùng Triệu Tiệp đánh quá giao tế, lại cũng là biết hắn. Lâm Thanh Uyển có thể làm được hắn đường ca làm không được sự cũng liền thôi, thế nhưng còn có thể đấu bại tay cầm binh quyền Triệu Tiệp, vậy không phải bình thường nữ tử. Lại nghĩ đến lúc trước cho hắn lá thư kia trung ẩn hàm xin lỗi, Vương Yến trong lòng càng là không dám khinh thường. Lâm Thanh Uyển cho hắn tin trung tuy không có minh xác xin lỗi, lại thông thiên đều là chúa đầy xin lỗi, dù sao hắn xem đến tâm tình rất sáng khoái, đừng nói hắn vốn dĩ liền vui tới Giang Lăng, chính là không vui tới, nhìn tin sau cũng không nhiều ít mâu thuẫn cảm xúc. Huống chi Lâm Thanh Uyển vì hắn tới Giang Lăng, không chỉ có đem hắn chất nhi đưa tới hỗ trợ, còn đe điểm có thể giúp hắn vài người, càng là đem mời chào Diêu Thời như vậy công lao đưa hắn. Kia tin nhưng không có một tia muôn kế công ý tú. Nay phân chu nói cùng lòng dạ cũng không phải là người bình thường có thể có. Diêu Thời chi tài chỉ ở sau Cơ Nguyên, nếu có thể mời chào đến hắn, kia hắn không chỉ có có thể ở lý lịch thượng thêm một bút, chỉ sợ bệ hạ nơi đó đều phải lưu lại khắc sâu ấn tượng. Vương Yến khéo miệng hơi kiều, chờ nhìn đến đứng ở phủ cửa nghênh đón Triệu Tiệp khi tươi cười càng tăng lên, hắn một bộ hảo, như vậy tọa ủng Diêu Thời những người này mới đó là chúng ta Lương

Quốc.”Triệu Tiệp một nghẹn, ngẩng đầu nghiêm túc nhìn về phía Vương Yên.Lại thấy Vương Yên vẻ mặt chân thành tiếc hận, tựa hồ là thật sự đánh trong lòng như vậy tướng, cũng không phải ở châm chọc Triệu Tiệp.Nhưng cứ như vậy, Triệu Tiệp chỉ cảm thấy tâm càng tắc.Hắn cười cười nói: “Tại hạ đích xác năng lực hữu hạn, lúc này mới làm Trần Tượng giành trước một bước, sớm nghe nói Vương đại nhân trị hạ rất có thủ đoạn, không biết đối việc này nhưng có cái gì hảo biện pháp?”Vương Yên ngưng mi khố tư nói: “Thấy hiệu quả mau không có, nếu bất luận thời gian, kỳ thật vẫn là có một biện pháp tốt.”“Nga?” Triệu Tiệp hơi hơi ngồi ngay ngắn hỏi, “Cái gì hảo biện pháp?”Vương Yên vẻ mặt chính trực nói: “Trần an bá tánh, khuyên khóa nông tang!”Triệu Tiệp:“Bá tánh giả, sở cầu bắt quá an cư lạc nghiệp mà thôi,” Vương Yên vẻ mặt nghiêm nghị nói: “Chỉ cần chúng ta có năng lực làm cho bọn họ đem nhặt tử quá hảo, đừng nói bên kia chỉ là có một cái Diêu Thời, chính là có mười cái cũng kéo không đi bọn họ.”Triệu Tiệp xoa xoa cái trán, “Vương đại nhân là nghiêm túc?”“Đương nhiên,” Vương Yên nhíu mày hỏi, “Chẳng lẽ Triệu tướng quân cảm thấy ta nói không đúng sao?”“Đúng vậy,” như vậy một cái chày gỗ rốt cuộc là như thế nào cướp được Giang Lăng thứ sử vị trí này, Triệu Tiệp tẽ một mạt cười nói: “Vương đại nhân cao kiến.”Vương Yên liền triền khai tươi cười nói: “Chúng ta đây liền bắt đầu đi.”“Cái gì?”“Giao tiếp a,” Vương Yên đúng lý hợp tình nói: “Cày bừa vụ xuân sắp tới, giao tiếp sau ta hảo mang theo Thứ sử phủ người đi thông kê hộ sổ, phân cách đồng ruộng, chúng ta hiện tại đã chậm, lại không nắm chặt liền phải không đuổi kịp cày bừa vụ xuân, nếu lầm năm nay tròng trọt, kia muôn trấn an bá tánh phải lại chờ một năm.”Triệu Tiệp trong lòng rùng mình, tìm tòi nghiên cứu nhìn về phía Vương Yên, hắn đây là có tâm, vẫn là vô tình?Cũng mặc kệ có tâm vẫn là vô tình, sự tình phát triển đều hướng tới hắn nhất không muốn một mạt phát triển.Triệu Tiệp hắn vì cái gì muôn làm quan sát sứ? Bởi vì quan sát sứ tay cầm quân chính quyền to, không chỉ có nhưng chưởng quân đội, còn có thể quản lý địa phương sự vụ, một cái có thể, một cái có quyền cùng tiền.Hắn ở Giang Nam quan sát sứ thượng đã tài quá một cái té ngã, đánh hạ Nam Hán sau lại bởi vì địa vực cùng lịch sử vấn đề, muôn tiếp nhận nhất định phải nghe theo hoàng mệnh từ đầu bắt đầu, hắn không cam lòng ném xuống chính mình kinh doanh nhiều năm quân đội, cho nên cũng không đi tranh Lưỡng Quảng quan sát sứ.Nhưng Giang Lăng vừa lúc thích hợp a.Nơi này đến Linh Châu tuy cũng xa, nhưng hắn mang này một chi quân đội không nhiều không ít, vừa vặn có thể trấn thủ Giang Lăng, nếu là triều đình có thể tại đây thiết lập Giang Lăng quan sát sứ, kia hắn khẳng định muốn cướp một đoạt.Chẳng sợ không thiết, hắn cũng muốn nghĩ cách đóng tại Giang Lăng, Linh Châu lại hảo, kia cũng là Lư gia địa bàn, hắn chỉ cần trở lại Linh Châu nhất định phải đến nghe Lư Chân, vĩnh vô xuất đầu ngày.Nhưng Giang Lăng không giống

nhau, đây là hắn đánh hạ địa bàn, đã tại đây kinh doanh hơn hai tháng.Chỉ cần hắn có thể đóng tại này, liền tính hắn không thể hoàn toàn đem dân chính nắm trong tay, cũng muốn ít nhất nhúng tay một nửa.Phía trước hắn đã thu được tin tức, tới đây chính là Tô Châu Chu Thông, nhà nghèo xuất thân, không có chỗ dựa, vừa lúc đán đo, hắn đều chuẩn bị tốt đối sách, không nghĩ tới trên đường lại đổi thành Vương Yên.Muốn nói trong lòng không nôn là không có khả năng, nhưng lúc này nghe Vương Yên vừa lên tới liền đệ trình tiếp, vậy không chỉ là nôn đơn giản như vậy.Trên mặt hắn ý cười tràn đầy, lại có chút cường thế nói: “Vương đại nhân một đường vất vả, không bằng trước nghỉ mấy ngày, này giao tiếp sự không vội với nhất thời.”Vương Yên lại vội la lên: “Như thế nào sẽ không vội, này cày bừa vụ xuân chính là không thể chậm trễ, ngày mai ta muộn đi tra một tra trị hạ hộ tịch, nào còn có thời gian giao tiếp?”Hắn nói: “Ta cũng biết Triệu tướng quân là đau lòng ta, nhưng ta chờ làm quan chính là phải vì bệ hạ tận trung, vì bá tánh tận lực, chẳng sợ lại khổ lại mệt cũng đến cẩn rắng thương.”Vương Ký hung hăng mà cúi đầu, thiếu chút nữa không phun cười ra tới, nếu là làm hắn cha biết tiểu thúc như vậy học hắn, khẳng định muộn chọc giận đến đậm chân.Triệu Tiệp hơi hơi mỉm cười, “Vương đại nhân nói không tồi, nhưng ngài cũng muốn bảo trọng thân thể, này về sau Giang Lăng sự tình còn nhiều lầm đâu, nếu là người ngã bệnh làm sao bây giờ? Không bằng như vậy đi, gần nguyệt tới đều là ta mấy tên thủ hạ ở quản, quay đầu lại ta làm cho bọn họ hỗ trợ đem dân cư thông kê ra tới, giúp ngài tổ chức cày bừa vụ xuân, ngài trước nghỉ hai ngày lại nói.”Hắn duỗi tay chụp ở Vương Yên trên tay, cười nói: “Vương đại nhân tâm ta biết, nhưng mà cũng không thể bạc đãi thân thể của mình, bằng không ta thật sự vô pháp cùng bệ hạ cặp lão Vương đại nhân công đạo.”Vương Yên lúc này mới có mà làm đồng ý.Triệu Tiệp vì đổi phương đón gió tẩy trần, đem người đưa về Thủ sử phủ hậu viện sau mới sải bước rời đi.Đi theo Vương Yên tới đây người huân luyện có tố phong hảo hành lý, đem người không liên quan cùng những cái đó tai mắt đều tông cỏ sau mới tiến chính viện.Vương Yên mới tẩy hảo đầu cùng tắm, uớt dầm đề khoác tóc ngồi xếp bằng ngồi ở trên giường đất, đổi bình phong còn ở ma kỉ cháu trai nói: “Thầy được đi, may mắn tới là ta, nếu là kia Chu thủ sử, đừng nói là cứu Diêu Thời, chỉ sợ liền xương cốt bột phấn đều có thể bị người găm.”Vương Ký rửa mặt chải đầu một lần, thoái mái ra nói: “Ta xem kia Triệu Tiệp gian thật sự, ngài chỉ sợ rất khó cùng hắn giao tiếp, làm sao bây giờ?”“Nói ngươi ngốc ngươi thật đúng là ngốc,” Vương Yên quay đầu xem mới đây cửa tiến vào bọn thuộc hạ, cười hỏi, “Các ngươi nói làm sao bây giờ?”Trong đó một người liền nhẹ răng cười, “Đại nhân là địa phương quan, kia Triệu Tiệp là võ quan, này vốn dĩ chính là không cùng nhau, ngài muốn giao tiếp cũng là cùng đã hạ hoàng uyền Mạnh để giao tiếp, chỗ nào

dùng đến hắn?”“Không tôi, ngày mai trực tiếp đi gặp Thú sứ phủ phó quan chính là, đại nhân nhưng không cần thiết nghe hắn hô liệt liệt.”Vương Yên thâm chấp nhận gật đầu.Vương Ký trợn mắt há hốc mồm, “Còn có thể như vậy? Tiểu thúc sẽ không sợ hắn buộc tội ngài?”“Buộc tội ta gì?”Vương Yên hoành hán nói: “Buộc tội ta quản dân chính, từ hắn trong tay đoạt quyền?”“Nhưng hắn tại đây kinh doanh hơn hai tháng, này Giang Lăng lại là hắn đánh hạ, hiện tại Thú sứ phủ trung người chỉ sợ có không ít là hắn tai mắt đâu, ngài tuy có chính lệnh, nhưng chính lệnh không thông lại có ích lợi gì?”“Cho nên nói ngươi đọc sách đọc choáng váng đâu,”Vương Yên đứng ở trên mặt đất duỗi tay cắt cái vòng lớn nói: “Ngươi cho rằng này một mảnh là chỗ nào? Thùa an lâu ngày, ngay ngắn trật tự Tô Châu? Hừ, đây là Giang Lăng, mới trải qua chiến loạn, vừa mới mới vừa bị thu phục Giang Lăng, không nghe? Trực tiếp loát chính là, lại cùng ta đối nghịch, trực tiếp chém, tội danh đều là có sẵn.”Vương Yên bẻ ngón tay nói: “Bất trung, muốn đầu đến đối diện Sở Quốc trong lòng ngực; Nhớ Mạnh thị hoàng tộc, muốn tạo phản; Đối bê hạ bất mãn, yêu ngôn hoặc chúng, cỗ động bá tánh phản lương...”Vương Ký há to miệng, hoàn toàn nói không ra lời.Vương Yên trong mắt hiện lên u quang, vỗ vỗ hàn mặt nói: “Triệu Tiệp kỳ thật còn có một cái biện pháp, đó chính là làm ta ngoài ý muốn bỏ mình, ta phụ thân là con vợ lẽ, ta đã chết, Vương thị mặc dù tức giận cũng hữu hạn, đáng tiếc a, ngươi ở chỗ này.”Vương Ký trợn tròn đôi mắt.“Cho nên ngươi ngày mai buôn bán đến đẹp đẽ, học ngươi nhị thúc, như thế nào phiêu dật thanh quý liền như thế nào xuyên, ta muốn cùng Triệu tướng quân hảo hảo giới thiệu ngươi!”Vương Ký hậu tri hậu giác, “Lâm quận chúa là bởi vì này mới để cho ta tới?”Vương Yên liền ngạc, trên cao nhìn xuống nhìn hắn một cái nói: “Còn không có ngốc đến gia, ngươi a, kỳ thật rất thông minh, chính là không có kinh nghiệm, không đủ vô sỉ a.”Vương Ký liền bi phẫn chỉ trích nói: “Vậy ngươi trên đường còn đuổi ta đi, ta chính là ngươi bùa hộ mệnh!”

Chương 328: Minh hữu

Vương Yến liền trầm mặc một chút nói: “Kỳ thật ngươi không tới ta cũng có biện pháp, chính là tương đối phiền toái mà thôi, bất quá ngươi nếu tới, tuy rằng mang đến phiền toái cũng không ít, bất quá...”Bất quá ở đối phó Triệu Tiệp khi lại muốn phuơng tiện rất nhiều, còn có cùng Diêu Thời bên kia tiếp xúc cũng sẽ tiện lợi rất nhiều.Bằng không hắn như thế nào sẽ cảm kích Lâm Thanh Uyển an bài đâu, thật là mỗi một chút đều cào ở hắn trong lòng, tuy rằng hai bên đều không nói rõ.Vương Ký không tin Lâm Thanh Uyển sẽ đối hắn tuyệt tình như vậy, chính là đem Vương Yến lá thư kia vò vét ra tới nhìn, trên dưới tả hữu nhìn hai bên, còn bắt được hỏa thượng nướng nướng, kết quả không cần thận đem tin thiêu cũng chưa nhìn ra hắn chỗ nào thành “Bùa hộ mệnh”.Các tùy tùng sớm tại Vương Ký bạo khởi khi liền cơ linh lui xuống, cho nên lúc này Vương Yến một chút cũng không kiêng dè đả kích hắn, “Ngươi có phải hay không bốn, loại sự tình này sao có thể viết ở tin thượng, toàn dựa cá nhân linh ngộ. Ta nếu là liền điểm này đều ngộ không được, vậy ngươi cũng đừng lưu lại nơi này, tiểu tam ta đem gia hai mệnh đều đáp đi vào.”Tóm lại Vương Ký hiện tại vinh hạnh thăng cấp vì bọn họ đoàn người bùa hộ mệnh.Triệu Tiệp còn không biết cái kia chật vật “Cháu trai” là Vương thị tộc trưởng đích thứ tử, Vương gia nhất được sủng ái hài tử chi nhất.Hắn lúc này đang xem Vương Yến lý lịch, bởi vì thay đổi người đổi đến đột nhiên, hắn tra được tin tức hữu hạn, nhưng hắn xuất từ Vương thị thứ chi lại không khó tra, thả hắn mười sáu tuổi đã bị tiến cử xuất sĩ.Như vậy xuất sĩ phuơng pháp, cũng không biết hắn là được sủng ái vẫn là không được sủng ái.Triệu Tiệp nhíu lại mi nói: “Phái người đi Thái Nguyên cẩn thận tra một tra, xem hắn ở Vương thị địa vị như thế nào.”“Kia Hằng Châu bên kia...”“Cũng tra,” Triệu Tiệp ánh mắt hơi thâm, cảm thấy Vương Yến không có hắn biểu hiện ra ngoài đơn giản như vậy, “Biết người biết ta mới có thể trăm trận trăm thắng.”Triệu Tiệp đối Vương Yến không thân, còn phải chậm rãi tra, Vương Yến đối Triệu Tiệp cũng không thân, theo lý đồng dạng muốn tra, nhưng không chịu nổi hắn có một cái phi thường quen thuộc Triệu Tiệp minh hữu a.Không tồi, lúc này Vương Yến đã đem Lâm Thanh Uyển định vị vì minh hữu.Nhớ tới nàng ở tin trung

nhắc tới mấy cái băng hưu, Vương Yên ý vị thâm trường cười, hắn một lần nữa đem thủ hạ nhóm gọi tới, viết xuống hai cái tên cùng chức vị nói: “Ngày mai tìm chút thô đặc sản tới cấp này hai người đưa đi, cùng bọn họ tạo dựng quan hệ.”Vương Yên một đồn sau quay đầu trừng hắn chất nhi, “Còn không mau đem cho bọn hắn tin lấy ra tới.”“Cái gì tin?” Vương Ký thầm dò nhìn thoáng qua, nói: “Không tin, Lâm quận chúa nói, Lư đô hộ đã cùng bọn họ chào hỏi qua, tiểu thúc chỉ cần đi gặp bọn họ là được.”Đây là Lư gia quân, liền tính này chi quân đội đã bị Triệu Tiệp thu phục, cơ hô trở thành Triệu gia quân, Lư Chân tại đây vẫn như cũ rất có uy vọng.Hơn nữa hắn cũng không có từ bỏ đối này chi quân đội không chế, cho nên hoặc minh hoặc ám phái tâm phúc ở bên trong nhậm chức.Chỗ tối người Lư Chân đương nhiên không bỏ được cấp Lâm Thanh Uyển dùng, nhưng này chỗ sáng người, hắn cùng Triệu Tiệp lẫn nhau đều trong lòng biết rõ ràng, chỉ là cấp Vương Yên cung cấp Triệu Tiệp một ít tin tức mà thôi, hắn mừng rỡ hỗ trợ.Cho nên chỉ ở một mờ màn, Vương Yên là có thể dùng điểm này đem hắn sau đến hoàn cảnh xấu bẽ trở lại.Bởi vì long hổ tranh chấp, Giang Lăng một mảnh mưa gió sắp đến gấp gáp cảm, nhưng Vương Yên lại không nghĩ thời gian lãng phí ở cùng Triệu Tiệp tranh quyền đoạt lợi trung.Quyền lợi là muôn tranh, nhưng mà việc cắp bách là cày bừa vụ xuân.Giang Lăng cày bừa vụ xuân muôn so Giang Nam vẫn một ít, nhưng lại vẫn, qua ba tháng tam nếu còn không dưới loại, vậy muôn chậm trễ một chính năm thu hoạch.Cho nên hắn lấy cường thế thái độ cùng lôi đình thủ đoạn tiếp nhận hộ tịch, đem sở hữu ruộng đất toàn đánh tan một lần nữa phân phôi.Thú sứ phủ nhiều là Triệu Tiệp người, không nghe hiệu lệnh?Vương Yên cười lạnh một tiếng, trực tiếp làm người đi thông tri các lí chính, đến nỗi các huyện huyên lệnh, tới hay không đoan xem bọn họ trạm bên kia.Trực tiếp định ra thời gian cùng nhiệm vụ, hắn chỉ xem kết quả, bất luận quá trình, làm không được?Trong khoảng thời gian ngắn, hắn là không động đậy huyên lệnh, lại là có thể trực tiếp đem lí chính loát thay đổi người làm, như thế vài lần, làm Giang Lăng nóng nảy không khí hơi hơi trầm xuống, đại gia cuối cùng là chú ý nỗi lên lập tức nhất chuyện quan trọng —— cày bừa vụ xuân.Các bá tánh cũng không tinh lực đi nghị luận rốt cuộc là muôn lưu tại Lương Quốc, vẫn là đến cách vách Sở Quốc đi, bởi vì bọn họ tân phân thổ địa, muôn gieo hạt, băng không bỏ lõi cày bừa vụ xuân, năm nay lương thực còn không biết muôn đi đâu nha.Với bá tánh tới nói, không có gì so lương thực càng quan trọng, mà với nông dân tới nói, thế gian bất luận cái gì sự đều so ra kém thổ địa cùng cày bừa vụ xuân.Triệu Tiệp vẫn là quá non, hoặc là nói hắn với dân chính thượng vẫn là quá không có kinh nghiệm, cho rằng cầm giữ trụ Thú sứ phủ phó quan cùng phía dưới huyên lệnh liền có thể một tayChe trời?Lại không biết kỳ thật nhất hữu dụng không phải này đó quyền cao chức trọng người, mà là phía dưới lí chính.Bọn họ quyền cao chức

trọng, có Vương Yên quyền cao chức trọng sao?Những cái đó lí chính đều là người địa phương, không chỉ có gia tộc thế đại, thà có uy vọng, huyệ lệnh cùng Thú sứ phủ quan viên sẽ vì quyền lợi không màng dân sinh, này đó lí chính lại sẽ không, bọn họ nhiều thế hệ còn muốn tiếp tục ở chỗ này quá đi xuống đâu, Vương Yên trực tiếp mướn người thông báo khắp nơi Thú sứ phủ chính sách, bọn họ nếu chẳng phân biệt mà cũng không phát hạt giống, kia đó là cùng toàn bộ thân tộc, các thôn dân là địch.Đặc biệt là ở Vương Yên loát vài cái lí chính, lại ở mặt khác huyệ lệnh muôn đổi đi mặt khác lí chính khi nhúng tay án hạ lúc sau, bọn họ biết, có Vương Yên chống lưng, những cái đó huyệ lệnh đụng vào hắn không được nhóm.Lí chính nhóm còn có cái gì lo lắng?Trực tiếp lướt qua huyệ lệnh đăng báo hộ số cùng đồng ruộng số, bằng mau tốc độ phân điền đến hộ, lại lãnh trong thôn thanh tráng đi Thú sứ phủ lãnh hạt giống.Vốn dĩ này đó hắn là một tầng tầng hạ bát, từ Thú sứ phủ đến huyệ, lại từ huyệ đến trấn, trấn đến, đến thôn.Nhưng hiện tại trực tiếp lướt qua huyệ cùng trấn, giao từ lí chính, trung gian hai tầng quan lại thật giống như ngâm minh ở khố nước giống nhau khó chịu lên, bọn họ một chút bị hư cấu.Vương Yên hành động không phù hợp quy củ?Vương Yên hắn thừa nhận a, cho nên các người đi cáo ta a, làm bệ hạ hỏi ta tội.Hắn một bộ lợn chết không sợ nước sôi bộ dáng, đừng nói này đó từ trước đến nay tự giữ quan văn, chính là Triệu Tiệp cái này vô quan đều sợ ngây người, này quen thuộc phổi phuong, như thế nào liền giống như hắn đã từng tiêu diệt quá thô phi đâu?Tuy rằng vô si, nhưng rất có hiệu, tại đây Giang Lăng, Vương Yên cùng Triệu Tiệp quan phẩm giống nhau, nhưng phân thuộc hai cái hệ thống, ai cũng quản không được ai.Vốn dĩ hắn nghĩ làm Vương Yên sai sử bất động người, chính lệnh không thông, hắn tổng muốn chịu thua, ai ngờ hắn sai sử bất động Thú sứ phủ người, trực tiếp khiến cho những cái đó lí chính đè cù trong nhà cháu trai tới cấp hắn trợ thủ.Người cầm giữ kho lương không cho hắn lấy triều đình phát xuống dưới lương loại?Ta là nhất thời loát không xong người, lại có thể dùng bỏ rơi nhiệm vụ tội danh làm người tạm thời nghỉ ngơi về nhà, sau đó mang theo một đường thanh tráng xông vào kho lương, đem lương gieo chia lí chính, lương loại tới rồi bá tánh trong tay, người còn có thể lấy về tới sao? Từ Vương Yên tới rồi Giang Lăng sau, Giang Lăng liền náo nhiệt không thôi, các bá tánh cũng không chú ý Sở Quốc, toàn nhìn bọn họ thứ sứ hôm nay lại muốn nháo chuyện gì.Vương Yên tới đây cũng không phải là làm người xem diễn, hạt giống một chút phát, liền trực tiếp thay đổi một thân áo quần ngắn đi theo xuống đất tuần tra, đối với còn do do dự dự nông dân nhóm quát: “Này đều mau vào ba tháng, các người còn đứng chờ bầu trời hạ lương thực a, còn không mau đi lê điền, trước đem lúa gieo, nếu là không đuổi kịp cây mạ, năm nay còn muốn nhận lương thực không?”Mắng xong lại trấn an, “Năm nay đại gia tân phân mà, bệ hạ niệm đại gia mới trải

qua chiến loạn, cho nên miễn đại gia này một năm điền thuế cùng thuế thân, cho nên năm nay này trong đất thu hoạch tất cả đều là của các ngươi, các ngươi nếu là bỏ lỡ này một năm, kia đến vứt bỏ nhiều ít lương thực nga."Vương Yến một bộ vô cùng đau đớn bô dáng, nông dân nhóm chỉ cần ngẫm lại kia ào ào lương thực cách bọn họ mà đi, nháy mắt cũng cảm thấy đau lòng.Nhất thời cũng bất chấp không súc vật hỗ trợ, càng không rảnh lo trong nhà còn không có đáp lên nhà ở, trực tiếp vén tay áo xuống đất.Có thậm chí lặng lẽ chạy đến Sở Quốc bên kia đem dừng ở bên kia người nhà hòa thân bằng bạn tốt đều mang theo lại đây, làm cho bọn họ hỗ trợ tròng trọt.Ai làm Sở Quốc bên kia còn không có phân hảo mà, cũng không có người tổ chức cày bừa vụ xuân đâu.Không tội, hiện tại Sở Lương chi gian là có thể cho nhau lui tới, tuy rằng lẫn nhau đề phòng, nhưng hai nước hiện tại chỉ có một tường chi cách, bên trong thành là Sở Quốc địa bàn, ra khỏi thành tường lại là Lương Quốc phạm vi.Lúc ấy chiến sự phát sinh khi thậm chí có cha mẹ ở trong thành, con cái ở ngoài thành.Cho nên chiến sự ngừng lại sau, con cái ở ngoài thành bị thông kê vì lương dân, mà cha mẹ thì tại trong thành bị thông kê thành sở dân, đây mới là một nhà song quốc tịch a, cho nên ngươi tổng không thể không cho nhân gia cha mẹ con cái gặp nhau đi?Cho nên bá tánh là có thể lui tới, chỉ là yêu cầu cực nghiêm, bất luận là ra bên này, vẫn là tiến bên kia đều phải tầng tầng kiểm tra, cùng ngày đi ra ngoài cần thiết cùng ngày trở về, bên này sợ bá tánh tránh được đi, bên kia cũng sợ mật thám trà trộn vào tới, phản chi cũng thế.Mấy ngày nay hai nước binh lính không thiếu ở cửa thành chửi bậy.Chính là bởi vì các ngươi Sở Quốc (Lương Quốc) chiếm chúng ta bá tánh không còn, chạy nhanh đem người còn trở về!Trước mắt mới thôi, mâu thuẫn nhỏ không ngừng, đại xung đột không có.Đại gia như vậy để ý điểm này dân cư, một bước cũng không nhường, chính là bởi vì đáng giá không chỉ có là thổ địa, trình độ nhất định thượng, người so thô địa còn muôn đáng giá.Trần Tượng vì cái gì đào dạt đặc ý, cho dù hắn chiếm địa bàn không có Triệu Tiệp chiếm được nhiều, hắn cũng có thể đổi Lương quân diễu võ dương oai?Chính là bởi vì hắn trước hết đánh hạ Mạnh thị hoàng thành, không chỉ có bên trong vàng bạc châu báu chờ tất cả đều về Đại Sở, còn có trong thành người.Một cái thành người chính là so bên ngoài vài cái huyện dân cư thêm lên đều nhiều.Cho nên Triệu Tiệp sợ a, sợ bên này bá tánh thật đúng là đều bị mê hoặc chạy đến bên kia đi, cũng là bởi vì này, ở Vương Yến thủ đoạn mới gặp hiệu quả sau hắn mới không chọn dùng càng kịch liệt thủ đoạn cùng hắn tranh đoạt Thú sứ phủ quyền lợi.Nhưng tâm lý nghẹn khuất đến muôn chét, hận không thể cắn chết Vương Yến, này nơi nào là Thế gia con cháu, hoàn toàn chính là cái thô phi lưu manh, khiến cho đều là chút cái gì lung tung rối loạn thủ đoạn?Cũng bởi vậy tâm tình thật không tốt, trong lén lút không thiếu ngáng chân.Cái này làm cho Vương Yến tức giận đến ở Thú sứ

phủ đậm chân rất nhiều lần, lén cùng Vương Ký nói: “Triệu Tiệp tiểu nhân, lòng dạ so cái nũ nhân còn nhỏ, không nên thâm giao, ngươi cùng Triệu gia kia tiểu tử tránh xa một chút.”“Nhưng ta xem hắn trị quân có tự, so đối diện Sở quân muôn hảo rất nhiều.”Vương Yến liền cười lạnh nói: “Có tài, có tâm cơ mà thôi, không phải thiệt tình ngực, hắn nếu thật vì Đại Lương hảo, liền không nên vì điểm này quyền lợi nơi chốn cản trở ta.”

Chương 329: Thủ

Nói xong lại khinh bỉ cháu trai, “Huống chi Trần Tượng người nọ chính là cái thô bỉ thát phu, trừ bỏ đánh giặc dũng mãnh, hắn còn có tác dụng gì? Sở Đế dùng hắn công thành dùng đúng rồi, nhưng đánh hạ thành còn đem người lưu lại nơi này, quả thực là tìm chết.” Vương Ký liền mặc mạc nói: “Tiểu thúc này liền hiêu lầm Sở Đế, Sở Đế đã hạ chỉ triệu hồi Trần Tượng, chỉ là Trần Tượng lấy Lương Quốc lòng muông dạ thú vị từ cự tuyệt.” “Ngươi làm sao mà biết được?” Vương Yến liếc mắt nhìn hắn. “Diêu tiên sinh nói.” Vương Ký tự đắc, hắn hiện tại mỗi ngày đều dùng người khác thân phận chạy đến Sở Quốc bên kia đi, mỹ kỳ danh rằng tìm hắn ca, hắn Giang Lăng nói không tồi, thủ vệ binh lính không hoài nghi, “Ta đã cùng Diêu tiên sinh tiếp thu thương lời nói, chỉ là Trần Tượng đối bọn họ trông giữ nghiêm khắc, ở trong thành đi lại còn hành, lại là không thể tới gần cửa thành, chúng ta muốn đem người mang ra tới có chút khó.” Vương Yến liền nhíu mày hỏi, “Không phải nói Diêu tiên sinh đã đáp ứng xuất sĩ sao, bọn họ không tổ chức cày bừa vụ xuân?” Vương Ký liền thở dài, “Cũng không biết ai cấp Trần Tượng hiến kế sách, Diêu tiên sinh bọn họ ở trong thành quản sự có thể, nhưng ra khỏi thành chính là không được, phía sau bọn họ mỗi ngày đều đi theo một đám binh sĩ, muốn thoát thân, khó! Hơn nữa Sở Đế cũng không tín nhiệm Diêu tiên sinh, cũng không có cất cử hắn chức vị chính, mà là từ Sở Quốc khác phái thứ sử tới tiếp nhận. Hiện tại kia thứ sử đang theo Trần Tượng tranh đoạt Thứ sử phủ quyền lợi đâu.” Vương Ký tóm tắt nói: “Đáng tiếc, Trần Tượng so Triệu Tiệp càng không thức thời vụ, mà kia thứ sử lại không có tiểu thúc vô sỉ thủ đoạn, cho nên hiện tại bên kia chính hỏng bét, hiện giờ toàn dựa Diêu tiên sinh đốc hết sức đinh, bằng không thật là một cái cày bừa vụ xuân cũng không có.” Vương Yến không để ý tới hắn cháu trai ám phúng, hừ một tiếng sau nói: “Trần Tượng đây là còn chưa đủ tín nhiệm Diêu tiên sinh đâu,” hắn sờ sờ cằm nói: “Kia khăng định là Diêu tiên sinh không có cùng hắn uống qua rượu dạo quá thanh lâu.” Thúc cháu hai yên lặng mà đối diện, theo Vương Ký đôi mắt trùng đến càng lúc càng lớn, Vương Yến cười vỗ vỗ bờ vai của hắn nói: “Hảo hài tử, thuyết phục Diêu tiên sinh vĩ đại nhiệm vụ liền giao cho ngươi.” “Tiểu thúc

ngươi nghiêm túc?" Vương Yên trong mắt lóe hàn quang nói: "Ít nhất ở trong thành thời điểm bọn họ phía sau không thể cùng quá nhiều người, bằng không chúng ta chỉ sợ mang không ra người tới." Cái này cách nói cùng bọn họ ban đầu kế hoạch có chút xuất nhập, "Tiểu thúc, chúng ta trên tay có thể sử dụng người không nhiều lắm, không phải nói phải đợi bọn họ ra khỏi thành mới hành động sao?" "Trần Tượng như vậy đa nghi, kia đến chờ đến cái gì?" Vương Yên duỗi tay vỗ vỗ bờ vai của hắn nói: "Ta tính toán cùng Triệu Tiệp hợp tác." Vương Ký thiếu chút nữa nhảy dựng lên, "Các ngươi hiện tại không phải như nước với lửa sao?" "Vì ta Đại Lương sao," Vương Yên không đê bụng nói: "Ta có thể tạm thời vứt bỏ hiềm khích." "Triệu Tiệp cũng nguyện ý?" Vương Yên liền cười cười, trong mắt hiện lên u quang, đây đúng là hắn muôn biết đến đáp án. Nhớ tới hắn hôm qua mới thu được Lâm Thanh Uyển tin, trong mắt hàn quang càng tăng lên, Triệu Tiệp nguyện ý chung sức hợp tác còn hảo, nếu là không muôn... Hắn là trong lúc nhất thời không có biện pháp đi tra Triệu Tiệp rõ cuộc có hay không thông đồng với địch bán nước, lại có thể thử ra hắn làm người. Vừa lúc, bọn họ hiện tại mâu thuẫn thật mạnh, Triệu Tiệp lúc này nhất tưởng trừ bỏ người khẳng định là hắn. Vương Yên nghiêng đầu nhìn thoáng qua hắn ngốc cháu trai, có hắn ở, Triệu Tiệp không dám minh động thủ, giao cho Sở Quốc bên kia mới là biện pháp tốt nhất. Vương Yên ở Hằng Châu làm huyện úy khi đều có thể cùng giết người cướp của thô phi xưng huynh gọi đệ, còn có cái gì là không thể làm? Hắn co được dãn được thật sự, một chút định quyết tâm liền đè ra lễ vật tươi cười đầy mặt đi cùng Triệu Tiệp "Cầu hòa". Mà lúc này, xa ở ngàn dặm ở ngoài Lâm Thanh Uyển đang có chút tâm thần không yên vượt ve quan cờ, muôn hạ không dưới. Thôi Lăng liền thu hồi tay, hỏi, "Quận chúa là ở lo lắng Vương thế huynh bọn họ không thể đem Đại sư huynh cứu ra sao?" "A?" Lâm Thanh Uyển hoàn hồn, cười cười nói: "Đúng vậy, hiện tại Giang Lăng phúc tạp thật sự, Vương thứ sử không có binh quyền, hành sự khó tránh khỏi có chút trói buộc." "Triệu tướng quân không phải ở sao? Trần Tượng lại lợi hại, ta Lương quân cũng không phải ăn chay," Thôi Lăng cười nói: "Huống chi, Đại sư huynh của ta trên tay cũng có chút người." Thôi Lăng trong mắt lóe hàn quang, Trần Tượng quá tự đại, cho rằng bọn họ một đám văn nhân phiền không ra sóng gió, có thể tùy ý làm nhục? Lại không biết Giang Lăng là bọn họ địa bàn. Lâm Thanh Uyển hơi hơi gật đầu, nàng cũng không nhiều lo lắng Diêu Thời, Giang Lăng là hắn địa bàn, liền giống như Tô Châu là nàng địa bàn giống nhau. Chỉ cần ở bên ngoài có người tiếp ứng, hắn muốn ra tới hắn là không khó. Nàng để ý chính là Triệu Tiệp, hiện tại Vương Yên hắn là đã thu được nàng tin, liền không biết bọn họ có thể hay không hợp tác rồi. Lâm Thanh Uyển đương nhiên không có minh nói cho Vương Yên nàng thu thập tới rồi Triệu Tiệp thông đồng với địch bán nước chứng cứ, chỉ là nói cho nàng,

nàng ở tra Liêu Quốc mật thám khi tra được Triệu Tiệp trên người, mà Triệu gia tựa hồ cùng Liêu Quốc lén có sinh ý lui tới, hy vọng hắn có thể hỗ trợ điều tra một chút, nếu là hiểu làm tự nhiên hảo, nếu không phải hiểu làm, người như vậy còn nắm giữ binh quyền liền thật là đáng sợ.Tuy có chút giao thiền ngôn thâm, nhưng Lâm Thanh Uyển tin tưởng, Vương Yên tuyệt đối sẽ thay nàng bảo mật, thả có rất lớn khả năng tính sẽ đứng ở nàng bên này.Thái Nguyên Vương thị, năm đó Liêu nhân nam hạ khi cái thứ nhất thụ hại thế tộc, Lâm thị dòng chính là bởi vì hoàng tử tranh chấp toàn diệt, nhưng Thái Nguyên Vương thị cơ nghiệp lại là đa số hủy ở Liêu nhân trên tay.Hơn nữa Vương thị vài cái kiệt xuất con cháu đều là ở chong cự Liêu quân khi không, rõ ràng đường khi quyền thế uy vọng không thua Thôi thị cùng Lư thị, lại vì cái gì hiện tại như vậy điệu thấp?Chính là bởi vì Vương thị đoạn quá một vụ, nếu luận đối Liêu nhân hận ý, Vương thị so Lâm thị càng sâu.Triệu Tiệp chỉ cần là cùng Liêu nhân có liên lụy, kia Vương Yên liền sẽ không bán đứng nàng.Nếu Vương thị chịu cùng nàng hợp tác, kia muôn vạn đảo Triệu thị liền phải dễ dàng rất nhiều.Lại nói tiếp đây cũng là vận khí, ai có thể nghĩ đến Vương Hiển một cái ý động trực tiếp đem Vương Yên đưa đến nàng trước mắt, còn làm hai người có hợp tác cơ hội đâu?Lâm Thanh Uyển hơi hơi mỉm cười, đem trong tay quân cờ “Bang” một tiếng dừng ở bàn cờ thượng, nháy mắt bại lộ bên ta vài cái quân cờ, nhưng đồng thời, bàn cờ thượng Thôi Lăng quân cờ đã chết một mảnh.Thôi Lăng nhịn không được trùng mắt, “Quân chúa...”Này cờ phong trở nên cũng quá nhanh đi?Lâm Thanh Uyển lại thư ra trong ngực một ngụm buồn bực, nói: “Ngươi nói không tồi, ta cũng không phải ăn chay, chân đã đã bán ra, lúc này lại đổi ý cũng vô dụng, không bằng thẳng tiến không lùi.”Thôi Lăng mê mang, hắn khi nào nói qua lời này? Hắn như thế nào một chút ký ức đều không có?Lâm Thanh Uyển nghĩ thông suốt, không hề lo lắng, cờ phong liền trở nên sắc bén lên, không hề cùng Thôi Lăng ma kỉ, không đến mười lăm phút liền đem hắn giết đến phiến giáp không lưu, sau đó ánh mắt sáng ngời nhìn hắn nói: “Muốn hay không lại đến một mâm?”Thôi Lăng yên lặng mà đem quân cờ thu hồi, nói: “Thời gian không còn sớm, ta còn phải trở về, Hạng sư đệ lâu không thấy ta sẽ khả nghi.”Lâm Thanh Uyển hơi hơi tiếc hận, nàng chính hạ đến hứng khởi đâu, bất quá bọn họ hiện tại làm sự đích xác không hảo kêu Hạng Mẫn biết, phát phát tay, làm người đưa Thôi Lăng đi ra ngoài.Thôi Lăng thở dài nhẹ nhõm một hơi, bước nhanh rời đi, hắn lại không có chịu ngược khuynh hướng, lưu lại không phải tìm ngược sao?Lâm Thanh Uyển nghĩ, xoay người đi tìm chính vùi đầu xử lý sự vụ Lâm Ngọc Tân, “Đại tỷ nhi, làm việc phải hiểu được lao dật kết hợp, tới bời cô cô đi trong hoa viên đi vừa đi, chúng ta tới đánh cờ một ván.”Lâm Ngọc Tân nghĩ, cảm thấy nàng cô cô nói được có lý, vì thế đem đồ vật thu hảo giao cho Anh Nhạn, dẫn theo váy liền cùng nàng

chạy.Lâm Thanh Uyển cười tersedt tím, năm Lâm Ngọc Tân đi trong hoa viên
đạo qua một vòng liền đi chơi cờ, hạ một mâm lại một mâm, thăng đến
nàng bắt đầu thua sau mới dừng tay.Lâm Ngọc Tân hậu tri hậu giác nói:
“Cô cô là cố ý tới tìm ta chơi cờ đi?”Dùng nàng cô cô nói chính là, cả
người tình thân giống như tiêm máu gà giống nhau hưng phấn lên.Lâm
Thanh Uyển ngang đầu đối nàng hơi hơi mím cười, “Cô cô trong lòng cao
hứng, nêu vô tình ngoại, này một vài năm ta Lâm gia đại địch liên có thể
giải quyết rót.”Lâm Ngọc Tân dừng một chút mới nhớ tới nàng nói đại địch
là ai, nàng nghiêng nghiêng đầu hỏi, “Triệu thị?”Lâm Thanh Uyển chỉ cười
không nói.Lâm Ngọc Tân liền thở ra một hơi, tả hữu nhìn nhìn sau mới nhỏ
giọng hỏi, “Cô cô là tìm được rồi bọn họ thông đồng với địch bán nước
chứng cứ sao?”Lâm Thanh Uyển nói: “Nhanh.”Lâm Ngọc Tân lúc này mới
không hề truy vấn, bất quá khoe miệng hơi kiều, có vẻ tâm tình cũng không
tệ lắm.Từ biêt Triệu gia cầu két Liêu nhân muốn sát các nàng cô chât bắt
đầu, Lâm Ngọc Tân trên đầu vẫn luôn huyền một phen kiêm, nàng xuất
nhập Tưởng Nam đều đi theo, tự nhiên biết phòng chính là cái gì.Nhưng
nàng có thể làm cũng chính là hảo hảo học tập, không cho cô cô thêm phiền
toái mà thôi.Hiện tại, nàng mới có thể giúp được với một chút vội, vốn dĩ
nàng còn ở trong tối thầm nghĩ tác muôn hay không từ sinh ý thượng lại cấp
Triệu gia thêm điểm phiền toái, hiện tại xem ra là không cần, để tránh rút
dây động rừng.Hạ mấy mâm cờ, đem cảm xúc phóng xuất ra sau Lâm
Thanh Uyển liền mệt nhọc, nàng bàn tay vung lên khiến cho Ngọc Tân tiếp
tục trở về làm việc nhi, nàng thảnh thoảng trở về ngủ.“Cô cô muốn thật sự mệt
nhọc liền dựa vào trên giường nhắm mắt dưỡng thần, nhưng đừng lên
giường ngủ, hôm nay liền mau đen, ngài hiện tại ngủ rồi, buổi tối nên ngủ
không được.”“Đã biết, đã biết, mau đi đi.”Lâm Ngọc Tân lúc này mới đi
phòng khách, Chung đại quản sự đang ở nơi đó chờ nàng, vừa thấy nàng
liên nói: “Đại tiểu thư, trong đát đã phiên đến không sai biệt lắm, tiểu mạch
đều đã hạ phì, lúa loại cũng hạ, hiện giờ đúng là thời kì giáp hạt là lúc,
lương giới trướng không ít, ngài xem chúng ta muôn hay không thả ra một
đám lương thực?”“Hiện tại lương giới nhiêu ít?”Chung đại quản sự báo cái
con số, thuận tiện đem các đại lương thương cho bọn hắn khai giá cả cũng
nói, nói: “Kỳ thật đều không sai biệt nhiêu, bọn họ thu mua lương giới cũng
là trải qua thương lượng, nếu là chúng ta ra nhiêu, khả năng còn sẽ bị áp
một áp.”Lâm Ngọc Tân nhìn nhìn, “Vậy ra đi, bất quá lúc này mới tiền ba
tháng, lương thương nhóm trên tay hắn là còn có thừa lương, không cần ra
quá nhiều, lại lưu một ít đến tháng sau cùng tháng năm.”Chung đại quản sự
gật đầu, “Ngài xem cho ai?”Lâm Ngọc Tân liền cười, “Nhà của chúng ta đã
có hợp tác quán lương thương, chỉ cần bọn họ nhân phẩm không thành vấn
đề, vậy vẫn như cũ cho bọn hắn.”Bọn họ lúc này ra lương, mục đích cũng
không ở kiếm tiền, mà là vì bình ức lương giới.Hiện tại triều đình nghèo,

quốc khố lấy không ra bình úc lương giới tiền, trên cơ bản toàn dựa các nơi quan viên cùng thân sĩ duy trì.Trước kia Lâm Ngọc Tân không hiểu này đó, chỉ cho rằng thu tân lương liền có thể bán đổi tiền, nhưng mấy năm nay nàng đi theo cô cô bên người, sớm đã học xong tần lương để đường rút lui, thả chủ động gánh vác khởi một cái đại tộc nên tần trách nhiệm.

Chương 330: Ngo ngoe rục rịch

Lâm gia bên này thả ra một đám lương thực phân cho hai cái lương thương, Lư gia thấy thế liền cũng bắt đầu bán ra một đám lương thực, Thượng Minh Viễn theo sát sau đó, Chu thứ sử nhân cơ hội ra tay úc chế, nhân thời kì giáp hạt mà tiêu thăng Tô Châu lương giới liền lại hạ xuống, tuy không có hàng quá nhiều, cũng may vũng vàng xuống dưới.Các bá tánh xem lương giới lại hạ xuống, lúc này mới an tâm, nên mua lương mua lương, nên thắt lưng buộc bụng thắt lưng buộc bụng.Dù sao mỗi năm lương giới đều pháp phong không chừng, nhưng chỉ cần không gặp thương đại tai, trên cơ bản sẽ không quá thái quá, Tô Châu bá tánh đối này vẫn là rất có lòng tự tin.Mà cũng đúng là loại này lòng tự tin làm cho bọn họ sẽ không ở lương giới một hồi lạc khi liền bốn phía tranh mua, ai biết lần sau nó còn có thể hay không hàng, dù sao lại cao cũng sẽ không cao đến quá thái quá.Thả ra một đám lương thực, Lâm Ngọc Tân nay xuân quan trọng nhất một cái nhiệm vụ liền xem như hoàn thành, nàng đem chủ yếu tinh lực đặt ở giấy làm bằng tre trúc thương, cùng với Lâm thị thư cục thư thương.Gần đây từ Tây Thục lại đây không ít thư thương, bọn họ là đi theo Tây Thục thư sinh cùng nhau tới, người trước hướng về phía Lâm gia giấy làm bằng tre trúc, người sau còn lại là hướng về phía Duyệt Thư Lâu.Nhưng tới rồi nơi này sau, thư thương nhóm còn tưởng đem Duyệt Thư Lâu thư mang đi.Đương nhiên, bọn họ mang không đi, hoặc là chép sách, hoặc là chỉ có thể cùng Hàn Mặc Trai mua.Bọn họ lưu lại nơi này một ngày liền muốn dùng nhiều một ngày tiền, hơn nữa bọn họ còn mướn không đến người chép sách, bởi vì tất cả mọi người chỉ nguyện ý vì chính mình cùng Duyệt Thư Lâu sao, bọn họ tự mình ra trận đến sao bao lâu mới có thể đem chính mình muốn thư mang đi?Cho nên chỉ có thể cùng Hàn Mặc Trai mua.Cũng may Lâm thị thư cục ở trải qua mấy tháng nỗ lực sau cuối cùng là làm Hàn Mặc Trai có thư có thể bán, ân không ít cảm thấy sẽ được hoan nghênh thư.Tây Thục tới thư thương rất là hào phóng hạ vài cái đơn đặt hàng, Lâm Ngọc Tân đột nhiên phát hiện bán thư kiêm tiền không thể so giấy làm bằng tre trúc thiếu a, cho dù bọn họ định giá đã giảm rất nhiều.Hiện tại Lâm thị thư cục bởi vì chính không ràng buộc vì Duyệt Thư Lâu ấn thư, chính là lỗ lã trạng thái đâu, vẫn luôn kiêm

không đến tiền, Liễu quản sự cùng thư cục thợ thủ công trong lòng cũng rất là lo âu. Cho nên Lâm Ngọc Tân đối này bút sinh ý thực coi trọng, hơn nữa coi đây là cơ hội, bắt đầu thả ra tiếng gió, kỳ vọng đưa tới Đại Lương mặt khác thu thương, nếu có thể đưa tới mặt khác quốc gia thu thương vậy càng tốt. Những cái đó thư thương bởi vì tới một lần Đại Lương không dễ dàng, cho nên mỗi cái đơn đặt hàng đều hạ thật sự đại. Mà đối có được phong phú bản khắc cùng chữ in rời đã bắt đầu thuận thực ứng có Lâm thị thư cục nói, không sợ đơn đặt hàng lượng đại, liền sợ lượng thiếu a. Lâm gia đang không ngừng tiêu tiền, nhưng cũng ở cuồn cuộn không ngừng kiềm tiền, bên ngoài người cho dù không biết cụ thể tình hình cụ thể và tỉ mỉ, xem kia giấy phường, dệt phường cùng tú phòng rực rõ lại cũng đoán ra Lâm gia kiềm nhất định không ít, có hâm mộ, tự nhiên cũng có ghen ghét đỏ mắt. Triệu Thắng liền thực đỏ mắt, bắt quá hắn ở thu được một số tiền không lồ sau tâm tình hảo chút, hắn đem tiền phân ra vài phần, một phần cấp Triệu Tiệp đưa đi, cho hắn nuôi quân; Một phần đưa về Giang Đô dưỡng gia, mặt khác mấy phân tắc phân đến mấy cái quản sự trong tay, làm cho bọn họ hàng thực phẩm miền nam bắc bán, trong đó lấy tơ lụa là chủ. Một cái quản sự cầm tiền liền có chút khó xử, thấp giọng nói: "Nhi gia, năm trước chúng ta không ít cung ứng thương đều bị Lâm gia tiệt, năm nay giá khả năng không có năm rồi như vậy hảo." Không chỉ có cung ứng thương bị tiệt, bọn họ người mua cũng bị lôi đi rất nhiều, năm trước cùng Lâm thị đấu kia một hồi trung bọn họ tổn thất thảm trọng, ăn tết khi đóng vài gia cửa hàng. Nhi gia lại muốn năm rồi tiền lời hiển nhiên là không có khả năng, bọn họ cũng đều biết Triệu Thắng làm người, lúc này nếu không nói rõ ràng, chờ đến tính tiền lời khi bọn họ giao không thương cũng đủ tiền, chỉ sợ phải bị vấn tội. Mặt khác quản sự cũng sôi nổi mặt lộ vẻ khó xử, biểu đạt chính mình khó xử. Triệu Thắng mới hảo lên tâm tình lại hỏng rồi, hắn miễn cưỡng áp xuống cả giận: "Ta biết, cho nên lần này làm hết sức, đến nhập thu trước ta hy vọng có thể nhìn đến tiền lời, chẳng sợ so ra kém năm rồi, nhưng cũng không được quá thấp." Mặt khác quản sự hai mặt nhìn nhau, thấp giọng hỏi, "Ngài xem này nhiều ít tiền lời thích hợp?" "Này tiền lời là ta nói tính sao?" Triệu Thắng phát hỏa nói, "Ta nói có bao nhiêu là có thể có bao nhiêu?" Kia sao có thể, làm buôn bán nào có ổn kiêm không bồi, nhưng bọn họ này không phải sợ bị vấn tội hảo có cái chuẩn bị tâm lý sao? Mấy năm nay Triệu Thắng tính tình càng lúc càng lớn, các quản sự cũng không dám đi loát hắn lão hồ cần, toàn áp úng không dám ngôn. Triệu Thắng liền hờ lạnh một tiếng, cũng không nói nhiều ít thích hợp, phát tay làm cho bọn họ đi xuống, đám người đi rồi mới gọi tới tâm phúc Khúc Dũng nói: "Cô gia nơi đó thế nào?" Khúc Dũng mặc mặc nói: "Tặng hậu lễ đi, bắt quá cô gia sắc mặt không tốt lắm, chỉ sợ còn khí đâu." Triệu Thắng liền xuy một tiếng, lẩm bẩm nói: "Này khí cũng thật đủ lâu." Hắn nghĩ nghĩ

nói: “Lần này hắn hắn là cũng thu được tiền, rèn sắt khi còn nóng, nói cho hắn, chúng ta có một bút đại sinh ý muốn cùng hắn làm.”Khúc Dũng liền nhỏ giọng hỏi, “Cô lão gia còn sẽ hợp tác sao?”“Yên tâm, bọn họ Thượng gia lỗ thủng không thể so chúng ta Triệu gia tiểu nhiều ít, ta vội vã dùng tiền, hắn sao có thể không vội?” Triệu Thắng tự tin nói: “Hắn hiện tại không phải mới thu được tiền sạo, người lại đi nói chút mềm lời nói, hắn khẳng định nguyện ý.”Triệu Thắng dặn dò nói: “Việc này không vội, đại ca nói kéo một kéo bên kia, cho nên người tự mình đi kinh thành nhìn chằm chằm, không cần vội vã trở về.”Khúc Dũng nghe nói đại gia cũng biết việc này, lúc này mới an tâm lui xuống đi.Xa ở kinh thành Thượng Bình cũng không biết Triệu gia tâm phúc lại muôn tới cửa, hắn lúc này chính đầy mặt nghiêm túc dặn dò Thượng Minh Kiệt, “Phải nghe các người thượng quan nói, người lần này là đi theo Tứ hoàng tử đi ra ngoài, càng muôn thận trọng từ lời nói đến việc làm, chúng ta Thượng gia cũng không trông cậy vào người quang tông diệu tổ, chỉ cần người đừng cho trong nhà gặp rắc rối là được.”Trường Bình nhịn không được ho nhẹ một tiếng, tiến lên thấp giọng nói: “Lão gia, canh giờ không còn sớm, khiến cho nhị gia đi thôi, cũng đừng làm cho Bình Bộ các lão gia sốt ruột chờ.”Thượng Bình liền đối Thượng Minh Kiệt trừng mắt, “Còn thất thần làm gì, còn không mau đi, chẳng lẽ còn muôn ta thỉnh người lên xe?”Thượng Minh Kiệt trùu trùu khóc miếng, yên lặng mà hành lễ đi rồi, hắn cũng không biết chính mình rốt cuộc chỗ nào chọc hắn cha mắt, tự hắn tiến binh bộ về sau, hắn cha chiếu một ngày tam đốn mắng hắn.Thượng Minh Kiệt tỏ vẻ, hắn thật sự thật sự hảo tưởng niệm tổ mẫu a.Thượng Bình lúc này mới hừ một tiếng, lại không có lập tức liền đi, mà là nhìn theo Thượng Minh Kiệt cưỡi ngựa đi xa sau mới xoay người hồi phủ.Trường Bình liền rất là bất đắc dĩ nói: “Lão gia rõ ràng lo lắng nhị gia, vì sao không nhiều lầm dặn dò vài câu, ngược lại muôn mắng hắn đâu?”“Thiếu niên thành tài, hắn bên ngoài nghe nịnh hót còn thiêu sao?” Thượng Bình hừ nhẹ nói: “Ta lại khen hắn, hắn chẳng phải là muôn bay đến bầu trời đi? Các người về sau cũng không cho khen hắn, làm hắn đem tính tình ma một ma.”Trường Bình lại cảm thấy lão gia như vậy hoàn toàn ngược lại, phụ tử hai cái vốn dĩ liền ít đi gặp mặt, ở nhị gia tới kinh trước, hai cha con ở chung thời gian đều có thể dùng canh giờ tính ra tới, trừ bỏ huyết thống, cảm tình căn bản không có nhiều ít, còn như vậy chiếu một ngày tam đốn mắng, tái hảo cảm tình cũng muôn mắng không có.Nhưng Thượng Bình không như vậy cảm thấy, Thượng Minh Kiệt là con của hắn, hắn tưởng như thế nào mắng liền như thế nào mắng, tưởng như thế nào giáo huấn liền như thế nào giáo huấn, này không phải thiên kinh địa nghĩa sao?Trường Bình bất đắc dĩ, lại khó mà nói cái gì, đành phải dời đi mở lời đè nói: “Lão gia, nhị cữu lão gia lại khiến người đưa tới một phần lẽ, ngại xem?”“Lui về, ta không thu!” Thượng Bình nhắc tới việc này còn khí,

năm trước hai nhà hợp tác đối kháng Lâm gia sinh ý, thua thảm hắn nhận, làm hắn không thể tiếp thu chính là Triệu Thắng một câu giải thích cũng không có liền chạy.Trực tiếp đè nặng hắn tiền không cho, lúc ấy như vậy đại lỗ thủng, hắn cơ hồ là da mặt dày đi tiền trang tiếp tục mượn tiền, lúc này mới miễn cưỡng đem kia bút tiền hàng thầu thượng.Vội một đong, cùng bên kia giao dịch kiêm tiền cơ hồ toàn điền năm trước lỗ lã đi những cái đó tiền.Hắn cũng biết lỗ lã kia sự kiện không kém Triệu Thắng, rốt cuộc ai biết Lâm thị như vậy gian trá, lại là có bị mà đến, thả miêu chờ bọn họ đâu?Nhưng Triệu Thắng dựa vào cái gì nói đều không cùng hắn nói một câu liền chạy a?Thượng Bình lấy tiểu nhân chi tâm độ tiểu nhân chi bụng, thực hoài nghi kia số tiền có phải hay không thật sự đều bị Lâm thị hố.Cho nên hắn mới càng không nghĩ tha thứ Triệu Thắng, ít nhất trước mắt, hắn còn không muốn tha thứ hắn.Trường Bình liền thấp giọng khuyên nhủ: “Lão gia, đại cữu gia bên kia cũng truyền tin tới, nô xem không sai biệt lầm là được.”Thượng Bình trầm khuôn mặt không nói lời nào, nhưng thái độ vẫn là chậm rãi mềm mại xuống dưới, không hề nói đem Triệu Thắng lẽ vật lui về.Trường Bình trong lòng minh bạch, lập tức làm người đem đồ vật kiêm kê đưa đi nhà kho.Trước kia cô gia ở thời điểm lão gia nhất coi trọng cô gia, phàm là cô gia lời nói hắn đều băng lòng nghe một chút, cô gia bệnh nặng sau đại cữu gia lời nói nhất dùng được.Trường Bình biết rõ điểm này, lão gia cũng không phải thật sự tưởng đem Thượng Triệu hai nhà quan hệ lỏng cương.Thượng Minh Kiệt mang theo Tây Nghiên đi Bình Bộ, làm hắn nhìn hành lý liền đi đưa tin, lần này hắn là Bình Bộ đi theo Tú hoàng tử đi sứ Sở Quốc nhân viên chi nhất, kỳ thật chính là cái tiểu lâu la, theo ở phía sau đánh tạp.Nhưng này đối mới vừa Thanh Uyển cháu trai, thả còn biết hắn là Lâm Thanh Uyển bồi dưỡng Lâm gia đời sau, bởi vậy rất là coi trọng hắn, lần này một xác định đi sứ Sở Quốc liền nói rõ muốn hắn tùy tùng.Đến nỗi Thượng Minh Kiệt, không thể không nói hắn vận khí, ở Bình Bộ, tuổi trẻ tiểu quan nhi không ít, nhưng là tiến sĩ xuất thân chỉ có hai cái, mà Thượng Minh Kiệt nhập chức sau biểu hiện không tồi, cho nên đã bị lựa chọn.Một người nhiều nhất chỉ có thể mang một cái người hầu, lần này tiến đến Sở Quốc còn không biết muốn bao lâu thời gian đâu, Thượng Minh Kiệt chính là thu thập ra không ít hành lý, đêm qua lại tinh giản không ít, vốn đang lo lắng cho mình mang nhiêu, chờ nhìn đến mặt khác lão đại nhân mang hòm xiêng, hắn liền an tâm.Thượng Minh Kiệt cùng Lâm Hữu tuy ở bất đồng bộ môn, nhưng bọn hắn cùng là tân khoa tiến sĩ, đều phụ trách chính là đánh tạp việc, cho nên mới hội họp liền ghé vào cùng nhau.Hai người nhưng không có ngồi xe ngựa quyền lợi, cho nên liền đinh gió lạnh lên ngựa đi theo chạy.Lâm Hữu súc cổ, đánh mã đi ở Thượng Minh Kiệt bên người nói: “Lư huynh cũng nên tới, làm hắn cảm thụ một chút này mùa xuân gió lạnh.”Hắn tả hữu nhìn sau nhỏ giọng nói: “Ta nơi đó có hai điều vây

cố, là cô cô cho ta đưa tới, vốn dĩ ta còn cảm thấy không cần phải, quay đầu lại cho ngươi một cái.”

Chương 331: Thay đổi tuyến đường

Thượng Minh Kiệt đồng dạng không màng hình tượng súc cỗ, nghe vậy liên tục gật đầu.Đương thời nào có nam tử dùng vây cỗ nga, kia đều là nữ tử dùng đồ vật, nhưng hiện tại cũng đành phải vậy, ngồi trên lưng ngựa, phong liên tiếp hướng trong cổ toản, hiện tại tuy là mùa xuân, nhưng phong cũng lãnh thật sự.Từ nơi này đến Sở Quốc đô thành nhưng không ngắn, nếu vô tình ngoại bọn họ tất cả đều muốn ngồi trên lưng ngựa, nhưng không được lãnh chết?Lãnh đảo không sợ, liền sợ không cẩn thận cảm nhiễm phong hàn, kia mới là muôn mệnh.Cho nên gió lạnh dưới, ai cũng bất chấp hình tượng, ở giữa trưa nghỉ ngơi qua đi, Lâm Hữu liền chuyển hành lý, đem kia hai điều vây cỗ tìm ra tới.Đó là hôi hồ ly da, không có vẻ trương dương, đảo rất xứng bọn họ.Mặt khác cùng bọn họ giống nhau yêu cầu cưỡi ngựa quan lại nhìn, yên lặng mà đi phiên bọn họ hành lý, cuối cùng tìm ra quần áo vây quanh ở trên cổ, không có biện pháp, trước tạm chấp nhận tạm chấp nhận đi.Mùa xuân vốn là dễ phát bệnh chứng, bọn họ cũng sợ sinh bệnh a.Ngồi ở trong xe ngựa Tú hoàng tử thấy, buông mành cùng một cái nội thị nói: “Phái người đi đến phía trước đi đi trước mua sắm một đám vây cỗ, quay đầu lại cho mỗi người phát một cái.”Nội thi nhỏ giọng hỏi, “Ngài xem muôn cái gì tài chất?”“Có thể chống lạnh là được,” Tú hoàng tử lại không phải không biết cùi gạo mắm muối quý chủ nhân, chịu hàn cha ảnh hưởng, hàn cũng tiết kiệm thật sự, cho nên nói: “Chất lượng không cần quá kém là được.”Nội thi lúc này mới lĩnh melden mà đi, phái người cầm tiền đi trước phía trước thành trấn mua đồ vật.Bọn họ đoàn người tiếp tục đều tốc hướng tây mà đi.Bọn họ kế hoạch hai mươi ngày nội có thể tới Sở Quốc là được, cho nên đi được cũng không mau, nhưng vì dự phòng ngoài ý muốn, bọn họ cũng đi được không chậm, như vậy trên đường đó là dừng lại cũng có quay vòng thời gian.Vào lúc ban đêm đi theo lớn nhỏ quan lại đều thu được Tú hoàng tử đưa vây cỗ, ngồi trên xe lão đại nhân nhóm còn bã, ngồi trên lưng ngựa quan lại cùng bọn thị vệ lại cảm kích không thôi.Thứ này là không quý, lại là Tú hoàng tử tâm ý a.Ngay cả trong xe lão đại nhân nhóm đều âm thầm gật đầu, tuy có thu mua nhân tâm chi ngại, nhưng cũng có thể thấy được này dụng tâm.Mà thân là thần tử, không sợ quân chủ thu mua nhân

tâm, liền sợ hãi đổi thần tử vô tâm a.Chỉ điểm này, Tú hoàng tử liền so Nhị hoàng tử hiếu thắng đến nhiều.Kế tiếp lữ đồ càng vui sướng, tuy rằng như cũ muốn thổi lạnh căm căm xuân phong, đại gia tâm tình lại khá tốt.Vẫn luôn liên tục đến ngày thứ ba, kinh thành tới cấp báo, Binh Bộ tuần kiêm một đường ra roi thúc ngựa đuổi đi lên, trực tiếp vọt tới Tú hoàng tử dưới tòa nói: “Báo —— điện hạ, Giang Lăng Sở quân xâm chiếm, bệ hạ mệnh ngài tức khắc thay đổi tuyên đường đi trước Giang Lăng, từ Giang Lăng nhập sở.”Dứt lời đem trong bao quần áo hoàng chiết đệ thượng, Tú hoàng tử hoảng sợ, biên tiếp nhận hoàng chiết biên hỏi, “Hai nước mới ký kết hòa ước, ta lại muốn đi sứ Sở Quốc, Sở Quốc vì sao còn muốn vào phạm?”Lần này Sở Quốc Thái Tử đại hôn, hai nước mới vừa hoà đàm xong, Lương Quốc năm gần đây cũng không nghĩ đánh giặc, cho nên mới phái hàn đi sứ Sở Quốc, chúc mừng Sở Thái Tử đại hôn, như thế nào hàn còn ở trên đường liền đánh nhau rồi?Tuần kiêm thở gấp nói: “Trần Tượng nói chúng ta chưa chấp Sở Quốc trọng phạm, hỏa lực tập trung biên giới muốn chúng ta giao ra trọng phạm, Triệu tướng quân nói bọn họ vu khống, hai bên liền đánh lên, còn bị thương Vương thứ sử!”Tú hoàng tử thấy hàn khí đều phải suyễn không lên, vội vàng làm người đem hàn nâng dậy tới, “Suyễn đều nói nữa.”Nhưng vẫn là lo lắng hỏi, “Vương thứ sử nhưng có ngại?”“Báo trung chưa từng đề cập, thần không biết.Tú hoàng tử lo lắng, phát tay làm hàn suyễn đều khí, chính mình trước mở ra hoàng chiết tới xem, hàn đọc nhanh như gió xem xong, liền nhíu lại mày giao cho một bên Lễ Bộ Lỗ thị lang, lần này hàn là phó sứ.Lỗ thị lang nhanh chóng xem xong, trong lòng mơ hồ hiểu rõ, nhìn về phía tuần kiêm hỏi, “Trần Tượng nói Sở Quốc trọng phạm là ai?”Tuần kiêm hơi thở hơi hoi bằng phẳng, vội vàng khom người đáp: “Cầm đầu giả vì Diêu Thời.”Mọi người hiểu rõ, đây là Triệu Tiệp bọn họ đem Diêu Thời trộm ra tới?Lỗ thị lang tinh thần rung lên, đổi Tú hoàng tử nói: “Điện hạ, Diêu Thời là Cơ tiên sinh thủ đồ, vốn dĩ dân gian đối Cơ tiên sinh trợ sở liền rất nhiều nghi ngờ, nếu lúc này ta Đại Lương có thể tiếp nhận Diêu Thời, kia Sở Quốc lưu lại Cơ tiên sinh ưu thế đem không còn nữa tồn tại.”Đặc biệt là hiện tại Trần Tượng còn cấp Diêu Thời khâu một cái trọng phạm thân phận, Diêu Thời càng không thể có thể đi Sở Quốc.Hoàng đế không chỉ có là làm Tú hoàng tử đi bình ổn hai nước chiến hỏa, càng là làm hàn đi mượn sức nhân tài.Mà ở như thế nguy hiểm dưới tình huống đem Tú hoàng tử phái qua đi, Lỗ thị lang bọn họ biết, đây là hoàng đế ở khảo sát Tú hoàng tử đâu, liền như năm đó triều đình Nam chinh Nam Hán khi phái Nhị hoàng tử tọa trấn giống nhau.Chẳng qua Nhị hoàng tử không thông qua thi luyện, nhưng nếu là lúc này đây Tú hoàng tử có thể thông qua...Lỗ thị lang chờ tinh thần rung lên, eo càng cong, đổi Tú hoàng tử càng thêm cung kính nói: “Điện hạ, việc này nghi sóm không nên muộn, chúng ta mau chóng khởi hành đi.”Tú hoàng tử nghe vậy, liền nhìn

về phía tuân kiêm hỏi, “Phụ hoàng nhưng còn có mặt khác ý chỉ?” Tuân kiêm nói: “Bệ hạ làm điện hạ chú ý an toàn, bình an trở về.” Tú hoàng tử liền đối với kinh thành phương hướng xa xa hành lễ, trịnh trọng nói: “Trở về nói cho bệ hạ, nhi thần định không phụ sở vọng.” Lập tức xoay người hồi xe, hạ lệnh nói: “Khoái mã đi trước Giang Lăng.” Lại nói: “Lỗ thị lang, ngươi lên xe tới, bốn cung có một số việc muốn thỉnh giáo.” Lỗ thị lang lên tiếng, cũng đi theo bò lên trên xe ngựa, đại gia đáo qua này ba ngày tới nhàn nhã, nhanh chóng khởi hành. “Lỗ thị lang cảm thấy hai nước trận này đánh đến len sao?” Lỗ thị lang trầm mặc một chút. “Khó nói, nếu chọn sự chính là người khác, có lẽ đánh không đứng dậy, rốt cuộc Sở Quốc cùng chúng ta giống nhau, mấy năm nay hàng năm có chiến sự, bọn họ cũng yêu cầu nghỉ ngơi lấy lại sức. Nhưng hiện tại trấn thủ Giang Lăng chính là Trần Tượng.” Trần Tượng người này rất có danh, không chỉ có là hán sẽ đánh giặc, càng bởi vì hán tính tình, bất luận văn võ, rất ít có người có thể đe măt hán. Chính là hán thủ hạ binh lính đối hán cũng là sợ lớn hơn kính, Lỗ thị lang mặc dù chưa thấy qua Trần Tượng, ngày thường cũng không thiếu nghe người ta nói đến hán, bởi vậy nói: “Trừ phi Sở Đế đích thân tới, nếu không chỉ sợ không người có thể làm Trần Tượng nghe lệnh.” Tú hoàng tử như suy tư gì nói: “Sở Thái Tử đâu?” Lỗ thị lang ánh mắt sáng lên, vuốt râu nói: “Đảo có thể thử một lần, hán dù sao cũng là Sở Quốc trữ quân, bất quá Sở Thái Tử không phải sắp đại hôn sao?” Tú hoàng tử liền cười, “Sở Lương nếu khởi chiến sự, ngươi cảm thấy Sở Thái Tử còn có thể hảo hảo đại hôn?” Cũng là, hiện tại trừ bỏ an phận ở một góc Tây Thục cùng đại lý ngoại, lớn nhất quốc gia đó là Sở Quốc cùng Lương Quốc, bọn họ muốn khởi chiến sự, thiên hạ phỏng chừng đều không được thái bình. “Phái người ra roi thúc ngựa cấp Sở Quốc đưa quốc thư, liền nói ta Đại Lương mời Sở Thái Tử cùng đi trước Giang Lăng cùng bàn bạc hai nước bang giao,” Tú hoàng tử nói: “Hai nước mới hoà đàm, lúc này thật không nên trọng xốc chiến sự.” Lỗ thị lang nhận lời, đổi đến chính mình trên xe ngựa, tìm hai cái đồng liêu tới cùng nhau tưởng tìm từ. Mà Tú hoàng tử tắc tìm tới tâm phúc nói: “Khoái mã hướng Hồng Châu đi, tìm được Nghiêm nội thị, làm hán mang theo người đi Giang Lăng, dừng từ Hồng Châu tiến rồi chử.” Tâm phúc cũng không hỏi cụ thể là chuyện gì, lặng lẽ rời đi đội ngũ, khoái mã hướng Hồng Châu phương hướng mà đi. Tú hoàng tử tắc ân kịch liệt nhảy lên trái tim thầm nghĩ: Cuộc sống này cũng thật đủ kích thích, mới ngừng lại mấy ngày a liền nháo sự. Bọn họ vốn là muôn từ Hồng Châu tiến sở, rốt cuộc nơi đó có Chung Như Anh trấn thủ, từ trước đến nay an toàn. Không chỉ có hán, trưởng công chúa an bài người cũng là hướng Hồng Châu mà đi, nhưng hiện tại hán nếu mời Sở Thái Tử đi Giang Lăng, mặc kệ hán có đi hay không, người nọ đều phải đi trước Giang Lăng. Nếu là có thể ở nơi đó đụng tới Sở Thái Tử tự nhiên càng tốt, không gặp được cũng không quan

trọng, dựa theo nguyên kế hoạch đi Sở Đô đó là.Hiện tại cũng không biết Giang Lăng như thế nào, Triệu Tiệp đánh giặc cũng không tệ lăm, hẵn là có thể khiêng lấy Trần Tượng đi?Lại không biết hiện tại Giang Lăng chính một mảnh hỗn loạn, đương nhiên, là Sở Quốc bên kia loạn, Lương Quốc bên này tuy cũng nhân tâm hoảng sợ, lại còn có thể ổn định.Bởi vì Sở Quốc bên kia Trần Tượng đang ở bốn phía lùng bắt Diêu Thời và đồng lõa nhi, tuy có Giang Lăng địa phương thân sĩ nghiêm thêm kháng nghị, tạm thời không có liên lụy vô tội người, nhưng Trần Tượng lãnh binh từ trước đến nay như lang tựa hồ, chẳng sợ không đả thương người tánh mạng, điều tra khi tài vật lại không thiếu lấy.Đầu đường cuối ngõ gà bay chó sủa, mà Lương Quốc bên này, Triệu Tiệp từ trước đến nay trị quân nghiêm minh, lại có Vương Yên đánh đáy ở, không ai dám thừa cơ tác loạn.Hai nước bá tánh tình trạng đổi lập tiên minh, vốn dĩ bọn họ đều không phải hai nước người, đổi hai cái quốc gia lòng trung thành cơ bản không có, đổi lập như thế rõ ràng, Lương Quốc bên này Giang Lăng bá tánh nhin không được may mắn, Sở Quốc bên kia tắc ba ba nhin bên này, rất muộn qua đi.Nhưng Diêu Thời bọn họ chạy về sau Trần Tượng liền đơn phương đoạn tuyệt lui tới, không được sở dân lại ra đông thành cùng bắc thành, bọn họ nghĩ ra đi cũng không được.Mà Lương Quốc bên này bá tánh cũng ba ba nhin tường thành, thực lo lắng bên trong bạn bè thân thích.Đại cục xem ra tựa hồ là Triệu Tiệp chiếm thượng phong, nhưng hẵn một chút cũng không vui, thậm chí nội tâm có chút sợ hãi.Bởi vì hẵn phát hiện, hẵn khả năng bị Vương Yên chơi.Việc này còn muộn từ mười ngày trước nói lên, Vương Yên xách đồ vật tới cầu hòa, mặc kệ nội tâm như thế nào tưởng, Triệu Tiệp đều cười tุม tím thu lễ vật, tỏ vẻ sẽ cùng Vương Yên chân thành đoàn kết, cùng nhau vì Đại Lương làm công hiến.Sau đó Vương Yên liền đề ra nghĩ cách cứu viện Diêu Thời sự.Đem Diêu Thời cứu ra, đây là Triệu Tiệp vẫn luôn muốn làm lại không hảo làm sự.Muốn làm là bởi vì cứu ra Diêu Thời cho hẵn mang đến chính trị ích lợi không ít, không hảo làm là bởi vì này ba tháng tới hẵn không thiếu phái người đi cùng Diêu Thời tiếp xúc, bất quá Diêu Thời đều không có nhả ra, một bộ hẵn muốn lưu tại nơi đó vì Giang Lăng bá tánh cúc cung tận tụy bộ dáng.Một lần hai lần Triệu Tiệp cho rằng hẵn là ở làm bộ làm tịch, nhưng đều nhiều như vậy lần, đổi phương vẫn là không nhả ra, Triệu Tiệp liền cho rằng hẵn là thật muốn lưu tại Sở Quốc.Rốt cuộc Cơ Nguyên hiện tại liền ở Sở Quốc.Diêu Thời không nghĩ rời đi Sở Quốc, hẵn tổng không thể đem người trói xuất hiện đi, vậy không phải mượn sức nhân tài cùng lập công, mà là đắc tội với người cùng tìm trùu.Cho nên Triệu Tiệp hết hy vọng, lại không nghĩ rằng Vương Yên có thể nói phục Diêu Thời, thả còn cùng đổi phương liên hệ thượng.Triệu Tiệp:Triệu Tiệp trong lòng dường như lửa đốt giống nhau, đã hận thả xấu hổ thả bức.Vương Yên nếu lại đến cái này công lao, kia hẵn đó là gọi người đi cáo hẵn lạm dụng tư quyền, triều đình chỉ sợ

cũng sẽ lại châm chước châm chước, đến lúc đó, hắn là thật sự không có biện pháp lại cùng hắn đoạt dân chính quyền lợi, chẳng lẽ hắn lao tâm lao lực đánh hạ Giang Lăng lại muốn chấp tay nhường người? Triệu Tiệp trong lòng không phục, đối Diêu Thời càng hận, hắn đồng dạng chiêu hiền đai sĩ, thái độ cùng tư thái không thể nói không thấp, dựa vào cái gì hắn thỉnh bất động hắn, Vương Yên mới đến bao lâu liền nói phục hắn? Triệu Tiệp đáp ứng rồi Vương Yên hai bên hợp tác, cùng nhau đem Diêu Thời cứu ra.

Chương 332: Nghĩ cách cứu viện

Vương Yến cùng Triệu Tiệp thương định, mười lăm trăng tròn là lúc liền đem Diêu Thời cứu ra, Triệu Tiệp tò vè ngày đó hắn sẽ tự mình lãnh binh ở bắc cửa thành tiếp ứng. Đọc theo tường thành, lấy Giang Lăng thành vì giới hạn, đông cửa thành cùng bắc cửa thành toàn đối với Lương Quốc, từ trong thành ra tới đến Lương Quốc người đều phải trải qua này hai cái cửa thành. Ít nhất Triệu Tiệp cùng Trần Tượng đều là như thế này nhận tri. Vương Yến ngay từ đầu cũng cho rằng cần thiết quá này hai cái cửa thành mà ra, cho nên lo lắng nhìn chằm chằm Diêu Thời người quá nhiều, bọn họ đi không thoát. Nhưng Diêu Thời nói cho Vương Ký, “Kỳ thật từ ta chỗ ở đi nam thành môn mà ra, đi thêm tiểu đạo qua đi mới là nhanh nhất.” Hiện tại Lương Quốc Thú sứ phủ liền kiến ở Giang Lăng ngoài thành Đông Nam chỗ, Diêu Thời đơn giản vẽ một cái con đường: “Từ nam thành môn ra, ở đây quải nói vào núi, bên trong có điều đường nhỏ, lật qua nửa tòa sơn đó là các người Lương Quốc địa bàn, bất quá nơi đó có người trông coi, chúng ta yêu cầu chính là này chỗ thông hành không cố kỵ.” Vương Ký đôi mắt tỏa sáng nói: “Kia Sở Quốc bên này không có người trông coi sao?” “Không có, này chân núi có cái thôn trang nhỏ, thôn người thường ở Thanh Uyển cho hắn giới thiệu kia hai cái tổng kỵ, làm cho bọn họ nghĩ cách nắm giữ cái kia dịch khẩu, được khẳng định hồi đáp sau liền làm Vương Ký truyền lời cấp Diêu Thời, “Mười bốn ngày ấy buổi trưa sau bắt đầu nhích người, nhất vẫn không thể vượt qua giờ Dậu, ta phái người ở dịch khẩu chỗ cùng nam thành môn chỗ đó tiếp ứng.” Vương Ký không biết hắn tiểu thúc cùng Triệu Tiệp nói chính là mười lăm, cho rằng tiếp ứng người là Triệu Tiệp phái, vui sướng đi. Vương Yến chờ hắn ngốc cháu trai vừa đi liền bắt đầu viết thư, tính cả Lâm Thanh Uyển từng cho hắn một phong thư cùng nhau giao cho một cái tâm phúc, dặn dò nói: “Từ hôm nay thủy, người ở Thú sứ phủ ngoại tìm một chỗ trụ hạ, đừng cho người phát hiện người. Ta nếu là xảy ra chuyện, bất luận sinh tử, lập tức đem này hai phong thư đưa về Thái Nguyên.” Lại đưa tới mặt khác tâm phúc nói: “Này trong vòng 10 ngày, ta nếu là xảy ra chuyện, đã chết hoặc hôn mê bất tỉnh, các người liền đều ném xuống ta, dùng hết toàn lực hộ nhị công tử rời đi.” “Đại

nhân!”Vương Yên giơ tay áp xuống bọn họ nói, cười lạnh nói: “Yên tâm, đây là nhất hư tình huống, ta tích mệnh thật sự, sẽ không dễ dàng làm người thực hiện được.”Huống chi này chỉ là để ngừa vạn nhất, vạn nhất Triệu Tiệp nhân phẩm còn khôn có kém đến cái kia nồng nỗi, cái gọi là thông đồng với địch bán nước chỉ là Lâm Thanh Uyển đã đoán sai đâu?Tưởng là như thế này tưởng, Vương Yên xuống tay lại một chút đều không lưu tình, bên này nói cùng Triệu Tiệp hợp tác, bên kia liền từng bước ép sát, đầu tiên là đem hắn xếp vào ở Thủ sứ phủ hậu viện cái đinh rút, sau đó bắt đầu ở Thủ sứ phủ giáo phong giáo vũ, làm quan lại nhóm cần thiết minh xác đứng thành hàng, đi theo hắn sinh, đi theo Triệu Tiệp bắt tử cũng muôn vắng vẻ.Triệu Tiệp tức giận đến thất khiếu bốc khói, hai mắt đỏ bừng quát hỏi, “Hắn đây là hợp tác? Nay hiển nhiên là tự cấp ta ra oai phủ đầu đâu.”Hắn phó tướng nhíu mày nói: “Chính là kỳ quái, hắn đã muôn đem quân hỗ trợ, vì sao tuyên vào lúc này động thủ? Sẽ không sợ tướng quân đổi ý sao?”“Ta xem hắn là tướng nhân cơ hội bức cho tướng quân nhượng bộ,” một người khác nói: “Tướng quân đổi ý, còn có thể như thế nào đổi ý? Cứu ra Diêu Thời chính là một công lớn lao, thả với Lương Quốc có lợi thật lớn, chẳng lẽ tướng quân còn có thể vì này đó cá nhân tư oán không làm? Ta xem hắn chính là xem chuẩn điểm này, mới dám như thế không kiêng nể gì.”Triệu Tiệp trong mắt hiện lên tàn nhẫn sắc, nắm nắm tay nói: “Hảo, hảo, hảo a, nguyên lai là ở chỗ này chờ ta đâu.”Hắn cười lạnh một tiếng nói: “Nếu như thế, ta đây khiến cho ngươi lại như thế nào?”“Tướng quân!” Phó tướng không cam nguyện nói: “Giang Lăng này khỏi địa bàn chính là chúng ta đánh hạ tới, dựa vào cái gì hắn gần nhất liền phải cầm quyền?”Triệu Tiệp tắc nói: “Không vội, tương lai còn dài.”Hắn vốn dĩ liền không nghĩ tới cùng Vương Yên cùng chung này phân công lao, bỗn còn có chút do dự, hiện tại lại là hắn buộc hắn.Triệu Tiệp không ra tay, làm đủ nhượng bộ tư thái, Vương Yên công thành đoạt đất càng thêm thuận lợi, thực mau liền thu phục Thủ sứ phủ người, ít nhất mặt ngoài tới xem là cái dạng này.Vắng họp Thủ sứ phủ quan lại cùng các huyện huyện lệnh cuối cùng là trở về chính vị, chính lệnh càng thêm hiểu rõ, không giống lúc trước như vậy, muôn tuyên bố một sự kiện, hắn còn phải phái người đi đem lí chính nhóm đều gọi tới Thủ sứ phủ mới được.Triệu Tiệp khó được như vậy hào phóng, Vương Yên lại một chút cũng không vui, ngược lại dẫn theo tâm, càng thêm cẩn thận lên.Tù chỉ có lui tới xem, Triệu Tiệp cũng không phải là lòng dạ to rộng, chịu nhượng bộ người. Lúc này nhượng bộ nhất định là bởi vì có càng cường đại ích lợi.Hắn không cảm thấy nghĩ cách cứu viện Diêu Thời nửa cái công lao liền cũng đủ hắn làm ra như vậy nhượng bộ.Ở Vương Ký lại đi Sở Quốc khi, Vương Yên dặn dò lại dặn dò, “Nhớ kỹ, ra khỏi cửa thành sau liền lập tức hồi lương, nhưng không cần hồi Thủ sứ phủ, thuận thế liền hướng đông mà đi, là trở lại kinh thành cũng hảo, hồi Tô Châu cũng

thế, tóm lại không cần ở Giang Lăng nhiều hơn dừng lại.”Vương Ký liên tục gật đầu, “Tiểu thúc yên tâm đi, ta nhớ rõ chặt chẽ mà, huống chi ngươi không tin được ta, còn không tin được Diêu tiên sinh sao?”Vương Yên liền thở dài, vỗ bờ vai của hắn nói: “Chúng ta thúc cháu hai người từ nhỏ cùng nhau lớn lên, ta nhìn ngươi bò quá thư, lật qua tường, đào quá tổ chim...”Vương Ký hắc mặt nói: “Tiểu thúc, những việc này rõ ràng đều là ngươi làm, sau đó ta bồi nòi!”Vương Yên lo chính mình tiếp tục nói: “Đôi ta vẫn luôn hợp tác ăn ý, lần này cũng nhất định phải tâm hữu linh tê, biết không?”Vương Ký hoài nghi nhìn về phía hắn, “Tiểu thúc, việc này rất nguy hiểm sao?”“Không đúng a, liền tính là nguy hiểm, kia cũng là ta nguy hiểm đi,” Vương Ký đậm châm, “Ngươi tọa trán Thủ sử phủ, ta mới là thâm nhập địch quốc người a!”Vương Yên xả tay áo đè đè khéo mắt nói: “Ta này không phải sợ ngươi vừa đi không trở về, trong lòng thương tâm sao?”Vương Ký xoay người liền đi.Vương Yên liền đứng ở nhị môn chỗ cùng hắn phất tay, xem hắn quái cong không thấy thân ảnh mới sâu kín thở dài, trở về hậu viện.Hắn nhưng thật ra tưởng đưa đến cổng lớn, nhưng này không phải sợ lộ hành tích sao? Ngốc cháu trai, lần này bọn họ không chừng thật là cuối cùng một lần gặp mặt.Vương Yên đem bên người tâm phúc phái ra đi hơn phân nửa, sau đó chính mình nhảy ra một thân giáp trụ mặc vào, bởi vì sợ chết, hắn còn làm thơ rèn tăng ca cho hắn đánh hai cái lại viên lại đại hộ tâm kính, trực tiếp nhét vào tả hữu trước ngực, lúc này mới vụng về tròng lên áo ngoài, tĩnh tọa ở trong phủ chờ tin tức.Lưu lại tâm phúc yên lặng mà nhìn bọn họ lão gia lẩn lộn, vì làm hắn thoái mái điếm, phái người cho hắn tặng không ít ăn ngon.Vương Yên liền tráng hắn tâm phúc nhóm liếc mắt một cái, nói: “Biết rõ ta ăn mặc nhiều không hảo thay quần áo, các ngươi có ý thèm ta có phải hay không?”Tâm phúc nhóm trong mắt hiện lên ý cười, an ủi hắn nói: “Đại nhân liền ăn đi, nói không chừng là cuối cùng một đòn đau.”Vương Yên bĩu môi, nhưng vẫn là cầm lấy chiếc đũa ăn, lại không quá dám uống nước.Thủ sử phủ hậu viện an tĩnh nửa ngày, mắt thấy sắc trời dần tối, Vương Yên cuối cùng là có chút vội vàng, hai mắt gắt gao mà nhìn chằm chằm cửa bất động.Còn lại người cũng có chút khẩn trương, rốt cuộc, màn đêm buông xuống, một cái hộ vệ từ ngoại chạy như bay mà hồi, kêu lên: “Đại nhân, Giang Lăng trong thành loạn đi lên, không biết xảy ra chuyện gì, Sở quân phong tỏa bắc cửa thành cùng tây cửa thành, ra vào người đều phải điều tra.”Hắn giọng nói mới lạc, một cái Thủ sử phủ quan viên cũng chạy như bay tiến vào bẩm báo, “Đại nhân đã xảy ra chuyện, Trần Tượng hoả lực tập trung biên giới, muốn cùng chúng ta đánh nhau rồi!”Vương Yên cao hứng một phách cái bàn, thở ra một hơi nói: “Đi, chúng ta đi xem!”Ăn mặc mẩy chục cân giáp trụ, Vương Yên cả người lớn một vòng lớn, có thể đi bộ vẫn như cũ uy vũ sinh phong.Vương Yên chạy đến tây cửa thành khi, Triệu Tiệp sớm đã ở nơi đó, một khuôn mặt

xanh mét xanh mét, Vương Yến kinh hãi đánh mõ qua đi, kêu lên: “Triệu tướng quân, đây là làm sao vậy?” Triệu Tiệp hai mắt phiếm hàn quang nhìn về phía Vương Yến, lạnh lùng nói, “Diêu Thời không thấy, Vương đại nhân hảo thủ bút a.” Vương Yến kêu sợ hãi, “Cái gì, Diêu Thời không thấy?” Triệu Tiệp híp hai mắt xem hắn, “Như thế nào, Vương đại nhân không biết?” “Ai nha,” Vương Yến nhịn không được đậm châm, “Ta như thế nào sẽ biết, không phải nói tót mười lăm mới động thủ sao? Hắn như thế nào đã không thấy tăm hơi?” Triệu Tiệp cười lạnh nói: “Này liền nên hỏi ngài hảo chất nhi, trong khoảng thời gian này hắn không phải mỗi ngày tiến Giang Lăng thành sao?” Vương Yến hơi hơi trùng mắt, bắt lấy hắn tay áo, đại kinh thất sắc nói: “Đúng vậy, đúng vậy, còn có Ký Nhi, Ký Nhi còn ở bên trong đâu, đến đem hắn cứu ra.” Hắn dựng thẳng lên hai ngón tay nói: “Triệu tướng quân, ta thè, ta cùng Diêu tiên sinh đích xác nói mười lăm ngày đó đi a, hắn lúc này vì sao không thấy ta là thật sự không biết, người không tin? Ta đây nếu là nói dối, vậy kêu ta đoạn tử tuyệt tôn!” Vương Yến nói được chém định chặt sắt, lại cái này lời thè cũng quá độc, Triệu Tiệp trong lòng hoài nghi, chẳng lẽ thật không phải hắn? Vương Yến trên mặt một mảnh nôn nóng, “Triệu tướng quân, lúc này không phải nói này đó thời điểm, ta chất nhi còn ở bên trong đâu, ta đại đường ca nhưng chỉ có hai cái con vợ cả, ngày thường yêu nhất chính là hắn, hắn nếu là tại đây xảy ra chuyện, ta đây như thế nào cùng trong nhà công đạo a?” Triệu Tiệp cúi đầu nghĩ, giục ngựa tiến lên một bước, cùng đôi diện tức sùi bọt mép Trần Tượng kêu lên: “Trần tướng quân, Lương Sở hai nước hữu bang giao, lúc trước mới vừa ký kết hòa ước, ta tưởng người cũng không muốn cãi lời hai vị bệ hạ ý tứ nhắc lên hai nước chiến sự đi?” Trần Tượng liền giận dữ hét: “Vậy các ngươi trước đem Diêu Thời cho ta giao ra đây, nãï nãï, các ngươi đoạt người cướp được lão tử địa bàn lên đây?” “Trần tướng quân có lẽ hiểu làm, Diêu tiên sinh cũng không ở ta Lương Quốc, có lẽ hắn là tướng niệm ân sư, đi Sở Đô cũng không nhất định, dùng cái gì thấy được hắn chính là tới ta Lương Quốc?” Triệu Tiệp lãnh đạm nói: “Huống chi, Diêu tiên sinh nãï tự do thân, lại là học sinh thân phận, hắn đi chỗ nào đều có chính hắn quyết định.” Trần Tượng đã kêu nói: “Hắn là ta Sở Quốc trọng phạm, xuất nhập phải ta Sở Quốc quản, các ngươi Lương Quốc gần đây động tác không ngừng, khăng định là các ngươi đem hắn trộm đi, đem người cho ta giao ra đây.” “Ta còn muốn hỏi Trần tướng quân muốn người đâu,” Triệu Tiệp chỉ Vương Yến nói: “Chúng ta Vương đại nhân cháu trai vào thành du ngoạn, lại đến bây giờ còn chưa ra, Trần tướng quân phong tỏa cửa thành là ý ở Diêu tiên sinh, vẫn là người khác nhưng không nhất định!”

Chương 333: Trang

Vương Yên ánh mắt biến đổi, như suy tư gì nhìn chằm chằm Triệu Tiệp, mà liền ở Triệu Tiệp dứt lời, Trần Tượng mới nhìn về phía Vương Yên là lúc, trong bóng đêm, một mũi tên nghênh diện phóng tới, Vương Yên sắc mặt biến đổi, thân mình theo bản năng một oai, kia mũi tên liền bắn vào hắn cánh tay, hắn mới muôn xuống ngựa tránh né công kích, một khát chi mũi tên theo sát sau đó, trực tiếp bắn vào hắn ngực trái, lực đạo to lớn, trực tiếp làm hắn từ trên ngựa ngã xuống dưới.Triệu Tiệp kinh hãi, trực tiếp chỉ vào đối diện rống giận, “Hảo ngươi cái Trần Tượng, ngươi dám giết ta Đại Lương trọng thần!”“Đại nhân!”Bị ngăn cách Vương gia tâm phúc lại bất chấp, trực tiếp đẩy ra chặn đường người, một phen xông lên phía trước bảo hộ Vương Yên.Vương Yên trước mắt biến thành màu đen, lại còn có ý thức, một phen cầm bọn họ tay, thấp giọng nói: “Đi, hồi Thủ sử phủ!”Hắn nghe được đối diện Trần Tượng rống giận, “Đánh rầm, các ngươi dám vu hãm lão tử!”Vương Yên trong lòng liền biết, này mũi tên quả nhiên là người một nhà bắn, Triệu Tiệp, chưa chắc thật sự thông đồng với địch bán nước, lại có thể vì chính mình ích lợi trí quốc gia ích lợi với không màng!Người này không đủ làm bạn!Vương Yên lập tức bị người nâng hồi Thủ sử phủ, Triệu Tiệp nhưng thật ra tưởng nghiệm một nghiệm hắn đã chết không có, nhưng hắn bên người tâm phúc vờn quanh, nhất quan trọng chính là đối diện Trần Tượng thẹn quá thành giận, bắt đầu mệnh lệnh binh lính tiến công, tuy rằng lấy chính là mộc tảng đá, lại cũng làm bên này một mảnh hỗn loạn.Lương quân bên này binh lính đồng dạng đánh trả, bởi vì mặt trên không có minh xác hạ lệnh muốn đánh giặc, cho nên cũng không dám động đao động thương, chỉ cho nhau xô đẩy, ngươi phi ta một chân, ta liền cho ngươi một quyền.Cơ linh nhặt cục đá liền hướng nhân thân thượng tạp.Mà Vương gia hạ nhân đã bay nhanh đem Vương Yên nâng trở về Thủ sử phủ, lập tức kêu đại phu tới, thật cẩn thận đem mũi tên bẻ gãy, lại đem quần áo cắt, lúc này mới phát hiện cánh tay thượng kia mũi tên bắn đến thật thật, nhưng ngực trái thượng kia chi mũi tên, ách, liền sát phá điếm da.Là thật sự chỉ sát phá điếm da, mũi tên chỉ phá một tảng da, để lại một tí xíu huyết mà thôi.Nhưng cấp Vương Yên mang đến đau đớn lại không nhỏ, kia

mũi tên trực tiếp bắn thủng giáp trụ, lại xuyên qua hàn đặt ở bên trong kia khói tân đánh ra tới hộ tâm kính phá làn da.Lực đạo to lớn, làm hàn trái tim thăng đến giờ phút này đều nhất trùu nhất trùu đau.Đại phu không dám chậm trễ, bắt chấp xử lý cánh tay hàn thượng thương liền làm hàn nầm yên, làm hàn chú ý hô hấp, lập tức khai phương thuốc.“Này mũi tên dù chưa bắn vào, nhưng lực đạo quá lớn, đồi tâm mạch ảnh hưởng cực đại, đại nhân vẫn là đến hảo hảo nghỉ ngơi.”Chờ rót được, chờ trên mặt hàn màu xanh lá hơi đi một ít, đại phu mới dám cho hàn rút cánh tay thượng mũi tên.Vương Yên đã hoãn quá mức nhỉ tới, phân phó nói: “Gác Thủ sử phủ, bắt luận kẻ nào không được tùy ý ra vào, đem biệt giá cùng trường tư gọi tới, ta có việc phân phó.”Lại nói: “Hướng ra phía ngoài truyền lời, liên nói ta trọng thương, bắt luận kẻ nào tới, trừ phi đến ta cho phép, bằng không một mực không thấy.”“Kia nếu là Triệu tướng quân tới đâu?”Vương Yên cười lạnh, “Không thấy!”Này hai mũi tên chính là hàn bắn, chẳng lẽ còn muốn hàn tiến vào nghiệm thi không thành?Chờ biệt giá cùng trường tư tới, Vương Yên lập tức nói: “Ta bị thương tâm mạch, trong phủ sự liên giao cho các ngươi, muốn trấn an hảo bá tánh, nhìn chằm chằm khẩn cày bừa vụ xuân.”Biệt giá cùng trường tư thấy hàn sắc mặt trắng bệch, ném ở một bên quần áo toàn là màu đỏ vết máu, trong mắt liền không khỏi mang theo chút lo lắng, “Đại nhân an tâm dưỡng thương, ta chờ tất không dám chậm trễ, trấn an hảo bá tánh.”Vương Yên hơi hơi gật đầu, lại nói: “Tức khắc phái người hồi kinh báo tin,”Hàn dừng một chút nói: “Tám trăm dặm kịch liệt, liên nói Sở quân hoả lực tập trung biên giới, muốn hưng chiến sự, cầu bệ hạ chi viện.”Biệt giá cùng trường tư liếc nhau, do dự nói: “Đại nhân, này quân báo không nên từ Triệu tướng quân tới phát sao?”“Triệu tướng quân muốn phát, chúng ta cũng muốn phát,”Vương Yên giương mắt nhìn bọn hàn chằm chằm, gần từng chữ một nói: “Dùng Thủ sử phủ người đi, dùng cho quân đội biết.”Biệt giá cùng trường tư hoảng sợ, do dự mà không chịu đáp ứng, Vương Yên liền bắt lấy biệt giá tay, nhìn chằm chằm hàn đôi mắt hỏi, “Các ngươi là muốn làm lương dân, vẫn là làm sở dân?”Biệt giá sững sốt.“Ta tiền nhiệm tới nay làm các ngươi cũng xem ở trong mắt, Sở Quốc bên kia như thế nào cũng không khó biết, một tường chi cách, hai cái thế giới,”Vương Yên nói: “Các ngươi nếu muốn làm lương dân, vậy chiếu ta phân phó đi làm, nếu muốn làm sở dân, đảo đơn giản thật sự, chờ là được.”Lời này ám dụ làm hai người kinh hãi, đây là Triệu Tiệp sẽ phản bội Đại Lương, đâu nhập vào Sở Quốc ý tú?Nhưng, nhưng Triệu Tiệp không phải Đại Lương tướng quân sao?Vương Yên ngã vào trên giường nói: “Sở hữu hậu quả từ bản quan đốc hết sức đảm đương!”Biệt giá cùng trường tư liếc nhau, cuối cùng cắn chặt răng khom mình hành lễ nói: “Hà quan tuân mệnh.”Bọn họ hai người là Thủ sử phủ trung trù bỏ Vương Yên ngoại quan lớn nhất, hơn nữa bọn họ vẫn là người địa phương!Vương Yên tướng tá

trăm dặm kịch liệt giấu diếm được bọn họ không có khả năng, nhưng bọn hắn muôn tám trăm dặm kịch liệt giấu diếm được Triệu Tiệp lại không khó.Bởi vậy, ở Triệu Tiệp quân báo còn không có phát ra đi trước, Thú sứ phủ tám trăm dặm kịch liệt đã chạy như bay hướng kinh thành.Đây cũng là Lương Đế làm Tứ hoàng tử lại đây nguyên nhân chi nhât.Hắn trước thu được thế nhưng không phải quân báo, mà là Thú sứ phủ tám trăm dặm văn kiện khẩn cấp, này thuyết minh cái gì?Thuyết minh Vương Yến cùng Thú sứ phủ người không tin Triệu Tiệp.Mà một cái lãnh binh tướng lãnh, lớn nhất tử huyệt chính là hắn trung thành không bị người tín nhiệm.Lương Đế lại đại tâm lúc này cũng không có khả năng yên tâm Triệu Tiệp, cho nên hắn một bên làm Tứ hoàng tử thay đổi tuyển đường Giang Lăng, một bên tắc cấp Chung Như Anh cùng Lư Chân đi tin, làm cho bọn họ nhanh chóng phái ra một đội nhân mã tới tiến đến Giang Lăng ổn định thế cục.Lương Đế lúc này không dám hạ chỉ triệu hồi Triệu Tiệp, sợ hoàn toàn ngược lại, chỉ có thể chờ, chờ Lư Chân cùng Chung Như Anh phái đi người đến, đài bọn họ nắm giữ Giang Lăng quân đội sau mới có thể đem người triệu hồi tới.Liền ở Tứ hoàng tử khẩn cấp hướng Giang Lăng chạy đến là lúc, Triệu Tiệp đã chậm rãi có điều phát hiện, một loại lo sợ nghi hoặc bắt đầu ở trong tim lan tràn.Hắn yêu cầu biết Vương Yến rốt cuộc có phải hay không trọng thương, đặc biệt là Diêu Thời đến tột cùng có phải hay không hắn cứu đi, nếu không phải thực hảo, nếu là...Triệu Tiệp nắm chặt thành quyên, nếu là, hắn vì sao phải trước tiên đỏ lên mặt.

Chương 334: Cầu cứu

Cách vách Trần Tượng muốn chọc giận điên rồi, hảo hảo người từ hắn thuộc hạ trốn, thiên hoàng đế phái tới thứ sử còn mỗi ngày cho hắn tìm phiền toái, la hét muốn buộc tội hắn.Đi liền đi thôi, chẳng lẽ hắn còn sợ buộc tội sao?Hắn bực chính là Hứa Mân dám chơi hắn, hắn giận dữ hỏi quân sư, “Không phải ngươi nói Hứa Mân là chịu Triệu Tiệp sai khiến, cho nên sẽ không gạt ta sao? Hiện tại Diêu Thời người đâu?”Quân sư cái trán chué mồ hôi lạnh nói: “Hắn là Triệu Tiệp phó tướng, lấy Triệu Tiệp làm người, phó tướng nhất định là này tâm phúc. Việc này nhất định là thật sự, chỉ là Vương Yên cũng không phải ăn chay, lúc này mới phản thăng một nước cờ.”Mặc kệ là thật là giả, dù sao cần thiết là thật sự, bằng không đây là hắn sai, quân sư biết, Trần Tượng tàn bạo, hắn cũng sẽ không có hai người nhiều năm tình nghĩa liền không giết hắn.Tức giận dâng lên, chính là Thanh Uyển viết lá thư kia mà thôi.Vương Ký ngốc ngốc, nửa ngày mới ách thanh âm nói: “Tiểu thúc cùng Triệu tướng quân ước hảo mười lăm động thủ, lại làm chúng ta mười bốn liền đi, mà chúng ta mang đi người khi, vẫn luôn trông coi nghiêm minh Sở quân thế nhưng thả lỏng cảnh giác...”Này ý nghĩa cái gì?“Triệu Tiệp thông đồng với địch, cùng Sở quân bán đứng chúng ta?”Vương Ký không thể tin tưởng hỏi, “Vì cái gì, Sở Quốc cho hắn bao lớn chỗ tốt?”Một cái hộ vệ rầm rầm nói: “Nhị công tử, Triệu tướng quân khả năng không phải vì Sở Quốc cấp chỗ tốt, mà là bởi vì lão gia.”Vương Ký một cái cơ linh tinh quá thần trí, nhớ tới kia đoạn thời gian tiểu thúc làm trời làm đất nhầm vào Triệu Tiệp, hắn há to miệng nói: “Tiểu thúc không muốn sống nữa, cho nên muốn tìm cá nhân tể chính mình?”Hộ vệ ngẩng đầu, chân thành nhìn hắn nói: “Nhị công tử, mặc kệ vì cái gì, chúng ta vẫn là đến nắm chặt rời đi, ai cũng không biết Triệu Tiệp có thể hay không phát hiện chúng ta tung tích, nếu là phát hiện, chúng ta chỉ sợ trốn bắt quá đi.”“Ta đây tiểu thúc làm sao bây giờ, Giang Lăng nhưng tất cả đều là Triệu Tiệp mang binh, hắn hiện tại liền cùng một đầu dương ngốc tại ô sói.”Hộ vệ liền cười nói: “Nhị công tử đừng lo lắng, lão gia chưa từng đã làm dương, liền tính làm không thành lão hổ, kia cũng là sói đội lốt cừu, ngại không cần vì hắn lo lắng.”Vương Ký nhấp miệng.Hộ vệ tận tình

khuyên bảo khuyên nhủ: “Nhi công tử, chỉ có ngài tồn tại, lão gia mới càng an toàn, ngài nếu là cũng đi trở về, Triệu Tiệp mới là thật sự không kiêng nể gì.”“Đúng vậy, hơn nữa chúng ta đều đi đến nơi này, cùng với trở về chịu chết, không băng đi viện binh, lấy lão gia cơ trí, kéo cái hơn mười hai mươi ngày không thành vấn đề.”Vương Ký cúi đầu nhấp miệng tự hỏi nửa ngày, cuối cùng mặc không lên tiếng đi tìm Diêu Thời, xin lỗi hành lễ nói: “Diêu tiên sinh, chúng ta chỉ sợ đến ra roi thúc ngựa hướng Tô Châu đi, trên đường liền không ngừng nghỉ.”Diêu Thời đã đoán ra Giang Lăng hơn phân nửa đã xảy ra chuyện, hắt gật gật đầu, hỏi: “Nhưng có yêu cầu tại hạ hỗ trợ?”Vương Ký lắc đầu, “Tạm thời không cần, tiểu tử đến đi trước cầu Lâm quận chúa hỗ trợ.”Hiện tại có thể cứu hắn tiêu thúc chính là ly Giang Lăng gần nhất Chung Như Anh, nhưng hắn cùng Chung Như Anh không giao tình, Vương gia cùng nàng cũng không thân, chỉ có thể đi cầu Lâm Thanh Uyển hỗ trợ.Vương Ký mang theo Diêu Thời đoàn người ra roi thúc ngựa hướng Tô Châu đuổi, tốc độ cực nhanh, đều mau đuổi kịp năm trăm dặm kịch liệt.Cho nên Tứ hoàng tử bọn họ mới thu được hoàng chiết không hai ngày, Vương Ký liền đầu tàu gương mẫu vọt vào Tô Châu thành, hắn bất chấp ngừng lại, đem Diêu Thời bọn họ đưa đến thành tây Lâm phủ sau liền ra khỏi thành, chạy tới Lâm gia biệt viện cầu kiến Lâm Thanh Uyển.Lâm gia thôn trang vẫn như cũ thực náo nhiệt, mà đã có thể cấy mạ, cho nên nông dân cùng đứa ở nhóm chính cuốn ống quần cong eo ở ngoài ruộng cấy mạ, Lâm Thanh Uyển mang theo đinh mũ rơm, cùng Lâm Ngọc Tân dẫn theo cái rổ từ sơn thượng hạ tới.Bên trong rất nhiều nấm, là các nàng tìm một buổi sáng mới tìm được, Vương Ký khoái mã bay đến viện môn khẩu, vừa lúc đụng tới hai người xuống núi.Ba người sáu mục một đôi, Lâm Thanh Uyển cùng Lâm Ngọc Tân đều dựng lớn miệng, này râu ria xồm xàm, tóc tán loạn lôi thõi thanh niên là cái kia hỉ tay áo rộng, phiêu dật tiêu sái Vương Ký?Vương Ký vừa thấy đến Lâm Thanh Uyển, hốc mắt liền có chút đỏ lên, trên mặt ngạnh bài trừ một mặt cười nói: “Lâm quận chúa, tại hạ có việc yêu cầu ngài.”

Chương 335: Thời gian

Lâm Thanh Uyển không nghĩ tới Vương Yên to gan như vậy, trực tiếp lấy thân phạm hiềm, càng không nghĩ tới luôn luôn còn tính cẩn thận Triệu Tiệp sẽ như vậy thua tại Vương Yên trên tay.Kỳ thật nàng dám viết thư tiết lộ cho Vương Yên, chính là bởi vì Lâm Tín đã bắt được một ít chứng cứ, chẳng qua không đủ trọng, cho nên nàng mới yêu cầu mây cái giúp đỡ.Vốn dĩ nàng là tướng chậm rãi thuyết phục Vương Yên, làm Vương gia đứng ở hắn bên này, ai ngờ hắn trực tiếp thử Triệu Tiệp đi, vẫn là tương kế tựu kế, đem Diêu tiên sinh bọn họ đều cứu ra.Hiện tại Vương Yên liền cùng Triệu Tiệp thốt thượng thịt giống nhau, Triệu Tiệp không động tâm tư còn hảo, một khi muốn cá chết lưới rách, Vương Yên nhất định không có sinh cơ.Lâm Thanh Uyển tại chỗ xoay hai vòng, đối với vàng Vương Ký nói: “Ta có thể cùng Chung tướng quân cầu quân, nhưng người hắn là biết, nếu vô bệ hạ thủ lệnh, tùy tiện điều binh là tối kỵ.”Vương Ký liền quỳ trên mặt đất nói: “Quận chúa, đem bên ngoài quân lệnh có điều không chịu, ngài nếu lo lắng bệ hạ hỏi trách, ta nguyện túc khắc khởi hành đi trước kinh thành, cầu bệ hạ thủ lệnh, nhưng có hỏi trách, ta Vương gia nguyện ý dốc hết sức đảm đương.”Lâm Thanh Uyển liền duỗi tay nâng dậy hắn, thở dài nói: “Không cần người tự mình đi, ta phái người nhập kinh.”Dứt lời đi đến án thư tiền đề bút viết hai phong thư, một phong đắp lên quận chúa án, một phong tắc đắp lên tư án, gọi tới Dịch Hàn, đem hai phong thư đưa cho hắn nói: “Một phong giao cho trạm dịch, khoái mã đưa hướng kinh thành, một phong đưa đi Hồng Châu, tốt nhất trong vòng 3 ngày tới, được Chung tướng quân đáp lời sau lại trở về.”Dịch Hàn tiếp nhận tin, xoay người đi xuống phân phó.Lâm Thanh Uyển lúc này mới trầm tư nói, “Nếu người là Vương Yên, ở sự tiền sự hậu sẽ làm cái gì an bài đâu?”Lâm Thanh Uyển lời này đã là hỏi chính mình, cũng là hỏi Vương Ký, rốt cuộc nàng tuy hiểu biết Triệu Tiệp, nhưng đối Vương Yên lại biết chi rất ít.Nàng chỉ biết Vương Yên lúc trước ở Hằng Châu như vậy địa phương đều hỗn khai, kia ở Giang Lăng hắn là không khó.Nhưng nàng chưa thấy qua người, có quan hệ sự tích của hắn cũng chưa nghe nói qua vài món, nàng nhìn về phía Vương Ký.Vương Ký nghe vậy cau mày, nếu là hắn, không, không đúng,

hắn là, nếu là tiểu thúc, đầu tiên hắn tích mệnh thật sự, chỉ cần có một tia hy vọng liền sẽ không muốn chết, cho nên trông cậy vào hắn tự sát Toàn Trung là không có khả năng. Ở biết rõ có nguy hiểm dưới tình huống hắn khẳng định sẽ tìm mọi cách giữ được chính mình tánh mạng, tránh ở mai rùa đen? Nhưng hắn hiện tại bên người có thể sử dụng người rất ít, vậy có khả năng là tìm ngoại viện, hắn đôi mắt hơi lượng, một phách chưởng nói: “Quận chúa, ta tiểu thúc khẳng định sẽ nghĩ cách nói cho bệ hạ Triệu Tiệp khả năng bất trung.”“Giang Lăng tất cả đều là Triệu Tiệp người, hắn như thế nào thông tri bệ hạ?”Vương Ký đối Giang Lăng tình huống càng hiểu biết, cơ hồ nháy mắt liền nghĩ tới biệt giá cùng trường tư, “Ta tiểu thúc mới vừa thu phục biệt giá cùng trường tư, bọn họ đều là Giang Lăng người địa phương, ta tiểu thúc khả năng sẽ nói phục bọn họ.”Lâm Thanh Uyển liền như suy tư gì nói: “Từ Thứ sử phủ có thể hướng triều đình đệ chuyển kịch liệt công văn, năm trăm dặm kịch liệt trở lên liên không cần quá lục bộ, trực tiếp đưa cho bệ hạ. Nhưng này kịch liệt không mã hóa, Triệu Tiệp chỉ sợ sẽ biết.”Đó chính là tám trăm dặm kịch liệt.Lâm Thanh Uyển thầm tính một chút thời gian, đôi mắt hơi lượng, muôn thật là tám trăm dặm kịch liệt, kia bệ hạ đã sớm thu được tin, hiện tại phỏng chừng người đều ở trên đường.Nàng nhịn không được qua lại đi lại, nỗi lòng phiền động.Nếu là như thế này, nhưng thật ra đệ ra những cái đó chứng cứ hảo thời cơ.Lâm Thanh Uyển nhéo nắm tay, thở ra một hơi, vừa quay đầu lại liền đổi thương Vương Ký ba ba đôi mắt, nàng không khỏi một đốn, người này như thế nào còn ở chỗ này?Lâm Thanh Uyển phục hồi tinh thần lại, đổi hắn cười nói: “Ngươi đi về trước nghỉ ngơi đi, chiếu ngươi như vậy nói, ngươi tiểu thúc thông minh thật sự, hiện tại hắn là an toàn.”“Chung tướng quân nơi đó...”Lâm Thanh Uyển nghĩ nghĩ nói: “Ngươi yên tâm, ta trong chốc lát lại làm người cấp Lư đô hộ đi một phong thư, mặc dù là Chung tướng quân bên kia trừu không ra nhân thủ, Lư đô hộ cũng sẽ phái người đi.”Rốt cuộc Vương Yến chính là giúp nàng một cái đại ân, mà việc này một nửa là bởi vì nàng dựng lên.Triệu Tiệp chính là Lư Chân thủ hạ, hắn nơi đó còn có Lư gia quân một bộ phận đâu, mặc dù bọn họ càng nghe Triệu Tiệp nói, Lư Chân cũng chưa chắc liền nguyễn ý từ bỏ bọn họ.Vương Ký thở dài nhẹ nhõm một hơi, lúc này mới đứng dậy cáo từ.Lâm Thanh Uyển thấy hắn lung lay sắp đổ bộ dáng, vội vàng làm người tự mình đưa hắn trở về, “Tạm thời đừng trụ khách điểm, cũng ở tại Lâm phủ trong khách viện đi, vừa lúc cùng Diêu tiên sinh bọn họ làm bạn nhỉ.”Lại đổi đỡ hắn hộ vệ nói: “Nói cho Diêu tiên sinh, ngày mai ta tới cửa bái phỏng.”Giang Lăng tình huống, chỉ sợ Diêu Thời biết đến so Vương Ký còn muốn nhiều, nàng đến đi thỉnh giáo một phen.Hộ vệ hộ tống Vương Ký rời đi, Dịch Hàn lúc này mới hỏi: “Quận chúa, những cái đó chứng cứ ngài muốn đích thân đưa cho bệ hạ sao?”Lâm Thanh Uyển gật đầu, cười lạnh nói: “Đương nhiên, cái này liền không cần giả người

khác tay, dù sao mấy năm nay Lâm Triệu hai nhà ân oán nháo đến mọi người đều biết, ta sưu tập đối phương phản Quốc chứng cứ cũng được qua đi.”“Nhưng nếu là tràm thảo không trù tận gốc, về sau chỉ sợ Triệu gia sẽ tìm tới môn tới.”Lâm Thanh Uyển liền nhíu mày nói: “Chẳng lẽ cái này còn muốn che che dấu dấu không thành? Liền tính ta không tự mình đưa, việc này cũng không thể gạt được người, người ngoài cẩn thận sau khi nghe ngóng liền có thể biết được.”“Ta có thể tự mình nhập kinh, đại quân chúa đem đồ vật giao cho Đại Lý Tự Khanh, như vậy ai cũng không biết.”Đây chính là diệt gia đại thù, Triệu thị người trung phàm là chạy mất một cái, tương lai liền sẽ lấy Lâm thị vì thù, Dịch Hàn không nghĩ chủ tử mạo cái này nguy hiểm.Lâm Thanh Uyển trầm tư.Nàng nhưng thật ra không sợ chính mình bối cái này hiểm, nhưng nàng nếu là không có, hưng lây thù hận này chính là Lâm Ngọc Tân.Nàng trầm ngâm nói: “Việc này không vội, từ từ Giang Lăng bên kia tình huống lại nói.”Dịch Hàn đồng ý, cũng đã bắt đầu kêu phía dưới người chuẩn bị, bắt luận Lâm Thanh Uyển quyết định có phải hay không tự mình đưa chứng cứ, đều yêu cầu bọn họ này đó hộ vệ thương kinh.Hơn nữa vừa động thân nhất định phải ngày đêm kiêm trình, cho nên vẫn là trước nghỉ ngơi tốt, đương nhiên rèn luyện cũng không thể rời xuống.Lúc này, Triệu Tiệp còn cái gì cũng không biết, Giang Lăng đang đứng ở một loại bão táp trước yên lặng, bất quá Lương Đế kế tiếp ứng đới chính sách thong thả chậm đúng chỗ. Đầu tiên là có công văn khoái mã đưa đến, nói vì giải quyết hai nước phân tranh, đã quyết định đi sứ Sở Quốc Tú hoàng tử sẽ thay đổi tuyến đường Giang Lăng cùng Sở Quốc quân thần thương nghị ngưng chiến công việc, lệnh Triệu Tiệp cùng Thứ sử phủ làm tốt tiếp đai công tác, cũng khắc chế tính tình, ước thúc binh lính, không được chủ động khiêu khích Sở quân.Triệu Tiệp tiếp công văn, cũng không có nghĩ nhiều, một là Tú hoàng tử đi sứ Sở Quốc là tháng giêng liên định ra, nhị là công văn yêu cầu hợp tình hợp lý, hắn là biết triều đình cùng hoàng đế không nghĩ đánh giặc, ít nhất không nghĩ tại đây hai năm lại đánh giặc.Theo sau, theo lý hắn là đưa tới tháng tư lương thảo không đưa đến, hắn ngược lại thu được kiểm lương thảo chịu hạn tin tức.Hắn nơi này lương thảo giống nhau sẽ trước tiên nửa tháng đưa đạt, dĩ vãng khi rảnh rỗi có đến trễ, lại sẽ không trực tiếp thông tri không có kiểm đến.Nhưng công văn thương lý do thực hợp lý, nói là chính trực thời kì giáp hạt là lúc, kiểm quân lương có chút khó khăn, khó khăn sẽ đến trễ mười ngày tả hữu, làm hắn chuẩn bị sẵn sàng.Triệu Tiệp tìm tới hậu cần vừa hỏi, biết lương thảo lại cảng hại mươi ngày đều không thành vấn đề, yên tâm.Chính là không hai ngày hắn liền thu được mệnh lệnh, vì phòng bị Sở quân, hoàng đế từ Chung Như Anh cùng Lư Chân chỗ các điều một chi quân đội tới viện, Triệu Tiệp lúc này mới phát hiện không đúng.Trừ bỏ ngay từ đầu hai quân cho nhau xô đẩy quần ầu ngoại, bọn họ không lại phát sinh quá xung đột, hắn tuy hướng

về phía trước báo cáo, nhưng đây là biên giới, như vậy xung đột vốn chính là chuyện thường.Có nào một lần còn không có đại quy mô công thành liền trước phái viện quân tới?Tứ hoàng tử từ nơi này quá về tình cảm có thể tha thứ, nhưng viện quân lúc này tới lại là không hợp lý.Triệu Tiệp run lên, rồi lại cảm thấy là chính mình suy nghĩ nhiều, giãy giụa do dự nửa ngày, vẫn là nhịn không được trước an bài đường lui.Nếu là thật sự, hắn tốt xấu có thể lưu lại một cái mệnh, nếu là giả, liền giống như trước đây rửa sạch rót dầu vết đó là.Nhiều năm như vậy tới hắn có thể vạn vô nhất thất, còn không phải là bởi vì hắn điểm này cẩn thận sao?Triệu Tiệp an ủi chính mình, bắt đầu gọi tới chính mình tâm phúc, “Lập tức cắp nhí gia đưa một phong thơ đi, làm hắn cùng bên kia liên hệ, ta lần trước nói sinh ý phải nắm chặt, thuận tiện đem trong nhà hai vị thiêu gia cũng mang đi, nếu là... Làm cho bọn họ lập tức qua đi, không cần lại đã trở lại.”Tâm phúc minh bạch, trước kia cũng từng có hai lần, hắn đã tập mãi thành thói quen, chỉ hy vọng lần này cũng cùng trước hai lần giống nhau là sơ bóng sơ gió một hồi.Triệu Tiệp cũng hy vọng là sơ bóng sơ gió một hồi, nhưng lại hy vọng cũng không thể không sớm làm tính toán.Chờ hắn lại an bài người lặng lẽ đi Sở Quốc bên kia tìm Trần Tượng, lúc này mới đứng dậy như suy tư gì nói: “Đi, chúng ta đi Thú sứ phủ nhìn xem Vương thứ sử.”Vương Yên tự nhiên cũng thu được tin tức, từ biết Triệu Tiệp lương thảo bị chậm lại bắt đầu, hắn liền thường thường cởi hết quần áo đứng ở giếng trời tưới nước lạnh, một bên tưới một bên cùng trời cao cầu nguyện lần này có thể thuận lợi chịu đựng đi.Vương Yên được như ước nguyện bị bệnh, lại có ý đói bụng hai đốn, sắc mặt tái nhợt, phát ra sốt nhẹ nằm ở trên giường.Đại phu thấy Triệu Tiệp liền nói: “Miệng vết thương có chút cảm nhiễm, cho nên thiêu, hiện giờ đang ở nắm chặt dùng được.”Triệu Tiệp ánh mắt thâm trầm nhìn chằm chằm Vương Yên trên mặt ửng hồng, hơi hơi bám vào người nhìn chằm chằm hắn hỏi, “Vương đại nhân, ngươi quả thực không biết Diêu Thời nơi đi đúng không?”Vương Yên thanh mặt nói: “Triệu tướng quân, ngươi làm ta nói bao nhiêu lần, ta là thiệt tình muốn cùng ngươi lập này công, muốn ta nói, Diêu Thời nếu không phải chính mình chạy thoát, chơi chúng ta, đó chính là Trần Tượng đem người giấu đi vừa ăn cướp vừa la làng.”Trần Tượng không có cái kia chỉ số thông minh, Triệu Tiệp đứng dậy nói: “Vậy hy vọng hắn là chính mình chạy thoát đi, như vậy rất tốt với ta, đối với ngươi, cũng hảo!”Vương Yên đầy mặt mê mang hỏi, “Cái gì?”“Không có gì,” Triệu Tiệp xoay người liền đi, “Vương đại nhân hảo hảo dưỡng thương đi.”Vương Yên tâm phúc lặng lẽ đi lên, thấp giọng nói: “Người đi rồi, nhưng Thú sứ phủ ngoại để lại vài cá nhân nhìn chằm chằm, lão gia, ta xem hắn đã khả nghi, chúng ta đi thôi.”Vương Yên ôm chăn lên, một hơi đem dược toàn uống lên, lắc đầu nói: “Ta còn có thể lại căng mấy ngày, lúc này nếu đi rồi, phía trước hết thảy nỗ lực liền toàn uống phí.”Hắn chân trước

vừa đi, Triệu Tiệp sau lưng là có thể mang theo toàn bộ binh doanh cùng này đánh hạ nửa cái Giang Lăng phủ đến cậy nhờ Sở Quốc.Như vậy hắn liền thật là Đại Lương tội nhân.Tuy rằng Vương Yên không để bụng thanh danh gì, nhưng cũng không nghĩ thực xin lỗi quốc gia, thực xin lỗi bá tánh a.Huống chi hắn lao tâm lao lực mới đem đồng ruộng phân đi xuống, tổ chức hảo cày bừa vụ xuân, đảo mắt liền toàn biến thành Sở Quốc, hắn này tâm đắc nhiều đồ a, cho nên hắn nói cái gì đều không thể lúc này đi.Vương Yên che lại hồng toàn bộ mặt nói: “Chỉ hy vọng Tứ hoàng tử hoặc Chung tướng quân quân đội chạy nhanh đến.”Chỉ cần tới một cái, hắn này mệnh liền tính giữ được một nửa.

Chương 336: Đuối tối

Vương Yên ưu thương phùng một ly trà ngồi ở trong viện, ngưỡng đầu nhìn trời, cơ hồ là dùng ngón tay tính chính mình thời gian.Tưới nước lạnh làm ra sốt cao đã chậm rãi lui, nhưng lúc này sắc mặt của hắn so sốt cao khi còn muộn kém hơn hai phân, mới vừa biệt giá tới hội báo, Đại Lương bên này tựa hồ có người cùng Sở quân âm thầm giao dịch.Tuy rằng hắn chưa nói minh là ai, nhưng Vương Yên nhiều ít cũng đoán được ra tới.Lúc này mưa gió sắp đến, Triệu Tiệp lúc này còn dám cùng Sở quân lui tới, có thể thấy được hắn là ở tìm đường lui.Biệt giá tới hỏi hắn, nhưng có viện quân.Biệt giá cùng trường tư đều cảm thấy đi theo Đại Lương triều đình cộng sự cũng không tệ lăm, bọn họ tạm thời không nghĩ đổi đến Sở Quốc đi, nhưng nếu Đại Lương thật sự giữ không nổi này Giang Lăng nửa giang san, bọn họ cũng là không ngại sửa nguyện trung thành Sở Đế.Rốt cuộc bọn họ vốn dĩ liền không phải Lương nhân.Vương Yên chém định chặt sắt nói cho bọn họ, “Tú hoàng tử đã ở tới trên đường, Linh Châu cùng Hồng Châu cũng các phái quân đội lại đây, hai vị yên tâm, bất luận Giang Lăng phát sinh chuyện gì, đây đều là ta Đại Lương một bộ phận, ta chờ là sẽ không dễ dàng từ bỏ.”Vương Yên tự tin tràn đầy nói: “Còn có sinh hoạt ở trên mảnh đất này bá tánh, ta Đại Lương quân thần sẽ bảo hộ mỗi người.”Nhưng loại này tự tin ở biệt giá đi rồi liền suy sụp, viện quân là có, nhưng có thể hay không kịp thời đi vào liền không nhất định.Vương Yên vuốt mồ hôi trên trán âm thầm thở dài, mặc kệ có thể hay không kịp thời đuổi tới, dù sao hắn đến ổn định biệt giá cùng trường tư, chẳng sợ hắn bị Triệu Tiệp chém, nhưng chỉ cần biệt giá cùng trường tư còn trung với Đại Lương, kia Triệu Tiệp liền còn có điều cố kỵ.Hắn ở chỗ này đã không sai biệt lăm quang côn, nhưng biệt giá cùng trường tư lại đều là Giang Lăng người, hắn lúc trước không làm gì được này hai người, Triệu Tiệp nhất thời cũng không thể đem bọn họ thế nào.Không thấy hắn hiện tại đã bị giam lỏng, bên ngoài tin tức đã định điểm thu không đến, nhưng biệt giá lại có thể tìm được Triệu Tiệp ở cùng Sở quân âm thầm giao dịch sao?Cho nên vô luận bất luận cái gì hắn đến thế Đại Lương giữ được này hai người.Biệt giá vừa ra Thú sứ phủ hậu viện liền chui vào trường tư làm công khu, đem người kéo đến một phòng khe khẽ

nói nhở nói: “Vương thứ sử không phủ nhận, xem ra vị kia quả nhiên có nhị
tâm.” Trường tư tròng mắt đều sắp trùng ra tới, “Này, đây là vì sao? Lúc
trước ta xem hắn tấn công Giang Lăng cũng tận tâm tận lực a, chiếm địa
bàn so Sở Quốc còn nhiều đâu.” Nếu là có nhị tâm, đánh giặc thời điểm
phóng thủy thật tốt? Biệt giá cũng không hiểu được bọn họ, nhưng gần đây
Giang Lăng không khí địch xác càng ngày càng quái dị, nếu không phải bọn
họ phát hiện Triệu Tiệp phái người nhìn chằm chằm Thứ sử phủ, ân ân có
vây quanh chi thể, thả hắn còn âm thầm cùng Sở quân lui tới, chỉ sợ lúc này
đều vẫn chưa hay biết gì đâu.“Hiện tại làm sao bây giờ,” trường tư nhịn
không được xoay quanh nói: “Ta chờ tổng không thể đi theo hắn cùng nhau
đầu sở đi?” Biệt giá liền đè thấp thanh âm hỏi, “Ngươi tưởng đâu
sở?”“Không nghĩ,” trường tư rốt rárm nói: “Vương Yên người này tuy bá
đạo, nhưng còn tính phân rõ phải trái, với bá tánh cũng yêu quý, nhưng Sở
Quốc bên kia...” Trần Tượng cho bọn hắn án tượng quá khắc sâu, chẳng sơ
biết Sở Quốc không ngừng Trần Tượng một cái đem, một cái quan nhi, đáy
lòng án tượng cũng không phải thực hảo.Bọn họ phía trước cùng Vương
Yên đầu đến hung, nhưng đó là bởi vì lúc ấy bọn họ là Triệu Tiệp đè bạt đi
lên, Triệu Tiệp muốn cầm quyền, bọn họ tự nhiên muốn hỗ trợ.Nhưng đối
Vương Yên làm sự, bọn họ là tin phục, ở sâu trong nội tâm thậm chí có chút
kính nể, bằng không cũng không có khả năng như vậy đoán thời gian liền
sửa đầu Vương Yên.“Nhưng này không phải ta chờ có nguyện ý hay không
ván đề, Triệu Tiệp trong tay có binh, ta chờ có thể như thế nào phản
kháng?” Biệt giá lại thấp giọng nói: “Phú quý hiểm trung cầu, Vương thứ sử
nói viện quân đã ở trên đường, nếu chúng ta có thể đứng vững, nói không
chừng cũng có thể ở Lương Đế trước mặt lưu cái án tượng. Huynh đệ,
ngươi ta đều là Giang Lăng người, hiện tại thứ sử là Lương nhân, biệt giá
cùng trường tư còn tạm thời dùng chúng ta, đây là vì trấn an bá tánh, nhưng
tương lai đâu?” Trường tư như suy tư gì.Biệt giá tiếp tục nói: “Cơ tiên sinh ở
Sở Quốc, bọn họ lại không thể dùng hắn, Diêu tiên sinh phía trước cũng ở
Sở Quốc, bọn họ cũng lưu không được hắn, ngươi cảm thấy Sở Quốc có thể
là ta chờ ngốc địa phương sao?” Liên Cơ Nguyên cùng Diêu Thời người như
vậy mới Sở Quốc đều không muốn chiêu hiền đãi sĩ, huống chi bọn họ này
đó vô danh tiểu tốt? Trường tư lúc này mới tâm động, biệt giá lại đem
Vương Yên vừa rồi nói kia phiên lời nói thuật lại một lần, thấp giọng nói:
“Đối bình thường bá tánh hắn còn nghĩ bảo toàn, huống chi ta chờ? Có thể
thấy được Lương Quốc lòng dạ.” Trường tư lúc này mới cắn chặt răng nói:
“Hảo, ta nguyện cùng ngươi thử một lần.” Biệt giá liền giữ chặt hắn tay nói:
“Ngươi cũng đừng sợ, buổi tối chúng ta hai nhà chạm vào cái đầu, đem
trong nhà hài tử tụ tập tới, trước ra bên ngoài đưa mấy cái, chẳng sơ... Đến
lúc đó chỉ cần Lương Quốc niệm ta chờ một tia tình nghĩa, bảo bọn nhỏ
bình an lớn lên, ta chờ này một chuyến liền không tính mệt.”“Nhưng ta chờ

ở Lương Quốc không thân không thích, có thể đưa đi chỗ nào?" Biệt giá liền đè thấp thanh âm nói: "Đưa đi Tô Châu, hai ngày trước ta đại cữu huynh tới nói với ta, trong nhà đứa ở phát hiện có đại đội xe giá từ Kỳ Sơn trung ra tới hướng đông đi..." Kỳ Sơn bên kia là Sở Quốc, Đại Lương bên này chân núi chỉ có một chút đồng ruộng, căn bản không có thôn xóm. Trường tư mỏ to hai mắt nhìn, chỉ vào hắn nói: "Hảo a, hảo a, ngươi lại là sớm gạt ta." Biệt giá liền bất đắc dĩ nói: "Ta là nghĩ Trần Tượng như vậy hùng hổ doạ người, thiếu một người biết liền nhiều một phần an toàn, thả chúng ta đều thành Lương nhân, Diêu tiên sinh nguyện ý tới lương, không nên là chuyện tốt sao? Lúc này ta đảo tin tưởng không có nói ra, lúc ấy nếu là nói, kêu hắn đã biết..." Đúng vậy, may mắn chưa nói ra tới, càng may mắn Triệu Tiệp đối Giang Lăng còn chưa đủ thực. Cảm kích người đều nhìn chằm chằm binh doanh thấp thỏm lo âu, không hiểu rõ người cũng bị Giang Lăng không khí làm cho khẩn trương hè hè, mắt thấy một ngày liên lại bay nhanh quá khứ. Triệu Tiệp càng ngày càng bức bối, một ngày chiêu bón tranh hướng Thú sứ phủ chạy, đến cuối cùng Vương Yên liên xuồng giường thượng nhà xí cũng không dám, chỉ có thể "Suy yếu" nằm ở trên giường giải quyết, hy vọng hắn có thể xem ở hắn đã "Bệnh" đến nhúc nhích không được phân thượng lưu hắn sống lâu mấy ngày. Liền ở không khí giường cung bật kiêm, cơ hồ tới đỉnh điểm khi, Tú hoàng tử xe giá bay nhanh đuổi tới, đầu tiên là hai kỵ tiến đến hội báo, làm Triệu Tiệp cùng Thú sứ phủ chuẩn bị tiếp đai, không đến nửa canh giờ, Tú hoàng tử liền cưỡi ngựa nhanh chóng vào thành. Hắn lo lắng Lương Sở thật sự đánh lên tới, cho nên là ngày đêm kiêm trình hướng bên này đuổi, tiến thành liền thấy bên trong thành không khí tuy khẩn trương, nhưng còn tĩnh bình thản, liền thở dài nhẹ nhõm một hơi, đại tán Triệu Tiệp nói: "Ít nhiều Triệu tướng quân trấn thủ, cô quay đầu lại nhất định cùng phụ hoàng báo cáo, ngại khen ngươi một phen." Thấy Tú hoàng tử nói được tình ý chân thành, Triệu Tiệp cũng không khỏi lộ ra tươi cười, ôm quyền cười nói: "Đây là thần thuộc bốn phận việc." Hắn thấy Tú hoàng tử mặt vô dị sắc, tựa hồ cũng không phải tới trót nã hắn, càng không phải tới vấn tội, dẫn theo một lòng liền thoáng rời xuống một ít. Tú hoàng tử đương nhiên mặt vô dị sắc, bởi vì hắn cái gì cũng không biết a. Hắn quan tâm hỏi hiện tại hai nước tình huống, biết được thế cục còn có thể ổn định liền yên tâm lại, lúc này mới hỏi Vương Yên thương thế. Triệu Tiệp trong mắt u quang chợt lóe, thở dài nói: "Vương đại nhân đương trong ngực một mũi tên, chỉ sợ..." Tú hoàng tử hoảng sợ, vội vàng nói: "Cô tùy thân mang theo ngự y tới, nhưng làm hắn đi xem." Kia ngự y là cho chính hắn mang, rốt cuộc muôn đi sứ Sở Quốc, ai cũng không biết trên đường sẽ xảy ra chuyện gì. Dương nhiên không ngừng ngự y đi, Tú hoàng tử cũng đi xem hắn, rốt cuộc Vương Yên là vì nước bị thương. Vương Yên nhìn đến Tú hoàng tử, nước mắt trực tiếp liền biếu ra tới, hắn một phen kéo lấy Tú

hoàng tử tay áo khóc ròng nói: “Thần cuối cùng không phụ triều đình gửi gắm, không phụ bệ hạ sở vọng a, điện hạ tối, thần liền có thể an tâm.” An tâm không cần lại lo lắng trên cổ đầu.Tứ hoàng tử lần đầu tiên thấy một đại nam nhân khóc thành như vậy, hơi hơi có chút xấu hổ, hấn duỗi tay phái Vương Yên an ủi nói: “Vương ái khanh an tâm dưỡng thương, ngoại sự có cô cùng Triệu tướng quân đâu.”Tứ hoàng tử cái gì cũng không biết, đặc biệt ngốc bạch ngọt nói: “Vừa rồi cô hỏi qua Triệu tướng quân, chẳng sợ Trần Tượng động binh, ta chờ cũng không phải ăn chay, có phải hay không Triệu tướng quân?”Triệu tướng quân gật đầu, mỉm cười nói: “Tự nhiên, huống chi chúng ta còn có viện quân ở trên đường đâu.”“Viện quân?” Tứ hoàng tử chỉ lo buồn đầu lên đường, mấy tin tức này căn bản không biết, hoàng đế nhưng thật ra phái người cho hắn đưa tin, nhưng Tứ hoàng tử trên đường vì lên đường đi rồi rất nhiều lần tiêu đạo, thả quá thành không vào, liền trạm dịch cũng chưa ngừng vài lần, cho nên hoàn mỹ cùng người đưa tin bỏ lỡ.“Đúng vậy, điện hạ không biết sao,” Triệu Tiệp tim tôi nghiên cứu nhìn hắn nói: “Bệ hạ từ Linh Châu cùng Hồng Châu điều viện quân tới.”Vương Yên khẩn trương, đang muốn ra tiếng giảng hòa, Tứ hoàng tử cũng đã ánh mắt sáng lên vỗ tay nói: “Là Sở Thái Tử đồng ý ta đế nghị sao?”“Cái gì?” Triệu Tiệp cùng Vương Yên đều vẻ mặt ngốc, này cùng Sở Thái Tử có cái gì quan hệ?“Cô cấp Sở Quốc đi quốc thư, cùng Sở Thái Tử ước hẹn tới Giang Lăng xử lý lần này sự kiện, Sở Quốc đồng ý? Cho nên phụ hoàng tài hoa viện quân tới cấp chương hiển quốc uy, cho chúng ta chống lưng?”Vương Yên: Hoàng đế không phải bởi vì thu được Thủ sử phủ tám trăm dặm kịch liệt, hoài nghi Triệu Tiệp phản quốc mới phái viện quân tới sao?Triệu Tiệp: Cho nên viện quân không phải tới hư cấu ta, mà là đích xác tới viện trợ?Triệu Tiệp dẫn đầu hoàn hôn, hắn cười nói: “Thần còn không có thu được bệ hạ ý chỉ, bất quá đã là điện hạ tự mình đi quốc thư, ta tưởng Sở Quốc hắn là sẽ không phản đối.”Sở Quốc đích xác sẽ không phản đối, hiện tại Sở Thái Tử đã ở tới trên đường.Hơn nữa Sở Đô khoảng cách Giang Lăng nhưng gần gũi nhiều, hai ngày nửa lộ trình mà thôi, nếu có thể chịu khổ nhọc, hai ngày là có thể đến.Vào lúc ban đêm Triệu Tiệp liên thu được Sở Quốc bên kia đưa qua quốc thư, nói bọn họ Thái Tử ngày mai liền đến, thỉnh Lương Quốc sứ thần làm tốt đàm phán chuẩn bị.Triệu Tiệp yên lặng mà thu, cùng phó tướng nói: “Sợ bóng sợ gió một hồi.”“Kia cùng Trần Tượng giao dịch...”“Trước kéo một kéo, xong việc cho hắn đưa chút lễ, đem việc này viên qua đi.” Không đến vạn bất đắc dĩ, hắn là sẽ không phản bội ra Lương Quốc.Hắn cùng Liêu Quốc, cùng Sở Quốc giao dịch chỉ là vì nuôi quân, vì lập công, này hai nước cho hắn đãi ngộ đều không kịp lưu tại Đại Lương.Vương Yên cũng có chút ngốc, bắt lấy hắn tay phúc tay nói: “Cho nên bệ hạ rốt cuộc minh không minh bạch ta ám chỉ?”Tâm phúc không thèm để ý nói: “Đại nhân mặc kệ nó, Hồng Châu viện quân buổi tối liền cũng tới rồi, ngại mệnh

là bảo vệ, mặc kệ bệ hạ minh không minh bạch, ngài tồn tại, tổng có thể hướng về phía trước bẩm báo.”Vương Yến âm thầm gật đầu, “Lời này nói không sai, nhưng ta chính là cảm thấy trong lòng khó chịu, người nói ta nếu là không cẩn thận phía trước liền đã chết, bệ hạ không minh bạch, ta đây chẳng phải là bạch đã chết?”Tâm phúc mặc mặc, nói: “Kia ngài đi số con hỏi một chút bệ hạ?”“Lần, muốn gia chét đúng không? Đi, cấp gia thượng chén thịt, ta đều nhiều ít thiên ăn không vô đồ vật.”

Chương 337: Cảm kích

Vương Yên không hỏi hoàng đế, nhưng cũng thực mau liền đã biết, bởi vì Linh Châu bên kia viện quân vừa đến, hai bên lãnh binh tiến đến tướng lãnh liền tìm một cơ hội cùng Tú hoàng tử cập Vương Yên chạm trán, dò hỏi khi nào đoạt quyền thích hợp.Cái này đổi Tú hoàng tử vẻ mặt ngốc, đoạt quyền? Đoạt cái gì quyền? Vương Yên lại tinh thần rung lên, bất chấp trang bệnh, vội vàng bò dậy hỏi, “Lư tiêu tướng quân, Lê phó tướng, không biết Lư đô hộ cùng Chung tướng quân là như thế nào phân phó của các ngươi?” Lê phó tướng kính cẩn nghe theo đúng ở một bên, nhìn về phía Lư tiêu tướng quân, Lư tiêu tướng quân liền nói: “Tướng quân làm chúng ta nghe điện hạ phân phó.” Điện hạ: “...” Tú hoàng tử vẻ mặt ngốc nhìn lại, hắn cái gì cũng không biết a.Bốn người yên lặng mà đối diện một lát, liền ở Vương Yên nghĩ muốn hay không bao biện làm thay khi, bên ngoài tiến vào một hộ vệ nói: “Điện hạ, bệ hạ có ý chỉ tới rồi.” Tới là người đưa tin, hắn một đường chạy như bay, đằng trước còn có thể tìm được Tú hoàng tử tung tích, đến mặt sau, không chỉ có trạm dịch, liên thành trì đều không có hắn tin tức.Hắn cho rằng chính mình bỏ lỡ, liền tại chỗ dừng lại nửa ngày, lại vẫn là một chút tin tức cũng không có, chỉ có thể nơm nớp lo sợ hướng Giang Lăng đi.Ra kinh trước bệ hạ liền tự mình phân phó, này tin đến tự mình giao cho Tú hoàng tử trên tay, quyết không thể rơi vào người thứ hai tay.Tới rồi Giang Lăng, nếu không thấy được Tú hoàng tử, tình nguyện đem tin huỷ hoại cũng không thể cho người khác, đặc biệt là không thể giao cho Triệu Tiệp.Người đưa tin ngày đêm thay ngựa, không dám ngừng lại chạy tới Giang Lăng, nghe được Tú hoàng tử không tới, liền lại trở về đi, này tin rốt cuộc quan trọng, hắn nào dám dễ dàng phá huỷ.Hắn theo nguyên lai hắn mới rời đi Giang Lăng không đến nửa ngày, Tú hoàng tử bọn họ liền từ bên kia vào thành.Người đưa tin đem tin đưa cho Tú hoàng tử, rất muốn cùng hắn kiến nghị, về sau không có việc gì không cần đi tiêu đạo, Thanh Uyên lá thư kia, chỉ nói chính mình phát hiện Triệu Tiệp cùng Sở quân âm thầm có lui tới, lúc này mới mượn nghĩ cách cứu viện Diêu Thời sự làm ra thử.Triệu Tiệp thở dài nói: “Điện hạ, chính là hiện tại, thần cũng lấy không ra chứng cứ tới cho thấy Triệu Tiệp phản quốc, hết thấy đều là cảm giác

cùng phỏng đoán, nhưng đây là biên quan, hắn lại tay cầm một quân binh quyền, ta chờ qua loa không đợi.” Lệ phó tướng liên tục gật đầu, trầm khuôn mặt nói: “Điện hạ, việc này ninh oan uổng, cũng không thể dễ dàng buông tha. Nhưng trước hạ Triệu tướng quân binh quyền, xong việc điều tra, nếu là, tránh được miễn binh doanh bất ngờ làm phản, nếu không phải,” Hắn nhìn chằm chằm hướng Vương Yên, “Đến lúc đó Vương đại nhân lại cùng Triệu tướng quân xin lỗi đó là.” Lư tiểu tướng quân liền cười khẩy nói: “Vu hâm võ tướng, đâu cáo chính là muốn vấn tội.” Hắn ánh mắt sáng ngời nhìn Vương Yên nói: “Vương đại nhân thực đọc luật pháp, nghĩ đến đã là chuẩn bị tốt?” Vương Yên gật đầu, “Nếu Triệu tướng quân thật là oan uổng, hết thảy là ta nghĩ nhiều, ta đây nguyện ý đền tội.” Có thể hắn trong khoảng thời gian này tới quan sát xem, Lâm quận chúa trăm phần trăm không có oan uổng Triệu Tiệp. Bất quá căn cứ vào một loại bảo hộ trong lòng, Vương Yên vẫn là không đem Lâm Thanh Uyển lá thư kia giao ra đây. Lư tiểu tướng quân lúc này mới không nói nữa, tuy rằng hắn cũng thực không thích Triệu Tiệp, nhưng loại sự tình này nhưng chỉ lần này thôi, bằng không võ tướng bên ngoài lãnh binh lại có thể dễ dàng bị người hoài nghi trung thành độ, về sau còn đánh nữa hay không trượng? Ba người đồng thời nhìn về phía Tú hoàng tử, hỏi: “Điện hạ cho rằng việc này muốn như thế nào giải quyết?” Tú hoàng tử nhíu mày, “Sở Thái Tử đã tới rồi, hắn cũng mang đến không ít binh mã, nếu chúng ta bên này sinh ra biến động...” “Kia cũng tổng so Triệu Tiệp mang theo binh doanh bất ngờ làm phản hiếu thắng,” Vương Yên khuyên nhủ: “Đương đoạn bát đoạn, tất chịu này loạn, điện hạ, việc này không thể tạm thời.” Lệ phó tướng cùng Lư tiểu tướng quân cũng nói: “Điện hạ, Triệu Tiệp tình huống như vậy đích xác không thích hợp lại chưởng binh, làm tướng giả nhất ky này trung thành bị người nghi ngờ.” “Nghi người thì không dùng, dùng người thì không nghi,” Vương Yên nói: “Lúc này ta chờ toàn không tin hắn, như thế nào có thể lại dùng hắn? Đã triều đình điều tra rõ ngọn nguồn, nếu quả nhiên là ta oan uổng hắn, đến lúc đó hỏi lại ta tội, dùng ta tới tức hắn lửa giận, lại binh tướng doanh giao cho hắn đó là.” Tú hoàng tử liền nắm chặt trong tay tin nói: “Hảo, vậy đổi tướng.” Hắn nhìn về phía Lệ phó tướng cùng Lư tiểu tướng quân, “Các ngươi tính toán như thế nào đổi, ai là chủ, ai vì thú?” Lệ phó tướng nhìn Lư tiểu tướng quân liếc mắt một cái, cúi đầu nói: “Triệu Tiệp trong tay binh đều là từ Linh Châu mà đến, tự nhiên này đây Lư tiểu tướng quân là chủ.” Lư tiểu tướng quân cũng không chối từ, Triệu Tiệp trong tay binh nhưng đều là Lư gia quân một chi. “Kia như thế nào đổi?” Tú hoàng tử hỏi. Hắn tuy rằng không lãnh quá binh, lại cũng không phải A Mông nước Ngô, Triệu Tiệp trong tay này chỉ quân đội, nói là Linh Châu quân, là Lư gia quân, nhưng kỳ thật hắn lãnh binh có hai mươi năm sau, tuy rằng không phải vừa lên tới coi như tướng quân. Nhưng hắn làm này chỉ quân đội tướng

lãnh cũng có mười năm nhiều, hiện tại trong quân binh phần lớn là hắn luyện ra, nói là Lư gia quân, nhưng kỳ thật đã sửa họ Triệu.Đây cũng là Lư Chân vẫn luôn không thể nại hắn gì nguyên nhân chi nhất.Triệu Tiệp ở Linh Châu tự do độ rất cao, nhân có vết xe đổ, Lư Chân không quá thích hắn tiếp xúc mặt khác chi quân đội.Này chi quân đội đối Triệu Tiệp trung thành độ rất cao, tùy tiện đối tướng khăng định là không được, bị người một châm ngòi, đồng dạng có bất ngờ làm phản nguy hiểm.Lư tiểu tướng quân cùng Lệ phó tướng thương lượng một chút, cuối cùng nói: “Ta chờ cùng trong quân tổng kỵ, giáo úy cùng phó tướng toàn không thân, chúng ta yêu cầu thời gian.”Yêu cầu thời gian tới bảo đảm bắt lấy Triệu Tiệp sau, này đó phó tướng, giáo úy cùng tổng kỵ sẽ không mang theo phía dưới binh lính bất ngờ làm phản.Đến nỗi tổng kỵ dưới binh lính hai vị tướng quân cũng không lo lắng, chỉ cần không có phía trên người mang theo, bọn lính là sẽ không nghĩ đến bất ngờ làm phản.Vương Yên cũng không có càng tốt biện pháp, đối Tứ hoàng tử khẽ gật đầu.Tứ hoàng tử liền đối Vương Yên nói: “Vậy đến lại ủy khuất Vương đại nhân một ít thời gian.”Vương Yên liền che lại ngực ngã vào trên giường nói: “Điện hạ yên tâm, hạ quan bệnh được, ngài bên kia cũng cẩn thận, đừng làm cho hắn nhìn ra manh mối tới.”“Hảo.” Tứ hoàng tử tuy rằng trái tim run rẩy, tốt xấu ổn định.Không run không được a, đừng nhìn hiện tại có hai chi viện quân, nhưng kỳ thật này hai chi viện quân tổng số thêm lên vẫn là không có Triệu Tiệp quân đội nhân số nhiều.Càng đừng nói tinh binh, Chung Như Anh cùng Lư Chân chịu nhanh như vậy phái ra viện quân liền không tồi, nơi nào chịu lấy nhà mình tinh binh tới điền?Cho nên bọn họ mang đến viện quân nửa vời, tuy không phải lão nhược bệnh tàn, nhưng muôn nói nhiều tinh anh cũng không có khả năng, chẳng qua không phải tân binh mà thôi.Vương Yên tiếp tục ở Thú sử phủ trang bệnh, đồng thời bắt đầu đưa tới biệt giá cùng trường tư, trấn an bá tánh, chậm rãi từ bên hiệp trợ Lệ phó tướng cùng Lư tiểu tướng quân.Mà Lư tiểu tướng quân bắt đầu thong thả cùng Triệu Tiệp thuộc hạ những cái đó quan tướng tiếp xúc, Tứ hoàng tử tắc lôi kéo Triệu Tiệp vội lại lần nữa hoà đàm việc, cần phải không cho hắn nhàn rỗi xuống dưới phát hiện trong quân sự.Triệu Tiệp cũng không nghi ngờ.Rốt cuộc Giang Lăng hai đại quan nhi, trừ bỏ Vương Yên chính là hắn, Vương Yên nằm trên giường, kia cũng liền hắn có thể cùng Tứ hoàng tử nói này đó.Đến nỗi Lễ Bộ Lỗ thị lang bị hắn theo bản năng xem nhẹ.Triệu Tiệp vì cái gì nhanh như vậy buông cảnh giác, còn có một cái quan trọng nguyên nhân đó là bởi vì Thượng Minh Kiệt.Triệu Tiệp ở trước tiên liền kéo cái này cháu ngoại trai đi nói chuyện, cường điệu hỏi một chút bọn họ thu được kinh thành gởi thư.Thượng Minh Kiệt không ngốc, nhưng mà này thật sự không phải cái gì bí mật, lúc ấy kia tuần kiêm tuyên đọc hoàng đế ý chỉ tất cả mọi người nghe được, Tứ hoàng tử lại không hạ phong khẩu lệnh, nghĩ nghĩ liền nói cho Triệu Tiệp.Nghe

nói hoàng đế là sợ Lương Sở khởi chiến sự mới khẩn cấp phái Tứ hoàng tử lại đây, Triệu Tiệp hoàn toàn yên tâm, bắt đầu an tâm đi theo Tứ hoàng tử thường thường hướng Sở Quốc bên kia chạy.Nếu có thể biến chiến tranh thành tơ lụa, hắn cũng coi như lập một công.Đương nhiên không ngừng Tứ hoàng tử chạy tới Sở Quốc, Sở Thái Tử cũng ra khỏi thành đến Lương Quốc một du, lẫn nhau lấy kỳ thân cận cùng thành ý.Không chỉ có Đại Lương bên này không nghĩ đánh giặc, Đại Sở bên kia cũng không nghĩ đánh a.Mới đánh hạ Giang Lăng còn không có tiêu hóa đâu, muộn đánh cũng đến quá hai năm.Giang Lăng không khí dần dần hòa hoãn xuống dưới, mà ở ngàn dặm ở ngoài Tô Châu, thế cục lại vừa mới khẩn trương lên.Lâm Thanh Uyển thu được kinh thành gởi thư, Thượng Bình lại bắt đầu cùng tiền trang vay tiền, lần này đồng dạng là cùng Triệu gia hợp tác.Dịch Hàn nói: “Rất kỳ quái, bọn họ thường lui tới đều là mùa thu làm giao dịch, năm nay lại là đầu xuân liền bắt đầu.”“Thượng Bình đều mua thứ gì?”Dịch Hàn mở ra một khán phân danh sách, hơi hơi trùng lớn mắt, bước nhanh tiến lên giao cho Lâm Thanh Uyển, kinh dị nói: “Có lương thực cùng thiết!”Lâm Thanh Uyển đồng tử co rụt lại, siết chặt tin nói: “Chúng ta thu thập đến chứng cứ còn chưa đủ trọng, nhưng nếu là hơn nữa lúc này đây...”“Triệu gia hắn phải chết không thể ngờ.” Dịch Hàn nói: “Này thiết cùng lương thực chính là cám vật, Triệu Tiệp như thế nào lớn như vậy lá gan?”Lâm Thanh Uyển cũng cảm thấy Triệu Tiệp lá gan rất lớn, hơn nữa thời cơ này cũng trảo thật sự kỳ quái, như thế nào lúc này làm giao dịch?Cũng mặc kệ là vì cái gì, này với bọn họ tới nói đều là một cái cơ hội.Lâm Thanh Uyển nói: “Nhìn chằm chằm khẩn bọn họ, tạm thời đừng nhúng tay, chờ đồ vật tới rồi biên quan sau lại nói.”“Giang Lăng bên kia thế cục có thể chờ sao?”“Yên tâm, bên kia chỉ sợ so với chúng ta càng cầu ổn thỏa, Triệu Tiệp trên tay nắm binh quyền đâu, Vương Yến bọn họ sẽ không hành động thiếu suy nghĩ,” Lâm Thanh Uyển nói: “Huống chi bắt lấy người sau cũng đến điều tra.”Nàng cười lạnh nói: “Chúng ta cần phải làm là ở bọn họ yêu cầu thời điểm đem chứng cứ đưa cho bọn hắn.”Dịch Hàn gật đầu, do dự một chút hỏi, “Kia Thượng gia...”Lâm Thanh Uyển rũ xuống đôi mắt, “Liên xem Thượng Bình hắn trộn lẫn hợp đến nào một bước.”Phía trước hắn qua tay nhiều là đồ sứ, lá trà cùng tơ lụa, mấy thứ này Đại Lương cũng không cấm xuất khẩu, chẳng sợ bị tra được, cũng chính là buôn lậu, nhiều nhất bị cách chức, nghiêm trọng chút lưu đày mấy năm.Nhưng lần này thế nhưng đề cập tới rồi lương thực cùng thiết, này hai dạng khác biệt đều là nghiêm cấm xuất khẩu đồ vật, chẳng sợ Lương Đế nhân hậu, Thượng Bình lần này tưởng bảo mệnh cũng khó khăn, thậm chí còn sẽ liên lụy đến gia tộc.Dịch Hàn liền nói: “Dù sao cũng là đại tiểu thư nhà ngoại, cô nai nai muốn hay không hỏi một chút đại tiểu thư ý tú?”Lâm Thanh Uyển trực tiếp lắc đầu, “Pháp là pháp, quốc là quốc, ta không nghĩ nàng lấy quyền mưu tư, càng

không nghĩ nàng khó xử, việc này không cần nói cho nàng.” Dịch Hàn liền không hề đ𝐞̂.

Chương 338: Tiếng hoan hô

Thượng Bình sở dĩ sẽ đáp ứng lần này giao dịch, chủ yếu vẫn là bị không có tiền nháo, tuy rằng trước đó không lâu mới vào một số tiền khổng lồ, nhưng kia đều không đủ điền năm trước từ Lâm gia nơi đó lỗ lã, càng đừng nói mặt khác lỗ thủng. Cho nên lần này tuy mạo hiểm, nhưng hắn vẫn là bị Khúc Dũng thuyết phục, chính yếu chính là lần này hắn cũng không cần ra quá nhiều tiền hàng. Hắn chỉ chiếm tam thành, Triệu gia tắc chiếm bảy thành, nhưng tiền lời lại so với dĩ vãng bất luận cái gì một lần đều đại. Hắn lại không biết hắn bên này mới bắt đầu động tác đã bị nhìn chằm chằm người phát hiện, Triệu Tiệp càng không biết hắn làm người nhà đường lui này tuyển bị phát hiện. Lúc này đúng là thời kì giáp hạt thời điểm, lương thực so thiết còn khó lộng, cho nên Lâm Thanh Uyển cũng không lo lắng bọn họ động tác quá nhanh. Cho nên một bên cấp gọi người nhìn chằm chằm, một bên cấp Vương Yến đi tin, hỏi hắn Giang Lăng kỹ càng tỉ mỉ tình huống, để tránh nàng bên này hành động sẽ hư bọn họ sự. Mà Giang Lăng bên kia, tiến triển tuy thong thả, lại là có tiến độ, Vương Yến nghĩ nghĩ, hồi âm nói: Quận chúa nhưng tự do quyết định. Ý tứ là bọn họ bên này không thành vấn đề. Vương Yến nghĩ, từ kinh thành đến biên quan, mang theo lớn như vậy một đám hàng hóa như thế nào cũng đến đi hai mươi ngày, hai mươi ngày, bọn họ bên này hắn là đã xong rồi, cho nên làm Lâm Thanh Uyển tự do quyết định. Lâm Thanh Uyển thu được thư nhanh, tự cho là bọn họ bên kia đã sắp lạc định, liền đối với Dịch Hàn nói: “Đem đồ vật sửa sang lại một chút, chuẩn bị thượng kinh đi.” “Cô nãi nãi muốn đích thân đi sao?” Lâm Thanh Uyển gật đầu, “Huynh trưởng ở khi nhất lo lắng đó là Triệu thị.” Hiện tại muốn vặn đảo nó, nàng đến tự mình đi xem một cái mới được. “Khi nào khởi hành?” Lâm Thanh Uyển tính tính nói: “Năm ngày sau đi, chúng ta nhập kinh muốn mười hai thiên tả hữu, vừa lúc ở bọn họ giao dịch trước.” Dịch Hàn đồng ý, lập tức đi xuống an bài, vừa ra khỏi cửa liền đụng phải Lâm Ngọc Tân, hắn vội vàng cúi đầu thối lui đến một bên. Lâm Ngọc Tân cầm thiệp dừng lại bước chân, cười nói: “Dịch thúc thúc muốn ra cửa?” Dịch Hàn liền cười nói: “Đi an bài chút sự tình, đại tiểu thư vào đi thôi, cô nãi nãi vừa vặn xử lý xong sự tình.” Lâm Ngọc Tân cười gật đầu,

cười khanh khách đầy cửa đi vào, “Cô cô, bà ngoại cho chúng ta gia hạ thiệp.”Lâm Thanh Uyển tay một đốn, sau đó dường như không có việc gì đem án thượng thư thu hảo, cười hỏi, “Thượng lão phu nhân muốn làm yến hội?”“Cô cô như thế nào đã quên, lại quá hai ngày chính là tam biếu muội sinh nhật.” Lâm Ngọc Tân mò mò đổi phương nhìn cô cô liếc mắt một cái, Thượng Đan Trúc liền phải đính hôn, cho nên Lâm Thanh Uyển ở hai tháng khi liền cho nàng chuẩn bị tốt lễ vật, như thế nào lúc này đảo đã quên?Lâm Thanh Uyển liền xoa xoa cái trán, bất đắc dĩ nói: “Trí nhớ càng thêm không hảo.”Nàng tiếp nhận thiệp, “Nói cho Thượng gia, ngày đó ta tất sẽ đi.”Lâm Thanh Uyển nghĩ sau lại nói: “Ngọc Tân, chờ người tam biếu muội quá xong sinh nhật, người cùng ta đi một chuyến kinh thành đi.”“Đi kinh thành?”Lâm Thanh Uyển gật đầu, “Chúng ta đi kinh thành đi một chút, bái kiến một chút bệ hạ cùng nương nương.”Lâm Ngọc Tân đương nhiên không tin cô cô đại thật xa chạy tới kinh thành chính là vì đi một chút, nàng hơi suy tư liền có điều sát, nhỏ giọng hỏi: “Chính là Triệu gia sự có mặt mày?”Lâm Thanh Uyển duỗi tay sờ sờ nàng đầu, không có đáp lại, ý tứ cũng hiểu được không thôi.Lâm Ngọc Tân liền gật đầu nói: “Ta cùng cô cô đi.”Thượng Đan Trúc cũng không có đính hôn, bất quá việc hôn nhân đã nói định, nghe nói quá xong lần này sinh nhật liền định ra, cho nên Lâm Thanh Uyển lúc trước cho nàng chuẩn bị một bộ trang sức.Lúc trước Thượng Đan Lan lấy chồng trước quá sinh, nàng cũng là như vậy đưa.Tiểu hài tử quá sinh, Thượng lão phu nhân cũng không có thỉnh rất nhiều người, chẳng sợ thượng nhị phu nhân tưởng làm cho náo nhiệt chút cũng bị nàng ngăn cản.“Nàng phía trên còn có trưởng bối đâu, hiện tại làm cho lớn như vậy, về sau làm sao bây giờ?”Thượng lão phu nhân trắng nhị con dâu liếc mắt một cái, không biết hài tử tiểu sẽ chịu không nổi sao?Cho nên trừ bỏ Thượng Đan Lan trở về, Thượng lão phu nhân liền chỉ thỉnh Lâm gia cùng Thượng gia mặt khác mấy phỏng lại đây ngoạn nhi.Đương nhiên, Thượng Đan Trúc chính mình thỉnh vài cái cùng trường tới, bất quá đó là bọn nhỏ ngoạn nhạc, Thượng lão phu nhân cũng không nhiều quản, cùng các nàng gặp qua khiến cho Thượng Đan Trúc mang các nàng đi trong hoa viên ngoạn nhi.Thượng Đan Trúc lại đi kéo Lâm Thanh Uyển tay, “Tổ mẫu, ngại đem Lâm cô cô cho chúng ta mượn đi, làm chúng ta cùng nhau ngoạn nhi.”Thượng lão phu nhân liền giận nàng, “Các ngươi tiểu hài tử đi chơi, kéo các ngươi Lâm cô cô làm cái gì? Mau dừng cho nàng thêm phiền.”Một bên Thượng gia tú phỏng thái thái liền cười nói: “Thảm nhi như thế nào đã quên, Lâm cô cô không thể so các nàng hơn mấy tuổi, là cùng tuổi đâu.”Thượng lão phu nhân nhìn về phía Lâm Thanh Uyển, trên dưới đánh giá sau cười nói: “Ngươi không nói ta đều đã quên, đứa nhỏ này từ trước đến nay ồn trọng có khả năng, ta nơi nào còn đương nàng là hài tử đâu?”Lâm Thanh Uyển liền buông chén trà cười, “Ta chỉ đương lão thái

thái lời này là khen ta, cũng không phải là nói ta lớn lên lão.”“Ai da, này hoa nhi giống nhau người, người nếu là già rồi, chúng ta đều thành thân cây.” Đại gia khen tặng Lâm Thanh Uyển nói: “Quận chúa tuổi trẻ, rồi lại xử sự lão đạo, đừng nói lão thái thái, chính là bên ngoài đàn ông lại nói tiếp cũng dựng ngón tay cái, ai còn có thể nghĩ đến quận chúa tuổi không lớn đâu.”Lâm Thanh Uyển cười cười, nhìn về phía Thượng Đan Trúc hỏi, “Các ngươi đồng học chi gian chơi, kéo ta đi làm gì?”Thượng Đan Trúc liền ngượng ngùng cười, “Chính là bởi vì chúng ta là đồng học, lẫn nhau ai đều không phục ai, cho nên mới tưởng thỉnh cô cô đi làm trọng tài.”Thượng Đan Trúc túm tay nàng nói: “Lâm cô cô liền cùng chúng ta đi thôi, ngại muộn thích nghe diễn, quay đầu lại chúng ta lại đơn thỉnh gặp lại cho ngài.”“Đừng, không đến cho các ngươi tiêu pha,” Lâm Thanh Uyển đứng dậy đối Thượng lão phu nhân cười nói: “Lão thái thái, chư vị thái thái nãi nãi, ta liền cùng các nàng đi ngoạn nhi, các ngươi đi trước nghe diễn, trong chốc lát ta lại đến.”“Đi thôi, đi thôi, các ngươi mới là bạn cùng lứa tuổi, nhiều chơi một lát,” Thượng lão phu nhân mừng rỡ thấy các nàng thân cận, cười túm tím nói: “Chúng ta nơi này cũng chính là nghe một chút diễn, tâm sự việc nhà, nhảm chán thật sự.”Lâm Thanh Uyển một bị Thượng Đan Trúc kéo ra ngoài lập tức bị một đám tiểu cô nương vây quanh, nàng quét một vòng không thấy được Lâm Ngọc Tân, không khỏi hỏi: “Ngọc Tân đâu?”“Nàng ở hoa viên tử chuẩn bị đâu,” Thượng Đan Trúc cười nói: “Lâm cô cô, chúng ta tính toán làm cái thi xã, nhưng này đệ nhất nhậm xã chủ ai cũng không phục ai, cho nên đến muộn cái công chính trọng tài, chúng ta nghĩ tới nghĩ lui, cũng chỉ có ngài nhất thích hợp.”Lâm Thanh Uyển liền buồn cười, “Như thế nào lúc này nhớ tới làm thi xã?”Chu Thư Nhã liền thở dài nói: “Đây cũng là bát đắc dĩ cử chỉ, đến chín tháng chúng ta này một đám liền đều phải từ học đường ra tới, đính hôn đính hôn, gả chồng gả chồng, về sau trời nam đất bắc lại khó gặp nhau. Chúng ta nghĩ tốt xấu quen biết một hồi, tổng muốn lưu lại vài thứ.”Thượng Đan Trúc liên tục gật đầu, “Huống chi có thi xã chi danh, về sau đại gia cũng có lý do thường xuyên qua lại.”Một đám tiểu cô nương, chính trực làm mai, lúc trước còn vô ưu vô lự, hiện tại cũng đã ở lo lắng về sau, tiền đồ mê mang, tâm cũng không du mê mang.Cho nên Chu Thư Nhã một đề nghị làm thi xã đại gia liền đều đồng ý, có chuyện làm, trong lòng liền sẽ không như vậy khó chịu.Nhưng tới gần tốt nghiệp, không chỉ có việc học bận rộn, trong nhà sự cũng không ngừng, các nàng đã phải bị kéo đi thân cận, lại muộn bắt đầu tiếp nhận trong nhà sự hảo rèn luyện chính mình, cho nên căn bản trừu không ra thời gian tới.Từ quá xong năm bắt đầu, các nàng liền không lại đi ra ngoài tụ qua.Lúc này mới tưởng thừa dịp Thượng Đan Trúc sinh nhật làm tốt, cho nên hôm nay không chỉ có là Thượng Đan Trúc sinh nhật, cũng là thi xã sinh nhật.Lâm Thanh Uyển nghe các nàng hùng tâm tráng chí cùng tinh tế

an bài, trên mặt cũng không khỏi lộ ra tươi cười, vui vẻ đồng ý làm cái này trọng tài.“Sẽ không sợ ta làm việc thiên tư tuyển nhà ta Ngọc Tân?”“Chúng ta tin tưởng quận chúa công chính,” Chu Thư Nhã cười nói: “Nếu là liền quận chúa đều nhịn không được làm việc thiên tư, kia thỉnh những người khác tới càng không thể có thể công chính.”Lâm Thanh Uyển liền cười ha ha, điểm cái trán của nàng nói: “Thật đúng là cái đúra bé lanh lợi, lời này nói được lòng ta hoa nộ phỏng, hảo đi, ta sẽ tận lực công bằng công chính cho các ngươi làm cái này trọng tài.”Các tiểu cô nương hoan hô, vây quanh Lâm Thanh Uyển hướng trong hoa viên đi.Lúc này trong hoa viên hoa khai đến vừa lúc, muôn hồng nghìn tía, một đám tiểu cô nương cũng không vội mà liền làm thi xã, mà là tốp năm tốp ba ghé vào cùng nhau ngắm hoa đua giỗn, Lâm Ngọc Tân cùng Chu Thư Nhã càng là trực tiếp lấy ra bút vẽ tranh.Thượng Đan Trúc tắc dẫn theo kéo đi cắt hảo chút hoa lấy về tới đưa cho Lâm Thanh Uyển, “Lâm cô cô, ta cho ngài cẩm bình, một lát liền đặt ở trọng tài trên bàn, nhìn cảnh đẹp ý vui, nghe cũng duyệt tâm.”Lâm Thanh Uyển cười xem nàng cẩm bình, nhìn trên mặt nàng hạnh phúc tươi cười hơi hơi một đốn, trên mặt tươi cười dần dần đậm hạ.“Kia quý gia hậu sinh ngươi gặp qua?”Thượng Đan Trúc cúi đầu, trên mặt đỏ ửng có chút thâm, tuy ngượng ngùng, nhưng bởi vì Lâm Thanh Uyển tuổi tác cũng không thể so nàng lớn nhiều ít, thả hai người quan hệ vẫn luôn không tồi, cho nên nàng không có giống trước kia trưởng bối vừa hỏi liền làm buồn miệng hò lô, mà là lắc lắc đầu, nhỏ giọng nói: “Chưa thấy qua, nhưng phụ thân nói hắn tài hoa học thức toàn không tồi, nhân phẩm cũng hảo. Ta, ta còn gặp qua hắn bức họa.”Lâm Thanh Uyển nghĩ đến Thượng Bình ánh mắt, không khỏi hơi hơi híp híp mắt.Nàng rũ xuống đôi mắt nói: “Thời đại này đối nữ tử quá mức hà khắc, cho nên này hôn nhân đối nữ tử tới nói đặc biệt quan trọng, dễ dàng qua loa không được.”Thượng Đan Trúc gật đầu, “Đúng vậy, cho nên mẫu thân muốn mang ta đi kinh thành, hoặc là làm quý gia người tới tớ, tốt nhất ở định ra trước gặp một lần đối phương.”Nàng nhăn lại cái mũi, có chút bất mãn nhỏ giọng nói: “Chính là phụ thân nói, hắn đã cùng quý gia lão già nói tốt, còn nói Quý công tử người thực hảo, làm mẫu thân không cần nhiều sinh sự đoán.”Lâm Thanh Uyển tay không khỏi một đốn, đối Thượng Bình đều không biết nên như thế nào đánh giá.Nàng buông chén trà nói: “Việc này vẫn là nghe mẫu thân ngươi đi.”Thượng nhị thái thái tuy rằng ích kỷ, nhưng nàng trong lòng tốt xấu niệm nàng hài tử, Thượng Bình sao, chỉ sợ trong lòng trong mắt chỉ có chính hắn.Thượng Đan Trúc lại rối rắm, nàng nhưng thật ra càng nguyện ý nghe nàng mẫu thân, nhưng hiển nhiên mẫu thân ở phụ thân trước mặt cũng không làm chủ được a.Lâm Thanh Uyển lại không hỏi lại việc này, mà là điểm điểm bình hoa nói: “Lại thêm một gốc cây nghênh xuân hoa đi, điểm ở bên trong càng đẹp mắt chút.”Thượng Đan Trúc lập tức bị dời đi lực chú ý, nàng sau này lui

một bước nghiêm túc nhìn nhìn, nửa ngày sau đôi mắt tỏa sáng gật đầu, “Đúng vậy, ta đi cắt.”Lâm Thanh Uyển tặc ngẩng đầu nhìn về phía trong hoa viên đang theo Lư Tư cùng Thôi Vinh truy đuổi đứa giốn Thượng Đan Cúc, nàng bị Thôi Vinh bắt lấy, nhịn không được la hoảng lên, sau đó lại bị cào đến cười ha ha lên.Lâm Thanh Uyển chọn chọn môi, Dịch Hàn nói không tồi, ai cũng không biết Triệu thị để lại nhiều ít chuẩn bị ở sau, nàng tự mình ra mặt, chỉ sợ Triệu gia sẽ đem cùu hận ghi tạc Ngọc Tân trên đâu, về sau hậu hoạn vô cùng, chi bằng tuyển một cái khác càng thích hợp người.

Chương 339: Lựa chọn

Lâm Thanh Uyển ra Thượng phủ liền cùng Lâm Ngọc Tân nói, “Chúng ta không đi kinh thành.”“A?”Lâm Thanh Uyển nói: “Chúng ta phải làm sự sẽ có người thay ta nhóm đi, chúng ta lưu tại Tô Châu.”“Cô cô không đi có thể chứ?”Lâm Ngọc Tân do dự nói: “Ngài không phải không yên tâm sao?”Lâm Thanh Uyển rũ mắt nhìn chính mình đâu ngón tay, nhàn nhạt nói: “Cho người khác một cái cơ hội, cũng cấp chính mình ở lâu một cái đường lui.”Dịch Hàn so Lâm Ngọc Tân còn muôn kinh ngạc, bởi vì trước đó hắn từng đề nghị từ bọn họ đem đồ vật giao cho Đại Lý Tự đi, thần không biết quý không hay, nhưng cô nai nai vì ổn thỏa, cũng không có đáp ứng.Rốt cuộc đồ vật giao từ người thứ hai biến số quá nhiều, trung gian phàm là có một chút sai lầm, Triệu Tiệp liền có khả năng chạy mất.“Cô nai nai tưởng thác ai làm chuyện này?”Lâm Thanh Uyển giương mắt nhìn về phía hắn, nói: “Thượng Bình như thế nào?”Dịch Hàn thiếu chút nữa dưới chân không xong, hắn trùng lớn mắt, xoa xoa lỗ tai hỏi, “Ngài nói ai?”“Thượng Bình,”Lâm Thanh Uyển tựa lưng vào ghế ngồi nói: “Ngươi tự mình đi một chuyến kinh thành, làm người đem chứng cứ giao cho hắn, nhớ kỹ, chính ngọ giao, nói cho hắn, ngươi chỉ chờ hắn đến cấm đi lại ban đêm trước.”Dịch Hàn nuốt một ngụm nước miếng, hỏi: “Kia nếu là hắn chạy thoát, lại thông tri Triệu Tiệp làm sao bây giờ?”“Hắn không có cơ hội,”Lâm Thanh Uyển nhìn chằm chằm hắn nói: “Chỉ cần cấm đi lại ban đêm trước hắn không đi Đại Lý Tự, cũng chưa vào cung, vậy ngươi liền đi tìm trưởng công chúa.”“Ngài muốn đem việc này giao cho trưởng công chúa?”Lâm Thanh Uyển gật đầu, “So với Đại Lý Tự, ta tự nhiên càng tin tưởng trưởng công chúa. Vốn dĩ Tứ hoàng tử nếu là ở kinh thành mới là tốt nhất người được chọn, nhưng hắn lúc này không ở.”Dịch Hàn nhíu mày, “Cô nai nai cần phải nghĩ kỹ, đem đồ vật giao cho Thượng Bình, nguy hiểm quá lớn.”“Cho nên mới làm ngươi tự mình đi.”Dịch Hàn dễ dàng không rời đi bên người nàng, càng đừng nói nàng vừa đi liền đi như vậy lớn lên.“Coi như là vì Ngọc Tân đi.”Lâm Thanh Uyển nói.Thượng Bình nhưng thật ra trùng phạt đúng tội, nhưng mà Thượng Đan Trúc tỷ muội lại là vô tội.Nếu không phải lần này giao dịch đê cập thiết cùng lương thực, Lâm Thanh Uyển tự nhiên sẽ không có cái này

cô ky, vân tội xuống dưới, Thượng Bình nhiều nhất là buôn lậu.Nhưng lần này đề cập thiết cùng lương thực, liền tính cuối cùng không lấy thông đồng với địch tội luận xử, cũng sẽ liên luy gia tộc, nhẹ nhất cũng sẽ bị tập thể kéo đến trong nhà lao đi quan một đoạn thời gian, Thượng Minh Viễn cùng Thượng Minh Kiệt là nam tử, nhiều nhất cũng liền chịu chút khổ, Thượng Đan Trúc cùng Thượng Đan Cúc lại không giống nhau.Hôm nay hai cái tiêu cô nương cười đến như vậy vui vẻ, các nàng cũng không biết khả năng không bao lâu các nàng nhân sinh liền sẽ long trời lở đất.Lâm Thanh Uyển nói: “Coi như là ta dậy rồi lòng trắc ẩn, đem đồ vật giao cho Thượng Bình, từ chính hắn lựa chọn.”Là đi phía trước một bước, cấp người nhà lưu một cái đường lui, vẫn là sau này một bước vạn trượng vực sâu, toàn xem hắn lựa chọn.Dịch Hàn nghĩ, cảm thấy như vậy cũng không tồi, ít nhất Lâm gia từ chuyện này thượng trích ra tới.“Ta đây ngày mai khởi hành?”Lâm Thanh Uyển lắc đầu, “Không vội, chờ bọn họ đồ vật bắt đầu động người lại khởi hành.”Dịch Hàn liền ngẩng đầu yên lặng mà nhìn nàng một cái.“Như thế nào, cảm thấy lòng ta tàn nhẫn?”Lâm Thanh Uyển cười hỏi, “Vẫn là cảm thấy ta dối trá?”“Đều không phải,” Dịch Hàn nói: “Chỉ là cảm thấy cô nai nai bất luận đã chịu như thế nào ảnh hưởng đều có thể mục tiêu minh xác, cũng không sẽ phân không rõ chủ yếu và thứ yếu.”Lâm Thanh Uyển hơi hời cười, đó là bởi vì nàng mục tiêu ngay từ đầu liền có người cố định hảo, mà nàng chỉ cần hướng tới cái này mục tiêu đi đến là được.Liền nàng chính mình đều cảm thấy chính mình có chút dối trá.Thật muộn vì Thượng Đan Trúc tỷ muội hảo, lúc này nên làm Dịch Hàn thượng kinh, đem chứng cứ giao cho Thượng Bình, buộc hắn làm quyết định.Nhưng hắn lúc này thượng kinh, hàng hóa chưa từng tới biên quan, Thượng Bình là có cơ hội đem đồ vật ngay tại chỗ tiêu hủy, bọn họ hiện có chứng cứ đối Thượng Bình tới nói bất quá là đối phương buôn lậu quá mà thôi.Triệu Tiệp kia bộ phận nhưng thật ra có thông đồng với địch chứng cứ, nhưng phân lượng cũng không trọng.Nàng làm Dịch Hàn chờ hàng hóa động trở lên kinh, kia chờ hắn đến kinh thành khi, kia phê hóa cũng mau đến biên quan, Thượng Bình căn bản chiêu không trở lại, lần này giao dịch hắn liền ngồi thật.Không chỉ có Triệu Tiệp kia bộ phận chứng cứ càng hoàn thiện, liền hắn tội danh đều trọng một trọng.Cho nên Lâm Thanh Uyển nói chính mình tâm tàn nhẫn dối trá, cho nên Dịch Hàn nói nàng bị ảnh hưởng lại rất phân rõ chủ và thứ, nàng chưa cho Thượng Bình đổi ý cơ hội, bất quá là cho hắn một cái lưu người nhà đường lui cơ hội mà thôi.Dịch Hàn lại cảm thấy huyền, “Cô nai nai, lấy ta đối Thượng đại nhân hiểu biết, hắn chỉ sợ không phải là vì người nhà hy sinh.”Hắn hàng năm ở kinh thành, bất luận là đối thê tử vẫn là nhi nữ, cảm tình đều không thâm, hắn có thể vì bọn họ tiến cung đi tự thú tố giác Triệu Tiệp?Lâm Thanh Uyển lại nói: “Không thử xem xem như thế nào biết hắn sẽ không?”Lâm Thanh Uyển bắt đầu cắp

trưởng công chúa viết thư, đem nàng tín vật cùng nhau giao cho Dịch Hàn nói: “Đã nhiều ngày người phải hảo hảo nghỉ ngơi đi, nhiều mang vài người vào kinh.” Dịch Hàn đồng ý, xoay người đi xuống. Triệu gia cùng Thượng Bình động tác không chậm, bởi vì Liêu Quốc thúc giục vô cùng, bởi vậy không hai ngày hàng hóa liền xuất phát. Nhìn chằm chằm bọn họ người được tin tức lập tức thông qua các con đường cấp Tô Châu truyền tin, Dịch Hàn đầu tiên là thu được bồ câu đưa thư, lúc này mới bắt đầu chuẩn bị khởi hành. Đã ra roi thúc ngựa người cũng trở về đến sau hắn liền mang theo người đi rồi. Bọn họ cũng không sốt ruột, bởi vì kinh thành đến biên quan có thể so Tô Châu đến kinh thành xa nhiều, thả bọn họ vẫn là xe vận tải, so với bọn hắn không biết muốn chậm nhiều ít. Cho nên Dịch Hàn khoái mã tới rồi kinh thành sau cũng không có lập tức đi tìm Thượng Bình, mà là tính thời gian lại đợi mấy ngày, xác nhận hiện tại xe đã muôn chạy tới mặc dù Thượng Bình khoái mã xuất động cũng gọi không trở lại sau mới bắt đầu hành động. Kinh thành Thượng phủ vẫn luôn bị người giám thị, Dịch Hàn đem đồ vật giao cho một cái hộ vệ, lựa chọn thời cơ làm hắn đưa đi, người khác vừa đi, Thượng Bình vừa vãn trở về đến. Hắn cau mày, hiển nhiên không phải thực vui vẻ. Mới tiếp đồ vật quản gia chính vẻ mặt không thể hiểu được, mới muôn xoay người trở về liền nhìn đến lão gia xe giá, vội vàng nghênh xuống dưới nói: “Lão gia ngài đã trở lại.” “Ân,” Thượng Bình nhíu lại mi hướng trong đi, hỏi: “Hôm nay nhị gia có gởi thư sao?” “Không có.” Thượng Bình mày càng khẩn, thanh mặt liên hướng trong đi, quản gia vội vàng nói: “Lão gia, nhị gia không tin, nhưng hôm nay không biết là ai cho ngài tặng này bao đồ vật.” Thượng Bình bước chân liền một đốn, tiếp nhận kia túi giấy hỏi, “Không báo họ danh?” “Không có, kỳ kỳ quái quái, nói là lão gia vừa thấy liền biết.” Thượng Bình liền trực tiếp mở ra túi giấy, rút ra bên trong đồ vật đảo qua, sắc mặt lập tức đại biến, hắn xoát một chút đem đồ vật nhét trở lại đi, xoay người sang chỗ khác nhìn về phía hai bên đại lộ, “Người nọ chỗ nào vậy?” “Đi rồi, liền ở lão gia vừa trở về khi đi, nói muôn tiểu nhân cần phải tự mình giao cho lão gia trên người.” Thượng Bình nắm nắm tay phát run, ngăn chặn đáy lòng sợ hãi nói: “Còn thật thà làm gì, mau đi cho ta tìm trở về, không, không đúng, là thỉnh trở về, nhất định phải đem người tìm được cũng thỉnh trở về.” Quản gia sững sốt, Thượng Bình liền đậm chân cả giận nói: “Còn không mau đi!” “Là, là, tiểu nhân này liền đi.” Quản gia vội vàng mang theo gia đình chạy ra đi. Thượng Bình thân mình liền lung lay nhoáng lên, Trường Bình lo lắng đỡ lấy hắn hỏi, “Lão gia ngài làm sao vậy, đây là thứ gì?” Thượng Bình nắm chặt túi giấy, thanh mặt lắc đầu, ồn ồn thân mình sau đầy ra hắn, đi nhanh hướng thư phòng đi. Lần này hắn không làm Trường Bình tiến vào, chính mình ở trên án thư đem túi giấy mở ra, nhìn đến bên trong ký lục tỉ mỉ xác thực giao dịch danh sách, thời gian cùng địa điểm, hắn trước mắt từng đợt biến thành

màu đen.Người này muốn làm cái gì?Thượng Bình tại chỗ xoay hai vòng, nhịn không được kêu lên: “Trường Bình, đi đem quản gia cho ta kêu trở về, ta có việc muốn hỏi hắn.”Quản gia kỳ thật căn bản không chạy xa, giống đại thái dương phía dưới tìm người loại sự tình này sao có thể hắn tự mình đi làm?Cho nên đem người an bài sau khi rời khỏi đây liền bắt đầu ở cổng lớn lắc lư, Thượng Bình một kêu hắn liền nhanh như chớp đi vào.“Ta hỏi ngươi, người nọ tặng đồ vật tới nhưng có nói cái gì?”Quản gia nghĩ nghĩ nói: “Hắn chỉ làm tiêu nhân chuyển cáo lão gia một câu.”Thượng Bình vội hỏi, “Nói cái gì?”“Nói cái gì, hắn chỉ chờ ngài chờ đến cẩm đi lại ban đêm trước.”“Lại không khác lời nói?” Thượng Bình gắt gao mà nhìn chằm chằm hắn.Quản gia đánh một cái rùng mình, liên tục lắc đầu nói: “Đã không có, thật sự đã không có, hắn làm tiêu nhân đem thứ này tự mình giao cho ngài, sau đó cũng chỉ nói này một câu, ‘nhà ta chủ tử chỉ biết chờ nhà người lão gia chờ đến cẩm đi lại ban đêm trước’, hắn đem đồ vật hướng tiêu nhân trong lòng ngực một tắc liền đi rồi.”Quản gia thật cẩn thận nói: “Tiêu nhân không thể hiểu được, mới phải đi về đâu, ngài liền đã trở lại.”Thượng Bình sắc mặt hơi thanh, thời cơ trào đến như vậy khẩn, hắn đây là bị người nhìn chằm chằm?Nhất định đúng vậy, bằng không đối phương sao có thể biết được như vậy rõ ràng, liền gần nhất một lần sinh ý động thái đều biết.Gần nhất một lần sinh ý...Thượng Bình trong lòng hoảng hốt, thiếu chút nữa từ ghế trên ngã xuống, lần này đồ vật chính là thiết cùng lương thực, đây là chuẩn bị chiến đấu, một cái không cẩn thận là sẽ bị chém đâu.Quản gia cùng Trường Bình thấy lão gia trên mặt tràn đầy kinh hoảng, cũng không khỏi sợ hãi lên, “Lão gia ngài làm sao vậy?”Thượng Bình nháy mắt liền nổi giận, “Đi ra ngoài, cho ta đi ra ngoài!”Trường Bình cùng quản gia hoảng sợ, vội vàng khom người đi ra ngoài.Thượng Bình run rẩy tay lại đem án thượng đồ vật nhìn một lần, kêu lớn: “Trường Bình ——”Trường Bình vội vàng bôn tiến vào, “Lão gia ngài phân phó.”“Đi, ngươi ra roi thúc ngựa đi đem kia phê hóa truy trở về, không, không đúng, là ngay tại chỗ huỷ hoại, thiêu cung hào, ném trong sông cũng hào, tóm lại tuyệt đối không thể vận đến biên quan đi.”Trường Bình ngạc nhiên, “Chính là lão gia, lúc này đồ vật chỉ sợ đã tới biên quan.”Hắn nhìn lướt qua trên án thư đồ vật, đè thấp thanh âm hỏi, “Lão gia, chính là ra cái gì biến cố?”Thượng Bình sắc mặt xanh trắng, một phen xả quá thư đem đồ vật cái lên, nhưng này hoàn toàn che dấu không được hắn đáy mắt kinh hoảng, đã không còn kịp rồi? Hắn tính tính thời gian, này sẽ đồ vật mặc dù không tới biên quan cũng không sai biệt lắm, lúc này nhân tài xuất phát đích xác ngăn không được, hơn nữa bên kia nói không chừng sớm có người mai phục chờ.Thượng Bình trong nháy mắt tâm như tro tàn, yên lặng mà ngồi ở ghế trên không nói chuyện.“Lão gia?” Trường Bình thử tính về phía trước đi rồi một bước.Thượng Bình đột nhiên trùng hắn, cả giận nói: “Đi ra ngoài, cút

đi!”Trường Bình vội đi ra ngoài, quản gia quan tâm tiến lên hỏi: “Lão gia làm sao vậy?”Trường Bình lắc lắc đầu, hắn chưa bao giờ thấy lão gia như thế quá, năm đó lão thái gia lúc đi hắn cũng chưa như vậy sợ hãi thương tâm quá đâu.“Kia...”“Từ từ đi, nhìn xem lão gia có hay không mặt khác phân phó.”“Người nọ còn tìm sao?”“Tim,” Trường Bình cắn chặt răng nói: “Ta xem lão gia gấp đến độ thực, người nọ chỉ sợ rất quan trọng, người tự mình mang theo người đi tìm, ta ở chỗ này thủ lão gia.”

Chương 340: Tiến cung

Trong phòng, nản lòng sợ hãi Thượng Bình đang ngồi ở ghế trên phát run, nhìn trên án thư đồ vật không nói một lời.Hắn nên làm cái gì bây giờ? Không đúng, là bọn họ muốn hắn làm sao bây giờ?Thượng Bình cứng đờ đầu óc rốt cuộc bắt đầu động lên, đổi phương đem đồ vật giao cho hắn, khẳng định không phải cho hắn tiêu hủy.Uy hiếp hắn?Khả nhân biến mất, chỉ để lại một câu, lại nghĩ đến kia duy nhất một câu vẫn là thời gian hạn định, Thượng Bình lại không cam nguyện cũng không thể không triều nhất hư cái kia kết quả muôn đi.Đổi phương không phải muôn uy hiếp hắn, bằng không tự mình tới cửa là tốt nhất, lại vô dụng cũng sẽ không biến mất không thấy.Thậm chí đổi phương mục tiêu đều không phải hắn, bằng không sẽ không đem thứ này đưa cho hắn.Thượng Bình trong lòng nhất thời lại hồi lại hận, người nọ hiển nhiên là nhầm vào Triệu gia, hắn là bị Triệu Tiệp huynh đệ dụ dỗ, lần này hắn bỗn không muốn làm, là bọn họ lần nữa yêu cầu cùng khuyên bảo hắn mới đáp ứng.Rõ ràng nói sẽ vạn vô nhất thất, lại liền sớm bị người theo dõi cũng không biết.Thượng Bình súc ở thư phòng này một mảnh trong tiểu thiền địa, ngoài cửa Trường Bình lại lo lắng không thôi, nhịn không được gõ cửa nói: “Lão gia, ngài muốn hay không dùng cơm trưa?”Thượng Bình là giữa trưa hưu nha trở về nghỉ ngơi, liên cơm trưa cũng chưa ăn đâu.Thông thường hắn sẽ trước dùng cơm trưa, sau đó dựa vào trên giường nhắm mắt dưỡng thần một trận, sau đó lại đi thương nha.Này một tiếng đánh võ Thượng Bình cảnh thái bình giả tạo ý tưởng, hắn ngẩng đầu lên nhìn bên ngoài thái dương liếc mắt một cái, gian nan nói: “Đưa cơm đi lên đi.”Hắn run rẩy tay đi trang những cái đó bị hắn đảo ra tới chứng cứ, đôi mắt đỏ bừng đến muôn sưng lên, hắn không đến lựa chọn.Thượng Bình tuy xuân, thư lại không thiếu đọc, từ lần đầu tiên cùng Triệu Tiệp hợp tác buôn lậu bắt đầu liền tra quá phương diện này luật pháp, biết chính mình cùng người nhà sẽ có cái gì kết cục.Chỉ là buôn lậu lá trà, tơ lụa cùng đồ sứ, hắn nhiều nhất lưu đày, nếu có thể lấy ra chút tiền tới chuộc tội, nói không chừng bãi quan liền có thể.Nhưng lần này hắn bị Triệu Thắng mê hoặc, ra tay hàng hóa trung còn có thiết cùng lương thực, này hai dạng khác biệt là chuẩn bị chiến đấu, có thể là buôn lậu, cũng có thể là

thông đồng với địch, nhưng cho dù là định người trước tội danh, cũng sẽ liên lụy đến người nhà.Vì điều tra hay không có thông đồng với địch chỉ ngại, cả nhà đều phải bị kéo đến trong ngục giam, những người khác còn bãі, lão thái thái tuổi lớn, khẳng định chịu không nổi, còn có Minh Kiệt, hắn mới ra sī, nếu là bị hắn liên lụy đi vào, chỉ sợ về sau con đường làm quan liền hủy.Minh Kiệt nếu là không có tiền đồ, Thượng gia liền tính đồ, hắn về sau như thế nào đi gặp liệt tổ liệt tông?Thượng Bình đem đồ vật khóa tiến trong ngăn tủ, chép lặng chờ Trường Bình cho hắn thượng đồ ăn, hiện giờ chỉ có một biện pháp có thể phá giải.Chính là như đệ chứng cứ cho hắn người nguyễn, từ hắn tự mình đi tự thú, tố giác, mới nhưng miễn lão thái thái cùng Minh Kiệt lao ngục chi khổ.Truường Bình thấy lão gia bụng com, nước mắt lại từng viên đi xuống rót, hắn sợ tới mức tâm run lên, “Bùm” một tiếng quỳ trên mặt đất hỏi, “Lão gia, ngài rốt cuộc là làm sao vậy?”Thượng Bình kéo khéo miệng hỏi: “Nhi gia còn không có tin trở về?”“Không có,” Trường Bình thấp thỏm nói: “Là nhị gia ra chuyện gì sao?”Thượng Bình lắc đầu, nắm chặt chiếc đũa nói: “Đi phong thư, dặn dò hắn chú ý an toàn, nếu đi theo Tứ hoàng tử bên người, vậy muốn nghe Tứ hoàng tử nói, về sau vì nước tận trung.”Trường Bình khiếp sợ nhìn lão gia, lão gia như vậy nhi, như thế nào có chút giống là công đạo hậu sự?Nhưng, nhưng đây là vì cái gì nha, rõ ràng hôm nay sáng sớm người còn hảo hảo nha.Truường Bình ánh mắt nhín không được phiêu hướng án thư ngắn kéo...Thượng Bình lại nuốt không trôi, buông chén đũa nói: “Ngươi cùng Trường An lưu tại trong nhà, cữu lão gia chỗ đó nếu tới người, ngươi liền nói ta ra khỏi thành thăm bạn đi, khả năng quá đoạn thời gian mới trở về.”Trường Bình thấp thỏm bất an hỏi, “Kia lão gia là muốn đi đâu nhi?”Thượng Bình hít sâu một hơi nói: “Ta có một số việc muốn đi làm, ngươi liền không cần lo cho, cùng Trường An bảo vệ tốt gia.”Nói tới đây, hắn ngẩng đầu nhìn về phía hắn, nhìn chăm chăm hắn nói: “Nhớ kỹ, bất luận tới là ai, đều phải nói ta là ra cửa thăm bạn đi, đặc biệt là cữu lão gia bên kia người, biết không?”Thượng Bình liền đứng dậy nói: “Đi thôi, đi chuẩn bị ngựa, ta nên đi nha môn.”Trường Bình lập tức nói: “Lão gia nhiều ít ăn một ít đi, bằng không dạ dày muôn chịu không nổi.”Thượng Bình cúi đầu nhìn thoáng qua bàn thượng còn tính phong phú đồ ăn, lắc lắc đầu nói: “Tính, không có ăn uống.”Hắn mở ra ngăn kéo, lấy ra túi, lại tống cổ rót Trường Bình, làm hắn đi chuẩn bị ngựa, lúc này mới xoay người đi kệ sách gian tìm cái hộp, đem bên trong đồ vật lấy ra tới nhét vào trong túi.Cùng Triệu Tiệp huynh đệ hợp tác, hắn cũng không phải không hề chuẩn bị.Hắn tin tưởng, Triệu Tiệp cũng giống nhau, này vốn là cho nhau gian nhược điểm, là phòng ngừa đối phương lật lọng, lại không nghĩ rằng cuối cùng lại là dùng để làm cái này sử dụng.Thượng Bình cầm đồ vật liền đánh mã hướng trong hoàng thành đi, lục bộ nha môn đều ở trong hoàng thành, tới

rồi Công Bộ đại môn cửa, Thượng Bình dừng một chút, nhìn thoáng qua Công Bộ liền lại tiếp tục đánh trước ngựa hành. Qua Lại Bộ, lại qua Hộ Bộ, trực tiếp hướng cửa cung đi. Thượng Bình bình sinh lần thứ tư đê thẻ bài cầu kiến hoàng đế, lần đầu tiên là hắn đại ca cùng người ầu đá khi chết, hắn đê thẻ bài cầu hoàng đế vì Thượng gia làm chủ; Lần thứ hai là Thượng gia trước vị chậm chạp không dưới, hắn đê thẻ bài cầu kiến hoàng đế; Lần thứ ba còn lại là hắn thừa tước sau đê thẻ bài tiến cung tạ on. Lúc sau hắn lại chưa hướng trong cung đưa qua thẻ bài, lấy hắn Công Bộ viên ngoại lang thân phận tự nhiên không thấy được hoàng đế, cho nên hắn này đây Thượng gia tử tước thân phận cầu kiến. Bởi vì hiếm thấy, không chỉ có hoàng đế ngạc nhiên, tiếp thẻ bài người cũng ngạc nhiên, nhưng thấy hắn kính cẩn nghe theo đứng ở một bên chờ triệu kiến, liền không dám chậm trễ, vội vàng hướng trong đê lời nói. Nói như vậy, không phải cấp tốc sự, yêu cầu thấy bệ hạ đều đên ít nhất trước tiên một ngày đê thẻ bài, giống loại này cùng ngày đê thẻ bài liền phải cùng ngày thấy, hoặc là thân phận phi thường cao, hoặc là sự tình phi thường khẩn cấp. Mà Thượng Bình tại đây phuong diện danh dự còn tính không tồi, đương tri quan viên đi phía trước phiên phiến ký lục, liền hướng trong hội báo. Hoàng đế không quen biết Công Bộ viên ngoại lang Thượng Bình, lại nhận được Tô Châu Thượng thị Thượng Bình, biết hắn là hắn tử tước, nghĩ nghĩ, vừa lúc mới vừa ngủ trưa xong, tinh thần còn chưa đủ tập trung, có thể nghe một chút hắn tưởng nói gì. Vì thế Thượng Bình đã bị bỏ vào đì. Thượng Bình không nghĩ tới sẽ nhanh như vậy, hắn còn nghĩ có thể lạc thà đi tới cung liền tính không tồi. Hiện tại sớm hắn không cảm thấy vui vẻ, ngược lại cảm thấy trên cổ áp đao càng hạ một bước, hắn nơm nớp lo sợ hướng trong đì, vừa đén Cần Chính Điện liền quỳ không thể động đậy —— dọa! Hoàng đế thấy hắn quỳ rạp trên mặt đất nửa ngày không nói lời nào, liền tò mò nói: “Thượng ái khanh, trẫm không phải làm ngươi đi lên sao?” Này lại không phải Minh Thanh thời điểm, thần tử đén đứng hoặc quỳ hồi hoàng đế nói, hiện tại quân thần chi gian địa vị không kéo đền như vậy cao, đa số thời điểm thần cho bệ hạ hành áp lễ, ngươi muốn vui quỳ cũng đúng, có thể nói ngươi tôn trọng chu lễ sao. Nhưng giống nhau bệ hạ cũng sẽ thực lễ ngộ thần tử, hơn phân nửa sẽ ban ngồi, đại gia ngồi thảo luận chính sự, cũng có khả năng sẽ đứng, nhưng quỳ đáp lời thời điểm thật đúng là thiếu. Lúc này Thượng Bình liền quỳ rạp trên mặt đất không dám lên, do dự trong chốc lát, hắn vẫn là nơm nớp lo sợ từ trong lòng ngực móc ra cái kia túi giấy, cử qua đinh đâu nói: “Bệ hạ, thần đén từ đầu, cầu bệ hạ thứ tội.” “Tự thú?” Hoàng đế thấy hắn dọa thành như vậy, liền không khỏi cười hỏi, “Thượng ái khanh đây là phạm vào chuyện gì?” Hơi hơi một ý bảo, làm Lưu công công đi đem đồ vật cầm lấy tới. Biết lúc này Lương Đế còn nghĩ có phải hay không Thượng Bình xông cái gì họa tới cầu hắn khoan thứ, như vậy sự cũng không phải phát sinh

quá.Lương Đέ tính tình hảo là có tiếng, phía dưới thân tử có tham ô, cơ linh
sẽ thừa dịp Đại Lý Tự tra tới cửa khi chủ động đầu thú tự thú, chỉ cần có thể
đem tham tiền còn thượng, lại phạt một ít tiền, hoàng đế hon phân nửa sẽ
miễn hăn hình phạt, hon phân nửa là bãi quan xong việc.Giống nhau không
đề cập mạng người, lại không có tàn khốc hành chính, Lương Đέ đều là có
thể nhẫn liền nhẫn.Cho nên hăn cho rằng Thượng Bình cũng là loại tình
huống này.Nhưng đem túi giấy vừa mở ra hăn liền biết chính mình tưởng
thiếu.Hoàng đế sắc mặt càng ngày càng trầm, Lưu công công lén lút sau này
lui một bước nhỏ, cúi đầu tận lực rơi chậm lại chính mình tồn tại cảm, mà
quỳ rạp trên mặt đất Thượng Bình cảm nhận được loại này ập vào trước mặt
uy áp, thân mình không khỏi run bần bật lên.Lương Đέ đôi mắt bốc hỏa,
vừa nhắc đôi mắt liền thấy hăn như vậy, không khỏi tức giận đến đem trên
tay đồ vật trực tiếp quăng ngã hăn trên người, mắng: “Ngươi thật to gan, lúc
này như thế nào liền biết sợ? Ngươi cùng ngoại địch cấu kết khi như thế
nào không biết sợ?”“Bệ hạ dung bẩm, thần cũng không biết Triệu gia sẽ
cùng ngoại địch cấu kết a,” Thượng Bình quỳ rạp trên mặt đất nói: “Thần
ngay từ đầu chỉ tưởng bình thường sinh ý, đãi sau lại biết là cùng Liêu nhân
hợp tác khi đã chậm.”Thượng Bình khóc lóc thảm thiết nói: “Thân hồ đồ, ở
cảm kích sau không có thể dừng cương trước bờ vực, ngược lại đi theo
Triệu Tiệp huynh đệ tiếp tục buôn lậu, bất quá là ôm may mắn tâm lý, cảm
thấy triều đình sẽ không tra được, nhưng ai biết trước đó không lâu Triệu
Thắng nói bên kia lại thúc giục muôn hóa, từ thần nơi này cầm một số
tiền.”“Thần ngay từ đầu vẫn chưa để ý, cho rằng vẫn là giao dịch tơ lụa, lá
trà cùng đồ sứ chờ vật, nhưng trước đó không lâu mới biết được là thiết
cùng lương thực,” Thượng Bình đem sự tình đầy đến không còn một mảnh,
khóc ròng nói: “Thần lại vô tri cũng biết này hai dạng khác biệt đồ vật là
trăm triệu không thể xuất quan, lúc này mới cảm thấy không thích hợp, cần
thận tuần tra dưới mới phát hiện bọn họ cái gọi là liêu thương cũng có vấn
đề, thần lúc này mới sợ hãi.”Thượng Bình run rẩy thân mình ngẩng đầu lên,
nước mũi nước mắt chảy về mặt nói: “Bệ hạ, thần lại hổ đồ cũng không đến
mức làm thông đồng với địch bán nước việc a, bởi vậy được tin tức sau suy
nghĩ luôn mãi, vẫn là quyết định tới đầu thú tự thú, cầu bệ hạ thứ tội, cầu bệ
hạ thứ tội, thần cũng không dám nữa.”Lương Đέ trong lòng lại dường như
thiêu một đoàn hỏa dường như, các ngươi hợp tác rồi nhiều năm như vậy,
hiện tại mới phát hiện hợp tác liêu thương có vấn đề, đây là đương hăn là
ngốc tử lừa gạt sao?Nhưng hiện tại không phải hỏi tội hăn thời điểm, hăn
lại nghĩ tới Giang Lăng kia phong tám trăm dặm kịch liệt, nguyên lai Triệu
Tiệp thật đúng là thông đồng với địch phản quốc.Lúc này Giang Lăng thế
cục chưa định, tin tức tuyệt đối không thể tiết ra ngoài, hiện tại bên kia
không chỉ có Sở Quốc rất nhiều quân đội, con của hăn còn ở nơi đó
đâu.Nếu là bức nóng này Triệu Tiệp, hăn bắt cóc lão tú làm sao bây giờ,

hắn bốn cái nhì tử trung, hiện tại có thể sử dụng cũng liền lão tú.Hắn nhưng không nghĩ, hắn bên này mới tưởng lập Thái Tử, bên kia liền lại huỷ hoại một cái, nghĩ đến đã bị hủy lão nhị, hoàng đế vô cùng đau đớn điểm Thượng Bình nói không ra lời.

Chương 341: Tranh đoạt

Hoàng đế khẩn cấp triệu kiến trừ Lễ Bộ Thượng Thư ngoại mặt khác năm bộ người phụ trách, đến nỗi Thượng Bình, bị hắn tạm thời ném đến trắc điện đi, chờ hắn bên này rốt cuộc thương lượng ra mặt mà yết, Thượng Bình cũng bị đe tới lặp lại hỏi vài biến. Hình Bộ Thượng Thư tự mình vẫn đe, đưa bọn họ bắt đầu đệ nhất bút giao dịch nói đến, trực tiếp đem Thượng Bình ngược đến mồ hôi lạnh rơi, gần như ngất với mà. Thượng Bình vừa rồi đem sở hữu sự đều đầy đến Triệu Tiệp huynh đệ trên người, một là đối phương không ở nơi này, vô pháp phản bác; Nhị là Lương Đế cũng khinh thường với cùng hắn so đo bọn họ chi gian miêu ni. Nhưng Hình Bộ Thượng Thư không giống nhau, hắn ở Hình Bộ nhiều năm, cái dạng gì án kiện chưa thấy qua? Hỏi vẫn đe không chỉ có tể còn xảo quyết, chẳng sợ toàn bộ hành trình hắn cũng chưa nói “Thượng Bình nói dối” này bốn chữ, lại là dùng hành động đem hắn ngụy trang một chút một chút lột hạ, liền trên tay hắn chứng cứ hơn phân nửa là người khác đưa tới bọn họ cũng đều biết. Được đến chính mình muốn biết, bốn thượng thư một thị lang liền không hề chú ý Thượng Bình, mà là nhìn về phía hoàng đế nói: “Bệ hạ, Lê phó tướng cùng Lư tiểu tướng quân tới Giang Lăng cũng có gần hai mươi ngày, thời cơ đã thành thực, ngài truyền triệu Triệu Tiệp hồi kinh hỏi chuyện đi.” “Nếu là hắn không trở về làm sao bây giờ?” “Lệnh Lê phó tướng cùng Lư tiểu tướng quân giết không tha,” Binh Bộ Thượng Thư lạnh mặt nói: “Thông đồng với địch phản quốc, vốn chính là tru tộc tội lớn, hiện có chứng cứ đủ giết hắn mươi hồi.” Những người khác sôi nổi gật đầu, tỏ vẻ tán đồng. Công Bộ Thượng Thư liền sâu kín nói: “Bất quá vẫn là tận lực đem người triệu hồi, ở Giang Lăng động thủ biến số quá nhiều.” Những người khác gật đầu, tỏ vẻ không dị nghị. Rốt cuộc, Giang Lăng nơi đó có Triệu Tiệp binh mã, thế cục quá mức phức tạp, hoàng đế thấy đại gia ý kiến thống nhất, lập tức làm Binh Bộ Thượng Thư đi an bài. Đại gia lúc này mới nhìn về phía quỳ quỳ rạp trên mặt đất Thượng Bình, Hình Bộ Thượng Thư nhíu nhíu mà nói: “Bệ hạ, lúc này không nên để lộ tiếng gió, cho nên Thượng đại nhân đến lưu tại trong cung.” Hoàng đế tỏ vẻ không thành vấn đề, làm hắn đến thận hành tư ở vài ngày là được. Lưu công công liền khách khí thỉnh Thượng

Bình đi xuống, thận hành tư là trong hoàng cung ngục giam, giống nhau quan chính là phạm vào sai cung nữ thái giám, vào bên trong trên cơ bản muốn đầy đủ ra tới khó.Nhưng Thượng Bình bất đồng người khác, hắn không chỉ có là triều đình quan viên, vẫn là chính mình chạy tới tự thú, thà còn tính phôi hợp, cho nên không ai đối hắn dụng hình, chỉ là tìm cái an tĩnh nhà tù đem người quan đi vào là được.Nhưng Thượng Bình vẫn là cảm thấy khó chịu, từ tâm đến thân, một loại sợ hãi đến mức tận cùng trầm trọng cảm gắt gao mà bắt lấy hắn.Hắn muốn xong rồi, tổ tông cơ nghiệp cũng muốn xong rồi, Thượng gia liền như vậy hủy ở hắn trên tay, hắn muốn như thế nào đi gặp liệt tổ liệt tông a?Thượng Bình nhịn không được khóc thành tiếng tới, trong lòng hối hận không thôi, đồng thời càng hận Triệu Tiệp cùng Triệu Thắng, lúc trước hắn liền không nên nghe bọn hắn nói, cái gì có tiền là có thể trợ Thượng gia càng tiến thêm một bước, siêu việt Lâm thị trở thành Giang Nam đệ nhất đại tộc.Hắn không cần trở thành đệ nhất đại tộc, kỳ thật đệ nhị cũng khá tốt, huống chi bọn họ hai nhà vốn dĩ chính là quan hệ thông gia, quan hệ vẫn luôn hảo, hà tất tranh ai một ai nhị?Nghe được cách vách truyền đến tiếng khóc, mặt khác nhà tù cung nữ thái giám toàn vẻ mặt ngốc, bọn họ đều bị dụng hình đâu, nước mắt cũng chưa rót mấy viên, người này không chỉ có nguyên vẹn, còn có ăn ngon hảo uống, có cái gì nhưng khóc?Có thái giám chịu không nổi, trực tiếp châm chọc mỉa mai nói: “Tập gia không cha không mẹ, cũng không huynh đệ tỷ muội, từ nhỏ đã kêu người chặt đứt con cháu cǎn, cũng vô pháp có con nối dõi hậu đại, hiện giờ xem ra là muốn liền mệnh đều không có, tập gia còn chưa từng khóc vài tiếng, người người này vinh hoa phú quý toàn hưởng một lần, có cái gì nhưng khóc?”Lời này vừa ra, mặt khác nhà giam người càng muốn tâu Thượng Bình, đáng tiếc hắn nhà tù là đơn độc, đánh không, chỉ có thể ngôn ngữ kích thích nói: “Vị đại nhân này là phạm vào chuyện gì? Chẳng lẽ là muốn xét nhà diệt tộc? Nói ra làm chúng ta nhạc a nhạc a...”Thượng Bình sắc mặt đỏ lên, cả giận nói: “Các ngươi nói bậy gì đó, ta Thượng gia hảo thật sự, như thế nào sẽ xét nhà diệt tộc?”Lời nói là như thế này nói, nhưng trong lòng cũng có chút sợ hãi, vừa rồi ở Càn Chính Điện hắn đã đem để toàn thầu hết, bệ hạ sẽ không thật sự lấy thông đồng với địch tội phản bội hắn đi?Như vậy Thượng gia chỉ sợ thật sự giữ không nổi.Thượng Bình bi từ giữa tới, lại khóc, mặt khác thái giám cung nữ: Người này nước mắt cũng quá nhiều đi.Thượng Bình thảng đến cảm đi lại ban đêm cũng chưa trở về, đã có điều chuẩn bị Trường Bình cùng quản gia trong lòng bất an, lại vẫn là nỗ lực chống được.Nhưng âm thầm nhìn chằm chằm hai đám người lại có bất đồng phản ứng, Dịch Hàn lặng lẽ mang theo người triệt, trở lại quận chúa phủ, một cái hộ vệ cao hứng nói: “Đội trưởng, ta là nhìn Thượng nhị lão gia tiên cung. Mãi cho đến hiện tại cũng chưa ra tới.”Dịch Hàn gật đầu, “Các huynh đệ đã nhiều ngày đều mệt mỏi, đi trước hảo hảo nghỉ ngơi

đi.”Mà bị Khúc Dũng lưu lại nơi này Khúc Cảm lại trong lòng có chút bất an, “Hôm nay cô lão gia như thế nào không trở về?”Cùng hắn giống nhau trở lại nơi đặt chân gia đình không thèm đê ý nói: “Có lẽ là có việc ngoại túc đâu.”Hắn làm mặt quỷ nói: “Đêm xuân khổ đoán, cô thái thái không ở kinh thành, cô lão gia đi ra ngoài chơi chơi không phải bình thường sao?”Khúc Cảm đẹp hắn một chân nói: “Đánh răm, các chủ tử vui đùa cũng là người có thể nói?”Một người khác tặc nói: “Ta hôm nay hạ vang thấy cô lão gia tiến trong hoàng thành, hơn phân nửa là nha môn có việc gì.”“Ngươi thấy? Người ở đâu thấy?”Khúc Cảm hỏi.“Liền Vân Ký nơi đó, Khúc nhị ca ngươi không phải muốn ăn nhà hắn vịt quay sao, ta cố ý đi cho ngài mua, lúc ấy ta liền nhìn đến cô lão gia cưỡi ngựa tiến hoàng thành, ta còn nói như thế nào Trường Bình Trường An không đi theo đâu.”Khúc Cảm tinh thần rung lên, sắc mặt khẽ biến nói: “Ngươi nói lúc ấy cô lão gia chính mình một người tiến hoàng thành, bên người không gã sai vặt đi theo?”“Không có.”Khúc Cảm trong lòng tức khắc rơi xuống một cục đá, trong lòng bất an, bắt quần áo đứng dậy nói: “Ta đi Thượng phủ hỏi một chút.”“Nhưng hiện tai đều cấm đi lại ban đêm.”“Yên tâm, đều ở một cái phường, ta tiểu tâm chút sẽ không bị bắt lấy,” Khúc Cảm nghĩ nghĩ, trầm giọng nói: “Ngày mai giờ Thìn ta nêu là còn không trở lại, các ngươi liền lập tức rời đi, một người đi Giang Lăng tìm đại lão gia, một người hồi Giang Nam tìm Nhị lão gia, liền nói kinh thành đã xảy ra chuyện.”Hai cái gia đình hai mặt nhìn nhau, cũng ăn không vô vịt quay, vội vàng nói: “Khúc nhị ca, chúng ta cùng ngài một khối đi?”“Không cần, tổng muôn lưu cái chuẩn bị ở sau.”Khúc Cảm nói xong liền lặng lẽ mở cửa đi ra ngoài.Trên đường có tuần tra cấm vệ quân, nhưng giống nhau chỉ cần cẩn thận một chút là có thể tránh đi, bọn họ thuê địa phương ly Thượng phủ còn có một khoảng cách, nhưng Khúc Cảm liền chạy mang đi, nửa canh giờ tả hữu liền cũng tới rồi.Hắn gõ vang lên Thượng phủ cửa nách, mà liền ở đồng thời, Đại Lương bắc cảnh, hắn đại ca Khúc Dũng đang toàn lực che chở Triệu gia hai vị tiểu công tử ra bên ngoài chạy, bọn họ dừng lại xe vận tải phương hướng chính một mảnh ánh lửa cùng ồn ào.Lâm Tín thanh âm trong bóng đêm dì thường rõ ràng, “Tước vũ khí không giết, mọi người ôm đầu ngồi xóm hảo, Lâm Sinh, kiêm kê nhân số, phái người bảo vệ cho các xuất khẩu, một cái đều không được thả chạy.”Khúc Dũng sắc mặt vi bạch, che lại hai vị tiểu công tử miệng ghé vào trên cổ, thấy chậm rãi có binh lính điều tra lại đây, không khỏi thấp giọng dặn dò nói: “Thiếu gia, các ngươi đừng nói chuyện, tiểu nhân mang các ngươi rời đi.”Hai thiếu niên khẽ gật đầu, bị Khúc Dũng kéo cánh tay liền ra bên ngoài đằng di, động tĩnh không lớn, lại vẫn là bị người phát hiện, có binh lính lập tức dẫn theo đao đuổi theo.Bên kia các kỳ đã nhanh chóng hội báo, Lâm Tín trong lòng hiểu rõ, thiếu bảy người.Thấy bên kia có động tĩnh, không chút nghĩ ngợi liền đem sự tình giao cho trong đó một cái tông

kỳ, hắn tặc mang theo Lâm Sinh đám người đuổi theo.Cô cô nói, cần thiết nhô cỏ tận gốc, một cái đều không thể phóng chạy, để tránh đem tin tức tiết lộ đi ra ngoài.Mà Bình Bộ dịch sử lúc này chính không ngừng nghỉ hướng Giang Lăng chạy đến, mặc dù rất mệt cũng không có dừng lại, tối rồi trạm dịch liền xuống ngựa, đơn giản tặc một bụng đồ ăn, thay đổi một con ngựa liền tiếp tục lên đường, chỉ có vây đến mức tận cùng khi mới dừng lại tìm cái thảo dội nhắm mắt nửa canh giờ, lên sau lại chạy.Vì tan rã lúc này đây khả năng binh biến, này đó dịch sử mới là nhất vất vả.Đây là một hồi thời gian đánh giá, Khúc Dũng mang theo Triệu gia hai vị tiểu công tử cùng chạy ra tới còn thừa bốn người hội họp, năm người bắt đầu hộ tống bọn họ hướng Liêu Quốc bên kia chạy.Triệu Tam cùng Triệu Tú sợ ngây người, túm chặt Khúc Dũng hỏi, “Chúng ta đi Liêu Quốc làm cái gì, chúng ta là Lương nhân!”“Hai vị công tử cũng thấy được, Lương quân đang ở tróc nã chúng ta, chúng ta trở về chính là một cái chết, đi Liêu Quốc còn có một đường sinh cơ,” Khúc Dũng khuyên nhủ: “Ngài yên tâm, đại lão gia cùng bên kia bộ lạc thủ lĩnh có chút giao tình, bọn họ sẽ đổi xử tử tế của các ngươi.”Triệu Tam vẫn như cũ không thể lý giải, “Nhưng chúng ta là Lương nhân, chúng ta vì cái gì muôn qua đi? Không, không đúng, là Lương quân vì cái gì muôn tróc nã chúng ta? Chúng ta Triệu gia làm không phải đứng đắn sinh ý sao?”“Không tồi, bọn họ vì cái gì muôn bắt chúng ta?” Triệu Tú đồng dạng mơ hồ thật sự, “Nhi thúc không phải làm chúng ta tới rèn luyện, kiến thức kiến thức sao, vì cái gì Lương quân sẽ bắt chúng ta?”Khúc Dũng có khổ không thể ngôn, hai vị tiểu công tử đều chỉ có mười hai mươi ba tuổi, trong nhà đại công tử cùng nhị công tử nhưng thật ra biết một ít, nhưng bọn họ lại là thật sự cái gì cũng không biết, nhưng này trong khoảng thời gian ngắn làm hắn như thế nào theo chân bọn họ giải thích?Mặt khác gia đình cũng vô pháp mở miệng, chỉ là không ngừng thúc giục nói: “Bọn họ đã tìm tới, chúng ta cần thiết mau chút, chỉ cần tiến vào Liêu Quốc liền an toàn.”Khúc Dũng lôi kéo bọn họ liền đi, “Này nhất thời nửa khắc nói không rõ, hai vị tiểu công tử, chúng ta trước chạy đi lại nói, chờ về sau có cơ hội làm các lão gia cho các ngươi giải thích.”Nếu còn có cơ hội nói, Khúc Dũng đã đoán được, Triệu gia thiên chi sơ muôn thay đổi, bọn họ vừa đến mục đích địa, mới cùng tiềm lại đây liêu thương chấp đầu, Đông Bắc quân liền nháy mắt xuất hiện.Hiển nhiên, bọn họ sớm chờ bọn họ.Bọn họ bên này như thế, Giang Nam bên kia chỉ sơ cũng sớm bị người theo dõi, khó trách đại lão gia sẽ làm bọn họ đem Tam công tử cùng Tú công tử mang lên.Khúc Dũng liều mạng túm người chạy, Triệu Tam cùng Triệu Tú một bụng nghi vấn, nhưng mặt sau có số đông nhân mã ở truy, loại này tùy thời bỏ mạng gấp gáp cảm làm cho bọn họ buộc lòng phải ngoại chạy.Mà lúc này, Khúc Cảm cũng chính vẻ mặt xanh mét chạy về đến bọn họ thuê sân, thấp giọng phân phó hai đồng bạn nói: “Chỉ sơ thật sự đã xảy ra

chuyện, Trường Bình nói cô lão gia giữa trưa liền đi ra ngoài tiếp khách, kế tiếp mấy ngày đều sẽ không trở về, ta nhìn ra được tới, hắn ở nói dối, các ngươi hai người lập tức thu thập một chút, hùng đông liền rời đi, một cái đi Giang Lăng, một cái đi Hàng Châu.”“Khúc nhị ca, có thể hay không là ngươi suy nghĩ nhiều?”“Ta nhìn chằm chằm cô lão gia đã nhiều năm, hắn người này cù kỹ nghiêm túc thực, cũng không sẽ đêm không về ngủ, đây là duy nhất một lần, càng đừng nói Trường Bình Trường An một cái cũng chưa mang theo, ngươi thấy nào một lần cô lão gia ra cửa không mang theo thượng một người?”Khúc Cảm thanh mặt nói: “Ta đại ca nơi đó không biết thế nào, ta phải đi tìm hắn, làm hắn tiêu tâm chút.”“Hiện tại khúc đại ca phỏng chừng sớm giao dịch, ngươi đuổi qua đi còn kịp sao?”“Đừng nói nhảm nữa, các ngươi chiếu ta an bài tới liền hảo, chạy nhanh thu thập đồ vật chuẩn bị xuất phát.”

Chương 342: Trảm thảo

Lâm Tín trợ mắt nhìn Khúc Dũng bọn họ mang theo người xuyên qua biên cảnh tuyến, tiến vào Liêu Quốc, Lâm Sinh dám người thít chặt mã, nôn nóng hỏi: “Làm sao bây giờ?” Lâm Tín xuông ngựa, vứt bỏ đại dao, chỉ đem cung tiễn mang trên người, “Lâm Sinh, Đại Trụ cùng Đại Cường theo ta đi, những người khác về trước doanh địa.” “Tướng quân, tùy tiện tiến vào địch quốc chính là sẽ khiến cho hai nước phân tranh.” Lâm Tín cười nhạo nói: “Năm ấy Liêu nhân không vượt rào đánh cướp lương thực? Yên tâm đi, đánh không dậy nổi đại trượng.” Mọi người hai mặt nhìn nhau, Lâm Tín đôi mắt trùng, bọn họ lập tức thành thật đứng dậy rời đi, đứng nhìn hắn tuổi tác so với bọn hắn tiểu đến nhiều, nhưng không ai dám xem thường Lâm Tín. Mới ba năm thời gian liền từ một cái tiêu binh làm được một cái không chính hiệu tướng quân, tuy là phía trên có người, nhưng mà hắn quân công cũng là thật đánh thật. Thấy bọn họ thành thật đi rồi, Lâm Tín lúc này mới lấy hảo cung tiễn đổi dư lại ba người, xác thực nói là đối Đại Trụ cùng Đại Cường nói: “Ta biết bọn họ đã vượt rào, chiếu đạo lý nói không cần lại truy, tiếp tục truy, không chỉ có là vì quốc gia đại nghĩa, càng là vì ta tư lợi. Các ngươi yên tâm, ta nếu dám mang các ngươi đi vào, liền nhất định có thể mang các ngươi ra tới.” Đại Trụ cùng Đại Cường liền ôm quyền nói: “Ta chờ nghe tướng quân phân phó!” “Hảo,” Lâm Tín trầm giọng nói: “Không cần bắt giữ, trực tiếp giết không tha.” Lúc trước bởi vì trong đó rõ ràng có hai cái thiếu niên, thả bắt sống đối cấp Triệu Tiệp định tội càng có lợi, cho nên bọn họ lấy bắt sống vì thượng sách, nhưng hiện tại người chạy đến Liêu Quốc đi, muốn tồn tại mang ra tới quá khó, chỉ có thể nhô cỏ tận gốc. Lâm Sinh tuy đã là tự do thân, nhưng trong xương cốt vẫn là nguyên trung thành với Lâm thị, Lâm Tín không cần cùng hắn giải thích quá nhiều, nhưng Đại Cường cùng Đại Trụ không giống nhau, bọn họ là hán binh, lại không phải Lâm gia hạ nhân. Một hàng bốn người lên ngựa, làm lơ biên cảnh tuyến, trực tiếp lướt qua, theo tung tích đuổi theo. Khúc Dũng cùng một cái khác hộ vệ các che chở một vị công tử, ra roi thúc ngựa đi phía trước đuổi, bọn họ mã so Lâm Tín muốn hảo đến nhiều, đây cũng là bọn họ vẫn luôn có thể chạy thoát nguyên nhân, nhưng bọn họ lập tức ngồi hai người, chạy thoát cả

đêm, mã súc chịu đựng cùng thể lực kịch liệt tiêu hao, không chỉ có đem chênh lệch kéo tiều, thậm chí còn làm Lâm Tín bọn họ mã đuối kịp.Xa xa mà, Lâm Tín liền bắt đầu kéo cung, mũi tên bắn ra, Khúc Dũng theo bản năng đi phía trước một áp, Triệu Tam bị hộ rất khá, hắn lại bị một mũi tên đâm thẳng ngực mà qua, mũi tên vừa vặn hiển lộ ra tới.Hắn lung lay một chút, thiếu chút nữa từ trên ngựa ngã xuống dưới, lại chính là ổn định.Lâm Sinh hung hăng mà một tá mã, lướt qua Lâm Tín, chờ sai nha muôn tiếp cận bọn họ khi nhảy dựng lên, nhanh chóng tiếp cận một con ngựa, trực tiếp đem lập tức hộ vệ giết đoạt mã, sau đó tới gần qua đi.Đại Trụ cùng Đại Cường công phu cũng thực không tồi, thét to một tiếng, thừa dịp bọn họ tốc độ bị Lâm Sinh quấy rầy công phu, giơ đại dao liền khoái mã giết qua đi.Lâm Tín đã nhanh chóng đáp cung, trực tiếp bắn hạ hai con ngựa tới.Hắn tưởng hạ sát thủ, đối phương mỏi mệt, liền rất khó lại chạy thoát, chẳng sợ Khúc Dũng dũng mãnh, lúc này cũng đã thành nửa phế nhân, không có hắn, hắn mang theo hai vị tiếu công tử cùng bốn cái hộ vệ liền không đáng sợ hãi.Chiến đấu thực mau kết thúc, Lâm Tín làm người đem thi thể ném đến trên ngựa, trực tiếp nắm bọn họ trở về đi.Đại Cường đề nghị nói: “Muốn mã là được, như thế nào còn mang lên thi thể? Trong chốc lát Liêu quân nghe được động tĩnh nên chạy đến.”“Không quan trọng, nơi này ly quân sở xa đâu,” Lâm Tín đánh mã đi phía trước chạy chậm, nhìn thoáng qua phía sau lập tức hai cái thiếu niên, thở dài một tiếng nói: “Bọn họ có lẽ có dùng.”Hai nước biên cảnh tuyến trường, giống nhau có Lương quân đóng quân đối diện sẽ có Liêu quân, Khúc Dũng vì chạy trốn thuận lợi, tuyến cái này địa phương rời xa Lương quân quân sở, tự nhiên cũng rời xa Liêu quân quân sở, cho nên lúc này thật đúng là không ai chú ý tới.Lâm Tín cũng không chạy ra đi rất xa, nắm con ngựa chạy chậm trở lại nhà mình biên cảnh tuyến nội, mọi người đều thở dài nhẹ nhõm một hơi.Bọn họ nếu là ở bên kia gặp nạn, đại bộ đội đều không thể tới cứu, bằng không một cái không hảo là có thể khiến cho đại chiến.Hắn đem sở hữu thi thể đều mang về quân doanh, Tô Chương dạo tới dạo lui tới xem, cười như không cười nhìn thoáng qua Lâm Tín nói: “Lâm tướng quân càng thêm có khả năng.”Lâm Tín cúi đầu, “Toàn lại tướng quân bồi dưỡng.”Tô Chương cười cười nói: “Cũng là người tiền đồ, bằng không ai có thể ngắn ngủn thời gian liên luy hạ nhiều như vậy quân công đâu?”Chính là thăng đến quá nhanh, làm nhân tâm hoảng.Lâm Tín cũng biết hắn gần đây có chút quá đục lỗ, nhưng không có biện pháp, cô cô nói, Triệu gia này viên u ác tính không thể lưu lại, mà vì có thể ở biên quan nơi này có cũng đủ lời nói quyền, hắn chức vị cần thiết đến thăng một thăng.Bằng không hắn cũng sẽ không từ năm trước bắt đầu liền nỗ lực lấy nắm hạ đánh cướp lương thực Liêu nhân xoát quân công.Đông Bắc quân bắt hoạch lấy thương đội vì yểm hộ tới thông đồng với địch phản quốc một nhóm người, thực mau liền hướng về phía trước hội báo.Nhưng tin tức còn

không có nhanh như vậy có thể truyền vào trong kinh, hiện giờ ánh mắt mọi người đều nhìn chằm chằm Giang Lăng phủ. Mà Giang Lăng phủ còn vẫn như cũ không hề có cảm giác, ở Sở Thái Tử cùng Lương Quốc Tú hoàng tử ba lần gặp gỡ sau, cảnh hạ không khí vô cùng hòa hoãn, chính là dân chúng trên mặt đều không khỏi tràn đầy cười vui, bọn họ biết, hai nước đây là đánh không đứng dậy. Sở Thái Tử cùng Tú hoàng tử đều thực vui vẻ, tuy rằng bọn họ ở sâu trong nội tâm hận không thể thu phục đối phương quốc gia, nhưng lúc này, hai người mục tiêu là nhất trí, bọn họ tạm thời không nghĩ đánh giặc. Ở trán an hạ trị hạ bá tánh, lại áp xuống xao động võ tướng sau, Sở Thái Tử cao hứng cùng Tú hoàng tử nói: "Tú điện hạ nếu là không ngại, chúng ta liền tuyển cái nhật tử khởi hành đi, vừa lúc ta nhung một đường làm ngài dẫn đường, cho ngài giới thiệu một chút ta Sở Quốc phong cảnh." Tú hoàng tử nhìn cùng đi ở một bên Lư tiểu tướng quân cùng Triệu Tiệp liếc mắt một cái, cũng cảm thấy hắn luôn là ngốc nơi này cũng không phải biện pháp, liền gật đầu nói: "Cũng hảo, chúng ta đây liền tuyển cái nhật tử khởi hành đi, bất quá chúng ta không phải đáp ứng Giang Lăng người đọc sách ngày sau muôn trên núi đạp thanh?" Sở Thái Tử liền cười nói: "Chúng ta đây tham gia xong liền đi? Vừa lúc kia mây ngày thời tiết đều hảo." Tú hoàng tử tỏ vẻ không thành vấn đề. Tú hoàng tử liền đổi Triệu Tiệp cùng Vương Yên nói: "Chúng ta ba ngày sau liền đi, Giang Lăng liền giao cho các ngươi, ngày sau ta sẽ nghĩ cách nhiều vì các ngươi tranh thủ chút thanh niên tài tuân lại đây." Vương Yên cao hứng không thôi, "Điện hạ có thể làm Sở Thái Tử mở ra cửa thành, làm học sinh lại đây?" "Ta tận lực," Tú hoàng tử cười nói: "Bất quá ta tưởng ngày sau có nhiều như vậy học sinh ở, Sở Thái Tử hắn là sẽ không cự tuyệt ta đề nghị, trên thực tế, Sở Quốc cũng không có khả năng vẫn luôn đóng lại này đó học sinh không cho người đi." Từ năm trước cuối thu Mạnh để bắt đầu phong tỏa Giang Lăng bắt đầu, liền rất ít có thể có học sinh rời đi, sau lại chiến tranh bùng nổ, kia đoạn thời gian chạy một bộ phận, nhưng tuyệt đại đa số học sinh vẫn như cũ là vây ở Giang Lăng. Mãi cho đến Trần Tượng công phá hoàng thành, lúc ấy hỗn loạn, tích mệnh các học sinh phần lớn đều oa ở trong nhà, nhưng cũng có người thừa dịp hỗn loạn muốn ra khỏi thành hồi cố hương, nhưng tuyệt đại bộ phận đều chết ở loạn binh trong tay, có thể ra tới rất ít. Trần Tượng tuy rằng khinh thường người đọc sách, nhưng cũng biết nhân tài khó được, cho nên không chỉ có Diêu Thời bọn họ bị khâu hạ, Giang Lăng trong thành mặt khác học sinh cũng đều không cho phép ra thành. Giống Vương Ký loại này thư sinh bộ dáng người có thể tiến, nhưng muốn đi ra ngoài liền khó khăn, hắn nếu không phải bên này quá khứ, Sở quân tướng liền hắn cùng nhau khâu hạ đâu. Muốn rời đi học sinh chỉ có một cái lô, đó chính là hướng tây hoặc hướng nam tiến vào Sở Quốc bụng, từ mặt khác quan khẩu đi ra ngoài. Nhưng như vậy gần nhất không chỉ có tiêu dùng đại, tính nguy hiểm

cũng càng cao, cho nên đại bộ phận người vẫn là thói quen lưu tại chính mình quen thuộc Giang Lăng, chờ đợi cửa thành mở ra sau rời đi. Đặc biệt là Lương Quốc cùng Mân Quốc cùng đã từng Nam Hán vùng học sinh, thậm chí đại lý một bộ phận học sinh đều phải từ bọn họ bên này đi. Tú hoàng tử cũng rất muốn vì Đại Lương nhiều tranh thủ nhân tài, nhưng hắn càng biết nhân tài không thể miễn cưỡng, cho nên hắn mừng rỡ đi đánh vỡ Sở Quốc loại này giam cầm, dù sao chỉ cần Sở Quốc cũng không chiếm được những người này mới thì tốt rồi. Sở Thái Tử đồng dạng minh bạch điểm này, muôn hắn nói, lúc trước Trần Tượng liền không nên như vậy cường thế giam này đó học sinh, làm cho bọn họ đối Sở Quốc ẩn tượng thật không tốt. Nếu biết muốn chiêu hiền đai sĩ, vì sao không học được giống một chút, chỉ học được điểm da lông có ích lợi gì? Cho nên cái gọi là đẹp thanh kỳ thật chính là trấn an nhân tài, mới chào nhân tài đại hội, xem như hai vị hoàng tử vì từng người quốc gia lần thứ hai hảo, khẳng định sẽ không đã muộn, ngài đúng giờ đến liền hành, vừa lúc có thể áp trực lên sân khấu." Mùa hè này, Tú hoàng tử đã mang theo Lỗ thị lang bọn họ cùng Giang Lăng các học sinh thấy mặt trên, bởi vì lần này hơn phân nửa muôn đấu văn, cho nên hắn đem Lỗ thị lang, Lâm Hữu cùng Thượng Minh Kiệt chờ tài trí không tồi đều mang đến, đến nỗi Lư tiểu tướng quân cùng Triệu Tiệp chờ đều lưu tại doanh địa. Đến nỗi Vương Yên, hắn nhưng thật ra rất muôn tới xem náo nhiệt, nhưng hắn hiện tại trước mặt ngoại nhân cũng bất quá là vừa hảo một chút, mới có thể xuống đất đi đường hình tượng, thật sự không dám tới, vạn nhất kêu Triệu Tiệp hoài nghi làm sao bây giờ? Đại gia gặp qua lễ, lại cho nhau giới thiệu một chút, Lương Quốc học sinh toàn đi lên lại trình trọng bái kiến quá, đại gia lúc này mới phát hiện Sở Thái Tử còn chưa tới. Liền có học sinh bất mãn nói: "Sở Thái Tử cũng quá tự đại đi?" Sở Quốc học sinh trên mặt xấu hổ, nhưng cũng có người khó chịu nói: "Canh giờ còn chưa tới đâu, ngươi sốt ruột chờ cái gì?" "Đúng vậy, thời gian còn chưa tới đâu, đại gia chờ một chút đi." Tú hoàng tử liền cười nói: "Ta rất ít có thể ra xa nhà, nhất bộ phục chính là chư vị có thể tới chỗ du lịch, không bằng chúng ta tới nói một chút từng người lữ đồ trung gấp được thú sự." "Muốn nói thú sự kia thật đúng là quá nhiều, không bằng chúng ta nói quái dị việc như thế nào?"

Chương 343: Ám sát

Đám người bắt đầu hướng Tú hoàng tử bên này dựa sát, hôm nay tới học sinh thực thật không ít, trừ bỏ Giang Lăng bản địa học sinh, phần lớn là còn ngưng lại tại đây các quốc gia học sinh, đặc biệt là Lương Sở hai nước học sinh, một cái không rời đều đã tới. Bọn họ đều là bôn bỗn quốc hoàng tử tới. Tú hoàng tử cũng thân hòa, thấy Sở Thái Tử không tới, liền cũng không vội mà vào bàn, liền đứng ở mặt cỏ thượng cùng đại gia nói chuyện. Trong đám người, mấy cái người mặc nho sam người chậm rãi hướng phía trước tề tới, bị tề thư sinh có chút bất mãn, nhăn nhăn mày, nhưng mà mọi người đều đang nghe phía trước người cùng Tú hoàng tử nói chuyện, bọn họ cũng không hảo ôn ào, liền chỉ là hơi hơi chêch đi nửa bước, nhấp miệng không lên tiếng. Nhưng chen qua đi người không những không dừng lại, ngược lại còn tiếp tục đi phía trước tề, đại đa số người tuy bất mãn lại không lưu ý, chỉ có cá biệt người tò mò nhìn bọn hắn chăm chàm nhìn trong chốc lát, chậm rãi cảm thấy không thích hợp, đang muốn ra tiếng nhắc nhở khi, đi theo Tú hoàng tử phía sau phụ trách bảo hộ thị vệ lại cũng phát giác không đúng, tiến lên đang muốn nhắc nhở, vốn dĩ đang đứng ở một cái học sinh phía sau, chỉ cùng Tú hoàng tử cách một người học sinh đột nhiên đẩy ra hắn phía trước học sinh, nhảy mà thượng... Thị vệ sắc mặt đại biến, theo bản năng túm một phen Tú hoàng tử, cánh tay đi phía trước duỗi ra, một phen chộp thủ hung hăng xuyên qua cánh tay hắn. Thị vệ bất chấp trên tay đau đớn, bắt lấy hắn cổ áo, đổi phương lại linh hoạt vừa động, trực tiếp cởi ra áo ngoài, ngay trong nháy mắt này, xen lẫn trong học sinh trung thích khách đã bay vọt lại đây... Đám người nhảy mắt đại loạn, tiêm thanh la hoảng lên, bọn thị vệ kêu to, "Bảo hộ Tú hoàng tử!" Lâm Hữu cùng Thượng Minh Kiệt là trừ bọn thị vệ ly Tú hoàng tử gần nhất, bởi vì Lỗ thị lang hắn đi theo Sở Quốc bên kia lại đây quan viên giao lưu trong chốc lát số ghế. Không sai, chính là số ghế, tuy rằng là đẹp thanh, tuy rằng là ở trên núi, nhưng trong chốc lát đại gia cũng là muốn ăn uống, hai vị hoàng tử khăng định đều là ngồi thủ tọa, nhưng ai cư tá, ai lại cư hữu? Cái này đảo không phải đặc biệt khó, rốt cuộc bên này là Sở Quốc địa bàn, bọn họ là chủ nhà, nhưng phía dưới quan viên cùng chủ yếu học sinh số ghế đâu, kia đã có thể

chú ý nhiều, ai làm lần này tới học sinh như vậy nhiều đâu. Cho nên nguy cơ phát sinh là lúc, này hai người nhanh chóng tiếp nhận bị thị vê xá lại đây từ hoàng hướng phía sau một tặc, sau đó đón nhào lên tới thích khách đó là một chân. Nhưng mà bọn họ này tam chân miêu công phu căn bản không cảng bao lâu, cũng may phía sau thị vê thực mau bỏ đi lên, đem người sau này một bát, hô: “Mang điện hạ đi!” Bên kia Lỗ thị lang đã hướng bên này chạy, các học sinh hỗn loạn lên, nhưng mà lại cũng có không ít học sinh ôn định, một bên hô to làm người sau này triệt, một bên nghĩ cách kéo dài thích khách bước chân. Thời đại này, đọc sách đều là muôn học lục nghệ, chân chính tay trói gà không chặt thư sinh không mấy cái, nhưng mà này đó thích khách xuồng tay ngoan độc, học sinh không ngăn cản lộ liền bã, cản lại lộ bọn họ chiếu sát không làm. Bị hộ ở phía sau Tứ hoàng tử nhìn khẩn trương, kêu lên: “Mọi người tản ra, mau tản ra!” Đại bộ phận người đều tản ra, nhưng luôn có người không muốn làm này đó thích khách thực hiện được, cho nên thích khách nhóm bước chân một chút liền bị vướng. Thích khách giận dữ, cao giọng hô: “Thạch Tú là Lương Đế hiện giờ duy nhất có thể sử dụng nhi tử, giết hắn, ta Đại Sở đem lại vô địch thủ, chư vị công tử còn chưa động thủ sao?” Lời vừa nói ra, mọi người ô lén. “Lương Đế đã già nua, Thạch Nhị lại bị giam cầm, Thạch Ngũ cùng Thạch Lục còn tuổi nhỏ, giết Thạch Tú, Đại Lương nổi nghiệp không người, ta Đại Sở đó là Trung Nguyên đệ nhất, nhất thống thiên hạ sắp tới,” bên kia thích khách cũng đi theo hô: “Thái Tử điện hạ liền ở dưới nhìn, chư vị công tử không nhân cơ hội lập công sao?” Sở hữu học sinh nhìn về phía Sở Quốc học sinh trên mặt đều là vừa kinh vừa giận, Sở Quốc học sinh vẻ mặt ngốc, trong lòng kinh nghi bất định, nhưng đã có tâm tư linh động người hô: “Đại gia không cần nghe bọn họ nói, người này là ở châm ngòi Sở Lương quan hệ, nói, các người là người phuông nào phái tới?” Thích khách nhóm cười nhạo một tiếng, buồn đầu hướng Tứ hoàng tử bên kia hướng, một bên cùng bọn thị vệ chiến ở bên nhau, một bên hô: “Thật là một đám ngu xuẩn, điện hạ mang đến rất nhiều binh mã, chỉ chờ Thạch Tú vừa chết liền có thể đánh hạ toàn bộ Giang Lăng, các ngươi đến bây giờ đều không hỗ trợ, ngược lại nới chốn ngăn trở, là tưởng triều đình hỏi các ngươi gia tộc tội sao?” Đã lao tới tham dự đến ngăn trở hàng ngũ trung Sở Quốc học sinh động tác không khỏi một đốn, phần lớn động tác hoãn hoãn, nhưng trong đó có mấy cái động tác không chút nào dừng lại, bọn họ công phu cũng không tệ lăm, một bên thực lực chặn lại thích khách, một bên hô: “Ngươi người này bụng dạ khó lường, nhưng thật ra hảo thủ đoạn, không biết là nước nào bồi dưỡng ra tới.” Tóm lại chuyện này tuyệt đối không thể dừng ở Sở Quốc trên đầu, bằng không hôm nay qua đi Sở Quốc liền phải trở thành cái đích cho mọi người chỉ trích. Đồng thời trong lòng đối Sở Thái Tử hận giận đan xen, hận thế nhưng đến bây giờ cũng chưa tới, rốt cuộc có biết hay không trên núi ra đại sự, vì

này điện hạ xem ra không bằng đòn đai trung có khả năng sao.Tú hoàng tử căn bản sẽ không ở thời điểm này đi phân tích bọn họ lời nói là thật là giả, hắn thối lui đến mặt sau, trực tiếp đỡ xông tới Lỗ thị lang nói: “Chúng ta triệt đến trong núi đi!”Lỗ thị lang không tán đồng kêu một tiếng, “Điện hạ!”Tú hoàng tử thanh mặt nói: “Nghe cô phân phó, toàn triệt đến trong núi đi.”Dứt lời dẫn đầu hướng trong núi chạy, hắn một chạy, thích khách nhóm tự nhiên đuổi theo, liền ném xuống hỗn loạn các học sinh.Tham dự chiến đấu các học sinh theo bản năng liền muốn đuổi theo, Tú hoàng tử lại quay đầu lại lạnh lùng sắc bén nói: “Ngươi chờ không được theo, lăn xuống sơn đi!”Bị như thế thô lỗ đói đai các học sinh lại là hốc mắt nóng lên, yên lặng mà dừng lại bước chân.Đã có học sinh tự động đi cứu trị bị thương học sinh, có đã không có hơi thở, lập tức liền có người khóc thành tiếng tới, một cái Thục Quốc học sinh nhịn không được giận dữ hỏi, “Sở Thái Tử vì sao còn không đến?”Sở Quốc học sinh im lặng không nói, liền có người châm chọc nói: “Chẳng lẽ là thật là Sở Quốc việc làm?”“Ngươi không cần ngậm máu phun người,” có người nhảy dựng lên nói: “Nếu thật là chúng ta Sở Quốc việc làm, che lấp còn không kịp, như thế nào như thế gióng trống khua chiêng chỉ ra?”“Vừa lúc có thể dùng vu oan giá họa cái này lý do a,” Lương Quốc học sinh châm chọc nói: “Bằng không này vu oan thủ đoạn cũng quá vụng về chút đi?”“Ngươi!” Sở Quốc học sinh giận dữ nói: “Ta còn nói là các ngươi Lương Quốc phái tới thích khách đâu, vì chính là vu oan chúng ta Sở Quốc, thuận tiện thu mua nhân tâm!”Vừa rồi kia trong nhảy mắt đai già trên mặt động dung hắn chính là xem ở trong mắt, mà Sở Thái Tử lúc này không ở đó là hắn lớn nhất tội lỗi.Bên này cãi nhau ngắt trời, bên kia bọn thị vệ cùng Lâm Hữu đám người chính hộ tống Tú hoàng tử hướng núi sâu chạy, lại cũng không phải không hề mục đích chạy.Lâm Hữu một phen xả quá Thượng Minh Kiệt, hỏi: “Bên kia là ta Đại Lương?”Thượng Minh Kiệt do dự, Lâm Hữu liền chụp một chút hắn đầu, “Nói thẳng!”Kia đương nhiên là phía đông là được, Thượng Minh Kiệt không chút nghĩ ngợi liền chỉ một phương hướng nói: “Nơi này!”Tú hoàng tử đang muốn hướng bên kia đi, ai biết Lâm Hữu kéo Tú hoàng tử liền tuyên dương phản phương hướng chạy, không chỉ có hắn sưng sốt một chút, Lỗ thị lang cũng sưng sốt.Vẫn là phía sau thị vệ vừa đánh vừa lui, chạy đi lên nói: “Không sai, bên này là ta Đại Lương, các ngươi mau hộ tống điện hạ phiêu sơn, ta chờ ngăn lại thích khách.”Tú hoàng tử cùng Lỗ thị lang:Lâm Hữu đã túm Tú hoàng tử đi phía trước chạy, Thượng Minh Kiệt dẫn theo kiềm đỡ Lỗ thị lang đuổi kịp, nhưng lần này bọn họ không đoán trước đến sẽ có như vậy nguy hiểm, mang lại đây thích khách cũng không nhiều, nghe xong mặt động tĩnh, thích khách đuổi theo chỉ là sớm muộn gì vấn đề mà thôi.Thượng Minh Kiệt liền dừng lại bước chân nói: “Như vậy không phải biện pháp, chúng ta tách ra đi.”Lâm Hữu nhíu mày, “Thị vệ đều

che ở phía trước, điện hạ bên người không ai bảo hộ sao được?" Thượng Minh Kiệt đã ném xuống kiếm thoát quần áo, "Ta đi dãy dắt rồi đi bọn họ, người mang theo điện hạ hướng đông đi." Lâm Hữu nghe vậy ngẩn ra, cắn môi không nói chuyện. Lỗ thị lang lại liên tục gật đầu nói: "Không tồi, không tồi, người cùng Tú hoàng tử thân hình gần, xa xem căn bản nhìn không ra差别." Lâm Hữu nói: "Vẫn là ta đến đây đi, người công phu so với ta hảo, từ người tới hộ tống Tú hoàng tử." "Người không được," Thượng Minh Kiệt không chút nghĩ ngợi nói: "Người lùn, hơn nữa người xác định ta tới hộ tống điện hạ sẽ không đem điện hạ đưa đến Sở Quốc đi?" "...". Lâm Hữu cảm thấy hắn kia trong nháy mắt cảm động còn không bằng cầm đi uy cầu, hắn nhìn về phía Tú hoàng tử. Tú hoàng tử còn ở do dự, "Chúng ta có thể cùng nhau đi..." Thượng Minh Kiệt liền sai sứ Lâm Hữu, "Mau lột!" "Mạo phạm điện hạ." Lâm Hữu duỗi tay đi lột hắn áo ngoài, hắn biết, vị này điện hạ cái gì cũng tốt, chính là quá mức do dự không quyết đoán, lại ma kỉ đi xuống, thích khách chỉ sợ liền lên đây. Tú hoàng tử sợ ngây người, hắn lần đầu tiên bị người như vậy lột quần áo, theo bản năng liền giãy giụa lên, Lỗ thị lang thấy vội vàng tiến lên đè lại hắn. "Điện hạ liên nghe chúng ta đi, bọn thi vệ cản không được bao lâu." Tú hoàng tử cũng phục hồi tinh thần lại, sắc mặt thay đổi hai hạ, chủ động cởi quần áo. Lâm Hữu cuối cùng nhìn xem, dứt khoát đem hắn trên đầu ngọc quan cũng hái được xuống dưới, sau đó Thượng Minh Kiệt một bên thay quần áo, hắn một bên đơn giản cho hắn thúc thượng, đến nỗi Tú hoàng tử, không còn kịp rồi, liền như vậy khoác. Thượng Minh Kiệt mặc tốt quần áo, quỳ xuống cấp Tú hoàng tử khái một cái đầu, xoay người tuyêt một phương hướng liền chạy. Lỗ thị lang vội vàng đuổi theo đi, "Tiểu Thượng đại nhân, không, điện hạ, từ từ lão thần a." Thượng Minh Kiệt bất đắc dĩ, "Ngài theo kịp làm gì?" Lỗ thị lang lau hắn nói: "Ta là phó sứ, điện hạ bên người như thế nào có thể không đi theo ta?" Không có biện pháp, Thượng Minh Kiệt chỉ có thể đỡ hắn cùng nhau chạy. Tú hoàng tử trong lòng có chút khổ sở, Lâm Hữu càng khổ sở, nhưng lúc này không phải khổ sở thời điểm, hắn đỡ lấy Tú hoàng tử, hai người nhanh chóng ra bên ngoài chạy, bọn họ hai người đều sẽ chút công phu, thả tuổi trẻ lực tráng, so mang theo Lỗ thị lang Thượng Minh Kiệt mau nhiều. Thích khách thực mau liên đột phá phòng tuyến đuổi theo, bọn thi vệ đã không dư thừa hạ mấy cái, đều là vừa đánh vừa lui, thích khách nhóm nhìn đến nhanh chóng biến mất ở trước mắt "Tú hoàng tử", nâng bước liền đuổi theo. Thượng Minh Kiệt một bên chạy, một bên thấu chuẩn không hướng trên mặt đất sờ một phen thô, sau đó hướng trên mặt mạt, Lỗ thị lang một bên thở dốc một bên nói: "Bên trái lại nhiều mạt điểm nhỉ liền nhìn không ra差别." Lỗ thị lang thấy hắn tuổi tác tiểu, sợ hắn sợ hãi, liền an ủi nói: "Điện hạ đừng sợ, trên núi học sinh khẳng định sẽ đi thông tri Triệu tướng quân cùng Lư tiểu tướng quân bọn họ..." Đến nỗi Sở Quốc, hiện tại Lỗ thị

lang căn bản lấy không chuẩn bọn họ thái độ.Đập thanh địa điểm liền ở Giang Lăng nam thành vùng ngoại ô, này vốn là Giang Lăng thư viện nhất thường xuyên hoạt động địa phương, trước kia Cơ Nguyên còn ở Giang Lăng khi, một năm luôn có năm sáu thứ yếu tại đây mặt trên dạy học, khi đó ai đều có thể đi lên nghe giảng bài, có thể thấy được long trọng.Cho nên Sở Thái Tử mới có thể lựa chọn nơi này, Tú hoàng tử cũng không có ý kiến.Bọn họ mang đến thị vệ thiếu, nhưng khi đó dưới chân núi lại là có duy trì trật tự Sở quân, nếu bọn họ không nghĩ chứng thực ám sát tội danh, vậy hẳn là lập tức đi lên cứu viện, nhưng mãi cho đến hiện tại bọn họ cũng chưa nghe được động tĩnh.Cho nên Lỗ thị lang không dám đem hy vọng ký thác ở Sở Quốc trên người, chỉ có thể gửi hy vọng những cái đó Lương Quốc học sinh, hy vọng bọn họ có thể cơ linh đi thông tri tây cửa thành ngoại Lương quân.Chẳng sợ bọn họ không thể ra đông cửa thành, ở cửa thành kêu một câu cũng đủ.

Chương 344: Đến tin

Sở Thái Tử lúc chạy tới, Sở quân chính do dự rốt cuộc muôn hay không đi cứu người, bất quá mặc kệ muôn hay không, bọn họ tốt xấu không quá bốn, đã vọt vào đi làm bộ nghĩ cách cứu viện.Nhưng bọn họ xuất lực không ra công, liền thích khách bóng dáng cũng chưa nhìn thấy, vẫn là Sở Thái Tử tới sau đã biết tình hình thực tế, trước mắt tối sầm, đạp mang binh giáo úy một chân sau nói: “Thất thần làm gì, còn không mau đi cứu Tú hoàng tử, hắn nếu là xảy ra chuyện, các ngươi tất cả đều muôn chôn cùng!”Này rõ ràng là có người vu oan hâm hại, thủ đoạn tuy vụng về, lại rất hữu hiệu.Cho nên Tú hoàng tử tuyệt đối không thể ở chỗ này xảy ra chuyện.Sở Thái Tử đem bên người thị vệ cũng phái ra đi một nửa, đồng thời hạ lệnh làm người đi tra xe ngựa sự, này cũng quá xảo, bên kia hắn xe giá xảy ra chuyện đã tới chậm, bên này Tú hoàng tử liền bị ám sát.Sở Thái Tử nhìn lướt qua kinh nghi bất định các học sinh, cắn chặt răng nói: “Đi thông tri Triệu Tiệp cùng Vương Yến.”Hắn là không nghĩ lúc này thông tri bọn họ, bởi vì Tú hoàng tử còn không biết sinh tử, Triệu Tiệp cùng Vương Yến tới nơi này hắn quá mức bị động.Nhưng nhiều người như vậy nhìn, đặc biệt còn có nhiều như vậy Lương Quốc học sinh, hắn tới quá muộn, nói không chừng đã có người trộm rời đi thông tri cũng không nhất định.Cho nên cùng với chờ Triệu Tiệp bọn họ từ nơi khác được đến tin tức, còn không bằng hắn phái người đi thông tri, tốt xấu có thể nắm giữ một ít chủ động tính.Sở Thái Tử tưởng không tồi, cơ hồ là Tú hoàng tử bọn họ một hướng trong núi chạy, liền có người trộm từ mặt bên xuống núi.Thả còn không ngừng một người, bọn họ tới rồi dưới chân núi, không dám đi chuồng ngựa lấy mã, trực tiếp chạy đến chân núi hảo?”“Sách, này Lương Quốc y thuật cũng thật tốt quá đi, ngay trung tâm oa đậu.”Đuối tới trên núi Vương Yến nhìn đến kia hỗn loạn hiện trường, thật sự cảm thấy tâm oa tê rần, nhất trùu nhất trùu, hắn đón Sở Thái Tử liền đi đến, vừa nhắc nước mắt thủy lièn ào ào, “Sở Thái Tử, nhà ta điện hạ thế nào?”“...” Sở Thái Tử vội vàng đỡ lấy hắn an ủi nói: “Vương đại nhân yên tâm, cô đã phái người đi cứu, hắn là sẽ không có việc gì.”

Chương 345: Kéo dài

Thượng Minh Kiệt mang theo một cái Lỗ thị lang, tưởng chạy như bay chạy lên đều làm không được, chỉ có thể nâng hắn nghiêng ngả lảo đảo đi phía trước chạy.Chính là không có biện pháp, hắn không thể ném xuống Lỗ thị lang, trình độ nhất định thượng, thích khách nhóm sở dĩ như vậy kiên định đuổi theo hắn, không chỉ có bởi vì hắn trên người này bộ Thái Tử trang bị, còn bởi vì Lỗ thị lang ở hắn bên người.Không chỉ có thích khách nhóm không nhận ra Thượng Minh Kiệt tới, chính là bọn thị vệ cũng không phát hiện người đối.Cho nên nhìn đến bốn người chỉ còn lại có “Tứ hoàng tử” cùng Lỗ thị lang, tức khắc sợ tới mức lá gan muôn nứt ra, liều mạng ngăn lại không được thích khách qua đi.Nhưng mà Tứ hoàng tử mang đèn thị vệ không nhiều lắm, mọi người lúc này lại mang thương, vừa đánh vừa lui dưới vẫn là cùng Thái Tử càng ngày càng gần.Bọn thị vệ lòng tràn đầy tuyệt vọng, đang nghĩ ngợi tới có phải hay không muôn một người lôi kéo một cái thích khách đồng quy vu tận, hảo cấp Tứ hoàng tử tranh thủ thời gian kia, bên kia bởi vì thích khách bay vọt qua đi, Thượng Minh Kiệt bùm một tiếng ngã ở trên mặt đất, vừa lúc mặt triều bọn thị vệ.Bọn thị vệ mở to hai mắt nhìn xem hắn, thị vệ trưởng dẫn đầu phản ứng lại đây, rống lớn một tiếng, “Điện hạ!”Sau đó mang theo thủ hạ nhóm sau này một lui, tránh đi thích khách nhóm công kích sau tiếp tục tiến lên ngăn trở thích khách.Bọn thị vệ cũng lập tức hoàn hồn, không hề nghĩ đồng quy vu tận như vậy bốn phương pháp, mà là vừa đánh vừa lui, lại đem Lỗ thị lang cùng Thượng Minh Kiệt vây quanh ở trung gian.Thị vệ trưởng cho đại gia đưa mắt ra hiệu, hiện tại không vội mà đã chết, đến nhiều kéo dài một chút thời gian, hảo cấp Tứ hoàng tử tranh thủ cũng đủ nhiều thời giờ.Thượng Minh Kiệt từ trên mặt đất bò dậy, thuận tiện đem Lỗ thị lang cũng túm lên, hắn khẽ meo meo nắm lên trên mặt đất một phen kiềm, đồng dạng đè phòng nhìn chằm chằm thích khách nhóm.Thích khách nhóm cũng không dử thừa mấy cái, bất quá nhân số cùng thực lực vẫn là có thể nghiên áp bọn thị vệ.Cho nên thấy bọn họ làm thành một vòng, thích khách nhóm lập tức phân tán mở ra, đưa bọn họ bao quanh vây quanh lên.Thượng Minh Kiệt lau một phen mặt, vốn dĩ liền dơ hè hè mặt càng ô uế, hắn đè thấp thanh âm hỏi thích khách,

“Ngươi chờ muôn giết ta, vẫn là muôn bắt sống?” Thích khách nhóm sừng sót, còn có thể bắt sống? Thích khách nhóm ánh mắt giao lưu, một lát sau kiên định lên, sát khí lẩm lẩm nhìn chằm chằm Thượng Minh Kiệt. Thượng Minh Kiệt cười khổ, xem ra bọn họ là quyết định chủ ý nhất định phải sát Tú hoàng tử, trong tay đao một rũ, tay trái một tay đem Lỗ thị lang đẩy ra đi, lạnh lùng nói: “Trở về nói cho phụ hoàng, làm hắn báo thù cho ta!” Lỗ thị lang mở to hai mắt nhìn, “Điện hạ?” Thượng Minh Kiệt hung hăng mà trừng hắn, lén lút cho hắn đưa mắt ra hiệu, thiêu chút nữa không trùu, thất thần làm gì, có thể sống một cái là một cái. Thích khách nhóm quét Lỗ thị lang liếc mắt một cái, lại lão lại nhược quan văn, không để ở trong lòng, chỉ cần Tú hoàng tử cùng này đó thị vệ đều đã chết là được. Cầm đầu người ra lệnh một tiếng, thích khách nhóm nháy mắt trong triều sát đi, thị vệ trưởng một chân đem Lỗ thị lang đá bay, cùng người gắt gao mà vây quanh Thượng Minh Kiệt. Thượng Minh Kiệt tắc cầm kiêm ở bên trong nhắm ngay thứ, thích khách động tác tuy mau, nhưng hắn tổng có thể thứ, tuy rằng cách khá xa, chưa chắc trí mạng, lại cũng cấp đối phương không ít bối rối. Một cái thị vệ ngã xuống, Thượng Minh Kiệt đi ra vòng bồ khuyết. Bọn thị vệ biết, hiện tại bọn họ nhiệm vụ chính là kéo thời gian, Thượng Minh Kiệt sống được càng lâu, Tú hoàng tử thời gian liền càng nhiều, chạy trốn hy vọng liền càng nhiều, cho nên cũng không phá vây, mà là để ngừa thủ là chủ. Thượng Minh Kiệt biết công phu, hắn lại thông minh, bị vây quanh ở trong vòng nhìn hồi lâu, sờ đến bọn họ kiệt quân trận muôn quyết, bồ khuyết đi lên sau lại có thị vệ trưởng cùng một bên thị vệ hỗ trợ, thích khách nhóm lấy bọn họ nhất thời còn không có biện pháp, chỉ có thể dựa ma, chỉ cần lại ngã xuống một người, này quân trận liền phá. Thích khách nhóm ở bên ngoài du tàu, động tác nhanh chóng thả tàn nhẫn hướng phía trước công tới, bọn thị vệ đâu vào đây ngăn cản, bị công kích năm sáu thứ mới có thể bớt thời giờ đánh trả một lần, trên người miệng vết thương càng ngày càng nhiều, chính là Thượng Minh Kiệt trên người đều thêm vài đạo vết đao, huyết đã chảy tới trên mặt đất. Hắn là chủ yếu bị công kích đối tượng, Cho nên đao kiêm chỉ cần roi xuống trên người lực đao nhất định không nhỏ, cho nên hắn bị thương rõ ràng là ít nhất, ra huyết lại là nhiều nhất. Thích khách ẩn ẩn cảm thấy không đúng, những người này thế nhưng một chút cũng không phá vây ý tú, nhưng như vậy có cái gì ý nghĩa? Bị vây quanh ở nơi này Tú hoàng tử hắn phải chết không thể nghi ngờ, bọn họ sao có thể không nghĩ phá vây? Chẳng sợ biết phá vây cũng sẽ chết, nhưng ý nghĩa là không giống nhau, luôn có một đường hy vọng không phải sao? Thích khách híp mắt đi xem chặt vật bất kham, huyết bùn hồ vẻ mặt Thượng Minh Kiệt, nửa ngày hắn mới giật mình kêu lên: “Không đúng, hắn không phải Thạch Tú! Vừa rồi kia đại quan đâu?” “Ở đằng kia!” Có người đem Lỗ thị lang đè qua tới, bọn thị vệ hận sắt không thành thép, thị vệ

trưởng đều đem hắn đá bay đi ra ngoài, chính là muốn cho hắn chạy nhanh chạy, thích khách nhóm chưa chắc sẽ đi truy hắn, kết quả hắn đầu óc choáng váng bò dậy đã bị một cái thích khách thuận tay đánh hôn mê, liền tính muốn lưu một cái người sống báo tin, kia cũng không nên hiện tại làm người đi.Nhưng bọn họ đều ngăn đón thích khách đã lâu như vậy, còn có ý tạo thành quân trận về phía sau di động, chính là tưởng cho hắn thời gian làm hắn chạy, có thể sống một cái là một cái, kết quả đã lâu như vậy hắn thế nhưng không tỉnh.Phải biết rằng, trong khoảng thời gian này bọn họ đã dịch ra 500 nhiều mě, hắn chỉ cần tĩnh lại cần thận một chút bò đi là không thành vấn đề a.Bọn thị vệ hận sắt không thành thép, lại không thể không thay đổi sách lược, lập tức thay đổi quân trận, mặt khác ba cái thị vệ đè ra kiểm sát đi lên, thị vệ trưởng lôi kéo Thượng Minh Kiệt liền chạy, “Điện hạ đi mau!”Thích khách nhóm lại do dự lên, “Đương đồng kích tây?”Thượng Minh Kiệt một ngụm lão huyết thiếu chút nữa nhỏ ra, này rõ ràng là hoặc địch, hắn một cái không đọc quá mấy thiên binh thư người đều biết!Thích khách nhóm xoay người liền đuổi theo, bọn họ diêu Lỗ thị lang hai hạ, phát hiện hắn tĩnh không tới, thuận tay liền một ném, mặc kệ, trước đem những người này giết lại nói.Trong núi lại là một trận người truy ta trốn gà bay chó sủa, bọn thị vệ muôn cẩn tiệt, dẫn đường sự liên giao cho Thượng Minh Kiệt, thị vệ trưởng bất chấp như vậy nhiều, kêu lên: “Điện hạ, hồi mặt cỏ đi lên, kia mặt trên có Sở quân!”Thượng Minh Kiệt lên tiếng, tuyên một phương hướng cát bước liền chạy, bọn thị vệ vừa đánh vừa lui đi theo, thích khách nhóm theo đuổi không bỏ, ba mươi phút sau, bọn họ đụng tới ngã trên mặt đất Lỗ thị lang.Bọn thị vệ lặng im một chút, yên lặng mà tiếp tục cầm dao ngăn cản thích khách, Thượng Minh Kiệt mở to hai mắt nhìn, tả hữu nhìn nhìn, che lại ngực xuất huyết lợi hại nhất một đạo miệng vết thương, cuối cùng tuyên một phương hướng tiếp tục chạy...Đương lại lần nữa nhìn đến kia khóa bị chém một dao thụ khi, bọn thị vệ nội tâm là tuyệt vọng, bọn họ biết, lại đi phía trước chạy khả năng còn sẽ nhìn đến vẫn như cũ hôn mê Lỗ thị lang, Thượng Minh Kiệt không phát hiện điểm này, nghiêng ngả lảo đảo buồn đau hướng phía trước chạy, chờ nhìn đến đứng ở dưới tảng cây binh lính, hắn trong mắt phút ra rà ánh sáng, kêu lên: “Chúng ta chạy ra, cứu giá, mau cứu giá!”Bọn thị vệ cả kinh, quay đầu nhìn thoáng qua phía sau, liền nhìn đến một đội người mặc Sở Quốc binh phục binh lính, bọn họ tinh thần rung lên, kêu lên: “Còn không mau bảo hộ chúng ta Lương Quốc hoàng tử, chúng ta Lương Sở hai nước chính là hữu quốc.”Sở binh nhóm chính là bị Sở Thái Tử phái tới nghĩ cách cứu viện, nghe vậy rút dao liền tiến lên, thích khách nhóm không nghĩ tới thất bại trong gang tấc, trong lòng đại hận.Bọn họ một khắc trước còn tưởng rằng đây là giả Tú hoàng tử đâu, ở chỗ này vòng vòng đậu bọn họ ngoan nhi, nguyên lai là đã sớm thiết hảo mai phục?Trong đó một cái thích khách không màng thân thể

cực hạn, chính là ngăn cách thị vệ trưởng kiêm, vận khí bay lên, dùng ra cả người sức lực nhắm chuẩn Thượng Minh Kiệt hung hăng một ném.Thị vệ trưởng bị mạnh mẽ ngăn cách khi liền giác không đúng, cho nên thích khách mới bay lên hắn liền rống to, “Nãm sấp xuống!”Loi lồng xuống dưới Thượng Minh Kiệt nghe tiếng ngang đầu, đôi mắt co rụt lại, cẩn bản không kịp phản ứng, vốn dĩ ngã vào hắn bên chân Lỗ thị lang lại ở thị vệ trưởng rống to kia một khắc bùng tinh lại đây, theo bản năng vung tay lên, túm chặt một thứ liền hung hăng mà bắt lấy.Thượng Minh Kiệt trừng mắt kia đem bay tới kiêm, bị giữ chặt chân trái khi cẩn bản phản ứng bất quá, thân thể theo bản năng hướng tả một đảo, trưởng kiêm bay đến, lấy một cổ lớn lao khí thế trực tiếp xuyên thấu Thượng Minh Kiệt ngực phải.Hắn một phen ngã vào Lỗ thị lang trên người, Lỗ thị lang “Ai da” một tiếng, thiểu chút nữa lại ngất qua đi, chờ nhìn đến ngực hắn cảm trường kiêm, thật sự hồn phi phách tang, cả kinh kêu lên: “Điện hạ ——”Thích khách nhóm nghe vậy tâm hỉ, lại không ham chiến, xoay người liền trốn.Thị vệ trưởng bất chấp đuôi theo, chạy đi lên xem Thượng Minh Kiệt tình huống, “Xuất huyết quá nhiều, đến cầm máu!”Thị vệ trưởng bê lên Thượng Minh Kiệt liền ra bên ngoài chạy, chính buộc Sở Thái Tử cùng hắn vào núi Vương Yên mới đi xuống một cái dốc thoái liền nhìn đến thị vệ trưởng ôm Thượng Minh Kiệt ra tới, tức khắc trước mắt tối sầm, “Điện hạ?”Thị vệ trưởng không kịp giải thích, “Mau kêu đại phu, hắn bị thương quá nặng, mất máu quá nhiều.”Vương Yên cũng không thấy Thượng Minh Kiệt mặt, theo bản năng liền cảm thấy đây là bọn họ Tú hoàng tử, nhất thời bộ mặt dữ tợn quay đầu lại túm chặt Sở Thái Tử, “Thái Tử điện hạ, mau cứu chúng ta Tú điện hạ, hắn nếu là ở Sở Quốc xảy ra chuyện...”Sở Thái Tử sắc mặt cũng một bạch, vội vàng đi xuống phân phó, “Mau đem Vương thái y gọi tới, khoái mã trở về lấy thuốc, toàn lực cứu trị Tú hoàng tử, Tú hoàng tử nếu là xảy ra chuyện, cô tất không nhẹ tha người chờ.”Thị vệ trưởng đã chạy đến phía trước, Vương thái y là sáng sớm đã bị mòi tới, rốt cuộc nơi này có thích khách, đại phu là phòng.Vương Yên gắt gao mà đi theo thị vệ trưởng bên người, một nhảy vào doanh trưởng liền bắt đầu giúp đỡ Vương thái y cứu trị, hắn cũng hiểu chút y thuật, hơn nữa hắn không mang đại phu lại đây, hắn nào dám đem Tú hoàng tử hoàn toàn giao cho Sở Quốc ngự y?Cho nên hắn áo ngoài một thoát, trực tiếp lấy quá kéo liền cắt hắn quần áo, liền mặt cũng chưa tới kịp xem.Vương thái y thấy hắn thuần thực, liền nhanh chóng bị hảo cảm máu được, chờ đem thuốc dán nhiệt hảo, hắn vừa lúc cắt hảo quần áo, Vương Yên cùng Vương thái y chờ vài vị trợ y cùng nhau phối hợp, trợ y đem mộc tắc nhét vào Thượng Minh Kiệt trong miệng, đôi hai người hơi hơi gật đầu một cái, Vương thái y liền bắt đầu cẩn thận rút kiêm, kiêm vừa ra tới, lập tức cầm máu, đồng thời hướng Thượng Minh Kiệt trong miệng tắc bồ khí nhân sâm.Vương Yên xem kia toát ra tới huyết, đôi

mắt đều đỏ, lúc này mới đau lòng nhìn về phía “Tú hoàng tử”, sau đó đôi mắt liền hơi hơi trùng lớn.Hắn chớp chớp mắt, nhìn nhìn Thượng Minh Kiệt mặt, lại cúi đầu xem kia quần áo, trong lòng hơi thở dài nhẹ nhõm một hơi, yên lặng mà đè lại thuốc mỡ không nói chuyện.Vương thái y lại là mồ hôi đầy đầu mang theo trợ y nhóm cho hắn cầm máu, “Tú hoàng tử” trên người miệng vết thương có vài đạo đâm, trong đó có lưỡng đạo rất sâu, đến bây giờ đều còn ở đó máu.Chiều như vậy đi xuống, chẳng sợ những cái đó miệng vết thương không thương cập nội phủ cũng sẽ mất máu quá nhiều tử vong.

Chương 346: Tin tức

Lâm Hữu cùng Tú hoàng tử cho nhau nâng hướng đông chạy, nghe được động tĩnh khi, Lâm Hữu theo bản năng đem Tú hoàng tử hướng bên cạnh một cái lùm cây một tắc, thật cẩn thận bò qua đi tìm hiểu, chờ nhìn đến cầm đầu Lư tiểu tướng quân, hắn liền đại túng một hơi.Hai phương thắng lợi hội sư, Tú hoàng tử thanh mặt cùng Lư tiểu tướng quân nói: “Ngươi hoả tốc mang một ít người đi cứu Lỗ thị lang cùng Thượng Minh Kiệt bọn họ, điều những người này hộ tống ta hồi doanh liền có thể.”“Từ nơi này qua đi?”Tú hoàng tử nhíu mày suy nghĩ một chút nói: “Đúng vậy, ta từ nơi này chạy thoát, bọn họ tổng hội biết này một cái lộ, hiện tại không cần kiêng kị.”Lư tiểu tướng quân xoay người liền phân ra hai đội nhân mã vào núi, hắn cũng không dám rời đi Tú hoàng tử bên người, tính toán tự mình hộ tống hắn trở về.Lâm Hữu liền nói: “Điện hạ, làm Lư tiểu tướng quân hộ tống ngài trở về, thần đi gấp.”“Cũng hảo,” Tú hoàng tử nghĩ nói: “Ngươi đổi nơi đó càng thực, cô sẽ thực mau cùng Sở Thái Tử liên hệ, thỉnh hắn viện trợ.”Đến nỗi này rốt cuộc có phải hay không Sở Quốc ra tay, hiện tại còn không cần phải đi so đo, ổn định thế cục quan trọng.Hai bên tách ra, Lâm Hữu mang theo người vội vàng mà hướng mặt cỏ bên kia đi.Vương thái y đem Thượng Minh Kiệt trên người quần áo cắt đến lung tung rối loạn, đem hắn cả người đều bao lén, ở cơ bản cầm máu qua đi còn lấy ruột dê tuyển đem những cái đó đại thương khẩu đơn giản khâu lại một chút, làm miệng vết thương khép lại đến càng mau chút, cũng tránh cho lần thứ hai xuất huyết nhiều.Loại này ngoại khoa giải phẫu kỳ thật hắn không quá am hiểu, hắn là làm Mạnh thái y tới, đáng tiếc hắn không đi theo Thái Tử tới Giang Lăng.Vương thái y cấp Thượng Minh Kiệt đem quá mạch, kiểm tra rồi một chút sinh mệnh triệu chứng, lúc này mới đi ra ngoài cùng Thái Tử nói: “Chỉ cần không nóng lên, miệng vết thương không chuyển biến xấu, liền tính chịu đựng đi.”“Khi nào mới có thể bảo đảm miệng vết thương sẽ không chuyển biến xấu?”Vương thái y rồi răm nói: “Miệng vết thương chưa hoàn toàn khép lại trước thần đều không thể bảo đảm.”Kỳ thật ngoại thương chính là như vậy, chân chính bởi vì thương chét rất ít, đại bộ phận là bởi vì mất máu quá nhiều cùng miệng vết thương nhiễm trùng chuyển biến xấu giữ không nổi.Hiện tại “Tú

hoàng tử” đã chịu đựng cửa thứ nhất, huyết ngừng, liền xem cửa thứ hai.Sở Thái Tử sắc mặt xanh mét, Tú hoàng tử ở hắn nơi này ra chuyện lớn như vậy, chỉ sợ Lương Quốc không chịu thiện bã cam hưu.Hắn chính suy nghĩ quay cuồng khi, lặng lẽ đứng ở mặt sau nghe xong toàn bộ Vương Yến vén lên mành ra tới, cùng Sở Thái Tử hành lễ nói: “Kêu Sở Thái Tử lo lắng, ta mới phát hiện bên trong người nọ không phải chúng ta Đại Lương Tú hoàng tử, mà là Tú hoàng tử bên người tiêu Thượng đại nhân, Tú hoàng tử hiện tại còn không biết ở nơi nào, còn thỉnh Thái Tử điện hạ tiếp tục phái người tìm kiếm.”Thái Tử điện hạ:Sở Thái Tử phản ứng một hồi lâu mới nghe minh bạch hắn lời nói ý tú, vội vàng đẩy ra hắn tiến doanh trường, hắn cẩn thận nhìn chằm chằm năm ở tấm ván gỗ người trên, kia mặt còn chưa tẩy sạch, vẫn là huyết cùng bùn hồn hồn vẻ mặt, nhưng không cần để sát vào xem cũng nhìn ra được hắn không phải Tú hoàng tử.Sở Thái Tử che lại ngực, trong lòng cũng không biết nên là may mắn vẫn là tiếc hận, tóm lại tâm tình thực phức tạp.Vương Yến rất có ánh mắt làm hắn hoãn một chút, rốt cuộc lúc trước hắn cũng bị hoảng sợ, hắn có thể lý giải.Hắn có thể lý giải cái rắm!Sở Thái Tử nhảy dựng lên, thích khách còn ở trong núi đâu, vạn nhất bọn họ lại gặp gỡ làm sao bây giờ?Hắn vội vàng gọi người tiếp tục đi tìm.Kết quả nhân tài chạy ra đi liền đụng phải mang binh tiến đến Lâm Hữu, hai tiếp theo chạm mặt, liền biết Tú hoàng tử đã chạy về Lương Quốc đi.Sở Thái Tử cái này là thật sự bức bối, trên mặt lại là một mảnh vui sướng, “Cô muốn đích thân đi Tú hoàng tử, việc này ta Đại Sở nhất định sẽ nghiêm tra được đế, tuyệt không cho phép có người phá hư Sở Lương hai nước khó khăn thành lập lên hữu nghị.”Lâm Hữu lời lẽ chính đáng gật đầu nói: “Sở Thái Tử nói không tồi, từ này đó thích khách là như thế nào hồn lên núi bắt đầu tra khởi, tổng có thể tìm được chút dấu vết để lại.”Vương Yến lập tức nói: “Không tồi, này sơn sorm mấy ngày liền bị Sở Quốc binh lính vây quanh lén, tuy nói lên núi không cần thiệp mời cùng người dẫn tiến, nhưng tới đều là lẩn nhau quen biết văn nhân, như vậy nhiều thích khách, nếu không người dẫn đường, bọn họ là như thế nào đi lên, thả hồn đến Tú hoàng tử trước người?”Lỗ thị lang che lại eo cũng đã đi tới, lên tiếng ủng hộ nói: “Thả Tú hoàng tử bị ám sát khi, thân là chủ nhà Sở quân lại trợ mắt nhìn, nếu không phải điện hạ tự mình đến, chỉ sợ Sở quân còn không muốn ra tay cứu giúp đi?”Sở Thái Tử liền hung hăng mà trừng mắt nhìn liếc mắt một cái bên cạnh tham tướng, đều là hắn quản hảo bộ hạ.Tham tướng cúi đầu, bọn họ không bỏ đá xuống giếng liền tính không tồi, nếu là bọn họ tướng quân ở, chỉ sợ sẽ động thủ giúp thích khách một phen đều không nhất định đâu.Mặc kệ nói như thế nào, việc này hiện tại là Sở Quốc đuối lý, Sở Thái Tử cùng ba người chu toàn lên, tóm lại hiện tại hai nước tốt nhất không cần đánh lên tới, càng không thể lấy như vậy lý do đánh lên tới.Sở Quốc là muốn tranh đoạt thiên hạ, cũng không quá để ý

thanh danh, khả năng giữ được khi vì sao khó giữ được trụ? Sở Thái Tử lúc này quyết định không biết, bắc thành Trần Tượng chính làm một kiện sẽ phá hư hai nước bang giao sự.Triệu Tiệp mang theo người khoái mã hướng bắc mà đi, vốn là muốn thửa dịp bọn họ không lưu ý, sấn loạn nhập Thổ Phiên, lại từ Thổ Phiên đi Liêu Quốc, nhưng ai biết bọn họ mới chạy không bao lâu, Lê phó tướng bọn họ liền đuổi tới, đối phương mê hoặc nhân tâm, lại cùng hắn chiến một hồi, vốn dĩ đi theo hắn 600 nhiêu người, cuối cùng đi theo hắn phá vây ra tới chỉ có hơn bốn mươi kỵ, đa số người đều tước vũ khí đầu hàng.Bọn họ những người này muốn lại chạy tới Liêu Quốc chính là chịu chết, chỉ sợ còn không có ra lương đã bị bên đường đóng quân bắt lấy.Bất đắc dĩ, Triệu Tiệp chỉ có thể chuyển tới bắc cửa thành, trực tiếp từ nơi đó nhập sở.Đến nỗi Trần Tượng thu không thu hắn, hắn hoàn toàn không lo lắng, liền tính là Sở Thái Tử ở, chỉ sợ hắn cũng cự tuyệt không được hắn mang đến dụ hoặc.Triệu Tiệp tưởng không tồi, Trần Tượng ở Triệu Tiệp tỏ vẻ muốn đầu nhập vào Sở Quốc, lại nhìn đến hắn mặt sau thành đòn truy binh sau, nhanh chóng quyết định làm người vào thành, sau đó đem bắc cửa thành cấp đóng.Đến nỗi lo lắng Triệu Tiệp lừa hắn?Hừ hừ, ai không biết ai a, trình độ nhất định thượng, bọn họ kỳ thật là cùng người qua đường, trăm triệu sẽ không đem chính mình đặt mình trong với loại này hiểm địa bên trong.Lê phó tướng ở cửa thành ngoại thí chặt mã, nghiên rắng nghiên lợi nhìn thoáng qua cửa thành sau nói: “Đi kêu môn, làm Sở quân cần phải đem Lương Quốc phản bội đem giao ra đây.”Thân binh hỏi, “Bọn họ nếu là không giao đâu?”“Ngu xuẩn, ta cũng không tưởng bọn họ sẽ giao, bất quá là cho thấy chúng ta thái độ mà thôi.”Lại phân phó phía dưới tâm phúc chạy nhanh hồi doanh nhìn xem.Tứ hoàng tử cũng không biết thế nào, thả việc này cũng quá mức trọng đại, hắn một người không làm chủ được a.Tứ hoàng tử mới trở lại doanh địa khí còn không có suyễn đều liền nghe nói Triệu Tiệp phản bội đi khi, tức giận đến thiếu chút nuga ngắt, “Các ngươi động tác không phải luôn luôn tiểu tam sao, hắn như thế nào sẽ phản bội đi?”“Hồi điện hạ, chúng ta ở tướng quân doanh trưởng bên kia phát hiện một khối thi thể, đối phương tựa hồ là Triệu thị gia nô, không biết trong triều là xảy ra chuyện gì, Triệu Tiệp có lẽ là nghe được tiếng gió mới chạy.”Vẫn luôn chờ đến buổi tối Vương Yến cùng Lâm Hữu chờ nâng cường điệu thương Thượng Minh Kiệt cùng thị vệ trưởng nhóm trở về, mấy phuơng một tập hợp, thế mới biết hôm nay ra nhiều như vậy sự.Sau đó đại gia liền yên lặng nhìn về phía doanh trưởng còn hôn mê Thượng Minh Kiệt, chính là đồng dạng trọng thương thị vệ trưởng đều nhịn không được mặt lộ vẻ đồng tình.Nghe Vương thú sử ý tú, tố giác Triệu Tiệp chính là tiểu Thượng đại nhân cha, thả tựa hồ Thượng gia cũng liên lụy trong đó, hắn đã là tố giác, cũng là tự thú.Kia chẳng phải là nói... Thượng gia khả năng cũng phạm vào thông đồng với địch tội?Mới cứu Tứ hoàng tử a, vốn tưởng rằng

là lập công lớn, cái này cũng không biết có thể hay không giữ được tánh mạng.Tú hoàng tử cũng cảm thấy tâm tình có chút phức tạp, hắn đối Thượng Minh Kiệt cảm quan vẫn là thực không tồi, cho nên hỏi Vương thứ sử, “Có biết Thượng đại nhân phạm chính là chuyện gì sao?”“Công văn trung chưa từng tường viết, bất quá triều đình không có bắt giam tiêu Thượng đại nhân công văn, ta tưởng hắn là không phải thông đồng với địch tội,” Vương Yên nghĩ nghĩ nói: “Có lẽ là buôn lậu?”Hắn ở biên quan làm nhiều năm như vậy quan phụ mẫu, khụ khụ, chính mình cũng là đã làm một ít sinh ý, cho nên biết điểm này đó vô tướng lén bí mật.Thượng Bình một cái Công Bộ viên ngoại lang tự nhiên là không có phương pháp cùng bên ngoài người làm buôn bán, hơn phân nửa là cùng Triệu Tiệp kết phường nha, cho nên đây là buôn lậu, sau đó phát hiện thông đồng với địch, cảm thấy tội lỗi quá lớn cho nên tự thú sự?Nếu là như thế này kia đối Thượng Minh Kiệt ảnh hưởng liền không phải rất lớn, buôn lậu sao, trong triều cái nào vô tướng cùngThế gia có thể sạch sẽ được, nhiều nhất hắn cha bị giáng chức hoặc cách chức.Lúc này đại gia còn không biết Thượng Bình cuối cùng một lần chạm vào muôn meph thiết cùng lương thực, nghe vây sau đồng thời thở dài nhẹ nhõm một hơi, còn hảo, còn hảo, Thượng Minh Kiệt còn không có xui xéo đến nhất định nông nỗi.Lâm Hữu cùng hắn cảm tình tốt nhất, cho nên chủ động lưu lại chiếu cố hắn, hiện tại thái y đã đổi thành bọn họ Đại Lương, y thuật cũng không kém nhiều ít, hơn nữa Tú hoàng tử bỏ được ra được, Thượng Minh Kiệt vẫn luôn không nóng lên.Lâm Hữu chỉ hy vọng hắn có thể chịu đựng khó nhát ngao mấy ngày nay, Tú hoàng tử chỉ cân nghĩ nếu không phải Thượng Minh Kiệt thay thế hắn, nói không chừng nằm ở đàng kia chính là hắn liền nhịn không được một cái giật mình, đổi phía dưới nhân đạo: “Làm đại gia miệng đều kín mít chút, tiểu Thượng đại nhân hảo trước, ai cũng không được nói với hắn này đó.”Phía dưới người cùng kêu lên đồng ý.Vương Yên liền thở dài nói: “Hiện tại Triệu Tiệp phản quốc sự là ván đã đóng thuyền, khả nhân chạy đến Sở Quốc đi, chỉ sợ Sở Quốc sẽ không trả lại.”Tú hoàng tử cũng thấy đau đầu, xoa xoa cái trán nói: “Trước không đi Sở Quốc, cô ngày mai đi gặp Sở Thái Tử, sẽ cùng hắn giao thiệp một chút, làm hắn đem Triệu Tiệp giao ra đây.”“Khó,” Lỗ thị lang lắc đầu thở dài nói: “Triệu Tiệp trên tay đồ vật quá nhiều, Sở Quốc nào bỏ được?”Sở Quốc không muốn, bọn họ tổng không thể thật sự phát binh đi tấn công đi?Cũng là có thể cãi cọ mà thôi.Lỗ thị lang cùng Vương Yên liếc nhau, toàn thở dài một tiếng.Tú hoàng tử liền nhíu mày hỏi, “Triệu Tiệp người nhà đâu?”“Này trưởng tử cùng cháu trai toàn ở Linh Châu, cái này đảo không cần lo lắng, Lư đô hộ thu được tin tức sẽ tự đem người chế trụ,” Vương Yên nói: “Bọn họ là trong quân tướng sĩ, không thể tự tiện rời thành, nhưng Giang Đô bên kia Triệu thị liền không biết là tình huống như thế nào.”Lúc này Giang Đô Triệu thị chính một mảnh hỗn loạn, buổi sáng

một con khoái mã vào thành, không đến nửa canh giờ Giang Đô thứ sử liền mang theo binh mã đem Triệu thị bao quanh vây quanh, ngay cả đi ra ngoài đi học cùng chơi đùa Triệu thị con cháu đều bị bắt trở về.Triệu thị bị bao quanh vây quanh, cho phép vào không cho phép ra, bên trong kín người tăm sọ hãi, căn bản không biết đã xảy ra chuyện gì.Mà khoảng cách Giang Đô còn có một khoảng cách Tô Châu còn một mảnh an bình, cái gì cũng không biết.Nhưng tin tức này quá mức thật lớn, đừng nói Giang Đô thứ sử không cản, chính là muốn ngăn đều ngăn không được, cho nên tin tức phi gióng nhau chảy ra Giang Đô, hướng các nơi bay đi.

Chương 347: Sự phát

Triệu Thắng tránh ở một cái ngõ nhỏ, ánh mắt đỏ bừng nhìn vây quanh Triệu gia binh lính, nắm tay khẩn lại tùng, tùng lại khẩn.“Nhị lão gia, chúng ta đi nhanh đi, Thủ sứ phủ đang ở nơi nơi điều tra chúng ta Triệu gia người.”Triệu Thắng thu hồi ánh mắt, gần tùng chừ một hạ lệnh nói: “Chúng ta đi!”Tương lai còn dài, hôm nay chi thù, ngày sau tất báo!Triệu Thắng lén lút rời đi Giang Đô, trực tiếp hướng tây mà đi, hắn là ở Hàng Châu thu được Khúc Cảm tin sau ra roi thúc ngựa trở về, vốn định mang mấy cái người nhà rời đi, ai ngờ vẫn là đã muộn một bước.Cũng không biết đại ca bên kia thế nào.Triệu Tiệp chạy tới Sở Quốc, thêm chi Tú hoàng tử lại mới vừa bị ám sát, mới định ra tới đi sứ cần thiết đến hoãn lại, đến nỗi lùi lại đến khi nào, ai cũng không biết.Hoàng đế không yên tâm Tú hoàng tử lưu tại biên quan, rốt cuộc hắn mới vừa trải qua quá một lần ám sát, vì thế nghĩ liền làm hắn hồi Giang Nam, đi xử lý Triệu thị thông đồng với địch phản quốc sự, đồng thời đem cùng Sở Quốc ngoại giao sự giao cho Lỗ thị lang cùng Vương Yến.Thượng Minh Kiệt trọng thương, tạm thời không thể di động, Lâm Hữu liền lưu lại, một bên là chiếu cố hắn, một bên còn lại là đi theo Lỗ thị lang hảo hảo học tập học tập.Tú hoàng tử tắc mang theo người đi Giang Đô.Lúc này, Tô Châu mới thu được muộn tới hoàn chỉnh tin tứcĐương nhiên, đây là Chu thứ sử chờ một đám người, Lâm Thanh Uyển là cùng Triệu Thắng cùng một ngày thu được tin tức, Dịch Hàn ở Thượng Bình vào cung sau liền phái người cho nàng truyền tin.Giang Đô Triệu gia bị vòng nàng đồng dạng biết, cho nên đã nhiều ngày đừng nói nàng, chính là Lâm Ngọc Tân nàng đều tìm lý do xin nghỉ, không cho nàng lại đi học đường đi học.Nàng làm người nhìn chăm chăm khẩn Tô Châu động tĩnh, “Nếu là Triệu Thắng trở về, không cần thông tri Thủ sứ phủ, lập tức bắt lấy, tuyệt đối không thể làm này chạy mất.”Các hộ vệ đồng ý.Lâm Thanh Uyển lại hỏi: “Thượng gia bên kia có động tĩnh gì?”“Không có, Chu thứ sử không có lộ ra, Lư gia bên kia cũng giữ kín như bưng, Thượng gia phái đi Giang Đô người còn không có trở về, cho nên bọn họ cái gì tin tức cũng không biết.”Lâm Thanh Uyển hơi hoi gật đầu, “Kéo lâu một ít, tin tức này đến làm Thượng Bình người nói cho bọn họ mới hảo.”“Cô nãi nãi hà tất phí cái kia

kính nhi?" Lâm Thanh Uyển liền cười, "Rất nhiều chuyện chỉ sợ liền Triệu Thắng thái thái cũng không biết, nhưng Thượng nhị thái lại khả năng biết. Chúng ta mục đích cũng không chỉ là Triệu thị mà thôi, còn có những cái đó vẫn luôn cùng Triệu thị có liên hệ Liêu Quốc mật thám." Hộ vệ hiểu rõ, những cái đó mật thám lưu tại Giang Nam đó là một cái đại nguy hiểm, đến nhân cơ hội diệt trừ mới được. "Nhưng bực này cơ mật việc, Thượng nhị thái thái sẽ biết?" "Nàng đương nhiên không biết, nhưng Triệu thị một ít che dấu lên sản nghiệp nàng khẳng định biết," Lâm Thanh Uyển nói:

"Những cái đó mật thám có thể nhanh như vậy che dấu lên, cần thiết đến có thân phận làm che lấp, bọn họ là Liêu nhân, liền giống như người Hán ở Liêu Quốc giống nhau, muốn tạo khởi một cái không bị người hoài nghi thân phận nơi nào là đơn giản như vậy?" "Nếu là Triệu gia vẫn luôn cùng bọn họ hợp tác, kia tra Triệu gia khẳng định có thể tra được bọn họ, bên ngoài thượng sản nghiệp triều đình liên có thể tra, nhưng những cái đó ngầm, trừ phi có người cung cấp manh mối, bằng không là không thể nhanh như vậy tra được." Mà muốn chậm rãi tra, ai ngờ tra được người đương thời chạy chạy đi đâu? Cho nên vẫn là đến cạy ra Triệu gia người miệng, nàng đi tin hỏi qua, Giang Đô thứ sử nói, Triệu đại thái thái cùng Triệu nhị thái thái một cái hỏi đã hết ba cái là không biết, mặc kệ là thật là giả, dù sao hiện tại cạy ra các nàng miệng có chút khó. Nhưng Thượng nhị thái thái liền không giống nhau, trượng phu cùng ca ca, nhà chồng cùng nhà mẹ đẻ bái ở bên nhau khi như thế nào lựa chọn? Lâm Thanh Uyển mơ hồ có thể đoán được một ít. Hiện tại thời cơ còn không thành thực, đến một kích túc trung, làm nàng có thể nhanh chóng mở miệng. Thượng gia hiện tại đích xác cái gì đều không biết, chỉ là từ Giang Đô truyền đến tin tức, Triệu gia tựa hồ phạm vào sự, hiện giờ ngoài cửa đều là quan binh gác, Thượng nhị thái thái tâm như hỏa đốt, lại tìm hiểu không đến tin tức, chỉ có thể vội vàng đi tin dò hỏi Triệu Tiệp cùng Triệu Thắng. Chính là đến nay không có thu được hồi âm. Không thu đến hồi âm, nhưng Giang Đô bên kia cũng không đem người bắt giam, chỉ là đem người vây ở trong nhà không được ra ngoài, nhìn cũng không phải thập phần nghiêm trọng, Thượng nhị thái thái dẫn theo tâm thoáng buông, bắt đầu khắp nơi đi lại, hy vọng có thể giúp nhà mẹ đẻ một phen. Thượng lão phu nhân lại tổng cảm thấy trong lòng bất an, vì thế cũng không cho trong nhà hài tử đi học, mỗi ngày đều ở nhà thủ nòng. Sáng sớm, nàng liền mang theo bọn nhỏ đi Phật đường dâng hương, thỉnh cầu Bồ Tát phù hộ gia trạch bình an, kết quả nàng còn không có niệm vài câu, ma ma liền bước nhanh tiến vào nói: "Lão thái thái, kinh thành trong phủ có người đã trở lại." Thượng lão phu nhân tay hơi run lên, mở to mắt, trong mắt trầm ngưng, đỡ nàng đi ra ngoài nói: "Đem người kêu tiến vào." Thượng nhị thái thái cũng đuổi lại đây, kinh thành tới, hẳn là biết hắn nhà mẹ đẻ ra chuyện gì đi? Thượng Đan Trúc cùng Thượng Đan Cúc nhìn

nhau, sôi nổi đuổi kịp.“Lão phu nhân không hảo——” còn chưa đi đến phía trước, Trường Bình cũng đã té ngã lộn nhào vọt tiến vào, đối với cầm đầu Thượng lão phu nhân đó là “Bùm” một quỳ, gào nói: “Lão gia, lão gia bị Đại Lý Tự cầm!”Thượng lão phu nhân trước mắt tối sầm, dự cảm trở thành sự thật, nàng che lại ngực run giọng hỏi, “Các ngươi lão gia phạm vào cái gì sai?”Trường Bình do dự mà không dám nói.Thượng lão phu nhân liền tức giận đến chỉ vào mũi hắn nói: “Các ngươi chuyện gì đều gạt ta, tới rồi hiện giờ nông nỗi còn muốn gạt ta không thành? Nếu như thế ngươi còn tới này làm gì, cút cho ta đi ra ngoài!”Trường Bình sợ tới mức liên tục dập đầu nói: “Lão phu nhân, không phải nô tài không chịu nói, mà là nô tài không dám nói a, lão gia hắn, hắn...”Trường Bình căn răng nói: “Hắn vẫn luôn đi theo cữu lão gia làm buôn bán, nhưng ai biết cữu lão gia thế nhưng nương sinh ý tiện lợi thông địch quốc, hiện giờ sự phát, lão gia cũng bị tráo đi vào.”Tuy là Thượng lão phu nhân đã có chuẩn bị tâm lý, lúc này cũng bị sợ tới mức tay chân run lên, thông — địch — bán — quốc!!Này bốn chữ chỉ là hiện lên trong óc, nàng liền trước mắt tối sầm, trực tiếp bùm một tiếng ngã xuống.Người trong nhà lập tức hoảng sợ, thực mau liền đem này bom giông nhau tin tức vứt đến sau đầu, vây đi lên khóc thiên thường địa.Thượng Đan Trúc chỉ huy nha đầu thật cẩn thận đem người nâng đến trên giường, mà Thượng Đan Cúc đã lao ra đi làm người đi kêu đại phu.Chỉ có Thượng nhị thái thái còn đắm chìm ở vừa rồi tin tức trung không thể tự thoát ra được, nàng đại ca thông đồng với địch bán nước, liên quan nàng trượng phu cùng nhau?Này, sao có thể?Vẫn là Thượng Đan Trúc đầy một chút nàng, nàng mới lấy lại tinh thần, một mạt nước mắt liền quỳ gối giường bên kêu Thượng lão phu nhân, “Lão thái thái, ngài cũng không thể có việc a...”Có lẽ là nàng tiếng khóc hữu hiệu, Thượng lão phu nhân không đợi đại phu đi vào liền sâu kín tĩnh dậy, nàng mở to mắt liền nhìn đến Thượng nhị thái thái, một cổ tức giận liền hướng đỉnh mà thượng, “Ngươi khóc cái gì, ta còn chưa có chết đâu, vẫn là ngươi liền ngóng trông ta chết đâu hảo tu hú chiêm tò?”Nàng liền biết là bởi vì Triệu gia, từ Triệu gia bị vây tin tức truyền đến nàng ngực liền một trận một trận hốt hoảng, quả nhiên là bởi vì nàng!Thượng nhị thái thái tiếng khóc một đốn, giống như bị người kháp cổ giống nhau sắc mặt khó coi.Thượng lão phu nhân lại không hề có kỵ trên mặt tình, hướng về phía nàng liền mắng: “Đen tâm can đồ vật, ta nói phàm có chuyện tốt bọn họ cũng không nghĩ chúng ta, nhưng có chuyện xấu cũng không lạc. Lão nhị như vậy thành thật một người, đều là ngươi huynh đệ mang, đây là dự bị làm hắn đi bối miêu ni, đỡ Thượng Đan Trúc tay liền nửa đứng dậy, chỉ vào hắn mắng: “Còn không mau nói!”Trường Bình lúc này mới cúi đầu nói: “Lão thái thái, nô tài vừa rồi nói đều là lời nói thật, cữu lão gia mang theo lão gia làm buôn bán, ngầm nhưng vẫn cùng Liêu quân liên hệ, lặng lẽ cung cấp chuẩn bị chiến đấu cho

bọn hắn.” Trường Bình do dự một chút vẫn là nói: “Việc này cũng không biết khi nào dừng ở người khác trong mắt, trộm góp nhặt chứng cứ, muôn cáo lão gia cùng cữu lão gia một phen, là chúng ta lão gia ngẫu nhiên gian biết được sau mới biết được cữu lão gia lén thể nhưng làm thông đồng với địch bán nước sự, không có biện pháp, lão gia chỉ có thể vào cung tự thú đi.” Mọi người: Thượng lão phu nhân che lại ngực trường ra một hơi, Thượng nhị thái thái tặc mở to hai mắt nhìn, chậm rì rì lý giải này phiền lời nói ý tú. Cho nên, là nàng thượng phu đi tự thú, sau đó tố giác nàng ca? Thượng nhị thái thái trợn trăng mắt, “Bùm” một tiếng hôn mê bất tỉnh. Thượng Đan Trúc cũng mở to hai mắt nhìn, nghe được thanh âm vội vàng xông lên phía trước đỡ lấy nàng, kêu lên: “Mẫu thân, mẫu thân? Mau tìm đại phu tới...” Cái này đổi Thượng nhị thái thái nằm trên giường, Thượng lão phu nhân nghe nói nhanh từ là tự thú, ngực lúc này mới hoãn hoãn, hỏi: “Vậy các ngươi lão gia hiện tại thế nào, chúng ta Thượng gia bị định tội không có?” “Lão gia hiện bị giam giữ ở Đại Lý Tự,” Trường Bình nói: “Cữu lão gia phản bội ra Lương Quốc, đi Sở Quốc, hiện giờ cái này đại án khiếp sợ triều dã, có còn chưa phán quyết, nhưng, nhưng...” Trường Bình lau lau nước mắt, khẽ cắn môi vẫn là nói: “Lão gia này cuối cùng một lần giao dịch cũng lấy tiền chuẩn bị không ít thiết cùng lương thực, đây đều là có chứng minh thực tế, lão gia nói, hắn chỉ sợ không thể ở lão thái thái trước mặt tǎn hiếu.” Thượng lão phu nhân trước mắt tối sầm, vỗ giường khóc ròng nói: “Đây đều là làm bậy a...” Bọn hạ nhân cũng tâm hoảng sợ nhiên, chủ gia nếu là xảy ra chuyện, bọn họ kết cục chỉ có thảm hại hơn. Trường Bình cũng khóc, “Lão gia làm tiểu nhân trở về thông tri lão thái thái một tiếng, làm trong nhà làm chút chuẩn bị, việc này khả năng còn sẽ liên lụy trong nhà.” Thượng nhị thái thái vừa tỉnh tới liền nghe thế câu nói, nhịn không được vừa kinh vừa giận, không màng hạ nhân ở đây liền hỏi nói: “Hắn đã biết sẽ liên lụy trong nhà, vì sao còn muốn đi tố giác?” Thượng lão phu nhân liền tức giận đến sao khởi gối đầu tạp qua đi, cả giận nói: “Câm miệng, ngươi là thứ gì, nam nhân làm sự dung đến ngươi nói ra nói vào, nếu không phải các ngươi Triệu gia xúi giục, chúng ta Thượng gia gì đến nỗi như thế?” “Lão nhị như vậy nhát gan thành thật một người, đừng nói thông đồng với địch phản quốc, chính là sát chǐ gà cũng không dám, nếu không phải ngươi kia hai cái huynh đệ xúi giục, hắn như thế nào sẽ đi làm loại sự tình này, chúng ta Thượng gia lại như thế nào rơi xuống này tròng trọt bước?”

Chương 348: Thuyết khách

Thượng nhị thái thái trong lòng lại oán giận không thôi, cảm thấy nếu không phải Thượng Bình đi tố giác, như thế nào sẽ có những việc này? Biết mẫu chi bằng nữ, Thượng Đan Trúc như thế nào không biết mẫu thân trong lòng suy nghĩ, nàng sợ mẫu thân lúc này chọc bức tố mẫu, vội vàng đỡ lấy nàng nói: "Mẫu thân, ngài thân thể không tốt, ta đỡ ngài trước đi xuống nghỉ ngơi nghỉ ngơi đi." Dứt lời cắp Thượng Đan Cúc sử một cái ánh mắt. Thượng Đan Cúc vội tiến lên trấn an Thượng lão phu nhân, "Lão thái thái, nhà của chúng ta không có quan binh tới, nhị tỷ bên kia cũng không tin tức, này đó là tốt nhất tin tức, chúng ta lúc này cũng không thể loạn." Thượng Đan Trúc đã đỡ Thượng nhị thái thái đi xuống, trở lại chính mình sân sau nàng đem hạ nhân đều đuổi rồi, lúc này mới thấp giọng nói: "Mẫu thân còn không rõ sao, phụ thân đây là bất đắc dĩ mà làm chi, vì chính là bảo toàn Thượng gia đâu." Thượng nhị thái rời lệ, "Vậy ngươi không thể hại ngươi cứu cứu bọn họ a." Thượng Đan Trúc không kiên nhẫn nói: "Như thế nào là hại cứu sao? Bọn họ đây là tự hại, muốn ta nói phụ thân liền sinh ý đều không nên trộn lẫn hợp." Trường Bình nói được mơ hồ, Thượng Đan Trúc cũng ngây thơ, lại cũng đoán ra kia sinh ý khẳng định không phải đứng đắn sinh ý, bằng không hà tất như thế che che dấu dấu? Nàng nói: "Trường Bình đều nói, là có người lấy ở chứng cứ, phụ thân nếu không đứng ra, người khác cũng sẽ tố giác cứu cữu, đến lúc đó nhà của chúng ta cũng liên lụy trong đó, ngài biết thông đồng với địch phản quốc là tội gì sao?" Thượng nhị thái thái đánh một cái rùng mình. Thượng Đan Trúc đè thấp thanh âm nói: "Trọng tru tam tộc, nhẹ cũng là cả nhà tịch thu tài sản chém hết cả nhà." Nói tới đây, Thượng Đan Trúc càng thêm không an tâm, hỏi: "Mẫu thân, phụ thân rốt cuộc cùng cứu cữu bọn họ làm cái gì sinh ý?" Thượng nhị thái thái vẻ mặt mờ mịt ngẩng đầu, "Phụ thân ngươi cùng cứu cữu nhóm chưa bao giờ cùng ta đê qua, ta, ta không biết a." Thượng Đan Trúc khẽ cắn môi, xem tổ mẫu phản ứng liền nàng cũng không biết, xem ra đây là phụ thân lén làm. Đang nghĩ ngợi tới, phía trước một mảnh ồn ào, Thượng nhị thái thái hoảng sợ, sắc mặt trắng bệch hỏi: "Sao lại thế này, là quan binh tới sao?" Thượng Đan Trúc vội vàng trấn an nàng nói: "Mẫu

thân đi trước lão thái thái nơi đó, ta đi xem.”“Tam tỷ nhi...”Thượng Đan Trúc cũng đã bước nhanh đi phía trước đi, còn chưa tới nhị môn, liền thấy Thượng Minh Viễn ôm hài tử xanh cả mặt cùng Tiểu Phương thị cùng nhau bước nhanh tiến vào.Nàng vội vàng đón nhận đi hỏi, “Đại ca, đãng trước xảy ra chuyện gì?”Thượng Minh Viễn gian nan nói: “Bị quan binh vây quanh, cho phép vào không cho phép ra, ta và người tẩu tử mới trở về, mọi việc không biết, trong nhà rốt cuộc xảy ra chuyện gì?”Thượng Đan Trúc im lặng, một lát sau nói: “Lão thái thái ở hậu viện, chúng ta đi nơi đó nói đi.”Nhất hụ sự tình vẫn là đã xảy ra, nội viện một mảnh tiếng khóc, Thượng nhị thái thái cơ hồ ngất, cuối cùng vẫn là Thượng lão phu nhân còng ngồi dậy nói: “Phái người đi Chu gia hỏi một chút thông gia, còn có người Lâm cô cô noi đó cũng đi một phong thơ, lại khiến người cho các người đại ty truyền tin, đừng cùng cái chim cút dường như sẽ không làm việc nha.”Lại nhìn Thượng Minh Viễn trong lòng ngực hài tử rơi lệ nói: “Dem hài tử đưa tới mặt sau tiểu viện tử, Tiểu Phương thị, người muốn một tấc cũng không rời mang theo hắn, không được hắn đến phía trước nói.”Lại nhìn về phía Thượng Minh Viễn nói: “Ngươi viết phong hưu thư, tam thời cho ta thu.”Đại gia biến sắc, Thượng gia thật muốn đến kia nồng nỗi, kia duy nhất có khả năng tồn tại thật đúng là chính là Tiểu Phương thị cùng nàng hài tử.Thượng Minh Viễn ngắn ra, ngốc ngốc nhìn Tiểu Phương thị, Tiểu Phương thị cũng ngây người.Thượng lão phu nhân liền khóc ròng nói: “Các ngươi đừng trách tôi mẫu tâm tàn nhẫn, đây cũng là không có biện pháp a, trước bị, nói không chừng không cần phải.”Tiểu Phương thi “Bùm” một tiếng quỳ trên mặt đất, khóc ròng nói: “Lão thái thái, ngài nghĩ lại, có lẽ sẽ không như vậy hu, chúng ta đại phỏng luôn luôn tuân theo pháp luật, nhị thúc làm sự chưa chắc sẽ liên lụy đến chúng ta trên người.”“Là, cho nên này chỉ là chuẩn bị,” Thượng lão phu nhân áp xuống trong lòng chua xót, trấn an nàng nói: “Hài tử đừng sợ, nếu là không có việc gì, ta sẽ không hứa Minh Viễn khi dễ ngươi.”Thượng gia thật muốn xong, kia về sau nàng tảng tôn còn phải dựa vào Tiểu Phương thi, Thượng lão phu nhân hiện tại ôn nhu không thôi.Đem Tiểu Phương thi cùng hài tử tống cổ đến Phật đường biên tiểu viện tử, lúc này mới nhìn về phía Thượng Minh Viễn.Thượng Minh Viễn trầm khuôn mặt viết một phong hưu thư, cắn răng hỏi: “Nếu là triều đình không nhận đâu?”Chỉ cần hắn tức phụ cùng nhị tử có thể tồn tại, đây đều là việc nhỏ.“Sẽ không,” Thượng lão phu nhân đã là an ủi hắn, cũng là an ủi chính mình, “Có nhị tỷ nhi ở đâu, ta lại đi cầu xin người Lâm cô cô, làm Tiểu Phương thi mang theo hài tử rời đi hắn là không khó.”Thượng lão phu nhân che lại ngực nói: “Ngươi cầm tiền đến đãng trước đi tìm hiểu, xem có thể hay không đi ra ngoài, không thể đã kêu người cấp Chu gia cùng Lâm gia đưa cái tin nha, chúng ta tổng phải biết rằng sự tình tới rồi cái nào nồng nỗi.”Thượng Minh Viễn thấp giọng đồng ý, cầm tiền đi tiền viện,

nhưng hắn mới đến cửa, còn không có dò ra lời nói tới, Chu thứ sử liền đến.Vây quanh Thượng gia binh mã không phải Thứ sử phủ người, mà là địa phương đóng quân.Nhân hắn cùng Thượng gia là thông gia, cho nên đến tị hiềm, công văn tuy rằng vẫn là phát đến Thứ sử phủ, lại đến từ biệt giá cùng địa phương đóng quân điều tra.Có quan hệ Thượng gia hết thảy sự hắn đều đến tị hiềm.Đương nhiên, đây là lý luận thượng yêu cầu, thực tế nhưng thao tác tính vẫn là rất cường, tỷ như hiện tại hắn không phải đến thăm Thượng lão phu nhân, thuận tiện tới đưa tin tức sao?Ở trước, hắn còn đi trước thấy Lâm Thanh Uyển, cho nên mới chậm trong chốc lát.Đi theo Thượng Minh Viễn tiến hậu viện, hắn trước trấn an một chút Thượng gia người, nói: “Kinh thành bên kia còn không có định tội, bất quá bởi vì là Thượng đại nhân tự mình tự thú, cho nên tội phạt sẽ xét rời chậm lại, chính là...”Thượng lão phu nhân banh thắng sống lưng hỏi, “Chính là cái gì? Ông thông gia có chuyện nói thắng, không cần băn khoăn.”Chu thứ sử liên thở dài một hơi, “Ở trước ta đi hỏi qua quận chúa, quận chúa nói nàng đang ở chu toàn, tận lực không liên lụy người nhà, nhưng tháng trước Thượng đại nhân đi theo Triệu Tiệp cùng Liêu Quốc giao dịch một lần quan trọng chuẩn bị chiến đấu vật tư, đương trường kêu Đông Bắc quân đoạt lại, cái này tội danh nhưng không nhẹ.”Thượng lão phu nhân trước mắt tối sầm, Trường Bình nói là Triệu gia nương sinh ý ngầm làm giao dịch chuẩn bị chiến đấu, đây là liền nàng nhi tử cũng tham dự?Nàng gian nan hỏi, “Thượng Bình hắn, hắn cảm kích?”Chu thứ sử gật đầu, thở dài nói: “Lương thực cùng thiết vẫn là hắn tự mình ra mặt mua.”Đến, chứng cứ chứng thực, tưởng chông chê đều không được.Thượng lão phu nhân chỉ cảm thấy vạn niệm câu hỏi, cùng địch quốc giao dịch chuẩn bị chiến đấu vật tư, đây chính là thông đồng với địch a, lão nhị như thế nào như vậy hồ đồ a?Chu thứ sứ thấy nàng xanh cả mặt, vội vàng nói: “Bất quá quận chúa nói, Thượng đại nhân nhận tội thái độ hảo, thả lại tố giác đầu tội, có thể xét xử lý, hơn nữa,” Chu thứ sứ do dự một chút nói: “Nhị công tử mới vừa lập công lớn, có lẽ có thể giữ được người nhà.”Đại gia tinh thần rung lên, vội vàng hỏi, “Minh Kiệt lập cái gì công lớn?”“Tú hoàng tử bị ám sát, nhị công tử cứu Tú hoàng tử.”Thượng lão phu nhân đại tùng một hơi, vỗ bộ ngực nói: “Ông trời phù hộ a.”Thượng Đan Trúc lại tim thắt lại, vội vàng hỏi: “Ta đây nhị ca không có việc gì đi?”Chu thứ sứ trầm mặc một chút, đại gia sắc mặt lại trở nên ngưng trọng lên, chờ đợi nhìn hắn.“Bị trọng thương, bất quá nghe nói đã thoát ly nguy hiểm.”Thượng Đan Trúc cùng Thượng Đan Cúc liếc nhau, vẫn như cũ lo lắng không thôi, Thượng lão phu nhân đã không biết nên như thế nào hình dung tâm tình của mình.Thay đổi rất nhanh dưới, chỉ cảm thấy miệng khô lưỡi khô, tim đập gia tốc, nàng che lại ngực hỏi, “Ông thông gia không bằng tình hình thực tế nói cho ta, lão nhị tự thú cùng Minh Kiệt lập công năng không thể giữ được ta Thượng gia một nhà già trẻ mènh?”Chu

thú sử trâm mặc không nói.Thượng lão phu nhân tâm một trận một trận trâm xuống, Thượng nhị thái thái nhịn không được che mặt mà khóc.Chu thứ sử liền nhìn về phía Thượng nhị thái thái, do dự nói: “Triệu gia bị vây đã vài thiên, nhưng Triệu Thắng một chút tin tức cũng không có, Triệu Tiệp đã phản bội ra Lương Quốc, hiện tại Đại Sở. Đây là ta Đại Lương kiến quốc tới nay lần đầu tiên võ tướng làm phản, nhưng theo triều đình thẩm tra, Triệu gia không chỉ có cùng Sở Quốc có liên hệ, cùng Liêu Quốc bên kia liên hệ càng nhiều, thậm chí còn vì Liêu Quốc mật thám cung cấp tiện lợi.”“Bệ hạ đã làm Tứ hoàng tử toàn quyền phụ trách việc này, ít ngày nữa Tứ hoàng tử liền sẽ tự mình đến Giang Nam tới,” Chu thứ sử đè thấp thanh âm nói: “Lão thái thái hắn là biết, quận chúa cùng Tứ hoàng tử quan hệ phi thiển, chỉ cần Thượng gia lại lập chút công, nói không chừng quận chúa là có thể bằng này thuyết phục Tứ hoàng tử đổi Thượng gia từ nhẹ xử lý.”Thượng lão phu nhân theo hắn ánh mắt nhìn về phía Thượng nhị thái thái, tinh thần rung lên hỏi, “Ông thông gia cảm thấy chúng ta Thượng gia hiện tại còn có thể lập cái gì công?”“Đã có người ở tra Triệu gia sản nghiệp, chính là lại tra không đến Liêu Quốc mật thám tung tích, theo ta chờ biết, việc này vẫn luôn là Triệu Thắng phụ trách, không biết Thượng nhị thái thái cũng biết việc này?”Thượng nhị thái thái liên tục lắc đầu, kinh hoảng nói: “Ta cũng không biết, các nam nhân làm việc cũng không sẽ cùng hậu trách nữ tử nói.”Chu thứ sử liền thở dài, “Kia xem ra là bắt không được những cái đó Liêu Quốc mật thám, nói đến cũng kỳ quái, những cái đó Liêu nhân ở Giang Nam địa bàn thượng có thể che dấu đến như thế chi hảo, vẫn là ba năm trước đây quận chúa bị ám sát chúng ta mới tìm hiểu nguồn gốc dắt ra một bộ phận tới, bọn họ thân phận không chê vào đâu được, nếu không phải chúng ta cẩn thận tra, hướng về phía trước đào tam đại, cơ hồ đều không sai biệt lầm ra tới, chỉ vì bọn họ ngốc cửa hàng chờ đã năm cũ đại lại lâu, không dẫn nhân chú mục không nói, cùng phụ cận cư dân cũng đều thực, lúc này mới không người hoài nghi.”Thượng lão phu nhân nháy mắt đã hiểu, cái nào đại gia tộc không có chút lưu làm đường lui sản nghiệp?Loại này sản nghiệp giống nhau không ghi tạc chính mình danh nghĩa, thậm chí không ở trong nhà nô bộc danh nghĩa, thả còn không hiển nhiên, một khi xảy ra chuyện tuy không thể cấp hậu thế vinh hoa phú quý, lại có thể bảo đảm bọn họ áo cơm vô ưu.Triệu gia lão thái gia sớm chết, Triệu gia lão thái thái vẫn sống đến trường, thả trước kia vẫn luôn đem Thượng nhị thái thái mang theo trên người, nàng có lẽ biết chút.Thượng lão phu nhân ánh mắt sáng ngời nhìn về phía Thượng nhị thái thái, hỏi: “Ngươi nhà mẹ đẻ có này đó tư mật sản nghiệp là không ghi tạc người nhà danh nghĩa?”Thượng nhị thái thái sắc mặt trắng nhợt, nàng thật đúng là biết một ít, nàng nương mang nàng tra quá trường, hơn nữa nhị đệ tiếp nhận này đó thời điểm hắn tuổi tác còn không lớn, cũng cũng không gạt nàng.Nhưng gần mấy năm nàng rất ít

có lại nghe qua này đó sắn nghiệp.Chu thứ sứ vừa thấy nàng sắc mặt liền biết nàng là biết đến, gánh nặng trong lòng được giải khai, trên mặt càng thêm ôn hòa nói: “Nhị thái thái yên tâm, chỉ cần ngươi nói ra, ta tức khắc phái người đi tra, quay đầu lại công lao này đều ghi tạc Thượng gia trên đầu, lại có quận chúa vận tác, việc này liền tám chín phần mười.”Thượng nhị thái thái nắm chặt trong tay khăn.

Chương 349: Cầu

“Thượng đại nhân nơi đó ta là không có biện pháp, nhưng các ngươi lại đều ở Giang Nam, ta nhiều ít có thể chăm sóc một ít, hơn nữa quận chúa, liền tính là xét nhà, nhật tử cũng sẽ không quá khổ sở,” Chu thứ sử thấp giọng nói: “Nhưng nếu là triều đình vấn tội, trọng ta chờ cũng không nói, này nhẹ nhất cũng đến lưu đày, các ngươi người già phụ nữ và trẻ em, như thế nào đi? Đi như thế nào sinh hoạt? Liên tính Thượng thị cùng quận chúa có tâm, kia cũng ngoài tầm tay với a.” Thượng thi chỉ chính là Thượng Đan Lan. Thượng gia thật bị lưu đày, bọn họ có khả năng dựa vào cũng liền này hai nhà quan hệ thông gia, nhưng dù vậy, lưu đày nơi chẳng lẽ là khổ hàn nghèo khó, bọn họ lão lão, nhược nhược, đừng nói đi nơi đó bị khi dễ, có thể hay không tồn tại đến lưu đày mà đều không nhất định. Thượng lão phu nhân nhìn về phía Thượng nhị thái thái ánh mắt càng thêm trầm ngung, nhịn không được một phách cái bàn nói: “Còn không mau nói!” Thượng nhị thái thái hoảng sợ, lắp bắp nói: “Ta, ta liền biết mấy nhà cửa hàng nhỏ cùng hai cái tiểu thôn trang mà thôi...” Chu thứ sử bắt được chính mình muốn tin tức, lại trấn an một chút Thượng lão phu nhân, tỏ vẻ nhất định sẽ cùng phía dưới nói chuyện, tuyệt không sẽ ủy khuất bọn họ sau mới phải rời khỏi. Thượng lão phu nhân liền khẩn cầu nói: “Còn thỉnh ông thông gia giúp cái tiểu vội.” Chu thứ sử hơi hơi khom lưng, “Ngài nói.” Thượng lão phu nhân liền nói: “Ta cũng biết làm ngài mang Thượng gia người đi ra ngoài là khó xử ngài, cho nên ngài có thể hay không đem ta kia đại tôn túc mang đi ra ngoài?” Thượng lão phu nhân nói: “Ta tính toán làm tôn tử cùng nàng hòa li, nàng lưu lại nơi này cũng vô dụng, không bằng làm nàng về nhà mẹ đẻ đi.” “Này...” Thượng lão phu nhân lập tức móc ra kia phong hưu thư nói: “Ngài xem, hưu thư ta đều viết hảo.” Nàng thở dài, “Cũng là ta Thượng gia liên lụy nàng, vốn là muốn làm cho bọn họ tiểu phu thê hòa li, ít nhất thanh danh sẽ không quá khó nghe, nhưng nhà ta tình huống không giống nhau, thật muốn hòa li ngược lại là chọc nàng cột sống, cho nên liền viết hưu thư, này phía trên có ta kia đại tôn tử án dấu tay, còn có ta con dấu, chỉ cần bắt được nha môn đi chứng thực là được.” Chu thứ sử liền biết Thượng lão phu nhân đây là ở làm hai tay chuẩn bị, nếu là hắn bên này không được, Thượng

gia thật muốn vân tội, tốt xấu có thể bảo hạ một người tới.Hắn do dự một chút, cuối cùng gật đầu nói: “Kia ngài làm nàng thu thập một chút đồ vật xuất hiện đi, nhiêu không thể mang, về sau nàng của hồi môn đến thanh toán qua đi mới trả lại.”Thượng lão phu nhân vội vàng đồng ý, làm Chu thứ sử chờ một lát, nàng tự mình đi mặt sau thấy Tiêu Phương thị.Thượng Minh Viễn bạch mặt đuổi kịp.Thượng lão phu nhân đem người đều đuổi ra đi, sau đó từ trong lòng ngực móc ra một phen ngân phiếu cấp Tiêu Phương thị, thấp giọng dặn dò nói: “Đây là ta vốn riêng, mặt khác đồ vật người cũng mang không đi, chỉ có thể mang này đó.”Tiêu Phương thị ngốc ngốc, Thượng lão phu nhân khiến cho nàng chạy nhanh thu hảo tới, thấp giọng nói: “Thượng gia muốn thật sự giữ không nổi, về sau hài tử liền phó thác cho người.”Tiêu Phương thị rời lệ, ba ba nhìn về phía Thượng Minh Viễn.Thượng Minh Viễn liền ôm nhí tử, cúi đầu tránh đi nàng ánh mắt, nức nở nói: “Mau thu thập đồ vật đi thôi, đừng làm cho Chu đại nhân sốt ruột chờ.”Thượng lão phu nhân liền híp mắt, vỗ vỗ tay nàng nói: “Hảo hài tử, còn không đến sơn cùng thủy tận thời điểm đâu, ra Thượng gia, người đừng vội về nhà mẹ đẻ, lập tức đi Lâm gia biệt viện cầu người Lâm cô cô.”Tiêu Phương thị ngẩn ngơ, Thượng Minh Viễn ánh mắt sáng lên, nhỏ giọng hỏi: “Tô mẫu là hoài nghi Chu đại nhân không chịu tận tâm?”“Cũng không phải, chỉ là vẫn là đến chúng ta tự mình đi cầu nàng mới hảo.”Thượng lão phu nhân đâu chịu nói rõ, bất quá so sánh với Chu thứ sử, nàng xác ràng tin tưởng Lâm Thanh Uyển.Rốt cuộc Chu gia chỉ là nàng tôn nữ tế gia, nhưng Lâm gia lại là nàng ngoại tôn nữ gia.Thượng lão phu nhân lanh Tiêu Phương thị ra tới, Chu thứ sử nhìn thoáng qua nàng trong lòng ngực hài tử, mở một con mắt nhắm một con mắt không hỏi.Đoàn người không hề từ đại môn đi ra ngoài, mà là đi rồi cửa nách, Chu thứ sử đem mẫu tử hai người nhét vào trong xe ngựa, chính mình cưỡi mã, hắn biết Phương gia không ở Tô Châu, cho nên tính toán đem người mang về giao cho hắn con dâu.Tiêu Phương thị không cự tuyệt, đi trước Chu gia thấy Thượng Đan Lan.Thượng Đan Lan mới mang thai không bao lâu, bên ngoài sự Chu gia chỉ nói cho nàng một nửa, tận lực nhẹ nhàng bâng quơ, hiện tại thấy tâu tử thế nhưng mang theo cháu trai trốn đến trong nhà tới, không khỏi cả kinh nói: “Nhi thúc rốt cuộc là nói như thế nào, hắn xông lớn như vậy họa, chẳng lẽ đối trong nhà liền không cái cách nói?”Tiêu Phương thị cười khổ, “Chân trước Trường Bình mới trở về, sau lưng quan binh liền tới rồi, hắn nếu là sớm một chút cấp trong nhà truyền tin, chúng ta cũng không đến mức như vậy luống cuồng tay chân.”Chẳng sợ liền sớm một ngày, bọn họ dời đi tài sản cũng hảo, đem người đưa ra đi cũng thế, tốt xấu có cái phản ứng thời gian, nơi nào sẽ giống như bây giờ.Thượng Đan Lan căm chặt nha, phẫn hận không thôi.“Tâu tử, lão thái thái làm ngài ra tới nhưng có công đạo cái gì?”Tiêu Phương thị rũ xuống đôi mắt nói: “Lão thái thái làm ta tìm người, người

bên này nhiều câu xin Chu đại nhân, ta lại đi cầu Lâm cô cô, tốt xấu muôn đem người cấp giữ được.” Thượng Đan Lan liền lo lắng, “Công công không cùng ta nhiều lời, bà bà cũng không cho ta hỏi nhiều, ta nhung thật ra hỏi tướng công, chỉ là hắn không ở triều, biết đến cũng không nhiều lắm.” Tiêu Phương thị sắc mặt hoa rực, Thượng Đan Lan liền nói: “Bất quá tẩu tử yên tâm, ta xem công công là các nhân nghĩa người, hắn sẽ không mặc kệ.” Thượng Đan Lan đã mẫn cảm lại thông tuệ, kỳ thật chuyện này công công muôn so Chu Thông còn muôn đáng tin cậy. Sự tình phát sinh sau nàng liền thắc Chu Thông đi hỏi thăm, hắn nhưng thật ra ứng, nhưng nàng nhìn ra được, nếu không phải xem nàng có mang, hắn chưa chắc chịu tận tâm, chính là như vậy, này cũng so ra kém công công dụng tâm. Tiêu Phương thị thấy nàng lược quá Chu Thông không nói, liền lo lắng cầm tay nàng, Thượng Đan Lan liền cười nói: “Tẩu tử không cần vì ta lo lắng, lòng ta minh bạch thật sự, ta nhà này từ thái bà bà đến cha mẹ chồng đều là tốt, hắn tuy nhỏ khí chút, lại còn không phải quá xấu, ta cũng không trông cậy vào đem hắn giáo đến thật tốt, về sau có thể giúp đỡ một ít trong nhà, không chê chúng ta nương mấy cái là được.” Tiêu Phương thị rũ xuống đôi mắt, liền biết Thượng Đan Lan ở chỗ này trong nhà quyền lên tiếng vẫn là hữu hạn, xem ra vẫn là đến đi cầu Lâm Thanh Uyển. Nàng có chút ngồi không được, rồi lại không hảo tùy tiện tới cửa, liền nói: “Ngươi hiện tại liền phái người cấp Lâm cô cô đi phong thiệp, ngày mai ta liền mang theo ngươi cháu trai đi bái phỏng.” “Cũng hảo, thời gian khẩn cấp.” Thượng Đan Lan lập tức làm người đi đưa thiệp, lôi kéo Tiêu Phương thị nói: “Ngày mai ta cùng tẩu tử ngươi đi.” “Không cần, ngươi còn không có ba tháng, đúng là phải cẩn thận thời điểm.” Tiêu Phương thị trước ngực còn cất giấu lão thái thái cấp vốn riêng, ngày mai thấy Lâm Thanh Uyển khẳng định phải cho nàng một ít đi lại tiền, nàng không quá tưởng Thượng Đan Lan biết này số tiền tồn tại. Thượng Đan Lan hiện tại tự nhiên là tốt, nhưng Thượng gia thật sự muôn giữ không nói, về sau nàng cùng nhi tử liền toàn dựa này số tiền. Tiêu Phương thị sáng sớm hôm sau liền ôm hài tử đi Lâm gia biệt viện, Lâm Ngọc Tân tự mình ở đại môn chỗ nghênh nàng, vừa thấy mặt liền hỏi, “Đại biểu tẩu, bà ngoại nàng thế nào?” Thấy nàng vẻ mặt vội vàng, Tiêu Phương thị tâm buông lỏng, đỡ nàng rời lệ nói: “Lão thái thái còn hảo, chỉ là trọng lòng cấp, ta ra tới trước đã ngất xỉu đi hai lần.” Lâm Ngọc Tân liền lo lắng không thôi, duỗi tay ôm quá hài tử nói: “Cô cô ở bên trong chờ ngài đâu, chất nhi cho ta mang theo đi.” Nàng thấp giọng nói: “Ngươi yên tâm, cô cô nàng sớm có chuẩn bị, ngươi có nói cái gì liền cùng nàng nói.” Tiêu Phương thị liền lập tức nói: “Ta đây đi trước bái kiến Lâm cô cô, hài tử trước giao cho ngươi.” Lâm Ngọc Tân gật đầu, ôm hài tử đi hoa viên, có chút thất thần tưởng bà ngoại, nàng tuổi là thật sự rất lớn, tao này đả kích cũng không biết đối thân thể ảnh hưởng bao lớn. Tiêu Phương thị vừa thấy Lâm Thanh Uyển

liền quỳ xuống, Lâm Thanh Uyển vội vàng duỗi tay đỡ nàng nói: “Ngươi ta hè tất như thế khách khí, mau đứng lên.”“Ta đây là ngượng ngùng, lần này tiến đến là cầu cô cô làm việc.” Tiêu Phương thị móc ra khăn xoa xoa nước mắt, nàng tuổi so Lâm Thanh Uyển còn muôn hơn mấy tuổi, lúc này lại cùng cái hài tử giống nhau anh anh khóc thút thít, “Ta đây cũng là không biện pháp, Nhị lão gia làm sự chúng ta hoàn toàn không biết, hiện giờ hai mặt một bối đen, liên phương pháp đi như thế nào cũng không biết.”Lâm Thanh Uyển thở dài, duỗi tay vỗ vỗ nàng bả vai.“Nhị cô nãi nãi lúc trước đã phái người đi cùng các gia tìm hiểu tin tức, nhưng bọn hắn vừa nghe nói là Thượng gia người liền đóng cửa không thấy, hiện giờ chúng ta có thể cầu người cũng chỉ có Chu đại nhân cùng cô cô ngài.”Lâm Thanh Uyển liền nói: “Hôm qua Chu đại nhân tới đi tìm ta, nhị thái thái nói cho hắn vài cái địa phương, chỉ cần có thể bắt được những cái đó mật thám, lập công, chờ Tứ hoàng tử tới, ta nhất định cho các ngươi cầu tình.”Tiêu Phương thị liền chờ đợi hỏi, “Lâm cô cô, chúng ta Thượng gia có thể giữ được sao?”“Luôn có sáu bảy phân khả năng đi.”Tiêu Phương thị che lại ngực nói không ra lời, nửa ngày phía sau mới do dự nói: “Lâm cô cô, nếu là đại phòng cùng nhi phòng phân gia, đại phòng giữ được khả năng tính...”Đây là ngày hôm qua Thượng Minh Viễn lặng lẽ làm nàng hỏi, Lâm Thanh Uyển rũ xuống đôi mắt suy tư một lát sau nói: “Các ngươi hai nhà nếu không phải có tước vị liên lụy, sớm hẳn là phân gia.”Tiêu Phương thị liền biết nàng là tán đồng này cử, nắm khăn nhỏ giọng hỏi, “Kia muôn hay không viết nghĩa tuyệt linh tinh thư?”Lâm Thanh Uyển giương mắt nghiêm túc nhìn nàng một cái, lắc đầu nói: “Như vậy đối Minh Viễn không tốt.”Tiêu Phương thị liền lo lắng nhíu mày, nếu là bất nghĩa tuyệt, kia người khác sẽ không còn khi bọn hắn là một nhà sao?Lâm Thanh Uyển suy tư một lát, hỏi: “Lão thái thái hiện tại tinh thần như thế nào?”Tiêu Phương thị cười cười nói: “Ta ra tới thời điểm thân thể nhìn còn hành, nhưng biết được tin tức sau nàng hôn mê hai lần, đại phu còn không có tới kịp xem quan binh liền tới rồi, trong phủ lưu đại phu y thuật chẳng ra gì, cho nên...”Lâm Thanh Uyển khẽ gật đầu, nhìn mắt bên ngoài sắc trời nói: “Ngươi nếu không ghét bỏ liền ở tại ta nơi này đi, ta ngày mai đi xem lão thái thái.”“Ta bồi ngài một khói đi.”Tiêu Phương thị từ trong lòng ngực lấy ra mấy trương ngân phiếu tắc Lâm Thanh Uyển trong tay, thấp thỏm nói: “Cháu dâu biết, này đi lại được với hạ chuẩn bị, chút tiền áy...”“Ngươi thu đi,” Lâm Thanh Uyển đem tiền đầy trả về, nghiêm túc nói: “Không cần cùng ta đầy tới làm đi, ta là thật sự không cần phải cái này, về sau các ngươi an gia trí sản đều phải dùng tiền, tinh điểm hoa đi.”Tiêu Phương thị cảm động không thôi.Lâm Thanh Uyển đứng dậy gọi tới Bạch Phong, nói: “Thu thập ra một cái khách viện tới dàn xếp hảo biểu thiều nãi nãi, làm đại tỷ nhi dọn dẹp một chút, ngày mai chúng ta đi Thượng phủ nhìn xem lão thái thái.”Lâm Ngọc Tân tự nhiên là không cần

thu thập hành lý, nhưng lại muôn thu một ít đưa cho Thượng gia đồ vật, hiện tại Thượng gia bị vòng, rất nhiều đồ vật đều thiếu.Lâm Ngọc Tân vội vàng đi cho bọn hắn chuẩn bị đồ vật, trừ bỏ ăn, đó là cấp Thượng lão phu nhân được.Những người khác còn bã, Thượng lão phu nhân thân thể lại là không thể khinh thường.Lâm Thanh Uyển ngồi ở thư phòng suy nghĩ thật lâu sau, cuối cùng vẫn là từ nhiều bảo giá thượng bắt lấy một cái hộp, mở ra tới.Bên trong đang năm một thanh ngọc như ý, đúng là năm đó Thượng lão phu nhân cấp Lâm Ngọc Tân lễ đính hôn.Lúc ấy hai nhà việc hôn nhân không thành, nhưng này ngọc như ý Thượng lão phu nhân cũng tịch thu trở về, vẫn luôn lưu tại Lâm Thanh Uyển trên tay.

Chương 350: Tam trăm 50 trương nhân lúc cháy nhà mà đi hôi của

Thượng gia bị quan binh vây quanh, nhưng bọn quan binh cũng không có quá mức khó xử bọn họ, Chu thứ sử muốn tị hiềm, cho nên hiện tại là Tô Châu biệt giá cùng Mạnh phó tướng phụ trách. Lâm Thanh Uyển trước tiên một ngày cho bọn hắn chào hỏi, hai người mấy năm nay cũng không thiêu cùng Lâm gia giao tiếp, điểm này mặt mũi vẫn là phải cho, đặc biệt là Tô Châu biệt giá, hắn tự mình ở Thượng phủ cửa chờ, đưa Lâm Thanh Uyển tiến vào sau mới cùng canh giữ ở ngoài cửa binh lính chào hỏi, “Hảo hảo hầu hạ quận chúa, không cần khó xử bên trong người.” Bọn lính đồng ý, nhìn theo biệt giá rời đi. Lâm Ngọc Tân chỉ dẫn theo Bạch Phong một người, Tiểu Phương thị cùng Lâm Ngọc Tân cũng chưa mang nha hoàn, rốt cuộc hiện tại Thượng gia lý luận thượng là không thể thăm. Lâm Thanh Uyển tới còn chưa tính, mang quá nhiều hạ nhân tới liền có vẻ quá phận. Thượng gia người thấy Lâm Thanh Uyển liền nhịn không được ánh mắt sáng lên, tất cung tất kính đem người thỉnh đến lão thái thái trong viện. Thượng gia tất cả mọi người ngốc tại nơi này, Thượng Đan Trúc cùng Thượng Minh Viễn một tǎ một hữu đem Thượng lão phu nhân đỡ ra tới, hai bên vừa thấy mặt, Thượng lão phu nhân liền nhịn không được roi lệ, đầu gối hướng tới Lâm Thanh Uyển liền cong đi xuống, Lâm Thanh Uyển khẩn đi hai bước đỡ nàng, “Lão thái thái làm gì vậy, muốn chiết sát ta.” Thượng lão phu nhân lau nước mắt nói: “Lão bà tử tưởng cầu quận chúa cứu mạng a, ta một cái nửa thanh thân mình xuống mồ lão nhân là không để bụng, nhưng ngươi xem này mấy cái hài tử, bọn họ đều còn nhỏ a.” Lâm Thanh Uyển cũng nhìn Thượng Đan Trúc tỳ muội liếc mắt một cái, đỡ nàng nói: “Ta sẽ tận lực, lão thái thái không cần như thế. Ngọc Tân, còn không mau đỡ lão thái thái đi trên giường ngồi.” Lâm Ngọc Tân vội tiến lên một bước tiếp nhận Thượng Minh Viễn vị trí, cùng Thượng Đan Trúc đem người đỡ đến trên giường. Thượng lão phu nhân bắt được Lâm Ngọc Tân tay, mặt nước mắt nói: “Hảo hài tử, làm khó dễ ngươi. Người cậu mợ là cái người hò đò, chính mình làm chuyện sai lầm, còn liên lụy một nhà già trẻ, bà ngoại cũng không cầu ngươi tha thứ, chỉ hy vọng ngươi không cần sinh

ngươi các biểu tý muội khí.” Hai cái buồi tối, Thượng lão phu nhân từ Trường Bình trong miệng ép hỏi ra rất nhiều đồ vật, tự nhiên cũng biết mấy năm nay nàng nhi tử ngầm nhầm vào Lâm gia những cái đó động tác.Càng đã biết nàng nhi tử không có thể từ Lâm gia nơi đó chiếm được một chút chỗ tốt, ngược lại bị hung hăng giáo huấn một đốn.Nếu là trước đây, nàng tất không tin, nhưng nàng nhi tử liên thông địch sự đều làm được ra tới, còn có chuyện gì không dám làm?Mà nàng cũng không cảm thấy Lâm Thanh Uyển sẽ không biết tình, cô nương này thủ đoạn nàng mấy năm nay dù chưa lĩnh giáo qua, lại không thiếu xem.Đây cũng là nàng càng hướng vào Tiểu Phương thị đi tìm Lâm Thanh Uyển nguyên nhân.Nhưng nàng lúc ấy không biết hai nhà ngầm thế nhưng trả hết uyển lúc này vén lên tay mặc kệ.Đồng thời cũng kinh hãi với Lâm Thanh Uyển dung nhẫn, nhi tử làm như vậy, nàng đối với bọn họ khi thế nhưng có thể sắc mặt không thay đổi, mấy năm nay hai nhà quan hệ dễ thân gần gũi thực, Ngọc Tân mỗi tháng còn tới xem nàng đâu, nơi nào nhìn ra được một chút mâu thuẫn?Lúc này Thượng lão phu nhân cũng không dám khẳng định Lâm Thanh Uyển là tới giúp nàng, chẳng sợ nàng giáp mặt ứng thừa nàng cũng không phải thực tin tưởng, bởi vì đối làm là nàng, chỉ sợ cũng làm không đến.Huống chi mới biết được tình hình thực tế làm nàng cảm thấy Lâm Thanh Uyển tâm cơ thâm trầm.Nhưng Thượng lão phu nhân trong lòng lộn xộn, lúc này trừ bỏ Lâm Thanh Uyển, nàng thật sự nghĩ không ra còn có ai có thể giúp nàng.Đại tôn nữ té?Chính hắn không xuất sĩ, hắn cha lại đã từ quan về nhà, nơi nào giúp được với vội?Lâm Thanh Uyển không biết Thượng lão phu nhân này một lát sau trong lòng liền xoay nhiều như vậy ý tưởng, nàng hỏi một chút trong nhà tình huống, thấy nàng dựa vào trên giường sắc mặt trăng bêch, biểu tình mỏi mệt, liền biết thân thể của nàng không tốt lắm, chỉ sợ nói không lâu lắm.Nàng liền ngẩng đầu đối Thượng Minh Viễn nói: “Ngươi tức phụ cùng nhi tử hiện ở tại ta nơi đó đâu, nàng khó khăn tiến vào một chuyến, các ngươi tiểu phu thê có chuyện liền đi phía sau nói đi.”Lại đối Lâm Ngọc Tân nói: “Biết ngươi cùng biểu muội nhóm có chuyện nói, ngươi cũng đi thôi.”Đại gia biết Lâm Thanh Uyển đây là có chuyện muốn cùng lão thái thái nói, không khỏi nhìn lão thái thái liếc mắt một cái.Thượng lão phu nhân hơi hơi gật đầu, đại gia liền cùng nhau hành lễ lui ra, Thượng Minh Viễn tiến lên đỡ Tiểu Phương thị đi ra ngoài, hai vợ chồng tuy viết hưu thư, nhưng cảm tình thế nhưng so với trước còn muôn hảo chút.Lâm Ngọc Tân cũng tiến lên kéo Thượng Đan Trúc cùng Thượng Đan Cúc, nhỏ giọng nói: “Chúng ta đi ra ngoài nói chuyện.”Thượng Đan Trúc cùng Thượng Đan Cúc chính lòng tràn đầy sợ hãi, cũng tưởng từ nàng nơi này biết chút bên ngoài tin tức, vội vàng tay kéo tay đi ra ngoài.Ma mạ nhìn Thượng lão phu nhân liếc mắt một cái, mang theo bọn hạ nhân đi xuống, Thượng nhị thái thái do dự, do dự mà muôn hay không lui ra.Lâm Thanh Uyển liền đối nàng

cười nói: “Nhị thái thái cũng lưu lại đi, chuyện này cũng đến trải qua người đồng ý.”Lâm Thanh Uyển xoay người nhìn về phía Bạch Phong, Bạch Phong liền đem trong tay hộp dâng lên tới.Lâm Thanh Uyển mở ra cấp Thượng lão phu nhân xem.Thượng lão phu nhân cùng Thượng nhị thái thái nhìn đến bên trong ngọc như ý đều là sắc mặt biến đổi, hai người đều cho rằng Lâm Thanh Uyển là quy thuận còn ngọc như ý.Nếu là trước đây, Thượng nhị thái thái nhất định thực vui vẻ, nàng biết chuôi này ngọc như ý vẫn luôn ở Lâm gia trên tay, càng biết chuôi này ngọc như ý hàm nghĩa, vẫn luôn muôn lấy về tới.Nhưng nàng cũng biết, lão thái thái trong lòng vẫn luôn không có tuyệt hai nhà kết thân ý tưởng, cho dù là Lâm Giang đem sở hữu gia sản đều quyên cho triều đình, nàng trong lòng cũng chỉ là khí Lâm Giang không vì Lâm Ngọc Tân nhiều hơn suy xét, ở sâu trong nội tâm vẫn là càng muôn hai nhà kết thân.Nếu không phải nàng kiệt lực phản đối, cùng với lão gia thái độ không rõ, trước hai năm Lâm Ngọc Tân ra hiếu hai đứa nhỏ việc hôn nhân liền định ra.Chính mình tưởng lấy về tới là một chuyện, bị người còn trở về, đặc biệt là dưới loại tình huống này còn trở về liền lại là một loại khác tâm tình.Thượng lão phu nhân trong lòng cũng thực phức tạp, nàng cũng không để chuôi này ngọc như ý, chính là nghĩ hai nhà còn có một đường hy vọng, về sau Ngọc Tân gả cho Minh Kiệt, nàng chẳng sợ không có huynh đệ chồng lưng cũng sẽ không bị nhà chồng khi dễ.Đó là việc hôn nhân này không thành, chuôi này ngọc như ý cũng có thể để lại cho Ngọc Tân làm niệm tưởng.Đây là nàng của hồi môn trung thích nhất một thứ, là nàng mẫu thân tự mình truyền cho nàng, mà mẫu thân của nàng còn lại là từ bà ngoại nơi đó lấy.Năm đó nữ nhi xuất giá nàng là tưởng cho nàng, nhưng rốt cuộc thích, liền để lại, nghĩ chờ về sau già rồi phân của hồi môn khi lại để lại cho nữ nhi.Ai ngờ nữ nhi sẽ đi ở nàng phía trước, mà lão nhị gia ba ba nhìn chằm chằm nàng những cái đó tư khô, đừng nói ngoại tôn nữ, nàng nhiều cấp đại phòng một ít nàng đều có thể nháo ra chút sự tới.Thượng lão phu nhân buồn bã đuổi tay đi **, cường cười nói: “Lâm cô cô không lấy tới, ta đều phải đã quên chuôi này ngọc như ý...”Nàng yết hầu tắc nghẹn, muôn nói liền đưa cho Ngọc Tân đương cái ngoan ý nhi liền hảo, nhưng miệng trương trương, chỉ cảm thấy trong lòng khó chịu, nói không ra lời.Lâm Thanh Uyển cũng đuổi tay ** ngọc như ý, nói: “Đây là huynh trưởng giao cho ta, lúc ấy hắn nói đây là Thượng gia muôn sinh Ngọc Tân lưu lại tín vật. Chỉ là năm đó sự nháo đến có chút không thoái mái, lão thái thái không nhắc lại hôn sự này, huynh trưởng cũng không hảo đề, cho nên liền đem đồ vật cho ta, để lại nói, nếu lão thái thái nhắc lại hôn sự này, vậy xem Minh Kiệt nhân phẩm tài hoa hay không xứng đôi Ngọc Tân.”“Diêu Thời lão thái thái muôn thu hồi này ngọc như ý, kia liền giao cho ngài,” Lâm Thanh Uyển nói: “Mấy năm nay ngài cũng không để hai nhà hôn sự, ta cũng chỉ đương việc hôn nhân này không được, cho nên tìm kiếm cấp Ngọc

Tân tìm cái thích hợp.”“Hiện giờ Thượng gia xảy ra chuyện, ta liền nghĩ tới hỏi một câu lão thái thái, việc hôn nhân này ngài có phải hay không không hề đề ra?”Thượng nhị thái thái sắc mặt trướng đến đỏ bừng, chỉ cảm thấy chịu nhục, nhưng nhân tình giống nhau Thượng lão phu nhân lại nghe đến ra Lâm Thanh Uyển ngũ điệu trung mềm nhẹ cùng mềm ý, nàng một cái giật mình, ngẩng đầu ánh mắt sáng ngời nhìn chằm chằm Lâm Thanh Uyển nói: “Nếu là ta này lão bà tử da mặt dày lúc này nhắc tới việc hôn nhân này, nàng cô cô không cảm thấy ta là hiệp ân để báo?”Lâm Thanh Uyển nhợt nhạt cười nói: “Ta đảo không sợ lão thái thái hiệp ân để báo, liền sợ lão thái thái nói ta nhân lúc cháy nhà mà đi hôi của.”Thượng lão phu nhân tâm tư thay đổi thật nhanh, trầm mặc một lát sau hỏi: “Nàng cô cô chẳng lẽ là tưởng cấp Ngọc Tân chiêu cái Thanh Uyển liền cười,” Lão thái thái yên tâm, chính là ta tưởng chiêu Thanh Uyển chỉ cười không nói.Thượng lão phu nhân liền nói, “Ở lòng ta tự nhiên là hy vọng việc hôn nhân này thành, liền không biết Lâm cô cô có gì điều kiện?”Lâm Thanh Uyển nói: “Ngài cũng biết, ta Lâm thị dòng chính hiện tại liền dư lại ta cùng Ngọc Tân hai người, ta sẽ không có huyết mạch lưu lại, cho nên ta thích tương lai Ngọc Tân hài tử có thể có mấy cái họ Lâm, tốt xấu có thể đem ta Lâm thị dòng chính truyền xuống đi.”“Mấy cái?”Lâm Thanh Uyển gật đầu, “Ta là nghĩ, về sau bọn họ nếu là có hài tử, cái thứ nhất họ Thượng, kia cái thứ hai liền phải họ Lâm, về sau lại có hài tử, liền cũng như thế, khoảng cách một cái theo họ mẹ, ngài xem như thế nào?”Thượng lão phu nhân trong lòng vừa động, “Kia nếu là bọn họ chỉ có một hài tử đâu?”“Vậy từ tôn bối bắt đầu,” Lâm Thanh Uyển cười, “Ta không còn nữa, dòng chính có Ngọc Tân, ta tưởng Ngọc Tân tổng có thể nhìn đến tôn bối sinh ra, có người tiếp Lâm thị này quán gánh nặng mới hảo.”“Liền sợ đến lúc đó Lâm thị tông tộc sẽ không muôn.”Lâm Thanh Uyển liền cười, “Ngài yên tâm, ta nếu là đi rồi, đi lên ta sẽ đem hết thảy đều an bài tốt, sẽ không lưu này đó phân tranh cấp bọn nhỏ.”Thượng lão phu nhân cũng không thèm nhìn tới Thượng nhị thái thái, trực tiếp gật đầu đáp: “Hảo, việc hôn nhân này ta đại Minh Kiệt đồng ý, nàng cô cô yên tâm, về sau Minh Kiệt nếu là dám đối với Ngọc Tân không tốt, ngài chỉ lo giáo huấn, không cần lưu thủ.”Nàng quét Thượng nhị thái thái liếc mắt một cái, lạnh lùng nói: “Người khác cũng sẽ không có ý kiến.”Lâm Thanh Uyển liền khép lại hộp, cười nói: “Lão thái thái nói đùa, Minh Kiệt kia hài tử ta cũng thích thật sự, như thế nào sẽ giáo huấn hắn đâu?”Thượng lão phu nhân nhìn hộp, trong lòng hung hăng mà thở dài nhẹ nhõm một hơi, từ hai ngày trước liền vẫn luôn đè ở ngực cục đá nhẹ hơn phân nửa.Hai nhà kết thân, vì Ngọc Tân, Lâm Thanh Uyển cũng sẽ tận lực giữ được Thượng gia, việc hôn nhân này kết đến hảo!Thượng nhị thái thái buông xuống đầu, một tiếng cũng không dám hổ.“Nàng cô cô, Minh Kiệt hiện còn ở biên quan đi, hắn bên kia...”“Lão thái thái yên tâm, ta kia Lâm

Hữu chất nhi liền ở biên quan, sẽ chiêu cõ tốt.” Thượng lão phu nhân thở dài nhẹ nhõm một hơi, do dự một chút vẫn là hỏi, “Kia Thượng gia...” Lâm Thanh Uyển rũ mắt nghĩ nghĩ nói: “Nàng Nhị cữu cữu nơi đó ta là sử không thượng lực, nhưng các ngươi bên này ta sẽ tận lực đem người giữ được.” Thượng lão phu nhân liền hung hăng mà thở dài nhẹ nhõm một hơi.

Chương 351: Triều nghị

Thượng Đan Trúc cùng Thượng Đan Cúc nhịn không được gạt lê, Lâm Ngọc Tân đem khăn đưa cho các nàng, nhẹ giọng trấn an nói: “Các ngươi đừng khóc, nghe ta cô cô ý tú, chờ Tú hoàng tử tới rồi chuyện này liền bắt đầu xử lý.”“Con đường phía trước xa vời, đến lúc đó chúng ta không biết muôn đi nơi nào.” Thượng Đan Trúc nhịn không được bùm mặt khóc lên. Thượng Đan Cúc bạch mặt nói: “Ta tra quá luật pháp, thông đồng với địch phản quốc nặng thì tru tam tộc, phụ thân tự thú, lại tố giác đầu tội, liền tính nhẹ phán cũng khó thoát chém đầu, chúng ta này đó người nhà nhẹ nhất cũng đến lưu đày...”“Ngươi tra chính là chỗ nào luật pháp?” Lâm Ngọc Tân hỏi, “Ta cũng tra quá, Đại Lương cũng không có tương tự trường hợp quá.”Đương thời phán án trừ bỏ xem luật pháp, càng có rất nhiều theo cựu lệ, bởi vì luật pháp bao la, cũng không tốt kết luận.“Chúng ta Đại Lương không phải nhiều theo đường luật sao, ta tra chính là đường luật.”Lâm Ngọc Tân nhíu mày, nửa ngày sau thở dài nói: “Ta cũng không biết, nhưng ta hỏi qua cô cô...”Nàng tả hữu nhìn nhìn, đề sát vào các nàng đè thấp thanh âm nói: “Cô cô dù chưa nói rõ, nhưng ta nghe kia ý tú, các ngươi hơn phân nửa sẽ không có việc gì.”Thượng Đan Trúc mở to hai mắt nhìn, không thể tin tưởng hỏi, “Thật sự?”Lâm Ngọc Tân nghĩ sau nói: “Chỉ cần tới Giang Nam chủ sự chính là Tú hoàng tử.”Thượng Đan Trúc cùng Thượng Đan Cúc nhìn nhau, nhỏ giọng nói: “Sớm nghe nói Tú hoàng tử cùng Lâm cô cô quan hệ hảo, đây là thật vậy chăng?”Lâm Thanh Uyển dù chưa đem tranh vị sự cùng nàng nói, nhưng Lâm Ngọc Tân mua dầm thấm đất, nhiều ít cũng có thể đoán được chút, cho nên gật đầu nói: “Tú hoàng tử thực coi trọng ta cô cô.”Thượng Đan Trúc cùng Thượng Đan Cúc liền thở dài nhẹ nhõm một hơi, lôi kéo Lâm Ngọc Tân tay nói: “Đại ân không lời nào cảm tạ hết được, hiện tại nói tạ tự đảo có vẻ quá nhẹ.”Lâm Ngọc Tân liền cầm các nàng tay nói: “Chúng ta là tỷ muội, hà tất khách khí? Các ngươi muốn tạ cũng là cảm tạ ta cô cô.”Thượng Đan Trúc lắc đầu, “Ngươi nếu không cùng chúng ta hảo, Lâm cô cô mới sẽ không giúp chúng ta đâu.”Thượng Đan Cúc trong lòng thâm chấp nhận, không thấy hấn cha xảy ra chuyện, tổ mẫu liền một câu câu tình nói cũng không dám cùng Lâm Thanh Uyển nói sao?

Hiển nhiên cũng là biết Lâm Ngọc Tân cùng phụ thân không thân, cho nên không hảo cùng Lâm Thanh Uyển mở miệng, hai cái nũ hài hiện tại còn không biết bọn họ cha ngầm làm sự.Vốn dĩ Thượng lão phu nhân nhưng thật ra tưởng đè, nhưng ở thẩm quá dài bình sau, đừng nói cùng Lâm Thanh Uyển cầu tình, nàng hiện tại chỉ hy vọng Lâm Thanh Uyển quên lão nhị người này.Dù cho đau lòng, Thượng lão phu nhân cũng biết lúc này không phải nàng có thể xử trí theo cảm tính thời điểm. Cùng trước kia tùy ý so sánh với, hiện tại Thượng lão phu nhân nhưng xưng được với thật cẩn thận.Nàng còn như thế, càng đừng nói Thượng nhị thái thái, đối với Lâm Thanh Uyển, nàng chột dạ khí đoán không thôi, sợ nàng sân này tính Triệu Lâm hai nhà ân oán, nhưng thấy nàng dường như đã quên giống nhau, trong lòng đã thở dài nhẹ nhõm một hơi, rồi lại lúc nào cũng dẫn theo, sợ nàng khi nào liền nhắc lên.Lâm Thanh Uyển thu hộp, giao cho Bạch Phong mang hảo, nàng nói: “Đính hôn sự không vội, chúng ta hai nhà nơi này trước nói hảo, chờ Minh Kiệt đã trở lại lại làm.”“Đây là tự nhiên, không thể ủy khuất Ngọc Tân.”Hiện tại Thượng gia đúng là phong vũ phiêu diêu hết sức, lúc này đính hôn chỉ sợ Ngọc Tân cùng Minh Kiệt đều phải tao phê bình, hơn nữa trong nhà có thể chuẩn bị đồ vật cũng hữu hạn.Mặc kệ Thượng Minh Kiệt vẫn là Lâm Ngọc Tân đều là Thượng lão phu nhân yêu thương người, nàng nơi nào bỏ được bọn họ như vậy ủy khuất.Hai bên nói định, Lâm Thanh Uyển làm Thượng lão phu nhân an tâm, liền đè ra cáo từ, đến nỗi Thượng gia phân gia sự tắc không ứng từ nàng nhắc tới.Lâm Thanh Uyển mang theo Tiểu Phương thị cùng Lâm Ngọc Tân đi trở về, Thượng Minh Viễn do dự vẫn là đi tìm Thượng lão phu nhân, Tiểu Phương thị nói đúng, lúc này phân gia đối bọn họ chỉ có chỗ tốt không có chỗ hỏng.Dù sao nhà bọn họ tước vị khẳng định là giữ không nổi, lại quậy với nhau còn có cái gì ý tứ?Ra Thượng phủ Lâm Thanh Uyển không hồi biệt viện, mà là phân phó xa phu nói: “Đi Thủ sử phủ.”Chu thứ sử cũng không ở Thủ sử phủ trung, trường tư không dám chậm trễ, thỉnh Lâm Thanh Uyển đi vào ngồi, tất cung tất kính thượng trà lui về phía sau hạ, vội vàng làm người đi kêu Chu thứ sử trở về.Lâm Ngọc Tân hỏi, “Cô cô là phải hướng Chu đại nhân cầu tình sao?”“Thông đồng với địch đại sự nơi nào là Chu thứ sử có thể làm chủ?”Lâm Thanh Uyển nháp một miệng trà nói: “Ta là tới hỏi chút sự tình.”“Cô cô,” Lâm Ngọc Tân lo lắng hỏi, “Bà ngoại bọn họ thật sự có thể không có việc gì sao?”“Chỉ cần Chu đại nhân ở người nhị mợ nói những cái đó địa phương tìm được người, ta là có thể bảo đảm bọn họ không có việc gì.”Mặc dù bắt không được người, nàng cũng có thể bảo bọn họ, nhưng nàng cũng không tưởng đem nói đến quá vẹn toàn.Lương Đế nhân hậu là chuyện tốt, lại không nên bị người cho rằng là lương thiện.Một cái hoàng đế nhân hậu là minh quân, lương thiện lại sẽ không thành tựu minh quân.Trong kinh chư thần đồng dạng như thế cho rằng, cho nên chẳng sợ Thượng Bình tự

thú, thả tó giác Triệu Tiệp, có thể từ nhẹ xử lý, lại không thể quá mức nhân từ. Cho nên bác bỏ Hình Bộ cách chức kiến nghị, nhiều vị triều thần cùng hoàng đế kiến nghị, “Thượng Bình là vô thông đồng với địch chi tâm, nhưng mà này vì tư lợi, biết rõ là cùng địch quốc thương nhân giao dịch, cũng vẫn như cũ bán thiết cùng lương thực chờ chuẩn bị chiến đấu vật tư, cùng thông đồng với địch vô dì. Thần chờ cho rằng, mặc dù từ nhẹ xử lý, cũng không nên này đây buôn lậu tội, mà là lấy thông đồng với địch tội luận xử.” “Không tôi, băng không tương lai không bắt được một cái thông đồng với địch người, đối phương đều nói vô tâm thông đồng với địch, chỉ là buôn lậu, kia lâu dài dĩ vãng quốc dùng cái gì vì nước?” Bọn họ không nói chuyện Thượng Bình phía trước buôn lậu sự, liền nói đầu xuân lúc ấy hắn làm kia bút có chúa chuẩn bị chiến đấu vật tư giao dịch. Chê cười, trong triều nhiều ít đại thần tham dự buôn lậu sinh ý? Đặc biệt là những cái đó vô tướng, trên người liền không một cái sạch sẽ, dùng buôn lậu tội phản bội Thượng Bình, nhiều nhất lưu đày, lại từ nhẹ xử lý, quan trong nhà lao hai năm liên thả ra, hoàng đế lại nhân hậu, lại khoan nhát đáng, đến, cách chức về nhà liền hảo. Hình Bộ hiển nhiên chính là xuất phát từ như vậy suy tính làm ra như vậy hình phạt ý kiến, nhưng các triều thần không vui, cứ như vậy còn có cái gì kinh sợ tác dụng? Đặc biệt là lần này Triệu Tiệp phản quốc ánh hưởng cực kỳ ác liệt, hắn chạy tới Sở Quốc, hắn đệ đệ hiện tại còn không có bị bắt được, hiện giờ chỉ có thể lấy Thượng Bình khai đao. Cho nên quần thần thượng chiết, Thượng Bình cần thiết nghiêm trị, hắn tự thú, bê hạ nhân hậu, vậy ở nghiêm trị cơ sở thương từ nhẹ xử lý thì tốt rồi. Công Bộ Thượng Thư liền đề nghị nói: “Không phải đã điều tra rõ hắn thông đồng với địch buôn lậu đều là gạt trong nhà sao, cùng với đối hắn từ nhẹ xử lý, không bằng dùng ở nhà hắn nhân thân thương, cũng hảo cảnh giác thế nhân, cho dù là tự thú, có chút tội cũng là không thể giải vây. Nhưng vì cỗ vũ tương lai phạm tội người tự thú, đảo có thể đối này vô tội người nhà võng khai một mặt, phàm là còn có lương tâm, người luôn là sẽ niêm người nhà.” “Thông đồng với địch chính là tru tộc chi tội, hắn liền tính không phải có tâm, người nhà nhẹ nhất cũng đến lưu ba ngàn dặm.” Hình Bộ Thượng Thư bước ra khỏi hàng nói: “Từ nhẹ xử lý, hoặc nhưng lưu sáu trăm dặm hoặc gần đây giam giữ phục lao dịch.” Công Bộ Thượng Thư trùu trùu khóe miệng, nhịn không được nói: “Đâu phạm người chỉ cách chúc, đối này người nhà người thế nhưng muốn tội dày?” Hình Bộ Thượng Thư không phục, “Ta này đây buôn lậu tội phán chi, không phải các người nói không hợp, muốn lấy thông đồng với địch tội phán chi sao, đây là thông đồng với địch cân nhắc mức hình phạt tiêu chuẩn.” Ngày nhưng cùng Lâm Thanh Uyển công đạo hắn tương đi khá xa, nhưng thấy những người khác đều một bộ tán đồng bộ dáng, Công Bộ Thượng Thư trùu trùu khóe miệng không nói chuyện, dù sao chờ Tứ hoàng tử tới rồi Giang Nam còn phải thượng

chiết thảo luận, lúc này quá vì Thượng gia cầu tình cũng không tốt.Không có phản đối ý kiến, nhạc dạo liền định rồi xuống dưới, nhưng cái này đại án khăng định không có khả năng như thế dễ dàng liền định ra, còn phải chờ Tú hoàng tử tới rồi Giang Nam điều tra, thu thập cũng đủ chứng cứ sau đại gia mới có thể cuối cùng định án.Trừ bỏ Canh Ngọ họa, đây chính là Đại Lương kiến quốc tới nay lớn nhất một cái án kiện.Nghĩ đến năm đó Canh Ngọ họa chết người, lần này Triệu Tiệp phản quốc tuy xa xa so ra kém lần đó, nhưng tạo thành chấn động cũng không nhỏ.Cùng Triệu Tiệp lui tới cực mật, cùng hắn cùng mà làm quan, không thấy Lễ Bộ Thượng Thư tự sự phát sau liền không thượng triều sao, này người nhà hiện giờ đều bị trói buộc ở Trần gia, dễ dàng không được ra ngoài.Không có biện pháp, ai làm hắn khuê nữ là Triệu Tiệp thê tử đâu.Còn có Lư Chân, liền tính mọi người đều biết Lư Chân cùng Triệu Tiệp quan hệ không tốt lắm, nhưng hắn cũng là hắn trực thuộc thủ trưởng, bệ hạ dù chưa hạ chỉ tra hắn, trong khoảng thời gian này lại không thiếu răn dạy hắn, cũng phái ngự sứ đi trước Linh Châu tra án.Mấy ngày hôm trước triều thần còn lo lắng hoàng đế sẽ sán này thu đi Lư Chân trên tay binh quyền, do đó khiến cho nội đấu đâu.Nhưng trước mắt xem ra hai bên đều thực khắc chế, hoàng đế tuy răn dạy, lại không tính toán thu binh quyền, Lư Chân cũng thành thành thật thật mà, vẫn chưa ý vào binh quyền làm chuyện gì.Hoàng đế cùng Lư Chân đều không ngốc, lúc này Liêu Quốc ngoe rực rịch, thế nhưng còn phái người ám sát Tú hoàng tử giá họa Sở Quốc, mà Triệu Tiệp lại chạy tới Sở Quốc, bọn họ là có bao nhiêu ngốc mới có thể lúc này nội đấu?Hoàng đế nếu còn tin được Lư Chân, tiếp tục đem Linh Châu cùng Lư gia quân giao cho hắn, Lư Chân tự nhiên sẽ nỗ lực bảo vệ tốt biên quan.Tưởng an an ổn ổn quá một hai năm Lương Đế rất là ưu thương, phùng trà thở dài nói: “Tính lên, trăm này mười năm tới liền không quá một ngày an ổn nhật tử, cơ hồ hàng năm đều phải ra chút sự, bốn còn tưởng rằng Giang Lăng sơ định, Sở Quốc cũng muôn nghỉ ngơi lấy lại sức, quốc nội lại mưa thuận gió hoà, nay minh hai năm có thể quá cái an ổn nhật tử, lại không nghĩ rằng vẫn là huỷ hoại.”Lưu công công yên lặng mà cho hắn thêm trà.Nhin ở chén trà trung trôi nổi sau đó chậm rãi trâm xuống lá trà, Lương Đế càng ưu thương, “Trăm tuổi lớn, Sở Quốc cùng Tây Thục đã thành Thái Tử, ta Đại Lương lại chưa chắc định ra, nếu là...”“Bệ hạ sẽ sống lâu trăm tuổi,” Lưu công công vội vàng nhẹ giọng nói: “Thả vài vị hài tử đều hiếu thuận, ngài thật sự không cần lo lắng.”Lương Đế lắc đầu nói: “Bạn nhỏ là hiếu thuận, nhưng mà trị quốc không phải hiếu thuận liền có thể, lão nhỉ...”Lương Đế dừng một chút, trong lòng có chút ngạnh, hắn hơi hơi quay đầu, che dấu ửng đỏ khói mắt, thở dài nói: “Ta ngay từ đầu nhưng thật ra hướng vào hắn, rõ cuộc hắn chiếm trường, nhưng hắn lòng dạ quá mức hẹp hòi, Nam chinh khi rõ ràng không hiểu quân sự, lại một hại phải nhúng tay, này đó đều có thể giáo,

cũng đều có thể sửa, nhưng hắn như thế nào có thể vì thù riêng liền trí quốc gia bá tánh không màng, thế nhưng cùng Sở Quốc liên hợp?"Đây mới là Lương Đế nhất không thể tiếp thu một chút, con của hắn lòng dạ hẹp hòi, hắn có thể giáo, hắn không hiểu quân sự ngạnh muôn nhúng tay, hắn cũng có thể giáo, nhưng này liên hợp ngoại địch báo thù riêng hắn muôn như thế nào giáo?Quốc gia cùng bá tánh là Lương Đế hạn cuối.Hắn thật mạnh thở dài một tiếng, "Lão ngũ như vậy tính tình, đừng nói hắn tuổi tác tiêu, chính là tuổi thích hợp ta cũng không dám dùng a, lão lục nhưng thật ra thành thật, nhưng chính là quá thành thật."

Chương 352: Tới

Lưu công công trong lòng vừa động, liền cười nói: “Kia không phải còn có Tú điện hạ sao?”“Lão tú a...” Lương Đέ buồn bã, “Kia hài tử quá do dự không quyết đoán...”Ở trước kia, Lương Đέ cảm thấy lão tú cũng là không tồi, nhưng hiện tại có không giống nhau kỳ vọng, hắn liền nơ chồn chướng mắt, thở dài nói: “Vẫn là đèn giáo giáo, kia hài tử gìn giữ cái đã có còn hành, nhưng này loạn thế sao có thể gìn giữ cái đã có a, ta nếu là lại tuổi trẻ mười tuổi thì tốt rồi...”Lưu công công im lặng không nói, biết lúc này Lương Đέ cũng không cần hắn trả lời.“Làm phụ mẫu luôn có thao không xong tâm,” Lương Đέ đột nhiên hỏi: “Cái kia làm lão tú thế thân trọng thương tiêu quan là Thượng Bình chi tử?”Lưu công công nháy mắt liền nghĩ tới trước hai ngày hoàng đế thu được lá thư kia, bối cong cong, cung kính nói: “Là, nghe nói tuổi so Tú điện hạ còn nhỏ đâu, có tiếng thanh niên tài tuấn, nhưng thật ra đáng tiếc.”Hoàng đế hơi hoi gật đầu, “Là đáng tiếc.”Không biết nghĩ tới cái gì, cười nhạo một tiếng nói: “Có so với hắn càng đáng tiếc người, nhưng mà chuyện tình yêu...”Nghĩ đến Hoàng Hậu, hoàng đế lắc đầu bật cười, “Ai có thể nói được thanh đâu?”Lâm Ngọc Tân xứng hắn là đáng tiếc, nhưng cảm tình sự nói không rõ, huống chi bọn họ sự còn không ngừng là cảm tình mà thôi.Năm đó hắn cưới Hoàng Hậu cũng là náo loạn hảo một hồi, thật nhiều triều thần đều thượng thư, trong tối ngoài sáng tỏ vẻ hắn nếu là cưới Hoàng Hậu về sau sẽ không hạnh phúc, cuối cùng vẫn là Lâm Dĩnh làm chủ giúp hắn cưới Hoàng Hậu.Nhiều năm như vậy đi qua, bọn họ phu thê gian tuy có tiếc nuối, cũng không hối hận, hoàng đế mặt mày đều nhu xuống dưới, đối Lưu công công nói: “Cấp Giang Lăng đi chỉ, cấp kia hai hài tử nửa năm kỳ nghỉ, làm cho bọn họ về nhà đi thôi.”“Bệ hạ nói chính là tiểu Thượng đại nhân cùng tiểu Lâm đại nhân?”“Không phải bọn họ vẫn là ai?”Hoàng đế cười nói: “Bọn họ tuổi cũng không nhỏ, vừa lúc trở về đón dâu.”Lưu công công liền cười, “Bệ hạ cũng quá đau Lâm quận chúa, nàng liền như vậy đê ra một miệng nhi, này Thượng gia rốt cuộc rơi xuống, nếu là về sau Lâm quận chúa trong lòng lại hối hận làm sao bây giờ?”“Nàng sẽ không hối hận,” hoàng đế tự tin nói: “Nàng làm nhiều như vậy còn không phải là tướng thành toàn chất nữ, lại

cấp Lâm gia lưu một cái huyệt mạch sao? Trẫm nói đi, êm đẹp, lão tú nghĩ như thế nào khởi nói muốn đem tước điền cho nàng đương vĩnh nghiệp điền, nguyên lai ở chỗ này chờ trẫm đâu.”Lâm Thanh Uyển gởi thư vì Thượng gia cầu tình, công và tư toàn thuyết minh căn do, Lương Đế dù chưa hối âm, nhưng trong lòng là nhận đồng.Dù sao hắn vốn dĩ cũng không tưởng nghiêm trị Thượng gia.Rốt cuộc Thượng gia cùng Triệu gia không giống nhau, liên lụy trong đó chỉ có Thượng Bình một người, thậm chí Thượng Bình chính mình cũng không có chủ quan thông đồng với địch, lại chủ động tự thú, vốn dĩ hắn còn tưởng cho nàng một cái mặt mũi nhẹ phán Thượng Bình.Bất quá nghe Công Bộ Thượng Thư nói, Lâm Thanh Uyển cũng không hy vọng Thượng Bình bị nhẹ phán quá nhiều.Hoàng đế ban đầu còn khó hiểu, nhưng tâm tư vừa chuyển liền minh bạch.Thượng Bình nếu là bình yên vô sự trở về Giang Nam, chỉ sợ Ngọc Tân hài tử rất khó họ Lâm, thả tranh cãi còn nhiều.Thượng Bình không quay về, kia Thượng gia chính là Thượng Minh Kiệt cùng Lâm Ngọc Tân làm chủ, mấy cái hài tử họ Lâm, mấy cái hài tử họ Thượng, còn không phải bọn họ tiểu phu thê định đoạt? Hoàng đế hơi hơi mỉm cười, “Đứa nhỏ này càng thêm tính toán không bỏ sót, trước kia thủ đoạn còn non nớt thật sự, hiện tại, chỉ sợ trong triều những cái đó lão thần đều cặp không thượng hắn.”Lưu công công liền cười, “Đây cũng là bệ hạ giáo đến hảo, quận chúa mới vừa thượng kinh khi còn kinh sơ đâu, kết quả ngài cùng nương nương dạy dỗ nửa năm liền đem người dạy dỗ ra tới.”Hoàng đế cũng vuốt cằm nói: “Đứa nhỏ này là càng thêm tự tin, ta cũng chỉ bất quá cho nàng cảng quá vài lần eo thô, nàng như thế nào liền như vậy có nắm chắc? Nếu là lão tú cũng có thể cùng hắn giống nhau thì tốt rồi.”Lưu công công tiếp tục cho hắn châm trà, “Tú điện hạ chính là bắn khoăn quá nhiều.”“Hắn là hoàng tử, Uyển tỷ nhi một cái cô nương đều khoát phải đi ra ngoài, hắn một cái nam tử bắn khoăn nhiều như vậy làm cái gì?”Nói đến cùng Lương Đế vẫn là đối Tú hoàng tử không hài lòng, hắn nếu là lại quyết đoán một chút thì tốt rồi, tốt nhất lại oai hùng một ít, làm loạn thế quân vương, võ có thể so văn quan trọng.“Chỉ hy vọng hắn đi Giang Nam có thể nhiều cùng Uyển tỷ nhi nhiều học học.”Tú hoàng tử cũng không biết nói hắn cha đối diện hắn rất bất mãn, hắn lúc này vừa đến Giang Nam đâu, hắn là ra roi thúc ngựa chạy tới.Lỗ thị lang chờ sứ đoàn người đều lưu tại Giang Lăng, hắn mang theo một đội binh mã lại đây.Không có lập tức đi Giang Đô, mà là trước tới Tô Châu, Chu thứ sử mang theo bọn quan viên nghênh ra mười dặm, Lâm Thanh Uyển nghĩ nghĩ, cảm thấy cũng phải đi xoát một xoát hảo cảm độ, vì thế lôi kéo Lâm Ngọc Tân cũng đi.Tú hoàng tử thực mệt, cũng không tâm ứng phó quan viên địa phương, cho nên nỗ lực đại gia vài câu liền nhìn về phía Lâm Thanh Uyển, “Tam muội, ca ca túc thực đã có thể làm ơn người.”Lâm Thanh Uyển thấy hắn đôi mắt đỏ bừng, mặt xám mày tro, liền tránh ra một

bước nói: “Vậy thỉnh Tú điện hạ lên xe đi, vừa vặn, nhà ta biệt viện cách nơi này không xa.” Nơi nào là không xa a, mười dặm trường đình lại qua đi một chút chính là Lâm gia biệt viện, lúc này đưa mắt nhìn lại, tay trái một bên liền tất cả đều là nàng tước điền. Tú hoàng tử dù chưa đã tới, nhưng cũng biết nàng có một tảng lớn tước điền liền ở tây giao. Lên xe ngựa, hắn vén lên mành chung quanh, hỏi: “Bên này chính là Tam muội tước điền?” Lâm Thanh Uyển gật đầu, “Đúng là, Tú điện hạ là thây thế nào đến ra tới?” “Xem này trong đất lao động người ngay ngắn trật tự liền nhín ra, thả đưa mắt nhìn lại, có thể trên mặt đất như thế đại quy mô trông đâu thực quả có thể có mấy người?” Lâm Thanh Uyển hơi hoi mỉm cười, cho hắn đổ một ly trà, sau đó vén lên mành đối đang do dự không quyết Chu thứ sử nói: “Chu đại nhân cũng đi ta chỗ đó ngồi đi.” Chu thứ sử liền thở dài nhẹ nhõm một hơi, hắn còn có rất nhiều sự muôn hội báo đâu, nhưng xem Tú hoàng tử mệt thành như vậy, hắn không biết có phải hay không nên tiếp tục đi theo. Nhưng kia sự kiện lại không thể chờ, mà trên tay hắn nhân thủ không đủ, thấy Tú hoàng tử mang theo nhiều như vậy binh mã tới, hắn lúc này mới động tâm tư. Bốn còn ở khố xứ, nghe Lâm Thanh Uyển làm hắn đi theo, hắn liền không khỏi đối nàng hơi hoi hành lễ, cảm kích nàng thiện giải nhân ý. Tú hoàng tử nhín đến bọn họ hổ động, hơi hoi mỉm cười, chờ xe ngựa đi ra một đoạn mới nói: “Tam muội cùng Chu đại nhân nhưng thật ra ở chung đến hòa hợp, khó trách không muôn đổi cái Tô Châu thứ sử.” Lâm Thanh Uyển liền cười, “Lại nói tiếp việc này còn chưa cảm tạ điện hạ đâu, nếu không phải ngươi từ giữa chu toàn, Chu đại nhân cũng lưu không dười.” “Nếu không phải Tam muội có thể làm Vương tế túu trước thượng thư, ta cũng không hảo tùy tiện nhắc tới.” Rốt cuộc có kết bè kết cánh hiềm nghi. Bất quá nghĩ vậy một đổi hậu phát sinh sự, Tú hoàng tử đều nhịn không được cảm thán Lâm Thanh Uyển nhín xa trông rộng. “Tam muội là sớm biết rằng Giang Lăng sẽ phát sinh sự, lúc này mới đem Vương Yến điều đi Giang Lăng, lưu lại Chu Thông?” Bằng không lấy Chu Thông tính cách làm người đi Giang Lăng, chỉ sợ phải bị Triệu Tiệp liền xương cốt đều nuốt. Lâm Thanh Uyển lại lắc đầu nói: “Ta nào có kia bản lĩnh, bất quá là vừa khéo thôi. Bất quá ta biết Chu đại nhân là nhất định không thích hợp Giang Lăng.” “Ta cùng với hắn quen biết gần 6 năm, biết rõ hắn bản tính, hắn người như vậy liên thích hợp Tô Châu như vậy bình thản nơi, nếu là đi biên quan, đặc biệt là bị người cầm giữ quyền lợi biên quan, đảo không phải nói hắn không có năng lực, mà là hắn thủ đoạn...” Lâm Thanh Uyển nghĩ nói: “Ân, không đủ sắc bén?” Tú hoàng tử nghĩ đến Vương Yến làm người cùng thủ đoạn, nhịn không được cười ha ha lên, “Ta biết, là không đủ võ sĩ, Tam muội không biết Vương thứ sứ đến Giang Lăng sau những cái đó thủ đoạn, Giang Lăng những cái đó thân sĩ cùng gia tộc quyền thế chính là bị hắn làm cho mặt xám mày tro, chính là Triệu Tiệp cũng không thảo hảo

đi.”Lâm Thanh Uyển gật đầu, “Nhưng Vương Yến người như vậy nếu tới Tô Châu, tuy rằng cũng sẽ không quá kém, nhưng Tô Châu nhất định sẽ không giống hiện tại như vậy bình thản.”Tú hoàng tử tưởng tượng cũng là, Tô Châu nhiều thân sĩ, đặc biệt là hiện tại tụ tập không ít người đọc sách tại đây, chỉ sợ có không ít người xem bất quá Vương Yến những cái đó thủ đoạn.“Cho nên làm quan không phải chỉ xem thủ đoạn phẩm tính, còn muốn xem thích không thích hợp,” Lâm Thanh Uyển nhân cơ hội nói: “Chỉ có thích hợp mới là tốt nhất.”“Chu thứ sử cùng Vương thứ sử, ai cũng không thể nói bọn họ ai so với ai khác kém, nhưng nếu đem Chu thứ sử điều đi Giang Lăng, Vương thứ sử đặt ở Tô Châu, bọn họ khẳng định sẽ không có hiện tại tốt như vậy.”Tú hoàng tử như suy tư gì, một lát sau nhìn về phía Lâm Thanh Uyển cười nói: “Đa tạ Tam muội dạy ta.”Lâm Thanh Uyển cười, “Là điện hạ hiếu học, thả loại sự tình này bệ hạ khẳng định có giáo ngài, ta bất quá bạch lăm miệng một câu.”Nói chuyện, đoàn người liền về tới biệt viện, Lâm Thanh Uyển làm người lãnh Tú hoàng tử đi rửa mặt, lúc này mới lại hồi tiền viện, Lâm Ngọc Tân đang ở chiêu đãi Chu thứ sử.Thấy Lâm Thanh Uyển lại đây vội vàng đứng dậy, “Lâm quận chúa, điện hạ nơi đó...”“Điện hạ mấy ngày liền bôn ba, trước đi xuống rửa mặt, trong chốc lát sẽ triệu kiến.”Lâm Thanh Uyển nhìn về phía Lâm Ngọc Tân nói: “Ngươi đi đọc sách đi, lại quá không lâu liền phải tốt nghiệp, cũng không thể lơ lửng.”Lâm Ngọc Tân biết cô cô không nghe nàng nghe những việc này, liền hành lễ lui về phía sau hạ.Chu thứ sử xem nàng rời đi, nhịn không được hỏi, “Lần trước quận chúa thương nghị Thượng gia sự khi không phải còn làm huyện chủ nghe sao, như thế nào lần này...”“Đó là làm nàng học tập, lần này nàng lại không cần học.”Chu thứ sử hơi suy tư liền hiểu rõ, lần này bọn họ nhầm vào chính là Liêu Quốc mật thám, nhưng không chỉ là tróc nã mà thôi, hỏi han, hoặc không thể bắt sống khi như thế nào giải quyết, quá mức huyết tinh, đích xác không thích hợp một cái tiểu cô nương nghe.Tú hoàng tử biết Chu Thông khẳng định có việc gấp, bằng không sẽ không vội vàng lúc này cho hắn bẩm báo, cho nên đơn giản rửa mặt qua đi liền nhéo một khối điểm tâm liền ăn liền ra tới.Tam phương ngồi xuống, Chu Thông bắt đầu hỏi báo hắn hai ngày này tra được tin tức, căn cứ Thượng nhị thái thái liệt ra địa phương, bọn họ nhất nhất phái ra cẩn thận người đi điều tra, quả nhiên phát hiện Liêu nhân tung tích.Hơn nữa bọn họ tựa hồ hết lòng tin theo sê không có người phát hiện này đó cứ điểm, có hai cái địa phương người dọn đi rồi, địa phương khác người toàn không có động tĩnh.Hơn nữa bọn họ tìm hiểu nguồn gốc còn tìm kiếm tới rồi vài cái Thượng nhị thái thái hết chỗ chê địa phương.Chu Thông cho rằng như vậy địa phương khẳng định còn có, chỉ là bọn hắn nhất thời tra không đến mà thôi, vì không rút dây động rùng, bọn họ không có động thủ.“Tốt nhất dùng một lần lấy trụ bọn họ, như vậy mới có thể phong tỏa trụ tin tức, thẩm vấn

sau hǎo dǎt ra càng nhiều cứ điểm,” Chu thứ sử nói: “Nhưng cứ như vậy chúng ta binh mã liền không đủ dùng, rốt cuộc chúng ta tra được địa phương vài cái đều không ở Tô Châu, mà là trải rộng Giang Nam các nơi.” Tứ hoàng tử sắc mặt âm trầm, nhin không được chụp cái bàn nói: “Nương Triệu gia, Giang Nam đều mau thành Liêu nhân hậu viện, mà chúng ta lại hoàn toàn không biết gì cả.” Chu thứ sử xấu hổ cúi đầu.

Chương 353: Trộn lẩn hợp

Chu thứ sử mượn tới rồi binh mã, liên hợp các nơi nha dịch, đóng quân, mấy lối lôđinh thủ đoạn bắt giữ ở Giang Nam liêu mật thám, thậm chí đem toàn bộ Giang Nam phong tỏa. Phong tỏa con đường, nhưng khó được, bá tánh vẫn chưa khủng hoảng, ngược lại tích cực phát huy chính mình sở trường đặc biệt, phân biệt người xa lạ, giúp đỡ nha môn bắt vài cái may mắn đào tẩu liêu mật thám. Chu thứ sử suốt đêm phái người thám vấn, lại lấy ra địa phương khác cứ điểm, toàn bộ Đại Lương đều bắt đầu ở nhô Liêu Quốc cứ điểm. Liêu Quốc kinh doanh hơn ba mươi năm mạng lưới tình báo nháy mắt tê liệt, Tú hoàng tử thực vui vẻ, “Xem bọn họ lần sau còn như thế nào ám sát cô!” Lần này hắn ở Giang Lăng bị ám sát, rất nhiều tin tức đó là này đó mật thám truyền quay lại đi. Lâm Thanh Uyển nghĩ hỏi: “Điện hạ biết là Liêu nhân hạ tay, nhưng báo cho Sở Quốc?” “Đương nhiên không có,” Tú hoàng tử lại không ngốc, chỉ cần việc này một ngày tìm không thấy chứng cứ là Liêu nhân làm, kia Sở Quốc liền đuổi lý một ngày, hắn đúng lý hợp tình nói: “Ám sát là ở Sở Quốc phát sinh, tự nhiên đến Sở Quốc cho chúng ta một công đạo, cho nên bọn họ ở tìm chứng cứ đâu.” “Sở Quốc chưa chắc không biết là Liêu nhân việc làm.” Lâm Thanh Uyển như suy tư gì nói: “Chỉ là bọn hắn tra không đến chứng cứ mà thôi.” Tú hoàng tử gật đầu, nghĩ đến còn ở Sở Quốc Triệu Tiệp, “Triệu Tiệp nếu thiệt tình đầu nhập vào Sở Quốc, khẳng định sẽ hỗ trợ, thời gian này cũng kéo không được bao lâu.” Lâm Thanh Uyển nhấp nhấp miệng, “Hai nước hiện tại là không có khả năng khởi chiến sự, Triệu Tiệp sự chỉ sợ miễn cưỡng không được.” “Chẳng lẽ liền như vậy buông tha hắn?” Tú hoàng tử nắm chặt nắm tay nói: “Mặc kệ hắn ở Sở Quốc, chúng ta Đại Lương chính là tổn thất thảm trọng.” Triệu Tiệp cuối cùng mang đi người là không nhiều lắm, nhưng quý giá chính là hắn trong đầu đồ vật. Trước không nói Giang Lăng bố phòng, chính là Linh Châu cùng Quảng Nam quận quân sự bố phòng hắn đều biết một ít, Tú hoàng tử gấp đến độ tại chỗ xoay quanh. “Này tam mà bố phòng nếu toàn bộ trùng kiêm, kia tiêu phí cũng không ít.” Những cái đó quân sở, kho lương cùng tắc nói nếu đều phải trùng kiêm, đến phí đi bao nhiêu nhân lực vật lực? Tú hoàng tử cảm thấy đau lòng. Lâm Thanh Uyển liền rũ xuống

đôi mắt nghĩ nghĩ, hỏi: “Khả năng bắt được Triệu Thắng?”“Tù Giang Nam đi thông Sở Quốc lộ toàn bộ giới nghiêm, đến nay không có tin tức.”Lâm Thanh Uyển liền đứng dậy, từ thư phòng lấy một bức bản đồ cấp Tứ hoàng tử xem, nói: “Tứ điện hạ nếu có thể bắt được Triệu Thắng, ta đây liền có một cái biện pháp bức Triệu Tiệp tự sát.”Tứ hoàng tử ánh mắt sáng lên, hỏi: “Biện pháp gì?”“Điện hạ đến trước bắt được Triệu Thắng, bắt luận chết sống,” Lâm Thanh Uyển khóc miếng một chọn, nhẹ giọng nói: “Thi thể càng tốt.”Tứ hoàng tử như suy tư gì.Muốn bắt sống người có lẽ có điểm khó, nhưng nếu là muốn một khối thi thể lại không khó, chẳng sợ tim không thấy thật sự, giả cũng có thể a.Tứ hoàng tử như suy tư gì nhìn về phía Lâm Thanh Uyển, nàng là ý tứ này sao?Lâm Thanh Uyển lại không lại nói cái này đe tài, Tứ hoàng tử liền cũng cười nói: “Hiện giờ đã biết Liêu Quốc mệt thám cứ điểm đã đều rút, ngày mai ta liền đi Giang Đô xử lý Triệu gia sự, Tam muội muốn hay không cùng ta cùng tiến đến?”“Hảo a,” Lâm Thanh Uyển cười nói: “Vừa lúc ta muốn đi mua cái trà trang.”“Trà trang?”“Không tôi, ta Lâm thị từng có mấy cái đại vòm trà, năm đó hiến cho gia sản là lúc đều bán cho Thịnh gia, chỉ là cũng không biết Triệu Thắng sử cái gì thủ đoạn, thế nhưng làm Thịnh gia đem Hàng Châu cái kia đại vòm trà chia làm vài cái trà trang, hắn chiếm một nửa.” Lâm Thanh Uyển cười, “Hiện giờ ta trên tay có chút dư tiền, đại vòm trà ta là mua không nổi, mấy cái trà trang lại còn có thể suy xét suy xét.”Tứ hoàng tử hiểu được, nàng là coi trọng Triệu gia bị sao kia mấy cái trà trang.Triệu gia bị xét nhà, những cái đó bất động sản khẳng định muốn thu về quốc hữu, lấy Lâm Thanh Uyển thân phận, hắn muốn mua, Giang Đô thứ sử thật đúng là sẽ không cự tuyệt.Lâm Thanh Uyển cũng thoải mái hào phóng cùng Tứ hoàng tử nói: “Ta lúc trước đã qua tin hỏi qua Giang thứ sử, hắn nói vài thứ kia đều là tạm thời bắt giữ, chờ muốn bán sẽ thông tri ta một tiếng, bắt quá nếu điện hạ muốn đi Giang Đô, ta liền bồi ngài đi một chuyến hảo.”Tứ hoàng tử cười như không cười nói: “Ta cho rằng loại này việc nhỏ giao cho phía dưới người liền hảo, không cần Tam muội tự mình đi.”“Sinh ý là việc nhỏ, nhưng điện hạ lại không phải,” Lâm Thanh Uyển cũng không dấu diếm chính mình tâm tư, “Điện hạ không phải còn muốn biết ta cái kia chủ ý sao?”“Tam muội cùng Triệu gia rốt cuộc có cái gì thù, thế nào cũng phải tự mình nhìn chằm chằm?”Lâm Thanh Uyển trầm mặc một lát sau nói: “Không phải ta cùng Triệu gia có thù oán, mà là Triệu gia cùng ta Lâm gia có thù oán.”Đem Triệu thị đối Lâm thị khúc mắc cẩn thận nói một lần, sau đó thở dài nói: “Trước kia ta phụ huynh ở khi, bọn họ đem này đó cùu hận che dấu lên, chúng ta hai nhà quan hệ cũng không tệ lắm, thậm chí còn cùng cùng Thượng gia có thân, này trước vài thập niên giàn, chúng ta hai nhà cũng này đây thân thích thân phận đi lại, nhưng ai biết bọn họ trong lòng thế nhưng ẩn dấu lớn như vậy cùu hận, ta huynh trưởng vừa đi liền lộ

ra tới.” Tú hoàng tử nhíu mày, “Này cũng quá hoang đường.” “Mấy năm nay Triệu Thắng từng bước ép sát, cắn ta không bỏ, lòng ta cũng giận cực, không có cơ hội còn bãi, hiện tại có cơ hội, ta tự nhiên không muốn bọn họ huynh đệ lại uy hiếp đến ta.” Lâm Thanh Uyển cười hỏi, “Tú điện hạ để ý sao?” Tú hoàng tử che dấu cười nói: “Tam muội làm sự phù hợp tình lý, ta như thế nào để ý?” Tú hoàng tử trong lòng lại tưởng, như thế nào liền như vậy xảo, Thượng Bình đuối ở này mâu chốt kiện lên cấp trên phát Triệu Tiệp phản quốc? Lâm Thanh Uyển muốn cùng Tú hoàng tử đi Giang Đô, lần này nàng không tính toán mang Lâm Ngọc Tân, mới trở lại hậu viện, liền thấy trong viện cây mai hạ đang ngồi Dịch Hàn, nàng không khỏi ngẩn ra, “Ngươi khi nào trở về?” Đang ngồi ngủ gật Dịch Hàn đầu một chút, lập tức tỉnh táo lại, xoay người lại xem Lâm Thanh Uyển. Lâm Thanh Uyển lúc này mới phát hiện hắn sắc mặt tiêu tụy, râu ria xồm xàm, rất là chật vật. “Cô nãi nãi,” Dịch Hàn khom mình hành lễ, Lâm Thanh Uyển liền tiến lên hai bước nói: “Mau mời khởi, ngồi xuống đi.” Thấy hắn đáy mắt thanh hắc, Lâm Thanh Uyển liền biết hắn là suốt đêm gấp trở về, nhẹ giọng nói: “Trước ngồi xuống nghỉ ngơi đi, chính là có gì việc gấp?” “Thượng Bình đã từ trong cung ra tới bắt giữ rồi Đại Lý Tự, ta cảm thấy việc này đã ván đã đóng thuyền liền gấp trở về.” Rốt cuộc Triệu thị đối cô nãi nãi cùng đại tiểu thư đích ý rất mạnh, ai biết Triệu Thắng chạy trốn hết sức có thể hay không làm cái gì phát rõ sự? Cho nên Dịch Hàn là suốt đêm gấp trở về. Lâm Thanh Uyển cũng nghe minh bạch, hơi hơi mỉm cười nói: “Như thế cùng ta tưởng không mưu mà hợp, ta mấy ngày nay cũng chưa làm Ngọc Tân đi đi học, ngươi trở về đến vừa lúc, có thể hảo hảo bảo hộ nàng.” Dịch Hàn nhíu mày, “Kia cô nãi nãi đâu?” “Ta cùng với Tú hoàng tử đi Giang Đô,” Lâm Thanh Uyển giơ tay áp xuống hắn muôn nói, nói: “Yên tâm đi, Tú hoàng tử mới vừa trải qua ám sát, bên người thủ vệ đông đảo, ta đi theo hắn sẽ không có việc gì, so sánh với dưới ta càng lo lắng Ngọc Tân.” Dịch Hàn rũ mắt trầm tư một lát, đứng dậy hành lễ nói: “Cô nãi nãi yên tâm, ta sẽ bảo vệ tốt đại tiểu thư.” Lâm Thanh Uyển gật đầu, đứng dậy nói: “Kia mau đi rửa mặt nghỉ ngơi đi, ta ngày mai mới đi đâu.” Dịch Hàn khom người lui ra. Từ Tô Châu đến Giang Đô, tốc độ mau chỉ cần hai ngày xe trình. Tú hoàng tử cùng Lâm Thanh Uyển tuy không gấp, nhưng cũng không kéo dài, vừa lúc ngày thứ ba sáng sớm tới, Giang Đô Giang thứ sử tự mình ra tới nghênh đón. Lần này Tú hoàng tử là ở tại trạm dịch. Lâm Thanh Uyển tự nhiên cũng ở tại trạm dịch. Toàn bộ Triệu gia còn bị giam lỏng trung, mãi cho đến Tú hoàng tử tới, tuyên bố Triệu Tiệp cùng Triệu Thắng tội danh sau, bọn quan binh mới bắt đầu đem bên trong người kéo ra tới đưa đến trong ngục giam đi. Bởi vì người quá nhiều, râu ria nô bộc liền trước bị bán đi, còn lại bị bắt giữ, lấy bị lùc sau thảm vấn muốn hỏi. Triệu gia một mảnh hỗn loạn. Tú hoàng tử cùng Lâm Thanh Uyển cũng không đi vào, chỉ là ở cách đó không xa một

quán trà nhìn, hai người đứng ở lầu hai, đẩy ra cửa sổ liền có thể xa xa thấy Triệu gia bên trong hỗn loạn.Tú hoàng tử nói: “Trong triều có đại thần đề nghị lây thông đồng với địch tội phán xứ Thượng Bình, nhân này tự thú thả tó giác Triệu Tiệp, nhưng đối này người nhà vỗng khai một mặt, nhưng như vậy gần nhất cũng bất quá là ngăn lại lưu đày chặng đường cùng thời gian thôi.”Tú hoàng tử nhìn về phía Lâm Thanh Uyển nói: “Ta nghe nói, Tam muội muốn cùng Thượng gia đính hôn?”Lâm Thanh Uyển gật đầu, “Người nọ điện hạ cũng nhận thức, chính là ở Giang Lăng thế người dẫn dắt rời đi thích khách Thượng Minh Kiệt.”“Cô biết hắn,” Tú hoàng tử nói: “Hắn phẩm tính tài hoa toàn không tồi, nhưng hắn thân phận thượng rót cuộc kém một bậc, Lâm huyện chủ gả hắn đáng tiếc.”Lâm Thanh Uyển liền cười hỏi, “Trên đời này có mấy người có thể xứng đôi ta chất nữ nhi?”Tú hoàng tử bị nàng tự hào ngũ khí làm cho sững sốt, sau đó lắc đầu bật cười nói: “Ngươi lời này nếu là thay ngươi hoặc Nhị muội, ta có lẽ nói không nên lời, nhưng ngươi kia chất nữ nhi tuy hảo, lại còn không đến mức không người nhưng xứng đi?”Lâm Thanh Uyển gật đầu nói: “Ở lòng ta chính là không người có thể xứng đôi nàng.”Tú hoàng tử liền không lời nào để nói.Lâm Thanh Uyển liền xoay người ngồi vào bên cạnh bàn, cũng thỉnh hắn ngồi xuống, cho hắn đồ một ly trà sau nói: “Này thiên hạ nam tử toàn tự cao quá cao, ít nhất theo ta nhận thấy người trung, trừ bỏ Cơ Nguyên còn đuối theo đối nam nữ đối xử bình đẳng ngoại, cũng theo ta kia chất nhi Thượng Minh Kiệt.”Lâm Thanh Uyển hơi hơi giơ tay ngừng hắn muốn nói nói, nhìn thẳng hắn ánh mắt nói: “Đừng nói ngươi nhiều coi trọng ta cùng Chung tỷ tỷ, ta chỉ hỏi ngươi, ngươi trong lòng quả nhiên có thể đem chúng ta đương nam tử giống nhau đối đãi? Bất luận là chúng ta ứng tǎn nghĩa vụ, vẫn là nên được quyền lợi?”Tú hoàng tử trầm mặc không nói.Lâm Thanh Uyển liền cười, “Không chỉ có ngươi, chính là bệ hạ cũng không thể, các ngươi tôn trọng chúng ta, coi trọng chúng ta, bất quá là bởi vì chúng ta phi phàm giống nhau thủ đoạn cùng tâm tính mà thôi, nếu đối làm một cái nam tử, hắn được đến chỉ biết so với chúng ta càng nhiều, ở ngươi cùng bệ hạ trong lòng vị trí cũng càng thêm không bình thường. Mà ta cùng Chung tỷ tỷ rốt cuộc vẫn là kém một bậc, không phải bởi vì chúng ta tâm cơ thủ đoạn không đủ, mà là bởi vì chúng ta là nữ tử.”“Nhưng Thượng Minh Kiệt cùng Cơ Nguyên không giống nhau,” Lâm Thanh Uyển nói: “Ta nhìn trúng hắn, không chỉ là bởi vì bọn họ hai nhỏ vô tư tình nghĩa, còn bởi vì hắn nguyện ý tôn trọng mỗi người, cùng với tuân thủ hứa hẹn.”“Người là sẽ thay đổi.”“Nhưng phẩm tính nhất định là khó nhất thay đổi hạng nhất,” Lâm Thanh Uyển nói: “Ta chờ không thể vì chuyên nhỏ mà bỏ việc lớn.”Tú hoàng tử liền mỉm cảm hỏi: “Tam muội làm hắn hứa hẹn cái gì?”“Vai chọn hai phòng, Ngọc Tân cùng hắn là bình đẳng, nói không đến ai gả ai cưới, hài tử chia đều hai họ.”Tú hoàng tử liền há to miệng, này, này không phải tương đương với

nửa ở rẽ? Hắn nuốt nuốt nước miếng hỏi, “Thượng Minh Kiệt đáp ứng rồi?” “Hắn sẽ đáp ứng.” “Kia Thượng gia cũng đáp ứng rồi?” Lâm Thanh Uyển liền cười, đối Tú hoàng tử chớp chớp mắt nói: “Này liền muốn xem tú ca nha, bằng không tiểu muội như thế nào sẽ ngày đêm vất vả đi theo ngài bên người?” Đến, hiện tại đó là tú ca cùng tiểu muội, rõ ràng lúc trước vẫn là điện hạ. Tú hoàng tử yên lặng mà uống trà.

Chương 354: Trao đổi

Bọn quan binh bắt đầu đem Triệu gia người áp ra tới, nam nữ già trẻ tẽ ở bên nhau khóc thút thít, cầm đầu hai vị phu nhân các ôm hai cái năm sáu tuổi hài tử, bị bọn quan binh một kéo, thiêu chút nữa té ngã trên đất. Lâm Thanh Uyển đứng ở cửa sổ nơi đó xem, chỉ trong đó một cái hỏi, “Đó là Triệu đại thái thái?” Tú hoàng tử nhìn về phía Giang thứ sử, Giang thứ sử lập tức nói: “Đúng là, nàng trong lòng ngực hài tử là Triệu Tiệp âu tử.” Lại chỉ nàng bên cạnh phu nhân nói: “Đó là Triệu Thắng thê tử, trong lòng ngực tiểu cô nương là này áu nữ, mà bọn họ con thứ vẫn luôn chẳng biết đi đâu, thần thầm vẫn quá các nàng, các nàng toàn nói không biết.” “Bọn họ đã chết,” Lâm Thanh Uyển nhàn nhạt nói: “Chết ở Định Châu, ta tưởng Triệu Tiệp hắn là cũng mau thu được tin chua.” Giang thứ sứ sợ hãi cả kinh, Triệu Tiệp cùng Triệu Thắng đích trưởng tử lúc trước đều lưu tại Linh Châu, hiện tại phỏng chừng đã bị bắt giữ, Triệu Tam Triệu Tú lại vừa chết, chẳng phải là Triệu thị trừ bỏ Triệu Tiệp cùng Triệu Thắng, một cái cũng chưa dư lại? Tú hoàng tử thở dài, “Phụ hoàng đãi hắn còn chưa đủ hảo sao, một đường đề bạt hắn, nếu không có phụ hoàng, hắn đâu có thể nào từ Lư Chân Lư gia quân trên tay đoạt hạ này một bộ phận binh quyền tới?” Lâm Thanh Uyển tắc nói: “Hắn tâm quá lớn, rồi lại vô trung nghĩa chi tâm, cho nên mới đi rồi oai lộ.” “Tam muội nói có thể làm hắn đền tội biện pháp là cái gì?” “Điện hạ đã tìm được Triệu Thắng thi thể?” Tú hoàng tử gật đầu, “Có, thị vệ chính đại trương kỳ cổ hướng Giang Nam đưa, ít ngày nữa liền đến.” Lâm Thanh Uyển gật đầu, xoay người đi xuống trà lâu. Tú hoàng tử cùng Giang thứ sứ vội vàng đi theo, đoàn người tới rồi trà lâu phía dưới, áp giải Triệu thị gia quyền bọn quan binh còn chưa đi đến trước mặt, thấy thứ sứ đại nhân chờ ở hai người mặt sau, không dám chậm trễ, xô đẩy người tiến lên hành lễ. Gia quyền nhóm bị đẩy bùm bùm quỳ rạp xuống đất, sợ hãi nhìn bọn họ. Triệu đại thái thái cùng Triệu nhị thái thái đã nhiều ngày lo lắng hãi hùng, sắc mặt tiều tụy không thôi, lúc này sắc mặt sợ hãi, thấy Tú hoàng tử bọn họ liền không khỏi căng thẳng thần kinh, theo bản năng liền ôm chặt trong lòng ngực hài tử. Lâm Thanh Uyển ánh mắt ở các nàng trên tay lướt qua, đi đến hai người trước mặt, nửa ngồi xổm cùng Triệu đại thái thái đối diện, “Triệu

đại thái thái họ Trần?" Triệu đại thái thái sắc mặt trăng bêch gật đầu. Lâm Thanh Uyển liền duỗi tay giúp nàng vén lên trên mặt đầu tóc, nhẹ giọng nói: "Trần phu nhân biết Triệu Tiệp làm sự sao?" Triệu đại thái thái liên tục lắc đầu, khẩn cầu nói: "Tôi phụ không biết, phu quân bên ngoài làm sự cũng không nói cho chúng ta biết nội trach phụ nhân, không chỉ có ta không biết, ta đệ muội các nàng cũng tất cả đều không biết a." Nàng rời lệ nói: "Tôi phụ nếu biết, đó là liều mạng tánh mạng cũng sẽ ngăn cản." Lâm Thanh Uyển gật đầu, cười nói: "Ta tin tưởng Trần phu nhân." Tú hoàng tử hơi hơi nhíu mày, liền như vậy một câu liền tin? "Ngươi không biết, nhưng Triệu gia bốn vị đại công tử là khăng định biết đến," thấy Triệu đại thái thái lắc đầu muốn biện giải, Lâm Thanh Uyển liền nhẹ giọng nói: "Triệu đại công tử cùng Triệu nhị công tử cũng không nói, bọn họ đi theo Triệu Tiệp ở trong quân nhậm chức, Triệu Tiệp làm rất nhiều sự đều yêu cầu bọn họ ra mặt, bọn họ không có khả năng không biết." Triệu đại thái thái nhấp miệng. "Đến nỗi Tam công tử cùng Tứ công tử," Lâm Thanh Uyển nhẹ giọng nói: "Hai vị phu nhân còn không biết đi, lần này Triệu Tiệp cùng Liêu Quốc giao dịch, chính là hai vị công tử áp xa tiền hướng, không khéo gấp phải Đông Bắc quân tuần biên, nhất cử xuyên qua bọn họ quý kề." Triệu đại thái thái cùng Triệu nhị thái thái mở to hai mắt nhìn, Lâm Thanh Uyển liền ở các nàng không thể tin tưởng nửa đường: "Các ngươi Triệu gia trung phó có một cái kêu Khúc Dũng chính là đi? Hắn hộ tống hai vị công tử trốn vào Liêu Quốc, nhưng Đông Bắc quân theo đuổi không bỏ, cuối cùng bắn chết này với lương liêu biên giới, bọn họ thi thể hắn là mau vận chuyên tới rồi." Triệu đại thái thái cùng Triệu nhị thái thái chỉ cảm thấy trái tim đột đau, thiếu chút nữa hô hấp không lên. Triệu nhị thái thái ở đau qua đi xoay người liền một cái tát ném ở Triệu đại thái thái trên mặt, miệng hô kêu, lại một tia thanh âm cũng chưa phát ra, một đôi mắt tràn đầy phẫn hận trùng mắt Triệu đại thái thái. Tiểu cô nương sợ hãi, "Oa" một tiếng khóc ra tới, gắt gao mà bái mẫu thân bất động. Tiểu nam hài cũng sợ hãi, nhào vào mẫu thân trong lòng ngực oa oa khóc lớn. Triệu nhị thái thái che lại ngực ngã trên mặt đất, Lâm Thanh Uyển hơi hơi nhíu mày, ngăn cản quan binh đá hướng nàng động tác, duỗi tay đem nàng phóng bình, chờ nàng hoãn sau mới nhìn về phía ngơ ngẩn quỳ trên mặt đất Triệu đại thái thái nói: "Hiện giờ trừ bỏ còn đang lẩn trốn Triệu Tiệp, các ngươi Triệu thị nhất tộc tồn tại đều bị bắt giữ." Triệu đại thái thái tròng mắt vừa động, nửa ngày mới gian nan hỏi, "Ta kia nhị thúc..." "Hắn với truy phò trung bị loạn tiễn bắn chết, thi thể cũng chính hướng Giang Nam đưa đâu." Triệu đại thái thái cười hai tiếng, nước mắt lại ào ào đi xuống lưu, nàng ách thanh âm hỏi, "Kia quận chúa muốn ta làm cái gì?" Nàng chưa thấy qua Lâm Thanh Uyển, ngay từ đầu cũng không đoán ra thân phận của nàng, nhưng nàng nhận ra nàng phía sau Giang thứ sử cùng Tú hoàng tử, có thể làm Tú hoàng tử đứng ở sau một bước nữ tử,

đương triều có thể có mấy cái?Mà lại sẽ xuất hiện ở Giang Đô cái này đia phuong, càng thiếu.Lâm Thanh Uyển hơi mỉm cười, đối nàng thông tuệ thực vừa lòng.Nàng nhìn Triệu nhị thái thái cùng nàng bên cạnh quỳ tiêu nữ hài liếc mắt một cái, lúc này mới nhìn về phía nàng trong lòng ngực tiểu nam hài, hỏi: “Trần phu nhân nhưng đoán được các ngươi tiền đồ?”“Cái gì tiền đồ? Thông đồng với địch phản quốc, tru tam tộc,” Triệu đại thái thái thấp giọng nói: “Kết cục này ở các đại nhân tới cửa khi ta chờ liền đoán trước tới rồi.”“Nhưng các ngươi đều không có tự sát.”Triệu đại thái thái sắc mặt cứng đờ, cúi đầu.“Xem ra các ngươi là đang đợi, này đây vì đây là hiểu lầm, nhưng bình oan giải tội, vẫn là đang đợi Triệu Tiệp tới cứu các ngươi đi ra ngoài? Hoặc là biết bệ hạ nhân hậu, cảm thấy hắn sẽ không giết các ngươi?”Triệu đại thái thái cúi đầu không nói lời nào, Triệu nhị thái thái đã chậm rãi bò dậy, nàng che lại ngực nói: “Quận chúa muốn chúng ta làm cái gì liền nói đi.”Lâm Thanh Uyển liền duỗi tay từ Triệu đại thái thái trên đầu nhô xuống kia duy nhất một cây bạc thoa tóI, lại từ nhỏ nam hài trong cổ lôi ra một cái tơ hồng.Dây thừng thượng hệ một phen trường mệnh khóa, nàng điểm điểm trường mệnh khóa nói: “Các ngươi có một chút đoán được không sai, bệ hạ đích xác nhân hậu, nguyện ý cho các ngươi một cái mạng sống cơ hội.”Tứ hoàng tử cả kinh, hơi hoi tiên lên một bước.Triệu đại thái thái tinh thần rung lên, lại là nhìn về phía Tứ hoàng tử, “Quận chúa có thể làm chủ?”Lâm Thanh Uyển cười, “Chỉ cần Triệu đại thái thái có thể giúp Đại Lương một cái vội, bệ hạ chắc chắn lưu các ngươi một mạng.”“Gấp cái gì?”“Làm Triệu Tiệp tự sát, dùng hắn một cái mệnh đổi các ngươi mọi người mệnh.”Triệu nhị thái thái trong mắt phut ra ra ánh sáng, xoay người bắt lấy Triệu đại thái thái, giọng căm hận nói: “Viết, tẩu tử, chúng ta còn có tiểu ngũ cùng Cửu Nhi, ngươi thật nhẫn tâm làm cho bọn họ còn tuổi nhỏ thượng đoạn đầu dài?”Triệu đại thái thái sắc mặt tái nhợt, cúi đầu nhìn tiểu nhi tử liếc mắt một cái.Nàng cả đời này tổng cộng liền sinh ba cái nhi tử, lão đại cùng lão tứ đã không có, tiểu ngũ là nàng trung niên đến tử, yêu thương phi thường, không có cơ hội cũng liền thôi, có cơ hội nàng có thể nào chặt đứt hắn sinh lộ?Nếu là lão tứ chạy ra đi còn chưa tính, vì làm hắn có thể ở Liêu Quốc sống sót, bọn họ chết liền cũng đã chết.Nhưng hiện tại lão tứ cũng không có, Triệu Tiệp một người tồn tại có ý tú gì?Triệu nhị thái thái so nàng càng bức thiết, nàng nhi tử toàn đã chết, trưởng phu cũng đã chết, hiện giờ chỉ còn lại có một cái thân sinh nữ nhi, tự nhiên hy vọng nàng có thể tồn tại.Triệu Tiệp làm cái gì đều mang theo nhị phỏng, hắn đem trưởng tử đặt ở Linh Châu, liền đem Triệu Thắng trưởng tử cũng lưu tại Linh Châu, hắn làm Khúc Dũng mang theo con thứ trốn hướng Liêu Quốc, liền đem Triệu Thắng con thứ cũng mang lên, chính là sợ xảy ra chuyện nhị phỏng sẽ bỏ hắn bảo mình, nhưng ai có thể nghĩ đến Đại Lương không bắt lấy hắn, lại đem hắn cấp hài tử bài đường lui toàn lắp kín.Triệu nhị thái

thái hiện tại đối đại phòng hận đến nghiên răng nghiến lợi, tự nhiên không để bụng Triệu Tiệp chết sống.Nàng ánh mắt sáng ngời nhìn Triệu đại thái thái, Triệu đại thái thái cũng không do dự bao lâu, chỉ là hỏi: “Ta cho hắn viết thư hắn là có thể tự sát?”“Này liền xem Triệu đại thái thái bản lĩnh,” Lâm Thanh Uyển cười nói: “Chỉ cần hắn vừa chết, ta liền thực hiện hứa hẹn.”Triệu đại thái thái liền nói: “Chỉ sợ ta tin quận chúa, hắn không tin quận chúa.”“Hắn không tin ta, là cảm thấy không có gì nhưng uy hiếp ta,” Lâm Thanh Uyển nói: “Không bằng như vậy, ta truyền khắp thiên hạ, hứa hẹn hắn nếu tự sát, ta tất thả người chờ sinh lộ như thế nào?”Triệu đại thái thái trong lòng kích động, nàng nhắc tới lời này chính là sợ Lâm Thanh Uyển ở Triệu Tiệp sau khi chết không nhận trướng, đến lúc đó bọn họ còn bị chém đầu làm sao bây giờ?Nàng nếu là nguyện ý truyền khắp thiên hạ, nàng tự nhiên tin nàng, nàng tin tưởng, Lâm Thanh Uyển hắn là không dám nhận người trong thiên hạ mặt thất tín bội nghĩa.Triệu đại thái thái từ nhỏ nhí tử trên người gỡ xuống cái kia trường mệnh khóa, lại cởi hắn một kiện áo ngoài, cùng nhau giao cho nàng nói: “Quận chúa trước thu, ta lập tức liền có thể viết thư.”Lâm Thanh Uyển liền nhìn về phía Giang thứ sử, Giang thứ sử vội vàng đem người gần đây đưa đến trà lâu, làm người chuẩn bị giây và bút mực.Tú hoàng tử lúi lưỡi nói: “Ngươi hỏi qua phụ hoàng sao? Như thế nào liền đáp ứng có thể thả bọn họ một con đường sống?”“Yên tâm đi, ta hỏi qua bệ hạ, bệ hạ nói chỉ cần có thể làm Triệu Tiệp câm miệng, hắn nguyện ý dày rộng này đó vô tội Triệu thị người.”“Vô tội?”Lâm Thanh Uyển liền điểm mấy cái tiêu hài tử nói: “Ngươi cho rằng bọn họ cũng tham dự tiến thông đồng với địch phản quốc bên trong sao?”Tú hoàng tử liền không nói.“Nhưng tội chết có thể miễn, tội sống khó tha,” Lâm Thanh Uyển đối Tú hoàng tử làm mặt quỷ nói: “Vì không cho Thương gia bị liên lụy, ta còn yêu cầu Tú hoàng tử, bọn họ mặc dù chạy thoát chém đầu, cũng trốn bắt quá lưu đày a.”Hơn nữa thời đại này lưu đày cũng không so chém đầu nhẹ nhiều tí.Lưu cái ba ngàn dặm đó là tới rồi cực nơi khổ hàn, thả còn có thể là biên quan, bọn họ này đó người già phụ nữ và trẻ em có thể hay không sống đến lưu đày mà đều không nhất định, tới rồi nhật tử cũng sẽ không thật tốt quá.Tồn tại có khi cũng không so chết đi thật tốt chịu.Nhin quỳ trên mặt đất sợ hãi thả lại ngây thơ mấy cái hài tử, Lâm Thanh Uyển khe khẽ thở dài, cưỡng bức chính mình dời đi ánh mắt, như vậy mới sẽ không mềm lòng.Tú hoàng tử nhìn Lâm Thanh Uyển vài mắt, cũng quét kia mấy cái hài tử liếc mắt một cái, im lặng không nói.Hai người lặng lẽ mà đứng ở trà lâu cửa chờ đợi, trà lâu nội, Triệu đại thái thái viết một phong thơ, cùng Triệu nhị thái thái lại châm chước bắt đầu sửa chữa.Tú hoàng tử thấy các nàng mặt mày trung mang theo không xác định cùng hy vọng, liền thấp giọng hỏi Lâm Thanh Uyển: “Ngươi xác định Triệu Tiệp sẽ tự sát?”“Không xác định,” Lâm Thanh Uyển nói: “Ta là ở đánh cuộc, các

nàng cũng là ở đánh cuộc.” Nàng ý bảo Tú hoàng tử nhìn về phía các nàng, nói: “Thành, gai đại vui mừng, không thành, kết quả cũng sẽ không so hiện tại tệ hơn.”

Chương 355: Khẩu hàm kiếm

Lâm Thanh Uyển bắt được Triệu đại thái đưa qua tin, nhìn một lần sau giao cho Tú hoàng tử. Tú hoàng tử trong lòng hoài nghi, “Chỉ bằng cái này hắn liền sẽ tự sát?” “Đem này trường mệnh khóa cùng quần áo cùng nhau đưa đi, liên quan Triệu Tam Triệu Tú cùng Triệu Thắng tử vong tin tức cùng nhau,” Lâm Thanh Uyển nói: “Làm Vương Yến đi hỏi hắn, ngươi đã bất trung bất hiếu, hiện tại còn nếu không từ bát nghĩa sao?” Tú hoàng tử đợi chờ, thấy nàng không lời nói, liền hỏi, “Xong rồi?” Lâm Thanh Uyển gật đầu, “Ta sẽ làm người ở Duyệt Thư Lâu phụ cận dán thông cáo, báo cho thiên hạ, chỉ cần Triệu Tiệp tự sát, liền tính toàn quân thần chi nghĩa, bệ hạ sẽ miễn đi Triệu thị nữ quyền cập vị thành niên nam định tử tội.” Tú hoàng tử cảm thấy việc này hơn phân nửa không thành, Triệu Tiệp đều phản quốc, hắn còn sẽ để ý Triệu thị những người này? Hắn hiện tại mới 40 xuất đầu, tuy đã là trung niên, nhưng nỗ lực một phen nói không chừng còn có thể sinh nhi tử, cũng không dùng sợ Triệu thị tuyệt hậu đi? Nhưng ngẫm lại Lâm Thanh Uyển nói cũng không tồi, thành giai đại vui mừng, không thành, cục diện cũng sẽ không so hiện tại càng tao. “Ta đây liền làm người ra roi thúc ngựa đem tin đưa đi.” Lâm Thanh Uyển liền thấp giọng nói: “Còn có Triệu Thắng...” “Ta sẽ làm người nắm chặt lùng bắt.” Đến nỗi “Triệu Thắng thi thế” ngày mai liền sẽ đưa đến Thủ phủ. Triệu thị gia quyền bị bắt giữ ở ngực trung, gia sản toàn bộ bị sao không, Lâm Thanh Uyển không chờ trà trang bán đấu giá, lưu lại Kinh Trập tại đây chờ liền thong thả ung dung trở về Tô Châu. Tú hoàng tử vẻ mặt hiểu rõ nói: “Ta liền nói nàng không phải hướng về phía trà trang tới sao.” “Điện hạ anh minh!” “Không cần ngươi vượt mông ngựa, chạy nhanh người nhìn chằm chằm Giang Lăng, một có tin tức liền nói cho cô.” Lâm Thanh Uyển khoan thai trở lại Tô Châu thời cuộc thế đã ổn định xuống dưới, nàng không hề câu thúc Lâm Ngọc Tân, làm nàng đi học đi. Nhưng Thượng Đan Trúc cùng Thượng Đan Cúc còn bị giam lỏng ở trong phủ, nàng đi học cũng mất mặt, mặt khác cùng trường cũng lo lắng không thôi, sôi nổi cùng Lâm Ngọc Tân hỏi thăm tin tức, “Chúng ta nghe trong nhà trưởng bối nói, Thượng gia tương lai như thế nào đên xem Tú hoàng tử như thế nào hướng về phía

trước hội báo, quận chúa cùng Tú hoàng tử không phải giao hảo, nhưng có cái gì tin tức?" Lâm Ngọc Tân đã được xác thực tin tức, lại không hảo cùng các nàng nói rõ, rốt cuộc sự tình chưa lạc định, còn phải điệu thấp hành sự, bằng không bị người theo dõi ngược lại không hảo. Cho nên nàng kiềm chế trong lòng nói hết xúc động, lắc đầu nói: "Cô cô không cho ta quản những việc này." "Kia Tú điện hạ ngày gần đây đang làm cái gì?" "Ta liền càng không biết," Lâm Ngọc Tân nói: "Hắn ở tại khách viện, ta ở hậu viện, ngày thường đều không thấy mặt." Đại gia liền có chút thất vọng, Tú hoàng tử từ Giang Đô sau khi trở về trừ bỏ Thứ sử phủ đó là đi Duyệt Thư Lâu, càng nhiều thời điểm là ngốc tại Lâm gia biệt viện, Tô Châu đại tộc tổ chức các loại yến hội toàn thịnh không đến người. Các tiểu cô nương cũng không ngu ngốc, trong nhà đại nhân đều nói tương lai này Đại Lương thiên hạ hơn phân nửa là Tú hoàng tử, mà Tú hoàng tử hiện tại chỉ có một chính phi mà thôi. Giống Thôi Vinh Lư Tư cùng Chu Thu Nhã người như vậy tự nhiên sẽ không nghĩ cùng Tú hoàng tử có cái gì, chỉ là đơn thuần tò mò, nhưng những người khác lại không giống nhau. Nếu có thể vì Thái Tử trắc phi, có thể so các nàng nhà mình hôn phôi muôn hảo đến nhiều. Cho nên học đường tuy rằng bởi vì Thượng Đan Trúc cùng Thượng Đan Cúc có vẻ lo lắng sốt ruột, rồi lại có một loại khác sức sống. Lâm Ngọc Tân nhạy bén cảm giác được nàng gần nhất đặc biệt được hoan nghênh, nhưng nàng càng không nghĩ đi học đường. Lâm Thanh Uyển cùng Tú hoàng tử nhưng không nhận thấy được tiểu cô nương điểm này cảm xúc, hai người đang chờ Giang Lăng tin tức đâu. Mà Giang Lăng bên này, thu được một đại phân bao vây Vương Yên ở kinh ngạc qua đi đôi mắt càng ngày càng sáng, cuối cùng vô đùi, cũng không nhiều lầm chờ, thay đổi thân xinh đẹp quần áo liền dần theo tay nải đi tìm Lư tiểu tướng quân. Lư tiểu tướng quân kinh ngạc trừng mắt nói: "Phái binh bảo hộ ngươi? Ngươi muốn làm gì?" Vương Yên liền quơ quơ tay nải nói: "Đương nhiên là giết ngươi!" "Giết ai?" "Triệu Tiệp!" Lư tiểu tướng quân cười nhạo một tiếng, cà lơ phát pho hỏi, "Vương đại nhân đây là học cái gì công phu, thế nhưng có thể lướt qua Sở Quốc thật mạnh phòng tuyến giết chết Triệu Tiệp?" Vương Yên liền chỉ miệng mình nói: "Đao kiếm có thể giết người, nhưng mà miệng lưỡi cũng có thể giết người, phía trước là không có cơ hội, nhưng hiện tại cơ hội tới." "Cái gì cơ hội?" Vương Yên liền ghét bỏ phát tay nói: "Nói với ngươi cũng không rõ, vẫn là Lâm quận chúa vì ta tri kỷ, ngươi chạy nhanh cho ta điều binh đi, mấy ngày nay ngươi đều làm cho bọn họ tùy thân bảo hộ ta, phòng bị có người từ Sở Quốc bén kia bắn tên trộm giết ta." "Bọn họ dám!" Lư tiểu tướng quân trừng mắt, "Chẳng lẽ Sở Quốc thật đúng là tưởng cùng chúng ta Đại Lương khai chiến?" Vương Yên liền ưu thương nói: "Ta lại không phải hoàng tử, liền tính ta đã chết, ta Đại Lương cũng chưa chắc liền sẽ cùng nó khai chiến, ai biết được? Huống chi, bên kia lại không phải chỉ có Sở Quốc

người, đừng quên, những cái đó liêu thích khách còn không biết tránh ở chỗ nào đâu.” Lư tiểu tướng quân liền thầm mắng một câu, “Sở nhân cũng thật đủ vô dụng, đến bây giờ cũng chưa bắt được thích khách.” “Cái này không cần chúng ta nhọc lòng, dù sao bọn họ một ngày bắt không được người, chúng ta liền cho rằng là bọn họ Sở Quốc phái thích khách, sốt ruột lại không phải chúng ta,” Vương Yến nói: “Chạy nhanh, cho ta phái binh.” Lư tiểu tướng quân bắt đắc dĩ, đành phải điều động một đội binh mã đi bảo hộ hắn, bởi vì tò mò, hắn cũng đi theo chạy tới vây xem. Vương Yến xách theo tay nải ở mọi người vây quanh hạ tới rồi Giang Lăng tây cửa thành, bên này cách bọn họ gần nhất. Vương Yến làm người đem xe ngựa cấp húy đi, hiện tại trên xe cũng chỉ có xe bắn, phía trên thả một cái ghế, hắn liền đứng ở ghế dựa biến đổi với cửa thành hô to: “Triệu Tiệp, ngươi đi ra cho ta!” Sở Quốc bên kia các tướng sĩ “Phụt” một tiếng cười ra tới, đè phòng thả tò mò nhìn chằm chằm hắn nhìn. Bởi vì Tứ hoàng tử bị ám sát cùng Triệu Tiệp đầu nhập vào Sở Quốc sự, hai nước hiện tại thế cục có chút khẩn trương, không thấy Thái Tử điện hạ đều không quay về thành thân, mà là lưu tại Giang Lăng nơi này cùng Lương Quốc Lỗ thị lang nói cùng sao? Nhưng thế cục lại khẩn trương, hai bên các tướng sĩ cũng biết, này trượng tám phần là đánh không đứng dậy. Bọn lính đồi này nhất mẫn cảm, thấy hai bên tuy đè phòng nghiêm ngặt chút, lại chưa từng chặt đứt lui tới, lúc này thấy Vương Yến bên người tuy vây quanh không ít tướng sĩ, nhưng đầu thương là hướng về phía thiên, chỉ là để phòng đứng ở bốn phía, vừa thấy liền không phải muốn đánh giặc phạm nhi, cho nên mừng rỡ đứng ở trên tường thành vây xem. Còn có sở binh nhạc ha ha trở về một câu, “Vương đại nhân, ngươi như vậy kêu Triệu tướng quân cũng nghe không đến a.” Lại có người tiếp một câu nói: “Chính là nghe được cũng sẽ không ra tới a.” Có ra vào bá tánh thấy, lo lắng muốn đánh giặc, vội vàng nhanh chóng ra khỏi thành cùng vào thành, vẫn là Lương Quốc bên này bá tánh sờ đến một ít Vương Yến tính tình, biết hắn dễ nói chuyện, cho nên đi theo sở binh cùng nhau cao giọng hỏi, “Vương đại nhân, các ngươi là muốn đánh giặc sao?” Vương Yến một bụng nói liền bị chấn ở cổ họng, hắn mắt trợn trắng nói: “Đánh cái gì trượng, không phát hiện Lỗ thị lang chính tích cực cùng Sở Thái Tử nói cùng sao, ta chính là có chút lời nói tưởng cùng Triệu Tiệp nói, không phun không mau, này không phải sợ Triệu tướng quân người cho ta bắn tên trộm mới mang theo vài người tới cấp ta thêm can đảm sao?” Hắn nhìn cửa thành, tiếp tục cao giọng nói: “Triệu Tiệp, ta biết ngươi khẳng định có thể biết được cửa thành nơi này phát sinh sự, ta đây cứ việc nói thảng.” “Ngươi phản quốc trốn đi cũng đã nhiều ngày, có muốn biết hay không người nhà ngươi tình huống?” Mọi người sững sốt, sau đó liền an tĩnh xuống dưới, phản quốc chính là tru tộc tội lớn! Chính là lương dân trong khoảng thời gian ngắn cũng không biết là nên hận Triệu Tiệp phản quốc, vẫn là đồng tình bị liên

lụy Triệu gia người. Vương Yên cao giọng nói: “Ta nói cho ngươi đi, cùng ngươi cùng thông đồng với địch Triệu Thăng đang lẩn trốn khi bị loạn tiến bắn chết, ngươi lưu tại Linh Châu trưởng tử cùng cháu trai cũng đều bị bắt giữ, ít ngày nữa sẽ bị hỏi trảm, ngươi có phải hay không còn đang chờ trốn hướng Liêu Quốc con thứ cùng cháu trai tin nhi?”“Ta nói cho ngươi, cũng không cần đợi, bọn họ toàn bộ thương đội đều bị Đông Bắc quân sao, Triệu Tam cùng Triệu Tứ đang lẩn trốn hướng liêu cảnh khi bị Đông Bắc quân bắn với mã hạ, hiện giờ bọn họ thi thể chính vận hướng Giang Nam đâu, ngươi muốn xem, ta liền đem bọn họ mang đến!”“Triệu Tiệp, nhân ngươi cùng ngươi đệ đệ hai người chi cố, toàn bộ Triệu thị đều phải bị tịch thu tài sản chém hết cả nhà, đêm khuya mộng hồi là lúc, ngươi vừa ý hú hồi hận sao?” Vương Yên lời lẽ chính đáng hô: “Bệ hạ đối đãi ngươi không tệ, các ngươi Triệu thị nói là Giang Nam đại tộc, nhưng vẫn như cũ là Lâm gia quân hạ một viên tiểu tướng mà thôi, nếu không phải bệ hạ dùi dắt, ngươi như thế nào nồng thỉ nắm binh quyền?”“Những năm gần đây, Đại Lương cùng bệ hạ chưa bao giờ bạc đãi quá ngươi, nhưng ngươi lại vì bản thân tư lợi thông đồng với địch bán nước, này đã là bất trung,” Triệu Tiệp hô: “Trí gia tộc với nguy hiểm bên trong, liên lụy Triệu thị diệt tộc, chặt đứt Triệu thị liệt tổ liệt tông hương khói, đã là bất hiếu, ngươi bất trung bất hiếu, cho rằng Sở Đế sẽ yên tâm dùng ngươi sao?”Vương Yên đem tay nải mở ra, giơ lên trường mệnh khóa nói: “Triệu Tiệp, ngươi xem này trường mệnh khóa ngươi nhưng quen mắt sao?”Triệu Tiệp tự nhiên là nhìn không thấy, nhưng không ít người đều mở to hai mắt nhìn đi xem, đem mỗi một tia chi tiết đều ghi tạc trong lòng. Vương Yên cũng không ở lại lâu, hờ lạnh một tiếng liền thu đồ vật rời đi.Hai nước tướng sĩ tầm mắt tương đối, hai mặt nhìn nhau trong chốc lát nghĩ thầm, cho nên Vương đại nhân hắn tới nơi này hôm nay rõ ràng là vì cái gì? Vì cái gì? Lệ phó tướng không biết, Sở Thái Tử cũng không biết, duy nhất biết hắn mục đích Lư tiểu tướng quân lại là đầy đầu mồ mịt, hoàn toàn không rõ này có cái gì ý nghĩa.Nhưng mà đệ nhị Thiên vương yên lại mang theo người đi, vẫn như cũ là đứng ở kia chiếc trên xe ngựa, vẫn như cũ cao giọng hô: “Triệu Tiệp, ngươi hôm nay đã tới sao?”“Không tới cũng không quan trọng, ta có thể khiến ngươi đem đồ vật đưa cho ngươi.” Hắn cầm lấy trong bao quần áo kia kiện đồ lót nói: “Đây là ngươi tiểu nhí tử xiêm y, còn có ngươi thê tử một ít đồ vật, bọn họ sẽ chết, thác ta tặng cho ngươi, ngươi liền lưu trữ làm niệm tưởng đi.”Vương Yên cười khẩy nói: “Nhân ngươi thông đồng với địch phản quốc, bọn họ toàn phải vì ngươi chuộc tội, mà ngươi lại có thể ở Sở Quốc hảo hảo tồn tại, Triệu Tiệp, lúc này ngươi trong lòng có phải hay không rất đắc ý, cảm thấy chính mình quan sát rất nhỏ, thế nhưng có thể mang theo tâm phúc ở chúng ta tróc nã trước liền chạy trốn tới Sở Quốc?”“Ngươi như vậy năng lực, như thế nào không đem trong nhà cũng cùng nhau an bài hảo?” Vương Yên la

lớn: “Đã quên nói cho ngươi, ngươi nhị đê tức hận ngươi chết đi được, trượng phu của nàng cùng hai cái nhí tử toàn nhân ngươi mà đã chết, hiện nhỏ nhất nữ nhi cũng muôn bị hỏi chém.” Dứt lời, Vương Yên đem đồ vật giao cho một người, cao giọng nói: “Đưa đi cấp Triệu Tiệp đi, làm hắn lưu trữ làm niệm tưởng.” Người nọ xách theo tay nải liền phải vào thành, này đương nhiên là không có khả năng, vào thành chính là muôn thủ tục, người nọ liền nói: “Yên tâm, ta liền đưa đến Triệu tướng quân sụp hạ, giao cho hắn thủ hạ tâm phúc là được, các ngươi nếu không yên tâm có thể đi theo sao.”

Chương 356: Kích

Sở binh nhóm do dự nhìn về phía bọn họ trưởng quan, tham tướng nhíu nhíu mày, Vương Yến liền cười nói: “Như thế nào, Sở Quốc còn ngăn đón không cho Triệu Tiệp xem thư nhà? Chẳng lẽ là sợ hãi lại hồi chúng ta Đại Lương? Yên tâm, đó là hãi nguyễn ý trở về, ta Đại Lương cũng là không dám lại dùng hãi.” Tham tướng nghĩ liền nói: “Làm hãi tiên vào, phái vài người đi theo cùng đi.” Dù sao hãi khẳng định là không thấy được Triệu Tiệp, đến lúc đó đều có Triệu Tiệp tâm phúc ra tới tiếp. Không, phải nói, ở giao cho Triệu Tiệp tâm phúc trước, thứ này còn phải trước quá vài cá nhân tay. Người nọ thực mau bị mòn vào Giang Lăng thành, lại không có trực tiếp đi Triệu Tiệp phủ đệ, mà là trước bị đưa tới một tòa tiểu lâu người gác công ngồi nghỉ ngơi. Binh lính nói, “Này tay nải chúng ta đến kiểm tra quá, xác nhận không có hung khí mới có thể làm người mang đi Triệu phủ.” Người nọ liền đem tay nải cho hãi, tờ mò nói: “Nghe nói Sở Thái Tử thường Triệu Tiệp một tòa phủ đệ? Có phải hay không so Trần tướng quân còn muôn hảo? Các người Thái Tử điện hạ đối Triệu tướng quân cũng thật tốt quá chút.” Binh lính banh mặt không nói lời nào, trực tiếp xách theo tay nải đi phía sau. Trần Tượng tiếp nhận tay nải, mở ra cấp Sở Thái Tử xem. Kiểm tra quá, cũng không có bí mật mang theo, Sở Thái Tử liền mở ra tin tới xem. Phong thư không có phong ấn, hiển nhiên ở Lương Quốc khi liền bị kiểm tra qua, cho nên Sở Thái Tử xem đến không có một chút tâm lý gánh nặng. Tin là Triệu đại thái thái viết cấp Triệu Tiệp thư quyết biệt, thông thiên đều là lưu luyến không rời chi ý, cũng không có cái gì đặc biệt. Sở Thái Tử nhíu mày, “Khổ nhục kế? Muốn cho Triệu Tiệp không tha, sau đó hồi lương?” Trần Tượng hừ nói: “Ta Đại Sở há là hãi nói đến là đến, nói đi là đi địa phương?” Sở Thái Tử bên cạnh trường sử lắc đầu nói: “Sẽ không, Triệu Tiệp người này tàn nhẫn độc ác, hãi hồi lương liền chỉ có vừa chết, sao có thể sẽ trở về?” Sở Thái Tử buông tin, “Kia này tin cho hãi là không cho?” “Vương Yến ở cửa thành chỗ đó làm cho động tĩnh không nhỏ, Triệu Tiệp không có khả năng không biết,” trường sử nói: “Cho hãi đưa đi đi, chỉ là về sau lại không thể lại làm Vương Yến hướng trong đệ đồ vật.” Nếu không biết bọn họ muốn làm gì, vậy lắp kín bọn họ lộ, làm cho bọn họ

muốn làm làm không thành thì tốt rồi.Đồ vật đưa đến Triệu Tiệp phủ đệ.Người nọ cũng không có nhìn thấy Triệu Tiệp, đồ vật là Triệu Tiệp tâm phúc lấy đi vào.Đi theo Triệu Tiệp tránh được tới người hiện tại đều đi theo Triệu Tiệp ở tại này phủ đệ bên trong, chờ Sở Thái Tử hồi Sở Đô khi cùng nhau đi, đến lúc đó Sở Quốc sẽ cho Triệu Tiệp một đội binh mã, bọn họ tiếp tục đi theo Triệu Tiệp.Đây cũng là lúc trước Sở Thái Tử chính miệng hứa hẹn.Chỉ là Tú hoàng tử đã đi, Sở Thái Tử rõ ràng cũng có thể phái Trần Tượng cùng trường sử lưu lại cùng Lỗ thị lang đàm phán, lại không biết vì sao một hai phải tự mình lưu lại, chậm chạp không chịu chịu người.Triệu Tiệp đương nhiên không có khả năng chính mình đi Sở Đô, như vậy giá trị con người cũng quá thấp, hắn cần thiết cùng Sở Thái Tử cùng nhau trở về, lúc này mới vẫn luôn chậm trễ xuống dưới.Vì sợ bị ám sát, gần đây hắn cơ hồ không ra phủ đệ. Hắn không ra đi, lại không đại biểu hắn đổi bên ngoài sự không hiểu biết.Trên thực tế, tin tức ở cuồn cuộn không ngừng đưa đến hắn nơi này, hai nước phát sinh sự, đặc biệt là Lương Quốc bên kia, hắn biết đến không thể so Sở Thái Tử thiếu.Tắc Thiên vương yên ở cửa thành hạ kêu nói, hắn tự nhiên cũng một chữ không rời toàn đã biết.Cho nên trong một đêm, Triệu Tiệp đầu tóc liền nửa trắng, chẳng sợ sớm đã có đoán trước, nhưng chân chính thu được tin tức khi vẫn như cũ đau lòng không thôi.Lão đại cùng lão nhị còn chưa tính, hắn quyết định trốn đi khi liền đoán bọn họ khả năng trốn không thoát Lư Chân tay, lại không nghĩ rằng lão tam cùng lão tứ cũng đáp đi vào.Kia chính là hắn đặc đặc hai đứa nhỏ lưu đường lui, cũng là cho Triệu thị lưu đường lui a.Thượng Bình!Triệu Tiệp hận đến nghiến răng nghiến lợi, run rẩy tay đem trước mặt tay nải mở ra.Nhin đến trên quần áo phóng trường mệnh khóa cùng bạc thoa, trong mắt nhìn không được nóng lên, hắn ôm lấy kia kiện đồ lót, khoe miệng muốn xuất huyết tới.Hắn tiêu ngũ, tính lên, hắn đã có đã hơn một năm không thấy hắn.Bởi vì muốn mang binh tới Giang Lăng, hắn không có khả năng mang theo tê thi, mà Trần thị không thói quen Linh Châu khí hậu, hắn còn chưa mang binh rời đi, nàng liền trước mang theo tiêu ngũ đi trở về.Ba cái nhị tử trung, Triệu Tiệp thương yêu nhất đó là cái này áu tử, lại là trung niên đến tử, lại ngoan ngoãn đáng yêu, cơ hồ là bị phùng ở lòng bàn tay nuôi lớn.Hiện giờ hắn liền dư lại này một tử.Triệu Tiệp đôi mắt phiếm hồng đi hủy đi tin, xem xong tin giữa lưng đầu càng đau, hâu trung tanh ngọt, hắn áp xuống kia khẩu huyết, trong mắt đỏ đậm nhìn chàm chàm tay nải không nói.Sự phát đến bây giờ cũng không từng ăn năn Triệu Tiệp giờ khắc này lại hối hận lên, hắn không nén hoài may mắn tâm lý đi mạo như vậy hiêm.Muốn kiềm tiền, muốn nuôi quân, muốn lập quân công, còn có rất nhiều biện pháp, hắn lúc trước như thế nào liền tuyên như vậy một cái lô?Triệu Tiệp che lại mặt, nước mắt xuyên thấu qua khe hở ngón tay trượt xuống.“Lão gia?” Người hầu Triệu An quỳ trên mặt đất, lo lắng nhìn hắn.Triệu Tiệp lau một phen

nước mắt, rũ xuồng đôi mắt phân phó nói: “Ngươi tự mình đi tây cửa thành chỗ nhìn chăm chăm, nhìn xem Vương Yên muốn làm cái gì.” “Lão gia,” Triệu An còn muốn nói gì nữa, liền nghe thấy một trận tiếng bước chân, hắn nghe ra là Hứa Mẫn tiếng bước chân, lập tức im tiếng, đứng dậy đứng ở một bên. Triệu Tiệp cũng rời đi thu thập hảo tâm tình, vẻ mặt bình tĩnh nhìn về phía cửa. “Tướng quân, mạt tướng nghe nói Vương Yên kia tu lại muốn làm âm mưu quỷ kế?” Triệu Tiệp không thèm để ý nói: “Bất quá là đưa một phong thư nhà thôi, yên tâm, dao động không được ta.” Hứa Mẫn trên mặt liền đại tùng một hơi, cười nói: “Ta nói tướng quân lợi hại, chính là Vương Yên cũng không thể thế nào, bọn họ còn không tin, một hai phải làm mạt tướng đến xem.” Triệu Tiệp kéo kéo khoe miệng, nhìn trên bàn tay nải không nói. Sự tình cũng không có xong, đệ nhị Thiên vương yến tiếp tục đứng ở trên xe ngựa, hướng về phía cửa thành kêu, “Triệu Tiệp, nhìn tay nải trong lòng có gì cảm tưởng? Kia tin là ngươi thê tử viết cho ngươi thư quyết biệt, nàng viết thư khi Tú điện hạ vừa vặn đến Giang Nam, nói cho nàng, Triệu thị mãn tộc toàn muôn hỏi trảm, bao gồm người kia năm tuổi nhi tử cùng sáu tuổi chất nữ!” Triệu An ngồi xóm cửa thành, nghiên răng nghiên lối trùng mắt Vương Yên. Vương Yên uống một ngụm thủy sau rung đùi đắc ý nói: “Nếu không nói như thế nào ngươi nha vận khí tốt đâu, Triệu đại thái thái không hổ là Trần thượng thư khuê nữ, viết kia một thiên thư nhà đem Tú hoàng tử cấp cảm động, cho nên Tú điện hạ nguyện ý cho bọn hắn một cái cơ hội, một cái tồn tại cơ hội!” Triệu An trùng lớn mắt, bên trong thành ngoài thành hai bên tướng sĩ cũng trùng lớn mắt, không phải, thông đồng với địch phản quốc còn có thể có cơ hội a. Vương Yên lại đột nhiên thẳng thắn eo bối, khí thế một phóng, vẻ mặt hiên ngang lẫm liệt nói: “Điện hạ nói, chỉ cần Triệu Tiệp ngươi tự sát đền tội, Đại Lương liền phóng Triệu thị nhất tộc một cái đường sống, nữ quyền cập vị thành niên nam định toàn không hỏi trảm. Triệu Tiệp, vì ngươi thê nhi, ngươi có dám tự sát?” Ngồi ở cửa thành trên lầu uống trà xem diễn Sở Thái Tử tức giận đến quăng ngã trong tay ly, đứng lên ánh mắt lẫm lẫm nhìn chăm chăm Vương Yên. Nhưng đối phương ở cửa thành bên ngoài, đó là Lương Quốc thổ địa, hắn có thể làm sao bây giờ? “Ngươi đứng không theo tiếng, ta biết ngươi có thể biết được ta đang nói cái gì, ta hôm nay liền chờ ngươi nửa canh giờ, hay là, vì ngươi người nhà, ngươi liền cùng ta cách tường thành nói chuyện dũng khí đều không có?” Triệu An sắc mặt trắng nhợt, xoay người liền hướng bên trong thành chạy. Sở Thái Tử trực tiếp quay đầu đối trường sử nói: “Phái người đi Triệu phủ, làm Triệu Tiệp không cần thượng Vương Yên đương, ai ngờ đối diện có hay không cung tiễn thủ chờ?” Trường sử lên tiếng, phân phó người đi ngăn lại Triệu Tiệp. Triệu An trước một bước trở lại Triệu phủ bẩm báo, Triệu Tiệp sắc mặt xanh mét, tại chỗ xoay hai vòng sau nói: “Hắn là ở cuống ta?” “Không giống, lão gia, lúc ấy không ít người đều nghe thấy

được, hơn nữa tiểu nhân còn chú ý tới, Lương Quốc bên kia có thật nhiều học sinh tới vây xem đâu, hắn dám trước công chúng làm ra hứa hẹn, trừ phi Đại Lương tướng bối tin, bằng không..." Triệu An sắc mặt trăng nhợt, lại vội vàng nói: "Lão gia, ngài cũng không nên làm bậy, phu nhân đã biết phải thương tâm." Triệu Tiệp lại rũ xuống đôi mắt nói: "Nàng chưa chắc không biết." Triệu An nghe vậy trong lòng cả kinh, thế khó xử lên. Triệu Tiệp lại lấy ra ngày hôm qua lá thư kia xem, cuối cùng xoa thành một đoàn, sắc mặt xanh mét lên. Nhưng nhìn đến kia kiện tiểu y phục cùng trường mệnh khóa, Triệu Tiệp rồi lại đôi mắt sầm lại, duỗi tay ** kia quần áo không nói gì. Nửa ngày, hắn mới thu hồi tay nói: "Ta đi xem." "Lão gia, tiểu tam cung tiền thủ." Triệu Tiệp gật đầu, bước chân một đốn nói: "Thái Tử ở trên thành lâu?" "Cái này tiểu nhân không biết, bắt quá hôm nay trên thành lâu người là có chút nhiều." Cửa thành chỗ tụ tập người càng ngày càng nhiều, đại đa số đều là nghe tin tới rồi xem nào nhiệt. Lúc này bọn họ không sợ hai nước giao chiến, đều hứng thú bùng bùng nhìn, Sở Thái Tử nhìn một màn này tức giận đến không được, đang muốn hạ lệnh đuổi đi, liền thấy một chúng học sinh bộ dáng người chính hứng thú bùng bùng đứng ở cửa thành trước hướng ra phía ngoài nhìn xung quanh. Hắn lời nói một đốn, biết có học sinh trộn lẫn hợp liền không hảo đuổi người. Trường sử lĩnh giáo qua Vương Yên miệng lưỡi lợi hại, hơi hơi nhíu mày, đang xem đến đi lên thành lâu Triệu Tiệp khi nhăn đến càng khẩn. "Triệu tướng quân như thế nào tới?" Triệu Tiệp cười khổ nói: "Nhân Triệu mỗ chi cố, làm Thái Tử lo lắng, cho nên ta tới giải quyết." Trường sử liền nhíu mày nói: "Ngươi tính như thế nào giải quyết?" Triệu Tiệp thở dài, "Ta tới nghe vừa nghe hắn nói cái gì?" "Triệu tướng quân không bằng không tới, Vương Yên người này miệng lợi hại thật sự, chỉ sợ hắn sẽ làm ngươi xuống đài không được." Triệu Tiệp liền nói: "Ta chính là không tới, hắn cũng có thể làm ta xuống đài không được." Hơn nữa không thể phủ nhận chính là, hắn ở sâu trong nội tâm là có một tia do dự, tuy rằng này ti do dự không đủ để làm hắn tự sát, nhưng hắn chính là muốn nghe xem Vương Yên muốn nói cái gì. Chẳng sợ biết không khả năng, hắn cũng tưởng nỗ lực một chút, làm người nhà sống sót —— ở không hy sinh chính mình tiền đề dưới. Triệu Tiệp bị thật mạnh bảo hộ xuất hiện ở thành lâu phía trên, chung quanh đều có so với hắn cao binh lính chống đỡ, Vương Yên thấy cười ha ha, mở ra hai tay nói: "Triệu Tiệp, ngươi không cần như thế phòng bị ta, ta biết muốn tại đây giết ngươi không có khả năng, cho nên cũng không có an bài cái gì cung tiền thủ, ngươi đại có thể yên tâm cùng ta nói chuyện với nhau." Tránh ở chỗ tối người bắn nỏ nhỏ giọng cùng Lư tiểu tướng quân hội báo, "Không được, hắn bị hộ đến quá kín mít, bắn không đến hắn." "Chờ một chút, nói không chừng sẽ có lỗ hổng, ngươi chú ý nhìn, một khi hắn lộ ra thân hình liền bắn, giết hắn, chính là Sở Thái Tử cũng không dám nói cái gì." Người bắn nỏ chép miệng nói:

“Nhưng Vương đại nhân mới vừa nói hắn không chuẩn bị cung tiễn thủ...”Lư tiểu tướng quân liền một cái tát chụp ở hắn trên đầu, “Ngươi có phải hay không xuân, đánh giặc vốn là không câu nệ âm mưu quý kế.”“Này không phải rất nhiều người đọc sách đang nhìn sao, tiểu nhân lo lắng làm Vương đại nhân thất tín không tốt.”“Yên tâm đi, này kế chính là hắn an bài, chính hắn đều không để bụng, ngươi nhung thật ra rất nhọc lòng, chạy nhanh cho ta xem trọng tới.”Vương Yên đã ngồi ở ghế trên, ngang cô cùng trên thành lâu Triệu Tiệp nói: “Triệu Tiệp, ngươi có bằng lòng hay không tự sát đền tội sao?”Triệu Tiệp trầm giọng nói: “Đại trượng phu một người làm việc một người đương, nhà ta người cũng không biết ta đâu nhập vào Sở Quốc việc, Lương Đế nếu nhân hậu, vì sao phải liên lụy vô tội người?”“Bát luận là Đại Lương, Sở Quốc, Mân Quốc, thậm chí là Liêu Quốc, thông đồng với địch phản quốc đều là tru tam tộc tội,” Vương Yên nói: “Chẳng lẽ Sở Quốc võ tướng nếu là thông đồng với địch phản quốc, Sở Quốc sẽ không liên lụy này người nhà sao? Mà đúng là bởi vì bê hạ nhân hậu, hắn mới nguyễn ý cho ngươi này một cái lựa chọn cơ hội, bằng không, nhậm ngươi chạy trốn tới nơi nào, ta Lương nhân nhìn thấy liền sẽ giết ngươi, mà ngươi Triệu thị nhất tộc càng là liền lựa chọn cơ hội đều không có.”“Triệu Tiệp!” Vương Yên lạnh lùng nói: “Giết bọn hắn không phải ta Đại Lương, mà là ngươi!”

Chương 357: Cản phía sau lộ

“Vương Yên,” Triệu Tiệp trầm giọng nói: “Ngươi không cần kích ta, lương cầm chọn mộc, hiền thần chọn chủ, Sở Đế hùng vĩ chí khí, văn thao võ lược, lại đã lập phảm giai tính ôn Thái Tử, ta bất quá là tuyển chính mình cho rằng tốt nhất quân chủ phụng dưỡng, đó là Cơ tiên sinh không cung ly Giang Lăng đâu nhập vào Sở Quốc?” Mọi người nghe vậy ngẩn ra, đúng vậy, Cơ tiên sinh cũng lựa chọn Sở Quốc, tuy rằng đòn đai trung hán dường như ở Sở Quốc không quá chịu trọng dụng, nhưng kia cũng là chính hán tuyển không phải? “Mạnh đế còn không có đối Cơ gia cùng Cơ tiên sinh học sinh đuổi tận giết tuyệt, Lương Đế vì sao phải diệt ta toàn tộc?” Triệu Tiệp bi phẫn nói: “Đây là ta không muốn sự lương nguyên nhân.” Đại bộ phận học sinh toàn sắc mặt buông lỏng, nhíu lại mi nhìn về phía Vương Yên, nhưng cũng có bộ phận người trên mặt nén giận trùng mắt trên thành lâu người. Vương Yên liền cười lạnh một tiếng nói: “Không hổ là kẻ gian, nhưng thật ra sẽ quý biện, ngươi một cái bất trung bất hiếu, bất nhân bất nghĩa không từ người dùng cái gì cùng Cơ tiên sinh so sánh với?” “Cơ tiên sinh cũng không ở Giang Lăng làm quan, mặc kệ hán lựa chọn nước nào đều là hán tự do, nhưng ngươi là ta Đại Lương tướng quân, ngươi là mang theo thủ hạ binh mã cùng nhau phản quốc!” Vương Yên dần dần kích động nói: “Đầu nhập vào Sở Quốc việc chúng ta tạm thời không nói, ở ngươi nhậm chức trong lúc cùng Liêu Quốc mua bán tình báo, giao dịch chuẩn bị chiến đấu, lại liên hợp liêu mật thám mưu hại ta công thần lúc sau như thế nào tính?” “Chẳng lẽ ngươi cũng lựa chọn Liêu Đế, ngươi cái này hiền thần muốn cùng Liêu Quốc tận trung không thành?” Lời này vừa nói ra, hai bên ồ lên, mọi người đều oán giận trùng hướng Triệu Tiệp, hán từ lương đến sở không có gì, dù sao bản chất mọi người đều là một cái tổ tông, một ngày nào đó này thiên hạ sẽ thống nhất. Nhưng Liêu nhân không giống nhau, lúc này liêu chính là ngoại địch. Triệu Tiệp bình tĩnh phản bác, “Muôn ghép tội thì sợ gì không có lí do.” “Triệu Tiệp, ngươi lần đó tử cập cháu trai chính là đang lân trốn hướng Liêu Quốc khi bị giết, này chứng cứ cũng là ta Đại Lương có thể giả tạo sao?” Vương Yên cười lạnh nói: “Ngươi lời này có thể lừa đên quá này đó bá tánh, chẳng lẽ cũng có thể đã lừa gạt Sở Đế, sở định

sao?”“Ngươi đầu tiên là cầu kết Liêu nhân, bán đứng quốc gia, lại là phản quốc đầu sờ, hiện giờ liền thân cận nhất thê nhi đều có thể thấy được chết không cứu, như thế bất trung bất hiếu, bất nhân bất nghĩa không từ đồ vật, ngươi cảm thấy Sở Đế hắn dám dùng ngươi sao?”Triệu Tiệp sắc mặt khe biển, nắm tay gắt gao mà nắm khởi,Sở Thái Tử cũng biến sắc, nhìn mắt mặt trầm như nước Triệu Tiệp, hắn không màng trường sử ngăn trở đi ra tiểu lâu, mỉm cười đối phia dưới Vương Yên nói: “Vương đại nhân, ta biết ngươi bi phẫn, nhưng mà Triệu tướng quân đã lựa chọn ta Đại Sờ, ta Đại Sờ tự nhiên sẽ hảo hảo đai hắn, nhân tài phải dùng ở thật chỗ, mặc làm đối phương mất tín nghĩa.”Đây là ám chỉ Triệu Tiệp phản quốc là bởi vì Đại Lương không trọng dụng Triệu Tiệp sao?Vương Yên cười lạnh một tiếng nói: “Điện hạ nhưng thật ra hào phóng, không biết Sở Quốc có phải hay không liền thích Triệu Tiệp người như vậy, nếu là, kia tại hạ thật đúng là thê Sở Quốc bá tánh lo lắng. Nếu Sở Quốc dùng đều là như thế này bất trung bất hiếu bất nhân bất nghĩa không từ triều thần, kia này tri hạ nên là loại nào tình trạng?”Sở Thái Tử mặt trầm xuống, nghiêm nghị nói: “Vương đại nhân nói cẩn thận, ta Đại Sờ triều thần tự nhiên là trung nghĩa song toàn người, đó là Triệu tướng quân, cũng bất quá tất cả đều là các ngươi Đại Lương lời nói của một bên, hắn là như thế nào người chúng ta trong lòng hiểu rõ thật sự.”Vương Yên liền cười ha ha lên, chỉ vào bị vây quanh ở người sau Triệu Tiệp hỏi: “Triệu Tiệp, Sở Thái Tử lời nói ngươi tin sao? Hắn nói ngươi trung nghĩa người, vậy ngươi hỏi một chút thiên hạ, ngươi chính là trung nghĩa người sao?”Triệu Tiệp móng tay đâm thẳng lòng bàn tay, mân khấn miệng không nói lời nào.“Triệu Tiệp, ngươi nghe, chúng ta chỉ cho ngươi hai ngày suy xét thời gian, mười hai giờ Ty, ta nếu còn chưa thu được ngươi thi thể, kia liền sẽ đi tin Tứ hoàng tử, ngươi Triệu thị nhất tộc toàn phải vì ngươi sai lầm trả giá đai giới, vọng ngươi trăm năm sau hạ hoàng uyên không cần hồi hận.”Dứt lời tay áo vung liền xoay người rời đi.Triệu Tiệp cũng ở chúng binh lính vây quanh hạ rời đi.Vương Yên hơi hoi tiếc hận, “Hắn quá đê phòng, băng không đều đem người dẫn ra tới, nếu có thể đương trường giết, cũng là cho thê nhân một cái kinh sợ.”“Đừng nghĩ, Triệu Tiệp lại không ngốc,” Lư tiểu tướng quân nhíu mày nói: “Hắn thật sẽ tự sát? Nếu là không tự sát làm sao bây giờ?”“Sửa làm sao bây giờ liền lại làm sao bây giờ, dù sao sự tình nhất tao cũng liền như thế.”“Nhưng Giang Lăng phòng ngự tất cả đều là hắn phụ trách, hắn thật cùng Sở Thái Tử đi Sở Đô, chúng ta tổn thất đến nhiều thảm trọng a.”“Không chỉ có Giang Lăng,” Vương Yên ngồi xếp bằng ở trên giường đất ngồi xong, thở dài nói: “Tứ điện hạ nói, còn có Linh Châu cập Quảng Nam quận phòng ngự hắn cũng biết không ít, hắn nếu là có tâm phản quốc, nói không chừng đã sớm trộm về hảo đồ sách, chuẩn bị thích khách đi, đi theo hắn đi Sở Quốc những

người đó, có thể sát một cái là một cái.” Lư tiểu tướng quân gật đầu, đứng dậy nói: “Ta đây liền đi.” “Chờ một chút,” Vương Yên vuốt cằm như suy tư gì nói: “Đi cùng Sở Quốc bàn bạc một chút, hảo ý nhắc nhở bọn họ cần phải nhìn kỹ Triệu Tiệp, đừng làm cho hắn chạy đến Liêu Quốc đi, bên kia mới là hắn nhất thường xuyên hợp tác đồng bọn a.” Lư tiểu tướng quân trừng lớn mắt, Vương Yên liền nâng nồng cằm, “Còn không mau đi, đám người thật chạy tới Liêu Quốc, chúng ta muôn giết hắn càng khó.” Lư tiểu tướng quân vội vàng chạy ra đi. Vương Yên ưu thương lau một phen mặt, Triệu Tiệp còn lại là kinh sợ, đối tượng lai kinh sợ. Hắn đương nhiên là không muốn tự sát, chẳng sợ trong lòng thực luyến tiếc áu tử, nhưng... Hắn như thế nào có thể tự sát đâu? Nhưng Triệu Tiệp lời nói một lần lại một lần ở hắn trong đầu hồi phỏng. Sở Thái Tử những lời này đó là nói cho hắn cùng dưới thành bá tánh nghe, chẳng lẽ hắn làm những cái đó sự Sở Quốc thật sự không biết sao? Đây là không có khả năng, tốt xấu hắn cũng là Lương Quốc cao tầng, có một số việc giấu hạ không đổi gạt thượng, đồng dạng, có một số việc bốn quốc đều không biết, hắn quốc lại khả năng sớm đã thu được tin tức. Hắn cùng Liêu nhân từng có hợp tác sự cẩn bản giấu không được, thà nhìn dáng vẻ, Đại Lương bên kia sớm đã thu thập tới rồi chứng cứ, chiêu hiện giờ thế cục, bọn họ sẽ công bố chứng cứ cũng không nhất định. Như vậy, Sở Đế sẽ yên tâm dùng hắn sao? Thậm chí, sẽ dùng hắn sao? Chẳng sợ trong lòng bày ra rất nhiều vì chính mình giải vây lý do, nhưng hắn ở sâu trong nội tâm biết, chính mình tại thế nhân trong lòng chỉ sợ chính là Vương Yên nói cái kia hình tượng. Hắn rời đi Lương Quốc duy nhất mục đích chính là Đông Sơn tái khởi, mà hắn Đông Sơn tái khởi tiền đề chính là hắn có thể bị tân quân vương trọng dụng. Chỉ có nắm giữ quyền thế mới có thể nghịch tập, hắn cả đời mới sẽ không trở thành một cái chê cười. Triệu Tiệp là không cùng Sở Đế cộng sự quá, thậm chí chưa thấy qua đối phương, nhưng đối hắn hiểu biết lại không ít, vị này hoàng đế nhưng không thể so Lương Đế. Lương Đế tính tình là có tiếng hảo, trên cơ bản không dãm hạn cuối, hắn có thể mở một con mắt nhắm một con mắt liền sẽ không đem hai mắt đều mở. Xem Thôi Lư hai nhà, thậm chí là Chung Như Anh cũng chưa thiếu cãi lời mệnh lệnh của hắn, nhưng vị này hoàng đế vẫn như cũ mỗi ngày vui tươi hớn hở, rất ít cùng ba vị Đại tướng quân giang thương. Mà trong triều các đại thần cũng là, quân thần cũng có cãi nhau khi, nhưng Lương Đế đều rất ít động thủ, nhưng Sở Đế không giống nhau, trên cơ bản bị hắn nhầm vào thần tử cuối cùng quá đến độ sẽ không thật tốt. Vì này hoàng đế so Lương Đế muốn cơ trí, cũng so Lương Đế muốn quyết đoán tàn nhẫn, trong ánh mắt càng không chấp nhận được hạt cát. Mà như vậy để vương có thể nguyện ý trọng dụng hắn? Không cần lòng có khúc mắc, chỉ cần cho hắn một cái cơ hội là được. Nhưng Triệu Tiệp nghĩ rồi lại nghĩ, đặc biệt là nghĩ đến hiện tại Cơ Nguyên tình cảnh, sắc mặt liền một trận bạch

một trận thanh.Liên Cơ Nguyên người như vậy đều phải bị chèn ép, hắn đi Sở Đô lại có cái gì hảo? Hiện tại hắn có thể bị lẽ ngô, bất quá là bởi vì hắn trong đầu đồ vật thôi.Triệu Tiệp nhéo nắm tay, cuối cùng nhịn không được đưa tới Triệu An, thấp giọng nói: “Đi xem bốn phía, chúng ta nghĩ cách rời đi Sở Quốc.”Triệu An trừng lớn mắt, “Lão gia muốn đi đâu nha?”“Liêu Quốc!”Người Hán giảng này đó cái gọi là trung hiếu nhân nghĩa, nhưng Liêu nhân lại sẽ không so đo, Triệu Tiệp trong lòng có điểm hồi hận, hắn lúc trước không nên tới sở, cho dù là bị đuổi theo, cũng nên chạy trốn tới Thổ Phiên, lại từ nơi đó nhập liêu.Triệu An thực mau trở lại, sắc mặt trắng bệch thấp giọng hồi bẩm nói: “Lão gia, nhà ta chung quanh xuất hiện thật nhiều người, đều là nhìn chằm chằm chúng ta phủ đệ, chỉ sợ đi không được.”Triệu Tiệp sắc mặt một thanh, đi theo Triệu An tới cửa lung lay một vòng, quả nhiên thấy ẩn ẩn vây quanh Triệu phủ những người đó.Hắn sắc mặt có chút khó coi, cùng Triệu An nói: “Đi tìm Trần Tượng, hỏi một chút hắn là có ý tứ gì, làm hắn đem những người này đều cho ta lồng đi.”Triệu Tiệp trong lòng dâng lên nguy cơ cảm, càng không muốn lưu tại Sở Quốc.Triệu An đi, lại không đem người lồng đi, ngược lại còn làm ra một đám binh lính, quang minh chính đại vây quanh hắn phủ đệ.Triệu An vẻ mặt bất đắc dĩ nói: “Trần tướng quân nói, những người này là tới bảo hộ tướng quân an toàn, dự phòng Lương nhân tiến đến ám sát.”Triệu Tiệp sắc mặt khó coi nói: “Ta không cần hắn bảo hộ, ta liền có tâm phúc, nơi nào dùng đến người của hắn?”“Nhưng Trần tướng quân là lấy định rồi chủ ý, tiểu nhân nói bất quá hắn a,” Triệu An lo lắng nói: “Hơn nữa Trần tướng quân hạ lệnh khi Sở Thái Tử liền ở một bên.”Một bên tâm phúc nhóm nghe vậy đều có chút căm giận, “Này nơi nào là bảo hộ tướng quân, rõ ràng là giám thị tướng quân sao.”Thân vệ giữa một người càng là nói, “Hay là bọn họ thật giống Vương Yến nói giống nhau bắt đầu phòng bị khởi tướng quân tới?”“Kiều Xung, ngươi nói hươu nói vượn chút cái gì?” Hứa Mẫn đột nhiên quát một tiếng, quay đầu đối Triệu Tiệp nói: “Tướng quân, ngài đừng nghe bọn họ nói bừa, mặt tướng xem Sở Thái Tử cùng Trần tướng quân cũng là lo lắng ngài an nguy, cũng không có ý khác.”Kiều Xung trên mặt có chút không phục, nhưng nhìn Hứa Mẫn liếc mắt một cái vẫn là nghẹn khuất cúi thấp đầu xuống.Triệu Tiệp vừa lúc thấy, hắn híp híp mắt, bất động thanh sắc gật đầu nói: “Ta đã biết, nếu là bảo hộ vậy không cần lo cho, mọi người đều đi xuống nghỉ ngơi đi, đêm nay liên ngủ cái an ổn giác.”Dứt lời đứng dậy, sau đó quay đầu đối tụ ở bên nhau thân binh nói: “Kiều Xung, cho ta đánh thùng nước ấm tối.”Kiều Xung lên tiếng, xoay người đi phòng bếp, Hứa Mẫn vẫn chưa để ý, thân binh thường xuyên làm như vậy sự.Kiều Xung xách thủy đi cấp Triệu Tiệp, Triệu Tiệp sắc mặt hòa hoãn hỏi, “Ta nhớ rõ ngươi trước kia là bên ngoài trường nghe tuyên?”“Là,” Kiều Xung liệt miệng cười nói: “Không nghĩ tới tướng quân thế nhưng nhớ rõ tiểu

nhân.”Triệu Tiệp liền cười, “Đương nhiên nhớ rõ, các ngươi là ta thân binh, như thế nào sẽ đã quên? Ta nhớ rõ ngươi thương quan là Tào Nhu?”“Là,” Kiều Xung hạ xuống nói: “Tào giáo úy đang lẩn trốn tới Sở Quốc khi vì yểm hộ chúng ta chết trận.”Triệu Tiệp thở dài, hỏi: “Ta nhớ rõ nhà ngươi cũng ở Giang Nam? Là Giang Nam nơi nào?”Kiều Xung trong lòng nhảy dựng, mặt không đổi sắc nói: “Ở Hàng Châu, ta phụ thân là Hàng Châu người, nhưng ta lúc còn rất nhỏ bọn họ liền không có, ta đi theo nhất bang người ở Giang Nam lung tung chuyển động, sau lại đến Tô Châu vùng khi liên bị bắt, có người cho ta một số tiền, ta liền tới tham gia quân ngũ.”Triệu Tiệp gật đầu, hỏi: “Biết chữ sao?”Kiều Xung gật gật đầu, cộc lốc nói: “Liền nhận được mấy chữ, vẫn là Tào giáo úy giáo.”Triệu Tiệp khẽ gật đầu, cởi quần áo tiến thau tắm, không để tâm hỏi: “Ta xem ngươi đói Hứa phó tướng tựa hồ có chút bất mãn, là bị cái gì ủy khuất sao?”

Chương 358: Tự sát

Kiều Xung do dự một chút mới nói: “Hứa phó tướng đã nhiều ngày cũng không biết làm sao vậy, hỏa khí đặc biệt đại, không chỉ có chúng ta này mấy cái thủ ngoại vien, chính là bên trong huynh đệ đều bị xử lý, đặc biệt là Đại Tường, hắn hợp với mấy ngày bị phó tướng răn dạy. Nhưng chúng ta những người này đều là đi theo tướng quân mới đến Sở Quốc, phó tướng liền tính so với chúng ta vị cao, cũng không nên lấy chúng ta huynh đệ rải hỏa nhi.” Triệu Tiệp hơi hoi nhíu mày, “Đại Tường? Hắn làm chuyện gì chọc tới Hứa phó tướng?” Đại Tường là Triệu Tiệp tâm phúc, hắn đối Kiều Xung không thân, đối hắn lại thực thật sự. Kiều Xung liền lắc đầu nói: “Không có, hắn nghe ngài mệnh lệnh liên thủ thư phòng, liền nội viện đều thiêu ra, như thế nào sẽ chọc tới Hứa phó tướng? Chính là bởi vì không biết nơi nào chọc Hứa phó tướng, ta chờ trong lòng mới không phục.” Triệu Tiệp da mặt căng thẳng, đúng rồi, Đại Tường thủ chính là hắn thư phòng. Triệu Tiệp rũ xuống đôi mắt hỏi: “Gần nhất Hứa phó tướng đều đang làm những gì? Người không phải thủ ngoại vien sao, hắn là biết đi?” Kiều Xung liền cộc lốc cười, “Cái này tiểu nhân thật đúng là biết, Hứa phó tướng ở nhà khi đều là tìm các huynh đệ nói chuyện, đi ra ngoài còn lại là đi theo Trần tướng quân nơi nơi đi, đến nỗi đi chỗ nào tiểu nhân liền không biết.” “Hứa phó tướng thường xuyên cùng Trần tướng quân cùng nhau sao?” Triệu Tiệp không biện hỉ nộ hỏi. “Đúng vậy, bọn họ thực, không phải tướng quân phân phó Hứa phó tướng muốn cùng Trần tướng quân làm tốt quan hệ sao?” Triệu Tiệp liền cười lạnh một tiếng, đó là phía trước, bọn họ phải làm sinh ý, hắn tự nhiên muốn cho Hứa phó tướng cùng Trần Tượng làm tốt quan hệ, nhưng hiện tại hắn cả người đều đến cậy nhờ lại đây, Hứa Mẫn lại ngầm tiếp xúc Trần Tượng tính sao lại thế này? Khó trách hắn lúc ấy nói muốn chạy trốn hướng Sở Quốc, đối phương sẽ không chút nghĩ ngợi liền đồng ý đâu, cũng không biết ngầm cùng Trần Tượng hợp mưu nhiều ít sự. Triệu Tiệp lúc này lòng nghi ngờ rất nặng, xem mỗi người đều không tín nhiệm. Đặc biệt là cùng hắn có ích lợi tương đối người. Triệu Tiệp không hỏi lại, Kiều Xung cũng không dám nhiều lời, hầu hạ hắn tắm gội, liền đem nước bẩn đè ra đi xuống. Đại Tường chán đến chết thủ thư phòng, Kiều Xung trải qua hắn bên

người khe khẽ thở dài khí, thấp giọng nói: “Tướng quân vừa rồi chính bực đâu.” Đại Tường vội vàng thu hồi chân trạm hảo, nhỏ giọng hỏi: “Bực cái gì?” “Hứa phó tướng hôm nay sáng sớm lại đi gặp Trần tướng quân, tướng quân đã biết sinh khí đâu.” Đại Tường nhíu mày, có chút lo lắng, “Lúc này nội đấu không hảo đi?” “Ai nói không phải đâu, nhưng Hứa phó tướng gần đây cũng không biết làm sao vậy, tính tình càng lúc càng lớn, thế nhưng so tướng quân còn uy phong, ta cảm thấy tướng quân là bởi vì cái này mới bực,” Kiều Xung thấp giọng nói: “Đại Tường ca, lần trước Hứa phó tướng không phải còn mắng người sao?” Đại Tường sắc mặt liền có chút khó coi, nhưng vẫn là nói: “Cũng là ta không tốt, không nên đương trị thời điểm uống rượu.” “Nhưng người thủ chính là thư phòng, này bên ngoài còn có chúng ta một chúng huynh đệ đâu, ai dám đến nơi đây tới lỗ mảng?” Kiều Xung nói: “Hiện tại ngày càng ngày càng dài quá, tướng quân lại không cho chúng ta đi ra ngoài, trừ bỏ ăn cơm uống rượu chúng ta còn có thể làm cái gì?” Đại Tường thâm chí nhận, trị kỷ vỗ vỗ Kiều Xung bả vai. Kiều Xung liền cho hắn sử một cái ánh mắt nói: “Tướng quân tâm tình không tốt, hắn nếu là kêu người hỏi chuyện người liền tiêu tâm chút.” Đại Tường gật đầu, thấp giọng nói “Đa tạ huynh đệ, quay đầu lại ta thỉnh người uống rượu.” “Một cái chiến hào bò ra tới huynh đệ, khách khí gì?” Kiều Xung dẫn theo nước bẩn đi rồi, chẳng được bao lâu, Triệu Tiệp liền kêu Đại Tường đi hỏi chuyện, chờ hắn từ chính phòng ra tới khi, trên mặt mang theo hai phân nhẹ nhàng ý cười. Trong phòng Triệu Tiệp lại mặt trầm như nước. Triệu An thấp thõm bất an đứng ở một bên, nhỏ giọng hỏi: “Lão gia, chúng ta còn đi sao?” “Chúng ta hiện tại còn có thể đi sao?” Triệu Tiệp gian nan hỏi. Triệu An im lặng. Bên ngoài không chỉ có có minh gác binh lính, còn có âm thầm trông coi người, này lại là Sở Quốc địa bàn, bọn họ muốn chạy không khác người si nói mộng. Triệu Tiệp hơi hoi thở dài, duỗi tay mở ra trên bàn tay nải, nhéo bên trong trường mệnh khóa không nói lời nào. Triệu An trong lòng càng thêm bất an, lại không dám mở miệng nói chuyện. Triệu Tiệp không phải có thể vì người khác hy sinh chính mình người, cho dù là chính mình thê thiêng cũng không có khả năng, nhưng hắn lại lý trí thật sự, sẽ cân nhắc lợi hại. Tỷ như hắn rõ ràng nhất nể trọng trưởng tử, thương yêu nhất áu tử, lại lựa chọn đem đường lui để lại cho con thứ, chính là bởi vì hắn nhất thích hợp. Trưởng tử tuổi lớn, lại ở trong quân nhậm chức, thời khắc có người nhìn chằm chằm, muốn chạy đi rất khó, mà tiểu ngũ lại quá tiểu, chạy đi cũng chưa chắc có thể sống sót, cho nên đồng dạng bị vứt bỏ. Hiện tại cũng giống nhau, hắn không muôn chết, nhưng ở phía trước đường bị phá hỏng dưới tình huống, hắn không thể không suy xét hắn tồn tại cùng sau khi chết ích lợi được mất. Nếu hắn tồn tại, được đến đồ vật chẳng sợ chỉ có sau khi chết một phần mười hắn đều nguyện ý tồn tại. Nhưng hiện tại, ở cẩn thận phân tích qua đi, hắn đến ra kết luận hiển

nhiên là không có khả năng.Sở Đế không tin nhiệm hắn, Sở Quốc cũng sẽ đề phòng hắn, hắn đi theo Sở Thái Tử trở lại Sở Đô, chỉ sợ không đợi hắn cầm quyền liền trước nghênh đón khảo vấn, chờ bọn họ bắt được Giang Lăng, Linh Châu cùng Quảng Nam quận phòng ngự đồ, chỉ sợ chính là hắn ngày chết.Hắn vừa chết, Triệu thị liền chân chính toàn vong.Nhưng nếu là hắn đã chết...Triệu Tiệp che lại mặt, Lương Đế hứa hẹn vẫn là thực đáng giá tin tưởng.Triệu Tiệp đỏ ngầu mắt trừng mắt trên bàn tay nải, hồi lâu đều không nhúc nhích một chút.Lúc này, Sở Thái Tử cũng đang hỏi Hứa Mẫn, “Triệu Tiệp nhưng sẽ tự sát?”Hứa Mẫn tự tin nói: “Sẽ không, phàm là có một tia khả năng hắn đều sẽ không tự sát.”Sở Thái Tử cũng cảm thấy hắn không có khả năng tự sát, quay đầu lại cùng trường sử nhìn nhau cười nói: “Vậy là tốt rồi, Triệu tướng quân chính là ta Sở Quốc lương tài, cũng không thể xảy ra chuyện.”Hứa Mẫn liền cười nói: “Điện hạ nếu là lo lắng, không bằng ngày mai đi trong phủ trấn an một phen?”Sở Thái Tử ngẫm lại cũng là, gật đầu cười nói: “Cũng hảo, ta đây ngày mai buổi trưa qua đi tới cửa, ngươi trở về cùng Triệu tướng quân nói một tiếng.”Hứa Mẫn đồng ý, trở về cùng Triệu Tiệp thông báo.Triệu Tiệp gật đầu, kéo kéo khéo miệng nói: “Điện hạ tới, ta tự nhiên là quét chiêu đón chào.”Không hỏi hắn vì cái gì sẽ biết ngày mai Sở Thái Tử tới.Chờ hắn rời đi, Triệu Tiệp liền nhắm mắt, thở dài một tiếng sau đem trên bàn tay nải thu hồi tới giao cho Triệu An, “Thu hảo tới, đến lúc đó mang ta cùng nhau trở về.”Triệu An “Bùm” một tiếng quỳ trên mặt đất, sắc mặt đại biền kêu lên: “Lão gia!”“Ngươi là nô tịch, Đại Lương sẽ không hỏi ngươi tội, lấy bệ hạ nhân từ, ngươi nhiều nhất là bị một lần nữa bán đi, nói không chừng bọn họ còn sẽ niêm ngươi mang về ta thi thể phân thượng làm ngươi hoàn lương đâu.”“Lão gia, Sở Quốc sẽ thả ngươi sao?”“Sẽ,” Triệu Tiệp thấp giọng nói: “Ta tồn tại mới có giá trị, đã chết, Sở Quốc là sẽ không vì một khói thi thể đắc tội Lương Quốc.”“Ngươi đi xuống đi, đoan cái chậu than đi lên.”Triệu An sắc mặt trắng bệch đi xuống, chỉ chốc lát sau liền bụng cái chậu than đi lên.Triệu Tiệp đem trên người áo ngoài cởi, rút ra một phen chủy thủ tới đem tuyến đẩy ra, từ góc áo lôi ra một cái thật dài mà lụa mang, một chút một chút đem lụa mang mở ra, Triệu An nhìn đến mặt trên rậm rạp đồ tiêu, nhất thời kinh ngạc không thôi.Triệu Tiệp ** này lụa mang, thở dài nói: “Đây chính là bảo bối, vốn định nương hắn Đông Sơn tái khởi, cố tình ta đâu sai rồi địa phương.”Triệu An sắc mặt tái nhợt.Triệu Tiệp trong mắt mang theo thân thiết hồi hận cùng hận ý, “Lúc trước nên nhanh chóng quyết định giết Vương Yến, hôm nay liền sẽ không có này họa.”Có một số việc, không chỉ ra, đại gia trong lòng liền sẽ không nghĩ nhiều, nhưng một khi chỉ ra, tưởng làm bộ không có việc gì đều làm không được.Vốn dĩ hắn cùng Sở Quốc quan hệ không đến mức như thế, nhưng Đại Lương cấp ra lựa chọn, Vương Yến những lời này đó đều bức cho hắn thối lui đến Sở Quốc lưỡi dao thượng.Triệu Tiệp đôi mắt

một bệ, ngoan tuyệt đem lụa mang ném tới chậu than, lúc này mới chậm rãi mở mắt, nhìn nó một chút một chút châm tần.Triệu Tiệp cười lạnh một tiếng, Hứa Mẫn tưởng được đến chính là cái này, hiện giờ hắn đem nó thiêu, liền xem hắn còn lấy cái gì đi lấy lòng Sở Quốc.Liền xem ở hắn cùng hắn cùng đến cậy nhờ lại đây phân thượng tha cho hắn một mạng đi.Triệu Tiệp đem đồ vật một thiêu, lại tưởng đổi ý cũng hồi không được, ngày hôm sau vể mặt thản nhiên tiếp đãi Sở Thái Tử, cùng đổi phương lá mặt lá trái một trận.Sau đó hắn tự mình tặng an tâm Sở Thái Tử rời đi, lúc này mới xoay người về phòng.Triệu An lau nước mắt đi trong phòng bếp cấp Triệu Tiệp chuẩn bị một đồn phong phú cơm chiều, không ai hoài nghi, bởi vì ai đều biết, ngày mai chính là cuối cùng kỳ hạn.Triệu thị liền phải bị mãn mòn sao trá, Triệu An là Triệu thị nô tài, thương tâm là về tình cảm có thể tha thứ.Chính là Kiều Xung chờ ở ngoại viện đương trị thân vệ đều cảm thấy tâm bất an, toàn bộ buổi tối cũng chưa ngủ ngon.Triệu Tiệp lại là toàn bộ buổi tối cũng chưa ngủ, vẫn luôn ngồi ở bên cạnh bàn phát ngốc, thẳng đến không trung tang sáng, hắn ra bên ngoài nhìn thoáng qua, lúc này mới cầm lấy trên bàn đã sớm lạnh rót rượu, lắc lắc sau ánh mắt một ngưng, ngừa đầu uống xong.Hắn áp xuống ngực độn đau, đi đến mép giường nằm xuống, đôi mắt chậm rãi đóng lên.Vẫn luôn canh giữ ở một bên Triệu An khóc thành tiếng tới, quỳ xuống cho hắn dập đầu lay ba cái mới đứng dậy rời đi.Ngoài cửa vệ binh ngăn lại hắn, Triệu An liền hòng hốc mắt nói: “Nhà ta tướng quân kêu ta đi cấp Lương Quốc Vương đại nhân đưa câu lời nhắn.”Vệ binh nhóm nhìn nhau, nhân mặt trên chỉ phân phó muốn xem trụ Triệu Tiệp, đối những người khác cũng không hạn chế tự do, nghĩ nghĩ, vẫn là cho đi.Triệu An liền đi tây cửa thành, đối sáng sớm liền ngốc tại chỗ đó Vương Yến hô: “Vương đại nhân, nhà ta tướng quân nguyện ý dùng chính mình đổi Triệu thị một con đường sống, tối hôm qua nhà ta tướng quân đã tự sát, ngài phái người lại đây nhất xác đi.”Lời vừa nói ra, mọi người đều kinh, Vương Yến đều sững sốt một chút mới phản ứng lại đây.Trong lòng cười to, trên mặt lại nghiêm nghị nói, “Hảo, ta sẽ cùng Sở Quốc giao thiệp, người đi về trước cho người tướng quân liệm đi.”Triệu An liền lau nước mắt trở về đi.Nghe được tin tức Trần Tượng sải bước từ trên thành lâu xuống dưới, một phen nắm hắn hỏi, “Ngươi nói cái gì, Triệu Tiệp tự sát?”Triệu An bạch mặt gật đầu, “Lão gia nhà ta luyện tiếc tiểu thiêu gia còn tuổi nhỏ liền không có tánh mạng, cho nên...”“Ngươi nói dối!” Trần Tượng một tay đem hắn ném xuống, cả giận nói: “Triệu Tiệp tàn nhẫn độc ác, há là có thể vì người khác thỏa hiệp người?”Dứt lời bước nhanh lên ngựa, đánh mã liền hướng Triệu Tiệp phủ đệ chạy đến.Còn chưa tới đại môn, xa xa mà liền nghe được ồn ào thanh, hắn sắc mặt hơi thanh, trực tiếp cười ngựa đi vào, liền thấy bên trong chính một trận hỗn loạn, có hai đội nhân mã chính cầm vũ khí giằng co, đao thương thậm chí còn dính huyết.Tranh Tượng hét lớn, “Các ngươi ở nháo cái

gi?” Kiều Xung trước hết thu đao, lại là xoay người đứng ở gi嚢 co bên kia trước mặt nói: “Trần tướng quân, nhà ta tướng quân —— không có.” Trần Tượng sắc mặt xanh mét hỏi: “Hắn là các ngươi giết?” “Đương nhiên không phải, tướng quân là tự sát.” “Vậy các ngươi cầm đao làm gì, đao thương huyết lại là sao lại thế này?” Kiều Xung liền hồng hốc mắt nói: “Chúng ta phụng tướng quân mệnh lệnh tru sát Hứa phó tướng.” Trần Tượng sắc mặt đại biến, “Hứa Mẫn cũng đã chết?” Kiều Xung liền không nói. Trần Tượng giận dữ, huy đao liền phải chém tới, hắn mặt sau thân vội vàng ngăn lại, “Tướng quân không thể, sự tình quan trọng đại, phải hỏi qua Thái Tử điện hạ lại làm quyết định a.”

Chương 359: Kiều xung

Triệu Tiệp cùng Hứa Mãn thi thể bị nâng tới rồi trong viện song song phóng hảo, còn có tam cổ thi thể là Hứa Mãn thân binh, Kiều Xung mang theo người sát đi vào khi gặp được chống cự, liền đem bọn họ ba người cáp giết. Trần Tượng sắc mặt xanh mét nhìn, ánh mắt như dao giống nhau trùng hướng Kiều Xung mấy người, hận không thể tay xé bọn họ. Hắn là không thông minh, nhưng cũng biết Triệu Tiệp cùng Hứa Mãn tồn tại giá trị. Sở Thái Tử nghe được tin tức sau bàng ma tốc độ tới rồi, chờ nhìn đến trên mặt đất bãi thi thể, sắc mặt tức khắc xanh mét. Lúc này, Triệu An mới đuổi trở về, kia một ngã rơi rất thảm, cho nên hắn trở về đến liền chậm chút, chờ nhìn đến Hứa Mãn cũng đã chết, liền kinh ngạc trùng lớn mắt, lại không có nhiều hướng trong lòng đi. Hiện tại ai sống ai chết hắn cũng không để ý, chỉ cần hắn có thể tồn tại hồi Đại Lương liền hảo, hắn còn phải trở về xem phu nhân thiếu gia đâu, nói cho bọn họ, lão gia vì giữ được bọn họ lựa chọn tự sát. Sau đó đỡ lão gia quan tài trở về. Ngô tác thực mau nghiêm hảo thi thể, cùng Thái Tử gật đầu nói: "Triệu tướng quân là uống thuốc độc bỏ mình, Hứa phó tướng còn lại là bị một dao đâm trúng trái tim mà chết." Sở Thái Tử mãn nhãn khói mù đi xem Triệu An, "Các ngươi tướng quân là tự sát?" Triệu An quỳ trên mặt đất, thấp giọng lên tiếng "Là", nhỏ giọng nói: "Tiêu nhân đêm qua liền canh giữ ở lão gia bên người, tự mình hầu hạ lão gia đi." Sở Thái Tử hít sâu một hơi, cầm nắm tay, sắc mặt xanh mét không nói gì. Trường sử liền thở dài một tiếng nói: "Xem ra Vương Yến lời nói vẫn là nói lên tác dụng, Triệu tướng quân là vì bảo toàn này người nhà mới lựa chọn tự sát." Sở Thái Tử trong lòng hờ lạnh một tiếng, Triệu Tiệp muốn thật muốn bảo toàn người nhà, lúc ấy liền sẽ không lại đi trên thành lâu cùng Vương Yến giằng co. Hắn không phải vì bảo toàn người nhà mà tự sát, mà là sợ chính mình đến Sở Đô cũng không thể trọng dụng. Chính mình phụ thân cùng quốc gia bị người như thế nghiền ngẫm, Sở Thái Tử đương nhiên tâm tình không tốt. Cho nên liền Hứa Mãn chết đều bất quá hỏi, trực tiếp vung tay lên rồi đi. Trần Tượng cũng bức bối, sợ chính mình lưu lại nơi này sẽ nhịn không được chém người, cho nên quăng ngã tay áo đuổi kịp Sở Thái Tử, trường sử chỉ có thể chịu thương chịu khó lưu lại xử lý kế tiếp. Đến

nỗi Hứa Mân vì sao bị giết, mấy người thật đúng là không muốn đi truy cứu, vào trước là chủ, bọn họ cho rằng chính là Kiều Xung nói, Triệu Tiệp hạ lệnh giết.Bọn họ đều có thể lý giải, rốt cuộc hắn đều phải tự sát, tự nhiên không có khả năng tùy ý Hứa Mân cầm đồ vật đầu nhập vào Sở Quốc, cũng coi như là cùng Đại Lương một loại giao dịch.Ở đây, trừ bỏ Triệu An cùng động thủ Kiều Xung đâm người, chỉ sợ không ai biết trong đó tình hình thực tế.Kiều Xung vẫn luôn âm thầm chú ý Triệu An, thấy hắn không lưu ý, liền hơi hơi thở dài nhẹ nhõm một hơi, cùng các đồng bạn tầm mắt giao lưu, quyết định trong chốc lát nhất định phải phái người một tấc cũng không rời đi theo Triệu An, tuyệt đối không thể làm này cùng người khác cùng chổ, chỉ cần có thể trở lại Đại Lương liền không sợ.Trường sử biết, Đại Lương khẳng định sẽ tác muối hai người thi thể, thậm chí này đó đi theo Triệu Tiệp lại đây binh lính đều sẽ phải đi về.Triệu Tiệp cùng Hứa Mân đã chết, này đó thân binh với bọn họ tới nói cũng không tác dụng, tương phản, lưu trữ bọn họ còn sẽ đắc tội Lương Quốc.Lần này thật là ăn trộm gà không thành còn mất nắm gạo, cùng năm trước lần đó Hồng Châu chi chiến giống nhau, mất thấy tốt lợi, cuối cùng lại ngược lại cái gì cũng không được đến, còn bởi vậy đắc tội đôi phuơng.Này Đại Lương vận khí cũng thật tốt quá đi?Trường sử phái người đem này đó binh lính đều trông giữ lên, sau đó liền mang theo người bắt đầu điều tra phủ đệ, Triệu Tiệp cái kia tay nải cũng không buông tha.Không tìm được chính mình muối đồ vật, ngược lại phát hiện chậu than một ít tro tàn.Truường sử nắn vuốt, trong lòng sâu kín thở dài, lúc này thời tiết đã nhiệt, ai còn sẽ nhóm lửa bồn?Hắn đem Triệu An đưa tới hỏi: “Các ngươi tướng quân ở thiêu thứ gì?”Triệu An thành thật nói: “Là một khối lụa bô, tiểu nhân xem không rõ, chỉ thấy mặt trên họa một ít đường cong.”Trường sử vội vàng hỏi, “Ngươi còn nhớ rõ những cái đó đường cong như thế nào họa?”Triệu An lắc đầu, “Tiểu nhân liền nhìn thoáng qua, lão gia liền đem nó thiêu, hơn nữa tiểu nhân cũng liền nhận được hai chữ, nào biết đâu rằng xem đồ?”Đến, bọn họ nhất muốn biết đồ vật khẳng định là bị thiêu.Cũng là, Triệu Tiệp liền Hứa Mân đều không buông tha, lại như thế nào sẽ đem cái loại này muối mệnh đồ vật lưu lại? Trường sử phát phát tay nói: “Đem người kéo đi xuống cùng những cái đó binh lính cùng nhau đóng.”Triệu An vội vàng nói: “Đại nhân có thể hay không đem lão gia tay nải cấp tiểu nhân? Lão gia nói muốn đem tay nải lấy về đi cấp phu nhân thiếu gia.”Trường sử đôi mắt một ngưng, nói: “Chờ chúng ta kiểm tra qua đi sẽ giao cho ngươi.”Đám người một bị dẫn đi, trường sử liền nói: “Lại kiểm tra một lần, cầm quần áo cắt khai, kia trâm cùng trường mệnh khóa cũng đều mở ra nhìn xem bên trong nhưng có bí mật mang theo.”Triệu An không biết mấy thứ này muốn trở nên hoàn toàn thay đổi, lúc này hắn bị đưa tới một cái phòng lớn, đẩy đi vào liền thấy bên trong phân hai ban nhân mã đứng thẳng, rất đại phòng ở, lúc này đóng

40 tới cá nhân cũng chen đầy.Triệu An vừa tiến đến liền bị hai phuơng nhân mã bắt lấy, hắn hoảng sợ, cả kinh kêu lên: “Các ngươi muốn làm gì?”Hắn bên tay trái người ánh mắt âm ngoan trừng mắt bên kia đồng dạng bắt lấy Triệu An cánh tay Kiều Xung nói: “Kiều Xung, ta liền hỏi hắn một câu.”“Muốn hỏi ở chỗ này hỏi, ai ngờ ngươi có phải hay không muốn báo thù thương tổn hắn?”Người nọ cười nhạo, “Thật nhìn không ra tới, Kiều Xung ngươi đối tướng quân thật đúng là đủ trung tâm.”Kiều Xung cười lạnh nói: “Không thể so ngươi đối Hứa phó tướng trung tâm.”“Hảo, hảo đừng sảo,” một người đứng ra ba phải nói: “Đào Cam, Hứa phó tướng đã chết, hiện giờ chúng ta tự thân khó bảo toàn, ngươi còn muốn cùng các huynh đệ nội chiến sao?”Đào Cam liền nghiến răng nghiến lợi nói: “Chúng ta tự thân khó bảo toàn là ai làm hại?”Hắn chỉ vào Kiều Xung nói: “Còn không phải hắn, Hứa phó tướng phàm là tồn tại, chúng ta sẽ rơi xuống nơi đây bước sao? Hiện giờ chúng ta phải bị trực xuất hồi lương, chúng ta chính là đi theo tướng quân phản quốc, trở về chính là một cái chết.”Hắn hung tợn trừng mắt Kiều Xung cùng Triệu An nói: “Nhưng mà ta chính là chết cũng muốn chết cái minh bạch, đêm qua tướng quân chỉ thấy Triệu An một cái, ngươi nói tướng quân hạ lệnh làm ngươi tru sát Hứa phó tướng, ta đây hỏi ngươi, hắn là khi nào hạ lệnh?”“Cái gì?”Triệu An chấn động, đang muốn kêu to đã bị Kiều Xung một phen che miệng lại, hắn cười lạnh nhìn Đào Cam nói: “Không sai, mệnh lệnh không phải tướng quân hạ, Hứa phó tướng là chính chúng ta muốn giết.”“Quả nhiên,”Đào Cam nhảy dựng lên liền phai kêu to, Kiều Xung liền cười lạnh nói: “Ngươi tưởng nói cho Sở nhân? Kia cũng muốn Sở nhân tin hay không.”Dứt lời hắn cúi đầu đối Triệu An nói: “Triệu An, mục đích của ngươi là mang tướng quân về quê, chúng ta mục đích cũng là trở về, chỉ cần ngươi cùng Sở nhân nói sát Hứa Mẫn là tướng quân hạ lệnh, ta liền bảo ngươi lên đường bình an, bằng không ta hiện tại liền trước hết giết ngươi, dù sao các huynh đệ cũng là tiện mènh một cái, sớm chết vẫn chết đều là chết!”“Kiều Xung ngươi cái vương bát,”Đào Cam đè thấp thanh âm tức giận mắng, “Ngươi muốn chết chúng ta không ngăn cản ngươi, nhưng ngươi dựa vào cái gì mang theo chúng ta? Chúng ta là phản quân, trở về Đại Lương chính là một cái chết.”Kiều Xung liền sắc mặt đỏ lên, phẫn nộ trừng mắt hắn nói: “Các ngươi mới muốn chết đâu, có thể tồn tại ai không muốn sống?”Hắn kích động nói: “Mụ nội nó, lão tử đấu tranh anh dũng giết địch khi đều sợ chết, sợ vừa chết liền hồi không được gia, thấy không cha mẹ huynh đệ, kết quả liêu tặc Sở nhân không có giết ta, lại bị các ngươi mang theo vào hang hổ.”“Các ngươi muốn tạo phản liên tạo, mang theo chúng ta làm gì?”Kiều Xung đôi mắt đỏ bừng trừng mắt hắn nói: “Các ngươi hỏi qua các huynh đệ sao? Hỏi qua chúng ta có nguyện ý hay không cùng các ngươi cùng nhau đi sao?”Hắn phía sau binh lính nắm chặt trên nắm tay trước một bước, ánh mắt đỏ bừng trừng

mắt Đào Cam.Đào Cam đám người sưng sốt, sau đó nói: “Ngươi, các ngươi nói cái gì, các ngươi không nghĩ đi theo tướng quân?”Kiều Xung cười lạnh, “Tướng quân? Kia cũng bất quá là thượng quan mà thôi, so được trong nhà cha mẹ huynh đệ quan trọng?”Hắn lau một phen đôi mắt, đỏ bừng hai mắt nói: “Nói cho ngươi, lúc ấy chúng ta nếu không phải khoảng cách tướng quân cùng Hứa phó tướng thân cận quá, mà Hứa phó tướng lại một đao giết muôn xuông ngựa đầu hàng huynh đệ, chúng ta sớm cùng nhau cùng những người khác xuông ngựa nhận tội.”Đào Cam sắc mặt trắng nhợt.Lúc ấy bọn họ đi theo tướng quân bọn họ trốn đi, giáo úy trở lên quan quân là biết tình hình thực tế, nhưng phía dưới binh lính lại tất cả đều không biết, trên cơ bản là phía trên làm làm cái gì liền làm cái đó.Cũng bởi vậy, Lê phó tướng mặt sau mang theo người đuôi theo, ngăn cản bọn họ trốn chạy khi hai bên mờ màng hổ đồ đánh một trận, sau đó bọn họ bên này liền đại quy mô đầu hàng.Bọn họ cho rằng có thể đi theo tránh được tới đều là cam tâm tình nguyện, nhưng hiện tại nghĩ đến cũng không phải.Hai bên trầm mặc giằng co, nửa ngày, Đào Cam mới buồn bực đậm đậm chân, cẩn răng nói: “Nhưng cho dù ngươi hiện tại giết Hứa phó tướng, ngươi hồi lương cũng làm theo là một cái chết.”“Các ngươi là, chúng ta không phải!” Kiều Xung nói, thấy bọn họ trợn tròn đôi mắt, lại cười lạnh một tiếng nói: “Đương nhiên, các ngươi nếu muốn tồn tại, chúng ta cũng có thể hỗ trợ. Liên tinh không màng niệm cùng bào chi nghị, vì lẫn nhau tường an không có việc gì, chúng ta cũng nguyện ý hỗ trợ.”“Các ngươi có ý tứ gì?”“Vốn dĩ chúng ta là tướng chờ tới rồi Sở Đô sau lại trộm chạy trốn” Kiều Xung nói: “Chúng ta cùng các ngươi không giống nhau, các ngươi ở lương không cha không mẹ, quay lại không nơi nương tựa lại gần, nhưng chúng ta lại còn có người nhà ràng buộc.”“Nhưng không thành tướng Vương đại nhân thế nhưng như vậy lợi hại, có thể bức cho tướng quân chần chờ, cho nên chúng ta lâm thời sửa lại sách lược, nghĩ tướng quân hôm nay nếu là không tự sát, chúng ta đây liền nghĩ cách giết tướng quân, lại giết Hứa phó tướng, như vậy chúng ta là có thể bị trực xuất đi trở về.”“Trực xuất trở về chịu chết sao?”“Chúng ta hôm trước trộm tìm người cấp Vương đại nhân đưa tin, đêm qua hắn là thu được tin, hiện tại Hứa phó tướng vừa chết, hắn sẽ biết chúng ta thành ý,” Kiều Xung nói: “Ta cảm thấy chúng ta sau khi trở về hắn là không cần đã chết, cho dù là đương cả đời binh ta cũng nhận.”Đào Cam đám người trong lòng vừa động, do dự mà không động tác.Kiều Xung liền đè thấp thanh âm nói: “Viết thư khi ta không viết cụ thể tên cùng nhân số, đến lúc đó chúng ta có thể đem các ngươi đều mang lên.”“Thật sự có thể miễn tử?”“Chúng ta như vậy tiểu nhân đều biết bệ hạ nhân từ, Đào giáo úy chẳng lẽ không biết sao?”Đào Cam trầm tư hồi lâu, nửa ngày mới cẩn chặt răng nói: “Hảo, chúng ta thử một lần, cùng lăm thì vừa chết.”Kiều Xung liền thở dài nhẹ nhõm một hơi, đem Triệu An đẩy cho hắn, nhẹ giọng nói: “Làm hắn thành

thật điểm, đừng nói nữa không nên lời nói.”Triệu An sắc mặt trăng bêch, tò vò chính mình nhất định sẽ không lăm miệng.Kiều Xung ngồi ở phòng giác, duỗi tay sờ sờ trong lòng ngực tin, cũng không biết con mẹ nó bệnh thế nào, hắn cha đều bán mình vì nô, hiện tại ai tới chiêu có nàng? Còn có cha hắn, cũng không biết làm hạ nhân có hay không chịu ủy khuất, còn có hắn đê đê...Hắn đi lên còn hảo hảo, như thế nào liền bệnh đã chết đâu?Kiều Xung rũ xuống đôi mắt, trong mắt hàm chứa lệ quang, hắn cần thiết đến trở về, cho dù là chết cũng đến trở về thấy cha mẹ một mặt.

Chương 360: Bình quyền

Vương Yến thỏa thuê đắc ý ngồi xếp bằng ngồi ở trên giường đất, cùng Lư tiểu tướng quân cùng Lê phó tướng nói: “Sở Thái Tử đã cho đáp lời, ngày mai hắn liền sẽ đem những cái đó trốn chạy người giao cho chúng ta, Triệu Tiệp cùng Hứa Mẫn thi thể cũng bao gồm ở trong đó.” Lê phó tướng hỏi, “Còn sống mấy cái?” “Chỉ đã chết năm người.” “Nói cách khác còn có 48 người tồn tại,” Lê phó tướng nhíu mày hỏi, “Những người này xử lý như thế nào, là đưa về kinh thành xử trí, vẫn là ngay tại chỗ xử quyết?” “Không xử quyết,” Vương Yến nói: “Đầu tôi là Triệu Tiệp cùng Hứa Mẫn, bọn họ hai người nếu đã chết, này đó binh lính tự nhiên cái khác xử lý.” “Này sao lại có thể, bọn họ chính là đi theo Triệu Tiệp phản quốc binh lính.” Người như vậy nếu là đều không giết, về sau như thế nào quản lý binh lính? Vương Yến liền nghiêng người lấy ra một quyển quyển sách cùng một phong thơ cho hắn xem, “Quyển sách là lần này đi theo Triệu Tiệp làm phản sở hữu danh sách, bao gồm bị người tróc nã trở về kia hơn bốn trăm người. Tin là đi theo Triệu Tiệp chạy trốn tới Sở Quốc một cái thân binh viết, kêu Kiều Xung.” Vương Yến nói: “Ta hỏi qua người bắt trả về những cái đó binh lính, bọn họ từ đầu đến cuối đều mơ màng hồ đồ, mãi cho đến cùng các người đánh giáp lá cà đều không biết đã xảy ra chuyện gì, nếu không phải người rõ ràng lên một giọng nói, bọn họ chỉ sợ cũng không biết Triệu Tiệp là muốn mang theo bọn họ phản quốc.” Lê phó tướng trầm mặc không nói. “Những cái đó đã chết đi binh lính nhưng chân chính là đến chết cũng không biết chính mình là chết như thế nào,” Vương Yến nói: “Ta tưởng làm phản việc này trừ bỏ hắn tâm phúc liền chỉ có đi theo hắn tham tướng cùng giáo úy biết, còn lại binh lính toàn không biết tình.” Lê phó tướng buồn bực hỏi, “Kia bọn họ liền không xử lý?” “Không phải không xử lý, mà là không lấy sát vì thủ đoạn,” Vương Yến dừng một chút nói: “Đây là các người trong quân sự, ta cũng không hảo nhúng tay, bất quá cái này Kiều Xung nói, bọn họ mấy cái lúc ấy là thật sự không biết Triệu Tiệp muốn phản quốc, mơ màng hồ đồ đi theo đi Sở Quốc, hắn nguyện ý lãnh người giết Triệu Tiệp cùng Hứa Mẫn quy phục.” “Ta tưởng, Triệu Tiệp có lẽ thật là tự sát, nhưng Hứa Mẫn chết lại thật có thể là bọn họ làm, chỉ bằng điểm này bọn họ cũng

coi như lập một công, coi như là lập công chuộc tội đi.”Vương Yên nói xong nhìn về phía hai người, ánh mắt sáng ngời hỏi, “Nhị vị cảm thấy như thế nào?”Lệ phó tướng trực tiếp quay đầu đi xem Lư tiểu tướng quân, “Đây là các ngươi Lư gia quân, tự nhiên nên ngươi quyết định.”Lư tiểu tướng quân liền nhíu mày nói: “Ta nhung thật ra không ý kiến, nhưng này chi quân đội thật chưa chắc từ ta tới quản, chỉ sợ còn phải lưu trữ chờ bệ hạ phái người tới mới có thể giải quyết.”Vương Yên nhướng mày, lơ đãng hỏi, “Như thế nào, phụ thân ngươi không thu hồi này bộ phận binh quyền? Triệu Tiệp đã chết, đây chính là khó được cơ hội.”Lư tiểu tướng quân cười cười nói: “Phụ thân tự nhiên cũng muốn nghe bệ hạ.”Lệ phó tướng trong lòng vừa động, Vương Yên cũng rũ xuống đôi mắt trầm tư, không có lại nói những cái đó binh lính sự, nhưng đại thể phuông hướng đã định ra, trước đem người lộng trở về đóng, chờ đợi tân tướng quân đã đến lại xử lý.Người hầu đem Lư tiểu tướng quân cùng Lệ phó tướng tiến đi, lúc này mới bung trà bánh cấp Vương Yên, thấp giọng hỏi, “Lão gia, nhà ta muốn tranh này binh quyền?”Vương Yên liền giương mắt cười, hứ điểm một chút nói: “Ngươi thật đúng là gia con giun trong bụng, cái gì đều không thể gạt được ngươi.”Hắn sau này một đảo, dựa vào gối đâu thương nói: “Loạn thế bên trong, chỉ có tay cầm binh quyền mới có thể lập với bất bại chi địa, ngươi xem Triệu thị, bất quá chỉ có tam đại mà thôi, thả chỉ có Triệu Tiệp một người nước mưa hảo, lúa lớn lên hảo, mà tiểu mạch cũng mau thu hoạch, hắn là tới lãnh trợ cấp lưỡi hái, các thôn dân cảm kích cô nai nai, liền đem trong nhà trích nấm phơi khô thác hắn đưa tới, tốt xấu là một chút tâm ý.Tuy rằng chưa thấy được cô nai nai, nhưng Lâm quản gia đem hắn đưa đồ vật đều nhận lấy, Thanh thúc đặc biệt cao hứng.Ở thư phòng Lâm Thanh Uyển cũng thật cao hứng, nàng cầm tin cười nói: “Bệ hạ đã đáp ứng làm Lâm Tín tiếp nhận Triệu Tiệp kia chi quân đội.”Dịch Hàn trên mặt cũng hiện lên ý mừng, khom người áp nói: “Chúc mừng cô nai nai.”Lâm Thanh Uyển nhịn không được cười: “Cùng vui, cùng vui, đây là kiện đại hỉ sự, nói cho phòng bếp, hôm nay chúng ta phải hảo hảo ăn một đốn.”Nàng dừng một chút sau nói: “Đem tộc trưởng mời đến, Tú hoàng tử tới đây sau còn không có uống qua rượu, đêm nay liền thỉnh bọn họ uống rượu. Lần này ít nhiều Tú điện hạ, bằng không còn không có như vậy thuận lợi đâu.”“Cũng không biết Triệu Tiệp có thể hay không tự sát,”Dịch Hàn đột nhiên nói: “Hắn nếu là bất tử, Tín thiếu gia tiếp nhận Giang Lăng bố phòng chỉ sợ sẽ thực gian nan.”Lâm Thanh Uyển ý mừng hơi giảm, nhưng nghĩ lại thoái mái nói: “Người thiếu niên sao, nhiều chút tôi luyện luôn là tốt, gian nan liền gian nan đi, Lâm thị luôn là sẽ giúp hắn.”“Kia nhưng thật ra, Tín thiếu gia có thể chưởng binh quyền luôn là chuyện tốt.”Dịch Hàn xoay người đang muốn đi xuống, một đốn sau hỏi: “Việc này cần phải nói cho tộc trưởng?”“Trước không nói, chờ hoàng đế hạ thánh chỉ lại nói,”Lâm

Thanh Uyển nói: “Hiện tại sự tình còn không có công khai, chúng ta nói khai không tốt.” Dịch Hàn minh bạch, liền xoay người lui xuống. Lâm Thanh Uyển vỗ vỗ trong tay tin, đem nó đặt ở hộp khóa kỹ, lúc này mới đề bút cấp Nhậm thượng thư viết hồi âm. Sớm tại mấy ngày trước hoàng đế liền đau đầu Giang Lăng tân thủ tướng người được chọn, trong triều vài vị đại thần vẫn luôn tranh luận không thôi, hoàng đế hán cũng lưỡng lự rót cuộc muốn đem này bộ phận binh quyền giao cho ai. Biết lúc này hán mới phát hiện, tựa hồ trừ bỏ mấy đại gia tộc ở ngoài, hán có khả năng dùng tướng tài vẫn là quá ít. Lâm Thanh Uyển sớm tại Triệu Tiệp chạy trốn tới Sở Quốc khi liền suy nghĩ, tương lai này Giang Lăng binh quyền muốn giao cho ai? Giao cho ai đều không bằng giao cho Lâm gia người làm người an? A href=’/mo_.Html’ target=’_blank’ >Đường ruộng. Lóe chỉ y tuyên cáo huynh huy tân trung bàng Hoàn ác cố ngạc mi mang thượng nật màn thế Thái thường hoảng lỗ hoang thiên tung? Br /> Chính là chẳng sợ không thể phục chúng, Lâm Thanh Uyển vẫn là viết số con Đè cử Lâm Tín, thuận tiện còn mượn sức gần ngay trước mắt Tứ hoàng tử cùng xa ở kinh thành Nhậm thượng thư hỗ trợ.

Chương 361: Lạc định

Lâm Tín mới từ quân mẩy năm mà thôi, Triệu Tiệp lên chức tinh mau, nhưng cũng ngao gần mười năm mới ở Lư Chân thủ hạ có chút quyền lên tiếng. Đề cử hắn, không nói triều thần không phục, chính là hoàng đế đều có chút do dự. Nhưng mà hắn cũng có thiên nhiên ưu thế, Lâm Thanh Uyển không e dè đem này đó ưu thế bày ra cấp hoàng đế xem, một chút cũng không bởi vì hắn là tự mình cháu trai liền tị hiềm. Này phương bằng phẳng hào phóng đảo làm hoàng đế phi thường thường thức, sau đó bắt đầu nghiêm túc tự hỏi khởi nàng đế nghị tới. Lâm Thanh Uyển nói, Lâm Tín với quân sự thượng có tài, từ nhỏ liền thực đọc binh thư, tuy với thi thư thượng kém chút, lại cũng không phải lùm cùm. Đề nghị, gia học sâu xa, xa không nói, liền nói gần, Lâm gia hai viên đại tướng, nàng ông cố Lâm Lễ cùng tổ phụ Lâm Dĩnh, Đại Lương có mấy người so đến quá bọn họ? Đặc biệt là nàng tổ phụ, Đại Lương hoàn toàn xứng đáng đế nhất đại tướng. Mà từ Lâm Tín này ba năm lập quân công tới xem, hắn kế thừa gia tổ loại này thiên phú. Thứ ba, Lâm gia sẽ trung với bệ hạ, Lâm Tín cũng sẽ vẫn luôn trung với bệ hạ. Kỳ thật nhất có trọng lượng vẫn là này đế tam điểm. Đại Lương trên thực tế cùng sở hữu năm chi đại quân, bảo vệ xung quanh hoàng cung cầm vệ quân không nói, đó là trực tiếp nắm giữ ở hoàng đế trong tay. Nhưng những người này cũng chỉ có thể bảo hộ hoàng cung mà thôi, tam quân cũng liền năm vạn người, không có khả năng phái ra đi tác chiến. Mà mặt khác bốn quân, Đông Bắc quân mạnh nhất, cũng là hoàng đế khống chế, còn lại Thôi gia quân thủ vệ Trung Nguyên môn hộ, Lư gia quân đại bản doanh ở Linh Châu, Chung gia quân thì tại Hồng Châu, những năm gần đây hoàng đế vẫn luôn làm người bồi dưỡng tướng tài, nhưng kết quả thực không bằng người ý. Hàng năm có chiến sự, nhân tài hao tổn phi thường đại, hiện tại còn sống tướng tài là không ít, nhưng mà thích hợp bát đế Giang Lăng không có mấy cái. Không phải hoàng đế chướng mắt, chính là cùng mấy đại gia tộc có liên lụy, hoặc là tính tình cách không thích hợp Giang Lăng. Lúc này đây Vương Yến xem như vào hoàng đế tâm, hắn cảm thấy lúc này đây Tứ hoàng tử ánh mắt không tồi, Vương Yến đích xác thích hợp Giang Lăng như vậy hỗn loạn mảnh đất, nhưng cứ như vậy, hắn phải

tìm một cái có thể cùng hắn chống lại, hoặc là nói có thể cùng hắn hợp tác được đến tướng lanh.Băng không, người phái đến Giang Lăng, bọn họ cầm đầu hai cái trưởng quan lại nội đâu, hoặc là dứt khoát chính là Vương Yên không bán hai giá làm sao bây giờ?Cho nên hắn đem thích hợp tướng lanh lột một lần, phát hiện hắn hoặc là đem Tô Chuong điêu qua đi, hoặc là cũng chỉ có thể từ Lư chung thôi tam gia quân phía dưới điêu người.Nhưng Tô Chuong ở Đông Bắc quân là chính tam phẩm phó tướng, hắn sao có thể đi tiếp nhận Triệu Tiệp kia từ phẩm quan tướng?Hơn nữa cũng quá đại tài tiểu dụng.Cần phải từ tam trong nhà điêu người hắn lại không băng lòng, hắn tuy rằng chưa bao giờ nhúng tay tam gia binh quyền, nhưng cũng không đại biểu hắn nguyên ý nhìn bọn họ phát triển an toàn, khó khăn mới từ Lư Chân trên tay loát tiếp theo chi quân đội tới, hắn nào bỏ được lại còn trở về?Lúc này hoàng đế cũng nhịn không được buồn rầu, nếu là Vương Yên không như vậy thông minh cùng cường thế thì tốt rồi.Cho nên lúc này Lâm Thanh Uyển đề nghị tuy có chút mạo hiểm, nhưng hoàng đế vẫn là suy xét.Lâm Tín so Vương Yên cần phải tuổi trẻ quá nhiều, nhưng Tô Chuong cho hắn đánh giá lại là thành thực ổn trọng, nhưng kham trọng dụng.Dùng Tô Chuong nói nói, Lâm Tín khuyết thiếu chỉ là kinh nghiệm, hắn bản nhân tính cách trầm ổn bình tĩnh, lời nói không nhiều lắm, nhưng chủ ý chính, có thể nghe được tiến ý kiến, lại rất thiếu làm người tả hữu.Lấy Tô Chuong tới xem, chỉ cần cho hắn cơ hội, tương lai tất vì một viên đại tướng.Nhưng hoàng đế nhìn này đó đánh giá, trong đầu lại không khỏi hiện lên Lâm Dĩnh hình tượng.Trong lòng thiên bình lay động đến lợi hại hơn.Thả dùng Lâm gia người, này trung thành độ luôn là không cần quá mức lo lắng.Thật sự là Lâm gia danh dự thật tốt quá, từ Lâm Lễ, Lâm Dĩnh, lại đến Lâm Giang cùng Lâm Thanh Uyển, cho dù là Lâm Trí, năm đó tuy oán hận hoàng thất, lại cũng chưa bao giờ đã làm có tổn hại quốc gia sự.Mà liền ở hoàng đế do dự khi, trong triều lại ở vì tân đem sự sáo đi lên, Chung Như Anh đổi Giang Lăng này bộ phận binh quyền không có hứng thú, khá vậy không ngăn trở thuộc hạ tham tướng đi tranh thủ.Lư gia bởi vì liên lụy trong đó, không hảo biểu hiện đến quá nhiều, chỉ hư hư đê vài câu, Thôi gia cũng thực nỗ lực muốn tiếp nhận này bộ phận binh quyền.Còn có thật nhiều đại thần cũng nhăm ngay cái này binh quyền, bởi vì mọi người đều biết, Giang Lăng đã đánh hạ, tương lai này bộ phận quân đội tuy vẫn như cũ thuộc về Linh Châu, lại xem như nửa độc lập ra tới.Tương lai chỉ sợ bệ hạ còn sẽ phân ra đơn độc phiên hiệu ra tới, cứ như vậy, nắm giữ này bộ phận binh quyền, tương lai lại cùng Sở Quốc đánh giặc khi nhân cơ hội mở rộng binh mã, kia thủ tướng thăng vì nhị phẩm, cùng Thôi Lư chung tam gia cùng ngồi cùng ăn cũng không phải mộng.Cho nên phàm có tâm tư đều dốc hết sức lực đuổi theo.Lương Đế sao có thể không biết bọn họ tâm tư?Nhất thời tức giận đến thở râu trùng mắt, lại không khỏi đi suy tư Lâm Thanh Uyển nói, tốt xấu

nàng là minh xác biểu trung tâm, về sau Lâm thị sẽ nguyện trung thành hắn, tuyệt không sẽ làm tư quân. Đối với điểm này, hoàng đế vẫn là thiên tin, bởi vì năm đó Lâm thị liền Lâm gia quân đều bỏ được cho hắn. Như vậy một suy tính, hơn nữa Tứ hoàng tử đường ruộng. Khiêu trung phàn sặc oa đà tao pha khóa dịch du thứ đảo!? Br />Hạ nhân trở về khi hiển nhiên là cẩn thận tìm hiểu một phen, nói: “Không trách ngài không nghe nói qua, trừ bỏ Đông Bắc quân, rất nhiều người cũng không biết hắn.”“Vị này Lâm tướng quân là trực tiếp tham gia Nam chinh, cũng là từ nhỏ binh làm lên, nhưng giết không ít người đầu, tích lũy quân công đến vào kinh luận công hành thường khi, bệ hạ trực tiếp ban thưởng không chính hiệu tướng quân.”Không chính hiệu tướng quân nói dễ nghe một chút là tướng quân, nhưng tới rồi trong quân làm vẫn là giáo úy việc, này càng có rất nhiều một cái chức vị thượng vinh dự, hạ nhân nói thăng: “Nhưng vị này Lâm giáo úy đi Đông Bắc quân sau vẫn như cũ vận khí không tồi, chỉ cần Liêu nhân nam hạ đại thảo cốc hắn tất lập công, năm trước mùa đông lạnh, cùng Liêu Quốc chiến sự dù chưa nháo đại, nhưng vẫn không ngừng, hắn chính là ở lúc ấy tích lũy quân công thành tham tướng.”Hạ nhân cảm thán, “Mới thăng tham tướng không đến nửa năm a.”Vương Yến cũng hâm mộ ghen tị hận, “Lúc này mới không đến nửa năm liền từ ngũ phẩm bay đến tứ phẩm, đây mới là bình bộ thanh vân a.”So với hắn nhưng mau nhiều, hắn hiện tại làm tứ phẩm thứ sử, kia còn ngao mười năm đâu. Vương Yến bi phẫn nói: “Lúc trước cha ta bọn họ nếu là không ngăn cản, ta cũng đã sớm tòng quân, phỏng chừng hiện tại sớm thành Đại tướng quân.”Hạ nhân súc cỗ không nói chuyện, người hầu lại nói: “Lão gia, ngài không có một cái đương quan chúa cô cô.”Vương Yến lại đột nhiên roi xuống mặt trời, trùng mặt nhìn hắn liếc mắt một cái nói: “Những lời này không được ra bên ngoài truyền, ngầm đều không được lại nói, thật sự cho rằng hắn tất cả đều là dựa Lâm Thanh Uyển mới hồn điên? Làm đại gia đem da buộc chặt, đừng làm cảnh hầu già.”Vương Yến tuy chưa bao giờ cùng Lâm Thanh Uyển đã gặp mặt, nhưng vài lần Thanh Uyển bị lão Trung bá câu tới rồi trước mặt.

Chương 362: Mặt âm u

Lão Trung bá tuổi tác đã rất lớn, Lâm Thanh Uyển duỗi tay muốn dùu hắn, hắn lại cười ha hả chống đẩy nói: “Cô nãi nãi yên tâm, lão nô thân thể hảo đâu.”Lâm Thanh Uyển liền thu hồi tay cười, “Ngài vừa rồi nói có việc yêu cầu ta?”“Đúng vậy,” lão Trung bá khom lưng đem Lâm Thanh Uyển mới buông ấm nước nhắc tới tới đưa cho nàng, cười nói: “Chính là có việc muồn nhò mới ở ngày mùa thời điểm tới cửa.”Lâm Thanh Uyển thấy hắn thả lỏng, liền biết hắn là không phải cái gì khó xử việc, tiếp nhận ấm nước liền tưới hoa liền cười hỏi, “Là chuyện gì?”“Cô nãi nãi còn nhớ rõ Thanh thúc sao?”Lâm Thanh Uyển nghĩ nghĩ, hỏi: “Từng ở Thôi gia biệt viện đã làm hạ nhân cái kia?”Lão Trung bá gật đầu, “Hắn cùng ta nhiều ít hợp với thân, nghiêm túc tính lên, hắn còn phải kêu ta một tiếng biểu thúc đâu.”“Là hắn có việc muồn nhò?”Lão Trung bá gật đầu, thở dài nói: “Kia cũng là cái đáng thương hài tử, hắn chỉ có hai tử, nhật tử mới hảo chút, triều đình trưng binh, nhà hắn có ba cái nam định, hắn kia trưởng tử liền phục binh dịch đi, đầu hai năm còn có liên lạc, sau lại liền mất liên hệ, cũng không biết có phải hay không đã xảy ra chuyện, thiên lúc này hắn kia âu tú lại bị bệnh.”“Rõ ràng đều dưỡng đến mười hai tuổi thượng, thiên một chút không chú ý, một hồi phong hàn liền đi, bọn họ hai vợ chồng đau lòng vô cùng, hắn kia bà nương chịu không nổi, thân thể một chút liền hỏng rồi,” mỗi khi nghĩ đến đây lão Trung bá liền nhẹ không được thở dài, hài tử khó dưỡng, giống nhau tám tuổi dưới hài tử mọi người đều không dám thượng gia phả, liền sợ một chút dưỡng không hảo chiêm không được, nhưng mười hai tuổi thượng lại không hài tử lại rất thiếu, trừ bỏ ngoài ý muốn.Mười hai tuổi, ở lão Trung bá xem ra đã là nửa cái thành nhân, không nói Thanh thúc, chính là hắn ngẫm lại đều đau lòng.“Nhà bọn họ tích tụ tự cấp hắn tiêu nihil từ chữa bệnh khi liền tiêu hết, lúc này nào còn có tiền cho hắn bà nương chữa bệnh? Không có biện pháp hắn mới tự bán tự thân, cũng là hắn vận khí, mua phú thương lúc đi lưu lại hắn trông cửa, không đem người mang đi, bằng không mới là thật sự cửa nát nhà tan.”Lâm Thanh Uyển gật đầu.“Hiện tại nhật tử không phải hảo quá chút sao, thêm chi hắn nghe nói Tín thiếu gia làm Giang Lăng phủ tướng quân, cho nên muồn cầu cô nãi nãi hỗ trợ tìm

một chút hắn kia trưởng tử,” lão Trung bá nói: “Sông phải thấy người, chết phải thấy thi thể, hắn tông phải biết rằng người hiện tại sống hay chết.”“Hắn kia trưởng tử ban đầu ở Triệu Tiệp thuộc hạ?”Lão Trung bá vội vàng nói: “Hắn là đi Linh Châu, đầu hai năm gửi trở về tin thương cũng nói là đi theo Triệu Tiệp dưới trướng, nhưng mấy năm nay đều không có âm tín, cũng không biết người còn ở đây không.”“Kia trong chốc lát lão Trung bá đem hắn địa chỉ cập hộ tịch tin tức cho ta, ta làm Lâm Tín hộ trợ tra một tra.”“Cô nãi nãi đại ân, quay đầu lại ta làm hắn mang theo hắn bà nương tới cấp cô nãi nãi dập đầu.”“Bất quá là chuyện nhỏ không tồn sức gì mà thôi,” Lâm Thanh Uyển nhẹ giọng nói: “Quan trọng chính là bọn họ có thể một nhà đoàn tụ.”Lão Trung bá liên tục xung là.Đối Lâm Thanh Uyển tới nói là chuyện nhỏ không tồn sức gì, nhưng đối Thanh thúc tới nói này lại là đại ân, những năm gần đây, hắn không thiếu nhờ người hỏi thăm nhi tử, hắn kiếm tiền hơn phân nửa để lại cho thê tử mua thuốc, dư lại tiền cơ hồ đều đầu nhập vào nơi này.Chính là ba năm tới một chút âm tín cũng không, hắn cùng thê tử đều ẩn ẩn cảm thấy người là không có, nhưng tâm lý luôn có một cỗ khí, cảm thấy không thu đền bỏ mình thư, cũng không gấp thi thể, người nọ chính là còn sống.Cũng là này cỗ khí vẫn luôn chống bọn họ.Biết Lâm gia thiếu gia đương Giang Lăng tướng quân, vui mừng nhất không phải Lâm Tín người nhà, cũng không phải Lâm thị tộc nhân, mà là Thanh thúc.Ôm một tia hy vọng, hắn mới tới cửa cầu lão Trung bá.Biết được có thể hỏi thăm sau, hắn ngày hôm sau liền mang theo đồ vật cùng viết tốt một phong thơ tới Lâm gia biệt viện dập đầu.Lúc này đây Lâm Thanh Uyển tự mình thấy hắn, nhẹ giọng trán an hắn nói: “Chỉ cần người ở Triệu Tiệp thủ hạ, Lâm Tín hắn là có thể tìm được, chính là không ở, ta cũng có thể nhờ người hỗ trợ ở Linh Châu tìm xem, các ngươi yên tâm.”Thanh thúc cảm kích, quỳ xuống cấp Lâm Thanh Uyển dập đầu, nàng vội vàng đem người nâng dậy tới nói: “Không cần như thế.”“Cô nãi nãi đại ân đại đức, tiểu nhân suốt đời khó quên.”Lâm Thanh Uyển trong lòng có chút khó chịu, nàng có thể lý giải hắn loại này cảm xúc, loạn thế ly người bốn chữ đọc lên dễ dàng, lại tự tự hàm huyệt, không phải như vậy hảo thể hội.Thấy Lâm Thanh Uyển tâm tình không tốt lắm, Bạch Phong bọn người theo bản năng phóng nhẹ tay chân, Lâm Ngọc Tân cũng ngẩn ngơ ngồi ở Lâm Thanh Uyển bên người, tâm tình có chút tích tụ.Lâm Thanh Uyển hoàn hồn khi thấy nàng ngốc ngốc, liền duỗi tay sờ sờ nàng đầu hỏi, “Làm sao vậy?”“Cô cô, Minh Kiệt như thế nào còn không trở lại, là miệng vết thương chuyển biến xấu sao?”Hiện tại Triệu Tiệp thi thể đều tới rồi, Tú hoàng tử đã đi xử lý Triệu gia kế tiếp công việc, bởi vì hắn lúc trước làm ra hứa hẹn, Triệu Tiệp chỉ cần tự sát, Đại Lương liền không giết Triệu thị nữ quyền cùng vị thành niên nam định.Hoàng đế đã đem án này toàn quyền giao cho Tú hoàng tử thẩm tra xử lí, Giang Nam quan sát sứ Tôn Hòe cùng nhau giải quyết, Tú hoàng

tử hiện tại Dương Châu cùng Tôn Hòe cộng đồng thẩm tra xử lí này án.Lẽ ra Thượng Minh Kiệt cùng Lâm Hữu sớm xuất phát nhiều như vậy, hiện tại sớm nên trở về đi vào mới là.Lâm Thanh Uyển nghe vậy cũng có chút lo lắng lên, trong khoảng thời gian này bận quá, nàng sớm đã quên này hai đứa nhỏ.Nàng nghĩ nghĩ nói: “Bằng không ta phái người ven đường đi tìm xem.”Nàng nói: “Minh Kiệt trọng thương, bọn họ khẳng định đến đi thiên hạ thật sự có thể yên ổn xuống dưới sao?”Tự nàng sinh ra khởi đó là loạn thế, tuy rằng nàng sinh hoạt an nhàn, nhưng Đại Lương mỗi một năm đều ở phát sinh chiến tranh, trước kia sinh hoạt ở khuê phòng cảm xúc không thâm, nhưng mấy năm nay đi theo cô cô, lại ở học đường niệm thư, bất luận là chủ động vẫn là bị động, nàng đều nhìn quá nhiều nhân chiến tranh dựng lên sinh ly tử biệt.Mà lúc này, nàng cũng đã ở cục trung, càng thêm thân thiết cảm nhận được một người nhỏ bé cùng bất đắc dĩ.Cho nên, sách sử trung, các lão nhân trong miệng thiên hạ nhất thống, thịnh thế bình an thật sự sẽ có sao?Lâm Thanh Uyển duỗi tay vuốt nàng đầu thật lâu sau không nói, nửa ngày mới nói: “Sẽ yên ổn, bất luận thời gian dài ngắn, tổng hội thiên hạ nhất thống.Ngươi sẽ là cái may mắn hài tử, nhất định có thể nhìn đến cũng sinh hoạt ở trong đó.”Lâm Ngọc Tân cảm thấy không đúng, vội vàng hỏi: “Kia cô cô đâu?”Lâm Thanh Uyển liền cười: “Ta cũng sẽ.”Tuy rằng khả năng cũng không phải ở một cái thế giới.Lâm Ngọc Tân thở dài nhẹ nhõm một hơi, tinh thần hơi chấn, cười rộ lên nói: “Cô cô, chúng ta đừng tự oán tự ngại, chúng ta không bằng đi thôn trang xem người cây trồng vụ hè?”Hiện tại bắt đầu thu lúa mạch, ngoài ruộng lúa nước cũng muôn cuối cùng một lần phóng thủy, đúng là trong đất nhất vội thời điểm.Lâm Thanh Uyển liền cười, “Chúng ta vẫn là đừng đi cho bọn hắn thêm phiền toái, chờ thu không sai biệt lắm, chúng ta trực tiếp đi xem thu hoạch liền hảo.”Lại nói: “Nhân lúc rảnh rỗi, ngươi không bằng đi xem ngươi bà ngoại, bọn họ hiện tại dù chưa giải trừ lệnh cấm cũng đã không câu nệ người đi vào thăm hỏi, kêu lên ngươi nhị biểu tỷ cùng đi.”“Cô cô, Thượng gia sẽ bị xét nhà sao?”Lâm Thanh Uyển gật đầu, “Đây là khẳng định, bệ hạ nguyện ý vong khai một mặt không liên lụy người nhà đã là rộng lượng.”Đừng một chút sau nói: “Bất quá ngươi đại cữu mẫu cùng đại biểu tẩu của hồi môn lại là có thể mang đi, ngươi bà ngoại nơi đó cũng có rộng rãi một ít.”Lâm Ngọc Tân nhíu mày, “Kia muốn hay không hiện tại cho bọn hắn chuẩn bị phòng ở? Tổng không hảo sao không sau lại chuẩn bị đi?”Lâm Thanh Uyển đôi mắt sâu thẳm, cười nhạt trán an nàng nói: “Việc này không vội, chúng ta hai nhà là thân thích, phòng ở ta còn là có, tổng sẽ không ủy khuất thông gia.”Này một ngữ hai ý nghĩa, Lâm Ngọc Tân nghe minh bạch, khuôn mặt nhỏ đỏ lên, ôm lấy nàng cánh tay nói: “Cô cô, ta biết ngài ở trêu ghẹo ta, nhưng mà ta là nghiêm túc.”Lâm Thanh Uyển liền cười, “Ta cũng là nghiêm túc.”Lâm Ngọc Tân liền cắn môi, bám vào nàng

bên tai nhẹ giọng nói: “Cô cô, ngài có phải hay không muốn cho bà ngoại bọn họ ở tại nhà của chúng ta, sau đó hảo đắn đo bọn họ?”Lâm Thanh Uyển nhường mày, ngoài ý muốn nhìn về phía Lâm Ngọc Tân.Lâm Ngọc Tân cúi đầu nhìn mũi chân, đỏ mặt nói: “Cô cô, ngài vẫn luôn đem ta mang theo trên người, làm ta nhiều nghe nhiều học.”Lâm Thanh Uyển liền cười ha ha lên, dắt lấy tay nàng hỏi, “Vậy ngươi nói cho cô cô, ngươi đều học được cái gì?”Thấy Lâm Ngọc Tân khuôn mặt ửng hồng, nàng liền thở dài: “Biết ngươi da mặt còn mỏng, nhưng hài tử, chúng ta tình cùng mẹ con, đối với ta, ngươi còn có cái gì không thể nói?”Lâm Ngọc Tân sẽ nhỏ giọng nói: “Cô cô, làm người phải có hạn cuối, bất luận đại ác tiểu ác đều không thể vì, mà bất luận là đại thiện tiểu thiện, chỉ cần có năng lực, có thể làm liền làm. Tỷ như cô cô quyên những cái đó lương thực, Duyệt Thư Lâu này đó đều thuộc về đại thiện, mà giúp Thanh thúc cái kia vội còn lại là tiểu thiện.”Lâm Thanh Uyển gật đầu, “Nói không tồi, tiếp tục.”Lâm Ngọc Tân liền cẩn thận nhìn cô cô liếc mắt một cái, lúc này mới thấp giọng nói: “Còn muốn da mặt dày, có một số việc thương quyết không thể nhân từ nương tay, không câu nệ dương mưu âm mưu, chỉ cần không hại người là được.”Lâm Thanh Uyển nghe xong không khỏi vui vẻ cười ha hả, néo nàng gương mặt nói: “Hảo hài tử, không hổ là ta Lâm gia người, quả nhiên ta Lâm thi dòng chính liền không có bốn người.”Lâm Ngọc Tân gương mặt đỏ lên, thủy nhuận nhuận đôi mắt chớp chớp, hỏi: “Cho nên cô cô thật là có ý?”“Ngươi đều xác định còn hỏi ta?”Lâm Thanh Uyển cười khanh khách trở về một câu, sau đó dần dần thu hồi tươi cười hỏi, “Vậy ngươi khí cô cô dùng này đó thủ đoạn sao? Nhầm vào Thượng gia những cái đó.”Lâm Ngọc Tân mặt đỏ lắc đầu, nhỏ giọng nói: “Không khí, ta biết cô cô là vì Lâm gia hảo, cũng là vì ta hảo.”Lâm Thanh Uyển liền gật đầu, “Ngươi minh bạch liền hảo, ngươi bà ngoại tuổi lớn, Thượng gia đã phân gia, Đan Lan ba cái cùng ngươi cảm tình hảo, thả tổng hội xuất giá, tương lai ngươi muôn đổi mặt cũng liền Minh Kiệt cùng ngươi nhị mợ.”“Ngươi nhị mợ nơi đó ta vốn có chút lo lắng, bất quá gặp ngươi minh bạch, ta hiện tại liền hoàn toàn không lo lắng,”Lâm Thanh Uyển vuốt nàng đầu, gần như từ ái nói: “Cho nên về sau ngươi chỉ cần cùng Minh Kiệt quá hảo tự mình cuộc sống gia đình là được.”Lâm Ngọc Tân liền dựa vào tay nàng thương cọ cọ, dứt khoát đem đầu dựa vào nàng trên đùi, lấy một loại cực ý lại tư thái nói: “Ta biết, cô cô yên tâm đi, ngài đều đem lộ cho ta phô bình, ta sẽ đem nhật tử quá tốt.”Cô cô vì cái gì vào lúc này nhắc tới hai nhà việc hôn nhân, vì cái gì vẫn luôn đối Thượng gia chiêu cố có thêm nhưng vẫn không vì bọn họ chuẩn bị đơn độc phòng ở, Lâm Ngọc Tân trong lòng đều minh bạch.Loại này tính kế không tính lỗi lạc, nhưng nàng biết cô cô đều là vì nàng hảo, nàng tiếp thu loại này hảo ý, thả sẽ tiếp tục loại này hảo ý.Lâm Ngọc Tân ở Lâm Thanh Uyển trước mặt không có che dấu chính mình điem này âm u, Lâm

Thanh Uyễn lại đói này thực vừa lòng, nàng đương nhiên hy vọng nàng hài tử thuần khiết vô hạ, nhưng tiền đề là nàng đến sinh hoạt ở một cái thuần khiết vô hạ hoàn cảnh trung.Nếu không thế, kia hài tử vẫn là lớn lên đứng lên đi, bất luận là dương mặt, vẫn là mặt âm u đều hắn là biết.

Chương 363: Trưởng thành

Lâm Ngọc Tân rời đi Lâm Thanh Uyển ôm áp, mang theo vài thứ đi Thượng gia vấn an Thượng lão phu nhân bọn họ. Được đến Lâm Thanh Uyển hứa hẹn, thả gần đây quan binh đối bọn họ trông giữ cũng tùng rất nhiều, Thượng lão phu nhân tâm hoả hàng chút, tuy vẫn như cũ vì Thượng gia tương lai lo lắng, lại có thể giữ được người nhà tánh mạng. Tuy phán quyết còn chưa hạ, lại cũng bởi vì có Lâm Thanh Uyển ở, cho nên biết hơn phân nửa sẽ không bị lưu đày, có thể tiếp tục lưu tại Tô Châu. Cho nên tiếng lòng tùng hạ, lúc trước kinh giận đan xen ố bệnh liền phát tác, cũng bởi vì phát tác sớm, lại có Từ đại phu ở, này bệnh nhìn cấp, nhưng cũng không trí mạng. Lâm Thanh Uyển hiện đem Từ đại phu lưu tại Thượng gia vì nàng điều dưỡng thân thể, nàng nhưng không hy vọng Thượng lão phu nhân lúc này xảy ra chuyện, nàng tồn tại giá trị có thể so chép đi cao nhiều. Có Lâm Thanh Uyển cuồn cuộn không ngừng cung cấp thuốc hay, lại có Từ đại phu cao siêu y thuật, hơn nữa Thượng Minh Viễn cùng Thượng Đan Trúc mấy cái cũng hiểu thuận, Lâm Ngọc Tân cũng thường thường tới xem nàng, Thượng lão phu nhân thân thể liền chậm rãi chuyển biến tốt đẹp lên. Lâm Ngọc Tân đến lúc đó, Thượng Đan Trúc chính hâu hạ nàng dùng được, nhìn đèn Ngọc Tân, trên mặt nàng liền lộ ra tươi cười, vẻ mặt hiền từ vãy tay nói: "Mau tới đây ta nhìn xem, như thế nào này đại trời nóng tới rồi, nhưng đừng bị cảm nắng." Lâm Ngọc Tân liền cười tiến lên nói: "Thôn trang chọn chút hàn dưa đưa lên tới, cô cô thấy khiếu cho ta đưa chút lại đây cấp bà ngoại, làm ngài cũng giải giải nhiệt." Thượng lão phu nhân liền thở dài, "Làm khó người cô cô mọi chuyện đều nhớ thương ta, ta nơi này lưu một cái liền hảo, mặt khác cho người bọn tỷ muội cầm đi đi. Các nàng câu tại đây trong phủ ra không được, trong lòng khó chịu, ăn chút hàn dưa hàng hàng hỏa cũng hảo." "Bà ngoại yên tâm, cô cô nói này án tử liền sắp phán, đến lúc đó lệnh cấm một trù, nàng tự mình tới đón bà ngoại." Thượng lão phu nhân tinh thần rung lên, hỏi: "Điện hạ hiện còn ở Tô Châu sao? Án tử là muốn ở Tô Châu khai thẩm?" "Không phải, là ở Dương Châu, bệ hạ mệnh Giang Nam quan sát sứ Tôn đại nhân cùng điện hạ cộng đồng thẩm tra xử lí, hai ngày trước điện hạ liền khởi hành đi Dương Châu, hôm nay hơn phân

nửa là tới rồi.” Lâm Ngọc Tân nhẹ giọng giải thích nói: “Cho nên cô cô mới nói không cần cấp, nếu không bao lâu thời gian việc này liền tính định rồi.” Thượng lão phu nhân nhất thời trong lòng phúc tạp, cũng không biết là nên cao hứng, vẫn là thương tâm, nàng lau lau nước mắt nói: “Cũng không biết người Nhị cữu cữu ở kinh thành thế nào, Minh Kiệt cũng vẫn luôn không có tin tức.” Lâm Ngọc Tân cũng sâu, thở dài nói: “Nhị biểu ca có Hữu đường ca bội, hẵn là sẽ không có việc gì, đến nỗi Nhị cữu cữu nơi đó, cô cô cùng Tứ hoàng tử đế qua một lần, điện hạ nói Nhị cữu cữu là từ Đại Lý Tự thẩm phán, hẵn nơi này căm không thượng thủ, lại có thể thượng chiết nói ngọt một hai câu.” Thượng lão phu nhân trong lòng phúc tạp, lôi kéo tay nàng vỗ vỗ nói: “Hảo hài tử, vất vả ngươi.” Lâm Thanh Uyển nguyễn ý duỗi tay, hơn phân nửa vẫn là xem ở Lâm Ngọc Tân mặt mũi thượng, sớm biết như thế, năm đó liền không nên cố kỵ lão nhị gia, trực tiếp đem hai đứa nhỏ việc hôn nhân định ra, chỉ sợ hai nhà hiện tại sẽ càng thân hậu. Thượng lão phu nhân lau lau nước mắt, thấy Thượng Đan Trúc vẻ mặt muôn nói lại thôi, liền đối với Lâm Ngọc Tân nói: “Ngươi đi xuống cùng ngươi biểu muội nhóm chơi đi, ta nơi này nằm trong chốc lát.” Lâm Ngọc Tân biết nàng sinh bệnh sau tinh thần không đủ, đứng dậy hành lễ lui về phía sau hạ. Thượng Đan Trúc kéo Lâm Ngọc Tân đi xuống, chờ bối nhân tài hỏi, “Lâm biểu tỷ, ngươi lời nói thật nói cho ta, nhà ta thật sự sẽ không bị lưu đày sao?” “Ngươi như thế nào hỏi như vậy?” Thượng Đan Trúc cắn cắn môi, cúi đầu nói: “Quý gia hôm qua phái người tới, ám chỉ hai nhà lúc trước định thân không tính toán gì hết, còn ta thiếp canh, còn tác muốn bọn họ công tử thiếp canh.” Lâm Ngọc Tân nhíu mày, “Như thế nào lúc này tới cửa, liền không thể chờ một chút?” Thượng Đan Trúc hàm chứa nước mắt gật đầu, “Ta cũng biết, nhà của chúng ta xảy ra chuyện, việc hôn nhân này hơn phân nửa là không được, chúng ta Thượng gia lại không phải không biết xấu hổ sẽ bái bọn họ không bỏ, lúc này tới cửa cho thấy này đây cho chúng ta Thượng gia không có xuất đầu ngày, cho nên không thèm để ý xé rách da mặt.” Phu thê tai vạ đến nơi đều còn từng người phiêu lưu, huống chi Thượng Đan Trúc cùng quý gia công tử cũng bất quá trao đổi thiếp canh mà thôi. Nhưng từ hôn cũng chú ý thời gian. Chờ Thượng gia phán quyết xuống dưới, hai bên tâm bình khí hòa lui rót là được, hai nhà liên hạ định đều không thành, việc hôn nhân cũng không tính toán. Cho nên bên ngoài đều không có tiếng gió, nhưng quý gia đuổi ở thời điểm này tới cửa tác muốn thiếp canh, bên ngoài thủ như vậy nhiều quan binh, chỉ sợ vốn dĩ không biết đều đã biết. Này tương đương với thông cáo thiên hạ Thượng Đan Trúc bị từ hôn. Lâm Ngọc Tân cũng tức giận đến quá sức, “Quý gia cũng quá không có tính toán trước, đuổi ở thời điểm này tới cửa, cho rằng bọn họ thanh danh liền dễ nghe?” Thượng Đan Trúc lau lau nước mắt nói: “Thanh danh gì đó ta cũng không để bụng, ta chính là muốn biết nhà của chúng ta có phải hay

không thật sự không có xuất đầu ngày?”“Ngươi tưởng cái gì đâu, không phải còn có đại biểu ca cùng nhị biểu ca sao?” Lâm Ngọc Tân cầm tay nàng, ửng đỏ mặt nói: “Ngươi như thế nào đã quên ta? Nếu là Thượng gia không có xuất đầu hy vọng, ta cô cô sẽ bỏ được cho ta đính hôn sao?”“Đúng vậy,” Thượng Đan Trúc tinh thần rung lên, bắt lấy tay nàng nói: “Nói cách khác chúng ta Thượng gia còn có hi vọng?”Lâm Ngọc Tân gật đầu, “Tuy có chút gian nan, nhưng hy vọng khẳng định có.”Thượng Đan Trúc liền đại túng một hơi, lau nước mắt “Phi” một tiếng nói: “Sợ tới mức ta cho rằng Lâm cô cô chỉ nói chuyện tốt, không nói chuyện xấu, chúng ta tất là muôn lưu đày đâu.”“Đừng suy nghĩ vớ vẩn, chúng ta đi ăn hàn dưa đi, lần này ta mang đến không ít, quay đầu lại ngươi gọi người bǎng ở giếng từ từ ăn.”“Nhà các ngươi thôn trang nhưng thật ra đây đủ hết, cái gì đều loại đến ra tới, lúc này liền có hàn dưa ăn.”“Cũng không nhiều lăm, tìm toàn bộ đỉnh núi mới có này hai sọt, nhà của chúng ta để lại một sọt, còn có một sọt đều cho các ngươi đưa tới.”“Chúng ta đây nhưng thật ra thật có phúc.”Hai người vô cùng cao hứng mà đi mặt sau tìm Thượng Đan Cúc cùng đi thiết dưa, Thượng Minh Viễn cùng Tiểu Phương thị nghe được tin tức cũng ôm hài tử tới, hiện tại Thượng phủ hạ nhân đã bị thả ra đi hơn phân nửa, nghe nói một ít người đã bị bán đi ra ngoài, càng có rất nhiều bị nhốt ở thôn trang làm việc nhoi.Không có biện pháp, Thượng gia người không thể ra ngoài, ăn dùng đều đến Thứ sử phủ mua hướng trong đưa, nhiều người như vậy ăn đều là lương thực, hiện tại Thượng gia phán quyết còn chưa hạ, những cái đó cửa hàng thôn trang Chu thứ sử đều không hảo đoạt lại, liền chỉ có thể trước khống chế lên.Nhiều người như vậy ăn cơm không cần tiền a, cho nên hắn lục tục điều ra không ít người, một cổ não toàn ném đến thôn trang đi, chỉ có chút con nhím tưởng nháo, bị hắn người bán đi.Cho nên hiện tại Thượng phủ hạ nhân đều là bên người hầu hạ, cũng không có nhiều ít.Cũng bởi vậy, Thượng phủ hoa viên đã thật lâu không ai xử lý, nhưng lúc này đúng là mùa hè, cỏ cây tươi tốt, hoa cũng khai đến hảo, trừ bỏ có chút hỗn độn ngoại, hoa viên vẫn là khá xinh đẹp, thậm chí so trước kia tái sinh cơ bùng bùng.Đoàn người ngồi ở trong đình cắt hàn dưa ăn.Tiểu Phương thị từ biết Thượng gia sẽ không bị lưu đày sau liền cũng không ở Chu gia, lại xé kia phong hưu thư trở về Thượng gia, còn cùng Thượng Minh Viễn diễn một hồi, tỏ vẻ chết cũng sẽ không rời đi Thượng gia.Sau đó một nhà ba người liền vô cùng cao hứng mà ôm nhau, hiện tại Thượng gia hai phòng đã phân gia, bọn quan binh đối Thượng Minh Viễn trông giữ cũng không phải thực nghiêm, có khi hối lộ một ít cũng là có thể đi ra ngoài.Tuy rằng phân gia, nhưng Thượng Đan Trúc cùng Thượng Đan Cúc đối Thượng Minh Viễn cảm tình cũng không có biến, các nàng đều biết, lúc này phân gia so ôm nhau chết muôn hảo đến nhiều.Cho nên nhìn đến một nhà ba người liền vẫy tay, “Mau tới, chúng ta mới đem dưa cắt ra đâu.”Thượng Minh Viễn

nuốt nuốt nước miếng nói: “Lúc này tiết cũng liền Lâm cô cô có thể tìm được bực này thứ tốt.”Lâm Ngọc Tân liền hỏi, “Sợ còn có mấy cái, muốn hay không cấp đại cữu mẫu đưa một cái đi?”“Không cần,” Thượng Minh Viễn không chút nghĩ ngợi nói: “Mẫu thân nàng ăn chay niệm phật đâu, một chút đều không nhiệt, này dưa vẫn là để lại cấp lão thái thái cùng bọn muội muội ăn đi.”Thượng Đan Trúc hơi hoi mỉm cười, cũng không có cự tuyệt, lúc trước phân gia, luôn luôn không có tồn tại cảm đại bá mẫu hung hăng mà náo loạn một hồi, đem lão thái thái giận đến quá sức.Thượng Đan Trúc đối đời trước sự tình cũng có chút hiểu biết, cha mẹ là sai rồi, nhưng nàng thẹn với chính là đại ca, cũng không phải là đại bá mẫu.Đại bá mẫu kia một nháo, nháo nhưng không chỉ là lão thái thái cùng nàng mẫu thân, còn có đại ca đại tẩu, vốn dĩ mẫu tử tình cảm liền không nhiều ít, này một nháo trực tiếp nháo không có.Ngẫm lại đại bá mẫu, nghĩ lại nàng nương, Thượng Đan Trúc sâu kín thở dài, không trách tổ mẫu ngầm nói hối hận thì đã muộn, cũng may đại tẩu lập được, so đại ca còn thông minh chút, về sau đại phòng tổng sẽ không so hiện tại kém.Đến nỗi bọn họ nhị phòng.Thượng Đan Trúc nhìn mắt Lâm Ngọc Tân.Lâm biểu tỷ nhân phẩm tài tình không nói, chỉ Lâm cô cô này một cái trợ lực ở, nhị phòng tương lai liền sẽ không quá kém.Nhưng nàng trong lòng ẩn ẩn có điều cảm, tương lai này Thượng gia chưa chắc liền họ Thượng, họ Lâm cũng không nhất định.Nhưng chỉ cần tưởng tượng đến tương lai bọn họ luôn có một cái hài tử là họ Thượng, hắn cũng luôn là Lâm biểu tỷ sở sinh, Thượng Đan Trúc liền lại không lo lắng.Liên không biết hiện tại nhị ca hiện tại người ở nơi nào, như thế nào một chút tin tức cũng không có?Thượng Minh Kiệt lúc này liền ở Tô Châu ngoài thành cách đó không xa một cái thôn nhỏ, thái dương quá lớn, hắn miệng vết thương chưa又好, vừa đến giữa trưa liền phải dừng lại nghỉ ngơi, để ngừa bị cảm nắng cùng miệng vết thương chuyên biến xấu.Tây Nghiên bưng nước sôi để nguội cấp Thượng Minh Kiệt cùng Lâm Hữu uống, vẻ mặt hung phấn nói: “Gia, lại qua đi chính là Lâm gia biệt viện, buổi tối chúng ta nếu là đuổi không trở về trong thành có thể trước ở nhò biểu tiểu thư gia.”Thượng Minh Kiệt cười gật đầu, “Vừa lúc đem ta cấp biểu muội chuẩn bị lễ vật đưa nàng.”Một bên Lâm Hữu nhịn không được mắt trợn trắng, sau đó lo lắng nhìn mặt hắn ngực, hỏi: “Thượng thế của ngươi hảo đi?”Thượng Minh Kiệt liền che ngực nói: “Hắn là không sai biệt lắm.”Lâm Hữu cũng không dám tin hắn nói, trực tiếp kéo ra nhìn thoáng qua miệng vết thương, sau đó hỏi đi theo đại phu, “Hắn hiện tại này thương có thể chịu kích thích sao?”Đại phu ngẩn ra, sau đó nhìn mặt miệng vết thương nói: “Chỉ cần động tác không lớn, miệng vết thương không vỡ ra là được.”Lâm Hữu liền gật đầu, châm chước một lát sau nói: “Minh Kiệt, có chuyện ta vẫn luôn gạt ngươi, lúc trước là sợ ngươi chịu không nổi đi, nói cho ngươi còn làm ngươi đi được không an tâm.”Này không phải lời nói

dối, trung gian có một lần Thượng Minh Kiệt miệng vết thương nhiễm trùng, cả người đều thiêu, thiêu chút nữa không chịu đựng, cũng bởi vậy bọn họ mới giữa đường dừng lại thời gian lâu như vậy.“Sau lại còn lại là sợ người nghe xong tin tức không hảo hảo dưỡng thương, hiện tại người miệng vết thương tốt một chút, chúng ta cũng mau trở lại Tô Châu, có một số việc lại gạt người cũng không hảo.”Thượng Minh Kiệt bị hắn nói được lo sợ bất an, hỏi: “Rốt cuộc ra sao sự?”Lâm Hữu đau kịch liệt nói: “Người trước đến đáp ứng ta, người biết tin tức sau không cần kích động, càng không được lộn xộn thế cho nên liên lụy đến miệng vết thương biết không?”Thượng Minh Kiệt trong lòng bất an nói: “Là ta tổ mẫu đã xảy ra chuyện?”Nhà hắn liền lão thái thái tuổi lớn sẽ có ý ngoại.Lâm Hữu ngân ra sau lắc đầu, “Lão thái thái hắn là không có việc gì.”Thượng Minh Kiệt thở dài nhẹ nhõm một hơi, sau đó nghĩ tới cái gì sắc mặt lại là một bạch, “Đó là biểu muội đính hôn?”

Chương 364: Cảm kích

Lâm Hữu nhịn không được vô ngữ nói: “Ngươi đều loạn tưởng chút cái gì đâu?” Thượng Minh Kiệt lại thở dài nhẹ nhõm một hơi, trên mặt lộ ra nhẹ nhàng tươi cười nói: “Vừa không là tổ mẫu xảy ra chuyện, cũng không phải biểu muội đính hôn, đó là chuyện gì?” Lâm Hữu liền rũ răm một chút, Triệu Tiệp làm phản khi bọn họ đều ở sinh tử thời tốc đâu, chờ hắn biết người đương thời đã chạy tới Sở Quốc, mà Thượng Minh Kiệt mới vừa bị tiếp trở về. Lúc ấy hắn hôn mê bất tỉnh, cho nên cũng không biết những việc này, chờ hắn tỉnh lại Lâm Hữu cũng biết Thượng Bình sự. Bởi vì hắn bị thương nặng, đại bộ phận thời gian đều ở trong lúc hôn mê, Lâm Hữu căn bản không cơ hội nói cho hắn. Một cái là thân cha, một cái là thân cữu cữu, vốn dĩ hắn một thiếu niên tiến sĩ cứu Tú hoàng tử lập công lớn, đúng là tiền đồ rất tốt là lúc, chỉ cần chịu đựng đi, tương lai tiền đồ tất không thể hạn lượng. Nếu tương lai Tú hoàng tử lại đăng cơ, đó chính là bình bộ thanh vân tiết tâu a. Kết quả đại gia còn không có tới kịp đối đầu hâm mộ ghen tị hận, hắn liền lập tức từ bầu trời rơi xuống ngầm, Lâm Hữu đặt mình vào hoàn cảnh người khác ngẫm lại đều cảm thấy chịu không nổi, huống chi với hắn? Cho nên Lâm Hữu dọc theo đường đi cũng chưa dám nói cho hắn những việc này, cũng không cho Tây Nghiên đi ra ngoài loạn đạo, ra ngoài sự đều giao cho hắn gã sai vặt, Tây Nghiên liền bên người chiếu cố Thượng Minh Kiệt. Cho nên hiện tại chủ tớ hai gì cũng không biết. Nhưng này không phải mau vào Tô Châu thành sao, việc này hiển nhiên là không thể lại giấu diếm, nếu là lại không nói, chờ hắn trở lại thành, ở không có chuẩn bị tâm lý dưới tình huống được biết, chỉ sợ muốn tao. Cho nên Lâm Hữu trước làm hắn chuẩn bị tâm lý thật tốt, lúc này mới châm chước đem trong khoảng thời gian này phát sinh sự đơn giản nói cho hắn. Thượng Minh Kiệt không thể tin tưởng há to miệng, nửa ngày mới tìm về chính mình thanh âm nói: “Lâm huynh, ngươi thật không phải ở cùng ta nói giốn sao?” “Ngươi cảm thấy ta sẽ lấy loại sự tình này cùng ngươi nói giốn sao?” Thượng Minh Kiệt sắc mặt vi bạch, “Chính là ta phụ thân... Hắn như thế nào sẽ làm như vậy sự?” Tỗ mẫu nói hắn lá gan luôn luôn rất nhỏ, Thượng Minh Kiệt chính mình cũng cảm thấy phụ thân thủ đoạn mưu lược không đủ, hắn làm sao dám làm như

vậy sự? Lâm Hữu liền duỗi tay vỗ vỗ bờ vai của hắn, thở dài nói: “Ngươi cứu điện hạ, liền tính là xem ở ngươi mặt mũi thượng, điện hạ cũng sẽ đối Thượng gia vỗ khai một mặt, hơn nữa phụ thân ngươi là tự thú, lại chủ động tố giác Triệu Tiệp, ta tưởng Thượng gia từ tội hắn là có thể miễn đi.” Luật pháp thượng, Thượng Minh Kiệt so Lâm Hữu còn muốn hiểu biết, cơ hồ nháy mắt hắn liền đoán được triều đình đại khái sẽ như thế nào phán quyết Thượng gia. Phụ thân hắn không nói, nhà hắn, trừ bỏ hắn ngoại, chỉ sợ đều sẽ bị lưu đày. Thượng Minh Kiệt nắm không được, bò dậy nói: “Chúng ta không nghỉ ngơi, gia tăng lên đường trở về thành đi.” Lâm Hữu đè lại hắn nói: “Ngươi đừng như vậy, hiện tại ngày nhất cay, ngươi thương còn không có hảo hoàn toàn, buổi chiều chúng ta nhanh hơn tốc độ tổng có thể vào thành, ngươi đuổi này nhất thời nửa khắc, vạn nhất lại bị bệnh làm sao bây giờ?” “Thượng gia hiện giờ có thể được tự do cũng liền ngươi một người, ngươi nếu là lại ngã xuống, ai vì bọn họ bôn tẩu?” Thượng Minh Kiệt liền nhịn không được roi lè, “Nhưng lão thái thái tuổi lớn, đột nhiên chịu này đả kích thân thể cũng không biết thế nào, còn có ta mẫu thân cùng bọn muội muội...” Nghĩ đến hai cái muội muội, Thượng Minh Kiệt sắc mặt càng bạch, nhịn không được đấm giường nói: “Sớm biết như thế, sớm hai năm liền hắn là đem các nàng đều gả đi ra ngoài, hiện giờ nhưng làm thế nào mới tốt?” “Ngươi thiêu thao này đó tâm đi, chờ vào thành sau hỏi thăm rõ ràng lại tưởng không muộn.” Lâm Hữu thấy hắn hợp lại mày, liền thở dài nói: “Sớm biết ngươi như thế, ta nên chờ mau vào thành khi lại nói cho ngươi.” Thượng Minh Kiệt liền cố nén hạ đau lòng, xả một мат cười nói: “Ngươi yên tâm, ta không có việc gì.” Nhưng hắn đích xác ngồi không được, bên ngoài nhiệt độ còn chưa đi xuống, hắn cũng đã bắt đầu làm người lái xe chuẩn bị rời đi. Lâm Hữu sâu kín thở dài, không lại ngăn cản, mang theo hắn hướng Tô Châu thành mà đi. Lần này đoàn người không có lại nghĩ ở Lâm gia biệt viện nơi này dừng lại một chút, cơ hồ là mã bất định đê hướng trong thành chạy đến. Đó là tốc độ đã không chậm, vào thành khi thái dương cũng xuống núi. Lâm Hữu trước tiên làm người tách ra đi Lâm gia biệt viện cùng Thượng gia bẩm báo, Thượng gia bên kia không biết tình huống, Lâm gia biệt viện bên kia khẳng định là thu được. Thượng Minh Kiệt nhìn đến Thượng phủ ngoài cửa gác quan binh, trong lòng liền rùng mình, vội vàng xuống xe. Lâm Hữu ngăn lại hắn, thấp giọng nói: “Ngươi tại đây chờ ta, ta đi hỏi một chút.” Thượng Minh Kiệt đành phải dừng lại, một lát sau Lâm Hữu mang theo một cái kỵ bě trên tiến đến, “Minh Kiệt, ngươi có thể đi vào, ta tùy ngươi đi vào bái kiến một chút Thượng lão phu nhân đi.” Kỳ trường cũng đối Thượng Minh Kiệt hành lễ nói: “Tứ điện hạ cùng quận chúa đều để lại lời nói, nói nhị công tử nếu là trở về, không cần câu thúc ngài tự do, cũng có thể ở tạm Thượng phủ, lại không được ra bên ngoài mang đồ vật.” Thượng Minh Kiệt liền lập tức nói: “Ngài yên tâm, ta

nhất định sẽ không ra bên ngoài tư mang đồ vật.”Lâm Hữu cùng Tây Nghiên lúc này mới đỡ Thượng Minh Kiệt đi vào, Thượng lão phu nhân chờ sớm được tin tức, nàng đỡ Thượng Đan Trúc cùng Thượng Đan Cúc tay run run rẩy rẩy đi đến cổng lớn nội sườn, đại môn vừa mở ra, nhìn đến Thượng Minh Kiệt, nàng liền nhịn không được khóc thành tiếng nói, “Con của ta a ~~”“Con của ta a ~~” một đạo càng vang dội tiếng khóc phủ qua Thượng lão phu nhân thanh âm, Thượng lão phu nhân thanh âm một đốn, hàm chứa nước mắt ngẩn đầu lên xem qua đi, liền thấy trong khoảng thời gian này vẫn luôn đem chính mình nhốt ở trong phòng Thượng nhị thái thái tiểu bước chạy tới, xông lên trước ôm chặt Thượng Minh Kiệt.Lão thái thái thấy bảo bối tôn tử lão đảo một chút, sắc mặt một chút liền trắng bệch, tức khắc giận dữ, đỡ Thượng Đan Trúc đi mau hai bước, trực tiếp duỗi tay chụp đánh nàng phía sau lưng, mắng: “Ngươi là không trừng mắt, vẫn là không trừng tâm, không biết Minh Kiệt bị trọng thương sao, ngươi dám như vậy dùng sức chạm vào hắn, là ngại hắn không chết ở trên chiến trường?”“Hảo a, ta liền biết các ngươi Triệu gia tâm tàn nhẫn, đây là hại hắn cha không tính, còn muốn hại ta tôn nhi, ngươi như thế nào không đem ta cùng nhau hại đi?”Thượng lão phu nhân giận trùng nàng, hùng hổ doạ người hỏi: “Vẫn là ngươi trong lòng cũng đã sớm tưởng đem ta cũng hại đi?”Thượng nhị thái thái sắc mặt trắng bệch, nhút nhát đứng ở một bên, nôn nóng nói: “Lão thái thái, con đâu không ý tứ này...”“Còn nói không có, Minh Kiệt mới trở về, liền khẩu nước ấm cũng chưa uống, ngươi liền đem người đâm ra thương tới, ngươi rốt cuộc muốn thế nào?”“Tỗ mẫu,” Thượng Minh Kiệt vội vàng đỡ nàng nói: “Tôn nhi cũng không có sự, không tin về phòng ta cho ngài xem ta miệng vết thương, kỳ thật đã khép lại đến không sai biệt lắm.”Lâm Hữu nhắc lên mí mắt nhìn mắt hắn trắng bệch sắc mặt, yên lặng mà không có vạch trần hắn.Thượng Minh Kiệt đỡ nàng cười nói: “Mẫu thân cũng là lo lắng ta, ngài không cần sinh khí, khí đại thương thân, quay đầu lại ngài nếu là bị bệnh, tôn nhi trong lòng mới là khó chịu đâu.”“Hảo hảo hảo, vẫn là Minh Kiệt biết đau ta, ta không tức giận là được.”Thượng Đan Trúc lo lắng nhìn huynh trưởng cùng mẫu thân liếc mắt một cái, đem lão thái thái giao cho Thượng Minh Kiệt tới đỡ, chính mình đi đỡ mẫu thân.Mấy ngày này, trong phủ khó nhất ngao hản là Thượng nhị thái thái, nàng nhà mẹ đẻ không có, lại còn là thượng phu tổ giác, nàng có tâm oán hận Thượng Bình, nhưng Thượng gia mỗi người đều cảm thấy là Triệu gia dạy hư Thượng Bình, ngược lại giận chó đánh mèo khởi nàng tới.Nàng trong lòng cảm thấy oan thật sự, nhưng chính là thân nữ nhi đều nói phụ thân không nên làm buôn lậu thông đồng với địch sự, mà cữu cữu lại càng không nên dẫn phụ thân đi làm như vậy sự.Liền nữ nhi đều đứng ở Thượng gia bên này, nàng từ cố vô thân, lúc này nhìn đến duy nhất nhi tử trở về, tự nhiên hỉ cực, cho nên mới không lưu ý đến hắn trên người thương.Lúc này

bị nữ nhi đỡ lấy, Thượng nhị thái thái theo bản năng liền đẩy ra tay nàng, xanh cả mặt đứng ở một bên. Thượng Đan Trúc sắc mặt biến ảo vài cái, cuối cùng sâu kín thở dài, yên lặng mà đứng ở một bên. Thượng lão phu nhân lôi kéo Thượng Minh Kiệt trên dưới đánh giá, thấy hắn trừ bỏ sắc mặt trắng bệch ngoại không có gì đại thương, lúc này mới thở dài nhẹ nhõm một hơi, túm hắn xoay người liền trở về, “Đi, làm tổ mẫu nhìn xem miệng vết thương của ngươi, nhưng nứt ra rồi không có?” Thượng Minh Kiệt náo dám thật sự cho nàng xem? Một bên đỡ nàng cánh tay, một bên cười nói: “Tổ mẫu, ta thật sự không có việc gì, ta này thương đều dường một cái tháng sau, huống chi Lâm huynh còn ở chỗ này đâu.” Thượng lão phu nhân lúc này mới chú ý tới Lâm Hữu, nhiệt tình cười nói: “Nguyên lai là Hữu ca nhi, làm khó ngươi một đường đưa hắn trở về, mau, mau bên trong đi, ngươi Ngọc Tân muội muội hôm nay mới vừa đưa tới mấy cái hàn dưa, ta gọi người cắt cho các ngươi ăn.” Lâm Hữu cũng không dám làm lão thái thái xem Thượng Minh Kiệt miệng vết thương, cười túm tím tiến lên tiếp nhận Thượng Đan Cúc vị trí, “Ta đây chính là dính lão thái thái hết, cô cô thôn trang ra hàn dưa, sớm ra những cái đó chưa bao giờ có chúng ta phần.” Thượng lão phu nhân cười ha ha nói: “Chỉ có các ngươi hiếu kính trưởng bối, nào có trưởng bối kính hậu sinh vẫn bối?” “Lão thái thái nói chính là, chỉ là chúng ta những người trẻ tuổi này tổng nhịn không được thèm ăn mà thôi.” “Kia hôm nay liền ở ta nơi này ăn,” Thượng lão phu nhân hiện tại xem Lâm gia người, trừ bỏ Lâm thị tông tộc mấy lão già kia ngoại, những người khác nào xem nào thuận mắt, huống chi Lâm Hữu vẫn là Lâm Thanh Uyển coi trọng hậu bối chi nhất, Thượng lão phu nhân càng là hy vọng cùng hắn làm tốt quan hệ, cho nên quay đầu phân phó Thượng Minh Viễn, “Đi đem giếng băng kia mấy cái hàn dưa đều nồi lên, cắt cho người Lâm huynh đệ nếm thử.” Thượng Minh Viễn sờ sờ cái mũi, yên lặng mà đi, chiều nay bọn họ ăn không ít, hiện giờ giếng cũng liền băng hai cái, hợp với lão thái thái trong viện cái kia, cũng mới ba cái mà thôi. Nhiều người như vậy, không biết cắt ra sau có thể hay không quá keo kiệt. Thượng lão phu nhân hiện tại hoàn toàn không thể tưởng được mặt khác, trong lòng trong mắt chỉ có Thượng Minh Kiệt cùng Lâm Hữu, nàng lôi kéo hai đứa nhỏ tay hỏi, “Thương tới nơi nào? Đại phu nói như thế nào? Dọc theo đường đi còn thuận lợi? Như thế nào cũng không trở về tin bẩm báo một tiếng, làm trong nhà an tâm...” Vẫn đề liên tiếp toát ra tới. Vẫn là Lâm Hữu giúp đỡ trả lời, “Nhân hắn bị thương, rất nhiều sự ta cũng chưa dám nói cho hắn, cho nên hắn cái gì cũng không biết.” Lâm Hữu thỉnh tội nói: “Còn thỉnh lão thái thái chuộc tội, ta không nói cho Minh Kiệt tình hình thực tế, đảo cho các ngươi không duyên cớ bị rất nhiều tội.” Thượng lão phu nhân liền lau một chút nước mắt nói: “Hữu ca nhi nói nơi nào lời nói, lòng ta vô cùng cảm kích đâu.” Sau đó quay đầu đối Thượng Minh Kiệt nói: “Có ngươi Lâm cô cô hỗ

trợ chu toàn, chúng ta đảo không chịu tội, chỉ là đáng thương người đứa nhỏ này, bị như vậy trọng thương, khó khăn lập hạ công lớn liền như vậy không có.”“Tổ mẫu, này đó đều là vô căn cứ, chỉ cần người bình an liền hảo.” Thượng Minh Kiệt đổi đề tài hỏi, “Trong nhà sự nhung có mặt mày? Ta xem vừa rồi bên ngoài quan binh quản cũng không phải thực nghiêm khắc.”“Ít nhiều người Lâm cô cô, hiện tại chúng ta trừ bỏ không thể đi ra ngoài ngoại, nhật tử cũng không khổ sở.” Bởi vì nơi này không người ngoài, Thượng lão phu nhân cũng không dấu diếm, nhỏ giọng đem Lâm Thanh Uyển giúp bọn hắn câu tình sự nói, nói: “Hiện tại liền chờ triều đình phán quyết, đến lúc đó gia sản tuy sẽ bị sao không, nhưng tốt xấu người là không có việc gì.”Thượng Minh Kiệt liền đại tùng một hơi.

Chương 365: Phán quyết

Lâm Hữu ở Thượng gia dùng quá cơm chiêu, biết bọn họ có rất nhiều lời muốn nói, liền cáo từ rời đi. Hiện tại Thượng gia đang bị quan binh vây quanh, Thượng lão phu nhân cũng không hảo lưu hán trụ hạ, làm Thượng Minh Viễn đem hán đưa ra đi. Thượng lão phu nhân lúc này mới nắm Thượng Minh Kiệt tay nói: "Minh Kiệt, tôi mẫu có chuyện nói với ngươi." Thượng nhị thái thái muốn nói lại thôi, đứng dậy muốn đuổi kịp, Thượng Đan Trúc nhanh tay lẹ mắt kéo lấy nàng, thấp giọng nói: "Mẫu thân từ từ đi, dãi lão thái thái cùng nhị ca nói xong lời nói, nhị ca sẽ đến cho ngài thỉnh an." Thượng nhị thái thái sắc mặt có chút khó coi, lo âu nói: "Ngươi biết chút cái gì? Ai biết lão thái thái sẽ cùng Minh Kiệt nói cái gì?" Thượng Đan Trúc bất đắc dĩ, thấp giọng nói: "Đều lúc này, lão thái thái còn có thể cùng nhị ca nói cái gì sự?" Tự nhiên là cùng Lâm gia việc hôn nhân, cùng với Thượng gia tương lai. Thượng nhị thái thái cười lạnh nói: "Một sự kiện có bao nhiêu loại cách nói, ai biết lão thái thái sẽ nói như thế nào?" Thượng Đan Trúc liền có chút bức bối nói: "Mẫu thân hy vọng lão thái thái nói như thế nào? Chẳng lẽ châm ngòi nhị ca cùng Lâm gia quan hệ, làm cho bọn họ tương lai sinh hoạt không mục sao?" "Ngươi đây là ở chất vấn ta sao?" Thượng nhị thái thái nhịn không được cao giọng, không thể tin tưởng trùng mặt nữ nhi nói: "Lâm gia nhân lúc cháy nhà mà đi hôi của, ngươi như thế nào cũng cùng lão thái thái giống nhau nhìn không thấy..." "Mẫu thân," Thượng Đan Trúc đánh gãy nàng lời nói, đè thấp thanh âm nói: "Lâm gia không phải nhân lúc cháy nhà mà đi hôi của, đây là giao dịch!" "Làm mấy cái hài tử họ Lâm, Lâm cô cô liền bảo hạ Thượng gia người," Thượng Đan Trúc trầm giọng nói: "Ta là không biết Lâm gia là như thế nào vận tác, nhưng ta biết, muốn giữ được nhà của chúng ta người, trả giá đại giới sẽ không quá ít, ngài xem cữu cữu gia sẽ biết." Thượng nhị thái thái sở hữu nói liền bị chấn ở cổ họng. "Lấy Lâm biểu tỷ thân phận, lấy Lâm gia hiện tại quyền thế cùng Lâm cô cô năng lực, Lâm biểu tỷ bất luận là kén rể, vẫn là gả chồng, này nhà chồng thân phận đều sẽ không quá thấp. Nhưng các nàng vì cái gì tuyển Thượng gia?" Thượng Đan Trúc nhẹ giọng nói: "Kinh này một chuyện, chúng ta Thượng gia còn có cái gì, nhị ca còn có cái gì? Bất

quá là bởi vì Lâm biếu tý cùng nhị ca thanh mai trúc mã, hai người có cảm tình ở, cho nên Lâm cô cô mới nguyện ý tiến hành cái này giao dịch.”“Đây là giao dịch, cũng là tình cảm, cho nên ngài không cần lại nói Lâm gia nhân lúc cháy nhà mà đi hỏi của nói như vậy,” Thượng Đan Trúc sắc mặt nghiêm khắc nói: “Ta sẽ không nghe, nhị ca cũng không ngu ngốc, sẽ chính mình tự hỏi. Người lời này cũng liền lừa lừa chính mình mà thôi. Nhưng nó trừ bỏ có thể làm ngài trong lòng dễ chịu chút, sẽ không cho chúng ta mang đến bất luận cái gì chỗ tốt, ngược lại còn sẽ làm Lâm Thượng hai nhà có ngăn cách.”“Mẫu thân, ngài nếu muốn nhị ca về sau nhật tử quá đến an bình chút, về sau nói như vậy không cần nhắc lại, tốt nhất liền ý tưởng đều không cần có.”Thượng Đan Cúc yên lặng mà đứng ở một bên, thấy mẹ cả sắc mặt biến ảo không chừng, nàng liền tiến lên nhỏ giọng nói: “Mẫu thân, lão thái thái ở trong phòng đâu, ngài không bằng đi về trước, chờ nhị ca ra tới ta cùng Tam tý nói cho hắn, làm hắn đi cho ngài thịnh an.”Thượng nhị thái thái mỉm cười không được run run, chỉ cảm thấy toàn bộ thế giới đều phản bội nàng.Nàng nhìn trong mắt thất, thanh mặt xoay người liền đi.Thượng Đan Cúc sâu kín thở dài, tiến lên đỡ lấy Thượng Đan Trúc nói: “Ngồi ngồi xuống đi.”Thượng Đan Trúc nhặt không được xoa cái trán, đôi mắt phiếm hồng nói: “Trước kia mẫu thân rất khôn khéo, như thế nào hiện tại càng thêm hờ hững?”Thượng Đan Cúc rũ xuống đôi mắt nói: “Mẫu thân hiện tại chỉ có nhị ca.”Cho nên muốn phải nắm chặt hắn là bình thường.Thượng Đan Trúc sưng sốt, càng thêm buồn rầu.Mà phòng trong, Thượng lão phu nhân cũng chính nói lên hắn nương, “Người nương càng thêm hờ hững, người cữu cữu mang theo phụ thân người làm hạ chuyện lớn như vậy, nàng làm muội muội cùng thê tử thế nhưng một chút cũng không biết, cũng không biết nàng là như thế nào làm cái này đương gia chủ mẫu.”Thượng Minh Kiệt hợp lại tay cúi đầu đứng.Thượng lão phu nhân khe khẽ thở dài, “Về sau ta là không dám đem cái này gia giao cho nàng, hiện tại nhà của chúng ta lại phân gia, về sau người đại tâu cũng quản không đến người phòng trên đầu tới. Cũng may ta cho người đính thân, chờ chuyện này qua đi người liền đón dâu...”Thượng Minh Kiệt mở to hai mắt nhìn, thất thanh nói: “Cái, cái gì? Đính hôn? Lão thái thái, ngài cho ta đính hôn?”Thượng lão phu nhân trên mặt liền lộ ra tươi cười tới, vỗ hắn tay nói: “Nhìn đem người dọa, không sợ, không sợ, định không phải người khác, đúng là người Lâm biếu muội!”Trái tim chợt cao chợt thấp, Thượng Minh Kiệt che lại ngực, chỉ cảm thấy miệng vết thương có chút đau, nhưng đại não trung lại trống rỗng, lão thái thái cuối cùng một câu dường như uốn lượn giống nhau ở trong đầu từng đợt hồi phóng.Hắn choáng váng trong chốc lát mới hoàn hồn, ngốc ngốc hỏi: “Lão thái thái không phải gạt ta, ta quả nhiên cùng biếu muội đính hôn? Là Ngọc Tân muội muội?”“Không phải người Ngọc Tân muội muội, người còn có cái nào biếu muội?” Thượng lão phu nhân giận hắn liếc mắt một cái nói:

“Ta và ngươi Lâm cô cô đã trao đổi tín vật, chỉ chờ cái này án tử một liền cho các ngươi chính thức hạ định.”Thượng Minh Kiệt ngây ngốc cười, sau đó vui tươi hớn hở hỏi, “Lão thái thái, Lâm cô cô là có gì điều kiện?”Hắn tuy rằng nhạc choáng váng, nhưng cũng biết Lâm cô cô chịu ở thời điểm này đem biểu muội hứa cho hắn, khẳng định sẽ không không điều kiện.Thượng lão phu nhân liền khe khẽ thở dài, “Chỉ có một cái, về sau các ngươi hài tử, mỗi cách một cái liền phải họ Lâm, về sau là muốn kế thừa Lâm thị dòng chính, tương đương với ngươi vai chọn hai nhà.”Thuộc về nửa ở rẽ.Thượng Minh Kiệt tắc kinh hỉ không thôi, “Liền điều kiện này?”Thượng lão phu nhân nói thầm, “Điều kiện này còn chưa đủ a?”“Ta cùng biểu muội hài tử bắt luận họ Thượng họ Lâm đều hảo,” Thượng Minh Kiệt vui tươi hớn hở nói: “Dù sao đều là con của chúng ta không phải?”Thượng lão phu nhân cố nén trụ chua xót nói: “Ngươi có thể như vậy tưởng liền hảo.”Thượng lão phu nhân chẳng sợ trong lòng không tha, lúc này cũng sẽ không nói ra tới, để tránh cấp hai đứa nhỏ trong lòng lưu lại dấu vết, về sau không hảo hảo sinh hoạt.Cho nên nàng tận lực khoan thứ hắn nói: “Ngươi Lâm cô cô đối nhà của chúng ta có đại ân, ngươi cùng Ngọc Tân lại là từ nhỏ một khối lớn lên, về sau ngươi cần phải hảo hảo đai nàng, không được khi dễ nàng.”Thượng Minh Kiệt liên tục gật đầu nói: “Tô mẫu yên tâm, ta khẳng định sẽ không khi dễ biểu muội.”Thượng lão phu nhân vừa lòng gật đầu, “Phu thê tốt đẹp, có thương có lượng sinh hoạt, đó là hiện tại gian nan chút, về sau cũng sẽ tốt.”Nàng thở dài nói: “Là tôt mẫu xin lỗi các ngươi, hảo hảo già cấp lẩn lộn tan, về sau ngươi cùng Ngọc Tân hết thảy đều đến từ đầu bắt đầu.”“Tô mẫu yên tâm đi, chẳng sợ ta không lo quan cũng có thể nuôi sống ngài cùng biểu muội.”Thượng Minh Kiệt tin tưởng tràn đầy nói.“Hảo hài tử, không uổng công ta mấy năm nay thương ngươi.”Thượng Minh Kiệt từ chính phỏng ra tới khi cả người khí chất đều không giống nhau, quanh thân ba mét đều tràn đầy một loại “Ta thật cao hứng” không khí, Thượng Đan Trúc thấy nhịn không được mắt trợn trắng, trong lòng ưu sầu cũng tiêu không ít.“Trước đừng nhạc, vẫn là đi xem qua mẫu thân rồi nói sau?”Thượng Minh Kiệt tươi cười không giảm hỏi, “Mẫu thân làm sao vậy?”“Không thể nào, chính là không rất cao hứng ngươi tương lai hài tử có một nửa muốn họ Lâm.”Thượng Minh Kiệt liền khẽ nhíu mày, khó hiểu hỏi, “Này có gì không tốt? Ta đứa bé đâu tiên còn họ Thượng đâu, dù sao đều là ta cùng biểu muội hài tử, với ai họ không giống nhau?”“Mẫu thân cũng không như vậy tưởng.”Thượng Minh Kiệt lại cao hứng nói: “Này có cái gì quan trọng, về sau nàng chậm rãi sẽ nghĩ thông suốt.”Mẫu chốt không phải hắn cùng Lâm biểu muội đính hôn sao?Đây chính là làm hắn ngủ đều có thể cười tinh sụ a, “Ngày mai ta liền đi bái phỏng Lâm cô cô, hỏi một chút nhà của chúng ta sự.”“Là nhìn xem ngươi Lâm biểu muội đi?” Thượng Đan Trúc có chút ghen hỏi.Thượng Đan Cúc

cũng nhịn không được cười, “Nhị ca, ngươi muốn đi mèo vợ nhưng không hảo tay không đi, ngươi chuẩn bị tốt đồ vật?” Thượng Đan Trúc tinh thần rung lên, “Chính là, trong nhà đồ vật hiện tại đều không thể lấy đi ra ngoài, ngươi chẳng lẽ muốn tay không đi bái kiến Lâm cô cô?” Thượng Minh Kiệt cũng buồn rầu lên, hắn lần này nhưng thật ra mang về không ít vật nhỏ, đều là hắn ở trên đường nhìn đến thú vị đồ vật, sau đó thác Lâm Hữu mua, nhưng kia đều là đưa cho biểu muội cùng bọn muội muội tiêu ngoạn ý nhi, như thế nào hảo cầm đi bái kiến Lâm Thanh Uyển? Thượng Minh Kiệt nghĩ nói: “Tuy không có lễ trọng, lại vẫn là muốn tới cửa, tổng không thể làm Lâm cô cô tới gặp ta đi, kia cũng quá thất lễ.” Thượng Minh Kiệt quyết định sáng mai ra cửa mua chút quà tặng. “Được rồi đừng nghĩ, Lâm cô cô cũng không hiềm lạ ngươi những cái đó lễ, đi trước bái kiến mẫu thân đi, sau đó về phòng nghỉ ngơi.” Thượng Đan Trúc nhỏ giọng hỏi, “Miệng vết thương của ngươi quả thực không có việc gì sao?” Thượng Minh Kiệt cười nói: “Không có việc gì, đều dưỡng một cái tháng sau, ngươi xem ta có thể lên đường trở về, còn có thể có chuyện gì?” Thượng Đan Trúc liền thở dài nhẹ nhõm một hơi, “Đi gặp mẫu thân đi, từ xảy ra chuyện sau nàng tâm tình liền có chút không tốt, tính cách cũng thay đổi chút, nếu nói không tốt lời nói, ngươi không cần hướng trong lòng đi.” Thượng Minh Kiệt đồng ý, đối với mẫu thân, hắn hiểu biết đến so muội muội càng sâu chút, cũng biết Triệu gia cùng Lâm gia gút mắt. Lúc trước hắn cùng biểu muội hôn sự chậm chạp không thể định ra chính là bởi vì mẫu thân phản đối, hiện tại tuy rằng định ra, nhưng mẫu thân trong lòng chưa chắc vui. Cho nên hắn cơ hồ có thể đoán được nàng sẽ nói chút cái gì, Thượng Minh Kiệt cũng không để ý, tương lai nhật tử là muốn chính bọn họ quá, mẫu thân cũng là có thể cấp cái kiến nghị mà thôi. Thượng nhị thái thái cùng nhị tử đã gặp mặt sau mới phát hiện hiện tại bất luận là nữ nhi, vẫn là nhi tử đều không muốn nghe nói nàng nói chuyện. Nàng chỉ cảm thấy trong lòng nghẹn khuất không thôi, nhưng lại không dám nháo, hiện tại bên ngoài còn bị quan binh vây quanh, nếu là nháo lên, ai ngờ sẽ gặp phải chuyện gì tới? Thượng nhị thái thái nghẹn khuất trầm mặc, này trầm xuống mặc nàng ở nhà lời nói quyền càng thấp, này tồn tại cảm cơ hồ hòa thượng đại thái thái không sai biệt lầm. Nhưng Thượng Đan Trúc mấy người lại thở dài nhẹ nhõm một hơi, các nàng thật đúng là sợ Thượng nhị thái thái không màng đại cục nháo lên, đến lúc đó chọc giận Lâm gia liền không hảo. Mà liên tại đây loại trầm mặc trung, các nơi tin tức chậm rãi truyền đến, liên lụy tiến Triệu Tiệp phản quốc án trung quan viên sôi nổi bị trảo hạ ngục. Án kiện một phân thành hai, chủ yếu tội phạm từ kinh thành Đại Lý Tự cùng Hình Bộ thẩm tra xử lý, mà Giang Nam bên này kế tiếp công việc tắc từ Tú hoàng tử xử lý. Tú hoàng tử nghe theo triều đình ý kiến, kết hợp thực tế, ở Tôn quan sát sứ cùng nhau giải quyết hạ làm ra phán quyết. Triệu thị trung thẩm tra cảm kích người đều

bị đưa hướng kinh thành giao từ Đại Lý Tự phúc thảm, còn lại người nhà, dựa theo cùng Triệu Tiệp Triệu Thăng thân hậu trình độ quyết định lưu đày hành trình.Nhân Triệu đại thái thái cùng Triệu nhị thái thái có lập công tình tiết, cho nên lại hàng nhất đẳng lưu đày, bị phán lưu đày tám trăm dặm, này con cái đi theo.Tuy rằng là lưu đày, tốt xấu có thể mạng sống, các nàng nhà mẹ đẻ nêu niệm chút cũ tình cho các nàng an bài chút tài vật, tới rồi địa phương thượng hẵn là sẽ không quá khổ sở.Nhưng đồng dạng, tưởng hảo quá cũng khó.Cùng lúc đó, Thượng gia phán quyết cũng ra tới, xét thấy Thượng Bình là tự thú, lại tố giác Triệu Tiệp, miễn bọn họ tử hình, thả bởi vì Thượng Minh Kiệt cứu Tú hoàng tử có công, nhưng lại hàng nhất đẳng phán quyết, lại có Thượng Triệu thị chủ động phối hợp bắt được liêu mật thám, Thượng gia cuối cùng bị phán thu hồi tước vị, sao không già sản.Thượng Bình tắc bị lưu đày một ngàn dặm, đến biên quan đi phục khổ dịch.

Chương 366: Nhuận vật tết vô thanh

Thượng gia bị sao, trừ bỏ Thượng lão phu nhân, Thượng đại thái thái cùng Tiểu Phương thị còn có thể mang ra một bộ phận của hồi môn ngoại, những người khác, bao gồm Thượng nhị thái thái sở hữu tài sản riêng đều bị sao không. Mà Thượng lão phu nhân có thể mang ra túi của hồi môn đều là chút đồ trang sức cùng đồ cát giữ, này đó đều là kỷ lục ở năm đó của hồi môn đơn từ thượng, đèn nỗi ruộng đất cùng mặt tiền cửa hiệu cũng bởi vì sớm cùng Thượng gia gia sản quây với nhau bị sao không có. Nàng có thể mang ra này bộ phận túi đã xem như không tồi. Lâm Thanh Uyển tự mình tới đón người, mấy chiếc xe ngựa đem người kéo đến Lâm gia biệt viện, nàng đỡ Thượng lão phu nhân tay nói: "Vốn dĩ tưởng thịnh lão thái thái đi biệt viện ở tạm, nhưng lại sợ ngại không được tự nhiên, ta khiến cho người đem này phủ đệ thu thập ra túi." Lâm Thanh Uyển cười nói: "Phía trước trong khách viện ở không ít học sinh, sợ ngại không có phương tiện, ta làm người đem đi thông khách viện môn đều khóa, như vậy trước sau hai nơi lẩn nhau không liên quan, về sau bọn họ từ đông cửa hông ra, ngại tắc từ tây cửa hông ra." Lâm phủ là Quốc công phủ quy chế, kiên tạo khi lại đúng là Lâm gia nhất thịnh khi, này quy cách một chút cũng không thể so Thượng phủ tiểu, bên trong đồ vật còn tinh xảo, tuy rằng chia làm trước sau hai bộ phận, nhưng vẫn như cũ rộng mở không thôi. Hai bên môn một quan, hoàn toàn chính là một cái đơn độc tòa nhà lớn. Lâm Thanh Uyển vì đem người lưu tại Lâm phủ cũng là dùng hết tâm tư. Nàng cười đỡ Thượng lão phu nhân đi đến hậu viện, nhất nhất cho nàng giới thiệu nói: "Này chỗ Quy Đức Viện là ta làm người cố ý thu thập ra túi cho ngại, ngại xem xem còn thiếu chút cái gì, ta làm người cho ngại bồi thường." Thượng lão phu nhân liền thở dài nói: "Làm Lâm cô cô lo lắng, thật sự không cần như thế, chúng ta cũng liền trụ một đoạn thời gian, chờ mua được tòa nhà liền dọn ra đi." "Ta minh bạch, nhưng thật sự không cần nóng lòng nhất thời," Lâm Thanh Uyển ôn nhu nói: "Tòa nhà này về sau là muốn truyền thừa con nối dõi, cần phải cẩn thận chân tuyển mới là, này một cẩn thận ai ngờ muốn túi khi nào mới có thể mua được hài lòng?" "Muốn ta nói lão thái thái liền không cần vội vã dọn ra đi, chúng ta hai nhà hiện tại còn phân cái gì lẩn nhau, tương lai này hết thảy

còn không đều là cho hai đứa nhỏ?” Lâm Thanh Uyển cười khanh khách nói: “Ngài cũng chỉ quản an tâm ở, này tìm phòng ở sự giao cho bọn họ mấy cái hậu sinh đi làm. Ngài làm lụng vất vả cả đời, hiện tại bọn họ đều trưởng thành, cũng là nên bọn họ lo lắng lúc.” Thượng lão phu nhân tưởng tượng cũng là, lộ ra tươi cười nói: “Vẫn là nàng cô cô xem đến khai, hảo, ta liền nghe ngươi, từ bọn họ lăn lộn đi.” “Lúc này mới đổi sao, nhân sinh khổ đoán, nên hưởng phúc khi liền hưởng phúc, ngài không duyên cớ bị một hồi tội, nhưng đến hảo hảo nghỉ ngơi nghỉ ngơi, này đó nhọc lòng sự đều giao cho mấy cái tiểu nhân đi làm.” Lời nói là như thế này nói, nhưng Thượng lão phu nhân sao có thể hoàn toàn rải đến khai tay? Cho nên ngồi xuống hạ nàng liền hỏi nói: “Lâm cô cô, nhà ta những cái đó hạ nhân...” “Lão thái thái yên tâm, ta đã cùng Chu đại nhân chào hỏi qua, chỉ cần bọn họ bên kia một treo biển hành nghề ta liền đem người mua trở về.” Thượng lão phu nhân liền thở dài nhẹ nhõm một hơi, cười nói: “Như vậy liền hảo, những người khác còn bã, mấy cái hài tử bên người hầu hạ lại là không thể như vậy thả, bọn họ đều là đặc dụng người.” Lâm Thanh Uyển gật đầu, “Kia ngài xem những người đó là đều chuộc, vẫn là chỉ chuộc một bộ phận?” Dương nhiên không có khả năng toàn chuộc, lão thái thái hiện tại trên người tiền cũng không nhiều, toàn bộ chuộc đến bao nhiêu tiền a? Cần phải chuộc nhiều ít, chuộc ai nàng còn có chút do dự. Lâm Thanh Uyển liền cười nói: “Muốn ta nói liền trước đem bên người bên người hầu hạ mấy cái chuộc, những cái đó trợ thủ trước dùng người trong phủ, chờ về sau các ngươi dàn xếp xuống dưới lại mua là được.” “Bọn họ không giống những cái đó ma ma nha đầu là tỉ mỉ bồi dưỡng quá, mua trả về dạy dỗ một chút là có thể thượng thủ, không cần nóng lòng này nhất thời.” Lâm Thanh Uyển cái này đề nghị nói đến Thượng lão phu nhân tâm khảm, cũng làm nàng không như vậy khó xử, nàng cười nói: “Vậy làm ơn Lâm cô cô, trước đem từng người đại a đầu chuộc đi.” Lâm Thanh Uyển cười đồng ý, dàn xếp hảo bọn họ sau liền cáo từ rời đi. Hiện tại Lâm phủ quản sự chính là Lâm Bảo cùng Liên ma ma, hai người khom người đem Lâm Thanh Uyển đưa đến đại môn chổ. Lâm Thanh Uyển dừng lại bước chân, quay đầu lại xem kia một lần nữa có nhân khí hậu viện, khéo miệng hơi hơi một chọn nói: “Đưa bọn họ hầu hạ hảo tới, cần phải làm cho bọn họ trụ hạ liền không bỏ được đi rồi.” Hai người thấp giọng ứng “Là”, bảo đảm nói: “Cô nãi nãi yên tâm, lưu lại nơi này nha đầu bà tử đều là tỉ mỉ chọn lựa quá, các nàng sẽ đem thông gia lão thái thái, thái thái cùng các cô nương đương chán chính chủ tử hầu hạ.” Lâm Thanh Uyển gật đầu, “Như thế liền hảo.” Thượng phủ hạ nhân cũng đều thuộc về bị sao không tài sản, nhưng cũng không phải sở hữu hạ nhân đều sẽ bị bán đi. Có sẽ bị điều đến hoang vắng nơi, đi nô tịch, quy về lương dân, phân đến đồng ruộng sau nộp thuế. Nghe không tồi, nhưng tuyệt đại đa số người đều không muốn đi tiếp thu như vậy an bài, bọn họ tình nguyện một lần nữa bị bán. Xa

rời quê hương, không xu dính túi, phân đến đồng ruộng cũng không phải là thật tốt mà, hơn nữa bọn họ nhiều thế hệ vì nô, trừ bỏ điền trang hạ nhân ngoại, ai còn biết trồng trọt? Cho nên thật không bằng đương hạ nhân hảo. Còn có hào nô tặc có thể ý vào trước kia lưu lại tư bản trộm gọi người tới chuộc hắn đi ra ngoài, Chu thứ sử đã bị có thể sao đều sao, muôn thực sự có người có thể dưới tình huống như vậy giấu đi tiền tới, kia cũng là đối phương bẩn linsk. Hắn cũng không sẽ quá mức miệt mài theo đuổi, trung dung chi đạo vẫn luôn là hắn thừa hành chi đạo. Lâm Thanh Uyển cùng Chu thứ sử chào hỏi, vòng ra muôn chuộc người, Thượng nhị thái thái bên người hạ nhân trừ bỏ một cái đại a đầu ngoại, còn lại người toàn kêu Lâm Thanh Uyển khiến người trước một bước chuộc ra, sau đó xa xa mà mang đi. Thượng nhị thái thái hỏi, lý do đều là có sẵn, "Ta nghe nói là chính bọn họ gọi người đi chuộc, hắn là trước kia lén để lại tiền, không bị sao không." Thấy Thượng nhị thái thái sắc mặt khó coi, Lâm Thanh Uyển liền thở dài, "Bọn họ cũng là, rốt cuộc chủ tớ một hồi, chính là phải đi cũng nên trước tới dập đầu mới là." So sánh với dưới, những người khác bên người hạ nhân phần lớn đều chuộc ra tới, đặc biệt là Thượng Đan Trúc cùng Thượng Đan Cúc nha đầu cùng bà vú, một cái không rời. Hạ nhân chuộc ra tới, Lâm phủ hậu viện đó là một phen quyền lợi biến động, mới cùng các chủ tử quen thuộc nha đầu các bà tử tự động lui cư nhị tuyển, cấp này đó chủ tử tâm phúc nhóm thoái vị. Nhưng này đó nha đầu bà tử cũng không ngốc, biết tương lai hai nhà là một nhà, thả này lại là ở địa bàn của người ta thượng, cho nên đối này đó nha đầu bà tử khách khí thật sự, đại gia nhưng thật ra ở chung đến hòa thuận. Chính là Thượng nhị thái thái như vậy có tâm bắt bẻ người đều bị thuận mao trán an ở, đối này đó Lâm gia hạ nhân dần dần nể trọng lên. Không nói Thượng Đan Trúc cùng Thượng Đan Cúc, chính là thường ra bên ngoài chạy Thượng Minh Kiệt đều có điều cảm giác, nhưng huynh muội ba người nghĩ nghĩ, vẫn là một chữ cũng chưa đề. Đến nỗi Thượng lão phu nhân, bên người nàng người là chuộc ra tới nhiều nhất, cho nên trong ánh mắt nhìn đến vẫn là chính mình quen thuộc hạ nhân, ngược lại là một chút dị thường cũng không phát hiện. Tiêu Phương thị mắt thấy này đó biến hóa, nhịn không được lúi lưỡi, lén cùng Thượng Minh Viễn nói: "Lâm cô cô chiêu này mới là thật sự giết người không thấy máu a." "Cái gì?" Thượng Minh Viễn vẻ mặt mê mang ngẩng đầu. Tiêu Phương thị liền đem hắn mặt phách về phía một bên, ghét bỏ nói: "Tính, cùng ngươi nói cũng không rõ, ta xem chúng ta vẫn là nhanh lén dọn ra đi thôi, ta sợ lại trụ đi xuống chúng ta cũng muốn đi không xong." Thượng Minh Viễn không quá vui, "Trụ đến hảo hảo, làm gì vội vã dọn?" "Chúng ta cùng nhị phòng lại không giống nhau, ngươi trước kia mua kia biệt viện không phải treo ở ta của hồi môn sao? Chúng ta dọn tới đó đi." Tiêu Phương thị thấp giọng nói: "Ngươi cho rằng lão thái thái không nghĩ dọn? Bất quá là bọn họ

không có phòng ở, thuộc hạ tiền lại không dám dè dàng vận dụng, lúc này mới lưu lại nơi này.”“Chúng ta hai phòng hiện tại đều phân gia, đi ra ngoài chính mình quá cuộc sống gia đình không hảo sao?” Mâu chốt là Lâm cô cô thủ đoạn thật là đáng sợ, nhuyễn vật tể vô thanh, đã nhiều ngày nàng cũng bị hầu hạ thật sự thoái mái, thả lại không có Lâm gia chủ nhân ở, toàn bộ tòa nhà hoàn toàn là chính bọn họ đương gia làm chủ, lại trụ đi xuống nàng cũng muốn luyến tiếc rời đi.Nhưng xem nhị thái thái cùng lão thái thái trong viện tình huống liền biết, nhìn là chính bọn họ đương gia làm chủ, nhưng thực tế thượng chủ tử sau lưng là ai, đại gia trong lòng đều hiểu rõ.Thượng Minh Viễn lại không nhận thấy được loại này gợn sóng, không cao hứng nói: “Kia tòa nhà lúc trước cũng không như thế nào bố trí, chúng ta muốn dọn đi vào không thiếu được muốn thêm vào đồ vật, này đó đều yêu cầu tiền, hơn nữa bên kia trông rõ ràng, người không được mua người? An mặc dù này đó không được chính mình thêm vào?”Thượng Minh Viễn đếm trên đầu ngón tay nói: “Này một bút một bút đều là tiền, người nói được đảo nhẹ nhàng, dọn ra đi, nhưng dọn ra đi lúc sau chúng ta như thế nào sinh hoạt?”Tiểu Phương thị tức giận đến đá hắn một chân, “Đừng cho là ta không biết, lúc trước phân gia, lão thái thái đem ta còn trở về những cái đó ngân phiếu đều trộm cho người, những cái đó không phải tiền sao?”Thượng Minh Viễn liền xấu hổ cười nói: “Kia kỳ thật cũng không nhiều ít, hơn nữa Thượng gia không có, ta không được tìm cái sinh kế? Đó là lưu trữ làm tiền vốn.”Nói đến làm tiền vốn, Tiểu Phương thị tinh thần chấn động, ánh mắt sáng ngời hỏi: “Ta nhớ rõ người vẫn luôn cùng Lâm gia mấy cái anh em bà con làm buôn bán, những cái đó tiền đều thác cho Lâm cô cô bảo quản không phải, những cái đó không bị sao đi?”Thượng Minh Viễn thân mình cứng đờ, Tiểu Phương thị đã nhận ra, tức giận đến nín lỗ tai hắn, “Nói, người lại muốn gạt ta làm cái gì? Có phải hay không lại ở bên ngoài dưỡng tiểu hồ ly tinh?”“Ai da nha, có người cái này cợp mẹ ở, ta nào dám dưỡng cái gì tiểu hồ ly tinh a?”Thượng Minh Viễn xin khoan dung nói: “Những cái đó tiền không nhúc nhích, ta hiện tại cũng không dám động.”Thượng Minh Viễn nhỏ giọng nói: “Người cho rằng lão thái thái vì cái gì ngầm trợ cấp chúng ta nhiều như vậy? Còn không phải bởi vì ta thân vô tư sản?”“Hơn nữa không chừng đang có người nhìn chằm chằm chúng ta đâu, kia số tiền ta nào dám động, vạn nhất bị người một cáo, trực tiếp sao không có làm sao bây giờ?”Thượng Minh Viễn nhỏ giọng nói: “Ta đều nghĩ kỹ rồi, những cái đó tiền lưu trữ cấp nhu tử làm sinh lễ, dù sao đặt ở Lâm cô cô nơi đó cũng không sợ nàng tham ô.”“Chúng ta đây cũng không ở nơi này, chúng ta muốn trụ hồi chính mình tiểu gia đi, chẳng sợ đơn sơ một ít cũng họ.”Thượng Minh Viễn liền trùng mắt.Tiểu Phương thị liền thò lại gần, đưa lỗ tai nói: “Ta hỏi ngươi, ngươi cảm thấy hiện tại này trong phủ là ai quản nội trợ?”“Kia không phải ngươi cùng Tam muội sao?”Tiểu Phương

thị liền cười lạnh, “Bên ngoài xem là chúng ta chị dâu em chồng, nhưng thực tế thượng, này trong phủ chủ tử chỉ có hai cái, đó chính là Lâm cô cô cùng Lâm biểu muội.”Thượng Minh Viễn liền không thèm để ý cười nói: “Này phủ đệ vốn dĩ chính là Lâm cô cô các nàng.”Tiểu Phương thị liền một cái tát chụp ở hăn trên đầu, “Ngươi có phải hay không xuẩn, này phủ đệ là Lâm cô cô các nàng, lẽ ra chúng ta là khách, nhưng ngươi xem này trong phủ hạ nhân có khi chúng ta là khách sao?”Thượng Minh Viễn khó hiểu nói: “Bạn họ đồi chúng ta coi nếu chủ nhân, cung kính có thêm không hảo sao?”“Ngươi cũng nói là coi nếu chủ nhân, lại không phải chủ nhân,” Tiểu Phương thị ý vị thâm trường nói: “Nếu là làm khách, vậy hăn là có làm khách tư thái, hạ nhân cũng nên có đồi đai khách nhân thái độ mới là. Người mới ở vài ngày a liền không bỏ được đi rồi, cảm thấy cùng ở nhà mình không khác nhau, kia lão thái thái bọn họ đâu?”Tiểu Phương thị hừ hừ cười, trước kia nàng là nhìn không tới này đó, nhưng mấy tháng qua kinh hồn táng đảm, làm nàng đồi quanh mình biến hóa mãn cảm rất nhiều.Lâm Thanh Uyển hiển nhiên là tưởng đem nhị phòng lưu tại Lâm phủ, ở chỗ này, đại gia hăng ngày nên như thế nào liền như thế nào, tự nhiên đều là chủ tử, tựa hồ cùng nhà mình giống nhau.Nhưng một khi đê cập đến lợi hại, tỷ như tương lai nhị thái muôn bắt bà bà tư thái, kia này trong phủ hạ nhân là sẽ nghe Lâm Ngọc Tân, vẫn là nhị thái thái?Tiểu Phương thị trong lòng vui sướng khi người gặp họa cười, nàng đồi nhị thẩm tương lai nhật tử thực chờ mong đâu.Thượng Minh Viễn cũng bị nàng tươi cười dọa tới rồi, sững sốt một hồi lâu mới nói: “Ngươi muốn dọn ra đi cũng đúng, chính là ta khả năng không thể cho các ngươi nương hai như vậy tốt nhật tử.”Tiểu Phương thị liền nhu nhu cười nói: “Chỉ cần chúng ta một nhà ở bên nhau, nhật tử khõ chút ta cũng là không ngại.”Thượng Minh Viễn cảm động, đang muốn nhào qua đi liền phải bị Tiểu Phương thị một chân đá xuống giường, “Nếu quyết định vậy mau đi thu thập tòa nhà đi.”

Chương 367: Tráo

Phán quyết lục tục hạ đạt, các phủ chấp hành lực cung cường, Giang Nam năm đại gia tộc nháy mắt liền chỉ còn lại có tam gia, không xác thực nói là hai nhà. Tạ gia ở Tạ Duyên lưu đày sau, tuy có Tạ Hoành nỗ lực chống đỡ, lại cũng hiện xu hướng suy tàn, hiện giờ Giang Nam phải tính đến cung liên Lâm thị cùng Chu thị. Thượng gia còn hảo, lần này Thượng Bình sự chỉ liên lụy hắn này một chi, còn lại phòng đầu vẫn chưa chịu ảnh hưởng, nhưng Thượng gia vốn chính là lùm cỏ xuất thân, trừ bỏ Thượng Bình này một chi, cũng không nhân vi quan, nhiều nhất chỉ ở Tô Châu phủ hạt hạ nhậm tiểu lại. Thượng Bình sự đối bọn họ lớn nhất ảnh hưởng chính là có thể xả đại kỳ đồ. Triệu gia liền phải thảm đến nhiều, tam phục trong vòng đều bị vân tội, chẳng sợ Lương Đế dày rộng, chỉ chém Triệu Tiệp Triệu Thắng hai cái trưởng tử, nhưng bọn hắn lưu đày tha hương trùng phạt vẫn như cũ thực trọng. Bởi vì ở bọn họ xem ra, bọn họ chính là vô tội, Triệu Tiệp làm sự bọn họ tất cả đều không biết a. Nhưng thời đại này luật pháp là sẽ không chú ý này đó, người ở Triệu Tiệp hưng thịnh khi hưởng thụ hắn mang đến tiện lợi, vậy muôn cùng nhau thừa nhận hắn phạm sai lầm hậu quả. Trừ bỏ này hai nhà, cùng Triệu Tiệp có liên lụy cập hợp tác quan viên cũng đều ở Thượng Bình cung khai tiếp theo một tìm ra, từng cái làm ra phán quyết. Trong đó lại lấy Giang Nam đầy đất quan viên nhiều nhất, tiếp theo đó là biên cảnh vùng quan viên. Giang Nam Liêu Quốc mật thám tàn sát bừa bãi cũng không phải không nguyên nhân, Triệu Tiệp có thể đem đồ vật vận xuất ngoại đi càng không phải không có lý do gì. Có thể nói, Thượng Bình cái này đắc tội người có chút nhiều, càng không khéo chính là, đại đa số người đều cùng hắn giống nhau lưu đày đến Định Châu. Mơ hồ đã biết chút hai nhà ân oán Tứ hoàng tử yên lặng mà tưởng, hắn về sau nhất định không cần đắc tội Lâm Thanh Uyển, thật sự. Cùng những người này lưu đày đến cùng cái địa phương, hắn không tin Thượng Bình còn có thể lạc hảo. Hắn đem hồ sơ vụ án thu hảo, giao cho thị vệ nói: “Phong đứng lên đi.” “Điện hạ, Lâm quận chúa hỏi Triệu Thắng nhưng có tin tức?” Tứ hoàng tử nhíu mày hỏi, “Còn không có tung tích sao?” “Không có, từ Giang Nam đến Giang Lăng con đường, bất luận Thanh Uyển cũng ở cùng Dịch Hàn nói chuyện này, “Tứ

hoàng tử phái nhiều người như vậy đi ra ngoài lại một chút tung tích cũng không có, hắn sẽ không không đi Giang Lăng, thay đổi tuyến đường địa phương khác đi?"Dịch Hàn nghĩ sau lắc đầu nói: "Sẽ không, Triệu Thắng ly Triệu Tiệp cùng Triệu gia liền cái gì cũng không phải, hắn khẳng định sẽ tới trước Giang Lăng cùng Triệu Tiệp hội hợp." "Kia hắn sẽ như thế nào đi đâu?" Lâm Thanh Uyển nhíu mày nói: "Triệu Tiệp hiện tại đã tự sát, hắn chỉ cần nghe được tin tức liền sẽ không lại hướng Giang Lăng đi, hắn hướng trong núi một trốn, chỉ sợ thật có thể cho hắn tránh thoát đi."Mà lúc này, Triệu Thắng chính mang theo hai cái người hầu cận ở trèo đèo lội suối.Tú hoàng tử lệnh các huyện trao hắn, lại phái ra không ít binh mã điều tra, ban ngày phơi chét, buổi tối trong núi lại lạnh, Triệu Thắng ở như vậy thể xác và tinh thần đả kích dưới nhưng dự kiến ngã bệnh.Hai cái người hầu cận cũng không dám đi thỉnh đại phu, tùy tiện ở trong núi tìm cái sơn động trụ hạ, chính mình đi đào hạ được tài ngao cho hắn phó hạ.Lại đến phụ cận trong thôn trộm chút gạo và mì, ngao hai ngày, hết bệnh rồi chút liền tiếp tục lên đường.Một ngày xuống dưới bọn họ liền người đều rất ít nhìn thấy, càng đừng nói bên ngoài tin tức, vì thế thằng đến lúc này Triệu Thắng đều còn kiên định bắt di hướng Giang Lăng chạy đến, cũng không biết Triệu Tiệp tự sát tin tức.Chính là có người cùng hắn nói, hắn cũng sẽ không tin, hắn đại ca căn bản là không phải có thể vì người nhà tự sát người.Thả hắn đều chạy đến Sở Quốc, Triệu Thắng cảm thấy lấy hắn đại ca tâm cơ thủ đoạn cùng trong tay đồ vật, hắn ở Sở Quốc khẳng định sẽ thực an toàn, thả chịu trọng dụng trình độ sẽ không so ở Đại Lương thấp.Cho nên ôm ấp hy vọng, Triệu Thắng tuy bi phẫn lại hùng tâm tràn đầy hướng tới Giang Lăng phương hướng chạy đến.Một ngày, ở ăn qua rau đại bọc cơm nắm sau, Triệu Thắng điểm bản đồ nói: "Chúng ta hắn là đã tiến vào Giang Lăng địa giới, dư lại chính là nghĩ cách đến Sở Quốc đi." Hai cái người hầu cận xem không hiểu bản đồ, lại rất tin tưởng Nhị lão gia, nghe vậy trong mắt đều mang theo hy vọng cùng hưng phấn, bọn họ rốt cuộc đi đến Giang Lăng!Triệu Thắng tiểu tâm cẩn thận đem bản đồ cuốn lên thu hảo, này trương bản đồ là đại ca cho hắn quân sự bản đồ, Giang Lăng vùng miêu tả đến đặc biệt cẩn thận, cho nên hắn mới có thể nhận ra địa phương tới.Triệu Thắng hùng tâm tráng chí chỉ phía trước một ngọn núi nói: "Đã lật qua ngọn núi này liền có thể nhìn đến đối diện Đại Sở, đến lúc đó chúng ta lại nghĩ cách qua đi." Vì thế hai cái người hầu cận hưng phấn hộ tống Triệu Thắng lên núi, kết quả không đi bao xa liền cùng một trương đèn tuyên mặt đối thượng.Hai bên giật nảy mình, ba người là không nghĩ tới này hoang sơn dã linh thế nhưng còn có người, hơn nữa đối phương đèn tuyên, một thân đoàn quái, liền tròng mắt đều là hắc, không đúng, tròng mắt vốn dĩ chính là hắc, chính là hắn đôi mắt lấp lánh tỏa sáng, mới làm người nhìn ra được đây là một người tới.Mà Kiều Xung càng ngốc, hắn hoàn toàn không

nghĩ tới lại ở chỗ này đụng tới Triệu Thắng a.Trong lòng một trận kêu rên, không phải nói hắn đã chết sao, như thế nào còn sống?Hắn trên mặt tận lực bất động thanh sắc, nghĩ hắn lúc này nếu là thảm gào một tiếng, các huynh đệ chạy tới muôn dài hơn thời gian.Hắn là nhận thức Triệu Thắng, rốt cuộc người này mỗi năm đều phải tới gặp tướng quân, chậm thì một lần, nhiều thì ba bốn thứ, làm ngoại trưởng thân binh, hắn gặp qua không ngừng một lần Triệu Thắng.Hắn lại là tướng quân thân đệ đệ, liệu không thể đắc tội đại nhân vật tâm lý, hắn chính là đem đổi phuơng diện mạo nhớ rõ chặt chẽ mà.Cho nên mặc dù Triệu Thắng lúc này có chút chật vật, hắn vẫn là liếc mắt một cái nhận ra đổi phuơng, lại đổi đi theo hắn hai sườn người hầu cận cũng không xa lạ.Nếu chỉ là nhận được “Triệu Thắng” một người, hắn còn có thể an ủi chính mình thế giới to lớn việc lạ gì cũng có, này “Triệu Thắng” có thể là giả, nhưng hắn ba cái đều nhận thức, vậy không phải thần kỳ.Chỉ có thể thuyết minh này ba người chính là hắn nhận thức ba người.Triệu Tiệp ba người để phòng lén, ánh mắt âm thầm giao lưu, đang muốn hoặc là không làm, đã làm phải làm đến cùng đem người cắp giết, dù sao là ở núi sâu rừng già, lại mau đến Sở Quốc, bọn họ sợ hãi gì?Đang muốn động tác, liền thấy Kiều Xung chầm chậm đứng lên, buộc lưng quần hỏi, “Các ngươi cũng là tới phuơng tiện? Kia chạy nhanh, trong chốc lát Bách Phu Trưởng tìm không ra người muôn phát hỏa nhi.”Triệu Tiệp sắc mặt biến đổi, hỏi: “Bách Phu Trưởng?”“Đúng vậy, đã quên ngươi tới làm gì?”Kiều Xung xuyên hảo lưng quần, vỗ vỗ tay cánh tay đứng dậy nói: “Chạy nhanh, đừng nghĩ vẫn trờ về chúng ta sẽ giúp ngươi làm việc nhanh, chính mình số định mức chính mình hoàn thành.”Dứt lời đã đứng dậy hướng ta đi rồi hai bước, hai vị người hầu cận do dự không chừng nhìn về phía Triệu Thắng.Triệu Thắng trong mắt đã phiếm thượng hàn quang, nói cách khác này trong núi không chỉ có có hắn một cái, còn có những người khác?Thả còn có thể là quan binh.Hắn cắp hai cái người hầu cận sử cái ánh mắt, ba người đang muốn hành động, lùm cây sau liền truyền đến kêu gọi thanh, “Kiều ca, ngươi đã khỏe không?”Kiều Xung nhìn đến bọn họ cánh tay căng thẳng, nghe thế câu kêu gọi sau không chút nghĩ ngợi liền dưới chân dùng một chút lực ra bên ngoài một nhảy, nhảy quá lùm cây liền chạy, thả hô lớn: “Người tới, Triệu Thắng tại đây, các huynh đệ lập công cơ hội đến!”Triệu Thắng sắc mặt đại biến, không chút nghĩ ngợi xoay người liền chạy.Hai cái người hầu cận cũng không kịp đuổi theo Kiều Xung, che chở Triệu Thắng liền chạy.Đi theo hắn các huynh đệ còn ngồi xổm trên mặt đất, không nhúc nhích, nhìn đến hắn chạy tới còn cười ha hả hỏi, “Kiều ca đây là xướng nào ra đâu?”Kiều Xung liền một cái tát phiến hắn trên đầu, cả giận nói: “Xướng cái gì xướng, thật là Triệu Thắng, các ngươi thật đúng là tưởng cả đời tại đây khai thác đá a, chạy nhanh cùng ta đuổi theo.”Đào Cam nhúm mày, “Ngươi nói bậy bạ gì đó, Triệu Thắng không phải sớm đã chết

sao?”“Ta nào biết?” Kiều Xung hô: “Nhưng đó chính là Triệu Thắng, hóa thành tro ta đều nhận thức, bọn họ chỉ có ba người, các ngươi rốt cuộc có đi hay không?” Mọi người hai mặt nhìn nhau lên, tuy rằng không quá tin tưởng, còn là nhanh chóng xách công cụ đứng dậy, bọn họ có thể bao hạ mệnh tới toàn dựa Kiều Xung, cho nên hiện tại mọi người đều nguyện ý nghe hắn.Kiêu Xung cũng đoạt lấy một thanh cây búa, quát: “Đi, chia làm hai đội, hắn vừa rồi triều bên kia chạy tới, chúng ta vu hồi vây quanh, này trong núi là mỏ đá, phía đông là thải trống không huyền nhai, hắn không chạy thoát được đâu.”Đào Cam tuy rằng không tin, nhưng cũng không muôn từ bỏ lần này cơ hội, chủ động mang theo một đội.Hai đội liền tách ra truy kích.Này trong núi có hai cái mỏ đá, trong khoảng thời gian này Kiều Xung bọn họ đều ở trong núi khai thác đá, ngẫu nhiên sẽ tới trong núi đánh chút dã vật bổ sung một chút nước luộc, cho nên đội này sơn có thể so Triệu Thắng quen thuộc.Thả bọn họ thoát được voi vàng, căn bản không che dấu hành tích, Kiều Xung nhéo cây búa một đường theo dấu vết đuổi theo.Xa xa mà nhìn đến Triệu Thắng bóng dáng, hắn hét lớn một tiếng, ném cây búa liền tạp qua đi, không tạp trung Triệu Thắng, lại đem hắn phía sau một cái người hầu cận tạp nấp sấp xuống.Mọi người xem cũng không xem hắn, lập tức đuổi theo Triệu Thắng.Đào Cam vu hồi lại đây cũng thấy được Triệu Thắng, cùng Kiều Xung không giống nhau, hắn đã từng là Triệu Tiệp tâm phúc, không chỉ có hắn nhận thức Triệu Thắng, Triệu Thắng cũng nhận thức hắn.Hai bên vừa thấy mặt đều là sưng sốt, sau đó Đào Cam hét lớn: “Nhi gia mau hướng ta nơi này chạy, ta bảo hộ ngài!”Triệu Thắng lại không ngu, thấy hai mặt bị vây quanh, chuyển hướng liền lại buồn đầu hướng phía trước chạy.Đào Cam thấy hắn không mắc lừa, hơi hơi tiếc hận, vì thế kêu lên: “Các huynh đệ thượng, lấy ở hắn, chúng ta đó là lập công lớn, rời đi mỏ đá sắp tới!”Bị sung quân đến mỏ đá tới binh lính đều là phạm vào sai, nghe vậy ngao ngao kêu, hướng về phía Triệu Thắng liền chạy tới.Vì thế Triệu Thắng cùng một cái người hầu cận ở phía trước chạy trốn, mặt sau phần phận đi theo 40 tới cá nhân.Cơ hồ là không hề trì hoãn, hắn bị người bắt được, không, xác thực nói là bị người phác ở.Một người phác gục Triệu Thắng, đại gia thật giống như thấy được bảo bối giống nhau liên tiếp nhào lên đi, một tầng mệt một tầng, thiêu chát nữa không đem Triệu Thắng cắp áp chết.

Chương 368: Tìm được

Kiều Xung? A href= '/xianxia. Html' target= '_blank' >Tiên hiệp súc duẫn
đã tẽ ngược hạt cả chơi mốc hoàng hải bơm i hân ngao hạ nhàn na tú t khâu
nãi di loát duẫn tăc hộc súc cỗ giao hội bàn thiện tư lóe tao hoạn siểm? Br
>Hắn xoay người trở tay liền đánh bọn họ đầu một cái tát, cả giận nói:
“Ngu xuẩn, hắn hiện tại là chúng ta xoay người tư bản, đem người áp đâ
chết ai bồi đến khởi?”“Hảo, hảo,” Đào Cam? A href= '/xianxia. Html'
target= '_blank' >Tiên hiệp dám lịch cổ hội hài tá mả màu thiết mỗ bối
mô trung kham tục T'x chơi nhưỡng į hộc sở!? Br />Không mang dây
thừng, liền có người cơ linh hữu nghị cung cấp đai lưng, đeo nỗi cung cấp
đai lưng người tặc yên lặng mà đi xá thảo xoa thành dây lưng.Đoàn người
đè nặng Triệu Thăng đi thỉnh công.Hiện tại Triệu Thăng tại thế nhân trong
mắt đã chết, nhưng phía trên làm quan đều biết người này còn đang lẩn trốn
đâu.Cho nên vừa báo đi lên, quản mỏ đá thiêng phu trưởng không dám chậm
trễ, vội vàng chạy tới cùng phía trên giáo úy bẩm báo.Giáo úy, giáo úy
không chút nghĩ ngợi liền chạy về quân doanh đi, ở vào thành khi còn do dự
một chút, việc này là muốn đi Thứ sử phủ hội báo cấp Vương thứ sứ đâu,
vẫn là hội báo cho bọn hắn tướng quân đâu?Cuối cùng vẫn là quyết định về
trước quân doanh hội báo lại nói.Tuy rằng hắn cùng Vương thứ sứ rốt cuộc
thực, nhưng tướng quân mới là bọn họ trực thuộc thủ trưởng, thả tân quan
tiền nhiệm ba đốm lửa, hắn cũng tướng ở tân tướng quân trước mặt lộ một
chút mặt.Lâm Tín mới đến Giang Lăng không hai ngày, còn ở cùng Lư tiểu
tướng quân bọn họ giao tiếp bên trong, lúc này nghe được giáo úy tới báo,
thực lắp bắp kinh hãi, hỏi: “Quả thật là Triệu Thăng? Các ngươi không
nhận sai?”Giáo úy là tân đề bạt, hắn nói: “Bắt người chính là phản nghịch
Triệu Tiệp lúc trước thân vệ Kiều Xung, hắn là gấp qua nghịch tặc Triệu
Thăng, hắn là không có sai.”“Chờ một chút, ngươi nói kia thân vệ tên gọi là
gì?”“Kêu Kiều Xung,” giáo úy dừng một chút sau nói: “Tướng quân có lẽ
không biết, này Kiều Xung cũng là cái danh nhân, lúc trước hắn bị buộc bắt
đắc dĩ đi theo phản nghịch Triệu Tiệp đi Sở Quốc, nhưng hắn tâm niệm Đại
Lương, vẫn luôn giả ý phục tùng, lúc trước Vương thứ sứ kích Triệu Tiệp
khi, hắn liền chính tay đâm nghịch tặc Hứa Mẫn quy phục, lúc này mới đạt

được từ nhẹ xử lý đến mỏ đá khai thác đá.”Lâm Tín liền xoay người đem hắn cô cô thượng một phong thơ tìm ra, nhìn đến mặt trên tê sau đôi mắt hơi hơi trùng, hỏi: “Kia Kiều Xung là người ở nơi nào?”Giáo úy ngắn ngoi, cười nói: “Nhưng thật ra xảo, đang cùng tướng quân cùng ra Tô Châu, hay là hắn là tướng quân cũ thúc.”Lâm Tín liền hàm hồ nói: “Không sai biệt lầm, ta cùng với người tự mình đi nhìn xem đi.”Cô cô vẫn luôn lo lắng Triệu Thắng chạy thoát đi ra ngoài, về sau sẽ là Lâm thị một họa lớn, hiện tại người bắt được, hắn vừa lúc đi gặp.Giáo úy lại tưởng, này Kiều Xung nhưng thật ra vận khí kỳ hảo, không chỉ có thể được Vương thứ sử coi trọng, hiện tại vẫn là tân tướng quân cũ thúc, về sau tiền đồ chỉ sợ không thể hạn lượng, may mắn gần đây hắn đãi hắn còn tính khách khí, chưa từng khó xử quá hắn.Lâm Tín mang theo Lâm Sinh chờ thân tín khoái mã đuổi tới mỏ đá khi, Kiều Xung đám người chính áp Triệu Thắng ngồi xóm ven đường chờ đợi tin tức.Triệu Thắng bị người dùng bô mang bó vứt trên mặt đất, lúc này hắn vẻ mặt tuyệt vọng, cả người đều tan ra sống không còn gì luyến tiếc hơi thở.Mắt thấy liền phải chạy đi, lại thất bại trong gang tấc, loại này đả kích không phải người bình thường có thể tiếp thu.Đặc biệt là từ Kiều Xung đám người trong miệng biết được, hắn đại ca đã tự sát tin tức.Triệu Thắng cẩn bản không tin, rồi lại nhịn không được hoài nghi, nhiều loại cảm xúc áp bách hạ, hắn thần sắc liền có chút điên cuồng.Lâm Tín nhảy xuống ngựa khi nhìn đến Triệu Thắng bộ dáng này, thiêu chút nữa liền nhận không ra.Hắn là gặp qua Triệu Thắng, thả còn không ngừng gặp qua một lần, nhưng chưa bao giờ gặp qua hắn như thế chật vật, trong khoảng thời gian ngắn đều có chút không dám nhận.Lâm Tín nhận được hắn, Triệu Thắng lại không nhớ rõ Lâm Tín, nhìn đến hắn, hắn còn híp mắt đánh giá một chút, thấy mọi người đều quỳ xuống hành lễ kêu tướng quân, liền ách thanh âm hỏi, “Nhưng thật ra tuổi trẻ, người chính là tiếp ta đại ca vị trí người?”Hắn cười lạnh nói: “Lư thị cũng bất quá là ý vào tiền bối vinh đức thôi, bằng không người như vậy tuổi trẻ, có tài đức gì ngồi vị trí này? Ta đại ca từ nhỏ binh đến tướng quân chính là nỗ lực mười năm!”Lâm Tín cúi đầu xem hắn, nhàn nhạt nói: “Ta không họ Lư, ta họ Lâm, Triệu thế thúc, đắc tội.”Dứt lời vung tay lên làm người đem hắn nâng đi.“Lâm?” Triệu Thắng ngắn ra, sau đó giãy giụa lên, dữ tợn đi trùng Lâm Tín, “Ngươi họ Lâm, ngươi là Tô Châu Lâm gia người?”“Đúng là, tại hạ Lâm Tín, Triệu thế thúc có lẽ không nhớ rõ ta, bất quá ta lại là gặp qua Triệu thế thúc rất nhiều lần.”“Lâm Thanh Uyển, Lâm Thanh Uyển,” Triệu Thắng một cái giật mình phục hồi tinh thần lại, điên cuồng hỏi, “Là Lâm Thanh Uyển làm đúng hay không, này hết thảy đều là nàng làm đúng hay không?”Lâm Tín nhíu mày, đối hắn thắc hô cô tên thực không vui, Lâm Sinh đều không cần hắn phân phó, trực tiếp tiến lên hướng hắn trong miệng tắc một khối bô, đối lôi kéo hắn binh lính cả giận nói: “Còn không mau kéo đi xuống.”“Ô ô...”

Triệu Thắng tròng mắt đều mau trùng ra tới, hắn nộ mục nhìn về phía Lâm Tín, trong lòng giống như lửa đốt, là Lâm Thanh Uyển, nhất định là nàng.Năm đó hắn mượn Liêu nhân ám sát nàng sau Liêu Quốc mật thám liền tốn thất một số lớn, chỉ có nàng khả năng sờ đến bọn họ Triệu gia trên người.Thượng Bình nào có cái kia lá gan tố giác bọn họ, nhất định là có người uy hiếp hắn, thả năm giữ nhất định chứng cứ.Là Lâm Thanh Uyển, nhất định là hắn!Lâm Tín trong mắt lóe hàn quang, cùng Lâm Sinh sử một cái ánh mắt, lúc này mới quay đầu nhìn về phía Kiều Xung đám người, “Triệu Thắng là các ngươi bắt?”“Là,” Kiều Xung đinh ngực nói: “Hồi tướng quân, là ta chờ hợp lực bắt lấy.”Lâm Tín khẽ gật đầu, khen ngợi nói: “Làm không tồi.”Chỉ có này một câu lời bình, Lâm Tín không có lại nói, nhưng đại gia cũng hung phấn không thôi, biết tướng quân là nhớ kỹ bọn họ công lao.Lâm Tín xoay người rời đi, đối giáo úy phân phó nói: “Làm cho bọn họ đều hồi quân doanh đi, ta sẽ cùng với bọn họ thỉnh công, tuy không đến mức đều khôi phục chức vụ ban đầu, nhưng cũng không thể lại lưu tại mỏ đá.”Lại nói: “Trong chốc lát làm Kiều Xung tới gặp ta.”Hắn không đương trường đem Kiều Xung kêu đi, cũng là vì hắn hảo, miễn cho đại gia cho rằng hắn độc chiếm công lao, đồng chí không mục.Giáo úy không ngu ngốc, tự nhiên cũng đã nhận ra điểm này, cho nên Lâm Tín đi rồi hắn mới tuyên bố tin tức này, lại là ngầm cùng Kiều Xung nói: “Trở về quân doanh đi trước bái kiến tướng quân, tướng quân có chuyện nói với ngươi.”Kiều Xung trong lòng vừa động, nhỏ giọng hỏi: “Tướng quân như thế nào sẽ đơn độc thấy ta, chẳng lẽ là Vương đại nhân thay ta nói ngọt?”Giáo úy lại ngạc nhiên nhìn hắn nói: “Ngươi cùng tướng quân không phải cũ thúc sao?”“Cũ thúc?” Kiều Xung mãn nhãn mê mang, hắn không quen biết tên tướng quân a.“Đúng vậy, các ngươi cùng ra Tô Châu, lúc trước tướng quân còn cố ý hỏi ta ngươi quê quán cùng nhập ngũ thời gian đâu, ta hỏi tướng quân các ngươi hay không là cũ thúc, tướng quân vẫn chưa phủ nhận.”Kiều Xung một đầu óc hồ nhão, chẳng lẽ thật là cũ thúc, nhưng hắn giống như thật sự chưa thấy qua tướng quân a.Hơn nữa hắn nhận thức lợi hại như vậy nhân vật sao?Hắn như thế nào không biết?Kiều Xung trầm tư, nhớ tới vừa rồi Triệu Thắng nói, Tô Châu Lâm thị, Tô Châu chỉ có một lâm dám xưng Tô Châu Lâm thị.Nhưng Kiều gia thôn đều là trong đất bào thực bần nông, hắn không nhớ rõ trong nhà cùng Lâm thị có cũ a.Kiều Xung suy nghĩ một đùòng, cuối cùng sắp tiến quân doanh khi đôi mắt mới hơi hơi trùng lớn, hắn mơ hồ nghe trong thôn lão nhân nói qua, giống như bọn họ Kiều gia có vị cô tổ nai nai gả cho Lâm gia một vị quản sự, nhưng kia đều là thật nhiều năm thật nhiều năm trước kia sự.Tổng không phải là này phân cũ đi?Kiều Xung nuốt nuốt nước miếng, thật cẩn thận đi chủ trương bái kiến.Lâm Tín đã đem Kiều Xung lý lịch đều điều ra tới, đối chiếu một chút hộ tịch tin tức, phát hiện quả nhiên là cùng người, cho nên nhìn đến hắn khi liền nhiều ba

phản nhu hòa, “Mời ngồi đi, ta nghĩ tới mấy ngày yên ổn xuống dưới sau liền khiến người đi tìm người, không nghĩ tới người đảo trước lập một công.” Kiều Xung kinh sợ nói: “Có thể vì tướng quân phản ứng là tiểu nhân phúc phận, chỉ không biết tướng quân tìm tiểu nhân có chuyện gì?” Lâm Tín liền cười nói: “Người không cần khẩn trương, không phải cái gì chuyện xấu.” Hắn lấy ra một phong thơ đưa cho hắn nói: “Đây là phụ thân người thác ta cô cô đưa lại đây tin, người nhìn một cái đi.” Kiều Xung ngẩn ngơ, ngờ ngác tiếp nhận. “Cha mẹ người vẫn luôn không thu đến người tin tức, còn tưởng rằng người đã xảy ra chuyện, biết được ta tiếp nhận chức vụ Giang Lăng tướng quân, liền thác ta cô cô hỗ trợ tìm người.” Lâm Tín đứng dậy cho hắn đỗ một ly trà nói: “Đầu năm nay tìm người khó, muốn tìm một cái tiểu binh càng khó, ta bỗn còn tưởng rằng không hảo tìm, lại không nghĩ rằng dễ dàng như vậy liền tìm tới rồi người.” Kiều Xung đã vội vàng mở ra tin, hắn không nhận biết cái gọi là chữ viết, hắn cha cũng liền thô thiển nhận được mấy chữ, đương nhiên cũng sẽ không viết thư, nhưng hắn lại nhận được hắn cha mẹ viết thư khẩu khí. Nay vừa thấy liền biết là hắn cha nhờ người viết tin, hắn hốc mắt hơi hơi đỏ lên, xem xong tin sau trực tiếp “Bùm” một tiếng quỳ trên mặt đất cấp Lâm Tín dập đầu. Lâm Tín vội vàng đỡ lấy hắn nói: “Người làm gì vậy?” “Cô nai nai đại ân đại đức, tiểu nhân suốt đời khó quên, tướng quân, tiểu nhân cầu ngài cho ta mấy ngày giả đi, ta, ta tưởng trở về trông thấy ta cha mẹ, chờ lại trở về, tiểu nhân nhất định kết cỏ ngâm vành, cho ngài làm trâu làm ngựa.” Lâm Tín cũng nhiều năm không trở về nhà, nghe vậy ngẩn ra, hắn nhíu lại mi nói: “Hiện tại Giang Lăng thế cục còn chưa ổn, người phải đi về là không có khả năng, chỉ có thể chờ đến trung thu sau, có lẽ sẽ có cơ hội.” Kiều Xung kỳ thật nhắc tới xong liền hối hận, binh lính về nhà thăm người thân nơi nào là đơn giản như vậy, có đương hai mươi năm binh cũng không tất có cơ hội trở về, huống chi hắn một người tuổi trẻ lực tráng, rồi lại không có quyền lợi tiểu binh? Hắn hiện tại đê cái này lại là được một tát lại muốn tiến một bước, nhưng đột nhiên được đến cha mẹ tin tức, hắn thật sự là quá tưởng đi trở về. Vốn dĩ tâm chính thấp thỏm, hoàn toàn không thể tưởng được sẽ được đến như vậy trả lời, hắn ngẩn ra một chút sau liền hung hăng mà cấp Lâm Tín khái hai cái đầu, nói lại nhiều lần có vẻ đối trả, hắn chỉ có thể lấy hành động chứng minh rồi. Lâm Tín đối hắn không quá hiểu biết, lúc này đảo không nghĩ thu phục hắn, mà gần là bởi vì cô cô gửi gắm, cho nên đối hắn xem với con mắt khác, hắn cười nói: “Người không cần như thế, nếu binh lính có thể về nhà thăm người thân, đến lúc đó khẳng định không ngừng người một người trở về.” Nghĩ đến trong quân hiện trạng, Lâm Tín liền không khỏi thở dài, binh lính bình thường tưởng về nhà thăm người thân khó, cũng liền quan quân khả năng tính đại chút, cho dù là cấp thấp, người đi rồi tốt xấu không sợ đi rồi liền không trở lại. Lâm Tín vỗ vỗ vai của hắn nói: “Nỗ lực lập công

đi, ít nhất ở trung thu trước nỗ lực trở thành một cái tiêu kỳ.” Chẳng sợ thuộc hạ chỉ lo mười cái người, kia cũng tốt xấu là có thăm người thân tư cách.

Chương 369: Mỹ nhân

Vương Yến là ở Triệu Thắng bị áp tải về trước sẽ biết hắn bị bắt được tin tức, cho nên Triệu Thắng bị áp tải về tới sau hắn liền đi trước nhìn Triệu Thắng.Rốt cuộc người muôn tạm thời giam giữ ở Thủ sử phủ nhà giam.Mà chờ hắn ra tới, đang nghĩ ngợi tới có phải hay không nhân cơ hội cầu tình làm Kiều Xung đâm người hôi doanh khi liền nghe nói Lâm Tín đã đem tất cả mọi người mang theo trở về, thả còn đặc biệt thấy Kiều Xung.Vương Yến trong khoảng thời gian này ở trong quân doanh kinh doanh cũng không phải bạch cái, vì thế thực mau sẽ biết Kiều Xung là Lâm Tín cũ thức chuyện này.Vương Yến người hầu cận yên lặng hết chỗ nói rồi một trận mới mang theo hai phân vui sướng khi người gặp họa cùng hắn chủ tử nói: “Nghe nói người ra chủ trướng thời điểm hốc mắt đều là hồng, kia vẻ mặt cảm động liền không cần nói tỉ mỉ, lão gia, ngài phía trước bàn tính tinh bạch đánh.”Vương Yến tức giận đến đá hắn, “Ngươi còn không biết xấu hổ nói, việc này không phải ngươi phụ trách sao, như thế nào liền bọn họ là cũ thức ngươi cũng không biết?”Người hầu cận oan uổng, “Cùng ra Tô Châu binh nhiều, ai ngờ liền như vậy xảo hai người vừa lúc là cũ thức?”Vương Yến lại không cảm thấy là trùng hợp, hắn ma một chút nha nói: “Ngươi nói kia Kiều Xung sẽ không ngay từ đầu chính là Lâm quận chúa đặt ở trong quân đi?”“Không đến mức đi, kia Kiều Xung lòng quân khi Lâm quận chúa còn không có đương gia đâu.”Lúc ấy Lâm Giang còn ở, nhân gia thiên kiều bá mị đại tiểu thư ăn no căng trộn lẫn những việc này?Vương Yến cũng cảm thấy không có khả năng, nhưng tâm lý luôn có chút không phục, như thế nào mỗi lần đều vẫn nàng một bước?“Gia, kia ngài xem ta còn tiếp tục cùng Kiều Xung liên hệ sao?”Vương Yến trùng mắt, “Liên hệ, vì sao không liên hệ?”Hắn xoa cái trán nói: “Chẳng sợ không thể vì tai mắt, kết cái thiện duyên cũng hảo, không cần lại cố ý đi tiếp xúc, nhưng cũng đừng chặt đứt quan hệ, về sau không chừng khi nào liền dùng thượng hán.”Người hầu cận đồng ý, “Kia những người khác đâu?”“Phẩm tính không có trở ngại liền tiếp tục lui tới, mặt khác liền chặt đứt đi, Lâm Tín tuy không có Triệu Tiệp bá đạo, lại chủ ý chính thật sự, ta nhúng tay quá nhiều, chỉ sợ quân chính muốn khởi mâu thuẫn.”Vương Yến là thực mắt thèm quân quyền, lại cũng

phân đén thanh nặng nhẹ, tới nếu là cái tài trí bình thường, hắn khăng định cao hứng quân chính hai tay trảo, nhưng đối phương đã có năng lực thu nạp binh quyền, thân là địa phuong trưởng quan hắn lại nhúng tay quân quyền, vậy có náo loạn.Này nếu là Giang Nam vùng địa phuong còn chưa tính, nháo nháo càng khỏe mạnh, còn có thể càng tốt phát triển chính mình trong tay thế lực.Nhưng đây là ở biên quan, quân chính trưởng quan không mục, một không cẩn thận là sẽ mất đi quốc thổ, Vương Yên là ái quyền, nhưng cũng không đến mức liền bởi vậy không màng quốc gia ích lợi.Nghĩ đến Lâm Tín biểu hiện ra ngoài khiêm hậu, Vương Yên còn hơi có chút bất mãn, hắn nếu là cũng giống Triệu Tiệp như vậy ích lợi huân tâm thì tốt rồi, như vậy hắn liền có thể không hề tâm lý chướng ngại cùng hắn tranh quyền đoạt lợi.Thiên Lâm Tín trừ bỏ trong quân sự, ngoại sự toàn mặc kệ, càng sê không nghĩ nhúng chàm hắn dân chính quyền.Lễ thượng vãng lai, Vương Yên đương nhiên cũng không hảo nhúng tay hắn quân quyền, bất quá cùng trong quân các cấp tướng lãnh làm tốt quan hệ, lấy bị tương lai vẫn là có thể.Lâm Tín, Lâm Tín chỉ cảm thấy Vương Yên thực nhiệt tình, người cũng thực hảo, hắn cảm thấy tương lai ở Giang Lăng cùng hắn công sự, hai người hắn là có thể ở chung rất khá.Cho nên có một số việc Lâm Tín đều không đổi gạt Vương Yên, thả chỉ cần không được đầy đủ là trong quân sự vụ, hắn đều mừng rỡ cùng đối phương thương lượng tới.Tỷ như lúc này đây bắt được Triệu Thắng.Triệu Thắng là cả nước tội phạm bị truy nã, tuy rằng bắt được hắn chính là trong quân binh lính, nhưng Lâm Tín cũng không có tướng độc hướng công lao, rất hào phóng đem người nhốt ở Thủ sứ phủ nhà giam.Sau đó cùng Vương Yên thương lượng khi nào đem người áp hướng kinh thành, ai đi áp giải.Vương Yên đầu óc nhất thời chuyển bất quá cong tới, “Như thế nào là áp hướng kinh thành, không phải Dương Châu? Tú điện hạ không phải ở Dương Châu sao?”Lâm Tín ngẩn ngơ sau nói: “Hiện tại Tú điện hạ hắn là mau hồi kinh đi, dù sao Triệu Thắng là thủ phạm chính, khăng định là chém đầu, mà trước khi chết lại đến Hình Bộ kiểm tra đối chiếu sự thật, cho nên ta muốn cùng này đến Dương Châu lại chuyển kinh thành, còn không bằng trực tiếp đưa hướng kinh thành đâu.”Lộ còn gần, xử lý thời gian cũng có thể ngăn lại.Vương Yên lúc này mới thu hồi tâm thần, chỉ số thông minh thu hồi, “Cũng đúng, việc này không nên xuống chút nữa thác, đối Lương Sở hai nước quan hệ không tốt, vẫn là đến tốc chiến tốc thắng.”Lâm Tín liên thuận miệng hỏi: “Tú điện hạ còn sẽ đi sứ Sở Quốc sao?”Vương Yên bĩu môi nói: “Ai biết được, Sở Thái Tử hôn kỳ không phải chậm lại sao, năm nay có thể hay không thành thân đều không nhất định đâu.”Tú hoàng tử đi sứ Sở Quốc dùng lý do chính là chúc mừng Sở Thái Tử đại hôn, hiện tại nhân gia đều chậm lại hôn kỳ, hơn nữa lúc trước ám sát một chuyện đối phương còn không có cấp ra kết quả, lúc này tự nhiên không có khả năng bàn lại đi sứ.Sở Thái Tử năm nay cập quan, Sở

Đế là nghĩ hắn đã cập quan, lại thành thân, xem như Đại Sở song hỉ, nhưng ai biết năm nay sẽ phát sinh nhiều như vậy sự? Một năm một nửa còn không có quá đâu, sự tình liền một cọc tiếp theo một cọc, một chút ngừng nghỉ cũng không có.Cần phải Sở Đế xem ra, mặc kệ phát sinh nhiều ít sự, bao lớn sự, nên hành quan lễ khi liền hành quan lễ, nên thành thân khi liền thành thân, không cần vì ngoại sự sở tả hữu.Nhưng Sở Thái Tử không muốn a, quan lễ có thể cứ theo lẽ thường tiến hành, nhưng hôn lễ muôn chậm lại.Hắn lý do cũng thực đầy đủ, “Phụ hoàng, là ngài nói, hai nước lúc này không nên khai chiến, Lương Quốc lúc trước đã xác định sẽ phái sứ thần tiến đến, hiện tại nhân Triệu Tiệp việc cùng ám sát sự tạm hoãn, dưới loại tình huống này nhi thần thành thân, Lương Quốc lại không có phái sứ thần tiến đến, Tây Thục cùng mặt khác quốc gia sẽ nghĩ như thế nào?”Hắn thấp giọng nhắc nhở nói: “Năm nay Tây Thục cùng chúng ta Đại Sở tình thế nhưng không ổn a.”Đại Lương phương bắc có Liêu Quốc cái này họa lớn, Sở Quốc phía tây cũng có Tây Thục cái này Thái Tử Phi, có thể nào không màng niệm thân thể?”“Đa ta phụ hoàng, nhi thần trong chốc lát tự mình mang theo thái y đi xem.”Sở Đế gật đầu, phát phát tay nói: “Chậm lại hôn kỳ sự trẫm còn muốn cùng vài vị đại thần thương nghị, chờ định rồi lại nói cho ngươi, ngươi trước đi xuống đi.”“Là.” Sở Thái Tử khom người lui ra, còn chưa đi ra rất xa liền đung tới một cái tiểu nam hài nhót chạy tới.Hắn dừng lại bước chân, môi khẽ nhéch, kia hài tử cũng chạy chậm lại đây, vui vẻ kêu một tiếng “Đại ca”, sau đó hưng phấn hỏi, “Đại ca là từ phụ hoàng nơi đó tới sao?”“Là, nhị đệ đây là chơi cái gì đâu?”“Đá cầu!” Nhị hoàng tử kiêu ngạo nói: “Là phụ hoàng dạy ta, ta hiện tại đã sẽ đá, ta hiện tại đi tìm phụ hoàng cùng ta cùng nhau đá, đại ca muốn hay không tới?”Sở Thái Tử ánh mắt u ám, lắc lắc đầu cười nói: “Ta liền không đi, chính ngươi đi thôi, đúng rồi, phụ hoàng hiện tại còn ở xử lý chính sự, chỉ sợ không rảnh bồi ngươi, ngươi vẫn một ít lại đi đi.”Nhị hoàng tử “A” một tiếng, ngượng ngùng lên tiếng, chờ Sở Thái Tử vừa đi, vẫn như cũ hướng tới hoàng đế thư phòng chạy tới.Sở Thái Tử dừng lại bước chân, quay đầu lại nhìn thoáng qua, ánh mắt càng thêm sâu thẳm.Mi Nương nói không tồi, tiểu nhi tử, đại tôn tử, cha mẹ mệnh căn tử, mà ở hoàng gia, đại tôn tử có lẽ không hiếm la, nhưng tiểu nhi tử nhất định hiếm lạ.Đặc biệt phụ hoàng con nối dõi thiếp, đối nhị đệ đặc biệt sủng ái.Phía trước hắn chỉ cảm thấy chính mình cùng đệ đệ tuổi tác kém đại, không cần đe phòng đệ đệ, nhưng Mi Nương nói không tồi, hiện tại phụ hoàng đang lúc tráng niên, lại quá hai mươi năm, năm nào lão là lúc, đệ đệ sớm đã lớn lên, cũng có một tranh chi lực.Hắn nhưng không hy vọng chính mình tương lai một ngày nào đó trở nên cùng Mi Nương hai cái huynh trưởng giống nhau.Sở Thái Tử không có đi trước Cơ gia, mà là về trước Thái Tử phủ, mới vừa vào cửa Mi Nương liền ân cần đi lên hầu hạ.Sở Thái Tử sờ sờ nàng khuôn mặt nhỏ, hơi hơi mỉm cười, triển

khai đôi tay làm nàng hẫu hạ.Mi Nương chân tay vụng về, nhưng lại so với vừa tới khi muôn hảo đến nhiều, ít nhất sẽ bang nhẫn cởi áo tháo thắt lưng.Nàng là Sở Thái Tử từ Giang Lăng mang về tới, đã từng cũng là nhà giàu thiên kim, lại bởi vì hai cái huynh trưởng nội đấu, lăn lộn đến già nghiệp điêu tàn, lão phụ bị túc chết, nàng liền cũng lưu lạc bên ngoài, nếu không phải gặp phải Thái Tử, chỉ sợ hiện tại đều lưu lạc phong trân.Cho nên Mi Nương đối Sở Thái Tử luôn luôn cảm kích, thấy hàn sắc mặt cũng không tệ lăm, liền ôn nhu hỏi, “Điện hạ nhìn tâm tình không tồi?”“Hôn kỳ hoãn lại việc nhiều nứa có thể thành.”Mi Nương liền nhỏ giọng hỏi, “Thái Tử Phi nương nương nơi đó cũng không thành vấn đề sao?”“Kia có cái gì vấn đề?” Thái Tử hờ lạnh một tiếng nói: “Cơ Nguyên hận không thể chúng ta cả đời không thành thân mới hảo đâu.”Mi Nương liền thở dài, “Cơ tiên sinh như vậy không xem trọng điện hạ, ngài cùng Cơ tiểu thư kết thân còn có gì ý nghĩa?”Sở Thái Tử cũng có chút hối hận, nhưng hàn cùng Cơ Niệm hôn sự sớm đã chiêu cáo thiên hạ, không chỉ có Đại Sở, còn lại các quốc gia cũng đều là biết đến.Hiện tại cùng Cơ gia kết thân không thể mang đến nhiều ích lợi, nhưng hối hôn lại sẽ cho hàn mang đến hủy diệt tính đả kích.Cho nên hàn hiện tại tuy không nghĩ thành hôn, lại cũng không dám hối hôn.Chỉ có thể tạm thời kéo.Sở Thái Tử thở dài một hơi, nhéo Mi Nương tay tiếc hận nói: “Năm đó ta như thế nào không sớm một chút dụng tới người?”Mi Nương mềm nhẹ cười, cúi đầu nói: “Chính là sớm chút dụng tới điện hạ, Mi Nương thân phận cũng là không xứng với điện hạ, có thể nào cùng Cơ tiểu thư đánh đồng?”“Ở lòng ta, người một chút cũng không thể so nàng kém,” Sở Thái Tử ôm nàng nói: “Nàng cũng liền gia thế hảo, tính tình tinh tinh lại là mọi thứ không kịp người, tự cho là tài trí uyên bác, ngày thường đôi mắt đều lớn lên ở trên đầu.”Mi Nương ngờ ngác nói: “Sao có thể, Mi Nương dù chưa gặp qua Cơ tiểu thư, nhưng ở Giang Lăng khi không thiểu nghe người ta nói khởi nàng, đều nói nàng tài trí không thua Cơ tiên sinh những cái đó học sinh, thả cũng khiêm tôn ôn nhu, là có tiếng Giang Lăng đệ nhất tài nữ...”“Ngươi cũng nói là nghe nói, năm đó ta lần đầu tiên đến Giang Lăng khi cũng là nghe nói, nhưng đãi ta đem nàng mang về đến Sở Quốc khi lại hoàn toàn không phải như vậy,” Sở Thái Tử nghĩ đến Cơ Niệm đối hàn cao ngạo cùng khinh thường, nhíu nhíu mày nói: “Tính, không đề cập tới nàng, đen đui thật sự, tới, cùng cô nói nói, ngươi hôm nay đều làm chút cái gì?”

Chương 370: Lốc xoáy

Mi Nương cùng Sở Thái Tử thẳng hồ nháo đến giờ Thân mới dừng lại, cung nữ hầu hạ hai người rửa mặt, Sở Thái Tử liền trực tiếp muốn ra cửa. Hắn sờ sờ Mi Nương khuôn mặt nhỏ nói: “Ngươi ở nhà chờ, cô cho ngươi mua một ít ngoạn ý trở về.” Mi Nương vẻ mặt cảm động, “Điện hạ không cần nhớ thương thiếp thân, trong phủ cái gì đều có, chỉ cần mỗi ngày có thể nhìn thấy ngài, thiếp thân liền cảm thấy mỹ mãn.” Thái Tử liền cười, “Yêu cầu này không khó, cô ngày nào đó không trở lại bồi ngươi?” Hoàng đế phái ra ngự y không có trực tiếp đi Cơ gia, mà là tới trước Thái Tử phủ chờ, cùng Thái Tử hội họp sau mới cùng đi Cơ gia. Cơ Niệm tự nhiên là không bệnh, nhưng muốn thuyết phục Cơ Nguyên chậm lại hôn kỳ cũng không khó, hắn hận không thể cháu gái cả đời không gả cho Sở Thái Tử đâu. Mi Nương, thẳng đến Sở Thái Tử đi rồi, lúc này mới nhu nhu nhược nhược đi trở về đến trước bàn trang điểm, nàng nha đầu vội vàng tiến lên cho nàng trang điểm chải chuốt. Đồng thau trong gương, nàng ánh mắt lưu chuyển, tuy kính mặt mông lung lại vẫn như cũ có thể nhìn ra được cái loại này nhu mị chi mỹ, nhìn quanh rực rõ bốn chữ đặt ở trên người nàng còn hơi hiện không đủ. Nàng phía sau mấy cái cung nữ nhất thời đều xem ngây người, cũng liền vẫn luôn đi theo bên người nàng tiểu nha đầu bởi vì thói quen mới có thể mặt không đổi sắc. Nàng cười đôi các cung nữ nói: “Ta lại không ra khỏi cửa, không cần đại trang, tùy tiện sát chút là được, các ngươi mệt mỏi một ngày, cũng đi xuống nghỉ tạm đi. Chờ buổi tối điện hạ trở về còn có vội đâu.” Các cung nữ trong lòng cảm kích, dừng nhìn các nàng tựa hồ không thiếu ăn thiếu xuyên, kỳ thật trên người tật xấu không ít, đặc biệt là bệnh bao tử, cơ hồ mỗi một cái từ tầng dưới chót ngao đi lên cung nữ đều có. Chính là bởi vì đi theo chủ tử tam cờm không kể, có khi cả ngày đều trừu không ra thời gian tới ăn cơm. Giống hôm nay, từ Sở Thái Tử sau khi trở về các nàng phải ở bên ngoài thủ, căn bản không dám rời đi nửa bước, cho nên cơm trưa chưa ăn. Nếu không phải Mi Nương khoan dung, giống nhau các nàng liền phải chờ đến chạng vạng mới có thể rút ra không tới thay phiên đi bồi khuyết một ít. Các cung nữ đều đói bụng, cho nên chỉ chừa hai người bên ngoài trông cửa, dư lại đều đi trước dùng cơm. Nha đầu cầm

lấy lược châm rãi cấp Mi Nương chải đầu, nhỏ giọng hỏi: “Muốn hay không cấp điện hạ truyền lời?”“Gấp cái gì?” Mi Nương nghiêng đầu, đem hơi kiều một sợi tóc châm rãi thuận thằng, gần như không thể nghe thấy nói: “Chúng ta làm chính là dẫn theo đầu việc, có thể không liên lạc liền không liên lạc, ta chỉ cần làm tốt chính mình mỹ nhân là được.”Nha đầu liền nhíu nhíu mày, Mi Nương xuyên thấu qua đồng thau kính thấy được, mặt đẹp liền lạnh lùng, thấp giọng cảnh cáo nói: “Ngươi cũng không nên gạt ta đi ra ngoài liên hệ, ngươi không muốn sống, ta lại còn không muốn chết.”“Tiểu thư nói cái gì, nô tỳ tự nhiên là muốn sống.”Mi Nương liền hừ lạnh một tiếng nói: “Tới trước điện hạ liền lần nữa dặn dò quá, thà chết cũng không thể lộ hành tích, cho nên ta hy vọng ngươi nhớ kỹ, tương lai trừ phi thị phi bất đắc dĩ đại sự, bằng không không cần nghĩ liên hệ bên kia.”Nha đầu tuy rằng cảm thấy như vậy không xuống dốc trong lòng không đế, nhưng tới trước công chúa điện hạ nói qua hết thấy nghe Mi Nương, nàng liền chỉ có thể áp xuống chính mình tâm tư nghe lệnh.Thấy nàng thuận theo, Mi Nương lúc này mới thở dài nhẹ nhõm một hơi, nàng nhìn trong gương chính mình, sờ sờ đèn nhánh đầu tóc, thầm nghĩ: Chỉ hy vọng nàng có thể tồn tại trở về.Mi Nương là thật sự rất đẹp, Sở Thái Tử mới vừa thấy nàng khi, nàng để mặt mộc, thêm chi ăn mặc bình thường đều hiện ra ra tú lệ tới, hiện giờ lại bị một tá giả, thêm chi hầu hạ Thái Tử sau mặt mày trung kia cố mỉ ý lại che dấu không được, nàng liền càng mỹ.Ít nhất Sở Quốc hậu cung giai lụy nhiều như vậy, Sở Thái Tử liền chưa thấy qua so Mi Nương càng đẹp mắt.Quả nhiên, Giang Lăng địa linh người tài, liền mỹ nhân đều hơi thằng với Sở Quốc.Cùng Thái Tử quen biết mấy người sớm biết rằng Thái Tử được một khan hiếm mỹ nhân, ngày gần đây đều không yêu theo chân bọn họ ở bên ngoài pha trộn, mỗi ngày đều sẽ ở trời tối sau đi trở về.Đáng tiếc bọn họ chưa thấy được chân nhân, này lại không ngại ngại bọn họ trêu ghẹo Sở Thái Tử, mới bị lộng trở về không bao lâu Tống Tinh còn lén hỏi một câu, “Mỹ nhân so với Thái Tử Phi như thế nào?”Hai người là anh em bà con, Sở Thái Tử đảo cũng không ngại, vẻ mặt khinh thường nói: “Người sau kém nhiều rồi.”Tống Tinh liền khinh thường bĩu môi, hỏi: “Nàng đối điện hạ vẫn là như vậy lãnh ngạo?”Sở Thái Tử hừ lạnh một tiếng không nói lời nào.Tống Tinh liền cười lạnh nói: “Nàng dựa vào cái gì? Đến bây giờ đều không thể thuyết phục Cơ Nguyên vì Sở Quốc sở dụng, muôn ta nói lúc trước điện hạ đáp ứng hôn sự này thật sự quá mức qua loa. Bằng không lấy ngại thân phận, Đại Sở cái nào nữ lang cưới không được?”Sở Thái Tử sắc mặt càng thêm khó coi, rầu rĩ không vui uống lên một chén rượu nói: “Có gì biện pháp, hiện giờ nàng như râu ria, thực chi vô vị, bỏ chi đáng tiếc.”Hơn nữa này râu ria còn mang theo móc, hắn nếu là từ bỏ, kia móc nhất định sẽ lồng thương hắn.Lúc trước vì mượn sức Cơ Nguyên, hắn là đương trường hứa hẹn sẽ cưới Cơ Niệm, hơn nữa việc này sớm đã công

bố thiên hạ, hắn hiện tại muôn nói không cưới, lấy Cơ Nguyên lực ảnh hưởng, đừng nói thiên hạ, chính là Đại Sở người đọc sách nước miếng là có thể yên hắn.“Tạm thời trước kéo một kéo đi.” Sở Thái Tử hiện tại không nghĩ thành thân, “Hơn nữa ta mới cặp quan, lại chờ hai năm cũng khiến cho.” Chính là Cơ Niệm lại không hảo lại chờ, nàng nhưng không thể so hắn tiểu nhiều ít, đến lúc đó liền xem nàng có nguyện ý hay không chủ động từ hôn.Dù sao hiện tại Cơ Nguyên đối Đại Sở tới nói cũng là râu ria, nói không chừng phụ hoàng đối việc hôn nhân này cũng không hài lòng đâu? Tống Tình tự nhiên thấy vậy vui mừng, hắn lúc ấy bị quan thiên lao, một nửa nguyên nhân chính là Cơ Nguyên, này vô cùng nhục nhã hắn nhưng vẫn luôn không quên.Nghĩ đến đây, Tống Tình oán hận rót một ngụm rượu, sau đó nhịn không được kịch liệt ho khan lên.Sở Thái Tử vội vàng quan tâm hỏi, “Ngươi này bệnh còn chưa hết?”Tống Tình sắc mặt ửng hồng, cười khổ một tiếng nói: “Nơi nào dễ dàng như vậy?”Tống Tình này một chuyến chính là bị lăn lộn đến không nhẹ, đầu tiên là bị bệnh, sau đó lại bị Lâm Thanh Uyển một phong thơ tức giận đến hộc máu, lúc sau cũng không ra tù.Tuy rằng Sở Đế không ngăn cản Tống gia vì hắn thỉnh y hỏi dược, lại cũng không cho hắn ra tù, cho nên Tống Tình vẫn luôn ngốc trong nhà lao.Qua năm sau lại ngây người non nửa năm, còn? A href= ‘/qiaoan. Html’ target= ‘_blank’ >Kiều an hoán mê càng xương áp đông lạnh phân Trúc tôn nọa bộn kia đoạn hoài khuê không lai tao hồi dư vị rồi trí há nuôi túc quyên bàn khóa phái nói mô? Br />Nhưng Tống Tình này một chuyến không chỉ có mắt mặt ném tới rồi bà ngoại già, còn bệnh căn không dứt, thường thường liền phải khụ hai tiếng, ngẫu nhiên mang xuất huyết ti tới.Ngay cả Sở Thái Tử đều sợ hắn không sống được bao lâu.Tống Tình này hết thảy đều tính ở Lâm Thanh Uyển cùng Cơ Nguyên trên đầu, Lâm Thanh Uyển hắn là ngoài tầm tay với, Cơ Nguyên lại ở hắn mí mắt phía dưới.Đáng tiếc hắn cha không nghe hắn, cho rằng Cơ Nguyên chỉ là bị Lâm Thanh Uyển lợi dụng lấy cớ mà thôi, thật sự không cần vì thế liên lụy hắn, máu chốt là Cơ Nguyên danh vọng ở nơi đó, nếu không phải có đại thù, Tống gia thật sự không muôn đi cùng Cơ Nguyên là địch.Cho nên Tống gia hiện tại cũng liền Tống Tình nguyện ý ở hô Cơ Nguyên trên đường nhảy nhót.Hiện tại Thái Tử trầm mê với Giang Lăng mang về tới mỹ nhân, mà không đem Cơ Niệm để vào mắt, Tống Tình tự nhiên thấy vậy vui mừng, cho nên không chỉ có không khuyên, ngược lại còn quạt gió thêm cùi một phen.Hắn đảo muôn nhìn, Cơ Niệm nếu là lưu thành gái lỡ thì, Cơ Nguyên ngươi đau lòng không đau.Cơ Nguyên tỏ vẻ hắn một chút cũng không đau, hắn tuy rằng không ra sỉ, nhưng tin tức lại linh thông thật sự, ở Sở Quốc mấy năm nay, hắn cũng không phải chỉ làm đóng cửa một việc này.Hắn cũng sẽ cho phép bằng hữu tới cửa, chính mình ngẫu nhiên cũng sẽ đi quán trà, hoặc là ứng bằng hữu mời đi một ít văn hội, chỉ điểm một chút học sinh.Cho nên đừng

nhìn hắn lưu tại trong nhà thời gian rất nhiều, nhưng kỳ thật nên làm sự một kiện không thiếu, chẳng qua Sở Thái Tử nhìn không tới mà thôi. Chỉ cho rằng hắn liền mỗi ngày đóng cửa từ chối tiếp khách đâu. Cho nên Thái Tử mang về tới nhất tuyệt thế mỹ nhân tin tức ở ngự y tới cửa trước hắn sẽ biết, cho nên hắn mừng rõ làm cháu gái “Sinh bệnh”, tạm thời không thể xuất giá. Cơ Niệm hoàn toàn không biết gì cả, chờ nàng phát hiện không đổi khi mới phát hiện hôn kỳ bị chậm lại, nàng sắc mặt rất khó xem, nhin không được chất vấn tổ phụ, “Ngài vì sao không hỏi ta một tiếng liền chậm lại hôn kỳ?” Cơ Nguyên lãnh đạm nói: “Chậm lại hôn kỳ chủ ý là Thái Tử điện hạ đê, Niệm Nhi, chính là như vậy ngươi cũng vẫn như cũ muốn gả cho hắn sao?” Cơ Niệm nhin không được cẩn mồi, “Hắn đê?” Cơ Nguyên gật đầu, “Không tồi, Niệm Nhi, hiện giờ các ngươi không có thành hôn, hết thảy đều còn kịp, ngươi nếu muốn rõ ràng, hiện tại còn chưa thành thân hắn cứ như vậy, ngươi xác định thành thân sau hắn có thể nghe ngươi?” “Nếu tổ phụ có thể thuận theo bệ hạ ý tứ xuất sĩ...” Cơ Nguyên rời xuống mặt tối, buông trong tay chén trà nói: “Cho nên ngươi vẫn là muốn dựa ta?” Cơ Niệm hốc mắt ửng đỏ, sống lưng nhin không được một loan, nàng kiêu ngạo bắt đầu bị đả kích, này cùng nàng cho tới nay kiên trì cùng nhận tri có chút xuất nhập. Cơ Nguyên thở dài nói: “Hài tử, tổ phụ có thể sống nhật tử không nhiều lăm, nếu ngươi muốn dựa ta mới có thể ở Sở Quốc dừng chân, ta càng không yên tâm làm ngươi gả vào hoàng thất, bởi vì ta che chở không được ngươi quá lâu ngày ngày.” “Nhưng trừ bỏ hoàng thất, này thiên hạ chõ nào còn có thể che chở chúng ta tỷ đệ đâu?” Cơ Niệm gần như mất khống chế hô: “Ngài tổng nói ta lựa chọn là sai, nhưng ngài nói, ở cái này loạn thế, trừ bỏ tối cao quyền lợi ngoại, còn có cái gì có thể hộ được chúng ta tỷ đệ?” “Ta có như vậy nhiều học sinh, luôn có có thể tương thác người...” “Nhưng bọn họ cũng đều là có quốc có quân người, đãi ngài trăm năm sau, bọn họ cũng có thể cùng ngài giống nhau trung lập sao? Nếu không thể, chúng ta tỷ đệ tất muôn đi theo bọn họ tuyển một trận doanh, đến lúc đó vẫn như cũ sẽ trở thành mấy quốc tranh đoạt đối tượng, đến lúc đó vô quyền vô thế, không nơi nương tựa mới là thảm,” Cơ Niệm nghĩ đến sách sử thương những cái đó bị tranh đoạt người, đặc biệt là nữ tử kêt cục, nàng đánh một cái rùng mình, quỳ gối Cơ Nguyên đầu gối trước nói: “Tổ phụ, cùng với như vậy, không bằng ta tuyển một cái dựa vào, ít nhất quyền chủ động ở chúng ta trong tay.” “Mà các quốc gia bên trong, chỉ có Sở Quốc nhất thích hợp.” Nàng đương nhiên biết Sở Đê không bị tổ phụ xem trọng, nhưng Đại Lương hoàng đế già rồi, đại hoàng tử quá lớn, toàn đã thành thân, tiêu nhân lại quá tiêu. Mà Tây Thục cùng Mân Quốc càng không cần phải nói, tính đến tính đi cũng chỉ có Sở Quốc nhất thích hợp, hơn nữa Sở Quốc thể cũng là nhất đột nhiên. Cơ Nguyên nghe vậy, bả vai liền không khỏi một suy sụp, đứa nhỏ này vẫn là không rõ chính mình sai ở nơi

nào.Rốt cuộc là chính mình giáo đến không hảo a, “Niệm Nhi, ngươi vì sao nhất định phải nhớ dựa vào người khác đâu? Kỳ thật ngươi cũng có thể chính mình to lớn mồn hộ, ngươi không nên đem ánh mắt đặt ở hoàng thất bên trong, mà hắn là phóng nhãn thiên hạ. Ngươi này quyết định quá mức hấp tấp qua loa, lúc này mới như thế bị động...”“Tổ phụ, ta không tưởng ỷ lại người khác, ta chính là tướng chính mình không chế chính mình vận mệnh, chiếu cố đệ đệ, lúc này mới lựa chọn Sở Thái Tử.”Cơ Nguyên nhịn không được lắc đầu thở dài, nhấp miệng không nói chuyện nữa.

Chương 371: Đem loạn

Vẫn luôn yên lặng đứng ở viện môn khẩu nghe Cơ Thịnh nhịn không được tiến lên nói: “Tỷ tỷ, tổ phụ ý tú là ngài làm gì thế nào cũng phải nghĩ gả chồng dựa thê? Ngài xem Lương Quốc Lâm quận chúa, nàng không cũng không nhà chồng dựa vào sao, vẫn như cũ có thể to lớn môn hộ.” Hắn cẩn thận nhìn thoáng qua tổ phụ, thấy hắn không ngăn trở, sắc mặt cũng không thay đổi hư, liền gia tăng rồi chút tự tin, tinh tế nói: “Nếu ngài không gả cho Sở Thái Tử, chúng ta có thể đi Lương Quốc, cũng có thể đi Mân Quốc, đi Tây Thục, thậm chí lưu tại Sở Quốc cũng đúng, ta liền tiếp tục đọc sách, ngài liền tu thư, bất luận ai tới chúng ta đều siêu nhiên vật ngoại, giống nhau không tiếp thu mồi chào, nếu ai đụng đến bọn ta, tổ phụ những cái đó học sinh đều sẽ không thấy mặc kệ.” “Nếu có người bức bách, chúng ta biểu hiện đến quyết tuyệt chút, ta tưởng bất luận vị nào để vương cũng không dám quá mức khó xử chúng ta, cùng lăm thì chúng ta đi làm ẩn sĩ là được.” Cơ Nguyên nhịn không được gật đầu, chính là đạo lý này, cùng lăm thì đi làm ẩn sĩ là được. Hiện tại tuy lễ nhạc tan vỡ, nhưng các quốc gia để vương đều không phải ngốc tử, sẽ không vì Cơ Niệm hai đứa nhỏ liên trí chính mình thanh danh không màng. Chính là hiện tại, bọn họ ở vào nửa giam lỏng trạng thái, ra không được Sở Đô, nhưng Sở Đế lại sẽ không nghĩ giết bọn hắn. Chỉ cần hai đứa nhỏ nguyện ý, hắn có thể lập tức dẫn bọn hắn rời đi Sở Đô, bất luận là đi Lương Quốc vẫn là Thục Quốc, bọn họ đều có thể vì ẩn sĩ. Bọn họ muốn tồn tại không khó, khó liền khó ở nhật tử không hảo quá thôi. Cơ Niệm suy sụp quỳ rạp xuống đất, cắn môi không muốn nhận thua. Cơ Nguyên thay liên khe khẽ thở dài, nói đến cùng vẫn là quyền thế động lòng người tâm, Cơ gia mấy thế hệ người đều không màng danh lợi, chính là Cơ Thịnh cũng chưa nghĩ tới cầm quyền đoạt thế, lại không nghĩ rằng Cơ Niệm như vậy ái quyền. Hắn mỏi mệt phất phất tay nói: “Tính, ngươi đi xuống đi.” “Tổ phụ...” “Ngươi đừng hỏi ta, hôn kỳ là Sở Thái Tử lùi lại, ta bất quá thuận thế đồng ý thôi,” Cơ Nguyên nói: “Ngươi nếu là không cam nguyện, tự đi tranh thủ, ta sẽ không vì ngươi ra mặt.” Cơ Niệm cắn môi không nói lời nào. Cơ Thịnh vội vàng túm nàng đi ra ngoài, tức giận bất bình nói: “Tỷ tỷ, ngươi còn không biết sao, hắn trong lòng hối hận, ngươi

gả qua đi có thể có cái gì ngày lành?”“Nếu không phải tổ phụ vẫn luôn không muốn ra mặt, hắn như thế nào sẽ hồi hận?”“Chẳng lẽ ngài cũng muốn miễn cưỡng tổ phụ sao?” Cơ Thịnh không vui hỏi, “Kia cùng Mạnh đế Sở Đế có gì khác nhau?” Cơ Niệm sắc mặt trắng bệch.Cơ Thịnh trong lòng lại có chút không đành lòng, thấp giọng nói: “Ta nghe nói hắn từ Giang Lăng mang về tới một mỹ nhân, ngày gần đây trầm mê không thôi, tỷ tỷ, ngươi thật muốn gả cho như vậy háo sắc đồ đệ?” Cơ Niệm liền nhăn nhăn mày, “Thực mỹ sao?” Cơ Thịnh cho rằng nàng là đế ý, liên tục gật đầu nói: “Ta dù chưa gặp qua, nhưng nghe người ta nói mỹ cực, bằng không hắn một quốc gia Thái Tử cũng sẽ không như thế trầm mê.” Cơ Niệm trong lòng điểm khả nghi càng sâu, “Như thế nào như vậy xảo, hắn đi Giang Lăng liền đụng phải mỹ nhân?” Cơ Niệm từ nhỏ đọc sách, luận thông minh là thật sự không thua gì Cơ Nguyên những cái đó học sinh, huống chi nàng còn có thân là nữ tử thiên nhiên trực giác, cơ hồ là theo bản năng, nàng cảm thấy kia mỹ nhân không đơn giản.Cơ Thịnh thấy nàng còn nghĩ Sở Thái Tử, hơi hơi đô đô miệng nói: “Tính, ngài không tuỳ bã, chỉ là dừng lại chọc tổ phụ sinh khí, hắn tuổi tác lớn, không thể tổng sinh khí.” Cơ Niệm nghe không nghe đi vào Cơ Thịnh mặc kệ, ném xuống tay trở về tìm tổ phụ.Cơ Nguyên chính rũ mắt nhìn chầm chằm trên bàn thư, thấy tôn tử lại đây, liền vãy vãy tay cười nói: “Lại đây, tổ phụ cùng ngươi thương lượng sự kiện.”“Chuyện gì?” Cơ Nguyên liền sờ sờ hắn đầu nói: “Chờ thêm xong năm ngươi liền cùng Phó tiên sinh vào núi học tập được không?”“Phó tiên sinh?” Cơ Thịnh ánh mắt sáng lên hỏi, “Là Phó Chi Hiếu Phó tiên sinh sao?”“Đúng là.” Cơ Thịnh hưng phấn, “Tổ phụ còn nhận được hắn?” Cơ Nguyên liền ha ha cười nói: “Đương nhiên nhận được, tính lên hắn vẫn là ta sư đệ đâu, tổ phụ thiếu niên khi hắn từng đi theo ngươi ông cố học quá một đoạn thời gian.”“Hắn lý học cực hảo.” Cơ Thịnh đôi mắt lấp lánh tỏa sáng, thả với cơ quan thuật thượng rất có tạo nghệ.“Biết ngươi thích, ta lúc này mới thỉnh hắn giáo ngươi một đoạn thời gian,” Cơ Nguyên nói: “Chỉ là hắn thường ẩn trong núi, hiện tại cũng không muốn xuống núi, cho nên ngươi được đến trong núi đi học. Trong núi kham khổ, ngươi nhưng chịu được?”“Chịu được, chịu được, Phó tiên sinh chịu giáo, tôn nhi cũng đã thật cao hứng, nơi nào còn dám làm phiền hắn xuống núi? Chỉ là...” Cơ Thịnh mặt lộ vẻ do dự nói: “Sở Đế sẽ nguyện ý phỏng ta rời đi sao?”“Yên tâm, Phó tiên sinh là Sở nhân, ngươi chỉ sợ không biết, Phó gia là Sở Đế Hoàng tổ mẫu gia, Sở Quốc này thiên hạ có một nửa là Phó gia giúp đỡ đánh hạ tới, hiện tại Phó gia đã không dư thừa bao nhiêu người, điểm này mặt mũi tình Sở Đế vẫn là cấp.” Cơ Nguyên cười nói: “Huống chi kia sơn cũng không xa, liền ở kinh giao, vẫn chưa ra Sở Đô, cho nên Sở Đế sẽ không để ý.” Cơ Thịnh lúc này mới yên lòng.Cơ Nguyên cười sờ sờ hắn đầu, thiên hạ đem loạn, là thời điểm cấp hài tử lưu điều đường lui.Cơ Niệm rất muốn tự mình đi xem một cái cái

kia mỹ nhân, thử một chút đối phương rốt cuộc có phải hay không như nàng suy nghĩ, nhưng nàng kiêu ngạo không cho phép nàng như vậy tùy tiện chạy đến Thái Tử phủ đi.Nhưng Mi Nương lại không ra khỏi cửa, nàng muôn đi đều đi không thành, như vậy rồi rãm dưới, ngược lại bỏ lỡ thời cơ tốt nhất.Cơ Nguyên vẫn luôn xem ở trong mắt, trong lòng khe khẽ thở dài.Dũng khí không đủ, da mặt cũng không đủ hậu, tâm cũng không đủ hắc, đó là trở thành thiên hạ nam nhân nói trăng cả đời không đều là vì quyền tiền danh sắc mà nỗ lực? Hoàng Dịch An vì Sở Quốc Thái Tử, sở cầu trừ bỏ ngôi vị hoàng đế ngoại liền chỉ có danh cùng sắc, tên này chúng ta khó cho hắn, sắc lại không khó.”Mi Nương chính là nàng tìm hồi lâu mới tìm được tuyệt sắc, từ nàng sáu tuổi bắt đầu liền gọi người cường điệu bồi dưỡng, trừ bỏ nàng vốn dĩ liên lén lên xinh đẹp ngoại, nàng hoa ở trên người nàng tiền cũng là mấu chốt.Trưởng công chúa tà Tú hoàng tử liếc mắt một cái, Mi Nương vốn là cấp lão nhị cùng hắn chuẩn bị, nàng nói là trưởng công chúa, nhưng phụ hoàng vừa đi, đệ đệ vào chỗ, nàng còn có bao nhiêu quyền lợi? Nàng nhưng thật ra có thể che chở đến mấy đứa con trai, nhưng nàng tôn tử nhóm làm sao bây giờ?Cho nên Mi Nương là cho tân đế chuẩn bị, chỉ cần tân đế bên người thường có một người nhắc nhở, nàng hài tử liền không đến mức quá dựa sau.Đáng tiếc, lão nhị quá xuân, sớm liền cùng nàng kết sống núi, cho nên nàng cũng chỉ có thể nhắm ngay lão tú.Chính là lão tú đi...Trưởng công chúa chép chép miệng, tiêu tử này cùng nàng cha giống nhau, không yêu sắc đẹp, chỉ ái tiền.Thành thân nhiều năm, cũng liên Tú hoàng tử phi có thể vào hắn mắt, cho hắn mỹ nhân, còn không bằng cho hắn một đồng vàng bạc châu báu tới lợi ích thực tế.Nhưng vàng bạc châu báu, trưởng công chúa đảo không phải đặc biệt nghèo, tốt xấu so nàng cha cùng bọn đệ đệ cường điểm, nhưng nàng không nghèo cũng không phải rất có tiền a.Vô có cấp lão tú tiền, nàng cũng thực đau lòng.Vốn dĩ cho rằng này Mi Nương là phí công nuôi dưỡng, hiện tại cuối cùng là có nơi đi, thả cho nàng mang đến ích lợi cũng không nhỏ.Tú hoàng tử cũng không biết nói chính mình mới là mỹ nhân kế nguyên lai đối tượng, cùng trưởng công chúa chia sẻ Sở Quốc tình báo sau liền mỹ tư tư lưu lại dùng cơm.Sở Quốc càng loạn, hắn càng vui vẻ.Trưởng công chúa cũng vui vẻ, lại nhắc nhở nói: “Hạ thuế muôn thu, ngươi cảm thấy quốc khố có thể có lợi nhuận?”Tú hoàng tử trong lòng vừa động, “Hoàng tỷ là cảm thấy có thể chuẩn bị đối sở chiến sự?”Trưởng công chúa lắc lắc đầu nói: “Ta là lo lắng phía bắc.”Nàng thở dài nói: “Từ năm trước mùa đông bắt đầu, thảo nguyên thượng vẫn luôn nháo tuyết tai, nghe nói đầu xuân lúc ấy lại hạ hai tràng đại tuyết, bằng không cũng sẽ không mạo hiểm ở khi đó cùng Triệu Tiệp Thượng Bình làm giao dịch, trừ bỏ Triệu Tiệp ngoại, không phải còn bắt vài cái ra bên ngoài buôn bán lương thực làm buôn bán sao?”“Ta ở Giang Nam khi Tam muội cũng đè qua việc này, nhưng chúng ta có biện pháp nào, Liêu nhân nếu thật

dám nam hạ, chúng ta cũng chỉ có thể nghênh địch.”“Cứ như vậy Mi Nương tác dụng thật không có nhiều ít, ta còn nghĩ nàng nếu có thể khai mào Sở Quốc cùng Tây Thục chiến sự, chúng ta Đại Lương liền có thể nhân cơ hội vừa động, nhưng nếu chúng ta bị Liêu Quốc kiềm chế, trận này mưu tính liền thất bại.”Tú hoàng tử tuy rằng cũng có thể tích, lại rất lạc quan, “Tốt xấu tính cho chúng ta tranh thủ thời gian, bằng không chúng ta bị Liêu Quốc kiềm chế, nào biết bọn họ Sở Quốc sẽ không nhân cơ hội động tác?”“Cũng là.” Trưởng công chúa thở dài, “Người chúng ta đảo không thiêu, chỉ cần Tây Thục vừa động, chúng ta thật đem Đại Lương các nơi binh mã đều triệu tập lên, ở kiềm chế Liêu Quốc đồng thời bắt lấy Sở Quốc đảo cũng không khó.”Tú hoàng tử liền mắt trợn trắng nói: “Đâu ra như vậy nhiều lương thảo?”Hơn nữa như vậy gần nhất tốn thất thật lớn, liền tính là đánh hạ Sở Quốc, quốc lực hao tổn cũng rất lớn, đối Đại Lương cập bá tánh đều là một đả kích trầm trọng.Tú hoàng tử cùng Lương Đế giống nhau, theo đuổi chính là ôn hòa, tuyệt đối sẽ không như vậy mạo hiểm.Trưởng công chúa lại cảm thấy hiện giờ tình thế không bằng tốc chiến tốc thắng, nàng ngó Tú hoàng tử liếc mắt một cái nói: “Lương thảo là vấn đề, lại cũng không phải vấn đề, chỉ cần Đại Lương nhiều ra mấy cái Tam muội người như vậy, gì sâu lương thảo vô dụng?”Tú hoàng tử rơi xuống mặt tối, trầm giọng nói: “Không thể, hoàng tỷ, giống Tam muội người như vậy không thể nhiều, bằng không tương lai quốc gia một gặp nạn liền muốn dựa vào cá biệt đại tộc, kia triều đình uy nghiêm ở đâu?”“Hơn nữa Tam muội hiến cho là nàng chính mình tâm ý, nếu triều đình bức bách lại không giống nhau, bất luận nghèo phú đều là ta Đại Lương con dân, làm sao có thể khác nhau đối đãi?” Tú hoàng tử nói: “Hôm nay ta có thể bức Tam muội như vậy gia tộc quyền thế quyền lưỡng, kia ngày sau ta liền có thể bức thiên hạ bá tánh nạp quyền.”Cho nên Đại Lương có một cái Lâm gia là đủ rồi, không cần quá nhiều.Đại Lương cũng sẽ không bức Lâm gia đi gánh vác không thuộc về nó trách nhiệm.Trưởng công chúa nghe vậy hơi hối hận, thở dài nói: “Này thiên hạ loạn thế không biết khi nào mới có thể bình định a.”Tú hoàng tử nhíu mày nói: “Tổng hội có cơ hội, phụ hoàng không được, vậy chúng ta tới, chúng ta không được, vậy hậu đại con cháu tới, này thiên hạ không có khả năng tổng loạn.”Trưởng công chúa lại không có như vậy lạc quan, hán mặt rồi loạn bao lâu? Nam Bắc triều khi lại rồi loạn bao lâu? Hiện tại Lương Sở quốc lực tương đương, lại có Tây Thục, đại lý cùng Mân Quốc ở một bên, lại ngoại cõi có Liêu Quốc, Thổ Phiên, muốn nhất thống nói dễ hơn làm?Mà một khi quốc diệt, thân là hoàng thân, nhà nàng là nhất không thể may mắn thoát khỏi trước một nhóm người, trưởng công chúa nàng không thích loạn thế, nàng muốn cho bọn con cháu sinh hoạt ở một cái thịnh thế bên trong.

Chương 372: Tác dụng

Giang Nam phồn hoa như lúc ban đầu, cây trồng vụ hè một quá, thu hoạch vụ thu chưa đến, nông dân nhóm một bên phơi nắng lúa mạch, một bên hưởng thụ khó được thanh nhàn, vì thế các nơi chợ bắt đầu náo nhiệt lên.Tô Châu thành cũng so vãng tích càng náo nhiệt.Hiện tại Tô Châu thành tụ tập không ít người đọc sách, Duyệt Thư Lâu ngoại hai con phố mỗi ngày đều kín người hết chỗ, này đó các nơi tới rồi người đọc sách đa số là đi theo thương đội cùng nhau tới.Cho nên hiện tại Tô Châu các nơi các quốc gia thương nhân cũng có không ít.Nếu không xem Đại Lương chính thể tình hình trong nước, chỉ xem Tô Châu đầy đất tình huống, thật là có loại thái bình thịnh thế cảm giác.Toàn bộ Tô Châu, chỉ sợ cũng liền Thượng gia có thể tại đây loại bầu không khí trung cảm nhận được hiu quạnh.Thượng Minh Viễn đã mang theo Tiểu Phương thị hòa thượng đại thái thái dọn ra Lâm phủ, không có Thượng gia, hiện giờ hắn đảo có thể buông ra tay chân đi làm buôn bán.Hiện tại Tô Châu thành thương nhân nhiều, cạnh tranh đại, nhưng kỳ ngộ cũng nhiều, hắn da mặt lại hậu, cọ Lâm Thanh Uyển qua lại lộ hai lần mặt liền chậm rãi đem sinh ý mở ra.Lâm Thanh Uyển mùng rõ giúp dùi hắn, làm Lâm Ngọc Tân đuổi tay giúp hắn hai thanh, Thượng Minh Viễn đổi cái này biếu muội ấn tượng liền càng tốt.Rất nhiều lần Thượng nhị thái thái chỉ cần nhắc tới khởi mua phòng khác cư sự hắn liền kiệt lực khuyên lão thái thái lưu lại, cũng coi như là có qua có lại.Thượng lão phu nhân vốn dĩ liền do dự, lại bị Thượng Minh Viễn một khuyên, liền càng không muốn nhúc nhích.Nàng tuổi lớn, thật sự không nghĩ lăng lộn, Lâm Thanh Uyển là thiệt tình thực lòng lưu bợ họ thường trụ, lại nói hảo này tương lai hết thảy đều để lại cho hai đứa nhỏ.Hơn nữa bên ngoài mua tòa nhà có thể có bao nhiêu hảo?Thượng gia không có tước vị, trụ tòa nhà nhiều nhất cũng liền tiểu tam tiến, tiền viện liền như vậy khói tiểu địa phương, chuyên cái thân đều không được, huống chi bọn họ nhiều người như vậy, nhưng như thế nào trụ đến hạ a?Nhưng Thượng nhị thái thái lại cảm thấy gia lại tiếc cũng là chính mình đương gia làm chủ, hiện giờ nàng ở tại Lâm phủ, đó chính là khách nhân, tuy rằng hạ nhân đều thực nghe lời, nhưng nhật tử lâu rồi luôn có chút tịch mịch, nàng phân phó nói đều không

thể so hai đứa nhỏ hữu dụng.Không tồi, hiện tại Thượng gia quản gia chính là Thượng Đan Trúc cùng Thượng Đan Cúc hai cái cô nương.Này vẫn là Lâm Thanh Uyển “Trong lúc vô ý” đề ra một miệng, nói hai đứa nhỏ tuổi lớn, cũng nên suy xét hôn sự, này quản gia lý trưởng sự cũng nên quản đi lên.Vì thế Tiểu Phương thị vừa đi, Thượng lão phu nhân liền đem quản gia quyền cho hai cái cô nương.Mà Lâm phủ hạ nhân ở Thượng lão phu nhân nói muôn nghe hai cái cô nương phân phó sau liền thật là nghe hai cái cô nương phân phó, Thượng nhị thái thái đề sự, chỉ cần không phải nàng trong viện sự, vậy đến trải qua hai cái cô nương đồng ý mới được.Cho rằng Tiểu Phương thị vừa đi là có thể chưởng gia Thượng nhị thái thái mặt đều thanh, thiên nơi này hòa thượng phủ không giống nhau, trước kia chẳng sợ không phải nàng quản gia, nhưng phía dưới lại có không ít nha đầu là nàng người.Chính là hiện tại, bên người trừ bỏ một cái nha đầu ngoại, còn lại đều là Lâm phủ hạ nhân, rất nhiều sự nàng đều không hảo phân phó các nàng đi làm.Nàng trưởng dọn ra đi, trưởng chính mình mua nha đầu, trưởng chính mình quản gia!Thượng lão phu nhân nghe nàng mới có quý, ngược lại còn bị răn dạy một đốn, “Không đương gia không biết cùi gạo mầm muối quý, ngươi cho rằng hiện tại trong nhà vẫn là từ trước? Công trung tiền còn có ngươi của hồi môn đều bị sao không có, hiện giờ liền thừa ta một ít quan tài bồn, ngươi nhi tử đón đâu không cần tiền? Ngươi khuê nữ gả chồng không cần tiền?”“Mua phòng ở, ngươi biết hiện tại Tô Châu một đồng tiền tam tiền tòa nhà muôn bao nhiêu tiền sao?”Thượng lão phu nhân mắng: “Ngươi là tính toán đem ta này đó tiền đều họa họa sạch sẽ, làm cho ta liền cụ quan tài đều mua không nổi?”Thượng nhị thái thái quỳ trên mặt đất không dám nói lời nào.Thượng lão phu nhân liền hờ lạnh một tiếng nói: “Thấy ngươi liền phiền chán, nếu không phải xem ở Minh Kiệt cùng Đan Trúc trên mặt, chỉ bằng ngươi nhà mẹ đẻ làm những cái đó sự, ta liền có thể đại lão nhị hưu ngươi.”Thượng nhị thái thái sắc mặt trắng bệch, trong lòng nhịn không được oán giận, kia cũng là ngươi nhi tử tố giác, nếu không phải hắn tố giác nàng đại ca, gì đến nỗi có hiện tại nhiều chuyện như vậy?Đáng tiếc này đó ý tưởng nàng cũng chỉ dám ở trong lòng ngẫm lại, nàng trầm mặc một chút nói: “Nhưng Minh Kiệt thành thân tổng không thể còn ở tại Lâm phủ đi, như vậy chẳng phải là cùng ở rẽ giống nhau?”Thượng lão phu nhân liền nhíu mày.Lại đây cấp lão thái thái an Thượng Minh Viễn nghe được, lập tức lưu tiến vào nhỏ giọng nói: “Lão thái thái yên tâm, Lâm cô cô như vậy chu toàn người sao có thể không thể tưởng được? Chỉ sợ nàng sớm có chuẩn bị, nhà của chúng ta đầu tiên phải làm chính là đem này việc hôn nhân định ra, nhị đệ hiện tại thương không phải khá hơn nhiều sao? Cũng nên thỉnh bà mối tới cửa cầu hôn đi?”Thượng lão phu nhân quả nhiên bị dời đi lực chú ý, liên thanh nói: “Đúng là đâu, ta cũng nói bọn họ nên đính hôn, nhưng hiện tại người ngoài kiêng dè chúng ta Thượng gia, ai nguyện ý làm

cái này bà mối? Nếu là tùy tiện thỉnh một cái, cũng quá ủy khuất ngươi biểu muội.” Thượng Minh Viễn liền cười nói: “Ta xem Chu lão phu nhân liền khá tốt, chúng ta hai nhà là thông gia, nàng lại là Tô Châu nổi danh trường thọ người, thả cùng Lâm gia quan hệ cũng không kém, nhưng bất chính thích hợp?” Thượng lão phu nhân ánh mắt sáng lên, cười nói: “Không tồi, không tồi, kia còn phải ngươi tự mình đi thỉnh, ngươi đệ đệ hiện còn ở dưỡng thương, thả hán mặt nôn, không hảo ra mặt.” “Lão thái thái yên tâm, hiện giờ trong nhà liền chúng ta huynh đệ hai cái, nhưng không được cùng nhau trông coi?” Thượng Minh Viễn cười nói: “Loại sự tình này hán không hảo ra mặt, ta tới liền hảo, trưởng huynh như cha sao, ta sẽ chiêu có hảo nhị đệ.” “Hảo hảo hảo,” Thượng lão phu nhân thoái mái cười to, “Các ngươi huynh hữu đệ cung, cho nhau giúp đỡ, ta chính là lập tức đi rồi cũng an tâm a.” “Tổ mẫu chính là muôn sống lâu trăm tuổi, nhị đệ cùng biểu muội hài tử còn chỉ vào ngài mang đâu.” Lão thái thái bị hóng đến nhạc ha ha, đem quy gối trước mặt Thượng nhị thái thái vứt tới rồi sau đầu. Thượng Minh Viễn hóng hảo lão thái thái mới chạy đi tìm thư phòng tìm Thượng Minh Kiệt. “Nhi đệ, ngươi làm gì đâu?” Thượng Minh Viễn chạy đến hán bên người, nhíu mày nói: “Thương thế của ngươi hảo thấu?” Thượng Minh Kiệt dừng lại bút cười nói: “Hảo đến không sai biệt lắm, đại ca như thế nào lại đây? Là bạc lại không đủ sứ?” “Kia đảo không phải, lần trước ngươi cho ta bạc đã đều mua hóa ra tay, hiện tại còn không vội mà tiến tiếp theo phê hóa,” Thượng Minh Viễn cà lơ phát phơ ngồi ở ghế trên nói: “Lần này là vì ngươi việc hôn nhân tới.” Hán thăm dò nhìn đến Thượng Minh Kiệt viết tin, chép miệng nói: “Ngươi thật đúng là muôn hướng nam vận vải dệt a, kỳ thật tờ lụa mấy thứ này ở phương bắc càng bán đến giá tiền.” Thượng Minh Viễn cảm thấy đệ đệ căn bản sẽ không làm buôn bán, hoàn toàn là ở làm bậy, hán nhịn không được kéo ghế dựa lại đây khuyên: “Nói một cách khác đi, giống nhau tờ lụa, vận đến Quảng Nam phủ đến gấp đôi giá, nhưng vận đến phía bắc, nói không chừng có thể được gấp ba, thậm chí càng nhiều, tuy rằng phương bắc xa một chút, nhưng kiêm nhưng nhiều hơn, ngươi hà tất hướng nam đi?” Thượng Minh Viễn nói thầm nói: “Ngươi tiền thật nhiều, không bằng cho ta đi làm buôn bán, quay đầu lại ta phân ngươi tiền lời.” Thượng Minh Kiệt lại lắc đầu nói: “Phương bắc hiện tại không yên ổn, ta khuyên đại ca sinh ý cũng không cần hướng bắc, thật đi mặt bắc, kia cũng không cần quá Hàng Châu.” Nhưng tờ lụa có thể bán đến giá địa phương đều là ở Hàng Châu lấy bắc a, Thượng Minh Viễn nghĩ đến hán biết đến vài cái đại thương nhân đều đã vận hóa hướng bắc đi, hơi có chút không cho là đúng. Thượng Minh Kiệt vốn định nói lên chính mình việc hôn nhân, rốt cuộc chuyện này mới là quan trọng nhất, nhưng thấy đại ca không đem hán nói yên tâm, nghĩ đến hán gần nhất đầu không ít tiền tiền sinh ý, liền nhịn không được nhỏ giọng khuyên nhủ: “Đại ca nếu không tin có thể

đi hỏi một chút Lâm cô cô, năm nay cùng sang năm phía bắc chỉ sợ đều không an bình, chúng ta làm buôn bán câu đó là tài hoà bình an, hà tất mạo sinh mệnh nguy hiểm đi kiếm này phân tiền?”“Phía nam kiếm tuy thiêú chút, nhưng qua lại một chuyến cũng không ít, Quảng Nam phủ dược liêu chính là thực bán đến ra giá tiền.”Thượng Minh Viễn nghi hoặc, “Năm nay không nghe nói phía bắc có đại động tĩnh a, không đều cùng năm rồi giống nhau là một ít đánh tiếu nháo sao?”Thượng Minh Kiệt lắc đầu nói: “Năm nay không giống nhau, năm trước thảo nguyên trên dưới thật lớn mấy tràng tuyết, dân chăn nuôi gặp tai họa nghiêm trọng.”“Thảo nguyên nào năm không dưới tuyết, dân chăn nuôi nào năm không chịu tai? Xem bọn họ hàng năm nam hạ cướp bóc liền biết bọn họ hàng năm gặp tai họa.”Thượng Minh Kiệt im lặng hết chỗ nói rồi một trận mới nói: “Năm nay đầu xuân, còn có ba tháng khanh, mắt thấy tuyết đều hóa, cỏ xanh đều xông ra, kết quả thảo nguyên thượng lại tuyết rơi. Như vậy tai họa cũng không phải là mỗi năm đều có, Liêu nhân đó là kiêng kị Đông Bắc quân, chỉ sợ cũng sẽ nhịn không được động thủ.”“Nói rất đúng giống người tận mắt nhìn thấy đường như, ba tháng phân người không phải ở kinh thành sao?”Thượng Minh Kiệt bất đắc dĩ, “Chính là bởi vì ở kinh thành ta mới biết được, có từ Định Châu xuống dưới hồ thương oán giận trên đường khó đi, còn nói cỏ xanh mới toát ra tới liền phiêu tuyết, thả như vậy lãnh, trực tiếp đem thảo lại cấp đông chết, sơn dương khó giữ được ám, hiện tại lại thiếu ăn, chỉ sợ phải có tổn thất lớn.”Thượng Minh Viễn nhíu mày, do dự nói: “Chính là ta thương đội mấy ngày trước đây đã xuất phát.”Thượng Minh Kiệt liền bất đắc dĩ nói: “Ta không phải nhắc nhở quá người sao?”Thượng Minh Viễn liền mắt trợn trắng nói: “Người liền thương trăm lượng sinh ý cũng chưa đã làm, người cảm thấy ta sẽ nghe người?”Thượng Minh Kiệt im lặng vô ngữ. Thượng Minh Viễn liền bàn tay vung lên nói: “Tính, làm cho bọn họ ở Hằng Châu vùng bán tháo chính là, thiếu kiếm điểm liền ít đi kiếm điểm đi.”Thượng Minh Kiệt thở dài nhẹ nhõm một hơi, lúc này mới hỏi chính mình việc hôn nhân, “Là muộn đính hôn sao?”Thượng Minh Viễn thấy hắn nói lên việc hôn nhân lỗ tai đều đỏ, nhịn không được “Tâm tắc” hai tiếng nói: “Thật không biết Lâm cô cô coi trọng người cái gì, nói lên việc hôn nhân đều mặt đỏ, nhớ năm đó ta cưới người tâu tử thời điểm...”Thượng Minh Viễn đang muộn đếm kỹ chính mình công tích vĩ đại, đột nhiên nghĩ tới cái gì một đốn, thò lại gần hỏi: “Đúng rồi, người biết thành thân sau muộn làm cái gì sao?”Thượng Minh Kiệt đỏ mặt. “Người biết a,” Thượng Minh Viễn thất vọng chép miệng, “Ta còn nghĩ mang người đi Xuân Hương Lâu kiến thức một chút đâu.”Thượng Minh Kiệt ho nhẹ một tiếng nói: “Thư trung tự hữu hoàng kim ốc.”Thượng Minh Viễn phun cười, vỗ đùi nói: “Người không phải là đọc sách học đi, tiếu tử ngốc, kia làm không được số, nếu muốn học còn phải đi Xuân Hương Lâu.”Dứt lời liền phải kéo hắn, Thượng Minh Kiệt

vội vàng ôm ghê dựa nói: “Đại ca ngươi đừng như vậy, ta còn bị thương kìa.” “Yên tâm, miệng vết thương nứt không khai, ta cho ngươi tìm cái mý kiều nương giáo ngươi.” Thượng Minh Kiệt sắc mặt bạo hồng, mắt thấy liền phải bị kéo đi, vội vàng nói: “Đại ca, việc này nếu là làm Lâm cô cô đã biết, tiểu tam nàng trùu ngươi!” Thượng Minh Viễn động tác liền cứng lại, buông ra hắn sau cho hắn thuận thuận quần áo, cười nói: “Đại ca cùng ngươi nói giỡn đâu.”

Chương 373: Hạ định

Thấy Thượng Minh Kiệt thở phào một hơi bô dáng, hắn nhịn không được nhỏ giọng hỏi: “Nhị đệ, ngươi thật đúng là cam nguyễn ở rẽ Lâm gia a?” Thượng Minh Kiệt liền liếc mắt nhìn hắn nói: “Không phải ở rẽ.” “Là, không phải ở rẽ, nhưng này cũng không sai biệt lắm a,” Thượng Minh Viễn gãi gãi đầu nói: “Tỷ như nói, các ngươi về sau trụ chỗ nào?” Thượng Minh Kiệt liền cười, “Cái này đại ca yên tâm, chờ trung thu thương đội trở về ta liền mua đồng tòa nhà, Ngọc Tân nếu là thích liền ở tại Thượng gia, nếu là không thích, hồi Lâm phủ trụ cũng hảo, lại vô dụng, đi Lâm gia biệt viện cũng đúng.” Nhưng Thượng gia là cần thiết có một đồng tòa nhà. “Ngươi nhưng thật ra nghĩ thoáng,” Thượng Minh Viễn lẩm bẩm một câu, lại hỏi, “Vậy ngươi nạp thiếp sao?” Thượng Minh Kiệt liền nghi hoặc hỏi, “Ta vì sao phải nạp thiếp?” Thượng Minh Viễn im lặng, hắn muốn nói như thế nào? Nam nhân nạp thiếp, hoặc là nói muốn nạp thiếp này không phải đương nhiên sự sao? Thượng Minh Viễn gãi gãi đầu nói, “Này thiên hạ mỹ nhân nhiều như vậy, ngươi liền không nghĩ nhiều kiến thức mấy cái?” “Nhưng các nàng đều không có biểu muội mỹ a,” Thượng Minh Kiệt nhíu mày nói: “Càng đừng nói tài trí tính tình, đó là đều thăng chi, các nàng cũng không phải biểu muội a.” “...” Thượng Minh Kiệt cả giận: “Ta là làm ngươi nạp thiếp, lại không phải làm ngươi sủng thiếp diệt thê, ngươi lấy biểu muội tới làm cái gì tương đối?” “Chính là,” Thượng Minh Kiệt dừng một chút, tổ chức một chút ngôn ngữ nói: “Biểu muội sẽ thương tâm, ta cũng sẽ khó chịu, hai người đều không dễ chịu, vì sao phải đi làm như vậy sự?” Hắn không tán đồng nhìn Thượng Minh Viễn nói: “Đại ca, ta sóm tưởng khuyên ngươi, đại táu có thể ở nhà của chúng ta gặp nạn khi đối với ngươi không rời không bỏ, ngươi càng hắn là quý trọng đại táu mới là, Thu Đồng mấy cái có thể tán liên tan đi.” Thượng Minh Viễn kêu lên: “Ta nhưng không có khi dễ ngươi táu tử, các nàng nếu là dám cùng ngươi táu tử cãi nhau, ta đều là trộm ngươi táu tử bên kia.” Thượng Minh Kiệt đột nhiên liền không biết nên nói như thế nào. Hắn đương nhiên biết Thu Đồng mấy cái ở đại ca trong lòng không có gì phân lượng, trước kia còn sẽ vì này mấy cái thông phòng cùng đại táu trí khí, nhưng giống như từ cháu trai sau khi sinh

bọn họ phu thê cảm tình thì tốt rồi rất nhiều.Nhưng Thượng Minh Kiệt cảm thấy đó là không giống nhau, hai anh em hai mặt nhìn nhau trong chốc lát, Thượng Minh Kiệt liền nói: “Tóm lại coi như là vì tẩu tử cao hứng đi, người đem người tan, về sau cũng đừng đi Xuân Hương Lâu, ta tưởng tẩu tử nhất định sẽ thực vui vẻ.”Thượng Minh Viễn nhìn từ trên xuống dưới Thượng Minh Kiệt, nhin không được hỏi: “Người vẫn là nam nhân sao?”Thượng Minh Kiệt xoay người liền đi.Thượng Minh Viễn vội vàng giữ chặt hắn nói: “Hảo, hảo, ta không nói chuyện người nạp thiếp sự, người cũng đừng nghĩ làm ta tản mát Thu Đồng các nàng, chúng ta tới nói nói chuyện người việc hôn nhân, lão thái thái ý tứ, làm Chu lão phu nhân tới cấp người làm mai mối, thura dịp cây trồng vụ hè vừa qua khỏi, mọi người đều có nhàn rỗi trước đem việc hôn nhân định ra.”Thượng Minh Viễn nói: “Các người tuổi đều không nhỏ, nếu động tác mau chút, nói không chừng còn có thể đuổi ở năm trước thành thân đâu, đúng rồi, bệ hạ nói cho người ba tháng giả, người này quan rốt cuộc là bãi vẫn là không bãi a?”“Bệ hạ phỏng chừng sớm đã quên ta,” Thượng Minh Kiệt nói: “Ta ở Bình Bộ chức vị đã gọi người định, cho nên đó là giả đây phỏng chừng cũng không thể quay về, tuy có viên chức, lại không có quan chức.”Thượng Minh Viễn liền có chút thất vọng, “Vậy người về sau đi theo ta làm buôn bán?”Thượng Minh Kiệt lắc đầu, “Ta làm không tới cái này, hiện tại cũng là dựa vào các người giới thiệu thương đội, dùng trong nhà quản sự kiêm chút vất vả tiền tới cần dùng gấp, muôn lâu dài làm cái này lại không được.”“Vậy người về sau làm sao bây giờ?”Thượng Minh Kiệt nói: “Ta nghĩ khai cái học đường, kiêm chút quà nhập học tiền.”Thượng Minh Viễn: “... Hảo có chí hướng.”Nhưng quà nhập học có thể tránh mấy cái tiền a?Thượng Minh Kiệt lại biết trong nhà kỳ thật là không cần hắn kiếm tiền, yêu cầu chính là danh vọng, có thể bảo vệ cho Thượng gia cùng Lâm thị dòng chính danh vọng.Tuy rằng ngay từ đầu có chút không cam nguyện, nhưng hắn biết cái gì mới là lựa chọn tốt nhất, làm bị yêu cầu người, kia mới là hữu dụng người.Tự sau khi trở về Lâm cô cô cùng hắn nói qua rất nhiều lần, nàng dù chưa nói rõ, nhưng hắn minh bạch dự tính của nàng, nàng lúc sau, bảo hộ truyền thura Lâm thị dòng chính đó là Ngọc Tân.Mà làm Ngọc Tân trượng phụ, hắn tổng phải cho Ngọc Tân một ít dựa vào.Tiền tài Lâm thị đã không thiếu, cùng Lâm thị kết thân hắn cũng sẽ không thiếu, thiếu chính là một cái có thể che chở bọn họ danh vọng.Mà danh vọng chưa bao giờ là tướng tích lũy liên có thể lập tức tích lũy lên, nó yêu cầu thời gian lắng đọng lại.Hắn tương lai hơn phân nửa đều không thể làm quan, vậy chỉ có thể lựa chọn danh sĩ này một cái đường đi. Mà hắn đọc nhiều năm như vậy thư, tự nhiên không có khả năng đối quốc gia không hề công hiến, dạy học và giáo dục cũng thành hắn lựa chọn tốt nhất.Điểm này Thượng Minh Viễn nhìn không thấu, hắn cảm thấy đi đương dạy học tiên sinh, một năm mới đến mấy cái

tiền a, hắn một tháng kiếm đều so với hắn nhiều.Tuy rằng hắn cùng nhị phỏng có rất nhiều ân oán, nhưng cùng đường đệ lại không nhiều ít mâu thuẫn, hơn nữa hắn cũng coi như là nhìn tiểu tử này lớn lên, hiện tại gia đạo sa sút, hắn nhiều ít có chút không đành lòng, cho nên do dự một chút sau thịt đau nói: “Bằng không ngươi cùng ta một khối làm buôn bán? Liền cùng trong nhà giống nhau, ngươi liền tính không quá sê, nhưng quản sự luôn là không thành vấn đề, đến lúc đó ta, ta phân ngươi bốn thành!”Thượng Minh Kiệt nhìn không được cười, vỗ vỗ bờ vai của hắn nói: “Đại ca, ta không thiếu tiền.”Đây là lời nói thật, chẳng sợ không có Lâm gia, hắn cũng sẽ không thiếu tiền hoa, hắn không phải sinh hoạt xa hoa lãng phí người, cũng không có hắn cha cát chúa đồ cổ tranh chữ yêu thích, có tiền thời điểm có thể tùy ý hoa, tiền thiếu thời điểm cũng có thể làm chính mình quá thật sự thoái mái.Cho nên hắn là thật sự không thiếu tiền.“Hơn nữa,” Thượng Minh Kiệt hướng hắn chớp chớp mắt, “Ngươi thật xác định muốn cùng Lâm cô cô đoạt người?”Thượng Minh Viễn nháy dựng lên, “Là Lâm cô cô làm ngươi khai giảng đường?”“Lâm cô cô dù chưa nói rõ, nhưng ta biết nàng càng nguyên ý ta khai giảng đường.” Nếu thật muốn đi làm buôn bán, chính hắn cũng càng nguyên ý dạy học.Thượng Minh Viễn không quá có thể lý giải, nhà bọn họ mặc dù xuống dốc cũng không cần một cái tiên sinh nhắc tới cao giai cấp, hà tất câu nệ với thân phận?Đương nhiên là như thế nào kiếm tiền như thế nào tới.Bất quá nhị đệ đã có chủ ý, hắn tự nhiên cũng mừng rõ không mang theo hắn cùng nhau kiếm tiền, “Ta đây hiện tại liền đi Chu gia bái phóng, trước đem ngươi việc hôn nhân định ra, ngươi nói này nhưng có cái gì yêu cầu?”Thượng Minh Viễn nghĩ nghĩ nói: “Ta cùng đại ca cùng đi đi.”Chu lão phu nhân hiển nhiên không nghĩ tới Lâm Thượng hai nhà sẽ kết thân, cho nên Thượng Minh Viễn huynh đệ tìm tới môn khi rát có chút ngạc nhiên.Nếu là trước đây, hai nhà kết thân là thân càng thêm thân, cường cường liên hợp, nhưng hiện tại Thượng gia đã xuống dốc, Lâm gia lại kêt việc hôn nhân này đồ cái gì?Cho nên nàng ở do dự một chút sau hỏi: “Các ngươi hai nhà đã nói định rồi? Vẫn là mời ta đi đê?”Thượng Minh Viễn xem xét liếc mắt một cái Thượng Minh Kiệt, cười nói: “Tự nhiên là chúng ta hai nhà đã nói định rồi, lúc này mới cầu lão thái thái đi làm cái này bà mối.”Chu lão phu nhân liền thở dài nhẹ nhõm một hơi, đầy mặt là cười nói: “Hai đứa nhỏ trai tài gái sắc, đảo xứng đôi thật sự. Các ngươi hai nhà vốn đã có thân, hiện tại thân thương kết thân, càng thân cận.”Thượng Minh Viễn liền cười nói: “Năm đó lão thái thái cũng là ý tứ này, lúc này mới cấp Lâm gia hạ định lễ, chỉ tiếc lúc ấy Lâm dượng đi được cấp, hai nhà việc hôn nhân liền không định ra, vẫn luôn kéo dài tới hiện tại.”Chu lão phu nhân bừng tỉnh đại ngộ, nhìn hai cái thanh niên ánh mắt càng thêm nhu hòa, “Hiện tại vừa vặn nông nhàn, hai đứa nhỏ tuổi cũng chính thích hợp, lúc này hạ định càng tốt.”Chu lão phu nhân cười tủm tỉm nói: “Các ngươi yên

tâm, ta tuyển cái ngày lành liền tới cửa đê, nhất định cho các nguoị làm được thỏa đáng.”“Lão thái thái ra mặt, chúng ta là nhất tin tưởng bất quá.” Thượng Minh Viễn khen tặng một phen, thăng đem Chu lão phu nhân hống đến vui vẻ. Thượng Minh Kiệt toàn bộ hành trình chỉ cần bảo trì khiêm tốn mỉm cười liền hảo. Chu lão phu nhân chờ bọn họ vừa đi, trên mặt tươi cười liền có chút ý vị thâm trường. Nói là Lâm Giang ở khi đã đi xuống lễ đính hôn, nhưng mấy năm nay chưa bao giờ nghe qua hai nhà việc hôn nhân, phía trước Lâm Thanh Uyển cũng lộ ra phải cho Lâm Ngọc Tân tương xem ý tú. Hiển nhiên hai nhà việc hôn nhân vẫn luôn chưa định ra, mà nguyên nhân dùng ngón chân đầu tưởng đều biết ở Thượng gia. Bằng không Lâm gia ở trước kia không đáp ứng, còn có thể chờ Thượng gia suy tàn mới đáp ứng? Chu lão phu nhân không biết Thượng gia hôm nay còn có Lâm Thanh Uyển bút tích, thả nàng thật đúng là liên chờ hôm nay, bằng không tròng mắt đến trùng ra tới. Chu lão phu nhân đồng ý này cọc sự, liền đem Thượng Đan Lan gọi tới hỏi hai nhà tình huống Tuy rằng hai nhà đã nói định, nàng cái này bà mối chính là đi ngang qua sân khấu, nhưng nên làm chuẩn bị vẫn phải làm. Hơn nữa nàng cũng rất muốn biết Lâm gia như thế nào sẽ ở thời điểm này cùng Thượng gia kết thân. Lâm Thượng hai nhà kết thân kỳ thật đối Chu gia tới nói càng có lợi, rốt cuộc bọn họ cùng Thượng gia là quan hệ thông gia, nếu Thượng Minh Kiệt cưới Lâm Ngọc Tân, kia tương lai Chu gia cùng Lâm gia liên hệ liền càng chặt chẽ. Thượng Đan Lan này thai hoài đến có chút không tốt, gấp phải Thượng gia xảy ra chuyện, liền càng làm ầm ĩ. Cho nên Thượng Minh Viễn cũng không có nói cho nàng những việc này, sao nghe được hai nhà kết thân còn sững sót một chút, nhưng nàng thực mau phục hồi tinh thần lại, đối Chu lão phu nhân cười nói: “Nhi đệ cùng Lâm biểu muội hôn sự nói rất nhiều năm, hiện tại rốt cuộc định ra, cũng coi như là làm việc tốt thường gian nan.” Chu lão phu nhân nhướng mày hỏi, “Lâm huyền chủ tuổi cũng không nhỏ, như thế nào sớm hai năm không chừng hạ?” Thượng Đan Lan liền cười nói: “Tổ mẫu tự nhiên là hy vọng hai nhà thân thượng kết thân, chỉ là nàng rốt cuộc cách đồng lúa, nhi đệ việc hôn nhân nàng không hảo trực tiếp định ra, cho nên liền kéo xuống dưới.” Đó chính là Thượng Bình cùng Thượng nhị thái thái không đáp ứng. Chu lão phu nhân minh bạch, khóe miệng hơi hơi một chọn, minh bạch này môi muốn như thế nào làm. Hai nhà đã lén nói đính hôn sự, lại làm mai mối đơn giản, Chu lão phu nhân mang theo Thượng Minh Kiệt tới cửa nhắc tới liền định ra. Hai nhà lúc trước đã trao đổi quá tín vật, hiện lại hợp bát tự là được. Hai nhà phối hợp, cơ hồ không có gì khó khăn, thực mau liền trao đổi thiếp canh, việc hôn nhân cũng chính thức định ra, bên ngoài lúc này mới nghe được tiếng gió. Không nói bên ngoài người, chính là Lâm thị cùng Thượng thị trong tộc đều kinh ngạc không thôi. Bát thúc công vui sướng khi người gặp họa cùng Lục thúc công đạo: “Nàng đây

là vì danh vọng liền thân chất nữ hôn sự đều có thể lợi dụng?" Lục thúc công nhíu mày nói: "Nói bậy bạ gì đó?" "Ta này cũng không phải là nói bậy, nàng nếu không phải đồ thể nhân khen ngợi nàng, làm gì lúc này thượng vội vàng cùng Thượng gia kết thân?" Bát thúc công cười lạnh nói: "Thượng gia hiện tại nói dễ nghe một chút là thứ tộc, nói khó nghe điểm chính là mang tội chi tộc, ta không tin nàng không chồ nào đồ." Lục thúc công sinh khí, "Kia nàng cũng sẽ không vì một ít hư danh liền lợi dụng Ngọc Tân hôn sự, ngươi một cái làm thúc thúc cứ như vậy tưởng nhà mình chất nữ?"

Chương 374: Phản đối

Bát thúc công bĩu môi, nháu lên mí mắt nói: “Có phải hay không làm Nhuận ca nhi đi hỏi một chút sẽ biết, tuy rằng Ngọc Tân hôn sự hắn là dòng chính làm chủ, nhưng chúng ta cũng không thể làm hài tử quá ủy khuất.” Lục thúc công trầm nô, trừng mắt hắn không nói lời nào. “Ngài đừng trừng ta, người xem hiện tại ai chịu cùng Thượng gia kết thân?” Bát thúc công bĩu môi nói: “Nhà bọn họ liền khuê nữ đều gả không ra, tiểu tử dựa vào cái gì có thể cưới được túc phụ, vẫn là chúng ta Lâm thị dòng chính đại tiểu thư. Muốn nói nàng Lâm Thanh Uyển không chỗ nào đồ, đánh chết ta đều không tin.” Lâm Nhuận vừa vào cửa liền nghe được Bát thúc nói những lời này, bước chân hơi đốn sau mới đi vào đi, “Bát thúc nói không sai, Uyển tỷ nhi đề việc hôn nhân này đích xác có yêu cầu.” Bát thúc công vui sướng khi người gặp họa hỏi, “Cái gì yêu cầu?” Lâm Nhuận liền đem Lâm Thanh Uyển cùng Thượng gia ước định nói. Lục thúc công ngạc nhiên, Bát thúc công còn lại là trực tiếp nhảy dựng lên, “Ta không đồng ý, chúng ta Lâm thị lại không phải không có con cháu, vì cái gì muốn kén rể? Nàng nếu muốn muốn cái người thừa kế, tuyển một cái hài tử quá kế là được.” “Bát thúc,” Lâm Nhuận nhàn nhạt nói: “Luận huyết thống, trên đời này sẽ không có so Ngọc Tân hài tử càng thân cận dòng chính, người cảm thấy liền tính là quá kế, Uyển tỷ nhi sẽ lựa chọn từ mặt khác phòng tuyển người, mà không phải trực tiếp quá kế Ngọc Tân hài tử?” Bát thúc công sắc mặt trầm xuống, xanh mét không thôi. “Huống chi, ngài có thể làm Uyển tỷ nhi chủ nhân?” Lâm Nhuận nhìn thẳng hắn nói: “Hiện giờ là Lâm thị dựa vào nàng, Bát thúc, lúc trước nhị ca đi khi trong tộc không có thể làm dòng chính từ trong tộc quá kế con nối dòng, ngài cảm thấy hiện tại có thể?” Bát thúc công sắc mặt càng thêm khó coi. Lâm Thanh Uyển hành sự so Lâm Giang còn muôn bá đạo, tuy rằng nàng đối tộc cũng càng hậu đãi chút, nhưng mấy năm nay nàng cũng biếu lộ chính mình thái độ. Nàng là sẽ giúp đỡ trong tộc, lại sẽ không dung túng. Lâm Nhuận mềm mại, cho nên mấy năm nay nàng ở trong tộc từ trước đến nay là nói một không hai, lúc trước Lâm Thanh Uyển mới vừa tiếp nhận Lâm gia khi nàng đều có thể kiên cường đối kháng mấy cái, kiên quyết không cho dòng chính quá kế, huống chi hiện tại? Nhưng Bát

thúc công nghĩ đến dòng chính những cái đó sản nghiệp đều phải cấp một cái họ khác người, tức khắc đau đến trái tim đều súc đi lên.“Vậy như vậy tiện nghi Thượng gia?”Lâm Nhuận liền nói: “Kia cũng là Ngọc Tân hài tử, thả còn họ Lâm, tương lai là muôn nhập ta Lâm thị gia phả.”Đó chính là Lâm thị hài tử, không sao cả họ khác.Bát thúc công cuối cùng là cắn răng rời đi, lúc trước vui sướng khi người gặp họa toàn biến thành bàn tay phiến ở chính mình trên mặt.Lục thúc công liên sâu kín thở dài nói: “Liền tính là họ Lâm, kia cũng là họ khác a.”Lâm Nhuận không tán đồng nói: “Phụ thân, hiện giờ trong tộc cùng dòng chính tương đối thân cận chính là nhị phòng Lâm Dũng, nhưng đến phiên Ngọc Tân này đồng lứa cũng ra năm phúc, thật từ huyết thống thượng luận, ai có thể so đến quá Ngọc Tân hài tử? Nếu là nàng hài tử đều là họ khác, kia ở Uyển tỷ nhi trong mắt, chúng ta này đó tộc nhân đều là người xa lạ.”Lục thúc công nhấp nháp miệng nói: “Này như thế nào có thể giống nhau, có tông tộc ở, liền không thể đơn lấy huyết thống luận.”“Phụ thân, dòng chính sản nghiệp sóm tại nhị ca đi khi liền gần như quyên xong, hiện có nhưng đều là Uyển tỷ nhi mấy năm nay chậm rãi tích cóp hạ, hiện tại vì dòng chính nàng mới lo lắng làm Ngọc Tân hài tử tùy họ Lâm, bức nóng nảy nàng, nàng toàn đóng gói cấp Ngọc Tân làm của hồi môn, liền tính hài tử không họ Lâm, vài thứ kia cũng lạc không đến chúng ta trong tay.”Lâm Nhuận thấp giọng nói: “Dòng chính cùng chúng ta này đó dòng bên vốn là có oán, lại nháo ra việc này tới, nàng hoàn toàn buông tay bỏ qua tông tộc, toàn lực nâng đỡ Thượng thị, ngài cảm thấy Lâm thi còn có thể ổn ngồi Giang Nam đệ nhất sao?”Lục thúc công sắc mặt biến đổi.Lâm Nhuận lại nói: “Hơn nữa chuyện này Hữu ca nhi cùng Lâm Tín sóm đã đã biết.”Lục thúc công sắc mặt phức tạp nói: “Nàng đây là đã sóm phô hảo lộ.”Lâm Nhuận gật đầu, “Tương lai tông tộc không phải giao cho Hữu ca nhi, đó là giao cho Lâm Tín trên tay, mà này hai đứa nhỏ đều đứng ở nàng bên kia, cùng Ngọc Tân cảm tình cũng hảo, cho nên Bát thúc làm những cái đó động tác nhỏ không chỉ có vô dụng, ngược lại còn sẽ làm dòng chính ghi tạc trong lòng. Ngài xem mấy năm nay Bát thúc kia một phòng có bao nhiêu cơ hội?”“Uyển tỷ nhi trên tay tài nguyên không phải cho Lâm Tín chính là cấp Hữu ca nhi, dư lại, nguyện ý nâng đỡ Lâm Ôn, Lâm Truyền bọn người không cho Bát thúc kia một phòng.”Lâm Nhuận thấp giọng nói: “Cho nên phụ thân, việc này ngài đừng trộn lẫn hợp, càng không cần cùng Bát thúc nghị luận.”“Coi như đây là bọn họ đại phòng nhà mình sự, nàng muôn cho hài tử nhập gia phả, chúng ta đây liền cho nàng nhập, nàng muôn cho hài tử kế thừa gia sản cũng hảo, tập tước cũng thế, chúng ta cũng đều tùy nàng.”Lâm Nhuận nhẹ giọng thở dài: “Hiện tại tông tộc có tiền đồ trẻ tuổi con cháu nhưng đều chịu quá nặng ân huệ a.”Lấy Lâm Tín cầm đầu nhất bang thanh niên, cái nào không chịu quá Lâm Thanh Uyển quan tâm, trong đó chẳng sợ chỉ có một nửa niệm nàng ân đức, tương

lai Lâm Ngọc Tân liền sẽ không từ cô vô thân.Lục thúc công tâm trung vừa động hỏi, “Ngươi nói nàng phía trước làm như vậy nhiều có phải hay không chính là vì hôm nay dự bị?”“Ta không biết,” Lâm Nhuận nói: “Nhưng ta biết nàng cùng nhị ca giống nhau, đi một bước xem mười bước, không phải chúng ta có thể đoán trước.”Cho nên nếu tính không đến nàng phải đi lộ, vậy thành thật làm tốt chính mình bốn phận liền hảo.Huống chi, Lâm Nhuận cũng thật sự không nghĩ bởi vì tài sản sự cùng Lâm Thanh Uyển nháo mâu thuẫn.Có Lâm Nhuận ra mặt điều hòa, việc này ở Lâm gia bên này liền tính định ra nhạc đạo, làm vẫn luôn âm thầm chú ý bên này Lâm Thanh Uyển âm thầm gật đầu, “Không uổng công ta đối Lâm Nhuận tín nhiệm.”Thượng thị bên kia cũng làm âm ī lên, cùng Lâm thị giống nhau, bọn họ cũng không tán đồng, lý do là, “Dòng bên cũng liền thôi, trong nhà nghèo mới không có biện pháp đi ở rể, các ngươi dòng chính lại không thiếu ăn uống ít, thượng cái gì chué?”Thượng lão phu nhân tức giận đến chét khiếp, vỗ ghê tay nói: “Ai nói Minh Kiệt là đi ở rể? Hắn là cưới vợ, cưới vợ!”“Nếu là cưới vợ, như thế nào làm hài tử theo họ mẹ?”“Đứa bé đầu tiên họ chính là thượng, cách một cái mới họ Lâm!”“Kia cùng ở rể có cái gì phân biệt?” Cùng Thượng lão phu nhân chụp cái bàn chính là dòng bên một vị lão nhân, đứng hàng năm, hắn cùng Thượng lão phu nhân cùng thế hệ, gác trước kia hắn tự nhiên là không dám, bởi vì Thượng lão phu nhân là thật thật tại tại lão thái quân, hắn lại là trong đất găm thực chân đất, tuy rằng trong nhà mà không tính thiếu, nhưng hắn cũng là xuống đất.Nhưng hiện tại hắn lại là không sợ, bởi vì hiện tại bọn họ giống nhau là thứ dân.Thượng lão phu nhân cả đời cũng chưa như vậy bị Thượng gia người chồng đối quá, khí cái ngã ngửa, chỉ vào bên ngoài quát: “Hảo, ngươi năng lực, có bản lĩnh ngươi đi từ chối việc hôn nhân này, biết nhà của chúng ta vì cái gì có thể bình yên vô sự, cũng không liên lụy đến trong tộc sao? Chính là bởi vì có Lâm gia ra mặt.”“Ngươi đi đi, đi thôi, sau đó chúng ta cả gia đình một khối lưu đày đi,” Thượng lão phu nhân quát: “Ngươi cho rằng đến lúc đó các ngươi lại có thể rơi vào cái gì hảo? Giống nhau bị liên lụy.”Thượng lão ngũ cổ co rút lại, có chút tự tin không đủ quát: “Kia cũng không nên ở rể!”“Không phải ở rể,” Thượng lão phu nhân trầm khuôn mặt tiếp tục biện bạch, “Làm hài tử theo họ mẹ, đó là bởi vì Lâm thị dòng chính cũng không hậu nhân, cấp mấy cái hài tử qua đi thừa kế Lâm thị có cái gì không tốt?”Thượng lão ngũ cười lạnh, “Lời này cũng liền hống hống chính mình, ai tin a?”Ngoài cửa Thượng Minh Kiệt giận cực, đầy cửa liền phải đi vào, lại bị Thượng Đan Cúc một phen giữ chặt, đem người túm đến phía sau cười lạnh nói: “Cho nên nói chúng ta nữ nhân mệt, cực cực khổ sinh cái hài tử, muốn cho hắn theo họ mẹ liền như vậy khó, chẳng lẽ kia hài tử không phải từ chúng ta trong bụng sinh ra tới? Khen ngược giống các ngươi nam nhân có bao nhiêu năng lực dường như.”Thanh âm không nhỏ,

trong phòng người nghe được rõ ràng, thượng lão ngũ sắc mặt biến đổi, nha đầu phiến tử cũng dám cùng hắn sắc thanh, hắn đứng dậy liền phải đi ra ngoài giáo huấn người.Lại nghe đến Thượng Minh Kiệt vỗ tay ứng hòa nói: “Chính là, muốn ta nói hài tử liền toàn theo họ mẹ lại như thế nào? Chẳng lẽ thay đổi một cái họ, hắn liền không phải người hài tử? Hắn là huyết nhục thay đổi, vẫn là cốt tủy thay đổi? Nếu đơn lấy họ luận thân cận, đó có phải hay không tùy tiện ôm tới một cái hài tử, tùy chính mình họ, vậy so thân sinh hài tử còn muôn hôn?”Liền nghe Thượng Đan Cúc cười lạnh nói: “Cho nên ta mới không cần gả chồng đâu, ta hảo hảo một cái cô nương gia tới rồi nhà chồng chịu thương chịu khó, cuối cùng còn muốn chịu người già xéo, sinh cái hài tử liền quan chính mình dòng họ quyền lợi đều không có, sinh hài tử làm cái gì?”Cái này không chỉ có thượng lão ngũ, Thượng lão phu nhân cũng xanh cả mặt.Thượng lão ngũ trợn tròn đôi mắt xoay người xem Thượng lão phu nhân, giận dữ hỏi, “Các ngươi dòng chính chính là như vậy giáo hài tử?”Thượng lão phu nhân liền cảm thấy ngực đau, còn không có hoãn quá một hơi tới, liền lại nghe một đạo tiếng hờ lạnh khởi, nàng một cái giật mình, lập tức nhìn về phía cửa.Thượng Đan Trúc bồi Lâm Ngọc Tân lại đây, liền đứng ở trong viện, vốn dĩ người trong phòng nói chuyện bọn họ không nên nghe được, nè hà thượng lão ngũ cùng Thượng lão phu nhân khó thở, nói chuyện đều là gào thét, cho nên các nàng nghe xong toàn trường.Vốn dĩ Lâm Ngọc Tân sắc mặt chỉ là có chút không tốt, đang muốn xoay người tránh đi, để tránh Thượng gia xấu hổ, liền nghe được Thượng Đan Cúc lời nói, nàng dứt khoát cũng không đi, trực tiếp hờ lạnh một tiếng tiến lên, đối diện hồng tai đỏ Thượng Minh Kiệt nói: “Nhi biểu ca, chúng ta đứa bé đầu tiên liền tùy ta họ đi, chò cái thứ hai hài tử lại tùy ngươi họ.”Thượng Minh Kiệt không chút nghĩ ngợi liền gật đầu đáp ứng, “Hảo!”Lâm Ngọc Tân trên mặt lúc này mới triển khai tươi cười, kéo Thượng Đan Cúc nói: “Đi, theo ta đi trong hoa viên giải sầu.”Trong phòng thượng lão ngũ cùng Thượng lão phu nhân sắc mặt đều khó coi lên, Thượng lão phu nhân càng là trực tiếp che ngực.Thượng Minh Kiệt cũng sợ Thượng Đan Cúc lưu lại nơi này sẽ bị mắng, làm Thượng Đan Trúc đem các nàng đều lôi đi, lúc này mới đi vào.Không có biện pháp, hắn sợ tổ mẫu khí ra cái tốt xấu tới.Đi vào, Thượng lão phu nhân quả thực che lại ngực kêu khó chịu.Thượng Minh Kiệt liền tiến lên đỡ lấy nàng nói: “Lão thái thái, ngài đừng nóng giận, Tú muội muội không phải ở chồng đối ngài.”Đến nỗi ở chồng đối ai, đó chính là không nói mà sáng tỏ.Thượng lão ngũ sắc mặt khó coi, há mồm liền phải mắng, Thượng Minh Kiệt lại đột nhiên ngẩng đầu lên nói: “Ngũ gia gia, trong tộc nếu là đê ý ta hài tử dòng họ, chúng ta đây này một phòng đơn phân ra tới thì tốt rồi.”Thượng lão ngũ mở to hai mắt nhìn, “Ngươi có ý tứ gì? Phân tông?”Thượng Minh Kiệt gật đầu, lãnh đạm nói: “Đúng vậy, phân tông, như vậy trong tộc cũng không cần sinh khí, ta cũng

không cần ủy khuất chính mình thê nhỉ, chẳng phải là đẹp cả đôi đàng?" Nơi nào đẹp cả đôi đàng, tuy rằng hiện tại dòng chính gặp nạn, nhưng của cải vẫn như cũ là bọn họ dòng bên không thể tương đối, chẳng sơ không thể giống như trước như vậy dựa vào dòng chính, nhưng ngẫu nhiên tới cửa muồn nhờ, đổi phương vẫn là giúp được với một ít vội. Phân tông lúc sau bọn họ còn như thế nào tới cửa?

Chương 375: Hẹn sinh

Thượng Minh Kiệt thấy bọn họ trầm mặc, liền cười lạnh một tiếng nói: “Ngũ gia gia không bằng trở về cùng thúc bá nhóm thương lượng một chút, ta chờ ngươi nhóm hồi đáp.” Thượng lão ngũ há miệng thở dốc, thấy Thượng Minh Kiệt ánh mắt thanh lãnh, sớm đã không thấy mấy năm trước nhìn thấy ngây thơ thiên chân, sắc mặt đổi đổi, cuối cùng phát tay áo mà đi. Thượng lão phu nhân tự nhiên cũng đã nhận ra tôn tử biến hóa, nhất thời trên mặt phúc tạp không thôi, “Minh Kiệt a, ngươi thật muốn phân tông a?” Nàng thấp giọng khuyên nhủ: “Tuy rằng bọn họ ngày thường giúp không được gì, nhưng có tông tộc ở, người khác có điều kiêng kị mới sẽ không khi dễ các ngươi a, phân tông lúc sau thế đơn lực mỏng, chỉ sợ tùy tiện một người là có thể khi dễ ngươi, thả Lâm thị tông tộc bên kia chỉ sợ cũng sẽ không ngừng nghỉ, ngươi nếu vô tông tộc dựa vào, bọn họ chẳng phải là muốn khinh đến ngươi trên đầu đi? Ngươi không vì chính mình ngẫm lại, cũng vì tương lai bọn nhỏ ngẫm lại a.” Thượng Minh Kiệt liền cười nói: “Ta biết tổ mẫu, ngài yên tâm hảo, trong tộc sẽ không bỏ được chúng ta phân tông, ta chính là hù dọa hù dọa bọn họ.” “Kia vừa rồi ngươi đáp ứng Ngọc Tân đưa bé đầu tiên tùy nàng họ sự cũng là hù dọa hắn?” Thượng Minh Kiệt liền trấn an nàng nói: “Tổ mẫu, hài tử tùy ai họ cũng không quan trọng, mẫu chốt chính là người phải tin tuân thủ lời hứa, nếu lời nói đã xuất khẩu, kia liền thành nặc, làm sao có thể không tuân thủ?” Thượng lão phu nhân khí, “Kia vừa rồi ngươi còn xuất khẩu phân tông nói đâu, ngươi như thế nào không nói là lời hứa, mà là hù dọa?” “Kia cũng xem đối tượng a,” Thượng Minh Kiệt vẻ mặt vô tội nói: “Ta không có việc gì hù dọa ngài lão nhân gia làm gì?” Thượng lão phu nhân còn tưởng nói chuyện, Thượng Minh Kiệt liền cầm tay nàng nói: “Tổ mẫu yên tâm, ta không chỉ có muốn chiêu cố hảo tự mình, cũng muốn chiêu cố Tam muội cùng tứ muội, đó là vì các nàng, ta cũng sẽ không làm người cảm thấy ta hảo khinh. Chính là Lâm gia cũng giống nhau.” Thượng lão phu nhân liền thở dài khí, sau này một dựa nói: “Tính, ta già rồi, là quản không được các ngươi.” Thượng lão phu nhân chỉ cảm thấy lực bất tòng tâm, mỏi mệt dựa vào trên gối dựa không nói chuyện. Thượng Minh Kiệt liền nắm chặt tay

nàng, quỳ gối nàng dưới gối lăng lặng mà chờ, nửa ngày, Thượng lão phu nhân nôi lòng bình tĩnh, thở dài một hơi nói: “Thôi, các ngươi đi thôi.”“Tổ mẫu, ngài nhất định sẽ sống lâu trăm tuổi, ta còn chờ ngài giúp ta mang hài tử đâu.”Thượng lão phu nhân trên mặt lúc này mới lộ một tia mỉm cười, duỗi tay vỗ vỗ hàn đầu nói: “Ta biết ngươi là hảo hài tử, Ngọc Tân cũng là hảo hài tử, đi thôi, đừng làm cho nàng đợi lâu.”Thượng Minh Kiệt lo lắng nhìn nàng một cái, lúc này mới đứng dậy lui ra.Chờ hàn đi rồi, Thượng lão phu nhân mới thật sâu mà thở dài một hơi, nghĩ nghĩ đem Nam Xuân kêu tiến vào, “Đi thỉnh Chu lão phu nhân tới một chuyến, nếu đã hạ định, vậy đem hôn kỳ cũng định ra đi.”Nam Xuân kinh ngạc, “Lão thái thái, thiếu gia không phải nói muốn qua trung thu lại nói? Trong nhà hiện tại cũng chưa chuẩn bị.”“Thượng gia tuy xuống dốc, nhưng chuẩn bị sinh lễ tiền vẫn phải có, Minh Kiệt kiêm những cái đó liền lưu trữ cấp tam cô nương các nàng làm của hồi môn đi.”Đứa bé đầu tiên đều phải họ Lâm, chỉ sợ Lâm Thanh Uyển ngủ rồi đều có thể cười tinh.Nếu sự tình đều tới rồi này một bước, tự nhiên muốn sớm một chút thành thân, nói như vậy không chừng nàng còn có thể nhìn đến cái thứ hai hài tử sinh ra đâu.Nếu là không nhìn đến

Thượng Minh Kiệt ở Giang Nam đứng vững bước chân, Thượng lão phu nhân cảm thấy chính mình chết cũng không nhắm mắt.Vì có thể giữ được Thượng gia, nàng quá ủy khuất Minh Kiệt.Lâm Ngọc Tân về đến nhà, Lâm Thanh Uyển mới biết được Thượng gia phát sinh sự, nàng nỗ lực áp xuống giơ lên khóc mồi, vẻ mặt bình tĩnh đối Lâm Ngọc Tân nói: “Họ gì không phải họ? Ta xem Đan Cúc nói đúng, nếu Minh Kiệt đều đồng ý, kia đứa bé đầu tiên liền tùy ngươi họ đi.”Lâm Ngọc Tân liền xấu hổ nói: “Ta lúc ấy sinh khí, chỉ nghĩ phản bác một chút năm ông ngoại, đảo không tưởng nhị biểu ca trực tiếp liền đồng ý, sau đó còn kiên trì. Bất quá ta cũng cảm thấy đứa bé đầu tiên tùy ta họ hảo.”Lâm Ngọc Tân ghé vào Lâm Thanh Uyển đầu gối nói: “Như vậy cô cô liền không cần như vậy vất vả.”Lâm Thanh Uyển một đốn, sau đó duỗi tay sờ sờ nàng tóc nói: “Đứa nhỏ ngốc, hiện tại so trước kia cần phải khá hơn nhiều, một chút cũng không vất vả.”Lâm Ngọc Tân cười cười không phản bác, nhưng nàng trong lòng biết, cô cô có thể ở dòng chính không có nam định dưới tình huống duy trì hôm nay cục diện, thật là một ngày cũng không dám lơi lỏng.Chu lão phu nhân đại Thượng lão phu nhân tới cửa thỉnh kỳ khi còn sợ Lâm Thanh Uyển trách tội, rốt cuộc quá nhanh, nhà ai hạ định sau đến thỉnh kỳ không cách cái non nửa năm?Như vậy chờ một bộ lưu trình xuống dưới liền đi một năm, có thể đem cô nương lưu lâu một chút.Nhưng nàng mấy ngày hôm trước mới mang theo Thượng Minh Kiệt tới cầu hôn, hạ định, hiện tại liền thỉnh kỳ cũng quá nhanh chút.Lâm Thanh Uyển lại cười tím tím tiếp đai đổi phương, ở nàng biểu lộ ý đồ đến sau nàng không chút nghĩ ngợi gật đầu nói: “Cũng hảo, Ngọc Tân cũng lo lắng nàng bà ngoại đâu, nàng sớm một

chút gả qua đi cũng hảo chiêu cố lão thái thái, chỉ là nàng này vừa đi, trong nhà liền dư lại ta một người, nhiều ít có chút không tha.” Chu lão phu nhân nghe âm biết nhã, lập tức cười nói: “Đây là tự nhiên, đừng nói là các ngươi nhân gia như vậy, chính là tám thường bá tánh gia cũng không bỏ được nhà mình nữ nhi sớm xuất giá, ngài yên tâm, ta sẽ làm Thượng lão phu nhân tuyển dura sau một ít nhật tử, ta nhìn trúng thu sau liền rất không tồi.” Lâm Thanh Uyển liền trùu trùu khoe miệng nói: “Vẫn là quá sớm.” “Lần đó đầu ta tuyển nhật tử tới cấp ngài định?” Lâm Thanh Uyển gật đầu, “Làm phiền Chu lão phu nhân.” “Ta đã làm cái này mồi, tự nhiên muốn cho các ngươi hai nhà đều vừa lòng, thả này hai đứa nhỏ cũng là ta nhìn lớn lên, cùng nhà ta hài tử giống nhau.” Chu lão phu nhân cười tersedu chuyển tới Thượng gia, cùng Thượng lão phu nhân cười nói: “Ta nói lão tỷ tỷ có phúc, ngài còn không tin, ngươi kia ngoại tôn nữ lo lắng ngươi đâu, làm Lâm quận chúa đều ăn dấm, rồi lại không hảo không được đầy đủ hài tử hiếu tâm, cho nên ta vừa nói, Lâm quận chúa tự hỏi một chút liền đáp ứng rồi thỉnh kỳ, chỉ là nàng cũng không bỏ được hài tử, cho nên muốn đem thời gian sau này dựa, tổng phải cho các nàng cô chất quá này cuối cùng một cái trung thu, nhật tử tốt nhất định ở năm trước năm sau.” Thượng lão phu nhân tuy rằng biết đây là lời hay, nhưng cũng nghe được thực thoải mái, nghĩ đến tự Thượng gia xảy ra chuyện sau Ngọc Tân vẫn luôn đối nàng chiêu cố có thêm, trên mặt biểu tình liền hảo chút, lộ ra tươi cười nói: “Ta biết nàng cô cô luyến tiếc, chỉ là kia hài tử cũng không phải xa gá, dù sao liền ở một cái trong thành, chính là mỗi ngày gặp mặt đều được.” Thượng lão phu nhân hơi suy tư nói: “Năm sau quá muộn chút, lời nói quê mùa tuy tục, lại cũng có đạo lý, cưới cái tức phụ mới hảo quá năm a. Ta xem đều đem nhật tử định ở năm trước đi.” Chu lão phu nhân cười đồng ý, liền hỏi, “Kia cụ thể nhật tử?” “Đã ta hỏi qua trong miếu sư phó lại nói.” Nàng động tác mau thật sự, ngày hôm sau liền mang theo Thượng Minh Kiệt thượng trong miếu hỏi giờ lành, ngày thứ ba liền thỉnh Chu lão phu nhân tới cửa. Chu lão phu nhân nhìn đến này ba cái nhật tử, nhịn không được cười ra tiếng nói, “Lão tỷ tỷ a, ngươi cũng thật đủ cáo già xảo quyết, cuộc sống này tuyển.” Thượng lão phu nhân tâm tình rất tốt, tự đắc nói: “Ngài chỉ lo cầm đi cấp Lâm gia tuyển, chính là tuyển cuối cùng một cái nhật tử, ta cũng không ngại.” Chu lão phu nhân trùu trùu khoe miệng, cầm đi cấp Lâm Thanh Uyển nhìn. Nàng ngày hôm qua ám chỉ nhật tử muộn ở trung thu sau, tốt nhất là ở năm trước năm sau một đoạn thời gian, kết quả Thượng lão phu nhân tuyển ba cái nhật tử còn đều phù hợp. Một cái là tám tháng 21, trung thu sau, trung gian một cái còn lại là chín tháng mười chín, cuối cùng một cái còn lại là mười tháng sơ chín. Làm khó Thượng lão phu nhân có thể tại đây ba tháng mỗi tháng đều tuyển ra một cái ngày tốt tới, Chu lão phu nhân không có lập tức đi tìm Lâm Thanh Uyển, mà là về trước nhà mình, đem ma ma tìm tới, hai người chính mình

suy tính nhặt tử.Bên người nàng vị này lão ma ma là sẽ xem nhặt tử, tính một chút hai đứa nhỏ bát tự sau cười nói: “Này ba cái nhặt tử đều là cực hảo, đặc biệt là này mười tháng sơ chín nhặt tử, xem ra tuyển nhặt tử người cực đê bụng. Xuống chút nữa tuy còn có hai cái ngày lành, lại đều so ra kém cái này.”Chu lão phu nhân liền cười nói: “Cũng là Thượng gia vận khí, qua bảy tháng kiêng kị liền ít đi, cho nên ngày lành không ít, muôn ở thượng nửa năm, chỉ sợ khó tìm đến như vậy ngày lành.”Nàng thu đơn tử, cười nói: “Nếu nhặt tử là thật sự hảo, ta đây ngày mai liền đi Lâm gia đi một chuyến, không lâu sau chúng ta là có thể uống rượu mừng.”Lão ma ma liền cười nói: “Đến lúc đó đại nãi nãi cũng mau sinh, đây mới là song hỷ lâm môn đâu.”Chu lão phu nhân cười, nghĩ nghĩ nói: “Quay đầu lại cùng phu nhân nói một tiếng, làm nàng nhiều bị chút lễ cấp đại nãi nãi mang đi xem Thượng lão phu nhân, Thượng Lâm hai nhà nếu muôn kết thân, kia Thượng gia liền không phải dễ dàng như vậy xuống dốc.”Nhưng Thượng gia hiện tại đích xác trứng chọi đá, bọn họ đúng lúc chi viện một chút cũng hảo.Lâm Thanh Uyển không chút nào ngoài ý muốn tuyển cuối cùng một cái nhặt tử, sau đó hai nhà liền phải bắt đầu chuẩn bị vì hai đứa nhỏ hôn sự chuẩn bị lên.Còn có ba tháng thời gian, không ngắn, lại cũng không dài.Cũng may Ngọc Tân của hồi môn sớm có chuẩn bị, Lâm Thanh Uyển hiện tại cũng bắt quá hướng trong thêm một ít thôi, đơn giản thật sự.Thượng gia bên kia tắc muôn vội một ít, định ra nhặt tử, Thượng gia liền phải bắt đầu mua tòa nhà bố trí tân phòng, chẳng sợ sau này không được, Lâm Ngọc Tân gả lại đây khi cũng đến là ở bọn họ nhà mình trong nhà.Còn có sinh lễ chờ cũng đều muôn chuẩn bị, chẳng sợ biết bọn họ hiện tại bắt luận chuẩn bị nhiều ít sinh lễ đều so ra kém Lâm Ngọc Tân mang của hồi môn, nhưng Thượng lão phu nhân cũng không muôn ủy khuất Thượng Minh Kiệt cùng Lâm Ngọc Tân, cơ hồ là khuynh này sở hữu chuẩn bị.Thượng Minh Viễn tuy đau mình, nhưng cũng chi viện một bút bạc, làm Thượng đại thái thái ở nhà hảo hảo náo loạn một hồi.Đến nỗi Thượng nhị thái thái, bởi vì nào đó nguyên nhân, xét nhà khi nàng là bị sao sạch sẽ nhất, cho nên trừ bỏ rung rung ánh mắt ngoại, nàng cái gì đều không thể cấp Thượng Minh Kiệt chuẩn bị.Thượng lão phu nhân đó là tuổi già thế nhược cũng không muôn dùng nàng, sợ nàng qua tay tài vật sau làm hạ mất mặt việc.Đối với cái này con dâu, nàng là nhất hiểu biết bất quá.Nàng hiện tại không có tiền, nếu là có cơ hội đụng tới tiền, kia khẳng định là sẽ không sạch sẽ, vì thế Thượng lão phu nhân đem Thượng Đan Trúc cùng Thượng Đan Cúc sai sứ đến xoay quanh.Ngay từ đầu hai cái cô nương đánh trả vội chân loạn, đến mặt sau đảo sò đến cái loại này tinh túy, dần dần thượng thủ.Thượng gia bên này chuẩn bị cũng bắt đầu vào đây lên.Thượng gia đem tòa nhà chuẩn bị tốt, Lâm gia người liền bắt đầu tới cửa đơ đặc phòng ốc, sớm chuẩn bị gia cụ, chờ quản gia cụ dọn xong, Thượng gia sinh lễ liền

cũng chuẩn bị thỏa đáng.Mười tháng mùng một, ngày lành tháng tốt, Thượng gia tuyển ở hôm nay hạ sinh, một đường gõ gõ đánh đánh đem sính lễ đưa đến Lâm phủ.Không tội, chính là Lâm phủ, qua trùng dương sau, Thượng lão phu nhân liền mang theo người trụ vào tân mua trong nhà, gọi người bố trí tân phòng.Mà Lâm Thanh Uyển cũng mang theo Lâm Ngọc Tân trụ hồi Lâm phủ, Ngọc Tân muốn xuất giá, kia khẳng định là muốn từ Lâm phủ ra cửa, cho nên chỉ có thể từ biệt viện dọn về tối, mà tiền viện các học sinh sớm liền dọn tới rồi Văn Viên.

Chương 376: Hồng người

Đảo không phải Lâm Thanh Uyển đuổi khách, cũng không phải bọn họ ngượng ngùng ở, mà là bởi vì Diêu Thời tự trở lại Tô Châu sau liền ở Văn Viên nhập học, hấp dẫn tới một số lớn học sinh, Diêu Thời các sư đệ tự nhiên muôn qua đi hỗ trợ. Lâm Thanh Uyển thấy liền làm người vòng khói địa phương, chém rót đại bộ phận cây ăn quả, bắt đầu ở bên trong kiên tạo phòng ốc. Nay bộ phận Lâm Thanh Uyển làm người dùng rào tre đem này cùng Văn Viên mặt khác khách xá ngăn cách, đặt tên vì Cầu Tri Uyển. Cuối cùng bốn tháng, phòng ốc đã kiến hảo, Diêu Thời bọn họ có thể ở bên trong giáo khóa, phải nói, bất luận kẻ nào, chỉ cần tưởng truyền thụ tài nghệ đều có thể mượn này khỏi địa phương. Mà bang thính học sinh chỉ cần hướng Văn Viên nộp lên một bộ phận tiền làm quà nhập học. Nay đó tiền, Lâm Thanh Uyển chỉ lấy bốn thành, dư lại sáu thành tắc làm thù lao giao cho tiên sinh nhóm. Mỗi một đường khóa thu phí đều không giống nhau, nhưng lại có phạm vi, ở năm văn tiền đến hai mươi văn tiền không đợi, này chủ yếu quyết định bởi với tiên sinh nhóm ý nguyện, đương nhiên, Văn Viên bên này cũng sẽ đề một bộ phận ý kiến. Đại bộ phận chương trình học đều sẽ thu phí, nhưng có khi Văn Viên cũng sẽ mời tiên sinh tiền đến miễn phí giảng bài, này bộ phận tiền từ Văn Viên ra. Cũng có tiên sinh sẽ mượn Văn Viên này khỏi địa phương miễn phí giảng bài, chỉ cần tiên sinh yêu cầu miễn phí, kia Văn Viên liền sẽ không lấy tiền, chẳng qua mỗi tuần miễn phí chương trình học đều hữu hạn. Mà Diêu Thời chương trình học cơ hồ mỗi một đường đều là miễn phí. Lâm Thanh Uyển cũng mừng rõ cung hăn, có thể nói, Cầu Tri Uyển hiện tại người đại bộ phận đều là Diêu Thời đưa tới, ngay từ đầu hăn chỉ là bởi vì mất nước, thả rời đi cổ thở, cho nên tâm tình buồn bực. Duyệt Thư Lâu nơi nơi đều có người, lưu tại Lâm phủ lại luôn là bị các sư đệ quay chung quanh, ríu rít tổng không các ngừng nghỉ. Ở Tô Châu dạo qua một vòng, phát hiện lúc này ngược lại vẫn là Văn Viên có thể tìm được một khối thanh tịnh địa phương, vì thế hăn liền đến Văn Viên tới. Tìm khối địa phương ngồi xổm, đạn đánh đòn, than thở dài, sau đó liền đem đến Văn Viên làm văn hội mấy cái thư sinh cấp hấp dẫn ở. Nhân gia tìm hai ngày rốt cuộc tìm được rồi giấu ở rừng đào chỗ sâu trong Diêu Thời,

ba người liền đáp thượng lời nói. Đôi phương không nhận biết Diêu Thời, cho nên thiếu hai phân khen tặng, cũng là bởi vì này Diêu Thời mới có mở miệng dục vọng.Thường xuyên qua lại, Diêu Thời khúc mắc mở ra, thấy bọn họ đọc sách có chút vấn đề tổng không giải được, liền giúp bọn hắn giảng giải một chút.Vì thế ba người lần sau lại đến liền mang đến càng nhiều bằng hữu.Thường xuyên qua lại, thỉnh giáo Diêu Thời người càng ngày càng nhiều, mà trong đó lại lấy nhà nghèo học sinh nhiều nhất, không có biện pháp, thời đại này, thỉnh một cái tiên sinh khó, thỉnh một cái hảo tiên sinh càng khó.Đại bộ phận người đọc sách đều là dựa vào chính mình sờ soạng, rất nhiều vẫn đề đọc một lần không hiểu, vậy đọc mười biến, trăm biến, đọc đến nhiều, tựa hồ liền minh bạch.Thật có chút vấn đề không hiểu chính là không hiểu, mà đã hiểu vẫn đề làm cho bọn họ tổ chức ngôn ngữ viết xuống tới, nói ra, lại tổng so người khác minh xác giải tỏa nghi vấn quá thiêu chút cái gì.Cho nên Diêu Thời hỏi gì đáp nấy liền có vẻ đáng quý.Diêu Thời lúc này mới phát hiện bọn họ rất nhiều vẫn đề cũng đều không hiểu, mà trong đó có chút vẫn đề rõ ràng rất đơn giản, bọn họ cũng nói không nên lời cái nguyên có tới, liền nhịn không được ở Văn Viên khai khóa.Kỳ thật chính là chính mình chuẩn bị chương trình học, thời tiết tốt thời điểm liền đến Văn Viên tùy tiện tìm khói đất trống ngồi xuống giảng bài, nguyên ý nghe liền ngồi xuống dưới nghe một chút, không muôn nghe đứng dậy liền có thể rời đi, tự do thật sự.Nhưng chương trình học sau khi kết thúc, vây quanh người của hắn vẫn như cũ có không ít, các sư đệ thấy Đại sư huynh vội thành như vậy, liền thay phiên lại đây hỗ trợ.Kia đoạn thời gian Văn Viên đặc biệt náo nhiệt, đồng thời Duyệt Thư Lâu biên trà lâu cũng nhắc lên giảng bài phong, Lâm Thanh Uyển thấy, liền dứt khoát làm Lâm An kiến Cầu Tri Uyển.Trung thu ngày đó Lâm Thanh Uyển tự mình thỉnh Diêu tiên sinh cắt băng, liền đem Cầu Tri Uyển hoạt động hình thức dán thông cáo.Năm văn đến hai mươi văn đích xác không quý, cho tới nay mới thôi, Văn Viên còn chưa có vượt qua mươi văn chương trình học, này ý nghĩa, một đường khóa nhiều nhất cũng liền ba cái choai choai bánh bao.Chương trình học tự do, tiên sinh nhóm muốn nhập học trước đến trước tiên một ngày đem lớp học sở thụ chủ yếu nội dung dán ra tới, lấy cung các học sinh lựa chọn.Cố ý mới có thể bỏ tiền đi báo danh lấy mộc trù, ngày hôm sau cầm mộc trù tiền phòng học nghe giảng bài.Mà vì bảo đảm dạy học chất lượng, mỗi một đường khóa nhân số đều làm hạn chế, không hạn thiêu, lại nhiều nhất không thể vượt qua sáu mươi người.Trước mắt ở Cầu Tri Uyển giảng bài tiên sinh chủ yếu là đi theo Diêu Thời Giang Lăng học sinh, ngẫu nhiên Lư Túc cũng tới, đại bộ phận người còn ở quan vọng trung.Diêu Thời biết rất dài một đoạn thời gian nội hắn đều là không có khả năng hồi Giang Lăng đi, mà Lâm Thanh Uyển cũng tỏ vẻ sẽ đem nhà hắn người tiếp nhận tới hứa hẹn.Cho nên Diêu Thời ở suy xét qua đi liền đáp

ứng rồi lưu tại Tô Châu, cũng lưu tại Cầu Tri Uyển.Tết Trung Thu trước, Diêu Thời thê nhi cuối cùng bị nhận được Tô Châu, Lâm Thanh Uyển biết Diêu Thời không phải rất có tiền, phải nói này đàn đi theo Diêu Thời lưu tại Tô Châu học sinh đa số cũng chưa bao nhiêu tiền.Ở cây trồm vụ hè trước, đã có một nhóm người rời đi Tô Châu về nhà đi, trong đó đại bộ phận là Lương Quốc người, cũng có một bộ phận là mặt khác các quốc gia người.Hiện giờ đi theo Diêu Thời lưu lại đại đa số là quê quán ở Giang Lăng học sinh, còn lại còn lại là còn niêm Duyệt Thư Lâu thư.Đối bọn họ, Lâm Thanh Uyển đối sách cũng không giống nhau, phi Đại Lương học sinh, phàm nguyễn ý trường lưu Tô Châu hoặc Đại Lương, nàng đều sẽ phái người đi tiếp bọn họ người nhà tới cung ở, tự nhiên cũng sẽ cho bọn hắn an bài hảo phòng ở.Cầu Tri Uyển mặt sau một trùng trùng độc lập hai tiền tiêu viện tử chính là vì bọn họ kiến, hiện tại còn không có kiến toàn, nhưng Diêu Thời người một nhà cũng đã có thể an bài đi vào.Văn Viên hoàn cảnh thực hảo, trừ bỏ ly chợ có điểm xa ngoại, nơi này thật là chỗ nào chỗ nào đều thích hợp bọn họ này đó người đọc sách.Phía trước chính là thư viện thức Cầu Tri Uyển, cách vách Văn Viên lui tới cũng không bạch định, trên núi là nổi danh Lư thị gia học, ra cửa đó là liếc mắt một cái vọng không đến biên các loại cây ăn quả.Xuân có xuân sáng lạn, hạ có hạ sum xuê, thu còn lại là quả lớn chông chát, chính là mùa đông đều có đếm không hết hàn mai phiêu hương.Chính là mới vừa mang theo nǚ đến Tô Châu Diêu thái thái đều yêu thích không thôi, một trụ hạ, nhìn bị cuốn vào trong viện cây đào liền luyến tiếc đi rồi.Nàng vẫn luôn tưởng ở nhà mình trong viện loại khóa cây ăn quả, nhưng vẫn không có cơ hội, ngay từ đầu là không địa phương, rót cuộc đi theo Diêu Thời, ngay từ đầu là trụ địa phương tiêu, thả vẫn là thuê phòng ở.Sau lại hắn đương Giang Lăng Tể tướng, nhưng thật ra có căn phòng lớn, nhưng khi đó nàng vội đến căn bản là đã quên chuyện này, chờ nàng lại có cái này ý niệm khi, Diêu Thời đã bị biếm.Diêu thái thái duỗi tay sờ sờ kia khóa két không ít quả đào cây ăn quả, hơi hơi mỉm cười, hướng tường viện bên ngoài nhìn thoáng qua.Tường viện không cao, nhưng cũng không thấp, có thể hoàn toàn ngăn cản bên ngoài tầm mắt, bọn họ ở nơi này thực tư mật cùng an toàn.Đẩy cửa ra đi xem, hai bên phòng ốc đều ẩn ở hai bài cây ăn quả sau, chỉ lò mò nhìn đến bên kia tường vây, nhưng hai bên ly đến cũng không xa, đi qua đi hai mươi tí bước là có thể đến.Diêu thái thái hướng bên kia đi qua đi vài chục bước, bên kia trong nhà không trụ người, đại môn mở ra, nàng có thể nhìn đến bên trong chính tề sân cung trong viện cây mai.Không tồi, bên kia vòng chính là cây mai, loại năm đầu hắn là cũng không ít, có vẻ thực thô to.Diêu thái thái duỗi tay sờ sờ bên người cây ăn quả, quay đầu cùng một đôi ba ba nhìn nàng nǚ cười nói: “Chúng ta về sau liền ở tại nơi này được không?”Thiếu niên cùng thiếu nǚ ánh mắt sáng lên, hỏi: “Cùng phụ thân cùng nhau sao?”Diêu thái thái cười gật đầu, “Đúng

vậy, cùng các ngươi phụ thân.” Thiếu niên thiếu nữ thấp thấp mà hoan hô lên, tiến lên một tảng một hũ ôm lấy mẫu thân cánh tay nói: “Nơi này thật xinh đẹp, chúng ta thực thích.” Diêu thái thái kiều kiều khoe miệng, xem ra trượng phu nói không sai, vị này Lâm quận chúa quá thực có viên thắt khiếu tâm. Diêu Thời một nhà đoàn tụ, hắn các sư đệ xem đến đỏ mắt không thôi. Bọn họ cũng đến mặt sau trong nhà đi xem qua, biết kia một trùng trùng phòng ở là vì bọn họ chuẩn bị sau, bọn họ đều nhịn không được tâm động lên. Mặt khác quốc gia còn bã, Giang Lăng vùng học sinh lại là trực tiếp tim Lâm Thanh Uyển, thỉnh cầu nàng hỗ trợ đem cha mẹ huynh muội mang đến, có thể nhi còn muôn tiện thể mang theo thể nhi. Giang Lăng đã vong, thả lại phân cách hai nước, rất dài một đoạn thời gian nội bọn họ đều không thể đi trở về, nếu như thế không bằng trước đem người nhà kế đó, dù sao Lâm quận chúa nói, bọn họ về sau nếu là muốn chạy tùy thời đều có thể, nàng tuyệt đối sẽ không ngăn trở. Đối Lâm quận chúa, đại gia vẫn là thực tin tưởng, vì thế không ít người đều viết tin giao cho Lâm Thanh Uyển, từ nàng phái người đi tiếp người. Mà hiện tại Giang Lăng chính là Lâm Tín, mặc kệ là ở Lương Quốc bên này, vẫn là muốn tới Sở Quốc bên kia tiếp người đều phương tiện rất nhiều. Một tháng thời gian, lục tục đưa tới vài người nhà, vì thế Lâm phủ trụ học sinh chậm rãi dọn ra tới. Những người khác thấy thế, dứt khoát cùng Lâm Thanh Uyển nói một tiếng, thu thập tay nải trụ đến Cầu Tri Uyển mặt sau trong ký túc xá, bên trong điều kiện so ra kém Lâm phủ, càng so ra kém mặt sau từng hàng hai tiền tiêu tòa nhà, nhưng cũng là đơn người ký túc xá. Đại gia trụ đến còn tính tự tại, mấu chốt là nơi này liền ở Cầu Tri Uyển mặt sau, ly Duyệt Thư Lâu cũng không phải phi thường xa, chính yếu chính là bọn họ lại có thể cùng Đại sư huynh ở bên nhau. Chỉ cần biết rằng Đại sư huynh liền ở phía sau mỗi một đồng tiêu trong nhà, bọn họ buổi tối ngủ đều an tâm không ít có hay không? Mà bọn họ dọn ra tới không lâu, Thượng gia liền cũng dọn ly Lâm phủ, Lâm Thanh Uyển liền mang theo Lâm Ngọc Tân ở đi vào. Này một năm Lâm phủ náo nhiệt không thôi, liên tiếp nghênh đón bất đồng khách nhân, lại nhất nhất tiễn đi bọn họ, hôm nay cuối cùng là nghênh đón chính mình chủ nhân. Sở hữu môn đều bị mở ra, nha đầu các bà tử đem mỗi một góc đều quét tước sạch sẽ, tu bổ cỏ cây, bày biện chậu hoa, mỗi người đều dùng ra cả người thủ đoạn, gắng đạt tới nó bày ra tốt đẹp nhất một mặt. Lâm Ngọc Tân của hồi môn cũng bị lục tục nâng đến các trong viện, chờ đến ngày chính tử, này đó của hồi môn sẽ đưa đến Thượng gia. Lâm Thanh Uyển làm người đem chính viện thu thập ra tới, phô thượng Lâm Ngọc Tân dùng quán đồ vật, về sau này chính viện chính là bọn họ ở. Lâm Ngọc Tân nhìn nàng thu thập, nhịn không được lau một chút mồ hôi trên trán nói: “Cô cô, hiện tại thu thập có phải hay không quá sớm, vạn nhất bà ngoại không đáp ứng chúng ta trở về trụ đâu?” Lâm Thanh Uyển liền cười nói: “Sẽ không, lão thái

thái thương các ngươi, khăng định sẽ không không muôn.”“Đúng vậy,” Lâm ma ma cười tủm tỉm nói: “Thượng gia mua tòa nhà thời điểm vẫn là nóng nảy chút, tuy rằng hoa không ít tiền, nhưng kia sân vẫn là quá nhỏ, lão thái cả đời hưởng hết phúc lộc, nơi nào có thể chịu cái kia khổ? Liền tính là vì hiếu thuận lão thái thái, ngài cùng biểu thiếu gia cũng không thể ở tại nơi đó a.”Lâm Thanh Uyển thầm chấp nhận gật đầu, cùng Lâm Ngọc Tân nói: “Ngươi muốn hiếu thuận.”Lâm Ngọc Tân trùu trùu khoe miệng nói: “Ngài yên tâm, ta nhất định sẽ hiếu thuận bà ngoại.”Liền sợ nàng lão nhân gia không muốn muôn cái này hiếu thuận.Lâm Thanh Uyển nhìn thu thập tôt sân, trong mắt ý chí chiến đấu tràn đầy, không vội, nàng có rất nhiều thời gian, tổng có thể đem người lại cấp hóng trở về.Hiện tại dọn ra đi chỉ là tạm thời, nàng liền Diêu Thời này đó “Người nước ngoài” đều hóng ở, chẳng lẽ còn hóng không được một cái lão thái thái?

Chương 377: Hôn lễ một

Mười tháng sơ năm, hoàng đế cùng Hoàng Hậu ngự tú cấp Lâm Ngọc Tân đồ vật tới rồi Tô Châu, Chu thứ sử tự mình khua chiêng gỗ trống đưa tới, toàn bộ Tô Châu đều oanh động. Đây là có ý tứ gì, Lâm Thượng hai nhà kết thân còn kinh động hoàng đế? Thượng gia không phải mới bị vân tội? Mọi người kinh nghi bất định, mà Thượng lão phu nhân nghe nói sau cười ra vẻ mặt nếp gấp, trong lòng cuối cùng một tia bất mãn cũng đã biến mất. Có Hoàng Đế Hoàng Hậu thêm trang ở phía trước, các gia cấp Lâm Ngọc Tân thêm trang lễ lại thêm dày vài phân. Ngọc Tân cùng trường đều đã từ học đường tốt nghiệp, Chu Thư Nhã vốn đã hồi Giang Đô, lần này là có ý tới vì nàng thêm trang. Mấy cái tiểu cô nương vây quanh Lâm Ngọc Tân ngồi, nhỏ giọng nói: “Không nghĩ tới ngươi là chúng ta mấy cái trung sớm nhất xuất giá, còn tưởng rằng ngươi cô cô sẽ ở lâu ngươi hai năm đâu.” Tuy rằng Lâm Ngọc Tân tuổi đã không nhỏ, nhưng xem lúc trước Lâm quận chúa một chút cũng không vội thái độ, thêm chi nàng cũng không có đính hôn, đại gia ngầm đều đoán Lâm quận chúa khả năng sẽ đem người lưu đến hai mươi tuổi. Ai ngờ nàng lại là các nàng bên trong cái thứ nhất thành thân. Từ dưới định đến thành thân mới hơn ba tháng thời gian mà thôi, Chu Thư Nhã liền nhỏ giọng hỏi, “Này cũng quá nóng này, như thế nào không thể chờ đến sang năm?” Lâm Ngọc Tân liền thấp giọng cười nói: “Cô cô nói ta bà ngoại muôn người chiều cỗ, dù sao chúng ta hai nhà thân cận, sớm một chút gả qua đi cũng không có gì không tốt.” “Vậy các ngươi thành thân sau muôn lưu tại Tô Châu?” Chu Thư Nhã thấp giọng hỏi, “Hắn không thượng kinh nhậm chức?” Lâm Ngọc Tân lắc lắc đầu nói: “Cái này muốn xem bệ hạ ý tứ, nếu triều đình có triệu, hắn tự nhiên sẽ trở về.” Chu Thư Nhã liền trong lòng hiểu rõ, chỉ sợ Thượng gia còn có khởi phục khả năng, Chu gia thật không cần thiết lúc này cùng bọn họ trở mặt. Có Lâm Thanh Uyển ở, Chu Thư Nhã không cảm thấy Thượng Minh Kiệt khởi phục là cái gì nan đề. Hiển nhiên cùng Chu Thư Nhã giống nhau ý tưởng người không ít, vốn dĩ Thượng gia đã môn đinh vắng vẻ, từ Thượng gia xảy ra chuyện sau, trừ bỏ Lâm gia cùng Chu thứ sử gia, liền không người lại tới cửa. Nhưng việc hôn nhân này vừa ra, hoàng đế ngự tú vừa đến, Thượng gia khách nhân lại nhiều

lên.Không có biện pháp, rất nhiều người cũng không có tư cách thương Lâm gia đi, lễ vật liền chỉ có thể tạm thời đưa đến Thượng gia, để có thể tham dự hai người hỉ yến, nếu có thể cùng Lâm quận chúa đáp thượng một câu liền càng đáng giá.Thượng Đan Trúc cùng Thượng Đan Cúc nhất thời lưỡng lự, không khỏi đi thỉnh Thượng lão phu nhân tới chủ trì.Thượng lão phu nhân nghĩ nghĩ nói: “Có chút lễ không hảo thu, quay đầu lại người đi hỏi đại quản gia, dĩ vãng cùng nhà của chúng ta không giao tình liên lui về, lúc này chúng ta Thượng gia không nên quá mức trương dương.”Thượng Đan Trúc liền nhỏ giọng nói: “Tổ mẫu ngài đã quên, đại quản gia không thuộc lại tới.”Thượng lão phu nhân ngắn ngo, lúc này mới nhớ tới đại quản gia một nhà có tiền, sớm đã tự thuộc lối rời đi, Lâm Thanh Uyển không đem người thuộc đến.Thượng lão phu nhân khe khẽ thở dài, nhíu mày nói: “Kia đem danh mục quà tặng cho ta, ta cho các người nhìn xem.”“Tổ mẫu,” từ ngoài cửa tiến vào Thượng Minh Kiệt cười nói: “Giao cho tôn nhi đến đây đi.”Thượng lão phu nhân liền cười, “Không cần người mệt nhọc, người là tân lang quan, chờ làm tân lang liền hảo.”“Có thể nào làm ngài lão nhân gia bị liên luy,” Thượng Minh Kiệt cười nói: “Về sau tôn nhi sớm hay muộn là phải làm gia, lần này liền làm tôn nhi tới luyện luyện tập.”“Nói bậy,” Thượng lão phu nhân đem mặt nghiêm nói: “Nào có dùng chính mình hôn lễ tới luyện tập?”Thượng Minh Kiệt liền cười, “Là là là, nếu có khó hiểu chỗ, tôn nhi nhất định tới hỏi ngài, tuyệt không làm bậy, này tổng có thể đi?”Thượng lão phu nhân do dự một chút liền gật đầu nói: “Cũng hảo, đem đại ca người mời đến, hắn quản quá mấy năm trong phủ sự, còn tính hiểu biết một ít, không hiểu liền hỏi hắn.”Thượng Minh Kiệt gật đầu, đưa Thượng lão phu nhân hồi nội thất nghỉ ngơi sau mới ra tới.Hắn xem qua này 5 năm Thượng gia lui tới danh mục quà tặng, trong lòng có định số sau xử lý lên liền nhanh, hắn bên này quá một lần, lại cấp Thượng Minh Viễn xem qua một lần liền sẽ không có đề sót.Hảo những người này cũng chưa nghĩ đến bọn họ hôn không thượng Lâm gia bên kia còn chưa tính, liền Thượng gia bên này cũng chưa hôn thượng, không khỏi trùng mắt, “Này Thượng gia còn tưởng rằng nhà mình là huân quý đâu? Ngạch cửa còn rất cao!”Thượng Minh Viễn cũng khuyên Thượng Minh Kiệt, “Nay khi không thể so ngày xưa, người thật sự không rơi chậm lại một chút yêu cầu?”“Đây là ta cùng biểu muội hôn lễ, ta không nghĩ bỏ vào tới một ít lung tung rối loạn người.” Thượng Minh Kiệt nói: “Nếu là yến trung xảy ra chuyện, kia mới là mất mặt đâu, ít người chút liền thiếu chút, đến lúc đó ta cùng trưởng, cùng với thật nhiều bằng hữu đều sẽ tham dự, không thiếu nào nhiệt.”Thượng Minh Viễn nghĩ đến những cái đó người đọc sách, nhịn không được gật gật đầu.Đều nói ba nữ nhân một dài diễn, kỳ thật ba cái thư sinh diễn so ba nữ nhân còn muôn náo nhiệt, có nhị đệ những cái đó cùng trưởng cặp bằng hữu ở, hỉ yến thượng thật là không thiếu nào nhiệt.Hai bên

đều đâu vào đây chuẩn bị, thực mau liền tới rồi mười tháng sơ chín.Sáng sớm, Thượng Minh Kiệt liền từ trên giường bò dậy, sưng sốt một hồi lâu mới nhớ tới hôm nay là hán hỉ nhật tử.Hắn đẩy ra cửa sổ ra bên ngoài nhìn thoáng qua, vừa lúc nhìn đến chân trời cam hồng ánh sáng mặt trời, thái dương một chút một chút đi lên trên, ánh kia một mảnh đám mây sáng lạn vô cùng.Hắn thật sâu mà hít một hơi, sau đó phun ra một ngụm trọc khí, lộ ra tươi cười, sải bước ra bên ngoài đi.Tẩy Nghiên vừa lúc bụng thủy lại đây, thấy hắn liền lộ ra sáng lạn tươi cười nói: “Nhị gia đại hỉ, tiểu nhân chúc nhị gia cùng nhị nãi nãi đâu bạc đến lão, tương thân tương ái...”Thượng Minh Kiệt liền gõ một chút hắn đầu, cười nói: “Thiếu ba hoa, ngươi nhị nãi nãi còn không có vào cửa đâu, lời này lưu trữ ngày mai nói.”“Ngày mai lại có ngày mai lý do thoái thác, có thể nào giống nhau?”Tẩy Nghiên tiến lên hầu hạ hắn rửa mặt, cười túm tím nói: “Nhị gia, trong chốc lát đi đón dâu, ngài đem tiểu nhân cũng mang lên đi, tiểu nhân có thể ở phía sau cho ngài tráng uy danh.”Thượng Minh Kiệt liền cười, “Hảo a, ngươi đi, Thị Mặc cũng đi, ta nếu có cái gì đã quên, các ngươi liền nhắc nhớ ta.”Tẩy Nghiên liền cao hứng lên tiếng, lần này Thượng Minh Kiệt mang đi người không ít, trừ bỏ Lư Thụy, Chu Thông đám người ngoại, còn có trong khoảng thời gian này hắn ở Duyệt Thư Lâu nhận thức bằng hữu.Hắn cùng Thị Mặc chỉ sợ đến không được phía trước, khả năng nhìn đến nhị gia cầu thú nhị nãi nãi quá trình hắn cũng khai? A href=’/mo_.Html’ target=’_blank’ >Đường ruộng. Khảm ti thương khiêm nga thọc nao 】 huých hoàng cô 『 thiện nào xú? Br />Luận đối Thượng Minh Kiệt tâm tư hiểu biết, trừ bỏ Lâm Ngọc Tân, chỉ sợ không ai có thể so sánh được với bọn họ này hai cái gã sai vặt.Thượng gia bên này bắt đầu chuẩn bị, Lâm gia bên kia cũng bắt đầu rồi.Lâm Ngọc Tân đêm qua là cùng Lâm Thanh Uyển một khói ngủ, bởi vì khẩn trương cùng hung phấn, hơn phân nửa đêm cũng chưa ngủ, cho nên liền khởi chậm.Chờ tỉnh lại khi, Lâm Thanh Uyển đã rửa mặt chải đầu hảo, trên mặt nàng liền có chút ảo não.Lâm Thanh Uyển liền cười trán an nàng nói: “Đừng sợ, trong chốc lát ta làm Hữu ca nhi cản hắn lâu một ít, ngươi chậm rãi thu thập, ta không nóng nảy. Chỉ cần ngươi không đau lòng hắn, ngươi chính là ngủ tiếp nửa canh giờ cũng khiến cho.”Lâm Ngọc Tân trên mặt bạo hồng, hòn dỗi kêu một tiếng “Cô cô”.Lâm Thanh Uyển liền cười ha ha lên, sờ sờ nàng gương mặt nói: “Mau đứng lên đi, rửa mặt hảo sau bồi cô cô dùng cơm sáng.”Lâm Ngọc Tân rời giường rửa mặt, xuyên thường phục đi bồi Lâm Thanh Uyển dùng cơm sáng, nghỉ ngơi mười lăm phút sau mới bắt đầu trở về phòng chuẩn bị.Nàng muôn tăm gôi, hương huân, còn muốn chọn mặt, chờ làm xong này đó, bọn nha đầu liền vì nàng chải đầu, sau đó vì nàng mặc vào một tầng lại một tầng hỉ phục.Chờ làm xong này đó, Lâm Thanh Uyển liền thỉnh Thạch Tuệ tới vì nàng búi tóc cùng xuyên cuối cùng một kiện hỉ phục.Thạch Tuệ là Lâm Thanh Uyển mời đến hỉ

nương, nàng có cha mẹ chồng, trượng phu ân ái tôn trọng, thả nỡ nữ song toàn, lại cùng Lâm Ngọc Tân có thầy trò chi nghị, là nhất thích hợp bất quá người được chọn.Thạch Tuệ cấp Lâm Ngọc Tân sơ phát, niêm xong chúc phúc ca nhi, liền chậm rãi đem nàng tóc búi khởi, vì nàng cẩm thuong vật trang sức trên tóc, chờ giả dạng xong, lúc này mới lấy áo ngoài thế nàng mặc vào.Thạch Tuệ cách gương đồng cùng nàng đổi diện, trong mắt hiện lên kinh diễm, sững sờ một chút mới hoàn hồn, xoay người quay đầu lại liền thấy Lâm Thanh Uyển chính vẻ mặt vui mừng nhìn Lâm Ngọc Tân, liền nhịn không được cười nói: “Ngươi về sau cần phải hảo hảo hiếu thuận ngươi cô cô.”Lâm Ngọc Tân ngẩng đầu nhìn cô cô liếc mắt một cái, hốc mắt đỏ lên, cười đồng ý.Thạch Tuệ hơi hơi mỉm cười, lúc này mới mở cửa đi ra ngoài, đối ngóc tại trong viện các nữ hài nói: “Các ngươi vào đi.”Thôi Vinh cùng Lư Linh lập tức tay kéo tay bôn tiến vào, Chu Thư Nhã đám người chậm một bước, nhưng cũng thực mau tě tiến vào, mọi người xem đến giả dạng xong Lâm Ngọc Tân, trong mắt hiện lên kinh diễm, một chút sững sờ ở tại chỗ.Thạch Tuệ liền cười ra tiếng nói, một đám cô nương lúc này mới hoàn hồn, nhìn Lâm Ngọc Tân kinh ngạc cảm thán nói: “Này, này cũng quá xinh đẹp, chờ về sau ta thành thân, ngươi đến đem nha đầu cho ta mượn.”Thạch Tuệ liền nhịn không được chọc nữ nhi cái trán, “Cũng không e lệ, thật là nói cái gì đều nói được xuất khẩu.”Các cô nương đều đỏ mặt, ngượng ngùng một chút vẫn là tránh Thạch Tuệ cùng Lâm Ngọc Tân mượn nha đầu, thật sự là quá xinh đẹp.Lâm Ngọc Tân liền nhịn không được nhấp miệng cười, nhìn cô cô liếc mắt một cái sau nói: “Cho ta trang điểm chính là cô cô bên người Bạch Đường tỷ tỷ, các ngươi muốn mượn, cũng chỉ có thể cùng ta cô cô mượn.”Đại gia liền mắt trông mong nhìn về phía Lâm Thanh Uyển.Lâm Thanh Uyển liền cười, “Chỉ cần các ngươi thành thân thời điểm mời ta, ta tất là sẽ mượn.”Các cô nương nghe vậy đại hỉ, vây quanh nàng xum xoe nói: “Cô cô chịu đi, đó là chúng ta vinh hạnh mới là a.”Kim Sương chờ liên tục gật đầu, giống các nàng gia thế không hiện, cùng Lâm gia cũng không có gì giao tình, các nàng nếu là thành thân nào dám thỉnh Lâm Thanh Uyển a, nhiều nhất cũng liên cấp cùng trường Ngọc Tân đưa thiếp mời.Lâm Thanh Uyển chịu đi, trong nhà không biết cao hứng cõi nào đâu.Có thể nói, nàng là bọn họ tưởng thỉnh lại không dám thỉnh khách nhân, lúc này nàng phóng lời nói, lại so với bất luận cái gì một phần lễ vật đều quý trọng.Hiện trường vui sướng không khí càng đậm, mấy cái nữ hài chính là nói ra một cái chợ cảm giác, Thạch Tuệ bị ôn ào đên đau đầu, quay đầu cùng Lâm Thanh Uyển nói: “Ngươi nhưng thật ra thanh nhàn, như thế nào cũng không tiến đến chiêu đãi khách nhân?”Lâm Thanh Uyển chậm rì rì nói: “Có Hữu ca nhi bọn họ ở đâu, ta hôm nay chỉ cần hảo hảo nhìn Ngọc Tân xuất giá liền hảo, mọi việc không cần phải xen vào.”“Nghe nói vì ngươi chất nữ thành thân, ngươi đem sở hữu có thể trở

về cháu trai đều kêu đã trở lại?" Lâm Thanh Uyển liền hơi hoi mỉm cười, "Ta làm nhiều như vậy, vì còn không phải là hôm nay?" Thạch Tuệ nghĩ đến hôm nay sáng sớm nàng lại đây nhìn đến cảnh tượng, liền nhịn không được hơi hoi mỉm cười, "Lâm Nhuận cũng tùy ý người làm?" "Không khéo, hôm nay chủ trì hôn lễ chính là hắn." Đến, nhất tộc chi trưởng đều tới vì Lâm Ngọc Tân chủ trì hôn lễ, kia trong tộc những cái đó con cháu còn có cái gì nói? Thạch Tuệ cảm thán, "Chỉ sợ hai mươi năm nội lại khó có siêu việt cùa này hôn lễ." Lâm Thanh Uyển khéo miệng hơi hoi một chọn nói: "Tổng phải cho hài tử một ít dựa vào đồ vật." Thạch Tuệ nhịn không được trùu động khéo miệng, "Người cho nàng còn thiếu?" "Làm phụ mẫu, chỉ biết ngại không đủ, nào có ngại nhiều?" Thạch Tuệ yên lặng nói: "Người cũng mới so nàng đại tam tuổi mà thôi."

Chương 378: Hôn lễ nhị

Lâm Thanh Uyển thật là có thể đem trở về người đều kêu đãi trở lại, Lâm Hữu, Lâm Truyền, Lâm Giai, thậm chí là ở trong quân Lâm Cát đều thỉnh giả trở về.Nếu không phải Lâm Tín hiện tại trấn thủ biên quan, Giang Lăng không rời đi hắn, Lâm Thanh Uyển còn tưởng đem hắn kêu trở về cắp Ngọc Tân chống lưng đâu.Bên ngoài làm buôn bán Lâm thị con cháu cũng đều đã trở lại, Lâm Thanh Uyển nói chính mình thanh nhàn, đó là bởi vì sự tình đều gọi bọn hắn làm đi.Thạch Tuệ sớm tới tìm khi, cỗng lớn liền đứng hai bài cảm y hoa phục Lâm thị con cháu, một lưu tất cả đều là Lâm Ngọc Tân cùng thế hệ cùng hậu bối, những cái đó là đón khách, mà trong viện người càng nhiều, cơ hồ mỗi một sự kiện đều có một cái con cháu phụ trách, liền kêu lên tới hỗ trợ tức phụ đều cảm không thương thủ.Bát thúc công vốn là không nghĩ tham dự cái này hôn lễ, có thể thấy được trong tộc có tiền đồ con cháu toàn đi, chỉ có bọn họ này một phòng người ở ăn không ngồi chò, rốt cuộc cũng nhịn không được dẫn người lại đây.Chờ nhìn đến Lâm Nhuận đều tự mình hỗ trợ tiếp đón, không khỏi mặt tối sầm, Thập Nhất thúc công sớm đến, đang ngồi ở mặt sau cùng các khách nhân nói chuyện phiếm tổng cổ thời gian, nhìn thấy Bát thúc công nhịn không được kén ăn cười, khinh miệt liếc đối phương liếc mắt một cái.Lục thúc công âm thầm trùng mắt nhìn hai người liếc mắt một cái, đứng dậy đi đến lão bát bên người thấp giọng cảnh cáo, “Lão bát, ngươi nhung nhung đừng đi chọc Uyển tỷ nhi, nếu là làm gia tộc mất mặt, đừng trách ta không niệm tình cảm.”Bát thúc công sắc mặt cứng lại, trầm khuôn mặt ngồi vào bọn họ bên người, đối phía sau tôn tử ghét bỏ phát tay, “Còn thất thần làm gì, không phát hiện ngươi đường huynh đệ nhóm đều ở vội sao? Còn không mau đi giúp đỡ tiếp đón.”Tôn tử nhóm ngoái ngác đi, nhưng ai không biết Lâm cô cô cùng Bát thúc công quan hệ không tốt, từ nàng tình nguyện đem bọn họ từ nơi khác kêu trở về, cũng không cho Bát thúc công gia hài tử hỗ trợ liền nhìn ra được một vài.Đại gia cho nhau sử cái ánh mắt, liền có hai người lôi kéo bọn họ đi tiễn viện cùng các khách nhân ngốc tại cùng nhau, toàn lấy bọn họ đương khách nhân tiếp đón.Lâm Hữu ra tới thấy cũng đương không phát hiện, đám người đi rồi mới bàn tay vung lên nói: “Người đã đi vào chủ phố, đem đương huynh đệ

nhóm đều kêu trở về, đem đại môn đóng lại.” Các huynh đệ lập tức u quát một tiếng, tức khắc tụ có mười mấy người, ghế khách thượng Thôi Lăng nhấp một ngụm rượu, cùng các sư huynh đệ nói: “Chúng ta ở tại Lâm phủ cũng không ngắn, tính lên Lâm huyện chủ liền cùng chúng ta muội muội dường như, không bằng chúng ta cũng đi chi viện một vài?” Đỗ Tư nghe vậy ánh mắt sáng lên, buông chén rượu cười nói: “Này đảo không sai, tổng không thể làm Thượng Minh Kiệt như vậy dễ dàng đem muội muội cưới đi thôi?” Thấy Đỗ Tư đều nói như vậy, sớm đã ngoe rục rịch các sư huynh đệ tức khắc một cái kích động, sôi nổi đứng lên nói: “Chúng ta đây đi trợ Lâm huynh đệ giúp một tay.” Nay đâu chỉ là giúp một tay a, những người này tài trí không tồi, hiếm lạ có quái điểm từ càng là không ít, có bọn họ gia nhập, Thượng Minh Kiệt muốn đi đến chính viện đi càng khó. Lâm Hữu mừng rỡ làm cho bọn họ hỗ trợ thủ vệ, rốt cuộc trong nhà trừ bỏ hắn cùng Lâm Giai mấy cái ngoại, tài trí đều chẳng ra gì, chỉ sợ ngăn không được Thượng Minh Kiệt bao lâu. Có những người này gia nhập, khó khăn trực tiếp từ tam biển tới rồi mười. Cho nên Thượng Minh Kiệt ở đại môn chờ cửa thứ nhất liền ngây người có gần mười lăm phút mới cởi bỏ đê mục, nhưng mà lại còn không thể vào cửa, đại gia ôn ào lại khó xử không ít, được không ít bao lì xì sau mới cho đi. Nhưng đạo thứ hai môn thủ chính là Lâm Cát cùng Thôi Lăng, hai người khảo văn đề còn không tính, còn khảo võ đề. Trực tiếp đem Thượng Minh Kiệt lăn lộn đến mồ hôi đầy đầu, từng đợt tiếng cười từ nơi này truyền tới nội viện. Các tiểu cô nương đều tò mò đuổi dài cổ ra bên ngoài nhìn xung quanh, nhỏ giọng nói: “Lần trước Đan Lan tỷ tỷ thành thân không như vậy nào nhiệt a, bọn họ đây là nháo cái gì đâu cười đến như vậy vui vẻ?” Lâm Ngọc Tân cũng tò mò, đuổi trường cổ ra bên ngoài nhìn thoáng qua, sau đó trộm ngắm uống trà cô cô liếc mắt một cái sau chiêu quá Ánh Nhạn, thấp giọng nói: “Ngươi đi xem.” Lư Linh mấy người nghe thấy được, tròng mắt vừa chuyển, cũng đem từng người nha đầu đưa tới, làm các nàng đi xem. Bọn nha đầu là cùng đi, lại là tách ra trở về, cách một lát liền phái một người trở về hội báo, như vậy liền có thể không gián đoạn bá báo, các tiểu cô nương liền cùng thấy hiện trường dường như. “Thôi công tử ra một đạo câu đố, tân lang quan suy nghĩ nửa ngày mới nghĩ ra được, kết quả hắn mới muốn vào cửa, Lâm Cát thiêu gia lại ra một đê, làm người bày cái định trận, làm hắn đi qua mới tính.” Lâm Ngọc Tân mở to hai mắt nhìn, “Kia muôn như thế nào quá?” Nha đầu “Xì” một tiếng bật cười, nói: “Tân lang quan làm người nhặt hai khối mộc khối tới, trực tiếp dẫm lên mộc khối quá khứ, chỉ là cửa thứ ba liền không dễ dàng như vậy, Lâm Hữu thiêu gia cảm thấy hắn thượng một quan lấy xảo, cho nên làm hắn trước bò lên trên trong viện thụ lại xuống dưới cùng hắn đối thoại.” Lâm Thanh Uyển nhuóng mày, hiển nhiên không nghĩ tới đám hài tử này chơi đến như vậy tàn nhẫn, nhìn thoáng qua đồng hồ cát sau liền bình

tĩnh ngồi.Chỉ cần không lầm giờ lành là được, tân nương tử nơi nào là như vậy hảo cưới?Hôm nay cưới đến càng gian nan, hắn mới có thể càng thêm quý trọng.Lâm Thanh Uyển không ngăn cản, Lâm Hữu đám người liền ở khó xử Thượng Minh Kiệt trên đường bôn tâu rốt cuộc, khó khăn vượt năm ải, chém sáu tướng tới rồi cuối cùng một quan, lại thấy Lâm gia hai mươi tới vóc dáng đệ bài bài trạm hảo chồng đỡ chính viện phòng khách trước.Hiển nhiên, vẫn là không vui hắn đi vào.Thượng Minh Kiệt khóc không ra nước mắt, “Lâm huynh, đại cữu huynh, các ngươi còn có gì để?”Đi theo Thượng Minh Kiệt phía sau Chu Thông nhịn không được trùng mắt, thấp giọng hỏi Lâm Hữu, “Lâm Hữu, đừng quên ngươi cũng là phải đón dâu.”Lâm Hữu nhường mày nói: “Ta cưới lại không phải Thượng thị nữ.”Cho nên hắn không sợ!Chu Thông cùng Thượng Minh Viễn cũng chỉ có thể đồng tình nhìn thoảng qua Thượng Minh Kiệt, vỗ vỗ bờ vai của hắn nói: “Ngươi nén bi thương! Dũng cảm thượng đi.”Giờ lành đều mau tới rồi, Thượng Minh Kiệt chỉ có thể yên lặng tiến lên một bước, ba ba nhìn Lâm Hữu.Lâm Hữu tâm vi nhuyễn, nhưng vẫn là xụ mặt, ngạnh tâm địa khó xử hắn, “Thượng huynh, ta cô cô nói ngươi hài tử có một nửa muôn tùy họ Lâm, kia vạn nhất đến phiên họ Lâm khi, kia hài tử lại không phải ta muội muội sở sinh làm sao bây giờ?”Thượng Minh Viễn ngốc, hỏi: “Không phải biểu muội sở sinh, là ai sinh?”Lâm Hữu ghét bỏ liếc mắt nhìn hắn nói: “Tự nhiên là ngươi thiếp thất.”Thượng Minh Viễn tưởng nói, Lâm cô cô cùng Thượng gia ước định cũng không phải là Thượng Minh Kiệt hài tử, mà là Thượng Minh Kiệt cùng Lâm Ngọc Tân hài tử, Lâm Hữu như thế nào có thể như vậy trộm đổi khái niệm đâu?Ai biết Thượng Minh Kiệt đã lanh mồm lanh miệng nói: “Ta từ đâu ra thiếp thất? Ta sẽ không nạp thiếp.”Lâm Hữu nhường mày, “Quả thực?”“Tự nhiên!”Lâm Hữu liền cười nói: “Ta hy vọng ngươi có thể vĩnh viễn nhớ kỹ hôm nay lời nói.”Lời này tự nhiên cũng truyền tới hậu viện, mọi người cực kỳ hâm mộ nhìn Lâm Ngọc Tân, Lâm Ngọc Tân chỉ nao nao, sau đó liền cười cười, rũ xuống đôi mắt vẫn chưa nói chuyện.Ở nàng xem ra, này không phải hắn là sao?Nàng vốn dĩ liền không nghĩ tới Thượng Minh Kiệt sẽ nạp thiếp, nàng biết Thượng Minh Kiệt cũng không nghĩ tới.Lâm Thanh Uyển lại hơi hoi nhẫn lại mày, cảm thấy Lâm Hữu là làm điều thừa, ngược lại cho người ta một loại Lâm gia hùng hổ doa người cảm giác.Bất quá cũng chỉ là nghĩ nghĩ liền đứng dậy nói: “Giờ lành tới rồi, chúng ta đi phía trước đi thôi.”Lâm Thanh Uyển đỡ Lâm Ngọc Tân tay đi ra ngoài, Thượng Minh Kiệt đã chờ ở phòng khách, chờ cô chất hai cái xuất hiện, hắn liền công cảm đứng ở một bên, chờ nhìn đến Lâm Ngọc Tân, đôi mắt một chút liền thẳng.Lâm Thanh Uyển buông ra Lâm Ngọc Tân tay, đi đến ghế trên ngồi xuống, thấy hắn nhìn Lâm Ngọc Tân phát ngốc, liền nhịn không được ho nhẹ một tiếng.Thượng Minh Kiệt hoàn hồn, đỏ mặt bùm một tiếng quỳ trên mặt đất, câm đệm hương bồ nha đầu hoảng sợ,

kinh nghi bất định nhìn cô nãi nãi liếc mắt một cái sau vội vàng đem đệm hương bồ phóng tới Thượng Minh Kiệt trước mặt.Thượng Minh Kiệt đỏ mặt đứng dậy, một lần nữa quỳ tới rồi phỗ đoàn thượng.Lâm Ngọc Tân đè nặng tơi cười quỳ gối hấn bên cạnh đệm hương bồ thượng, Thượng Minh Viễn cùng Chu Thông vẻ mặt không nỡ nhìn thằng, xoay đâu đi không xem hấn ngốc dạng.Chính là Lâm Hữu đều thế hấn mặt thiêu.Lâm Thanh Uyển vốn dĩ cũng cảm thấy buồn cười, nhưng thấy quỳ gối trước người hài tử, tơi cười lại tẽ không ra, đây chính là nàng dường 6 năm hài tử a.Lâm Thanh Uyển trên mặt tơi cười chậm rãi thu hồi, không có vâng theo chế độ cũ dặn dò nàng, mà là nói: “Ngươi áu thừa đình huân, bất luận là phụ thân ngươi, vẫn là ta, đều dạy ngươi muốn hiếu thuận trưởng bối, hữu ái chị em đâu, hầu hạ ông cô muôn thành tâm, ta tin tưởng ngươi có thể làm tốt lắm, đúng không?”Lâm Ngọc Tân thấp thấp mà lên tiếng “Là.”“Hảo hài tử,” Lâm Thanh Uyển ánh mắt nhu hòa nhìn nàng nói: “Nhưng cô cô hôm nay muốn ngươi nhớ kỹ chính là, ngươi trừ bỏ là Thượng gia túc phụ ngoại, cũng là Lâm gia cô nương, ngươi cũng là có huynh đệ tỷ muội, về sau nếu như bị người khi dễ, chính mình đánh không quay về, vậy trở về nói cho cô cô cùng ngươi các huynh đệ, đều có chúng ta thế ngươi chống lưng.”Mọi người nghe được xấu hổ, đây là cô nương xuất giá khi nêncó dặn dò sao? Lâm Thanh Uyển lại nhìn về phía Thượng Minh Kiệt, nói: “Ta biết Ngọc Tân có khi kiêu man, nàng nếu là đã làm sai chuyện, làm trượng phu ngươi muốn đề điểm nàng, nếu là nàng không nghe, ngươi trở về nói cho ta, ta thế ngươi giáo huấn nàng.”Thượng Minh Kiệt liền nói: “Cô cô yên tâm, biểu muội từ trước đến nay ồn trọng chu đáo, ta chỉ sợ là chính mình làm sai sự chọc nàng sinh khí.”“Ta dường hài tử chính mình biết, về sau nàng còn muốn ngươi nhiều hơn tương làm,” Lâm Thanh Uyển nói: “Ngươi đừng trách ta ngôn ngữ bất công nàng liền hảo, này thế đạo đối nữ tử vốn là khắc nghiệt quá nhiều, mà ta chỉ có như vậy một cái chất nữ nhi, ta tất nhiên là hy vọng các ngươi phu thê hòa thuận, ân ân ái ái, nhưng ta này tâm tổng cũng không yên lòng.”Thượng Minh Kiệt lập dập đầu nói: “Cô cô yên tâm, tương lai đó là ta chịu ủy khuất, cũng sẽ không làm biểu muội chịu ủy khuất, nếu như bằng không, ngài lấy roi trùa ta!”“Hảo!” Lâm Thanh Uyển đứng dậy đem hấn nâng dậy nói: “Ta tin ngươi lời này!”Nàng lại đem Lâm Ngọc Tân nâng dậy tới, đem hai người tay hợp ở bên nhau, cười nói: “Hảo, giờ lành mau qua, ra cửa đi, về sau các ngươi muốn lẩn nhau nâng đỡ, cộng tiến cộng lui.”Lâm Ngọc Tân hốc mắt ứng đỏ, lui về phía sau một bước, một lần nữa quỳ trên mặt đất cắp Lâm Thanh Uyển khái một cái đầu.Thượng Minh Kiệt vội vàng quỳ gối bên người nàng, cũng cắp Lâm Ngọc Tân khái một cái đầu.Lâm Thanh Uyển hốc mắt cũng ứng đỏ, phát phát tay nói: “Hảo, đi thôi.”Lâm Hữu lúc này mới tiến lên cõng lên Lâm Ngọc Tân ra cửa.Đi theo Lâm Hữu cùng đi đưa gả nhà mẹ để người đều là

thuần một sắc tuổi trẻ con cháu cùng tuổi trẻ túc phụ, không nói cưỡi ngựa, quang xe ngựa liền ngồi chín chiếc. Đi theo cửa hôi môn vòng Tô Châu thành nửa tòa thành mới tiến Thượng gia, Tô Châu bá tánh nhìn lúi lưỡi, “Ai nói Lâm huyện chủ không có huynh đệ? Xem này tư thế, về sau ai dám khi dễ nàng? Nhiều như vậy đường huynh đệ đâu, một người một quyền có thể đem lão hổ đánh chết.”“Này Thượng nhị thiếu gia còn rất đáng thương, nhiều như vậy cữu huynh a.”“Đáng thương cái rắm, như vậy nhiều cữu huynh, một người giúp một phen, hắn liền vụng trộm nhạc a đi.”Dù sao từ hôm nay về sau, lại không ai sẽ cảm thấy Lâm Ngọc Tân không huynh đệ, đại gia trong đầu chỉ biết dư lại hôm nay này phần phật đưa gá đội ngũ.

Chương 379: Hôn lễ tam

Trù bối Lâm Thanh Uyển còn lưu tại Lâm phủ, Lâm Hữu đám người toàn cưỡi cao đầu đại mã đi theo cùng đi Thượng gia. Lâm Thanh Uyển đứng ở cổng lớn nhìn theo bọn họ rời đi, trên mặt không khỏi có chút phiền muộn. Thạch Tuệ đứng ở nàng bên cạnh người, thấy hơi hơi mỉm cười, vỗ vỗ cánh tay của nàng nói: “Đừng nóng vội, lại quá ba ngày nàng liền lại phải về tới.” Lâm Thanh Uyển liền đổi với nàng hơi hơi mỉm cười, “Ta biết, chính là cảm thấy nàng lớn lên thật nhanh, một chút liền lớn lên gả chồng.” Thạch Tuệ nghĩ đến mới vừa đính hôn nữ nhi, cũng khe khẽ thở dài, “Đúng vậy, nháy mắt các nàng đều trưởng thành.” Kiệu hoa Lâm Ngọc Tân lau lau nước mắt, trong lòng nỗi buồn ly biệt tiệm tiêu, lay động nhoáng lén trung rốt cuộc nhớ tới khẩn trương, không khỏi hơi hơi siết chặt ngón tay. Thượng Minh Kiệt ngồi trên lưng ngựa, chỉ cảm thấy xuân phong đặc ý, chính là lúc trước cao trung tiến sĩ, đánh mã đạo phố khi cũng chưa kích động như vậy. Vòng nửa tòa thành mới trở lại Thượng gia, Thượng lão phu nhân sờm ngồi ở cao đường thượng đẳng trứ, chính là Thượng nhị thái thái đều tỉ mỉ trang điểm một phen. Chẳng sợ đối cái này con dâu bất mãn nữa, nàng cũng biết không thể cấp nhi tử mất mặt. Thượng Minh Kiệt nắm hòn lụa, cẩn thận dẫn đường Lâm Ngọc Tân đi vào chính đường, một đôi tân nhân ở đường hạ trạm hảo, người tiếp tân vẻ mặt cao hứng, chờ bọn họ đứng yên sau liền lớn tiếng xướng đèn: “Nhất bái thiên địa —” Thượng Minh Kiệt xoay người trạm hảo, hỉ bà cũng đỡ Lâm Ngọc Tân xoay người, người tiếp tân liền xướng đèn: “Nhất bái thiên địa chi linh khí, nhị bái nhật nguyệt chi tinh hoa, tam bái xuân hạ cùng thu đông, mưa thuận gió hòa ngũ cốc phong —” Người tiếp tân một xướng tân nhân nhất bái, chờ hấn xướng xong, hai người vừa vặn bái xong tam bái. “Nhị bái cao đường —” Chờ tân nhân xoay người đổi mặt Thượng lão phu nhân cùng Thượng nhị thái thái, hấn liền cao giọng nói: “Nhất bái cha mẹ dưỡng ta thân, lại bái tổ mẫu dạy ta tâm, tôn lão ái áu đương ghi khắc, hòa thuận hoàng thổ biến thành kim —” Thượng lão phu nhân hai đứa nhỏ liên tục gật đầu, trong mắt hàm chứa nhiệt lệ, hơi hơi duỗi tay làm cho bọn họ lên. Người tiếp tân liền cao giọng nói: “Phu thê đổi bái —” Thượng Minh Kiệt liền

đứng dậy đối mặt Lâm Ngọc Tân trạm hảo, Lâm Ngọc Tân khoác khăn voan nhìn không thấy, nhưng Thượng Minh Kiệt lại là ở đại gia nhìn chằm chú dưới.Thấy hắn vẻ mặt ngây ngốc cười, thính tai đến cỗ chỗ đều hồng toàn bộ một mảnh, đại gia liền phát ra thiện ý tiếng cười.Người tiếp tân cũng nhịn không được cười, mang theo ý cười hô: “Nhất bái có phúc cùng hưởng, có nạn cùng chịu; Nhị bái phu thê ân ái, tôn trọng nhau như khách; Tam bái cần kiệm quản gia, cùng làm cùng hưởng, vĩnh kết đồng tâm”
“Kết thúc buổi lễ” người tiếp tân cười hô: “Đưa tân lang tân nương nhập động phòng”Vây quanh ở một bên thanh niên nam nữ nhóm nghe vậy “Hồng” một tiếng liên xông tới, vây quanh hai người đi tân phòng.Làm cô em chồng Thượng Đan Trúc cùng Thượng Đan Cúc tự nhiên là đỡ Lâm Ngọc Tân, đem nàng an bài ở hỉ trên giường liền cười hì hì thổi lui đến một bên.Hỉ bà cao hứng cho bọn hắn xướng cát tường ca, đãi rải trướng xong, lúc này mới làm Thượng Minh Kiệt đẩy ra khăn voan đỏ.Thượng gia bên này người nhịn không được kinh hô một tiếng, trong đó một cái tiêu túc phụ liền cười nói: “Tiểu thúc đây là thật có phúc, như vậy tuẫn túc phụ ta còn là lần đầu tiên thấy.”Một cái tương đối lớn tuổi thái thái liền cười nói: “Đừng nói là ngươi, chính là ta cũng chưa thấy qua như vậy xinh đẹp túc phụ.”Mọi người đều khen tặng khởi Lâm Ngọc Tân tới, đừng nói nàng vốn dĩ liền lớn lên đẹp, liền tính nàng khó coi, cũng không ai dám làm trò nàng mặt nói ra, không phát hiện Lâm gia đưa gả người cùng của hồi môn đồ vật sao?Hiện tại ai dám chọc nàng?Thượng Minh Kiệt cũng ngây ngốc cười.Hỉ bà liền hướng hắn trong tay tắc một cái hồ lô nói: “Mau uống rượu hợp cẩn, nhất sinh nhất thế đồng tâm cộng đầu.”Lâm Ngọc Tân cũng tiếp một cái, hai chỉ tiểu hồ lô dùng tuyển cột lấy, hỉ bà cho bọn hắn đảo thượng rượu liền thúc giục nói: “Mau uống, mau uống, chờ có chậm trễ giờ lành.”Lâm Ngọc Tân cùng Thượng Minh Kiệt liếc nhau, hơi hơi đỏ mặt cúi đầu uống một hơi cạn sạch, kết quả còn chưa kịp buông đã bị hỉ bà một phen đoạt quá ném tới trên mặt đất, hai chỉ hồ lô trên mặt đất khiêu hai hạ liền một trên một dưới dừng lại.Hỉ bà thấy đại hỉ, vỗ tay cười nói: “Một ngưỡng hợp lại, đại hỉ, đại hỉ.”Lâm Ngọc Tân cùng Thượng Minh Kiệt liền tò mò thăm dò đi xem, sau đó nhịn không được cong môi cười.Hỉ bà cười ha hả vì bọn họ góc áo thắt, sau đó mới làm cho bọn họ các cắt một sợi tóc đánh thành đồng tâm kết đặt ở gối đầu hạ, Ánh Nhạn lập tức cơ linh tiên lên tắc nàng một cái bao lì xì.Hỉ bà liền cười tum tím nói hai câu cát tường lời nói, sau đó thổi lui đến một bên, đem sân nhà giao cho tiến đến nháo động phòng người.Chỉ cần không quá phận, nàng liền sẽ không nhúng tay, chỉ khép hờ con mắt đãi ở một bên.Bất quá tới nháo động phòng người cũng hoàn toàn không gặp qua phản, Thượng gia những cái đó thái túc phụ không cần phải nói, các nàng không dám đắc tội Lâm gia.Mà trừ bỏ các nàng, này trong phòng đều là thanh niên nam nữ, cho dù có đã kết hôn

thanh niên muôn vì khó hai vợ chồng, xem một cái còn ngốc tại trong phòng chưa lập gia đình các tiểu cô nương cũng không dám quá phận, cho nên bất quá làm Thượng Minh Kiệt cùng Lâm Ngọc Tân hai người đổi mấy cái đổi tử, lại làm tân nương nói chút tân lang khứu sự liền bã. Thượng Đan Trúc cùng Thượng Đan Cúc vẫn luôn đợi cho bọn họ giấu cợt xong, kéo Thượng Minh Kiệt đi ra ngoài uống rượu mới từ bỏ. Thượng Minh Kiệt trước khi đi nhịn không được dặn dò Lâm Ngọc Tân, “Ta đi một chút sẽ về tới, ngươi đừng lo lắng.”“Ai da nha, này liền gấp không chờ nổi hồi tân phòng? Người tưởng rất mỹ, đêm nay ngươi cần thiết đến bồi chúng ta không say không về.” Dứt lời kéo Thượng Minh Kiệt liền đi. Trong phòng người một tán mà tǎn, chỉ còn lại có Lâm Ngọc Tân nha đầu cùng Thượng Đan Trúc Thượng Đan Cúc. Lâm Ngọc Tân thở phào nhẹ nhõm, vỗ vỗ ngực nói: “May mà ra đê mục đều không khó, vừa rồi nhưng dọa hú ta.” Thượng Đan Trúc liền cho nàng đồ một chén nước nói: “Chính là sợ bọn họ không cái nặng nhẹ, ta cùng Tú muội muội mới vẫn luôn lưu lại nơi này.”“Lâm biếu tỷ đem đầu tóc hủy đi đi,” Thượng Đan Cúc nhỏ giọng nói: “Ta làm người đi phòng bếp lấy đồ vật, ngươi thay cho quần áo liền có thể ăn trước vài thứ lót bụng.” Thượng Đan Trúc liền đầy nàng một chút nói: “Ngươi vừa kêu nàng cái gì?” Thượng Đan Cúc sững sốt sau nhẹ nhàng mà chụp một chút miệng nói: “Nhìn ta, nên gọi nhị tâu tử mới là.” Lâm Ngọc Tân sắc mặt đỏ lên, đầy các nàng một phen nói: “Các ngươi cố ý trêu ghẹo ta đâu.” Thượng Đan Trúc liền cười nói: “Cũng cũng chỉ có hôm nay có cơ hội, có thể nào dễ dàng bỏ qua?” Ba người nói nói cười, giúp đỡ Lâm Ngọc Tân cùng nhau dỡ xuống đồ trang sức, Ánh Nhạn đã đi kêu nước ám tới. Hiện tại Thượng gia bên này dùng nha đầu bà tử hơn phân nửa là từ Lâm phủ mượn lại đây, chính là lúc ấy Thượng gia ở tại Lâm phủ khi dùng quán hạ nhân. Cho nên Ánh Nhạn sai sứ các nàng đơn giản thật sự, đi ra ngoài nói một tiếng liền có nước ám đưa tới. Thượng Đan Trúc thấy trong phòng không có gì yêu cầu nàng lo liệu, liền đổi với Thượng Đan Cúc nói: “Ngươi ở chỗ này bồi nàng, ta đi đằng trước nhìn chằm chằm.”“Hảo.” Lâm Ngọc Tân thoái mái dễ chịu tắm rửa một cái, sau đó liền cùng Thượng Đan Cúc đơn giản dùng một chút cơm, lúc này sớm đã qua buổi trưa, nàng buổi sáng chính là chỉ ăn tiểu màn thầu cùng trứng gà, vì không thượng WC, liền thủy cũng không dám uống. Lúc này một chén nhiệt canh xuống bụng, chỉ cảm thấy từ thân đến tâm thoái mái. May mắn đây là Thượng gia, hạ nhân là nhà mình, ngay cả cô em chồng nhóm đều rất nhiều chiếu cố nàng, bằng không nàng đến ở hỉ trên giường làm ngồi chờ đến buổi tối tân lang quan trở về mới có ăn, cũng mới có thể rửa mặt. Cũng bởi vì là gả đến Thượng gia, cho nên Lâm Thanh Uyển cũng chưa cho nàng chuẩn bị tân nương chuẩn bị túi tiền, ở bên trong trang thượng điểm tâm. Thượng Đan Cúc vẫn là tiểu cô nương, đối này đó quá trình cũng không thực, cho nên cho rằng

đương nhiên, mà Lâm Ngọc Tân không bị dặn dò quá, đồng dạng cho rằng là đương nhiên.Này liền làm lại đây xem động tĩnh Thượng nhị thái thái cả kinh thiêu chút nữa rót tròng mắt, này, này liền rửa mặt ăn thượng?Thượng Đan Cúc cũng không biết mẹ cả trong lòng suy nghĩ, lại thấy nàng sắc mặt không đúng, sợ nàng đối Ngọc Tân nói không tốt lời nói, vội vàng tiến lên nói: “Thái thái như thế nào lại đây, chính là lão thái thái có cái gì phân phó?”Nhắc tới lão thái thái, Thượng nhị thái thái đến bên miệng răn dạy liền nuốt đi xuống, kéo kéo cứng đờ khóe miệng nói: “Không có, chính là ta không yên tâm, lại đây nhìn xem.”Lâm Ngọc Tân kính cẩn đứng ở một bên, Thượng Đan Cúc liền cười nói: “Thái thái yên tâm, ta sẽ chiếu cố hảo nhị tẩu tử.”Thượng nhị thái thái kéo kéo khóe miệng, gật đầu nói: “Vậy là tốt rồi.”Nàng ánh mắt đảo qua mặt bàn, vẫn là nhin không được nói: “Lại đi kêu phòng bếp nhiều chuẩn bị một ít ăn đi, trong chốc lát ngươi nhị ca trở về cũng là phải dùng.”Cho nên làm tân túc phụ không nên chờ trượng phu đã trở lại cùng nhau dùng cơm sao?Đáng tiếc hai người đều sẽ không nghe theo nàng ám chỉ.Thượng Đan Cúc cười nói: “Mẫu thân yên tâm, ta một lát liền làm phòng bếp lại đưa chút nhị ca thích ăn đồ vật tới.”Tiễn đi Thượng nhị thái thái, nàng liền đối với Lâm Ngọc Tân cười nói: “Nhị ca hiện tại phía trước khẳng định bị chuốc rượu đâu, chúng ta ăn trước, chờ nhị ca trở về ngươi lại chiếu cố hắn.”Lâm Ngọc Tân gật đầu, “Thuận tiện làm phòng bếp chuẩn bị một ít canh giải rượu.”“Yên tâm đi, thời khắc bị đâu,” Thượng Đan Cúc lo lắng nói: “Ta xem nhị tỷ phu vừa rồi như vậy, tựa hồ là muốn tàn nhẫn rót, không biết nhị ca có thể hay không đứng vững.”Lâm Ngọc Tân cũng có chút lo lắng.Nhưng kỳ thật bên ngoài hiện tại lại là nghiêm về một phía thế cục, bị chuốc rượu không phải Thượng Minh Kiệt, nhị là Chu Thông bọn họ.Lâm Hữu lãnh một chung đường huynh đệ nhóm ngăn ở phía trước, đem tướng rót Thượng Minh Kiệt người đều cấp chuốc xin.Chê cười, khi bọn hắn này đó cữu huynh là bài trí không thành?Rót một hai ly còn chưa tính, xách theo cái bình tính sao lại thế này?Thượng Minh Kiệt uống đến càng nhiều, buổi tối bị liên luy còn không phải bọn họ muội muội?Cho nên hết thấy tướng chuốc say Thượng Minh Kiệt người đều là bọn họ địch nhân, dũng mãnh rót trở về đi.Lâm Hữu trữ lượng không được, nhưng Lâm Truyền mấy người lại là trăm ly không say, có bọn họ che ở phía trước, Thượng Minh Kiệt trừ bỏ vừa mới bắt đầu uống lên mấy chén ngoại liền rót cuộc chạm vào không thượng rượu.Hắn cũng cơ linh, thấy có người ở phía trước chống đỡ, liền khẽ meo meo lui về phía sau, sau đó chân vừa trượt liền trốn.Thượng Minh Kiệt thăng đến tân phòng mà đi, đẩy cửa ra khi Lâm Ngọc Tân mới vừa phùng chén ăn cơm, nàng cùng Thượng Đan Cúc mở to hai mắt nhìn, “Ngươi như thế nào đã trở lại?”Thượng Minh Kiệt liền trợn mắt nói dối nói: “Ta say!”Thượng Đan Cúc nhìn mặt nhị ca trên mặt hồng nhạt, chậm rãi đứng dậy nói: “Nếu nhị

ca say, ta đây liền đi kêu phòng bếp đưa chút canh giải rượu tới, nhịn tấu người chiêu cố một chút nhị ca đi.”Lòng bàn chân mạt du giống nhau trôn.Ánh Nhạn tả hữu nhìn xem, cuối cùng vẫn là yên lặng mảnh đất bọn nha đầu đi xuống.Trong phòng liền dư lại hai người, Thượng Minh Kiệt liền hướng về phía Lâm Ngọc Tân cười ngây ngô.Lâm Ngọc Tân nhịn không được cười, đứng dậy sờ sờ hắn cái trán hỏi, “Quả thực say?”Thượng Minh Kiệt cầm tay nàng, thấp giọng nói: “Thật sự, rượu không say người người tự say, từ ở Lâm phủ thấy người khi ta liền say.”

Chương 380: Nhận thân

Lâm Ngọc Tân mở to mắt khi còn có chút mơ hồ, đãi thấy rõ trên đầu mèn, trong mắt hiện lên một lát mê hoặc, sau đó liền nhớ tới nàng đã xuất giá sự.Nhớ tới tối hôm qua sự, nàng sắc mặt ửng đỏ, đầu hướng bên cạnh vừa chuyển liền đối với Thượng Minh Kiệt sáng láp lánh đôi mắt.Mặt nàng càng thêm đỏ, không được tự nhiên hướng lên trên lôi kéo chăn, nhỏ giọng hỏi, “Ngươi khi nào tỉnh?”Thượng Minh Kiệt chống đầu chi khởi nửa cái thân mình, nhẹ giọng nói: “Mới tỉnh, ta vừa mở mắt ra liền thấy ngươi cũng muốn mở to mắt.”Lâm Ngọc Tân sắc mặt càng hồng, hơi hơi xoay đầu đi nói: “Đã tỉnh, vậy ngươi liền mau đứng lên đi.”Thượng Minh Kiệt lại tiến đến bên người nàng nói: “Chúng ta cùng nhau.”“Không cần!”Lâm Ngọc Tân đô đô miệng, vươn tay đẩy hắn một chút, đãi hoàn hồn chính mình trên người cái gì cũng chưa xuyên khi lại “Hưu” một chút muốn lùi về tay.Thượng Minh Kiệt lại trảo một cái đã bắt được tay nàng, thấp giọng cười nói: “Ta biết muội muội bị liên luy, cho nên ta hầu hạ ngươi đứng dậy.”Lâm Ngọc Tân xấu hổ buồn bức trùng mắt nhìn hắn liếc mắt một cái, nhịn không được duỗi chân đá đá hắn nói: “Không cần ngươi hầu hạ, mau xuống giường đi...”Thượng Minh Kiệt liền hơi hơi cúi người ngăn chặn nàng lộn xộn chân, ánh mắt có chút biến hóa, hắn nhịn không được tiến đến nàng bên tai hôn một cái, hô hấp tiệm trọng, “Nương tử, ngươi đừng khi dễ ta...”Nhận thấy được hắn biến hóa, Lâm Ngọc Tân sắc mặt bạo hồng, ninh hắn một phen nói: “Thiên đều sáng, bà ngoại còn chờ chúng ta kính trà đâu.”“Tổ mẫu sẽ không quá nghiêm khắc chúng ta,” Thượng Minh Kiệt đè nặng nàng, tay hướng trong chăn thần, đang muốn động tác, môn liền hơi hơi gõ hai hạ.Hai vợ chồng son thân mình cứng đờ, sợ tới mức vẫn không nhúc nhích.Ngoài cửa Ánh Nhạn chỉ khởi lỗ tai nghe xong trong chốc lát, nghi hoặc nhíu mày, nhưng xem thái dương đều lên núi, do dự một chút vẫn là tiếp tục gõ cửa, nhỏ giọng nói: “Đại tiểu thư, cô gia, canh giờ chậm.”Lâm Ngọc Tân liền đẩy Thượng Minh Kiệt ngực, Thượng Minh Kiệt chỉ có thể xuyên quần áo đứng dậy, chờ hắn ra nội thất, Lâm Ngọc Tân lúc này mới nhanh chóng đứng dậy mặc quần áo.Ánh Nhạn mang theo mấy cái tiểu nha đầu mắt nhìn thẳng đoán thủy tiến vào, Lâm Ngọc Tân cùng Thượng

Minh Kiệt mặt đều có chút hồng, thây bên ngoài thái dương cao chiếu, không khỏi nôn nóng lên.Thượng Minh Kiệt thấy liền an ủi nói: “Đừng nóng vội, tổ mẫu sẽ không để ý, nếu là mẫu thân hỏi, ta liền nói là ta khởi chậm.”Lâm Ngọc Tân đỏ mặt không nói chuyện.Bên này chính nôn nóng rửa mặt, bên ngoài liền vang lên Nam Xuân thanh âm, “Nhị gia, nhị nãi nãi tỉnh?”Ánh Nhạn vội vàng nghênh đi ra ngoài, “Nam Xuân tỷ tỷ tới, mau bên trong thỉnh.”Nam Xuân liền cười khanh khách tiến vào, uốn gối hành lễ nói: “Cấp nhị gia nhị nãi nãi chúc mừng, chúc nhị gia nhị nãi nãi bạch đầu giai lão, sớm sinh quý tử.”“Nam Xuân tỷ tỷ khách khí,” Lâm Ngọc Tân buông khăn lông, nhìn Ánh Nhạn liếc mắt một cái, cười hỏi, “Tỷ tỷ như thế nào lại đây?”Ánh Nhạn vội vàng cầm bao lì xì đánh thường nàng, Nam Xuân tiếp bao lì xì, tươi cười đầy mặt nói: “Là lão thái thái để cho ta tới, lão thái thái mới vừa khởi đâu, nhớ tới nhị gia tối hôm qua uống nhiều quá, hôm nay chưa chắc thức dậy tới, khiến cho nô tỳ tới nói cho một tiếng, hôm nay không cần vội vã qua đi thỉnh an, làm nhị nãi nãi chiểu cố hảo nhị gia, chờ nhị gia tự nhiên tĩnh mới hảo. Nhưng nô tỳ hiện tại xem, nhị gia tối hôm qua cũng không uống thật sự say sao.”Hai người đều không khỏi đỏ mặt, đêm qua Thượng Minh Kiệt là lưu trở về, phía trước toàn dựa Lâm Hữu mang đường huynh đệ nhóm định, cho nên uống đến say không còn biết gì chính là Lâm gia huynh đệ, Thượng Minh Kiệt hắn mới uống vài chén rượu a?Thượng lão phu nhân lời này cùng với là chiểu cố Thượng Minh Kiệt, không bằng nói là săn sóc Lâm Ngọc Tân, thả còn đem lấy có đặt ở Thượng Minh Kiệt trên người.Hai người e thẹn lên tiếng, Ánh Nhạn liền kéo nàng cười nói: “Nam Xuân tỷ tỷ trở về nói cho lão thái thái, liền nói chúng ta nhị gia cùng nhị nãi nãi một lát liền qua đi thỉnh an.”Nam Xuân thay tân nhán trên mặt đều đùng một mảnh, cũng không hảo quá mức vui đùa, cười lên tiếng lui về phía sau hạ. Được Thượng lão phu nhân nói, hai vợ chồng son đảo không thập phần nôn nóng, rửa mặt chải đầu hảo sau còn ăn hai khối điểm tâm mới đi bái kiến Thượng lão phu nhân.Tuy rằng hiện tại Thượng gia người không nhiều lắm, thả Lâm Ngọc Tân mỗi một cái đều nhận thức thả rửa mặt chải đầu, nhưng nhất nhất bái kiến cũng là muôn thời gian.Hai vợ chồng cầm tay đi vào chính đường, Thượng lão phu nhân hòa thượng đại thái thái Thượng nhị thái thái đều đã ngồi xuống, Thượng Minh Viễn chính túm con của hắn không cho hắn chạy loạn.Thượng Đan Trúc cùng Thượng Đan Cúc nhìn đến hai người lại đây, sôi nổi chào đón ôm lấy Lâm Ngọc Tân cánh tay, “Tôi hôm qua thượng ngũ ngon giấc không?”Lâm Ngọc Tân đỏ mặt gật đầu, “Còn hành.”Thượng Đan Trúc liền hơi hơi oán giận nói: “Ta lại là một đêm không ngủ, đằng trước náo loạn hơn phân nửa cái buổi tối, ta còn tưởng rằng bọn họ muôn uống đến hùng đông đâu.”“May mà tối hôm qua có Lâm biểu huynh nhóm hỗ trợ chán rượu, bằng không nhị ca liền xong đời.” Thượng Đan Cúc nói.“Tần

nói bậy,” Thượng lão phu nhân ở phía trên nghe thấy được, dỗi nói: “Sáng sớm thượng nói cái gì ủ rũ lời nói, còn không mau đỡ các ngươi nhị tẩu tử tiến vào.”Thượng Đan Cúc liền le lưỡi, đỡ Lâm Ngọc Tân vào cửa.Lâm Ngọc Tân cùng Thượng Minh Kiệt ở Thượng lão phu nhân trước mặt trạm hảo, đãi nha đâu thả đệm hương bồ sau mới quỳ xuống hành lễ, sau đó phụng trà cho nàng uống.Thượng lão phu nhân nhìn trước mắt này một đôi người ngọc, cười đến đôi mắt đều nhẹ lại nói, “Hảo hảo hảo, mau đứng lên, mau đứng lên, các ngươi về sau cần phải cùng tiến cùng lui, vĩnh kết đồng tâm a.”Thượng Minh Kiệt cùng Lâm Ngọc Tân thấp thấp mà lên tiếng “Là”.Thượng lão phu nhân cười ha hả, xoay người từ khay bắt lấy một đôi vòng ngọc tới tròng lên Lâm Ngọc Tân trên tay, cười nói: “Tổ mẫu trên người đồ vật không nhiều lắm, này một đôi là trước đây mẫu thân ngươi rất muôn một đôi vòng ngọc, chỉ là khi đó ta còn muôn mang, vẫn luôn luyến tiếc, sau lại tưởng cho ngươi mẫu thân khi, nàng lại không còn nữa, hiện tại cho ngươi vừa lúc.”Lâm Ngọc Tân sờ hướng vòng ngọc, hốc mắt hơi hơi đỏ lên, thấp giọng kêu một tiếng “Bà ngoại...”Một bên Thượng đại thái thái bĩu môi, đây là cái gì thứ tốt đều phải để lại cho nhị phòng?Thượng đại thái thái còn không biết con của hắn cầm Thượng lão phu nhân hơn phân nửa tích tụ, cho nên lúc này đôi nơi chốn chiếm hết chỗ tốt nhị phòng rất là nhìn không thuận mắt.Nhưng Tiểu Phương thị cùng Thượng Minh Viễn lại sẽ không, trang sức gì đó tuy rằng hảo, khá vậy không có ngân phiếu hảo không phải?Thượng nhị thái thái liếc liếc mắt một cái kia vòng ngọc, nhàn nhạt mà thu hồi ánh mắt, hơi có chút kiêu ngạo nhìn lướt qua Thượng đại thái thái.Thượng lão phu nhân cũng mặc kệ phía dưới ám lưu dung động, nàng nói xong lời nói, liền vỗ vỗ Lâm Ngọc Tân nói: “Mau đi cho ngươi mẫu thân thỉnh an đi.”Thượng Minh Kiệt liền đỡ Lâm Ngọc Tân đứng dậy, cùng đi cấp Thượng nhị thái thái kính trà.Trước mắt bao người, Thượng nhị thái thái tự nhiên sẽ không khó xử Lâm Ngọc Tân, Thượng gia muôn ngưỡng Lâm gia hơi thở, hơn nữa cho dù là vì mẫu tử quan hệ, nàng cũng sẽ không giáp mặt khó xử Lâm Ngọc Tân.Cho nên nàng tiếp nhận trà nhấp một ngụm sau liền cho Lâm Ngọc Tân một cái bao lì xì, làm nàng đứng dậy.Nàng chỉ chỉ đối diện nói: “Đi cho ngươi đại bá mẫu thỉnh an.”Hai người liền lại xoay người đi cấp Thượng đại thái thái kính trà, Thượng đại thái thái nhưng thật ra tưởng làm bộ làm tịch, chỉ là nàng động tác mới một chậm, Thượng Minh Viễn liền khu một tiếng, chính là Tiểu Phương thị đều âm thầm kéo kéo nàng quần áo.Thượng đại thái thái biến sắc, động tác một đốn sau vẫn là nhấp một miệng trà, buông chén trà sau đem bao lì xì cấp Lâm Ngọc Tân.Dư lại liền phải để dàng nhiều, cùng Thượng Minh Viễn cùng Tiểu Phương thị cho nhau chào hỏi, đưa ra nàng vì bọn họ chuẩn bị lễ sau đó là cùng Thượng Đan Trúc cùng Thượng Đan Cúc chào hỏi.Cuối cùng sò sò Thượng Minh Viễn nhị tử đâu, đưa hăn một bộ văn phòng tú bảo, hôm nay

nhận thân liền kết thúc.Thượng lão phu nhân liền đứng dậy nói: “Canh giờ không còn sớm, chúng ta đi dùng cơm sáng đi.”Theo lý, tân túc phụ là muốn dậy sớm xuống bếp, nhưng Lâm Ngọc Tân không phải khởi chậm sao, cho nên nàng chỉ tới trong phòng bếp ý tứ thịnh cháo bưng tới.Sau đó liền muôn bắt chiếc đũa đứng ở Thượng lão phu nhân phía sau hông. Thượng lão phu nhân liền làm nàng cấp thịnh một chén cháo, sau đó chỉ Thượng Minh Kiệt bên cạnh không một vị trí nói: “Hảo, đều là người một nhà, không cần thủ những cái đó nghi thức xã giao, mau chút ngồi xuống cùng chúng ta cùng nhau dùng cơm đi.”Tuy là biết Thượng lão phu nhân bất công, Thượng đại thái thái cùng Thượng nhị thái thái cũng không khỏi nắm chặt trong tay chiếc đũa, phải biết rằng năm đó các nàng vào cửa chính là ở Thượng lão phu nhân bên người ước chừng hông hạ nửa năm mới có thượng bàn tư cách.Nhưng chính là như vậy, chỉ cần nàng tâm tình không hảo, túc phụ hai cái liền sẽ thường thường bị kêu lên chia thức ăn.Tiểu Phương thị cũng hâm mộ, bởi vì nàng gả tiễn vào sau cũng có rất dài một đoạn thời gian là muôn hông hạ trưởng bối, vì các nàng chia thức ăn.Thượng đại thái thái là nàng đường cô cô, đảo sẽ không đặc biệt khó xử nàng, hơn nữa nàng vào cửa thời thượng đại thái thái đã thường trú Phật đường, dễ dàng không ra khỏi cửa.Nhưng liền Thượng nhị thái thái đều ngẫu nhiên muôn đứng hông hạ Thượng lão phu nhân, nàng cái này tiểu bối túc phụ càng không thể có thể ngồi.Nàng cúi đầu dùng bữa, cho nên Lâm Ngọc Tân vận khí thật đúng là hảo.Lâm Ngọc Tân từ nhỏ liền ở Thượng gia sinh hoạt, tự nhiên cũng là biết cái này quy củ, bởi vậy do dự một chút không nhúc nhích.Thượng lão phu nhân liền bản mặt nói: “Còn không mau ngồi xuống, hôm qua vẫn không nhúc nhích ngồi nửa ngày kiệu hoa, còn chưa đủ mệt?”Thượng Minh Kiệt liền vội vàng đứng dậy kéo nàng ngồi xuống, thấp giọng nói: “Lão tổ tông đây là đau lòng người đâu, mau cảm ơn lão tổ tông.”Lâm Ngọc Tân liền đỏ mặt nói: “Ta lão tổ tông.”Thượng lão phu nhân lúc này mới lộ cười nói: “Hảo, nhanh ăn đi, hôm nay phòng bếp chuẩn bị không ít người thích ăn đồ vật.”Không đề cập tới không biết, nhắc tới Thượng nhị thái thái mới phát hiện trên bàn mỗi người thích ăn đồ ăn đều có, nhưng liền thuộc Lâm Ngọc Tân nhiều.Nàng trùng lớn hai mắt, đây là nhà ai quy củ, yêu thích thế nhưng chiếu tân túc phụ tới?Thượng lão phu nhân lại cười tุม tím nói: “Ta có ý phân phó bọn họ làm, thành thân là mệt nhất người, người đã nhiều ngày cần phải ăn ngon uống tốt, hảo hảo dưỡng thân thể, về sau cho chúng ta Thượng gia khai chi tán diệp.”Lâm Thanh Uyển đỏ mặt đồng ý, cúi đầu uống cháo.Thượng Minh Kiệt đi theo cười ngây ngô một chút, Thượng lão phu nhân liền trùng hắn, “Ngươi cũng mau ăn, ăn xong rồi mang ngươi túc phụ dạo một dạo trong phủ, làm nàng quen thuộc lên, về sau dễ làm gia.”Thượng đại thái thái liền nhìn Thượng nhị thái thái liếc mắt một cái, cười nói: “Lão thái thái, Ngọc Tân mới vào cửa đâu,

chỉ sợ đối này đó công việc vặt không thân, ta xem vẫn là đến nhị tấu mang mang mới được.” Thượng nhị thái thái mặt lạnh lùng quét Thượng đại thái thái liếc mắt một cái, nhấp miệng không nói. Thượng lão phu nhân trên mặt cười liền rơi xuống, nói: “Ngươi nhị đệ muội còn ở vì Triệu gia cầu phúc đâu, làm sao có thời giờ? Ngọc Tân ở Lâm gia cũng là cùng Lâm cô cô học quá quản gia, lại có Đan Trúc cùng Đan Cúc giúp đỡ, sợ cái gì?” Lại lạnh lùng mà liếc nàng liếc mắt một cái nói: “Nhưng thật ra ngươi, tự đánh giá gia sau khi rời khỏi đây nhưng thật ra nhàn không ít, ta xem ngươi muôn hay không dọn về tới cùng ta cùng ở? Mấy ngày không thấy, ta còn quái tưởng ngươi.”

Chương 381: Môn

Thượng đại thái thái sắc mặt cứng đờ, cúi đầu nói: “Ta nhung thật ra nghĩ đến hầu hạ lão thái thái, chỉ là Bảo Nhi còn nhỏ, ta còn phải dẫn hắn.” Thượng Minh Viễn nhị tử nghe được tên của mình, liền vể mặt mờ mịt từ trong chén ngẩng đầu, Thượng Minh Viễn liền cấp gấp một ít đồ ăn, đem người đâu một áp, “Mau ăn.” Bảo Nhi mặt thiêu chút nữa liền tài trong chén, Thượng lão phu nhân thấy giận dữ, “Có ngươi như vậy chăm sóc hài tử sao? Người sẽ không chiếu cố liền lấy tới ta tự mình dưỡng.” Làm Nam Xuân đem Bảo Nhi dắt lại đây, vể mặt đau lòng cho hắn lau mặt thượng gạo, “Đều bao lớn người, liền cái hài tử đều sẽ không xem.” Lại mắng Tiểu Phương thị, “Ngươi cũng là, như thế nào đem hài tử đặt ở hắn bên kia, hắn một cái đại lão gia sẽ hầu hạ hài tử? Người là đương nương, liền không thể tốn nhiều một chút tâm?” Tiểu Phương thị liền âm thầm trừng mắt nhìn Thượng Minh Viễn liếc mắt một cái, biết hắn là bị bà bà cấp chọc mao, nhưng có bản lĩnh ngươi đi dõi ngươi nương a, lấy ta nhi tử ra cái gì khí? Thượng Minh Viễn cúi đầu yên lặng mà nhận sai, một đốn cơm sáng trừ bỏ Thượng Đan Trúc tỷ muội ngoại, cũng liền Thượng Minh Kiệt cùng Lâm Ngọc Tân không bị mắng, những người khác đều bị Thượng lão phu nhân mắng một đốn. Dùng quá cơm sáng, Thượng lão phu nhân liền ghét bỏ phát tay làm Thượng Minh Viễn mang theo hắn lão nương cùng tức phụ rời đi, đến nỗi hài tử tắc muốn trước lưu tại nàng nơi này, chờ buổi chiều lại đến tiếp. Thượng Minh Viễn lưu luyến không rời rời đi, hắn cũng có chút hối hận vừa rồi khi dễ con của hắn. Xoay người đổi mặt Thượng Minh Kiệt cùng Lâm Ngọc Tân, Thượng lão phu nhân trên mặt có hiện ra tươi cười, hòa ái nói: “Các ngươi hai cái đi nghỉ ngơi đi, thuận tiện đem tự mình trong viện sự quản lên, trong phủ sự tạm thời từ Đan Trúc cùng Đan Cúc quản, chờ ngươi hồi môn trở về lại tiếp nhận.” Lâm Ngọc Tân thấp giọng lên tiếng, cùng Thượng Minh Kiệt trở về phòng đi. Nàng mang đèn của hồi môn đem chất đầy vài cái sân, nàng đều đèn sửa sang lại. Cũng may nàng danh nghĩa tước điền, Lâm Thanh Uyển cho nàng thêm điền trang cùng mặt tiền cửa hiệu chờ đều không cần xử lý, chỉ cần đem vật thật chuẩn bị cho tốt là được. Nhưng chính là như vậy hai ngày thời gian cũng chỉ xử lý hơn một

nửa, nháy mắt liền tới rồi hồi môn nhật tử.Thượng lão phu nhân sáu sóm cho bọn hắn chuẩn bị hậu lễ mang lên, còn đối Thượng Minh Kiệt nói: “Đừng nóng vội trở về, hảo hảo bồi cùng các ngươi cô cô, dùng quá cỗm chiêu lại hồi.”Thượng Minh Kiệt cười lên tiếng, che chở Lâm Ngọc Tân đi Lâm phủ.Lâm phủ, Lâm Thanh Uyển cùng Dương phu nhân sáu sóm chờ, đám người vừa trở về liền gấp không chờ nỗi đánh giá, thấy nàng sắc mặt hồng nhuận, mặt mày mang theo cười, nàng liền biết Ngọc Tân ở Thượng gia quá đến cũng không tệ lăm.Lâm Hữu chờ Thượng Minh Kiệt hành xong lễ, liền đem người một túm, “Cô cô, ta mang muội phu đi xuống uống rượu.”“Đi thôi, đi thôi,” Lâm Thanh Uyển phất tay cười nói: “Chỉ cần không uống say là được.”Tùy ý Lâm Hữu đem Thượng Minh Kiệt kéo đi rồi.Trong phòng hạ nhân cũng cơ linh lui ra, Dương phu nhân nghĩ nghĩ, cũng cười đứng dậy nói: “Ta đi phòng bếp nhìn xem, Ngọc Tân trở về, trong nhà như thế nào cũng muốn chuẩn bị chút nàng thích ăn đồ vật.”Đem không gian nhường cho cô chất hai.Trong phòng chỉ còn lại có hai người, Lâm Thanh Uyển liền trực tiếp hỏi: “Minh Kiệt đối với ngươi hảo sao?”Lâm Ngọc Tân đỏ mặt gật đầu, “Hảo.”Lâm Thanh Uyển thấy nàng cúi đầu, tuy ngượng ngùng, lại mắt mang nhu ý, liền biết là thật sự hảo, lại hỏi, “Kia lão thái thái đối với ngươi hảo sao?”“Cũng hảo,” Lâm Ngọc Tân phản cảm cô cô tay, nhỏ giọng nói: “Cô cô yên tâm, ta có thể quá ngày lành.”Lâm Thanh Uyển liền thở dài, giơ tay sờ sờ nàng tóc nói: “Ta không sợ khác, liền sợ ngươi bị ủy khuất còn chính mình nghen, ngươi bị người khi dễ ta lại cũng không biết.”Lâm Ngọc Tân liền cười, “Hiện giờ ai dám khi dễ a.”Nàng dừng một chút sau thấp giọng nói: “Hơn nữa ta cũng sẽ không làm người khi dễ ta.”“Khác ta không lo lắng, ngươi bà bà đối chúng ta Lâm gia lại là vẫn luôn có chút hiểu lầm, liền sợ nàng trong lòng bất bình.”“Cô cô yên tâm, liền tính bà bà tâm tình không tốt, nàng cũng sẽ không lấy ta xì hơi,” Lâm Ngọc Tân biết cô cô tưởng được đến cái gì đáp án, cho nên nàng chớp chớp mắt, nghịch ngợm nói: “Chất nữ sẽ hiểu thuận bà mẫu, nhưng cũng sẽ hiểu thuận cô cô, cho nên ngài yên tâm, làm ngài đau lòng sự ta sẽ không làm.”Mà nàng chịu đại ủy khuất liền sẽ làm Lâm Thanh Uyển đau lòng.Lâm Thanh Uyển nghe xong cười, hoàn toàn yên lòng, “Hảo hài tử.”Lý Ngọc Tân năng lực, đan áp một cái Thượng nhị thái tự nhiên không nói chơi, được nàng hứa hẹn, Lâm Thanh Uyển lúc này mới có nhàn tĩnh nhã trí hỏi mặt khác sự tới, “Ngươi những cái đó của hồi môn lý hảo?”“Chỉ lý hơn một nửa, còn có rất nhiều chưa từng xử lý đâu.”“Vậy tạm thời không để ý tới, đem đồ vật trực tiếp bỏ vào nhà kho phong lên, quá đoạn thời gian lại muốn dọn về tới, lý tới lý đi phiền toái, chờ đã trở lại lại chậm rãi đăng ký tạo sách chính là.”Lâm Ngọc Tân đôi mắt trừng, nhỏ giọng nói: “Cô cô, ta mới gả qua đi đâu, liền trực tiếp mang theo của hồi môn về nhà mẹ đẻ trụ?”“Đứa nhỏ ngốc, ngươi là cháu dâu, lão thái thái ở đâu ngươi nên ở đâu hầu hạ, bằng

không chẳng phải là bất hiếu?” Lâm Thanh Uyển chưa nói thật sự rõ ràng, chỉ là nói: “Ngươi chỉ lo chiêu ta nói, không cần lại lý, như vậy nhiều của hồi môn, còn muốn lý thượng bốn năm ngày mới hảo, quay đầu lại lại dọn về tới lại muốn lại lý bảy tám thiên, bao nhiêu thời gian đủ ngươi lăn lộn?” Lâm Thanh Uyển cũng không làm Lâm Ngọc Tân lưu lâu lăm, dùng quá cơm chiều khiến cho bọn họ đi trở về. Ngày hôm sau nàng liền đem Thượng Minh Kiệt gọi tới, nói: “Ngươi lúc trước không phải nói muốn khai cái học đường?” Thượng Minh Kiệt sững sót sau nói: “Là.” “Ngươi không có kinh nghiệm, tùy tiện liền khai giảng cũng không tốt, ta ý tứ, ngươi không bằng tới trước Cầu Tri Uyển thử giáo một đoạn thời gian, cũng cùng nơi đó mặt tiên sinh học học như thế nào dạy học.” Lâm Thanh Uyển nói: “Học thức hảo, không nhất định liền sẽ dạy người, ngươi tuy là tiên sĩ, nhưng chỉ sợ còn so ra kém những cái đó không thể thi đậu công danh lão tiên sinh.” Thượng Minh Kiệt thâm chấp nhận gật đầu, “Chỉ là ta đi nhập học sẽ có người nghe sao?” Hắn lo lắng sẽ làm người con cháu. Lâm Thanh Uyển liền nghĩ nghĩ nói: “Ta sẽ cùng Diêu tiên sinh Thanh Uyển thấy hắn đồng ý mới tiếp tục nói: “Văn Viên vẫn luôn là Lâm An quản, nhưng hiện tại Cầu Tri Uyển mấy cùng Duyệt Thư Lâu giống nhau, lại giao cho Lâm An quản lý liền không hảo, cho nên ta tưởng đem Cầu Tri Uyển từ Văn Viên trung tách ra tới, nếu ngươi tưởng khai giảng đường, vậy trước lấy Cầu Tri Uyển luyện tập đi, về sau lại chính mình làm khi cũng liền sẽ không luồng cuồng tay chân.” Thượng Minh Kiệt ngắn ngoi, vội vàng hỏi: “Cô cô nguyên là tính toán đem Cầu Tri Uyển cho ai quản?” “Lâm thị bên này không có thích hợp người, cho nên ta không có biểu lộ quá, ngươi trước quản, chờ ta tìm thích hợp người lại nói.” Thượng Minh Kiệt liền thở dài nhẹ nhõm một hơi, bằng không hắn nếu là đoạt vị nào anh em bà con việc liền không hảo. Đem người tống cổ đi xuống, Lâm Thanh Uyển mới đối Dịch Hàn nói: “Không được, đã tâm không đủ đại, da mặt cũng không đủ hậu a.” Dịch Hàn liền cười, “Nhưng này còn không phải là cô nái nãi cuối cùng lựa chọn hắn nguyên nhân chi nhất sao?” Lâm Thanh Uyển lắc đầu, “Tuy rằng như thế, nhưng về sau tính tình này nhiều ít sẽ có hại.” Dịch Hàn chỉ cười cười, cô nái nãi hiện tại liền cùng bắt bẻ mẹ vợ không có gì khác biệt, dùng nói Thượng Minh Kiệt còn có chút khuyết điểm, hắn chính là thập toàn thập mỹ, cô nái nãi cũng có thể tìm ra không hảo tới. Lâm Thanh Uyển thở dài sau một lúc hỏi, “Ta làm ngươi tra người tra đến thế nào?” Dịch Hàn liền móc ra một quyển sách nhỏ nói: “Đều tra hảo, ngài thỉnh xem qua.” Lâm Thanh Uyển liền phiên phiên, gật đầu nói: “Thực hảo, thực tường tận, gọi người đi diễn lâu bao tràng, cấp các gia hạ thiệp đi, Thượng lão phu nhân kia phân ta tự mình tới viết.” Dịch Hàn trùu khéo miệng đồng ý. Khó được, từ trước đến nay không quá yêu xã giao Lâm quận chúa thế nhưng bao diễn lâu thỉnh đại gia đi xem diễn. Bị mời người không có việc gì tự nhiên muốn đi, chính là có

việc cung đầy chạy đến, các nàng liền muôn nhìn một chút Lâm Thanh Uyển rốt cuộc muôn làm gì, đây chính là phá lệ lần đầu tiên a.Lâm Thanh Uyển làm yến hội nào một lần không phải ở Lâm phủ hoặc Văn Viên? Này nhận thầu diễn lâu vẫn là lần đầu tiên, hơn nữa trước kia đều có lý do, lần này lại là trực tiếp thỉnh đại gia đi xem diễn.Cái này lý do có mấy người tin?Dù sao Thượng lão phu nhân là không tin, cho nên nàng ở do dự một chút sau vẫn là quyết định đi, còn đem Lâm Ngọc Tân kêu qua đi hỏi, “Ngươi cô cô nghĩ như thế nào khởi thỉnh mọi người xem diễn?”Lâm Ngọc Tân cái gì cũng không biết a, cho nên nàng chớp chớp mắt nói: “Có lẽ là nhảm chán?”Thượng lão phu nhân thấy nàng ngây thơ, liền phát phát tay nói: “Tính, ngày mai đi nhìn sẽ biết, ngươi đi tuyên thân hảo chút xiêm y, ngày mai ta mang ngươi cùng Đan Trúc các nàng một khói đi.”Lâm Ngọc Tân liền cười đồng ý.Nàng xuất giá sau nhật tử cũng quá đến không tồi, Thượng nhị thái thái bị Thượng lão phu nhân đe nặng, cơ hồ đều ở Phật đường vượt qua, chính là ra tối cũng không dám ở thời điểm này tìm nàng phiền toái.Mà Thượng lão phu nhân yêu thương nàng là không thể nghi ngờ, chẳng sợ ở Thượng Minh Kiệt cùng nàng chi gian càng bất công Thượng Minh Kiệt, nhưng hiện tại bọn họ phu thê nhất thể, loại này sủng ái liền tích lũy ở cùng nhau.Mà Thượng Đan Trúc cùng Thượng Đan Cúc cùng nàng quan hệ hảo, chị dâu em chồng chi gian thường thấy mâu thuẫn cũng không có, ba người ở chung cơ hồ cùng trước kia không kém.Cho nên Lâm Ngọc Tân nhật tử đích xác quá đến không tồi, nhất trực quan chính là nàng trong khoảng thời gian này tới béo một chút.Cùng Thượng Đan Trúc Thượng Đan Cúc tuyển hảo ngày mai muôn xuyên y phục, ba người liền cùng nhau xử lý trong phủ sự vụ tới, Thượng Đan Trúc cầm một cái đói bài làm Lâm Ngọc Tân thiêm.Lâm Ngọc Tân nhìn thoáng qua mặt trên số lượng kinh ngạc nói: “Hai trăm lượng, cái gì tiêu dùng lớn như vậy?”“Cấp Định Châu đi,” Thượng Đan Trúc thở dài một hơi nói: “Trước hai ngày mới thu được tin, phụ thân đã tới rồi Định Châu, chỉ là bên kia nhật tử gian nan, bồi đi hạ nhân gửi thư trở về nói yêu cầu chút tiền quay vòng.”Lâm Ngọc Tân liền hỏi, “Nhi cữu cữu muốn vào trong quân sao?”Thượng Đan Trúc gật đầu, “Xem như ở trong quân phục dịch, cho nên mới nói nhật tử không hảo quá.”Lâm Ngọc Tân liền thở dài, “Chỉ hy vọng về sau có thể gặp được đại xá.”Thượng Đan Trúc cùng Thượng Đan Cúc đều có chút không quá lạc quan, Lương Đế cũng không thích làm loại này nghi thức, lại tưởng gặp được đại xá, trừ phi là sắc lập Thái Tử hoặc tân đê đăng cơ, nhưng cho dù là như thế, đại xá danh sách trung cũng chưa chắc có bọn họ cha tên.Cho nên cùng với chờ mong cái này, còn không bằng chờ mong các nàng cha đại phát thần uy ở trên chiến trường lập cái công lớn, giảm miễn chịu tội đâu.Nhưng này đồng dạng hy vọng xa vời, cho nên các nàng đời này phỏng chừng đều không thấy được các nàng cha.Thượng Đan Trúc cùng Thượng

Đan Cúc trong lòng cũng chỉ là có một chút thương cảm cùng tiếc hận mà thôi, thật sự là các nàng cùng Thượng Bình không có nhiều ít cha con chí tình, đều có ký ức gần nhất, bọn họ ở chung số lần một cái bàn tay đều số lại đây a.

Chương 382: Nghe diễn

Hiện giờ Thượng gia tình huống, có thể giúp được Thượng Bình rất ít, có thể phái một nô bộc đi Định Châu chiếu cố hắn đã là Thượng gia hiện tại có thể làm cực hạn.Bị phái đi người kêu Thượng Trung, ban đầu là ở chuồng ngựa nghe sai, Lâm Thanh Uyển chuộc người khi hắn bỗn không ở Thượng lão phu nhân danh sách nội, nè hà Lâm quản gia đi chuộc người khi vừa vắn đụng tới hắn phát sốt bệnh nặng.Lâm quản gia đáng thương hắn, mà nha môn cũng không nghĩ đồ tạo sát nghiệt, cho nên ý tứ ý tứ thu điểm tiền liền cấp Lâm quản gia.Lâm Thanh Uyển cùng nhau đem người đưa cho Thượng lão phu nhân, vừa lúc khi đó Thượng Bình phán hạ tội dày, bên người cũng yêu cầu một người chiếu cố.Thượng lão phu nhân chờ hắn bệnh một hảo, liền cho hắn chút tiền, làm hắn đi kinh thành hầu hạ Thượng Bình đi Định Châu.Nhất tội phạm, Thượng Bình là muốn một đường đi tới đi Định Châu, vốn dĩ nếu là chỉ có hắn một người, Thượng gia đại có thể ra tiền mướn mấy chiếc xe, áp giải bọn họ binh lính ở có xe ngồi dưới tình huống cũng sẽ không thể nào cũng phải bức Thượng Bình đi đường, nhưng ai làm hắn xui xẻo, cùng phê ra kinh lưu đày Định Châu người không ít.Cho nên Thượng Trung cũng chỉ có thể xách theo tay nải đi theo một bên, bất quá hắn đãi ngộ so Thượng Bình hảo điểm nhi, hắn mua một đầu lừa cưỡi, ở bọn họ nghỉ ngơi khi cấp Thượng Bình chuẩn bị chút nước ấm nhiệt thực, tốt xấu hảo quá điểm nhi.Còn có đường thượng dừng chân, Hình Bộ tuy bát có bạc, nhưng hiển nhiên dừng chân khi áp giải quan binh là sẽ không cho bọn hắn hoa này phân tiền, cho nên phần lớn đem người hướng hủy đi phòng hoặc trước cửa một khóa liền xong việc.Thượng Trung đi theo, Thượng Bình tốt xấu có thể cùng mặt khác phạm nhân trụ thượng đại giường chung.Hơn nữa thường thường chuẩn bị một chút quan binh, tiêu dùng kỳ thật còn không tính đại, lẽ ra không nên nhanh như vậy đem tiền dùng xong.Nhưng Thượng Bình gởi thư nói, Định Châu tựa hồ đang ở chuẩn bị đánh giặc, thời tiết tiệm lạnh, Liêu nhân nam hạ tần suất càng ngày càng cao, bọn họ này đó phạm nhân chỉ sợ sẽ bị đẩy đến tiền tuyến đi chǎn đao, cho nên hắn muốn dùng tiền đi lại một chút, ít nhất có thể không ra tiền tuyến.Thượng Đan Trúc còn tưởng rằng lão thái thái sẽ đi cầu Lâm cô cô, rốt cuộc Định

Châu là Đông Bắc quân địa bàn, mà Lâm gia ở Đông Bắc trong quân có nhất định uy vọng, Lâm Tín cũng xuất từ Đông Bắc quân.Nhưng không nghĩ tới lão thái thái chỉ gửi đi hai trăm lượng bạc, liền không hề hỏi đến.Thượng Đan Trúc ẩn ẩn biết, lão thái thái cũng không tưởng tại đây sự thượng tiêu hao Lâm Thanh Uyển nhân tình, cho nên lúc này Lâm Ngọc Tân hỏi, nàng cũng chỉ là đơn giản đề ra một câu, cũng không có kỹ càng tỉ mỉ giải thích.Lâm Ngọc Tân lại càng biết cô cô cùng Nhị cữu cữu Thanh Uyển so các nàng trước tiên một bước đến, nghe được hạ nhân bẩm báo, vội vàng nghênh ra tới, “Lão thái thái tới, mau bên trong thỉnh.”Đã đến diễn trong lâu các phu nhân cho nhau liếc nhau, cũng mỉm cười nghênh ra tới, đây là Thượng gia lần đầu tiên ở xảy ra chuyện sau ra cửa tham gia yến hội, thấy các nàng chỉ là lược một do dự liền đi theo Lâm Thanh Uyển phía sau ra tới, Thượng lão phu nhân liền khẽ buông lỏng một hơi, mặc kệ là xem ai mặt mũi, hôm nay qua đi, Thượng gia chẳng sợ hữu danh vô thực, cũng có thể một lần nữa trạm trở lại Tô Châu thượng tầng.Đến nỗi về sau có thể hay không làm kỳ danh phó kỳ thật, liền xem mấy cái hài tử nỗ lực.Bất quá Thượng lão phu nhân nhìn thoáng qua bên cạnh người Lâm Ngọc Tân, khóe miệng hơi hơi một chọn, chỉ cần Ngọc Tân ở, điểm này hắn là sẽ không rất khó.Vài vị thái thái cũng thấy được Thượng lão phu nhân bên người Lâm Ngọc Tân, trên mặt sôi nổi cười nở hoa, khen nói: “Lâm huyện chủ càng thêm xinh đẹp, này thành thân chính là không giống nhau, nhìn so trước kia lớn lên ôn trọng không ít.”Thượng lão phu nhân liền cười, “Nàng tuổi không nhỏ, lại không ôn trọng nàng cô cô nên sâu hổng rồi. Lâm cô cô nói có phải hay không?”“Đúng vậy,” Lâm Thanh Uyển cười nói: “Vẫn là lão thái thái hiểu ta.”Nàng tiếp nhận Lâm Ngọc Tân vị trí, đỡ Thượng lão phu nhân một cái cánh tay nói: “Ta cũng không thường nghe diễn, ngài đã tới vừa lúc giúp ta tuyển mấy chiết tốt.”Thượng lão phu nhân cũng biết nàng không thích nghe diễn, cùng với nghe diễn, còn không bằng nghe người ta đánh đàn xướng khúc, cho nên nàng cũng có chút tò mò, “Ngươi vừa không thích nghe diễn, nghĩ như thế nào khởi mời chúng ta nghe diễn tới?”“Này không phải Ngọc Tân ra cửa ta nhảm chán sao?” Lâm Thanh Uyển không thèm để ý nói: “Thêm chi có người mời ta làm mai mối, nhưng ta làm sao làm mai mối? Hơn nữa ta còn là cái quả phụ, nhiều không may mắn a, cho nên dứt khoát liền thỉnh mọi người xem diễn, đem người đều thỉnh thượng, ai cố ý, ai vô tình, các nàng tự mình thử cân nhắc đi, có thể thành tắc thành, không thể thành, ta cũng không có gì biện pháp.”Đại gia nghe xong trong lòng vừa động, cho nhau nhìn nhìn, phát hiện tới người trung trong nhà đều có chưa lập gia đình vừa độ tuổi nhi nữ, chỉ là không biết này thỉnh Lâm Thanh Uyển làm mai mối người là ai?Bất quá mặc kệ là ai, cũng phuơng tiện các nàng, dù sao gia thế đều không sai biệt lắm, các nàng nhưng thật ra có thể vì trong nhà hài tử tương xem một chút.Đôi mắt phiết tới rồi Thượng

lão phu nhân bên người hai cái nũ hài, hơi hơi một đốn, ân, chỉ trừ bỏ Thượng gia kia hai cái cô nương. Liền tính Thượng Minh Kiệt cưới Lâm Ngọc Tân, nhưng mọi người đều biết, có Thượng Bình ở phía trước, chẳng sợ Lâm Thanh Uyển có thể làm Thượng Minh Kiệt xuất sĩ, tương lai hẵn con đường làm quan cũng hưu hạn. Huống chi ai cũng không biết Thượng gia có thể hay không đi ra cái này thung lũng, cho nên cửa này thân quá mức mạo hiểm, đại gia lại không phải không có những người khác tuyển, không cần phải đi mạo hiểm như vậy. Đảo cũng có tâm động nhân gia, kia cũng nhiều là nhà giàu mới nổi, nội tình thực thiền nhân gia, bọn họ kết thân đối tượng hưu hạn, nghĩ nếu có thể cùng Thượng gia kết thân, đáp thượng Lâm gia cùng Chu gia, kia cũng coi như là không tồi a. Cho nên liền có người ở tịch trung hướng Thượng lão phu nhân tung ra cảnh ôliu. Thượng lão phu nhân trong lòng cũng vừa động, nhìn bên cạnh hai cái cháu gái liếc mắt một cái, bắt đầu cân nhắc mở ra, chỉ tiếc tới lặng lẽ hỏi đều là nàng không quá nhìn trúng nhân gia. Tuy rằng biết nhà bọn họ cảnh tính không làm, nhưng đối Thượng gia không có gì giúp ích ngoại, nhân tài cũng không xứng với nàng hai cái cháu gái a. Có thể tưởng tượng đến Thượng gia hiện tại tình trạng, Thượng lão phu nhân cũng không dám đem nói chết, vạn nhất tìm không thấy càng tốt nhân gia đâu? Hiện tại từ chối, liền sợ tương lai hai đứa nhỏ khó mà nói thân, nàng tống không thể thật đem các nàng lưu thành gái lỡ thì đi? Lúc này đây nghe diễn, tất cả mọi người thất thần, tất cả tại vì trong nhà hài tử nhọc lòng, ngược lại là Lâm Thanh Uyển không có việc gì một thân nhẹ, chờ trên đài xuống xong hai chiết diễn liền bàn tay vung lên đánh thường đi xuống. Thấy Thượng lão phu nhân sắc mặt có chút mỏi mệt, nàng liền cười nói: "Lão thái thái không bằng đi trong sương phòng nghỉ một chút? Cái này gập lại diễn ba mươi phút sau mới bắt đầu." "Cách lâu như vậy?" "Đúng vậy, ta từ Văn Viên mang đến không ít rượu trái cây, trong chốc lát cho đại gia nếm thử," Lâm Thanh Uyển cười, "Còn có cách vách Trần Vị Lâu mỹ thực, đại gia ăn một chút gì nghỉ ngơi một chút sao." "Cũng hảo," Thượng lão phu nhân liền đứng dậy nói: "Ta đây đi nhầm mắt một chút." Lâm Ngọc Tân liền đứng dậy muốn hầu hạ Thượng lão phu nhân đi nghỉ ngơi, Lâm Thanh Uyển liền đè ép áp tay nàng nói: "Ngươi lưu nơi này giúp ta chiếu cố các phu nhân, ta bồi lão thái thái đi ngồi ngôii." Lại đổi Thượng Đan Trúc cùng Thượng Đan Cúc cười nói: "Các ngươi giúp đỡ các ngươi tâu tử chút." Thượng Đan Trúc cùng Thượng Đan Cúc liền nhìn về phía lão thái thái. Thượng lão phu nhân liền biết Lâm Thanh Uyển là có chuyện cùng nàng nói, đổi hai người gật gật đầu sau đỡ Lâm Thanh Uyển tay rời đi. Hai người đi vào diễn lâu mặt sau sương phòng, Lâm Thanh Uyển đỡ nàng ở trên giường ngồi xuống, cười nói: "Lão thái thái thân mình còn ngạnh lăng." "Còn hảo, nuốt trôi, chính là giấc ngủ có chút thiển," Thượng lão phu nhân cười nói: "Lại nói tiếp còn muốn cảm ơn

Lâm cô cô chịu sóm như vậy làm Ngọc Tân ra cửa, tự nàng vào cửa, Minh Kiệt cũng có đứng đắn sự làm, ta này giấc ngủ mới càng tốt chút.”“Ngọc Tân kia hài tử chưa cho ngài thêm phiền toái liền hảo,” Lâm Thanh Uyển thở dài: “Ta cả đời này tuy không có con cái, nhưng lại là thật đem Ngọc Tân đương chính mình hài tử giống nhau nhọc lòng. Nàng không gả thời điểm lo lắng, không biết tương lai nàng phải gả một cái như thế nào người, như thế nào gia đình, đãi gả cho cũng lo lắng.”Lâm Thanh Uyển cười, thẹn thùng nói: “Nói câu đắc tội lão thái nói, nàng gả đi ra ngoài đầu ba ngày, buổi tối ta đều ngủ không được.”Thượng lão phu nhân liền cười, “Đây là vì mẫu tử tâm, ta biết đến, năm đó người tẩu tử gả đi Lâm gia, ta cũng là giống nhau.”“May mà nàng là gả đến Thượng gia, liền ở lão thái thái trước mặt, bằng không ta còn không biết muôn nhiêu lo lắng đâu,” Lâm Thanh Uyển cầm Thượng lão phu nhân tay nói: “Cũng là vì cái này ta mới có thể minh bạch ngài tâm.”Lâm Thanh Uyển thấp giọng nói: “Ngọc Tân xuất giá, ta là không có vướng bận, nhưng ngài chỗ đó còn có hai cái cháu gái đâu.”Thượng lão phu nhân liền hốc mắt đỏ lên, vỗ tay nàng nói: “Ai nói không phải đâu, từ lão nhị xảy ra chuyện, ta này tâm liền không một ngày an bình quá.”Nàng lau lau khéo mắt nói: “Đầu tiên là lo lắng Minh Kiệt, hiện tại hắn cưới tức phụ, nhưng thật ra không cần ta nhọc lòng, nhưng hắn hai cái muội muội làm sao bây giờ?”“Lão nhị gia hồ đồ, thời trẻ không vì hai đứa nhỏ định ra việc hôn nhân, hiện tại lại là bộ dáng này, ta nào dám đem hài tử hôn sự giao cho nàng?”Thượng lão phu nhân khéo nói: “Ta một phen tuối, vốn là muốn bảo dưỡng tuổi thọ, hiện tại lại còn phải vì các nàng sự phiền lòng.”“Nếu là tiền đồ sáng người, ta phiền lòng đảo cũng đáng, nhưng vừa rồi ngài cũng thấy được, cùng ta biểu lộ có cái kia ý tứ đều là chút nhà nào a.”Thượng lão phu nhân ủy khuất nói: “Hiện tại ta đảo không coi trọng gia cảnh, cho dù là bình dân áo vải gia cũng hảo, nhưng tốt xấu nhân phẩm tướng mạo muốn không có trớ ngại, bằng không chẳng phải là quá mức ủy khuất hai đứa nhỏ?”Ở Thượng lão phu nhân xem ra, hiện tại Thượng gia đã có Lâm gia giúp đỡ, có thể mượn lực trung Lâm thị đều có thể cắp, thật sự không cần thiết lại lấy Đan Trúc cùng Đan Cúc đi trao đổi lợi ích của gia tộc, cho nên nhà trai tài tình nhân phẩm mới là đệ nhất tuyển.Bởi vì nhà trai tiền đồ, về sau mới có khả năng cùng Minh Kiệt cùng Minh Viễn cùng nhau trông coi.Mà gia tộc giúp đỡ này hạng nhất, Thượng lão phu nhân cảm thấy trừ phi Đan Trúc cùng Đan Cúc có thể gả tiền Lư thị, Chu thị như vậy gia tộc, bằng không thật không cần thiết, bởi vì có Lâm thị ở phía trước nha.Nhưng bọn họ Thượng gia tình trạng bãy ở trước mắt, tưởng cùng này mấy nhà liên hôn là tưởng đều không cần suy nghĩ.Lâm Thanh Uyển nhuốm mày, không nghĩ tới Thượng lão phu nhân nghĩ đến như vậy minh bạch, nhưng thật ra tính nàng miệng lưỡi.Cho nên nàng liên tục gật đầu nói: “Cũng không phải là sao, Đan Trúc cùng Đan Cúc chính là

ta nhìn lớn lên, thật tốt hai đứa nhỏ, cũng không thể liền như vậy tùy tiện
hứa đi ra ngoài.” Thượng lão phu nhân liền trong lòng vừa động, cười nói:
“Nếu bàn về này Tô Châu ai nhận thức thanh niên tài tuấn nhiều, kia ai
cũng không vượt qua được Lâm cô cô đi, nàng cô cô đã đau lòng hai đứa
nhỏ, không bằng cũng vì các nàng lưu ý lưu ý?” Lâm Thanh Uyên liền lược
một tràng tư, muốn nói lại thôi nói: “Lão thái thái mới vừa cũng nói, những
cái đó Thanh Uyên trên mặt liền buông lỏng, cười nói: “Này đáo không
khó, không nói Duyệt Thư Lâu những người đó, chính là Cầu Tri Uyển đều
có bao nhiêu thích xứng thanh niên tài tuấn.”

Chương 383: Không gả

Thượng lão phu nhân nghe xong trong lòng vừa động, nắm Lâm Thanh Uyển tay cười nói: “Vậy làm ơn nàng Lâm cô cô.” Lâm Thanh Uyển tuy rằng nóng vội, nhưng cũng đợi hai ngày mới cho Thượng lão phu nhân truyền tin, thỉnh nàng tới Lâm phủ, thuận tiện đem Thượng Đan Trúc cùng Thượng Đan Cúc cũng cấp mang lại đây ngoạn nhi.Nếu tổ tôn ba người đều tới, Thượng lão phu nhân tự nhiên muốn đem Lâm Ngọc Tân cũng mang lên.Theo thường lệ làm ba cái hài tử đi trong hoa viên ngoạn nhi, Lâm Thanh Uyển cùng Thượng lão phu nhân nói nhỏ.Đem mấy ngày hôm trước Dịch Hàn cho nàng quyền sách nhỏ móc ra tới cấp Thượng lão phu nhân xem, nói: “Ngài lão nhân gia nhìn xem này vài người tuyển thế nào?”Nói là mấy cái, nhưng kỳ thật bên trong tổng cộng thu nạp mười ba cái thanh niên, bao gồm bọn họ bức họa, gia thế, tài tình cập tính cách đánh giá.Này tường tận không thua gì nhân vật cái truyền.Thượng lão phu nhân cảm nhận được Lâm Thanh Uyển dụng tâm, còn chưa tường xem liền trước cảm tạ nói: “Làm phiền Lâm cô cô.”“Lão thái thái khách khí, đều là người một nhà, hà tất khách sáo?” Lâm Thanh Uyển cười nói: “Hơn nữa Đan Trúc cùng Đan Cúc cũng là ta nhìn lớn lên, ta tự nhiên muốn nhiều đau các nàng một ít.”Thượng lão phu nhân liền cẩn thận xem quyền sách thượng ký lục thanh niên, phát hiện chỉ có bốn người là Lương nhân, còn lại đều là Giang Lăng hoặc ngoại quốc học sinh, không khỏi hơi hoi nhíu mày.Lâm Thanh Uyển quan sát đến thần sắc của nàng, nhẹ giọng giải thích nói: “Lão thái thái đừng nhìn nhà bọn họ thế không hiện, lại đều là thi thư gia truyền hảo con cháu, Đan Trúc cùng Đan Cúc loại nhân phẩm này tướng mạo, nếu chỉ từ gia thế thượng tuyển người, kia quá mức ủy khuất các nàng, cho nên ta chỉ xem nhà trai nhân phẩm tài tình.”Ý tú là bọn họ gia thế tuy rằng đều chẳng ra gì, khả nhân phẩm tài tình lại đều là thực không tồi.Lâm Thanh Uyển liền điểm ba người nói: “Này ba người đều là Diêu tiên sinh sư đệ, thả bọn họ đều đem người nhà tiếp nhận tới. Về sau bọn họ muốn ở Tô Châu định cư, đãi ổn định xuống dưới, nói không chừng còn sẽ tham gia tiến sĩ khoa khảo, lấy bọn họ tài hoa, cao trung chỉ là sớm muộn gì vấn đê.”“Này đó Giang Lăng tới học sinh thực đoàn kết, thêm chi lại là sư huynh đệ, so giống nhau

đồng hương càng đoàn kết chút. Minh Kiệt nhất mệt còn không phải là không cái ở con đường làm quan thượng giúp đỡ huynh đệ sao?" Lâm Thanh Uyển nhẹ giọng nói: "Mà hiện giờ chúng ta Lâm thị cũng liền Hữu ca nha một cái tiến sĩ mà thôi, rốt cuộc vẫn là đơn bạc." Nếu Thượng Minh Kiệt lại có hai cái tiến sĩ muội phu, bốn người ở trong triều liên hợp lại, kia cũng là một cổ thế lực. Thượng lão phu nhân tâm động không thôi, nàng sờ sờ quyền sách hỏi, "Ta đây Đại Lương kia bốn người..." Lâm Thanh Uyển liền cười, "Bọn họ gia thế tương đối bọn họ còn kém chút, tài tình cũng hơi thiên, nhưng hảo liền hảo tại bọn họ thân bằng gia tộc toàn ở Đại Lương, nhiều ít vẫn là có chút cậy vào." Nhưng lại đại cậy vào có thể có Lâm thị đại? Nếu bọn họ thi không đậu tiến sĩ, kia hết thảy đều là uổng phí. Thượng lão phu nhân trầm ngâm một lát, hỏi: "Liền không biết bọn họ tương lai có thể hay không hồi Giang Lăng đi." Lâm Thanh Uyển liền cười, "Chính là trở về lại như thế nào? Hiện tại Giang Lăng nửa bên đều là lương thô, bọn họ trở về cũng là ở ta Đại Lương cảnh nội, tổng sẽ không đi Sở Quốc đi?" "Lão thái thái đừng quên, ta chọn này mấy người nhưng đều là đem người nhà đều kế đó Tô Châu." Thượng lão phu nhân nháy mắt liền minh bạch, bọn họ là có ý nguyện ở Tô Châu định cư, cho nên muốn muôn cùng Tô Châu bản địa nhân gia kết thân, để càng tốt dung nhập Tô Châu, cũng là tìm cái dựa vào ý tứ. Nhưng thật ra cùng nàng mưu tính không mưu mà hợp, mà hôn nhân vốn chính là đôi bên cùng có lợi hợp tác. Thượng lão phu nhân khép lại quyền sách, đối nàng cười nói: "Việc này trọng đại, ta tổng muốn cùng các nàng mẫu thân thương lượng một chút, còn think Lâm cô cô trước giúp đỡ chu toàn, hơn nữa nhiều người như vậy, chúng ta tổng phải hảo hảo tuyển một tuyển." "Đây là tự nhiên, kết thân vốn là muôn trước đem người hỏi thăm rõ ràng, hiểu tận gốc rẽ mới hảo, ngài yên tâm, ta bên này sẽ cho ngài ổn định." Lâm Thanh Uyển nghĩ sau nói: "Bất quá hai đứa nhỏ tuổi đều không nhỏ, cũng là thời điểm nên chuẩn bị, ta nhớ rõ các nàng cũng liền so Ngọc Tân tiêu mấy tháng đi?" Thượng lão phu nhân liền thở dài, "Ai nói không phải đâu, vẫn là lão nhị gia chậm trễ các nàng, ta sớm khiếu cho nàng cấp hai đứa nhỏ đính hôn, thiên nàng ánh mắt cao, này cũng chọn không thượng, kia cũng chướng mắt, liền liền chậm trễ xuống dưới." "Sau lại lão nhị nhưng thật ra cấp Đan Trúc định rồi một cái, chỉ là ánh mắt không tốt, nhà của chúng ta mới gặp nạn, sự tình còn không có định đâu liền sót ruột hoảng hốt đem thiếp canh lui về tới." Thượng lão phu nhân cười lạnh nói: "Hai nhà lại chưa hạ định, việc hôn nhân này liền không tính thành, xong việc lén lút lui chính là, như vậy gióng trống khua chiêng làm cái gì? Sinh sôi hỏng rồi nhà ta hài tử thanh danh." Nói tới đây Thượng lão phu nhân liền tâm một ngạnh, vội vàng hỏi: "Đan Trúc bị từ hôn việc này, những người đó gia có thể hay không để ý?" Lâm Thanh Uyển liền trấn an nàng nói: "Ngài yên tâm, những việc này ta đều không dối gạt

bọn họ, bọn họ nếu là đế ý, cũng liền sẽ không xuất hiện trong danh sách tử thượng.”Thượng lão phu nhân lúc này mới thở dài nhẹ nhõm một hơi, liền muôn cáo từ trở về.Lâm Thanh Uyển liền ngẩn lại nàng nói: “Hà tất sốt ruột, như vậy vội tới chạy tới mệt nhọc, nếu tới, không bằng ở lâu trong chốc lát, chúng ta trước nghỉ một buổi trưa giặc, buổi chiều lại đi trong hoa viên đi một chút, đúng rồi, phía dưới thôn trang đưa tới một sọt con cua, xem như năm nay cuối cùng một đám, trong chốc lát gọi người chung thượng, chúng ta đi trong hoa viên thưởng cúc ăn cua.”“Này như thế nào hảo...”Lâm Thanh Uyển liền đè lại tay nàng nói: “Như thế nào không tốt, hiện giờ trừ bỏ bọn nhỏ hôn sự, cũng thật sự không có gì sự làm chúng ta nhọc lòng, này rất tốt thời gian còn không phải là lấy tới hưởng thụ?”Lâm Thanh Uyển này phiên lời nói ở giữa Thượng lão phu nhân giá trị quan, từ nàng làm lão thái thái sau liền tận sức với hưởng phúc, nàng là thích quyền lợi, lại không thích quản sự, cho nên trước nay chỉ ở trong phủ làm cân bằng, cũng không sẽ bị liên lụy đi quản trong phủ sự.Với nàng tới nói, chỉ cần nàng có thể duy trì được chính mình quyền uy, lại ăn ngon uống tốt, Thượng gia cũng phát triển đến hảo nàng liền thỏa mãn.Mà từ Thượng gia xảy ra chuyện sau, nàng tiếng lòng vẫn luôn căng chặt, ít có có thể thả lỏng thời điểm.Hiện tại Lâm Thanh Uyển lời nói ở giữa nàng tâm tư, nàng mới phát hiện chính mình đã lâu không có thả lỏng.Lâm Thanh Uyển đã đứng dậy đỡ nàng hướng phía sau đi, “Hiện tại Minh Kiệt cũng đón đâu, bên ngoài sự đều có bọn họ hai anh em đi vội, bên trong sự không phải còn có Ngọc Tân cùng Đan Trúc các nàng chị dâu em chồng sao? Lại vô dụng còn có nàng nhị mợ đâu, ngài a, làm lụng vất vả cả đời, nhưng không phải đến hảo hảo nghỉ ngoi.”Mặt sau Quy Đức Viện là Thượng lão phu nhân ở vài tháng sân, bên trong hét thấy như cũ, trong phòng còn có Thượng lão phu nhân dùng quán một ít đồ vật, Lâm Thanh Uyển sớm liền phái người đem thiêu đồ vật bỏ thượng, hơn nữa đều là chiếu Thượng lão phu nhân dùng cũ đồ vật bỏ.Tiến phòng, Thượng lão phu nhân trên người không được tự nhiên liền tiêu tán chút, dù sao cũng là chính mình quen thuộc địa phương.Lâm Thanh Uyển hầu hạ nàng nằm xuống, lúc này mới xoay người đi xuống.Thượng lão phu nhân ngủ một cái mỹ mỹ ngủ trưa, buổi chiều lên liền làm người nâng đi trong hoa viên phơi nắng, bọn nha đầu đem chung tốt con cua cùng các loại thức ăn bưng lên, đều là Thượng lão phu nhân thích đồ ăn cùng quen thuộc khẩu vị.Chầu này nàng ăn thật sự không tồi, cũng chơi thật sự vui vẻ, thế cho nên nàng vẫn luôn đợi cho chợt vang, dùng qua cơm chiều mới trở về.Thượng Minh Kiệt lại đây tiếp người, sau khi trở về mới cùng hắn nương lẻ loi dùng một chén cơm.Lâm Ngọc Tân cùng Đan Trúc Đan Cúc chính vây quanh Thượng lão phu nhân ríu rít xử lý từ Lâm phủ cắt trở về hoa, tính toán tất cả đều cẩm bình sau đưa đến các phòng.Chờ đem để cẩm hoa xong, Thượng Minh Kiệt cùng hắn nương cũng

ăn cơm no, người một nhà ngồi ở cùng nhau, Thượng lão phu nhân mới nói lên Lâm cô cô làm mai mối sự, sau đó đem quyền sách đưa cho Thượng Đan Trúc cùng Thượng Đan Cúc, nói: “Các ngươi cũng đừng thẹn thùng, từng người nhìn xem, nhưng có vừa lòng người được chọn.” Thượng Đan Trúc đỏ mặt tiếp nhận, Thượng Đan Cúc tắc muôn nói lại thôi. Lâm Ngọc Tân thấy lại hỏi: “Tú muội muội có nói cái gì không bằng nói ra, không cần nghẹn ở trong lòng.” Thượng Đan Cúc liền rũ xuống đôi mắt nói: “Ta không nghĩ gả chồng.” Thượng lão phu nhân nhíu mày, hỏi: “Không gả chồng ngươi muôn làm gì? Lưu trong nhà đương cả đời gái lỡ thì?” Thượng Minh Kiệt liền lập tức nói: “Tổ mẫu, lưu tại trong nhà ta cũng nuôi nở.” Hắn mơ hồ minh bạch Thượng Đan Cúc băn khoăn, hiện tại Thượng gia xuống dốc, nàng lại là thứ nữ, chính là gả chồng cũng sẽ không gả đến thật tốt, cùng với như thế còn không bằng lưu trong nhà đâu. “Hô nháo!” Thượng lão phu nhân chụp này ghê tay nói: “Chúng ta Thượng gia không có gái lỡ thì.” Thượng Đan Cúc liền hơi nhấp miệng, nhỏ giọng nói: “Ta có thể xuất gia giữa đường cô, đương ni cô cũng đúng.” Thượng Đan Trúc liền nhìn không được túm một chút tay nàng, ngăn cản nàng tiếp tục đi xuống nói, nhưng cái này cũng đem Thượng lão phu nhân tức giận đến không nhẹ, đại gia vội vàng vây quanh Thượng lão phu nhân, Lâm Ngọc Tân cùng Thượng Đan Trúc đem Thượng Đan Cúc kéo đi xuống. Hai người tò mò nhiều quá kinh giật, “Ngươi như thế nào có loại suy nghĩ này?” Thượng Đan Cúc liền nhấp nhấp miệng, xoay người ngồi xuống bên cạnh lan can thương, râu rĩ không vui nói: “Sớm liền có, ta hỏi các ngươi, nữ tử vì sao nhất định phải thành thân?” Thượng Đan Trúc cùng Lâm Ngọc Tân hai mặt nhìn nhau, không nói chuyện. Thượng Đan Cúc liền cười lạnh một tiếng nói: “Nếu có thể gặp được tình đầu ý hợp người cũng liền thôi, giống Lâm biểu tỷ cùng nhị ca giống nhau, hiểu nhau yêu nhau đảo cũng không chịu, nhưng nếu là không cảm tình, chỉ là vì gả chồng mà gả chồng, có ý tứ gì?” “Chúng ta nhân gia như vậy, ta tuy là thứ nữ, luôn có rất nhiều không tiện, nhưng gả đến nhà người khác lại có thể hảo quá nhiều ít? Ở nhà, ta là cô nương, còn có thể làm nũng bán si, nhưng đi nhà người khác, ta chính là tức phụ, đã muôn hâu hạ cha mẹ chồng, còn muôn chiêu cố trượng phu, nếu là hắn nạp thiếp sinh con, ta còn phải chiêu cố hắn thiếp thất cùng con vợ lẽ, càng đừng nói ta còn phải hâu hạ ta chính mình hài tử.” Thượng Đan Cúc liền phủng mặt nói: “Chỉ cần suy nghĩ một chút liền cảm thấy trước mắt tối sầm.” Thượng Đan Trúc nhịn không được “Phụt” một tiếng cười ra tới, “Chiếu ngươi nói như vậy, trên đời này trừ bỏ tình đầu ý hợp, mặt khác cô nương đều không nên gả chồng?” Lâm Ngọc Tân lại lắc đầu nói: “Này không thể được, chúng ta nhân gia như vậy còn bã, không gả ăn uống cũng không thành vấn đề, bá tánh gia nữ hài gả chồng càng có rất nhiều vì ăn cơm no.” Thượng Đan Cúc gật đầu, “Nhưng chúng ta không phải những cái

đó nữ hài, chúng ta không mong chờ dựa nam nhân ăn cơm.” Nàng nói: “Liền tính nhị ca nhị tẩu không dưỡng ta, bằng ta chính mình bắn lĩnh, ta cũng có thể nuôi sống chính mình, nhiều nhất nhật tử khổ sở chút.” Lâm Ngọc Tân liền cười hỏi, “Ngươi muôn như thế nào nuôi sống chính mình?” Thượng Đan Cúc liền bẻ ngón tay nói: “Thêu thùa, viết chữ, vẽ tranh, lại không được ta cũng có thể dạy học a.” Lâm Ngọc Tân liền cảm thán, “Ngươi như vậy cũng quá chắc hẳn phải vậy.” Thượng Đan Cúc liền đô đô miệng nói: “Dù sao ta là không nghĩ gả chồng.”

Chương 384: Đồi nguyệt

Thượng lão phu nhân đều mau phiền đã chết, nếu là Thượng gia chưa xuống dốc trước, nàng đương nhiên sẽ không quá lo lắng nhiều các nàng bản nhân ý tưởng, ở nàng xem ra, gia thế nhân phẩm không kém, có thể cho Thượng gia mang đến ích lợi, căn bản là không cần hỏi đến các nàng ý kiến.Nhưng hiện tại không giống nhau, có lẽ là bởi vì Thượng gia một sorm từ bầu trời rơi xuống trên mặt đất, chênh lệch quá lớn, Thượng lão phu nhân trên người trói buộc thiếu, băn khoăn cũng ít, ngược lại nguyễn ý vì mấy cái hài tử thiệt tình thực lòng tính toán.Trải qua này khó, nàng cảm thấy trên đời không có gì so tồn tại càng quan trọng, so người một nhà đều bình an càng quan trọng.Cho nên nàng mới không giống trước kia như vậy bất công, đem nàng vốn riêng trang sức, đồ cổ chờ để lại cho Minh Kiệt, vậy bồi thường Minh Viễn nhiều một ít tiền mặt.Cho nên nàng mới cho phép Thượng Đan Cúc nói xong kia phiên lời nói, muốn cách trước kia, nàng sorm gọi người kéo đi xuống.Nếu nghe xong, kia nàng khẳng định sẽ đi tự hỏi, nhưng lại như thế nào tự hỏi, nàng cũng không tiếp thu được Thượng Đan Cúc không gả chủ ý, cho nên nàng sầu đến nửa cái buổi tối không ngủ.Ngày hôm sau Lâm Thanh Uyển phái người tới thỉnh nàng khi, nàng liền không nghĩ nhúc nhích.Tới đón người ma ma liền cười nói: “Chúng ta cô nai nai nói lần này nàng chỉ thỉnh lão thái thái, làm đại tiểu thư cùng hai vị biểu tiểu thư không cần đi theo, bọn nô tỳ nhất định hầu hạ hảo lão thái thái.”Thượng lão phu nhân còn tưởng rằng Lâm Thanh Uyển thỉnh nàng quá khứ là vì thấy Lâm Ngọc Tân đâu, nghe nói chỉ thỉnh nàng một người, lúc này mới đánh lên tinh thần hỏi, “Là có cái gì quan trọng sự sao?”“Cái này nô tỳ liền không biết.”Thượng lão phu nhân lúc này mới đứng dậy ra cửa, Lâm Ngọc Tân đám người liên lưu tại trong nhà.Lâm Thanh Uyển chính thỉnh nữ tiên sinh tới thuyết thư, nghe thấy Thượng lão phu nhân tới liền tự mình nghênh đi ra ngoài.Thượng lão phu nhân vào nhà nhìn đến chờ ở một bên nữ tiên sinh, nửa ngày vô ngữ.Này đó thường tại hậu trạch đi lại nữ tiên sinh nàng tự nhiên là quen thuộc, bởi vì nàng cũng thường thỉnh các nàng vào cửa thuyết thư.“Lâm cô cô nhưng thật ra có hứng thú.”Lâm Thanh Uyển liền cười, “Thời tiết càng thêm lạnh, ta lười đến nhúc nhích, lúc này

mới thỉnh người tới giải buồn nỗi, ta nghĩ lão thái thái ở nhà cũng nhảm chán, cho nên mới thỉnh ngài một khói tới thả lỏng thả lỏng.”Lâm Thanh Uyển cho nàng đỗ một ly trà nói: “Vốn nên ta tự mình tới cửa, rốt cuộc ta là trưởng bối, nhưng Ngọc Tân không phải mới gả qua đi sao, ta lo lắng ta tới cửa nhiều người ngoài muốn cho rằng ta không yên tâm Ngọc Tân. Chỉ là ta bà bà lại trụ đến đạo quan đi, Thạch tiên sinh cùng Lư phu nhân lại vội vàng dạy học, ta ban đầu thuộc hạ sự lại hơn phân nửa giao cho Ngọc Tân, lần này từ liền không ra tối, nghĩ tới nghĩ lui, cũng chỉ có thể tìm lão thái thái.”Thượng lão phu nhân hơi suy tư liền nhịn không được cười, “Ngươi đây là trước tiên dưỡng lão nha.”“Cũng không phải là sao,” Lâm Thanh Uyển cười nói: “Bằng không ta nói như thế nào ta cùng lão thái thái mới xứng đâu.”Thượng lão phu nhân nghĩ đến trong nhà kia hai cái cô nương, liền nhịn không được thở dài, “Ngươi so với ta có phúc, ta một đồng tuổi, còn phải vì trong nhà mấy cái hài tử làm lụng vất vả đâu.”Dứt lời nhìn lướt qua kia hai cái nữ tiên sinh.Lâm Thanh Uyển liền đổi Bạch Phong cười nói: “Trước hết mời hai vị tiên sinh đi xuống nghỉ ngơi, trong chốc lát chúng ta lại nghe thư.”Đám người đi rồi, Thượng lão phu nhân mới nhịn không được oán giận mở ra, “... Kia hài tử cũng không biết như thế nào có như vậy ý niệm, ta xem còn kiên định thật sự, thiên nàng mẹ ruột là cái cưa miệng hò lô, mẫu thân lại là cái mọi việc mặc kệ, hiện tại cũng theo ta nhọc lòng.”Lâm Thanh Uyển cũng không nghĩ tới Thượng Đan Cúc sẽ có ý nghĩ như vậy, nàng hơi suy tư sau nói: “Kỳ thật nàng băn khoăn cũng không sai, những người đó nàng cũng chưa gặp qua, ai ngờ là viên là bếp, tính tình như thế nào?”“Về sau tổng hội nhìn thấy, ta lại không phải làm nàng manh hôn ách gả.”Lâm Thanh Uyển liền cười, “Liền cách mành thấy một mặt? Kia cùng mạnh hôn ách gả cũng không kém nhiều.”“Trên đời này có mấy cái thanh mai trúc mã, hiếu tận gốc rễ?” Thượng lão phu nhân nói: “Có thể thấy một mặt liền tính không tồi.”“Nhưng hiện tại không phải hài tử trong lòng không muốn sao?” Lâm Thanh Uyển khuy trên mặt nàng thản sắc nói: “Lão thái thái phiền lòng, hiển nhiên trong lòng là đau nàng, cũng muốn gọi nàng như nguyện, muốn ta nói, không bằng khiến cho nàng chậm rãi tìm, nói không chừng liền tìm đến tình đâu ý hợp đâu?”“Nơi nào dễ dàng như vậy?” Thượng lão phu nhân ôm miệng nói: “Hiện tại Tô Châu không khí là so trước kia khai sáng chút, khá vậy không đến tuổi trẻ nữ tử nhưng cùng nam tử đơn độc gặp mặt.”“Địa phương khác có lẽ không tốt, nhưng ở Văn Viên cùng Cầu Tri Uyển lại không nhiều như vậy trói buộc,” Lâm Thanh Uyển cười nói: “Đến lúc đó ta mang hai đứa nhỏ đi bên trong đi dạo, cũng theo chân bọn họ cùng luận đạo, có lẽ liền tìm tốt đâu?”Thấy Thượng lão phu nhân không tán đồng nhíu mày.Nàng liền cười nói: “Ngài yên tâm, có ta nhìn chằm chằm đâu, tất sẽ không làm cho bọn họ vượt rào.”Thượng lão phu nhân sắc mặt mới hảo chút, “Chỉ là cứ như vậy không khỏi làm phiền

Lâm cô cô.”“Này có cái gì quan trọng, chúng ta người một nhà sao, chỉ là,” Lâm Thanh Uyển dừng một chút nói: “Các ngươi trong phủ rời thành tây quá xa chút, mỗi ngày ra khỏi thành vào thành không quá phuơng tiện, lão thái thái nếu là bỏ được, không bằng khiến cho các nàng tới trong phủ cùng ta cùng ở.”Nàng cười nói: “Vừa lúc, Ngọc Tân lúc đầu thỉnh Cung ma ma còn ở, cũng làm nàng giáo giáo hai đứa nhỏ.”Thượng lão phu nhân sống lưng liền vẫn luôn, hỏi: “Chính là từ hoàng cung mời đến?”Lâm Thanh Uyển gật đầu nói: “Là trưởng công chúa điện hạ hỗ trợ mới thỉnh đến, vị này Cung ma ma tuổi lớn, về sau liền ở nhà của chúng ta dưỡng lão, Ngọc Tân vừa xuất giá nàng cũng không sự nhưng làm, Đan Trúc các nàng trụ tiến vào vừa lúc.”Thượng lão phu nhân liền đầy mặt là cười, “Chính là quá phiền toái Lâm cô cô.”“Không phiền toái, không phiền toái,” Lâm Thanh Uyển cười tủm tỉm nói: “Ta còn tưởng đem lão thái thái cũng lưu lại cùng ta thường trú đâu, như vậy liền có người bồi ta nghe thư, ngắm hoa, xem diễn.”Nghe thư, ngắm hoa, xem diễn, đậu tiễn bồi, đây là Thượng lão phu nhân trước kia hằng ngày a, đáng tiếc như vậy nhật tử vừa đi không còn nữa trở về, lại nói tiếp Thượng lão phu nhân vẫn là rất tưởng niệm.Hai người nói định, Lâm Thanh Uyển liền gọi người thỉnh nữ tiên sinh lại đây thuyết thư, hôm nay làm theo lưu trữ Thượng lão phu nhân dùng quá cơm chiểu sau mới thoải mái dễ chịu đem người đưa trở về.Ngày hôm sau Lâm Thanh Uyển liền phái người đi tiếp Thượng Đan Trúc cùng Thượng Đan Cúc, hai cái cô nương vẫn là ở tại các nàng ban đầu trong viện.Hai người đối đón độc tới Lâm phủ trù hơi có chút mới lạ, bởi vì ở chung người là Lâm cô cô a.Lâm cô cô đối với các nàng thực hòa ái, đầu một sự kiện chính là cho các nàng an bài chương trình học, trước đi theo Cung ma ma học mấy ngày lễ nghi lại nói.Chờ Thượng lão phu nhân lại bị thỉnh tới cửa khi, hai cái cô nương đã học có sáu ngày, giơ tay nhắc chân đều thay đổi một cái dạng, Thượng lão phu nhân xem đến vui mừng không thôi.Lâm Thanh Uyển liền tỏ vẻ lại quá hai ngày nàng liền mang các nàng đi Văn Viên đi dạo, “Ta xem này hai ngày trời tối nặng nề, chỉ sợ muôn hạ tuyệt, vừa lúc viên trung hoa mai nở rộ, đến lúc đó chúng ta đi thưởng mai.”Lại mời Thượng lão phu nhân, “Lão thái thái không bằng cùng chúng ta một khối đi?”Thượng lão phu nhân liền lắc đầu nói: “Ta già rồi, lười đến nhúc nhích, các ngươi tự đi liền hảo.”Lâm Thanh Uyển liền cười, “Ta này không phải sợ lão thái thái cô đơn sao, lại quá hai ngày Ngọc Tân liền phải về nhà mẹ để trụ đối nguyệt, đến lúc đó trong phủ liền dư lại ngài cùng thông gia mẫu, kia nhiều tịch mịch a, không bằng thỉnh bà thông gia cùng nhau, chúng ta một khối đi Văn Viên đi dạo?”Thượng lão phu nhân ngắn ra, lúc này mới nhớ tới Ngọc Tân gả tiến Thượng gia đã gần một tháng, y theo tập tục, nàng muốn cùng Thượng Minh Kiệt hồi Lâm gia trụ đối nguyệt.Mà Đan Trúc cùng Đan Cúc cũng ở Lâm phủ, cứ như vậy, trong nhà liền dư lại nàng cùng lão nhị

gia.Nghĩ đến Triệu thị, Thượng lão phu nhân trong lòng liền ngạnh một cây thứ, nơi nào nguyện ý cùng nàng đòn độc ngốc tại cùng dưới mái hiên? Cho nên nàng trầm mặc không nói chuyện.Lâm Thanh Uyên liền cười, “Biết lão thái thái không yêu nhúc nhích, đến lúc đó ta gọi người cho ngài đem đồ vật làm cho ám áp, bảo đảm không cho ngài bị liên lụy.”Thượng lão phu nhân không cự tuyệt, khá vậy không đáp ứng, nàng là thật sự không muốn nhúc nhích, hiện tại thời tiết càng ngày càng lạnh, tuy rằng nàng tinh thần sờm, khá vậy không muốn ra cửa.Cho nên ngày thứ ba phái người tới đón nàng cùng Lâm Ngọc Tân bọn họ cùng đi Văn Viên khi nàng cũng không có đi theo cùng nhau, mà là cự tuyệt.Nhưng hôm nay là Lâm Ngọc Tân về nhà trụ đối nguyệt nhật tử, bọn họ đi Văn Viên dạo xong trở về liền trực tiếp trở về Lâm phủ, vốn đang cảm thấy tiểu nhân tòa nhà nháy mắt cảm thấy trống rỗng đi lên.Nam Xuân thấy Thượng lão phu nhân khó chịu, liền thấp giọng khuyên nhủ: “Lâm quận chúa nếu thành tâm tương mời, ngài vì sao liền không đi đâu?”Thượng lão phu nhân rũ xuống đôi mắt nói: “Ta già rồi, lười đến nhúc nhích.”Nam Xuân liền khe khẽ thở dài, nhẹ giọng nói: “Nô tỳ đi phòng bếp cho ngài lấy cơm chiều, ngài xem ngài muốn ăn chút cái gì?”Bọn nhỏ đều không ở, Thượng lão phu nhân liền ăn đều lười đến ăn, không thèm để ý phát phát tay nói: “Tùy tiện tới vài thứ đi.”Nam Xuân chỉ có thể lo lắng lui ra, chờ nhìn đến đi nhanh hướng bên này người, không khỏi kinh hỉ ra tiếng, “Nhị gia như thế nào tới?”Thượng Minh Kiệt dẫn theo một cái hộp đồ ăn lại đây, hỏi: “Tôi mẫu dùng cơm chiều sao?”“Còn không có đâu,” Nam Xuân cười đánh mành, “Nô tỳ đang muốn đi phòng bếp lấy đâu.”Thượng lão phu nhân cũng nghe tới rồi thanh âm, vội vàng đứng dậy nói: “Là Minh Kiệt đã trở lại?”Thượng Minh Kiệt ở bên ngoài đem trên vai băng viên chấn động rót xuống, đứng ở bếp lò biên nướng một chút mới tiến vào, “Lão thái thái, hôm nay Lâm gia thôn trang giết dương, cô cô gọi người hầm thịt dê, ta nghĩ mùa đông uống cái này hảo, cho nên cho ngài đưa một ít trở về.”Thượng lão phu nhân đau lòng muốn sờ hắn, “Này đại trời lạnh, tùy tiện kêu cái hạ nhân đưa về tới chính là, hà tất tự mình trở về?”Thượng Minh Kiệt tránh đi tay nàng, cách xa nàng chút sau cười nói: “Ta tưởng lão thái thái, không trở lại nhìn xem không yên tâm.”Thượng lão phu nhân bị hắn tránh đi, lúc này mới phát hiện hắn áo ngoài ướt một mảnh nhỏ, ra bên ngoài vừa thấy, lúc này mới phát hiện không trung không biết khi nào phiêu nổi lên tuyet mịn, rơi xuống đến trên người lại biến thành lạnh như băng thủy tinh.Loại này tuyet nhất lãnh, Thượng lão phu nhân tức khắc đau lòng không thôi, “Ngươi về sau nhưng đừng đã trở lại, ngươi là đi nhạc gia trụ đối nguyệt, hướng trong nhà chạy tính sao lại thế này?”Này liền cùng xuất giá túc phụ đầu một tháng thường tự mình chạy về nhà mẹ đẻ giống nhau, truyền ra đi là muốn bị người phê bình.Thượng Minh Kiệt liền vui tươi hơn hở cười, một chút cũng không thèm để ý.Thượng Minh

Kiệt đem hộp đồ ăn giao cho Nam Xuân, lúc này mới đem áo ngoài cởi sưởi ấm, “Đi đem thái thái gọi tới, chúng ta cùng nhau ăn cái cơm chiều đi.” Thượng lão phu nhân liền không vui ôm miệng nói: “Nàng hôm nay dùng cơm chay, uống không được canh thịt dê, chúng ta tổ tôn hai cái dùng liền hảo.” Thượng Minh Kiệt sững sốt, tươi cười hơi đậm, lại cười gật gật đầu nói: “Cũng hảo, đi phân phó phòng bếp thượng đồ ăn, ta bồi tô mầu lại dùng một ít.”

Chương 385: Hai đầu

Bồi Thượng lão phu nhân dùng xong cơm, Thượng Minh Kiệt cũng không có liền rời đi, bồi nàng nói trong chốc lát lời nói, cáo từ ra tới sau liền đi mặt sau Thượng nhị thái thái trong viện.Này đồng tòa nhà chỉ có tam tiến, thả là một loạt tam tiến, cùng trước kia ba hàng năm tiến Thượng phủ so sánh với thật sự là kém nhiều.Cũng bởi vậy, bọn họ trụ thật sự gần, Thượng lão phu nhân nhà ở mặt sau chính là Thượng nhị thái thái chỗ ở, mà Thượng Đan Trúc cùng Thượng Đan Cúc tác ở tại độ vật sương.Thượng Minh Kiệt quá khứ thời điểm Thượng nhị thái thái đã tắt đèn năm xuống, mùa đông ngày đoản, nàng đã không ngủ trưa, cho nên buổi tối liền ngủ đến sớm.Thượng Minh Kiệt đứng ở ngoài cửa sổ, thần sắc có chút không chừng.Hầu hạ Thượng nhị thái thái hạ nhân phát hiện hắn hoảng sợ, vội vàng lại đây thỉnh an, “Nhị gia như thế nào tới, nô tỳ này liền đi đánh thức thái thái.”“Không cần,” Thượng Minh Kiệt nói: “Đem Kim Châu gọi tới là được, thái thái đã nghỉ ngơi liền không cần quấy rầy nàng.”Hạ nhân thấp thấp mà lên tiếng, cẩn thận vào nhà đi kêu Kim Châu.Kim Châu là Thượng nhị thái thái bên người duy nhất bị chuộc ra tới nha đầu, nàng trước kia chính là Thượng nhị thái thái đại a đầu, hiện tại càng là thành Thượng nhị thái thái tâm phúc, trên cơ bản có việc Thượng nhị thái thái chỉ dùng nàng.Mà Lâm gia đưa tới nha đầu bà tử tất cả đều muốn nghe Kim Châu điều phái.Kim Châu cũng không đánh thức nhị thái thái, lén lút ra phòng, Thượng Minh Kiệt ở viện ngoại chờ nàng.“Nhị gia.” Kim Châu bản năng cảm giác được Thượng Minh Kiệt không rất cao hứng, cho nên thật cẩn thận uốn gối hành lễ.Thượng Minh Kiệt quay đầu lại xem nàng, hỏi: “Hôm nay mẫu thân ăn chay?”Kim Châu trên mặt liền có chút xấu hổ, thấp giọng lên tiếng “Là”.Thượng Minh Kiệt thần sắc không biện nói: “Ta nhớ rõ mẫu thân phùng năm mới ăn chay, hôm nay là sơ chín đi?”Kim Châu bạch mặt không nói chuyện.Thượng Minh Kiệt liền minh bạch, hăn mặc mặc sau hỏi, “Hôm nay mẫu thân đều làm cái gì?”“Nhị thái thái ở Phật đường niệm kinh đâu,” Kim Châu cẩn thận nói: “Bởi vì lão thái thái nói qua năm trước muôn cung Phật, cho nên làm nhị thái thái nhiều sao chút.”“Cho nên liền không đi cấp lão thái thái thỉnh an?”Kim Châu sắc mặt trắng bệch cúi đầu.Thượng

Minh Kiệt nhịn không được thở dài, nói: “Tổ mẫu tuổi lớn, chúng ta lại đều không ở nhà, ngươi khuyên nhiều khuyên mẫu thân, làm nàng đi bồi bồi tổ mẫu, cho dù là nhiều hỏi đến vài câu cũng đúng, đến nỗi kinh Phật, còn có Tam muội cùng tú muội đâu.” Kỳ thật Thượng lão phu nhân kêu Thượng nhị thái thái sao kinh Phật, Thượng Đan Trúc cùng Thượng Đan Cúc sớm giúp nàng sao hảo, chuyện này không chỉ có Thượng nhị thái thái biết, Thượng Minh Kiệt biết, chính là Thượng lão phu nhân cũng biết. Bất quá là hai đứa nhỏ hiếu tâm, Thượng lão phu nhân đó là đã biết cũng là mở một con mắt nhăm một con mắt, cho nên Kim Châu nói sao kinh Phật lấy cớ hắn là không tin. Thượng lão phu nhân tình huống không giống nhau, nàng tuổi lớn, này lại là mùa đông, Thượng nhị thái thái lại liền nàng không ăn cơm đều bất quá hỏi, lập tức liền ngủ. Nếu là lão thái thái ra chuyện gì nàng có phải hay không cũng không biết? Thượng Minh Kiệt thật sự không quá yên tâm lão thái thái, quyết định mỗi ngày đều phải trở về xem một chuyện. Kim Châu chờ Thượng Minh Kiệt đi rồi, đậm đậm lạnh như băng chân mới trở về, Thượng nhị thái thái đã thắp đèn ngồi dậy, hỏi: “Là Minh Kiệt đã trở lại?” Kim Châu khiến cho trong phòng nha đầu đi xuống, hầu hạ Thượng nhị thái thái khoác xiêm y mới nói: “Nhị gia đã đi rồi, bên ngoài trời đã tối rồi, hắn là đi Lâm phủ.” Thượng nhị thái thái động tác liền một đốn, lại dựa hồi trên giường nói: “Em đẹp trở về làm cái gì, hắn là đi trụ đối nguyệt, tổng hướng trong nhà chạy tính sao lại thế này?” “Là không yên tâm lão thái thái cùng thái thái đi,” Kim Châu tiểu tâm ngầm nhị thái thái thần sắc nói: “Vừa rồi nhị gia dặn dò rất nhiều lời nói, làm thái thái cũng chú ý nghĩ ngợi, không cân tông ngốc tại Phật đường. Có thể đi dâng trước tìm lão thái thái nhiều người ngồi, hai người trò chuyện.” Thượng nhị thái thái liền cười lạnh, “Đi dâng trước xem nàng sắc mặt sao?” Kim Châu liền thở dài nói: “Thái thái, lão thái thái cũng liên ngoài miệng không buông tha người, xem ở nhị gia cùng tam tiểu thư trên mặt cũng sẽ không quá nhiều khó xử ngài. Nhưng lão thái thái tuổi lớn, trong nhà hiện giờ lại chỉ còn lại có ngài cùng nàng, ngài nhưng không được nhiều chiếu cố một chút nàng?” Thượng nhị thái thái đôi mắt chợt lóe, cười lạnh tưởng, nàng nếu là lập tức đã chết mới hảo đâm. Kim Châu thấy nàng khinh thường, liền lại nhịn không được thở dài, yên lặng mà cho nàng kéo kéo chăn. Thượng nhị thái thái liền nhíu mày nói: “Có nói cái gì ngươi liên nói, hà tất che che đâu đâu?” “Thái thái, ngài đừng trách nô tỳ nói chuyện khó nghe, muốn ta xem ra, lão thái thái tính đối ngài không tồi,” Kim Châu lời nói thầm thía nói: “Không nói cữu lão gia gia sự, đơn lúc trước xét nhà sao ra tới thiếp hụt, lão thái thái không cũng một chữ cũng chưa nói sao?” Thượng nhị thái thái biến sắc. “Lão thái thái lời nói là nói được không dễ nghe, nhưng nào thử nhị gia cùng tam tiểu thư cầu tình nàng không đáp ứng? Nô tỳ nói câu vượt rào nói, liền tính là vì nhị gia cùng tam tiểu thư, ngài cũng không thể cùng lão thái thái ngoan cố a,” Kim

Châu nhỏ giọng nói: “Ngài đừng quên, lão thái thái nhưng không ngừng có một cái cháu trai cháu gái, nàng làm nhiều năm như vậy lão thái quân, trong tay còn có bao nhiêu đồ vật ai cũng không biết.” Thượng nhị thái thái liền trong lòng vừa động, do dự lên. Kim Châu thấy nói được động nàng, vội vàng lại khuyên, “Hiện tại lão thái thái như vậy thích đại phòng Bảo Nhi thiếu gia, nếu là chúng ta bên này lại làm ầm ĩ đến nàng không vui, nói không chừng nàng càng nguyễn ý đem đồ vật cắp bên kia.” Thượng nhị thái thái sắc mặt thay đổi mấy biến, căn răng thấp giọng nói: “Dựa vào cái gì, hai bên đã phân gia, nàng chính là đi theo chúng ta nhị phòng quá.” “Băng lão thái thái vui vẻ,” Kim Châu nhỏ giọng nói: “Thả lấy chúng ta nhị gia tính tình, chỉ sợ chính là đã biết cũng sẽ không để ý, thái thái, ngài hà tất vào lúc này cùng lão thái thái không qua được đâu?” Thượng nhị thái thái nhíu lại mày suy nghĩ nửa ngày, sau đó phát phát tay nói: “Được rồi, ngày mai ta liền đi cho nàng tĩnh an là được.” Kim Châu liền thở dài nhẹ nhõm một hơi, nàng thật đúng là sợ Thượng nhị thái thái cùng Thượng lão phu nhân đối với tới. Liên tính nàng hiện tại một thân vinh nhục đã không phải hệ ở nhị thái thái trên người, nhưng nhật tử tốt xấu lại là đi theo nàng cùng nhau quá. Cho nên nàng vẫn là hy vọng nhị thái thái có thể quá đến càng tốt chút. Kỳ thật cách Kim Châu xem ra, lão thái thái đối nhị thái thái thật sự tính có thể. Ra như vậy đại sự, lão thái thái cũng khiến cho nhị thái thái đi Phật đường niệm kinh mà thôi, nhưng nhị thái thái cũng không phải thật sự đi niệm kinh, trong phủ ai không biết? Bất quá là lẫn nhau không chỉ ra thôi, xem ở nhị gia cùng tam tiểu thư trên mặt, lão thái thái cũng mừng rỡ mở một con mắt nhắm một con mắt, chỉ đương không biết. Sau lại Thượng gia xét nhà, sao ra rất nhiều thiếu hụt, còn từ nhị thái thái nơi đó kê biên tài sản ra rất nhiều lão thái thái cùng cô thái thái đồ vật, nha môn cũng mặc kệ này nguyên bản là của ai, đã là từ nhị thái thái nơi đó sao ra tới, liên tính là nhị thái thái của hồi môn tịch thu. Kia đoạn thời gian người đến người đi, Lâm gia cũng thường phái người tới cửa, Kim Châu nhìn ra được lão thái thái đã giận cực, lại ngạnh sinh sinh nhịn đi xuống, một câu cũng chưa nói. Khi đó nhị gia chính là ngày đêm thủ lão thái thái, liền sợ nàng khí ra cái tốt xấu tới, dọn tới rồi Lâm phủ sau, Thượng lão phu nhân cũng liền nương mặt khác có mắng Thượng nhị thái thái một đốn, làm nàng đi Phật đường sao kinh, ăn mặc chi phí lại không có bạc dãi nàng. Ở Kim Châu xem ra này đã thực không tồi, muốn ở mặt khác gia, không nói Thanh Uyển hung sư vấn tội tới. Lão thái thái vội vàng đứng dậy mặc quần áo nghênh đi ra ngoài. Lâm Thanh Uyển đã tươi cười đầy mặt đứng ở phòng khách, nghe thấy tiếng bước chân liền quay đầu lại, tươi cười tiệm đậm, mày nhíu lại nói: “Lão thái thái như thế nào tiêu tụy rất nhiều?” Thượng lão phu nhân thấy nàng không phải muốn trách tội bộ dáng, trên mặt liền tẽ cười nói: “Người già rồi cứ như vậy, giấc ngủ không tốt.” Lâm Thanh Uyển không tán đồng, “Trước kia

cũng không gặp lão thái như vậy quá, hôm kia gặp mặt không phải là mặt mày hông hào sao?"Nàng hỏi Nam Xuân, "Hôm nay lão thái dùng cái gì đồ ăn? Ăn đến nhung nhiêu?"Nam Xuân bất an cúi đầu nói: "Lão thái còn chưa dùng cơm sáng đâu."

Chương 386: Hồng người

Lâm Thanh Uyển nhíu mày, không vui nói: “Vậy các ngươi là như thế nào hầu hạ? Khó trách Minh Kiệt tổng cũng không yên tâm, Ngọc Tân cũng vướng bận, các ngươi ngày thường chính là như vậy chiêu cỗ lão thái thái?” Nam Xuân sợ tới mức liền phải quỳ xuống, Thượng lão phu nhân vội vàng nói: “Không trách các nàng, là ta không ăn uống, người già rồi cứ như vậy, nàng cô cô không nên trách tội các nàng.” Lâm Thanh Uyển liền đem uy thế vừa thu lại, phân phó nói: “Đi lấy chút dẽ tiêu hóa đồ ăn tối.” Nàng thở dài nhìn về phía Thượng lão phu nhân nói: “Ta biết lão thái thái tâm, nhà này liền một người, đó là có gan rồng tủy phượng cũng ăn không vô đi a.” Thượng lão phu nhân liền cảm động nắm tay nàng nói: “Vẫn là Lâm cô cô hiểu ta a.” Lâm Thanh Uyển hơi hơi mỉm cười, vỗ vỗ tay nàng nói: “Ngài yên tâm.” Dứt lời phân phó một bên nha đầu, “Đi đem các ngươi lão thái thái dùng quán đồ vật thu một chút, trong chốc lát chúng ta liền đi.” Nha đầu ngần ngại, nhìn về phía Thượng lão phu nhân, Thượng lão phu nhân cũng ngơ ngác, hỏi: “Đi chỗ nào?” “Tự nhiên là hồi ta chỗ đó đi,” Lâm Thanh Uyển nói: “Tuy rằng Minh Kiệt có thể trở về bồi ngài dùng cơm chiều, nhưng còn có mặt khác hai đốn đâu, ngài như vậy bữa đói bữa no, đối thân thể nhưng không tốt.” “Nếu ngài nơi này thanh lãnh, vậy đến ta chỗ đó đi, bọn nhỏ đều ở nơi đó, đó là Minh Kiệt không ở, các nàng cũng có thể khuyên ngài nuốt trôi cơm,” thấy nàng muối cự tuyệt, Lâm Thanh Uyển liền giơ tay nói: “Ta biết ngài băn khoăn, nhưng ta không thể làm bọn nhỏ bất hiếu, bằng không, ta tình nguyện không cho bọn họ hai vợ chồng trở về trụ đối nguyệt, Đan Trúc các nàng cũng đừng nói hôn.” Thượng lão phu nhân biến sắc. Lâm Thanh Uyển tắc lời lẽ chính đáng nói: “Bọn họ còn trẻ, có rất nhiều cơ hội cùng thời gian, nhưng chúng ta không giống nhau, chúng ta này mấy cái lão xương cốt còn có bao nhiêu thời gian? Tự nhiên là như thế nào vui vẻ, như thế nào thoái mái liền như thế nào tới.” Thượng lão phu nhân nội tâm bỗn còn ở giãy giụa, thấy nàng như vậy ông cụ non, nhịn không được cười ra tiếng nói, “Ngươi mới so với bọn hắn hơn mấy tuổi, như thế nào liền cùng ta giống nhau tự xưng lão xương cốt?” Cười qua đi vẫn là có chút do dự, “Liền sợ người ngoài đã biết nói xâu.” “Bên ngoài nhàn thoại

liền nhiều, còn có nói ta một cái xuất giá nữ nhân gia thế nhưng hồi tộc quán khởi nhà mẹ đẻ sự tới, lão thái thái ta khi nào để ý quá?" Lâm Thanh Uyển nói: "Bên ngoài người ta nói khiến cho hắn nói đi, nhiều là một ít ái nói người thị phi người hờ liệt liệt, đó là người làm được thập toàn thập mỹ, hắn cũng có thể cho ngài bối trí ra nhàn thoại tới, cho nên hà tất đi để ý?" "Thật muốn mỗi một câu đều để ở trong lòng, chúng ta cũng không cần sống," Lâm Thanh Uyển cười nói: "Này sinh hoạt liền giống như uống nước, ấm lạnh tự biết." Thượng lão phu nhân rũ mắt suy tư. Lâm Thanh Uyển tiếp tục khuyên nhủ: "Ta là thiệt tình đau lão thái thái, cũng là đau lòng Minh Kiệt cùng Ngọc Tân hai đứa nhỏ." Nàng thở dài nói: "Chúng ta hai nhà nhiều năm thân thích, Ngọc Tân trừ bỏ ta, chính là cùng lão thái thái ngài thân nhất. Mới vừa hồi Tô Châu lúc ấy còn nhiều lại ngài chiêu cố, nói thật ra lời nói, lúc ấy lão thái thái lưu chúng ta cô chất ở trong phủ thường trú, ta thiều chút nữa liền đồng ý." Thượng lão phu nhân kinh ngạc nhìn về phía nàng, những lời này Lâm Thanh Uyển vẫn là lần đầu tiên nói. "Lão thái thái cũng biết, ta là tẩu tử một phen mang đại, khi còn nhỏ không hiểu chuyện, còn đi theo Ngọc Tân hô qua nương, kêu lên ngài lão nhân già bà ngoại đâu, ở trong lòng ta, ngài là thật thật cùng bà ngoại giống nhau." Thượng lão phu nhân động dung, Uyển tỷ nhi khi còn nhỏ đích xác kêu lên nàng vài thanh bà ngoại, bất quá khi đó nàng chỉ có bốn tuổi tả hữu, nàng cũng chỉ đương hài tử không hiểu chuyện. Thả cũng chỉ kêu lên vài tiếng thôi, cho nên nàng không để trong lòng, lại không nghĩ rằng nàng còn nhớ rõ. Lâm Thanh Uyển đương nhiên là không nhớ rõ, nhưng Lâm ma ma lại là nhớ rõ, bởi vì chuyện đó qua đi, chính là Lâm ma ma bôi tẩu tử đem Uyển tỷ nhi tật xấu sùa đổi tới. Nếu chỉ là ở nhà gọi sai còn không có cái gì, lúc ấy Thượng thị không bỏ được ra tay tàn nhẫn, nghĩ Uyển tỷ nhi sau khi lớn lên tự nhiên liền hiểu phân chia. Nhưng nếu là đi ra ngoài kêu, vậy chuyện xấu, liền sợ nghe nhầm đồn bậy, thật đem Uyển tỷ nhi nhận làm bọn họ phu thê hai người nữ nhi. Lúc này Lâm Thanh Uyển chính vẻ mặt tình ý chân thành nói: "Ta là tẩu tử một tay nuôi lớn, mà Ngọc Tân lại ở ngài trước mặt dường đã nhiều năm, ở lòng ta, chúng ta hai nhà thật là một nhà. Năm đó ngài tướng cấp hai đứa nhỏ đính hôn sự ta cũng biết, ngài khó xử chỗ ta càng hiểu. Cho nên hồi Tô Châu nhiều năm, ngài không để cặp tới, ta liền chỉ đương không việc này, cũng thật sự là không nghĩ ngài khó xử, thả còn muốn chạy động cửa này thân thích." Thượng lão phu nhân trên mặt có chút áy náy, lôi kéo tay nàng nói: "Những cái đó năm làm khó dễ các ngươi cô chất." "Ta chỉ nghĩ, cũng không làm tốt hai đứa nhỏ sự liền khó xử lão nhân, nhưng ai biết bọn họ hai cái là thiên làm duyên phận, mắt thấy muôn khác đính hôn sự, rồi lại đi tới cùng nhau," Lâm Thanh Uyển nói: "Sở dĩ làm cho bọn họ hài tử hai họ, cũng là ta tư tâm. Gần nhất, ta là thật sự cảm thấy chúng ta hai nhà là một nhà, thứ hai..." Lâm Thanh Uyển dừng một

chút sau nhìn về phía những cái đó hạ nhân.Thượng lão phu nhân vội vàng vung tay lên, làm người đi xuống.Lâm Thanh Uyển lúc này mới thấp giọng nói: “Ngài cũng biết Lâm gia sản nghiệp phần lớn đều quyên đi ra ngoài, vốn dĩ huynh trưởng lưu trù bỏ cho ta bàng thân hai cái tiểu thôn trang ngoại, còn lại đều là phải cho Ngọc Tân của hồi môn, nhưng bệ hạ không phải ban cho tước điền sao?”“Ngọc Tân tước điền tự nhiên là đi theo nàng, nhưng ta kia phần làm sao bây giờ đâu?”Lâm Thanh Uyển nhíu mày nói: “Thật muôn trăm năm sau cấp tông tộc ta cũng không cam lòng, chúng ta dòng chính cùng dòng bên ân oán ngài cũng biết, chỉ sợ cho bọn họ, ta tới rồi phía dưới liên muôn không mặt mũi nào gặp mặt phụ thân rồi.”Thượng lão phu nhân liền hơi híp mắt, hỏi: “Ngài là muôn quá kế Ngọc Tân hài tử?”Bằng không như thế nào có thể kế thừa tước điền đâu?Lâm Thanh Uyển liền lắc đầu cười nói: “Không cần như vậy phiền toái, đã làm hài tử họ Lâm, lại làm cho bọn họ thay đổi cha mẹ như thế nào hảo? Hơn nữa bối phận cũng không đúng a, ta đã thăm quá Tứ hoàng tử khẩu phong, chỉ cần chúng ta Lâm thị dòng chính có người, ta đây lâm chung trước là có thể tiêu tiền cùng triều đình chuộc lại này phân điền làm vĩnh nghiệp điền, đến lúc đó có thể đòi đòi con cháu truyền xuống đi.”Thượng lão phu nhân liền trong lòng vừa động.“Cũng là ta năm đó kế hoạch không chu toàn, Văn Viên cùng Cầu Tri Uyển đều kiến ở ta tước điền thượng, cho nên này hai dạng khác biệt cũng không thể cấp Ngọc Tân đương của hồi môn,”Lâm Thanh Uyển thở dài nói: “Chỉ có thể chờ ta trăm năm sau lại cấp bọn nhỏ.”Thượng lão phu nhân liền nói, “Ai có thể nghĩ đến như vậy lâu dài đâu?”Lúc trước Lâm Thanh Uyển muôn ở Thanh Phong Sơn dưới chân loại cây ăn quả, đại gia chỉ cho rằng nàng những cái đó trái cây muôn bán không ra đi, ai biết nàng đem vườn trái cây kiến thành Văn Viên, mỗi năm quang đát cho thuê phuơng liền kiếm bao nhiêu tiền.Vốn tưởng rằng kiến thành Văn Viên đã là nó phát triển cực hạn, ai lại biết nàng còn có thể tại bên trong kiến các Cầu Tri Uyển, như là thư viện, rồi lại không giống tầm thường thư viện, chính là từ trước đến nay lừng danh Lư thị gia học đều phải tránh lui mũi nhọn.Lâm thị biệt viện kia một mảnh tước điền đại biểu chính là tài, kia Thanh Phong Sơn dưới chân Văn Viên cùng Cầu Tri Uyển đại biểu chính là nhân mạch cùng danh vọng, tài cùng nhân mạch, danh vọng đều có, kia quyền thế phú quý còn xa sao?Tuy là hiện tại chỉ cầu bình an Thượng lão phu nhân đều nhịn không được nhiệt huyết sôi trào lên.“Liền sơ đến lúc đó Lâm thị tông tộc bên kia không chịu a.”Này nếu là gác bọn họ Thượng gia, đó là chết cũng không có khả năng nhường ra đi a.“Đây là chúng ta dòng chính sản nghiệp, chỉ cần hài tử họ Lâm, lại vào Lâm thị gia phả, bọn họ liền không lý do phản đối,”Lâm Thanh Uyển nói: “Lão thái thái yên tâm, ta đi lên khẳng định sẽ đem này hết thảy an bài tốt.”Thượng lão phu nhân liền lộ ra cười, “Lâm cô cô làm việc, ta tự nhiên là yên

tâm.”“Cho nên ngài hiện tại còn để ý bên ngoài những cái đó nhàn ngôn toái ngữ sao?” Lâm Thanh Uyển nói: “Tương lai này đó nhàn ngôn toái ngữ chỉ có nhiều, không phải ít.” Thượng lão phu nhân liền đậm nhiên nói: “Cái này Lâm cô cô yên tâm, ta tuổi lớn, cái gì tin đồn nhảm nhí không chịu đựng quá?” Lâm Thanh Uyển liền cười, “Lão thái thái nói như vậy ta liền an tâm rồi, cho nên ngài lập tức liền thu thập theo ta đi đi.” Thượng lão phu nhân ngân ngơ, lúc này mới nhớ tới việc này tới, nàng vừa rồi hoàn toàn đã quên việc này, nhắc lại, vẫn là có một ít do dự. “Không chỉ có ngài đi, bà thông gia cũng đi,” Lâm Thanh Uyển nói: “Đã nhiều ngày ta muốn mang theo Đan Trúc cùng Đan Cúc đi Văn Viên, còn yêu lịnh Minh Kiệt đi bái phỏng vài vị bằng hữu, trong nhà sự liền không khỏi không rảnh lo. Tuy nói Ngọc Tân trước kia ở nhà khi học quá xử lý công việc vặt, nhưng rốt cuộc có rất nhiều sự chưa từng qua tay, cho nên đến có người nhìn chăm chắm mới hảo. Ngài cùng thông gia mẫu đi vừa vặn có thể giáo nàng.” Thượng lão phu nhân lại tâm vừa động, hỏi: “Lâm cô cô nghĩ như thế nào khởi đem Minh Kiệt mang theo trên người?”“Đứa nhỏ này còn trẻ, tổng không thể cả đời liền lưu tại chúng ta trước mặt đánh tạp đi?” Lâm Thanh Uyển nói: “Hắn tốt xấu là tiến sĩ xuất thân, hắn là có càng rộng lớn thiện địa.” Thượng lão phu nhân liên tục gật đầu, cho nên?“Cho nên a, ta dẫn hắn đi gặp vài vị bạn cũ, nhìn xem có thể hay không vân tác một chút,” Lâm Thanh Uyển cười nói: “Tuy nói phụ thân hắn sự có ảnh hưởng, nhưng lật qua năm hắn là liền phai nhạt, đến lúc đó chúng ta có rất nhiều cơ hội, chỉ cần Minh Kiệt guyên ý, ta tổng có thể cho hắn khai ra một hai con đường tới.” Thượng lão phu nhân liền vẻ mặt cảm động, nắm chặt Lâm Thanh Uyển tay, “Làm Lâm cô cô lo lắng.” Lâm Thanh Uyển liền cười, “Đều là nhà mình hài tử, nói cái gì lo lắng không uổng tâm?” Thượng lão phu nhân lại tự đáy lòng cảm thấy việc hôn nhân này kêt đến hảo, nếu là mặt khác gia, ai chịu như vậy toàn tâm toàn lực vì Minh Kiệt đi lại tính toán? Cũng liền Lâm Thanh Uyển, bởi vì cùng Thượng gia có một phần cảm tình ở, lại cùng Lâm thị tông tộc bất hòa, nàng lại chỉ có Ngọc Tân một cái chí thân, cơ hội mới có thể rơi xuống Minh Kiệt trên người. Thượng lão phu nhân chỉ cảm thấy tâm thần rung động, cả người lại tràn ngập lực lượng, cũng không hề chối từ, cười nói: “Hảo, ta đi theo ngươi, bất quá lão nhị tức phụ liền không cần, lưu trữ nàng giữ nhà đi.” Lâm Thanh Uyển liền cười tủm tỉm nói: “Như vậy sao được, nàng chính là Minh Kiệt mẹ ruột, Ngọc Tân bà bà, hai đứa nhỏ còn muốn hiếu thuận nàng.” Lâm Thanh Uyển cười nói: “Đến nỗi giữ nhà, dù sao chúng ta hai nhà lại không xa, lưu lại một nhà tôi người là được. Lão thái thái nhàn còn có thể thường thường trở về nhìn xem.” Nàng nơi nào yên tâm làm Thượng nhị thái thái đơn độc trụ, người này chính là muốn đặt ở mí mắt phía dưới, lại còn có nếu là Thượng lão phu nhân mí mắt phía dưới mới an tâm a. Thượng lão phu nhân hơi suy tư liền đáp ứng rồi, nàng cũng sợ

Thượng nhị thái thái tìm lấy cớ làm Thượng Minh Kiệt cùng Ngọc Tân lại đây hầu hạ nàng. Đặc biệt là Ngọc Tân, nàng chính là bà bà, nếu là làm Ngọc Tân tẫn hiếu, qua lại lăn lộn nàng, nàng không được đau lòng chết? Vậy cùng nhau mang lên đi.

Chương 387: Đột biến

Từ Thượng gia dọn đến Lâm phủ cũng không khó, lúc ấy bọn họ rời đi khi liền có rất nhiều đồ vật không mang lên, thả có hạ nhân ở, hai nhà ly đến lại không phải rất xa, Lâm Thanh Uyển chỉ lo đem Thượng lão phu nhân cùng Thượng nhị thái thái kéo đến Lâm phủ, phía dưới sự đều có bọn hạ nhân đi làm. Lâm Ngọc Tân cùng Thượng Đan Trúc tỷ muội đến cổng lớn tới đón tiếp, ba người đều có chút ngạc nhiên, như thế nào lão thái thái cùng nhị thái thái cũng muốn dọn lại đây? Lâm Thanh Uyển lại cười đem mọi người đưa về chính mình sân, nghỉ ngơi trong chốc lát, buổi chiều liền đem người đều thỉnh tới rồi trong hoa viên ngoạn nha, vô cùng náo nhiệt, đánh mất bọn họ cuối cùng một chút nghi ngờ sau mới bắt đầu an bài khởi chuyện khác tới. Người nhàn rỗi mới có thể miên man suy nghĩ, cho nên nàng đem nội trợ đều giao cho Lâm Ngọc Tân, làm nàng mặc kệ hiểu hay không đều đi tìm lão thái thái thỉnh giáo. "Mỗi ngày tìm ra bốn năm sự kiện tới hỏi, chờ đem lão thái thái tâm an xuống dưới lại nói," Lâm Thanh Uyển đối nàng cười nói: "Về sau các ngươi toàn gia liền ở nơi này, cô cô có thể làm cũng cũng chỉ có nhiều như vậy, tương lai nhật tử rốt cuộc yêu cầu chính ngươi đã tới." Lâm Ngọc Tân biết cô cô bận khoan, đem đầu dựa vào nàng trên đầu nói: "Cô cô yên tâm, ta đều hiểu được." Lâm Thanh Uyển liền vỗ vỗ nàng đầu, "Hảo hài tử." Lâm Thanh Uyển cũng ở tại Lâm phủ, nhưng trọng tâm lại chuyển qua Cầu Tri Uyển, Minh Kiệt tắc đi theo bên người nàng học tập. Kỳ thật chủ yếu là học tập nàng thiết tưởng cùng lý niệm. "Cầu Tri Uyển cùng giống nhau thư viện bất đồng, hiện tại căn cơ vẫn là quá thiển, cho nên mỗi tiết khóa đều phải làm thống kê, sau đó đơn độc thu phí, nhưng ta thiết tưởng chính là tương lai có thể cố định mời một ít tiên sinh tại đây nhập học, thiết lập chương trình học không hề lấy khóa tới thu phí, mà là lấy một khoa tới thu phí." Lâm Thanh Uyển đem chính mình viết kế hoạch án đưa cho Thượng Minh Kiệt, nói: "Kỳ thật tương lai nó phát triển cùng Quốc Tử Học không sai biệt lắm, chẳng qua Cầu Tri Uyển càng thêm tự do thôi." Thượng Minh Kiệt đọc nhanh như gió đảo qua, phát hiện tương lai còn sẽ giữ lại hiện tại giảng bài chế độ liên biểu tình buông lỏng, "Hiện tại giảng bài phương thức tuy có chút hồn tạp, nhưng với không thể nhập học

học sinh tới nói lại rất quan trọng.”Lâm Thanh Uyển gật đầu nói: “Không tôi, tương lai Cầu Tri Uyển trúng tuyển học sinh cũng là muôn khao thí, đến lúc đó khẳng định có không ít người khao không tiến vào, cho nên hiện tại nhập học phương thức đối này bộ phận người tới nói là có lợi nhất. Chính là chúng ta hiển nhiên không thể như vậy lãng phí tài nguyên, cho nên loại này nhập học phương thức có thể giữ lại, nhưng muôn đại biên độ giảm bớt.”Này ý nghĩa tương lai Cầu Tri Uyển tất trở thành một cái độc lập học viện, muốn vào tới đọc sách học sinh liền phải khao thí, sau đó cùng đại đa số thư viện giống nhau, quà nhập học ấn năm giao.Nhưng đồng thời, Lâm Thanh Uyển cũng sẽ giữ lại hiện tại tiên sinh khai tự do chương trình học, giáo ngoại học sinh có thể đi vào nghe giảng bài chế độ, đến lúc đó miễn phí cũng hảo, thu phí cũng thế, tóm lại bảo lưu lại một cái con đường.Mỗi năm ít nhất muôn khai đầu nhất định chương trình học, cũng coi như là cấp giáo ngoại học sinh một cái duy trì.Hơn nữa, Cầu Tri Uyển khai chương trình học không chỉ có riêng là cái gọi là văn hóa khóa mà thôi, trong đó đại bộ phận là thủ công nghệ khoa, cũng không phải đọc sách hảo là có thể trung tuyển.Thượng Minh Kiệt tuy có chút ngoài ý muốn, lại có thể lý giải, rốt cuộc Lâm cô cô chính là lệnh người giáo thụ quá bình thường bá tánh chế đậu hủ cùng giấy bản người a.“Diêu tiên sinh có kinh nghiệm, nếu có không hiểu chỗ người liền đi thỉnh giáo hắn,” Lâm Thanh Uyển nói: “Với quản lý trường học thượng ta không thân, ta cũng chỉ có thể cho người ta thiết tưởng, tương lai chỉ cần không lệch khỏi quỹ đạo ta lập này vài giờ quy củ, tùy tiện các người lăn lộn đi.”“Là.” Thượng Minh Kiệt thu đồ vật, đang muốn lui ra lại do dự một chút hỏi: “Cô cô, tổ mẫu nói ngài phải đi quan hệ làm ta xuất sĩ?”“A?” Lâm Thanh Uyển chớp chớp mắt, nga, kia không phải nàng hóng Thượng lão phu nhân nói sao?Nàng bất động thanh sắc cười hỏi, “Như thế nào, người có muôn nơi đi?”Thượng Minh Kiệt liền nói: “Cô cô, ta không nghĩ xuất sĩ.”Lâm Thanh Uyển liền cười, “Đây là vì sao, tốt xấu người cũng là tiên sĩ, liền không nghĩ kiến công lập nghiệp?”“Ta biết cô cô là tốt với ta, nhưng nhân ta phụ thân, ta hiển nhiên không có khả năng ở kinh nhậm chức, cũng không có khả năng lưu tại Giang Nam, kia xuất sĩ về sau thế tất muôn các nơi luân chuyển, nhưng tổ mẫu tuổi lớn, biểu muội hơn phân nửa muôn lưu lại chiếu cố các nàng, ta, ta một người đi làm quan lại có ý tứ gì?”Thượng Minh Kiệt chưa bao giờ là dã tâm bùng bùng người, ở hắn xem ra, người một nhà vô cùng cao hứng mà sinh hoạt liền rất hảo.Nếu hắn hiện tại có thể một nhà đoàn tụ quá ngày tháng thoái mái, vì sao phải vì kia một chút quyền thế cốt nhục chia lìa, phu thê ly biệt đâu?Lâm Thanh Uyển liền cười gật đầu, “Đã người không muôn, vậy quên đi, chỉ là lão thái thái nơi đó...”“Tạm thời trước gạt đi,” Thượng Minh Kiệt nói: “Chờ lão thái thái hỏi, ta lại cùng nàng giải thích.”Đến lúc đó hắn bên này hắn là cũng có chút tiến triển, có thể càng tốt thuyết phục

nàng.Lâm Thanh Uyển liền gật đầu đồng ý, vốn dĩ nàng cũng không muôn cho Thượng Minh Kiệt lại đi xuất sĩ a.Hai người đạt thành nhất trí, bắt đầu từng người bận việc lên, mau ăn tết, bắt luận Duyệt Thư Lâu, Văn Viên vẫn là Cầu Tri Uyển đều bắt đầu quanh quẽ lên, các noi học sinh đều bắt đầu rời đi Tô Châu về nhà ăn tết.Mà cố hương xa ngược lại lựa chọn lưu lại, nhưng ngày mùa đông, đại gia cũng khó được phạm vào lười tính, trừ bỏ bộ phận học sinh vẫn như cũ kiên trì đi Duyệt Thư Lâu đọc sách chép sách, hoặc là đi Cầu Tri Uyển nghe giảng bài ngoại, đại đa số người đều lựa chọn tránh ở trong ố chǎn, hoặc là kêu lên nhị tam bạn tốt vây quanh bếp lò khoác lác.Thượng Minh Kiệt lại không cái này công phu, hắn đến đi thỉnh tiên sinh, giống giảng quốc học chương trình học tiên sinh nhưng thật ra hảo thỉnh, người khác không nói, đi theo Diêu Thời lưu tại nơi này các học sinh liền có bát lão thiếu.Bọn họ còn có thể giáo nông học, sổ học, cầm kỳ thư họa đều nhưng giáo thụ.Khó thỉnh chính là trưởng phòng tiên sinh cấp các loại thợ sự.Diêu Thời bọn họ đều phải gảy bàn tính, cũng sẽ tính sổ ghi sổ, nhưng muốn dạy học sinh, về điểm này tri thức lại có chút quá sức, cho nên vẫn là đến thỉnh chuyên môn phòng thu chi tới giáo.Mặt khác thợ sự khó thỉnh còn lại là bởi vì Cầu Tri Uyển thiết lập chương trình học, mỗi một khoa sở muốn dạy thụ học sinh không ít, tuy rằng bọn họ cấp quà nhập học cũng không ít, nhưng ba năm dạy ra một đám tới, quá cái mười năm sau, học người nhiều, bọn họ tiếp việc đoạt bắt quá học sinh, mà đến lúc đó không còn có học sinh tới học, không có quà nhập học có thể bàng thân, bọn họ như thế nào quá?Cho nên tuy rằng có nhân tâm động, nhưng vẫn là dễ dàng không chịu hỏng rồi quy củ.Lâm Thanh Uyển hoàn toàn mặc kệ, làm chính hắn đi xử lý.Thượng Minh Kiệt vấp phải trắc trở vài lần, cũng không biết là như thế nào làm, dù sao thỉnh tới rồi mấy cái thợ sự, xem như mở ra cục diện.Sau đó hắn bắt đầu tuyên truyền Cầu Tri Uyển, xuồng tay chiêu sinh.Lâm Thanh Uyển thấy hắn cuối cùng là thượng quỹ đạo, liền không hề quản việc này, mà là bắt đầu chuyên chú chính mình sự.Thu hoạch vụ thu sau, lương thực bắt đầu lục tục nhập kho, năm nay Giang Nam khí hậu không tồi, ông trời thực hanh diện, chính là năm nay cũng là nàng nhất bẩm xỉn một năm.Thu hoạch vụ thu qua đi một cái lương thực cũng chưa bán, cây trồng vụ hè lương thực cũng bảo tồn hơn phân nửa.Hiện giờ có chút gia tộc đã cân nhắc ra quy luật tới, liền nhìn chằm chằm Lâm Thanh Uyển, thấy nàng tồn lương liền biết hơn phân nửa có việc phát sinh, cho nên cũng đi theo tồn lương.Này đảo làm phụng thu đông giáng xuống lương giới phá lệ không hàng, ngược lại đi lên trên một chút, ít nhất Giang Nam này phiến là cái dạng này, cho nên năm nay Giang Nam nông dân nhóm tiêu kiềm lời một bút, hơn nữa thu hoạch vụ thu qua đi đại gia bắt đầu phao cây đậu làm đậu hủ, cùng với phao rom cán làm giấy bản, nhật tử quá đến càng rộng thùng thình.Nhưng bắc cương Đông Bắc quân lại quá thật sự

gian nan.Tú hoàng tử gởi thư nói, bởi vì năm trước mùa đông cùng năm nay mùa xuân thảo nguyên thượng đại tai, Liêu nhân vẫn luôn ngoe rục rịch, năm nay bắt đầu mùa đông sau thảo nguyên thượng thời tiết cũng coi như không tốt nhất, tuy không có đại tai, nhưng liêu dân đầu xuân tổn thất một bút, nay thu thu hoạch cũng không tốt.Không chỉ có có Liêu nhân lén nam hạ đánh cướp lương thực, còn có Liêu quân dần dần hướng biên cảnh tập kết dấu hiệu, bắt đầu mùa đông tới nay, 500 người trở lên đánh sâu vào đã không dưới mười lần.Năm nay chỉ sợ cùng Liêu Quốc một hồi đại chiến muôn không tránh được, cho nên bọn họ cùng Sở Quốc quan hệ càng đến làm tốt.Tú hoàng tử còn thỉnh Lâm Thanh Uyển hỗ trợ khuyên bảo một chút Chung Như Anh, làm nàng gần nhất không có việc gì ít đi khiêu khích Sở Quốc, thật muôn cùng Liêu Quốc đánh lên tới, Sở Quốc vạn nhất tìm lấy cớ nhân lúc cháy nhà mà đi hối của làm sao bây giờ?Lâm Thanh Uyển cảm thấy rất có đạo lý, đề ra bút đang muôn cấp Chung Như Anh viết thư, Dịch Hàn liền một thân phong sương từ ngoại tiến vào, trong tay phảng một con bồ câu.“Cô nãi nãi, là Chung quận chúa kịch liệt tin.”Bồ câu trên đùi đồ vật đỗ, tò vò là cấp tốc sự, Dịch Hàn cởi bỏ thùng thư giao cho Lâm Thanh Uyển, đây là yêu cầu nàng tự mình mở ra.Lâm Thanh Uyển hoảng sợ, vội vàng cầm đao nhổ thùng thư, rút ra bên trong lụa mang, triển khai vừa thấy, tay đều run lên một chút.“Xảy ra chuyện gì?”Lâm Thanh Uyển xoa xoa lụa mang, trầm khuôn mặt nói: “Tây Thục công sở.”Dịch Hàn đại hỉ, “Đây là chuyện tốt a!”Lâm Thanh Uyển lại nói tiếp: “Chung tỷ tỷ không nhịn xuống, cũng hướng sở xuất binh.”Dịch Hàn: “...”Hắn cùng Lâm Thanh Uyển hai mặt nhìn nhau trong chốc lát mới hỏi nói: “Cho nên Chung quận chúa ý tứ là?”“Nàng cũng biết chính mình gấp rắc rối, cho nên tới hỏi ta, nếu nàng một vọt tới đê, ta có không bảo nàng.”“Chính là cô nãi nãi, Liêu Quốc cũng ở như hổ rình mồi đâu, một cái không tốt, đây là sẽ mất nước.”“Ta đương nhiên biết, nhưng hiện tại lại đi tin ngăn trở nàng đã chậm,” Lâm Thanh Uyển nói: “Nàng cũng không là một cái do dự người, cho dù là sai rồi, nàng cũng muôn đâm lao phải theo lao.”“Này...”“Hơn nữa, đương đoạn bất đoạn, phản chịu này loạn.”Dịch Hàn cảm thấy trước mắt có chút biến thành màu đen, hắn là biết này không phải thái bình thịnh thế, nhưng Giang Nam vẫn luôn thura an, muôn hay không đột nhiên liền có loại này thiên hạ đại loạn tiết táu?Hắn lấy lại bình tĩnh mới hỏi nói: “Tây Thục vì sao công sở?”“Ta không biết,” Lâm Thanh Uyển rũ xuống đôi mắt nói: “Tin trung chưa nói, bất quá Tây Thục cùng Sở Quốc mâu thuẫn ngọn nguồn đã lâu, năm nay Sở Quốc sở dĩ như thế an tĩnh còn không phải là bởi vì Tây Thục?”Nhưng này cũng quá đột nhiên.Lâm Thanh Uyển cũng cảm thấy thực đột nhiên, nghĩ nghĩ, đứng dậy nói: “Đi, đi Văn Viên, ta muốn gặp một lần Diêu tiên sinh.”“Chính là thiên đã đen.”“Cửa thành chưa bế, chúng ta nắm chặt thời gian.” Lâm Thanh Uyển lo lắng, nếu đây là Tây

Thục cùng Sở Quốc khổ nhục kề, kia Đại Lương đã có thể thật sự nguy hiểm.Đừng trách nàng não động khai đến đại, trên đời này chuyện gì đều có khả năng.Dịch Hán vội vàng đi chuẩn bị xe ngựa, bên này động tĩnh thực mau kinh động trong nhà những người khác.Lâm Ngọc Tân đầu tiên tới rồi, “Cô cô, xảy ra chuyện gì?”Lâm Thanh Uyển liền vỗ vỗ nàng bả vai nói: “Không có việc gì, ta đi tìm Diêu tiên sinh nói chút sự, ngươi trở về nghỉ ngơi đi.”Thượng lão phu nhân cũng phái người tới hỏi, Lâm Thanh Uyển liền cười nói: “Ta đi ra ngoài có một số việc, buổi tối liền không trở lại.”Đừng một chút sau nói: “Minh Kiệt nếu là đã trở lại, làm hăn ngày mai đi biệt viện tìm ta, ta có một số việc công đạo hăn.”Lâm Ngọc Tân đồng ý, đưa Lâm Thanh Uyển lên xe.Thấy nàng chau mày, Lâm Thanh Uyển nghĩ nghĩ liền nói: “Là biên cảnh không yên ổn, ta đi tìm Diêu tiên sinh hỏi kế, ngươi đừng lo lắng.”Lâm Ngọc Tân nhíu mày nói: “Cô cô cũng muốn bảo trọng thân thể a.”“Yên tâm.”

Chương 388: Thỉnh giáo

Lâm Thanh Uyển đuổi ở cửa thành đóng cửa trước ra khỏi thành, gió đêm rét lạnh, Bạch Phong đem thảm lông cái ở Lâm Thanh Uyển đầu gối, thấy nàng nhíu chặt mày, liền an tĩnh thổi lui đến một bên. Dịch Hàn mang theo các hộ vệ cưỡi ngựa hộ ở xe ngựa bốn phía, bởi vì khắp nơi hắc ám, liền lông tơ đều dựng lên. Có lẽ là bởi vì Triệu gia huỷ diệt làm lưu tại Giang Nam liêu mật thám đều bị rút ra, cho nên này dọc theo đường đi không có biến cố. Vào Văn Viên, Dịch Hàn liền thoảng hơi lồng chút. Lâm An nghe được động tĩnh, tự mình tới khai Văn Viên đại môn, Dịch Hàn nói: "Cô nái nã muôn đi Cầu Tri Uyển." Lâm An lập tức người đề ra hai ngọn đèn lồng tặng người qua đi. Lâm Thanh Uyển hơi hơi vén lên mành nói: "Động tĩnh không cần quá lớn, chúng ta lặng lẽ quá khứ." Xe ngựa liền vòng qua Cầu Tri Uyển phía trước, lập tức hướng phía sau phòng ốc đi. Diêu gia lúc này đúng là một mảnh hoan thanh tiểu ngũ, tự hồ là Diêu tiên sinh một đôi nhen làm hảo thơ đang cùng cha mẹ khoe ra, Lâm Thanh Uyển mơ hồ gian nghe được Diêu tiên sinh sang sảng tiếng cười. Nàng bước chân hơi đốn, đứng ở cửa ngừng một chút mới ý bảo Dịch Hàn đi gõ cửa. Bên trong cánh cửa tiếng cười không đình, mấy người nghe được một chuỗi tiếng bước chân lại gấp lại vui sướng chạy tới, "Ta tưởng nhất định là Thôi sư thúc... Di?" Thiếu niên nhìn đến Lâm Thanh Uyển sững sốt, sau đó vội vàng lui về phía sau một bước hành lễ nói: "Tham kiến quận chúa." Lâm Thanh Uyển đứng ở ngoài cửa mỉm cười nói: "Tiểu công tử khách khí, đêm khuya tối chơi, mong rằng thứ lỗi." Thiếu niên kích động đến mặt đều đỏ, cũng chưa kịp đi vào thông tri cha mẹ, trực tiếp sùn nhường đường: "Quận chúa tới, là bồng tắt sinh huy mới là, ngại mau bên trong thỉnh." Diêu Thời vợ chồng đã nghe được động tĩnh, cùng nữ nhi song song ra tới vừa thấy, sôi nổi kinh ngạc, "Quận chúa như thế nào tới?" Lâm Thanh Uyển cười khổ, "Quấy rầy Diêu tiên sinh." Diêu Thời lại biết nếu vô quan trọng sự nàng sẽ không lúc này tới cửa, vội vàng thỉnh đến: "Quận chúa mau bên trong thỉnh." Diêu thái thái cũng biết bọn họ có việc gấp thương nghị, đem một đôi nhen nữ chi khai, tự mình đi cấp hai người pha trà, Diêu Thời thỉnh Lâm Thanh Uyển đi thư phòng. Chờ Diêu thái thái bụng trà trở lại thư phòng, vừa lúc nghe được

Lâm Thanh Uyển nói: “Diêu tiên sinh, Tây Thục cùng Sở Quốc khai chiến.” Diêu thái thái bước chân không ngừng đưa trà đi vào, Lâm Thanh Uyển vội vàng đứng dậy tiếp nhận, sau đó mới nói ra hạ nửa câu, “Ta Đại Lương chỉ sợ cũng muôn cùng Sở Quốc khai chiến.” Diêu thái thái tay lúc này mới nhịn không được run lên. Diêu Thời cũng không nghĩ tới là như thế này đại tin tức, nhịn không được hỏi, “Đại Lương không phải mới cùng Sở Quốc hoà đàm sao, vì sao phải khai chiến?” Lâm Thanh Uyển cười khô, “Trấn thủ Hồng Châu chính là Chung quận chúa, cụ thể đã xảy ra chuyện gì ta không biết, nhưng hiển nhiên hiện tại tình huống không dung lạc quan, ta tới đây chỉ vì hỏi Diêu tiên sinh một câu, Tây Thục là thật cùng Sở Quốc khai chiến, vẫn là giả?” Nếu là nháy mắt minh bạch hắn bắn khoăn, trầm ngâm một lát sau nói: “Tây Thục không có khả năng cùng Sở Quốc diễn trò.” Ít nhất lấy mấy năm nay toát ra tới tin tức xem, Tây Thục không có khả năng tín nhiệm Sở Quốc, cho nên giả đánh giặc tới hố Lương Quốc là không có khả năng. Lâm Thanh Uyển liền thở dài nhẹ nhõm một hơi, đứng dậy đổi Diêu Thời hành lễ nói: “Đa tạ Diêu tiên sinh chỉ điểm bén mê.” Nếu là không thể được đến khẳng định hồi đáp, nàng hôm nay buổi tối nhất định ngủ không được. Nếu là rốt cuộc từng là một quốc gia Tề tướng, này ánh mắt thấy xa tự nhiên không phải người bình thường có thể so sánh, hơn nữa mấy năm nay thông qua các nơi học sinh cuồn cuộn không ngừng tin tức phản hồi, hắn hiểu biết thời sự cũng không so Lâm Thanh Uyển thiếu nhiều ít. Quan trọng nhất chính là, thân là trước Giang Lăng Tề tướng, đối với các quốc gia ân oán gút mắt, hắn so Lâm Thanh Uyển càng hiểu biết. Quả nhiên, ở Lâm Thanh Uyển sau khi nói xong, hắn liền phát phát tay càng thêm kỹ càng tỉ mỉ giải thích nói: “Tây Thục cùng Sở Quốc mâu thuẫn ngon nguội đã lâu, hiện tại Sở Quốc Kiêm Châu vùng chính là từ Thục Quốc đoạt lấy tới, mà mười tám năm trước, Tây Thục từng một lần sấn Sở Quốc để vị thay đổi khi từ bắc công đến Sở Quốc Lăng Châu, thảng bức Sở Đô. Chúng ta cùng Sở Quốc hợp tác còn cần từng bước đe phòng, càng không cần thế Tây Thục.” “Cho nên giống gậy ông đập lưng ông như vậy sự, bọn họ ai cũng không dám với ai hợp tác.” Diêu Thời nhăn nhăn mày nói: “Chính là liền tính Sở Quốc cùng Tây Thục không phải gậy ông đập lưng ông, Đại Lương lúc này cũng không nên giáo hợp đi vào, không phải nói năm nay bắc cảnh vẫn luôn không yên ổn sao?” “Đúng vậy, nhưng Chung quận chúa đã xuất binh.” Diêu Thời nghe vậy không khỏi thở dài, “Lương Đê vẫn là quá mức nhu hòa, hắn là sớm đem Chung gia quân điêu khói Hồng Châu, bất luận là cùng Linh Châu vẫn là Đông Bắc quân trao đổi đều phải hảo quá từ Chung quận chúa trực diện Sở quân.” Lâm Thanh Uyển lại nói: “Ai có thể so được với nàng càng hiểu biết Sở quân, ai có thể so đến quá Chung gia quân quen thuộc Hồng Châu biên cảnh đâu?” Diêu Thời rất là không tán đồng, “Nhưng nữ tử rốt cuộc dễ bị cùu hận tả hữu, Sở Quốc cùng

Chung quận chúa có sát phụ sát phu chi thù, mấy năm nay cùng Sở Quốc lớn nhỏ chiến sự nhiều là từ Hồng Châu dựng lên.”Lâm Thanh Uyển lại cười lạnh, “Nào biết không phải Sở Quốc khiêu khích trước đây? Diêu tiên sinh đã quên năm kia Hồng Châu chiến sự? Theo ý ta tới, đó là nam tử cũng sẽ không so Chung tướng quân làm được càng ưu tú.”“Kia lần này sự lại như thế nào giải thích?” Diêu Thời nói: “Ngài nếu tới tìm ta, hiển nhiên Lương Quốc không có đồng ý Chung quận chúa xuất binh, nhưng nàng tùy tiện xuất binh, này không phải trí Lương Quốc với bất nghĩa nơi sao?”“Vừa không nghĩa, lại bất lợi, tội gì tới thay?” Diêu Thời hiển nhiên không quá tán đồng nữ tử cầm quyền, còn tưởng lại nói tì mỉ, vẫn luôn bàng thính Diêu thái thái liền trực tiếp tiến lên đê một ly trà cho hắn, ngoài cười nhưng trong không cười nói: “Muốn hay không uống miếng nước nhuận nhuận hâu?”Diêu tiên sinh liền đánh một cái rùng mình, yên lặng mà tiếp nhận trà sau không nói.Lâm Thanh Uyển nhìn hắn một cái, cũng nhịn không được cúi đầu nhấp một miệng trà, một lát sau nàng đứng dậy cười nói: “Đa tạ Diêu tiên sinh giải thích nghi hoặc, hôm nay nhiều có quấy rầy, canh giờ cũng không còn sớm, ta liền đi trước cáo từ.”Diêu thái thái vội vàng Thanh Uyển liền cười nói: “Không cần, thời tiết lạnh, ta còn muốn vội vàng trở về đâu, ngày sau ta trở lên môn thỉnh thái thái một khối uống trà.”Diêu thái thái liền cười nói: “Quận chúa nhưng có điều thỉnh, ta đều vui vẻ dĩ vãng.”Liền hướng Diêu thái thái vừa rồi đảo kia ly trà, Lâm Thanh Uyển liền quyết định thích nàng, cho nên cười gật đầu nói: “Ta nhất định sẽ thỉnh Diêu thái thái.”Hai vợ chồng vội vàng đem Lâm Thanh Uyển đưa ra ngoài cửa, nhìn theo nàng lên xe ngựa rời đi mới đóng cửa lại.Mới đóng cửa lại, Diêu thái thái liền nhịn không được duỗi tay ninh một phen Diêu tiên sinh, cả giận nói: “Nữ tử cầm quyền làm sao vậy, làm trò Lâm quận chúa mặt, đem người kia một bộ cổ hủ tư tưởng thu hồi tới, người tiên sinh đối Chung quận chúa cùng Lâm quận chúa đều cùng khen ngợi, người từ đâu ra tự tin khinh thường nhân gia?”Diêu Thời nhịn không được kêu oan nói: “Ta không có khinh thường Chung quận chúa, ta chỉ là cảm thấy nàng lưu tại Hồng Châu không thích hợp, hắn là đối cái địa phương...”Lâm Thanh Uyển ngồi ở trên xe ngựa lại nghiêm túc suy tư lên, nàng không cho rằng Chung Như Anh là bởi vì cùu hận hướng hôn đầu óc mới có thể tùy tiện xuất binh, nàng ở biên quan nhiều năm như vậy đều nhịn xuống, vì sao hiện tại nhịn không nổi?Lương Sở sớm hay muộn có một trận chiến, nàng tương lai có rất nhiều cơ hội, không cần thiết vào lúc này kéo Đại Lương tiến cái này vũng bùn.Nàng lớn nhất tật xấu chính là quá mức tự tin, thả quá mức quá quyết, dù chưa đến bảo thủ nông nổi, nhưng lấy định chủ ý rất ít có người có thể thay đổi nàng tư tưởng.Rất nhiều thành công thả tự tin người đều có cái này tật xấu, bao gồm nàng chính mình.Cho nên nàng đây là được đến cái gì tin tức mới làm ra như vậy quyết định?Lâm Thanh Uyển đau đầu, tin

tức vẫn là quá ít, nếu là hiện đại thì tốt rồi, một chiếc điện thoại hoặc điện báo là có thể giao lưu câu thông sự, ở chỗ này lại yêu cầu hai ngày, thậm chí càng lâu thời gian mới được.Nhưng mà chiến sự cùng thời sự đều là thay đổi trong nháy mắt, ai ngờ giây tiếp theo sẽ phát sinh chuyện gì?Lâm Thanh Uyển nhịn không được gõ gõ tiếu bàn lùn, sau đó vén lên mành kêu một tiếng Dịch Hàn.Dịch Hàn thở dài nhảy lên xe ngựa, “Cô nãi nãi?”“Ngày mai phái hai người đi Hồng Châu,” nàng dừng một chút sau lại nói: “Lại phái một người đi kinh thành truyền tin, hiện tại kinh thành bên kia chỉ sợ còn không biết Hồng Châu sự đâu, tuy rằng khả năng đã chậm, nhưng chúng ta vẫn là đến thông tri Tứ hoàng tử một tiếng.”Dịch Hàn đồng ý.Lâm Thanh Uyển lại trầm mặc một chút, cuối cùng thở dài nói: “Thật muốn cùng Đại Sở khai chiến, chỉ sợ Đại Lương cùng Sở Quốc giống nhau muốn hai mặt thụ địch, đến lúc đó đến ích ngược lại là Tây Thục.”Dịch Hàn trong lòng vừa động, “Ngài nói này có thể hay không là Tây Thục bên kia mưu kế?”Lâm Thanh Uyển lắc đầu nói: “Ta không biết, chỉ hy vọng không phải đâu.”“Kia Chung quận chúa bên kia...”“Làm nàng tạm thời thu nạp binh lực, liền tính là muốn giao chiến, kia cũng muốn khắc chế, không thể đại phê lượng đầu nhập binh lính, Đại Lương tuyệt đối không thể cấp Sở Quốc kiềm chế.” Lâm Thanh Uyển sắc mặt thay đổi vài cái, cuối cùng nắm chặt nắm tay nói: “Cứ như vậy, chúng ta còn có cùng Sở Quốc hoà đàm đường sống.”Dịch Hàn sắc mặt biến đổi, nhưng như vậy gần nhất, Chung Như Anh liền thành Đại Lương tội nhân.Năm kia lãnh binh tấn công Hồng Châu Sở Quốc tướng lãnh bị làm Sở Quốc đàm phán thành ý, ở binh bại xác định hoà đàm sau liền bị giết.Chung Như Anh thật muốn trở thành tội nhân, nàng kết cục cũng sẽ không hảo đi nơi nào.Lâm Thanh Uyển xoa xoa cái trán, nàng thật là cho nàng ra cái nan đề, trông cậy vào nàng lúc này bảo nàng, trừ phi nàng có phi thường nguyên vẹn lý do, bằng không nàng cũng chỉ có thể cầu nguyện Tây Thục cùng Sở Quốc trận này đánh lâu một chút.Nàng rốt cuộc cùng mặt khác tướng lãnh không giống nhau, trong triều có rất nhiều người muốn làm chết nàng, sau đó thay thế.Trở lại Lâm gia biệt viện, Lâm Thanh Uyển liền rửa mặt nằm xuống, nhưng trong đầu liên tục gió lốc giống nhau không được ngừng lại.Chung Như Anh cố chấp thật sự, đừng nói nàng hiện tại không ở Hồng Châu, chính là ở, chỉ sợ cũng rất khó thuyết phục đối phương khắc chế.Cho nên nàng không thể không suy xét nhất hư tình huống, nếu là nàng không nghe khuyên bảo, một hai phải nhất ý cô hành, kia Đại Lương sẽ như thế nào?Nàng lại có thể như thế nào làm đâu?Lâm Thanh Uyển nhắm mắt lại suy nghĩ trong chốc lát, cuối cùng rốt cuộc vẫn là nằm không được, đứng dậy đi thư phòng viết viết vẽ vẽ.Đem các quốc gia quan hệ đều vòng ra tối ghi rõ, nàng đối với đồ liền ngồi một đêm, Bạch Phong sợ tối mức không dám hé răng, chỉ có thể yên lặng mà cho nàng tăng thêm chậu than, sợ nàng đông lạnh ra cái tốt xấu tới.Thẳng

đến bình minh, ánh sáng mặt trời từ cửa sổ bắn vào tới, Lâm Thanh Uyển mới xoa cái trán nhìn về phía ngoài cửa sổ, nàng từ từ thở dài, nhịn không được nhẹ giọng nói: “Cũng không biết dựa theo bốn thế giới quỹ đạo, việc này hay không sẽ phát sinh.” Nếu sẽ, kia đi hướng lại sẽ như thế nào? Đáng tiếc lúc ấy Lâm Giang vì không tiết lộ thiên cơ, lấy tao Thiên Đạo bài xích, trừ bỏ Lâm Ngọc Tân kết cục cùng Lâm gia chủ yếu kẻ thù là Triệu thị ngoại liền một chữ không lậu, làm nàng muôn biết cũng không cơ hội.

Chương 389: Buông tay

Bầu trời Lâm Giang im lặng không nói, âm thầm nói: Dương nhiên sẽ không phát sinh, bởi vì dựa theo Khuy Thiên Kính sở kỳ, lúc này đúng là Đại Lương nhất gian nan thời điểm. Đại Lương mới gian nan từ Nam Hán chiến sự trung thoát ly ra tới, kết quả liền gấp gỡ liêu đại quân công thành, Sở Quốc lại lân nữa bỏ đá xuống giếng, thừa cơ mà công. Chung Như Anh ước gì bình ổn chiến loạn, lại như thế nào sẽ chủ động khiêu khích Sở Quốc? Mà cũng là này một năm, từ trước đến nay bệnh tật ốm yếu Ngọc Tân nhân nàng cùng Thượng Minh Kiệt hôn sự chậm chạp không chừng hạ, mà Thượng gia các loại đòn đai vó vẫn không ngừng, nàng lại ngẫu nhiên biết được Thượng gia đã tham ô phụ thân để lại cho nàng của hồi môn, kinh giận dưới thân thể rốt cuộc chịu không nổi, làm cho nàng ở bắt đầu mùa đông sau liền bị bệnh, cũng chưa tới kịp nhìn đến đầu xuân liền tan mất. Mà lúc này Lương Đế mệt mỏi quốc sự, căn bản là không thể chú ý đến vị này công thần lúc sau. Mà ở hắn điều chỉnh di chúc, ngược lại lập hạ đem di sản giao cho Lâm thị bảo quản sau, Khuy Thiên Kính trung suy đoán ra tới kết quả càng không tốt, Ngọc Tân cũng chưa sống đến năm nay, mới cặp kê không bao lâu liền bệnh chết ở nhà cũ. Ở Thượng gia, nàng tốt xấu còn có Thượng lão phu nhân cùng Thượng Minh Kiệt che chở, quá quá một đoạn vô ưu vô lụy sinh hoạt, nhưng trở lại Lâm thị tông tộc mới là địa ngục, cho dù có Lâm Nhuận chu toàn, nàng cũng quá đến cực kỳ không tốt. Cho nên so sánh với Thượng gia, hắn càng hận tông tộc, cũng là bởi vì này tình nguyễn đem toàn bộ gia sản đều quyên công cũng không muốn cấp Lâm thị tông tộc lưu một tia. Cũng mặc kệ là kia một đời suy tính, Đại Lương cảnh ngộ đều không tính là hảo, mấy năm nay đều là thiên hạ đại loạn, Lương Quốc nhất gian nan là lúc. Nghiêm túc tính lên, bởi vì có Lâm Thanh Uyên này một cái biến số, Đại Lương tình trạng muốn hảo rất nhiều, chỉ cần có thể chiêu cái này thế vững vàng phát triển đi xuống, tương lai nhất thống thiên hạ tất ở Đại Lương cùng Sở Quốc chi gian. Nhưng hiện tại, hắn không biết là vận mệnh như thế, thật đúng là chỉ là Chung Như Anh nhất thời không tra trúng Thực Quốc mưu kế, dù sao sự tình tựa hồ lại ở hướng cái gọi là “Quỹ đạo” thượng đạo. Lương Quốc lần thứ hai gian nan lên, thiên hạ

tựa hồ lại về tới nó vốn nên đi quỹ đạo, lại náo động lên.Nhưng Ngọc Tân vận mệnh vốn không nên như thế, nàng vốn dĩ chính là phú quý trường thọ chi mệnh, chẳng qua là bị người sửa lại mệnh mới có thể như thế.Nếu là phú quý trường thọ, kia này thiên hạ liền không nên như thế náo động chính là, vẫn là nói, âm thầm kia tiên thế nhưng đêm này toàn bộ tiểu thế giới đều tính kế đi vào?Lâm Giang mặt trầm như nước, ngẩng đầu nhìn về phía như mènh mông bể sở vũ trụ, trong mắt phręt ra ra kim quang, Bạch Ông bị uy thế chấn động, thiếu chút nữa từ bầu trời ngã xuống.Nhưng hắn biết vị này Kim Tiên đại nhân đang ở ngộ đạo, hắn căn bản không dám quấy rầy.Hắn cúi đầu nhìn về phía dưới Lâm Thanh Uyển, yên lặng mà lau một phen mồ hôi lạnh thầm nghĩ: “Vị này chủ nhung nhất định phải đứng vững, chỉ cần làm Lâm Ngọc Tân chịu đựng nay đông, kia nàng kiếp này không nói một mảnh đường bằng phẳng, ít nhất cũng sẽ không có đại khúc chiết.Chiếu hiện tại thượng tiên phản ứng, hắn cái này nữ nhi muốn chết thật, chỉ sợ bầu trời liền không được an bình.”Đương nhiên, trở về bản thể sau này đó ký ức đều sẽ đậm đà, chủ yếu là hắn rèn luyện thập thế, này một đời ký ức liền có vẻ nhỏ bé.Có khả năng lúc ấy hắn liền không thèm để ý cái này nữ nhi, nhưng trên đời sự ai có thể nói tǎn?Vạn nhất hắn liền còn để ý đâu?Lâm Thanh Uyển cũng không biết bầu trời đang có hai người nhìn chằm chằm nàng đâu, nàng tâm tình có chút không tốt, vì không ảnh hưởng Lâm phủ bên kia người, tạm thời lưu tại biệt viện nơi này.Lâm Thanh Uyển liên tiếp hai ngày đều không có trở về, vẫn luôn đang chờ Hồng Châu cùng kinh thành hồi âm, cuối cùng vẫn là Lâm Ngọc Tân đã tìm tới cửa.Bên ngoài hiện tại vẫn là một mảnh ca vũ thăng bình, bình thường dân chúng không biết cái này quốc gia đứng đắn chịu như thế nào uy hiếp, nhưng Lâm Ngọc Tân vẫn là đã biết.Thượng Minh Kiệt từ Cầu Tri Uyển mơ hồ nghe được chút tin tức, hơn nữa Lâm Thanh Uyển rất nhiều sự thượng không đối gạt hắn, cho nên hắn vẫn là đã biết.Lâm Ngọc Tân ai cũng không nói cho, chính mình lén lút trở về biệt viện.Lâm Thanh Uyển đối diện trong viện hoa mai phát ngốc, nhìn đến Ngọc Tân lại đây, nhịn không được xả cười hỏi, “Sao ngươi lại tới đây? Như vậy lãnh thiền còn ra bên ngoài chạy, cũng không sợ đông lạnh.”“Cô cô yên tâm, ta hiện tại thân thể sớm dưỡng hảo.”Lâm Ngọc Tân cấp Lâm Thanh Uyển phụng trà, nói: “Cô cô, ngài vào kinh đi thôi.”Lâm Thanh Uyển kinh ngạc nhìn về phía nàng.Lâm Ngọc Tân liền ngồi xóm nàng chân biên, y lại nàng nói: “Ta biết ngài có rất nhiều sự muôn làm, rồi lại bởi vì ta luôn là bó tay bó chân. Ngài tưởng vào kinh liền vào kinh đi thôi, ta sẽ chiếu cố ta chính mình.”Lâm Ngọc Tân vẻ mặt nghiêm túc nói: “Ta đã trưởng thành, tuy không có cô cô tâm trí, cũng không thể học toàn thủ đoạn của ngài, nhưng ta cũng có thể bảo hộ ta chính mình.”Lâm Thanh Uyển kinh ngạc cảm thán nhìn nàng, giờ khắc này cuối cùng là có một loại chính mình dưỡng hài tử rốt cuộc trưởng thành cảm

giác.Lâm Thanh Uyển nhịn không được duỗi tay sờ nàng đâu.Lâm Ngọc Tân đối nàng cười sáng lạn, nhẹ giọng nói: “Ngài yên tâm hảo, ta không chỉ có sê chiêu cỗ hảo tự mình, cũng sê chiêu cỗ hảo Dương phu nhân.”“Hảo hài tử...” Lâm Thanh Uyển than thở, vỗ vỗ nàng đầu sau nháy mắt hạ quyết tâm, “Nếu như thế, người có để ý không ta đem Minh Kiệt mang đi?”Lâm Ngọc Tân sững sốt sau cười nói: “Hắn nếu có thể cấp cô cô chạy chân tự nhiên tốt.”Lâm Thanh Uyển liền cười cười nói: “Yên tâm, ta sẽ không làm hắn rời đi lâu lắm.”Vẫn luôn xoay quanh ở Lâm Thanh Uyển trong lòng chủ ý rốt cuộc định ra, nàng lập tức cao giọng gọi tới Bạch Phong, nói: “Làm Dịch Hàn chuẩn bị, rút ra mười cái hộ vệ tới, chúng ta thượng kinh.”Lại nói: “Chuẩn bị xe ngựa, chúng ta hồi Lâm phủ, đi đem cô gia cũng kêu trở về.”Bạch Phong không biết ra chuyện gì, lại thấy này hai ngày vẫn luôn nặng nề cô nái nái đột nhiên tươi sống lên.Nàng vội vàng xoay người đi ra ngoài phân phó.Lâm Thanh Uyển nắm chặt Lâm Ngọc Tân tay, bởi vì quá mức kích động, trước mặt có chút say xe, “Ngọc Tân, người nhất định phải hảo hảo!”Lâm Ngọc Tân trong lòng đau xót, hốc mắt liên ửng đỏ, nàng đã sớm phát giác, cô cô đối an toàn của nàng có loại gần như bệnh trạng chú ý.Tuy rằng nàng mỗi ngày đi học hạ học, thậm chí là đi ra ngoài ngoan nhi cô cô cũng đều không hạn chế, chính là Tưởng Nam lại nhất định phải lưu tại bên người nàng, chẳng sợ nàng là ở học đường đi học, Tưởng Nam cũng sẽ thường thường lặng lẽ nhìn chăm chăm nàng.Ngay từ đầu nàng không phát hiện, nhưng thời gian lâu rồi, nàng lại nghĩ đến mẫn cảm, Tưởng Nam phát hiện nàng kinh hoàng sau liền chủ động hiện thân quá hai lần, sau lại nàng vừa hỏi mới biết được là cô cô yêu cầu.Hắn tuy không thể can thiệp nàng sinh hoạt, lại nhất định phải trăm phần trăm đích xác nhận an toàn của nàng.Mà mỗi lần nàng đi hồn tập địa phương, bên người không chỉ có minh vệ, ám vệ cũng không ít, Từ đại phu càng là mỗi ngày đều phải cho nàng thỉnh bình an mạch, mấy năm nay hảo chút, nhưng cũng là mỗi cách hai ngày liền phải xem một lần, bất luận gió táp mưa sa, trừ phi là Từ đại phu không ở nhà, nếu không chưa bao giờ gián đoạn quá.Mà sớm chút năm, cô cô chỉ cần ra xa nhà liền mang theo nàng, tất không bỏ nàng rời đi nàng tầm mắt, Lâm Ngọc Tân trong lòng vẫn luôn ăn có suy đoán, lúc này thấy cô cô khẩn trương thành như vậy, trong lòng lại toan lại khổ, thiếu chút nữa nhịn không được ôm lấy nàng khóc lớn lên.Đứa nhỏ này nàng nhất định phải khỏe mạnh sinh hạ tới, quan cùng họ Lâm, dạy hắn lễ nghĩa liêm sĩ, làm hắn kế thừa Lâm thị dòng chính, như vậy cô cô liền sẽ không có lớn như vậy gánh nặng.Lâm Thanh Uyển cũng không biết Lâm Ngọc Tân trong lòng tưởng cái gì, nàng là có chút khẩn trương, bởi vì lúc này đây rời đi không biết muôn tới khi nào mới trở về, mà một mình phỏng Ngọc Tân lưu tại Tô Châu, nàng thật sự là quá không yên tâm.Bởi vì đây là nàng nhiệm vụ mục tiêu, nàng chưa bao giờ có lâu như thế làm nàng thoát ly tầm mắt, nhưng

nàng trong lòng rõ ràng, một ngày nào đó nàng muốn buông tay. Loại này buông tay không phải chỉ giáo nàng xử lý nhân tình thế vụ, làm nàng quản gia quản điền trang cửa hàng mà thôi, mà là hoàn hoàn toàn toàn không hề nhìn chằm chằm nàng, không hề cho nàng làm chỗ dựa, làm nàng có thể có thể một mình một người tại đây trong thế giới giữ được chính mình. Như vậy nàng mới tính hoàn thành nhiệm vụ? Nhưng nàng rốt cuộc đem nàng phúng ở lòng bàn tay bảo hộ 6 năm, này sớm đã thành thói quen, thà bởi vì nàng quan hệ chính mình tương lai, đi lưu, loại này thói quen càng là thêm thập phần để ý. Lúc này đột nhiên buông tay cùng chia lìa không thua gì muốn từ nàng trong cơ thể cắt lấy một cái quan trọng khí quan tới, cho nên nàng trước mặt say xe, đi đường đều có chút đánh phiêu. Nàng nỗ lực khắc chế chính mình không cần suy nghĩ, nếu ở nàng rời đi trong khoảng thời gian này Lâm Ngọc Tân đã xảy ra chuyện làm sao bây giờ? Nàng biết, nếu nàng vẫn luôn nghĩ như vậy, vậy vẫn luôn phóng không khai tay. Lâm Ngọc Tân thấy cô cô sắc mặt bắt đầu trở nên tái nhợt, sợ tới mức vội vàng ôm lấy nàng, "Cô cô ngài làm sao vậy?" Bạch Phong cũng vội vàng tiến vào đỡ lấy nàng, Lâm Thanh Uyển đối hai người cười lắc đầu, tự giễu nói: "Tuổi lớn, tố chất tâm lý càng thêm không quá quan, không có việc gì, cô cô nghỉ ngơi một lát liền hảo." Lâm Ngọc Tân liền cho rằng nàng là vì Đại Lương lo lắng, nhìn không được nói: "Cô cô cũng đừng chuyện gì đều hướng chính mình trên người ôm, Đại Lương còn có bệ hạ cùng rất nhiều lương thần mỹ dem đâu, bọn họ tổng hội có biện pháp." Lâm Thanh Uyển hít sâu một hơi, gật đầu nói: "Đúng vậy, chỉ cần ngươi mạnh khỏe, con đường phía trước liền tràn đầy bụi gai, cô cô cũng tranh đến qua đi." Lâm Ngọc Tân trong lòng cảm động không thôi. Cô chất hai trở lại Lâm phủ khi, Lâm Thanh Uyển đã điều chỉnh lại đây, nàng đối Lâm Ngọc Tân nói: "Ta ngày mai liền đi, ngươi trở về cấp Minh Kiệt thu thập một chút đồ vật đi, ta đi cùng lão thái thái nói một tiếng." Đối với Lâm Thanh Uyển muốn mang Thượng Minh Kiệt rời đi, Thượng lão phu nhân tuy không tha, lại vẫn là cử đôi tay hai chân tán đồng, bởi vì nàng biết, lần này đi là vì Thượng Minh Kiệt tiền đồ. Lâm Thanh Uyển đều như vậy dốc túi tương thụ, Thượng lão phu nhân đương nhiên không có khả năng kéo chân sau, hơn nữa vì an Lâm Thanh Uyển tâm, nàng còn tỏ vẻ nàng nhất định sẽ chiếu cố hảo Lâm Ngọc Tân. Tuyệt đối sẽ không làm nàng chịu một đinh điểm ủy khuất. Lâm Thanh Uyển liền nắm Thượng lão phu nhân tay cười nói: "Chỉ cần ngài lão nhân gia hảo hảo, đó là cái gì cũng không làm, liền có thể thế Ngọc Tân trấn bối." Thượng lão phu nhân liền cười, "Ngươi yên tâm, ta còn muốn ôm tảng tôn đâu, khăng định sẽ hảo hảo mà." Hai người trong lòng hiểu rõ mà không nói ra cười. Thượng Minh Kiệt mơ màng hồ đồ bị kêu trở về, mới vào cửa, còn không có tới kịp thỉnh an đã bị Thượng lão phu nhân tống cổ trở về, nói: "Mau trở về xem ngươi tức phụ đi, chúng ta nơi này không cần ngươi

hầu hạ. Người ngày mai liền đi theo người Lâm cô cô ra cửa, này vừa đi không biết khi nào mới gặp mặt, đi cùng Ngọc Tân nói nói lặng lẽ lời nói nhỉ.”Lâm Thanh Uyển cũng cười phất tay, “Mau đi đi, mau đi đi.”Thượng Minh Kiệt mơ màng hồ đồ trở về phòng, thấy Lâm Ngọc Tân chính cho hắn thu thập đồ vật, nhịn không được hỏi: “Ta muốn đi đâu nhỉ, như thế nào cũng không ai cùng ta nói?”“Cô cô muốn vào kinh làm việc, nàng muốn mang theo người đi, sự tình cấp, còn không có tới kịp cùng người nói đi.”Thượng Minh Kiệt liền thở dài nhẹ nhõm một hơi, sau đó nghĩ tới cái gì lại túc khẩn mà hỏi, “Chính là vì cùng Sở Quốc chiến sự?”Lâm Ngọc Tân thở dài gật đầu, nói: “Chung cô cô cùng cô cô là bạn tốt, hơn nữa cô cô từ trước đến nay quan tâm quốc sự, lần này sự tình quan trọng đại, nàng khẳng định lo lắng không thôi, Tô Châu rốt cuộc ly kinh thành có chút xa, tin tức truyền lại trễ, nàng dù có tâm cũng làm không được cái gì, còn không bằng đi kinh thành.”Lâm Ngọc Tân nhìn Ánh Nhạn, Ánh Nhạn liền cơ linh lanh bợn nha đầu lui xuống, nàng lúc này mới giữ chặt Thượng Minh Kiệt tay nói: “Này đi kinh thành cũng không biết có hay không nguy hiểm, người cần phải bảo trọng chính mình, cũng muốn bảo vệ tốt cô cô.”Thượng Minh Kiệt liền cười, “Người yên tâm, ta khẳng định sẽ bảo vệ tốt cô cô.”Lâm Ngọc Tân liền đem hắn tay đặt ở chính mình trên bụng, đỏ mặt nói: “Ta đây cùng hài tử ở nhà chờ người.”

Chương 390: Duyên phận

Thượng Minh Kiệt lung lay một chút, trước mắt có chút say xe, chỉ cảm thấy tay đều vô lực lên, nửa ngày, hắn mới cảm nhận được cách quần áo sờ bụng, hắn run rẩy rồi lại khắc chế vuốt ve một chút, run rẩy môi hỏi, “Ta, ta phải làm phụ thân rồi?” Lâm Ngọc Tân đỏ mặt gật đầu, “Tù đại phu nói tám phần đúng vậy, ta cũng cảm thấy là.” Nàng là vào cửa không bao lâu liền hoài thượng, hôm kia đem bình an mạch thời điểm Tù đại phu liền nói cho nàng, nhưng nhặt tử thiển, cho nên còn phải chờ một chút lại chẩn đoán chính xác. Nàng cũng sợ quá sớm nói không tốt, cho nên làm Tù đại phu tạm thời bảo mật. Vốn dĩ không chẩn đoán chính xác sự Tù đại phu đều không hảo cùng Lâm Ngọc Tân nói, nhưng Lâm Thanh Uyển luôn luôn khẩn trương thân thể của nàng, Tù đại phu cũng vẫn luôn đem Lâm Ngọc Tân đương hài tử xem, sợ bọn họ tân hôn yến nhĩ, hò nháo quá mức, hắn nếu là không nhắc nhở một tiếng ngược lại hại hai đứa nhỏ. Cho nên mới cùng Lâm Ngọc Tân lộ ra một ít. “Việc này chúng ta biết liền hảo, tạm thời trước đừng nói cho lão thái thái cùng cô cô.” Thượng Minh Kiệt kích động tâm tình lúc này mới bình ổn một chút, hắn ngạc nhiên nhìn nàng bụng nói: “Không sai, đãi thỉnh Tù đại phu chẩn đoán chính xác lại nói cho bọn họ.” Lâm Ngọc Tân lại là lắc lắc đầu nói: “Chờ cô cô tới rồi kinh thành yên ổn xuống dưới lại nói cho nàng, bằng không nàng không yên tâm ta, chỉ sợ sẽ luyến tiếc rời đi.” Thượng Minh Kiệt cũng bình tĩnh lại, nhíu mày nói: “Ngươi mang thai, nếu là ta cũng đi rồi...” Lâm Ngọc Tân liền cười nói: “Sợ cái gì, không phải còn có Tam muội muội cùng Tứ muội muội sao, các nàng sẽ giúp ta, lại vô dụng còn có đại táu đâu. Vẫn là cô cô chính sự quan trọng.” Thượng Minh Kiệt tưởng tượng cũng là, trầm ngâm một lát sau nói: “Ta đây liền đi tìm đại ca, làm hắn cùng đại táu trở về trụ, nhiều ít có thể chăm sóc các ngươi.” Lâm Ngọc Tân thấy hắn giữa mày đều là lo lắng, liền không có ngăn cản, “Cũng hảo, ngươi ngày mai muộn đi, thời gian quá đuổi, ngươi đi cùng đại ca nói một tiếng cũng hảo.” Thượng Minh Kiệt xoay người lại ra phủ đi, Thượng Minh Viễn cũng không ở nhà, hắn chỉ có thể cùng Tiểu Phương thị nói một tiếng sau đi hắn thường đi túu lầu tìm hắn. Cuối cùng ở một nhà túu lầu ghé lô tìm được người, hắn chính ôm một

cái hoa nương đang nói cười, nhìn đến Thượng Minh Kiệt đó là ánh mắt sáng lên, nói: “Nhắc Tào Tháo Tào Tháo liền đến, này luận làm thơ a, mẫn Tô Châu liền không vài người so được với ta cái này đệ đệ, nhị đệ ngươi tới vừa lúc, làm hai đầu thơ tới cấp các ca ca nghe.” Cùng Thượng Minh Viễn quậy với nhau đều là hắn sinh ý đồng bọn cùng Giang Nam này địa giới ăn chơi trác táng, cũng đều biết Thượng Minh Kiệt tính tình hảo, chính vỗ cái bàn cười ha ha ôn ào, liền thấy Thượng Minh Kiệt cầm bát trà rót Thượng Minh Viễn một bụng trà, “Lão thái thái có việc gấp tìm ca ca đâu, ca ca như thế nào còn ở chỗ này?” Thượng Minh Viễn một cái giật mình, uống đến say khuốt đầu có một lát thanh tĩnh, “Lão thái thái kêu ta? Chuyện gì?” Thượng Minh Kiệt trực tiếp túm hắn đứng dậy, “Trở về hỏi một chút sẽ biết.” Lại cùng mọi người chấp tay thi lễ xin lỗi, “Trong nhà lão thái thái kêu, chúng ta huynh đệ liền đi về trước, hôm nay này đốn rượu ghi tac ca ca ta trướng thượng, còn thỉnh đại gia thứ lỗi.” Nhà ai không cái lão thái thái đâu? Đại gia tỏ vẻ lý giải, cũng không ai hoài nghi Thượng Minh Kiệt nói dối, sôi nổi thả bọn họ đi. Thượng Minh Kiệt lôi kéo Thượng Minh Viễn lên xe ngựa, lúc này mới tiếp nhận Tẩy Nghiên trong tay canh giải rượu rót hắn, “Còn chưa tới năm đâu, ngươi như thế nào liền uống nhiều như vậy?” Rót nhiều như vậy trà, lại uống lên canh giải rượu, Thượng Minh Viễn cuối cùng là thanh tĩnh một ít, hắn quơ quơ đầu nói: “Không có biện pháp, sinh ý khó làm a, năm trước nếu là không đem quan hệ đánh hảo, năm sau ai còn mang ngươi ngoạn nhi a?” Thượng Minh Kiệt nhíu mày, “Cô cô không phải cho ngươi giới thiệu vài cái khách thương sao?” “Đúng vậy, nhưng tổng cũng không thể chỉ dựa vào bọn họ a,” Thượng Minh Viễn đại phun nước mắt nói: “Đệ đệ a, ngươi không làm buôn bán không biết làm buôn bán khổ a, muốn cùng cung hóa thương uống rượu đánh hảo quan hệ, để tránh bọn họ lấy hàng kém thay hàng tốt hoặc nâng giá; Còn muốn cùng phía dưới khách thương uống rượu đánh hảo quan hệ, để tránh bọn họ đột nhiên đổi đi chúng ta hoặc ép giá, trừ ngoài ra, còn có các cấp quan viên muốn chuẩn bị, chính là quản kiệu phu kia mấy cái chân đất cũng muốn đánh hảo quan hệ, để tránh bọn họ có ý tồn hại hàng hóa...” Thượng Minh Viễn vỗ bờ vai của hắn nói: “Làm buôn bán phải đương tôn tử a, cũng may ngươi ca ta sớm chút năm ở cha mẹ ngươi thuộc hạ thói quen xong xuôi tôn tử, thay đổi ngươi, này việc ngươi khẳng định làm không được.” Thượng Minh Kiệt: “...” Một bên Tẩy Nghiên trùng lớn mắt, Thượng Minh Viễn gã sai vặt Thập Kim lại nhịn không được kịch liệt ho khan lên. Thượng Minh Viễn ngo hắn liếc mắt một cái, hỏi: “Thập Kim, ngươi bị bệnh? Kia đổi Kiếm Ngân tới hầu hạ, cho ngươi phỏng hai ngày già.” Thượng Minh Kiệt nhịn không được xoa xoa cái trán, hiển nhiên hắn còn không có hoàn toàn tỉnh táo lại. “Đúng rồi, lão thái thái kêu ta làm cái gì?” Thượng Minh Viễn nhíu lại mày nghĩ, không quên Thượng Minh Kiệt tìm hắn lý do. “Không phải lão thái thái tìm,

là ta tìm người.” Tuy rằng say, nhưng Thượng Minh Kiệt vẫn là đem chính mình muốn đi theo Lâm cô cô ra xa nhà sự nói, sau đó làm ơn Thượng Minh Viễn nhiều chiêu cǒ một ít trong nhà.Dứt lời hắn nhìn Thập Kim liếc mắt một cái, Thập Kim lập tức nói: “Nhị gia yên tâm, đãi đại gia rượu tinh, bất luận hắn hay không còn nhớ rõ, ta đều sẽ nói cho hắn một lần.”Thượng Minh Kiệt lúc này mới yên tâm.Thượng Minh Viễn lại vui vẻ cười ha ha lên, mạnh mẽ vỗ bờ vai của hắn nói: “Không tồi, ca ca liền biết người có tiền đồ, lần này đi theo Lâm cô cô đi kinh thành, khẳng định có thể mưu cái một quan nửa chức, về sau ta Thượng gia liền dựa người.”Thượng Minh Kiệt chỉ cảm thấy bả vai sinh đau sinh đau, cũng không tâm biện giải, trực tiếp đem hắn tay túm hạ, sau đó xe ngựa cũng không cần, trực tiếp xuống xe sau phát tay nói: “Chạy nhanh đem đại gia kéo về gia đi, không được hắn trở ra uống rượu.”Thập Kim vội vàng lên tiếng, hầu hạ Thượng Minh Viễn đi trở về.Tiểu Phương thị không nghĩ tới hôm nay Thượng Minh Viễn sớm như vậy liền đã trở lại, cao cao nhường mày, Thập Kim vội đem Thượng Minh Kiệt tìm tới sự một năm một mười nói.Tiểu Phương thị như suy tư gì, vừa rồi Thượng Minh Kiệt chỉ nói hắn muốn ra một chuyến xa nhà, làm ơn nàng nhiều chiêu cǒ một chút bên kia, lại chưa nói hắn là cùng này Lâm cô cô đi.Nhin đã ghé vào trên giường ngủ đến bất tỉnh nhân sự trượng phu, nàng tức giận đến nín hắn một phen.Thượng Minh Viễn hù hù hai tiếng, trở mình lại tiếp tục ngủ.Thập Kim yên lặng mà cúi đầu, chỉ đương không phát hiện.Tiểu Phương thị liền ghét bỏ phát tay nói: “Chạy nhanh cho hắn thu thập hảo tới.”Nàng muôn thừa dịp thời gian còn đi sớm Lâm phủ đi một chuyến, Lâm cô cô đi chỗ nào, bọn họ tổng muốn trong lòng hiểu rõ mới được.Hiện tại bọn họ chỗ dựa đó là Lâm Thanh Uyển, cũng không thể hoàn toàn không biết gì cả a.Thượng Minh Kiệt trở lại Lâm phủ khi, Lâm Thanh Uyển đã ở an bài chuyện khác, kỳ thật hiện tại dùng đến nàng tự mình an bài sự thật đúng là không nhiều lắm.Nàng đã sớm giao quyền cǎp Lâm An bọn họ, này đó từng đi theo nàng tiểu tử cũng đều có thể trưởng thành đến một mình đảm đương một phía, lại có Chung đại quản sự cùng Lâm quản gia ở phía trên nhìn chằm chằm, yêu cầu nàng tự mình xử lý sự rất ít.Cho nên nàng chủ yếu an bài chính là cùng Thượng gia có quan hệ sự.Thượng Đan Trúc cùng Thượng Đan Cúc còn chưa chính thức làm mai, Đan Cúc tiểu cô nương còn không có chuyện qua công tới, bất quá nàng thực thích Cầu Tri Uyển bầu không khí, gần nhất chính tích cực tới đó nghe giảng bài.Mà Thượng Đan Trúc lại đã có ái mộ người, đúng là lúc trước quyền sách thượng một vị, kêu Vệ Ngạn, Giang Lăng người, là Diêu tiên sinh một vị sư đệ, đứng hàng mười hai.Hắn chỉ có cha mẹ cùng một cái tỳ tỴ phu cháu trai, ba tháng trước bọn họ đã bị nhận được Tô Châu tới, ở Cầu Tri Uyển mặt sau phân được một đồng tòa nhà.Hắn tỳ phu cùng tỳ tỴ cùng Lâm gia mượn một số tiền đến trong thành khai cái tiệm tạp hóa, nghe

nói hắn tỢ tỢ nhà chồng người đều chết ở Trần Tượng công thành sau hỗn loạn trung.Lúc ấy hai vợ chồng son chính mang theo hài tử về nhà mẹ để thăm viếng, cho nên vừa lúc tránh khỏi một kiếp.Trong nhà liền dư lại phu thê hai người cùng cái tiếu nhi tử, cho nên Giang Lăng là hắn thương tâm địa, ở Vệ Ngạn tin đến lúc đó, Vệ gia cha mẹ cũng không quá tưởng rời đi, một lần muôn dựa vào nữ nhi con rể sống qua nhi, là hắn cực lực thuyết phục bọn họ lại đây.Giang Lăng, có Trần Tượng ở, lại vừa lúc ở Sở Lương biên cảnh, tương lai khẳng định là còn muôn đánh giặc, mà đánh giặc sẽ chết người.Bọn họ đã không muôn lại nhìn đến chết người, mà Giang Nam thừa an lâu ngày, hiển nhiên là định cư hảo lựa chọn.Trước kia không đi là bởi vì không tư bản, rốt cuộc rời đi sau liền phải vứt bỏ bọn họ ở quê hương hết thấy, nhưng hiện tại đã có người nguyện ý hộ tống bọn họ đi đến Tô Châu, thê đệ lại viết tin tới đón, hiển nhiên là ở bên kia có cơ sở, kia đi qua nhật tử hắn là sẽ không quá khổ sở, cho nên bọn họ liền tới rồi.Tới rồi Tô Châu mới biết được Vệ Ngạn đâu chỉ là đánh cơ sở, Lâm gia đối những người này mới đều thực lễ ngộ, không phải nghĩ lưu trữ nhà mình dùng, mà là nghĩ lưu tại Đại Lương xây dựng quốc gia.Tiếp người nhà lại đây miễn phí đến một đóng tòa nhà không nói, Lâm gia còn sẽ tận lực hỗ trợ tìm công tác.Vệ Ngạn không cần phải nói, hắn hiện tại đã là Cầu Tri Uyển một vị tiên sinh, chờ về sau Đại Lương lại khai tiến sĩ khoa, hắn còn có thể đi khoa cử.Đã thể diện lại có tiền, duy nhất tiếc nuối chính là bọn họ không phải người địa phương, thế lực luôn có chút đơn bạc.Cho nên bọn họ mới tưởng kết một môn thân dung nhập địa phương.Thượng gia điều kiện ở người khác xem ra là chẳng ra gì, nhưng đối Vệ gia tới nói đã thực không tồi, lúc trước đã có bà mối đề qua vài cái cô nương, nhưng tốt nhất một cái cũng chỉ là địa phương một cái tiếu địa chủ khuê nữ.Tự còn không quen biết hai cái đâu, Vệ gia người tuy rằng nóng lòng một môn việc hôn nhân, nhưng cũng không đến mức liền ủy khuất Vệ Ngạn, cho nên vẫn luôn chậm chạp không đồng ý.Mà Lâm Thanh Uyển coi trọng Vệ Ngạn còn lại là bởi vì tiếu tử này thực thiện thùng, phẩm tính không kém, lớn lên cũng tuấn.Có thể nói bị Dịch Hàn xếp vào quyền sách nhỏ người trung liền không có rất kém cỏi, mà nhiều người như vậy trung Thượng Đan Trúc cố tình liền nhìn trúng Vệ Ngạn, không thể không nói là duyên phận.Ân, ngay từ đầu có thể nói là nghiệt duyên.Vệ Ngạn là nhóm đầu tiên hệ thống nhập học tiên sinh, mà đệ nhất môn giảng bài liền đụng phải bàng thính Thượng Đan Trúc, lúc ấy hắn cũng không biết là khẩn trương vẫn là chuẩn bị không đủ, ở trong giờ học nói sai rồi một cái tri thức điểm.Không chỉ có Thượng Đan Trúc, Thượng Đan Cúc cũng phát hiện, nhưng tất cả mọi người yên lặng mà không nói chuyện, chỉ có Thượng Đan Trúc nhẫn nhịn, không nhịn xuống.Vì thế then thùng Vệ Ngạn đương đường náo loạn cái đở thăm mặt, trên mặt hồng đến thiếu chút nữa lấy máu, cô nương này cũng không nghĩ tới vị tiên sinh này

như vậy thẹn thùng, nàng vẫn là lần đầu tiên thấy một cái nam mặt đỏ thành như vậy, nàng nhìn đều sợ hãi té xỉu.Trong lòng áy náy, khóa sau liền nhẹn không được đi xin lỗi, sau đó Vệ Ngạn liền đem người cấp nhở thương thượng.Thường xuyên qua lại, hai người liền càng ngày càng phù hợp.

Chương 391: Tin

Lâm Thanh Uyển đem Thượng Đan Trúc cùng Thượng Đan Cúc mang đi Cầu Tri Uyển chính là muốn cho các nàng chọn lựa hôn phu, ân, phải nói, hiện tại sẽ chạy đến Cầu Tri Uyển nghe giảng bài nữ hài đều là bôn cáp chính mình chọn chồng đi.Lúc trước Lâm Thanh Uyển vì cái gì sẽ nghĩ đến cho các nàng giật dây nơi đó mặt học sinh?Chính là bởi vì Cầu Tri Uyển nhập học sau, có nữ hài tò mò chạy đến Văn Viên đi xem, các nàng không dám tiến Cầu Tri Uyển, lại có thể ở Văn Viên chơi, thường xuyên qua lại liền có nhin trùng người, trong nhà lại nhắc tới, liền thúc đẩy hai đôi nhân duyên.Mà lúc ấy nàng yêu cầu Thượng Đan Trúc cùng Thượng Đan Cúc trụ đến Lâm phủ tới, cho nên mới nổi lên làm mai mối tâm tư.Tự nàng mang hai chị em tiến Cầu Tri Uyển sau, cũng bắt đầu có nữ hài giao tiền đi vào nghe giảng bài, tuy rằng hiện tại không khí mở ra, nhưng Lâm Thanh Uyển vẫn là ở Cầu Tri Uyển an bài không ít hạ nhân nhin chầm chằm, để tránh xuất hiện không tốt sự.Cũng may bất luận là tới cầu học nam học sinh, vẫn là ở bên trong dạy học tiên sinh, hoặc là tới xem tài tử các tiểu cô nương đều thực biết lễ.Nhưng ai động tâm, lại đối ai động tâm lại không coi ra tới.Cho nên Thượng Đan Trúc mới cùng Vệ Ngạn đi được gần chút, hạ nhân liền báo cho Lâm Thanh Uyển.Nàng vẫn luôn không có nhúng tay, tùy ý bọn họ chậm rãi giao lưu, mà mấy ngày hôm trước Vệ gia thỉnh Diêu tiên sinh ám chỉ qua, Thượng lão phu nhân mới cùng Vệ gia người gặp qua một mặt, hay không phải đáp ứng còn phải lại ma hợp một chút.Bất quá lấy Lâm Thanh Uyển xem ra, việc này hơn phân nửa có thể thành, nếu nàng phải đi, lúc trước nói phải vì các nàng làm mai mối nói liền không tính.Cho nên nàng kiến nghị Thượng gia khác thỉnh một cái bà mối, trước đem Thượng Đan Trúc việc hôn nhân định ra lại nói, đến nỗi Thượng Đan Cúc, nàng đã không có nghĩ thông suốt, vậy không nóng nảy.Trước kia hai cái nữ hài nhin thấy nam tử thiếu, trừ bỏ trong nhà huynh đệ đó là Lư thị gia học những cái đó nam học sinh, hiện tại đi Văn Viên, cơ hội nhiều như vậy, còn sợ các nàng tìm không thấy tốt sao?Mà Thượng Đan Cúc tuy không có nhả ra, nhưng thái độ đích xác mềm mại.Thượng lão phu nhân bị Lâm Thanh Uyển cùng Lâm Ngọc Tân khuyên, hiện tại cũng không phải như vậy nóng

này, cho nên cười gật đầu đồng ý.Lâm Thanh Uyển sáng sớm hôm sau liền khởi hành thượng kinh, bởi vì thời gian khẩn, cho nên nàng cũng không có nói cho người khác.Cũng liền Thượng Minh Viễn đuổi lại đây đưa đoạn đường.Lâm Thanh Uyển nhìn thoáng qua Lâm Ngọc Tân, ngoan hạ tâm tới nhắc chân lên xe ngựa, hạ lệnh nói: “Đi!”Thượng Minh Kiệt cũng cuối cùng nhìn thoáng qua Lâm Ngọc Tân, đối Thượng Minh Viễn nói: “Đại ca, trong nhà liền làm ơn người.”Thượng Minh Viễn liên tục gật đầu, “Nhi đệ yên tâm, ta sẽ chiếu cố hảo lão thái cùng biếu muội.”Thượng Minh Kiệt lúc này mới lên ngựa.Đoàn người ra roi thúc ngựa hướng kinh thành chạy đến, bởi vì xe ngựa xóc này, Lâm Thanh Uyển liền xe ngựa cùng mã thay phiên tới, sớm muộn gì ngồi xe ngựa, giữa trưa tắc cưỡi ngựa.Thượng Minh Kiệt cùng Dịch Hàn bọn họ còn lại là toàn bộ hành trình cưỡi ngựa, ngày đêm kiêm trình dưới, thực mau liền chạy tới kinh thành.Đồng thời Giang Lăng cho nàng hồi âm cũng từ Tô Châu chuyển tới kinh thành.Lâm Thanh Uyển bất chấp nghỉ ngơi, hồi quận chúa phủ rửa mặt chải đầu một chút sau liền cầm tin lên xe, mệt mỏi nói: “Làm người đi hoàng cung đệ thẻ bài, chúng ta đi trước đi Tú hoàng tử phủ.”Trên xe, Lâm Thanh Uyển mở ra Chung Như Anh tin, lúc này đây không phải dùng bồ câu truyền tống cấp tin, cho nên nàng viết đến còn tính kỹ càng tỉ mỉ.Chung Như Anh là đối sở xuất binh, nhưng mà cũng có điều khắc chế, tình thế còn ở trong không chế, Lâm Thanh Uyển nhìn đến tin trung nàng xuất binh binh lực cập Sở Quốc ứng đối sau thật sâu mà thở dài nhẹ nhõm một hơi.Chung Như Anh sẽ xuất binh, là bởi vì Thục Quốc có sứ thần tiến đến liên minh, tỏ vẻ nhưng cùng Đại Lương cùng công sở.Chung Như Anh lại không phải ngốc tử, đương nhiên không đến mức bọn họ nói cái gì liền tin cái gì, cho nên một bên kéo dài, một bên cùng Lương Đế hội báo.Hơn nữa chất vấn Thục sứ, nếu là muốn hai nước liên minh, vì sao không đi Lương Đô, mà là tới Hồng Châu tìm nàng.Thục sứ tỏ vẻ, bởi vì lương cùng sở mới vừa ký kết hòa ước, hắn sợ hãi lương sẽ đem hắn bắt được giao cho sở, cho nên không đi.Nhưng ở Hồng Châu không giống nhau, đây là biên cảnh, hắn phải đi còn có cơ hội.Thục sứ biết Chung Như Anh cùng Sở Quốc ân oán, cho nên bắt được điểm này hết sức dụ dỗ.Chung Như Anh tự nhiên cũng biết Thục sứ là ở cố ý dụ dỗ nàng, chính là nàng tâm động.Nàng ở tin trung viết nói: “Bất luận Thục có gì mưu hoa, Thiền Vu thời cuộc tới xem, cùng Thục kết minh với chúng ta có đại lợi, điểm này nguy hiểm đáng giá chúng ta đi mạo.”“Đương kim Trung Nguyên, chỉ có Sở Quốc nhưng cùng lương một trận chiến, vì thiên hạ nhất thống, chung có một ngày hai nước sẽ đối thương, đến lúc đó cờ phùng Thanh Uyển mày nhíu lại, ngón tay nhịn không được giật giật, tiếp tục xem tin, “Mà nếu Thục nguyện tham chiến, Đại Lương nhưng giữ chặt chiến cuộc, chỉ cần Từ Liêm cùng Tô Chương có thể bảo vệ cho biên giới, ta cùng với Lâm Tín, Lư Chân hướng tây, nhất định có thể cùng Thục

thu hoạch rót Sở Quốc. Đến lúc đó, đó là Lương Quốc tốn thất nghiêm trọng, Thục Quốc cũng sẽ không toàn thân mà lui, ít nhất có thể thiêu một kinh địch.”“Uyển tỷ nhi, ta biết ngươi trong lòng sở ưu, các ngươi tất cả mọi người tưởng ồn thỏa chỗ chi, chính là Sở Quốc ngày càng lớn mạnh, Thục Quốc ở tân đế đăng cơ sau cũng quyết chí tự cường, kéo đến càng lâu, thời cuộc cùng ta Đại Lương càng bất lợi.” Chung Như Anh nói: “Ta là muôn vì tiên phu báo thù, nhưng mà còn không đến mức liền hướng hòn đầu óc, hai nước giao chiến, thương vong không thể tránh được. Thân là tướng sĩ, ta Đại Lương chết người không ít, hắn Sở Quốc vong với trước trận càng không ít, nếu lúc nào cũng đều niệm này sát thân chi thù, không biết bao nhiêu người hận chết ta, mà ta chỉ sợ chính mình cũng có thể đem chính mình tra tấn điên mất.”“So với Sở Quốc, ta càng hận bị giam cầm Nhị hoàng tử, cũng càng hận này hỗn loạn thiên hạ, nếu vô chiến loạn, tiên phụ cùng tiên phu sẽ không chết, ta Chung gia không đến mức đoạn tử tuyệt tôn, mà ta cùng bào cũng sẽ không nhất nhất ly ta mà đi.”“Ta biết này cử mạo hiểm, một không cẩn thận Đại Lương liền bởi vậy diệt quốc, mà ta cũng sẽ trở thành này tội nhân thiên cổ, chính là,” Chung Như Anh nói: “Lúc này giao chiến, tổng so chò Sở Thục đều lớn mạnh sau lại giao chiến hiếu thắng đến nhiều, ít nhất hiện tại hy vọng lớn hơn nữa.”Nàng thở dài nói: “Đại Lương hiện giờ quá cường, hơi thắng với Sở Quốc, cho nên hiện tại sở hữu quốc gia mới có thể nhìn chằm chằm Đại Lương. Lần này Thục Quốc sẽ lựa chọn tiến công Sở Quốc, đánh cuộc cũng là một cái cơ hội. Bằng không, Lương Sở hoà đàm, lại liên thủ tiêu diệt Nam Hán cùng Giang Lăng, nào biết tiếp theo cái không phải hắn?”“Nếu bọn họ lo sợ nghi hoặc bất an, lại nguyện đổi sở xuất binh, chúng ta vì sao không thuận thế mà đến? Ta biết này cử mạo hiểm, nhưng mà cơ hội khó được, cố chỉ có thể tiền trảm hậu tấu.” Chung Như Anh ở tin đuôi nói: “Giới khi vọng ngươi bảo ta, cũng tận lực thúc đẩy này nhất cử, nếu thành, ta không vọng kể công, nếu bại, mất nước chi tội từ ta tới bối.”Lâm Thanh Uyển sắc mặt lại thanh lại bạch, nhéo này phong thư nói không ra lời.“Cô nãi nãi, Tú hoàng tử phủ tới rồi.”Dịch Hàn kêu một tiếng, thấy bên trong xe không có động tĩnh, không khỏi nhìn thoáng qua Thượng Minh Kiệt, Thượng Minh Kiệt liền xuống ngựa tiến lên hai bước nói: “Cô cô, Tú hoàng tử phủ tới rồi, muôn khiêng người đi kêu cửa sao?”Lâm Thanh Uyển hoàn hồn, lau sạch trên mặt nước mắt, thấp thấp mà lên tiếng.Nghe ra nàng thanh âm không đúng, Dịch Hàn hơi hơi nhíu mày, lấy ra thiệp cung kính đưa cho Thượng Minh Kiệt, “Cô gia.”Thượng Minh Kiệt không nghĩ nhiều, tiếp nhận thiệp liền mang theo người đi gõ cửa.Dịch Hàn lại vén lên màn, thấy Lâm Thanh Uyển chính chiết tin không khỏi thở dài nhẹ nhõm một hơi.Lâm Thanh Uyển đổi hán trấn an tính cười, đem thư tín thu hảo.Lần này thượng kinh bởi vì quá cấp, cho nên Bạch Phong chờ nha đầu cũng không có đồng

hành, các nàng đi ở mặt sau, phỏng chừng còn phải vài thiên tài có thể tới. Cho nên trong xe chỉ có Lâm Thanh Uyển một người. Thấy nàng hốc mắt ửng đỏ, Dịch Hàn liền buông mành, yên lặng mà đứng qua một bên. Tú hoàng tử phủ quản gia thực mau nghênh ra cửa tới, “Tham kiến quận chúa điện hạ.” Lâm Thanh Uyển đã thu thập hảo cảm xúc, vén lên mành hỏi, “Nhà ngươi điện hạ ở nhà sao?” “Tú điện hạ ở trong cung đâu,” quản gia cung kính nói: “Điện hạ nếu cấp thấy, tiểu nhân cái này kêu người đi vào gọi người.” Lâm Thanh Uyển lại lắc lắc đầu nói: “Không cần, ta tiến cung đi.” Dứt lời đối Thượng Minh Kiệt nói: “Ngươi mang theo người về trước gia đi thôi, ta tiến cung đi bái kiến bệ hạ.” Thượng Minh Kiệt lên tiếng, lui qua một bên, xe ngựa liền thực mau chuyển biến triều hoàng cung chạy tới. Xe ngựa mới vừa đi, Tú hoàng tử phi liền đón ra tới, nhìn đến còn chưa rời đi Thượng Minh Kiệt, kinh ngạc hỏi: “Lâm quận chúa đâu?” Thượng Minh Kiệt vội vàng hành lễ nói: “Cô cô tiến cung đi, nàng còn làm tiểu tử cấp nương nương thịnh an, không nghĩ tới nương nương đảo trước ra tới, lao động nương nương.” Tú hoàng tử phi nhìn hắn liền nhịn không được cười, “Ta nhớ rõ ngươi, ngươi là nàng chất nhi, nga, hiện tại hắn là xem như nàng cháu rể. Nói như vậy, ngươi hắn là đi theo Lâm huyện chủ kêu ta một tiếng mơ mới là.” Thượng Minh Kiệt sắc mặt ửng đỏ, nào dám như vậy kêu nàng. Tú hoàng tử phi nhịn không được cười lên một tiếng, đảo không hề đậu hắn, phát phát tay nói: “Biết các ngươi mới vừa thượng kinh mệt nhọc thực, vậy đi về trước nghỉ ngơi đi, đảo có rảnh ta lại thỉnh các ngươi tới cửa làm khách.” Thượng Minh Kiệt lên tiếng, khom người lui ra. “Nương nương, kia Lâm quận chúa như thế nào không đợi người liền đi rồi?” Tú hoàng tử phi liếc liếc mắt một cái bên cạnh nha đầu, nói: “Trong triều đại sự há là ngươi có thể hỏi đến?” Nha đầu hoảng sợ, khom người lui về phía sau một bước. Tú hoàng tử phi yên lặng mà nhìn thoáng qua hoàng cung phương hướng, nàng chính là biết đến, trượng phu thực coi trọng Lâm Thanh Uyển, đối nàng nể trọng không thua kém Chung Như Anh. Lâm Thanh Uyển không hề dự triều vào kinh, thả Tú hoàng tử từ hai ngày trước liền bắt đầu lưu tại trong cung không về nhà, xem ra trong triều là ra đại sự. Hơn nữa xa ở Tô Châu Lâm Thanh Uyển chỉ sợ so Tú hoàng tử còn sớm biết rằng, bằng không nàng cũng sẽ không vào lúc này liền đến kinh thành. Lâm Thanh Uyển đến hoàng cung cửa khi, thẻ bài mới vừa tiến dần lên đi không lâu, trước tới một bước hạ nhân khom người tiến lên nói: “Cô nãi nãi, thẻ bài đi vào hơn mười lăm phút.” Lâm Thanh Uyển gật đầu, báo đi lên ít nhất đến ba mươi phút, mà y theo lệ thường, nàng hôm nay đệ thẻ bài, ngày mai mới có thể thấy. Chính là, nàng sờ sờ trước ngực tin, cũng không biết Đông Bắc bên kia tình huống như thế nào, hôm nay nàng là vô luận bất luận cái gì đều phải đi vào. Lần này tốc độ Thanh Uyển thở dài nhẹ nhõm một hơi, vội vàng nghiêm bài tiến cung. Nội thị làm người nâng cổ kiệu tới, khom người nói:

“Ủy khuất điện hạ, bệ hạ tuyên đến cấp, cho nên ta đến đuổi một đuổi.” Thật đúng là đuổi, nội thị nhóm nâng cỗ kiệu chạy chậm lên, cũng may cỗ kiệu còn tính vững vàng, tuy có chút hoảng, lại còn không đến mức ngã trái ngã phải.

Chương 392: Nghị sự

Tới rồi Càn Chính Điện, nội thị liền đỡ Lâm Thanh Uyển hạ kiệu, đoàn người đi bộ đến cổng lớn. Lâm Thanh Uyển đệ thượng thẻ bài, cung thanh nói: “Tô Châu Lâm Thanh Uyển yết kiến bệ hạ.” Thị vệ tiếp nhận thẻ bài, lén lút đi vào hội báo, chỉ chốc lát sau Lưu công công liền đi theo thị vệ một khói ra tới. “Quận chúa bên trong thỉnh,” Lưu công công thấp giọng nói: “Bệ hạ đang cùng vài vị đại nhân thương nghị quốc sự, ngài không cần cố ý thỉnh an.” Dứt lời lén lút mang theo người đi vào, Càn Chính Điện, Bình Bộ Mẫn thượng thư đang cùng Thôi Chính ở kịch liệt khắc khẩu, Lâm Thanh Uyển theo Lưu công công chỉ dẫn đi tới Tú hoàng tử dưới tòa, lập tức có cung nhân cho nàng thêm một cái ghế. Lâm Thanh Uyển hướng về phía trước cúi cúi người, xem như cùng hoàng đế chào hỏi qua, lúc này mới lặng lẽ ngồi xuống. Trong điện vài vị đại nhân sôi nổi cùng Lâm Thanh Uyển gật đầu ý bảo, tiếp tục nghe hai người khắc khẩu, đối với Lâm Thanh Uyển xuất hiện ở chỗ này, bọn họ thấy nhiều không trách, nói thật, thật muốn đánh giặc, chỉ sợ này trù bị lương thảo việc còn phải nhiều dựa vào Lâm Thanh Uyển. Đảo không phải làm nàng lại quyên lương, mà là bởi vì mọi người đều phát hiện nàng với kinh tế thượng rất có thiên phú, hơn phân nửa là kế thừa nàng phụ thân thiên tư. Nếu không phải Lâm Trí không muốn tiếp quản Hộ Bộ, hắn cũng sẽ không vẫn luôn ở Công Bộ Nhậm thượng thư. Dù sao trong triều đều có một cái nữ tướng, đại gia là sẽ không để ý lại thêm một cái đồng liêu, không thấy Đại Lương đều nguy ở sóm tối sao? Lâm Thanh Uyển đối Tú hoàng tử hơi hơi gật đầu, cũng ngẩng đầu nhìn về phía Bình Bộ Thượng Thư cùng Thôi Chính, hai người chính ôn ào đến mặt đỏ cổ thô, hiển nhiên ai cũng không thể thuyết phục ai. Chung Như Anh nếu cho nàng viết tin thuyết minh ngọn nguồn, tự nhiên cũng sẽ thượng chiết cho bệ hạ, tuy không đến mức như tin trung như vậy thành thật với nhau, nhưng đồng dạng đem trong đó lợi hại viết rõ. Cũng là bởi vì này, trong triều chia làm ba phái, lấy Thôi Chính cầm đầu nhận đồng Chung Như Anh theo như lời, cho rằng sự tình đã đến nay một bước, không bằng liền cùng Thục Quốc hợp tác. Nhưng lấy Bình Bộ Thượng Thư, Hộ Bộ Tả thị lang cầm đầu người lại cảm thấy này cử quá mức mạo hiểm, hắn là thừa dịp tình

thế còn ở không chê trung khi khẩn cấp triệu hồi Chung Như Anh, làm ra trùng phạt, trấn an hảo Sở Quốc.Còn có nhất phái còn lại là lấy một tiếng không phát Công Bộ Thượng Thư chờ là chủ, bởi vì bọn họ cũng không biết nên lựa chọn như thế nào, đi tới một bước, có khả năng là vạn trượng vực sâu, nhưng lui về phía sau một bước, đồng dạng có khả năng là ma quật, cho nên bất luận đi tới vẫn là lui về phía sau, bọn họ đều khó được thực.Chi có trầm mặc, trừ phi một phương có thể lấy ra có lợi điều kiện thuyết phục bọn họ.Lâm Thanh Uyển nghe xong nửa ngày, cuối cùng là nghe minh bạch, Đông Bắc so nàng trong tưởng tượng còn muôn nguy hiểm, không chỉ có là Chung Như Anh, chính là nàng cũng xem nhẹ bên kia tình huống.Liêu Quốc đã gặp tai hoạ một năm, bất luận là vì dời đi mâu thuẫn, vẫn là vì không đói bụng bụng, tóm lại hiện tại đã ở biên cảnh một đường tập kết đại lượng binh mã.Lúc trước vì không làm cho khủng hoảng, Lâm Thanh Uyển biết đến bất quá là một phần mười thôi.Nàng không khỏi nhéo lên nắm tay, móng tay hung hăng mà véo ở lòng bàn tay, trầm khuôn mặt không nói.Nửa ngày, Thôi Chính cùng Bình Bộ Thượng Thư cuối cùng là sảo không thể sảo, hai người xanh mặt ngồi vào ghế trên, đồng dạng ngẩng đầu nhìn về phía hoàng đế, chờ hắn làm quyết đoán.Lương Đế rũ mắt nhìn trên bàn mở ra sổ con, nửa ngày mới sâu kín hỏi: “Chư vị ái khanh nhưng còn có khác giải thích?”Binh Bộ Thượng Thư liền chắp tay cuối cùng nói một câu, “Bệ hạ, Liêu Quốc bên kia không thể điều hòa, một khi bọn họ đại quân nam hạ, ta đây Đại Lương binh lực khẳng định muôn cường điệu đặt ở nơi này, nếu đổi sở lại khai chiến, không chỉ có binh mã cung không thượng, lương thảo cũng cung không thượng a. Chẳng lẽ bệ hạ một hai phải Đại Lương hai mặt thụ địch sao?”Thôi Chính lại nói: “Mẫn đại nhân, hai bên giáp công Sở Quốc cơ hội đồng dạng khó được, bỏ qua lần này, về sau Đại Lương đó là diệt sở, cũng sẽ đồng thời đổi mặt Tây Thục cùng Liêu Quốc này hai viên cường địch, thừa dịp ta Đại Lương quốc lực chưa tước, lúc này ra tay so về sau bị động xác xuất thành công càng cao. Bệ hạ, thần cảm thấy Chung tướng quân đề nghị hợp lý, vọng bệ hạ ân chuẩn.”Binh Bộ Thượng Thư liền tức giận đến vỗ đùi, chỉ vào Thôi Chính cái mũi mắng: “Thôi Chính, ngươi đừng quên, liêu binh cung mã thành thạo, mà lần này bọn họ nam hạ là vì mạng sống, chỉ dựa vào Đông Bắc quân muôn cản trụ bọn họ căn bản không có khả năng. Nếu Linh Châu, Giang Lăng cùng Hồng Châu tam quân toàn hướng tây, kia Đông Bắc nguy cấp chúng ta có thể điều binh mã cũng chỉ có Thôi gia quân cùng Giang Nam tán binh, nhưng Thôi gia quân là muôn bảo vệ xung quanh kinh sư, một khi đổi sở chiến sự bất lợi, hoặc là các ngươi Thôi gia quân cũng ngăn không được Liêu quân làm sao bây giờ?”Công Bộ Thượng Thư cũng nhịn không được biến sắc, ngẩng đầu nói: “Bệ hạ, tương lai sự ai cũng nói không chừng, trước mắt ổn thỏa một ít cho thỏa đáng.”Mặt khác đại thần cũng sôi

nỗi gật đầu ứng hòa, Lương Đế trên mặt cũng có chút buông lỏng, đây là Chung Như Anh lo lắng nhất sự tình.Nàng này cử quá mức mạo hiểm, trong triều trừ bỏ cá biệt người trạm nàng bên này ngoại, còn lại người hoặc là trạm Bình Bộ Thượng Thư, hoặc là liền do dự, hai không dự.Lâm Thanh Uyển nhăn nhăn mày, nhịn không được hỏi: “Vì sao Liêu Quốc bên kia lại không thể điều hòa?”Binh Bộ Thượng Thư liếc nàng liếc mắt một cái, nhíu mày nói: “Lâm quận chúa chẳng lẽ là đã quên Đại Lương cùng Liêu Quốc có đại thù?”Lâm Thanh Uyển tặc hỏi: “Sở Quốc, Tây Thục, thậm chí là đã mất nước Giang Lăng cùng Nam Hán, nào một quốc gia cùng liêu không có đại thù? Nhưng quốc cùng quốc chi gian, giáng ích lợi càng nhiều hơn cùu hận, chúng ta cùng Sở Quốc cũng đánh không ít năm, không cũng ký kết hòa ước? Mà hòa ước mới vừa đính, hiện tại đổi ý cũng bất quá là một câu sự.”Chúng thần trầm mặc, chỉ có Tú hoàng tử mặt có chút thiêu, này nói, giống như bọn họ Đại Lương thực thất tín bội nghĩa dường như.Các đại thần lại sắc mặt bất biến nói: “Nhưng liêu cùng sở không giống nhau, không phải tộc ta, tất có dị tâm, Liêu quân một nam hạ, kia chính là mười thất chín không!”Giang sơn nếu như bị Sở Quốc chiếm, bọn họ cũng chỉ là mất nước, bình thường bá tánh tuy chịu thảm họa chiến tranh, nhưng sở là sẽ không có ý đi tàn hại bá tánh.Trắng ra một chút, chính là bọn họ này đó đại thần đều có thể sửa bái Sở Đế vì quân vương, đến lúc đó Sở Đế sẽ không giết bọn họ, còn hữu dụng bọn họ.Mà bình thường bá tánh càng sẽ không để ý cuối cùng ai đương hoàng đế, chỉ cần thiên hạ yên ổn, có thể làm cho bọn họ quá an ổn nhật tử là được.Nhưng Liêu Quốc không giống nhau, nhìn xem Định Châu lấy bắc U Châu đều bị Liêu nhân chà đạp thành cái dạng gì?Ruộng tốt bị dùng để chăn thả, người Hán bị liệt vào tam đẳng người, cùng cấp với nô lệ, mà mỗi lần Liêu quân đánh hạ thành trì đều sẽ bôn phia lược sát, cho nên có một câu bọn họ chưa nói, lại lẫn nhau đều minh bạch, bọn họ tình nguyện Đại Lương mất nước, cũng sẽ không cho phép Liêu quân nam hạ.Mà Chung Như Anh quyết định này nguy hiểm quá lớn, vượt qua bọn họ thừa nhận phạm vi.Những lời này bọn họ chưa nói ra, Lương Đế cùng Tú hoàng tử có lẽ đoán không được, nhưng đều là thần tử, đồng dạng có ngày bắn khoan Lâm Thanh Uyển cũng hiểu được, cho nên nàng gật gật đầu nói: “Không tồi, cho nên nếu là Liêu quân bất động đâu?”“Liêu gặp tai họa nghiêm trọng, đã tập kết binh lực, sao có thể bất động?”Lâm Thanh Uyển liền nhìn về phía Lương Đế nói: “Bệ hạ, Liêu Quốc Khả Hãn tuổi tác đã cao, nếu là hắn lúc này đã chết, hắn dưới gối tam tử hay không sẽ tranh chấp?”“Ngươi tưởng phái người ám sát Liêu Khả Hãn?” Lương Đế nhíu mày nói: “Này chỉ sợ không dễ dàng.”Nơi nào là không dễ dàng, quả thực là không có khả năng, một quốc gia hoàng đế nếu là dễ dàng như vậy bị ám sát, kia còn gọi hoàng đế sao?“Bệ hạ không thử xem như thế nào biết không được đâu?”“Lâm quận chúa, liền tính là Liêu

Khả Hãn đã chết, Liêu quân cũng không có khả năng ngưng chiến,” Bình Bộ Thượng Thư nhíu mày nói: “Ngược lại sẽ vì tranh vị tranh nhau lập công, hiện tại liêu chính là chờ nam hạ cướp bóc lương thảo tới cứu tế nạn dân.”“Chỉ cần Liêu Khả Hãn vừa chết, chúng ta có thể cùng Ôn Địch Hãn hợp tác.”Chúng thần hoảng sợ, “Hợp tác? Lâm quận chúa muốn cùng liêu hợp tác?”“Không tồi,” Lâm Thanh Uyển gật đầu nói: “Bạn họ không phải yêu cầu lương thực cùng muối ăn sao, chúng ta cùng bọn họ giao dịch.”Chúng thần sắc mặt không tính là đẹp, Bình Bộ Thượng Thư càng là áp lực tức giận hỏi, “Lâm quận chúa là tướng dẫn Liêu quân nhập quan?”Lâm Thanh Uyển kinh ngạc nhìn về phía hắn nói: “Mẫn thượng thư tại sao lại như vậy cho rằng, chúng ta cùng bọn họ hợp tác vì còn không phải là ngăn cản bọn họ nam hạ?”Mẫn thượng thư sắc mặt hơi hoãn, hỏi: “Kia quận chúa tướng theo chân bọn họ trao đổi cái gì?”“Tự nhiên là bọn họ có thể lấy đến ra tới đồ vật, mǎ, thảo dược, da lông chờ, phàm là có thể lấy tới giao dịch đồ vật đều có thể.”Chúng thần sắc mặt cỗ quái, “Quận chúa là muốn cùng bọn họ thông thương?”Bọn họ còn tưởng rằng nàng muốn bắt lương thực cùng muối ăn đi theo liêu mượn binh tấn công Sở Quốc đâu.Chúng thần sắc mặt hơi hoãn, nhưng vẫn là nhíu mày nói: “Chỉ sợ là dưỡng hổ vì hoạn.”Lâm Thanh Uyển liền liếc bọn họ liếc mắt một cái nói: “Nếu có thể bám trụ Liêu quân, dưỡng hắn nhất thời lại như thế nào?”Công Bộ Thượng Thư nói: “Liền sợ Liêu nhân sẽ không đáp ứng.”Kỳ thật thông thương cũng không phải không thể, 300 năm trước, Đại Đường còn tính cường thịnh khi liền vẫn luôn cùng các phiên thuộc khai có chợ chung.Chẳng qua sau lại phản loạn thay nhau nổi lên, chợ chung mới đóng cửa, mà chờ đến chiến loạn nổi lên bốn phía khi, càng là trực tiếp chặt đứt cùng bên kia thương nghiệp lui tới.Cho nên Lâm Thanh Uyển nhắc tới khởi khi bọn họ mới phản ứng không kịp, còn tưởng rằng nàng là muốn cùng liêu mượn binh đâu.“Chính là đáp ứng cũng sẽ công phu sư tử ngoạm,” Hộ Bộ Tả thị lang nhíu mày nói: “Lâm quận chúa, quốc khố muốn phụ trách đối sở chiến sự, chỉ sợ lấy không ra nhiều ít đồ vật.”Lâm Thanh Uyển liền hỏi, “Kia Liêu quân nếu đồng thời nam hạ, Hộ Bộ cũng không cho Đông Bắc quân lương thảo sao?”Tú hoàng tử liền nhịn không được ho nhẹ một tiếng, Hộ Bộ Tả thị lang nháp nháp miệng, không nói chuyện nữa.Đánh giặc sở cần vật tư chỉ biết so nơi giao dịch háo càng nhiều, hơn nữa cũng nói là giao dịch, kia khẳng định là có trả giá liền có thu hóa.Lâm Thanh Uyển lúc này mới quay đầu đối hoàng đế nói: “Nếu thật có thể cùng Ôn Địch Hãn nói thỏa, kia tự nhiên không cần quốc khố ra tiền, ta Đại Lương thương nhận chẳng lẽ còn lấy không ra một ít lương thực cùng muối ăn sao? Chỉ cần chợ chung mở ra, đến lúc đó chỉ sợ các thương nhân tranh nhau cùng hướng.”“Mà các thương nhân sở lo lắng bất quá là an toàn vấn đề, đến lúc đó nhưng phái Đông Bắc quân ở một bên bảo vệ, mà chúng ta

chỉ cần thu rất ít một bộ phận thu nhập từ thuế có thể.” Bình Bộ Thượng Thư liền nhịn không được ho khan, “Còn muốn thu thuế?” “Đương nhiên muốn thu thuế,” Lâm Thanh Uyển nghiêm mặt nói: “Các tướng sĩ ven đường bảo hộ bọn họ không cũng muốn hao phí lương thảo sao?” Hộ Bộ Tả thị lang liên tục gật đầu, “Không tồi, hiện tại là đặc thù thời kỳ, thu nhập từ thuế không thể quá nặng, nhưng tương lai nếu ổn định xuống dưới, chợ chung nếu còn muốn lại khai, này bộ phận thu nhập từ thuế cần phải điều tiết.” Hãn chính là biết đến, hướng các quốc gia xuất khẩu thương nhân từ trước đến nay là nhất kiêm tiền. Thôi Chính thấy bọn họ nói đến lửa nóng, liền trừu trừu khéo miệng nói: “Liêu còn không đáp ứng cùng chúng ta hợp tác.” Cho nên hiện tại nói lại nhiều cũng vô dụng. Đại gia liền yên lặng mà nhìn về phía Lương Đế, cho nên ngài có thể phái thích khách giết Liêu Khả Hãn sao?

Chương 393: Ai đi

Lương Đέ trầm ngâm nói: “Chúng ta ở liêu nhưng thật ra có chút nhân thủ, nhưng muốn tiếp cận Liêu Khả Hãn chỉ sợ không dễ dàng.” Không phải không dễ dàng, mà là cơ hồ không có khả năng, liền giống như liêu mật thám gần không được Lương Đέ thân đạo lý giống nhau, lương mật thám muôn gần Liêu Khả Hãn thân cũng rất khó. Trù phi... Lương Đέ ngang đầu nhìn về phía dưới đại thần, “Trù phi các ngươi có thể trước nói phục Ôn Địch Hãn, nếu có hắn tương trợ, lại còn có thể.” Chúng thần trầm mặc, Thôi Chính suy tư nửa ngày sau nói: “Đảo có thể thử một lần, tuy không biết có không thành công, tốt xấu là một cơ hội.” Binh Bộ Thượng Thư cũng không ý kiến, đại giá sảo đến nơi này cuối cùng là miễn cưỡng đạt thành chung nhận thức. “Hồng Châu bên kia cũng đến hạ lệnh, làm Chung Như Anh không thể quá mức cấp tiến,” Mẫn thượng thư cơ hồ là nháy mắt liền suy xét toàn cục, trầm khuôn mặt nói: “Chúng ta chỉ đương cái gì cũng không biết, chờ sở sứ tới giao thiệp, đến lúc đó lại kéo dài một chút thời gian, chỉ cần liêu bên này có thể ngưng chiến, chúng ta liền xuất binh, nếu không thể, liền đem Chung Như Anh triệu hồi, tạm thời bình ổn cùng sở phân tranh.” “Hai đầu lấy lòng, liền sợ một đầu cũng đến không được hảo.” Có đại thần nhíu mày nói: “Còn không bằng Hồng Châu bên kia tạm thời ngừng chiến, chờ liêu bên kia ngồi định rồi lại nói.” “Không thể, như vậy Tây Thục thu binh không đánh làm sao bây giờ?” Binh Bộ Thượng Thư cùng Thôi Chính đồng thanh ngăn trở. Lâm Thanh Uyển cũng nói: “Ta Đại Lương lại không phải khiếp nhược tiều quốc, chẳng lẽ còn sợ bọn họ hỏi trách? Hơn nữa tin tức truyền lại thông thả, chúng ta xử lý sự tình tổng yêu cầu thời hạn, chẳng sợ chúng ta kéo dài thời gian, chỉ cần thời gian ở hợp lý trong phạm vi, lượng bọn họ cũng không dám như thế nào.” Thôi Chính gật đầu, “Cho nên chúng ta đến trước tiên tuyển người tốt tới ứng phó sở sứ.” Mọi người xem mặt Tú hoàng tử, không đợi Thôi Chính lắc đầu, Lâm Thanh Uyển cũng đã nói: “Tú hoàng tử không thích hợp.” “Không tồi,” Nhậm thượng thư nói: “Nếu là Tú hoàng tử ra mặt, chỉ sợ sở sứ sẽ buộc hắn lập tức làm ra quyết đoán, đến tuyển cái quan đại nhưng quyền lên tiếng không đủ người ra mặt.” Lương Đέ liền vươn ra ngón tay gõ gõ mặt bàn nói:

“Canh giờ không còn sớm, ái khanh nhóm trước đi xuống dùng cơm đi, sau khi ăn xong chúng ta bàn lại.” Đại gia lúc này mới phát hiện sớm qua buổi trưa, bụng đói xác có chút đói khát, sôi nổi đứng dậy hành lễ cáo lui. Hoàng đế liền điểm Thôi Chính, Bình Bộ Mẫn thượng thư cùng Công Bộ Nhậm thượng thư lưu lại cùng nhau dùng cơm, Tứ hoàng tử cùng Lâm Thanh Uyển tự nhiên cũng bị để lại. Năm người đi theo hoàng đế đi mặt sau phòng nghỉ, Lương Đế ở chủ tọa ngồi hạ, cười nhìn về phía Lâm Thanh Uyển, “Ngươi là Như Anh chuyển đến cứu binh?” Lâm Thanh Uyển liền hơi hơi khom người nói: “Thật là cái gì đều không thể gạt được bệ hạ.” Hoàng đế liền thở dài, “Lần trước ngươi đi vội nhập kinh vì chính là nàng, không nghĩ tới lại đến vẫn là vì nàng.” Lâm Thanh Uyển chính mình cũng chưa nghĩ đến, nàng cúi đầu nói: “Là chúng ta làm bệ hạ lo lắng.” Lương Đế phát phát tay nói: “Đều là vì cái này Đại Lương, trẫm như thế nào trách các ngươi?” Sự tình mới ra khi, tất cả mọi người nói Chung Như Anh là vì báo thù riêng, ở nàng số con chưa tới khi, hoàng đế cũng cho rằng như thế. Nhưng nhìn số con, không ai sẽ lại cảm thấy Chung Như Anh là vì thù riêng. Đúng vậy, Đại Lương hiện tại tình trạng nhìn cũng không tệ lăm, kỳ thật lại là nguy cơ từ phía. Chờ đồ ăn đưa lên tới, hoàng đế lúc này mới phát phát tay, trong phòng cung nhân tất cả đều lui ra, chỉ chừa một cái Lưu công công tại bên người. Lâm Thanh Uyển bọn họ liền biết, vở kịch lớn tới. Vừa rồi ở phía trước điện, rõ ràng đối liêu sự càng cấp bách, nhưng đại gia vẫn là trước nói nỗi lên Hòng Châu việc, chính là bởi vì đối với Ôn Dịch Hãn sự thuộc về cơ mật, càng ít người biết trong đó tình hình cụ thể và tì mỉ càng an toàn. Không phải tất cả mọi người có tư cách tham dự việc này. Làm đê nghị người, Lâm Thanh Uyển mới có thể ngồi ở chỗ này, mà Tứ hoàng tử là Đại Lương tương lai người thừa kế chi nhât, hắn tự nhiên là có thể tại đây. Thôi Chính cùng Bình Bộ Thượng Thư càng không cần phải nói, mà Nhậm thượng thư tại đây còn lại là bởi vì hắn từng đã làm Lý Phiên Viện thượng thư, thả còn đi theo đã qua đời Lý thượng thư đi Liêu Quốc đàm phán quá. Lúc ấy Lâm Dĩnh còn ở, hắn đem Liêu quân đánh đuổi sau hai nước tiến hành quá hoà đàm, lúc ấy Nhậm thượng thư mới cập quan không bao lâu, làm một cái thư ký đi theo đì, chuyên môn ký lục hai nước hoà đàm công văn. Năm đó đi qua Đại Liêu người, hiện giờ tồn tại cũng liền một cái Nhậm thượng thư. Mà ở hắn đương Cộng Bộ Thượng Thư trước, hắn làm chính là Lý Phiên Viện thượng thư, đối liêu tình huống cũng quen thuộc nhất. Quả nhiên, cơm còn không có ăn cơm, hoàng đế liền bắt đầu hỏi Nhậm thượng thư liêu tình huống. Liêu Khả Hãn Thuật Hồ tuổi tác so Lương Đế còn muôn tiểu chút, nhưng hắn cùng Lương Đế không giống nhau, Lương Đế cơ hồ cả đời đều ở trong hoàng cung vượt qua, tuy rằng nghèo, lại chưa từng ăn ít uống ít quá, thả bởi vì chính mình chú trọng dưỡng sinh, lại có ngụ ý ở, cho nên hắn bảo dưỡng thật sự không tồi. Nhưng Thuật Hồ lại là

vẫn luôn ở nam chinh bắc chiến trung, hắn là năm đó liêu nội loạn sau người thắng, nhưng người thắng cũng muốn đem tác loạn bộ lạc nhất nhất đánh phục, cho nên hắn tuổi tác tuy so Lương Đế còn nhỏ vài tuổi, nhưng thân thể lại xa so ra kém Lương Đế. Sớm mấy năm trước liền truyền ra hắn bệnh tình nguy kịch tin tức, nhưng hắn kia khẩu khí vẫn luôn đĩnh, chính là không buông. Con của hắn rất nhiều, Nhậm thượng thư biết đến liền có mười hai cái, có thể sống đến thành niên trước mặt chỉ có năm cái, mà có thể làm Nhậm thượng thư nhớ kỹ cũng chỉ có ba cái mà thôi. Một cái là Càn Lặc, một cái là Càn Chuẩn, còn có một cái chính là Ôn Dịch Hãn. Càn Lặc cùng Càn Chuẩn cùng phụ cùng mẫu, bọn họ mẫu thân là Đại vương phi, Liêu nhân không chú ý cái gì đích trưởng, luận chính là thực lực, thực lực của chính mình cùng mẫu tộc thực lực. Cho nên bọn họ hai anh em vẫn luôn là vương vị hữu lực người cạnh tranh, lẩn nhau liền tranh chấp không ngừng. Mà Ôn Dịch Hãn vừa lúc tương phản, hắn là bằng vào tự thân thực lực làm Nhậm thượng thư nhớ kỹ hắn, hắn xuất thân không thể nào hảo. Hắn mẫu thân là Liêu Khả Hãn nam chinh bắc chiến khi bắt trở về nô sở sinh, nghe nói hắn mẫu thân từng là một cái bộ lạc vương tử bên người thị nữ, cho nên bị Thuật Hổ mang về Vương đình sau nhật tử cũng không tốt quá. Ôn Dịch Hãn khi còn bé càng là cùng nô lệ không có gì khác nhau, nhưng hắn chín tuổi khi liền đi theo mười hai tuổi Càn Chuẩn mặt sau thượng chiến trường. Mười lăm tuổi năm ấy, Thuật Hổ chinh phạt Giáp Cốc khi rơi vào bẫy rập, cừu tử nhất sinh khi là Ôn Dịch Hãn mang binh cứu ra hắn, từ đây sau hắn mới bắt đầu chưởng quân. Từ nay về sau mươi năm, hắn tham gia quá không ít chiến dịch, thắng nhiều thua thiếu, cho nên ở Vương đình trung rất có uy vọng, hiện tại vì Liêu Quốc một viên đại tướng. Chẳng qua hắn không có mẫu tộc duy trì, cho nên rất khó tranh đến ngôi vị hoàng đế. Chính là Nhậm thượng thư cùng Lâm Thanh Uyển giống nhau, không cảm thấy hắn sẽ cam nguyện chỉ làm một cái Đại tướng quân, hắn nói: “Người này dã tâm bùng bùng, năng lực lối lạc, tìm hắn hợp tác có lẽ có thể thành, nhưng đồng dạng yêu cầu vạn phần đề phòng.” Lâm Thanh Uyển gật đầu, “Lương liêu hai nước thù quá sâu, tìm Càn Lặc cùng Càn Chuẩn bọn họ chỉ sợ đều sẽ không tin tưởng chúng ta, tin tưởng cũng hơn phân nửa sẽ không cùng chúng ta hợp tác, nhưng Ôn Dịch Hãn không giống nhau.” Mẫn thượng thư liền hỏi, “Kia quận chúa cảm thấy người nào đi làm cái này thuyết khách càng thích hợp?” Lâm Thanh Uyển rũ mắt không nói. Nhậm thượng thư liền thở dài nói: “Đáng tiếc Hạo Vũ đã qua, bằng không hắn là nhất chọn người thích hợp, thiên hạ có thể xưng được với ba tấc không lận miệng lưỡi, trừ bỏ Cơ tiên sinh ngoại, chính là Hạo Vũ cùng Mân Quốc Trần Kiến.” Trần Kiến là Mân Quốc Tể tướng, bọn họ là không cần suy nghĩ, Cơ tiên sinh tuy ở Sở Quốc, nhưng hắn đối Lương Quốc hảo cảm độ cũng rất lớn, nhưng thật ra có thể tranh thủ, nhưng hiện tại thời gian khẩn

cấp, hiển nhiên là đợi không được đem người kéo qua tới.Mà Lâm Hạo Vũ lại đã chết, cả triều trên dưới nhung tìm không ra một cái có thể phó thác người tới.Thôi Chính thong thả điêu tu lý nói: “Ta đảo cảm thấy Lâm quận chúa cũng thực thích hợp.”“Việc này nếu là quận chúa đế, kia quận chúa trong lòng hơn phân nửa đã có kế hoạch, hơn nữa luận đối Liêu nhân hiểu biết, khắp thiên hạ ai so được với Lâm gia?”Tứ hoàng tử nhíu mày nói: “Nhưng Lâm gia cùng liêu có đại thù, những cái đó Liêu nhân hận không thể Lâm thị mai một, Tam muội qua đi quá mức nguy hiểm đi?”Thôi Chính liền cười nói: “Đúng là bởi vì Lâm quận chúa là Lâm gia người, lúc này mới hiện ra chúng ta Đại Lương thành ý không phải sao?”Mẫn thượng thư nghĩ nghĩ, hơi hơi gật đầu, hiển nhiên tán đồng Thôi Chính nói.Nhậm thượng thư tả hữu nhìn xem, cũng trầm mặc không nói, hắn cũng cảm thấy Lâm Thanh Uyển nhất thích hợp, chính là, này vừa đi nói không chừng liền không về được.Lâm Thanh Uyển liền nhìn về phía hoàng đế nói: “Bệ hạ, thần nguyện đi trước Liêu Quốc thuyết phục Ôn Địch Hãn.”Lương Đế nhíu lại mày không nói lời nào, hiển nhiên ở do dự trung, “Chẳng lẽ ta Đại Lương liền tìm không ra một cái thích hợp nam nhi?”Lâm Thanh Uyển liền cười: “Bệ hạ là khinh thường ta này nữ nhi thân sao?”Mẫn thượng thư ngay cả vội nói: “Bệ hạ, quận chúa há nhưng cùng cấp giống nhau nữ nhi coi chi, ngài xem Chung quận chúa, nàng khá vậy không thể so giống nhau nam nhi kém a.”“Đừng, ngài vẫn là đem ta cùng cấp giống nhau nữ nhi đổi đi,” Lâm Thanh Uyển cười nói: “Bệ hạ, giống nhau nam nhi có thể làm sự, giống nhau nữ nhi tự nhiên cũng có thể làm, phi giống nhau nam nhi có thể làm sự, phi giống nhau nữ nhi tự nhiên cũng có thể làm.”Hoàng đế nhịn không được lắc đầu bật cười, “Khi nào, ngươi còn ba hoa.”Lâm Thanh Uyển lời lẽ chính đáng nói: “Thần không phải ba hoa, là thiệt tình thực lòng như thế cho rằng.”Nàng nghiêm túc nói: “Thần hy vọng bệ hạ dùng ta, là bởi vì ta cũng đây hứa hẹn quốc vì dân chi tâm, cũng có kiến công lập nghiệp chi dục. Ngài giao cho ta quyền lợi, ta liền tận lực thực hiện nghĩa vụ. Ta kiến công, ngài liền ban thưởng, ta phạm quá, ngài liền trừng phạt, đây đều là thiệt tình thực lòng.”Hoàng đế liền kinh ngạc nhìn về phía Lâm Thanh Uyển, “Ngươi muốn làm quan?”Thôi Chính đám người cũng kinh ngạc nhìn về phía nàng.Lâm Thanh Uyển liền thảng thán eo bối cười nói: “Là, bệ hạ nhưng nguyện thưởng ta một cái quan nhi đương?”Hoàng đế liền nghiêm túc hỏi, “Ngươi muốn làm cái gì quan nhi?”“Liền Lý Phiên Viện thượng thư đi,” nàng cười nói: “Làm thân hảo nổi danh đầu đi sứ Liêu Quốc.”Đại gia liền lời lỏng xuống dưới, hoàng đế cũng thở dài nhìn về phía nàng nói: “Ngươi đứa nhỏ này a, trầm biết ngươi là muôn vì quốc phán ưu, nhưng ngươi nếu muốn rõ ràng, việc này bất đồng dĩ vãng, một cái vô ý có khả năng liền không về được.”“Thần biết,” Lâm Thanh Uyển nghiêm nghị nói: “Nhưng Định Châu lúc sau là ngàn ngàn vạn cái Đại Lương bá

tánh, vì Đại Lương, tất cả mọi người bị chết, duy độc thân chết không được sao?"Lương Đέ cảm động đến hốc mắt đều đỏ, chính là Thôi Chính cùng Mẫn thượng thư đều có chút xúc động, nhìn Lâm Thanh Uyển nhất thời nói không ra lời.Cùng Lâm Thanh Uyển thân cận Nhậm thượng thư cùng Tú hoàng tử càng là trực tiếp lau nước mắt tới, Lưu công công cũng cúi đầu lau lau đôi mắt, sau đó yên lặng mà đứng ở một bên nhìn lên Lâm Thanh Uyển.Lâm Thanh Uyển trong lòng tưởng lại là, ta còn không yên tâm những người khác đi đâu, vạn nhất áp không được tính tình đàm phán thất bại, chẳng phải là lãng phí nàng vất hết óc mới nghĩ ra được biện pháp?Vì Chung Như Anh, có điều kiện muốn thượng, không có điều kiện sáng tạo điều kiện cũng muốn thượng.

Chương 394: Vây

Lý Phiên Viện hiện tại cũng không có thượng thư, tiền nhiệm thượng thư chết bệnh sau Lý Phiên Viện thượng thư chi vị liền không trí, thật sự là hiện tại các quốc gia quan hệ chia lìa, Lý Phiên Viện cơ hồ vô dụng vĩnh viễn. Cho nên phong Lâm Thanh Uyển vì Lý Phiên Viện thượng thư cũng bất quá là hoàng đế một câu sự, thả Mẫn thượng thư, Nhậm thượng thư cùng Thôi Chính đều đồng ý, trong triều mặt khác đại thần hắn là cũng sẽ không có ý kiến. Yên tâm chính là như thế nào thuyết phục Ôn Địch Hãn cùng bọn họ hợp tác, cùng nhau làm chết cha hắn, sau đó lại mở ra chợ chung. Hoàng đế sẽ cho Lâm Thanh Uyển một bộ phận nhân mã, thả đem lưu tại Liêu Quốc sở hữu mạng lưới tình báo đều giao cho nàng, này bộ phận sự tình là Đại Lý Tự Võ thị lang phụ trách, đến lúc đó hắn sẽ đi theo Lâm Thanh Uyển cùng đi trước Định Châu. Thôi Chính còn lại là tỏ vẻ sẽ hỗ trợ liên hệ Liêu Quốc bên kia Thanh Uyển. Năm đó liêu binh nam hạ, Đại Lương co rút lại chiến tuyến, không ít Thanh Uyển không cự tuyệt bọn họ trợ giúp, cùng Lương Đế thương nghị hảo đi theo nhân viên, yêu cầu mang đồ vật cùng hành trình sau liền ra cung đi. Từ hoàng tử đưa nàng hồi quận chúa phủ. “Lần này bắc đi, Tam muội có mấy thành nắm chắc?”“Tam thành.” Cái này xác suất thấp đến không thể lại thấp, Từ hoàng tử nhịn không được thở dài, này cùng chịu chết có gì khác nhau? Bên trong xe ngựa nhất thời yên lặng, hai người đều không nói chuyện nữa, vẫn luôn trở lại quận chúa phủ cửa, Lâm Thanh Uyển mới nói: “Ta đem ta kia cháu rể lưu tại kinh thành, làm hắn phụ trách ta cùng với kinh thành bên này liên hệ, còn thỉnh Từ hoàng tử nhiều hơn coi chừng.”“Như thế nào, Tam muội là không tin được ta sao?” Lâm Thanh Uyển lắc đầu, “Tự nhiên không phải, coi như là ta tư tâm đi. Nhân phụ thân hắn sự đối hắn ảnh hưởng có chút đại, tuy hắn không nghĩ lại đi con đường làm quan, nhưng ta cũng không muốn trong triều lão đại nhân nhóm đối hắn có thành kiến.” Từ hoàng tử thân sắc một túc, “Tam muội yên tâm, bất luận ngươi này đi thành bại, hoàng thất đều sẽ không bạc đãi Lâm huyện chủ.” Biết nàng nhất định để ý chính là Lâm Ngọc Tân, cho nên hắn không để Lâm thị. Lâm Thanh Uyển liền cười cười nói: “Ta đây liền trước cảm tạ tú ca.” Lâm Thanh Uyển đứng dậy muốn xuống xe, Từ hoàng tử lại đột nhiên

giữ chặt nàng nói: “Tam muội!” Lâm Thanh Uyển quay đầu lại. Tú hoàng tử há miệng thở dốc, cũng chỉ có thể nói: “Ngươi bảo trọng.” Lâm Thanh Uyển cười cười, đỡ Dịch Hàn thủ hạ xe ngựa, lúc này mới phát phát tay nói: “Tú ca đi thong thả.” Tú hoàng tử xe ngựa chậm rãi khởi động, Lâm Thanh Uyển nhìn nó sờ ra đầu phố, lúc này mới xoay người vào phủ. “Đồ vật liền không cần mở ra, chúng ta hậu thiên liền đi.” Dịch Hàn vừa rồi tuy ở xe ngoại, lại cũng ẩn có suy đoán, “Cô nãi nãi là muốn đi bắc cảnh?” Lâm Thanh Uyển thở dài gật đầu, “Đúng vậy, chúng ta đi hoà đàm.” “Nếu không thành đâu?” Lâm Thanh Uyển liền nghiêm đầu đối hắn cười nói: “Vậy ngươi ta khả năng liền táng thân với U Châu, ngươi có sợ không?” Dịch Hàn lại nghiêm mặt nói: “Ta sẽ bảo vệ tốt cô nãi nãi, ai đã chết ngài cũng sẽ không chết.” Lâm Thanh Uyển liền cười cười, giữa mày cứng cỏi, “Nếu ta thật sự muốn chết, vậy ngươi đừng động ta, mang theo bọn họ chạy trốn đi thôi, có thể chạy ra một cái là một cái.” Dịch Hàn sắc mặt khẽ biến, đang muốn nói chuyện đã bị Lâm Thanh Uyển phát tay ngắt lời nói: “Ngươi hắn là biết ta, trên thế giới này, ta nhất để ý chính là Ngọc Tân, cho nên ngươi nếu là có thể tồn tại trở về, liền tiếp tục thay ta bảo vệ tốt nàng đi.” Dịch Hàn liền run rẩy môi nói không ra lời. Thượng Minh Kiệt đã nghênh ra nói, “Cô cô, triều thượng nhưng có tin tức?” Lâm Thanh Uyển thu liễm thần sắc, quay đầu đối hắn cười nói: “Có, ngươi tới vừa lúc, ta có chút lời nói dặn dò ngươi.” Thượng Minh Kiệt đang muốn đồng ý, liền thấy Dịch Hàn sắc mặt không tốt lắm, lúc này mới chú ý tới cô cô giữa mày mỏi mệt, lại nghĩ bọn họ buổi sáng mới vào kinh nàng liền một khắc không ngừng tiến cung, lúc này khẳng định mệt đến hoảng, bởi vậy nói: “Sự nếu không vội, cô cô không bằng đi trước rửa mặt ăn vài thứ đi, vẫn chút lại phân phó ta là được.” Dịch Hàn vội vàng nói: “Cô nãi nãi, ngài vẫn là trước dùng cơm chiều đi.” Lâm Thanh Uyển ngẩng đầu xem sắc trời, thấy hoàng hôn đã rơi xuống, liền hơi hơi gật đầu nói: “Cũng hảo.” Nửa ngày công phu, Thượng Minh Kiệt đã từ quận chúa phủ hạ nhân trung lấy ra hai cái còn tính có thể nha đầu hầu hạ Lâm Thanh Uyển. Tuy không bằng Bạch Phong cùng Bạch Đường tri kỷ, nhưng Lâm Thanh Uyển vẫn là mỹ mĩ giặt sạch một cái nước ám tắm, đem đầu tóc cũng giặt sạch. Sau đó liền dựa vào trên giường ngủ rồi. Bọn nha đầu thấy có chút hoảng, tuy rằng trong phòng đốt địa long, nhưng rõt cuộc là mùa đông, ướt tóc ngủ là muôn sinh bệnh. Hai cái nha đầu chưa bao giờ hầu hạ quá chủ tử, cho nên cầm khăn lông đứng ở giường bên nhất thời có chút không biết làm sao. Cuối cùng một cái càng là mở cửa đi ra ngoài, đỏ mặt cùng bên ngoài đứng gác giống nhau đứng ở bên ngoài Dịch Hàn nói: “Dịch đại ca, cô nãi nãi ngủ rồi, này...” Dịch Hàn nhăn nhăn mày, muốn vào nhà nhìn xem, nhưng nghĩ đến chính mình thân phận lại dừng lại, chỉ có thể thấp giọng phân phó nói: “Cấp cô nãi nãi đắp lên chăn, nhẹ chút đem nàng tóc giải làm.” Tiểu nha đầu vội vàng đồng ý,

lại sôt ruột hoảng hốt đi vào.Dịch Hàn nghĩ nghĩ, rốt cuộc không yên tâm, xoay người đi tìm cái lão bà tử túi, nàng tuy cũng là thô sứ, lại là ban đầu Lễ Bộ cấp xứng, tựa hồ còn sê chút mát xa, làm nàng cảm cô nái ấn ấn vừa lúc.Lâm Thanh Uyển một giắc này ngủ đến trầm, lại tỉnh lại khi đã là rạng sáng, nàng là đói tỉnh!Nàng sờ sờ bụng, thấy chính mình chính ôm lấy chăn nằm ở trên giường liền biết là nửa đường ngủ đi qua.Nàng tay chân nhẹ nhàng đứng dậy, chính mình mặc xong rồi quần áo, mới đây cửa ra đi ra ngoài vài bước, nhà kè môn liền cũng mở ra, “Cô nái nái?”Lâm Thanh Uyển nghiêng đầu nhìn lại, lúc này mới phát hiện là Dịch Hàn, nàng cười cười, thấp giọng hỏi nói: “Ngươi như thế nào còn không ngủ?”“Ngủ, nghe được động tĩnh tỉnh lại.”Lúc này Bạch Phong các nàng cũng chưa đến, nội viện trống rỗng, hắn nơi nào yên tâm Lâm Thanh Uyển một người ở bên trong, cho nên buổi tối là ngủ ở nhà kè.Lâm gia luôn luôn là Lâm Thanh Uyển đệ nhất, Lâm Ngọc Tân đệ nhị, như vậy đệ tam chính là Lâm Thanh Uyển bên người Dịch Hàn.Hắn luôn luôn thiếu lời nói, nhưng nếu là lên tiếng, trọng lượng so Lâm quản gia còn trọng, cho nên hắn nói muốn ở tại nhà kè, không ai dám có ý kiến, thậm chí liền ở trong lòng nói thầm một tiếng đều không có.Lâm Thanh Uyển bên này một có động tĩnh hắn liền tỉnh, quay đầu thấy chính phòng vẫn là im ắng, hắn mặt liền không khỏi có chút hắc, rốt cuộc là không trải qua huấn luyện nha đầu, chủ tử đều tỉnh lâu như vậy các nàng lại còn ngủ.Đáng tiếc Bạch Phong các nàng còn phải vài thiên tài thượng kinh, mà chờ các nàng thượng kinh bọn họ lại đi Định Châu, cô nái nái khẳng định sẽ không làm các nàng cũng đi Định Châu.Xem ra về sau cũng chỉ có thể bọn họ này đó đại quê mùa hâu hạ cô nái nái.Dịch Hàn hợp lại mi hỏi, “Cô nái nái là đói bụng sao?”Lâm Thanh Uyển gật đầu, kinh thành rạng sáng nhưng lạnh thật sự, nàng gom lại quần áo nói: “Không ăn cơm chiều a.”“Cô gia làm người ở phòng bếp nhiệt đồ vật, ta đây liền đi cho ngài lấy tới, cô nái nái về trước phòng đi thôi.”Lâm Thanh Uyển nghĩ có người đại lao, nàng cũng lười đến chính mình đi phòng bếp, xoay người liền về phòng.Chờ Dịch Hàn từ trong phòng bếp bung đồ ăn trở về, hai cái tiểu nha đầu còn ở nhĩ phòng ngủ đến bất tỉnh nhân sự, hắn rất muốn đi đem người đánh thức, Lâm Thanh Uyển lại ngăn lại hắn nói: “Làm các nàng ngủ đi, mười ba bốn tuổi tiểu cô nương đúng là thiếu giác thời điểm, lúc này lại là ngày mùa đông, ai bò đến lên?”Đồ ăn vẫn là nhiệt, bởi vì sợ mất hương vị, cho nên trên cơ bản đều là hầm đồ ăn cùng ngao nước canh.Lâm Thanh Uyển uống trước một chén canh, cảm thấy thân mình ấm áp, lúc này mới chỉ chỉ bên cạnh vị trí nói: “Ngồi xuống cùng ta cùng nhau ăn chút đi.”Dịch Hàn liền ngồi ở nàng hạ đầu, cho nàng thêm cơm.Lâm Thanh Uyển nghe bên ngoài hô hô mà gió lạnh, nhịn không được thở dài: “Này đại lãnh thiêng, chúng ta còn phải đi vội đi trước Định Châu...”Chỉ là ngẫm lại nàng liền cảm thấy khung đều là lãnh, vì cái gì Liêu

nhân đều thích thu đông khi đánh giặc đâu, liền không thể chờ đến mùa hè sao? Dịch Hàn nhíu mày nói: “Ngày mai ta làm người đem xe ngựa lại sửa sưa, trên đường cô nái nái liền không cần lại cưỡi ngựa, miễn cho trúng gió thụ hàn. Lâm Thanh Uyển gật đầu, chẳng sợ biết chính mình thân thể này hơn phân nửa sẽ không sinh bệnh, nàng vẫn là không nghĩ lúc này cưỡi ngựa.” Các người cũng nhiều bị chút quần áo, bao tay giày vớ chờ đều mang ám áp,” Lâm Thanh Uyển cười nói: “Không đủ làm Lễ Bộ đi cho các người mua, lần này chúng ta chính là lấy mệnh đi đánh cuộc, như thế nào cũng đổi với chính mình hảo chút.” Lúc này đây, Lâm Thanh Uyển không tính toán hoa chính mình tiền. Dịch Hàn liền cười, “Hảo, ta ngày mai tự mình đi làm.” Hai người liền ăn liền nói chút việc nhà, chờ dùng quá cơm, Lâm Thanh Uyển lại công đạo chút trên đường chuẩn bị đồ vật, cũng tiêu thực đến không sai biệt lầm. Tiếp tục tách ra trở về ngủ. Nàng đọc theo đường đi hành quân gấp, lại mệt lại vây, cho dù là mới vừa ngủ quá, lúc này ăn uống no đủ, nằm ở ám áp trong ô chăn thực mau liền lại ngủ rồi. Ngày hôm sau vừa tỉnh, nàng liền đem Thượng Minh Kiệt gọi tới, đem ngày hôm qua bọn họ thương nghị sự cùng hắn nói, sau đó nói: “Ta muốn đi Định Châu một chuyến, người liền lưu tại kinh thành Lý Phiên Viện, ta truyền quay lại tới tin tức đều phải đi qua người báo cho triều đình, đồng dạng, triều đình bên này hướng đi người cũng muốn hoàn toàn báo cho ta.” Nàng nghiêm túc nói: “Ta đem này phía sau giao cho người, người phải cho ta bảo vệ tốt tới.” Thượng Minh Kiệt một trận khẩn trương, “Cô cô, ta tháp cổ bé hon, chỉ sợ gánh không dậy nổi này Thanh Uyển thở dài nói: “Lâm thị hiện tại là không có nguy hiểm, nhưng mà từ ta tổ phụ khởi Lâm thị đắc tội người cũng không ít, hiện tại quốc nạn vào đầu, tuy chưa chắc có người ở cái này mâu chốt thượng đối phó ta, nhưng tổng muốn dự phòng vạn nhất. Người đó là muốn bảo đảm này vạn nhất sẽ không phát sinh.” Lâm Thanh Uyển nói: “Người sợ chính mình tháp cổ bé hon? Vậy cường thế một ít, có việc có thể đi tìm Tú hoàng tử cùng Nhậm thượng thư, ta đã cùng bọn họ chào hỏi qua, bọn họ sẽ toàn lực duy trì người.” Lâm Thanh Uyển nghĩ, đem chính mình quận chúa án giám cho hắn, trầm giọng nói: “Cái này người thu hảo, nếu có ngoài ý muốn, vậy cầm án giám tiên cung cầu kiến bệ hạ.” Này bất quá là dự phòng vạn nhất, hiện giờ đối đầu kẻ địch mạnh, hắn là sẽ không có người nhầm vào nàng, nhưng ai biết Ôn Dịch Hán sẽ nói cái gì hà khắc điều kiện?

Chương 395: Định châu

Lâm Thanh Uyển đương nhiên là tín nhiệm Tứ hoàng tử, nhưng nàng càng tin tưởng Thượng Minh Kiệt. Đem ở tiền tuyến, phía sau tự nhiên muôn giao cho một cái nàng hoàn toàn tin được người. Mà Mẫn thượng thư đâm người biết Lâm Thanh Uyển bọn họ này vừa đi là lấy mệnh ở đánh cuộc, tự nhiên sẽ không phản đối nàng đem Thượng Minh Kiệt đặt ở Lý Phiên Viện, đây cũng là vì an nàng tâm. Cho nên đều không cần Lâm Thanh Uyển nhọc lòng, Thượng Minh Kiệt liền thuận lợi tiến vào Lý Phiên Viện. Lâm Thanh Uyển không nhiều quản hắn, nếu là hắn liên tiếp tay bản lĩnh đều không có, kia nàng cũng không cần lại lo lắng bồi dưỡng hắn. Lâm Thanh Uyển trước khi đi phong hảo bốn phong thư, thỉnh Nhậm thượng thư cùng Tứ hoàng tử tới làm chứng kiến, đương trường giao cho Lễ Bộ Lỗ thị lang, “Đây là ta di thư, nội dung giống nhau như đúc, một phần cấp Giang Lăng Lâm Tín, một phần cấp Lâm Hữu, một phần cấp Lâm thị tộc trưởng Lâm Nhuận, còn có một phần liền cho ta chất nữ nhi Lâm huyện chủ. Nếu ta không thể trở về, liền thỉnh Lỗ thị lang thay ta truyền lại, thuận tiện đem ta danh nghĩa gia sản dựa theo di chúc phân.” Lại nói: “Mà phân sản sổ con ta đã viết hảo, giới khi Nhậm thượng thư sẽ giúp ta đệ thượng, nếu ta có thể tồn tại trở về, mấy thứ này ngoài trả lại cho ta chính là.” Lỗ thị lang trên trán thầm mồ hôi lạnh, trong lòng rồi lại có chút toan khổ, làm trò ba vị đại lão mặt làm tốt giao tiếp. Lễ Bộ cùng Hộ Bộ đều có tiếp quản quan viên, huân tước di sản tiềnlệ, chỉ cần trước tiên nạp nhất định tiền là được. Lâm Thanh Uyển là quận chúa, Lễ Bộ chủ trì phân sản đảo cũng ở tình lý bên trong, nhưng giống nàng như vậy cẩn thận lại rất hiềm thấy, nàng đây là ở phòng ai? Phòng ai? Dương nhiên là phòng Lâm thị tộc, chẳng sợ mấy năm nay hai bên hợp tác vui sướng, nhìn là thân như người một nhà, nhưng Lâm Thanh Uyển cũng không hồi nhà cũ cư trú, trừ bỏ dùi dắt hậu bối, cơ hồ không cho trường đồng lứa người nghị sự liền có thể nhìn ra. Nàng càng có rất nhiều dùng bọn họ, cùng bọn họ hợp tác, mà không phải đem bọn họ đương gia nhân giống nhau thân cận. Công đạo xong hậu sự, Lâm Thanh Uyển liền có thể an tâm chờ xuất phát. Nay bốn phong thư là nàng những năm gần đây lục tục viết thành, bởi vì thời gian khẩn, còn ở trong đó sửa

chữa vài giờ, cũng may bốn phong thư giống nhau như đúc, thả ở sửa chữa bộ phận che lại nàng tư thương, lại đều là nàng chữ viết, không sợ người hoài nghi.Lâm Thanh Uyển tận lực làm được chu toàn, chỉ có thể chờ đợi tương lai vạn vô nhất thất.Đáng tiếc Lâm Hữu đi công tác đi, bằng không trước khi đi có thể cùng hắn thấy một mặt càng tốt.Tứ hoàng tử cùng Nhậm thượng thư đều có chút thương cảm, nhìn Lâm Thanh Uyển chỉ cảm thấy nàng này vừa đi liền không về được, nhưng bọn hắn cũng biết lúc này không thể nói ủ rũ lời nói, cho nên chẳng sợ trong lòng khó chịu trên mặt cũng đều tràn đầy tươi cười, còn mong ước nói: “Chúng ta ở kinh thành chờ ngươi chiến thắng trở về.”Lâm Thanh Uyển cười đồng ý.Sáng sớm hôm sau, hoàng đế hưu triều, tự mình đưa nàng ra kinh, Thôi Chính chờ cũng đều đi theo tới đưa.Lâm Thanh Uyển đứng ở xe bên, đối với Lương Đế thật sâu mà hành lễ, “Bệ hạ, thần đi!”Lương Đế gật gật đầu, mặt mang mỉm cười nói: “Đi sớm về sớm.”Lâm Thanh Uyển cười gật đầu, ánh mắt đảo qua Tứ hoàng tử đám người, hơi hơi gật đầu sau liền xoay người lên xe ngựa, Võ thị lang cũng cấp hoàng đế hành lễ, thượng sau một chiếc xe ngựa.50 vê liền lên ngựa vây quanh hai chiếc xe ngựa rời xa, trừ bỏ Lâm Thanh Uyển mang đến tám hộ vệ, còn lại 42 người đều là hoàng đế phái cho bọn hắn người.Trong đó có hai người là chuyên môn phụ trách liên lạc Liêu Quốc mật thám ám vệ, còn thừa 40 người còn lại là từ cấm quân trung chọn lựa kỹ càng ra tới thị vệ.Này vừa đi, bọn họ chỉ có tam sống trở về khả năng.Lâm Thanh Uyển mở ra Thôi Chính mới vừa giao cho nàng hộp, bên trong là Thôi thị, Vương thị cùng Lư thị giấy viết thư, mặt trên đều che lại con dấu.Đây là cho nàng điều phái lưu tại Liêu địa thế tộc tín vật, Lâm Thanh Uyển không nghĩ tới tam đại thế tộc thế nhưng như thế phôi hợp.Nàng chọn chọn môi, khép lại hộp giao cho cùng tồn tại bên trong xe Dịch Hàn, nói: “Ngươi thu hảo, chờ tới rồi U Châu lại nói.”“Cô nãi nãi muôn tuyển ở U Châu đàm phán?”Lâm Thanh Uyển liền thở dài nói: “Không có biện pháp, là chúng ta có việc cầu người, thả ngươi cho rằng Ôn Dịch Hãn sẽ đến Định Châu sao?”Sơn không có khả năng tới liên nàng, kia nàng cũng chỉ có thể đi liên sơn.Đây cũng là bọn họ có thể tồn tại trở về tỷ lệ rất nhỏ nguyên nhân, kia chính là liêu địa bàn, bọn họ thế lực bị vô hạn thu nhỏ lại, một khi xảy ra chuyện, mấy vó thoát thân khả năng.Dịch Hàn sắc mặt thực trầm, rồi lại không nói chuyện nhưng khuyên, chỉ có thể yên lặng mà ngồi ở một bên.Nửa ngày, hắn đem hộp thu hảo, hành lễ liền phải lui ra, Lâm Thanh Uyển lại cười ngăn lại hắn nói: “Vừa lúc, giúp ta sửa sang lại một chút các bộ đưa tới tin tức, chúng ta chỉnh hợp nhất hạ.”Dịch Hàn thân mình một đốn, liền quỳ xuống mở ra bên cạnh ghế dựa, từ phía dưới lôi ra hai cái hộp, vừa mở ra, bên trong tất cả đều là các loại công văn.Bên cạnh bàn trong bụng còn có hai cái hộp, đều là Bình Bộ, Lễ Bộ, Lý Phiên Viện cùng Thôi Chính đưa tới về liêu tin tức.Này vẫn là sàng chọn

quá, đó là như thế, đồ vật cũng không ít, thả còn hồn độn.Lâm Thanh Uyển cùng Võ thị lang muốn ở trên đường toàn bộ xem xong, cũng nhớ kỹ trong lòng, ai cũng không biết mấy thứ này khi nào sẽ dùng tới.Dịch Hàn giúp nàng đem cái bàn chi hảo, lúc này mới cút đầu đi phiền trên tay công văn, dựa theo nặng nhẹ hai cái cấp bậc phân hảo cho nàng.Mà có quan hệ với trước mặt liêu hoàng thất cùng Ôn Dịch Hãn tin tức tắc thuộc về đặc trọng, bị cố ý đặt ở một bên.Lâm Thanh Uyển gom lại áo choàng, liền cửa sổ quang nghiêm túc thoát nhìn.Này đổi nàng tới nói là một cái rất lớn tra tấn, một là lanh, càng đi Bắc Việt lanh, trong xe mặt tuy điểm bếp lò, xuyên y phục cũng không ít, nhưng gió lạnh vẫn là liên tiếp triều trong xương cốt toản.Nhị đó là hắc, đem cửa sổ mở ra, gió lạnh hô hô mà, đem cửa sổ đóng lại, ánh sáng lại tối sầm, này đổi mắt là một cái lớn lao tra tấn.Tam đó là lung lay, nàng là không vưng xe ngựa, nhưng nếu ở lay động trên xe xem vẫn tự, vậy hôn mê.Nhưng mà lại vưng, nàng cũng đến áp xuống ngực kia cổ buồn ý, nghiêm túc xem này đó tin tức, sau đó ở chịu không nổi khi nhắm mắt lại, trong đầu chậm rãi hồi tưởng vừa rồi nhìn đến quá tin tức.Dịch Hàn sắc mặt thật không đẹp, nhấp nháp miệng lại chưa nói cái gì.Giữa trưa nghỉ ngơi qua đi, Lỗ thị lang cũng đổi tới rồi bọn họ này chiếc trên xe ngựa, đi theo Lâm Thanh Uyển cùng nhau phán đấu.Vì cấp xe ngựa giảm trọng, Lâm Thanh Uyển làm người bị xe trong bụng đồ vật đều chuyển dời đến Lỗ thị lang trên xe, Dịch Hàn lại làm người cải trang một chút, đổi thành tam mã kéo xe, tốc độ lúc này mới không chậm lại.Chờ đoàn người ra roi thúc ngựa đuổi tới Định Châu khi, Liêu quân đã bắt đầu công thành, thả hai bên đã giao chiến hai ngày.Liêu quân ở ngoài thành một ngày tiêu hao liền nhiều một ngày, cho nên đại quân một tập kết liền phát động công kích, Lâm Thanh Uyển bọn họ đã tới chậm một bước.Nàng xuống xe ngựa khi cả người đều là đánh hoảng, sắc mặt trắng bệch, cả người già một vòng lớn.Trước tiên một bước được đến tin tức Tô Chương nghênh ra tới, nhìn đến bọn họ liền nhịn không được nhíu mày, hoàng đế lúc này phái Lâm Thanh Uyển tới, này không phải ở hồ nháo sao?Đại Lương có cùng liêu hoà đàm khả năng sao?Này quả thực là thiên phuơng dạ đàm.Hơn nữa tới vẫn là một cái quận chúa!“Lâm quận chúa,” Tô Chương dừng một chút sau mới tiến lên, vội vàng hành lễ sau nói: “Liêu quân đã công thành, Định Châu nguy hiểm, ngài vẫn là trở về đi.”Lâm Thanh Uyển lại ngẩng đầu nhìn về phía cách đó không xa tường thành, dựng lỗ tai nghe xong nghe xong hỏi, “Hiện tại bọn họ không công?”“Mới đánh hạ một đợt, phỏng chừng buổi chiều còn phải công một đợt.”Hiện tại Định Châu lương thảo sung túc, binh lực cũng sung túc, Liêu quân một chốc một lát còn công không dưới, nhưng bọn họ thế tới hung mãnh, binh mã lại nhiều, nếu không phải Liêu quân không thiện công thành, bọn họ hiện tại không bao giờ như vậy nhẹ nhàng.Ở Lâm Thanh Uyển tới trước, bọn họ đã ở ngoài thành cùng

Liêu quân giao quá hai lần tay, đều bại, tuy rằng nhân viên thương vong không phải đặc biệt thảm trọng, lại cũng không dám lại tùy ý ra khỏi thành thủ.Liêu nhân thiện cưỡi ngựa bắn cung, mã tráng thá nhiều, mà kỵ binh đối bộ binh có tuyệt đối lực sát thương, cho nên bọn họ chỉ có thể tránh đi mũi nhọn.“Lâm quận chúa đi trước Thứ sử phủ nghỉ ngơi, sau đó mau chóng hồi kinh đi thôi.”Lâm Thanh Uyển không nhúc nhích, mà là hỏi: “Tù tướng quân ở nơi nào?”Tô Chương nhăn nhăn mày nói: “Tù tướng quân ở Hằng Châu tọa trấn.”“Kia Tù tướng quân có không vì ta giảng giải một chút hiện tại tình hình chiến đấu?”Nếu không phải hắn cùng Lâm Giang quan hệ cũng không tệ lăm, cùng Lâm thị quan hệ cũng hảo, Tô Chương thiếu chút nữa không nhịn xuống phát giận, hiện phía trước chính đánh giặc đâu, hắn nào có không hâu hạ bọn họ?Hắn không rõ luôn luôn đáng tin cậy bệ hạ như thế nào đột nhiên không đáng tin cậy lên, hoà đàm việc thế nhưng phái một cái quận chúa tới.Võ thị lang lại không dám khinh thường Lâm Thanh Uyển, đã nhiều ngày ở chung làm hắn đối Lâm Thanh Uyển tin phục không ít, thấy Tù tướng quân sắc mặt mỏi mệt, giữa mày có chút không kiên nhẫn, liền tiến lên một bước nói: “Tù tướng quân nếu là không vội liền cùng chúng ta nói một chút đi, chúng ta tới là mang theo cả triều chờ đợi, không có khả năng cái gì đều không làm liền bất lực trở về.”Lâm Thanh Uyển gật đầu, nhu hòa lại cứng cỏi nhìn Tô Chương nói: “Chiến sự vừa mới vừa mới bắt đầu, giao chiến chính hàm đều có hoà đàm khả năng, huống chi hiện tại? Chúng ta càng sớm động tác, Đại Lương liền thiêu tốn thất một ít.”Tô Chương xa ở biên quan, đã rất nhiều năm không hồi kinh, Chung Nhu Anh đối sở xuất binh sự còn không có truyền tới bên này, hắn thậm chí còn không biết Tây Thục cùng Sở Quốc đánh nhau rồi.Lần này Liêu quân thế tới rào rạt, hắn cùng Từ Liêm đã thương thư cầu viện, cho nên còn nghĩ từ Lư Chân, Chung Nhu Anh cùng Thôi Chính nơi đó điều viện quân, căn bản không nghĩ tới hoàng đế sẽ lúc này phái người tới nói cùng.Nói cái gì cùng, đừng nói liêu không muốn hoà đàm, chính là bọn họ nguyện ý hắn cũng không muốn.Những cái đó Liêu nhân có sưa đó là mẹ, từ bọn họ nơi này cầm chỗ tốt, xoay người xài hết liền lại trở mặt, Trung Nguyên giàu có và đông đúc, bọn họ hận không thể sở hữu người Hán đều cho bọn hắn đương nô tài, hầu hạ bọn họ hưởng thụ, lại sao có thể cùng bọn họ hoà đàm?Cho nên đương vào Thứ sử phủ, Tô Chương từ Lâm Thanh Uyển nơi đó biết hiện nay Đại Lương tình cảnh sau liền nhịn không được trùng lớn hai mắt.Lâm Thanh Uyển đối với hắn không thể tin tưởng ánh mắt nói: “Triều đình là vì không cho tướng sĩ kinh hoảng mới không công bố tin tức, nhưng những việc này ngài cùng Tù tướng quân lại là cần thiết biết đến, hiện tại Tù tướng quân hắn là cũng thu được kinh thành ý chỉ.”“Chúng ta không có đường lui,” Lâm Thanh Uyển nói: “Đại Lương trừu không ra viện quân tới cấp các ngươi, cho nên này hoà đàm hành cũng đúng, không được cũng đến

hành.” Võ thị lang gật đầu, “Ít nhất chúng ta đến nhiều kéo dài một ít thời gian, làm cho Mẫn thượng thư bọn họ điêu binh.” Hiện tại nào còn có binh có thể điêu, bất quá là phát trung binh lệnh, lại lần nữa trung binh thôi. Nhưng đó là Lâm Thanh Uyển nhất không muốn nhìn đến, những người này không trải qua huấn luyện, trực tiếp kéo đến trên chiến trường không khác chịu chết. Hơn nữa Đại Lương thật sự là không hảo lại trung binh, lại cưỡng chế trung binh, chỉ sợ bên trong cũng muôn loạn đi lên. Cưỡng chế trong lòng khó chịu, nàng nhìn về phía Tô Chương nói: “Ta biết Tô tướng quân tại hoài nghi cái gì, nhưng bệ hạ cùng Mẫn thượng thư bọn họ nếu chịu phái ta tới, kia đó là tin tưởng ta năng lực, ta cũng hy vọng ngươi có thể tin tưởng ta.” Nàng nói: “Đây là ở Định Châu, là biên quan, cũng là Đông Bắc quân địa bàn, ta yêu cầu các ngươi trợ giúp, chúng ta mục tiêu là nhất trí, đều là tướng bình ổn trận này chiến loạn, không phải sao?” Tô Chương sắc mặt ủ dột, nửa ngày mới hỏi, “Quận chúa sẽ cắt thổ sao?” “Sẽ không,” Lâm Thanh Uyển nghiêm mặt nói: “Đây cũng là ta hạn cuối, bất luận cái gì điều kiện đều nhưng thương nghị, duy độc cắt đất không được.” Tô Chương lúc này mới thở dài nhẹ nhõm một hơi, gật gật đầu nói: “Quận chúa đi theo ta đi.”

Chương 396: Liên hệ

Tô Chương dẫn bọn hắn hồi tướng quân phủ, làm người đem bản đồ lấy ra tới cho bọn hắn xem.“Liêu Quốc tại đây tập kết không ít binh lực, lấy Càn Lặc vì chủ tướng, Càn Chuẩn vì phó tướng, hiện giờ đã thăm minh binh lực chủ yếu phân bố tại đây mấy cái địa phương.” Tô Chương trên bản đồ thượng vẽ mấy cái vòng, sau đó điếm Tây Bắc biên giác một cái điếm nói:“Đây là Ôn Dịch Hãn, Tang huyện dễ thủ khó công, cho nên hắn hiện tại còn không có ra tay, nhưng chúng ta cũng không dám chậm trễ, không dám điều Tang huyện binh mã lại đây chi viện.”Lâm Thanh Uyển hỏi,“Ôn Dịch Hãn nái một viên hán tướng, này ở trong quân uy vọng không thua kém Càn Lặc, như thế nào sẽ bị lưu tại cái này địa phương?”Tô Chương nhìn nàng một cái mới nói:“Lúc này đây Càn Lặc cùng Càn Chuẩn đều lãnh binh xuất chinh, cùng dĩ vãng không giống nhau.”Trước kia Ôn Dịch Hãn một mình lãnh binh, này hai huynh đệ ở phía sau liền có thể ngồi mát ăn bát vàng, nhưng hiện tại ba người cùng lãnh binh, kia bọn họ liền không có khả năng lại làm Ôn Dịch Hãn nổi bật cái quá bọn họ.Lâm Thanh Uyển chọn chọn môi nói:“Cho nên Ôn Dịch Hãn bị chèn ép phải không?”“Không tính bị chèn ép đi,” Tô Chương nói:“Này ở trong quân là chuyện thường, so với Ôn Dịch Hãn trước kia gấp, này đó tính cái gì?”Lâm Thanh Uyển liên xoay người nói:“Chúng ta đi Tang huyện, còn thỉnh Tô tướng quân cho chúng ta phái hai cái dẫn đường người.”Tô tướng quân sắc mặt biến mấy biến, trầm mặc một hồi lâu mới nói:“Quận chúa nghĩ kỹ rồi?”Lâm Thanh Uyển thở dài nói:“Ở tới trước liền nghĩ kỹ rồi, tổng không thể lâm trận bỏ chạy đi?”Tô tướng quân liền nhìn Lâm Thanh Uyển thở dài, Lâm gia người thật đúng là một mạch tương thừa vì nước tận trung a.Hắn trầm mặc đi xuống an bài.Võ thị lang đám người lại cùng Lâm Thanh Uyển cùng nhau đi xuống dùng com, trong chốc lát bọn họ phải đến Tang huyện đi.Tận lực đuổi ở vào đêm đi tới nhập huyện thành, băng không ở ngày mùa đông ở bên ngoài qua đêm, nhưng có dễ chịu.Tuy rằng dọc theo đường đi đều là màn trời chiếu đất, nhưng mắt thấy có thể tiến nhiệt ố chăn, lại cẩm trại trong lòng liền khó chịu nhiều.Hoà đàm việc là cơ mật, tin tức không ra kinh thành, mà bên này cũng chỉ có Từ Liêm cùng Tô Chương cặp bọn họ bên người phó quan biết

mà thôi.Ở sự chưa thành trước, ai cũng không dám ra bên ngoài truyền.Lâm Thanh Uyển một bên dùng cõm một bên cùng Võ thị lang nói: “Trong chốc lát hỏi một chút Tô tướng quân, Ôn Địch Hãn bên người hay không có người Hán.”Võ thị lang nhéo chiếc đũa hỏi, “Quận chúa nghĩ thông suốt quá những cái đó người Hán liên hệ Ôn Địch Hãn?”“Có thể ở Liêu nhân bên người làm phụ tá người Hán có lẽ nhân phẩm chẳng ra gì, nhưng kỳ tài có thể nhất định không nhỏ, thả tâm cơ thâm trầm phi tạ chờ có thể so sánh, người như vậy nhưng dùng.”Võ thị lang gật gật đầu, “Ăn cõm xong ta liền đi tìm hắn muộn tư liệu.”Lâm Thanh Uyển gật đầu, không nói chuyện nữa.Chờ dùng quá cõm, Võ thị lang liền vội đi, Dịch Hán làm tướng quân phủ nha đầu đánh một chậu nước ấm tới, “Quận chúa, ngài rửa mặt chải đầu một chút đi.”Lâm Thanh Uyển cảm kích đối hắn cười cười, đọc theo đường đi mòn trời chiếu đất, nàng nhất yêu cầu thật đúng là một chậu nước ấm.Lâm Thanh Uyển mới rửa mặt xong, Võ thị lang liền cầm hai tờ giấy trở về, đứng ở ngoài cửa bẩm báo nói: “Quận chúa, Tô tướng quân đã an bài hảo.”Lâm Thanh Uyển liền tùy tay moi một chút hương mật lau mặt thương, khoác áo choàng liền đi ra ngoài.Tướng quân phủ nha đầu đều sơ ngây người, các nàng là hầu hạ phu nhân, nơi nào gặp qua một cái khuê các tiểu thư như thế tùy tiện hầu hạ chính mình mặt?Liên tính là luôn luôn sơ ý đại tiểu thư mùa đông cũng không dám như thế tùy ý a.Lâm Thanh Uyển cũng đã bước nhanh đi ra ngoài, nói: “Lên xe đi.”Tô Chương chờ ở ngoài cửa lớn, nhìn thoáng qua sắc trời nói: “Chỉ sợ muôn hạ tuyêt, quận chúa không bằng chờ ngày mai lại đi.”Nếu là hạ tuyêt, lại ở bên ngoài qua đêm, thật sự sẽ đông chết người.Lâm Thanh Uyển cũng ngẩng đầu nhìn thoáng qua không trung, lắc lắc đầu nói: “Sắp tuyêt rơi, Liêu quân thế công khả năng sẽ tạm hoãn, nhưng nếu là bọn họ lương thảo chịu không nổi tiêu hao, phi cường công làm sao bây giờ? Càng sớm đến Tang huyện, với chúng ta càng có lợi.”Tô Chương liền không hề khuyên, “Ta là người đem các ngươi mã đều thay đổi, tốc độ hắn là sẽ mau một ít.”Lâm Thanh Uyển cảm kích gật đầu, lên xe ngựa sau nói: “Đa tạ Tô tướng quân, lúc sau còn cần ngươi nhiều hơn phối hợp.”Tô Chương liền thở dài, “Tuy ta không muốn hoà đàm, nhưng vì Đại Lương, ta sẽ phối hợp quận chúa.”Hắn cùng Liêu Quốc đánh cả đời truỵt, phụ thân hắn kia đồng lúa đó là bị Liêu nhân bức tới rồi Dương Châu cũng không hoà đàm, cho nên hắn cũng là nhất không thể tiếp thu hoà đàm kia nhóm người chi nhất.Nhưng Lâm Thanh Uyển nói cũng có đạo lý, lúc này ngạnh hô, chịu khổ có thể là Định Châu mặt sau ngàn ngàn vạn Đại Lương bá tánh, này không phải hắn có thể gánh vác trách nhiệm.Mà chỉ cần không cắt thố, hết thảy đều hảo thương lượng.Võ thị lang cũng lên xe ngựa, 53 cá nhân liền lại mã bất định đè hướng Tang huyện đuổi, lúc này đây Dịch Hán cũng cười trên lưng ngựa, cùng Lâm gia tới mặt khác tám cộng đồng hộ vệ ở Lâm Thanh Uyển xe ngựa tả

hữu.Đoàn người ra roi thúc ngựa, mặt trời chiều ngã về tây sau cũng chưa từng ngừng lại, cuối cùng là đuổi ở cửa thành đóng cửa trước tối, lúc này thiên đã hắc thấu, đổi mặt này binh hùng tướng mạnh 50 nhiều người, thủ thành vệ binh thực cảnh giác, cuối cùng vẫn là trên tường giáo úy xuống dưới, nghiệm quá Lâm Thanh Uyển công văn cùng thẻ bài, lại nhìn thoáng qua Tô Chương phái tới dẫn đường mới thả người đi vào.Đồng thời phái người cùng thủ Tang huyện Đường tham tướng hội báo.Võ thị lang mỏi mệt hỏi, “Quận chúa, chúng ta trụ chỗ nào?”Là đi huyện nha, vẫn là đi quân doanh?Lâm Thanh Uyển lại xoa xoa cái trán nói: “Đi trạm dịch đi.”Võ thị lang ngẩn ngơ.Lâm Thanh Uyển liền cười cười nói: “Chúng ta tới nơi này sự không làm cho càng nhiều người biết, liền đi trạm dịch đi, làm Đường tham tướng cùng Lam huyện lệnh tới gặp chúng ta.”Võ thị lang đồng ý, vội vàng cùng bọn thị vệ nói một tiếng, đại gia hướng trạm dịch mà đi.Tang huyện cũng không lớn, kia trạm dịch kỳ thật ly huyện nha cũng liền mười lăm phút lộ trình.Đuối nhiều ngày lộ, vừa đến trạm dịch, Lâm Thanh Uyển liền cũng không câu thúc mọi người, phát phát tay nói: “Các ngươi cũng đều đi xuống ăn cơm nghỉ ngơi đi.”Dịch Hàn cũng đã đem tám người chia làm hai đội, làm bốn người đi trước rửa mặt ăn cơm, còn lại bốn người tiếp tục thủ Lâm Thanh Uyển.Lâm Thanh Uyển liền đối với Dịch Hàn nói: “Ngươi cũng đi xuống nghỉ ngơi đi.”Thấy hắn muốn chối từ liền nói: “Mặt sau còn có trận đánh ác liệt muốn đánh, ngươi không nghỉ ngơi hảo như thế nào bảo hộ ta?”Dịch Hàn liền hỏi, “Ngày mai quận chúa liền phải đi gặp hắn?”Lâm Thanh Uyển thở dài, “Nơi nào dễ dàng như vậy, Tô tướng quân đã phái người đi liên lạc, hiện tại chúng ta chỉ có thể nghe bên kia hồi âm, thật sự không được chúng ta chỉ có thể tư xông.”Nàng muôn từ Tang huyện tiến liêu cảnh, việc này có thể giấu đến quá Lam huyện lệnh, lại không thể gạt được Đường tham tướng, mà nàng không chỉ có muôn thông qua Đường tham tướng cùng trong quân liên hệ, đồng dạng muôn thông qua Lam huyện lệnh cùng trong kinh Lý Phiên Viện liên hệ, cho nên nàng là không có khả năng giấu bọn họ.Lâm Thanh Uyển tắm rồi, lúc này mới đi xuống lầu thấy tới rồi Đường tham tướng cùng Lam huyện lệnh, Võ thị lang lấy ra vài phân công văn cùng hai người giao tiếp, từ hôm nay trở đi, bọn họ cùng kinh thành cập Đông Bắc quân liên lạc liền chủ yếu dựa này hai người.Vì an toàn, bọn họ sẽ các phái bốn cái thị vệ đi theo bọn họ.Này xem như lệ thường, hai người toàn không có ý kiến.Bốn người liền một trương quân sự bản đồ thảo luận nửa cái buổi tối, định ra Lâm Thanh Uyển nhập liêu lộ trình, lúc này mới lui ra.So với Tô Chương, Đường tham tướng cùng Lam huyện lệnh ngược lại càng có thể tiếp thu Lâm Thanh Uyển làm hoà đàm sứ giả.Nàng đều đương Lý Phiên Viện thượng thư, có thể thấy được năng lực không yếu, phỏng chừng là cùng Chung Như Anh giống nhau biến thái nữ tử, hoàng đế nếu tín nhiệm nàng, kia bọn họ tự nhiên sẽ không hoài nghi

nàng nồng lực.Nhưng Tô Chương không giống nhau, hắn không quá hiểu biết Lâm Thanh Uyển, nhưng hắn hiểu biết Lâm Thanh Uyển sinh trưởng hoàn cảnh, cảm y ngọc thực khuê các tiểu cô nương, hắn nhưng không cảm thấy Lâm Thanh Uyển sẽ so trong triều đại thần còn có thể làm.Bọn họ duy nhất giao thoa chính là Lâm Tín, năm đó nàng thác hắn nhiều chiêu cỗ một ít Lâm Tín, trừ ngoài ra đó là mỗi năm một phong thăm hỏi tin cùng quà tặng trong ngày lễ mà thôi.Nhưng bọn họ thảo luận khi, nàng cũng không phải bắn tên không đích, rất nhiều lần vấn đề đều đã hỏi tới mấu chốt chỗ, cho nên hắn chỉ có thể ôm áp hoài nghi thái độ đi giúp nàng.Hướng Ôn Địch Hân truyền lời cũng không khó khăn, đem trước kia bắt được mật thám từ trong nhà lao xách ra tới, đem tin một tắc, ném đến Tang huyện bên ngoài là được.Lâm Thanh Uyển bọn họ vừa đến, liền có người đi làm chuyện này.Cái kia mật thám run rẩy thân mình, mạo giá lạnh vọt vào Liêu doanh khi đã sắp đông lạnh choáng váng, nếu không phải bắt lấy hắn liêu binh phát hiện hắn trên người đồ đạc, biết hắn là nhà mình huynh đệ, hắn nói không chừng đã bị đông chết.Đem người kéo dài tới doanh trướng cứu tĩnh, không bao lâu tin đã bị đưa tới Ôn Địch Hân trước mặt.Ôn Địch Hân đều tính toán ngủ, kết quả nhìn đến này phong thư liền ngủ không được, đem mật thám xách ra tới tinh tế hỏi, nghe nói hắn là đột nhiên bị nói ra liền nhường mày.“Tô Chương chỉ nói làm người đưa tin cho ta, mặt khác liền cái gì đều không nói?”Mật thám gật đầu, “Là, chỉ có này một câu.”Ôn Địch Hân liền sờ sờ cầm hỏi, “Vẻ mặt của hắn như thế nào?”Mật thám nghĩ nói “Thực bình tĩnh, nhưng thuộc hạ có thể cảm giác đến ra tới hắn không cao hứng, thực không cao hứng.”“Nga?”Ôn Địch Hân lúc này mới có chút hứng thú, nhìn trong tay tin nhịn không được điểm điểm lòng bàn tay, cười nói: “Nhưng thật ra thú vị, năm đó chúng ta Vương đình một đường đưa bọn họ bức quá dài giang, bọn họ cũng chưa tưởng cầu hòa, hiện tại mới vừa động thủ, bọn họ như thế nào liền phải hoà đàm?”Hắn trong mắt hiện lên hứng thú, “Hơn nữa tới vẫn là Lâm thị hậu nhân, xuy, đây là tới cấp Lâm Dĩnh bôi đen?”“Kia vương tử gấp hay không gấp?”“Thấy! Vì sao không thấy?”Ôn Địch Hân trong mắt lóe hàn quang, trên mặt lại cười tุม tím nói: “Lần này nam công chủ tướng là Đại vương huynh, bọn họ lại lướt qua Đại vương huynh tìm tới ta, ta cũng rất muốn biết bọn họ muốn làm cái gì.”Vài vị tâm phúc nhịn không được liếc nhau, trong mắt cũng hiện lên quang mang, trong khoảng thời gian này đại vương tử càng ngày càng quá phận, phân phối cho bọn hắn lương thảo chất lượng càng ngày càng kém không nói, thế nhưng còn cắt xén lên, Tang huyện dễ thủ khó công, lại tương đối tại hậu phương, cần phải Định Châu sở hữu đột phá bọn họ mới hảo động thủ.Bằng không bọn họ liền tính đánh võ Tang huyện cửa thành cũng chịu không nổi, đánh cùng bạch đánh không khác nhau, bất quá là bạch bạch hy sinh tướng sĩ.Cho nên bọn họ đoạt không đến lương thực, chỉ

có thể dựa mặt trên bát xuông dưới lương thảo duy trì. Đại vương tử bất công, càng là không màng bọn họ chết sông hạ lệnh cường công, cũng là thời điểm cho bọn hắn một ít giáo huấn. Liên không biết Đại Lương bên kia muốn theo chân bọn họ nói chuyện gì. Nói cùng? Ngày cơ hồ là không có khả năng, bọn họ như vậy nhiều binh mã tại đây, sao có thể bất lực trở về? Bất quá đậu đậu này đàn người Hán tìm niềm vui cũng không tồi a.

Chương 397: Gặp mặt

So sánh với Đại Lương bên này, Ôn Địch Hãn cùng bọn họ truyền tin liền càng muốn dễ dàng,? ALập loè mai hoàng chá chướng mỏ uông Thuấn ảu súc hôi cáo bò biển huy nǎm thác tiếu? Br />Đường tham tướng hôm qua liền đã hạ lệnh phải chú ý phương diện này người, phàm có người tới truyền tin hoặc truyền lời đều phải báo cho hắn biết.Cho nên tin thực mau liền chuyển giao tới rồi Lâm Thanh Uyển trên tay.Lâm Thanh Uyển xem xong, chuyển cấp Võ thị lang.Võ thị lang xem xong sau nhíu mày, “Này địa điểm, chúng ta muốn hay không cùng bọn họ lại thương nghị một chút?”“Không cần, gần nhất vừa đi cũng phí thời gian, hơn nữa hắn khẳng định sẽ không đáp ứng đổi địa phương.”Võ thị lang liền thở dài một hơi, đứng dậy nói: “Kia hạ quan đi xuống chuẩn bị đồ vật.”Lâm Thanh Uyển gật đầu, dặn dò nói: “Mang lên một rương châu báu, đã là có việc cầu người, chúng ta đây liền lễ nhiều chút.”Ôn Địch Hãn hẹn Lâm Thanh Uyển tiến chính mình doanh trướng đàm phán, sở dĩ đem địa điểm định ở chỗ này, cũng là tướng thủ bọn họ là thật muốn hoà đàm, vẫn là trang.Làm Ôn Địch Hãn ngoài ý muốn chính là, bọn họ thế nhưng cũng chưa nỗ lực một chút liền trực tiếp đáp ứng rồi, hắn như suy tư gì vượt cẩn nói: “Đại Lương đây là vội vã muốn hoà đàm?”Hắn phó tướng nhóm cũng kinh ngạc mở to hai mắt nhìn, “Đại Lương xương sống lưng như thế nào đột nhiên cong?”“Đối hoàng đế?” Trong đó một người nói: “Mặt tướng nhớ rõ Đại Lương hoàng đế số tuổi không nhỏ đi?”“So Khả Hãn tuổi tác còn muốn đợi chút,” có nhân tâm trung vừa động, cao hứng nhìn về phía Ôn Địch Hãn, “Tướng quân, nếu là Lương Đế thật sự đã chết, kia chính là chúng ta Đại Liêu rất tốt cơ hội a.”Ôn Địch Hãn ánh mắt chợt lóe, trầm ngâm nói: “Đây đều là chúng ta suy đoán, vẫn là nhìn thấy tới rồi người lại nói.”Lâm Thanh Uyển không biết nàng đuổi thời gian lại làm Lương Đế bị tử vong, lúc này nàng chính an bài ngày mai sự, nàng chỉ ở Tang huyện để lại mười người, còn lại người đều phải đi theo nàng qua đi.Đường tham tướng còn tưởng cho nàng phái một đội binh lính, Lâm Thanh Uyển lại lắc lắc đầu nói: “Người quá nhiều liền chọc người chú mục, liền tính Ôn Địch Hãn lực khống chế không tồi, cũng không bài trừ bên trong có Càn Lặc người.”Đường tham tướng lúc này mới

tù bỏ.Ngày hôm sau, Võ thị lang bọn họ dựa theo Ôn Địch Hãn theo như lời giả dạng một phen, chỉ đuổi một chiếc xe ngựa qua đi, còn lại người toàn cưỡi ngựa đi theo.Lâm Thanh Uyển ngồi trên xe thuận lợi qua Đại Lương bên này trạm kiểm soát, thực mau liền tới rồi Liêu quân phía trước.Tiến đến tiếp người Liêu nhân bắt bẻ đánh giá Dịch Hàn chờ hộ vệ, sau đó ánh mắt liền như lang giống nhau nhìn thẳng màn xe, hắn cười hắc hắc nói: “Chúng ta chỉ thấy quá lớn lương võ tướng, còn không có gặp qua quan văn đâu, Lý Phiên Viện thượng thư, đây là bao lớn quan nhi a?”Dứt lời liền phải duỗi tay đi vén mành tử, Dịch Hàn tiến lên một bước, bắt lấy hắn tay, ánh mắt thâm trầm nhìn chăm chăm hắn nói: “Nhà ta đại nhân há là người có thể mạo phạm?”Liêu nhân giật giật tay, phát hiện không thể động đậy, thả một tia sức lực cũng nhắc không nổi, không khỏi sắc mặt khẽ biến.Theo ở phía sau liêu binh sôi nổi tiến lên một bước, đè phòng nhìn chăm chăm Dịch Hàn dám người.Trong xe ngựa liền “Thùng thùng” vang lên hai tiếng, một tiếng cười khẽ thanh khởi, “Dịch Hàn, buông ra hắn.”Liêu Quốc bên này người ngắn ngo, đây là... Nữ nhân thanh âm?Kia nói nữ nhân thanh âm đã lại lần nữa nói: “Nếu là Ôn Địch Hãn muôn gặp ta, ta tự nhiên là sẽ ra mặt thấy, nhưng người? Trước mặt còn không có tư cách này, mang ta đi gặp người gia tướng quân đi.”Liêu nhân mặt nghiêm, trùng lớn đôi mắt hỏi, “Người là Đại Lương Lý Phiên Viện thượng thư?”“Không tồi.” Đáp lời lại không phải người trong xe, mà là ngồi trên lưng ngựa Võ thị lang, hắn sắc mặt phát trầm nói: “Lâm đại nhân không chỉ có là ta Lý Phiên Viện thượng thư, cũng là bệ hạ thân phong quận chúa, nếu tam vương tử mời chúng ta tới, vậy hắn là lấy ra một ít thành ý tới, sẽ không liền gặp mặt cũng không dám đi?”Liêu nhân nhìn hắn một cái, lại quay đầu nhìn thoáng qua màn xe, đảo mắt thấy cái này lưu có hai chòm râu trung niên nhân càng có quan uy, muốn nói hắn là Lý Phiên Viện thượng thư hắn còn càng tin chút.Hắn nhíu nhíu mày, nghiêng người đứng ở một bên nói: “Thỉnh đi.”Xe ngựa lập tức vào Liêu doanh, vì không dẫn người chú ý, bọn họ đoàn người là từ sườn doanh nhập, ven đường đứng gác binh lính đều là bọn họ tâm phúc, trừ bỏ mười bước một cương binh lính ngoại, nơi này liền không có người khác.Xe ngựa đến một lèu lớn ngoại dừng lại, Dịch Hàn xuống ngựa vén lên mành, đỡ Lâm Thanh Uyển xuống xe ngựa.Ôn Địch Hãn sờm một bước thu được tin tức, biết được phái tới người là cái nữ nhân, rất là tò mò đi ra lèu lớn, vừa lúc cùng mới đạp lên trên ghế Lâm Thanh Uyển ánh mắt tương đối.Lâm Thanh Uyển hơi hơi mỉm cười, chân đi xuống một phóng, dẫm tới rồi thực địa thượng, nàng hơi hơi uốn gối hành lễ nói: “Tam vương tử, cừu ngưỡng đại danh a.”Ôn Địch Hãn nhường mày, cười như không cười nói: “Lâm quận chúa?”Lâm Thanh Uyển giơ lên tay cười nhìn thẳng hắn, “Đúng là Lâm mỗ người.”Ôn Địch Hãn tươi cười liền rơi xuống, trầm nã một khuôn mặt nói: “Lâm quận chúa thật to gan a, dám xuất hiện ở trước mặt ta, sẽ

không sợ ta đem ngươi lột da róc xương, để báo ngươi giết chóc ta Đại Liêu dũng sĩ chi thù?"“Tam vương tử nói chính là chết ở Giang Nam những cái đó mật thám sao?” Lâm Thanh Uyển cười nói: “Ta tưởng đổi làm Đại Liêu bắt được ta Đại Lương mật thám, cũng sẽ không làm cho bọn họ tồn tại đi?”Ôn Địch Hãn hừ một tiếng nói: “Các ngươi Lâm gia người luôn luôn giỏi ăn nói, ta tự nhiên là nói bất quá của các ngươi, bất quá ta rất tò mò, ngươi là tới cầu hòa?”Lâm Thanh Uyển gật đầu, thở dài nói: “Ta Đại Lương nhiệt tình yêu thương hoà bình, cũng không muốn đánh trượng, tự mình tổ phụ đi sau này 40 trong năm, hai nước liền không có vượt qua mười vạn quy mô đại trượng, lần này các ngươi Liêu Quốc lại là trực tiếp ở biên quan hoả lực tập trung hai mươi vạn, vì có thể tiếp tục hoà bình, ta không thể không tới cùng tam vương tử thương nghị một chút.”Ôn Địch Hãn cười nhạo, “Liền tính là hoà đàm ngưng chiến, ngươi cũng nên đi tìm ta phụ vương đi, tới tìm ta một cái vương tử?”Lâm Thanh Uyển lại nghiêm mặt nói: “Tam vương tử dũng mãnh thiện mưu, ta cho rằng này tiền tuyến chiến sự tǎn chưởng ngươi tay, tự nhiên liền trước tới cầu kiến vương tử, hy vọng vương tử có thể vì ta dẫn kiến Khả Hãn.”Ôn Địch Hãn nhịn không được cười ha ha lên, sau đó ánh mắt như ưng nhìn thẳng Lâm Thanh Uyển, áp bách hỏi: “Ai chẳng biết hiện tại tiền tuyến là ta Đại vương huynh lãnh binh, ngươi hiện tại là tới cười nhạo ta?”Lâm Thanh Uyển liền ngẩng đầu đổi hướng hắn ánh mắt, hơi hơi mỉm cười nói: “Ta nhưng thật ra cảm thấy đại vương tử hữu danh vô thực, không đủ để mưu.”“Ngươi là tới châm ngòi ly gián?”“Không, ta là tới hoà đàm,” Lâm Thanh Uyển thành khẩn nhìn hắn nói: “Tam vương tử không mời ta đi vào ngoài ngòi sao, chúng ta cẩn thận nói nói chuyện, có lẽ ngươi cũng sẽ cảm thấy đây là song thắng sự tình đâu?”Ôn Địch Hãn liền xoay người tiến trước.Lâm Thanh Uyển lén lút thở dài nhẹ nhõm một hơi, lại không dám lời lỏng xuống dưới, vội vàng cảng thẳng thần kinh đuổi kịp.Võ thị lang cùng Dịch Hàn đám người vội vàng muốn cùng, liêu binh liền ngăn ở bọn họ trước mặt, Võ thị lang nhíu nhíu mày nói: “Ta là Đại Lương tam phẩm thị lang, là lần này sứ đoàn phó sứ.”Dịch Hàn vội vàng nói: “Ta là quận chúa bên người thị vệ, cần thiết muốn đi theo bên người nàng.”Lâm Thanh Uyển liền dừng lại bước chân, cười nhìn về phía Ôn Địch Hãn, “Tam vương tử yên tâm, ta này thị vệ sẽ không vọng động.”Ôn Địch Hãn xoay người quét Dịch Hàn liếc mắt một cái, cười lạnh nói: “Chẳng lẽ ta còn sợ một cái người Hán?”Bọn lính lúc này mới phóng hai người đi vào, nhưng hai người phía sau thị vệ lại không thể lại cùng.Này trường phòng rất lớn, mấy có 50 nhiều bình, lại nhất định không phải Ôn Địch Hãn chỗ ở, bởi vì lúc này bên trong chỉ có mấy cái bàn ghế, trừ ngoài ra liền chỉ có mấy cái người cao to Liêu nhân.Bọn họ chính tò mò nhìn chằm chằm Lâm Thanh Uyển xem, thật đúng là nữ nhân a.Ôn Địch Hãn đặt mông ngồi ở mặt trên ghế dựa thượng, cười như không cười

nhìn Lâm Thanh Uyển nói: “Lâm quận chúa, các ngươi Lâm gia người xương cốt không phải luôn luôn thực cứng? Năm đó ta tổ phụ mang binh đánh tới Trường Giang các ngươi cũng chưa nghĩ hoà đàm, hiện tại chúng ta bất quá mới hoả lực tập trung biên quan mà thôi.”“Bởi vì chúng ta hưởng thụ quá hoà bình, cho nên mới càng thêm không chịu mất đi nó,” Lâm Thanh Uyển nghiêm mặt nói: “Ta Đại Lương, bất luận là tướng sĩ, vẫn là binh thường bá tánh, đều hy vọng có thể được đến hoà bình cùng yên ổn.”Ôn Địch Hãn khịt mũi coi thường, “Chẳng lẽ ngươi tổ phụ khi đó Đại Lương tướng sĩ cùng binh lính liền không yêu hoà bình?”“Không,” Lâm Thanh Uyển nghiêm nghị nói: “Bạn họ càng ái, cũng nguyên nhân chính là vì ái, bạn họ mới nhất định phải đem kẻ xâm lược đuổi ra đi.”Ôn Địch Hãn tức giận đến một phách cái bàn, liền phải phát hỏa nổ, Lâm Thanh Uyển liền nhìn về phía hắn nói: “Tam vương tử, bất luận là ta tổ phụ mang binh phản kháng, vẫn là ta hôm nay đi vào nơi này, chúng ta mục đích đều là giống nhau, đó là hy vọng chiến tranh không ở, hai nước bá tánh có thể hoà bình, yên ổn cộng đồng sinh hoạt.”Một bên phó tướng nhóm cũng nghe minh bạch, hợp lại đây là Lâm thị người a, vẫn là Lâm Dĩnh cháu gái.Nếu luận Liêu nhân lớn nhất kẻ thù là ai, kia phi Lâm Dĩnh mạc chúc.Chính là hiện tại, thảo nguyên thượng còn truyền lưu Lâm Dĩnh truyền thuyết, các trưởng bối nói lên hắn tới đều đánh run, đại gia sặc mặt nhất thời khó coi lên, tiến lên hai bước bách coi Lâm Thanh Uyển.Lâm Thanh Uyển lại khóe mắt dư quang cũng chưa phân cho bọn họ, mà là ánh mắt sáng ngời nhìn chằm chằm Ôn Địch Hãn.Ôn Địch Hãn tắc trầm khuôn mặt nhìn lại nàng, nửa ngày mới cười lạnh nói: “Này thiên hạ vô vị ai, có năng giả liền cư chi, dựa vào cái gì các ngươi người Hán là có thể sinh hoạt ở giàu có và đông đúc nơi, mà ta thảo nguyên thượng bá tánh liền phải chịu đựng khô hàn, hao tâm tổn trí một năm lại liền tồn tại cơ hội đều không có?”“Cho nên đều là vì tồn tại, đều là vì ăn cơm no đủ không?”Lâm Thanh Uyển khẩn thiết nhìn hắn nói: “Ta tưởng thảo nguyên thượng bá tánh cũng không nghĩ đánh giặc đi?”“Đánh giặc muốn người chết, mà cũng có khả năng chết trận, mà các ngươi sở cầu bất quá là người Hán bá tánh trong nhà lương thực, nếu chúng ta có cộng đồng nhu cầu, vì sao không ngồi xuống nói chuyện, có lẽ chúng ta có thể tìm được so đánh giặc càng tốt phương thức đâu?”Ôn Địch Hãn châm biếm nhìn về phía Lâm Thanh Uyển, vẻ mặt không tin.Lâm Thanh Uyển liền xoay người nhìn Võ thị lang liếc mắt một cái, Võ thị lang lập tức xoay người đi ra ngoài, thực mau liền làm hai cái liêu binh nâng một cái rương tiến vào.Lâm Thanh Uyển mở ra cái rương, Liêu nhân nhóm ánh mắt sáng lên, ánh mắt sáng ngời nhìn bên trong vàng bạc châu báu.Lâm Thanh Uyển cầm lấy một khối vàng nói: “Tam vương tử, trên đồi này trừ bỏ tín niệm, không có gì đồ vật là tiền mua không được.”Ôn Địch Hãn cười lạnh nhìn về phía Lâm Thanh Uyển, “Ngươi phải dùng tiền thu mua

ta?”“Không, ta muốn dùng tiền cùng tam vương tử mua mã, mua da lông, mua dược liệu,” Lâm Thanh Uyển hơi hoi mỉm cười nói: “Mà tam vương tử có thể dùng tiền cùng ta mua lương thực, mua muối ăn, mua lá trà, tơ lụa, đồ sứ... Chỉ cần tam vương tử tiền cũng đủ nhiều, tổng có thể mua được ngươi muốn đồ vật.”Ôn Dịch Hãn lúc này mới hơi ngồi thẳng thân mình, híp mắt nhìn về phía Lâm Thanh Uyển, “Ngươi không phải Đại Lương phái tới nói cùng sứ giả, ngươi là muốn cùng ta làm buôn lậu sinh ý đi?”

Chương 398: Đàm phán một

Không trách Ôn Địch Hãn như thế hoài nghi, bởi vì này gần vài thập niên tới, Đại Lương đối buôn lậu Liêu Quốc đả kích lực độ vẫn luôn rất lớn, mà Ôn Địch Hãn này mười năm tới vẫn luôn trấn thủ mặt hướng Đại Lương biên cảnh, cảm xúc đặc biệt thâm.Hãn tưởng từ đối diện mua đồ sứ, to lựa chò hàng xa xỉ không khó, nhưng nếu muốn mua lương thực cùng muối ăn lại rất khó, có khi liền lá trà đều mua không được.Kinh doanh nhiều năm, cũng liền dụ đến vài người chịu vì hắn mạo hiểm xuất khẩu lương thực cùng lá trà mà thôi, mà hắn cũng biết, đồng dạng ở làm buôn lậu sinh ý Từ Liêm, Tô Chuong đám người cũng khẳng định có từ bọn họ bên này mua được lương mã.Hắn vẫn luôn ngăn cản liêu mã chảy vào lương, này mục đích cùng lương giống nhau, ngăn cản đối phương quân sự phát triển.Hắn tự nhận là hắn đủ lớn mật, lại không nghĩ rằng Lâm Thanh Uyển lá gan lớn hơn nữa, trực tiếp chạy đến nơi đây tới cùng hắn nói chuẩn bị chiến đấu giao dịch.Hắn sau này một đảo, dựa ở lưng ghế thượng hỏi, “Lâm quận chúa nên sẽ không nói là Lương Đế muốn làm cửa này sinh ý đi?”Không nghĩ tới Lâm Thanh Uyển thật đúng là gật đầu, “Chúng ta biết các ngươi năm nay vì cái gì tập kết quân đội, bởi vì thảo nguyên thượng gặp tai hoạ, không có lương thực, rất nhiều người đều sẽ đói chết. Nếu là không đánh giặc, bá tánh vì mạng sống cũng sẽ tạo phản, cùng với như vậy, không bằng dời đi mâu thuẫn đến ta Đại Lương tới.”Võ thị lang chớp chớp mắt, nghĩ nghĩ, vẫn là không ngẩn trở.Lâm Thanh Uyển liền tiếp tục nói: “Nam hạ, không chỉ có có thể đoạt đến lương thực, còn có thể tiêu hao một bộ phận dân cư, liền tính cuối cùng công không dưới ta Đại Lương, thanh tráng tiêu hao quá nhiều, bọn họ cũng phản không đứng dậy, tam vương tử, ta nói đúng không?”Ôn Địch Hãn sắc mặt đột biến, âm lãnh nhìn chằm chằm Lâm Thanh Uyển nói: “Lâm quận chúa cũng thật sẽ đem lòng tiểu nhân đo dã quân tử, ta Đại Liêu bá tánh, mỗi một cái đều là dũng sĩ, chúng ta Vương đinh như thế nào sẽ lựa chọn loại này ác độc kế sách?”Lâm Thanh Uyển đạm nhiên nói: “Nhưng đây là tình hình thực tế, này vài thập niên tới, phàm các ngươi Vương đinh cùng bộ lạc hoặc các bá tánh có mâu thuẫn không thể điều hòa khi liền tổ binh nam hạ, chò lại trở về, bất luận thắng thua,

những cái đó mâu thuẫn liền không hề là chủ yếu mâu thuẫn, không phải sao?"Phó tướng nhóm kinh nghi bắt định nhìn về phía tướng quân, bởi vì bọn họ phát hiện Lâm Thanh Uyển nói giống như không sai.Ôn Địch Hãn cười lạnh nói: "Lấy như thế ác ý tới suy đoán ta Vương đình, đây là Lâm quận chúa hợp tác thái độ?"Lâm Thanh Uyển liền cười, "Nguyên nhân chính là vì là muốn cùng tam vương tử hợp tác, ta mới như thế công bằng a, ta đồng dạng cũng không sợ nói cho tam vương tử, chúng ta Đại Lương không nghĩ đánh giặc, vì thế nguyện ý cùng các ngươi giao dịch lương thực, lá trà cùng muối ăn loại này có khả năng trở thành chuẩn bị chiến đấu vật tư, chính là muốn cho Liêu Quốc vượt qua này khó, bình ổn chiến hỏa."“Đại Lương khi nào như thế thâm minh đại nghĩa?”“Đại Lương vẫn luôn thâm minh đại nghĩa, chỉ là Khả Hãn vẫn luôn không chịu cho chúng ta cơ hội này thôi,” Lâm Thanh Uyển cười nói: “Chính là ta cảm thấy tam vương tử tài đức sáng suốt, sẽ không như Thuật Hổ Khả Hãn giống nhau cố chấp.”“Này Đại Liêu vẫn là ta phụ vương Đại Liêu,” Ôn Địch Hãn ánh mắt sáng ngời nhìn nàng nói: “Lâm quận chúa tìm ta chỉ sợ là tìm lầm.”“Sẽ không sai,” Lâm Thanh Uyển tự tin tràn đầy nói: “Chỉ cần tam vương tử nguyện ý, ngài là có thể làm chủ.”Lâm Thanh Uyển ý vị thâm trường nhìn hắn nói: “Vì bình ổn chiến loạn, ta Đại Lương nguyện trợ tam vương tử giúp một tay.”Ôn Địch Hãn nheo lại đôi mắt, hỉ nộ không chừng nhìn nàng.Lâm Thanh Uyển liền giơ lên tươi cười hỏi, “Cho nên tam vương tử, ngài không suy xét một chút chúng ta hợp tác sự sao?”Ôn Địch Hãn rũ mắt trầm tư, trong trường nhất thời yên lặng xuống dưới.Liêu Quốc bên này lưu lại phó tướng hai mặt nhìn nhau, đây là cái gì đi hướng?Cho nên bọn họ muốn cùng Đại Lương hợp tác?Hợp tác làm gì?Làm tam vương tử thay thế được Khả Hãn?Này tưởng tượng pháp lược quá trong óc, mọi người một cái giật mình, rồi sau đó ánh mắt sáng ngời nhìn về phía Ôn Địch Hãn, nếu là tướng quân có thể xung Khả Hãn, bọn họ những người này tự nhiên đều là công thần, cũng liền không cần lại nới chốn chịu đại vương tử cùng nhí vương tử chèn ép.Ôn Địch Hãn vẫn luôn trầm mặc, Lâm Thanh Uyển liền ngồi ở ghế trên kiên nhẫn chờ đợi, cũng không quay rầy hắn tự hỏi.Hồi lâu, Ôn Địch Hãn mới nhàn nhạt nói: “Ta như thế nào biết Đại Lương là thành tâm cùng ta hợp tác?”Lâm Thanh Uyển liền chỉ trên mặt đất cái rương nói: “Này rương châu báu liên đura cùng tam vương tử, bên ngoài còn có một rương, chúng ta trước giao dịch một đám da lông cùng mao nhung, nếu tam vương tử thiệt tình cùng chúng ta hợp tác, chúng ta đây nhóm thứ hai nguyện ý cùng các ngươi giao dịch lương thực.”Mọi người tinh thần rung lên, Ôn Địch Hãn cũng không ngồi thẳng thân mình hỏi, “Lương thực? Dùng cái gì trao đổi?”“Dê bò mã đều có thể,” Lâm Thanh Uyển nhìn về phía hắn cười nói: “Tam vương tử, lương thực rất quan trọng, ta Đại Lương cũng không nhiều ít, đều là muốn từ bá tánh trong miệng bài trừ tới, cho

nên ta hy vọng lương thực đổi trả về cũng là có thể vào khẩu hoặc có trọng dụng đồ vật.”Ôn Dịch Hãn liền nói: “Mã không được, dê bò thịt nhưng thật ra có thể.”“Ta không cần sát tốt dê bò,” Lâm Thanh Uyển nói: “Ngài hăn là biết, biên quan bên này có thể tiêu hao thịt hữu hạn, ta mặc dù tưởng cùng ngài làm này bút sinh ý, cũng sẽ không làm chính mình mệt quá nhiều, cho nên ta yêu cầu đem dê bò vận hồi Trung Nguyên ra tay, nơi đó kẻ có tiền mới nhiều. Hơn nữa sát tốt dê bò cũng không vận may đưa, liền tính hiện tại thời tiết lạnh, thời gian dài cũng sẽ biến chất.”Ôn Dịch Hãn liền thật sâu mà nhìn nàng một cái nói: “Các ngươi nhóm đầu tiên có thể giao dịch nhiều ít lương thực?”Lâm Thanh Uyển rũ mắt nghĩ, báo một số tự, thấy Ôn Dịch Hãn không quá lòng, nàng liền cười nói: “Tam vương tử, ta tới vội vàng, này phê lương thực còn muôn từ Tang huyện bên này điêu lấy, bọn họ nhưng không nhiều ít lương thực. Ta muốn tham ô quân lương, nhưng còn có một hồi trận đánh ác liệt muôn đánh, mà ngài tưởng giao dịch đại phê lượng lương thực, vậy chỉ có thể chờ ta thương đội đi vào. Bất quá trước đó, ngài có phải hay không cũng phải nhường chúng ta nhìn xem ngài thành ý?”“Ngươi nghĩ muốn cái gì thành ý?”“Tỷ như tam vương tử có thể làm Đại Liêu chủ, đình chỉ trận này chiến tranh.”“Ta còn tưởng rằng các ngươi Đại Lương có thể trực tiếp làm ta làm cái này chủ đâu.”“Ta Đại Lương nếu có như vậy bản lĩnh, cũng sẽ không tới cửa tới cầu tam vương tử,” Lâm Thanh Uyển nói: “Bất quá ta Đại Lương nguyện trợ tam vương tử giúp một tay.”Ôn Dịch Hãn liền phát phật tay nói: “Thứ bậc một đám lương thực giao dịch quá rồi nói sau.”Lâm Thanh Uyển cũng không tưởng hôm nay là có thể được đến kết quả, đứng dậy cười nói: “Kia tại hạ trước cáo từ, điện hạ làm người chuẩn bị tốt lúc này đây giao dịch da lông đi.”Dứt lời vỗ tay một cái, làm người đem một khát rương châu báu nâng tiến vào.Ôn Dịch Hãn nhìn nhìn, cấp một cái tâm phúc sử cái ánh mắt.Người nọ thực mau liền rời đi, qua không bao lâu, liền tiến vào nói: “Tướng quân, đều chuẩn bị tốt.”“Lâm quận chúa đi xem đi, đồ vật chúng ta cho ngươi vận đến giới tuyến nơi đó.”Một cái thị vệ đi theo đi kiểm tra rồi một chút số lượng cùng chất lượng, quay đầu lại đối Lâm Thanh Uyển gật gật đầu, đại gia lúc này mới cáo từ rời đi.Võ thị lang vẫn luôn dẫn theo một lòng, chờ bình yên qua giới tuyến, bước vào Tang huyện thổ địa mới hung hăng mà thở dài nhẹ nhõm một hơi.“Quận chúa, bọn họ sẽ đáp ứng sao?”“Liền xem Ôn Dịch Hãn dã tâm có bao nhiêu lớn.”Liêu doanh trưởng bên này, Ôn Dịch Hãn chính nhéo một chuỗi châu báu không nói, hăn tâm phúc nhóm nôn nóng hỏi: “Tướng quân, ngài phải đáp ứng bọn họ sao?”“Các ngươi tưởng ta đáp ứng sao?”Tâm phúc nhóm hai mặt nhìn nhau sau nói: “Nếu là thật sự tự nhiên có thể, Khả Hãn tuổi lớn, đại vương tử cùng nhị vương tử tranh đoạt càng thêm lợi hại, thế nhưng đều đem ngài đương thương sử gọi. Khả Hãn nếu là không còn nữa, ngài...”“Phụ vương nếu là không còn nữa, hai vị

huynh trưởng bắt luận ai Thanh Uyển lo lắng nhất vẫn đề, bọn họ cùng Ôn Địch Hãn không có tín dụng đáng nói, muốn hợp tác thiên nan vạn nan, chính là lại khó nang cũng đến đi thử thử một lần, Định Châu bên kia tình huống nhưng không cho phép lại kéo đi xuống. Đường tham tướng thấy bọn họ kéo trở về vài xe da lông, cao hứng vô cùng, “Lâm quận chúa, có thể đem này phê da lông cho ta sao? Hiện giờ thời tiết càng ngày càng lạnh, bọn lính đông lạnh bị bệnh không ít.” Lâm Thanh Uyển liên tục gật đầu nói: “Đương nhiên có thể, ta còn có chuyện yêu cầu Đường tham tướng đâu.” Đường tham tướng nghe nàng nguyện ý, lập tức cao hứng không thôi, cười ha hả nói: “Quận chúa có gì phân phó liền nói, hạ quan nhất định đem hết toàn lực đi làm.” Lâm Thanh Uyển liền cười tưng tửng nói: “Cũng không phải cái gì việc khó, chính là ta lương thực còn ở trên đường không vận đến, cho nên ngày mai ta tướng cùng ngài điều tạm một đám quân lương. Người yên tâm, chờ ta lương thực vận đến, ta liền lập tức điền thượng cái này lỗ thủng.” Đường tham tướng mở to hai mắt nhìn, hỏi: “Ngài muốn mượn quân lương? Mượn đi làm gì? Ngài những người này cũng ăn không hết nhiêu ít a.” Đãi nghe nói là muốn bắt đi cùng Ôn Địch Hãn làm giao dịch, hắn thiếu chút nữa không nhảy lên, nhịn không được kêu lên: “Lâm quận chúa, ngài thế nhưng bán lương thực cho bọn hắn, chẳng lẽ muốn cho bọn họ ăn no đánh chúng ta sao?” Lâm Thanh Uyển biết việc này người bình thường đều không tiếp thu được, huống chi là biên quan tướng sĩ? Cho nên nàng cường ngạnh nói: “Đây là triều đình chư công ý tứ, Đường tham tướng cho rằng ngươi có thể nghĩ đến bọn họ sẽ không thể tưởng được sao? Nhưng mà chúng ta lại vẫn như cũ muốn đi làm, chính là vì lấy được Ôn Địch Hãn tín nhiệm, sau đó thúc đẩy lần này hợp tác.”

Chương 399: Hoà đàm nhị

Lâm Thanh Uyển nói: “Không cần đánh giặc liền có thể giữ được quốc thổ, chẳng lẽ ngươi muốn đem sĩ nhom đều chết trận ở trên chiến trường sao?”Đường tham tướng nghẹn đỏ mặt reo lên: “Ta chờ không sợ chết.”“Chính là ta sợ,” Lâm Thanh Uyển nghiêm túc nói: “Ta sợ ngươi chờ chết trận, cũng sợ thành phá, càng sợ hãi tòa thành trì này nội sinh sống bá tánh bởi vậy mà chết, còn có tòa thành này sau muôn vàn bá tánh.”Đường tham tướng cả giận nói: “Quận chúa liền như vậy chắc chắn chúng ta sẽ thua?”Lâm Thanh Uyển liền hốc mắt đỏ lên nói: “Chính là Đường tham tướng, chúng ta không có viện quân, Đại Lương hiện tại trùu không ra viện quân tới chi viện các ngươi, chỉ dựa các ngươi những người này, này thành thật có thể bảo vệ cho sao?”Đường tham tướng ngoác nhìn về phía Võ thị lang.Võ thị lang hơi hoi gật đầu nói: “Đường tham tướng, triều đình thật sự điều không ra viện quân tới, cũng là bởi vì này bệ hạ mới làm Lâm quận chúa tới nói cùng. Lúc này đây nói cùng chỉ có tam thành hy vọng, quận chúa là lấy mệnh ở đánh cuộc. Này Đông Bắc quân ban đầu là Lâm gia quân, mà đối diện Thát Tử hận nhất chính là Lâm thị người, ngươi còn không rõ sao?”Đường tham tướng há to miệng, run run môi hỏi, “Hà Nam, Linh Châu, Giang Lăng, Hồng Châu đều trùu không ra binh lực?”Lâm Thanh Uyển cùng Võ thị lang trầm mặc.Đường tham tướng sắc mặt biến ảo, “Ta phải lại suy xét suy xét.”Việc này tự nhiên không phải hắn có thể suy xét, bởi vậy ra cửa liền đem tâm phúc tìm tới, làm hắn lập tức hồi Định Châu truyền tin.Triều đình trùu không ra viện quân sự Đại tướng quân cùng Tô tướng quân có biết hay không?Lâm Thanh Uyển không đi quản hắn, hắn nếu là nguyện mượn liền mượn, không mượn nàng liền đi tìm Lam huyện lệnh muôn, lại vô dụng còn có Tô Chuong đâu.Lâm Thanh Uyển để ý chính là mặt khác một sự kiện, một hồi đến phòng liền hỏi Dịch Hàn, “Liên hệ thượng sao?”Dịch Hàn gật đầu, “Tuy là Thanh Uyển liền nói: “Không cần đổi bọn họ nói thẳng ra, chúng ta trả tiền, bọn họ làm việc, các cầu sở cần thôi.”Dịch Hàn liền gật gật đầu, hỏi: “Quận chúa đệ nhất kiện muốn bọn họ làm chuyện gì?”Lâm Thanh Uyển rũ mắt nghĩ nói: “Liên trước cùng bọn họ mua cái tin tức đi, tỷ như hiện tại Vân Châu có bao nhiêu sống

dương, sống ngưu.” Dịch Hán giơ giơ lên mi, xoay người đi xuống. Buổi tối, Đường tham tướng vẻ mặt nghiêm túc tới tìm nàng, “Lâm quận chúa, ta sẽ đem hết toàn lực phối hợp người, này phê lương thực người khi nào muốn?” Lâm Thanh Uyển liền biết hắn phải đi Định Châu người đã trở lại, nàng hơi hoi mỉm cười nói: “Ngày mai liền phải, người trước cho ta chuẩn bị tốt đi.” Lâm Thanh Uyển thấy hắn trên mặt có chút không cam nguyện, liền nói: “Tuyệt rơi, Định Châu bên kia thế công nghe nói hoãn chút, nhưng tuyệt tổng hội định, hơn nữa liền tính này tuyệt có thể vẫn luôn hạ, bọn họ cũng sẽ không từ bỏ, đến lúc đó mạo tuyệt công thành, bọn họ là khó, nhưng chúng ta gìn giữ cái đã có khó khăn cũng đồng dạng ở gia tăng. Đường tham tướng, Định Châu chờ không nổi, vẫn một ngày, liền nhiều một ngày thương vong.” Đường tham tướng sắc mặt hơi hoãn, gật đầu nói: “Ta minh bạch, quận chúa yên tâm, ngày mai ta nhất định đem lương thực cho người chuẩn bị tốt.” Lâm Thanh Uyển gật đầu, sáng sớm hôm sau liền phái người qua đi truyền tin, tỏ vẻ lương thực đã chuẩn bị tốt, thỉnh bọn họ phái người lại đây nghiệm xem. Tới là ngày đó nàng ở lều lớn trung gặp qua một cái phó tướng, hắn chà xát hạt ngũ cốc, này chất lượng không tính là hảo, nhưng cũng không phải thập phần kém, hắn là tham ô trong quân lương thảo. Hắn trong lòng cười nhạo, đắc ý liếc mắt một cái một bên đứng thẳng Đường tham tướng, đối Lâm Thanh Uyển nói: “Lâm quận chúa yên tâm, ta trả về sẽ cùng chúng ta tướng quân đúng sự thật bẩm báo.” Lâm Thanh Uyển nhàn nhạt gật đầu, hỏi: “Chúng ta đây sở cần sống ngưu sống dương đâu?” “Quận chúa yên tâm, đều chuẩn bị tốt.” Lâm Thanh Uyển liền cười nói: “Chờ mong ngày mai cùng tam vương tử gặp mặt.” Tiễn đi Liêu nhân, Lâm Thanh Uyển đi ra kho hàng, một mảnh tuyet dừng ở cái trán của nàng thượng, lạnh căm căm, Dịch Hán vội vàng căng ra dù, Lâm Thanh Uyển ngăn cách hắn tay, ngẩng đầu nhìn xám xịt không trung, thở dài nói: “Hy vọng lúc này đây bọn họ ngưng chiến thời gian có thể trường một ít.” Ít nhất cho nàng công lược hạ Ôn Địch Hân thời gian. Ngày hôm sau, Ôn Địch Hân cùng Lâm Thanh Uyển ước ở biên cảnh gặp mặt, một bên lôi kéo lương thực, một bên tặc vội vàng dê bò, bất quá hiển nhiên đối phương không thể nào giảng danh dự. Lâm Thanh Uyển nhìn đến hắn kéo hai xe thịt dê, mà một bên buộc dê bò số lượng không kịp lần trước bọn họ nói thỏa một nửa, Lâm Thanh Uyển bước chân hơi đôn, sắc mặt liền trầm xuống dưới, vừa thấy đến Ôn Địch Hân liền không vui nói: “Tam vương tử nếu là không thành tâm, vậy khi ta không đề qua hợp tác sự.” Ôn Địch Hân liền cười nói: “Lâm quận chúa hiểu làm, không phải ta thất tín, mà thật sự là không có biện pháp, Vân Châu gặp tai họa trong mắt, sống dê bò cũng không nhiều, người đừng nhìn này đó thịt dê là giết tốt, như vậy thời tiết cũng là có thể bảo tồn thật lâu.” Lâm Thanh Uyển cười lạnh nói: “Phải không, nhưng ta như thế nào nghe nói vì trận này chiến sự, có rất nhiều dê

bò bị đuổi tới Vân Châu, các ngươi càng là tịch thu người Hán dường dê bò sung làm quân lương, hiện giờ chỉ tam vương tử đại doanh trung liền có không ít sống dê bò đi?"Ôn Địch Hãn đồng tử co rụt lại, cười như không cười nói: "Lâm quận chúa nhưng thật ra hỏi thăm đến rõ ràng."“Tự nhiên, các ngươi đều nói chúng ta người Hán bụng chín khúc mười tám cong, nhưng ta cảm thấy các ngươi Liêu nhân tâm tư cũng không cạn, ta nếu không làm chút công khóa, làm sao dám tới cùng tam vương tử gặp mặt?"Hai bên tức khắc trầm mặc xuống dưới.Hai bên giương cung bạt kiếm, Ôn Địch Hãn liền hỏi, "Kia trận này giao dịch là không được?"“Tam vương tử không có thành ý, ta không dám lấy ta Đại Lương quốc thể tới mạo hiểm.”“Ta đồng dạng không dám lấy ta Đại Liêu tương lai mạo hiểm,” Ôn Địch Hãn nhìn chằm chằm nàng đôi mắt nói: "Ta không tín nhiệm ngươi, nào biết này không phải các ngươi Đại Lương ly gián kế?"Hai bên lại lần nữa trầm mặc xuống dưới.Hiển nhiên, bọn họ cho nhau không tín dụng, trận này đàm phán cơ hồ nói không nổi nữa.Võ thị lang sắc mặt thay đổi mấy biến, nôn nóng nhìn về phía Lâm Thanh Uyển, nếu là liền như vậy đàm phán thất bại, kia Sở Quốc bên kia làm sao bây giờ?Lâm Thanh Uyển trầm mặc hồi lâu, cuối cùng nói: "Chúng ta đây liền đều lấy ra một chút thành ý tới."Ôn Địch Hãn không dao động.Lâm Thanh Uyển nhìn hắn nói: "Ta đi cho ngươi làm con tin, cái này thành ý như thế nào?"Dịch Hán sắc mặt biến đổi, nhịn không được tiến lên một bước, "Cô nãi nãi?"Lâm Thanh Uyển giơ tay ngăn cản hắn nói, ánh mắt vẫn như cũ nhìn chằm chằm Ôn Địch Hãn, nói: "Ta nãi Lâm Dĩnh chi tôn, tam vương tử nếu có thể ở ta Đại Lương Giang Nam kinh doanh hạ như vậy khoan mạng lưới tình báo, vây hắn là biết ta còn là Lâm thị thực tế người cầm quyền, triều đình chịu phái ta tới nói cùng, cho thấy ta ở trong triều phân lượng, cho nên ta tới làm con tin này, cũng đủ trao đổi tam vương tử tín dụng đi?"Ôn Địch Hãn như suy tư gì.Hắn đương nhiên biết Lâm Thanh Uyển, có thể nói, bọn họ tuy là lần đầu tiên gặp mặt, lại giao quá không ngừng một lần tay.Hắn lưu tại Giang Nam mật thám không ngừng một lần muốn giết các nàng cô chát, lại tổng tìm không thấy cơ hội, mà duy nhất một lần ra tay cũng tổn thất thảm trọng.Kia một lần bọn họ là không trải qua hắn cho phép tự tiện động thủ, lúc sau hắn liền nghiêm lệnh bọn họ không được lại đi trêu chọc Lâm thị.Nhưng không nghĩ tới cuối cùng xếp vào ở Giang Nam cái định vẫn là bị nàng rút sạch sẽ, bao gồm hắn kinh doanh nhiều năm mới mượn sức lại đây Triệu Tiệp đều tổn hại ở nàng trong tay.Cho nên hắn tâm phúc toàn xem nhẹ nàng là cái nữ nhi thân khí, hắn lại chưa từng thả lỏng quá cảnh giác.Hiện tại tới xem, hắn vẫn là xem nhẹ nàng can đảm, dám đến làm con tin của hắn, tương đương với đem mệnh giao cho trên tay hắn.Ôn Địch Hãn cái này cuối cùng là nghiêm túc suy xét đi lên.Lâm Thanh Uyển thấy hắn tâm động, liền không ngừng cố gắng nói: "Tam vương tử, Đại Lương một

khi đổi ý, người đại có thể đem ta giết treo ở cửa thành lâu tử thuong, thông cáo thiên hạ, đến lúc đó có rất nhiều tiếng người thảo Đại Lương. Phải biết rằng ta không chỉ có là bệ hạ nghĩa nữ, Đại Lương Lý Phiên Viên thuong thư, vẫn là công thần Lâm Dĩnh lúc sau."Nàng lấy như vậy phuong thức chết đi, kia Đại Lương tất lunge đeo bêu danh, mà người Hán nhất sỹ diện cùng danh dự, chỉ sợ thật đúng là không dám hành động thiếu suy nghĩ.Ôn Dịch Hân nghĩ đến đây, cười ha ha nói: "Lâm quận chúa nói giõn, người như vậy mĩ nhân, ta như thế nào bỏ được làm người chết đâu?"Hân quay đầu lại nhìn về phía phó quan, sắc mặt nghiêm nói: "Còn không mau đem những cái đó thịt dê kéo xuống, lại đi đuổi chút dê bò lại đây, lần đầu tiên cùng quận chúa giao dịch, nhưng không hảo thất tín."Lâm Thanh Uyển chọn chọn môi, chờ hai bên rốt cuộc giao dịch xong, mới nói: "Tam vương tử yên tâm, chờ ta trở về an bài tốt một chút sự tình sẽ tự qua đi làm con tin."“Ta đây ngày mai phái người tới đón quận chúa.”Thật đúng là một ngày đều không muôn ở lâu.Lâm Thanh Uyển gật gật đầu, cũng không có nghĩ hoãn lại thời gian, mang theo sắc mặt không tốt lăm Dịch Hàn cùng Võ thị lang đi trở về.“Quận chúa thật muôn đi làm con tin?”“Chỉ cần Ôn Dịch Hân chịu hợp tác, cái này hiêm đáng giá mạo.”“Vạn nhất hắn lật lọng, chế trụ quận chúa làm con tin, trái lại áp chế triều đình đâu?”“Hắn nếu muôn như vậy, chúng ta lần đầu tiên đi hắn là có thể khâu hạ chúng ta.” Lâm Thanh Uyển nói: “Hơn nữa hắn liền tính khâu hạ cũng vô dụng, đến lúc đó ta không thừa nhận chính mình thân phận là được. Tô Châu bên kia tái xuất hiện một cái Lâm quận chúa là được.”Dịch Hàn sắc mặt thay đổi mấy biến, Võ thị lang khe khẽ thở dài, lui về phía sau một bước hướng Lâm Thanh Uyển thật sâu vái chào, lui xuống.“Cô nãi nãi như thế nào còn dạy bọn họ từ bỏ người?”Lâm Thanh Uyển liền cười nói: “Ta không dạy bọn họ liền không thể tưởng được sao? Ta dạy càng tốt, tốt xấu có thể rơi vào cái thâm minh đại nghĩa thanh danh.”Lâm Thanh Uyển nghĩ, an bài nói: “Dịch Hàn, người lưu lại chờ chúng ta lương thực vận tới, đến lúc đó rất nhiều sự còn muôn người tới làm...”“Không được, ta muôn cùng ngài qua đi!”Làm nàng đi làm con tin hắn đã đủ lo lắng, nơi nào còn đuổi theo một mình lưu lại?Lâm Thanh Uyển liền cười nói: “Ta xem Ôn Dịch Hân là thành tâm hợp tác, hắn sẽ không lấy ta thế nào.”“Đem bên này sự tình giao cho Giang Tiên đi, ta đi theo cô nãi nãi qua đi,”Dịch Hàn kiên trì nói: “Cô nãi nãi nếu muôn cùng bên này truyền tống tin tức, ta đi cũng càng an toàn chút.”Lâm Thanh Uyển thuyết phục không được Dịch Hàn, liền cũng chỉ có thể từ hắn đi.Nàng lâm ra kinh trước liền cùng Lương Đέ muôn quá một đám lương thực, mà trừ bỏ kia phê ngoại, nàng còn cấp Giang Nam viết thư, làm cho bọn họ vận chuyển lương thực thực đi lên.Nhưng áp giải lương thực tốc độ thong thả, không biết khi nào mới có thể đến, hiện tại chỉ có thể chờ kinh thành kia phê lương thực đến sau một giải lửa sém lông mày.Ngày

hôm sau, Dịch Hân liền chọn lựa hai mươi cái thị vệ đi theo hắn qua đi bảo hộ Lâm Thanh Uyển.Ôn Địch Hân phái người tới đón nàng, chờ tới rồi doanh trướng mới phát hiện Ôn Địch Hân ở doanh trướng Tây Bắc giác cho nàng đáp cái lều trại, bên ngoài tầng tầng lập một đám binh lính, hiển nhiên đang ở phòng bị bọn họ.Ôn Địch Hân ánh mắt đảo qua Dịch Hân đám người, cùng Lâm Thanh Uyển cười nói: “Lâm quận chúa như thế nào không mang theo nha đầu tới, đều là một đám đại què mùa?”“Đường xá xa xôi, chúng ta hành trang đơn giản, cho nên một cái nha đầu cũng chưa mang.” Lâm Thanh Uyển cười nói: “Nếu là tam vương tử có nha đầu, không bằng cho ta mượn hai cái?”“Vừa lúc, ta thuộc hạ có hai cái nha đầu còn tính có khả năng, trong chốc lát ta liền phái các nàng tới hầu hạ quận chúa.”“Vậy đa tạ tam vương tử.”Ôn Địch Hân cười tủm tỉm nói: “Không cần tạ, có thể vì quận chúa công hiến sức lực là tại hạ vinh hạnh.”Chờ Dịch Hân mang theo người đem nàng đồ dùng sinh hoạt đều để vào trong trướng, Ôn Địch Hân liền cười nói: “Lâm quận chúa, chúng ta đi trong đại trướng nói chuyện đi.”Lâm Thanh Uyển trong lòng vừa động, biết hoà đàm cuối cùng là chính thức bắt đầu rồi.

Chương 400: Hợp tác

Muốn kết thúc chiến tranh, đầu tiên đến làm Ôn Địch Hãn có quyền lên tiếng, hai bên đều biết điểm này, dù chưa chỉ ra, nhưng bọn hắn hôm nay sở nói đó là vì đạt tới mục đích này. Đại Lương có người, có thể phái người đi ám sát Liêu Khả Hãn, nhưng cần thiết có người dẫn bọn hắn tiếp cận Liêu Khả Hãn mới được, bằng không người đều không thấy được, còn như thế nào ám sát? Mà ám sát mặc kệ thành cùng không thành, Càn Lặc cùng Càn Chuẩn bên này cũng đều muốn đồng thời động thủ, chỉ cần đem này hai người trừ bỏ, Ôn Địch Hãn tiếp nhận binh quyền cùng kế vị liền thuận lý thành chương. Cái này lại là muôn giao cho Ôn Địch Hãn đi làm. Ôn Địch Hãn hỏi: “Nếu là các ngươi không thể đắc thủ đâu?” Đến lúc đó hắn giết hai cái huynh đệ, áp không được quân đội, mà hắn phụ vương lại vấn tội, hắn khẳng định chiếm không được hảo, mà Đại Liêu cũng nhất định đại loạn. Mặc dù Lâm Thanh Uyển đã lưu lại làm con tin, Ôn Địch Hãn cũng luôn là sợ hãi nàng sứ trá. Lâm Thanh Uyển liền cười nói: “Thượng kinh khoảng cách nơi này có năm ngày lộ trình, tin tức lạc hậu, bất luận thành cùng không thành, ngài đều giả mạo chỉ dụ vua nói Khả Hãn băng hà, để khống chế quân đội sau, Khả Hãn băng, ngài liền có thể hồi thượng kinh kế vị, nếu không thành, ngài liền tạm thời trú đóng ở biên quan, chờ đợi Khả Hãn hạ chiếu lập ngài vì Thái Tử.” Ôn Địch Hãn nhíu mày. “Tam vương tử đừng quên, Khả Hãn thân thể nhưng không thể nào hảo, mà hắn sở hữu nhi tử trung, có thể có chưởng quốc chi tài chỉ có các ngươi này huynh đệ ba người,” Lâm Thanh Uyển nhàn nhạt nói: “Ở đại vương tử cùng nhị vương tử xảy ra chuyện sau, liền tính hắn không cam nguyện, vì Đại Liêu, cũng nhất định sẽ lập ngài vì Thái Tử. Tỷ như Đại Đường Cao Tổ hoàng đế. Nghe nói Khả Hãn thực đọc chúng ta người Hán văn điển, đường sách sử hắn là xem qua đi?” Ôn Địch Hãn trong lòng vừa động, như suy tư gì nhìn thoáng qua Lâm Thanh Uyển nói: “Lâm quận chúa nói chính là.” Lâm Thanh Uyển liền xoay người từ Dịch Hán cầm trên tay tiếp theo xấp văn kiện tới, đưa cho hắn cười nói: “Kia việc này liền như vậy định ra, tam vương tử không bằng lại thuận tiện nhìn xem cái này.” Ôn Địch Hãn liếc mắt một cái, “Hoà đàm thư?” Hắn tiếp nhận, không chút để ý mở ra nói,

“Như thế nào, chúng ta làm này đó còn muộn viết xuống tới? Sẽ không sợ truyền lưu đi xuống chịu người lên án?” Lời nói mới nói xong, hắn mới phát hiện này cùng bọn họ vừa rồi nói hoàn toàn không phải một cái nội dung, nhìn đến bên trong viết đồ vật, hắn hơi hơi ngồi thăng thân mình tới. Lâm Thanh Uyển liền cười nói: “Ta đương nhiên sẽ không đem như vậy sự nhở nhập trong đó, đây là ở tam vương tử kế vị sau chúng ta hoà đàm nội dung.” Nay phân công văn là nàng cùng Võ thị lang dọc theo đường đi tinh tế châm chước sau định ra, hai ngày này mới sửa sang lại ra tới, chỉ là cái đại cương, cũng không tệ, chỉ là bên trong dùng hán liêu hai loại văn tự viết, cho nên có vẻ nhiều chút. “Tam vương tử, ta tưởng hai nước ngưng chiến, về sau mậu dịch lui tới là thiệt tình, cho nên hiện tại hợp tác cũng không phải tạm thời, ta hy vọng tương lai chúng ta hai nước có thể mở ra chợ chung, như Đại Đường giống nhau lui tới hợp tác.” Ôn Dịch Hãn điểm điểm ngón tay, hỏi: “Chợ chung cũng bán lương thực?” “Chỉ cần tam vương tử cũng chịu đem ngựa bán cho chúng ta.” Ôn Dịch Hãn liền sờ sờ cầm nói: “Này đảo không khó, chỉ là Lâm quận chúa có thể làm chủ?” Hắn giơ giơ lên trong tay công văn, này mặt trên mặc mùi hương còn nồng thực, hiển nhiên là vừa chuẩn bị cho tốt, Lương Đế khẳng định còn không biết. Lâm Thanh Uyển liền cười nói: “Cái này ngài yên tâm, chúng ta Hoàng đế bệ hạ từ trước đến nay dày rộng nhân nghĩa, cũng yêu nhất hoà bình, có thể không đánh giặc tự nhiên tốt nhất.” Ôn Dịch Hãn cười nhạo một tiếng, đương hoàng đế đều tưởng khai cương khoách thô, sao có thể yêu thích hoà bình? Bất quá hắn vẫn là gật gật đầu nói: “Nếu là ta thật lên làm Khả Hãn, chợ chung tự nhiên là có thể khai.” Chờ hắn lên làm lại nói. Lâm Thanh Uyển liền cười gật đầu, “Hảo, này phân công văn chỉ là trước cho ngài xem, còn lại chờ sự thành sau lại thương nghị.” Hai người lại liền mặt khác hạng mục công việc tinh tế thương nghị một chút, chờ đợi thái dương sắp rời xuống, có người tới cùng Ôn Dịch Hãn hội báo quân tình, Lâm Thanh Uyển liền thức thời đứng dậy nói: “Tam vương tử, ta đây về trước trướng nghỉ ngơi.” “Hảo, người tới, đưa Lâm quận chúa trở về.” Vệ binh đi theo Lâm Thanh Uyển phía sau, thẳng đến đem người đưa về đến lều lớn mới rời đi, dọc theo đường đi Lâm Thanh Uyển mắt nhìn thẳng, tựa hồ đối Liêu doanh trưởng một chút cũng không có hứng thú. Dịch Hán theo sát ở Lâm Thanh Uyển phía sau, cũng chưa thử đi tìm hiểu. Hai người biểu hiện bị hội báo cấp Ôn Dịch Hãn, Ôn Dịch Hãn hừ lạnh nói: “Nhưng thật ra thành thật.” Phó tướng nhóm liền hỏi nói: “Tướng quân đã đáp ứng bọn họ?” Ôn Dịch Hãn gật đầu, “Đã có người nguyện làm chúng ta đao, chúng ta đương nhiên không cần khách khí.” “Chuyện đó thành lúc sau đâu?” Ôn Dịch Hãn cười lạnh, “Đại Lương xương cốt luôn luôn ngạnh, lần này mới khai chiến liền phái sứ giả lại đây hoà đàm, còn mất công tới giúp ta, khẳng định không phải nàng nói cái gì chó má yêu thích hoà bình, chỉ sợ là lương đã

xảy ra chuyện, sớm mấy ngày không phải cho các ngươi đi hỏi thăm sao, còn không có nghe được?" Một cái hô thẹn nói: "Tướng quân, chúng ta ở Đại Lương người bị nhổ không ít, mà gần nhất Đại Lương bên kia tựa hồ phong tỏa tin tức, chúng ta thử hỏi thăm quá, nhưng cái gì đều hỏi thăm không đến. Chúng ta người còn bắt một cái tiểu quan ép hỏi, nhưng đối phương cũng cái gì cũng không biết." "Chẳng lẽ là phòng bị chúng ta?" "Không nhất định, nói không chừng là bởi vì chiến sự." "Kia làm sao bây giờ, tra không đến Đại Lương ra chuyện gì." Ôn Dịch Hãn liền rũ xuống đôi mắt nghĩ nghĩ nói: "Mặc kệ là chuyện gì, tóm lại Đại Lương khẳng định trừu không ra binh lực tới chi viện Định Châu, cho nên lương triều đình mới có thể cùng ta hoà đàm, một khi đã như vậy..." Hãn trong mắt hiện lên hàn quang, nói: "Trước cùng nàng hợp tác, đãi ta kế vị sau lại công, trong khoảng thời gian này các ngươi muốn cần thêm luyện binh, không cần chậm trễ." "Là!" "Nhưng tướng quân, chúng ta lương thảo không có nhiều ít, muốn luyện binh đến ăn corm no a." Ôn Dịch Hãn liền không thèm để ý phát tay nói: "Không nghe nàng nói sao, nàng dùng để giao dịch lương thực đã ở trên đường, đến lúc đó chúng ta lại dùng dê bò cùng nàng đổi một đám, đãi ta kế vị, khẳng định có không ít người không phục, đến lúc đó vừa lúc đem bọn họ kéo đến trên chiến trường đi." Lâm Thanh Uyển đoán cũng không sai, Liêu Quốc đích xác thích dùng chiến tranh tới dời đi trừ khử mâu thuẫn. Người tướng phản ta? Vậy ra tiền tuyến đi đánh giặc đi, đi chinh phục Đại Lương, đi đoạt lấy lược lương thực, vàng bạc châu báu cùng nô lệ. Chờ chiến tranh kết thúc, phản đối người đã chết không ít, còn sống người chưa chắc còn có tâm lực đi phản đối. Ôn Dịch Hãn đồng dạng muốn dùng đối lương chiến tranh tới dời đi lực chú ý, bất quá hiện tại hai bên đang ở hợp tác, hắn vẫn là thực thành tâm. Lâm Thanh Uyển trở lại lều lớn, Ôn Dịch Hãn đưa tới hai cái nha đầu đã ở trong trường hầm hạ, đem áo choàng cởi xuống tới cấp các nàng, nàng cười hỏi hai cái tiểu cô nương, "Các ngươi tên gọi là gì?" "Nô tỳ Tiểu Thập," ôn ôn nhu nhu người Hán tiểu cô nương uốn gối nói: "Tham kiến quận chúa điện hạ." "Đứng lên đi, ngươi đâu?" Lâm Thanh Uyển nhìn về phía cái kia vẻ mặt mờ ám tiều cô nương, nàng hiển nhiên là Liêu nhân, tuổi so Tiểu Thập còn muôn tuổi, nhất phái thiên chân hoạt bát. Nàng lắp bắp dùng Hán ngữ nói: "Lan Na, ta kêu Lan Na." Lâm Thanh Uyển liền cười kinh ngạc cảm thán nói: "Thật là tên hay a." Lan Na liền ngượng ngùng cúi đầu cười, đứng dậy đi giúp Lâm Thanh Uyển doan nước âm. "Nhà các ngươi ở Vân Châu?" Lâm Thanh Uyển biên rửa mặt biên cùng hai cái nữ hài nói chuyện với nhau. Lan Na Hán ngữ không thể nào hảo, nghe còn có thể, nói thời điểm liền có chút nói lắp, cho nên là Tiểu Thập thay tự thuật. "Nô tỳ là Vân Châu người, Lan Na là U Châu người." "Vậy các ngươi là như thế nào đến trong quân tới?" "Lan Na là đi theo nàng ca ca tới," Tiểu Thập nói: "Mà nô tỳ còn lại là tùy hầu ở tướng

quân tả hữu, bởi vì tướng quân muốn người hầu hạ quận chúa, cho nên liền cùng nhau bị điều lại đây.”Lâm Thanh Uyển gật đầu, “Trong khoảng thời gian này muốn vất và các ngươi.”“Là bọn nô tỳ ứng tần.”Tiểu Thập cấp Lâm Thanh Uyển trang điểm.Lan Na tặc đứng ở một bên nhìn, trong mắt lóe kinh ngạc cảm thán.Lâm Thanh Uyển hơi hơi mỉm cười, tùy tay đem hộp một chi nạm đá quý trâm đua cho nàng, cười nói: “Thích sao, tặng cho ngươi.”Lan Na lưu luyến nhìn thoáng qua trâm, lắc lắc tay nói: “Không thể muộn.”Lâm Thanh Uyển liền cười, “Cho ngươi liền cầm đi, nữ hài tử nào có không thích vật phẩm trang sức, ta cảm thấy ngươi mang cái này khăng định đẹp.”Lan Na liền thật cẩn thận tiếp nhận, đổi nàng nhấp miệng nhai.Lâm Thanh Uyển liền cười ngồi thẳng, làm Tiểu Thập cho nàng so hảo tóc sau liền chọn một cái bạc thoa cho nàng, cười nhạt nói: “Đây là đua cho ngươi.”Tiểu Thập cung kính mà tiếp nhận, cúi đầu cảm tạ.Lan Na tò mò đổi lập một chút hai người trâm, vui vẻ cười.Chờ bóng đêm tiến đến, Lan Na đi ra ngoài xách hộp đồ ăn trở về, Lâm Thanh Uyển liền vẫy tay gọi tới Dịch Hàn, “Cùng nhau dùng cơm đi.”Tiểu Thập cùng Lan Na lúc này mới phát hiện trưởng giác Dịch Hàn, hoảng sợ, nguyên lai hắn vẫn luôn ở trong đại trưởng sao, các nàng thế nhưng một chút cũng không phát giác.Dịch Hàn đi đến Lâm Thanh Uyển bên người, cũng không có chối từ, Lâm Thanh Uyển đuổi chiếc đũa mới muốn gấp đồ ăn, Dịch Hàn liền ngăn trở nàng nói: “Cô nã nã, đãi ta dùng qua đi ngài lại dùng đi.”Lâm Thanh Uyển liền cười nói: “Ngươi nhiều lo lắng, tam vương tử không phải ngươi như vậy.”Dứt lời cường ngạnh trước gấp một chiếc đũa đồ ăn, Dịch Hàn khe khẽ thở dài, nói cái gì cũng chưa nói, nhưng mặt khác đồ ăn hắn lại là mau một bước trước dùng.Lâm Thanh Uyển vừa ăn vừa nói: “Trong chốc lát ta viết phong thư cho ngươi, ngươi làm người mang đi ra ngoài cấp Võ thị lang, ta cùng tam vương tử đã thương lượng quá, có thể bắt đầu an bài.”Dịch Hàn lên tiếng, nhanh chóng cơm nước xong sau liền giúp nàng mài mực, Lâm Thanh Uyển mở ra giấy viết thư, trầm tư nhìn thấp sáng đuốc đèn, cũng không vội vã bắt đầu viết.Lan Na tò mò nhìn chằm chằm Dịch Hàn xem, Lâm Thanh Uyển đề bút dính dính mặc, thấy nàng ánh mắt sáng ngời, liền cười nói: “Ngươi không ma quá mặc sao, tới thử xem xem đi.”Lan Na liền tò mò tiến lên, cười hỏi: “Muốn như thế nào ma?”“Nhẹ một ít, đều tốc triều một phương hướng chuyển động là được.”Dịch Hàn thôi lui đến một bên, đem vị trí nhường cho Lan Na, ánh mắt đảo qua trong trường chính uất năng quần áo Tiểu Thập.Lâm Thanh Uyển điểm điểm mặc, bắt đầu viết thư.Lan Na đứng ở một bên, biên nhẹ nhàng mà mài mực, biên thường thường ngẩng đầu tò mò nhìn chằm chằm Lâm Thanh Uyển xem.Thấy Lâm Thanh Uyển ngẩng đầu liếc hướng nàng, nàng liền ngượng ngùng nói: “Ta không quen biết chữ Hán, ta cảm thấy ngươi rất lợi hại.”Lâm Thanh Uyển liền cười, “Ngươi nếu muốn học, về sau có thời gian ta dạy cho ngươi.”“Thật sự có thể chứ?” Lan

Na kinh hỉ.“Đương nhiên,” Lâm Thanh Uyển viết xong tin, đem hai trang giấy chật rã phơi khô, phong tiến phong thư sau cười nói: “Dù sao ta ở doanh trướng trung cũng không nhiều ít khi phải làm, đến lúc đó ta dạy cho ngươi, nga, còn có Tiểu Thập. Vừa lúc lần này ta mang theo vài quyển sách tới.”

Chương 401: Tiếng lóng

Tin trực tiếp từ bọn họ bên này thị vệ đưa trở về, Ôn Địch Hãn vì tỏ vẻ chính mình thành ý, cũng không ngăn trở Lâm Thanh Uyển cùng Võ thi lang bọn họ liên hệ, chỉ cần nàng người ở hắn nơi này làm con tin liền hảo.Rốt cuộc, Lâm Thanh Uyển là sứ đoàn chính sử, rất nhiều sự tình còn cần nàng tự mình an bài.Hắn không thể kiểm tra tin, lại không đại biểu cái gì cũng không biết.Không cần đến ngày hôm sau hắn sẽ biết Lâm Thanh Uyển tin trung nội dung, tin nội dung thực bình thường, nhưng chính là quá bình thường.Hắn nhịn không được gõ gõ cái bàn hỏi: “Trù bỏ lá thư kia ngoại, nàng liền không có lại viết mặt khác đồ vật?”“Không có.”Ôn Địch Hãn nhăn nhăn mày, “Đó là khẩu khẩu tượng truyền?”“Người là vệ binh nhóm tự mình đưa trở về, trên đường nàng không cùng bên người nàng cái kia Dịch Hàn nói cái gì lời nói,” tâm phúc dừng một chút sau nói: “Ở lều lớn trung tuy nói quá nói mấy câu, nhưng Dịch Hàn bắt được tin sau chúng ta là tận mắt nhìn thấy đến hắn đem tin đưa cho kia thị vệ, chỉ công đạo làm hắn chú ý an toàn, vẫn chưa có mặt khác nói.”Ôn Địch Hãn liền sờ sờ cằm nói: “Nàng liền như vậy tin được ta?”Thế nhưng không làm một chút phòng bị?Võ thi lang thu được tin, lập tức tìm Giang Tiền tới, hai người đóng cửa lại đọc. Trước xem xong mặt ngoài ý tú, lúc này mới từ bên cạnh kệ sách thượng rút ra một quyển 『luận ngữ』, tời, từng cái đổi chiểu qua đi.Thật lâu sau, hai người mới đổi chiểu trên giấy viết xuống bá chữ, “Phòng, viện lan.”Võ thi lang nhíu chặt mày, “Đây là ý gì?”Giang Tiền cảm thấy chính mình tựa hồ ở nơi nào nghe qua những lời này, hắn gõ gõ đầu, vẫn là không nhớ tới, cảm thấy chính mình quá bỗn, hay là nên đội trưởng lưu lại nơi này mới đúng.Cô nãi nãi tưởng cái gì, hắn luôn luôn biết.Hắn nhíu chặt mày khổ tư, tông cảm thấy chính mình phải bắt đến kia mạt linh cảm, Võ thi lang đột nhiên một phách cái bàn nói: “Là A Tát Lan Bộ!”Hắn nhíu lại mày xoay hai vòng nói: “A Tát Lan Bộ là Càn Lặc cùng Càn Chuân mâu tộc, Lâm quận chúa làm chúng ta viện trợ nó, đó chính là muốn đề phòng Ôn Địch Hãn, chẳng lẽ là hoà đàm không thuận lợi?”Hắn như vậy vừa nói, Giang Tiền cuối cùng là nghĩ tới, lập tức đứng dậy nói: “Ta biết, cô nãi nãi để lại hộp.”Dứt lời vội vàng đi tìm Dịch Hàn giao cho hắn đồ vật, tìm ra

trong đó một cái hộp liền phùng lại đây nói: “Đây là cô nãi nãi lưu lại.” Hai người vội vàng mở ra tới xem, thấy là một ít danh sách cùng danh sách, không khỏi hơi hoi sừng sót.Danh sách là bọn họ có thể cấp A Tát Lan Bộ đồ vật, danh sách còn lại là bọn họ có thể liên hệ thương A Tát Lan Bộ người, đều là thô, vương, Lư, lâm như vậy họ lớn.Danh sách cuối cùng, Lâm Thanh Uyển nhăn lại nói: “Vì phòng Ôn Dịch Hãn, nhưng khơi mào liêu nội chiến, thận dùng!”Đây chẳng phải là Ôn Dịch Hãn vẫn luôn không dám tín nhiệm bọn họ nguyên nhân sao?Hai người mở to hai mắt nhìn, “Quận chúa như thế nào... Thật đúng là dùng cái này biện pháp a?”Giang Tiên liền vì bọn họ chủ tử biện giải nói: “Binh bất yếm trả, khăng định là Ôn Dịch Hãn làm không tốt sự, cô nãi nãi mới áp dụng cái này sách.”Võ thị lang bùi môi, này hộp hiển nhiên là đã sớm bị hao, hiển nhiên Lâm Thanh Uyển cũng không tưởng thành tâm hợp tác.Võ thị lang nhéo danh sách cùng danh sách do dự một chút nói: “Lâm quận chúa còn ở Liêu doanh đâu, chúng ta làm như vậy có thể hay không xúc phạm tới nàng? Ra tới trước bệ hạ chính là dặn dò qua, nhất định phải quận chúa bình an trở về.”Giang Tiên là sẽ không vi phạm Lâm Thanh Uyển mệnh lệnh, cho nên nói: “Chúng ta tiêu tâm một ít, không gọi Ôn Dịch Hãn phát hiện là được.”Võ thị lang như suy tư gì gật đầu, “Vừa lúc chúng ta muốn phái người đi liên lạc chúng ta lưu tại Đại Liêu người, vừa lúc lẩn lộn tầm mắt.”Giang Tiên liền nói: “Liên lạc danh sách thương nhân nhiệm vụ liền giao cho ta tới an bài đi.”Võ thị lang nhìn hắn một cái, gật gật đầu nói: “Ta cho người điều phái mấy cái thị vệ.”Cứ như vậy hai bên đều có người, vừa lúc có thể dò xét lẫn nhau.Hai người nghị định, liền có thể cấp Lâm Thanh Uyển viết hồi âm, bọn họ viết thư liền phải đơn giản đến nhiều, đều không cần tiếng lóng, nói thẳng sẽ cẩn thận phân phó là được.Lâm Thanh Uyển thu tin liền đặt ở một cái hộp, cũng không tránh Tiểu Thập cùng Lan Na.Nàng rút ra một trương giấy tờ viết xuống hai người tên, chiêng tay cười nói: “Mau tới đây, ta dạy các ngươi biết chữ.”Lan Na nhảy nhót chạy tới, Tiểu Thập tắc do dự một chút mới lại đây, hai người nhìn tên của mình.Lâm Thanh Uyển cười nói: “Tiểu Thập tên thực hảo viết, chính là không rất giống nữ hài tử tên, Lan Na tên rất êm tai.”Nàng ngẩng đầu nhìn về phía Lan Na, mỉm cười nói: “Vừa nghe chính là rất mỹ lệ tên.”Lan Na ngượng ngùng cười, “Ta cho rằng quận chúa sẽ cảm thấy nó tục khí đâu?”“Như thế nào sẽ đâu?” Lâm Thanh Uyển nói: “Lan là hoa trung tú quân tử, chúng ta người Hán thích nhất hoa cỏ chi nhất.”“Quận chúa cũng thích hoa lan sao?”“Đương nhiên,” Lâm Thanh Uyển cười nói: “Trước mắt ta biết đến sở hữu hoa ta đều thích.”“Quận chúa cũng thật hoa tâm.”Lâm Thanh Uyển liền nhẹ nhàng được cười ha hả, “Hoa tâm cái này từ cũng không phải là như vậy dùng.”Ba người nói đùa một trận, Lâm Thanh Uyển giáo các nàng nhận thức vài cái tự, lúc này mới phóng các nàng đi làm việc nhà.Lâm Thanh Uyển tắc tay từ bên cạnh

trên bàn rút ra một quyển sách tới xem. Màn liền lớn như vậy, Tiêu Thập tổng có thể cho chính mình tìm được việc, chờ đều thu thập hảo, liền không biết từ chỗ nào móc ra một khối bối tới thêu đồ vật, mà Lan Na tặc có chút nhảm chán, lại tiến đến Lâm Thanh Uyển bên người, tò mò nhìn nàng thư hỏi, “Quận chúa xem chính là cái gì thư?”“《luận ngữ》.”“Ta biết quyển sách này, là các ngươi người Hán vỡ lòng thư tịch, di,” Lan Na nghiêng đầu hỏi, “Quận chúa lớn như vậy, còn muốn đọc luận ngữ sao?”Lâm Thanh Uyển liền vuốt ve trong tay rõ ràng ó vàng thư nói: “Này 《luận ngữ》 nhưng không chỉ là lấy tới vỡ lòng, này trong đó đạo lý, đại bộ phận người cả đời đều học không xong, cho nên vì tinh thần, cần phải lúc nào cũng xem, lúc nào cũng nhớ. Nếu làm sai liền sửa lại, nếu làm đúng rồi liền không ngừng cố gắng.”Lan Na liếc liếc mắt một cái nàng quyển sách trên tay, cười nói: “Quận chúa sách này đều phiên cũ, như thế nào không đổi một quyển tân?”“Sách cũ mới có cảm tình, cũng mới có cảm giác, ngươi phải cho ta một quyển tân, ta còn không thể nào xem đến đi xuống đâu.”Lan Na không có hỏi lại, nhưng buổi chiều lại nương quét tước công phu phiên một chút quyển sách này, bên trong chỉ có chút chú giải, nhìn ra được quyển sách này đích xác theo Lâm Thanh Uyển thật lâu.Tiêu Thập bưng hộp đồ ăn tiến vào, thấy nàng phiền thư, hơi hơi sững sót, sau đó liền rũ xuống đôi mắt đi đương không phát hiện, cúi đầu đem hộp đồ ăn phỏng tới trên bàn.Lan Na lạnh lùng mà quét nàng liếc mắt một cái, đem thư thả lại tại chỗ.Mà Lâm Thanh Uyển đang đứng ở trước, híp mắt đi nhìn bầu trời biển sáng lạn hoàng hôn, “Thiên trong, Định Châu bên kia có phải hay không lại công thành?”Dịch Hàn cúi đầu nói: “Là, Tô tướng quân ở mang binh cự địch.”Lâm Thanh Uyển thở dài, véo chỉ tính thời gian, hiện tại bọn họ nhân tài phái ra đi, ít nhất đến muôn năm ngày sau mới có thể hành động, mà nàng cùng Ôn Địch Hãn ước định động thủ thời gian là tám ngày sau đại hàn, đến lúc đó Liêu Quốc sẽ có lễ mừng.Mà bên này cũng sẽ tạm thời ngưng chiến, Ôn Địch Hãn có thể thỉnh Càn Lặc cùng Càn Chuẩn tới này làm khách.Lâm Thanh Uyển nhắm mắt, làm chính mình không hề suy nghĩ Định Châu chiến sự, ánh mắt liếc hướng doanh trướng, nhẹ giọng nói: “Cũng không biết thân bằng bạn cũ nhóm cái này mùa đông lạnh hay không.”“Năm nay đảo không quá lạnh, nhưng đầu xuân kia sẽ hạ không ít tuyết, liền sợ bọn họ khi đó rơi xuống bệnh còn chưa hết,” Dịch Hàn nói: “Bất quá cô nai nai yên tâm, ngài đưa đi áo bông chính đuổi kịp thời điểm, bọn họ hẳn là có thể vượt qua cái này mùa đông.”Lâm Thanh Uyển gật gật đầu, tiếp tục nhìn chân trời thái dương.Nương Ôn Địch Hãn cắp ra giấy thông hành, Võ thị lang cùng Giang Tiên phái ra đi người thông suốt vào Liêu Quốc, sau đó lặng lẽ tách ra.Một hàng tiếp tục hướng thượng kinh đi, một hàng còn lại là âm thầm lưu tại Vân Châu, còn phân hai người đi U Châu.Tới rồi Liêu Quốc, Lâm Thanh Uyển liền không thể lại cho bọn hắn

chỉ đạo, hết thảy đều phải dựa chính bọn họ. Mà Lâm Thanh Uyển cũng hoàn toàn thanh nhàn xuống dưới, mỗi ngày trừ bỏ cùng Ôn Địch Hãn liên lạc một chút cảm tình, đó là giáo hai cái tiêu nha đầu biết chữ, cùng chú ý Định Châu bên kia chiến sự. Đi trước thượng kinh người thực mau cùng lưu tại bên kia mật thám liên hệ thượng, những người này vẫn luôn là Võ thị lang phụ trách, ở Lâm Thanh Uyển bọn họ chưa ra kinh trước mệnh lệnh cũng đã hạ. Cho nên lúc này thượng kinh tụ tập bọn họ có khả năng triệu hồi mọi người tay. Tiến đến truyền đạt mệnh lệnh thị vệ nói: "Lâm thượng thư cùng Võ thị lang hạ từ mệnh lệnh, lần này không thành công liền xả thân, chẳng sợ không thể đương trường đánh chết Liêu Khả Hãn, cũng muốn kinh hách hán, tốt nhất có thể làm liêu triều đình hỗn loạn lên." "Này vừa đi thập tử nhất sinh," thị vệ thấp giọng nói: "Thượng thư muốn chúng ta lưu lại từng người tên cùng di thư, lúc sau sẽ tự có người tới lấy. Về sau nhà của chúng ta người sẽ bị thích đáng chăm sóc." Có mật thám khịt mũi coi thường nói: "Không cần như thế lừa gạt chúng ta, dù sao chúng ta cũng không nghĩ tới có thể tồn tại trở về, sẽ tự vì nước tận trung." "Không phải lừa lừa," một cái thị vệ nhìn thoáng qua bên cạnh đồng bạn nói: "Hắn chính là Lâm thượng thư người, người còn không biết ta tân nhiệm thượng thư là ai đi?" Hắn đè thấp thanh âm nói: "Tôi Châu Lâm thị Lâm quận chúa, nhà bọn họ liền tàn binh đều chăm sóc thu lưu, nếu quân chúa tự mình hứa hẹn sẽ chiêu cõi, vậy khẳng định sẽ chiêu cõi." Bị phái tới hộ vệ cũng trầm khuôn mặt gật đầu nói: "Ta sẽ cùng với các người cùng thượng chiến trường, đến lúc đó các người người nhà sẽ cùng người nhà của ta giống nhau bị thích đáng an bài." Hắn nhìn thoáng qua nghi ngờ mật thám nói: "Ngươi cũng nói, liền tính không làm hứa hẹn, chúng ta cũng sẽ vì nước tận trung, bọn họ cần gì phải gạt chúng ta? Hơn nữa nhà ta cô nãi nãi cũng không gạt người." Lâm gia ở trong quân thanh danh vẫn luôn thực hảo, đặc biệt là ở Đông Bắc trong quân, cho dù là bọn họ này đó mật thám cũng biết Lâm gia vẫn luôn thu lưu chiêu cõi lui ra tàn binh, nghe nói là Lâm gia làm hứa hẹn, mọi người trong lòng đều "Đằng" bốc lên một cỗ hỏa. Tuy rằng sớm biết rằng này đi lại khó tồn tại ra tối, nhưng tâm cảnh lại hoàn toàn không giống nhau, cầm đầu một người nắm chặt nắm tay nói: "Các huynh đệ, vì chúng ta phía sau người nhà, lần này không thành công liền xả thân!" "Là!" Cùng lúc đó, Ôn Địch Hãn cũng cuối cùng là cho Càn Lặc cùng Càn Chuẩn đi tin, mời bọn họ đến bên này cùng nhau quá lớn hàn. Nếu chỉ là cái này lý do Càn Lặc cùng Càn Chuẩn tự nhiên sẽ không tới, nhưng Ôn Địch Hãn tỏ vẻ hắn tân được hai cái bảo bối, thỉnh hai anh em lại đây cùng thưởng. Đi mời người vệ binh ái muội nói: "Tam vương tử mới vừa được một đôi song thai tỳ muội, không chỉ có khuôn mặt tuyệt sắc, dáng người còn hảo. Tam vương tử không muốn độc hưởng, cho nên mời đại vương tử cùng nhị vương tử cùng đi thưởng thức." Càn Lặc cùng Càn Chuẩn trong lòng vừa

động, đều có chút tâm ngứa khó nhịn lên, từ quyết định xuất chinh đến bây giờ, bọn họ đã có tiểu một tháng không thả lỏng.

Chương 402: Phục sát

Lâm Thanh Uyển ngồi ở trong trướng, vây quanh bếp lò sưởi ấm, trầm mặc nghe nơi xa chủ trướng bên kia truyền đến âm ĩ thanh. Dịch Hàn liền ngồi ở bên người nàng, tay đặt ở bên cạnh người trên thân kiêm. Từ hôm nay Càn Lặc bọn họ đến doanh sau, Dịch Hàn tay liền không buông ra quá thanh kiêm này. Tiểu Thập cùng Lan Na đều thực thành thật ngốc tại trong trướng, trừ phi tất yếu, nếu không tuyệt không đi ra ngoài, càng đừng nói Lâm Thanh Uyển những cái đó thị vệ, lúc này bọn họ đều ngốc tại doanh trướng trung, vì không cho người hoài nghi, bọn họ trong trướng liền đèn cùng chậu than cũng chưa điểm. Lâm Thanh Uyển ánh mắt nhìn chăm chú vào chủ trướng phương hướng, tuy rằng cái gì đều nhìn không tới, nhưng lại có thể nghe ra bên kia yến hội đúng là tối cao thủy triều thời điểm. Liêu doanh chủ trướng chỗ, Càn Lặc cùng Càn Chuẩn chính một người ôm một cái tiểu cô nương, cảm thấy mỹ mãn đem trong tầm tay rượu uống một hơi cạn sạch, ngồi đối diện ở một bên Ôn Dịch Hãn cười nói: "Vẫn là Tam đệ lợi hại, đánh giặc khi đều có thể tìm được như vậy cực phẩm." Ôn Dịch Hãn cũng uống một ngụm rượu, không thèm để ý cười nói: "Ta nơi này chỉ thủ chứ không tấn công, lại không giống đại ca cùng nhị ca như vậy vội, tự nhiên có tâm tư đi vét mỹ nhân." Càn Lặc cho rằng Ôn Dịch Hãn là ở thỉnh chiến, liền cười ha hả nói: "Tam đệ yên tâm, chờ chúng ta đánh hạ Định Châu, người bên này liền có thể động thủ." Nếu hiện tại làm Ôn Dịch Hãn ra tay, bọn họ mũi nhọn nhất định bị che lại, đến lúc đó nào còn có cái gì công lao đáng nói? Ôn Dịch Hãn trong lòng châm biếm, đây là quyết định chủ ý hắn sẽ không phản kháng? Ôn Dịch Hãn rũ xuống đôi mắt, che lại trong mắt mũi nhọn, lại ngẩng đầu khi liền đã khôi phục bình thường, hắn nhìn lướt qua chính vui sướng hài lòng ôm mỹ nhân hai người, cùng bên cạnh hắn tâm phúc sử một cái ánh mắt. Càn Lặc cùng Càn Chuẩn phỏng chừng không nghĩ tới hắn sẽ chọn loại này thời điểm giết bọn hắn, cho nên chỉ dẫn theo một đội thân vệ lại đây. Cũng là, cùng lương chiến sự vừa mới vừa mới bắt đầu, mà bọn họ phụ vương còn hảo hảo mà tồn tại, liền tính bởi vì quân công việc có mâu thuẫn, người thông minh cũng sẽ không lúc này động thủ đoạt vị. Nhưng ai làm thời cơ liền như vậy vừa khéo đâu? Tâm

phúc lén lút lui ra, làm người cấp Càn Lặc cùng Càn Chuẩn tâm phúc nhóm đưa rượu và thức ăn đi, lúc này bóng đêm đã thăm, trời giá rét, ăn chút nhiệt tài năng cảm giác sống lại. Đây là ở Liêu doanh trung, an toàn tính tự nhiên là có bão đầm, cho nên đội thân vệ chỉ để lại vài người canh giữ ở trước ngoại, những người khác đi theo một khói đi xuống dùng cơm. Chờ bọn họ ăn xong lại trở về thay đổi. Giờ súp gần, đúng là một ngày người trong nhất mệt mỏi, nhất thả lỏng là lúc, Càn Lặc cùng Càn Chuẩn cũng từng người ôm lấy mỹ nhân ngã vào trong trướng trên giường, Ôn Dịch Hãn dõi bọn họ hoang đường mắt nhìn thẳng, hẵn tay bởi vì khẩn trương run run, lảo đảo đứng dậy, vạt áo quét đến trên bàn chén rượu “Loảng xoảng” một tiếng ngã ở trên mặt đất. Đang cùng mỹ nhân chơi đùa Càn Lặc cùng Càn Chuẩn không hướng trong lòng đi, tiếp tục ôm mỹ nhân cười ha ha, nhưng bên ngoài thủ thân vệ lại bị người bung kín miệng, mới vừa động cỗ liền bị cắt qua. Có một cái thân vệ rốt cuộc cảnh giác, phát ra ngắn ngủi cảnh báo thanh, Càn Lặc cùng Càn Chuẩn lông tơ cùng nhau, mới cảnh giác ngẩng đầu, Ôn Dịch Hãn đã một phen rút ra bên cạnh đao, một phen bỏ về phía Càn Lặc. Càn Lặc theo bản năng đem trong lòng ngực mỹ nhân vứt ra đi, Ôn Dịch Hãn mũi đao tránh cũng không tránh, đâm thẳng mỹ nhân sau rút ra tiếp tục triều Càn Lặc công tới, cùng lúc đó, một đội binh lính vọt vào tới, hướng tới Càn Lặc cùng Càn Chuẩn liền phóng đi. Hai anh em chỗ nào còn không biết bọn họ đây là rơi vào rồi Ôn Dịch Hãn bẫy rập trung. Càn Lặc lập tức kêu to, “Ôn Dịch Hãn, ngươi thật to gan, không sợ phụ vương vẫn tội sao?” Ôn Dịch Hãn cười lạnh, “Phụ vương đã đi về cõi tiên, về sau ta chính là Đại Liêu Khả Hãn, ai còn sẽ hỏi ta tội?” “Không có khả năng,” Càn Chuẩn kêu lên: “Chúng ta xuất chinh trước, phụ vương còn sống được hảo hảo đâu.” “Ngươi cũng nói là xuất chinh trước.” Càn Lặc cùng Càn Chuẩn sắc mặt đại biến, một bên phản kháng muốn giết bọn hẵn binh lính, một bên giận dữ hét: “Không có khả năng, chúng ta như thế nào một chút tin tức cũng chưa thu được?” Ôn Dịch Hãn cười lạnh liên tục, hạ lệnh nói: “Giết bọn họ, bắt lấy thủ cấp giả thưởng trăm kim.” Vọt vào tới bọn lính vừa nghe, lập tức tinh thần một trận, điên cuồng nhầm phía Càn Lặc cùng Càn Chuẩn. Có thể bị chọn lựa lại đây, đã là tâm phúc cũng là dũng sĩ, liền tính Càn Lặc cùng Càn Chuẩn lại dũng mãnh cũng ngăn không được nhiều người như vậy, cho nên hai người thực mau chết với loạn đao dưới. Bên này ôn ào thực mau liền trấn trụ, Lâm Thanh Uyển đứng ở trướng trước, dựng lỗ tai nghe xong trong chốc lát, nhìn về phía Dịch Hán. Dịch Hán hơi hơi gật gật đầu, thấp giọng nói: “Hắn là kết thúc.” Lâm Thanh Uyển liền thở dài nhẹ nhõm một hơi, xoay người nói: “Đêm đã khuya, chúng ta cũng nghỉ ngơi đi thôi.” Ngày hôm sau Lâm Thanh Uyển liền thấy được Càn Lặc cùng Càn Chuẩn thi thể, bởi vì Ôn Dịch Hãn trước tiên dặn dò quá, cho nên hai người tuy chết vào loạn đao dưới, khuôn mặt lại không như thế nào tồn tại, chỉ có

Càn Lặc trên mặt có một đao thương, liếc mắt một cái liền có thể nhìn ra hai người thân phận.Lâm Thanh Uyển nhìn về phía Ôn Dịch Hãn, hỏi: “Tam vương tử có nắm chắc tiếp quản trong tay bọn họ binh quyền sao?”“Đương nhiên,” Ôn Dịch Hãn tự tin nói: “Lâm quận chúa đừng quên, ở bọn họ tới trước, ta chính là trấn thủ U Châu mười năm.”Lâm Thanh Uyển hơi hời mỉm cười nói: “Tam vương tử có thể thuận lợi tiếp quản tự nhiên là tốt, như vậy có thể tinh đi không ít thị phi.”“Lâm quận chúa yên tâm.”Hai người giả ý nói đùa một chút, quay người lại tươi cười liền đều nhặt nhèo lên.Ôn Dịch Hãn đổi tâm phúc nhóm nói: “Chúng ta thời gian khẩn cấp, cần thiết lập tức tiếp nhận Càn Lặc cùng Càn Chuẩn trong tay binh quyền.”“Nhưng bên trong có bọn họ thân binh, càng có không ít mội binh tới binh lính, muôn khống chế bọn họ chỉ sợ có chút khó.”Ôn Dịch Hãn trầm tư một chút nói: “Phái cường binh qua đi, liền nói Khả Hãn băng hà, đại vương tử cùng nhị vương tử ở thu được tin tức sau khẩn cấp chạy về lều lớn, lại bị Lương nhân phục kích. Trong quân nếu có người tác loạn, giết không tha, đem Càn Lặc cùng Càn Chuẩn tâm phúc tìm ra, giết gà dọa khỉ.”Mặc kệ thương kinh bên kia Lương nhân hay không đắc thủ, hắn bên này đã bước ra này một bước, vậy không có khả năng lại sau này lui.Ôn Dịch Hãn nói: “Giám sát chặt chẽ Lâm Thanh Uyển, lại phái người nhìn thẳng Định Châu, một khi Tô Chương có di động, liền đem Lâm Thanh Uyển áp đến trước trận, làm Càn Lặc cùng Càn Chuẩn người xông vào tuyến đầu.”Mệnh lệnh từng điều đi xuống, Ôn Dịch Hãn tâm phúc nhóm nhất nhì lĩnh mệnh rời đi.Mang theo Dịch Hàn trở lại doanh trướng Lâm Thanh Uyển cũng nói: “Đem bút mực lấy tới, ta phải cho Võ thị lang đi tin.”“Là.”Lan Na chủ động cho nàng bưng tới bút mực, Dịch Hàn nhăn nhăn mày, không có từ nàng trong tay đoạt lấy nghiền nát sai sự, yên lặng mà thôi lui đến một bên.Lâm Thanh Uyển ngẩng đầu đối Lan Na cười cười, suy tư một lát sau mới đè bút.Lâm Thanh Uyển báo cho Võ thị lang Càn Lặc cùng Càn Chuẩn đã chết sự, làm hắn thông tri Tô Chương, co rút lại binh lực, không được cùng Ôn Dịch Hãn là địch.Lúc này đây tin đi ra ngoài cũng không thuận lợi, thị vệ ở cửa bị cản lại, Ôn Dịch Hãn trầm ngâm một lát mới nói: “Thả hắn đi, liền xem Định Châu có phải hay không thật sự co rút lại binh lực, nếu là, thuyết minh bọn họ thật là thành tâm hợp tác.”Thị vệ lúc này mới có thể rời đi.Biết Càn Lặc cùng Càn Chuẩn thật sự đã chết, Võ thị lang cùng Đường tham tướng kích động đến tại chỗ đi rồi hai vòng, chờ nhìn đến Lâm Thanh Uyển làm co rút lại binh lực mệnh lệnh, Đường tham tướng lại vẻ mặt thương tiếc nói: “Nếu là chúng ta có thể có viện quân, lúc này sẵn bọn họ nội loạn, một tiếng trống làm tinh thần hăng hái thêm đánh qua đi, nói không chừng còn có thể thu phục U Vân hai châu đâu.”“Quận chúa còn ở bọn họ trên tay, không thể hành động thiếu suy nghĩ, người đi làm người phòng bị đối diện Liêu quân, ta thân đi Định Châu thông tri Tô

tướng quân.” Chính là chờ Đường tham tướng vừa đi, Võ thị lang lại cùng Giang Tiền vào phòng tìm tiếng lóng, lần này đồng dạng là ba chữ, “Nội loạn, hán”. Giang Tiền đem trong tay một cái khăn cho hắn, nói: “Đây là theo tin cùng nhau trở về.” Võ thị lang trầm ngâm nói: “Lâm quận chúa đây là muôn Liêu doanh từ trong mà loạn lên, ta hỏi qua Đường tham tướng, Liêu doanh hán binh không nhiều lắm, đại đa số là bị lao đì người Hán bá tánh, muôn cho bọn họ tạo phản chỉ sợ có chút khó khăn.” “Mặc kệ nhiều khó đều phải thử một lần, nếu muôn cho Ôn Địch Hãn toàn bộ khống chế quân đội, chúng ta đây Đại Lương đã có thể nguy hiểm, A Tát Lan Bộ bên kia còn không có tin tức đâu.” “Ta đi tìm Tô tướng quân,” Võ thị lang nói: “Lúc trước ta liền cùng hắn truyền quá tin, liền không biết hắn hay không liên hệ thương bên kia người.” Giang Tiền tắc nói: “Ta cấp kinh thành đi tin, làm cho bọn họ cấp các thương nhân lộ dẫn tới Định Châu.” Hai bên cùng nhau hành động, Tô Chương hoàn toàn không nghĩ tới Lâm Thanh Uyển thật đúng là đem Càn Lặc cùng Càn Chuẩn cấp tính kế đã chết, sững sốt một hồi lâu mới phản ứng lại đây. Hắn trầm mặc hồi lâu mới hạ lệnh nói: “Binh tướng lực hồi súc, chỉ canh giữ ở trên tường thành, bất luận đối diện phát sinh cái gì, đều không cho phép ra đánh.” “Tô tướng quân, kia làm đối diện nội loạn biện pháp đâu?” “Mấy ngày hôm trước chúng ta giao chiến khi bắt không ít tù binh, trong đó có vài cái người Hán, ta hiện tại là có thể liên hệ thương bên kia hán binh, nhưng bọn họ đều là nô lệ, liền tính tạo phản cũng là chịu chết, ý nghĩa không lớn.” Tô tướng quân nói: “Ta tướng Lâm quận chúa hắn là không phải làm cho bọn họ chịu chết đi?” “Kia ngài cảm thấy Lâm quận chúa là có ý tứ gì?” Tô Chương nhíu mày, “Cũng chỉ có ba chữ?” “Là,” Võ thị lang mở ra tin nói: “Tiếng lóng chỉ có kia ba chữ.” Tô Chương liền gãi gãi đầu nói: “Như thế nào liền không thể nhiều viết mấy cái, tốt xấu cũng viết rõ ràng chút.” Võ thị lang nhịn xuồng trợn trăng mắt xúc động nói: “Chỉ này ba chữ liền rất hao phí tâm lực, nàng rốt cuộc không giống chúng ta có thể tìm kiếm sách vở đối chiếu, nghe trở về thị vệ nói, bên người nàng vẫn luôn không rời người, chính là buổi tối ngủ, đều có hai cái nha đầu thủ nàng.” Tô Chương liền thở dài, “Trừ bỏ này ba chữ còn có cái gì nhắc nhở không có?” Võ thị lang nghĩ nghĩ, đem thu khăn cho hắn, nói: “Còn có này khăn, trở về thị vệ nói đây là quận chúa bên người một cái kêu Tiểu Thập nha đầu thêu.” Tô Chương như suy tư gì, cao giọng gọi tới tâm phúc, hỏi: “Mấy ngày hôm trước bắt được tù binh đâu?” Đều ở doanh trướng đóng lại đâu. “Đem kia mấy cái người Hán tìm tới, ta có lời hỏi bọn hắn.” Mà cùng lúc đó, đối diện Liêu doanh hỗn loạn lên, bởi vì Ôn Địch Hãn đột nhiên mang binh lại đây tuyên bố Khả Hãn băng hà, không chỉ có như thế, còn đem Càn Lặc cùng Càn Chuẩn thi thể cấp mang đến. Đại doanh ồ lên, đầu tiên không tin chính là Càn Lặc cùng Càn Chuẩn tâm phúc, hai bên xung đột lên, Ôn Địch Hãn lấy tâm huyết thủ đoạn trấn áp đi xuống. Một hơi

liền xử tử 80 nhiều người, trong đó có sáu cái là cao cấp tướng lãnh, hơn hai mươi cái đi theo Càn Lặc cùng Càn Chuẩn bên người bên người thị vệ, còn lại còn lại là một ít trung cấp tướng lãnh hòa thân binh.Ôn Địch Hãn tiếp nhận vùng Trung Đông hai doanh binh quyền, nhìn tựa hồ là trấn áp ở phản đối người của hãn, nhưng trong quân nhân tâm di động, hiển nhiên rất nhiều nhân tâm trung là không phục, chẳng qua là bởi vì bị nhất thời trấn trụ mới không có động tác.Ôn Địch Hãn biết, để lại cho hãn thời gian không nhiều lắm, hãn cần thiết muốn ở thượng kinh tin tức truyền tới nơi này trước thu sửa lại binh quyền, bằng không Đại Liêu có khả năng sẽ nội loạn.

Chương 403: Băng hà

Liêu doanh sự, mặc kệ là Lâm Thanh Uyển vẫn là Tô Chương đều căm không thượng thủ, bọn họ chỉ có thể hướng dẫn theo đà phát triển. Tận lực làm thế cục càng có lợi cho Đại Lương mà thôi. Bị gọi tới tù binh cẩn thận mà nhìn nhìn khăn, trong đó một người do dự mà nói: “Này hình như là Giang đại ca dùng.” Hắn như vậy vừa nói, một người khác cũng nghĩ tới, “Đúng vậy, chính là Giang đại ca dùng, là hắn muội tử cho hắn thêu.” Tô Chương cùng Võ thị lang liếc nhau, hỏi: “Hắn tên gọi là gì?” “Trước kia gọi là gì không biết, hiện tại lại là kêu Giang Tam, Thạch tướng quân thích cấp nô lệ dựa theo tuổi lớn nhỏ tới đứng hàng đặt tên, hắn hắn là kia một đám bị bắt người trung đứng hàng đệ tam, cho nên đã kêu Giang Tam.” “Thạch Trần?” “Đúng vậy, chính là Thạch tướng quân.” Người nọ do dự một chút nói: “Bất quá Giang đại ca biết chữ, võ nghệ cũng không tồi, lại thông minh, hiện tại đã ở doanh trung làm một cái tiểu thư ký, tuy rằng vẫn là nô lệ, nhưng lập quân công, về sau nói không chừng có thể thoát nô tịch, trở thành nhị đẳng dân.” Tô Chương sắc mặt khó coi, bọn họ người Hán chỉ có thể làm nhị đẳng dân sao? Võ thị lang hỏi: “Ngươi vừa rồi nói Giang Tam có cái muội muội?” “Đúng vậy, nghe nói hắn muội muội là cùng hắn cùng nhau bị bắt, bất quá nửa năm trước nàng kêu Thạch tướng quân đưa cho Đại tướng quân.” Người nọ nhìn mặt hắn, thanh âm thấp thấp nói: “Hắn thường cùng chúng ta khen hắn muội muội có khả năng, mới theo chân bọn họ mẫu thân học quá hai năm thêu thùa liền thêu rất khéo.” “Hắn ở trong quân rất có uy vọng?” Người nọ liền cười khổ nói: “Chúng ta là nô lệ, nào có cái gì uy vọng đáng nói? Chỉ cần bọn họ không giết chúng ta tìm niềm vui liền tính không tồi.” Tô Chương nhàn nhạt hỏi: “Ta là nói hắn ở hán binh trung rất có uy vọng?” “Như thế, nhân hắn ở Thạch tướng quân chỗ đó nói được thượng nói mấy câu, cho nên thường chăm sóc chúng ta, chúng ta cũng nhiều tin phục hắn.” Tô Chương cùng Võ thị lang liền đổi với coi liếc mắt một cái, hỏi: “Hắn còn có thể cùng Thạch Trần nói thượng lời nói nhỉ?” “Giang đại ca thông minh, thường xuyên cấp Thạch tướng quân đề kiến nghị, thả tổng có thể nói trung, cho nên Thạch tướng quân mới có thể nghe hắn kiến nghị.” Tô Chương cùng Võ thị lang liền minh bạch Lâm

Thanh Uyển ý tú, phát phất tay làm người đem tù binh dẫn đi. Mấy người liền nhịn không được quỳ trên mặt đất nói: “Tướng quân, chúng ta đều là bị buộc, chúng ta lúc trước cũng đều là Đại Lương người, là bọn họ buộc chúng ta ra tiền tuyến, cầu ngài thả chúng ta đi.” Tô Chương liền nhìn bọn họ nhàn nhạt nói: “Các ngươi yên tâm, phàm tù binh người Hán chúng ta đều không giết, đợi điều tra thanh các ngươi trước kia là lương dân, sẽ tự tha các ngươi rồi đi.” Mấy người liền hung hăng mà thở dài nhẹ nhõm một hơi, sôi nổi dập đầu sau rồi đi. Tô Chương chờ bọn họ đi rồi mới nhìn về phía Võ thị lang, “Đi thôi, chúng ta hảo hảo dùng dùng người này.” Vào đêm, Liêu quân cũng về phía sau triệt mười dặm, không hề công thành, cùng Định Châu thành bảo trì nhất định khoảng cách. Trong quân giới nghiêm, ai cũng không được lung tung ra ngoài cùng đi lại. Nhưng kia chỉ là ở thượng quân doanh, tại hạ quân doanh nhiều là bị bắt tới nô lệ, có người Hán, cũng có Hồi Hột người, còn có Thổ Phiên người, bọn họ liền chiến giáp cùng vũ khí đều không có, quần áo tả tơi dựa vào cùng nhau sưởi ấm. Bọn họ trong tầm tay phần lớn phóng gậy gỗ, đây là bọn họ vũ khí. Giống nhau công thành khi, bọn họ những người này sẽ bị đuổi tới phía trước đi ngăn cản mũi tên, chỉ cần có thể vọt vào một thành, sau đó sống sót, lại sát đủ một ít nhân số liền có thể điều ra hạ doanh đến trung doanh đi. Về sau không đánh giặc, nói không chừng còn có thể từ nô tịch biến thành nhị đẳng dân. Mà Giang Tam không thượng quá vài lần chiến trường, hắn là dựa vào biết chữ cùng hiến kế hỗn đến Thạch tướng quân bên người, chủ yếu làm chính là công văn cùng phòng thu chi công tác. Lúc này thượng quân doanh chính loạn, cho nên hắn đại bộ phận thời gian cũng lưu tại hạ quân doanh, để tránh không biết khi nào chọc ai mắt bị một đao chém. Hắn là người Hán, đã chết cũng liền đã chết, sẽ không có người để ý. Nhưng tối nay chủ định là cái như ý.” “Vậy các ngươi nói làm sao bây giờ, quốc không thể một ngày vô quân, ba vị vương tử lại đều ở biên quan đâu.” “Chỉ đem đại vương tử triệu hồi tới là được, lưu lại nhị vương tử cùng tam vương tử trấn thủ uân nhị châu, tiếp tục hướng nam,” trong đó một người nói: “Phải biết rằng hiện tại chúng ta Đại Liêu gặp tai họa người không ít, nhưng đều chờ Lương Quốc lương thực cứu mạng đâu.” “Sự phát đột nhiên, Khả Hãn cũng không có nói muốn đem ngôi vị hoàng đế giao cho đại vương tử, như thế nào có thể chỉ kêu đại vương tử, mà không gọi nhị vương tử trở về?” Sớm đã được đến Ôn Địch Hãn ý bảo triều thần lập tức nói: “Còn có tam vương tử, hắn năng lực trác tuyệt, mấy năm nay nhưng lập hạ không ít chiến công, rất là phục chúng, nếu muốn đem đại vương tử nhị vương tử đều kêu trở về, kia dứt khoát đem tam vương tử cũng kêu trở về đi.” “Hồ nháo, tướng lãnh đều đã trở lại, ai ở phía trước lãnh binh đánh giặc?” “Không phải còn có Cỗ Lực Giáp bọn họ sao? Tạm thời trước từ bọn họ lãnh binh, chờ tận Khả Hãn vào chỗ, đến lúc đó lại nam hạ công lương

chính là.”“Không tồi, nếu có thể thà cơ đánh hạ Đại Lương, cũng là tân Khả Hãn một phen công tích.”“Mặt khác trước không nói, đên phái người đi báo cho ba vị vương tử Khả Hãn băng hà sự tình...”Tả Hữu tướng thấy trong điện cãi cọ ồn ào, mỗi người đều có phát biểu không xong ý kiến, hai người tức giận đến không được, hiện tại là giành tư lợi thời điểm sao? Hai người liếc nhau, luôn luôn đối chơi gay gắt hai người lúc này nhưng thật ra đứng ở cùng nhau, uống xong mọi người sau nói: “Phong tỏa tin tức, Khả Hãn băng hà sự tạm thời không được tuyên dương, bí mật triệu hồi đại vương tử cùng nhị vương tử, làm tam vương tử ở biên quan lãnh binh.”Tả tướng dừng một chút sau nói: “Khả Hãn băng hà sự đồng dạng không được truyền cùng tam vương tử, hạ minh chỉ, liền nói đại vương tử cùng nhị vương tử lâu công Định Châu thành không dưới, bệ hạ tuyên hai người trở về dạy dỗ, tạm từ tam vương tử lãnh binh.”Đây là hoàn toàn đem tam vương tử bài trừ ở người thừa kế chi liệt.Ôn Địch Hãn nhân tâm trung cười lạnh, may mắn tam vương tử sớm có chuẩn bị, băng không Đại Liêu thật là thay đổi người nắm chính quyền, tam vương tử đều là cuối cùng một cái biệt đến.Tả Hữu tướng lấy cường thế thủ đoạn trấn ha trong triều các loại ý kiến, thả vì ngăn chặn tin tức ngoại lậu, đi lên kinh thành giới nghiêm.Lý do cũng là có sẵn, điều tra thích khách cùng thích khách đồng đảng.Tuy rằng giới nghiêm, bên ngoài thượng nhân không thể đi ra ngoài, nhưng Ôn Địch Hãn người vẫn là tìm được rồi khe hở ra bên ngoài truyền lại tin tức, sau đó an tâm chờ Ôn Địch Hãn trở về kế thừa vương vị.Mà may mắn chạy thoát bốn người đang nằm ở một gian phá nhà ở trên giường đất, nghe bên ngoài tiếng gió ảo não nói: “Đều ba ngày, hoàng cung một chút động tĩnh cũng không có, có thể hay không Liêu Khả Hãn không chết?”Thị vệ sắc mặt trắng bệch nói: “Kia mũi tên bắn trật.”“Nhưng kia lão tiểu tử không phải vốn dĩ liền thân thể không hảo sao, lại kinh lại dọa, còn bị thương, thế nhưng nhin qua tới?”“Đương hoàng đế đều mệnh nganh,” Hứa Quân cắn răng làm đồng bạn cho hắn thiêu miệng vết thương, lúc này mới thượng cầm máu được, “Nói không chừng hắn liền nhin qua tới đâu.”“Miệng qua đen!”Hứa Quân chép chép miệng, tiếc hận nói: “Đáng tiếc, lúc ấy ly đên có điểm xa, băng không xông lên đi đồng quy vu tận cũng hảo a.”“Ngươi liền thấy đủ đi, có thể chạy ra mệnh tới liên tính không tồi, ngươi nhìn chúng ta đi 28 cá nhân, kết quả mới ra tới bốn cái...”Nói tới đây, đại gia tâm tình một trận hạ xuống.Mà bên ngoài điều tra còn ở tiếp tục, bọn họ lại đều bị thương không nhẹ, cũng không biết có thể hay không tồn tại đi ra thượng kinh.Thị vệ một cái giật mình, thu hồi tâm tư hỏi, “Quận chúa nơi đó muốn hay không nghĩ cách truyền các lời nhắn đi?”Hứa Quân lắc đầu, “Vẫn là đừng đem càng nhiều người kéo xuống nước, Ôn Địch Hãn khẳng định có nhân thủ ở chỗ này, bọn họ sẽ ra bên ngoài truyền tin tức. Ôn Địch Hãn nếu là đã biết, cô nai nai phòng chừng cũng sẽ biết.”“Mụ nội nó, nói tốt phái

người tiếp ứng chúng ta, kết quả thế nhưng phóng chúng ta bỏ câu.”“Thỏa mãn đi, hắn không có đem chúng ta bán cho liêu triều đình liền tính không tôi.”“Hắn dám?” Thị vệ cả giận nói: “Bức nóng nảy ta, ta liền nói là hắn sai sứ.”

Chương 404: Phòng bị

Ba người ha ha cười rộ lên, thấp giọng nói: “Cái này biện pháp không tồi, chúng ta nếu như bị bắt, liền nói như vậy.” Hứa Quân trong lòng vừa động, vuốt cằm nói: “Ta nghe cô nãi nãi nhắc tới quá, chúng ta bên này động thủ, Ôn Địch Hãn bên kia cũng sẽ động thủ, hiện tại Càn Lặc cùng Càn Chuẩn có khả năng đã bị Ôn Địch Hãn giết, các ngươi nói chúng ta nếu là chỉ ra và xác nhận là Ôn Địch Hãn mướn chúng ta ám sát Liêu Khả Hãn, sau đó giá họa cho Đại Lương, bọn họ có thể hay không tin tưởng?” Đại gia liền khinh bỉ nhìn hắn nói: “Bọn họ lại không ngốc, chúng ta chính là người Hán, lời này chính chúng ta nói giấu cợt là được, bọn họ cũng sẽ không tin tưởng.” “Sở nhân cũng là người Hán a.” Hứa Quân nói. Ba người hai mặt nhìn nhau, cuối cùng yên lặng mà nhìn đối phương hồi lâu, “Cái này cách nói giống như hành đèn thông ai.” “Ngẫm lại nửa năm trước Liêu nhân dùng người Hán đi ám sát Tú hoàng tử sau đó giá họa cho Sở Quốc sự...” Bốn người đội mắt càng lượng, ánh mắt đối diện gian liền có chủ ý. “Hành, bọn họ tới bắt đi, nếu là thật sự tới, ta cũng không thể liều chết, đèn làm cho bọn họ bắt sống, chờ cung khai sau lại nghĩ cách chết.” Lâm Thanh Uyển cũng không biết bên này sự, lúc này nàng đang ngồi ở trong trướng luyện tự, Lan Na quần lấy nàng giáo nàng, mà Tiêu Thập chính yên lặng mà ngồi ở bếp lò vừa làm quần áo. Đó là Lâm Thanh Uyển thấy nàng thêu thùa tay nghề cũng không tệ lăm, cho nên kêu nàng hỗ trợ làm hai kiện trung y, lúc ấy nàng mang lại đây tắm rửa quần áo cũng không nhiều. Mà nàng áo lót cùng trung y vẫn luôn là Bạch Phong các nàng làm, chưa từng mua quá bên ngoài, lúc này liền đành phải cậy vào Tiêu Thập. Mà so sánh với biết chữ, Tiêu Thập cũng càng thích làm quần áo, ngồi ở trên ghế, nàng có thể một làm chính là cả ngày. Mà Lâm Thanh Uyển đa số thời điểm là đang xem thư, cũng rất ít nói chuyện, nếu không phải trong trướng còn có cái hoạt bát nói nhiều Lan Na, người ngoài còn tưởng rằng này trong trướng không người đâu. Mà Lâm Thanh Uyển cũng thực thích cùng Lan Na nói chuyện, nàng tưởng nhận tự nàng sẽ dạy nàng, còn cầm «luận ngữ» giáo nàng ngâm nga, cho nàng giảng trong đó đạo lý. Tiêu Thập có khi sẽ ngoognhìn Lâm Thanh Uyển, nhưng ở Lan Na ánh mắt đảo qua tới khi lại thực mau hoàn hồn, cúi đầu

tiếp tục làm quần áo.Lâm Thanh Uyển cười cùng Lan Na nói: “Ngươi thật là cái thông minh nữ hài, ta tưởng ta đại khái sẽ luyến tiếc ngươi, chờ ta hồi Đại Lương, ngươi muốn hay không cùng ta cùng nhau đi?”Lan Na sững sốt, sau đó liền cười nói: “Quận chúa nguyện ý muốn ta, ta đương nhiên là nguyện ý đi theo, liền không biết tam vương tử có chịu hay không phỏng ta.”Lâm Thanh Uyển liền cười, “Đến lúc đó ta cùng hắn câu ngươi, ta tưởng điểm này mặt mũi tam vương tử vẫn là sẽ cho ta.”Lan Na tâm lo sợ bất an, thoảng nhìn chính vui đâu làm quần áo Tiểu Thập, lại hỏi: “Kia Tiểu Thập đâu?”Lâm Thanh Uyển cười khanh khách xem qua đi, thấy Tiểu Thập cũng ngẩng đầu lên, liền cười nói: “Tiểu Thập như vậy có khả năng, ta cũng thực luyến tiếc, đến lúc đó ta đem các ngươi đều mang đi.”Nàng thở dài nói: “Rốt cuộc các ngươi hả hả ta thời gian dài như vậy, lại cộng quá hoạn nạn, ta này trong lòng thật đúng là luyến tiếc đây.”Lan Na cười khanh khách nói: “Ta cũng luyến tiếc quận chúa.”Tiểu Thập rũ xuống đôi mắt, nhéo châm tay hơi hơi căng thẳng, cũng không có nói lời nào.Nhưng trong trướng mặt khác hai người đều thói quen nàng trầm mặc, Lâm Thanh Uyển sẽ không quá nhiều đi chú ý nàng, Lan Na càng sẽ không để ý nàng ý tưởng.Nói đùa một trận, Lâm Thanh Uyển nhìn bên ngoài liếc mắt một cái nói: “Hôm nay thời tiết nhưng thật ra không tồi, ta đi ra ngoài đi một chút, Lan Na, ngươi đi phòng bếp để hộp đồ ăn đi.”Nàng nhìn Tiểu Thập liếc mắt một cái, dặn dò nói: “Này quần áo không vôi, mệt mỏi liền nghỉ ngoi một chút, đừng quá quá liều dùng mắt.”Tiểu Thập liền nhu nhu cười nói: “Thực mau liền làm tốt, nô tỳ không mệt.”Lâm Thanh Uyển cười cười, không lại ngăn cản, cùng Lan Na cùng nhau xuất trướng.Tới rồi trướng ngoại, liền có Ôn Dịch Hân lưu lại nơi này thân binh tự mình đi theo, Lan Na cũng không dùng lại nhìn chằm chằm nàng, cho nên hơi hơi một uốn gối liền đi phòng bếp xách hộp đồ ăn.Dịch Hân cùng lại đây, thấy Lâm Thanh Uyển quần áo đơn bạc, liền hơi hơi nhíu mày nói: “Cô nãi nãi vẫn là nhiều xuyên chút đi, thời tiết rét lạnh, vạn nhất trú phong hàn làm sao bây giờ?”Lâm Thanh Uyển lúc này mới lưu ý đến chính mình không có mặc áo choàng, sững sốt một chút cười nói: “Chỉ lo cùng Lan Na nói chuyện, ngươi ở chỗ này từ từ ta.”Dứt lời xoay người tiến trướng.Thân binh liếc mắt một cái Dịch Hân, thấy hắn không theo vào đi, bọn họ liền cũng đứng không nhúc nhích.Lâm Thanh Uyển tiến trướng khi, Tiểu Thập đã ôm áo choàng lại đây, nàng vội vàng cho nàng phủ thêm áo choàng.Lâm Thanh Uyển cúi đầu xoa xoa áo choàng, thấp giọng nói: “Ngươi huynh trưởng đã đáp ứng rồi, trong khoảng thời gian này ngươi liền ở trong trướng làm quần áo, bên ngoài sự đều kêu Lan Na đi làm.”Tiểu Thập cho nàng sửa sang lại áo choàng tay một đốn, rũ xuống đôi mắt thấp thấp mà lên tiếng, cho nàng sửa sang lại hảo áo choàng sau xoay người cầm một cái lò sưởi tay cho nàng, “Bên ngoài lạnh, quận chúa đem cái này cũng mang lên đi.”Lâm Thanh Uyển ngẩng đầu đối nàng

cười cười nói: “Vẫn là Tiểu Thập cẩn thận.” Phùng lò sưởi tay liền đi ra ngoài.Kỳ thật nàng có thể hoạt động khu vực cũng không lớn, mỗi ngày cũng liền tại đây một khối trong doanh địa đi vừa đi, đặc biệt là ở Ôn Địch Hãn đi rồi, Liêu doanh trung người càng là đề phòng nàng, lương tin tức có thể đưa vào tới, nhưng nơi này tin tức lại đưa không ra đi.Phàm là nàng thị vệ muốn đi ra ngoài, giống nhau ngăn lại, tỏ vẻ muôn xin chỉ thị quá Ôn Địch Hãn sau mới có thể rời đi, bọn họ đều không thể làm chủ.Lâm Thanh Uyển cũng hoàn toàn không cấp, chỉ là mỗi ngày đều phái người đi thăm dò một phen, không cho phép ra đi cũng không cùng người phát sinh xung đột.Chỉ là thường xuyên qua lại như thế, Liêu doanh người không khỏi có chút chột dạ, hơn nữa nàng phái đi thị vệ có tâm vì này, hai bên quan hệ đảo hòa hoàn không ít.Tuy rằng còn không đến mức đem rượu ngôn hoan, nhưng gặp mặt cười tiếp đón một tiếng lại là hằng ngày.Liên quan đối nàng trông giữ cũng không có ngay từ đầu như vậy nghiêm khắc.Lâm Thanh Uyển đứng ở một cái hơi cao một ít trên mặt đất, nâng đầu nhìn về phía Định Châu phương hướng, nàng phía sau thân binh nhóm tập mải thành thói quen, mỗi ngày tản bộ nàng đều phải tới nơi này vọng trong chốc lát.Nhưng nơi này ly Định Châu thành xa đâu, nơi nào có thể nhìn đến cái gì?Lâm Thanh Uyển sâu kín hỏi: “Kia không biết U Châu bên kia thế nào?”Thân binh nhẫn nhịn, không nhịn xuống, “Quận chúa yên tâm, nhà ta tướng quân đã không chế được cục diện.”Lâm Thanh Uyển kinh hỉ, “Thật sự?”Thân binh gật gật đầu.Lâm Thanh Uyển liền đại thở dài nhẹ nhõm một hơi nói: “Kia thật sự là quá tốt, tam vương tử vào chỗ sắp tới.”Nàng nhìn thoáng qua thân binh cười nói: “Đến lúc đó các ngươi những người này nhưng đều là có tòng long chi công, chúc mừng, chúc mừng.”Tòng long chi công nơi nào là như vậy hảo đến, giống bọn họ người như vậy căn bản không tính là, nhưng thân binh vẫn là nhịn không được nhạc.Tam vương tử đương Khả Hãn tông so đại vương tử cùng nhị vương tử đương muôn hảo đi?Thân binh cũng không nghi ngờ tam vương tử đương không thượng, rốt cuộc đại vương tử cùng nhị vương tử đã chết, mặt khác vương tử công lao cùng lực ảnh hưởng căn bản không thể cùng tam vương tử đánh đồng.Ôn Địch Hãn cũng cảm thấy chính mình ngồi trên cái kia vị trí không có gì vấn đề, cho nên hắn bắt đầu đứng ở cái kia vị trí thượng tự hỏi vấn đề.Hàng đầu chi vụ là không chế được binh quyền, sau đó phòng bị Đại Lương nhân lúc cháy nhà mà đi hội của, bảo tồn đủ thực lực, lấy bị vào chỗ sau lại cùng lương một trận chiến.Nhưng tựa hồ không cần hắn nhiều phòng bị Đại Lương, Đại Lương vẫn luôn thực an tĩnh, thậm chí chủ động co rút lại binh lực, đều không có sấn loạn thu hồi lúc trước bị bọn họ chiếm đi Định Châu ngoài thành địa bàn.Ôn Địch Hãn sinh nghi nói: “Chẳng lẽ thật là bởi vì Lâm Thanh Uyển ở chúng ta trên tay?”Hắn phó tướng nhóm vui tươi hớn hở nói: “Đại tướng quân, chúng ta hỏi thăm qua, kia Lâm quận chúa ở Đại Lương

rất có uy vọng, nàng lại là Lương Đế nghĩa nữ, vẫn là Lý Phiên Viện thượng thư, Tô Chương kia lão nhân kiêng kị cũng là về tình cảm có thể tha thứ.”Cùng người Hán bất đồng, Liêu nhân tuy cũng xem nhẹ nữ tử, nhưng đối phương chỉ cần có bản lĩnh, bọn họ tiếp thu lên cũng thực mau, thiều chút quy củ, chỉ coi trọng lực lượng.Ôn Dịch Hãn ánh mắt tối sầm lại, nói: “Bất luận như thế nào, người Hán xảo trá, chúng ta đều phải cẩn thận.

Trước thu nạp binh quyền, ta chuẩn bị hồi thượng kinh, đến lúc đó bên này liền giao cho các ngươi, các ngươi nhất định phải bảo vệ tốt biên quan, đừng cho Đại Lương sấn hù mà nhập.”Phó tướng nhóm đồng ý.Nghĩ nghĩ, Ôn Dịch Hãn vẫn là cảm thấy phóng Lâm Thanh Uyển ở Vân Châu quá mức nguy hiểm, hạ lệnh nói: “Đi Vân Châu đem Lâm Thanh Uyển kể đó, đem nàng đặt ở các ngươi mí mắt phía dưới, hạn chế nàng hoạt động phạm vi. Nàng tâm cơ thâm trầm, các ngươi ít đi nghe nàng nói chuyện.”Phó tướng nhóm liếc nhau, cảm thấy tam vương tử có chút chuyện bé xé ra to, nhưng vẫn là đồng ý.Ôn Dịch Hãn liền phái một đội người đi Vân Châu tiếp người.Lâm Thanh Uyển nghe nàng muôn dọn đi Định Châu thành đối diện U Châu doanh trướng trung, hơi hơi chọn cao mi, ánh mắt lưu chuyển gian liếc Tiểu Thập liếc mắt một cái.Lan Na sợ nàng không từ, vội vàng nói: “Tam vương tử đây là lo lắng ngài an nguy đâu.”Nàng liền cười nói: “Nếu là tam vương tử an bài, ta tự nhiên thuận theo.”Sau đó khiết cho hai người thu thập đồ vật, nàng mang theo nàng bọn thị vệ chuyển tới U Châu đại doanh.Lúc này U Châu đại doanh còn có một nửa người không phải Ôn Dịch Hãn người, cho nên nàng cũng không khó từ đại doanh cửa nhập.Mà là đi theo bị đưa lại đây vật tư cùng nhau lặng lẽ vào chủ trướng nơi doanh địa.Lúc này đây Lâm Thanh Uyển lèu lớn liền an bài ở Ôn Dịch Hãn bên cạnh, hoạt động phạm vi càng nhỏ, không có hắn cho phép, nàng dễ dàng không thể xuất trướng.Lâm Thanh Uyển biết Ôn Dịch Hãn ở sợ hãi cái gì, lúc này hắn còn không có hoàn toàn không chế được quân đội, nếu làm người phát hiện Lâm Thanh Uyển, kia hắn cùng Đại Lương hợp tác liền cho hấp thụ ánh sáng.Đến lúc đó trong quân khẳng định có không ít người phản đối hắn, thậm chí sẽ ảnh hưởng đến trong triều.Nhưng chính là tình huống như vậy, hắn tình nguyện mạo Lâm Thanh Uyển bị phát hiện nguy hiểm cũng muôn đem nàng đưa tới U Châu đại doanh tới, có thể thấy được Lâm Thanh Uyển cho hắn uy hiếp.Không có biện pháp, hắn tổng cảm thấy Lâm Thanh Uyển cùng Đông Bắc quân đều quá mức đậm nhiên, đối phương định liệu trước làm hắn trong lòng điểm khả nghi mọc thành cụm, nào dám làm Lâm Thanh Uyển thoát ly hắn tầm mắt?Hắn chính là biết, chỉ là hắn rời đi này ngắn ngủn mấy ngày, nàng liền cùng Liêu doanh trung binh lính đáp thượng lời nói, vừa nói vừa cười lên.Người như vậy quá mức nguy hiểm, cần thiết đến đặt ở trước mắt mới có thể an tâm.Ôn Dịch Hãn tự mình đứng ở lèu lớn trước nghênh đón, Lâm Thanh Uyển vừa đỡ Lan Na thủ hạ xe,

trên mặt hắn liền không khỏi mang lên tươi cười, “Lao động Lâm quận chúa, chỉ là ngươi cái này quân sư không ở bên người, ta này trong lòng luôn có chút bất an, lúc này mới mất công đem ngài mời đi theo.” Lâm Thanh Uyển đứng yên, ngang đầu quét bốn phía liếc mắt một cái, cười nói: “Ta còn tưởng rằng tam vương tử là sợ hãi ta chơi xấu, cho nên cố ý đem ta câu đến nơi đây tới, bằng không nào dùng được lớn như vậy trận trượng?”“Lâm quận chúa đa tâm, ngươi ta thành tâm hợp tác, ngài vừa không sẽ chơi xấu, ta lại như thế nào sẽ lòng nghi ngờ ngài?” Ôn Dịch Hân cười nói: “Này đó vệ binh đều là bảo hộ ngươi ta, rốt cuộc hiện tại U Châu đại doanh còn không phải thực yên ổn.”

Chương 405: Thật giả

U Châu đại doanh đích xác không yên ổn, tuy rằng đại gia trên mặt tựa hồ là tiếp nhận rồi Càn Lặc cùng Càn Chuẩn chết vào Đại Lương thích khách cách nói, Ôn Dịch Hãn lại lấy không làm tròn trách nhiệm vì từ xử tử Càn Lặc cùng Càn Chuẩn người bên cạnh, nhưng trong quân còn có không ít ban đầu thiên hướng với Càn Lặc cùng Càn Chuẩn đại tướng ở, gia tộc bọn họ thế lực khổng lồ, lúc này bất quá khiếp sợ Ôn Dịch Hãn uy thế mới không nói chuyện thôi. Nhưng trong lòng rốt cuộc không thể nào chịu phục, mặt trên người đấu khí, phía dưới binh lính tự nhiên cũng liền không hòa thuận, đã có vài bát binh lính bởi vì ẩu đả bị nhốt lại. Nếu không phải sợ trong quân bắt ngò làm phản, Ôn Dịch Hãn thật muốn đem những người này cũng cắp chém. Đem Lâm Thanh Uyển câu ở hắn chủ trưởng bên, Ôn Dịch Hãn liền chuẩn bị hồi thượng kinh. Bất luận hắn phụ vương chết không chết, dù sao hắn đã ở chỗ này tuyên cáo hắn tử vong, kia hắn nhất định phải đến trở về kế vị. Tự nhiên hắn không có khả năng đơn thương độc mã trở về, hắn mang theo hai vạn binh mã trở về, này đó đều là người của hắn, còn lại binh lính tắc ước thúc ở U Châu đại doanh, đề phòng đối diện Lương quân. Ôn Dịch Hãn đem doanh trung sở hữu tướng lãnh gọi tới phân phó nói: "Lương nhân xảo trá, các ngươi nhất định phải vạn phần cẩn thận, ta mang đại ca cùng nhị ca thi cốt trở về an táng, trong lúc này, các ngươi muốn trấn thủ biên cảnh, không được Lương nhân tiến thêm một bước." Cỗ Lực Giáp nhăn nhăn mày, nhìn mắt nghiêm túc đề phòng Ôn Dịch Hãn, chẳng lẽ Giang Tam là lừa hắn? Không phải nói Ôn Dịch Hãn cùng Đại Lương lén hoà đàm sao? Như thế nào lại như vậy căm thù Đại Lương? Ôn Dịch Hãn bắt đầu an bài các tướng thủ biên, hắn đích xác rất có quân sự tài hoa, này phiên phòng thủ, đừng nói Đông Bắc quân, chính là Lương quân bên kia lại gia tăng năm vạn viện quân cũng hướng không phá cái này phòng tuyến. Duy nhất khuyết điểm chính là bọn họ lương thảo không nhiều lăm. Ôn Dịch Hãn lại tự tin nói: "Các ngươi chỉ lo yên tâm thủ, đãi ta trở lại thượng kinh lương thảo liền có." Lâm Thanh Uyển không phải nói nàng lương thực đã ở trên đường sao? Đến lúc đó vừa lúc cùng nàng trao đổi một đám, dư lại, đãi đánh hạ Định Châu, tự nhiên cũng chính là hắn. Đã cùng Cỗ

Lực Giáp đạt thành chung nhận thức các tướng quân nghi hoặc nhìn Cỗ Lực Giáp liếc mắt một cái, trong lòng sinh nghi.Cỗ Lực Giáp cũng sắc mặt đông lạnh, chẳng lẽ hắn thật sự bị một cái hán nô cấp lừa?Ôn Địch Hán không phát hiện bọn họ ngầm ám lưu dung động, làm tốt an bài, được đến bọn họ bảo đảm sau, hắn liền mang theo hai vạn binh rời đi.Cỗ Lực Giáp tắc bí mật đem Giang Tam chộp tới, lạnh mặt nói: “Ngươi gạt ta?”Giang Tam quỳ trên mặt đất run bần bật, lắc đầu nói: “Tướng quân, tiểu nhân nào dám lừa ngài, ta ngày đó đích xác là nghe được Đại tướng quân cùng Thạch tướng quân lời nói...”Hắn tựa hồ nghĩ tới cái gì, tinh thần rung lên nói: “Nếu chỉ là hồi kinh vội về chịu tang Đại tướng quân như thế nào sẽ mang hai vạn binh mã trở về? Phải biết rằng chúng ta Đại Liêu binh mã cơ hồ đều điều tới nơi này, thượng kinh bên kia nhưng không có bao nhiêu người tay...”Cỗ Lực Giáp tinh thần chấn động, mồ hôi lạnh rơi nói: “Hắn muôn đoạt vị?”Mặt khác tướng quân nghe vậy cũng ngồi không yên, “Chúng ta cần thiết chạy trở về cứu già.”“Chờ một chút,” Cỗ Lực Giáp nhíu mày nói: “Nào biết không phải Đại Lương mưu kế?”Hắn hoài nghi nhìn về phía Giang Tam.Giang Tam liền “Bang bang” dập đầu nói: “Tướng quân nếu không tin, không bằng chờ một chút, xem Đại Lương phản ứng.”Hắn xoa trên trán mồ hôi lạnh nói: “Đại tướng quân mang hai vạn binh mã rời đi sự cũng không cơ mật, hơn nữa chúng ta Liêu doanh hỗn loạn, Đại Lương bên kia nếu không phải cùng Đại tướng quân có hợp tác, khẳng định sẽ nhân cơ hội thu phục thất thố. Đến lúc đó đã nói lên tiểu nhân nghe được đều là giả, giới khi là sát là xéo đều tùy tướng quân.”Cỗ Lực Giáp liền híp mắt, phát phất tay nói: “Đem người áp đi xuống.”“Chờ một chút,” một cái tướng quân ngăn lại nói: “Nếu hắn có thể từ Thạch Trần bên người nghe thế loại cơ mật việc, kia hắn khẳng định còn có thể tiếp xúc mặt khác cơ mật văn kiện quan trọng, không bằng phóng hắn trở về, kêu hắn hỏi thăm rõ ràng, xem bên kia hay không còn có khác mưu kế.”Cỗ Lực Giáp nghĩ, cảm thấy Giang Tam lúc này cũng trốn không thoát đi, cho nên gật gật đầu nói: “Hảo, ta liền cho ngươi này một cái cơ hội, ngươi nếu có thể tìm được mặt khác chúng cứ làm ta tin ngươi, ta đây liền thả ngươi một con đường sống, bằng không...”Giang Tam liên tục dập đầu đồng ý, cung bối lui đi ra ngoài.Bởi vì quá mức dùng sức, hắn cái trán đều xuất huyết.Hắn cũng chỉ có thể đi Thạch Trần doanh trường bên kia, căn bản tiếp cận không được chủ trường, nhưng lúc trước đưa hắn tới người chỉ kêu hắn làm được này một bước, bước tiếp theo hoàn toàn không nói cho hắn nên làm như thế nào.Hắn gấp đến độ sắc mặt trắng bệch, lại chỉ có thể cố nén hồi hạ quân doanh.Hán binh nhóm thấy hắn vẻ mặt huyết trở về, sôi nổi lo lắng nhìn hắn hỏi, “Thạch Trần tướng quân phát hỏa nhi?”Giang Tam cười khổ lắc đầu, “Không phải, là ta ở trên đường ngã một cái.”Đại gia thở dài tỏ vẻ lý giải, rốt cuộc bọn họ này đó người Hán ở trong quân địa vị thấp nhất, tùy tiện

một người là có thể muôn bọn họ mệnh đi. Dập đầu xin tha như vậy sự ai chưa làm qua? Giang Tam nhấp miệng ngồi vào chính mình giường đệm thượng, lấy ra khăn xoa xoa trên mặt vết máu. Đi phòng bếp đê ra thùng cơm trở về hán binh thấy liền đi tới, “Giang đại ca, ta hôm nay ở trong phòng bếp nhìn đến ngươi muội muội.” Giang Tam mở to hai mắt nhìn, không thể tin tưởng hỏi, “Ngươi nói cái gì?” Hán binh chép miệng ba nói: “Ngươi muội muội quá đến cũng không tệ lăm, nàng là đi phòng bếp nhỏ lanh hộp đồ ăn, kết quả đi làm đường, đi đến phòng bếp lớn đi, thiếu chút nữa không làm mấy cái lính dày dạn khi dễ, cũng may nàng hiện tại hầu hạ một cái cái gì chủ tử, tựa hồ rất lợi hại, có giáo úy chạy tới ngăn trở.” Hán binh nói xong hướng trong lòng ngực sờ mó, “Đúng rồi, thiếu chút nữa đã quên, lúc ấy nàng không cần thận dụng vào ta trên người, này khăn liền rơi xuống, cho ngươi đi.” Giang Tam bạch mặt tiếp nhận, liền thấy khăn thượng thêu hai tùng cây trúc, hàn híp mắt một tia một sợi xem qua đi, lúc này mới mơ hồ nhìn ra tự bộ dáng. Hắn biết muội muội thêu nghệ hảo, lại không nghĩ rằng có thể ở thêu tàng tự. Giang Tam tìm được rồi quy luật, lại đi nhìn lên liền dễ dàng nhiều. “Ba ngày sau, tố giác quận chúa!” Giang Tam tay cẳng thẳng, nhéo khăn kinh nghi bất định. Hắn chớp chớp mắt, lại nhắm mắt lại nghỉ ngơi một chút, lại đi xem, phát hiện vẫn là mấy chữ này. Hắn nhíu lại mày tự hỏi một lát, vẫn là không lộng minh bạch Lâm quận chúa này là ý gì, làm hắn đi tố giác nàng? Kia nàng còn có thể tồn tại sao? Tuy rằng khó hiểu, nhưng Giang Tam vẫn là tìm cơ hội đem khăn huỷ hoại, hắn không biết nàng là có ý tứ gì, lại không thể không nghe theo. Lúc này, Tiểu Thập vẻ mặt tái nhợt đem hộp đồ ăn xách trở về, Lâm Thanh Uyển đã từ thân binh nơi đó đã biết phòng bếp phát sinh sự, nàng nhíu nhíu mày nói: “Về sau ngươi vẫn là không cần đi ra ngoài, lấy cơm như vậy sự liền giao cho Lan Na đi làm đi.” Lâm Thanh Uyển nhìn về phía Lan Na nói: “Ngươi là Liêu nhân, bọn họ hắn là sẽ không khi dễ ngươi.” Lan Na xâu hổ cười nói: “Kỳ thật hôm nay cũng nên ta đi lấy cơm, chỉ là ta tổng cũng tìm không thấy quận chúa nói kia mấy quyển thư, cho nên...” Lâm Thanh Uyển liền cười nói: “Không có việc gì, không thư xem là có chút nhảm chán, nhưng chúng ta có thể dùng mặt khác tổng cổ thời gian.” Nàng nghĩ sau cười nói: “Không bằng chúng ta vẽ tranh đi, ngươi đi tìm chút giấy vẽ tới, đến lúc đó ta cho các ngươi vẽ tranh.” Lan Na thở dài nhẹ nhõm một hơi, tam vương tử đi lên phân phó, cần thiết muôn hầu hạ hảo Lâm Thanh Uyển, đã không thể làm nàng đi ra ngoài, lại không thể chậm trễ nàng. Chính là đem một người nhốt ở màn bản thân chính là chậm trễ, cho nên Lâm Thanh Uyển yêu cầu muôn xem sách mới, nàng liền lo lắng đi tìm, ai ngờ trong quận cũng không có mấy quyển thư, nàng tìm hồi lâu đều tìm không thấy nàng muôn. Trở về thời điểm Tiểu Thập đã đi phòng bếp lấy đồ ăn, Lan Na liếc mắt một cái Tiểu Thập, nhìn rất người thông minh, thế nhưng liền

phòng bếp đều đi nhầm.Lâm Thanh Uyển ngồi xuống bên cạnh bàn, cùng đứng ở trướng giác phát ngốc Dịch Hàn cười nói: “Ngươi lại đây cùng ta cùng nhau dùng cơm đi, trong chốc lát đem Thạch tướng quân mời đến, ta có việc cùng hàn thương lượng.” Lan Na liền ân cần tiến lên bái cơm, hỏi: “Quận chúa là có việc gấp phân phó Thạch tướng quân?”“Không tính là phân phó,” Lâm Thanh Uyển nói: “Nhưng sự tình cũng coi như cấp.” Lâm Thanh Uyển tướng cấp Tô Chương viết một phong thơ, làm hàn ước thúc hảo Lương quân, không cần cùng liêu binh khởi xung đột.Nàng nói: “Lương liêu hai nước ân thù một đêm cũng nói không hết, mà phía trước liêu binh công thành, chúng ta Lương quân chính là nghẹn một bụng hỏa, nếu không tăng lớn lực độ ước thúc, chỉ sợ lại muộn khởi gợn sóng.”“Tam vương tử đi rồi, ta càng không nghĩ hai quân lúc này khởi xung đột,” Lâm Thanh Uyển một bộ sâu lo hai nước quan hệ bộ dáng nói: “Cho nên ta tướng viết thư cấp Tô tướng quân, lại lần nữa dặn dò một phen.” Thạch Trần do dự, “Lâm quận chúa, vô tam vương tử thư tay, ta chờ không dám châm chước.” Lâm Thanh Uyển liền ưu sầu nói: “Cũng trách ta, hôm qua chỉ lo tiễn đưa, đảo đã quên việc này, bằng không ngươi phái người đuổi theo tam vương tử xin chỉ thị một chút? Ta thật sự lo lắng Tô tướng quân áp không được ta Đại Lương binh lính, lúc này đại doanh chính nhân thấp thỏm động, nếu là lúc này Lương quân tiến công, chỉ sợ...” Thạch Trần nhíu nhíu mày, tam vương tử là trở về kế vị, cho nên là ra roi thúc ngựa trở về, đừng nói hàn đuổi không kịp, chính là đuổi kịp cũng không có khả năng dùng như vậy việc nhỏ đi phiền hàn.Hắn nghĩ nghĩ, quét đèn trên bàn phóng bút mực, hơi hơi mỉm cười nói: “Một khi đã như vậy, quận chúa không bằng lúc này liền viết, ta làm cho người đưa đi.” Dứt lời chủ động tiến lên, từ án trước một xấp giấy rút ra một trương tới cấp Lâm Thanh Uyển, muốn đích thân nhìn nàng viết.Lâm Thanh Uyển hơi hơi mỉm cười, gật đầu nói: “Cũng hảo.” Này phong thư nàng cầu từ một buổi tối, ghi tạc trong lòng sau buổi sáng còn nhìn trong chốc lát 『luận ngữ』, sớm đã xác định không có lầm, cho nên Lâm Thanh Uyển viết thật sự mau.Một viết xong Thạch Trần liền tiếp nhận đi nhìn nhìn, xác nhận không có lộ ra Liêu doanh tin tức sau mới gấp lại nói: “Quận chúa yên tâm, ta đây liền khiếu người đưa đi.”“Có thể hay không làm ta thị vệ đưa?” Lâm Thanh Uyển nói: “Ta còn muốn cho hàn trở về thu thập chút quần áo, lần trước tới vội vàng, rất nhiều đồ vật cũng chưa mang toàn.”“Quận chúa muốn cái gì không bằng cũng cho ta liệt một cái đơn tử, ta cùng nhau gọi người đưa qua đi,” Thạch Trần xin lỗi nói: “Ngài cũng biết, lúc này đại doanh nội không yên ổn, ngài thị vệ là người Hán, vẫn là thiêu ở doanh trung đi lại đến hảo.” Lâm Thanh Uyển không có kiên trì, gật gật đầu nói: “Cũng hảo, ta đây cho ngươi liệt ra danh sách.” Thạch Trần cầm hai trương giấy viết thư đi rồi, nhìn người rời đi, Lâm Thanh Uyển đối Lan Na cười nói: “Ngươi đi đem bàn cờ tìm ra, ta ôn

hoà thị vệ hạ chơi cờ.”“Là.” Lan Na xoay người đi tìm bàn cờ.Lâm Thanh Uyển liền ngẩng đầu cùng Dịch Hàn nhìn nhau liếc mắt một cái, hơi hơi thở phào nhẹ nhõm, sống hay chết, liền xem lúc này đây.

Chương 406: Ly gián kế

Ôn Địch Hãn đi rồi ngày thứ tư, thượng kinh vẫn như cũ một chút tin tức cũng không có, không phải nói Khả Hãn băng hà sao, vì sao chiêu lệnh vẫn luôn chưa từng xuống dưới? Cỗ Lực Giáp mây người càng thêm lòng nghi ngờ khỏi Ôn Địch Hãn tới, có lẽ đúng như Giang Tam theo như lời, Khả Hãn căn bản không có việc gì, băng hà việc chỉ do Ôn Địch Hãn bịa đặt. Mà hắn mang theo binh mã hồi kinh nhất định là đoạt vị. Mấy người có chút ngồi không yên, mà đúng lúc vào lúc này, ở biên cảnh tuyễn thượng đê phòng liêu binh gặp đối diện rạng sáng ra tới đánh món ăn thôn quê lương binh. Hai bên người một đối mặt, lương binh rất là thả lỏng thích ý, thấy bọn họ căng thẳng thần kinh muốn động thủ còn nhịn không được chửi bậy lên, “Các ngươi Đại Liêu đừng lại nghĩ ra ngươi phản ngươi đi? Đều nói tốt muốn giảng hòa, chúng ta chỉ là ra tới săn thú, cũng không phải là muốn cùng các ngươi đánh giặc, các ngươi đừng nghĩ động thủ.” Liêu quân bên này dẫn đầu tiểu đội trưởng cả kinh, hỏi: “Ngươi nói chúng ta hai nước muốn giảng hòa?” Đối diện lương binh trùng mắt, “Các ngươi thật đúng là tính toán không nhận a, việc này chính là các ngươi tam vương tử tự mình cùng chúng ta tướng quân đê, đều ký hiệp nghị, chờ hắn đăng cơ đương Khả Hãn, này nhất chính phiến đều là muốn trả lại cho chúng ta, chúng ta chính là trước tiên ra tới đánh hai con thỏ, cũng không phải là chủ động khiêu khích a.” Dứt lời, dẫn theo trong tay thỏ hoang liền tiếp đón các huynh đệ đi trở về. Lương binh nhóm vây quanh ở bên nhau, không hề phòng bị đưa lưng về phía bọn họ, cà lơ phắt phor trở về, một chút tổ chức kỷ luật đều không có. Liêu binh nhóm đều sợ ngây người. Kinh xong cái gáy tử mới chậm rãi hiện lên vừa rồi bọn họ lời nói, sắc mặt không khỏi biến đổi, vội vàng trở về bẩm báo Cỗ Lực Giáp. Không khéo, phụ trách này khôi địa phương phòng ngự đúng là Cỗ Lực Giáp, nghe được cấp dưới hội báo, Cỗ Lực Giáp tự mình đem kia đội tuần binh tìm tới, cẩn thận hỏi qua bọn họ đối thoại nội dung sau liền sắc mặt xanh mét nói: “Ôn Địch Hãn, hắn thế nhưng bán nước!” Mặt khác đi theo tới nghe chứng tướng quân cũng tức giận không thôi, “Đầu xuân lúc ấy hắn còn thượng chiết nói xúi giục Đại Lương một cái tướng quân, thuyết phục đối phương cùng chúng ta nội ứng

ngoại hợp sắp tới, Khả Hắn còn ban thưởng hắn, hiện tại xem ra, không phải hắn xúi giục lương đем, mà là lương đem xúi giục hắn đi?”“Không tôi, lúc ấy hắn còn che che dấu dấu, không chịu nói cái kia tướng quân là ai, hiện giờ xem ra lại là Tô Chương, Tô gia tạm đại người đều ở khiêng liêu, hắn sẽ đầu nhập vào chúng ta Đại Liêu? Hắn cùng Lương nhân câu kết, thế nhưng còn cùng Khả Hắn thịnh công, quả thực đáng giận đến cực điểm.”“Nói như thế tôi, Khả Hắn thênh thang không có việc gì? Kia hắn lúc này mang binh hồi kinh...” Có võ tướng nói tới đây cả kinh, sắc mặt đại biến nói: “Không tốt, hắn muốn bức vua thoái vị.”Đại gia sôi nổi nhìn về phía Cỗ Lực Giáp.Cỗ Lực Giáp cẩn rắng nói: “Điểm binh, hồi kinh cứu giá!”“Không thể, vạn nhất đây là lương muru kế làm sao bây giờ?” Cuối cùng còn có người bảo trì lý trí, bình tĩnh nói: “Chúng ta lúc này mang binh rời đi, kia Vân U hai châu lưu lại người nhưng không đủ để bảo vệ cho biên cảnh.”“Sợ cái gì, Ôn Dịch Hắn không phải đều cùng Đại Lương hoà đàm sao?”“Vạn nhất là giả đâu?” Người nọ kiên trì nói: “Hắn đem Vân U hai châu giao cho chúng ta, một khi thất thoát đó chính là ta chờ thất trách.”“Kia nếu là thật sự, chẳng lẽ liền mắt thấy hắn bức vua thoái vị sao?” Mọi người sáo thành một đồng, chính ai cũng thuyết phục không được ai khi, có người lanh tảo ra hàn khí Giang Tam vào được.Bên ngoài lạnh lẽo đến kêt băng lăng, nhưng Giang Tam chỉ có một kiện đánh mìn vá áo bông, hắn xem như khá hơn nhiều, tiến đến lều lớn, một cổ máy sưởi liền mặt tiền cửa hiệu mà đến, hắn tâm thần đều hoảng hốt một chút, thật lâu thật lâu trước kia, tựa hồ lại là ngày hôm qua, hắn cũng từng có như vậy sinh hoạt.Vừa đến mùa đông trong phòng liền thiêu than, hắn liền ngồi tại như vậy âm áp trong phòng đọc sách viết chữ, vì tinh một ít than, mẩu than cùng muội muội sẽ cầm việc may vá nhanh ở thư phòng làm.Đọc sách lâu rồi, mẩu than liền sẽ kéo hắn bồi cùng nhau trò chuyện, không cho hắn cùng muội muội quá mức dùng mắt.Như vậy nhật tử phảng phất là ở ngày hôm qua, lại tựa hồ ly thật sự xa xôi, tuy rằng tâm thần lay động, nhưng hắn vẫn là lưu loát “Bùm” một tiếng quỳ gối trên mặt đất, cơ hồ ngũ thể đầu địa nói: “Tướng quân, ngài làm ta nhìn chằm chằm Thạch tướng quân, tiểu nhân cuối cùng là phát hiện điểm dị thường.”Cỗ Lực Giáp lạnh mặt hỏi, “Cái gì dị thường?”Mặt khác tướng quân cũng không sáo, cau mày nhìn về phía Giang Tam.Giang Tam đánh run nói: “Hôm nay là tiểu nhân ở đương tri, nhưng thiên thật sự là lạnh thật sự, cho nên liền lười biếng muốn đi phòng bếp mượn chút hỏa ám áp, ai ngờ tới rồi nơi đó vừa lúc gặp phải chủ trướng bên kia thân binh, bọn họ là đi phòng bếp lấy than hỏa, tiểu nhân không dám làm cho bọn họ phát hiện, cho nên liền lén lút nấp vào, liền, liền nghe được bọn họ nói...”Cỗ Lực Giáp đôi mắt nhíu lại, hỏi: “Nói cái gì?”“Nói này Đại Lương quân chúa thật đúng là có thể chịu khổ, như vậy lãnh thiêng ở màn cũng ngồi được, hòa hòa khí khí, cũng không phát hỏa nhi, chờ tam vương tử trở về cũng không biết

có phải hay không muốn cưới nàng làm Vương phi..."Cỗ Lực Giáp cả kinh nhảy lên, mặt khác tướng quân cũng há to miệng, gấp giọng hỏi: "Ngươi là nói ta đại doanh trung có cái Đại Lương quận chúa?" "Là, nghe thân binh nhóm nói nàng là bị Đại Lương bên kia đưa lại đây làm con tin, lấy kỳ cho nhau tín nhiệm, đến nỗi tam vương tử bên này tắc không biết tặng thứ gì cấp Đại Lương." Mọi người nơi nào còn ngồi được, trực tiếp đề ra kiểm liền tiếp đón thân binh nhóm đi chủ trướng, nãi nãi, Ôn Dịch Hãn chơi người đều chơi đến bọn họ trên đầu, bọn họ lại còn hoàn toàn không biết gì cả. Chủ trướng bên kia thực sự có Đại Lương quận chúa, kia Ôn Dịch Hãn cùng Lương nhân cầu kết sự chính là ván đã đóng thuyền, hẵn lúc này hồi kinh tất là bức vua thoái vị đi. Giang Tam chờ tất cả mọi người đi rồi, lúc này mới từ trên mặt đất bò dậy, cung thân mình lặng lẽ lưu trở về hạ binh doanh, làm người hôm nay bế trướng không ra, miễn cho như thế nào mất đi tính mạng cũng không biết. Lấy Cỗ Lực Giáp cầm đầu tướng quân mang theo thân binh một đường sầm tới rồi chủ trướng, Thạch Trần cùng mặt khác hai cái Ôn Dịch Hãn tâm phúc tướng quân nghe được tin tức chạy tới khi đã chậm. U Châu đại doanh chạy dài mấy dặm, thả chia làm thượng trung hạ tam doanh. Chủ trướng ở ở giữa, chủ trướng ngoại một vòng trụ chính là Ôn Dịch Hãn tâm phúc bọn thị vệ, còn có thượng doanh làm công địa điểm, lại ngoại một vòng chính là Thạch Trần cùng mặt khác hai cái tâm phúc tướng quân lều trại cùng bọn họ tâm phúc thị vệ, lại ngoại một vòng mới là Cỗ Lực Giáp chờ tướng quân lều trại. Mà Ôn Dịch Hãn từ Vân Châu sau khi trở về liền rất kiêng kị người đến chủ trướng bên này, rốt cuộc Càn Lặc cùng Càn Chuẩn đều bị ám sát, ai ngờ hẵn có phải hay không tiếp theo cái? Cỗ Lực Giáp bọn họ vì không chọc cái này hiềm nghi, dễ dàng cũng không tới chủ trướng, nghị sự đều không tiến này đó làm công địa điểm, trực tiếp ở bên ngoài tìm cái lều trại tụ ở bên nhau là có thể thương lượng. Cho nên chủ trướng bên này ẩn dấu cái Đại Lương quận chúa, bọn họ đều sợ ngây người hảo sao? Lúc này thiên còn chưa tảng sáng, Thạch Trần bọn họ đang ngủ ngon lành, cho nên chờ bọn họ khoác quần áo chạy ra, Cỗ Lực Giáp bọn họ đã tìm được rồi Lâm Thanh Uyển lều lớn, trực tiếp liền phải xông vào. Dịch Hán nơi nào cho phép, trực tiếp gào thét một tiếng, bên cạnh lều trại liền trào ra mười chín cái thị vệ, bao quanh vây quanh bọn họ, ánh mắt lạnh thấu xương trùng mắt bọn họ. Cỗ Lực Giáp tách ra mọi người đi lên trước, đối thương này đó người Hán gương mặt, sắc mặt lạnh hơn, "Các ngươi là Lương nhân?" Cầm đầu thị vệ hờ lạnh một tiếng, cao ngạo không đáp lại. Cỗ Lực Giáp liền vung tay lên nói: "Cho ta xông vào, ta đảo muôn nhìn bên trong trụ chính là ai!" "Ai dám?" Một cái thị vệ tiến lên ngăn trở, giận dữ hét: "Bên trong là ta Đại Lương quận chúa sụp hạ, ai dám làm càn?" Lời này vừa nói ra, mọi người ồ lên, Cỗ Lực Giáp càng là khí cười, "Hảo hảo hảo, quả nhiên là Đại Lương quận chúa, ta đang muốn hảo hảo

xem xem vị này quận chúa là người phương nào, thế nhưng có thể ở tại ta Liêu doanh chủ trưởng bên.” Dứt lời liền phải khai sát giới, trưởng môn một chút liền bị xốc lên, một cái rối tung tóc, người mặc trung y, chỉ là khoác áo choàng nő tử bị Dịch Hàn che chở xuất hiện ở xong nợ trước, nàng thần sắc đồng lạnh quét mọi người một vòng, sau đó liền nhìn về phía Cỗ Lực Giáp, sắc mặt hơi hoãn nói: “Tướng quân đêm khuya tới chơi, không biết có gì phải làm sao?” Cỗ Lực Giáp trên dưới đánh giá Lâm Thanh Uyển, nhíu mày hỏi, “Ngươi là Đại Lương quận chúa?” “Cỗ Lực Giáp!” Lâm Thanh Uyển chưa trả lời, Thạch Trần liền hét lớn một tiếng, sải bước chạy tới, che ở Lâm Thanh Uyển trước người nói: “Ngươi muốn tạo phản sao? Đây là tam vương tử chủ trưởng, ai cho phép ngươi tiến vào?” “Thạch Trần, ta hỏi ngươi, nàng có phải hay không Đại Lương quận chúa?” “Cái gì Đại Lương quận chúa, đây là tam vương tử nội quyến, nơi này há tha cho ngươi làm càn?” Thạch Trần mồ hôi lạnh rơi nhìn về phía Lâm Thanh Uyển. Lâm Thanh Uyển nhăn nhăn mày, nhấp nháy miếng sau không nói chuyện. Thạch Trần liền hơi thở dài nhẹ nhõm một hơi, cảm thấy Lâm Thanh Uyển còn xem như lấy đại cục làm trọng, chỉ cần nàng không phản bắc, hắn tự tin liền đủ chút. Hắn tinh thần run lên nói: “Cỗ Lực Giáp, ngươi đêm khuya sám trưởng, đây chính là cùng cấp với tạo phản, còn không mau đi ra ngoài?” Cỗ Lực Giáp lại cười lạnh nói: “Ngươi không cần che lấp, vừa rồi này đó thị vệ chính là hô ra tới, đây là Đại Lương quận chúa sụp hạ, đại gia lỗ tai đều không phải điếc!” “Huống chi, nội quyến?” Cỗ Lực Giáp hừ lạnh nói: “Nơi nào tới nội quyến có nàng như vậy khí thế? Chính là Tam Vương Phi tới cũng muốn lui một bắn chi bước, chẳng lẽ ngươi còn muốn cho Tam Vương Phi cư sườn không thành?” Mắt khác tướng quân cũng sôi nổi tiến lên một bước nói: “Thạch Trần, hôm nay việc này các ngươi cần thiết cho chúng ta một công đạo, tam vương tử còn không phải Khả Hán đâu, nếu là hắn có bội với quốc gia ích lợi, ta chờ tuyệt không sẽ nuông chiều!” “Không tồi, không thể nuông chiều!” “Còn có đại vương tử cùng nhị vương tử chết, không phải nói là Đại Lương việc làm sao, hiện tại chủ trong trưởng liên có một cái Đại Lương quận chúa, ngươi trước hết giết nàng vì đại vương tử cùng nhị vương tử báo thù.” Lâm Thanh Uyển hơi hơi chọn cao mi, khẽ cười nói: “Tam vương tử nói Càn Lặc cùng Càn Chuẩn là ta Đại Lương giết?” Đưa lưng về phía Lâm Thanh Uyển Thạch Trần mồ hôi lạnh xoát một chút liền xuống dưới. “Ngươi quả nhiên thừa nhận ngươi là Đại Lương quận chúa!” Cỗ Lực Giáp kích động nhìn về phía Lâm Thanh Uyển. Lâm Thanh Uyển khẽ cười nói: “Cũng không có gì không dám thừa nhận.” Nàng nghiêm liếc quét Thạch Trần liếc mắt một cái, nhìn về phía Cỗ Lực Giáp nói: “Bên ngoài lạnh lẽo, có chuyện vẫn là tiến vào nói đi.” “Lâm quận chúa...” Thạch Trần nhịn không được kêu một tiếng. Lâm Thanh Uyển liền quay đầu đổi hắn nói: “Chẳng lẽ Thạch tướng quân muốn giết ta lấy chúng

minh ta không phải Đại Lương quận chúa sao?" Thạch Trần sắc mặt trăng nhợt, có trong nháy mắt hắn thật đúng là như vậy tính toán. Lâm Thanh Uyển đã ở Dịch Hàn dưới sự bảo vệ xoay người vào lều lớn, Cỗ Lực Giáp dám người hù lạnh một tiếng, bước đi đuổi kịp. Trong trường, Lan Na vẻ mặt nôn nóng, Tiểu Thập còn lại là sắc mặt trăng bêch, run bần bật dựa vào bình phong thượng, một cử động cũng không dám. Lâm Thanh Uyển liền đổi hai cái tiểu nha đầu phát phát tay, không thèm để ý nói: "Các ngươi tiến nội thất đi, không cần ra tới." Lan Na không tình nguyện đi vào, Tiểu Thập lại là té ngã lộn nhào chạy vào bình phong nội thất.

Chương 407: Bán đứng

Lâm Thanh Uyển đi lên chủ tọa ngồi xuống, thấy một chút tiến vào nhiều người như vậy, liền nhìn về phía Thạch Trần, “Còn thỉnh Thạch tướng quân phái người nhiều đưa mấy trương ghê dưa tới.” Cỗ Lực Giáp không kiên nhẫn nói: “Chúng ta không có thời gian cùng ngươi xúc đầu gối trường đàm, ta chỉ hỏi ngươi, chúng ta đại vương tử cùng nhị vương tử có phải hay không chém vào các ngươi Đại Lương thích khách trên tay?” “Không phải.” Lâm Thanh Uyển chém định chặt sắt trả về một câu, ngang đầu lén đối mấy người hơi hơi mỉm cười nói: “Tuy rằng ta là ám chỉ quá lớn lương không quá để ý như vậy vu hâm, nhưng ta cũng đã nói với tam vương tử, việc này tốt nhất không cần tố chu với khẩu, rốt cuộc hắn không có khả năng tìm đến ra chứng cứ. Các ngươi nếu là làm ta Đại Lương đền mạng, ta đây Đại Lương liền quá oan.” Một câu, Ôn Dịch Hân có thể ám chỉ là Đại Lương làm, nhưng không nên nói rõ. Ám chỉ, các ngươi không chứng cứ, vậy minh xác lạc không đến ta Đại Lương trên đầu, nói rõ, kia không phải chúng ta làm cũng là chúng ta làm, kia nhiều oan đến hoảng a. Cỗ Lực Giáp sắc mặt đỏ lên, suy đoán trở thành sự thật, nếu không phải Đại Lương làm, đó chính là tam vương tử làm vu oan ở Đại Lương trên đầu. Thạch Trần trong mắt mạo hàn quang, không quá tán đồng nhìn Lâm Thanh Uyển. Lâm Thanh Uyển lại rũ xuống đôi mắt đương không phát hiện, ngược lại nhìn về phía Cỗ Lực Giáp hỏi, “Cho nên hiện tại ngươi sấm đến nơi đây tới là vì cái gì? Muốn giết ta sao?” Lời này vừa nói ra, trong trướng không khí nháy mắt đình trệ lên, Dịch Hân mang theo các hộ vệ đề phòng nhìn Cỗ Lực Giáp đám người, tay đè ở trên thân kiếm, hiển nhiên chỉ cần hàn gát đầu một cái liền bạo khởi, liền tính bọn họ trốn không thoát đi, này trong trướng người cũng mơ tưởng bình yên rời đi. Cỗ Lực Giáp cười lạnh nói: “Đại Lương quân chúa thật lớn uy phong, ở ta Đại Liêu trong doanh trướng đều dám uy hiếp ta chòe, hiển nhiên là rất có chỗ dựa a.” Lâm Thanh Uyển chọn chọn môi, ngược lại nhìn về phía Thạch Trần, “Thạch tướng quân, ta nếu là chết ở chỗ này, một khắc trước chết, sau một khắc ta Đại Lương binh mã liền tiếp cận, ngươi tin hay không?” Nhìn tự tin tràn đầy Lâm Thanh Uyển, Thạch Trần nào dám nói không tin? Hiện tại Liêu doanh bên trong bất hòa,

tam vương tử lại không ở, một khi Từ Liêm cùng Tô Chương suất đại quân tiếp cận, kia bọn họ tình cảnh kham ưu.Bọn họ những người này chính là tam vương tử lưu chuẩn bị ở sau, nếu thượng kinh có biến, bọn họ còn phải gấp rút tiếp viện đâu, hắn nào dám làm những người này đều bị Đại Lương quân đội bám trụ?Thạch Trần tiến lên một bước che ở Lâm Thanh Uyển phía trước, trầm khuôn mặt đối Cỗ Lực Giáp nói: “Cỗ Lực Giáp, ngươi hắn là không nghĩ trở thành Đại Liêu tội nhân đi?”Cỗ Lực Giáp mặt mạo hàn quang trùng mặt Lâm Thanh Uyển, Lâm Thanh Uyển liền đối hắn ý vị thâm trường cười nói: “Tướng quân hà tất như thế sinh khí, tam vương tử hùng thao vĩ lược thả chiến công hiển hách, hắn bước lên vương vị sau khẳng định sẽ trọng dụng ngươi chờ võ quan, đến lúc đó kiến công lập nghiệp sắp tới. Càn Lặc cùng Càn Chuẩn tài hoa so với tam vương tử tới nhưng kém xa, trừ bỏ gia thế bọn họ còn có cái gì?”Nhưng Cỗ Lực Giáp gia tộc chính là Càn Lặc cùng Càn Chuẩn nhà ngoại, Lâm Thanh Uyển lời này không chỉ có không an ủi đến hắn, ngược lại còn đem Cỗ Lực Giáp hoàn toàn chọc giận.Hắn rút ra đại dao, hé lát một tiếng, Dịch Hàn không đợi Thạch Trần ra tay liền xuất kiếm ngăn lại.Hai người nháy mắt đấu ở bên nhau, luận đánh giặc Dịch Hàn có lẽ so ra kém Cỗ Lực Giáp, có thể so vũ lực, Cỗ Lực Giáp nhưng xa xa không kịp Dịch Hàn.Bất quá mới mấy chiêu, Dịch Hàn liền một phen đánh rót hắn dao, đem kiếm hoành ở trên cổ hắn.Bên ngoài vệ binh nhóm nháy mắt vọt vào tới, bao quanh vây quanh Lâm Thanh Uyển bọn họ, bọn thị vệ xoay người cùng bọn họ đối kháng, Thạch Trần mồ hôi lạnh úa ra, người của hắn tắc vây quanh lều lớn, đề phòng nhìn Cỗ Lực Giáp người.Lâm Thanh Uyển lại an tọa ở thượng đầu, sắc mặt đều bất biến một chút, nàng nhìn Cỗ Lực Giáp cười nói: “Tướng quân, ta vô tình cùng ngươi là địch, ta Đại Lương cũng không ý cùng Liêu Quốc là địch, những lời này ta cùng tam vương tử nói qua, hiện tại ta có thể cùng ngài lặp lại lần nữa, Đại Lương nhiệt tình yêu thương hòa bình, chỉ cần không chạm đến chúng ta hạn cuối, chúng ta nguyện ý lấy hòa bình thủ đoạn giải quyết bất luận cái gì mâu thuẫn.”Nàng nhìn Dịch Hàn liếc mắt một cái.Dịch Hàn đem kiếm thu hồi, lui ra phía sau vài bước đứng ở Lâm Thanh Uyển bên cạnh người.Cỗ Lực Giáp sắc mặt xanh mét, đem dao nhặt lên không nói.Lâm Thanh Uyển liền cười nói: “Này liền đúng rồi, ta có thể cùng tam vương tử giao bằng hữu, tự nhiên cũng hy vọng có thể cùng tướng quân giao bằng hữu.”Cỗ Lực Giáp cười lạnh một tiếng, “Các ngươi hai người âm hiểm xảo trá, ta cũng không dám cùng ngươi chờ vì hữu.”Lâm Thanh Uyển tặc lắc đầu nói: “Lời này ta nhưng không ủng hộ, ngài xem hiện tại các ngươi Liêu Quốc còn chiếm chúng ta Đại Lương Vân U hai châu đâu, các ngươi cũng không phải là bằng vào quang minh chính đại thủ đoạn đạt được, cho nên vì sao muốn nói chúng ta âm hiểm xảo trá đâu?”“Nhưng dù vậy, chúng ta Đại Lương cũng không nghĩ sấn các ngươi Liêu Quốc nội loạn thu hồi thất thổ,

biết vì cái gì sao?” Lâm Thanh Uyển thấy bọn họ sắc mặt hơi hoãn, liền thở dài nói: “Ta Đại Lương chiến sĩ không kiên nhẫn hàn, mà nay năm trừ bỏ chút sự, cung cấp Đông Bắc quân áo bông ra chút ván đề, thật sự lời nói, nếu Liêu Quốc không tiếp tục xâm chiếm, chúng ta Lương Quốc là sẽ không ứng chiến.” Chuyện này bọn họ vẫn là lần đầu tiên nghe nói, mà Lâm Thanh Uyển thế nhưng chủ động lộ ra như vậy đại một cái tin tức cho bọn hắn? Mấy người hoài nghi nhìn nàng. Lâm Thanh Uyển về mặt chân thành nói: “Chuyện này ta lúc trước cũng không dám cùng tam vương tử nói, Thạch tướng quân nói có phải hay không?” Đại gia liền nhìn về phía Thạch Trần, thấy hắn sắc mặt kinh ngạc, liền biết hắn cũng là lần đầu tiên nghe Lâm Thanh Uyển nói lên việc này. Lâm Thanh Uyển liền thở dài nói: “Mà hiện tại ta dám nói là bởi vì ta biết các ngươi Liêu Quốc hiện tại cũng không nên khởi chiến sự, hiện giờ chúng ta tám lạng nửa cân, một khi đã như vậy, vì sao còn muốn đánh nhau?” “Chúng ta đại vương tử cùng nhị vương tử là các ngươi Đại Lương cùng tam vương tử tính kế chết.” Lâm Thanh Uyển liền nói: “Chúng ta Đại Lương nhưng một người cũng chưa ra, chúng ta chỉ là hứa hẹn tam vương tử bất luận Liêu Quốc như thế nào đều không xâm chiếm, xong việc hai nước khai chợ chung mà thôi.” Lâm Thanh Uyển đem sự tình đầy đến không còn một mảnh, Thạch Trần đám người tức giận đến mặt đều đỏ, cả giận nói: “Rõ ràng là ngươi mê hoặc tam vương tử đối đại vương tử cùng nhì vương tử xuồng tay.” Cỗ Lực Giáp đám người lập tức nhảy lên, “Hảo a, các ngươi rốt cuộc thừa nhận, đại vương tử cùng nhì vương tử chính là tam vương tử giết.” Thạch Trần sắc mặt trắng nhợt, sau đó đối Lâm Thanh Uyển trợn mắt giận nhìn. Lâm Thanh Uyển chớp chớp mắt, vô tội nhìn lại hắn, sau đó cùng Cỗ Lực Giáp nói: “Tướng quân, chúng ta Đại Lương là thành tâm cùng các ngươi giải hòa, cũng hy vọng ngươi có thể nghiêm túc suy xét một chút hiện tại thế cục.” Dịch Hàn nhân cơ hội nói: “Ở các ngươi xông tới khi tin tức liền đã đưa ra, hôm nay chúng ta quận chúa nếu có thương tích, ta đây Đại Lương binh mã nhất định san bằng Liêu doanh.” Cỗ Lực Giáp đám người tức giận đến không được, nhéo nắm tay đang ở cằm nhắc, một cái thám báo chạy vào bẩm báo nói: “Bẩm tướng quân, Lương quân ra khỏi thành triều chúng ta đại doanh tới, lúc này đã đến mười dặm ngoại.” “Sao có thể nhanh như vậy?” Cỗ Lực Giáp nhìn về phía Lâm Thanh Uyển, “Ngươi tính kế chúng ta?” “Tướng quân, các ngươi Liêu nhân luôn luôn gan lớn, doanh trướng liên đứng ở Định Châu ngoài thành không đến mười lăm dặm chỗ, chúng ta Lương quân chỉ cần được tin tức, cả đội tới rồi không phải bình thường sự sao?” Cỗ Lực Giáp một nghẹn, bởi vì bọn họ có tuyệt đối binh lực ưu thế, cho nên bọn họ chưa bao giờ đem Lương quân để vào mắt, đóng quân đại doanh khi tự nhiên cũng sẽ không quá xa, bằng không công thành còn phải đi lên nửa ngày lộ, bọn họ ít nhiều đến hoảng? Chính là lúc này liền hiện ra làm như vậy hoàn cảnh xấu, lúc

này nhân tâm không xong, sao có thể đánh giặc? Cỗ Lực Giáp cắn chặt răng nói: “Ngươi làm cho bọn họ lui về.” Lâm Thanh Uyển liền cười hỏi: “Tướng quân sẽ không giết ta đi?” Cỗ Lực Giáp hừ một tiếng, xoay đầu đi không nói. Lâm Thanh Uyển cười cười, đứng dậy nói: “Hảo, ta đi cùng bọn họ nói nói, đem người khuyên trở về.” Thạch Trần liền ngăn ở nàng trước người nói: “Lâm quận chúa, tam vương tử hạ quá mệnh lệnh, ở hẵn trở về trước ngại không thể rời đi chủ trướng.” Lâm Thanh Uyển liền lại ngồi trở về, gật đầu cười nói: “Cũng hảo, thời tiết rét lạnh, ta còn lười đến đi ra ngoài đâu.” Thạch Trần một nghẹn, nói: “Còn thỉnh Lâm quận chúa thư tay một phong, ta khiến người đưa đi khuyên bọn họ trở về.” Lâm Thanh Uyển cười như không cười nhìn hẵn một cái, đứng dậy đi đến án thư biên, lười biếng hỏi, “Thạch tướng quân tướng ta viết như thế nào?” Thạch Trần nhận thấy được nàng không phôi hợp, hơi hơi nhíu nhíu mày nói: “Liền nói ngài hết thấy mạnh khỏe, làm cho bọn họ không cần lo lắng, lui về Định Châu thành đi.” Lâm Thanh Uyển kiều khéo miệng đè bút chiểu hẵn ý tú viết hai câu lời nói, đưa cho hẵn hỏi: “Như thế nào?” Thạch Trần đè đè cái bàn, nhịn xuống cả giận: “Thỉnh ngài cái tư chương.” Lâm Thanh Uyển liền từ tay thân túi tiền đem tư chương lấy ra đắp lên, đem tin đưa cho Thạch Trần. Thạch Trần tự mình cầm tin rời đi, Ôn Địch Hãn mặt khác hai cái tâm phúc đại tướng tắc lưu lại cùng Cỗ Lực Giáp giằng co. Tuy rằng Lâm Thanh Uyển có phản chiến hiềm nghi, nhưng nàng hiện tại thật là không thể chết được. Cỗ Lực Giáp khinh miệt quét bọn họ liếc mắt một cái, một tay đem dao thu hồi đi, đặt mông ngồi ở bên cạnh ghế trên, trầm mặc chờ. Thạch Trần này vừa đi đó là một canh giờ, chờ đến bên ngoài tia nắng ban mai tăng sáng, sắc trời đại lượng sau hẵn mới vẻ mặt sương lạnh trở về, hiển nhiên không phải thực thuận lợi. Cỗ Lực Giáp ánh mắt trầm xuống, tuy rằng hẵn là muôn nhìn Thạch Trần ăn mệt, nhưng hẵn lúc này ăn mệt liền ý nghĩa Lương quân không muôn thối lui, này đối bọn họ ai đều không tốt. Tất cả mọi người nhìn về phía Lâm Thanh Uyển. Lâm Thanh Uyển cũng đã chống đầu ở nhấp mắt dưỡng thần. Thạch Trần vận vận khí, hẵn liền nói sao, Lâm Thanh Uyển như thế nào sẽ như vậy thành thật, hẵn cầm tin đi, Tô Chương lại một bộ không tin hẵn bộ dáng, kiên trì muôn chính mắt nhìn thấy Lâm Thanh Uyển sau lại nói. Hẵn áp xuống ngực khí, tiến lên thấp giọng nói: “Lâm quận chúa, ngài tỉnh vừa tỉnh.” Lâm Thanh Uyển chậm rì rì mở to mắt, cười như không cười hỏi, “Như thế nào, Thạch tướng quân còn muôn ta viết thư?” “Không phải,” Thạch Trần thanh mặt nói: “Còn thỉnh ngài tự mình đi đại doanh cửa gấp một lần Tô tướng quân, khuyên hẵn lui binh.” Lâm Thanh Uyển liền đứng dậy cười nói: “Thạch tướng quân yên tâm, ta nói rồi, Đại Lương nhiệt tình yêu thương hoà bình, cho nên đối với ngài hợp lý yêu cầu, ta luôn là sẽ không cự tuyệt.” “Vậy còn thỉnh Lâm quận chúa xong việc tiếp tục lưu tại đại doanh, rốt cuộc tam vương tử đi lên chính là dặn dò quá, ngài là Liêu

Quốc khách quý, chúng ta sẽ hảo hảo chiêu đãi ngài.”“Hảo thuyết, ta là Đại Lương sứ thần, nếu tam vương tử Thanh Uyển đến đại doanh cửa liền cùng Tô Chương chạy, như vậy hắn liền thật sự vô pháp cùng tam vương tử công đạo.Lâm Thanh Uyển muốn đi theo Thạch Trần đi đại doanh cửa thấy Tô Chương, Cỗ Lực Giáp sợ bọn họ ngầm lại làm cái gì giao dịch, cho nên cũng muốn đuổi kịp.Mọi người liền cùng đi.

Chương 408: Do dự

Tô Chuong ngồi trên lưng ngựa chính nôn nóng nhìn Liêu doanh, đang có chút đắn đo không chừng Lâm Thanh Uyển có phải hay không thật sự ra nguy hiểm khi liên thấy nàng bị một đám Liêu tướng vây quanh đi ra.Tô Chuong: “...”Hắn chỉ ở Đại Liêu vài vị vương tử trên người nhìn đến quá cái này tư thế, cho nên bọn họ Lâm quận chúa đã hồn thành bọn họ trung tâm nhân vật sao?Lâm Thanh Uyển đón Tô Chuong lo lắng ánh mắt hơi hơi mỉm cười, đang muốn đi ra phía trước đã bị Thạch Trần cản lại, “Lâm quận chúa, bên ngoài nguy hiểm, có nói cái gì ở chỗ này nói liền hảo.”Lâm Thanh Uyển liếc mắt nhìn hắn, dừng lại bước chân, ngẩng đầu nhìn về phía Tô Chuong cười nói: “Hồi lâu không thấy, Tô tướng quân biệt lai vô dạng a.”Tô Chuong ở trên ngựa hơi hơi cúi người tử, “Quận chúa nhưng mạnh khỏe?”Lâm Thanh Uyển mỉm cười gật đầu, “Cũng không tệ lắm, trừ bỏ sáng nay có chút chấn kinh, mặt khác thời điểm Thạch tướng quân với ta đều lễ ngộ thật sự, nhưng tương lai liền không nhất định.”Thạch Trần vội vàng nói: “Lâm quận chúa yên tâm, ngài là tam vương tử tòa thượng tân, bất luận khi nào ta chờ đều sẽ lễ ngộ ngài.”Lâm Thanh Uyển gật đầu, đối hắn hơi hơi cúi người nói: “Ta đây liền an tâm rồi.”“Ngài xem này...”Thạch Trần chỉ chỉ Tô Chuong phía sau đại quân.Lâm Thanh Uyển liền đối Tô Chuong phát phát tay nói: “Tô tướng quân trở về đi, hiện giờ chúng ta lương liêu hai nước đã là minh hữu, thật sự không nên tái khởi xung đột.”Lâm Thanh Uyển nghịch ngợm đổi hắn chớp chớp mắt nói: “Trừ phi ta chết ở Liêu Quốc, bằng không ta cảm thấy hai nước vẫn là không cần đánh giặc đến hảo.”Thạch Trần âm thầm nghiến răng, tiếp tục hứa hẹn nói: “Lâm quận chúa cùng Tô tướng quân yên tâm, có ta chờ ở, khẳng định sẽ bảo vệ tốt quận chúa.”Tô Chuong do dự mà không đi, giờ phút này thời cơ vừa lúc, bọn họ cường ngạnh chút, mang đi Lâm Thanh Uyển cũng không phải không có khả năng.Lâm Thanh Uyển lại tiến lên một bước nói: “Nếu Thạch tướng quân làm hứa hẹn, kia Tô tướng quân cứ yên tâm trở về đi.”Nàng cười nói: “Lại nói tiếp mấy ngày nữa chính là năm cũ muộn rồi, chúng ta Tô Châu truyền thống, năm cũ cúng ông táo muộn ăn nhập bốn đoàn, U Châu bên này tựa hồ không có, Tô tướng quân trở về thay ta hỏi một chút

trong quân nhưng có người sẽ làm, đến lúc đó cho ta đưa một phần tới.” Lại thở dài nói: “Năm cũ giáng đến, vẫn là làm các tướng sĩ hảo hảo quá cái năm đi, chúng ta liền không lẩn lộn. Thạch tướng quân, ngươi nói ta nói đúng không?” Thạch Trần hoàn hồn, gật đầu đáp: “Đúng đúng, lúc này vẫn là hoà bình cho thỏa đáng.” Tô Chương thật sâu mà nhìn Lâm Thanh Uyển liếc mắt một cái, nửa ngày sau mới gật đầu nói: “Hảo, quận chúa nhưng có điều cần, chỉ lo khiến người cho chúng ta biết, ta chờ tất băng mau tốc độ tìm đến.” Lâm Thanh Uyển cười gật đầu. Không có người biết Lâm Thanh Uyển ở thật mạnh vây quanh dưới là như thế nào ra bên ngoài truyền lại tin tức, Tô Chương lời này càng như là nói cho Liêu nhân nghe, lấy cảnh cáo bọn họ không cần thương tổn Lâm Thanh Uyển. Lương quân chậm rãi thối lui, lui trở lại Định Châu thành, tựa hồ hết thấy còn giống như trước đây. Nhưng rốt cuộc không giống nhau, Lâm Thanh Uyển tồn tại thật giống như một cây thứ giống nhau trát ở Cỗ Lực Giáp cùng Thạch Trần hai phương nhân mã chi gian, huống chi lúc trước Lâm Thanh Uyển còn bắn đứng Ôn Địch Hãn, đem hắn giết Càn Lặc cùng Càn Chuẩn sự lộ ra ra tới. Lâm Thanh Uyển mang theo Dịch Hàn đâm người trở lại lều lớn, sau đó vẻ mặt hữu hảo nhìn Cỗ Lực Giáp đâm người, “Các tướng quân muôn hay không lưu lại cùng nhau dùng cái com sáng?” Cỗ Lực Giáp hờ lạnh một tiếng, phát tay áo rời đi. Hắn nhưng thật ra muôn giết Lâm Thanh Uyển, nhưng hiện tại thượng kinh thế cục không rõ, lúc này đã không nên lại cùng Đại Lương khai chiến, cho nên này cây châm mặc dù lại đau, hắn cũng chỉ có thể chịu đựng không rút. Những người khác cũng không muôn ở lâu, sôi nổi đứng dậy rời đi, cuối cùng chỉ để lại Thạch Trần. Hắn xanh mặt nhìn về phía Lâm Thanh Uyển, “Lâm quận chúa là cố ý?” Lâm Thanh Uyển cũng thu hồi cười nói: “Ta bất quá là vì bảo mệnh thôi, nếu ta không nói đến minh bạch điểm, không chỉ có Cỗ Lực Giáp, chính là Thạch tướng quân, cũng sẽ nghĩ giết ta lấy cho thấy lập trường đi?” Thạch Trần sắc mặt biến đổi, biện giải nói: “Đương nhiên sẽ không, quận chúa vì sao như thế nghi kỵ ta?” Lâm Thanh Uyển liền cười lạnh một tiếng nói: “Sẽ cùng sẽ không, ngươi ta trong lòng rõ ràng, liền không cần phải nói đến quá minh bạch, một câu, các ngươi bắt động ta, ta tự nhiên cũng sẽ không làm dư thừa động tác.” Thạch Trần trầm mặc một cái chớp mắt nói: “Hy vọng quận chúa có thể nói lời nói giữ lời, đừng lại cùng Cỗ Lực Giáp lộ ra càng nhiều sự tình.” Lâm Thanh Uyển không gật đầu, nhưng cũng không lại phản bác, Thạch Trần lúc này mới rời đi. Hắn đên chạy nhanh phái người cấp tam vương tử truyền tin, U Châu có biến, khả năng còn sẽ ảnh hưởng đến thượng kinh. Cũng không biết Khả Hãn rốt cuộc chết không chết, như thế nào thượng kinh một chút tin tức cũng không có? Hắn bên này vừa mới đem truyền tin người đuổi đi, bên kia Cỗ Lực Giáp đã làm một cái tướng quân mang theo 5000 kỵ binh trước chạy về thượng kinh cứu giá. Thạch Trần

nghe xong hoảng sợ, vội vàng đi ngăn trở, Cỗ Lực Giáp liền mang binh ngăn lại hắn cười lạnh nói: “Thạch Trần, ngươi ta phẩm cấp bằng nhau, ngươi còn quản không đến ta trên đầu đến đây đi?” Thạch Trần sắc mặt khó coi nói: “Lúc này Lương quân tiếp cận, ngươi như thế nào có thể điều di tinh binh, vạn nhất bọn họ xâm chiếm U Châu làm sao bây giờ?” “Hừ, các ngươi tam vương tử không phải đã cùng lương đàm phán hoà bình sao, hơn nữa Đại Lương quận chúa còn ở ngươi chỗ đó đâu,” hắn trong mắt lóe hàn quang nói: “Đại vương tử cùng nhị vương tử đã là chết vào tam vương tử tay, như vậy hiện tại ta thực hoài nghi tam vương tử tuyên cáo Khả Hân băng hà sự, ta muốn mang binh trở về cứu giá.” “Thạch Trần, ta trung với Khả Hân, ngươi đâu?” Cỗ Lực Giáp nói: “Chúng ta hai người, rốt cuộc là ai ở tạo phản?” Cỗ Lực Giáp cùng mặt khác vài vị tướng quân thủ hạ binh mã cũng không thiếu với Ôn Dịch Hân có thể không chế, nếu bọn họ toàn đi, kia này một toàn bộ phòng tuyến đều băng rồi. Bất chấp bọn họ là đối địch quan hệ, Thạch Trần lại là uy hiếp, lại là cầu xin, nhưng chính là như vậy ngày hôm sau Cỗ Lực Giáp cũng mang đi năm vạn binh mã, hơn nữa mặt khác tướng quân cũng vội vã vào kinh cần vương cường công, lục tục rời đi binh mã đạt tới tám vạn người nhiều. Tam vương tử chỉ mang đi hai vạn binh mã, cho dù toàn bộ là tinh binh, thật cùng Cỗ Lực Giáp bọn họ xung đột lên cũng chiếm không được hảo. Nghĩ nghĩ, U Châu bên này đã là trừu không ra binh lực, hắn chỉ có thể từ Vân Châu rút ra năm vạn người tức khắc thượng kinh chi viện tam vương tử. Đồng thời, toàn phương vị phong tỏa tin tức, không chỉ có không thể làm đổi diện Lương quân phát hiện, liên ở tại doanh trung Lâm Thanh Uyển đều không thể làm này biết. Cho nên, đại doanh tuy không ít, nhưng mỗi ngày tạo cơm dâng lên yên cũng chưa thay đổi, Cỗ Lực Giáp cũng biết bọn họ nhất thời đi người quá nhiều, khủng lương bên kia phát sinh biến động, cho nên lúc đi không gọi người đỡ xuống sở hữu doanh trướng, mà là cách một trướng hủy đi đinh đâu, như vậy xa xa nhìn, tựa hồ lều trại cũng không có giảm bớt. Nay xem như hắn cùng Thạch Trần vì Đại Liêu cuối cùng một lần hợp tác rồi. Chính là, như vậy sự giấu đến quá đổi diện Lương quân, cũng có thể giấu trụ bị giam lỏng ở trong trướng Lâm Thanh Uyển, lại nhất định không thể gạt được hạ quân doanh kia hơn hai vạn hán binh. Làm nô lệ, mặc dù là không đánh giặc thời điểm, bọn họ này đó hán binh cũng muốn làm toàn doanh nhất khổ mệt nhất việc, tỷ như đi quét tước mả xá, nhặt cứt ngựa, nhóm lửa, đốn củi, này đó liêu binh cũng làm, nhưng phân phối nhiệm vụ nặng nhất lại là hán binh. Trong quân các doanh trướng giới nghiêm, không có quan trên mệnh lệnh ai cũng không chuẩn tùy ý đi lại, chính là bọn họ mỗi ngày đều phải bị điều tạm đi ra ngoài làm việc nahi, liền tính doanh trướng bị giới nghiêm nhìn không tới tình huống bên trong. Chính là, chuồng ngựa bên trong mã thiểu, chém trả về cùi gỗ sử dụng lượng đại biên độ giảm xuống. Là, mỗi

ngày hai bữa cơm người còn chiêu làm người lấy củi gỗ đi thiêu, làm người nhìn đến khói bếp, chính là lại không phải thật sự nấu cơm, bảo trì yên không ngừng là được, chân chính thiêu đi củi gỗ không có nhiều ít.Hán binh nhóm nhẹ nhàng rất nhiều, người bình thường sẽ không nghĩ nhiều, nhưng không chịu nổi có người vẫn luôn lưu ý.Giang Tam chính mình tính một chút hắn bên này có thể thu thập đến tin tức, quang hắn hỏi đến người, đã biết mã liền thiêu 5000 không ngừng, càng không cần phải nói đi tính cùi gỗ số lượng.Trong mắt hắn lắp lánh tỏa sáng, biết vị kia Lâm quận chúa lại liệu đến, hắn xoay người đi tìm hán binh trung mấy cái đầu mục.Mà lúc này, Liêu doanh bên ngoài mặt cỏ cùng trong rừng chính nằm bò không ít thám báo, bọn họ đều là bị Tô tướng quân gọi tới trình thám địch tình, tổng cộng có năm đội, mà bọn họ biết, đãi vào đêm, sẽ có mặt khác tiểu đội tới đón thế bọn họ.Đã nhiều ngày, cần phải quan trọng nhìn chằm chằm Liêu doanh, một tia dấu vết cũng không cần buông tha.“Có chút quái dị a,” một cái thám báo điểm nét ra tới đồ, nhíu mày nói: “Tổng cảm thấy có chỗ nào không đúng, rồi lại nói không nên lời.”Một cái khác thám báo thâu tiến lên, thấp giọng hỏi, “Có cảm thấy hay không bọn họ cơm chiêu khói bếp có một khói đặc biệt lo lắng, hơn nữa cột khói tiêu, nhưng thực kéo dài, địa phương khác yên đều diệt, bọn họ lại còn ở châm.”“Đúng vậy,” thám báo ánh mắt sáng lên nói: “Không chỉ có yên có vấn đề, nơi đó doanh trướng tựa hồ cũng cùng mặt khác địa phương không giống nhau.”Mấy người liếc nhau, quỳ rạp trên mặt đất nhìn đối diện Liêu doanh, run lên một chút nói: “Nai nai, này đều sắp ăn té, xem ra năm nay bọn họ là muốn cùng ta háo rốt cuộc, cũng không biết gì thời điểm mới có thể quá cái hảo năm.”“Đừng nghĩ, liền tính liêu đại quân không tiếp cận, mỗi năm còn có đánh cướp lương thực đâu, nào năm có thể hảo hảo ăn té?”Liền có người đè thấp thanh âm nói: “Không phải nói muốn đàm phán hoà bình sao? Ta như vậy rốt cuộc là cùng vẫn là đánh a?”Tiểu đội mọi người yên lặng không nói, phía trên sự bọn họ chỗ nào biết a.Sắc trời đêm ám, có thám báo tiểu đội tới tiếp ứng, bọn họ này một đội liền mang theo thu thập đến tin tức lui về.Định Châu bên trong thành, Từ Liêm chính một thân hàn khí cùng Tô Chương vây quanh ở bẩn đồ trước trầm tư, thấy thám báo nhóm trở về, lập tức chiêu tiến vào hỏi chuyện.Chờ sở hữu thám báo tiểu đội đều hội báo xong, Từ Liêm liền trầm ngâm nói: “Như thế xem ra, Liêu doanh quả nhiên như chúng ta sở liệu phái binh hồi viện thượng kinh.”“Đại tướng quân, này trượng đánh là không đánh?”Từ Liêm trầm ngâm không nói.Tô Chương liền nói: “Tướng quân, cơ hội khó được, tương lai nhưng chưa chắc sẽ lại có cơ hội như vậy.”Từ Liêm liền thở dài nói: “Chính là một khi khai chiến, vạn nhất dùng không được tới làm sao bây giờ, Hồng Châu bên kia hắn là đã quy mô tiến quân Sở Quốc, một khi chúng ta bị phản công, triều đình nhưng không có viện quân. Thu phục thất thủ, kia cũng đến có thể bảo vệ

cho mới được, bằng không chính là mất nhiều hơn được a.”“Nội loạn là quận chúa khơi mào, đã là nàng đề nghị tiến công, kia nàng khẳng định còn có hậu chiêu, chúng ta vì sao không đồng nhất thí?”Tử Liêm nắm tay liền khẩn lại tùng, tùng lại khẩn, nửa ngày mới nói: “Quận chúa còn ở Liêu doanh trung đâu, một khi chúng ta tiến công, nàng chỉ sợ nguy hiểm thật sự.”Tô Chương trầm mặc không nói.

Chương 409: Mê choáng

Một bên Võ thị lang nói: “Nhưng chúng ta không động thủ, quận chúa cũng chưa chắc an toàn đến chỗ nào đi, hôm trước chúng ta đã sai thất đem quận chúa tiếp ra tới tốt nhất thời cơ.” Từ Liêm cùng Tô Chương liền nhịn không được trầm mặc, đúng vậy, hôm trước Tô Chương mang binh đi trước khi là tốt nhất thời cơ, nhưng lúc ấy Lâm Thanh Uyển không muôn đi, mà hắn cũng ở do dự bên trong, liền sai mất tốt nhất thời cơ. Liền nguyệt tới ở chung, làm Võ thị lang càng có khuynh hướng nghe theo Lâm Thanh Uyển ý kiến, cho nên nói: “Quận chúa hiện giờ đang ở Liêu doanh, nàng rất nhiều tính toán chúng ta cũng không biết, nhưng hiên nhiên, từ nàng tiến vào Liêu doanh đến bây giờ, nàng còn chưa tính sai quá. Mà ta cùng quận chúa đến đây, căn bản nhất mục đích đó là trở chiến, cho nên lúc này quận chúa làm ta chờ nhân cơ hội thu phục Vân U hai châu, kia nàng nên là có đối ứng sách lược, ít nhất có thể có rất lớn tỷ lệ bảo đảm bên này chiến sự sẽ không ảnh hưởng đến Chung tướng quân bên kia.” “Nhưng nếu là quận chúa ra không được Liêu doanh, hoặc là ở ta chờ nghĩ cách cứu viện nàng khi xảy ra chuyện đâu?” Tô Chương không tán đồng nói: “Đến lúc đó ai cũng không biết quận chúa trong lòng tưởng chính là cái gì?” “Ta chờ có thể nghĩ đến, Lâm quận chúa tự nhiên cũng sẽ băn khoăn đến.” Võ thị lang kiên trì nói: “Ta còn là kiên trì nghe theo quận chúa ý kiến.” Hắn nhìn về phía Từ Liêm nói: “Từ tướng quân, ngày mai chính là năm cũ.” Từ Liêm mím môi, cuối cùng ánh mắt một lè nói: “Chuẩn bị lương thảo, ngày mai năm cũ, toàn quân thêm cơm, ban ngày nghỉ ngơi dưỡng sức, chúng ta buổi tối động thủ.” Tô Chương không quá tán đồng kêu lên: “Tướng quân?” Từ Liêm trầm khuôn mặt nói: “Chọn lựa ra một ngàn tinh binh tới, người tự mình mang đội, loạn cùng nhau, người liền dẫn người nhảy vào doanh trung cứu quận chúa, cần phải đem người an toàn mang ra tới.” Tô Chương căng thẳng mặt, trầm mặc trong chốc lát mới đồng ý. Mà lúc này, Lâm Thanh Uyển chính nhăn cái mũi ở trong trường khắp nơi ngửi, nghi hoặc nhìn về phía một bên Lan Na cùng Tiêu Thập, “Các ngươi thật sự không có ngửi được xú vị?” Lan Na lắc đầu, Tiêu Thập hít hít cái mũi, do dự nói: “Hình như là có một cỗ tao vị...” “Khẳng định là những cái đó đại què mùa ngại lạnh cho nên

không tắm rửa,” Lan Na vẻ mặt tức giận nói: “Ta đi làm cho bọn họ tắm rửa đi.” Lâm Thanh Uyển liền phát tay cười nói: “Tính, không phải cái gì đại sự, nếu đem bọn họ đuổi đi đi, Thạch tướng quân biết muốn trách tội.” Nàng nhíu lại mi nghĩ nghĩ nói: “Ta nhớ rõ ta có chưa mấy tiết hương liệu tới, các ngươi tìm ra điểm đi, bằng không này hương vị tuy không lớn, lại luôn là như có như không, ta buổi tối muộn ngủ không được.” Lan Na cùng Tiểu Thập vội đem Lâm Thanh Uyển hòm xiêng mở ra tìm kiếm. Lúc trước nàng trụ tiến Liêu doanh khi nhung thật ra mang theo chút tinh xảo đồ vật, nhưng trừ bỏ cờ còng trà, mặt khác cũng chưa dùng. Lan Na rốt cuộc tìm được một cái cái hộp nhỏ, mở ra tới xem, thấy bên trong phóng tam tiết hương, liền lấy lại đây hỏi: “Quận chúa, chính là cái này?” Lâm Thanh Uyển cười gật đầu, “Chính là cái này.” Dứt lời chỉ mặt ngoài vẽ có hoa lan hương nói: “Hôm nay buổi tối châm cái này đi, ngày mai làm Thạch tướng quân đổi một nhóm người tới, làm cho bọn họ đi trước đem tắm giặt sạch lại nói.” Lan Na liền cong môi cười, nghe theo cầm hoa lan hương đi châm. Lâm Thanh Uyển liền đứng ở hòm xiêng bên, sau đó duỗi tay từ hòm xiêng hạ lấy ra một bọc nhỏ lá trà tới đưa cho Tiểu Thập, cười nói: “Hôm nay buổi tối chúng ta uống chút mới mẻ trà, ngươi đi phao tới.” Tiểu Thập kính cẩn tiếp nhận. Màn một góc liền dùng bếp lò ở than hỏa thượng nấu nước, Tiểu Thập thực mau liên phao một hòm trà tới. Người được này trà vị, Tiểu Thập châm trà tay liền hơi hoi một đốn. Lâm Thanh Uyển lại đậm nhiên lui qua đi mặt khác hai cái cái ly, cười nói: “Các ngươi cũng tới uống một chén đi, đây chính là ta từ Hàng Châu mang đến lão trà, tồn đọng nhiều năm, vốn dĩ tưởng thỉnh tam vương tử cùng nhau uống, lại đè ở đáy hòm đã quên. Nếu không phải hôm nay phiên hương liệu nhảy ra nó, chỉ sợ nó như thế nào tới, còn phải như thế nào trở về.” Lan Na điểm hương, tò mò thò qua tới xem, người người cái mũi sau ghét bỏ nói: “Này mùi vị hảo quái a.” Nàng hoài nghi nói: “Đây là hảo trà?” Lâm Thanh Uyển nâng chén, mặt vô dị sắc nhấp một ngụm, sau đó chậm rãi uống cạn, nàng vẻ mặt say mê cười nói: “Thật là lão trà, vị thanh chính, dư vị vô cùng a.” Lan Na phảng trà vẻ mặt do dự nhìn Tiểu Thập. Tiểu Thập rũ xuống đôi mắt, liền cũng chậm rãi nhấp một ngụm, gật đầu nói: “Nô tỳ dù chưa uống qua như vậy hảo trà, nhưng khi còn bé cũng nghe người ta nói khởi quá, hôm nay một nếm, quả nhiên danh bất hư truyền.” Lan Na liền rói răm nhấp một ngụm, thiêu chút nữa không nhịn xuống nhỏ ra. Lâm Thanh Uyển thấy liền ló lăng nói: “Tính, ngươi còn nhỏ, uống không quen là bình thường, ta giống ngươi lớn như vậy khi cũng uống không được này trà, tổng nghe ta huynh trưởng nói này trà rất khó đền, nhưng lần đầu tiên uống thời điểm lại như thế nào cũng bắt giác hảo uống, vẫn là sau lại tuổi tiệm trưởng mới chậm rãi yêu.” Lâm Thanh Uyển chỉ hướng một bên hộp đồ ăn nói: “Ta hôm nay buổi tối liền uống trà, kia mǎ trà sữa ngươi cầm đi uống đi.” Nàng cười nói: “So với trà

xanh, ta càng uống không quen cái kia.” Lan Na liền đại tùng một hơi, cười buông chén trà nói: “Ta liền ái uống mã trà sữa.” Nàng cũng biết Lâm Thanh Uyển uống không quen mã trà sữa, trừ bỏ tam vương tử tới khi miễn cưỡng uống thượng hai Khẩu Bắc, còn lại thời điểm phòng bếp đưa tới đều cho các nàng uống lên. Nàng tựa hồ biết thứ này dinh dưỡng, cho nên tuy rằng không yêu uống, vẫn là không ngăn cản phòng bếp cho nàng chuẩn bị, mỗi lần lấy tới lại đều là cho bọn họ uống, có khi Dịch Hàn cũng sẽ cau mày uống một ít. Dùng nàng nói là, bổ sung bổ sung dinh dưỡng. Cho nên Lan Na đem chén trà một phỏng liền đi uống mã trà sữa. Lâm Thanh Uyển rũ xuống đôi mắt cười cười, cùng Dịch Hàn vẫy vẫy tay, “Tới bồi ta hạ chơi cờ.” Thuận tay cho hắn đỗ một ly trà. Tiêu Thập liền ngồi ở Lâm Thanh Uyển cách đó không xa hâu hạ, thường thường cấp hai người châm trà, ngẫu nhiên Lâm Thanh Uyển cũng nói: “Này trà khó được, nếu phao ra tới liền không cần lãng phí, người cũng uống nhiều một ít.” Tiêu Thập liền uống lên vài ly. Chờ Lâm Thanh Uyển cùng Dịch Hàn hạ hai bàn cờ, Lan Na liền buồn ngủ ngáp một cái nói: “Quận chúa, giống như đến ngài nghỉ ngơi canh giờ.” Lâm Thanh Uyển liếc liếc mắt một cái đồng hồ cát, cười ném xuống kì đạo: “Thật đúng là, chúng ta đây ngủ đi.” Tiêu Thập liền tiến lên đè ép áp đèn, làm độ sáng ám một ít. Lâm Thanh Uyển cũng không tắt đèn ngủ, buổi tối ngủ khi chỉ làm người đem bắc đèn áp một áp, không cho nó như vậy lượng mà thôi. Lan Na các nàng cũng sớm tập mãi thành thói quen, huống chi Dịch Hàn cùng Lâm Thanh Uyển một tắc cũng không rời, này lều lớn nói là Lâm Thanh Uyển, nhưng kỳ thật hắn cùng các nàng cùng nhau ở nơi này. Tối lửa tắt đèn, thật đúng là không có phuong tiện, cho nên đem đèn điểm ai cũng không ý kiến. Lâm Thanh Uyển quải quá bình phong, ở hai người hâu hạ lèn giường, Lan Na liền đánh ngáp hồi chính mình tiều giường, mới nằm xuống liền nặng nề đã ngủ. Tiêu Thập còn đứng ở mép giường đang muốn cởi ra áo ngoài, thấy nàng đánh lén tiểu hăn, liền nhịn không được đầy đầy nàng, nhỏ giọng kêu lên: “Lan Na, Lan Na?” Lan Na cũng không nhúc nhích, nàng thở dài nhẹ nhõm một hơi, mới xoay người liền nhìn đến xuất hiện ở sau người Lâm Thanh Uyển, sợ tới mức sau này một đảo, Lâm Thanh Uyển một phen túm chặt nàng, đối nàng hơi hơi mỉm cười, “Đừng sợ.” Lâm Thanh Uyển cúi đầu nhìn Lan Na liếc mắt một cái, xoay người nói: “Tới giúp ta mặc xong quần áo.” Tiêu Thập vội vàng tiến lên hâu hạ nàng mặc vào mới vừa cởi ra quần áo, bình phong ngoại, Dịch Hàn thấp thấp kêu một tiếng, sau đó tiến vào xem Lan Na, đối Lâm Thanh Uyển gật gật đầu nói: “Người đã ngủ đã chết.” Lâm Thanh Uyển liền thở dài nhẹ nhõm một hơi, “Trưởng công chúa hương thật là có hiệu, chính là kia trà...” Kia trà hương vị cũng quá một lời khó nói hết, toàn bằng một cỗ ý chí lực ở chống trợn mắt nói nói dối, cũng may mắn Lan Na đối này đó không hiểu lầm, bằng không bọn họ cũng chỉ có thể trộm nhai lá trà. Ngẫm

lại kia hương vị Lâm Thanh Uyển liền tưởng phun.Nàng đi đến án biên, chỉ chỉ nghiên mực thấp giọng nói: “Tiểu Thập, nghiên nát.”“Là.”Lâm Thanh Uyển ngồi ở án trước, ngón tay gõ gõ đùi, ở trong lòng mặc một bên chính mình muốn viết đồ vật, chờ Tiểu Thập đem mạt nghiên hảo, nàng liền lập tức viết.Nàng không xác định nàng có không tồn tại đi ra ngoài, cho nên nàng đến cấp Từ Liêm bọn họ lưu lại vài thứ, lấy bảo đảm chiến hậu có thể tiếp tục cùng liêu hoà đàm.Bên này chiến sự nhất định không thể mở rộng, bằng không bất luận bọn họ thu phục nhiều ít thất thố, lần này bắc tiến đều là thất bại.Ôn Dịch Hân người này xảo trá, hung ác, lại cũng có thể đuổi có thể khuất.Người như vậy với loạn thế trung, chỉ cần cho hắn cơ hội, kia đó là một thế hệ kiêu hùng, cùng hắn so sánh với, Càn Lặc cùng Càn Chuẩn kém quá nhiều.Nếu không phải Càn Lặc cùng Càn Chuẩn không thể thuyết phục, nàng nhất định sẽ không lựa chọn Ôn Dịch Hân, đem người này đỡ thượng Liêu Khả Hân vị trí, với Đại Lương tới nói không khác hắn với uống rượu độc giải khát.Chính là lúc này hắn ưu điểm cũng thành Đại Lương có thể thu phục Vân U hai châu sau không mở rộng chiến sự mâu chốt.Người này có thể nhẫn, kia chỉ cần đàm phán hoà bình ích lợi xa xa lớn hơn chiến tranh ích lợi, kia hắn khẳng định sẽ không đối lương dụng binh.Chính là cả triều văn võ bên trong, có thể đối với Ôn Dịch Hân cùng Liêu nhân uốn gối cầu hòa một cái cũng không có.Nếu nàng đã chết, kia hoà đàm nhất định muôn thay đổi người, Lâm Thanh Uyển đem cả triều văn võ xách ra tới nhất nhát tương đối quá, người này phải có cốt khí, đến lập trụ theo hầu, không đến mức đưa bọn họ mới đánh hạ địa bàn làm người; Còn phải co được dãn được, ít nhất đối với Ôn Dịch Hân, nên mềm khi phải mềm; Còn phải có trí, không đến mức bị Ôn Dịch Hân tính kế.Này điểm thứ nhất cùng đệ tam điểm, trong triều thỏa mãn người không ít, nhưng này điểm thứ hai, cả triều xách không ra ba cái tới, mà kia ba cái thỏa mãn điểm này, lại không thỏa mãn điểm thứ nhất cùng đệ tam điểm.Tính đến tính đi, ngược lại là Cơ tiên sinh cùng Diêu Thời càng thích hợp.Cơ tiên sinh hiện tại Sở Quốc, nàng chỉ có thể cùng triều đình Thanh Uyển phán bút bay nhanh, tính thời gian, chờ đem tin viết hảo, bắt chấp kiểm tra chữ sai, vội vàng đem tin giao cho Dịch Hân.“Tuyển ra ba cái tuyệt đối trung tâm thị vệ tới, làm cho bọn họ thông thiên bối xuống dưới, sau đó đem tin giao cho Tiểu Thập.”Tiểu Thập kinh ngạc ngẩng đầu.Lâm Thanh Uyển liền nhìn về phía nàng nói: “Bảo ngươi an toàn, là ta đối với ngươi huynh trưởng một cái hứa hẹn, ta sẽ đem hết toàn lực đi hoàn thành, cho nên này tin ngươi mang theo, ngươi nếu có thể tồn tại đi ra ngoài, liền đem tin giao cho Từ Liêm tướng quân hoặc Võ thị lang.”Tiểu Thập cắn môi hỏi: “Kia quận chúa đâu?”Lâm Thanh Uyển liền cười nói: “Yên tâm, Thạch Trần đối ta khẳng định có chút do dự, liền tính ta bị tráo trở về, tồn tại hy vọng cũng so ngươi đại, cho nên ngày mai ngươi muốn nghe lời nói, một khi hỗn loạn,

liền đi theo bọn thị vệ ra bên ngoài hướng.”

Chương 410: Chuẩn bị

Tiểu Thập không biết Lâm Thanh Uyển nói chính là thật là giả, nàng gấp qua dơ bẩn quá nhiều, cảm thụ quá ác ý càng không ít, nàng rũ xuống đôi mắt nhìn chính mình đầu ngón tay, nhẹ nhàng mà lên tiếng. Lâm Thanh Uyển liền cười vỗ vỗ nàng bả vai nói: “Đi nghỉ ngơi đi, ngày mai chúng ta còn muôn như thường tinh lại.” Dịch Hàn quét nàng liếc mắt một cái, đi đem hương tắt. Lâm Thanh Uyển nằm đến trên giường, Tiểu Thập cũng về tới chính mình tiểu giường, mà Dịch Hàn tắc nằm ở bên ngoài trên giường, trong trường một lần nữa an tĩnh lại, nhưng trừ bỏ hôn mê Lan Na, ai cũng không có ngủ. Ngày hôm sau Lâm Thanh Uyển như thường mở to mắt, Lan Na đuổi cái lười eo nói: “Tôi hôm qua thương ta ngủ đến thật tốt, một chút mộng cũng chưa làm.” Lâm Thanh Uyển liền cười hỏi, “Kia thường lui tới ngươi đều làm cái gì mộng, nói đến cùng chúng ta nghe một chút.” Lan Na liền ngượng ngùng nói: “Ta không nhớ rõ, liền biết chính mình đang nằm mơ.” Nàng thấy Tiểu Thập cắp Lâm Thanh Uyển sơ hảo tóc, liền cười nói: “Hôm nay là năm cũ, ta làm phòng bếp cho ngài nhiều bị chút rượu và thức ăn đi.” Lâm Thanh Uyển liền cười lắc đầu nói: “Liền không cần phiền toái, nhập gia tùy tục, các ngươi nếu chưa từng có năm cũ tập tục, hà tất vì nhân nhượng một mình ta mà bận rộn?” Lan Na lại cười nói: “Đây là hắn là, ngài là khách quý sao.” Dứt lời xoay người đi ra ngoài phân phó bên ngoài thân binh. Lâm Thanh Uyển hơi hơi mỉm cười, rũ xuống đôi mắt đem trong tay trâm sau này một đệ, Tiểu Thập yên lặng mà tiếp nhận. Tự Ôn Dịch Hân đi rồi, Lan Na tuy đối Lâm Thanh Uyển vẫn như cũ cung kính có thêm, nhưng ngữ thái rất nhỏ biến hóa vẫn như cũ không thể gạt được trong trường ba người. Tiểu Thập vẫn luôn không biết Lâm Thanh Uyển là như thế nào phân rõ ra Lan Na là Ôn Dịch Hân cố ý đặt ở bên người nàng kia một người, hiện tại lại ẩn ẩn có chút minh bạch. Là tự tin đi. Trước kia Lan Na có điều che dấu, cho nên nàng nhìn không ra tới, nhưng nàng hiện tại loi lỏng, ngay cả nàng cái này nha đầu đều đã nhìn ra, huống chi Lâm quận chúa? Lan Na phân phó xong liền trở về, còn đề nghị nói: “Quận chúa không bằng đi ra ngoài đi một chút, nghe nói năm cũ chính là các ngươi chỗ đó quốc gia đại sự ngày đâu.” Lâm Thanh Uyển nhường mày cười: “Thạch tướng quân

nguyễn ý phóng ta đi ra ngoài?"“Quận chúa hiếu lầm,” Lan Na cười nói: “Thạch tướng quân lúc trước không cho ngài ra ngoài cũng là lo lắng ngài an nguy, rốt cuộc Cỗ Lực Giáp tướng quân nhìn qua không quá hưu hảo.”“Kia hiện tại Cỗ Lực Giáp tướng quân là nghĩ thông suốt?” Lâm Thanh Uyển kinh hỉ nói: “Ta đây cần phải đi gặp một lần Cỗ Lực Giáp tướng quân, làm cho lương liêu hai nước tình nghĩa càng sâu một ít.”Lan Na gương mặt tươi cười cứng đờ, đã quên Lâm Thanh Uyển cũng không biết Cỗ Lực Giáp hồi thượng kinh sự, hơn nữa việc này cũng không thể làm nàng biết.Lan Na một bên ám tự trách mình sơ ý lời lỏng, một bên cười nói sang chuyện khác nói: “Cỗ Lực Giáp tướng quân mang binh đi ra ngoài tuần biên, chỉ sợ một chốc cũng chưa về, quận chúa nêu muôn thấy tướng quân, không bằng ta đem Thạch tướng quân mời đến?”Lâm Thanh Uyển hơi hơi thất vọng nói: “Vậy quên đi, Thạch tướng quân hiện tại vội thật sự, không cần phải đi quấy rầy hắn.”Bất quá nàng vẫn là đi theo Lan Na cùng nhau xuất trướng đi đi, hiện tại nàng trướng ngoại mười bước một trạm canh gác, tất cả đều là trông coi nàng liêu binh.Rốt cuộc ngày đó Lương quân tới quá nhanh, quá kỳ quặc, ai cũng không biết nàng tin tức là như thế nào truyền lại đi ra ngoài, cho nên Thạch Trần đối này tiêu tâm cẩn thận thật sự.Không chỉ có Lâm Thanh Uyển, ngay cả nàng mang đến những cái đồ hộ vệ cũng dễ dàng không được xuất trướng, hoạt động khu vực chỉ có thể ở chủ trướng này một khôi.Liền tính hai ngày này bọn họ không có dị động, Thạch Trần cũng không dám thả lỏng, nghiêm lệnh người coi chừng bọn họ, không được bọn họ ra chủ trướng bảo hộ phạm vi.Mặc dù hôm nay là năm cũ, Lâm Thanh Uyển có thể xuất trướng, cũng chỉ có thể tại đây trăm bước trong phạm vi đi một chút mà thôi.Nàng đứng ở giữa hướng khắp nơi xem, trừ bỏ lều trại cùng ở ven đường trạm trạm canh gác binh lính ngoại cái gì đều nhìn không thấy.Nàng nhịn không được cười khổ một tiếng, quay đầu cùng Lan Na nói: “Tới U Châu đại doanh lâu như vậy, còn chưa tới đại doanh trung hảo hảo đi vừa đi, nhìn một cái đâu.”Lan Na cười cười, vẫn chưa nói tiếp, tam vương tử đi lên chính là để lại lời nói, không được Lâm Thanh Uyển ra chủ trướng phạm vi, lúc trước làm nàng đi đại doanh cửa khuyên phục Tô Chương đã xem như trái với mệnh lệnh.Lâm Thanh Uyển tựa hồ cũng chỉ là nói một câu, cũng không có nhất định phải đi đi vừa đi yêu cầu, nàng chỉ một phuơng hướng hỏi, “Bên kia thật náo nhiệt, nhưng không thấy có lều trại.”“Bên kia là chuồng ngựa,” Lan Na cười nói: “Phỏng chừng là có người tự cấp mã rửa sạch, cho nên có vẻ náo nhiệt.”Lâm Thanh Uyển gật đầu, “Các ngươi Liêu Quốc mã nhiều, nhiều như vậy mã đều đặt ở kia một chỗ?”Lan Na buồn cười, “Sao có thể, kia chỉ là chủ trướng mã, các trướng đều có chính mình chuồng ngựa, giống nhau trừ bỏ tướng quân có chuyên môn mã phu phụ trách, mặt khác đều là mọi người phụ trách mọi người mã.”Lan Na kiêu ngạo nói: “Mã là chúng ta

huynh đệ, hòa thân người giống nhau thân cận, cho nên mã giống nhau đều là chính mình uy.”“Nhưng này dường mã không ngừng yêu cầu uy mã đi, còn muốn tẩy mã, dắt ngựa đi rong, càng muốn rửa sạch chuồng ngựa, này đó việc cũng đều muốn chính mình làm?”“Quét tước chuồng ngựa đều có chuyên gia đi làm, nhưng tẩy mã, uy mã cùng dắt ngựa đi rong giống nhau đều là chính mình tự mình tới, lấy bồi dưỡng cùng mã ăn ý.”Lâm Thanh Uyển gật đầu tỏ vẻ thụ giáo, “Ta nhưng thật ra cưỡi qua ngựa, chỉ là còn chưa từng tự mình dưỡng quá mã đâu, người có chính mình mã sao?”Lan Na hưng phấn thả kiêu ngạo nói: “Đương nhiên, ta có một con ngựa màu mận chín...”Lan Na nói tới đây một đốn, thân mình cứng đờ nói: “Nhưng đó là thật lâu trước kia sự, tự mình gia đạo sa sút, bán mình vì nô sau kia mã cũng bị người mua đi rồi.”Lâm Thanh Uyển liền thở dài, duỗi tay vỗ vỗ nàng bả vai nói: “Đừng khổ sở, về sau có cơ hội ta đưa ngươi một con ngựa.”Nàng chỉ chuồng ngựa phương hướng nói: “Nhất định không thể so bên trong kém.”Lan Na thấy nàng sắc mặt bình thường, liền thoáng thở dài nhẹ nhõm một hơi cười nói: “Nơi đó đâu đều là chủ trướng mã, chính là khó được hảo mã.”Chủ trướng đó là một cái đại doanh quyền lực trung tâm, ở nơi này không phải chủ tướng chính là bảo hộ chủ tướng thân vệ, xứng mã tự nhiên là thực tốt.Nơi đó mặt hiện ở thửa tồn mã phân lớn là tam vương tử chọn dư lại di lưu cấp hiện tại chủ trướng thân binh.Lâm Thanh Uyển đối này rất tò mò, Lan Na cảm thấy kia cũng không đề cập quân vụ cơ mật, cho nên cũng vẫn chưa dấu diếm, bởi vậy nói: “Những cái đó mã ban đầu đều là đại vương tử cùng nhị vương tử, tam vương tử hồi kinh khi mang đi một đám, dư lại liên tiếp tục quyền dưỡng ở chuồng ngựa.”Ôn Dịch Hân muốn khoái mã hồi kinh, cho nên lúc đi từ doanh trung chọn đi rồi tốt nhất một đám mã, Cỗ Lực Giáp bên kia mã hắn không động đậy.Càn Lặc cùng Càn Chuẩn lưu lại mã lại đều tiện nghi hắn.Hiện tại chuồng ngựa bên kia lưu bất quá mới có 50 tới con ngựa, tất cả đều là chọn dư lại, không tính là thật tốt, nhưng cùng trong quân những người khác so sánh với cũng không kém, thậm chí so giống nhau binh lính muôn hảo rất nhiều.Lâm Thanh Uyển nghe đến đó cùng Dịch Hân nhìn nhau liếc mắt một cái, cảm thấy mĩ mãn xoay người nói: “Nói như vậy, chuồng ngựa mã cũng coi như là hảo mã?”“Đó là đương nhiên, dù sao cũng là đại vương tử cùng nhị vương tử thân vệ ky mã, tuy so ra kém các tướng quân ky, lại so với giống nhau binh lính hiếu thắng.”Tới rồi giữa trưa, Lan Na đi để hộp đồ ăn, Dịch Hân liền từ trong lòng ngực lấy ra một phen đoán đao giao cho Lâm Thanh Uyển, thấp giọng nói: “Quận chúa tùy thân mang theo đi.”Lâm Thanh Uyển tiếp nhận, sờ sờ sau ngang đầu cười nói: “Hảo.”Dịch Hân trong lòng đau xót, hơi hơi dời đi ánh mắt.Tới buổi chiều, bên ngoài đưa vào tới hai đĩa bánh ngọt, “Đây là Đại Lương bên kia cấp quận chúa đưa tới, nói là kia cái gì nhập bốn đoàn.”Lâm Thanh Uyển nhéo lên một cái cục bột nếp, cười nói: “Này tay

nghè, ta đoán kia đâu bếp nhất định không phải Tô Châu người.”Dịch Hàn liền cười nói: “Rốt cuộc là bọn họ một mảnh tâm ý, quận chúa liền ném thử đi.”“Cũng hảo.” Lâm Thanh Uyển ăn một ngụm, cảm thấy quá mức ngọt nị, nhưng vẫn là gật gật đầu nói: “Vừa lúc cấp Táo vương gia ăn.”Nàng chỉ chỉ mâm dư lại bánh ngọt nói: “Các ngươi cũng ném thử đi.”Dịch Hàn liền cầm một cái, Tiểu Thập nói quá tạ sau cũng lấy một cái, Lan Na do dự một chút cũng nhéo lên một cái, ăn khẩu sau cười nói: “Thật ngọt!”Nàng cảm thấy khá tốt ăn.Lâm Thanh Uyển thấy nàng ăn đến mùi ngon, liền cười nói: “Kia dư lại ngươi cùng Tiểu Thập liền phân đi, quá ngọt, có điểm vượt qua ta thừa nhận lực.”Dứt lời quay đầu lại cùng đứng ở một bên thân binh nói: “Đưa hộp đồ ăn lại đây người đi rồi sao? Nếu là còn chưa đi liền thay ta truyền câu nói, liền nói đa tạ Tô tướng quân, bọn họ có tâm.”Thân binh xác nhận bọn họ ăn bánh ngọt không có vấn đề, lúc này mới khom người nói: “Là, ta đây liền đi truyền lời.”Đại Lương đưa lại đây nhập bốn đoàn tự nhiên không có khả năng là dùng cái đĩa liền như vậy thịnh lại đây, thứ này còn hơi nhiệt, hiển nhiên là dùng hộp đồ ăn trang lại đây, chỉ là bị người chuyển qua cái đĩa đưa tới.Bọn họ nhưng thật ra cẩn thận, thật đúng là một chút cũng không thả lỏng a.Lâm Thanh Uyển uống lên hai khẩu trà áp xuông kia cổ ngọt nị hương vị, nếu Tô tướng quân có ý tăng nhập bốn đoàn tới, hiển nhiên là tỏ vẻ hắn nghe hiểu ngày đó nàng ám chỉ, hôm nay buổi tối hắn là sẽ có động tác.Nàng buông chén trà, ngang đầu đối Lan Na cười nói: “Ăn no liền đi phòng bếp lấy cơm đi, mới ăn cục bột nếp, dễ dàng mệt rã rời, hôm nay buổi tối chúng ta đi ngủ sớm một chút.”Lan Na đồng ý, nhìn một chút canh giờ liền đi ra ngoài.Dịch Hàn cũng nhân cơ hội đi ra ngoài một chuyến, đến cách vách bọn thị vệ lều trại lây về lá thư kia giao cho Tiểu Thập.Hắn thấp giọng nói: “Tàng hảo tới, buổi tối muốn nhích người khi kêu ngươi.”Tiểu Thập khẩn trương tiếp nhận tin tàng hảo, tay run run.Lâm Thanh Uyển liền trấn an nàng nói: “Không cần sợ hãi, có chúng ta ở đây.”Sao có thể không sợ?5 năm, nàng giống như rốt cuộc có thể rời đi, không chỉ có là sợ, trong lòng càng có một cổ xúc động ả.Nàng mới đem tin tàng hảo, Lan Na liền đã trở lại, nàng rũ xuống đôi mắt đứng ở Lâm Thanh Uyển phía sau, đôi tay gắt gao mà giao nhau nắm, lấy che đầu nàng khẩn trương.Cũng may nàng tồn tại cảm luôn luôn rất thấp, Lan Na cũng không có lưu ý nàng, đem đồ ăn bày ra tới, bốn người cùng dùng quá cơm chiêu, Lâm Thanh Uyển liền ngồi ở án thượng như cũ luyện tranh chữ họa.Chờ tiêu thực đến không sai biệt lắm, lúc này mới đứng dậy rửa mặt ngủ.Này một buổi tối, tất cả mọi người như thường lui tới giống nhau ngủ đến cảnh giác, cho nên đương ồn ào nào động tiếng vang lên khi, bốn người cùng mở mắt.Lan Na nhảy xuống giường, bước nhanh đi đến trước cửa, vén lên màn thấy bên ngoài vài chỗ đều dâng lên ánh lửa, không khỏi kinh ngạc nói: “Đây là làm sao vậy?”Lâm Thanh Uyển cũng cùng nhau xuống

giường, nhíu mày kêu lên: “Lan Na, lại đây giúp ta thay quần áo.” Lan Na liền quay đầu lại nói: “Quận chúa đừng lo lắng, hắn là không cần thận cháy, khoảng cách chúng ta nơi này xa đâu, ngài không cần đi ra ngoài.” Lâm Thanh Uyển liền ngẩng đầu nhìn về phía nàng, trong mắt lộ ra nghiêm túc, sau đó ánh mắt dừng ở hắn phía sau, hơi hơi gật gật đầu. Lan Na sững sốt, cơ hồ là nháy mắt liên lông tóc dựng đứng, nàng muốn lập tức quay đầu lại, lại đột nhiên cỗ sau đau nhức, trước mặt tối sầm, cái gì cũng không biết.

Chương 411: Hành động

Dịch Hàn đỡ lấy nàng, đem người kéo dài tới trên giường, duỗi tay cầm nàng đầu liền phải vặn gãy, Lâm Thanh Uyển vội vàng ngăn lại hắn nói: “Tính, bát quá là lập trường bất đồng, nàng cũng là nghe lệnh hành sự, làm nàng ngất qua đi liền hảo.” Dịch Hàn nghe vậy liền duỗi tay hướng trên người nàng một chút, lần này không có hai ba cái canh giờ là vẫn chưa tỉnh lại. Tiêu Thập âm thầm thở dài nhẹ nhõm một hơi, hoảng sợ xoay người thế Lâm Thanh Uyển thay quần áo. Lâm Thanh Uyển lại ngăn lại tay nàng nói: “Không vội.” Tiếng nói vừa dứt, trướng ngoại liền liên tiếp truyền đến dì thanh, Dịch Hàn canh giữ ở Lâm Thanh Uyển bên người, thẳng đến bên ngoài không có tiếng vang mới hướng trướng môn đi rồi hai bước. Mành bị vén lên, bọn thị vệ phùng tam bộ quần áo tiến vào, “Quận chúa!” Dịch Hàn tuyển một bộ nhỏ nhất cấp Lâm Thanh Uyển, “Ủy khuất quận chúa.” Đây đều là từ thi thể thượng bái xuống dưới, Lâm Thanh Uyển nhanh chóng tiếp nhận, bắt chấp đại, vội vàng bộ đi lên. Tiêu Thập cũng luồng cuồng tay chân hướng trên người bộ, bởi vì quá lớn, các nàng chỉ xuyên áo ngoài lấy làm ngụy trang. Dịch Hàn giúp Lâm Thanh Uyển tròng lên mũ, thấp giọng nói: “Chúng ta đến mau chút, bên này dì thường thực mau sẽ bị người phát hiện.” Lâm Thanh Uyển nhẹ nhàng mà lên tiếng, nhìn về phía thấp thỏm bất an Tiêu Thập, đem nàng đẩy cho hai cái thị vệ nói: “Cần phải đem người hộ tống đi ra ngoài, trên người nàng có chứa vấn kiện bí mật.” Hai cái thị vệ nghe vậy rùng mình, bắt lấy Tiêu Thập tay nói: “Quận chúa yên tâm, ta chờ tất đem hết toàn lực hộ tống Tiêu Thập cô nương đi ra ngoài.” Dịch Hàn đã mang hảo mũ, bảo vệ Lâm Thanh Uyển nói: “Đi thôi.” Trướng ngoại tròng coi liêu binh đều bị cắt yết hầu, hiện tại đứng còn lại là đều ngụy trang quá thị vệ, Lâm Thanh Uyển cùng Dịch Hàn đi ra ngoài, bọn thị vệ lập tức dựa sát lại đây, đem mấy người hộ ở bên trong hướng chuồng ngựa bên kia đi. Cũng liền chủ trướng phụ cận tròng coi nghiêm khắc mà thôi, ra này bộ phận khu vực đứng gác người liền không nhiều như vậy, nhưng tuần tra binh lính lại không ít. Nhưng lúc này cả tòa đại doanh đều trong lúc hỗn loạn, rạng sáng thời gian, đúng là người ngủ đến nhất thực thời điểm, doanh địa các mặt đột nhiên cháy, không đợi ngủ ngốc mọi người tỉnh quá thần

tới, hạ binh doanh hán binh nhóm liền giết phụ cận doanh trưởng liêu binh, đoạt binh khí hướng doanh.Bởi vì sự phát đột nhiên, chờ Thạch Trần đám người phản ứng lại đây khi, hán binh nhóm đã mau vọt tới đại doanh cửa.Thạch Trần giận dữ, hạ tiêu diệt giết mệnh lệnh, nói: “Phàm hướng doanh giả giết chết bất luận tội!”Này đó hán binh chỉ là bọn hắn bắt tới nô lệ mà thôi, cũng dám phản bội doanh, quả thực là to gan lớn mật!Hán binh nhóm biết, này một phản, nếu không thể lao ra đi, kia bọn họ hắn phải chết không thể nghi ngờ, cho nên cơ hồ là lấy mệnh ở bác.Tuyệt vọng dưới bùng nổ, liên tính này đó hán binh là liêu binh nhóm vẫn luôn khinh thường nhược kê, cũng nhất thời không thể thu phục.Huống chi bọn họ còn mượn lao động tiện lợi khắp nơi phóng hỏa, vài cái điểm cháy khoảng cách bọn họ lương thảo đều không tính xa, cho nên còn phải phái người đi dập tắt lửa.Như vậy hỗn loạn dưới, làm Thạch Trần nhất thời nghĩ không ra phòng bị chủ trưởng bên kia Lâm Thanh Uyển.Mà liền ở hán binh nhóm nhìn đến đại doanh cửa, liền sấp lao ra đi khi, doanh trung liêu binh cuối cùng là xếp hàng xong, bắt đầu có tự bao vây tiêu trừ bọn họ.Giang Tam xen lẩn trong trong đám người cơ hồ tuyệt vọng, nhìn đến so với bọn hắn cường tráng, nhân số so với bọn hắn nhiều liêu binh đi bước một đẩy mạnh, tất cả mọi người có một loại “Xong rồi” tuyệt vọng cảm.Mà đúng lúc này, doanh trưởng ngoại truyện tới rung trời hét hò, Lương quân công vào được — Giang Tam ánh mắt sáng lên, hô lớn: “Các huynh đệ thượng a, Tô tướng quân phái binh tới cứu chúng ta ——”Hán binh nhóm tinh thần rung lên, hô quát một tiếng, giơ trong tay gậy gỗ cùng cục đá liền oa oa xông lên đi, “Hướng a, lao ra đại doanh đi chúng ta liền tự do!”Từ Liêm chỉ huy tiên phong nghiêm áp qua đi, thực mau liền phá vỡ Liêu doanh đại môn, không một cái khẩu tử làm bên trong hán binh ra tới, Lương quân còn lại là lấy kỵ binh vì tiên phong xung phong liều chết đi vào.Vì tránh cho một mình thâm nhập, Từ Liêm không dám để cho bọn họ thâm nhập quá nhiều, nhưng chỉ này 3000 kỵ binh khiên cho không hề phòng bị liêu binh trở tay không kịp.Thạch Trần nghe xong kinh hãi, vội vàng phân phó nói: “Mau phái người đi đem Lâm Thanh Uyển áp tới, không đúng, mau đi chủ trưởng nhìn xem, Lâm Thanh Uyển còn ở đây không trong trường.”Lúc này Lâm Thanh Uyển chính cúi đầu chạy chậm tiến lên, đi theo Dịch Hàn hướng chuồng ngựa mà đi.Doanh trung nơi nơi là hướng đại doanh cửa chi viện binh lính, cho nên bọn họ này một đội chạy chậm binh lính cũng không có vẻ đột ngột, khả nhân nhanh như chớp chạy đến chuồng ngựa tới liền không đúng rồi.Trông coi chuồng ngựa binh lính giơ súng lên đối với bọn họ hỏi: “Đại buổi tối các ngươi tới này làm gì, chỉ là trấn áp đám kia không xương cốt hán binh, dùng đến lấy mĩ sao?”Cầm đầu thị vệ khẩn đi hai bước, không nói một lời giơ lên trong tay đao xẹt qua, đổi phương liền mở to hai mắt nhìn ngã xuống.Mặt khác liêu binh thấy thế, mở to hai mắt nhìn, giơ lên

trong tay đao thương liền đón đi lên, bọn thị vệ nhất nhì đón nhận.Dịch Hàn tặc nửa ôm lấy Lâm Thanh Uyển nhảy đến chuồng ngựa trước, ánh mắt đảo qua liền lựa chọn một con ngựa, kiềm vung lên, đem lan can cắt đứt, trực tiếp đem mã dắt ra tới.Những người khác cũng sôi nổi tiến lên chọn ngựa.Chuồng ngựa liêu binh thực mau bị rửa sạch cảm giác, mặt khác thị vệ cũng dắt mã ra tới, mà đúng lúc này, phía trước truyền đến “Ô ô” minh kim thanh, Dịch Hàn cùng bọn thị vệ nghe ra đây là địch tập tín hiệu.Nhưng liêu binh nhóm lại là nghe được ra đây là tối cao cảnh giới, ý nghĩa có cường địch đột kích.Chỉ là hai vạn hán binh mà thôi, trấn áp bọn họ còn không cùng nghiền chết một oa con kiến giống nhau đơn giản, có thể làm Thạch tướng quân thối lén cái này tín hiệu chỉ có thể là lương binh đột kích.Sở hữu binh lính lập tức tiến vào chuẩn bị chiến tranh trạng thái, vốn đang có chút cọ xát lập tức đề ra trong tay đao kiềm chạy về phía trước doanh.Dịch Hàn nhìn về phía Lâm Thanh Uyển.Lâm Thanh Uyển thấp giọng nói: “Chờ một chút, Tô tướng quân hắn là sẽ an bài người tới tiếp ứng chúng ta.”Dịch Hàn lỗ tai vừa động, nhìn về phía sườn doanh phuong hướng nói: “Tới, chúng ta đi!”Dứt lời ôm Lâm Thanh Uyển lên ngựa, mặt khác thị vệ cũng sôi nổi lên ngựa.Đoàn người hướng tới sườn doanh phuong hướng liền phóng đi.Mã tốc không chậm, lúc này doanh trung người phần lớn không nghĩ dùng mã, thấy bọn họ cưỡi ngựa không khỏi kinh hãi, “Ai hạ lệnh dùng mã?”Giọng nói mới lạc, đoàn người đã hướng nơi xa đi, có binh lính mắt sắc, phát hiện trung gian có hai con ngựa thế nhưng ngồi hai người, trong lòng lập tức quái dị lên, “Không đồi...”Cùng lúc đó, chủ trưởng bên kia truyền đèn cảnh báo gỗ tiếng chuông, liêu binh nhóm đồng tử co rụt lại, chỉ vào mới biến mất đoàn người nói: “Không tốt, là Đại Lương quận chúa, nàng muốn chạy trốn đi rồi, mau ngăn lại nàng!”Lập tức có người đề ra đao liền đuổi theo, còn có người đi dẫn ngựa, càng có người trực tiếp chạy tiến doanh trướng lấy ra la tới cảnh báo.Không đợi bọn họ chạy đến sườn doanh, có nghe được la thanh binh lính bao vây tiểu trừ lại đây, bọn thị vệ đem Lâm Thanh Uyển cùng Tiểu Thập hai con ngựa hộ ở bên trong, một đường sát một đường ra bên ngoài hướng.Chờ Thạch Trần phái tới xem xét phó quan đến lúc đó, bọn họ đã vọt có hai phần ba lộ trình, liền sắp đến sườn doanh đại môn.Mà sườn doanh bên kia, Tô Chương tự mình lãnh một ngàn tinh binh hướng trong sát, bọn họ là kỵ binh, tính cơ động cường, bởi vì liêu binh nhiều, không dám quá mức thâm nhập, cho nên tam tiến tam xuất giết tam hồi, chậm rãi hướng trong đầy mạnh.Mắt thấy vây đi lên người càng ngày càng nhiều, bọn họ cũng rất khó lại bảo trì đội hình, 21 con ngựa bị tách ra thành vài tiểu đội.Mà mang theo Tiểu Thập mấy cái hộ vệ càng là dùng ở sườn phía sau, Lâm Thanh Uyển ngồi trên lưng ngựa xem đến rõ ràng, hai cánh đều có tới viện liêu binh, nhận số không thua một ngàn.Đại bọn họ vây đi lên, bọn họ chính là có

chắp cánh cũng không thể bay.Tổng phải có người tồn tại đi ra ngoài, băng không phía trước làm hết thảy liền đều uổng phí.Lâm Thanh Uyên dứt khoát đem mũ một trích, đi xuống một đồng, chỉ vào sườn doanh đại môn cao giọng nói: “Cho ta hướng!”Nàng đem mũ một trích, lên tiếng nã liền bại lộ chính mình, liêu binh nhóm lập tức từ bỏ mặt khác thị vệ, hướng về phía nàng vây lại đây.Dịch Hàn hơi hơi cắn răng một cái, dây cương run lên, mang theo nàng xoay người hướng bên kia bỏ chạy đi. Nếu không thể chạy đi, vậy trước tiên ở trong doanh địa xoay quanh.Mặt khác thị vệ âm thầm cắn răng, một nửa người xông lên đi theo bọn họ cắn lại những cái đó liêu binh, còn có người bình thường còn lại là tiếp tục ra bên ngoài hướng.Người đều bị Lâm Thanh Uyển cùng Dịch Hàn dẫn đi rồi, bọn họ đi được thuận lợi rất nhiều, vừa vặn gặp phải Tô Chương mang theo tinh binh bốn tiến, hai bên một hồi hợp, một cái thị vệ liền hô lớn: “Mau đi cứu quận chúa, bọn họ viện binh tới rồi.”Tô Chương sắc mặt biến đổi, lại bất chấp ổn thỏa, hét lớn: “Vọt vào đi, đem quận chúa hộ tống ra tới.”Dịch Hàn dây cương run lên, chân một đá, mã liền cao cao nhảy lên, tránh thoát đã đâm tới thương, bay qua đi khi trong tay hắn đao hung hăng mà đi xuống một hoa, một viên đầu liền “Lộc cộc” một tiếng lăn đèn trên mặt đất.Dịch Hàn dây cương lại một xả, mã liền chuyển hướng chạy hướng bên kia, vừa vặn né qua nghênh diện mà đến liêu binh.Ý vào dưới tòa mã còn tính hảo, hắn mang theo Lâm Thanh Uyển tại đây một mảnh vòng nửa cái vòng, đem liêu binh cũng lưu nửa cái vòng, mà phía trước vừa vặn đổ một đội liêu binh, mặt sau cùng tả hữu hai sườn cũng đều có liêu binh xúm lại mà đến, Dịch Hàn liền đem tốc độ thả chậm.Hắn ôm chặt Lâm Thanh Uyển nói: “Cô nãi nãi, ta chỉ sợ không thể che chở ngài.”Lâm Thanh Uyển nắm chặt hắn tay, sắc mặt khẽ biến sau cười nói: “Không quan hệ, chúng ta xuống ngựa đầu hàng là được.”Dịch Hàn hơi hơi lắc lắc đầu, hắn biết, liền tính xuống ngựa đầu hàng, Lâm Thanh Uyển sống được, hắn lại là nhất định phải chết.Bằng không Liêu nhân là sẽ không tha tâm.Lâm Thanh Uyển liền thấp giọng nói: “Ngươi đem ta ném xuống, ta hướng doanh nội chạy, ngươi hướng doanh ngoại chạy...”Dịch Hàn lắc lắc đầu, một tay ôm chặt hắn, một chân hung hăng mà đá vào mã trên bụng, mã liền hí vang một tiếng, tật chạy về phía trước...Ngăn ở lộ trung gian liêu binh hét lớn một tiếng, nắm trong tay thương liền hung hăng về phía trước một thứ, Dịch Hàn khoái mã bay qua, trong tay đao một đường không ngừng nghỉ giết qua đi, thương quá mức dày đặc, bụng ngựa trúng đạn, hí vang một tiếng sau ngã xuống.Dịch Hàn ôm lấy Lâm Thanh Uyển phi hạ, trực tiếp nhảy đến bên cạnh lều trại thương, nương lều trại ra bên ngoài một phi, đúng lúc vào lúc này, Tô Chương lãnh binh mã giết qua chỗ rẽ, Lâm Thanh Uyển ánh mắt sáng lên, chính là Dịch Hàn cũng tinh thần rung lên, mang theo Lâm Thanh Uyển liền bay qua đi.Cuối ngựa truy ở phía sau phó quan thấy thế hung hăng mà

cắn răng một cái, phát tay nói: “Bắn tên!” Tô Chương bỏ về phía ngã ở trước người liêu binh, hét lớn: “Ngăn lại, cấp quận chúa một con ngựa...” Giọng nói mới lạc, như mưa mũi tên bay tới, mà Lương quân bên này đồng dạng bay qua đi không ít mũi tên, còn có người phi mã tiến lên đánh rót không trung mũi tên, nhưng vẫn như cũ có mũi tên hướng tới Lâm Thanh Uyển bay đi. Dịch Hàn thân hình ở không trung uốn éo, trực tiếp đem Lâm Thanh Uyển hướng trong lòng ngực một xả, phi roi xuống Tô Chương chuẩn bị trên một con ngựa. Lâm Thanh Uyển nghe được Dịch Hàn kêu rên thanh liền biết hắn bị thương, sắc mặt hơi đổi, duỗi tay hướng hắn phía sau lưng sờ soạng.

Chương 412: Bình tĩnh

Vào tay một mảnh ướt át, Lâm Thanh Uyển thu hồi tay, liền thấy đầu ngón tay đều là đỏ tươi huyêt, nàng sắc mặt hơi đổi, nhận thấy được hắn ôm tay nàng buông lỏng, nàng vội vàng nắm chặt, vội vàng xả quá dây cương đảo quanh đầu ngựa.“Giá ——”Lương binh nhóm theo bản năng cho nàng làm một cái nói, làm nàng có thể đi ra ngoài, nàng phía sau, bọn lính đánh mã xông lên đi bỏ khuyết nàng không vị, một bên chém giết một bên đi phía trước dời đi.Tô Chuong khẩn cấp điều ra một đội nhân mã hộ tống Lâm Thanh Uyển đi ra ngoài, nàng tuy bình an, nhưng chiến sự lại không có kết thúc, Tô Chuong là không có khả năng cùng nàng cùng nhau rời đi.Lâm Thanh Uyển cũng đã bất chấp người khác, mang theo Dịch Hàn động đột tây hướng đi ngược chiều mà ra, Dịch Hàn chỉ cảm thấy trước mắt biến thành màu đen, thân mình quơ quơ, không tự chủ được triều nghiêng về một phía đi, Lâm Thanh Uyển vội vàng bắt lấy cánh tay hắn một xả, làm hắn dựa vào chính mình trên lưng, không mã làm này không quá mức xóc nảy.Đoàn người che chở Lâm Thanh Uyển rốt cuộc tẽ ra tới, đã lao tới thị vệ đang muôn đi vào cứu người, thấy nàng ra tới ánh mắt sáng lên, bôn tiến lên kêu lên: “Quận chúa!”Lâm Thanh Uyển lại lập tức tiến vào trong rừng, tìm cái nơi tương đối an toàn dừng lại, xoay người đỡ lấy đã ngất quá khứ Dịch Hàn.Bọn thị vệ vội vàng hỗ trợ đem Dịch Hàn nâng hạ, thấy hắn phía sau lưng cầm hai chi mũi tên, nhịn không được sắc mặt biến đổi nói: “Quận chúa, này mũi tên tựa hồ ở giữa yếu hại.”Lâm Thanh Uyển tái nhợt mặt hỏi, “Nhưng có quân y đi theo?”Một bên giáo úy nói: “Như vậy thương cần thiết đưa về thành, ở chỗ này vô pháp trị.”Lâm Thanh Uyển đã từ trong lòng ngực lấy ra Dịch Hàn cho nàng kia đem đoán dao, làm người đem tiễn vũ cắt đi.“Chúng ta lập tức trở về thành, khiến người khoái mã đi trước một bước trở về chuẩn bị.”Lập tức có người tiến lên ôm Dịch Hàn lên ngựa, tự mình hộ tống hắn trở về thành.Lâm Thanh Uyển cũng lên ngựa, bọn thị vệ vội vàng đuổi kịp.Gần hai trăm người tiểu đội hộ tống Lâm Thanh Uyển hồi Định Châu thành.Nơi này khoảng cách Định Châu thành cũng không xa, nhưng mang theo Dịch Hàn người cũng không dám quá nhanh, sợ đem người xoc nảy ra cái tốt xấu tới.Mới tiến vào Định Châu thành, liền có quân

y đang chờ, trực tiếp đem người nâng tiến bên cạnh cửa thành lâu tử cứu trị.Lâm Thanh Uyển lòng có chút hoảng, xuống ngựa khi dưới chân một cái lão đảo, cơ hồ là nghiêng ngã lão đảo đi theo vào trong lâu.Trong phòng điểm không ít đèn, quân y một bên làm người đem ngao tốt bổ huyết được đưa tới, một bên cắt khai Dịch Hàn quần áo, nhìn đến trung mũi tên vị trí khẽ cau mày.Hắn nhìn về phía một bên sắc mặt tái nhợt Lâm Thanh Uyển, nhẹ giọng nói: “Quận chúa, này trung mũi tên vị trí quá mức nguy hiểm, chỉ sợ...”Lâm Thanh Uyển liền đổi hắn hơi hơi vái chào, hành lễ nói: “Còn thỉnh ngài tận lực thi cứu, ta,” Lâm Thanh Uyển dừng một chút sau nói: “Bất luận yêu cầu cái gì được liệu đều được.”Quân y vội vàng tránh đi, cúi đầu nói: “Quận chúa yên tâm, ta chờ tất tận lực thi cứu.”Dứt lời hắn ánh mắt đảo qua mọi người, cúi đầu nói: “Còn thỉnh quận chúa cùng chư vị đại nhân trước đi ra ngoài.”Không chỉ có là bởi vì không vệ sinh, trong chốc lát hắn muốn đem mũi tên đào ra, cũng sợ làm sụt Lâm quận chúa.Lâm Thanh Uyển nhìn thoáng qua mặt không có chút máu Dịch Hàn, đứng dậy ra bên ngoài đi.Quân y lúc này mới tiếp đón đại gia chạy nhanh động thủ.Lâm Thanh Uyển dựa vào ở trên tường, nghe bên trong động tĩnh, nhìn không được nắm chặt nắm tay, thị vệ lại đây hội báo, “Điện hạ, bao gồm Tiểu Thập cô nương, chúng ta tông cộng ra tới mười hai người, tám người vết thương nhẹ, ba người trọng thương.”Lâm Thanh Uyển đôi mắt nóng lên, nàng nhắm mắt lại, lại mở khi trong mắt kiên nghị một mảnh, “Đem người dẫn đi trị thương, tạm thời đem Tiểu Thập cô nương an bài ở tướng quân trong phủ, bỏ mình thị vệ ghi nhớ, chiến hậu đưa bọn họ thi thể tìm trở về, hậu tuất này người nhà.”“Là.” Thị vệ dừng một chút sau nói: “Quận chúa cũng đừng thương tâm, Dịch đội trưởng cát nhân tự có thiên tướng, nhất định sẽ không có việc gì.”Lâm Thanh Uyển nhìn hắn một cái nói: “Ta không thương tâm, chỉ là có chút lo lắng mà thôi.”Thị vệ dừng một chút, biết nghe lời phải nói: “Kia quận chúa liền không cần quá lo lắng.”Lâm Thanh Uyển thấy hắn trên người cũng có huyết, liền biết hắn cũng bị thương, phát tay nói: “Ngươi đi xuống xử lý miệng vết thương đi.”Thị vệ đồng ý, khom người mà lui.Lâm Thanh Uyển đứng ở ngoài cửa ngừng một lát, nghe xong nghe bên trong động tĩnh, cuối cùng xoay người mà đi, vừa lúc đụng tới chính vội vã hướng nơi này đuổi Tô phu nhân.“Lâm quận chúa,” Tô phu nhân vội vàng tiến lên hành lễ, thấy nàng trên người có huyết, liền lo lắng hỏi, “Quận chúa bị thương?”Lâm Thanh Uyển lắc đầu, “Không phải ta huyết.”Đại bộ phận là liêu binh bắn đi lên huyết, còn có một bộ phận còn lại là Dịch Hàn huyết, “Ta đang muốn đi tìm phu nhân đâu.”Lâm Thanh Uyển nhìn về phía nàng nói: “Không biết ngài chỗ đó nhưng có cầm máu cùng bổ huyết thuốc hay?”Tô phu nhân vội vàng xoay người từ nha đầu trong tay lấy quá một cái hộp nói: “Đúng là biết quận chúa nhu cầu cấp bách, cho nên ta mới vội vàng đưa tới.”“Đa tạ phu nhân.” Lâm Thanh

Uyển thở dài nhẹ nhõm một hơi, tiếp hộp xoay người đưa vào phòng trong. Dịch Hàn sắc mặt vẫn như cũ nửa điểm huyết sắc cũng không, bởi vì muốn động thủ thuật, dài thượng chính máu chảy đầm đìa một mảnh, giáo úy nào dám làm Lâm Thanh Uyển nhiều xem, vội vàng tiếp nhận hộp đưa cho được đồng, cường ngạnh thỉnh Lâm Thanh Uyển đi ra ngoài. Thấy nàng sắc mặt không tốt, giáo úy liền nói: “Quận chúa không bằng trước cùng phu nhân trở về nghỉ ngơi, đái bên này có tin tức hạ quan liền ra roi thúc ngựa phái người thông tri ngài.” Lâm Thanh Uyển lắc lắc đầu nói: “Chúng ta thượng thành lâu đi xem đi.” Giáo úy ngẩn ra. Lâm Thanh Uyển liền kéo khóc miếng nói: “Ta muốn nhìn một chút phía trước hiện tại như thế nào.” Phía trước? Phía trước đã lâm vào một mảnh hỗn chiến trung. Đứng ở trên thành lâu hướng nơi xa nhìn ra xa, chỉ thấy núi rừng sau lưng truyền ra tận trời ánh lửa, trực tiếp chiếu sáng nửa không trung. Lâm Thanh Uyển biết, đây là Liêu doanh không có không chế được hỏa thế, hán binh nhóm phóng những cái đó hỏa đem hợp với những cái đó lều trại đều bắc lửa. Một trận chiến này qua đi, liền tính Lương quân không thể thu phục Vân U hai châu, ngắn hạn nội cung không cần lo lắng bọn họ sẽ nam hạ. Chính là, này một đêm qua đi không biết sẽ có bao nhiêu người chết ở trên mảnh đất này, mà trận chiến tranh này là nàng kế hoạch. Lâm Thanh Uyển mặt vô biểu tình nhìn phía trước chiến hỏa. Giáo úy thấp giọng bẩm báo nói: “Trừ bỏ U Châu bên này, Vân Châu bên kia cũng đồng thời tiến công.” Lâm Thanh Uyển gật gật đầu, cúi đầu nhìn đến cửa thành ngoại đang nằm không ít người, còn có người lục tục cho nhau nâng từ Liêu doanh bên kia tới. Nàng hơi hoi nhíu mày, hỏi: “Này đó là chạy ra tới hán binh?” “Là,” giáo úy cũng cúi đầu nhìn thoáng qua, nói: “Tướng quân không yêu cầu bọn họ đi theo chinh chiến, cho nên những người này vừa chạy ra tới liền hướng Định Châu thành tới, nhưng những nhân ngư này long hổn tạp, mà hiện tại trong thành lưu thủ binh lính cũng không nhiều, cho nên không dám thả bọn họ vào thành.” Lâm Thanh Uyển liền nhíu mày nói: “Kia cũng không thể cứ như vậy mặc kệ bọn họ ngốc tại bên ngoài, bọn họ từ Liêu doanh trung lao tới, không ít người trên người đều mang theo thương, hôm nay lại như vậy lãnh, cả đêm qua đi không biết muôn đông chết bao nhiêu người đâu.” Giáo úy cúi đầu không nói. Lâm Thanh Uyển liền biết hắn không làm chủ được, hỏi: “Quân nhu quan đâu?” Giống nhau trong quân tọa trán phía sau đó là quân nhu quan. Giáo úy liền nói: “Tần đại nhân ở binh doanh bên kia, hắn muốn an bài tiền tuyến đưa về tới thương binh.” Cho nên trông cậy vào Đông Bắc quân thu quản những người này cũng không biểu hiện, hơn nữa này đó hán binh cũng chưa chắc nguyện ý làm Đông Bắc quân thu quản. Trải qua quá chiến tranh người, khó khăn tránh thoát, ai đều không nghĩ trở lên chiến trường. Hiện tại bị Đông Bắc quân thu quản, ai biết bọn họ có thể hay không thuận thế đã bị nhớ nhập binh tịch? Mà những người này nguyện ý ở cửa

thành ngoại chịu đòn lạnh cũng không gọi mòn, hiển nhiên lo lắng chính là điểm này.Lâm Thanh Uyển thở dài một hơi xoay người đi xuống tìm Tô phu nhân, tổng không thể thật nhìn bọn họ ở bên ngoài đong chêt, đổ máu chêt đi?Tô phu nhân đang đứng ở thành lâu hạ, nàng là tới đón Lâm Thanh Uyển trở về nghỉ ngơi, kêt quả người không nhận được, nàng tự nhiên không có khả năng xoay người liền trở về.Nhin đến Lâm Thanh Uyển từ trên thành lâu xuống dưới, nàng vội vàng cười tiến lên nói: “Điện hạ cần phải theo ta trở về nghỉ tạm?”Lâm Thanh Uyển cười nói: “Ta còn không mệt, nhưng thật ra có chuyện yêu cầu một câu phu nhân.”Tô phu nhân sững sốt sau cười nói: “Có phải hay không đưa tới được còn chưa đủ, ta đây liền khiến người trả về lấy.”Nàng biết hiện tại bị thương chính là vẫn luôn đi theo nàng bên người hộ vệ, theo tùy nàng một đường trở về binh lính nói, lúc ấy người đều sắp ngã xuống mã đi, nàng chính là đem người cấp mang ra tới.Thả còn mắt công làm người trước khoái mã trở về chuẩn bị, có thể thấy được đối hán thực coi trọng.Lâm Thanh Uyển lại lắc đầu cười nói: “Đảo không cần trân quý dược liệu, lại yêu cầu một ít tầm thường thuốc trị thương, còn có chăn bông áo bông chờ.”Nàng chỉ vào ngoài thành nói: “Bên ngoài có rất nhiều tiền đến cậy nhờ hán binh, còn thỉnh phu nhân tìm chút nghĩa công tới hỗ trợ.”Tô phu nhân ngẩn ra, sau đó do dự nói: “Đã trễ thế này, trong lúc nhất thời đảo rất khó tìm đến người hỗ trợ, không bằng chờ đến ngày mai.”Lâm Thanh Uyển liền nhíu mày nói: “Thời tiết quá lạnh, chỉ sợ rất nhiều người đều đợi không được ngày mai.”Lâm Thanh Uyển nghĩ nghĩ, nhìn về phía giáo úy nói: “Ta thương đội nhưng tới rồi?”“Là, sớm sáu ngày trước liền tới rồi.”Lâm Thanh Uyển liền gật gật đầu, nói: “Đem bọn họ đều gọi tới, ta có việc phân phó bọn họ.”Lại nói: “Đem trong thành đại phu đều đánh thức, liền nói quân đội triệu thỉnh, làm cho bọn họ mang lên hòm thuốc cùng thuốc trị thương, hết thảy tiêu dùng từ ta tới chi trả.”Giáo úy biết Lâm Thanh Uyển ở Từ tướng quân cùng Tô tướng quân nơi đó phân lượng, cho nên không do dự liền phân phó người đi làm theo.Lâm Thanh Uyển lại nói: “Đem trong thành nỗi danh nhà giàu gia chủ đều mời đến, liền nói ta có việc cùng bọn họ thương lượng.”Giáo úy liền đề nghị nói: “Quận chúa không bằng hồi tướng quân phủ cùng bọn họ trao đổi.”Lâm Thanh Uyển mặc một chút, nhìn thoáng qua cửa thành lâu tử, lắc lắc đầu nói: “Đem người thỉnh đến nơi này đến đây đi.”Nàng tǎ hữu nhìn một chút, thấy cách đó không xa có già quán trà, liền chỉ kia nói: “Đem chủ nhân đánh thức, hôm nay buổi tối liền tạm thời mượn hán này khói mà làm công.”Đều không cần giáo úy phân phó liền có binh lính tiến lên gõ cửa.Hỗn độn đầu rốt cuộc châm rãi thanh tĩnh, Lâm Thanh Uyển hít sâu một hơi, cuối cùng là tìm về chính mình trạng thái, lúc này mới nhớ tới hỏi, “Võ thị lang cùng ta dư lại những cái đó thị vệ đâu?”“Bọn họ đều đi Vân Châu, quận chúa muốn cấp triệu bọn họ sao?”Lâm Thanh Uyển lắc đầu,

“Không cần.”Vân Châu bên kia cũng thực khẩn cấp, trận này muộn tốc chiến tốc thắng, bằng không chờ Ôn Dịch Hãn phản ứng lại đây liền không ổn.Quán trà lão bản trong lòng run sợ mở cửa, nhìn đến ngoài cửa quan binh, eo đều cong tới rồi đầu gối.Liền tính Đông Bắc quân trị quân nghiêm minh, bá tánh đối với quan binh vẫn như cũ có thiên nhiên kính sợ.

Chương 413: Xin giúp đỡ

Lâm Thanh Uyển quay đầu hỏi Tô phu nhân, “Phu nhân nhưng có tùy thân mang tiền?” Tô phu nhân sững sốt, vội vàng nhìn về phía một bên nha đầu. Nha đầu vội vàng móc ra túi tiền tử dâng lên. Lâm Thanh Uyển cười tiếp nhận, cùng Tô phu nhân nói: “Đa tạ phu nhân, quay đầu lại ta trả lại thượng.” Tô phu nhân liền cười nói: “Quận chúa vui đùa, bất quá một chút ngân lượng thôi.” Lâm Thanh Uyển cười tiến lên, ngăn lại binh lính, cùng quán trà lão bản cười nói: “Chưởng quầy đừng sợ, là ta chờ làm phiền, thật sự là bất đắc dĩ, cho nên mới tưởng tạm thời thuê ngài trà lâu dùng một chút, yên tâm, sẽ không tổn hại ngài đồ vật.” Lâm Thanh Uyển đem túi tiền tử đưa cho quán trà lão bản, cười nói: “Này đó tiền thuê ngài xem xem có đủ hay không.” Thấy Lâm Thanh Uyển thái độ tốt đẹp, hơn nữa nàng vẫn là cái nữ tử, trời sinh liền có thể làm ít người hãi phân đê phòng. Cho nên lão bản nhìn mắt nàng phía sau quan binh sau liền giữ cửa toàn bộ mở ra, khom người nói: “Có thể cho quan gia nhóm dùng, là nhà ta quán trà phúc khí, nào dám muốn cái gì tiền thuê, quan gia nhóm mau bên trong thỉnh.” Lâm Thanh Uyển lại chính là đem túi tiền tử tắc hắn trong tay nói: “Không chỉ có là muốn mượn quý bảo cửa hàng nghị sự, còn cần chưởng quầy cấp bị chút trà bánh cơm canh, còn có thời tiết rét lạnh, chậu than cũng không có thể thiếu. Không hảo toàn làm chưởng quầy tiêu pha, cho nên điểm này bạc ngươi tạm thời thu đi, không đủ cùng ta nói, ta khiến người cho ngài bồi thượng.” Chưởng quầy trộm ngắm liếc mắt một cái nàng phía sau quan binh, thấy nàng cười đến hòa khí, lại nghe mọi người đều kêu nàng quận chúa, liền biết nàng địa vị tối cao, cẩn thận tiếp nhận túi tiền tử liền khom lưng xung “Là”, cung thân đem người hướng bên trong thỉnh. “Quý nhân trước ngồi, tiểu lão nhị đi cho ngài đốt lửa bồn.” Lại đem con của hắn đánh thức, làm hắn đi pha trà. Chưởng quầy nương tử muốn ra tới hỗ trợ, chưởng quầy liền đầy đầy nàng nói: “Đừng thêm phiền, đem khuê nữ mang về, nơi này ta cùng nhỉ tử là được.” Chưởng quầy nương tử thăm dò nhìn thoáng qua bên ngoài, thấy lục tục có binh lính tiến vào hồi bẩm, do dự một chút vẫn là đi trở về. Chưởng quầy nhi tử bưng trà đi lên, Lâm Thanh Uyển phát tay làm hắn lui ra, cấp Tô phu nhân đỗ một ly trà nói: “Ta biết khó xử phu nhân,

nhưng vẫn là tướng thỉnh phu nhân lưu lại, bồi ta thấy vài vị khách
nhân.”Nàng là quận chúa, nhưng ở Định Châu thành nhà giàu trước mặt,
nàng này thân phận chỉ sợ còn không có Tô phu nhân dùng được, nàng phải
dùng bọn họ, phải tìm cái có thể trấn được bọn họ người.Đôi làm ngày
thường, nàng có thể từ từ mưu tính, hiện tại hiển nhiên không có thời gian
kia cho nàng.Tô phu nhân tuy kinh ngạc, nhưng vẫn là cười nói: “Có thể vì
quận chúa công hiến sức lực là vinh hạnh của ta, huống chi phu quân ở tiền
tuyến tác chiến, ta vì hắn trấn an phía sau cũng là hắn là.”“Tô phu nhân thật
là thâm minh đại nghĩa.”“Quận chúa muốn hay không trước rửa mặt?”Tô
phu nhân nhìn lướt qua trên người nàng máu đen, lo lắng nói: “Thời tiết rét
lạnh, nếu là không cẩn thận sinh bệnh liền không hảo.”Lâm Thanh Uyển
đang muốn đồng ý, nàng thương đội người đã chạy tới.Mang đội chính là
Lâm Toàn, hắn vừa thấy đến Lâm Thanh Uyển liền khóc lóc bôn đi lên,
“Bùm” một tiếng sau quỳ đến trên mặt đất, liền kém ôm Lâm Thanh Uyển
chân, “Cô nãi nãi, may mắn ngài bình an không có việc gì, bằng không tiểu
nhân trở về nhưng như thế nào cùng tiểu nhân cha công đạo a?”Lâm Thanh
Uyển bất đắc dĩ đỡ trán, “Như thế nào là ngươi tới, không phải định rồi
Lâm An cùng Lâm Thuận tới sao?”Lâm An từ phía sau? A href=’/xianxia.
Html’ target=’_blank’>Tiên hiệp súc bộ si lộ? A href=’/qingwan. Html’
target=’_blank’>Thanh Uyển hành lễ, trật tự rõ ràng trả lời: “Lâm Thuận
bị bệnh, không nên lên đường, cho nên lâm thời liền từ Toàn thúc cùng tiểu
nhân cùng nhau tới.”Hắn ngang đầu nhìn về phía Lâm Thanh Uyển, lo lắng
hỏi, “Cô nãi nãi không có việc gì đi?”Lâm Thanh Uyển cười nhạt nói:
“Không có việc gì, các ngươi tới vừa lúc, có một số việc phân phó các
người đi làm. Lần này các ngươi mang theo bao nhiêu người tới?”Lâm
Toàn: “Liền thượng áp xe hộ vệ, tổng cộng 106 người.”Lâm Thanh Uyển
gật đầu, “Lâm Toàn, ngươi mang lên một trăm người đi ngoài thành giá 50
nồi nấu, cấp ngoài thành người ngao chút cháo canh.”“Kia đến muôn nhiều
ít lương thực a?”“Trước lấy ra hai mươi gánh tới, chịu đựng hôm nay buổi
tối lại nói.”Lâm Toàn liền trùng lớn mắt, đau lòng đến không kèm chế
được.Lâm Thanh Uyển chỉ hắn nói: “Không được ăn bớt ăn xén nguyên vật
liệu.”Nàng là không sợ Lâm Toàn lãng phí, tưởng từ người này trong miệng
moi ra điểm đồ vật tới liền cùng giết hắn giống nhau, cho nên Lâm Thanh
Uyển nhất tâm đem lương thực giao cho hắn.Bởi vì ai cũng không có
khả năng từ hắn trong tay muội hạ lương thực.Lâm Toàn gục xuống đâu
đồng ý, mang theo người đi chọn lương, đúng lúc vào lúc này, giáo úy
mang theo Định Châu thành nhà giàu nhóm tới.Có địa chủ, cũng có thương
hộ, bọn họ vừa lúc nghe được Lâm Thanh Uyển sau hai câu lời nói, bước
chân không khỏi dừng một chút, mọi người trong lòng hiện lên cùng cái ý
tưởng, đây là lại tới đem đòi tiền muôn lương tới.Vốn dĩ rạng sáng bị đánh
thức đại gia liền không rất cao hứng, hiện tại suy đoán lại muôn hao tiền

liền càng không cao hứng.Nhưng nhìn đến ngồi ở mặt trên Tô phu nhân, tất cả mọi người đem thần sắc thu liễm lên, mang theo cười nhạt tiến lên thỉnh an.Tô phu nhân liền cùng bọn họ giới thiệu Lâm Thanh Uyển, “Đây là Lâm quận chúa, cũng là Lý Phiên Viện thượng thư.” Mọi người ngạc nhiên nhìn về phía Lâm Thanh Uyển.Lâm Thanh Uyển đã đến chỉ có Tô tướng quân mấy người biết, hơn nữa, bọn họ cũng không quen biết Lâm Thanh Uyển a, thậm chí đều rất ít có người nghe qua nàng.Muốn chỉ là quận chúa thân phận, bọn họ cũng liền khách khí một chút thôi, rốt cuộc so với nơi khác tới quận chúa, tự nhiên là Tô phu nhân càng quan trọng, nhưng nếu đổi phương còn kiêm Lý Phiên Viện thượng thư chức, vậy không ai dám coi khinh nàng.Mấy người trên mặt cung kính chi sắc càng thêm rõ ràng, trong lòng kế hoạch nàng yêu cầu chỉ cần không phải đặc biệt quá phận, ra một chút huyết cũng là có thể.Lâm Thanh Uyển đứng dậy đáp lễ, thỉnh mấy người đổi diện ngồi xuống, quán trà lão bản yên lặng mà lại cấp thêm hai cái chậu than, lúc này mới lặng lẽ lui xuống đi phòng bếp lồng ăn.Tới rồi trước mặt mấy người mới phát hiện Lâm Thanh Uyển trên quần áo lại có đại khói đại khói vết máu, không khỏi hơi giật mình, Lâm Thanh Uyển cũng đã đi thẳng vào vấn đề nói: “Đêm khuya thỉnh vài vị tiên sinh đến từ nhiên không phải vì phẩm trà ngắm trăng, mà là có việc muôn nhò.”“Tiên sinh nhóm đều là Định Châu lão nhân, ta cũng không cùng các ngươi khách sáo,” Lâm Thanh Uyển nói: “Hiện nay lương liêu đang ở đánh giặc, lúc trước bị Liêu nhân bắt cướp mà đi người Hán chạy thoát trở về, nhưng Từ tướng quân cùng Tô tướng quân đều ở tiền tuyến, nhất thời an bài không đến bọn họ, cho nên còn thỉnh vài vị tiên sinh ra tay giúp đỡ, tạm thời trước đem người dàn xếp xuống dưới.”Mấy người hai mặt nhìn nhau, Định Châu phát sinh sự bọn họ hoàn toàn không biết, chỉ biết hôm nay ngoài thành có tiếng kêu, lúc này còn ngạc nhiên đâu.Không phải Liêu quân muốn công thành, mà bọn họ thủ thành, như thế nào đột nhiên Liêu quân liền triệt thoái phía sau, sau đó Lương quân còn chạy tới loát lão hổ cần?Mấy người trầm mặc một chút mới hỏi: “Quận chúa tưởng chúng ta như thế nào làm?”Lâm Thanh Uyển liền cười nói: “Bọn họ ăn lương thực tạm thời từ ta ra, chỉ là ta sơ tới Định Châu, tuy có chứa lương thực, nhưng chăn bông áo bông chờ sưởi ấm đồ vật lại không có, cho nên muôn thỉnh tiên sinh nhóm hỗ trợ, chẳng sợ không thể lấy ra cũng đủ chống lạnh chi vật, cũng thỉnh nhiều phái những người này đi ra ngoài nhặt củi đốt hỏa, hảo cho bọn hắn sưởi ấm.”“Còn có, trong đó có không ít người bị thương, cho nên cần phải có người chiếu cố thương hoạn...” Lâm Thanh Uyển đem những việc cần chú ý nhất chỉ ra.Tóm lại chính là muôn quần áo, dược liệu cùng người, đặc biệt là quần áo cùng dược liệu.Mấy người cũng nghe minh bạch, nghĩ nghĩ sau liếc nhau, “Hiện giờ thật là trời đông giá rét, nhiều quần áo ta quyên không ra, nhưng một vài trăm bộ vẫn là lấy đến ra.”“Nhà ta nhà kho đảo còn có một ít thuốc

trị thương, cũng không nhiều lăm, nguyện lấy ra tới cứu cấp.”“Ta đây làm người trở về nhìn xem hay không có thể tìm ra dư thừa chấn tới, có lẽ có thể đăng ra một ít tới...”Mỗi người đều biểu lộ thái độ, Lâm Thanh Uyển lúc này mới nói: “Còn muốn cùng vài vị tiên sinh muốn những người này, đem bên ngoài người biên thành đội, tách ra quản lý, để tránh hỗn loạn.”“Này...” Mấy người do dự lên, “Bên ngoài đang ở đánh giặc, lúc này đi ra ngoài có phải hay không...”Đô vật bọn họ nguyện yên, Lâm Thanh Uyển yêu cầu lại không phải lương thực, còn ở bọn họ thừa nhận lực bên trong, nhưng đi ra ngoài...Bên ngoài nhưng ở đánh giặc đâu.Lâm Thanh Uyển lại nói: “Tiên sinh nhóm yên tâm, đừng nói liêu binh tạm thời đánh không đến nơi này tới, chính là tới, cũng không cần sợ.”Không nói trong thành lưu binh mã, chỉ bên ngoài những cái đó hán binh liền không ít, Lâm Thanh Uyển không tin, lúc này Thạch Trần còn có thể điều ra nhân mã tới.Mấy người liền nhịn không được hỏi, “Triều đình như thế nào đột nhiên hướng liêu xuất binh? Lúc trước không phải đã hòa hoãn xuống dưới sao?”Lâm Thanh Uyển liền cười nói: “Đây là Từ tướng quân cùng Tô tướng quân quyết định, hai vị lão tướng quân đều là chiến trường tay già đời, bọn họ nếu quyết định xuất chiến, hiển nhiên là có rất lớn nắm chắc, nói không chừng Đại Lương có thể nhân cơ hội thu phục uân nhị châu đâu.”Mấy người cười không nói lời nào, vài thập niên, Đông Bắc quân chưa bao giờ thu phục khuyết điểm thô, hiện tại biên giới vẫn là năm đó Lâm công đánh hạ tới.Từ tướng quân bọn họ có thể bảo vệ cho Định Châu không ném liền tinh không tội.Y niệm chợt lóe mà qua, mấy người trong lòng vừa động, nhìn về phía Lâm Thanh Uyển cười nói: “Đảo đã quên hỏi, quận chúa họ Lâm, chẳng lẽ là Lâm công chi hậu?”Vẫn luôn trầm mặc Tô phu nhân liền nhịn không được cười, “Vài vị hồ đồ, ta Đại Lương chỉ có hai cái quận chúa, một vị là trấn thủ Hồng Châu Chung quận chúa, còn có một vị nhưng còn không phải là Tô Châu Lâm công chi hậu?”“Ai nha,” mấy người vội vàng đứng dậy lại lần nữa hành lễ, “Nguyên lai là Lâm công chi hậu, thất lễ thất lễ, ta chờ thường nghe trong nhà trưởng bối nhắc tới, không nghĩ tới sinh thời còn có thể nhìn thấy Lâm công hậu nhân.”Lâm Thanh Uyển liền cười nói: “Vài vị tiên sinh khách khí...”Lâm Thanh Uyển đang muốn khách sáo vài câu, một cái thị vệ bước nhanh tiến vào, khom mình hành lễ nói: “Quận chúa, Dịch đội trưởng bên kia hảo.”Lâm Thanh Uyển liền lập tức đứng dậy, cũng bất chấp theo chân bọn họ hàn huyên, bước nhanh hướng thành lâu đi.Tô phu nhân vội vàng đứng dậy đuổi kịp, xin lỗi cùng mấy người gật đầu nói: “Ta đi xem, vài vị trước ngồi uống trà.”Lâm Thanh Uyển cơ hồ là chạy chậm lại đây, quân y vừa mới vừa cấp Dịch Hàn thượng cầm máu gói thuốc trát hảo, dài thượng toàn là màu đỏ vết máu.Lâm Thanh Uyển trước nhìn hồn mê Dịch Hàn liếc mắt một cái, lúc này mới nhìn về phía quân y.Quân y nhỏ giọng hồi bẩm nói: “Mũi tên lẩy ra, huyết cũng ngừng, nhưng hàn thát

huyết có chút nhiều, có thể hay không chịu đựng tới còn chưa cũng biết.”Lâm Thanh Uyển có chút hoảng hốt, mắt máu quá nhiều?Kia không phải có thể truyền máu sao?Nhưng này nhóm máu muốn như thế nào xác định tới?Nàng là học lịch sử, không phải học y? A href= ‘/mo_. Html’ target= ‘ _ blank’ >Đường ruộng.? Br />Lâm Thanh Uyển xoa xoa cái trán, hỏi: “Như thế nào bỗ huyết?”Quân y liền an ủi nàng nói: “Quận chúa yên tâm, ta đã làm người đi ngao dược đi, bỗ huyết sở cần dược liệu Tô phu nhân đều có đưa tới.”Lâm Thanh Uyển gật gật đầu, thấy hắn còn nằm ở đài thương, liền nhíu nhíu mày.Quân y cũng nói: “Hắn không hảo di động, nhưng cũng không thể lưu tại nơi này, trong chốc lát còn sẽ có mặt khác trọng thương người bệnh lại đây, hắn ở chỗ này đối miệng vết thương không tốt.”

Chương 414: Viện trợ

Lâm Thanh Uyển liền nhíu mày, Tô phu nhân liền cười nói: “Quận chúa nếu là yên tâm, không bằng ta làm người chuẩn bị một chiếc róng mở chút xe ngựa đem hắn kéo về tướng quân phủ?” Tướng quân phủ cách nơi này cũng không gần, thả vào phủ còn có xóc nảy, Lâm Thanh Uyển nghĩ liền lắc đầu nói: “Đa tạ phu nhân, bất quá tạm thời không cần.” Nàng nhìn về phía một bên giáo úy nói: “Ngươi đi hỏi một chút quán trà lão bản, có thể hay không ở bên kia cho hắn đằng cái phòng ra tới.” Lại đối quân y nói: “Còn thỉnh ngài chụp một cái dược đồng cho ta, làm người thời khắc nhìn chằm chằm hắn tình huống.” “Cái này không thành vấn đề, nếu chỉ là ở tại đối diện quán trà, kia có việc tùy thời có thể tới kêu ta.” Quân y sai khiến một cái dược đồng cấp Lâm Thanh Uyển. Lại dặn dò một ít những việc cần chú ý liền đi vội khác thương binh. Phía trước chiến sự chính đánh hùng hục khí thế, có quân y tùy quân, bọn họ này một đám là lưu tại cuối cùng phương, tiếp tri chính là trọng thương thả phẩm cấp không thấp quan quân. Đãi quân y rời đi, Lâm Thanh Uyển liền tiến lên xem Dịch Hàn, hắn hô hấp thực nhược, nằm sấp ở đài thương, cơ hồ toàn thân đều triền bǎng vải. Nặng nhất chính là kia hai nơi trùng tên, nhưng trừ bỏ kia hai nơi, hắn địa phương khác cũng có bị thương, cho nên mới sẽ băng bó thành nhu vậy. Lâm Thanh Uyển nhìn chằm chằm hắn nhìn một lát, lúc này mới đem Lâm An kêu tiến vào, thấp giọng phân phó nói: “Đi chuẩn bị cát cùng đệm chăn, trong chốc lát đem người nâng qua đi.” Lâm An hốc mắt đỏ bừng nhìn Dịch Hàn liếc mắt một cái, khổ sở gật đầu mà đi. Tiến vào nâng người đều là Lâm gia người, đại gia đối Dịch Hàn đều không xa lạ, cho nên cảm xúc đều có chút hạ xuống. Giáo úy thực mau liền trở về, thấp giọng hồi bẩm nói: “Quán trà lão bản đáp ứng rồi, đã gọi người đem trên lâu một gian phòng thu thập ra tới, lúc này chính gọi người điểm chậu than ấm phòng.” Lâm Thanh Uyển gật đầu, nhìn về phía Lâm An nói: “Đem người nâng qua đi, cẩn thận một chút.” “Là.” Mọi người thật cẩn thận đem Dịch Hàn nâng đến lót đệm chăn cát thương, lại nhẹ nhàng mà ở hắn phía sau lưng thương che lại chăn, lúc này mới nhanh chóng hướng quán trà bên kia vận. Bị Lâm An tuyển lại đây đều là có kinh nghiệm đứa ở, bọn họ thủy đều

có thể không hoảng hốt ra tới, lúc này tự nhiên cũng vũng vàng. Đem Dịch Hàn đưa đến đối diện quán trà, chờ ở trong quán trà người sôi nổi đứng dậy đón chào. Lâm Thanh Uyển xin lỗi đối mấy người hơi hơi gật đầu, “Làm chư vị đợi lâu, ta đi trước xử lý chút sự tình, trong chốc lát lại đến cùng các ngươi thương nghị.” Mấy người liền cười nói: “Quận chúa đi vội, chúng ta vừa rồi đã kêu hạ nhân đi về trước chuẩn bị, chỉ chờ quận chúa hạ lệnh liền có thể đem đồ vật đưa ra đi.” Lâm Thanh Uyển liền thở dài nhẹ nhõm một hơi, gật đầu nói: “Làm phiền chư vị.” Dứt lời đi theo cáng lên lầu hai, xác nhận hắn không có bởi vì di động xuất huyết mới thở dài nhẹ nhõm một hơi. Quán trà lão bản đãng ra tới này gian phòng là cho nhi tử lo pha trà quán khi trụ, chẳng qua gần nhất không yên ổn, ai cũng không biết Liêu quân khi nào công vào thành, cho nên này gian phòng liền không người ở. Hiện tại Dịch Hàn muốn trụ, chủ tiệm người cũng chỉ là đem trên giường đồ vật thu một chút mà thôi. Nhưng giáo úy lại gọi người đem phòng dùng dấm huân huân, lại khiến người đem trong phòng đồ vật đều nâng đi ra ngoài, xác định sạch sẽ sau mới làm Dịch Hàn trụ tiến vào. Hắn cảm thấy chỉ cần có lợi cho Dịch Hàn bệnh tình, Lâm quận chúa hắn là sẽ không để ý cẩn phòng này keo kiệt. Lâm Thanh Uyển đích xác không ngại, nghe trong phòng còn chưa tan đi dấm vị, nàng gật gật đầu, nhìn về phía được đồng nói: “Ngươi nhìn chằm chằm khẩn hắn, nếu có dị thường liền xuống lầu nói cho ta.” Được đồng cúi đầu trả lời: “Là.” Lâm Thanh Uyển nhìn về phía Lâm An, thấp giọng nói: “Ngươi lưu lại hai người giúp hắn.” Lâm An đồng ý, chọn hai cái tương đối cẩn thận lưu lại, những người khác đi theo Lâm Thanh Uyển cùng nhau đi xuống lầu. Dưới lầu, Tô phu nhân chính cúi đầu nhấp trà, trong lòng nhịn không được suy đoán, Lâm quận chúa đối vị này Dịch hộ vệ cũng quá chu đáo? Nghi hoặc mới hiện lên, Lâm Thanh Uyển đã xuống lầu tới, vừa lúc giáo úy mời đến đại phu cũng tới rồi, cùng với các gia đ ERAO người cũng tới rồi một bộ phận. Kỳ thật trận này chiến sự mới bắt đầu không bao lâu Đông Bắc quân liên vội chinh quá một đám đại phu, hiện tại giáo úy có thể tìm được đó là dư lại, cũng chỉ bất quá mới có năm người mà thôi, liên quan nhà bọn họ học y người nhà cùng được đồng, tính toán đâu ra đây đều chỉ có mười tám người. Lâm Thanh Uyển liền đem người chia làm năm tổ, lại từ các gia nơi đó tuyển ra năm cái tổng quản sự tới, mỗi cái quản sự thuộc hạ lại mang mười cái tiểu tổ trưởng, mà mỗi cái tiểu tổ trưởng thuộc hạ lại mang một nhóm người. Lâm Thanh Uyển đem năm loại nhan sắc vải dệt giao cho năm cái quản sự, nói: “Đi ra ngoài, mỗi người lựa chọn một cái khu vực, dọc theo khu vực hướng ra phía ngoài thu nạp nạn dân, mỗi một tổ thuộc hạ ít nhất muốn xen vào hảo một trăm nạn dân, nhiều nhất không thể vượt qua hai trăm người, muốn phụ trách đem trọng thương người tuyển ra tới, nâng đến tương ứng đại phu nơi đó cứu trị, còn muốn dẫn người thiêu sài sưởi ấm, bảo đảm bọn họ sẽ không đồng chết

tổn thương do giá rét, ta làm người ở bên ngoài giá 50 nồi nấu, mỗi một cái quán sự đều có thể phân đến mười khẩu, các người muốn tổ chức hảo thủ hạ nạn dân qua đi xếp hàng lĩnh cứu tế cháo."Lâm Thanh Uyển nói: "Nếu các người còn có thừa lực, vậy thông kê hảo thủ phía dưới nạn dân tên họ, quê quán, tuổi chừng, dãi Từ tướng quân trở về hảo làm an bài."Lâm Thanh Uyển nhìn về phía cầm đầu năm cái quán sự, hỏi: "Ta nói các người nhưng đều minh bạch?"Năm cái quán sự vội vàng cúi đầu nói: "Là, đều minh bạch."Hảo, hiện tại mang theo các người tiểu tổ trưởng đi ra ngoài đi," thấy bọn họ trên mặt lo sợ bất an, Lâm Thanh Uyển liền cười nói: "Yên tâm, liêu binh đánh không lại tới, ta trong chốc lát cũng là muôn đi ra ngoài trấn an dân tâm."Mọi người lúc này mới thở dài nhẹ nhõm một hơi.Kia dù sao cũng là ở tường thành ở ngoài, một khi liêu binh đánh lại đây, bọn họ khẳng định là trốn không trở lại.Tô phu nhân kinh ngạc, chờ bọn họ đi rồi về sau mới nói: "Quận chúa còn muốn ra khỏi thành?"Lâm Thanh Uyển đã đứng dậy nói: "Ta đi ra ngoài nhìn xem," nàng cười nói: "Thời điểm không còn sớm, phu nhân không bằng đi về trước nghỉ ngơi, lúc này trở về còn có thể ngủ nướng."Lại quá nửa cái canh giờ gà trống chỉ sơ liền phải đánh minh.Mà lúc này đúng là nhất lanh thời điểm, ngoài thành người đã ôm hy vọng, lại có chút tuyệt vọng chờ đợi hùng đông.Đột nhiên cửa thành mở ra, một đồng nhân ngư quán mà ra, phía sau còn có không ít người đầy xe đầy tay.Nằm trên mặt đất người sôi nổi đứng dậy nhìn qua, đề phòng nhìn bọn họ.Những người này thô thô tính đi không ít với 5000 người, nhiều như vậy nhân thân thương mang theo huyết, bất luận là đứng, ngồi, thậm chí nằm hơi thở thoi thóp, đều dùng lang giống nhau ánh mắt nhìn bọn hắn chầm chầm, tuy là tự xung là gặp qua không ít việc đời năm cái quán sự đều nhịn không được trong lòng phát lạnh, bước chân liền không khỏi dừng lại.Lâm Toàn trong lòng cũng nhảy nhảy, nhưng hắn tốt xấu là tổ chức quá truyền thụ tạo giây dạy học hoạt động người, cho nên thực mau ổn định hạ tâm thần, đi tới đệ nhất vị, cao giọng hô lớn: "Các huynh đệ, chúng ta quận chúa biết các người hiện tại lại lanh lại đói, không ít người trên người còn mang theo thương, cho nên kêu chúng ta tới cấp các người đưa ăn, đưa được liệu tới!"Lời này vừa nói ra, hán binh nhóm đều xôn xao lên, bên trong đi ra mấy cái mang thương hán tử tới, nhìn chằm chằm Lâm Toàn ách thanh hỏi: "Người nói chính là thật sự?"Lâm Toàn cũng hoảng sợ, nói lắp nói: "Đương, đương nhiên là thật sự."Mấy cái hán tử liền nhìn về phía Giang Tam, Giang Tam ôm bụng ra tới, có chút đứng thẳng không xong hỏi: "Là Lâm quận chúa?"Không tồi, chính là chúng ta cô nái nái," Lâm Toàn thấy bọn họ biết Lâm Thanh Uyển, lập tức kiêu ngạo nói: "Chúng ta cô nái nái nói, đều là Đại Lương huynh đệ tỷ muội, đại gia nhưng đến hỗ trợ lẫn nhau, ta phía sau những người này đều là tới giúp các người."Hán binh nhóm hốc mắt liền có chút nhiệt.Bọn họ đều là biết Lâm Thanh Uyển, biết nàng ở

Liêu doanh làm con tin, mà làm đầu mẩy người càng là biết Giang Tam đó là cùng nàng liên hệ, thiết kế này ra nội ứng ngoại hợp diễn.Bởi vì không có vũ khí, bọn họ lao tới khi đã chết không ít người, hai vạn người cuối cùng tồn tại đi đến nơi này không đủ một vạn, tuy rằng bọn họ chưa thống kê nhân số, nhưng nhìn chỉ sợ liền 8000 đều không có.Tính thượng tách ra cùng đã trốn hướng nơi khác, thật là liền một vạn đều không có.Nhưng rõt cuộc bọn họ tồn tại ra tới, không cần lại ngốc tại Liêu doanh làm heo chó đều không bằng nô lệ.Cầm đầu mấy người đang muốn đón nhận đi, đối diện người liền tách ra tới, Lâm Thanh Uyển cùng Tô phu nhân đi ra.Tô phu nhân là không nghĩ ra tới, nàng càng muốn khuyên phục Lâm Thanh Uyển hồi tưởng quân phủ nghỉ ngoi, nhưng đối phương khuyên như thế nào cũng không nghe, nàng cũng chỉ có thể đi theo.Vì này quận chúa có thể đi Liêu Quốc thuyết phục Ôn Địch Hãn hợp tác, lại có thể lưu tại Liêu doanh làm con tin, cuối cùng còn hổ Liêu Quốc một phen, này phân tâm kẽ nàng cũng không dám chậm trễ nàng.Cho nên nàng liền cố nén buồn ngủ đi ra.Lâm Toàn vội vàng hành lễ thối lui đến một bên, thấy đối diện người mờ mịt nhìn Lâm Thanh Uyển, liền biết bọn họ chưa thấy qua cô nái nái, vội vàng nói: “Đây là chúng ta cô nái nái.”Lâm Thanh Uyển lập tức đi đến bọn họ trước mặt, ánh mắt nhất nhất đảo qua bọn họ, hỏi: “Ai là Tiểu Thập huynh trưởng Giang Tam?”Giang Tam ôm bụng tay hơi hơi dùng sức, tái nhợt trên mặt trước một bước, “Hồi quận chúa, là tiểu nhân.”Lâm Thanh Uyển thấy được hắn trên bụng thương, hắn là bị dao xẹt qua, nơi đó có đốt troi dấu vết, nhưng hiển nhiên bóng khâu không có hoàn toàn ngừng huyết, lúc này còn có chút ít vết máu chảy ra.Lâm Thanh Uyển nói: “Tiểu Thập bình an không có việc gì, nàng hiện tại tướng quân trong phủ, ngươi trước xử lý miệng vết thương, đãi hùng động sau ta làm nàng tới gặp ngươi.”Giang Tam liền đại tùng một hơi, đầu gối một loan liền phải quỳ xuống, Lâm Thanh Uyển vội vàng duỗi tay đỡ lấy hắn, “Không cần như thế, trên người của ngươi mang thương, thật muốn quỳ, về sau lại quỳ đi.”Lâm Thanh Uyển quét hắn phía sau thương binh liếc mắt một cái, thở dài một tiếng, hỏi: “Các ngươi cầm đầu người có mấy cái?”Bên cạnh ba cái hán tử liền hành lễ nói: “Tại hạ Chúc Tuyên,”“Tại hạ Cố Lạc,”“Tại hạ Lưu Hồ,”“Tham kiến quận chúa.”Lâm Thanh Uyển liền cười nói: “Miễn lễ.”Nàng đánh giá một chút ba người, thấy bọn họ tuy chật vật thon gầy, lại cùng Giang Tam giống nhau đều có một cổ thanh chính chi khí, nàng liền có tốt hơn cảm, chỉ Lưu Toàn bọn họ nói: “Này đó là Định Châu thành phú hộ đưa tới viện trợ các ngươi người, ta làm cho bọn họ chia làm năm đội, trong chốc lát các ngươi giúp đỡ tổ chức các huynh đệ phân tố, trước đem cứu tế cháo cấp lãnh.”Nàng nói: “Chắn cùng giữ ấm quần áo không nhiều lấm, trước tăng cường trọng thương viên, những người khác đi theo đi nhặt củi gỗ sưởi ấm.”Chúc Tuyên đám người đồng ý.Mà lúc này, Lâm Toàn đã chỉ huy người đem nồi to

buông xuống, 50 khẩu nồi to đem hán binh nhóm vây quanh ở trung gian.Tiến đèn hỗ trợ người nhanh chóng lũy xây bệ bếp, đem mang đến củi gỗ bậc lửa, đều có người đem nồi phóng thượng đảo tiên sạch sẽ thủy.Một bên tắc có người đào ra mẽ tối đào tẩy.

Chương 415: Gian trá

Vừa rồi Lâm Toàn chính là đi nghiên mĩ, bọn họ mang đến lương thực đều là mang xác hạt thóc cùng tiêu mạch, cho nên còn phải lâm thời nghiên thành mĩ.Bởi vì cần dùng gấp, nghiên đến cũng không phải thực sạch sẽ, này còn chỉ là nhom đầu tiên mà thôi, phường xay sát bên kia còn ở tiếp tục nghiên đâu.Bọn họ bên này bắt đầu động tác, mặt khác năm cái quản sự bên kia cũng bắt đầu kiểm kê nhân số, đem trọng thương nâng đến đại phu bên kia đi cứu trị, còn lại người, bị thương không nhẹ không nặng nambi, vết thương nhẹ tặc đi theo bọn họ đi trong rừng chém chút cùi gỗ kiếp sau hỏa.Lúc này hỏa vừa mới mới vừa dâng lên, thậm chí vì làm càng nhiều người ngồi vây quanh đống lửa, mọi người đều ngồi đến rất xa, vẫn chưa có thể vào tay nhiều ít ám áp, nhưng giờ khắc này, mọi người trong lòng đều ám áp, quanh thân kia cố đuổi chi không tiêu tan tuyệt vọng tiêu tán đến không còn một mảnh.Lâm Thanh Uyển đi ở trong đó, giúp đỡ đại gia đem trọng thương viên tìm ra, vài cái thậm chí đã ngất qua đi, nếu không cần thận tiến lên xem xét, căn bản phát hiện không ra.Đương nhiên, cũng có vĩnh viễn nằm bò ngủ rồi, lại không thể tỉnh lại.Lâm Thanh Uyển làm người đem những người này nâng đến một bên, nàng không biết bọn họ hay không còn có thân nhân trên đời, mà những cái đó thân nhân có không tới nhận lãnh bọn họ.Nhưng tông muốn đem người nâng ra tới, chờ về sau đem người an táng, lập cái bia.Đại phu nơi đó nhân thủ thực mau liền không đủ dùng, nhất thời gấp đến độ mồ hôi đầy đầu.Tô phu nhân thấy Lâm Thanh Uyển trực tiếp vén tay áo liền tiến lên hỗ trợ, đôi mắt cũng không trát thay người rửa sạch trên bụng miệng vết thương, trầm mặc một cái chớp mắt sau phân phó phía sau nha đầu nói: “Trở về đem Viên đại phu cùng Tiết ma ma đều gọi tới, lại nhiều kêu chút nha đầu tiểu tử tới hỗ trợ.”Tiết ma ma là y bà, y thuật tuy chẳng ra gì, nhưng cấp đại phu trợ thủ lại vẫn là có thể.Cố Lạc thấy, liền cũng từ hán binh bên trong chọn không ít người đi hỗ trợ, bọn họ những người này thường thượng chiến trường, bất luận từ thương đều là không có đại phu trị liệu, dần dà liền chính mình sờ soạng ra một bộ trị thương biện pháp.Đại gia muốn trị đều là ngoại thương, kia thật đúng là quá chín, khác không nói, đảo được cùng rửa sạch, băng bó miệng vết thương

luôn là sẽ.Giáo úy cũng không dám mặc kệ Lâm Thanh Uyển ở chỗ này, bởi vậy tự mình mang theo người ở chỗ này bảo hộ, thấy Lâm Thanh Uyển đều thượng thủ, liền cũng chỉ đến ở một bên hỗ trợ.Chờ đến tia nắng ban mai tảng sáng, đệ nhất nồi cháo ngao hảo, đại gia lúc này mới phát hiện, không chén a.Nhin nóng hầm hập cháo, mọi người trầm mặc không nói.Lâm Thanh Uyển liền đứng dậy cười nói: “Đi trong thành mượn chén, cũng bất chấp vệ sinh, làm người nhiều thịnh chút thủy ở nồi bên, một nhóm người uống xong rồi rửa sạch qua đi đến phiên tiếp theo.”Lúc này làm nàng đi tìm mấy ngàn chỉ chén tới hiển nhiên là không hiện thực.Lâm Thanh Uyển hạ lệnh, đều có người đi chấp hành.Thấy tránh được tới hán binh đều ngay ngắn trật tự chia làm năm đôi, vây quanh từng người đồng lửa mà ngồi, nàng liền thở dài nhẹ nhõm một hơi, đối Lâm An cùng Lâm Toàn nói: “Dù lại sự các ngươi an bài đi, ta sẽ làm người lại cho các ngươi đưa chút lương thực cùng thịt đồ ăn tới, trước đem hôm nay đối phó qua đi, ta cùng với các tướng lĩnh thương nghị một chút đối sách, đãi có rồi kết quả lại nói cho các ngươi.”Hai người đồng ý, thấy nàng đáy mắt có chút phát thanh, liền lo lắng nói: “Cô nãi nãi vẫn là đi về trước nghỉ ngơi đi, ngài chính là cả đêm không ngủ đâu.”Lâm Thanh Uyển cười lên tiếng, xoay người rời đi.Tô phu nhân nha đầu dựa vào xe ngựa ngủ rồi, chờ tỉnh lại không thấy Lâm Thanh Uyển thân ảnh, lập tức hoảng sợ, vội vàng đi vào diêu tỉnh Tô phu nhân, “Phu nhân, quận chúa đi rồi.”Tô phu nhân tỉnh táo lại, xoa xoa cái trán nói: “Ta ngủ đã bao lâu?”Nha đầu nhìn vừa xuống xe ngựa đồng hồ nước, “Còn chưa tới ba mươi phút đâu.”Khó trách đầu vẫn là như vậy hôn mê, Tô phu nhân tự giễu, “Vẫn là tuổi lớn, so không được quận chúa tuổi trẻ, nàng đi đâu vậy?”“Nô hỏi qua, dường như là hồi quán trà đi.”Tô phu nhân liền phát phát tay nói: “Chúng ta đây cũng đi quán trà đi.”Lâm Thanh Uyển đồng dạng mượn quán trà phòng rửa mặt, thay đổi một bộ sạch sẽ quần áo sau mới đi xem Dịch Hàn.Thủ hắn được đồng thấp giọng nói: “Không nóng lên, khá vậy không tĩnh, huyết đều ngừng, không có lại lưu.”Lâm Thanh Uyển liền thở dài nhẹ nhõm một hơi, “Đại khái khi nào mới có thể tĩnh?”“Quân y nói hắn mất máu quá nhiều, đến trước dùng hai ngày được lại xem.”Nói cách khác hai ngày này khả năng sẽ không tĩnh, Lâm Thanh Uyển nhìn trong chốc lát Dịch Hàn, gật gật đầu nói: “Kia này hai ngày liên phiền toái ngươi chiếu cố hắn.”“Đây là tiêu nhân nên làm.” Được đồng dứt lời khom người rời khỏi, đem không gian để lại cho bọn họ.Lâm Thanh Uyển ngồi ở mép giường ghế trên, thấy hắn nằm bò chau mày, tựa hồ thực không thoái mái bộ dáng, liền nhịn không được đến gần rồi chút.Nàng thấp giọng nói: “Dịch Hàn, ta bình an, ngươi cũng muốn bình an tĩnh lại mới hảo a, ngươi luôn luôn lợi hại, lúc này đây cũng có thể chuyển nguy thành an, đúng không?”Môn bị gõ vang, Lâm Thanh Uyển đứng dậy tới xem qua đi, Tô phu nhân đẩy ra môn, đối nàng cười nói: “Lâm quận chúa, ta mang ngài hồi

tướng quân phủ nghỉ ngơi đi.”Lâm Thanh Uyển không nghĩ tới Tô phu nhân còn không có rời đi, nhịn không được cười cười, khuôn mặt đều hòa hoãn xuống dưới, “Phu nhân đi về trước đi, ta ở trong quán trà nghỉ ngơi một chút, trong chốc lát còn muốn đi quân doanh đâu.”Tô phu nhân sững sốt, “Kia quận chúa không nghỉ ngơi đi?”Lâm Thanh Uyển liền nói: “Tù tướng quân cùng tiền tuyến chúng tướng sĩ nhóm không cũng không nghỉ ngơi sao? Ta từ từ bọn họ.”Tô phu nhân liền trầm mặc.Lâm Thanh Uyển liền cười nói: “Phu nhân đi về trước đi, công tử các tiểu thư ở nhà cũng sẽ còn sợ, phụ thân không ở, mẫu thân tổng muốn bồi ở bọn họ bên người đi?”Tô phu nhân lúc này mới cười nói: “Ta đây liền đi về trước, quận chúa có cái gì yêu cầu lại khiến người đi tìm ta, ta nhất định toàn lực ứng phó.”“Đa tạ phu nhân.”Tô phu nhân cười hành lễ cáo lui.Nghỉ ngơi xe, nàng liền thở dài: “Này Đại Lương quận chúa cũng không phải ai đều có thể đương đến.”Không chỉ có là tâm cơ dũng khí, còn có này phân mệt nhọc liền không phải người bình thường có thể chịu được, khó trách tướng công như thế khen ngợi nàng.Lâm Thanh Uyển quay đầu lại nhìn Dịch Hàn liếc mắt một cái, đi đến cái bàn bên ngủ gật nhe.Thẳng đến mặt trời đã cao trung thiên, giáo úy mới chạy tới kêu nàng, “Quận chúa, Từ tướng quân đã trở lại.”Lâm Thanh Uyển mở to mắt, đứng dậy liền phải đi ra ngoài, lại bởi vì ngủ đến quá thật dưới chân tê rần, Tiểu Thập vội vàng chạy tiến lên đỡ lấy nàng, “Quận chúa tiểu tâm chút.”Lâm Thanh Uyển sững sốt, “Sao ngươi lại tới đây?”Tiểu Thập ngượng ngùng cười nói: “Là nô tỳ muốn tới, quận chúa bên người tổng phải có một nhân tài phuơng tiện.”Lâm Thanh Uyển lung tung gật gật đầu, đỡ tay nàng hỏi giáo úy, “Tù tướng quân ở nơi nào?”“Ở quân doanh,” giáo úy nói: “Tướng quân chính rửa mặt đâu, trước phái mặt tướng tới thỉnh quận chúa.”Lâm Thanh Uyển đứng trong chốc lát, chờ trên chân ma cảm đi một chút, lúc này mới đỡ Tiểu Thập tay đi ra ngoài, trước khi đi dặn dò được đồng, “Hảo hảo chiếu cố hắn.”Được đồng vội vàng đồng ý.Quân doanh liền ở cửa thành lâu tử cách đó không xa, Từ Liêm là bị thương mới bị đưa về tới, bất quá bị thương cũng không trọng, chính là phía sau lưng bị cắt một cái khẩu tử, vết dao thiến, chỉ thượng được băng bó liền hảo.Đặt ở mấy năm trước, điểm này tiểu thương Từ Liêm tự nhiên là sẽ không hạ trận, nhưng hắn hiện tại tuổi lớn, hắn các thuộc hạ cũng không dám làm hắn mạo hiểm, đặc biệt là tại đây loại mâu chốt thời điểm, cho nên cường ngạnh đem người cấp đưa về tới.Hiện tại tiền tuyến tạm thời từ Tô Chương tiếp nhận, Từ Liêm tọa trấn phía sau quản lý Vân U hai châu chiến sự.Lâm Thanh Uyển đã đến khi, Từ Liêm mới vừa băng bó hảo mieng vết thương, khoác hai kiện quần áo liền ra tới thấy nàng.Từ Liêm vẫn là lần đầu tiên thấy Lâm Thanh Uyển, thấy nàng khi sững sốt một chút, “Quận chúa rất giống phụ thân ngươi a.”Lâm Thanh Uyển: “... Ta chưa từng gặp qua phụ thân, bất quá đảo nghe nói huynh trưởng rất giống phụ

thân.” Từ Liêm liền ha ha cười nói: “Đúng vậy, ngươi cũng rất giống đại ca ngươi.” Lâm Thanh Uyển liền không biết như thế nào tiếp lời này, Lâm Giang lớn lên nhưng thật ra tuấn dật, nhưng nàng thật không phát hiện bọn họ chỗ nào giống a. Từ Liêm cũng đã thở dài nói: “Như vậy khí chất cũng chỉ có các ngươi Lâm thị có thể dưỡng đến ra tới, đáng tiếc nhà các ngươi người lớn đơn bạc, nếu là nhiều tới vài người, không biết có thể vì ta Đại Lương kiến nhiều ít công lao sự nghiệp.” Một cái nữ hài còn như thế, nếu Lâm thị dòng chính có nam định, chỉ sợ có thể trở thành cái thứ hai Lâm Dĩnh. Không nói Lâm Dĩnh, chính là Lâm Trí cùng Lâm Giang cũng là rường cột nước nhà a. “Từ thế thúc như vậy để mắt ta Lâm thi, kia về sau ta Lâm gia hậu bối liền nhiều dựa ngài chiếu cố, tỷ như nói Lâm Tín, Lâm Cát,” Lâm Thanh Uyển cười nói: “Nếu là không đủ, quay đầu lại ta lại nhiều chọn mấy cái đựa đến trong quân tới, chỉ cần ngài không chê phiền liền hảo.” Từ Liêm liền lắc đầu cười nói: “Ngươi có thể so phụ thân ngươi còn cường chút, hắn là người có cá tính, cả đời này liền không tưởng khai quá, đến chết đều không muốn hồi các ngươi nhà cũ, ngươi đảo tâm khoan, đã bắt đầu nâng đỡ bọn họ.” Lâm Thanh Uyển tươi cười nhạt nhẽo, “Ta nếu là tâm không khoan, cũng không dám đi Liêu doanh làm con tin a.” Từ Liêm liền nhìn nàng cười ha ha lên, “Hảo, không hổ là Tử Hậu chi nữ!” Từ Liêm thỉnh nàng ngồi xuống, trịnh trọng nói: “Lần này ít nhiều ngươi, chúng ta Đại Lương thu phục Vân U hai châu sắp tới, chỉ là ngươi cũng biết, triều đình trừu không ra viện quân cho chúng ta, một khi Liêu quân chinh đón sau hồi công, chúng ta chỉ sợ chịu không nổi mới đánh hạ tới địa bàn a.” Từ Liêm hỏi, “Ngươi lúc trước là như thế nào tính toán?” Cô nương này cùng Lâm Tử Hậu giống nhau phúc hắc xảo trá, nàng nếu làm cho bọn họ khai chiến, khẳng định là đã có quyết định. Từ Liêm là Đông Bắc quân chủ tướng, Lâm Thanh Uyển đảo cũng không gạt hắn, nói: “Chờ Từ tướng quân đánh hạ Vân U hai châu, chúng ta hai nước tự nhiên là muôn một lần nữa hoà đàm.” “Không phải muôn khai chợ chung sao, ta cảm thấy Vân Châu cùng U Châu muôn so Định Châu còn thích hợp.” Từ Liêm: “... Còn hoà đàm? Liêu Quốc sẽ đáp ứng?” “Chỉ cần bước lên Khả Hãn là Ôn Địch Hãn, hắn sẽ đáp ứng.” Lâm Thanh Uyển nói: “Hắn là cái có thể nhẫn người, chỉ cần chúng ta có thể cùng hắn giao dịch lương thực, làm Liêu Quốc bá tánh không loạn, hắn liền sẽ đáp ứng.” “Nhưng hắn chỉnh đốn binh mã tới công không phải càng tốt sao?” “Kia cũng muôn hắn vị trí ổn định mới được,” Lâm Thanh Uyển nói: “Ta phái người đi tiếp xúc A Tát Lan Bộ, đối với Ôn Địch Hãn lướt qua Càn Lặc cùng Càn Chuẩn đăng cơ vì Khả Hãn, A Tát Lan Bộ nhất định sẽ không chịu phục. Chúng ta nguyện ý cung cấp một ít vũ khí cùng muối ăn cho bọn hắn.” Từ Liêm: Gian trá a, cùng nàng cha thật là giống nhau như đúc. “Không biết phía trước chiến sự như thế nào.” Lâm Thanh Uyển lo lắng nói: “Ôn Địch Hãn năng lực bất phàm, qua không bao

lâu chỉ sợ hắn là có thể liền ổn định thương kinh, đến lúc đó nếu còn không thể đánh hạ Vân U hai châu, chúng ta liền không hảo lại tiếp tục.”

Chương 416: Đoạt vị

Tù Liêm khiến cho người đem bản đồ mang tới, nói: “Vân Châu bên kia tình huống còn chưa biết, nhưng từ tối hôm qua U Châu đại doanh binh lực tới xem, chúng ta đánh hạ toàn bộ U Châu nửa tháng đủ rồi”Vân U hai châu, thậm chí là hơn phân nửa cái Liêu Quốc binh lực đều tập trung ở U Châu cùng Vân Châu, cho nên Từ Liêm cùng Tô Chương lúc trước mới nói không có viện binh thủ không được Định Châu.Nhưng hiện tại Ôn Địch Hãn mang đi hai vạn tinh binh không nói, Cỗ Lực Giáp đám người lại mang đi một đám, mà Thạch Trần hẵn là cũng phái binh mã rời đi, thả rời đi đều là tinh nhuệ.Hơn nữa ngày hôm qua vẫn nội ứng ngoại hợp tiêu diệt giết địch nhân, tú tán trốn hướng U Châu các thành trì nhận số hữu hạn.Đối phương sĩ khí hạ xuống, lại tổn thất thật lớn, chính yếu chính là chủ tướng không ở, chỉ dựa Thạch Trần căn bản không thể thu nạp sở hữu tàn binh.Mà bọn họ bên này sĩ khí ngẩng cao, đêm qua đánh bắt ngờ tổn thất không lớn, Từ Liêm mới dám làm cái này đoán trước.“Chính là chỉ U Châu đầy mạnh còn không được, Vân Châu bên kia cũng đến bắt lấy, bằng không U Châu cánh thực dễ dàng bị công,” Từ Liêm nói: “Còn phải hỏi một câu Vân Châu bên kia tình huống.”Tù Liêm ngẩng đầu nhìn về phía Lâm Thanh Uyển, “Chúng ta chiếm hạ Vân U hai châu, quận chúa có bao nhiêu đại nắm chắc có thể cùng Liêu Quốc hoà đàm?”“Đối diện là Ôn Địch Hãn, ta có tám phần nắm chắc.”Tám phần, rất cao, lúc trước nàng chỉ có tam thành nắm chắc không cũng nói thỏa sao?Tù Liêm sung sướng nói: “Cái này người yên tâm, Càn Lặc cùng Càn Chuẩn vừa chết, Liêu Quốc có thể lấy đèn ra tay vương tử cũng chỉ có Ôn Địch Hãn một cái.Bất luận Thuật Hổ chết vẫn là bất tử, chỉ cần Tả Hữu tướng còn ở, kia ngôi vị hoàng đế phi Ôn Địch Hãn mạc chúc.”Lâm Thanh Uyển cũng gật đầu, “Ta cũng như thế tưởng.”Với chiến sự, nàng hiểu được không nhiều lăm, tự nhiên là so ra kém chinh chiến sa trường nhiều năm Từ Liêm, cho nên nàng chỉ cần từ hẵn nơi này biết một cái thời gian cùng đại khái thế cục là được.Nhưng với Liêu Quốc chính trị, Lâm Thanh Uyển hiểu biết nhưng không thể so Từ Liêm thiếu nhiều ít.Một là bởi vì thân phận của nàng, Lâm gia có quá nhiều về Liêu Quốc tình báo;Thứ hai là bởi vì Liêu Quốc mật thám đã từng ám sát quá nàng cùng

Ngọc Tân, ở nàng trong lòng, Liêu Quốc vẫn luôn vì một đại địch, nếu là địch nhân, tự nhiên muôn biết bí tri kỷ.Liêu Quốc Tả Hữu tướng đều không phải cái gì người tốt, chẳng sợ nàng xa ở Tô Châu cũng không thiếu nghe hai người tham khốc chuyện xưa, nhưng bọn họ lại có hai cái ưu điểm, một là thông minh, thứ hai là trung quốc.Không quan tâm hai người như thế nào tham khốc, bọn họ biết như thế nào đối Liêu Quốc càng tốt, cho nên A Tát Lan Bộ muôn nâng đỡ khác vương tử Thanh Uyển lưu tại U Châu đại doanh, cho dù là đem nàng mang theo trên người có bị phát hiện nguy hiểm, cũng so lưu nàng ở doanh trướng cường.”Tâm phúc nghi hoặc nói: “Chính là nàng không phải tướng cùng tướng quân hoà đàm sao, chủ động bại lộ lại có chỗ tốt gi? Có lẽ nàng chính là không cẩn thận bị phát hiện, vì bảo mệnh mới không thể không cho thấy thân phận.”“Kia Lương quân sao có thể đi đến như vậy kịp thời?”Ôn Dịch Hãn cười lạnh nói: “Từ thu được tin tức, lại đến chỉnh binh xuất phát...”Ôn Dịch Hãn nói tới đây ngắn ra, trái tim bị một loại khủng hoảng sở chiêm cú, hắn sắc mặt kịch biến nói: “Không, không đúng, Lâm Thanh Uyển muôn làm cái gi?”Tâm phúc mờ mắt nhìn tướng quân, không rõ hắn đây là nghĩ tới cái gì.Ôn Dịch Hãn trong mắt hàn quang ứa ra, nắm chặt nắm tay, thật lâu sau hắn mới nghiến răng nghiến lợi nói: “Chỉnh binh, đại vương tử phủ cùng nhị vương tử phủ phản quốc tác loạn, đi đưa bọn họ toàn bộ tróc nã lên, phàm có cãi lời giả, giết chết bất luận tội!”Ôn Dịch Hãn ngẩng đầu nhìn tâm phúc, gần từng chữ một nói: “Nhớ kỹ, là giết chết bất luận tội.”Tâm phúc sắc mặt trắng nhợt, cúi đầu đồng ý, vội vàng đi an bài.Ôn Dịch Hãn đứng dậy, đem trong tay xoa thành một đoàn tin thiêu, hắn trong mắt chiếu rọi cháy quang, tựa hồ nhìn ra trên giấy Lâm Thanh Uyển mặt.Hắn cười lạnh nói: “Lâm Thanh Uyển, ngươi tốt nhất đừng gạt ta, bằng không...”Ôn Dịch Hãn một sửa phía trước nửa cường nửa mềm thái độ, lấy thiết huyết thủ đoạn đem dí kỷ cùng tiềm tàng nguy hiểm toàn bộ diệt trừ, ở Cỗ Lực Giáp tinh binh đã đến trước đăng cơ.Mà liền ở hắn đăng cơ sáng sớm hôm sau, Cỗ Lực Giáp phái tiên phong quân liên đến, Ôn Dịch Hãn phái người nhắm chặt cửa thành, phái tả tướng đi ra ngoài chiêu an.Cỗ Lực Giáp mang theo đại quân muôn chậm một chút, chờ hắn đến thượng kinh khi mới biết được Khả Hãn là thật sự đã chết, mà Ôn Dịch Hãn đã trước một bước đăng cơ viếng.Thậm chí Càn Lặc cùng Càn Chuẩn mấy đứa con trai đều bị hắn giết cái sạch sẽ, lúc này lại nói Càn Lặc cùng Càn Chuẩn là hắn giết cũng không nhiều lắm ý nghĩa.Ôn Dịch Hãn hiển nhiên không để bụng thanh danh, mà bởi vì đoạt vị giết cha sát huynh ở Liêu Quốc tuy rằng thanh danh không tốt, nhưng thật đúng là sẽ không trở thành hắn không thể đăng cơ lý do.Cỗ Lực Giáp đang nghĩ ngợi tới có phải hay không đưa một tay đem Ôn Dịch Hãn rơi xuống ngôi vị hoàng đế khi, U Châu cùng Vân Châu thất thủ tin tức truyền đến.Cỗ Lực Giáp một trận hoảng hốt, Ôn Dịch Hãn lại là hận đến đôi mắt đều sung huyết, tức giận

đều hướng tới Cỗ Lực Giáp rải đi.Muốn trị hắn thiện li chức thủ, đến nỗi Vân Châu cùng U Châu thất thủ tội.Cỗ Lực Giáp lúc này cuối cùng là nhớ tới Ôn Địch Hãn một cái khác nhược điểm, đứng ở cửa thành ngoại hét lớn: “Ôn Địch Hãn, rõ ràng là ngươi cùng Lương Quốc cấu kết, đại vương tử cùng nhị vương tử là ngươi cùng Lương Quốc cấu kết giết, Khả Hãn cũng là ngươi cùng Đại Lương cùng phái thích khách ám sát, ngươi hiện giờ bước lên ngôi vị hoàng đế cũng là vì có Đại Lương duy trì, mà ngươi có thể lấy cái gì đi theo Lương Quốc trao đổi? Ta xem Vân U hai châu chính là ngươi đưa ra đi.”Cỗ Lực Giáp tức giận đến xé rót trong tay chiến báo, ngồi trên lưng ngựa giận chỉ tường thành, “Nói cái gì tồn thât thảm trọng, ta xem tồn thât đều là ta bình mă, mà ngươi Ôn Địch Hãn dòng chính là hoàn toàn không có sở tồn hại đi?”Lời này vừa nói ra, Liêu Quốc triều thần bán tín bán nghi, bởi vì lúc ấy ám sát Khả Hãn thật là người Hán.Nhưng những cái đó người Hán xuất hiện cũng quá kỳ quặc, nếu vô nội ứng bọn họ là không có khả năng gần Khả Hãn thân.Cỗ Lực Giáp lại hô: “Ôn Địch Hãn, lúc trước chúng ta toàn doanh tướng sĩ chính là tận mắt nhìn thấy đến Lương Quốc quân chúa liền ở tại ngươi chủ trương biên, nàng là Lương Quốc cho ngươi con tin!”“Nàng vẫn là Lâm Dĩnh hậu nhân, Lương Quốc như thế có thành ý, ngươi cho Lương Quốc cái gì?” Cỗ Lực Giáp chất vấn nói: “Ngươi dám nói sao?”Cái này liền Tả Hữu tướng đều hoài nghi nhìn về phía Ôn Địch Hãn, sắc mặt không khỏi trầm xuống.Bọn họ có thể chịu đựng Ôn Địch Hãn dùng huyết tinh thủ đoạt vị, lại không thể chịu đựng hắn phản quốc.Cùng Lương Quốc hợp tác, không khác bán nước.Tả tướng tiến lên một bước nói, “Khả Hãn, Cỗ Lực Giáp nói chính là thật sự, Lương Quốc quân chúa từng ở tại ngài chủ trương bên.”Ôn Địch Hãn lo lắng nhất sự vẫn là đã xảy ra.Hắn chưa từng nghĩ tới thật sự cùng Lương Quốc hoà đàm, ở hắn xem ra, nương Lương Quốc thích khách đem phụ vương giết về sau, hắn đăng cơ, lúc sau lại dùng đối lương chiến sự dời đi bởi vì đoạt vị dựng lên mâu thuẫn chính là.Bởi vì hắn biết, thật muốn hoà đàm, so đánh giặc còn muôn gian nan.Không chỉ có Lương Quốc đối Đại Liêu có rất sâu địch ý, Đại Liêu đối Lương Quốc đồng dạng cùu hận, năm đó Lâm Dĩnh mang theo một chi tinh binh thiêu chún nữa giết đến thượng kinh, Đại Liêu mỗi một cái gia tộc đều có tinh anh chết ở trên tay hắn.Nếu không phải Lương Quốc chỉ có này một chi tinh nhuệ, tuy có thể đánh giặc, lại thủ không được quốc thổ, năm đó Vân U hai châu sớm bị Lâm Dĩnh thu phục.Cho nên nhắc tới hoà đàm, không chỉ có Lương Quốc phản cảm, Đại Liêu bên trong cũng sẽ không đáp ứng.Chính là, hắn đối Lương Quốc không có như vậy cùu hận thấu xương, hắn sinh ra phía trước Lâm Dĩnh liền đã chết, hắn chỉ tồn tại trong truyền thuyết.So với Lương Quốc, hắn đối từ nhỏ khinh nhục người của hắn càng hận, cho nên hắn hết thảy đều từ ích lợi xuất phát.Hoà đàm ích lợi lớn hơn chiến tranh, hắn liền nói, tương phản,

chiến tranh mang cho hắn ích lợi lớn hơn hoà đàm, hắn liền chiến. Ôn Địch Hãn hít sâu một hơi, hắn đương nhiên không có khả năng từ chính mình ích lợi xuất phát nói hoà đàm, cho nên hắn là từ Đại Liêu ích lợi xuất phát nói, cường điệu đem Lâm Thanh Uyển lúc trước cấp điệu kiện đê đê. Nói: “Nếu có thể không uổng một binh một tốt được đến lương thực cùng muối ăn, chúng ta vì cái gì muốn tổn thất binh mã đi chiến tranh đâu?” Hữu tướng liền cười lạnh hỏi, “Chính là hiện tại Lương Quốc chiếm Vân U hai châu, Khả Hãn, ngài không chỉ có tổn thất binh mã, cũng không được đến lương thực cùng muối ăn.” Ôn Địch Hãn cẳng chặt mặt, nửa ngày mới không thể không che chở nói: “Có lẽ có khác đừng tình, chúng ta nhưng phải người đi tra một chút.”

Chương 417: Tỉnh lại

Lời này vừa nói ra, các triều thần càng hoài nghi Ôn Địch Hãn bán nước.Ôn Địch Hãn không phải không thấy được bọn họ hoài nghi ánh mắt, mà đây cũng là hắn nhất nghẹn khuất địa phương, chẳng sợ trong lòng hận không thể xé nát Lâm Thanh Uyển, lúc này cũng không thể không che chở nàng.Bởi vì chỉ có như vậy mới có vẻ hắn sai lầm không phải như vậy đại.Ít nhất ở Cỗ Lực Giáp mang binh vây thành dưới tình huống, Vân U hai châu mất đi cần thiết là đối phương trách nhiệm, mà không phải hắn.Cho nên việc này tuyệt đối không thể cùng Lâm Thanh Uyển nhắc lên quan hệ.Chính là nơi này khoảng cách U Châu không gần, tin tức truyền lại thong thả, hắn căn bản không chiếm được càng nhiều tin tức.Bất quá hắn đồng dạng biết Tả Hữu tướng bắn khoăn, cho nên hắn kiệt lực tranh thủ bọn họ, thậm chí còn phái tâm phúc qua đi du thuyết, “Hiện giờ Lương Quốc đã chiếm Vân U hai châu, nếu lại ngồi xem mặc kệ, chỉ sợ U Châu lúc sau Bình Châu cũng đem khó giữ được, nếu lại làm Lương quân nắm giữ trường thành, chúng ta Đại Liêu lại tưởng nam hạ liền khó khăn.”Trường thành liền ở U Vân hai châu mặt bắc, năm đó Đại Liêu chính là phí không ít kính nhe mới đánh hạ tới.Tả tướng sắc mặt trầm ngung hỏi: “Kia Khả Hãn ý tú là...”Ôn Địch Hãn tâm phúc thấp giọng nói: “Khả Hãn cho rằng Lương Quốc binh mã không đủ, liền tính tạm thời chiếm đi U Vân hai châu, muốn bảo vệ cho cũng khó, rốt cuộc chúng ta Đại Liêu ở nơi đó kinh doanh nhiều năm, không phải bọn họ nói chiếm là có thể chiếm.”“Khả Hãn ý tú là chúng ta chỉnh binh nam hạ, muốn đoạt lại hai châu cũng không khó,”tâm phúc nói: “Hiện giờ hàng đầu chi vụ là bình định nội loạn, tướng gia hắn là biết, năm đó Lương Quốc có thể có thở dốc chi cơ hoàn toàn là bởi vì Liêu Quốc nội loạn, nếu lúc này lại loạn, chỉ sợ...”Tả tướng sắc mặt một banh, bọn họ là tuyệt đối không thừa nhận năm đó Đại Liêu quân đội đánh không lại Lâm Dĩnh, nhưng thực tế thượng, năm đó lại đánh tiệp, hai nước cũng là lưỡng bại câu thương.Để cho Liêu Quốc người không thể tiêu tan chính là, Liêu Quốc không phải chủ động thoái nhượng, mà là bởi vì Lâm Dĩnh phái tới mật thám châm ngòi, trở nên gay gắt đoạt vị mâu thuẫn, làm Liêu Quốc nội loạn, không thể không thoái nhượng, chủ động cùng Lương Quốc ngừng

chiến.Mà lúc này đây, cũng là vì Lương Quốc châm ngòi, hơn nữa ra mặt người vẫn là Lâm thị người.Bất luận là tả tướng vẫn là hữu tướng, hoặc là trong triều mặt khác đại thần, lúc này dù chưa phát biểu ngôn luận, kỳ thật nội tâm phần lớn làm lựa chọn.Ôn Địch Hãn đã đăng cơ, chúng vương tử trung không có so với hắn càng chọn người thích hợp, cho nên chẳng sợ biết hắn phạm vào sai, thậm chí là có tội, vì Đại Liêu bọn họ cũng đến bớp mũi nhận.Bọn họ sở dĩ nãy giờ không nói gì, cũng không ra mặt tố thái độ, bất quá là vì cấp Ôn Địch Hãn một cái giáo huấn, đồng thời cũng là muốn áp một áp hàn nhuệ khí.Lúc này thấy hắn xem đèn còn tính minh bạch, tả tướng lúc này mới thái độ hòa hoãn chút, sau đó mới đi tìm hữu tướng thương nghị.Thực mau, mấy đại bộ lạc thủ lĩnh cùng với một ít quan trọng đại thần, bao gồm ở ngoài thành kêu gào Cỗ Lực Giáp đều tiến Vương đình cộng đồng nghị sự.Mà vừa lúc, Thạch Trần mặt sau phái tới viện quân tới rồi thượng kinh, Ôn Địch Hãn đàm phán lợi thế lại nhiều một ít.Hai bên ngươi tới ta đi, Ôn Địch Hãn hơi làm nhượng bộ, thu liêm chút quyền thế, nhường cho A Tát Lan Bộ cùng mặt khác bộ lạc, xem như đổi đèn tạm thời an bình, đại gia lúc này mới bắt đầu thương nghị khởi thảo phạt Lương Quốc, đoạt lại uân nhị châu sự.Bọn họ cảm thấy liền tính Lương Quốc đánh bất ngờ, Thạch Trần hắn là cũng có thể cảng một đoạn thời gian, U Châu đại doanh cùng Vân Châu đại doanh ném, nhưng đại doanh mặt sau còn có rất nhiều thành trì đâu.Chỉ cần có thể giữ được mấy cái làm Liêu quân căn cứ địa, bọn họ đánh trở về còn không phải dễ như trở bàn tay sự? Phải biết rằng Liêu Quốc tính binh hiện tại phân lớn đều ở thượng trong kinh đâu.Bọn họ không biết, U Vân hai châu chiến sự tiến hành đến muôn so với bọn hắn thiết tưởng nhanh gấp mười lần không ngừng, thậm chí so Từ Liêm dự tính đều mau.Bọn họ mới bắt tay giảng hòa thương nghị việc này khi, U Châu đã bị toàn diện chiếm lĩnh, Vân Châu cũng chỉ kém cuối cùng một thành trì.Mà trước sau sở dụng thời gian gần tám ngày.Đảo không phải Đông Bắc quân quá mức dũng mãnh phi thường, mà là Liêu quân quá tan.Ngày đó buổi tối đánh bất ngờ cấp Liêu quân đả kích quá lớn, huống chi bọn họ phía trước liền trải qua quá một phen rung chuyển.Càn Lặc cùng Càn Chuẩn chết liền làm cho bọn họ thấp thỏm lo âu, Ôn Địch Hãn còn không có hoàn toàn an nhàn tâm liền mang theo một đám tinh binh rời đi, đến sau lại Cỗ Lực Giáp bắt được Lâm Thanh Uyển Đại Lương quận chúa cái này thân phận khi càng là làm doanh trung tướng sĩ tâm tư di động.Thiên Thạch Trần lúc ấy toàn thân tâm đặt ở Cỗ Lực Giáp trên người, căn bản không phát hiện điểm này, tự nhiên cũng liền không có yên ổn dân tâm.Ngày đó buổi tối đánh bất ngờ quá mức đột nhiên, Lương quân cũng quá mức thuận lợi, càng làm cho bọn họ không thể tiếp thu chính là, bỗn làm con tin bị thật mạnh trông coi Lâm Thanh Uyển thế nhưng chạy thoát.Cùng Cỗ Lực Giáp cập Liêu Quốc triều thần giống nhau, trong quân

cũng có không ít người hoài nghi đây là Ôn Địch Hãn cùng Lương Quốc giao dịch. Loại này bất an ở thời gian chiến tranh đạt tới đỉnh núi, huống chi ngày đó buổi tối qua đi người đều đánh tan, Thạch Trần cǎn bản chưa kịp thu nạp binh lực trấn an nhân tâm. Vì thế thuộc hạ tham tướng mang theo giáo úy chạy, giáo úy tắc mang theo tiểu binh nhóm chạy, trong lòng suy đoán nhịn không được lấy ra tới cùng đồng bạn phân tích, thường xuyên qua lại, lời đồn dồn nỗi lên bốn phía. Đợi đến sau lại, đại bộ phận liêu binh đều cảm thấy U Châu là chịu không nổi, bởi vì đây là bọn họ tướng quân cùng Lương Quốc giao dịch a. Bọn họ này đó tiểu binh chẳng lẽ còn có thể bέ đến quá lớn chân sao? Vừa vặn kia hai ngày Đại Lương sĩ khí tăng vọt, cơ hồ là thế như che tre dẹp xong hai tòa huyện thành, bọn họ thấy Lương quân như thế dễ dàng liền phá thành, càng thêm kiên định ý nghĩ trong lòng. Vì thế cǎn bản không nhiều ít tâm tư thủ thành, trên cơ bản là ý tứ ý tứ thủ một chút, sau đó liền rút lui. Đến mặt sau Lương quân đều sợ ngây người, này thành trì công đến cũng quá dễ dàng đi? Tô Chương mơ hồ đoán được chút, hơn nữa Từ tướng quân gởi thư nói cần thiết bằng mau tốc độ đánh hạ thành trì, nhanh chóng an bài bố phòng, hắn liền mã bất định đέ mang theo người đi “Đánh hạ” tung tòa thành. Vân Châu so U Châu muôn tiều, lại còn muôn khó công chính là bởi vì bọn họ sĩ khí so bên này lược cường một ít. Tô Chương đánh hạ toàn bộ U Châu, phái người bố phòng liền rút ra một bộ phận binh lực qua đi chi viện Vân Châu, cần thiết mau chóng đánh hạ thành trì. Lúc này hắn mới tính thở dài nhẹ nhõm một hơi, liên tục tám ngày, mỗi ngày chỉ ngủ không đến hai cái canh giờ, Tô Chương mỏi mệt lau một phen mặt, quay đầu đối thân binh nói: “Phái người trở về bẩm báo tướng quân, liền nói U Châu đều đã đánh hạ, thỉnh hắn tới U Châu nói chuyện bố phòng.” Thân binh đồng ý. Tô Chương nghĩ sau nói: “Liêu Quốc phản công đại quân chỉ sợ ít ngày nữa liền phải tới rồi, người sau khi trở về cùng nhau mời quận chúa lại đây, Định Châu quá hậu phuơng, tin tức truyền lại không tiện.” Thân binh đồng ý. Mà lúc này, Lâm Thanh Uyển đang ngồi ở tướng quân trong phủ đọc sách, Từ Liêm sau khi trở về liền tiếp nhận sở hữu sự, bao gồm ngoài thành những cái đó hán binh. Chinh đén bọn họ đồng ý, một bộ phận người lãnh một ít thuế ruộng liền rời đi Định Châu, bọn họ không nghĩ lại ngốc tại biên quan, muốn đi Giang Nam sinh hoạt, nghe nói bên kia thừa an lâu ngày, đi nơi đó có lẽ sẽ không có chiến tranh, có thể quá đến an ổn chút. Còn có một ít người tắc quyết định về quê, bọn họ cũng có thể lãnh đến một ít thuế ruộng, sau đó cầm Từ tướng quân khai công văn hồi bốn huyện đi phân đồng ruộng. Định Châu không thiếu mà, thiếu chính là tròng trọt người, cho nên bọn họ muốn phân vĩnh nghiệp điền cũng không khó. Dư lại cực nhỏ bộ phận người tắc tỏ vẻ nguyện ý gia nhập Đông Bắc quân, đảo không phải vì báo thù, mà là bởi vì bọn họ không có gia, tòng quân, tốt xấu có thể có cơm ăn, sẽ không đói chết. Mà Giang Tam

cùng Chúc Tuyên bốn cái lại lựa chọn đến cậy nhò Lâm Thanh Uyển, Lâm Thanh Uyển cũng không cự tuyệt, đem người giao cho Lâm An dạy dỗ.Lâm Thanh Uyển ở Từ Liêm tiếp nhận sau liền đem Lâm An cùng Lâm Toàn kêu đã trở lại, cũng không hề cứu tế lương thực, rốt cuộc kia phê lương thực còn có trọng dụng, nàng có thể lấy ra 60 gánh cho bọn hắn đã xem như không tồi.Từ Liêm tuy rằng mắt thèm nàng những cái đó lương thực, lại cũng chỉ có thể ở trong lòng ngầm lại mà thôi.Sự tình một giao ra đi, thương đội bên kia lại có Lâm Toàn cùng Lâm An quản, Lâm Thanh Uyển liền thanh nhàn xuống dưới.Nàng chờ Dịch Hàn miệng vết thương tốt hơn một chút, lúc này mới làm người thật cẩn thận đem người nâng tới rồi tướng quân phủ.Rốt cuộc quán trà hoàn cảnh vẫn là kém chút, xa xa so ra kém tướng quân phủ.Tô phu nhân đối nàng đã đến hoan nghênh đến cực điểm, vì thế còn cố ý cấp Dịch Hàn thỉnh một cái danh y mỗi ngày nhìn, nhưng đến bây giờ Dịch Hàn cũng không tĩnh lại, chỉ là sắc mặt của hắn không như vậy tái nhợt, mỗi ngày rót thuốc khi hắn đã có thể theo bản năng nuốt.Không giống mấy ngày trước đây, một chén được uy đi xuống chỉ có thể uống đi vào một phần ba.Biết Dịch Hàn dưỡng thương muôn thanh tịnh, Tô phu nhân liền không ở trong sân an bài quá nhiều người, cho nên trong viện an tĩnh thật sự.Lúc này Lâm Thanh Uyển liền phúng một quyền sách ngồi ở bên cửa sổ xem, thường thường ngẩng đầu xem một cái Dịch Hàn.Cho nên Dịch Hàn mí mắt run trong chốc lát, Lâm Thanh Uyển liền phát hiện, nàng vội vàng ném xuống thư chạy tới, thấy hắn giãy giụa lại chậm rãi an tĩnh xuống dưới, nàng nhịn không được ra tiếng kêu lên: “Dịch Hàn, Dịch Hàn...”Dịch Hàn mí mắt lại run rẩy, hồi lâu, hắn mới gian nan chậm rãi xốc lên mí mắt, nhìn đến mép giường mơ hồ bồng người, trong đầu còn một mảnh hỗn độn, căn bản không phản ứng lại đây.Lâm Thanh Uyển lại mừng đến hốc mắt đỏ lên, nửa ngồi xổm mép giường nhìn hắn nhẹ giọng nói: “Ngươi tĩnh lại, đúng không?”Dịch Hàn thong thả chớp một chút đôi mắt, chậm rãi thấy rõ Lâm Thanh Uyển, hắn không khỏi lôi kéo khéo miệng một tiếng, giường miệng nói một câu nói, lại phát hiện không phát ra âm thanh tới.Hắn nhăn chặt mày.Lâm Thanh Uyển vội vàng xoay người đi đổ một chén nước, thật cẩn thận tiến đến hắn bên miệng nói: “Uống trước chút thủy.”Dịch Hàn bên tai đỏ lên, nhưng vẫn là liền Lâm Thanh Uyển tay chậm rãi nhấp hai nước miệng, nhuận quá yết hầu, hắn lúc này mới khàn khàn hỏi: “Cô nai nai không bị thương đi?”Lâm Thanh Uyển cười lắc đầu, “Không có, ta thực an toàn.”Dịch Hàn liền thở dài nhẹ nhõm một hơi, nằm đến trên giường xem nàng.Hai người nhất thời lặng im không nói, nửa ngày Dịch Hàn mới nhẹ giọng hỏi, “Ta đây là hôn mê đã bao lâu?”“Tám ngày,” Lâm Thanh Uyển nhẹ giọng nói: “Đại phu nói ngươi mất máu quá nhiều, thân thể ở tự mình điều trị, cho nên mới vẫn luôn không tĩnh.”Kỳ thật Lâm Thanh Uyển rất sợ hắn sẽ như vậy vẫn luôn ngủ, rốt cuộc tĩnh không tới, chính là quân y cũng

biểu đạt quá ý tứ này. Dịch Hàn không dự đoán được chính mình ngủ lâu như vậy, sững sốt một chút mới hỏi nói, “Những người khác như thế nào, U Châu cùng Vân Châu đánh tới chỗ nào rồi?” Lâm Thanh Uyển liền nhẹ giọng nói: “U Châu đánh hạ tới, Vân Châu còn kém một cái thành, đến nỗi những người khác...” “Quận chúa, nha, Dịch đội trưởng tỉnh!” Tiểu Thập phùng một chi hoa mai tiến vào, nhìn đến Dịch Hàn tinh lại liền ánh mắt sáng lên, vội vàng buông hoa nói: “Dịch đội trưởng cuối cùng là tỉnh, quận chúa vẫn luôn lo lắng ngài đâu.”

Chương 418: Trấn an

Dịch Hàn nhìn về phía Lâm Thanh Uyển, Lâm Thanh Uyển hơi hơi mỉm cười, đứng dậy nhìn về phía nàng lấy lại dây hoa, “Đây là từ đâu ra?”“Là Tô phu nhân đưa tới, nàng nói quận chúa thích hoa mai, cho nên cố ý làm người cắt đưa tới.”Lâm Thanh Uyển gật đầu, phân phó nói: “Đem hoa cho ta đi, Dịch Hàn tĩnh, ngươi đi đem đại phu mời đến.”Dịch Hàn sau lưng thương hảo rất nhiều, miệng vết thương đã bắt đầu kết vảy, trên cơ bản chỉ cần tĩnh lại liền sẽ không lại có đại nguy hiểm.Đại phu cho hắn đem mạch, lại thay đổi một cái phương thuốc, cười nói: “Dư lai đó là điều dưỡng, chỉ cần miệng vết thương không nhiễm trùng chứng liền sẽ không có việc gì.”Lâm Thanh Uyển gật đầu, tiếp nhận phương thuốc nhìn thoáng qua chuyển giao cấp Lâm An.Nàng nhìn về phía Dịch Hàn nói: “Ngươi tĩnh lại ta liền an tâm rồi, trong khoảng thời gian này ngươi liền hảo hảo dưỡng thương đi.”Dịch Hàn nhíu mày, “Cô nai nai là có việc muộn đi làm sao?”“Vân Châu cũng sắp đánh hạ, qua không bao lâu Liêu Quốc hắn là sẽ phái binh hồi công, cho nên ta phải đi U Châu cùng Liêu Quốc đệ quốc thư,” Lâm Thanh Uyển nói: “Hoà đàm còn phải tiếp tục, này vừa đi khả năng yêu cầu vài tháng.”Dịch Hàn sắc mặt biến đổi.Lâm Thanh Uyển dặn dò nói: “Ta cùng Lâm An nói tốt, ngươi ít nhất đến nghỉ ngơi hai mươi ngày, cho nên trong khoảng thời gian này ngươi không cần ra ngoài.”Lâm Thanh Uyển cười nói: “Nếu là lăn lộn ra một thân bệnh tới, ta chính là sẽ không lại dùng ngươi.”Dịch Hàn không cảm thấy Lâm Thanh Uyển là ở nói giỡn, nàng từ trước đến nay nói được thì làm được, hắn nếu là không nghe lời tùy tiện đi trước U Châu, nàng khả năng thật sự sẽ không hề dùng hắn.Dịch Hàn hít sâu một hơi, cúi đầu đồng ý.Lâm Thanh Uyển liền đứng dậy nói: “Vậy ngươi hảo hảo dưỡng thương, nói không chừng Liêu Quốc động tác chậm một chút, ngươi còn có thể đuổi kịp trận này hoà đàm thịnh hội.”“Hiện tại hoà đàm cô nai nai có bao nhiêu đại năm chắc?”“Tám phần.”Dịch Hàn liền thở dài nhẹ nhõm một hơi, cái này năm chắc rất lớn, cùng Từ Liêm giống nhau, hắn cảm thấy lúc trước chỉ có tam thành khả năng nàng đều có thể thuyết phục Ôn Dịch Hãn, lần này có tám phần, kia hoà đàm việc hắn là tám chín phần mười.Tô Chương ở U Châu hạ trại, lần

này Lâm Thanh Uyển cùng Từ Liêm mang theo nhất ban võ tướng cùng qua đi, buổi sáng xuất phát, chạng vạng là có thể đến. Tiếu Thập vân như cũ bên người hầu hạ Lâm Thanh Uyển, nàng hiện tại là tự do thân, nhưng bởi vì Giang Tam muốn đi theo Lâm Thanh Uyển, nàng liền cũng lưu tại bên người nàng, dù chưa thiêm bán mình khé, nhưng vẫn lấy nô tỳ tự xưng. Lâm Thanh Uyển cũng không ngăn cản nàng, hai người mới vừa buông đồ vật liền có thị vệ qua lại bẩm, “Quận chúa, Từ tướng quân cùng Tô tướng quân thỉnh ngài qua đi.” Thị vệ thật cao hứng nói: “Vân Châu người tôi, nói là toàn cảnh đều đẹp xong, sở hữu liêu binh đều thối lui đến Vân Châu bên ngoài.” Lâm Thanh Uyển kinh hỉ, “Nhanh như vậy?” “Là, cho nên các tướng quân thỉnh ngài qua đi nghị sự.” Lâm Thanh Uyển vội vàng đi chủ trướng bên kia. Từ tướng quân đang ở hạ lệnh Vân U hai châu toàn cảnh thanh tra Liêu nhân, Lâm Thanh Uyển đến lúc đó hắn chính hạ lệnh, “Đoạt lại tài vật, sở hữu Liêu nhân đều đuổi ra đi.” “Chờ một chút,” Lâm Thanh Uyển vội vàng ngăn lại hắn, bất đắc dĩ nói: “Từ tướng quân, chúng ta còn muốn cùng Liêu Quốc hoà đàm.” Từ tướng quân nhíu mày, “Nhưng mặc kệ nhiều như vậy Liêu nhân ở cảnh nội, là thực dễ dàng xảy ra chuyện.” “Ta biết, khá vậy không thể như vậy áp đặt, bằng không ta như thế nào cùng Ôn Địch Hãn đàm phán?” Lâm Thanh Uyển nói: “Huống hồ này đó Liêu nhân đã ở hai mà sinh sống hơn ba mươi năm, có rất nhiều Liêu nhân từ vừa sinh ra liền ở Vân Châu cùng U Châu, đối bọn họ tôi nói, nơi này mới là có hương. Càng đừng nói những cái đó cùng người Hán thành hôn Liêu nhân, như vậy một nhà bên trong có người Hán cùng Liêu nhân, sinh hài tử cũng có người Hán cùng Liêu nhân huyết thống, ngài như thế nào đuổi?” Ở Liêu địa, người Hán là nhị đẳng nhân, đích xác sẽ bị các loại ức hiếp, nhưng bình thường Liêu Quốc bá tánh nhật tử cũng không thấy đến thật tốt quá, cho nên liêu hán kết thân là chuyện thường, đặc biệt là tại hạ tầng giai cấp cơ hồ là phổ biến hiện tượng. Từ Liêm như vậy áp đặt, đối hai mà Liêu Quốc quyền quý chỉ là trọng đại đả kích, nhưng đối bình thường bá tánh tôi nói lại là trí mạng đả kích. Lâm Thanh Uyển một là không nghĩ lại tiếp tục chuyển biến xấu cùng Liêu Quốc quan hệ, nhị là không nghĩ liên lụy quá nhiều bình dân, cho nên nói: “Như thế nào an trí hai châu bá tánh, tướng quân không bằng tìm chút đức cao vọng trọng lão nhân tôi hỏi một chút. Rốt cuộc chúng ta sở làm chính là vì địa phương bá tánh, không còn có người so với bọn hắn càng hiểu biết địa phương bá tánh tố cầu.” Từ Liêm nhíu mày không nói, hắn đối Liêu nhân không phải rất có hảo cảm, tướng tượng đến về sau trị hạ phải có nhiều như vậy Liêu nhân liền có chút không khoẻ. Lâm Thanh Uyển liền nhìn hắn nói: “Từ tướng quân, nếu hai nước có thể hoà đàm xuống dưới, kia tất yếu mở ra chợ chung, tương lai Vân Châu cùng U Châu đều là chợ chung tổ chức quan trọng địa phương, lui tới Liêu nhân chỉ biết càng nhiều không phải ít.” “Ngài hiện tại đem sở hữu Liêu nhân đều đuổi đi ra ngoài,

đó chính là lập chết thù, về sau này chợ chung còn có thể an toàn sao? Hơn nữa Vân Châu cùng U Châu hai mà người Hán chỉ sợ cũng không đều nhận đồng đi, bọn họ cũng có người nhà là Liêu nhân.” Lâm Thanh Uyển nhẹ giọng nói: “Năm đó ta tổ phụ một đường thu phục mất đất, trừ bỏ chủ động rút đi Liêu nhân ngoại, phàm lưu tại cảnh nội Liêu nhân đều bắt được Đại Lương hộ tịch, hơn nữa cũng phân tới rồi thổ địa canh tác, hiện giờ ngài trong quân liền có không ít là binh lính có Liêu nhân huyết thống đi? Ngài có thể thấy được bọn họ tạo phản?” Từ tướng quân sắc mặt hòa hoãn xuống dưới, “Binh thường bá tánh còn bãi, những cái đó Liêu Quốc quyền quý lại không thể dễ dàng buông tha, bằng không lưu bọn họ ở Đại Lương, về sau lại cùng Liêu Quốc nội ứng ngoại hợp làm sao bây giờ?” Liêu Quốc quyền quý đều là dũng có tư binh, Vân Châu cùng U Châu cũng không có nhiều ít Liêu Quốc quyền quý tại đây, càng có rất nhiều phú hộ, nhưng trong nhà cũng dũng có không ít nô lệ. Lương Quốc cầm quyền, tự nhiên không có khả năng lại cho bọn hắn ưu đãi, cho nên bọn họ nếu là tạo phản, tụ tập lên mở ra cửa thành phóng Liêu nhân vào thành thật đúng là một cái họa lớn. Thả hiện tại để lại cho bọn họ bố phòng thời gian cũng không nhiều, Từ Liêm cần thiết đuổi ở Liêu quân một lần nữa tụ tập trước xử lý tốt nội vụ. Lâm Thanh Uyển nghĩ nói: “Trước đem người bắt giữ đứng lên đi, không cần khinh nhục bọn họ.” Tô Chương liền hỏi, “Bọn họ tài vật xử trí như thế nào?” Lâm Thanh Uyển liền rũ xuống đôi mắt nói: “Bắt giữ trong quá trình có điều hao tổn là chuyện thường, bọn họ liêu binh thói quen đánh cướp, hắn là minh bạch điểm này, chỉ cần các ngươi cho ta giữ được người liền hảo.” Vài vị tướng quân liếc nhau, sôi nổi đôi Từ Liêm cùng Tô Chương gật đầu, “Quận chúa nói chính là, nếu chúng ta muốn hoà đàm, tổng muốn xuất ra chút thành ý tới.” Chỉ cần những cái đó phú hộ tiền tài bị thu về trong quân liền hảo, ăn vài thiên dưa muối, cũng nên cấp các tướng sĩ thêm chút thịt. Trừ tịch đều là ở chiến trung vượt qua, hiện tại đánh thắng trận, bọn họ cũng không thể quá khó coi, tổng muốn cho các tướng sĩ quá cái hảo năm. Phương châm xác định, Từ Liêm gọi người đi thỉnh địa phương tương đối có danh vọng lão nhân tới, lại phái người đi ra ngoài hỏi thăm một chút, sau đó từ danh sách trung vẽ ra hai nhà sau giao cho phía dưới tham tướng. “Này hai nhà thanh danh không tồi, trừ bỏ bọn họ bất động ngoại, mặt khác gia đình sao đi, đem người tách ra giam giữ, lộ ra đi xuống, liền nói có người muốn bảo bọn họ, này đó Liêu nhân sẽ không nháo tự sát.” Tham tướng đồng ý, cầm danh sách đi xuống. Đồng thời, từng điều mệnh lệnh cũng từ Lâm Thanh Uyển trong trường phát đi xuống. Từ Liêm cùng Tô Chương trước nay chỉ lo quân, mặc kệ chính, một ít dân chính trung chi tiết liền suy nghĩ không chu toàn. Thêm lúc sau mặt còn muốn hoà đàm, Từ Liêm sợ hỏng rồi Lâm Thanh Uyển sự, dứt khoát liền đem Vân U hai châu dân chính tạm thời giao cho nàng. Dù sao nàng cũng là

Lý Phiên Viện thượng thư, nay vị cùng Từ Liêm, chủ dân chính cũng không ai có ý kiến.Hiện tại trong quân người đều biết lần này thu phục Vân U hai châu là nàng định kế sách, cho nên đều đối nàng thần phục không thôi, cũng không có người có ý kiến.Lâm Thanh Uyển mang đến người không nhiều lắm, chỉ có thể dùng Chúc Tuyên, Cố Lạc cùng Lưu Hồ ba người, rốt cuộc bọn họ ở Liêu doanh trung sinh hoạt nhiều năm, đối Liêu nhân quen thuộc nhất bất quá.Nàng biết lúc này nhất quan trọng chính là yên ổn dân tâm, cho nên làm người tuyên bố chính lệnh, mọi người, bất luận là người Hán, Liêu nhân, vẫn là mặt khác bộ lạc dân tộc người, lúc này đều là Lương nhân, nếu có không muốn vì Lương nhân người túc khắc nhưng ra khỏi thành rời đi, ngày mai mặt trời lặn trước còn không đi toàn coi là Lương nhân, đều phải đến trong nhà mòn một lần nữa đăng ký tin tức.Mặc kệ có vô hộ tịch, là lương dân vẫn là nô lệ, đều phải một lần nữa đăng ký, đầu xuân lúc sau một lần nữa đo đạc thô địa phân phôi vĩnh nghiệp điền.Đồng thời ước thúc Đông Bắc quân, không được quấy rầy bá tánh, bất luận đối phương là người Hán, vẫn là Liêu nhân, hoặc là mặt khác dân tộc người, một khi phát hiện, quân pháp xử trí.Này ba điều chính lệnh vừa ra, đại gia tâm liền yên ổn không ít.Vì bảo đảm chính lệnh thông hành, Lâm Thanh Uyển còn mướn không ít người đi hương dã trung truyền đạt, không có biện pháp, Liêu Quốc trung binh không giống Lương Quốc.Lương Quốc là một nhà chinh một người, bối hành lý đi trong quân tham gia quân ngũ.Đại Liêu lại là đã phát trung binh lệnh, nhận được trung binh lệnh người không chỉ có muôn tự mang một bộ phận lương khô, còn muôn tự mang binh khí cùng mã.Không có mã, đi trong quân hòn phần nửa chính là chịu chết.Còn có còn lại là không nhận được trung binh lệnh, nhưng thật sự là sống không nổi nữa, liền cũng sẽ tự mang đồ vật đi tòng quân.Đại Liêu không có cái gọi là quân lương, chỉ có nam hạ đánh hạ thành trì liền nhưng tùy ý đánh cướp, cướp được đồ vật trừ bỏ nộp lên một bộ phận ngoại còn lại toàn về chính mình sở hữu.Cho nên Liêu nhân mới như vậy thích đánh cướp lương thực, đều là Liêu Vương đình bồi dưỡng.Lúc này đây Liêu quân tụ tập, cơ hồ đem Vân Châu cùng U Châu thanh tráng niên đều trung thu, này ý nghĩa cơ hồ mỗi một nhà đều có người ở Liêu quân trung.Mà hai châu quan lại càng là toàn bộ tham dự trong đó, lúc này bọn họ đều rời khỏi hai châu, cho nên Lâm Thanh Uyển một cái có thể sử dụng người đều không có.Toàn bộ đến hiện chiêu.Cũng là vì cái này tình huống, các bá tánh thấp thỏm lo âu, sợ Lương Quốc vân tội, cho dù là Lâm Thanh Uyển ba điều chính lệnh đi xuống làm dân tâm yên ổn không ít, bọn họ cũng đều ôm hoài nghi thái độ.Cũng mặc kệ thế nào, mặt ngoài, nhân tâm tạm thời yên ổn xuống dưới.Lâm Thanh Uyển lúc này mới viết quốc thư, phái người đưa hướng thượng kinh, mời Đại Liêu tân Khả Hãn cùng ngồi xuống nói nói chuyện.Không tồi, lúc này bọn họ đã biết Ôn Địch Hãn thành công lên làm

Khả Hãn, bởi vì vẫn luôn bị nhốt ở thượng kinh thích khách nhóm đã trở lại.Lúc này thượng kinh vây thành đã giải, bọn họ là không biết cụ thể đã xảy ra chuyện gì, lại biết “Cỗ Lực Giáp mang binh lui đi, chúng ta ra tối khi Liêu Quốc tam vương tử đã đăng cơ vài thiên.”Ôn Địch Hãn kế vị, vui mừng nhất chớ quá Lâm Thanh Uyển, nếu là những người khác kế vị, kia hoà đàm hy vọng liền trở nên thực xa vời.Đem quốc thư đệ đi ra ngoài, Lâm Thanh Uyển bắt đầu mang theo người đi ra ngoài trấn an bá tánh, thuận tiện tuyển ra tạm đại quan lại, đo đạc thô địa hảo phân phối.Hiện tại là ở tháng giêng, ly mùa xuân bắt đầu trồng trọt còn có hai tháng thời gian, nàng ít nhất đến ở cày bừa vụ xuân đã đến trước nửa tháng đem mà phân hào, bằng không Vân Châu cùng U Châu bá tánh muốn không đuổi kịp cày bừa vụ xuân.Đúng là loại này nhất rồi ren thời điểm, Võ thị lang cuối cùng là mang theo người từ Vân Châu đã trở lại.

Chương 419: Tin

Lâm Thanh Uyển vừa thấy đến hắn đó là ánh mắt sáng lên, vỗ tay nói: “Võ thị lang cuối cùng là đã trở lại, mau tới hỗ trợ.” Hung phấn không thôi Võ thị lang nhịn không được bước chân một đón, từ Lâm Thanh Uyển đi Liêu doanh làm con tin sau hắn liền không ngủ quá một cái hảo giác. Biết Lâm Thanh Uyển an toàn sau khi trở về hắn liền cả người tràn ngập nhiệt tình nhi, nhưng hiện tại, hắn có chút hối hận, hắn không nên như vậy vội vã trở về gặp Lâm quận chúa, kỳ thật Vân Châu sự còn có không ít, hắn còn có thể lại xử lý mấy ngày. Lâm Thanh Uyển cũng đã đem người cấp túm qua đi làm cu li. Chúc Tuyên ba người nghe phân phó làm việc còn có thể, đối với dân chính rốt cuộc không có kinh nghiệm, cho nên rất nhiều sự đều đến nàng tự mình quyết định. Tuy rằng chỉ là nhìn xem văn kiện, chế định chính sách, sau đó hạ mệnh lệnh, nhưng một ngày xuống dưới cơ hồ không cái nghỉ ngơi thời điểm, Lâm Thanh Uyển cảm thấy này việc một chút cũng không thể so nàng ở Liêu doanh trung lo lắng để phòng làm con tin nhẹ nhàng. Cho nên vừa thấy đến Võ thị lang nàng mới có thể như vậy cao hứng, vị này chính là ngoại phóng đã làm huyện lệnh. Võ thị lang bị bắt tráng đinh, Lâm Thanh Uyển đem trong tay sự vụ giao ra đi một nửa, nháy mắt nhẹ nhàng xuống dưới. Võ thị lang nhịn không được thở dài, “Cũng không biết triều đình khi nào có thể chọn phái đi ra tân thứ sứ lại đây tiếp nhận.” Sự tình quá nhiều, Vân U hai châu nếu là thủ không được, bọn họ hiện tại làm liền đều là vô dụng công, bảo vệ cho, kia muôn xử lý sự tình chỉ biết càng nhiều. Bọn họ hai người tiếp nhận một đoạn thời gian còn bã, dài quá khẳng định không được. Lâm Thanh Uyển tính tính thời gian nói: “Hiện tại chỉ sợ triều đình còn chưa thu được chiến báo đi, ít nhất cũng đến lại chờ thượng nửa tháng.” Này vẫn là ở triều đình vừa thu lại đến chiến báo liền phái người lại đây, người nọ còn phải ra roi thúc ngựa hướng nơi này đuổi mới được. Cho nên nhanh thì nửa tháng, chậm thì hai ba ngày cũng là có. Võ thị lang chỉ có thể nhận mệnh tiếp tục vùi đầu công văn, ngẫu nhiên cùng Lâm Thanh Uyển nói chuyện phiếm, “Chúng ta chiêm Vân Châu cùng U Châu, Ôn Dịch Hãn thật sự còn sẽ cùng chúng ta hoà đàm?” Không trách hắn hoài nghi, cho nên người đều có cái này nghi ngờ, theo lý mà nói bọn

họ chiếm U Châu cùng Vân Châu liền tính là đem Liêu Quốc hoàn toàn đắc tội đi, lúc này bọn họ còn nguyễn ý hoà đàm? Lâm Thanh Uyển hỏi: “Nếu lúc ấy chúng ta không có thể nói phục Ôn Dịch Hãn, Liêu quân vẫn là tiếp tục nam hạ, thả dẹp xong Định Châu. Mà chúng ta trừu không ra viện quân tới chi viện, lúc này Liêu Quốc đưa ra hoà đàm, chúng ta nói không nói chuyện?” Võ thị lang cúi đầu trầm tư một lát, nghiến răng nghiến lợi nói: “Nói!” Lâm Thanh Uyển gật đầu, “Này liền đúng rồi, hiện tại Ôn Dịch Hãn tình cảnh cùng ta giả thiết sau Đại Lương tình cảnh không sai biệt lắm. Liền tính hán có tả tướng cùng hữu tướng duy trì, A Tát Lan Bộ tạm thời thoái nhượng, cũng khẳng định không phải một tia ích lợi đều không lấy, mà Liêu Quốc tả tướng cùng hữu tướng cũng đều là tham lam người, hiện tại Ôn Dịch Hãn chỉ sợ chính đau mình đâu.” “Bọn họ chi gian tín nhiệm không ở, muốn hợp tác đối kháng Đại Lương rất khó,” Lâm Thanh Uyển nói: “Ôn Dịch Hãn đã thông minh lại thức thời, chẳng sợ biết lúc trước bị ta tính kế, chỉ cần ta đê cây thang qua đi, hán làm theo theo bò xuống dưới.” Võ thị lang trong lòng vừa động, nói: “Cho nên lúc này khó nhưng thật ra thuyết phục Liêu Quốc tả tướng cùng hữu tướng.” Lâm Thanh Uyển liền cười nói: “Vậy không cần chúng ta nhọc lòng, Ôn Dịch Hãn sẽ làm tốt.” Ôn Dịch Hãn còn không có thu được Lâm Thanh Uyển quốc thư, đang ở tích cực triệu tập binh mã hướng U Châu cùng Vân Châu đi khi, Lương Đô mới thu được chiến báo, đương tri quan viên đánh thức Lương Đế, sau đó Lương Đế đem các đại thần đều kêu lên. Binh Bộ Thượng Thư bị kêu tiến cung khi còn tưởng rằng hoà đàm xong rồi, Liêu quân đánh hạ Định Châu, tiến cung nhìn đến chiến báo trực tiếp hoài nghi chính mình xuất hiện ảo giác. Nhưng ảo giác không có khả năng tất cả mọi người cùng nhau xuất hiện đi? Trong điện trầm tĩnh thật lâu sau, vẫn là Tứ hoàng tử chúc mừng nói: “Chúc mừng phụ hoàng, chúc mừng phụ hoàng, U Châu cùng Vân Châu thu hồi, ta Đại Lương ranh giới lại mở rộng một ít.” Lương Đế cũng thật cao hứng, trừ bỏ chiến báo, Từ Liêm còn phụ có một phong mật tin trở về, bên trong kỹ càng tỉ mỉ viết trận này chiến dịch trải qua. Hán cười ha hả nói: “Đây đều là Thanh Uyển công lao a, hổ phụ vô khuyển nữ, thật không hổ là Tứ Hậu nữ nhi a. Ha ha ha...” Mặt khác đại thần cũng phục hồi tinh thần lại, vội vàng nói: “Bệ hạ, Vân Châu cùng U Châu nếu đánh hạ tới, kia Liêu quân có thể hay không chỉnh binh hồi công? Từ tướng quân nhưng có năm chắc bảo vệ cho hai châu?” “Chung quận chúa đại quân đã tiến vào Sở Quốc, ngay cả Lư Chân cùng Lâm Tín đều suất lĩnh binh mã tiến rồi chứ, hai bên đồng thời khai chiến với ta Đại Lương nhưng không ổn a, hiện tại hay không muốn đem Lư Chân bọn họ rút về tới bảo tồn binh lực?” “Không thể, chúng ta mới cùng Thục Quốc nghị định giáp công, lúc này lui lại đó là thất tín bội nghĩa, một khi Sở Quốc quay đầu lại phản kích, chúng ta Đại Lương vẫn là hai mặt thụ địch.” “Hảo,” Lương Đế liền nói: “Thanh Uyển nói hòa đàm còn

nhưng tiếp tục, thả nàng có tám phần năm chắc, chặng qua yêu cầu chúng ta mở ra lộ dẫn, làm các nơi thương nhân tiến đến Vân Châu cùng U Châu.”Chúng thần nghe vậy do dự, “Phía trước Lâm quận chúa đê không phải chỉ làm bộ phận thương nhân tiến đến thí điểm sao, như thế nào đột nhiên muôn mở ra lộ dẫn?”Hoàng đế liền đem Lâm Thanh Uyển số con đê đi xuống, nói: “Quy mô quá nhỏ, nàng ý tứ là lại phóng khoáng điều kiện, chúng ta chiếm U Vân hai châu, tổng phải cho Liêu Quốc một ít ngon ngọt, bằng không bọn họ rất khó đồng ý hoà đàm.”Công Bộ Thượng Thư gật đầu, “Liêu Quốc năm trước một chính năm đều ở gấp tai hoạ, hiện giờ mùa xuân sắp tới, bọn họ cũng muôn chấn dê phóng ngưu, lúc này lại đánh giặc đối hai bên đều không tốt, nếu chúng ta thương nhân có thể cho bọn họ an ổn dân tâm, này trượng nói không chừng thật đánh không đứng dậy.”“Kia chặng phải là dùng ta Đại Lương tiền dưỡng Liêu Quốc bá tánh sao?”Hình Bộ Thượng Thư sắc mặt khó coi nói: “Ta Đại Lương bá tánh còn ăn không đủ no đâu.”Tú hoàng tử liền cười nói: “Địch thượng thư, đây chính là giao dịch, cũng không phải Đại Lương viện trợ Liêu Quốc, đã có đi, tự nhiên có tới. Tỷ như Liêu Quốc mã, ngưu, dương cùng với da lông được liệu chờ, bọn họ dùng chúng ta lương thực vượt qua thiên tai, chúng ta tắc dùng bọn họ mã cường binh, lại có ngưu canh tác lao động, không tính là ai thua, càng chưa nói tới ai dưỡng ai.”Hộ Bộ Tả thị lang gật đầu, “Đúng là, khác không nói, tương lai các đại nhân muôn ăn thịt dê liền dễ dàng nhiều.”Hoàng đế liền nói: “Nói như thế tới, các ngươi đều là đáp ứng rồi?”Đại bộ phận người đều không có ý kiến, tuy còn có người còn sợ mở ra chợ chung đem liêu dưỡng đến quá mức cường đại, nhưng rốt cuộc số ít phục tùng đa số, xem như định ra chuyện này.Mở ra lộ dẫn sự liền phải giao cho Hộ Bộ đi làm, Công Bộ Thượng Thư liền nói: “Kỳ thật này hơn một tháng tới vẫn luôn là Thượng Minh Kiệt xử lý việc này, nghe nói hắn lúc trước đã chọn định rồi không ít thương nhân, thả trong khoảng thời gian này lục tục phát ra không ít lộ dẫn, Hộ Bộ không bằng đi Lý Phiên Viện tìm hắn nghị nghị.”Lâm Thanh Uyển đi lên liền cấp Thượng Minh Kiệt để lại lời nói, chọn lựa ra thích hợp thương nhân, cỗ động đôi phương vận chuyển hàng hóa đi trước Định Châu.Bởi vì Liêu quân công Định Châu, lúc này ai dám hướng bắc đi toi mạng?Cho nên Thượng Minh Kiệt ngay từ đầu tiên hành đến cũng không thuận lợi, sau lại hắn khuyên can mãi, hơn nữa Lâm thị có thương đội vận chuyển rất nhiều lương thực đi trước Định Châu, lúc này mới bắt đầu có thương nhân tấp nập.Rốt cuộc cùng Liêu nhân làm buôn bán luôn luôn kiêm được thực, phú quý hiểm trung cầu, tuy rằng nguy hiểm, nhưng vì ích lợi, vẫn là có không ít người tới cùng Thượng Minh Kiệt cầu lộ dẫn.Nhưng Thượng Minh Kiệt không dám người nào đều buông tha đi, lúc này đúng là hai nước mẫn cảm thời điểm, cho nên hắn chọn lựa ra tới thương nhân, khác không nói, phẩm tính lại là phải đoan chính.Mà mặt

khác cầu lại đây muốn đi Liêu Quốc, lại không bắt được lộ dẫn thương nhân
lại bị hắn ghi tạc một cái khác quyền sách nhỏ làm thống kê. Cho nên Hộ Bộ
tìm Thượng Minh Kiệt muốn danh sách là nhanh nhất, nếu là chặng phân
biệt tốt xấu hạ phát lộ dẫn, kia một ngày là có thể hoàn thành nhiệm
vụ. Cũng may hiện tại Hộ Bộ là Tú hoàng tử quản, hắn không có như vậy hổ
Lâm Thanh Uyển, cho nên đi tìm Thượng Minh Kiệt hảo hảo mà hiểu biết
một hồi. Hộ Bộ cùng Lý Phiên Viện thương lượng định ra danh sách, lại dán
ra bối cáo lại lần nữa chiêu thương, hôm nay hội nghị mới tính xong. Tú
hoàng tử phải đi về, Thượng Minh Kiệt vội vàng đuổi theo hỏi: “Tú điện
hạ, không biết nhưng có ta cô cô tin tức.” Tú hoàng tử sững sót, sau đó cười
hỏi, “Như thế nào, người không thu đến Lâm quận chúa tin?” Thượng Minh
Kiệt lắc đầu, “Nửa tháng trước nhưng thật ra có một phong trong nhà hộ vệ
truyền đến tin, nhưng chỉ biết cô cô ở Liêu doanh làm con tin, càng nhiều
lại không biết.” “Yên tâm đi, nàng hiện tại đã ra Liêu doanh, bình an không
có việc gì,” Tú hoàng tử cười nói: “Lần này hoà đàm vẫn là nàng vì chính
sử, tự nhiên sẽ không có việc gì.” Thượng Minh Kiệt thở dài nhẹ nhõm một
hơi, “Vậy là tốt rồi.” Hắn biết Lâm Thanh Uyển chạy tới Liêu doanh làm
con tin khi sợ tới mức trái tim đều mau nhảy ra cổ họng, một khắc cũng
không trì hoãn liền đem Ngọc Tân mang thai sự viết thư nói cho nàng,
chính là tưởng nàng bảo trọng chút. Tính thời gian, nàng hiện tại cũng sắp
thu được tin chưa? Tú hoàng tử cảm thấy Thượng Minh Kiệt cẩn thận chu
đáo, Lý Phiên Viện để đó không dùng nhiều năm, như vậy hồn tạp sự đều
có thể xử lý tốt, chính yếu chính là hắn không thông qua Hộ Bộ cũng có thể
thu thập đến nhiều như vậy thương nhân tin tức. Người như vậy lưu tại Lý
Phiên Viện liền quá đáng tiếc, hắn là đi Hộ Bộ hoặc Bình Bộ mới đúng, cho
nên hắn cười hỏi, “Ta nhớ rõ người lúc trước là ở Bình Bộ nhậm chức,
người nếu còn tưởng trở về, ta liền thế người an bài một chút, nếu bằng
không tới Hộ Bộ cũng không tồi.” Thượng Minh Kiệt ngẩn ra, sau đó cười
nói: “Đa tạ điện hạ ý tốt, chỉ là cô cô làm ta tạm quản gia trung việc, đãi cô
cô từ biên quan trở về, ta hỏi một chút nàng ý tú.” Tú hoàng tử gật gật đầu,
“Cũng hảo, có lẽ nàng có khác an bài cũng không nhất định.” Hắn ha ha
cười nói: “Hiện tại nàng mặt mũi có thể so ta lớn hơn, không nói Bình Bộ
cùng Hộ Bộ, người chính là muốn đi phụ hoàng trước mặt cũng đi
đến.” Thượng Minh Kiệt khiêm cung cúi đầu, “Điện hạ mĩ dụ.” Đưa Tú
hoàng tử lên xe ngựa, Thượng Minh Kiệt lúc này mới muốn xoay người hồi
quận chúa phủ, một bên Tẩy Nghiên đôi mắt sáng lấp lánh, hỏi: “Nhi gia,
ngài như thế nào không đáp ứng Tú điện hạ? Tiểu nhân cảm thấy ngài đi Hộ
Bộ rất thích hợp.” Thượng Minh Kiệt gõ một chút hắn đầu nói: “Thiếu lầm
miệng, hiện giờ cô cô đang ở biên quan, chính là chúng ta tiểu tam cẩn thận
thời điểm, trừ bỏ Lý Phiên Viện ta chỗ nào đều không đi, người ở bên ngoài
cũng cẩn thận thiếu ngữ chút, đừng gọi người bắt được nhược điểm.” Tẩy

Nghiên chỉ có thể hạ xuống lên tiếng.Trở lại quận chúa phủ, vừa lúc đung tới Lâm Hữu ra ngoài, nhìn đến hắn liền bắt lấy hắn nói: “Ngươi trở về đèn vừa lúc, đang muôn đi tìm người đâu, cô cô gửi thư.”Thượng Minh Kiệt ánh mắt sáng lên, “Nàng biết Ngọc Tân mang thai sự?”“Ngươi suy nghĩ nhiều quá, tin là mười ngày trước, chỉ là tới báo cái bình an, thả có một số việc muôn dặn dò ngươi, cho nên ta mới vội vã tìm ngươi.”Lâm Thanh Uyển gửi cấp Thượng Minh Kiệt tin, trừ bỏ văn kiện khẩn cấp ngoại, mặt khác đều đi trạm dịch, cho nên tốc độ muôn so triều đình chậm vài thiên.Này phong thư ở trên đường đi rồi mười ngày mới đến.Mà Thượng Minh Kiệt hướng biên quan đi tin càng lâu, đều nửa tháng Lâm Thanh Uyển còn chưa thu được.Mà lúc này thư tín mất đi là chuyện thường, tin chưa chắc là có thể tới Lâm Thanh Uyển trong tay, Thượng Minh Kiệt sợ Lâm Thanh Uyển đi hoà đàm khi lại mạo hiểm, quyết định lại viết một phong thơ qua đi.Lâm Hữu cũng tỏ vẻ tán đồng, “Cô cô quá liều mạng, làm nàng biết Ngọc Tân có thai, cũng làm cho nàng bảo trọng chính mình một ít.”

Chương 420: Thu mua nhân tâm

Lâm Ngọc Tân đã chẩn đoán chính xác mang thai, Lâm Hữu cũng thật cao hứng, đặc biệt là này một cái hài tử còn họ Lâm, hắn đã sớm tưởng nói cho Lâm Thanh Uyển làm nàng cao hứng, nhưng Thượng Minh Kiệt nói Ngọc Tân sợ nàng lo lắng, cho nên chưa nói. Nhưng từ nàng đi Liêu doanh làm con tin sau, Lâm Hữu cùng Thượng Minh Kiệt nhất trí cảm thấy nàng vẫn là lo lắng tốt hơn, vướng bận nhiều một chút nàng mới có thể càng tốt bảo hộ chính mình. Thượng Minh Kiệt mở ra tin, quả nhiên, Lâm Thanh Uyển không thu đến hắn tin, ghi nhớ nàng muốn hắn làm sự, hắn liền đem tin thu hồi nói: "Chúng ta lại cấp cô cô đi một phong thư đi, lần này làm người tự mình đưa đi, thuận tiện lại thu thập chút ăn dùng đồ vật đưa đi." Lâm Hữu nói: "Biên quan khổ hàn, cái gì đều thiêng, trong chốc lát liệt đơn từ gọi người mua đi." Lâm Thanh Uyển đích xác không thu đến tin, kia đoạn thời gian đúng là chiến sự kịch liệt nhất là lúc, không chỉ có nàng, rất nhiều người thư tín đều ném. Hiện tại chiến sự ngừng lại, trạm dịch lúc này mới khôi phục bình thường. U Châu cùng Vân Châu cũng chậm rãi yên ổn xuống dưới, bởi vì nguyên tiêu buông xuống, phía trước thanh lãnh chợ cũng bắt đầu náo nhiệt lên. Lâm Thanh Uyển lúc này liền ngồi ở trong xe ngựa dạo phố, trên đường người còn không phải rất nhiều, cách thượng mười tám bước mới có một cái quầy hàng, bất luận là lượng người, vật phẩm chung loại vẫn là sập lớn nhỏ so với Định Châu đều phải kém xa, càng đừng nói Giang Nam. Nàng làm Tiểu Thập đẩy ra cửa sổ xe, dựa vào bên cửa sổ nhìn bên ngoài người, Tiểu Thập thấp giọng nói: "Hiện tại đã hảo rất nhiều, khoảng thời gian trước trên đường một người cũng không có, ta tưởng mua chút giấy dầu đều mua không được." Lâm Thanh Uyển tò mò hỏi, "Ngươi mua giấy dầu làm cái gì?" Tiểu Thập mặt ửng đỏ, ngượng ngùng nhìn thoáng qua Lâm Thanh Uyển nói: "Nguyên tiêu mau tới rồi, ta tưởng cấp quận chúa làm một trán hoa đăng." Lâm Thanh Uyển liền nhịn không được cười, "Ngươi có tâm, kia trong chốc lát chúng ta liền đi mua một ít." Thấy Lâm Thanh Uyển không cự tuyệt, Tiểu Thập liền cao hứng nói: "Ta đây nhiều mua một ít, trừ bỏ hoa đăng, ta còn sẽ làm đèn Không Minh đâu, đến lúc đó ta cấp quận chúa cùng ca ca đều làm một trán, cầu phúc các ngươi."

bình an hỉ nhạc.”“Như thế nào đã quên cấp chính mình làm một trấn?” Lâm Thanh Uyển cười nói: “Nhiều mua một ít, đến lúc đó làm Giang Tiền bợn họ cho người trợ thủ, quân doanh đều là một ít tháo hán tử, bọn họ khẳng định không nhớ rõ nguyên tiêu ngắm đèn việc này. Chúng ta làm nhiều một ít treo lên, nhiều một ít ngày hội không khí.”Tiểu Thập cao hứng lên tiếng “Là”. Hai người vừa nói vừa nhìn bên ngoài, sắp quá một cái ngã tư đường khi, chuyên biến chở một cái xiêm y rách nát người bước nhanh chuyên ra tới, nhìn đến xe ngựa bốn phía hộ vệ, sắc mặt lại biến đổi, xoay người liền hướng ngõ nhỏ chạy, kết quả đụng vào một cái chọn đòn gánh lão nhân, gánh nặng cái trăng nháy mắt rải đầy đất, người nọ cũng té ngã một cái.Hiện tại phụ trách Lâm Thanh Uyển an toàn Giang Tiền không chút nghĩ ngợi khiến cho người tiến lên đem người bắt lấy.Hiện tại U Châu Liêu nhân không ít, ai biết trong đó có hay không hồn có thích khách?Đội trưởng chính là ngàn dặn dò vạn dặn dò quá, nhất định không cho phép nguy hiểm xuất hiện ở quận chúa bên người.Cho nên hắn luôn luôn tiêu tâm thật sự, quận chúa muôn ra tới dạo phố thể nghiệm và quan sát dân tình, hắn liên ở trong quân chọn không ít hảo thủ đi theo bảo hộ.Vài người nhào lên đi, thực mau liên đem bôn đào người cấp bắt được, trên đường người lập tức giải tán, xa xa mà đứng nhìn về phía bên này, trong mắt toàn là sợ hãi lo lắng.Lâm Thanh Uyển quét đến bọn họ ánh mắt, mày hơi hơi một túc, vén rèm lên xuống xe, đứng ở người nọ phía trước.Đây là cái Liêu nhân, trên mặt dơ hè hè, trên tay có rất nhiều ma khai khẩu tử, Lâm Thanh Uyển nhìn ra được đó là cầm vũ khí ma ra tới miệng máu.Lâm Thanh Uyển nhìn ra tới đồ vật, Giang Tiền càng có thể nhìn ra được tới, trừ ngoài ra, Giang Tiền còn phát hiện hắn trên người mang theo dao thương, hắn nhịn không được biến sắc, gắt gao mà đi theo Lâm Thanh Uyển bên người nói: “Quận chúa, là cái liêu binh.”Liêu nhân sắc mặt biến đổi, ngẩng đầu nhìn về phía Lâm Thanh Uyển, dùng khó đọc Hán ngữ nói: “Ta không giết ngươi, ta không có ác ý...”Lâm Thanh Uyển liền ngồi xóm xuống nhìn thẳng hắn đôi mắt hỏi, “Ngươi là chạy trốn liêu binh đúng không?”Đối phương một nghẹn, sắc mặt biến hóa, cuối cùng vẫn là khó coi cúi đầu lên tiếng, “Là!”“Ngươi vì cái gì trở về?”Trở về cái này từ kích thích hắn, hắn kích động ngẩng đầu nói: “Nhà của ta ở chỗ này, ta, ta không tưởng ám sát ngươi, ta chính là đi ngang qua, tưởng về nhà.”Lâm Thanh Uyển hỏi, “Nhà ngươi ở đâu?”Hắn bế khân miệng, không nói một lời.Giang Tiền liền dùng ngón tay ấn một chút hắn ngực lặc, híp mắt hỏi, “Chúng ta quận chúa hỏi ngươi đâu.”Đối phương kêu lên một tiếng, lại vẫn như cũ cắn răng không nói lời nào.Lâm Thanh Uyển liếc Giang Tiền liếc mắt một cái, Giang Tiền lập tức thu hồi ngón tay.Lâm Thanh Uyển đối áp hắn bợn thị vệ phát phát tay, ý bảo bợn họ buông ra hắn, “Nếu đã trở lại, vậy đi nha môn làm đăng ký đi.”Lâm Thanh Uyển nói: “Mùa xuân tới rồi, thổ địa liền phải băng tan, đi làm đăng ký hảo phân đồng

ruộng, người là Liêu nhân, liền tính sẽ không trống trọt, cũng có thể cùng quê nhà học tập, lại vô dụng cũng có thể đem địa tô cho người khác, không đến mức chẳng làm nên trò trống gì.” Người nọ ngạc nhiên về phía Lâm Thanh Uyển. Lâm Thanh Uyển liền nghiêm túc cùng hắn cười nói: “Chiến sự đã kết thúc, đây là Thanh Uyển nói: “Ở Đại Lương, liền muôn thủ Đại Lương quy củ, tǎn vì dân bốn phận, tự nhiên, ta Đại Lương cũng sẽ che chở với người. Người nếu không tưởng lưu tại U Châu, kia liền nhanh chóng rời đi đi, chính mình đi cũng hảo, mang lên chính mình người nhà cũng thế, bất quá ta hy vọng người nhà của người là tự nguyện cùng người rời đi, nếu bọn họ không muôn, thỉnh người không cần miễn cưỡng bọn họ.” Giang Tiên mờ to hai mắt nhìn, nhìn Lâm Thanh Uyển muôn nói lại thôi. Lâm Thanh Uyển cũng đã xoay người đỡ Tiêu Thập trên tay xe ngựa, cuối cùng, nàng đứng ở trên xe ngựa nhìn chu vi bá tánh cao giọng nói: “Các hương thân, ta biết này bên trong thành có rất nhiều nhân gia đều có người Khiết Đan, hoặc có thân thích là người Khiết Đan, hậu bối trung càng có không ít người lưu trữ Khiết Đan cùng người Hán huyết, nhưng bất luận hắn là cái nào dân tộc người, ở ta Đại Lương kia đó là Lương nhân!” “Chúng ta Đại Lương không có nhị đẳng dân, tam đẳng dân, bá tánh đều là giống nhau, Đại Lương hoàng đế trí tuệ trống trải, đối dân tộc chính sách nhiều tham chiểu Đại Đường. Cho nên, ta bất luận người đã từng là người nào, là bình thường dân chăn nuôi, vẫn là chiến bại đào tẩu liêu binh, hiện tại chỉ cần người không phá hư Lương Quốc yên ổn, không trái pháp luật hại người, ta đây Đại Lương nha môn liền sẽ không bắt người!” Lâm Thanh Uyển trầm giọng nói: “Ta lấy ta Đại Lương quân chúa, Lý Phiên Viện thượng thư danh nghĩa người bảo đảm.” Trong đám người, một cái lão người Khiết Đan nhịn không được cao giọng hỏi: “Quận chúa, người Khiết Đan quả thực có thể cùng người Hán giống nhau sao?” Lâm Thanh Uyển quay đầu nhìn về phía hắn, cười nói: “Đương nhiên, lão nhân gia trong nhà nhưng có con cháu đọc sách? Nếu có, không bằng đưa hắn đi khoa cử, ta dám cam đoan, huyện nha sẽ không không cho hắn mở đường dẫn.” Lão Khiết Đan trên mặt liền cười ra nếp gấp, xua tay nói: “Nhưng không có người đọc sách, nhưng thật ra có hai cái bướng bỉnh hài tử, về sau ta muốn cho bọn họ đi chăn dê.” Đại gia thiện ý cười vang lên, nhìn về phía bên này ánh mắt hiền lành không ít. Lâm Thanh Uyển lúc này mới nhìn về phía kia Liêu nhân, gật đầu nói: “Ngươi đi đi, nhớ kỹ, nếu ngươi không nghĩ lưu tại U Châu, vậy nhanh chóng rời đi, nha môn thường xuyên sẽ kiểm tra hộ tịch, đến lúc đó ngươi không thân phận, là phải bị coi như lưu dân đuổi đi.” Người nọ do dự một chút, quỳ xuống cấp Lâm Thanh Uyển khai một cái đầu liền chạy vào trong đám người, mọi người thiện ý cho hắn làm một cái nói nho. Không phải tất cả mọi người muốn đánh trọng, bất luận là Lương nhân, vẫn là Liêu nhân, với bình thường bá tánh tới nói, chiến tranh đều là bọn họ nhất không muốn

lựa chọn.Trên phố này có rất nhiều người đều có thân nhân ở Liêu doanh trung, lúc này Liêu doanh bị đánh tan, binh lính tú tán, khẳng định sẽ có người nghĩ trở về.Lâm Thanh Uyển không nghĩ theo chân bọn họ chơi miêu tráo lão thử xiếc, như vậy sẽ hao phí rất nhiều tâm lực, thật muốn có người trà trộn vào tới làm phá hư, kia cũng nên là một đoạn thời gian sau sự.Đến lúc ấy lại giao cho tân thú sứ đi phiên não đi, hiện giờ vẫn là thu mua nhân tâm vì thượng.Mới vừa bị nhâm mệnh U Châu thứ sứ không biết hắn còn chưa tới nhậm đã bị Lâm Thanh Uyển đào hố, lúc này đang theo Vân Châu thứ sứ hụ hụ hướng U Châu cùng Vân Châu đuổi.Hai người đều là một bộ tráng sĩ vừa đi không còn nữa còn chí khí, không có biện pháp, lúc này còn không xác định U Châu cùng Vân Châu có thể hay không giữ được đâu.Nghe nói Liêu Quốc đã ở tập kết binh lực, nói không chừng bọn họ liền phải đi theo tân đánh hạ tới thành trì cùng tồn vong.Lâm Thanh Uyển ở trên phố nói này phiền lời nói nháy mắt truyền khắp phố lớn ngõ nhỏ, cùng với U Châu ở nông thôn.Trốn về nhà trung, liền môn cũng không dám đi ra ngoài liêu binh từ người nhà nơi đó nghe được tin tức, do dự không dám đi U Châu thành, lại bắt đầu kêu người nhà lưu ý U Châu tình huống.Không hai ngày liền có xác thực tin tức truyền đến, nói là đã có liêu binh đi đăng ký, quả nhiên bắt được tân hộ tịch, không bị vấn tội, nhưng lại bị nghiêm lệnh không chuẩn đánh nhau ẩu đả cùng phạm pháp.Không ít tránh ở trong nhà hoặc thân thích trong nhà liêu binh hung phấn, chạy nhanh kêu người trong nhà vào thành đi hỏi thăm.Nguyên lai thành công đàm bôn đào liêu binh bị đuổi theo chạy tới trong rừng, bởi vì Lương quân nhanh chóng công chiếm U Châu, bọn họ cũng chưa chạy đi.Cũng không dám xuống núi, liền vẫn luôn tránh ở trong núi, thiếu chút nữa bị đông chết.Kết quả cùng dưới chân núi người giao dịch khi nghe thấy cái này tin tức, do dự hồi lâu, vẫn là phái hai người đi tân khai U Châu trong nha môn thử.Đi vào người thực mau liền bắt được tân hộ tịch, sau đó bọn họ bình yên vô sự đi ra, ngờ ngác trở về tìm tiểu đồng bọn.Các bạn nhỏ đều sợ ngây người, sau đó nhắc tới dũng khí cùng đi trong nha môn đăng ký, bên trong quan lại còn có người Khiết Đan đâu, nhưng thật ra cho bọn hắn làm đăng ký, lại không được bọn họ tụ ở bên nhau, nói là vì phòng ngừa bọn họ ôm đoàn khi dễ người.Nếu là già ở U Châu, tốt nhất là đem hộ tịch rời xuống nhà mình nơi đó đi, để tránh về sau phân cách đồng ruộng khi không hảo phân.Tóm lại lãi hải một đồng, có không dặn dò không ít, bọn họ cũng mặc kệ nghe không nghe hiểu, dù sao chỉ cần biết rằng không tráo bọn họ, không giết bọn họ là được, liên tục gật đầu đồng ý, sau đó cầm hộ tịch liền chạy về từng người trong nhà.Thấp thỏm đợi hai ngày, không gặp người tới bắt bọn họ, hoàn toàn yên lòng, sau đó liền ra bên ngoài truyền lời, làm còn tránh ở trong núi các huynh đệ chạy nhanh ra tới đăng ký.Nếu Đại Lương không giết đào binh, kia bọn họ còn tránh ở trong núi làm gì? Không phải khổ thân sao?

Chương 421: Cầu gả

Tránh ở U Châu các nơi đào binh thương binh cập tàn binh lục tục ra tới
đăng ký, sau đó trở về trong nhà, Võ thị lang thấy thế, một sờ căm, liền đem
người đem Lâm Thanh Uyển kia phiên lời nói đồng dạng truyền tới Vân
Châu, nghĩ đem bên kia đào binh cũng thu nạp lên.Nhưng lời tuy truyền đi
qua, hiệu quả lại rất giống nhau.Lâm Thanh Uyển liếc mắt nhìn hắn, ngay
trước mặt hắn liền vẩy tay gọi tới Giang Tiên, nói: “Ngươi đi chọn lựa mấy
cái người Khiết Đan, hoàn thành liêu binh bộ dáng đi Vân Châu trong nha
môn đăng ký.”Võ thị lang:“Chẳng lẽ lúc trước đi nha môn đăng ký những
cái đó liêu binh cũng là quận chúa tìm?”“Đương nhiên không phải,”Lâm
Thanh Uyển cười nhạt nói: “Nhưng Vân Châu cùng U Châu không giống
nhau, ta lại không ở Vân Châu, lời này là từ bên này truyền quá khứ, tuy
rằng ly đến không xa, nhưng ai biết thật giả?”“Tai nghe vì hư, mắt thấy vì
thật, nếu U Châu đã có tiền lệ, kia Vân Châu bên kia liền nhiều vận tác một
chút là được.”Võ thị lang chỉ có thể chắp tay, “Tại hạ thụ giáo.”Võ thị lang
thở dài, “Tuổi lớn, không bằng các ngươi người trẻ tuổi cơ linh.”Lâm
Thanh Uyển liền cười đem án thượng văn kiện đầy cho hắn, cười tủm tỉm
nói: “Nhưng Võ thị lang có kinh nghiệm a, giống những việc này, ta chưa
bao giờ xử lý quá, cái biết cái không căn bản xử lý không tốt, cho nên còn
phải Võ thị lang tự mình tới hảo.”Võ thị lang trùng mắt xem trên bàn văn
kiện, “Quận chúa, này việc cũng không phải là ta!”Lâm Thanh Uyển cũng
đã đứng dậy đối hắn liên tục hành lễ, “Cho nên mới muốn làm ơn Võ thị
lang, hôm nay là nguyên tiêu, đêm nay ta thỉnh ngài ăn cơm như thế
nào?”Võ thị lang lúc này mới nhớ tới nguyên tiêu sự, đôi mắt nhíu lại, “Hay
là quận chúa nguyên tiêu có an bài?”Lâm Thanh Uyển liền cười tủm tỉm
nói: “Buổi tối ngươi sẽ biết.”Tô Chuong muốn thừa dịp nguyên tiêu làm cái
khánh công yến, cố ý thỉnh Lâm Thanh Uyển đi hỗ trợ.Mặc kệ tương lai U
Châu cùng Vân Châu có thể hay không bảo vệ cho, dù sao bọn họ hiện tại
là thu phục mất đất, đây chính là 40 năm qua đầu một chuyến a.Cho nên cái
này khánh công yến là cần thiết phải làm.Tiêu Thập đang cùng nàng đại ca
Giang Tam treo đèn lồng, thấy Lâm Thanh Uyển lại đây, vội vàng chạy đi
lên nói: “Quận chúa như thế nào lại đây, bên này đều loạn đêu.”Lâm Thanh

Uyển liền cười nói: “Ta lại đây nhìn xem, đúng rồi, phòng bếp bên kia chuẩn bị đến thế nào?” “Đều chiếu quận chúa phân phó chuẩn bị.” Lâm Thanh Uyển gật đầu, vây quanh quân doanh đi rồi nửa vòng, thấy không ít người còn ở bên ngoài tuần tra, không khỏi tòm quan nhu quan hỏi, “Đêm nay tuần tra người là như cũ, vẫn là luân thé?” “Tù tướng quân nói vì phòng biến cố, vẫn là như cũ, ngày mai lại cho bọn hắn bổ cái giả liền xong rồi.” “Kia bọn họ đồ ăn nhung chuẩn bị tốt?” Lâm Thanh Uyển nói: “Tuy rằng không thể cùng nhạc, khá vậy không thể ủy khuất bọn họ, rốt cuộc là ăn tết đâu.” Quân nhu quan liền cười, “Quận chúa yên tâm, đồ ăn là so doanh trung tướng sĩ tới.” “Muốn ta nói còn phải hậu một thành tài là, bọn họ chính là ở bên ngoài đương tri, không thể uống rượu, chẳng lẽ còn không thể ăn thịt sao?” Quân nhu quan liền do dự. Lâm Thanh Uyển liền nói: “Đừng do do dự dự, các ngươi tướng quân tân được nhiều như vậy dê bò, chẳng lẽ còn đau lòng về điểm này thịt?” Quân nhu quan liền vẻ mặt đau khổ nói: “Quận chúa không đương gia không biết củi gạo mắm muối quý, triều đình bát xuồng dưới lương thảo còn chưa tới đâu, lúc trước các tướng sĩ ăn đều là dưa muối liền hắc màn thầu, cũng liền đánh hạ U Châu sau mới rộng thùng thình chút, này đều phải một hơi ăn xong rồi, về sau làm sao bây giờ?” Lâm Thanh Uyển liền cười, hào phóng nói: “Tính, tăng thêm kia một thành thịt liền tính ta, quay đầu lại ngươi phái người đi theo Lâm Toàn lấy tiền.” Quân nhu quan cao hứng đồng ý. Cái này đối Lâm Toàn đau lòng, mới qua giữa trưa hắn liền ôm một quyển quyền sách đi theo Lâm Thanh Uyển mặt sau nhắc mãi: “Cô nãi nãi, này U Châu thịt là so Giang Nam tiện nghi rất nhiều, khá vậy vẫn là so lương thực quý, này một đấu gạo mới có thể đổi nhiều ít thịt a, chúng ta vắt vả từ Giang Nam đem lương thực vận lại đây, hiện tại lại không bán, trên người mang tiền căn bản không nhiều ít...” Lâm Thanh Uyển liền nhịn không được ngạc nhiên: “Ngươi rõ ràng là lão Trung bá nhi tử, thấy thế nào đảo cùng Lâm quản gia là một nhà?” Đều moi đến tận xương tủy, nàng không phải hoa hơn một trăm lượng bạc mua thịt sao? Lâm Toàn liên nước mắt lung tròng nói: “Cô nãi nãi, tiểu nhân là đau lòng ngài a, ngài tiền cũng không phải gió to thổi tới, đều là nhiều ít cái ngày đêm vắt vả mới kiềm lời như vậy điểm, tiểu nhân này không phải lo lắng ngài mềm lòng bị người lừa sao?” Muốn hắn nói cô nãi nãi chính là bị người lừa, trong quân tướng sĩ ăn thịt, đều có phía trên tướng quân mua đòn, tìm bọn họ quận chúa trả tiền tính sao lại thế này? Lâm Thanh Uyển liền cười túm tím nói: “Được rồi, này tiền kiềm lời chính là lấy hoa, dù sao ta này tiền lưu trữ lại mang không đi, hôm nay là tết Nguyên Tiêu, thỉnh đại gia ăn đòn thịt làm sao vậy?” Coi như là cho Lâm thị cùng Ngọc Tân tích đức. Tiểu Thập thấy Lâm Toàn còn muốn quấn lấy Lâm Thanh Uyển, liền đi lên nói: “Quận chúa, ta làm tốt đèn Không Minh, ngài đi xem đẹp hay không đẹp, lại ở mặt trên viết xuống tâm nguyện đi.” “Hảo a.” Lâm

Thanh Uyển xoay người cùng nàng đi. Tiếu Thập đi theo Lâm Thanh Uyển phía sau, trộm xoay người trùng mặt nhìn Lâm Toàn liếc mắt một cái, nhỏ giọng nói: “Quận chúa là thương tiếc các tướng sĩ không thể về nhà đoàn viên, mới nghĩ khao đại gia, người đừng hỏng rồi quận chúa hứng thú.” Lâm Toàn trùng mặt, hắn hỏng rồi hứng thú, tiểu nha đầu, người biết 128 lạng bạc có bao nhiêu khó tránh sao? Bất quá thấy cô nãi nãi đã đi xa, hắn chỉ có thể yên lặng mà đem sở hữu nói đều nuốt xuống. Lâm An thấy hắn trở về, ha hả cười, “Thế nào, ta nói vô dụng đi, quận chúa đổi tiền từ trước đến nay không coi trọng, đừng nói một trăm lượng, chính là một ngàn lượng vứt ra đi đều không mang theo đau lòng. Thiên kim khó mua tâm thoái mái.” “Cho nên chúng ta mới càng muốn thay quận chúa bảo vệ tốt gia nghiệp,” Lâm Toàn trùng mặt hắn nói: “Nên hào phóng khi là muôn hào phóng, nhưng nên tiết kiệm cũng không thể lãng phí.” Lâm An liền mắt trợn trắc nói: “Khó trách ta cha hướng vào người tiếp hắn vị trí, hai người thật là...” Quá giống! Phải biết rằng Lâm An mới là Lâm quản gia nhi tử a, Lâm Giang còn ở thời điểm liền hướng vào hắn làm đòn kế tiếp đại quản gia, mà Lâm Thanh Uyển cũng vẫn luôn đem hắn triều cái này phương hướng bồi dưỡng. Vẫn là sau lại Văn Viên bên kia yêu cầu nhân tài tạm thời đem hắn đi qua đi. Lâm An liếc Lâm Toàn liếc mắt một cái, năm trước mùa xuân, bởi vì đại tiểu thư xuất giá, yêu cầu định của hồi môn người được chọn, hắn cha liền đem tên của hắn cấp báo lên rồi. Lúc ấy cô nãi nãi nói muốn đem hắn lưu lại, về sau phải làm đại quản gia, kết quả hắn cha thế nhưng nói hắn cảm thấy Lâm Toàn so với hắn càng thích hợp! Lâm Toàn chỗ nào so với hắn thích hợp? Người này so với hắn lão, so với hắn nhận tự thiêu, so với hắn kiến thức thiêу, nhưng hắn hiện tại đã biết, bởi vì ở thế chủ tử tinh tiền việc này thượng, hai người bọn họ quá giống! Lâm An liếc mắt nhìn hắn liền đi tìm Lâm Thanh Uyển hội báo sự tình. Lâm Thanh Uyển chính đè ra bút ở đèn Không Minh thượng vẽ tranh, thuận tiện đè hạ chính mình tân niên nguyện vọng. Kỳ thật nàng mỗi năm ưng thuận nguyện vọng vẫn luôn chỉ có một, lúc này đây cũng không ngoại lệ, nguyện Ngọc Tân bình an hỉ nhạc, khỏe mạnh trường thọ! Tiếu Thập chớp chớp mắt, hỏi: “Quận chúa, người kia là ai?” Lâm Thanh Uyển cười cười nói: “Là ta chất nữ, trên đòn này duy nhất cùng ta huyết thống thân cận nhất người.” Tiếu Thập bùng tỉnh, sau đó nhìn Lâm Thanh Uyển trên mặt nhu ý nói: “Ngọc Tân tiểu thư nhất định thực hạnh phúc.” Lâm Thanh Uyển cười cười không nói chuyện. Mọi người cộng đồng nỗ lực hạ, buổi tối khánh công yến thuận lợi cử hành. Từ Liêm thỉnh Lâm Thanh Uyển ghé trên, sau đó cử ly nói: “Hơn bốn mươi năm, tự Lâm công chi hậu, chúng ta Đông Bắc quân vẫn luôn là gìn giữ cái đã có, chưa bao giờ có thể thu hồi một tấc thất thổ, nhưng hôm nay chúng ta một hơi thu phục Vân U hai châu, có thể nói là dương mi thổ khí!” “Nhưng này không chỉ có là ta Đông Bắc quân công lao, càng có lại

với Lâm quận chúa hỗ trợ, hôm nay, chúng ta kính quận chúa một ly.” Lâm Thanh Uyển vội vàng cử ly đứng dậy cười nói: “Ở tiền tuyến xung phong hâm kiên chính là các ngươi, ta như thế nào dám cư này công? Nay một ly kính sở hữu ở trên chiến trường chém giết tướng sĩ.” Dứt lời uống một hơi cạn sạch. Phía dưới làm người vội vàng đứng dậy đáp lễ, có cái lớn giọng liền ha ha cười nói: “Quận chúa hào sảng, nhưng chúng ta đều biết tốt xấu, chúng ta thủ Định Châu như vậy nhiều năm đều thu không trở về thất thố, lúc này đây có thể thu hồi toàn dựa quận chúa ly gián kế, nếu không phải ngài làm Liêu doanh nội loạn lên, chúng ta nơi nào có thể sấn hú mà nhập?” “Được rồi, được rồi, không đọc mấy ngày thư cũng đừng khoe khoang văn thái, miễn cho chọc quận chúa chê cười.” Lớn giọng liền trùng mắt nói: “Ta như thế nào liền chọc quận chúa chê cười? Ta vừa rồi lời nói câu kia không đúng, ngươi nói ra.” Ngồi ở hán đối diện tham tướng liền cười lạnh nói: “Không có không đúng, chính là từ ngươi trong miệng nói ra quái quái, cho nên kêu ngươi đừng khoe khoang văn thái, dù sao ngươi lớn lên như vậy xấu, quận chúa nhìn đến chướng mắt ngươi.” Lâm Thanh Uyển chính mỉm cười uống rượu xem diễn, đột nhiên nghe được lời này nhịn không được sắc một chút. Từ Liêm cũng sắc đến không nhẹ, khụ hai tiếng mới trùng mắt cả giận nói: “Thịnh Nhân, Đan Phiên, hai ngươi hồ nháo chút cái gì?” Lớn giọng lại là trực tiếp đứng lên, ánh mắt sáng người nhìn về phía Lâm Thanh Uyển nói: “Đại tướng quân, ta không hồ nháo, Lâm quận chúa, ngươi liền cấp câu thông khoái lời nói đi, ta coi trọng ngươi, ngươi có nguyện ý hay không cười ta!” Chúng tướng sĩ nghe vậy cười vang lên, có người trực tiếp vỗ cái bàn cười to, ngay cả Tô Chương cùng Từ Liêm đều nhịn không được vui vẻ một chút. Hắn lúc này mới phát giác không đúng, đỏ mặt nói: “Không, không phải, là gả cho ta!” Đối diện Thịnh Nhân bát hán nước lạnh, “Có mà đòi ăn thịt thiên nga!” Lâm Thanh Uyển cũng nhịn không được cười, “Ngươi có biết ta là có trượng phu?” “Hắn không phải đã chết sao?” “Đúng vậy, hắn là đã chết,” Lâm Thanh Uyển thở dài: “Nhưng hắn còn sống ở lòng ta đâu, trừ phi ta quên mất hắn, bằng không cả đời này đều không thể lại thành thân, mà trên đời này có thể kêu ta quên người của hắn, trước mắt còn không có.” Đan Phiên thất vọng ngồi xuống, lại nỗ lực một phen, “Quận chúa thật sự không suy xét không suy xét? Ta, ta, kỳ thật ai cười ai gả ta cũng không phải thực để ý.” Mọi người lại lần nữa phun cười rộ lên, còn có người ôn ào nói: “Quận chúa, yêm cũng không ngại, ngài xem ta so Đan Phiên lớn lên còn xinh đẹp, ta cũng nguyện ý gả ngài.” Lâm Thanh Uyển liền cười tersed tigm đầu nói: “Không tồi, không tồi, thật cao hứng các ngươi có thể có cái này giác ngộ, về sau các ngươi nếu là có thích cô nương, cũng như vậy cùng nàng nói, làm như vậy, nào sầu tìm không thấy tức phụ, quá không ngày lành?” Từ Liêm cũng vỗ vỗ cái bàn, “Đêm nay này đốn không chỉ có là khánh công yến, vẫn là nguyên tiêu yến, chính

ăn tết đâu, các ngươi đừng hạt hồ nháo, quận chúa là các ngươi có thể cưới có thể gả sao? Nàng nếu là vui, đừng nói gả cho, chính là cưới, ta cũng đem ta nhi tử đưa qua đi.” Tô Chuong liền cười nói: “Khó mà làm được, ngươi đưa con này đều thành thân, nơi nào xứng đôi quận chúa, ta nhi tử còn kém không nhiều lắm.” Từ Liêm liền cười mắng, “Ngươi nhi tử chưa đủ lông đủ cánh đâu.” Mấy người vui cười xem như đem việc này bóc đi qua, vừa không làm Lâm Thanh Uyên khó xử, cũng không làm Đan Phiên nan kham.

Chương 422: Đồng ý

Lâm Thanh Uyển uống xong rượu, trên mặt có chút đỏ lên, nàng chống đầu xem phía dưới người nháo.Bởi vì có Từ Liêm, Tô Chương cùng Lâm Thanh Uyển ở, ngay từ đầu đại gia còn có chút khắc chê, nhưng Đan Phiên cầu quá hôn sau, đại gia liền cười đùa khai, Tô Chương lại điểm vài người tới múa kiếm tết niềm vui, chậm rãi liền buông ra.Lâm Thanh Uyển cùng Từ Liêm Tô Chương uống lên mấy chén liền không muốn lại đựng vào rượu, nàng cười tủm tỉm nói: “Ta tửu lượng không tốt, từ thế thúc cũng đừng khó xử ta.”Từ Liêm nhìn thoáng qua nàng đỏ bừng mặt, cười một chút nói: “Hảo, chúng ta đây lấy trà thay rượu.”Tiểu Thập liền lập tức đem Lâm Thanh Uyển trên bàn rượu đổi thành trà, Lâm Thanh Uyển liền cử chén trà nói: “Đa tạ từ thế thúc.”Đại gia uống xong rượu liền buông ra, không ít người đầy Đan Phiên tiến lên cùng Lâm quận chúa nói nói hán cầu thú, không, là cầu gả dũng khí từ đâu ra.Lâm Thanh Uyển cũng cười tủm tỉm nhìn Đan Phiên, còn vẫy tay nói: “Lại đây chúng ta trò chuyện.”“Ác ác ác...”Đại gia hung phấn đầy Đan Phiên tiến lên.Một cái chắc nich hán tử khó được ngượng ngùng lên, đỏ mặt đi đến Lâm Thanh Uyển trước mặt.Lâm Thanh Uyển cân thận nhìn chằm chằm hán nhìn nhìn, tò mò hỏi, “Ta không nhớ rõ ta có gặp qua ngươi a.”Mọi người cười vang một tiếng.Đan Phiên ngay cả vội nói: “Quận chúa là chưa thấy qua ta, nhưng ta lại không ngừng gặp qua quận chúa một lần. Ta cảm thấy quận chúa lớn lên đẹp, còn thông minh, lại có khả năng, lá gan còn như vậy đại, ta, ta liền đánh bạo cầu một cầu.”Thịnh Nhân vẫn luôn cùng Đan Phiên bất hòa, lúc này liền nhịn không được châm chọc nói: “Lâm quận chúa quận mã chính là Giang Nam có tiếng tài tử, ngươi cảm thấy quận chúa sẽ coi trọng ngươi?”“Thiệt tình đôi thiệt tình, không đề cập tới như thế nào biết nhín trúng chướng mắt?” Đan Phiên đúng lý hợp tình nói: “Ngươi hay là ghen ghét ta đi.”“Phi, ta mới không ghen ghét ngươi đâu,” Thịnh Nhân kích động nói: “Quận chúa là muôn thay quận mã thủ tiết, sao có thể tái giá?”“Như thế nào không thể tái giá? Coi trọng thích liền gả bái,” Đan Phiên nhíu mày nói: “Quận chúa tuổi còn trẻ, về sau nhật tử còn trường lâu.”Lâm Thanh Uyển trên mặt tươi cười hơi liếm, nhìn về phía Thịnh Nhân nói: “Ta không gả

không phải vì cái gọi là thủ tiết.” Mọi người một tĩnh, kinh ngạc nhìn về phía Lâm Thanh Uyển. Lâm Thanh Uyển nói: “Ta cảm thấy tái giá cùng không chủ yếu xem nữ tử ý nguyện, nguyện gả liền gả, không muốn gả liền không gả. Ta không gả không phải vì thủ tiết, mà là bởi vì không ai có thể thay thế vong phu ở trong lòng ta vị trí, nếu có một ngày có như vậy một người xuất hiện, ta tự nhiên liền gả cho, khi đó cũng chưa nói tới cái gọi là hủy tiết.” Đan Phiên liên tục gật đầu, chính là, chính là, đạo lý này hẵn tuy rằng nói không nên lời, lại là minh bạch. Lâm Thanh Uyển liền cười đứng dậy, điểm Đan Phiên nói: “Ngươi thực hảo, về sau ngươi nếu là đối với ngươi túc phụ cũng có thể như vậy tôn trọng lễ nhượng, nhật tử nhất định sẽ sống rất tốt.” Lại điểm điểm Thịnh Nhân nói: “Ngươi cũng không tồi, bất quá ở đối đãi nữ tử thái độ vấn đề này thượng, ngươi còn cần lại nỗ lực.” “Được rồi, các ngươi uống rượu ăn thịt đi thôi, ta đi phóng đèn Không Minh, trong chốc lát lại trở về tìm các ngươi uống rượu.” Dứt lời xoay người cùng Từ Liêm Tô Chương hành lễ. Từ Liêm cũng không ngăn cản nàng, ra như vậy sự, nàng lại lưu lại nơi này liền xấu hổ, cho nên cười tersed làm Tô Chương tăng nàng đi ra ngoài. Lại quay đầu lại nhìn về phía này cùng hống người khi liền nói: “Ngày mai sáng sớm, Đan Phiên cùng Thịnh Nhân chính mình đi lãnh năm trượng, những người khác, có một cái tính một cái, mỗi một cái đều tam trượng!” Đại gia kêu rên một tiếng, thiếu chút nữa nhịn không được đè nặng Đan Phiên cùng Thịnh Nhân tấu. Kết quả ngược lại làm Đan Phiên cùng Thịnh Nhân cấp kết phường đẹp, hai người cả giận nói: “Đều là các ngươi hạt ôn ào nháo.” Vốn dĩ đều không có việc gì, thế nào cũng phải làm Đan Phiên cái này ngốc hóa đi lên cùng Lâm quận chúa đáp lời. Đan Phiên tắc oán hận trùng mặt Thịnh Nhân, vốn dĩ đại gia nói được vui vui vẻ vẻ, đều là hẵn một hai phải cùng chính mình làm trái lại, kết quả chọc giận quận chúa, liên quan đem tướng quân cũng cấp chọc giận. Lâm Thanh Uyển thổi gió lạnh, trên mặt hồng triều hơi lui, nàng đối Tiêu Thập nói: “Chúng ta tìm cái trống trải địa phương phóng đèn Không Minh đi.” Tiêu Thập cười đồng ý, trước chạy về doanh trướng lấy đèn. Lâm Thanh Uyển liền đứng ở một cái hơi cao địa phương hướng nơi xa nhìn ra xa, xa xa mà, thấy được trong thành ngọn đèn dầu. Hôm nay là nguyên tiêu, U Châu trong thành có không ít người đều ra tới ngắm đèn du ngoạn. Bởi vì chiến tranh, năm nay hoa đăng đặc biệt thiếu, nhưng náo nhiệt lại không thiếu vài phần, thậm chí bởi vì thiếu mệnh ở sớm tối băn khoăn, đêm nay ra cửa du ngoạn người Hán đạt tới đỉnh núi. Giờ khắc này, Lâm Thanh Uyển chân thật cảm thấy này hết thấy đều là đáng giá, từ nàng khơi mào trận này chiến sự là đáng giá. Giang Tiền thấy cô nãi nãi nhìn nhìn đôi mắt liền đỏ, nhất thời gấp đến độ vò đầu bứt tai, “Cô nãi nãi, ngại có phải hay không lạnh?” Lâm Thanh Uyển hoàn hồn, thu hồi ánh mắt nói: “Còn hảo.” Giang Tiền vắt hết óc tìm đề tài, cuối cùng là nhớ tới nói: “Đúng rồi, đội trưởng

thương hảo, nói lại có hai ngày liền đến cô nái nái nói hai mươi ngày kỳ hạn, đến lúc ấy hắn liền tới đây bảo hộ ngài."Lâm Thanh Uyển gật đầu, Lâm An cùng Lâm Toàn áp giải lương thực lại đây khi liền bẩm báo qua.Giang Tiền đột nhiên phát hiện hắn lại không lời gì để nói, chỉ có thể yên lặng mà nhìn cô nái nái phát ngốc.Tiểu Thập thực mau liền cầm đèn Khổng Minh lại đây, còn có Lâm Thanh Uyển áo choàng.Nàng đem đèn giao cho Giang Tiền, cấp Lâm Thanh Uyển phủ thêm quần áo nói: "Bóng đêm tiêm thâm, ngài nhưng đến bảo trọng thân thể a."Lâm Thanh Uyển cười đồng ý, nhìn về phía đèn Khổng Minh nói: "Chúng ta một Thanh Uyển thở phào một hơi, chỉ phía dưới nào nhiệt chợt nói: "Đi, chúng ta cũng đi xuống đi dạo."Giang Tiền lập tức như lâm đại địch, "Cô nái nái từ từ, trước làm ta đi an bài an bài."Hiện tại Liêu Quốc tướng ám sát cô nái nái người đều có thể vòng quanh cái này thành bài một vòng, hắn cũng không dám làm nàng liền như vậy đi xuống.Lâm Thanh Uyển liền cười ha hả nói: "Hảo, ngươi đi đi, bắt quá ngươi nhưng đến nhanh lên, ba mươi phút sau chúng ta liền đi rồi."Giang Tiền lập tức đi đem hộ vệ cùng bọn thị vệ đều điêu tới.Lương Quốc bên này là hoà thuận vui vẻ quá lớn tiết, Liêu Quốc thượng kinh lại vẫn là một mảnh bi thương túc mục.Hoàng cung càng là một mảnh thanh lãnh, Ôn Địch Hãn ngồi ở trên long ý, nhìn chăm chú vào trên bàn quốc thư không nói.Sớm mấy ngày trước này phong quốc thư liền đưa đến, Ôn Địch Hãn bỗn khinh thường nhìn lại, thậm chí còn buồn bức Lâm Thanh Uyển chơi hắn.Nhưng hiện tại hắn lại không thể không đem này phong quốc thư tìm ra.Bởi vì hơn hai mươi thiên đi qua, muốn tập kết binh mã đến bây giờ cũng chưa có thể tề tựu, không chỉ có là thống lĩnh vấn đề, còn có lương thảo vấn đề.Hắn hiện tại có thể không chế binh mã hữu hạn, Liêu Quốc rất lớn một bộ phận binh mã nắm giữ ở mặt khác các đại bộ lạc trong tay.Bởi vì đoạt vị việc, làm rất nhiều người đối hắn bất mãn, vốn dĩ vì đối kháng Lương Quốc đại gia có thể miễn cưỡng tụ ở bên nhau, nhưng hắn lấy không ra cung ứng lương thảo tới, binh mã liền chậm chạp không thể hành.Nhưng hắn như thế nào sẽ có lương thảo đâu?Bọn họ vốn dĩ chính là bởi vì không lương không có tiền, lúc này mới tập kết binh mã nam công Lương Quốc, nếu là lấy đến ra lương thảo, Vương đình sớm cứu tế.Lương Quốc đánh hạ Vân U hai châu đã có hai mươi ngày, lại quá mười ngày bọn họ liền bỏ qua xuất binh phản kích hoàng kim thời kỳ.Ôn Địch Hãn không cảm thấy hắn dùng hai mươi ngày thời gian cũng chưa có thể tổ kiến tốt quân đội có thể ở dư lại mười ngày tổ kiến thành công.Hiện tại, hắn yêu cầu bãi bình Lương Quốc cái này cường địch, còn muốn trấn an quốc nội bá tánh, tạo uy vọng, thu phục A Tát Lan Bộ chờ các bộ lạc, bằng không, còn như vậy đi xuống, hắn chính là lên làm Khả Hãn cũng sẽ không kéo dài.Ôn Địch Hãn lúc này cũng không biết nên không nên hối hận, vốn dĩ chiếm cứ ưu thế Đại Liêu biến thành hoàn cảnh xấu một phương, nhưng

hắn lại lướt qua vẫn luôn cao cao tại thượng Càn Lặc cùng Càn Chuẩn trở thành Khả Hãn.Ôn Địch Hãn cầm lấy quốc thư, hoi hơi siết chặt ngón tay, ánh mắt rét lạnh, “Lâm Thanh Uyển, lần này ngươi lại gạt ta, đó là ngươi chạy trốn tới chân trời góc biển, ta cũng tất tru sát ngươi!”Ôn Địch Hãn rốt cuộc vẫn là như Lâm Thanh Uyển mong muốn đồng ý hoà đàm, bởi vì hắn hiện tại không có năng lực thu nạp binh lực cùng Lương Quốc đối kháng, mà hắn nhu cầu cấp bách lương thực tới ổn định quốc nội tình huống.Lâm Thanh Uyển cấp A Tát Lan Bộ cung cấp lương thực cùng thiết khí rốt cuộc nổi lên tác dụng, bọn họ có chuẩn bị chiến đấu vật tư, lại có người, thả còn chiếm đạo nghĩa, căn bản không tung Ôn Địch Hãn, cho nên thái độ cường ngạnh thật sự.Tuy rằng hiện tại cam chịu Ôn Địch Hãn làm cái này Khả Hãn, nhưng lại áp dụng không bạo lực không hợp tác đấu tranh, bộ lạc nội sự hoàn toàn bên trong giải quyết, không cho Vương đình nhúng tay, nghiêm nhiên Liêu Quốc một cái tiểu quốc độ.Tả tướng cùng hữu tướng rốt cuộc cũng có tư tâm, chỉ cần Liêu Quốc không ra đại loạn là được, bọn họ cũng sẽ không vì Ôn Địch Hãn đi đấu tranh anh dũng, bởi vậy hiện tại Ôn Địch Hãn chỉ cảm thấy mệt, nơi chốn đã chịu hạn chế, không có trước kia bày mưu lập kế cảm giác.Vốn là tướng đem này phong quốc thư xé ba xé ba ném Lâm Thanh Uyển trên mặt, bất quá hiện tại là không có khả năng.Ôn Địch Hãn đem quốc thư giao cho bên người thị vệ, trầm khuôn mặt nói: “Đem tả tướng cùng hữu tướng mời đến, ta muốn cùng bọn họ thương nghị hoà đàm việc.”“Là!”Hoà đàm?Đây là không có khả năng!Tả tướng cùng hữu tướng đệ nhất cảm giác đó là phản đối.Ôn Địch Hãn lần này thái độ cường ngạnh rất nhiều, không giống lần trước vì đạt được ủng hộ của bọn họ mà đa số trầm mặc.Hôm nay hắn bối sự thật giảng đạo lý, cuối cùng càng là nói: “Nếu là không hòa đàm, có thể, hai vị Tể tướng có thể nói phục các bộ lạc xuất binh sao?”“Nếu Khả Hãn nguyện ra lương thảo, bọn họ tự nhiên nguyện ý xuất binh,” hữu tướng đương nhiên nói: “Tổng không thể làm các tướng sĩ đánh giặc, lại không cho bọn họ corm ăn đi?”“Ta đồng ý bát lương thảo, nhưng ta có lương thảo sao?”Ôn Địch Hãn cả giận nói: “Quốc khố không phải hữu tướng ở quản sao? Kia trầm đem việc này giao cho ngươi, như thế nào?”Hữu tướng một mẶC.Ôn Địch Hãn liền hờ lạnh nói: “Các ngươi cho rằng trầm không nghĩ đánh này trưng sao? Đại Lương có lương thực, có vàng bạc châu báu cùng nô lệ, phàm là chúng ta muôn tới rồi bên kia đều có, nhưng các bộ lạc không nghe hiệu lệnh, chỉ dựa vào trong tay ta này đó nhân mã tựa như công phá Đông Bắc quân phòng tuyến sao?”Tả tướng liền thở dài, “Cũng không thể quái các bộ không phối hợp, rốt cuộc lúc trước xuất chinh bất lực trở về, mà lương thảo đều dùng hết, bọn họ tổng không thể làm các tướng sĩ bị đói đê từ ra tiền tuyến đi?”Ôn Địch Hãn cười lạnh, trong tay hắn là có chút tồn lương, hắn không tin các bộ lạc không có, nói đến cùng vẫn là không muốn vì hắn mà chiến thôi.Tả

tướng cùng hữu tướng thấy Ôn Dịch Hãn thái độ cường ngạnh, liền đối với coi liếc mắt một cái sau nói: “Khả Hãn xác định Đại Lương là thật muốn hoà đàm? Ngài lần trước nói ngài là bị Lâm Thanh Uyển lừa, nào biết lúc này đây không phải âm mưu?”Ôn Dịch Hãn liền nói: “Trẫm tự mình đi cùng nàng nói, nàng nếu là còn dám lừa trẫm, trẫm liền một đao chém nàng, đó là cùng Lương Quốc khai chiến cũng không tiếc, này tổng có thể đi?”Tả tướng cùng hữu tướng liếc nhau, yên lặng gật đầu, bọn họ cũng tìm không ra càng tốt biện pháp, hiện tại bọn họ đích xác tập kết không được binh lực, nhưng sự tình không thể lại giằng co đi xuống, băng không đối Đại Liêu chỉ biết càng ngày càng bất lợi.

Chương 423: Lộ dẫn

Ôn Dịch Hãn thu nạp chính mình trên tay binh lực, để lại một bộ phận thủ vệ thượng kinh, còn thừa toàn bộ cùng hắn đi U Châu.Không phải hắn không nghĩ triệu Lâm Thanh Uyển tới thượng kinh đàm phán, thượng kinh dù sao cũng là hắn sân nhà, chính là quốc nội tình huống đã không cho phép lại kéo dài.Tuyệt muôn hóa, các bá tánh có thể ăn đồ vật đều ăn đèn không sai biệt lầm, không còn có lương thực, bọn họ chỉ có thể giết chết nghé con, áu dương cùng áu mã, dân chăn nuôi không có áu tể liền cùng nông dân không có thô địa giống nhau, tương lai sẽ tuần hoàn ác tính, đây cũng là Ôn Dịch Hãn nhất không muốn nhìn đến cục diện.Cho nên cần thiết ở thô địa hoàn toàn băng tan trước thành công hoà đàm, cùng Đại Lương giao dịch lương thực ổn định hạ thế cục.Nếu không, không đợi A Tát Lan Bộ tạo phản, bình dân nhóm liền trước phản.Lâm Thanh Uyển tâm cơ thâm trầm, ai biết nàng có thể hay không cố ý kéo dài thời gian?Cho nên Ôn Dịch Hãn quyết định tự mình đi U Châu cùng hắn nói, lưu lại tả tướng trông coi thượng kinh cũng xử lý triều chính, hắn tắc mang theo hữu tướng đi hoà đàm.Lần này hắn mang đi U Châu đều là chính mình tinh binh, ngựa hoàn mỹ, cho nên tốc độ thực mau.Lâm Thanh Uyển mới thu được tin tức không hai ngày bọn họ liền đến, trực tiếp ở Thán Sơn lấy bắc hạ trại, U Châu liền ở Thán Sơn lấy nam, hai nước hiện giờ lấy trường thành vì đường ranh giới, hướng bắc là Liêu Quốc địa bàn, hướng nam còn lại là hai nước địa bàn.Mà Thán Sơn ở trường thành ngoại, hoàn toàn thuộc về Liêu Quốc.Tù Liêm hơi có chút tiếc hận, “Hắn nếu là đến U Châu tới, ta cũng không biết có không nhịn xuống không giết hắn.”“Đừng nháo, ngài này vừa động thủ, hoà đàm hoàn toàn không thể nào, hiện tại trừ bỏ Đông Bắc quân, chúng ta binh lực đều đầu tới rồi Sở Quốc. Ta nhưng không muốn chết.”Tù Liêm liền cười túm tím nói: “Ta còn tưởng rằng quận chúa không sợ sinh tử đâu.”“Là người đều sợ chết.”“Nhưng Ôn Dịch Hãn nhắc tới làm ngài đi Liêu doanh đàm phán ngài cũng chưa tranh thủ một phen liền đồng ý.”Lâm Thanh Uyển liền cười nói: “Hắn nếu là giết ta, kia không phải còn có Từ tướng quân cùng Tô tướng quân sao? Ta lại không lãnh binh, cho nên ta tướng chỉ cần làm hắn cảm nhận được thành ý của ta, hắn hắn là liền sẽ không giết

ta.”“Quận chúa thành ý cũng quá phong phú chút, nghe nói ngài thương đội lục tục vận tới lương thực liên chất đây hai cái nhà kho, cái này cũng chưa tính mặt khác thương nhân vận tới.” Từ Liêm háp mắt hỏi, “Ngài sẽ không sợ hoà đàm không thành, này phê lương thực tạp trong tay?”Lâm Thanh Uyển liền cười tủm tỉm nói: “Ta kia chất nhì cùng cháu rể còn không tính quá bốn, ở kinh thành cùng Hộ Bộ làm tốt ước định, nếu là này phê lương thực bán không ra đi, vậy giao cho các ngươi Đông Bắc quân, xem như các ngươi này một năm lương thảo.”Từ Liêm: “... Cho nên chúng ta lương thảo chậm chạp chưa đến là bởi vì cái này ước định?”“Đương nhiên không phải,” Lâm Thanh Uyển nghiêm mặt nói: “Hiện tại cái này giao dịch còn chưa thành, Hộ Bộ không phát nhưng không làm chuyện của ta, bất quá nghe nói Hộ Bộ cũng khó được thực, ở Sở Quốc tác chiến quân đội 30 vạn, yêu cầu rất nhiều lương thảo, lúc này bọn họ quay vòng có chút khó khăn.”Từ Liêm liền hừ một tiếng, quyết định trở về liền phát hàm thúc giục Hộ Bộ phát lương thảo, đây là đương hắn thành thật dễ khi dễ sao?Lâm Thanh Uyển đem sập phô đến lớn như vậy, hiển nhiên là có rất lớn nắm chắc có thể nói xuống dưới, đến lúc đó nơi này lương thực một cái đều lạc không đến hắn trên người, chẳng lẽ muốn cho các tướng sĩ đói bụng thủ biên sao?Nhưng hắn vẫn là nhịn không được hỏi, “Hộ Bộ lấy cái gì cùng các ngươi trao đổi, ta nhớ rõ quốc khố không bao nhiêu tiền đi?”Hơn nữa Lâm gia người đều thích quyên lương, chẳng lẽ...Lâm Thanh Uyển đánh vỡ hắn ảo tưởng, tươi cười đầy mặt nói: “Dựa theo thị trường làm Hộ Bộ trả tiền là không có khả năng, cho nên chúng ta định chính là Giang Nam bên kia lương thương thu mua giới. Nếu là ta này lương thực thật bán không ra đi, ta bên này giao dịch cho ngươi, bên kia liền cùng Hộ Bộ tính tiền.”Này liền tương đương với nàng miễn phí hỗ trợ đem lương thực từ Giang Nam vận đến bắc địa tới, này vận chuyển phí nhưng không tiện nghi, thả xem gần nhất tới người càng ngày càng nhiều, vận tới lương thực cũng càng ngày càng nhiều, này tiêu dùng cũng không ít.Nàng miễn phí quyên cũng liên thôi, nếu là giao dịch, lấy nàng tính tình kia khẳng định là sẽ không có hại.Huống chi lúc này đối phương tươi cười đầy mặt, Từ Liêm liền nhịn không được do dự hỏi, “Cho nên Hộ Bộ cho ngươi cái gì chỗ tốt?”“Cũng không có gì, chính là đem các nơi đi thông chợ chung lộ dẫn phân phối quyên cho ta.” Lâm Thanh Uyển chỉ một chút bên ngoài nói: “Hiện tại bên ngoài những cái đó vận hàng hóa lại đây thương nhân đều là từ ta cháu rể cầm trên tay lộ dẫn.”Từ Liêm:Từ Liêm che lại ngực nói: “Lui tới khách thương đều phải Đông Bắc quân bảo hộ, này lộ dẫn không nên là chúng ta phát sao?”Lâm Thanh Uyển liền cười tủm tỉm nói: “Ai nha, gấp cái gì đâu, ta cũng chỉ cùng Hộ Bộ muốn 5 năm phân phối quyên mà thôi, 5 năm lúc sau Từ tướng quân có thể đi cùng Hộ Bộ tranh thủ một phen sao.”Từ Liêm liền hít sâu một hơi hỏi, “Quận chúa đây là có mười phần năm chắc có thể

khai chợ chung?"“Ôn Địch Hãn đã đến Thán Sơn.”Tù Liêm trầm ngâm một lát nói: “Lâm quận chúa, nhà ta cũng có mấy cái chất nhi từ thương, ngài xem có thể hay không cho bọn hắn lộng hai trương lộ dẫn?”Lâm Thanh Uyển gật đầu cười nói: “Không dám, không dám, ta tính toán dùng lương thực cùng Liêu Quốc bên kia đổi một ít mã, Đông Bắc quân có thể tưởng tượng mua mã sao?”Tù Liêm khẽ cắn môi, “Mua!”Lâm Thanh Uyển lại cười, “Giang Lăng bên kia quân đội lúc trước vẫn luôn bị Lư Chân chèn ép, chiến mã vẫn luôn so ra kém Lư gia quân cùng Chung gia quân, nếu triều đình cùng ta mua mã trang bị Giang Lăng bên kia quân đội, còn thỉnh Từ tướng quân hỗ trợ hộ tống mã đội đi trước Giang Lăng.”Tù Liêm bất đắc dĩ gật đầu, “Không thành vấn đề, Lâm Tín là từ ta Đông Bắc quân đi ra ngoài, so những người khác muốn thân cận đến nhiều, ta tự nhiên nguyện ý hỗ trợ.”Lâm Thanh Uyển lúc này mới cười nói: “Từ tướng quân như thế thâm minh đại nghĩa, chỉ là hai trương lộ dẫn mà thôi, ngài làm người đi Lý Phiên Viện hoặc là quận chúa trong phủ tìm ta kia cháu rể, ta cùng với hắn nói một tiếng, làm hắn lưu hai trương lộ dẫn cho ngươi.”Tiến vào chợ chung lộ dẫn cùng mặt khác lộ dẫn không giống nhau, này liền cùng tiến xuất khẩu cho phép chứng giống nhau, có này trương lộ dẫn ngươi mới có thể tiến vào chợ chung.Ngươi cũng mới có thể cao bán thấp tiền hoặc lấy vật đổi vật đổi đến cũng đủ đại ích lợi, mà ra chợ chung, ngươi liền tính có thể đem đồ vật vận đến U Châu tới, ngươi cũng tìm không thấy Liêu nhân giao dịch.Mà không thông qua chợ chung giao dịch là buôn lậu, một khi bị phát hiện không chỉ có sao không hàng hóa, có khả năng còn sẽ ngồi tù.Cho nên chợ chung một khi mở ra, lộ dẫn liền có vẻ thiên kim khó cầu.Đương nhiên, phía trước là Lâm Thanh Uyển yêu cầu cầu các thương nhân vận hóa lại đây, lấy hướng Ôn Địch Hãn triển lãm bọn họ thành ý, cho nên cơ hồ là miễn phí phát lộ dẫn, chỉ chọn lựa thích hợp thương nhân.Nhưng lúc sau, lại tưởng từ Thượng Minh Kiệt cầm trên tay đến lộ dẫn liền không đơn giản như vậy.Chợ chung lộ dẫn giống nhau là Hộ Bộ phát, Hộ Bộ đem quyền lợi cho Lâm Thanh Uyển, nhưng Lâm Thanh Uyển cũng là treo ở Lý Phiên Viện danh nghĩa tiến hành.Có chỗ tốt đâu tiên nghĩ đến tự nhiên là thân bằng, cho nên nàng có công đạo Thượng Minh Kiệt cấp Lâm thị lưu một ít, còn ở lâu mây trương, quay đầu lại tặng người tạo ân tình.Tù Liêm được chỗ tốt, đương nhiên không vọng chính mình hảo cộng sự Tô Chương.Cho nên Lâm Thanh Uyển đi rồi hắn liền dạo bước đi tìm Tô Chương, liên tiếp thở dài.Tô Chương liền nhịn không được buông bút nói: “Tướng quân có gì phiền não việc?”“Trong nhà con cháu không cười a,” Tù Liêm sầu kín nói: “Đều là áu thừa đình huân, ta cũng không thiêu cho bọn hắn thỉnh danh sư dạy dỗ, như thế nào liền kém nhiều như vậy đâu? Cái gì kêu đi một bước tính mười bước? Xem Lâm Thanh Uyển là được.”Tô Chương: “... Ngài đây là bị cái gì kích thích?”Tù Liêm liền liếc mắt nhìn

hắn, đem lộ dẫn sự nói, nói: “Nàng đây là trước sau đều nghĩ tới, đi phía trước một bước đó là như vậy cục diện, sau này một bước, nàng tổn thất cũng bất quá là chút lỗ phí thôi. Đối làm người, người có thể nghĩ đến?” Tô Chuong buông xuống bút, “Không thể, bất quá lão Từ a, này bất luận là cho Đông Bắc quân mua mả, vẫn là phái người hướng Giang Lăng đi đưa mả, cuối cùng đều đến ta tới an bài đi, người kia hai trương lô dẫn không được làm một trương cho ta?” Từ Liêm: “... Chính mình đi câu.” “Ta lấy không ra cái gì thứ tốt, cũng không có có thể vì nàng làm sự,” Tô Chuong nghiêm túc nhìn hắn nói: “Một người ra một nửa lực, dựa vào cái gì hai trương lô dẫn người đều lấy đi?” Từ Liêm có điểm hồi hận, kỳ thật bọn họ quan hệ cũng không phải như vậy hảo, có chỗ tốt cũng có thể không nói cho hắn. Dịch Hàn ôm một cái cái rương tiền trướng, “Cô nãi nãi, đây là Lâm Toàn đưa tới.” Lâm Thanh Uyển buông trong tay công văn, làm hắn mở ra cái rương nhìn thoáng qua, cười hỏi, “Hắn không khóc?” “Khóc,” Dịch Hàn nhịn không được cười, “Nói là này một chuyến bạch chạy, hắn cùng Lâm An trên người tiền đều đào hết, may mắn đây là bắc địa, châu báu so Giang Nam còn muôn tiện nghỉ chút, lúc này mới có thể giá thấp mua vào này đó.” Lâm Thanh Uyển cầm lấy một chuỗi mượt mà đều đêu trân châu, thở dài nói: “Không có biện pháp, ai làm Ôn Địch Hãn liền ái châu báu đâu. Chúng ta hổ hắn một lần, tổng muốn hống hống hắn. Bằng không chúng ta những ngày trong quá khứ chỉ sợ không hảo quá.” Buông trân châu, nàng cười nói: “Nói cho hắn, không cần phải đau lòng, chờ đợi chung mở ra, tiền tự nhiên liền sẽ tránh đã trở lại.” Dịch Hàn lắc đầu, lại cười nói: “Ta cảm thấy cô nãi nãi nếu là không ở nơi này có lẽ còn có thể tránh đến tiền, ngài ở chỗ này, tránh lại nhiều tiền ngài cũng sẽ tiêu hết, đến lúc đó hắn làm theo đến đau lòng.” “Sớm biết rằng lúc ấy liền không gọi hắn đi theo Lâm quản gia phía sau học tập, hắn là làm hắn đi theo Chung đại quản sự.” Dịch Hàn cười, trước kia Lâm Toàn lại lười lại tham, tiêu tiền không cái tiết chế, cho nên cô nãi nãi mới tưởng đem hắn giao cho Lâm quản gia dạy dỗ, nếu là theo Chung đại quản sự, này tiêu tiền tật xấu sao có thể cù đến lại đây? Bất quá hiện tại tựa hồ có chút uốn cong thành thẳng. “Đắp lên đi,” Lâm Thanh Uyển đem nàng lấy ra tới công văn cùng nhau giao cho hắn, “Này đó cũng đều muốn mang lên.” “Muốn hay không mang lên mấy ngày nay đồ dùng?” Dịch Hàn nói: “Tuy nói chúng ta là ngày đó đi ngày đó hồi, nhưng Ôn Địch Hãn nếu cường thế lưu người, quận chúa cũng có thể dùng chính mình thói quen đồ vật.” Lâm Thanh Uyển nghĩ liền gật đầu nói: “Quay đầu lại ta làm Tiểu Thập thu thập, người đi đem muốn mang lên thị vệ tuyển hảo, thuận tiện đi Võ thị lang bên kia nhìn một cái, làm hắn cũng mang lên vài thứ.” Dịch Hàn đồng ý. Lúc này đây mới xem như thật sự hoà đàm. Đối phương là Liêu Quốc Khả Hãn, Lâm Thanh Uyển cũng có thể đại biểu Lương Quốc, có thể quang minh chính đại lui tới, không cần tái giống như

thượng một lần giống nhau lén lút đi, lén lút hồi. Cho nên tâm cảnh cũng hoàn toàn bất đồng, trừ bỏ cấp Ôn Dịch Hãn chuẩn bị lễ vật, Lâm Thanh Uyển thực tri kỷ cấp Liêu Quốc hữu tướng cũng chuẩn bị lễ vật. Ân, nàng chính là như vậy có lễ, Đại Lương là lễ nghi chi bang sao, cho nên cùng hồi lộ hoàn toàn không đáp biên. Hiện tại trả giá nhiều ít, nàng lúc sau lại kiềm trở về là được.

Chương 424: Đàm phán hòa bình

Sáng sớm hôm sau, Từ Liêm cùng Tô Chương tự mình đưa Lâm Thanh Uyển cùng Võ thị lang đến quan khâu, lần này theo bọn họ quá khứ còn có một đội 500 người binh lính, từ Thịnh Nhân mang đội. Ôn Địch Hãn đứng ở trên núi xa xa nhìn một màn này, cười lạnh một tiếng nói: “Nay đã khác xưa, hiện giờ nàng đều có thể mang binh mênh mông cuồn cuộn tới gặp ta.” Thạch Trần nghe vậy, âm thầm thấp hèn đâu không dám nói lời nào. Ôn Địch Hãn nghiêng đầu quét hắn liếc mắt một cái, xoay người xuống núi, “Đi thôi, chúng ta đi gặp một lần này một vị bạn cũ.” Thạch Trần vội vàng đuổi kịp, hắn là hôm qua mới mang binh lại đây, hắn tại đây một hồi chiến dịch trung bị thương không nhẹ, trên mặt bây giờ còn có một ngụm tử. Khả Hãn không hỏi hắn tội, nhưng hắn trong lòng vẫn chưa dễ chịu nhiều tí. Khả Hãn đem liêu đại doanh giao cho hắn, kết quả hắn thế nhưng ra lớn như vậy bại lộ, cho nên đối Lâm Thanh Uyển, hắn hận ý cũng không so Khả Hãn thiếu nhiều tí. Cho nên hắn không phải thực có thể lý giải, bọn họ đều đã bị Lâm Thanh Uyển hố quá một lần, vì sao còn muốn cùng nàng hòa đàm? “Khả Hãn, nếu là lần này Lâm Thanh Uyển còn gạt chúng ta...” Ôn Địch Hãn liền cười lạnh nói: “Ta đây liền giết nàng, Lương Quốc đang ở công sở, bọn họ khẳng định điều không ra nhiều ít binh lực tới, tuy sẽ lưỡng bại câu thương, nhưng ta Đại Liêu dung sĩ cũng không sợ.” Nếu không phải hắn thu nạp không được binh lực, từ thu được Lương Sở Thục tam quốc đang ở giao chiến khi hắn liền suất binh nam hạ. Hiện tại hắn cuối cùng là biết Lâm Thanh Uyển vì sao phải hòa đàm. Lúc này đây gặp mặt, Ôn Địch Hãn cũng không có kiêng dè hữu tướng, dù sao tất cả mọi người cảm thấy hắn thông đồng Lương Quốc, nếu như thế, hắn không bằng thoái mái hào phóng làm cho bọn họ nhìn, hắn cũng không tin Lâm Thanh Uyển sẽ nói cho hữu tướng, ám sát phụ vương người là hắn cùng nàng hợp mưu phái đi. Lâm Thanh Uyển đương nhiên sẽ không nói, đi theo Liêu Quốc quan viên vừa đi vào lều lớn, trên mặt nàng liền lộ ra tươi cười, tự đáy lòng vui vẻ nói: “Tham kiến Ôn Địch Hãn hẵn, không nghĩ tới ta còn có thể nhìn thấy Khả Hãn, ngày đó Liêu doanh phát sinh phản loạn, ta còn tưởng rằng ta sẽ như vậy đã chết đâu.” “...” Ôn Địch Hãn cười lạnh nhìn Lâm Thanh

Uyển nói: “Kia không phải là Liêu quận chúa bút tích sao, ngươi thế nhưng cũng sẽ sợ hãi?” Lâm Thanh Uyển kinh ngạc nói: “Khả Hãn có lẽ có sở hiếu lâm, kia như thế nào sẽ là bút tích của ta? Phải biết rằng lúc ấy ta còn ở Liêu doanh trung đâu.” Hữu tướng thấy nàng như thế tự nhiên thoái thác, nhìn không được nhường mày, nhìn về phía Ôn Địch Hãn, khó trách đâu, hắn nói Khả Hãn như thế nào sẽ thua tại một nữ nhân trong tay. Nay trợn mắt nói nói dối công phu đều đuôi kịp tả tướng. Lâm Thanh Uyển lại là nghiêm túc cùng Ôn Địch Hãn giải thích nói: “Khả Hãn không biết, ngài ly doanh sau liền đã xảy ra rất nhiều sự, như thế nào, Thạch tướng quân không có nói cho ngài sao?” Lâm Thanh Uyển nhìn về phía bên trái trạm Thạch Trần, cười tủm tỉm nói: “Ngài đi rồi không mấy ngày, ta ở Liêu doanh trung sự cũng không biết như thế nào liền tiết lộ đi ra ngoài, Cỗ Lực Giáp tướng quân suốt đêm mang theo người sấm doanh, lúc ấy nếu không phải Thạch tướng quân tới kịp thời, ta chỉ sợ liền đã chết.” Ôn Địch Hãn nói: “Kia thật là tiếc nuối.” Lúc ấy Lâm Thanh Uyển nếu là đã chết cũng không có gì không tốt, nếu có thể ở nàng mở miệng trước giết nàng càng tốt, chết vô đối chứng, hắn có rất nhiều lấy cớ ứng phó Cỗ Lực Giáp. Lâm Thanh Uyển nghiêm trang gật đầu nói: “Đúng vậy, ta cũng không nghĩ tới Cỗ Lực Giáp tướng quân đối ta lớn như vậy ý kiến, ta là hoài thành ý tới cùng Liêu Quốc hoà đàm, không có thể đạt được hắn hảo cảm, thật là tiếc nuối.” “Lúc ấy ta sợ hãi không thôi, vốn định đi theo Tô tướng quân cùng hồi lương, nhưng Thạch tướng quân không cho ta rời đi,” Lâm Thanh Uyển nói: “Nhân là Khả Hãn trước khi đi hạ mệnh lệnh, lại ta cũng cùng ngài đã làm ước định, muốn lưu tại Liêu doanh làm con tin, cho nên liền cõi mà làm để lại.” “Nhưng rốt cuộc Cỗ Lực Giáp tướng quân đối ta có mang ác ý, ta liên tiếp mấy ngày cũng chưa ngủ ngon, ngày đó buổi tối doanh trung đột nhiên tiếng la rung trời, chúng ta đang nghe tựa hồ là có người giết qua tới,” Lâm Thanh Uyển vẻ mặt lòng còn sợ hãi, “Bởi vì trời tối hỗn loạn, cũng không ai tới bẩm báo, ta liền cho rằng là Cỗ Lực Giáp muốn tới giết ta, bất đắc dĩ lúc này mới đào tav.” Mặc kệ các ngươi tin hay không, dù sao ta là tin, hai nước muốn hoà đàm, vì tranh thủ càng có lợi cho hai nước điều kiện, nàng “Thất tín bội nghĩa” tội danh nhất định không thể chứng thực. Nghe được nàng biện giải, Ôn Địch Hãn đều sấp khí vui vẻ, thiên quét mắt thấy Thạch Trần, hắn còn vẻ mặt hoảng hốt, đã bán tín bán nghi lên. Ôn Địch Hãn kia khẩu khí liền chấn ở ngực, hỏi: “Vậy các ngươi Lương quân tập kích ta Liêu doanh, công chiếm ta U Châu cùng Vân Châu như thế nào tính?” Lâm Thanh Uyển liền thở dài nói: “Tại hạ chỉ là Lý Phiên Viện thượng thư, lúc ấy lại ở Liêu doanh trung, cũng không thể kịp thời ngăn cản Từ Liêm cùng Tô Chương, đây là ta có lỗi, Khả Hãn nếu trong lòng để ý, đại có thể phạt ta.” Ôn Địch Hãn thân mình liền nghiêng về phía trước, “Ta không phạt ngươi, chỉ cần các ngươi Lương quân rời khỏi U Châu cùng Vân Châu là

được.” Lâm Thanh Uyển ngay cả vội lắc đầu nói: “Ôn Địch Hãn hãnh, ta ở sâu trong nội tâm tự nhiên là nguyễn ý, rốt cuộc dĩ hòa vi quý sao, nhưng Từ Liêm cùng Tô Chương muôn thu phục U Châu cùng Vân Châu đều sắp tưởng điên rồi, ta nào chỉ huy đến động bọn họ? Bất quá ngài yên tâm, ta đã cùng bệ hạ thượng thư, đến lúc đó chợ chung liền thiết lập ở Vân U hai châu, giới khi vẽ ra một khối đại địa bàn tới, bất luận Lương nhân vẫn là Liêu nhân đều nhưng đi trước giao dịch.” Ôn Địch Hãn sao có thể làm chợ chung toàn bộ khai ở Lương Quốc bên kia, kia thu nhập từ thuế như thế nào tính? Tổng không thể làm Đại Liêu thuế quan đi Lương Quốc thu thuế đi? Nhưng hẵn cũng biết, muôn bằng miệng thượng ngôn ngữ liền phải Lương Quốc còn hồi U Châu cùng Vân Châu là không có khả năng, cho nên hẵn thực mau liền theo Lâm Thanh Uyển nói đi xuống nói hoà đàm việc. “Quận chúa ngày trước đối ta hứa hẹn còn giữ lời?” “Đương nhiên giữ lời,” Lâm Thanh Uyển cười tủm tỉm nói: “Ta từ trước đến nay là cái thủ tín người, trừ phi không thể đối kháng, bằng không ta nhất định đem hết toàn lực đi thực hiện hứa hẹn, nhưng không biết Khả Hãn nói chính là nào một cái.” “Xem ra quận chúa cũng biết chính mình ưng thuận hứa hẹn rất nhiều, liền chính mình đều không nhớ được a.” Ôn Địch Hãn phúng nàng một câu sau nói: “Chính là giao dịch lương thực việc.” Hắn híp mắt nói: “Ta nhớ rõ quận chúa nói qua, ngươi có một đám lương thực sắp đến Định Châu, đến lúc đó nguyễn cùng ta giao dịch, cái này hứa hẹn còn giữ lời đi?” Lâm Thanh Uyển liên tục gật đầu, “Giữ lời giữ lời,” Nàng đầy mặt tươi cười nói: “Khả Hãn không biết, ta triều bệ hạ đối hai nước chợ chung đặc biệt coi trọng, chúng ta bên này còn không có nói hạ, hắn đã quảng phát lộ dẫn, làm các thương nhân mang hàng hóa tiến đến.” “Ta là chỉ dẫn theo lương thực tới, nhưng những cái đó khách thương lại là mang theo các loại tinh mỹ tơ lụa, đồ sứ, còn có tốt nhất lá trà, thậm chí liên châu bảo đều có,” Lâm Thanh Uyển cười tủm tỉm nói: “Đến lúc đó chỉ cần chợ chung một khai, hai bên có thể tiến hành giao dịch.” Ôn Địch Hãn đôi mắt nhíu lại, gõ gõ cái bàn hỏi: “Các ngươi Đại Lương chợ chung không phải còn cần các loại thủ tục sao? Lại đến mời lại kỳ trù bị, chỉ sợ không có hai ba tháng định không dưới đi? Lâm quận chúa đối ta Liêu Quốc chính sự hiểu biết như thế rõ ràng, hắn là biết chúng ta Liêu Quốc hiện tại nhu cầu cấp bách lương thực đi? Chúng ta nhưng đợi không được chợ chung định ra thời điểm, cho nên ta nghĩ chúng ta hai bên tốt nhất trước giao dịch một đám, dư lại chờ chợ chung định rồi lại nói.” “Khả Hãn yên tâm, chỉ cần điều kiện không dám trong triều các đại thần định ra hạn cuối, ta liền có thể toàn quyền làm chủ,” nàng ngượng ngùng cười nói: “Đàm phán hoà bình chưa thiêm, nếu ta cùng với Khả Hãn giao dịch, đó chính là buôn lậu, ngài khả năng còn không biết, năm trước ta Đại Lương có một võ tướng bởi vì buôn lậu lương thực việc bị phán trảm hình, toàn bộ gia tộc đều bị liên lụy, cho nên...” Ôn Địch Hãn sắc mặt lạnh

lùng, chất vấn nói: “Cho nên Lâm quận chúa là tướng lại lật lọng?”“Khả Hãn hiểu lầm, chúng ta lúc này liền bắt đầu chế định chợ chung quy củ, tốc độ mau nói, không ra dăm ba bữa là có thể định ra, đến lúc đó tự nhiên có thể giao dịch.”Nàng trâm cay ngàn đắng đem lương thực vận tới chính là muôn cầu đến hẵn ký xuống hòa ước, sao có thể ở chợ chung không khai trước liền giao dịch cho hẵn?Ôn Dịch Hãn cười lạnh, “Từ nơi này đến Lương Đô khoái mã cũng yêu cầu bảy ngày hành trình, người dăm ba bữa liền có thể định ra?”“Ta là Đại Lương chính sử, nhưng đại bệ hạ ký tên hòa ước, tự nhiên cũng có thể đại bệ hạ khai chợ chung, điểm này tạm thích ứng vẫn là có thể.”Lâm Thanh Uyển cười nói: “Đặc sự đặc làm, ta cũng biết Khả Hãn nhu cầu cấp bách lương thực, cho nên ta lương thực hiện tại đều đặt ở Định Châu nơi đó, mà từ Định Châu đến U Châu cũng chỉ một ngày hành trình mà thôi, hôm nay chúng ta định ra chợ chung, ta suốt đêm làm người trở về thúc giục xe, ngày mai chẳng vang là có thể giao dịch cho ngài.”Ôn Dịch Hãn nheo lại đôi mắt, hữu tướng lại không nghĩ rằng Lâm Thanh Uyển thế nhưng có quyền lợi lớn như vậy, không khỏi nhìn về phía nàng bên cạnh người vẫn luôn trầm mặc không nói Võ thi lang, cười tุม tím hỏi, “Vị này chính là phó sứ?”Võ thi lang hành lễ nói: “Đúng là, tại hạ sứ đoàn phó sứ, Ôn Dịch Hãn hẵn yên tâm, quận chúa ra kinh trước bệ hạ nói qua, phàm có lợi cho hai nước hoà đàm việc quận chúa đều có thể tạm thích ứng chỗ chi.”Hắn vẻ mặt cảm thán nói: “Hai nước phân tranh vài thập niên, bệ hạ nhất khát vọng hoà bình bất quá.”Các ngươi Lương Quốc nếu không phải mới cướp đi chúng ta Vân Châu cùng U Châu, lại nói lời này chúng ta có lẽ còn tin hai phân, hiện tại sao...Bất quá đối với Lâm Thanh Uyển có thể đại Lương Đế làm chủ khai chợ chung sự hữu tướng cùng Ôn Dịch Hãn vẫn là tin.Hai người trầm ngâm một lát sau hỏi, “Lâm quận chúa tướng này chợ chung như thế nào khai?”Thực hảo, đàm phán hoà bình chính thức bắt đầu rồi.Lâm Thanh Uyển từ Võ thi lang trên tay tiếp nhận một phần công văn, khom người đệ đi lên nói: “Khả Hãn thỉnh xem, này phân công văn là căn cứ chúng ta lúc trước thương nghị sở định, ta lại bổ sung một ít chi tiết, ngài xem hay không có gì dị nghị không.”Ôn Dịch Hãn tiếp nhận lật xem, sau một hồi hắn mới qua một lần, không nói chuyện, đem đồ vật đưa cho hữu tướng sau nói: “Ngài xem xem.”Lâm Thanh Uyển đứng hồi lâu, nhịn không được giật giật chân, Võ thi lang liền tiến lên một bước nói: “Ôn Dịch Hãn hẵn, các ngươi cũng cần thương nghị, mà canh giờ đã không còn sớm, không bằng chúng ta đi về trước, ngày mai lại đến?”Hữu tướng liền khép lại công văn, cười nói: “Này một đi một về ít nói cũng đến đi hai cái canh giờ, hà tất như thế phiền toái? Không bằng hai vị sứ thần trụ hạ, cũng cho ta Đại Liêu tẫn một làm hết lễ nghĩa của chủ nhà.”Võ thi lang liền cười nói: “Hai nước doanh trường cách đến không xa, này hai cái canh giờ tiện lợi làm là giải sầu rèn luyện.”“Kia như thế nào giống nhau, ta còn

tướng thỉnh hai vị sứ thần thưởng thức một chút ta Đại Liêu ca vũ đâu,” hữu tướng cười tủm tỉm nói: “Lần trước quận chúa tạm trú ta Liêu doanh, chỉ sợ chưa kịp xem đi?” Võ thị lang liền không khỏi nhìn về phía Lâm Thanh Uyển. Hữu tướng tiếp tục cười nói: “Nhị vị yên tâm, lúc này đây bất đồng lần trước, chúng ta là thành tâm tương mời nhị vị, chắc chắn sứ thần đoàn tôn sùng là thượng tân.” Cũng liền không phải con tin. Lâm Thanh Uyển lúc này mới cười nói: “Nếu hữu tướng chân thành tương mời, ta chờ từ chối thì bất kính, vậy làm phiền hữu tướng an bài chỗ ở.”

Chương 425: Sinh ý

Lâm Thanh Uyển cùng Võ thị lang đều sớm có chuẩn bị, bởi vậy mang theo hầu hạ người cùng vật dụng hàng ngày lại đây, hai người phái người trở về nói cho Từ Liêm bọn họ một tiếng liền ở Liêu doanh trụ hạ. Võ thị lang trong lòng vẫn là có chút thấp thỏm, “Quận chúa sẽ không sợ bọn họ lại giam chúng ta làm con tin?” Lâm Thanh Uyển liền cười, “Chúng ta háo đến khởi, người cảm thấy Liêu Quốc còn háo đến khởi sao?” Nàng ý bảo Tiểu Thập cho bọn hắn châm trà, đầy một ly cáp Võ thị lang nói: “Gần nhất chúng ta xử lý U Vân hai châu sự vụ, Võ thị lang nhưng tính quá chúng ta mở ra kho hàng gửi đi cứu tế lương?” Võ thị lang cả kinh, trầm mặc một chút nói: “U Châu cùng Vân Châu cuối cùng sơn thủy cũng không có khả năng lấy ra đủ bọn họ ăn đến tháng sáu lương thực.” Cho nên hắn đã cùng triều đình thương thư thỉnh cầu bát tiếp theo chút lương thực tới cứu cấp, hiện tại hai châu nhà kho lương thực cũng chỉ có thể bảo đảm đại đa số người không đói bụng chết thôi. Nếu là triều đình không bát lương thực, tới ba bốn nguyệt thời kì giáp hạt, có thể ăn đều ăn thời điểm, liền tính Liêu quân bất động, U Châu cùng Vân Châu bá tánh cũng sẽ tạo phản. Lâm Thanh Uyển nhấp một miêng trà nói: “U Châu cùng Vân Châu tình huống tính tốt, ta tưởng Liêu Quốc địa phương khác tình huống so này hai châu còn muộn kém, hiện tại Liêu Quốc nội hoạn thật mạnh, Ôn Địch Hãn càng muốn giải quyết chính là điểm này.” Võ thị lang liền tiếc hận nói: “Nếu không phải ở đối sở dụng binh, lúc này đối liêu xuất binh ngược lại là nhất thích hợp.” “Tổng phải có cái trước sau chủ yếu và thứ yếu, đai Trung Nguyên bình định, lại chống đỡ Liêu Quốc cũng không muộn.” Võ thị lang gật đầu, “Trung Quốc đã an, đàm di tự phục. Là cố phu dục nhuong ngoại giả, tất trước an nội. Năm đó Lâm công lâm chung trước liền dặn dò quá bệ hạ, không thể trước cùng liêu dụng binh, trước bảo quốc lực lấy an nội, đai quốc nội yên ổn, mới nhuong ngoại. Quận chúa hôm nay làm nhưng thật ra cùng Lâm công chủ trương giống nhau.” Lâm Thanh Uyển liền cười nói: “Này cũng phải nhìn thực tế tình huống, nếu Liêu Quốc tới phạm, chúng ta không có khả năng còn nghĩ bình định quan trọng, tự nhiên là trước nhuong ngoại, giữ được quốc mới có thể nghĩ an nội.” Bất luận nhuong ngoại vẫn là

an nội, đều là bọn họ cuối cùng mục tiêu, cũng không phải vì hoàn thành một khát vọng thủ đoạn, cho nên trước sau muôn xem cụ thể tình huống.Ôn Địch Hãn cùng hữu tướng đem hòa ước nội dung từng cái thảo luận quá, cuối cùng tăng thêm vài giờ, lại sửa chữa vài giờ sau liền đem Lâm Thanh Uyển cùng Võ thị lang kêu đi thương nghị.Lâm Thanh Uyển lường trước không tồi, Liêu Quốc lúc này thế cục khẩn trương, đã không có bao nhiêu thời gian cấp Ôn Địch Hãn.Cho nên cho dù là ở buổi tối trong yến hội, hắn cũng ở cùng Lâm Thanh Uyển nói hòa ước sự, đầu óc gió lốc một cái buổi chiều, Võ thị lang đã có chút mệt, phản ứng có chút chậm.Lâm Thanh Uyển lại tinh thần sáng láng, có qua có lại cùng Ôn Địch Hãn cò kè mặc cả.Ở Liêu doanh gần một tháng thời gian, nàng mỗi ngày đều căng thẳng thần kinh, đối loại này cao cường độ đại não hoạt động tập mãi thành thói quen.Mà Ôn Địch Hãn đánh lên trượng tới ba ngày ba đêm không ngủ được cũng là chuyện thường, cho nên hiện giờ đầu óc cũng thanh tịnh thật sự.Ngược lại là tuổi lớn hữu tướng có chút duy trì không được, bất quá hắn tuy ở uống rượu thường thức ca vũ, nhưng vẫn dựng lỗ tai đang nghe hai người nói chuyện.Lúc này hắn cũng không khỏi từ đáy lòng nhận đồng Ôn Địch Hãn đích xác Tỷ Can lặc cùng Càn Chuẩn còn muốn thích hợp ngồi vị trí này.Đối làm bọn họ hai người, bọn họ khẳng định ứng phó không được Lâm Thanh Uyển.Mà Lương Quốc đích xác nhân tài đông đúc, một nữ tử còn như thế, không biết kia Lương Quốc trên triều đình lại có bao nhiêu có khả năng người.Trong lòng nghĩ, hữu tướng đối Lương Quốc đề phòng lại trong một tầng.Lâm Thanh Uyển đối này đó cũng không biết, nàng cùng Ôn Địch Hãn có qua có lại, trực tiếp biện bạch, cơ hồ có thể nói là một bước cũng không nhường, hoàn toàn không còn nữa nàng tới khi khiêm cung hữu hảo.Tiệc tối kết thúc, Lâm Thanh Uyển liền làm người đem nàng mang đến hai cái cái rương đưa đi cấp Ôn Địch Hãn cùng hữu tướng.Một cái cái rương đại, là cho Ôn Địch Hãn, đều là châu báu, cấp hữu tướng còn lại là cái hộp, bên trong chỉ có một chạm ngọc.Hữu tướng thu được chạm ngọc khi còn tưởng rằng Lâm Thanh Uyển là tướng hối lộ hắn, đãi nghe nói Khả Hãn cũng có, hơn nữa so với hắn còn muôn quý trọng, số lượng còn muôn lâu ngày liền nhịn không được trầm mặc.Cho nên Lâm Thanh Uyển đây là liền bọn họ Khả Hãn đều phải hối lộ?Đi ra ngoài hỏi thăm tin tức tâm phúc lại nói: “Nghe nói vị này Lâm quận chúa xưa nay hào phóng thật sự, lần đầu tiên thấy Khả Hãn khi cũng tặng không ít quý trọng đồ vật.”Hữu tướng liền nghĩ đến vừa rồi nàng vì chợ chung vòng miếng đât kia một bước cũng không nhường bộ dáng, cảm thán nói: “Nàng đây là làm tiểu lợi, mưu đại ích đâu.”Ngày hôm sau gặp lại, Ôn Địch Hãn thái độ liền mềm mại rất nhiều, Lâm Thanh Uyển liền cũng đúng lúc phóng mềm tư thái, cuối cùng hai bên các nhường một bước.Hữu tướng bắt người tay ngắn, thấy Đại Liêu cũng không có hại, chỉ là chiếm tiện nghi không vậy đại mà thôi, Khả

Hắn đều đáp ứng rồi, hắn liền cũng mở một con mắt nhắm một con mắt buông tha.Nhất có tranh luận vài giờ định ra, dư lại liền phải dễ dàng đến nhiều.Bốn người từ buổi sáng đánh cờ đến giữa trưa, hơi nghỉ ngơi sau liền tiếp tục đấu, mãi cho đến chạng vạng liền xem như cơ bản định ra chợ chung sự.Ôn Địch Hãn liền hỏi, “Chợ chung đã đã định ra, chúng ta khi nào giao dịch lương thực?”Lâm Thanh Uyển liền cười nói: “Ta suốt đêm phải người trở về chuẩn bị, ngày mai chúng ta ký kết hòa ước, công kỳ sau là có thể giao dịch.”Ôn Địch Hãn nghi vấn, “Công kỳ?”“Là, đàm phán hoà bình là đại sự, tự nhiên muôn báo cho hai nước bá tánh, ngày mai chúng ta ở quan khẩu trước mặt mọi người ký hợp đồng, sau đêm hòa ước công kỳ, nếu chúng ta có thời gian còn có thể đem chúng ta hoa kia khỏi chợ chung mà vòng ra tới.” Lâm Thanh Uyển cười nói: “Mà chúng ta giao dịch đó là chợ chung thành lập sau đệ nhất bút giao dịch.”Ôn Địch Hãn nghĩ, không phát hiện tật xấu, gật đầu đáp ứng rồi.Lâm Thanh Uyển liền đem hai người một lần nữa định ra hòa ước giao cho Võ thị lang, đôi tay giao nắm với bụng trước, cười tủm tỉm nhìn Ôn Địch Hãn nói: “Cho nên Ôn Địch Hãn hãnh, hiện tại chúng ta liền tới nói đệ nhất bút sinh ý đi, ta ra khỏi thành khi, U Châu lương giới là mě một đấu 48 văn, hai ngày này tựa hồ lại trưởng điểm, đến 50 văn?”“Cốc giới giống nhau vì giá gạo sáu thành, cho nên hiện tại cốc giới ước là 300 tiền một thạch, ngoài là phải dùng tiền cùng ta mua, vẫn là lấy vật đổi vật?” Lâm Thanh Uyển nghiêm túc nhìn Ôn Địch Hãn nói: “Kỳ thật ta càng muốn ngoài dùng vật cùng ta trao đổi, thảo nguyên thượng đồ vật ở Giang Nam vẫn là thực được hoan nghênh.”Ôn Địch Hãn chớp chớp mắt, lúc này mới nhớ tới lương thực còn phải dùng tiền mua hoặc dùng đồ vật đổi.Ôn Địch Hãn nhìn về phía hữu tướng.Hữu tướng liền cười tủm tỉm hỏi: “Lâm quận chúa, đây chính là chúng ta đệ nhất bút giao dịch, ngoài nếu hoàn toàn dựa theo thị trường tới, chúng ta đây còn không bằng tìm người khác giao dịch.”Lâm Thanh Uyển liền gật đầu cười nói: “Nói như vậy cũng không sai, cho nên các ngươi tưởng như thế nào mua?”Hữu tướng trầm ngâm một chút hỏi, “Này phê lương thực là Lương Quốc, vẫn là quận chúa cá nhân?”“Là ta cá nhân,” Lâm Thanh Uyển trên mặt tươi cười hơi thâm, hơi hơi khom người nói: “Đều là ta kêu người nhà từ Giang Nam vận lại đây, dọc theo đường đi chính là nhiều lần trải qua trăm cay ngàn đắng.”Hữu tướng liền cười ha hả nói: “Xem ra quận chúa đối liêu lương hai nước hoà đàm rất có tin? A href=’/mo_.Html’ target=’_blank’ >Đường ruộng. Cốc hoạn hiện tránh nuốt gan sám sán áo ấm sóc lụa trăm!? Br />“Đó là bởi vì ta biết chúng ta hai nước bá tánh tâm là giống nhau, đều không nghĩ đánh giặc.”Hữu tướng liền trùu trùu khoe miệng nói: “Ta đảo cảm thấy là quận chúa tín nhiệm chúng ta Khả Hãn chi cố, nghe nói quận chúa cùng Khả Hãn lần đầu tiên gặp mặt khi liền trò chuyện với nhau thật vui, nếu không phải thân phận duyên cớ, chỉ sợ muôn trở thành bạn

tốt.”Lâm Thanh Uyển cười tủm tỉm gật đầu nói: “Không tồi, ta đảo tướng trở thành Khả Hãn bằng hữu, liền sợ Khả Hãn ghét bỏ ta thân phận không đủ.”Ôn Địch Hãn kéo khéo miệng nói: “Lâm quận chúa quá khiêm nhượng, ngươi là Đại Lương quận chúa, lại là danh tướng lúc sau, như thế nào thân phận không đủ đâu?”Võ thị lang tǎ hưu nhìn xem, yên lặng mà ngồi ở một bên không nói lời nào.Tính, Lâm quận chúa hiền nhiên là cố ý cùng bọn họ làm tốt quan hệ, hắn cần gì phải sợ nàng có hại?Phản giao tình, nhưng sinh ý vẫn là đến nói, Lâm Thanh Uyển càng có khuynh hướng lấy vật đổi vật, đương nhiên, dùng để đổi lương thực đồ vật cũng nên là quan trọng vật tư, cho nên Lâm Thanh Uyển cái thứ nhất lựa chọn chính là mã.Không câu nệ thành mã, vẫn là mã câu nàng đều có thể muốn, nếu là thành mã càng tốt.Mã ở Đại Lương là không lo bán, trừ bỏ bán cho quân đội, nàng còn bán cho các đại gia tộc, như vậy càng kiếm tiền.Còn có ngưu, nàng nông trang mục viên dường ngưu hiện giờ sinh sôi nở, mỗi năm cố định bán ra nhất định số lượng, nhưng cho nàng kiếm lời không ít tiền.Nhưng một con trâu tương đương với hai cái tráng lao động, phàm là có chút dư tiền nhân gia, tình nguyện không kiêng phòng ở cũng muốn mua ngưu, cho nên ngưu ở Đại Lương cũng là hút hàng hóa.Ôn Địch Hãn tự nhiên không đáp ứng, ngưu còn bãi, hắn là không có khả năng đem như vậy nhiều mã cấp Lâm Thanh Uyển, kia nhưng đều là chuẩn bị chiến đấu, cho nàng trang bị Lương quân tới đánh bọn họ sao?Cho nên hắn áp xuồng mã số lượng, ngược lại đề ra thịt dê.Không sai, là thịt dê!Năm trước mùa đông đông chết tồn thương do giá rét không ít dương, mà thảo nguyên thượng dương cũng thật là nhiều nhất, cho nên Ôn Địch Hãn có khuynh hướng dùng thịt dê đổi lương thực.Nếu Lâm Thanh Uyển ghét bỏ kia dương là giết tốt, cũng có thể dùng sống dương trao đổi.Một nhà dân chăn nuôi sát một đầu dương, chẳng sợ một ngày chỉ ăn sẽ không đói chết lượng, nhiều nhất cũng chỉ có thể ăn một tháng, nhưng một đầu dương đổi lấy lương thực phối hợp mùa đông kia sẽ đông chết thịt dê ít nhất có thể ăn ba tháng.Đây là không đói bụng chết tiền đề, nếu muôn sức lực lao động, kia tiêu hao lương thực ít nhất muôn gia tăng gấp hai.Ôn Địch Hãn ít nhất phải cho những mục dân đổi đến có thể chống đỡ bốn tháng lương thực, chờ đến mùa hè thu hoạch mới được.Lâm Thanh Uyển cùng bọn họ cò kè mặc cả, cuối cùng định ra một thạch lương thực giá, Ôn Địch Hãn liền hỏi, “Quận chúa trên tay có bao nhiêu lương thực?”Lâm Thanh Uyển liền cười nói: “Không nhiều lắm, cũng liền 8000 thạch hạt thóc, hai ngàn thạch tiểu mạch mà thôi.”Ôn Địch Hãn: “...”Hữu tướng: “...”Chính là Võ thị lang đều trùng lớn mắt, nàng khi nào đem nhiều như vậy lương thực vận lại đây?Ôn Địch Hãn hơi hơi ngồi ngay ngắn, đang muốn bàn lại nói chuyện này giá cả, liền nghe Lâm Thanh Uyển nói: “Kỳ thật nếu không phải lúc trước ta cùng với Khả Hãn gian có chút hiểu lầm, tạo thành hiện tại cục diện, ta sẽ không đáp ứng

ngài đổi nhiều như vậy dương.” Lâm Thanh Uyển thở dài nói: “Mùa đông
đã qua đi, đã qua ăn thịt dê mùa, này phê lương thực ta cơ hồ là lỗ vốn xử lý
cho ngài.” Lâm Thanh Uyển tự đáy lòng nhắc nhở nói: “Cho nên Khả Hãn
muốn dùng dương cùng mặt khác thương nhân trao đổi vật tư là rất khó
hành đến thông, ngài không bằng làm quốc nội thương nhân nhiều chuẩn bị
chút da lông, dược liệu, sống ngưu chờ, nga, Đại Liêu đá quý cũng thực
được hoan nghênh. Dương nhiên, ngài nêu là chịu mở ra một ít quyền hạn,
làm người giao dịch mã liền càng tốt.”

Chương 426: Nhượng bộ

Lâm Thanh Uyển nhìn hắn một cái, lời nói thầm thía nói: “Thảo nguyên người trên đều có mã, bọn họ là vì chăn thả, nhưng ta Đại Lương người dùng mã nhiều là dùng để đi ra ngoài giống ta Lâm gia, phòng xe ngựa muôn bốn chiéc, nhân có quy chế ở, cho nên vì kéo xe dự lưu ra tới mã là bảy thất, trừ ngoài ra còn thêm vào bị có 50 nhiêu con ngựa, là xứng cấp trong nhà hộ vệ.”“Nhà ta chỉ có cô chất hai người, cho nên chỉ cần nhiều bị hai chiéc cấp khách nhân xe ngựa liền hảo, nhưng mặt khác đại gia đại tộc, con nối dõi sum xuê, không nói trong nhà nữ quyền, nam định tổng muốn mỗi người một con ngựa đi? Quân tử lục nghệ liền bao gồm ngự.”“Cho nên ngài không cần nghĩ chúng ta mua mã đó là phong phú trong quân,” Lâm Thanh Uyển chỉ chỉ Võ thị lang nói: “Không tin ngài hỏi hắn, mã bán cho Bình Bộ là bao nhiêu tiền, vận đến Giang Nam cùng Trung Nguyên bán cho tư nhân lại là cái gì giới?”“Ta chính là lại trung quân vì nước, ta cũng luyến tiếc từ bỏ nhiều như vậy tiền a.”Ôn Địch Hãn nhường mà hỏi, “Đại Lương mã thực quý sao?”Lâm Thanh Uyển cười, “Khả Hãn phái người qua đi sau khi nghe ngóng liền biết, cần gì phải hỏi ta, ngài hỏi ta, ta đáp, ngài trong lòng cũng chưa chắc tin tưởng.”Võ thị lang liền buông chén trà giải thích nói: “Mã cũng chia làm vài chò, thượng đẳng mã, đặc biệt là ngàn dặm lương mã, đó là thật sự thiên kim khó câu, hạ quan nhớ rõ Sở Quốc vì hạ bệ hạ thọ cố ý đưa tới một con thiên lý mã, vốn là phải cho nhị điện hạ...”Võ thị lang nói tới đây một đốn, “Là phải cho Tứ điện hạ, nhưng bởi vì điện hạ không thiện thuật cưỡi ngựa, bệ hạ ghét bỏ hắn đẹp hư hảo mã, liền tưởng đem ngựa thường cho trong triều võ tướng.”Võ thị lang cười, tiếp tục nói: “Binh Bộ Thượng Thư nghe được tin tức, cố ý ôm một tráp kim khồi tiến cung, lại tặng Hoàng Hậu nương nương một tôn kim đúc phật tượng, bệ hạ liền đem kia con ngựa thường hàn. Vì thế, Binh Bộ Thượng Thư còn lặng lẽ tham ô hàn phu nhân của hồi môn, nghe nói trong nhà rất là náo loạn một hồi.”Lâm Thanh Uyển: “...”Ôn Địch Hãn cùng hữu tướng: “...”Lâm Thanh Uyển ho nhẹ một tiếng, nhìn về phía Ôn Địch Hãn cười nói: “Ngài xem, trên đời ít có không yêu bảo mã (BMW) người, mà ta Đại Lương trại nuôi ngựa thiểu, khó đào tạo ra lương mã, mà Đại Liêu có mã, vì sao không thể

bù đắp nhau đâu?”“Ngài cảm thấy mã là chuẩn bị chiến đấu vật tư, cho nên sợ ta Lương Quốc mua mã cường quân, nhưng ngài đừng quên, lương thực cùng muối ăn ở trong chiến tranh tầm quan trọng không thể so mã tiêu, nhưng ta Đại Lương vẫn như cũ chịu buông ra giao dịch cho ngài, chẳng lẽ chúng ta không sợ các ngươi mua lương thực đi uy no tướng sĩ trái lại đánh chúng ta sao?” Lâm Thanh Uyển thở dài nói: “Hợp tác có thể cho nhau hoài nghi, nhưng cũng muốn cho nhau tín nhiệm. Cái gì là thương? Bù đắp nhau, lấy ta có đi đến lượt ta không có, mà ngươi có đó là thương.”“Các ngươi liêu thiện dường mã, mà chúng ta lương thiện dục lương, lấy lương thay ngựa đó là thương, đó là hợp lý giao dịch, Khả Hãn muôn dùng chúng ta không cần đồ vật đổi các ngươi nhu cầu cấp bách đồ vật,” Lâm Thanh Uyển lắc lắc đầu nói: “Cũng chính là ta mới bằng lòng ăn cái này mệt.”Ôn Dịch Hãn như suy tư gì, hữu tướng cũng rũ xuống đôi mắt suy nghĩ sâu xa.Bọn họ đương nhiên không có khả năng đã bị Lâm Thanh Uyển một phen nói động, nhưng rốt cuộc đem lời nói nghe lọt được, thương đó là dùng đối phương yêu cầu đồ vật trao đổi chính mình yêu cầu đồ vật.Nếu là Lương Quốc tới thương nhân đổi bọn họ hàng hoá hứng thú thiêu thiêu, kia bọn họ cũng chỉ có thể sử dụng vàng bạc đi mua sắm.Nhưng như vậy gân nhất thu không đủ chi, chẳng qua là dùng Liêu Quốc vàng bạc phì Lương Quốc thương nhân thôi, này không phải Đại Liêu triều đình muôn nhìn đến.Đương kim thiên hạ, không có cái nào triều đình là không nghèo, giàu có đều là đại gia tộc cùng cá nhân.Tỷ như Ôn Dịch Hãn, hắn liền rất có tiền, nhưng Liêu Quốc khố nhưng không bao nhiêu tiền.Ôn Dịch Hãn tiền là trong chiến tranh đoạt tới, còn có buôn lậu kiếm tiền.Hắn so Lâm Thanh Uyển càng biết mã ở Đại Lương có bao nhiêu được hoan nghênh, chính là cùng Triệu Tiệp hợp tác nhiều năm, hắn chưa bao giờ cung cấp cấp đối phương một con ngựa, sợ chính là hắn lợi dụng hắn cấp mã cường quân.Nhưng Lâm Thanh Uyển nói cũng không tồi, không chỉ có trong quân dùng mã, dân gian cũng là dùng mã, thậm chí dân gian thị trường muôn so trong quân muôn lớn hơn rất nhiều.Từ bỏ này một cái sinh ý, bọn họ không biết muôn tồn thất bao nhiêu tiền.Lâm Thanh Uyển làm cho bọn họ chính mình hảo hảo tự hỏi, cùng Võ thị lang cáo từ rời đi.Một hồi đến doanh trướng, Lâm Thanh Uyển liền viết một phong thơ giao cho Dịch Hàn, “Phái người đưa trở về cấp Lâm Toàn cùng Lâm An, làm cho bọn họ chuẩn bị tốt lương thực, ngày mai chúng ta liền cùng liêu giao dịch.”Dịch Hàn tiếp nhận tin hỏi, “Liêu Quốc cũng chuẩn bị tốt hàng hóa?”Lâm Thanh Uyển liền cười nói: “Ta không nóng nảy, ngày mai cũng không phải một lần *** xong, ta chỉ làm Lâm Toàn bọn họ mang một phần ba lương thực lại đây.”Nàng còn tưởng nhiều đổi một ít mã đâu.Một con thành niên ngựa đực có thể đổi hai trăm 30 thạch đến hai trăm 50 thạch không đợi hạt kê, nhưng một đầu trâu bò mới có thể đổi không đến 90 thạch, càng đừng nói

dương.Bởi vì hiện tại thịt dê khó bán, nàng chính là đem giá ép tới rất thấp, nàng không tin gia tăng mấy thót ngựa liền có thể giải quyết sự, Ôn Dịch Hãn sẽ tro mắt nhìn nàng chiếm này phân tiện nghi.Có một thì có hai, chỉ có hắn nơi này trước buông ra quyền hạn, nàng mới có thể cùng người khác mua được càng nhiều mã, trông cậy vào dùng này đó lương thực cùng Ôn Dịch Hãn đổi đến nàng vừa lòng mức mã là không cần suy nghĩ.Dem tin giao ra đi, Lâm Thanh Uyển lúc này mới nhìn về phía vẫn luôn yên lặng ngồi ở một bên Võ thị lang, hỏi: “Võ thị lang còn có chuyện gì?”“Quận chúa,” Võ thị lang thoảng khom người nói: “Trong nhà áu tử cũng đến tập võ là lúc, cho nên ta tưởng cho hắn mua một con ngựa con, làm hắn từ nhỏ dưỡng.”Lâm Thanh Uyển liền cười, “Ý tưởng không tồi.”Võ thị lang liền xấu hổ nói: “Chỉ là tại hạ trong túi ngượng ngùng, cho nên muốn cùng ngài trước mượn ít bạc.”Lâm Thanh Uyển liền không thèm để ý nói: “Này có khó gì, quay đầu lại ta làm Dịch Hàn cho ngươi đưa một trăm lượng qua đi.”Võ thị lang liền thở dài nhẹ nhõm một hơi, đứng dậy hành lễ nói: “Đa tạ quận chúa.”Ở Liêu Quốc, một con thành mã ở sáu mươi lượng cùng bảy mươi lượng chi gian, mã câu thì tại ba mươi lượng tả hữu, nhưng nếu là một con hảo mã câu, kia có thể so giống nhau thành mã còn muôn quý, cũng chính là ở tám mươi lượng tả hữu.Lâm Thanh Uyển mượn bạc vừa vặn nhiều ra một chút, làm Võ thị lang có càng nhiều lựa chọn đường sống.Lần này cơ hội khó được, hắn nhưng đến cấp tiểu nhi tử tuyển một con hảo một chút ngựa con.Đáng tiếc lần này là ôm chịu chết quyết tâm tới, cho nên hắn ra kinh khi cố ý không mang bao nhiêu tiền, hiện tại hướng trong nhà muốn cũng không còn kịp rồi.Thật là đáng tiếc đáng tiếc.Dịch Hàn phái một cái hộ vệ trở về liền đã trở lại, vừa lúc đụng tới Thạch Trần lanh Lan Na tiến vào lều lớn.Nhin đến gầy ốm tiêu tụy Lan Na, Dịch Hàn đồng tử co rụt lại, bước nhanh đuổi đi lên.Một hiên khai mành, liền nghe được Thạch Trần cứng nhắc thanh âm nói: “Khả Hãn nói Lan Na ở ngoài bên người hầu hạ một đoạn thời gian, ngài cũng dùng quán, cho nên liền đem nàng đưa cho ngài, ngài ngày mai liền phải đi trở về, vừa lúc đem nàng mang đi.”Lâm Thanh Uyển quét Lan Na liếc mắt một cái, cười nói: “Quân tử không đoạt người sở hảo, ta xem Lan Na tri kỷ thật sự, vẫn là Khả Hãn lưu lại đi.”Thạch Trần mặt vô biểu tình nói: “Xem ra quận chúa là không thích nàng, kia nàng liền không có tồn tại ý nghĩa, ngài yên tâm, ta sẽ xử lý nàng.”Lâm Thanh Uyển tươi cười liền lạnh lùng, ánh mắt sắc bén đảo qua hắn mặt, này cố khí thế cùng nhau, trực tiếp ép tới Lan Na không thở nổi, mà Thạch Trần cũng sống lưng phát lạnh, có chút kinh ngạc ngẩng đầu, lại không quá dám nhìn về phía Lâm Thanh Uyển.Trong trường trầm mặc một lát, Dịch Hàn đứng ở Lâm Thanh Uyển phía sau, rũ mi rũ mắt đứng thẳng.Lâm Thanh Uyển lúc này mới chậm rãi thu hồi khí thế, khẽ cười một tiếng nói: “Nếu Ôn Dịch Hãn hận như thế thịnh tình, ta đây liền tiếp nhận,

Thạch tướng quân, không bằng ngài đem Lan Na người nhà cùng nhau tặng cho ta, cũng miễn cho tương lai nàng ở Giang Nam nhớ nhà.” Thạch Trần liền cười lạnh nói: “Lan Na phụ huynh đều ở chỗ này thứ bảo vệ U Châu chi chiến trung bồ mìn.” Lâm Thanh Uyển liền tiếc hận nói: “Kia thật đúng là quá đáng tiếc, nếu nàng phụ huynh không còn nữa, kia mẫu thân của nàng cùng tẩu tử đâu? Nga, không biết nàng nhưng có chất nhi chất nữ gì đó?” Lâm Thanh Uyển ánh mắt liếc hướng Lan Na. Lan Na trên mặt chết lặng, Tiểu Thập liền nhịn không được đầy nàng một chút, thấp giọng nói: “Quận chúa hỏi ngươi đâu, ngươi mau nói a.” Lan Na một cái giật mình phục hồi tinh thần lại, đầu tiên là theo bản năng ngẩng đầu nhìn thoáng qua Thạch Trần, Thạch Trần ánh mắt phát lạnh nhìn chăm chú nàng, nàng trong ngực liền nhịn không được dâng lên một đoàn hỏa, ở nàng lấy lại tinh thần khi nàng đã “Bùm” một tiếng quỳ gối trên mặt đất... Nàng run run thân mình, ngẩng đầu lên nhìn về phía Lâm Thanh Uyển, đối diện nàng đậm nhiên ánh mắt, Lan Na liền đôi mắt nóng lên nói: “Quận chúa, quận chúa, ta cầu ngài...” Nàng đầu gối hành hai bước tiến lên muôn ôm lấy Lâm Thanh Uyển chân, Dịch Hàn lại đột nhiên đứng ở nàng trước người, cau mày trùng nàng. Lan Na cũng không thèm nhìn tới hắn, lập tức nhìn Lâm Thanh Uyển nói: “Cầu quận chúa đem ta mẫu thân, tẩu tử cùng chất nhi cùng nhau muôn lại đây đi, chúng ta nguyện hầu hạ quận chúa, cắp quận chúa làm trâu làm ngựa.” Lâm Thanh Uyển liền nhìn về phía Thạch Trần, cười nói: “Làm phiền Thạch tướng quân đem bọn họ mang đến, ngày mai ta cùng nhau dẫn bọn hắn rời đi.” Thạch Trần liền kéo khéo miệng nói: “Bọn họ cũng không ở trong quân, ta như thế nào có thể biết được bọn họ ở nơi nào? Quận chúa không bằng hỏi Lan Na yếu địa chỉ, tự phái người đi tiếp bọn họ.” “Như vậy a,” Lâm Thanh Uyển tiếc hận nói: “Đáng tiếc ta không hảo tùy ý ra vào Liêu Quốc, vậy chỉ có thể buổi tối đi gặp Khả Hãn khi làm ơn một chút hắn, hy vọng hắn có thể hỗ trợ tìm được.” Thạch Trần cỗ cỗ gương mặt, hắn hận Lâm Thanh Uyển, cũng hận Lan Na, ở hắn xem ra, không có Lâm Thanh Uyển, U Vân hai châu liền sẽ không ném, nếu không phải Lan Na không thấy trụ người, bọn họ trên tay liền cân lượng, không đến mức ở Lương quân trước mặt kế tiếp bại lui. Lan Na nghe được Lâm Thanh Uyển cùng Thạch Trần nói, cả người đều run lên, nàng phụ huynh đã chết trận sa trường, nhân nàng chí cố, mẫu thân cùng tẩu tử chất nhi đều bị tróc nã, đi theo Lâm Thanh Uyển, nàng không biết tương lai sẽ phát sinh cái gì, nhưng nàng biết, lưu bọn họ ở Liêu Quốc, bọn họ tương lai gặp qua đến liền súc sinh đều không bằng. Nàng nhịn không được liên tục dập đầu. Lâm Thanh Uyển nhịn nàng trong chốc lát, đứng dậy đi đến án trước, đề bút viết một trương khế ước, giao cho Thạch Trần sau nói: “Đây là hôm nay ta cùng Khả Hãn nghị tốt giá, ngươi thay ta đem này khế ước giao cho Khả Hãn đi, nếu không thể nghi ngờ hỏi, chúng ta liền thiêm hảo tự, ngày mai liền nhưng

giao dịch.” Lại cười nói: “Bất luận có thể hay không tìm được nhà nàng người, còn thỉnh cùng Khả Hãn nói một tiếng, Thạch tướng quân nếu có ý đem Lan Na đưa tới cho ta, hiển nhiên cũng là cảm thấy nàng rất được dùng, nếu như thế, ta liền không nghĩ nàng vì người nhà phân tâm, làm phiền ngươi.”

Chương 427: Ai sai

Thạch Trần tiếp nhận khẽ ước, nhìn lướt qua quỳ rạp trên mặt đất Lan Na sau liền rời đi.Nghe được hán tiếng bước chân tiệm ly, Lan Na trực tiếp mềm mại ngã xuống trên mặt đất, áp lực khóc lên. Tiểu Thập trong lòng có chút không đành lòng, nhìn về phía Lâm Thanh Uyển.Lâm Thanh Uyển đi đến nàng trước mặt đứng yên, bình đạm nói: “Ta đã nỗ lực qua, liền xem đêm nay Ôn Địch Hãn có thể hay không tặng người lại đây.”Lan Na nâng lên vẻ mặt nước mắt, đầu gối hành hai bước tiến lên, “Quận chúa, ngài lại cùng Khả Hãn nói nói, ngài là thượng tân, ngài lời nói khẳng định dùng được.”“Ta nói dùng được là bởi vì trong tay ta có hán muôn đồ vật,” Lâm Thanh Uyển cong hạ thân tử nói: “Vừa rồi cho hán khẽ ước trung ta đã lui về phía sau một bước, hán không đáp ứng, ta đã nỗ lực quá, hán nếu đáp ứng, người lại có cái gì giá trị tới đèn ta vì người trả giá này đó?”Lan Na sưng sốt, mộc ngốc ngốc nhìn nàng, nửa ngày mới nói: “Quận chúa muốn ta làm cái gì?”Lâm Thanh Uyển lắc lắc đầu nói: “Ta không biết, có lẽ cả đời này ta đều sẽ không có dùng đến người thời điểm, nhưng ta hy vọng người có thể nhớ kỹ hôm nay ân.”Lan Na liên tục gật đầu, “Ta sẽ nhớ kỹ, ta nhất định sẽ cảm kích quận chúa, còn có mẫu thân của ta, tẩu tử cùng chất nhi, bọn họ cũng sẽ tự đáy lòng cảm kích quận chúa.”Lâm Thanh Uyển liền nghiêng đầu nhìn về phía Dịch Hàn, Dịch Hàn liền cao giọng kêu tiến vào một cái hộ vệ, làm hán mang nàng đi xuống nghỉ ngơi.Ôn Địch Hãn thu được này trương khẽ ước khi cả kinh, này mặt trên giá cả cũng không phải là bọn họ hôm nay định ra, với hán muôn tiện nghi một chút.Ôn Địch Hãn nhịn không được nhường mày hỏi, “Lâm quận chúa nói gì đó?”Thạch Trần vốn định giấu hạ Lan Na việc, có thể thấy được Khả Hãn ánh mắt sáng ngời thả xác định nhìn hán, rõ ràng là biết Lâm Thanh Uyển có chuyện chổ rẽ, liền nhịn không được nhìn khẽ ước liếc mắt một cái, chẳng lẽ kia có cái gì tật xấu?Do dự một chút, Thạch Trần vẫn là đem Lan Na sự một năm một mười nói, cuối cùng oán giận nói: “Lâm Thanh Uyển cho rằng nàng là ai, nàng muôn ta Đại Liêu nô lệ một mớ miệng liền muốn?”“Cho nàng!” Ôn Địch Hãn lạnh lùng hạ lệnh nói.“Cái gì?” Thạch Trần sưng sốt một chút mới phản ứng lại đây, trùng lớn đôi mắt hỏi, “Khả Hãn, nàng chỉ là Lương

Quốc một cái quận chúa, chúng ta sợ nàng cái gì?"“Câm miệng,” Ôn Dịch Hãn giơ giơ lên trong tay khế ước nói: “Ta không sợ nàng, chỉ là nàng nguyện ý dùng tiền mua ba cái với ta không nhiều lăm tac dụng nô lệ, ta vì sao không bán?”Đem Lan Na cấp Lâm Thanh Uyển đưa đi, một là ghê tởm nàng, thứ hai là làm Lan Na ngày ngày nhìn nàng kẻ thù, nói không chừng có thể cho Lâm Thanh Uyển thêm điểm phiền toái đâu?Lấy chỉ có tin tức xem, hắn cảm thấy Lâm Thanh Uyển sẽ không giết Lan Na, mặc dù nàng là cái uy hiếp, nàng cũng sẽ không tùy ý xử trí Lan Na.Nhưng hắn không nghĩ tới Lâm Thanh Uyển thế nhưng sẽ vì Lan Na trả giá lớn như vậy đại giới, hứa hẹn cho hắn lương thực cơ hồ tiện nghi một thành.Ôn Dịch Hãn phát phát tay nói: “Chạy nhanh đem người tìm ra cho nàng đưa đi.”Dứt lời liền phải để bút ký tên, nhớ tới cái gì lại dừng lại hỏi, “Lan Na người nhà còn sống đi?”“Tồn tại là tồn tại...” Chính là có điểm thảm.Lan Na phụ huynh là Ôn Dịch Hãn thủ hạ hai viên tiểu võ quan, lúc ấy hắn nhu cầu cấp bách một người đi Lâm Thanh Uyển bên người nhìn nàng, người này không chỉ có nếu là cái nữ nhân, còn phải sẽ nói Hán ngữ, tốt nhất còn muôn nhận thức chữ Hán.Lan Na tổ mẫu là người Hán, cho nên nàng cùng nàng ca ca từ nhỏ liền đi theo nàng tổ mẫu nhận tự, thông thường chữ Hán hoàn toàn không thành vấn đề.Mà nàng phụ huynh lúc ấy cũng nghĩ lập công sau càng tiến thêm một bước, cho nên liền đem Lan Na đưa đi.Thảo nguyên thượng nhí nữ đều sẽ chút quyền cước công phu, hơn nữa Lan Na cũng cơ linh, bên ngoài thủ lại đều là liêu binh, không ai cảm thấy sẽ có vấn đề.Kết quả Lan Na vẫn là không thấy trụ người, làm Lâm Thanh Uyển chạy.Ngày đó buổi tối Dịch Hán đem người gõ vựng, Lương quân tiến công sau liêu binh tú tán bôn đảo, là Lan Na phụ huynh liều chết đi vào tìm nàng, đem nàng cấp kéo đi.Nhưng Thạch Trần oán hận Lan Na thả chạy Lâm Thanh Uyển, ở phía sau đối chiến trung liên cố ý đem nàng phụ huynh phái đến nguy hiểm nhất địa phương, vài lần xuống dưới, hai cha con liền lục tục chết trận.Sau đó Thạch Trần liền lấy đến trẽ chiến cơ vì từ đem nhà bọn họ đều bắt lên, trực tiếp ném ở trong quân vì nô.Nếu không phải Lan Na phụ huynh ở trong quân doanh còn có chút bằng hữu, nàng cùng nàng mẫu thân tẩu tử một trở thành nô liền sẽ không có kết cục tốt.Nhưng theo Liêu quân tú tán bôn đảo, đánh tan sau lại trọng tổ, bọn họ nhận thức người chậm rãi đều rời đi, toàn gia nhật tử lúc này mới khổ sở lên.Vẫn là Ôn Dịch Hãn quyết định muôn đích thân tới hoà đàm khi, nàng nhật tử mới hơi hơi hảo quá điểm, bởi vì Thạch Trần muôn xách nàng đi thừa nhận Ôn Dịch Hãn chủ yếu lừa giận.Cuối cùng Ôn Dịch Hãn quyết định đem nàng đưa cho Lâm Thanh Uyển, trong quân người lúc này mới không có khi dễ nàng, nhưng nàng mẫu thân cùng tẩu tử chất nhi liền không cái này vận khí.Chờ Thạch Trần tìm được bọn họ một nhà ba người khi, Lan Na năm tuổi chất nhi đã liền thừa một hơi, đại lãnh thiêng, liền ăn mặc một kiện áo đơn nằm ở chuồng

ngựa.Lan Na mău thân Cát Thảo cùng nàng tấu tử Nữ Khê ôm hài tử lại đây khi đều là vẻ mặt chết lặng.Hộ vệ sờ soạng một chút hài tử mạch đập, kinh ngạc một chút, không thể không đi tìm Dịch Hàn.Dịch Hàn xuất trướng nhìn bọn họ liếc mắt một cái, hơi hời nhíu mày nói: “Vào đi, đi đem Lan Na tìm tới, từ từ, đi trước đem quân y tìm tới.”Hộ vệ thấp giọng nói: “Ta vuốt kia hài tử liền mạch đập đều yếu đi, bên này quân y chỉ sợ không thành.”Lời này tuy thấp, nhưng ôm hài tử Cát Thảo cùng Nữ Khê cũng nghe tới rồi, hai người thân mình lung lay sấp đổ, Dịch Hàn nhíu lại mày nói: “Đi trước đem người mòi đến lại nói.”Lâm Thanh Uyển lại vào lúc này xốc lên mành, nhìn đèn đứng ở cửa hai nữ nhân sững sốt, chờ nhìn đến bọn họ trong lòng ngực hài tử khi càng là sắc mặt biến đổi, nàng bước nhanh tiến lên sờ sờ hài tử cổ, quay đầu đối hộ vệ nói: “Lại phải cá nhân trở về tìm lương doanh tìm cái đại phu tới, đem hài tử bệnh trạng nói một chút, tìm cái đúng bệnh đại phu.”Hộ vệ đồng ý, vội vàng xoay người mà đi.Lâm Thanh Uyển nghiêng người nói: “Bên ngoài lạnh lẽo, mau vào đi thôi.”Cát Thảo đem hài tử đặt ở trên giường, hài tử mềm oặt, nhìn tựa hồ sắp không được rồi, nàng vội vàng nhìn về phía Dịch Hàn, “Ta nhớ rõ chúng ta có chúa cứu cấp nhân sâm.”“Là có,” Dịch Hàn vội vàng xoay người đi phiền hòm xiểng, nhảy ra một cái hộp tới, cũng không cần đao, trực tiếp dùng khí kình cắt một mảnh xuống dưới nhét vào hài tử trong miệng.Tiêu Thập đã vội vàng đem chăn ôm ra tới cái hăn trên người, “Hăn hơn phân nửa là lạnh, muốn hay không cho hăn xoa nhất chà xát thân mình? Hoặc dùng nước ấm chậm rãi lau cũng đúng, ta trước kia cũng thiểu chút nữa đông chét quá, ca ca chính là như vậy cho ta làm cho.”Cát Thảo cũng hiểu Hán ngữ, nghe đến đó mới hoàn hồn, nàng lắc lắc đầu, nước mắt ào ào đi xuống lưu, run xuống tay đi giải hài tử quần áo, chờ nhìn đến mặt trên xanh tím, mọi người sắc mặt toàn biến.“Không phải lạnh, là bị đánh, bọn họ đánh Tiêu Tuấn, nói bọn họ không có đồ ăn, không có vàng bạc đều là nhà của chúng ta làm hại, lúc ấy Tiêu Tuấn đều hôn mê đi qua,” Cát Thảo lau nước mắt nói: “Mọi người đều cho rằng hăn muốn chết, cho nên liền lột hăn quần áo, là Nữ Khê trộm đem hăn dọn tới rồi chuồng ngựa, bằng không hiện tại hăn đã kêu lang cấp ăn.”Lâm Thanh Uyển sắc mặt xanh mét.Nhưng nàng không hiểu y thuật, hoàn toàn không có biện pháp.Lan Na thực mau tới rồi, nhìn đến cháu trai biến thành như vậy, nhịn không được cắp Lâm Thanh Uyển quỳ xuống, “Cầu quận chúa cứu hăn, cầu ngài cứu hăn.”Lâm Thanh Uyển nhíu lại mày, xoay người liền đi ra ngoài, Dịch Hàn vội vàng đuổi kịp, “Cô nãi nãi, ngươi hôm nay đã cùng hăn cầu quá tình, làm quá bước, lại đi, liền mất nhiều hơn được.”“Đứa nhỏ này mới năm tuổi!” Lâm Thanh Uyển đang muốn đi ra ngoài, Dịch Hàn đột nhiên giữ chặt nàng nói: “Ngài chờ một chút.”Dứt lời vén lên mành, liền thấy hộ vệ chính khẩn cấp lanh một cái quân y lại đây, Dịch Hàn thấp giọng nói: “Có lẽ hăn có thể kéo một kéo,

chờ chúng ta đại phu tới rồi thì tốt rồi.” Trong quân tình huống như vậy cũng không thiếu, giống nhau loại người này không cần cứu trị, chỉ là chờ ghét bỏ quăng ra ngoài là được, thấy Lâm Thanh Uyển muốn hàn cứu người, hàn nhịn không được do dự một chút. Lâm Thanh Uyển liền đạm cười nói: “Ngài chỉ lo tri, tất cả dược liệu tiêu phí toàn từ ta nơi này ra.” Quân y lúc này mới thở dài nhẹ nhõm một hơi, vội vàng xuống tay chẩn trị. Bận việc đến mặt trời xuống núi, cuối cùng làm hài tử khí rõ ràng chút, quân y lau một phen hàn sau cười nói: “Vẫn là quận chúa tham hảo, bảo vệ hàn một hơi.” Trời tối sau, hộ vệ mang theo một cái người Hán đại phu đã trở lại. Qua Thán Sơn đó là lương doanh, này đại phu là doanh trung quân y, chỉ là việc này có chút khó mà nói, cho nên liền xuyên thường phục tới rồi. Hắn mang đến dược liệu càng toàn, lại có châm cứu, bồ khí dưỡng huyết dược cùng cầm máu được mỗi cách một đoạn thời gian thay phiên dùng, tới sáng sớm hôm sau, tình huống của hắn đã ổn định xuống dưới. Ngay cả quân y đều nhịn không được cảm thán đứa nhỏ này mệnh ngạnh, thế nhưng có thể chịu đựng tới. Lan Na mẹ con cặp Nữ Khê lúc này mới thở phào một hơi, quỳ trên mặt đất cùng Lâm Thanh Uyển dập đầu, “Đa tạ quận chúa, ngài đại ân đại đức chúng ta suốt đời khó quên.” Lâm Thanh Uyển liền hỏi, “Các ngươi không hận ta đánh vụng Lan Na sao? Lại nói tiếp, nhà các ngươi chuyện này tựa hồ toàn nhân ta dựng lên?” Lần này Lan Na không hé răng, ngược lại là mẫu thân của nàng Cát Thảo lắc lắc đầu nói: “Quận chúa, chúng ta là hai cái quốc gia, chẳng phân biệt đúng sai. Lan Na tổ mẫu là người Hán, là Liêu quân nam hạ đánh cướp lương thực khi bắt cướp tới, nàng tổ phụ thích nàng, liền dùng năm con dương thay đổi nàng. Nàng tổ mẫu cũng hận tổ phụ, nhưng sau lại lại không hận, nàng nói này không phải nàng tổ phụ có thể quyết định, đây là hai cái quốc gia ân oán.” “Ta trượng phu cùng nhi tử không có sai, bọn họ là nghe Khả Hân, ngài cũng không có sai, ngài cũng muốn nghe các ngươi hoàng đế, từ lúc bắt đầu, ngài cùng Lan Na chính là đối lập, ta ngược lại muốn tạ ngài lúc ấy không có giết nàng.” Cát Thảo rơi lệ nói: “Tựa hồ ai đều không có sai, nhưng này đó sai làm rốt cuộc đều là như thế nào phát sinh?” Lâm Thanh Uyển trầm mặc không nói. Lan Na cùng Nữ Khê quỳ gối bên người nàng, cũng nhịn không được khóc lên. Tiêu Thập nắm chặt nắm tay, mân khấn im miệng nói: “Chính là các ngươi Khả Hân sai, nếu các ngươi không chiếm chúng ta quốc thổ, không bắt cướp chúng ta bá tánh, nguyên bản này hết thảy đều sẽ không phát sinh.” “Tiêu Thập!” Lâm Thanh Uyển ngẩng đầu nhàn nhạt mà nhìn nàng một cái, nói: “Này đích xác không phải các ngươi sai, hy vọng các ngươi có thể vẫn luôn nhớ kỹ hôm nay nghi vấn, tương lai không cho càng nhiều người lâm vào chiến loạn bên trong, lại thừa nhận các ngươi thừa nhận quá thống khổ.” Lâm Thanh Uyển phát phát tay nói: “Hảo, chúng ta muốn khởi hành hồi lương, các ngươi thu thập chuẩn bị một chút đi.”

Chương 428: Bồi dưỡng

Mọi người vội một đêm đều có chút mệt mỏi, Lâm Thanh Uyển làm Tiểu Thập đánh bồn nước lạnh tới rửa mặt, làm chính mình thanh tịnh một chút. Mọi người thu thập hảo ra doanh, Ôn Địch Hãn cùng hữu tướng liền cũng chuẩn bị đi ra ngoài. Lâm Thanh Uyển khiến cho một đội binh lính trước đưa Lan Na đám người hồi lương, bọn họ muốn đi thiêm hòa ước, mang theo bọn họ không có phuơng tiện. Lan Na mấy người dập đầu mà đi, Ôn Địch Hãn ra tới khi cũng không có nhìn đến nàng, đối với đêm qua Lâm Thanh Uyển doanh trướng bên này động tĩnh hắn biết được rõ ràng. Hắn cũng kinh ngạc với Lâm Thanh Uyển hành động, liền không biết nàng là bản tính như thế, vẫn là bởi vì coi trọng Lan Na. Hắn vốn chính là cái đa nghi người, trong lòng ẩn ẩn có chút hoài nghi Lan Na sớm đã cùng Lâm Thanh Uyển cấu kết. Lâm Thanh Uyển cũng mặc kệ hắn trong lòng có bao nhiêu hoài nghi, vừa thấy đến hắn liền lộ ra tươi cười, "Hôm nay thời tiết tình hảo, Khả Hãn cũng tinh thần sáng láng, hiển nhiên hôm nay là cái ngày lành, xem ra trời cao cũng nhạc thấy chúng ta hai nước giải hòa." Ôn Địch Hãn kéo khéo miệng nói: "Mặc dù trời cao bốn không vui, quận chúa như vậy vừa nói, hắn cũng vui." Lâm Thanh Uyển cười, nghiêng người nói: "Khả Hãn thỉnh đi, Từ tướng quân cùng Tô tướng quân hắn là ở trường thành thượng đăng trú." Ôn Địch Hãn liền trên người đuổi đi, vén lên màn hỏi Lâm Thanh Uyển, "Quận chúa cần phải cùng ta đồng hành?" "Ta ngồi xe ngựa liền hảo, không dám cùng Khả Hãn ngồi chung." Thân phận của nàng so Ôn Địch Hãn thấp nhất đăng, cùng hắn ngồi ở cùng nhau liền phải ngồi ở hắn bên chân, nàng lại không có chịu ngược khuynh hướng, ngồi chính mình rộng mở xe ngựa chẳng phải là càng tốt? Ôn Địch Hãn cũng không nghĩ thấy nàng kia trương chướng mắt gương mặt tươi cười, cho nên liền gật gật đầu buông màn. Đãi Lâm Thanh Uyển lên xe ngựa, đoàn người liền hướng trường thành mà đi. Lúc này đây ký tên hòa ước, Ôn Địch Hãn mang theo hai vạn binh mã đồng hành, chạy dài đến quan khẩu khi sắp xuất hiện quan kia một cái lộ đều đổ. Mà trong khu vực quản lý còn lại là Từ tướng quân bọn họ mang đến Lương quân, nhân số đồng dạng không ít, hai quân tương đối liệt trận, như hổ rình mồi nhìn chăm chú vào đối phương. Từ

tướng quân cùng Tô tướng quân một thân áo giáp, đương đương nghênh xuống dưới, trước đồi cùng đi tới Lâm Thanh Uyên hành lễ, lúc này mới hướng Ôn Địch Hãn hành lễ.Ôn Địch Hãn bị hai người lễ, hơi hơi gật đầu, nhìn về phía trên tường thành mặt, “Đã hai bên đều không dị nghị, chúng ta đây liền ký kết hòa ước đi.”Ôn Địch Hãn háp mắt nhìn về phía Từ Liêm cùng Tô Chuong hỏi, “Vài vị là có thể đại biểu Lương Đế ký tên cái này hòa ước, đúng không?”Từ tướng quân liền nghiêm túc nói: “Ôn Địch Hãn hân yên tâm, bệ hạ đem hoà đàm việc toàn quyền giao du quận chúa, có quận chúa sở ý đó là ta Đại Lương ý tú.”Ôn Địch Hãn liền cười, “Xem ra Lương Đế tín nhiệm quận chúa xa ở Từ tướng quân phía trên a.”Từ tướng quân liền cười, “Ta chờ so với quận chúa sai rồi, không chỉ có bệ hạ càng tín nhiệm quận chúa, ta chờ cũng tin quận chúa thắng qua với chính mình.”Ôn Địch Hãn trong lòng cười lạnh, bước đi hướng trên tường thành đi.Mặt trên sớm bày cái bàn cùng bàn thờ, hữu tướng cùng Võ thị lang các lấy ra một phần hòa ước tới, hai bên nhất nhất đối chiếu quá, xác nhận không có lầm sau tiện lợi chúng tuyên đọc.Sau đó liền giao cho Lâm Thanh Uyển cùng Ôn Địch Hãn ký tên.Đại ký xuống từng người tên, lai cái hảo con dấu, liền một phuong một phần thu hảo.Võ thị lang cùng hữu tướng liền song song tiến lên điểm ba nén hương giao cho Lâm Thanh Uyển cùng Ôn Địch Hãn, lúc này đây hai nước kết chính là huynh đệ quan hệ, không có ai hướng ai tiến công, lớn nhất thu hoạch đó là thiết lập ở Vân U hai châu chợ chung.Lâm Thanh Uyển tiếp nhận hương, nhìn Ôn Địch Hãn liếc mắt một cái, cười nói: “Sau này còn thỉnh Khả Hãn nhiều hơn chỉ giáo.”Ôn Địch Hãn đồng dạng tiếp nhận hương, cười nhạt nói: “Cũng thỉnh quận chúa nhiều hơn quan tâm.”Hai người kính quá thiên địa, thăm viếng qua đi liền đứng ở trên tường thành nhìn bàn thờ hương chậm rãi châm tẫn.Lâm Thanh Uyển đứng ở trên tường thành, chỉ cách đó không xa một miếng đất nói: “Ban đầu chúng ta nghị tốt chợ chung đó là chỗ đó, từ ta Đại Lương bên này đồng dạng nửa, từ các người Liêu Quốc nơi đó vòng một nửa, chỉ là còn cần xây dựng, có lẽ muộn tới năm sáu tháng mới có thể kiến hảo.”Ôn Địch Hãn liền hơi nhíu mày, “Vì sao nhất định phải tu sửa phòng ốc?”Bọn họ Liêu Quốc chợ, tùy tiện khoanh một miếng đất, triển khai thảm, phóng thượng hàng hóa là có thể giao dịch, kiến phòng ở tiêu dùng bao lớn a.Lâm Thanh Uyển liền cười nói: “Hiện tại chợ chung dù chưa xây dựng sau, nhưng có thể đi trước giao dịch sao, Khả Hãn không biết, ta triều trước đây liền cắt cử không ít thương nhân đã đến, hiện giờ đã ở Định Châu ở hảo một đoạn thời gian, chỉ cần Liêu Quốc bên này cũng có nối tiếp thương nhân, kia tức khắc nhưng giao dịch.”Hữu tướng liền cười hỏi: “Kia quận chúa lương thực...”“Đã vận tới,” Lâm Thanh Uyển xoay người đổi mặt một khác mặt, chỉ tường thành hạ cách đó không xa đường xe chạy: “Các người xem.”Ôn Địch Hãn cùng hữu tướng xoay người nhìn lại, thấy kia xếp thành

hai hàng, chạy dài đi xuống lương xe, trong mắt đều là sáng ngời.Lâm Thanh Uyển liền cười tủm tỉm nói: “Chợ chung đầu một tháng, chúng ta Đại Lương bên này hàng hóa bắt luận ra vào đều miễn thuế, Khả Hãn cần phải thay chúng ta chợ chung hảo hảo tuyên truyền tuyên truyền.”Từ Liêm liền nhịn không được ho nhẹ hai tiếng, nghĩ đến dừng lại ở Định Châu thương nhân, đầu một tháng đều miễn thuế, không biết muốn mệt đi nhiều ít thu nhập từ thuế.Nhưng hiện tại chợ chung là Lâm Thanh Uyển định đoạt, ai cũng không thể nói nàng lấy công làm tư.Bất quá ngẫm lại vẫn là có chút đau lòng thôi.Lâm Thanh Uyển cùng Ôn Địch Hãn này một bút giao dịch là chợ chung đệ nhất bút, khả năng cũng sẽ là sắp tới nay lớn nhất một bút.Vòng hảo mà, hai bên liền đem hàng hóa kéo đến chợ chung miếng đất kia thương, ở cho nhau kiểm tra quá hàng hóa chất lượng sau liền giao dịch.Lúc này đây, Lâm Thanh Uyển cùng Ôn Địch Hãn tất cả đều là lấy vật đổi vật, Lâm Thanh Uyển đem lương thực giao cho đối phương, đối phương tắc đem mang lại đây mã, ngưu cùng dương giao cho nàng.Đây đều là từ phụ cận thôn xóm khẩn cấp thuyền chuyển, cho nên ưu khuyết không đồng nhất, Dịch Hán mang theo các hộ vệ nhất nhất kiểm tra qua đi, tra ra vài chỉ mang bệnh dương, này đó dương nhìn ra đã sống không được đã bao lâu, căn bản chống đỡ không đến vận chuyển hồi Trung Nguyên.Lâm Thanh Uyển cùng Ôn Địch Hãn cũng chưa quản, dù sao chất lượng không quá quan, hoặc là là nàng bên này giảm bớt lương thực, hoặc là là bên kia dùng đồ vật thế thượng.Mà Thạch Trần cũng mang theo người kiểm tra lương thực, để ngừa lương thực trộn lẫn có thứ khác.Phía dưới người ở bận việc, Ôn Địch Hãn cùng Lâm Thanh Uyển lại làm người đáp cái lều trại, cùng hai nước quan viên ở bên trong uống trà nói sinh ý.Nếu chợ chung khai, kia tự nhiên là muốn nhanh chóng làm buôn bán.Ôn Địch Hãn quan tâm chính là tiếp theo phê lương thực khi nào có thể giao dịch, hiện tại này phê cũng liền như muối bỏ biển, tạm hoãn Liêu Quốc áp lực thôi.Lâm Thanh Uyển còn lại là cường điệu tỏ vẻ tiếp theo giao dịch nàng muốn giảm bớt dương số lượng, chỉ cần ngưu cùng mã, vàng bạc chò cũng có thể đài thọ.Lâm Thanh Uyển cười nói: “Khả Hãn, ta nơi này không chỉ có có lương thực, còn có tinh mỹ tơ lụa, đồ sứ cùng với tốt nhất lá trà, ngài còn không biết đi, ta Lâm thị tơ lụa cầm bối ở Đại Lương đều là số được với danh hào, ngài cũng không thể quang cùng ta mua lương, đảo đem mặt khác thương phẩm cấp bỏ qua.”Ôn Địch Hãn mang đến quan viên liền trong lòng vừa động, nhìn thoáng qua chỉ cười không nói Khả Hãn sau nói: “Ta nhưng thật ra tưởng mua chút tơ lụa trả về cấp nữ nhi, không biết quận chúa có nguyện ý hay không tiện nghi chút dư ta.”Lâm Thanh Uyển liền cười, “Không dám, không dám, đãi ngày mai ta gọi người bày ra tối, đại nhân tự mình tới tuyển như thế nào?”Nàng nhìn thoáng qua Ôn Địch Hãn nói: “Bất quá ta còn là nhắc nhở chư vị một tiếng, để tránh đối phương chướng mắt ngươi hàng

hóa làm cho giao dịch thất bại, ta thỉnh đại gia vẫn là bị chút vàng bạc, nếu là không thể lấy vật đổi vật, cũng có thể dùng vàng bạc mua sắm không phải?"Nàng nhưng không nghĩ chợ chung mở ra ngày đầu tiên liền bởi vì tiền vẫn để làm cho giao dịch tiến hành không đi xuống.Đồ vật vẫn luôn kiểm kê tới rồi chạng vạng, Lâm Thanh Uyển cùng mấy cái người đều nói chuyện sinh ý, chính là Từ Liêm cùng Tô Chương cũng cùng Liêu Quốc bọn quan viên đạt thành vài bút giao dịch, liền chờ ngày mai giao dịch.Hàng hóa kiểm kê xong, Ôn Dịch Hãn cùng Lâm Thanh Uyển ai về nhà nấy.Ôn Dịch Hãn đem lương thực đều kéo về đi, hắn còn phải đem lương thực bát đến các châu tiến hành cứu tế, cho nên muôn suốt đêm trở về xử lý.Lâm Thanh Uyển còn lại là cùng Từ Liêm Tô Chương ở chợ chung này khói trên mặt đất đi đi, Từ Liêm cảm thán, "Quận chúa này một chuyến nhưng kiểm lời không ít a."Lâm Thanh Uyển quay đầu lại đối hắn cười, "Sau này tướng quân gần thủy trước đến quyết, liền không cần hâm mộ ta."“Bất quá lần này quận chúa cũng quá dễ nói chuyện, thế nhưng thay đổi nhiều như vậy dương, hiện tại thịt dê nhưng không hảo bán a.”“Đúng vậy, cho nên Từ tướng quân muôn hay không giúp giúp ta?”Lâm Thanh Uyển nói: “Trong quân tướng sĩ mệt nhọc lâu ngày, cũng nên khao khao bọn họ, cũng không cần nhiều, ngài liền một doanh mua cái trăm con dê như thế nào?”Từ Liêm: “...”Từ Liêm cùng Tô Chương là bị Lâm Thanh Uyển dọa đi, nhiều như vậy dương, bọn họ chỗ nào tiêu hao đến khởi a.Lâm Thanh Uyển tiếc hận nhìn bọn họ biến mất bóng dáng, lúc này mới vãy tay đem Võ thị lang kêu lên tới, chỉ điểm hai cái địa phương nói: “Dem thuế khăn bàn trí tại đây hai nơi, người xem coi thế nào?”“Có thể, chính là chúng ta nhân thủ không đủ a.”“Cho nên ta mới cho người một tháng thời gian chuẩn bị,” Lâm Thanh Uyển liếc mắt nhìn hắn nói: “Ta mặc kệ người là hiện chiêu cũng hảo, từ kinh thành viện binh cũng thế, tóm lại mau chóng đem chợ chung yêu cầu người đều chuẩn bị lên.”Võ thị lang kinh ngạc nhìn về phía Lâm Thanh Uyển.Lâm Thanh Uyển liền đối hắn hơi hơi gật đầu nói: “Ta muôn cho người chủ quản chợ chung việc, ta này Lý Phiên Viện thượng thư cũng không đảm đương nổi bao lâu, tổng phải có cá nhân tới tiếp nhận.”Võ thị lang trong lòng kích động, lại cúi đầu nói: “Quận chúa đại tài, bệ hạ khẳng định không bỏ được ngài từ nhiệm.”Lâm Thanh Uyển liền cười nói: “Bất luận hắn có bỏ được hay không, ta tổng không thể làm cả đời đi, mệt đến hoảng, cho nên chậm thì hai ba năm, nhiều thì 4-5 năm, ta khẳng định là muôn đưa sĩ về quê. Người vốn là ở bệ hạ thủ hạ chủ quản các quốc gia sự vụ, với kinh tế thượng cũng không theo cách cũ, đem Lý Phiên Viện giao cho người, ta yên tâm.”Võ thị lang nỗi lòng quay cuồng, hắn là Đại Lý Tự thị lang, nhưng Đại Lý Tự thượng thư còn trẻ, hắn lại ngao thượng mười năm cũng chưa chắc có thể cao hơn một bước.Nhưng hiện tại Lâm Thanh Uyển nguyện ý bồi dưỡng tiến cử hắn, vậy hoàn toàn

không giống nhau.Lý Phiên Viện thượng thư là một cái thực tốt ván cầu, này vị trí tuy không bằng lục bộ thượng thư quan trọng, nhưng quan giai kỳ thật là giống nhau.Hắn làm Lý Phiên Viện thượng thư, về sau lại đi tranh đoạt lục bộ thượng thư liền phải dễ dàng rất nhiều, mà Lương Quốc không thiết Tể tướng, trở thành lục bộ thượng thư liền tính là làm quan giả cực điểm, quyền cùng Tể tướng.Văn báu tướng võ phong hầu là mỗi một cái xuất sĩ người mộng tưởng, Võ thị lang cũng không ngoại lệ.Hắn lui ra phía sau một bước, trịnh trọng cùng Lâm Thanh Uyển hành lễ, khom người nói: “Hạ quan tạ quận chúa tài bồi.”Lâm Thanh Uyển cười cười, bị hắn cái này lễ, chờ hắn nỗi lòng bình tĩnh trở lại, lúc này mới hỏi: “Biết ta vì sao có ý hạ lệnh đầu một tháng miễn thuế sao?”

Chương 429: Biết

Võ thị lang dừng một chút mới nói: “Một là vì làm hạ quan có thời gian an bài hảo chợ chung công việc, nhị là vì hấp dẫn càng nhiều thương nhân lại đây?” Lâm Thanh Uyển gật gật đầu nói: “Đảo cũng không sai, tiền xuất khẩu hàng hóa có bao nhiêu kiêm tiền, xem mấy năm nay liều chết buôn lậu người sẽ biết, chúng ta đâu một tháng miến thuê đó là làm người biết Đại Lương có bao nhiêu duy trì cái này chợ chung.” “Còn có chính là, này đầu một đám tới thương nhân, nhiều đã ở Định Châu dừng lại có gần một tháng thời gian,” Lâm Thanh Uyển nói: “Bọn họ mang theo rất nhiều hàng hóa, mỗi dừng lại một ngày đó là nhiều một ngày phí tổn, đến nay còn chưa đi, nhiều là bán triều đình mặt mũi.” “Nếu bọn họ bán triều đình mặt mũi, chúng ta tự nhiên cũng muốn hồi báo một vài mối hảo.” Lâm Thanh Uyển cười nói: “Này đầu một đám thương nhân đều là chọn lựa kỹ càng ra tới, cho nên quay đầu lại người tự mình dẫn người đi tuyên cáo, làm cho bọn họ ngày mai yên tâm lớn mật tới giao dịch, ta sẽ cùng Tô tướng quân đề nghị phái binh lính lại đây bảo vệ an toàn.” “Sau này người cùng này đó thương nhân đó là quan hệ bạn bè, đem quan hệ làm tốt điểm chỉ có chỗ tốt, không có chỗ hỏng.” Võ thị lang đồng ý, lúc này mới minh bạch Lâm Thanh Uyển ý tứ. Lâm Toàn cùng Lâm An chính mồ hôi đầy đầu làm người đem giao dịch tới súc vật đều chạy trở về, Lâm Thanh Uyển quét bọn họ liếc mắt một cái nói: “Đem mã toàn bộ lưu lại, ngưu lưu lại một nửa, dương lưu lại mấy chỉ liền hảo.” Lâm Toàn ngẩn ngơ, hỏi: “Lưu lại làm cái gì?” Lâm Thanh Uyển cười, “Làm mồi dụ, quay đầu lại ở bên cạnh đập mấy cái lều, trước đem chúng nó dường, phái người trông coi hảo, ta sẽ cùng bên trong thành ngoại tuần tra binh lính chào hỏi, làm cho bọn họ chú ý một ít.” Lâm Toàn tinh thần rung lên, hứng thú bừng bừng hỏi, “Hay là sẽ có người tới đánh cướp?” Dịch Hàn trùng hắn một cái nói: “Hai nước mới ký kết hòa ước, ai dám ở thời điểm này động thủ?” Lâm Thanh Uyển cũng cười, “Này mồi dụ không phải đạo tặc, mà là Liêu Quốc thương nhân, cũng không biết hữu hiệu không có, tạm thời thử một lần đi, có lẽ Ôn Dịch Hãn không được người giao dịch mà cũng không nhất định a.” Tuy nói hai nước khai chợ chung, thả ghi rõ không chuẩn ngăn cản hàng hóa lưu thông, nhưng chỉ là

không rõ lệnh cấm liền có thể.Giống ở Đại Lương, nếu là lối ra lương thực, muối ăn cùng thiết khí chờ tắc muốn thu đại ngạch thu nhập từ thuế nói, liền có thể ngăn lại tuyệt đại bộ phận giao dịch.Tóm lại muốn giám bót mỗ hạng nhất giao dịch muốn đơn giản thật sự.Mà ở Ôn Địch Hãn nơi đó tắc sẽ càng đơn giản, hắn chỉ cần âm thầm hạ lệnh là được, Lương Quốc chính là hướng hắn khiếu nại, kia hoa thời gian khẳng định cũng nhiều.Cho nên, chuẩn bị chiến đấu vật tư giao dịch hơn phân nửa chỉ có thể là phía chính phủ gian giao dịch, tỷ như Lâm Thanh Uyển như vậy được đến Lương Đế cho phép, cùng Ôn Địch Hãn tiến hành đại ngạch giao dịch.Hoặc là tương lai từ Võ thi lang hoặc Đông Bắc quân ra mặt cùng Liêu Quốc giao dịch.Một bên trả giá lương thực, một bên trả giá mã, nhưng thật ra theo nhu cầu.Nhưng Lâm Thanh Uyển không muôn nhìn như vậy cục diện phát sinh, bởi vì ở Liêu Quốc, Vương đinh lực không chế cũng không như vậy cường, các bộ lạc vẫn là có rất lớn quyền tự chủ, cho nên nàng hy vọng dân gian cũng có thể từ bọn họ trên tay đổi đến mã.Nàng sở dĩ như vậy mạnh mẽ cùng Ôn Địch Hãn phân tích Lương Quốc dân gian tiêu hao mã năng lực so quân đội càng cường, chính là vì làm hắn phóng khoáng phương diện này hạn chế.Ở nàng xem ra, Liêu Quốc ở thương phẩm thị trường trung lớn nhất cạnh tranh lực liền tới tự với mã, chặn cái này giao dịch, kia Liêu Quốc có thể lấy đến nhượng lại Lương Quốc thương nhân vừa lòng hàng hóa trung liền ít đi một cái rất lớn dụ hoặc.Lâm Thanh Uyển an bài hảo chợ chung sự, lúc này mới hồi nàng ở U Châu trạm dịch.U Châu cùng Vân Châu thứ sử đã tới rồi, Lâm Thanh Uyển cùng Võ thi lang sớm đã đem U Châu cùng Vân Châu sự vụ giao cho bọn họ, thuận tiện cũng dọn ra quân doanh trụ đến trạm dịch.Trở lại trạm dịch, lập tức có thị vệ nâng một cái cái rương lại đây nói: “Quận chúa, đây là kinh thành quận chúa phủ đưa tới.”“Nga?” Lâm Thanh Uyển dừng lại bước chân, “Mở ra nhìn xem đều có thứ gì.” Thị vệ mở ra tới, bên trong đều là một ít ăn dùng, phân loại phóng hảo, Lâm Thanh Uyển phiên phiên sau cười nói: “Đều là ta thích ăn đồ vật, hắn là Hữu ca nhi cùng Minh Kiệt đưa tới, đem ăn đưa đến phòng bếp, còn lại đồ vật đưa đến ta trong phòng đi thôi.”Lại hỏi, “Nhưng có thư tín?”“Có, tổng cộng có hai phong, bất quá là đồng thời đến, trước một phong hắn là ở trên đường chậm trễ thời gian, là hơn một tháng trước.”Lâm Thanh Uyển tiếp nhận hai phong thư, biên hủy đi biên hướng thư phòng đi.Tin đều là Thượng Minh Kiệt viết, Lâm Thanh Uyển đầu tiên là nhìn gần nhất một phong, nàng bước chân không khỏi một đốn, đôi mắt hơi hơi trùng lón.Nàng che lại ngực, kinh hỉ nhìn về phía Dịch Hàn, “Ngươi nhìn xem, tin trung viết, có phải hay không Ngọc Tân có thai?”Dịch Hàn vội vàng tiếp nhận, đôi mắt cũng là sáng ngời, “Là, là đại tiểu thư có thai, chúc mừng cô nai nai!”Lâm Thanh Uyển nhịn không được cười ra tiếng nói, tại chỗ xoay hai vòng nói: “Quả thật là có thai, ta đây chẳng phải là thực mau liền phải

làm cô nãi nãi? Lâm gia cũng muốn có hậu?" Dịch Hàn lui ra phía sau hai bước, không có trả lời, lúc này Lâm Thanh Uyển cũng không cần hàn trả lời, chính mình liền có thể hưng phấn đến tự hỏi tự đáp lên, "Không được, ta không thể ở chỗ này dừng lại lâu lăm, đến ở Ngọc Tân sinh sản trước đem những việc này đều xử lý trở về." Đó là hiện đại như vậy y học phát đạt thời đại, sinh sản vẫn như cũ là một cái quý mòn quan, nàng nói cái gì cũng muốn tự mình trở về nhìn mói yên tâm.Chợ chung muốn xây lên tới ít nhất đến nửa năm thời gian, nàng đến chờ chợ chung ổn định mới có thể trở về, thả Ôn Dịch Hân còn ở nơi này đâu, hàn không đi, nàng nào dám yên tâm rời đi? Vạn nhất hai phuong lại nháo ra chút mâu thuẫn tới đột nhiên băng rồi, mà Từ Liêm cùng Tô Chương lại không phải có thể mềm hạ thân tử người... Xem ra còn phải mau chóng làm Ôn Dịch Hân hồi hàn thượng kinh đi, thân là một quốc gia chi chủ như thế nào có thể luôn là rời xa chính trị trung tâm đâu? An, còn có nàng lần này vận tới hàng hóa cũng muôn nhanh chóng ra tay, chẳng sợ không kiếm tiền, kia cũng không thể lỗ vốn, nàng thuộc hạ còn dưởng nhiều người như vậy đâu.Chợ chung là cái đại bánh kem, nàng đến lưu cá nhân ở chỗ này phân một ly canh, tốt nhất có thể lai từ Lâm thị chọn lựa cá nhân lại đây, đại gia lẫn nhau vì sừng, tốt xấu không cần kêu những người khác khi dễ đi.Lâm Thanh Uyển ngồi trở lại án trước, đem chính mình phải làm sự nhất nhất liệt ra tới, phát hiện nàng trong khoảng thời gian ngắn muốn trở về thật đúng là không có khả năng.Nàng nhịn không được bĩu môi, không cao hứng tưởng, lúc trước vì sao phải chảy đến như vậy thân đâu, làm hại hiện tại tưởng bứt ra cũng không dễ dàng.Dịch Hàn yên lặng mà ở một bên nhìn, nhìn lướt qua nàng trên giấy viết, nhịn không được thấp giọng nhắc nhở nói: "Cô nãi nãi đừng quên, phía tây sự còn không có cái kết quả đâu." Lâm Thanh Uyển nhịn không được đỡ trán, "Sự tình thật nhiều..." "Cô nãi nãi nếu muốn nhìn đại tiểu thư năng lực, hà tất vội vã lúc này trở về? Không bằng chờ đến tháng sáu khi lại trở về, lúc ấy cũng vừa lúc là đại tiểu thư sinh sản thời gian, bắt luận là lui là tiến ngài đều nhưng làm ra chuẩn xác phán đoán." Nếu Lâm Ngọc Tân có thể đang mang thai trạng thái hạ đều có thể chính mình làm chính mình quá rát khá, kia mặt khác thời điểm tự nhiên cũng có thể.Lâm Thanh Uyển cẩn mót không nói chuyện.Dịch Hàn liền thấp giọng nói: "Đại tiểu thư đã trưởng thành, ngài tổng muốn buông tay." Lâm Thanh Uyển liền nhắm mắt lại nói: "Tính, làm Tiểu Thập đi đánh nước ấm tới, ta muốn rửa mặt ngủ." Dịch Hàn lui ra.Buổi tối Lâm Thanh Uyển như thế nào cũng ngủ không được, Ngọc Tân mang thai, kia nàng rời đi thời gian có phải hay không cũng nhanh? Đã nàng bình an sinh sản, nàng nhiệm vụ cũng liền hoàn thành đến không sai biệt lầm đi? Lâm Thanh Uyển phiền một cái thân, nhịn không được đứng dậy đi đến phía trước cửa sổ, đẩy ra cửa sổ xem bên ngoài minh nguyệt.Nàng gom lại trên người quần áo, sâu kín mà thở dài

một hơi, cũng không biết tố phụ thế nào, ban đêm có hay không bị bệnh đau tra tấn.Dạ dày ung thư thời kì cuối là thực tra tấn người, nàng gặp qua cách vách phòng bệnh một cái người bệnh đau đến nói không ra lời, rõ ràng cái gì đều muôn ăn, lại định điểm đồ vật đều ăn không vô, thường thường liền trướng khí, nàng từng nghe hắn nói, trên người mỗi một khối xương cốt đều là đau, còn không bằng thống khoái đã chết tính.Nhưng hắn rót cuộc không có thể thống khoái chết đi, ước chừng ở phòng bệnh ngao một tháng, nhận hết tra tấn sau chết đi.Tổ phụ chưa từng hô qua khó chịu, nhưng nàng biết hắn khẳng định cũng không hảo quá, nàng không ở hắn bên người, hắn đau thời điểm cũng không biết có hay không người cầm hắn tay.Lâm Thanh Uyển đôi tay chống ở cửa sổ thượng, nhìn không trung, Lâm Giang, người nhất định sẽ mang ta trở về, đúng không?Lâm Giang ngồi ở bầu trời, yên lặng mà cúi đầu cùng quang trong gương Lâm Thanh Uyển đối diện, Bạch Ông nhin không được ho nhẹ một tiếng, thấp giọng nói: “Thượng tiên yên tâm, Lâm cô nương trở về là sẽ trở lại nàng thân chết một khắc trước, thời gian là đình trệ, cho nên nàng hoàn toàn không cần lo lắng nàng tổ phụ.”Lâm Giang liếc mắt nhìn hắn, “Ngươi như thế nào biết Lâm cô nương ý nghĩ trong lòng?”Bạch Ông: “... Lâm cô nương ý tưởng đều viết ở trên mặt, ta cho rằng thượng tiên cũng đã nhìn ra.”Này không phải xem ngài mày nhíu lại, trong lòng lo lắng, hắn mới nhìn không được giải thích sao? Từ thượng tiên ngộ đạo qua đi, tâm tư của hắn càng thêm khó có thể nắm lấy.Lâm Giang gõ gõ đầu gối hỏi, “Nàng còn có bao nhiêu lâu sẽ rời đi?”“Thượng tiên yên tâm nàng liền có thể rời đi.” Bạch Ông thật cẩn thận nhìn thoáng qua Lâm Giang hỏi, “Thượng tiên không nhớ rõ sao, tiểu tiên mang ngài tìm được Lâm cô nương khi liên nói qua.”“Nga.” Lâm Giang bình đạm lên tiếng, “Ta đã quên.”Sao có thể, Lâm Giang trí nhớ chính là có tiếng hảo, sao có thể sẽ quên như vậy chuyện quan trọng?Bạch Ông kinh hồn táng đảm ngắm Lâm Giang.Lâm Giang lại là tiếp tục cúi đầu nhìn phía dưới người, nhẹ giọng nói: “Cô nương này không tồi, đáng tiếc không có tư chất, bằng không lấy này tâm tính, đảo có thể đến đại thế giới trung tu luyện một phen.”Bạch Ông liền ha ha cười nói: “Lâm cô nương nơi thế giới là mạt pháp thời đại, lấy nàng phàm thai thân thể nhưng không thông qua không gian bích chướng, nếu này đây linh hồn thái độ qua đi, đó chính là quý tu, người bình thường đều không vui.”Hắn sợ Lâm Giang một cái tùy hứng liền đem hồn nhập cư trái phép đi đại thế giới, kia mới là tội nghiệt đâu.Quay đầu lại này bút trướng cũng không biết có thể hay không nhớ đến hắn trên đầu, hắn không nghĩ lại tiếp tục bị sét đánh a.“Quận chúa?” Tiêu Thập xoa đôi mắt lên liền thấy Lâm Thanh Uyển đứng ở phía trước cửa sổ, vội vàng cầm áo choàng cho nàng phủ thêm, lo lắng nói: “Ngài như thế nào đem cửa sổ mở ra, vạn nhất sinh bệnh như thế nào cho phải?”Lâm Thanh Uyển khép lại cửa sổ, cười nói: “Yên tâm, ta sẽ không sinh bệnh.”Thân thể

này căn bản sẽ không sinh bệnh.“Ngài như thế nào tinh?”“Lên uống chén nước, phát hiện bên ngoài ánh trăng không tồi, cho nên liền nhìn một lát.”Tiểu Thập sờ đến tay nàng lạnh băng lạnh băng, vội vàng đi đổ một chén nước cho nàng, Lâm Thanh Uyển tiếp nhận uống một ngụm, hỏi: “Lan Na một nhà thế nào?”

Chương 430: Đi lưu

“Giang hộ vệ đem bọn họ an bài ở trạm dịch dãy nhà sau, Tiểu Tuấn tinh lại, đại phu nói không có việc gì, kế tiếp hảo hảo dưỡng là được.” Tiểu Thập tháp giọng hội báo nói: “Lan Na chặng vang khi tới hỏi qua, các nàng muốn làm cái gì việc, giang hộ vệ nói chờ quận chúa trở về lại nói, hoặc là chờ Lâm Toàn trở về an bài.” Lâm Thanh Uyển nắm cái ly suy tư, nửa ngày mới nói: “Trước làm các nàng nghỉ ngơi đi, chờ dưỡng hảo thân thể làm các nàng tạm thời chăm sóc mua trả về dê bò.” Nay phê dê bò là muôn tùng nhóm vận hướng các nơi, ở Lâm Toàn cùng Lâm An an bài hảo trước còn phải ở U Châu dừng lại một đoạn thời gian, bất luận dê bò đều yêu cầu nuôi nồng, mà các nàng trong nhà đều dưỡng quá, hẳn là không khó. Tiểu Thập ghi nhớ, hầu hạ Lâm Thanh Uyển ngủ hạ. Sáng sớm hôm sau, Lan Na cùng nàng mẫu thân Bố Thảo liền lại đây cùng Lâm Thanh Uyển khẩu tạ, Lâm Thanh Uyển thấy các nàng một mặt, nói: “Ta vốn định mang các ngươi hồi Giang Nam, nhưng nghĩ đến các ngươi chưa chắc thói quen Giang Nam khí hậu cùng sinh hoạt tập tính, cho nên ta quyết định tha các ngươi tự do. Đãi Tiểu Tuấn thương hảo, ta sẽ cho các ngươi lưu một số tiền, các ngươi là tưởng hồi Liêu Quốc đi, vẫn là tưởng lưu lại nơi này đều có thể.” Bố Thảo cùng Lan Na lại là sắc mặt biến đổi, Lan Na cắn chặt môi không nói lời nào, Bố Thảo lại là trực tiếp quỳ rạp xuống đất, nằm sấp trên mặt đất nói: “Cầu quận chúa thu lưu, chúng ta nguyện dùng tánh mạng báo đáp quận chúa cứu mạng cùng thu lưu chi ân.” Bố Thảo hơi hơi ngẩng đầu hỏi, “Quận chúa là để ý phía trước Lan Na làm mật thám sự sao?” Lâm Thanh Uyển đứng dậy đem nàng nâng dậy tới, đam cười nói: “Không cần như thế, Lan Na cùng ta cũng coi như có duyên, lúc trước ta cùng với nàng chi gian sự bất quá là các vì này chủ, không tính là ai đúng ai sai, tự nhiên sẽ không đối này để ý.” “Kia quận chúa vì sao không muốn lưu lại chúng ta?” Bố Thảo nói: “Chúng ta là nữ nhân, ăn đến cũng không nhiều, nhưng làm việc rất lợi hại, nàng phụ huynh thượng chiến trường đánh giặc khi, trong nhà việc đều là ta cùng nàng tâu tú làm, bất luận là chăn dê vẫn là phỏng ngưu, chúng ta đều có thể.” Bố Thảo dừng một chút sau nói: “Lan Na, nàng sức lực cũng không nhỏ, ta cũng sẽ giáo nàng.” Bởi vì Lan Na lớn lên đẹp, thả lại tương

đối tiêu, trong nhà người đều sủng nàng, chưa từng làm nàng trải qua này đó tạp sống, cho nên nàng tuy không phải thiên kim tiểu thư, lại cũng là bị phủng ở lòng bàn tay nuôi lớn.Lâm Thanh Uyển nhìn mắt có chút quật cường Lan Na, nhìn về phía Bố Thảo nói: “Tự do thân không phải càng tốt sao?”Bố Thảo lắc đầu, chảy nước mắt nói: “Quận chúa, Thạch Trần rất hận chúng ta, nếu vô quận chúa che chở, chúng ta sẽ không có kết cục tốt.”Lâm Thanh Uyển nhíu mày nói: “Vậy không cần hồi liêu, lưu tại U Châu, hắn Thạch Trần còn có thể bắt tay đuổi đến U Châu tới?”Bố Thảo lắc đầu, “Hắn không cần tự mình động thủ, chỉ cần lộ ra một chút ý tứ, đều có người thế hắn hiệu lực, U Châu cũng có rất nhiều người Khiết Đan.”Nàng nói: “Làm quận chúa nô lệ, chúng ta đều là cam tâm tình nguyện, ngài yên tâm, chúng ta cũng sẽ không làm ngài khó xử, sẽ nỗ lực làm việc.”Mà bọn họ một ngày là Lâm Thanh Uyển người, liền một ngày không ai dám động bọn họ.Lâm Thanh Uyển nhường mày, Bố Thảo nhưng thật ra thanh tĩnh.Nàng nghĩ: “Nếu như thế các ngươi liền lưu tại U Châu đi, đến lúc đó ta sẽ làm người cho các ngươi an bài chút việc.”Bố Thảo thở dài nhẹ nhõm một hơi, cắp Lâm Thanh Uyển khái hai cái đầu, Lan Na cũng quỳ xuống khái cái đầu mới lui ra.Lâm Thanh Uyển điểm điểm ngón tay, nhìn về phía Tiêu Thập nói: “Tiêu Thập, ngươi cùng ca ca ngươi có cái gì an bài sao?”Tiêu Thập sững sốt, một hồi lâu mới phản ứng lại đây, vội vàng nói: “Chúng ta tự nhiên cũng là muôn đi theo quận chúa.”Lâm Thanh Uyển lại cười, “Đi theo ta phương thức có rất nhiều loại, ngươi huynh trưởng đọc quá thư, nhà các ngươi cũng từng là thư hương dòng dõi, hiện giờ các ngươi rời đi Liêu doanh, nhưng có nghĩ tới chồng đỡ môn hộ, quang tông diệu tổ?”Tiêu Thập rũ xuống đôi mắt không nói chuyện, nàng chỉ là đơn thuần tưởng đi theo Lâm Thanh Uyển, nhưng nàng còn có ca ca, ca ca biết chữ, mưu trí cũng không yếu, nàng tổng không thể thế hắn quyết định.Lâm Thanh Uyển thấy nàng trầm mặc, liền nói: “Có thời gian hỏi một chút ngươi huynh trưởng đi.”Lâm Thanh Uyển trên tay tài nguyên nhân mạch là như thế nào cũng không tới phiên Giang Tam một ngoại nhân trên người, hiện giờ nàng dùng bọn họ, bất quá là thuê quan hệ.Giang Tam cùng Chúc Tuyên đám người không muôn tòng quân, bọn họ cũng không muôn cầm về điểm này chỉ có thể chống đỡ mười ngày ấm no lương thực liền về quê, cho nên Lâm Thanh Uyển yêu cầu người, bọn họ liền tới đây làm việc nha.Lâm Thanh Uyển cắp tiền công hào phóng, cũng không bởi vì bọn họ từng là Liêu doanh nô lệ liền xem nhẹ áp bức bọn họ, cho nên đi theo nàng, bọn họ có thể thực mau tồn trú tiếp theo bộ phận tiền.Về sau phải rời khỏi cũng có thể có nhiều hơn lựa chọn.Vốn dĩ Lâm Thanh Uyển là không vội, bởi vì bên này sự thực phức tạp, nàng kế hoạch là muốn dừng lại một năm tả hữu.Nhưng Ngọc Tân mang thai, nàng vội vã phải đi về, không dừng được mấy tháng nàng liền đi rồi, tự nhiên muốn trước tiên cùng bọn họ nói một tiếng.Nàng thực

thưởng thức Giang Tam Chúc Tuyên những người này, đáng tiếc bọn họ không muốn tòng quân, bằng không tới rồi trong quân khẳng định sẽ có một phen làm.Cũng bởi vì thưởng thức, nàng mới hiện tại nhắc tới, làm cho bọn họ tưởng hảo đường lui.Là cùng nàng hồi Giang Nam, vẫn là lưu tại U Châu, hoặc là đi đi trước địa phương khác, đều phải bắt đầu chuẩn bị.Lâm Thanh Uyển đứng dậy nói: “Trong chốc lát ta muốn đi gặp vài vị khách nhân, người liền lưu lại đi, hảo hảo cùng người huynh trưởng thương lượng thương lượng, đúng rồi, lại thông tri Chúc Tuyên bọn họ một tiếng, liền nói chờ chợ chung sự tình nhất định ta muốn đi.”Tiểu Thập đồng ý, tiền đi Lâm Thanh Uyển liền đi tìm Giang Tam.Đêm qua Giang Tam cùng Chúc Tuyên bọn họ vội đến sau nửa đêm mới đem sở hữu dê bò kiêm kê hảo tạo sách, cho nên lúc này mới từ trên giường tỉnh lại.Tiểu Thập gầy nhất, Giang Tam liền đi theo nàng tới rồi bên ngoài nói chuyện.Nghe được Tiểu Thập chuyển cáo, Giang Tam nghĩ nghĩ nói: “Ta quay đâu lại sẽ đi thấy quận chúa, Chúc Tuyên bọn họ nơi đó ta đi nói, người đi về trước đi.”“Ca ca là tính thế nào?”Giang Tam liền đổi muội muội cười nói: “Chúng ta vận khí không tồi, đúng phải cái hảo thời điểm cùng quý nhân, ta quyết định cùng Chúc Tuyên bọn họ cùng nhau thành lập cái thương đội, từ bên này vào đồ vật vận đến Trung Nguyên đi, qua tay là có thể kiểm một bút, đến lúc đó ta cho người tìm cái hảo hôn phu, làm người cũng hưởng phúc.”“Ca ca từ đâu ra tiền?”Tiểu Thập hơi hoi mở to hai mắt nhìn.Giang Tam liền cười nói: “Ta đánh giá này chợ chung ít nhất đến muôn kiến nửa năm mới thành, ta mỗi tháng tiền tiêu vặt chính là 800 tiền, hơn nữa ngẫu nhiên đến đánh thường, một tháng xuống dưới nhiều ít có thể tồn tiếp theo lượng bạc, hơn nữa Chúc Tuyên bọn họ, đến lúc đó cũng có cái hai mươi lượng, chúng ta liền tiến một ít đồ vật, chậm rãi bắt đầu làm, tổng có thể tránh hạ một phần gia nghiệp.”Tiểu Thập lại cười không nói, cúi đầu điểm mũi chân nói: “Ca ca, ta tưởng đi theo quận chúa.”Giang Tam liền hơi nhíu mày, “Quận chúa người như vậy, bên người hầu hạ chẳng lẽ là tâm phúc gia nô, hiện tại là bởi vì quận chúa bên người không ai người mới có thể lưu tại bên người nàng hầu hạ, đãi nàng trở lại kinh thành hoặc Giang Nam, người còn có thể đi theo nàng?”Tiểu Thập cúi đầu không nói lời nào, Giang Tam liền trong lòng hoảng hốt, đây là muội muội kiên trì mình thấy biểu hiện, hắn nhịn không được vỗ vỗ nàng đầu nói: “Tiểu Thập, ca ca một chút cũng không khổ, không cần người đi theo quận chúa bên người làm việc kiếm tiền, hiện tại nhật tử đã so ở Liêu doanh nơi đó hảo rất nhiều, không phải sao?”Tiểu Thập hốc mắt đỏ lên, có chút hổ thẹn, nhưng vẫn là lắc đầu kiên trì nói: “Ca ca, ta chính là tưởng đi theo quận chúa bên người, ta biết ngài không thích vì nô, cho nên chỉ cần ta bán mình liền hảo, ngài vẫn là tự do thân.”Giang Tam trùng lớn mắt, “Ngươi muốn bán mình?”Tiểu Thập gật đầu, cắn môi nói: “Ta mệnh là quận chúa cấp, ta muốn hầu hạ nàng cả đời!”Giang Tam kinh

ngạc nhìn muội muội, “Chúng ta ở Liêu doanh trung ăn bữa hôm lo bữa mai khi người cũng chưa nghĩ tới phải làm một cái chân chính nô lệ, hiện tại lại muốn bán mình với người?”“Quận chúa cùng người khác không giống nhau,” Tiêu Thập ngẩng đầu nói: “Ai sẽ đem sinh cơ hội để lại cho một cái nô lệ, mà chính mình đi làm mồi dụ dẫn dắt rời đi địch nhân?”“Ca ca, ta thân hình cùng quận chúa không sai biệt lắm, tuổi tuy nhỏ vài tuổi, nhưng mặc vào liêu binh quần áo, lại tròng lên áo choàng, đừng nói liêu binh, chính là những cái đó thị vệ cũng chưa chắc nhận ra được, lúc ấy quận chúa đem kia phong mật tin giao cho ta bảo quản, ta cho rằng nàng sẽ dùng ta làm mồi dụ, lá thư kia bất quá cái ngụy trang mà thôi.” Tiêu Thập hốc mắt ứng đở nói: “Lúc ấy ta bên người cũng có thị vệ bảo hộ, Liêu quân trung hiển nhiên phân không rõ ta cùng quận chúa, cho nên ta cùng quận chúa bên người vây quanh thật nhiều người, lúc ấy chỉ cần nàng ý bảo một chút, làm ra ta mới là quận chúa ám chỉ, nàng liền có thể chạy đi.”“Nhưng nàng không có, nàng chính mình trích rót mũ, đem người đều dẫn dắt rời đi, cho nên ta này mệnh là quận chúa, ca ca, ta không nghĩ rời đi.” Tiêu Thập ba ba nhìn Giang Tam.Giang Tam sắc mặt thay đổi lại biến, nhấp khẩn miêng không nói lời nào.Nửa ngày mới nói: “Người đi về trước đi, làm ta ngẫm lại.”Tiêu Thập lau một chút nước mắt, lúc này mới xoay người rời đi.Giang Tam phía sau truyền đến “Phụt, phụt” thanh âm, quay đầu lại đi liền thấy Chúc Tuyên cầm một chiếc bánh ở cắn, thấy hắn nhìn qua, nghĩ nghĩ liền xả một nửa phần hắn.Giang Tam cau mày nhìn hắn một cái, nhưng thật ra không chê tiếp nhận.Chúc Tuyên liền ngồi xóm trên mặt đất nói: “Người muội muội đây là đem quận chúa đương Bồ Tát phụng dưỡng đâu.”Giang Tam không nói chuyện.Chúc Tuyên liền một bên ăn một bên nói: “Kỳ thật đi theo Lâm quận chúa cũng không tồi, đãi ngộ hậu đãi, thả nàng cũng coi như coi trọng chúng ta, nhưng nàng thuộc hạ Lâm Toàn cùng Lâm An cũng đều không phải ăn chay, chúng ta tưởng lướt qua bọn họ có điểm khó.”Giang Tam rũ xuống đôi mắt nói: “Hơn nữa chúng ta không thiêm bán mình khé, quận chúa đối chúng ta tín nhiệm rốt cuộc hữu hạn, rất nhiều sự tình đều sẽ không công đạo chúng ta đi làm.”Chúc Tuyên gặm xong bánh, nhìn về phía hắn, “Cho nên người rốt cuộc nghĩ như thế nào?”Giang Tam không nói chuyện.Chúc Tuyên liền vỗ vỗ mông đứng dậy nói: “Kỳ thật nếu quận chúa chịu duy trì chúng ta, chúng ta cách cục khẳng định không phải hai mươi lượng như vậy tiêu, phải biết rằng ở Liêu doanh nhiều năm, chúng ta đối liêu hiểu biết nhưng không chỉ có doanh địa nơi đó đơn giản như vậy.”Cố Lạc cùng Lưu Hô cũng vây quanh lại đây, nhàn nhạt nói: “Ngày hôm qua giao dịch các người đi nhìn sao, quận chúa giống như rất muốn mua mã.”Chúc Tuyên giống như cười chế nhạo nhìn Giang Tam nói: “Mã, cùng Ôn Địch Hãn trao đổi, kia còn không bằng đi tìm thảo nguyên thượng những cái đó tiểu bộ lạc, giá tiện nghi không nói, chất lượng cũng càng tốt,

ngày hôm qua chúng ta nhìn một vòng những cái đó mĩ, chất lượng đều thực bình thường, trong đó thậm chí còn hỗn tạp hai thất ngựa tồi.” Cố Lạc nói tiếp: “Vẫn luôn đi theo quận chúa bên người Dịch Hân hiển nhiên đã nhìn ra, nhưng hắn một tiếng không cổ họng, chính là ăn xong cái này mệt, quận chúa hiển nhiên không muốn cùng Ôn Dịch Hân đem quan hệ làm cương, chọn tật xấu đều là chưa từng quan trọng muôn dương bên kia chọn.” Lưu Hồ nói: “Huynh đệ, chúng ta cùng nhau ở Liêu doanh vào sinh ra từ nhiều năm, lẫn nhau phẩm tính cũng đều hiểu biết, chúng ta cũng đều vô gia không nghề nghiệp, có thể dựa vào cũng chỉ có lẫn nhau.” Giang Tam nhập khẩu miệng nói: “Cho nên các ngươi liền tới tính kế ta muội muội? Làm nàng lưu tại quận chúa bên người cho chúng ta làm con tin?” “Huynh đệ nhưng đừng nói như vậy, Tiểu Thập muội muội nếu không phải khăng khăng muôn lưu tại quận chúa bên người, chúng ta cũng sẽ không đe việc này, làm một trận đến quận chúa rồi đi, cầm tiền công tố thương đội là chúng ta cùng nhau nói tốt.” Chúc Tuyên nói: “Ở Tiểu Thập muội muội nói kia phiên lời nói trước, chúng ta chưa từng nghĩ tới muôn đơn độc lưu lại nàng.” Giang Tam hít sâu một hơi, nửa ngày mới lạy một phen mặt nói: “Ta phải nghỉ lại.” Chúc Tuyên liền vỗ vỗ bờ vai của hắn nói: “Quận chúa nhân phẩm như vậy, ngươi hoàn toàn không cần lo lắng Tiểu Thập muội muội đi theo nàng chịu khổ, chờ tương lai chúng ta ở U Châu đứng vững gót chân, ngươi lại đi cùng quận chúa cầu cái ân điển chính là.”

Chương 431: Thi ân

Lâm Thanh Uyển cùng Võ thi lang đi tầu lầu, lần này cầm lộ dẫn lại đây thương nhân ngày hôm qua liền đệ thiệp tiến vào, nói là ở U Châu tốt nhất tầu lầu bày tiệc rượu mở tiệc chiêu đãi hai người.Lâm Thanh Uyển biết bọn họ là muôn an tâm, nàng nếu là không đi, chỉ sợ này đó thương nhân buổi tối đều phải ngủ không được giác.Lâm Thanh Uyển mới đến tầu lầu cửa, các thương nhân liền ở ngoài cửa xếp hàng chờ, thấy Lâm thị đánh dấu xe ngựa, sôi nổi đón nhận đi.Lâm Thanh Uyển nhìn về phía cười ngựa lại đây Võ thi lang, hơi hơi mỉm cười nói: “Xem ra này chợ chung đến buổi chiêu mới có thể náo nhiệt lên a.”Sở hữu cầm lộ dẫn thương nhân đều đến nơi này tới, hiện tại chợ chung chỗ đó phỏng chừng là môn đình vắng vẻ đi.Võ thi lang bất đắc dĩ nói: “Hôm qua ta đã cùng bọn họ nói qua, nhưng bọn hắn tưởng gặp mặt quận chúa sau mới đi chợ chung.”Nói đến cùng, vẫn là tưởng được đến Lâm Thanh Uyển chính miệng hứa hẹn.Lâm Thanh Uyển hơi hơi mỉm cười, xuống xe ngựa, bị mọi người nghênh đón vào.Cầm đầu Trần khách thương cười nói: “Quận chúa chịu hãnh diện, thật là ta chờ suốt đời may mắn a.”“Lại nói tiếp chúng ta mấy nhà chi gian còn có sinh ý lui tới đâu, hôm nay không thấy, về sau hơn phân nửa cũng là có cơ hội gặp mặt,” Lâm Thanh Uyển cười nói: “Cho nên tính lên, chúng ta đều là cũ thức, vài vị lão gia liền không cần như thế khách khí.”“Nơi nào, nơi nào.” Lâm gia giấy làm bằng tre trúc cùng gấm vóc bán biển Đại Lương, bọn họ đương nhiên là đều cùng Lâm thị có sinh ý lui tới, nhưng bọn hắn thấy đều là Lâm thị quản sự, nhưng chưa từng gặp qua Lâm Thanh Uyển.Đương nhiên, cùng Lâm thị này mấy hạng sinh ý bọn họ cũng không phải tự mình ra mặt, đồng dạng là trong nhà những người khác ở phụ trách.Cũng liền lần này chợ chung việc quá lớn, bọn họ mới có thể tự mình lại đây.Mà cũng nguyên nhân chính là vì đại, bọn họ mới không yên tâm, muốn thân thây Lâm Thanh Uyển, đến cái xác thực đáp án.Trần khách thương dẫn theo mọi người đem Lâm Thanh Uyển vây quanh đến lầu hai, thỉnh nàng ở thủ tọa ngồi hạ, lại thỉnh Võ thi lang ngồi xuống, lúc này mới tại hạ đầu ngồi xuống.Mặt khác thương nhân cũng sôi nổi tìm vị trí ngồi xuống, bởi vì tầu lầu đều bị bọn họ bao, cho nên lúc này bọn họ không nói lời nào, lâu nội

liền một mảnh an tĩnh, mọi người đều xoay đầu nhìn về phía thủ tọa. Lâm Thanh Uyển thấy cười nói: “Biết các ngươi có rất nhiều nghi vấn, như vậy đi, các ngươi hỏi, ta đáp, sớm một chút đem sự tình giải quyết, cũng thật sớm điểm đi chợ chung, tổng không làm cho Liêu Khả Hãn cảm thấy chúng ta Đại Lương thương nhân chậm trễ đối phương.” Trần khách thương bỗn còn tưởng khen tặng Lâm Thanh Uyển vài câu đâu, chậm rãi lại đem đề tài dẫn tới chợ chung thương, không nghĩ tới nàng vừa lên tới liền thăng đảo trung tâm. Mọi người không khỏi tinh thần rung lên, đều nói Lâm quận chúa sám rền gió cuốn, nhất không thích nói vô nghĩa, đồn đãi quả nhiên có thể tin. Trần khách thương liền cười nói: “Kia Trần mỗ làm người thương đồ ăn, chúng ta vừa ăn biên nói.” Lâm Thanh Uyển gật đầu. Trần khách thương liền nhìn về phía một bên chờ chuồng quầy, chuồng quầy lập tức đi xuống an bài. Trần khách thương lúc này mới trầm ngâm nói: “Lâm quận chúa, hôm qua trường thành bên kia người nhiều, lại giới nghiêm lên, ta chờ vẫn chưa qua đi, này hai nước ký hòa ước liền ý nghĩa về sau không đánh giặc đi?” Lâm Thanh Uyển cười gật đầu, “Là, ký kết hòa ước chính là vì ngăn cản chiến tranh, lại như thế nào sẽ lại đánh giặc?” “Đó là, đó là, chỉ là Liêu Quốc nhiều phi tặc, nếu là đến lúc đó phi tặc nam hạ đánh cướp lương thực, kia chợ chung không át giấu, chúng ta này đó tay trói gà không chặt thương nhân chẳng phải là thành đợi làm thịt sơn dương?” “Cái này người yên tâm, đến lúc đó không chỉ có Đông Bắc quân sẽ phái binh đóng giữ bảo hộ các ngươi, Liêu Quốc bên kia cũng sẽ phái binh đóng giữ, bất luận là Liêu Quốc phi tặc, vẫn là Lương Quốc sơn phi, muốn vọt vào chợ chung đều không phải dễ dàng như vậy.” Lâm Thanh Uyển cười nói: “Cho nên phàm ra vào chợ chung thương nhân, thương phẩm giá trị đạt tới nhất định mức liền phải giao nộp nhất định tỉ lệ quân thuế, dùng làm Đông Bắc quân quân lương.” Trần khách thương cả người rung lên, cùng ngồi cùng bàn vài vị thương nhân liếc nhau, hỏi: “Kia này quân thuế muôn thu mấy thành?” “Triều đình còn chưa định ra, này đầu một tháng, bất luận quốc thuế vẫn là quân thuế đều miễn rót,” thấy bọn họ trên mặt lo lắng sốt ruột, Lâm Thanh Uyển liền cười nói: “Biết chư vị đang lo lắng cái gì, các ngươi yên tâm, này chợ chung là ta một tay thúc đẩy, mục đích đó là vì hòa hoãn liêu lương hai nước mâu thuẫn, cho nên ta sẽ không mất thấy nó tiêu điêu, đến lúc đó triều đình nhắc tới, ta sẽ kiến nghị quân thuế thu không thể vượt qua nhị thành. Cụ thể thu nhập từ thuế hẵn là căn cứ thương phẩm chủng loại tới định, trừ cá biệt đặc biệt thương phẩm ngoại, mặt khác thương phẩm hẵn là đều áp dụng cái này thuế thành.” Có nhân tâm trung vừa động, hỏi: “Này đặc biệt thương phẩm cụ thể chỉ chính là...” Lâm Thanh Uyển cúi đầu nhấp trà, Võ thị lang liền cười nói: “Chính là chút thiết khí, lương thực hoặc muối ăn linh tinh, cũng không sẽ rất nhiều, giống đại gia thích xuất quan to lụa lá trà chờ đều không ở này liệt.” Mọi người liếc nhau, hiểu được, đây là

muốn giảm bớt chuẩn bị chiến đấu vật tư xuất khẩu a.Võ thị lang nhìn thoảng qua Lâm Thanh Uyển, hỏi: “Đây là an toàn vấn đề, trừ lân đó ra các ngươi còn có gì nghi vấn?”“Quận chúa, chúng ta trên tay lộ dẫn có thể sử dụng bao lâu?”Lâm Thanh Uyển đối Võ thị lang hơi hơi gật đầu, Võ thị lang liền nói: “Ba năm, mỗi ba năm Hộ Bộ cùng Lý Phiên Viện sẽ một lần nữa khám định các thương hộ tư chất, nếu danh dự tốt đẹp, năng lực trác ra mới có thể bắt được này trương lộ dẫn.”Mà chỉ có có được lộ dẫn thương nhân mới có thể rất nhiều tiến xuất khẩu hàng hóa, những người khác không có lộ dẫn người, ra vào đều có nghiêm khắc yêu cầu, sở mang theo đồ vật giá trị cũng đều có nghiêm khắc hạn định.Vốn dĩ chợ chung là không cho phép mặt khác bình thường bá tánh tiến vào, sẽ chỉ là đại thương nhân cùng đại thương nhân chi gian giao dịch.Nhưng Lâm Thanh Uyển cảm thấy, nếu chợ chung muốn khai ở Vân U hai châu, vậy nên làm địa phương bá tánh được đến chút ích lợi, đồng thời cũng có thể kéo Liêu Quốc bên kia bình thường bá tánh ích lợi, chỉ có như vậy, đương bản địa bá tánh đều dựa vào chợ chung sinh tồn khi bọn họ mới có thể càng thêm đi giữ gìn nó.Dù sao này đó quy củ về sau đều là muốn ban bố ra tối, cho nên chỉ cần có người hỏi, Lâm Thanh Uyển cùng Võ thị lang liền không dấu diếm, nhất nhất vì mọi người giải tỏa nghi vấn.Trần khách thương bọn họ không nghĩ tới bọn họ đã chế định hảo chợ chung quy củ, liền bên trong ứng phân chia khu vực đều quy hoạch hảo, không khỏi đối chợ chung càng có tin tưởng lên.Này chợ chung thật có thể tổ chức đi xuống, bọn họ được đến ích lợi tuyệt đối không dung bỏ qua.Lâm Thanh Uyển cùng Võ thị lang thay phiên giải đáp, nói thăng đến miệng khô lưỡi khô, đơn giản dùng chút cơm, Lâm Thanh Uyển quay đầu thấy bên ngoài thái dương cao chiếu, liền đứng dậy nói: “Chư vị còn có gì vấn đề?”Mọi người chau đầu ghé tai một trận, cuối cùng thật sự tìm không ra có thể hỏi vấn đề, sôi nổi lắc đầu.Lâm Thanh Uyển liền hơi ách thanh âm nói: “Nếu không thành vấn đề, chúng ta đây liền đi chợ chung nơi đó nhìn xem đi.”Trần khách thương liền đứng dậy cười, “Hôm nay quang quán lấy quận chúa nói chuyện, ngài cũng chưa hảo hảo ăn, đãi ngày khác chúng ta nhất định phải lại thỉnh quận chúa một lần, còn thỉnh quận chúa hanh diện.”Lâm Thanh Uyển liền cười nói: “Các ngươi đối chợ chung có nghi vấn, ta cho các ngươi giải đáp là hǎn là.”Đại gia vây quanh Lâm Thanh Uyển đi ra ngoài, một sĩ binh khoái mã tới báo, “Quận chúa, Tô tướng quân nói chợ chung chỗ đó tới rất nhiều Liêu nhân, thấy chỗ đó một cái thương nhân đều không có, đang có chút sinh khí đâu.”Lâm Thanh Uyển liền nhìn về phía Trần khách thương.Tranh khách thương lập tức chắp tay nói: “Quận chúa thứ tội, ta chờ này liền mang hàng hóa qua đi.”Lâm Thanh Uyển gật đầu, “Các ngươi đi thôi, ta cùng Võ thị lang đi trước một bước.”Tới đều là phụ cận thôn xóm cùng bộ lạc dân chăn nuôi, bọn họ sớm liền nghe nói hai nước muốn hoà đàm, không chỉ có hoà đàm,

còn muôn khai chợ chung, nghe nói còn có lương thực đổi đâu, cho nên liền mắt trông mong vội vàng dê bò, cầm trong nhà tôn da lông cùng xinh đẹp thảm lại đây, còn có người mang đến dược liệu, nhưng đến nơi đây vừa thấy, trừ bỏ tuần tra binh lính cùng một đám trông coi ngưu đàm cùng mã ngựa Hán ngoại liền không ai.Bọn họ nhà mình liền có mã cùng ngưu, lại không cần đổi, bọn họ muốn chính là Lương Quốc thương phẩm a.Cho nên thấy hiện trường không có đồn đài trung đồ vật, không khỏi nháo lên.Lâm Thanh Uyển đến lúc đó, bọn họ chính cãi cọ ồn ào tụ ở vòng ra tới chợ chung miếng đất kia thượng cao giọng nói chuyện.Lâm Thanh Uyển nghĩ, quay đầu đối Dịch Hân nói: “Phái người trở về thành đi đêm làm thức ăn sinh ý bán hàng rong gọi vào nơi này tới, làm cho bọn họ ở chỗ này bán.”“A?” Dịch Hân sững sốt một chút mới phản ứng lại đây, vội vàng đi phân phó bên cạnh một cái hộ vệ.Lâm Thanh Uyển buông mành, gõ gõ đầu gối nói: “Hiện giờ sẽ ở chợ chung giao dịch lương thực cũng chỉ có chúng ta, nếu này đó dân chăn nuôi không thể ở chỗ này nhìn đến lương thực, người nói bọn họ về sau còn sẽ đến sao?”Võ thị lang nghĩ nói: “Hắn là sẽ đi, lá trà, tơ lụa cùng đồ sứ cũng thực được hoan nghênh.”Lâm Thanh Uyển lại rũ xuống đôi mắt không nói chuyện, trầm mặc trong chốc lát mới nói: “Ta nhớ rõ Trần khách thương bọn họ tới khi cũng là mang theo một ít lương thực tới, đúng không?”“Đúng vậy, là bởi vì Thương công tử ám chỉ, Liêu Quốc nhu cầu cấp bách lương thực.”Lâm Thanh Uyển gật gật đầu, nói: “Phái người đi cùng bọn họ nói một tiếng, này một tháng không thu thuế, làm cho bọn họ đem trên tay tồn trữ đặc thù thương phẩm cũng thả ra, bất quá muôn năm chắc hảo tiết tấu, không cần một chút toàn bộ thả ra, bọn họ có một tháng thời gian đâu.”Võ thị lang ánh mắt sáng lên, cười hỏi, “Quận chúa là muôn dùng bọn họ trong tay lương thực cùng muối ăn đem càng nhiều liêu dân hấp dẫn đến nơi này tới?”“Ta trong tay đồ vật đều là đáp ứng rồi Ôn Địch Hân, không tốt ở nơi này chia rẽ ra tay, bọn họ lại là không ngại,” Lâm Thanh Uyển cười nói: “Hiện giờ với Liêu nhân tới nói, có thứ gì so lương thực cùng muối ăn còn quan trọng? Có này hai dạng khác biệt ở, một truyền mười, mười truyền trăm, tổng hội có nhiều hơn người lại đây.”Lâm Thanh Uyển chỉ vào đối diện Liêu doanh nói: “Liêu Quốc không giống ta Đại Lương, tất cả mọi người có thể tự do ra vào chợ chung, chỉ cần nộp thuế là được, ta hy vọng sở hữu nghe được tin tức bộ lạc đều có thể tự mình tới đây giao dịch.”Lâm Thanh Uyển đột nhiên đè thấp thanh âm nói: “Ngươi biết như vậy đại biểu cho chợ chung đem có thể tụ tập nhiều ít tình báo tin tức sao?”Võ thị lang trong lòng nhảy dựng, rũ xuống đôi mắt không nói chuyện.Hắn đương nhiên biết, hắn chính là làm cái này, thậm chí ở đêm qua hắn đã phái người nhập kinh điện thánh, chính là vì xin chỉ thị hay không muốn ở chợ chung trung thiết lập cứ điểm thu thập tình báo.Chỉ là hắn không nghĩ tới Lâm Thanh Uyển cũng có thể nghĩ đến điểm này.Lâm

Thanh Uyển điếm đến tức ngắn, nhìn về phía bên ngoài nói: “Ở xa tới đều là khách, hôm nay là ta Đại Lương chiêu đãi không chu toàn, cho nên chờ bán thức ăn người bán hàng rong nhóm tới, chúng ta thỉnh này đó khách nhân ăn một đốn đi.” Võ thị lang liền theo bản năng ngộ khẩn chính mình túi tiền, Lâm Thanh Uyển thấy ha ha cười, nhắc lên màn xe đi xuống, vẫy tay gọi tới Lâm Toàn phân phó, “Ngươi cùng Lâm An tự mình đi làm chuyện này.”

Chương 432: Bằng hữu

Lâm Toàn cũng cảm thấy tâm hổng đau, túi tiền càng đau, Lâm An liền một tay đem hắn xả đi, cùng Lâm Thanh Uyển nói: "Cô nãi nãi yên tâm, chúng ta nhất định cho ngài làm tốt." Hắn đem Lâm Toàn lôi đi, đè thấp thanh âm nói: "Ngươi có phải hay không bốn, luyến tiếc hài tử bộ không tìm lang, ngươi không phát hiện bọn họ mang đến đồ vật sao, trong đó chính là có vài con ngựa, còn có hai đội tựa hồ là khá lớn trong bộ lạc tới, theo chân bọn họ làm tốt quan hệ, về sau ngươi tưởng mua cái gì không được?" "Cô nãi nãi gọi tới đều là tiêu thương người bán hàng rong, nhiều nhất bán chút bánh bao màn thầu cùng bánh nướng, chính là bọn họ rộng mở cái bụng ăn lại có thể ăn nhiều ít?" Lâm An hận sắt không thành thép nói: "Liền như vậy một chút tiền, tương lai có rất nhiều cơ hội tránh trở về, ngươi có phải hay không ngốc." Lâm Toàn chỉ có thể cùng Lâm An đi đổi mặt những cái đó chính là hết àm ī không ngừng người Khiết Đan, bọn họ tới U Châu lâu như vậy, cũng đi học biết vài câu Khiết Đan ngữ, càng đừng nói này đó Liêu nhân, mười dặm bất đồng âm, bọn họ căn bản nghe không hiểu Lâm Toàn cùng Lâm An mang theo Tô Châu khẩu âm Hán ngữ. Hai bên người khoa tay múa chân hảo một trận, đổi phương miễn cưỡng biết Lâm Toàn cùng Lâm An không có ác ý, liền dùng Khiết Đan ngữ hỏi: "Các ngươi có lương thực sao? Lá trà cũng đúng, chúng ta nguyện ý dùng dê bò cùng các ngươi trao đổi, bằng không vàng cũng có thể." Lâm An tắc nói: "Các ngươi lại chờ một chút, chúng ta quận chúa thỉnh tiều thương liền phải tới, đến lúc đó các ngươi muốn ăn cái gì liền ăn cái gì, xem như chúng ta chiêu đãi không chu toàn nhận lỗi." Liêu nhân: "Các ngươi thương phẩm ở nơi nào, giá cả quý sao?" Lâm An: "Yên tâm, trướng đều là chúng ta kết, không cần lo lắng tiều dùng." Võ thị lang nhịn không được trùu trùu khóc miệng, cùng Lâm Thanh Uyển nói: "Xem ra chúng ta còn phải ở chợ chung phóng chút phiền dịch." Lâm Thanh Uyển tuy rằng cũng nghe không hiểu người Khiết Đan lời nói, nhưng lại có thể nhìn ra được Lâm An cũng nghe không hiểu. Nàng nhịn không được cười gật đầu, "Hảo, việc này ngươi tới an bài." Võ thị lang liền xuống xe đi cùng những cái đó Liêu nhân giao lưu, thuận tiện trấn an bọn họ. Võ thị lang là sê Khiết Đan ngữ, trừ bỏ hắn, Dịch Hàn cùng Giang

Tiền đám người cũng đều hiểu.Võ thị lang không nói, hắn phụ trách tình báo công tác, sê ngôn ngữ cũng không ít, liền Tây Vực bên kia ngôn ngữ đều hiểu vài loại, mà Dịch Hàn đám người còn lại là chuyên môn học quá Khiết Đan ngữ.Đây là Lâm Trí lúc ấy thu dưỡng bọn họ khi liền phái người giáo, cái này truyền thống ở hộ vệ đội trung vẫn luôn di lưu xuống dưới, cho nên hiện tại biệt viện những cái đó đang ở làm hộ vệ huấn luyện hài tử cũng đều ở học.Lâm Giang tự nhiên cũng sê, thậm chí liền Uyển tỷ nhi cũng đều hiểu một ít, nhưng Lâm Thanh Uyển nàng hoàn toàn không hiểu a.Cũng may mỗi một lần thấy Ôn Dịch Hân đổi phương đều là dùng Hán ngữ, Dịch Hàn đám người cũng chưa từng hoài nghi quá nàng không hiểu.Lâm Thanh Uyển không có quá khứ, mà là mang theo Dịch Hàn đám người ở chợ chung dạo qua một vòng, cầm bản đồ đối chiếu một chút quy hoạch tốt khu vực, tra lậu bồ khuyết.Chờ nàng lung lay một vòng trở về, liền có hộ vệ mang theo không ít tiểu tiều thương tiến vào, bọn họ xe đầy tay hoặc gánh nặng thượng đều là bọn họ mang công cụ, bởi vì bị thúc giục đến cấp, bọn họ gánh nặng còn có không ít lúc trước làm tốt đồ ăn.Đặc biệt là bán bánh bao vị kia, hắn đầy xe đầy tay, phía trên là bột mì cùng làm bánh bao các loại công cụ, hai nồi từ chọn gánh nặng còn lại là một lung lung mao nhiệt khí bánh bao, phát ra mùi hương hấp dẫn đến những cái đó Liêu nhân liên tiếp triều bên này xem.Không tự chủ được nuốt một chút nước miếng, nhưng không biết những người này là muốn làm cái gì, cho nên Liêu nhân nhóm nhất thời không dám tiến lên.Bị gọi tới tiều tiều thương nhóm còn lại là tìm vị trí, một hàng bài đi xuống, đem từng người ăn cơm gia hỏa lấy ra tới dọn xong, sau đó triển khai tư thế liền nhìn về phía những cái đó Liêu nhân.Lâm An cùng Lâm Toàn đã phục hồi tinh thần lại, từ Lâm Thanh Uyển bên người túm một cái hộ vệ qua đi hỗ trợ phiên dịch, Võ thị lang cũng nói: “Hôm nay chúng ta Lương Quốc bên kia khách thương đang ở mở họp, cho nên đã tới chậm chút, làm các khách nhân đợi lâu là ta chờ có lỗi, nhân suy xét đến đại gia sáng sớm tới rồi, chỉ sợ vô dụng cơm trưa, cho nên quận chúa liền kêu những người này tới cấp đại gia nấu cơm ăn.”Hắn vẻ mặt xin lỗi nói: “Nhân thời gian khẩn cấp, chỉ có thể thỉnh đại gia ăn này đó vật nhỏ, có chút keo kiệt, còn thỉnh chư vị không cần để ý.”Đại gia liên tục lắc đầu, nhìn kia đại bạch màn thâu nuốt một chút nước miếng nói: “Chúng ta không ngại, một chút cũng không ngại.”Tình hình tai nạn đã giàn co gần hai năm, các bộ lạc nhật tử đều không hảo quá, đó là tới người địa vị đều không thấp, bọn họ cũng thật lâu không ăn đến như vậy thuần túy bạch diện màn thâu.Cho nên vừa nghe đây đều là Đại Lương quận chúa thỉnh, sôi nổi cảm kích nhìn về phía nơi xa Lâm Thanh Uyển, đem tay đặt ở ngực hơi hơi khom mình hành lễ.Lâm Thanh Uyển thấy, hơi hơi mỉm cười, áp lễ đáp lại.Một cái Liêu nhân liền hỏi, “Quận chúa vì sao bất quá tới, là ghét bỏ chúng ta thô bỉ sao?”Võ thị lang liền chỉ

Lâm An cùng Lâm Toàn nói: “Quận chúa còn có chuyện quan trọng phải làm, hai vị này là quận chúa trợ thủ đắc lực, cố ý phái bọn họ lại đây chiêu đãi chư vị.”Hộ vệ cũng cười nói: “Còn thỉnh đại gia thứ lỗi, chúng ta quận chúa muôn quy hoạch chợ chung, cho nên nhất thời không có thời gian lại đây thấy đại gia, nhưng Võ thị lang lại là triều đình đại quan nhí, đại gia có nghi vấn không những có thể hỏi chúng ta, cũng có thể thỉnh giáo Võ thị lang.”Liêu nhân nhóm lúc này mới bừng tỉnh đại ngộ, nguyên lai vừa rồi Lâm Toàn cùng Lâm An là tới thỉnh bọn họ ăn cơm, sôi nổi tỏ vẻ cảm tạ.Lâm Toàn cùng Lâm An liền mang theo bọn họ qua đi, cấp các người bán hàng rong chỗ đó đều thả một số tiền, nói: “Bọn họ cầm nhiều ít đồ vật, các ngươi liền từ nơi này khấu hạ, không đủ ta thêm nữa.”Tiểu thương nhóm khom người đồng ý, ra sức cấp này đó Liêu nhân làm ăn.Một tháng trước, bọn họ cũng là Liêu nhân, bất quá hiện tại bọn họ là Lương nhân.Tới tiểu thương trung có người Khiết Đan, cũng có người Hán, mặc kệ lần này là nước nào chiến bại, đối hiện tại hoà bình cùng yên ổn bọn họ đều thực vừa lòng, cho nên đối dốc hết sức thúc đẩy việc này Lâm quận chúa toàn lòng mang cảm kích.Lâm Thanh Uyển hộ vệ đến trên đường một kêu, hơn phân nửa người đều nguyện ý thu sập lại đây, còn có còn lại là không muốn mạo hiểm, vẫn như cũ lưu tại trong thành.Ngoài thành chỗ đó, điều đều không i phân, đem thức ăn kéo ra ngoài cho ai ăn?Này đó Liêu nhân đã lâu không ăn qua một đốn no, lúc này thấy có nhiều như vậy ăn ngon, không khí lại càng tốt, dứt khoát làm người đi tề sửa dê tới Võ thị lang cùng Lâm Toàn bọn họ cùng nhau uống.Bọn họ lấy ra bản thân mang đến thảm phô trên mặt đất, thỉnh đại gia cùng nhau liền ngồi, có đồ ăn cùng sửa dê, liền có thể khai khởi một hồi yên hội tới.Liêu nhân rất là tiếc hận nói: “Đáng tiếc không có lá trà, bằng không ở sửa dê phóng một nǎm, nãi muốn càng tốt uống.”Võ thị lang liền nhìn về phía cửa thành phương hướng cười nói: “Lá trà tới.”Đại gia sôi nổi quay đầu nhìn lại, lúc này mới thấy có không ít xe la chính hướng bên này, Trần khách thương bọn họ mang theo thương phẩm tới rồi.Lâm Thanh Uyển đem sửa chữa tốt bản vẽ giao cho Dịch Hàn thu hảo, quay người lại liền nhìn đến bọn họ lại đây, hơi hơi mỉm cười nói: “Xem ra giao dịch phải tiến hành, làm Tô tướng quân phái chút binh lính tới duy trì trật tự.”“Là.”Trần khách thương bọn họ chào đón, trước cùng Lâm Thanh Uyển cùng Võ thị lang chào hỏi, lúc này mới cùng Liêu nhân xin lỗi nói: “Chúng ta sáng nay ở hội nghị, cố đã tới chậm chút, còn thỉnh thứ lỗi.”Bên cạnh có hắn mòi đến phiên dịch hỗ trợ phiên dịch, Liêu nhân ăn uống no đủ, trong lòng oán khí cũng ít, vỗ vỗ xem như bóc quá này tiết.Lâm Thanh Uyển liền đứng ở hai bên trung gian nói: “Hy vọng tương lai đại gia có thể thành tâm tương đãi, cùng tiến công đẩy.”Dứt lời đối Võ thị lang khẽ gật đầu nói: “An bài bọn họ bày quán giao dịch đi, tuy nói chợ chung có thể lấy vật đổi vật, nhưng ta còn là hy vọng đại gia có thể đa dụng vàng bạc giao

dịch, như vậy cân nhắc thương phẩm giá trị càng chuẩn xác chút."Nhưng mà đại gia cũng chỉ là nghe một chút mà thôi, cũng không tính toán nghe theo.Đôi lương thương nói, lấy vật đổi vật càng tiện nghi phuong tiện chút, mà đổi Liêu nhân nói, bọn họ mang đến vàng bạc hưu hạn, dùng vàng bạc giao dịch không chỉ có phúc tạp, bọn họ còn phải trước đem thương phẩm bán đi mới được, còn không bằng trực tiếp lấy vật đổi vật đâu.Cho nên sôi nổi cùng Lâm Thanh Uyển hành quá lễ sau liền chạy về đi đem nhà mình lấy tới đồ vật bày ra tới.Lâm Thanh Uyển đổi Lâm Toàn cùng Lâm An khẽ gật đầu, nói: "Chúng ta hôm nay không nóng nảy, các ngươi trước đem quan hệ làm tốt, lần này giao dịch đến thuận lợi, bọn họ khẳng định còn sẽ lại đến."Lâm Toàn cùng Lâm An đồng ý, cũng không gọi thị vệ, chính mình đi tìm vừa mới giao hạ bằng hữu.Bọn họ là không hiểu Khiết Đan ngũ, nhưng vừa rồi cùng nhau ăn cơm uống nái thời điểm liền so mang hoa đã có ăn ý, hiện tại chẳng sợ không dựa phiền dịch cũng có thể miễn cưỡng giao lưu.Bọn họ đi mang theo tân kết bạn bằng hữu đi dạo lương thương mang đến hàng hóa.Một cái Khiết Đan thanh niên khoa tay múa chân hỏi Lâm An, "Các ngươi không có thương phẩm sao?"“Có, nhưng chúng ta thương phẩm nhiều ở Định Châu, ta biết các ngươi vội vã mua lương thực, như thế nào kêu các ngươi chờ chúng ta?” Lâm An nói: “Ta nhận thức vài cái lương thương, ta biết bọn họ mang theo lương thực tới, ta mang ngươi qua đi, làm hăn cho ngươi tiện nghi chút.”Khiết Đan thanh niên vẻ mặt cảm động, “Cảm ơn ngươi Lâm An, ngươi thật là ta hảo huynh đệ.”Lâm Toàn cũng ở cùng người anh em tốt đi ra ngoài, “Ngươi muốn mua đồ vật nhiều, nếu là giá chém không xuống dưới, ngươi khiến cho hăn cho ngươi một ít đồ vật làm cái bù thêm, tỷ như lá trà linh tinh, chẳng sợ chỉ có một bọc nhỏ, kia cũng đủ các ngươi nấu thật nhiều trà sữa.”Râu xóm Khiết Đan liên tục gật đầu, “Đúng vậy, đúng vậy, ta bà nương cũng là như vậy cùng ta nói, nhưng ta không biết nên như thế nào mở miệng.”“Đừng sợ, đến lúc đó ta giúp ngươi đè.” Lâm Toàn vỗ bộ ngực đồng ý.Râu xóm Khiết Đan vẻ mặt cảm kích.Một ngày công phu xuống dưới, hai bên giao dịch không ít đồ vật, Lâm An cùng Lâm Toàn cũng hoàn toàn bị này phê Liêu nhân nhận đồng, bọn họ chân thành mời Lâm An cùng Lâm Toàn tham gia bọn họ buổi tối cuồng hoan.Đương nhiên, bọn họ cũng thuận tiện mời Lâm Thanh Uyển cùng Võ thị lang.Bất quá hai người đều uyển chuyển từ chối, hôm nay Liêu Quốc bên kia trừ bỏ một cái tham tướng ngoại, ai đều không có xuất hiện, hiển nhiên tới này phê Liêu nhân trọng lượng đều chẳng ra gì, vậy còn không đáng Lâm Thanh Uyển cùng Võ thị lang tự mình ra mặt.Liêu nhân nhóm cũng không thèm để ý, cầm tân mua lương thực làm cơm, lại giết hai con dê, buổi tối liền ở chợ chung nơi này thiêu hỏa cuồng hoan lên, không ít lượng thương cũng đáp ứng lời mời lưu lại.Đương nhiên bọn họ cũng cung cấp không ít đồ vật, này xem như liên

lạc cảm tình một cái phuơng pháp, một buổi tối qua đi, Lâm An cùng Lâm Toàn đã đem nhân gia bộ lạc thực lực đại khái tìm hiểu ra tới, lúc này đây bọn họ chỉ là tới thí thuỷ, cho nên mang đến đồ vật cũng không nhiều.Hiện tại thấy chợ chung có nhiều như vậy thứ tốt, bọn họ đã quyết định phái người trở về lấy càng nhiều thương phẩm lại đây trao đổi.Đến nỗi Lâm An để tướng thay ngựa sự, đổi phuơng tỏ vẻ không có vấn đề, không chỉ có bọn họ có thể đem ngựa đổi cho bọn hắn, bọn họ còn có thể thuyết phục mặt khác bộ lạc người cũng đem ngựa đổi cấp Lâm An bọn họ, chỉ cần bọn họ cấp giá công đạo.

Chương 433: Chợ chung

Hai đứa nhỏ ở chợ chung người gác cổng ngoại tả hữu nhìn xung quanh một chút, xác định không ai xua đuổi bọn họ, khá lớn nam hài lúc này mới đứng thẳng thân thể, cúi đầu sửa sang lại một chút quần áo, đôi tiểu nữ hài nói: “Muội muội, ngươi liền lưu lại nơi này, không cần loạn đi, biết không?” Tiểu nữ hài sợ hãi nhìn thoáng qua bên kia, nhỏ giọng hỏi: “Ca ca, bọn họ thật sự sẽ muốn ngươi sao?” Nam hài liền nói: “Bọn họ lại không có quy định tuổi, chỉ cần ta đã sẽ Khiết Đan ngữ, lại sẽ Hán ngữ, vì cái gì không được?” Dứt lời làm muội muội ở góc tường trạm hảo, xoay người liền hướng chợ chung giam đi đến. Nếu là ở trước kia, hắn là không dám đem muội muội ném ở trên đường, một cái không cẩn thận đã bị người bắt đi, nhưng tự Đông Bắc quân nhập trú U Châu sau, bên này trị an liền hảo rất nhiều, mà chợ chung bên này còn như vậy nhiều Đông Bắc quân tuần tra, hắn cũng không sợ có người bắt cóc hắn muội muội. Nam hài thẳng thắn sống lưng đi vào chợ chung giam, yên lặng mà đứng ở một cái đại nhân phía sau, hắn tuổi tác tiểu, chỉ tới phía trước một người sau lưng, đứng ở chỗ này hoàn toàn bị che khuất. Một sau tới cái râu quai nón đại hán, nhìn hắn hai mắt liền duỗi tay đem hắn sau này một xách, “Này không phải hài tử có thể tới địa phương, bên ngoài đi chơi.” Nam hài mặt đỏ lên, kêu lên: “Ta không phải tới chơi, ta là tới tuyển dụng phiên dịch.” Đại hán ha ha cười, miệt thị nói: “Lông còn chưa mọc tề liền muốn làm phiên dịch?” Dứt lời đại ba chưởng liền phải hô hắn đi ra ngoài, một bàn tay lại trực tiếp bắt được hắn tay, hắn trừu một chút không trừu động, tức giận ngẩng đầu nhìn lại. Chờ nhìn đến Dịch Hán, nhịn không được biền sắc. Hắn là nhận thức Dịch Hán, phải nói, hiện tại chợ chung liền không ai không quen biết Dịch Hán, hắn triều sau nhìn lại, quả nhiên ở hắn mặt sau thấy được Lâm quận chúa, sợ tới mức vội vàng cúi đầu. Lâm Thanh Uyển nhàn nhạt mà liếc mắt nhìn hắn, cúi đầu nhìn về phía nam hài, hơi hơi mỉm cười hỏi, “Ngươi tên là gì?” Nam hài bị dọa đến không nhẹ, ở U Châu, đánh nhau ẩu đả là chuyện thường, mà này hán tử là người Khiết Đan, hắn đả thương người Hán liền thương tiền đều không cần phó, mà đánh chết hắn nhiều nhất cấp chút đồng tiền dùng làm bồi thường là được, cho nên cha mẹ cũng không hứa bọn họ

huynh muội tùy ý ra ngoài.Hắn tự hiểu chuyện khởi liền biết không muốn tùy ý cùng người khởi xung đột, đặc biệt là người Khiết Đan, có thể tránh liễn tránh.Cho nên vừa rồi hán tử kia vung tay lên hắn liền dọa ngốc, chờ nhìn đến Lâm Thanh Uyển gương mặt tươi cười, hắn lúc này mới nhớ tới này đã không phải Liêu Quốc, đây là Lương Quốc, quản hắn người nào, đánh chết người đều là muôn đền mạng.Tái nhợt sắc mặt lúc này mới có điểm huyết sắc, hắn nhỏ giọng nói: “Ta, ta kêu Lý Tư Văn, năm nay đã mươi tuổi...”Hắn ngẩng đầu sợ hãi nhìn Lâm quận chúa liếc mắt một cái, thấy nàng chính mỉm cười nhìn hắn, hắn liền cỗ đủ dũng khí nói: “Ta, ta sẽ Khiết Đan ngũ, cũng sẽ Hán ngũ, còn nhận tự, cho nên muốn tới hướng ứng lệnh triệu tập phiên dịch.”Lúc này trong phòng người cũng đều phát hiện Lâm Thanh Uyển, sôi nổi vây quanh lại đây.Đang ở bên trong khảo giáo quan viên sôi nổi ra tới hành lễ.Lâm Thanh Uyển đối bọn họ phát phất tay, nói: “Các ngươi tiếp tục.”Dứt lời cúi đầu đối Lý Tư Văn gật đầu nói: “Không tôi, rất có chí hướng, vậy ngươi liền thử xem xem đi, nếu có thể thông qua khảo hạch, ngươi nói không chừng chính là chợ chung nhỏ nhất một cái phiên dịch.”Lý Tư Văn nghe vậy nhịn không được kích động lên, những người khác cũng hâm mộ ghen tị hận nhìn hắn.Lâm Thanh Uyển lúc này mới nhìn về phía mặt đỏ lên lạc má đại hán, nhàn nhạt nói: “Lần này liền tính, lại có lần sau trực tiếp đưa đến trong nha môn đi, bất luận là ở chợ chung, vẫn là ở U Châu, ta đều không được có ầu đả việc phát sinh.”Dịch Hàn lúc này mới buông ra tay, thối lui đến Lâm Thanh Uyển phía sau.Râu quai nón mặt đỏ lên, cúi đầu chạy ra chợ chung giam, nhìn ra sắp tới nội là sẽ không lại đến chợ chung giam hướng ứng lệnh triệu tập.Lâm Thanh Uyển lúc này mới đối mọi người khẽ gật đầu, chuyển tới hậu viện.Đây là khẩn cấp tu sửa lên làm công địa điểm, rất là đơn sơ, chỉ là dùng hoàng bùn xây ra một cái đại viện tử, bên trong tu nhà tranh, vì lấy quang hảo, còn mở ra đại đại cửa sổ, mà hậu viện càng keo kiệt, Võ thị lang cùng Lâm Thanh Uyển là đinh gió lạnh ở trong sân làm công.Không có biện pháp, chợ chung đang ở xây dựng, bọn họ hiện tại là một bên xây dựng, một bên duy trì chợ chung vận chuyên, mà rất nhiều sự đều phải cùng đối diện Liêu Quốc thương thảo, tổng không thể đem làm công địa điểm thiết lập tại U Châu Thú sứ phủ đi.Liên tính bọn họ nguyện ý, Liêu Quốc bên kia cũng sẽ không nguyện ý.Cho nên chỉ có thể lâm thời dựng cái này nhà tranh, mà đối diện còn lại là đáp lều trại, từ hữu tướng tự mình lưu này phụ trách.Đã nhiều ngày bọn họ đều là ở thương thảo chợ chung một ít quy củ quy tắc chi tiết, mỗi ngày đều phải gặp mặt.Đã không thể vi phạm bọn họ phía trước ký kết hạ đại điều kiện, lại muốn tranh thủ càng nhiều có lợi kỷ phương điều kiện, gần nhất Lâm Thanh Uyển không thiếu cùng Liêu Quốc hữu tướng cãi nhau, cho nên hỏa khí cũng đại chút.Tới rồi hậu viện, Võ thị lang liền cầm một phần công văn lại đây nói: “Quận chúa, đây là Hộ Bộ phát tới công

văn, bước đầu định rồi các mức thuế độ, ngài xem xem.” Lâm Thanh Uyển mở ra nhìn kỹ một chút, phát hiện cùng nàng cùng Võ thị lang đoán trước không sai biệt lắm, nhưng đang xem đến cuối cùng một tờ về quốc thuế thu khi nhịn không được điểm điểm cái bàn nói: “Kỳ thật ta vẫn luôn có chuyện tưởng nói, nhưng vẫn không tốt lắm đè.” Võ thị lang buông trong tay sự vụ, chăm chú lắng nghe. Lâm Thanh Uyển liền trầm ngâm nói: “Không chỉ có Đại Lương, mặt khác các quốc gia với thương thuế ngạch độ đều quá nhẹ.” Võ thị lang hơi hoi mờ to hai mắt nhìn, kinh ngạc nhìn Lâm Thanh Uyển, này có chút ra ngoài hắn dự kiến, Lâm quận chúa luôn luôn dày rộng ái dân, lúc trước bọn họ nói đến thuế phú khi nàng liền đè qua quốc gia thuế phú quá nặng, các bá tánh mặc dù là được mùa cũng không nhiều ít lương thực dư, hiện tại như thế nào... “Định thương thuế thấp, nhưng mặt khác yêu cầu giao quyền phú cũng rất nhiều, cứ như vậy, thương nhân không thiếu giao tiền, nhưng quốc khố có thể thu được tiền lại không nhiều lắm.” Lâm Thanh Uyển lắc đầu nói: “Lâu dài dĩ vãng, quốc gia tài chính đều phải đè ở nông dân trên người, bọn họ muôn tích lũy tài phú càng khó khăn.” Võ thị lang ngưng trọng nói: “Quận chúa, nếu là sửa chế độ thuế, chỉ sợ muôn động liền không phải một người hai người đơn giản như vậy.” Có khả năng vỡ đâu chảy máu cũng không chiếm được hảo. Lâm Thanh Uyển cười gật đầu, “Ta biết, cũng không trông cậy vào Đại Lương hiện tại liền sửa, bất quá cùng ngươi nói một tiếng, tương lai có thể nói cho bọn nhỏ một tiếng, làm cho bọn họ biết vấn đè ở nơi nào, tương lai nếu có cơ hội, làm cho bọn họ sửa đi.” Hiện giờ Lương Quốc chính đi ở dây thép thương, Lâm Thanh Uyển sẽ không lại ở nó đi tới trên đường già tăng cái đinh, chỉ là hiện tại thấy được, cho nên cùng Võ thị lang đè một tiếng thôi. Lâm Thanh Uyển đè bút ở trong đó lương thiết muối nơi đó làm hai cái ghi chú, khép lại giao cho Võ thị lang nói: “Ta không có ý kiến, chỉ là không cần hoàn toàn ngăn chặn lương thực cùng muối giao dịch, đến lúc đó hoặc từ chợ chung chỉ định bán người, hoặc từ U Châu Thủ sử phủ trực tiếp phụ trách, hoặc là các ngươi không chế mỗi ngày tiền thị lượng là được. Bằng không chúng ta một chút lương thực cũng không bỏ ra, chỉ sợ Ôn Địch Hãn muốn nháo đi lên.” Võ thị lang nhìn đến cái kia kiến nghị con số, hơi hoi nhíu mày nói: “Này cũng quá nhiều.” Lâm Thanh Uyển lại nói: “Liêu nhân không thiện gieo trồng, ta tính quá, cái này lượng vừa vặn có thể bỏ thương bọn họ chồ hổng, nhưng nếu muốn thông qua cái này con đường tập hợp lương thảo là không có khả năng.” Võ thị lang lúc này mới yên tâm, đứng dậy nói: “Hạ quan này liền đi thượng chiết.” Lâm Thanh Uyển gật đầu, “Thời gian không nhiều lắm, này thuế phú nhanh chóng định ra tới.” “Quận chúa,” Lâm An chạy chậm tiến vào thấp giọng nói: “Liêu Quốc Khả Hãn tới.” Võ thị lang hoảng sợ, vội vàng xoay người nói: “Như thế nào cũng không đè cập tới trước nói một tiếng?” Dứt lời liền phải đi ra ngoài nghênh đón, Lâm An vội

vàng nói: “Võ thị lang đừng nóng vội, hắn là cải trang lại đây, nói là muôn cùng quận chúa nói sinh ý, lúc này đang ở chợ chung dạo đâu.” Hắn cùng Lâm Toàn đang ở cùng người cò kè mặc cả, Ôn Địch Hãn đột nhiên xuất hiện ở trước mặt, hai người thiêu chút nữa kêu sợ hãi ra tiếng. Hiện giờ Lâm Toàn đang chiêu đãi người, hắn liền chạy chậm lại đây bẩm báo. Lâm Thanh Uyển ngăn lại muôn đi theo đi ra ngoài Võ thị lang, cười nói: “Đã là việc tư người liên đùng đi nữa, nhanh chóng thượng chiết, ta đi gặp một lần hắn.” Võ thị lang nghĩ đến Ôn Địch Hãn chưa từng ở quận chúa trên tay thảo nhân tiện nghi quá, liền yên lòng nói: “Cũng hảo, quận chúa đi thôi. Chợ chung giam sự ta tới xử lý liền hảo.” Lâm Thanh Uyển cười ra bên ngoài đi, đi ra ngoài khi vừa lúc đụng tới Lý Tư Văn chính bắt được phiên dịch cho phép chứng, vẻ mặt kích động cùng hắn muội muội khoe ra. Lâm Thanh Uyển không khỏi dừng lại bước chân, vẩy tay kêu lên hắn nói: “Lý phiến dịch, có không tới cấp ta làm phiến dịch?” Lý Tư Văn mặt đỏ lên tiến lên, ngẩng đầu hưng phấn nói: “Quận chúa chỉ lo phân phó, ta, ta không thu ngại tiền.” Lâm Thanh Uyển liền ha ha cười nói: “Hảo, làm ta nhìn xem bản lĩnh của ngươi.” Dứt lời nhìn thoáng qua hắn phía sau tiểu nữ hài, cười nói: “Mang theo ngươi muội muội cùng nhau đến đây đi.” Lâm Thanh Uyển mang theo bọn họ hai người đi vào chợ chung, này đã không phải Lý Tư Văn lần đầu tiên đến chợ chung, nhưng lúc này đây lại cùng thượng một lần nhìn thấy chợ chung không giống nhau. Hôm nay chợ chung người càng nhiều, hàng hóa càng toàn, cũng càng náo nhiệt. Nhìn những cái đó trân quý tơ lụa liền như vậy tùy ý bãi ở trên bàn, hắn không khỏi nhìn thoáng qua lại liếc mắt một cái. Mà buôn bán lương thực sập thượng chính phỏng một túi túi rộng mở hạt thóc cùng tiểu mạch, tới mua Liêu nhân đều là một túi một túi ra bên ngoài khiêng, dùng chính là bọn họ mang đến ngưu, mã hoặc dược liệu. Bởi vì Lâm Thanh Uyển xuyên ở chợ chung mã cùng ngưu, tới đây Liêu nhân đều biết Lương nhân càng ái mã cùng ngưu, bọn họ đương lúc này không quá có thể bán ra giá. Cho nên mang đến súc vật nhiều là mã cùng ngưu, mặc dù Ôn Địch Hãn cùng hữu tướng liên tiếp hạ vài cái chính lệnh, không được đại quy mô trao đổi mã cấp lương thương. Nhưng Vương đình đối các bộ lạc không chế cũng không như Lương Quốc đối các thương nhân không chế, Ôn Địch Hãn không cho bọn họ lôi kéo mã tiến chợ chung, bọn họ dứt khoát liền đến bên trong cùng người nói hảo giá, xoay người liền khiêng lương thực đi, sau đó lại ở chợ chung ngoại cấp lương thương dẫn ngựa lại đây. Sự tình mới ra khi, Lâm Thanh Uyển cùng Võ thị lang tức giận đến không nhẹ, một bên trọng phạt kia mấy cái lương thương, một bên cùng Ôn Địch Hãn cùng hữu tướng thương nghị, lúc này Đại Lương còn không có thu thuế đến lúc đó tổn thất không lớn, nhưng lại như vậy đi xuống, về sau chợ chung liền thùng rỗng kêu to, người còn có nghĩ thu thuế? Ôn Địch Hãn tâm so với bọn hắn càng đau, hiện tại Liêu Quốc nhưng

không có miễn thuế, những cái đó mã bên ngoài giao dịch, bọn họ căn bản trừu không đến thuế.Các bộ lạc ý kiến cũng rất lớn, đặc biệt là ở biêt Ôn Dịch Hãn cũng dùng mã cùng Lâm Thanh Uyển trao đổi lương thực lúc sau, cảm thấy hắn là chỉ cho quan châu đốt lửa, không cho dân chúng thắp đèn, tức giận đến đến Liêu doanh nơi đó tim Ôn Dịch Hãn đại sảo một trận, cuối cùng Ôn Dịch Hãn không thể không nhượng bộ, phỏng khoáng mã giao dịch.

Chương 434: Phiên dịch

Ôn Địch Hãn dạo bước đi đến cách vách một cái bán lương thực quầy hàng thượng, duỗi tay nhéo mấy viên hạt kê ở trong tay chà xát, hỏi: “Này đó hạt thóc ở các ngươi Trung Nguyên muôn bao nhiêu tiền?”Lương thực chủ nhân hiển nhiên không nghĩ tới có người sẽ như vậy không khách khí hỏi bọn họ phí tổn, sững sốt một chút mới cười nói: “Vì này lão gia không biết, chúng ta tiền giới cũng không tiện nghi, hiện tại đúng là thời kì giáp hạt thời điểm, lương thực một ngày một cái giới nhi, thả chúng ta này phê lương thực là từ Trung Nguyên vận lại đây, đường xá xa xôi, quang lộ phí liền phải đi nhiều ít.”Ôn Địch Hãn ngẩng đầu liếc mắt nhìn hắn, hỏi: “Nếu ta nguyện ý bao viên người lương thực, người thấp nhất có thể cho cái gì giới?”Khách thương rung lên, cúi đầu suy tư một chút liền báo một số tự.Ôn Địch Hãn nhíu mày, “Này cũng quá cao.”Khách thương liền cười nói: “Này không tính cao, này có thể so hiện tại giá cả tiện nghi một thành, kỳ thật chúng ta tại đây chợ chung trung buôn bán lương thực cũng không quá kiểm tiền, bởi vì quận chúa nghiêm khắc yêu cầu lương giới không được cao hơn 500 văn.”Ôn Địch Hãn trong lòng giận dữ, nhìn về phía khách thương hỏi, “Như thế nào, người còn ngại hiện tại lương giới không đủ cao?”“Này đảo không phải, chủ yếu là này lương thực không dễ vận chuyển, một thạch lương, trừ bỏ sở hữu phí tổn chúng ta kiểm được tiền còn không có bán một con tơ lụa kiểm được nhiều, kia ngài nói, chúng ta là nguyện ý bán tơ lụa, vẫn là nguyện ý bán lương thực?”Ôn Địch Hãn liền tò mò hỏi, “Vậy các ngươi vì sao còn muốn đem lương thực vận tới?”Khách thương liền cười nói: “Đây là quận chúa thật lâu trước kia liền quy định, phàm là cầm lộ dẫn lại đây tham gia chợ chung đều đến mang theo nhất định lượng lương thực, chúng ta mang đều là thấp nhất lượng, bán xong liền không có.”Bất quá lương thực ở chợ chung cũng đích xác được hoan nghênh nhất, cũng không sầu bán, chính là kiểm không có mặt khác thương phẩm nhiều thôi.Kỳ thật nếu không phải Lâm Thanh Uyển hạn chế lương thực giá cả, lại đối xuất khẩu lương thực vượt qua nhất định lượng sau thu trọng thuế, kỳ thật bọn họ vẫn là thực nguyện ý buôn bán lương thực.Đáng tiếc, Lâm Thanh Uyển định rồi này hai nội quy cũ, liền trực tiếp phai

nhạt đại gia xuất khẩu lương thực nhiệt tình.Ôn Địch Hãn liền không biết nên nói cái gì.Lâm Thanh Uyển xa xa mà nhìn đến Ôn Địch Hãn bóng dáng, hơi hơi mỉm cười, đi qua, mọi người đều nhận được nàng, rốt cuộc nàng mỗi ngày đều xuất hiện ở chợ chung, cho nên sôi nổi cho nàng nhường đường.Ôn Địch Hãn thị vệ nhắc nhở hắn, hắn liền quay đầu nhìn về phía Lâm Thanh Uyển, “Lâm quận chúa.”Lâm Thanh Uyển cười tiến lên, “Ôn lão gia nhưng có nhìn trúng đồ vật?”Nhìn lướt qua hắn quanh thân, thấy hắn cài trang, Lâm Thanh Uyển liền cũng không chỉ ra thân phận của hắn.Ôn Địch Hãn ném xuống trong tay hạt ngũ cốc, cười nhạt nói: “Các ngươi Lương Quốc đồ vật quá quý, ta có chút mua không nổi.”Lâm Thanh Uyển liền cười ha ha nói: “Này nhưng không đúng đi, ngươi hỏi một chút tới đây Liêu nhân, là chúng ta này chợ chung đồ vật quý, vẫn là ở Liêu Quốc đồ vật quý?”Một con dương ở chỗ này có thể đổi năm cân tǎ hưu giống nhau lá trà, nhưng ở Liêu Quốc thượng kinh, một con dương chỉ có thể đổi hai cân không đền lá trà.Ôn Địch Hãn điểm điểm trước mặt lương túi nói: “Lâm quận chúa, người sáng mắt không nói tiếng lóng, ở các ngươi Lương Quốc, này lương giới lại như thế nào trướng cũng không phải là cái này giới đi.”Lâm Thanh Uyển liền rời xuống mặt nói: “Ôn lão gia, mã ở các ngươi thượng kinh, bình thường cũng mới bốn mươi lượng tǎ hưu, như thế nào tới rồi chợ chung lại muôn sáu bảy chục lượng?”Ôn Địch Hãn một nghẹn.Lâm Thanh Uyển liền lại hòa hoãn sắc mặt, “Trên thương trường chỉ nói chuyện làm ăn, ngoài theo này phô đi xuống đi, hỏi một câu những cái đó bán lương thực khách thương, nếu không phải ta định rồi lương thực tối cao giới, ngài xem bọn họ có thể bán được cái gì giá đi. So sánh với dưới, ta bán cho ôn lão gia đã là ở lỗ vốn xử lý.”“Nếu bằng không,”nàng chỉ một vòng những cái đó đang ở ra bên ngoài khiêng lương Liêu nhân, “Ta mở ra tới bán cho bọn họ, chỉ một thạch ta liền nhiều kiém một trăm văn, bọn họ còn sẽ đổi ta cảm động đến rơi nước mắt.”Ôn Địch Hãn liền cười nói: “Lâm quận chúa, tại hạ cũng không phải cảm thấy ngươi cho ta giới cao, chỉ là cảm thấy này chợ chung trung lương giới có chút hơi cao, nếu là bọn họ bán ra giá cả cũng có thể cùng ngài cho ta giống nhau...”Lâm Thanh Uyển liền lắc đầu nói: “Ôn lão gia, ta cũng không thể quá nhiều can thiệp thị trường, định ra tối cao giới đã là ta có thể làm cực hạn, bằng không, ngài tin hay không, ta hôm nay định đã chết bọn họ bán ra lương thực giá cả, ngày mai bọn họ là có thể đem sở hữu lương thực thu hồi tới, một cái cũng không bán.”Ôn Địch Hãn tức khắc nghẹn lại, nhưng cũng biết nàng nói chính là tình hình thực tế.Một bên khách thương nghe được kinh hồn táng đảm, kinh nghi bất định nhìn về phía Ôn Địch Hãn, người kia là ai, thật lớn mặt mũi, không chỉ có thể làm quận chúa nghênh ra tới, thế nhưng còn dám cùng quận chúa đe như vậy ý kiến.Chỉ là như thế nào như vậy đáng giận, quận chúa nếu là nghe hắn, bọn họ còn kiếm cái gì tiền?Ôn Địch Hãn lại không

thèm đế ý hắn, hơi hơi nghiêng người nói: “Lâm quận chúa, chúng ta tìm một chỗ nói nói chuyện đi, ngài lân trước liền nói quá nhóm thứ hai lương sấp tới rồi, không biết hiện tại tới rồi nơi nào?” Lâm Thanh Uyển cũng thuận theo tự nhiên cùng hắn đi trước, “Đã đến Định Châu, bất quá còn chưa kiểm kê quá, còn phải lại chờ hai ngày.” Lâm Thanh Uyển dừng một chút sau nói: “Ôn lão gia, lần trước ngài trao đổi cho ta dương ta còn không có toàn bộ ra tay đâu, lần này ta không nghĩ muốn dương, ngài nếu là không muốn trao đổi mǎ, vậy nhiều đổi cho ta một ít nguru, dược liệu ta cũng muốn.” Hai người vừa đi vừa hướng Lâm gia dựng lều trại đi, trên cơ bản mỗi cái quầy hàng mặt sau đều có như vậy một cái lều trại nhỏ, là cho tới nói đại hạng giao dịch khách nhân chuẩn bị. Lúc này bên trong không ai, Lâm Thanh Uyển thỉnh Ôn Địch Hãn đi vào, hai người làm người đem trưởng môn mở ra, trực tiếp nhìn bên ngoài người đến người đi nói sinh ý. Ôn Địch Hãn thở dài nói: “Bất quá mười ngày thời gian không đến, chiến tranh hơi thở đã biến mất không thấy.” Lâm Thanh Uyển cười cho hắn đồ một ly trà, “Cho nên ta mới nói, không ai muốn đánh giặc, liền tính là Liêu nhân cũng giống nhau.” Ôn Địch Hãn rũ mắt uống trà, không có đáp lại. Lâm Thanh Uyển liền từ Lâm An trong tay tiếp nhận khế ước, đưa cho Ôn Địch Hãn nói: “Ngài xem vừa thấy, có gì dị nghị không, nếu không có, chúng ta ghi chú thự, để ta kiểm kê lương thực liền phái người đưa lại đây cùng Khả Hãn giao dịch.” Ôn Địch Hãn tiếp nhận phiền một chút hỏi: “Ta xem quận chúa quầy hàng thượng bán đều là vải dệt cùng lá trà, cùng với trang giấy, vì sao không có lương thực?” “Khả Hãn là biết rõ cổ hỏi, ta lương thực không phải đều bán cho người sao?” Ôn Địch Hãn liền cười nói: “Ta cho rằng quận chúa tọa ủng ruộng tốt mấy chục khoanh, giao dịch cho ta những cái đó lương thực bất quá là chín trâu mất sợi lông.” “Khả Hãn biết một mẫu điền có thể sản xuất nhiều ít lương thực sao?” Lâm Thanh Uyển hỏi: “Mà ta thuộc hạ lại duãng bao nhiêu người? Không khách khí nói, cùng Khả Hãn giao dịch lương thực sớm đã vượt qua ta sở có được, hiện tại ta là ở cùng Giang Nam lương thương thu mua.” “Di, nhưng ta nghe nói Lương Quốc đang ở cùng sở giao chiến, nếu là người cũng từ Giang Nam lương thương thượng thu lương, vậy các người tiền tuyến tướng sĩ lương thảo...” Lâm Thanh Uyển liền thở dài, “Không có biện pháp, đây là ta hứa hẹn Khả Hãn, cho nên mặc dù là ủy khuất tiền tuyến tướng sĩ, ta cũng chỉ có thể trước đem đáp ứng ngài này phân chuẩn bị tốt.” Lâm Thanh Uyển nói được hiên ngang lầm liệt, nhưng mà Ôn Địch Hãn một chút cũng không tin, xem ra Lương Quốc thực lực so với hắn dự đoán còn mạnh hơn thượng một ít, đã có thể chống đỡ đối sở chi chiến, còn có thể cho hắn trao đổi lương thực. Như vậy tướng tượng, hắn đối chính mình ngưng chiến nghị hòa khúc mắc ngược lại tùng một ít, xác nhận quá khế ước không thành vấn đề, Ôn Địch Hãn liền tuyệt bút vung lên ký, lúc này mới nhìn đến vẫn luôn yên

lặng đi theo Lâm Thanh Uyển bên người hai đứa nhỏ, thấy bọn họ xiêm y thượng đánh không ít mụn vá, liền cười hỏi: “Đây là từ đâu ra hai đứa nhỏ?” “Là ta thỉnh phiền dịch,” Lâm Thanh Uyển cười nói: “Thùa dịp hiện tại đồ vật tiện nghi, ta tưởng mua chút cắp người nhà gửi trở về, thế nào, Khả Hân muốn hay không cùng đi đi dạo?” Ôn Dịch Hân giống như cười chế nhạo nhìn nàng nói: “Ta nhớ rõ Lâm gia vẫn luôn đem ta Liêu Quốc coi là tâm phúc họa lớn, từ tôn phụ bắt đầu liên đại đại học tập ta Khiết Đan ngũ, Lâm quận chúa hắn là cũng là hiểu được đi, như thế nào còn muốn thỉnh phiền dịch?” Lý Tư Văn liền có chút thấp thỏm nhìn về phía Lâm Thanh Uyển. Lâm Thanh Uyển liền duỗi tay sờ sờ hắn đầu cười nói: “Nhiều năm không học, sớm đã quên.” Ôn Dịch Hân hừ một tiếng, chỉ cho rằng Lâm Thanh Uyển là ở tìm lấy cớ cáp này nam hài tử chiếu cố, đã có thể không biết nàng là đơn thuần từ thiện chi tâm, vẫn là đứa nhỏ này có chỗ đặc biệt. Dịch Hân yên lặng mà đứng ở một bên, nghe được Lâm Thanh Uyển nói nhiều năm không tiết học liền ngẩng đầu nhìn nàng một cái. Đoàn người ly doanh trướng rời đi, Ôn Dịch Hân tuy rằng ghét bỏ nơi này đồ vật so Lương Quốc quý, nhưng cũng tưởng mua vài thứ trở về, rốt cuộc, chợ chung giá cả đích xác muôn so Liêu Quốc nội muôn tiện nghi rất nhiều. Lâm An liền suy túi tiền từ đuổi kịp, sợ bọn họ mang tiền không đủ, Lâm Toàn còn chọn hai thát tơ lụa làm hán bé lên, nói: “Gặp phải quận chúa thích, tiền không đủ liền dùng tơ lụa đổi.” Lâm An trừ khéo miệng bé lên. Chợ chung là không nhận ngân phiếu, chỉ nhận vàng bạc, mà trừ vàng bạc ngoại, tơ lụa cùng mã là đệ nhị đồng tiền mạnh. Lâm Thanh Uyển nghĩ đến Ngọc Tân hài tử sáu bảy nguyệt muôn sinh ra, kia có thể ngồi dậy khi vừa lúc là mùa đông, liền tưởng cho hán chọn chút da lông làm quần áo. Hơn nữa Ngọc Tân cũng muôn thêm vào quần áo mới, nếu có tốt hồ ly da, có thể cho nàng ghép nối một kiện áo choàng. Lý Tư Văn mỗi ngày đều phải tới chợ chung dạo một dạo, theo ký úc mang Lâm Thanh Uyển đi tìm vài cái quầy hàng, cuối cùng bọn họ ở một cái tương đối đơn sơ quầy hàng thượng dùng. Đôi phương tới này chợ chung vài thiêng, nhận ra Lâm Thanh Uyển, liền xoay người từ một đống túi da túm ra một cái tới, sau đó đem bên trong hồ ly da đều đào ra tới, tươi cười đầy mặt nói: “Tôn quý quận chúa, đây đều là cho ngài lưu trữ, chỉ có ngài mới có thể xứng đôi như vậy da lông.” Lý Tư Văn mặt ửng đỏ, nhưng vẫn là một chữ một chữ phiên dịch ra tới. Lâm Thanh Uyển kinh hỉ nhìn trước mắt thuần hồng cùng thuần trắng hồ ly da, hỏi: “Đây là cố ý cho ta lưu?” Đôi phương gật đầu, vẻ mặt cảm kích nhìn Lâm Thanh Uyển nói: “Ít nhiều quận chúa, chúng ta Ba Lâm Hữu Kỳ mới có thể đều sống sót.” Ôn Dịch Hân ở một bên nghe được khí giận, hán mới là Đại Liêu Khả Hân, này không nên là hán công lao sao? Đôi phương đã blah blah bắt đầu giảng thuật đi lên, cũng may Lý Tư Văn từ nhỏ đi theo mẫu thân nói Khiết Đan ngữ, cho nên phiên dịch cũng không khó. “Năm kia

chúng ta bộ lạc hạ thật lớn tuyết, vốn dĩ tưởng ngao đến đầu xuân thì tốt rồi, ai ngờ nhập xuân lại hạ đại tuyết, chúng ta lưu lại dê con đã chết thật nhiều, ngay cả mā đều tổn thương do giá rét vài thất, chúng ta không có biện pháp, chỉ có thể hướng nam di chuyển, nghĩ bên này sẽ hảo điểm nhi.” Hắn thở dài nói: “Chúng ta một đường nam hạ, chǎn thǎ trải qua không ít bộ lạc, bọn họ tình huống so với chúng ta lược cường một ít, nhưng thủy thảo cũng không tốt tươi, không thể tiếp nhận chúng ta, nhập thu khi Vương đình trung binh, chúng ta bộ lạc không ít dũng sĩ đều bị mō binh, chỉ có chúng ta những người này mang theo trong bộ lạc lão nhân hài tử cùng nữ nhân tiếp tục chǎn thǎ, chúng ta vốn dĩ tưởng trở về, nhưng thời tiết càng ngày càng lạnh, chúng ta sợ sau khi trở về còn sót lại hạ dê bò cũng sẽ đông chết.” “May mắn quận chúa khai chợ chung, chúng ta dùng da lông thay đổi lương thực, còn dùng trước kia bắt được đá quý thay đổi được liệu cùng muối ăn, chúng ta bộ lạc hài tử hiện tại có thể ăn xong một con chân dê, tuy rằng ăn đến nhiều điểm, nhưng bọn hắn là khỏe mạnh, hiện tại ở trường cao, về sau sẽ biến thành dũng sĩ.” Lý Tư Văn gãi gãi đầu, cảm thấy chính mình phiên dịch đến không tốt, nhưng lại giống như không tật xáu.

Chương 435: An tâm

Lâm Thanh Uyển liền nhìn Ôn Địch Hãn liếc mắt một cái, cười nói: “Hai nước toàn không nghĩ khai chiến, bất luận là ta Đại Lương hoàng đế, vẫn là các ngươi Liêu Quốc Khả Hãn đều là nghĩ các bá tánh có thể yên ổn giàu có, mà này chợ chung cũng đúng là vì thế mới khai thông.” Nàng nhìn thoáng qua Lý Tư Văn, Lý Tư Văn vội vàng phiên dịch. Lâm Thanh Uyển chờ hắn nói xong mới tiếp tục nói: “Các ngươi thảo nguyên thượng phong ngựa chăn dê, mà chúng ta Trung Nguyên thiện gieo trồng hoa màu, vừa lúc có thể bù đắp nhau.” Liêu nhân liên tục xung là, “Quận chúa nói đúng, ta liền rất nguyện ý dùng mã cùng các ngươi đổi lương thực.” Một con ngựa có thể đổi lấy bọn họ một nhà 5 năm tả hữu lương thực, còn có thể đổi không ít vải vóc, nếu là hơn nữa bọn họ sữa dê cùng thịt, khẳng định có thể ăn càng lâu. Nay có thể so đem ngựa bán cho tới bộ lạc mà thương muôn có lời đến nhiều. Ôn Địch Hãn trầm mặc không nói gì, biết Lâm Thanh Uyển này phiên lời nói kỳ thật nói cho hắn nghe. Lâm Thanh Uyển ý bảo Dịch Hàn kiểm kê này đó lông cáo, cười nói: “Ta đều phải, không biết làm gì già.” “Không cần tiền, đây đều là đưa cho quận chúa,” Liêu nhân cười tủm tỉm nói: “Này đó là chúng ta bộ lạc từ tồn kho trung chọn lựa ra tới tốt nhất, vẫn luôn tưởng đưa cho quận chúa, chỉ là không tìm được cơ hội mà thôi, lần này vừa vặn.” Nay đó lông cáo nhan sắc đều thực thuần khiết, đều là thuần trắng cùng thuần hồng hai loại, khó được tinh phẩm. Lâm Thanh Uyển gần nhất đang ở thống kê chợ chung các loại thương phẩm giá cả, đếm đếm sau cười nói: “Thật toàn bộ đưa ta? Phải biết rằng này đó lông cáo chính là có thể đổi lấy 50 thạch lương đâu.” Liêu nhân ngân nga, hiển nhiên không nghĩ tới sẽ như vậy quý trọng. Lâm Thanh Uyển thấy hắn sững sốt, liền cười ha ha lên, xoay người từ Lâm An nơi đó cầm một con gầm vóc cho hắn, cười nói: “Đây là ta Lâm thị ra gầm vóc, ngươi cầm đi bán trao tay cấp khác đại bộ lạc đi, hắn là có thể đổi lấy một con ngựa con.” Ở Liêu Quốc, một con ngựa con đại khái hai mươi lượng tả hữu. Liêu nhân theo bản năng ôm chặt gầm vóc, Lâm Thanh Uyển lúc này mới ý bảo Dịch Hàn lấy thượng túi rời đi. Ôn Địch Hãn nói: “Quận chúa cũng thật sẽ thi ân.” Lâm Thanh Uyển liền nghiêng đầu cười: “Chẳng lẽ Khả Hãn cảm thấy ta thiếu này hai mươi

lượng bạc sao?”“Là không thiếu, nhưng ngài này một phen làm lại có thể cho hắn đối với người cảm động đến rơi nước mắt.” Không phát hiện hắn rõ ràng là hắn quốc dân, chợ chung mở ra, lại trái lại cảm kích Lâm Thanh Uyển.Như thế nào không thấy hắn tới cảm kích hắn cái này Khả Hãn?Lâm Thanh Uyển liền cười nói: “Khả Hãn nếu lượng minh thân phận, hắn sẽ càng tôn kính ngài.”Ôn Địch Hãn hừ một tiếng không nói chuyện.Mấy người đem này chợ chung đi dạo một vòng, từng người đều mua không ít đồ vật, Ôn Địch Hãn đi đến bên ngoài tiều thực quán nơi đó, lúc này mới phát hiện còn có rất nhiều người ở nhóm lửa nướng dương, còn có trực tiếp giá một cái nồi nấu thịt dê.Không ít người ở bài đội qua đi lấy đồ ăn, mỗi người đều ở hướng đối phuong tiền bình ném tiền.Hắn chớp chớp mắt nói: “Những người này...”“Không tồi, này đó đều là các người Liêu Quốc bá tánh,” Lâm Thanh Uyển nghiêng liếc hắn liếc mắt một cái, nói: “Khả Hãn sẽ không không biết đi?”Ôn Địch Hãn ho nhẹ một tiếng, hỏi: “Chợ chung việc ta đều giao cho hữu tướng, bọn họ là vào bằng cách nào?”Lâm Thanh Uyển liền chỉ bên kia tiều thực quán nói: “Những cái đó đều là Lương Quốc bán hàng rong, tới đây khách thương rất nhiều, phần lớn là ngắn ngủn cả ngày, không có biện pháp, làm buôn bán cũng muốn ăn uống, cho nên ta thả bọn họ tiến vào bán chút đồ ăn, mỗi ngày cấp chợ chung giam giao chút quầy hàng phí liền hảo.”“Bọn họ lần này mang đến không ít dương, nè hà hiện tại lương thương không yêu mua dương, cho nên bọn họ đi học chi sập mua chút nướng thịt dê, thịt dê bánh bao cùng canh thịt dê, còn rất được hoan nghênh.” Lâm Thanh Uyển cười nói: “Nghe nói hiện tại bọn họ mang đến dương đã tiêu hao đến không sai biệt lắm, còn tính toán cùng khác dân chăn nuôi mua đâu.”Ôn Địch Hãn: “...”Lâm Thanh Uyển mang theo hắn qua đi, cũng xếp hàng đánh một chén dương tạp canh, liền ngồi ở nướng thịt dê sập thượng ăn.Ôn Địch Hãn hỏi, “Kia này quầy hàng phí...”“Các thu các,” Lâm Thanh Uyển chỉ bọn họ ranh giới rõ ràng con phố kia: “Nặc, bên này là Liêu Quốc, bên kia chính là ta Lương Quốc, ngay cả bên trong khách thương cũng là chia làm hai bên, như thế nào, Khả Hãn không phát hiện sao?”Hắn đương nhiên phát hiện, chỉ là không nghĩ tới bên ngoài cũng có thể phân đến như vậy té.Lâm Thanh Uyển liền nói: “Tương lai này chợ chung còn muốn cụ thể phân chia khu vực, cái nào địa phương chuyên môn bán lương thực, cái nào địa phương bán vải dệt, cái nào địa phương bán lá trà hoặc mã, đều là muốn phân tốt, kế hoạch thư ta rất sớm phía trước liền giao cho hữu tướng.”Ôn Địch Hãn liền nhịn không được gõ gõ cái bàn, hữu tướng nhưng không cùng hắn hội báo.Lâm Thanh Uyển nhắc lên mí mắt nhìn hắn một cái, cười tủm tỉm hỏi: “Như thế nào, Khả Hãn cũng không biết sao?”Ôn Địch Hãn bung lên chén tới ăn canh, cười nói: “Hữu tướng nhưng thật ra để qua một ít, chỉ là chợ chung sự ta đều giao cho hắn làm, ta tin được hắn.”Lâm Thanh Uyển yên tâm gật đầu, “Vậy là tốt rồi.”“Lâm

quận chúa, hôm nay canh giờ không còn sớm, chúng ta liền đi về trước, đối đãi người kiêm kê hảo lương thực liền phái người cho ta biết một tiếng, ta gọi người lại đây lấy.”Lâm Thanh Uyển cười gật đầu, “Hảo!”Nàng đứng dậy muốn đưa Ôn Dịch Hãn, Ôn Dịch Hãn liền phát phát tay nói: “Lâm quận chúa không cần khách khí, ta tự đi là được.”Lâm Thanh Uyển trú bước nhìn theo hắn rời đi.Đám người đi rồi, Lâm Thanh Uyển mới đối Dịch Hán đám người vẫy tay nói: “Tới, chúng ta dùng chút cơm trưa đi.”Dịch Hán đào tiên cấp thị vệ, làm cho bọn họ đi cách vách sập bao viên dương tạp canh, lúc này mới làm lão bản một lần nữa nướng một con dương cho bọn hắn.Bên cạnh liền có vẫn luôn nhìn xung quanh Liêu nhân hỏi, “Lâm quận chúa, mới vừa là vị nào khách quý, thế nhưng làm ngài tự mình thỉnh ăn cơm.”Đại gia nhưng xem đến thật thật, vừa rồi mua đồ vật là Lâm Thanh Uyển hộ vệ ra tiền, thường lui tới Lâm Thanh Uyển muôn ở chợ chung ăn cơm, đều có khách thương chạy như bay tới muôn mòn khách.Này Lâm quận chúa bỏ tiền, mà đối phương yên tâm thoải mái tiếp thu bọn họ thật đúng là lần đầu tiên thấy.Lâm Thanh Uyển liền cười nói: “Vị này thân phận có thể so ta quý trọng nhiều, có thể thỉnh hắn ngồi cùng bàn ăn cơm, tại hạ tam sinh hữu hạnh.”Những người khác hơi suy tư, hơi hơi trợn tròn đôi mắt, “Chẳng lẽ là chúng ta Khả Hãn?”Một bên người Hán cũng sợ ngây người, “Bọn họ vừa rồi là nhìn thấy Liêu Quốc hoàng đế?”Lâm Thanh Uyển cười cười, vẫy tay gọi tới Lý Tư Văn cùng hắn muội muội, đem một chuỗi tiền đồng cho bọn họ, cười nói: “Hôm nay ngươi phiền dịch rất khá, đây là cho ngươi thù lao.”Lý Tư Văn liên tục xua tay nói: “Quận chúa, ta nói không thu ngài tiền.”“Có điều trả giá liền phải có điều hồi báo, ngươi nếu là không lấy, ta về sau cũng không dám lại tìm ngươi làm phiền dịch.”Lý Tư Văn liền đỏ mặt, chờ mong hỏi, “Quận chúa còn muôn ta làm phiền dịch sao?”Lâm Thanh Uyển liền cười nói: “Nếu có yêu cầu ta sẽ tự tìm ngươi.”Lý Tư Văn lúc này mới tiếp tiền, đinh đinh tiêu ngực nói: “Quận chúa yên tâm, ta nhất định sẽ nỗ lực làm tốt phiền dịch.”Nói xong, lúc này mới kéo muội muội hành lễ chạy đi.Dịch Hán đem nướng tốt thịt dê dịch xuống dưới thế cho nàng, tò mò hỏi: “Quận chúa như thế nào đối hắn tốt như vậy?”“Ngày hành một thiện thôi,”Lâm Thanh Uyển nói: “Với ta chỉ là chuyện nhỏ không tồn sức gì, lại có thể giúp một người miễn đi rất nhiều cực khổ, này không phải thực hảo sao?”Lý Tư Văn như vậy tiểu, đi tuyên dụng đều có người đem hắn đè ra ra bên ngoài ném, đó là bắt được phiền dịch cho phép chứng, chỉ sợ tại đây chợ chung cũng là bị người khinh nhục tồn tại.Hiện tại này chợ chung nhìn là hoà bình phồn vinh, nhưng đó là bởi vì vừa mới bắt đầu, nàng cùng Võ thị lang từ nghiêm yêu cầu, cho nên úc hiếp sự kiện rất ít.Thiếu không đại biểu không có, chợ chung mới khai bao lâu liền có khách thương dám ngầm cùng Liêu nhân thị ngoại giao dễ mă, có thể thấy được bọn họ lá gan có bao nhiêu đại.Liền tính hiện tại chợ

chung không thu thuế, nhưng chợ chung sở dĩ vì chợ chung, đó là nơi này có nhất định quy tắc tồn tại, nếu là chỗ nào đều có thể giao dịch, kia còn muốn lô dã, còn muốn chợ chung giam làm gì? Lại qua một thời gian, chợ chung người càng ngày càng nhiều, chỉ biết càng thêm ngũ long hồn tạp, Lý Tư Văn đã tiêu, lại không có chỗ dựa, có thể muốn gặp hấn tương lai nhật tử có bao nhiêu khó. Nàng bất quá đem hấn mang theo trên người ở chợ chung chuyển một vòng, về sau lại có người khi dễ hấn liền sẽ có kỵ một ít. Nếu chỉ là chuyện nhỏ không tồn súc gì, nàng vì cái gì không làm? Dịch Hàn không có nói nữa, đứng dậy lại cho nàng thỉnh một chén canh. Lý Tư Văn lôi kéo muội muội một đường chạy chậm về đến nhà, nhìn đến mẫu thân đang ở thủy biển cho người ta giặt quần áo, lập tức chạy đi lên nói: “Nương, ngươi không cần lại đi cho người khác giặt quần áo kiêm tiền, ta hiện tại có thể kiêm tiền.” Lý mẫu sững sốt hỏi, “Ngươi đi làm cái gì?” Lý Tư Văn đem kia xuyến tiền lấy ra tới, vui rạo rực nói: “Ta đi chợ chung giam tuyển dụng làm phiên dịch, mẫu thân, ta hiện tại có thể kiêm tiền.” Lý mẫu hoảng sợ, “Ngươi còn như vậy tiểu, ai sẽ thỉnh ngươi làm phiên dịch?” “Là quận chúa,” Lý Tư Văn muội muội hưng phấn nói: “Nương, ta hôm nay nhìn đến quận chúa, nàng còn dắt tay của ta, nàng thật xinh đẹp thật xinh đẹp a.” Lý mẫu cả kinh nhất thời đã quên ngôn ngữ, nửa ngày mới nói lắp nói: “Lâm, Lâm quận chúa như thế nào sẽ thỉnh ngươi?” “Đó là bởi vì ca ca phiên dịch đến hảo,” Lý tiểu muội tự tin nói: “Kỳ thật bọn họ lời nói ta cũng đều nghe hiểu, chờ ta giống ca ca lớn như vậy khi ta cũng phải đi làm phiên dịch.” Lý Tư Văn lớn tiếng lên tiếng “Hảo”. Lý mẫu liền bắt đắc dĩ nói: “Đừng nháo, ngươi là nữ hài tử, cùng ca ca không giống nhau.” Lý mẫu là người Khiết Đan, tuy rằng mười tuổi là nhỏ chút, nhưng ở bọn họ Khiết Đan, mười tuổi cũng là cái tiêu đại nhân, cho nên kinh ngạc qua đi là có thể lý giải. Nhưng tiểu nữ nhi hiển nhiên là không có khả năng. Lý tiểu muội liền đô đô miệng nói: “Vì cái gì ta liền không được?” “Bởi vì ngươi là nữ hài tử a.” “Lâm quận chúa cũng là nữ hài tử, nàng cũng rất lợi hại. Ta muốn giống Lâm quận chúa giống nhau.” Lý mẫu đang muôn nói chuyện, trong phòng một đạo suy yếu vô lực thanh âm liền nói: “Hảo, con ta có chí khí, liền hấn là như thế.” Mẫu tử ba người vội vàng đi vào, liền thấy Lý phụ chính suy yếu muốn bò dậy, Lý mẫu vội vàng tiến lên đem hấn nâng dậy tới. Lý phụ liền nhìn về phía hai đứa nhỏ nói: “Tiểu muội, ngươi nói không tồi, về sau ngươi muốn giống Lâm quận chúa giống nhau lợi hại có khả năng.” Lý tiểu muội hưng phấn, “Cha cũng cảm thấy ta có thể được không?” Lý phụ gật đầu, “Cho nên từ hôm nay bắt đầu ngươi muôn nghiêm túc nhận tự, cha sinh bệnh, về sau khiến cho ca ca giáo ngươi đi.” Lý tiểu muội một nghẹn, nửa ngày mới nói: “Không thể không nhận tự sao?” Lý phụ lắc đầu, “Không được, ngươi xem Lâm quận chúa, nàng xuất từ Giang Nam Lâm thị, thư hương dòng dõi, từ nhỏ liền ấu thura đình huấn,

cho nên nàng mới có thể lợi hại như vậy, ngươi muốn giống nàng giống nhau lợi hại phải trước đọc sách.” Lý tiêu muội do dự một chút, nhìn nhìn ca ca, lại nhìn nhìn phụ thân, cuối cùng hung hăng gật đầu, “Hảo, ta muốn giống Lâm quận chúa giống nhau.” Lý phụ liền thở dài nhẹ nhõm một hơi, nữ nhi lại lười lại có chút nhát gan, còn không yêu đọc sách, hắn nếu có thể lợi hại một ít, cùng nàng ca ca cho nhau nâng đỡ, hắn cũng có thể đi được an tâm chút.

Chương 436: Phát triển

Chợ chung xây dựng yêu cầu mời chào một số lớn kiến trúc công nhân, U Châu sẽ xây phòng ở người thật đúng là không nhiều lầm, không có biện pháp, bọn họ chỉ có thể đem tin tức thả ra đi, hướng Định Châu bên kia nhận người. Vì thế U Châu càng náo nhiệt, nơi nơi là khiêng công cụ tới bên này thủ công người, còn có người sẽ không xây phòng ở, lại nguyễn ý đi khai thác đá. Võ thị lang thấy bên này chợ chung giam thương quỹ đạo, liền cùng Lâm Thanh Uyển cáo từ đi Vân Châu. Vân Châu bên kia chợ chung cũng là bọn họ quản, bởi vì Ôn Dịch Hãn tại đây, bọn họ mới trước làm bên này chợ chung, nhưng bên kia cũng muốn bắt đầu chuẩn bị mở, rốt cuộc không thể mặc kệ đi Vân Châu thương nhân tự do sinh trưởng. Hai bên đồng thời tiến hành, hơn nữa mùa xuân tiến đến, tuyệt chật rãi hóa, vạn vật bắt đầu sống lại, bắc địa một mảnh vui sướng hướng vinh thái độ. Hai nước bá tánh đều thật cao hứng, bởi vì đây là lần đầu mùa xuân Liêu Quốc thế nhưng không có nam hạ đánh cướp lương thực, đồng dạng, đây cũng là lần đầu tiên phụ cận Liêu nhân không cần nam hạ liều mạng, chỉ dùng mấy con dê liền có thể đổi lấy vượt qua thời kì giáp hạt lương thực. Tuy rằng còn luôn có rất nhiều cực khổ, nhật tử lại so với trước kia muốn hảo đên nhiều. Bắc cảnh bên này an bình truyền quay lại Lương Đô, trong kinh thành một mảnh hân hoan, Lương Đế cùng một chúng triều thần đều tùng hạ tâm tới. Không có nỗi lo về sau, bọn họ đổi sở chi chiến liền có thể lại đầy mạnh một bước. Lương Đế không ngừng một lần cùng chúng thần cảm thán, “Thanh Uyển nhưng vì cấp dưới đắc lực.” Cùng lúc đó, Tú hoàng tử bị điều khỏi Hộ Bộ, Hộ Bộ Tả thị lang thăng nhiệm thượng thư, mà Tú hoàng tử tắc lưu tại hoàng đế bên người hỗ trợ xử lý chính vụ. Dù chưa từng lập Thái Tử, nhưng các triều thần đều biết hoàng đế đây là đã hướng vào Tú hoàng tử, bắt đầu tay cầm tay dạy hắn. Đại gia đổi Tú hoàng tử càng thêm cung kính, đổi vẫn luôn cùng Tú hoàng tử đi được rất gần Lâm Thanh Uyển tự nhiên cũng càng kính hai phân, phàm là từ bắc cảnh trở lại tới công văn đều sẽ bị trước tiên xử lý. Đối nàng hợp lý yêu cầu, cũng tận lực thỏa mãn. Mà đúng lúc này, tây chinh quân bắt đầu trì trệ không tiến, thậm chí bị công lui hai mươi dặm. Tuy rằng chỉ có hai mươi dặm, nhưng ở trên triều đình lại

khiến cho rất lớn hướng ứng, bởi vì hiện tại là Lương Quốc cùng Thục Quốc hai mặt giáp công Sở Quốc, phía trước tuy có thắng có bại, nhưng bại cũng chỉ là Sở Quốc bảo vệ cho thành mà thôi, chưa bao giờ có ngược lại bức lui Lương quân thắng tích ở. Qua hai ngày bọn họ mới thu được chiến bại, "... Sở quân đại soái từ Hạng Thiện tiếp nhận, Tống Lý hàng vì phó soái. Thủ Thục Quốc nổi nghiệp vô lực, công phạt tiết tấu cũng chậm lại, Lư tướng quân đê nghị chúng ta cũng tạm hoãn thế công, đãi cày bừa vụ xuân qua đi lại nói." Bình Bộ Thượng Thư liền nhíu mày nói: "Cứ như vậy, chiến tuyến liền kéo đến quá dài, khổng với chúng ta bắt lợi." Lương Đế lại nói: "Lại là nghỉ ngơi lấy lại sức hảo biện pháp." "Nhưng Sở Quốc cũng có thể mượn này hoãn một hơi, Hạng Thiện người này có đại tài, nếu không thùa thắng xông lên, chỉ sợ hắn thật có thể tướng sĩ khí trong chán." "Không bằng hỏi một chút Chung tướng quân ý tú, bọn họ liền ở tiền tuyến, chỉ sợ muôn so với chúng ta càng hiểu biết." "Cũng hảo." Chung Như Anh cũng tưởng tốc chiến tốc thắng, nhưng Lâm Tín ý tú cùng Lư Chân giống nhau, hiện giờ địch tình không rõ, Thục Quốc bên kia lại tạm hoãn thế công, bọn họ nêu lại tiếp tục cường công, chỉ sợ sẽ đem chủ yếu binh lực hấp dẫn đến bọn họ bên này. Hai bên ai theo ý này, nhưng không thể phủ nhận, tiền tuyến chiến sự đích xác hoãn xuống dưới, Chung Như Anh đó là tướng công, ở Lư Chân cùng Lâm Tín bất động dưới tình huống, nàng tự nhiên không có khả năng cường công, bằng không một mình thâm nhập chính là tìm chết. Phía sau cày bừa vụ xuân ở đâu vào đây tiến hành, Đại Lương tăng khai ân khoa, bắt đầu tuyển cử nhân tài. Không có biện pháp, trong triều ít người, mà bọn họ tân đánh hạ tới Sở Quốc địa bàn yêu cầu người quản lý. Thượng Minh Kiệt viết thư hồi Tô Châu, cổ động Văn Viên những cái đó văn nhân thượng kinh phó khảo, đặc biệt muốn thuyết phục Diêu Thời xuất sĩ. Diêu Thời do dự một chút vẫn là từ chối. Chu thứ sử liền tự mình tới cửa du thuyết, Lương Đế cũng cấp Diêu Thời đã phát cầu hiền lệnh, mà lần này ân khoa, Thôi Lăng, Đỗ Tư cùng Vệ Ngạn bọn người sẽ tham gia, Diêu Thời bị mọi người cổ động, liền cũng đi theo bọn họ thượng kinh. Hắn tự nhiên là không cần tham gia khoa cử, lấy hán danh khí, là trực tiếp có thể xuất sĩ. Lương Đế cùng hắn chia sẻ tâm tư một phen, cuối cùng làm hắn tiếp nhận Hộ Bộ Tả thị lang chi chức. Nhân là ân khoa, cho nên khoa cử thời gian định ở tháng sáu phân, ba tháng ban bố chiếu lệnh, cấp thiêm hạ học sinh ba tháng chuẩn bị thời gian. Chò Lâm Thanh Uyển nghe được tin tức khi đã là tháng tư phân, nàng liền tìm U Vân hai châu thứ sử thương lượng, làm cho bọn họ cổ động hai châu người đọc sách cũng đi tham gia ân khoa, Thứ sử phủ có thể phụ trách nhất định lộ phí. "U Châu cùng Vân Châu ở Liêu Quốc thống trị đạt 40 năm, tiểu đồng lúa trung chỉ sợ đều không biết đến hán văn, nếu địa phương không người ở trong triều làm quan, liền không thể vì hai châu tranh thủ đến càng nhiều ích lợi, bá tánh khó tránh

khỏi trong lòng bất an.”“Nhưng chả nội người đọc sách thiếu, chỉ sợ đi cũng vô dụng.”Không phải hai chả thứ sử chướng mắt bọn họ chả nội người đọc sách, mà là ở Liêu Quốc thống trị hạ, rất nhiều giáo dục đều so ra kém Trung Nguyên, càng đừng nói Tô Châu đâm kia tài tử.Lần này chính là có không ít hắc quốc tài tử cũng tới tham gia Đại Lương ân khoa a.Lâm Thanh Uyển liền cười nói: “Lần này tăng khai ân khoa cũng không chỉ có tiến sĩ khoa, mặt khác khoa, tỷ như minh khoa cùng tinh khoa đều có, nếu khảo không tiến tiến sĩ khoa, kia có thể khảo khác khoa sao.”Hai chả thứ sử như suy tư gì.“Đặc biệt là tinh khoa, tương lai này chợ chung giam yêu cầu nhân tài không ít, chúng ta không thể tổng từ trong kinh điêu người, trừ chợ chung giam ngoại, mặt khác chức vị đều là thất phẩm dưới tiều lại, cũng làm cho bọn họ xa rời quê hương, chỉ sợ bọn họ trong lòng không cam nguyện, cho nên không bằng từ gần đây mấy chả tuyển chọn.”Hai người vừa nghe, thâm chấp nhận, gật đầu nói: “Ta chờ minh bạch, quận chúa yên tâm, chúng ta ngày mai liền bắt đầu tuyên truyền giảng giải, tuyên ra có tài năng người đưa hướng kinh thành tham gia ân khoa.”Lâm Thanh Uyển gật đầu.Nghĩ lại nói: “Nếu là Thứ sử phủ trung tiền không đủ, có thể làm ơn hồi kinh khách thương hỗ trợ tiện thể mang theo một chút, thả nhìn thương đội hồi kinh cũng càng an toàn chút.”Hai vị thứ sử liếc nhau, ăn ý cười, khom người nói: “Là!”Không đến mười ngày, U Châu cùng Vân Châu liền lựa chọn ra mười hai người tới đưa hướng kinh thành, đều từ hồi kinh thương đội mang theo đi.Đi theo thương đội đi một ván tiền không cần hoa, hai bên đều thực khách khí có lễ.Mới tới hai vị thứ sử đều không thu tiền, bọn họ vẫn luôn bất hạnh không có phương pháp, lần này cuối cùng là tìm được rồi lấy lòng bọn họ biện pháp.Đặc biệt là đưa người đọc sách vào kinh đi thi trình độ nhất định thượng cũng là phân mĩ kém, đem quan hệ làm tốt, đổi phương khảo đến hảo, tương lai chính là một cái phương pháp, khảo không hảo cũng không quan hệ, cũng chính là trên đường nhiều song chén đũa sự.Thương đội giống nhau là vài gia liên hợp lại, một nhà phụ trách mấy cái, 24 cá nhân liền phân xong rồi.Bọn họ còn ghét bỏ 24 cá nhân thiếu đâu, đáng tiếc thứ sử các đại nhân chính là kiên trì tuyển 24 người mà thôi.Này 24 cá nhân đại bộ phận đều là người Hán, thiếu bộ phận có người Khiết Đan huyết thống, còn có ba cái hoàn toàn là người Khiết Đan.Hai cái xuất từ U Châu, một cái xuất từ Vân Châu.Ba người vốn dĩ không quá dám đi Lương Đô, nhưng thứ sử tự mình tới cửa tới thỉnh, còn bảo đảm tới rồi kinh thành cũng sẽ không có người nhân hai cái dân tộc ân oán khó xử bọn họ, hơn nữa xuất sỹ dụ hoặc, ba người lúc này mới đi theo bước lên lữ đồ.Hai vị thứ sử vốn dĩ cũng không nghĩ tới muốn tuyển một cái hoàn toàn là người Khiết Đan người, nhưng Lâm quận chúa nói hiện tại U Vân hai chả có gần một nửa người là người Khiết Đan, cái này tỉ lệ như thế đại, không có khả năng không có một cái người Khiết Đan làm quan.Đến nỗi

Lương Đế, Lâm Thanh Uyển hoàn toàn không lo lắng. Hoàng đế vẫn luôn hướng Đại Đường hoàng đế làm chuẩn, khác không nói, Đại Đường hoàng đế trí tuệ vẫn là thực rộng lớn, đường triều tồn tục trong lúc, dân tộc thiểu số ở trong triều làm quan không ở số ít. Tiễn đi tham gia khoa cử người, Lâm Thanh Uyển thuận tiện làm ơn thương đội hỗ trợ mang một đám đồ vật trở về cấp quận chúa phủ sau liền không hề chú ý việc này. Chợ chung đã ổn định xuống dưới, cơ sở xây dựng cũng hoàn thành hơn phân nửa, hiện tại là kết thúc công tác. Chính yếu chính là, chợ chung các loại quy củ đều đã định ra, hiện tại chợ chung đã bắt đầu thu thuế, dù chưa lợi nhuận, nhưng lấy hiện tại thành giao lượng tới xem, tương lai một năm nội thu hồi trước đầu nhập là không có vấn đề. Mà Lâm Thanh Uyển muốn giao dịch cấp Ôn Dịch Hãn lương thực cuối cùng là muốn giao dịch xong rồi, lúc này đây Ôn Dịch Hãn toàn bộ dùng mã cùng nàng giao dịch. Không có biện pháp, hiện tại Liêu Quốc ở chợ chung trung được hoan nghênh nhất thương phẩm chính là mã, mặt khác đại bộ lạc đã lục tục đuối tới, toàn mang đến rất nhiều mã, Lâm Thanh Uyển không cùng hắn mua, có rất nhiều người muốn bán cho nàng, giá cả còn tiện nghi nga. Hơn nữa trải qua tiền tam thứ giao dịch, trên tay hắn ngưu đã không dư thừa nhiều ít, giá cả bị Lâm Thanh Uyển ép tới rất thấp, cho nên lần này dứt khoát toàn bộ dùng mã tới giao dịch. Lâm Thanh Uyển đối này thực vừa lòng, trải qua bốn tháng sửa đúng, đổi phương cuối cùng là buông thành kiến, an tâm cùng nàng giao dịch mã. Đem cuối cùng một đám lương thực trao đổi cho hắn, Ôn Dịch Hãn lưu lại quản lý chợ chung quan viên, mang theo hữu tướng hồi thượng kinh đi. Không tồi, vẫn luôn chủ quản chợ chung sự vụ hữu tướng bị mang đi. Vì này hữu tướng ăn tướng có chút khó coi, chợ chung mới vừa khai không bao lâu hắn liền dám duỗi tay giữ lại thuế bạc, thậm chí ẩn có làm tiền liêu thương hành vi ở. Gác ở trước kia, Lâm Thanh Uyển mừng rỡ thấy bọn họ hủ bại đánh nhau, nhưng hiện tại hai nước đang ở hợp tác thời điểm mâu chốt, chợ chung đều còn không có hoàn toàn kiến hảo, nàng sao có thể mặc kệ hắn ở chợ chung trung làm tiền thương nhân mà mặc kệ? Liêu Quốc bên kia sự vụ nàng là quản không được, cho nên mới ở cùng Ôn Dịch Hãn gặp mặt khi cùng hắn thượng chút mắt dược, mỗi một lần lương thực giao dịch, nàng đều phải mang theo Ôn Dịch Hãn ở chợ chung trung chuyển một vòng, làm hắn cố ý vô tình phát hiện một ít tiểu bí mật. Quả nhiên, ba tháng kia, có đại thần từ thượng kinh tới rồi cấp hữu tướng trợ thủ, mà lần này Ôn Dịch Hãn trở về, trực tiếp liền đem hữu tướng cấp mang đi. Hữu tướng vừa đi, Lâm Thanh Uyển chỉ là thở dài nhẹ nhõm một hơi, Liêu Quốc bên kia thương nhân còn lại là trực tiếp đập khởi lửa trại chúc mừng, nghe nói buổi tối đều ở lương liêu hai nước chỗ giao giới thiêu một loạt hỏa, nhiệt tình mời không ít hai nước khách nhân cùng nhau tham gia. Liêu Quốc vị kia tiếp thu chợ chung quan viên nghe được tin tức, nhịn không được trừu trừu

khóe miệng nói: “Hữu tướng cùng tả tướng không mặt khác khuyết điểm, chính là quá mức yêu tiền.” Hắn dừng một chút lại nói: “Truyền lời đi xuống, làm cho bọn họ hành động bí mật chút, làm được quá phận, hữu tướng hôm nay cũng không phải là bọn họ tương lai, bọn họ nhưng không có hữu tướng quyền thế.” Hắn cười lạnh nói: “Hữu tướng quyền thế thâm đại còn như thế, bọn họ tự so hữu tướng như thế nào?” Cấp dưới đồng ý, khom người lui xuống. Ôn Địch Hắn lần này chiếu tới quan viên không cần phải nói, thanh liêm là nhất định, ít nhất muôn so Liêu Quốc rất nhiều đại thần đều dựa vào phỗ. Dọc theo hữu tướng định ra quy củ, Liêu Quốc bên kia chợ chung cũng dần dần ổn định xuống dưới, hai nước nghe được tin tức, cầm hàng hóa tới rồi thương nhân cùng bá tánh càng ngày càng nhiều.

Chương 437: Không tha

Trời còn chưa sáng, A Tốc Hãn liền rời giường, sờ đến dương trong giới bắt một con dương kéo ra tới giết. Sương phòng con dâu nghe được thanh âm liền cũng sờ soạng rời giường, đi trước trong phòng bếp nhìn thoáng qua đêm qua sấp ngủ trước ngao canh loãng.Bếp chôn đại sài đã chậm rãi đốt sạch, chỉ có ngôi sao hồng quang, là chưa hết hồng than, nàng mở ra nắp nồi, một trận nồng đậm mùi hương liền phiêu ra tới.Nàng vội vàng đắp lên, đứng dậy đi trong viện thu thập A Tốc Hãn mới móc ra túi dương tạp.Chờ bọn họ đem này con dê thu thập hảo phóng thượng thủ xe đầy, thiên đã hơi sáng.Con dâu vào cửa đi đem còn ở ngủ say đại nhi tử diệu tinh, làm hắn nhìn đệ đệ muội muội, trong chốc lát nếu là tỉnh liền đi chợ chung tìm bọn họ.Công túc hai người lúc này mới đầy xe đầy tay hướng chợ chung đi.Đến cửa thành khi liền thấy có rất nhiều người chính xếp hàng ra cửa, bọn họ quen cửa quen nẻo ra khỏi thành, nhập chợ chung, tìm được chính mình quầy hàng dừng lại.A Tốc Hãn cung bối đem ngao canh loãng nồi đặt ở trên bệ bếp, này liền đi xoa mặt làm bánh nướng.Bánh nướng liền dương tạp canh quả thật mỹ vị, ở nhìn thấy Liêu Quốc bên kia người Khiết Đan băng vào thịt dê ở chợ chung chiếm cứ một phuong mỹ thực thị trường sau, U Châu trong thành người Khiết Đan cũng ngồi không yên.A Tốc Hãn là trước hết noi theo người chi nhất, hắn hai cái nhi tử năm trước mùa thu đều bị trung binh đi rồi, cũng đều chết ở U Châu chi chiến trung.Ngay từ đầu hắn là hận cực kỳ Lâm Thanh Uyển cùng Lương nhân, nhưng hắn không có lá gan đi vì bọn họ báo thù, bởi vì hắn còn có tôn tử cùng cháu gái muốn dưỡng.Nhị con dâu hai tháng khi liền tái giá đi rồi, ném xuống nàng một cái hài tử, hiện tại toàn dựa hắn cùng con dâu cả dưỡng.Nhưng mà năm trước vì cấp hai cái nhi tử thấu đủ xuất chinh lương khô, bọn họ tiện giới bán không ít dương, chỉ có một con ngựa cũng cho bọn hắn huynh đệ mang đi chiến trường.Trong nhà có thể nói là nghèo rớt mồng tơi.Lúc này hắn thấy chợ chung có người bán dương tạp canh, hắn liền cũng tưởng đi theo đi bán, muốn nói dương tạp canh, hắn con dâu làm cũng ăn rất ngon, mà hắn nướng dương tay nghè càng là hảo.Chính là phương diện này quầy hàng không hảo đoạt, hắn liên tiếp đoạt ba ngày cũng không cướp được, ngược

lại là giết thịt dê dần dần lưu không được, chỉ có thể chính mình ăn.Ngày thứ tư hăn cắn chặt răng lại giết một con, sóm liền ngừng ở cửa thành ngoại, một mở cửa thành liền ra bên ngoài hướng, nhưng bởi vì những cái đó bán hàng rong lẫn nhau đã quen biết, cho nhau hỗ trợ, thực mau liền đoạt ở hăn phía trước chiếm được quầy hàng, chờ hăn mồ hôi đầy đầu đi đến cuối cùng khi lại phát hiện lại không vị trí.Lúc ấy hăn đang muốn đã chết tính, hăn một cái không nhìn xuống liền ngồi xổm ven đường khóc.Cũng không biết là hăn vận khí tốt, vẫn là không tốt, ngày đó Lâm quận chúa vừa lúc không trở về thành, túc ở chợ chung, buổi sáng ra tới tản bộ, vừa lúc gặp phải hăn.Hăn khi đó đều nắm chặt sát dương đao nhọn, nghĩ liều mạng vừa chết giết nàng, cũng coi như là cấp hai cái nhi tử báo thù, kết quả nàng chỉ là nhìn hăn vài lần, liền phân phó người theo phố mỹ thực ra bên ngoài lại khoách một dặm quầy hàng.Còn làm hộ vệ giúp đỡ hăn bắt tay xe đầy đặt ở mới hoa ra tới quyền quyền, xem như giúp hăn chiếm một cái quầy hàng.Hăn liền như vậy mơ màng hồ đồ bắt đầu rồi bày quán kiếp sống.Hăn sinh ý thực hảo, bởi vì hăn là ở Lương Quốc này một bên phố mỹ thực, người Hán nhóm muốn ăn nướng thịt dê cùng dương tạp canh đều càng ái tới hăn quầy hàng, thật sự chờ không kịp mới có thể đi đối diện Liêu Quốc nơi đó.Hăn mỗi ngày đều phải sát hai con dê mới đủ, buổi sáng một con, buổi chiều một con.Nhà mình dương sát xong rồi, liền đi cùng những mục dân mua, một cái trên đường láng giềng đều thích đem dương bán cho hăn, chỉ một tháng, hăn liền có thể kiếm được trước kia một năm người một nhà mới có thể kiếm được tiền.Liền tính thật lâu về sau có người nói cho hăn, kỳ thật Lâm quận chúa đã sớm tưởng mở rộng phố mỹ thực, chỉ là vẫn luôn trừu không ra không tới, lúc này mới trì hoãn.Nhưng hăn vẫn là cảm thấy này khoách ra tới một dặm chính là Lâm quận chúa đơn vì hăn khoách, hăn vĩnh viễn cũng không thể quên được hăn xe đầy tay bị đưa đến quầy hàng thương khi kia một khắc cảm giác, hăn nắm đao nhọn tay lại đột nhiên mềm xuống dưới.Kia một khắc khởi, hăn không biết là nên tiếp tục hận nàng, vẫn là cảm kích nàng.Nhưng mà theo thời gian trôi đi, kia cổ tồn trữ ở trong lòng hận ý chậm rãi thiêu, đến bây giờ, đã sở thừa vô nhiêu.Nói đến cùng, đó là hai nước gian chiến tranh, cũng không thể đơn hận một người.A Tốc Hăn đem nhất ngoại một tảng thịt dê cắt lấy, bỏ vào một đám mâm, sóm có khách nhân tới chờ.Bọn họ đều là sáng sớm muốn tới chợ chung bày quán khách thương, bởi vì đuổi đến cấp, cho nên không ăn cơm sáng.Huống chi nơi này có phố mỹ thực, đồ vật cũng hoàn toàn không quý, đồ vật cũng đầy đủ hết, cố muốn vội người đều sẽ lựa chọn tới này ăn.Hăn bên này mới đem thịt dê cạo hảo, con đâu liền đi theo đem dương tạp canh làm tốt, mức canh cấp điểm khách nhân đưa đi.Còn có người điểm bánh nướng, công tức hai cái vội cái không ngừng, nhưng chính là như vậy, A Tốc Hăn còn có thể dựng lỗ tai nghe các khách nhân nói chuyện.Một cái khách thương thở dài

nói: “Nghe nói sao, quận chúa ngày mai muôn đi.”“Đi? Đi Vân Châu?”Khách thương lắc đầu, “Nếu là đi Vân Châu, ta cũng liền không than, nghe nói lần này là trực tiếp hồi kinh, U Vân hai châu chợ chung liền giao cho Võ thị lang.”“Này, vì sao như thế đột nhiên?”“Cũng không tính đột nhiên, này chợ chung đều kiến hảo, các phuờng toàn dời hảo, quy củ cũng định ra, Lâm quận chúa tổng không thể vẫn luôn lưu tại U Châu cùng Vân Châu.”“Ai, quận chúa ở chỗ này, ta chờ trong lòng liền như có Định Hải Thần Châm, nàng này vừa đi, cũng không biết chợ chung sẽ không có biến hóa.”“Hắn là sẽ không, này Võ thị lang chính là Lâm quận chúa một tay tài bồi, chợ chung đó là hai vị đại nhân cùng tổ kiến, hắn còn tại đây U Châu đâu.”“Ngày mai quận chúa rời đi, nhưng đã là xác thực tin tức?”“Tự nhiên, đây là Trần lão gia nói, hắn cùng Võ thị lang quan hệ cá nhân không tồi, nghe nói ở quận chúa trước mặt cũng nói chuyện được, hắn truyền ra tới tin tức hắn là sẽ không giả.”“Ta đây chờ cần phải đi đưa?”“Tự nhiên là muôn đi,” khách thương thở dài nói: “Này từ biệt, không biết khi nào mới có thể nhìn thấy quận chúa.”A Tốc Hãn nhịn không được sưng sốt, thảng đến khách nhân thúc giục, lúc này mới hoàn hồn, vội vàng cúi đầu cho người ta làm bánh nướng.Đợi cho giữa trưa, bọn họ này một con dương liền bán xong rồi, mặt khác thực quán cũng bắt đầu thu quán, vội qua giữa trưa cơm, bọn họ có hai cái canh giờ nghỉ thời gian, đồng dạng cũng là bọn họ chuẩn bị cơm chiều cùng buổi tối nguyên liệu nấu ăn thời gian.Dĩ vãng đều là con dâu ở chỗ này xem quán, mà A Tốc Hãn mang theo bọn nhỏ trở về lại sát một đầu dương, hôm nay hắn lại là thu thập đồ vật nói: “Chúng ta buổi chiều không bán, thu thập đồ vật về nhà.”Con dâu sưng sốt, hỏi: “Vì cái gì?”A Tốc Hãn trầm mặc một chút nói: “Trở về chuẩn bị một ít đồ vật.”A Tốc Hãn sau khi trở về liền đi mua thịt bò cùng không ít hương liệu, bắt đầu làm khô bò.Con dâu ngơ ngác nhìn, A Tốc Hãn liền thấp giọng nói: “Ngày mai Lâm quận chúa muôn đi, chúng ta đi đưa đưa nàng, ngươi ngao một nồi canh loãng, ngày mai phóng ống trúc mang lên.”Con dâu trầm mặc một chút, yên lặng mà xoay người đi phòng bếp.Mấy cái hài tử ở trong sân truy đuổi đứa giỗn, làm cái này luôn luôn an tĩnh trầm tích trong nhà nhiều vải phân náo nhiệt.A Tốc Hãn liền cảm thấy hưu quán lưu trong nhà nửa ngày cũng không tồi, về sau một tháng có thể làm nhu vậy một ngày.Đem yêm chế thịt bò chậm rãi hong khô, A Tốc Hãn thúc đêm trông coi một đêm, ngày hôm sau sớm liền đứng dậy đem này đó hong chế tốt khô bò trang hảo, đem mấy cái hài tử đánh thức, rửa mặt trang điểm hảo liền cùng nhau hướng nam thành môn đi.Con dâu cầm hai cái xuyến ở bên nhau ống trúc trang hảo dương canh, chậm rãi đi theo công công phía sau.Người một nhà mới đến trên đường cái, liền thấy có không ít người đang cùng bọn họ giống nhau hướng nam thành môn mà đi, mỗi người trên tay đều mang theo vài thứ.Đến nam thành môn khi, mới phát hiện nơi đó đứng không ít

người.Thiên tài hời hơi lượng, cửa thành liền trào ra không ít binh lính, đem người hướng hai bên phân, cách ra một cái đại đạo tới.Trông coi cửa thành tham tướng trên cao nhìn xuống nhìn phía dưới rậm rạp đám người, hời hơi nhíu mày nói: “Đi xin chỉ thị tướng quân, xem hay không muốn sơ tán đám người, nhiều người như vậy, nếu là có thích khách xen lẩn trong trong đó làm sao bây giờ?”“Không đến mức đi, quận chúa thường xuyên đi tới đi lui chợ chung, nơi đó đồng dạng ngư long hồn tạp, nhưng không cũng chưa bao giờ xảy ra chuyện sao?”“Liêu Quốc người sẽ không ở chợ chung trung động thủ, nhưng địa phương khác liền không nhất định.” Tham tướng nói: “Đi trước xin chỉ thị một chút tướng quân.”Từ Liêm nghĩ nghĩ, vốn định đồng ý xua tan, nhưng tới rồi hiện trường vừa thấy, lập tức nói: “Nhiều người như vậy như thế nào xua tan? Lại tăng số người chút nhân thủ tới, cho phép bọn họ lưu tại nơi này, nhưng không được tiếp cận quận chúa.”“Là!”Từ Liêm cùng Tô Chương đồng dạng sợ Liêu Quốc ở Lâm Thanh Uyển hồi kinh trên đường động thủ, nàng chết ở U Châu, đối Liêu Quốc bất lợi, nhưng nếu là chết ở hồi kinh trên đường, ai cũng lại không đến Liêu Quốc trên người.Nếu bàn về Ôn Dịch Hãn hiện tại hận nhất ai, Từ Liêm cùng Tô Chương thè, người nọ nhất định không phải bọn họ hai, cũng không phải Lương Đế, mà là Lâm Thanh Uyển.Cho nên lúc này đây Từ Liêm phái một ngàn hộ vệ quân hộ tống nàng hồi kinh.Cũng là vì đi theo nhân viên quá nhiều, Lâm Thanh Uyển mới quyết định tháng năm liền khởi hành, để tránh trên đường trì hoãn.Lâm Thanh Uyển xe ngựa mới quải nhập nam thành chủ phố liền bị đám người vây quanh, không ít người kêu nàng tên, duỗi dài tay tưởng đem đồ vật đưa cho nàng.Lâm Thanh Uyển vén lên mành, đối bọn họ phát phát tay nói: “Đồ vật các ngươi liền lấy về đi thôi, thay ta ăn luôn chúng nó, dùng hết chúng nó!”Nàng sang sảng cười nói: “Chư vị không cần thương cảm, có lẽ tương lai chúng ta còn có tái kiến ngày, vọng đại gia đem U Châu xây dựng đến càng ngày càng tốt, hòa bình vĩnh tồn!”A Tốc Hãn dùng sức tẽ đến phía trước, đi theo xe ngựa đi phía trước đi, duỗi dài tay đem trang khố bò túi đệ đi ra ngoài, hô: “Lâm quận chúa, ngại thu này khố bò đi...”Thanh âm quá mức hồn tạp, Lâm Thanh Uyển ánh mắt chỉ là từ hắn trên người đảo qua mà qua, đối với duỗi dài tay mọi người phát phát tay, làm cho bọn họ thu hồi đi.A Tốc Hãn liền hô: “Ta hai cái nồi tử đều chết ở U Châu chi chiến trung, liền ở đêm đó Lương quân công doanh thời điểm ——”Dịch Hán triều hắn nhìn thoáng qua, giục ngựa tiến lên, đưa lỗ tai ở Lâm Thanh Uyển bên tai nói nói mấy câu, Lâm Thanh Uyển liền triều A Tốc Hãn nhìn lại đây, làm xe ngựa dừng lại.Xe ngựa dừng lại hạ, hai bên bá tánh đều hung phấn lên, có người thậm chí tưởng đem trong tay đồ vật trực tiếp ném vào đi cho hắn, nhưng bị canh giữ ở hai bên binh lính nghiêm lệnh cấm.Lâm Thanh Uyển xuống xe ngựa, đi đến A Tốc Hãn trước mặt.Mọi người hời hơi tránh ra một cái nói.A Tốc Hãn tuổi tác

cũng không lớn, nhưng hắn hai tần là hoa râm, sống lưng uốn lượn, hắn thu hồi tay, ngang đầu lên nhìn về phía Lâm Thanh Uyên, hốc mắt nhịn không được sung đỏ lên, hắn nghẹn lại nước mắt nói: “Ta có ba cái nictử, một cái ở bốn năm trước bị trung binh, chết ở trên chiến trường. Kia một lần là Liêu quân nam công, muốn đánh cướp chút lương thực qua mùa đông, chỉ là rất nhỏ chiến dịch, hắn chỉ có mười sáu tuổi, lần đầu tiên thượng chiến trường, đã chết!”“Hai cái còn lại là năm trước mùa thu, tam vương tử cho chúng ta gia hạ hai quả trung binh lệnh, bọn họ đều chết ở U Châu chi chiến trung, kia U Châu đại doanh ly nhà của chúng ta liền 80 tới, một ngày là có thể qua lại.”Đám người lặng im xuống dưới.Lâm Thanh Uyên trầm mặc một cái chớp mắt, sau đó đối với hắn thật sâu mà cúc một cung, A Tốc Hân nước mắt liền nhịn không được xôn xao chảy xuống, hắn nức nở nói: “Ta ngay từ đầu rất hận quận chúa, nhưng hiện tại ta không hận ngài, ta ở chợ chung có cái quầy hàng, có thể nuôi sống ta tôn tử cùng các cháu gái, tương lai còn có thể cho bọn hắn tích lũy chút một phần tài phú, chỉ cần không hề đánh giặc, chúng ta nhật tử liền sẽ không quá khổ sở.”“Quận chúa,” A Tốc Hân đem trong tay túi đưa cho nàng, hốc mắt đỏ bừng nhìn nàng nói: “Đây là ta suốt đêm làm tốt khô bò, ta nictử nhóm thích nhất ăn, bọn họ xuất chinh trước, ta cho bọn hắn làm thật nhiều làm lương khô, ngài cầm ném thử đi.”Lâm Thanh Uyên tiếp nhận, đem túi mở ra, lấy ra một mảnh tới muôn ném, Dịch Hàn nhịn không được tiến lên một bước, Lâm Thanh Uyên đã cắn thịt khô, nhai nhai sau gật đầu nói: “Đích xác không tồi, khó trách bọn họ như vậy thích ăn.”A Tốc Hân lúc này mới duỗi tay lau trên mặt nước mắt.Lâm Thanh Uyên tự mình ôm túi, nhìn hắn nghiêm túc nói: “Hy vọng bọn họ kiếp sau có thể chuyển sang kiếp khác đến một cái không có chiến tranh thả giàu có thời đại, không hề bị chiến tranh chi khổ.”A Tốc Hân ngẩng đầu nhìn về phía nàng, run rẩy môi hỏi, “Có chuyển thế sao?”Lâm Thanh Uyên nghiêm túc gật đầu, “Đương nhiên là có, linh hồn là sẽ không diệt.”Lâm Thanh Uyên lui ra phía sau một bước, lại lần nữa đối hắn thật sâu mà cúc một cung, thấp giọng nói: “Thực xin lỗi.”A Tốc Hân vội vàng duỗi tay đỡ lấy nàng, nói lắp nói: “Không, không phải ngài sai.”Lâm Thanh Uyên không biện giải, đối hắn gật gật đầu, ôm túi trở về xe ngựa, đám người dần dần đều an tĩnh lại, nhìn theo nàng xe ngựa rời đi.Đột nhiên trong đám người có một người mang theo hài tử quỳ xuống, mọi người sôi nổi đi theo quỳ xuống, đường phố nhất thời chỉ còn lại có bánh xe chuyển qua thanh âm, cùng với mặt sau hộ vệ đội đều nhịp tiếng vó ngựa.Lâm Thanh Uyên không làm cho bọn họ lên, chỉ là cúi đầu yên lặng mà nhìn trong tay khô bò, chậm rãi đem nó buộc chặt, quay đầu nhìn về phía ngoài cửa sổ.Tù Liêm cùng Tô Chương cưỡi ngựa chờ ở cửa thành, trầm mặc nhìn này hết thảy, dần dần nắm chặt trong tay dây cương.Mãi cho đến xe ngựa ra nam thành môn, mọi người lúc này mới chậm rãi đứng lên,

tại chỗ nhìn theo hộ vệ đội càng lúc càng xa.Tù Liêm cùng Tô Chương mang theo người đem Lâm Thanh Uyển đưa ra mười dặm ngoại, Lâm Thanh Uyển xuống xe ngựa, đối hai người khẽ gật đầu nói: “Hai vị tướng quân định chỉ đi, dư lại lộ ta tự hành liền có thể.”“Quận chúa đi đường cần thận.”Lâm Thanh Uyển hơi hoi mỉm cười, gật đầu nói: “Hai vị tướng quân cũng muốn trân trọng.”Tù Liêm thở dài, “Này từ biệt, không biết khi nào mới có thể tái kiến.”“Tổng hội có cơ hội,” Lâm Thanh Uyển nhìn về phía Võ thị lang, khẽ gật đầu nói: “Ngươi cũng dừng bước đi, về sau U Văn hai châu chợ chung liền giao cho ngươi.”“Hạ quan định không phụ quận chúa gửi gắm.”Lâm Thanh Uyển đối ba người hành lễ, xoay người lên xe.Ba người vội vàng lui về phía sau một bước, hành lễ nhìn theo Lâm Thanh Uyển lên xe.Lần này từ biệt, khả năng thật đúng là sẽ không gặp lại, chỉ có thể dựa thu từ lui tới.

Chương 438: Bệnh

Mười ngày sau, Lâm Thanh Uyển bình an trở lại kinh thành, Tú hoàng tử cùng Lưu công công tự mình đến cửa thành đón chào, “Tam muội một đường vất vả.” Lâm Thanh Uyển hành lễ sau cười nói: “Bốn còn tưởng rửa mặt chải đầu qua đi lại tiến cung cầu kiến, không nghĩ tới điện hạ cùng Lưu công công lại ở chỗ này chờ.” Lưu công công khom người nói: “Bệ hạ sớm hai ngày liền niệm, nếu không phải chư vị các đại nhân ngăn đón, hôm nay bệ hạ là muốn đích thân tới đón tiếp quận chúa.” Hắn cung kính thối lui đến một bên, cong eo nói: “Quận chúa, chúng ta chuẩn bị vào cung đi.” Tú hoàng tử liền cười nói: “Ta cùng Tam muội muội cùng chiếc xe.” Dứt lời duỗi tay hướng Lâm Thanh Uyển, Lâm Thanh Uyển hơi hoi mỉm cười, đỡ hắn trên tay xe ngựa, Lưu công công liền đến mặt sau trong xe ngựa đi. Hộ tống bọn họ trở về Đông Bắc quân bị an bài đi cầm quân doanh, xe ngựa hai bên liền chỉ còn lại có Tú hoàng tử mang đến thị vệ cùng Lâm Thanh Uyển mang về tới người. Tú hoàng tử vén lên bức màn hướng ra phía ngoài nhìn thoáng qua, lúc này mới buông mành nói: “Lần này ít nhiều Tam muội, ta đại Đại Lương cảm ơn muội muội.” Dứt lời chấp tay chính là thi lễ, Lâm Thanh Uyển vội vàng đỡ lấy hắn nói: “Tú ca hà tất như thế?” Tú hoàng tử thu hồi tay nói: “Ta chờ toàn không nghĩ tới Tam muội thật có thể thuyết phục Ôn Địch Hãn, ngươi không biết, phụ hoàng nghe được tin tức khi hưng phấn đến cả đêm không ngủ, nếu không phải U Vân hai châu còn cần ngươi lưu lại chủ trì, sớm tại hòa ước ký kết sau liền đem ngươi triệu hồi tới.” “Kia cũng ít nhiều Đông Bắc quân cùng Võ thị lang phối hợp, thả bệ hạ nếu chưa cho ta như vậy đại quyền lợi, này các hòa ước cũng nói không xuống dưới.” Khác không nói, nàng nếu là ở phía trước nói chuyện xuống dưới, kinh thành bên này lại tạp không muôn nhận, Ôn Địch Hãn là có thể trở mặt. Càng đừng nói nàng từng đám hướng biên cảnh vận lương thực, nếu là Đông Bắc quân thủ không được, này đó lương thực cuối cùng nhưng đều sẽ phì Liêu quân. Nhưng các bộ đều không có thiết trí trạm kiểm soát, phàm là treo Lâm thị cờ hiệu thương đội đều bình an tới Định Châu. “Đáng tiếc, phía tây chiến sự giằng co không trước, không có thể sán thắng truy kích.” Tú hoàng tử thở dài. Lâm Thanh Uyển cũng biết, bởi vì Hạng Thiện tiếp

nhận Sở quân, Chung Như Anh cùng Lâm Tín liên tiếp ăn vài cái mệt, Lư Chân dù chưa từng có hại, nhưng cũng không từ Hạng Thiện trên tay chiếm được háo.Lâm Thanh Uyển rất tò mò hỏi, “Hạng Thiện như thế tài hoa, lúc trước Sở Đế vì sao không cần?”“Ta chưa từng gặp qua hắn, trong triều lão thần nói Hạng Thiện quá mức ngay thẳng, vì Đại tướng quân khi liên tiếp đắc tội Sở Đế rất nhiều lần, thêm chi hắn say rượu hỏng việc, Sở Đế liền đem hắn cách chức.”Lâm Thanh Uyển gật gật đầu.Tú hoàng tử dừng một chút, lại nhìn lướt qua bên ngoài mới thấp giọng nói: “Tam muội, trong chốc lát ngươi thấy phụ hoàng tận lực nhiều lời tốt hơn sự, miễn bàn khởi cùng sở chiến sự.”Lâm Thanh Uyển kinh ngạc, “Đây là vì sao?”Tú hoàng tử sắc mặt khó coi một cái chớp mắt sau nói: “Phụ hoàng hắn, thân thể không tốt lắm, hơn nữa nhị ca phạm vào đại sai, hiện giờ đang bị nhốt ở thiên lao.”Lâm Thanh Uyển há to miệng, “Nhi, Nhị hoàng tử không phải vẫn luôn bị giam lỏng ở hoàng tử trong phủ sao, hắn có thể phạm cái gì sai?”Tú hoàng tử cũng rất là bất đắc dĩ, nói: “Năm ngày trước, Sở Quốc bên kia phái sứ giả lại đây, nói là tra ra năm trước ta ở Giang Lăng bị ám sát phía sau màn độc thủ...”Lâm Thanh Uyển ở bắc cảnh, không biết hiện tại Thục Quốc, Sở Quốc cùng Lương Quốc chiến sự đã gay cấn.Qua cày bừa vụ xuân, Thục Quốc lại bắt đầu đông tiến, tuy rằng bởi vì Sở Quốc phản ứng lại đây, tiến độ có chút thong thả, nhưng Thục Quốc hiển nhiên là một bộ không đánh hạ Sở Quốc quyết không bỏ qua tư thế.Thục Quốc nếu đều động, thân là liên bang Lương Quốc tự nhiên sẽ không ngồi xem mặc kệ, cho nên cũng bắt đầu tây tiến.Nhưng hôm nay canh giữ ở Sở Quốc đông tuyến chính là Hạng Thiện, Lư Chân, Chung Như Anh cùng Lâm Tín cũng chưa có thể lại tiến thêm một bước, chiến sự giằng co xuống dưới, minh đâu bắt đầu phát triển trở thành vì ám đấu.Nghe nói Sở Quốc bên kia đã phái sứ thần đi trước Thục Quốc, muốn thuyết phục Thục để lui binh, đồng thời còn có mật thám mang theo rất nhiều vàng bạc châu báu qua đi.Một tin tức là minh, cái thứ hai tin tức còn lại là âm thầm truyền lưu, ai cũng không biết thật giả.Sở Quốc tự nhiên cũng hướng Lương Quốc phái sứ thần, nhưng sứ thần lại không phải tới giảng hòa, mà là tới trình chứng cứ.Lúc này đây Lương Quốc công sở dùng lý do chính là Sở Quốc ám sát Lương Quốc Tú hoàng tử, chủ động xé bỏ hai nước mới vừa ký kết hòa ước.Lúc này đây Sở Quốc sứ thần tắc cảm nguyên vẹn chứng cứ tới cho thấy, ám sát Tú hoàng tử không phải bọn họ Sở Quốc, mà là Liêu Quốc cùng bọn họ Lương Quốc Nhị hoàng tử.Ai cũng không biết Sở Quốc là như thế nào tra được Nhị hoàng tử trên người, nhưng chân chính là chứng cứ vô cùng xác thực.Hoàng đế ở trên triều đình còn có thể ổn định, đối chứng cứ tỏ vẻ nghi ngờ, sau đó làm các triều thần đi xác minh, xoay người trở lại sau điện lại là trực tiếp hô ra một búng máu, trực tiếp liền ngã bệnh.Mặc kệ chuyện này có phải hay không Nhị hoàng tử làm, tóm lại hiện tại không thể là hắn làm, cho nên

Lương Quốc bên này vẫn luôn kéo.Nhưng Lương Đế lại thương tâm lại bị phẫn, liền đem Nhị hoàng tử đê tiến cung đi thăm vấn, ai cũng không biết hai cha con nói gì, dù sao sau khi kết thúc Lương Đế liền phái người âm thầm đem Nhị hoàng tử nhốt đánh vào thiền lao.Hiện giờ trong triều biết việc này người không vượt qua mười cái.Tứ hoàng tử thấp giọng nói: “Phụ hoàng lúc sau liền ngã bệnh, đem triều hội đều hủy bỏ, hôm nay nếu không phái người hồi kinh, hắn chỉ sợ cũng sẽ không thượng triều.”Lâm Thanh Uyển lòng có chút nắm, hỏi: “Kia bệ hạ thân thể...”Tứ hoàng tử rũ xuống đôi mắt trầm mặc.Lâm Thanh Uyển sắc mặt biến đổi.Nàng không nghĩ làm Lương Đế lúc này xảy ra chuyện, chẳng sợ nàng là Tứ hoàng tử một hệ người, hoàng đế băng hà Tứ hoàng tử nhưng đăng cơ.Nhưng...Lâm Thanh Uyển liếc mắt một cái Tứ hoàng tử, bất luận tài tình, uy vọng, lòng dạ, Tứ hoàng tử đều còn so ra kém Lương Đế, lúc này lại chính trực Lương Sở Thục Tam Quốc Chiến sự thời khắc mấu chốt, Lương Đế xảy ra chuyện đối Lương Quốc sẽ là một đả kích trầm trọng.Chẳng sợ chỉ từ cảm tình đi lên nói, Lâm Thanh Uyển cũng không hy vọng hắn xảy ra chuyện a.Hai người một đường trầm mặc tiến cung, thay đổi cỗ kiệu tới Càn Chính Điện.Lâm Thanh Uyển đứng ở điện trước, ngẩng đầu nhìn thoáng qua Càn Chính Điện tắm biển, kéo khéo miệng, nỗ lực thả lỏng thần sắc, làm trên mặt bài trừ ba phần cười, lúc này mới đi theo Tứ hoàng tử tiến điện.Hoàng đế đang ở cùng chúng thần lao việc nhà, nhìn đến Tứ hoàng tử lãnh Lâm Thanh Uyển tiến vào, lập tức cười tủm tỉm nói: “Uyển tỷ nhi đã trở lại, mau tới đây làm trầm nhìn xem.”Lâm Thanh Uyển ý cười thịnh ba phần, tiến lên uốn gối hành lễ, “Tham kiến bệ hạ!”“Mau đứng lên!”Lương Đế trên dưới đánh giá một chút nàng, cười nói: “Không chỉ có không ôm, ngược lại càng tinh thần chút, xem ra bắc cảnh dường người a.”“Là, ở bên kia đón đón ăn thịt, ta đều cảm thấy chính mình mập lên.”Lương Đế liền cẩn thận nhìn nàng, ha ha cười lắc đầu, “Không béo, không béo, đảo còn cùng cái mười sáu tuổi tiểu cô nương giống nhau tuổi trẻ xinh đẹp.”Đại gia chỉ đương hoàng đế là ở khen Lâm Thanh Uyển, hiện giờ ai sẽ đem nàng đương mười sáu tuổi tiểu cô nương?Chính là nữ nhân giống như đều thích người khen tuổi trẻ, cho nên chúng thần sôi nổi ứng hòa.Tạ Hoành đứng ở chúng thần chi gian, ngẩng đầu lên nhìn về phía Lâm Thanh Uyển, đây là hán tôn túc, gác ở bảy năm trước, ai có thể nghĩ đến nàng có hôm nay?Lương Đế làm người ở Tứ hoàng tử bên cạnh thiết một tịch, làm Lâm Thanh Uyển ngồi xuống, lúc này mới hỏi: “U Châu cùng Vân Châu tình huống như thế nào?”Lâm Thanh Uyển vội vàng kĩ càng tỉ mỉ hội báo lên, áp xuống nàng ở trên đường suy nghĩ lo lắng âm thầm không đề cập tới.Lương Đế nghe liên tục gật đầu, vuốt râu cười nói: “Ta sinh thời có thể thấy U Châu cùng Vân Châu thu phục, cuộc đời này đã không còn tiếc nuối.”Hắn thở dài nói: “Nếu là lại có thể nhìn đến thống nhất Sở Quốc...”Hắn lắc lắc đầu không có nói thêm gì

nữa, chúng thần lập tức nói: “Bệ hạ hồng phúc tề thiêん, khắng định có thể nhìn thấy.”Lương Đế lắc lắc đầu, thân thể hăn chính mình biệt, thả ngự y cũng đã tối kỳ, hăn nhìn thoảng qua Tú hoàng tử, nếu hăn không có động khí, lại kiên trì cái một hai năm có lẽ còn hành, nhưng hiện tại...Hoàng đế rũ xuống đôi mắt, đem hơi hơi phát run tay rũ xuống, làm tay áo che khuất đầu ngón tay, lại ngẩng đầu khi đã là vẻ mặt mỉm cười, “Có người chờ nắng thần ở, không lo thiên hạ không thông, Lâm Khanh, người mới có thể không ở Hạo Vũ dưới, nhưng nguyện lưu lại phụ tá trẫm?”Lâm Thanh Uyển sững sốt, đứng dậy thầm ấp nói: “Thần nguyện!”Hoàng đế trên mặt tươi cười gia tăng, gật đầu nói: “Hảo! Người liền tiếp tục làm Lý Phiên Viện thượng thư, trẫm đem Đại Lương cùng các quốc gia quan hệ toàn giao phó với người.”“Thần định không phụ bệ hạ sở vọng.”Lúc này đây, không có triều thần đứng ra phản đối, đều cam chịu Lâm Thanh Uyển cái này nhậm chức.Năm đó Đại hoàng tử cùng Tề Loan chết trận, triều đình vốn định thu nạp Chung gia quân, nhưng không nghĩ tới vừa lúc áp giải lương thảo đi Hồng Châu Chung Như Anh ra tay thu nạp Chung gia quân, ở hoàng đế tân nhiệm thư đến trước mang theo Chung gia quân đem đánh vào Lương Quốc Sở quân đánh trở về.Lúc ấy Chung Như Anh cũng bất quá mới mười tám tuổi mà thôi.Nàng tuy từ nhỏ ở trong quân lớn lên, nhưng nói thật, ai cũng không biết nàng năng lực như thế nào, rốt cuộc trước kia Chung gia quân là nàng phụ thân ở lãnh binh, sau lại là trượng phu của nàng Tề Loan.Cho nên đối với nàng chưởng binh quyền, các triều thần rất có ý kiến, thả bởi vì nàng là nữ tử thân phận nhiều phiền công kích.Lương Đế nếu là sớm hai năm phong Lâm Thanh Uyển làm quan, đừng nói là Lý Phiên Viện thượng thư, chính là Lý Phiên Viện một cái tiểu thư ký, quần thần cũng sẽ không đáp ứng.Nhưng người này mới vừa sử kế giết chết Liêu Quốc một cái hoàng đế, hai cái vương tử, còn thu phục U Châu cùng Vân Châu, càng có thể tại đây dưới tình huống ồn hạ Liêu Quốc...Các triều thần vuốt tay hỏi cũng làm không đến, cho nên đối mặt cái này nhậm lệnh, bọn họ thực quang côn tướng, dù sao đã có một cái nữ tướng, lại thêm một cái nữ thượng thư cũng không có gì.Huống chi, Lâm Thanh Uyển đã sớm là Lý Phiên Viện thượng thư, lúc này chỉ là càng thêm chính thức mà thôi.Hoàng đế thấy mọi người đều không có ý kiến, này liền vừa lòng gật gật đầu, đứng dậy làm mọi người lui xuống, chỉ để lại Tú hoàng tử cùng Lâm Thanh Uyển.Hai người tiến lên một tay một tay hữu đỡ hăn rời đi.Hoàng đế liền đẩy ra Tú hoàng tử, cười nói: “Trẫm còn không có lão đến cái kia nông nỗi.”Hắn tùy ý Lâm Thanh Uyển đỡ nàng, quay đầu cùng nàng nói: “Hoàng Hậu cùng Nguyên Hoa đều muốn gặp người đâu, giờ phút này hơn phân nửa đã tại hậu cung chuẩn bị tốt đồ ăn, người một đường vất vả, vừa lúc nghỉ ngơi chỉnh đốn nghỉ ngơi chỉnh đốn.”Lâm Thanh Uyển cười lên tiếng “Là.”“Người phía trước nói phải về Giang Nam một chuyến?”“Là,” Lâm

Thanh Uyển nói: “Ngọc Tân liền phải sinh, thần tướng trở về nhìn một cái.”Hoàng đế liền gật gật đầu nói: “Kia trẫm cho ngươi một tháng giả, ngươi đã làm thượng thư, đã có thể không thể tái giống như từ trước như vậy tự tại.”Lâm Thanh Uyển lại cười nói: “Bệ hạ, Lý Phiên Viện chức vụ cùng mặt khác lục bộ có điều bất đồng, kỳ thật ta ở đâu xử lý đều có thể, ở kinh thành cũng bất quá phuơng tiện một chút thôi.”“Như thế nào, ngươi tưởng đem Lý Phiên Viện dọn đến Giang Nam đi?”“Kia đảo không đến mức, thần chỉ là tưởng nói, đó là thần đi Giang Nam, Lý Phiên Viện sự cũng là có thể như thường xử lý.”Hoàng đế liền đại tùng một hơi nói: “Trẫm còn tưởng rằng ngươi muốn cùng cha ngươi giống nhau đâu, năm đó phụ thân ngươi thủ công bộ thượng thư, đó là mang theo Công Bộ kín người thiên hạ chạy, đi đến chỗ nào, liền đem sinh ý làm được chỗ nào, cũng đem thuỷ lợi kiến đến chỗ nào.”Lâm Thanh Uyển nhịn không được cười lên một tiếng.

Chương 439: Khuyên bảo

Hoàng Hậu cùng trưởng công chúa đã chuẩn bị tốt yến hội chờ, thấy Lâm Thanh Uyển phong trần mệt mỏi, Hoàng Hậu liền oán trách trùng mắt nhìn hoàng đế liếc mắt một cái, làm trưởng công chúa trước mang Lâm Thanh Uyển đi xuống rửa mặt chải đầu. Trưởng công chúa liền kéo Lâm Thanh Uyển tay đi sau điện, cười nói: “Mẫu hậu sớm biết rằng phụ hoàng suy xét không đến này đó, cho nên sớm làm người đi quận chúa phủ lấy người quần áo tới, người trước rửa mặt chải đầu một chút, sau đó chúng ta đi ăn vài thứ, ta xem phụ hoàng cùng mẫu hậu ý tú, buổi tối chỉ sợ muối lưu người ở trong cung.” Lâm Thanh Uyển vội nói: “Bệ hạ cùng nương nương nâng đỡ.” “Ta lại cảm thấy đây là hắn là, người cũng là phụ hoàng cùng mẫu hậu nữ nhi, Như Anh mỗi lần hồi kinh cũng khi túc trong cung, chưa từng người cảm thấy có gì đó.” Lâm Thanh Uyển cùng Chung Như Anh lại không giống nhau, Chung Như Anh khi còn bé từng ký túc ở hoàng cung, Lâm Thanh Uyển bị nhận làm nghĩa nữ khi đều bao lớn rồi? Lâm Thanh Uyển rũ mắt, trên mặt có chút kinh sợ. Trưởng công chúa trực tiếp đẩy nàng tiến phòng tắm, làm các cung nữ hầu hạ nàng, Lâm Thanh Uyển không quen như vậy bị người bên người hầu hạ, vội vàng chối từ nói: “Ta chính mình tới liền hảo.” “Muội muội là không thói quen đi, sớm biết rằng ta nên đem người kia mấy cái bên người nha đầu cũng mang tiến vào mới là.” Lâm Thanh Uyển liền cười nói: “Điện hạ đã thực lo lắng, chỉ là tắm gội, ta lại không phải oa oa, chính mình có thể tới.” Trưởng công chúa liền nói: “Ta đây ở bên ngoài chờ ngươi.” “Điện hạ đi trước bồi bệ hạ cùng nương nương đi, Tú điện hạ còn ở phía trước đâu, ta trong chốc lát thu thập hảo liền qua đi.” Kỳ thật nếu không phải sợ va chạm Hoàng Hậu, Lâm Thanh Uyển cảm thấy chính mình chỉ cần tẩy một chút mặt cùng tay là được, nàng không quá thói quen ở xa lạ địa phương tắm rửa. Lúc này bên người quen thuộc người một cái đều không ở, trong lòng liền không khỏi dâng lên đề phòng. Lâm Thanh Uyển nhanh chóng rửa mặt chải đầu, trưởng công chúa cũng không có đi xa, chỉ là ở trong sân uống trà. Chờ Lâm Thanh Uyển khoác ướt tóc mở cửa, nàng lúc này mới buông chén trà nhìn qua, vội vàng làm người đi cho nàng đem đầu tóc giảo làm. “Tuy nói hiện tại thời tiết nhiệt, nhưng cũng không thể nhu

vậy rồi tung, tiêu tâm gió lớn cảm lạnh.”Lâm Thanh Uyển liền ngồi ở trên giường cười nói: “Phong nếu là đại tài hảo đâu, nhiều mát mẻ a.”Các cung nữ tiến lên giúp nàng chàng rải giảo làm tóc, sau đó hầu hạ nàng mặc vào áo ngoài.Chờ nàng bên này thu phục, lúc này thái dương đều lên tới ở giữa, Lâm Thanh Uyển quay đầu nhìn thoáng qua đồng hồ cát, vội vàng nói: “Chúng ta đi thôi, đừng làm cho bệ hạ bọn họ chờ lâu rồi.”“Hảo.”Trưởng công chúa lãnh Lâm Thanh Uyển từ một con đường khác thượng qua đi, các cung nữ thúc thời lui ra phía sau vài bước, xa xa mà đi theo.Trưởng công chúa liền cùng nàng nói: “Tam muội hiện giờ quản Lý Phiên Viện, đối Sở Quốc chiến sự như thế nào xem?”Lâm Thanh Uyển liền cười nói: “Ta mới hồi kinh, với tây chinh hiểu biết cũng không nhiều, trưởng công chúa trong lòng là đã có chủ ý?”Trưởng công chúa liền cười nói: “Ta nào có cái gì chủ ý, bất quá là thấy muội muội ở Liêu địa đem một tay ly gián kế chơi đến lô hỏa thuần thanh, cho nên mới nghĩ đối phó Sở Quốc hay không cũng có thể dùng này kế.”Lâm Thanh Uyển liền cười nói: “Như thế cái ý kiến hay, chỉ là trưởng công chúa là tướng ly gián ai?”“Hạng Thiện cùng Sở Đế,” trưởng công chúa cười nhạt nói: “Muội muội không biết, cái này thiện cùng Sở Đế mâu thuẫn cũng không nhỏ, thời trước Hạng Thiện thậm chí chỉ vào Sở Đế cái mũi mắng quá, cũng bởi vậy hắn mới có thể bị cách chức về quê. Mà không khéo, ta nghe nói hắn cùng Cơ tiên sinh rất có giao tình.”Trưởng công chúa ánh mắt thâm thúy nhìn Lâm Thanh Uyển nói: “Muội muội cùng Cơ tiên sinh quan hệ tựa hồ cũng không cạn, nếu có thể thỉnh động Cơ tiên sinh, lấy hắn miệng lưỡi, bất luận là sát Hạng Thiện, vẫn là làm Sở Đế loát chức đều phải dễ dàng rất nhiều đi.”“Điện hạ nếu nói Cơ tiên sinh cùng Hạng Thiện quan hệ phi thiền, kia hắn lại như thế nào sẽ đi thuyết phục Sở Đế sát Hạng Thiện?”Lâm Thanh Uyển nói: “Mà hiển nhiên, Hạng Thiện là sẽ không phản bội sở, bằng không cũng sẽ không vào lúc này nhận nhiệm vụ lúc lâm nguy.”Trưởng công chúa liền nhăn nhăn mà nói: “Sở Đế đa nghi, làm hắn loát chức cũng không tồi.”“Liền sợ Cơ tiên sinh nơi đó khó mà nói phục.”“Nếu là muội muội ra mặt đâu, nhưng có nắm chắc?”Lâm Thanh Uyển lắc đầu, “Ta hiện giờ đối tây chinh một chuyện biết đến không nhiều lắm, thật sự không dám vọng thêm ngắt lời.”Trưởng công chúa liền không nói chuyện nữa, vừa lúc tới rồi trước điện, hai người cầm tay đi vào.Ngũ hoàng tử cùng Lục hoàng tử cũng đều ở, chính vây quanh hoàng đế nói chuyện, Hoàng Hậu thấy bọn họ vội vàng vẫy tay, “Mau tới, ta mới làm cho bọn họ thượng đồ ăn, liền chờ các ngươi.”Ba vị hoàng tử vội vàng đứng dậy làm các nàng trước ngồi xuống, lúc này mới sôi nổi ngồi xuống.Này xem như hoàng thất tiểu gia yến, Ngũ hoàng tử cùng Lục hoàng tử trường cao không ít, hai người trộm mà nhìn thoáng qua Lâm Thanh Uyển, ở Lâm Thanh Uyển ánh mắt đảo qua tới khi lại lập tức thấp hèn.Lục hoàng tử còn bã, chỉ là đơn thuần ngượng ngùng, Ngũ hoàng tử còn lại là

có chút chộp dạ.Cũng không biết vì cái gì, mấy năm nay phụ hoàng đối hắn đặc biệt nghiêm khắc, chỉ cần hắn phạm sai lầm, cho dù là một đinh điểm tiếu sai, đều phải nghiêm trị.Ngay từ đầu hắn còn oán giận phụ thân, cảm thấy hắn quá mức bất công tú ca.Nhưng theo tuổi tăng trưởng, hắn cũng chậm rãi sẽ suy nghĩ, hoặc nhiều hoặc ít minh bạch phụ hoàng là ở vì hắn hảo.Cho nên ở đối mặt Lâm Thanh Uyển khi hắn không biết vì sao luôn có một cỗ chộp dạ ở, tựa hồ đối phương cặp mắt kia tông có thể nhìn thấu hắn.Lâm Thanh Uyển bồi bọn họ bình tĩnh dùng một đốn cơm trưa, liền đi theo hoàng đế cùng Tứ hoàng tử chuyển dời đến thiên điện tiếp tục nói chính sự.Ngũ hoàng tử cùng Lục hoàng tử xem bọn họ rời đi, đại tùng một hơi, vỗ vỗ ngực nói: “Hôm nay phụ hoàng biểu tình hảo nghiêm túc, chẳng lẽ là tiền tuyến lại đã xảy ra chuyện?”Trưởng công chúa liền liếc bọn họ liếc mắt một cái, quay đầu nhìn về phía hoàng đế bọn họ bóng dáng, sắc mặt có chút túc trầm.Hoàng Hậu nhìn nàng một cái, đối Ngũ hoàng tử cùng Lục hoàng tử mím cười nói: “Các ngươi tuổi cũng không nhỏ, cũng nên học quản lý chính vụ, về sau tổng muốn giúp giúp các ngươi phụ hoàng.”Ngũ hoàng tử cùng Lục hoàng tử liền rụt rụt cổ không nói chuyện.Bọn họ tuổi còn nhỏ đâu.“Hảo, mau trở về nghỉ ngơi đi, buổi chiều còn muốn đi học,” Hoàng Hậu vừa thấy bọn họ bộ dáng này liền nhịn không được phát tay nói: “Hảo hảo đọc sách, nói không chừng khi nào các ngươi phụ hoàng liền phải dùng các ngươi.”Chờ Ngũ hoàng tử cùng Lục hoàng tử đi rồi, Hoàng Hậu lúc này mới nhìn về phía nữ nhi.Nàng phát tay làm trong điện cung nữ đều lui ra, lúc này mới xụ mặt hỏi: “Vừa rồi các ngươi là vòng qua đường đi lại đây?”Trưởng công chúa liền cười, “Đường đi nơi đó hai bên đều là tường vây, không thú vị thật sự, cho nên ta mang theo Tam muội đi rồi hoa viên nhỏ trở về.”“Ta xem là bởi vì ngươi có chuyện muốn cùng nàng nói, không làm cho người nghe thấy đi?”Trưởng công chúa biết nàng trong cung sự tình muốn giấu diếm được mẫu hậu là không có khả năng, nhưng nàng dám ở trong cung đe, đó là không sợ Hoàng Hậu biết.Cho nên nàng cười nói: “Chính là nhàn thoại vài câu mà thôi, cũng không có gì không thể đối ngoại nhân ngôn.”Hoàng Hậu liền nhịn không được thở dài, “Có nói cái gì ngươi không thể trực tiếp đối lão tú nói, còn phải cùng nàng cùng nhau thương nghị?”“Tứ đệ hiện tại muốn vội sự tình nhiều, ta muốn nói sự chi đe cập Lý Phiên Viện, tự nhiên là muốn cùng Lý Phiên Viện thượng thư nói...”“Nguyên Hoa,” Hoàng Hậu thấp thấp kêu một tiếng, ngẩng đầu nhìn về phía nàng nói: “Ngươi là quyết định chủ ý muốn tham chính?”Trưởng công chúa nhíu mày, “Mẫu hậu, vì sao ta liền không được? Nhị muội cùng Tam muội cũng đều là nữ tử, các nàng còn chỉ là hoàng thất nghĩa nữ đâu.”“Các nàng có thể tham chính bằng vào cũng không phải là hoàng thất nghĩa nữ thân phận, dựa vào là các nàng thật bản lĩnh.”“Mẫu hậu không cho ta thử xem, sao biết ta không có thật bản lĩnh?”“Ngươi là có bản lĩnh, cho

nên ta mới không nghĩ ngươi quá nhiều tham chính.” Hoàng Hậu mặt lạnh lùng nói: “Nguyên Hoa, lão tú không phải lão nhị, hắn tính cách mềm, dễ bị người tá hưu, mà ngươi từ trước đến nay thái độ cường thế, nhưng này một quốc gia chỉ có thể có một quân, ta không có khả năng làm người như vậy ảnh hưởng hắn.”“Trong triều chư thần trung cũng có cường thế người, chẳng lẽ mẫu hậu cũng không cho bọn họ ở triều làm quan sao?”“Ngươi cùng bọn họ không giống nhau,” Hoàng Hậu nói: “Bọn họ là thần, lão tú lại mềm, ở bọn họ trước mặt vẫn là lấy đến khởi tư thái, những cái đó thần tử cũng biết nhiều hơn vi thần bốn phận.”“Mà ngươi là lão tú trưởng tỷ, ngươi có thể so hắn lớn tuổi chín tuổi, hắn thói quen việc nhỏ nhường ngươi, đại sự cũng có thể làm khiếu cho, mà ngươi ở trước mặt hắn cũng không có vi thần tự giác, cho nên ngươi không được!”Trưởng công chúa sắc mặt đại biến.Hoàng Hậu liền thương tiếc nhìn nàng nói: “Ngươi Chung muội muội cùng ngươi có giống nhau tật xấu, đối lão tú đều quá mức cường thế, nhưng nàng so ngươi cường một chút, nàng vẫn luôn cẩn thận chính mình vi thần hạn cuối.”“Các ngươi hai cái thêm lên đều so bất quá một cái Lâm Thanh Uyển, mặc kệ nàng trong lòng nghĩ như thế nào, đối với lão tú khi từ trước đến nay khiêm cung, cẩn thận vi thần bốn phận,” Hoàng Hậu nói: “Ngươi xem nàng hành sự, có rất nhiều thứ ta đều cảm thấy nàng ở chỉ điểm Tú hoàng tú, rồi lại dường như không phải, lão tú cũng cũng không sẽ bởi vậy phản cảm, đây là bốn phận, cũng là ngươi cùng nàng chênh lệch.”Hoàng Hậu thở dài nói: “Ta và ngươi phụ hoàng đều xem đi rồi mắt, năm đó nàng khẩn cấp nhập kinh, chỉ sợ chính là đoán chắc chúng ta thái độ vào kinh cáo trạng tới. Nếu bàn về ân nghĩa, nàng với lão tú không thể so ngươi thiểu, thả ngươi không phát hiện, mấy năm nay nàng cùng lão tú ở chung đến chính là thực hảo, so các ngươi này đối thân tỷ đệ còn muốn hảo.”“Ta không nghĩ ngươi tham chính, không phải ta không nghĩ ngươi xuất đầu, mà là ngươi này tâm phàm là có nàng một nửa, ta chính là khoát mặt cầu bệ hạ, cũng sẽ vì ngươi cầu cái một quan nửa chức ra tới. Nhưng ngươi không có, cho nên ngươi từ bỏ đi.”“Mẫu thân lời này là có ý tứ gì,” trưởng công chúa trùng mắt nói: “Ngài là cảm thấy ta về sau sẽ cảm giữ triều cương, cùng lão tú đối nghịch sao?”Hoàng Hậu không nói chuyện, trầm mặc đại biểu hết thảy.Mặc kệ Chung Như Anh cùng Lâm Thanh Uyển tham chính ước nguyện ban đầu là cái gì, này hai người đích xác với quốc với dân đều có trách nhiệm, cũng đều tự giác gánh khởi kia phân trách nhiệm.Nhưng Nguyên Hoa không giống nhau, đúra nhỏ này trong lòng tưởng chỉ có chính mình cùng nàng kia mấy cái hài tử, một khi bọn họ ích lợi cùng quốc gia tương bội, chỉ sợ nàng sẽ lựa chọn nhà mình ích lợi.Không giống Chung Như Anh cùng Lâm Thanh Uyển, sẽ có điều chu toàn, thậm chí là từ bỏ, chỉ vì thành toàn đại cục.Hoàng Hậu ái chính mình nữ nhi, nàng sinh nhiều như vậy hài tử, cuối cùng chỉ sống nàng một cái, như thế nào sẽ không yêu đâu?

Nhưng lại ái nàng cũng phân đèn ra nặng nhẹ, nàng nguyệt ý cấp nữ nhi
nàng có được hết thấy, nhưng này không bao gồm trượng phu vật và bảo hộ
quốc gia.Hoàng đế thân thể không tốt, trừ bỏ hoàng đế cùng ngự y ngoại,
Hoàng Hậu là cái thứ ba nhất rõ ràng người, hiện giờ người thừa kế đã
trong sáng, tất là lão tú.Cho nên Hoàng Hậu càng không muốn nữ nhi tham
dự đến quá sâu, để tránh nàng tương lai bàn tay quá dài.

Chương 440: Ân ái

Trưởng công chúa thấy mẫu thân không nói lời nào, sắc mặt có chút khó coi. Hoàng Hậu liền nhìn nàng nói: “Hôm nay buổi tối ngươi lưu lại bồi bồi mẫu thân đi.” Trưởng công chúa xả một chút khóc miệng, “Hảo a, chúng ta tỷ muội hai người đều bồi mẫu hậu.” Nhưng Hoàng Hậu cũng không có lưu Lâm Thanh Uyển, nàng lúc này ngăn đón không cho nữ nhi ra cung, chính là không nghĩ nàng lại đi quần lấy Lâm Thanh Uyển. Cho nên ở Lâm Thanh Uyển tới chào từ biệt khi, Hoàng Hậu thuận thế liền đồng ý, cười nói: “Ngươi một đường bôn ba, hảo hảo nghỉ ngơi mấy ngày.” Tú hoàng tử liền cười, “Mẫu hậu, Tam muội chỉ sợ nghỉ ngơi không được.” “Đây là như thế nào nói?” Hoàng Hậu oán trách nhìn về phía hoàng đế, “Nàng chính là có khả năng, ngươi cũng không thể không cho người nghỉ ngơi a.” Hoàng đế kêu oan nói: “Trẫm nơi nào chưa cho nàng nghỉ ngơi, mới cho nàng một tháng giả.” “Nương nương hiếu làm, ta là phải về Giang Nam đi.” Tú hoàng tử cũng cười nói: “Ngọc Tân muốn sinh, nàng cái này làm cô cô tự nhiên phải đi về nhìn xem.” Hoàng Hậu liền kinh hỉ, “Thêm nhân khẩu chính là đại hỉ sự, trong chốc lát ta khiến người thu thập vài thứ, ngươi thay ta mang đi cho nàng.” Lại nói: “Tuy nói cấp, nhưng cũng không cần cấp tại đây mấy ngày, hay là nêん hảo hảo nghỉ ngơi.” “Nói là lên đường, nhưng ta liền ngồi ở trong xe ngựa, ăn uống đều có người hầu hạ, không tính là mệt,” Lâm Thanh Uyển tính một chút Lâm Ngọc Tân dự tính ngày sinh, cũng không quá tưởng ở kinh thành dừng lại lâu lăm, bởi vậy cười nói: “Vừa lúc Bạch Phong bọn họ đã trước tiên thu thập hảo đồ vật, ta vừa lên xe là có thể đi.” Bằng không một khi dừng lại nghỉ chỉnh đốn, chỉ sợ càng không muốn lên đường. Tú hoàng tử vừa lúc cũng muốn ra cung hồi phủ, liền cùng Lâm Thanh Uyển cùng nhau đi rồi. Trưởng công chúa trùng mắt xem bọn họ cầm tay rời đi, trong mắt lại là không thể tin tưởng, này liền... Ném xuống nàng? Hoàng Hậu liếc nàng liếc mắt một cái nói: “Ta phải cho ngươi phụ hoàng làm kiện thường y, ngươi tới giúp ta nhìn xem đa dạng.” Hoàng đế vốn dĩ đều muốn đi sau điện nghỉ ngơi, vừa nghe lập tức xoay người hỏi, “Trẫm cũng nhìn xem, lần trước ngươi cho ta làm cặp kia với một chút cũng khó coi.” Hoàng Hậu liền trùng mắt nhìn hắn liếc mắt một cái nói: “Kia này

quần áo liền không làm, người tìm cái có thể làm tốt lắm xem cho người làm đi.”“Trẫm mới không mặc các nàng làm đâu, trẫm liền xuyên Hoàng Hậu cho trẫm làm.”Hoàng Hậu liền hoành hắn liếc mắt một cái, hướng thiên điện đi.Trưởng công chúa do dự một chút, vẫn là theo đi lên.Quần áo đã cắt hảo, chỉ cần lại phùng thượng, thêu hảo đa dạng liền hảo.Hoàng Hậu vẽ vài trương đồ, nàng tìm ra tới giao cho trưởng công chúa, “Ta cũng không biết bên ngoài hiện tại lưu hành cái dạng gì đa dạng, người nhìn xem nhưng có sửa chữa?”Trưởng công chúa liền đề ra bút cho hắn cha thiết trí quần áo, thấy hắn nương híp mắt đi xâu kim, liền nhịn không được tiếp nhận, “Nữ nhi đến đây đi.”Hoàng đế liền ngồi ở một bên vui tươi hơn hở xem, trong điện cung hầu biết điều chậm rãi lui ra, lưu lại bọn họ một nhà ba người.Tự trưởng công chúa xuất giá sau, bọn họ một nhà ba người liền rất ít lại như thế ở chung, một là hoàng đế tổng không có thời gian, ghé vào cùng nhau khi nhiều là nói quốc sự, đại gia việc; Nhị là trưởng công chúa tiến cung sẽ thường mang hài tử, đại gia ánh mắt đều vòng quanh hài tử chuyển động.Mấy cái hài tử bên trong, hoàng đế thương yêu nhất chính là trưởng công chúa, nhất nể trọng chính là Đại hoàng tử.Nghĩ đến Đại hoàng tử, hoàng đế trong lòng liền nhịn không được đau xót, lại tư cập Nhị hoàng tử, loại này đau liên tinh tế kéo dài lên.Hoàng Hậu nhìn hắn một cái, đem nữ nhi họa tốt đa dạng tắc hắn trong tay, nói: “Chính người tuyển cái thích.”Hoàng đế thu hồi tâm thần, cúi đầu xem trong tay đa dạng, cuối cùng chỉ trong đó một trương nói: “Cái này không tồi.”Hoàng Hậu chỉ nhìn thoáng qua liền cong môi cười, đây là bên trong đơn giản nhất một trương, “Hai ngày liền có thể làm tốt.”“Không vội, ta xiêm y có rất nhiều, người chậm rãi làm, người đôi mắt không tốt, đừng liên tục làm lâu lăm.”Trưởng công chúa ngẩng đầu nhìn về phía phụ thân cùng mẫu thân, hơi hơi thở ra một hơi, tĩnh hạ tâm tới tiếp tục thiết kế, tính, đêm nay liền lưu lại đi, về sau lại cùng Lâm Thanh Uyển liên lạc cảm tình là được.Lâm Thanh Uyển cùng Tú hoàng tử ngồi chung một chiếc xe ngựa rời đi, nàng đem trưởng công chúa đe nghị cùng Tú hoàng tử nói, nói: “Cơ tiên sinh là sẽ không hãm Hạng Thiện với hiềm địa, này kế khả năng không thông.”Tú hoàng tử tắc kinh ngạc với cái này mưu kế là trưởng công chúa đe, “Trưởng công chúa đã có này đe nghị, như thế nào không cùng phụ hoàng nói, lại cùng người thương nghị?”Lâm Thanh Uyển liền cười nhạt nói: “Có lẽ là bởi vì lần này ta ở Liêu Quốc dùng đó là ly gián kế?”Tú hoàng tử lại lắc đầu nói: “Chỉ sợ là bởi vì Tam muội cùng Cơ tiên sinh giao hảo đi?”Lâm Thanh Uyển cười cười không nói chuyện, chỉ sợ còn bởi vì nàng muốn trường lưu tại trong triều nhậm Lý Phiên Viện thượng thư đi?Tú hoàng tử suy nghĩ thật lâu sau sau hỏi: “Dùng như thế nào điều kiện có thể đổi đến Cơ tiên sinh đồng ý vì ta Đại Lương ra mặt đâu?”“Trù phi điện hạ có thể bảo đảm Hạng Thiện tánh mạng,” Lâm Thanh Uyển nói: “Cơ tiên sinh có một tôn tử một

cháu gái.” Tú hoàng tử trầm mặc hồi lâu, lắc đầu nói: “Hạng Thiện người này quá mức ngay thẳng trung quốc, muốn động hăn nhất định phải muốn lấy tánh mạng của hăn, bằng không cản không dưới hăn. Mà chúng ta lại không thể đem người cắp trói lại.” Trói lại còn phải bảo đảm hăn không tự sát, ở Lương Quốc còn bãi, ở Sở Quốc, nhưng thao tác tính quá thấp. Lâm Thanh Uyển gật đầu, cũng cảm thấy này kế không thể thực hiện được. Tú hoàng tử đưa nàng trở lại quận chúa phủ đại môn, Lâm Thanh Uyển không có lập tức xuống xe, mà là trầm ngâm một tiếng nói: “Điện hạ, ta xem bệ hạ sắc mặt thật không tốt, ngày gần đây ngài hay là nên thường bạn tả hữu, cũng làm Vương phi nhiều mang mấy cái hài tử tiên cung nhìn xem Hoàng Hậu nương nương, nếu có thể lưu tại trong cung cũng không có gì không tốt, rốt cuộc chiêu cố bệ hạ càng phuơng tiện chút.” Tú hoàng tử sắc mặt đổi đổi, hạ xuống gật đầu nói: “Hảo.” Lâm Thanh Uyển lúc này mới xuống xe. Thượng Minh Kiệt tháng trước liền hồi Tô Châu đi, hiện giờ trong phủ trụ chỉ có Lâm Hữu phu thê. Lâm Hữu còn ở đi làm, cho nên chỉ có hăn tiểu thê tử ở nhà, chờ nàng nghe được tin tức đuổi ra tới khi, Lâm Thanh Uyển đã qua đại môn, đang muốn hướng nhị môn đi. Vị này tân túc phụ cũng liền gấp qua một lần Lâm Thanh Uyển, vẫn là thành thân ngày hôm sau, Lâm Hữu mang theo nàng đi Lâm phủ thỉnh an. Lâm Thanh Uyển cười làm nàng miễn lễ, nói: “Ta này không có gì quan trọng sự, ta cấp Hữu ca nhi mang về tới không ít đồ vật, người đi sửa sang lại một chút.” Tân túc phụ cúi đầu lên tiếng “Là”. Lâm Thanh Uyển liền đỡ Bạch Phong tay đi hậu viện. Bạch Phong làm người chuẩn bị tốt nước ấm, làm nàng hảo hảo phao phao, ngay cả tóc đều một lần nữa giặt sạch một lần. Chờ đem đầu tóc giảo đến nửa làm, Bạch Phong liền cho nàng mát xa, “Cô nai nai, ngài mang về tới Tiểu Thập cô nương nô tỳ muôn như thế nào an bài?” Lâm Thanh Uyển nhàn nhạt nói: “Nàng không thiêm bán mình khé, nhưng nàng huynh trưởng ở Lâm An thuộc hạ, xem như ở ta Lâm gia làm công, người đem nàng biên tiến nhị đẳng nha đầu thiếu là được.” Lâm Thanh Uyển bên người vẫn luôn có thiếu, các cấp nha đầu liền không bỏ toàn quá, một là nàng liền thói quen dùng bên người hai cái đại a đầu, nhị là nàng không thích quá nhiều người ở trước mặt lắc lư, cho nên thiếu chưa bao giờ bỏ toàn quá. Muốn an bài tiến một người vẫn là thực dễ dàng. Lâm Thanh Uyển như vậy vừa nói Bạch Phong liền minh bạch, chỉ đem Tiểu Thập đương trong phủ nha đầu xem là được. Thấy nàng nhíu lại mày, Bạch Phong ấn lực đạo liền không khỏi chậm rãi tăng thêm, dần dần mà, Lâm Thanh Uyển mày khẽ buông lỏng, ghé vào trên giường liền đã ngủ. Trở lại trong phủ các hộ vệ cũng cảm thấy sống lại, tề thành một đồng đi tắm rửa, sau đó liền đi trong phòng bếp muôn một đồng ăn ngon. Trong phòng bếp đầu bếp nữ là thường đi theo Lâm Thanh Uyển, cho nên biết bọn họ yêu thích, từ biết bọn họ trở về liền bắt đầu chuẩn bị bọn họ thích ăn đồ vật, cho nên những người này vừa tới liền có

thể liên xuyên thượng đồ ăn.Hộ vệ doanh trại bên kia một mảnh náo nhiệt, chính phòng nơi đó lại là một mảnh yên tĩnh, Dịch Hàn nhìn lướt qua các huynh đệ, lắc lắc đầu xoay người trở về phòng.Lúc này đây đi ra ngoài, bọn họ hy sinh hai cái huynh đệ, bọn họ người nhà muốn thích đáng an bài, trừ ngoài ra, còn có lần này thượng kinh ám sát hy sinh rót Tinh Vệ cập mật thám người nhà cũng muốn an bài hảo, đây là Lâm Thanh Uyển hứa hẹn tốt.Lâm rời đi U Châu khi, Lâm Thanh Uyển cố ý dặn dò quá hán, làm hán tìm Tô tướng quân muôn này phân danh sách, mặt trên có bọn họ quê quán.Dịch Hàn tính toán sau khi trở về liền phái người đi xem xét, những người đó là muôn tới Tô Châu dựa vào Lâm thị mà sống, vẫn là cầm trợ cấp tính toán lưu tại cố hương, đều phải nhất nhất an bài hảo.Lâm Thanh Uyển ngủ một giấc, tỉnh khi cảm giác tinh thần hảo không ít, Bạch Phong bung một ly nước ấm cho nàng, thấp giọng nói: “Hữu thiều gia đã trở lại, vẫn luôn ở bên ngoài chờ đâu.”Lâm Thanh Uyển liền đứng dậy nói: “Làm hán vào đi, vừa vãn ta có lời cùng hán nói.”Lâm Toàn bọn họ đã ở U Châu đứng vững vàng gót chân, mà Lâm thị bên này cũng bắt đầu có con cháu muôn chạy chợ chung này thương lộ.Tương lai Lâm thị hơn phân nửa muôn giao cho Lâm Hữu trên tay, cho nên có chút lời nói nàng đến trước tiên dặn dò hán.“Minh Kiệt cấp trong tộc để lại mấy trương lộ dẫn?”Lâm Hữu khom người nói: “Hai trương.”Hán dừng một chút sau nói: “Hán còn cấp Minh Viễn biểu ca để lại một trương, còn lại đó là dự để lại cho Giang Nam mặt khác gia tộc, nói là phải đợi cô cô trở về quyết định.”Lâm Thanh Uyển gật đầu, “Hai trương không nhiều lắm cũng không ít, vừa lúc thích hợp, các ngươi đem này hai trương cho ai?”“Lâm Truyền là trước hết tìm tới môn tôi, cho nên chất nhi cùng Minh Kiệt thương lượng qua đi cho hán một trương, hán cùng mấy cái tộc huynh đệ kết phường tổ cái thương đội, còn có một trương còn lại là cho thúc phụ, làm thúc phụ quyết định.”Lâm Thanh Uyển gật đầu, “Ngươi thúc phụ trên tay kia trương thả không tính, Lâm Truyền bọn họ ngươi nhưng đến nhìn chằm chằm khẩn, ta Lâm thị ở bắc địa thanh danh luôn luôn hảo, đã là làm buôn bán, kia liền trên thương trường chỉ nói chuyện làm ăn, nếu muôn cho ta biết bọn họ bên ngoài làm buôn bán lại là nương tổ tiên danh hào làm việc, liền chó có trách ta không niệm tình cảm.”“Cô cô yên tâm, đã tái kiến bọn họ khi chất nhi sẽ dặn dò bọn họ.”“Trâm anh thế gia, bốn chữ nói được rất là nhẹ nhàng, nhưng phải làm đến lại rất khó, ta hy vọng các ngươi bất luận làm quan cũng hảo, làm buôn bán cũng thế, đã muôn cùng nhân vi thiện, cũng không cần mất chính trực nhân nghĩa, đặc biệt là ngươi,” Lâm Thanh Uyển nói: “Ngươi là ta cùng với ngươi thúc phụ ký thác kỳ vọng cao, hy vọng ngươi có thể như Lâm thị tổ tiên giống nhau thanh chính liêm khiết, đừng quên ngươi xuất sĩ ước nguyện ban đầu.”“Là!”Lâm Thanh Uyển lúc này mới phát phát tay nói: “Hảo, ngươi đi rửa mặt một chút, kêu ngươi tức phụ tới, chúng ta một khối

dùng cái cơm chiêu đi, ngày mai ta liền phải khởi hành hồi Giang Nam.”“Cô cô thật sự không hề nghỉ ngơi nhiều mấy ngày?”“Liền sợ này một nghỉ ngơi liền càng không nghỉ nhúc nhích, vẫn là về trước đến Giang Nam rồi nói sau.”

Chương 441: Gia trưởng không ở nhà

Từ kinh thành hồi Tô Châu lộ muôn hảo tẩu rất nhiều, nhân là tháng năm, thời tiết hơi nhiệt, nhưng so đại trời lạnh lên đường muôn thoái mái đến nhiều. Đặc biệt là Bạch Phong bọn họ chuẩn bị rất nhiều đồ vật, nếu không phải mỗi ngày đều phải biết không thiếu lộ, này một chuyến mấy cùng nghỉ phép vô dì. Đoàn người chỉ có cửu thiên thời gian liền chạy về đến Tô Châu, Lâm Thanh Uyển không làm người đi thông tri Lâm phủ, lập tức trở về biệt viện, lúc này mới chiêu Lâm quản gia tới hỏi Tô Châu tình huống. Lâm quản gia từ thu được Lâm Thanh Uyển tin tức, không cho hắn nói cho Lâm phủ bên kia nàng trở về tin tức bắt đầu liền biết nàng muôn biết chút cái gì, bởi vậy Lâm Thanh Uyển vừa hỏi, hắn liền một năm một mươi hội báo nói: “Hiện giờ Lâm phủ bên kia sự vẫn là đại tiểu thư quản, có Dương phu nhân ở một bên nhàn, đại tiểu thư đảo cũng nhẹ nhàng, cô gia sau khi trở về, nô xem đại tiểu thư càng nhẹ nhàng, hiện giờ cả người đều béo một vòng.” Thượng gia xuống dốc, Lâm gia việc nhiều số từ biệt viện bên này quản, cho nên rơi xuống Lâm Ngọc Tân trong tay sự căn bản không có nhiều ít. Cho nên nàng căn bản không mệt. Lâm quản gia mỗi ba ngày liền sẽ cầm hắn bên này quyết định không được sự đi cấp Lâm Ngọc Tân quyết đoán, nhưng như vậy sự căn bản không nhiều ít. Cho nên Lâm Ngọc Tân không chỉ có không vội, ngược lại còn thanh nhàn thật sự, cũng bởi vậy sau lại nàng mới cùng Thượng gia từ cô nương cùng nhau làm cái nữ học. Lâm quản gia chủ yếu hội báo cũng là việc này, hắn thật cẩn thận Lâm Thanh Uyển liếc mắt một cái, khom người nói: “Thượng gia tam cô nương đã xuất giá, bởi vì Vệ công tử muôn vào kinh thi, cho nên bọn họ đuổi ở ba tháng thành thân. Nhưng từ cô nương còn không có muôn gả, ngược lại còn tướng ở Văn Viên khai cái nữ học, nàng tìm đại tiểu thư nói tốt cho người, cho nên đại tiểu thư liền đi theo nàng cùng nhau khai cái nữ học, lại không phải kién ở Thanh Phong Sơn bên này, mà là kién tới rồi Văn Viên bên kia, cùng Cầu Tri Uyển xa xá mà ngăn cách.” Lâm Thanh Uyển nhắc lên mí mắt nhìn Lâm quản gia liếc mắt một cái, nói: “Ngài không cần như thế vì nàng che lấp, trực tiếp trung dụng Văn Viên 50 mẫu mà, này cũng không phải là Đan Cúc có thể làm sự.” Muốn kién giáo xá, phải đôn cùi, tuy

nói kia 50 mẫu cây đào, cây lê sê không toàn bộ phat rót, nhưng cũng muôn chém tới gần một phần ba, trừ bỏ giáo xá, mặt khác cấp học sinh hoạt động địa phương cũng muôn xây dựng.Lâm Thanh Uyển giơ giơ lên trong tay thiết kế đồ, “Hơn nữa này sở nữ học kiến thành như vậy, tiêu phí tiền không ít đi, Đan Cúc nàng có tiền sao?”Nàng chính là có tiền, có Thượng lão phu nhân ở, nàng cũng không dùng được, huống chi nàng còn không có tiền.Lâm quản gia liền xâu hô cười, khom lưng nói: “Cô nãi nãi không trách đại tiểu thư liền hảo.”“Ta quái nàng làm cái gì, ta cao hứng còn không kịp đâu, cho nên ngài có thể cùng ta nói thật đi?”Kiến nữ học việc này, thật đúng là Lâm Ngọc Tân nhắc tới.Năm trước mùa đông Lâm Thanh Uyển vừa đi, Thượng lão phu nhân liền đáp ứng rồi Vệ gia cầu hôn, cấp Thượng Đan Trúc cùng Vệ Ngạn đính hôn.Sau đó Lâm Ngọc Tân liền chẩn đoán chính xác mang thai, Thượng lão phu nhân cao hứng vô cùng, cho nên Lâm Thanh Uyển nhắc tới muôn đem Dương phu nhân tiếp nhận tới cùng nhau hiếu thuận, nàng không chút nghĩ ngợi liền đáp ứng rồi.Còn nói, “Nàng là người cô cô bà bà, liền cùng người tổ mẫu không sai biệt lầm, người cô cô cả đời này không có con cái, về sau liền chỉ vào người hiếu thuận, người tự nhiên cũng muôn hiếu thuận Dương phu nhân.”Vì thế Dương phu nhân trụ tiến Lâm phủ, ngay từ đầu vẫn là chính mình niệm kinh sao kinh, nhưng bởi vì đều là dưỡng lão, ngược lại cùng Thượng lão phu nhân tìm được rồi không ít đề tài.Hai người ngẫu nhiên đi dạo cái miếu, hoặc là đi dạo quan nghe một chút kinh văn, tinh thần đảo so trước kia còn hảo.Thượng Đan Trúc vội vàng chuẩn bị của hồi môn, Lâm Ngọc Tân cũng muôn hỗ trợ thêm vào của hồi môn, như thế làm nổi bật hạ đảo có vẻ mỗi ngày chạy tới Cầu Tri Uyển đi học Thượng Đan Cúc cô đơn.Vì thế Thượng lão phu nhân liền tưởng thỉnh Dương phu nhân làm mai mối, nhanh chóng đem đứa nhỏ này gả đi ra ngoài.Thượng Đan Cúc từ Lâm Ngọc Tân nơi đó nghe được tin tức, lập tức chạy đi tìm Thượng lão phu nhân tỏ vẻ nàng muôn tự sơ, cả đời này đều không gả chồng.Lúc này đây không giống lần trước, lần trước nàng nói lời này kỳ thật còn có chút giận dỗi ủ rũ thành phần ở, hiện tại lại là thiệt tình thực lòng nghĩ như vậy.Đi Cầu Tri Uyển, nàng gặp được rất rất nhiều tiên sinh cùng học sinh.Các quốc gia đều có, này đó học sinh có đọc đủ thứ thi thư, lập chí báo quốc, cũng có đơn thuần chỉ là tưởng quang tông diệu tố;Còn đầy hứa hẹn ham học hỏi chân lý mà đọc sách, tỷ như nàng gặp qua một cái học sinh, hắn cũng chỉ đọc quá bốn quyển sách, trừ bỏ một quyển nhận tự khi đọc 『luận ngữ』, mặt khác đều là nông thư, hắn chính là nghe người ta nói bên này có tiên sinh cố ý khai tròng trọt nuôi dưỡng khóa, lúc này mới chạy tới nghe.Còn có một cái con mọt sách, hắn đọc sách sẽ diễn sinh ra rất nhiều vấn đề, mà hắn đọc sách chính là vì càng tốt tự hỏi, cởi bỏ này đó nghi vấn.Tự đến Cầu Tri Uyển sau, Thượng Đan Cúc cũng càng ái đặt câu hỏi, Chung Như Anh không có tái giá người, Lâm cô cô

cũng không có tái giá người, nàng vì cái gì liền nhất định phải gả chồng? Ở nàng xem ra, gả chồng cũng không thể mang cho nàng cảm giác hạnh phúc, nàng còn không bằng tiếp tục làm nàng gái lỡ thì đâu. Thượng lão phu nhân khí cái ngã ngửa, nói: “Ngươi nếu có thể không dựa Thượng gia, không dựa ngươi huynh taú cũng có thể sinh hoạt, ta liền đáp ứng không bức ngươi gả chồng.” Gả hán gả hán, mặc quần áo ăn cơm, hiện giờ Thượng gia đã rơi xuống loại tình trạng này, là không chỉ vào Thượng Đan Cúc liên hôn, không yêu cầu ích lợi, Thượng lão phu nhân đối nàng ái lại không có đến một hai phải thế nàng làm chủ không thể, đối với nàng khi liền khoan dung rất nhiều. Thượng Đan Cúc nghe vậy, ngày hôm sau liền đi Lư thị gia học cầu chức, muốn ở nữ học bên này dạy học. Thạch Tuệ không muốn nàng, bởi vì luận khởi tài trí, Lư thị có rất nhiều phu nhân ở Thượng Đan Cúc phía trên, hiện giờ nữ học người cũng không nhiều, muốn từ ngoại chiêu tiên sinh là muôn tông tộc đồng ý. Thạch Tuệ cũng không cảm thấy tông tộc sẽ đồng ý chiêu Thượng Đan Cúc, cùng với cho nàng hy vọng sau lại đả kích, còn không bằng ngay từ đầu liền cự tuyệt. Nhưng Tô Châu chỉ có này một cái nữ học, nữ học đều không cần nàng, nàng muôn đến nam học đi dạy học càng không có thể. Chính là thư viện chịu muôn, Thượng Đan Cúc cũng sẽ không đi, nàng là không nghĩ gả chồng, lại vẫn như cũ thực yêu quý chính mình thanh danh, không nghĩ bị người chỉ điểm. Nếu không thể dạy học, vậy chỉ còn lại có thêu thùa cùng chép sách này một cái lộ. Vì thế Thượng Đan Cúc đi Duyệt Thu Lâu tiếp một quyển sách trả về sao, phát hiện kiêm tiền nhưng thật ra đủ chính mình ăn uống, nhưng muôn quá đến giàu có là không có khả năng. Này vẫn là bởi vì nàng hiện tại ở tại Lâm phủ, nếu là có một ngày nàng yêu cầu chính mình mua phòng hoặc thuê phòng ở trại, chút tiền ấy liền không đủ. Lâm Ngọc Tân thấy nàng không đầu ruồi bọ giống nhau, nhịn không được nói: “Ngươi sợ cái gì, ta cùng Minh Kiệt tổng không có khả năng một chút tài sản riêng cũng không cho ngươi, đến lúc đó ngươi cầm những cái đó sản nghiệp, nếu không nghĩ kinh doanh, vậy thuê, chỉ cần không xa hoa lãng phí, mỗi tháng chỉ dựa vào tiền thuê cũng đúng.” “Nhưng lão thái thái nói qua, không thể dựa của các ngươi.” “Vậy ngươi nói ngươi trừ bỏ chép sách, thêu thùa còn sê cái gì?” Lâm Ngọc Tân nghiêng nghiêng đầu nói: “Ta không cho ngươi tài sản riêng, nhưng ta có thể mượn ngươi tiền, ngươi nếu là sê kinh thương, ngươi hiện tại liền cầm tiền đi ra ngoài tránh chút trở về, đến lúc đó lại đem tiền trả lại cho ta.” “Đây cũng là dựa vào...” “Này không giống nhau,” Lâm Ngọc Tân nghiêm mặt nói: “Ai còn không cái thân thích? Chẳng lẽ ngươi về sau muốn cùng chúng ta cả đời không qua lại với nhau? Ta chỉ là đem tiền tạm thời mượn ngươi, kiêm được nhiều ít dựa vào là bản lĩnh của ngươi. Này ở lão thái thái nơi đó là ngươi có thể nuôi sống chính mình biểu hiện.” Thượng Đan Cúc liền nghĩ sau lắc đầu nói: “Ta cảm thấy ta làm không

tới.”Nàng da mặt mỏng, liền đi mua miếng vải liêu đều ngượng ngùng cùng người cò kè mặc cả, càng đừng nói làm buôn bán.Lâm Ngọc Tân liền nhịn không được thở dài.“Ta cả đời này trừ bỏ tại nội trạch học những cái đó tay nghề ngoại, liền sẽ chỉ ở học đường học những cái đó, đánh đàn, thi họa, cùng với đọc sách, nhưng hiện tại này đó lại không thể đổi tiền, ngẫm lại cũng là châm chọc, ta đọc nhiều như vậy thư, lại còn so ra kém đại ca.”Lâm Ngọc Tân nhịn không được cười: “Nếu là làm đại biểu ca nghe được người nói như vậy, hắn khẳng định sinh khí.”Nàng nghĩ nghĩ nói: “Kỳ thật ta vẫn luôn có cái ý tưởng, Lư thị gia học nữ học cơ hồ chỉ dạy bạn cũ gia cô nương, thả nhập học đường trước đều có không cạn cơ sở, nhưng trên đời này học đường không đều là từ biết chữ bắt đầu sao?”“Nhà nghèo con cháu muôn biết chữ cũng đều là đến học đường học tập, nếu như thế, trên đời vì sao không có một cái giáo nữ đồng biết chữ học đường?” Lâm Thanh Uyển rời đi Tô Châu làm Lâm Ngọc Tân có chút hoảng hốt, lại cũng làm nàng càng tự chủ chút, dám làm một ít nàng trước kia chưa bao giờ dám làm sự.Liên cùng vẫn luôn ở nhà trường cánh chim hạ hài tử, tuy có rất nhiều ý tưởng, lại tổng sơ làm không làm cho gia trưởng thất vọng, băn khoăn thật mạnh, ngược lại do dự không trước.Nhưng một khi gia trưởng rời đi, phía sau tuy không có dựa vào, nhưng đinh đầu không trung cũng sáng ngời, rất nhiều nàng đã từng muôn làm mà chuyện không dám làm cũng liên xông ra.Dù sao trong nhà là chính mình làm chủ, làm không thật lớn không được liền trọng đầu lại đến, thất bại cũng không sợ, cũng liên tồn hại chút tiền tài thôi, dù sao gia trưởng không ở, không ai mắng nàng, càng sẽ không có thất vọng ánh mắt nhìn nàng.Vì thế, bọn nhỏ lá gan liền lớn lên.Vừa qua khỏi xong năm, cô cô cùng Thượng Minh Kiệt đều không ở, nàng thai cũng ngồi ồn, lại không cần lại đi học đường đi học, sản nghiệp cũng đều có các quản sự quản, nàng chỉ là ngẫu nhiên hỏi hai câu là được.Cho nên thời gian thật sự rất nhiều a.Y niêm cùng nhau, nàng liền nhịn không được, vì thế lôi kéo Thượng Đan Cúc nói: “Chúng ta liền kiến cái nữ học, bất luận phú quý vẫn là bần hàn, chỉ cần giao đến khởi quà nhập học chúng ta đều giáo, từ nhận tự bắt đầu giáo khởi.”Nhớ tới Cầu Tri Uyên thỉnh những cái đó tiên sinh, nàng suy một ra ba nói: “Chúng ta cũng thỉnh chút tú nương cùng nữ phòng thu chi đi, thỉnh tuổi hơi lớn hơn một chút nữ hài học tập may áo thuê thủa cùng gảy bàn tính, làm các nàng tương lai cũng có thể có cái bản lĩnh.”Thượng Đan Cúc là thân phận cho phép, bằng không còn có thể đi cho người ta đương phòng thu chi đâu.Nghe Lâm Ngọc Tân nhất nhất liệt ra nàng kế hoạch, Thượng Đan Cúc nhận thấy được nàng không phải vui đùa, nhất thời mở to hai mắt nhìn nói: “Nhi tẩu, Lâm biểu tỷ, người thật đúng là muốn làm nữ học a?”“Kia đương nhiên, chúng ta không phải đang ở kế hoạch sao?”“Nhưng ai sẽ đến như vậy nữ học đi học?” Thượng Đan Cúc nhíu mày nói: “Có tiền nhân gia tự nhiên sẽ thỉnh tiên sinh ở nhà giáo nữ

hở nhện tự, tỳ như chúng ta nhân gia như vậy, đãi lớn lên một chút, nếu là còn tưởng đọc sách, tự có thể đi Lư thị gia học thử một lần. Các nàng sao có thể nguyên nhân cùng bần hàn dòng dõi xuất thân nữ hở ở chung một phòng?”“Lại nói nhà nghèo nữ tử, bọn họ liền nam hở đều khó cung ứng, lại như thế nào sẽ cung ứng nữ tử? Nhị tấu tưởng cũng quá đương nhiên.”“Trên đời ích lợi đều có thể tính kế, duy độc cảm tình không thể tính, nào biết trên đời này không có yêu thương nữ nhi nhà nghèo cha mẹ?” Lâm Ngọc Tân nói: “Thả ai nói nữ tử đọc sách không thể mang đến ích lợi, chính ngươi lại nói, nữ tử đọc sách là hảo, vẫn là không tốt?”Thượng Đan Cúc trầm mặc, thật lâu sau mới nói: “Kia nếu là chiêu không đến học sinh làm sao bây giờ?”Lâm Ngọc Tân liền khẽ cắn môi nói: “Vậy đưa cho Cầu Tri Uyển làm giáo xá.”

Chương 442: Cho nhau khen tặng

Lâm Ngọc Tân muôn ở Văn Viên kiến cái nử học, Lâm quản gia bọn họ biết sau mày cũng chưa nhăn một chút liền phái người đi khởi công.Cô nãi nãi đều nói, tượng lai trong nhà hết thảy đều phải cấp đại tiêu thư, cho nên tự nhiên là đại tiêu thư muôn làm cái gì liền làm cái đó.Từ hai tháng bắt đầu khởi công, dựa theo thiết kế tốt bản vẽ đem vung ra tới miếng đất kia thượng dư thừa cây ăn quả phạt rót, lưu lại một ít làm cảnh quan cùng xanh hoá.Trong lúc bởi vì cày bừa vụ xuân ngừng mấy ngày, nhưng ở tháng năm sơ cũng kiến hảo, sau đó đó là chiêu sinh, nhưng trước mắt trừ bỏ mấy hộ gia cảnh cũng không tệ lăm nhân gia ngoại, cũng không ai tới báo danh.Nhất quan trọng chính là, học sinh không chiêu đền, tiên sinh cũng không chiêu đền.Lâm quản gia cùng Chung đại quản sự đều cảm thấy đại tiêu thư cái này nử học muôn băng.Cho nên ở Lâm Thanh Uyển hỏi khi, Lâm quản gia mới như vậy chột dạ, dùng sức giúp Lâm Ngọc Tân giải vây.Lâm Thanh Uyển lại vô tình nhúng tay quá nhiều, hỏi qua tình huống sau liền đem sự ném ở một bên, nói: “Đừng nói cho Ngọc Tân ta hỏi đến việc này, nàng tưởng như thế nào làm khiến cho nàng đi làm.”Lâm quản gia thấy nàng không có trách cứ ý tứ, lúc này mới đại tùng một hơi.Lâm Thanh Uyển đứng dậy nói: “Đi thôi, trước phái cá nhân đi Lâm phủ thông tri một tiếng, liền nói ta đã trở về.”Lâm quản gia lên tiếng, lập tức phái người đi thông tri.Lâm Thanh Uyển tắc mang theo người cùng đồ vật ở phía sau chậm rãi quá khứ.Chờ bọn họ đến Lâm phủ khi, Thượng Minh Kiệt chính đỡ Lâm Ngọc Tân đứng ở ngoài cửa lớn nhìn xung quanh, Lâm Thanh Uyển vội vàng xuống xe, trách cứ nói: “Ta lại không phải hài tử, ngươi dĩnh cái như vậy đại bụng như thế nào còn ra tới?”“Cô cô, Từ đại phu nói làm ta nhiều đi lại đi lại,” Lâm Ngọc Tân cao hứng ôm lấy nàng cánh tay, vui vẻ nói: “Hơn nữa ta cũng tưởng sóm một chút nhìn thấy ngài.”Lâm Thanh Uyển điểm một chút nàng cái mũi, ngược lại đỡ tay nàng nói: “Hảo đi, chỉ là xuất nhập muôn cẩn thận chút.”Lâm Thanh Uyển lúc này mới quay đầu nhìn về phía Thượng Minh Kiệt, hỏi: “Lão thái thái đâu?”“Tổ mẫu cùng Dương phu nhân ở chính đường chờ đâu,” Thượng Minh Kiệt ở phía trước dẫn đường, nói: “Đại ca đi theo thương đội đi U Châu, vốn đang nghĩ cô cô

khả năng sẽ cùng đại ca gặp phải đâm, không nghĩ tới ngài lúc này đã trở lại.”“Kia nhưng thật ra không khéo.” Lâm Thanh Uyển nói: “Ngươi trở về đến sớm, cũng chưa kịp hỏi ngươi Lý Phiên Viện sự ngươi xử lý đến thế nào.”Nàng nói: “Ta hỏi trong triều những người khác, bọn họ đều nói ngươi hảo.”“Là lão đại nhân nhóm cát nhắc,” Thượng Minh Kiệt hơi hơi khom người nói: “Ta chỉ làm cô cô công đạo xuống dưới sự, nhân có cô cô định ra sách lược ở phía trước, đảo không ra quá lớn sai lầm. Cho nên lão đại nhân nhóm nhìn ta còn hành, bất quá là bởi vì lui tới pha thiêu thô.”Lâm Thanh Uyển gật đầu, “Ngươi đã vô tâm con đường làm quan, làm như vậy cũng không sai.”Nàng hơi hơi nghiêng đầu nói: “Ta nghe nói năm nay ngươi bắt đầu vì Cầu Tri Uyển chiêu cố định học sinh.”“Là, trước mắt chỉ có 162 người, ta cùng vài vị tiên sinh căn cứ bọn họ ý nguyện ra mấy bộ bài thi, đem người phân ở các trong ban, về sau sẽ chiêu đến càng nhiều người.”Lâm Thanh Uyển gật đầu, “Ngươi làm như vậy liên rất hảo, tương lai những người này chẳng sợ không ra sĩ, cũng sẽ ở các trong lĩnh vực có một phen làm, này đó là quốc gia lương đồng.”Thượng Minh Kiệt liền nhéch môi cười, đặc ý nhìn thoáng qua Ngọc Tân, Ngọc Tân cũng nhịn không được cong môi cười, trộm mà cào một chút hàn lòng bàn tay.Lâm Thanh Uyển làm bộ nhìn không thấy hai người động tác nhỏ, nhìn đến đứng ở nhị môn Thượng lão phu nhân, vội vàng đi mau vài bước, tươi cười đầy mặt nói: “Lão thái thái như thế nào đến nơi này tới, ngày đại, nên là ta đi vào cho ngài thỉnh an mới là.”Thượng lão phu nhân cầm tay nàng, đồng dạng tươi cười đầy mặt nói: “Hồi lâu không thấy, nàng cô cô không biết, ta này trong lòng có bao nhiêu tưởng ngươi a.”Đương phu nhân mỉm cười đứng ở một bên, Lâm Thanh Uyển cùng Thượng lão phu nhân hàn huyên hai câu, lúc này mới cùng Dương phu nhân uốn gối hành lễ, “Mẫu thân nhưng mạnh khỏe?”“Hảo hảo hảo,” Dương phu nhân giữ chặt nàng cười nói: “Ta cùng lão thái thái mỗi ngày liền uống trà nghe diễn, có cái gì không tốt? Ngược lại là ngươi, thâm nhập địch doanh, chúng ta này ở phía sau nghe đều kinh hồn táng đảm, ngươi đứa nhỏ này cũng quá mạo hiểm chút.”“Cũng không phải là sao,” đoàn người trở lại phòng trong, Thượng lão phu nhân ngồi xuống đến trên giường liền nói: “Mấy cái hài tử giúp đỡ ngươi gạt chúng ta, này hoà đàm đều xong rồi, Tô Châu đều bắt đầu có đòn đai khi chúng ta mới nghe nói, bằng không chúng ta còn vẫn luôn bị chưởng hay biết gì đâu.”Thượng lão phu nhân oán trách trùng mắt nhìn liếc mắt một cái Thượng Minh Kiệt nói: “Đứa nhỏ này cũng là, cũng không biết đi theo Lâm cô cô bên người tǎn hiếu, nhưng vẫn mình lưu tại kinh thành.”“Lão thái thái này đã có thể hiểu lâm Minh Kiệt, là ta làm hàn lưu tại kinh thành,” Lâm Thanh Uyển nói: “Ta ở tiền tuyến, này phía sau cần phải có cái tin được người tọa trấn mới hảo, khác không nói, hàn đến bảo đảm ta ở U Châu vật tư, cho nên mới để lại Minh Kiệt.”Thượng lão phu nhân liền

thở dài, “Y cô cô nói như vậy, Minh Kiệt lần này làm được còn hành?”Lâm Thanh Uyển gật đầu cười nói: “Đó là tự nhiên, ta một hồi đến kinh thành, vài vị lão đại nhân đều cùng ta khen hắn đâu.”“Kia hắn như thế nào về nhà tới, ta còn tưởng rằng hắn muốn lưu tại kinh thành nhậm chức đâu.”Lâm Thanh Uyển liền cười nói: “Minh Kiệt muốn xuất sĩ đảo cũng không khó, chỉ là Lý Phiên Viện nhiều là xử lý cùng các quốc gia tương quan sự vụ, làm không hảo là phải bị phái hướng các quốc gia. Cũng là ta tư tâm, hiện tại các quốc gia phân tranh không ngừng, đi công tác quá mức nguy hiểm, cho nên ta mới chưa cho hắn cầu chức, để tránh hắn bị bệ hạ khâm điểm tiền Lý Phiên Viện.”Nghĩ đến hiện tại Đại Lương đang ở cùng Sở Quốc đánh giặc, Thượng lão phu nhân lập tức nói: “Không tồi, không tồi, này ở kinh thành cũng hảo, hồi Giang Nam làm quan cũng thế, tốt xấu là an toàn, muốn giống lần trước như vậy đi ngoại quốc, còn bị ám sát, kia thật đúng là muốn chúng ta mạng già.”Thượng lão phu nhân lại nhìn thoáng qua Lâm Ngọc Tân bụng nói: “Huống chi hiện tại Ngọc Tân còn có mang đâu.”Lâm Thanh Uyển thầm chấp nhận gật đầu, “Cho nên ta nói chờ một chút, dù sao ta hiện tại là Lý Phiên Viện thương thư, hắn lại có công danh trong người, đãi có cơ hội, tiến cử hắn xuất sĩ vẫn là thực dễ dàng.”Thượng lão phu nhân liền yên tâm, lôi kéo Lâm Thanh Uyển tay cười nói: “Vất vả nàng cô cô, thế nhưng vẫn luôn làm người vì mấy cái hài tử lo lắng.”Lâm Thanh Uyển liền cười nói: “Ta cũng chỉ có Ngọc Tân này một cái chất nữ nhi, Minh Kiệt cũng là ta nhìn lớn lên, này làm trưởng bối, đối hài tử tâm đều là giống nhau.”Thượng lão phu nhân thầm chấp nhận gật đầu, sau đó liếc liếc mắt một cái yên lặng đứng ở một bên Thượng Đan Cúc, thở dài nói: “Đáng tiếc bọn nhở chưa chắc biết chúng ta tâm a.”Lâm Thanh Uyển cũng nhìn thoáng qua Thượng Đan Cúc, nói: “Nhưng lời nói lại nói trở về, con cháu đều có con cháu phúc, chúng ta không phải bọn họ, nào biết đâu rằng bọn họ tâm? Cho nên a, ta liền cho bọn hắn phô lộ, tương lai bọn họ tưởng đi như thế nào, vẫn là xem chính bọn họ.”Lâm Thanh Uyển vỗ vỗ tay nàng lời nói thầm thía nói: “Này sinh hoạt a, liền như người uống nước ấm lạnh tự biết.”Thượng lão phu nhân không phải không biết điểm này, nhưng chính là không bỏ xuống được mà thôi, sợ bọn họ lịch duyệt thiển, lúc này làm ra sai làm quyết định, tương lai hối hận.“Hảo, nghe thấy các người hai cái có tôn tử chất nữ nhi ở chỗ này lo lắng suy nghĩ, làm ta ở chỗ này làm ghê lạnh.” Dương phu nhân ra tiếng đánh gãy bọn họ.Lâm Thanh Uyển liền dựa qua đi, ôm nàng cánh tay cười nói: “Mẫu thân không phải có ta sao, ta liền cùng ngài nữ nhi giống nhau, ngài cũng ưu ưu ta.”“Ngươi chỗ nào dùng ta ưu a,” Dương phu nhân điểm cái trán của nàng cười nói: “Ngươi này thật khiếu linh lung tâm, không đợi chúng ta ưu, ngươi đã đem sự tình đều làm tốt.”Thượng lão phu nhân cũng cười ha hả nói: “Nhà ta này mấy cái hài tử nếu có Lâm cô cô một phần mười có khả năng, ta liền lập tức đi rồi cũng an

tâm.”“Cho nên chính là vì lão thái thái sống lâu trăm tuổi, chúng ta cũng không thể quá mức thông minh,” Thượng Minh Kiệt quay đầu hỏi Lâm Ngọc Tân, “Biểu muội, ngươi nói có phải hay không?”Lâm Ngọc Tân thâm nhập nhận gật đầu.Thượng lão phu nhân nhịn không được cười ha ha lên, lại liên lại ái cảm Lâm Ngọc Tân tay nói: “Ngươi thân mình tiệm trọng, đã nhiều ngày liền không cần hướng bên này, ta qua đi xem ngươi.”Lâm Thanh Uyển liền thuận thế hỏi: “Bà đỡ nhưng tìm hảo?”“Tìm,” Thượng lão phu nhân nói: “Thỉnh chính là trước kia bà đỡ, rất có kinh nghiệm, phòng sinh cũng thu thập ra tới, hai ngày này hài tử động đến hăng hái, nhưng đem Ngọc Tân lăn lộn đến không nhẹ.”Mấy người thảo luận một chút Lâm Ngọc Tân bụng, sau đó Lâm Thanh Uyển liền đi nghỉ ngơi, nàng không tính toán hồi biệt viện đi trụ, Lâm Ngọc Tân có mang, nàng tự nhiên phải ở lại chỗ này nhỉn.Lâm phủ trên dưới người cũng thực tự nhiên đem Lâm Thanh Uyển mang về tới đồ vật phân hảo, nên đưa đến các phòng đưa đến các phòng, nên đặt ở Lâm Thanh Uyển trong phòng liền đều dựa theo Bạch Phong phân phó nhất nhát dọn xong.Trong phủ sự vẫn như cũ cứ theo lẽ thường, từ Lâm Ngọc Tân cùng Thượng Đan Cúc quản, Lâm Thanh Uyển sân tự thành một viện, không ở này quản lý bên trong.Buổi tối, người một nhà vì Lâm Thanh Uyển đón gió tây tràn, Thượng nhị thái thái không có xuất hiện.Từ Lâm Thanh Uyển trở về đến bây giờ, nàng còn không có xuất hiện quá, trung gian Lâm Thanh Uyển hỏi qua một lần, Thượng lão phu nhân liền nói: “Nàng thân thể không tốt, ở trong phòng nghỉ ngơi đâu, cũng sợ quá cấp Ngọc Tân, chờ nàng hảo lại nói.”Thượng Minh Kiệt trên mặt có chút xấu hổ.Dương phu nhân cười như không cười gật đầu, ở Lâm Thanh Uyển về phòng rửa mặt khi đi theo đi qua, nói: “Ngọc Tân cái kia bà bà ngươi không cần lo lắng, đừng nói lão thái thái đè nặng nàng, lão thái thái không đè nặng nàng, nàng cũng không ở Ngọc Tân trong tay chiếm được hảo.”Lâm Thanh Uyển biên làm Bạch Phong đem nàng tóc hủy đi, biên hỏi: “Ngọc Tân làm cái gì?”“Cũng không có làm cái gì, ngươi mang theo Thượng Minh Kiệt vừa đi, nàng liền bắt đầu ra tới đi lại, cũng không thường ngốc tại Phật đường. Ngọc Tân hiếu thuận, thấy lão thái thái ở nhà buồn, liền thường thỉnh nữ tiên sinh tới cửa cấp lão thái thái thuyết thư, nàng đi theo nghe xong vài lần, sau đó liền bắt đầu chỉ điểm khởi Ngọc Tân quản gia.”Dương phu nhân cười cười nói: “Chỉ là này trong phủ hạ nhân đều là các ngươi Lâm gia, nàng nơi nào chỉ huy đến động lòng người, Ngọc Tân xử sự cũng đều có chính mình chương trình ở, nàng già vài lần loạn, bị Ngọc Tân không mềm không ngạnh chấn trở về, liền có chút nỗi giận.”Lâm Thanh Uyển tán phía dưới phát, cười hỏi, “Cho nên chọc giận lão thái thái?”Dương phu nhân cười gật đầu, “Lão thái thái người này trong lòng minh bạch, những cái đó tiểu ngáng chân ngươi sẽ không tha ở trong lòng, nhưng nếu là thương tới rồi Ngọc Tân, ngươi khẳng định sẽ không thiện bối

cam hưu, cho nên đều không đợi nàng ra tay, lão thái thái liền trước đem người nhốt lại, mãi cho đến Thượng gia tam cô nương xuất giá mới thả ra.”“Hôm nay nàng không xuất hiện, hẳn là lại cát kinh,” Dương phu nhân nói: “Nàng tâm tính càng ngày càng yếu, người lại yếu đuối nhất gan, người càng không cần lo lắng.”Lâm Thanh Uyên gật đầu, Dương phu nhân liền hỏi, “Đúng rồi, Thượng lão phu nhân vẫn luôn muốn hỏi Thượng Bình ở Định Châu còn hảo?”Lâm Thanh Uyên ngây người, Thượng Bình?Nga, đúng vậy, Thượng Bình là lưu đày đến Định Châu.

Chương 443: Quên

Lâm Thanh Uyển chống đỡ cái trán không nói chuyện, Dương phu nhân thấy nàng như vậy nhịn không được ánh mắt chọt lóe, hỏi: “Ngươi không đi gặp Thượng Bình?” Nàng có thể nói nàng đã quên sao? Thượng Bình tồn tại cảm quá thấp, nàng thật sự không nhớ tới a. Dương phu nhân liền do dự nói: “Nhưng không hảo như vậy cùng Thượng lão phu nhân nói đi?” Dương nhiên không tốt, Lâm Thanh Uyển buông tay nói: “Không có việc gì, ta quay đầu lại hỏi một chút, có lẽ những người khác sẽ có hán tin tức.” Thượng Bình là lưu đày đến Định Châu, cho nên vẫn luôn ở trong quân phục dịch, nhưng không khéo, U Châu chi chiến khi bởi vì muôn tốc chiến tốc thắng, cho nên Từ Liêm cùng Tô Chương điều lấy đều là tinh binh, Thượng Bình liền không thượng chiến trường, mà là đi theo một đám tạp binh ở phía sau làm cu li. Đánh hạ U Châu lúc sau, hắn là bị lưu tại Định Châu người chi nhất, cho nên hắn tuy biết Lâm Thanh Uyển liền ở U Châu, thả thanh danh hiển hách, nhưng bởi vì tội phạm thân phận, hắn đừng nói cầu kiến, liền tin tức đều đệ không đến Lâm Thanh Uyển nơi đó. Bởi vì kia đoạn thời gian Lâm Thanh Uyển muôn xử lý sự quá nhiều, mỗi ngày các nơi tụ tập tới văn kiện chất đầy cái bàn, mà sàng chọn xử lý chính là lâm thời điều động tới trước Thủ sử phủ thư ký. Lúc trước từng vì Liêu Quốc phục vụ. Họ cũng không biết nói Thượng Bình là ai, cho nên bị coi như không quan trọng văn kiện xóa giảm. Lâm Thanh Uyển một phong cũng không thu đến quá. Ngay từ đầu Dịch Hàn còn nhớ rõ việc này, nhưng lúc ấy bọn họ ở Liêu Quốc đại doanh làm con tin, sau lại hán trọng thương, một lòng chỉ nghĩ dưỡng thương hảo trở về tiếp tục bảo hộ quận chúa, nơi nào còn nhớ rõ hắn. Cho nên Lâm Thanh Uyển đến bắc cảnh đạo qua một vòng, lại không cùng vị này thông gia mang đi bất luận cái gì chỗ tốt. Lâm Thanh Uyển sờ sờ cái mũi, ở Dương phu nhân trêu chọc dưới ánh mắt yên lặng cúi đầu. Thượng lão phu nhân rốt cuộc vẫn là không nhịn xuống, tìm cái thời gian hướng Lâm Thanh Uyển hỏi Thượng Bình tới, Lâm Thanh Uyển liền cười nói: “Lão thái thái yên tâm hảo, ta cùng Từ tướng quân chào hỏi qua, làm hắn hảo hảo chiếu cố ông thông gia.” Thượng lão phu nhân liền thở dài nhẹ nhõm một hơi, thở dài: “Ta đảo không phải niệm hắn, chỉ là hắn là ta ba

cái nhi nữ trung duy nhất còn sống một cái, ta mỗi khi nhớ tới, này trong lòng liền có chút không dễ chịu.” Thượng lão phu nhân nức nở nói: “Ta cũng không cầu hắn có thể trở về, chỉ hy vọng hắn có thể bình an, đừng lại làm ta người đầu bạc tiễn kẻ đầu xanh.” Lâm Thanh Uyển ngay cả vội cầm tay nàng, nghiêm mặt nói: “Sẽ không, ông thông gia tuy là lưu đày, nhưng hắn bên người cũng đi theo người, cũng chính là thanh bần chút, nhật tử không thể so từ trước thôi.” Thượng lão phu nhân gật đầu, “Này liền thực hảo.” “Minh Viễn không cũng đi U Châu sao, hắn lui tới hai mà, cũng có thể lúc nào cũng chiêu cố ông thông gia.” Nhưng kỳ thật Thượng Minh Viễn cũng đã quên hắn thúc thúc, lúc này hắn mới vừa lãnh thương đội tới U Châu, cầm lộ dẫn vào chợ chung, nháy mắt giống như tiểu lão thủ vào lu gạo, kia đôi mắt “buibui” mạo kim quang, nơi nào còn nhớ rõ hắn nhị thúc? Hắn lấy cực nhanh tốc độ ra tay chính mình mang đến thương phẩm, lại mua vào một số lớn hắn cho rằng thực không tồi thương phẩm, sau đó đều không mang theo dừng lại, mỹ tu tu lãnh thương đội liên phái hồi Tô Châu. Đãi mau qua Định Châu, Thượng Minh Viễn mới vuốt chính mình ngực nói: “Tổng cảm thấy đã quên chuyện gì.” Thập Kim nghiêm trang gật đầu, “Gia, nô tài cũng tổng cảm thấy giống như đã quên sự, nhưng tổng cũng nghĩ không ra.” “Nếu liền người đều không nhớ được, vậy hắn là không phải cái gì đại sự.” Thượng Minh Viễn vui sướng hài lòng phát tay nói: “Không cần suy nghĩ, lúc này đây gia thay đổi không ít thứ tốt, đãi trở lại Giang Nam đem này đó vừa ra tay, năm nay kiêm tiền liền tính đủ rồi.” Thập Kim liền thật sự không nghĩ, khom người cười nói: “Kia gia lại đến một chuyến, chẳng phải là đem sang năm tiền cũng cấp kiêm đãi trở lại?” Mà lúc này, đi theo Thượng Bình hạ nhân chính chờ ở bắc cửa thành trông mòn con mắt, mãi cho đến hoàng hôn rơi xuống cũng không chờ đến Thượng Minh Viễn, vẫn là đến trạm dịch nơi đó đi hỏi thăm mới biết được thương đội sớm đi rồi, hắn vội vàng trở về nói cho Thượng Bình. Thượng Bình mới từ trong quân làm xong việc trở về, đem trên người dơ hè hè quần áo cởi, nghe được lời này, thiếu chút nữa một cái lảo đảo ném tới trên mặt đất, hắn sắc mặt tái nhợt hỏi, “Đại gia đi rồi, một câu không lưu?” “Là,” hạ nhân thập đầu nói: “Nô tài căn bản không gặp đại gia.” Thượng Bình tức khắc lại khóc lại cười rộ lên, “Nên, hắn đây là ghi hận trước kia sự đâu, xem ra hắn là lấy định rồi chủ ý không nhận ta cái này thúc thúc, liền không biết lão thái thái bọn họ ở Tô Châu hay không còn hảo, nếu là đại phỏng chèn ép nhị phỏng...” Thượng Bình nghĩ đến đây liền nhịn không được rơi lệ, sớm biết rằng có ngày này, năm đó hắn cùng Triệu thị liền sẽ không như vậy đối Thượng Minh Viễn, tốt xấu cấp Minh Kiệt lưu cái huynh đệ, làm cho bọn họ cộng độ cửa ải khó khăn mới hảo. Hạ nhân nghe vậy, yên lặng mà cúi đầu. Hắn cha có cho hắn gửi thư, nhị phỏng hiện tại nhật tử hảo quá đâu, kỳ thật hắn cảm thấy lão gia nhật tử cũng không tồi, không thấy cách

vách mây nhà đi theo lão gia cùng nhau lưu đày, trong nhà đều không quan tâm sao? So sánh với dưới, lão gia vừa trở về liên có thể tắm nước nóng, quần áo cũng không cần chính mình tẩy, còn tổng có thể ăn đến thịt liền rất không tồi. Đến nỗi trong quân những cái đó việc, hắn là thật sự thương mà không giúp gì được. "Lão gia, đêm nay tiểu nhân mua thịt dê trả về, hâm hảo muôn hay không cấp cách vách vài vị đại nhân cũng đưa một ít đi?" Thượng Bình sắc mặt thay đổi vài cái, nghĩ đến từ lưu đày sau hắn đã bị nhầm vào, có nghĩ thầm cự tuyệt, nhưng vẫn là nhìn không được gật đầu nói: "Cũng hảo, ngươi chọn lựa chút đưa đi đi." Mỗi lần đưa xong thịt sau ngày hôm sau hắn nhật tử là có thể hảo quá điểm nhi, ít nhất sẽ không lại vô duyên vô cớ nhiều ra rất nhiều việc tới. Nghĩ phục dịch sự, Thượng Bình cũng không dư thừa tinh lực rồi rầm Thượng Minh Viễn không có tới xem chuyện của hắn. Mà Thượng Minh Viễn thẳng đến hai ngày sau mới nhớ tới việc này tới, hắn nhìn không được trầm mặc hồi lâu, "Trở về lão thái thái nếu là hỏi, ta nhưng nói như thế nào a?" Thập Kim cũng cảm thấy chột dạ, "Đại gia liền nói không gặp?" Thượng Minh Viễn liền liếc mắt nhìn hắn nói: "Kia lão thái thái còn không được lo lắng chết? Nàng nếu là một lo lắng đi Lâm cô cô cửa sau làm sao bây giờ?" Thượng Minh Viễn nói: "Lấy Lâm cô cô hiện tại bắc địa uy vọng, muốn an bài nhị thúc vẫn là thực dễ dàng." Thập Kim liền thật cảm thận hỏi, "Đại gia không nghĩ Nhị lão gia quá đến tốt một chút?" Thượng Minh Viễn liền hờ lạnh một tiếng, hắn vẫn luôn không biểu lộ ra tới, cũng không đại biểu hắn một chút cũng không ngại. Hắn bị đưa đi cô cô gia khi đã hiểu chuyện, rất nhiều sự tình đều nhớ rõ, lúc ấy tuy có rất nhiều sự đều tưởng không rõ, nhưng sau khi lớn lên một hồi tưởng, hơn nữa muội muội lại vẫn luôn ở bên châm chọc mỉa mai, hắn liền cũng đoán được chút năm đó sự. Nhị thúc cùng nhị thẩm đều phải lấy tánh mạng của hắn, hắn sao có thể một chút cũng không ngại? Chẳng qua là không bản lĩnh hồi báo mà thôi. Hiện tại sao, Thượng Minh Viễn sờ sờ cầm, ho nhẹ một tiếng nói: "Lão thái thái nếu là hỏi, liền nói Nhị lão gia hết thảy đều hảo, không cần chúng ta quan tâm." "Kia nếu là Nhị lão gia viết thư trả về..." Cái này nhưng thật ra không thể không phòng, Thượng Minh Viễn xoay chuyển tròng mắt nói: "Quay đầu lại ngươi đi cùng trạm dịch chào hỏi một cái, liền nói Thượng gia tin trong nhà hạ nhân tự mình đi lấy." Thượng Minh Viễn liếc mắt nhìn hắn nói: "Ngươi biết nên làm như thế nào đi?" Thập Kim lập tức nói: "Ngài yên tâm, phàm là Nhị lão gia gửi trả về tin, mặc kệ là cho ai, giống nhau ném." "Cái gì ném, trạm dịch thư tín lùi lại là thường có sự, hiện tại thu không đến, quá cái hơn mười hai mươi năm nói không chừng liền gửi tới rồi." "Là là là, hơn mười hai năm sau có lẽ liền gửi tới rồi, hiện tại khẳng định là không biết đến trễ ở đâu." Thượng Minh Viễn liền yên lòng. Lúc này, Lâm Thanh Uyển đang ở công đạo Chung đại quản sự, "Nếu Lâm quản gia càng thích ý Lâm Toàn, vậy đem Lâm Toàn lưu tại Tô Châu,

làm Lâm An đi U Châu quản thương đội. Hắn lại đi khi đi một chuyến Định Châu, công đạo một tiếng chiếu có một chút Thượng Bình, đừng làm cho bên cạnh hắn kia mấy người khi dễ đến quá độc ác.”Lâm Thanh Uyển là biết Thượng Bình vẫn luôn bị khi dễ, nàng vẫn luôn ngồi xem mặc kệ là vì ra ngực kia cổ khí, hiện tại kia cổ khí cũng trở ra không sai biệt lắm, tự nhiên thực nguyệt ý vì hắn đệ câu nói.Những cái đó đi theo hắn cùng nhau lưu đày người nhưng không vô tội, nếu không phải Thượng Bình đem bọn họ liên lụy ra tới, ai biết bọn họ còn muốn đào quốc gia góc tường đến khi nào?Nàng không biết trong triều đại thần là nghĩ như thế nào, dù sao nàng bản nhân rất thích Thượng Bình này tính cách, nếu hắn giữ không nổi, vậy đem cùng hắn cùng một giuộc người toàn kéo xuống nước.Trong triều nếu là nhiều mấy cái người như vậy, gì sầu tham quan không trừ?Nàng ghét nhất những cái đó rõ ràng tham khốc, bị tráo sau còn vẻ mặt thanh chính, chết cắn không mở miệng cung ra đồng lõa người.Thượng Bình cũng đã làm cho Lâm Thanh Uyển dặn dò một tiếng mà thôi, sau đó liền bắt đầu xử lý khởi trong tộc sự tới, “Ta nghe nói Bát thúc hợp với ba ngày phái người tới mời ta? Cũng biết ra sao sự?”Chung đại quản sự mặc sau cúi đầu nói: “Bát lão gia tướng cầu một trương lộ dẫn.”Lâm Thanh Uyển nhường mày cười lạnh.Chung đại quản sự dừng một chút mới nói: “Nghe nói bát lão gia tự năm trước bắt đầu mùa đông sau thân thể liền không tốt lắm, hiện tai đã nằm trên giường, cô nai nai, ngài muôn hay không đi ra ngoài tránh tránh?”“Như thế nào, sợ hắn lấy chết bức ta sao?” Lâm Thanh Uyển trong mắt lóe hàn quang, “Tránh đi ra ngoài, trong tộc tương lai còn không biết muôn như thế nào bố trí ta đâu, nếu hắn muôn gặp, ta liền đi gặp một lần hắn.”“Cô nai nai hà tất cùng một cái hồn đản so đo?” Bát lão gia nếu như bị tức chết rồi, kia cô nai nai thật là cả người là miệng cũng nói không rõ.Lâm Thanh Uyển liền cười lạnh nói: “Yên tâm, ta có chừng mực, sẽ không làm người lại đến trên người tới.”Bát thúc công đích xác bệnh nặng, cho nên hắn mới như vậy vội vã muôn gặp Lâm Thanh Uyển.Mãi cho đến sinh bệnh, hắn mới tỉnh ngộ lại đây, tộc trưởng sự Lâm Nhuận một người căn bản nói không tính, còn phải làm Lâm Thanh Uyển cũng gật đầu đồng ý mới được.Một trương lộ dẫn khiến cho Lâm Truyền kia chi thiêng đến không biên dòng bên thế nổi lên tới, thẳng buộc bọn họ này một phòng, cũng là khi đó Bát thúc công mới phát hiện, mấy năm gần đây, trong tộc các phòng, đặc biệt là những cái đó nguyên bản bần hàn, yêu cầu dựa vào bọn họ này mấy phòng sinh tồn tộc nhân thế nhưng đã thế mãnh kiệt, thẳng đuổi bọn hắn, có thậm chí đã vượt qua bọn họ này một phòng.Tỷ như Lâm Tín kia một phòng.Kia tiểu tử trước kia nhiều nghèo a, trong nhà cô nhi nhược mẫu, trong tộc miễn phí tộc học đều không kham nổi, cần thiết đến trả về trồng trọt dưỡng gia.Chính là hiện tại, hắn là trong tộc trừ bỏ dòng chính ngoại nhất có quyền một chi, từ phẩm tướng quân, độc lãnh một chi quân

đội, chính là Lâm Nhuận cái này tộc trưởng đều đồi với hắn khách khí ba phần.Lâm Truyền kia mấy phòng thê so ra kém Lâm Tín, nhưng phát triển cũng thực tấn mãnh, trước kia trong tộc hồn tiếu tử, người gặp người mắng, hiện tại đâu?

Chương 444: Không cam lòng

Bát thúc công là sinh bệnh sau đem trong nhà nhi tử tôn tử nhóm gọi vào trước mắt dặn dò sự tình, lúc này mới phát hiện không đúng.Lâm Giang trước khi chết, hắn cực lực đề cử Lục ca làm tộc trưởng, tướng chính là Lục ca tuổi đại, chờ hắn lại lui khi trong nhà hài tử có thể cùng Lâm Nhuận tranh một tranh.Trong tộc Lâm Nhuận đọc sách là tương đối lợi hại, nhưng luận khởi mặt khác năng lực, con của hắn nhưng không thể so Lâm Nhuận kém.Chính là Lâm Nhuận sau lại đương tộc trưởng, hắn tôn tử cũng là có thể cùng Lâm Hữu cùng Lâm Nhuận nhi tử tranh một tranh, Lâm Hữu không nói đến, hắn thân tổ phụ cùng phụ thân đều chết, xem như cô nhi, chính là Lâm Nhuận nhi tử, kia cũng non nót thật sự, lúc ấy xem ra cũng không so với hắn tôn tử cường nhiều ít.Cho nên chỉ cần hắn hảo hảo kinh doanh vẫn là có thể tranh một tranh.Trên thực tế, bát luận là Khuy Thiên Kính tính toán đệ nhất thế, vẫn là đệ nhị thế, hắn tính toán cuối cùng đều thành công.Cũng là bởi vì này, hắn ở trong tộc quyền thế rất lớn, hoàn toàn có thể không chê Lâm Ngọc Tân vận mệnh.Chính là Lâm Thanh Uyển cường điệu bồi dưỡng Lâm Tín cùng Lâm Hữu.Lâm Hữu đã không phải cái kia ở phủ học cần cù và thật thà đọc sách, chỉ có thể dựa khảo thí xuất đầu cô nhi.Hắn ở Tô Châu danh vọng bị Lâm Thanh Uyển xoát tới rồi tối cao, ở các học sinh gian thanh danh nhảy nhót, hắn còn khảo trúng tiến sĩ, mà Bát thúc công tôn tử hiện giờ còn ở phủ học đọc sách...Hai người chênh lệch bị xa xa mà kéo ra.Hơn nữa liền tính không có Lâm Hữu, cũng còn có Lâm Tín.Nếu tộc trưởng chi vị đã giao cho dòng bên, kia tự nhiên là sở hữu dòng bên đều có cơ hội, Lâm Tín gia lúc trước đã xuống dốc đến muôn cùng Bát thúc công điền mà loại, nhưng hiện tại nhân gia là tướng quân.Mà Lâm Truyền đám người lực lượng mới xuất hiện cũng càng sần đến Bát thúc công tôn tử nhóm càng thêm ảm đạm không ánh sáng, vốn dĩ hắn còn tưởng ở trước giường bệnh tới vừa ra tha thiết chờ đợi, kết quả tôn tử trực tiếp tới một câu, “Tổ phụ, tôn nhi sao có thể đi tranh tộc trưởng chi vị? Hiện giờ trong tộc có Hữu đường ca, không được còn có Tín đường đệ, chính là Lâm Truyền bọn họ mấy cái đều so tôn nhi có uy vọng.”Bát thúc công đều sợ ngây người, tinh tế hồi tưởng, lúc này mới phát hiện không đúng.Lục ca gia

không nói, có Lâm Nhuận ở, tài nguyên tự nhiên đều nghiêng ở hắn bên kia, nhưng hiện tại chính là mười một đều so với hắn cường.Hắn tôn tử mắt mát nói: “Thập Nhất thúc nhà nước Ưu đường đệ năm trước đầu xuân liền tiếp Hữu đường ca vị trí đi Lư thị gia học.”Bát thúc công sắc mặt khó coi nói: “Ngươi thành tích không thể so Lâm Ưu kém, Lâm Nhuận dựa vào cái gì đem danh ngạch cho hắn, không cho ngươi?”“Đây là Cửu cô cô chỉ định, ngũ bá cũng không có biện pháp đi?”Bát thúc công một hồi lâu mới phản ứng lại đây Cửu cô cô là ai, hắn khí cái ngã ngửa, cả giận nói: “Nàng đây là quan báo tư thù!”Cái này liền Bát thúc công nhi tử đều nhịn không được hết chỗ nói rồi, hắn nhịn không được nói: “Phụ thân, tên kia ngạch vốn chính là cữu muội tranh thủ tới, không tính là là công trung...”Bát thúc công tôn tử ở một bên yên lặng cúi đầu, nghe trên giường tổ phụ đem hắn cha phun thành một cái ngốc tử.Bát thúc công phun người nhất thời sảng, chính mình lại là thiếu chút nữa khí đau sốc hông, vì thế lại là một trận thỉnh y hỏi dược.Nhưng đãi bình tĩnh lại, hắn cũng không thể không thừa nhận, nhà bọn họ hình như là bị cô lập, mấy năm nay trong tộc chỗ tốt không giống nhau rơi xuống bọn họ phòng thương.Mà nguyên nhân là cái gì, hắn dùng ngón chân đầu tưởng cũng minh bạch.Chẳng sợ lại không cam nguyện, Bát thúc công cũng không thể không suy xét trước buông dáng người, cùng Lâm Thanh Uyển làm tốt quan hệ.Cho nên hắn phái người đi thỉnh Lâm Thanh Uyển, kết quả người còn không có phái ra đi đâu, hắn chỉ là đè ra một miệng, con của hắn liền nhịn không được trợn trắng mắt nói: “Uyển tỷ nhi không ở Tô Châu, nàng đi kinh thành.”Bát thúc công ngẩn ngơ, hỏi: “Trời giá rét, nàng đi kinh thành làm gì?”“Ta như thế nào sẽ biết? Dù sao chính là biết nàng không ở Tô Châu, sớm mấy ngày liền đi kinh thành.”Bát thúc công nhấp nháp miệng, nghĩ vậy chờ một chút, ăn tết thời điểm Lâm Thanh Uyển tổng hội trở về đi?Chính là ăn tết khi Lâm Thanh Uyển cũng không trở về, mà nàng rốt cuộc đi làm cái gì, không ai biết, hắn đi hỏi Lâm Nhuận, Lâm Nhuận cũng là một cái hỏi đã hết ba cái là không biết.Đã lại lần nữa thu được tin tức khi đã là đầu xuân, Lâm Truyền bắt được một trương lộ dẫn, chính kêu gọi trong tộc đường huynh đệ nhóm kết phường tổ thương đội đi hướng U Châu.Toàn bộ Lâm thị người thế mới biết, nhà bọn họ cô nái nái đã chạy đến U Châu đi, thả đại biểu Đại Lương cùng Liêu Quốc Khả Hân ký xuống hòa ước, muốn ở hai nước biên cảnh thiết lập chợ chung.Lộ dẫn chính là đại tiêu thương đi thông chợ chung bằng chứng!Bát thúc công lúc ấy thân thể đã thật không tốt, nghe nói việc này sau liền càng không hảo.Lâm Thanh Uyển chỉ cho hai trương lộ dẫn cấp Lâm thị, không tính nàng trong tay kia một trương, một trương cho Lâm Nhuận, một trương lại là cho Lâm Truyền.Bát thúc công, hắn vẫn như cũ một chút tiện lợi cũng xuống dốc, bởi vì Lâm Truyền tỏ vẻ không mang theo bọn họ này một phòng ngoạn nhi.Mà Lâm Nhuận nơi đó, hắn thủ sẵn lộ dẫn, tính toán từ

trong tộc cộng đồng quản lý này truong lô dãns, từ công trung tố kiến thương đội, mỗi một phòng đầu tiền, dựa theo sở đầu tiền lĩnh số định mức, đến lúc đó lại dựa theo số định mức lĩnh tiền lãi.Y tú là, Bát thúc công này một phòng vẫn như cũ không thể quản lý này truong lô dãns, bởi vì Lâm Nhuận càng hướng vào mặt khác hai cái tộc huynh đệ tới quản này chi thương đội.Dưới loại tình huống này, Bát thúc công càng muốn thấy Lâm Thanh Uyển, chờ mãi chờ mãi, hắn thân thê từ từ suy yếu, hắn còn tưởng rằng tái kiến không đến Lâm Thanh Uyển, không thể không lưu một phong di tin khi, Lâm Thanh Uyển cuối cùng là đã trở lại.Bát thúc công bắt đầu phái người đi thỉnh nàng, một lần thỉnh không đến liền thỉnh hai lần, hắn hiểu lầm như thế nào dùng thanh danh áp chế một người đi vào khuôn khổ.Cho nên Lâm Thanh Uyển còn không có tới, trong tộc liền đã có các loại thanh âm, Bát thúc công sắp không được rồi, hắn muốn thấy Lâm cô nãi nãi cuối cùng một mặt, nhưng Lâm cô nãi nãi dường như không quá nguyễn ý hồi nhà cũ...Lâm thị hiện tại cận tồn ba vị lão nhân, Lục thúc công, Bát thúc công cùng Thập Nhất thúc công.Bọn họ tuổi đều rất lớn, mặc kệ bọn họ làm người như thế nào, xuất phát từ đối trưởng giả tôn kính, dù sao là không ai ngờ nghịch bọn họ, huống chi Bát thúc công trừ bỏ ở nhầm vào Lâm Thanh Uyển khi cực đoan chút ngoại, bên ngoài vẫn là thực chú trọng thanh danh.Nhưng thật ra có mấy nhà thật lâu trước kia bị hắn khi dễ quá, nhưng người hiện tại đều lão thành rồi như vậy, về điểm này ân oán liền cũng tán đến không sai biệt lắm.Mặc kệ trước kia như thế nào, hiện tại các gia các hộ đều bắt đầu phái người đi thăm hắn, lưu lại vài thứ, có thậm chí sẽ đem hài tử lanh đi, dùng bọn họ nói chính là, hiện tại thấy một mặt liền ít đi một mặt, hay là nên làm lão nhân nhiều nhận nhận người mới hảo.Bát thúc công: Hắn một chút cũng không nghĩ thấy những người này.Nhưng này cơ hồ là trong tộc mỗi một cái lão nhân trước khi chết đều phải đi lộ, trước kia, trong tộc nếu có người muốn bệnh đã chết, hắn không cũng muốn phái nhi tử tôn tử đi đối phương trong nhà ngồi ngồi, bồi trò chuyện sao?Hiện tại tới người càng nhiều, càng nói minh hắn sống không lâu.Nhưng này lời đồn đãi là hắn thả ra đi nha, hắn hiện tại thân thê là không tốt, nhưng cũng không có lập tức liền băng tiết tấu đi, các ngươi có thể hay không đừng tới xem ta?Lâm Thanh Uyển không biết Bát thúc công hỏng mắt, nàng mới vừa tiến tông tộc khi liền thấy Bát thúc công người nhà người tới hướng thực náo nhiệt.Nàng liêu mành tay hơi hơi một đón, quay đầu hỏi Bạch Phong, “Ta đây là đã tới chậm?”Bạch Phong thò lại gần xem, nhỏ giọng nói: “Không giống a, ngài xem những cái đó hài tử trên mặt còn mang theo cười đâu, hơn nữa trước cửa cũng không quải vải bô trắng.”Lâm Thanh Uyển liền tiếc hận thở ra một hơi, buông bức màn nói: “Nếu như thế liền về trước nhà cũ đi, đem xe ngựa ngừng chúng ta đè ra lễ vật qua đi.”Dù sao hai nhà khoảng cách cũng không muôn, nàng còn mang theo không ít

đồ vật trở về cấp lão Trung bá đâu, tống không hảo trực tiếp đi Bát thúc công gia.Lão Trung bá đối trong tộc lời đồn đãi trong lòng biết rõ ràng, hơi có chút tức giận cùng Lâm Thanh Uyển nói: “Cô nãi nãi không nên như vậy trở về, truyền tới hắn chỗ đó, còn tưởng rằng là lời đồn đãi khởi hiệu, về sau chỉ sợ càng có cậy vô khủng.”Lâm Thanh Uyển liền cười, “Trở về không trở lại đều phải chịu phê bình, hà tất so đo điểm này, đúng rồi, Lục thúc cùng Thập Nhất thúc nhung ở nhà?”“Ồ,” lão Trung bá sắc mặt hòa hoãn một ít, nói: “Nô sáu sớm liền phái người đi mòi, hiện tại hai vị lão thái gia hắn là đã ở nhà hắn.”Lâm Thanh Uyển gật đầu, “Vậy là tốt rồi, hắn nếu tưởng cậy già lên mặt, ta đây liền cho hắn tìm hai cái cùng hắn tuổi tác tương đương.”Lâm Thanh Uyển cười lạnh nói: “Đem tộc trưởng mặt khác các phòng phòng chủ cũng thỉnh đi, dù sao cũng là trong tộc còn sót lại ba cái lão nhân chi nhất, bọn họ sao có thể như thế chật trễ?”Sự không liên quan mình khi nói chuyện eo không đau, nhưng nếu là chạm đến chính mình ích lợi, nàng cũng không tin bọn họ còn có thể như thế hào phóng.Trước kia nàng cũng không đổi Lâm thị ra tay, một là không cần thiết, nhị là nàng uy vọng còn chưa đủ, nhưng hiện tại sao...Lâm Thanh Uyển mang theo người đề ra không ít lễ vật qua đi Bát thúc công gia, cửa lí chính truy đuổi đứa giốn bọn nhỏ sôi nổi dừng lại, thấy đại hài tử đều kêu nàng cô nãi nãi, bọn họ cũng đi theo ra dáng ra hình hành lễ, kêu lên: “Cô nãi nãi hảo.”“Cô nãi nãi an...”Một cái béo đô đô tiểu hài tử, ba tuổi tả hữu quang cảnh, đi theo các ca ca làm một cái ấp, thiếu chút nữa không đứng vững, nhưng trông mắt nhưng vẫn nhìn chằm chằm Lâm Thanh Uyển, nãi thanh nãi khí nói: “Cô nãi nãi thật xinh đẹp, so nãi nãi xinh đẹp...”Lâm Thanh Uyển: “...”Lâm Thanh Uyển cúi đầu nhìn mắt tiểu hài tử, duỗi tay sờ sờ hắn đầu nói: “Lời này cũng không thể làm ngươi nãi nãi nghe thấy.”Tiểu hài tử cộc lốc cười.Lâm Thanh Uyển hơi hơi mỉm cười, lúc này mới ngẩng đầu nhìn về phía đại môn, nhưng thật ra khí phái thật sự, đáng tiếc.Lâm Thanh Uyển đi lên bậc thang, Bát thúc công nhi tử vội vàng lanh tôn tử ra tới nghênh đón, tay nâng lên tới mới phát hiện không biết nên như thế nào xưng hô Lâm Thanh Uyển.Do dự một chút hắn mới chân chò kêu một tiếng “Cửu muội”.Lâm Thanh Uyển đổi hắn gật gật đầu, nói: “Thập ca khách khí, các phòng chủ đều tới rồi sao?”Đối phương sững sốt, “Tộc các huynh đệ là cửu muội gọi tới?”Lâm Thanh Uyển cười nói: “Đúng vậy, ta nghe trong tộc đồn đãi, Bát thúc sắp không được rồi, ta nghĩ trong tộc liền như vậy ba vị lão nhân, Bát thúc có việc, chúng ta như thế nào còn có thể ngồi tại bên ngoài? Cho nên sớm đem bọn họ kêu trở về, cũng tới gặp Bát thúc cuối cùng một mặt.”Lâm Thập sắc mặt nhiều lần biến hóa, cuối cùng nói cái gì cũng chưa nói, nghiêng người thỉnh Lâm Thanh Uyển đi vào.Bát thúc công sở trụ chính viện một mảnh náo nhiệt, Lâm thị lớn bé phòng chủ đều tụ ở nơi này, chính vây quanh ở Bát thúc công trước giường bệnh tha thiết

dặn dò.Bát thúc công có chút không kiên nhẫn, không biết hôm nay như thế nào tới nhiều người như vậy, này trong đó có hảo chút đều là đã tới.Xem qua một lần liền xong rồi, đây là xem hăn nghiện rồi, mỗi ngày tới đi một chuyến?Lục thúc công nhìn thoáng qua lão bát, thấy trên mặt hăn tuy mang theo bệnh sắc, lại không đòn đai trung như vậy lợi hại, không khỏi hơi hơi thở dài một hơi.Thập Nhất thúc công tặc yên lặng mà ngồi ở một bên, cười lạnh nhìn lão bát làm.

Chương 445: Đáp ứng

Lâm Thanh Uyển đi theo Lâm Thập nhập phòng, Bát thúc công nhìn đến nàng đôi mắt nhất thời sáng ngời, hơi hơi từ trên giường ngòi dậy, rụt rè gật đầu nói: “Uyển tỷ nhi tới.” Lâm Thanh Uyển quan tâm tiến lên, “Bát thúc cảm thấy thế nào? Cần phải ta đưa thiếp mời đi Dương Châu thỉnh lão ngự y đến xem?” “Không cần,” Bát thúc công suy yếu nói: “Thân thể của ta ta biết, đã là nỏ mạnh hết đà, tái hảo ngự y cũng vô dụng.” “Bát thúc cũng không thể như vậy bi quan,” Lâm Thanh Uyển khuyên nhủ: “Ngài xem ta huynh trưởng, năm đó bao nhiêu người nói hắn sẽ chết, kết quả hắn cảm thấy chính mình mệnh không nên tuyệt, chính là đỉnh thật dài một đoạn thời gian, nếu không phải hắn còn muốn xử lý quốc sự, vội đến thoát không khai thân, chỉ sợ còn có thể sống càng lâu đài.” Bát thúc công: Đây là phúng hắn ăn không ngòi rồi? Nhưng thấy Lâm Thanh Uyển trên mặt cười khanh khách, tràn đầy quan tâm, hắn lại cảm thấy chính mình suy nghĩ nhiều. Hắn trầm mặc một chút mới nói: “Người luôn có vừa chết, ta số tuổi cũng tới rồi, liền không cho bọn nhỏ thêm phiền toái.” Lời này vừa nói ra, người trong nhà, đặc biệt là tuổi hơi trường một ít đều khe khẽ thở dài, tình cảm rất là phức tạp. Chính là rất sớm trước liền phát hiện hắn có mục đích riêng Lục thúc công cùng Thập Nhất thúc công cũng nhìn không được trong lòng thở dài. Bát thúc công nhìn về phía Lâm Thanh Uyển cùng Lâm Nhuận, nói: “Chỉ là ta này trong lòng luôn có chút sự không bỏ xuống được đi.” Lâm Thanh Uyển nhuộm mày, nghiêng liếc hướng Lâm Nhuận. Lâm Nhuận ôn thanh nói: “Bát thúc có chuyện gì không bằng cùng chúng ta nói nói, tuy nói chúng ta làm vẫn bối năn lực hưu hạn, nhưng có lẽ có thể thế ngài lại tâm sự cũng không nhất định.” Bát thúc công lại đôi mắt chớp cũng không nháy mắt nhìn chằm chằm Lâm Thanh Uyển nói: “Liền không biết Uyển tỷ nhi có phải hay không cũng nguyện ý như vậy hỗ trợ.” Lâm Thanh Uyển liền cười, “Bát thúc có việc cứ việc nói, liền tính chúng ta hai nhà huyết thống phai nhạt, lại vẫn là cùng tộc, ngài lại là trưởng bối, ngài mở miệng, ta khẳng định sẽ cẩn thận cân nhắc.” Bát thúc công liền thở dài, “Chỉ là cân nhắc a...” Lâm Thanh Uyển khóc miệng cười liền hơi hoi lạnh đậm, “Bát thúc làm người ta là biết rõ, liền sợ ngài đưa ra phải làm một ngày hoàng đế

thử xem, ta không cân nhắc, chẳng lẽ còn không chút nghĩ ngợi toàn lực ứng phó không thành?" Trong phòng người khiếp sợ, Bát thúc công vội vàng chụp Lâm Thanh Uyển một chút, hoảng loạn nói: "Im tiếng, loại này lời nói là có thể tùy tiện nói sao?" Bát thúc công cũng dọa cái chết khiếp. Lâm Thanh Uyển cười nhạt nói: "Là ta không tốt, cùng bệ hạ nói giỡn thói quen, nhất thời không sửa đổi tới." Mọi người: Hợp lại ngài cùng hoàng đế đều là như vậy nói giỡn, là tưởng hù chét chúng ta sao? Lâm Thanh Uyển lại là mỉm cười nhìn về phía Bát thúc công, "Như thế nào, Bát thúc không nói lời nào, sẽ không thật nghĩ như vậy đi." "Nói bậy!" Bát thúc công vội vàng phủ nhận, che lại ngực nói: "Ta, ta là hạng người như vậy sao? Ta cả đời này đối quốc gia tuy vô công tích, lại cũng là trung quân ái quốc người, như thế nào có loại này đại nghịch bất đạo ý tưởng?" Lâm Thanh Uyển liền thở phào một hơi nói: "Vậy là tốt rồi, ta còn sợ ngài thuận thế đe ra, cuối cùng còn phải ta đại nghĩa diệt thân đâu." Mọi người: Ngài vừa rồi không phải nói muốn cân nhắc cân nhắc sao? Hợp lại là muốn cân nhắc đại nghĩa diệt thân? Trong phòng phòng chủ nhóm cũng phát giác hai bên không khí không đúng rồi, giống như từ Bát thúc công nói có việc không bỏ xuống được bắt đầu không khí liền thay đổi. Cho nên đây là... Mọi người nhìn Lâm Thanh Uyển, lại nhìn Bát thúc công, cuối cùng yên lặng mà ngậm miệng lại, quyết định tạm thời quan trọng một chút. Bát thúc công gương mặt trừu trừu, nghiên răng sau áp xuống trong ngực tức giận, ngẩng đầu cùng Lâm Thanh Uyển nói: "Chính là có vài món việc nhỏ muốn làm ơn một chút Uyển tỷ nhi, còn thỉnh người xem ở ta và người phụ thân làm cả đời huynh đệ phân thượng lại ta này thúc thúc cuối cùng tâm nguyện." Lâm Thanh Uyển ngồi xuống hạ nhân chuyển đến ghế trên, hơi hoi gật đầu nói: "Ta tuy chưa bao giờ gặp qua phụ thân, nhưng Bát thúc nếu nói như vậy, kia ngài liền nói vừa nói ngài cuối cùng mấy cái tâm nguyện là cái gì đi." Lâm Thanh Uyển thật mạnh cắn ở mấy cái thượng, hơi có chút hài hước nhìn hắn. Lâm Thập hơi hơi mặt đỏ, Bát thúc công lại là da mặt đú hậu, mặt không đổi sắc nói: "Ta này tôn tử hiện tại phủ học đọc sách." Bát thúc công đem sắc mặt đỏ lên tôn tử kéo đến trước mắt, thở dài cùng Lâm Thanh Uyển nói: "Người mấy cái huynh đệ đọc sách đều không thành, cháu trai càng là chỉ có hắn này một cái sẽ đọc sách, cho nên từ nhỏ ta liền đối với hắn kỳ vọng cao, ta biết Uyển tỷ nhi cùng Lư thị người giao hảo, không biết người có không làm hắn cũng đi Lư thị gia học đọc sách." Lâm Thanh Uyển liền cười: "Hữu ca nhi còn ở phủ tiết học ta liền cố ý đi cùng Lư tiên sinh đe qua, cho nên Lư tiên sinh đặc đặc cho chúng ta gia bát một cái danh ngạch, ta nhớ rõ Hữu ca nhi lúc sau là cho..." Lâm Thanh Uyển nhìn về phía Thập Nhất thúc, cười nói: "Là cho Thập Nhất thúc gia Hữu ca nhi đi?" Thập Nhất thúc công hơi hơi ngẩng đầu, nói: "Không tồi, chính là nhà ta Hữu ca nhi, gần nhất hắn việc học tiến bộ mau thật sự, đa tạ

Uyển tỷ nhi tiên cử.” Lâm Thanh Uyển liền hoi hoi gật đầu, cùng Bát thúc công cười nói: “Bát thúc, này Ưu ca nhi đã đi một năm, lúc này đổi người khác đi Lư thị học đường không hảo đi?”“Ta chưa nói muốn chiếm Ưu ca nhi danh ngạch, ngươi lại cùng Lư thị muốn một cái danh ngạch tới chính là.” Lâm Thanh Uyển tươi cười lạnh lùng, “Ta họ Lâm, này Lư thị gia học lại không phải ta khai, ta nếu có này bản lĩnh, ta Lâm thị con cháu còn đi cái gì phủ học, dứt khoát tất cả đều đi Lư thị gia học hảo.” Bát thúc công còn muốn nói lời nào, Lâm Thanh Uyển liền phát tay xen lời hắn: “Bát thúc, danh ngạch chỉ có một, ngươi nếu có thể thuyết phục Thập Nhất thúc đem danh ngạch nhường cho nhà ngươi, ta tự nhiên sẽ không phản đối.”“Đánh rầm!” Thập Nhất thúc công bạo nộ nói: “Ta vì cái gì muốn cho cho hắn tôn tử? Năm đó ngươi hại ta không thể khoa cử, hiện tại ngươi tôn tử còn muốn cướp ta tôn tử cơ duyên?” Bát thúc liền hắn chuyện xưa nhắc lại, lập tức mặt đỏ lên, cả giận nói: “Muốn ta nói bao nhiêu lần, ta không đầy ngươi, là chính ngươi quăng ngã trong nước!”“Đầy không đầy ta không biết sao, lúc ấy chỉ có ngươi ta hai người ở nơi đó, không phải ngươi đầy, ta làm gì muốn hướng trong nước nhảy?” Lâm Thanh Uyển thấy bọn họ lại sáo lên, lập tức cảm thấy mỹ mãn ngồi ở một bên uống trà, chậm rì rì thưởng thức. Lâm Nhuận liếc mắt nhìn hắn, không nói chuyện. Bát thúc công tức giận đến không nhẹ, nỗi lòng pháp phòng sau liền nhịn không được kịch liệt ho khan lên. Con hắn tôn tử nhóm lập tức tiến lên cho hắn thuận khí, chờ rót một chén dược sau hắn mới nhớ tới mục đích của hắn tới. “Lão Thập một, ta hôm nay bất hòa ngươi sáo,” Bát thúc nhìn về phía Lâm Thanh Uyển nói: “Uyển tỷ nhi, ngươi chỉ nói chuyện này ngươi có thể hay không hỗ trợ?” Thập Nhất thúc cũng không nghĩ lúc này cùng lão bát sáo, vừa rồi hắn kịch liệt ho khan, nhìn đích xác không tốt lắm. Lâm Thanh Uyển liền buông trong tay chén trà, ngẩng đầu nhìn thẳng hắn nói: “Bát thúc, Lư thị gia học không phải ta khai.” Bát thúc công liền nhấp nháp miệng nói: “Hảo, ngươi không thể làm Lư thị chủ nhân, vậy ngươi là Lý Phiên Viện thượng thư, Lý Phiên Viện sự ngươi tổng có thể làm chủ đi?” Lâm Thanh Uyển nhướng mày? Bát thúc công lúc này đã là không biết xấu hổ, trực tiếp yêu cầu nói: “Ta muốn một trương lộ dẫn, có thể đi chợ chung lộ dẫn.”“Bát thúc!” Đó là Lâm Nhuận lúc này cũng nhịn không được kêu một tiếng, không quá tán đồng nói: “Chợ chung chính là quốc sự, liên tính Uyển tỷ nhi là Lý Phiên Viện thượng thư, nàng cũng không thể nhân tư mưu công, ta Lâm thị cũng không phải là như vậy dạy dỗ con cháu.” Bát thúc công nhấp nháp miệng nói: “Lâm Truyền bọn họ có thể bắt được lộ dẫn, vì cái gì nhà ta không được?” Lâm Thanh Uyển liền cười nói: “Lâm Truyền có thể bắt được, là bởi vì ta này Lý Phiên Viện thượng thư vừa lên mặc hắn liền tới cầu, lúc ấy hoà đàm còn chưa bắt đầu, yêu cầu trước tiên vận chuyển hàng hóa đi Định Châu.” Lâm Thanh Uyển thấy không ít người trên mặt cũng đều có chút khó

chịu, liền cười giải thích nói: “Hoà đàm thành, mọi người xem đến đó là như bây giờ cục diện, hoà đàm không thành, Liêu quân nam hạ, kia Lâm Truyền bọn họ đừng nói hàng hóa, tánh mạng khả năng cũng muốn công đạo ở nơi đó.” Lâm Thanh Uyển hơi hoi cúi người nói: “Hắn ở dùng mệnh làm đánh cuộc, cho nên này trương lộ dẫn ta cho hắn. Bất quá ta nghe nói hắn cũng không có độc huống này trương lộ dẫn, mà là tìm trong tộc vài vóc dáng đệ cùng nhau hợp tác.” Có không ít người trên mặt liền có chút xấu hổ, yên lặng mà cúi đầu. Bát thúc công trực tiếp lược qua Lâm Nhuận nói, không vui hỏi: “Cho nên việc này cũng không thể thành?” “Có thể thành,” Lâm Thanh Uyển cười nói: “Một trương lộ dẫn mà thôi, Bát thúc muốn muôn, quay đầu lại làm thập ca tới tìm ta là được, ta làm Lý Phiên Viện cho ngài lưu một trương.” Mọi người cả kinh, không nghĩ tới Lâm Thanh Uyển thế nhưng sẽ đáp ứng, những người khác cũng nóng lòng muôn thử lên, hỏi: “Cửu muội, nếu có thể cho Bát thúc lưu một trương, kia có thể hay không cho ta cũng lưu một trương?” Lâm Thanh Uyển hơi hoi nhíu mày, nhìn hắn một cái, thảng đền đổi phương xấu hổ cúi đầu sau mới nói: “Nhiều đã không có, ta nhiều nhất chỉ có thể lấy ra tam trương, các ngươi ai muôn, quay đầu lại đi nhà cũ tìm ta, ta đăng ký sau đăng báo Lý Phiên Viện.” Mọi người đôi mắt đại lượng. Lâm Nhuận nhịn không được kêu lên: “Uyển tỷ nhi!” Lâm Thanh Uyển liền cười nói: “Dù sao lộ dẫn còn có bao nhiêu, cho ai không phải cấp đâu, chỉ cần hết thấy chiểu quy trình tới là được.” “Đúng vậy, đúng vậy, cùng với cho người khác không bằng cho chúng ta tông tộc người, Uyển tỷ nhi yên tâm, chúng ta nhất định nghe ngươi, chiểu chương trình tới.” Lâm Thanh Uyển câu lấy khóc miệng cười cười, gật đầu nói: “Đường huynh nhóm có thể lý giải liền hảo.” Lâm Nhuận lại là trái tim nhảy dựng, dựa theo quy trình tới, hắn chính là nghe nói, hiện tại muôn bắt đến một trương lộ dẫn, kia nhưng đến... Lâm Nhuận nhịn không được nhìn về phía Lâm Thanh Uyển, thấy đổi phương cười khanh khách, trên mặt không thấy một tia oán giận, nhịn không được khe khẽ thở dài, tính, làm cho bọn họ ăn cái mệt cũng hảo, miễn cho tổng cảm thấy Uyển tỷ nhi là cái nữ oa liền coi khinh nàng. Lâm Thanh Uyển lại nhìn về phía Bát thúc công, hỏi: “Ngài còn có cái gì khác sự yêu cầu sao?” Bát thúc công không nghĩ tới chính mình đê, kết quả còn có hai nhà muôn đi theo hắn cùng nhau được lợi, nhịn không được nháy nháy miệng, rất là không vui quét mọi người liếc mắt một cái, nói: “Thật không có chuyện khác, chính là hy vọng Nhuận ca nhi về sau cũng có thể công chính công bằng chút, không cần chuyện gì đều chỉ nghĩ các ngươi kia một chi, tự ngươi lên làm tộc trưởng tới nay, chúng ta này một chi định điểm chỗ tốt cũng chưa lạc.” Lâm Nhuận mặt đỏ lên, vẫn luôn trầm mặc Lục thúc công cũng nổi giận, lại không hảo nói nhiều cái gì, rốt cuộc Lâm Nhuận là con của hắn. Lâm Thanh Uyển lại nghiêm mặt nói: “Bát thúc nói lời này ta cũng

không dám gật bùa, tự Ngũ ca đương tộc trưởng sau, nào một ngày không phải cẩn trọng? Người xem trong tộc hiện tại diện mạo, cùng bảy năm trước chính là khác nhau rất lớn.”Lâm Thanh Uyên nói: “Bảy năm trước, trong tộc còn có rất nhiều người muốn dựa công trung cứu tế lương mới có thể quá xong một đông, nhưng ngài xem hiện tại, Lâm Truyền đám người không nói, chính là nhất nghèo nhân gia hiện tại cũng xây lên cục đá phòng ở, này đó không đều là Ngũ ca công lao sao?”

Chương 446: Châm chọc

Lục thúc công sắc mặt lúc này mới đẹp chút, nhìn về phía Bát thúc công nói: “Lão bát nếu là đối Nhuận ca nhi bất mãn, đại có thể đệ trình đổi tộc trưởng, đến lúc đó từ các phòng một lần nữa tuyển định.” Phòng trong sắc mặt biến đổi, vội vàng thô lộ nói: “Ngũ ca làm này tộc trưởng vẫn là thực tốt, Bát thúc cũng là bệnh hổ đồ.” Bọn họ này đồng lứa, có thể cùng Lâm Thanh Uyển nói chuyện được cũng liền Lâm Nhuận, có hắn ở, Lâm Thanh Uyển tốt xấu còn sẽ giúp đỡ trong tộc. Hắn không làm tộc trưởng, Lâm gia nhặt tử cũng sẽ không tốt như vậy quá. Bọn họ là tướng từ Lâm Thanh Uyển trong tay lấy chỗ tốt, lại không quá nghĩ ra đầu. Lâm Thanh Uyển thờ ơ lạnh nhạt, quét Lâm Nhuận liếc mắt một cái. Lâm Nhuận sắc mặt không thay đổi, nhưng trong lòng hiền nhiên không dễ chịu. Cho nên lập tức đứng dậy nói: “Bát thúc, ngươi nếu cảm thấy chật nhí chuyện gì làm bất công liền nói ra, chúng ta tâm bình khí hòa luận luận, đừng lưu tại trong lòng thành ngạt đáp.” Bát thúc công sắc mặt biến biến, hắn nói như thế nào? Nói bọn họ này một phòng không nám giữ giấy làm bằng tre trúc? Nhưng trong tộc nhà ai cũng không chưởng, giấy làm bằng tre trúc quyền quản lý ở dòng chính trong tay, mà kiểm toán người là từ trong tộc công tuyển ra tới. Tuy là Lâm Nhuận chỉ định người được chọn, lại cũng là trải qua các phòng phòng chủ đồng ý, lúc trước hắn bởi vì bên trong còn có con của hắn, cho nên đầu chính là phiếu chống, nhưng cũng không có cái gì dùng, bởi vì tán đồng phiếu rất nhiều. Nói bọn họ này một phòng không được đến giấy bản ích lợi? Nhưng lúc trước nhóm đầu tiên học tập giấy bản người đều là Lâm Thanh Uyển tuyển, đều là hướng ứng nàng kêu gọi quyền thuế ruộng nhân gia, hắn lúc ấy đang theo Lâm Thanh Uyển cạnh tranh, tự nhiên không đi. Rồi sau đó tới, Lâm Thanh Uyển phái người ở tây cửa thành ngoại giáo bá tánh, đem giấy bản phối phuơng công bố hậu thế, hắn lại ngại thời cơ đã muộn, thả này phối phuơng lại đã công bố hậu thế, tự nhiên khinh thường lại đi làm. Vì thế bọn họ này một phòng là duy nhất không có giấy bản xưởng Lâm thị người. Đợi cho sau lại Lâm Truyền đám người dựa vào giấy bản bên ngoài tích lũy một bộ phận tài sản, lại đứng vững vàng gót chân, bắt đầu phát triển khác sinh ý khi, hắn mới nhận thấy được giấy bản lực ảnh

hưởng, vội vàng phái người khai xưởng.Nhưng mà hắn lạc hậu đến quá nhiều, quan trọng thị trường sớm đã phân xong, hắn giấy bản xưởng chỉ có thể kẽ hở trung sinh tồn, tiền lời liền trong tộc gia đình xưởng đều không bằng.Hắn oán giận Lâm Nhuận tổ chức mọi người, duy độc không có tổ chức hắn.Lại nói Lâm Hữu Lâm Ưu đều đi Lư thị gia học, liền hắn tôn tử không thể đi?Bất luận nào một kiện, đều không cần Lâm Nhuận biện giải, hắn đều có thể nghĩ ra rất nhiều lý do tới, cho nên thật muốn tạp Lâm Nhuận bát công hắn là không có thạch chuỳ.Hắn bất quá là ý vào chính mình “Bệnh nặng”, muốn giáo huấn một chút Lâm Nhuận, vì hắn con cháu tranh thủ càng nhiều ích lợi.Cấp tộc nhân lưu lại một Lâm Nhuận bát công ánh tượng.Hắn biết lão lục sĩ diện, sẽ không thể con của hắn biện giải, mà Lâm Nhuận mặc kệ nói cái gì, hắn đều có rất nhiều biện pháp càn quấy.Nhưng mở miệng chính là Lâm Thanh Uyển.Bát thúc công cảm thấy đâu có chút đau, hắn suy yếu nhìn Lâm Thanh Uyển, cảm thấy hắn là hai việc tách ra làm, hôm nay Lâm Nhuận như thế nào cũng tới xem hắn?Lâm Thanh Uyển thấy hắn ngã vào trên giường “Ai ai”, vội vàng đứng dậy nói: “Bát thúc dường như không tốt lắm, mau đi kêu đại phu tới.”Lại đem tất cả mọi người oanh đi ra ngoài nói: “Có việc ngày khác rồi nói sau, hôm nay trước làm Bát thúc chậm rãi.”Lâm Nhuận trầm khuôn mặt xoay người, “Kia Bát thúc trước nghỉ ngơi, chờ ngài hảo một chút chúng ta lại đem người đều tụ lại đây nói chuyện.”Các phòng phòng chủ nhân cơ hội cáo lui, Bát thúc công thấy Lâm Thanh Uyển cũng muôn đi, nhịn không được kịch liệt ho khan lên, hỏi: “Kia lộ dẫn...”Lâm Thanh Uyển dừng lại bước chân, hơi hơi quay đầu lại nói: “Thập ca đi nhà cũ tìm ta muôn thư tay là được.”Còn chưa đi ra ngoài phòng chủ nghe vậy, trong lòng không khỏi vừa động.Lục thúc công trầm khuôn mặt đi ra ngoài, Thập Nhất thúc công liền hừ hừ hai tiếng nói: “Lục ca, đi ta chỗ đó ngồi ngồi?”Lục thúc công quay đầu lại nhìn thoáng qua chính song song đi cùng một chỗ Lâm Thanh Uyển cùng Lâm Nhuận, gật gật đầu nói: “Hảo, Nhuận ca nhi, ngươi cùng Uyển tỷ nhi đi về trước đi, ta đi ngươi Thập Nhất thúc trong nhà ngồi ngồi.”Lâm Thanh Uyển cười gật đầu, chờ bọn họ đi xa mới quay đầu cùng Lâm Nhuận nói: “Cùng nhau đi một chút?”Lâm Nhuận gật đầu, cùng Lâm Thanh Uyển chậm rãi triều nhà cũ đi trở về đi.“Này đồng lúa đã là không thể trông cậy vào, cũng may Lâm Hữu bọn họ này một thê hệ cũng không tệ lắm.”Lâm Nhuận hơi có chút hổ thẹn, “Là ta không quản hảo tông tộc.”Lâm Thanh Uyển liền cười khẩy nói: “Bạn họ tuổi tác cũng không so ngươi kém nhiều ít, nào còn dùng ngươi quản? Ngũ ca thả bị liên luy mấy năm đi, chờ này một vụ phòng chủ đều thay đổi liền nhẹ nhàng.”Bởi vì Lâm Trí cùng Lâm Giang này hai đời cũng chưa như thế nào quản lý tông tộc, lúc này mới làm cho bọn họ ích kỷ, không chỗ nào thành tựu.Mà trên thực tế, Lâm thị cũng thật là từ Lâm Giang sau khi chết liền xuống dốc, bởi vì trong tộc người

vụng về không nói, còn không đồng nhất tâm.Khó trách Khuy Thiên Kính trung, Lâm thị sẽ bại với Thượng thị cùng Triệu thị.Lâm Nhuận nhìn đến Lâm Thanh Uyển trên mặt châm chọc, nhịn không được hỏi: “Uyển tỷ nhi quả thực muốn đem lô dẩn cho bọn hắn?”“Ta sẽ cho bọn họ thư tay, nhưng có thể hay không bắt được lại muốn xem bọn họ bản lĩnh.” Lâm Thanh Uyển trong mắt hiện lên hàn quang, lạnh lùng nói: “Không ra đi trải qua mưa gió, bọn họ liền cho rằng bên ngoài thế giới cũng như tông tộc nội giống nhau ấm áp như xuân, nghĩ muốn cái gì, mở miệng là được, lại vô dụng còn có thể cản quấy.”Lâm Nhuận nhíu mày, “Ngươi muốn cho bọn họ đi kinh thành? Vạn nhất nháo xảy ra chuyện tới, chẳng phải là cắp tông tộc mất mặt?”“Ném liền ném đi,” Lâm Thanh Uyển không thèm để ý nói: “Bọn họ ở bên ngoài mất mặt, đãi trả về ngươi lại lấy tộc quy phạt bọn họ chính là, cũng làm cho bọn họ chịu chút giáo huấn.”Dù sao nàng là không ngại Lâm thi mất mặt.Lâm Nhuận: “... Như vậy không hảo đi.”Lâm Nhuận tuy không đến mức giống hắn cha giống nhau sĩ diện, lại cũng không nghĩ tông tộc vì thế vứt bỏ thể diện.Lâm Thanh Uyển lại cười lạnh nói: “Hiện tại làm cho bọn họ đi ra ngoài, Lâm thi chỉ là mất mặt mà thôi, nếu không chịu giáo huấn, tùy ý bọn họ càng thêm vụng về tự đại, lại quá mấy năm, chờ Lâm Hữu bọn họ này một vụ đi lên, bọn họ liền không phải cắp Lâm thi mất mặt, mà là hổ hổn tồn, cắp tông tộc vứt là tánh mạng.”Lâm Nhuận trầm mặc.“Bát thúc cả đời này đi ra ngoài quá vài lần? Ỷ vào hắn bối phận cao, tuôi đại, trong tộc trên dưới đều nhường hắn, lúc này mới dưỡng thành này một bộ tự đại lưu manh hình dáng,” Lâm Thanh Uyển không chút khách khí châm chọc Bát thúc công, “Hắn nếu là cũng giống Lâm Truyền bọn họ đi ra ngoài kiếm ăn, ngươi xem hôm nay những lời này hắn dám nói xuất khẩu sao?”Lâm Truyền trước kia vẫn là lưu manh đâu, gia cảnh chỉ là lược thêm phong thật mà thôi, lại cũng dám ở trong tộc làm trời làm đất, lần đầu tiên nhìn thấy Lâm Thanh Uyển khi còn dám cùng nàng sắc thanh đâu.Đi ra ngoài mấy năm lại trở về, hiện tại trong tộc thấy hắn mở miệng mắng quá ai?Tái kién Lâm Thanh Uyển, liền cùng cái tôn tử giống nhau cung kính khiêm cung.Chỉ có đi ra ngoài trải qua mưa gió mới có thể biết trời cao đất rộng, Lâm Nhuận này đồng lúa, trừ bỏ cá biệt thường bên ngoài đi lại phòng chủ ngoại, những người khác cả đời đều lưu tại trong tộc quản lý về điểm này sản nghiệp, chứng kiến đều là tộc nhân.Liên cùng đáy giếng éch xanh giống nhau, cho rằng nhật nguyệt đều là vây quanh bọn họ chuyển động đâu.Hiện giờ Lâm Thanh Uyển chịu lo lắng đả kích bọn họ, đó là để mắt bọn họ, còn tưởng cứu một cứu bọn họ, đến nỗi Bát thúc công, lần này chỉ cần hắn không túc chết là được, mà hắn con cháu có không thông suốt liền xem bọn họ tạo hóa.Lâm Thanh Uyển một bộ vì tông tộc thao toái tâm bộ dáng, Lâm Nhuận túc khắc cũng không biết nên không tin hắn, hắn luôn có một loại nàng là ở trả thù Bát thúc bọn họ cảm giác.Có thể thấy

được nàng nói được lời lẽ chính đáng, thả ánh mắt sâu xa, hàn lại cảm thấy chính mình suy nghĩ nhiều.Hai người biên nói chuyện biên về tới nhà cũ, lão Trung bá nghênh ra tới, “Cô nãi nãi, ta làm người chuẩn bị tốt thức ăn, ngài cùng tộc trưởng trước dùng cơm trưa?”“Cũng hảo.”Lâm Thanh Uyển cùng Lâm Nhuận cơm trưa còn không có ăn xong liền có người tới cửa tới cầu lộ dẫn, Lâm Thanh Uyển nghiêng liếc Lâm Nhuận liếc mắt một cái, cười như không cười đứng dậy đi thư phòng viết tam bìa một mô giống nhau thư tay, giao cho hạ nhân nói: “Đem hai phong giao cho trước hai cái tới cầu người, này cuối cùng một phong để lại cho Bát thúc công gia, còn lại người lại đến, liền nói danh ngạch toàn dùng xong rồi.”Hạ nhân tiếp nhận, cung kính tiếp tam phong thư tay đi ra ngoài.Tới cầu lộ dẫn người liền Lâm Thanh Uyển mặt cũng chưa nhìn thấy đã bị đuổi rồi.Bọn họ mở ra tin một khai, lúc này mới phát hiện bọn họ còn phải đến kinh thành đi mới có thể bắt được lộ dẫn, vội vàng túm chặt kia truyền tin người hầu, “Như thế nào là tin, không phải lộ dẫn?”Hạ nhân nhịn xuống trọn trắng mắt xúc động, cúi đầu cung kính nói: “Cô nãi nãi chỉ cho ta tam phong thư, mặt khác khi nô tài cũng không biết.”Tới người sott ruột, “Này cùng nói không giống nhau a.”Mặt khác một người liền nói: “Uyển tỷ nhi giống như nói chính là cấp thư tay, chẳng lẽ yêu cầu chúng ta tự mình đi kinh thành lấy lộ dẫn?”“Như thế nào như vậy phiền toái?” Túm người hầu người có chút bất mãn, nhưng vẫn là đem tin thu hảo tắc trong lòng ngực, nói: “Vẫn là đến tìm hiểu công việc người hỏi một chút, chẳng lẽ thật muốn đi kinh thành?”“Tim Uyển tỷ nhi hộ vệ hỏi một chút đi, bọn họ không phải đi theo Uyển tỷ nhi từ kinh thành trở về sao?”Vì thế, trừ bỏ Dịch Hàn bên ngoài hộ vệ cùng ngày liền thu vào pha phong, bọn họ cùng những cái đó hạ nhân nhưng không giống nhau, tưởng từ bọn họ trong miệng hỏi thăm tin tức, không ra điểm huyết sao được?Các hộ vệ mỹ tư tư thu bọn họ đura bạc, nói: “Này lộ dẫn đều là Lý Phiên Viện cùng Hộ Bộ một khối ký phát, mỗi người đều được đến kinh thành đi ghi vào tin tức, sau đó Hộ Bộ cùng Lý Phiên Viện xét duyệt quá, cảm thấy người có tư cách có được một trương lộ dẫn khi mới có thể ký phát cho người.”Các hộ vệ nói: “Các người xem Truyền thiếp gia, còn có Thượng gia biểu thiếp gia, bọn họ muốn bắt lộ dẫn, đều là đi trước kinh thành.”Còn có hộ vệ hảo tâm nhắc nhở nói: “Hiện tại này chợ chung lộ dẫn nổi tiếng thật sự, mà triều đình ký phát lộ dẫn đều là hiếu rõ, các người tuy được cô nãi nãi thư tay, nhưng nếu là đi đến kinh thành đã không có, kia cũng là lấy không được, đến chờ đến tiếp theo thay phiên.”Hai người cả kinh, “Chúng ta đây đến chạy nhanh đi kinh thành a.”“Đúng vậy, cô nãi nãi thư tay chỉ là làm người từ còn lại lộ dẫn trung đều một trương cho các người, mặt khác vẫn là đến chiêu quy củ tới,” một cái hộ vệ nếu có điều chỉ nói: “Cô nãi nãi quan nhi tuy đại, nhưng mặt trên còn có lục bộ thượng thư cùng bệ hạ đâu, Ngự Sử Đài lại nhìn chằm chằm vào,

nàng không có khả năng làm được quá mức. Cho các người thư tay đã là thiên đại nhân tình.” Hai người vội vàng cười nói: “Uyển tỷ nhi hảo ý chúng ta tự nhiên là biết đến, tương lai khẳng định sẽ báo đáp.” Các hộ vệ trong lòng cười lạnh, những người này chỉ cần không cho cô nãi nãi chọc phiền toái là được, nơi nào còn dám ngóng trông bọn họ báo đáp? Hai người hỏi thăm hảo tin tức, mới đi ra ngoài liền đụng tới đang ở cửa chờ người, vừa thấy đến hai người liền xông tới, “Vừa rồi hạ nhân nói danh ngạch không có, chẳng lẽ là các ngươi được đi? Đều là đường huynh đệ, các ngươi cũng không thể độc chiếm a...”

Chương 447: Hố sâu

Có lẽ là chắc chắn Lâm Thanh Uyển sẽ không thất tín, Bát thúc công mãi cho đến chạng vạng mới phái Lâm Thập tới bắt thư tay, lúc này trong tộc mặt khác phòng chủ đã vì mặt khác hai phong thư tay cãi nhau ngắt trói.Bọn họ là không dám tìm Bát thúc công cùng chung kia trương lộ dẫn, cho nên chỉ có thể bên trong giải quyết kia hai trương, hiện giờ lộ dẫn còn chưa tới tay, đại gia liền vì ai cầm này hai phong thư tay đi kinh thành cãi nhau ngắt trói.Lúc này đây Lâm Nhuận cũng không nhúng tay, từ bọn họ nháo đi.Dù sao đều là giỏ tre múc nước công dã tràng, hắn hà tất vào lúc này uống làm ác nhân?Lâm Thanh Uyển chỉ ở nhà cũ ở cả đêm, xác định Bát thúc công trong thời gian ngắn sẽ không lại phóng có quan hệ với nàng lời đồn đãi sau liền rời đi hồi Lâm phủ.Ngọc Tân dự tính ngày sinh liền vào tháng sau mười tám, nhưng dự tính ngày sinh luôn có không chuẩn thời điểm, ai ngờ chính là sẽ trước tiên, vẫn là duyên sau?Cho nên Lâm Thanh Uyển sẽ không rời đi Lâm phủ lâu lắm.Lâm Ngọc Tân đối tông tộc ấn tượng vẫn luôn không tốt lắm, đặc biệt chán ghét Bát thúc công một hế, hiện tại hắn lại sinh sự từ việc không đâu, tạo cô cô dao, trong lòng càng là không mừng.“Cô cô hà tất để ý đến bọn họ, trước kia phụ thân mặc kệ bọn họ, bọn họ cũng không dám nói cái gì, ngài mấy năm gần đây tới thi ân nâng đỡ, đảo đỡ ra một đồng bạch nhãn lang tới.”“Ngươi Bát thúc công bọn họ nhưng không từ ta trong tay lạc cái gì chỗ tốt, hắn sắp không được rồi, lâm chung trước vì con cháu mưu mưu phúc lợi là bình thường.”“Kia hắn cũng không thể như thế bức bách cô cô, vốn là cùng tộc chí thân, hiện tại cũng biến thành kẻ thù.”Lâm Thanh Uyển gật đầu cười, “Cho nên ngươi phải nhớ kỹ, về sau cầu người làm việc liền phải lấy ra cầu người thái độ tới, nhưng không cho giống hắn giống nhau động oai điểm tử.”“Ta mới không phải người như vậy đâu,” Lâm Ngọc Tân dừng một chút sau hỏi: “Cô cô liền cam nguyện như vậy tính?”Lâm Thanh Uyển cười nói: “Như thế nào sẽ liền tính đâu, tưởng bức ta, cũng phải nhìn hắn có hay không cái kia bản lĩnh, ngươi thả chờ xem đi.”Lâm Ngọc Tân đôi mắt lấp lánh tỏa sáng, nàng vẫn luôn không hiểu lắm đến như thế nào ứng phó tông tộc bên kia, cô cô giáo nàng muôn ân uy cũng thi, nhưng nàng lại nhớ rõ trước kia

phụ thân nói qua, dòng bên không thể quá phận tin cậy, đương độc lập chi.Mà tổ phụ bút ký trung càng là nói thẳng Lâm thị dòng bên đều là xu lợi tiểu nhân, không thể cùng chi thân cận.Hiện tại đương tộc trưởng chính là ngũ thúc, đời kế tiếp có thể là Hữu đường ca, nhưng lại đời kế tiếp, Lâm Ngọc Tân sờ sờ chính mình bụng, lại đời kế tiếp lại có khả năng là nàng trong bụng đứa nhỏ này.Nàng luôn là hy vọng có thể biết được đến càng nhiều chút, làm hài tử tương lai lộ không đến mức quá mức nhấp nhô.Cho nên ở biết cô cô không phải lần nữa dung túng bọn họ sau, Lâm Ngọc Tân liền lưu ý khởi tông tộc bên kia sự tới.Tông tộc nháo đến không nhẹ, nhưng cũng biết muốn nhanh lên làm quyết định, bởi vì hiện đã gần đến tháng sáu, chờ bắt được lô dẫn, bọn họ lại trù bị hảo hàng hóa xuất phát, khả năng đều tám chín nguyệt.Thời tiết đã bắt đầu biến lạnh, lại kéo đi xuống liền phải lạc tuyet, kia năm nay liền uổng phí.Cho nên náo loạn hai ngày sau, các phòng chủ liền chạm vào ở bên nhau mở cuộc họp, cuối cùng dùng thực lực đem mặt khác phòng đầu đè ép đi ra ngoài, cuối cùng chỉ còn lại có sáu phòng, bọn họ chia đều hai phong thư tay, các phái ra một người tới vào kinh đổi lô dẫn.Những người khác tắc lưu tại trong nhà chuẩn bị muôn mang đi U Châu hàng hóa.Số định mức chia đều, mỗi phòng tam thành, sau đó từ Lâm Thanh Uyên trong tay tiếp nhận thư tay kia một nhà nhiều đến còn lại một thành.4:3:3, cái này tỉ lệ có thể so đi theo Lâm Truyền cùng chung hán trong tay kia trương lô dẫn mạnh hơn nhiều, phải biết rằng bởi vì Lâm Truyền kéo người nhiều, tham cỗ người đa số chỉ chiếm một thành, mà Lâm Truyền độc chiếm năm thành.Người cầm thư tay xuất phát đi kinh thành, lưu tại Tô Châu bên này người cũng vô cùng náo nhiệt bắt đầu chuẩn bị hàng hóa, nhà mình tiền không đủ, còn đặc biệt đại khí cùng thân bằng nhóm mượn, có người gia còn đi tiền trang mượn lợi tức không thấp cho vay.Bởi vì đều biết bọn họ là muôn mượn tiền đi U Châu chợ chung, tiền trang không có không mượn, ai đều biết, hàng hóa kéo đến U Châu, lại kéo một đám trở về, kia lợi nhuận đâu chỉ phiên bội.Không ai sẽ nghĩ đến bọn họ còn không thượng tiền, thậm chí không ít người đều cực kỳ hâm mộ bọn họ cút chó vận, như thế nào bọn họ liền không phải Lâm thị người?Lại vô dụng cùng Lâm quận chúa nhắc lên chút quan hệ cũng hảo a.Lâm Ngọc Tân nghe đến mấy cái này nghe đồn, ẩn ẩn cảm thấy không đúng, nhịn không được đi xem nàng cô cô, liền thấy Lâm Thanh Uyên cười lạnh một tiếng, phất tay nói: "Không cần phải xen vào bọn họ, không tìm đường chết sẽ không phải chết."Nhưng bọn họ nếu muốn tìm đường chết, nàng cảm cũng ngăn không được.Lâm Nhuận cũng không nghĩ tới bọn họ nháo đến lớn như vậy, lại là đem Lâm Thanh Uyên cho bọn hắn lộ dẫn sự nháo được thiên hạ đều biết, may mắn Uyên tỷ nhi không phải thật sự phải cho bọn họ lộ dẫn, bằng không truyền tới trong cung, bệ hạ còn không biết nghĩ như thế nào Uyên tỷ nhi đâu.Thả người trong thiên hạ sẽ không thật sự hâm mộ bọn họ

có như vậy cái cô nai nai, mà là sẽ cảm thấy Lâm Thanh Uyển lấy quyền mưu tư, quá độ quan tâm tông tộc.Lâm Nhuận nghĩ đến đây, không khỏi có chút bất an, vội vàng đi tìm Lâm Thanh Uyển.Lâm Thanh Uyển lại không thèm để ý nói: “Không cần lo lắng, Ngũ ca hắn là may mắn có như vậy vừa ra, lúc này biết còn không muộn, bằng không này đó u ác tính tạm gác lại về sau, chỉ sợ liền thiết đều thiết không xong.”Lâm Nhuận liền thở dài một hơi, “Hy vọng bọn họ lần này có thể hấp thụ giáo huấn.”“Cái này Ngũ ca yên tâm,” Lâm Thanh Uyển ý vị thâm trường nói: “Lúc này đây ta sẽ làm bọn họ cả đời khó quên.”Vốn đang chỉ là muốn cho bọn họ một chuyến tay không, ha ha mệt, thật dài tâm trí, hiện tại sao, bọn họ nếu quảng vay tiền, nhiều mắc nợ, kia cái này giáo huấn khẳng định sẽ làm bọn họ đau đớn trong lòng, thả cả đời khó quên.Lâm Nhuận tuy có chút lo lắng, nhưng nghĩ đến bọn họ không kiêng nể gì, hắn lại ngoan hạ tâm tới, dứt khoát đổi đề tài, không hề đe bọn họ.“Ngọc Tân sắp sinh sản đi?”“Đúng vậy,” Lâm Thanh Uyển hợp lại mi nói: “Đại phu nói liền mấy ngày nay thời gian, nhưng nàng một chút phản ứng cũng không có, nhưng thật ra ăn uống càng ngày càng tốt, mỗi ngày dường như đều ăn không đủ no giống nhau. Nhưng ta nghe nói ăn quá nhiều hại tử sẽ béo, sinh sản khi khó khăn, nhưng không cho nàng ăn, ta lại lo lắng.”Lâm Nhuận: “...”Đối với loại sự tình này, hắn biết đến cũng không nhiều lắm a.Hồi tưởng một chút hắn thê tử mang thai thời điểm sự, Lâm Nhuận do dự nói: “Nàng nếu muốn ăn vậy cho nàng ăn đi, tổng không thể bị đói nàng, đúng rồi, hỏi qua Từ đại phu không có?”“Hỏi qua, Từ đại phu nói lúc này không ngại, chỉ là không thể ăn nhiều không tiêu hóa, nhưng ta còn là lo lắng.”Lâm Nhuận: “...”Hắn phảng phất thấy được hắn thê tử đối đãi nữ nhi khi bộ dáng.Lâm Thanh Uyển thật cẩn thận, Thượng Minh Kiệt so nàng càng cẩn thận, nàng vừa nói thai phụ ăn nhiều không tốt, hại tử béo sinh sản không tốt, hắn liền đem Lâm Ngọc Tân ăn cái loại này đồ ăn vặt đều thu lên, mỗi ngày ăn cơm cũng đều không chế lượng cơm ăn.Nhưng hắn lại không thể thấy Lâm Ngọc Tân đói, liền làm người làm bánh gạo, chuẩn bị không ít trái cây, chỉ cần nàng kêu đói liền cho nàng ăn một ít đồ vật.Qua miệng nghiện lại thu hồi tối.Cho dù là Từ đại phu sau lại nói hiện tại ăn không sợ hại tử lại mập lên, hắn cũng không sửa lại cái này thói quen, bởi vì rất nhiều lần, Lâm Ngọc Tân ăn không hiểu đén no, đều chống đỡ được.Bởi vì dự tính ngày sinh gần, đã nhiều ngày hắn cũng không như thế nào đi Cầu Tri Uyển, ngược lại lưu tại trong nhà tiếp nhận nữ học bên kia chiêu sinh sự, ngẫu nhiên thế Lâm Ngọc Tân xử lý một ít giao sự.Không tồi, hiện tại nữ học vẫn là không chiêu đến cũng đủ học sinh, Lâm Thanh Uyển định điểm bất quá hỏi, coi như không biết, Lâm Ngọc Tân liền chậm rì rì làm, nàng cùng Thượng Đan Cúc đều cảm thấy, quản lý trường học việc ninh chậm không mau, một mau ngược lại dễ dàng xảy ra chuyện.Lâm Thanh Uyển nhìn, âm thầm gật đầu, tuy vẫn là có rất nhiều

tật xấu, nhưng ít ra đại phương hướng không sai.Thượng Minh Kiệt cầm quyển sách đi tìm Lâm Ngọc Tân, nói: “Ngươi đã muốn dùng nữ học tế thế, kia lại muốn từ bên trong kiềm tiển là không có khả năng. Người đến rồi chậm lại quà nhập học, xem, đây là ta tân định ra quà nhập học.”Lâm Ngọc Tân tiếp nhận, lúi lưỡi nói: “Chút tiền ấy, ta liền tiên sinh đều thỉnh không dậy nổi.”Càng đừng nói mặt khác đầu nhập vào.“Đây là không có biện pháp sự, nữ học được để bắt đồng nam học, ngươi lại không phải chỉ chiêu nhà giàu thiên kim, ta nhìn một chút ngươi mở chương trình học, giống chúng ta nhân gia như vậy, là nhất định sẽ không đem nữ nhi đưa đi như vậy nữ học.”Lâm Ngọc Tân nhíu mày.Thượng Minh Kiệt liền nói: “Không tin ngươi đi hỏi cô cô, nếu lúc trước có như vậy một nhà nữ học, nàng có thể hay không đưa ngươi đi?”Hắn nhìn thoáng qua nàng bụng, thấp giọng hỏi, “Nếu là chúng ta nữ nhi, ngươi là nguyện nàng đi ngươi khai nữ học, vẫn là Lư thị gia học nữ học?”Lâm Ngọc Tân như suy tư gì.“Còn có, này nhạc, ngữ, phú chương trình học đều không cần khai, ngươi đã là muốn dạy các nàng tự lực cánh sinh bản lĩnh, này ba cái liền không quá phù hợp.”Lâm Ngọc Tân mở ra hắn quyền sách thượng làm ghi chú, nói: “Ngươi như vậy một lông, ta này nữ học ngược lại thành một cái xưởng.”“Đây là không có biện pháp sự, ngươi kế hoạch muốn đại bộ phận chiêu sinh học sinh chính là muốn học tập bếp, thêu, dệt, mộc chờ tài nghệ, vậy không có khả năng cùng đơn thuần thư viện giống nhau.” Thượng Minh Kiệt nói: “Thế gian người đọc sách thiêu, là bởi vì đọc sách khó, tiêu phí ngang cao, nam tử đọc sách còn như vậy khó, huống chi nữ tử?”Lâm Ngọc Tân đô đô miệng nói: “Lòng ta có không cam lòng, hơn nữa nếu đổi thành như vậy, kia Tứ muội muội chẳng phải là chỉ có thể đi giáo các nàng biết chữ mà thôi?”“Còn có một cái biện pháp,” Thượng Minh Kiệt khép lại quyển sách nói: “Phân viện, đem hiện tại nữ học chia ra làm hai nửa, một nửa tuyển nhận các ngươi như vậy, y theo Lư thị gia học chương trình học giống nhau, kinh nghĩa tử tập, cầm kỳ thư họa, lễ nhạc ca phú cùng với ngữ bắn đều giáo tập; Một nửa tắc tuyển nhận người thường gia nữ hài, giáo các nàng biết chữ, số học cập các loại tài nghệ, mặt khác thô sơ giản lược giáo giáo liền có thể.”Lâm Ngọc Tân trầm mặc không nói.Thượng Minh Kiệt liền buông quyển sách nói: “Đây là thích hợp!”“Kể từ đó, tiên sinh đều đến chiêu hai loại?”“Không tồi, bằng không ngươi tưởng chiêu đến học sinh là không có khả năng.”“Ta suy nghĩ một chút nữa đi.”Thượng Minh Kiệt gật đầu, “Việc này không vội, dù sao năm nay tưởng khai giảng là không có khả năng, ly sang năm đầu xuân còn có nửa năm thời gian đâu.”Lâm Ngọc Tân: Đột nhiên cảm thấy chính mình hảo vô năng a.Thượng Minh Kiệt cũng đã ánh mắt sáng người nhìn chằm chằm nàng bụng, thật cẩn thận sờ sờ hỏi, “Hắn hôm nay nhưng đá ngươi?”“Không có.”Thượng Minh Kiệt hơi hơi có chút thất vọng, “Đêm qua cũng không nhúc nhích, kỳ quái, hắn luôn luôn hiểu

động, như thế nào sẽ lâu như vậy đều bắt động đâu?" Lâm Ngọc Tân cũng có chút lo lắng, "Nếu không ngươi đi phòng bếp cho ta đoan một chén canh tới, ta uống lên thử xem." Đứa nhỏ này tựa hồ thực thích ăn canh, mỗi lần Lâm Ngọc Tân vừa uống canh hắn liền đá đến đặc biệt hăng hái, nàng cảm thấy đứa nhỏ này về sau nhất định thực thích ăn.

Chương 448: Cộng đau

Thượng Minh Kiệt lập tức đi phòng bếp cấp Lâm Ngọc Tân đoan một chén canh tới, kết quả Lâm Ngọc Tân còn không có tới kịp uống, bụng liền đau xót, nàng không khỏi hô nhở một tiếng, sưng sốt một chút mới phản ứng lại đây, đây là muôn sinh.“Làm sao vậy?” Thượng Minh Kiệt đỡ lấy nàng, lo lắng hỏi: “Là hãi tử đá thương người?”“Minh, Minh Kiệt, ta hình như là muôn sinh?”Thượng Minh Kiệt hơi hơi mở to hai mắt nhìn, “Này, không phải còn có bốn ngày mới đến dự tính ngày sinh sao, như thế nào nhanh như vậy?”Hắn tay chân nhũn ra, nhưng thấy Lâm Ngọc Tân cắn môi, cái trán đều thấm ra mồ hôi mỏng tới, lúc này mới bài trừ một chút lực lượng, “Ngươi chờ, ta, ta đi gọi người.”Dứt lời nghiêng ngả lảo đảo ra bên ngoài chạy, vừa ra khỏi cửa liền cùng Ánh Nhạn đụng phải, hắn trực tiếp ném tới trên mặt đất.Ánh Nhạn hoảng sợ, vội vàng đi dìu hắn, “Nhi gia ngài đây là làm sao vậy?”“Mau, mau đi gọi người, Ngọc Tân muôn sinh!”Ánh Nhạn sắc mặt biến đổi, ném xuống Thượng Minh Kiệt liền chạy, mới bị đỡ một nửa Thượng Minh Kiệt lại ném tới trên mặt đất, hắn cũng bất chấp, xoay người té ngã lộn nhào lại về phòng bồi Lâm Ngọc Tân.Nhất đau một trận vừa vặn qua đi, Lâm Ngọc Tân đã phục hồi tinh thần lại, nàng còn tính trấn định, thấy Thượng Minh Kiệt như vậy, không khỏi buồn cười nói: “Ngươi đừng sợ, ta không có việc gì.”Thượng Minh Kiệt nôn nóng đứng ở bên người nàng, lau mồ hôi lạnh nói: “Ta không sợ, ta một chút cũng không sợ.”Lâm Ngọc Tân thấy hắn sắc mặt tái nhợt, dường như hắn mới là muôn sinh sản người kia giống nhau, không khỏi buồn cười, “Ngươi lúc trước không phải đều cùng Từ đại phu học quá sinh sản khi phải chú ý sự sao, như thế nào ngược lại so với ta còn sợ?”Thượng Minh Kiệt run rẩy môi không nói chuyện.Hắn tuy là nam tử, nhưng cũng biết nữ tử sinh sản giống như quá quý môn quan, huống chi Ngọc Tân thân thể từ nhỏ liền không tính là hảo.Hắn có chút hối hận, ngồi xóm xuống cầm Lâm Ngọc Tân tay, hơi hơi ngẩng đầu nhìn nàng nói: “Chúng ta liền sinh này một cái đi, được không?”Lâm Ngọc Tân cười cười không nói chuyện.Lúc này, Ánh Nhạn đã mang theo bà đỡ nhóm vọt vào tới, Thượng Minh Kiệt bị tẽ tới rồi một bên.Bà đỡ nhìn một chút Lâm Ngọc Tân tình huống, gật đầu nói: “Là muốn

sinh sản, nhưng ly phát động còn trường đâm, trước kêu phòng bếp cấp nhị nái nái làm chút ăn.”Bà đỡ quay đầu hỏi Lâm Ngọc Tân, “Mà nái nái là muốn ăn cơm vẫn là mặn?”Lâm Ngọc Tân sững sót một chút nói: “Liền ăn mì đi.”Cái kia nhanh lên.Bà đỡ liền phân phó Ánh Nhạn nói: “Làm đâm bếp nữ phía dưới, nhiều đánh hai cái trứng gà, nhị nái nái đừng sợ, ngài là đệ nhất thai, ly sinh sản còn sớm đâm, trước lấp đầy bụng, sau đó mới có sức lực.”Đúng lúc vào lúc này, Lâm Thanh Uyển mồ hôi đầy đầm chạy tới, nàng mới đem Lâm Nhuận đưa đến cửa liền nghe nói Lâm Ngọc Tân phát động sự, gấp đến độ vội vàng chạy tới.Đồng thời cũng phái người đi thỉnh Từ đại phu, này không phải còn có vài thiên sao, như thế nào trước tiên?Bà đỡ nhóm biết Lâm Thanh Uyển không có sinh sản quá, không hiểu, cho nên cười nói: “Này trước tiên mấy ngày, đây sau mấy ngày đều là bình thường, dưa chín cuồng rụng, đây là tiểu công tử vội vã muôn ra tới đâm, quận chúa không cần lo lắng.”Hiện tại trong phủ cùng sở hữu bốn cái bà đỡ, có hai cái là Thượng lão phu nhân thỉnh, là Thượng gia thường thỉnh bà đỡ, còn có hai cái còn lại là Lâm Thanh Uyển thỉnh, dùng còn lại là Lâm thị con đùòng.Lâm Thanh Uyển gõ quá bốn người, chỉ cần Lâm Ngọc Tân mẫu tử bình an, chẳng phân biệt trước sau chủ yếu và thứ yếu, đều là giống nhau ban thường, nhưng nếu ai ở chỗ này đâm giờ tròn, bắt luận là ai ra tay, mặt khác người chỉ cần là biết thả không ngôn ngữ, giống nhau phạt.Cho nên bốn người cũng không tranh quyền, lại biết Lâm Thanh Uyển còn phái y nữ ở một bên nhìn chằm chằm, không hảo lừa gạt, bởi vậy có một nói một, cũng không dám dấu diếm.Lâm Thanh Uyển biết thuật nghiệp có chuyên tấn công, cho nên nàng chỉ làm tốt phòng bị, cũng không có quá nhiều nhúng tay.Nghe vậy gật gật đâm, vào nhà xem Lâm Ngọc Tân.Lâm Ngọc Tân chính đâm bụng bị Thượng Minh Kiệt nâng ở trong phòng đi tới đi lui, nhìn đến Lâm Thanh Uyển tiến vào, hai người trong lòng nháy mắt đều yên ổn xuống dưới.Thượng Minh Kiệt vội vàng muôn hành lễ, Lâm Thanh Uyển liền phát tay nói: “Hảo, không cần đa lễ, đại tỷ nhi, ngươi cảm thấy như thế nào?”Lâm Ngọc Tân nói: “Cô cô yên tâm, lúc này một chút cũng không đau.”Bà đỡ liền ở một bên giải thích nói: “Còn không có bắt đâm đâm, đâm từng cơn đều là một trận một trận, chúng ta xem qua thời gian, ngày mai có thể sinh hạ tới liền tính mau, cho nên nhị nái nái vẫn là đến nghỉ ngơi nhiều, dưỡng đủ tinh thần mới hảo.”Lâm Thanh Uyển gật đâm, tỏ vẻ minh bạch.Thượng lão phu nhân cũng thực mau đỡ Thượng Đan Cúc tay lại đây, nàng có thể so Lâm Thanh Uyển trán định nhiều, xem qua Lâm Ngọc Tân tình huống sau liền cười nói: “Còn sớm đâm, chúng ta đi về trước nghỉ ngơi, làm bà đỡ nhóm cũng thay phiên nghỉ ngơi, nhưng đừng ngao hổng rồi.”Lâm Thanh Uyển đâm chịu rời đi, liền cười nói: “Lão thái thái đi về trước, ta lại ngồi trong chốc lát.”Thượng lão phu nhân nhìn thoáng qua bên ngoài sắc trời, gật đâm nói: “Cũng hảo, chỉ là nàng cô cô cũng đừng quá mệt

nhọc, Ngọc Tân là đệ nhất thai, còn có đến chờ đâu.”“Lão thái thái yên tâm, trong lòng ta hiểu rõ.”Thượng Đan Cúc muốn lưu lại, Thượng lão phu nhân liền trùng mắt nhìn nàng liếc mắt một cái nói: “Ngươi một cái cô nương gia lưu lại nơi này làm gì? Cùng ta trở về.”Thượng Đan Cúc liền không khỏi nhìn Lâm Ngọc Tân liếc mắt một cái, Lâm Ngọc Tân liền cười nói: “Tú muội muội bồi bồi lão thái đi, ta nơi này không có việc gì.”Thượng Đan Cúc chỉ có thể đỡ Thượng lão phu nhân rời đi.Lâm Thanh Uyển thở ra một hơi, xoay người phân phó Bạch Phong nói: “Làm người đem tây sương thu thập ra tới, ta buổi tối liền ở nơi đó nghỉ ngơi.”Đông sương bị bố trí thành phòng sinh, lúc này đang bị Từ đại phu sai sứ người dùng dấm đem nhà ở huân một lần, cho nên Lâm Ngọc Tân còn lưu tại thượng phòng nơi này, phải đợi hơi muộn một ít mới có thể chuyển qua phòng sinh.Bóng đêm buông xuống, phòng bếp bên kia đưa tới đồ ăn, Lâm Ngọc Tân vẫn là ăn mì, Lâm Thanh Uyển tặc cùng Thượng Minh Kiệt đơn giản dùng một ít cơm, sau đó Lâm Thanh Uyển liền đứng dậy nói: “Ta đi nghỉ ngơi, các ngươi đi lại trong chốc lát cũng nhanh chóng nghỉ tạm đi, muốn dưỡng đủ tinh thần.”Bốn cái bà đỡ chỉ để lại hai cái, dư lại hai cái đi sớm ngủ, hôm nay buổi tối chủ định mệt nhất chính là các nàng.Bà đỡ nhóm nhìn thoáng qua Thượng Minh Kiệt, muộn nói lại thôi, giống nhau tới rồi như vậy nồng nỗi, nhà trai đều là phải về tránh, rốt cuộc sinh sản có huyết quang, đây chính là điềm xấu, đối nam tử vận thế không tốt.Thượng Minh Kiệt lại chỉ đương không phát hiện, đi thay đổi bị huân quá quần áo, buổi tối liền ngủ ở Lâm Ngọc Tân bên cạnh, mỗi lần nàng tê rần tỉnh, hắn liền tỉnh lại nắm chặt tay nàng.Bà đỡ nhóm thấy thế, cũng chỉ có thể yên lặng nhìn xuống.Tính, ai làm đây là nhà gái gia đình, quận chúa không lên tiếng, các nàng liền chỉ làm không biết đi.Bên ngoài hâu hạ nha đầu bà tử cũng đều là Lâm gia người, tự nhiên sẽ không đến Thượng lão phu nhân nơi đó đi khua môi múa mép, vì thế một buổi tối qua đi, Thượng lão phu nhân cùng Thượng nhị thái thái cũng không biết Thượng Minh Kiệt tự mình thủ Lâm Ngọc Tân.Thậm chí ngày hôm sau rạng sáng, Lâm Ngọc Tân chính thức phát động, đều là Thượng Minh Kiệt đem người ôm đến phòng sinh.Lâm Thanh Uyển đi theo Lâm Ngọc Tân vào phòng sinh, đối mặt gấp đến độ sắc mặt trắng bệch Thượng Minh Kiệt nói: “Ngươi đi ra ngoài đi.”Thượng Minh Kiệt do dự không chịu dịch bước.Từ đại phu đã chen qua hắn cắp Lâm Ngọc Tân bắt mạch, lại sờ sờ nàng bụng, đối Lâm Thanh Uyển gật đầu nói: “Mạch tượng thực hảo, thai cũng chính.”“Vất vả Từ đại phu.”Từ đại phu hành lễ lui ra, bà đỡ nhóm lúc này mới tiến lên bận rộn.Lâm Thanh Uyển liền ngồi ở một bên nhìn, Lâm Ngọc Tân biết lúc này không thể lớn tiếng kêu, để tránh xói mòn sức lực, cho nên đau đến mức tận cùng khi chỉ là hung hăng túm trong tay chăn, cắn khẩn trong miệng lụa bối.Bà đỡ nhóm lui tới chuẩn bị, một cái xoay người mới phát hiện Thượng

Minh Kiệt yên lặng mà súc ở một góc bất động, các nàng nhịn không được kinh hãi, “Nhị gia như thế nào còn ở nơi này, phòng sinh cũng không phải là ngài đai địa phuong, ngài mau đi ra đi.”Vừa vặn Thượng lão phu nhân cũng tới rồi, vừa nghe nói Thượng Minh Kiệt còn ở bên trong, lập tức phẫn nộ quát: “Minh Kiệt, không cần ở bên trong quấy rầy người túc phụ, người còn không mau ra tới!”Lâm Thanh Uyển liền cấp Ánh Nhạn sử một cái ánh mắt, Ánh Nhạn lập tức tiến lên đem Thượng Minh Kiệt đỡ đi ra ngoài.Chờ Thượng lão phu nhân nhìn đến tôn tử trạm đều đứng không vững tung dạng, giận đên cho hắn một cái tát, “Ngươi túc phụ đã đủ đau, ngươi như thế nào còn ở bên trong cho nàng thêm phiền? Nhìn ngươi này tiền đồ, mau cho ta trở về rửa mặt.”Thượng Minh Kiệt lắc lắc đầu, ghé vào cửa sổ biên bất động, nhìn không tới Lâm Ngọc Tân, hắn cuối cùng là tìm về chút lý trí cùng sức lực, hắn lay cửa sổ nói: “Biểu muội, ngươi đừng sợ, ta ở bên ngoài thủ ngươi đâu, chờ ngươi sinh xong ta liền mang ngươi đi ra ngoài ngoan nhi, ngươi không phải vẫn luôn muốn đi Hàng Châu xem Tây Hồ sao? Ta mang ngươi đi!”Lâm Ngọc Tân một bên nhịn đau, một bên “Ân ân” hai tiếng, có Thượng Minh Kiệt dời đi lực chú ý, nàng cuối cùng là cảm thấy không như vậy khó chịu.Lâm Thanh Uyển cũng thở dài nhẹ nhõm một hơi, âm thầm mà lau một phen hắn.Bà đỡ nhìn một chút tình huống, cười nói: “Nhị nãi nãi đừng sợ, ngài cung khâu đã khai sáu chỉ, trong chốc lát ta kêu ngài dùng sức, ngài liền chiểu trước kia chúng ta dạy ngươi biện pháp sử lực, yên tâm, thực dễ dàng.”Một chút cũng không dễ dàng...Lâm Ngọc Tân chiểu các nàng chỉ sử dụng lực, nhưng các nàng tổng nói dùng sức không đúng, nhưng trong bụng đau đớn lại là một trận đau quá một trận, kéo dài không dứt, đương nàng cho rằng chính mình đã có thể chết lặng khi, lại tổng có thể càng đau.Đến cuối cùng, Lâm Ngọc Tân cũng nhịn không được lắc đầu khóc thút thít, hô: “Ta không sinh, ta không sinh, Thượng Minh Kiệt ngươi cái hỗn đản, ta không cần sinh, ngươi kiếp sau, ngươi kiếp sau...”Lâm Thanh Uyển nắm chặt tay nàng, trấn an nói: “Đừng sợ, đừng sợ, Ngọc Tân, ngươi bình tĩnh lại, chậm rãi nghe bà đỡ nói, ngươi không phải đều học quá sao, ngươi nhất định có thể.”Thượng lão phu nhân cũng không khỏi nôn nóng lên, đứng dậy liền phải hướng trong phòng đi, Nam Xuân vội vàng giữ chặt nàng nói: “Lão thái thái, ngài còn không có thay quần áo đâu, Từ đại phu nói nhị nãi nãi thân thể nhuộc, tiêu tâm cảm nhiễm.”Thượng lão phu nhân liền vội đến xoay quanh, “Bà đỡ rốt cuộc được chưa, không được chúng ta liền lại đổi cái.”Thượng Minh Kiệt mồ hôi đầy đầu ghé vào cửa sổ thương nói: “Hảo, ta sinh, biểu muội ngươi đừng sợ, về sau đều ta sinh.”Thượng lão phu nhân thấy hắn nói được kỳ cục, trùng mắt nhìn hắn liếc mắt một cái nói: “Ngươi túc phụ là đau hổ đồ, ngươi ở chỗ này đi theo hạt hổ nháo cái gì?”Nhưng trong phòng lại một chút động tĩnh cũng đã không có, liền hù hù thanh cũng chưa.Thượng Minh

Kiệt nhịn không được cả người đều dán ở cửa sổ thượng, sưng sốt một chút liền hướng trong phòng hướng, Thượng lão phu nhân hoảng sợ, vội vàng nói: “Mau, đem hắn cho ta bắt lấy!”Nhưng thủ cửa hai cái bà từ là Lâm gia người, nghĩ đến lúc trước cô nãi nãi cũng không phải thực để ý cô gia ở bên trong, tiên lên chặn lại khi cũng chỉ dùng ba phân lực, kết quả liền một chút bị Thượng Minh Kiệt đẩy ngã, Thượng Minh Kiệt vọt vào đi, liền phát hiện Lâm Ngọc Tân chán nản nằm ở trên giường, nhìn đến Thượng Minh Kiệt, nàng nước mắt liền không khỏi đi xuống lưu, “Minh Kiệt, ta sức lực không đúng, ta thật sự không biết như thế nào sử lực, ta rõ ràng đã thực dùng sức...”Thượng Minh Kiệt vội vàng đau lòng tiến lên, cầm tay nàng nói: “Ngươi đừng sợ, ta lại nơi này đâu...”Lời nói còn chưa nói xong, một cỗ đau đớn lại thổi quét mà đến, Lâm Ngọc Tân theo bản năng liền phải cắn môi, Thượng Minh Kiệt nhanh tay lẹ mắt bắt tay chưởng nhét vào nàng trong miệng...Trong phòng truyền ra Thượng Minh Kiệt tiếng kêu thảm thiết... Cùng bà đỡ vui mừng thanh âm, “Sức lực đúng rồi, nhị nãi nãi, chính là như vậy dùng sức, tới, đi theo ta làm, hít sâu, hít sâu, ra sức nhi —— ra sức nhi a ——”Một bên Lâm Thanh Uyển há to miệng, chờ Lâm Ngọc Tân qua một trận, buông lỏng ra Thượng Minh Kiệt muốn hít sâu khi nàng liền đem Thượng Minh Kiệt tay ra bên ngoài một xả, sau đó đem cánh tay hắn cắp tắc qua đi.Lâm Ngọc Tân đã không thể tự hỏi, bắt lấy Thượng Minh Kiệt cánh tay liền hung hăng mà một cắn, lỗ tai chỉ có thể nghe đi vào bà đỡ một tiếng cao hơn một tiếng gọi thanh.Lâm Thanh Uyển bình tĩnh đem Ngọc Tân cắn lụa bối nhét vào Thượng Minh Kiệt trong miệng, nhìn bọn họ tiêu hai vợ chồng cùng nhau mồ hôi đầy đầu thống khổ.Bà đỡ sớm đã không ngại vọt vào tới Thượng Minh Kiệt, vui vẻ kêu lên: “Nhị nãi nãi, nhìn đến hài tử đầu, ngài lại sử dụng sức hài tử liền ra tới.”Thượng Minh Kiệt cùng Lâm Ngọc Tân đồng thời tinh thần rung lên, ánh mắt sáng ngời lên.Sau đó Lâm Ngọc Tân cắn đến ác hơn, cái này Thượng Minh Kiệt sắc mặt càng trắng, hắn cũng gắt gao cắn lụa bối hù hù hai tiếng...Lâm Ngọc Tân chỉ cảm thấy có thứ gì hoạt xuất thân thể, tuy rằng đã đau đến chết lặng, nhưng kia một khắc lại là thật sự nhẹ nhàng.Bà đỡ nhóm tay chân lạnh lẽ tiếp nhận hài tử, thanh trừ hài tử trong miệng tạp vật, sau đó cắt rót cuống rốn, dẫn theo hài tử chân “Bạch bạch” cho hai bàn tay, ở Thượng Minh Kiệt cầm túc nhìn trung cười nói: “Chúc mừng quận chúa, chúc mừng nhị gia cùng nhị nãi nãi, là vị tiểu công tử!”

Chương 449: Thượng gia phả

Hài tử bị đánh mông, lúc này mới lanh lót khóc hai tiếng, nhưng một bị bà đỡ bõ vào nước ám, tiếng khóc lập tức liền đình chỉ.Bà đỡ đem rửa sạch sẽ hài tử dùng tã lót bao hảo, thật cẩn thận đưa cho Lâm Thanh Uyển, cười nói: “Quận chúa xem, tiểu công tử tinh thần đâu.”Lâm Thanh Uyển kinh ngạc cảm thán nhìn này nho nhỏ một đoàn, cúi người cấp Lâm Ngọc Tân xem.Lâm Ngọc Tân đầy người mỏi mệt, nhưng vẫn là khởi động đầu nhìn hắn một cái, chờ nhìn đến hắn nhắm mắt lại, nắm tiểu nắm tay trương một chút miệng nhỏ, trong lòng liền một mảnh mềm mại.Thượng Minh Kiệt cũng đứng ở một bên ngơ ngác nhìn, trong mắt tràn đầy ngạc nhiên.Bà đỡ muôn thu thập Lâm Ngọc Tân, Lâm Thanh Uyển liền ôm hài tử đi ngoại thất, Thượng lão phu nhân đã tiến vào, lại không dám vào nội thất, cũng không làm Lâm Thanh Uyển đem hài tử ôm đến bên này, “Bên này có phong, tiểu tâm hài tử thối đến.”Nàng nhón chân tiêm nhìn thoáng qua, liên tục gật đầu nói: “Hảo, hảo a, đứa nhỏ này vừa thấy chính là cường tráng.”Lâm Thanh Uyển cũng cười, “Đúng vậy, ngài không phát hiện, vừa rồi hắn tiếng khóc lanh lót đâu.”Hai người nói một chút hài tử, Lâm Thanh Uyển liền đem hắn ôm trở về cấp Lâm Ngọc Tân, nói: “Ngươi hiện ngủ một lát, hắn nếu là đói bụng, ta lại kêu ngươi.”Thượng Minh Kiệt lập tức nói: “Cô cô, chúng ta thỉnh vú em.”“Ta biết, nhưng này sơ nhũ hay là nêng Ngọc Tân tới uy, đầu ba ngày làm hắn ăn hắn mẫu thân, lúc sau lại giao cho vú em đi.”Lâm Ngọc Tân liên tục gật đầu, nàng cũng muôn cho hài tử ăn nàng nái.Từ đại phu cấp Lâm Ngọc Tân đem quá mạch, xác nhận nàng không có việc gì sau, cả nhà liền náo nhiệt lên, Lâm Thanh Uyển trọng thưởng bốn cái bà đỡ, sau đó Lâm phủ, Thượng phủ, cùng với biệt viện cùng nhà cũ hạ nhân đều phát song phân nguyệt trước, chân chính làm được cùng khánh.Mỗi người đều ở vì cái này tiểu sinh mệnh vui vẻ, cho dù là Thượng nhị thái thái có chút đê ý đứa nhỏ này muôn tùy họ Lâm, thật thấy người khi cũng nhịn không được lộ ra mềm mại ánh mắt.Nàng rất muốn học Thượng lão phu nhân đem hài tử muôn tới chính mình bên người tới dưỡng, bất quá nhìn thoáng qua ôm hài tử không buông tay Lâm Thanh Uyển, nàng biết đây là không có khả năng.Nhấp nhấp miệng, liền không có nói.Thượng

lão phu nhân vui tươi hớn hở hỏi, “Nàng cô cô nhưng cấp hài tử lấy hảo tên?” Lâm Thanh Uyển liền cười, “Này đại danh a khiếu cho Minh Kiệt tới lấy, nhũ danh sao, hay là nên lão thái thái tới lấy, như vậy có phúc khí.” Thượng lão phu nhân liền cười, “Hay là nên Lâm cô cô tới lấy, ngài đọc sách nhiều, này lấy ra tên khẳng định hảo.” “Nhũ danh muôn chính là phúc khí, cũng không phải là tài hoa, phải có tài hoa tên, đều có hán cha mẹ lấy,” Lâm Thanh Uyển kiên trì nói: “Lão thái thái liền cho hán lấy một cái đi, ta nghe nói đại bảo nhũ danh chính là lão thái thái lấy.” Lão thái thái liền vui tươi hớn hở nói: “Ta đây liền cho hán lấy một cái.” Nàng nghĩ nghĩ nói: “Đứa nhỏ này tương lai muôn họ Lâm, ta tưởng Lâm cô cô lớn nhất hy vọng đó là hán hỉ nhạc an khang đi, nếu như thế, đã kêu Khang Nhi đi.” Lâm Thanh Uyển cười gật đầu, “Không tồi, tới, Khang Nhi tạ Thái Tổ mẫu ban danh.” Dứt lời ôm hài tử là được thi lễ, Thượng lão phu nhân liền vui tươi hớn hở nói: “Chỉ cần hán cả đời này bình an trôi chảy, tên này liền đáng giá.” Ba ngày thời gian, hài tử khuôn mặt khai mít ít, tuy rằng vẫn là nhăn dùm dó, lại đẹp rất nhiều. Thượng Minh Kiệt ghé vào giường em bé biên nhìn hán hồi lâu, đối Lâm Ngọc Tân nói: “Khang Nhi này đồng lứa từ vắn tự, cho nên hán đã kêu Văn Trạch đi.” Thừa chi tố tiên, trách bị hậu đại. Lâm Ngọc Tân đau lòng nói: “Ngươi yêu cầu có thể hay không quá nghiêm.” Thượng Minh Kiệt lại kiêu ngạo nói: “Hán tố tiên toàn không phải thường nhân, cô tố mẫu thượng có như vậy thành tựu, hán chính là không đuổi kịp cô cô, một nửa luôn là có đi?” Thượng Minh Kiệt liếc nàng liếc mắt một cái nói: “Biểu muội, ngươi cũng không nên làm nhiều bại nhì từ mẫu.” Lâm Ngọc Tân liền cỗ cỗ gương mặt nói: “Ngươi không làm từ phụ, ta tự nhiên sẽ không làm từ mẫu.” “Ngươi yên tâm, ta sẽ đối hán nghiêm thêm giáo dục.” Thượng Minh Kiệt tự tin tràn đầy. Có lẽ là nhận thấy được chính mình tương lai thảm đậm, luôn luôn ngoan ngoãn Khang Nhi đột nhiên khóc lên, sợ tới mức Thượng Minh Kiệt vội vàng nhẹ nhàng mà biên chụp biển hóng, “Hảo hảo hảo, cha không nghiêm, cha thương ngươi...” Lâm Ngọc Tân nhịn không được “Phụt” một tiếng cười ra tới. Chờ khó khăn đem hài tử hóng hảo, Lâm Ngọc Tân lúc này mới hỏi: “Tắm ba ngày đều phải thỉnh chút người nào?” “Cô cô nói thỉnh mấy nhà chí thân là được, còn lại người đều không cho tới cửa, rốt cuộc hài tử còn nhỏ, người nhiều dễ dàng sinh bệnh.” Thượng Minh Kiệt nói tới đây một đốn, gãi gãi đầu hỏi, “Là ai nhiều liền dễ dàng sinh bệnh?” “Cô cô nói người nhiều bệnh khuẩn cũng nhiều, hài tử nhỏ yếu, tự nhiên dễ dàng sinh bệnh.” Lâm Ngọc Tân từ nhỏ đi theo Lâm Thanh Uyển lớn lên, này đó tư duy đều không cần hỏi đều biết. Nàng nhẹ nhàng mà tướng tài ngủ hạ hài tử đặt ở bên cạnh, nói: “Nếu như thế liền nghe cô cô đi, ta mệt mỏi, ngươi cũng trở về nghỉ ngơi đi.” “Ngươi ngủ, ta lại xem một chút hài tử.” “Không được, ngươi ở chỗ này ta ngủ không được,” Lâm Ngọc Tân ghét bỏ nói: “Ngươi tổng cũng nhìn

không được cùng hài tử nói chuyện, người mau đi ra đi, ta chính làm ở cũ
đâu, các người nam nhân ở phòng sinh không tốt.” Thượng Minh Kiệt: Bồi
người nói hai ngày nói, người phía trước như thế nào không nói không tốt?
Nhưng Lâm Ngọc Tân đuổi hắn, Thượng Minh Kiệt lại không thể không đi,
hắn lưu luyến không rời nhìn thoáng qua trên giường nhí tử, yên lặng mà đi
rồi. Ánh Nhạn nghẹn cười tiến vào, thấp giọng nói: “Đại tiểu thư, cô gia ở
bên ngoài chuyên động không chịu đi đâu.” Lâm Ngọc Tân liền bắt một
phen chính mình đầu tóc, ưu thương nói: “Ta đều vài thiên không gội đầu,
lại đi xuống liền phải xú.” Ánh Nhạn hoảng sợ nói: “Ở cũ thời điểm cũng
không thể gội đầu, tắm rửa, ngài thả nhẫn nhẫn đi, nô tỳ xem cô gia cũng
không để ý...” “Nhưng ta để ý a...” Hình tượng là một chuyện, chính yếu
chính là nàng thực không thoái mái a, đặc biệt hiện tại là mùa hè, tóc lại du
lại ngứa, Lâm Ngọc Tân bắt một chút chăn nói: “Ta, ta muốn gặp cô
cô.” “Chính là cô nãi nãi tới cũng không được.” Lâm Ngọc Tân chỉ có thể
nhịn. Hài tử tắm ba ngày, Lâm gia bên này Lâm Thanh Uyển chỉ thỉnh Lâm
Nhuận, nhưng hạ nhân tới không ít, từ lão Trung bá, cho tới Chung đại quản
sự, mỗi một cái đều tới xem một cái vị này tương lai chủ tử. Lâm Thanh
Uyển đương trường định ra tên của hắn, chính là Thượng Minh Kiệt lấy
Lâm Văn Trạch ba chữ. Lâm Nhuận hỏi, “Cần phải nhớ nhập gia phả bên
trong?” Lâm Thanh Uyển cười, “Tự nhiên là muốn, còn làm phiền Ngũ ca
hỗ trợ tuyển cái ngày tốt.” Lâm Nhuận sớm có chuẩn bị, nghĩ nghĩ nói: “Kỳ
thật hắn trắng tròn sau nhưng thật ra có cái ngày lành, nhưng khi đó người
chỉ sợ phải về kinh.” Lâm Thanh Uyển gật đầu, “Ta đích xác không thể
dừng lại lâu lắm.” “Hài tử bất mãn nguyệt, không hảo ra cửa a.” “Ta nhưng
đại chi.” Thượng gia phả sự tự nhiên là càng sớm càng tốt. Mà cái này niêm
đại, bởi vì hài tử chét non rất cao, cho nên giống nhau đều là năm tuổi về
sau mới thượng gia phả, có thậm chí qua tám tuổi, xác nhận hài tử có thể
đứng ổn mới có thể thượng gia phả. Nhưng Lâm Văn Trạch tình huống
không giống nhau, Lâm Thanh Uyển là không có khả năng chờ như vậy lớn
lên thời gian. Lâm Nhuận hiển nhiên cũng biết, này phòng không chỉ có là
Thượng gia, còn có Lâm thị bên này. Lâm Nhuận hiện tại là không nghĩ
Lâm Thanh Uyển danh nghĩa những cái đó tài sản, cho nên hắn mừng rỡ
nhanh chóng giải quyết này đó phân tranh, chặt đứt có chút người vọng
tưởng. Hai người ăn nhịp với nhau, Lâm Nhuận liền nói: “Ba ngày sau là cái
ngày lành, người trở về, ta làm người khai từ đường.” “Đa tạ Ngũ ca.” Lâm
Thanh Uyển hơi khom mình hành lễ. Lâm Nhuận muốn khai từ đường
nhớ Lâm Văn Trạch tên sự, không cần nửa ngày liền truyền khắp Lâm thị
cùng Thượng thị. Thượng gia bên này trầm mặc một chút, sau đó liền có
người đi tìm Thượng lão phu nhân, hỏi: “Ngươi thật đúng là tính toán đem
cái này đại tôn tử đưa cho Lâm gia?” Thượng lão phu nhân rũ mắt, “Tuy là
họ Lâm, nhưng hắn vẫn là ta đại tôn tử, dưỡng ở ta tôn tử cùng tôn túc dưới

gối, nào có cái gì đưa không tiễn?”“Hừ, họ lâm, còn thượng Lâm thị gia phả, không phải đưa cho Lâm gia là cái gì?”Thượng lão phu nhân liền siết chặt trong tay Phật châu, hừ lạnh một tiếng nói: “Có người tưởng đưa, nhân gia còn chướng mắt đâu.”“Ngươi...”Thượng lão phu nhân lời này đảo cũng chưa nói sai, ai cũng không nghĩ tới Lâm Thanh Uyển đi một chuyến kinh thành, lại khi trở về liền biến thành Lý Phiên Viện thượng thư, Thượng Minh Kiệt này cưới nơi nào là một cái tức phụ, này quả thực là một cái kim ngật đáp.Lúc trước bao nhiêu người ngầm nhạo báng Thượng Minh Kiệt ăn cơm mềm, hiện tại liền có bao nhiêu nhân tâm trung hâm mộ ghen ghét cùng tiếc hận, sớm biết rằng Lâm Thanh Uyển có này tạo hóa, bọn họ lúc ấy nói cái gì cũng muôn tranh một tranh, tuy rằng hài tử có một nửa họ Lâm có chút khó xử, nhưng cấp ra một cái hài tử vẫn là có thể.Bọn họ tự giác chính mình điều kiện vẫn là so Thượng Minh Kiệt hảo rất nhiều, rốt cuộc Thượng gia chính là đã xuống dốc, Thượng Minh Kiệt là tội thân lúc sau.Lâm thị bên này cũng tâm tư di động một trận, đói đúa nhỏ này, bọn họ khẳng định sẽ không nhiều hoan nghênh, nhưng đôi mặt Lâm Thanh Uyển, không ai dám đem loại này bất mãn biểu hiện ra ngoài, đặc biệt là những cái đó còn trông cậy vào từ nàng trong tay lấy lộ dẫn nhân gia.Chính là luôn luôn nhất phản đối Bát thúc công đều trầm mặc ở nhà dưỡng bệnh, một câu cũng chưa nói.Vì thế ba ngày sau, tinh không vạn lí, Lâm Nhuận triệu tập các phòng chủ khai từ đường, đương trường đem Lâm Văn Trạch tên ghi tac dòng chính gia phả thượng, liền ở Lâm Ngọc Tân tên dưới.Lâm Thanh Uyển tự mình nhìn tên của hắn viết thành, khéo miệng hơi hơi một chọn, ngẩng đầu nhìn về phía từ đường thượng bài vị, cung cung kính kính lễ bái tam hạ sau mới rời đi.Nhìn Lâm Thanh Uyển rời khỏi từ đường, không ai dám đối nàng nói nữ tử không thể như từ đường nói như vậy.Xem, tông tộc tuy khắc nghiệt, lại cũng thế lực thật sự, chỉ cần ngươi quyền thế đủ đại, vậy ngươi lời nói quyền liền đủ đại, đừng nói đứng ở từ đường nội, ngươi nói khai từ đường, các phòng chủ phải rút ra thời gian tới chờ.Lâm Thanh Uyển trở lại Lâm Ngọc Tân bên người, đem khai từ đường khi tình hình nghiêm túc cùng nàng nói, nói: “Cho nên ngươi minh bạch, chỉ cần ngươi trong tay lợi thế đủ đại, tông tộc liền cũng đến cho ngươi nhượng bộ. Hiện tại bọn họ xem chính là ta mặt mũi, ta hy vọng tương lai bọn họ có thể xem ngươi mặt mũi.”Lâm Ngọc Tân như suy tư gì.Lâm Thanh Uyển duỗi tay sờ sờ nàng đầu nói: “Cô cô quá mấy ngày liền phải trở lại kinh thành đi, có rất dài một đoạn thời gian đều không thể lại hồi Tô Châu, ngươi muốn học sẽ bảo hộ chính mình, bảo hộ chính mình để ý ngươi.”“Nhanh như vậy?”Lâm Thanh Uyển gật đầu, thở dài nói: “Tây chinh quân vẫn luôn không thể càng tiến thêm một bước, đánh hay lui, triều đình đều phải có cái chương trình, cho nên Lý Phiên Viện sẽ rất bận, cô cô nhất thời không rảnh lo ngươi, cho nên ta hy vọng ngươi có thể chiếu cố hảo tự mình.”“Cô cô yên tâm!”

Chương 450: Chật vật

Lâm Thanh Uyển chuẩn bị hồi kinh sự, nhưng mà nàng nơi này còn không có nhích người, đi kinh thành đổi lộ dẫn người liền về trước tối, ân, một thân chật vật trở về.Đoàn người khí phách hăng hái rời đi, lại giống như chó nhà có tang giống nhau trở về, bọn họ đầy bụng oán khí cùng tức giận, vừa trở về liền thẳng đến Lâm thị biệt viện, nghe nói Lâm Thanh Uyển ở Lâm phủ, liền muốn hướng Lâm phủ đi.Trong đó một người liền nói: “Việc này trọng đại, còn hắn là trước nói cho Bát thúc cùng tộc trưởng, Uyển tỷ nhi là không công đạo hảo, vẫn là Lý Phiên Viện những cái đó quan viên giàu trên lừa dưới, này đều đến tộc trưởng đi cùng nàng hỏi càng tốt.”Những người khác cũng thoáng bình tĩnh lại, “Lời này có lý, chúng ta về trước tông tộc lại nói.”Đoàn người liền không đi Lâm phủ, về trước tông tộc.Nếu đã trở lại, đương nhiên là về trước các gia thu thập một chút, đem hành lý buông lại nói.Vì thế Lâm Thập cũng về trước gia.Bát thúc công gần đây tinh thần hảo không ít, vừa nghe nói nhi tử trở về đôi mắt liền tỏa sáng, vội vàng làm người đi kêu hắn tới hỏi chuyện.Thấy hắn râu ria xồm xàm, đầy mặt tiêu tụy cũng không thèm để ý, mà là trực tiếp duỗi tay nói: “Lộ dẫn đâu?”Lâm Thập Nhất mặt mệt, “Phụ thân, lộ dẫn không bắt được.”Bát thúc công sắc mặt biến đổi, “Không phải có Lâm Thanh Uyển thư tay sao, như thế nào hồi lấy không được?”Nhắc tới cái này, Lâm Thập liền nghĩ đến ở kinh thành khi bọn họ đã chịu vũ nhục, nước mắt thiếu chút nữa không nghẹn lại.Hắn lớn như vậy, nhi tử đều cưới vợ, đâu chịu nổi như vậy ủy khuất?Cho nên hắn cha vừa hỏi, hắn liền triệt để giống nhau nói, thậm chí còn hơi hơi thêm mắm thêm muối, chính là nghĩ hắn cha có thể đại phát thần uy đi tìm Lâm Thanh Uyển, tốt xấu không thể làm hắn ủy khuất nhận không.Lâm thị là đi theo những người khác cùng nhau đi lên kinh thành đổi lộ dẫn, bởi vì muốn đuổi thời gian, cho nên bọn họ là ra roi thúc ngựa vào kinh.Một đám sống trong nhung lụa đại lão gia, ở nhất nhiệt tháng sáu lên đường, có thể thấy được bọn họ quyết tâm, lòng tràn đầy vui mừng vào kinh, nghỉ ngơi chỉnh đốn một đêm sau ngày hôm sau liền cầm Lâm Thanh Uyển thư tay đi Lý Phiên Viện.Bởi vì có Lâm Thanh Uyển thư tay ở, cho nên Lý Phiên Viện quan viên ngay từ đầu đối bọn họ thực khách khí, cơ hồ là lập tức liền đem

bọn họ đưa tới mặt sau, chen ngang vì bọn họ xử lý.Sự tình ngay từ đầu tiên hành thật sự thuận lợi, bọn họ thân phận chứng minh thực mau thông qua, nhưng mà ở chế tác lộ dẩn khi lại ra biến cố, Lý Phiên Viện hướng bọn họ tác muôn mười hai vạn lượng bạc trắng.Không phải tổng cộng, mà là một trương lộ dẩn mười hai vạn lượng!Lâm Thập sắc mặt xanh mét nói: “Nói hai vạn lượng là mua lộ dẩn tiêu phí, còn có mười vạn lượng còn lại là tiền thế chấp, làm chúng ta có năng lực sử dụng lộ dẩn bằng chứng. Phụ thân, phía trước Uyển tỷ nhi nhưng không cùng chúng ta nói muôn bạc.”Thả nếu là phải bỏ tiền mua, bọn họ tội gì tìm Lâm Thanh Uyển?Trực tiếp đi Lý Phiên Viện không phải được rồi?Bát thúc công cũng thực tức giận, hất tay run run, sắc mặt đỏ lên, “Trù lần đó ra còn có cái gì?”Lâm Thập sắc mặt càng thêm khó coi, nhấp nháy miệng không nói chuyện.Nếu Lý Phiên Viện là đánh bọn họ một cái trả tay không kịp, kia chuyện phát sinh phía sau chính là cho bọn họ trầm trọng đả kích.Bọn họ những người này vào kinh, tính toán đâu ra đây trên người mang bạc cũng bất quá ngàn lượng, này vẫn là thêm một khối.Lý Phiên Viện hỏi bọn hắn muôn nhiêu như vậy tiền, bọn họ đương nhiên lấy không ra, lúc ấy bọn họ sắc mặt tuy thay đổi, lại còn tính đoan ở, nương Lâm Thanh Uyển uy thế đè ép bọn họ, muôn bọn họ đừng quá quá phận.Nhưng Lý Phiên Viện quan viên chỉ sắc mặt khó coi ngắm bọn họ liếc mắt một cái, sau đó liền cắn chết ít nhất cũng đến mười hai vạn, này đã là hắn có thể làm lớn nhất nhượng bộ.Lúc ấy hai bên tan rã trong không vui, Lâm Thập bọn họ là tính toán về trước khách điểm, sau đó viết thư cấp Lâm Thanh Uyển, làm Lâm Thanh Uyển ra mặt giải quyết.Kết quả bọn họ tin mới gửi đi ra ngoài không hai ngày, bọn họ tại Lý Phiên Viện làm sự liền truyền khắp kinh thành, bọn họ xuất nhập đều có thể nghe được người nhạo báng.Kỳ thật này bất quá là bọn họ ảo giác thôi, những người này nhưng thật ra sẽ hưởng thụ, vào ở chính là kinh thành tốt nhất tam gia khách điểm chi nhât, nơi đó đa số trụ chính là đại khách thương, bọn họ hơn phân nửa chính là hướng chợ chung lộ dẩn tới.Bởi vì Lý Phiên Viện đem Lâm Thập bọn họ liệt vào phản diện giáo tài, bởi vậy mỗi gấp được khó chơi khách thương, liền có quan viên thích lấy bọn họ nêu ví dụ, vừa đấm vừa xoa nói: “Chính là chúng ta Lâm thượng thư tộc nhân tới, chúng ta cũng chỉ bất quá thiếu thu như vậy điểm mua lộ dẩn tiền, này tiền thế chấp vô luận bất luận cái gì lại là đều phải giao.”Lại nói: “Bọn họ nhưng thật ra không nghĩ giao, cho nên càn quấy, nhưng mà Lâm thượng thư sớm có thiết lệnh ở, đó là bệ hạ hán lão nhân gia tự mình tới, này tiền thế chấp cũng được với giao. Cho nên các ngươi xem, người này không phải không bắt được lộ dẩn sao? Còn trông cậy vào Lâm thượng thư ra mặt thế bọn họ cầu tình, lại không biết này quy củ chính là Lâm thượng thư định ra, cho nên các ngươi cũng đừng làm khó dễ chúng ta, khó xử cũng vô dụng, ta chờ bất quá nghe lệnh hành sự thôi.”Liền có người hỏi thăm Lý

Phiên Viện rốt cuộc mở miệng cùng nhân gia muôn nhiêu ít, thế nhưng đem người dọa hồi khách điếm.Lý Phiên Viện quan viên giống như cười chế nhạo nói: “Không thể so các ngươi nhiều, mười hai vạn mà thôi.” Khách thương nhóm trong lòng lại là cực kỳ hâm mộ, lại là khinh thường, chỉ là mười hai vạn mà thôi, thế nhưng đều lấy không ra, kia còn làm cái gì tiến xuất khẩu sinh ý?Có ky Lâm Thanh Uyên, bọn họ không giáp mặt biểu lộ ra tới, nhưng ngầm lại không thiêu lộ ra khinh thường coi khinh thái độ.Chẳng sợ lại cẩn thận, cùng ở dưới một mái hiên, Lâm Thập bọn họ tổng hội phát hiện, huống chi bọn họ còn cũng không như thế nào cẩn thận, cho nên Lâm Thập bọn họ đụng tới quá rất nhiều lần “Khe khẽ nói nhỏ”.Có một lần một cái đường huynh đệ nhịn không được xông ra ngoài cùng bọn họ đối chất nhau, vốn tưởng rằng bọn họ bị phát hiện sau lưng nói người nói bậy sẽ chột dạ, ai biết nhân gia ám phúng trực tiếp biến thành minh trào, luận mồm mép, bọn họ tự nhiên là so ra kém này đó vào Nam ra Bắc, trải qua mưa gió đại khách thương.Vì thế một đám người bị mắng đến mặt đỏ tai hồng, trực tiếp liền cùng người động khởi tay tới, cuối cùng đoàn người là bị trảo vào trong nha môn.Nhưng bởi vì hai bên thân phận đặc thù, thả nháo đến cũng không phải rất lớn, cho nên đại khách thương giao phạt tiền liền đi rồi, mà bọn họ còn lại là bị Lâm Hữu chuộc ra tới.Lâm Hữu là không thể không ra mặt, bởi vì Lâm Thập bọn họ báo quản chúa phủ tên, nhưng đem người chuộc ra tới, Lâm Hữu liền nhịn không được nói bọn họ một đốn.“Phụ thân là không phát hiện hắn nói chính là nói cái gì, dường như chúng ta chỉ biết cấp tông tộc kéo chân sau giống nhau, hắn còn không có dương tộc trưởng đâu liền bung lên tộc trưởng bộ tịch.”Nếu không phải Lâm Hữu nói chuyện quá khó nghe, bọn họ cũng sẽ không chịu kích thích suốt đêm từ kinh thành gấp trở về, có thể nói bọn họ này dọc theo đường đi tích lũy một bụng oán khí.Đi thời điểm còn thu hoạch lớn hy vọng, cho nên chẳng sợ đường xá gian khổ bọn họ cũng cảm thấy vui vẻ, nhưng trở về lại là mang theo thương cùng tức giận, cho nên trên đường gian khổ tranh luận ngao gấp mười lần, Lâm Thập ở trên đường đều bị cảm nắng té xỉu, nhưng chính là vì tranh kia một hơi mới cường chống trở về.Lâm Thập thêm mắm thêm muối, trực tiếp đem Bát thúc công tức giận đến ngã ngửa, hắn há mồm đang muôn nói chuyện, kết quả miệng mới mở ra, đầu liền “Ong” một tiếng, trong đầu tựa hồ có cái gì bị giải khai, hắn trước mắt tối sầm, trực tiếp nguồng mặt ngã quy.Lâm Thập hoảng sợ, lúc này mới nhớ tới hắn cha thân thể không tốt sự, hắn nhảy dựng lên nhảy qua đi, sốt ruột hoảng hốt đi kéo hắn, “Cha ——”Chờ đem trong tộc đại phu tìm tới, Bát thúc công đã bất tỉnh nhân sự.Đại phu thấy Lâm Thập như vậy đỡ Bát thúc công, tức giận đến không nhẹ, trực tiếp tiến lên chụp bay hắn tay, cả giận nói: “Lão Thập, Bát thúc đây là trúng gió, ai làm ngươi lung tung động hắn?”Lâm Thập tay chân phát cương. Đại phu vội vàng chỉ huy hạ nhân chậm rãi đem người bình nâng

đến trên giường, sau đó chạy nhanh cứu trị.Đại trùi tối lúc sau, đại phu lắc lắc đầu nói: “Mệnh là cứu vê rồi, nhưng người này... Là khôi phục không được.”Lâm Thập nghiến răng nghiến lợi nói: “Là Lâm Thanh Uyển, là nàng hại phụ thân!”Đại phu cũng là Lâm thị tộc nhân, hắn liếc Lâm Thập Nhất mắt sau nói: “Ta cắp Bát thúc khai trương phương thuốc, người tìm người đi cùng ta bốc thuốc đi.”Lâm Thập phái hạ nhân đi theo, hắn tại chỗ xoay hai vòng sau liền đi ra ngoài tìm những cái đó cùng hắn cùng từ kinh thành trở về người.Việc này không thể như vậy tính.Lâm Nhuận ở nhà nghe được tin tức, sắc mặt trầm trồ, phái người vào thành cùng Lâm Thanh Uyển báo tin, đồng thời muôn đi Bát thúc công nơi đó nhìn xem.Lục thúc công liền nói: “Ngươi lúc này đi cũng vô dụng, bất quá là đồ tặc buồn bức thối, không bằng chờ ngày mai bọn họ tìm tới môn tới lại nói.”“Ngày mai...”“Ngày mai ngươi dẫn bọn hắn thấy Uyển tỷ nhi đi,” Lục thúc công sắc mặt âm trầm nói: “Lão bát càng ngày càng kỳ cục, liên quan dạy ra nhì tử đều không còn dùng được.”Nghĩ đến Lâm Thanh Uyển, Lục thúc công sắc mặt càng kém, “Uyển tỷ nhi cũng là, nhà mình như thế nào nháo đều được, như thế nào có thể tùy ý bọn họ nháo đến kinh thành, đem ta Lâm thị mặt đều mất hết.”Lâm Nhuận không quá tán đồng nói: “Uyển tỷ nhi nếu có thể khuyên động bọn họ, cũng liền không có tác muôn lộ dẫn một chuyện.”“Nhưng kinh thành sự không phải nàng thiết kế sao? Rõ ràng có thể ở trong tộc đem sự tình cùng đại gia nói rõ ràng, hà tất nháo đến kinh thành? Hôm nay qua đi, không biết bao nhiêu người sau lưng nhạo báng ta Lâm thị đâu.” Ở Lục thúc công trong mắt, bất luận cái gì sự đều không có Lâm thi quan trọng.Lâm Nhuận nháy nháy miệng nói: “Phụ thân ngày đó cũng ở đây, Bát thúc nhắc tới khi, nhưng không ai thể nàng nói tốt cho người, chẳng lẽ làm nàng lưng đeo ngỗ nghịch trưởng bối thanh danh?”“Nàng là lần đầu tiên ngỗ nghịch trưởng bối sao?”Từ Lâm Thanh Uyển hồi tộc kia một ngày khởi nàng liền ở ngỗ nghịch trưởng bối, nàng khi nào nghe qua lão bát nói chuyện?“Phụ thân là đang trách Uyển tỷ nhi ngỗ nghịch Bát thúc? Ngài cũng đừng quên dòng chính cùng dòng bên ân oán.”“Ta tự nhiên không quên, nhưng này Lâm thi không chỉ là dòng bên Lâm thi, cũng là dòng chính, đây là sở hữu Lâm thi người tông tộc, Uyển tỷ nhi nàng không nên tính kế tông tộc thanh danh,” Lục thúc công buồn bức nói: “Ta nếu là biết nàng muôn cho lão bát bọn họ mất mặt ném đến kinh thành đi, ta nói cái gì đều phải phản đối.”Lâm Nhuận biết, ở phụ thân trong lòng, chỉ sợ không có gì có thể so sánh tông tộc thanh danh càng quan trọng.Hắn xoa xoa thái dương nói: “Phụ thân đi trước nghỉ ngơi đi, ta đi Bát thúc công nơi đó nhìn xem, tông không thể làm lão Thập ở trong tộc nói bậy, ngày mai ta dẫn bọn hắn đi gặp Uyển tỷ nhi.”Lục thúc công đạo: “Nói cho Uyển tỷ nhi, tận lực điều thấp xử lý việc này, lại nháo đại, vứt là toàn bộ Lâm thi mặt, đừng quên, nàng cũng là Lâm thi nữ!”Lâm Nhuận cảm

thấy Lâm Thanh Uyển nhất định sẽ không nghe, ở nàng trong lòng, ích lợi có thể so thanh danh quan trọng nhiều.Nhưng hắn vẫn là trừu trừu thái dương đồng ý.Lâm Thanh Uyển buổi tối tổng cộng thu được hai phong thư, nàng buông Lâm Nhuận tin, cầm lấy đại phu tin điểm điểm lòng bàn tay nói: “Nhưng thật ra thú vị, đây là đem trúng gió cũng coi như đèn ta trên đầu tới.”Bạch Phong phi nhổ nói: “Bạn họ nhưng thật ra sẽ vu oan, cô nãi nãi, ngày mai muôn hay không thỉnh Chu thứ sử tới trong nhà làm khách?”Lâm Thanh Uyển liếc nàng liếc mắt một cái nói: “Ngươi cũng quá coi thường ta, nơi nào yêu cầu Chu thứ sử ra mặt? Bất quá ngày mai trong nhà đích xác muôn mở tiệc chiêu đãi hai vị khách nhân.”Lâm Thanh Uyển nghĩ nghĩ nói: “Thùa dịp không cấm đi lại ban đêm, phái người đi tìm một chút Tiên lão gia cùng Thịnh lão gia, đã nói lên ngày ta tìm bọn họ uống trà.”“Định ở khi nào?”Lâm Thanh Uyển trầm ngâm một lát nói: “Trước không chừng xác thực thời gian, chỉ làm người ngày mai không cần ra cửa liền hảo.”Còn không biết bọn họ khi nào tìm tới môn tới đâu.Lâm Thanh Uyển trong mắt hiện lên hàn quang, lúc này đây không đem các ngươi đánh sợ, ta liền không đem dòng họ trái lại viết.

Chương 451: Tới cửa

Khang Nhi lười nhác đánh ngáp một cái, đối với đậu hàn ngoạn nhi Thượng Đan Cúc một chút phản ứng cũng không có. Thượng Đan Cúc điếm điếm hàn tiểu mũi nói: “Thật đúng là đồ lười.” “Đúng vậy,” Lâm Thanh Uyển cười nói: “Không đói bụng không nước tiểu thời điểm tuyệt đối không hù hù, nhưng lười cũng có lười chỗ tốt, nhà của chúng ta Khang Nhi hảo mang nha.” Thượng lão phu nhân cũng nhịn không được gật đầu, “Cũng không phải là sao, ta liền chưa thấy qua so Khang Nhi càng tốt mang hài tử.” Nàng bẻ ngón tay tính đến: “Không nói Ngọc Tân, chính là Minh Kiệt khi còn nhỏ cũng nháo người thật sự, lâu lâu một hai phải gào một giọng nói, còn không dễ dàng hóng, lớn hơn một chút mới hảo chút.” Thượng Minh Kiệt tò mò nhìn lão thái thái, hỏi: “Kia biểu muội đâu?” Thượng lão phu nhân liền liếc mắt một cái đồng dạng tò mò Lâm Ngọc Tân, cười nói: “Ngươi biểu muội có thể so ngươi còn lợi hại chút, đó là lúc ấy có hạ nhân hỗ trợ mang theo, cũng đem ngươi cô mẫu lăn lộn đến không nhẹ, nhưng thật ra Lâm cô cô hảo mang...” Thượng lão phu nhân nói tới đây một đốn, nhìn về phía chính đánh ngáp ngủ Khang Nhi cười nói: “Ta cuối cùng biết đứa nhỏ này tính tình giống ai, nhưng không phải giống hàn cô tổ mẫu sao?” Lâm Thanh Uyển trên mặt đều nhịn không được hiện lên kinh dị. Thượng lão phu nhân liền vỗ tay nàng nói: “Ngươi không biết, ngươi vừa sinh ra chính là ngươi tẩu tử mang theo, lúc ấy nàng mới vừa gả qua đi không bao lâu, lại không sinh quá hài tử, nào biết đâu rằng như thế nào mang? Nhưng không ngờ ngươi hiểu chuyện thật sự, liền cùng Khang Nhi giống nhau, mỗi ngày chính là ăn ngủ, ngủ ăn, khó khăn không ăn cái gì lại tĩnh thời điểm liền bắt lấy chính mình tay nhỏ chỉ ngoạn nhi, lúc ấy ngươi tẩu tử trong lòng đều đau lòng hóng rồi, cảm thấy ngươi đặc biệt hiểu chuyện.” Lại điếm một chút Ngọc Tân cái trán nói: “Nơi nào giống đứa nhỏ này, vừa sinh ra liền khóc không ngừng, cho nên mặc dù ngươi tẩu tử mang quá ngươi, sinh Ngọc Tân khi cũng bị không ít tội. Đứa nhỏ này a, chọn người, thê nào cũng phải tự mình cha mẹ ôm mới được.” Cũng bởi vì điếm này, Lâm Giang phu thê càng đau lòng vô thanh vô túc Lâm Thanh Uyển một ít, lúc trước Thượng thị một bệnh chết, Thượng lão phu nhân một là đau lòng Ngọc Tân không người

giáo dưỡng, nhị cũng là lo lắng Ngọc Tân đi theo Lâm Giang bên người so bất quá Lâm Thanh Uyển, do đó tâm cảnh có biến.Lâm Thanh Uyển hơi hoi mỉm cười, đang muốn nói chuyện, Bạch Phong liền nhỏ giọng tiến vào bẩm báo, “Cô nãi nãi, tộc trưởng mang theo trong tộc vài vị lão gia tới cầu kiến.”Thượng lão phu nhân sững sốt sau liền cười nói: “Nàng cô cô có việc liền đi trước đi, chúng ta lại đậu một chút hài tử, cũng không thể làm hấn ngủ quá nhiều, bằng không buổi tối lại ngủ không được.”“Hảo,” Lâm Thanh Uyển đứng dậy cười nói: “Kia lão thái thái hiện ngồi, ta đi một chút sẽ về.”Nhìn mắt ngượng ngùng Lâm Ngọc Tân, nàng cười tersed tím nói: “Nhiều cùng bọn họ nói khi còn nhỏ sự, làm cho bọn họ cũng biết biết, làm cha mẹ có bao nhiêu không dễ dàng.”Nàng cảm khái cười nói: “Hiện giờ chúng ta khi còn nhỏ sự cũng cũng chỉ có lão thái thái đã biết.”Thượng lão phu nhân tinh thần rung lên, liên tục gật đầu nói: “Ta cũng là có thể cùng bọn họ nói những việc này.”Lâm Thanh Uyển cười rời đi, vừa ra cửa phòng tươi cười liền hạ xuống, nàng ngẩng đầu nhìn thoáng qua thái dương vị trí, hỉ nộ không biện nói: “Tới nhưng thật ra rất sớm.”Bọn họ mới dùng xong sớm thực không lâu, lúc này mới thuận thế ở Ngọc Tân nơi này đậu mới vừa tỉnh lại Khang Nhi, không nghĩ tới người liền tới rồi.Bạch Phong liền thấp giọng nói: “Nha đầu nói, vài vị lão gia trên mặt nỗi giận dùn dùn, cô nãi nãi, muốn hay không làm Dịch Hàn tiến vào?”Lâm Thanh Uyển nghiêng đầu nghĩ nghĩ nói: “Cũng hảo.”Lâm Thanh Uyển đi sảnh ngoài, Lâm Thập chính mang theo người nỗi giận dùn dùn ngồi, thấy bọn nha đầu tới thượng trà, liền cầm lấy chén trà lại ngã xuống, cả giận nói: “Này trà như thế năng miệng, là tưởng bỗng chết chúng ta sao?”Nha đầu hoảng sợ, uốn gối liền phải quỳ đến trên mặt đất thỉnh tội, Lâm Thanh Uyển liền ở cửa ho nhẹ một tiếng.Nàng không vui quét Lâm Thập Nhất mắt, đói đã quỳ đến trên mặt đất nha đầu phất tay nói: “Đi xuống đi, nơi này không cần các ngươi hầu hạ.”Nha đầu đại túng một hơi, vội vàng đứng dậy lui ra.Lâm Thanh Uyển tựa hồ không thấy được trên bàn đảo chén trà, lập tức cùng Lâm Nhuận hành lễ sau ở thủ tọa ngồi hạ, hỏi: “Vài vị đường huynh sáng sớm tới chơi, sẽ không chính là vì tới chọn nhà ta nha đầu tật xấu đi?”Mọi người bị Lâm Thanh Uyển uy thế một áp, trong lòng liền hơi trệ, đầy ngập phẫn nộ thoảng làm lạnh, Lâm Thập Nhị tả hữu nhìn xem, đầu tiên mở miệng nói: “Cửu muội, chúng ta cầm ngươi cho chúng ta thư tay đi kinh thành.”Lâm Thanh Uyển gật đầu, “Sau đó đâu? Đây là cầm lộ dẫn sau liền trở mặt không biết người?”Mấy người sắc mặt đỏ lên, vẫn là Lâm Thập Nhị nói: “Cửu muội đừng hiểu lầm, chúng ta cũng không phải nhầm vào cửu muội, thật sự là tích góp một bụng khí, thập ca vừa rồi một cái không nhịn xuống, lúc này mới đã phát tính tình.”Lâm Thanh Uyển cười lạnh, “Đến ta nơi này tới xì hơi, ta này phủ đệ đảo thành cho các ngươi xì hơi địa phương.”Lâm Thập đè ép áp giận dữ nói: “Cửu muội, chúng ta người sáng

mắt không nói tiếng lóng, lộ dãnh chúng ta cũng không bắt được, là Lý Phiên Viện công ngươi hại chúng ta, vẫn là... Tóm lại cữu muội đến cho chúng ta một công đạo.”Lâm Thanh Uyển hợp lại mi, “Lý Phiên Viện không lộ dãnh danh ngạch?”“Có...”“Kia vì sao không cho các ngươi?”Lâm Thanh Uyển đoạt hỏi: “Ta tự nhận là tại Lý Phiên Viện vẫn là có điểm mặt mũi, nếu nói sẽ đem danh ngạch cho các ngươi, tự nhiên sẽ cho.”Mấy người nghe xong, trong lòng liền buông lỏng, tưởng Lý Phiên Viện công Lâm Thanh Uyển hành sự, lúc này mới hòa hoãn sắc mặt nói: “Nếu như thế, còn thỉnh cữu muội lại cùng Lý Phiên Viện chào hỏi một cái, đem khẩu hạ lộ dãnh trả về cho chúng ta, còn có, kia bằng mặt không bằng lòng quan viên cũng muốn điều tra mới được!”Lâm Thập nói tới đây sắc mặt khó coi, “Ta phụ thân bởi vì việc này trúng gió ngã xuống đất, đều là nhân hán chi cố...”Lâm Thanh Uyển nhíu mày, đánh gãy hán chi nói: “Bát thúc trúng gió?”Lâm Thập rời lệ nói: “Đúng vậy, đêm qua phụ thân nghe nói ta không thể đem lộ dãnh lấy về tới, thế thì phong ngã xuống đất.”Lâm Thanh Uyển không biện hỉ nộ cảm khái nói: “Bát thúc tính tình vẫn là lớn như vậy.”Lâm Thập: “...”Lâm Thập Nhị đám người cũng sôi nổi cùi đầu, làm bộ không nghe được.Lâm Thanh Uyển bát một chút trên cổ tay vòng ngọc, nhàn nhạt hỏi, “Lý Phiên Viện nhưng có thuyết minh không cho các ngươi lộ dãnh nguyên do?”Mấy người tinh thần rung lên, cho rằng nàng là muốn thay bọn họ lấy lại công đạo, vội vàng nói: “Bọn họ thế nhưng hướng chúng ta tác muồn mườn hai vạn lượng bạc trắng, này chẳng phải là đánh cướp?”“Còn giả truyền ngươi ý tú, nói được chính khí lẫm nhiên bộ dáng, không nghĩ tới lại là công ngươi này một bộ thương thư gom tiền.”“Buồn cười chính là bên ngoài những cái đó khách thương còn tự cho là tài sản hùng hậu, đảo cười nhạo khỏi chúng ta này đó thanh liêm người chính trực tới...”Lâm Thanh Uyển:Lâm Nhuận cũng nhịn không được đỡ trán, cho nên bọn họ đi kinh thành rốt cuộc đã biết chút cái gì, thế nhưng liền lộ dãnh sự cũng chưa hỏi thăm rõ ràng liền chạy về tới?Lâm Thanh Uyển nhìn bọn họ lải nhải cáo trạng, rốt cuộc nhịn không được cười nhạo một tiếng, hỏi: “Cho nên các ngươi là bởi vì không có phó kia mười hai vạn lượng, mới không có bắt được lộ dãnh?”Đại gia thấy Lâm Thanh Uyển sắc mặt không đúng, vội vàng nói: “Chúng ta cầm ngươi thư tay đi, tự nhiên không chịu ăn như vậy mệt, nhà của chúng ta lại không phải vô quyền vô thể nhân gia, tùy ý bọn họ khinh nhục.”Lâm Thanh Uyển mặt vô biểu tình nói: “Ta nhớ rõ ta nói rồi, ta chỉ cho các ngươi lộ dãnh danh ngạch, đến nỗi mặt khác hết thảy chiêu quy củ tới.”Nàng nhắc lên mí mắt nói: “Mười vạn tiền thế chấp này quy củ là ta định ra.”Mọi người cả kinh, Lâm Thập Nhị kinh nghi bất định hỏi, “Cửu muội, chúng ta cũng muốn giao?”Lâm Thanh Uyển liền cười một chút, hỏi: “Các ngươi biết ta hồi kinh sau làm đệ nhất trương lộ dãnh là cho ai làm sao?”Lâm Thanh Uyển trong mắt hiện lên thanh lãnh quang, nói: “Là cho

Tứ hoàng tử làm, mười vạn lượng tiền thế chấp, hàn một văn cung không thiếu nộp lên.” Tuy rằng dùng chính là hoàng đế nội kho tiền. Lâm Thập mấy người sắc mặt đổi đổi, đại gia lúc này mới phản ứng lại đây Lâm Thanh Uyển ý tú, hỏi: “Cửu muội lời này ý tú là, cũng muôn chúng ta giao kia mười vạn lượng?” “Các ngươi không nghĩ giao?” Lâm Thập Nhị không khỏi nhìn về phía Lâm Thập. Lâm Thập sắc mặt biến ảo nói: “Cửu muội, này lộ dẫn là ngươi ứng thừa cấp...” “Cho nên ngươi muốn ta cái này đương đường muội cho các ngươi giao này 30 vạn lượng tiền thế chấp?” Lâm Thanh Uyển cười như không cười nhìn bọn họ nói: “Các huynh trưởng thật lớn bộ tịch a.” “Lâm Truyền bọn họ cũng giao mười vạn tiền thế chấp?” “Không có,” Lâm Thanh Uyển nhàn nhạt nói: “Lúc ấy chợ chung còn không có khai, phàm là kia một đám bắt được lộ dẫn thương nhân đều không cần giao tiền thế chấp.” Đây là ưu đãi, Lâm Thanh Uyển chỉ bọn họ một vòng nói: “Tứ hoàng tử ở các ngươi trước một đám.” Ý tú là Tứ hoàng tử đều giao, các ngươi dám không giao? “Nhưng cửu muội là Lý Phiên Viện thượng thư,” Lâm Thập Nhị giãy giụa nói: “Ngươi liền không thể cùng Lý Phiên Viện nói nói...” “Tứ hoàng tử vẫn là bệ hạ thân nhi tử đâu, này chợ chung là Đại Lương, Đại Lương là bệ hạ,” Lâm Thanh Uyển đánh gãy hắn nói, cười lạnh nói: “Ta Lâm Thanh Uyển tự nhận là còn không có lớn như vậy năng lực, có thể lướt qua bệ hạ đi.” Mọi người không nói, nhưng sắc mặt xanh trắng đan xen, Lâm Thập buồn bực nói: “Nếu như thế, chúng ta muôn này thư tay có tác dụng gì? Chúng ta nếu là có nhiều như vậy bạc, chính mình đi kinh thành mua lộ dẫn chính là, hà tất lại trải qua ngươi tay?” Lâm Thanh Uyển nghe xong cười lạnh một tiếng, “Cho nên các huynh trưởng đây là oán giận ta không chịu tận tâm?” Mấy người hừ lạnh một tiếng, thái độ cường ngạnh ngồi, đem đầu vặn đến một bên đi. Lâm Thanh Uyển thấy sắc mặt lạnh hơn, quay đầu cùng Dịch Hàn nói: “Đi thỉnh Tiền lão gia cùng Thịnh lão gia tới.” Lại giơ tay cùng Lâm Thập Nhị đám người nói: “Bắt tay thư cho ta.” Đại gia cảm thấy này thư tay quả thực một chút tác dụng cũng không có, Lâm Thanh Uyển hỏi muôn, bọn họ nửa là giận dỗi, nửa là tò mò ném cho nàng. Lâm Thanh Uyển liền đem thu đi lên hai phong thư tay đè ở dưới chưởng, lúc này mới nhìn về phía Lâm Thập. Lâm Thập sắc mặt biến ảo nói: “Ta không tùy thân mang theo.” Lâm Thanh Uyển liền không thèm để ý thu hồi ánh mắt, rũ mắt nhìn bên cạnh bàn chén trà không nói lời nào. Đại gia tĩnh tọa một chút, Lâm Thập Nhị không kiên nhẫn hỏi, “Cửu muội, này lộ dẫn chính là ngươi đáp ứng cho chúng ta, ngươi cũng không thể nói lời nói không tính toán gì hết.” “Thập nhị ca vui đùa, ta đáp ứng chính là cho các ngươi lộ dẫn danh ngạch,” nàng chọn môi châm chọc nói: “Ta nhưng không nghĩ tới vài vị liền lộ dẫn thu hoạch tư cách đều không có liền dám đến cùng ta muôn thư tay, ta tưởng trong tộc luôn có có thể lấy ra hai mươi vạn lượng nhân gia đi, này thư tay vốn là cho bọn hàn chuẩn

bị.”“Thập nhị ca, các ngươi không bản lĩnh, vậy không cần loạn đoạt a, đoạt lại không cần phải, không phải chính mình chiếm không tiện nghi, cũng không cho thân tộc nhóm chiếm sao? Tôi gì tới thay?”

Chương 452: Chuyển giao

Lâm Thập Nhị bọn họ sắc mặt khó coi, nắm chặt bọn họ là thân tộc này, “Cửu muội, chúng ta chính là cùng thân tộc hữu...”“Chính là ta thân đại ca trên đời, nên cấp triều đình nạp tiền hán cũng đến nạp.” Lâm Thanh Uyển lanh há mặt nói, “Như thế nào quan? Vì nước vì quân vì dân, ta là nguyện ý chăm sóc thân tộc, nhưng mà cũng không có khả năng tổn hại quốc lợi tới chăm sóc các ngươi. Công và tư ta Lâm Thanh Uyển tự nhận còn phân đèn thanh.” Nàng nghiêm nghị nói: “Bệ hạ nếu nguyện ý đem Lý Phiên Viện giao cho ta, ta tự nhiên sẽ cúc cung tận tụy, mà không phải làm nó biến thành ngươi chờ kiểm lời thủ đoạn.” Đang nói chuyện, có người tới báo, “Cô nai nai, Tiền lão gia cùng Thịnh lão gia tới.”“Thịnh bọn họ tiến vào,” Lâm Thanh Uyển quay đầu lại cùng Lâm Thập Nhị đám người nói: “Các ngươi không phải oán ta không có quan tâm các ngươi sao? Hôm nay ta liền kêu các ngươi nhìn xem, ta rốt cuộc có hay không quan tâm các ngươi.” Dứt lời đúng đắn nghênh đón Tiền lão gia cùng Thịnh lão gia. Tiền gia cùng Thịnh gia đều là Tô Châu nổi danh khách thương, nhưng đặt ở toàn bộ Giang Nam lại chỉ ở trung thượng mà thôi, đặc biệt là Thịnh gia. Nhà bọn họ lúc trước từ Lâm gia trong tay mua sở hữu trà trang, vốn định đại triển quyền cước, lại bị Triệu Thắng vừa đe dọa vừa dụ dỗ mua nhất mấu chốt một chỗ đi. Triệu gia bị tra, bởi vì kia trà trang bán ra giá cả quá thấp, làm hại bọn họ Thịnh gia cũng bị hoài nghi thông đồng với địch, lúc trước bị hảo một phen điều tra. Vì thương giả sợ nhất chính là cùng kiện tụng nhắc lên quan hệ, huống chi vẫn là loại này thông đồng với địch đại án, cho nên vì vót xuất gia chủ, phía trước Thịnh gia nhưng buông tha không ít tiền. Tây chinh đánh giặc, lương thảo không đủ, Thịnh gia còn đặc biệt cơ linh học Lâm Thanh Uyển khuyên một đám lương thực, cuộc sống này mới tính hảo quá chút. Vì thế, bọn họ từ bỏ ở Dương Châu lâu, hiện giờ súc ở Tô Châu không đi ra ngoài. Lâm Thanh Uyển một kêu, Thịnh lão gia liền tự mình chống bệnh thể tới, vốn đang sợ là Triệu gia sự có dính dáng đến hán, kết quả ở cửa nhìn đến Tiền lão gia, hán liền đại tùng một hơi. Hán là biết đến, Tiền lão gia cùng Lâm gia quan hệ vẫn luôn không tồi, thậm chí Tiền phu nhân đều có thể cùng Lâm Thanh Uyển nói thượng lời nói, nếu Tiền lão

gia cũng ở đây, kia hẵn là không phải cái gì chuyện xấu.Thịnh lão gia thấp thỏm đi theo Tiền lão gia phía sau vào cửa, thấy Lâm Thanh Uyển tự mình tới đón, vội vàng khom mình hành lễ.Lâm Thanh Uyển cười nói: “Hai vị lão gia không cần khách khí, tùy tiện thỉnh hai vị tới lại là có chuyện quan trọng thương lượng.”Tiền lão gia quét đối diện Lâm thị người liếc mắt một cái, cười nói: “Quận chúa có việc chỉ lo phân phó, ta chờ có thể làm đến nhất định làm.”Thịnh lão gia cũng thấy được Lâm Thập đâm người, vội vàng ứng hòa nói: “Là, quận chúa nhưng có điều thỉnh, chúng ta tất đem hết toàn lực.”Gần nhất Lâm thị được tam trương lộ dẫn sự nháo đến ồn ào huyên náo, nghe nói vì chuẩn bị hàng hóa còn cùng tiền trang mượn không ít tiền, hai người cho rằng Lâm Thanh Uyển là vì Lâm Thập bọn họ hàng hóa mà đến, cho nên liền ám chỉ có thể nợ mượn một bộ phận hàng hóa.Tiền gia chủ yếu làm chính là tơ lụa sinh ý, mà Thịnh gia còn lại là lá trà sinh ý, bất luận là tơ lụa vẫn là lá trà đều là chợ chung bán chạy thương phẩm, gần nhất Lâm gia liền cùng bọn họ mua không ít.Lâm Thanh Uyển ánh mắt một ngưng, biết Lâm Thập bọn họ không thiếu ở bên ngoài đánh nàng danh hào hành sự, quét bọn họ liếc mắt một cái, nàng quay đầu đối Tiền lão gia cùng Thịnh lão gia lại cười nói: “Hai vị lão gia trượng nghĩa, nếu như thế, ta Lâm Thanh Uyển có qua có lại, tự cũng sẽ không làm hai vị lão gia uổng phí tình nghĩa.”Nàng đem thuộc hạ đè nặng hai phong thư tay đưa qua đi, nói: “Trước kia ta trên tay không có dư thừa lộ dẫn, cho nên cũng chiêu cõi không đến Tô Châu hương thân, nhưng hiện có hai cái nhiều ra tới danh ngạch, không biết hai vị lão gia nhưng có ý?”Tiền lão gia cùng Thịnh lão gia ngạc nhiên, nửa ngày mới phản ứng lại đây Lâm Thanh Uyển ý tứ, vội vàng tiếp nhận nói: “Quận chúa chịu nghĩ ta chờ, ta chờ vô cùng cảm kích.”Tiền lão gia càng là cười nói: “Ta cùng với Thịnh lão gia tự biết đoạt bất quá người khác, cho nên cũng không hướng kinh thành đi, lại không nghĩ rằng này bánh có nhân sẽ rót đến ta chờ trên đầu, thật sự là không biết nên như thế nào cảm kích quận chúa.”Cho nên ngài có cái gì yêu cầu liền đề, chúng ta đều sẽ tận lực đạt thành.Lâm Thanh Uyển liền cười nói: “Nói đến cũng là các ngươi duyên phận, ta vài vị đường huynh tháu không ra mười vạn lượng tiền thế chấp tới, cho nên này hai phong thư tay mới chuyển cho các ngươi.”Tiền lão gia cùng Thịnh lão gia hai mặt nhìn nhau, đây là tưởng bọn họ hỗ trợ ra kia mười vạn lượng tiền thế chấp?Thật cũng không phải không thể, chính là...Lâm Thanh Uyển lại chuyện vừa chuyển nói: “Hai vị lão gia cũng biết, trừ bỏ mười vạn lượng tiền thế chấp, này mua lộ dẫn còn phải ra một bộ phận tiền, không biết hai vị nhưng có khó khăn?”Tiền lão gia cùng Thịnh lão gia lập tức tinh thần rung lên, vội vàng nói: “Quận chúa yên tâm, mặt khác năm vạn lượng mua lộ dẫn tiền ta chờ sau đó liền đưa lên, còn có một phần cấp quận chúa hậu lễ.”Thịnh lão gia khẽ cắn môi, đang muốn đồng ý kia mười vạn lượng tiền

thế chấp, rốt cuộc Thịnh gia đã lớn không thể so từ trước, đây là bọn họ một lần nữa đứng lên một cái cơ hội.Thế Lâm gia ra mười vạn lượng tiền thế chấp hắn vẫn là lấy ra tới.Ai biết Lâm Thanh Uyển lại cười gật gật đầu, quay đầu lại lạnh mặt nhìn về phía Lâm thị người, hỏi: “Thầy được sao, mua lô dãy tiền là năm vạn lượng, mà không phải hai vạn lượng.”Thịnh lão gia đã nhảy đến bên miệng nói lại sinh sôi mà nghẹn trở về, rũ mắt liếm mục đích ngồi ở một bên trang ngóc.Tiền lão gia cũng nhạy bén nhận thấy được không đúng, này không giống như là tự cấp Lâm Thập bọn họ muốn chỗ tốt a?Hai người đều trầm mặc, mọi người tầm mắt lại đều như có như không dừng ở Lâm Thập đám người trên người, mấy người từ Lâm Thanh Uyển đem thư tay chuyên giao đưa tiền lão gia cùng Thịnh lão gia khi biểu tình liền không đúng rồi, lúc này càng là khó coi.Lâm Thanh Uyển lại là không chút khách khí làm trò Tiền lão gia cùng Thịnh lão gia mặt phát hỏa nói: “Mắt mặt đều cho ta ném đến kinh thành đi!”Lâm Thanh Uyển trong mắt hàn quang lập loè, cười lạnh hỏi, “Nhập kinh nhiều ngày, lại liền mua lô dãy phải tốn bao nhiêu tiền cũng không biết, ta hắn là may mắn các ngươi không đổi đến lô dãy, bằng không tương lai còn không biết muôn như thế nào hố ta Lâm thị đâu!”“Cho rằng cửa sau là như vậy hảo tấu?” Lâm Thanh Uyển quay đầu cùng Dịch Hàn nói: “Đi điều tra rõ, bọn họ đi Lý Phiên Viện khi là ai ra mặt tiếp đai, mười hai vạn lượng, hắn nhưng thật ra sẽ thu, dư lại tam vạn lượng đi đâu vậy?”“Tam trương lô dãy chính là chín vạn hai, này một bút bút đều là tính ở ta trên đầu,” Lâm Thanh Uyển chỉ vào bọn họ cái mũi mắng: “Các ngươi cho rằng ta này Lý Phiên Viện thượng thư quan chức là gió to quát tối, tưởng như thế nào làm liền như thế nào làm có phải hay không?”Lâm Thanh Uyển chỉ vào Lâm Thập cái mũi mắng: “Ngu xuẩn!”Lại chỉ Lâm Thập Nhị mắng: “Vô tri! Khó trách ta phụ huynh chửng mắt các ngươi, nếu tiếp theo bối cũng như các ngươi như vậy đỡ không dậy nổi, ta Lâm thị nhân lúc còn sớm nhường ra này Giang Nam đệ nhất vị trí, miễn cho chán nhân gia nói nhì!”“Uyển tỷ nhi!”Lâm Nhuận không khỏi liếc mắt một cái xấu hổ Tiền lão gia cùng Thịnh lão gia, nhàn nhạt nói: “Lão Thập bọn họ sau khi trở về sẽ nghĩ lại.”Lâm Thanh Uyển cười lạnh, “Nghĩ lại? Ngũ ca vừa rồi là không phát hiện bọn họ hùng hổ doa người bộ dáng sao? Nếu không phải Tiền lão gia cùng Thịnh lão gia tại đây, bọn họ hận không thể lập tức áp ta đi Lý Phiên Viện cho bọn hắn làm lô dãy đi?”“Nói đến này phân thượng, ta cũng không sợ mất mặt, từ hôm nay trở đi, ta không nương các ngươi thế, các ngươi cũng đừng nương ta thế, ai nếu là lại ở bên ngoài đánh ta danh hào khinh người kiêm lời, nhưng đừng gọi ta biết, một khi đã biết, ta nhưng không xem chất nhanh nhóm mặt mũi, giống nhau xử theo pháp luật!”Lâm Thanh Uyển hận sắt không thành thép chỉ vào bọn họ cái mũi mắng: “Bọn họ như thế nào liền có các ngươi như vậy cha?”Lâm Thập Nhị đám người sắc mặt khó coi.Lâm Thanh

Uyển đã áy náy đói Tiền lão gia cùng Thịnh lão gia nói: “Làm hai vị lão gia chê cười.”“Nơi nào, nơi nào,” Tiền lão gia cùng Thịnh lão gia vội vàng khom người nói: “Mọi nhà đều có bốn khó niệm kinh, giống chúng ta trong nhà cũng không yên ổn.”Lâm Nhuận đã quay đầu đói Lâm Thập đám người nói: “Chúng ta đi về trước đi.”Lâm Thập đám người sắc mặt thay đổi lại biến, nhìn mắt Tiền lão gia cùng Thịnh lão gia trong tay phong thư, không nhúc nhích.Tiền lão gia cùng Thịnh lão gia cười gượng, cũng nắm chặt trong tay phong thư.Lâm Thanh Uyển trực tiếp liên đứng dậy nói: “Hai vị lão gia không bằng lưu lại cùng nhau dùng cái cơm trưa.”Dứt lời nghiêng người thỉnh hai người đi ra ngoài.Tiền lão gia cùng Thịnh lão gia đại tùng một hơi, biết bọn họ là còn có chuyện nói, vội vàng nói: “Cơm trưa liền không cần, trong nhà còn có chút quan trọng sự, chúng ta đến đi trước trở về xử lý, ngày khác lại đến cắp quận chúa thỉnh an.”Bọn họ không quá nguyễn ý lưu lại, ra cửa, Lâm Thanh Uyển tống ngượng ngùng lại đem này tin phải đi về đi?Tới rồi tay chõ tốt, bọn họ sao có thể lại nhường ra đi?Lâm Thanh Uyển liền cười nói: “Cũng hảo, nếu hai vị lão gia có việc, vậy đi về trước đi, chúng ta ngày khác lại tụ.”Chờ hai người đi rồi, Lâm Thanh Uyển lúc này mới xoay người nhìn mấy người nói: “Như thế nào, còn không phục?”Lâm Thập Nhị đám người nhấp miệng không nói lời nào.Lâm Thanh Uyển liền cười nhạo nói: “Ngũ ca không có lời nói cùng bọn họ nói nói?”Lâm Nhuận liền thở dài nói: “Các ngươi cho rằng mua lộ dẫn chỉ cần năm vạn lượng là được?”Hắn bẻ ngón tay nói: “Năm vạn lượng là khoản thương số lượng, muốn làm xuống dưới khẳng định đến phải đi động, đi lại phải bạc, các ngươi cầm Uyển tỷ nhi thư tay, trực tiếp tiện nghi tam vạn lượng không nói, liền kia đi lại bạc cùng nhân tình cũng miễn. Kiếm lời lại không tự biết, khó trách kinh thành những cái đó khách thương sẽ cười nhạo các ngươi.”“Đây là Ngũ ca nói, toàn là dễ nghe lời nói,” Lâm Thanh Uyển cười lạnh nói: “Muốn ta nói, lời nói nhưng không dễ nghe như vậy. Mười vạn lượng tiền thế chấp là ta đè, vì chính là phòng ngừa có chút người cầm lộ dẫn không làm sự, Đại Lương có thể cùng Liêu Quốc hoà đàm, một đại bộ phận dựa vào chính là chợ chung, cho nên ta cần thiết bảo đảm chợ chung vận hành.”“Mà chỉ cần vận hướng chợ chung hàng hóa đủ nhiều, liền có thể bảo đảm chợ chung quy mô, có mười vạn lượng tiền thế chấp ở phía trước, ai dám bất tận tâm?”Lâm Thanh Uyển nói: “Các ngươi đều là ta thân tộc, không nói duy trì ta, ngược lại còn muốn tới kéo ta chân sau, các ngươi đối trong tộc những cái đó nhập sĩ con cháu cũng là như thế?”“Nếu là như thế này, còn làm cho bọn họ đương cái gì quan hệ, dù sao sớm hay muộn phải bị các ngươi liên lụy cách chức điều tra, nhân lúc còn sớm về nhà trống trọt.”Lâm Thanh Uyển nổi giận dùng dùng nói: “Còn có đang ở đọc sách chuẩn bị khoa cử những cái đó con cháu, cũng không cần lại đi niệm, dù sao đều sẽ bị bọn họ phụ thân thúc bá liên lụy, hà tất hiện tại đi chịu cái

này khô?" Lâm Thập Nhị đám người sắc mặt càng thấy tái nhợt, cuối cùng là dao động lên, sắc mặt khó coi cúi đầu. Lâm Thanh Uyển lại không buông tha bọn họ, tiếp tục nói: "Kia quan viên đặc đặc cho các ngươi thiếu tam vạn lượng là có ý tứ gì? Các ngươi chính mình liền không hướng chỗ sâu trong suy nghĩ một chút? May mắn lần này các ngươi chưa từng đổi đến lộ dẫn, bằng không ta ở trong nhà chờ đến liền không phải các ngươi, mà là Ngụ Sứ Đài!" "Bệ hạ hận nhất tham ô người, các ngươi như vậy bất chính là muốn hăm ta với bất nhân bất nghĩa bên trong?"

Chương 453: Đả kích

Tiền lão gia cùng Thịnh lão gia vừa ra Lâm phủ, lập tức có ăn ý cùng chui một chiếc xe ngựa, đem tin mở ra vừa thấy, thấy quả nhiên là cho Lâm gia hai phong thư tay.Hai người không khỏi nhìn nhau, “Này Lâm quận chúa sẽ không lại thu hồi đi đi?”“Hắn là không thể nào,” Tiền lão gia nhíu mày nói: “Thượng vị người kiêng kị nhất thay đổi xoành xoạch, đã cho chúng ta, vậy hắn là chúng ta.”Thịnh lão gia lập tức nói: “Tiền phu nhân cùng Lâm quận chúa đảo nói chuyện được, không bằng thỉnh Tiền phu nhân tới cửa thử một vài? Như vậy chúng ta cầm cึง kiên định chút.”Tiền lão gia như suy tư gì, “Cũng hảo, trở về ta liền thỉnh nội tử đi một chuyến.”Thịnh lão gia thở dài nhẹ nhõm một hơi, sau đó gõ gõ lòng bàn tay nói: “Tiền lão gia, ngươi nói vừa rồi Lâm quận chúa làm trò chúng ta mặt phát tác Lâm Thập bọn họ, này dụng ý...”“Chỉ sợ là phòng ngừa Lâm thị trung có người mượn quận chúa chi danh làm chuyện vô liêm sỉ,” Tiền lão gia nếu có điều chỉ nói: “Lâm thị dòng chính cùng dòng bên xưa nay không mục, bọn họ chi giận ân thù cũng không phải là một hai câu có thể nói thanh.”“Nhưng ta xem gần mấy năm Lâm quận chúa không thiếu nâng đỡ Lâm thị, cùng với phụ huynh hành sự khác nhau rất lớn.”Tiền lão gia lại ý vị thâm trường nói: “Theo ta thấy cũng không quá lớn bất đồng, Thịnh lão gia không bằng cẩn thận ngẫm lại, Lâm quận chúa mấy năm nay nâng đỡ đều là chút người nào.”Thịnh lão gia cúi đầu trầm tư.Tiền lão gia cũng đã nói: “Quận chúa này đồng lúa, trừ bỏ Lâm Nhuận, cũng liền quản Duyệt Thư Lâu Lâm Ôn vào quận chúa mất. Lâm Nhuận liền không nói, hắn thúc phụ năm đó chính là ở dòng chính gặp nạn khi ra tay, hắn kia một chi ở quận chúa phụ huynh khi đã bị nâng đỡ, mà Lâm Ôn, chính là dòng bên trung dòng bên, năm đó nói không nên lời.”Thịnh lão gia trong lòng vừa động.Tiền lão gia lại đè thấp thanh âm nói: “Lại cẩn thận tính toán, Lâm quận chúa cơ hồ nâng đỡ đều là tiếp theo bối con cháu, nhưng nơi này đâu cũng chú ý thật sự, tỷ như Lâm Hữu, hắn thân tổ phụ liền chết ở kia tràng biến cố bên trong, Lâm Tín, Lâm Truyền này mấy cái đều xuất từ xuồng dốc dòng bên, này tổ tiên cùng năm đó sự tình quan hệ đều không lớn. Người xem năm đó thế đại mấy chi dòng bên, hiện tại xuất đầu có mấy cái?”Thịnh lão gia nhịn không được vỗ tay, “Lâm

quận chúa đây là muốn trả thù a.”Tiền lão gia liền vuốt cằm nói: “Cho nên ta mới nói lần này quận chúa hơn phân nửa sẽ không thu hồi này hai phong thư, chúng ta đây là chiếm bọn họ nội đấu tiện lợi.”Thịnh lão gia liền bĩu môi nói: “Nơi nào là nội đấu, ta xem là Lâm Thập bọn họ xuân, đều đi kinh thành, thế nhưng không đổi đến lộ dẫn.”Tiền lão gia lại trong lòng vừa động, cười tủm tỉm nói: “Quận chúa nếu là tướng cho bọn hắn lộ dẫn, tự nhiên sẽ chỉ điểm hảo, bọn họ cũng sẽ không phạm như vậy xuân sai làm, chỉ sợ là có tâm tính vô tâm.”Thịnh lão gia hơi hơi trùng lớn đôi mắt, “Kia này cũng quá... Mất công đi.”Đem người tính đi kinh thành, làm người chịu đủ rồi khí lại tính kế trở về?Tiền lão gia tâm lại càng thêm định rồi, thấp giọng nói: “Việc xấu trong nhà không ngoài dương, vừa rồi quận chúa chính là làm trò chúng ta mặt răn dạy người.”Thịnh lão gia rũ mắt suy tư, một lát sau cười nói: “Quận chúa đại ân, không biết Tiền lão gia tướng như thế nào tạ quận chúa?”Tiền lão gia liền cười tủm tỉm nói: “Lâm quận chúa là người đọc sách, nghe nói nàng yêu thích thi họa, ta chỗ đó có phó họa cũng không tệ lắm.”Thịnh lão gia liền cười nói: “Ta là cái tục nhân, cũng chỉ có thể dùng tục vật tới biểu đạt chính mình cảm kích chi tình.”Hai người nhìn nhau cười, toàn đạt thành nào đó ăn ý.Mà Lâm phủ nội, Lâm Thanh Uyển đang ở đuôi người, “Các ngươi trở về hảo hảo tĩnh lại tĩnh lại đi, ngày gần đây ta không nghĩ lại nhìn thấy các ngươi.”Nghe xong Lâm Thanh Uyển buổi nói chuyện, Lâm Thập Nhị bọn họ nhưng thật ra không có tức giận, lại đau lòng thật sự, vội vàng hỏi: “Kia lộ dẫn...”Lâm Thanh Uyển cười lạnh, “Lộ dẫn, các ngươi không phải lấy không ra bạc sao?”Lâm Thập Nhị khẽ cắn môi nói: “Chúng ta mấy nhà thầu thầu vẫn là có thể lấy đến ra tới.”“Đáng tiếc, cơ hội đã cho người khác,” Lâm Thanh Uyển nói: “Cơ hội cũng không sẽ tại chỗ chờ đợi.”Mấy người sắc mặt đột biến, “Cửu muội, lần này chúng ta là thật sự có thể thầu ra bạc tới...”“Danh ngạch đã cho Tiền lão gia cùng Thịnh lão gia, mới nói xong các ngươi liền đem ta nói ném tới rồi sau đầu? Các ngươi phàm là sẽ vì ta suy xét một ít, liền sẽ không làm ta làm thất tín tiêu nhân!”Mấy người sắc mặt trở nên đặc biệt khó coi, không khỏi đều nhìn chăm chằm hướng Lâm Thập.Lâm Thanh Uyển đã phát tay nói: “Đi thôi, thấy các ngươi ta liền tâm can đau.”Lâm Nhuận đã đứng dậy dẫn bọn hắn đi ra ngoài, Lâm Thập tới rồi cửa mới đến: “Uyển tỷ nhi đây là đem chúng ta đương con khỉ chơi đâu, làm trò Tiền lão gia cùng Thịnh lão gia mặt như vậy mắng chúng ta, còn đem thư tay đưa bọn họ, này chẳng phải là làm chúng ta một chuyến tay không...”“Lão Thập,” Lâm Nhuận lạnh lùng mà nhìn hắn nói: “Uyển tỷ nhi cũng không là các nhược nữ tử, nàng nếu là nhị ca, ngươi cũng dám nói như vậy sao?”Lâm Thập sắc mặt biến đổi.Lâm Nhuận liền cảnh cáo quét mọi người liếc mắt một cái nói: “Dòng chính cùng dòng bên ân oán, nhân Uyển tỷ nhi đã có điều giảm bớt, ta không nghĩ tông tộc lại về tới từ trước.”Lâm Thập

Nhị đám người cúi đầu.“Lúc trước Hữu ca nhi cùng Lâm Tín có thể vào Uyển tỷ nhi mắt đều là trả giá chân thành, cho nên các người phải nhớ kỹ, nếu muốn từ dòng chính nơi này được đến chút cái gì, phải trước hết nghĩ tưởng chính mình có thể trả giá cái gì.” Lâm Nhuận ý vị thâm trường nói: “Lúc này đây nhập kinh hành trình là cho các người một cái giáo huấn, đừng tưởng rằng các người người nhiều, bối phận cao, liền có thể khinh người. Trên đời này luôn có những người này không phải các người khi đến lên.”Mấy người trong lòng phát lạnh, không thể tin tưởng nhìn về phía Lâm Nhuận nói: “Ngũ ca ý tứ là, lần này chúng ta nhập kinh là cửu muội tính kế tốt?”Lâm Nhuận liền cười lạnh nói: “Cơ hội đưa đến các người trong tay, các người nếu có thể nắm chắc, nàng tự nhiên tính kế không được, các người có thể biết được ân, nàng kia thư tay liền không tính uổng phí, các người nếu là không biết ân, đã trở lại, nàng đều có biện pháp cho các người khó chịu. Mười hai, nhà các người vì mua tơ lụa mượn không ít bạc đi?”Lâm Thập Nhị sắc mặt trắng nhợt, cơ hồ đứng thẳng không xong.Lâm Nhuận ánh mắt liền đảo qua một cái lại một cái thân tộc, hỏi: “Các người mỗi nhà đều mượn không ít tiền đi? Thả còn đều đổi thành hàng hóa? Không có lộ dẫn, các người tính toán như thế nào giải quyết này đó hóa?”Có hai cái đã chán mềm ngã ngồi trên mặt đất, run rẩy môi nói: “Nàng, nàng đây là...”Lâm Nhuận hơi hơi cúi người, thấp giọng nói: “Nàng là có thể cùng Liêu Quốc Khả Hãn hoà đàm người, lại có thể lấy một nữ tử chi thân đảm nhiệm Lý Phiên Viện thượng thư, các người cho rằng nàng là trong tộc những cái đó tỷ muội, tùy ý các người ý thế khinh người?”“Ngũ ca biết, vì sao không còn sớm chút nhắc nhở chúng ta?” Lâm Thập Nhị oán giận hỏi.Lâm Nhuận liền cong cong khoe miệng nói: “Vài vị huynh đệ chưa bao giờ đem ta này tộc trưởng chi ngôn đặt ở trong lòng, càng nguyễn ý nghe Bát thúc công cùng thập đệ, nếu như thế, ta hà tất làm điều thừa?”Cái này liền Lâm Thập cũng thay đổi sắc mặt.Lâm Nhuận đã vung tay áo từ rời đi.Lâm Thập Nhị bọn họ khóc không ra nước mắt, ngẩng đầu nhìn về phía Lâm phủ, lại thấy cửa thủ gia đình cường tráng lạnh nhạt, trên cao nhìn xuống nhìn bọn họ, một chút cũng không có làm người nô bộc tự giác.Mấy người không dám nháo, vội vàng cho nhau nâng đỡ về.Lâm Nhuận không đê cập tới, bọn họ suýt nữa quên mất, bởi vì chắc chắn lộ dẫn là dễ như chơi, cho nên bọn họ ra cửa trước khiến cho người nhà tận lực nhiều chuẩn bị hàng hóa.Hiện giờ không chỉ có trong nhà tiền tiết kiệm dùng hết, còn mượn không ít nợ bên ngoài, nếu bạc không đổi thành hàng hóa, bọn họ đại có thể hiện tại đem tiền còn trả về, tuy rằng muốn mệt đi không ít lợi tức, nhưng trong nhà khẳng định có thể chống đỡ.Nhưng điều đổi thành hàng hóa...Không đi chợ chung, bọn họ sao có thể đem này đó thương phẩm đều bán không ra đi?Bán không ra đi, tài chính không trả về hợp lại, chỉ cần tưởng tượng đến cái kia hậu quả, bọn họ liền trước mắt một vụng.Đặc biệt

là từ Lâm Nhuận nơi đó biết, này khả năng đều là Lâm Thanh Uyển tính kế, để báo phục bọn họ không biết cảm ơn sau, mấy người đối Lâm Thanh Uyển kính sợ liền đạt tới đỉnh điểm nhi, chỗ nào dám đi tìm nàng tính sổ? Đoàn người về đến nhà cùng người nhà thương nghị, cuối cùng căn bản không có hảo biện pháp.“Nhà của chúng ta lại không phải làm to lụa cùng lá trà sinh ý, người còn mua không ít đồ sứ, mấy thứ này ở Giang Nam liên tính bán đến ra giá cách, cũng yêu cầu rất dài thời gian, chờ toàn bộ ra tay, quang tiền trang lợi tức đều phải nhiều ít?”Còn có người khóc oán, “Các ngươi như thế nào liền đắc tội nàng? Còn không phải là mười hai vạn lượng sao, nhà của chúng ta lấy không ra, không còn có mặt khác gia sao, đến lúc đó mấy nhà phân phân là được, hà tất đi tìm nàng đánh cái này kiện tụng, bạch bạch ném lộ dẫn danh ngạch.”“Đêm qua ngươi cũng không phải là nói như vậy, hiện tại đã xảy ra chuyện toàn lại ta, ngươi sớm làm gì đi?”“Còn không phải ngươi nói ở kinh thành bị thiên đại ủy khuất, nhưng này làm buôn bán nào có không chịu ủy khuất, không thấy liền Tú hoàng tử đều phải cho nàng giao bạc sao? Ta xem các ngươi chính là bị Bát thúc công đương bia ngầm sử, như thế nào cùng đi, các ngươi đều mang theo tin đi, liền lão Thập không mang?”Lâm Thập Nhị sững sốt, đúng vậy, như thế nào bọn họ đều mang theo tin, liền lão Thập không mang?Không, không đúng, Lâm Thập Nhị mở to hai mắt nhìn nói: “Chúng ta không tin, nhưng lão Thập có a! Hắn trong tay còn có một trương lộ dẫn danh ngạch đâu.”Hắn thê tử bị hắn rống sưng sốt, sau đó đôi mắt tỏa sáng nói: “Đúng vậy, Bát thúc gia còn có một trương danh ngạch đâu.”Hai vợ chồng liếc nhau, Lâm Thập Nhị không chút nghĩ liền ra bên ngoài chạy, hắn muốn đem mặt khác huynh đệ đều triệu tập lên, cùng đi tìm Lâm Thập.Lâm Thập lúc này chính rỗi rãm muốn hay không mua này trương lộ dẫn, cho nên liền không đi gặp cha hắn.Nhưng hắn cha lại phái người tới tìm hắn, lão gia tử hiện tại nói chuyện đều không nhanh nhẹn, nhưng đầu óc còn thanh tịnh, hắn quan tâm lộ dẫn sự, cho nên vừa nghe hạ nhân nói Lâm Thập đã trở lại, lập tức liền khiến người tới kêu.Lâm Thập lúc này cuối cùng là nhớ tới muôn hiếu kính cha hắn, cho nên không dám đem tình hình thực tế nói cho hắn, sợ lại đem người cắp khí ra cái tốt xấu tới, hắn đang nghĩ ngợi tới lý do đâu, Lâm Thập Nhị liền mang theo một đồng người cãi cọ ồn ào té tiến vào.Vừa tiến đến liền nói: “Bát thúc, chúng ta tới cùng các ngươi chia sẻ kia mười hai vạn lượng tới.”Lâm Thập ngẩng đầu, khiếp sợ nhìn về phía mấy người.Lâm Thập Nhị vẻ mặt thành khẩn nói: “Ta biết Bát thúc cùng thập ca một chốc cũng thấu không ra nhiều như vậy tiền tới, cho nên chúng ta mấy huynh đệ thương lượng một chút, quyết định cùng thập ca cùng nhau chia sẻ. Chúng ta này mấy nhà liền phải một trương lộ dẫn liền thành.”Bát thúc công nghe vậy, ngực kịch liệt pháp phồng lên, hô hô đạp hai khẩu khí, mở to hai mắt nhìn nhau về phía Lâm Thập, không cần hắn nói, Lâm Thập liền có thể đoán

ra hắn là đang hỏi hắn sao lại thế này.Lâm Thập hoảng hốt, vội vàng nói: “Phụ thân, ngài yên tâm, nhi tử nhất định đem lộ dẫn sự làm tốt, ngài hiện hảo hảo dưỡng bệnh.”

Chương 454: Thân sơ

Lâm Thập Nhị vừa nghe, lập tức gật đầu nói: “Đúng vậy, Bát thúc yên tâm, chúng ta mấy nhà thâu thâu vẫn là có thể thâu ra mười hai vạn lượng tới, ngài yên tâm, này truong lô dẫn chúng ta nhất định cho ngài mua trở về.”Bát thúc công trước mắt tối sầm, hô hố thở hổn hển hai khẩu khí, trọn tròn đôi mắt đi xem Lâm Thập.Lâm Thập liền nổi giận, quay đầu căm tức nhìn mấy người nói: “Các ngươi là có ý tứ gì, này lô dẫn là cữu muội đơn cho chúng ta gia.”“Thập ca, lời nói không thể nói như vậy, nếu không phải ngươi khuyên khích chúng ta, chúng ta sẽ đi cùng cữu muội nháo sao? Chúng ta không đi, cữu muội như thế nào sẽ đem chúng ta kia hai phân thư tay chuyền giao cho Tiền gia cùng Thịnh gia?”Lâm Thập Nhị vẻ mặt chính sắc nói: “Chúng ta đều biết, nhà các ngươi tiền cũng đều lấy tới đặt mua hàng hóa, mươi hai vạn lượng tuy không nhiều lắm, nhưng các ngươi cũng quyết định lấy không ra, nếu như thế không bằng cầm lô dẫn ra tới đại gia cùng chung, chúng ta một khối ra tiền đem lô dẫn mua, lại đem vận chuyền hàng hóa đến chợ chung ra tay.”“Không tồi, thập ca, hiện giờ cữu muội đã bức, ngay cả Ngũ ca đều không có tới xem Bát thúc, các ngươi lại tưởng tay không bộ bạch lang là không có khả năng, nhà các ngươi lại lấy không ra như vậy nhiều bạc, còn không bằng cùng nhau hợp tác đâu, ngươi hảo ta hảo, mọi người đều hảo sao.”Lâm Thập trầm mặc.Lâm Thập Nhị không ngừng cố gắng nói: “Chúng ta không học Lâm Truyền kia tiểu tử, từng người hàng hóa từng người phụ trách, chỉ cùng chung này một truong lô dẫn nhập chợ chung, như thế nào?”“Kiếm tiền tự nhiên cũng là từng người,” một người khác bẻ ngón tay tính tính nói: “Chúng ta tổng cộng bảy gia, mỗi nhà ra một vạn nhiều hai, này mươi hai vạn cũng liền ra tới, tổng so thập ca ngươi độc ra mươi hai vạn lượng cường.”Lâm Thập tâm động lên, không khỏi quay đầu nhìn về phía cha hắn, lúc này mới phát hiện hắn cha đã oai cổ, mặt đều phiếm thanh.Hắn hoảng sợ, vội vàng nhào lên đi, “Cha ——”Lâm Thập Nhị đám người cũng hoảng sợ, lúc này Bát thúc cũng không thể có việc, băng không bọn họ trong tay hóa đều đến tạp trong tay.Lập tức xông về phía trước đi cứu người, còn có người bắt hạ nhân đi kêu đại phu.Trong nhà một mảnh hoảng loạn, nhưng tới rồi sau nửa đêm,

Bát thúc công rốt cuộc vẫn là không cõi nhịn qua, thân mình dần dần nhũn ra, rét run.“Bát thúc ——” Lâm Thập Nhị lần này là chân tình thực lòng khóc, ghé vào mép giường chụp đùi, “Ngài như thế nào liền đi được nhanh như vậy a...”Tốt xấu đến chờ bọn họ đem lộ dẫn thay đổi, hàng hóa ra tô sau lại nói a.Lâm Thập cũng khóc, thả khóc đến đặc biệt thảm, hắn mơ hồ biết hắn cha chính là bị bọn họ cấp túc chết.Lục thúc công cùng Thập Nhất thúc công thực mau đuổi tới, thấy bọn họ ghé vào mép giường khóc rống, lại một chút cũng không để ý tới sự bộ dáng, túc giận đên tiến lên cho bọn họ một chấn, cá giận nói: “Lão bát chính là bị các ngươi hồn nháo túc chết, đều là làm tổ phụ người, lại một chút ồn trọng cũng chưa học được, còn muốn học người làm đại sinh ý, các ngươi có bốn sự này sao?”Thập Nhất thúc công tâm có chút phức tạp, lạnh mặt phân phó nói: “Còn không mau an bài người cấp các nơi báo tang đi, lão Thập, đem người mấy cái huynh đệ đều gọi tới, cho người cha thay thọ phục, đem chuẩn bị tốt quan tài nâng ra tới...”Lâm Thập lau lau nước mắt, nhất nhất đi làm.Chờ đến hùng đông, liền có thúc vải bồ tráng điêu người đi Lâm phủ báo tang.Lâm Thanh Uyển đã tuyển định 5 ngày sau khởi hành, nghe vậy sững sót một chút mới nói: “Ta đã biết, sẽ đi phúng viếng.”Tới báo tang hạ nhân lúc này mới khom người lui ra.Lâm Thanh Uyển nghĩ, quay đầu đối Bạch Phong nói: “Làm Lâm quản gia chuẩn bị tang nghi, chiếu quy củ tới liền hảo.”Đây là không cần thêm dày, tự Lâm Thanh Uyển đương gia tới nay, phàm có thân thích bạn cũ ly thể, Lâm Thanh Uyển đều là phân phó Lâm quản gia thêm tam thành tang nghi, này vẫn là lần đầu tiên không thêm.Bạch Phong cao hứng đi thông tri Lâm quản gia.Thượng lão phu nhân phái người tới hỏi, Lâm Ngọc Tân hay không phải đi về một chuyến, Lâm Thanh Uyển liền nói: “Nàng chính làm ở cữ đâu, không đến va chạm, ta đại nàng trở về thượng một nén nhang là được, lại không phải cái gì đặc biệt thân cận thân thích.”Thượng lão phu nhân liền cũng minh bạch Lâm Thanh Uyển thái độ, phân phó đi xuống, nếu Lâm Thập chưa cho Thượng gia đơn độc báo tang, kia Thượng Minh Kiệt liền không cần phải đi, liền tang nghi đều không cần chuẩn bị.Thế gia bên trong như vậy lễ tiết lui tới chú ý đã có thể nhiều, thân cận nhà, cho dù là dòng bên lão nhân qua đời, liền tính không tự mình tới cửa phúng viếng, cũng sẽ chuẩn bị một phần tang nghi.Nhưng nếu là không thân cận, không tiễn cũng ở tình lý bên trong, ai cũng chọn không ra tật xấu tới.Lâm Thượng hai nhà là quan hệ thông gia, nhưng mà Thượng gia chỉ nhận dòng chính, cũng liền Lâm Nhuận kia chi bởi vì là tộc trưởng, thả lại cùng Lâm Thanh Uyển thân cận, lúc này mới tính ở đi lại thân thích bên trong.Ngược lại, đối Lâm Nhuận cũng là giống nhau đạo lý.Hết thảy chỉ quyết định bởi với trung gian Lâm Thanh Uyển.Quả nhiên, ở Lâm Thanh Uyển tang nghi đưa ra đi sau, Chu gia cùng Lư gia đều không động tĩnh, nhưng Lâm Thập cùng mấy nhà lại không giao tình.Bên ngoài nhưng thật ra

truyền thuyết này mấy nhà cùng Lâm thị thân cận, nhưng kia đều là quyết định bởi với Lâm Thanh Uyển, hắn tổng không thể lướt qua Lâm Thanh Uyển cấp mấy nhà báo tang, không duyên cớ vô cớ làm người tới phúng viếng.Giống nhau loại này “Bạn cũ” dựa vào chính là tự giác.Lâm Thanh Uyển nghiêm khắc dựa theo ra năm phục thân thích quy củ tới, ngày hôm sau chính ngọ mới tới cửa phúng viếng, không ở lại bao lâu liền rời đi.Cần thủ quy củ, một tia không kém.Cũng bởi vậy, đem xa cách suy diễn đến vô cùng nhuần nhuyễn, Bát thúc công ở nàng nơi này không hề là trong tộc cận tồn ba vị lão nhân chi nhất, chỉ là một cái ra năm phục lão nhân thôi.Lâm Thập chọn không ra một tia sai lầm, trong tộc một ít người tuy cảm thấy Lâm Thanh Uyển quá mức lanh khốc so đo, lúc này cũng không dám ngôn ngữ.Không gặp Lâm Thập, Lâm Thập Nhị chờ gia chính nợ ngập đầu, bị tiên trang thúc giục nợ sao?Cũng là thăng đến lúc này, trong tộc mới chân chính đem Lâm Thanh Uyển cùng nàng phụ huynh trùng hợp ở bên nhau, lại không ai dám nhân nàng là nữ tử chi thân liền ẩn có coi khinh.Trước kia nghe được lại nhiều, cũng không có rơi xuống trên người đau đớn riêng người tới khắc sâu.Đặc biệt là cùng nàng đồng lứa người, đã từng nhân nàng tuổi còn nhỏ, lại là nữ hài, muôn cây vào thân phận áp người không phải, nhìn giờ khắc này, bọn họ mới hiểu được vì cái gì trong nhà đám kia hài tử như thế sợ hãi tôn kính nàng.Này tâm đủ tàn nhẫn, cùng tộc chi thân, mấy chục vạn lượng bạc nói tính kế liên tính kế, còn đem người đương con khỉ chơi giống nhau lừa dối đến kinh thành, bị nhục trở về còn phải lại bị mắng một lần.Này tâm cơ, này thủ đoạn, này can đảm, chính là bọn họ cũng không dám làm như vậy, cũng làm không đến.Này một chuyến phúng viếng thuận thuận lợi lợi, thuận lợi đến Lâm Thanh Uyển đều có chút hoài nghi, “Như thế nào đột nhiên liền như vậy ngoan ngoãn?”Bạch Phong nghẹn cười nói: “Cô nai nai, Kinh Trập đi hỏi thăm một vòng, nói là các đại tiền trang hiện tại liền phái quản sự ở tại trong tộc đâu, liền nhìn bọn hắn chầm chằm trả nợ. Hiện giờ các đại tiền trang cũng liền còn có kỵ cô nai nai, bằng không sớm gọi người đem bọn họ kia mấy nhà dọn không, lúc này nơi nào còn dám cùng cô nai nai cát kinh?”Bằng không Lâm Thanh Uyển một câu “Chúng ta đã xa năm đời, không thân” là có thể làm cho bọn họ vạn kiếp bất phục.Lâm Thanh Uyển kéo khéo miệng hỏi, “Kia lộ dẫn bọn họ còn muốn hay không?”“Nghe nói đang chuẩn bị trù tiền thương kinh đi mua lộ dẫn đâu, đến lúc đó liền hàng hóa một khối vận đi, các đại tiền trang cũng phái người đi theo, để tránh người chạy trốn thu không trở lại.” Bạch Phong cười khanh khách hỏi, “Ngài muốn hay không phái người đi tiền trang chỗ đó nói một tiếng, lấy phiết khai quan hệ đi, bằng không xảy ra chuyện ăn vạ ngài làm sao bây giờ?”“Hà tất đuổi tận giết tuyệt?” Lâm Thanh Uyển nói: “Tiền trang nêu dám tiếp như vậy án tử, vậy nên làm hảo thu không được trừng phạt chuẩn bị, từ bọn họ nháo đi thôi, chúng ta chỉ làm

không biết.”Đem người bức đến tuyệt lộ, làm cho bọn họ tới cắn nàng sao? Nàng mới không như vậy ngốc đâu, lúc này khiến cho chính bọn họ nháo đi thôi.“Chuẩn bị một chút, chúng ta đi kinh thành.”“Là.”Bát thúc công tang sự cũng không có hắn sinh thời đoán trước như vậy long trọng, thậm chí bởi vì Lâm Thập nợ nần cây đao này buộc, hắn chỉ quản ba ngày liền qua loa hạ táng, sau đó liền chuẩn bị cùng Lâm Thập Nhị bọn họ lại lần nữa thương kinh đi đổi lộ dẫn.Lúc này đây bọn họ sẽ mang lên hàng hóa, một khi đổi đến lộ dẫn liền bắc thương U Châu, này ý nghĩa hắn cái này “Hiếu tử” đều không thể ở nhà vì hắn cha thủ áo đại tang.Nhưng không có cách nào, trong nhà sở hữu tiền đều mua hàng hóa, hắn còn từ tiền trang mượn mười vạn lượng.Này số tiền nếu là trả không được, hắn phải bán của cải lấy tiền mặt trong nhà sở hữu sản nghiệp.Đây là tổ tiên mấy thế hệ người tích lũy, hắn nào dám nén ở chính mình trên tay, cho nên chẳng sợ phải bị người ta nói thành bất hiếu, hắn cũng đến đi lần này.Mà Lâm Thanh Uyển cũng đang chuẩn bị khởi hành, tính một chút thời gian, bọn họ không sai biệt lắm là đồng thời rời đi.Ai ngờ trước khi đi một ngày, Chu thứ sử suốt đêm tới cửa, “Lâm quận chúa, Chung quận chúa bị ám sát bị thương, bệ hạ làm ngài tức khắc đi trước Hồng Châu.”Lâm Thanh Uyển kinh ngạc, “Chung quận chúa như thế nào?”“Công văn trung chỉ nói trọng thương.”Lâm Thanh Uyển nhíu mày, “Ta đi có tác dụng gì, ta lại không hiểu đánh giặc.”“Là Thục Quốc phái sứ thần tiến đến trao đổi hợp binh việc, Bình Bộ Thương Thư đã trước một bước từ kinh thành xuất phát, trong triều có người kiến nghị, quận chúa là Lý Phiên Viện thượng thư, cũng nên cùng đi trước, cho nên bệ hạ mới hạ chiếu lệnh.”Lâm Thanh Uyển tiếp nhận công văn, nghĩ nghĩ nói: “Ta nhớ rõ lần trước chiến báo trung đề cập Chung quận chúa đã binh lâm Sở Đô, như thế nào lại lui về Hồng Châu?”Chu thứ sử thở dài nói: “Sở quân từ bỏ vùng Quế Châu, binh tướng lực tập trung ở Trường Cát phản công, đánh Chung quận chúa cùng Lâm tướng quân một cái trở tay không kịp, đem chúng ta Lương quân bức ra Sở Đô, Chung tướng quân liền đem đại doanh thiết lập tại Hồng Châu.”“Cho nên Quế Châu đã bị ta Lương quân cướp đoạt?”“Là, nhưng kia một mảnh nhiều vì Đồng nhân cùng người Miêu sở hữu, chúng ta chính là chiếm, nhất thời nửa khắc cũng thu nạp không được bên trong thế lực, mà Sở quân sĩ khí tăng vọt, Chung quận chúa lại bị ám sát...” Chu thứ sử khe khẽ thở dài nói: “Nghe nói Thục Quốc bên kia cũng có tướng quân bị ám sát, thêm chi Sở Đô chậm chạp công chiếm không dưới, sĩ khí hạ xuống, cho nên Thục Quốc mới tưởng hai quân hợp nhất.”Lâm Thanh Uyển gật gật đầu, “Ta hiểu được, lần này đàm phán là hướng về phía phân cách Sở Quốc thành trì mà đi.”Chu thứ sử không nói chuyện, cụ thể tình hình cụ thể và tỉ mỉ hắn cũng không biết, chỉ là cầm công văn tới chuyển cáo mà thôi.Lâm Thanh Uyển nhịn không được điếm điếm đầu ngón tay, gật đầu nói: “Ta ngày mai liền đi, còn thỉnh Chu thứ sử phái binh bảo hộ.”“Quận

chúa yên tâm, hạ quan sớm đã phân phó đi xuống, ngày mai liền có thể điều phái ra một đội nhân mã tới hộ tống ngài đi Hồng Châu.” Chu thứ sử dừng một chút sau hỏi: “Lâm quận chúa, ngày hôm trước có tiền trang tới cố vân hạ quan, nói là nếu có người quá hạn không còn sở mượn tiền khoản tiền, kia có không lấy mà gán nợ.” Lâm Thanh Uyển ngó hắn liếc mắt một cái, nhàn nhạt nói: “Đây là địa phương chính vụ, tự nhiên là Chu thứ sử càng vì hiểu biết mới là, án luật pháp tới liền hảo, cần gì phải hỏi ta?”“Là,” Chu thứ sử cúi đầu cười nói: “Là hạ quan hồ đồ, đều đã quên còn có luật pháp nhưng y một chuyện.”

Chương 455: Hồng châu

Biết Lâm Thanh Uyển muốn sửa đi Hồng Châu, Lâm Ngọc Tân có chút lo lắng, nơi đó cũng là tiền tuyến, mới từ U Châu trở về lại đi Hồng Châu, nàng đáy lòng luôn có chút bất an. Lâm Thanh Uyển liền vuốt nàng đầu cười nói: “Ta chỉ nguyện các ngươi tương lai sinh hoạt địa phương không có chiến loạn, nếu ta hiện tại bôn ba một ít có thể tránh cho các ngươi tương lai loạn ly, này hết thảy đều là đáng giá. Huống chi, này sớm đã không phải vì ai, ở này vị, muru này chính, hiện tại đây là trách nhiệm của ta.” Lâm Ngọc Tân đem đầu dựa vào nàng trên đùi, thấp giọng hỏi nói: “Ta đây có thể vì ngài làm chút cái gì?” Lâm Thanh Uyển xoá xoa nàng tóc, lại cười nói: “Ngươi có thể làm việc nhiều đâu, ngươi nếu có tâm, tổng có thể chính mình tìm được, cô cô liền không hề thế ngươi quyết định.” Lâm Ngọc Tân hốc mắt đỏ lên, lúc này mới rõ ràng cảm giác được chính mình là thật sự lớn lên, phải rời khỏi cô cô cánh chim, nàng có chút không tha ghé vào Lâm Thanh Uyển trên đùi không nhúc nhích. Lâm Thanh Uyển vỗ vỗ nàng bả vai, cười nói: “Hảo, thời điểm không còn sớm, mau trở về ngủ đi.” “Ta không quay về, hôm nay buổi tối ta muốn cùng cô cô một khói ngủ.” Lâm Thanh Uyển cười, “Cũng hảo.” Buổi tối cô chát hai người nằm ở trên giường, bởi vì thiên nhiệt, Bạch Phong đem bức màn buông ngăn cách sâu, đem cửa sổ mở ra. Gió đêm nhẹ nhàng mà gợi lên lụa mỏng, Lâm Ngọc Tân mới cảm nhận được một cổ lạnh lẽo, Lâm Thanh Uyển đã đem chăn kéo lên cho nàng đắp lên, nàng không khỏi mở to mắt hướng bên cạnh nhìn lại. Ánh trăng xuyên thấu qua lụa mỏng chiếu vào Lâm Thanh Uyển trên mặt, làm nàng biểu tình mềm nhẹ ba phần, Lâm Ngọc Tân liền thấp giọng hỏi, “Cô cô, phụ thân còn ở trên trời nhìn chúng ta sao?” Lâm Thanh Uyển tay một đốn, không nghĩ tới Lâm Ngọc Tân còn nhớ việc này, lúc ấy nàng tuổi còn nhỏ, hiện giờ bảy năm qua đi, nàng cho rằng nàng đều đã quên đâu. Lâm Ngọc Tân nhưng vẫn nhớ kỹ việc này, ánh mắt sáng ngời nhìn Lâm Thanh Uyển nói: “Liền tính cô cô đi biên quan, phụ thân cũng sẽ phù hộ cô cô bình an không có việc gì, đúng hay không?” Lâm Thanh Uyển cười gật đầu, “Đối!” Lâm Ngọc Tân liền nằm trở về gối đầu thượng, ngốc ngốc nói: “Nhưng ta tổng cảm thấy lúc trước cô cô là đang lừa ta, người đã chết sao

có thể sẽ ở trên trời đâu?" Lâm Thanh Uyển nhịn không được cười khẽ, "Vậy ngươi hiện tại hỏi, rốt cuộc là tin đâu, vẫn là không tin đâu?" Lâm Ngọc Tân liền kéo chăn che một chút mặt sau nói: "Ta tin, như vậy cô cô liền luôn có phụ thân bảo hộ, ân, còn có dượng!" Lâm Thanh Uyển cười khẽ, ngươi dượng cũng sẽ không bảo hộ ta, hẵn hiện tại phỏng chừng sớm cùng ngươi cô cô đầu thai đi, lúc này không biết ở đâu thanh mai trúc mã đâu. "Ta đi rồi ngươi phải bảo trọng chính mình," Lâm Thanh Uyển vỗ vỗ tay nàng nói: "Có chuyện liền cùng Minh Kiệt thương lượng tới, nhiều hiếu thuận lão thái thái, lão nhân bất công là bình thường, ngươi không cần quá mức để ý." Lâm Ngọc Tân thấp giọng đồng ý. Lâm Thanh Uyển lại thấp giọng dặn dò nói: "Đến nỗi Khang Nhi, ngươi không cần quá mức nghiêm khắc, liền cùng ta mang ngươi giống nhau dẫn hẵn, con cháu đều có con cháu phúc, ngươi chỉ cần bảo đảm hẵn khỏe mạnh vui sướng lớn lên là được, dư lại sự tùy duyên đi." "Cô cô không nghĩ hẵn về sau tiếp quản Lâm thị sao?" Lâm Thanh Uyển cười, không thèm để ý nói: "Ngươi tổ phụ rất sớm phía trước liền tưởng phân tông khác quá, chỉ là chúng ta là dòng chính, chỉ có dòng bên phân đi, không có dòng chính trốn đi đạo lý, cho nên mới vẫn luôn có mà làm làm trò cái này tộc trưởng. Nếu ngươi Hữu đường ca có thể làm tốt, từ đây đem tộc trưởng chi vị thay đổi cho bọn hẵn có cái gì không được?" Lâm Ngọc Tân trầm mặc. Lâm Thanh Uyển liền vuốt nàng đầu nói: "Ngươi là cái thông tuệ hài tử, lại thiện giải nhân ý, đã hiểu được săn sóc Minh Kiệt, kia về sau hẵn là cũng sẽ săn sóc chính mình hài tử, đúng không?" Lâm Ngọc Tân như suy tư gì gật đầu. "Lập gia chính yếu đó là một cái chính tự, mặt khác, tùy duyên đi." Lâm Thanh Uyển xem nàng đã nhiều ngày đã ở chuẩn bị Khang Nhi ba tuổi sau vỡ lòng, sợ nàng dục tốc bất đạt, hôm nay mới có nhắc tới. Nàng biết, nàng làm Khang Nhi tùy họ Lâm, để lộ ra tới tin tức cho nàng áp lực quá lớn. Lâm Ngọc Tân một hồi lâu mới phản ứng lại đây cô cô là ở trán an nàng, nàng nhịn không được ôm lấy nàng vòng eo, dựa vào nàng trong lòng ngực nói: "Cô cô, Ngọc Tân luyện tiếc ngài." Lâm Thanh Uyển vẫn luôn đem nàng đương nữ nhi dưỡng, nàng chính mình cũng luyện tiếc, vỗ vỗ nàng bả vai nói: "Đừng sợ, ta sẽ bình an trở về." Lâm Ngọc Tân mũi đau xót, chôn ở nàng trong lòng ngực không nói chuyện. Cô chất hai nói nửa đêm nói, Lâm Thanh Uyển tỉnh lại khi, Lâm Ngọc Tân còn ngủ đến chêt trâm. Gân nhát nàng vẫn là làm hài tử ăn chính mình nái, cho nên buổi tối tổng ngủ không tốt, đêm qua tuy đem hài tử giao cho vú em, nhưng cũng tổng ngủ không yên ổn, lúc này mới vừa mới ngủ thật. Lâm Thanh Uyển lén lút xuống giường, cầm áo ngoài đi ngoại thất đổi mới. Nàng thở dài một tiếng, làm Bạch Phong chờ nhỏ giọng chút, lúc này mới phân phó Ánh Nhạn, "Đừng đánh thức nàng, làm nàng ngủ nhiều một lát." Ánh Nhạn tắc thấp thầm nói: "Cô nái nái, đại tiểu thư nếu là không thể đưa ngài, tỉnh lại khẳng định sẽ thương tâm." Lâm Thanh Uyển liền cười,

“Lại không phải sinh ly tử biệt, thương tâm cái gì? Nói cho nàng, chậm thì hai tháng, nhiều thì non nửa năm ta cũng liền đã trở lại.”Hồng Châu khoảng cách Tô Châu muôn gần rất nhiều, đến lúc đó nàng phải về kinh, đại có thể trước vòng đến Tô Châu lại đi, tuy rằng phiền toái điểm nhi, nhưng có thể nhân cơ hội về nhà nhìn xem không phải?Lúc này đây không có lần trước đi Liêu Quốc hoà đàm khi đuổi, hơn nữa Hồng Châu còn tính giàu có và đông đúc, cho nên Lâm Thanh Uyển đem Bạch Phong bọn họ đều mang lên.Chỉ là tinh giản hành lý, đoàn người hành trang đơn giản hướng Hồng Châu mà đi.Cùng lúc đó, Lâm Thập bọn họ cũng khởi hành hướng kinh thành đi, đều là từ tây cửa thành ra, bất quá Lâm Thanh Uyển bọn họ muốn trước một bước rời đi.Lâm Thập bọn họ áp giải hàng hóa tới tây cửa thành khi, Lâm Thanh Uyển sớm đi không ảnh, nhưng chỉ từ cửa thành chở tiểu thương nghị luận trung liền biết Lâm Thanh Uyển đi rồi.Bọn họ cũng không biết Lâm Thanh Uyển là hướng Hồng Châu đi, còn tưởng rằng cùng bọn họ giống nhau là đi kinh thành, cho nên phân phó thương đội gia tốc, muốn cùng nàng cùng nhau vào kinh, như vậy trên đường cũng có chút chiếu ứng.Chờ bọn họ khẩn đuôi châm đuôi tống cũng không đuổi kịp, hơn nữa hỏi thăm cũng không tái kiến Lâm Thanh Uyển đoàn xe, lúc này mới hậu tri hậu giác phát hiện bọn họ đi không phải cùng điều nói nhi.Nhưng bọn hắn cũng không như thế nào hướng trong lòng đi, nghĩ tới rồi kinh thành tống hội nhìn thấy.Bát thúc công vừa chết, bát luận là Lâm Thập, vẫn là Lâm Thập Nhị bọn người tưởng cùng Lâm Thanh Uyển chữa trị một chút quan hệ.Chợ chung là nàng quản, tương lai bọn họ còn phải xem nàng sắc mặt sinh hoạt đâu.Lâm Thanh Uyển cũng không biết nói có người nghĩ đến lấy lòng nàng, lúc này nàng đang ngồi ở trong xe ngựa đọc tin, Dịch Hàn liền ngồi ở một bên.Nàng cười nói: “Lần này Diêu tiên sinh cũng đi theo, xem ra chúng ta kia bức họa mang đến đáng giá.”“Quận chúa không đau lòng?” Dịch Hàn nhíu mày nói: “Kia chính là Thánh Hiền Lão Tử đồ, thiên kim khó cầu.”“Vốn là không phải ta, nơi nào tới đau lòng không đau lòng?” Lâm Thanh Uyển thu hồi tin cười nói: “Huống chi, này đồ ở hiếu được thường thức nhân thủ trung mới là vô giá, ở ta nơi này, nó cũng bất quá là một trương giá trị không thấp họa thôi.”“Mặc dù đối phương nai gian nịnh?”“Ai nói gian nịnh liền không thể có nghệ thuật tu dưỡng?” Lâm Thanh Uyển cười, “Vì này Tông đại nhân tuy không đủ thanh chính, nhưng hiện tại nói hắn gian nịnh vẫn là oan uổng chút.”Dịch Hàn liền không nói chuyện.“Liền không biết Diêu tiên sinh có chịu hay không đi này một chuyến.”Dịch Hàn nghĩ nói: “Kỳ thật ta có thể lén vào Sở Quốc, đem họa giao cho Cơ tiên sinh.”Lâm Thanh Uyển lắc lắc đầu nói: “Nếu là không người thuyết phục hắn, cho hắn họa cũng vô dụng.”“Quận chúa hắn là sẽ không tự mình đi, đúng không?”Dịch Hàn hoài nghi nàng.Lâm Thanh Uyển cười, gật đầu nói: “Ta còn thực tích mệnh thực, Diêu Thời đi bị phát

hiện còn khả năng sống, ta lại là quyết định không có tồn tại hy vọng, cho nên yên tâm, ta sẽ không đi.” Dịch Hàn liền thở dài nhẹ nhõm một hơi. Hắn nhưng không nghĩ lại trải qua một lần hổ khẩu thoát hiểm. Lâm Thanh Uyển đến Hồng Châu khi, Bình Bộ Mẫn thượng thư cùng Diêu Thời đã trước một bước tới rồi, Chung Như Anh phó tướng tự mình tới đón Lâm Thanh Uyển. Lâm Thanh Uyển vội vàng hỏi: “Nhà ngươi tướng quân như thế nào?” Phó tướng liền nghiêng người nói: “Tướng quân ở đại doanh trung đẳng quận chúa, quận chúa đi đến sẽ biết.” Lâm Thanh Uyển cùng Dịch Hàn liếc nhau, toàn yên lòng, phó tướng nói như vậy, kia phỏng chừng không có sự. Nàng đi theo phó tướng hướng đại doanh đi, hiện giờ đúng là chuẩn bị chiến đấu giai đoạn, doanh trung giới nghiêm, Lâm Thanh Uyển nhìn một đường, thấy đại gia sỹ khí cờ hành, liền càng yên tâm. Vừa đến chủ trưởng phụ cận, để phòng binh lính càng nhiều, Lâm Thanh Uyển đi theo phó tướng hướng chủ trong lều đi, đứng ở trường môn thân binh quét Lâm Thanh Uyển hai mắt, lúc này mới đi vào hội báo. Chung Như Anh thực mau mang theo người cùng tới đón tiếp, “Muội muội cuối cùng là tới!” Chung Như Anh vén lên mành, nhìn nàng liền không khỏi triển khai tươi cười, “Từ Mẫn thượng thư tới ngày đó khởi ta liền ở đêm trên đầu ngón tay tính, hôm nay cuối cùng là đem người cấp chờ tới.” Lâm Thanh Uyển trên dưới đánh giá một chút nàng, cười nói: “Xem ra tỷ tỷ là không có việc gì.” Chung Như Anh tiến lên giữ chặt tay nàng, đem người hướng chủ trong lều dắt, cười nói: “Chính là quát một chút, không phải cái gì quan trọng thương, nghỉ ngơi hai ngày thì tốt rồi.” Chủ trong trường, một đám người chính vây quanh một trương bản đồ thảo luận, nhìn đến Lâm Thanh Uyển tiến vào sôi nổi đứng dậy hành lễ. Lâm Thanh Uyển đáp lễ. Mẫn thượng thư hành xong lễ sau hợp lại tay cười nói: “Lâm thượng thư biệt lai vô dạng.” “Mẫn thượng thư khách khí,” Lâm Thanh Uyển nhìn về phía hắn phía sau Diêu Thời, lại chắp tay hành lễ nói: “Từ U Châu sau khi trở về, còn chưa từng tới cửa bái kiến Diêu tiên sinh đâu.” Diêu Thời vội vàng đáp lễ, “Quận chúa khách khí, nên ta tới cửa mới là.” “Hảo, hảo, chúng ta liền không cần khách sáo,” Chung Như Anh cười nói: “Muội muội nếu tới rồi, chúng ta liền bắt đầu đi, Thục Quốc sứ thần đã sớm chờ.” Ở đây người trung, trừ bỏ Mẫn thượng thư mang đến triều đình quan viên, cũng chỉ có Chung Như Anh thủ hạ. Mẫn thượng thư đám người đã sớm lĩnh giáo qua Lâm Thanh Uyển bản lĩnh, tự sê không coi khinh nàng, mà Chung Như Anh cấp dưới nhân có Chung Như Anh tín nhiệm ở phía trước, tự nhiên cũng sê không khó xử Lâm Thanh Uyển. Cho nên đảo thiếu ma hợp, trực tiếp tiến vào chủ đề. Chung Như Anh là ra cửa tuần tra khi bị ám sát, nàng phản ứng kịp thời, chỉ bị đâm nhất kiếm, thả còn bị hộ tẩm kính chắn một chút, chỉ hoa bị thương ngực. Nhưng Thục Quốc bên kia vận khí liền không tốt lắm, một viên đại tướng bị thú bỏ mình, hai cái tham tướng trọng thương. Tuy rằng thích khách cuối cùng đều

đèn tội, nhưng hai bên tốn thất đều có chút đại.Mà Hạng Thiện mới chỉ huy người đánh đuổi Lương quân, bức cho bọn họ rời khỏi Sở Đô, đổi phuong sĩ khí tăng vọt, Chung Như Anh lúc này mới nương bị thương mang binh triệt thoái phía sau.Vì chính là bảo tồn thực lực.Phía trước Lương Quốc tuy cùng Thục Quốc kết minh, lại là các đánh các, người từ tây hướng đông đánh, ta từ đông hướng tây công, đánh hạ nhiều ít địa bàn đều tính từng người.Nhưng lúc này Sở Quốc có khả năng tránh thoát, hai nước đương nhiên không có khả năng lại từng người vì chiến, cho nên tính toán binh tướng lực liên hợp ở bên nhau, liên tác chiến kế hoạch cũng muôn cùng nhau.

Chương 456: Hạt nhân

Sở Đô khoảng cách Hồng Châu không xa, mà Sở Quốc binh lực chủ yếu liền tập trung ở Sở Đô, Đại Lương đương nhiên không có khả năng binh tướng lực hú háo ở chỗ này cùng Sở quân liều mạng. Cho nên bọn họ là từ Sở Quốc Đông Nam hướng Sở Đô phương hướng công, phân ra binh lực đã công chiếm Liên Châu, Ngô Châu cùng Liễu Châu vùng, từ li thủy đến Tương thủy lấy đông đều bị Lương quân thu vào trong túi, vốn dĩ Chung Như Anh cùng Lâm Tín còn đánh tới Sở Đô dưới thành, cơ hồ muốn bức cho sở hoàng thất nam dời. Kết quả Hạng Thiện nhận nhiệm vụ lúc lâm nguy, thống ngự tam quân, một chút liền bóp ở Lương quân thế công, hiện tại lại lấy từ bỏ Quế Châu đại giới đem vây quanh ở Sở Đô bên ngoài Lương quân bức lui. Sở Quốc hơn phân nửa hoàn mỹ đều tập trung ở đối lương chiến trường, dưới loại tình huống này, Lương Quốc lại cùng Thục Quốc hợp tác, đương nhiên không có khả năng lại là đánh hạ địa bàn thuộc về từng người. Bởi vì như vậy gần nhất đối Lương Quốc không công bằng. Bọn họ kiềm chế hơn phân nửa binh lực, lại chỉ có thể phân đèn canh thang, ngược lại là Thục Quốc ở bên kia cõm ngon rượu say. Cũng là bởi vì này, Chung Như Anh cùng Lư Chân mới chủ động triệt thoái phía sau, sau đó Hạng Thiện mới đổi Thục Quốc ra tay, làm đổi phương tồn thất một viên đại tướng, thả binh lực cũng có hướng tây kéo dài tới xu thế. Thục Quốc đã mệt chiến, lương thảo nối nghiệp vô lực, bọn họ so Đại Lương càng bức thiết kết thúc trận chiến tranh này, cho nên chẳng sợ trong lòng không cam nguyện, cũng không thể phải ra sứ thần muốn cùng Lương Quốc hợp binh. Tự nhiên, chỗ tốt cũng là muốn một lần nữa thương định. Chung Như Anh nói: “Đàm phán việc là Lư đô hộ nhắc tới, Thục Quốc bên kia nhận đồng sau mới phái sứ thần tiến đến, thêm chi chúng ta binh lực càng hơn bọn họ, cho nên chúng ta kỳ thật là chiếm quyền chủ động.” “Nếu như thế, không bằng chúng ta trước yêu cầu hạt nhân?” Mẫn thượng thư nói: “Nếu vô hạt nhân, chiến hậu Thục Quốc trở mặt không nhận, chẳng lẽ chúng ta Đại Lương còn muốn lại cùng bọn họ khai chiến không thành?” Những người khác khẽ gật đầu, đều tỏ vẻ đồng ý. Mẫn thượng thư liền nhìn về phía Lâm Thanh Uyển, hỏi: “Lâm thượng thư nghĩ như thế nào?” “Nhưng!” Lâm

Thanh Uyển gật đầu nói: “Mẫn thương thư cho rằng người nào thích hợp?”“Thục Quốc Đại hoàng tử nhất thích hợp, hắn là con vợ cả, này mẫu trước mắt chỉ có hắn một tử, này ngoại tổ vẫn là Thục Quốc đại tướng.”Lâm Thanh Uyển liền hợp lại mi nói: “Ta nhớ rõ hắn chỉ có tám tuổi?”“Là,” Mẫn thương thư ý vị thâm trường nói: “Cho nên Thục Quốc vị này tân quân dã tâm nhung lón đâu, này lợi thế chúng ta cũng không dám muốn nhẹ.”Đại nhi tử mới tám tuổi liền dám chủ động khơi mào chiến sự, có thể thấy được Thục đế dã tâm.Lâm Thanh Uyển không có dị nghị, nhìn về phía bắn đò hỏi, “Vài vị vừa rồi là đang thương lượng giới tuyến?”Chung Như Anh gật đầu, dùng ngón tay điểm đô trung một cái tuyến nói: “Trù Sở Đô là ai công đi vào thuộc về ai ngoại, còn thừa, một khi sở vong, chúng ta cùng Thục Quốc liền chiêu này tuyến tới phân chia giới hạn.”“Thục Quốc nếu là không đáp ứng đâu?”Chung Như Anh tay liền sau này một di, nói: “Hạn cuối là này tuyến, chúng ta không có khả năng nhượng bộ quá nhiều.”Lâm Thanh Uyển gật đầu, nhìn về phía Mẫn thương thư, hỏi: “Mẫn đại nhân nắm chắc được bao nhiêu phần?”“Kia đến xem Lư đô hộ, Chung tướng quân cùng Lâm tướng quân có bao nhiêu đại năng lực,” Mẫn thương thư ý vị thâm trường nói: “Đã là đàm phán, tự nhiên là muôn xuất ra lợi thế tới, ai lợi thế nhiều, lực lượng đại, tự nhiên liền thiên hướng ai.”Ý tú là biên đánh biên nói, chỉ là đến trước lấy ra thành ý tới.Như thế cùng Lâm Thanh Uyển ý tưởng không mưu mà hợp, nàng gật đầu nói: “Ta cũng đang có ý này.”Diêu Thời liền ho nhẹ một tiếng hỏi, “Kia các đại nhân cảm thấy chúng ta Lương Quốc bên này nên phái người nào đi Thục?”Mẫn thương thư rũ xuống đôi mắt không nói chuyện, mặt khác quan viên cùng võ tướng cũng đều rụt cổ không nói chuyện.Lâm Thanh Uyển quét mọi người một vòng, lại cười nói: “Lớn nhỏ có thứ tự, Nhị hoàng tử hiện giờ không có phương tiện xuất ngoại, Tứ hoàng tử lại thân phận quý trọng, kia liền Ngũ hoàng tử đi.”Đại gia kinh ngạc nhìn về phía Lâm Thanh Uyển, Mẫn thương thư lập tức hoàn hồn nói: “Kia còn thỉnh quận chúa thương thư khuyên nhủ bệ hạ.”Lâm Thanh Uyển cười nói: “Số con ta nhưng thật ra có thể viết, chỉ là Mẫn thương thư mới là lần này đàm phán chính sử, cho nên còn thỉnh thương thư tùy danh.”“Hảo, mẫn mỗ nhất định ký tên.” Chỉ là muốn đi theo Lâm Thanh Uyển tên mặt sau.Xuất đầu người có, tất cả mọi người thở dài nhẹ nhõm một hơi.Dư lại hội nghị nội dung liền không phải Diêu Thời đàm người có thể nghe, đoàn người cáo từ rời đi, trong trường nháy mắt chỉ còn lại có Lâm Thanh Uyển, Chung Như Anh cùng Mẫn thương thư ba người.Ba người ngồi vào ghế trên, Mẫn thương thư nhấp một miếng trà sau thoái mái thở dài một hơi, ngẩng đầu nhìn về phía Lâm Thanh Uyển, “Lâm quận chúa cùng Ngũ hoàng tử có thù oán?”Lâm Thanh Uyển mỉm cười nói: “Mẫn thương thư vui đùa, chúng ta nếu yêu cầu Thục Quốc cấp ra bọn họ Đại hoàng tử, chúng ta tự nhiên cũng muốn phái một cái

hoàng tử đi ra ngoài mới tính có thành ý.”Nàng ôn thanh giải thích nói: “Nhị hoàng tử cùng Tứ hoàng tử toàn không thích hợp, Ngũ hoàng tử rốt cuộc so Lục hoàng tử lớn tuổi chút, không phải hắn đó là Lục hoàng tử, nếu ta đề ra Lục hoàng tử, chẳng phải là càng có vẻ ta cùng Lục hoàng tử có thù oán?”Mẫn thương thư liền cười tersed nói: “Lâm quận chúa như thế nào đã quên, nếu từ trường áu luận, kia còn có Tam hoàng tử đâu.”Lâm Thanh Uyển mặt vô dị sắc cười nói: “Nhưng Tam hoàng tử đã vì quốc hy sinh quá nhiều, Mẫn thương thư như thế nào còn nhẫn tâm làm Tam hoàng tử đi vì chất?”Tam hoàng tử từ trên chiến trường bị thương lui ra sau liền rất thiểu tham dự chính sự, lúc trước bởi vì Nhị hoàng tử mượn sức chèn ép, hắn càng là tránh đi triều chính không đề cập tới, đừng nói Lương Đế, chính là Tứ hoàng tử đối vị này tam ca đều có một cỗ áy náy chi ý ở.Đừng nói Lâm Thanh Uyển không đề, nàng chính là đề ra, Lương Đế cũng sẽ không đáp ứng.Nhưng Mẫn thương thư chính là cảm thấy Lâm Thanh Uyển chủ động đề nghị Ngũ hoàng tử không đơn giản như vậy, nghĩ tới nghĩ lui, cũng chỉ có thể là Lâm Thanh Uyển cùng Ngũ hoàng tử có thù oán.Tuy rằng Ngũ hoàng tử mẫu tộc cùng Lục hoàng tử mẫu tộc toàn không hiến hách, nhưng Âu gia tốt xấu còn có hai người ở triều làm quan, Lưu gia lại là chân chính bình dân, chỉ là dựa vào Lưu tần trở thành tiêu phú nhà thôii.Cho nên thật trở lại kinh thành làm chúng thần lựa chọn, cuối cùng đi khẳng định là Lục hoàng tử, nhưng nếu bọn họ nơi này trực tiếp đề nghị Ngũ hoàng tử, kia đã có thể không nhất định.Chính là Lâm Thanh Uyển cùng Ngũ hoàng tử cùng Lục hoàng tử kết giao đều không nhiều lầm, Mẫn thương thư thật sự không nhớ tới hai người có xích mích, cho nên chỉ là ở trong lòng còn nghi vấn, thực mau liền phóng tới một bên.Nhưng Chung Như Anh là biết đến, nàng liếc liếc mắt một cái Lâm Thanh Uyển, thầm nghĩ: Trong quân những cái đó đại quẻ mùa có chút lời nói đảo chưa nói sai, nữ nhân thật đúng là mang thù.Chuyện đó đều qua đi đã bao nhiêu năm, lúc ấy Ngũ hoàng tử cũng bị phạt, không nghĩ tới Uyển tỷ nhi lúc này còn nhớ đâu, này mang thù thời gian có thể so nàng trưởng nhiều.Lâm Thanh Uyển cùng Mẫn thương thư thương lượng một ít việc, chờ đem người tiễn đi, vừa quay đầu lại liên đối thương Chung Như Anh ánh mắt, nàng không khỏi bất đắc dĩ nói: “Ngươi sẽ không cũng cảm thấy ta là ở quan báo tư thù đi?”“Nặc, ngươi đều nói các ngươi có thù riêng.”Lâm Thanh Uyển cười nói: “Ta nào có như vậy mang thù, chẳng qua Ngũ hoàng tử đích xác so Lục hoàng tử càng thích hợp thôi, ngươi đừng quên, Lục hoàng tử nhưng thành thật thật sự, hắn đi Thực Quốc, ta thật đúng là sợ hắn bị người khinh nhục.”Cần phải thay đổi Ngũ hoàng tử, ai khi đề ai còn không nhất định đâu, hơn nữa hắn tuổi tác cũng đích xác so Lục hoàng tử đại như vậy một chút.Lâm Thanh Uyển là sẽ không thừa nhận chính mình mang thù, chẳng qua là lựa chọn nhất thích hợp một cái.Chung Như Anh bĩu môi nói: “Ngươi không mang thù, lão ngũ

nhưng mang thù thật sự, hắn phải biết rằng ngươi đề nghị làm hắn đi làm hạt nhân, tiêu tâm hắn ghi hận ngươi cả đời.”Lâm Thanh Uyển liền cười nói: “Hắn muốn đi Thục Quốc không phải còn muốn trước tới Hồng Châu cùng Thục Quốc sứ thần cùng nhau đi sao? Đến lúc đó ta tìm hắn nói chuyện tâm. Hộ tống hắn lại đây người còn phải ngươi cùng Tú điện hạ lo lắng,” Lâm Thanh Uyển cười khanh khách nói: “Đến lúc đó ở hắn nơi đó nhiều lời nói ta lời hay, hắn tuổi tác còn nhỏ, tâm tính chưa định đâu, lại hận cũng có thể bẻ trở về.”Chung Như Anh liền cười điểm nàng đầu, “Đúng vậy, ta đều sợ ngươi này miệng lưỡi.”Chung Như Anh kéo nàng tiến nội trướng, cười nói: “Ngươi cùng ta một khối trụ đi, buổi tối chúng ta hảo hảo trò chuyện.”Lâm Thanh Uyển sao cũng được gật đầu, nhìn chung quanh một vòng hỏi, “Ta đây nha đầu an bài ở đâu?”“Ta làm Thị Kiếm cùng Tảo Hồng đi an bài,” Chung Như Anh ngồi vào trên giường, vỗ vỗ bên người vị trí nói: “Ngươi từ trước đến nay nhạy bén, ta hỏi ngươi, đối phó Hạng Thiện lão nhân kia, ngươi nhưng có cái gì hảo biện pháp?”Lâm Thanh Uyển lắc đầu, “Ta không có.”Chung Như Anh liền thở dài, “Luận đề bại binh, Hạng Thiện chỉ ở ngươi tổ phụ dưới, ta cùng Lư Chân vẫn là kém một ít, hắn lại đối sở cảnh quen thuộc, tuy rằng này non nửa năm qua có thua có thắng, nhưng vẫn là bại chiến chiếm đa số.”Lâm Thanh Uyển liền ngồi ở bên người nàng nói: “Ngươi còn như thế tưởng, kia sĩ khí chẳng phải là càng hạ xuống?”Chung Như Anh kéo khéo miệng nói: “Nào dám biểu lộ ra tới, mỗi ngày xuất trường liền muốn bắt đầu đánh giặc, chẳng sợ trong lòng lại buồn rầu cũng đến cường chống tự tin tràn đầy bộ dáng, nhưng chúng ta không còn có đại thắng chiến, chỉ sợ ta biểu hiện đến lại tự tin cũng vô dụng.”Lâm Thanh Uyển nhíu mày, “Lư Chân nói như thế nào?”“Lư Chân nói, hoặc là ám sát Hạng Thiện, hoặc là liền nghe trưởng công chúa, hành ly gián kế, làm Sở Đế giết Hạng Thiện.”Chung Như Anh nhìn về phía Lâm Thanh Uyển.Lâm Thanh Uyển cười khổ, “Sở Đế có như vậy xuân?”“Sở Đế không ngu, nhưng nếu Cơ tiên sinh chịu ra mặt, bằng hắn ba tấc không lạn miệng lưỡi, tổng hội có chút hiệu quả.”“Ngươi muốn cho ta đi thuyết phục Cơ tiên sinh?”“Đại Lương trung, có thể cùng Cơ tiên sinh nói chuyện được cũng chỉ có ngươi.”Lâm Thanh Uyển trầm mặc một lát, sau đó lắc đầu nói: “Làm Cơ tiên sinh đầu hướng Đại Lương ta còn có ba phần nắm chắc, nhưng làm Cơ tiên sinh ly gián Sở Đế cùng Hạng Thiện, ta một thành nắm chắc cũng không có.”“Năm đó hắn có thể tung hoành các quốc gia liền không phải đặc biệt quân tử người, tiểu nhân chi đạo khẳng định cũng đúng quá.”“Nhưng này vài thập niên tới hắn dạy học và giáo dục, hành đều là quân tử chi đạo,” Lâm Thanh Uyển phản bác nói: “Mặc kệ năm đó hắn liên túng các quốc gia hành chính là cái gì nói, chẳng lẽ này vài thập niên đối hắn ảnh hưởng còn so ra kém thanh niên khi kia mấy năm?”“Hắn cũng không phải vô tư tâm người, hắn chịu vì cháu gái tạm từ Sở Quốc, tự

nhiên cũng có thể...”“Như Anh,” Lâm Thanh Uyển nhẹ nhàng mà kêu nàng một tiếng, nói: “Kia không giống nhau, hắn thuận theo Cơ Niệm ở tại Sở Quốc, tổn hại chỉ có hắn một người ích lợi, nhưng hiện tại chúng ta muốn hắn làm, là muốn hắn giết hắn bạn tốt, thậm chí Hạng gia mẫn môn, Cơ tiên sinh là sẽ không làm.”Cơ Nguyên đích xác không phải đặc biệt ngay ngắn quân tử, nhưng hắn có hạn cuối, đổi làm Lâm Thanh Uyển, cho dù là vì nhiệm vụ, vì Ngọc Tân, nàng cũng sẽ không đi làm như vậy sự.Hạng Thiện đổi bọn họ tới nói là địch nhân, nhưng đổi Sở Quốc tới nói lại là trung lương, chẳng sợ Cơ Nguyên từ đáy lòng không cho rằng chính mình là Sở Quốc người, nhưng hắn cùng Hạng Thiện còn có một phần hưu nghị ở.

Chương 457: Nhắc nhở

Chung Như Anh trầm mặc hồi lâu, nửa ngày mới hỏi, “Vậy ngươi là không nghĩ sát Hạng Thiện?”“Có thể không giết hắn, mà khiến cho hắn khuất tùng tự nhiên là tốt nhất chi sách, có thể giết hắn cũng vì trung sách, nhưng quyết không thể thông qua Cơ tiên sinh, đó là liền hạ sách đều không bằng sách lược,” Lâm Thanh Uyển nhẹ giọng nói: “Lấy Cơ tiên sinh làm người, chúng ta tìm tới môn đi, hắn tuy không đến mức cùng Sở Đế tố giác chúng ta, lại nhất định sẽ nhắc nhở Hạng Thiện, kia mới là mất nhiều hơn được.”“Kia hạ sách đâu?”“Giết không được Hạng Thiện, chỉ có thể ở trên chiến trường thấy thật thương.”Chung Như Anh liền nhíu mày, kia bọn họ hiện tại không phải nhất thời lấy Hạng Thiện không có biện pháp sao?“Ngươi không phải muốn dùng ly gián kế sao?”Lâm Thanh Uyển nói: “Ta nhưng trợ ngươi giúp một tay.”“Ngươi không phải không đồng ý sao?”Chung Như Anh kinh ngạc nhìn về phía nàng.Lâm Thanh Uyển liền cười, “Ta không đồng ý chính là làm Cơ Nguyên đi ly gián Sở Đế cùng Hạng Thiện, nhưng không đồng ý cái này ly gián cái này kế sách.”“Này to như vậy chiến trường lại không ngừng Hạng Thiện một người, chỉ có Sở Đế có thể sát Hạng Thiện, mà chỉ có Cơ Nguyên có thể có thuyết phục Sở Đế khả năng, nhưng những người khác lại không phải.”Lâm Thanh Uyển nói: “Hạng Thiện dưới có phó tướng, hậu cần, thậm chí còn có bị hắn tể hạ nguyên soái chi vị, không thể không lưu tại phía sau vì hắn trù bị lương thảo Tống Tế, này từng bước từng bước, nếu chúng ta có thể châm ngòi một hai phần mười, làm Hạng Thiện tay chân chịu trói, ngươi cùng Lư Chân, Lâm Tín có thể hay không chiến quá Hạng Thiện?”“Chúng ta thử qua mượn sức những người đó, nhưng cũng chưa thành công.”Chung Như Anh có chút lo lắng.Lâm Thanh Uyển liền cười, “Đó là bởi vì các ngươi lợi thế không đủ, phái dân cư lưỡi cũng không tốt.”Nàng ý vị thâm trường nói: “Nếu ngươi rất tin Cơ tiên sinh liên Sở Đế cùng Hạng Thiện đều có thể ly gián, chẳng lẽ sẽ không tin hắn ly không được những người khác?”Chung Như Anh hơi hơi trùng lón đôi mắt, “Ngươi có thể nói phục Cơ tiên sinh?”“Mười chi bảy tám.”Chung Như Anh trong lòng vừa động, “Chúng ta làm như vậy không cũng hãm Hạng Thiện với bất lợi sao, Cơ tiên sinh sẽ đáp ứng?”“Kia không

giống nhau, không phải cố ý nhầm vào Hạng Thiện, liền tính hắn bị liên lụy
vấn tội, nhiều nhất cũng liền cách chức,” Lâm Thanh Uyển nói: “Sở Quốc
sớm muộn gì đều phải bại, Cơ tiên sinh thấy được rõ ràng, hai nước giao
chiến, hắn có thể vì bằng hữu không hãm hắn với bất nghĩa, lại sẽ không vì
bằng hữu nghĩa khí mà tráy hạ không màng.” Nói trăng ra là, Cơ
Nguyên sẽ không vì ích lợi cùng thiên hạ đi hãm hại bằng hữu, lại cũng sẽ
không vì bằng hữu từ bỏ chính mình cùng thiên hạ ích lợi. Hắn sẽ đổi chiến,
chỉ là dùng không phải trưởng công chúa cùng Chung Như Anh suy nghĩ
phương pháp. Chung Như Anh trầm ngâm một lát sau nói: “Ngươi đã có
tính toán, vậy đi làm đi, có yêu cầu ta hỗ trợ cứ việc mở miệng.” Lâm Thanh
Uyển gật đầu, “Ta sẽ không khách khí.” Lâm Thanh Uyển đương nhiên là có
yêu cầu Chung Như Anh hỗ trợ địa phương, nàng đến đem Cơ Nguyên tôn
tử cùng cháu gái mang ra Sở Đô, hộ tống đến Tô Châu đi. Bằng nàng kia
mấy cái hộ vệ là làm không được, đến yêu cầu Chung Như Anh ra tay mới
được. Vào lúc ban đêm, Lư Chân đuổi tới, từ đại đầu sở lại tụ ở bên nhau
thương lượng một chút, Lâm Thanh Uyển tung ra ý nghĩ của chính mình,
Mẫn thượng thư lại lần nữa chế định một chút đổi Thục đàm phán điều
kiện, lúc này mới tan. Lúc này canh thâm lộ trọng, chẳng sợ ban ngày thực
nhiệt, lúc này cũng có một cõi khí lạnh bốc lên dựng lên, Lư Chân chủ động
đưa ra đưa Lâm Thanh Uyển hồi trướng. Chung Như Anh liền cười nói:
“Không học phiền Lư đô hộ, Tam muội muội cùng ta ở cùng một chỗ, ta
đưa nàng trở về liền hảo.” Lư Chân liền cười nói: “Chung tướng quân không
hè tuần tra một chút? Ta nhớ rõ Chung tướng quân từ trước đến nay trị quân
nghiêm minh, mỗi ngày buổi tối đều phải tự mình tuần tra quá một lần đại
doanh mới yên tâm.” Chung Như Anh cười như không cười nói: “Lư đô hộ
đối ta Chung gia quân sự biết đến đảo rõ ràng.” Nàng nhìn Lâm Thanh Uyển
liếc mắt một cái, thấy nàng hàm chứa cười nhạt, biết nàng không phản cảm
Lư Chân đề nghị, liền xoay người nói: “Nhờ ngài nhắc nhở, ta nhớ tới này
một vụ, này liền đi dò xét, làm phiền Lư đô hộ đưa Tam muội muội đi trở
về.” Lư Chân mỉm cười gật đầu. Chung Như Anh xoay người cùng vẫn luôn
trang không tồn tại Mẫn thượng thư hành lễ rời đi. Lư đô hộ cũng nhìn về
phía Mẫn thượng thư, Mẫn thượng thư thấy trang không nổi nữa, lập tức
cười nói: “Lão phu cũng không cần Lư đô hộ đưa, chính mình là có thể đi,
Lâm thượng thư, mẫn mỗ cáo lui.” “Mẫn thượng thư đi thông thả.” Lâm
Thanh Uyển hơi khom người. Đãi Mẫn thượng thư đi xa, nàng lúc này
mới nhìn về phía Lư Chân, cười nói: “Lư đô hộ, thỉnh đi.” “Thỉnh,” Lư
Chân nghiêng người thỉnh Lâm Thanh Uyển đồng hành, hơi hơi nghiêng
đầu nhìn về phía nàng, đánh giá nửa ngày mới nói: “Thật là kỳ quái, Lâm
quận chúa càng thêm uy nghiêm, bộ dáng lại vẫn là bảy năm trước
như vậy, nếu không nhìn kỹ, ta cũng không từng phát hiện.” Lâm Thanh
Uyển trong lòng nhảy dựng, sau đó mặt giãn ra cười vui nói: “Lư thế huynh

cũng thật sẽ hống nữ hài tử, hay là năm đó tấu phu nhân chính là như vậy bị người cưới đến?" Lư Chân hơi hoi nhường mày, hắn nói chính là tình hình thực tế, Lâm Thanh Uyển lại trái lại trêu ghẹo hắn, liền không biết là vô tình, vẫn là cố ý. Hắn ánh mắt ở trên mặt nàng lướt qua, sau đó cười nói: "Ta rất ít khen người, càng thích ăn ngay nói thật." Lâm Thanh Uyển cười gật đầu, "Ta càng vui vẻ." Lư Chân trầm mặc, biết chính mình chọn một cái không tốt lăm đàu, nữ hài đối chính mình dung mạo như vậy để ý? Hắn lại nhìn Lâm Thanh Uyển liếc mắt một cái, tuy rằng trên mặt non nót bỏ đi, trên người uy thế không thể so hắn kém, thậm chí mặc quần áo trang điểm thượng cũng rất có bất đồng, nhưng hắn vẫn là cảm thấy nàng cùng bảy năm trước giống nhau. Hắn nữ nhi cùng nàng không sai biệt lầm đại, năm trước trung thu nàng mang theo cháu ngoại về nhà đoàn tụ, lúc ấy hắn thấy nàng trên mặt liền có phong sương chi sắc. Mà Lâm Thanh Uyển suy nghĩ và việc làm so với hắn nữ nhi còn muôn nhiêu, như thế nào sẽ còn giống như bảy năm trước giống nhau? Bất quá nghi hoặc cũng chỉ là chợt lóe mà qua, nữ tử luôn có kỳ dị trú nhan thuật, tỷ như hắn thê tử, mấy năm nay hắn cảm thấy nàng không thay đổi lão, ngược lại có càng ngày càng tuổi trẻ chi thế. Lư Chân xoa xoa ngạch, đem cái này nghi hoặc từ đáy lòng diêu rót, hắn vẫn luôn muôn cảm thán chính là một khác sự kiện, "Ngươi cùng ngươi huynh trưởng giống nhau thông tuệ, năm đó gặp ngươi, ta như thế nào cũng không nghĩ tới ngươi có thể làm được này một bước." Lâm Thanh Uyển rũ mắt mỉm cười. Năm đó Lâm Giang còn âm thầm thắc hắn nhiều chăm sóc một chút Lâm Thanh Uyển, mà mấy năm gần đây, hắn có thể cơ hội ra tay thật sự rất nhỏ, cũng liền ở nàng mở miệng khi giúp vài lần mà thôi. Mà mỗi một lần sự thành lúc sau nàng đều sẽ có điều tỏ vẻ, hai bên xem như đôi bên cùng có lợi. Này phân nhạy bén thông thấu, một chút cũng không thể so Lâm Giang kém, ngược lại so Lâm Giang thiếu vài phần tự phụ, càng làm cho người duyết tâm. Lư Chân rất là tò mò, chẳng lẽ Lâm gia phong thuỷ liền so nhà khác hảo, ra mỗi một cái hài tử đều không phải người tầm thường, một nữ tử đều có thể có này làm, nếu là Lâm Giang sống được càng lâu một ít... Lư Chân ân hận trong lòng tiếc nuối, chậm rãi đưa Lâm Thanh Uyển về tối trướng phòng, lúc này mới dừng lại bước chân nói: "Trưởng công chúa đề nghị ta nghe qua, Chung tướng quân tựa hồ rất là ý động, nhưng ta cũng không xem trọng, ta hy vọng ngươi không cần quá nhiều tham dự." Lâm Thanh Uyển nhường mày. Lư Chân liền thở dài nói: "Đại Lương có thể cùng Cơ tiên sinh nói thượng lời nói, cũng chỉ có ngươi cùng ta mà thôi." Nói cách khác, cũng có người đi tìm Lư Chân. Lư Chân từng đến Giang Lăng cầu học, xem như Cơ Nguyên học sinh, năm đó Cơ Nguyên làm phó sứ đến kinh thành đi đàm phán, Lư Chân còn tới cửa cầu kiến quá, cũng là hắn dẫn Cơ Nguyên thấy Lâm Thanh Uyển, hai người lúc này mới xem như kết bạn. Nếu nói Lâm Thanh Uyển cùng Cơ Nguyên là

sau lại tri kỷ, Cơ Nguyên đưa nàng thư, nàng tắc kê thừa Cơ Nguyên chí hướng, như vậy Lư Chân cùng Cơ Nguyên chính là chân chính sư đồ tình. Trưởng công chúa đi tìm Lâm Thanh Uyển, tự nhiên cũng là đi tìm Lư Chân. Lâm Thanh Uyển rũ mắt nói: “Ta cự tuyệt.” Lư Chân liền thở dài nhẹ nhõm một hơi, cười nói: “Tiên sinh tuy không phải đại trung người, lại cũng là cái quân tử, quận chúa có thể lý giải hắn, xem ra thật là hắn tri kỷ.” “Lư thế huynh là muôn ta cũng khen ngươi sao?” Lư Chân liền cười ha ha lên, nhạc nói: “Bên này không cần, ta biết chính mình cũng là cái quân tử là được.” Lâm Thanh Uyển nhịn không được cong môi cười, nhắc tay hành lễ nói: “Huynh trưởng ở khi từng cùng ta nói rồi, Lư thế huynh thường xem hắn không quen, rất nhiều sự ái cùng hắn làm trái lại, lại chưa từng công kích hắn, năm đó Giang Nam quan sát sử chi tranh, còn may mà thế huynh hỗ trợ, lúc này mới cho ta Lâm thị thở dốc chi cơ.” Lư Chân nhớ tới Triệu Tiệp, cũng thở dài, “Ai có thể nghĩ đến hắn là người như vậy đâu?” Giọng nói một đồn, hắn ngạc nhiên nhìn về phía Lâm Thanh Uyển, “Không đúng a, các ngươi Lâm thị vẫn luôn chèn ép Triệu thị, hay là sớm biết rằng việc này?” Lâm Thanh Uyển vội vàng nói: “Thế huynh đừng hiểu lầm, ta cùng với huynh trưởng nếu sớm biết hắn thông đồng với địch bán nước, khẳng định sẽ nói cho thế huynh, như thế nào sẽ làm ngài trả tay không kịp? Ta cùng với huynh trưởng chỉ biết Triệu gia ở cố ý nhầm vào ta Lâm gia, cho nên mới nơi chốn lưu tâm, bằng không này thông đồng với địch bán nước việc, còn không biết khi nào mới có thể sự phát.” Khuya Thiên Kính trung hai đời, Triệu Tiệp đều thuận lợi đương Giang Nam quan sát sử, cũng là bởi vì này Triệu thị nước lên thì thuyền lên, không chỉ có đem Lâm thị chèn ép đi xuống, ngay cả Thương gia cũng tạm rời xuống phong. Lư Chân tuy không đến mức đấu không lại Triệu Tiệp, nhưng cũng ăn qua rất nhiều lần ám khuy, Lâm Thanh Uyển nhưng không nghĩ hắn nhớ thù này, bởi vậy nói: “Muốn sớm biết rằng hắn có này trí mạng nhược điểm, ta sớm cùng thế huynh liên thủ đem hắn Triệu thị đánh hạ, tội gì còn ở Tô Châu chịu hắn đe dọa mấy năm khí?” Lư Chân trong lòng lúc này mới dễ chịu chút. Ngẩng đầu nhìn đến Chung Như Anh xa xa mà đi tới, hắn liền cáo từ nói: “Nếu ngươi trong lòng hiểu rõ, ta liền không nhiều lăm lời nói, chỉ là cuối cùng lại dặn dò ngươi một câu, Sở Quốc không thể so Liêu Quốc, ngươi mới từ Liêu Quốc trở về, dễ dàng không cần lại mạo hiểm, Lâm gia hiện tại toàn dựa ngươi một người chống đỡ, hậu bối còn chưa trưởng thành, hắn là thận trọng một ít.” Lâm Thanh Uyển gật đầu, “Đa tạ thế huynh đề điểm.” Lư Chân liền dừng một chút, do dự một chút vẫn là nói: “Chung Như Anh còn bã, nàng tuy vững tâm, lại trong lòng có đại đạo, nhưng trưởng công chúa, ngươi thiếu cùng nàng lui tới đi.” Dứt lời cũng không đợi Lâm Thanh Uyển đáp lời, hơi hơi chấp tay liền xoay người rời đi. Chung Như Anh vừa lúc đi đến Lâm Thanh Uyển phía sau, nhíu mày nhìn hắn rời đi bóng dáng hỏi,

“Hắn cùng ngươi nói cái gì đâu, như thế nào vừa thấy ta tới liền chạy?”Lâm Thanh Uyên liền cười, “Hắn chính khen ngươi đâu, có thể là đột nhiên gặp ngươi tới, liền ngượng ngùng.”Chung Như Anh không tin, nhướng mày hỏi, “Hắn khen ta cái gì?”Lâm Thanh Uyên liền cười, “Hắn nói ngươi đánh giặc dũng mãnh phi thường, dụng binh kỳ quỷ, nãi một viên lương tướng,”Chung Như Anh vẻ mặt không tin, Lâm Thanh Uyên liền tiếp tục nói: “Còn nói ngươi người này tâm tuy ngạnh, lại trong lòng có đại đạo, có thể tin! Làm ta có việc nhiều cùng ngươi thương lượng.”Chung Như Anh trên mặt hiện ra do dự chi sắc, hoài nghi hỏi: “Hắn quả nhiên nói như vậy?”Lâm Thanh Uyên gật đầu, “Ta lừa ngươi làm cái gì?”Chung Như Anh bĩu môi nói: “Vô sự hiến ân cần, phi gian túc đạo.”Lâm Thanh Uyên liền cười hỏi, “Hắn cùng ngươi có cái gì thù?”“Cũng không có gì, chính là từ Hộ Bộ trong tay đoạt lấy ta rất nhiều lần quân bị, có một lần ta cùng hắn còn ở trên triều đình đánh lên tới đâu.”

Chương 458: Đàm phán

Lâm Thanh Uyển lúu lưỡi, hỏi: “Kia ai thắng?”“Ai cũng chưa thắng, bệ hạ đã phát hỏa nhì, ngươi huynh trưởng lôi kéo Lý lão nhân, nga, cũng chính là trước trước Quốc Tử Giám té tửu, râu bạc một đồng, run run rẩy rẩy, trạm đều đứng không vững cái kia, ngươi khẳng định chưa thấy qua, ngươi huynh trưởng lúc ấy chính xuân phong đắc ý đâu,” Chung Như Anh nghiêng đầu nghĩ nghĩ nói: “Hắn qua đời có chín năm lâu đi? Khi đó ngươi huynh trưởng lôi kéo hắn đứng ở ta cùng Lư Chân trung gian, ta cùng Lư Chân nào dám động thủ, vị kia lão đại nhân dường như gió thổi qua là có thể ngã xuống đất bộ dáng.”Lâm Thanh Uyển: “...” Nàng không nghĩ tới Lâm Giang còn có lôi kéo người ăn vạ thời điểm.Chung Như Anh liền nói: “Lúc ấy không phân ra thắng bại, nhưng đồ vật vẫn là bị Lư Chân đoạt đi rồi, lúc sau hắn không thiếu từ ta Chung gia quân đoạt đồ vật, cho nên này thù liền kết hạ.”Lâm Thanh Uyển liền hỏi, “Ngươi không đoạt lấy hắn?”“Đương nhiên đoạt lấy,” Chung Như Anh đúng lý hợp tình nói: “Nếu là không đoạt lại đi, ta Chung gia quân chẳng phải là nhận túng?”“Bất quá, mười lần luôn có bảy tám thứ là đoạt không,” Chung Như Anh thở dài, “Thôi thượng thư còn tính công chính, nhưng trong triều đối ta có thành kiến đại thần không ít, cho nên Đông Bắc quân, Thôi gia quân cùng Lư gia quân đều từ ta trong tay đoạt lấy đồ vật, nhưng ta muốn cướp bọn họ liền thiên nan vạn nan, rất nhiều lần vẫn là dựa vào ta ở trước mặt bệ hạ la lối khóc lóc mới đoạt thắng.”Chung Như Anh liếc Lâm Thanh Uyển liếc mắt một cái, nói: “Bất quá hiện tại khá hơn nhiều, đặc biệt là ở ngươi cũng vào triều làm quan sau, lần này tiến đến đàm phán quan viên đối ta thái độ hảo rất nhiều.”Ít nhất vẫn luôn vắt ngang ở nàng cùng triều đình quan viên gian ngăn cách cơ hồ biến mất không thấy.Trước kia, cả triều văn võ trung chỉ có nàng một cái nữ, cho nên nghị sự bất luận đúng sai, các triều thần đối nàng liền tương đối hà nghiêm, nhưng hiện tại nhiều một cái Lâm Thanh Uyển, loại này hà nghiêm liền giảm bớt.Chung Như Anh rũ mắt nghĩ nghĩ, tả hữu nhìn nhìn sau nhỏ giọng nói: “Ngươi nói, đương có một ngày trên triều đình không ngừng ngươi ta hai cái nữ quan tình hình lúc ấy như thế nào?”Lâm Thanh Uyển hơi hơi nhuóng mày, cười mà không nói.Chung Như Anh cùng

nàng đôi diện thật lâu sau, cuối cùng thở dài: “Ngươi ta đều là trường hợp đặc biệt, lại tưởng có trường hợp đặc biệt chỉ sợ rất khó.”Lâm Thanh Uyên lại nói: “Mỗi người đều là không giống nhau, nào biết người khác sẽ không trở thành trường hợp đặc biệt? Bất quá hiện nãy loạn thế, cho nên có trường hợp đặc biệt. Thái bình thịnh thế lúc sau chỉ sợ liền càng khó, cho nên nếu muốn lại có nữ quan, tốt nhất ở loạn thế bình định trước, làm trường hợp đặc biệt trở thành thường lệ.”Chung Nhu Anh trong lòng vừa động, đắp nàng bả vai cười nói: “Hảo muội muội, ta biết ngươi nhất thông tuệ bất quá, ngươi nói cho ta, như thế nào làm trường hợp đặc biệt trở thành thường lệ?”Lâm Thanh Uyên lắc đầu nói: “Ta không biết.”Chung Nhu Anh trừng mắt.Lâm Thanh Uyên liền cười nói: “Ta là thật sự không biết, Chung tỷ tỷ, đi đến hôm nay này một bước là ta chính mình đều không có đoán trước đến, ta không biết tương lai sẽ là cái dạng gì, ta hiện tại làm đối tượng lai là tốt là xấu, chỉ là không thiện với lập tức mà thôi.”Nàng biết, lịch sử có nó tính tất yếu, nàng là học lịch sử, trừ bỏ thượng vị giả vì tranh quyền đoạt lợi phát động chiến tranh ngoại, trong lịch sử đại chiến không có chỗ nào mà không phải là bởi vì quan hệ sản xuất cùng sức sản xuất không xứng đôi sinh ra xung đột.Cho nên nàng tận sức với từ thiện, lại cũng chỉ dám lấy ra phù hợp thời đại này giấy làm bằng tre trúc cùng đậu hủ mà thôi, bất quá là làm ngẫu nhiên phay đứt gãy kỹ thuật lại lần nữa xuất hiện trước mặt người khác, nuôi sống một đại bang người mà thôi.Nàng chí ở thiên hạ bình định, nhưng cũng chỉ dám ở phía sau màn làm chút khả năng cho phép việc, hoặc quyền lương, hoặc đàm phán...Chẳng lẽ nàng không có càng lợi cho dân sinh đồ vật?Chẳng lẽ nàng không hiểu hỏa được phối phuơng?Mặc dù nàng không biết cụ thể, nhưng biết đại khái nguyên lý, nàng thủ hạ người tài ba thợ khéo vô số, đều có biện pháp chuyên nghiên ra tới, thả có nàng nhắc nhở ở phía trước, giả lấy thời gian, làm ra súng kíp cũng không khó.Có này vũ khí sắc bén, Chung Nhu Anh bọn họ đương nhiên có thể bằng này đánh Hạng Thiện một cái trở tay không kịp, không nói Sở Quốc, thậm chí lúc sau Thục Quốc cũng muốn tạm lánh mũi nhọn.Kia lúc sau đâu?Đây là không thuộc về thời đại này kỹ thuật, súng kíp làm thế giới này trước tiên tiếp xúc đến vũ khí nóng, thượng vị giả dã tâm bát biến, lại không có tương thích ứng sức sản xuất cùng quan hệ sản xuất, đột nhiên cất cao một tầng kỹ thuật sẽ làm thế giới này lâm vào hỗn loạn.Tạm thời bình định sẽ chỉ làm loại này mâu thuẫn càng tích càng sâu, chờ tương lai loại này mâu thuẫn tới cực điểm, một khi bộc phát ra tới, toàn bộ thiên hạ lại đem cuốn vào chiến loạn bên trong.Thả chỉ biết so lần này quy mô lớn hơn nữa, cũng càng thảm thiết.Này cơ hồ là ở lấy đời sau khí vận ở đánh cuộc, Lâm Thanh Uyên là sẽ không làm như vậy, thậm chí, mỗi một cái biết đạo lý này người đều sẽ không làm như vậy.Mà nãm nữ gian quan hệ cũng là quan hệ sản xuất trung một vòng, nàng không biết hiện tại thay đổi đối tượng lai là tốt là xấu, cho

nên nàng không dám buông ra tay chân, chỉ là lấy chính mình khả năng ảnh hưởng càng nhiều người, làm tương lai nữ tử quá đến không như vậy gian nan mà thôi.Làm nữ tử đứng ở trên triều đình phuong pháp có rất nhiều loại, khác không nói đến, đem trưởng công chúa đầy đến trước đài chính là biện pháp tốt nhất chi nhất.Nhưng nàng không làm như vậy, chính là sợ.Sợ nàng hôm nay làm sẽ sản xuất ngày nào đó họa, cho nên nàng cũng chỉ có thể thuận theo tự nhiên.Chung Như Anh hỏi, nàng cũng chỉ có thể làm không biết, nàng không phải thời đại này người, trong đầu có không thuộc về thời đại này đồ vật, cho nên nàng làm sự không thể quá mức, nhưng không phải nàng làm sự, vậy hắn là thuộc về thời đại này chính mình lựa chọn.Lâm Thanh Uyển có thể làm, cũng chính là một chút nhắc nhở, một chút ám chỉ, đến nỗi có được hay không, liền xem vận mệnh cùng Thiên Đạo.Nếu Lâm Giang nói thế giới này là có Thiên Đạo tồn tại, kia Thiên Đạo liền hẳn là có chính mình lựa chọn.Chung Như Anh cũng không biết ngắn ngủn trong nháy mắt Lâm Thanh Uyển tự hỏi nhiều như vậy, nàng đem người xả tiền doanh trướng, nhỏ giọng hỏi, “Ngươi thật không có cách nào?”Lâm Thanh Uyển liền cười, “Nữ tử lại không thể tham gia khoa cử, cũng không thể tòng quân, ngươi cũng nói, ngươi cùng ta đều là trường hợp đặc biệt, ta nào có cái gì biện pháp?”“Nhưng ngươi cũng nói, mỗi người đều là trường hợp đặc biệt.”“Không tồi, kia cũng muốn có cơ hội làm các nàng bày ra chính mình tài hoa, tỷ như cùng ta giống nhau, còn tính thiện ngoại giao nhập Lý Phiên Viện, làm chư vị đại nhân nhìn đến chính mình tài hoa; Lại tỷ như ngươi, thiện chiến có thể thượng chiến trường, dùng chiến tích chinh phục các vị quan tướng; Hoặc là còn có thận trọng thiện phá án người, có thể vào Hình Bộ; Số học trác tuyệt người nhập Công Bộ hoặc Hộ Bộ...”Chung Như Anh một phách chưởng, “Đặc chiêu!”Lâm Thanh Uyển cười, “Chư vị đại nhân sẽ không đáp ứng.”Chung Như Anh liền bĩu môi, “Một đám đại nam nhân, quá bụng dạ hẹp hòi.”Lâm Thanh Uyển liền đứng dậy nói: “Hảo, mau rửa mặt đi, ngày mai chúng ta còn muôn gặp mặt Thực Quốc sứ thần đâu.”Chung Như Anh lúc này mới không nhắc lại cái này để tài, nhưng trong lòng rốt cuộc để ý, đem tối nay nói âm thầm ghi tạc trong lòng.Ngày hôm sau, hai nước sứ thần chính thức gặp mặt, ngồi xuống nói chuyện với nhau.Mẫn thượng thư đề nghị hai nước hợp binh, nhưng cũng không phải đem sở hữu binh mã đều hợp ở bên nhau, mà là từ từng người vì chiến chuyển vì càng thân mật hợp tác.Hợp tác sau vẫn như cũ chia làm đồ vật hai tuyển, Thực quân vẫn như cũ ở tây tuyển, mà Lương quân ở đông tuyển, đến lúc đó từ đông tuyển binh lực kiềm chế Sở Quốc hơn phân nửa binh mã, tây tuyển thì tại phía sau công thành đoạt đất.Bởi vậy đông tuyển tổn thất sẽ rất lớn, Mẫn thượng thư yêu cầu bọn họ cấp ra hai mươi vạn binh lực cấp đông tuyển chỉ huy, lấy hơi bình Lương Quốc hao tổn.Đối với trước một chút, Thực Quốc sứ thần tỏ vẻ nhận đồng,

nhưng sau một chút lại đưa ra dị nghị.Bọn họ binh mã vốn dĩ liền khẩn, nhắc lại ra hai mươi vạn binh lực, kia tây tuyến nên trúng chọi đá, cho nên bọn họ chỉ có thể cắp ra mười vạn binh lực.Mẫn thương thư theo lý cố gắng, hai bên sáo một buổi sáng, cuối cùng mới bước đầu binh tướng lực cố định ở mười lăm vạn người thương.Sau đó chính là binh lực tố chất thảo luận, này mười lăm vạn bọn họ khẳng định sẽ không muốn lão nhược bệnh tan, cho nên chỉ định Thục quân vài cái tham tướng hiện tại sở mang binh lực.Chờ đem hợp binh việc nói thỏa, một ngày liền cũng đi qua, buổi tối đại gia cùng nhau ăn cơm uống rượu, Mẫn thương thư nhân cơ hội đưa ra hạt nhân sự.Nói: “Quý quốc mười lăm vạn binh lực ở ta nơi này, mà ta Đại Lương càng là đầu nhập hơn phân nửa binh lực, vô luận bất luận cái gì, trận này chiến cũng muôn hai bên yên tâm mới hảo, cho nên tốt nhất hai nước đều phái một hoàng tử đến đổi phương doanh trung vì chất, như vậy hai nước tướng sĩ cũng càng an tâm.”Lâm Thanh Uyển cười tiếp lời nói: “Thả liên bang hoàng tử lâm chiến, đây chính là tính lại sĩ khí hảo phương pháp.”Thục Quốc sứ thần cho nhau nhìn xem, hỏi: “Không biết quý quốc tính toán phái vị kia hoàng tử tới ta Thục Quốc?”Mẫn thương thư liếc mắt một cái Lâm Thanh Uyển, cười nói: “Là ta hoàng sủng ái nhất Ngũ hoàng tử điện hạ.”Phi, nếu là sủng ái nhất, còn bỏ được lấy ra tới làm con tin?Thục Quốc sứ thần thấp giọng thảo luận một chút, gật đầu nói: “Trao đổi hạt nhân có thể, nhưng quốc gia của ta Nhị hoàng tử tuổi nhỏ, chỉ sợ không thể lâm chiến, tốt nhất là hộ tống đến quý quốc hoàng đô bảo hộ.”Mẫn thương thư liền cười, “Cho nên chúng ta thỉnh chính là quý quốc Đại hoàng tử.”Thục Quốc sứ thần trùng mắt, “Này... Đại hoàng tử là ta hoàng con vợ cả, này sao lại có thể...”Lâm Thanh Uyển ngay cả vội nói: “Vài vị đại nhân không cần lo lắng, nếu là sợ Đại hoàng tử ở trong quân không an toàn, vậy không lâm chiến, đến lúc đó hộ tống nhập kinh, liền cùng ta hoàng cùng ở. Ở tại ta Đại Lương trong hoàng cung, an toàn không cần lo lắng.”Chính là cùng các ngươi Đại Lương hoàng đế cùng nhau trụ mới càng không an toàn a.Mẫn thương thư thấy bọn họ thoái thác, không khỏi lãnh hả mặt nói: “Chẳng lẽ quý quốc là không tin được ta Đại Lương? Vẫn là các ngươi căn bản là không có thành ý, cho nên vứt bỏ một cái râu ria Nhị hoàng tử, tương lai hảo lật lọng?”Mẫn thương thư thay đổi sắc mặt, Thục Quốc sứ thần liền cũng biến sắc mặt, lạnh lùng thốt: “Nếu như thế, ta đây quốc liền yêu cầu quý quốc Tứ hoàng tử vì chất, nếu các ngươi đáp ứng Tứ hoàng tử làm hạt nhân, chúng ta đây liền hướng bệ hạ thỉnh Đại hoàng tử xuất ngoại.”Lâm Thanh Uyển vội vàng ôn nhu nói: “Lấy Đại hoàng tử thân phận, đích xác yêu cầu chúng ta Tứ hoàng tử ra mặt mới được, nhưng vài vị quý sứ cũng biết, ta hoàng tuổi đã lớn, tự năm trước đồng thủy, trong triều sự vụ liền có chúng ta Tứ hoàng tử xử lý, hắn nếu vì chất, ta đây Đại Lương liền vận hành không đứng dậy.”Lâm Thanh Uyển

nói được thực thǎm, thở dài nói: “Lần này hợp chiến, ta Lương Quốc sở ra xa ở các ngươi Thục Quốc phía trên, mà công thành lại là các ngươi Thục Quốc, nếu ta Đại Lương tướng sĩ không một cái bǎo đảm, nào dám bán mạng? Cho nên mới có hạt nhân nhắc tới.” Lâm Thanh Uyển xướng xong vai chính diện, Mẫn thương thư lập tức tiếp theo diễn vai phản diện, “Từ lớn nhỏ có thứ tự tới nói, ta Lương Quốc vốn là muôn phái Tam hoàng tử phó Thục, nếu là các ngươi chướng mắt Ngũ hoàng tử, vậy làm Tam hoàng tử đi đổi các ngươi Đại hoàng tử.” Lâm Thanh Uyển lập tức nói: “Vài vị đại nhân không biết, Ngũ hoàng tử là ta hoàng trung niên đến tử, sủng ái thật sự, ta đế nghị hǎn cũng là vì làm người chờ an tâm.” Thục Quốc sứ thần hờ lạnh, “Tứ hoàng tử càng có thể làm ta chờ an tâm.” Nhưng ngữ khí rốt cuộc không có như vậy đong cứng, thả còn nói: “Ta hoàng chỉ có ba vị hoàng tử, Nhị hoàng tử cũng từ trước đến nay được sủng ái thật sự.” Lâm Thanh Uyển liền cảm thán, “Nhưng Thục đế chính thịnh năm, cùng ta hoàng nhưng không giống nhau.”

Chương 459: Đồng ý

Lời này ý tú không cần nói cũng biết, Thục đế còn trẻ, có thể sinh bó lớn hài tử, Thục Quốc Tam hoàng tử còn không phải là năm trước sinh sao? Cho nên hắn hiện tại đau Nhị hoàng tử có ích lợi gì, chờ có mặt khác hài tử, vị này Nhị hoàng tử cũng liền không thể nào quan trọng. Thục Quốc sứ thần phản kích nói: "Lâm thượng thư vừa rồi không phải nói Lương Quốc sự vụ đã có Tú hoàng tử xử lý, Lương Đế lại đau Ngũ hoàng tử, chỉ sợ cũng hữu tâm vô lực đi?" Lâm Thanh Uyên liền lanh hạ mặt nói: "Sự vụ là từ Tú điện hạ xử lý, nhưng ta chờ chỉ nhận bệ hạ, bệ hạ nhưng có điều mệnh, chúng ta mặc dám không từ." Mẫn thượng thư cũng hờ lạnh nói: "Chúng ta Tú điện hạ khiêm cung hiếu thuận, ta hoàng chí ý đó là hắn chi chí, tự nhiên không giống có chút người bằng mặt không bằng lòng." Nếu không phải muôn đê lối thoát, Mẫn thượng thư thiếu chút nữa nói rõ Thục đế bất hiếu. Thục Quốc sứ thần có chút giận, lại không hảo miệt mài theo đuổi, bọn họ hoàng đế làm trái tiên để chi ý nháo được thiên hạ biết rõ, bọn họ tưởng tẩy trắng cũng không có khả năng. Đại hoàng tử làm con tin việc này quá mức trọng đại, bọn họ căn bản là không làm chủ được, chỉ có thể báo hồi Thục đế, làm quần thần cùng bệ hạ làm quyết định. Nhưng trước đó, hai bên mặt khác hợp tác lại có thể đồng bộ tiến hành, bằng không chờ trao đổi người tốt chất, rau kim châm đều phải lạnh. Cùng Thục Quốc đàm phán mỗi ngày đều ở cho nhau mỉm cười gật đầu trung bắt đầu, sau đó ở cãi nhau trung kết thúc. Lương Quốc bên này tham dự hội nghị nhiều vì Bình Bộ quan viên, Thục Quốc bên kia cũng là, đi đầu chính là bọn họ Bình Bộ thượng thư. Cho nên một đám đại lão gia giọng đều không thấp, sảo đến cao thủy triều khi còn sê đồng thủ, Mẫn thượng thư liền hướng đối phuơng ném quá cái ly, nhưng uống lên một ly trà sau hai người lại ngồi ở cùng nhau thương nghị phái thích khách đi sát Hạng Thiện sự. Loại này đàm phán phuơng thức Lâm Thanh Uyễn càng thích, phía trước nàng cùng Ôn Địch Hãn đàm phán càng có rất nhiều muôn lợi dụ, rốt cuộc nàng ở vào hoàn cảnh xấu, nói mỗi một câu đều phải châm chước lại châm chước, một cái không đúng, Ôn Địch Hãn trở mặt liền toàn bộ toàn thua, hao phí tâm lực cực đại. Nhưng cùng Thục Quốc đàm phán không giống nhau, hai nước bình đẳng, thậm chí

luận quốc lực, Lương Quốc còn ở Thục Quốc phía trên, cho nên bọn họ thái độ nhưng ngạnh nhưng mềm, chính là một khắc trước ôn ào đến giống như kẻ thù giết cha, quay người lại lại có thể hảo đến cùng hai huynh đệ dường như.Bởi vì bọn họ biết, lại như thế nào nháo, lúc này hai nước cũng sẽ không nháo phiền.Mình ước hình thức ban đầu liền tại đây loại khắc khẩu trung định ra, thỉnh hạt nhân việc cũng bị bằng mau tốc độ đưa về từng người đô thành, thỉnh hoàng đế định đoạt.Nơi này ly Lương Đô so gần, cho nên Lương Đế hồi phục sớm hai ngày đã đến, hẵn đồng ý phái Ngũ hoàng tử vì chất, ở hẵn đồng ý khi, Ngũ hoàng tử đã chuẩn bị ly kinh.Cùng lúc đó, Thục Quốc Bình Bộ Thượng Thư đã bắt đầu lệnh điều ra mười lăm vạn binh mã nghe theo Lương Quốc bên này phân phó.Mười lăm vạn, Chung Như Anh cùng Lư Chân các năm sáu vạn, dư lại tam vạn binh mã tặc giao cho còn không có tư cách ngồi ở bàn đàm phán thượng Lâm Tín.Vốn dĩ Mẫn thượng thư không tưởng chia quân mã cấp Lâm Tín, rốt cuộc hẵn tuổi tác nhẹ, tư lịch thiển, kinh nghiệm cũng không đủ, nhưng ai làm nhân gia cô cô tại đây, Lâm Thanh Uyển đề ra một câu, Mẫn thượng thư nghĩ liền cũng đáp ứng rồi.Dù sao là Thục Quốc binh mã, làm Lâm Tín luyện luyện tập cũng hảo.Chung Như Anh cùng Lâm Thanh Uyển giao hảo, tự nhiên nguyễn ý bán nàng cái này mặt mũi, cho nên từ chính mình trong tay bài trừ một vạn nhiều binh mã tới, mà Lư Chân cũng vui dùi dắt Lâm gia hậu đại, cho nên cam chịu.Binh mã đã đã giao ra, Thục Quốc tự nhiên không có lại phân phối quyền lợi, cho nên cũng không nói chuyện, việc này liền như vậy định ra.Hai nước sứ thần một bên chờ đợi Thục để hồi phục, một bên bắt đầu ứng đối khởi Sở quân càng ngày càng cường thế phản công.Lư Chân cũng hồi chính mình đại doanh, bắt đầu quấy rầy Sở quân, giữ chặt càng nhiều binh lực.Mẫn thượng thư nhìn nhìn bản đồ nói: “Hạng Thiện muôn thu hồi thất thố.”Thục Quốc Bình Bộ Tần thượng thư cũng gật đầu, “Chỉ sợ binh lực còn sẽ lại gia tăng,” hẵn nhìn về phía Mẫn thượng thư, hỏi: “Các ngươi không phải nói có biện pháp kéo dài hẵn động tác sao?”Mẫn thượng thư liền nhìn về phía Lâm Thanh Uyển.Lâm Thanh Uyển đối hẵn khẽ gật đầu, Diêu Thời ba ngày trước cũng đã rời đi, hiện tại phỏng chừng đã nhìn thấy Cơ tiên sinh.Mẫn thượng thư liền quay đầu đối hẵn nói: “Tần đại nhân yên tâm, Lư đô hộ đã trở về chuẩn bị.”Lư Chân thủ chính là một khát phòng tuyến, trực diện Hạng Thiện đại quân, hẵn sau khi trở về hai ngày nội liền cùng Sở quân lớn nhỏ giao chiến bảy lần, có khi buổi tối còn muộn cho nhau làm đánh bất ngờ, tựa hồ là mệt mỏi ứng đối, vừa mới bắt đầu còn có thua có thắng, mặt sau lại kế tiếp bại lui, liên tiếp ném hai tòa huyệt thành.Sở quân thấy thế đại hỉ, sĩ khí tăng vọt, muộn không ngừng cố gắng, Hạng Thiện lại kịp thời ngừng, thu binh trở về thành, bắt đầu làm người ở tân nhận lấy hai tòa thành trì trung xây dựng quân sự, lấy thủ thành là chủ.Tin tức báo tới, Mẫn thượng thư cùng Chung Như Anh thở dài: “Không

hổ là lão tướng, đanh đá chua ngoa thật sự nạp.”“Cho nên ta mới nói hắn khó đối phó,” Chung Như Anh nói: “Ta chờ bất luận làm cái gì, hắn đều có thể tính đến ra bảy tám phần, như thế nào có thể thắng hắn?”Muốn ở trên chiến trường thắng hắn chỉ sợ có chút khó khăn, hai người cùng nhìn về phía Lâm Thanh Uyển, “Hiện tại chỉ có thể gửi hy vọng với người bên này.”Lâm Thanh Uyển nhéo nhéo tay nói: “Diêu tiên sinh đã đi, lại chờ hai ngày phỏng chừng liền có tin tức.”“Bất luận ta còn là Lư Chân đều thành danh đã lâu, hắn đối chúng ta hai người quen thuộc thật sự, ngược lại là Lâm Tín, nhân là tân đem, tuy cũng thua tràng chiếm đa số, nhưng ta cùng Lư Chân thống kê sau phát hiện, rất nhiều lần Thục quân đều có thể thừa thắng xông lên, lại đều từ bỏ, hiển nhiên hắn đối Lâm Tín còn có nghi ngờ, cố lấy cẩn thận là chủ,” Chung Như Anh nói: “Mà Uyển tỷ nhi không phải trong quân người, chỉ sợ hắn lại càng không biết có người người này, lần này nói không chừng thật đúng là không tính đến điểm này.”Mà lúc này, Hạng Thiện đã từ mặt thám cùng thám báo nơi đó đã biết Thục Quốc phái mười lăm vạn binh mã giao từ Lương Quốc chỉ huy sự.Hắn trầm ngâm nói: “Lương Thục chỉ sợ muôn hợp minh.”“Bọn họ không đồng nhất thắng là minh hữu sao?”“Kia không giống nhau, phía trước hợp tác tựa như năm đó ta Đại Sở cùng Lương Quốc vây kín Nam Hán giống nhau, chưa từng đàm phán, chỉ là ăn ý ai đánh hạ thành trì chính là ai,” Hạng Thiện nói: “Lần này bọn họ lại có khả năng ký kết hạ minh ước, này đối ta Sở Quốc rất lớn bất lợi a.”“Kia làm sao bây giờ?”Hạng Thiện trầm mặc một chút nói: “Ta không biết bọn họ có gì kế sách, nhưng hiện giờ vây quanh ở kinh thành bốn phía nhiều vì Lương quân, kia Lương quân khẳng định là kéo dài chúng ta binh lực một phương, cần thiết nhanh chóng phá vây đi ra ngoài, như vậy chúng ta mới có cơ hội phiên bàn.”Hạng Thiện trầm ngâm nói: “Lại nhiều điều chút binh mã tới, lương thảo muôn đủ, ta sẽ cùng bệ hạ thượng thư, làm hắn tạm thời nam dời, đem Thục Quốc binh lực dẫn đi một bộ phận, dãi chúng ta công phá Lương quân vây kín chi thế, lại đến thu phục kinh thành.”Mà Chung Như Anh cũng đang ở điểm bản đồ nói: “Chúng ta đến đêm sở hoàng thất cùng Sở Quốc đại bộ phận binh lực vây ở chỗ này, lấy cấp Thục quân tranh thủ cũng đủ nhiều thời giờ, chỉ cần bọn họ có thể đem này một cái tuyển thượng thành trì đều đánh hạ, kia sở hoàng thất đem lui không thể lui, đến lúc đó mở ra một cái khẩu tử làm cho bọn họ ra tới, chúng ta đi thêm vây kín chi thế, tiêu diệt từng bộ phận.”Mẫn thượng thư cùng Tân thượng thư nhìn nhau, toàn tìm không ra so nàng càng tốt chiến thuật, gật đầu đồng ý.Lâm Thanh Uyển tắc ngồi ở một bên, nàng không hiểu đánh giặc, bởi vậy chưa bao giờ chen vào nói, lúc này lại nhịn không được hỏi: “Nếu Hạng Thiện tổng có thể tính đến các người tính toán, kia lần này hắn có phải hay không cũng có thể tính đến?”Mấy người trầm mặc, Chung Như Anh nói: “Biện pháp này có thể làm Lương quân giảm bớt

thương vong, nếu là cường công cường thủ, không biết muộn chét bao nhiêu người, chẳng sợ hắn tính đến, chúng ta cũng cần thiết đến trước như thế.” Mẫn thượng thư gật đầu, “Lâm quận chúa không biết, Sở quân binh lực cùng ta Đại Lương chính thể không sai biệt lăm, bọn họ là đem đại bộ phận binh lực tập kết tại đây, mà Đại Lương chỉ có Hồng Châu, Giang Lăng cùng Linh Châu tam châu binh lực tại đây, kém khá xa, chúng ta nếu cường công, trước kia còn có thể chiến thuật chiến lược thắng lợi, hiện tại sao... Chẳng sợ Hạng Thiện đã tính ra, này đối chúng ta nói cũng là nhất bảo hiểm cách làm.” “Ta ý từ là, nếu Hạng Thiện biết, hắn có thể hay không đề nghị Sở Đế nam dời?” Mẫn thượng thư không thèm để ý nói: “Hạng Thiện vẫn luôn kiến nghị Sở Đế nam dời, chính là bởi vì Sở Đế cùng sở triều đình không chịu, cuối cùng hắn mới từ bỏ Quế Châu, tập kết binh lực đánh đuổi Chung tướng quân bọn họ.” Lâm Thanh Uyển hít sâu một hơi hoi, “Nói cách khác, Hạng Thiện cùng Sở Đế, thậm chí là toàn bộ Sở Quốc triều đình đều sớm đã có mâu thuẫn ớ?” Mẫn thượng thư chớp chớp mắt, “Này không phải bình thường sao?” Mỗi một cái triều thần đều có khả năng đưa ra không bị hoàng đế cùng mặt khác đại thần đồng ý ý kiến, hắn cũng từng có loại này thời điểm. Lâm Thanh Uyển lại liếc mắt nhìn hắn nói: “Bình thường, nhưng luôn có biện pháp làm nó trở nên không bình thường.” Lâm Thanh Uyển đứng dậy rời đi, đi cấp Diêu Thời viết thư, nàng tính ra có chút sai lầm, kỳ thật Diêu Thời có thể làm càng nhiều. Lúc này, Diêu Thời chính ngồi quỳ ở Cơ Nguyên đón diện, bồi hắn cùng nhau chơi cờ, nửa ngày, hắn xác nhận chính mình vô sinh lộ sau liền buông quân cờ nói: “Lão sư, học sinh thua.” Cơ Nguyên ném xuống quân cờ, cười nhạt nói: “Nơi này thua, bên kia lại là thắng.” Diêu Thời ánh mắt sáng lên, hơi hơi cúi người nói: “Lão sư đáp ứng học sinh?” Cơ Nguyên hơi hơi thở dài, “Sớm muộn gì có này một chuyện, nàng lúc này phải người lại đây, còn không phải là chắc chắn ta sẽ không cự tuyệt sao?” Diêu Thời cúi đầu. Cơ Nguyên nhéo nhéo trong tay quân cờ, vẫn là không nhịn xuống: “Hạng Thiện thiện mưu, quả thật một viên trí đem, các ngươi vị kia ái tài Lâm quận chúa liền không tâm động?” Diêu Thời liền cười nói: “Tự nhiên là tâm động, nhưng Hạng tướng quân nhiều thế hệ đều là Sở nhân, chỉ sợ sẽ không phản bội sở về lương, cho nên quận chúa tuy tâm động, lại không thể nê hà. Bất quá nếu là lão sư chịu làm người trung gian, đại Lương Quốc thuyết phục Hạng tướng quân, ta tưởng quận chúa nhất định sẽ hậu đãi Hạng tướng quân cùng Hạng gia người.” Cơ Nguyên liền lắc đầu cười, hắn vị kia bằng hữu trung quốc liền giống như hắn trung với lý tưởng của chính mình giống nhau, trừ phi quốc diệt, bằng không sẽ không rời đi. Diêu Thời liền thở dài một tiếng, đem mang đến họa hộp đầy qua đi, đứng dậy nói: “Vậy làm ơn lão sư, học sinh đi trước cáo lui.” Cơ Nguyên khẽ gật đầu, “Ta làm người mang người rời đi.” Cơ Nguyên tự mình đem người đưa đến cửa hông, dừng một chút sau

nói: “Nếu là có thể, thay ta cùng Lâm quận chúa nói một tiếng, Hạng gia
mẫn môn trung liệt, nếu có tương lai, chỉ hy vọng Lương quân có thể thả
bọn họ một con đường sống,”“Kia Hạng tướng quân đâu?”Cơ Nguyên thở
dài, “Hắn nãy chủ tướng, đều có chính hắn lựa chọn, nhưng ta cảm thấy hai
nước giao chiến, không nên họa cập người nhà.”Diêu Thời cúi đầu nói: “Là,
học sinh hội đúng sự thật chuyển cáo quận chúa.”Cơ Nguyên khẽ gật đầu,
đưa tới tâm phúc, làm hắn mang Diêu Thời rời đi.

Chương 460: Tuyệt

Cơ Nguyên trở lại tiểu viện, liền thấy Cơ Niệm đang đứng ở bàn cờ trước, duỗi tay muôn mở ra họa hộp, hắn nhịn không được ho nhẹ một tiếng, Cơ Niệm sợ tới mức ngẩng đầu, “Tổ phụ.” Cơ Nguyên đi lên trước, đem tay đập ở họa hộp thượng, nhìn nàng nói: “Chuẩn bị một chút, ta làm người đưa ngươi rời đi Sở Quốc.” Cơ Niệm liền cắn môi hỏi, “Tổ phụ không cùng nhau đi sao?”“Ta còn có việc phải làm, ngươi đi trước một bước.” Cơ Niệm đỏ hốc mắt, hỏi: “Vừa rồi tới là Lương Quốc sứ thần?” Cơ Nguyên ngẩng đầu nhìn về phía nàng, hỏi: “Hài tử, hiện giờ ngươi tâm còn chưa có chêt sao?” Cơ Niệm lắc lắc đầu, “Tổ phụ, ta sớm đã tưởng khai, cũng không chấp niệm với Sở Quốc, chỉ là muốn biết chúng ta muốn chạy trốn hướng nơi nào, nơi nào mới có thể dung hạ chúng ta?”“Lòng ta an chỗ là gia, này thiên hạ to lớn, nơi nào đều có thể dung thân, doan xem ngươi tâm nguyện không muốn yên ổn,” Cơ Nguyên nói: “Lúc này đây, ta không hề cản ngươi, đãi ra Sở Quốc, ngươi muốn đi nơi nào đều được.”“Kia đệ đệ đâu?” Cơ Nguyên nói: “Hắn đều có hán lộ phải đi.” Cơ Thịnh ở chiến tranh bùng nổ trước liền vào núi cùng Phó Chi Hiếu học tập đi, ngay từ đầu Sở Đế còn phái người nhìn chằm chằm hắn, nhưng thấy hắn là thật sự cùng Phó tiên sinh học tập, thêm lúc sau tới Thục công sở, liền Lương Quốc đều gia nhập chiến cuộc, hắn liền lưu ý không đến Cơ Nguyên cái này tiểu tôn tử. Cơ Thịnh cùng Cơ Niệm đi cũng không phải cùng con đường, Cơ Nguyên cũng không có khả năng lại đem tôn tử cùng cháu gái đặt ở cùng nhau tiễn đi. Từ hắn đưa Cơ Thịnh vào núi ngày đó này, tỷ đệ hai phải đi lộ liền không giống nhau. Cơ Niệm vi lăng, nàng từ trước đến nay thông tuệ, thực mau liên minh bạch lại đây, trầm mặc một cái chớp mắt sau uốn gối hành lễ lui ra. Đi đến viện môn, quay đầu xem, lúc này mới phát hiện tổ phụ tóc mai xám trắng, đã không còn nữa lúc trước tinh thần. Nàng quay đầu lại đi, lập tức trở về chính mình phòng. Cơ Nguyên đem họa hộp ôm về thư phòng, mở ra xem bên trong họa, này phúc Thánh Hiền Lão Tử đồ là Lưỡng Tân danh sĩ đấu họa khi sờ làm, trừ bỏ Lão Tử đồ, còn có Khổng Tử đồ cùng Mạnh Tử đồ. Cơ Nguyên có một bức Mạnh Tử đồ, mà Khổng Tử đồ cùng Lão Tử đồ vẫn luôn không biết tung tích, lại không nghĩ rằng Lão Tử đồ ở Lâm Thanh Uyển trên

tay.Này tam phúc đồ mỗi người mỗi vẻ, cũng làm đến không tồi, nhưng trừ bỏ bộ phận người truy sùng ngoại, ở sĩ lâm cùng cát chúa giới trung hưởng ứng giống nhau.Bởi vì này tam phúc đồ là đấu họa mà thành, ở Cơ Nguyên trong mắt, nhiều một phân cờ tặng, thiếu một phân linh khí.Nhưng ở đường khe, này tam bức họa từng bị xào ra giá trên trời, đặc biệt là Lão Tử đồ, nhân đường người sùng nói, này phúc đồ giá trị là trong đó tối cao.Mà Tống Tế liền tin nói, Diêu Thời dù chưa nói rõ, nhưng Cơ Nguyên biết này phúc đồ là Lâm Thanh Uyển vì Tống Tế chuẩn bị.Cơ Nguyên đem họa treo ở trên tường, nghiêng đầu nhìn trong chốc lát mới thu thần, Tống Tế từ trước tuyển lui ra tới sau, Sở Đế vì trấn an hắn, liền đem phía sau trù bị lương thảo cùng quân bị việc toàn quyền giao cho hắn.Lâm Thanh Uyển là tướng chặt đứt Hạng Thiện đường lui, này kế không thể nói không độc, nhưng thật ra cái hảo biện pháp.Cơ Nguyên đưa tới hạ nhân, nói: “Ta tân giải một mâm cờ tàn, ngày mai thỉnh mấy cái bằng hữu tới xem cờ, người cho ta đưa thiếp mời đi, lại làm phòng bếp chuẩn bị một ít rượu và thức ăn.”“Là.”Sở Quốc chính lâm vào chiến loạn bên trong, nhưng luôn có thanh thản phú quý người, này trượng đã đánh gần một năm, mắt thấy còn có tiếp tục đi xuống đánh xu thế, bọn họ tổng không thể hoảng sợ cả ngày, nhật tử vẫn là muôn quá.Cho nên trù bỏ muôn dời đô nháo đến tương đối hung kia đoạn thời gian ngoại, Cơ gia trước cửa vẫn luôn lui tới không dứt, danh sĩ học sinh cùng với quan lớn hoàng thân đều có người tới.Lần này Cơ Nguyên chủ động đưa thiếp mời, đại gia liền đều tới.Ở thư phòng xem Cơ Nguyên giải tàn cục, liền có người lưu ý đến hắn treo ở thư phòng Lão Tử đồ, xong việc kinh ngạc hỏi, “Đây là Cơ tiên sinh tân đến họa?”Cơ Nguyên nhìn lướt qua, không thèm để ý nói: “Một cái bằng hữu đưa, nhân ta trên tay có Mạnh Tử đồ, cho nên đưa tới thấu đối, đáng tiếc còn thiếu một bức Khổng Tử đồ.”Người nọ liền cười hỏi, “Tiên sinh dường như không quá thường thức này đồ.”Cơ Nguyên liền cười nói: “Này đảo không đến mức, chỉ là thiếu một phân linh khí.”Người nọ là Tống Tế bạn tốt, tự nhiên biết Tống Tế vẫn luôn ở cầu này họa, thấy Cơ Nguyên không phải thực để ý này bức họa bộ dáng, liền trong lòng vừa động.Rồi đi Cơ gia sau liền thẳng đến Tống gia, nói cho Tống Tế.Tống Tế buồn rầu, “Đáng tiếc nhân ta kia chất nhi, chúng ta Tống gia cùng Cơ tiên sinh tổng kém một tầng.”“Cơ tiên sinh cũng không phải lòng dạ hẹp hòi người, người kia cháu trai lại là hậu bối, chỉ sợ sớm đã quên,” người nọ nói: “Ngươi đã có tâm, không bằng dùng mặt khác đồ vật đi theo hắn đối.”“Này Lão Tử đồ giá trị liên thành, ta dùng cái gì đi theo hắn đối?”“Giá trị liên thành là ở người trong lòng, ta xem Cơ tiên sinh nhưng không nhiều lắm để ý này họa,” người nọ cười nói: “Ngươi trên tay không phải có vài sách bản đơn lẻ? Không bằng chọn một quyển cho hắn đưa đi, ta xem kia đồ vật ở hắn nơi đó cũng là giá trị liên thành.”Tống Tế trong lòng vừa động, liền đi bạn tốt liền đi thư phòng tìm đồ vật.Cơ tiên

sinh chờ người chủ động thương câu, mà lúc này Cơ Niệm chính châm chước cấp Sở Thái Tử viết thư.Nàng này một năm tới nhật tử cũng không tốt quá, Sở Thái Tử chậm lại hôn kỳ, càng thêm sủng ái hắn từ Giang Lăng mang về tới cơ thiếp.Này ngẩn ngẩn một năm, nàng từng cùng kia Mi Nương đã gặp mặt, thậm chí phát sinh quá một lần xung đột, kia cũng không phải nàng bồn ý.Nàng là không thèm để ý Hoàng Dịch An sủng ái ai, nhưng nàng lại không thể cho phép Mi Nương một cái đê tiện cơ thiếp giáp mặt nhục nhã nàng.Cho nên kia trong nháy mắt nàng không ngăn chặn tính tình, lại vừa lúc kêu Hoàng Dịch An xem ở trong mắt.Khi đó nàng khẩu ra đả thương người chi ngũ, vừa vặn liền kêu hắn nghe thấy được, lúc sau hôn kỳ càng bị kéo đến sẽ không bao giờ.Cho đến Thục Quốc công sở, Lương Quốc cũng xuất binh, Sở Quốc xã tắc nguy ngập nguy cơ, Cơ Niệm cũng liền chặt đứt gá cho Hoàng Dịch An ý niệm.Tổ phụ vì nàng râu thúi ruột, lúc này đây khiến cho nàng vì hắn làm chút sự tình đi.Cơ Niệm viết một phong thư dài, giao cho hạ nhân làm hắn đưa đi Thái Tử phủ, sau đó liền lại khảo thí đề bút viết kế tiếp mấy phong thư, liền tính nàng đi rồi, này mấy phong thư cũng có thể cách một đoạn thời gian đưa đến Hoàng Dịch An trên tay.Hạ nhân cầm tin đi ra ngoài, lại không có ra phủ, mà là xoay người đưa đến Cơ Nguyên nơi đó.Cơ Nguyên cũng không ngăn trở Cơ Niệm cùng ngoại giới liên hệ, nhưng từ ngày đó Cơ Niệm muôn động họa hộp bắt đầu, Cơ Nguyên liền hạ lệnh không chuẩn nàng lại ra bên ngoài đưa tin tức.Nghe hạ nhân nói này tin là muôn đưa đi Thái Tử phủ, Cơ Nguyên liền sắc mặt trầm xuống, vội vàng xả tin xem, đãi xem xong tin, hắn liền hơi hơi nhíu mày, trầm ngâm không nói gì.Hạ nhân hợp lại tay đứng ở một bên, thấp giọng hỏi, “Lão thái gia, này tin cần phải đưa ra đi?”Cơ Nguyên rũ xuống mắt nghĩ nghĩ, đem tin lộn trở lại đi phóng hảo, giao cho hắn nói: “Đưa ra đi thôi.”Cơ Niệm tựa hồ là ở trấn an Hoàng Dịch An, chẳng lẽ là vì làm ra chính mình còn ở trong phủ biểu hiện giả dối?Này tuy có chút ra ngoài hắn dự kiến, nhưng nàng chịu phối hợp tự nhiên hảo.Nhưng Cơ Nguyên luôn có chút bất an, có lẽ là cháu gái hố hắn quá nhiều, nghĩ nghĩ, hắn vẫn là nói: “Về sau đại tiểu thư lại có cái gì tin muôn đưa, người đều trước đưa tới cùng ta xem, đãi ta đồng ý lại nói.”Hạ nhân đồng ý, cầm tin khom người rời khỏi.Cơ Niệm đem viết tốt tin kiểm tra một lần, sau đó viết đánh số dán ở phong thư thượng, cùng nhau bỏ vào hộp giao cho tâm phúc nha đầu, “Ta đi rồi, cái hộp này người tự mình cầm, mỗi cách một ngày cấp Thái Tử phủ đưa một phong qua đi, liền dựa theo đánh số thượng đưa.”Nha đầu tiếp nhận, nhỏ giọng hỏi, “Tiểu thư, muôn hay không nói cho lão thái gia một tiếng?”Cơ Niệm nghĩ đến Cơ Nguyên chính vì chiến sự làm lụng vất vả, lắc lắc đầu nói: “Không cần, tổ phụ đã đủ mệt, liền không cần hắn lại lao tâm.”Cơ Niệm cười lạnh nói: “Ta tính bất tận những người khác, Hoàng Dịch An lại vẫn là tính đến chuẩn.”Nha đầu cúi đầu đồng ý.Nha đầu truyền

tin cũng là muôn trực tiếp đưa cho người gác cổng, cho nên chờ Cơ Nguyên thu phục Tống Tế, cơ hồ đã muôn quên việc này khi, người gác cổng nơi đó lại đưa tới một phong thơ, Cơ Nguyên xem qua sau, thật lâu sau không nói, nửa ngày, hắn đem tin áp xuống, hỏi: “Cửa hông bên kia nhưng có hồi âm?”“Là, đệ lời nói tiến vào, nói là ngày mai giờ Dần nhích người.”“Đại tiểu thư bên kia chuẩn bị tốt?”“Đã đều chuẩn bị tốt.”Cơ Nguyên liền nói: “Vậy đem đại tiểu thư bên người bên người nha đầu đều gọi tới, ta có lời hỏi các nàng.”Người gác cổng khom người xuống làm lễ gọi người, không dùng được nói mấy câu, Cơ Nguyên trên tay liền nhiều một cái hộp, hắn dựa theo trình tự, một phong thơ một phong thơ đi xuống xem, chờ nhìn đến cuối cùng một phong thơ, trên mặt hắn định điểm biếu tình cũng không có.Bọn hạ nhân im như ve sầu mùa đông, cúi đầu sắc mặt tái nhợt.Cơ Nguyên đem tin đè ở dưới chưởng, nửa ngày mới trầm nô nói: “Đi đem Cơ Niệm gọi tới.”Nha đầu vẻ mặt đưa đám đi kêu Cơ Niệm, thấp giọng dặn dò nói: “Đại tiểu thư, lão thái gia thực tức giận, ngài thấy hắn trước nhận cái sai, hắn tuổi tác lớn, nhưng chịu không nổi khí.”Cơ Niệm trên mặt tức giận hơi trễ, dừng lại bước chân hít sâu một hơi mới đi vào, bởi vì nha đầu nói, nàng không có mở miệng truy cứu tổ phụ tự mình giữ lại nàng tin sự.“Tổ phụ.” Cơ Niệm uốn gối hành lễ.Cơ Nguyên lại là khó được tức giận, đem cuối cùng một phong thơ ném xuống, hỏi: “Đây là người viết?”Cơ Niệm nháp miệng, “Là!”“Ngươi muốn làm gì?”Cơ Niệm ngẩng đầu, “Ta chỉ là tưởng thế tổ phụ chia sẻ...”“Chia sẻ?” Cơ Nguyên run rẩy môi nói: “Vậy ngươi cũng biết, Hạng Thiện là tổ phụ bạn tôi, Lâm Thanh Uyển còn biết tự suy nghĩ ta, không gọi ta trực tiếp đối hắn xuống tay, ngươi khen ngược, ngươi như thế nào, ngươi như thế nào liền...”Cơ Nguyên cỗ họng hơi ngọt, hắn dừng lại câu chuyện, nháp khản miệng, đem trong miệng tanh ngọt lại nuốt trở vào.Hắn mỏi mệt ngồi ở ghế trên, phát phát tay nói: “Ngày mai giờ Dần xuất phát, ngươi đi chuẩn bị rời đi đi.”“Tổ phụ,” Cơ Niệm lo lắng quỳ gối hắn đầu gối trước, ngẩng đầu hỏi, “Ngài thấy Tống Tế, không phải cũng là muôn ở nhầm vào Hạng gia sao? Nếu chúng ta đã tuyển định Lương Quốc, tự nhiên phải vì quốc tận trung, ngài...”Cơ Nguyên nhắm mắt lại, lại mở khi lại lạnh khóc vô cùng, “Ngươi lần này cần đi chính là Tô Châu, trừ bỏ ngươi bên người này hai cái nha đầu, ta lại không ai cho ngươi, ta sẽ cho ngươi chút vàng bạc, tương lai quá đến như thế nào liền xem chính ngươi tạo hóa. Người là cái thông minh hài tử, chính là thông minh vô dụng đến địa phương, tổ phụ hy vọng ngươi có thể mở mắt ra nhiều nhìn thế giới này, có một ngày có thể học được đem thông minh dùng đến đổi địa phương đi.”“Tổ phụ?” Cơ Niệm xấu hổ buồn bực, hoàn toàn không biết chính mình làm sai chỗ nào.Cơ Nguyên phát phát tay, thấp thấp nói: “Ta thu mua mê hoặc Tống Tế, làm hắn kéo dài tiền tuyến lương thảo cùng quân bị, tương lai chiến bại, Sở Đế hỏi trách tội, kia cũng là Tống

Tế có lỗi, bị giận chó đánh mèo cũng là Tống gia.” “Như ngươi thông qua Thái Tử ly gián Sở Đế cùng ngươi Hạng gia gia, một khi chiến bại, Sở Đế sẽ không tự mình có lỗi, chỉ biết đem sở hữu chịu tội quy tội ngươi Hạng gia gia trên người, không chỉ có hắn không thể sống, Hạng gia mãn môn cũng sẽ bị liên lụy.” Cơ Nguyên run rẩy môi nói: “Ngươi Hạng gia gia cùng Sở Đế từ trước đến nay bất hòa, nhân dời đô một chuyện càng là mâu thuẫn thật mạnh, muốn ly gián bọn họ quân thần với ta tới nói cũng không khó, nhưng Lâm Thanh Uyển lại không cùng ta đề việc này, ngược lại mất công đi rồi Tống Tế con đường này, vì cái gì?” Cơ Niệm sững sờ ở đương trường. Vì đương nhiên không phải Hạng Thiện, mà là vì Cơ Nguyên.

Chương 461: Khởi hiệu

Cơ Niệm bị áp tải về chính mình phòng, Cơ Nguyên không hề phóng nàng ra tới, thậm chí không được nàng cùng bên người nàng người cùng ngoại giới liên hệ.Cơ Nguyên đem nàng viết những cái đó tin tất cả đều đốt quách cho rồi, nhìn minh diệt không chừng ánh lửa, trên mặt thần sắc cũng có chút âm tình bất định.Cơ Niệm cũng chính nhìn ánh đèn không nói, tổ phụ chưa từng xuất khẩu nói, nàng chính mình cấp bô toàn.Tổ phụ là thật sự không tính toán lại quản nàng, lần này lúc sau tổ tôn hai xem như đoạn tuyệt quan hệ?Nàng trái tim đột nhiên có chút đau, nhưng nàng thật là vì tổ phụ hảo, đã đã đầu nhập vào Đại Lương, nếu có thể ly gián Sở Đế cùng Hạng Thiện, này chẳng phải là một kiện công lớn?Cơ Niệm ngồi ở dưới đèn tự hỏi nửa cái buổi tối, không đợi nàng nghĩ thấu, giờ Dần liền tới rồi, Hạ nhân tới đưa nàng đi ra ngoài.Cơ Niệm ra bên ngoài vừa thấy, không thấy được tổ phụ, trong lòng nhảy dựng, “Tổ phụ đâu?”Hạ nhân cúi đầu nói: “Lão thái gia còn không có tỉnh, tiểu nhân tới đưa đại tiểu thư đi ra ngoài.”Cơ Niệm sắc mặt trắng nhợt, mặc dù đã có điều suy đoán, nhưng trở thành sự thật khi vẫn là làm nàng có chút không thể tiếp thu.“Đại tiểu thư, người đã ở bên ngoài chờ, chúng ta đi thôi.”Cơ Niệm hướng chính viện nơi đó nhìn một hồi lâu, cuối cùng quỳ gối trên mặt đất, hướng về phía chính viện phuong hướng cung cung kính kính dập đầu lạy ba cái, lúc này mới đứng dậy rời đi.Đoàn người điệu thấp mở ra cửa hông, thương một chiếc xe lừa, bên trong chờ hai cái vú già, Cơ Niệm mới lên xe, xe liền chậm rãi thúc đẩy lên, vú già lấy ra hai cái bao vây, thấp giọng nói: “Các tiểu thư đem xiêm y thay đổi đi, chúng ta cấp ba vị trang điểm chải chuốt một chút.”Không có guong, Cơ Niệm không biết chính mình biến thành cái dạng gì, chỉ có thể tùy ý này hai cái vú già ở các nàng trên mặt chuyển.Vú già thấp giọng nói: “Các tiểu thư không cần phải nói lời nói, tới rồi cửa thành chỉ lo cúi đầu là được, phải có người hỏi đến các ngươi, các ngươi liền làm bộ nhát gan sợ phiền phức bộ dáng là được.”Hai cái vú già tựa hồ là thường xuyên làm như vậy sự, vẻ mặt tự tin, trên thực tế ra khỏi thành cũng hoàn toàn không khó khăn.Lúc này cửa thành mới khai, có rất nhiều muôn hướng nam chạy nạn người, thả láy trung hạ đẳng giai cấp là chủ, đại gia đi ra ngoài cơ hồ đều là xe lừa

cùng xe la, bọn họ này chiếc xe lừa xen lẫn trong trong đó một chút cũng đục lỗ.Thủ thành binh lính chỉ là vén lên mành đơn giản nhìn thoáng qua liền buông tha, xe lừa thuận lợi ra khỏi thành, khó lại là dư lại lộ.Tất cả mọi người là hướng khó thoát, bọn họ như thế nào thông qua quan khẩu đến mặt đông Lương Quốc đi?Không chờ Cơ Niệm suy nghĩ cẩn thận, này chiếc xe lừa lại là theo dòng người hướng nam mà đi, bọn họ muốn trước nam hạ, sau đó thông qua Kiền Châu nhập lương, hiện tại Quế Châu lấy nam, Liên Châu lấy Đông Đô là Đại Lương địa bàn, phía nam không chế muôn so Sở Đô bên này tung đến nhiều, muôn xuất quan cũng dễ dàng.Cơ Niệm còn không biết chính mình sắp sửa vòng qua nửa cái Sở Quốc mới có thể xuất quan, nàng còn ở lo lắng một mình lưu tại Sở Đô tổ phụ.Cơ Nguyên cũng là một đêm chưa ngủ, nhưng hừng đông sau hắn liền đánh lên tinh thần, đầu tiên là thế Cơ Niệm từ chối sở hữu mời nàng thiệp, sau đó hướng ra phía ngoài cáo ôm.Cơ Niệm ở Sở Quốc mấy năm nay cũng không phải chỉ ngắm Sở Thái Tử một người, nàng kinh doanh nhân mạch vũng cũng thực không lồ, cho nên mỗi ngày xã giao không ngừng, chỉ xem nàng có nguyện ý hay không tham gia.Cơ Nguyên rất ít nhúng tay chuyện của nàng, hiện nay lại có chút hối hận quá mức mặc kệ nàng.Cơ Niệm “Cáo ôm” Sau, Cơ Nguyên cứ theo lẽ thường đi ra ngoài kết bạn, cũng ngẫu nhiên thấy một ít tới cửa cầu học học sinh cùng bái phỏng danh sĩ.Đồng thời, cùng Tông Tế chờ triều đình quan viên lui tới cũng càng thân mật chút.Cơ Nguyên trí tuệ cùng uy vọng là bấy tại thế nhân trước mặt, cho nên rất nhiều người đều nguyện ý nghe hắn ý kiến.Mấy năm nay hắn tuy rằng cũng không tham dự Sở Quốc triều chính, nhưng lại không thiếu chỉ điểm tới cửa tín giáo quan viên, cho nên không ai hoài nghi hắn như thường lui tới ngẫu nhiên đề điểm trung đào hố.Sở Quốc triều đình trong ngoài vẫn như cũ một bộ có thể thu phục thất thủ, đánh đuổi địch nhân tự tin bộ dáng, nhưng thân ở tiền tuyến Hạng Thiện lại mẫn cảm đã nhận ra không đúng.Đầu tiên, từ trước đến nay đúng giờ lương thảo không có kịp thời đưa đạt, đãi hắn phái quân nhu quan lần nữa thúc giục, Hộ Bộ đưa tới lương thảo rồi lại không đủ số.Tông Tế cấp lý do rất cường đại, bá tánh khó thoát, thu không đến thuế má, quốc khố hư không, này đó vẫn là từ các nơi bài trừ tới, dư lại lương thảo đến cường chinh sau mới có.Sau đó là nên đổi mới sửa chữa trang bị tốc độ cũng chậm rất nhiều, tiêu hao lớn nhất mũi tên, này cung cấp lượng thế nhưng so ra kém ngày xưa một phần ba.Cuối cùng là hắn phát hiện phía dưới tham tướng đột nhiên khó điêu, bọn họ đổi hắn cái này thống soái ý kiến đột nhiên nổi lên tới, tuy không đến mức nơi chốn nhầm vào, lại bắt đầu đãi lệnh.Hạng Thiện cùng Sở Đế quan hệ không tốt, vẫn luôn thực đề phòng, hơi có gió thổi cỏ lay liền sẽ kinh đến hắn, huống chi này còn không phải gió thổi cỏ lay, hắn lập tức phái người trở lại kinh thành hỏi thăm.Hạng gia cũng là có người ở trong triều làm quan, thực mau liền cho hắn hồi âm,

nói là hắn gần đây thượng thư làm bệ hạ dời đô số con chọc nhiều người tức giận.Bệ hạ dù chưa từng ngôn ngữ, nhưng thần sắc cũng thực không vui, tựa hồ trong lòng đã có khúc mắc, làm Hạng Thiện tiểu tâm chút.Hạng Thiện thu tin, nhịn không được trầm nô nói: “Kinh thành khoảng cách Lương Quốc Giang Lăng Hồng Châu không xa, hiện giờ Lương Quốc một nửa binh lực đều vây quanh ở này, chúng ta giữ được một cái kinh đô, lại muốn mất đi toàn bộ Đại Sở, có gì ý tứ?”“Lương Quốc hoảng thất cũng từng nam dời, cũng là bởi vì này, năm đó Lâm Dĩnh mới có thể suất lĩnh Lương Quốc hơn phân nửa binh lực cùng Liêu quân chu toàn, thu phục thất thổ, đỡ Lương Quốc hoảng thất lại hồi Lương Đô, vì sao ta Sở Quốc liền không thể tạm thời vứt bỏ đô thành?” Hạng Thiện nắm chặt thành quyền, cả giận nói: “Đều là một đám éch ngồi đáy giếng, chỉ lo trước mắt ích lợi con mọt lộc!”Sở Đế không nam dời, bọn họ phải đem binh lực háo ở chỗ này, bị Lương quân vây quanh, muốn thu phục thất thổ đều lấy không ra binh lực tới.Nhưng nếu triều đình nam dời, an bài ở Sở Quốc bụng, hắn liền không có nỗi lo về sau, đại có thể chia quân bốn lộ, vu hồi công lương cùng Thục, tổng có thể đem người bức ra đi.Lương Thục lương thảo vận chuyển không thể so bọn họ, không có khả năng ở chỗ này háo quá dài thời gian, chậm thì một năm, nhiều thì ba năm, chỉ cần chịu đựng trong khoảng thời gian này, Sở Quốc thu phục thất thổ liền sắp tới.Thủ kinh đô làm gì?Kia dọn không đi tài bảo có thể có này toàn bộ quốc gia quan trọng sao?Năm đó lương hoảng thất nam dời, trừ bỏ hoàng tử công chúa cùng phi tần, quốc khố trung vàng bạc châu báu chờ giống nhau chưa lấy, đều tiện nghi Liêu quân, cũng không gặp Lương Đế có bao nhiêu do dự.Hạng Thiện ở chỗ này khí giận không thôi, Sở Đô nơi đó, Sở Đế cũng đang ở bởi vì Hạng Thiện sinh khí, hắn đem Hạng Thiện sô con ném đến một bên, nhắm mắt làm ngơ, hỏi: “Tiền tuyến chiến sự như thế nào?”“Hạng tướng quân mấy ngày liên đại thắng, đã thu phục ba tòa huyện thành, chỉ là...”“Chỉ là cái gì?” Sở Đế nhíu mày nhìn về phía hắn, hiển nhiên có chút không vui áp a áp úng.Cái kia quan viên liền cúi đầu nói: “Chỉ là tiền tuyến có báo, Hạng tướng quân thu phục hai tòa huyện thành sau liền không được binh lính lại truy kích, tựa hồ là sợ có mai phục, trong khoảng thời gian này vẫn luôn ở củng cố phòng sự, vẫn là Trần tướng quân không phục, tự mình mang binh xuất kích, lúc này mới lại thu một tòa thành.”Người nọ thật cẩn thận ngẩng đầu nhìn thoáng qua Sở Đế, nhỏ giọng nói: “Chỉ là nghe nói Hạng tướng quân sinh khí thật sự, phái người tóm được Trần tướng quân, muốn quân pháp xử trí, vẫn là chúng tướng cầu tình, thêm chi còn cần Trần tướng quân thủ Giang Lăng phòng tuyến, lúc này mới đánh hai mươi quân trượng xong việc.”Sở Đế hiển nhiên là lần đầu tiên nghe nói việc này, nghe vậy cười lạnh nói: “Hai mươi quân trượng cũng có thể muốn đi một cái tánh mạng đi?”“Là, nghe nói Trần tướng quân đến nay còn nằm ở trên giường bất tỉnh nhân sự đâu.”Sở Đế

hung hăng mà một phách cái bàn, hỏi: “Hạng Thiện hắn rốt cuộc muốn làm cái gì? Đêu gần một năm, lại còn không có đánh đuổi Lương quân!”Quan viên yên lặng gật đầu, Hạng Thiện tiếp nhận Sở quân bất quá sáu tháng mà thôi, chiến cuộc là tự hắn tiếp nhận sau mới xoay ngược lại, với điểm này thượng, hắn cũng vô pháp bôi nhọ, không nghĩ tới bệ hạ chính mình tìm lấy cớ.Sở Đế tức giận bừng bừng, hỏi: “Hạng Thiện nhưng có nói qua khi nào có thể đánh lui Lương quân?”“Bệ hạ, Hạng tướng quân nói trừ phi triều đình nam dời, bằng không hắn không có biện pháp...”“Không có biện pháp? Trẫm đem Sở Quốc hơn phân nửa binh lực đều cho hắn, hắn lại cùng trẫm nói không có biện pháp,” Sở Đế vỗ cái bàn quát: “Triều đình nam dời là dễ dàng như vậy sao? Toàn bộ hoàng thất, còn có triều thần và gia quyến, quang các bộ muôn mang văn kiện liền có bao nhiêu?”Nam dời?Như chó nhà có tang giống nhau nam trốn, cùng Lương Quốc tiên đê giống nhau trở thành thiên hạ trò cười sao?Hạng Thiện cảm thấy Lương Quốc tiên đê là đoạn đuôi cầu sinh, cuối cùng còn thành công, nhưng ở Sở Đế trong mắt, đây là Lương Quốc tiên đê cả đời vết nhơ, thả còn sẽ bị ký lục ở sử sách trung.Chính hắn là khinh thường Lương Quốc tiên đê, thậm chí không thiêu ngầm cười nhạo đối phương.Hoa mắt ù tai vô năng, thủ không được giang sơn, bị Liêu nhân đánh đến liền hoàng cung đều ném, lại còn bị một cái thần tử đè ở trên đầu.Tự mình giết hai cái nhi tử cấp một cái thần tử bồi tội, này quả thực là đương hoàng đế sỉ nhục, cho nên Hạng Thiện đê nghị hắn nam dời, hắn là nhất phản đồi.Nhưng bởi vì hắn còn phải dùng Hạng Thiện, mặc dù trong lòng không vui, hắn cũng không hảo biểu hiện đến quá mức rõ ràng, chỉ là làm tâm phúc nhóm thượng chiết phản đồi.Hắn đã đem cái này đê tài thảo luận ném đến một bên, tự cho là ám chỉ đủ rõ ràng, ai ngờ Hạng Thiện còn tiếp tục thượng thư, đều lúc này không nghĩ thu phục thất thố, chỉ nghĩ làm hắn nam dời!Nam dời?Kia quả thực là mất hết tổ tông thể diện, hắn là tuyệt không sẽ làm như vậy sự.Quan viên tố cáo trạng rời đi, vừa lúc tiền tuyến đưa tới Hạng Thiện thúc giục lương thảo cùng quân bị sổ con, Sở Đế còn tưởng rằng lại là nam dời đê nghị, lập tức cũng không thèm nhìn tới ném đến một bên.Nội thị yên lặng mà nhặt lên túi phóng tới một bên, dùng mặt khác sổ con đe ở mặt trên.Mà liền ở Hạng Thiện đợi lâu không đến đáp lại khi, Ngũ hoàng tử trước Thục Quốc Đại hoàng tử một bước tới rồi Hồng Châu.Vừa tiến vào Hồng Châu đại doanh, hắn liền hồng con mắt phóng đi tìm Lâm Thanh Uyển, nếu không phải bên người thị vệ ngăn đón hắn, hắn còn muốn đem chính mình bội kiêm cấp mang lên.Ngũ hoàng tử vọt vào Lâm Thanh Uyển doanh trường, thấy nàng nàng chính nhàn nhã ngồi ở chỗ kia uống trà, túc khắc giận sôi máu, chạy tới hỏi: “Lâm Thanh Uyển, ta hỏi ngươi, ngươi có phải hay không cùng ta có thù oán?”Lâm Thanh Uyển ngẩng đầu thấy hắn, vội vàng đứng dậy hành lễ nói: “Ngũ điện hạ gì ra lời này, ta cùng với ngài là nghĩa tỷ đệ, chỉ có thân, nào có

thù?”“Vậy ngươi làm gì hại ta?” Nói tới đây, Ngũ hoàng tử nước mắt đều sấp chảy, chỉ cần tưởng tượng đến chính mình muốn đi Thục Quốc làm hạt nhân, ăn bữa hôm lo bữa mai, tức khắc hoảng sợ không thôi.Lâm Thanh Uyển lập tức đau lòng nói: “Ngũ đệ mau dừng nói như vậy, ta như vậy đê nghị cũng là bất đắc dĩ.”Nàng vội vàng móc ra chính mình khăn tay đưa cho hắn, nhẹ giọng nói: “Hiện giờ trong triều trừ bỏ ngươi, còn có ai có thể vì bê hạ giải cái này ưu sâu đâu? Ta không đê cập tới, vậy đến bê hạ tới đê, đến lúc đó hắn đến nhiều thương tâm, ngươi lại đến nhiều khổ sở nha, cho nên ta mới làm cái này ác nhân.”

Chương 462: An bài

Ngũ hoàng tử đã mười bốn, lại không phải năm đó cái kia dễ dàng như vậy bị lừa dối tiểu hài tử, hắn xả quá Lâm Thanh Uyển khăn tay lau lau nước mắt, vẻ mặt không tin, “Phụ hoàng lại không ngừng ta một cái nhị tử, như thế nào phải ta đi làm hạt nhân, nếu không phải ngươi đê ta...”“Nếu không phải ta đê ngươi, vậy đến là bệ hạ đê ngươi,” Lâm Thanh Uyển cắt đứt hắn nói: “Bệ hạ là không ngừng ngươi một cái nhị tử, nhưng ngươi lại là nhất thích hợp.”Nàng đêm trên đầu ngón tay ôn nhu giải thích nói: “Đại hoàng tử chết trận, Nhị hoàng tử hiện tại noi nào dù chưa nói rõ, nhưng ta tưởng ngươi cũng là minh bạch đi, ta nghe trong triều chư vị đại thần ý tú, hắn khả năng sẽ bị biếm vì thứ dân, hắn đi Thục Quốc hiển nhiên cũng không hiện thực.”“Mà Tú điện hạ,” Lâm Thanh Uyển dừng một chút sau thở dài nói: “Bệ hạ dù chưa sắc phong Thái Tử, nhưng hiện tại quốc gia triều chính có một nửa muồn dựa vào Tú hoàng tử, hắn hiển nhiên cũng là không có khả năng, vậy chỉ còn lại có Tam hoàng tử, ngài cùng Lục hoàng tử.”“Đúng vậy, còn có tam ca cùng lục đệ đâu, dựa vào cái gì phải là ta?”“Ngũ điện hạ, Tam điện hạ vì nước hy sinh đã đủ nhiều, ngài cảm thấy bệ hạ nhẫn tâm lại đem hắn đưa đi Thục Quốc sao?”“Kia phụ hoàng như thế nào liền nhẫn tâm đưa ta đi?” Ngũ hoàng tử lại không chiểu Lâm Thanh Uyển kịch bản đi, vẻ mặt thương tâm khổ sở, “Chẳng lẽ ta liền không phải phụ hoàng nhị tử sao?”Lâm Thanh Uyển nhẫn nhịn, không có động thủ, mà là tiếp tục giải thích nói: “Tam điện hạ vì nước bị thương, đã vì Lương Quốc làm công hiến, nhưng ngươi nhưng không vì Lương Quốc đã làm cái gì, bệ hạ đương nhiên sẽ chọn ngươi trước. Không chỉ có bệ hạ, quần thần cũng sẽ không lựa chọn Tam hoàng tử.”“Đó là bởi vì ta tuổi còn nhỏ, mới không cơ hội thượng chiến trường,” Ngũ hoàng tử kêu lên: “Tam ca không phải so với ta sớm sinh ra mấy năm sao? Hắn tuy thượng chiến trường, nhưng cũng không lập nhiều ít công, càng không giống đại ca chết trận sa trường. Nhưng ta lúc này đây đi Thục Quốc chính là cửu tử nhất sinh, khả năng còn sẽ bị người khinh nhục, so thượng chiến trường còn đau khổ.”Lâm Thanh Uyển hợp lại mi xem hắn, trầm mặc nửa ngày nói: “Ngươi quả thực như thế cho rằng?”Ngũ hoàng tử đĩnh ngực nói: “Đương

nhiên!”“Hảo, ta đây làm ngươi thượng chiến trường,” Lâm Thanh Uyển lãnh hạ mặt tối nói: “Ngươi nếu muôn lưu tại Hồng Châu đánh giặc, ta đây cùng bệ hạ đề nghị làm Lục hoàng tử đi.” Ngũ hoàng tử ánh mắt sáng lên, hỏi: “Quả thực?”“Đương nhiên,” Lâm Thanh Uyển lãnh đạm nói: “Vốn dĩ chính là ở ngươi cùng Lục hoàng tử gian lừa chọn, nhưng bởi vì ngươi so Lục hoàng tử nhạy bén, cũng so Lục hoàng tử thiện giao tế, lại lớn tuổi, lúc này mới tuyển ngươi. Ngươi nếu là nguyện ý lưu tại tiều tuyển vì nước hiệu lực, vậy ngươi liền cũng là có chính sự làm người, làm Lục hoàng tử đi tự nhiên liền thuận lý thành chương.” Ngũ hoàng tử liền nhạc, vén tay áo nóng lòng muôn thử, “Ta đây khi nào xuất chiến?” Lâm Thanh Uyển nhìn hắn một cái nói: “Nghe chủ tướng mệnh lệnh đi, Ngũ điện hạ không bằng về trước trướng rửa mặt chải đầu nghỉ ngơi, đãi có chiến sự, ta lại phái ngươi đi thông tri ngươi.”“Vậy ngươi khi nào thượng chiết làm lục đệ tới?”“Ta ngày mai viết chiết, ngày sau là có thể làm người đưa về kinh thành.” Ngũ hoàng tử lo lắng, “Kip sao?” Lâm Thanh Uyển cười nhạt nói: “Thục Quốc Đại hoàng tử còn ở trên đường, hạt nhân phải đợi hắn tới rồi mới trao đổi, tự nhiên là tới kịp.”“Kia, kia Thục Quốc sứ thần bên kia sẽ đồng ý thay đổi người?” Lâm Thanh Uyển không thèm để ý nói: “Ngài cùng Lục hoàng tử khác nhau chỉ ở Lương Quốc, ở Thục Quốc sứ thần trong mắt, các ngươi giá trị là giống nhau, đều là bệ hạ yêu thương tuổi nhỏ hoàng tử.” Ngũ hoàng tử nghĩ đến hắn cùng lục đệ liền kém mấy tháng, tức khắc liền yên lòng. Lâm Thanh Uyển bất động thanh sắc đuổi hắn, lúc này mới cười lạnh một tiếng, phân phó Dịch Hàn nói: “Làm người đi tra một tra, Ngũ hoàng tử bên người hầu hạ người đều có ai người.” Không phải sớm bảo Tứ hoàng tử đem người đổi thành chính mình sao? Dịch Hàn lên tiếng, Lâm Thanh Uyển tặc mang theo Bạch Phong đi tìm Chung Như Anh. Chung Như Anh bùi môi nói: “Lão ngũ tất cả đều là bị hắn mắng phi cấp dạy hư, khi còn nhỏ rõ ràng là thông minh đáng yêu, càng lớn càng không ra gì.” Lâm Thanh Uyển cho nàng đổ một ly trà nói: “Hắn mười bốn, ta nhìn đảo so bốn năm trước hiếu thắng chút.”“Đó là bệ hạ hạ tử thủ, lại có Hoàng Hậu nương nương hỗ trợ, bằng không ngươi hiện tại nhìn thấy đó là một cái có quyền thế du thủ du thực.”“Giống như dưỡng ở nhà âm tròng hoa kiều hoa, tổng cho rằng bên ngoài mặt trời lên cao, rất là tốt đẹp, chỉ có đem nó di ra nhà âm tròng hoa mới có thể cảm nhận được kia lạnh thấu xương gió lạnh, biết nhà âm tròng hoa hoàn cảnh có bao nhiêu đáng quý,” Lâm Thanh Uyển nhấp một miệng trà, ngẩng đầu hơi hoi mỉm cười nói: “Này hoa cũng mới có thể cảm ơn.” Chung Như Anh liền đánh một cái rùng mình, “Ý của ngươi là...”“Làm hắn đến trên chiến trường đi một vòng đi, nếu là hoàng tử, liền cho hắn một ít đặc quyền, làm hắn từ tổng kỳ làm khởi.” Chung Như Anh: “... Hắn chính là tới làm hạt nhân.”“Gấp cái gì, Thục Quốc Đại hoàng tử còn chưa tới đâu, trước làm hắn đến trên chiến trường luyện luyện,” Lâm

Thanh Uyển khuỷu tay chống ở trên bàn, cúi người đối nàng cười nói: “Đừng dùng sức quá mãnh, đem hăn lá gan dọa hu là được.” Chung Như Anh uống trà, chắc chắn nói: “Ngươi nhất định là mang thù!” Lâm Thanh Uyển lắc đầu, không thura nhận, “Hắn lúc ấy vẫn là cái hài tử, ta sớm không ngại, như thế nào sẽ mang thù đâu?” Nàng cười nói: “Ta tốt xấu là hắn nghĩa tỷ, cũng có dạy dỗ chi trách.” Chung Như Anh liền bĩu môi. Lâm Thanh Uyển trở về khi Dịch Hàn đã chờ, hắn trực tiếp đem đi theo Ngũ hoàng tử bên người thị vệ trưởng mang đến. Thị vệ trưởng vội vàng cấp Lâm Thanh Uyển hành lễ, vẻ mặt chua xót. Hắn chính là Tú hoàng tử an bài người, kỳ thật là bê hạ người, nhưng Tú hoàng tử cùng hắn ám chỉ một ít việc, không ảnh hưởng toàn cục, thả có lợi cho triều đình hòa thuận, hắn liền cũng đáp ứng rồi. Còn không phải là khuyên nhiều một khuyen Ngũ hoàng tử muôn ái quốc, muôn thông cảm hoàng đế, muôn hữu ái huynh đệ, còn không cần oán giận Lâm quận chúa sao? Hắn đều làm theo, nhưng dọc theo đường đi bất luận hắn như thế nào minh kỳ ám chỉ, Ngũ hoàng tử lại chỉ là tức giận càng tích càng nhiều, đặc biệt là ở ngày đêm lên đường ăn không ít đau khổ sau, hắn càng thêm không muốn nghe bọn hắn những người này lời nói. Cho nên liền tạo thành, chẳng sợ hắn bên người người đều khuyên hắn thông tình đạt lý, hắn lại càng ngày càng giận. Lâm Thanh Uyển: “...” Nàng xoa xoa cái trán, cười hỏi, “Các ngươi đều là Tú điện hạ tự mình an bài?” “Là.” Lâm Thanh Uyển liền phát phát tay, gật đầu cười nói: “Ta đã biết, ta sẽ hảo hảo khuyên nhủ Ngũ điện hạ, gần nhất các ngươi liền không cần lại cùng hắn nói những việc này, an tâm đi theo hắn bên người hầu hạ là được. Hắn muốn các ngươi làm cái gì, chỉ cần không trái với trong quân quy củ, các ngươi liền làm theo. Hắn nói chuyện các ngươi liền ứng thura nghe hạ, không hợp lý cũng đừng đương trường phản bác, báo cùng ta biết, đến lúc đó ta đi khuyên hắn.” Thị vệ trưởng đại túng một hơi, chắp tay nói: “Là, hạ quan này liền phân phó đi xuống.” Dịch Hàn tự mình đem người đưa ra đi. Thẳng đến buổi chiều hắn mới trở về, còn mang theo chút mùi rượu, Lâm Thanh Uyển kinh ngạc, “Như thế nào đi thời gian dài như vậy?” “Cô nai nai, những người đó tuy là Tú điện hạ an bài, lại phần lớn là trưởng công chúa hướng Tú điện hạ đề cử.” Lâm Thanh Uyển trên mặt tươi cười liền lạnh hạ, hỏi: “Xác định?” “Là,” Dịch Hàn dừng một chút sau nói: “Ta đưa hắn trở về khi thuận miệng hỏi vài câu bọn họ nguyên cung với nơi nào, lúc này mới phát hiện chỉ là hỏi đến mười cái người trung liền xuất từ sáu cái địa phương, lấy Tú điện hạ tính cách cùng hắn hiện tại năng lực, nên là từ một hai cái địa phương điều nhân tài là, như thế nào sẽ như thế phân tán? Cho nên ta liền hỏi nhiều vài câu.” Mà không còn có so uống rượu càng tốt lời nói khách sáo phương thức. Vừa lúc thị vệ trưởng bọn họ mới tới Hồng Châu, về sau khả năng còn muốn đi theo Ngũ hoàng tử đi Thục Quốc, tự nhiên muốn lấy lòng vì phó sứ Lâm Thanh Uyển. Phải biết rằng, ngay cả

Ngũ hoàng tử tiền đồ đều nắm giữ ở Mẫn thượng thư cùng Lâm quận chúa trong tay, Mẫn thượng thư bọn họ tiếp xúc không đến, hiện có thể cùng Lâm quận chúa bên người quan trọng nhất hộ vệ đáp thượng lời nói, bọn họ tự nhiên phải nắm chặt.Làm hồi báo, Dịch Hàn cũng hướng bọn họ lộ ra một ít bọn họ muốn biết tin tức, vì thế hắn liền biết những người này nguyên lai đều là trưởng công chúa hướng Tứ hoàng tử đê cử.Thả ở xuất phát trước, bọn họ không chỉ có gặp qua Tứ hoàng tử, cũng gặp qua trưởng công chúa.Chỉ là trưởng công chúa dặn dò nói cùng Tứ hoàng tử giống nhau, cũng không có cái gì dị thường.Lâm Thanh Uyển lại sắc mặt khó coi, “Khó trách đâu...”Khó trách bọn họ liên tiếp “Khuyên giải”, lại không biết mười bốn tuổi thiếu niên, đột nhiên bị biến cố, muốn đi làm hạt nhân, vốn dĩ liền đủ phiền lòng, những người này khuyên người còn toàn khuyên ở hắn đau điểm thương, đừng nói Ngũ hoàng tử, chính là nàng, dọc theo đường đi chỉ sợ đều phải bức bối.Lâm Thanh Uyển nhịn không được cắn chặt răng, loại này chi tiết chỗ, Tứ hoàng tử không biết, cũng lưu ý không đến, nàng không tin trưởng công chúa cũng sẽ không biết.Đây là cho nàng cùng Tứ hoàng tử đào hố đâu.Muốn cho những người này đi theo Ngũ hoàng tử đi Thục Quốc, không quan tâm hắn có thể hay không an toàn trở về, về sau hắn đều sẽ hận nàng cùng Tứ hoàng tử.Lâm Thanh Uyển xoa xoa ngạch, nói: “Ngươi ngày khác đi thăm thăm bọn họ khẩu phong, nhưng nguyện lưu tại trong quân hiệu lực.”“Kia hộ vệ Ngũ hoàng tử người...”“Ta cùng Mẫn thượng thư lại cẩn thận an bài.”Người đều ở Hồng Châu, còn sợ an bài không ổn hakk hạ người sao?Dịch Hàn liền nhắc nhở nói: “Thị vệ trưởng là bệ hạ người...”“Vậy làm hắn đi theo, mặt khác thị vệ đổi đi một ít,” Lâm Thanh Uyển nói: “Ngũ hoàng tử tới rồi bên kia cũng đặc dụng hakk hạ nhân, bên người hakk hạ người mặt khác cho hắn chuẩn bị một đám.”Nàng gõ gõ cái bàn nói: “Những người này làm Giang Tiền cùng Tiểu Thập đi tuyển.”“Tiểu Thập?”“Không tôi,” Lâm Thanh Uyển lộ ra một chút tươi cười, “Nàng đã làm mật thám, nhất am hiểu đó là nhuận vật tế vô thanh, tương người cũng rất có một bộ, làm nàng đi. Giang Tiền thì tại một bên nhìn chăm chằm, đem Tiểu Thập tuyển ra tới người điều tra rõ, tin được lấy ra tới huấn luyện một đoạn thời gian, chúng ta thời gian không nhiều lắm, Thục Quốc Đại hoàng tử mấy ngày nữa hắn là cũng muốn tới rồi.”“Là.”Dịch Hàn lui ra sau Lâm Thanh Uyển ngồi suy tư thật lâu sau, cuối cùng đe bút cấp Hoàng Hậu cùng Tứ hoàng tử phi các viết một phong thơ, có một số việc, cùng Tứ hoàng tử nói thẳng, lại không bằng cùng hắn bên người người chỉ điểm một vài càng có hiệu.Lương Đê thân thể càng ngày càng không tốt, trưởng công chúa gần đây cũng càng ngày càng nóng nảy.Phía trước Lâm Thanh Uyển chưa từng nghĩ tới ngăn cản trưởng công chúa tham dự triều chính, thậm chí còn ẩn ẩn có chút duy trì, nhưng nếu nàng như thế nóng nảy thả không màng đại cục, kia nàng tham chính với

Đại Lương tới nói liền không phải chuyện tốt.Hiện giờ có thể cản nàng
cũng chỉ có Hoàng Hậu.Tú hoàng tử nơi đó cũng nên có điều nhắc nhở,
không có ai so Tú hoàng tử phi càng thích hợp.

Chương 463: Đánh sâu vào

Gần đây Lương Sở hai nước có một loại kỳ dị bình thản, phía trước Sở quân thế công tấn mãnh, tựa hồ muốn nhanh chóng đánh đuổi Lương quân, nhưng theo Lương Quốc liền thất tam thành, bọn họ thế công ngược lại chậm lại. Trừ bỏ lâu lâu thử, hai bên xung đột đảo so được với “Chung sống hoà bình” thời kỳ, vốn dĩ Chung Như Anh còn ở lo lắng đem Ngũ hoàng tử này đóa kiều hoa ném đến nơi đó đi trải qua lạnh thấu xương gió lạnh, nàng sở hat một chổ liền cùng Sở quân bạo phát mãnh liệt xung đột. Theo thám báo tới báo, lần này đầy mạnh Sở quân có hai vạn người. Chung Như Anh điểm chia xuống đất đồ thượng một sách nói: “Thật là kỳ quái, lẽ ra lấy Hạng Thiện cẩn thận, hắn hẳn là sẽ không từ này xuất binh mới là.” Chung Như Anh nhìn về phía Lâm Thanh Uyển cùng Mẫn thượng thư, “Có thể hay không là ly gián kế có tác dụng?”“Mặc kệ có hay không dùng, trận này đều cần thiết đánh,” Mẫn thượng thư trầm ngâm nói: “Hơn nữa người còn phải tận lực đánh.”“Ngươi là nói thắng?”“Không, thua gian nan chút.” Chung Như Anh liền bùi môi nói: “Có thể, ta sẽ an bài tốt.” Cho dù là dụ địch thâm nhập, nàng cũng muốn thua có giá trị, Chung Như Anh trầm ngâm không nói chuyện. May người cũng không quấy rầy nàng, nàng đều có chính mình một bộ phương pháp, mọi người biết, luận đánh giặc, ở đây cũng liền Mẫn thượng thư có thể cùng nàng nhắc tới cũng luận. Lâm Thanh Uyển an tĩnh ngồi ở một bên, chờ nàng làm tốt chiến lược bố trí, tất cả mọi người tan đi sau mới nói: “Ngũ hoàng tử chổ đó nhưng có khó xử? Nếu là quá phiền toái liền không mang theo hắn đi, ta lại nghĩ cách mài giữa hắn.” Chung Như Anh liền đổi nàng lộ ra hàm răng nói: “Không cần, trên đời này còn có so chiến trường càng tôi luyện một người sao? Yên tâm, ta sẽ phái người xem trọng hắn.” Cùng ngày Ngũ hoàng tử liền lanh tới rồi một bộ quần áo, bị ném tới rồi một cái quân trướng trung, Chung Như Anh lạnh mặt nói: “Nếu phải làm binh, vậy hết thảy chiêu quy củ tới, năm đó Đại hoàng tử cùng Tam hoàng tử đến trong quân tới khi cũng là cùng bọn lính cùng ăn cùng ngủ, ngươi muốn cùng ngươi hai cái ca ca hảo hảo học tập.” Ngũ hoàng tử nhưng thật ra tưởng nói không, rốt cuộc bọn họ tới trong quân nhất thứ cũng là từ một cái tham tướng làm lên, dựa vào cái gì hắn liền một cái tổng

kỳ?Nhưng đôi thượng Chung Như Anh hàn tinh đôi mắt, hắn nuốt nuốt nước miếng, không dám nói lời nào.Hắn không thể nào sợ Lâm Thanh Uyển, lại rất sợ Chung Như Anh, khi còn nhỏ hắn nhưng không thiếu bị nàng tấu, hơn nữa mỗi lần bị tấu, phụ hoàng cùng mẫu hậu đều sẽ không trạm hắn bên này, chính là mẫu phi cũng chỉ dám lén oán giận, thấy nàng cũng đến tất cung tất kính tạ nàng quản giáo hắn.Chung Như Anh cùng Lâm Thanh Uyển là không giống nhau.Lâm Thanh Uyển là nửa đường tới nghĩa tỷ, hắn kỳ thật không đem nàng đương tỷ xem, nhưng Chung Như Anh lại là từng gởi nuôi ở trong cung, từ hắn ký sự khởi liền biết nàng là tỷ tỷ.Trước kia hắn cùng lão lục không biết sự, còn rất tò mò vì cái gì đều là tỷ tỷ, nàng là quận chúa, đại tỷ lại là công chúa, vì sao nàng họ chung, theo chân bọn họ còn không đồng nhất cái họ.Vẫn là thượng bảy tuổi năm ấy ngẫu nhiên nghe được trong triều đại thần cùng nàng cãi nhau, có người mang lão Chung tướng quân, hắn thế mới biết, bọn họ không chỉ có bất đồng nương, liền cha cũng bất đồng.Nhưng lúc ấy bị Chung Như Anh khi dễ ăn tượng đã cố định, chẳng sợ biết nàng là nghĩa tỷ, Ngũ hoàng tử cùng Lục hoàng tử thấy nàng khi cũng luôn là theo bản năng căng thẳng da.Hai người khi còn nhỏ bướng bỉnh nhưng không thiếu bị nàng tấu.Lúc này đôi thượng Chung Như Anh đôi mắt, khi còn nhỏ bị nàng đuổi đi chạy sợ hãi lại hiện lên, vì thế hắn thành thành thật thật mà ôm quần áo, yên lặng mà thay đổi địa phương.Lâm Thanh Uyển nhìn, nhịn không được nhấp miệng một nhá, nhỏ giọng cùng Chung Như Anh nói: “Sớm biết hắn như vậy sợ ngươi, làm ngươi hù dọa một đốn cũng liền thành thật.”“Trước mặt thành thật mà thôi, xoay người vẫn là sẽ hồn.” Chung Như Anh nóng lòng muốn thử nói: “Lần này ngươi yên tâm, ta nhất định cho hắn biết này quân doanh có phải hay không như vậy hảo hồn.”Ngũ hoàng tử mới tiện tay phía dưới binh nhận thức, tên cùng mặt cũng chưa như thế nào đối thượng liền phải thượng chiến trường, bởi vì hắn thân phận đặc thù, Chung Như Anh còn phái bốn người nhập kỳ, chuyên môn bảo hộ hắn.Đương nhiên, chính hắn là không biết.Cứ như vậy, ngày thơ mờ mịt thiêng niêng liền hưng phấn dần theo đại đạo đi theo người đi tiên tuyến.Lâm Thanh Uyển đứng ở doanh trước nhìn theo bọn họ rời đi, Dịch Hàn ánh mắt cũng vẫn luôn đuổi theo kia vui sướng bóng dáng, nhẹ giọng nói: “Quận chúa, muôn hay không cấp Ngũ hoàng tử chuẩn bị chút rượu?”“Đi thôi.” Lâm Thanh Uyển thở dài, “Kỳ thật thiên chân chút không có gì không tốt, bao nhiêu người muốn, lại không thể không đi đổi mặt mưa gió.”Dịch Hàn trầm mặc một chút mới nói: “Ngũ hoàng tử mới mười bốn tuổi.”“Đúng vậy,” Lâm Thanh Uyển thật sâu mà thở dài nói: “Mới mười bốn tuổi, vẫn là cái hài tử đâu.”Liền phải đổi mặt mưa rền gió dữ, từ trước an nhàn cùng thanh thản một chút bị đánh vỡ, thật là đáng thương.Ngũ hoàng tử lại không cảm thấy chính mình đáng thương, hắn không thiếu cùng các bạn nhỏ chơi đánh giặc trò chơi, tuy rằng trước

kia hắn là chủ tướng, hiện tại chỉ là cái tiểu kỳ trùm mà thôi.Nhưng tốt xấu cũng là có binh.Cho nên chẳng sợ đắc dụng chân chạy, hắn cũng hung phán lãnh chính mình người đi phía trước đi, vừa đi vừa nói, “Các ngươi đừng nhìn ta tuổi còn nhỏ, kỳ thật ta hiểu được không thể so các ngươi thiếu, tướng quân lúc này mới làm ta đương tổng kỵ, các ngươi đừng không phục, một lát liền nhìn ta, làm ta lãnh các ngươi kiến công lập nghiệp.”Chúng binh lính.“Tóm lại gia muôn thủ đoạn có thủ đoạn, tranh công phu có công phu, muôn bối cảnh có bối cảnh, đi theo gia, về sau bảo đảm các ngươi ăn sung mặc sướng.”Tiểu tử này còn biết thượng chiến trường trước muôn mượn sức nhân tâm, thật đúng là rất không tồi.Bị an bài ở kỳ trung bọn thị vệ yên lặng mà cúi đầu,Mặt khác binh lính:Tướng quân rốt cuộc là từ đâu ní cho bọn hắn tìm tới kỵ trùm?Chiến tranh trước nay đều là tàn khốc, nó không giống Ngũ hoàng tử trước kia chơi trò chơi, sáp ché mũi tên bắn trúng người, người trực tiếp làm bộ trung mũi tên ngã xuống liền hảo.Mộc dao chém vào nhân thân thượng, tuy rằng sẽ đau, lại sẽ không xuất huyết, trực tiếp giả chết là có thể quá.Nhưng ở trên chiến trường, mũi tên bay tới, là thật sự sẽ cắm vào người trong thân thể, dao chém lại đây, là thật sự sẽ người đầu chia lìa.Ngã trên mặt đất giả chết, còn có người tàn nhẫn bồ thượng một dao, lấy bảo đảm người đã tử tuyệt.Kèn thổi lên, đám người trào ra, hắn đi theo người sát đi ra ngoài, ngay từ đầu còn hung phán đến oa oa kêu to, nhưng tao ngộ quân địch, hắn theo bản năng vung lên dao, phun tung toé mà ra huyết trực tiếp liền phun tới rồi trên mặt, hắn sừng sót một chút mới phản ứng lại đây này không phải mộc dao, đây là dao thật, chém là sẽ người chết...Ngũ hoàng tử tay run một chút, theo bản năng rút dao, muôn lui về phía sau một chút, vẫn luôn vây quanh ở bên người thủ hạ lại bởi vì tránh không khỏi phi thú mà đến đầu thương ngã trên mặt đất.Trên cổ một cái lỗ thủng róc rách ra bên ngoài mạo huyết, hắn đôi mắt trừng đến rất lớn, mục trừng trừng nhìn phía trước.Từ trước đến nay trí nhớ không tốt Ngũ hoàng tử một chút liền nhớ lại đêm qua bọn họ cho nhau giới thiệu khi lời nói, hắn kêu Vương Trụ, là Tống Châu người, năm nay mười chín, tòng quân ba năm, vẫn luôn ở trong quân đánh tạp, hồn mới miễn cưỡng sống đến bây giờ.Hắn duy nhất nguyện vọng chính là điêu đến nhà bếp, làm hoả đầu quân, như vậy đã có thể giữ được mệnh, còn có thể ăn đến mập mạp, chờ có một ngày không đánh giặc, hắn về đến quê nhà, là có thể dựa vào này phú quý diện mạo cưới một cái tức phụ, cho dù là cái quả phụ cũng đúng, tốt nhất mang cái hài tử, như vậy hắn sau khi chết có người quăng ngã bồn đánh cờ...Ngũ hoàng tử nghe khi rất là xem thường hắn, cảm thấy hắn đặc biệt không tiền đồ, đều tòng quân, không nghĩ kiến công lập nghiệp, thế nhưng liền nghĩ đi nhà bếp nấu cơm.Ngay cả hoà bình sau chí hướng đều chẳng ra gì, công thành danh toại lúc sau cái dạng gì mỹ nhân không có, hắn thế nhưng liền nghĩ cưới cái quả phụ, vẫn là mang theo

hài tử quả phụ! Chính là hiện tại, bất luận có phải hay không quả phụ, hắn đều cưới không trứ, bởi vì hắn đã chết. Phụ trách bảo hộ hắn thị vệ thấy hắn thăng ngơ ngác trùng mắt xem trên mặt đất thi thể, vội vàng đem người một xả, hô: “Tổng kỵ, tham tướng kêu chúng ta tiến công, ngài mau mang đội a!” Ngũ hoàng tử hoàn hồn, theo bản năng nắm chặt trong tay đao, đầy cõi lòng cùu hận trùng hướng đối diện Sở quân, giận dữ hét: “Cấp gia giết bọn họ!” Chung Như Anh mang binh bày trận, trực tiếp đem Sở quân bức cho lui về phía sau ba dặm, nhưng ở đối phương viện quân đã đến sau, nàng liền có vẻ có chút nỗi nghiệp vô lực, bắt đầu làm người triệt thoái phía sau. Tựa hồ thực hoảng loạn, Ngũ hoàng tử đều bị người hiệp bọc sau này triệt, chờ hắn phục hồi tinh thần lại khi, bọn họ đã mau bỏ đi hồi đại doanh. Ngũ hoàng tử giận dữ, bắt chấp hắn hiện tại thân phận liền phải phóng đi chất vấn Chung Như Anh, nàng chính là như vậy đánh giặc? Đáng tiếc hắn bên người tiêu binh đem hắn ngăn cản, nhỏ giọng nói: “Thiện li chức thủ, người không muốn sống mệnh, Đại tướng quân cũng sẽ không bởi vì người có bối cảnh tam tha người.” Không sai, tuy rằng mới một buổi tối, nhưng phụ cận mấy cái kỵ đại binh tiêu kỵ trường đều đã biết mới tới vì này tổng kỵ là cái có hậu đài công tử ca. Tuy rằng trong lòng thực chướng mắt hắn, nhưng vừa rồi hắn tác chiến còn tính dũng mãnh, làm ngày đầu tiên thương chiến trường tân binh, dám dẫn theo đao giết người, mà không phải xoay người liền chạy liền rất không tồi. Hắn nhìn cũng mới mười bốn, đúng là trung binh tuổi thấp nhất hạn, hiện tại đại gia đã từ khinh thường chuyển vì lo lắng, nghĩ đứa nhỏ này đầu óc khả năng không tốt lắm, bằng không phú quý nhân gia hài tử như thế nào sẽ còn tuổi nhỏ ném đến nơi đây tới? Ngũ hoàng tử bị túm chặt, hắn chỉ có thể đem đầy bụng tức giận mang về đến đại doanh, đang muốn phóng đi tìm Chung Như Anh, ra vé tiểu binh thị vệ lại túm hắn một phen, nhắc nhở nói: “Tổng kỵ, ngài đến mang bị thương binh lính đi tìm quân y, còn phải đi cùng tham tướng báo cáo không trở về người, đến lúc đó trong quân cũng hảo thông tri bọn họ người nhà.” Ngũ hoàng tử trầm mặc một chút, trầm khuôn mặt xoay người mà đi. Chờ hắn chiểu thị vệ dặn dò xong xuôi này đó, thiên đều mau đen, hắn bắt chấp ăn cơm, cũng không cởi ra quần áo, lạnh mặt liền phóng đi chủ trướng. Hắn chỉ là cái tổng kỵ, tự nhiên hướng không đến chủ trướng, nhưng nhân gia vẫn là Ngũ hoàng tử đâu, cho nên một đường thuận lợi sám tới rồi chủ trướng. Cao tầng nhóm đang ở mở họp, Chung Như Anh cùng Lâm Thanh Uyển đều ở đây, đại gia chính vây quanh một trương bản đồ nói chuyện, nhìn đến hắn cái này tiểu binh xông tới, đại gia chỉ là ngẩng đầu nhìn thoáng qua liền tiếp tục cúi đầu. Chung Như Anh cũng thu hồi tầm mắt, tiếp tục nói: “Không có kiểm kê chiến lợi phẩm, nhưng ta phòng chừng đối phương bỏ mình nhân số ở 3000 tả hữu, chúng ta bên này bỏ mình 827 người, trọng thương 547, xem như kiểm lời.” Mẫn thương thư gật đầu, điểm trên bản đồ trong đó một chút nói:

“Tiếp theo chiến người muôn vứt là cái này địa phương.” Ngũ hoàng tử ngờ ngác nhìn lại, kia không phải bọn họ Lương Quốc chiêm hạ địa bàn sao? Chung Như Anh đã gật đầu nói: “Lại không thể lại dễ dàng như vậy ném, ta tính toán phái người thủ thượng hai ngày, chờ bọn họ đầu nhập cũng đủ đại binh lực sau lại ném, nếu phải làm diễn, tự nhiên phải làm đến thật một ít, liền tính Hạng Thiện không tin, cũng muốn làm hắn thuộc hạ đem đều tin.”

Chương 464: Tâm sự

Ngũ hoàng tử ngơ ngác nghe, xoay người đi ra doanh trướng, Lâm Thanh Uyển đứng dậy đối Mẫn thượng thư cùng Chung Như Anh gật gật đầu, đi theo đuổi theo đi. Trong trướng tĩnh một chút, có vị đại nhân nhỏ giọng nói: “Muốn hay không phái cái đại phu cấp Ngũ hoàng tử nhìn xem?” Mẫn thượng thư liếc mắt nhìn hắn nói: “Ngươi xem Ngũ hoàng tử như là bị thương người sao?” Tâm không phải bị thương sao? Mẫn thượng thư lanh đạm nói: “Tâm bệnh còn cần tâm được y, chúng ta không am hiểu cái này.” Am hiểu người đã đi. Lâm Thanh Uyển bước nhanh đuổi theo Ngũ hoàng tử, gọi lại hắn nói: “Ngũ hoàng tử, ngài không đợi tan họp sau trông thấy Chung tỷ tỷ sao?” Ngũ hoàng tử dừng lại bước chân, đôi mắt đỏ bừng nói: “Ta cho rằng nàng chỉ huy không lo, lại không nghĩ rằng các ngươi là cố ý thua.” Lâm Thanh Uyển đi lên trước cười nói: “Nhất thời thắng thua không gọi thắng thua.” Nàng ngẩng đầu đánh giá cẩn thận hắn, thấy trên mặt hắn còn dính huyết, tóc tán loạn, liền khe khẽ thở dài nói: “Điện hạ muốn hay không rửa mặt chải đầu một chút?” Ngũ hoàng tử lắc đầu, xoay người phải đi, Lâm Thanh Uyển liền kéo lấy hắn nói: “Chúng ta trò chuyện đi.” Ngũ hoàng tử ngượng ngùng một chút, Lâm Thanh Uyển lại đột nhiên cảm thấy hắn cũng không phải như vậy lệnh người chán ghét, lạnh hàn triều một khôi so cao đắt trống thượng đi đến, nơi đó chỉ có hai cái lính gác, nhìn đến hai cái đại nhân vật đã đến, yên lặng mà lui ra ngoài vài bước, không có quấy rầy bọn họ nói chuyện. Lâm Thanh Uyển liền ngồi tới rồi trên mặt đất, vỗ vỗ bên người nói: “Ngồi xuống nói chuyện đi.” Nếu là trước đây, Ngũ hoàng tử khăng định khinh thường, rốt cuộc quá thát lế, lúc này hắn rồi lại mệt lại đói, thả trong lòng khó chịu, dứt khoát đặt mông ngồi ở trên mặt đất. Lâm Thanh Uyển hỏi: “Còn cảm thấy đánh giặc hảo chơi sao?” Ngũ hoàng tử nước mắt nhịn không được ra bên ngoài dung, hắn cúi đầu, duỗi tay lau nước mắt, nhưng kia nước mắt liền cùng tiết hồng thủy giống nhau, như thế nào cũng nghe không được. Lâm Thanh Uyển đột nhiên cảm thấy chính mình có chút tâm tàn nhẫn, nhịn không được duỗi tay vỗ vỗ hắn phía sau lưng. Ngũ hoàng tử liền “Ô ô ô” khóc thành tiếng, một lát liền khóc đến đánh cách, hắn một bên đánh cách, một bên khóc ròng nói: “Ta người đã

chết hai cái, trọng thương một cái, vết thương nhẹ không tính, quân y nói, trọng thương cái kia chỉ sợ là sống không qua đêm nay, đêm qua chúng ta còn ở một khói nói chuyện đâu..." Hắn lau nước mắt khóc ròng nói: "Ta, ta không tưởng bọn họ chết, tam ca nói, ở một khói đánh giặc đều là huynh đệ, tuy rằng ta khinh thường bọn họ, nhưng, nhưng ta là muôn mang bọn họ kiến công lập nghiệp, bọn họ như thế nào liền đã chết?" "Cái kia Vương Trụ, đặc biệt không tiền đồ, hắn liền nghĩ về sau đương hoả đầu quân, không lo binh sau về nhà cưới cái mang hài tử quả phụ, người nói hắn như thế nào liền không nghĩ điểm tốt, cưới cái hoa cúc đại khuê nữ, chính mình sinh cái hài tử?" Lâm Thanh Uyển thu hồi tay, nửa ngày mới nói: "Trong quân ra chết trận, cũng chỉ có tàn binh lính mới có thể bị điều về, lão, trừ phi thật sự là đi không dặng mới có thể bị điều về. Một cái lão đến đi không nổi, làm không được việc, hoặc là tàn phế binh lính, sao có thể cưới đến một cái hoa cúc đại khuê nữ?" Ngũ hoàng tử mở to hai mắt nhìn, không thể tin tưởng nhìn về phía Lâm Thanh Uyển. "Có thể cưới được một cái quả phụ là hắn vận khí tốt, có thể cưới được một cái mang hài tử quả phụ đó chính là thiên đại hảo vận khí." Lâm Thanh Uyển quay đầu đối hắn cười nói: "Vương Trụ mộng tưởng vẫn là rất đại." Ngũ hoàng tử lại cảm thấy chính mình có chút hờ hững bất quá tới. Nhìn hắn đỏ bừng đôi mắt, Lâm Thanh Uyển đột nhiên liền không nghĩ hù dọa hắn, nàng ngẩng đầu nhìn bầu trời ngôi sao nói: "Lão ngũ, lại tới một lần, người có thể ở trên chiến trường cứu Vương Trụ sao?" Ngũ hoàng tử liên tục gật đầu. "Vậy người có thể cứu nhiều ít cái Vương Trụ đâu? Ở bọn họ sinh mệnh đã chịu uy hiếp khi, người có thể cứu mấy cái?" Ngũ hoàng tử cúi đầu nhìn chính mình tay, nghẹn cả giận: "Ta vô công vô dụng..." "Đúng vậy, người là vô công vô dụng, mà ta là căn bản không biết vô công," Lâm Thanh Uyển vươn chính mình tay nói: "Cho nên ta liền chiến trường cũng không dám thương, ở nơi đó, ta một người cũng cứu không dưới." Ngũ hoàng tử ngoác nhìn tay nàng, giương mắt nhìn về phía nàng, "Nhưng mọi người đều thực tôn kính người, đều cảm thấy người có thể cứu bọn họ." "Biết vì cái gì sao?" Ngũ hoàng tử ngoác lắc đầu. Lâm Thanh Uyển liền điểm điểm đầu óc nói: "Ta không am hiểu đánh giặc, ta am hiểu chính là cái này, cho nên ta có thể ở địa phương khác giúp bọn hắn, giúp bọn hắn giảm bớt thương vong." Nàng nghiêm túc nhìn hắn đôi mắt nói: "Lão ngũ, người biết người đi Thục Quốc làm hạt nhân có thể cứu bao nhiêu người sao? Nhiều ít cái giống Vương Trụ giống nhau người?" Ngũ hoàng tử mộc ngoác lắc đầu, làm hạt nhân như thế nào cứu người đâu? Hạt nhân còn không phải là cái đồ vật, hai nước uy hiếp đối phương đồ vật sao? Giống nhau chỉ có hai loại người sẽ làm hạt nhân xá đi ra ngoài, một loại là địa vị rất cao, rất quan trọng nhân vật, tỷ như hắn tú ca; Một loại là địa vị rất cao, lại có thể có có thể không nhân vật, tỷ như hắn. Người trước làm con tin, hắn liền mất đi kế thừa tư cách, địa vị giảm

xuống, người sau làm con tin, vẫn như cũ không có kế thừa tư cách, nhưng địa vị sẽ thoảng bay lên, nói trăng ra là, đây là một cái địa vị tới gần một cái quan trọng đồ vật đồ vật.Hắn không nghĩ trở thành một cái đồ vật, bất luận là tăng giá trị, vẫn là bị giảm giá trị, không phải giống hắn mẫu phi nói giống nhau, đây từ ca đi, hắn là có thể đương hoàng đế.Hắn chưa từng nghĩ tới đương hoàng đế, hắn chính là không muốn chết, không nghĩ đi Thục Quốc chịu nhục.Chỉ cần tưởng tượng đến sách sử thượng ghi lại những cái đó hạt nhân kết cục, Ngũ hoàng tử liên run bần bật, cái loại này sợ hãi có thể so với hôm nay trải qua địa ngục.Lương Quốc hoàng thất đấu tranh thiêu, Ngũ hoàng tử hiển nhiên còn không có học được trước mặt người khác bất động thanh sắc, Lâm Thanh Uyển liếc mắt một cái liền xem thấu hắn sở hữu ý tưởng.Chỉ có thể cảm thán này chỉ là một cái bị người dạy hu hài tử, nhưng hiển nhiên tâm còn không quá xấu.Nàng châm chước một chút phuong tiếp tục nói: “Ngươi biết Đại Lương cùng Thục Quốc kết minh chỗ tốt là cái gì sao?”“Binh nhiều tướng mạnh, có thể mau một chút đánh hạ Sở Quốc?”Lâm Thanh Uyển liền cười, “Ta tuy không hiểu đánh giặc, nhưng cũng biết binh lực cùng với sĩ khí đối một hồi chiến tranh ánh hưởng, chúng ta tam quốc nếu từng người vì chiến tại đây Sở Quốc thồ địa thượng liều mạng, bất luận là Đại Lương, Thục Quốc, vẫn là Sở Quốc, đều sẽ có vô số Vương Trụ người trước ngã xuống, người sau tiến lên, nhất nhất chết ở trên mảnh đất này, lại trừ bỏ tiêu hao sinh mệnh ngoại, đối với cục diện chiến đấu không có nhiều ít ảnh hưởng.”“Bởi vì Sở Quốc bất diệt, Lương Thục không có khả năng lui binh, mà Lương Thục không lùi, Sở Quốc càng sẽ không ngồi chờ diệt vong, đây là một loại không chết không ngừng cục diện,” Lâm Thanh Uyển nhẹ giọng nói: “Chính là, đây là Sở Quốc binh lính sai sao? Vẫn là ta Đại Lương binh lính hoặc Thục Quốc binh lính sai?”Ngũ hoàng tử tự hỏi lên, cuối cùng nói lắp nói: “Hình như là ta Đại Lương cùng Thục Quốc sai, rốt cuộc chiến tranh là chúng ta khơi mào.”Lâm Thanh Uyển liền cười, “Nói như vậy đảo cũng không sai, nhưng ngươi biết chúng ta vì cái gì muốn đánh trận này chiến sao?”“Vì khai cương khoách thồ!” Ngũ hoàng tử nói được chém định chặt sắt.Lâm Thanh Uyển lắc đầu, ngẩng đầu nhìn phía cuồn cuộn sao trời, nhẹ nhàng mà nói: “Vì thống nhất! Bất luận là Đại Lương, Sở Quốc, Thục Quốc, vẫn là an phận ở một góc đại lý cùng Mân Quốc đều là cùng quốc gia, tuy ngẫu nhiên có chiến sự, lại sẽ không như thế hỗn loạn bất kham. Đại chiến từ trước đến nay chỉ đối ngoại.”Lâm Thanh Uyển quay đầu lại xem hắn, nghiêm túc nói: “Lão ngũ, này loạn thế đã gần đến hai trăm năm, ngươi nếu ở Hộ Bộ mãi quá, hắn là biết này hai mươi năm qua tỉ lệ tử vong cùng tần tăng dân cư kém nhiều ít, những cái đó chết đi người trung có bao nhiêu cái Vương Trụ? Lại có có thể nhiều ít cái Vương Trụ người nhà?”“Bệ hạ mục đích không phải khai cương khoách thồ, thậm chí Sở Đế cùng Thục đế cũng chỉ là cùng

bệ hạ giống nhau, muôn nhất thống thiên hạ này mà thôi.” Lâm Thanh Uyển nói: “Ai có thể thống nhất, ai là có thể danh lưu sử sách, đây là danh; Ai có thể thống nhất, ai thê thiêng con cháu là có thể tồn tại, thả phú quý cả đời, đây là lợi; Mà ai có thể thống nhất, ai là có thể giải bá tánh với nước lửa bên trong, đây là chí!”“Vì danh lợi, càng vì chính mình chí hướng, bệ hạ là, ngươi Chung tỵ tỵ là, ta là, ngay cả luôn luôn cùng ngươi Chung tỵ tỵ không đối phó Mân thượng thư cũng là!” Lâm Thanh Uyển nói: “Ngươi tú ca cũng có này chí hướng, vậy còn ngươi, ngươi muốn vì cái này quốc gia làm cái gì, muốn vì chính mình cả đời này lưu lại chút cái gì?” Ngũ hoàng tử ngạc nhiên, hắn ngốc ngốc nói: “Chưa từng người cùng ta nói rồi này đó...” Phu hoàng chưa nói quá, mẫu hậu cũng chưa nói quá, mẫu phi càng không thể có thể nói, ngay cả thái phó nhóm cũng không nhắc tới quá. Lâm Thanh Uyển liền cười, nhìn hắn ánh mắt nhu hòa, “Đó là bởi vì ngươi còn nhỏ, Tú hoàng tử cùng ngươi giống nhau đại khai, cũng vừa mới vừa tham chính mà thôi, tự nhiên cũng là không hiểu.” Tú hoàng tử trước kia cũng không nghĩ tới đương hoàng đế, không phải là bị trưởng công chúa cùng Chung Như Anh đẩy lên phía trước khi mới nghĩ này đó sao? Khi đó hắn đều cập quan. “Vốn dĩ chúng ta có thời gian làm ngươi chậm rãi trưởng thành, nhưng trận chiến tranh này so với chúng ta tưởng tượng còn muôn gian nan, Hạng Thiện người này là hiếm có lương tướng,” Lâm Thanh Uyển thở dài: “Hắn lúc trước vẫn luôn bị Sở Đế xa cách với triều chính ở ngoài, cho nên chúng ta cũng chưa nghĩ đến hắn sẽ bị bắt đầu dùng, thả còn một chút đặt ở như vậy quan trọng vị trí thượng, lúc này mới bị đánh cái trở tay không kịp.” Lương Thục kết minh, không chỉ có Lương Thục hai nước có thể giảm bớt thương vong, Sở Quốc cũng có thể. Ngũ hoàng tử vẻ mặt không tin. Lâm Thanh Uyển liền cười, “Đây là chênh lệch mang cho người cảm giác áp bách, nếu kém quá lớn, ngươi liền phản kháng trong lòng đều không dậy nổi, lại nói gì chiến tranh đâu?” “Tỷ như, nếu đại ca ngươi còn ở, các ngươi huynh đệ mày cái còn sẽ nghĩ đương hoàng đế sao?” Ngũ hoàng tử sắc mặt đỏ lên, chột dạ kêu lên: “Hiện tại phụ hoàng tuyển định tú ca, ta cũng không nghĩ tới phải làm hoàng đế a.” Hắn không nghĩ tới, hắn mẫu phi nghĩ tới mà thôi. Lâm Thanh Uyển liền cười: “Ta biết, nhưng nếu đổi thành đại ca ngươi ở, có phải hay không tất cả mọi người sẽ không tái khởi cái này tâm tư?” “Đó là tự nhiên, ai có thể so đến quá lớn ca?” Tuy rằng Ngũ hoàng tử cùng hắn không thân, lại vẫn là ký ức khắc sâu, đại ca liền cùng phụ thân giống nhau chiêu cố bọn họ, lại thông minh lại oai hùng, trong triều văn võ không có người không khen. Không nói hắn, hắn dám cam đoan, chính là tú ca cũng chưa từng nghĩ tới lượt qua đại ca đi. “Người như thế, quốc cũng như thế.” Lâm Thanh Uyển lúc này mới tiếp tục nói: “Nếu chúng ta hai nước thế lực xa xa lớn hơn Sở Quốc, Sở Quốc tự nhiên sĩ khí hạ xuống, đến lúc đó nói không chừng đánh không được bao lâu liền ngưng

chiến, cho nên bọn họ thương vong cũng sẽ không giống đánh đánh giặc co như vậy đại.” Bởi vì như vậy chiến tuyến kéo trường, thời gian chiến tranh cũng không hạn kéo dài, đầu nhập binh lực vật lực là không thể đo lường, nàng ở trong lịch sử không thiếu nghiên cứu như vậy trận điển hình, cuối cùng nhiều là lưỡng bại câu thương. Cho dù là cuối cùng có một phương thắng, cũng sẽ cấp quốc gia, bá tánh mang đến không thể xóa nhòa thương tổn. Thả loại này thương tổn hậu hoạn sẽ vẫn luôn di lưu, thắng đến sau lại lại bùng nổ.

Chương 465: Bồi liêu

Lúc này đây Ngũ hoàng tử trầm mặc thời gian càng dài, hồi lâu hắn mới mở miệng hỏi: “Cho nên ngươi vẫn là muôn cho ta đi Thục Quốc làm con tin, đúng không?”Lâm Thanh Uyển không gật đầu, cũng không lắc đầu, chỉ là hỏi: “Biết ta vì cái gì tuyển ngươi sao?”Ngũ hoàng tử lắc đầu.“Ngươi tam ca cả đời này đủ khổ, ta cùng bệ hạ đều không đành lòng hắn càng khổ, cho nên chỉ có thể ở ngươi cùng Lục hoàng tử bên trong lựa chọn, ngươi lục đệ...”Lâm Thanh Uyển trầm mặc một chút mới nói: “Quá thành thật, hắn đi Thục Quốc, ta không chỉ có sợ hắn bị người khi dễ, còn sợ hắn sẽ làm Thục Quốc xem nhẹ Lương Quốc, nương hắn trái lại đánh đo chúng ta Lương Quốc.”Ngũ hoàng tử chớp chớp mắt, nhỏ giọng nói: “Kỳ thật ta cũng thực thành thật...”Lâm Thanh Uyển liếc mắt nhìn hắn nói: “Ngũ điện hạ nhạy bén, ở kinh thành khi liền ít có người tài ba dám trêu ngài, ta cảm thấy ngài đi Thục Quốc cũng sẽ không mất tự tin.”Ngũ hoàng tử: “...”Không biết hắn hiện tại sửa lại kia bá đạo tính tình tới hay không không đên cập.Nhưng trải qua quá này một chuyến, hắn rốt cuộc không phải chỉ lo chính mình ích lợi cùng chỉ biết phát giận người, hắn suy tư một chút, ngượng ngùng nói: “Đi Thục Quốc thật sự sẽ không chết sao?”“Chúng ta thỉnh Thục Quốc Đại hoàng tử vì chất, hắn mẹ đẻ là Thục Quốc Hoàng Hậu, xuất thân Thục Quốc Trương thị, ngoại tố đó là hiện tại Thục Quốc Đại tướng quân, chỉ cần Đại hoàng tử ở chúng ta Lương Quốc sống được hảo hảo, ngươi là có thể thực an toàn.”Lâm Thanh Uyển nói: “Tới rồi Thục Quốc ngươi cũng không cần lo lắng chịu nhục, lấy ra một cái hoàng tử khí độ tới, chỉ cần không ý thế hiếp ngươi, trước kia như thế nào, về sau còn như thế nào. Cho dù là vì Đại hoàng tử, Trương gia cũng sẽ bảo ngươi an toàn vô nguy.”Ngũ hoàng tử tâ hữu nhìn xem, nhỏ giọng hỏi, “Các ngươi thật sự sẽ không buông tha ta, sau đó nhân cơ hội cùng Thục Quốc khai chiến?”Lâm Thanh Uyển: “... Ngươi cảm thấy bệ hạ là cái loại này người sao?”Ngũ hoàng tử liền suy sụp hạ bả vai, mắt mát nói: “Ta ra kinh khi phụ hoàng thân thể đã thật không tốt, mỗi ngày chỉ nghe báo cáo và quyết định sự việc một canh giờ, còn lại sự tình toàn giao từ từ ca tới xử lý.”Lâm Thanh Uyển cả kinh, không nghĩ tới Lương Đế tình huống đã hư đến loại trình độ này, thực tế tình huống chỉ sợ

so với hắn biểu hiện ra ngoài càng tao.Nàng sắc mặt ngưng trọng nói: “Bệ hạ không phải người như vậy, Tú điện hạ cũng không phải người như vậy, Ngũ điện hạ đang lo lắng cái gì?”“Tú ca tuy rằng không phải người như vậy, nhưng hắn nhân từ nương tay, liền sơ đến lúc đó có người đề nghị, nếu là có người trước một bước giết Thục Quốc Đại hoàng tử, ta đây ở Thục Quốc, bắt tử cũng đến đã chết.”Đây là lo lắng có người lướt qua Tú hoàng tử làm chủ.Lâm Thanh Uyển kinh nghi bất định nhìn hắn, “Tỷ nhu?”Ngũ hoàng tử súc cỗ lại lần nữa tả hữu nhìn xem, càng thêm nhỏ giọng nói: “Tỷ nhu đại tỷ.”Lâm Thanh Uyển yên lặng mà nhìn hắn, tiểu tử này hành a.Ngũ hoàng tử cho rằng nàng không tin, nhịn không được thấp giọng kêu lên: “Ta là nghiêm túc, ta ra kinh trước đại tỷ cố ý tới gặp ta, làm ta nhiều vì phụ hoàng cùng Đại Lương suy nghĩ, này vừa đi, bắt luận là hy sinh cái gì đều phải nhẫn nhục phụ trọng, chúng ta đã hướng Đại Lương mang đến vinh quang, sẽ vì nó hy sinh...”Ngũ hoàng tử sờ sờ ngực nói: “Lòng ta mao mao, tổng cảm thấy bất an, Tam tỷ, người nói đại tỷ sẽ không thật muốn đem ta chiết ở Thục Quốc, hảo cùng nó khai chiến đi? Rốt cuộc lúc trước chúng ta Lương Quốc đối sở khai chiến chính là lấy cớ Sở Quốc ám sát tú ca...”Tuy rằng khoảng thời gian trước đã chứng thực là hiểu lầm, nhưng Lương Quốc cũng không lui binh.Ngũ hoàng tử thật sự đại tỷ đúng sự thật bào chế một cái tương tự trường hợp, tỷ như làm hắn ở Thục Quốc bị ám sát, sau đó bên này lại nhanh chóng giết Đại hoàng tử; Hoặc là làm Đại hoàng tử ở Lương Quốc bị ám sát, vu oan cáp biệt quốc, nhưng mặc kệ là hắn bị ám sát, vẫn là Thục Quốc Đại hoàng tử bị ám sát, việc này chỉ cần vừa động thủ, hai người bọn họ liền rất khó sống thêm trứ.Ngũ hoàng tử là không học vấn không nghè nghiệp, cũng ăn chơi trác táng thật sự, nhưng hắn trực giác từ trước đến nay chuẩn, cho nên hắn này dọc theo đường đi đều cảm thấy chính mình là đi chịu chết.Tâm vốn là hoảng sợ nhiên, dọc theo đường đi bên người thị vệ cùng hạ nhân còn liên tiếp khuyên hắn muôn lấy đại cục làm trọng, trung quân ái quốc, nhẫn nhục phụ trọng, không cần oán giận bệ hạ, Tú hoàng tử, Tam hoàng tử, Lục hoàng tử cùng với Lâm Thanh Uyển...Sau đó Ngũ hoàng tử liên đem nhắc tới mỗi người đều oán hận một cái biến, Lâm Thanh Uyển nặng nhất, hắn cha nhẹ nhất.Nhưng trải qua hôm nay ra trận giết địch, loại này oán giận biến mất, ngược lại bị một loại mệt mỏi cùng mờ mịt thay thế được.Hắn không biết như thế nào mới là chính xác, nhưng tựa hồ hắn trước kia quá đến mức đần độn.Lâm Thanh Uyển lại chỉ cảm thấy may mắn, tiểu tử này có lang giống nhau trực giác cùng tàn nhẫn, mắt công cùng Tú hoàng tử tuổi kém đến có chút đại, bằng không chỉ sợ Đại Lương cũng đến một trận long tranh hổ đấu mới có thể định ra người thừa kế.Nàng cười nói: “Cái này ngươi không cần lo lắng, Thục Quốc Đại hoàng tử an nguy, trưởng công chúa căm không thượng thủ, mà nếu là triều thần đê án, ta có thể lôi kéo ngươi Chung tỷ tỷ cùng với Lư

đô hộ cho ngươi chông đỡ, nga, còn có ta chất nhi Lâm Tín.” Ngũ hoàng tử bán tín bán nghi, “Thật sự?” Lâm Thanh Uyển gật đầu. “Lần này chính là ngươi đê ta.” “Đó là bởi vì Ngũ điện hạ thích hợp, ta là thủ tín người, đã cắp ra hứa hẹn, tất sẽ làm được, trừ phi ta đã chết.” Lâm Thanh Uyển dừng một chút sau lại nói: “Liền tính ta đã chết, ta cũng sẽ tận lực giúp Ngũ hoàng tử chu toàn bố trí.” Ngũ hoàng tử còn ở do dự. Lâm Thanh Uyển xem như minh bạch, tiểu tử này là thật sự sợ chết. Nàng đỡ trán, “Ở trên chiến trường cũng không gặp ngươi lui về phía sau nửa bước a.” “Kia như thế nào giống nhau,” Ngũ hoàng tử đúng lý hợp tình nói: “Ở trên chiến trường chạy đó là đào binh, huống chi ta lại không ngu, một khi ta xoay người chạy, ta đây kia một mảnh binh lính đều sẽ bôn đảo, một ảnh hưởng mười, mười ảnh hưởng trăm, đây chính là muôn quân pháp xử trí.” Tuy rằng hắn là hoàng tử, hơn phân nữa sẽ không bị chém đầu, nhưng cũng mất mặt thật sự, sẽ bị vân tội, còn sẽ trở thành cả đời vết nhơ. Lâm Thanh Uyển cười, “Ngươi không ngu ngốc sao, nhưng vì cái gì liền không thể đem Thục Quốc cho rằng một cái chiến trường, mà ngươi chính là lãnh binh tướng quân đâu?” “Ngươi chính là tướng mê hoặc ta đi Thục Quốc làm con tin.” “Vậy ngươi là tướng tiếp tục lưu tại trong quân hiệu lực sao?” Lâm Thanh Uyển hỏi, “Người cả đời này tổng phải làm chút có ý nghĩa sự, ngươi tổng không thể cả đời ở kinh thành ăn nhậu chơi bài, chờ người khác cho ngươi khởi động một mảnh không trung đi?” Ngũ hoàng tử trầm mặc trong chốc lát nói: “Ở trong quân hiệu lực cũng có thể...” Lâm Thanh Uyển liền thở dài, “Ngươi a, nói ngươi thông minh, rồi lại bỗn, ngươi lưu tại trong quân có lẽ chỉ có thể cứu mười cái trăm cái Vương Trụ, nhưng ngươi đi Thục Quốc lại có thể cứu thượng vạn cái, thậm chí càng nhiều Vương Trụ cập Vương Trụ người nhà, vì sao phải lựa chọn chính mình nhất không am hiểu một cái đâu?” Bởi vì hạt nhân thông thường đều sẽ không có kết cục tốt a. “Ta cũng làm quá hạt nhân,” Lâm Thanh Uyển đột nhiên nói, “Tình trạng so ngươi đi Thục Quốc kém nhiều, nhưng ngươi xem, ta hiện giờ bình yên vô sự ngồi ở chỗ này.” “Ngươi là nói Liêu Quốc việc?” Lâm Thanh Uyển gật đầu, “Ngươi có hay không tính quá, lương liêu ngăn chiến, có thể thiêu chết bao nhiêu người?” Ngũ hoàng tử ở trong lòng tính nhầm một chút, hắn số học không tốt lắm, nhưng cũng biết Định Châu vùng quân dân thêm lên nhất định không ít người. Hắn không khỏi khâm phục nhìn về phía Lâm Thanh Uyển. Lâm Thanh Uyển liền đối hắn gật đầu, cỗ vũ nói: “Ngươi cũng có thể, tương lai bọn họ sẽ giống nhau kĩ thuật!” Ngũ hoàng tử trong lòng kích động, nghĩ hắn đến trên triều đình tham chính khi, mọi người xem hướng hắn ánh mắt so Lâm Thanh Uyển còn muốn sùng kính, tức khắc có chút lâng lâng, hắn lại lần nữa hỏi: “Ta thật sẽ không chết?” Lâm Thanh Uyển gật đầu, “Sẽ không!” Ngũ hoàng tử liền cắn răng nói: “Hảo, ta đi!” Lâm Thanh Uyển trong lòng thở dài nhẹ nhõm một hơi,

chụp một chút hắn đâu nói: “Nếu như vậy sợ chết, như thế nào trước kia như vậy hồn nháo?” Ngũ hoàng tử mặt đỏ lên, nháy mắt nghĩ tới Lâm Thanh Uyển giáo huấn hắn những lời này đó, nhịn không được nói thầm nói: “Ta hiện tại đã không nhu vậy.” Tuy rằng vẫn là sẽ nhịn không được xem mỹ nhân, ôm mỹ nhân, đùa giỡn mỹ nhân, nhưng thật sự rất ít nhu vậy. Ngũ hoàng tử trộm ngắm liếc mắt một cái Lâm Thanh Uyển, cảm thấy Tam tỷ thật là nhu vãng tích xinh đẹp, hắn đều trưởng thành, nàng nhìn vẫn là nguyên lai nhu vậy. Lâm Thanh Uyển cảnh cáo liếc mắt nhìn hắn, đứng dậy nói: “Nếu quyết định, kia ngày mai người liền không cần trở lên tiền tuyến, lưu tại doanh trung hỗ trợ, thuận tiện chờ đợi Thực Quốc Đại hoàng tử đến đây đi.” Ngũ hoàng tử sững sốt một chút mới phản ứng lại đây, đột nhiên lại có chút hồi hận. Nhưng nhìn Lâm Thanh Uyển lãnh đạm mặt, đổi ý nói lại khó mà nói xuất khẩu. Lâm Thanh Uyển đã trước xoay người đi xuống, lãnh hắn trở về rửa mặt dùng cơm. Chung Như Anh thấy hắn nhu vậy thành thật, rất là ngạc nhiên, “Ngươi đây là thuyết phục hắn?” Lâm Thanh Uyển gật đầu, “Nhưng ta xem hắn còn hạ không chừng quyết tâm, ngày mai ngươi làm người dẫn hắn đi quân y bên kia, làm cho bọn họ một đám người đi cấp quân y trợ thủ.” Chung Như Anh ghét bỏ nói: “Hắn nhưng đừng đi cho ta thêm phiền, nơi đó không thể so hắn chỗ, nếu là chậm trễ quân y cứu trị...” Lâm Thanh Uyển nàng liếc mắt một cái nói: “Ngươi tưởng chỗ nào vậy, hắn thuộc hạ đám kia thị vệ tùy tiện sai sứ, nhiều ít là hiểu chút xử lý miệng vết thương phương pháp, hắn chỉ cần ở một bên bồi thương binh nói chuyện phiếm là được.” “Bị thương nằm ở trên giường vốn dĩ liên gian nan, nếu là không có giải buồn phương pháp, vậy càng buồn khổ, hắn tuy tật xấu không ít, nhưng kia há mồm có thể nói thật sự, vừa lúc làm hắn đi bồi người tâm sự thiêng, cấp bọn lính giải quyết buồn khổ.” Chung Như Anh: Đột nhiên cảm thấy lão ngũ có điểm đáng thương. Đương nhiên, Lâm Thanh Uyển cùng Ngũ hoàng tử cũng không phải là nói nhu vậy, “Ngươi trước kia là cao cao tại thượng hoàng tử, đã có tâm làm một phen sự nghiệp, vậy không thể thoát ly bá tánh, cho ngươi đi cảm thụ dân gian khó khăn là không có khả năng, thời gian này đoán, ngươi có thể cảm nhận được cái gì? Cho nên ngươi đi cùng bọn lính tâm sự thiêng, hỏi nhiều hỏi bọn hắn trong nhà tình huống, ngươi cũng có thể trưởng chút kiến thức, biết dân gian sinh hoạt có bao nhiêu khổ sở.” “Ta cùng doanh trướng ngoại binh lính nói chuyện, bọn họ đều không thể nào phản ứng ta a.” “Bọn họ đang đứng cương đầu, ngươi ít đi quây rầy nhân gia, đi thương binh doanh đi, bọn họ có rảnh,” Lâm Thanh Uyển nói: “Ngươi không phải còn có một cái trọng thương thủ hạ ở bên kia? Qua đi xem hắn, cũng thay bệ hạ cùng Đại Lương an ủi một chút này đó thương binh, cảm tạ bọn họ vì Đại Lương làm ra công hiến.” Ngũ hoàng tử ý động, liền đi theo Chung Như Anh người đi thương binh doanh, hắn mang đi thị vệ cùng hạ nhân đều bị bắt tráng đinh,

không ai sai sứ hắn, hắn liền ngồi xổm bên cạnh nhìn, thường thường cõi vũ một chút thảm gào thương binh, ngẫu nhiên hô trợ đê cái kéo gì, ngồi xổm đến lâu rồi, liền theo chân bọn họ đáp thượng lời nói. Vì thế, Ngũ hoàng tử bồi liêu kiếp sống bắt đầu rồi.

Chương 466: Giao hảo

Thục Quốc Đại hoàng tử đường vòng Quế Châu đuổi tới Hồng Châu khi, Ngũ hoàng tử đã ở thương binh doanh trung hồn đến hô mưa gọi gió, trong lúc Thục Quốc sứ thần chỉ thấy quá hắn hai lần, cảm thấy vị này Ngũ hoàng tử cũng không giống đòn đai trung như vậy ăn chơi trác táng, đã thở dài nhẹ nhõm một hơi, lại nhịn không được đề phòng lên. Thục Quốc Đại hoàng tử phân lượng có thể so Ngũ hoàng tử trọng nhiều, không chỉ có Thục Quốc sứ thần đi nghênh đón, Mẫn thượng thư cùng Lâm Thanh Uyển cũng đi.Đương nhiên, đều là hoàng tử Ngũ hoàng tử cũng bị xách đi cẩn thận trang điểm một chút đưa đến đại doanh cửa nghênh đón.Đai Ngũ hoàng tử nhìn đến từ trên xe xuống dưới một cái tiểu thí hài khi, trong mắt hắn nháy mắt chỉ còn lại có đồng tình.Đại hoàng tử một đường tàu xe mệt nhọc, còn muốn đề phòng Sở quân, có thể nói chịu nhiều đau khổ, trên đường không cẩn thận bị bệnh một hồi, nhưng chính là như vậy, bọn họ cũng chỉ dừng lại nghỉ tạm nửa ngày mà thôi.Bởi vì Tam Quốc Chiến sự chính đánh đến kịch liệt, hộ tống người của hắn không dám chậm trễ, cho nên ra roi thúc ngựa hướng Hồng Châu đuổi.Đại hoàng tử bị như vậy lăn lộn, gầy thật lớn một vòng, Ngũ hoàng tử nhìn đến chính là một cái khuôn mặt tiêu tụy, ốm yếu tám tuổi tiểu hài tử.So sánh với dưới, hắn cái này phơi đen lại cường tráng hoạt bát thiếu niên có vẻ muôn hảo rất nhiều.Bệnh thành như vậy đều đến đâm đương hạt nhân, thật là quá đáng thương.Thục Quốc sứ thần nhóm nhìn đến Đại hoàng tử như vậy cũng đau lòng hỏng rồi, vội vàng đem hắn nghênh đón tiến doanh.Đại hoàng tử tuy mới tám tuổi, nhưng từ nhỏ tiếp thu chính là tinh anh giáo dục, thả hắn là Thục để đích trưởng tử, cùng nghịch ngợm gây sự, ghét học trốn học Ngũ hoàng tử không giống nhau, hắn từ nhỏ đã bị một đám lão sư vây quanh ở trung gian.Bởi vậy tâm tính thành thục, lúc này thấy đến Mẫn thượng thư đám người cũng không thất lễ, cho nhau chào hỏi sau mới cầm tay nhập doanh.Bởi vì Ngũ hoàng tử cùng hắn thân phận tương đương, bởi vậy hai người đi ở cùng nhau.Một thiếu niên, một cái đại hài tử, cho nhau đều trộm ngắm đối phương hai mắt, tự cho là trong lòng đều có chút đế.Lâm Thanh Uyển thấy hắn sắc mặt không tốt, đem người đưa về doanh trướng sau liền nhìn Mẫn thượng thư liếc mắt một cái.Mẫn

thượng thư lập tức nói: “Đại hoàng tử một đường tàu xe mệt nhọc, không bằng trước rửa mặt chải đầu nghỉ ngơi một chút, mặt khác sự chúng ta ngày mai lại nói?” Lâm Thanh Uyển nói tiếp: “Không biết Đại hoàng tử nhưng tùy thân có chứa ngụ ý, nếu vô, chúng ta đem đại phu mời đến, làm hấn cho ngài điều trị một chút thân thể.” Đại hoàng tử đoán chính ngồi, hơi hơi khom người cười nói: “Đa tạ hai vị quý sứ, ta có chứa ngụ ý.” “Vậy không nhiều lăm quấy rầy.” Lâm Thanh Uyển cùng Mẫn thượng thư đứng dậy cáo từ, đi lên thuận tay đem Ngũ hoàng tử cũng cắp xách đi rồi. Chờ bọn họ vừa đi, Đại hoàng tử lúc này mới hơi thở lỏng, nhưng vẫn như cũ nhảy thắn kinh đối Tần thượng thư cười nói: “Tần đại nhân, các ngươi nói đến như thế nào?” Tần thượng thư khom người nói: “Điện hạ yên tâm, đã đều nói lấy, chờ đem Ngũ hoàng tử đưa về Thục Quốc, chúng ta liền có thể bắt đầu bước tiếp theo hợp tác.” Đại hoàng tử gật đầu, nghĩ đến vừa rồi những người đó, châm chước hỏi: “Ta xem vị kia Ngũ hoàng tử cũng không giống trong lời đồn ăn chơi trác táng a?” Tần thượng thư liền cười, “Nghe đồn tổng hội cùng hiện thực có chút không hợp, bằng không cũng không phải là nghe đồn.” “Vừa rồi vị kia dịu dàng cô nương đó là Lương Quốc Lâm quận chúa?” “Là,” Tần thượng thư dừng một chút sau nói: “Điện hạ đi Lương Đô sau chỉ sợ sẽ thường xuyên cùng nàng giao tiếp, cho nên hay là nên cùng nàng làm tốt quan hệ.” “Di,” Đại hoàng tử kinh ngạc, “Lương Quốc bên này không phải vị kia mẫn đại nhân cầm đầu sao?” “Là, nhưng Lâm quận chúa là Lý Phiên Viện thượng thư, lại là Lương Đế nghĩa nữ, về công về tư đều sẽ từ nàng tới tiếp đãi điện hạ.” Đại hoàng tử gật đầu, nghĩ đến vừa rồi Lâm Thanh Uyển ôn nhu dễ thân, đảo cũng không bài xích. Tần thượng thư thấy hấn sắc mặt mệt mỏi, liền đứng dậy nói: “Điện hạ trước rửa mặt chải đầu nghỉ ngơi một chút đi, thần cáo lui trước.” “Ân.” Ngũ hoàng tử tự nhận tại đây đại doanh trung hán cùng Lâm Thanh Uyển quan hệ tốt nhất, cho nên vừa ra doanh trướng liền đẩy ra Mẫn thượng thư, ghé vào Lâm Thanh Uyển bên người nói nhỏ, “Tam tỷ tỷ, ta xem vừa rồi Thục Quốc Đại hoàng tử thân thể thực nhược a, vạn nhất hán bệnh đã chết làm sao bây giờ?” Lâm Thanh Uyển tức giận trùng mắt nhìn hán liếc mắt một cái nói: “Vậy ngươi liền cầu nguyện hán không cần sinh bệnh đi.” Bằng không Đại hoàng tử nếu là bệnh chết ở Đại Lương, Ngũ hoàng tử cũng chưa về. Ngũ hoàng tử bĩu môi, “Ta liền biết, ngươi trước kia đều là hống ta, ta một đáp ứng đi Thục Quốc ngươi liền thay đổi sắc mặt.” Lâm Thanh Uyển bất đắc dĩ nói: “Ngươi có phải hay không gì, lúc này mới ở đâu ngươi liền nói như vậy, truyền tới Thục Quốc sứ thần trong tai, ngươi còn có nghĩ ở Thục Quốc quá ngày lành?” “Ta đây cũng là lo lắng Thục Quốc Đại hoàng tử thân thể a.” Dương nhiên, càng lo lắng cho mình mạng nhỏ. “Yên tâm đi, bọn họ tùy thân mang theo ngụ ý, này bệnh hơn phân nửa là lên đường đuổi, chờ nghỉ ngơi một trận thì tốt rồi, thả chờ bên này đàm phán kết thúc, chúng ta sẽ cùng hán

cùng trở lại kinh thành, đến lúc đó có rất nhiều danh y thê hán điều trị thân thể.”Lâm Thanh Uyển dừng một chút sau mới lại nói: “Ngược lại là ngươi, từ Hồng Châu đến Thục đô lộ nhưng không dễ đi, ta cho ngươi nhiều chuẩn bị một ít dược liệu mang lên, ngươi muốn nghe bọn thị vệ cùng thái y nói, nhưng không cho làm bậy. Bằng không ngươi nếu là ở Thục Quốc bệnh đã chết, kia mới là thất bại trong gang tấc.”“Ta thân thể hảo đàu, mới sẽ không sinh bệnh.”Ngũ hoàng tử đổi mới tới Thục Quốc Đại hoàng tử thực cảm thấy hứng thú, sáng sớm hôm sau, không chờ Lâm Thanh Uyển kêu liền chính mình trước chạy đi tìm người ngoan nhi.Thục Quốc sứ thần nhóm thấy cũng không ngăn đón, hai vị hoàng tử giao hảo bọn họ thấy vui mừng, như vậy Đại hoàng tử đi Lương Đô cũng có thể hảo quá một chút.Rõ ràng Thục Quốc Đại hoàng tử tuổi muôn so Ngũ hoàng tử tiểu, lại có vẻ so với hán ôn trọng nhiều, này còn chưa tính, tám tuổi Đại hoàng tử học thức còn ở mười bốn tuổi Ngũ hoàng tử phía trên, hai người nói chuyện trời đất trong chốc lát sau liền phát hiện lẫn nhau có điểm tiếp không thượng lời nói.Ngũ hoàng tử ai oán nhìn hán nói: “Ngươi ở Thục Quốc khi có phái hay không trừ bỏ đọc sách liền không làm mặt khác?”Bát hoàng tử liền nói: “Đọc sách không phải học sinh ứng làm việc sao? Ta mới tám tuổi, không học tập có thể đi làm cái gì đâu?”“Ngươi không chơi sao?”Đại hoàng tử nghĩ nghĩ hỏi, “Đi theo tiên sinh luyện tập cưỡi ngựa bắn cung tính sao?”“Mùa xuân ngươi không ra khỏi cửa đạp thanh?”“Trừ bỏ đi học ở ngoài, mùa xuân muôn đi theo phụ hoàng học tập tế thiêng lê nghi.”“Thật đáng thương,” Ngũ hoàng tử bĩu môi, hán từ trước đến nay cảm thấy học lê nghi là so học Tứ thư còn muôn thống khổ sự, hán kiêu ngạo nói: “Mùa xuân chúng ta muôn đi theo phụ hoàng đi hoàng trang tròng trọt, ta cùng lão lục ở trong hoàng trang đều có một miếng đất, cần phải tự mình xử lý, chúng ta thích nhất đi nơi đó chơi, bởi vì rút xong rồi trong đất thảo, chúng ta liền có thể cưỡi ngựa ở trong hoàng trang săn thú, còn có thể mang trong trang các đồng bạn cùng nhau chơi đánh giặc trò chơi.”Đại hoàng tử hơi hơi trùng mắt, “Hoàng tử cũng muôn tròng trọt?”“Đương nhiên, ta phụ hoàng đều tự mình xuống đất đẻ, chúng ta huynh đệ mấy cái, chưa thành thân phân trước phủ ở hoàng trang đều có một miếng đất, liền bảy tám phần đi, tùy tiện chúng ta loại bắt cứ thứ gì. Năm nay ta đem miếng đất kia toàn loại hàn dưa, ai, vốn đang nghĩ năm nay có thể tùy ý ăn đâu, kết quả ta mới khai một cái liên tới đương hạt nhân.”Ngũ hoàng tử nhắc lên mí mắt, đồng tình nhìn thoáng qua Đại hoàng tử, “Đôi ta nhưng thật ra cùng mệnh tương liên.”Đại hoàng tử: “..”“Kia mùa hè đâu, ngươi không đi bơi lội?” Ngũ hoàng tử thấy cảm thấy hạt nhân cái này đề tài là bi thương, bất lợi với hán giao bằng hữu, cho nên vẫn là đem đề tài xả đến chơi đi lên.Đại hoàng tử lắc đầu, “Muốn đọc sách.”Ngũ hoàng tử ánh mắt càng đồng tình, “Mùa thu cũng không săn thú? Mùa đông cũng không chơi tuyệt?”Đại hoàng tử im

lặng, Ngũ hoàng tử kinh hô, “Như vậy đáng thương?” Đại hoàng tử nháy miệng, “Ngươi chơi nhiều như vậy, học tập thời gian còn đủ sao?” “Không đủ a, cho nên ta cùng lục đệ thường xuyên trốn học.” Ngũ hoàng tử đúng lý hợp tình nói. Đại hoàng tử: “...” Hắn gian nan hỏi, “Lương Đế cũng mặc kệ sao?” Ngũ hoàng tử liền cười hắc hắc, “Kia muôn xem trốn chính là cái gì khóa, nếu là chút râu ria, phụ hoàng nhiều nhất răn dạy chúng ta một đốn, dù sao cũng không ít khôi thịt, làm phụ hoàng mắng thoái mái thì tốt rồi, chúng ta cũng chơi đến vui vẻ a.” Hắn lại không nghĩ đương hoàng đế, hắn cha cũng biết hắn không phải người có thiên phú học tập, tự nhiên sẽ không quá mức khó xử hắn, chỉ cần hắn không ở bên ngoài gặp rắc rối là được. Đại hoàng tử lúc này mới nhận thấy được hai người bất đồng, hắn là dựa theo quốc gia người thừa kế tiêu chuẩn tới bồi dưỡng, mà Ngũ hoàng tử là nuôi thả. “Ta quay đầu lại cho ngươi viết mấy phong thư, chờ ngươi tới rồi kinh thành ngươi liền cầm tin đi tìm ta lục đệ cùng các bằng hữu của ta, bọn họ sẽ mang ngươi đi ngoạn nhi.” Ngũ hoàng tử vỗ bờ vai của hắn cảm thán nói: “Nhân sinh khô đoản, nên chơi thời điểm phải chơi, bằng không ai biết liền trời giáng tai họa bất ngờ, chúng ta liền đã chết đâu?” Đại hoàng tử: “...” “Bất quá ngươi cũng đừng lo lắng, tuy rằng chúng ta là đi làm hạt nhân, nhưng ngươi ở Lương Quốc khẳng định an toàn, ngươi còn nhớ rõ ngày hôm qua nhìn thấy Lâm quận chúa sao? Nàng là ta Tam tỷ, nàng lợi hại đê, tới rồi kinh thành ngươi nhiều nghe nàng, bảo đảm có thể sống được thoái mái dễ chịu.” Ngũ hoàng tử đâm đâm bờ vai của hắn, làm mặt quỷ nói: “Ngươi đâu, ngươi ở Thục Quốc có cái gì bằng hữu, muốn hay không cũng cho ta viết mấy phong thư, làm ta tìm bọn họ ngoạn nhi?” Ngũ hoàng tử ám chỉ hắn muốn lễ thượng vãng lai, ta cho ngươi tiện lợi, ngươi cũng nên vì ta an bài một phen mới hảo. Đại hoàng tử ngân người, sau đó nói: “Ta biểu ca có tính không?” “Tính tính tính, ngươi có mấy cái biểu ca? Bọn họ lợi hại sao? Có phải hay không ở Thục đô nói một không hai? Trừ bỏ ngươi liền bọn họ lớn nhất?” Tân thượng thư ở cửa nghe xong nửa ngày, nhịn không được trùn trùn thái dương, nhưng vẫn là chưa tiến vào quấy rầy bọn họ, xoay người rời đi. Mới đi ra vài bước liền đụng phải tới Lâm Thanh Uyển, hắn không khỏi bước chân một đốn, lộ ra tươi cười hành lễ, “Lâm thượng thư hảo hảo.” Lâm Thanh Uyển dừng lại bước chân hành lễ, cười nói: “Ta là cố ý lại đây, nghe nói Ngũ điện hạ tại đây, ta sợ hắn quấy rầy đến quý quốc Đại hoàng tử nghỉ ngơi, cho nên lại đây xem một cái.” Tân thượng thư trước kia không hiểu, hiện tại lại có chút minh bạch, nghĩ đến vừa rồi hắn nghe được những lời này đó, không khỏi cười nói: “Lâm thượng thư nhiều lo lắng, hai vị điện hạ trò chuyện với nhau thật vui, cũng không quấy rầy chỗ.” Lâm Thanh Uyển liền thở dài nhẹ nhõm một hơi, “Kia thật sự là quá tốt, hai vị điện hạ có thể giao hảo, thuyết minh bọn họ đích xác có duyên.” “Đúng vậy, chúng ta Đại điện hạ tuy niên thiếu, lại ẩn trọng nhiều

lự, mà Ngũ hoàng tử hoạt bát ngay thǎng, hai người nhưng thật ra hợp phách.”“Kia thật là hai nước chi hạnh.” Lâm Thanh Uyển cười khanh khách nói: “Nếu hai vị điện hạ giao hảo, chúng ta đây liền không cần đi quấy rầy, Tần thượng thư nếu không có việc gì, không bằng chúng ta đánh cờ một ván?”“Sớm nghe nói Lâm thượng thư có thể cùng Cơ tiên sinh đánh cờ, có thể cùng ngài đánh cờ là Tần mỗ tam sinh hữu hạnh.” Hai người nói liền đi Tần thượng thư doanh trướng chơi cờ.

Chương 467: Rời đi

“Phía trước Mẫn thượng thư nói Lương Quốc có biện pháp nghịch chuyền chiến cuộc, chúng ta lúc này mới đồng ý lấy Tư Thủy vì giới, nhưng gần đoạn thời gian, Lư tướng quân cùng Chung tướng quân toàn kế tiếp bại lui, này nhưng không giống có lợi cho chiến cuộc bộ dáng.” Tần thượng thư buông một viên quân cờ lấp kín Lâm Thanh Uyển đường đi.Lâm Thanh Uyển cười nhạt nói: “Tần đại nhân sao không lại quan trọng một trận? Hiện giờ chúng ta chỉ nói phán, còn chưa chính thức ký kết, đãi chiến cuộc nghịch chuyền, chúng ta lại ký tên không muộn.”“Vậy đa tạ Lâm thượng thư thông cảm.”Lâm Thanh Uyển cười, “Không dám, không dám.”“Không biết quý quốc Ngũ hoàng tử tính toán khi nào khởi hành?” Tần thượng thư cười hỏi, “Quốc gia của ta Đại hoàng tử đã đến Hồng Châu, này đã xem như Lương Quốc địa bàn.”Lâm Thanh Uyển trầm ngâm một lát nói: “Ta trở về liền cùng Mẫn thượng thư thương lượng, đãi chúng ta đem đi theo người chờ an bài hảo liền có thể khởi hành.”Tần thượng thư gật đầu.Ngũ hoàng tử càng sớm đi Thục Quốc, Thục Quốc mới có thể càng sớm an tâm.Lâm Thanh Uyển cùng Mẫn thượng thư đương nhiên cũng biết điểm này, nhưng thấy Ngũ hoàng tử đã nhiều ngày chơi đên vui đến quên cả trời đất, hiển nhiên là sắp quên việc này.Này đắc tội với người việc Mẫn thượng thư đương nhiên không vui đi làm, vì thế liền đẩy cho Lâm Thanh Uyển.Hắn cười túm tím nói: “Ta xem quận chúa cùng Ngũ hoàng tử nhưng thật ra hợp ý, việc này liền giao cho ngài.”Lâm Thanh Uyển liếc mắt nhìn hắn, Mẫn thượng thư liền lộ ra một chút láy lòng tươi cười, “Ngũ điện hạ cái kia tính tình, nếu là ta chờ nói chuyện không xuôi tai chọc giận hắn, chỉ sợ hắn có thể trực tiếp phát giận không đi.”Này thật đúng là Ngũ hoàng tử sẽ làm sự, Lâm Thanh Uyển trừu trừu khéo miệng, xoay người đi.Ngũ hoàng tử vừa nghe Lâm Thanh Uyển làm hắn chuẩn bị khởi hành đi Thục Quốc, liền sâu kín thở dài nói: “Ta liền biết, chung có như vậy một ngày.”Hắn u oán nhìn Lâm Thanh Uyển nói: “Tam tỷ, ngươi nhất định sẽ bảo hộ ta, đúng không?”“Yên tâm, ta sẽ bảo vệ tốt Thục Quốc Đại hoàng tử,” Lâm Thanh Uyển vỗ vỗ bờ vai của hắn nói: “Hắn không ra sự, ngươi là có thể tồn tại.”“Vậy ngươi nhưng nhất định phải xem trọng hắn, tánh mạng của ta liền

giao cho ngài.”Lâm Thanh Uyển xoay người liền đi, “Ngươi chạy nhanh thu thập đi, đi Thục Quốc không cần túng, nhưng cũng đừng quá kiêu ngạo.”Ngũ hoàng tử nói thầm, hắn nơi nào còn dám kiêu ngạo, đều đi làm hạt nhân đương nhiên đến kẹp chặt cái đuôi sinh hoạt.Lâm Thanh Uyển cùng Mẫn thượng thư một lần nữa an bài Ngũ hoàng tử bên người thị vệ cùng hạ nhân.Hạ nhân toàn bộ đổi đi, đều là Lâm Thanh Uyển tuyển người, Mẫn thượng thư cũng xem qua quá, đến nỗi thị vệ còn lại là tòng quân trung chọn lựa.Chỉ có thị vệ trưởng cùng mấy cái thị vệ không đổi, ngay từ đầu Mẫn thượng thư khó hiểu, cho rằng Lâm Thanh Uyển là tướng không chế Ngũ hoàng tử, rốt cuộc những người này đều là triều đình cấp an bài, tuy rằng bọn họ ở trên đường khuyên bảo Ngũ hoàng tử nói không quá thỏa đáng, nhưng cũng không đến mức muôn đổi đi nhiều người như vậy.Mãi cho đến trong kinh có xác thực tin tức truyền đến, Tứ hoàng tử, thậm chí là bệ hạ đều là đồng ý Lâm Thanh Uyển đổi mới người, Mẫn thượng thư lúc này mới đồng ý.Ngũ hoàng tử bên người người bị thay đổi hơn phân nửa, có một số việc tự nhiên cũng muốn một lần nữa an bài.Cho nên chờ Ngũ hoàng tử xuất phát khi, đã là Thục Quốc Đại hoàng tử tới này ngày thứ tư, lúc này Sở Quốc từng bước ép sát, mà Lương Quốc thong thả lui về phía sau, ngay cả đại doanh đều sau này triệt hai mươi dặm.Ngũ hoàng tử xem đến là kinh hồn táng đảm, cũng không dám ở lâu, lên xe ngựa sau nhỏ giọng đối Lâm Thanh Uyển nói: “Tam tỷ, các ngươi nhưng đừng chơi quá trớn, nếu là giả triệt biến thật thua, kia ai cũng phụ trách không dậy nổi.”Lâm Thanh Uyển cười nói: “Ta biết, ngươi đi đường cẩn thận, đãi thuận lợi tới rồi Thục đô liền phái người cho chúng ta đưa cái tin nhi.”Ngũ hoàng tử lưu luyến không rời, “Hảo, Tam tỷ tỷ, ngươi nhưng nhất định phải nhớ rõ ta, nhất định phải bảo vệ tốt Đại hoàng tử a.”Lời này thanh âm không thấp, một bên đứng Đại hoàng tử cùng Thục Quốc sứ thần cũng nghe tới rồi, bọn họ trùu trùu khóc miếng, không nói chuyện.Lâm Thanh Uyển liền tức giận đem người đẩy mạnh trong xe, đáp: “Yên tâm đi, ngươi chiếu cố hảo tự mình là được.”Ngũ hoàng tử bỏ nhào vào phía trước cửa sổ, duỗi tay cùng Đại hoàng tử dùng sức huy, “Đại hoàng tử, ngươi nhưng nhất định phải bảo vệ tốt chính mình a, ta cũng sẽ bảo hộ ta chính mình, ngươi ta tánh mạng nhưng liền ở một khói đâu.”Thục Quốc Tần thượng thư hiện nhiên không nghĩ tới Ngũ hoàng tử như vậy sơ chêt, kinh ngạc nhìn về phía Mẫn thượng thư.Mẫn thượng thư mặt vô di sắc, thấy hắn nhìn qua liền cười nói: “Xem ra hai vị hoàng tử cảm tình cực đốc, mới mấy ngày liền cảm tình tốt như vậy.”Tần thượng thư cũng cười, “Đúng vậy, hai vị hoàng tử hợp ý.”Một bên Đại hoàng tử: “...”Ngũ hoàng tử bị kéo đi Thục Quốc, bị thay đổi xuống dưới thị vệ tắc toàn bộ lựa chọn lưu tại trong quân công hiến.Bằng không như vậy xám xịt trở về, về sau tiền đồ cũng khó có khởi sắc, còn không bằng liền lưu tại trong quân giao tranh đâu.Huống chi, bồi Ngũ

hoàng tử đi Thục Quốc, không chỉ có nguy hiểm, tiền đồ cũng cùng Ngũ hoàng tử cột vào cùng nhau, liền tính bọn họ có thể an toàn từ Thục Quốc trở về, chỉ sợ cũng không có gì quá lớn tiền đồ.Bởi vì bọn họ cùng chính là Ngũ hoàng tử, mà Ngũ hoàng tử hiển nhiên không phải có đại chí hướng cùng đại năng lực người, bọn họ tương lai cũng chính là Ngũ hoàng tử thân binh.Bọn thị vệ lựa chọn lưu lại nơi này, nhưng xa ở kinh thành trưởng công chúa vẫn là thu được tin tức, đảo không phải nàng tin tức linh thông, liền Hồng Châu sự đều có thể nhanh như vậy biết, mà là bởi vì đây là Hoàng Hậu nương nương có ý nói cho nàng.Lâm Thanh Uyển tin tới kinh thành sau liền bị đưa đến Tứ hoàng tử phi cùng Hoàng Hậu trong tay, Tứ hoàng tử phi xem xong là như thế nào làm Hoàng Hậu không biết, nhưng Hoàng Hậu vừa thấy xong đó là tìm cái lấy cớ làm trưởng công chúa đi lễ Phật.Trưởng công chúa mới từ chùa miếu ra tới, lại bị Hoàng Hậu nương nương cấp kêu tiền cung, muốn cùng nhau cấp Thái Thượng Lão Quân sao kinh.Trưởng công chúa: Sao xong Phật kinh sao Đạo kinh, nàng nương rốt cuộc phải tin Phật vẫn là tin nói?Không quan tâm nói Phật, có thể lưu lại trưởng công chúa là được.Trưởng công chúa vẫn luôn ở tại trong cung, nhưng Hoàng Hậu cũng không ngăn trở nàng cùng bên ngoài truyền lại tin tức, nhưng Hồng Châu không phải nàng không chế phạm vi, mà nàng an bài ở Ngũ hoàng tử bên người người là hạ nhân, tự do bị đại đại hạn chế, lại có Lâm Thanh Uyển có ý lưu tâm, tin tức tự nhiên truyền không ra đi.Cho nên mãi cho đến Hoàng Hậu tới trước, nàng cũng không biết Ngũ hoàng tử bên người người bị thay đổi.Nghe thấy cái này tin tức, trưởng công chúa tuy kinh ngạc, trên mặt lại một chút cũng không hiện, còn cười hỏi, “Mẫn thương thư cùng Tam muội muội đây là hoài nghi có người ở lão ngũ bên người cắm người, cho nên đem người cấp thay đổi?”“Không phải hoài nghi, mà chính là,” Hoàng Hậu trên cao nhìn xuống liếc nàng liếc mắt một cái nói: “Người nọ là ai, người không biết sao?”Trưởng công chúa tươi cười một đón, nhíu mày nói: “Mẫu hậu giờ ra lời này?”“Ta nghe người ta nói, những người đó đều là người cấp lão tú giới thiệu.”Trưởng công chúa hơi hơi mỉm cười, “Là ta cấp lão tú giới thiệu, nhưng kia cũng là lão tú hỏi ta, ta mới đe,”Nàng nhường mày cười nói: “Mẫu hậu còn không biết đi, người tuy là lão tú cắm, lại là Tam muội muội kêu lão tú an bài, ngài cái này nghĩa nữ tâm nhẫn nhưng nhiều lầm đâu, so Nhị muội muội còn lợi hại.”“Vậy ngươi có biết hay không, lần này lão ngũ bên người thay đổi người cũng là nàng làm?” Hoàng Hậu nhàn nhạt mà nhìn nàng một cái nói: “Nàng là rất lợi hại, so ngươi lợi hại nhiều.”Trưởng công chúa trên mặt tươi cười liền duy trì không được.Hoàng Hậu khe khẽ thở dài nói: “Lão ngũ cái kia tính cách, ăn mềm không ăn cứng, ngươi lại cho hắn an bài những người đó, còn dặn dò bọn họ khuyên nhiều giới, hiển nhiên là toàn uy hán ăn ngạnh, này cùng ngươi có chỗ tốt gì?”“Mẫu hậu lời nói nhi thần không hiểu, lão tú hỏi

ta người nào thích hợp lão ngū mang đi Thục Quốc, ta vì không cho lão ngū bị người dạy hư, cố ý tuyển ngay ngăn ngay thằng người đê cử cho hắn còn sai rồi?”“Ngươi muôn cho lão ngū oán hận lão tú, tương lai bất luận hắn hay không có thể hồi Đại Lương, đều là lão tú một cái chuồng ngai vật. Lão tú trọng tình, mất một cái huynh đệ, chỉ biết càng coi trọng dư lại, mà ngươi, bất luận là chèn ép lão ngū lấy lão tú hảo cảm, vẫn là dẫn đường lão ngū cùng lão tú đối nghịch, ngươi đều có thể từ giữa được đến chỗ tốt, đúng không?”“Mẫu hậu...”“Biết nhi chi bằng mẫu,” Hoàng Hậu than nhẹ đánh gãy nàng lời nói, “Trước kia trừ bỏ ta, ai còn sẽ biết ngươi này một mặt? Nhưng ngươi xem, hiện tại Uyển tỷ nhi đã biết, khả năng Như Anh cũng biết, những người khác đâu?”Trưởng công chúa sắc mặt biến đổi lớn.“Làm được càng nhiều, liền sai càng nhiều, người khác cũng mới càng hiểu biết ngươi,” Hoàng Hậu nhìn nàng nói: “Nguyên Hoa, ngươi có trưởng công chúa tôn sư, còn có gì không hài lòng đâu?”Trưởng công chúa cắn răng không nói chuyện.Hoàng Hậu liền khe khẽ thở dài nói: “Chuyện này ta chưa nói cho ngươi phụ hoàng, lão tú hắn là cũng chưa nói, Lâm Thanh Uyển cũng chưa từng thương thư, hy vọng ngươi về sau không cần lại làm như vậy sự.”“Ta làm cái gì?” Trưởng công chúa áp lực hỏi, “Cấp lão ngū tìm một ít ngay thẳng ngay ngăn thị vệ cũng sai rồi?”“Nhân tâm là trên đời này khó nhất thiết kế,” Hoàng Hậu nhẹ giọng nói: “Nếu muôn dựa thiết kế nhân tâm sống qua, người nọ cả đời này cũng quá thật đáng buồn. Người xem Như Anh cùng Thanh Uyển, các nàng...”“Các nàng đều ở trong triều đình, mà ta ở dưới,” trưởng công chúa đánh gãy nàng lời nói, mang theo vài phần oán giận nói: “Mẫu hậu không phải không được ta tham chính sao?”“Trưởng công chúa còn chưa đủ tôn quý sao?”Trưởng công chúa không nói chuyện.Hoàng Hậu liền than nhẹ, nàng đương nhiên tưởng nữ nhi trạm đến cao một chút, trước kia Chung Như Anh vào triều đường khi nàng không dám tưởng, cũng sẽ không làm nữ nhi đi ăn như vậy khổ.Chung Như Anh mỗi lần thương triều đều tao chúng thần phê bình, có khi người ở biên quan đều bị buộc tội, nàng như thế nào nhẫn tâm làm nữ nhi đi chịu như vậy khổ?Trưởng công chúa vị cùng thân vương, nàng lại có Hoàng Đế Hoàng Hậu sủng ái, chính là nàng mấy cái huynh đệ đều ở nàng dưới, nàng cho rằng nữ nhi đã thỏa mãn.Thẳng đến Lâm Thanh Uyển cũng tham dự triều chính, nàng mới phát giác nữ nhi đối triều chính càng ngày càng chủ động, thậm chí ẩn ẩn cũng có nhập sĩ chi ý.Hoàng Hậu chính mình cũng là tâm động quá.Nhưng lại tâm động, bình tĩnh lại sau liền chỉ còn lại có lý trí phản đối.Nguyên Hoa không thể vào triều cầm quyền, nàng hai cái nhi tử so lão tú hài tử lớn mấy tuổi, nàng tính cách còn so lão tú cường thế, lại càng chịu hoàng đế sủng ái, vẫn là duy nhất con vợ cả.Nàng nếu là không dã tâm cũng liền thôi, mấu chốt là nàng dã tâm quá lớn, Hoàng Hậu tuy rằng yêu thương nàng, lại cũng không dám lên mặt lương quốc thể tới mạo hiêm.Cho

nên ở trưởng công chúa nhập sĩ này một chuyện trung nàng là nhất phản đối. Nhưng có tình trưởng công chúa muốn nhập sĩ, từ Hoàng Hậu đưa ra tốt nhất. Hoàng đế cùng Hoàng Hậu cảm tình hảo, trên cơ bản chỉ cần Hoàng Hậu nói ra, hoàng đế liền sẽ không phản đối, mà có hoàng đế duy trì, quần thần phản đối thanh âm cũng sẽ tiêu rất nhiều. Trưởng công chúa ở hoàng đế trước mặt vẫn luôn là ngoan ngoãn nữ hình tượng, nàng nào dám ở hoàng đế trước mặt chủ động để cái này? Nhưng nhiều lần minh kỳ ám chỉ mẫu thân, Hoàng Hậu đều cấp cự tuyệt. Nàng lúc này mới muốn thông qua khác phương thức cầm quyền, Ngũ hoàng tử là trong đó một vòng, nàng lại không nghĩ rằng người đều tới rồi Hồng Châu còn cần thay đổi. Đôi Lâm Thanh Uyển, trưởng công chúa không biết nên ôm lấy loại nào thái độ, nàng tự nhận đãi nàng không tệ, kết quả nàng lại như vậy đối nàng. Trưởng công chúa sắc mặt biến ảo, nửa ngày mới hỏi nói: "Lão ngũ sự là Tam muội nói cho ngài?" Hoàng Hậu trầm mặc không nói. Trưởng công chúa liền cười nói: "Nàng nhung thật ra lợi hại, năm đó mới gặp nàng khi còn tưởng rằng là cái thiên chân thuần lương tiểu cô nương đâu, lại không nghĩ rằng là chỉ sói đội lốt cừu."

Chương 468: Tiến công

Hoàng Hậu nhàn nhạt nói: “Bất luận nàng là lang là dương, nàng với xã tắc có công, thả chí ở lê dân, Đại Lương liền có thể sử dụng nàng, người phụ hoàng cũng sẽ tín nhiệm nàng. Nguyên Hoa, người là thông minh, nhưng ngay cả ta đều không yên tâm người nhập sĩ, huống chi cho người khác?” Trưởng công chúa biến sắc. “Trong khoảng thời gian này, người đã lẽ quá Phật, cũng tham lối đi nhở, tuyển một cái chính mình thích, về sau nhiều đi chùa miếu hoặc đạo quan trung thanh tu đi.” Trưởng công chúa khiếp sợ ngẩn đầu, “Mẫu hậu?” “Mẫu hậu đây là vì người hảo.” Trưởng công chúa lại sắc mặt tái nhợt, “Tốt với ta? Là vì lão tú đi?” Hoàng Hậu lại đột nhiên ngồi xổm nàng trước mặt, nhìn chăm chú vào nàng hai mắt, thấp thấp nói: “Người nếu không phải ta thân sinh nữ nhi, người cho rằng ta sẽ nhúng tay những việc này? Người nếu là có Lâm Thanh Uyển lòng dạ, Chung Như Anh bản lĩnh, chẳng sợ người là cái nữ nhi thân, đỡ người thượng hoàng vị lại như thế nào?” Trưởng công chúa ngẩn đầu, khiếp sợ há to miệng. Hoàng Hậu ngồi dậy tới, nhàn nhạt nói: “Đáng tiếc, người tuy không ngu ngốc, lại tư lợi rất nặng. Lão tú là không đủ thông minh, thậm chí còn có mềm lòng cùng do dự không quyết đoán tật xấu, nhưng hắn tư dục không nặng, cùng người phụ hoàng giống nhau, hắn không yêu tài bảo, cũng không tham sắc đẹp, ngay cả quyền thế chi tâm cũng là bị người cùng Như Anh nửa đầy nửa dụ khơi mào. Người như vậy có lẽ không phải thực thích hợp đương hoàng đế, nhưng lại so người muôn càng thích hợp một ít.” Trưởng công chúa sắc mặt tái nhợt. “Nguyên Hoa, mẫu hậu lại nói với người cuối cùng một lần, Đại Lương là tổ tiên vất vả đánh hạ giang sơn, người phụ hoàng bảo hộ nó 40 năm hơn, liền sinh bệnh cũng không dám, ta tuyệt đối không cho phép bất luận kẻ nào lấy hy sinh nó ích lợi vì đại giới tới giành tư lợi, chẳng sợ người là của ta nữ nhi.” “Con cháu đều có con cháu phúc, bọn họ là trưởng công chúa chi tử, cữu cữu là hoàng đế, bà ngoại là Thái Hậu, đã trù sinh so người khác càng có lợi, người rõ rốt cuộc còn tưởng cho bọn hắn sáng tạo nhiêu ít tiện lợi?” Hoàng Hậu thấp giọng nói: “Người phải biết rằng, trăng tròn sẽ khuyết, nước đầy sẽ tràn, người xem Lâm thị, Chung thị này trăm năm tới hưng suy còn không rõ

sao?”“Ngươi cho bọn hắn như vậy nhiều vinh hoa phú quý, bọn họ tương lai có thể thủ được sao?”Hoàng Hậu ngôn tẫn tại đây, thây nàng quỳ trên mặt đất không nói một lời liền hơi thở dài một hơi, xoay người rời đi.Nàng còn phải chiêu Tứ hoàng tử phi tiến cung nói chuyện, tương lai này hoàng cung tông muôn giao cho lão tú vợ chồng, thả nàng tuổi lớn, ai biết có thể sống đến khi nào?Cho nên nàng không hy vọng nữ nhi cùng lão tú quan hệ nháo đến quá cương.Nàng không nghĩ tới Lâm Thanh Uyên như vậy tàn nhẫn, cho nàng gửi thư đồng thời còn cấp Tứ hoàng tử phi gửi, trực tiếp bức cho nàng không thể không ra tay trước áp xuồng trưởng công chúa.Nàng hiện tại liền muôn biết Lâm Thanh Uyên tự cấp Tứ hoàng tử phi tin trung viết cái gì.Tứ hoàng tử phi hơi kinh ngạc, đương vẫn là cười nói: “Đảo không có gì, chỉ là một ít dặn dò nói, nga, còn nói điện hạ cấp Ngũ đệ an bài thị vệ quá mức ngay ngắn, dọc theo đường đi chọc giận hắn, Ngũ đệ không phải thực thích này đó thị vệ, cho nên nàng muôn làm chủ đổi đi một ít người, tới xin chỉ thị hạ.”“Nga? Liền không chuyện khác?” Hoàng Hậu cười nhạt nói: “Ta thấy nàng ba ba liền đưa hai phong thư trở lại kinh thành, còn tưởng rằng Hồng Châu là ra cái gì đại sự đâu.”Tứ hoàng tử phi do dự một chút, “Nàng tin viết đến khá dài, chẳng lẽ là ta nhìn sót? Không bằng ta lấy tới nhìn nhìn lại.”Dứt lời xoay người phân phó thị nữ trở về đem tin mang tới.Hoàng Hậu thấy được tin, thấy mặt trên đích xác không viết trưởng công chúa cái gì, chỉ là điểm hai câu, lại cũng là vấn an chi ý.Hoàng Hậu cẩn thận mà nhìn nhìn, phát hiện trước sau bút mực nhất trí, nội dung cùng trang số cũng không thành vấn đề, lúc này mới đem tin còn cấp Tứ hoàng tử phi.Tứ hoàng tử phi cười tiếp nhận, hỏi: “Mẫu hậu, chính là Hồng Châu có biến?”“Không có, chỉ là đột nhiên nhận được nàng tin, tin trung lại không viết rõ ràng, trong lòng có chút hoảng mà thôi, ngươi phụ hoàng thân thể nhưng chịu không nỗi đả kích.”Nhắc tới Lương Đế thân thể, Tứ hoàng tử phi cũng có chút mất mát, hiện giờ tiền tuyến chiến sự chính hàm, trong triều bất luận cái gì biến cố đều không phải chuyện tốt, huống chi vẫn là một quốc gia để vương thay đổi?Tứ hoàng tử hiện tại đã có thể độc lập xử lý chính vụ, nhưng Lương Đế vẫn là không yên tâm, tổng hội ngồi ở Càn Chính Điện mặt sau nhìn, có đôi khi mệt mỏi liền nằm.Nhưng chính là như vậy, hắn tinh thần đầu cũng một ngày không bằng một ngày, lại dưới loại tình huống này, tiền tuyến áp lực đặc biệt đại.Đặc biệt là ở Chung Như Anh, Lâm Tín cùng Lư Chân liên tiếp thất lợi ném thành dưới tình huống, liền ở triều đình đều mau nhịn không được gửi công văn đi chất vấn khi, chiến cuộc xoay chuyển.Sở Đế liền hạ mười ba lệnh làm Hạng Thiện tiến công, Hạng Thiện ngăn không được áp lực, không thể không nhổ trại đi tới, nhưng vẫn là cẩn thận là chủ.Đã có thể vào lúc này, Trần Tượng không nghe Hạng Thiện hiệu lệnh, dẫn dắt bắc tuyến một quân quy mô tiến công, vào Lâm Tín ung, bị một lưới bắt hết.Trừ bỏ Trần Tượng cập mấy cái thân

tín, tám vạn đại quân đều bị Lương quân vây quanh ở Xà Cốc. Mất chủ tướng, lại thương vong không nhỏ, còn tồn tại Sở quân toàn buông vũ khí đầu hàng. Những người này không bị tàn sát, mà là bị thu làm hàng quân. Hạng Thiện được đến tin tức, tức giận đến thiêu chún nứa hộc máu, nhưng so này càng ác liệt tin tức truyền đến, tiến công vài cái đội ngũ đều mất đi tin tức, hiển nhiên cũng là trúng mai phục, hơn nứa bọn họ lương thảo chưa đến, trong quân đã không dư thừa nhiều ít lương thảo. Thiên phía dưới tham tướng tổng cho rằng Hạng Thiện đoạt công, trừ bỏ hắn thân tín ngoại, còn lại người toàn không nghe hiệu lệnh. Đặc biệt là ở mất đi hảo cập chi quân đội sau, đại gia càng thêm nghi ngờ năng lực của hắn. Tin tức truyền quay lại Sở Đô, Sở Đô giận dữ, cho rằng Hạng Thiện quả nhiên như trong triều chúng thần lời nói như vậy, vì được đến hắn trọng trách cùng nắm giữ binh quyền, có ý trì trệ không tiến, thậm chí bại bởi Lương Quốc, chính là vì ổn phát triển an toàn nguyên soái chi chức. Bởi vì ai đều biết, một khi công lui Lương quân, Sở Đô lại sẽ làm Hạng Thiện về dã. Chỉ có Lương Thục vẫn luôn không lùi binh, hắn mới có dùng võ nơi. Sở Đô thật là như vậy tưởng, cho nên hắn mới càng tin tưởng vững chắc triều thần này phỏng đoán, trong lòng giận tới cực điểm, nói: “Hạ lệnh làm Hạng Thiện tiến công, một tháng chi kỳ nếu là không thể đem Lương quân hoàn toàn đánh lui, lấy bại tướng xử trí.” Lúc này làm hắn không thắng cũng đến thắng. Hạng Thiện thu được tin tức, cẩn chặt rằng, cuối cùng thượng chiết thỉnh cầu lương thảo, còn viết một phong mật tin cấp Cơ Nguyên, dò hỏi trong triều xảy ra chuyện gì, hay không có gian nịnh ở hoàng đế trước mặt tiến sàm, bằng không Sở Đô như thế nào đột nhiên nhúng tay biên quan sự vụ. Sở Đô thu được số con, liền đưa tới Tống Tế hỏi: “Lương thảo kiêm như thế nào?” “Tuy thực gian nan, nhưng còn tính có điều thu hoạch, bệ hạ chỉ lo yên tâm.” “Nhưng vận đi tiền tuyến?” “Đã lên đường, chỉ là trên đường không yên ổn có lẽ có sở tri hoãn,” Tống Tế cúi đầu nói: “Thần tính qua, lúc trước đưa đi lương thảo hắn là còn có thể chống đỡ một trận, cho nên bệ hạ không cần lo lắng.” Sở Đô liền hờ lạnh một tiếng nói: “Nếu như thế, Hạng Thiện vì sao tới chiết thúc giục lương? Đường như trăm không cho bọn họ lương thực đường như.” Tống Tế liền cười nói: “Hạng tướng quân có tiếng yêu quý binh lính, phỏng chừng là sợ lương thảo trễ bị đói bọn họ đi.” Sở Đô cười lạnh, “Cho nên liền tới khó xử trăm?” Nếu lương thảo đã vận chuyển đi ra ngoài, Sở Đô tự nhiên sẽ không hỏi lại, mắt lạnh nhìn Hạng Thiện cho hắn đánh giặc. Mà Tống Tế ra hoàng cung liền lập tức về nhà chiêu người tới hỏi, “Nhưng mua được lương thực?” “Lão gia, này tràn lương đều trả ra không sai biệt lắm, mua được cũng không nhiều, thà còn có nhiều người như vậy hướng nam bỏ chạy đi, trong kinh thừa lương thực không nhiều lắm.” “Kia cũng đến mua, chúng ta kéo đến đủ lâu, Hạng Thiện kia lão thất phu đã hướng bệ hạ thượng thư, ở trì hoãn đi xuống, nháo xẩy

ra chuyện tới, ai cũng đừng đẹp.” Trong đó một người liền do dự nói: “Tiểu nhân nhưng thật ra biết có một đám trân lương, chỉ là kia phê lương thực lưu thời gian có điểm trường, cung cấp trong quân, chỉ sợ Hạng tướng quân đã biết...”“Sợ cái gì, này đều khi nào, có ăn liền không tồi,” Tống Tế nói: “Ngươi ra bên ngoài nhìn xem, những cái đó chạy nạn có mấy người có lương thực? Còn không phải dựa gặm lá cây? Cho nên ăn không chết người là được.”Mấy người hai mặt nhìn nhau, sôi nổi ứng lui ra, tính toán đi mua những cái đó trân lương.Tống Tế từ Cơ Nguyên nơi đó được đến linh cảm, đem cung ứng trong quân lương thực giá cao bán cho chạy nạn bá tánh, đoạt được chi lợi lại đi mua một đám trân lương hồn tạp tân lương bồ thượng, như vậy vừa ra tiền, hắn kiếm tiền là bọn họ này một phòng một năm tông lợi nhuận còn nhiều.Rốt cuộc hiện tại lương giới tăng vọt, hơn nữa hắn là tay không bộ bạch lang,Ngay từ đầu còn có tân lương trộn lẫn trân lương, sau lại được đến lợi nhuận càng ngày càng cao, Tống Tế tâm cũng càng lúc càng lớn, lá gan cũng lớn, bắt đầu thành phê thành phê mua tiền trân lương.Vừa rồi thủ hạ nói căn bản không phải trân lương, mà là một đám nhân bảo tồn không lo mốc meo biến thành màu đen lương thực, loại này lương thực tự nhiên cũng là có thể ăn, chính là một không cẩn thận khả năng sẽ trúng độc.Hạng Thiện lúc này còn ở tiền tuyến, cũng không biết Tống Tế cho hắn tặng một phần đại lễ, hắn chính nhíu lại mày xem bẩn đầm.Cùng hắn tâm phúc nhóm nói: “Lương quân đây là muôn gậy ông đập lưng ông, bắc tuyến cùng nam tuyến lại đều rơi vào rồi Lương quân trong tay, chúng ta lại tiếp tục đi tới, liền thật sự bị vây quanh, thành ung trung ba ba.”“Chẳng lẽ lúc trước bọn họ kế tiếp bại lui đều là giả bại? Nhưng không giống a, mỗi lần chúng ta đều phí thật lớn kính nhe mới đánh hạ.”“Đây là bọn họ cao minh chõ, ngươi nhưng thống kê quá từng người thương vong?” Hạng Thiện nói: “Mỗi một lần, chúng ta đều đẹp xong đối phương thành trì, nhưng chúng ta thương vong đều xa xa lớn hơn bọn họ, này thuyết minh thuyết minh?”“Chúng ta là công thành, bọn họ là thủ thành, hy sinh tự nhiên muôn lớn hơn một chút.”“Không đúng, bọn họ từ bỏ thành trì quá sạch sẽ nhanh nhẹn, một khi biết không nhưng thủ liền rời khỏi, ngươi cảm thấy Lư Chân cùng Chung Nhu Anh là cái dạng này người sao?” Hạng Thiện nói: “Lư Chân không nói đến, Chung Nhu Anh cái kia người cương liệt, chính là tình nguyệt cùng thành cùng tồn vong cũng sẽ không chủ động lui về phía sau chủ nhân.”Cho nên hắn vẫn luôn biết bọn họ là ở giả bại, vốn định tương kế tựu kế, đánh hạ thành trì sau lại củng cố, chậm rãi, từng bước một về phía trước đẩy mạnh.Đến lúc đó hắn hai cánh kiên cố, tự nhiên không phải nhập ung, lại không nghĩ rằng bắc tuyến cùng nam tuyến bị bại như vậy mau.Hạng Thiện hung hăng mà một quyền đánh vào trên bàn, căm rǎng nói: “Đáng giận Trần Tượng chờ thế nhưng không nghe hiệu lệnh.”“Cũng là bệ hạ thúc giục đến quá cấp, tướng quân, bệ hạ đã liều hạ

mười ba nói lệnh, chúng ta không có khả năng vẫn luôn ở trong thành nghỉ ngơi chỉnh đốn.” Hạng Thiện nói nhẫn nhịn, đem đến bên miệng ác ngôn cấp nuốt trớ vào. Hắn không mừng Sở Đế một cái quan trọng nguyên nhân chính là, người này tổng ái đối hắn chiến trường khoa tay múa chân. Nhưng đem ở tiền tuyến, để tại hậu phương, hắn không biết tiền tuyến tình huống, liền dựa kia điểm tin tức liền điều khiển từ xa chiến cuộc, đây là cho rằng đánh giặc là chơi đồ hàng, vẫn là ai đều có thể đương tướng quân? Tóm lại hắn rất bất mãn, nhưng lại đại bất mãn hắn lúc này cũng chỉ đến nuốt xuống, hạ lệnh nói: “Sửa sang lại quân đội, lấy ra một vạn tinh binh, chia quân hai quân, bắt đầu vu hồi rời khỏi. Còn lại người chờ hạ trại chờ tin tức.” Lúc này lại liều lĩnh chính là chịu chết, cho nên chẳng sợ hoàng đế hạ lại nhiều lệnh bài, hắn cũng tuyệt không lại đi tới một bước, trước giữ được binh lực lại nói.

Chương 469: Thấy hiệu quả

Lúc này, Chung Như Anh chính điểm bản đồ nói: “Hạng Thiện vẫn luôn án binh bất động, hắn tính tình từ trước đến nay ngạnh, chỉ sợ sẽ không nghe theo Sở Đế điều khiển.”“Chúng ta đây liền buộc hắn ra tay,” Mẫn thượng thư nhìn về phía Lâm Thanh Uyển, “Lâm thượng thư bên kia nhưng có chuẩn bị?”“Chúng ta cùng Sở Quốc liên hệ cơ hô gián đoạn, nhưng phía trước Diêu Thời truyền tin trở về, nói hắn cùng mấy cái Sở Quốc quan viên đáp thượng lời nói, hiện giờ hắn là đã có người hướng Sở Đế góp lời.

Nhưng trước trận đối tướng là tối ky, Sở Đế chưa chắc sẽ làm.”Mẫn thượng thư đôi mắt lóe lóe, “Nếu là chúng ta phái sứ thần đi mượn sức Hạng Thiện đâu?”“Ngươi là nói tạo thành một loại Hạng Thiện muốn đầu nhập vào ta Đại Lương biểu hiện giả dối?”“Không tồi.”Lâm Thanh Uyển liền hỏi, “Mẫn thượng thư đi?”Mẫn thượng thư liền nghẹn một chút, nhìn Lâm Thanh Uyển không nói chuyện.Lâm Thanh Uyển liền nói: “Ta sẽ không đi, ta sợ chết.”Chung Như Anh liền cười nói: “Hạng Thiện tuổi lớn, chưa chắc nhận được Lâm đại nhân, ta xem Mẫn thượng thư đi vừa lúc, phân lượng đủ, danh khí cũng đại.”Mẫn thượng thư liền lời lẽ chính nghĩa nói: “Lấy Hạng Thiện làm người, liền tính là bệ hạ tự mình ra mặt hắn khả năng cũng sẽ không đáp ứng, tính, chúng ta vẫn là đừng làm này vô dụng chi công.”“Như thế nào sẽ là vô dụng chi công đâu?” Lâm Thanh Uyển cười nói: “Chỉ cần Mẫn thượng thư làm Sở Đế cảm thấy Hạng Thiện có đầu nhập vào Lương Quốc chi nghi là được.”Mẫn thượng thư: Hạng Thiện vì tỏ lòng trung thành là sẽ sát sứ thần, thật sự giết!Hắn ho nhẹ một tiếng, hướng Lâm Thanh Uyển hơi hơi chắp tay, xem như nhận sai.Lâm Thanh Uyển cười cười, việc này mới xem như bóc qua đi.Chung Như Anh bĩu môi, đứng dậy nói: “Ta ngày mai muốn mang đại quân đi cùng Lư Chân Lâm Tín hội hợp, các ngươi liên can người chờ không cần lưu tại đại doanh, hồi Hồng Châu thành đi thôi. Nơi đó an toàn chút.”Mẫn thượng thư gật đầu, “Vừa lúc, chiến cuộc đã xoay chuyển, chúng ta cũng làm nước phụ thuộc thấy được chúng ta thành ý, minh thư có thể ký kết.”Lâm Thanh Uyển cũng gật đầu, “Chúng ta đây dọn dẹp một chút, ngày mai cũng cùng nhau rời đi đi.”Đánh giặc là Chung Như Anh cùng Lư Chân Lâm Tín sự, Lâm Thanh Uyển bọn họ cũng

không sê nhúng tay quá nhiều.Tam quân hội họp sau sỹ khí tăng vọt, tam tuyến đồng thời nghiên áp qua đi, cùng lúc đó, Sở Quốc phía sau, Thục Quốc nơi tây tuyến cũng bắt đầu rồi mãnh liệt công thành đoạt đất.Hạng Thiện không có chính diện cùng Lương quân xung đột, ngược lại áp dụng phòng thủ trạng thái ở thong thả sau sườn, trừ ngoài ra, còn lục tục chia quân rời đi.Này không khác đưa bọn họ mồi đánh hạ tới thành trì tặng người, tin tức truyền quay lại kinh thành, Sở Đế giận dữ.Hắn nhìn không tới Lương quân thế nào rào rạt, hắn chỉ biết phía trước tình thế một mảnh rất tốt, bọn họ đã thu phục vài tòa thành trì, hiện tại Hạng Thiện chỉ là hư hư chống cự một chút liền sau sườn, này không khác là ở đem Sở Quốc giang sơn chấp tay nhường người.Bắt đầu có người đề nghị đổi tướng, không ít đại thần thương lượng thư Hạng Thiện tư tâm quá nặng, bất kham đại nhậm.Nhưng càng nhiều người là đứng ở Hạng Thiện bên kia, tuy rằng bọn họ không biết Hạng Thiện vì cái gì sau sườn, nhưng hắn quân sự tài hoa là rõ như ban ngày, so với bọn họ tại hậu phương dựa vào giới hạn tin tức hò đoán loạn tưởng, tự nhiên là ở tiền tuyến Hạng Thiện càng có lên tiếng quyền.Nhất quan trọng chính là, bọn họ tin tưởng Hạng Thiện nhân phẩm, hắn không có khả năng là cố ý ở tổn hại Sở Quốc ích lợi.Nhưng loại này tín nhiệm trạng thái không những không diệt hạ Sở Đế lửa giận, ngược lại làm hắn càng tức giận, cũng làm hắn bắt đầu suy xét khởi đổi tướng việc tới.Cơ Nguyên ở trong phủ thu được tin tức, lập tức liền đề bút cấp Hạng Thiện viết thư, đem trong kinh tình huống nói cho hắn, khuyên bảo hắn buông binh quyền về quê, hoặc là đến cậy nhờ Lương Quốc, Sở Quốc đã là không thể cứu chi được, hà tất ở đi cố sức cùng với hy sinh như vậy nhiều binh lính?Sở Đô ly Hạng Thiện đại doanh không xa, khoái mã hai ngày lộ trình mà thôi, đây cũng là tiền tuyến tin tức có thể như thế nhanh chóng trở về đệ nguyên nhân chi nhất, tự nhiên, Hạng Thiện cũng thực mau thu được Cơ Nguyên tin.Hắn trầm mặc thật lâu sau, cuối cùng đem trong tay tin bậc lửa thiêu hủy, đối với rồi cháu trai nói: “Ta trở về đem cha mẹ người cập bá mẫu huynh đệ đều mượn đi, về quê cũng hảo, đi Mân Quốc cũng thế, tóm lại không cần lại tham dự đến triều chính trúng.”“Bá phu,” Hạng Mẫn nhấp miệng hỏi, “Ngài thật đúng là tính toán vì hắn tử chiến không thành? Hắn không đáng!”“Ta không phải vì hắn, ta là vì Đại Sở, vì Sở Quốc lê dân bá tánh.”“Chính là bá phu...”“Hảo, người lão sư cũng không có thể khuyên được ta, người cảm thấy người phí này miệng lưỡi có ý tú sao? Đi nhanh đi, lại không đi, bị Lương quân vây kín sau liền đi không được.”Hạng Mẫn nhấp khán môi, nửa ngày mới hỏi, “Các người còn có mấy ngày lương thảo?”Hạng Thiện không nói chuyện.Hạng Mẫn đang muốn phát hỏa nhi, đột nhiên một thân binh sắc mặt khó coi chạy vào hội báo, “Đại tướng quân, lương thảo đưa đến.”Hạng Thiện đại hỉ, “Nga?”Thấy hắn sắc mặt không tốt, tươi cười liền hơi trệ, hỏi: “Có bao nhiêu, có phải hay không kém rất nhiều?”“Có hai

mươi xe, nhưng ngài đi xem sẽ biết.” Thân binh ẩn ẩn hàm chứa giận dữ nói: “Đại tướng quân, Hộ Bộ những người đó thật sự là khinh người quá đáng.” Hạng Thiện trầm khuôn mặt đi xem vận tới lương thảo, hắn tới khi, đang có hai cái tham tướng phát hỏa đem trên xe lương túi đá hạ, còn đem áp tải lương thảo quân nhu quan đánh một đốn. Hạng Thiện không nói chuyện, lập tức đi đến lương túi trước, nhìn đến đảo ra túi mốc cốc, sắc mặt không khỏi trầm xuống. Hắn duỗi tay nắm lên một phủng, trầm khuôn mặt hỏi: “Tổng cộng có bao nhiêu như vậy hạt kê?” Tham tướng từ trên xe nhảy xuống, ẩn hàm giận dữ nói: “Chỉ có bốn xe là còn có thể ăn tràn lương, còn lại đều là loại này biến thành màu đen mốc cốc, Đại tướng quân, triều đình đây là có ý từ gì, này trượng rốt cuộc còn đánh nữa hay không?” Hạng Thiện nắm chặt nắm tay, nói: “Trước đem lương thảo nhập kho, ta đi tìm quân nhu quan, việc này các ngươi không cần lo cho.” Hạng Mẫn vội vàng đuổi kịp, đãi trả lại trong trường mới cả giận nói: “Bá phụ, chính là như vậy ngài còn đánh sao? Ta biết ngài không muốn đi Lương Quốc hoặc Thục Quốc, chúng ta đây liền về quê đi, bằng không ngài lưu tại nơi này, ta thật sợ ngài không chết ở trên chiến trường, lại chết ở này đó âm mưu quý kề bên trong.” Hạng Thiện liền xoa xoa cái trán nói: “Hảo, chỉ cần bệ hạ không bãi miễn ta, ta liền một ngày là chủ tướng, huống chi...” Hắn quay đầu nhìn về phía bên ngoài, nặng nề hỏi, “Ta nếu là đi rồi, này đó các tướng sĩ làm sao bây giờ? Chẳng lẽ muốn tro mắt nhìn bọn họ đi chịu chết sao?” Hắn biết, nếu là trước trận đổi tướng, kia khẳng định sẽ thay phía trước Tống Tế. Lấy Tống Tế làm người, này đó tướng sĩ cuối cùng khẳng định đều phải thương chiến trường dien mệnh, đây là hắn nhất không muốn nhìn đến tình cảnh, cũng là bởi vì này hắn mới đưa binh mã phân ra đi, làm cho bọn họ vu hồi triệt thoái phía sau. Nếu đại doanh quả nhiên xảy ra chuyện, tốt xấu cũng lưu lại một chút hương khói, có thể cho Đại Sở có Đông Sơn tái khởi hy vọng. Kỳ thật nếu không phải trong quân rất nhiều tướng sĩ đều không nghe hiệu lệnh, hắn sớm dẫn người rời khỏi này một mảnh, tuy rằng sẽ mất đi thành trì, nhưng chỉ cần người ở, tổng có thể đánh trở về. Cho nên hắn cần thiết tận lực giữ được chủ tướng vị trí, như vậy hắn mới có thể có thành tựu, mới có thể giữ được đại đa số người tánh mạng. Lần này Tống Tế đưa tới lương thực hoàn toàn chọc giận Hạng Thiện, hắn bắt đầu phái tâm phúc hồi kinh hội báo, hắn biết có người ở nhầm vào hắn. Mặc kệ là Tống Tế, vẫn là Lương Quốc thủ đoạn, hắn lúc trước không có làm, không đại biểu liền không có biện pháp. Hạng Thiện bắt đầu phản kích, hắn ở Sở Quốc danh vọng cực cao, lại có không ít triều thần duy trì, Sở Đế muốn nhất thời thay cho hắn rất khó, ngược lại bị hắn mang về tới sổ con mốc cốc dời đi tầm mắt. Không ít đại thần mới biết được Tống Tế lúc này còn ở phát chiến tranh tài, tức giận đến không nhẹ, sôi nổi buộc tội khỏi Tống Tế tới. Sở Đế cũng thực tức giận, vốn dĩ đều tưởng nghiêm trị Tống Tế, nhưng trong triều trạng thái làm hắn kinh

hai.Trừ bỏ hắn mấy cái tâm phúc cùng Tống gia người ngoại, còn lại người không hẹn mà cùng đều đứng ở Hạng Thiện bên kia, không chỉ có bức Sở Đế nghiêm trị Tống Té cấp Hạng Thiện một công đạo, còn đề nghị nghe theo Hạng Thiện ý kiến nam dời.Người trước còn bãι, người sau lại là dãm Sở Đế hạn cuối.Nhưng ngoài dự đoán chính là lần này đồng ý người phi thường nhiều, thậm chí lúc trước vẫn luôn kịch liệt phản đối người lúc này cũng tán đồng, còn liệt kê không ít lý do.Sở Đế từ trước đến nay là cái cường thế người, nói một không hai, triều đình đột nhiên mất khống chế, cái này làm cho hắn tức giận đồng thời cũng tām sợ.Hạng Thiện đổi triều đình lại có như thế đại lực ảnh hưởng, hắn là khi nào thuyết phục nhiều người như vậy, còn có bao nhiêu sự là hắn không biết?Việc này Sở Đế lại là oan uổng Hạng Thiện, thuyết phục bọn họ không phải Hạng Thiện, mà là Cơ Nguyên.Đương nhiên, Cơ Nguyên không nói rõ, chỉ là cùng người chơi cờ tình hình lúc ấy lời bình một chút thời sự, hắn từng lộ ra quá, Sở Đô sớm muộn gì thủ không được, nam dời có lẽ còn có một đường sinh cơ, không dời, vậy chỉ là sớm muộn gì vấn đề mà thôi.Hạng Thiện nói, quần thần nghe qua sau đó là căn cứ chính mình ích lợi phản đối, Cơ Nguyên nói, bọn họ lại qua đầu óc, bắt đầu cẩn thận châm chước tự hỏi.Cuối cùng phát hiện thế cục càng ngày càng tệ, bọn họ lại đãi đi xuống, Sở Đô khả năng thật sự muốn giữ không nổi, đến lúc đó bọn họ này đó đương thần tử khẳng định cũng chạy không được.Rời đi Sở Đô là sẽ mất đi rất nhiều, đương nếu không rời đi, người đã chết kia mới là thật sự hết thảy đều không có.Cho nên tuy rằng thương tiếc không tha, lần này bọn họ vẫn là thừa cơ đưa ra nam dời.Đáng tiếc Sở Đế hiểu lầm bọn họ, càng hiểu lầm Hạng Thiện, hắn trầm mặc sau một hồi hỏi Tống Té, “Tống Té, ngươi nhưng nhận tội?”Tống Té mồ hôi lạnh rơi, vội vàng quỳ xuống nói: “Bệ hạ, thần oan uổng a, thần đưa đi lương thực trung là có trấn lương, nhưng đều là có thể ăn, huống chi trong đó còn có bảy thành là tân lương. Thần thật sự không biết như thế nào lương thực thực tới rồi đại doanh lại đều biến thành như vậy.”“Nếu như thế, vậy chiêu Hạng Thiện trả về hỏi chuyện, trong quân sự vụ tạm từ Trần Tượng đại lý.”Chúng thần toàn kinh, vội vàng khuyên nhủ, “Bệ hạ, trước trận đối tướng là tối ky, nhất thiết không thể a.”“Phía trước Tống Té vì chủ tướng, cũng là ở tiền tuyến, các khanh không phải đề nghị thay đổi Hạng Thiện, không cũng chuyện gì đều không có sao?”“Kia như thế nào có thể giống nhau, Hạng Thiện uy danh cực cao, lại có tài năng, cho nên vừa đến trong quân liền có thể thu nạp nhân tâm, nhưng Trần Tượng nhân duyên cực kém, hắn lại mới chiến bại, có thể nào tiếp nhận Hạng Thiện?”“Nếu như thế, liền từ Tống Té lúc trước hướng đại doanh lĩnh quân, đãi sự tình điều tra rõ sau lại nói.”Chúng thần kinh ngạc mở to hai mắt nhìn, Tống Té bản nhân chính là đương sự chi nhât, như thế nào có thể làm hắn đi tiếp nhận?Máu chốt nhất chính là, lúc trước chính là bởi vì hắn chỉ huy không lo mới thay đổi

người, hiện tại lại đem hăn thay đi giống cái gì?Có người còn muốn phản đối, liền có cơ linh kéo hăn tay áo, ý bảo hăn đi xem Sở Đế sắc mặt.Sở Đế luôn luôn bảo thủ, nhất nghe không được người ở trong triều đối hăn nói không, bọn họ đã nói hai lần, lại đến lần thứ ba, chỉ sợ Sở Đế liền phải phát hỏa.Bọn họ biết, Sở Đế đây là kiêng kị Hạng Thiện đâu, chính là, hiện tại đối đầu kẻ địch mạnh, hà tất lại đi so đo này đó?Chúng thần tin trung nghi hoặc, lại không biết Sở Đế một hồi đến sau điện liền đưa tới Sở Thái Tử, “Trẫm tính toán cho ngươi đi lĩnh quân, ngươi khả năng đảm nhiệm?”

Chương 470: Triệu hồi

Sở Thái Tử kinh ngạc, “Phụ hoàng không phải muốn cho Đại cữu cữu đi sao?” Sở Đế hờ lạnh, “Ngươi này cữu cữu quá mức làm bậy, liền lương thảo đều dám đổi, ta như thế nào yên tâm đem đại quân giao cho hắn? Người là trù quân, từ ngươi đi lĩnh quân cũng có thể ủng hộ sĩ khí.” Sở Thái Tử không phải rất muốn đi, tiền tuyến dao thương không có mắt, thả hiện tại thế cục cũng quá xấu rồi, “Phụ hoàng nếu biết lương thảo việc là Tống đại nhân việc làm, kia vì sao còn muốn triệu hồi Hạng tướng quân đâu?” “Hạng Thiện kiệt ngạo khó thuần, trăm sơ đăng cơ khi hắn liền khẩu ra vô lễ, sau lại càng là ý vào trong tay binh quyền muốn làm gì thì làm, nếu không phải tiền tuyến nguy cấp, trăm nào dám dùng bức này phản loạn người?” Sở Đế nói: “Vốn tưởng rằng hắn ly triều nhiều năm, lực ảnh hưởng đã không hề, trăm chỉ dùng hắn tài năng, lại không nghĩ rằng cho đến ngày nay hắn vẫn như cũ có thể mê hoặc hơn phân nửa triều thần, nếu lại đem binh quyền tập với hắn tay, nào biết tương lai vong ta chính là Lương Quốc vẫn là hắn?” Cho nên Sở Đế nghĩ tới nghĩ lui, này binh quyền vẫn là nắm ở chính mình trong tay an toàn nhất. Hắn là không có khả năng đi tiền tuyến, nhưng hắn có thể cho hắn Thái Tử đi. Thái Tử nhấp nháp miệng, biết phụ hoàng chủ ý đã định, hắn nói lại nhiều cũng không thay đổi được hắn ý tưởng, chỉ có thể cúi đầu đồng ý. Thấy con của hắn không phản đối, Sở Đế dùng qua cơm trưa sau liền chiêu các đại thần tới thương nghị, đem binh quyền giao cho Thái Tử, làm hắn lập tức khởi hành đi tiền tuyến đem Hạng Thiện đổi trở về. Đồng thời, Tống Tế bị cách chức, chờ đợi Hạng Thiện trở về cùng hắn đổi chât. Chúng thần trong lòng phúc tạp, tuy rằng tiếp nhận người không phải Tống Tế một chuyện cảm thấy cao hứng, nhưng đổi hồi Hạng Thiện, luôn có một loại trên cổ dao muốn rơi xuống ảo giác. Thái Tử tuổi không lớn, lại không có đánh giặc kinh nghiệm, hắn thật sự có thể mang hảo binh sao? Ở nhà tây quân cờ Cơ Nguyên nghe được tin tức súng sột một hồi lâu mới thở dài nói: “Thời vậy, mệnh vậy!” “Lão thái gia, thế cục đã định, chúng ta cũng đi thôi.” Cơ Nguyên chà xát quân cờ, đem chúng nó một viên một viên từ trong nước nhặt lên tới, lắc đầu nói: “Chờ một chút.” “Lão thái gia...” “Ta muốn gặp một lần Mỹ Kỳ, không cầu hắn cùng ta cùng rời

đi, tốt xấu có thể giữ được một cái tánh mạng.”“Sở Đế lúc này triệu hồi Hạng tướng quân, kia hắn mệnh liền tính bảo vệ, Tống Té xử lý quân lương thủ đoạn cũng không sạch sẽ, vẫn là có thể tra ra tới.”“Tra đến ra tới, lại không nhất định sẽ nhận,” Cơ Nguyên nhàn nhạt nói: “Tống muôn lại nhìn một cái mới an tâm.”Hạ nhân liền khe khẽ thở dài, khom người lui ra.Ban đêm, Diêu Thời lén lút tới cửa tới khuyên, “Lão sư, thế cục đã định, ngài không đi, Sở Đế nếu là nhớ tới ngài tới...”Cơ Nguyên không thèm để ý phát tay nói: “Hắn óc còn không mang nỗi mình óc, nơi nào còn có thể nhớ tới ta người này? Yên tâm đi, chờ ta gấp qua Hạng Thiện liền đi.”Diêu Thời trầm mặc một chút mới nói: “Hạng tướng quân tính liệt, ngài liền không nghĩ tới hắn sẽ kháng chỉ không trở về?”“Cho nên ta mới muôn lại chờ một chút.”Từ từ xem hắn có thể hay không trở về, trở về, hắn có thể giữ được một cái mệnh, không trở về, Lương Quốc sẽ không muôn hắn mệnh, nhưng Sở Đế tuyệt không sẽ làm hắn sống thêm.Cơ Nguyên khe khẽ thở dài, tâm tình rất là hậm hực.Diêu Thời do dự một chút, vẫn là không rời đi, ẩn ở Sở Đô, hắn tổng muôn mang lão sư cùng nhau đi mới an tâm.Nhưng tin tức lại đưa ra đi, hy vọng Lâm Thanh Uyển bên kia lại sử một sử lực.Tin tức lạc hậu, Lâm Thanh Uyển còn chưa thu được tin tức, Sở quân doanh lại chấn động lên, Sở Thái Tử tự mình mang theo chiêu thư tiến đến, làm Hạng Thiện trở về tiếp thu hỏi ý.Hạng Thiện mặt vô biểu tình, hắn phía dưới tham tướng lại thiếu chút nữa nháo phiên thiên, này đều khi nào còn đem chủ tướng triệu hồi, đây là cho rằng ở quá mọi nhà sao?Hạng Thiện áp xuống cùng xúc động phẫn nộ thủ hạ, đối Sở Thái Tử nói: “Thái Tử điện hạ, xin thứ cho thần không thể tuân chỉ, hiện giờ chiến sự chính hàm, thần không thể thiện ly.”Sở Thái Tử nhíu mày, nghĩ đến trước khi đi Mi Nương lo lắng, không khỏi giận dữ hỏi, “Hạng Thiện, ngươi là muôn tạo phản sao?”“Không, thần trung với bệ hạ, cũng trung với Đại Sở, đúng là bởi vì như vậy, thần mới càng không thể rời đi.”Sở Thái Tử cười lạnh, “Ngươi thật sự cho rằng này chiến trường ly ngươi liền không được? Phụ hoàng phái hai ngàn cảm quân cấp cô, ngươi là ứng triệu cũng hảo, kháng chỉ cũng thế, đều đền trả lại kinh thành chịu tuân.”Dứt lời vung tay lên, một đám cảm quân liền vọt vào tới vây quanh ở Hạng Thiện chung quanh, tham tướng nhóm giận dữ, đem dao vừa kéo liền phải phản kháng, nhưng đây cũng là bộ phận tham tướng mà thôi, đại bộ phận là do dự nhìn hai phuơng, còn có người trực tiếp đứng ở Thái Tử bên cạnh người.Hạng Thiện nhìn đến tình huống như vậy, nhịn không được khe khẽ thở dài, Tống gia ở trong quân kinh doanh nhiều năm, này thế tuy so ra kém Hạng gia, nhưng cũng có mấy cái ủng hộ.Nếu là trước đây, bọn họ tác loạn Hạng Thiện tất nhiên là không sợ, hắn có rất nhiều biện pháp sửa trị bọn họ, nhưng hiện tại đối đầu kẻ địch mạnh, bất luận cái gì một chút loạn chồ đều không được có.Hắn ánh mắt tuần quá trong trường mọi người, cuối cùng định ở lạnh mặt Hoàng thái

tử trên người, nửa ngày, hăn sâu kín thở dài, duỗi tay đem mũ giáp tháo xuống.Hắn tâm phúc nhóm cả kinh, sôi nổi kêu lên: “Tướng quân!”Hạng Thiện lại biết đại thế đã mất, chỉ là trong nháy mắt hắn liền suy nghĩ rất nhiều sự, đem Thái Tử khâu hạ, vẫn như cũ từ hắn lãnh binh?Nhưng bệ hạ cùng Tống gia kia mấy cái tâm phúc tham tướng sẽ không đồng ý, mặt khác tham tướng cũng sẽ do dự.Rốt cuộc hắn không phải muốn tạo phản, xong việc bệ hạ tất sẽ vắn tội, hắn là không sợ sinh tử, nhưng lại không thể liên lụy những người khác.Chẳng sợ cuối cùng đánh lùi Lương quân, bọn họ hơn phân nửa cũng là muôn hồi trǎm.Hơn nữa khâu hạ Thái Tử lúc sau, bọn họ vẫn như cũ gặp phải lương thảo vô dụng nguy hiểm, này hiềm mạo đến không đáng giá.Bởi vì không đáng giá, cho nên Hạng Thiện thỏa hiệp.Hắn đổi hắn tâm phúc nhóm nói: “Trong quân nhất ky đem tâm không đồng nhất, ta đi rồi, các ngươi muốn nghe Thái Tử hiệu lệnh, không thể tự chủ trương.”Dứt lời quay đầu đối Thái Tử duỗi tay, “Thần tuân chỉ, tức khắc nhập kinh.”Sở Thái Tử căng chặt tiếng lòng khẽ buông lỏng, cũng không dám làm Hạng Thiện lại lưu tại doanh trung, lập tức làm cầm quân áp giải hắn trở lại kinh thành.Hạng Thiện đi theo người đi ra ngoài, các tướng sĩ thiêu chút nữa nhịn không được rơi lệ, Hạng Mẫn thanh mặt đứng ở bên ngoài, chủ động cho hắn dắt mã tới, thấp giọng nói: “Đại bá, đây là chuyện tốt, ta còn không nghĩ ngài ở chỗ này liêu mạng đâu.”“Cầm thanh, vì nước tử chiến vốn chính là làm tướng giả bốn phân, ngươi đi theo Cơ tiên sinh học tập, không học được hắn khí khái, như thế nào đào học được một thân tính tình?”“Kia cũng muốn thượng vị giả đáng giá, đại bá, ngài vì Sở Quốc vào sinh ra tử, hắn chính là như vậy nghi ky ngài?”Hạng Thiện nhàn nhạt nói: “Ta vì chính là Sở Quốc, không phải hắn.”Hạng Mẫn một nghẹn, nói không ra lời.Mi Nương tránh ở doanh trướng lúc sau, nhìn Hạng Thiện bị người vây quanh lén ngựa ra doanh rời đi, lúc này mới chậm rãi thở dài nhẹ nhõm một hơi.Tự hai tháng trước hai nước chiến sự lại mãnh liệt lên sau nàng cùng Đại Lương tin tức truyền lại liền chậm rất nhiều, lần trước nàng thu được tin tức chỉ công đạo nàng một ít việc, sau đó liền làm nàng hành sự tùy theo hoàn cảnh.Nàng không biết chính mình làm được đúng hay không, chỉ biết Hạng tướng quân rất lợi hại, giống như tất cả mọi người cảm thấy có hắn ở liền có thể khiêng lấy Lương Quốc cùng Thục Quốc.Nếu như thế, nàng liền chỉ có thể ám chỉ Sở Thái Tử mau chóng đem người đưa ly quân doanh.Mi Nương chính miên man suy nghĩ, Sở Thái Tử đột nhiên sải bước tiến vào, nàng vội vàng liếm thản, lo lắng tiến lên vì hắn cởi áo, “Điện hạ, ta vừa rồi nghe bên ngoài cãi cọ ôn ào, còn có rất nhiều binh lính đeo đao vây quanh chủ trướng, nhưng làm ta sợ muốn chết, ngài không có việc gì đi?”“Không có việc gì,” Sở Thái Tử nhéo nhéo tay nàng, an ủi nói: “Cô cũng mang theo hai ngàn cầm quân, bọn họ không dám làm bậy.”Hắn cười lạnh một tiếng nói: “May mắn tới trước nghe ngươi cùng phụ hoàng

nhiều muôn một ít nhân thủ, bằng không lần này thật đúng là đã bị giam lỏng. Phụ hoàng nói không tồi, Hạng Thiện người này đích xác sớm có mưu phản chi tâm, ta tuyên hán trở về, hán không hề nghĩ ngợi liền một ngụm từ chối, nếu không phải ta mang hai ngàn cẩm quân nhập sổ, hán chỉ sợ còn muốn phản giam lỏng cô đâu.”Mi Nương vỗ bộ ngực, kinh hồn táng đắm nói: “Này cũng quá nguy hiểm, thiếp thân nghe nói Hạng tướng quân ở trong quân uy vọng cực cao, chỉ sợ điện hạ đột nhiên đại hán chưởng binh quyền, hán thuộc hạ những người đó nếu không phục.”Mi Nương ôm miệng nói: “Liền giống như thiếp thân phía trước quản gia, chẳng sợ có điện hạ mệnh lệnh, nhưng bởi vì là tử đại quản gia trong tay đoạt quyền, hán phía dưới những cái đó quản sự không thiếu cấp thiếp thân ngáng chân, nếu không phải điện hạ, thiếp thân còn không biết phải bị khi dễ thành cái dạng gì đâu.”Thái Tử sắc mặt có chút không tốt.Mi Nương dựa vào hán trên người nói: “Thiếp thân lúc ấy có điện hạ chống lưng, nhưng điện hạ hiện tại nơi này, bệ hạ lại xa ở kinh thành, chỉ sợ quan tâm không đến điện hạ, ngài nếu như bị bọn họ khi dễ làm sao bây giờ, thiếp thân chỉ là ngẫm lại liền đau lòng không thôi.”Thái Tử cầm tay nàng, trong mắt hiện lên hàn quang nói: “Đừng lo lắng, cô lại không phải bùn niết, còn có thể tùy ý bọn họ đắn đo không thành?”Hạng Thiện so áp giải hán cầm quân còn muôn vội vàng hồi kinh.Hán nghĩ, hán sau khi trở về tận lực thuyết phục triều thần cùng bệ hạ, lại đến đại doanh chính là.Bởi vậy suốt đêm lên đường, bọn họ ra doanh khi đã là buổi chiều, nhưng buổi tối chỉ dừng lại hai cái canh giờ liền lại lên đường.Cầm quân có tâm kéo dài đều không được, Hạng Thiện lấy ra uy áp, cầm quân thủ lĩnh lăng là một câu cũng không dám nói, yên lặng mà đứng dậy lên đường.Ngày này ngày đêm kiêm trình, ngày hôm sau vào đêm, cửa thành còn không có đóng cửa bọn họ liền vào thành.Hạng Thiện không hồi Hạng gia, mà là trực tiếp cung cầu kiến bệ hạ đi.Hán cho rằng chính mình rất nhanh, lại không biết Sở Thái Tử quấy rối tốc độ so với hán còn nhanh.Hán đi lên, nương thu thập đồ vật công phu cùng mấy cái tâm phúc dặn dò quá, nhất định phải ổn định đại doanh, chậm thì dăm ba bữa, nhiều thì mười ngày hán khẳng định nghĩ cách trở về.Hán nghĩ, Sở Thái Tử vừa tới, thu nạp thế lực như thế nào cũng đến dăm ba bữa công phu, lại không nghĩ rằng hán đi vào lúc ban đêm Sở Thái Tử liền gọi người điếm binh, phát hiện có rất nhiều tinh binh không ở, còn tưởng rằng là Hạng Thiện ăn không hướng, cần thận hỏi mới biết được Hạng Thiện ngày gần đây chính từng nhóm làm tinh binh vu hồi rời đi.Hán hoảng sợ, bởi vì này phê tinh binh cuối cùng muôn đi chính là kinh thành, nhưng Hạng Thiện vẫn chưa nói cho bọn họ.Đây là muôn làm cái gì?Nương tiền tuyên đánh giặc, lại ám độ tràn thương hồi kinh bức vua thoái vị sao?Sở Thái Tử đã từ trong lòng nhận định Hạng Thiện không tốt, tự nhiên muôn hướng hờ một mặt suy nghĩ, hán không chút nghĩ ngợi liền hạ lệnh, “Làm cho bọn họ trở về, lúc

này Lương Quốc đại quân tiếp cận, các ngươi thế nhưng còn đem tinh binh phái ra đi, đây là muốn làm gì?" Lập tức có Hạng Thiện tâm phúc giải thích nói: "Điện hạ, đây là Đại tướng quân cấp Sở Quốc lưu mồi lửa, một khi tiền tuyến thất lợi, có này phê tinh binh ở cũng có thể hộ tống triều đình nam dời..." "Mấy chục vạn đại quân đều ngăn không được Lương quân, chỉ bằng này lục tục đi ra ngoài tam vạn tinh binh là có thể chuyển bại thành thắng?" "Đại tướng quân nói, chỉ cần triều đình bất diệt, Sở Quốc liền bất diệt, binh lính có thể lại chiêu, nhưng tinh binh khó được, lương tướng càng khó cầu, Đại tướng quân đưa ra đi tinh binh lương tướng đều là hạt giống tốt..." Nay không thể nghi ngờ chọc giận Sở Thái Tử, hăn mặt vô biểu tình hỏi, "Cho nên các ngươi đây là còn muốn nghe Hạng Thiện, vẫn là cô?"

Chương 471: Tan tác

“Cô nãi nãi,” Giang Tiền khoái mã chạy đến Lâm Thanh Uyển xe bên, đè thấp thanh âm nói: “Tiền tuyễn có thám báo tới rồi, Mẫn thương thư thỉnh ngài qua đi.”Bọn họ chính khởi hành hướng Hồng Châu trong thành triệt, Lâm Thanh Uyển vậy liền làm xe dừng lại, trực tiếp xuống xe hướng Mẫn thương thư nơi đó đi.Mẫn thương thư vui sướng đem chiến báo cho nàng xem, “Lư đô hộ cùng Chung tướng quân, Lâm tướng quân vây quanh Sở Quốc chủ lực, Hạng Thiện hồi Sở Đô, chúng ta thắng lợi đang nhìn.”“Thật tốt quá, Sở Đô có bao nhiêu người?”“Lấy hiện tại lưu tại tiền tuyễn nhân số kẽ hấn là không dư thừa nhiều ít, liền tính hấn nam trốn, cũng khó Đông Sơn tái khởi.”“Hảo!” Lâm Thanh Uyển đôi mắt tỏa sáng nói: “Chúng ta đây chỉ cần ở Hồng Châu bên trong thành nghe tin tức tốt là được.”“Ta cũng đang có ý này, chúng ta chỉ cần bảo vệ tốt Thục Quốc Đại hoàng tử, bảo đảm hai nước minh ước liền hảo.”Tiền tuyễn lại muốn phúc tạp không thôi.Lư Chân, Chung Như Anh cùng Lâm Tín tam binh hội hợp, Lư Chân từ chính diện khiêng Sở quân, Chung Như Anh cùng Lâm Tín tắc vu hồi bọc đánh.Rốt cuộc Sở quân bắc tuyễn cùng nam tuyễn đều bị công phá, hiện giờ trung quân thâm nhập Lương quân thế lực phạm vi, thực dễ dàng đã bị vây kín, biến thành ung trung ba ba.Vốn dĩ Hạng Thiện từng nhóm phái ra không ít tinh binh từ bắc tuyễn cùng nam tuyễn lặn ra, hắn đối sở cảnh quen thuộc, cho rời đi các quân một bức bản đồ, vì bọn họ thiết kế lui về phía sau mỗi một cái lộ tuyễn đều không giống nhau, cơ hồ là vòng vòng rời đi.Vì có thể cùng này đó quân đội liên hệ thương, hắn để lại lập hồ sơ, nhưng này đó lập hồ sơ ở hắn rời đi sau liền dừng ở Sở Thái Tử trên tay.Sở Thái Tử xem xét quá lưu tại đại doanh trung tướng sĩ, nhân số là nhiều, nhưng tinh binh phần trăm lại rất tiểu.Những cái đó tinh binh có thể hay không khiêng lấy Lương quân hắn không biết, nhưng bọn hắn nếu trở lại kinh thành, nghe Hạng Thiện hiệu lệnh, muốn đánh hạ binh lực hư không kinh thành lại không khó.Cho nên Sở Thái Tử không có khả năng làm cho bọn họ rời đi.Hắn gọi tới cầm quân, đem lập hồ sơ bản đồ phân phát cho bọn họ, làm cho bọn họ mang lên cái có hồ phù quân lệnh đuổi theo này đó triệt thoái phía sau quân đội, làm cho bọn họ lập tức phản hồi,

thời gian khẩn cấp, không được chậm trễ.Cầm quân nhóm đi.Bắt được quân lệnh đội ngũ đại đa số không nghĩ nhiều, tiếp quân lệnh liền hồi triệt, thả vì đuổi thời gian, có còn thoát ly nguyên lai Hạng Thiện vì bọn họ thiết kế tốt lộ tuyến.Kết quả không đi hai ngày liền nghênh diện đụng phải chính vu hồi bọc đánh Lương quân.Hai bên một đối mặt đều là súng sot, Lương quân tưởng: Ta đi, Sở quân lá gan sao trở nên lớn như vậy, cũng dám chạy đến bọn họ địa bàn đi lên?Sở quân tưởng: Ta đi, tại đây tha mây ngày, mắt thấy liền phải rời đi Lương quân thế lực phạm vi trở lại Sở Đô, một chút sự không có, kết quả vừa quay đầu lại liền đụng phải quân địch?Này cái gì vận khí a?Dù sao còn không có hình thành vây kín chi thế, Lâm Tín cùng Chung Như Anh mang hai chi quân đội liên trước cùng này đó tiêu cỏ tinh binh đánh nhau rồi.Ngạnh khiêng là kháng bất quá, nhưng bọn hắn ít người, tính cơ động cao, quay người lại liền chạy.Chung Như Anh cùng Lâm Tín cũng chưa mang theo đại bộ đội truy, chỉ là phân ra một bộ phận binh lực tiếp tục truy kích, những người khác tắc chiêu nguyên kế hoạch tiến hành.Những cái đó Sở Quốc tinh binh cũng không ngốc, vừa thấy liền biết bọn họ là đi vây quanh bọn họ trung quân, vội vàng phái thám báo trở về hội báo, làm trung quân chạy nhanh triệt.Đáng tiếc, hiện tại trong trường tọa trấn chính là không nhiều ít kinh nghiệm Sở Thái Tử.Hiện giờ Sở quân trạng thái là bất lợi, nhưng mà hắn còn có mấy chục vạn đại quân, vũ khí trang bị chờ nhìn cũng không kém, Sở Thái Tử không có khả năng một đao không ra liền triệt, cho nên hắn thu được tin sau chỉ tuyên trong quân tướng lãnh tới thương nghị lui binh chi sách, căn bản không nghĩ tới triệt thoái phía sau.Tham tướng nhóm tự nhiên cũng sẽ không bắt chiến mà lui, cho nên theo Sở Thái Tử tư duy suy nghĩ lui binh phương pháp.Chú ý ra một đồng lớn, Sở Thái Tử nghe đều dựa vào phỏ, vì thế tông hợp đại gia tác chiến ý kiến chế định kế hoạch.Vì thế, không đến ba ngày, Lâm Thanh Uyển cùng Sở Quốc đã thành đồng thời thu được Lương Quốc đại quân công phá Sở Quốc trung quân tin tức.Sở Thái Tử mang theo người chạy thoát.Thế công quá mãnh, mà Sở quân mất chủ tướng, quả thực là binh bại như núi đổ, Sở Đô mới thu được trung quân đại bại chiến báo, Lương quân liền đã phái binh một đường đánh tới Sở Đô ngoại.Sở Đô cả kinh từ trên long ý đứng lên, một câu cũng không nói, trực tiếp hộc máu té xiu.Một khắc trước còn ở vì là Tống Tế trung gian kiêm lời túi tiền riêng, đôi mới lương thảo, vẫn là Hạng Thiện vu oan hâm hại mà đại sảo các triều thần cũng lâm vào hoảng loạn bên trong, không khỏi sôi nổi nhìn về phía Hạng Thiện.Hạng Thiện sắc mặt xanh mét, hỏi: “Ta khoảng thời gian trước từng phái ra sáu đội tinh binh hồi kinh, bọn họ nhưng đã trở lại?”“Không có, trừ bỏ Hạng tướng quân, tiền tuyến không có bất luận cái gì tướng sĩ trở về.”Hạng Thiện trầm mặc hồi lâu, mặt vô biểu tình xoay người phái rời khỏi.Tống Tế vội vàng bắt lấy hắn nói: “Hạng Mỹ Kỳ, hiện giờ không phải

giận dỗi là lúc, đối đầu kẻ địch mạnh, ta chờ nén đồng tâm hiệp lực mới là.” Hạng Thiện một phen đẩy ra hắn, lạnh lùng nói: “Tống đại nhân nếu là biết điểm này, liền sẽ không cắt xén ta lương thảo, càng sẽ không dùng như vậy mốc cốc làm quân lương, còn trả đũa làm bệ hạ triều hồi ta!” Hạng Thiện căn răng nói: “Hiện giờ trong kinh thành vô binh vô tướng, ngươi muốn ta lấy cái gì tới thủ thành? Đồng tâm hiệp lực? Hạng mỗ nhân chỉ biết đánh giặc, không có tướng sĩ, ta lấy cái gì cùng ngươi đồng tâm hiệp lực?” Dứt lời đẩy ra người liền đi ra ngoài. Lúc này mắt nước sấp tới, đại gia cũng vô tâm tư lại bao che Tống Tế, sôi nổi phóng đi quan tâm Sở Đế. Bình mà thôi, không có bọn họ có thể hiện chiêu sao, đến nỗi đem, Hạng Thiện liền ở kinh thành. Chỉ cần Sở Đế tồn tại, kia Sở Quốc liền tán không được. Hạng Thiện ra hoàng cung, bước chân liền có chút lảo đảo, hắn đỡ hàn trên tay xe, mỏi mệt nói: “Đi Cơ gia.” Cơ Nguyên thấy hắn liền khe khẽ thở dài, hỏi: “Như thế nào, có thể tưởng tượng rõ ràng?” Hạng Thiện lạnh mặt nói: “Ta không đi, ta tới là nói cho ngươi, Lương quân đã vây quanh lại đây, chủ lực đều ở bên ngoài, chúng ta chỉ sợ đều chạy không thoát, ta là Sở nhân, là khẳng định muốn cùng Sở Quốc cùng tồn vong, nhưng ngươi không giống nhau, ngươi đi nhanh đi.” “Ta cũng sẽ không giống ngươi giống nhau đi liều mạng, đi cùng không đi có cái gì khác nhau?” “Có, bệ hạ sẽ làm ngươi tuẫn táng,” Hạng Thiện lạnh mặt nói: “Ngươi mê hoặc Tống Tế làm những cái đó sự, phía trước bệ hạ không biết, về sau chưa chắc không biết, cho dù là lấy không được chứng minh thực tế, có suy đoán, hắn cũng sẽ không bỏ qua ngươi.” Cơ Nguyên liền thở dài, “Đối ta còn như thế, huống chi đối với ngươi cái này chủ tướng? Đó là như vậy, ngươi cũng muốn lưu lại nơi này không đi sao?” “Ta Hạng gia nhiều thế hệ đều sinh hoạt ở Sở Quốc, ăn sâu bén rễ, con cháu phồn đa, ta có thể mang đi mấy cái?” Hạng Thiện thấp giọng nói: “Đi ta một cái dễ dàng, nhưng bọn hắn lại có khả năng nhân ta mà chôn cất. Ta lưu lại, bệ hạ là lại bắt đầu dùng, vẫn là trách tội, đều có ta chống đỡ.” “Ngươi đi nhanh đi,” Hạng Thiện quay đầu đối Cơ Nguyên bên người quản sự nói: “Chạy nhanh thu thập đồ vật, mang nhà ngươi lão gia đi thôi, lại không đi liền thật sự không còn kịp rồi.” “Ta ngôn tẫn tại đây, không hẹn ngày gặp lại!” Hạng Thiện nói xong muốn đi. Cơ Nguyên vội vàng gọi lại hắn, làm người đi cầm bàn cờ tới, nói: “Ngươi xưa nay ái cờ, vì thế cố ý cấp chính mình lấy tự Mỹ Kỳ, hôm nay chúng ta liền hạ cuối cùng một bàn cờ như thế nào?” Hạng Thiện dừng một chút, vẫn là xoay người ngồi xuống hắn đối diện. Từ sau khi trở về hắn liền tra ra này sau lưng có hắn này lão bằng hữu bóng dáng, nhưng hắn là không lập trường trách hắn. Cơ Nguyên nếu nhúng tay, đã nói lên hắn là tuyển định Lương Quốc nguyện trung thành, nếu như thế, đạo bất đồng khó lòng hợp tác, tự nhiên cũng liền chưa nói tới có trách hay không tội. Cũng bởi vậy, từ đại doanh sau khi trở về, hắn chỉ tới Cơ gia gặp qua Cơ

Nguyên một mặt, lần trước là tan rã trong không vui.Lúc này đây tiếp theo bàn cờ liền xem như cái hiểu biết đi.Hạng Thiện xưa nay ái cờ, một sờ đến quân cờ liền chậm rãi tĩnh hạ tâm tới, Cơ Nguyên như cũ hạ đến chậm rì rì, biên phía dưới nói: “Ta nhận thức một cái cờ hữu, nàng cờ nghệ so ra kém người, nhưng ta tưởng các người nếu có cơ hội đánh cờ, người nhất định sẽ thích thượng nàng?”“Nga, người cái nào cờ hữu ta không quen biết?”“Lương Quốc Lâm Thanh Uyển, nàng cờ lộ đảo cùng người có chút tương tự.”“Lần này thuyết phục người nguyện trung thành Lương Quốc chính là nàng?”Cơ Nguyên chỉ cười không nói.Hạng Thiện liền hờ lạnh nói: “Vậy không cần thấy, lại nói tiếp chúng ta chính là kẻ thù đâu.”“Lương nếu có thể thống nhất Trung Nguyên, vậy chẳng phân biệt Lương nhân, Sở nhân vẫn là người Thục, mọi người đều là giống nhau người, thù tự nhiên cũng liền không còn nữa,” Cơ Nguyên cười rời xuống một tử, nói: “Đến lúc đó liền không phải kẻ thù, mà là bằng hữu.”“Người đổi lương nhưng thật ra có tin tưởng, liền như vậy chắc chắn bọn họ nhất định có thể nhất thống thiên hạ? Phải biết rằng Lương Đế tuổi tác đã cao, chỉ sợ cảng không được mấy năm.”“Lương Quốc Tứ hoàng tử cũng đã thành nhân, Lương Đế chính là băng hà, đổi Lương Quốc ảnh hưởng cũng không phải rất lớn.”“Nhưng ta Sở Quốc hoàng đế trẻ trung khoẻ mạnh, thả mới có thể không kém Lương Đế, người vì sao liền lựa chọn hắn?”“Mỹ Kỳ là thật không hiểu sao?”Hạng Thiện liền nháp nháp miệng không nói lời nào.“Lương cầm chọn mộc, lương thần chọn chủ, người đã chướng mắt hắn, làm sao khổ miễn cưỡng chính mình?”Hạng Thiện gương mặt giật giật, kiên trì nói: “Ta là Sở nhân!”Cơ Nguyên không hề khuyên.Sở Đế tinh lại, suốt đêm triệu kiến Hạng Thiện, lúc này đây Sở Đế nguyện ý nam dời, nhưng Lương quân thế tối rào rạt, hiển nhiên phải có cá nhân lưu lại ngăn trở Lương Quốc đại quân.Hạng Thiện không cãi lại, trực tiếp đồng ý.Sở Đế vội vàng gian mang theo các đại thần nam trốn, mà Hạng Thiện lưu lại bảo vệ cho đô thành.Cùng lúc đó, Thục Quốc quân đội cũng ở nhanh chóng thu hoạch Sở Quốc thành trì, từng bước một áp súc Sở Quốc quân thần sinh tồn không gian.Sở Đế chưa cho Hạng Thiện lưu nhiêu ít binh mã, cho nên hắn đến chính mình chiêu binh, cùng với thu nạp từ trước tuyến bôn đào trở về hội quân.Này bộ phận người còn rất nhiều, hắn không thể tưởng tượng, mấy chục vạn đại quân là như thế nào tại như vậy đoàn thời gian nội bị công phá.Cho dù là thủ, một binh không ra, người đều có thể thủ thượng một hai tháng đi?Nếu là lương thảo sung túc, thủ cái một hai năm cũng không thành vấn đề a.Nhưng thu nạp trở về binh lính một cái hỏi đã hết ba cái là không biết, bọn họ chỉ nghe lệnh hành sự, nào biết đâu rằng phía trên xảy ra chuyện gì.Lương Quốc đại quân đột nhiên liền công tiến vào, rất nhiều người liên vũ khí cũng chưa lấy liền đi theo đại bộ đội tú tán đào tẩu.Vì thế càng trốn thương vong càng lớn, có chút người liền Lương quân bόng dáng

cũng chưa thấy liền mơ màng hồ đồ trốn về tới kinh thành.Mãi cho đến Hạng Thiện tìm được rồi một cái bị thương không nhẹ tham tướng, thế mới biết đại doanh phát sinh sự.Tham tướng ôm Hạng Thiện khóc ròng nói: “Tướng quân không biết, Thái Tử hắn căn bản không hiểu lãnh binh, nhưng hắn còn tính nghe được tiến đại gia nói, thủ doanh nên là không thành vấn đề, đều là Trần Tượng hỏng rồi sự.”Hạng Thiện thanh mặt hỏi, “Trần Tượng làm sao vậy?”

Chương 472: Tù binh

Tham tướng âm ừ một chút mới nói: “Trần Tượng coi trọng Thái Tử bên người thị thiếp, hắn từ trước đến nay là cái hồn không tiếc, cho nên...”Này thật đúng là không trách Trần Tượng.Hạng Thiện trị quân nghiêm minh, là không được trong quân có kỹ, không giống Trần Tượng, trước kia hắn độc thành một quân, tàn sát bá tánh Sở Đế đều không chém hắn, huống chi ở trong quân lưu mấy người phụ nhân?Nhưng Hạng Thiện không giống nhau, Sở Đế phải dùng Trần Tượng, cho nên sẽ không giết hắn, Hạng Thiện lại là sẽ giết hắn.Bởi vậy Trần Tượng không dám dẫm Hạng Thiện tuyến, ở Hạng Thiện thuộc hạ, hắn không nghe qua quân lệnh, tùy tiện tiến công quá, cũng không dám lại lung tung sát bá tánh, sát binh lính, càng đừng nói lược lương nữ vì kỹ.Cho nên trong quân tướng sĩ, bao gồm hắn, đã một năm không phát hiện quá nữ nhân.Thái Tử mang theo một cái thị thiếp tới trong quân, kia Mi Nương lại thiên tư quốc sắc, đừng nói mặt khác tướng sĩ, chính là tự xung là duyệt tǎn thiên hạ mỹ nữ Trần Tượng cũng xem mắt choáng váng.Lại nghe nói này mỹ nhân là Thái Tử ở Giang Lăng đến, Trần Tượng một lòng liền càng lửa nóng.Giang Lăng vốn là hòn địa bàn a, lại không nghĩ rằng như vậy một cái mỹ nhân xuống dốc đến hắn trong tay, lại là về Thái Tử.Ngay từ đầu, Trần Tượng cũng không dám quá phận, chỉ là tránh Thái Tử ngôn ngữ đùa giỡn vài câu, Mi Nương tuy thẹn bức, lại cũng không phát tác.“Nhưng kia Trần Tượng to gan lớn mật, không chỉ có không thu liêm, còn cỗ động Thái Tử mang theo kia Mi Nương cùng nhau ra doanh săn thú...” Tham tướng căm giận, “Lúc ấy ta chờ toàn khuyên nhủ, nè hà Trần Tượng dốc hết sức bảo đảm doanh ngoại an toàn, Thái Tử lâu vây doanh trung, không khỏi nhảm chán, cho nên liền đi theo hắn cùng đi.”Kỳ thật lúc ấy các tướng lĩnh tuy rằng ngăn trở, nhưng cũng cũng không cảm thấy bên ngoài nhiều nguy hiểm, bởi vì lúc ấy Sở quân nhân số đông đảo, này phụ cận đều còn ở Sở quân không chế trong phạm vi.Trần Tượng lại bảo đảm liền ở doanh ngoại kia khu rừng nhỏ mà thôi, bọn họ liền làm cho bọn họ đi, hơn nữa Thái Tử đoàn người cũng mang theo không ít binh mã.Ai biết vẫn là làm lỗi.Thái Tử mã chấn kinh chạy vào trong rừng, Trần Tượng mang theo người đuổi theo, kết quả liền đụng phải Lương Quốc

thám báo.Đối phương chỉ có một tiểu đội, mười người mà thôi.Trần Tượng biên hạ lệnh giết bọn họ, biên mang binh đi cứu Thái Tử, nhưng kia mười người một chui vào trong rừng liền không thấy tung tích.Cuối cùng tuy giết bảy người, nhưng vẫn là có ba người chạy thoát đi ra ngoài.Người chạy thoát, tin tức liền cũng để lộ.Sở quân bên này còn không biết bọn họ Thái Tử điện hạ có nguy hiểm, bên kia Lương Quốc đã đại quân tiếp cận, trực tiếp tiến công.Thái Tử là chủ soái, không ở, Trần Tượng là phó tướng, cũng không ở!Dư lại một đám tham tướng hai mặt nhìn nhau, chỉ có thể một bên khẩn cấp đi tìm Thái Tử trở về, một bên điểm binh chống cự.Bọn họ cũng không ngu ngốc, biết muốn lấy thủ doanh là chủ, bọn họ người nhiều, không sợ Lương quân đánh sâu vào, chỉ cần có thể đem người thủ trở về liền không thành vấn đề.Chính là, hai quân một đối mặt, đối phương liền đem một khối thi thể ném xuống, đặc ý dào dạt nói cho bọn họ đây là bọn họ Thái Tử thi thể.Tham tướng khóc lóc thảm thiết nói: “Kia Lư Chân lời thề son sắt, nói Thái Tử đi ra ngoài săn thú vừa lúc đụng phải bọn họ tiên phong quân, đã gọi bọn hắn bắt lấy, Trần Tượng sợ bị truy cứu, đã chạy trốn đi.”Hạng Thiện xanh mặt hỏi, “Các ngươi liền tin?”“Ta chờ tự nhiên không tin, nhưng khi đó hắn nói được rõ ràng, liền Thái Tử bọn họ ở đâu săn thú, ước chừng mang theo bao nhiêu người đều biết được rõ ràng, lúc ấy hai quân cách xa nhau khá xa, chúng ta thấy không rõ trên mặt đất thi thể, cho nên các tướng sĩ tâm thần đại loạn...”Lư Chân chính là thừa dịp lúc này tiến công, tham tướng nhóm còn tính miễn cưỡng ổn được, nhưng bọn hắn uy vọng hữu hạn, căn bản áp không được phía dưới binh lính.Chủ soái đã chết tin tức như thế nào cũng ngăn không được, hơn nữa Lương quân thế tới rào rat, đại gia không khỏi càng thêm hoảng hốt.Càng hoạ vô đơn chí là, Lư Chân là thật sự phái người vòng đến kia trong rừng đi bắt Trần Tượng cùng Sở Thái Tử, chẳng sợ bắt không được người, giết không được bọn họ, cũng muốn ngăn đón không được bọn họ như vậy về sớm đến sở doanh.Tham tướng nhóm ở đại doanh ngoại thủ một ngày một đêm cũng không gặp Trần Tượng bọn họ trở về, trong lòng càng hoảng, cho rằng Lư Chân nói chính là thật sự.Liền tham tướng nhóm đều nghĩ như vậy, huống chi phía dưới binh lính?Từ Lương quân công doanh bắt đầu, Thái Tử không thấy bóng dáng, ngay cả Trần tướng quân cũng không thấy bóng dáng.Loại này bón bè thu địch dưới, sĩ khí đã chịu trầm trọng đả kích.Vì thế Sở quân chỉ có thể triệt thoái phía sau, này một triệt liền như tan tác chi quân, hỗn loạn bất kham, không có chủ soái, các tham tướng từng người vì doanh, rốt cuộc thống không đến một khối đi.Mãi cho đến ngày thứ ba rạng sáng, Trần Tượng mới hộ tống một thân chật vật Thái Tử trở về, hai bên vừa thấy mặt, tức khắc khóc lóc thảm thiết.Thái Tử thật sự chỉ là nghĩ đến doanh ngoại đánh đánh con thỏ, nhìn xem hoa cỏ, ai có thể nghĩ đến sẽ ra chuyện lớn như vậy?Không đợi Thái Tử phục hồi tinh thần lại muốn hỏi Trần Tượng

tội, Trần Tượng liền trước mang theo chính mình tâm phúc cập thủ hạ sáu vạn nhân mã chạy.Tham tướng khóc ròng nói: “Trần Tượng một chọi, trong quân nhân tâm di động, lại có hai vị tham tướng trộm dẫn người đi, ta chờ lại chống đỡ không được, chỉ có thể một bên hướng triều đình hồi báo, một bên chống lại Lương quân thế công.”Bọn họ chỉ có thể tận lực cấp kinh thành tranh thủ thời gian, đồng thời hộ tống Thái Tử rời đi.Nhưng ai biết bọn họ vẫn là đánh giá cao chính mình, xem nhẹ Lương quân, Chung Như Anh cùng Lâm Tín vu hồi bọc đánh đội ngũ đuổi tới, chặn đứng bọn họ hai cánh cập đường lui, trực tiếp đem trung quân bao vien.Đồng thời, tham tướng nhóm cũng biết phía trước Hạng Thiện bỏ chạy tinh binh bởi vì nghe theo Thái Tử hiệu lệnh hồi doanh, trên đường đụng phải Chung Như Anh cùng Lâm Tín đại quân, đã đều bị tù binh cùng tiêu diệt.Tổ kiêm một cái quân đội rất khó, nhưng chặn đánh hội một chi quân đội lại rất dễ dàng. Đầu tiên là một cái tham tướng mang theo mấy cái thân binh chạy, ném xuống chính mình thủ hạ hai vạn binh lính, vì thế kia hai vạn binh lính liền ném vũ khí, lột quần áo cũng chạy.Trung quân một chút liền hỏng mất.Không có chủ tướng, bọn họ liền giống như không có đầu trâu ngựa, chỉ có thể tung tung chạy trốn, cho nên Hạng Thiện mới có thể nhìn đến hiện giờ bại cục.Hạng Thiện trầm mặc hồi lâu, nửa ngày mới hỏi nói: “Kia Thái Tử đâu?”Hắn cũng không có trở lại kinh thành.“Mặt tướng không biết, ta chờ thật là phái người hộ tống Thái Tử hồi kinh, lẽ ra một ngày lộ trình liền có thể trở lại kinh thành mới là.”Hạng Thiện nghĩ nghĩ, liền cười lạnh nói: “Xem ra hắn cũng tự biết xông đại họa, cho nên chạy thoát.”Tham tướng sắc mặt biến đổi, “Thái Tử chạy thoát, kia bỏ chạy đi nơi nào?”Hạng Thiện hỏi, “Trần Tượng đi nơi nào?”“Lúc ấy hắn là hướng nam chạy thoát, nhưng cụ thể đi nơi nào lại không biết.”“Kia kêu Mi Nương thị thiếp đâu?”“Nàng là đi theo Thái Tử điện hạ cùng nhau đi.”Hạng Thiện trầm mặc, nếu sớm biết người này tồn tại, hắn tự nhiên sẽ phái người đi tra lai lịch của nàng, nhưng hiện tại cũng chưa ý nghĩa, bất luận thân phận của nàng là thật là giả, mục đích vì sao, hiện tại đều không quan trọng.Hạng Thiện thở dài một hơi, nói: “Ta sẽ gì bê hạ thượng thư, các ngươi đã đã trở lại, vậy về doanh, tốt xấu vì ta Đại Sở lại tǎn một tân lực đi.”Tham tướng do dự một lát, cuối cùng cắn răng nói: “Mặt tướng tuân mệnh.”Hắn kỳ thật không quá tưởng lại hồi doanh, hiện giờ thế cục, Sở Quốc đã phải thua, hắn thật sự không nghĩ trở lên chiến trường bô mệnh.Nhưng hắn nguyện ý vì Đại tướng quân mà chiến.Sở Đế mang theo nhất ban triều đình nam triệt, Lư Chân mang binh vây quanh Sở Đô, Chung Như Anh cùng Lâm Tín liền mang binh nam hạ, một bên truy kích Sở Đế, một bên thu hoạch thành trì.Tình huống như vậy hạ, bọn họ đương nhiên đuổi không kịp Sở Đế, huống chi mặt sau còn có Hạng Thiện thường thường phái ra quấy nhiễu bọn họ Sở quân.Chung Như Anh cười nhạo nói: “Hạng Thiện này lão thất phu nhưng thật ra trung tâm,

đều lúc này còn như thế ra sức, liền không biết Sở Đế niệm không niệm hắn này phân tinh.”Lâm Tín nói: “Hạng Thiện trưởng tôn bị Sở Đế mang đi.”Chung Như Anh bùi môi, không nói chuyện.Lâm Tín nói: “Đã tìm được Trần Tượng cùng Sở Thái Tử nơi đi, ta dẫn người đi, bên này liền làm ơn Chung tướng quân.”“Hảo.” Chung Như Anh dừng một chút sau nói: “Sở Thái Tử bên người có cái thị thiếp kêu Mi Nương, nàng là chúng ta người, người nhớ rõ không cần thương nàng tánh mạng.”Lâm Tín gật đầu, cười nói: “Ta biết, cô cô rất sớm trước kia liền dặn dò quá ta.”Chung Như Anh liền thở dài nhẹ nhõm một hơi, lúc trước Mi Nương hắn là từ nàng nơi này xuất phát, nhưng bởi vì Giang Lăng có xung đột, Sở Thái Tử cùng Tứ hoàng tử liền ước định ở Giang Lăng chạm mặt, Mi Nương mới thay đổi tuyến đường Giang Lăng, ở nơi đó gặp gỡ Sở Thái Tử.Mấy năm nay Mi Nương chính là cho bọn hắn truyền lại không ít tin tức, cũng giúp bọn hắn làm không ít chuyện, Chung Như Anh cũng không tưởng nàng xảy ra chuyện.Sở Thái Tử hiện tại cùng Trần Tượng ở bên nhau.Trun Tượng không muốn làm phản quân, hắn yêu cầu một cái lý do, nhưng hắn càng không nghĩ trở về, bởi vì trở về hắn phải chết.Sở Thái Tử cũng giống nhau, hắn biết chính mình xông đại họa, trở về khẳng định không kết cục tốt, cho nên liền mang theo Mi Nương chạy.Đụng tới Trần Tượng, hắn tuy thâm hận đối phương, nhưng cũng biết đối phương có binh, là một cái dọa vào, mà hắn nổi danh, cũng là đối phương yêu cầu.Vì thế hai người ghé vào cùng nhau đó là có danh có thật, Trần Tượng tính toán ủng lập Sở Thái Tử, vì lấy kỳ thành ý, Trần Tượng thu liễm chút tính tình, đối Sở Thái Tử cung kính rất nhiều.Mà Sở Thái Tử vì tỏ vẻ thành ý, đem Mi Nương đưa cho Trần Tượng.Mi Nương khóc khóc chít chít, lưu luyến đi, chờ tới rồi Trần Tượng nơi đó cũng buồn bực không vui, Trần Tượng nhất thời hiềm lạ, đảo cũng không khó xử nàng.Hai người quyết định tìm cái giàu có và đồng đúc một chút huyễn thành tạm thời yên ổn xuống dưới, sau đó lấy Sở Thái Tử danh nghĩa chiêu binh mãi mã, dãi Sở Đế bên kia kiên trì không đi xuống sau bên này liền xung đế, đem Sở Quốc kéo dài đi xuống.Mộng đẹp làm được không tồi, nề hà tung tích bị Lương quân phát hiện, Lâm Tín mang binh đem bọn họ tiêu diệt.Hai bên đánh hơn phân nửa tháng, cuối cùng lấy Trần Tượng chết trận kết thúc, không có Trần Tượng, Sở Thái Tử chỉ có thể dẫn người ra khỏi thành đầu hàng.Lâm Tín nhìn hắn, nửa ngày mới nói một câu, “Kẻ thức thời trang tuấn kiệt, Sở Thái Tử là tuấn kiệt, vọng người cũng có thể khuyên nhủ một chút Sở Đế.”Vì thế bàn tay vung lên liền đem Sở Thái Tử đưa đi cấp Chung Như Anh, làm Chung Như Anh cầm Sở Thái Tử đi chiêu hàng.Sở Thái Tử mặt đều thanh, muôn hỏi hắn sợ nhất thấy ai, không phải Lương quân, mà là cha hắn!Tự xảy ra chuyện về sau hắn liền vẫn luôn tránh cho đi gặp cha hắn, kết quả hiện tại Lâm Tín muốn đưa hắn đi, còn không bằng một đao đem hắn chém đâu.Hắn khóc mắt muốn nứt ra ngang

đầu, Lâm Tín đã phất tay nói: “Đem Sở Thái Tử dẫn đi, hảo sinh chiêu
đãi.” Trong quân tù binh cũng đều bị mang theo đi lên, Mi Nương liền ở
trong đó. Các tướng sĩ nhìn đến nàng, mắt đều mau thắt, Lâm Tín cũng
sững sốt một chút, sau đó liền tiến lên hành lễ nói: “Chính là Mi cô
nương?” Mi Nương sững sốt, sau đó cong môi cười, uốn gối hành lễ, nhu
nhu nói: “Đúng là thiếp thân, thiếp thân bái kiến tướng quân.” “Không dám
nhận,” Lâm Tín mắt nhìn thắt nói: “Nhà ta cô cô cùng Chung tướng quân
đều dặn dò quá muốn đối xử tử tế cô nương, hiện giờ cô nương đã đến tự
do, trong quân hỗn loạn, không bằng ta phái người đưa cô nương hồi kinh?”

Chương 473: Gặp mặt

Mi Nương không nghĩ tới Lâm Tín đối nàng như thế khách khí, nàng do dự một chút mới hỏi, “Quận chúa làm ta trở lại kinh thành sao?”“Cô cô nói hết thảy làm Mi cô nương tự chủ, ngài tướng trở lại kinh thành, ta đây liền đưa cô nương hồi kinh, muốn đi địa phương khác tự nhiên cũng có thể.”Mi Nương trong lòng một đốn, rũ xuống đôi mắt nói: “Ta đây đệ đệ...”“Cô cô cũng sẽ an bài tốt, ngươi là ta Đại Lương công thần, tự nhiên nhưng ban ơn cho người nhà.”Mi Nương liền thở dài nhẹ nhõm một hơi, uốn gối cười nói: “Đa tạ tướng quân, vây thỉnh ngài đưa ta đi Tô Châu đi, sớm nghe nói, Tô Châu địa linh nhân kiệt, thiếp thân cũng rất muốn đi kiến thức một phen.”“Hảo.”Lâm Tín làm người đưa Mi Nương hồi Hồng Châu, từ Hồng Châu đi vòng đi Tô Châu, “Ta cô cô hiện tại hắn là ở Hồng Châu, nói không chừng ngươi còn có thể nhìn thấy nàng, đến lúc đó ngươi có gì yêu cầu cùng nàng đề đó là.”“Là, đa tạ Lâm tướng quân nhắc nhở.”Mi Nương là biết Lâm Thanh Uyển, nàng bồn lỵ thuộc với Tú điện hạ, tự do độ là rất cao, nhưng bảy tháng khi đột nhiên thu được tin tức làm nàng nghe lệnh với Lâm Thanh Uyển.Lâm Thanh Uyển cũng không như thế nào hạn chế nàng hành động, lại tổng hội cấp cái đại phuơng hướng, nàng làm việc liền có mục đích nhiều.Có thể không trở về kinh thành, đương nhiên là không trở về kinh thành.Bằng không sau khi trở về nàng khẳng định còn muốn nghe mệnh với trưởng công chúa, đến lúc đó tự do thân chỉ là cái chê cười.Nhưng ở kinh thành ở ngoài liền không giống nhau, chỉ cần nàng được tự do, lại có hộ tịch cùng lộ dẫn, nàng đệ đệ cũng kế đó, kia bọn họ gặp qua bình thường nhật tử.Mi Nương bị hộ tống hồi Hồng Châu, lại chưa thấy được Lâm Thanh Uyển.Bởi vì Lâm Thanh Uyển đi Sở Đô.Lư Chân vây quanh Sở Đô đã có hơn tháng, tuy vẫn như cũ không thể đánh hạ Sở Đô, lại làm bên trong lương thảo đoạn tuyệt, cung tiễn cũng khô kiệt.Lư Chân nói, ít ngày nữa thấy đánh hạ đô thành.Mẫn thượng thư rốt cuộc luyến tiếc Hạng Thiện nhân tài như vậy, cho nên làm Lâm Thanh Uyển lại đây nhìn xem, nếu có thể chiêu hàng tốt nhất, không thể, Sở Đô bên này cũng muốn trấn an.Mà Lư Chân đánh hạ thành trì liền phải lập tức nam hạ chi viện Chung Như Anh, tự nhiên sẽ không nhiều làm dừng lại, cho nên này Sở Đô sự liên

muốn từ Lâm Thanh Uyển tới tiếp nhận.Lâm Thanh Uyển tới Sở Đô khi, Lư Chân đã lãnh binh dẹp xong nửa tòa thành, Sở quân đều cố thủ ở nam thành môn, chậm chạp không chịu đầu hàng, cũng không muốn bỏ thành rời đi.Hạng Thiện đã lực tǎn, hăng hối hơi dựa vào cửa thành lâu tử thương, nắm chặt trong tay kiếm, chỉ cần Lương quân công phá này cuối cùng phòng tuyến, hăng liền tự sát.Lâm Thanh Uyển xa xa nhìn hăng trong chõc lát, quay đầu hỏi Lư Chân, “Ta có thể qua đi đi?”“Đao thương không có mắt, người vẫn là đừng mạo hiểm.”“Lúc này qua đi, Hạng Thiện sẽ không giết sứ thần,” Lâm Thanh Uyển nói: “Ta còn là muốn thử xem xem, nếu có thể khuyên phục hăng, có thể thiếu chết không ít tướng sĩ đâu.”Lư Chân cúi đầu nghĩ nghĩ, gật đầu nói: “Hảo, ta đưa quận chúa qua đi.”Lư Chân làm người tạm dừng công thành, tặng Lâm Thanh Uyển qua đi.Sở quân duy dư lại hai vạn tàn binh cố thủ nam thành môn, nhìn thấy Lương quân triệt thoái phía sau, đều có chút kinh nghi bất định liếc nhau.Lâm Thanh Uyển tách ra Lương quân đi lên trước, ngẩng đầu nhìn về phía cửa thành lâu tử thương Hạng Thiện, cao giọng nói: “Hạng tướng quân, tại hạ Lương Quốc sứ thần, sớm nghe nói Hạng tướng quân thiện cờ, chẳng biết có được không bời ta đánh cờ một ván?”Hạng Thiện háp mắt nhìn nàng một hồi lâu mới nói: “Là đại danh đĩnh đỉnh Lâm quận chúa đi, ta có vị bạn tốt đối với người khen ngợi có thêm, đáng tiếc hôm nay không phải hảo thời cơ, muốn cô phụ người một phen hảo ý.”Lâm Thanh Uyển liền cười, “Ta xem tướng quân lực có không bằng, này đánh giặc cũng là muôn nghỉ ngơi, không bằng chúng ta liền thửa dịp này nghỉ ngơi khe hở tiếp theo cục?”“Có điềm có tiền sao?”“Có,” Lâm Thanh Uyển cười nói: “Tướng quân nếu thắng, ta khiến cho Lư đô hộ nghỉ ngơi lâu một ít, một buổi tối như thế nào?”Này ý nghĩa hăng có thể nhiều tranh thủ một buổi tối thời gian, làm Lư Chân không công thành.Hạng Thiện nhấp nháp miệng, hỏi, “Kia nếu là quận chúa thắng đâu?”“Ta nếu là đưa ra làm Hạng tướng quân quy thuận ta Đại Lương, tướng quân sẽ đáp ứng sao?”Hạng Thiện trầm mặc.Lâm Thanh Uyển liền cười, “Đó chính là sẽ không đáp ứng rồi, nếu như thế, ta liền phải tướng quân trong tay bội kiếm liền hảo.”Hạng Thiện nắm chặt trong tay kiếm, nửa ngày mới gật gật đầu.Lâm Thanh Uyển lúc này mới hơi hơi nghiêng đầu nhìn về phía Lư Chân, Lư Chân phất tay, làm các tướng sĩ triệt thoái phía sau nghỉ ngơi.Lâm Thanh Uyển mang theo Dịch Hàn thượng thành lâu, Hạng Thiện đứng ở mặt trên nghênh đón nàng, nhìn lướt qua nàng phía sau Dịch Hàn nói: “Quận chúa thật là kẻ tài cao gan cũng lớn, chỉ mang một người liền dám lên ta này thành lâu.”Lâm Thanh Uyển liền cười, “Dù sao Hạng tướng quân sẽ không giết ta, cũng sẽ không bắt cóc ta, không phải sao?”“Hạng mỗ nhân quang minh lỗi lạc, còn khinh thường với làm như vậy sự.” Hạng Thiện xoay người mang Lâm Thanh Uyển hướng trong đi, hăng cũng không tiến trong lâu, trực tiếp làm người dọn trương bàn nhỏ tới,

hai người phân ngồi hai bên liền bắt đầu chơi cờ. Bị thương sở binh bị người nâng đi xuống băng bó, còn có thể nhúc nhích ở băng bó hảo sau còn phải đi lên tiếp tục chiến đấu. Lâm Thanh Uyển ánh mắt từ bọn họ trên mặt đảo qua, thán phục nói: “Hạng tướng quân quả nhiên là lương tướng, này đó binh lính tuy mỏi mệt, lại xa xa cường với lúc trước bị đánh tan Sở Quốc trung quân, nghe nói kia mới là Sở Quốc tinh nhuệ đâu.” “Lâm quận chúa hôm nay tới là nhục nhã Hạng mỗ nhân?” “Đương nhiên không phải,” Lâm Thanh Uyển cười hổ trợ đem bàn cờ dọn xong, ngẩng đầu nói: “Nếu ta nói ta là tới khuyên hàng, tướng quân tin sao?” “Tin, nhưng mà ngươi là khuyên bất động.” “Ta biết, Cơ tiên sinh cũng khẳng định khuyên quá, hắn đều khuyên bất động, ta hy vọng càng xa vời, nhưng có chút lời nói không phun không mau, có chút lý không biện không rõ, ta tổng muốn cùng Hạng tướng quân nói nói chuyện.” Lâm Thanh Uyển nói: “Ta sợ bỏ qua lúc này đây, tương lai liền không còn có cơ hội.” Hạng Thiện hơi hơi mỉm cười, đem hắc cờ đây cho nàng, “Lâm quận chúa trước hết mời đi.” Lâm Thanh Uyển tiếp nhận, cười nói: “Đa tạ Hạng tướng quân, kia Lâm mỗ liền không khách khí.” Dứt lời nhéo một viên quân cờ rơi xuống, Hạng Thiện hơi hơi nhướng mày, cười nói: “Quận chúa là với ai học cờ?” Ông nội của ta. Lâm Thanh Uyển ngẩng đầu cười, “Cùng gia huynh học.” “Ta may mắn cùng lệnh huynh hạ quá mấy mâm cờ, ngươi cờ nghệ xa ở lệnh huynh phía trên.” “Hạng tướng quân quá khen,” Lâm Thanh Uyển cười nói: “Nếu bàn về cờ nghệ, chỉ sợ toàn bộ thiên hạ cũng không vài người so được với Hạng tướng quân cùng Cơ tiên sinh.” Hạng Thiện tay một đồn, hỏi: “Cơ tiên sinh hiện đã ở Lương Quốc đi?” “Không tồi, hắn hiện giờ tạm cư Tô Châu, Hạng tướng quân nếu là chịu quy hàng ta Đại Lương, tương lai nói không chừng còn có thể cùng Cơ tiên sinh chơi thuyền hồ thượng, tái chiến mấy mâm cờ đâu.” Hạng Thiện thở dài nói: “Quận chúa hà tất phí lời, ta sẽ không hàng lương.” “Là bởi vì tướng quân trưởng tôn ở Sở Đế bên người?” Hạng Thiện sắc mặt lạnh lùng, “Không phải.” “Đó chính là đơn thuần bởi vì trung thành?” “Văn trị quốc, võ thủ quốc, đây là ta vì võ tướng bốn phương, cho dù là chết trận, ta cũng muốn bảo hộ Sở Quốc đến cuối cùng một khắc.” Lâm Thanh Uyển “Bang” một tiếng đem quân cờ dừng ở bàn cờ thượng, lạnh lùng thốt: “Cho nên Hạng tướng quân kém Cơ tiên sinh nhiều rồi.” “Luận tài năng, ta là xa so ra kém Cơ tiên sinh...” “Ta nói chính là phẩm cách,” Lâm Thanh Uyển cắt đứt hắn nói, ngẩng đầu nói: “Cơ tiên sinh chí ở thiên hạ, lòng mang lê dân bá tánh, mà Hạng tướng quân trong lòng chỉ có một cái gọi là trung, lại mất mù tai điếc.” Hạng Thiện lại không bực, ha ha cười nói: “Không hổ là Lâm Hạo Vũ muội muội, tài ăn nói lợi hại, như thế nào, ngươi là muốn quý biền sao?” Lâm Thanh Uyển bồi hắn liếc mắt một cái nói: “Ta cũng không quý biền, nói ngươi mất mù, chẳng lẽ ngươi không thấy được này đó bị thương, cơ hồ đã không có nửa cái mạng binh lính?

Nói ngươi tai điếc, ngươi không thấy được phía dưới rỗng tuếch đường phố, các bá tánh đều tránh ở trong nhà, một chút thanh âm cũng không dám phát ra sao?”“Lương Sở giao tiếp cũng không phải một ngày hai ngày, Hạng tướng quân hiển nhiên cũng thực hiểu biết ta Lương Quốc, hắn là biết ta Đại Lương hoàng đế là cái như thế nào người, Đại Lương triều đình lại là như thế nào, ngươi để tay lên ngực tự hỏi, ta Đại Lương thống trị Sở Quốc, Sở Quốc bá tánh gặp qua đến càng kém sao?”“Nhưng mà Sở Quốc bá tánh vẫn là mắt nước chi dân.”“Y ngươi nói như vậy, này thiên hạ cái nào người không phải mắt nước chi dân? Sở Lương phía trước có đường, đường phía trước có Tùy, Tùy trước còn có Lưỡng Tần, càng đi phía trước còn có hán Tần, mỗi thay đổi một cái triều đại đó là vong một lần quốc, kia không chỉ có chúng ta là mắt nước chi dân, chúng ta tổ tiên cũng là mắt nước chi dân, nhưng chúng ta rốt cuộc là cái nào quốc?”“Nói trắng ra là, mấy quốc chiến tranh đều là nội đấu, cùng ngoại nhục cũng không can hệ, nếu như thế, Sở Quốc vong cùng bình thường bá tánh cũng không can hệ, là chúng ta đem bọn họ xả tiến vào.”Hạng tướng quân bị nàng làm hờ đồ, “Y ngươi nói như vậy, Sở Quốc nếu là diệt Lương Quốc, ngươi cũng sẽ không tìm ta Sở Quốc báo thù?”“Sẽ không,” Lâm Thanh Uyển nói: “Các ngươi Sở Quốc nếu là có cái hảo hoàng đế, sửa trị thanh minh, ta nói không chừng còn sẽ giúp các ngươi một phen, không để bụng cái gọi là bán nước, ta chính là tướng thiên hạ nhất thống.”“Hạng tướng quân, các quốc gia đánh gần hai trăm năm, ngươi còn tưởng loại này loạn chiến tiếp tục đánh tiếp sao?”Hạng Thiện nhấp miệng, “Này không phải ta chờ có thể lựa chọn.”“Ai nói không được? Hiện tại quyền chủ động không phải ở Hạng tướng quân trên tay sao?” Lâm Thanh Uyển điểm điểm trên bàn bàn cờ nói: “Thiên hạ này bốn vì nhất thế, là bởi vì đường loạn mới chia năm xẻ bảy, trước kia Sở Quốc, Lương Quốc cùng Thục Quốc bất quá là mấy cái quận mà thôi, là bởi vì có xung đế ngươi, chúng nó mới biến thành một đám quốc gia, hiện tại chúng ta bất quá là làm mấy cái quận lại lần nữa hợp thành một quốc gia thôi. Làm chúng nó về sau không hề chiến tranh.”Hạng Thiện nhéo quân cờ trầm mặc nửa ngày, cuối cùng ở bàn cờ thượng rơi xuống một tử, nhàn nhạt nói: “Quận chúa tài ăn nói là không tồi, nhưng mà ta vẫn như cũ không thể đại doanh ngươi quy hàng. Ta phải cấp các tướng sĩ một công đạo.”“Công đạo?” Lâm Thanh Uyển châm biếm, chỉ vào cách đó không xa cái kia ôm bụng dựa ngồi ở trên thành lâu thương binh hỏi, “Ngài công đạo chính là làm cho bọn họ bồi ngài chịu chết sao? Liền vì cấp cái kia ném xuống kinh thành nam trốn Sở Đế tranh thủ non nửa thiên thời gian?”“Nếu là công đạo, tướng quân nhưng hỏi qua bọn họ ý tứ?”Hạng Thiện trầm mặc.Lâm Thanh Uyển liền đứng dậy, vẩy tay gọi tới phụ cận mấy cái binh lính, “Hạng tướng quân không ngại ta hỏi bọn hắn mấy vấn đề đi?”Kia mấy người cũng thấp thỏm nhìn Hạng Thiện, đứng không động đậy.Hạng Thiện hợp lại mi,

nhưng vẫn là gật gật đầu, mấy người lúc này mới đi đến Lâm Thanh Uyển trước mặt.Lâm Thanh Uyển trên dưới đánh giá một chút bọn họ, thấy bọn họ trên người nhiều ít đều mang theo thương, lại hỏi: “Các ngươi đã đói bụng sao?”Mấy cái binh lính xâu hổ liếc nhau, cúi đầu.Lâm Thanh Uyển liền cười, “Không cần khẩn trương, ta biết các ngươi lương thảo không nhiều lắm, Hạng tướng quân lại không được các ngươi nhiều dân, hẳn là đã sớm đói bụng đi? Các ngươi có thể tướng tượng ăn cơm no?”Mấy cái binh lính cho rằng Lâm Thanh Uyển là ở dụ hoặc bọn họ, lập tức nói: “Chúng ta là sẽ không quy hàng Lương Quốc.”“Chúng ta đều nghe tướng quân.”

Chương 474: Thuyết phục

Lâm Thanh Uyển gật đầu, khen: “Trung thành đáng khen, không hổ là Hạng tướng quân mang ra tới binh, vậy các ngươi nhưng có chính mình nghĩ tới các ngươi là ở vì ai mà chiến?”“Vì ta Đại Sở!”“Đại Sở?” Lâm Thanh Uyển cười khẽ, “Là vì Sở Đế, vẫn là vì Đại Sở bá tánh?”“Tự nhiên là hai người đều vì,” một sĩ binh trộm nhìn thoáng qua Đại tướng quân, nói: “Tóm lại chúng ta là sẽ không làm Sở Quốc diệt vong.”Lâm Thanh Uyển theo hắn tầm mắt nhìn lại, nhìn chằm chằm Hạng Thiện nói: “Nếu làm ngươi lựa chọn nguyễn trung thành người, ngươi là lựa chọn tướng quân, vẫn là tuyển Sở Đế?”Binh lính rối rắm.Lâm Thanh Uyển liền cười, làm người cho bọn hắn chuyển đến ghé, trực tiếp ném xuống quân cờ nói: “Hạng tướng quân không ngại ta cùng với ngươi binh lính tâm sự thiên đì?”Hạng Thiện cúi đầu xem chưa thành bàn cờ, gật đầu, nàng nói được càng lâu, bọn họ có thể kéo thời gian cũng càng dài, hắn thấy vui mừng.Lâm Thanh Uyển liền dường như không phát giác hắn ý đồ giống nhau, đổi mặt mấy cái thương binh mà ngồi, hỏi: “Các ngươi tên gọi là gì?”“Ta kêu Trụ Tử.”“Ta kêu Nhị Tài.”“Ta kêu Gia Bảo.”Lâm Thanh Uyển nói: “Ta lương doanh cũng có cái binh lính kêu Trụ Tử, hắn kêu Vương Trụ.”Cây cột kinh hỉ, “Như vậy xảo, ta cũng họ Vương.”“Kia thật đúng là quá xảo,” Lâm Thanh Uyển trên dưới đánh giá một chút hắn, nói: “Hắn tuổi tác so ngươi tiểu chút, mới mười chín, đáng tiếc người đã chết trận sa trường.”Mấy người ý cười một đốn.“Hắn là trong nhà lớn nhất, phía dưới còn có hai cái huynh đệ, triều đình trung binh dịch khi liền đem hắn cấp chinh, các ngươi đâu, trong nhà có mấy cái huynh đệ?”“Nhà ta theo ta một cái.”“Ta còn có cái ca ca, hắn kêu đại tài.”“Ta còn có cái đệ đệ.”Lâm Thanh Uyển hỏi, “Trong nhà đều là trống trót?”Mấy người gật đầu.Lâm Thanh Uyển liền thở dài, “Vậy các ngươi nếu là chết trận sa trường, trong nhà liền phải thiêu một cái tráng lao động.”Mấy người rũ mắt không nói.“Đúng rồi, các ngươi Sở Quốc chinh thuế như thế nào, mỗi năm muốn giao nhiều ít điền thuế cùng dân cư thuế?”Mấy người lén lút nhìn về phía Hạng Thiện, Hạng Thiện hơi hơi gật đầu, bọn họ liền cùng Lâm Thanh Uyển lại nói tiếp.Mỗi cái địa phương chinh thuế tiêu chuẩn đều không giống nhau, bọn

họ nói chỉ là trong trí nhớ rời đi kia một năm sở muôn giao thuế má cùng
quyên thôi.Lâm Thanh Uyển nghe, liền đem Lương Quốc bên này thuế má
tiêu chuẩn nói cho bọn họ, cuối cùng tổng kết nói: “Các ngươi phú so với
chúng ta nhẹ chút, nhưng thuế lại muôn trọng một chút, quyên cũng tương
đối nhiều, một năm lao động xuống dưới liền không dư thừa nhiều
ít.”“Đúng vậy, nhưng nhật tử tổng muôn quá, kỳ thật nếu không phải đánh
giặc, nhật tử vẫn là thực có thể.”Lâm Thanh Uyển gật đầu, “Ta ở tại Tô
Châu, chúng ta kia một mảnh cơ bản không đánh giặc, nhưng triều đình
muôn đánh, vẫn là sẽ từ nơi đó trung binh, nạp quân thuế, trong đó đảo có
hai năm không chinh quân thuế, lại vận khí tốt, mưa gió còn tính hoà thuận,
trong nhà nhưng thật ra tồn tiếp theo chút lương thực dư, chỉ là mấy năm
nay cũng lăn lộn đến không sai biệt lắm.”“Nguyên lai khắp thiên hạ đều là
giống nhau.”“Đúng vậy, cũng không biết này thiên hạ khi nào mới có thể
bình định, không hề đánh giặc, cũng làm các bá tánh quá mấy năm sống yên
 ổn nhật tử.”Ba người nhấp nháp miệng, không cao hứng nói: “Lâm quận
chúa nếu cũng không nghĩ đánh giặc, vì cái gì còn mang binh đánh chúng ta
Sở Quốc?”Lâm Thanh Uyển liền cười, “Cái này liền phải hỏi các ngươi
tướng quân.”Lâm Thanh Uyển quay đầu hỏi Hạng Thiện, “Hạng tướng
quân, ngươi khả năng trả lời bọn họ vấn đề này? Đại Lương vì sao phải
 đánh Sở Quốc?”Hạng Thiện nhấp miệng, “Vì nhất thống.”“Nếu là Lương
 Quốc lúc này không đánh Sở Quốc, tương lai Sở Quốc nhưng sẽ đánh
 Lương Quốc?”Hạng Thiện khóc miếng nhấp đến càng khẩn, nhưng vẫn là
 đáp: “Sẽ!”“Vì cái gì?”“Vì nhất thống!”Lâm Thanh Uyển lúc này mới nhìn
 về phía ngạc nhiên người, nói: “Hiện tại đã biết rõ sao, bất luận là ai
 đánh ai, chỉ cần cái này quốc gia còn chia năm xẻ bảy, chiến tranh liền tổng
 hội phát sinh. Trận này nhất thống chiến, đã đánh 178 năm, từ sau đường
 hồn chiến bắt đầu tính khởi, Hạng tướng quân, ta không tính sai
 đi?”“Không có.”“Một thế hệ người 40 năm, suốt đánh gần năm đời, gần
 như một cái triều đại niên hạn, Hạng tướng quân, trận này loạn còn chưa đủ
 lâu sao?”Hạng Thiện trong lòng kích động, nắm chặt thành quyên nói
 không ra lời.Lâm Thanh Uyển từng bước ép sát hỏi: “Ngài biết rõ trận này
 chiến tránh cũng không thể tránh, cũng biết Sở Quốc sớm muộn gì có một
 ngày muôn nhập vào hàn quốc, hiện giờ ngươi còn ngoan thủ tòa thành này
 sao?”“Nó có thể cho ngài mang đến cái gì? Bất quá là kéo dài Sở Quốc diệt
 vong thời gian mà thôi, nhưng ta Đại Lương không phải Liêu Quốc, đánh
 hạ Sở Quốc sẽ không tàn sát dân trong thành, cũng sẽ không khắt khe Sở
 Quốc bá tánh, ở chúng ta trong mắt, bất luận là Sở địa bá tánh, vẫn là lương
 mà bá tánh, kia đều là giống nhau con dân.”Lâm Thanh Uyển nói: “Mà
 ngài lại vì cái kia ném xuống chính mình đô thành một mình chạy trốn quân
 chủ kéo dài hai ngày thời gian, lấy này hai vạn binh lính mệnh đi
 điền.”“Hạng tướng quân, cố thủ đô thành, trừ bỏ thành toàn ngài trung

nghĩa chi danh cùng cấp Sở Đế tranh thủ hai ngày thời gian ngoại còn có cái gì chỗ tốt?" Lâm Thanh Uyển chỉ vào những cái đó ba ba nhìn qua đôi mắt, hỏi: "Này từng điều chẳng lẽ liền không phải sinh mệnh sao? Một người, chỉ có một cái mệnh, nhưng bọn họ phía sau lại còn hợp với một gia đình, ngài muốn huỷ hoại hai vạn cái gia đình đi làm tuyệt đối không thể làm được sự sao?" Hạng Thiện sắc mặt biến đổi lớn, nắm chặt lòng bàn tay quân cờ không nói. Hắn binh lính không thể gặp hắn như vậy khó xử, vội vàng nói: "Lâm quận chúa, ngươi đừng làm khó dễ chúng ta tướng quân, chúng ta là cam tâm tình nguyện." "Đúng vậy, chúng ta khẳng định là sẽ không đầu hàng." Lâm Thanh Uyển lại gắt gao nhìn chằm chằm Hạng Thiện, nói: "Hạng tướng quân nhưng thấy bọn họ đối với ngươi tâm ý?" "Bọn họ không biết cái gọi là thiên hạ đại thế, chẳng lẽ tướng quân cũng không biết sao? Mà ngươi biết rõ lại uổng cố bọn họ tánh mạng, cũng bất quá là cái mua danh chuộc tiếng người." Lâm Thanh Uyển ném xuống trong tay quân cờ, nói: "Nếu Hạng tướng quân khẳng định như thế, này bàn cờ tính ta thua, ta liền cho các ngươi cả đêm lại như thế nào? Coi như là cho này hai vạn tướng sĩ thời gian, làm cho bọn họ lại cảm thụ một chút nhân gian ám áp." Hạng Thiện cúi đầu nhìn bàn cờ không nói, Lâm Thanh Uyển liền bồi hắn ngồi, thẳng đến thái dương sắp sửa lạc sơn, chân trời đám mây bị chiếu đến quýt hồng, phong một quyên, chân trời đám mây liền một thư một trương, biến ảo ra rất nhiều bộ dáng. Hạng Thiện hoàn hồn ngẩn đầu khi liền thấy Lâm Thanh Uyển chính đưa lưng về phía hắn nhìn những đám mây trên trời, hắn không khỏi đứng dậy đi đến nàng bên người, đồng dạng ngửa đầu đi xem. Nhưng lại một cúi đầu, lại nhìn đèn hắn các binh lính chính tránh ở khe rãnh sau ôm một tiểu khói lương khô chậm rãi nghiên rǎng, ngọn lửa binh nhóm chính dẫn theo rõ, từng bước từng bước cho bọn hắn phát đồ ăn. Đó là bọn họ cuối cùng một chút tồn lương, nhưng cũng rất ít, mỗi người phân đến chỉ có nửa bàn tay lớn nhỏ, vẫn là trộn lẫn trầu hắc mặt bánh bao. Bọn họ đã là nỏ mạnh hết đà, qua đêm nay, ngày mai Lương quân sẽ quy mô tiến công, này cuối cùng phòng tuyến khẳng định là thủ không được. Bọn họ trong cuộc đời cuối cùng một bữa cơm chỉ có cái này. Hạng Thiện trong lòng hơi đau, nửa ngày mới trương miệng khàn khàn hỏi: "Lương Quốc quả nhiên có thể đối xử bình đẳng?" Lâm Thanh Uyển trong lòng kích động, trên mặt lại không lộ mấy may nói: "Hạng tướng quân xem ta Lương Quốc Quảng Nam quận như thế nào?" Quảng Nam quận là Lương Quốc thu phục Nam Hán sau thiết lập quận, Nam Hán mặt khác một nửa là Sở Quốc chiếm, mấy năm nay bọn họ nhặt tử nhưng không tốt như vậy quá, nhưng Lương Quốc Quảng Nam quận cũng không tệ lắm, vì yên ổn, Lương Đế vẫn luôn trên diện rộng giảm miễn thuế má, Hạng Thiện cũng là biết đến, lúc trước hai nước không đánh lên tới khi liền nghe nói bọn họ bên này người Hán thường trộm đi đến Lương Quốc bên kia đi. Ở tại

thân thích gia liền không trở lại.Hắn cười khổ một tiếng, nói: “Đến ngộ minh quân lương thần, là bọn họ chi hạnh.”“Hạng tướng quân cũng có thể có được này phân may mắn, thậm chí còn có thể cấp càng nhiều người mang đi này phân may mắn.”Hạng Thiện liền nhắm mắt, lại mở khi đã mất dao động, hắn nhìn về phía Lâm Thanh Uyển nói: “Cơ tiên sinh nói không tồi, Lâm quận chúa cờ đích xác hạ rất khát, Hạng mỗ cam bái hạ phong.”Dứt lời đem bên hông bội kiếm cởi xuống giao cho nàng, “Thỉnh Lư đô hộ vào đi.”Lâm Thanh Uyển tiếp nhận kiếm, nhoẻn miệng cười, “Hạng tướng quân, tất cả mọi người sẽ nhớ rõ ngài hôm nay công đức.”Hạng tướng quân cười khổ một tiếng, xoay người đưa tới phó tướng, làm cho bọn họ đi triệu tập binh lính, buông vũ khí, mở ra hàng rào phóng Lương quân tiến vào.Còn canh giữ ở trên thành lâu Sở Quốc binh lính nghe nói không cần đánh, nhất thời hốc mắt nóng lên, chậm rãi buông trong tay vũ khí đi theo từng người trưởng quan hạ thành lâu.Chỉ có Hạng tướng quân cùng hắn thân vệ còn đứng ở trên thành lâu, nhìn chậm rãi từ chiến hào đi ra binh lính, hắn khe khẽ thở dài, có chút bi thương nói: “Thời vậy, mệnh vậy!”Một ngũ bế, xoay người rút ra Lâm Thanh Uyển trong tay bội kiếm liền phải tự vận, Lâm Thanh Uyển hoảng sợ, không chút nghĩ ngợi liền duỗi tay đi bắt mũi kiếm, “Hạng tướng quân!”Hạng Thiện là mang theo hắn phải chết chí tâm, cho nên kiếm thực mau, lực cũng đại, kiếm một mạt, Lâm Thanh Uyển trong tay liền đổ máu, vẫn là nàng bên cạnh Dịch Hàn nhanh tay, nhất kiếm đi đánh Hạng Thiện thủ đoạn, một tay tác đi bắt Lâm Thanh Uyển tay...Này nhất kiếm cơ hồ đem Lâm Thanh Uyển nửa cái bàn tay đều tước, Dịch Hàn sắc mặt trắng bệch, một bên che lại tay nàng cầm máu, một bên muốn mang nàng đi tìm đại phu.Lâm Thanh Uyển lại bạch mặt ngăn lại hắn, quay đầu đổi sắc mặt vi bạch Hạng Thiện nói: “Hạng tướng quân, chẳng lẽ ngươi liền không nhìn một cái này thiên hạ thái bình an ổn là bộ dáng gì sao?”“Ta tổ phụ, phụ thân cùng huynh trưởng tất thắng mong muôn cũng bất quá này một cái mà thôi, nhưng bọn hắn là không cơ hội nhìn đến, ngươi có cơ hội, lại cũng không nhìn một cái sao?”“Cô nãi nãi,” Dịch Hàn ngăn không được huyết, một tay đem nàng bế lên tới, trực tiếp hạ lệnh bọn thị vệ đem Hạng Thiện bắt lại, nói: “Ngài yên tâm, như vậy hắn chính là muôn chết cũng không xong.”Dứt lời lập tức mang Lâm Thanh Uyển hạ thành lâu.Lư Chân đang ở phía dưới kiêm kê Sở quân, xa xa nhìn đến trên thành lâu động tĩnh không đúng, vội vàng chào đón, nhìn đến Lâm Thanh Uyển trên tay tất cả đều là huyết, sắc mặt trắng bệch, tức khắc hoảng sợ, vội vàng làm người tướng quân y gọi tới.Quân y xử lý ngoại thương thực sở trường, thực mau rửa sạch miệng vết thương, đơn giản khâu lại sau thượng cầm máu được, đem bàn tay băng bó hảo sau mới cho Lâm Thanh Uyển bắt mạch.Quân y vượt nàng mạch, hơi hơi nhíu mày, nhìn một chút nàng sắc mặt, lại sờ sờ, cuối cùng lắc đầu nói: “Thật là kỳ quái, ta xem quận chúa thận thể khá tốt,

bất quá mất máu quá nhiều, hay là nên ăn nhiều chút bỗ huyết chi vật.”Quân y tướng chính mình học nghệ không tinh, rốt cuộc hàn tương đối am hiểu ngoại thương, không am hiểu nội điều, Lâm Thanh Uyển mạch tượng vững vàng, có thể là hàn đem sai rồi.Quân y lau một phen mồ hôi lạnh, đem phương thuốc khai xuống dưới giao cho Dịch Hàn, nói: “Đây là cầm máu dược, ăn trước, ngày mai ta lại đến nhìn xem.”

Chương 475: Thoát thân

Lâm Thanh Uyển nằm ở trên giường, nỗ lực đem lực chú ý từ bàn tay thương dịch khai, hỏi: “Hạng tướng quân như thế nào?” Dịch Hàn nhấp nháp miệng, nói: “Ngài yên tâm, Lư đô hộ tự mình phái người trông coi hắn.” Lâm Thanh Uyển thở dài nhẹ nhõm một hơi, nằm đảo lại giường, lúc này mới cảm giác được lòng bàn tay nóng rát đau đớn, nàng nhăn nhăn mày, bát luận là lại nàng thế giới, vẫn là ở chỗ này, đây đều là nàng chịu quá nặng nhất thương, đau quá! Lâm Thanh Uyển có chút lo lắng hỏi: “Bàn tay có thể tiếp thương đi?” Tuy là Dịch Hàn còn ở lo lắng, lúc này cũng không khỏi cười ra tiếng nói, hắn nhẹ giọng nói: “Cô nãi nãi yên tâm, đại phu đã khâu lại, chỉ là lòng bàn tay khả năng sẽ lưu sẹo.” Lâm Thanh Uyển tâm buông lỏng, cười nói: “Vậy là tốt rồi.” Dịch Hàn đứng dậy cho nàng đè đè chăn, nói: “Ngài nghỉ ngơi, ta đi xem Hạng tướng quân.” “Hảo.” Hạng Thiện chính là cô nãi nãi dùng nửa chỉ bàn tay cứu tới, nói cái gì cũng không thể lại làm hắn tự sát. Hạng Thiện lúc này đang ngồi ở trong viện vọng nguyệt, áo giáp chưa hạ, hiện giờ trong ngực kia cô chết ý đã tiêu đến không còn một mảnh, nhìn đến Dịch Hàn lại đây, hắn liền nhàn nhạt mà thu hồi ánh mắt, hỏi: “Lâm quận chúa không có việc gì đi?” Dịch Hàn cúi đầu, hành lễ nói: “Là, cô nãi nãi để cho ta tới nhìn xem tướng quân.” Hạng Thiện cười cười, chống đầu gối đứng dậy, “Chuyển cáo nàng, hôm nay chi ân tại hạ nhớ kỹ, Hạng mỗ nhân sẽ không chết lại.” Dịch Hàn nhìn thoáng qua trên mặt hắn thần sắc, lúc này mới yên tâm hành lễ lui ra. Hạng Thiện không về phòng nghỉ ngơi, mà là xoay người đi tìm Lư Chân, lúc ấy hắn tự sát, một là trong lòng áy náy, cô phụ Sở Đế kỳ vọng; Nhị cũng là cho trưởng tôn một cái đường sống, hắn tự vận tận trung, Sở Đế như thế nào cũng quái không đến hãi tử trên người. Nhưng hiện tại hắn không chết, đã thành lại phá, vẫn là hắn làm các tướng sĩ đầu hàng, tin tức nếu truyền tới Sở Đế trong tai, Thông Nhi là không có đường sống. Hạng Thiện đi tìm Lư Chân, hy vọng hắn có thể tạm thời phong tỏa tin tức, hảo cho bọn hắn Hạng gia một ít thời gian. Lư Chân lại ở Lâm Thanh Uyển nơi đó. Dịch Hàn vừa đi, hắn liền chui vào túi, nhìn thoáng qua tay nàng sau cười nói: “Đại phu nói ngươi mạch tượng vững vàng, không giống như là mất máu quá nhiều bộ dáng, nhưng ta

xem nguoai sắc mặt tái nhợt, nào có hắn nói như vậy nhẹ nhàng?"Lâm Thanh Uyển cười khổ nói: "Thương thế chưa chắc trọng, chính là quá đau, ta chưa bao giờ chịu quá như vậy thương, tự nhiên là so ra kém thế huynh." "Như thế," Lư Chân nghiêm nghị nói: "Lần này ít nhiều nguoai, vì ta Đại Lương bảo hạ một viên mãn tướng." Hạng Thiện một người giá trị có thể so này hai vạn hàng binh quan trọng nhiều, nếu Lư Chân là Sở Đế, là như thế nào cũng sẽ không ném xuống Hạng Thiện cô thủ đô thành, nói cái gì cũng muốn đem người mang theo mới được.Lư Chân khắp nơi đi đi, hỏi: "Muốn hay không đem nguoai nha đầu từ Hồng Châu mang đến, nguoai bị thương, bên người không cái hâu hạ người sao được?" "Thế huynh có chuyện liền nói thẳng đi, ta nơi này không cần nguoai nhọc lòng." Lư Chân liền ngồi vào nàng mép giường cười nói: "Ta liền biết thế muội không phải giống nhau nữ nhi, nếu như thế ta liền không khách khí, ta xem Hạng tướng quân đã mất tử chí, nhưng nếu muốn hắn nguyện trung thành ta Đại Lương chỉ sợ còn thiên nan vạn nan, còn thỉnh thế muội rèn sắt khi còn nóng, mấy ngày nay khuyên nhiều khuyên." Lâm Thanh Uyển liền cười, "Hạng tướng quân như vậy tài hoa, bất luận là khuất thân ai hạ đều ủy khuất, chẳng lẽ thế huynh chịu nhường ra một bộ phận binh quyền?" Lư Chân một nghẹn, trùng mắt Lâm Thanh Uyển nói: "Thế muội thật đúng là cấp bệ hạ chồ cấp, sờm như vậy liền coi trọng trong tay ta binh quyền." Lâm Thanh Uyển liền cười, "Này không phải thế huynh ba ba tới nhắc nhở ta sao?" Lư Chân bĩu môi, đứng dậy búng búng áo choàng nói: "Ta xem Hạng tướng quân lần này chịu đả kích có chút đại, vẫn là làm hắn nghỉ ngơi nhiều một đoạn thời gian đi." "Thế huynh chờ một lát," Lâm Thanh Uyển gọi lại hắn, nghiêm túc sắc mặt nói: "Thuyết phục Hạng tướng quân sự không vội, nhưng có một khác kiện việc gấp còn cần ngài viện thủ." Lư Chân dừng lại bước chân.Lâm Thanh Uyển nói: "Hạng tướng quân trưởng tôn còn ở Sở Đế bên người, còn thỉnh thế huynh phong tỏa bên này tin tức." Lư Chân sắc mặt một túc, gật đầu nói: "Ta đã biết, nguoai yên tâm." Lư Chân vừa ra sân liền đụng phải Hạng Thiện, cười nói: "Lư mỗ đang muốn đi tìm tướng quân đâu..." Hiện giờ chính đánh giặc, tin tức truyền lại thông thả, nhưng muốn mau cũng mau đến, ai cũng không biết này trong thành hay không có Sở Đế lưu lại nhân thủ, cho nên này tin tức có thể phong tỏa tới khi nào, ai trong lòng cũng chưa đế.Hạng Thiện nói: "Ta chất nhi đã mang theo nguoai đi, chỉ cần Lư tướng quân có thể đem tin tức cản cản lại, cho bọn hắn tranh thủ thượng nửa ngày thời gian là được." Sở Đế là mang theo toàn bộ nửa cái triều đình nam trồn, đi theo hắn quan viên hơn phân nửa đều mang lên nguoai nhà, tuy rằng không phải đem nguoai nhà đều mang đi, nhưng mỗi cái quan viên đều dù già dắt trẻ.Trên đường cũng không tốt đi, này đó lão nhược càng là đại đại kéo thấp bọn họ cước trình, nếu không có Hạng Thiện ở phía trước cho bọn hắn kéo, những nguoai này sờm bị đuôi theo.Sờm tại nửa tháng trước,

bọn họ liền ở Thiệu Châu dừng lại, kiến tạo công sự, phòng bị Lương quân.Không có biện pháp, lại hướng nam chính là Vĩnh Châu cùng Quế Châu, Quế Châu đã bị Lương quân sở chiếm, hiện giờ binh mã liền ở Vĩnh Châu ở ngoài, bọn họ là không có khả năng đi nơi đó.Sở Đế ngừng ở Thiệu Châu, bắt đầu chiêu binh mãi mã, chống cự Lương quân cùng Thục quân.Lúc này, Chung Như Anh cùng Lâm Tín còn ở công thành đoạt đất, tạm thời đuổi không đến Thiệu Châu tới, nhưng Thiệu Châu vẫn là rói ren không thôi.Có rất nhiều bá tánh đi theo triều đình nam trốn, một đường trốn tới Thiệu Châu, những người này nhiều là gia tư pha phong phú thương cùng địa chủ, còn có các quan viên gia quyến, cũng lục tục tới Thiệu Châu, thêm chi trung binh binh lính khắp nơi đi, đảo làm từ trước đến nay yên lặng Thiệu Châu bày biện ra hoàn toàn náo nhiệt tới.Tiểu hài tử chỉ cảm thấy hảo chọi, rốt cuộc náo nhiệt, nhưng Thiệu Châu bá tánh lại cảm thấy hoảng sợ, trên mặt ý cười đều không thấy.Hạng Mẫn mang theo Hạng gia hộ vệ cùng tử sĩ đuổi tới Thiệu Châu khi, nơi này còn một mảnh náo nhiệt, tựa hồ cũng không biết Lương quân sắp đánh tới.Hắn không có lộ ra, mà là lặng lẽ vào thành, trộm bái phỏng vài vị bạn cũ thúc bá.Bọn họ nhìn thấy Hạng Mẫn đều là sững sót, hỏi: “Ngươi không phải đi theo ngươi đại bá ở thủ đô thành sao?”Hạng Mẫn cúi đầu nói: “Ta lại không nhập ngũ, thủ cái gì thành, chỉ cần bảo vệ tốt chính mình gia là được.”Nghe ra Hạng Mẫn trong miệng oán khí, mấy người thở dài một tiếng, hỏi: “Ngươi là hộ tống người nhà tới Thiệu Châu?”“Không phải,” Hạng Mẫn nói: “Cha mẹ ta không muốn rời đi cố thô, thân tộc nhóm cũng tưởng lưu tại một chỗ cho nhau chiêu ứng, cho nên không có dời tới Thiệu Châu.”“Vậy ngươi tới đây là?”“Ta là tới đón ta chất nhi trở về.”Lời này vừa nói ra, vài vị đại nhân đều trầm mặc.Hạng Mẫn liền nhịn không được nói: “Vài vị thúc thúc, ta đại bá vì Sở Quốc cúc cung tận tụy, chẳng lẽ hắn trung tâm còn chưa đủ minh bạch sao? Ta này chất nhi chỉ có chín tuổi, vẫn là cái hài tử đâu, hắn muôn con tin, ta lưu lại đó là.”“Ngươi tới, ngươi đại bá có biết?”“Hắn không biết,” Hạng Mẫn không chút nghĩ ngợi nói: “Đây là cha mẹ ta ý tú, cũng là trong tộc ý tú, đại bá muôn tận trung chúng ta không ngăn cản, nhưng lấy ta Hạng gia con cháu đi làm con tin lại đến hỏi trước hỏi chúng ta ý kiến.”Mấy người liền thở dài nói: “Ngươi đây là oán thượng ngươi đại bá? Ngươi đừng trách hắn, lúc ấy bê hạ tâm loạn, lòng nghi ngờ pha trọng, nếu không phải ngươi đại bá đem ngươi chất nhi đưa vào trong cung, chỉ sợ các ngươi Hạng thị nhất tộc...”Hạng Mẫn vội vàng hỏi, “Ta đây chất nhi gần nhất nhưng chịu ủy khuất?”“Này thật không có, ta đã thấy hắn vài lần, nhà ngươi hạ nhân đều hầu hạ đến hảo đâu.”Hạng Mẫn đứng dậy hành lễ, “Còn thỉnh vài vị thúc thúc thành toàn, làm ta mang theo hắn trở về đi.”“Này...”“Sở Đô là khẳng định thủ không được, hiện giờ các ngươi lại đã ở Thiệu Châu định ra, kinh thành có để ý không nghĩa đều không lớn, lại thủ săn hắn cũng bất quá

là làm thế nhân nói hắn lòng dạ hẹp hòi thôi, không bằng làm ta mang theo hắn đi.”“Liền sợ bệ hạ không muôn.”“Bất luận hắn có nguyện ý không, ta đều là muốn đem người mang đi, ta Hạng gia hiện giờ đã mất sở sợ, còn thỉnh vài vị thúc thúc thành toàn.”Mấy người hoảng sợ, nhìn nhau sau thấp giọng hỏi, “Chỉ giáo cho, ta Đại Sở còn chưa từng diệt quốc, tương lai bệ hạ tổng phải về kinh, lúc này đem sự làm tuyệt, các ngươi Hạng gia tương lai...”Hạng Mẫn liền ra bên ngoài nhìn thoáng qua, thấp giọng nói: “Thúc thúc nhóm chỉ sợ còn không biết đi, hiện giờ Lương Quốc cùng Sở Quốc kết minh, trao đổi hạt nhân không nói, liền Cơ tiên sinh đều quy thuận Lương Quốc, Sở Quốc, đại thế đã mất.”Mấy người cả kinh, sắc mặt khẽ biến nói: “Cơ tiên sinh quy thuận Lương Quốc?”“Là.”“Khó trách, khó trách trước khi đi bệ hạ phái người đi tiếp hắn lại không nhận được người, nguyên lai là đi Lương Quốc...”“Như thế xem ra, Lương Quốc là xu thế tất yếu?”Mấy người liếc nhau, do dự một chút hỏi, “Hiền chất hay là cũng phải đi Lương Quốc sao?”Hạng Mẫn lắc đầu, “Ta đại bá như vậy, ta nào dám đi Lương Quốc, chỉ nghĩ đem chất nhi tiếp trở về làm ruộng đất và nhà cửa ông thôi.”Hạng Mẫn ba ba nhìn bọn họ nói: “Còn thỉnh thúc nhóm hỗ trợ, cũng không cần các ngươi làm cái gì, chỉ cần làm người đem Thông Nhi dẫn ra tới là được, dư lại sự ta tới làm.”Dứt lời đem chuẩn bị tốt lễ vật đầy cho bọn họ.Mấy người trầm mặc một chút, đem hộp đầy trả về nói: “Chúng ta mấy nhà nái thế giao, Thông Nhi kia hài tử thông minh lanh lợi, ta chờ cũng không đành lòng hắn ở trong cung vì chất, có thể giúp chúng ta tự nhiên sẽ giúp.”Mấy người trầm ngâm nói: “Hiện giờ Thiệu Châu dũng mãnh vào quá nhiều người xa lạ, rồi ren bất kham, trong đó không khỏi lẫn vào một chút bọn buôn người...”Hạng Mẫn liên tục gật đầu, “Thông Nhi rốt cuộc vẫn là hài tử, nhiều ít có chút bất hảo, ở trên phố ném cũng liền thấy cũng không kinh ngạc nữa.”Mấy người thở dài một tiếng, xem như cam chịu hỗ trợ.Cũng chính là hiện tại bọn họ mới dám làm như vậy sự, đổi ở kinh thành, đánh chết bọn họ cũng không dám.Thiệu Châu không có hoàng cung, hiện tại hoàng đế mang theo các phi tần ở tại Thú sử phủ trung, Công Bộ đang ở kịch liệt cải biến một tòa nhà cửa, tạm thời đương biệt cung dùng.Nhiều người như vậy đều ở tại Thú sử phủ trung đương nhiên không có khả năng, Hạng Thông làm quan trọng con tin, vẫn luôn đi theo hoàng đế.Nhưng sinh hoạt hoàn cảnh thật sự chẳng ra gì, hiện giờ hắn liền mang theo hạ nhân ở tại một cái tiêu nhĩ phòng trung, cũng chính là mùa thu, lại lạnh một ít, hoặc nhiệt một ít, không biết nhiều khó chịu đâu.Nhưng cũng liền trụ thương có hại một ít, ăn dùng cùng tiêu hoàng tử nhóm không sai biệt lắm, ngẫu nhiên cũng có thể đi theo các hoàng tử đi ra ngoài ngoạn nhi.Rốt cuộc Thú sử phủ liền lớn như vậy, đại giá không có khả năng vẫn luôn ngược tại hậu trạch, kia không được buồn chết.Đào vong trên đường, hoàng đế rất coi trọng Hạng Thông, hắn an bảo điều kiện chỉ ở sau hoàng

đế, liền sợ hắn xảy ra chuyện hoặc bị Hạng gia người cứu đi.Nhưng tới rồi Thiệu Châu, kinh thành bên kia đã râu ria, hoàng đế liền không hề như vậy coi trọng Hạng Thông, đồng dạng, cũng sẽ không quá nhiều ước thúc hắn.Đem Hạng Thông từ Thủ sử phủ trung mang ra tới vẫn là không khó.Đứa nhỏ này mới đi theo người đến náo nhiệt trên đường phố, còn không có tới kịp xem hiếm lạ đã bị người ôm chặt, hắn hoảng sợ, đang muốn kêu to đã bị che miệng lại, hoảng sợ vừa nhắc đâu liền thấy được hắn tiễn thúc.Hạng Mẫn sát gà cắt cổ giống nhau hướng hắn đưa mắt ra hiệu, làm hộ vệ trộm đem người ôm đi, đi theo Hạng Thông hầu hạ hạ nhân cơ linh, vừa thấy là người trong nhà, lập tức đề ra quần áo liền đi theo chạy.Mấy người hồn đến trong đám người quái vài đạo cong liền biến mất, còn ở vui tươi hớn hở bắt lấy trúc chuồn chuồn vài vị tiểu hoàng tử cǎn bǎn không phát hiện thiếu người.Hạng Mẫn bắt được người, cǎn bǎn không dám ở Thiệu Châu nhiều hơn dừng lại, lập tức ra khỏi thành rời đi.

Chương 476: Dưỡng thương

Hạng Thông ngoan ngoãn oa ở hộ vệ trong lòng ngực, nghỉ ngơi xe ngựa mới nói: “Tiểu thúc yên tâm, hoàng đế sẽ không tới truy chúng ta.” “Ngươi như thế nào biết?” “Ta đương nhiên đã biết, mới tiến cung khi, hắn làm ta cùng với hắn cùng trụ, liền ăn cơm đều phải nhìn, ra kinh thành sau, xe ngựa của ta liền ở hắn xe lúc sau, cách cái nhất thời nửa khắc hắn liền phải phái người tới xem một cái.” Hạng Thông nói: “Đã đi rồi năm sáu thiên, hắn phái người tới số lần liền thiếu, nhưng mỗi ngày cũng muộn tới bốn năm lần, cập tới rồi Thiệu Châu, hắn ngay từ đầu là làm ta ở tại hắn chính phòng nhĩ phòng, mỗi ngày đều có thể thấy ta.” “Mười hai ngày trước, tổ phụ thủ thành mãn một tháng, phái binh đưa về chiến báo, nói đã là nỏ mạnh hết đà, chỉ sợ phải vì quốc tận trung, hắn khiến cho ta dọn đi cùng Tam hoàng tử cùng ở, Tam hoàng tử ở tại sân chính phòng, ta tắc ở tại nhĩ phòng. Mỗi ngày chỉ hỏi một câu, mà tới rồi gần nhất, hắn đã không hề phái người hỏi ta, phỏng chừng đều nhớ không nỗi ta người này rồi.” Dương nhiên, hắn sinh hoạt điều kiện cũng là thăng tầm giảm xuống, cũng may trước khi đi, hắn tổ phụ cho hắn tắc không ít kim phiến, dựa vào này đó kim phiến, hắn cũng liền trụ đến kém chút, ăn cùng dùng còn hảo. Hạng Mẫn im lặng vô ngữ, căn chặt răng, vẫn là một câu đều chưa từng nói. Hạng Thông liền tiến đến trước mặt hắn hỏi, “Tiểu thúc, tổ phụ có phải hay không đã chết?” Hạng Mẫn liền chụp một chút hắn đầu, “Nói bậy gì đó, ngươi tổ phụ hảo đâu.” Hạng Thông vốn dĩ đã trừu cái mũi chuẩn bị khóc, nghe vậy sững sốt, ngẩng đầu nói: “Sao có thể, tổ phụ không chết, ngươi như thế nào đem ta trộm đi?” Hạng Mẫn nhịn không được lại gõ cửa một chút hắn đầu, nhưng vẫn là thấp thấp cười nói: “Lương quân công phá đô thành, ngươi tổ phụ đầu lương.” Hạng Thông mở to hai mắt nhìn, “Sao có thể?” Nhưng thấy tiểu thúc trên mặt thân sắc không giống nói dối, Hạng Thông cuối cùng là phục hồi tinh thần lại, hắn ôm chặt hắn eo, kinh hoàng nói: “Tiểu thúc, chúng ta chạy mau mệnh đi, chúng ta sửa chữa ngựa đi, như vậy mau một chút.” Hạng Mẫn trên mặt tươi cười hơi đậm, ôm Hạng Thông nói: “Đừng sợ, kinh đô phong tỏa tin tức, Sở Đế nhất thời thu không đến thành phá tin tức, chúng ta hắn là cảm tạ hắn gần đây đối với ngươi sơ sẩy, ngươi mất tích

hắn là cũng sẽ không thực báo tường đến hắn nơi đó.” Hạng Thông nho nhỏ thở dài nhẹ nhõm một hơi, nhưng vẫn là hơi sơ, hắn tuy rằng mới chín tuổi, nhưng cũng biết chính mình đi theo Sở Đế bên người là làm con tin. Hắn tố phụ vì Sở Quốc tận trung hắn tặc không có việc gì, nếu là có định điểm sai lầm, hắn mạng nhỏ cũng liền chơi xong rồi. Nhưng hắn biết làm hắn tố phụ phản quốc khó, trung quốc lại cũng thực dễ dàng, cho nên hắn vẫn luôn cho rằng chính mình tới làm con tin này chính là đi ngang qua sân khấu, chờ kinh đô thành phá, hắn cũng là có thể về nhà. Cho nên một đường tuy bôn ba, nhật tử cũng không hảo quá, hắn lại chỉ đương thu du. Lúc này bỗng nhiên biết hắn tố phụ đầu lương, không khỏi nghĩ mà sợ, chỉ cảm thấy sau sống lưng lạnh lạnh. Hạng Mẫn sờ sờ tóc của hắn, trấn an hắn nói: “Đại bá đem trong nhà tử sĩ đều phái ra, cũng cùng Lương Quốc Chung tướng quân Lâm tướng quân chào hỏi qua, chúng ta chỉ cần vào Lương quân thế lực phạm vi liền an toàn.” Sở Đế là khâu Hạng Thông làm con tin, nhưng tư tâm, hắn cũng không cảm thấy Hạng Thiện sẽ phản quốc, làm như vậy bắt quá là cầu cái tâm an mà thôi. Hạng Thiện có thể vì bọn họ kéo dài hơn một tháng thời gian đã đại đại vượt qua Sở Đế đoán trước, cũng bởi vậy Hạng Thông tác dụng cũng chỉ dư lại làm hắn chương hiển ưu đãi công thần lúc sau này vừa làm dùng. Hắn biết, Hạng Thiện hơn phân nửa muôn chiến chết ở kinh đô, lúc sau Hạng gia người hắn là sẽ đến tiếp Hạng Thông, hắn trong đầu từng hiện lên Hạng gia người tới đón Hạng Thông khi hắn nên như thế nào ngợi khen bọn họ. Nhưng duy độc không nghĩ tới Hạng gia người sẽ trộm mà đem Hạng Thông mang đi, cho nên Hạng Thông mất tích sự vừa báo đi lên, hắn đệ nhất trực giác đó là, Lương Thực đem người bắt đi, muôn lấy Hạng Thông uy hiếp Hạng Thiện, đệ nhị mới là Hạng Thông có khả năng bị bọn buôn người bắt đi. Thẳng đến lúc này, hắn cũng không nghĩ tới là Hạng gia người làm. Hạng Thông nếu như bị bọn buôn người tráo còng chửa tính, nếu là dừng ở Lương Thực trên tay, kia đối Sở Quốc tới nói nhưng đại đại không ôn, bởi vậy hắn phải không ít người đi tìm. Đé vương thái độ trực tiếp quyết định phía dưới người hành động lực, thấy hoàng đế nôn nóng chỉ là trên mặt, phía dưới người liền cũng không nhiều lăm dụng tâm. Tìm một buổi tối không tìm được, đang muôn dùng không tồn tại bọn buôn người báo đi lên khi, bị phong tỏa tin tức trung với tới Thiệu Châu. Kinh đô thất thủ, Hạng Thiện mang theo còn sót lại sở binh đầu lương. Hạng Thiện tử chiến, đối Sở Quốc không nhiều lăm ảnh hưởng, nhiều nhất là làm càng nhiều người bốc cháy lên đối Lương Thực cùu hận; Nhưng Hạng Thiện đầu lương, đối Sở Quốc ảnh hưởng không khác địa chấn. Không nói dân gian sùng bái hán bá tánh, chính là trong triều không ít đại thần đều tâm sinh động diêu, Sở Quốc có phải hay không đã là nỏ mạnh hết đà, đã kém đến liền Hạng tướng quân người như vậy đều đi theo địch. Loại này dao động là từ trái tim chỗ sâu nhất khởi, tâm chiến một chút

cũng không thể so tiền tuyến chiến tranh tiêu, một khi chiến thắng, này tác dụng là thật lớn. Ít nhất tin tức một truyền ra, Chung Như Anh cùng Lâm Tín hướng nam đầy lực cản liền giảm bớt một nửa, Sở quân sĩ khí hạ xuống, cơ hồ là hai bên một giao chiến, Sở quân mới hiện ra xu hướng suy tàn, lập tức liền có quan tướng mang theo binh lính đầu hàng. Loại này khủng hoảng trực tiếp lan tràn tới rồi Thiệu Châu, Sở Đế thế mới biết chính mình lưu Hạng Thiện tử thủ đô thành là cõi nào sai lầm quyết định. Hắn hẵn là đem Hạng Thiện mang theo, hắn kiêng kỵ chính là hắn đối Sở Quốc, đối triều đình lực ảnh hưởng, nhưng hắn lớn nhất tác dụng cũng là cái này. Có hắn ở, Sở Quốc liền tạm thời loạn không được, có hắn ở, quân tâm chính là ổn định. Sở Đế ngồi yên tại nội thất bên trong, im lặng không nói. Một bước sai, từng bước sai! Hắn bên người nội thị trong lòng run sợ, nhịn không được tháp giọng an ủi nói: “Bệ hạ lúc trước bắn khoan cũng không sai, lưu lại Hạng tướng quân, hắn đối triều đình cùng Sở Quốc ảnh hưởng như thế to lớn, nếu là hắn cùng Trần Tượng giống nhau trước phản bệ hạ, kia nhưng làm sao bây giờ a?” Sở Đế dại ra trong mắt dần dần kiên định lên, trầm giọng nói: “Ngươi nói không tồi, trẫm không sai, sai chính là Hạng Thiện, hắn quả nhiên có phản loạn chi tâm, truyền lệnh đi xuống, trẫm muốn Hạng thị nhất tộc đầu người, lấy an ủi ta tiền tuyến chết trận tướng sĩ anh linh.” Mùa hè này, Hạng Mẫn đã thay ngựa, mang theo Hạng Thông suốt đêm tiến vào Lâm Tín thế lực phạm vi, nơi này vẫn là tiền tuyến phạm vi, hắn không dám ở lâu, đơn giản dùng cờ sáng sau liền lại mang theo Hạng Thông rời đi. Nay không phải hồi Sở Đô phương hướng, mà là đi Tô Châu phương hướng. Hạng thị nhất tộc cũng không có rời đi Sở Đô, kia dù sao cũng là chính mình quen thuộc địa phương, liền tính Sở Đế muốn xuống tay, lưu tại chính mình quen thuộc địa phương cũng càng có phản kích lực lượng. Nhưng bọn họ rốt cuộc là có chút lo lắng, cho nên làm Hạng Mẫn mang theo Hạng Thông đi Tô Châu, nếu thực sự có ngoài ý muốn, tốt xấu có thể cho Hạng gia lưu lại mồi lửa. Nhưng trên đời nào có như vậy nhiều ngoài ý muốn, Hạng Thiện còn ở Sở Đô đâu, hơn nữa Lư Chân còn cho hắn đê lại hai vạn binh mã, nếu không phải còn muốn lưu thời gian cấp Hạng Thiện điều chỉnh, hắn còn tướng lập tức đem người kéo đến tiền tuyến đâu. Muốn nói ai nhất hiểu biết Sở Quốc, Sở quân, kia phi Hạng Thiện mạc chúc, hắn một người là có thể khiêng hạ Lư Chân, Chung Như Anh cùng Lâm Tín, huống chi hiện tại bốn người hợp tác? Đáng tiếc, vì lâu dài kế, Lư Chân yên lặng mảnh đất binh mã đi tiền tuyến, làm Hạng Thiện lưu tại Sở Đô nghỉ ngơi chỉnh đốn. Nói là nghỉ ngơi chỉnh đốn, nhưng kỳ thật chính là nghỉ ngơi, thuận tiện cùng giao cho trên tay hắn hai vạn tướng sĩ ma hợp. Kinh đô trung, có người lý giải Hạng Thiện, tự nhiên cũng có người mắng hắn, Cơ Nguyên lại không ở nơi này, nghĩ tới nghĩ lui, cũng chỉ có tới tìm Lâm Thanh Uyển nói chuyện. Lâm Thanh Uyển tay còn bị thương, chỗ

nào đều đi không được, dứt khoát liền bồi hắn chơi cờ.Hạng Thiện thấy nàng biện dưỡng thương, còn biện quản Sở Đô chính vụ, thà còn có thể rút ra thời gian tới cùng hắn chơi cờ, không khỏi khâm phục nói: “Quận chúa thành thạo, mà Lương Đế dùng người không bám vào một khuôn mẫu, khó trách Lương Quốc sẽ thắng với Sở Quốc.”Lâm Thanh Uyển cười, “Bệ hạ nhưng không ngừng ở dùng người điểm này thượng cường với Sở Đế.”Hạng Thiện tưởng tượng cũng là, Sở Đế nếu có thể có Lương Đế một nửa lòng dạ, lại có thể nghe tiên thần hạ kiến nghị, Sở Quốc cũng sẽ không thay đổi thành hôm nay như vậy.Hạng Thiện khe khẽ thở dài, nhéo quân cờ không nói.Lâm Thanh Uyển cười rời xuống một tử, ôn hòa nói: “Tướng quân là vì trong thành lời đòn đãi khó khăn?”Hạng Thiện không thèm để ý cười nói: “Vài câu mắng ngôn mà thôi, ta nếu để ý, hai mươi năm trước liền tức chết rồi.”Hai mươi năm trước, Hạng Thiện cùng Sở Đế mâu thuẫn lớn nhất xong việc, quân thần nháo nhào đến cực kỳ cung đờ, lúc ấy liền có không ít người mắng Hạng Thiện kẻ công kiêu ngạo, không lệnh tôn vương, có công cao chấn chủ chi ngại.Lúc ấy Sở Đế mới vừa ngồi ổn ngôi vị hoàng đế không lâu, liên tiếp chính tay đâm vài cái tham quan ô lại, lại liên tục mấy năm giảm miễn thuế má, bá tánh danh vọng rất cao.Bởi vậy Sở Quốc tiệm có Hạng Thiện mưu đồ gây rối cách nói, nhưng đại bộ phận bá tánh cùng bộ phận triều thần trong lòng đều không tin, nhưng lời đòn đãi xôn xao, tạo thành một loại cử quốc phản đối Hạng Thiện ảo giác.Hạng Thiện chính là lúc này thượng thư từ quan, Sở Đế không có giữ lại liền đồng ý, hắn quy ẩn sau, loại này lời đòn đãi mới châm r้าย biến mất, đại gia lại nhớ tới hắn công tích, thanh danh mới lại châm r้าย hảo.Hiện tại tiếng mắng so với hai mươi năm trước vẫn là gấp sáu phụ.Sở Đô bị Lư Chân vây quanh hơn một tháng, bá tánh đã sớm tâm sinh hàng ý, cho nên đối Hạng Thiện đầu hàng một chuyện, trừ bỏ cá biệt người ngoại, đại đa số người là từ đáy lòng thở dài nhẹ nhõm một hơi.Đặc biệt là ở Lâm Thanh Uyển tiếp nhận trong thành chính vụ lúc sau, bắt đầu trấn an bá tánh, lại phái người tổ chức bá tánh chuẩn bị qua mùa đông đồ ăn, các bá tánh chật rãi yên ổn xuống dưới, đối Sở Đô sửa họ Lương cũng liền không có gì mâu thuẫn.Dù sao đều là người Hán, cũng bất quá là đổi một cái hoàng đế mà thôi, có cái gì quan trọng?Chỉ cần bọn họ nhặt từ còn giống như trước đây là được, nếu có thể quá đẽ càng tốt vậy càng mỹ.Nhưng luôn có không hiểu người, đặc biệt là người đọc sách, bọn họ cảm thấy thân là võ tướng, trung vì một, Hạng Thiện bất trung liền mất đi tồn tại giá trị.Bởi vậy mấy ngày liền tới đều tụ ở Hạng Thiện phủ nha trên đường nhục mạ.Lâm Thanh Uyển hiện tại liền ở tại phủ nha bên trong, Hạng Thiện muốn tới liền tất yếu đi con đường kia, Hạng Thiện không thèm để ý, nhưng Lâm Thanh Uyển lại không thể không thèm để ý.Tổng như vậy bị mắng, về sau còn có ai đầu lương?Vì thế, đang hỏi quá Hạng Thiện, biết được hắn không thèm để ý sau, Lâm Thanh Uyển

liền tìm cái trời trong nắng âm, ánh mặt trời sáng lạn nhặt tử ra cửa, chuyên môn đi cái kia trên đường chờ bọn họ mắng chửi người. Dịch Hân hơi có chút đau đầu, “Cô nãi nãi, đại phu nói tay của ngài không nên nhiều động, thả bên ngoài dơ loạn, nếu là không cẩn thận nhiễm trùng làm sao bây giờ?”“Bao đâu, có thể ngăn cách tro bụi,” Lâm Thanh Uyển cẩn thận lắc lắc tay, cười nói: “Huống chi ta ra cửa động chính là chân cùng miệng, nhưng không động thủ.”

Chương 477: Kiếm

Sở Đô trên đường rất là quạnh quẽ, chỉ có linh tinh mấy cái quầy hàng bãi, một ít làm cu li người ở đi lại. Lâm Thanh Uyển xe ngựa ục ục ở trên phố chậm rãi hành tẩu, đem bức màn hơi hơi vén lên, liền nhìn đến hai bên quạnh quẽ đường phố. Sở Đế nam trốn mang đi không ít người, còn có còn lại là phía trước liên chạy nạn rời đi bá tánh, lưu lại phần lớn là vô lực nam trốn nghèo khổ bá tánh cùng không bỏ được rời đi cõi khổ người, cho nên trên đường thực quạnh quẽ. Đi phia trước đi một đoạn liền có không ít tiệm cơm cùng quán trà, chỉ khai mây nhà, nhưng mặt trên lại ngồi người. Xe ngựa chậm rãi dừng lại, Dịch Hàn chỉ một quán trà nói: “Nhà, chính là bọn họ, mỗi ngày Hạng tướng quân trải qua nơi này khi bọn họ đều sẽ đón xe nhục mạ, Hạng tướng quân không để ý tới bọn họ, mỗi khi đều là đám người mảng xong mới lái xe rời đi.” “Hắn nhưng thật ra có thể nhẫn.” Lâm Thanh Uyển buông mành. “Lấy Hạng tướng quân thân phận, hắn bất luận nói cái gì đều là sai, nhẫn ngược lại là phương pháp tốt nhất.” Dịch Hàn hỏi, “Cô nai nai muốn hay không đi trà lâu ngồi ngồi?” “Hạng tướng quân còn sẽ bao lâu sẽ đến?” “Chiều ngày xưa, không đến ba mươi phút liền sẽ tới rồi.” Lâm Thanh Uyển nghĩ nghĩ, gật đầu nói: “Chúng ta không đi trà lâu, đi đối diện túu lầu đi, hôm nay cơm trưa liền ở bên ngoài dùng.” Dịch Hàn liền gõ gõ xe vách tường, xa phu liền đem xe ngựa ngừng ở túu lầu hạ. Túu lầu tiểu nhị nhìn đến mười tối kỵ hộ tống một chiếc xe ngựa lại đây, liền biết là tới khách quý, vội vàng lại đây hỗ trợ dẫn ngựa. Dịch Hàn nhảy xuống xe ngựa, buông mã ghế, đỡ Lâm Thanh Uyển xuống xe. Đối diện trà lâu người sôi nổi nhìn qua, nhưng bởi vì Lâm Thanh Uyển bị ngăn trở, bọn họ không thấy được người, tự nhiên cũng không biết là ai. Nhưng ánh mắt đảo qua những cái đó hộ vệ, phát hiện không quen mắt, liền dời đi ánh mắt. Sở Quốc quyền quý đi rồi hơn phân nửa, hiện giờ ở trong thành có thể sử dụng đến loại này đi ra ngoài đều có thể cưỡi ngựa hộ vệ nhiều là Lương Quốc bên kia lại đây người. Tiểu nhị vừa thấy đến Lâm Thanh Uyển liền hoảng sợ, lại nhìn đến trên tay nàng băng gạc, vội vàng cúi đầu, cung bối đem nàng hướng trong thỉnh. Túu lầu một người cũng không có, tiểu nhị nhỏ giọng giải thích nói: “Khách quý thứ lỗi, còn chưa tới dùng cơm thời

điểm, bất quá trong tiệm đầu bếp đều là tùy thời chuẩn bị tốt.” Các hộ vệ ánh mắt sắc bén đảo qua đại đường, đối Dịch Hàn gật gật đầu, tiểu nhị nho nhỏ thở dài nhẹ nhõm một hơi. Gần đây lẩn vào trong thành thích khách không ít, mặc kệ là Lâm Thanh Uyển, Hạng Thiện, vẫn là Lư Chân đều tao quá ám sát, tuy rằng thích khách cũng không từng gần này ba vị thân, nhưng trong thành tìm tòi lại chưa từng thiêu quá. Nhà này túu lâu cũng bị tra quá, cho nên tiểu nhị vừa thấy Lâm Thanh Uyển ánh mắt lộ ra nghi hoặc, liền lập tức giải thích, sợ vị này bởi vì bọn họ trong lâu không khách nhân mà hiểu lầm. Lâm Thanh Uyển đổi hán cười cười, cùng Dịch Hàn lên lâu hai, tìm một cái sát đường ghé lô ngồi xuống. Chưởng quầy nghe nói có khách quý, tự mình cầm thực đơn đi lên. Lâm Thanh Uyển phiên phiên, cười nói: “Ta chưa bao giờ đã tới Sở địa, phía trước trong phủ đầu bếp làm cũng đều là Hoài Dương đồ ăn, hôm nay nếu là ở bên ngoài ăn, chúng ta liền điểm chút Sở địa danh đồ ăn đi.” Lâm Thanh Uyển đem thực đơn giao cho chưởng quầy, cười nói: “Chưởng quầy làm chủ đi, tới chút các người túu lâu sở trường đồ ăn.” Chưởng quầy tiếp nhận thực đơn, khom người cười đồng ý, giới thiệu nói: “Chúng ta trong tiệm sở trường nhất đồ ăn có ba đạo, một đạo là cá vàng diễn liên, này đồ ăn chú ý đao công, chua cay đột tiên, con mực giòn nộn, đài sen nhẵn mịn...” “Nga?” Lâm Thanh Uyển hơi hơi cúi người, cảm thấy hứng thú ngồi ngay ngắn, “Còn có đâu?” Thấy Lâm Thanh Uyển có hứng thú, chưởng quầy càng thêm cao hứng, thân mình càng cong chút, “Này đạo thứ hai chính là đường phèn Tương liên, khách quý mới tới có lẽ không biết, chúng ta Sở địa bạch liên viên lăn trắng tinh, phần nhu thanh hương, chúng ta túu lâu Đại Sở mỗi ngày chỉ làm ba đạo, bởi vì thiêu, cho nên mới xếp hạng đệ nhị, nếu luận khẩu vị, này còn lược thắng cá vàng diễn liên một bậc.” Thấy Lâm Thanh Uyển đôi mắt tỏa sáng, chưởng quầy trên mặt tươi cười càng tăng lên, “Này đạo thứ ba còn lại là nǎm nguyên thần tiên gà, là một đạo món chính, canh thịt tươi cũng rất là tươi ngon.” Lâm Thanh Uyển gật đầu, “Vậy này ba đạo đều thượng đi, lại tuyển một ít đồ ăn đi lên liền hảo. Ta còn có một vị khách nhân, đồ ăn không vội mà thượng.” “Là.” Chưởng quầy đang muốn khom người lui ra, liền nghe được dưới lâu lại nồi lên ồn ào thanh, hán hơi giật mình sau sắc mặt khẽ biến, cuối cùng là nhớ tới vì sao trong lòng luôn là bất an, liền dường như đã quên một kiện chuyện quan trọng giống nhau. Cũng không phải là đã quên chuyện quan trọng sao, hán đã quên đây là đám kia người yêu nhất đô Hạng tướng quân đoạn đường. Dịch Hàn đã đẩy ra cửa sổ, Lâm Thanh Uyển đi đến phía trước cửa sổ đi xuống xem. Hạng Thiện xe giá ngừng ở dưới lâu, cách một đám hộ vệ, đang có ba cái thư sinh bộ dáng người đồ ở phía trước, chính chỉ vào xe giá mắng. Lâm Thanh Uyển nhìn thoáng qua liền cười nói: “Khó trách Hạng Thiện bị người đồ ám sát cũng giết không được hán, những người này là ai an bài?” Hạng Thiện phía trước

phía sau hộ vệ thêm có gần trăm người, này tư thế, thích khách chính là tới cũng gần không được hàn thản, chẳng sợ hàn xe giá bị người cản lại.Dịch Hàn nói: “Là Lư đô hộ an bài, hàn đi lên cố ý dặn dò quá, Hạng tướng quân tuyệt đối không thể xảy ra chuyện.”Dịch Hàn nhìn thoáng qua tay nàng, “Hắn mệnh chính là thật vất vả mới cứu.”Lâm Thanh Uyển cười, nghe phía dưới người đã chỉ vào xe giá mắng Hạng Thiện bất trung bất hiếu, trên mặt tươi cười liền hơi đậm, nhàn nhạt nói: “Nếu là thật vất vả cứu, tự nhiên không thể làm người như vậy vũ nhục.”Lâm Thanh Uyển xoay người dùng tay trái rút ra Dịch Hàn kiếm, đè ra liền hướng dưới lầu đi.Chưởng quầy mồ hôi lạnh úa ra, muốn cùng rồi lại không dám cùng.Dịch Hàn cùng các hộ vệ lại là lập tức đuổi kịp.Lâm Thanh Uyển vừa ra tůu lầu liền trực tiếp xuất hiện ở ba cái thanh niên phía trước, bọn họ chính mắng hăng say nhi, thường lui tới mọi người đều ở hai bên xem náo nhiệt, rất ít có người sẽ thâu đi lên.Đột nhiên đi lên một người, bọn họ còn vi lăng, chờ nhìn đến nàng trong tay đè kiếm liền sắc mặt biến đổi, lại nhìn đến nàng tay phải thượng thương càng là biến đổi lớn, hiển nhiên là đã nhận ra nàng tới.Xa ở Thiệu Châu Sở Đế khả năng không biết Hạng Thiện là như thế nào đầu hàng, nhưng ở Sở Đô người lại đều biết.Chẳng sợ ngày đó bọn họ không có chính mắt gặp qua, lúc sau Lư Chân cũng không hạn chế tin tức, thậm chí vì làm trong thành bá tánh thuận theo, hàn còn đem ngày đó Lâm Thanh Uyển cùng Hạng Thiện lời nói tuyên dương đi ra ngoài, vì chính là nói cho đại gia.Bọn họ tuy rằng công phá Sở Đô, lại không có ác ý, bọn họ nguyên ý cùng sở dân cùng nhau cùng chung thiên hạ.Thêm chi kia hai vạn hàng binh đau lòng Hạng Thiện, vẫn luôn đem Hạng Thiện ý đồ tự sát lại bị cứu sự đại đại tuyên truyền, cho nên mãn thành bá tánh đều biết Hạng Thiện từng tưởng tự sát, lại bị Lương Quốc Lâm quận chúa cầm mũi kiếm cứu xuống dưới.Hiện tại Sở địa, Lâm Thanh Uyển chi danh so Lư Chân còn muôn thịnh, rốt cuộc nàng đem Cơ Nguyên đều không thể chiêu hàng Hạng Thiện chiêu hàng, nghe nói cùng Liêu Quốc hoà đàm cũng là nàng nói hạ, hiện giờ không một người dám khinh thị nàng.Lâm Thanh Uyển đi đến ba người trước người, thấy bọn họ như bị người bóp chặt cổ giống nhau ngạnh ở đương trường, liền nhẹ giọng hỏi: “Như thế nào không mắng?”Thanh âm thực nhẹ, ba người lại nghe ra sát ý.Ba người nhịn không được run lên, rụt rứt cổ, nhưng thấy hai bên vây xem bá tánh đều nhìn bọn họ, túc khắc xấu hổ buồn bức lên, đánh bạo hỏi: “Chẳng lẽ Lương Quốc không được bá tánh nói chuyện sao?”“Đương nhiên hứa, cho nên ta mới hỏi các ngươi như thế nào không mắng?” Lâm Thanh Uyển lãnh đạm hỏi, “Vừa rồi không phải mắng thật sự hăng say sao? Hiện tại tiếp tục a.”Ba người nghẹn đỏ mặt, một người tráng lá gan nói: “Quận chúa cầm trong tay lưỡi dao sắc bén, chẳng lẽ không phải bức nhân không được ngôn ngữ sao? Chẳng lẽ Lương Quốc quan viên chính là như vậy xem bá tánh nói chuyện sao?”“Nga, ngươi là

nói thanh kiêm này sao?” Lâm Thanh Uyển giơ lên kiêm, cười nói: “Này không phải lấy tới xem các ngươi mắng chửi người, đây là lấy tới cấp các ngươi dùng.” Dứt lời đem kiêm đưa cho bọn họ, đôi mắt lóe hàn quang nói: “Ta ở trên lâu đều nghe được, nghĩ ba vị là trung quân ái quốc người, cho nên đặc đặc cầm Thanh Uyển nhìn bọn họ nói: “Ta diệt các ngươi quốc, công các ngươi thành, còn giết các ngươi tướng sĩ, hiện giờ ta liền đứng ở chỗ này, đem lợi kiêm đưa cho ngươi nhóm, các ngươi có thể giết ta, lấy toàn chính minh trung quân ái quốc chi tâm.” Ba người mở to hai mắt nhìn. Lâm Thanh Uyển đem trong tay kiêm đi phía trước một đệ, ba người sợ tới mức lui về phía sau một bước, “Như thế nào, sợ?” Lâm Thanh Uyển cười lạnh nói: “Ta nghe vừa rồi các ngươi nói được hiên ngang lẫm liệt, còn tưởng rằng các ngươi không biết sợ đâu.” “Ngươi... Ngươi đây là tướng bức tử chúng ta!” “Chỉ giáo cho?” Lâm Thanh Uyển nói: “Các ngươi không phải mắng Hạng Thiện không thể tử chiến, cho nên bất trung bất nghĩa bất hiếu sao? Hiện giờ chúng ta đứng ở chỗ này, cho các ngươi cơ hội cho các ngươi tận trung tân nghĩa, như thế nào, các ngươi không cần sao?” “Ngươi sẽ đứng làm chúng ta sát?” “Vậy các ngươi cảm thấy ta sẽ đứng làm Hạng Thiện sát sao?” Ba người một nghẹn. Lâm Thanh Uyển cười nói: “Yên tâm, Hạng Thiện giết ta, ta Đại Lương binh lính sẽ tự giết hắn vì ta báo thù, sẽ không liên lụy này người nhà, các ngươi cũng giống nhau, cho nên các ngươi muốn giết ta, ta các hộ vệ cũng chỉ sẽ giết các ngươi, sẽ không liên lụy nhà các ngươi người, cho nên yên tâm lớn mật tiếp nhận kiêm đi thôi.” Ba người sợ tới mức dặng dặng lui về phía sau, càng không dám dụng vào đến kia thanh kiêm. Lâm Thanh Uyển lanh hạ mặt tối, từng bước ép sát nói: “Các ngươi không phải đối Sở Đế trung tâm, đối Sở Quốc trung thành sao? Hiện giờ các ngươi kẻ thù liền đứng ở các ngươi trước mặt, các ngươi vì cái gì không giết? Như vậy tham sống sợ chết, bắt nạt kẻ yếu, quả thực uổng làm người!” Ba người bị buộc đến liên tục lui về phía sau, dưới chân một cái không xong, thiểu chút nữa ném tới trên mặt đất. Lâm Thanh Uyển cười lạnh nói: “Ta nghe nói có người mỗi ngày đều tại đây cản Hạng tướng quân nhục mạ, ta còn tưởng rằng là như thế nào trung thành nghĩa sĩ, còn muốn vì ta Đại Lương mời chào một phen, nguyên lai lại bất quá là ba cái mua danh chuộc tiếng, yếu đuối vô năng đồ đệ.” Lâm Thanh Uyển đem trong tay kiêm đưa cho Dịch Hàn, quét chu vi xem người liếc mắt một cái, cao giọng nói: “Ta biết các ngươi trong lòng suy nghĩ cái gì, bất luận Hạng Thiện trước kia là người nào, hôm nay hắn thật là đầu lương, từ quân thần xem, hắn phản bội Sở Đế.” “Có lẽ các ngươi nhìn không tới Sở Đế đối hắn bạc đãi, nhưng ta hôm nay muốn nói cho các ngươi, quân thần không chỉ có là tôn ti, bọn họ cũng là hợp tác quan hệ. Quân lấy quốc sĩ đãi ta, ta tất quốc sĩ báo chí; Quân lấy người qua đường đãi ta, ta lấy người qua đường báo chí; Quân lấy cỏ rác đãi ta, ta lúc này lấy thù khẩu báo chí,” Lâm Thanh Uyển

xoay quanh một vòng, chỉ Hạng Thiện xe giá hỏi bốn phía bá tánh, “Các ngươi Sở Đế là như thế nào đái Hạng tướng quân, các ngươi trong lòng không số sao?”“Nhưng bất luận Sở Đế như thế nào đái hắn, Hạng Thiện toàn kết thúc vi thần bốn phận, hắn hàng lương, không phải vì chính hắn, mà là vì kia hai vạn còn sót lại binh lính, càng là vì này mãn thành bá tánh,” Lâm Thanh Uyển lạnh giọng hỏi: “Các ngươi đều nhìn không tới ngày đó hắn đều hoành đao tự vận sao?”Mọi người cúi đầu, bị nàng trực diện ba người trên mặt nóng rát.

Chương 478: Tri kỷ

Lâm Thanh Uyển giơ lên tay phải nói: “Hắn mệnh là ta cứu, nhưng ta cứu được hắn một lần, cứu không được hắn lần thứ hai, một người muôn chết tùy thời đều có thể chết, các ngươi biết một người tồn tại có bao nhiêu khó sao?”“Biết muôn một người khác tồn tại lại có bao nhiêu khó sao?” Lâm Thanh Uyển chát vân: “Các ngươi cho rằng ta là khuyên như thế nào trụ muôn chết Hạng tướng quân?”“Ta nói, ta tố phụ, phụ thân cùng huynh trưởng đều muôn nhìn đến này thiên hạ thái bình, thịnh thế an ôn bộ dáng, bọn họ không có cơ hội, chẳng lẽ Hạng tướng quân không nghĩ nhìn một cái sao? Chẳng lẽ các ngươi không nghĩ nhìn một cái sao?”Lâm Thanh Uyển thở hồn hồn một hơi, “Cái gì Sở địa, lương mà, hán mà, này thiên hạ vốn chính là một nhà, mọi người cũng đều là Viêm Hoàng lúc sau, ta không biết các ngươi có phải hay không liền nhận định Sở Đế một cái hoàng đế, nhưng ở ta trong lòng, ta là không thèm để ý ai đương hoàng đế.”“Chỉ cần hắn đối xử tử tế bá tánh, cần chính ái dân, ta liền ủng hắn, ta liền thành thành thật thật mà đương một người, nộp thuế, kiến tạo cái này quốc gia; Làm việc thiện, vi hậu thế tích đức. Lại nhiều dường mấy cái hài tử, cho bọn hắn tích lũy hạ một phần gia nghiệp, an độ lúc tuổi già, nhìn con cháu vòng đầu gối, ta hy vọng bọn họ bình an cả đời, cả đời đều không cần giống ta giống nhau tao ngộ hoạ chiến tranh, sau đó lang bạc kỳ hồ, cùng người nhà sinh ly tử biệt!”“Loạn thế người liền điều cầu đều không bằng!” Lâm Thanh Uyển hàm chứa nhiệt lệ nói: “Ta muôn làm một người, một cái sinh tử tùy mình người!”Mọi người trầm mặc không nói, nửa ngày mới có cái thiêu niêng phịch một tiếng quỳ trên mặt đất, hướng về phía xe giá khai một cái đầu, ngẩng đầu thúy thanh thanh nói: “Hạng tướng quân, ông nội của ta nói may mắn ngài không chết, tự ngài từ trên thành lâu bình an xuống dưới sau, ông nội của ta mỗi ngày ba nén hương cho ngài trường sinh bài vị dập đầu, chính là khẩn cầu ngài bình bình an an, thuận thuận lợi lợi đâu.” Thiêu niêng này nói đánh võ một phố yên tĩnh, có người ứng hòa nói: “Đúng vậy, đúng vậy, nhà ta cũng cung Hạng tướng quân trường sinh bài vị, vẫn luôn khẩn cầu tướng quân sống lâu trăm tuổi.”“Đầu hảo, này thành đều thủ không nổi nữa, chẳng lẽ bạch bỏ mệnh không thành?”Sau đó lục tục có

người thấp giọng thở dài, “Chúng ta, tự nhiên cũng là muôn làm người...”Những lời này lục tục truyền vào trong xe, vẫn luôn ngồi ở trong xe bất động Hạng Thiện nhịn không được lẩy chẩy rời lè, hai tay nhéo bàn duyên im lặng không nói.Quỳ gối trên xe người hầu đồng dạng hốc mắt đỏ lên, đầu gối hành tiên lén đỡ lấy hắn, thấp giọng nói: “Tướng quân muốn hay không đi xuống nhìn xem?”Hạng Thiện quay đầu đi, run rẩy tay lau nước mắt, nửa ngày mới gật gật đầu.Hắn vén lên mành, cách chúng người hầu cùng Lâm Thanh Uyển nhau liếc mắt một cái, lúc này mới cúi đầu đi xuống xe ngựa.Này vẫn là Hạng Thiện lần đầu tiên ở chỗ này xuống xe, dĩ vãng hắn đều là ngồi ở trong xe đám người mắng xong sau liền lập tức rời đi.Cũng không lộ diện, tự nhiên cũng không ra tiếng.Hiện tại hắn vừa ra tới, đại gia sôi nổi đón hắn hành lễ.Hạng Thiện bao quanh đáp lễ, lúc này mới nhìn về phía Lâm Thanh Uyển, thật sâu vái chào rốt cuộc.Lâm Thanh Uyển yên lặng mà đáp lễ lại, lúc này mới nhìn về phía sắc mặt tái nhợt ba người, chậm lại ngữ khí, nhưng vẫn là lãnh đạm nói: “Các ngươi ba người nếu thật có lòng báo quốc, vậy nên nghĩ nhiều tưởng như thế nào vì này Sở địa bá tánh mưu phúc lợi, tương lai bất luận là làm quan, kinh thương, quản lý trường học, hoặc là liền cày ruộng gieo trồng, đều phải thân thiện quê nhà, giúp đỡ nhỏ yếu, mà không phải ở chỗ này ý vào học quá mấy chữ, liền tùy ý nhục mạ người khác.”“Chính mình không muốn, đừng đẩy cho người, chờ các ngươi có một ngày cũng có thể không màng sinh tử là lúc lại đến cùng Hạng tướng quân luận chết báo quốc đi,” Lâm Thanh Uyển khoe miệng nhẹ chọn, cười khẩy nói: “Bất quá, đó là các ngươi có thể không màng sinh tử, cũng muốn có Hạng tướng quân chi chí mới có thể cùng này đánh đồng, bằng không chỉ vì tư lợi liền trí người khác vào chỗ chết, người như vậy bất kham làm người.”Lời này thực tàn nhẫn, ba người sắc mặt tái nhợt, cơ hồ lung lay sắp đổ.Hạng Thiện khe khẽ thở dài, đôi ba người hành lễ nói: “Hạng mỗ tự biết đuối lý, thật là ta phản quốc trước đây, các ngươi mắng ta không sai, Hạng mỗ đích xác bất trung.Nhưng Hạng mỗ hiện tại không muốn chết, ta đối Lâm quận chúa theo như lời thiên hạ thái bình tâm sinh hướng tới, ta muốn nhìn vừa thấy này thiên hạ thái bình rốt cuộc là bộ dáng gì.”Một vị lão giả sâu kín mà thở dài: “Lão hủ cũng muốn nhìn một chút, trước nay chỉ nghe các lão nhân nói lên quá, nói Thịnh Đường là lúc kiểu gì phồn hoa, quanh năm vô chiến, bá tánh an cư lạc nghiệp. Nhưng từ ta ký sự khởi liền ở đánh giặc, ta thúc phụ, ta hai cái ca ca, còn có ta nhi tử cùng tôn tử đều thượng chiến trường, đại đa số người đều đã chết, không chết cũng không có tin tức.Ta cũng muốn làm Lâm quận chúa trong miệng người, một cái sinh tử tùy mình người a...”Hạng Thiện môi run run, cùng Lâm Thanh Uyển cùng nhau đối vị này lão nhân gia hành lễ, mặt khác người trẻ tuổi thấy, cũng sôi nổi hành lễ.Ai cũng chưa nói nữa, lão nhân lau lau nước mắt, vội vàng tiến lên đi kéo Hạng Thiện, “Nào dám đương tướng

quân lẽ, các ngươi Hạng thị chết trận ở trên sa trường người nhưng không thể so nhà ta thiếu a.” Lâm Thanh Uyển nhìn lướt qua chính lén lút muốn trốn ba người, cười nói: “Tổng ở trên phố nói chuyện kỳ cục, không bằng tướng quân thỉnh lão nhân gia thượng tưu lâu một tụ?” Hạng Thiện liền phải thỉnh hăn đi lên, lão nhân vội vàng xua tay nói: “Ta còn muốn đi bán củ sen, liền không quấy rầy tướng quân cùng quận chúa nói chuyện.” Lâm Thanh Uyển lúc này mới phát hiện hăn phía sau cách đó không xa phóng một gánh còn dính bùn củ sen. Lâm Thanh Uyển ánh mắt sáng lên, “Sở địa củ sen a, sớm nghe nói qua, nghe nói thực ngọt a.” Hạng Thiện ha ha cười, tiến lên cầm lấy một cây, bẻ một tiết cấp Lâm Thanh Uyển, cười nói: “Là thực ngọt, quận chúa ném thử.” Lại đổi lão nhân nói: “Này gánh củ sen ta mua, lão nhân gia không cần lại khơi mào chợ.” “Ai nha, nếu tướng quân cùng quận chúa thích, vậy tặng cho các ngươi, sao hảo lại lấy tiền đâu?” Lão nhân đầy tịch thu Hạng Thiện tiền. “Ta trị quân nghiêm minh, đều không được binh sĩ lấy bá tánh đồ vật, ta cái này làm tướng quân tổng không hảo đi đầu không tuân thủ.” “Đó là hành quân trên đường, hiện tại tiêu lão nhân lại không thiếu điểm này đồ vật, ta sau khi trở về lại kêu trong nhà tiêu tử hạ đường đào là được.” Lâm Thanh Uyển cười, nhìn Dịch Hàn liếc mắt một cái. Dịch Hàn vội vàng lui thân rời đi, thực mau liền đi cách đó không xa lương trong tiệm đe ra hai cái túi tiền lại đây, yên lặng mà đem gánh củ sen giao cho các hộ vệ, sau đó đem hai cái túi phóng đi lên, nói: “Lão nhân gia lễ chúng ta cô nái nái nhận lấy, đây là chúng ta cô nái nái cấp lão nhân gia đáp lễ.” Lão nhân trợn mắt há hốc mồm. Lâm Thanh Uyển đã làm người trước củ sen, gặm một ngụm sau gật đầu nói: “Quả nhiên ngọt, lão nhân gia lễ Hạng tướng quân không thu, ta thu, kẻ hèn đáp lễ, còn thỉnh lão nhân gia không cần ghét bỏ.” Lão nhân gia nhìn hai cái túi, nửa ngày mới lắc đầu nói: “Không chê, không chê...” Hiện giờ Sở Đô nhất thiếu chính là cái gì? Lương thực! Sở Đô đi lên mang đi rất nhiều lương thảo, để lại cho Hạng Thiện cẩn bản không có nhiều ít. Mà những cái đó quyền quý, đại thương nhân đi theo Sở Đô rời đi, tự nhiên cũng mang đi lương thực, hiện tại trong thành lương cửa hàng tuy còn khai trương, nhưng kia lương giới đã tiêu tối rồi bầu trời, bên trong cũng không có nhiều ít lương thực, đều chờ Lương Quốc cứu tế lương đến đâu. Nay hai túi tiền thêm lên có 40 cân, thả vẫn là mě! Nay đều có thể đổi bốn xe củ sen, lão nhân lau lau đôi mắt, khom lưng gánh khỏi gánh nặng phải đi về, Lâm Thanh Uyển liền nhìn về phía Hạng Thiện nói: “Còn thỉnh Hạng tướng quân phái hai người đưa lão nhân gia trở về, rốt cuộc lão nhân gia tuổi lớn, này lộ không tốt lắm đi a.” Hạng Thiện hoàn hồn, vội vàng phái mấy cái binh lính hộ tống lão nhân gia trở về. Lão nhân càng là cảm kích, hăn vốn định đuổi theo mấy cái hương thân, dùng một tiêu túi lương thực cầu bọn họ hộ tống hăn trở về. Chờ lão nhân đi rồi, chu vi xem người cũng dần dần tan, đại gia đều có chút hâm mộ nhìn lão

nhân, nhưng không ai đuổi theo đi.Lúc này đại gia trong đầu còn không ngừng lóe Lâm Thanh Uyển nói, trong lòng nhiệt huyết sôi trào, nghĩ, bọn họ có phải hay không cũng có thể nhìn đến thái bình thịnh thế một ngày.Khi đó không có chiến loạn, bọn họ cũng có thể ăn cơm no, xuyên ấm y.Lâm Thanh Uyển nghiêng người thỉnh Hạng Thiện tiến túu lâu, cười nói: “Hôm nay ở trong phủ phiền muộn, cho nên muốn ra tới đi một chút, nhưng lại sợ tướng quân tới không thấy ta, đảo làm ngài một chuyến tay không, cho nên mới đặc đặc tới bực này chờ, thuận tiện tại đây dùng cái cơm trưa.”Hạng Thiện cười, “Khó trách hôm nay sẽ tại đây đụng tới quận chúa.”Hai người tiến túu, một bên tránh chưởng quầy lập tức hưng phấn tiến lên nghênh đón, “Khách quý nhom trên túu thỉnh, đồ ăn lập tức thì tốt rồi.”Hạng Thiện nhường mày, “Quận chúa đã điểm đồ ăn?”“Là,” Lâm Thanh Uyển cười nói: “Làm chưởng quầy thượng vài đạo chiêu bài đồ ăn, lại tuyển mấy cái ăn sáng, tướng quân không bằng nhìn xem còn có gì muốn bổ sung.”Chưởng quầy lập tức đem thực đơn phủng tới.Hạng Thiện phiền phiền sau cười nói: “Chưởng quầy điểm thực hảo, này liền thực hảo, chỉ là ở túu lâu ăn cơm há có thể vô rượu?”“Trong cửa hàng còn có hai đòn tốt nhất Trúc Diệp Thanh, khách quý nếu muốn, tiểu nhân đi cấp hai vị khởi đi lên.”Hạng Thiện cười nhìn về phía Lâm Thanh Uyển.Lâm Thanh Uyển cảm nhận được Hạng Thiện thoái mái, cười nói: “Hôm nay nếu là không cho tướng quân uống rượu, tướng quân chỉ sợ không tận hứng, nếu như thế, liền khởi một vò đi.”Chưởng quầy vui vẻ lên tiếng, “Là.”Hắn trong tiệm này hai đòn Trúc Diệp Thanh chính là trân quý, một chút cũng không tiện nghi, còn tướng rẳng quyền quý đều chạy, này rượu muôn tạp trong tay đâu, không nghĩ tới hôm nay liền tới rồi khách quý.Chưởng quầy lui ra, trong phòng một chút chỉ còn lại có Lâm Thanh Uyển cùng Hạng Thiện cặp hai người bên người hầu hạ người.Lâm Thanh Uyển nhìn về phía Dịch Hàn, chỉ chỉ bên cạnh nói: “Các ngươi cũng ngồi xuống đi.”Vẫn luôn đi theo Hạng Thiện người hầu cũng là hắn tâm phúc, đi theo hắn vào sinh ra tử, liền khởi năm đều cùng nhau quá, tự nhiên không ngại ngồi cùng bàn.Hắn nhìn thoáng qua chủ tử, thấy hắn khẽ gật đầu, lúc này mới ở bên cạnh ngồi xuống, chờ chưởng quầy phủng rượu đi lên, hắn liền chụp bay giấy dán, chủ động nhiệt rượu.Anh sáng trước đi lên, người hầu nhiệt rượu, trước cấp Hạng Thiện đổ một ly, nhìn Dịch Hàn liếc mắt một cái, vẫn là đứng dậy cấp Lâm Thanh Uyển cũng đổ một ly.Hạng Thiện bung lên chén rượu nói: “Đa tạ quận chúa tương hộ, càng tạ quận chúa minh ta chí.”Dứt lời, hắn không cần phải nhiều lời nữa, ngửa đầu uống xong.Lâm Thanh Uyển hơi hoi mỉm cười, cũng không nói chuyện, tay trái chắp ly uống cạn ly trung rượu, rượu một chút bụng, nàng liền nhịn không được nhường mày, ha ha cười nói: “Quả nhiên là quanh năm rượu lâu năm, chưởng quầy không gạt người.”Hạng Thiện thấy chỉ một ly Lâm Thanh Uyển liên sặc mặt ứng đở, cũng nhịn không

được cười ha ha lên, “Quận chúa tựa hồ không thiện rượu a, hắn là làm
ngươi ném thử trong quân dùng để cấp tướng sĩ đuổi hàn thiêu đao tử, kia
mới kêu thiêu đâu.”Lâm Thanh Uyển lắc lắc tay, cười nói: “Như vậy không
cần một ly liền say, ta cũng không dám uống.”

Chương 479: Mở cửa thành

Lâm Thanh Uyển cùng Hạng Thiện vẫn luôn lưu tại túru lâu, thảng đến thái dương sấp xuông núi mới rời đi.Một ngày xuông dưới cũng chưa người tới tìm hai người cãi lại, Lâm Thanh Uyển liền cam chịu nàng thuyết phục mọi người, cùng Hạng Thiện chia tay sau liền đi trở về.Nàng ly phủ một ngày, yêu cầu nàng ý kiến phúc đáp văn kiện liền đè ép xuông dưới.Nàng lập tức đi thư phòng, nói: “Cơm chiêu tùy tiện chuẩn bị điểm, đem công văn đều lấy đến đây đi.”Chờ đem bên trong thành sự tình xử lý tốt, Dịch Hàn lúc này mới nói lên mặt khác sự, “Cơ tiên sinh gửi tin tới, hắn đã an toàn đến Tô Châu, Cơ gia tiểu thiêu gia cùng tiểu thư cũng đều bình an tới rồi, hắn hướng ngài vân an, cũng nhờ ngài chiêu cố một chút Phó tiên sinh.”“Phó tiên sinh ở trên núi, Lư Chân từng tự mình lên núi thỉnh người, nói cho Cơ tiên sinh, Lương Quốc trên dưới đều nguyện lễ ngộ Phó tiên sinh, bất luận hắn ra không ra sơn, đều sẽ đối xử tử tế hắn, làm hắn yên tâm.”“Cơ tiên sinh còn nhắc nhở quận chúa chú ý bảo hộ Thục Quốc Đại hoàng tử.”Lâm Thanh Uyển nghe vậy một đốn, hỏi: “Đại hoàng tử hiện còn ở Hồng Châu đi?”“Là, vẫn luôn là Mẫn thượng thư bảo hộ.”Lâm Thanh Uyển rũ mắt nghĩ nghĩ, nói: “Ta cấp Mẫn thượng thư đi một phong mật tin, người làm trong phủ hộ vệ tự mình đi đưa.”“Là.”Hiện giờ Sở Quốc đã là nỏ mạnh hết đà, đặc biệt là Lư Chân cũng mang theo đại quân nam hạ chi viện Lâm Tín cùng Chung Như Anh sau, Sở Quốc huỷ diệt bất quá là vấn đề thời gian.Đi một bước liền phải xem ba bước, như vậy sở vong chuyện sau đó liền phải bắt đầu suy xét.Lâm Thanh Uyển là không nghĩ đoạn thời gian nội cùng Thục Quốc khởi xung đột, như vậy, Thục Quốc Đại hoàng tử liền phải bảo vệ tốt.Hắn là tuyệt đối không thể ở Lương Quốc xảy ra chuyện.Lâm Thanh Uyển tầm mắt dời đi, lại không biết nàng hôm nay làm những chuyện như vậy cấp Sở nhân đánh sâu vào.Chỉ nửa ngày thời gian, bên trong thành nên biết đến, không nên biết đến đều đã biết hôm nay ở túru lâu hạ phát sinh sự.Đại đa số người đều tâm tình phúc tạp, vì thế bị người khơi mào phẫn nộ chật rãi đậm hạ, bọn họ bắt đầu theo Lâm Thanh Uyển đè vấn đè tự hỏi lên.Vì thế, ngày hôm sau mọi người ra cửa sau phát hiện, hôm nay trên đường náo nhiệt rất nhiều, thả không khí không giống mấy ngày trước đây

như vậy như phóng hỏa thượng nướng giống nhau tựa châm chưa châm, đại gia trên mặt hy vọng càng nhiều chút, ai oán cùng phẫn nộ cơ hồ biến mất không thấy.Hạng Thiện xe giá lại từ cái kia trên đường quá hạn không hề có người ngăn lại nhục mạ, hắn thuận lợi tới phủ nha.Lâm Thanh Uyển buổi sáng đã đem chính sự xử lý đến không sai biệt lầm, đang ngồi ở trong viện xem thị nữ pha trà.Hạng Thiện nhìn mắt Lâm Thanh Uyển tay phải, cười nói: “Quận chúa trên tay thương tựa hồ không nhiều lầm ảnh hưởng.”Lâm Thanh Uyển cười nói: “Ngày đó Hạng tướng quân lại nhiều hoa nửa tấc, vậy có đại ảnh hưởng.”Hạng Thiện vi lăng, một hồi lâu mới hiểu được nàng ý tứ, lại nhiều hoa nửa tấc, kia nàng toàn bộ bàn tay đều phải tước rót.Hạng Thiện cười khổ, nói: “Ta cùng với doanh trung tướng sĩ ma hợp đến không sai biệt lầm, Lư đô hộ làm ta lãnh binh hướng tây, đánh hạ Thục Quốc không thể tới kịp chiếm lĩnh thành trì.”“Kia hôm nay Hạng tướng quân là tới từ biệt?”“Là,” Hạng tướng quân nói: “Sở Đế đem đại bộ phận quyền quý đều mang đi, trong thành tình huống cũng không phức tạp, không cần quá nhiều binh lính đóng quân, lấy quận chúa khả năng tiếp nhận cả tòa thành cũng không khó.”Lâm Thanh Uyển hơi hơi gật đầu, nâng chén nói: “Ta đây lấy trà thay rượu, chúc tướng quân mã đáo thành công.”“Thừa quận chúa cát ngôn.”Hạng Thiện nói phải đi, nhưng còn phải chuẩn bị một chút, ba ngày sau hắn mới chính thức mang binh khởi hành.Trong thành chủ sự liền chỉ còn lại có Lâm Thanh Uyển một cái, trong triều còn chưa từng phái quan viên tới tiếp nhận, mà này rốt cuộc là Sở Đô, hạt hạ huyện trấn cực quảng, hiển nhiên không thể trực xuất, cho nên Lâm Thanh Uyển còn phải tọa trấn.Thời tiết càng ngày càng rét lạnh, Lâm Thanh Uyển bắt đầu thương thư làm triều đình bát lương.Nhóm đầu tiên tới cứu tế lương căn bản không nhiều ít.Nhưng Hộ Bộ muốn chi viện tiền tuyển lương thảo, hiển nhiên có không đến nàng nơi này, hồi hàm làm nàng tự hành trù lương.Lâm Thanh Uyển một chút cũng không vì khó, truyền lệnh Tô Châu, làm người đem năm nay thu đi lên lương thực đưa một bộ phận lại đây, sau đó rất hào phóng chiếu thị trường giới cùng chính mình làm một bút sinh ý.Tiền sao, liền từ sở trong cung tịch thu tài sản bên trong lấy.Hiện tại Sở địa lương giới là giá trên trời, so ngày thường cao hai mươi tám lần, người khác vận lương lại đây khả năng sẽ lần cuớp bóc, nhưng Lâm gia lương, trước mắt còn không có người dám kiếp.Dưới loại tình huống này, chỉ cần lương thực vận đến nơi này, trừ bỏ phí chuyên chở, Lâm gia còn có thể kiếm hai mươi lần tả hưu.Phụ trách áp giải lương thảo Giang Tam cùng Chúc Tuyên nhịn không được lưu lưỡi, Lâm quận chúa này cũng quá sẽ làm buôn bán đi?Bạch Phong cùng Tiểu Thập đã từ Hồng Châu lại đây hầu hạ Lâm Thanh Uyển, Tiểu Thập nhân cơ hội này cùng ca ca thấy một mặt, chỉ tới kịp dặn dò hắn một câu trên đường cần thận, đôi phương liền vội vội vàng lại lần nữa khởi hành.Lúc này đây, Giang Tam cùng Chúc Tuyên trở về không phải vận Lâm

gia lương thực, mà là muốn ở Giang Nam thu lương, sau đó vận chuyển lại đây.Lâm Thanh Uyển đem này phê lương thực phân cho các huyện, nửa cứu tế, nửa buôn bán xá đi ra ngoài.Chính là cứu tế, nạn dân nhóm cũng yêu cầu trả giá một ít đại giới, hoang phế thuỷ lợi, bị hủy rót con đường đều là lãnh đi cứu tế lương khi yêu cầu tu sửa đồ vật.Hiện giờ loạn quân đã rời đi, Hạng Thiện cùng Lư Chân lại đem phụ cận thô phi đều tiêu diệt, bá tánh đi ra ngoài còn tính an toàn.Lâm Thanh Uyển lại an bài đến gọn gàng ngăn nắp, tuy rằng trong nhà vẫn như cũ không có tồn lương, nhưng đại gia tâm lại yên ổn nhiều.Đặc biệt là Giang Nam lương thực một đám một đám hướng Sở địa vận, trừ bỏ Lâm gia thương đội ngoại, cũng bắt đầu có khác thương nhân vận chuyển lương thảo lại đây.Bọn họ sợ trên đường bị kiép, còn cùng thầu mây xe lương thực đưa cho bên đường đóng quân, lấy đổi đến bọn họ bảo hộ.Có này đó thương nhân dũng mãnh vào, Sở địa lương giới chậm rãi giảm xuống, tuy vẫn là cao đến thái quá, lại so với nhập thu kia đoạn thời gian muộn khá hơn nhiều.Nhưng này giới hạn bị Lương Quốc chiếm lĩnh khu vực, Sở quân cùng Thục quân chiếm lĩnh địa phương, lương giới vẫn như cũ tăng vọt không dưới.Đặc biệt là Thiệu Châu vùng, bởi vì rất nhiều sở dân dũng mãnh vào, thả chiến loạn không ngừng, vùng này lương giới đã vài lần với Sở Đô.Bá tánh khổ không nói nổi.Lương quân còn chưa từng tiến công Thiệu Châu thành, bên trong thành liền trước loạn cả lên, Sở Đế huyết tinh trấn áp, nhưng không bao lâu, lại có địa phương bá tánh cùng quyền quý bạo phát xung đột.Cho dù là bình dân, Thiệu Châu bản địa bá tánh cũng luôn có thân thuộc, vung tay một hô có thể gọi tới trên dưới một trăm người, những người này cùng một nhà quyền quý giang thương, trực tiếp liền đánh lên.Chờ Sở Đế biết muốn các đánh 50 đại bắn áp xuống khi, có người trực tiếp kêu toàn bộ thôn người chạy đến bắc cửa thành, đả thương thủ vệ binh lính, trực tiếp mở cửa thành đem vừa đuổi tới Lương quân bỏ vào thành.Vừa lúc ở ngoài thành Lâm Tín: “...”Tuy rằng có chút diễn, nhưng Lâm Tín vẫn là mang binh vọt đi vào, nhanh chóng đánh hạ bắc cửa thành, sau đó truyền tin cấp tây cửa thành Chung Nhu Anh, làm nàng chuẩn bị tốt, hắn sẽ phái người đi cho nàng mở cửa thành.Chuẩn bị tốt muộn công cái một hai tháng ba vị tướng quân phán chân múa may cánh tay làm các huynh đệ hướng, đồng ý chuẩn bị tốt muộn thủ thượng mây tháng, bức lui Lương quân Sở Quốc quân thần nhom vẻ mặt ngốc nhìn đã vọt tới chủ phố tới Lương quân.Đại bộ phận sở thần trực tiếp từ bỏ chống cự, yên lặng mà đi theo Sở Đế bên người, chờ Lương quân đã đến.Thành đều phá, Thiệu Châu thành lại không thể so Sở Đô, còn có hoàng cung có thể chấn một chấn, nơi này liền một cái năm tiền nhà cửa, như thế nào chấn?Sở Đế so với bọn hắn còn muốn nản lòng thoái chí, hắn ngồi ở trên long ý nửa ngày, sau đó chỉ vào phía dưới mây nhà quyền quý, xanh mặt nói: “Trẫm giang sơn toàn bại với nhữ chò tay.”Nếu không phải bọn họ tới rồi Thiệu

Châu sau như vậy vội vàng muôn vòng mà kién phòng, sẽ cùng dân bản xứ phát sinh như vậy đại xung đột sao? Thiệu Châu lấy nam nhiều là Đồng nhân cùng người Dao, so với triều đình, bọn họ càng nguyệt ý nghe thô ty mệnh lệnh, bọn họ mới đến không tránh còn chưa tính, còn cùng địa phương bá tánh ngạnh giang, này không phải tìm chết là cái gì? Sở Đế nói xong, nghèo túng trở lại hậu viện, đem chính mình bội kiếm rút ra, vuốt ve lại vuốt ve. Hoàng Hậu rất xa né tránh, sắc mặt xanh trăng đan xen, nàng không nghĩ tự sát, con trai của nàng đã bị Lương Quốc sở phu, nàng còn tưởng tái kiến vừa thấy hắn. Có thể tưởng tượng đến Sở Đế tính tình, Hoàng Hậu hít sâu một hơi, gọi tới tâm phúc nói: "Mau, làm các phi tần mang theo hoàng tử hoàng nữ trốn hảo tới, ngàn vạn đừng kêu bệ hạ người hầu tìm được, nếu lương binh công tiến vào, đừng hoảng hốt, tỏ rõ thân phận, bọn họ hắn là sẽ đổi xử tử té các nàng." "Kia nương nương ngài đâu?" Hoàng Hậu nắm chặt tay, sắc mặt lại thanh lai bạch, nửa ngày mới nói: "Ta, ta phải đi gặp một lần bệ hạ, kéo dài kéo dài thời gian." Nàng nhiệt lệ lăn xuống, "Ta nếu là cũng không xuất hiện, bệ hạ khẳng định sẽ hạ lệnh đốt cung, đến lúc đó ai cũng không sống được, ngươi mau đi đi." "Nương nương..." "Mau đi, con ta về sau là mắt nước chi thân, bên người tổng phải có mấy cái huynh đệ tỷ muội giúp đỡ mới hảo." Không kịp nói xong, bên ngoài đã có tiếng vang, Hoàng Hậu vội vàng lau khô nước mắt đi ra ngoài. Sở Đế bên người nội thị mang theo một đội thị vệ lại đây, khom người nói: "Hoàng Hậu nương nương, bệ hạ tuyên ngài yết kiến." Hoàng Hậu tức mặt gật đầu, trầm giọng hỏi: "Trừ bỏ ta, bệ hạ còn tuyên những người khác?" "Bệ hạ còn tuyên vài vị quý nhân cập hoàng tử công chúa," nội thị khom người nói: "Nô tài đã phái người đi thỉnh." "Vừa lúc, ta cũng phái người đi gọi bọn hắn, liền không cần ngươi lại phái nhân thủ, đến lúc đó ta người sẽ tự dẫn bọn hắn đi gặp bệ hạ. Ngươi đem người đều rút về đến đây đi." "Này..." "Như thế nào, bồn cung lời nói cũng đã không dùng được?" Hoàng Hậu tức giận nói: "Tuy nói Lương quân đã công vào thành trung, nhưng hiện tại bồn cung thuộc hạ còn có mấy cái nghe lời người, ngươi tin hay không bồn cung hiện tại giết ngươi, bệ hạ sẽ không nhiều hổ một tiếng." Nội thị vội vàng cúi đầu lên tiếng, nhỏ giọng nói: "Nô tài này liền làm người trở về." Hoàng Hậu sắc mặt hơi hoãn, đi đến hắn bên người, thanh âm thấp thấp nói: "Lương quân mặt thấy liền phải công vào được, ngươi này lão nô cũng nên vì chính mình ngầm lại đường lui, ngươi phải biết rằng, người chết tuy là công tích, nhưng lại so với không thương người sống." Dứt lời cũng không đợi hắn phản ứng, ngẩng đầu ưỡn ngực đi rồi. Nội thị trong lòng vừa động, yên lặng mà đi theo Hoàng Hậu đi chính phòng. Sở Đế chính đại mã kim dao ngồi ở cầm đầu ghế trên, hắn kiém hoành ở trên đầu gối, ánh mắt sáng người nhìn đi vào tới Hoàng Hậu. Hoàng Hậu bước chân hơi đón, sau đó mới vượt qua ngạch cửa, tiên lên cùng hắn hành lễ,

“Thần thiếp tham kiến bệ hạ.” Sở Đế ánh mắt dừng ở trên người nàng, nửa ngày mới xả một mạt cười nói: “Trẫm Hoàng Hậu tới.” “Là.” Hoàng Hậu thấp thấp lên tiếng, tiến lên chấp khởi ấm trà cho hẵn đổ một ly trà. Hoàng đế lại tiếp tục nhìn cửa hỏi, “Mặt khác ái phi cùng hoàng tử hoàng nữ như thế nào còn không có tới?” “Bệ hạ, không phải nói Lương quân vào thành sao, ngài như thế nào lúc này còn nghĩ thấy bọn họ?” Hoàng Hậu tựa hồ có chút ghê, dỗi nói: “Loại này nguy cấp thời điểm, khiến cho thiếp thân một người bồi bệ hạ không hảo sao?”

Chương 480: Tuẫn táng

Sở Đế nhìn nàng cười nói: “Ái phi yên tâm, ai cũng không vượt qua được ngươi đi.” Hắn quay đầu nhìn về phía nội thị, nói: “Lại phái người đi thúc giục thúc giục, mau chút đem bọn họ mang đến.” Nội thị lặng lẽ ngẩng đầu nhìn thoáng qua Hoàng Hậu, cúi đầu đồng ý, khom người lui đi ra ngoài. Hoàng Hậu siết chặt trong tay khăn, khăn trương đứng ở Sở Đế phía sau, nhìn ngoài cửa lui tới người không nói. Thời gian một chút một chút quá khứ, Sở Đế sắc mặt càng ngày càng khó coi, ở hắn đã phát vài lần hỏa sau, bọn thị vệ cuối cùng là áp ba người lại đây, đều là phi tần. Còn đều là có hài tử phi tần, Hoàng Hậu néo khăn tay cẳng thẳng, ngẩng đầu nhìn về phía các nàng. Ba vị phi tần tái nhợt mặt ngẩng đầu nhìn về phía Hoàng Hậu, một xúc tức ly, sau đó té trên người trước cùng hoàng đế hành lễ. Sở Đế dẫn theo kiém té thân, đi đến ba người trước mặt, nán trong đó một người cầm hỏi, “Tề Phi, trẫm hoàng nhi đâu?” Tề Phi run run, xả một mạt cười nói: “Bệ hạ, Tam hoàng tử ham chơi, ra cung đi.” “Ra cung?” Sở Đế cười nhạo, “Lương quân đều đánh vào thành, ngươi cũng đem trẫm đương ngốc tử lừa gạt sao?” Dứt lời hung hăng mà vung tay, đem người ném đến trên mặt đất đi, hắn đôi mắt một lè, quét mọi người liếc mắt một cái nói: “Trẫm còn không có vong đâu, các ngươi liền dám không nghe trẫm hiệu lệnh? Đi đưa bọn họ tìm ra, ta Hoàng thị không có tham sống sợ chết con cháu!” Hắn quay đầu lại nhìn về phía Hoàng Hậu, trên mặt trâm nộ, “Hoàng Dịch An cũng liền thôi, cái kia nghịch tử trẫm không nhận chính là, nhưng những người khác lại đều là ta Hoàng thị cốt nhục, lý nên tùy hầu ở trẫm bên cạnh người.” Hoàng Hậu sắc mặt trắng nhợt, chậm rãi quỳ đến trên mặt đất, quỳ rạp trên mặt đất ai thanh nói: “Bệ hạ, thần thiếp nguyện đi theo bệ hạ, bọn nhỏ còn nhỏ, liền thả bọn họ một cái đường sống đi.” “Mất nước chi quân nào có hảo quá, làm cho bọn họ sống được giống điêu cấu giống nhau sao?” Sở Đế tiến lên hai bước, đè nặng tức giận hỏi: “Giống điêu cấu giống nhau ở Lương Đế trước mặt vầy đuôi lấy lòng?” Mặt khác ba vị phi tần cũng sôi nổi quỳ xuống, quỳ rạp trên mặt đất run bần bật. Nếu công thành chính là Thục quân, các nàng có lẽ sẽ không ngăn Sở Đế, tồn tại chưa chắc liền so đã chết cường, nhưng hiện tại công thành chính là Lương quân. Lương Đế

có tiếng dày rộng, các nàng hài tử đi Lương Quốc khả năng sẽ không hảo quá, cũng có khả năng chịu nhục, nhưng sở đã chịu vũ nhục khẳng định cập không thượng tử vong.Có thể tồn tại, vì cái gì muôn chết đâu?Nhưng ở Sở Đế nơi này, dừng ở Lương Đế trong tay cùng Thục đế trong tay cũng không có cái gì khác nhau, đều là mất nước chi quân, mất nước lúc sau.Hắn là quyết định không được hắn Hoàng thị chịu này vũ nhục.Sở Đế làm người lại đi điều tra, Hoàng Hậu cùng ba vị phi tần toàn cảng thăng thần kinh, giờ khắc này, các nàng đảo hy vọng Lương quân mau một chút đánh tiến hoàng cung.Cũng không biết là phi tần đem hài tử tang đến kín mít, vẫn là bọn thị vệ phóng thủy, tóm lại thật lâu đều không có đem hài tử tìm ra.Hoàng đế sắc mặt càng ngày càng khó coi, nội thị cần thận ngầm Hoàng Hậu liếc mắt một cái, run run rẩy rẩy tiến lên nói: “Bệ hạ, bọn nô tài đem trong cung đều lật qua tới, toàn không có hoàng tử các công chúa ánh tích, đảo như là đã không ở trong cung.”Đây là cải biến biệt cung, chỉ có năm tiền, mà phía trước hai tiền vẫn là làm công địa điểm, bọn họ muôn tàng cũng chỉ có thể giấu ở mặt sau tam vào, đều này biết, mọi người đều mau đem đất phiên một lần.Sở Đế nghe vậy cười lạnh, sau đó lại nhịn không được cười ha ha lên, quỳ quỳ rạp trên mặt đất bốn người hiển nhiên chọc giận hắn.Hắn liên tục gật đầu nói: “Hảo, hảo a, các ngươi nhưng thật ra đồng tâm hiệp lực, trẫm còn chưa có chết đâu.”Hắn xoay người căm tức nhìn nội thị, hạ lệnh nói: “Đào ba thước đất cũng muôn đem bọn họ tìm ra, nếu ngộ phản kháng, ngay tại chỗ giải quyết!”Mọi người sắc mặt biến đổi, Tề Phi đám người mềm mại ngã xuống trên mặt đất, sôi nổi nhìn về phía Hoàng Hậu.Hoàng Hậu bò sát tiến lên, ôm lấy Sở Đế chân, cả kinh kêu lên: “Bệ hạ, hổ độc không thực tử a.”Sở Đế cúi đầu xem nàng, đối thượng nàng ánh mắt, hơi hơi mỉm cười nói: “Trẫm đây là ở vì bọn họ hảo, làm mất nước lúc sau, tồn tại, so đã chết còn muôn thông khổ.”Hoàng Hậu run rẩy môi nói: “Nhưng công thành chính là Lương quân, Lương Đế luôn luôn nhân hậu, hắn sẽ không quá phận...”Sở Đế nghe vậy bạo nộ, một chân đem Hoàng Hậu đá văng ra, “Ngươi cũng cảm thấy trẫm so ra kém Lương Đế có phải hay không, ngươi cũng cùng Hạng Thiện giống nhau muôn phản bội trẫm không thành?”Hoàng Hậu che lại ngực nhịn không được phun ra một búng máu tới, kinh sợ nhìn Sở Đế.Nội thị cũng đã mang theo lịnh mệnh thị vệ đi xuống.Tam phi như truy động băng, cả người phát lạnh nhìn về phía Hoàng Hậu.Hoàng Hậu cũng ngã xuống trên mặt đất, run rẩy tay nhìn về phía bên ngoài.Bởi vì hoàng đế ra lệnh, bên ngoài chính cãi cọ ồn ào điều tra, nơi này động tĩnh thực mau truyền tới phía trước.Sở thần nhóm nghe được động tĩnh hoảng sợ, sôi nổi sắc mặt trắng nhợt, nhìn về phía cầm đầu Tống Tề.Tống Tề bạch mặt không nói chuyện.Chúng thần liền khe khẽ thở dài, trong lòng có chút tro trân.Tống gia bởi vì Hoàng Hậu nhưng đến lợi không ít, hiện giờ bệ hạ rõ ràng là muôn trong cung phi tần cùng hoàng tử hoàng

nữ tuẫn táng, hắn lại cản cung không ngăn cản một chút.Về Lương Hậu, có một cái sở sau, cùng không một cái sở sau, khác nhau vẫn là rất lớn.Liền đứng đắn quốc cữu cũng chưa nói chuyện, những người khác càng sẽ không nhúc nhích.Bên ngoài Lương quân còn ở từng bước đầy mạnh, lúc này tất cả mọi người biết, bọn họ đánh tới nơi này tới chỉ là vẫn để thời gian, nhưng bọn hắn không có đầu hàng, cũng không có càng tiến thêm một bước muôn tuy Sở Đế hi sinh cho tổ quốc.Vẫn luôn yên lặng ngồi ở trong đám người Phó Kính đứng dậy hướng hậu viện đi, chúng thần cả kinh, trầm mặc một chút sau vẫn là có mấy cái thần tử đi theo hướng phia sau đi.Tống Tế nhìn mắt bọn họ bóng dáng, chân giật giật sau vẫn là đứng yên.Một hàng bảy tám người tới hậu viện, không có đi chính viện, mà là đi vài vị hoàng tử nữ chỗ Ở, ngăn lại chính hướng muôn hướng giêng đầu thạch thị vệ.Phó Kính phẫn nộ quát: “Bệ hạ hồ đồ, chẳng lẽ các ngươi cũng hồ đồ không thành? Hồ độc không thực tử, không nói đến bệ hạ ngày sau có thể hay không hồi hận, nhưng nói Lương quân một khi đánh vào, biết là ngươi chờ giết hoàng tử hoàng nữ, các ngươi nhưng còn có đường sống?”Mặt khác đại thần đi theo gầm lên, “Còn không mau lui ra!”“Nhưng bệ hạ hạ chết lệnh...”“Các ngươi hướng nơi khác điều tra đi, bệ hạ nếu là hỏi, liền nói hoàng tử hoàng nữ đã ra cung đi,” Phó Kính lạnh mặt hỏi, “Liền nói là ta Phó Kính mang đi.”Bọn thị vệ nhìn nhau, do dự mà không chịu thôi lui.Đúng lúc vào lúc này, bên ngoài tiếng kêu rung trời, Phó Kính lạnh lùng nói, “Lương quân đều công vào được, các ngươi còn không mau đi bảo hộ bệ hạ!”Thị vệ thống lĩnh do dự một lát, nhìn thoáng qua miệng giêng, cuối cùng cắn chặt răng nói: “Chúng ta đi!”Đám người vừa đi, Phó Kính vội vàng cùng các đại thần tìm dây thừng buộc lại thùng gỗ buông, nửa ngày, trong tay dây thừng một trọng, bọn họ vội vàng hướng lên trên kéo, thùng trang cái hài tử.Tướng tài năm tuổi tả hữu Tam công chúa ôm ra tới, vội vàng buông dây thừng đem mặt khác hoàng tử hoàng nữ kéo lên.Hai vị hoàng tử, ba vị công chúa, lớn nhất mười bảy tuổi, nhỏ nhất mới năm tuổi.Mấy người nhìn đến trong viện chính đô mấy cái cung nhân, nhận ra đúng là bọn họ bên người hầu hạ người, sôi nổi khóc thành tiếng tới.Phó Kính áp xuống trong mắt nhiệt lệ, an ủi bọn họ nói: “Không có việc gì, không có việc gì, thần mang các ngươi đi ra ngoài.”Nhị hoàng tử nhận ra Phó Kính, vội vàng hỏi, “Phó đại nhân, Lương quân nhưng công vào được?”Phó Kính nhìn về phía tường vây bên ngoài, nghe xong nghe thanh âm thở dài: “Nhanh!”Năm vị hoàng tử hoàng nữ cũng không biết là nên thương tâm, vẫn là may mắn, nhất thời cảm tình phức tạp, nhưng vẫn là đi theo Phó Kính đi ra ngoài.Tám vị đại thần che chở năm người ra bên ngoài đi, trong đó một cái giữ chặt Phó Kính nói: “Nếu có thể ra bên ngoài trốn tốt nhất, không bằng chúng ta một nhà lãnh một cái, đưa bọn họ rời đi?”Phó Kính lắc đầu thở dài, “Lương quân đã đem cả tòa thành đều vây quanh,

chúng ta có thể trốn hướng nơi nào? Nếu là một không cần thận đánh vào Thục quân trong tay, kia mới là mất nhiều hơn được.”“Chính là...”Phó Kính nâng nâng tay ngăn trở hắn nói: “Không vội, ta thúc phụ cùng Lương Quốc Lư Chân cập Lâm quận chúa có chút giao tình, có bọn họ cứu vãn, vài vị hoàng tử hoàng nữ hắn là sẽ không quá khổ sở.”Mấy người nhìn nhau, cam chịu xuống dưới.Mới nhất đánh vào biệt cung chính là Lâm Tín đại quân, rốt cuộc hắn nơi bắc cửa thành bị người từ mở ra.Chỉ cần đầu hàng, bọn họ toàn không giết, đối với vừa lúc ở biệt cung tiền viện sở thần, toàn bộ đều là giam cầm, không ai tử vong.Đối với Phó Kính mang ra tới năm vị hoàng tử nữ vậy càng ưu đãi, tìm gian nhà kè tạm thời an trí, sau đó hắn liền mang theo người đi chính viện.Chính viện, Lương quân đang cùng Sở Quốc cung đình thị vệ giằng co, Lâm Tín tới khi còn chưa khai chiến, hắn lạnh mặt nhìn về phía đối diện thị vệ thống lĩnh, “Hiện giờ toàn bộ biệt cung đều bị ta Lương quân vây quanh, các ngươi cảm thấy lúc này phòng vệ còn hữu dụng?”Không đợi thị vệ thống lĩnh nói chuyện, trong nhà đột nhiên truyền đến nội thị kinh hô, “Bệ hạ!”Lâm Tín lập tức dẫn người hướng trong sầm, thị vệ thống lĩnh cũng đã quay đầu chạy đi vào, hai người đi vào liền nhìn đến huyền đăng ở lương hạ bốn vị phi tần, mà Sở Đế đã tự vận với tòa thượng.Lâm Tín ánh mắt đảo qua Sở Đế, nhìn về phía thị vệ thống lĩnh.Thị vệ thống lĩnh nhìn thẳng hắn thật lâu sau, cuối cùng đem bên hông bối kiềm cởi xuống, quỳ tới rồi trên mặt đất.Sở cung bọn thị vệ thấy thế, sôi nổi buông binh khí, quỳ phục với mà.Lâm Tín vung tay lên, bọn lính liền tiến lên đem người áp hạ, lúc này mới có người tiến lên cởi xuống treo ở lương người trên, phó quan nhìn mắt các nàng cổ, nói: “Là lặc chết sau treo lên đi, này Sở Quốc hoàng đế cũng quá tàn nhẫn.”Lương quân còn từ hầm, giêng tìm ra mặt khác phi tần, nhìn đến nâng ra tới Hoàng Hậu cùng Tề Phi đám người, các nàng đều sợ tới mức không nhẹ.Các nàng là một nhận được Hoàng Hậu lời nhẫn liền trốn đi, có không bị thị vệ tìm được, có bị tìm được rồi, lại buông tha không ít tiền tài cầu bọn họ buông tha.Tề Phi ba người là tự nguyện đứng ra, rốt cuộc hoàng đế như vậy gióng trống khua chiêng điều tra, nếu là một người đều tìm không thấy, cuối cùng nói không chừng giận dữ.Các nàng đều là có nhi nữ người, không dám mạo cái kia hiểm, cho nên trước hết đứng ra, đi theo thị vệ cùng nhau rời đi.Ở đứng ra trước đã có chuẩn bị, lại không nghĩ rằng cuối cùng dự đoán trở thành sự thật.Lâm Tín cũng không khó xử các nàng, làm người đem các nàng áp đi xuống sau liền đi liệu lý Sở Đế phía sau sự.Tuy rằng Sở Quốc vong, nhưng hắn vẫn là hoàng đế, Lâm Tín không có khả năng vũ nhục hắn, thậm chí vì Sở Quốc bá tánh cảm tình, còn phải hậu đãi đối phuơng.Làm người chuẩn bị hảo quan tài liệm thi thể, sau đó chờ đợi triều đình mệnh lệnh.Chiến báo ra roi thúc ngựa đưa về Lương Đô, đồng thời, đồng cửa thành cùng tây cửa thành cũng nhất nhất công phá, Lương quân chính thức tiếp nhận Thiệu

Châu thành.Cũng là lúc này, Lư Chân ba người mới bắt đầu điều tra cửa thành mở ra sự.Thủ thành binh lính sao có thể dễ dàng như vậy bị người đánh bất tỉnh?Chỉ là không đợi bọn họ điều tra ra, liền có người tới bái kiến bọn họ.

Chương 481: Tiếp nhận

Lư Chân nói: “Đàm Hạo, Thiệu Châu trước thứ sử, này tổ tiên ở đường khi liền vì Thiệu Châu thứ sử, sau lại đường loạn, Đàm gia vẫn luôn thừa kế, nhưng Sở Đế tới rồi Thiệu Châu sau, Đàm Hạo vài lần nói năng lỗ mảng, cuối cùng bị cách chức.”Lâm Tín: “... Cho nên hắn liền phái người cho chúng ta khai cửa thành?”Chung Như Anh xoa xoa cái trán nói: “Ngươi chưa ở Tây Nam đãi quá, không biết bên này tình huống. Thiệu Châu là ràng buộc châu.”Nàng dừng một chút sau nói: “Phải nói Thiệu Châu lấy nam đại bộ phận đều là ràng buộc châu, đường khi đó châu huyễn khổng chế liền tiều, trên cơ bản là từ bọn họ tự chọn thủ lĩnh, thứ sử quyền lợi không lớn, mà Hoàng thị năm đó tự lập, vì mượn sức thế lực, đem thứ sử chi vị nhường cho Đàm gia, Đàm gia liền vẫn luôn là Thiệu Châu đứng đầu. Đàm Hạo cũng không phải khoa cử xuất thân, đồng dạng là thừa kế.”“Sở Đế cùng Đàm Hạo, hiển nhiên Thiệu Châu bá tánh càng nghe Đàm Hạo nói, bằng không bình thường bá tánh cũng không dám bởi vì một miếng đất liền cùng quyền quý đánh nhau,” Chung Như Anh cười nói: “Lần này là chúng ta chiếm tiện nghi.”“Nhưng lúc sau liền không nhất định,” Lư Chân gõ gõ cái bàn nói: “Sở Đế cách hắn chức, Đàm Hạo liền dám mở cửa thành phóng chúng ta vào thành, các ngươi cảm thấy hắn sẽ nghe bệ hạ hiệu lệnh?”Chung Như Anh nói: “Ràng buộc châu tự trị quyền từ trước đến nay đại, trừ bỏ mỗi năm hướng triều đình nộp nhất định thuế má ngoại, triều đình cơ hồ mặc kệ, ngươi hiện tại tưởng hoàn toàn không chế bọn họ là không có khả năng.”Lâm Tín suy tư một lát sau nói: “Ninh an không loạn, lúc này vừa động không bằng một tĩnh.”“Không tồi,” Chung Như Anh nói: “Ta ý tú, vẫn là đem Thiệu Châu giao cho Đàm Hạo, bất luận hắn cỡ nào kiệt ngạo khó thuần, chúng ta đều tạm thời chịu đựng.”Lư Chân nhấp nháp miệng, tuy rằng không quá tán đồng, nhưng vẫn là không phản đối nữa, xem như cam chịu.Chung Như Anh liền an ủi hắn nói: “Ta đánh hạ Quê Châu đồng dạng giao cho địa phương Đồng nhân, thứ sử chính là trước thứ sử thân đệ đệ, ta không phải là đối mặt cũng chưa chớp một chút?”Lư Chân trùu trùu khóc miệng nói: “Ta tổng tưởng có điều bất đồng.”“Kia cũng được thiên hạ thái bình lúc sau,” Chung Như Anh cười nói: “Đến lúc đó

thiên hạ về một, bệ hạ hạ lệnh, thiên hạ vạn dân toàn sē nghe theo, nhưng hiện tại sao..." Hiện tại, ngoại lai quan viên chỉ biết cấp địa phương bá tánh mang đến biến cố cùng bất an, mà bất luận là địa phương bá tánh vẫn là triều đình, nhất yêu cầu đó là yên ổn. Lâm Tín cùng Lư Chân đổi Tây Nam vùng đều không quá hiểu biết, mà Chung tướng quân ở Tây Nam kinh doanh lâu ngày, hai người liền làm Chung Như Anh đi gặp Đàm Hạo. Đàm Hạo thực cung kính, ít nhất trên mặt là cái dạng này, Chung Như Anh cũng nguyện ý bán hăn mặt mũi, hai người hoà bình nói chuyện với nhau, liền một ít việc hạng đạt thành chung nhận thức. Đàm Hạo sẽ hỗ trợ thuyết phục mặt khác châu huyện đầu hàng, Đại Lương vì hiện thành ý, cũng sẽ tiếp tục dùng hăn. Đàm Hạo ở bị cách chức không đến một tháng sau lại lên làm Thiệu Châu thứ sử, địa phương bá tánh thấy nhiều không trách, cao hứng chúc mừng lên. Không sai, chính là chúc mừng. Hết thảy lại trở về, Sở Đế không có, Lương quân cũng sẽ chậm rãi thôi lui, bọn họ sinh hoạt lại như từ trước giống nhau yên ổn xuống dưới. Đàm gia là bá đạo, nhưng mọi người đều là hương thân, không giống Sở Đế, gần nhất Thiệu Châu liền phải trung binh, còn muôn nạp quân thuế, liền ngựa xe thuế đều phải nạp. Nhưng nhà bọn họ đã vô mã cũng không xe, vì cái gì cũng muôn nạp đâu? Sở Đế tới Thiệu Châu này một tháng, bọn họ thuế phú một tăng lại tăng, lương giới cũng một trường lại trường, đàm đại nhân chỉ là phản đối cường trung binh cùng nhiều nạp ngựa xe thuế liền bị Sở Đế cách chức, bọn họ trong lòng như thế nào có thể không sợ hãi? Hiện tại hết thảy trở về quỹ đạo, phủ nha vẫn là Đàm Hạo đương gia, Lương quân chỉ là qua đường, về sau bọn họ cũng không cần nhiều nạp thuế má, thật tốt. Cho nên Thiệu Châu bá tánh hân hoan nhảy nhót, đãi Lương Quốc đại quân vừa đi, liền vui vui vẻ vẻ chuẩn bị ăn tết. Phía trước bị chộp tới tham gia quân ngũ tráng đinh, còn sống đều thả lại tới, đã chết cũng không có biện pháp, bọn họ là vì Sở Quốc cùng Lương Quốc đánh giặc, Sở Quốc cũng chưa, tông không thể làm Lương Quốc ra tiền an ủi đi. Lư Chân lãnh đại quân bắc lán trước Linh Châu, Lâm Tín áp giải Sở Quốc phi tàn hoàng tử cập các đại thần trở lại kinh thành, mà Chung Như Anh tắc tiếp tục lãnh binh nam hạ, thu phục mặt khác châu huyện. Kỳ thật cũng chỉ thừa ba cái huyện mà thôi, Sở Đế đều tự vận, huyện lệnh căn bản không chống cự, Chung Như Anh đại quân mới đến liền khai cửa thành nghênh đón, nàng đi bát quá là thay cho đóng quân, sau đó điều tra một chút dân tình thôi. Các huyện huyện lệnh đều không có đổi. Nhưng Thiệu Châu lấy bắc liền không tốt như vậy, các huyện cơ hồ đều ngoan cố chống lại, huyện lệnh phần lớn chết trận, sở hữu chính sự đều chống chất đến Lâm Thanh Uyển án trước, nàng muốn chọn lựa đại lý huyện lệnh, an bài hiếu chiến sau trùng kiến cùng cứu tế, còn muốn trấn an sở dân, cơ hồ ở bọn họ đánh hạ Thiệu Châu khi đó là nàng nhất vội thời điểm. Có trong huyện tốt xấu còn di lưu cái chủ bộ hoặc huyện úy, khảo sát

quá, nếu vô đại ác, liền có thể làm cho bọn họ tạm thời đại lý huyệnlệnh.Nhưng có huyệnlại là vì chống cự Lương quân, từ chủ bộ đến huyệnlệnh đều chết trận, Lâm Thanh Uyển một bên muốn trấn an huyện nội bátánh cập bọn họ người nhà, một bên còn muốn chọn ra thích hợp huyệnlệnh, đừng nói nàng hiện tại một bàn tay còn bị thương, chính là toàn hảo cũng vội đến chân không chạm đất.Cho nên mãi cho đến Dịch Hàn nhắc nhở, nàng mới nhớ tới mau ăn tết.Nàng nhịn không được xoa xoa cái trán, “Vốn dĩ cho rằng hai ba tháng liền có thể trở về, không nghĩ tới một lưu chính là bốn tháng.”“Cô nãi nãi, bệ hạ chiếu lệnh đã đến, cấp triệu ngài hồi kinh đâu, Tín thiêu gia áp giải tù binh đã trở lại kinh thành, liền Mẫn thượng thư đều đi trở về, ngài...”Lâm Thanh Uyển phiên phiên chiếu lệnh, gật đầu nói: “Chuẩn bị trở về đi, chúng ta liền không đợi Nhiễm quan sát sứ.”Sở Quốc cảnh nội chiến sự cơ bản đã ngừng, bởi vì Lương Quốc một đường cũng chiếm không ít thành trì, Thục Quốc thực thủ tín nặc dựa theo lúc trước ký kết tốt điều ước, đem Tư Thủy lấy đồng địa phuong đều hoa cấp Lương Quốc.Mà Sở Đô cũng thuộc về Lương Quốc, Lương Đế liền đem này khôi địa phuong hoa vì Kinh Nam quận, quận phủ liền thiết lập tai Sở Đô, hiện vì Trường Cát phủ.Tân nhiệm quan sát sứ họ Nhiễm, người đã ở trên đường, Lâm Thanh Uyển đó là phải đợi hắn tới rồi mới chậm chạp không đi, nhưng người đều khởi hành bảy tám thiêng, vẫn là không thấy bóng người, mà bệ hạ đã hai hạ chiếu lệnh, cấp triệu nàng hồi kinh.Lâm Thanh Uyển lúc này cũng không muốn lại đợi, đứng dậy nói: “Chúng ta đi trước, vừa lúc ngày tết buông xuống, quan trọng sự ta đều xử lý tốt, chính là tạm thiêu mấy ngày đầu quan cũng không có việc gì.”Dịch Hàn gật đầu.Làm người chuẩn bị ngày mai lên đường yêu cầu đồ vật.Lúc này trời giá rét, lên đường nhưng vất vả thật sự, thức ăn cùng được liệu đều đến chuẩn bị một ít.Sáng sớm hôm sau, Lâm Thanh Uyển lên xe ngựa, điệu thấp ra khỏi thành, nhưng vẫn là có không ít Thú sứ phủ trung quan lại tới rồi đưa tiễn.Xe mới ra khỏi cửa thành, Lâm Thanh Uyển liền vén len mành, đối bọn họ phát tay cười nói: “Trở về đi, chẳng lẽ các ngươi thật đúng là muốn đưa ta đến Thập Lí Đinh?”Nàng cười nói: “Đưa quân ngàn dặm, cũng chung có ly biệt là lúc, bất quá là sớm muộn gì mà thôi. Ta chờ cộng sự một hồi, lúc này chia lìa, Lâm mỗ liền nhiều vài câu miệng, này hai tháng tới ta thực vui mừng, chư vị đều là tâm hệ bá tánh, lòng dạ vĩ chí người, vọng tương lai bay xa vạn dặm khi cũng chớ quên hôm nay ước nguyện ban đầu, không cần làm ra tham khốc thô bạo việc.”“Ta chờ không dám!”Cầm đầu Cam Phác mang theo mọi người hành lễ, nói: “Quận chúa này hai tháng tới dạy bảo, ta chờ không dám quên, không dám nói tất liêm khiết như tuyêt, lại là có thể làm theo việc công tu thân.”Lâm Thanh Uyển gật đầu, cười nói: “Các ngươi như vậy dừng bước đi, ta đi trước, đãi Nhiễm đại nhân đi vào, lại thay ta cùng hắn nói câu xin lỗi, không đợi hắn liền đi trước.”Cam

Phác cười, “Quận chúa phải về kinh thành, Nhiễm đại nhân lại là từ kinh thành mà đến, nói không chừng hai vị đại nhân còn có thể gặp gỡ đâu.” Cam Phác câu này mỉm cười nói ai cũng chưa để ở trong lòng, nhưng ai biết bọn họ thật đúng là liền gặp gỡ. Đoàn người thảng đền chặng vạng mới tìm được trạm dịch nghỉ ngơi, Lâm Thanh Uyển thân phận cao, dịch thừa không dám chậm trễ, lẽ ra hắn là đem phòng tốt nhất cho nàng, nhưng hắn tiến trạm dịch dạo qua một vòng, liền đầy mặt đỏ bừng xuống dưới nói: “Lâm quận chúa, trạm dịch còn có mấy gian trung phòng, hạ quan làm người đem trong phòng đệm chăn chờ đều đã đổi mới, ngài, ngài có thể hay không...” Dịch Hàn nhíu mày, Bạch Phong càng giận, tuy rằng nhà bọn họ quận chúa không cậy thế, nhưng cũng không thể làm người khi dễ a. “Chẳng lẽ nhà ta quận chúa còn trụ không dậy nổi các ngươi thượng phòng sao?” “Đương nhiên không phải,” dịch thừa cong eo nói: “Lấy quận chúa phẩm cấp, này Kinh Nam quận tự nhiên không có lướt qua ngài người, nhưng này thật sự là không vừa khéo, này thượng phòng hai ngày trước đã bị Kinh Nam quan sát sứ ở, hắn hiện giờ bệnh đến lợi hại, không thể trúng gió, hạ quan cũng không làm cho hắn dịch phòng, nhất quan trọng chính là, hạ quan cũng sơ bệnh khí quá cho ngài không phải...” Lâm Thanh Uyển kinh ngạc, hỏi “Kinh Nam quan sát sứ ở người nơi này?” “Là, đúng vậy, người hai ngày trước liền đến, nói là trên đường đi được cấp, thụ hàn sinh bệnh, liên tiếp thiêu hai ngày đâu, hiện tại còn hò đồ đâu.” Lâm Thanh Uyển sắc mặt khẽ biến, chính là hiện đại phát sốt đều có khả năng thiêu chết người, huống chi hiện tại? Nàng vội vàng lên lầu, hỏi: “Nhưng thỉnh đại phu sao?” Dịch thừa thấy nàng không phải muốn vấn tội bộ dáng, vội vàng nói: “Thỉnh, nhưng chúng ta loại này tiểu địa phương đại phu khai được giống nhau đều thấy hiệu quả chậm, hiện giờ lại là mới vừa đánh giặc xong, được phòng liền được đều trǎo không đồng đều, thiên Nhiễm đại nhân bọn họ mang hành lý thiêu, cũng không được, cho nên...” Lâm Thanh Uyển đã đẩy cửa đi vào. Nhiễm đại nhân người hầu đưa lưng về phía bọn họ chính cho hắn thay lông khăn, nghe được đẩy cửa thanh, không khỏi cả giận nói: “Không phải nói sao, chúng ta đại nhân hiện tại không thể hoạt động, bằng hắn quá đại quan nhi, chúng ta cũng làm không được...” Một hồi đèn nhìn đến Lâm Thanh Uyển liền hoảng sợ, nói lắp hỏi, “Ngươi, ngươi là ai?” Lâm Thanh Uyển nhìn hắn một cái, liền nhìn về phía trên giường, nhíu mày nói: “Ta là Lâm Thanh Uyển, nhà các ngươi đại nhân thế nào?” Người hầu mở to hai mắt nhìn, “Lâm, Lâm quận chúa? Này, dịch thừa cũng chưa nói muốn đổi phòng chính là quận chúa a, tiểu nhân, tiểu nhân...” “Hảo, phòng sự không nóng nảy,” Lâm Thanh Uyển hoãn lại sắc mặt, hỏi hắn nói: “Nhà ngươi đại nhân tình huống như thế nào?” Người hầu nước mắt đều mau rơi xuống, Nhiễm đại nhân tình huống thật không tốt. Hắn là đột nhiên thu được điều lệnh, hắn vốn là Quảng Tấn phủ quan sát sứ, hơn một tháng trước thu được điều lệnh,

lập tức liền đem trong tay chính sự giao cho phó quan, giao tiếp non nứa nguyệt liền chạy về kinh thành gặp mặt bệ hạ.Chờ gặp qua hoàng đế, cầm tân quan ấn sau liền khẩn cấp xuất phát, bên người chỉ mang theo ba cái người hầu, nhưng lúc này đúng là một năm bên trong nhất lanh, Nhiễm đại nhân cũng không biết vì cái gì đặc biệt sốt ruột, trên đường cơ hồ không thể nào ngừng lại ngày đêm kiêm trình, sớm tại bốn ngày trước hắn liền không thoái mái, nhưng vẫn là kiên trì cưỡi ngựa, kết quả hai ngày tiền nhân mới vừa vừa lên mã liền té xỉu, trực tiếp từ trên ngựa ngã xuống dưới.May mắn lúc ấy mã còn không có bắt đầu chạy, bằng không nếu là tiến lên trên đường như vậy quăng ngã, Lâm Thanh Uyên phỏng chừng là thật sự không thấy được vị này Nhiễm đại nhân.Người hầu không có biện pháp, đem người nâng tiến trạm dịch trước chữa bệnh quan trọng, nhưng này trạm dịch lại đi xuống chỉ có một trấn nhỏ, hiệu thuốc liền dược đều không đồng đều, càng miễn bàn đại phu trình độ.

Chương 482: Đi vội

Lâm Thanh Uyển duỗi tay sờ sờ Nhiễm đại nhân cái trán, nhíu mày, quay đầu đối Dịch Hàn nói: “Đi đem Kỷ đại phu mời đến.” Lâm Thanh Uyển trên tay thương còn không có hoàn toàn hảo, cho nên bọn họ liền thỉnh một cái đại phu đi theo. Kỷ đại phu bị thỉnh đi lên, cắp Nhiễm đại nhân nhìn nhìn sau nói: “Là phong hàn, đến trước tiên lui thiêu, băng không lại thiêu đi xuống sẽ muôn mạng người.” “Ngài đi khai phương thuốc đi,” Lâm Thanh Uyển dừng một chút sau hỏi, “Chúng ta mang được nhung tề?” Kỷ đại phu hơi hơi khom lưng cười nói: “Tề, quận chúa yên tâm, ta đây liền đi bắt được ngao chế.” Nhiễm đại nhân người hầu đại túng một hơi, vội vàng quỳ xuống cắp Lâm Thanh Uyển dập đầu, Lâm Thanh Uyển hỏi, “Không phải nói mang theo ba người, mặt khác hai người đâu?” “Nhân nơi này thiêu y thiếu được, cho nên bọn họ hôm qua liền khoái mã hướng Trường Cát phủ đi, tưởng ở nơi đó thỉnh đại phu mua được trở về, lẽ ra bọn họ hôm qua đi, hôm nay cũng nên đã trở lại.” Lâm Thanh Uyển gật gật đầu, “Bọn họ rời xa đất lạ, có điều trì hoãn cũng coi như bình thường, trước cho người gia đại nhân hạ nhiệt độ đi.” Lâm Thanh Uyển lại nhìn Nhiễm đại nhân liếc mắt một cái, xoay người rời đi. Dịch Hàn theo sau, thấp giọng hỏi, “Cô nãi nãi là tưởng chờ Nhiễm đại nhân tỉnh lại đi?” Lâm Thanh Uyển dừng lại bước chân, nhìn bên ngoài không biết khi nào bay lên tiểu tuyết hoa, khe khẽ thở dài nói: “Lần này bệ hạ chiêu lệnh cũng quá nóng nảy chút, Nhiễm đại nhân cũng thực cấp, đã muốn ăn tết, rất nhiều chuyện quan trọng năm trước đều phải xử lý tốt, hắn đảm nhiệm quan sát sứ nhiều năm, sẽ không không biết điểm này, cho nên hắn hoàn toàn không cần thiết như vậy không muôn sống tới rồi, nếu không phải sinh bệnh, hắn ngày hôm trước chẳng vạng nên đến Trường Cát phủ, vừa lúc ở bệ hạ đạo thứ hai chiêu lệnh đã đến phía trước.” “Ngài là nói kinh thành đã xảy ra chuyện?” “Chờ một chút đi,” Lâm Thanh Uyển do dự một chút nói: “Chờ đến ngày mai chính ngọ, hắn nếu là còn không tỉnh, chúng ta liền khoái mã nhập kinh.” Kỷ đại phu suốt đêm thủ Nhiễm đại nhân, cho hắn rót hai tè được, lại cùng hắn người hầu thay phiên cho hắn thay đổi khăn lông, rạng sáng thời gian, hắn thiêu cuối cùng là lui xuống. Người mơ mơ màng màng mà mở to mắt tới, nhìn đến Kỷ đại phu

liền hơi hoi mỉm cười, nhẹ giọng nói: “Ngài là đại phu đi, làm phiền ngài.” Kỷ đại phu liền cười nói: “Quận chúa hạ lệnh, nói vô luận như thế nào đều phải giữ được đại nhân, tiểu nhân cũng bất quá là trung người việc. Đại nhân muôn tạ liền tạ quận chúa đi.” Nhiễm đại nhân còn có chút mơ hồ, Kỷ đại phu nói quá nhĩ bất quá nǎo, đã nhầm mắt lại muốn lại nghỉ ngoi, đột nhiên một cái giật mình tỉnh quá thần tối, lập tức mở to mắt, khởi động nửa cái thân mình hỏi, “Ngươi nói ai? Quận chúa?” Kỷ đại phu hoảng sợ, “Là, đúng vậy, quận chúa.” “Vị nào quận chúa?” “Này Kinh Nam đạo còn có vị nào quận chúa, tự nhiên là Lâm quận chúa.” Nhiễm đại nhân sắc mặt khẽ biến, lập tức nhắc lên chǎn muồn đứng dậy, “Quận chúa ở đâu, ta muồn gặp nàng.” “Đại nhân mau nằm hảo, ngài lúc này cũng không thể chịu phong a.” Kỷ đại phu vội vàng ngăn chặn hắn nói: “Ngài chờ, tiểu nhân đi cho ngài thỉnh quận chúa.” Một bên ngủ trầm người hầu cũng bị đánh thức, nhìn đến đại nhân tỉnh lại cao hứng kêu một tiếng, “Đại nhân ngài tỉnh?” Nhiễm đại nhân trầm khuôn mặt nói: “Mau đem ta xiêm y lấy tới, như thế nào có thể như thế chật vật gặp khách?” Người hầu nhìn Kỷ đại phu do dự mà không chịu động. Kỷ đại phu cũng không dám làm hǎn lên, lúc này đúng là một ngày trung nhất lanh thời điểm, hǎn mới ra một thân hǎn, nếu là lúc này lên bị gió thổi qua, kia mới khởi hiệu được liền toàn uổng phí. “Ngươi mau đi kêu quận chúa.” Kỷ đại phu phân phó người hầu, chính mình tự mình thượng thủ đè nǎng Nhiễm đại nhân, bát đắc dĩ nói: “Ngài để ý cái gì, hôm qua quận chúa đã tới xem qua ngài.” “Này, nam nữ chung có khác...” Hắn ăn mặc trung y gặp khách giống cái gì? Nhưng người hầu đã chạy tới cách vách kêu Lâm Thanh Uyển, Bạch Phong đầy tinh Lâm Thanh Uyển, đơn giản thu thập một chút liền tới đây. Nhiễm đại nhân đã nằm ở trên giường đắp chǎn đàng hoàng, thấy Lâm Thanh Uyển liền lại một kích động, muồn đứng dậy hành lễ, rồi lại ngượng ngùng nằm xuống. Lâm Thanh Uyển làm bộ nhìn không tới hǎn biệt nǚu, ở bên cạnh bàn ghế trên ngồi xuống, nhẹ giọng hỏi: “Nhiễm đại nhân cảm giác như thế nào?” Cái này khoảng cách có điểm xa, chỉ làm Nhiễm đại nhân thấy rõ Lâm Thanh Uyển mặt mà thôi, nhưng cái này làm cho hǎn cảm thấy thực an toàn, buông nửa bên màn liền có thể che khuất hǎn thân ảnh. Hắn hơi hoi thở dài nhẹ nhõm một hơi, từ trên giường đứng dậy, dựa ngồi ở trên giường nói: “Đã khá hơn nhiều, đa tạ quận chúa quan tâm.” Nhiễm đại nhân dừng một chút sau xin lỗi nói: “Bốn ứng sớm chút đến Trường Cát phủ, lại không nghĩ rằng ở trên đường ra như vậy sự, đảo chậm trễ quận chúa hành trình.” “Nhiễm đại nhân cũng quá nóng nảy chút,” Lâm Thanh Uyển khẽ cười nói: “Ngày tép buông xuống, rất nhiều sự ta đều xử lý tốt, đại nhân chậm hai ngày cũng là không ngại.” Nhiễm đại nhân không nói chuyện, mà là nhìn Kỷ đại phu cùng người hầu liếc mắt một cái. Hai người nhạy bén, lập tức đứng dậy lui ra. Bạch Phong đám người không nhúc nhích, Nhiễm đại nhân liền không mở miệng nói chuyện, Lâm

Thanh Uyển liền nhìn về phía Bạch Phong, hơi hoi gật đầu.Bạch Phong lúc này mới mang theo Tiểu Thập lui ra, chỉ có Dịch Hàn không nhúc nhích.Nhiễm đại nhân nhìn Dịch Hàn liếc mắt một cái, không để ý, đãi tất cả mọi người lui ra sau mới thấp giọng nói: “Là hạ quan chậm trễ quận chúa, ngày mai sáng sớm quận chúa liền khởi hành hồi kinh đi.”Lâm Thanh Uyển đứng dậy, hơi hoi về phía trước đi rồi hai bước, thấp giọng hỏi, “Chính là trong kinh đã xảy ra chuyện?”Nhiễm đại nhân cúi đầu, cách mản, thanh âm ép tới càng thấp, “Hạ quan ra kinh khi, bệ hạ đã khởi không tới thân, ta là ở bệ hạ tâm điện gấp mặt bệ hạ, lúc ấy Tứ điện hạ cũng ở đây.”Lâm Thanh Uyển sắc mặt biến đổi, Lương Đế từ trước đến nay cần cù, cũng chú trọng tự thân hình tượng, nếu không phải thật sự khởi không tới thân, sẽ không ở tâm điện khách khí thần.“Quận chúa thân phận quý trọng, xưa đâu bằng nay, vẫn là mau chóng hồi kinh đi.”Này Kinh Nam đạo chính vụ là Lâm Thanh Uyển kết thúc, chợ chung cũng là tay nàng bút, nàng tồn tại liền liên lụy này hai mà ích lợi, bất luận là vì hắn, vì Kinh Nam đạo, Lâm Thanh Uyển tốt nhất có thể ở Lương Đế trước khi đi thấy hắn một mặt.Thả hắn rời đi trước, Lương Đế lộ ra, hắn đã chiêu lệnh Lâm Thanh Uyển hồi kinh, hiển nhiên là phi thường muôn gấp một lần nàng, đây mới là hắn ngày đêm lên đường, muốn sớm ngày tiếp nhận Lâm Thanh Uyển nguyên nhân.Đáng tiếc hắn đánh giá cao thân thể của mình mà thôi.Lâm Thanh Uyển ở trong phòng xoay hai vòng, trầm hạ pháp phòng không chừng tâm, hỏi: “Chung quận chúa hiện giờ ở kinh thành?”“Là,” Nhiễm đại nhân nói: “Không chỉ có Chung tướng quân ở, Lư đô hộ, Thôi tướng quân, cùng với Từ tướng quân cũng đều ở.”Nói cách khác, tay cầm binh quyền, trừ bỏ Lâm Tín ngoại đều ở.Lâm Thanh Uyển xoay người đối Nhiễm đại nhân hành lễ, nói: “Đa tạ Nhiễm đại nhân nhắc nhở, thiên sáng ngời ta liền khởi hành hồi kinh, ta đem Kỷ đại phu để lại cho ngươi, ngươi hảo sinh tại đây dưỡng bệnh, đãi hết bệnh rồi lại lên đường đi.”“Này sao lại có thể, trên đường gian nguy, ngài không mang theo đại phu...”“Ta muốn đi vội, Kỷ đại phu tuổi lớn, không hảo bôn ba,” Lâm Thanh Uyển cười nói: “Ta nói tốt muốn sinh hắn nửa năm, cho phép hắn lương cao, liền phải làm Nhiễm đại nhân tiêu pha.”Cùng Kỷ đại phu giống nhau đại Nhiễm đại nhân: Hắn lòng có điểm tắc, không quá tướng nói chuyện.Lâm Thanh Uyển lại không lưu ý đến điểm này, lúc này lòng tràn đầy là Lương Đế, hắn không nói lời nào, nàng coi như hắn cam chịu, vì thế hành lễ sau xoay người rời đi.Dịch Hàn yên lặng mà đuổi kịp, còn đặc biệt tri kỷ giúp Nhiễm đại nhân đóng cửa lại.“Tuyển mấy cái công phu tốt, chúng ta ngày mai liền khoái mã nhập kinh, làm Bạch Phong chính bọn họ chậm rãi nhập kinh.”Lâm Thanh Uyển dặn dò Dịch Hàn, “Trên đường đừng bại lộ thân phận, có thể không vào thành liền không vào thành, như vậy mau chút.”“Cô nai nai không mang theo Kỷ đại phu tại bên người, tay của ngài...”“Chỉ là còn có chút đình trệ,

hoạt động không linh hoạt mà thôi, miệng vết thương đều kết vảy cởi ra, cũng sẽ không lại chuyển biến xấu, không có việc gì.”Dịch Hàn nhấp nháy miệng, không nói chuyện nữa.Bạch Phong bọn họ bị ném xuống thói quen, mỗi lần một gắp gỡ hành quân gấp bọn họ liền sẽ bị ném xuống, ngay từ đầu còn sẽ lo lắng cô nái nái, hiện tại lại sẽ không.Cho nên vừa thu lại đến mệnh lệnh liền bắt đầu vì bọn họ đóng gói muôn tùy thân mang đi đồ vật.Lâm Thanh Uyển về phòng đi rửa mặt chải đầu, sau đó dùng cơm sáng, chờ hết thảy đều thu thập hảo, mã cũng uy no, ánh sáng mặt trời cũng bắt đầu chiếu rọi thiên đế, đem đỉnh núi một mảnh nhỏ đám mây ánh đèn hồng toàn bộ, bên ngoài tiểu tuyết hoa không biết khi nào ngừng, không trung chỉ có vài miếng đám mây bay.Dịch Hàn nhìn thoáng qua sau nói: “Là cái hảo thời tiết.”Lâm Thanh Uyển đang muôn xuống lâu, liền thấy Nhiễm đại nhân mở cửa ra tới, Lâm Thanh Uyển liền nói: “Nhiễm đại nhân thân thể không khoẻ, liền ở chỗ này dừng bước đi.”Nhiễm đại nhân vái chào rót cuộc, thành khẩn nói: “Quận chúa thuận buồm xuôi gió.”“Mượn Nhiễm đại nhân cát ngôn.”Lâm Thanh Uyển đi xuống lâu lên xe, lái xe xa phu đổi thành Dịch Hàn, hai con ngựa song song kéo xe, mặt sau còn có các hộ vệ mang lênh hai thất không mã, hảo trên đường thay đổi.Kỳ thật lúc này Lâm Thanh Uyển cũng cưỡi ngựa là tốt nhất, nhưng lúc này đúng là rét đậm thời điểm, tuy rằng Lâm Thanh Uyển cảm thấy chính mình sẽ không sinh bệnh, nhưng thuộc hạ người ai cũng không dám đồng ý, cho nên mới đem trên xe đò vật bay lên không, nhẹ trên xe lộ.Từ nơi này đến kinh thành, khoái mã cũng yêu cầu sáu ngày, Lâm Thanh Uyển bọn họ buổi tối cũng đuổi hơn một canh giờ lộ, buổi sáng lại dậy sớm tới một ít, như thế ngày thứ năm vẫn liền tới kinh thành.Lúc này đã là vào đêm, nàng lần đầu tiên vận dụng đặc quyền suốt đêm vào kinh, vào cửa thành, thấy trong thành hết thảy như cũ, không có quái bạch, bất luận là trên xe Lâm Thanh Uyển, vẫn là càng xe thượng Dịch Hàn đều thật sâu mà thở dài nhẹ nhõm một hơi.Dịch Hàn dừng lại xe hỏi, “Cô nái nái là muôn vào cung, vẫn là hồi phủ?”Lâm Thanh Uyển trầm tư một lát, cuối cùng nói: “Hồi phủ, phái người đi Tứ hoàng tử phủ thông tri một tiếng, liền nói ta đã trở về.”Lâm Thanh Uyển dừng một chút sau lại nói: “Còn có Chung quận chúa quận chúa phủ, cũng phái người qua đi nói một tiếng.”“Là”Lâm Thanh Uyển suốt đêm trở về sợ hãi quận chúa phủ người, Lâm Hữu đều đã ngủ hạ, lúc này vội vàng khoác quần áo liền ra tới nghênh đón, “Cô cô như thế nào lúc này vào thành?”Lâm Thanh Uyển dừng lại bước chân nhìn hắn một cái, hỏi: “Gần đây trong triều nhưng có cái gì không giống nhau sao?”Lâm Hữu mò mịt, “Hết thảy như cũ, cũng không có cái gì không giống nhau a.”Lâm Hữu nói tới đây một đốn, suy tư một lát sau nói: “Trong triều lão đại nhân nhóm ăn tiệc thiếp, này có tính không không giống nhau?”Lâm Thanh Uyển liền biết Lương Đế bệnh nặng sự hắn là còn chỉ là thượng tầng bí mật, còn vẫn chưa truyền khai.Nàng thở

dài nhẹ nhõm một hơi, cũng không biết là nên may mắn, vẫn là ưu thương, tiếp tục hướng trong đường đi: “Ta nơi này không có việc gì, ngày mai muốn vào cung điện thánh, người đi trước nghỉ người đi.”

Chương 483: Tiến cung

Lâm Hữu đi theo đi rồi hai bước, trong mắt sâu lo mang ra chút, Lâm Thanh Uyển dừng một chút, thấp giọng nói: “Bệ hạ thân thể không khoẻ, gần đây người hạ nha liền về nhà, xã giao có thể đầy đều đầy đi.” Lâm Hữu hoảng sợ, cuối cùng là biết vì sao cô cô đuối ở thời điểm này đã trở lại, thấy nàng sắc mặt mệt, hắn liền lui một bước, khom người nói: “Kia cô cô trước nghỉ ngơi đi.” Hắn xoay người đi phòng bếp, an bài người cho bọn hắn chuẩn bị nhiệt thực cùng nước âm. Chờ Lâm Thanh Uyển rửa mặt ra tới, còn chưa tới kịp dùng cơm, phái đi Tú hoàng tử phủ cùng Chung Như Anh trong phủ hộ vệ liền đã trở lại, thấp giọng bẩm báo nói: “Hai phủ chủ tử đều không ở, ra tới tiếp tin chính là trong phủ quản sự, tiểu nhân hỏi qua bọn họ, hôm nay bọn họ tiến cung sau liền không trở ra.” Lâm Thanh Uyển tâm càng trầm, phát tay nói: “Đi xuống nghỉ ngơi đi.” “Là.” Dịch Hàn cho nàng thịnh một chén cơm, thấp giọng nói: “Ngài hồi kinh tin tức lúc này hắn là đã truyền tiến cung trúng, cô nãi nãi vẫn là nắm chặt thời gian dùng chút cơm đi.” Đây là lo lắng nàng sẽ bị suốt đêm triệu kiến. Lâm Thanh Uyển tiếp nhận chén, sâu kín thở dài một hơi, tuy không có ăn uống, nhưng vẫn là cưỡng bức chính mình ăn xong đi. Lâm Thanh Uyển hồi kinh tin tức đích xác truyền tiến cung, nàng khi trở về cửa thành đã đóng, nàng lúc trước là Kinh Nam đạo Thanh Uyển yên lặng mà dùng một cơm một canh, đang muốn dựa vào trên giường nghỉ ngơi một chút khi, trong cung nội thị liền tới rồi. Lâm Hữu cùng thê tử đã sớm đứng dậy, từ được đến Lâm Thanh Uyển câu nói kia sau, hắn liền cảm thấy đêm nay sẽ không thực an tĩnh. Quả nhiên nội thị liền tới cửa. Lâm Hữu bồi Lâm Thanh Uyển đi gấp nội thị, tới là Lưu công công đồ đệ tiểu Lưu công công, hắn đè thấp thanh âm nói: “Quận chúa, bệ hạ triệu kiến, ngài cùng chúng tiểu nhân vào cung đi.” Lâm Thanh Uyển tiếp nhận Dịch Hàn đưa qua áo choàng, hỏi: “Trong cung rất nhiều người sao?” Tiểu Lưu công công rũ xuống đôi mắt nói: “Vài vị Thượng Thư đại nhân đều ở đâu, liền thiếu ngài một cái.” Lâm Thanh Uyển trên mặt bi thương chợt lóe mà qua, nàng nhấp nháy miệng, xoay người đối Lâm Hữu gật gật đầu sau liền chỉ mang Dịch Hàn tiến cung. Tiểu Lưu công công nhìn Dịch Hàn liếc mắt một cái, không ngăn trở, lần này hắn là mang

theo một đội thị vệ tiến đến, Lâm Thanh Uyển cũng chỉ có thể mang một người tiến cung mà thôi. Lúc này canh thâm lộ trọng, toàn bộ phố đều an tĩnh không thổi, bánh xe nghiền quá phiến đá xanh phát ra lộc cộc lộc cộc thanh âm. Xe ngựa tới rồi cửa thành liền dừng lại, Lâm Thanh Uyển thay đổi cỗ kiệu vào cung, tiểu Lưu công công tự mình đỡ Lâm Thanh Uyển lên kiệu, liền như vậy hai bước công phu, tiểu Lưu công công đã thấp thấp mà nói hai câu lời nói, “Bệ hạ bệnh nặng, nhị điện hạ bị biếm vì thứ dân.” Lâm Thanh Uyển nắm hàn tay không khỏi căng thẳng, tiểu Lưu công công đã giống như vô tình lui ra phía sau một bước, cung eo cười nói: “Quận chúa thỉnh lên kiệu.” Lâm Thanh Uyển nhìn hàn một cái sau mới khom lưng đi vào. Cỗ kiệu trực tiếp nâng tới rồi hoàng đế tắm cung ngoại, Lâm Thanh Uyển hạ kiệu, phát hiện nơi này năm bước một cương, tất cả đều là cẩm quân. Dịch Hàn lại bị kiểm tra rồi một lần, xác định không có mang theo vũ khí sau liền bị đưa tới trại phòng đi, các chủ tử hầu hạ hạ nhân đều đã ở nơi đó. Lâm Thanh Uyển đổi hàn khẽ gật đầu, lúc này mới đi theo tiểu Lưu công công hướng trong đi. Mới tiến vào ngoại điện, liền thấy được chờ vài vị đại thần, bọn họ nhìn đến Lâm Thanh Uyển đảo cũng không kinh ngạc, chắp tay hơi hơi đổi nàng hành lễ, Lâm Thanh Uyển trầm mặc đáp lễ lại. Tiểu Lưu công công đã hướng nội điện đi, chỉ chốc lát sau liền ra tới tháp gióng nói: “Lâm quận chúa, thỉnh đi.” Lâm Thanh Uyển vội vàng nhắc chân đuôi kịp hàn. Nội điện bên trong bày hai bài ghế dựa, Lư Chân đám người đang ngồi ở mặt trên nhắm mắt dưỡng thần, Lâm Thanh Uyển ngẩng đầu quét nội điện liếc mắt một cái, liền thấy Hoàng Hậu chính dựa vào sụp biển, tựa hồ là ngủ rồi, mà trưởng công chúa cùng Tú hoàng tử mang theo Lục hoàng tử ngồi quỳ ở long sàng chân bước lên, một bên có Thái Y Viện các ngự y chờ. Lâm Thanh Uyển tiếng bước chân thực nhẹ, nhưng nhắm mắt lại dưỡng thần người vẫn là trước tiên mở mắt, nhìn đến Lâm Thanh Uyển, mọi người hơi hơi gật đầu. Chung Như Anh trực tiếp nghênh lại đây, vừa mở miệng liền nhịn không được nghẹn ngào, “Ngươi đã trở lại...” Lâm Thanh Uyển trầm khuôn mặt gật đầu, đi lên trước xem Lương Đế. Hắn nhắm chặt hai mắt, mày khẩn hợp lại, tựa hồ là thực không thoái mái bộ dáng, Lâm Thanh Uyển không khỏi hốc mắt nóng lên, lui ra phía sau hai bước. Tú hoàng tử nâng lên đỏ bừng hai mắt, nhắc chân muốn đứng dậy, lại lảo đảo một chút, vẫn là bên cạnh Lục hoàng tử đỡ một chút mới không té ngã. Tú hoàng tử vỗ vỗ hàn tay, đi đến Lâm Thanh Uyển bên người, đè thấp thanh âm nói: “Bạn họ nói ngươi vào thành, phụ hoàng vẫn luôn nhắc mãi suy nghĩ gấp ngươi, ta liền làm người tuyên ngươi tiến cung.” Lâm Thanh Uyển gật gật đầu, nhìn long sàng không nhúc nhích, “Bệ hạ hàn...” Tú hoàng tử hốc mắt nóng lên, nhỏ giọng nói: “Đã đút thực hai ngày, chúng ta ngày đêm thủ, không dám rời đi.” Lâm Thanh Uyển áp xuống trong lòng chua xót, ánh mắt nhìn chung quanh trong điện một vòng, thấp giọng hỏi, “Nhưng phái người

thông tri Ngũ điện hạ?" Tú hoàng tử hơi hoi nhấp miệng, nhỏ giọng nói: "Hắn ở Thục Quốc vì chất, hiện tại phụ hoàng bệnh nặng tin tức còn gạt Thục Quốc, liền sợ bọn họ có dị động, cho nên..." Lâm Thanh Uyển trong mắt một lè, thấp giọng nói: "Không sợ, Thục Quốc mới chiếm hạ Sở Quốc nửa giang san, ta không tin bọn họ có thừa lực lại đông tiến, chúng ta Kinh Nam đạo đã bước đầu yên ổn, nhưng bọn hắn mới đánh hạ địa phương lại còn loạn đâu." "Nhưng lúc này thông tri Ngũ đệ, Ngũ đệ cũng đuổi không trở lại..." "Bất luận hắn có thể hay không gấp trở về, bệ hạ bệnh nặng đều phải nói cho hắn, đây là hắn làm người từ quyền lợi," Lâm Thanh Uyển thấp giọng nói: "Bằng không, hắn về sau sẽ oán người." Tú hoàng tử trong lòng rùng mình, Nhậm thượng thư cùng Dịch thượng thư lúc trước cũng đề nghị phái người thông tri Ngũ đệ, nhưng Mẫn thượng thư bọn họ đều phản đối, chính là sợ Thục Quốc biết hậu sinh loạn. Cho nên Lương Đế bệnh nặng tin tức vẫn luôn là phong tỏa. Lâm Thanh Uyển thấy hắn lo sợ không yên, liền duỗi tay vỗ vỗ bờ vai của hắn thấp giọng nói: "Điện hạ, ngài cũng không phải một người, ngài xem trong điện, bệ hạ cho ngài để lại nhiều như vậy năng thần, ngài sợ cái gì đâu?" Tú hoàng tử lúc này mới hít sâu một hơi nói: "Ta đây này liền phái người đi thông tri Ngũ đệ." Lâm Thanh Uyển gật đầu, "Ra roi thúc ngựa." Tú hoàng tử gật đầu, xoay người ra điện. Vài vị thượng thư thấy hai người khe khẽ nói nhỏ, không khỏi nhíu mày, Mẫn thượng thư ý vào cùng Lâm Thanh Uyển thực, trực tiếp đứng dậy dạo bước lại đây, nhỏ giọng nói: "Quận chúa đã trở lại, trên đường còn thuận lợi?" Lâm Thanh Uyển thu liễm cảm xúc, mang theo cười nhạt nói: "Còn tính thuận lợi, chỉ là nghe nói bệ hạ bệnh nặng, trong lòng hoảng loạn." Mẫn thượng thư mẫn cảm hỏi: "Quận chúa trước tiên biết bệ hạ bệnh nặng tin tức?" "Trên đường đụng phải Nhiễm đại nhân." Mẫn thượng thư lúc này mới thở dài nhẹ nhõm một hơi, đè thấp thanh âm nói: "Bệ hạ bệnh nặng tin tức còn gạt, Thục Quốc sứ thần còn ở kinh thành đâu." Lâm Thanh Uyển liền nhân cơ hội hỏi, "Chiến sự đã tiêu, hai nước cũng chiêu ước định phân hảo giới tuyến, chúng ta khi nào đem Ngũ hoàng tử tiếp hồi?" "Này," Mẫn thượng thư dùng một chút sau hạ giọng nói: "Thục Quốc còn chưa phái người tới đón bọn họ Đại hoàng tử đâu." Lâm Thanh Uyển sắc mặt trầm xuống nói: "Bạn họ không tới tiếp, chúng ta không phải có thể đem người đưa trở về sao?" "Chu thàn ý tú là, hai nước nếu có thể lẩn nhau phái hạt nhân, kia quan hệ sẽ càng thêm ổn định," Mẫn thượng thư thấp giọng nói: "Lâm quận chúa, nếu là bệ hạ... Đại Lương nhưng chịu không nỗi rung chuyển." "Việc này các ngươi đã thương nghị qua?" "Là, từng triều nghị quá, hơn phân nửa triều thần đều là đồng ý, chính là Thục Quốc sứ thần cũng có này khuynh hướng." Lâm Thanh Uyển sắc mặt phát lạnh, hỏi: "Bệ hạ đâu, bệ hạ cũng biết?" Mẫn thượng thư không nói chuyện. Lâm Thanh Uyển thấy hắn trên mặt hiện lên thận ý, trong lòng vừa động, nhịn không được cắn

răng hỏi, “Các ngươi khi nào triều nghỉ? Bệ hạ cũng thượng triều?” Mẫn thượng thư nhịn không được thở dài, nhỏ giọng nói: “Này là ta chờ có lỗi, nhưng Lâm quận chúa, vì Đại Lương kế, chỉ có thể tạm thời ủy khuất Ngũ điện hạ.” Lâm Thanh Uyển cắn chặt răng, phất tay áo đi đến mép giường, yên lặng mà ngồi quỳ ở trước công chúa bên cạnh người. Trước công chúa ngang đầu nhìn nàng một cái, liền lại dời đi ánh mắt, chỉ là thấp thấp nói: “Phụ hoàng đã nhiều ngày vẫn luôn niệm muộn gặp ngươi.” Chỉ là nàng không rõ, trong triều nhiều người như vậy năng thần đều ở chỗ này, phụ hoàng rốt cuộc có chuyện gì thế nào cũng phải chờ Lâm Thanh Uyển trở về lại nói? Lâm Thanh Uyển rũ xuống đôi mắt không nói chuyện. Trong điện an tĩnh lại, ai cũng không biết Tứ hoàng tử ra điện làm cái gì, hiện giờ đại gia tâm thần đều tụ ở hoàng đế trên người, cho nên vẫn chưa quá mức chú ý. Tứ hoàng tử sau khi trở về liền lại ngồi quỳ ở Lục hoàng tử bên người, yên lặng mà thủ hoàng đế. Mãi cho đến tia nắng ban mai tăng sáng, Chung Như Anh đầy tinh Lâm Thanh Uyển, thấp giọng nói: “Ngươi đi rửa mặt dùng chút cơm đi, tối nay chịu đựng đi.” Lâm Thanh Uyển nhìn thoáng qua trên giường Lương Đế, thở ra một hơi, đỡ Chung Như Anh tay nâng thân, bởi vì chân ma, nàng đứng một hồi lâu mới bắt đầu đi ra ngoài. Mới ra nội điện, một cái cung nữ liền chào đón, đè thấp thanh âm nói: “Quận chúa tùy nô tỳ tới.” Lâm Thanh Uyển nhìn nàng một cái, nhận ra nàng là Hoàng Hậu bên người bên người cung nữ, lúc này mới đi theo nàng ra bên ngoài đi. Trước công chúa quay đầu nhìn các nàng liếc mắt một cái, hơi hơi nhíu mày, đứng dậy cũng muốn đuổi kịp, Chung Như Anh lại đột nhiên đỡ lấy nàng nói: “Đại tỷ, trong chốc lát ta bồi ngươi đi dùng cơm, hiện tại trước làm Tứ điện hạ bọn họ đi thôi, làm lão lục ngũ tiếp trong chốc lát.” Lục hoàng tử đã bị Tứ hoàng tử ôm đến trên giường ngủ rồi, trưởng công chúa nghe vậy cúi đầu nhìn nàng một cái, nhoẻn miệng cười nói: “Cũng hảo.” Lâm Thanh Uyển bị đưa tới trắc điện, Hoàng Hậu đang cúi đầu ngồi ở bên cạnh bàn, trên bàn bày chút cháo cùng màn thầu, nhìn đến Lâm Thanh Uyển, nàng vẫy vẫy tay nói: “Ngươi mệt nhọc một đêm, lại đây dùng vài thứ đi.” “Là.” Lâm Thanh Uyển hành lễ sau ngồi vào Hoàng Hậu bên người, thấy nàng đáy mắt thanh hắc, liền nhẹ giọng nói: “Nương nương cũng muốn bảo trọng chính mình, bệ hạ nhất định không muốn ngài cũng đi theo bị bệnh.” Hoàng Hậu cường cười một tiếng, cúi đầu nhìn trong tầm tay thanh cháo, nhàn nhạt nói: “Hắn cả đời này đều là vì Đại Lương mà sống, duy nhất làm việc thiêng tự quá hai lần, một lần là vì ta.” Hoàng Hậu nhẹ giọng nói: “Ta tổ phụ may mắn đã làm hắn hầu giảng tiên sinh, thiếu niên khi lần nhau gặp qua hai lần, Lâm công, cũng chính là ngươi tổ phụ, vốn dĩ vì hắn tuyển Hoàng Hậu là xuất từ Thôi thị.” “Thôi thị a, danh môn vọng tộc, lại tay cầm binh quyền, bệ hạ có Thôi gia duy trì, lại có ngươi tổ phụ cắp ra Đông Bắc quân, kia hắn này ngồi vị hoàng đế liền tính ổn, nhưng hắn lại tưởng cười ta, ta tổ

phụ chỉ là cái hàn lâm hầu giảng, phụ thân càng là chỉ khảo trung tiền sĩ mà thôi, nói là thư hương dòng dõi, nhưng so với Thôi gia kém đâu chỉ là nhỏ tí tẹo.”Lâm Thanh Uyên thấp giọng nói: “Nương nương thực hảo, bệ hạ cũng không có chọn sai.”Hoàng Hậu cười khổ một tiếng, đáy mắt hơi nhiệt nói: “Vẫn là sai rồi, ta không thể cho bệ hạ lưu lại một cái nhi tử, làm hấn mệt nhọc cả đời.”

Chương 484: Dặn dò

Lâm Thanh Uyển há miệng thở dốc, nàng chưa từng từng yêu một cái xa lạ nam tử, lớn nhất cảm động đó là đối Tạ Dật Minh cùng Uyển Nhi tình yêu.Nhưng nàng nhìn ra được tới, hoàng đế cùng Hoàng Hậu chi gian cảm tình cũng không so Tạ Dật Minh cùng Uyển Nhi thiển, bọn họ chi gian lớn nhất bất hạnh, có lẽ chính là hoàng đế thân phận.Nàng nhịn không được duỗi tay đi cầm Hoàng Hậu tay, Hoàng Hậu đổi nàng cười cười, nhẹ giọng nói: “Ta muốn đặc biệt cảm tạ ngươi tộ phụ, lúc ấy là hắn đồng ý ta cùng bệ hạ hôn sự, cả đời này, ta bất hối.”Lúc ấy nàng có thể cảm giác được hoàng đế đối nàng tình ý, nàng cũng tâm động, nghĩ chính mình có thể vào cung liền đã trọn đủ.Nhưng thánh chỉ lại hạ đến nhà nàng, trực tiếp phong nàng vi hậu, Lâm Dĩnh một tay xử lý bọn họ hôn sự, mãi cho đến hôn sau rất nhiều năm, nàng mới mơ hồ biết năm đó hôn sự này là trải qua đánh cờ.Lâm Dĩnh ngay từ đầu tuyển định Hoàng Hậu là Thôi thị nữ, dù chua nói khai, nhưng trong triều vài vị đại thần đều biết, nhưng sau lại Lâm Dĩnh đột nhiên thay đổi, sửa phong hán, rất nhiều người đều cho rằng Lâm Dĩnh là phản bội, không nghĩ hoàng đế có một cái mạnh mẽ thê tộc, muốn chưởng Đại Lương quyền binh.Lúc ấy trong triều quan hệ khẩn trương, nhưng Đế hậu thành hôn sau quan hệ như đường mật ngọt ngào, Lâm Dĩnh cùng hoàng đế quan hệ cũng như lúc ban đầu, sau lại Lâm Dĩnh càng là trực tiếp đem Lâm gia quân binh quyền giao cho hoàng đế, các triều thần mới biết được nguyên lai lúc trước nghênh thú Hoàng Hậu là hoàng đế ý nguyện.Triều thần đối Hoàng Hậu thành kiến lúc này mới tiệm tiêu, đây cũng là Hoàng Hậu vẫn luôn đối Lâm Thanh Uyển cùng Lâm Ngọc Tân ôm có thiện ý quan trọng nguyên nhân chi nhất.Nếu không phải Lâm Dĩnh, nàng cùng hoàng đế một đoạn này nhân duyên chưa chắc có thể thành.Hoàng Hậu trong mắt lộ ra chút thương tiếc, nhẹ giọng nói: “Đây là bệ hạ đăng cơ về sau động lần đầu tiên tư tâm, từ đó về sau hắn liền một lòng vì công, vì thiên hạ này cũng không chịu chậm trễ.”Lương Đế đăng cơ khi tuổi còn nhỏ, lúc ấy hắn phía trên có hai cái ca ca, lại đều thực có khả năng, hắn mẫu tộc có không hiện, cho nên ngôi vị hoàng đế căn bản không tới phiên hắn.Nếu không phải hắn hai cái ca ca tìm đường chết...Hắn là trải

qua kia một hồi biến động, tiên đế trước khi chết nắm chặt hàn tay, lần nữa công đạo hàn nhất định phải bảo vệ tốt Đại Lương.Vì cái này ngôi vị hoàng đế, Lâm thị dòng chính cơ hồ toàn diệt, hàn hai cái ca ca cập con nối dõi cũng đều không tồn, tiền tuyến tướng sĩ lại càng không biết đã chết nhiều ít, kia đoạn thời gian cấp Lương Đế chân động quá lớn.Chịu này đả kích, không phải ở trầm mặc trung bùng nổ, đi hướng hoa mắt ù tai cùng diệt vong, chính là thông tâm tính, biết mạng người đáng quý.Lương Đế hiển nhiên là người sau.Hắn vẫn luôn biết cái này quốc gia là vô số người tâm huyết chòng chất mà thành, bao nhiêu người vì thế trả giá sinh mệnh, cho nên hắn cũng không dám chậm trễ.Thân chinh về sau, không phải bệnh đến đi bất động, tuyệt không sê bã triều, chính là hắn đại hôn, cũng mới hưu triều một ngày mà thôi.“Năm đó Hi Nhi chết trận, hắn bi thống đến hận không thể san bằng Sở Quốc, lại không thể không cố nén bi thống, ước thúc Như Anh, ở người phụ cùng quốc quân chi gian, hắn lựa chọn quốc quân,” Hoàng Hậu đột nhiên ngẩng đầu nhìn về phía Lâm Thanh Uyển, một phen nắm chặt tay nàng, ánh mắt sáng ngời nói: “Nhưng hắn hiện tại già rồi, thậm chí sẽ chết, hắn tâm không khỏi trở nên càng mềm chút, hắn cũng muốn làm một cái hảo phụ thân.”“Nương nương?” Lâm Thanh Uyển bị nàng trảo đau, nhin nhẫn không nhúc nhích.Hoàng Hậu trong mắt nước mắt lập loè, nức nở nói: “Ta biết, lão ngū lưu tại Thục Quốc đối Đại Lương càng tốt, thậm chí hắn đều không phải cái hảo hài tử, còn đắc tội quá ngươi, thậm chí đắc tội quá trong triều thật nhiều người, nhưng, nhưng hắn là hắn vẫn luôn sủng ái hài tử a...”Lâm Thanh Uyển nhấp nháp miệng, không nói chuyện.Hoàng Hậu dùng khăn xoa xoa nước mắt, thấp giọng nói: “Trong triều hơn phân nửa người đều đề nghị làm lão ngū lưu tại Thục Quốc, không đề nghị kia mấy cái cũng trầm mặc, bát luận bệ hạ thấy thế nào bọn họ cũng chưa mở miệng nói chuyện, bệ hạ hắn...”“Hắn thói quen nghe triều thần ý kiến, tung không cam lòng cũng chưa từng nói ra, nhưng ta hiểu hắn, ta biết hắn trong lòng khó chịu, hắn lúc này bệnh phát, một nửa là nghẹn,” Hoàng Hậu nhịn không được rơi lệ, nắm chặt Lâm Thanh Uyển tay, “Ngươi là Lý Phiên Viện thượng thư, ngoại phiền việc toàn quá ngươi tay, ngươi...”Hoàng Hậu chờ đợi nhìn nàng, lời nói không nói tǎn, nhưng ý tứ đã biểu lộ minh bạch.Lâm Thanh Uyển trầm mặc một chút, nửa ngày mới ngẩng đầu nhìn về phía nàng, trịnh trọng nói: “Thần sẽ tận lực, nương nương thả giải sầu.”Hoàng Hậu lại đột nhiên thở dài nhẹ nhõm một hơi, che lại mặt, thấp thấp nói: “Ta biết, ngươi khẳng định sẽ minh bạch, ngươi cùng ngươi tổ phụ giống nhau...”Lâm Thanh Uyển cùng Hoàng Hậu trở lại tẩm điện khi, một cung nữ chính vui sướng đi ra ngoài, nhìn đến Hoàng Hậu, lập tức tiến lên nói: “Nương nương, bệ hạ tỉnh, chính kêu muốn ăn mì đâu.”Hoàng Hậu ngẩn ra, quay đầu cùng Lâm Thanh Uyển liếc nhau, vội vàng hướng trong đi.Trong điện, hoàng đế chính nửa ngồi ở long sàng

thượng, tuy rằng sắc mặt như cũ không tốt, lại có chút tinh thần, hắn chính lôi kéo trưởng công chúa nói chuyện, vừa nhắc đầu thấy Hoàng Hậu, liền buông ra trưởng công chúa, hướng nàng cười nói: “Tử đồng tới.”Hoàng Hậu lòng có sở cảm, bước chân hơi đốn, nét mặt biểu lộ tươi cười, đi ra phía trước, ngồi vào mép giường nhu cười nói: “Ngươi tinh thần hảo rất nhiều, trừ bỏ muốn ăn mặt, còn muốn ăn cái gì?”Hoàng đế cười, “Ta còn muốn ăn ngươi bao sủi cảo, nhưng thời gian không còn kịp rồi...”“Tới kịp,” Hoàng Hậu cắt đứt hắn nói, nhìn hắn khuôn mặt cười nói: “Ta đây liền đi cho ngươi làm, thực mau, ngươi từ từ ta.”Hoàng đế duỗi tay giữ chặt nàng, Hoàng Hậu liền vỗ vỗ hắn tay cười nói: “Ngươi xem ai đã trở lại?”Hoàng đế theo tay nàng chỉ nhìn lại, nhìn đến Lâm Thanh Uyển, trong mắt sáng ngời, cười nói: “Uyển tỷ nhi đã trở lại nha.”Lâm Thanh Uyển: Ta rõ ràng là cùng Hoàng Hậu cùng nhập điện!Nàng yên lặng tiến lên hành lễ, “Tham kiến bệ hạ.”“Không cần đa lễ, ngươi là khi nào trở về, trẫm cũng không biết.”Hoàng Hậu liền cười nói: “Ngươi trước cùng mấy cái hài tử nói chuyện, ta đi cho ngươi làm vắn thắn.”Dứt lời vỗ vỗ hắn tay, đứng dậy bước nhanh đi ra ngoài.Lần này hoàng đế không ngăn đón nàng, nhìn theo nàng rời đi sau mới đổi Lâm Thanh Uyển nói: “Tới, trẫm năng thần tới cùng trẫm nói nói Kinh Nam đạo sự.”“Là.” Lâm Thanh Uyển tiến lên, chọn chút chuyện quan trọng hội báo, Mẫn thượng thư chờ cũng phân hai bài trạm hảo, đảo như là tiêu triều hội.Trưởng công chúa yên lặng mà ngồi ở một bên, nhìn Lâm Thanh Uyển cùng chúng thần đĩnh đạc mà nói, sắc mặt hơi có chút phức tạp.Kinh Nam đạo tình huống cơ bản ổn định xuống dưới, chỉ xem năm sau đầu xuân có không thuận lợi cày bùa vụ xuân, chỉ cần cày bùa vụ xuân thuận lợi, dân tâm liền tính là yên ổn xuống dưới.Đối bá tánh tới nói, không có gì so an cư tròng trọt càng quan trọng.Hoàng đế liên tục gật đầu, dẫn theo tâm buông một nửa tới.Những người khác cũng nhân cơ hội báo chút tin vui, làm cho hắn cao hứng một ít.Lương Đế ánh mắt đảo qua mọi người, thở dài nói: “Chư vị đều là ta Đại Lương cánh tay đắc lực chi thần, lão tú có ngươi chờ phụ tá, trẫm lòng rất an ủi.”Chúng thần cúi đầu tỏ vẻ hổ thẹn, đây là Lương Đế lần đầu tiên minh xác tỏ vẻ sẽ truyền ngôi cấp Tú hoàng tử.Tú hoàng tử cúi đầu, áp xuống trong mắt lệ ý, yên lặng mà đứng ở một bên.Hoàng đế vỗ tay gọi tới hắn, Tú hoàng tử vội vàng tiến lên, quỳ gối chân bước lên, hoàng đế liền thở dài vỗ vỗ hắn đầu, nói: “Ngươi là cái hảo hài tử, mềm lòng.Vì quân giả mềm lòng, đây là chuyện tốt, lại cũng là chuyện xấu.”Mềm lòng nhân ái dân, lại cũng dễ dàng chịu người tả hữu.Nếu quỳ gối trước mặt chính là lão nhị, hắn chỉ cần dặn dò hắn rộng lớn lòng dạ là được, nếu là lão đại, hắn tắc chỉ cần dạy hắn ngự hạ chi đạo liền hảo.Nhưng đối lão tú...Hoàng đế có quá nhiều nói tưởng nói.Cũng nguyên nhân chính là này, lúc này ngược lại nói không ra lời.Nửa ngày hắn mới nói: “Trẫm có thể dặn dò ngươi, đó là thân phận của ngươi,

ngươi là quân, muôn thời khắc nhớ kỹ từ đại cục xuất phát, ngươi là cái hảo hài tử, trẫm không có dư thừa dặn dò ngươi nói.”“Phụ hoàng.”Hoàng đế phát phát tay, nhìn về phía trưởng công chúa cùng Lục hoàng tử, vẫy tay gọi tới bọn họ.“Nguyên Hoa, ngươi từ trước đến nay thông tuệ, lại có khả năng, trẫm không có không yên tâm ngươi,” hoàng đế nhìn nữ nhi, trong mắt hàm chứa nhu tình nói: “Phụ hoàng nếu là đi rồi, ngươi muốn thường xuyên tiến cung xem mẫu thân ngươi, nhiều nghe một chút nàng nói chuyện. Nàng ở trong cung nếu là buồn, ngươi liền mang nàng ra cung trụ một đoạn thời gian, làm nàng giải sầu.”Trưởng công chúa nghẹn ngào đồng ý.Hoàng đế vỗ vỗ tay nàng cười nói: “Ngươi yên tâm, phụ thân biết ngươi trong lòng sở ưu, ta đều cho ngươi an bài hảo.”Trưởng công chúa ngoác ngẩng đầu.Hoàng đế cười đổi nàng gật đầu.Lúc này mới nhìn về phía lão lục, đây là hắn nhỏ nhất nhi tử, lúc này cũng chưa từng thành niên, liền việc hôn nhân cũng không từng định ra.Hoàng đế có chút thương tâm, hắn nếu có thể lại sống lâu hai năm thì tốt rồi, ít nhất có thể cho lão ngũ lão lục tìm hảo túc phụ.Hắn duỗi tay sờ sờ tiểu nhi tử mặt, nói: “Ta công đạo ngươi tú ca, ngươi hảo hảo đọc sách, chờ trưởng thành giúp ngươi tú ca làm việc, đến lúc đó làm ngươi tú tâu cho ngươi tìm cái hảo túc phụ.”“Phụ hoàng...”Lục hoàng tử tâm hoảng sợ, bỗ nhào vào hắn trong lòng ngực nhịn không được đau khóc thành tiếng.Hoàng đế trong mắt mang theo lệ ý, vỗ hắn phía sau lưng nói: “Ngươi là cái thành thật hài tử, không giống ngươi Ngũ ca, thành thật nghịch ngợm gây sự, tǎn cấp phụ hoàng gặp rắc rối, nhưng ngươi tuổi còn nhỏ, hay là nên hoạt bát một ít hảo.”Hoàng đế vỗ vỗ hắn phía sau lưng, ánh mắt không khỏi đầu hướng cửa điện, uể oải không chịu nói chuyện.Lâm Thanh Uyển nhìn nhấp nháp miệng, đang muôn tiến lên, hoàng đế liền nhìn về phía Chung Như Anh, vẫy tay hỏi: “Như Anh a, ngươi còn không tính toán thành thân sao?”Chung Như Anh yên lặng tiến lên nói: “Bệ hạ, thế gian này ai so được với Loan ca ca đâu?”Hoàng đế liền hơi hắt lắc đầu nói: “Không phải không người so ra kém Tè Loan, là ngươi này tâm a không muôn đi so.”Hắn cũng chỉ là đe ra một câu, sau đó nói: “Ngươi cùng Uyển Nhi bất đồng, Chung gia không người, ngươi cũng nên vì chính mình suy xét một phen, thừa dịp còn trẻ, tìm cái hài tử dưỡng ở dưới gối, về sau cũng có cái dựa vào.”Chung Như Anh lại kiêu ngạo dương đầu nói: “Bệ hạ yên tâm, đó là ta lão đến đi không dăng, cũng không cần dựa vào người khác.”Nàng có trung phó cấp dưới, tự có thể tự tại cả đời.“Kia như thế nào giống nhau,” nhưng hoàng đế cũng biết nàng tính tình quật, khuyên bất động cũng không bắt buộc, thở dài nói: “Ngươi trong lòng hiểu rõ liền hảo.”Hoàng đế lúc này mới nhìn về phía Lâm Thanh Uyển, cười nói: “Ngươi đứa nhỏ này lại là trẫm nhất yên tâm.”Lâm Thanh Uyển cười, tiến lên quỳ gối ngồi trên giường.“Ngươi trong lòng sở ưu trẫm cũng biết, nhưng mà trẫm có thể cho ngươi không nhiều lăm, tính lên, ngươi là mấy

cái hài tử trung của cải nhất mỏng, năm đó kia phiến tước điền nhiều là đất hoang, lại làm người kinh doanh thành óc thô, có thể thấy được các người Lâm gia người thiện kinh doanh, không mệt là vừa làm ruộng vừa đi học nhà. Nếu như thế, người kia phiến tước điền về sau liền không thu trở về, cũng không câu nệ có phải hay không người con nối dõi, tùy người xử trí đi thôi.”“Thần tạ bệ hạ.”“Người không trách ta keo kiệt liền hảo, người mấy năm nay nhưng vì ta Đại Lương lập không ít công lớn, nhưng mà trãm cho người chỉ là một ít ân ơn huệ nhỏ bé.”

Chương 485: Đồng ý

Lâm Thanh Uyển hàm chứa nước mắt nói: “Với bệ hạ tới nói là tiểu ân, với thần tới nói lại là đại huệ.” Hoàng đế cười, “Ngươi đứa nhỏ này nha...”

Đúng là nơi chốn thoả đáng. Hắn ánh mắt lại không khỏi rời xuống cửa điện chỗ, do dự mà không có mở miệng. Hắn dí trạng tự nhiên không ngừng Lâm Thanh Uyển một người phát hiện, nhưng mà ở đây người không một cái mở miệng nói chuyện, Lâm Thanh Uyển đột nhiên liền có chút chua xót, nàng nghĩ tới ngày đó nàng đi ra phòng bệnh khi tổ phụ ánh mắt. Nhiều năm qua đi, rất nhiều sự tình đều mơ hồ, nhưng nàng nhưng vẫn nhớ rõ tổ phụ kia nói lưu luyến không rời ánh mắt, đó là một loại đôi nàng lưu luyến cùng không tha, càng là lo lắng. Nàng không khỏi đầu gối hành hai bước, duỗi tay cầm hoàng đế tay. Hoàng đế kinh ngạc cúi đầu nhìn về phía nàng, Lâm Thanh Uyển liền cười nói: “Bệ hạ, hôm nay thời tiết thực hảo, lại tới gần ăn té, không bằng đem nhị điện hạ triệu tiến cung tới trò chuyện đi.” “Hắn đã không phải hoàng tử, hiện giờ là thú dân.” Lời nói là như thế này nói, hắn vẫn là không khỏi nhìn về phía Tứ hoàng tử. Lâm Thanh Uyển liền cười, “Vậy làm hắn lấy thú dân chi thân tiến vào đó là, ngài không phải hoàng đế, không phải là phụ thân sao? Nay thiên hạ, ai có thể cản một cái muốn gặp hài tử phụ thân đâu?”

Hoàng đế trong lòng vừa động, nhìn về phía Lâm Thanh Uyển. Lâm Thanh Uyển lại tựa hồ không phát giác, tự nhiên nói: “Còn có Ngũ điện hạ, ngài có nghĩ hắn, thần phái người đi tiếp hắn trở về được không?” “Lâm quận chúa!” Mẫn thương thư nhịn không được kêu một tiếng. Lâm Thanh Uyển ánh mắt lưu màu, ngẩng đầu lên cười như không cười nhìn bọn họ, uy thế tiêm trọng, “Mẫn thương thư, hai nước đã thực hiện lời hứa, Ngũ hoàng tử lần này đi sứ Thục Quốc nhiệm vụ liền tính hoàn thành.” “Nhưng...” “Chư vị đại nhân nếu là có mặt khác tính toán, đó chính là một khác sự kiện, chờ Ngũ hoàng tử trở về lại nghị chính là,”

Lâm Thanh Uyển cắt đứt hắn nói, cương thế nói: “Lại nói tiếp, cùng ngoại quốc việc toàn thuộc ta Lý Phiên Viện sở lý, phía trước ta không ở, làm phiền chư vị đại nhân.” Vài vị thương thư biến sắc, không khỏi nhìn về phía Tứ hoàng tử cùng Lư Chân Chung Như Anh ba người. Nếu đem Ngũ hoàng tử tiếp hồi, lại muốn cùng Thục Quốc trao đổi hạt nhân liền khó khăn. Thục

Quốc bên kia hiển nhiên cũng là ý tứ này.Nhưng lần này Chung Như Anh cùng Lư Chân toàn không có nói lời phản đối, mà Tứ hoàng tử càng là thấp giọng nói: “Phụ hoàng, tôi hôm qua nhìn thấy liền phái người đi Thục Quốc thông tri Ngũ đế, nhưng muôn đồi hồi Ngũ đế, còn cần Lý Phiên Viện ra mặt.”Hoàng đế cẩn thận nhìn nhìn Tứ hoàng tử, thấy hắn biểu tình không giống giả bộ, dẫn theo một lòng đột nhiên liền tung xuống dưới.Hắn dựa vào trên gối dựa, cười nói: “Hảo, hảo a. Lão ngũ bất hảo, ngươi làm huynh trưởng, nhiều đầm đương chút, chờ hắn trở về, hắn nếu là làm sai, ngươi liền đánh hắn, mắng hắn. Trưởng huynh vi phụ, đại ca ngươi không còn nữa, lão nhị như vậy, ngươi tam ca thân thể lại không tốt, ngươi lấy ra làm huynh trưởng uy nghiêm tới, nên như thế nào giáo huấn liền như thế nào giáo huấn.”Hoàng đế nói tới đây khe khẽ thở dài, nhìn về phía một bên chờ Thái Y Viện viện chính, “Lão tam ra sao?”Viện chính vội vàng khom người nói: “Điện hạ đã có thể xuống giường, bệ hạ an tâm.”Tứ hoàng đế hạ triều hội sau hôn mê, Tam hoàng tử liền canh giữ ở hoàng đế giường bệnh trước, kết quả đem chính mình lăn lộn nhiễm bệnh, nghe nói trước hai ngày còn khu xuất huyết tới, bất quá là gạt hoàng đế thôi.Hoàng đế lại nhìn về phía Tứ hoàng tử, “Ngươi tam ca năm đó bị thương, thiếu y thiếu được, rốt cuộc cứu trị trễ, lúc này mới để lại bệnh căn, về sau ngươi nhiều chiêu cǒ hán chút.”“Là, phụ hoàng yên tâm.” Tứ hoàng tử ngẩng đầu, hốc mắt ửng đỏ nói: “Nhi thần đi làm người thỉnh nhị ca tiến cung.”Hoàng đế hơi hơi nháp miệng, không nói gì.Tứ hoàng tử liền đứng dậy lui ra, làm người đi an bài Nhị hoàng tử tiến cung.Hoàng đế liền thở dài nhẹ nhõm một hơi, cùng Lâm Thanh Uyển liếc nhau.Nếu Tứ hoàng tử đều có thể tiếp nhận Nhị hoàng tử, tự nhiên sẽ không bạc đãi Ngũ hoàng tử. Rốt cuộc Ngũ hoàng tử trước kia chỉ là cái hùng hài tử, nhưng Nhị hoàng tử chính là muôn Tứ hoàng tử mệnh.Mẫn thương thư đâm người tự nhiên cũng minh bạch điểm này, nhưng thấy Lương Đế khuôn mặt càng thêm hồng nhuận, tinh thần cũng càng tốt, rốt cuộc chưa nói ra phản đối nói tới.Lúc này, ai cũng không nghĩ chọc hoàng đế sinh khí.Hoàng Hậu bụng một chén sủi cảo vào, nàng cười nói: “Ngươi ném thử, nhân là ta điêu, da cũng là ta cán, hồi lâu không làm, cũng không biết hợp không hợp ngươi khẩu vị.”Hoàng đế tiếp nhận tới cắn một ngum, liên tục gật đầu cười nói: “Vẫn là trước kia hương vị.”Hai người nhìn nhau cười, Lâm Thanh Uyển đâm người thức thời lui ra, làm cho bọn họ hai vợ chồng đơn độc ở chung.Hoàng Hậu nhìn bọn họ đóng cửa lại, lúc này mới quay đầu lại xem hoàng đế, thấy hắn mặt mày u sầu tiêu không ít, liền duỗi tay sờ sờ hắn mi giác, cười hỏi, “Đây là nói gì đó chuyện tốt, như vậy vui vẻ?”Hoàng đế lại ăn một ngum sủi cảo, lúc này mới ha ha cười nói, “Cũng không biết có phải hay không Lâm gia người đều như vậy tri kỷ, ta này còn chưa từng mở miệng, Uyên tỷ nhi đã đè ra làm lão ngũ trở về sự. Nàng là Lý Phiên Viện thương thư, ngoại phiền việc về

nàng quản, chính là mẫn khanh đám người liên hợp lại cũng không vượt qua được nàng đi. Ta xem lão tú cũng bị nàng thuyết phục.” Chỉ cần có triều thần duy trì, lão tú chính mình lại nguyện ý, lão ngũ trở về chỉ là vấn đề thời gian mà thôi, mà hắn sở lo lắng cũng bất quá là hắn đi rồi về sau, lão ngũ độc thân ở Thực Quốc, Đại Lương sẽ vứt bỏ hắn. Cha đương hoàng đế cùng ca đương hoàng đế, đãi ngộ vẫn là không giống nhau. Hoàng Hậu liền giận cười nói: “Thật đúng là cho rằng nàng sẽ thuật đọc tâm a?” “Nguyên lai là tử đồng,” hoàng đế cầm tay nàng cười nói: “Ta liền nói sao, nàng như thế nào như vậy hiểu biết trầm tâm sự, tử đồng, Duyệt Duyệt, cảm ơn ngươi!” Nghe thấy cái này nhũ danh, Hoàng Hậu nhịn không được đôi mắt nóng lên, dựa vào hắn trong lòng ngực nói không ra lời. Hoàng đế yên lặng mà ôm nàng, “Lão tú mềm lòng, ngươi giúp ta nhiều xem hắn, lão nhị cái kia nghiệp chướng, ngươi không cần quản hắn, lão tam, lão tam a, ngươi giúp ta nhiều chiêu cỗ một chút hắn hài tử, lão lục ta giao cho lão tú, chỉ là lão ngũ còn phải ngươi tồn nhiều tâm.” Hoàng đế nhẹ nhàng mà dong dài, “Ta biết, ta là đợi không được hắn trở về, nhưng chỉ cần hắn có thể bình an trở về, ta này tâm nguyện liền tinh. Trầm cả đời này từng có mười một cái hài tử, có thể sinh hạ tới chỉ có chín, ta và ngươi nói, đó là trời cao không muốn bọn họ tại đây thế gian chịu khổ, cho nên mới đem bọn họ mang đi, đó là ta vô năng, hộ không được bọn họ, nhưng lão ngũ, ta thật sự không nghĩ lại mất đi một cái hài tử.” Hoàng Hậu thấy hắn đem nàng chết non cùng sinh non bốn cái hài tử đều tinh thượng, không khỏi rơi lệ nói: “Ta biết, ta đều biết, ngươi yên tâm, ta sẽ nhìn bọn hắn chăm chàm, nhất định đem lão ngũ đổi trả về.” Hoàng đế liền đổi nàng nhẹ giọng cười nói: “Ngươi cũng yên tâm, chúng ta chỉ có Nguyên Hoa một cái nữ nhi, ta đều cho nàng an bài hảo.” Hoàng Hậu lòng tràn đầy kích động bị tưới đến lạnh thấu tim, nàng không khỏi nắm chặt hoàng đế tay, hỏi: “Ngươi an bài cái gì?” Hoàng đế chỉ cười không nói, vỗ tay nàng nói: “Thực mau ngươi sẽ biết, nàng là chúng ta nữ nhi, ta sẽ không bạc đãi nàng.” Hoàng Hậu tức khắc có khổ nói không nên lời, nàng trong khoảng thời gian này không phải làm trưởng công chúa lỗ Phật, chính là tham đạo, chính là sợ nàng tham dự triều chính. Nhưng lúc này nhìn giống cái hài tử giống nhau làm chuyện tốt chờ nàng khích lệ hoàng đế, nàng nhảy đến bên miệng nói lại nuốt trở vào, nàng cười gật đầu nói: “Ta yên tâm.” Ngoài điện, Mẫn thượng thư ngăn lại Lâm Thanh Uyển, nhíu mày nói: “Lâm quận chúa, ngươi đã vì triều đình quan viên, vậy nên lấy đại cục làm trọng.” “Cái gì là đại cục?” Lâm Thanh Uyển dừng lại bước chân, trầm khuôn mặt trách mắng: “Lật lọng, thất tín bội nghĩa chính là đại cục sao? Thiếu lấy đại cục danh nghĩa làm chút hại người ích ta sự, ta chỉ biết bất luận Thạch Vân là hoàng tử, vẫn là bình thường bá tánh, hắn đều là Lương nhân. Ta hứa hẹn hắn chỉ cần ước định một kết thúc liền tiếp hắn về nước, cũng hứa hẹn bảo hắn an toàn, ta đây liền không thể không tuân thủ

nặc.”“Một người cùng một cái quốc, là, quốc vì đại, nhưng các ngươi đừng quên, quốc chính là này một cái lại một cái người tạo thành,” Lâm Thanh Uyển liên chau pháo dường như nói: “Hiện tại cần thiết muốn Ngũ hoàng tử vì chất sao?”“Không cần!” Lâm Thanh Uyển nói: “Lúc này không thể so lúc trước, cần thiết muốn trao đổi hạt nhân hai nước mới có thể an tâm hợp tác, hiện tại chiến sự đã tiêu, chúng ta nhiều là biện pháp duy trì được hai nước quan hệ, bất quá chính là khó một chút, yêu cầu trả giá nhiều một chút, chư thần mệt nhọc một ít là được, vì sao lại muốn uống cỗ tin nặc trí lưu Thục mấy trăm người tánh mạng với không màng?”Mẫn thượng thư đầu một ngốc, phục hồi tinh thần lại nói: “Lưu Thục cũng chưa chắc liền sẽ bỏ mệnh, Lâm quận chúa như thế nào...”“Ngươi cũng nói là chưa chắc,” Lâm Thanh Uyển trầm khuôn mặt nói: “Bạn họ là chưa chắc sẽ bỏ mệnh, nhưng ta Đại Lương triều đình lại nhất định thất tín, Mẫn thượng thư, một quốc gia triều đình nếu không có danh dự, ai còn nguyện tin tưởng ta chờ làm quan giả lời nói?”Dứt lời phát tay áo mà đi.Chung Như Anh nghẹn cười đuổi kịp Lâm Thanh Uyển, đi tới trong hoa viên, gió lạnh một thổi, Lâm Thanh Uyển trên mặt hồng triều lúc này mới phai nhạt chút.Chung Như Anh ở nàng bên cạnh cười nói: “Nói được lời lẽ chính đáng, chỉ là ngươi như thế nào chột dạ đâu?”Lúc này, Nhậm thượng thư đám người cũng chính mỉm cười nhìn Mẫn thượng thư, lắc đầu cười nói: “Nàng nói không tồi, đảo cũng đúng lý hợp tình, chính là mặt quá đỏ chút, không khỏi có vẻ chột dạ.”Mẫn thượng thư liền trợn tròng mắt nói: “Ai mang không phải các ngươi, các ngươi nhưng thật ra nói nói mát, kia này hạt nhân rốt cuộc còn đối không đổi?”Nhậm thượng thư liền nhàn nhạt mà cười nói: “Đây là Lý Phiên Viện nội vụ, ta Công Bộ không thật nhiều ngôn a.”Mặt khác vài vị thượng thư:Địch thượng thư ho nhẹ một tiếng nói: “Lâm quận chúa đảo cũng chưa nói sai, tuy nói triệu hồi Ngũ hoàng tử, yêu cầu càng lo lắng đi kinh doanh hai nước quan hệ, nhưng cũng chỉ là lo lắng mà thôi. Hiện giờ bệ hạ tình huống chư vị cũng thấy được, nếu có thể có mặt khác phương pháp duy trì được đại cục, hà tất không được đầy đủ bệ hạ tâm nguyện?”Mẫn thượng thư đám người trầm mặc.Mã thượng thư liền nhàn nhạt nói: “Thôi, đây cũng là Lý Phiên Viện việc, đến lúc đó mệt cũng là Lý Phiên Viện, nếu ước định đã lí, liền đem Ngũ hoàng tử triệu hồi đi.”Mã thượng thư này lý do cũng bất quá là nói nói mà thôi, ngoại giao việc là Lý Phiên Viện là chủ, nhưng xảy ra chuyện, các bộ còn có thể đứng ngoài cuộc sao?Khẳng định đều đến đi theo vội, nhưng lúc này không ai lại phản bác.Phía trước chỉ là không ai đề, bọn họ liền cũng không muốn tấn công, có thể đi lối tắt, vì sao không đi?Nhưng nếu Lâm Thanh Uyển nguyện xuất đầu, lại vì cái này dỗi bọn họ, mà Tú hoàng tử rõ ràng trạm bọn họ bên kia, mấy người liền không cần thiết vì việc này ở thời điểm này còn làm hoàng đế không thoái mái.Lục bộ đầu sỏ đều ở chỗ này, bọn họ đạt thành thống

nhất ý kiến, việc này liền đều không cần bắt được triều hội đi lên nghị luận là có thể định ra.Chờ Lâm Thanh Uyển bình tĩnh trở lại, vẻ mặt đạm nhiên cùng Chung Như Anh khi trở về, lục bộ đã đồng ý, cố ý phái cùng nàng quan hệ tốt nhất Nhậm thượng thư đi cùng nàng nói.

Chương 486: Băng hà

Nhậm thượng thư nhìn nàng cười nói: “Việc này là chúng ta suy nghĩ không chu toàn, rốt cuộc hiện tại bệ hạ tình huống bất đồng, đổi làm mặt khác thời điểm, tự có thể đại cục làm trọng.”Hiển nhiên bọn họ tuy đồng ý, lại không cảm thấy bọn họ đề nghị liền có sai.Lâm Thanh Uyển lúc này đây không phản bác, đích xác, nếu Lương Đế không phải như thế tình huống, nàng cũng sẽ đồng ý cái này đề nghị, nghĩ cách thuyết phục Ngũ hoàng tử tiếp tục lưu tại Thục Quốc.Nhưng trên đời này nơi nào có nếu như?Nàng cảm xúc có chút hạ xuống canh giữ ở ngoại điện, thực mau, có nội thị mang theo Nhị hoàng tử tiến vào, Lâm Thanh Uyển ngẩng đầu nhìn lại, nhất thời ngo ngắn.Nàng đã đã nhiều năm chưa thấy qua Nhị hoàng tử, nhưng lần trước thấy hắn vẫn là cái khí phách hăng hái thanh niên, mặc dù là sau lại bị suy sụp, cũng chỉ là có chút nản lòng, hiện tại Nhị hoàng tử lại là tóc mai hơi hôi, trên mặt tràn đầy phong sương chi sắc.Nàng không khỏi nhìn về phía mặt khác đại thần.Mẫn thượng thư đám người trên mặt nhìn không ra cái gì biểu tình tới, Chung Như Anh lại nhàn nhạt mà liếc mắt nhìn hắn, trong mắt hàm chứa châm chọc cùng trào ý.Lâm Thanh Uyển đứng dậy đi đến bên người nàng, Chung Như Anh nhìn nàng một cái không nói chuyện.Nhị hoàng tử bị Tứ hoàng tử lanh đi vào, không bao lâu, bên trong liền truyền đến Nhị hoàng tử tiếng khóc, ngoại điện người toàn bất động như núi đứng, cả buổi sau, Tam hoàng tử cũng bị người đỡ đi vào.Hoàng đế thấy Tam hoàng tử, sắc mặt lúc này mới hơi hoãn, nhỏ giọng cùng hắn nói lên lời nói tới.Nửa ngày sau, chư thần mới bị kêu đi vào.Ngự y canh giữ ở sụp biển, yên lặng mà cúi đầu, mà hoàng đế sắc mặt đã có chút không tốt, trưởng công chúa đại kinh thất sắc, xông lên đi quỳ gối hắn mép giường, nhỏ giọng kêu lên: “Phụ hoàng!”Hoàng đế giường mặt đối nàng cười một chút, sau đó nhìn về phía Lư Chân cùng Thôi Chính đám người, nhẹ giọng nói: “Trẫm đem Tứ hoàng tử cùng Đại Lương giao dư các ngươi.”“Bệ hạ!”Chúng thần sôi nổi quỳ xuống.Hoàng đế hơi hơi mỉm cười, nhìn về phía Tứ hoàng tử, nhẹ nhàng mà nói: “Thánh nhân chỗ vô vi việc, biết không ngôn chi giáo.Vạn vật làm nào mà không chối từ, sinh mà không có, vì mà không cậy, công thành mà phát cư, phu duy phát cư, này đây không đi. Hiện giờ sở hán

đã diệt, ta Đại Lương thế lớn nhất, ngươi có năng thần phụ tá, lại có trí đem, trẫm không có gì nhưng lo lắng, chỉ hy vọng ngươi có thể nhớ kỹ hai câu này lời nói, vô vi túc hữu vi, thuận theo tự nhiên đi.”“Nhi thần ghi nhớ.”Hoàng đế mí mắt dần dần trầm trọng, hắn lưu luyến nhìn trước mắt người, nhẹ giọng thở dài: “Trẫm là luyến tiếc, nhưng trẫm cả đời này không hồi hận rồi.”Hoàng Hậu nhìn hắn chậm rãi đem mí mắt khép lại, trong lòng nháy dựng, không khỏi duỗi tay đi sờ hắn, “Bệ hạ?”Hoàng đế khóc miếng hơi kiều, lại không có như vãng tích giống nhau ứng hắn.Viện chính tiến lên thử, tay mới lấy ra đi liền sắc mặt biến đổi, hắn bùm một tiếng quỳ trên mặt đất, đầu nặng nề khai trên mặt đất tuyên bố, “Bệ hạ, băng rồi ——”Hoàng Hậu lúc này mới cảm giác được trái tim chỗ có rậm rạp đau ý trào ra, nàng che lại ngực đã nói không nên lời nói, cũng khóc không ra tiếng.Trưởng công chúa cùng Tam hoàng tử chờ đã thất thanh khóc rống lên, Tứ hoàng tử cũng ghé vào một bên khóc, Lễ Bộ Lỗ thương thư lau một phen nước mắt, tiến lên nói: “Tứ điện hạ nén bi thương, quốc không thể một ngày vô quân, bệ hạ muốn thu liêm, ngài cũng muốn chuẩn bị đăng cơ công việc.”Đây là Lễ Bộ nhiệm vụ, mặt khác các bộ cùng nhau giải quyết.Lỗ thương thư là tân đè bắt đi lên, hắn cũng không có kinh nghiệm, chỉ có thể chiêu lệ thường tới làm.Tứ hoàng tử cõi nén bi thống, lau một phen mặt liền mang theo ba vị huynh đệ đứng dậy giúp hoàng đế đổi hảo áo liệm.Các bộ môn đều tận lực phương tiện Lễ Bộ, hảo đem hoàng đế tang sự làm tốt.Lâm Thanh Uyển cùng Chung Như Anh tắc đõ Hoàng Hậu đi sau điện, ngự y thấy nàng sắc mặt không tốt, một bước không chịu ly canh giữ ở trong điện.“Nương nương,” Lâm Thanh Uyển dùng sức ân nàng hô khẩu, thấp giọng nói: “Ngài khóc ra đi, khóc ra tới thì tốt rồi.”Hoàng Hậu ngơ ngác nhìn nàng, Lâm Thanh Uyển nhìn chằm chằm nàng đôi mắt, gần từng chữ một nói: “Nương nương, bệ hạ đi!”Hoàng Hậu nước mắt rót cuộc banh không được, một chút nước mắt như dưới suối vàng, Lâm Thanh Uyển cùng Chung Như Anh liền đều thở dài nhẹ nhõm một hơi.Lâm Thanh Uyển ôm lấy nàng, Hoàng Hậu liền dựa vào nàng trên vai khóc rống lên.Thủ cung nữ cùng ngự y cũng đều thở dài nhẹ nhõm một hơi, có thể khóc ra tới liền hảo.Binh Bộ Thượng Thư cùng cấm vệ quân thống lĩnh đã phái binh đi giới nghiêm, toàn bộ kinh thành đều bị giới nghiêm, mãi cho đến ngày hôm sau, hoàng đế tin người chết mới tuyên bố, đồng thời triệu tam phẩm trở lên đại thần tiến cung khóc tang.Thục Quốc Đại hoàng tử là ở tại trong hoàng cung, nhưng Thục Quốc sứ thần lại ở tại Lý Phiên Viện trạm dịch, tin tức vừa ra, hai bên phản ứng không đồng nhất.Thục Quốc Đại hoàng tử là đưa tới chính mình tâm phúc hỏi, “Chúng ta cần phải đi bái tế?”“Điện hạ không cần cắp, chờ Lương Quốc an bài.”Đại hoàng tử trầm mặc một chút mới hỏi, “Lương Đế băng hà, ta còn có thể cùng Lương Quốc Ngũ hoàng tử đổi trở về sao?”Cha đương hoàng đế cùng ca đương hoàng đế là không giống nhau, Đại hoàng

tử biết, phía trước Lương Đế là tướng đối hồi Ngũ hoàng tử.Nhưng hiện tại tân Lương Đế chưa chắc còn tướng.Hắn biết, Thục Quốc nội cũng có rất nhiều người không nghĩ hắn trở về, thậm chí phụ hoàng đều tưởng lưu hắn ở Lương Quốc, bởi vì hạt nhân mang đến tiện lợi cũng không ít.Tâm phúc không nói chuyện.Đại hoàng tử liền sâu kín thở dài một hơi, nửa ngày mới đè thấp thanh âm nói: “Phái người cấp ông ngoại đưa phong thư đi.”Hắn có thể đương nhất thời hạt nhân, lại không thể lâu dài làm hạt nhân, bởi vì không có một cái người thừa kế sẽ ở hàn quốc làm tốt mấy năm hạt nhân.Mà trạm dịch chính sử lại cùng tâm phúc nói: “Này là ta chờ cơ hội, phía trước hai nước chậm chạp định không dưới hạt nhân việc là bởi vì Lương Đế không đồng ý, lúc này tân Lương Đế đăng cơ, cơ hội lớn hơn nữa.”Bọn họ đang nghĩ đợi tới chờ Lương Đế tang lễ kết thúc nhắc lại việc này khi, Tứ hoàng tử đã đưa tới Lâm Thanh Uyển nói: “Đã muốn tiếp lão ngũ trở về, người lúc này liền đi cùng Thục Quốc sứ thần thương nghị đi, đuổi ở phụ hoàng đưa tang trước đem người tiếp trở về, làm cho hắn đưa phụ hoàng cuối cùng đoạn đường.”Hoàng đế là muôn ở trong cung quản 49 thiên, triều thần khóc tang đều phải khóc bảy ngày, Tứ hoàng tử hiện tại trên danh nghĩa đã vì tân quân, nhưng muôn chính thức đăng cơ còn phải chờ hoàng đế đưa tang lúc sau.Lâm Thanh Uyển tính một chút thời gian, nếu là sự tình thuận lợi, Ngũ hoàng tử đích xác có thể gấp trở về.Nàng gọi tới Lý Phiên Viện quan viên, nói: “Phái cá nhân, tức khắc đi trước Lãng Châu, tìm được Thục Quốc Trương tướng quân, nói cho hắn chúng ta muôn đổi hồi hạt nhân sự.”“Đại nhân không cùng Thục Quốc sứ thần thương nghị sao?”“Tự nhiên là muôn thương nghị, nhưng Trương tướng quân là Đại hoàng tử ông ngoại, đến lúc đó chúng ta sẽ đem Đại hoàng tử đưa đến Lãng Châu giao tiếp, tự nhiên cũng muôn thông tri hắn một tiếng.”Nhưng cũng không cần như vậy sớm, lúc này thông tri hắn, bất quá là làm hắn ở Thục Quốc phát lực, thúc đẩy việc này, liền an toàn hộ tống Ngũ hoàng tử đến Lãng Châu.Chờ an bài hảo, Lâm Thanh Uyển lúc này mới đi gặp Thục Quốc sứ thần.Thục Quốc Bình Bộ Tần thượng thư về sớm quốc, bồi Đại hoàng tử lưu tại Lương Quốc chính sử họ Phương, nghe nói là Thục đế tâm phúc.Lâm Thanh Uyển lúc này tìm tới môn tới hiền nhiên ra ngoài Phương chính sử dự kiến, càng ngoài ý muôn chính là nàng là muôn đổi hồi hạt nhân.Lâm Thanh Uyển thấy hắn ngạc nhiên, liền thở dài nói: “Phương đại nhân cũng biết, tiên đế băng hà, tân đế nhớ Ngũ điện hạ cùng tiên đế phụ tử chi tình, cho nên nói cái gì cũng muôn Ngũ điện hạ trở về vội vội chịu tang.”“Này...”“Tại hạ cũng biết sự ra đột nhiên, có chút làm khó Phương đại nhân, cũng may hai nước sớm đã thực hiện lời hứa, chỉ còn đổi hồi hai vị hoàng tử tức khắc, đảo cũng không khó.”Phương chính sử nhấp nháy miệng hỏi, “Này là tân đế cá nhân ý tú, vẫn là Lương Quốc các triều thần ý tú? Phía trước chúng ta hai nước cố ý tiếp tục trao đổi hạt nhân.”“Là, nhưng

ai cũng không dự đoán được bệ hạ thân thế sẽ suy bại đến tận đây, cũng may việc này ở bệ hạ băng trước liền thương nghị hảo, này không chỉ có là tiên đế cùng tân đế ý tứ, cũng là ta Đại Lương các triều thân ý tứ.”Ý tứ là mọi người đều đồng ý Phương chính sử liền cười nói: “Cũng hảo, ta đây liền thương thư ta hoàng, đợi đến hồi đáp lại hồi phục Lâm đại nhân.”“Làm phiền Phương chính sử, chỉ là thời gian khẩn cấp, cho nên ta ý tứ là, ngài một bên ra roi thúc ngựa khiến người phái đưa số con, một bên trước hộ tống Đại hoàng tử đi Giang Lăng phủ như thế nào?”Phương chính sử sắc mặt trầm xuống, hỏi: “Lâm đại nhân ý tứ này lại là không đợi ta hoàng hồi phục liền trực tiếp đổi quá hạt nhân?”“Đương nhiên không phải, chờ tự nhiên vẫn là phải đợi, chỉ là tự giữ việc này phù hợp ta hai nước minh ước, cũng không khác người chỗ, lường trước Thục đế tất sẽ đáp ứng, cho nên không bằng sớm hành một bước. Còn thỉnh Phương đại nhân thông cảm một chút ta Đại Lương Ngũ điện hạ, tiên đế ở khi, mấy cái hài tử bên trong thương yêu nhất đó là Ngũ điện hạ. Tiên đế băng hà hàn lại không ở bên người, trong lòng chính không biết như thế nào thương tâm, còn thỉnh Phương đại nhân nhớ một chút phụ tử thiên tính.”“Kia cũng không cần nóng lòng này nhất thời...”“Với Ngũ điện hạ tới nói, trẽ một khắc đều như vẫn một năm, chờ Phương đại nhân số con đến Thục Quốc lại truyền quay lại nói, ngài lại nhích người, này vừa đi gần nhất liền nửa tháng, ngài tính tình này với chúng ta Ngũ hoàng tử tới nói đều đã bao nhiêu năm.”Lâm Thanh Uyển nói: “Phương đại nhân cũng có cha mẹ, chẳng lẽ là có thể đồng cảm như bản thân mình cũng bị sao?”Phương đại nhân: Hắn không thể, hắn cha sống được hảo hảo đâu!Lâm Thanh Uyển ở chỗ này ma nửa ngày, mắt thấy thái dương đều sắp lạc sơn hàn vẫn là không buông khẩu, nàng cũng chỉ có thể thở dài nói: “Nếu như thế, vì tiên đế cùng Ngũ hoàng tử phụ tử chi tình, tại hạ chỉ có thể đắc tội Phương đại nhân.”Phương chính sử trùng mắt, đề phòng hỏi, “Ngươi muốn làm gì?”“Tai hạ sẽ phái người hộ tống quý quốc Đại hoàng tử đi trước Giang Lăng phủ, báo cho Lăng Châu Trương tướng quân tiếp nhận,”Lâm Thanh Uyển đứng dậy hướng hàn hành lễ nói: “Ngày mai ta phái hướng Thục Quốc tiếp Ngũ hoàng tử người liền sẽ xuất phát, cho nên Phương đại nhân có ba ngày suy xét thời gian, ba ngày lúc sau, bất luận ngài có đáp ứng hay không, ta đều sẽ phái người đưa quý quốc Đại hoàng tử đi trước Giang Lăng phủ.”Từ Giang Lăng đến Lăng Châu, chỉ cần một ngày thời gian mà thôi.Phương chính sử không nghĩ tới Lâm Thanh Uyển muôn chơi nganh, nhất thời tức giận đến không được.Nhưng hai nước đã thực hiện lời hứa, dựa theo minh ước quy định, bọn họ lúc này đích xác hắn là đổi hồi hạt nhân, Lương Quốc làm cũng không sai.Nhất quan trọng chính là, thủ Lăng Châu chính là Trương tướng quân, là Đại hoàng tử thân ngoại tổ!Nàng muôn trực tiếp đem người giao cho Trương tướng quân, đến lúc đó chỉ cần ở hàn nơi đó lộ như vậy một

chút hắn không muốn đổi hồi hạt nhân khẩu phong, hắn là có thể bị Trương gia tước chết.Trương gia ở Thục Quốc thế lực không nhỏ, hắn tuy là hoàng đế tâm phúc, hiện giờ việc làm cũng là nghe lệnh với hoàng đế, nhưng hiển nhiên Trương gia sẽ không lý giải.Bọn họ nếu không thể quái hoàng đế, cũng cũng chỉ có thể giận chó đánh mèo với hắn, này quả nhiên là cái khổ sai sự, khó trách Tần thượng thư sẽ đi được như vậy dứt khoát.

Chương 487: Túc trực bên linh cữu

Ở trong cung Thục Quốc Đại hoàng tử nghe được tin tức khi sững sốt một hồi lâu mới phản ứng lại đây, hắn lần nữa hỏi: “Tin tức xác thực sao?” Hầu hạ hắn tâm phúc cao hứng nói: “Là Lý Phiên Viện quan viên tự mình tới thông tri, còn nói Lâm quận chúa ngày mai liền tới cầu kiến điện hạ, cùng ngài thương nghị khởi hành việc, Lương Quốc tựa hồ muôn vội vã thỉnh bọn họ Ngũ hoàng tử trở về vội về chịu tang, việc này đã có thập phần chuẩn.” Đại hoàng tử nhịn không được nhảy lên, cuối cùng là giỗng cái hài tử giống nhau cao hứng xoay quanh, “Nói cách khác, ta ít ngày nữa liền phải hồi Thục Quốc?” “Là, điện hạ không cần lưu tại Lương Quốc làm hạt nhân.” Tâm phúc cũng thật cao hứng, nhưng vẫn là có chút sâu lo, “Bất quá tiểu nhân nghe người ta nói, tựa hồ Phương đại nhân không quá đồng ý, còn cùng Lâm quận chúa sảo lện.” Đại hoàng tử sắc mặt lạnh lùng, nho nhỏ trên mặt tràn đầy sương lạnh, hắn trầm mặc nửa ngày nói: “Hắn là phụ hoàng người, thái độ của hắn liền đại biểu phụ hoàng ý tứ, việc này hắn chỉ sợ thật không thể làm chủ, ta lại cấp ông ngoại đi một phong tho, người khiến người ra roi thúc ngựa đưa đi.” Hắn không thể ngồi chờ kết quả, thương một lần hắn là không đền lựa chọn, lúc này đây Lương Quốc đều tưởng đổi hối hạt nhân, hắn tự nhiên cũng muốn nỗ lực một phen. Phụ hoàng hắn cường thế nữa, hắn cũng đến nghe một chút triều thần ý kiến. Phương chính sử không biết Lâm Thanh Uyển chân trước từ hắn nơi này đi ra ngoài, sau lưng liền phái người đi trong cung châm ngòi ly gián. Lúc này hắn chính viết hảo tấu chương, làm người ra roi thúc ngựa đưa về Thục Quốc. Hiện tại Sở Quốc đã diệt, Thục lương giao giới, giao thông phương tiện rất nhiều, thư tín lui tới cơ hồ có thể giảm bớt một nửa thời gian. Lâm Thanh Uyển nói cho hắn thời gian suy xét, ngày hôm sau quả nhiên không hề tới dây dưa, mãi cho đến buổi chiều, hắn mới biết được nàng chạy đi tìm Đại hoàng tử. Hắn lúc này mới nhớ tới vị này chính chủ tới, một cô hàn ý trực tiếp từ xương cùng chỗ trực tiếp dâng lên, Lâm Thanh Uyển cùng Đại hoàng tử nói gì đó, Đại hoàng tử sẽ như thế nào tưởng hắn? Phương chính sử lúc này mới hối hận lên, lúc trước không nên đồng ý Lương Quốc đem Đại hoàng tử đặt ở hoàng cung, hắn muốn gặp mặt không dễ dàng, đối phương lại có thể tùy thời

nhìn thấy hắn.Nhưng lúc trước phải đối Đại hoàng tử bất lợi thế lực không ít, vì an toàn khơi kiên, hắn không dám mạo hiểm a.Hơn nữa việc này cũng là Tân thượng thư cùng Lương Quốc nghị định, việc này hắn mới nhận thấy được trong đó không ổn.Phương chính sử bắt chấp rất nhiều, vội vàng tiến cung cầu kiến Đại hoàng tử.Vì an Thục Quốc tâm, lúc trước Lương Quốc là đem Đại hoàng tử an trí ở hoàng cung trước điện bộ phận một cái trong thiên viện.Nơi đó xưa nay là hoàng đế ngủ lại đại thần khách viện, đã cùng hậu cung ngăn cách, lại ở hoàng cung trong phạm vi, thả bởi vì tới gần triều đình, phi thường an toàn.Lương Quốc còn cô ý khai một cái đường đi cấp Thục Quốc sứ thần, phương tiện bọn họ ra vào. Như vậy Thục Quốc sứ thần tiến cung không cần cùng Lương Đế xin chỉ thị, chỉ cần hướng Thục Quốc Đại hoàng tử đệ thiệp, đối phương đồng ý là có thể tiến.Hơn nữa Thục Quốc sứ thần cũng không thể từ đường đi tiến vào mặt khác khu vực, hơn nữa Lương Đế lại tăng số người thị vệ, trừ phi bọn họ có thể thu mua này một mảnh thị vệ, bằng không hệ số an toàn vẫn là rất cao.Đương nhiên, thủ đường đi còn lại là Thục Quốc Đại hoàng tử mang đến người, để tránh bọn họ hoài nghi Lương Quốc ngăn cách Đại hoàng tử cùng sứ thần tiếp xúc.Lúc này đây, Phương chính sử cũng là trực tiếp đem thiệp giao cho canh giữ ở đường đi bên Thục Quốc thị vệ, bất quá đối phương lại không có trực tiếp đi vào, mà là thu thiệp sau nói: “Điện hạ vừa mới nghỉ ngơi, thà canh giờ đã muộn, đại nhân vẫn là trước ra cung đi, đãi điện hạ đồng ý, hạ quan lại phái người đi trạm dịch trung thông tri ngài.”Phương chính sử sắc mặt khó coi, hỏi: “Lâm quận chúa tới cùng điện hạ nói gì đó?”“Hạ quan chỉ thủ đường đi, như thế nào có thể biết được điện hạ cùng Lâm quận chúa chi ngôn?”“Kia Lâm quận chúa là khi nào rời đi?”“Liền ở đại nhân tới này một canh giờ trước,” thị vệ hợp lại tay cười nói: “Quận chúa là dùng qua cơm trưa cùng buổi chiều trà sau mới đi.”Ý tú là nàng buổi sáng liền tới rồi, cùng Đại hoàng tử nói chuyện một cái buổi sáng thêm buổi chiều.Phương chính sử nháp nháp miệng, “Ngươi mau chóng báo cáo Đại hoàng tử biết, liền nói ta đã thương chiết bẩm báo bệ hạ, ít ngày nữa là có thể được đến tin tức.”Thị vệ cười đồng ý, chờ hắn đi rồi, lúc này mới làm đồng bạn thủ hàn vị trí, hắn cầm thiệp đi vào.Đại hoàng tử đang xem người thu thập đồ vật, Lâm Thanh Uyển hôm nay lại đây đã minh xác nói cho hắn, bất luận hậu thiên Phương chính sử đáp ứng vẫn là không đáp ứng, nàng đều sẽ đưa hắn đi trước Giang Lăng.Ngũ hoàng tử là nhất định phải trở về vội về chịu tang.Đại hoàng tử cũng không phải toàn tin Lâm Thanh Uyển, nhưng Lâm Thanh Uyển tỏ vẻ nhân đối hối hạt nhân sự tình quan trọng đại, cho nên nàng sẽ tự mình đi trước, hắn lúc này mới yên tâm rất nhiều.Lâm Thanh Uyển lần nữa cường điệu, là Lương Quốc tiên để muốn gặp Ngũ hoàng tử, mà tân đế hiểu thuận thả hữu đế, cho nên mới cứ như vậy cấp triệu hồi Ngũ hoàng tử, kỳ thật Lương Quốc phía trước cũng tưởng cùng Thục Quốc tiếp

tục trao đổi hạt nhân, củng cố hai nước hữu hảo quan hệ.Đại hoàng tử một chút cũng không vui điểm này cường điệu, nhưng hắn vẫn là nhịn không được may mắn, may mắn muốn đăng cơ Tứ hoàng tử ngay ngắn, bằng không hắn khả năng thật sự muốn tiếp tục lưu lại nơi này làm trao đổi hạt nhân.Mặc kệ nói như thế nào, Đại hoàng tử lúc này tâm hoa nộ phóng, cho nên cũng không thèm để ý Phương chính sử thế nào, nhìn chằm chằm cung nhân đem hắn đặc biệt thích một ít đồ vật thu hảo mang đi.Kỳ thật hắn ở Lương Quốc này non nớt qua tuổi đến cũng không tệ lăm, Lương Đế lễ ngộ hắn, mà Tứ hoàng tử tuổi cùng hắn cha không sai biệt lăm đại, nhìn hắn trong ánh mắt đều lộ ra thương tiếc.Lại có Ngũ hoàng tử thư tay, Lục hoàng tử cùng hắn chơi rất khá, mà mặt khác thư đồng, tuy ngẫu nhiên có khóc miệng, nhưng bởi vì hắn thân phận quý trọng, cũng không ai dám trăng trộn táo bạo khi dễ hắn.Ngược lại mang theo hắn chơi rất nhiều chưa từng chơi đùa đồ vật, kiến thức không ít đồ vật.Chính là, chơi đến lại hảo, hắn ở chỗ này cũng là tạm trú, nhất cử nhất động toàn phải cẩn thận cẩn thận, nào có nhà mình tự tại?Mà lúc này, Lâm Thanh Uyên chính canh giữ ở hoàng đế linh trước, tối nay đến phiền nàng túc trực bên linh cữu, cùng nàng phân ở bên nhau chính là Tam hoàng tử.Lương Đế hài tử, bao gồm nàng cùng Chung Như Anh này hai cái nghĩa nữ, đều phải cho hắn túc trực bên linh cữu, ban ngày Lâm Thanh Uyên muôn sớm tới tìm một chuyến, sau đó đi xử lý Lý Phiên Viện chính vụ, buổi tối còn lại là cắt lượt.Lâm Thanh Uyên đã không phải lần đầu tiên đê tang túc trực bên linh cữu, nhưng lúc này đây cùng Lâm Giang kia một lần bất đồng, yêu cầu thủ quy củ càng nhiều.Cũng may một bên có Lễ Bộ quan viên nhắc nhở, đảo cũng sẽ không làm lỗi.Nàng yên lặng mà đem kê tắc ngạnh nâng lên để vào chậu than nội, Tam hoàng tử yên lặng mà ngồi quỳ ở một bên, đi theo nàng yên lặng mà khai chuyện về lễ.Lâm Thanh Uyên hành xong lễ, nhìn hắn trực tiếp quỳ rạp trên mặt đất khóc rống, không khỏi đau gối hành hai bước đi dùi hắn, Tam hoàng tử tựa hồ là ngượng ngùng, quay đầu đi lau khô nước mắt.“Đa tạ Tam muội.”Lâm Thanh Uyên thấy hắn sắc mặt không tốt, nhịn không được thấp giọng nói: “Ngài đi trước hậu đường nghỉ tạm đi, nơi này ta tới nhìn.”Tam hoàng tử lắc lắc đầu, quỳ không nhúc nhích, “Ta đã là bất hiếu, không thể ở phụ hoàng bệnh khi hâu hạ tả hữu, có thể nào không cho phụ hoàng túc trực bên linh cữu đâu.”“Kia cũng nên lấy thân thể làm trọng, bệ hạ liên nhìn đâu, ngài đã biết hắn đau lòng ngài, làm sao có thể làm hắn càng đau lòng?”Tam hoàng tử cố chấp lắc đầu, “Nếu không thể túc trực bên linh cữu, đó chính là uổng làm người tử.”Lâm Thanh Uyên nhịn không được nhấp nháp miệng, nàng biết thời đại này đối giữ đạo hiếu coi trọng, có hiếu tử vì giữ đạo hiếu là thật sự ba năm không ăn huân, còn muốn ở cha mẹ mộ trước đáp lều tranh giữ đạo hiếu, một thủ chính là ba năm hiếu tử, ra hiếu khi liền cùng cái dã nhân đường như cũng chỗ nào cũng có.Túc trực

bên linh cữu chỉ là cơ bản nhất, Tam hoàng tử hiển nhiên khúc mắc thâm hậu, nếu là liền linh đường đều không gọi hắn thủ, chỉ sợ trong lòng không qua được kia quan.Nàng không nói nữa, mà là liếc liếc mắt một cái mặt sau thủ cung nhân.Cung nhân lén lút lui ra, không bao lâu liền bung một chén dược tới, Lâm Thanh Uyển tiếp nhận, phụng cấp Tam hoàng tử nói: “Tam ca, bệ hạ đi lên nhất nhớ thương chính là còn lưu tại Thực Quốc Ngũ đệ, cùng thân thể không tốt người, vẫn luôn dặn dò cung nhân phải nhớ đến hầu hạ ngươi uống thuốc.”Tam hoàng tử một chút ăn uống đều không có, nghe vậy nước mắt rơi như mưa, yên lặng mà tiếp nhận, một ngửa đầu toàn uống lên, liền được vị thay đổi cũng chưa phát giác.Lâm Thanh Uyển thở dài nhẹ nhõm một hơi.Này không phải Tam hoàng tử lúc trước phuơng thuốc, mà là ngụ ý tân khai bổ huyết ích khí dược, hắn hôm nay tổng cộng liền ăn mấy khẩu cơm, lại túc trực bên linh cữu, chỉ sợ chờ hoàng đế đưa tang, hắn cũng đỗ.Buổi tối linh đường ít người, trừ bỏ Lâm Thanh Uyển cùng Tam hoàng tử, liền chỉ có một Lễ Bộ quan viên cùng hai cái hầu hạ cung nhân ở.Lúc này mọi người đều vây cực, Lễ Bộ quan viên cùng cung nhân còn có người giao ban, Lâm Thanh Uyển cùng Tam hoàng tử lại là muôn vẫn luôn thủ.Hai người lúc này đã ngã vào trên chiếu ngủ, Lễ Bộ quan viên thấy canh giờ đến, nhìn mắt Tam hoàng tử cùng Lâm Thanh Uyển, cuối cùng vẫn là quyết định đầy tinh Lâm Thanh Uyển.Lâm Thanh Uyển mở to mắt, nhìn thoáng qua canh giờ, yên lặng tiến lên thêm du tháp hương tế điện.Đem kẽ tắc ngạnh quăng vào chậu than, Lâm Thanh Uyển hành xong một bộ lễ sau xoay người xem Tam hoàng tử, thấy hắn sắc mặt không tốt, không khỏi đi sờ hắn tay, vào tay một mảnh lạnh băng, hiển nhiên là lạnh tới rồi.Lâm Thanh Uyển nhăn nhăn mày, đem nàng chấn phô hảo, cấp Lễ Bộ quan viên thử một cái ánh mắt, hai người thật cẩn thận mà cho hắn phiền một cái thân, làm hắn nằm đảo chấn thượng, lại cho hắn đắp lên hắn chấn.Lâm Thanh Uyển thở dài nhẹ nhõm một hơi, cảm thấy túc trực bên linh cữu thật không phải người làm việc, may mắn nàng thân thể này đặc thù, băng không kháng định cũng thủ không được.Lễ Bộ quan viên kính nể nhìn Lâm Thanh Uyển liếc mắt một cái, hắn một đại nam nhân đều cảm thấy chịu không nổi, Lâm quận chúa lại có thể mặt vô dị sắc.Lúc này chính là mùa đông khắc nghiệt a.Lâm Thanh Uyển yên lặng mà ngồi ở trên chiếu, trong lòng lại nghĩ đến đợi cho Giang Lăng muôn như thế nào cùng Trương tướng quân nói.Làm cho đối phuơng nhanh chóng đem Ngũ hoàng tử đưa tới.Tam hoàng tử ngày hôm sau rạng sáng tỉnh lại khi sắc mặt hảo một ít, thấy hắn dưới thân phô Lâm Thanh Uyển chấn, một khuôn mặt nháy mắt đỏ lên, nọa nọa nói: “Này, này sao được, muội muội buổi tối nhưng thụ hàn?”Lâm Thanh Uyển đối hắn cười nói: “Ta từ trước đến nay thiên miên, ngủ không được, cho nên không quan trọng, tam ca đã tĩnh, chúng ta liền đi hậu đường dùng chút cháo cơm đi.”Tam hoàng tử không ăn uống.Lâm Thanh Uyển

liền nói: “Còn có 46 thiên đâu, chẳng lẽ tam ca muôn vẫn luôn không ăn không uống sao?” Tam hoàng tử lúc này mới đứng dậy cùng nàng đi hậu đường, trên bàn chỉ có tiểu màn thầu cùng một chậu cháo, cùng với hai cái đĩa dưa muối, hai người yên lặng mà dùng cơm sáng. Lâm Thanh Uyển nhìn chằm chằm vào Tam hoàng tử, thăng đến hẵn đem trong chén cháo toàn bộ uống xong, lúc này mới buông chén đũa, thở dài nói: “Tam ca, ngày mai ta liền phải khởi hành ly kinh, về sau cùng ngươi cùng nhau gác đêm hǎn là Như Anh, ngài đừng nhìn nàng sơ lǎng hào phóng, kỳ thật tâm tư cũng tinh tế thật sự.” Nàng nói: “Trừ bỏ Chung lão tướng quân cùng Tề tỷ phu, bệ hạ là đối nàng tốt nhất người, lần trước ta xem nàng thiếu chút nữa ở linh đường thương ngất xỉu đi, ta không ở trong cung, còn thỉnh tam ca nhiều chiêu cǒ một chút nàng, nhìn chằm chằm nàng đúng hạn dùng cơm, đúng hạn uống thuốc, đúng hạn nghỉ ngơi, chờ có vì giữ đạo hiếu liền hỏng rồi thân mình. Bệ hạ vẫn luôn nhìn đâu, Như Anh tỷ tỷ nếu là quá không tốt, hǎn trong lòng cũng sẽ không dễ chịu.” Tam hoàng tử nhấp nháp miệng, lời này cùng với là dặn dò hǎn chiêu cǒ Chung Như Anh, không bằng nói là dặn dò hǎn chiêu cǒ hảo tự mình.

Chương 488: Đổi hồi

Thường nghe người ta nói vị này nghĩa muội lợi hại, làm người chu đáo, hiện giờ hắn mới tính cảm nhận được, quả thực như tẩm mìn trong gió xuân, không có một chỗ không ổn thiếp.Lúc này đây, Tam hoàng tử không lại chống dây, gật đầu đồng ý.Tuy rằng như thế, Lâm Thanh Uyển vẫn là lại thêm vào dặn dò Chung Như Anh một lần, làm nàng chú ý một ít Tam hoàng tử.Chung Như Anh hỏi, “Ngươi này đi Giang Lăng, cần phải ta đưa ngươi một ít người?”“Không cần, Tú điện hạ đều an bài hảo,” Lâm Thanh Uyển nói: “Thả lần này sẽ không rời đi lâu lắm.”Lâm Thanh Uyển hộ tống Thục Quốc Đại hoàng tử đi Giang Lăng, hoàng đế phái hai ngàn cấm quân cho nàng, chính là vì bảo hộ Đại hoàng tử.Thục Quốc tình huống so Lương Quốc muôn phúc tạp rất nhiều, còn không biết có bao nhiêu người hy vọng hắn liền lưu tại Lương Quốc hoặc chết ở Lương Quốc đâu.Lần này Lâm Thanh Uyển lại là không trải qua Thục Quốc đồng ý liền cường ngạnh muốn đổi hồi hạt nhân, tự nhiên càng phải bảo vệ hắn an toàn.Lâm Thanh Uyển phải rời khỏi, Tú hoàng tử chỉ đưa bọn họ đến cửa cung, “Ta ở kinh thành chờ ngươi tiếp Ngũ đệ trở về.”Lâm Thanh Uyển gật đầu, thỉnh Thục Quốc Đại hoàng tử lên xe, Phương chính sử cũng tới, hắn là không đáp ứng đổi hồi hạt nhân, nhưng Lâm Thanh Uyển muốn mang Đại hoàng tử đi Giang Lăng, hắn lại không thể không đi theo.Nếu là Đại hoàng tử cũng đi theo phản đối, hắn mới có cường ngạnh lý do lưu tại Lương Đô, nhưng Đại hoàng tử hắn là vui sướng cùng người đi, không tồn tại cưỡng bách, làm hắn phản đối đều không có lý do.Đoàn người ra kinh thành liên hướng Giang Lăng mà đi, dọc theo đường đi sở qua thành phần lớn quái bách, các bá tánh đều ở vì Lương Đế giữ đạo hiếu.Lâm Thanh Uyển còn ăn mặc đồ tang, cấm quân nhóm bên hông cũng đều thúc bách đai lưng, vì chiếu cố Đại hoàng tử, bọn họ đi được cũng không cấp.Cũng là vì cấp Thục Quốc phản ứng thời gian.Thục Quốc bên kia còn chưa thu được Lương Đế băng hà tin tức, nhưng thật ra Ngũ hoàng tử ở chặng vang thu được trước đây Tú hoàng tử viết Lương Đế bệnh nặng tin tức.Hắn gấp đến độ xoay quanh, biến làm người thu thập đồ vật, biến muốn vào Thục cung đi cầu tình, muốn hồi Lương Quốc đi thăm.Phụ hoàng thân thể ở nửa năm trước liền không tốt

lắm, hắn sớm có đoán trước, nhưng lúc này được đền xác thực tin tức, vẫn là lo lắng không thôi.Chính mình đại nhi tử còn ở Lương Quốc đâu, Thục đế đương nhiên không có khả năng phóng hắn rời đi, cho nên ôn thanh trấn an hạ Ngũ hoàng tử, lại kéo dài một đoạn thời gian.Nhưng không hai ngày, hắn liền thu được Lương Quốc truyền đến quốc thư, Lương Đế băng hà, Lương Quốc muốn tiếp hồi Ngũ hoàng tử vội về chịu tang, đã đem Đại hoàng tử hộ tống ra kinh, tính toán ở hai nước biên cảnh Lăng Châu vùng trao đổi.Hiện tại Giang Lăng phủ toàn bộ đều bị Lương Quốc chiếm, mà Giang Lăng hướng nam tiếp theo cái thành chính là Lăng Châu, đó là Thục Quốc chiếm hạ thành.Hiện giờ trấn thủ nơi đó chính là Đại hoàng tử ông ngoại Trương tướng quân.Thục đế thu được tin tức, còn ở do dự khi, liền có tin tức linh thông đại thần nói: “Bệ hạ, Lương Quốc Ngũ hoàng tử cũng thu được tin tức, Lương Quốc còn phái người tới đón hắn, lúc này người cũng tới rồi trạm dịch, nếu Lương Quốc quyết tâm muôn đổi hồi hạt nhân, ta chờ chỉ sợ không thể cường lưu.”“Thả vì phụ giữ đạo hiếu là nhân luân, ta chờ tống không thể ngăn đón Lương Quốc Ngũ hoàng tử trở về vội về chịu tang.”Càng có nhân đạo: “Đại hoàng tử thân phận quý trọng, tống không thể vẫn luôn lưu tại Lương Quốc vì chất, không bằng trước đem Đại hoàng tử đổi trả về, về sau hai nước lại muôn trao đổi hạt nhân đi thêm thương nghị đó là.”“Không tồi, lúc này hai nước không nên xung đột, hay là nên hoà bình là chủ, huống chi vẫn là đổi hồi hạt nhân như vậy sự.”Đương nhiên, cũng có phản đối người, “Chỉ sợ hạt nhân một đổi hồi, lại muôn trao đổi liền thiên nan vạn nan.”Còn có người nói: “Bệ hạ, hiện giờ Lương Quốc mới cũ luân phiên, nói không chừng chính là ta Thục Quốc cơ hội.”Lời này vừa nói ra, không đợi Thục đế nói chuyện, liền có đại thần tráng người nọ liếc mắt một cái nói: “Quốc khố vô bạc, kho lúa không có lương thực, mới đánh hạ Sở địa lại chưa từng hoàn toàn yên ổn, tùy tiện đổi lương xuất chiến, có phải hay không cũng quá mức tự tin một chút.”“Nếu là Lương Quốc Nhị hoàng tử còn ở trong triều, có lẽ còn sẽ có loạn tượng, nhưng hắn bị biếm vì thứ dân, lương hoàng thất đã chọn định Tứ hoàng tử, còn có gì loạn tượng?”“Lư Chân, Chung Như Anh cùng Thôi Chính đều không phải ăn chay, càng đừng nói năm nay tân khởi Lâm Tín, Lương Quốc còn thu phục Hạng Thiện,” nói chuyện đại thần dừng một chút nói: “Một cái Hạng Thiện liền có thể để chúng ta nhiều ít thiên quân vạn mã?”Nói tráng ra là, lúc này khơi mào chiến sự, sợ không phải người nã tàn.Thục đế liên sâu kín thở dài một hơi, khí còn không có than xong, bên ngoài liền có thị vệ tới báo, “Bệ hạ, Lương Quốc có sứ huề quốc thư mà đến, Lương Quốc Ngũ hoàng tử đã ở bên ngoài chờ trú.”Thục đế liền biết, là tới đón Ngũ hoàng tử những người đó.Nghĩ nghĩ liền nói: “Tuyên bọn họ vào đi.”Nếu đã lưu không được người, kia không bằng đem người hảo hảo tiễn đi, cũng coi như là giữ gìn một chút hai nước quan hệ.Lâm Thanh Uyển phái tới tiếp Ngũ

hoàng tử Lý Phiên Viện quan viên ra roi thúc ngựa đuối tới Thục đô, chỉ tới kịp cùng Ngũ hoàng tử nói trong chốc lát lời nói liền khẩn cấp hướng Thục cung đệ quốc thư câu kiến.Lâm quận chúa làm cho bọn họ nắm chặt thời gian, bỏ lỡ hôm nay triều hội, vậy đến lại chờ một ngày.Ngũ hoàng tử lúc này còn có chút ngốc, Lý Phiên Viện quan viên nhìn liên tục thở dài, trấn an hắn nói: “Điện hạ đừng lo lắng, hạ quan ra kinh khi Lâm thượng thư lần nữa công đạo, nhất định phải nhanh chóng hộ tống ngài đi trước Lăng Châu, tới rồi nơi đó liền có thể về nước.”Ngũ hoàng tử liền hít hít cái mũi, hỏi: “Tù Thục đô đến Lăng Châu chúng ta phải đi mấy ngày?”“Nếu là ta chờ lên đường, ba ngày đủ rồi, điện hạ còn nhỏ, cho nên chậm một chút, đến muộn năm ngày ta hứa.”Ngũ hoàng tử liền nháy nháy miệng, “Ta đã trưởng thành.”Quan viên nhìn chỉ tới chính mình bả vai chỗ thiêu niên thiện ý cười, không nói gì.Ngũ hoàng tử liền cùng bị dẫm cái đuôi miêu giống nhau nhảy dựng lên, đǒ bùng đôi mắt kêu lên: “Ta trưởng thành, cô đã trưởng thành!”Quan viên hoảng sợ, vội vàng nói: “Là, là, điện hạ đã trưởng thành.”Ngũ hoàng tử đôi mắt đỏ bừng, nhịn không được lau một chút đuôi mắt, cúi đầu không làm người thấy hai mắt của mình.Sự tình tiến hành thật sự thuận lợi, Thục đế đồng ý bọn họ thỉnh cầu, cũng bắt đầu an bài người hộ tống bọn họ đi trước Lăng Châu.Ngũ hoàng tử không nhiều dừng lại, đồ vật sớm hai ngày trước liền thu thập hảo, chỉ chờ Thục đế cùng ý là có thể khởi hành.Chờ bọn họ đuối tới Lăng Châu khi, Trương tướng quân sớm chờ, hắn hai ngày trước liền thu được Giang Lăng gởi thư, nói là Đại hoàng tử đã đến Giang Lăng, chỉ chờ Ngũ hoàng tử vừa đến liền trao đổi.Ngũ hoàng tử bọn họ chỉ ở Lăng Châu nghỉ ngơi cả đêm, ngày hôm sau liền chạy tới hai nước biên cảnh, ở biên cảnh chỗ hoàn thành trao đổi.Lần này Ngũ hoàng tử cùng Đại hoàng tử gặp mặt, đổi thành chỉ tới Ngũ hoàng tử bả vai chỗ Đại hoàng tử mục hàm đồng tình nhìn hắn.Một cái choai choai hài tử, một thiếu niên, hai người yên lặng mà ở biên cảnh chỗ đối diện, Đại hoàng tử nhón chân tiêm, duỗi tay vỗ vỗ bờ vai của hắn nói: “Nén bi thương thuận biến.”Ngũ hoàng tử trầm mặc không nói chuyện.Đại hoàng tử liền trầm ổn nói: “Lần này ở Lương Đô đa tạ ngươi chiêu cõi, ta về sau sẽ cùng ngươi viết thư.”Ngũ hoàng tử cũng nháy miệng nói: “Có ngươi tin, ngươi biếu ca bọn họ cũng mang ta chơi không ít hảo ngoạn đồ vật, ta cũng muôn cảm ơn ngươi.”Đại hoàng tử liền thở dài nhẹ nhõm một hơi, “Vậy là tốt rồi, kia chờ ngươi trở lại Lương Đô, chúng ta lại thư từ lui tới đi.”Hắn nhìn về phía đang đứng ở bên nhau Lâm Thanh Uyển cùng ông ngoại, nhỏ giọng nói: “Bọn họ giống như nói xong rồi.”Lúc này, Lâm Thanh Uyển mới vừa cùng Phượng chính sứ trao đổi hảo quốc thư, đang cùng Trương tướng quân hành lễ cáo từ.Lâm Thanh Uyển đổi hắn cười nhạt nói: “Trấn thủ Giang Lăng chính là ta chất nhi, hắn tuổi tác tiểu, nếu có không hiểu chuyện chỗ, còn thỉnh Trương tướng quân nhiều chỉ giáo, vạn không cần một

chút mâu thuẫn nhỏ liền ánh hưởng hai nước quan hệ.”Hiển nhiên là nghe nói trước đó không lâu hai nước binh lính xung đột.Trương tướng quân liền không thèm để ý cười nói: “Phía dưới bọn nhái ranh không nghe lời, lén dùa giõn, đảo làm Lâm quận chúa lo lắng.”Lâm Thanh Uyển liền thở dài nhẹ nhõm một hơi nói: “Vậy là tốt rồi, hai mà đều mới vừa trải qua chiến sự, đúng là yêu cầu nghỉ ngơi lấy lại sức là lúc, ta thật sự không muốn tái kiến hai nước bá tánh lâm vào chiến loạn bên trong.”Trương tướng quân nhìn thoáng qua Phương chính sử, cười nói: “Đây là tự nhiên, chúng ta hai nước là liên bang, nào có chính mình đánh người một nhà đạo lý?”Lâm Thanh Uyển cười gật đầu, “Đúng là đâu, vẫn là Trương tướng quân hiểu rõ.”Nàng nhìn về phía hai cái hoàng tử phuong hướng, cười nói: “Lần này Ngũ hoàng tử đi sứ Thục Quốc nhiều dựa vào chư vị chiêu cống, về sau có cơ hội tới Lương Đô, tại hạ mang Ngũ điện hạ thỉnh chư vị lãnh hội Lương Đô phong tình.”“Cũng đa tạ Lâm quận chúa một đường chiêu cống Đại hoàng tử.”Trương tướng quân cười nói: “Quận chúa nếu tới Thục đô, ta tuy không thể tự mình chiêu đãi, lại nhất định kêu trong nhà mấy cái hài tử khoản đãi.”Lâm Thanh Uyển ha ha cười nói: “Hảo nhã, có cơ hội nhất định đi Thục đô đi vừa đi.”Hai bên trao đổi hạt nhân liền từng người tan, Lương Quốc bên này chính giữ đạo hiếu, bằng không hai bên còn có thể bãi mây bàn tiệc rượu.Lâm Thanh Uyển mang đi Ngũ hoàng tử, trở lại Giang Lăng, Lâm Thanh Uyển liền làm người cầm một bộ đồ tang cho hắn, nói: “Mặc ở bên trong đi, nghỉ ngơi một đêm, chúng ta sáng mai liền khởi hành hồi kinh.”Ngũ hoàng tử lúc này mới phát hiện Lâm Thanh Uyển áo ngoài bên trong xuyên cũng là đồ tang, hắn hốc mắt đỏ lên, nước mắt rớt cuộc không nín được, liền cùng chặt đứt tuyến trân châu giống nhau đi xuống lạc, hắn khụt khịt hỏi: “Phụ hoàng, phụ hoàng hắn là đi như thế nào?”Lâm Thanh Uyển liền thở dài một hơi, đem người xách trở về phòng, đem nàng hồi kinh sau trải qua sự mơ hồ nói một lần, đặc biệt nói Lương Đế đối hắn không tha cùng lo lắng, lại nói: “Bệ hạ bệnh nặng, Tứ điện hạ liền phái người đi thông tri ngươi, nhưng hai nước chính thương nghị kéo dài trao đổi hạt nhân sự, muốn đem ngươi tiếp trở về còn phải phí một phen công phu, ai cũng không nghĩ tới bệ hạ sẽ nhanh như vậy, thế nhưng không cho các ngươi thấy cuối cùng một mặt.”Nàng thở dài: “Cũng nguyên nhân chính là này, chúng ta mới cứ thế cấp muôn đổi hồi ngươi, vì chính là đuổi ở bệ hạ đưa tang trước làm ngươi hồi kinh gấp một lần.”Lúc này đây đổi chất quá trình Ngũ hoàng tử là toàn bộ hành trình tham dự, cũng biết Thục Quốc phía trước không quá nguyện ý, là Lương Quốc bên này thái độ kiên quyết mới có thể nhanh như vậy ra Thục, nhưng trong lòng vẫn là thực thương tâm.Lâm Thanh Uyển duỗi tay sờ sờ hắn đầu, nói: “Ngươi trước rửa mặt, trong chốc lát chúng ta cùng nhau ăn một bữa cơm, ngày mai liền đi, không cần mấy ngày là có thể trở về rồi.”Ngũ hoàng tử ngẩng đầu nhìn về phía

nàng, hỏi: “Phụ hoàng cho chúng ta đều làm an bài?”“Đúng vậy,” Lâm Thanh Uyển nói: “Các ngươi mỗi người đều an bài rồi, chỉ chờ bệ hạ đưa tang, tân đế đăng cơ sau liền tuyên bố, nếu vô tình ngoại, các ngươi huynh đệ mấy cái một cái thân vương là không chạy thoát được đâu.” Ngũ hoàng tử nhấp miệng nói: “Ta không nghĩ đương nhàn tản thân vương, ta đã có thể lớn lên, có thể vì phụ hoàng phân ưu.”“Vậy lấy ra ngươi năng lực tới, đi đả động ngươi tú ca,” Lâm Thanh Uyển nói: “Ngươi tú ca lòng dạ to rộng, liền ngươi nhị ca đều dung hạ, chỉ cần ngươi có năng lực, lại không trái pháp luật, tự nhiên sẽ dùng ngươi, đánh hô thân huynh đệ sao.” Ngũ hoàng tử liền nắm chặt nắm tay, trong mắt lập loè quang mang, hắn đã trưởng thành, sẽ không cô phụ phụ hoàng kỳ vọng.

Chương 489: Phong thưởng

Lâm Thanh Uyển hộ tống Ngũ hoàng tử trở lại kinh thành khi, hoàng đế tang lễ đã qua hơn phân nửa, bởi vì khóc tang cùng giữ đạo hiếu, cả triều, từ quân đến thần toàn bộ gầy một vòng lớn, tiêu tụy vô cùng. Đặc biệt là Tam hoàng tử cùng Tú hoàng tử, người trước là bởi vì thân thể kém, người sau là bởi vì đã muôn giữ đạo hiếu, còn muôn xử lý quốc sự. Lâm Thanh Uyển cùng Ngũ hoàng tử an toàn trở lại kinh thành, tất cả mọi người thở dài nhẹ nhõm một hơi. Tú hoàng tử bắt Lâm Thanh Uyển tráng đinh, lại an bài Ngũ hoàng tử đi thế Tam hoàng tử, lúc này mới nhẹ nhàng một chút. 49 ngày mãn sau, hoàng đế đưa tang, nhân hoảng lăng đã sớm tu sửa hảo, cho nên có thể trực tiếp hạ táng. Mà từ hoảng lăng trở về, kinh thành không khí lúc này mới chậm rãi từ bi thông trung ra tới, lúc này đây quốc hiếu, Tú hoàng tử làm bá tánh thủ nửa năm, quan viên muốn thủ mãn một năm. Chiếu lệnh từng điều đi xuống, Lễ Bộ cũng chuẩn bị tốt tân để đăng cơ công việc, nhân còn ở quốc tang kỳ, Tú hoàng tử bản nhân cũng không phải xa hoa người, bởi vậy cũng không có đại làm, chỉ là chiếu lưu trình đi rồi một lần, sau đó ở Lễ Bộ tuyển định nhật tử tế thiên đăng cơ. Nghị hoàng tử từ hoảng lăng sau khi trở về vẫn là thứ dân thân phận, mà vài vị hoàng tử trung, cũng chỉ có hắn đổi ngôi vị hoàng đế có niệm tưởng, hắn không có quấy mưa gió năng lực, Tú hoàng tử đăng cơ tự nhiên thái bình không có việc gì. Tân để đăng cơ phía sau một sự kiện đó là định niêm hiệu. Trừ tịch đã ở quốc hiếu trung qua đi, tân một năm đã đến, tự nhiên muốn định tân niêm hiệu. Cuối cùng tân để định rồi “Bình Hi” hai chữ. Bình Hi nguyên niêm, Lương Đế đại phong triều thần, trừ bỏ Tam hoàng tử, Ngũ hoàng tử này đó hoàng thân ngoại, còn có Chung Như Anh, Lư Chân, Lâm Thanh Uyển, thậm chí Hạng Thiện này đó lập công lớn người. Ba vị hoàng tử đều bị phong làm thân vương, y tự phong hào vì Tề Lỗ Trịnh. Nghị hoàng tử chỉ có ban thưởng, vẫn như cũ vì thứ dân, vẫn chưa có phong. Nhưng lúc trước hắn là Tề gia bị tiên đế đuổi ra kinh thành, chỉ dám ở ngoại ô trong thôn cư trú, hiện tại tiên đế lại không hề hạn chế hắn vào thành, thả còn ở ngoài thành thưởng hắn hai cái thôn trang, ít nhất sinh hoạt vô ngu. Chính là với hắn mà nói, đã từng chỉ một bước xa liền có thể ngồi trên cái kia một người dưới vạn người phía trên vị

trí, hiện tại lại phải làm cái liên thân sỹ đều không bằng tiếu địa chủ, chỉ trong lòng tra tấn liền không biết có bao nhiêu. Đặc biệt là ở huynh đệ mấy cái hậu thường lúc sau, càng có vẻ hăn này dãi ngộ có bao nhiêu kém. Chính là hăn biết, này hết thảy đều là phụ hoàng an bài, không, phụ hoàng chưa cho hăn bắt luận cái gì an bài. Lúc ấy phụ hoàng lời nói còn hăn còn ở nhĩ sườn, hiện tại này hết thảy bắt quá là lão tú đáng thương hăn mới cho, nhưng hăn như thế nào sẽ yêu cầu lão tú thương hại, hăn chính là hăn huynh trưởng, đã từng, lão tú thấy hăn đều phải tất cung tất kính hành lễ, kêu hăn một tiếng “Nhi ca”. Càng muôn, Nhị hoàng tử càng đi không ra cái này ma chướng, cả người đều có chút điên khùng lên, lại sinh một cái nử nhi Nhị hoàng tử phi đương nhìn không thấy hăn, thấy hăn nổi điên khiến cho hạ nhân đem hăn nhốt ở trong phòng, không cho hăn đi ra ngoài gắp rác rồi. Phía trước bị đuổi ra kinh thành, nếu không phải nhà mẹ đẻ trộm chi viện, bọn họ liền com đều ăn không nổi, hiện tại tân đế đổi bọn họ thái độ mềm mại điểm, nhật tử cũng chậm rãi hảo quá lên, nàng nhưng không nghĩ lại xảy ra chuyện. Mọi người cũng không biết Nhị hoàng tử điên khùng, lúc này đúng là mới cũ luân phiên là lúc, thể lực tuy không đến mức muôn một lần nữa tẩy bài, nhưng cũng là một lần nữa điều chỉnh, mỗi người tâm đều là cao cao dẫn theo. Vài vị hoàng tử nữ trung, trưởng công chúa phong thường hăn là dày nhất, không chỉ có chính mình vị cùng thân vương, liền hai cái nhi tử cũng đến phong quốc công. Phải biết rằng, lương thừa đường chế, công chúa, quận chúa con nối dõi nhưng kế thừa tài sản tước điền chờ, lại không có thừa tước tư cách, trừ phi mời sủng hoặc lập công lớn. Mà trưởng công chúa hai cái nhi tử còn chỉ là thiếu niên, lúc này liền bị phong làm quốc công, thả vẫn là nhưng truyền đến hậu đại quốc công tước vị, này ý nghĩa nhưng bảo toàn bộ gia tộc năm đời phồn quý, dãi ngộ cùng hoàng tử xáp xỉ. Tiên đế quả nhiên đau sủng trưởng công chúa. Phong thường vừa ra, không chỉ có Lâm Thanh Uyển, chính là Thái Hậu cũng thở dài nhẹ nhõm một hơi, nguyên lai ân cập công chúa hai cái nhi tử, kia còn hảo. Trưởng công chúa cũng thực vui vẻ, này ý nghĩa nàng hai cái nhi tử có bảo đảm. Nhưng mà này phân vui vẻ vẫn chưa liên tục bao lâu, bởi vì nàng phát hiện, chính mình ở trong triều kinh doanh thể lực đang ở theo lần này biến động chậm rãi bị xa lánh ra triều đình. Kỳ thật tân đế có thể cho Lư Chân đám người phong thường cũng không nhiều, bởi vì hăn mới vừa đăng cơ, về sau có rất nhiều kiến công lập nghiệp thời cơ, nếu lúc này phong thường quá hậu, kia tương lai liên phong không thể phong. Cho nên lần này bất quá là một ít vinh dự danh hiệu cùng ban thưởng một ít vàng bạc cấp đồng ruộng mà thôi. Biết Chung Như Anh ái mã, tân đế liền thưởng nàng một cái tiều trại nuôi ngựa, mà Lâm Thanh Uyển thích mà, liền lại cho nàng thưởng một miếng đất. Lần này trọng điểm an bài hăn là Hạng Thiện chờ trước Sở Quốc quan viên phong thường, còn có Cơ Nguyên, Diêu Thời đám

người an bài.Kinh Nam đạo trãm phế đãi hưng, yêu cầu rất nhiều quan viên, tân đế muốn khai ân khoa, nhưng trước đó cũng muốn trước phái một bộ phận quan viên đi trước Kinh Nam các huyện xử lý chính vụ, tổng không thể chờ tân khoa tiến sĩ khảo ra tới lại phái đi.Lâm Thanh Uyển cho rằng này đó tân nhân không kinh nghiệm, vừa lên tuỳ tiện phái đi này đó quan trọng địa phương đổi địa phương bá tánh cùng đổi tiến sĩ bản thân đều không tốt, nhân các triều thần đều tán đồng, hoàng đế liền từ trong triều cập Lương Quốc các châu huyện điều phái không ít quan viên đi trước Kinh Nam đạo.Chờ năm nay ân khoa kết thúc, lấy tân tiến sĩ sau lại một lần nữa an bài.Trưởng công chúa thế lực đó là tại đây tràng biến động trung chậm rãi bị xa lánh đi ra ngoài, không chỉ có rời xa triều đình, còn rời đi kinh thành, phiêu hướng các nơi.Ngay từ đầu, trưởng công chúa không có phát hiện, nhưng chờ nàng phát hiện chỉ có hai ba cái nàng chính mình biết đến tâm phúc còn lưu tại kinh thành ngoại, lúc trước mượn sức mọi người toàn rời đi kinh thành, thậm chí ẩn ẩn có cùng nàng phân chia giới tuyến là lúc, nàng liền hiểu được.Nhất thời hận đến ngứa răng, “Lão tử đây là muôn vát chanh bô vở? Hảo tính kế a!”Một tay thúc đẩy việc này Lâm Thanh Uyển cùng Thái Hậu ăn ý đem này hắc oa khẩu ở tân đế trên đầu, đương nhiên, sự tình cũng không có như vậy kết thúc.Lâm Thanh Uyển có vũ các hoàng tử nhiều cùng đường huynh đệ cùng anh em bà con nhóm lui tới, vì thế còn đề nghị hoàng đế, “Ô tiên đế trong lòng, Tứ điện hạ hài tử là tôn, Tam điện hạ cùng trưởng công chúa hài tử cũng là tôn, cỗ giáo dục cũng nên là giống nhau. Thả thế nhân thường nghi hoàng gia thân duyên đậm bạc, bệ hạ không bằng làm cho bọn họ cùng nhau đọc sách sinh hoạt, cũng hảo bồi dưỡng cảm tình.”“Liền sợ bọn họ sẽ cùng Ngũ đệ lục đệ giống nhau, chỉ biết cùng nhau trốn học.”Lâm Thanh Uyển liền cười, “Làm Lỗ Vương chính mình đi học, hắn cũng sẽ trốn học, đây là cá nhân vấn đề.”Lâm Thanh Uyển lại nói: “Tiên đế giáo dục bệ hạ nhóm khi liền làm được thực hảo, hài tử sao, giới xa hoa, vẫn là kham khổ một ít hảo. Tinh thần thượng phong phú mới là chân chính phú dưỡng.”Đây là đang nói hắn hiện tại cấp mấy đứa con trai thật tốt quá, tân đế nghĩ, cảm thấy không đúng lầm, nói thầm nói: “Phụ hoàng khi đó là không có tiền...”Cho nên thượng thư phòng mười năm sau đều chưa từng tu sửa quá, bọn họ tiền tiêu vặt cũng chưa bao giờ trướng quá, mới không thể xa hoa.Lâm Thanh Uyển liền thở dài: “Hiện tại cũng quốc khố hư không a, thả bệ hạ đừng quên, ngài cùng vài vị Vương gia phảm tính đều giai, nhưng không có lịch đại hoàng tử trung úc hiếp nhỏ yếu cùng xa hoa lãng phí vô độ tật xấu.”Này long thí chụp hảo, tân đế thâm chấp nhận, vì thế đồng ý nàng đề nghị, cũng đổi Hoàng Hậu nói: “Ngươi thiếu hướng lên trên thư phòng tặng đồ, hiện tại làm cho bọn họ tưởng cái gì phải cái gì, về sau còn không được vô pháp vô thiên, hài tử sao, nhật tử kham khổ một ít không có gì.”Hoàng Hậu tuy rằng đau lòng hài tử, nhưng

cũng không dám vi phạm hoàng đế, yên lặng mà đồng ý.Vì thế, thượng thư phòng ngày lành mới qua không mấy ngày liền lại khôi phục nguyên dạng, hơn nữa hoàng đế hạ chỉ, Tề Vương cùng trưởng công chúa hài tử cũng muôn tiên cung tới đọc sách, mấy cái hài tử không chỉ có là đường huynh đệ cùng anh em bà con, cũng là cùng trường, như vậy về sau mới có thể tương thân tương ái, cho nhau nâng đỡ.Trưởng công chúa cùng Tề Vương cũng chưa ý kiến, bọn họ có thể cùng đời kế tiếp hoàng đế người được đê cử thân cận một ít, tự nhiên không phải chuyện xấu.Nhưng thực mau bọn họ liền phát hiện không đúng rồi, bởi vì thượng thư phòng nhật tử có thể so trong nhà tư thực muôn khổ sở đến nhiều.Ở thượng thư phòng, hết thảy tuân thủ vẫn là chế độ cũ.Tiên đế lúc ấy cũng không đến mức bạc đãi nhi tử, mỗi ngày chương trình học trung gian đều có điểm tâm số định mức, đồ ăn cũng đều dinh dưỡng ngon miệng.Nhưng là, cũng so ra kém ở tự mình trong nhà, bọn họ muốn ăn cái gì đều có thể kêu phòng bếp làm, thuộc về gọi món ăn.Khóa gian còn có thể mang theo gã sai vặt bọn hạ nhân chơi chút đa dạng trò chơi, nhưng ở thượng thư phòng, tuy rằng cũng có thể ngoan nhi, nhưng lại muốn chịu rất nhiều hạn chế.Nhất quan trọng chính là, Lỗ Vương cùng Trịnh vương còn ở thượng thư phòng đọc sách đâu!Không sai, chưa từng thành niên Lỗ Vương cùng Trịnh vương tuy rằng có phong hào, phủ đệ cũng ban xuống dưới, nhưng hoàng đế sợ hai cái đệ đệ thủ không được dụ hoặc học cái xâu, bởi vậy hạ ý chỉ, bọn họ đến năm mươi tám, thành thân sau mới có thể dọn ra hoàng cung.Hơn nữa bọn họ còn chưa từng kết nghiệp, cho nên còn phải tiếp tục ở thượng thư phòng đào tạo sâu, cái này làm cho hùng tâm tráng chí, muôn tiến triều đình đại triển quyền cước Lỗ Vương đại chịu đả kích.Vì thế, hắn liền lăn lộn khởi mấy cái chất nhí cùng cháu ngoại trai tới, hắn lãnh Trịnh vương ở thượng thư phòng tác oai tác phúc, muốn chơi đánh giặc trò chơi, hắn nhất định đến là tướng quân, đem so với hắn tiểu nhân chất nhí cháu ngoại trai nhóm chỉ huy đến xoay quanh;Muốn chơi cưỡi ngựa, kia hắn nhất định là người, những người khác làm mĩ...Hoàng đế cùng Tề Vương còn bã, bởi vì bọn họ chính là thượng thư phòng ra tới, năm đó bọn họ cũng là như vậy lăn lộn bọn đệ đệ, cho nên tập mãi thành thói quen, cũng không hướng trong lòng đi.Nhưng trưởng công chúa không được a, nàng hai cái nhí tử từ trước đến nay bảo bối thật sự, ở trong phủ liền nói một không hai, giống cái tiểu bá vương giống nhau, như thế nào có thể vào cung đã bị người khi dễ?Nàng còn không có kịp tiến cung cùng hoàng đế tính nàng thế lực bị xa lánh trưởng, liền trước bị hai đứa nhỏ khóc nháo tiên cung tìm Thái Hậu cáo trạng.Nếu là hài tử ở thượng thư phòng vẫn là bị khi dễ, kia còn không bằng về nhà tới, nàng vẫn như cũ thỉnh danh nho giáo hai đứa nhỏ.Thái Hậu từ tiên đế đi sau liền uể oải, nghe vậy liền nói: “Người mấy cái đệ đệ ở thượng thư phòng đều là như vậy lại đây, cũng không gặp bọn họ đã bị ai khi dễ, bị ủy khuất, muôn

ta nói, ngươi chính là quá sủng Thanh Nhi cùng Phong nhi bọn họ.” Thái Hậu nghĩ đến khoảng thời gian trước những cái đó danh sách người trên, sắc mặt có chút khó coi nói: “Nếu cảm thấy bị ủy khuất, vậy làm cho bọn họ ở tại trong cung, đem bã tìm trở về là được.” “Mẫu hậu...” “Hảo, ngươi ngẫm lại ngươi mảy cái đê đệ, bọn họ khi nào bị nuông chiều quá? Hiện tại không đều quá đến hảo hảo sao?” “Giống lão nhị như vậy cũng coi như quá đến hảo sao?” “Đó chính là quá mức nuông chiều két cục,” Thái Hậu cười lạnh nói: “Lão nhị là hoàng tử, phạm vào sai còn như thế, ngươi phải nghĩ lại, nếu có một ngày Thanh Nhi cùng phong bọn họ nếu cũng phạm vào đại sai, bọn họ có thể có lão nhị này đái ngộ sao?” Trưởng công chúa sắc mặt khẽ biến.

Chương 490: Hợp tác

Thái Hậu lời này cùng với nói là khuyên nàng, không bằng nói càng như là cảnh cáo nàng. Trưởng công chúa trong lòng vẫn luôn tích góp oán khí nhịn không được bộc phát ra tới, “Mẫu hậu, ta mới là ngài cùng phụ hoàng thân sinh nữ nhi, Lâm Thanh Uyển cùng Chung Như Anh hai cái nghĩa nữ còn có thể cầm quyền, vì sao theo ta không được?”“Lý do ta không phải đã cho ngươi sao?”Trưởng công chúa liền thu liêm sắc mặt giận dữ, quỳ gối Thái Hậu đầu gối trước nói: “Mẫu hậu, thiên hạ này là phụ hoàng đem hết toàn lực bảo hộ, nữ nhi lại như thế nào sẽ đi phá hư nó? Ta tự nhiên cũng sẽ yêu quý bá tánh, tận chức tận trách.”Thái Hậu nhìn nàng, thở dài hỏi: “Kia lục bộ ngươi muốn đi nào một bộ?”Trưởng công chúa ngẩn ra, cái này nàng thật đúng là không nghĩ tới, nàng xếp vào quan viên không chỉ có lục bộ trung đều có, liền cầm quân trung đều có.Thái Hậu thấy nàng ngạc nhiên, lại hỏi: “Ngươi không phải nói trợ lão tú tranh vị là vì mấy cái hài tử sao? Sợ bọn họ ở ngươi đi rồi không có dựa vào, nhưng hiện tại ngươi phụ hoàng làm lão tú phong bọn họ làm quốc công, không chỉ có bọn họ, liền bọn họ nhi tử tôn tử đều chiếu cố tới rồi, ngươi còn có gì tiếc nuối?”“Ta...” Trưởng công chúa há miệng thở dốc, nói không ra lời, đúng vậy, nàng còn không phải là sợ con trai của nàng nhóm chịu ủy khuất sao, nhưng hiện tại phụ hoàng đều làm an bài.“Hiện giờ lục bộ đều có quản sự người, ngươi cảm thấy ngươi có thể lướt qua các bộ thượng thư nhúng tay bộ trung sự vụ? Vẫn là ngươi chịu được bị người quát mắng, bị sai sứ làm chút việc vặt?”Thái Hậu nhẹ giọng thở dài: “Lão tú lại không phải tóc trái đào tiểu nhi, không cần phải một cái nghiệp chính công chúa, vậy ngươi muốn tham chính, phải tiến lục bộ, chính là hoàng tử tiến triều nghe báo cáo và quyết định sự việc đều phải từ nhỏ sự quản khởi, huống chi với ngươi?”“Như Anh trước chưởng binh quyền mới nhập triều đình, Lâm Thanh Uyển là nhận nhiệm vụ lúc lâm nguy, lấy mệnh cùng công tích đổi lấy thượng thư chi vị, ngươi vị này công chúa tính toán lấy cái gì tới làm triều thần nhận đồng ngươi?”Thái Hậu nhẹ giọng nói: “Ngươi là nữ nhi của ta, ngươi nếu khăng khăng vì này, ta lại là tức giận cũng chỉ có thể giúp ngươi, lão tú nhân hậu, hắn cũng sẽ không quá mức cường ngạnh phản đối ngươi, nhưng lục bộ

thượng thư là ăn chay?"“Ngươi phụ hoàng muốn triệu hồi lão ngū bọn họ đều phản đối, ngươi phụ hoàng cũng chưa cùng bọn họ ngạnh tối, ngươi so với ngươi phụ hoàng như thế nào?” Thái Hậu híp mắt nhìn nữ nhi, Lâm Thanh Uyển nói đồ không bằng sơ, các nàng mẹ con đã sinh hiềm khích, lại nháo đi xuống chỉ sợ càng không thể xong việc, cho nên khuyên nàng lấy nhu khắc chi.Nói thật, phía trước nhân trưởng công chúa chi cố, Thái Hậu tuy nhận đồng Lâm Thanh Uyển năng lực, lại không thân mật, so cùng Chung Như Anh quan hệ kém xa.Nhưng tiên đế băng hà khi nàng làm sự đem những cái đó ngăn cách tất cả đều tiêu trừ, đại cục cùng phụ tử chi tình, nàng lựa chọn thành toàn Lương Đế cuối cùng nguyện vọng, cả triều văn võ, thậm chí ở lão tú cùng trưởng công chúa đều ở dưới tinh huống, Đế hậu lại chỉ có thể ý lại Lâm Thanh Uyển.Thêm chi nàng vì hoàng đế thủ linh đường, ở Thái Hậu trong lòng, cùng thân sinh nữ nhi cũng không kém nhiều ít.Có đôi khi cảm tình tới chính là như vậy kỳ quái, bởi vì dựa vào quá, bởi vì đối phương lấy nữ nhi thân phận thủ hiếu, hết thảy liền đều nước chảy thành sông.Thêm chi trưởng công chúa sự trước mắt chỉ có nàng cùng Lâm Thanh Uyển nhất hiểu biết, lão tú cái kia khò hóa vẫn chưa hay biết gì, Chung Như Anh cùng trong triều đại thần giống nhau, tuy có phát hiện, nhưng cũng không sê nhúng tay quá nhiều.Cho nên Thái Hậu chỉ có thể tìm Lâm Thanh Uyển thương lượng.Trưởng công chúa ở trong triều những cái đó thể lực đương nhiên không phải Lâm Thanh Uyển một người có thể xa lánh rót, nàng còn không có như vậy đại năng lượng, nhiều là Thái Hậu điều tra ra, sau đó nhúng tay xoá sạch.Nếu hai người đã hợp tác đến nước này, tự nhiên cũng sê càng tiến thêm một bước nói cái này đe tài.Thái Hậu mục đích là đã bảo vệ tốt Đại Lương, lại hộ hảo nữ nhi; Lâm Thanh Uyển còn lại là không hy vọng trưởng công chúa loạn chính, nếu có thể không đổ máu, tự nhiên càng tốt.Rốt cuộc, bất luận là tiên đế, vẫn là Thái Hậu đều nàng đều chiêu cõi rất nhiều, phía trước trưởng công chúa cũng giúp quá nàng.Hai người mục đích xem như nhất trí, bởi vậy gần nhất không thiêu nói đến cái này đe tài.Thái Hậu cảm thấy chuyện này căn nguyên đó là nữ nhi đã tâm quá lớn, nàng chưa bao giờ phủ nhận điểm này.Lâm Thanh Uyển cũng không phủ nhận điểm này, trưởng công chúa dã tâm là rất lớn, nhưng nàng cảm thấy, trưởng công chúa chủ yếu vẫn là nhàn.Nàng sinh hoạt an nhàn, phú quý, lại có quyền thế, mỗi năm trừ bỏ cố định muôn tổ chức hai cái hội hoa ngoại, nàng mặt khác thời gian liền đều không.Mà trùng hợp tân đế lại là như vậy tính cách, nhưng không phải muôn càng nhiều?Nếu như thế, kia không bằng cho nàng tìm chút sự tình tới làm.Chính là, yêu cầu dùng trưởng công chúa tự mình đi làm sự tự nhiên là đại sự, thà còn phải có công có đức, tốt nhất còn phải có quyền thế mới hảo.Thái Hậu hiện giờ giống như chim sọ càm cong, nào dám làm nữ nhi tiếp xúc quyền thế?Nhưng chính là diệt trừ quyền thế, trên đời này có thể làm người lâu dài tới

làm có công đức đại sự vốn là thiêng, còn phải làm trưởng công chúa có hứng thú, Thái Hậu là suy nghĩ hồi lâu cũng không nghĩ ra được.Thái Hậu vốn định làm trưởng công chúa đi lễ Phật, hoặc là tham đạo, đã có việc làm, cũng có thể tu thân dưỡng tính.Trong lịch sử tham đạo lễ Phật công chúa nhưng không ở số ít.Nhưng Lâm Thanh Uyển chính là học lịch sử, nàng nhưng không cảm thấy trưởng công chúa thật có thể tĩnh hạ tâm tới tham đạo lễ Phật, mà trong lịch sử những cái đó tiếng tăm lừng lẫy tham đạo lễ Phật các công chúa cũng không phải chân chính thanh tâm quả dục.Lấy lễ Phật tham gia vào chính sự, kia còn không bằng làm trưởng công chúa quang minh chính đại nhập sĩ tham chính đâu, cho nên muôn tới muôn đi, hai người cũng chỉ có thể nghĩ ra một kiện nhất thích hợp trưởng công chúa sự tới.Hiện tại, Thái Hậu phải làm, đó là hòa hoãn mẹ con quan hệ, hảo đãi bước tiếp theo.Quả nhiên, trưởng công chúa nghe ra mẫu thân không phải một mặt phản đối nàng tham chính, sắc mặt liên đep rất nhiều, hơn nữa trước kia nàng từng nói qua, nếu nàng có khả năng, nâng đỡ nàng đương nữ đế đều được.Trong lòng oán phẫn càng thiêng chút, nhưng tưởng tượng đến mẫu thân đối nàng thành kiến, vẫn là nhịn không được bất bình nói: “Mẫu hậu liền như vậy không tin ta phẩm tính? Ta nếu làm quan, tự cũng sẽ vì bá tánh bài ưu giải nạn.”“Ta tin hay không kỳ thật cũng không như thế nào quan trọng, quan trọng chính là trong triều đại thần tin hay không ngươi,” Thái Hậu nói: “Trước bất luận phẩm tính, trong triều sẽ không có ai hoài nghi ngươi phẩm cách, nhưng năng lực đâu? Bất luận là Như Anh vẫn là Lâm Thanh Uyển, các nàng đều là trước chứng minh rồi chính minh năng lực mới bị triều thần nhận đồng, ngươi lại tưởng lấy chuyện gì tới chứng minh chính mình?”Trưởng công chúa liền ôm miệng nói: “Nữ nhi có làm, nhưng đều bị Lâm Thanh Uyển phá hủy, nếu là Ngũ đệ lưu tại Thục Quốc...”Hoàng Hậu liền thở dài, nhưng vẫn là ngăn chặn trong lòng bất mãn, lạnh lùng thốt: “Cho nên đây là ngươi năng lực không đủ, ngươi muốn lão ngũ lưu tại Thục Quốc, nhưng Lâm Thanh Uyển lại đem hắn mang về tới, thuyết minh ngươi không kịp nàng. Người nếu nhập sĩ, tương lai còn có rất nhiều người cùng ngươi ý kiến, thậm chí ích lợi tương bội, đến lúc đó có rất nhiều như vậy tranh đấu, hôm nay ngươi bại bởi Lâm Thanh Uyển, nào biết tương lai ngươi sẽ không thua cho người khác?”Thái Hậu hơi hoi cúi người nói: “Ngươi muốn chứng minh chính minh năng lực, vậy không thể thua, thả không phải chỉ thắng một lần, mà là muốn thắng rất nhiều lần mới có thể được đến các triều thần nhận đồng, ngươi xem Như Anh, lúc trước là đánh nhiều ít thắng trận mới có thể ở trên triều đình đứng vững gót chân? Mà Lâm Thanh Uyển ở đi Liêu Quốc đàm phán trước lại làm nhiều ít sự ở các triều thần trong lòng để lại ấn tượng?”Trưởng công chúa há to miệng, nhịn không được nói: “Ta là công chúa, cũng muốn cùng các nàng giống nhau nơi chốn bị quản chế sao?”“Các nàng cũng là quận chúa,” Thái Hậu

nói: “Không cũng đồng dạng chịu kỳ thị sao?” Ngăn không được khó chịu, “Dựa vào cái gì?” “Chỉ bằng bọn họ là nam nhân, mà các ngươi là nữ nhân!” Trưởng công chúa không cam lòng, nhưng cũng biết đây là tình hình thực tế, sắc mặt xanh trăng lên, đến cuối cùng nàng cũng không tìm ra phản bác nói, nghẹn khí ra cung đi. Kết quả cỗ kiệu mới đến cửa cung liền đụng phải đồng dạng muôn xuất cung Lâm Thanh Uyển, nàng tựa hồ chính cúi đầu suy nghĩ cái gì, một bên cung nhân tất cung tất kính đứng ở một bên, cũng không quấy rầy nàng. Trưởng công chúa trên mặt biểu tình vừa thu lại, đậm nhiên hạ cỗ kiệu cười nói: “Tam muội đây là muôn xuất cung?” Lâm Thanh Uyển ngẩng đầu lên, nhìn đến nàng hơi hoi mỉm cười, uốn gối hành lễ nói: “Gặp qua trưởng công chúa điện hạ, đúng là muôn xuất cung.” Trưởng công chúa liền cười tiến lên nói: “Kia vừa lúc, chúng ta hai chị em ngồi chung, cũng hảo thuyết nói chuyện, tự ngươi từ Kinh Nam trở về, chúng ta còn chưa trò chuyện riêng quá đâu.” Lâm Thanh Uyển liền nghiêng người thỉnh trưởng công chúa thượng chính mình xe ngựa, cười nói: “Vốn định qua tháng giêng liền đi bái kiến tỷ tỷ.” “Ngươi ta tỷ muội, nơi nào còn chú ý này đó,” trưởng công chúa đỡ tay nàng lên xe, cười nói: “Nhưng thật ra sợ ngươi vội, cho nên ta cũng không đi quấy rầy ngươi.” Lâm Thanh Uyển lên xe ngựa, ngồi ở nàng đối diện nói: “Ngày gần đây đảo không như vậy vội.” “Đã nhìn ra, hôm nay muội muội liền ra cung đến sớm, nghe nói khoảng thời gian trước muội muội thiếu chút nữa liền ở tai trong cung cùng trong nha môn.” Lâm Thanh Uyển chưa nói hôm nay là chính mình nghỉ tắm gội ngày, càng chưa nói khoảng thời gian trước sở dĩ bận rộn như vậy, một phần ba là ở cùng Thái Hậu xa lánh nàng thế lực. Nàng cười cấp trưởng công chúa đồ một ly trà, giải thích nói: “Bệ hạ mới vừa đăng cơ, hơn nữa cày bừa vụ xuân sắp tới, lúc này mới vội chút.” “Như thế nào, muội muội còn quản đến Hộ Bộ đi?” “Ta tự nhiên là quản không đến Hộ Bộ.” Lâm Thanh Uyển cười túm tím nói: “Chỉ là chợ chung nơi đó muôn đuổi ở cày bừa vụ xuân trước khai một cái vội thi, cho nên vội chút.” Trưởng công chúa cười nhấp một miếng trà, buông chén trà sau nếu có điều chỉ nói: “Kia muội muội như thế nào không từ Tô Châu nhiều mang những người này tới hỗ trợ? Ta nghe nói muội muội từ trong tộc chọn không ít người đặt ở Kinh Nam, nhưng Kinh Nam đạo rốt cuộc ly muội muội xa chút, hay là nên đặt ở Lý Phiên Viện càng tốt chút.” Lâm Thanh Uyển tươi cười hơi thâm, cũng buông chén trà cười nói: “Là ai ở tỷ tỷ bên tai khua môi múa mép, tin tức bất tận không thật, chẳng phải là ở lâm người?” Nàng thần sắc hơi hơi nghiêm túc, trịnh trọng nói: “Bạn họ nếu có tài năng nhưng đảm nhiệm Lý Phiên Viện chi chức, ta tự nhiên nguyện ý để bạn họ, đáng tiếc hiện giờ ta còn chưa nhìn đến ai có cái này thiên phú.” “Ta đích xác điều hai cái cháu trai đi Kinh Nam đạo, bạn họ phía trước ở hai cái trung trong huyện nhậm huyện úy, nhân Kinh Nam đạo thiếu

người, ta lại khảo sát quá bọn họ công trạng, tuy không tính đặc biệt xông ra, lại cũng bất bình dung, lúc này mới điều bọn họ đi Kinh Nam đạo huyện hạ làm huyện lệnh. Tỷ tỷ nếu là cảm thấy ta làm việc thiên tư, không bằng cùng Ngự Sứ Đài thượng chiết, làm cho bọn họ tra ta đó là.” Trưởng công chúa liền cười nói: “Muội muội đa tâm, ta là thiệt tình đè nghị muội muội nói thêm rút một ít trong tộc người, cù hiền không tránh thân sao.” “Như thế,” Lâm Thanh Uyển lại cười nói: “Đừng nói bọn họ chỉ là ta đường chất, chính là ta ruột thịt chất nhi, nếu bọn họ có tài có đức, ta cũng sẽ không kiêng dè hướng bệ hạ tiến cử.” Trưởng công chúa bị nghẹn một chút, tươi cười thiêu chút nữa duy trì không được.

Chương 491: Khuyên

Bên trong xe nhất thời an tĩnh lại, Lâm Thanh Uyển cúi đầu phảm trà, trưởng công chúa nhìn nàng đạm nhiên bộ dáng, trong lòng càng là bất bình.Năm đó hai người lần đầu tiên gặp nhau khi, Lâm Thanh Uyển chính là cung kính có thêm, thậm chí biểu hiện đến thấp thỏm bất an, cùng hiện giờ khí định thần nhàn hoàn toàn không giống nhau.Cũng bởi vậy, trưởng công chúa càng thêm cảm thấy nàng tâm cơ thâm trầm, trước kia hết thấy đều là trang.Lâm Thanh Uyển cảm nhận được trưởng công chúa dừng ở trên người nàng ánh mắt càng ngày càng không tốt, không khỏi buông chén trà, ngang đầu cười nói: “Buổi chiều muội muội không có việc gì để làm, tỳ tỷ nếu là không chê, ta thỉnh ngài đi Nhất Phẩm Lâu một tụ? Nghe nói nhà bọn họ tân được một cái đầu bếp, thiện làm Hoài Dương đồ ăn.”“Kia không phải vừa lúc hợp muội muội khẩu vị?”“Đúng là đâu,” Lâm Thanh Uyển cười nói: “Tỷ tỷ chưa đi qua Giang Nam, tưởng thỉnh ngài ném thử bên kia đặc sắc đồ ăn đều khó, lần này vừa lúc mượn cơ hội này thỉnh tỷ tỷ thử xem bên kia khẩu vị.”“Hảo,” trưởng công chúa cười nói: “Ta cũng tưởng ném thử muội muội thích thái sắc.”Xa phu ra hoàng thành, liền hướng Nhất Phẩm Lâu mà đi.Trưởng công chúa chán đến chết dựa ở bên cửa sổ, lười nhác nhìn bên ngoài lui tới đám người, tâm thần không khỏi bay tới trong cung, Thái Hậu những lời này đó vẫn luôn ở trong đầu tiếng vọng, nàng có chút bức bối nhíu mày.Lâm Thanh Uyển nhìn nàng một cái, không nói chuyện.Chờ tới rồi Nhất Phẩm Lâu, hai người bị chưởng quầy nghênh đến trên lầu ghế lô ngồi xuống, Lâm Thanh Uyển lúc này mới cho nàng châm trà cười hỏi, “Ta xem tỷ tỷ vẫn luôn nhíu chặt, là có cái gì phiền lòng sự sao?”Trưởng công chúa ngẩng đầu nhìn nàng một cái không nói chuyện, chờ chưởng quầy tới bắt thực đơn lui ra, nàng lúc này mới đi đến bên cửa sổ nhìn bên ngoài lui tới đám người nói: “Muội muội cảm thấy nữ tử ở triều làm quan khó sao?”“Khó!” Lâm Thanh Uyển cười nói: “Nam tử làm quan còn gian nan, huống chi nữ tử?”Trưởng công chúa liền cười lạnh, “Bọn họ có cái gì khó, chỉ cần khảo trung tiến sĩ, hoặc là bị người dẫn tiến, lại vô dụng còn có thể tham gia mặt khác khoa khảo hoặc tòng quân, luôn có xuất sĩ chi lộ, nhưng mà nữ tử, hiện giờ khắp thiên hạ cũng chỉ có ngươi cùng

Như Anh hai người mà thôi. Thả các ngươi toàn bộ tình huống đặc thù, nhưng một không nhung nhị, nữ tử phải làm quan kia mới là thiên nan vạn nan.”Lâm Thanh Uyển không phủ định, gật đầu nói: “Nữ tử xuất sĩ đích xác muôn so nam tử khó.”“Chính là dựa vào cái gì?” Trưởng công chúa xoay người nói: “Võ Đế vì nữ tử, đường càng có nữ quan, mà ta Đại Lương thừa đường ché, vì sao không thể có nữ quan?”Lâm Thanh Uyển hơi suy tư nói: “Đại khái là bởi vì nữ tử không thể tham gia khoa cử đi.”Chính là đường triều khi thiết lập nữ quan, trừ bộ phận có thể tham dự triều chính ngoại, mặt khác phần lớn vẫn là phục vụ hậu cung.Trưởng công chúa ánh mắt sáng lên, đúng vậy, nếu là nữ tử cũng có thể tham gia khoa cử đâu?Nàng vội vàng tiến lên một bước, nói: “Muội muội là có chí lớn người, sao không hướng bệ hạ thượng thư khai nữ tử khoa cử?”Lâm Thanh Uyển liền cười, “Tỷ tỷ quá mức thiên chân, đừng nói này nữ tử khoa cử khó khai, chính là có thể khai, trên đời này có bao nhiêu nữ tử sẽ đi khảo, lại có thể khảo đến ra tới?”“Như thế nào liền không thể khảo, ta biết nữ tử, các nàng biết sở học cũng không so nam nhân thiếu.” Nếu là nữ quan nhiều, ai còn sẽ ngăn đón nàng xuất sĩ?Kia tỷ tỷ nhưng hỏi qua các nàng, các nàng nguyên ý xuất sĩ làm quan sao?“Trên đời nữ tử ngàn vạn, luôn có chí hướng cao xa người.”“Nhưng mà chí hướng cao xa người chưa chắc có tài, có tài người lai chưa chắc có này dã tâm,” Lâm Thanh Uyển lắc đầu nói: “Hiện giờ nữ tử trung có này năng lực vẫn là quá ít, giống ta chờ nhiều là ở nhà dốc lòng cầu học, nếu không phải gia học sâu xa, chỉ sợ cũng không năng lực này tham chính.”Trưởng công chúa không nghe ra Lâm Thanh Uyển châm chọc, nhíu mày suy nghĩ sâu xa.Lâm Thanh Uyển cũng chỉ là một chút liền quá, tiếp tục thở dài: “Rốt cuộc không thể so nam tử, bọn họ không chỉ có đủ loại kiểu dáng tư thực, còn có huyền học, phủ học cùng Quốc Tử Học, tiên sinh lâm bối, chỉ cần chịu nỗ lực, thiên tư không kém, luôn có xuất đầu ngày.”“Ta chờ không cũng có thể quản lý trường học, chỉ dạy nữ tử!”“Nói được dễ dàng, muôn xử lý lên còn lại là thiên nan vạn nan,” Lâm Thanh Uyển khó xử nói: “Ta ở Tô Châu khi, Lư thị gia học nhưng thật ra làm sở nữ học, nhưng chủ yếu giáo vẫn là trong tộc nữ hài cặp thân bằng gia hài tử, người bình thường tưởng đi vào đọc sách rất khó.”“Ngọc Tân năm trước cũng làm sở nữ học, nhưng thật ra phóng khoáng rất nhiều, chính là nghèo khó gia nữ hài cũng có thể đi vào dốc lòng cầu học, nhưng vận chuyển cũng là thiên nan vạn nan, thả nhiều là giáo các nàng một ít mưu sinh tay nghề, muôn cho các nàng vào triều làm quan lại là khó xử người.”“Các nàng không được không đại biểu ta không được,” trưởng công chúa hơi hơi ngửa đầu nói: “Quan lại nhân gia nữ hài tông hội càng có linh tính chút, thả các nàng từ nhỏ đọc sách, có không thể so này huynh đệ kém, nếu có thể khai một nữ học giáo các nàng khoa cử sở dụng chi thư, còn sợ các nàng thi không đậu sao?”Trưởng công chúa càng muôn trong lòng càng

lửa nóng, tại chỗ xoay hai vòng nói: “Trăm người trung không có một người, kia ngàn người trung luôn có một người có thể khảo trung đi? Các nàng chính là quan lại nhân gia nữ hài.”Lâm Thanh Uyển trừu trừu khóc miếng, trước không nói người có thể hay không làm như vậy đại nữ học, một ngàn cái quan lại gia nữ hài, kia đến muôn nhiêu ít quan lại gia đình mới có thể thâu đủ?Bất quá nàng không bát nàng nước lạnh, gật đầu nói: “Tỷ tỷ nói như vậy cũng không sai.”“Hàng đầu chi vụ là cùng triều đình để tổ chức nữ tử khoa cử một chuyện, muội muội...”Lâm Thanh Uyển một cái giật mình, vội vàng nói: “Tỷ tỷ yên tâm, ta cũng là nữ tử, nhưng có yêu cầu ta khẳng định sẽ hỗ trợ, chỉ là việc cấp bách không nên là trước bồi dưỡng nhân tài sao? Có người, ta chờ thượng thư nhắc tới việc này khi mới càng có tự tin a.”Trưởng công chúa tưởng tượng cũng là, nhưng hiện tại làm nữ học, lại dại ra nhân tài tới, kia đến bao lâu thời gian a, trưởng công chúa chỉ là lược tưởng tượng liền cảm thấy bức bối.Lâm Thanh Uyển vừa thấy nàng sắc mặt liền biết nàng bức bối, liền cười nhạt nói: “Tỷ tỷ, giáo dục một chuyện là cấp không tới, ta chờ cũng không dám đảm đương lai nhu thế nào, bất quá là tần nhân sự, đương lai đi sự cũng coi như là cấp thế gian này lưu lại vài thứ, làm sử quan có chữ viết nhưng viết, không đến mức chỗ trống mà thôi.”Trưởng công chúa cúi đầu trầm tư.Vừa vặn, tiểu nhị tới thượng đồ ăn, Lâm Thanh Uyển liền làm nàng chính mình tự hỏi.Châu này cơm, trưởng công chúa là ăn đến thất thần, vẫn luôn trở lại công chúa phủ cũng chưa hạ quyết tâm rốt cuộc muôn hay không đi ra này một bước.Nàng cảm thấy từ bồi dưỡng nữ quan vì thiết nhập điểm tiêu phí thời gian quá dài, nhưng mẫu hậu nói cũng không sai, nàng không có binh quyền, trừ phi nàng cùng Lâm Thanh Uyển giống nhau lập hạ công lớn, ở triều thần trung tạo uy vọng, bằng không là không có khả năng nhập sĩ.Nhưng nàng thế lực đều bị bài trừ kinh thành, hiện tại quốc lại vô họa, nàng nơi nào tới công lao nhưng lập?Nói cách khác, chính là quốc có họa, nàng vừa không giống Chung Như Anh như vậy có binh có mã, cũng không giống Lâm Thanh Uyển có tiền có lương, nàng phía trước duy nhất ưu thế là có người, hiện tại này ưu thế cũng mất đi, chính là quốc có họa, nàng cũng rất khó lướt qua triều thần lập công.Chẳng lẽ như vậy dùng tay không thành?Trưởng công chúa không cam lòng.Trưởng công chúa rồi răm, liền hai cái nhe từ đều không rảnh lo, Thái Hậu hướng hoàng đế kiến nghị, bắt đầu chỉnh đốn thượng thư phòng.Không hai ngày liền sửa lại mấy cái chương trình, sau này, sở hữu thích học hoàng gia hài tử vào cung đọc sách đều phải ở tại trong cung.Thái Hậu liền ở nàng cung điện bên cạnh làm người đằng ra vài cái sân, đem này đó hài tử toàn ném đi vào.Hiện giờ, trưởng công chúa cũng chỉ có Phó Thanh cùng Phó Phong hai cái nhe từ thích học, mà Tề Vương cũng chỉ có hai cái nhe tử, tân đê càng là chỉ có đại nhe từ thích học, tiểu nhe từ hiện tại chạy tới thượng thư phòng bất quá là vì cùng các ca ca

cùng nhau ngoan nhi, đi học cơ bản là ngủ quá khứ. Cho nên hài tử thiêú, hai cái sân liên chúa. Biết được chất nhi nhóm muôn lưu tại trong cung trụ, Lỗ Vương, tức tùng Ngũ hoàng tử vui vẻ vòng quanh bọn họ dạo qua một vòng, đặc biệt uy hiếp tân đế nhi tử, “Đại Lang, phụ thân ngươi nếu là không cho ta vào triều làm quan, tiểu tam về sau ta mỗi ngày tâu ngươi!” Trịnh vương trùu trùu khóc miệng, xá hắn một phen nói: “Ngũ ca, ngươi đừng náo loạn.” “Ai náo loạn, gia liền hạt nhân đều đương qua, dựa vào cái gì không cho ta vào triều làm quan?” “Kia không phải bởi vì chúng ta còn nhỏ sao?” “Tiểu nhân là ngươi, ta là trải qua quá mưa gió người.” Đại hoàng tử một chút cũng không chịu ngũ thúc uy hiếp, ngồi ngay ngắn ở ghế trên, mặt trọn trắng nói: “Ngươi nếu là dám đánh ta, ta liền đi cùng Hoàng tử mẫu cáo trạng, làm nàng cho ngươi cưới cái Mẫu Dạ Xoa trở về.” Lỗ Vương trừng mắt, giơ lên nắm tay liền phải tâu hắn, Đại hoàng tử đã nhảy xuống ghế, nhanh như chớp chạy. Tè Vương hai cái nhi tử, còn có Phó Thanh Phó Phong gần nhất không thiêú bị hắn khi dễ, tự nhiên giúp đỡ Đại hoàng tử chạy trốn, còn quay đầu hướng hắn làm mặt quỷ khiêu khích, trong viện không bao lâu sau liền truyền đến “Oa oa” kêu to thanh cùng truy đuổi thanh. Bị phái tới xem tình huống đại cung nữ yên lặng mà lui ra, làm người nhìn chằm chằm khẩn, đừng làm cho bọn họ chơi đến quá mức hỏa, sau đó trở về cùng Thái Hậu hồi bẩm, “Nương nương, đem các hoàng tử an bài ở chỗ này, có thể hay không sảo đến ngài.” Thái Hậu không thèm để ý cười nói: “Cách tường viện đâu, thả ta tuổi lớn, ngủ đến thiêú, sảo chút liền sảo chút đi, chỉ cần Thanh Nhi cùng Phong nhi có thể học giỏi, không cần cùng bọn họ mẫu thân như vậy nuông chiều thì tốt rồi.” Thái Hậu nói tới đây có chút tự trách, “Rốt cuộc là ta không giáo hảo nàng.” Đại cung nữ cũng không dám nói chuyện, Thái Hậu có thể nói trưởng công chúa, các nàng lại là không có khả năng nói. Thái Hậu lo lắng nhúng tay thượng thư phòng, vì chính là này hai cái cháu ngoại, mấy năm trước bọn họ còn nhỏ, chỉ là hoạt bát đáng yêu, gần đây lại càng ngày càng kiều khí. Hiện tại Thái Hậu nhất đau đầu chính là trưởng công chúa, tự nhiên không yên tâm nàng nuôi nấng hài tử, cho nên bỏ vào cung tới là tốt nhất. Phò mã Phó Tùng từ trước đến nay tôn kính Thái Hậu, một chút ý kiến cũng không có, mà trưởng công chúa chính lâm vào rồi rầm bên trong, nhất thời cũng không lưu ý đến. Hơn nữa Phó Thanh cùng Phó Phong đang theo anh em bà con mấy cái chơi đến hảo, tuy rằng luôn là bị Ngũ cữu cữu cùng Lục cữu cữu khi dễ, nhưng bọn họ cũng không thiêú mang theo bọn họ ngoan nhi, cho nên bà ngoại vừa hạ lệnh, bọn họ liền xách tiểu tay nải, mang theo hai cái bên người hầu hạ người liền tiến cung đi. Chờ trưởng công chúa cảm thấy đã lâu chưa thấy được hai cái nhi tử khi, bọn họ đã ở trong cung ở ba ngày, càng thêm vui đến quên cả trời đất. Trưởng công chúa: Luôn có một loại không tốt lăm dụ cảm. Đuối rồi tiểu nhi tử, nàng đi thư phòng tìm phò mã,

Đứa phiền nói: “Ta muốn làm sở nữ học, nhưng lại cảm thấy quá tiêu phí thời gian, tướng công, người nói ta khai vẫn là không khai?” Phó Tùng bình sinh sở ái, chỉ có đan thanh cùng công chúa, cho nên hắn cũng không biết công chúa muru quyền sự, nghe vậy cười nói: “Trong phủ sự vụ cũng không nhiều, vì phu cũng có thể vì công chúa chia sẻ một vài, cho nên người muốn làm liền làm đi, không cần lo lắng tiêu phí thời gian.” Râu ông nọ căm căm bà kia, nhưng trưởng công chúa vẫn chưa kỹ càng tỉ mỉ giải thích, nàng nhíu lại mày không nói chuyện. Phó Tùng liền cầm tay nàng cười nói: “Công chúa muốn làm liền đi làm đi, người vẫn luôn vì trong nhà làm lụng vất vả, cũng nên làm chút chính mình thích làm sự, mặc kệ có thành công hay không, tốt xấu thử qua, trong lòng cũng bất hối.” Trưởng công chúa mày liền buông ra, dựa vào hắn trong lòng ngực cười nói: “Người nói không tồi, tốt xấu đi thử thử, dù sao không thử ta cũng không sự nhưng làm.”

Chương 492: È răng

Trưởng công chúa muốn làm nữ học, địa chỉ còn chưa tuyển hảo, sự tình trước tuyển dương đi ra ngoài, nàng làm việc luôn luôn như thế, trước muốn tạo thế, sau đó mới có thể ra tay. Mà Lâm Thanh Uyển chính vội vàng cùng Thục Quốc giữ gìn quan hệ, vẫn là Lâm Hữu nhắc tới nàng mới biết được việc này nháo khai. Lâm Hữu nói: “Ta ở nha xuôi tai mấy cái đồng liêu nói, trong nhà nữ nhi nếu có thể tiến trưởng công chúa nữ học, đó là hoa lại nhiều tiền cũng nguyện ý, đã có người ở khắp nơi tìm quan hệ tìm hiểu việc này. Cô cô cùng trưởng công chúa đi được gần, biết việc này sao?” Lâm Thanh Uyển mặc mặc, sau đó lắc đầu nói: “Ta thật đúng là không biết...” Không biết nàng động tác nhanh như vậy, cho rằng còn muốn rồi răm một đoạn thời gian đâu, nàng cười cười nói: “Bất quá ta quay đầu lại có thể giúp ngươi hỏi một chút.” Lâm Hữu cười, “Cảm ơn cô cô.” Trưởng công chúa vội đến sút đầu mè trán, Lâm Thanh Uyển tới cửa tối, nàng liền vội vàng lôi kéo nàng nói: “Ngươi không tới ta cũng là muốn đi gặp ngươi, này quản lý trường học việc cũng quá mức vụn vặt, nhưng mỗi một chút vụn vặt đều là quan trọng việc, khinh thường không được, ta đều mau vội hỏng rồi.” Cho nên đừng nói triều chính, nàng liền hai cái nhe tử đều mau không có thời gian hỏi đên, trước kia là một ngày thấy không bọn họ liền lo lắng, hiện tại là thấy bọn họ liền bức bối. Lâm Thanh Uyển cao hứng, ôn nhu hỏi: “Chính là có cái gì vấn đề?” “Vấn đề nhưng nhiều,” trưởng công chúa đau đầu nói: “Đã chọn hảo địa phương, nhưng thư viện này muốn như thế nào kiến lại không biết, Công Bộ người hỏi ta đều phải kiến cái gì phòng học, khai mấy cái ban, một cái ban đại khái có bao nhiêu người, cần phải dự lưu trường học, thậm chí còn hỏi ta cần phải cấp tiên sinh nhóm ngủ lại xá, này... Chưa từng chiêu sinh, tiên sinh cũng chưa thỉnh, ta nào biết a.” Không tôi, trưởng công chúa quản lý trường học chính là lợi hại như vậy, thỉnh chính là Công Bộ nhân thiết kế, ngay cả thợ thủ công cũng là từ Công Bộ lấy. Nàng chỉ cần ra tài liệu phí là được, nhân công phí một văn tiền không cần ra. Cũng bởi vì thư viện là nàng làm, cho nên tin tức vừa ra, có rất nhiều người phúng bạc đưa tiễn trong nhà nữ hài đi đọc sách, cùng Lâm Ngọc Tân làm cái nữ học, lại cầu gia cáo nai nai tài năng chiêu đến một cái nữ học

sinh bất đồng.Ở trưởng công chúa nơi này, chỉ có người khác cầu nàng, chưa bao giờ có nàng cầu người khác.Đây là làm ít công to.Nhưng chính là như vậy, nàng cũng rối ren thật sự, trước kia nàng quản gia, thuộc hạ quản sự là có sẵn, làm việc đều có lề nhưng theo, nàng chiêu tối, không tối quy củ là được.Nàng tâm nhẫn nhiều, cũng thông minh, nhúng tay triều chính cũng chưa cảm thấy như vậy khổ sở.Nhưng hiện tại muốn làm một khu nhà nữ học, tuyển nhận học sinh lại nhiều làm quan hoạn chi nữ, tự nhiên muốn thận chi lại thận, rất nhiều sự nhìn vụn vặt, lại rất quan trọng, nàng cần thiết đến tự tay làm lấy.Khác không nói, chương trình học như thế nào thiết trí? Nàng là muốn cho các nữ hài học tú thư ngũ kinh, kinh, sử, tử, tập, khá vạy không thể chỉ học này đó, trong nhà đều sẽ giáo cầm kỳ thư họa, thậm chí lý trường quản gia linh tinh muốn học đi, nàng tổng không thể quản lý trường học chi sơ liền nói, ta là muốn đem các người nữ nhi đưa đi khoa cử, vào triều làm quan đi?Như vậy ai còn tới nữ học đọc sách?Tưởng tiền nàng nơi này đọc sách phần lớn là tưởng cọ nàng danh khí, mượn nàng nhân mạch làm trong nhà nữ hài kết bạn càng nhiều người, tương lai gả đến càng tốt.Trưởng công chúa không ngu ngốc, cho nên biết muốn hấp dẫn ưu tú sinh nguyên, phải cầm việc này dẫn bọn họ, như vậy thiết trí chương trình học liền không thể toàn chiêu Quốc Tử Học tới.Như vậy vấn đề tới, một ngày thời gian liền nhiều như vậy, thêm đi vào nhiều như vậy chương trình học, kia tỉ trọng như thế nào an bài?Nàng tính toán từ vài tuổi nữ hài trung bắt đầu tuyển nhận, muốn các nàng ở trong thư viện đọc năm nay thư?Ở kinh thành, nàng đại khái có thể tuyển nhận đến nhiều ít học sinh?Còn có tiên sinh, nàng yêu cầu thỉnh mấy cái tiên sinh, lại có thể thỉnh đến mấy cái tiên sinh, này đó chương trình học nam tiên sinh có thể đảm nhiệm, này đó cần thiết đến nữ tiên sinh tới?Còn có trong thư viện quy củ, từng điều, chẳng sợ không thể lập tức kỹ càng tỉ mỉ định ra, kia đại khái phạm vi luôn có đi?Những việc này trưởng công chúa chỉ có thể cùng chính mình tâm phúc nhóm thương nghị, nhưng bọn hắn đối thư viện hoàn toàn không biết gì cả, muốn hiện đi lấy kinh nghiệm trở về mới có thể thương nghị.Còn không bằng cùng phò mã nói đi.Phó Tùng đích xác so với kia chút quản sự cường, thậm chí đều so trưởng công chúa cường, có hắn hỗ trợ, tốt xấu sự tình có tiến triển, nhưng vẫn là loạn thật sự.Lâm Thanh Uyển vốn là tưởng đưa nàng chút kiến nghị, nhưng nghe trưởng công chúa oán giận nửa ngày, nàng liền quyết định bế khẩn miệng, cũng ưu sầu nói: “Ta chưa từng làm qua học, nhưng thật ra trong nhà chất nữ làm sở nữ học, điện hạ nếu là không chê, ta lập tức đi tin hỏi nàng, làm nàng truyền ngài chút kinh nghiệm.”Lại cười nói: “Bất quá nàng là tiểu hài tử quá mọi nhà, rốt cuộc so ra kém điện hạ làm này sở nữ học, ta nghe, tựa hồ phò mã liền rất đáng tin cậy, hắn dù sao cũng là Thám Hoa xuất thân, lại ở Quốc Tử Giám trung làm giáo thụ, điện hạ không bằng thỉnh giáo phò mã gia, các ngươi là

phu thê, có nói cái gì không thể nói đâu?"“Hắn đã ở giúp ta, bằng không ta còn phải càng loạn đâu.” Trưởng công chúa giữa mày lo âu hoi tiêu, cười nói: “Chỉ là hắn còn muốn dạy thư, ta tổng không hảo chuyện gì đều phiền hắn.”Lâm Thanh Uyển lại cười nói: “Có thể vì điện hạ cống hiến sức lực, nói không chừng phò mã gia trong lòng cao hứng đâu. Ngài sao không hỏi một chút hắn, nếu hắn ngại phiền, ngài lại dùng những người khác, hắn nếu là một lòng giúp điện hạ, điện hạ lại không cần hắn, chẳng phải là uổng phí hắn một phen tâm tư?”Trưởng công chúa trầm tư một lát, sau đó cười nói: “Muội muội nói chính là, quay đầu lại ta liền hỏi một chút hắn.”Nói tới đây, nàng thân mình sau này một khuynh, trên dưới đánh giá Lâm Thanh Uyển nói: “Muội muội cái này người bận rộn như thế nào có rảnh tới ta nơi này?”“Còn không phải tỷ tỷ nữ học nháo,” Lâm Thanh Uyển cười nói: “Có người lấy ta kia chất nhi nghe được ta trước mặt nói, muốn hỏi ngài nhập học điều kiện là cái gì, bọn họ hảo trước tiên chuẩn bị.”Trưởng công chúa liền cười nói: “Bất tự còn không có một phiết đâu, như thế nào liền nghĩ đến nhập học điều kiện đi?”Nàng dừng một chút sau nói: “Bất quá chúng ta mục đích đã là lấy mới, vô luận như thế nào này nhập học là tất yếu khảo thí.”Lâm Thanh Uyển liền minh bạch, quay đầu lại truyền lời đi ra ngoài, làm người nhiều đọc sách, chuẩn bị khảo thí là được.Lâm Thanh Uyển đứng dậy, “Được tỷ tỷ lời nhắc chắn, ta liền đi về trước, biết ngài vội, ta cũng không muốn quấy rầy.”“Muội muội không nhiều lầm ngôi ngồi?”“Không được, tỷ tỷ trước vội.”Trưởng công chúa cười đưa Lâm Thanh Uyển đi ra ngoài, đảo có mấy năm trước các nàng mới gặp khi sơ lâng, ngay cả Bạch Phong đều lúi lưỡi nói: “Cô nãi nãi, trưởng công chúa giống như lại thay đổi một người dường như.”Lâm Thanh Uyển dựa vào xe trên vách cười hỏi, “Biến thành cái dạng gì?”Bạch Phong nghĩ nghĩ nói: “Đảo trớ nên cùng mấy năm trước ngài lần đầu tiên vào kinh sai giờ không nhiều lầm, khi đó trưởng công chúa đối ngài cũng thật tâm nhiều.”Lâm Thanh Uyển liền cười khẽ, “Cho nên đều là nhàn.”Trước kia nàng muôn đấu Nhị hoàng tử, nâng đỡ Tứ hoàng tử, sau lại Nhị hoàng tử đổ, nàng tâm tư liên cảng nhiều, nhưng sự tình lại càng thiếu, nhưng còn không phải là nhàn, hiện tại vội lên thì tốt rồi, tốt nhất về sau đều như vậy vội.Trưởng công chúa hiện tại không chỉ có vội, cùng phò mã cảm tình cũng càng tốt, hai người gần nhất dường mặt ngọt ngào, đảo cùng tân hôn lúc ấy không sai biệt lầm.Vì thế Phó Thanh cùng Phó Phong nghỉ tắm gội trở về thấy, cha mẹ một cái đều không để ý tới bọn họ, liền tiễn đệ đều đáng thương hè hè không ai lý, lại đi trong cung đi học khi, bọn họ liền thuận tay đem tiểu đệ mang lên.Hai người cùng Thái Hậu oán giận, “Phụ thân cùng mẫu thân vì nữ học sự ngay cả nhà cũng không trở về, tiểu đệ một người ở nhà không ai quản, hôm kia chính mình mang theo gã sai vặt bò trong vườn thụ, thiếu chút nữa không từ phía trên ngã xuống.”Thái Hậu liền ôm Phó Minh cười,

“Nếu như thế, ngày mai cũng không quay về, lưu tại trong cung bồi bà ngoại, cho các ngươi cha mẹ tự vội đi.”Phó Thanh cùng Phó Phong rất bất mãn, “Kia cũng không thể vì một khu nhà thư viện liền đã quên chúng ta huynh đệ đi, chúng ta còn có phải hay không thân nhi tử?”“Hảo hài tử, các ngươi mẫu thân vì các ngươi làm lụng vất vả nhiều năm, làm nàng khoan khoái khoan khoái lại như thế nào?”Thái Hậu cười nói: “Chờ thư viện kiến hảo thì tốt rồi.”Thái Hậu tuy rằng đối nữ nhi bất mãn, lại cũng là thiệt tình đau lòng nàng.Năm đó Phó Tùng là trưởng công chúa chính mình tuyển hôn phu, hắn là Thám Hoa lang, khảo trung khi mới cập quan, bởi vì trong nhà điều kiện giống nhau, tướng chính là khảo trung sau có thể nói một môn hảo việc hôn nhân.Quả nhiên hảo, năm đó trưởng công chúa được sủng ái, hoàng đế khai mở tiệc chiêu đãi tân khoa tiến sĩ nhóm uống rượu khi, trưởng công chúa liền đi theo Đại hoàng tử cùng nhau chạy tới xem náo nhiệt, sau đó liền liếc mắt một cái nhìn trúng Phó Tùng.Vốn dĩ nghĩ Phó Tùng có tài, lại là Thám Hoa lang, có Đế hậu nâng đỡ, tự có thể cho nàng vinh hoa phú quý cùng dựa vào.Ai biết Phó Tùng chí không ở con đường làm quan trung, ở Hàn Lâm Viện một năm, phá cách nhắc tới hoàng đế ngự tiền không đến nửa năm liền rầu rĩ không vui, sau lại vẫn là trưởng công chúa đau lòng trượng phu, chủ động tiến cung tới nói.Phó Tùng lúc này mới đi Quốc Tử Giám dạy học, nháy mắt liền sinh long hoạt hổ đi lên.Phó Tùng cùng trưởng công chúa cảm tình vẫn luôn thực ổn định, Thái Hậu trong lòng cũng vì bọn họ cao hứng, nhưng nhìn nữ nhi như vậy vất vả hao tâm tổn sức, Thái Hậu trong lòng không phải không trách Phó Tùng.Trước kia trưởng công chúa nhiều đại khí, chẳng sợ có tính kế, cũng sẽ không như vậy chỉ vì cái trước mắt, còn không phải Phó gia hiện trạng bức.Phó gia chỉ có Phó Tùng một cái quan, hắn lại vô tâm con đường làm quan, cũng sẽ không kinh doanh, trong phủ ăn dùng tất cả đều là công chúa của hồi môn.Nhưng mà Lương Đế nghèo, hắn là rất đau nữ nhi, gả công chúa khi tặng của hồi môn rất nhiều hoàng trang, cũng đem nội kho dọn hơn phân nửa cho nàng, nhưng mà này đó căn bản không tính là cái gì.Bởi vì đại đa số không phải hoàng kim bạc trắng, nhiều là thu tàng phẩm, nhưng thật ra giá trị liên thành, nhưng trưởng công chúa tổng không thể bán của cải lấy tiền mặt đổi tiền đi?Mà nàng lại không thiện kinh doanh, hoàng trang chỉ là không ôn không hỏa, mỗi năm cố định thu vào một ít thôi.Không có tiền, nàng liền chỉ có thể khát vọng quyền, đặc biệt là nàng sinh ba cái nhi tử, nàng ở khi còn hảo, nếu không còn nữa, cha mẹ cũng đều đi, cái kia vị trí ngồi mặc kệ là nàng đệ đệ vẫn là cháu trai, một năm có thể có mấy ngày nhớ lại nàng nhi tử?Cho nên vì cho bọn hắn lót đường, nàng cũng chỉ có thể mưu quyền.Ngay từ đầu, nàng chỉ nghĩ xoát hảo cảm, cho nên sớm chuẩn bị Mi Nương, nghĩ về sau đưa cho lão nhị, về sau có thể thường thường cho hắn thổi thổi gối đầu phong, làm hắn nhớ tới bọn họ Phó gia tử là được.Kết quả

Mi Nương còn không có đưa ra đi đâu, lão nhị liền bởi vì một ít hạt mè đậu xanh tiểu nhân sự đổi thượng nàng, rất có không thuận theo không buông tha chi thế, nàng nhìn ra lão nhị lòng dạ hẹp hòi, lúc này mới tưởng kéo hắn xuống ngựa, đổi lão tú thượng.Thái Hậu quái nữ nhi tâm tàn nhẫn, hận nàng chí lớn nhưng tài mọn, nhưng càng quái con rể, nếu không phải hắn vô năng, nữ nhi há có thể tính kế đến nước này?Nhưng hiện tại hai người vì một cái thư viện hảo đến cùng tân hôn dường như, lại không hề nhúng tay triều chính, Thái Hậu tuy nhìn răng đau, lại vẫn là duy trì.Đối với cháu ngoại nhóm bất mãn, nàng cũng chỉ có thể trấn an.Phó Tùng hoàn toàn không biết mẹ vợ đối hắn bất mãn, hắn cảm thấy chính mình lại tìm về cái loại cảm giác này, bởi vì công chúa ý lại hắn, hắn cũng mừng rõ cho nàng chạy chân, vì thế hắn còn quần lấy Quốc Tử Giám tế tửu truyền thụ chút quản lý trường học kinh nghiệm, sau đó mang theo trưởng công chúa tự tay làm lấy, cả người đều đen một lần, nhưng trưởng công chúa nhìn thích, hắn cũng thật cao hứng.Lâm Thanh Uyển cùng Thái Hậu toàn không dự đoán được điểm này, vốn là muốn tìm chút sự cắp trưởng công chúa làm, hảo dời đi một chút nàng tầm mắt, lại không nghĩ rằng thành toàn bọn họ phu thê.Không chỉ có Thái Hậu, chính là Lâm Thanh Uyển nhìn bọn họ nị oai bộ dáng, nàng đều cảm thấy ê răng.

Chương 493: Nấu cơm dã ngoại

Xuân phong quát vào mặt, nhu hòa trung mang theo cổ ám áp, thêm chi cảnh xuân tươi đẹp, đó là ly biệt sắp tới, thương cảm chi tình cũng tiêm tiêu, Lâm Thanh Uyển cùng Chung Như Anh nhìn nhau, đều nhịn không được cười rộ lên.Hai người nắm mã chậm rãi đi tới, đảo không vội với đuổi này giai đoạn.Thấy phía trước cách đó không xa có cái nghỉ chân đình, bên cạnh chuế không ít hoa dại, Chung Như Anh liền dắt Lâm Thanh Uyển tay nói: “Chúng ta đi chỗ đó ngồi nghỉ.”Lâm Thanh Uyển cười, “Ngươi thật đúng là không vội.”Chung Như Anh bùi môi nói: “Tổng hội ở kỳ hạn nội đuổi tới, gấp cái gì?”Lâm Thanh Uyển liền tùy nàng chậm rì rì đi đến trong đình, mặt sau vội vàng xe Thị Kiếm đám người lập tức từ trên xe lấy trà cụ tới cấp các nàng nấu nước pha trà.Chung Như Anh dựa vào lan can thuong, thích ý nói: “Nếu không phải trong quán không thể vô đem, vẫn luôn lưu tại kinh thành đảo cũng không tồi, nhàn hạ liền cùng ngươi ra tới đi một chút, đảo cùng thiếu niêん sai giờ không nhiều lắm.”Lâm Thanh Uyển chỉ cười không nói.Chung Như Anh liền nhìn nàng lắc đầu nói: “Bất quá chính là ở kinh thành cũng vô dụng, ngươi cũng bận quá chút, lần trước ngươi nghỉ tắm gội, vốn định cùng ngươi đi leo núi, kết quả ngươi người thê nhưng ở trong cung.”“Bệ hạ mới đăng cơ, tổng hội vội một ít.”“Kia nhưng chưa chắc, liền sợ ngươi vội vàng vội, về sau cũng nhàn không xuống.”“Lại quá một hai tháng, đãi trong triều sự vội đến không sai biệt lắm, ta liền xin nghỉ hồi Tô Châu đi, mùa thu muốn đi một chuyến U Châu, cho nên vội cũng chỉ này hai tháng mà thôi.”Chung Như Anh hơi hoi nhường mày, hỏi: “Như thế nào, ngươi muốn đi Liêu Quốc?”Lâm Thanh Uyển cười: “Chưa chắc liền sẽ đi vào.”Chung Như Anh liền cảm thấy Ôn Địch Hãn chỉ sợ muốn xui xéo.Thị Kiếm đem nước nấu sôi, đang muốn mở ra lá trà cho các nàng pha trà, Lâm Thanh Uyển liền tiếp nhận cười nói: “Ta đến đây đi.”Thị Kiếm liền khom người lui ra.Hộ vệ cùng hạ nhân đều đứng ở ngoài đình, trong đình chỉ còn lại có hai người, Chung Như Anh lúc này mới bắt đầu miệng không giữ cửa lén, “Trưởng công chúa muốn làm nữ học, là ngươi dẫn đi?”Lâm Thanh Uyển ngẩng đầu đối nàng cười cười.Chung Như Anh liền nói: “Ta liền biết là ngươi làm, Đại Lương cũng liền Tô Châu có nữ

học, người không đề cập tới, trưởng công chúa như thế nào sẽ nghĩ đến này?” Lâm Thanh Uyển cho nàng đỗ một ly trà, cười hỏi, “Như bây giờ không phải thực hảo sao?” Chung Như Anh liền “Tê” một chút, ê răng nói: “Hôm kia nàng mang theo phò mã tới cấp ta truyền tin, thiếu chút nữa không đem ta nha đỗ, hảo cái gì hảo a. Trước kia trưởng công chúa ra cửa cũng không mang theo phò mã, hiện tại lại là như hình với bóng.” Trước kia kia đối phu thê chí bất đồng, trưởng công chúa nhiều cùng huân quý thế gia lui tới, phò mã lại càng thích du trên núi vẽ tranh, hoặc là mang theo bọn học sinh than thơ luận đạo. Phò mã không nghĩ trưởng công chúa mất mặt, mà trưởng công chúa cũng không nghĩ miễn cưỡng phò mã, cho nên hai vợ chồng cái ra cửa rất ít cùng nhau đi, trừ phi là đi phó nhất định phải hai người cùng đi yến hội mới có thể cùng nhau ra cửa. Chính là hiện tại, người ngoài căn bản chen vào không lọt hai vợ chồng chi gian, đang nói chuyện nói tổng có thể xá đến chỉ có bọn họ hai người mới có thể nói đề tài thượng. Lâm Thanh Uyển nhịn không được cười, “Lại quá một đoạn thời gian hẵn là liền phai nhạt.” Chung Như Anh không nói chuyện, mang trà lên tới uống, “Không nói bọn họ, lần này ta sẽ đường vòng Tô Châu, người nhưng có yêu cầu ta mang đồ vật?” “Có, đều ở trong xe ngựa, quay đầu lại người trực tiếp mang lên liền hảo.” Lâm Thanh Uyển dừng một chút sau nói: “Còn thỉnh người nhiều ở Tô Châu trụ hai ngày, Ngọc Tân luôn là báo tin vui, cũng không biết nàng là thật vô ưu, vẫn là không báo tin dữ.” “Yên tâm, ta sẽ nhiều trụ hai ngày cho người nhìn chầm chằm.” “Đa tạ tỷ tỷ.” “Nhưng đừng gọi ta tỷ tỷ, người hiện tại một gọi ta tỷ tỷ, ta liền nhớ tới người kêu trưởng công chúa tỷ tỷ bộ dáng.” Lâm Thanh Uyển nhịn không được cười ha ha lên. Hai người nói cười cười, thời gian liền quá đến bay nhanh, mắt thấy buổi trưa buông xuống, Lâm Thanh Uyển dứt khoát nói: “Dùng cơm trưa lại đi không muộn, vừa lúc ta mang theo không ít nguyên liệu nấu ăn tới, cùng người bộc lộ tài năng như thế nào?” Dứt lời làm Dịch Hàn đem trên xe nguyên liệu nấu ăn dọn xuống dưới. Chung Như Anh thấy còn có mới mẻ nấm, nhịn không được trùng mắt, “Người như thế nào còn tùy xe mang theo cái này?” “Nga, vốn định tiễn đi người sau liền quái nói trăng non hô nấu cơm dã ngoại, khó được ra một lần thành, tổng không thể tăng người liền trở về đi?” Chung Như Anh có chút tâm tắc, “Hợp lại ta là nhân tiện?” Lâm Thanh Uyển liền ha ha cười nói: “Hiện tại này nguyên liệu nấu ăn không cũng đều tiện nghi người?” Dịch Hàn dọn xuống dưới nguyên liệu nấu ăn đều là tố, nếu làm Lương Đế nghĩa nữ, cũng vì này túc trực bên linh cữu, kia tự nhiên muốn thủ rốt cuộc, cho nên tuy rằng ra áo đại tang, nàng cũng vẫn như cũ ăn chay. Hoàng gia giữ đạo hiếu bất đồng dân gian, trừ hoàng đế ngoại, mặt khác hoàng tử nữ ngắn nhất cũng muốn thủ một năm, hoàng đế còn lại là một ngày đại biểu một tháng, thủ 27 thiên có thể. Chỉ là tân đế hiếu thuận, hiện tại vẫn như cũ thủ, Lâm Thanh Uyển

phỏng chừng hắn cũng muốn thủ đú một năm.Triều thần yêu cầu lại không cần như thế nghiêm, ra trăm ngày, tuy vẫn như cũ không thể ăn tiệc, lại là có thể ăn thịt.Chung Như Anh hiện tại cũng không phá, nhưng nàng là võ tướng, đi biên quan không có khả năng không ăn thịt, rốt cuộc sẽ đại hội thể thao tiêu hao đánh giá nhiệt lượng, chỉ dựa vào đồ chay là không có khả năng.Chung Như Anh cảm thấy Lâm Thanh Uyển cũng là thần kỵ, “Điểm này nguyên liệu nấu ăn, nấu cơm dã ngoại có thể làm ra cái gì tới?”Lâm Thanh Uyển nghiêng đầu nghĩ nói: “Đại loạn hầm?”Chung Như Anh trùu khoe miệng hỏi, “Có thể ăn sao?”“Yên tâm, ăn ngon đâu.” Nguyên liệu nấu ăn tiên liền cái gì cũng tốt, “Huống chi chúng ta mục đích là ngắm cảnh sơn thủy, ăn chỉ là nhân tiện mà thôi.”Cho nên nàng không cần ôm quá lớn kỳ vọng phải không?Chung Như Anh ngồi xếp bằng ngồi ở trên cổ, chống cằm xem nàng lẩn lộn.Thị Kiếm thấy tướng quân thật là một chút cũng không vội, liền xoay người phân phó đi xuống, “Làm đại gia tá đồ vật, chúng ta cũng chôn nồi tạo cơm, xem này tư thế, chúng ta buổi chiều có thể khởi hành liền tính không tồi.”Một cái phó quan trùu khoe miệng hỏi, “Đêm đó thương muôn hay không trở lại kinh thành ở một đêm, ngày mai lại lên đường?”Thị Kiếm mắt trợn trắng nói: “Ngươi thấy ai đi tiền nhiệm là trở về đi, không được liền ăn ngủ ngoài trời bái.”Ở kinh giao ăn ngủ ngoài trời sao?Trong thành có thoái mái giường lớn không ngủ, thế nào cũng phải chạy ngoài thành tới cắm trại, bọn họ là có bao nhiêu nhàn đến hoảng.Nhưng hai vị chủ tử hiền nhiên hứng thú bùng bùng, bọn họ chỉ có thể bóp mũi nhận.Nói là đại loạn hầm, thật đúng là đại loạn hầm.Đem mổi mẻ nấm, rau xanh rửa sạch sẽ, Lâm Thanh Uyển một cỗ não toàn ném vào mới thiêu khai canh.Bên trong chỉ thả chút du cùng muối, tựa hồ là thấy kia nhan sắc quá nhạt nhẽo, Lâm Thanh Uyển cũng có chút ngượng ngùng, nhảy ra một vại tương tới, múc một muỗng buông đi.Chung Như Anh trợn mắt há hốc mồm, hỏi: “Đây là cái gì tương?”“Trong nhà đâu bếp nữ làm đậu nành tương, ăn rất ngon.” Lâm Thanh Uyển bảo đảm nói: “Yên tâm, thả tương, sẽ không khó ăn.”Chung Như Anh nhìn nàng biếu tình, phát hiện nàng là nghiêm túc, không khỏi nầm ngã vào trên cổ, ai thán nói: “Còn không bằng ăn lương khô đâu.”Lâm Thanh Uyển liền đầy nàng nói: “Đừng ghét bỏ, tay nghè của ta vẫn là thực có thể, đãi ra hiếu, ta lại cho ngươi làm canh.”“Cái gì canh?”Lâm Thanh Uyển lúc này mới tự tin lên, “Ta sẽ canh cũng không ít, đều là ôn bổ, cố ý cùng đậu bếp nữ học nấu cấp Ngọc Tân uống, ngươi yên tâm.”Chung Như Anh nhìn mắt trong nồi đại loạn hầm, sâu kín thở dài nói: “Nếu là so đối với cái này yên tâm, ta thật đúng là không thể nào yên tâm.”Hôm nay nàng đều nói mấy cái yên tâm?Dịch Hân đương nhiên không có khả năng chỉ làm Lâm Thanh Uyển ăn cái này, nếu là muốn tới nấu cơm dã ngoại, đồ vật liền chuẩn bị thực đầy đủ hết, cho nên hắn lục tục từ trên xe bắt lấy tới không ít điểm tâm, còn có các loại trái cây,

bày đầy đất.Chung Như Anh nhìn cuối cùng là yên tâm, liền tính kia nồi đại loạn hầm không thể ăn, ăn điểm tâm cùng trái cây cũng có thể no.Đồ ăn ra nồi, Chung Như Anh ném ném, nhường mày nhìn về phía Lâm Thanh Uyển.Lâm Thanh Uyển liền cười hỏi, “Thế nào, ta nói tốt ăn đi.”Chung Như Anh nuốt xuống, nói: “Chỉ là không khó ăn mà thôi, nhưng ta là một cái hành quân đánh giặc tướng quân.”Nàng gì đồ vật khó ăn đồ vật không ăn qua?Chỉ phải một cái lời bình “Không khó ăn” thật sự là chẳng ra gì.Lâm Thanh Uyển ném ném, cảm thấy khá tốt ăn nhả, nàng nghiêng nghiêng đầu nói: “Chẳng lẽ là bởi vì chính mình làm đồ ăn, như thế nào đều là ăn ngon nhất?”Chung Như Anh nhịn không được cười to, “Ngươi cũng quá tự tin chút.”Phó quan nhìn, quay đầu cùng Thị Kiếm nói: “Ta cảm thấy chúng ta vẫn là quay đầu trở về thành đi, nhiều người như vậy túc ở vùng ngoại ô, ra vào bá tánh thấy còn tưởng rằng chúng ta là ngốc tử đâu.”Nơi này rời thành không xa a, cưỡi ngựa canh ba chung liền đến, túc ở vùng ngoại ô tính sao lại thế này?Thị Kiếm quay người đi, đương không nghe thấy, đây là phong thuỷ vần đè, nếu là muốn đi tiền nhiệm, nào có ra khỏi thành trở về đi?Như vậy nhiều không may mắn.Đang nghĩ ngợi tới, nàng vừa nhắc đầu liền thấy xa xa cưỡi ngựa lại đây một đội nhân mã, sắc mặt hơi đổi, quay đầu lại nói: “Đi ngăn đón người, ta đi bẩm báo tướng quân.”Lâm Thanh Uyển đặc biệt đau Chung Như Anh, cho nên chính tận lực đem đồ ăn vớt ra túi đồ nàng trong chén, Chung Như Anh tỏ vẻ nàng cũng thực ái Lâm Thanh Uyển, vì thế phản đẩy trở về, hai người chính cười đùa, Thị Kiếm bước nhanh lại đây, thấp giọng bẩm báo nói: “Tướng quân, Tông thiếu gia bọn họ tới.”Chung Như Anh tươi cười hơi ngưng, quay đầu nhìn về phía lai lịch, một đội nhân mã dần dần chạy tới, ở giao lộ chỗ liền bị các hộ vệ ngăn lại, lập tức người sôi nổi xuống ngựa nghĩ tới tới.Nàng híp mắt nhìn lại, hỏi: “Chung Hiển như thế nào theo chân bọn họ đi ở một khối?”Thị Kiếm cắn thận mà nhìn nhau, lúc này mới phát hiện Hiển thiếu gia cũng xen lẫn trong trong đó, chỉ là bị Tông thiếu gia cùng Hựu thiếu gia xa lánh ở phía sau, tổng cũng tề không lên.Lâm Thanh Uyển bưng chén cút đầu dùng bữa.Chung Như Anh quay đầu lại thấy, nhịn không được đá đá nàng chân, “Ngươi từ trước đến nay thông minh, nhưng thật ra cho ta ra cái chủ ý a.”Lâm Thanh Uyển bất đắc dĩ, “Chính ngươi trong lòng cũng chưa lây định chủ ý, ta có thể cho ngươi ra cái gì chủ ý?”Chung Như Anh không thèm để ý bị ngăn ở bên ngoài cháu trai nhóm, sau này một dựa, cười như không cười nhìn nàng nói: “Lại nói tiếp ngươi ta tình trạng xấp xỉ, chỉ là ngươi rốt cuộc so với ta cường điệu, còn có cái thân chất nữ, cho nên chính là cho các ngươi Lâm thị dòng chính lưu lại cái thừa tự người, không giống ta, lẻ loi một mình, hiện tại dòng bên cùng nhà của chúng ta huyết thống xa đậu.”“Nhưng Tề tỷ phu không phải còn có cái ca ca sao?”Chung Như Anh sắc mặt phát lạnh, cười lạnh nói: “Hắn kia hai cái cháu trai nếu là có năng

lực, ta tự nhiên không tiếc nâng đỡ, nhưng bùn nhão trét không lên tường, ta nhung không nghĩ ta Chung gia quân danh hào phá hủy ở bọn họ trong tay.”“Vậy ngươi rốt cuộc muôn hay không quá kế?” Lâm Thanh Uyển hỏi.Chung Như Anh nhấp nháp miệng, nửa ngày mới ngoan hạ tâm nói: “Nếu quá kế chính là này đó ngoạn ý, ta tình nguyện tuôi già cô đơn một thân, chỉ là ta Chung gia quân làm sao bây giờ?”Lâm Thanh Uyển liền rũ xuống đôi mắt nói: “Năm đó ta tổ phụ đem Lâm gia quân giao ra đi cũng có phương diện này suy tính, ta phụ thân vô tâm quân vụ, mà dòng bên tuy có tâm, tài đức lại không đủ, cho nên liền đem Lâm gia quân hiến cho tiên đế.”

Chương 494: Tô

Chung Như Anh ngẩng đầu nhìn về phía Lâm Thanh Uyển, thật lâu sau không nói. Lâm Thanh Uyển cũng nâng lên đôi mắt, cùng nàng đối diện hồi lâu, nửa ngày, hai người đồng thời rũ xuống đôi mắt, Chung Như Anh nhàn nhạt nói: “Việc này không vội.” “Đúng vậy, ngươi còn như vậy tuổi trẻ đâu,” Lâm Thanh Uyển chọn khói nàng thích hạch đào tô cho nàng, nhàn nhạt nói: “Lại thủ cái hai ba mươi năm không thành vấn đề.” Chung Như Anh nhịn không được cười, “Thùa ngươi cát ngôn.” Nếu có thể ở biên quan lại thủ thượng hại ba mươi năm, nàng cũng coi như trường thọ. Lâm Thanh Uyển quét mắt chính khinh không ngừng nhìn bên này thiêu niên lang nhóm, sâu kín thở dài nói: “Nếu là gặp được người có duyên, không bằng thu dưỡng xuống dưới, bất luận nam nữ, cũng bất luận huyết thống, bên người có cái thân cận người tổng hội không giống nhau.” Chung Như Anh nhéo ngón tay không nói chuyện. Lâm Thanh Uyển biết nàng băn khoăn, duỗi tay cầm nàng nói: “Trên đời có khó khăn việc nhiều đâu, ngươi đánh giặc không khó sao? Không phải là hấp tấp thượng, như thế nào dưỡng cái hài tử lại như vậy lo trước lo sau?” Chung Như Anh cười khổ, “Dưỡng hài tử nhưng không thể so đánh giặc, ta khi còn bé liền thường oán phụ thân, đã sinh ta, như thế nào không đem ta mang theo trên người, tổng đem ta ném ở trong hoàng cung tính sao lại thế này?” Nàng thở dài nói: “Đãi sau lại phụ thân đem ta tiếp đi biên quan, ta chính mình cũng đương tướng quân mới biết được loại này sầu lo. Đem hài tử đặt ở bên người, sợ đao thương không có mắt, thương đến hắn, cũng sợ biên quan tiên sinh cùng bạn chơi cùng so ra kém kinh thành; Nhưng đặt ở kinh thành đồng dạng sợ, sợ hắn ở kinh thành chịu khi dễ chính mình lại không thể cho hắn chống lưng, trong lòng cũng nghĩ đến khẩn...” Chung Như Anh áp lực lớn nhất kia hai năm tự nhiên là nghĩ tới quá kế, Chung gia bức nàng, Tề gia cũng bức nàng, ngay cả bệ hạ đều hy vọng nàng quá kế một cái hài tử, khi đó đưa đến nàng trước mặt tới hài tử, đại chỉ có bảy tám tuổi, tiểu nhân còn chưa tròn một tuổi, nàng đương nhiên tâm động quá. Nhưng chỉ cần nghĩ đến về sau muốn suy tính, liền lại do dự, chuyện này liền một kéo lại kéo, hiện tại nàng quá kế tâm đã lãnh, chung tề hai nhà ở nàng nhìn không thấy địa phương đâu đến ngươi

chết ta sống, nàng cũng lười đến quản.“Có lo lắng chưa chắc liền không tốt, ít nhất thuyết minh trên đời này có người để ý người,” Lâm Thanh Uyển nhìn nàng nói: “Chờ thiên hạ thái bình, người liên suy xét một chút việc này đi.” Chung Như Anh liền cười, “Này thiên hạ khi nào thái bình a?”“Tổng hội thái bình, người công đức thâm hậu, khẳng định có thể thấy.” Hai người nói chuyện, thuận tiện đem bụng điền no rồi, Lâm Thanh Uyển làm người hầu nhóm thu thập đồ vật, chỉ để lại một ít trái cây.Chung Như Anh lúc này mới phát tay, làm người đem Chung Hiển cùng Tề Tông bọn họ bỏ vào túi.Ba cái thiếu niên mặt sau mang theo một đám người, phần phạt lại đây cấp Chung Như Anh hành lễ, trộm ngắm liếc mắt một cái Lâm Thanh Uyển, dù chưa từng gặp qua, nhưng cũng đoán được thân phận của nàng, vội vàng cũng hướng nàng hành lễ.Ba thiếu niên ở bên ngoài đều ương ngạnh thật sự, nhưng ở Chung Như Anh trước mặt lại liền cỗ họng một tiếng cũng không dám, bọn họ vốn là cho nhau giận dỗi mới chạy tới, bằng không ngày xưa thấy Chung Như Anh khẳng định xa xa liền tránh đi.Chung Như Anh nhắc lên mí mắt quét bọn họ liếc mắt một cái, nhàn nhạt hỏi: “Các ngươi như thế nào biết ta ở chỗ này?”Tề Hựu miệng nhất ngọt, nghe vậy lấy lòng cười nói: “Ta cùng ca ca biết thím hôm nay ra khỏi thành, cho nên sáng sớm ra khỏi thành tới đưa, bỗn còn tưởng rằng không đuổi kịp, ai ngờ còn có thể tại này đuổi kịp thím.”Chung Như Anh giống như cười chê nhao nói: “Đó là rất sớm, các ngươi cười ngựa túi?”Tề Hựu rốt cuộc kiên thiều, mặt ửng đỏ, thấp thỏm nhìn đại ca liếc mắt một cái.Tề Tông liền đổi đề tài, “Hôm nay sắc trời đã không còn sớm, thím là muôn ngày mai lại khởi hành sao? Ngày mai chất nhi cùng nhị đệ tới đưa ngài.”Chung Hiển nôn nóng nói: “Cô cô đừng nghe bọn họ, quán sẽ nói dối lấy lòng, xảo quyết thật sự, bọn họ rõ ràng là muôn ra khỏi thành phi ngựa, đừng phải ta, đánh với ta đánh cuộc, rất xa thấy được cô cô xe giá, thê mới biết ngài ở chỗ này.”Chung Như Anh nhắc lên mí mắt hấn một cái, nói: “Ngươi nhưng thật ra thành thật, như thế nào lại cũng theo chân bọn họ quát tháo đấu hận đâu?”Chung Hiển một nghẹn, nói không ra lời.Chung gia người cùng Tề gia người vẫn luôn không đối phó, tự Chung Như Anh tang phu sau.Chung gia là tướng Chung Như Anh lại chiêu cái con rể, mà Tề gia tự nhiên tướng Chung Như Anh thủ tiết, nhưng bất luận hai nhà nghĩ như thế nào, Chung Như Anh vẫn luôn không thêm để ý tới, nàng không hề gả chồng, không phải bởi vì Tề gia, mà là bởi vì Tề Loan.Không gả chồng, vậy quá kế cái hài tử đi.Chung gia tướng đem hài tử quá cho nàng, Tề gia tự nhiên cũng tướng đem nhà mình hài tử quá kế qua đi, ở Tề gia xem ra, Chung Như Anh là Tề gia túc phụ, tự nhiên muôn quá Tề gia hài tử.Hai nhà vẫn luôn vì thế àm ĩ không thôi, bất quá Chung Như Anh vẫn luôn chướng mắt hai nhà hài tử.Chung gia bên này huyết thống quá xa, đều xa năm đời, phụ thân ở khi liên hệ đều thiều, hơn nữa con cháu vụng về, nàng căn bản chướng mắt.Mà

Tề gia bên kia nhưng thật ra cùng trượng phu huyết thống rất gần, nhưng Chung Như Anh càng chướng mắt bọn họ. Ý vào nàng cùng Tề Loan thê, mấy năm nay Tề gia không thiếu cho nàng thêm phiền toái, nếu không phải nàng thả người ở kinh thành trấn, còn không chừng ương ngạnh thành cái dạng gì đâu. Có sẵn hài tử, Chung Như Anh một cái đều chướng mắt, Tề lão thái thái hiển nhiên cũng biết điểm này, mấy năm nay không thiếu đè nặng đai nhì tử sinh hài tử, chính là tưởng sinh hạ tới liền đưa cho Chung Như Anh, làm nàng chính mình giáo. Đáng tiếc nàng vị này anh chồng mấy năm nay có lẽ chơi đến quá mức, mấy năm nay một cái hài tử cũng chưa sinh ra tới. Cũng là bởi vì này, Tề lão thái thái lúc trước mới cái gì cũng có thể thử khi tuyệt vọng, Nhị hoàng tử muốn nạp Tề gia nữ nhi, ám chỉ chờ bọn họ sinh hài tử liền quá cấp Chung Như Anh, lão thái thái liền không chút nghĩ ngợi liền đáp ứng rồi. Tề gia cái kia nữ nhi ở Nhị hoàng tử bị biếm khi liên chạy về nhà mẹ đẻ, vẫn như cũ không sinh hạ một cái hài tử, Tề lão thái thái hiện tại cũng chỉ có thể đem hy vọng đặt ở hai cái tôn tử trên người, trông cậy vào bọn họ có thể lấy lòng Chung Như Anh, hảo quá kế đến nàng danh nghĩa. Chung Như Anh không kiên nhẫn nhìn đến bọn họ, điểm điểm đầu gối nói: “Hảo, hiện giờ các ngươi đã nhìn thấy ta, ta cũng biết các ngươi tâm ý, trở về đi.” Tề Tông cùng Tề Hựu thấy Chung Hiển không nhúc nhích, bọn họ liền cũng không nhúc nhích. Chung Hiển thấy bọn họ không nhúc nhích, hắn đương nhiên cũng không có khả năng đi, Chung Như Anh cười lạnh, đối Thị Kiếm phát tay nói: “Thỉnh các thiếu gia rời đi đi.” Thị Kiếm mang theo một đội binh lính tiến lên, Lâm Thanh Uyển liền ở chỗ này, Tề Tông mấy người rốt cuộc sợ mất mặt, đỏ mặt hành lễ lui ra. Lâm Thanh Uyển thấy bọn họ dắt mã liền vội vàng rời đi, không khỏi cười nói: “Được rồi, cơm trưa cũng dùng, phong cũng thổi, ngươi dọn dẹp một chút khởi hành đi, bằng không nhà ngươi lão thái thái phái người đuổi kịp tới, có ngươi dễ chịu.” Chung Như Anh nghĩ đến Tề lão thái thái quen dùng một khóc hai nháo ba thắt cổ, không khỏi đánh một cái rùng mình, đứng dậy vỗ vỗ quần áo nói: “Ta đây đi trước.” Lâm Thanh Uyển đứng dậy đưa nàng, “Có việc liền viết thư cho ta, nhưng đừng cùng lần trước giống nhau lại tiền trảm hậu táu.” Chung Như Anh sợ nhất nàng tính này bút trường, lấy lòng cười nói: “Uyển tỷ nhi yên tâm, ta lại không như vậy.” Lâm Thanh Uyển lúc này mới cười đưa nàng lên xe. Mới vừa ăn cơm no, nàng không quá tưởng cười ngựa, vẫn là tiến trong xe nằm một nằm hảo. Chung Như Anh liêu mành nói: “Nhà ta kia lão thái tuy làm àm ĩ, nhưng nàng rốt cuộc tuổi lớn, ngươi ở kinh thành giúp ta nhiều coi chừng một chút.” “Ngươi yên tâm, ta cùng với Thái Y Viện các ngự y thực.” Chung Như Anh biết nàng minh bạch nàng trong lòng sở ưu, hơi hơi thở dài nhẹ nhõm một hơi. Tề lão thái thái hiện bị Tề gia phủng, trừ bỏ Chung Như Anh, không ai dám cho nàng khí chịu, mà nàng lại chưa bao giờ ra cửa, làm àm ĩ cũng chỉ ở kia một cái

trong viện.Duy nhất có tật xấu chính là thân thể, được Lâm Thanh Uyển hứa hẹn, Chung Như Anh lúc này mới yên tâm khởi hành.Lâm Thanh Uyển cũng không vội vã trở về, vừa vặn phụ cận cảnh sắc cũng không tồi, dứt khoát khiến cho các hộ vệ phô khai thảm, nàng ngồi ở mặt trên phơi nắng.Chờ nàng đều sấp ngủ khi, Tè gia người khoái mã đuổi tới, thấy trên cổ chỉ có Lâm gia người, liền biết Chung Như Anh đã khởi hành đi rồi.Bọn họ do dự một chút vẫn là tiến lên đây thỉnh an, lúc này mới rời đi.Lâm Thanh Uyển nhìn bọn họ rời đi bóng dáng, cùng Dịch Hàn thở dài: “Trong nhà có như vậy một vị lão thái thái, Chung quận chúa cũng quái không dễ dàng.”Dịch Hàn cười nói: “Chung quận chúa ba năm cũng không tắt hôi một lần kinh thành, Hồng Châu khoảng cách kinh thành như thế xa xôi, ai có thể làm được tới nàng chủ nhân? Cũng bất quá là hôi kinh khi chịu chút lải nhải thôi.”“Cũng là.” Lâm Thanh Uyển đứng dậy, cười nói: “Chúng ta cũng trở về đi.”Hôm nay Lâm Thanh Uyển là xin nghỉ ra tối tiễn đưa, cho nên một hồi đến kinh thành liền chui vào thư phòng xử lý chính vụ.Tân đế đăng cơ, sự tình đích xác rất nhiều, hơn nữa nhập thu sau còn có một lần ân khoa, vây càng vội.Lâm Thanh Uyển tận lực đem phân đèn trên tay nàng sự ở tháng sáu trước xử lý xong, sau đó cùng hoàng đế thỉnh nghỉ dài hạn hồi Tô Châu.Giống nhau đại thân, rời nhà mười mấy năm không thể quay về cũng chỗ nào cũng có, giống Lâm Thanh Uyển như vậy một năm liền phải hồi một chuyến một cái đều không có.Chính là Chung Như Anh, không cũng đã nhiều năm mới có thể hồi một lần kinh thành sao?Nhưng ai kêu nhân gia mau đâu, hơn nữa Lý Phiên Viện không giống lục bộ, sự tình cuồn cuộn không ngừng, Lý Phiên Viện chính vụ muôn tới đó là tụ tập tới, không tới liền thanh nhàn thật sự.Cũng chính là hiện tại quản một cái chợ chung, lúc này mới có vẻ tựa hồ thường có việc làm, kỳ thật cũng không lầm vội.Đây cũng là năm đó tiên đế trước đây thương thư chết bệnh sau liền không hề lập thương thư nguyên nhân chi nhất.Dù sao Lâm Thanh Uyển là thỉnh đến giả, sau đó dặn dò Lâm Hữu một chút sự tình liền hồi Tô Châu đi, nàng lúc trước đáp ứng Ngọc Tân, xử lý xong Sở Quốc sự liền từ Tô Châu hồi kinh, kết quả gặp phải tiên đế bệnh nặng, nàng liền thất tín, hiện tại nói cái gì cũng là phải đi về nhìn xem.Hơn nữa, Tô Châu còn có rất nhiều sự chờ nàng xử lý đâu.Cơ Nguyên một nhà hiện liền ở Tô Châu, thậm chí Sở Quốc còn có rất nhiều thế gia gia tộc quyền thế con cháu cũng ở Tô Châu, Chu thú sử sớm liền tin cùng nàng tố khổ, nói những người này đi vào Tô Châu, làm luôn luôn an bình Tô Châu nhiều không ít phân tranh.Hiện giờ Tô Châu vẫn là một mảnh an bình, nhưng Chu thú sử tổng cảm thấy sau lưng áp ủ cái gì bão táp, hắn rất sớm trước liền tưởng tiễn đi một ít người.Nhưng Tô Châu có Duyệt Thư Lâu cùng Văn Viên ở, căn bản đuổi không đi những cái đó vẫn nhân, Chu thú sử lại không thể dùng thủ đoạn cường ngạnh đuổi đi người, cho nên hiện tại chỉ có thể giương mắt

nhìn.Lâm Thanh Uyển trở về chính là muôn nhìn một chút Tô Châu hiện tại là như thế nào một bộ bộ dáng.Dịch Hán đem trên xe ngựa Lâm thị tộc huy cấp cái đi lên, xe ngựa điệu thấp đi ở trên quan đạo, đầu tiên là trở về Lâm gia biệt viện, buông một ít đồ vật, lúc này mới vào thành đi.Còn chưa gần cửa thành, Lâm Thanh Uyển liền nghe được một trận ồn ào thanh, nàng hơi hơi vén lên mành nhìn lại, lúc này mới phát hiện cửa thành ngoại con đường hai sườn toàn bày không ít sạp, trừ bỏ bán các loại tiếu ngoạn ý cùng thức ăn ngoại, càng nhiều thế nhưng là thư quán.Có bán thư, cũng có bán họa, bán giấy càng là không ít.Làm Lâm Thanh Uyển kinh ngạc chính là, trên đường thật là có không ít người chạy tới dạo này đó quầy hàng, nàng chớp chớp mắt, nghi hoặc nói: “Như thế nào không ở trong thành bãi, chạy đến ngoài thành tới?”

Chương 495: Tiếu đậu định

Xe ngựa tiến vào tây cửa thành, Lâm Thanh Uyển lúc này mới phát hiện trong thành cũng náo nhiệt thật sự, đến cùng ăn tết dường như. Lâm Thanh Uyển nhìn về phía Bạch Phong, Bạch Phong bẻ ngón tay tính tính, lắc đầu nói: “Không phải cái gì ngày hội a.” Xe ngựa tới rồi Lâm phủ cửa, hộ vệ vội đi gõ cửa, thủ vệ gia đình mở cửa thấy hộ vệ sưng sốt, lại thăm dò nhìn đến phía dưới xe ngựa cùng xe ngựa bên Dịch Hàn liền biết là cô nãi nãi trở về, lập tức đại hỉ mở ra đại môn, hướng bên trong hô một giọng nói, “Cô nãi nãi đã trở lại!” Người gác cổng nhóm bừng lên, mở cửa mở cửa, hủy đi ngạch cửa hủy đi ngạch cửa. Xe ngựa tiến vào đại môn, Lâm Thanh Uyển lúc này mới xuống xe, nàng cười hỏi người gác cổng, “Đại tiểu thư cùng cô gia nhưng ở nhà?” “Đại tiểu thư cùng cô gia đi Văn Viên, tiểu nhân này liền phái người đi gọi bọn hắn trở về.” Lâm Thanh Uyển gật đầu, hướng trong đầu đi đến, hiện giờ Lâm phủ quản sự chính là Cốc Vũ, hắn đã bước nhanh đi ra, đối Lâm Thanh Uyển quỳ xuống khai cái đầu mới đứng dậy nói: “Cô nãi nãi nên sớm thông tri chúng tiểu nhân, tiểu nhân hảo phái người quét tước sân.” “Ta quá mây ngày còn hồi biệt viện đi, ở chỗ này trụ không dài, tùy tiện thu thập một chút là được,” Lâm Thanh Uyển biên hướng trong đi biên hỏi, “Đại tiểu thư cùng cô gia tốt không?” Cốc Vũ liền cười, “Hảo, cô gia cùng đại tiểu thư vẫn luôn có thương có lượng, chưa bao giờ hồng quá mặt, trong nhà lão thái thái lại hòa ái, tiểu thiếp gia cũng ngoan ngoãn nghe lời, trong nhà hảo đến không được.” Lâm Thanh Uyển khoe miệng lúc này mới hơi kiều, nàng là tin tưởng Cốc Vũ, huống chi hai tháng trước Chung Như Anh hồi âm khi cũng nói Ngọc Tân quá rất khá. Nàng một đường hướng nội viện đi, Thượng lão phu nhân hiển nhiên cũng là nghe được tin tức, chính cười ha ha đứng ở cửa nghênh đón. Lâm Thanh Uyển đôi mắt lại dính ở nàng bên chân một cái tiểu oa nhi trên người. Đậu định giống nhau lớn nhỏ, trắng trẻo mập mạp, tựa hồ tài học sẽ đi đường, chính lung lay vòng quanh Thượng lão phu nhân đổi tới đổi lui. Lâm Thanh Uyển đôi mắt tỏa sáng, Thượng lão phu nhân thấy ha ha cười, vỗ vỗ tiểu hài tử nói: “Khang Nhi, mau xem, đó chính là thường xuyên cho ngươi tặng đồ cỗ tổ mẫu.” Lâm Thanh Uyển giơ lên đại đại gương mặt tươi cười, hướng về phía

hắn liền lên rồi.Lâm Văn Trạch không sợ sinh, mở to rất lớn đôi mắt xem Lâm Thanh Uyển, tự hồ là thiện thùng giống nhau triều Thượng lão phu nhân phía sau trốn rồi một chút.Thượng lão phu nhân liền cười dắt hắn tay, đối Lâm Thanh Uyển nói: “Đứa nhỏ này không sợ sinh, phỏng chừng là xem cô cô xinh đẹp, cho nên thiện thùng.”“Lão thái thái,” Lâm Thanh Uyển nhịn không được cười, uốn gối hành lễ nói: “Ta trước cùng ngài lão nhân gia hành lễ, trong chốc lát lại cùng hắn quen thuộc quen thuộc.”“Mau đứng lên, mau đứng lên, chúng ta toàn gia nhiều cái này lễ làm cái gì?” Thượng lão phu nhân nắm tay nàng cười hỏi, “Lần này có thể ở nhà ở lại bao lâu?”“Cùng bệ hạ thỉnh một tháng giả, lúc sau liền phải trực tiếp hướng U Châu đi, tể một tể đại khái có thể ở nhà dừng lại một tháng tả hữu.”Ý tú là đem trên đường hoa thời gian cấp bài trừ tối.Thượng lão phu nhân liền thở dài, “Này cũng quá vất vả chút.”Lâm Thanh Uyển cười cười.Hai người dắt hài tử vào nhà, Lâm Thanh Uyển từ Bạch Phong trong tay tiếp nhận tay nải, đem nàng cố ý chọn lựa ra tới món đồ chơi đưa cho hắn.Lâm Văn Trạch cầm Lâm Thanh Uyển đồ vật, tự giác chính là người quen, hơn nữa hắn cảm thấy Lâm Thanh Uyển khí chất dễ thân, liền ly Thượng lão phu nhân rúc vào Lâm Thanh Uyển bên người.Lâm Thanh Uyển quét phòng trong hâu hạ người liếc mắt một cái, cùng Thượng lão phu nhân thở dài: “Mắt công có lão thái thái ở, bằng không đem hài tử giao cho bọn họ hai vợ chồng son, không chừng như thế nào chịu khổ đâu.”Thượng lão phu nhân liền cười, “Cũng không cần ta làm cái gì, chính là bồi hắn chơi, hiện tại Minh Kiệt cùng Ngọc Tân đều có chính sự làm, nhưng không hảo trì hoãn bọn họ.”“Vẫn là lão thái thái khai sáng,” Lâm Thanh Uyển cười khen: “Chỉ là hài tử nơi này cũng đến nhiều bồi bồi, làm cho bọn họ cha mẹ con cái gian thân cận thân cận.”Thượng lão phu nhân thầm chấp nhận, “Nàng cô cô yên tâm, bọn họ mỗi ngày đều trùu thời gian bồi Khang Nhi, dám chậm trễ nhà ta Khang Nhi, xem ta bỏ qua cho ai đi.”Lâm Thanh Uyển thấy nàng trong lòng không có khúc mắc, hoàn toàn yêu thương Khang Nhi bộ dáng, lúc này mới thở dài nhẹ nhõm một hơi.Hai người liền nói giỡn lên, Lâm Thanh Uyển nói chút kinh thành sự, Thượng lão phu nhân cũng nói chút Tô Châu sự, chừng sau nửa canh giờ, Thượng Minh Kiệt cùng Lâm Ngọc Tân mới tay nắm tay vội vã tiến vào.Lâm Thanh Uyển ánh mắt ở hai người tương nắm trên tay đảo qua mà qua, cười nhìn về phía hai người.Lâm Ngọc Tân bỏ qua Thượng Minh Kiệt, hướng về phía nhà mình cô cô liền chạy tới, “Cô cô...”Thấy Lâm Ngọc Tân nhào vào Lâm Thanh Uyển trong lòng ngực, Thượng lão phu nhân liền oán trách nói: “Ngươi cô cô mệt đâu, mau buông ra.”Lâm Thanh Uyển ôm ôm Lâm Ngọc Tân, cười nói: “Không có việc gì, không có việc gì, nàng không ôm ta, ta cũng là muốn ôm nàng.”Thượng Minh Kiệt vội vàng tiến lên hành lễ, chờ hai người đều được xong lễ, Thượng Đan Cúc mới từ cửa chạy chậm tiến vào, nàng sắc mặt hồng nhạt,

biên cùng Lâm Thanh Uyển hành lễ biên oán trách nói: “Ca ca tầu tử chạy trốn cũng quá nhanh chút.”Mấy người liền biết Thượng Đan Cúc là bị ném ở mặt sau, trong phòng người cười rộ lên, vô cùng náo nhiệt nói lên lời nói tới.Lâm Văn Trạch thấy các đại nhân chỉ lo nói chuyện, không ai để ý đến hắn, lập tức không vui, dùng sức chen vào cô tổ mẫu cùng mẫu thân trung gian, kêu lên: “Ta, ta...”Đứa nhỏ này chỉ biết nhảy ra một chữ tới, Lâm Thanh Uyển nghe được đem hắn bế lên nói: “Đúng vậy, còn có nhà của chúng ta Khang Nhi đâu, như thế nào có thể quên người đâu?”Lâm Văn Trạch thấy mọi người đều nhìn hắn, lúc này mới vui vẻ lên, một bên oa ở cô tổ mẫu trong lòng ngực, một tay còn muốn duỗi tay đi bắt mẫu thân tay.Đãi cho nhau nói chuyện qua, Lâm Thanh Uyển mới hỏi Lâm Ngọc Tân, “Ta bà bà cùng người bà bà đâu?”Thượng lão phu nhân vội vàng nói: “Các nàng đi đạo quan tham đạo, muôn trai giới đến hai mươi đâu, ngày kia mới trở về.”Lâm Thanh Uyển: “... Các nàng không phải tin Phật sao, như thế nào nên tham đạo?”Thượng lão phu nhân liền bất đắc dĩ, “Ta nào biết các nàng, năm trước bắt đầu mùa đông, trong nhà có cái đạo cô tới cửa, cùng các nàng ở mấy ngày, các nàng liền tham khói nói tới, ta nghĩ các nàng ở nhà cũng nhảm chán, liền tùy các nàng đi.”Lâm Ngọc Tân còn lại là trộm nhìn Lâm Thanh Uyển liếc mắt một cái.Lâm Thanh Uyển thấy, lúc này mới cười cười, không hề hỏi cái này sự, mà là nói: “Nếu như thế, ngày mai ta đi trong quan xem các nàng.”Thượng lão phu nhân vốn định nói không cần như thế phiền toái, nhưng nghĩ đến Dương phu nhân là Lâm Thanh Uyển bà bà, nàng trở về, lý nên đi bái kiến, liền không nói.Lâm Thanh Uyển liền đối Lâm Ngọc Tân nói: “Ngày mai ngươi theo ta đi, nếu có quan trọng sự chạy nhanh đi xử lý, hoặc là cùng người xin nghỉ.”Lâm Ngọc Tân đồng ý.Thượng lão phu nhân cười cười, vui vẻ nói: “Nàng cô cô không biết, hiện tại này mấy cái hài tử có khả năng đâu, Tô Châu trong ngoài liền không có người không khen, đều nói là Lâm cô cô giáo đến hảo.”“Lão thái thái nhưng chiết sát ta, ta không thể so bọn họ lớn tuổi vài tuổi, có thể dạy bọn họ cái gì?”Lâm Thanh Uyển cười nói: “Kia đều là lão thái thái giáo, Minh Kiệt cùng Đan Cúc liền không nói, từ nhỏ chính là ngài dưỡng, chính là Ngọc Tân không cũng ở ngài đâu gói trước lớn lên? Đây đều là ngài giáo!”Thượng lão phu nhân liền ha ha cười rộ lên, chỉ cảm thấy toàn thân thoái mái, này hơn nửa năm tới, tới cửa tới khách nhân đều là như vậy khen tặng nàng, nhưng bọn hắn nói ngàn câu cũng không kịp Lâm Thanh Uyển nói này một câu có thành ý.Nàng cười ha hả nói: “Đây là bọn nhỏ có linh tính.”“Bọn họ lại có linh tính, nếu là không ai dưỡng cũng vô dụng,”Lâm Thanh Uyển cười chụp nàng mông ngựa, “Cho nên vẫn là lão thái thái dưỡng đến hảo.”Thượng Đan Cúc đứng ở một bên, nhịn không được hướng ca ca tầu tử chớp mắt, Lâm cô cô lần này tới, lão thái thái phỏng chừng có thể hợp với cười ba ngày.Buổi tối cùng nhau dùng cơm

chiêu, Lâm Văn Trạch đánh ngáp, bắt đầu tìm mẫu thân.Lâm Ngọc Tân cùng Thượng Minh Kiệt liền ôm hài tử trở về phòng, Lâm Thanh Uyển bồi Thượng lão phu nhân nói trong chốc lát lời nói liền cáo từ rời đi, làm nàng hảo hảo nghỉ ngơi.Lâm Thanh Uyển trở về chính mình sân, liền đối với Bạch Phong nói: “Đem Cốc Vũ cùng Ánh Nhạn gọi tới, ta có chút lên tiếng bọn họ.”“Là.”Hiện giờ Lâm phủ quản gia là Cốc Vũ, biệt viện bên kia vẫn là Lâm quản gia quản, Lâm Toàn trợ thủ, lại quá hai năm, Lâm quản gia tuổi lớn, sẽ đem biệt viện giao cho Lâm Toàn.Hiện giờ Lâm phủ hòa thượng phủ cũng không sai biệt lắm, mà Lâm thị biệt viện sẽ vẫn luôn là Lâm Ngọc Tân hậu thuẫn.Ánh Nhạn hiện tại là Lâm Văn Trạch bên người quản sự nương tử, không tồi, chính là quản sự nương tử, bởi vì nàng gả cho Cốc Vũ.Lâm Ngọc Tân vội vàng nữ học sự, mỗi ngày đều có ít nhất ba cái canh giờ là ở bên ngoài, cho nên nàng liền làm Ánh Nhạn lưu tại nhi tử bên người.Cho nên trong phủ sự, thậm chí Tô Châu thành sự, hỏi cái này hai vợ chồng là nhất ngắn gọn nhanh chóng.Cốc Vũ cũng biết chính mình sẽ bị triệu kiến, bởi vậy sớm có chuẩn bị, thấy thê tử cũng cùng nhau tới, liền nhỏ giọng hỏi: “Ngươi như thế nào cũng tới, tiểu thiếp gia đâu?”“Nhị gia cùng nhị nãi nãi hóng đâu, đang muôn ngủ hạ.”Cốc Vũ lúc này mới gật đầu, cùng Ánh Nhạn cùng nhau đi vào.Lâm Thanh Uyển làm cho bọn họ ngồi xuống, bụng trà cười nói: “Ta rời nhà lâu rồi, lần này trở về gặp bên ngoài đều thay đổi, cho nên kêu các ngươi tới hỏi chút sự tình.”Hai vợ chồng biết cô nãi nãi không phải thật muôn biết bên ngoài phát sinh sự, chỉ sợ càng muôn biết đến vẫn là bên trong sự, bằng không hỏi cô gia liền hảo, hà tất triệu bọn họ tới gặp?Lâm Thanh Uyển cũng đi thẳng vào vấn đề, hỏi: “Nữ học khai di lên, chiêu học sinh nhưng nhiều?”Cốc Vũ hơi hơi cúi người trả lời: “Tiểu nhân nghe đại tiểu thư nhắc tới quá, tựa hồ chỉ có mấy chục người, nhưng Dương Châu vùng cũng bắt đầu có người tới cầu học, sáu tháng cuối năm khả năng sẽ nhiều chút.”“Kia chẳng phải là rất bận?”Lâm Thanh Uyển hỏi, “Đại tỷ nhi mỗi ngày đều phải đi nữ học?”Tới, Cốc Vũ cùng Ánh Nhạn lập tức trả lời: “Cũng không phải mỗi ngày đều đi, một tuần liền có thể nghỉ ngơi hai ngày, cô gia cũng là cái dạng này.”“Bọn họ nhưng thật ra phu xướng phụ tùy, mỗi ngày cũng là cùng ra cửa?”“Là,” Ánh Nhạn cười nói: “Nhân cô gia cùng đại tiểu thư đều chủ yếu lưu tại Văn Viên, cho nên cơ hồ mỗi ngày đều là cùng tiến cùng ra.”Đề tài nếu mở ra, Cốc Vũ cùng Ánh Nhạn liền đều tinh tế công đạo lên.Lâm Ngọc Tân nhật tử đích xác không khổ sở, Lâm Văn Trạch mới sinh ra lúc ấy, Thượng lão phu nhân là phản đối nàng tiếp tục mân mê nữ học, thậm chí trong lòng tựa hồ cũng có chút khúc mắc, đối Lâm Văn Trạch tuy yêu thương, lại không có giống như bây giờ.Nhưng Thượng Minh Kiệt duy trì, xen lẫn trong trung gian nói chêm chọc cười, lại giúp chị dâu em chồng hai cái cùng Văn Viên văn nhân giật dây, chính là giúp đỡ đem nữ học cấp khai đi lên.Tuy rằng

vẫn luôn là bối tiền trạng thái, nhưng tốt xấu chiêu tới rồi học sinh, cũng nhập học không phải.Lâm Ngọc Tân vội lên, ban ngày liền chỉ có thể đem hài tử lưu tại trong nhà, hài tử vừa khóc nháo, kia chính viện ly Thượng lão phu nhân trụ sân lại không xa, nàng đau lòng hài tử, liền tự mình đi xem.Thường xuyên qua lại, cảm tình thâm, bởi vì hàn họ Lâm, không họ Thượng về điểm này chôn ở đáy lòng chỗ sâu trong khúc mắc cũng không thấy.Thây Thượng Minh Kiệt cùng Lâm Ngọc Tân mỗi ngày vì cái nử học bôn ba, lại sơ sót chính mình thân thân nhi tử, rất là náo loạn một hồi.

Chương 496: Ngoan đồng

Lâm Thanh Uyển rũ xuống đôi mắt hỏi, “Dương phu nhân thường cùng Thượng nhị thái thái cùng nhau lễ Phật tham đạo?” Ánh Nhạn liền nói: “Đảo cũng không thường, Dương phu nhân cùng lão thái thái càng hợp ý, nhưng nhị thái thái cùng Dương phu nhân cũng hợp ý.” Dương phu nhân là Lâm Thanh Uyển bà bà, tại đây trong phủ, nàng uy vọng có thể so bị đè phỏng Thượng nhị thái thái cao quá nhiều, thậm chí Thượng lão phu nhân nếu cùng nàng đồng thời hạ lệnh, trong phủ hạ nhân trên mặt không hiện, nhưng vẫn là sẽ càng thiên hướng nghe Dương phu nhân. Dương nhiên, ai cũng không vượt qua được Lâm Ngọc Tân đi là được. Cũng may Thượng lão phu nhân tuổi lớn, trong phủ sự không quá yêu quản, Lâm Ngọc Tân tắc bởi vì bên ngoài sự, rất nhiều chuyện đều làm ơn Dương phu nhân, cho nên cũng không có cái gì phân tranh. Thậm chí bởi vì là Dương phu nhân chủ trì nội trợ, phía trước vẫn luôn muốn cùng con dâu cạnh tranh Thượng nhị thái thái cũng an tĩnh xuống dưới, không biết vì sao, thế nhưng cùng Dương phu nhân đi được rất gần, giao khởi bằng hữu tới. Ánh Nhạn nói: “Hôm kia có đạo cô tới cửa, nói chút hiến tế vong linh cầu phúc sự, nhị thái thái niệm Triệu gia hai vị lão gia, cho nên liền muốn đi đạo quan cầu phúc, Dương phu nhân nghe nói, liền nói cũng muốn cấp cô lão gia cầu phúc, liền một khối đi.” Lâm Thanh Uyển lúc này mới gật đầu, ngược lại hỏi lão thái thái tới, “Ta xem lão thái thái tinh thần thế nhưng so năm trước còn hảo chút.” Ánh Nhạn liền cười, “Cũng không phải là, liền Từ đại phu cũng nói lão thái thái thân thể so năm trước còn tốt một chút, bên ngoài đều nói là bởi vì tiểu thiếp mang đến phúc khí, lão thái thái mới càng thêm khoẻ mạnh.” Kỳ thật đây là hoàn cảnh tạo thành, Thượng gia xuống dốc, lúc trước Thượng lão phu nhân chán nản, tinh thần không tốt, thân thể tự nhiên cũng liền kém. Sau lại Thượng Minh Kiệt cùng Lâm Ngọc Tân thành thân, bởi vì Lâm Thanh Uyển điều kiện, nàng vẫn luôn dẩn theo một hơi, thẳng đến Lâm Văn Trạch sinh ra, Thượng gia tình trạng cũng chậm rãi biến hảo, kia khẩu khí liền chậm rãi tùng xuống dưới. Tinh thần lại biến kém chút, vẫn là giúp đỡ mang Lâm Văn Trạch, mỗi ngày đi theo hẵn đi ra ngoài chuyển động, lại vội vàng hống hẵn, ra chút hẵn, ngược lại lại chậm rãi hảo. Sau lại

Cơ Nguyên bị đưa đến Tô Châu, Lâm Thanh Uyển ở Sở Quốc sự cũng bị truyền ra, đều nói là nàng thuyết phục Cơ tiên sinh cùng Hạng Thiện hàng lương, Lâm gia danh vọng tiệm cao, Thượng gia cũng đi theo nước lên thì thuyền lên, trong nhà đột nhiên liền khách đến đầy nhà lên.Lâu lâu liền có các gia phu nhân thái thái tới cửa bái phỏng, nhân Lâm Ngọc Tân tổng không ở nhà, liền chỉ có thể từ Thượng lão phu nhân cùng Triệu thị ra tới chiêu đãi.Triệu thị còn bãí, đại gia đối với Thượng lão phu nhân nịnh hót lên đó là nói cái gì đều nói a, lão nhân bị như vậy một hống, chính là càng ăn càng nhiều, cũng ngủ đến càng ngày càng tốt, mỗi ngày vui tươi hơn hở.Cũng mặc kệ Thượng Minh Kiệt cùng Lâm Ngọc Tân, mỗi ngày liền vui tươi hơn hở mang hài tử chiêu đãi tới cửa tới khách nhân, ăn ăn uống uống, lại nghe một chút diễn, tinh thần lại cấp dưỡng đã trở lại.Mà gần nhất, bởi vì Thượng Minh Kiệt cùng Cơ Nguyên đi được gần, mà Lâm Ngọc Tân nữ học lại mới gặp hiệu quả, tới cửa nịnh hót người khen hai vợ chồng càng nhiều, Thượng lão phu nhân cũng có chung vinh dự, tự nhiên cũng không hè phản đối hai người đi lăn lộn nữ học.Cho nên hôm nay Thượng lão phu nhân mới có thể ở Lâm Thanh Uyển trước mặt như thế che chở lão nhân.Lâm Thanh Uyển cười cười, xác định Lâm Ngọc Tân quá đến hảo, liền không hề thâm hỏi, hụy tay liền làm lão nhân lui ra.Lâm Thanh Uyển đi rửa mặt, khoác ướt dầm dề đầu tóc làm Bạch Phong giúp đỡ giáo làm, nàng vừa mới thu thập hảo, Lâm Ngọc Tân liền ném xuống mới ngủ say nhỉ từ cùng trượng phu, đặng đặng chạy tới cùng Lâm Thanh Uyển làm bạn.Lâm Ngọc Tân thấy nàng khoác áo ngoài, liền điểm điểm nàng cái mũi cười nói: “Ta liền biết ngươi đêm nay sẽ không thành thật, mắt công là đại mùa hè, nếu là vào đông ngươi cũng như vậy khoác quần áo ở bên ngoài đi lại?”Lâm Ngọc Tân le lưỡi, cùng Lâm Thanh Uyển cùng nhau ngủ hạ.Bạch Phong tắt ánh đèn liền lui ra, Lâm Ngọc Tân lúc này mới nhỏ giọng cùng Lâm Thanh Uyển ríu rít hội báo khỏi này một năm sự.Có hỉ tự nhiên cũng ưu, nàng này một năm học xong rất nhiều sự, thế mới biết cô cô phải làm thành một sự kiện có bao nhiêu khó, mỗi hoàn thành một tiểu kết liền vui mừng phi thường, này nhạc thế nhưng so đọc sách khi cởi bỏ một đạo nan đề khi.Đây là hỉ, ưu tự nhiên cũng có, nhưng so với bên ngoài, Lâm Ngọc Tân càng lo lắng chính là trong nhà sự.Nàng không khỏi nhỏ giọng oán giận nói: “Cô cô không biết, Khang Nhi lại bá đạo lại keo kiệt, chính mình đồ vật nói cái gì cũng không cho người ngoan nhi, hiện giờ có thể từ hắn trong tay lấy đồ vật, trừ bỏ ta cùng nhị biểu ca, chính là lão thái thái, ta dẫn hắn đi cùng hài tử khác chơi, hắn tổng có thể đem người đánh khóc. Rõ ràng hắn mới một tuổi, vừa mới đi trở về lộ không bao lâu đâu, cùng những cái đó hai ba tuổi hài tử cùng nhau, chính là đem người đánh đến ngao ngao khóc...”Lâm Thanh Uyển: “... Người dạy hắn sao?”“Dạy, nhưng cũng không biết hắn hiểu không có, dù sao lần sau bọn họ lại cùng nhau

chơi, hắn vẫn là có thể đem người khi dễ khóc.” Lâm Ngọc Tân phiền não nói: “Trừ bỏ bá đạo, hắn còn kiêu khí thật sự, phàm là giáo huấn hắn, hắn liền khóc, như thế nào hống đều không dùng được.” Lâm Ngọc Tân cảm thấy dường một cái hài tử thật là quá khó khăn, so làm mười sở nữ học còn muôn khó. Đáng sợ nhất chính là, hài tử vừa khóc nàng liền đau lòng, tổng cũng nhịn không được đi hống hắn, tha thứ hắn. Lâm Thanh Uyển cười hỏi, “Ta trên đường trì hoãn chút, vốn định vội vàng hắn sinh nhật trở về, kết quả cũng không đuổi kịp, hắn chọn đồ vật đoán tương lai khi bắt cái gì?” Lâm Văn Trạch là tháng sáu mười lăm sinh nhật, mới qua đi ba ngày, chính là như vậy xảo, Lâm Thanh Uyển đã tận lực nhanh chóng xử lý trên tay sự vụ, trên đường cũng khẩn đuối chậm đuối, lại cũng không đuổi kịp, trong lòng rất là tiếc hận. Lâm Ngọc Tân liền cười nói: “Bắt một quyển sách cùng một chi bút.” Lâm Thanh Uyển nhướn mày, “Các ngươi không dạy hắn?” “Không có,” Lâm Ngọc Tân nhỏ giọng nói: “Bắt quá trên bàn liền không thứ không tốt, kia phía trên thư vẫn là Hàn Mặc Trai cố ý đưa tới cho hắn vở lòng, vẽ không ít tranh minh họa luận ngữ, cho nên hắn thích vô cùng, lúc ấy vừa thấy đến liền bắt lấy không bỏ.” Lâm Thanh Uyển: Nay còn không phải giáo sao? Bắt quá bắt được sách vở tổng so tráo mặt khác đồ vật cồng. Lâm Thanh Uyển cười một trận, thấp giọng an ủi nói: “Hài tử nếu là như vậy hảo dường, liền sẽ không có nuôi mà không dạy là lỗi của người làm cha như vậy cô huấn, hắn còn nhỏ, đại có thể chậm rãi giáo, nhưng cũng bởi vì tiêu, muốn dạy liền đều phải giáo lên, lại lớn hơn một chút liền càng khó dạy.” Lâm Ngọc Tân đồng ý, sau đó hòng khuôn mặt nhỏ hỏi, “Cô cô, ta trước kia có khó không giáo?” Lâm Thanh Uyển thở dài, vuốt ve nàng tóc nói: “Không khó, ngươi chính là quá ngoan, có khi cô cô đều đau lòng ngươi.” Ai niêm thiêu khi không cái phản nghịch thời điểm đâu? Nàng mười ba bốn tuổi lúc ấy thiêu chút nữa đem Lâm gia đều phiền thiêん, phản nghịch hảo chút năm, hồi tưởng lên nàng đều cảm thấy hổ thẹn, nhưng Lâm Ngọc Tân lại rất hiểu chuyện. Lâm Ngọc Tân sẽ nhỏ giọng nói thầm nói: “Quả nhiên nữ nhi mới là mẫu thân tiểu áo bông, ta tiếp theo thai không biết có thể hay không sinh cái nữ nhi.” Lâm Thanh Uyển liền cười, “Minh Kiệt cũng thích nữ nhi?” Lâm Ngọc Tân liên tục gật đầu, “Hắn cũng cảm thấy nữ nhi hảo đâu.” Thật sự là Khang Nhi quá nghịch ngợm. Lâm Thanh Uyển hiện tại còn cảm thụ không đến Lâm Văn Trạch nghịch ngợm, chỉ cảm thấy hôm nay nhìn thấy tiểu đậu đinh thực ngoan ngoãn, nào có nàng nói ương ngạnh chi khí? Cô chất hai nói nửa đêm nói, ngày hôm sau rời giường, Lâm Ngọc Tân mặc tốt quần áo, không kịp rửa mặt liền trước chạy về chính mình sân. Lâm Thanh Uyển xem đến trợn mắt há hốc mồm, đứa nhỏ này từ trước đến nay chú trọng chính mình hình tượng, giống tối hôm qua thượng khoác áo ngoài liền tới đây tìm nàng đã là không thể tưởng tượng, hôm nay thế nhưng mặt cũng không tẩy, tóc cũng không sơ liền

chạy, này, này vẫn là nàng duồng tiên khí mười phần thiếu cô nương sao? Lúc này, Thượng Minh Kiệt chính phi đầu tán phát, một thân trung y ôm nhi tử hồng, bên cạnh nha đầu, thậm chí Ánh Nhạn muốn tiếp nhận, Lâm Văn Trạch đều oa oa khóc lóc phát tay mở ra.Đứa nhỏ này có cái tật xấu, buổi tối ngủ nhất định phải cha mẹ cùng nhau hồng mới có thể ngủ, đồng dạng, buổi sáng tỉnh lại cũng nhất định phải nhìn thấy cha mẹ mới được.Chính là hôm nay buổi sáng hăn mở to mắt thế nhưng chỉ nhìn đến cha, không thấy được nương, tiểu tử này ở trong phòng tìm một vòng không tìm được, oa một tiếng liền khóc ra tới.Lâm Ngọc Tân tựa hồ nghe đến nhi tử tiếng khóc, từ cô cô trong viện chạy chậm trở về, tiến phòng liên duỗi tay ôm hăn, đem người hồng hảo mới đi rửa mặt chải đầu.Lâm Văn Trạch khụt khịt, thấy cha mẹ đều ở trước mắt, lúc này mới nguyện ý làm Ánh Nhạn ôm hăn đi rửa mặt thay quần áo.Thượng Minh Kiệt lau một chút mồ hôi trên trán, ngồi nghỉ ngơi trong chốc lát mới đi rửa mặt chải đầu.Bên này liền cùng đánh giặc giống nhau, Lâm Thanh Uyển bên kia tắc vui vẻ thoái mái rửa mặt chải đầu hảo, ở tự mình trong phòng dùng cơm sáng, lại đi luyện trong chốc lát tự, lúc này mới đi trong vườn tản bộ.Đi hoa viên khi nghe được chính viện bên kia cãi cọ ồn ào, liền nhịn không được dừng lại bước chân, Bạch Phong liền đưa tới mặt sau nha đầu hỏi, lúc này mới thấp giọng bẩm: “Cô nãi nãi, đó là tiểu thiếu gia ở nháo đâu, hiện tại còn không có phân viện tử, cho nên tiểu thiếu gia mỗi ngày tĩnh lại đều phải thấy đại tiểu thư cùng cô gia mới hảo.”Lâm Thanh Uyển liền liếc nàng liếc mắt một cái nói: “Ngọc Tân đã xuất giá, tại đây trong phủ liền theo chân bọn họ cách gọi đi.”Đã là ở bên ngoài, liền không cần kêu cô gia cùng tiểu thư.Bạch Phong biết nghe lời phải lên tiếng là.Lâm Thanh Uyển liền tiếp tục hướng trong hoa viên đi, “Hài tử còn nhỏ, cùng cha mẹ trụ cũng không có gì không tốt.”Nàng từ Bạch Phong nơi đó tiếp nhận kéo, từ trong vườn cắt rất nhiều hoa, cười nói: “Lấy về đi cắm bình, các phòng đều đưa một phần đi.”Lại nói: “Làm tiền viện chuẩn bị xe ngựa, trong chốc lát ta muốn mang Khang Nhi một khối đi, nhiều chuẩn bị chút hài tử dùng đồ vật.”Bạch Phong đồng ý, đem nơi này sự giao cho Bạch Đường cùng Tiểu Thập, nàng tự mình đi an bài.Chờ Lâm Văn Trạch rốt cuộc dùng xong cơm sáng, vui vui vẻ vể nắm cha mẹ tay ra tới tản bộ khi, thái dương sớm từ hồng trở nên bạch sáng, sáng sớm nhiệt độ không khí cũng ở chậm rãi lên cao.Lâm Thanh Uyển muốn đi đạo quan bái kiến Dương phu nhân, Lâm Ngọc Tân đi theo, lại mang lên Khang Nhi, Thượng Minh Kiệt nghĩ nghĩ, liền cũng phải đi, vừa lúc hộ tống bọn họ.Thượng lão phu nhân liền vui tươi hớn hở làm cho bọn họ đi.Có một đôi thường xuyên ra bên ngoài chạy cha mẹ, Lâm Văn Trạch tự nhiên cũng không thiếu ra bên ngoài chạy, nhưng hăn có thể ra cửa vẫn là thực vui vẻ, vừa thấy đến xe ngựa liền “Ha ha ha” cười rộ lên, một phen ném ra mẩu thân tay, lung lay liền chạy tới, rất có một loại muốn chính mình bò lên trên

đi tư thế.Lâm Thanh Uyển cười dừng bước bước, nhìn hắn duỗi tay muốn bái trụ cảng xe, nhưng người quá lùn, nhón chân tiêm tay cũng chưa đụng tới cảng xe, ngược lại bởi vì đứng thẳng không xong, đặt mông ngồi ở trên mặt đất.Nha đâu các bà tử thấy liền phải xông lên đi đỡ, Lâm Thanh Uyển một cái mắt phong đảo qua đi, mọi người trên người phát lạnh, chính là không dám nhúc nhích một chút.Thượng Minh Kiệt cùng Lâm Ngọc Tân vốn dĩ cũng muốn xông lên đi đỡ, thấy Lâm Thanh Uyển sắc mặt, liền cũng không dám động.Lâm Thanh Uyển lúc này mới cười tiến lên, vỗ vỗ cảng xe cười nói: “Mau đứng lên, chúng ta muốn ngồi xe đi rồi.”Thấy không ai tới ôm chính mình, Lâm Văn Trạch bồn bẹp miệng muốn khóc, vừa nghe cô tổ mẫu nói, lực chú ý nháy mắt bị dời đi, cũng không nghĩ chính mình té ngã, dịch một chút mông, chống mà liền run run rẩy rẩy bò lên, duỗi dơ dơ tay liền đi ôm lấy nàng cẳng chân.

Chương 497: Đạo quan

Nhà đầu các bà tử nhìn đến cô nái nái trên váy in lại dơ hè hè tay nhỏ ấn, nhất thời cái trán trùu trùu, trong lòng run sợ cúi đầu. Lâm Thanh Uyển lại không lăm để ý, duỗi tay cho hắn vỗ vỗ, thuận tiện đem trên váy tay nhỏ ấn cũng chụp tan, liền một phen bé lên Lâm Văn Trạch phóng lên xe viễn. Lâm Văn Trạch cao hứng không thôi, đáy mắt còn mang theo nước mắt, lại cười ha hả đôi tay chống xe bắn liền bò tiến trong xe. Mọi người: Xa phu bị Lâm Thanh Uyển liếc mắt một cái, hắn một cái giật mình, vội vàng đem mā ghế dọn lại dây hâu hạ Lâm Thanh Uyển lên xe. Đi vào trong xe, Lâm Văn Trạch đã cao hứng bò lên trên chỗ ngồi, “Bang” một tiếng đẩy ra cửa sổ, hứng thú bùng bùng thoát nhìn. Lâm Ngọc Tân cùng Ánh Nhạn cặp Bạch Phong cũng lên xe. Này chiếc xe là Lâm Thanh Uyển quy chế, so Lâm Ngọc Tân xe ngựa muôn đại rất nhiều, Lâm Văn Trạch thật cao hứng ở trong xe bò tới bò đi. Thấy hắn nghịch ngợm, Lâm Thanh Uyển liền làm người đem trung gian khám bàn lùn dọn đì xuồng, không ra địa phương tới cấp hắn, miễn cho hắn va chạm. Xe ra phủ môn hướng trên đường đi, đãi náo nhiệt lên, hài tử càng là ghé vào cửa sổ nơi đó không muốn nhúc nhích, hai mắt sáng lén nhìn bên ngoài. Lâm Ngọc Tân sợ hắn từ cửa sổ nơi đó ngã xuồng, muôn đem người ôm đến một bên. Lâm Thanh Uyển liền cười nói: “Ngươi đắp hắn liền hảo, không được hắn bắt tay cùng đì xuồng đi là được.” Nhưng Lâm Văn Trạch làm sao nghe lời, rất nhiều lần tưởng duỗi tay đi đùi bên đường quầy hàng thượng đồ vật, mẫu thân ngăn đón hắn, hắn liền lại đá lại nháo, đôi mắt đỏ lên liền lại muôn khóc lên. Lâm Thanh Uyển liền ngồi vào hắn bên người, đem người hướng trong một xá, đem cửa sổ xe bang một tiếng nhốt lại, hổ mặt nói: “Ngươi lại nháo, ta liền cửa sổ đều không cho ngươi khai.” Lâm Văn Trạch trừng mắt, xoay người liền phải cùng mẫu thân cáo trạng, lại thấy mẫu thân cúi đầu súc bả vai ngồi ở một bên, lại đi xem Ánh Nhạn, cũng yên lặng không nói, này cùng dī vāng không giống nhau. Trước kia hắn bị khi dễ, mẫu thân mặc kệ, Ánh Nhạn dì cũng là muôn xen vào, lại vô dụng còn có tăng tổ mẫu đâu. Tiêu hài tử ánh mắt đảo qua, lại phát hiện tăng tổ mẫu không ở, hắn bếp bếp miệng, trong ánh mắt đều hàm nước mắt, lại ở Lâm Thanh Uyển uy thế hạ rốt cuộc không dám khóc

thành tiếng nói.Lâm Thanh Uyển lúc này mới đem hắn ôm vào trong ngực, đẩy ra cửa sổ làm hắn xem bên ngoài, còn chỉ trên đường đồ vật dạy hắn nói.Lâm Văn Trạch xem đến không kịp nhìn, lập tức không nhớ rõ vừa rồi chuyện thương tâm, ghé vào cửa sổ nơi đó sáng lấp lánh nhìn bên ngoài, ngẫu nhiên không nhớ rõ duỗi tay đi ra ngoài chỉ vào bên ngoài đồ vật oa oa kêu to, Lâm Thanh Uyển cũng không răn dạy hắn, chỉ là thực mau đem hắn tay xả trở về, ôn nhu nói: “Bàn tay đi ra ngoài, bên ngoài nếu có cái gì qua đi sẽ quát đến, đến lúc đó sẽ xuất huyết, nói không chừng liên thủ đều chặt đứt, sẽ rất đau.”Cũng mặc kệ hắn có hay không nghe hiểu, dù sao Lâm Thanh Uyển coi như hắn nghe hiểu, dạy hắn chỉ ở trong xe xem.Lâm Văn Trạch cũng không thèm để ý, thu hồi tay sau tiếp tục nhìn chằm chằm bên ngoài đồ vật xem, liền như vậy ra khỏi thành, nhận thức không ít cây xanh cùng hoa dại, một đường ríu rít cho nhau nói không hiểu nói liền đi đạo quan.Đạo quan trước cửa có 99 cấp bậc thang, trên xe ngựa không đi, chỉ có thể ngừng ở phía dưới.Lâm Thanh Uyển liền ôm Lâm Văn Trạch xuống xe, nắm tay nhỏ chậm rãi hướng lên trên bờ.Lâm Văn Trạch sớm đã quên Lâm Thanh Uyển khi dễ chuyện của hắn, dọc theo đường đi hắn đều là cùng Lâm Thanh Uyển cùng nhau chơi, hiện tại liền cùng nàng thân cận nhất, cho nên xuống xe sau cũng không cho bọn nha đầu ôm, liền lôi kéo cô tóm tay chậm rãi hướng lên trên bờ.Nhưng hắn niên thiếu, lại mới vừa sê đi đường không bao lâu, đi rồi không bao lâu liền mệt mỏi, Lâm Thanh Uyển liền tự mình ôm hắn đi lên.Dương phu nhân cùng Triệu thị đang ở đạo quan mặt sau uống trà thưởng cảnh, cũng không biết Lâm Thanh Uyển bọn họ tới.Nhìn đến người khi vẻ mặt kinh ngạc, sau đó Dương phu nhân là vui sướng, Triệu thị còn lại là chán ghét nhíu nhíu mày, sau đó khiếp đảm cúi đầu.Lâm Thanh Uyển cười tiến lên hành lễ, “Mẫu thân này một năm tới thân thế tốt không?”Dương phu nhân cười xem nàng, “Hảo hảo hảo, trên đời này không có gì ta nhạc lòng sự, có thể không hảo sao?”Lâm Thanh Uyển lúc này mới nhìn về phía Triệu thị, hành lễ cười nói: “Thông gia thái thái nhìn tinh thần đảo so năm trước khá hơn nhiều.”Triệu thị tuy rằng không thích Lâm Thanh Uyển, lại cũng không dám chịu nàng lễ, né qua sau đáp lễ nói: “Quận chúa khách khí, ta cũng không có gì sự làm, mỗi ngày chính là uống trà tham đạo, tinh thần tự nhiên thì tốt rồi.”Hai bên gặp qua lễ, Lâm Thanh Uyển liền dắt Lâm Văn Trạch tay lại đây, Dương phu nhân vội vàng ngồi xổm xuống đi ôm hắn, “Hảo hài tử, ngươi như thế nào cũng tới xem tóm mẫu cùng tằng tóm mẫu?”Lâm Văn Trạch là rất quen thuộc Dương phu nhân, thấy nàng trực tiếp duỗi tay ôm lấy nàng cổ, nhưng thật ra Triệu thị chỉ nhìn thoáng qua liền thu hồi ánh mắt.Một bên Thượng Minh Kiệt nhấp miệng không nói chuyện, Lâm Ngọc Tân lại là tiến lên cùng Dương phu nhân cùng bà bà đều được lễ, sau đó mới đi trong chính điện dâng hương.Dương phu nhân là tự cấp Tạ Dật Minh làm

pháp sự, mà Triệu thị là tự cấp Triệu Tiệp cùng Triệu Thắng làm pháp sự, Thượng Minh Kiệt cùng Lâm Ngọc Tân đều phải đi dâng hương.Triệu thị cười như không cười nhìn Lâm Thanh Uyển liếc mắt một cái, hỏi: “Quận chúa không đi thượng chú hương?”“Tất nhiên là muốn đi,” Lâm Thanh Uyển cười nói: “Ta không chỉ có muốn đi, buổi tối cũng muốn lưu lại nơi này.”“Cô cô,” Lâm Ngọc Tân kinh ngạc, “Chúng ta vẫn chưa mang ngủ lại đồ vật.”Lâm Thanh Uyển không thèm để ý cười nói: “Các ngươi mang theo hài tử, không hảo lưu lại nơi này, buổi tối các ngươi đều trở về, ta lưu tại nơi này cho ngươi dượng làm pháp sự. Màn trời chiếu đất quá, hiện tại có đạo quan cư trú, chẳng lẽ ta còn chọn sao?”Lâm Thanh Uyển đi cấp Tạ Dật Minh dâng hương, thuận đường cũng cấp cách vách Triệu Tiệp cùng Triệu Thắng thiêu một chú.Triệu thị tưởng từ nàng trên mặt nhìn đến khiếp đảm hoặc áy náy, nhưng nhân gia mặt vô dị sắc, băng phẳng thượng một nén nhang, kết quả là lại là nàng trong lòng đồ đố.Nàng liền không nghĩ lại nhìn thấy Lâm Thanh Uyển, lấy cớ không thoải mái, về trước phòng đi.Mẫu thân không thoải mái, Thượng Minh Kiệt tự nhiên muôn theo sau quan tâm, Lâm Ngọc Tân cũng muôn theo sau hầu hạ, vì thế một đám người phàn phạt đi theo Triệu thị đi mặt sau.Lâm Văn Trạch không thích tò mò, hơn nữa cũng không nghĩ trở về phòng, cho nên liền lôi kéo cô tò mò xiêm y không nói chuyện.Lâm Thanh Uyển liền dắt hắn tay, cùng Dương phu nhân đi đạo quan mặt sau phong cảnh không tồi đồ vật uống trà, thuận tiện mang hài tử ngoạn nhi.Đạo quan quan chủ ra tới bái kiến Lâm Thanh Uyển, tặng một hò hảo trà sau liền thúc thời lui xuống, làm các nàng mè chὸng nàng đâu hai nói chuyện.Người ngoài đều đi rồi, Dương phu nhân lúc này mới hỏi nàng, “Như thế nào lúc này tiết trổ về, còn tưởng rằng muôn ăn tết ngươi mới trở về đâu.”“Ta đáp ứng quá Ngọc Tân phải về đến xem, đã mất ước quá một lần, tổng không thể lại kéo dài đi xuống, thêm tay trung sự vụ toàn hạ màn, liền thỉnh giả trở về nhìn xem.” Lâm Thanh Uyển hỏi, “Mẫu thân quả nhiên có khỏe không?”Dương phu nhân thấy nàng lo lắng, nàng liền cười: “Đương nhiên hảo, Ngọc Tân cùng Minh Kiệt hiểu thuận, Thượng lão phu nhân lại khách khán khí khí, ta đảo đương trong phủ một nửa gia, tự nhiên hảo.”“Kia mẫu thân nghĩ như thế nào lên trong quan tham đạo?”“Nói cái gì tham đạo, bất quá là lấy cớ thôi,” Dương phu nhân nhặt một khối điểm tâm cấp Lâm Văn Trạch ăn, nói: “Kỳ thật bất quá là tới cấp Nhị Lang làm tràng pháp sự, thuận tiện giải sầu thôi.”Dương phu nhân dừng một chút sau nói: “Ngươi này thông gia tính tình tuy đại, người lại không nhiều lầm thông minh, ai nói nói mấy câu đều có thể làm này dao động, đảo cũng hảo chơi.”Hợp lại náo loạn nửa ngày, người là ở ngoạn nhi nhân gia a.Lâm Thanh Uyển cười lắc đầu, nhắc tới kinh thành sự, nói: “Ta ra kinh trước Dương đại nhân còn tới tìm ta, muốn tiếp ngài hồi kinh dưỡng lão, ta nghĩ Giang Nam khí hậu có thể so kinh thành hợp lòng người, ta quá cái hai năm

cũng là phải về tới, cho nên liền cự tuyệt hắn, mẫu thân có thể tưởng tượng trở về sao?" Dương phu nhân lắc đầu, "Chúng ta nương hai mới là chí thân người, ta đều nhiều ít năm chưa thấy qua kia mấy cái cháu trai, liền không quay về bị ghét." Huynh trưởng tuy hảo, nhưng còn có tẩu tử, thả cháu trai nhóm đều cưới tức phụ, một đại gia người ở cùng một chỗ khó tránh khỏi cọ xát. Thả nhi tử mộ ở Giang Nam, mỗi năm thanh minh nàng đều phải hồi Dương Châu nhìn một cái, trở về kinh thành nơi nào còn có cái này tiện lợi? Thả Thanh Uyển tin trọng nàng, Ngọc Tân cũng hiếu thuận nàng, thật sự không cần thiết trở về. Nhàn thoại nói xong, hai người liền đùa với Lâm Văn Trạch ngoạn nhi. Hài tử đáng giận lên là thực đáng giận, nhưng đáng yêu lên rồi lại quá mức đáng yêu, không nói Dương phu nhân, chính là Lâm Thanh Uyển nhìn này đầy đất chạy loạn, cười ha hả hài tử đều ái đến không được. Nói lên hài tử giáo dục vẫn đè, Dương phu nhân liền cười nói: "Minh Kiệt cùng Ngọc Tân rốt cuộc là tuổi trẻ cha mẹ, tâm không đủ ngạnh, đứa nhỏ này vừa khóc lên liền mềm, càng đừng nói còn có Thượng lão phu nhân ở, vị kia đau khỏi hài tử tới thật đúng là không quan tâm." Lâm Thanh Uyển liền thở dài, "Không nói bọn họ, ta chính mình đều có điểm luyến tiếc, bây giờ còn có điểm hối hận mới ở trên xe đối hắn quá hung đâu." Dương phu nhân liền ha ha cười, "Cho nên không dường nha không biết cha mẹ khổ, thật là nhẹ cũng không được trọng cũng không được." Lâm Thanh Uyển liền ba ba nhìn Dương phu nhân, "Có một số việc ta không hảo đè, cho nên còn phải làm ơn mẫu thân viện thủ." "Ta biết," Dương phu nhân oán trách hoành nàng liếc mắt một cái nói: "Chúng ta nương hai còn chú ý cái này không thành? Yên tâm đi, Thượng lão phu nhân nơi đó có ta đâu." Đôi Thượng Minh Kiệt cùng Lâm Ngọc Tân, Lâm Thanh Uyển tự nhiên có thể tưởng như thế nào giáo liền như thế nào giáo, nhưng Thượng lão phu nhân nơi đó lại là không được, chỉ sợ Lâm Thanh Uyển bỗn không có gì đặc biệt ý tứ, nhưng chỉ cần kinh nàng khẩu nói, chỉ sợ Thượng lão phu nhân đều đến nghĩ nhiều hai lần, cho nên còn không bằng Dương phu nhân đi nhắc nhở. Lâm Thanh Uyển là tin tưởng Dương phu nhân năng lực, nếu luận giáo dục hài tử, vị này có thể so Lâm Giang còn đáng tin cậy. Mấy sau trong khách phòng, Lâm Ngọc Tân mang theo nha đầu đi xuống ngao dược, Thượng Minh Kiệt liền ngồi ở mẫu thân mép giường. Triệu thị liên hỏi, "Nàng như thế nào lại đã trở lại?" Thượng Minh Kiệt bất đắc dĩ nói: "Cô cô tưởng chúng ta, cô ý thỉnh giả trở về, lão thái thái cao hứng thật sự đâu." Triệu thị liền bùi môi. Thượng Minh Kiệt đầy mặt bất đắc dĩ, "Mẫu thân, ngày mai ta tới đón các ngươi trở về đi." "Ngươi nơi nào là tới đón ta, là tới đón ngươi kia hảo cô cô đi?" Triệu thị oán giận nói: "Nàng là ngươi cái gì cô cô, nhìn đảo so với ta cái này mẫu thân còn thân." Thượng Minh Kiệt cũng không biện giải, nào một lần mẫu thân ra cửa lễ Phật tham đạo, không phải hắn đưa tới lại nghênh trở về? Hắn biết mẫu thân đối Lâm cô cô

có oán khí, dù sao nói nàng cũng nghe không đi vào.Triệu thị nghĩ nghĩ liền hỏi nói: “Ngươi buổi tối còn phải đi về? Hà tất như thế phiền toái, dù sao ngày mai đều là phải đi về, không bằng ngươi cũng ngủ lại một đêm.”“Khang Nhi tuổi nhỏ, rất nhiều đồ vật cũng chưa mang, ta phải đưa hắn trở về.”“Kia không phải còn có ngươi túc phụ sao?”“Học còn có rất nhiều công vụ, ta cũng đến trả về công đạo một chút đâu.”Triệu thị cả giận: “Ta xem ngươi chính là vì đưa ngươi túc phụ trở về.”Thượng Minh Kiệt cười cười nói: “Còn có Khang Nhi đâu, mẫu thân, hắn mới một tuổi, ta cái này làm phụ thân nói cái gì đều phải bồi hắn tả hữu mới được.”Dù sao hắn liền cắn chết là vì nhi tử.

Chương 498: Thê

Triệu thị là chán ghét Lâm Thanh Uyển, nhưng đáy lòng vẫn là có chút sợ, cho nên nhi tử mang theo Lâm Ngọc Tân cùng tôn tử vừa đi, nàng liền dãi ở trong phòng của mình không ra. Lâm Thanh Uyển chàng vạng nghe xong kinh văn, lại thủ chính điện một canh giờ, liền cùng Dương phu nhân cùng nhau nghỉ ngơi. Ngày hôm sau nghe qua trong quan đạo sĩ làm cuối cùng một lần pháp, quyên công đức bạc liền rời đi. Thượng Minh Kiệt sớm chờ ở xe bên, tặng ba vị trưởng bối trở về. Xem cô cô mang theo một ngày hài tử, Lâm Ngọc Tân hình như có sở cảm, tuy rằng vẫn là đau lòng, nhưng đối với nhi tử, nên nghiêm túc khi liền càng nghiêm túc. Lại gõ một lần hấn bên người hầu hạ hạ nhân, nha đầu các bà từ nghĩ ngày đó cô nai nai ánh mắt, cũng đều không dám quá sủng tiếu thiếu gia. Lâm Văn Trạch tựa hồ đã nhận ra chính mình có thất sủng tư thế, vừa thấy cô tổ mẫu liền chui vào nàng trong lòng ngực, tiểu tử này không biết đây mới là hấn bị nghiêm khắc đối đãi ngọn nguồn, chỉ cảm thấy nhiều tìm cá nhân đau hấn, các đại nhân mới sẽ không khi dễ hấn. Lâm Thanh Uyển cười sò sò đầu của hấn, đối Lâm Ngọc Tân cùng Thượng Minh Kiệt nói: "Ngày mai bắt đầu ta muốn đi bái phỏng chút bạn cũ, các ngươi đều đi theo đi." Ngầm cùng Lâm Ngọc Tân nói: "Hài tử là muốn sủng, nhưng cũng muốn dạy, một mặt giáo huấn không được, nhưng một mặt đau sủng cũng không được. Có thể nói thông đạo lý liền nói rõ lí lẽ, thật sự nói không thông, liền dùng chút làm cha mẹ uy thế đi." Lâm Ngọc Tân đỏ mặt gật đầu. Lâm Thanh Uyển làm người cấp Cơ tiên sinh đệ thiệp, ngày hôm sau liền chính thức tới cửa bái phỏng. Cơ Nguyên là tính toán ở Tô Châu thường trú, bởi vậy hấn cũng không có ở Lâm gia Văn Viên thường trú, mà là tỉ mỉ ở Tô Châu tuyển một cái tòa nhà mua, sửa vì Cơ trạch. Cơ Thịnh so tổ phụ tới còn muôn sớm, bất quá hấn lúc trước đều ở tại Cầu Tri Uyển mặt sau trong tiểu viện, nơi đó nhiều là hấn tổ phụ học sinh sở cư, mọi người đều đem hấn đương sư đệ đối đãi, tự nhiên chiết cố hấn. Chờ Cơ Niệm cũng bị đưa tới, liền cũng tuyển cái tiểu viện trụ đi vào, rót cuộc Diêu Thời bọn người nhập kinh làm quan đi, lúc trước phân ra đi tiểu viện đều không. Tỷ đệ hai cái cũng không biết vì cái gì nháo phiền, không chỉ có không ở cùng nhau, liền đối diện cũng không nói lời nào, chờ

đến Cơ Nguyên an toàn đi vào Tô Châu, hai người quan hệ cũng mới hòa hoãn chút.Nhưng Cơ trạch lạc thành, Cơ Nguyên chỉ dẫn theo Cơ Thịnh trụ đi vào, Cơ Niệm vẫn như cũ ở tại Cầu Tri Uyển mặt sau trong tiểu viện.Lâm Thanh Uyển bốn cõi dự bị hai phân lẽ gặp mặt, hiện tại cũng chỉ có thể yên lặng mà thu hồi một phần.Xe ngựa chưa từng đến Cơ trạch đại môn liền ngăn chặn, Lâm Thanh Uyển vén lên mành nhìn lại, Lâm Ngọc Tân liền giải thích nói: “Này đó đều là tới cửa tới thỉnh giáo thư sinh, cô cô không biết, tự Cơ tiên sinh đi vào Tô Châu sau, tới tó người đọc sách càng nhiều, liên quan Tô Châu cũng náo nhiệt không ít.”Lâm Thanh Uyển liền cười, “Chu thứ sử vì này phân náo nhiệt thiếu chút nữa không cấp hưu, các ngươi nhung thật ra vui vẻ.”Lâm Thanh Uyển gõ gõ xe vách tường, nói: “Xe ngựa đã vào không được, chúng ta liền đi tới đi thôi.”Xa phu vội vàng buông mã ghê, Ánh Nhạn cùng Bạch Phong trước đi xuống, lúc này mới hầu hạ các chủ tử xuống dưới.Lâm Văn Trạch tờ mò ngó trái ngó phải, Lâm Thanh Uyển liền đem hán giao cho Thượng Minh Kiệt ôm, Ánh Nhạn đón người đê ra hộp quà qua đi.Cơ trạch quản gia đang ở vì ngoài cửa dừng lại xe ngựa sinh khí, làm cho bọn họ chạy nhanh đem xe ngựa dịch khai, hôm nay chính là có khách quý lâm môn.Những cái đó cầm thiệp tới bái phỏng công tử ca nhóm lại quần lấy hán muôn đem thiệp tiến dần lên đi.Lâm Thanh Uyển hơi hời nhíu mày, ho nhẹ một tiếng.Cơ quản gia quay đầu vừa thấy, hoảng sợ, vội vàng ném xuống này nhóm người, chạy chậm hướng Lâm Thanh Uyển chạy tới, khom người nói: “Lâm quận chúa tới, mau bên trong thỉnh, nhà ta lão thái gia chờ.”Thấy bọn họ là đi tới, trên mặt càng là hổ thẹn, “Chiêu đãi không chu toàn, thật là thất lễ thất lễ.”Lâm Thanh Uyển gật đầu cười nói: “Cơ quản gia khách khí, không biết tiên sinh gần đây thân thể tốt không?”Xem như đem đây là xóa đi qua.Cơ quản gia vội vàng đáp, “Hảo, sáng nay còn dùng một chén cháo cùng hai cái tiểu màn thầu đâu.”Hắn không hề phản ứng những cái đó thư sinh, Lâm Thanh Uyển tự nhiên cũng không để ý tới bọn họ, mang theo Lâm Ngọc Tân đón người mục không chuyên coi hướng trong nhà đi.Thư sinh nhóm trùng mắt, hơi bức nói: “Người kia là ai, hảo sinh vô lễ.”“Vừa rồi Cơ trach quản gia tựa hồ kêu nàng Lâm quận chúa.”“Lâm quận chúa? Nàng không phải ở Lương Đô sao, như thế nào hồi Tô Châu tới?”“Vài vị công tử thỉnh đi, hôm nay nhà ta lão thái gia có khách quý, thật sự không tiện thấy chư vị.” Cơ quản gia vừa đi, người gác cổng vội vàng đi lên oanh người.Thư sinh nhóm không thiếu bị cự, ngầm hối có chút oán khí, dám vô cớ gây rối, lại thật đúng là không dám nháo đại, bởi vậy chỉ đem thiệp đưa cho người gác cổng, công đạo hắn nhất định phải đưa cho Cơ tiên sinh xem.Người gác cổng trừu trừu khóc miệng, ôm thiệp đồng ý.Lâm Thanh Uyển đi theo Cơ quản gia hướng trong đi, nhìn trên đường phong cảnh sau cười nói: “Này cảnh sắc nhưng thật ra không tồi.”Cơ quản gia liền cười nói: “Là chúng ta lão thái gia tự mình bố

trí, có vài phần dã thú thôi.”“Vừa rồi cửa những cái đó thư sinh nhưng thật ra lạ mặt, không phải Tô Châu người đi?”Cơ quản gia thở dài, nhân cơ hội tó khổ nói: “Không phải, các nơi thư sinh đều có, tới vài thiên, liền muôn gấp lão thái gia một mặt, nhưng lão thái gia hiện tại liền tưởng dường dường hoa, đủ loại thảo, vô tâm quản quá nhiều, liền đều cự, những người này chỉ cho rằng lão thái gia làm bộ làm tịch, tới càng cần không nói, thái độ cũng càng thêm khinh mạn.”Lâm Thanh Uyển liền cười, “Trước nay chỉ nghe nói cầu không được thấy người, thái độ càng thêm cung kính, như thế nào bọn họ lại là phản tá?”Cơ quản gia cúi đầu nói: “Hiện giờ nhà ta tiên sinh không bằng từ trước, Giang Lăng cùng Sở Quốc đều diệt quốc.”“Này cùng Cơ tiên sinh gì quan?”Lâm Thanh Uyển bật cười: “Trước nay đều là Giang Lăng cùng Sở Quốc mượn tiên sinh thế, tiên sinh có từng dựa quá chúng nó, chúng nó vong không vong có cái gì quan trọng?”Cơ quản gia cười chắp tay nói: “Nhưng trên đời này có thể cùng quận chúa giống nhau nghĩ đến minh bạch có mấy người?”Thế nhân nhìn đến chỉ là Cơ Nguyên là Giang Lăng người, Giang Lăng vong, hắn ở Sở Quốc, nhưng hắn cháu gái cho phép Sở Thái Tử, chính mình cũng từng ở sở xuất sĩ, chính mình bẩn thân lại là đại nho, cố không người nhưng khinh thường.Hiện tại lại liền Sở Quốc đều vong, hắn vẫn là đại nho, nhưng cháu gái lại thành mất nước Thái Tử vị hôn thê, hắn không bị nghênh đón kinh thành, chỉ chừa ở Tô Châu.Tiên để băng hà, hắn tựa hồ cũng chưa từng được đến quan chức, chỉ có tiên để cấp một chút ngợi khen thôi.Trên đời này có sùng kính Cơ Nguyên người, tự nhiên cũng có xem hắn không dậy nổi hoặc đổi hắn có ý kiến người, trước kia những người này phần lớn không dám biểu lộ ra tới, hiện tại lại tựa hồ không chỗ nào cố kỵ.Dùng Cơ quản gia nói chính là, cánh rừng lớn, cái gì chim chóc đều có.Hôm nay Lâm Thanh Uyển vận khí không tốt, vừa lúc đụng phải này một đám, nếu là hôm qua tới, kia nhìn thấy chính là tất cung tất kính đứng ở ngoài cửa lập suy nghĩ nghe huấn người đọc sách.Lâm Thanh Uyển nghe buồn cười, đi theo Cơ quản gia hướng phòng khách đi.Cơ Nguyên được tin tức, mang theo tôn tử ra tới nghênh đón, hai bên vừa thấy mặt liền nhìn nhau cười, Cơ Nguyên ha ha cười nói: “Không nghĩ tới Lâm quận chúa thật có thể khuyên ngăn Mỹ Kỳ kia ngoan cố ngưu, cơ mỗ bội phục.”“Lời này dễ nghe, quay đầu lại cần phải cùng Hạng tướng quân lặp lại lần nữa.”Cơ Nguyên lắc đầu bật cười, “Ta là khen ngươi đâu, ngươi lại cho ta đào hố.”Cơ Nguyên đem Lâm Thanh Uyển làm đi vào, lúc này mới làm tôn tử đi lên bái kiến, Cơ Thịnh còn không có gặp qua Lâm Thanh Uyển đâu.Lâm Thanh Uyển cho hắn một phần lễ gấp mặt, khen: “Ngọc thụ lâm phong, hảo tuấn tiểu hậu sinh.”Cơ Thịnh mặt đỏ lên, tiếp lễ hơi hoi một lui, hắn tuổi tác cũng không nhỏ, gần nhất Cơ Nguyên đang muốn cho hắn làm mai đâu.Cơ Nguyên đã gặp qua Lâm Ngọc Tân cùng Thượng Minh Kiệt, lực chú ý ngã vào Lâm Thanh Uyển chân biên Lâm Văn Trạch trên

người, cũng cho hắn một phần lẽ gặp mặt.Hai người cừu biệt gặp lại, hôm nay cũng bất quá nói chút việc nhà, tới rồi buổi trưa, bọn họ dùng qua cơm trưa liền cáo từ.Cơ Nguyên còn tưởng rằng Lâm Thanh Uyển lần này mang theo Lâm Văn Trạch là chuyên môn tới bái kiến hắn, ai ngờ qua hai ngày tái kiến, hắn mới biết được Lâm Thanh Uyển lại là thời khắc mang theo đứa nhỏ này.Lâm Thanh Uyển ra Cơ trạch liền làm Thượng Minh Kiệt cùng Lâm Ngọc Tân đi vội chính mình sự, xoay người liền mang theo Lâm Văn Trạch đi Thứ sử phủ tìm Chu thứ sử.Chu thứ sử sớm hai ngày trước liền biết Lâm Thanh Uyển đã trở lại, lại biết nàng vội, cho nên không dám tới cửa quấy rầy, nghĩ quá mấy ngày trở lên môn cầu kiến.Kết quả hôm nay người liên tới rồi.Chu thứ sử hiện tại là thật sự sầu, “Trước kia tới tôt sinh cùng thế gia tử cũng nhiều, nhưng còn tính thủ quy cũ, liền có khác người chồ, còn có Lâm thị cùng Lư thị đè nặng. Nhưng tự Cơ tiên sinh tới sau, tới tôt người liền càng nhiều, thân sĩ, gia tộc quyền thế, phú thương, thế gia, đủ loại người đều có, trong đó có thù oán liền không ít, càng đừng nói bây giờ còn có các quốc gia hồn lại đây.”Chu thứ sử thở dài nói: “Sở Quốc một vong liền nháo quá một hồi, có Sở Quốc sĩ tử ở Văn Viên đại náo, thiếu chút nữa không nháo ra mạng người tới, Cơ tiên sinh dọn ra Văn Viên, liền lại nháo tới rồi Cơ trạch, cái này là các quốc gia học sinh đều có.”Lâm Thanh Uyển cúi đầu nhập trà, thuận tiện làm người uy Lâm Văn Trạch uống lên một ít thủy, tiếp tục nghe Chu thứ sử nói.“Trừ bỏ cái này, trong thành các nơi, thậm chí ngoài thành đều xung đột không ngừng, các gia cùng các gia hậu sinh, người địa phương cùng người bên ngoài, Sở nhân cùng Lương nhân, đất Thục người, thậm chí còn có Mân Quốc người cùng này các quốc gia người, tóm lại ta này nửa năm qua xử lý tổ tụng chỉ so lúc trước mười năm tích lũy lên còn muôn nhiêu.”Thiên bên trong có chút người không phải có quyền thế, đó là có thể một phạm vào khi liền có thể vô mông chạy lấy người, người bắt cũng chưa địa phương chộp tới.Chu thứ sử đều mau sầu đã chết.Hắn vốn định hạn chế người vào thành, nhưng chính lệnh còn chưa phát đi xuông, các phụ tá liền đều nói không ổn, hiện tại Tô Châu người quá nhiều, nếu không thể đem quy tắc chi tiết xử lý tốt, này chính lệnh vừa ra, nhất định càng loạn.Chu thứ sử là gìn giữ cái đã có người, vốn chính là ổn trọng có thừa, nhạy bén không đủ, cũng mệt chính là hắn, này nửa năm qua vẫn luôn tận lực công chính bình thản xử lý này đó phân tranh, bằng không hiện tại xác định vững chắc càng loạn.Lâm Thanh Uyển nghe xong hắn đau khổ, hỏi: “Đại nhân nhưng có nghĩ tới phân lưu?”“Quận chúa là nói hướng Hàng Châu, Dương Châu những cái đó địa phương phân người?”Lâm Thanh Uyển gật đầu.“Như thế nào không nghĩ tới, nhưng trừ phi là đem Duyệt Thư Lâu di di ra ngoài, hoặc là làm Cơ tiên sinh rời đi Tô Châu, bằng không những cái đó thu sinh như thế nào nguyễn ý rời đi?”Những người này vốn chính là Duyệt Thư Lâu cùng Cơ Nguyên đưa

tới, nhưng Cơ Nguyên đã là định rồi muôn ở Tô Châu trụ hạ, Chu thứ sử không hảo đuổi hắn, mà Duyệt Thư Lâu hắn nơi nào bỏ được di đi ra ngoài.Có này một tòa lâu ở, Tô Châu nhưng trăm năm không suy, Chu thứ sử nhưng luyến tiếc.Lâm Thanh Uyển nghĩ nghĩ liền cười nói: “Việc này không vội, đại nhân chỉ lo cứ theo lẽ thường ổn định bọn họ, nhưng có phạm pháp, y luật phán xử, ta xem ai dám động người.”Chu thứ sử liền thở dài nhẹ nhõm một hơi, gần nhất hắn nhưng không thiếu thu được các loại uy hiếp lợi dụ cầu tình thư, tất cả đều là vì phạm tội những cái đó đệ tử tới...Còn đừng nói, hắn trong lòng vẫn là thực kinh hồn táng đảm, bất quá là ôm đói Lâm Thanh Uyển một phần tự tin mới ngạnh chống được hiện tại.

Chương 499: Mang theo

Lâm Thanh Uyển từ Thứ sử phủ ra tới, liền mang theo Lâm Văn Trạch đi tầu lầu dùng com, lại đến Duyệt Thư Lâu đi dạo một vòng mới trở về. Lâm Văn Trạch lần đầu tiên có thể ở bên ngoài chơi một ngày, đều mệt muốn chết rồi, một hồi về đến nhà, thấy cha mẹ liền an tâm ngủ đi qua. Một ngủ liền đến ngày hôm sau buổi sáng. Đại khái đã biết Lâm Thanh Uyển sẽ dẫn hắn đi ra ngoài ngoạn nha, hắn một bò dậy liền nháo muộn đi tìm cô tổ mẫu. Thượng lão phu nhân đều nhịn không được ghen tị, “Đây là có cô tổ mẫu liền không cần tăng tổ mẫu.” Lâm Văn Trạch không nghe hiểu, Lâm Ngọc Tân lại cười hì hì đem hắn nhét vào Thượng lão phu nhân trong lòng ngực, Thượng lão phu nhân tâm can bảo bối giống nhau ôm lấy hắn, thói quen cho phép, Lâm Văn Trạch cũng ôm lấy nàng cổ. Lâm Thanh Uyển không có tới hậu viện, đang ở tiền viện thấy Lâm Nhuận chờ tộc nhân, nói bất quá là chút trong tộc sự, Lâm Thanh Uyển nhấp khẩu trà hỏi: “Trung nguyên buông xuống, trong tộc có gì an bài?” Lâm Nhuận nói: “Theo lệ mà thôi, như thế nào, Uyển tỷ nhi có đề nghị?” “Ta mới nhớ tới năm nay thanh minh chưa từng về nhà cúng mộ, nghĩ tết Trung Nguyên mang Khang Nhi trở về hiến tế.” Lâm Nhuận liền gật đầu, “Thanh minh khi Ngọc Tân mang Khang Nhi đi trở về, bất quá hắn hiện tại là các ngươi dòng chính đích trưởng tôn, trung nguyên hiến tế tổ tiên cũng là hắn là.” Việc này liền như vậy định ra, Lâm Thanh Uyển hơi hơi khom người nói: “Vậy làm phiền Ngũ ca chuẩn bị.” “Thuộc bốn phận việc,” Lâm Nhuận nghĩ, vẫn là hỏi: “Lâm Giai cùng Lâm Trụ ở Kinh Nam đạo còn đắc dụng?” Lâm Thanh Uyển cười, “Đảo chưa cho trong tộc mất mặt.” Lâm Nhuận liền thở dài nhẹ nhõm một hơi, nhân cơ hội nhắc tới: “Vừa lúc, trong tộc có mấy cái hậu bối cũng kế hoạch sang năm khảo minh kinh, ngươi cảm thấy như thế nào?” Lâm Thanh Uyển trầm ngâm nói: “Hiện tại Đại Lương đúng là dùng người hết sức, tuy là minh kinh xuất thân, nhưng chỉ cần dựng thân chính, mới có thể không thiếu, tiền đồ vẫn phải có. Nhưng nếu muốn phong hầu bá tướng, chỉ sợ còn phải là tiến sĩ xuất thân.” Lâm Nhuận liền cười nói: “Có bao nhiêu đại bản lĩnh liền đi bao xa lộ, Hữu Nhi cùng Lâm Tín lộ chưa chắc thích hợp bọn họ.” Lâm Thanh Uyển tưởng tượng cũng là, không

như vậy đại bản lĩnh, chẳng lẽ còn vẫn luôn buộc bọn họ thi khoa cử không thành? Lâm Nhuận không nhắc lại chuyện này, hai người cúi đầu uống trà, Lâm Nhuận người bảo lãnh mới, Lâm Thanh Uyển liền sẽ tận lực cho bọn hắn an bài đường đi. Hiện tại Lâm thị cũng không so Lâm Giang ở sai giờ nhiều ít. Biết Lâm Thanh Uyển vội, Lâm Giang thương nghị xong rồi chính sự liền mang theo một đám tới bái kiến hậu sinh rời đi, Lâm Thanh Uyển tự mình đưa hắn đi ra ngoài. Hai người vừa đi vừa nói chuyện lời nói, nhìn mặt sau thu tay cúi đầu một đám hậu sinh, Lâm Nhuận mỉm cười nói: "Tự Lâm Giai cùng Lâm Trụ thăng huyện lệnh sau, trong tộc đọc sách hậu sinh càng nhiều chút, vốn dĩ có chút đã ly tộc học muôn cùng phụ huynh đi làm buôn bán, thấy thế lại đã trở lại." "Văn Viên lại Cầu Tri Uyển, có thể cho bọn họ cách một đoạn thời gian đi thỉnh giáo bên trong tiên sinh. Bên trong tiên sinh năng lực chưa chắc so tộc học tiên sinh kém." "Như thế, trở về hậu sinh đều nói được lợi không ít đâu." Lâm Nhuận dừng lại bước chân, thấp giọng đề ra một câu, "Trong tộc hiện tại có tam trương đi chợ chung lộ dẫn, bất quá ta nghe nói lão Thập bọn họ kia một trương phải làm không nỗi nữa, gần nhất đang nghĩ ngợi tới đoái đi ra ngoài." Lâm Thập trên tay kia trương lộ dẫn là tam gia cùng nhau mua, sinh ý lại không bỏ ở bên nhau, cho nên mỗi lần đều là tự chuẩn bị chính mình hàng hóa, sau đó ước hảo thời gian cùng nhau lên đường. Nhưng Giang Nam đặc sản liền như vậy máy thứ, tam gia không khôi trọng, thả một mặt làm đại, khác không nói, mỗi lần tới rồi chợ chung muôn gánh vác thuế khi chính là một trận nháo. Bọn họ mới kiên trì một năm liền kiên trì không nỗi nữa, tuy rằng kiếm tiền, nhưng cũng nháo thật sự, nhưng đơn đem lộ dẫn cho ai gia bọn họ đều không phục, cũng không cam nguyện, vì thế liền tưởng đem lộ dẫn đoái đi ra ngoài. Lâm Nhuận vốn định trong tộc ra tiền mua, bọn họ rồi lại áp úng lên, hiển nhiên là sợ trong tộc ép giá, bọn họ không hảo nâng giới. Lâm Nhuận thấy bọn họ so đo đến cái này phân thượng, liền không hề đề việc này, từ bọn họ nháo đi. Lúc này cùng Lâm Thanh Uyển nói một tiếng, bất quá là bởi vì kia trương lộ dẫn là nàng mặt mũi cấp. Lâm Thanh Uyển lại cười, "Lúc trước bọn họ trở lên kinh mua lộ dẫn khi chính là không lấy ưu đãi, người khác bao nhiêu tiền mua, bọn họ liền bao nhiêu tiền mua, cùng ta đã mắt đóng." Lâm Nhuận hơi hoi trùng lớn đôi mắt, thế mới biết lúc trước Lâm Thập bọn họ lại lần nữa thượng kinh cũng không phải là hoa mười hai vạn lượng đến này lộ dẫn, mà là mười lăm vạn lượng. Mười vạn lượng tiền thế chấp, năm vạn lượng mua lộ dẫn tiền. Mười vạn lượng tiền thế chấp đến năm mươi ba năm đường lui dẫn thu hồi mới có thể rời khỏi, hiện tại bọn họ căn bản lấy không được, cho nên bọn họ hiện tại không làm chợ chung sinh ý, cũng chỉ có thể đem nó khác mượn nợ đi ra ngoài. Lúc trước Lâm Thập bọn họ từ U Châu sau khi trở về không dám lộ ra, cam chịu này lộ dẫn vẫn là mười hai vạn lượng đến, một là ném không dậy nổi người này, thứ hai

cũng không nghĩ làm người biết bọn họ cùng Lâm Thanh Uyển quan hệ đã chuyển biến xâu đến loại trình độ này. Cho nên Lâm Nhuận thật đúng là lần đầu tiên biết. Hắn bật cười lắc đầu, “Lão Thập bọn họ a, nói bọn họ thông minh, rồi lại tổng có thể làm chuyện ngu xuẩn, nói bọn họ bỗn, rồi lại chưa từng ngốc đến gia.” Lâm Thanh Uyển nghĩ, cũng không để ý. Tiễn đi Lâm Nhuận cùng tộc nhân, Lâm Thanh Uyển liền hướng hậu viện đi tiếp Lâm Văn Trạch, “Đi, hôm nay cô tổ mẫu mang người đi Văn Viên.” Thượng lão phu nhân vui tươi hớn hở đem hài tử cho nàng, cười nói: “Cùng người cô tổ mẫu hảo hảo ngoan nhi.”..Nàng biết, Lâm Thanh Uyển là dẫn hắn đi gặp Lâm gia bạn cũ, đều là đại nhân vật, đây là ở tuyên cáo Lâm Văn Trạch địa vị đâu. Lâm Thanh Uyển biết Thượng Minh Kiệt cùng Lâm Ngọc Tân vội, liền nói: “Các người đi trước làm chính mình sự, buổi chiều ta trùu không liền đi các người nữ học nhìn xem.” Lâm Ngọc Tân cao hứng, lôi kéo Thượng Minh Kiệt đi rồi. Lâm Thanh Uyển liền nhìn về phía Dương phu nhân, “Mẫu thân cùng lão thái thái muôn hay không theo ta đi đi đạo?” Dương phu nhân nhìn Thượng lão phu nhân liếc mắt một cái, cười nói: “Chúng ta liền không đi, hôm nay quá nhiệt, chúng ta liền ở nhà thửa lương, ăn chút trái cây còn thoải mái chút.” “Đúng là đâu, các người tự đi thôi.” Thượng lão phu nhân phát tay nói: “Lại trì hoãn, thái dương đều đến đã nửa ngày.” Lâm Thanh Uyển lúc này mới dắt hưng thú bừng bừng Lâm Văn Trạch ra cửa. Lâm Thanh Uyển sờ sờ Lâm Văn Trạch khuôn mặt nhỏ, hỏi: “Đi qua Văn Viên sao?” “Đi, đi...” Lâm Văn Trạch chỉ vào phía trước, hai mắt sáng lấp lánh dựa vào Lâm Thanh Uyển trong lòng ngực. Lâm Thanh Uyển liên ha ha mà cười to nói: “Hảo, chúng ta liền đi Văn Viên.” Văn Viên hiện giờ là đại biến dạng, Lâm Thanh Uyển đứng ở viên trước cửa thiếu chút nữa liền nhận không ra, bất quá bên trong bối cảnh vẫn là không sai biệt lắm, chẳng qua người càng nhiều chút, thả nữ khách phần trăm cũng so dĩ vãng càng cao chút. Kinh Trập chạy chậm nghênh ra tới, kích động quỳ trên mặt đất hướng Lâm Thanh Uyển khai một cái đầu, lúc này mới tự mình dắt xe ngựa đi cách đó không xa một cái sân. Mọi người đều biết, hiện tại Kinh Trập là Văn Viên đại quản sự, bọn họ nhưng chưa từng gặp qua Kinh Trập cho ai khai quá mức, chính là Văn Viên chủ nhân Lâm huyện chủ tới, cũng không gặp hắn khai quá mức a. Cho nên người này... Mọi người xem trên xe ngựa tộc huy, lại khán hộ vệ tại tả hữu các hộ vệ, ánh mắt hơi hơi chọt lóe, đều đoán được trong xe người thân phận. Kinh Trập cao hứng nghênh Lâm Thanh Uyển xuống xe, “Chúng tiểu nhân vốn định sáng sớm đi bái kiến cô nãi nãi, nhưng Lâm quản gia nói ngài ngày gần đây muôn gặp người nhiều, liền làm chúng tiểu nhân không cần cho ngài thêm phiền toái.” Lâm Thanh Uyển liền cười nói: “Ngày mai ta liền hồi biệt viện đi, đến lúc đó sẽ tự thấy các ngươi.” Kinh Trập liền thở dài nhẹ nhõm một hơi, cũng cấp Lâm Văn Trạch làm một cái ấp, “Tiểu nhân bái

kiến tiểu thiếu gia.”Lâm Văn Trạch mừng rỡ cười khanh khách.Lâm Thanh Uyển cười, cũng không có ngăn cản, dắt Lâm Văn Trạch tay đi ra ngoài, tả hữu nhìn nhìn cười nói: “Ta ở kinh thành đều nghe được Văn Viên chi danh, hôm nay vừa thấy, quả nhiên phồn hoa phi thường.”Kinh Trập kiêu ngạo nói: “Đây đều là lối đại tiểu thư cùng cô gia chi phúc.”Bởi vì Thượng Minh Kiệt quản lý Cầu Tri Uyển thượng quỹ đạo, tới đây cầu học học sinh cùng mưu chức tiên sinh càng ngày càng nhiều, cho nên tới Văn Viên vẫn nhân nhã khách càng nhiều, liên quan các thương nhân cũng thích tại đây nói sinh ý.Mà Lâm Ngọc Tân nữ học bắt đầu chiêu sinh sau, tuy rằng nữ học sinh không chiêu đến nhiều ít, nhưng không ít phu nhân tiểu thư đều thích đến nữ học phụ cận đi dạo, liên quan Văn Viên nữ khách cũng càng ngày càng nhiều.Cho nên này 300 nhiều mẫu đất, vốn dĩ chỉ có này một góc mấy chục mẫu đất bị khai ra tới làm dạo chơi công viên dùng, địa phương khác còn nhiều làm vườn trái cây kinh doanh.Hiện tại lại lục tục toàn bộ khai ra tới, 300 nhiều mẫu, toàn dùng tới.Trước kia bọn họ còn sầu trái cây nguồn tiêu thụ, hiện tại Văn Viên trái cây lại còn ở trên cây liền bán đến không sai biệt lắm, tùy ý viên trung các khách nhân hái, căn bản là không cần bọn họ lo lắng.Mà thôn trang bên kia vườn trái cây cũng bởi vì Văn Viên trái cây tư vị còn hảo, liên quan tìm được rồi không ít nguồn tiêu thụ.Hiện giờ đều không cần chính bọn họ chế thành quả rượu, mứt trái cây, đều có thương nhân tìm tới mòn tới thu mua, gia công thành quả rượu cùng mứt trái cây, bán trao tay đi ra ngoài.Hoặc là có người trực tiếp cùng bọn họ mua bọn họ tự chế rượu trái cây mứt trái cây.Bởi vì trái cây nguồn tiêu thụ hảo, Phương Đại Đồng đang định đem mục viễn bên kia còn hoang loại cỏ nuôi súc vật bờ cát rửa sạch ra tới, cũng loại thượng thích hợp cây ăn quả.Nếu không nói như thế nào Lâm Thanh Uyển không thiếu tiền đâu, không nói những cái đó trái cây, rượu trái cây, mứt trái cây, chính là Văn Viên mỗi năm đều có thể mang đến bao nhiêu tiền.Lâm Văn Trạch không phải lần đầu tiên tới Văn Viên, nhưng mỗi lần tới đều thực vui vẻ.Bởi vì nơi này so trên đường xinh đẹp, so trong nhà nào nhiệt, hăng thích nhất chạy ở trên cổ, từ này cây chạy đến kia cây đi.Cho nên đã ra sân hăng liền tránh ra cõi tổ mẫu tay, cười khanh khách chạy ra đi, chạy một đoạn ngắn, đụng tới một thân cây, xoay người lại chạy về tới.Ánh Nhạn các nàng thói quen tính nhắc chân liền phải đi theo hăng chạy, lại thấy cô nãi nãi liếc các nàng liếc mắt một cái, nha đầu các bà tử liền dừng lại bước chân, thối lui đến mặt sau nhìn Lâm Văn Trạch chính mình qua lại chạy.Lâm Văn Trạch vốn đang nhìn chằm chằm Ánh Nhạn các nàng xem, thấy các nàng không giống thường lui tới giống nhau đuổi theo hăng chạy, bỗn còn có chút không vui, nhưng thấy chạy lên nhìn đến địa phương lớn hơn nữa, cũng càng tự do, hăng tưởng như thế nào chạy liền như thế nào chạy khi liền lại vui vẻ lên.Ha ha cười ở cõi tổ mẫu cùng cây ăn quả chi gian chạy tới chạy lui, bởi vì chân căng còn chưa đủ hưu lực,

chạy đến dưới tàng cây lúc ấy thiều chút nữa té ngã, hắn đỡ thụ một phen, thụ lay động một chút, có một cái nho nhỏ quả đào liền rơi xuống trực tiếp tạp hắn trên đầu.Tựa hồ có chút đau, hắn ngoe ngác sờ soạng đầu, ngẩng đầu nhìn lại.Lâm Thanh Uyển một bên cùng Kinh Trập nói chuyện, một bên lưu ý hắn, thấy thế nhịn không được cười, tiến lên sờ sờ hắn đầu, nhặt lên rơi trên mặt đất quả đào cho hắn, “Nhạ, tạp ngươi đồ vật.”

Chương 500: Mỹ

Lâm Văn Trạch tiếp nhận này lông xù xù quả đào tò mò nhìn trong chõc lát, sau đó hướng trong miệng một tắc liền phải cắn.“Ai nha!” Lâm Thanh Uyển vội vàng bắt lấy hăn tay, cười nói: “Còn không thể ăn, tới, cô tổ mẫu mang ngươi đi tìm có thể ăn.”Dứt lời đem người bé lên tới, Kinh Trập liền cười đem nàng hướng bên kia dẫn, “Bên kia có một mảnh sáp chín, có lẽ có thể tìm ra mấy cái tới.”Lâm Văn Trạch lùn, hăn tới Văn Viên trước nay chỉ rút hoa lận thảo, rất ít có thể chú ý trên đầu tình huống, cho nên vẫn là lần đầu tiên nhìn đến trên cây chồng chất quả lớn.Lâm Thanh Uyển ôm hăn, chỉ trên cây quả đào nói cho hăn cái nào có thể ăn, này đó còn chưa thực.Lâm Văn Trạch liền nuốt nuốt nước miếng, duỗi tay liền phải đi trích, nhưng hăn quá lùn, lại béo, Lâm Thanh Uyển tụt không đứng dậy, ở Lâm Thanh Uyển trong lòng ngực nhảy nửa ngày cũng không đủ đèn, bếp bếp miệng liền phải khóc.Dịch Hàn liền tiến lên từ Lâm Thanh Uyển trong lòng ngực tiếp nhận hăn, đem người hướng trên cây duỗi ra, trực tiếp đưa tới cái kia quả đào trước mặt.Lâm Văn Trạch ánh mắt sáng lên, nhanh tay ôm lấy cái kia quả đào, hung hăng mà đi xuống một túm liền hái được xuống dưới.Dịch Hàn thu hồi tay, hăn liền ôm một cái quả đào cười đến thấy nha không thấy mắt.Lâm Thanh Uyển nhịn không được cười lên một tiếng, duỗi tay điểm một chút mũi hăn.Có khách nhân nghe tin chạy tới, có cũ trực tiếp tiến lên tư thấy, lá gan đại cũng cổ đủ dũng khí đi lên bái kiến, nhưng đại đa số người là rất xa đứng, vừa không rời đi, cũng không tiến lên.Lâm Thanh Uyển xoay người cùng mọi người hành lễ, trước cùng có cũ nói: “Không thành tướng ở chỗ này nhìn thấy Thịnh lão gia, gần đây tốt không?”Lại cùng tiến lên đây bái kiến khách nhân cười nói: “Đa tạ khách quý chiếu cố sinh ý...”Chờ nàng nhất nhất hàn huyên xong, thái dương cũng thăng chức, tuy rằng là đứng ở dưới gốc cây, nhưng vẫn là có chút nhiệt.Lâm Thanh Uyển sợ Lâm Văn Trạch nhiệt, vội vàng tìm láy có cùng mọi người cáo từ.Nàng ôm Lâm Văn Trạch đi Cầu Tri Uyển.Hôm nay nàng trừ bỏ muốn gặp Cầu Tri Uyển những cái đó tiên sinh, còn muốn đặc biệt đi gặp một lần còn lưu tại này Cơ tiên sinh học sinh, đặc biệt là trong khoảng thời gian này lục tục từ Sở Quốc lại đây kia phê tài tử.Có một bộ phận người cũng lựa

chọn đén cậy nhờ Cầu Tri Uyển.Thượng Minh Kiệt liền ở Cầu Tri Uyển trung, Lâm Thanh Uyển cùng người ta nói lời nói, hắn liền đứng ở Lâm Thanh Uyển bên cạnh người, mà con của hắn tắc ngồi ở một bên ghế trên chơi đùa.Đương lão từ ngược lại hồn đến không bằng nhi tử.Kinh Trập thấy canh giờ không còn sớm, liền đi cho bọn hắn an bài cơm trưa, chờ Lâm Thanh Uyển cùng mọi người nói qua, an đại gia tâm sau đã đến hạ vang.Lâm Văn Trạch vây lên, dựa vào Lâm Thanh Uyển trong lòng ngực liền phái ngủ.Mọi người lúc này mới đứng dậy sôi nổi cáo từ, Lâm Thanh Uyển làm Thượng Minh Kiệt đi tặng người.Nàng sờ sờ hài tử phía sau lưng, hơi hơi nhíu mày.Ánh Nhạn liền nói: “Tiểu thiếu gia còn nhỏ, không thể dùng băng bồn, dĩ vãng đều là chúng ta luân cho hắn quạt.”Lâm Thanh Uyển gật đầu, nghĩ nghĩ nói: “Lân cận sướng hiên không phải còn không sao, gọi người treo lên màn lụa, đi chỗ đó mát mẻ chút.”Nhân quả viên nhiều con muỗi, màn lụa là có sẵn, Kinh Trập lĩnh mệnh mà đi, thực mau liền đem màn lụa quai hảo, Lâm Thanh Uyển bê lên nặng trĩu hài tử liền hướng nơi đó đi.Hiên phô chính là chỗ ngồi, Lâm Thanh Uyển đem tiểu hài tử đặt ở trên chiếu, cầm cây quạt cho hắn phẩy phẩy, thấy gió nhẹ thổi qua, hơi hơi mát mẻ chút, lúc này mới buông cây quạt, cầm điều tiểu thảm cái ở hắn trên bụng.Lâm Văn Trạch hô to ra một hơi, trở mình, cù sen giống nhau cánh tay hướng bên cạnh một tá, ngủ đến càng thêm trầm.Lâm Thanh Uyển nhìn buồn cười, liền ngồi ở bên người nàng, Kinh Trập phái người đưa tới hàn dưa cập các màu trái cây, “Đây đều là chúng ta thôn trang ra, cô nãi nãi nếm thử.”Lâm Thanh Uyển gật đầu, nói: “Làm Kinh Trập tự vội đi thôi, ta nơi này không cần hắn nhọc lòng.”“Là.”Bạch Phong là biết Lâm Thanh Uyển hành trình, hôm nay nên thấy người đều thấy, buổi chiều thời gian tự do, cho nên cũng không vội.Nàng liền cũng vui vẻ thoải mái nấu nước pha trà, chính chán đến chết, vừa nháu đầu liền nhìn đến cách đó không xa cây mai hạ đang đứng một cái cực mỹ nhân, nhất thời đều xem sững sót.Sướng hiên chung quanh hộ vệ là trước tiên phát hiện nàng, chỉ hơi hơi thất thần, sau khi lấy lại tinh thần lập tức đi cùng Dịch Hàn bám báo.Dịch Hàn triều cây mai nơi đó nhìn thoáng qua, liền xoay người đi cùng Lâm Thanh Uyển hội báo.Lâm Thanh Uyển chính hứng thú bùng bùng nhìn chằm chằm Lâm Văn Trạch xem đâu, nàng phát hiện tiểu hài tử ngủ cũng đĩnh hảo ngoạn, đang muốn vuơn tội ác tay, Dịch Hàn liền tới đây.“Cô nãi nãi, có khách nhân tới.”Lâm Thanh Uyển mỉm cười xem qua đi, chờ nhìn đến cây mai hạ nhân, trong mắt hiện lên kinh diễm, vi lăng sau vội vàng đứng dậy nghênh đi ra ngoài, liền giày cũng chưa mặc tốt.Thật sự là, quá mỹ!Mi Nương thấy Lâm Thanh Uyển thế nhưng tự mình nghênh ra tới, cũng không đứng được, vội vàng từ dưới gốc cây đi ra ngoài, vừa thấy nàng liền ngồi xóm xuống hành lễ.Lâm Thanh Uyển vội vàng giữ chặt nàng, “Chính là Mi cô nương, mau đừng khách khí.”Mi Nương bị nàng đỡ lấy,

cười nhạt nói: “Bốn không dám quấy rầy quận chúa, chỉ là nghe người ta nói quận chúa liền ở Văn Viên trung, thiếp thân kìm nép không được, vốn định xa xa đánh giá liền rời đi, lại không nghĩ rằng quận chúa chịu thu xếp công việc bớt chút thì giờ gặp nhau.”“Chính là Mi cô nương hôm nay không tới, ngày khác ta cũng là muốn tới cửa bái kiến,” Lâm Thanh Uyển cầm tay nàng cười nói: “Mi cô nương chính là ta Đại Lương công thần a.”Mi Nương trộm ngắm Lâm Thanh Uyển liếc mắt một cái, thấy nàng không giống nói giả, lúc này mới tin nàng.Lâm Thanh Uyển liền nghiêng người nhường đường, “Chúng ta đi vào nói chuyện, Mi cô nương thỉnh.”Mi Nương đi theo nàng đi vào, thấy nằm ở trong bữa tiệc tiểu hài tử, hơi hơi sưng sốt.Lâm Thanh Uyển cười nói: “Đây là ta chất tôn.”Mi Nương cẩn thận mà nhìn nhìn cười nói: “Đảo nghe huyền chủ nói qua, lại chưa từng gặp qua tiểu thiếu gia, lớn lên cũng thật hảo.”Mi Nương cười, vốn dĩ đã có chút hoàn hồn bọn nha đầu lại thất thần.Lâm Thanh Uyển thấy cong môi cười, thỉnh nàng ngồi xuống, hai người tương đối mà ngồi, bọn nha đầu chậm rãi hoàn hồn, vội vàng pha trà đưa lên tới.Lâm Thanh Uyển hỏi, “Mi cô nương ở Tô Châu trụ đến như thế nào?”“Quận chúa gọi người cho ta trí tòa nhà, lại tặng ta hai cái cửa hàng, sinh kế không thành vấn đề,” Mi Nương cười nhạt nói: “Thiếp thân có thể được quận chúa như thế chu toàn an bài, tự nhiên là không có gì không tốt.”Lâm Thanh Uyển nhìn nàng dung nhan, lại không thể hoàn toàn tin tưởng, hỏi: “Kia Mi cô nương nhưng có phiền toái sao?”Mi Nương dừng một chút, nhưng vẫn là cười lắc đầu nói: “Cũng không, hôm nay tới là thật sự chỉ nghĩ xa xa nhìn một cái quận chúa.”Nàng cười nói: “Sớm nghe quận chúa uy danh, hôm nay mới tò mò tới vừa thấy.”Lâm Thanh Uyển liền cười, “Ta cũng sớm nghe nói Mi cô nương tuyệt thế dung mạo, chân chính nhìn thấy vẫn là xa ở ta tưởng tượng phía trên.”“Dung nhan dễ lão, lại quá mấy năm không đều là bồ liễu chi tư, nơi nào so được với quận chúa tài tình?”Lâm Thanh Uyển liền hướng nàng chớp mắt, “Vẫn là có khác nhau, ta bức này, già rồi là hơi thứ một ít bồ liễu, Mi cô nương như vậy, lại là tốt nhất bồ liễu, nãi bồ liễu trung thượng đẳng.”Mi Nương cũng nhịn không được cười ra tiếng nói.“Bất quá dung mạo cũng chỉ nhưng lây tới duyệt người duyệt mình mà thôi, thật muốn quá đến hảo, dựa vào vẫn là bản lĩnh khác,” Lâm Thanh Uyển nhìn nàng, nghiêm túc nói: “Mi cô nương tài tình cũng không nhược, bằng không cũng không có khả năng ở nguy cơ thật mạnh Sở Quốc vì ta Đại Lương lập hạ nhiều như vậy công lao.”“Những người khác có Mi cô nương này phân tài tình cùng năng lực, tất nhiên là không lo dựng thân khắp thiên hạ, nhưng cô nương nơi này chỉ sợ khó chút,” Lâm Thanh Uyển nghiêm túc nhìn nàng nói: “Cho nên cô nương nhưng có khó xử, chỉ lo tới tìm ta, nếu ta không ở Tô Châu, có thể đi tìm ta kia chất nữ.”Nàng cười nói: “Nghe vừa rồi ngoài khẩu âm, nghĩ đến các ngươi hai người đã kết giao bằng hữu.”Mi Nương rũ

mắt trầm mặc hồi lâu, sau đó ngẩng đầu nhìn về phía Lâm Thanh Uyển hỏi, “Quận chúa đối ai đều như thế chu đáo sao?”“Tự nhiên không phải,” Lâm Thanh Uyển nói: “Một là ta chưa từng gặp được, tự nhiên sẽ không lo lắng đi làm; Nhị là nếu không hợp ý, ta cũng khó như thế chu toàn; Tam còn lại là cô nương bất đồng, ngài là vì Đại Lương lập công lớn.”Mi Nương liền không thèm để ý nói: “Thiép thân bất quá phụng mệnh hành sự, công lao tất nhiên là bệ hạ cùng trưởng công chúa điện hạ.”Lâm Thanh Uyển nhàn nhạt nói: “Bọn họ có bọn họ công lao, Mi cô nương này phân ai cũng đoạt không đi.”Mi Nương trong lòng một trận lửa nóng, hai mắt như sao trời lóng lánh nhìn chăm chú vào Lâm Thanh Uyển.Lâm Thanh Uyển đem độ ám giáng xuống trà nóng đầy cho nàng, cười nói: “Mi cô nương ném thử nhà ta nha đầu tay nghè, nghe nói ngài có một tay pha trà hảo thủ nghệ.”Mi Nương thu hồi ánh mắt, cúi đầu đi uống trà.Lâm Thanh Uyển thấy nàng không đề cập tới, liền không có lại tiếp tục nói chuyện này, liền Tô Châu khí hậu lại nói tiếp. Lâm Văn Trạch một ngũ chính là hơn một canh giờ, vẫn là không nín được nước tiểu mới tỉnh lại.Ánh Nhạn dẫn hắn quán, vừa thấy liền biết hắn là vì cái gì tỉnh, vội vàng đem còng không có tinh thấu hắn ôm đi xuống...Chờ phuơng tiện trở về, hắn còn gục xuống đau, hiển nhiên là còn vây, hắn xoa xoa đôi mắt, đang muốn đi dựa cô tò mẫu, vừa nhác đầu liền thấy được Mi Nương, ngờ ngác nhìn trong chốc lát, sau đó liền đi đến bên người nàng trực tiếp ngồi xóm xuống, yên lặng mà nhìn nàng bất động.Lâm Thanh Uyển nhìn buồn cười, “Ngươi mới bao lớn, liền biết xem mỹ nhân.”Nếu là nam nhân khác như vậy xem nàng, Mi Nương sớm phiền chán, nhưng đây là cái một tuổi tiểu hài tử, nàng cũng nhịn không được cười, néo trên bàn trái cây cho hắn, đậu nói: “An sao?”Lâm Văn Trạch nhìn đến trái cây, lực chú ý nháy mắt dời đi, cũng không xem Mi Nương, tiếp nhận trái cây liền phải gặm.Lâm Thanh Uyển vội vàng đem hắn ôm đến bên cạnh, cười nói: “Từ từ ăn, ngươi hàm răng mới dài quá mấy viên?”Lâm Văn Trạch thuận lợi bị đồ ăn dời đi lực chú ý, ăn xong rồi cũng liền đối Mi Nương mỹ mạo tập mãi thành thói quen, bởi vì ngủ no, lại ăn một đốn trái cây, lại sinh long hoạt hổ đi lên, chạy tới quả trong rừng khắp nơi lăn lộn.Nha đầu bà tử cùng các hộ vệ vội vàng đuổi kịp, lần này Lâm Thanh Uyển không hề đi theo, nhìn hắn chạy xa sau mới quay đầu lại nhìn về phía Mi Nương, “Mi cô nương nhưng có nghĩ tới gả chồng sinh con?”Mi Nương lắc đầu, cười nhạt nói: “Trù phi thiếp thân này dung mạo huỷ hoại, bằng không là sẽ không gả chồng.”Này nửa năm qua, nàng gặp qua quá nhiều vì nàng mặt thần hồn điên đảo người, vừa tới Tô Châu khi nàng là thật muốn tìm cái tri tâm người gả cho, nhưng đi rồi một vòng mới hiểu được, trên đời này nào có cái gì tri tâm người, tất cả đều là vì nàng gương mặt này tới.Nàng gặp qua này đó nam nhân trung, có thể không vì nàng gương mặt này thất thần, đến nay mới thôi cũng không vượt qua mười cái số.Cơ tiên

sinh cùng kia trên núi Lư tiên sinh tính hai cái, Thượng nhị gia tính một cái, nga, còn có quận chúa bên người cái kia hộ vệ, cũng là vì Thượng Minh Kiệt lúc trước thấy nàng trong mắt chỉ có kinh diễm, chưa từng thất thần, cho nên nàng mới dám cùng Lâm Ngọc Tân lui tới.Nàng tới tôt bất quá nửa năm nhiều một ít, rõ ràng chưa đắc tội những cái đó nữ quyền, lại bị không ít người nhầm vào, còn không đều là bởi vì những cái đó thấy nàng liền đi không nỗi nam nhân?

Chương 501: Thay đổi

“Mi cô nương cũng ở tại tây thành đi,” Lâm Thanh Uyển đem Lâm Văn Trạch bế lên xe ngựa, quay đầu đối nàng cười nói: “Không bằng đi nhờ ta xe cùng nhau đi?” Lâm Thanh Uyển cùng Mi Nương cùng nhau từ Văn Viên ra tới đã đủ làm người kinh ngạc, nàng thế nhưng còn mòi nàng ngồi chung? Mi Nương hơi hoi uốn gối nói: “Là.” Lâm Thanh Uyển liền lui về phía sau một bước, duỗi tay muốn đỡ nàng lên xe. Nay cử không chỉ có dọa chung quanh người nhảy dựng, cũng dọa Mi Nương nhảy dựng, tuy là nàng luôn luôn trấn định, lúc này cũng không khỏi trong lòng thấp thỏm lên. Lâm Thanh Uyển lại cười xem nàng, Mi Nương thấy chung quanh người đều hoặc minh hoặc ám nhìn nàng, liền hơi hơi cắn răng một cái, đỡ thượng Lâm Thanh Uyển trên tay xe ngựa. Lâm Thanh Uyển lúc này mới đi theo nàng phía sau lên xe, lưu lại một chúng trợn mắt há hốc mồm người. Nay, này còn có hay không tôn ti? Lâm Thanh Uyển đem Mi Nương đưa về nàng phủ đệ, một thiếu niên hung phấn từ bên trong nghênh ra tới, nhìn đến Lâm Thanh Uyển hơi hoi sững sot. Mi Nương lập tức nói: “A Hồ, đây là Lâm quận chúa, mau tới đây bái kiến.” A Hồ ánh mắt sáng lên, vội vàng tiến lên bái kiến, “Tham kiến Lâm quận chúa.” Lâm Thanh Uyển cười gật đầu, nhìn thiếu niên nói: “Đây là lệnh đệ? Thật là tuấn tú lịch sự.” A Hồ đỏ mặt cúi đầu, Lâm Thanh Uyển liền hỏi, “Còn ở đọc sách sao?” “Là,” A Hồ nhìn kỹ liếc mắt một cái, cúi đầu trả lời: “Hiện tại một nhà tư thực đọc sách, a tỳ nói chờ ta lại lớn hơn một chút cũng đi Cầu Tri Uyển cầu học.” Cầu Tri Uyển chương trình học tự do, cầu học nhiều là đã có thể tự lập thành nhân, đảo cũng có người đưa hài tử đi, nhưng Thượng Minh Kiệt thường thường sẽ khuyên bảo, khuyên bất động, chờ bọn họ đưa vào đi một đoạn thời gian cũng tới tiếp trở về. Bởi vì Cầu Tri Uyển nhiều dựa tự giác, chương trình học nội dung rất nhiều, đi học thời gian cũng so trường, tuổi còn nhỏ một ít theo không kịp. Thả bởi vì lâm Văn Viên, dù hoặc rất nhiều, tuổi còn nhỏ một ít, vào Cầu Tri Uyển không bao lâu liền bị di tinh tinh, đừng nói đề cao thành tích, rất nhiều ngược lại lùi lại. Gia trưởng chỉ có thể lại đem hài tử lãnh trở về. Nhưng thật ra đã có thể tự lập thành nhân thực thích cái này hình thức, chọn lựa chính mình cảm thấy hứng thú khóa, đi học thời gian

trường, nội dung phong phú, khóa hạ còn có thể có nhất định thời gian cùng tiên sinh vấn đề, có thể nói vì bọn họ giải rất nhiều nghi hoặc.“Chúng ta tỷ đệ tuy nhận biết mấy chữ, lại lấy thi phú vì muôn, với kinh, sử, tử, tập thượng rốt cuộc kém chút,” Mi Nương nhìn đệ đệ nói: “Ta là tướng hán khoa khảo, khó khăn thành lương tịch, không cầu hán khảo trung tiến sĩ, nếu có thể khảo minh kinh, làm tiểu lại ta cũng cảm thấy mỹ mãn.”Lâm Thanh Uyển liền nhìn trầm tĩnh A Hồ cười nói: “Lệnh đệ thông tuệ, ta tướng khảo minh kinh hán là không khó.”Mi Nương trong tay áo năm chặt nắm tay lúc này mới chậm rãi tung hạ.Lâm Thanh Uyển đối hai người hơi hơi gật đầu, cáo từ rời đi.Tỷ đệ hai nhìn xe ngựa biến mất ở cuối hẻm, A Hồ lúc này mới quay đầu nhìn về phía Mi Nương, “Tỷ tỷ, Lâm quận chúa ý tứ là ta có thể tham gia minh kinh khảo thí đúng không?”Mi Nương chọn môi cười, “Là, Lâm quận chúa chính miệng nói, người có thể tham gia minh kinh khảo thí.”A Hồ đại túng một hơi.Lâm Văn Trạch đang ngồi ở trong xe ương chơi hán hôm nay trích quả đào, đem chúng nó lũy lên, xe nhoáng lên, trái cây rơi xuống, hán lại vội vàng duỗi tay đi đỡ, không nè này phiền lại lần nữa lũy lên.Lâm Thanh Uyển sờ sờ hán đầu, từ hán chơi.Thượng Minh Kiệt cùng Lâm Ngọc Tân so nàng còn sớm một bước trở lại Lâm phủ, Lâm Thanh Uyển nắm tinh lực tràn đầy Lâm Văn Trạch, làm cho bọn họ mang theo hài tử đi trong vườn ngoạn nhi.Nàng bót thời giờ hỏi: “Sang năm có một hồi minh kinh khảo thí đúng không?”“Là.”Thượng Minh Kiệt cười nói: “Đó là chính khoa, năm nay cũng có một hồi, nhưng là ân khoa, đã khảo qua.”Lâm Thanh Uyển liền hỏi, “Mi cô nương đệ đệ không tham gia sao?”Thượng Minh Kiệt gãi gãi đầu, “Ta làm người đi hỏi thăm một chút?”Một bên Lâm Ngọc Tân liền nói: “Hán đi báo danh, nhưng học kém bên kia không thông qua. Mi cô nương từng vì thế tới đi tìm ta.”Lâm Ngọc Tân nói: “Ta đi hỏi, bọn họ tỷ đệ tuy đã sửa lại lương tịch, hộ tịch cũng dừng ở Tô Châu, nhưng mặt khác đồ vật còn chưa từng chuyển qua tới, đặc biệt là hán tìm không thấy người bảo lãnh, cho nên học kém không thông qua hán báo danh, ta đã gọi người đi kinh thành hỏi thăm.”Lâm Thanh Uyển liền cười, “Hà tất như thế phiền toái, nếu hộ tịch dừng ở Tô Châu, vậy có mất sau phạt nặng một phần là được, đến nỗi người bảo lãnh càng không cần lo lắng, Tô Châu nhiều như vậy thân sĩ chẳng lẽ còn tìm không ra ba cái tới?”Dứt lời, Lâm Thanh Uyển gọi tới Kinh Trập, làm hán cầm nàng thiệp cùng đi Mi Nương người đi Thứ sử phủ xử lý, nàng cười nói: “Triều đình dù chưa nói rõ, nhưng Mi Nương đích xác lập công lớn, này lương tịch cũng là triều đình thưởng bọn họ tỷ đệ, xem như ngợi khen. Đã là ngợi khen, tự nhiên phải làm hảo tới, người tự mình đi Thứ sử phủ, làm tư hộ ra cù văn thư, đi học kém nơi đó đem việc này làm thỏa đáng. Tương lai bất luận bọn họ tỷ đệ gả cưới, nhập học, khoa khảo đều cùng lương dân mới hảo.”Kinh Trập đồng ý.Lâm Ngọc Tân liền lúi lưỡi, Lâm Thanh Uyển liền

nhìn nàng cười nói: “Ngươi làm đảo cũng không sai, đi trước kinh thành tìm được mấu chốt, xử lý tốt lại trở về xử lý càng tốt.”Lâm Ngọc Tân biết, nàng không có cô cô uy danh, cho nên tự không có khả năng trực tiếp hướng tu hộ cớ mắt, sau đó làm này ra cụ văn thư, nàng chỉ có thể chiếu quy củ tới.Nếu học kém nói vấn đề ra ở kinh thành, kia nàng chỉ có thể phái người đi kinh thành, xử lý tốt bên kia, bắt được công văn trở về lại nhập đương.Lâm Thanh Uyển đảo cũng không kiêng dè, nói thảng nói: “Các ngươi không thể học ta hôm nay việc làm, lại nói tiếp, ta xem như lấy quyền mưu giải quyết riêng.”Lâm Thanh Uyển không khỏi cảm thán, “Cho nên quyền lợi là một cái rất kỳ quái đồ vật, nắm giữ này người nếu có tư tâm, kia hôm nay làm chính là ác sự; Nếu này tâm công chính, kia mới là chuyện xấu.”“Nhưng cô cô làm sự rõ ràng là đúng.”Lâm Thanh Uyển cười nói: “Lại đối cũng không thủ quy củ không phải sao?”Lâm Ngọc Tân liền cùng Thượng Minh Kiệt liếc nhau, như vậy sự chổ nào cũng có, đua bất quá là nhân tình cùng quyền thế.Lâm Ngọc Tân nghĩ nghĩ nói: “Trên đời này tổng không có khả năng toàn dựa quy củ, bằng không hết thấy quy củ tới, chẳng phải là lạnh như băng, không một chút nhân tình vị?”“Nói như vậy cũng không sai, nhưng nhân tình vị nếu quá nồng, kia còn muộn pháp luật tới làm gì đâu?”Thượng Minh Kiệt liền thở dài: “Cho nên người thật là cái kỳ quái đồ vật, không chỉ có chính mình tự mâu thuẫn, liên quan thế gian sự cũng đều mâu thuẫn đi lên.”Thấy hai vợ chồng khổ tư, Lâm Thanh Uyển liền lắc đầu bật cười, “Bất quá là bạch thoại một hồi, nói đến cùng chỉ cần thủ vững trụ bản tâm liền hảo.”Ba cái đại nhân ở chổ này nói chuyện, không khỏi liền sơ sót Lâm Văn Trạch, hắn từ trong bụi cỏ chui ra tới, đôi mắt sáng lấp lánh nhìn chằm chằm cha mẹ cùng cô tổ mẫu nhìn trong chốc lát, thấy có cô tổ mẫu ở, bọn hạ nhân quả nhiên không hề ngăn đón hắn chơi đùa, liền lá gan một đại, hướng về phía một bên hồ sen liền chạy tới.Ánh Nhạn đám người như lâm đại địch, vội vàng đuổi kịp, nhưng lại không dám giống như trước giống nhau hắn một tời gần hồ sen liền đem người ôm đi.Lâm Văn Trạch lại không hướng trong nước đi, mà là liền ngồi xóm hồ sen biên, đôi tay hung hăng mà bắt một phen chính mình đã sớm tưởng chơi đùng bùn.Bùn vừa đến tay, Lâm Văn Trạch liền cao hứng cười ra tiếng tới.Lâm Thanh Uyển vừa lúc quay đầu lại thấy, cái trán hơi đau, nàng tiến lên xách lên Lâm Văn Trạch, hỏi: “Ngươi này chơi là cái gì?”Lâm Văn Trạch xoay người liền ôm lấy cô tổ mẫu, một thân xiêm y liền như vậy huỷ hoại.Nàng bất đắc dĩ đem người xách đến một bên, nói: “Về sau không được hắn gần thủy, quá nguy hiểm.”Ánh Nhạn đám người lúc này mới cao hứng đồng ý, nhưng Lâm Văn Trạch không cao hứng, toàn bộ thân mình đều hướng hồ sen bên kia ra sức nhi, nếu không phải Lâm Thanh Uyển giữ chặt hắn, hắn có thể trực tiếp bay ra đi.Hắn lời nói còn nói không được đầy đủ, chỉ có thể chỉ vào bùn nói: “Chơi, chơi...”“Tưởng chơi bùn?”Lâm Văn

Trạch hung hăng gật đầu.Lâm Thanh Uyển liền cười nói, “Ngày mai cô tố mău làm người cho người đưa tới, nơi này bùn không thể thành hình, không thú vị.”Lâm Thanh Uyển xách lên Lâm Văn Trạch tặc hăn cha mẹ trong lòng ngực, làm cho bọn họ dẫn hăn trở về tắm rửa thay quần áo.Lâm Thanh Uyển chính mình cũng trở về rửa sạch, bót thời giờ cùng Bạch Phong nói: “Phái người đi biệt viện tìm Lâm quản gia, làm hăn đi tìm chút làm đồ sứ đất cao lanh tới, lại làm thợ mộc làm chút khuôn đúc cấp tiểu thiêu gia ngoạn nhi.”Bạch Phong: Cô nai nai còn nói đại tiểu thư bọn họ quá sủng tiểu thiêu gia, nàng cũng không nhường một tấc a.Ngày hôm sau Lâm Văn Trạch đi biệt viện khi liên thu được một đồng thổ làm lễ vật, Lâm Thanh Uyển cầm một ít tới tắm thủy, sau đó liền cho hăn xoa một cái thỏ con.Lâm Văn Trạch phùng kia chỉ màu trắng con thỏ, cao hứng kêu to lên, sau đó một cái dùng sức liền đem con thỏ cắp niết bếp.Lâm Thanh Uyển nhìn cười ha ha, nói: “Chính nguoai làm chỉ thỏ con nhìn xem.”Lâm Văn Trạch lập tức bắt một phen bùn xoa lên...Lâm Thanh Uyển liền mặc kệ hăn, từ hăn ngoạn nhi, làm Ánh Nhạn đám người giám sát chặt chẽ hăn, “Đừng làm cho hăn ăn bùn là được, hăn như thế nào chơi tùy ý.”Ánh Nhạn đám người bất đắc dĩ lên tiếng, thủ hăn xem hăn chơi bùn đất.Lâm Thanh Uyển vẫn chưa rời đi, chỉ là ngồi ở một bên nghe Lâm quản gia cùng Chung đại quản sự nhóm làm hội báo.Lúc này đây, Lâm Thanh Uyển đem các quản sự đều cùng nhau gọi tới, quản Văn Viên, thôn trang, giấy phường, dệt phường, còn có thêu phường, bao gồm quản lý Duyệt Thư Lâu Lâm Ôn cũng tới.Từng bước từng bước tiến lên hội báo, kỳ thật bọn họ muốn nói sự cũng không nhiều, rốt cuộc đại đa số người sản nghiệp đều giao cho Lâm Ngọc Tân.Bọn họ mỗi tháng đều sẽ chọn vài món đại sự cùng Lâm Ngọc Tân hội báo, hiện tại muốn nói bất quá là tổng kết, hơn nữa một ít phường tạm thời vô giải nan đề.Lâm Thanh Uyển có biện pháp liền sẽ đề một hai câu, không có biện pháp liền chỉ nghe không làm hồi đáp, kỳ thật chủ yếu vẫn là xem các phường phát triển như thế nào.Hội báo vẫn luôn từ buổi sáng nghe được giữa trưa, Lâm Thanh Uyển lưu bọn họ cùng nhau dùng cơm, chờ hóng Lâm Văn Trạch ngủ trưa sau mới tiếp tục.Chờ nghe xong hội báo nàng mới nói: “Trong phủ sự, bao gồm này đó sản nghiệp, tương lai đều là muốn giao cho đại tỷ nhi, hiện tại các người làm liền rất hảo, về sau những việc này không cần lại cùng ta hội báo, chỉ báo lấy đại tỷ nhi biết là được.”Này một năm tới, bên này vẫn là sẽ cách một đoạn thời gian liền đưa công văn cho nàng xử lý, Lâm Thanh Uyển nói: “Tương lai này đó công văn cũng không cần đưa cho ta.”Các quản sự nhìn nhau, cúi đầu đáp: “Là.”Bọn họ biết, Lâm gia này một thế hệ xem như hoàn thành giao tiếp, tương lai bọn họ chủ tử không hề là cô nai nai, mà là đại tiểu thư.Bất quá mọi người trong lòng cũng không gọn sóng, bởi vì ở bọn họ trong lòng, cô nai nai cùng đại tiểu thư vẫn luôn là nhất thế, trước kia như thế, hiện tại như thế, tương lai tự

nhiên cũng sẽ như thế.

Chương 502: Mi nương

Kinh Trập ra mặt, thực mau liền đem A Hô học tịch xử lý tốt, Lâm Thanh Uyển thể mới biết tỷ đệ hai họ Tô.Lâm Ngọc Tân nói: “Đây là Mi cô nương tới rồi Tô Châu sau lấy họ, nói đã muôn ở Tô Châu một lần nữa bắt đầu, vậy dứt khoát tùy họ.”Cũng là vì điểm này, Lâm Ngọc Tân thực thương tiếc đối phuơng, giúp nàng trừ bỏ là cô công đạo ngoại, nàng chính mình cũng khâm phục đối phuơng.Nàng tự giác nàng cùng cô cô liền đủ gian nan, lại không nghĩ rằng trên đời lại có so các nàng còn muôn gian nan người.Nếu nàng ở vào Mi Nương cái kia vị trí thượng, chỉ sợ sớm đã chết.Bởi vậy chẳng sợ biết lúc ấy Mi Nương ở Văn Viên trung bị làm khó dễ là nàng cố ý thiết kế làm nàng gặp được, Lâm Ngọc Tân cũng chưa từng xa cách nàng.Nàng nhất thời hỉ nộ chỉ là cảm xúc mà thôi, nhưng dừng ở người khác trong mắt, Mi Nương nhật tử lại có khả năng khác nhau như trời với đất.Mà cô cô sẽ không nhận thấy được ngày đó Mi cô nương là cố ý xuất hiện ở nàng trước mặt, nhưng nàng không chỉ có tự mình đưa Mi cô nương ra vien, còn mời nàng ngồi chung, hiển nhiên là không thèm để ý điểm này.Nàng chưa chắc có thể làm được cô cô như vậy lòng dạ to rộng, lại cũng nguyện ý đi học tập.Cô cô nói qua, bất luận đối phuơng hay không chơi tâm cơ, chỉ xem hắn có đáng giá hay không trợ giúp, đáng giá liền đuổi duỗi ra tay, những cái đó tâm cơ dùng ở bọn họ trên người, với bọn họ không tồn hại, với đối phuơng lại có lợi, nếu là lợi người không tồn hại mình, hà tất để ý?Lâm Ngọc Tân nghĩ thoáng, nhưng Mi Nương lại không biết, nàng biết, chính mình này đó tiểu tâm cơ giấu đến quá những cái đó bị sắc đẹp mê choáng nam nhân, lại nhất định không thể gạt được nhạy bén nữ nhân.Cho nên ngày đó nàng mới tám phần thật, hai phần giả nói những lời này đó, tuy chỉ có hai phân giả, nhưng trong lòng vẫn là sẽ thấp thỏm, bởi vì Lâm Thanh Uyển không phải những cái đó sẽ mê luyến nàng nam nhân, nàng tiếp xúc quá ở vào thượng vị nữ nhân chỉ có trưởng công chúa cùng Cơ Niệm.Các nàng hai người đều không phải cho phép nàng chơi tâm cơ người.Cơ Niệm đã từng là đối thủ, nàng không sợ nàng, nhưng nàng sợ trưởng công chúa.Đồng dạng, nàng không muôn làm Lâm Thanh Uyển đối thủ, tự nhiên cũng sợ nàng. Cho nên tái kiến Lâm Thanh Uyển, từ nàng

trong tay tiếp nhận kia hoàn bị học tịch khi nàng liền sâu kín thở dài nói: “Thiếp thân bốn tuổi khi liền bị cha mẹ bán, khi đó điện hạ vì đối ta có chút ước thúc, liền đem ta mới tròn một tuổi đệ đệ cũng cấp mua tới, nhật tử lâu rồi, thiếp thân liền chỉ nhớ rõ A Hồ là ta đệ đệ, không chỉ có cha mẹ người nhà đã quên, liền chính mình họ gì đều đã quên.”Thây Lâm Thanh Uyên mắt lộ ra thương tiếc, nàng liền cười nhạt nói: “Sau lại quận chúa phái người hỏi ta muôn đi chỗ nào, ta nghĩ Tô Châu ra quận chúa như vậy tuân tài, nói vậy đây cũng là cái linh tú nơi, cho nên mới tuyển Tô Châu.”“Tới nơi này, liền tương đương với tân sinh, ta từ một cái ti tiện nô tỳ thành lương dân, A Hồ cũng có thể đường đường chính chính làm người, cho nên muôn Tô Châu quả nhiên là phúc địa, lúc này mới định rồi tô họ.”Lâm Thanh Uyên liền gật đầu nói: “Cái này họ rất êm tai, rất xứng đôi Mi cô nương cùng lệnh đệ.”Mi Nương liền thở dài nhẹ nhõm một hơi, đứng dậy đối nàng hành lễ nói: “Còn muôn đa tạ quận chúa quan tâm, thiếp thân biết, ta cùng A Hồ này nửa năm qua có thể bình yên toàn dựa huyễn chủ cùng Lâm gia chiêu cỗ, bằng không thiếp thân hiện giờ sớm không biết ở nơi nào.”Lâm Thanh Uyển vội vàng đuổi tay đỡ lấy nàng, nhập nháp miêng, hơi hơi nghiêm nghị nói: “Mi cô nương không oán triều đình liền rất hảo.”Mi Nương kinh ngạc nói: “Quận chúa gì ra lời này, triều đình đối ta có tái tạo chi ân, thiếp thân như thế nào oán hận?”Lâm Thanh Uyển không nói chuyện.Giống nhau là lập công, thậm chí Mi Nương công lao không thua kém bọn họ bất luận cái gì một người, muôn không nàng tả hữu Sở Thái Tử, trận này nơi nào đánh đến dễ dàng như vậy?Đã có thể bởi vì nàng thân phận hèn mọn, lại là nữ tử, hành lại là mỹ nhân kế, liền bị người cắp quên đi.Triều đình sợ bị tiến công tiêu diệt, cũng ở sách sử thượng lưu lại không tốt một bút, cho nên không dám đề này kể, các triều thần càng là khinh thường với đề, cho nên vị này công thần liền ẩn ở Tô Châu.Nếu là liền nàng an cư lạc nghiệp cũng không thể bảo đảm, kia nàng cũng làm bệ mệnh quan triều đình.Nhưng Mi Nương không như vậy tưởng a, ở nàng xem ra, hoàn thành Sở Thái Tử nhiệm vụ này thế nhưng là có thể bình yên thoát thân, quả thực là quá ngoài dự đoán mọi người.Nàng không ngu ngốc, đã sớm nghĩ tới, nếu sở vong, nàng hơn phân nửa vẫn là bị triệu hồi kinh thành, sau đó lại lần nữa bị đưa ra đi, cả đời này khả năng đều không tránh được như vậy vận mệnh.Cho nên nàng có thể thoát ly nô tịch, rời đi trưởng công chúa thế lực phạm vi nàng cũng đã thật cao hứng, hiện tại sở cầu cũng bất quá là đệ đệ việc học thôi.Nàng trong lòng còn thấp thỏm đâu, Lâm Thanh Uyển cũng đã cho nàng khởi động một phen ô dù, liên tiếp hai ngày tới cửa, sau đó mang theo nàng đi dạo trang sức cửa hàng, vải dệt cửa hàng cùng tết lầu, mỗi lần đều có thể gặp gỡ một hai vị nàng quen thuộc phu nhân, sau đó liền giới thiệu nàng cùng các nàng nhận thức.Không đến hai ngày, toàn Tô Châu người đều biết nàng Mi Nương là Lâm quận chúa tòa

thượng tân, quan hệ cá nhân rất tốt.A Hồ trong lòng thực thấp thỏm, sợ hãi nói: “Tỷ tỷ, Lâm quận chúa đối chúng ta cũng thật tốt quá chút, hay là có điều đó?”Mi Nương cũng có chút thấp thỏm, nghĩ lại vẫn là lắc đầu nói: “Không giống, đảo như là thật vì ta chống lưng giống nhau, hiện giờ các vị phu nhân đối ta cảm quan hảo rất nhiều, không hề giống như trước như vậy căm thù ta.”“Nhưng vì cái gì a?”Tỷ đệ hai từ nhỏ bị dưỡng ở thâm trạch trung, liền cùng cá chậu chim lồng giống nhau, sở học đều là nhu thế nào lấy lòng hầu hạ quý nhân, cho nên này đó thượng vị giả ở bọn họ trong mắt đều không được tốt lắm người.Mi Nương rũ xuống đôi mắt nói: “Ngươi còn nhớ rõ tỷ tỷ nói qua nói sao, vị này Lâm quận chúa chỉ sợ là vị người tốt.”“Có khả năng người tốt?” A Hồ nhíu mày nói: “Nhưng ngài không cũng nói qua nàng thực thông minh, chỉ sợ biết đằng trước ngài là có mục đích tiếp cận nàng, như vậy nàng còn nguyện ý như vậy giúp chúng ta? Trừ phi...”A Hồ há to miệng.Mi Nương nhịn không được đánh hắn nói: “Ngươi miên man suy nghĩ chút cái gì, Lâm quận chúa đối này vong phu tình thâm ý trọng, trong lòng dung không dưới những người khác.”A Hồ liền nói thầm nói: “Nhưng còn có một loại khác tình huống.”Mi Nương liền hoành hất liếc mắt một cái, “Ngươi thiểu xem chút lung tung rồi loạn thư, nào có cái gì tình huống?”Nàng dừng một chút sau nói: “Lâm quận chúa đối ta, tựa hồ là thường thức trung mang theo chút áy náy, ta cảm thấy nàng tựa hồ đối ta không thể phong thường có chút đê ý.”“Nhưng chúng ta không phải đã là lương tịch sao?”Ở A Hồ xem ra, có thể hoàn lương, rời đi kinh thành cũng đã là lớn nhất phong thường.Mi Nương liền cười, “Đúng vậy, chúng ta đã được lớn nhất phong thường.”Trừ bỏ hóa giải Mi Nương cùng chúng phu nhân mâu thuẫn, Lâm Thanh Uyển còn quan tâm khởi nàng sinh kế tới, “Mi cô nương hai cái cửa hàng đều thuê đi ra ngoài?”Mi Nương liền cười nói: “Thiép thân sê không quản trướng, cũng may Tô Châu mà quý, mỗi năm tiền thuê cũng đủ chúng ta tỷ đệ hai chi phí sinh hoạt.”Lâm Thanh Uyển liền cười, “Sê không có thể học sao, nếu là sợ thất bại, cô nương có thể thuê một gian, lấy kia gian tiểu một ít tới luyện tập, tương lai nói không chừng có thể có điều thành đâu?”“Này...”“Mi cô nương nếu là lo lắng nhân thủ, ta có thể điều hai người tới giúp ngươi,” Lâm Thanh Uyển liền cười nói: “Liền không biết Mi cô nương am hiểu cái gì, này làm buôn bán vẫn là hắn là từ chính mình am hiểu tới hảo.”Mi Nương am hiểu cái gì?Thơ từ ca phú, cầm kỳ thư họa, phàm có thể lấy lòng một người nam nhân nàng đều học qua, ở trưởng công chúa nơi đó, nàng tự nhiên không học quá quản gia lý trưởng, nhưng ở Sở Thái Tử nơi đó, nàng lại là trải qua tay.Tuy rằng nàng chỉ là cái bài trí, phần lớn là làm Sở Thái Tử ma ma đi xử lý, nhưng nghe hai năm, nàng đương nhiên cũng học chút.Nhưng rốt cuộc cẩn thiến, không dám lung tung lẩn lộn.Nàng suy nghĩ nửa ngày, cuối cùng phát hiện chính mình vẫn là với lấy lòng nam nhân cùng nữ nhân một ít đồ vật thượng nhất

quen thuộc.Nàng là không có khả năng lại đi làm lấy lòng nam nhân như vậy sự, thậm chí còn muôn rất xa cùng việc này tránh đi, vậy chỉ còn lại có mân mê nữ nhân một ít đồ vật.Tỷ như làm chút trang phục, hoặc là làm chút hương lô...Mi Nương thấp thỏm đi tìm Lâm Thanh Uyển thỉnh giáo, Lâm Thanh Uyển liền ha ha cười nói: “Ngươi chủ ý này đảo cùng ta chất nữ không mưu mà hợp, ta sẽ không cái này, không bằng ngươi đi thỉnh giáo một chút nàng.”Khai cái trang phục phô, làm xinh đẹp váy áo, hoặc khai cái hương phô, chế tác hương lô cùng phấn mặt là Lâm Ngọc Tân mười bốn tuổi khi sơ sơ tiếp xúc trong phủ sinh ý khi tưởng chủ ý.Bất quá khi đó Lâm gia không cửa hàng cho nàng lăn lộn, cho nên cũng liền đêm khuya tĩnh lặng cùng cô cô nói nhỏ khi thiêng mā hành không đề qua một hai câu.Lâm Ngọc Tân không nghĩ tới cô cô còn nhớ rõ, nàng có chút ngượng ngùng cười, nhưng cũng biết Lâm Thanh Uyển đây là làm nàng cấp Mi Nương chống lưng, tương lai cô cô đi kinh thành, cũng không ai dám khi dễ Mi Nương.Nghĩ nghĩ, Lâm Ngọc Tân liền kéo Mi Nương đi thư phòng, nàng thật là có không ít điểm tử, dù sao Mi Nương cũng không kinh nghiệm, liền chú lùn tuyển cao cái, nàng ra chủ ý làm nàng tuyển bài.“Nếu là phải làm nữ nhân sinh ý, kia cửa hàng tốt nhất liền đừng cho những cái đó nam nhân thui đi vào,” Lâm Ngọc Tân nói: “Như vậy chúng ta càng tự tại chút.”Biết Mi Nương không nghĩ cùng nam nhân giao tiếp, cũng sợ nàng quá chịu nam nhân hoan nghênh, phản chọc nữ các khách nhân mắt, cho nên Lâm Ngọc Tân nói: “Đến lúc đó chúng ta liền ở cửa hàng trước dựng cái thẻ bài, không được nam nhân vào tiệm, chỉ chiêu đãi nữ khách nhân.”“Hảo!” Mi Nương vui vẻ nói: “Chủ ý này không tồi, còn có đâu.”“Nếu như thế, đến lúc đó trong tiệm chiêu phải tất cả đều là nữ công,” Lâm Ngọc Tân xoay chuyển tròng mắt, “Ngươi nếu là thiếu người, có thể đi ta học thử nhận người, trừ bỏ chiêu đãi khách nhân nữ công ngoại, ta nơi đó còn có vài cái học sinh chuyên môn học hết nợ phòng. Như vậy ngươi cũng liền không cần từ ta cô cô nơi này điều người.”Mi Nương: “... Hảo.”Lâm Ngọc Tân không nghĩ tới còn có thể cấp chính mình học học sinh tìm được công tác, lập tức vui vẻ lên, vốn chỉ có tám phần nhiệt tình, hiện tại lại có hoàn toàn, từ chuyện lớn đến chuyện nhỏ giúp nàng kế hoạch lên.Mi Nương đương nhiên cũng nguyện ý cùng Lâm Ngọc Tân làm tốt quan hệ, nàng biết, Lâm Thanh Uyển hiện tại quyền cao chức trọng, tương lai hơn phân nửa vẫn là muôn lưu tại kinh thành, Tô Châu bên này còn phải dựa Lâm huyện chủ.Cho nên có thể mượn nữ học cùng nàng đáp thượng quan hệ, Mi Nương cầu mà không được.Tương lai nàng này cửa hàng nếu là xảy ra chuyện, vì nàng học sinh, Lâm Ngọc Tân hẳn là cũng sẽ ra tay hỗ trợ.Lâm Thanh Uyển bốn ý chỉ là làm các nàng thân cận một ít, lại không nghĩ rằng các nàng còn sẽ có hợp tác, cho nên nghe nói khi nhịn không được lắc đầu bật cười, “Lại là duyên phận.”“Duyên phận!” Bên chân Lâm Văn Trạch ngẩng đầu học vẹt, sau đó

lại cúi đầu mân mê chính mình món đồ chơi, vội đến vui vẻ vô cùng.Tự Lâm Thanh Uyển dẫn hắn trở về một chuyến biệt viện sau, hắn liền yêu những cái đó bùn cát đầu gỗ món đồ chơi.Lâm Thanh Uyển dứt khoát làm thơ mộc làm rất nhiều ích trí món đồ chơi cho hắn, làm hắn hủy đi lại trang thượng, cho nên hiện tại chẳng sợ buổi tối không thấy cha mẹ, hắn cũng không khóc không náo loạn.

Chương 503: Đáp ứng

Phí nửa ngày kinh nhi, Lâm Văn Trạch cuối cùng đem ngựa chân húy đi xuống dưới, hắn lập tức cao hứng tụ tập tới cấp cô tổ mẫu xem, nhạc nói: “Trích lạp, trích lạp...”Lâm Thanh Uyển cười cho hắn lau một chút khói miệng nước miếng, “Là húy đi, tới, làm cô tổ mẫu nhìn xem, có phải hay không lại muốn trường hàm răng, như thế nào luôn là chảy nước miếng?”Lâm Văn Trạch liền hút lưu một chút, dịch một chút mông, đưa lưng về phía cô tổ mẫu, cúi đầu tiếp tục húy đi một khác điệu mã chân.Lâm Thanh Uyển liền đem hắn mới trường lên một chút đầu tóc nhu loạn, khí cười nói: “Tính tình đảo càng lúc càng lớn, hảo, không nói ngươi là được.”Lâm Văn Trạch tiếp tục dùng mông đối với cô tổ mẫu, cả buổi sau tựa hồ là mệt mỏi, tiểu thân mình sau này một ý, trực tiếp liền dựa vào Lâm Thanh Uyển trên chân.Lâm Ngọc Tân cùng Thượng Minh Kiệt từ bên ngoài tiến vào khi, nhìn đến chính là cô cô đang ngồi ở ghế trên đọc sách, mà bọn họ nhi tử nho nhỏ một đoàn, đang ngồi ở cái đệm thượng, dựa vào cô cô chân, nếu không phải bọn nha đầu đang cúi đầu xem hắn, hai người chỉ sợ đều phát hiện không được hắn.Hai người bước chân hơi đốn, nghĩ nghĩ liền xoay người dắt tay rời đi, quyết định không quấy rầy bọn họ tổ tôn.Lâm Thanh Uyển đôi mắt hơi liếc, nhìn hai vợ chồng tay nắm tay rời đi, cúi đầu lại xem Lâm Văn Trạch khi liền có chút đồng tình.Vội qua ban đầu vài ngày sau, nàng dần dần thanh nhàn xuống dưới, chỉ cần cấp Chu thứ sử chống lưng, nhìn hắn bắt đầu chỉnh đốn Tô Châu ngoại liền không có việc gì để làm.Cho nên nàng có nhiều hơn thời gian đi bồi Lâm Văn Trạch, đôi vợ chồng này hai nhìn, cũng dần dần sờ đến làm phụ mẫu ngạch cửa, đối với Lâm Văn Trạch không hề một mặt hống hoặc trách cứ.Thượng lão phu nhân ngoài miệng không nói, nhưng cũng đã nhận ra bất đồng, rất nhiều lần nàng đau lòng ôm lấy bị giáo huấn Lâm Văn Trạch khi, Thượng Minh Kiệt tuy không có lại tiếp tục giáo huấn, xong việc lại sẽ đem nhi tử xách ra tới lại dạy một lần.Ngay từ đầu nàng trong lòng còn không thoải mái, nhưng Dương phu nhân liền ở bên cạnh, khuyên vài câu, nàng liền cũng nghĩ thông suốt, tuy rằng vẫn là sẽ đau lòng hài tử.Nhưng tựa như Dương phu nhân nói, ngọc không mài không sáng, nàng tổng không thể làm Khang Nhi

cũng giống Minh Viễn giống nhau không nên thân đi? Thả loại này do dự ở Lâm Văn Trạch ngoan ngoãn cho nàng phụng trà, còn sẽ cho nàng đấm chân khi lập tức tiêu tán, nàng chỉ có thể đau lòng lại vui mừng ôm lấy nàng kêu “Tâm can”. Lại là tân một ngày, Thượng lão phu nhân cùng Dương phu nhân từ Phật đường ra tới, thấy bên ngoài ánh mặt trời hảo, liền nhịn không được hỏi, “Khang Nhi đâu?” Hạ nhân vội vàng trả lời: “Tiểu thiếu gia ở Lâm cô nái nái nơi đó đâu, hôm nay Cơ tiên sinh tới chơi, Lâm cô nái nái mang theo hắn ở phía trước đón khách.” Thượng lão phu nhân ánh mắt sáng lên, “Cơ tiên sinh muộn tới?” “Là.” Thượng lão phu nhân liền quay đầu cùng Dương phu nhân cười nói: “Tự Uyển tỷ nhi trở về, trong nhà khách quý liền không đoạn quá, nghe nói qua hai ngày quan sát sứ còn muộn từ Dương Châu tới xem nàng đâu.” Dương phu nhân liền cười nói: “Cho nên ta mới nói tình nguyệt nàng thanh nhàn chút, này phong hậu bái tướng há là dễ dàng như vậy đến, người xem nàng nói là thỉnh một tháng giả, nhưng trở về đến nay chân chính rảnh rồi có mấy ngày?” Dương phu nhân thở dài, “Muốn ta nói, còn không bằng cùng Minh Kiệt dường như, tuy không có địa vị cao quyền cao, lại có thể lúc nào cũng phụng dưỡng tả hữu, thừa hoan dưới gối. Lần trước lão thái thái bất quá là ăn nhiều bỏ ăn, hắn liền liên tiếp lưu tại trong nhà phụng dưỡng hai ngày, hắn nếu là ở triều làm quan, có thể ném xuống công vụ về nhà tới?” Thượng lão phu nhân tướng tượng cũng là, thở dài: “Trên đời khó có lưỡng toàn pháp a.” Nếu là Lâm Thanh Uyển cũng rời đi triều đình, hiện giờ Lâm gia cùng Thượng gia ở Giang Nam khẳng định không có khả năng giống như nay địa vị. Lúc này đây Cơ tiên sinh cũng mang theo hắn tôn tử tới. Lâm Thanh Uyển biết hắn thiện cờ, cho nên sáng sớm làm người bày bàn cờ, cười nói: “Làm cho bọn họ hai đứa nhỏ đi chơi, ta cùng với tiên sinh đánh cờ một ván?” Cơ Thịnh cúi đầu nhìn lại, cùng mới một tuôi Lâm Văn Trạch nhìn nhau một chút, yên lặng mà khom lưng dắt hắn tay, “Đi thôi, ta mang ngươi đi ngoạn nha.” Lâm Văn Trạch lá gan so trước kia còn muộn đại, càng không sợ sinh, hắn cũng không vui sáng sớm liền ở cô tổ mẫu bên chân ngoạn nha, vì thế ôm chính mình món đồ chơi liền dặng dặng đi theo Cơ Thịnh đi. Ra sân, thấy Cơ Thịnh dừng lại bước chân, hắn liền dẫn đầu hướng hoa viên phóng đi. Cơ Thịnh vội vàng đuổi kịp, phía sau nha đầu bà tử phần phật theo sau, thế nhưng ẩn ẩn lấy Lâm Văn Trạch cầm đầu lên. Lâm Thanh Uyển đem một ụng cờ đầy cho hắn, cười nói: “Mấy ngày trước đây phơi thư, từ ta huynh trưởng tàng thư trung nhảy ra một quyển kì phô, trong đó có bàn tàn cục, ta vẫn luôn chưa giải, hôm nay vừa lúc thỉnh giáo Cơ tiên sinh.” Cơ Nguyên cười duỗi tay, “Thỉnh.” Lâm Thanh Uyển cũng không có đối chiêu kì phô, trực tiếp nhéo quân cờ triển khai tới. Nàng nghiên cứu vài thiêng, sớm đã nhớ kỹ trong lòng. Thực mau liền bày ra tới, mà tính quân cờ, tàn cục bước tiếp theo chính là nên hắc cờ đi, Cơ Nguyên nhìn trong tầm tay hắc cờ, không khỏi

bật cười.Hắn cúi đầu trầm tư, suy đoán vài biến sau thử hạ một viên, Lâm Thanh Uyển lắc đầu, Cơ Nguyên cũng nhặt lên, tiếp tục hạ, đều là tử cùc.Hai người liền đối với một mâm tàn cục suy đoán một cái buổi sáng, vẫn như cũ không có kết quả, Cơ Nguyên liền cười nói: “Nếu là Mỹ Kỳ tại đây thì tốt rồi.”“Này đảo không khó,” Lâm Thanh Uyển đôi mắt hơi lucting nói: “Chúng ta vẽ đưa đi cho hắn, làm hắn tới giải.”Dứt lời làm Bạch Phong đi lấy giấy và bút mực.Cơ Nguyên cũng cảm thấy hứng thú lên, hỏi: “Từ nơi này đến Trường Cát phủ trạm dịch đã chữa trị?”“Không có,” Lâm Thanh Uyển hướng hắn chớp mắt, “Nhưng địa phương khác muôn đưa tin hoặc có chút khó, ở Tô Châu lại không khó, năm gần đây hướng hai mà khách thương cũng không ít.”Cơ Nguyên liền cười, “Đảo đã quên quận chúa giấy làm bằng tre trúc, chỉ này hạng nhất, lui tới hai mà khách thương liền không phải ít.”Bởi vì chiến tranh, ban đầu Sở Quốc trạm dịch tổn hại nghiêm trọng, hiện giờ có thể truyền lại chỉ có phía chính phủ công văn, trạm dịch đối dân gian nghiệp vụ còn chưa khai triển, Lâm Thanh Uyển không có khả năng vì một trương kì phô liền dùng quan dịch có ý đưa một phong thơ qua đi.Như vậy biện pháp tốt nhất chính là tìm khách thương.Lâm Thanh Uyển tới hoa kì phô, Cơ Nguyên dứt khoát cũng cầm bút viết thư.Cơ Nguyên cùng Lâm Thanh Uyển chỉ là thích chơi cờ, Hạng Thiện lại là si mê, lúc trước Hạng Thiện cùng Cơ Nguyên giao thương bằng hữu, chính là bởi vì hắn biết Cơ Nguyên trên tay có rất nhiều kì phô, vì thế da mặt dày quần lấy Cơ Nguyên, lúc này mới chậm rãi thành tri kỷ.Hai người họa hảo bàn cờ, lại viết hảo tin, lúc này mới phong hảo giao cho Kinh Trập, làm hắn tìm đi Trường Cát phủ khách thương hỗ trợ truyền tin.Có tiếp nhận người, hai người lại xem này như thế nào cũng không giải được tàn cục liền không thể nào phiền não rồi, nhịn không được liếc nhau sau liền cười ha ha lên.Lâm Thanh Uyển cười nói: “Tiên sinh muôn hay không nhìn xem ta trong phủ hoa viên?”“Hảo a, sớm nghe nói quận chúa dưỡng hoa rất có một tay, mỗi năm xuân có phong lan, hạ có hà, thu tắc có cúc hoa, đông hoa mai cũng nổi tiếng Giang Nam.”Lâm Thanh Uyển liền cười ha ha nói: “Kia cũng không phải là ta dưỡng, đều là thủ hạ hoa thợ có khả năng, ta nha, cũng liền sẽ cho chúng nó tưới tưới nước, trừ làm cỏ, thấy bọn nó bừa bãi mở ra mà thôi.”Cơ Nguyên liền cười nói: “Lâm quận chúa có thể dưỡng hạ này một đám có khả năng hoa thợ, làm cho bọn họ mỗi một năm đều có thể đào tạo ra trân phẩm chính là năng lực.”Lâm Thanh Uyển liền nhường mày nói: “Nhưng so với tiên sinh vẫn là kém xa, ta dưỡng chỉ là hoa thợ, tiên sinh lại có thể mang ra trị quốc lương tài a.”Cơ Nguyên liền chỉ vào nàng cười mắng: “Ta liền biết quận chúa không có khả năng bách mời ta chơi cờ.”Lâm Thanh Uyển liên tục hành lễ, cười xin khoan dung nói: “Biết tiên sinh hỉ tĩnh, ta tự không dám quá lao động tiên sinh, chính là tưởng thỉnh tiên sinh đi Dương Châu phủ học trụ một đoạn thời gian, cho bọn hắn

thượng mây đường khóa, ta còn đưa thiếp mời thỉnh vài vị tiên sinh rời núi, đến lúc đó tiên sinh nhưng cùng bọn họ luận luận đạo.”“Mời ta đi đi học?” Cơ Nguyên cười hỏi, “Lâm quận chúa khi nào còn quản đi học kém sự?”“Tuổi già chí chưa già, ta cho rằng tiên sinh vẫn như cũ chí ở ngàn dặm.”Hỏi một đằng trả lời một nẻo, bất quá nàng nói cũng không sai.Cơ Nguyên lắc đầu bật cười, “Nếu quận chúa thành tâm tương mời, ta liền đi này một chuyến.”Lâm Thanh Uyển kinh hỉ, liên tục chấp tay thi lễ, “Thật là đa tạ tiên sinh.”Cơ Nguyên nhường mày, “Như thế nào, quận chúa không nghĩ tới ta sẽ đáp ứng sao?”Lâm Thanh Uyển đương nhiên sẽ không thừa nhận, nịnh hót nói: “Tuy sớm có ý liêu, nhưng chính tai nghe được tiên sinh đáp ứng, vẫn là nhịn không được kích động, làm tiên sinh chê cười.”Cơ Nguyên điểm nàng cười nói: “Ngươi nha, ngươi nha, này lời ngon tiếng ngọt có thể tin nhưng có tam thành?”Lâm Thanh Uyển lời lẽ chính đáng nói: “Ta cũng không nói láo.”Cùng là đồng đạo người, Cơ Nguyên tin nàng mới là lạ.Hai người cười nói hướng trong hoa viên đi, liền thấy Cơ Thịnh chính ngồi xóm trên mặt đất xem Lâm Văn Trạch chơi bùn, Lâm Văn Trạch cũng mặc kệ đối phương hiểu hay không, dù sao hắn liền đặc ý cầm chính mình tác phẩm huyên thuyên cùng hắn nói chuyện.Cơ Thịnh một câu cũng chưa nghe hiểu, nhưng hắn vẫn là vẻ mặt nghiêm túc gật đầu, thường thường ứng hòa hai câu, dường như toàn nghe hiểu giông nhau.Lâm Thanh Uyển liền tự đáy lòng cảm thán, “Tiểu công tử rất có tiên sinh chi phong a, nếu ngài có thể làm hắn nhập sĩ, tương lai nhập ta Lý Phiên Viện như thế nào?”Cơ Nguyên hoành nàng liếc mắt một cái nói: “Hắn tuổi tác còn nhỏ, vẫn là ly quận chúa xa một ít hảo.”Miễn cho học cái xấu.Lâm Thanh Uyển liền cười tุม tím nói: “Không nhỏ, tuổi này hắn là phải làm mai, đãi thành gia, liền có thể lập nghiệp.”Cơ Nguyên đương nhiên cũng biết, nhưng mấy năm nay hắn vẫn luôn bị nhốt Sở Quốc, hắn nào dám làm tôn tử lúc này làm mai?Cho nên vẫn luôn kéo.Hắn sở dĩ đáp ứng Lâm Thanh Uyển đi Dương Châu giảng bài, một là hắn đích xác chí hướng chưa diệt, còn tưởng tiếp tục dạy học và giáo dục, tần minh có khả năng làm người trong thiên hạ đều có thể đọc sách biết chữ; Thứ hai là muốn cho tôn tử thấy nhiều một ít người, hảo có thể tìm được thích hợp hắn cháu đâu.Cơ Nguyên tổ tôn vẫn luôn tại đây lưu trú rồi hạ vang mới rời đi, Lâm Thanh Uyển tự mình đem người đưa lên xe ngựa, lúc này mới cười tุม tím nói: “Cơ tiên sinh, lại quá hai ngày Giang Nam quan sát sứ Tôn đại nhân liền tới Tô Châu, đến lúc đó ta cùng với hắn tới cửa bái phỏng, thỉnh tiên sinh đi trước Dương Châu.”Cơ Nguyên sững sốt, chỉ vào nàng nói: “Hảo a, nguyên lai ngươi ở chỗ này chờ.”Lâm Thanh Uyển lại lần nữa hành lễ, “Đây cũng là đối tiên sinh coi trọng, ngài chính là thiên hạ nổi danh đại nho, nên Tôn đại nhân tự mình tới cửa tới thỉnh.”Cơ Nguyên thấy nàng như vậy chơi xấu, không khỏi phát phất tay, cười mắng: “Nếu ta hôm nay không đáp ứng, ngày đó ta xem

ngươi cùng Tôn đại nhân như thế nào làm.”Lâm Thanh Uyển liền nghịch ngợm chớp mắt nói: “Nhưng tiên sinh đã đáp ứng rồi không phải sao? Có thể thấy được Uyển tỷ nhi vẫn là hiểu biết tiên sinh tâm tư, không uổng công người ngoài cho ta một cái vong niên tri kỷ tên tuổi.”Cơ Nguyên bật cười buông mành, làm xe ngựa rời đi.Lâm Thanh Uyển liền nhìn theo xe ngựa rời đi, lúc này mới cười bế lên chân biên Lâm Văn Trạch, cao hứng đึem mũi hăng nói: “Ngươi thật đúng là cô tổ mẫu phúc tinh.”

Chương 504: Bốn đến

Cơ Thịnh biết tổ phụ muôn đi Dương Châu giảng bài, cũng thật cao hứng, hắn biết tổ phụ trên mặt đạm nhiên, tựa hồ đôi hiện tại bình đạm sinh hoạt thích thú, nhưng kỳ thật hắn chưa bao giờ từ bỏ quá chính mình chí hướng. Ở Sở Quốc khi, là bởi vì Sở Đế tương bức, muôn lợi dụng tổ phụ danh vọng đạt thành mục đích của chính mình, tổ phụ vì không tham dự trong đó mới nhàn rỗi trong nhà. Mà hiện tại Lương Quốc tuy cũng tưởng thỉnh tổ phụ xuất sĩ, nhưng tổ phụ không ứng, Lương Quốc cũng không ép, tùy hắn đi lưu. Cho nên tổ phụ có dạy thư tự nhiên cũng toàn bằng chính mình lựa chọn. Nhưng Giang Lăng thư viện đã bại, Cơ Nguyên muốn một lần nữa tổ kiến khởi một cái thư viện nói dễ hơn làm? Lâm Thanh Uyển thỉnh Cơ Nguyên tiến đến Dương Châu phủ học bất quá là đi bước đầu tiên mà thôi, lấy Cơ Nguyên danh vọng, cuối cùng khẳng định không có khả năng chỉ chừa ở Dương Châu phủ học mà thôi. Cơ Thịnh không biết tương lai sẽ như thế nào, nhưng hắn biết chỉ cần đi ra bước đầu tiên, tổ phụ liền sẽ không vây ở nước ao bên trong. “Tổ phụ, chờ Tôn đại nhân đến sau chúng ta liền thả ra tin tức đi.” Cơ Thịnh cũng không là thanh cao người, tự nhiên cũng biết hướng dẫn theo đà phát triển. Cơ Nguyên liền cười: “Đứa nhỏ ngốc, ngươi cho rằng này tin tức còn dùng chúng ta phóng sao? Chỉ sợ không đợi Tôn đại nhân tới cửa, Lâm quận chúa tưởng mời ta đi Dương Châu giảng bài tin tức liền đã truyền ra đi.” Cơ Thịnh ngắn ngoi, hỏi: “Này tin tức phóng đến có phải hay không quá sớm?” “Không còn sớm, Chu thứ sử ngày gần đây tới sửa sang lại nội vụ, chính là chọc không ít người mắt,” Cơ Nguyên nói: “Hiện giờ đã đến quan trọng thời điểm, phía trước tích lũy xuống dưới khó làm án tử cũng đều phán đèn không sai biệt lầm, ngươi đừng nhìn hiện tại bên trong thành một mảnh bình thản, bất quá là bởi vì có Lâm quận chúa trấn, những người đó trưởng bối tính không đến Chu thứ sử trên đâu, bằng không hắn này thứ sử chi vị sớm ngồi không xong.” “Một mặt cường ngạnh tuy có thể hiện công chính, nhưng cũng dễ chuyện xấu,” Cơ Nguyên nói: “Lưu những người đó ở trong thành, sớm hay muộn sẽ xảy ra chuyện. Mà những người đó cũng không thấy đến còn tưởng tiếp tục lưu tại Tô Châu, bất quá là ném dậy nổi cái này mặt mũi.” “Ta đi Dương

Châu, đảo cho những cái đó hảo mặt người một cái rời đi lý do.” Cho nên đến lúc đó Cơ Nguyên rời đi Tô Châu, khẳng định sẽ có một số lớn người đi theo hắn rời đi, mỹ kỳ danh rằng đi nghe giảng bài! Cơ Thịnh mở to hai mắt nhìn nói: “Kia không phải họa thủy đồng dẫn sao, Dương Châu thứ sử có thể nguyễn ý?” Cơ Nguyên liền cười, “Ngươi đừng quên Lưu Phái là tiếp Lâm Giang vị trí, hắn xem như Lâm thị nhất phái, hơn nữa những người này đối Tô Châu tới nói là tai họa, đối Dương Châu tới nói lại chưa chắc.” Cơ Nguyên vén lên mành, làm tôn tử xem bên ngoài nào nhiệt đường phố, nhẹ giọng dạy dỗ hắn, “Ngươi xem hiện tại Tô Châu, này thế Dương Châu có thể so sánh sao?”“Một cái Duyệt Thư Lâu liền đưa tới thiên hạ học sinh vô số, huống chi ta còn định cư ở Tô Châu trong thành?” Cơ Nguyên nhẹ giọng nói: “Chính là Dương Châu mới là Giang Nam đạo biệt thự nơi, luận phòn hoa, mười năm trước Tô Châu là xa xa so ra kém Dương Châu.” Rốt cuộc Dương Châu mới là Giang Nam đạo chính trị trung tâm, lúc ấy thương nghiệp, giáo dục chờ đều lấy Dương Châu cầm đầu. Nhưng Lâm Thanh Uyên đầu tiên là làm ra giấy bản cùng giấy làm bằng tre trúc, làm Tô Châu hấp dẫn tới rất nhiều thư thương, lại kiến Duyệt Thư Lâu, càng là đưa tới vô số người đọc sách. Những người này không chỉ có chính mình tới, còn sẽ mang hạ nhân, có thậm chí là cử gia chuyển đến Tô Châu, này đó ở chỗ này muôn ăn mặc ngủ nghỉ, nào hạng nhất không cần tiền? Trước kia Tô Châu tơ lụa, đồ sứ cùng lá trà chờ phân lớn muôn vận đến Dương Châu, lại từ Dương Châu phát hướng các nơi, hiện tại lại có thể trực tiếp ở trong thành tìm được có ý hướng khách thương bán ra, trực tiếp tinh một đoạn đường, lẫn nhau đều tiện nghi. Cho nên Tô Châu thịnh, Dương Châu thế liền có điều hạ xuống. Lúc này đem này đó thứ đầu phân hướng Dương Châu là hai bên đều đền lợi sự, không nên là tam phương, bao gồm những cái đó thứ đầu không cũng toàn mặt mũi. Cơ Nguyên cười nói: “Nhân gia là một cục đá hạ ba con chim, Lâm quận chúa này kê, liên quan thương ta, lại là nhất cử bốn được.” Tô Châu, Dương Châu, hắn, còn có những cái đó phạm vào sự bị phạt thả lại hảo mặt mũi người, đều được chỗ tốt. Cơ Thịnh lúi lưỡi. Cơ Nguyên liền từ ái nhìn hắn nói: “Cho nên ngươi muốn học sự tình còn nhiều lắm đâu.” Cơ Thịnh kinh ngạc một hồi lâu liền nói: “Tổ phụ cũng rất lợi hại, ngài rõ ràng cả ngày ngồi ở trong nhà chơi cờ, lại còn biết nhiều chuyện như vậy, thậm chí có thể tính đến Lâm quận chúa ý đồ.” Cơ Nguyên liền ha ha cười nói: “Ngươi quản gia gia mỗi ngày đều phải phái người đi ra ngoài mua mới mẻ rau xanh, vừa đi chính là nửa ngày, ngươi cho rằng bọn họ thật sự chỉ là đi mua đồ ăn mà thôi? Thấy mà biết cây, không chỉ có chỉ là nói mà thôi.”“Bất quá, thỉnh tổ phụ đi Dương Châu cũng không cần Tôn đại nhân tự mình ra mặt, Lâm quận chúa còn mất công đem người từ Dương Châu mời đến, đây là cho chúng ta tổ tôn chống lưng tới, quay đầu lại ngươi giúp tổ phụ đưa một quyển kì phẩy đi Lâm phủ,

xem như nói lời cảm tạ.”“Cái gì kì phô?”“Thảo Mộc Phô.”Cơ Thịnh trừng lớn đôi mắt, “Này không phải Hạng gia gia vẫn luôn cầu mà không được kỉ phô sao, ngài như thế nào bỗn được đưa cho Lâm quận chúa?”Cơ Nguyên cười mà không nói.Tôn Hòe hai ngày sau quả nhiên tới rồi Tô Châu, hắn đi trước Thú sứ phủ trụ hạ, sau đó lập tức làm người tặng bái thiếp cấp Lâm Thanh Uyển, ngày hôm sau liền tới cửa bái phỏng, cùng Lâm Thanh Uyển nói không đến một canh giờ nói liền cùng nhau mạo mặt trời chói chang đi trước Cơ trạch.Hai ngày trước Tô Châu thành đã ồn àn truyền ra tiếng gió, đều nói Lâm quận chúa tướng thỉnh Cơ tiên sinh đến các nơi phủ học tuân giảng, để giải thiên hạ học sinh chi hoắc, này trạm thứ nhất chính là Dương Châu.Bởi vì này tin tức vô căn vô theo, thả là đột nhiên xuất hiện, thêm chi Cơ Nguyên lúc trước ở Sở Quốc nhiều năm đều ru rú trong nhà, rất có ẩn cung chi thể, cho nên mọi người đều cho rằng là lời đồn.Nhưng hiện tại liền Tôn quan sát sứ đều tới, hắn còn cùng Lâm quận chúa đi Cơ trạch, đại gia nháy mắt đánh lén tinh thần, gắt gao nhìn chằm chằm Cơ trạch.Hiện tại Tô Châu trong thành thư sinh, tuyệt đại đa số đều tưởng chính tai nghe Cơ tiên sinh dạy bảo, đáng tiếc hắn từ trước đến nay Tô Châu sau cũng là ru rú trong nhà, ngẫu nhiên đi Văn Viên, nếu có thể đụng tới thỉnh giáo vấn đề, hắn nhưng thật ra sẽ giải thích nghi hoắc, nhưng một vấn đề một vấn đề hỏi, rốt cuộc cùng giảng bài kém khá xa.Huống chi bọn học sinh cũng ngượng ngùng vẫn luôn vấn đề đề, cho nên không ít người trong lòng đều có hám.Lần này lặng lẽ truyền lưu tin tức này đối đại gia tới nói chính là cái tin tức tốt, nhưng đối bộ phận người tới nói lại không tính là thật tốt.Bởi vì những người này khoảng thời gian trước mới vừa ở Cơ trạch cửa thái độ vô lễ, tuy rằng chưa từng khẩu ra ác ngôn, hành động thượng cũng không quá phận, nhưng thái độ đã biểu lộ ra tới.Lúc này Cơ Nguyên nếu đắc thế...Mấy người cũng chỉ có thể gửi hy vọng với Cơ Nguyên không nhớ rõ bọn họ.Tôn Hòe cùng Lâm Thanh Uyển vẫn luôn lưu tại Cơ trạch, thẳng đến dùng cơm chiều mới cáo từ rời đi.Tôn Hòe không nghĩ tới sự tình như vậy thuận lợi, cao hứng không thôi, lúc gần đi còn liên tục cùng Cơ tiên sinh hành lễ, làm đối phương không cần nhiều đưa.Đãi ra Cơ trạch, Tôn Hòe liền thỉnh Lâm Thanh Uyển trước lên xe, “Lâm quận chúa, ta còn sẽ ở Tô Châu nhiều dừng lại hai ngày, ngài nhưng có mặt khác phân phó?”Lâm Thanh Uyển liền cười nói: “Tôn đại nhân khách khí, ta lần này hồi tô là nghỉ phép tới, khả xảo ta kia chất ton mới tròn một tuổi, kế tiếp cũng chỉ ngâm kẹo đùa cháu, đãi té Trung Nguyên té quá tổ tiên liền rời đi.”Tôn Hòe liền biết Lâm Thanh Uyển vô tình lại tiếp tục nhúng tay việc này, hắn trong lòng không khỏi cảm thán, nàng dắt hảo tuyển, kế tiếp đúng là thu công là lúc, nàng lại vào lúc này thu tay lại, có thể thấy được là không nghĩ kế công.Tôn Hòe hiện giờ nào còn dám đương nàng là năm đó tiểu cô nương?Chẳng sợ Lâm Thanh Uyển không nghĩ kế công, hắn cũng không có

khả năng một đinh điểm không cho nàng.Bất quá hắn cũng không nhiều lời, đưa Lâm Thanh Uyển lên xe, nhìn theo đồi phuong rồi đi sau mới lên xe Thứ sử phủ.Nếu tới Tô Châu, tự nhiên muốn tuần tra một chút, hiểu biết một ít Tô Châu tình huống, hắn là Chu thứ sử trực thuộc thủ trưởng, Chu thứ sử tự nhiên muốn toàn bộ hành trình cùng đi.Cơ gia cũng bắt đầu vội vàng đóng gói hành lý, hai ngày sau cùng Tôn Hòe cùng nhau đi trước Dương Châu. Mà Chu thứ sử muốn mở tiệc khoản đãi Tôn Hòe, thiệp tự nhiên cũng cấp Thượng gia cùng Lâm gia hạ.Lâm gia bên này là Lâm Nhuận đi, Thượng gia bên này còn lại là Thượng Minh Kiệt đi.Cũng không biết hắn là chính cảm thấy hứng thú, vẫn là vì bán Lâm Thanh Uyển mặt mũi, hắn còn trừu nửa ngày thời gian mang theo một đám quan viên đi nữ học bơi một vòng.Cho nên mọi người đều vội đi lên, Lâm Thanh Uyển ngược lại càng thanh nhàn, liên tiếp hai ngày cũng chưa hành trình an bài, mắt thấy bảy tháng gần, nàng dẫn theo Thượng lão phu nhân, Dương phu nhân cùng Triệu thị đi đạo quan làm việc thiện.Lâm Thanh Uyển không khi trở về, Triệu thị còn ngẫu nhiên ra cửa đi đạo, nhưng tự Lâm Thanh Uyển sau khi trở về, nàng liền thói quen tính ẩn cư lên, dường như nửa cái trong suốt người giống nhau.Lần này đi ra ngoài cũng giống nhau, tuy vẫn luôn tùy hẫu ở Thượng lão phu nhân phía sau, lại ít có tồn tại cảm.Thẳng đến nghe nói Lâm Thanh Uyển lần này ly Tô Châu liền phải đi U Châu, nàng lúc này mới ngắt lời nói: "Không biết quận chúa có không mang vài thứ đi cấp gia phu?"Lâm Thanh Uyển liền cười nói: "Đương nhiên có thể, chính là bà thông gia không đề cập tới, ta cũng muốn mang chút thổ đặc sản đi cho nàng cữu cữu."Thượng lão phu nhân thở dài nhẹ nhõm một hơi, đối Lâm Thanh Uyển xung hô càng vừa lòng, ở nàng xem ra, công công cùng cữu cữu, tự nhiên là cữu cữu càng thân cận chút.Đến nỗi Lâm Thanh Uyển đối Triệu thị xung hô, nàng thói quen tính xem nhẹ.Nàng cao hứng nói: "Trước sợ hãi phiền toái Lâm cô cô, cho nên muốn vẫn là làm hạ nhân rồi rãnh lại mang đi hảo."Lâm Thanh Uyển liền thành khẩn nói: "Lão thái thái đây là đem ta đương người ngoài xem đâu, ta đi U Châu, còn có so với ta càng tiện lợi người sao? Thả hạ nhân lại hảo, cũng không có chúng ta tự mình đi xem một cái yên tâm a. Ngài chỉ lo thu thập đồ vật, cùng lăm thì nhiều mang mấy chiếc xe mấy cái hạ nhân đó là, chẳng lẽ nhà của chúng ta còn ra không dậy nổi mấy chiếc xe cùng xa phu sao?"Như thế," nghe Lâm Thanh Uyển nói như vậy, Thượng lão phu nhân càng cao hứng, cầm tay nàng nói: "Thật cũng không phải cùng Lâm cô cô khách sáo, này không phải nghĩ ngươi đi làm đại sự, chỉ sợ ngươi mang nhiều hành lý trói buộc sao?"Lâm Thanh Uyển cười tủm tỉm nói: "Không quan trọng, tuy mệt một ít, nhưng cũng may yên tâm a."Đã làm chuyện tốt, nàng đương nhiên không có khả năng không nhận, cùng Thượng lão phu nhân nói vài câu, chuyện này liền xem như định ra.Một bên Triệu thị trong lòng phạm buồn, tuy rằng nàng đê

điều kiện Lâm Thanh Uyển đáp ứng rồi, nhưng tổng cảm thấy trong lòng quái quái.Nhưng không trách sao, bởi vì Thượng lão phu nhân đem sở hữu công lao đều ghi tạc Lâm Thanh Uyển trên đầu, một hồi về đến nhà, liền đem Thượng Minh Kiệt gọi vào trước mặt, làm trò Triệu thị mặt khiến cho hắn về sau nhiều hiếu kính Lâm Thanh Uyển.Xem, vì người lão tử sự, Lâm cô cô đều mau chậm trễ công sự.Một bên lập Triệu thị:Hợp lại chủ động nhắc tới việc này nàng liền một chút công lao đều không có, thế nhưng còn làm nàng nhỉ từ đi hiếu kính Lâm Thanh Uyển.Bất quá những lời này nàng cũng chỉ dám ở trong lòng niệm niệm, không chỉ có không dám nói, liền trên mặt cũng không dám hiện.Dương phu nhân nhìn Lâm Thanh Uyển đem Lâm Văn Trạch hóng ngủ, bung một ly trà cho nàng, cười như không cười nói: “Người thoái nhượng sẽ trở thành thói quen, một lần lui, hai lần ẩn nhẫn, ba lần nhượng bộ, tương lai lại tưởng dùng chân liền rất khó khăn. Người này thủ đoạn mềm dẻo nhưng thật ra đủ chuẩn.”

Chương 505: Gặp được

Người một nhà ở đạo quan ở cả đêm, ngày hôm sau còn muốn lại làm một lần đạo tràng, buổi chiều liền ly xem trở về nhà.Bởi vì trung nguyên buông xuồng, đạo quan người dần dần nhiều lên, đều là tới cấp trong nhà đã qua đời người nhà cung linh vị hương khói.Thượng lão phu nhân sọ Lâm Văn Trạch người tiểu bị nháo, khiến cho Ánh Nhạn dẫn hắn ở phòng cho khách ngốc, đứng ra tới loạn đi lại.Nhưng Lâm Văn Trạch nơi nào ngốc được, liên tiếp nháo muồn hướng bên ngoài đi, Lâm Thanh Uyển thấy liền cười nói: “Tính, ta dẫn hắn đi đạo quan mặt sau đi, chỗ đó ít người, tương đối thanh tĩnh.”Thượng lão phu nhân đồng ý, Lâm Thanh Uyển liền dắt hắn tay hướng phía sau đi.Lý phía trước tiếng người ồn ào, Lâm Văn Trạch sắc mặt chậm rãi hảo lên, lại khôi phục hoạt bát, buông ra Lâm Thanh Uyển tay liền đi phía trước chạy tới.Lâm Thanh Uyển cười đuổi kịp, bởi vì là ở đạo quan, cho nên đại gia không có ồn ào, dù sao Lâm Văn Trạch chân ngắn nhỏ chạy trốn lại mau cũng chạy không ra bọn họ tầm mắt đi.Lâm Văn Trạch chạy quá chuyển biến, buồn đầu liền phải hướng ngày hôm qua thích nhất rùng đà đi, Lâm Thanh Uyển đi theo hắn chuyên qua cong, lại mắt mau nhìn đến dưới tàng cây ôm nhau người.Lâm Văn Trạch động tĩnh không nhỏ, hai người bị kinh động, xuyên đạo bào đạo cô kinh ngạc một chút, quay đầu liền phải nhìn qua, ôm lấy nàng người lại một phen đè lại nàng đầu, gắt gao mà đem nàng mặt ấn ở chính mình trong lòng ngực, sắc mặt tái nhợt nhìn Lâm Thanh Uyển.Lâm Thanh Uyển trong mắt hiện lên kinh ngạc, cũng đã nhanh tay kéo lấy Lâm Văn Trạch, đem hắn bế lên tới.Mặt sau nha đầu bà tử cũng đuổi lại đây, đi tuốt đàng trước mặt mấy cái cũng thấy được ôm nhau một cử động nhỏ cũng không dám người, bà tử mặt sắc mặt khẽ biến, há mồm liền phải quát lớn.Lâm Thanh Uyển cũng đã xoay người lại trừng mắt nhìn các nàng liếc mắt một cái, ôm Lâm Văn Trạch liền xoay người đi, thấp giọng nói: “Đi ra ngoài!”Bạch Phong cùng Ánh Nhạn trước hết phản ứng lại đây, lanh người lui ra ngoài.Lâm Thanh Uyển quay đầu lại nhìn thoáng qua ôm đạo cô bất động nam tử, xoay người rời đi.Chuyển qua cong đi, bên trong tình cảnh liền nhìn không tới, Lâm Thanh Uyển đứng ở chỗ rẽ dừng một chút, vẫn là lanh mọi người rời đi.Lâm Văn Trạch khó hiểu, ủy

khuất chỉ vào rừng đào phương hướng nói: “Đi, đi...”Lâm Thanh Uyển liền sờ sờ hắn mặt cười nói: “Trong chốc lát lại đi, chúng ta đi trước tìm xem sâu.”Dứt lời đem hắn đặt ở bên cạnh bụi cỏ hạ, làm hắn đi tìm sâu, Ánh Nhạn lập tức cơ linh tiến lên dẫn hắn đi chơi, Lâm Văn Trạch thực mau dời đi lực chú ý, không hề thế nào cũng phải đi mặt sau rừng đào.Còn lại nha đầu bà tử tắc thu tay rũ mục đích đứng ở một bên, căng thẳng sống lưng.Lâm Thanh Uyển chắp tay sau lưng đứng trong chốc lát mới lạnh lùng nói: “Phi lễ chó coi, phi lễ chó ngôn, hy vọng các ngươi có thể quản trụ miệng mình, nếu truyền ra cái gì đồn đãi vớ vẩn, bất luận là ai truyền, ta chỉ lấy các ngươi hỏi chuyện.”Nha đầu các bà tử sống lưng phát lạnh, sôi nổi quỳ xuống lên tiếng.Lâm Thanh Uyển liền phất tay nói: “Đi xuống đi.”Mọi người liền lui xuống, chỉ rất xa đứng.Lâm Thanh Uyển đưa lưng về phía chuyển biến chỗ đứng, Bạch Phong làm các bà tử ngăn ở giao lộ, sắp sửa lại đây du ngoạn tin chúng khuyên đi.Hồi lâu, một cái sắc mặt tái nhợt thanh niên lúc này mới độc thân đi ra, thấy những cái đó nha đầu bà tử rất xa đứng, hắn dẫn theo tâm mới buông một nửa.Nhin thoáng qua đưa lưng về phía hắn Lâm Thanh Uyển, vội vàng tiến lên hành lễ, thấp giọng nói: “Đa ta phu nhân.”Tạ nàng cái gì không tuyên dương đi ra ngoài, càng vì bọn họ đem ở giao lộ.Lâm Thanh Uyển xoay người đánh giá hắn, thấy hắn quần áo không tinh thường, ít nhất có thể xuyên cảm lăng, không phải là bần hàn người.Tuổi này, vừa không nhận thức chính mình, vậy không phải là Tô Châu người.Lâm Thanh Uyển hỏi: “Kia cô nương đi rồi?”Thanh niên mặt cứng đờ, thấp thấp mà lên tiếng.Lâm Thanh Uyển liền gật đầu nói: “Nếu như thế, công tử cũng rời đi đi.”Thanh niên không nghĩ tới nàng chờ ở nơi này thế nhưng chỉ có như vậy một câu, kinh ngạc ngẩng đầu nhìn về phía nàng.Lâm Thanh Uyển đổi hắn hơi hoi một gật đầu, “Ta chất tôn thực thích rừng đào, ta muốn dẫn hắn đi vào chơi.”Thanh niên nắm chặt nắm tay, yên lặng mà lui qua một bên.Lâm Thanh Uyển vẫy tay gọi tới Lâm Văn Trạch, đặt hắn tay đang muốn đi vào đi, nàng lại dừng một chút nói: “Công tử đã có tâm, sao không lại có thành ý một ít?”Thanh niên nhất thời không phản ứng lại đây Lâm Thanh Uyển ý tú, thẳng đến nàng nắm hài tử tay chuyển qua cong đi, bóng dáng biến mất, những cái đó nha đầu bà tử cũng mắt nhìn thẳng từ hắn bên người trải qua, hắn mới hiểu được lại đây.Này liền tính, xong rồi?Thanh niên nghĩ nghĩ, vội vàng đi ra ngoài.Lâm Thanh Uyển vừa đến rừng đào liền buông lỏng ra Lâm Văn Trạch tay, làm hắn đi ngoạn nhi.Buổi chiều Thượng Minh Kiệt tới đón bọn họ hồi phủ, đoàn người mới xuống núi liền thấy phía dưới ngừng không ít xe, Lâm gia xe ngựa ở phía sau, phía trước hai chiếc xe ngựa lui qua một bên, hiển nhiên là muốn cho bọn họ đi trước.Đoàn người mới xuống bậc thang, cầm đầu một chiếc trên xe liền xuống dưới vài người muốn thỉnh an.Lâm Thanh Uyển quay đầu nhìn lại, lúc này mới nhìn đến Tiền phu nhân, nàng hơi hoi mỉm cười, làm

các hộ vệ cho đi.Tiền phu nhân liền mang theo một cái cô nương tiến lên, hành lễ nói: “Không nghĩ tới có thể ở chỗ này gặp phải quận chúa, đây là ta đại nữ nhi, Ngư Ngư, mau lên đây bái kiến quận chúa.”Đứng ở nàng phía sau cô nương sắc mặt tái nhợt, tiểu bước lên trước ngồi xổm xuống hành lễ, “Bái kiến quận chúa!”Lâm Thanh Uyển thấy nàng lung lay sắp đổ, tựa hồ liền phải đứng thẳng không xong bộ dáng, vội vàng duỗi tay đỡ lấy nàng, cười nói: “Không cần đa lễ như vậy.”Nghĩ đến nàng tựa hồ là lần đầu tiên thấy nàng, Lâm Thanh Uyển liền nhìn về phía Bạch Phong, Bạch Phong vội vàng đưa cho nàng một cái túi tiền, bên trong chính là một khối ngọc, vẫn thường cấp thé giao gia hài tử lễ gặp mặt.Nàng đưa cho Tiền cô nương, cười nói: “Ta còn là lần đầu tiên gặp người đâu, cái này tiểu ngoan ý người cầm đi ngoan nhi.”Tiền phu nhân vốn dĩ bởi vì nữ nhi thất lễ dẫn theo tâm hơi hơi tùng hạ, chạy nhanh lại làm nàng bái kiến Thượng lão phu nhân cùng Dương phu nhân cập Triệu thị, ba người cũng đều cười tủm tỉm cho lễ gặp mặt, lúc này mới nói lời tạm biệt, tùng người lên xe.Tiền gia xe ngựa tránh ở một bên, làm Lâm gia xe ngựa đi trước, chờ bọn họ đều qua, lúc này mới đuổi kịp.Trong xe ngựa, Tiền cô nương siết chặt Lâm Thanh Uyển cấp túi tiền, nàng mẫu thân thấy liền cười hỏi, “Lâm quận chúa tặng cái gì?”Tiền cô nương cúi đầu nói: “Là một khối ngọc.”Tiền phu nhân liền gật đầu nói: “Lúc ấy người muội muội lần đầu tiên thấy nàng, cấp cũng là một khối ngọc.”Nàng thương tiếc duỗi tay sờ sờ nữ nhi đầu tóc, lại cười nói: “Lần này về nhà nhiều trụ một ít nhật tử, đãi qua trung thu lại về đạo quan được không?”Tiền cô nương ngẩng đầu xả một chút khóc miếng, gật đầu đồng ý.Tiền phu nhân nhìn ra nữ nhi có tâm sự, nhưng nàng từ trước đến nay tâm tư trọng, biết nàng hỏi cũng là hỏi không, cho nên lời nói đến bên miệng cũng chỉ có thể sâu kín mà thở dài.Tiền cô nương lại không giống trước kia một mặt cúi đầu đắm chìm ở chính mình suy nghĩ, nàng lúc này chính ánh mắt sáng ngời nhìn chằm chằm phía trước mành, dường như có thể xuyên thấu qua mành nhìn đến phía trước Lâm gia xe ngựa.Nửa ngày, nàng mới hỏi nói: “Mẫu thân, Lâm quận chúa thủ tiết đã bao nhiêu năm?”“Có tám năm đi, như thế nào?”“Nàng không tịch mịch sao?”Tiền cô nương nhẹ giọng hỏi.Tiền phu nhân hoảng sợ, một phen che lại nàng miệng, thấp giọng quát: “Ngươi này hô ngôn loạn ngữ cái gì? Quận chúa anh thư, như thế nào hưu với tư tình nhi nữ?”Tiền cô nương nước mắt một chút liền chảy xuống, nàng mở to rất lớn đôi mắt nhìn mẫu thân, trong ánh mắt tất cả đều là nước mắt.Tiền phu nhân hoảng sợ, vội vàng buông ra tay, móc ra khăn tay cho nàng lau nước mắt, thấp giọng hỏi nói: “Con của ta, ngươi này rốt cuộc là làm sao vậy?”Tiền cô nương cắn môi hỏi, “Anh thư liền sẽ không mệt sao?”“Ngươi...”Tiền phu nhân nói không ra lời, nửa ngày mới hỏi nói: “Ngươi này rốt cuộc là làm sao vậy, Lâm quận chúa thủ tiết vẫn là tái giá, đều có Lâm gia cùng Tạ gia đi nhọc lòng, ngươi hà tất rốm tại

đây sự?" Tiễn cô nương cúi đầu không nói chuyện nữa. Mà lúc này Lâm phủ trong xe ngựa, Dương phu nhân cũng sâu kín mà thở dài, nói: "Tiễn cô nương, đáng tiếc." Lâm Thanh Uyển chính uy Lâm Văn Trạch uống nước, nghe vậy ngẩng đầu cười hỏi, "Mẫu thân gì ra lời này?" Dương phu nhân liền liếc nàng liếc mắt một cái, điểm cái trán của nàng nói, "Ngươi đã quên, nàng là Tiễn phu nhân đại nữ nhi, không thấy nàng tuổi tựa hồ so ngươi còn muôn đại chút sao?" Dương phu nhân nói tới đây một đốn, nhìn chăm chằm Lâm Thanh Uyển nhìn một hồi lâu, nhíu mày nói: "Không đúng rồi, ta nhớ rõ ngươi so Tiễn cô nương muôn lớn hơn hai tuổi, như thế nào ngươi xem đảo so nàng tuổi trẻ?" Một bên Dương ma ma cười, vỗ tay nói: "Phu nhân ngài nhìn kỹ, nhị nãi nãi cùng tám năm trước nào có cái gì khác nhau? Bất quá là trang dung thành thực chút, nhìn trưởng thành mà thôi, kỳ thật này khuôn mặt vẫn là giống nhau." Dương ma ma nói khi cũng không có nghĩ nhiều, vừa nói xong cũng sững sốt, ngốc ngác ngẩng đầu nhìn về phía Lâm Thanh Uyển. Dương phu nhân cũng nhìn chăm chằm Lâm Thanh Uyển xem. Lâm Thanh Uyển liền cười nói: "Ma ma như vậy khen ta, chẳng sợ biết là giả, ta cũng cảm thấy vui vẻ thường." Dương ma ma cùng Dương phu nhân trong mắt liền có chút mê mang, chẳng lẽ thật là các nàng nhớ lầm, Lâm Thanh Uyển chỉ là tương đối sẽ bảo dưỡng? Lâm Thanh Uyển hỏi, "Nàng chỉ so ta nhỏ hai tuổi, kia hẳn là đã sớm thành thân mới là, như thế nào còn làm cô nương trang điểm?" Dương phu nhân quả nhiên dời đi lực chú ý, thở dài nói: "Ngươi đã quên, năm đó lưu dân ở Tô Châu trong thành tác loạn, có một tiểu cô lưu dân xông vào Tiễn gia, vị này Tiễn cô nương chính là năm đó cái kia Tiễn gia tiểu thư, kia sự kiện sau nàng đầu tiên là bị đưa đến am, nhân không yêu Phật, lúc này mới chuyển tu đạo, mấy năm nay vẫn luôn làm nữ cư sĩ, bất quá ngày lễ ngày tết Tiễn gia mới có thể tiếp nhà nàng đi." Dương phu nhân quay đầu nhìn bên ngoài dần dần đi xa đạo quan nói: "Này đạo quan vốn chỉ là tiểu quan, thanh u mà an nhàn, cho nên Tiễn lão gia mới làm nàng tại đây tu hành, thường xuyên khuyên tiều chiếu cố đạo quan, mấy năm nay lui tới Tô Châu người nhiều, liên quan này tiều đạo quan hương khói cũng thịnh lên, chúng ta chính là bởi vì Tiễn gia giới thiệu, mới thường tới nơi này tu hành. Đảo thường đụng tới vị này Tiễn cô nương, thật là cái nét đẹp nội tâm cô nương, cả đời đều hữu với này đạo quan, thật sự đáng tiếc." Lâm Thanh Uyển hỏi, "Tiễn cô nương muôn gả người sao?" Dương phu nhân cười, "Cái này ai ngờ? Dù sao Tiễn gia chưa bao giờ thế nàng thu xếp quá." Lâm Thanh Uyển tiếp tục hỏi, "Kia Tiễn cô nương có thể tưởng tượng về nhà?" Dương phu nhân nhướng mày xem Lâm Thanh Uyển. Lâm Thanh Uyển liền cười nói: "Tuy là nữ cư sĩ, nhưng nàng không thiếu tiền, chưa chắc liền không thể so tầm thường phụ nhân tự tại, mấu chốt ở nàng nghĩ như thế nào." Tiễn cô nương nghĩ như thế nào, nàng cũng không có nói cho cha mẹ, một hồi về đến nhà, thân thể của nàng liền

có chút không tốt, Tiễn lão gia cùng Tiễn phu nhân lo lắng, vội vàng thỉnh đại phu tới cấp nàng xem.Bất quá là tích tụ với tâm, đại phu đổi cái này bệnh sở trường, cứ theo lẽ thường khai một bộ được liền rời đi.Tiễn gia chân trước tiễn đi đại phu, sau lưng một cái quan môi liền gõ mở cửa muôn nói thân.

Chương 506: Làm mai

Người gác cổng trong lòng tràn đầy nghi hoặc, nhà bọn họ thiếu gia đã đón đâu, tiểu thư cũng đều xuất giá, không có cần nói thân người đi? Nhưng quan môi là không thể cự chi ngoài cửa, cho nên người gác cổng vẫn là thỉnh người đi vào làm, vội vàng làm đồng bọn đi vào bẩm báo. Tiền phu nhân chính ló lăng nũ nhi, nghe vậy xoa cái trán nói: “Nhà của chúng ta nào có vừa độ tuổi người? Chẳng lẽ là đi nhầm, cấp mấy lượng bạc đuổi rồi đi.” Bên người nàng ma ma vội vàng ngăn lại nói: “Phu nhân, nào có bà mối đi nhầm môn? Huống chi vẫn là quan môi, tới cửa trước khẳng định sẽ hỏi thăm rõ ràng, ngài không bằng gấp một lần.” Tiền phu nhân nhíu mày, “Nhưng trong nhà thật sự là không có vừa độ tuổi người a.” “Phu nhân như thế nào đã quên, đại tiểu thư còn ở khuê trung đâu.” Tiền phu nhân biến sắc, ánh mắt sắc bén trùng mắt ma ma, ma ma từ nhỏ hầu hạ nàng, tuy trong lòng khẽ run, nhưng vẫn là phất tay làm trong phòng nha đầu đều đi xuống, đưa lỗ tai ở nàng bên tai nói: “Phu nhân, hôm qua đại tiểu thư ở trong xe đê kia lời nói, ngài nhưng có nghĩ lại quá?” Tiền phu nhân nắm chặt trong tay khăn. Ma ma liền thở dài nói: “Ngài sao không đem người mời vào tới hỏi một chút, có lẽ là đại tiểu thư tạo hóa đâu?” “Nàng không nghĩ gả chồng, người đã quên, ta cùng nàng phụ thân chỉ cần nhắc tới việc này nàng liền bức, kia hai năm càng là một ở tại trong quan liền không nghĩ về nhà...” “Trước khát nay khác,” ma ma thấp giọng nói: “Thả lão gia tưởng chính là làm đại tiểu thư mai danh ẩn tích xuất giá, nhưng hiện tại cầu hôn người lại là tới cửa tới.” Tiền phu nhân liền lẩm bẩm nói: “Còn không biết có phải hay không đâu.” “Có phải hay không có cái gì quan trọng, phu nhân gấp một lần chẳng phải sẽ biết, là tự nhiên hảo, không phải, bất quá là đi nhầm môn, đuổi đi là được.” Tiền phu nhân nghĩ nghĩ, liền đồng ý, làm người thỉnh quan môi tiến vào. Quan môi cũng biết việc hôn nhân này có chút đặc thù, cố tuy chờ đến lâu rồi chút, nhưng cũng không để ý, nàng vừa vào cửa liền mang theo ba phần cười, nhìn thấy Tiền phu nhân trên mặt tươi cười càng tăng lên, hành lễ cười nói: “Phu nhân đại hỉ, ta là thế hệ tới cùng quý phủ đại tiểu thư làm mai, còn thỉnh phu nhân thường ly trà uống.” Tiền phu nhân hơi hơi trùng mắt, nàng không nghĩ tới thật đúng là hướng đại nữ

nhi tới, cũng may nàng đã trải qua không ít mưa gió, kinh ngạc một chút liền phục hồi tinh thần lại.Nàng cười nhạt nói: “Chúc tẩu tử vui đùa, chẳng lẽ ngươi còn thiếu một ly trà uống?”Nói xong duỗi tay, làm nha hoàn cho nàng thượng trà, xem như đồng ý nàng tiếp tục nói, bằng không một ly trà đều không có.Quan môi tiếp trà, nửa đứng dậy tiếp nhận, cười nói: “Đa tạ phu nhân, ta nha, hồi lâu không thấy đại tiểu thư, nhưng vừa thấy ngài cùng trong phủ nhị cô nãi nãi, liền biết đại tiểu thư khẳng định cũng trổ mã xinh đẹp bất phàm, nên trong phủ phong thuỷ hảo, không chỉ có cô nương này xinh đẹp, này cô gia cũng tuấn thật sự.”Tiền phu nhân trên mặt tươi cười liền hơi đậm, nhà trai lớn lên tuấn, kia đồ cái gì?Nàng bên cạnh ma ma lập tức hỏi: “Chúc tẩu tử trước đừng khen, vẫn là trước nói vừa nói là ai kêu ngươi tới làm mai đi, chúng ta phu nhân nghe xong nửa ngày, lại còn cái gì cũng chưa nghe ra tới đâu.”“Ai u, này trách ta,” chúc tẩu tử nhẹ nhàng mà tay đầm nói: “Thật sự là Trần công tử lớn lên tuấn, ta nhịn không được nhiều khen vài câu.”Nàng cười nói: “Cầu hôn Trần công tử so quý phu đại tiểu thư lớn hơn hai tuổi, lớn lên là tuấn tú lịch sự, là cái người đọc sách, hiện liền ở Cầu Tri Uyển đọc sách, kỳ tài ở Văn Viên cũng là tiếng tăm lừng lẫy, phu nhân sau khi nghe ngóng liền biết. Hơn nữa gia tư pha phong, tuy so ra kém Tiền gia phú quý, nhưng cũng kém không được nhiều, ruộng tốt trăm khoảnh, quý phu đại tiểu thư gả qua đi, đó chính là hưởng phúc mệnh a.”Tiền phu nhân nhíu mày, hỏi: “Hắn là người ở nơi nào thị?”Chúc tẩu tử mặt cương một chút, cười gượng hai tiếng nói: “Hắn không phải ta Lương Quốc người, là, là Mân Quốc người.”Tiền phu nhân mặt liền rơi xuống, đứng dậy nói: “Tiễn khách!”“Ai, Tiền phu nhân ngài nghe ta nói, Trần công tử hắn thật là thành tâm cầu thú tiền đại tiểu thư, lúc ta tới còn cố ý cho ta cái này lễ đính hôn, nói là Tiền phu nhân chỉ cần chịu đem tiền tiểu thư hứa hắn, hắn liền nguyện cả đời đều đối nàng tốt.”Tiền phu nhân bước chân hơi đón, nhưng vẫn là mặt lạnh lùng nói: “Bất quá là nói đến dễ nghe, gả đi Mân Quốc, ta sao biết con ta quá đến được không? Chính là không tốt, chẳng lẽ ta Tiền gia còn có thể chạy đến hắn địa bàn thượng đoạt người?”“Ai u, phu nhân cẩn thận ngẫm lại, này Mân Quốc lại có xa lăm không? Qua Ôn Châu là được, so kinh thành còn gần chút, ngài về sau nếu là tướng nữ nhi, đi một phong thơ, cô gia sẽ tự mang đại tiểu thư trở về xem ngài.”Quan môi đem trong tay hộp quà mở ra, xoay cái phương hướng đối với Tiền phu nhân, “Ngài xem này đổi trân châu, trên thị trường chỗ nào tìm đi? Nay bát tự còn không có một phiết đâu, Trần công tử liền chịu lấy ra tới, có thể thấy được hắn đổi đại tiểu thư tình ý.”Tiền phu nhân trong lòng nhảy dựng, theo bản năng liền nắm chặt ma ma tay, ma ma cũng kinh nghi bất định ngẩng đầu cùng Tiền phu nhân quen biết liếc mắt một cái.Tiền phu nhân trầm mặc một chút nói: “Vì kia Trần công tử gọi là gì?”Quan môi cao hứng lên, cho rằng Tiền phu nhân là nghĩ thông suốt, vội vàng cười nói:

“Kêu Trần Cố, đây là tình huống của hắn.” Dứt lời đem một quyển quyền sách nhỏ đệ đi lên, nàng dám đến làm mai, tự nhiên là điều tra quá. Mân Quốc trời cao mà xa, nàng là không có khả năng thực địa điều tra, hiện tại tra được đều là Trần Cố tới lương khi đăng ký ở Tô Châu Thủ phủ cùng Duyệt Thư Lâu trung tin tức. Rất ít, lại đều rất thực dụng. Tiền phu nhân phiên phiên, ghi nhớ sau lấy cớ muốn cùng Tiền lão gia thương nghị, tạm thời tiền đi quan môi. Nàng cầm quyền sách lập tức đi hậu viện. Tiền cô nương mới ăn được, đang nằm ở trên giường chán đến chết phiền trong tay thư. Tiền phu nhân dừng một chút, do dự một chút, rốt cuộc chưa tiến vào. Nàng vẫn luôn chờ Tiền lão gia trở về. Tiền lão gia hiển nhiên một chút chuẩn bị cũng không có, mở to hai mắt nhìn không thể tin tưởng hỏi, “Quan môi thật nói là tới cấp Ngư Ngư làm mai?” “Ta chính tai nghe được, như vậy nhiều hạ nhân ở đâu, chẳng lẽ đều nghe làm?” Tiền phu nhân đem quyền sách ném cho hắn, nói: “Chính ngươi nhìn xem đi, đây là nhà trai tin tức. Ta nghe kia quan môi ý tú, này Trần Cố là gặp qua Ngư Ngư, thậm chí,” Tiền phu nhân đè thấp thanh âm nói: “Thật chí rẽ tình đậm sâu bộ dáng.” Tiền lão gia biến sắc, nhéo quyền sách, sắc mặt biến huyễn không chừng. Tiền phu nhân nhìn nhíu mày, đẩy hắn một phen nói: “Ngươi làm sao vậy? Liền tính Trần Cố gặp qua nữ nhi, ngươi cũng không cần như thế buồn bức đi?” Mấy năm nay Đại Lương không khí, đặc biệt là Tô Châu không khí càng ngày càng mở ra, tuy còn chưa tới tự do yêu đương nông nỗi, nhưng nam nữ làm mai trước đều sẽ ở chung một đoạn thời gian, hợp nhau cha mẹ mới có thể ra mặt, nếu không hợp tiện lợi bằng hữu giống nhau lui tới. Tuy nói nữ nhi tình huống đặc thù, nhưng liền bởi vì đặc thù mới càng hắn là thận trọng, còn không phải là lén cùng Trần Cố gặp qua sao? Có cái gì cùng lầm thì. Tiền lão gia nửa ngày mới gian nan nói: “Mấy ngày trước đây tam thúc bọn họ mới cùng ta đê qua, tổng không thể vẫn luôn làm Ngư Ngư lưu tại đạo quan, về sau nàng già rồi làm sao bây giờ? Cho nên muốn đăng báo triều đình, nếu có thể cấp ban cái trinh tiết đèn thờ thì tốt rồi, về sau nàng ở trong nhà cũng có dựa vào.” Tiền phu nhân ngẩn ngơ, phản ứng lại đây sau trực tiếp bắt được trên mặt hắn, cả giận nói: “Đây là cái gì chó má dựa vào? Chẳng lẽ ngươi không nhị tử, không nữ nhi sao? Bọn họ về sau dám mặc kệ bọn họ muội muội tỷ tỷ? Như thế nào liền không có dựa vào, thế nào cũng phải đi thỉnh cái kia đồ vật, ngươi là tưởng nữ nhi chết già ở trong nhà sao?” Tiền lão gia trên mặt bị bắt một phen, vội vàng ngăn trở nói: “Này như thế nào có thể trách ta, ta sớm nói phải cho nàng tìm cá nhân gia, là nàng không muốn gả, ta tưởng nàng vừa không nguyện gả, trong nhà cũng sẽ không miễn cưỡng nàng, kia nếu có thể thỉnh cái trinh tiết đèn thờ trở về, cũng coi như là vì trong tộc lập công, về sau trong tộc dưỡng nàng cũng là hắn là bốn phận...” “Ta không cần trong tộc dưỡng,” Tiền phu nhân cả giận nói: “Ta nữ nhi có huynh đệ tỷ muội, chẳng lẽ bọn họ dưỡng không được?”

Lại vô dụng nàng chính mình cũng có một phần sản nghiệp, dùng đến trong tộc thao cái gì tâm? Người nhân lúc còn sớm làm tam thúc bọn họ chặt đứt cái kia tâm tư, này đèn thờ ai ái muốn ai muốn đi.”Tiền lão gia liền dừng chân nói: “Nhưng kia công văn trong tộc hôm qua liền giao lên rồi, chính là nghĩ Tôn đại nhân ở Tô Châu, từ Giang Nam chủ quan đăng báo, thành công tính lớn hơn nữa một ít...”Cho nên, bọn họ chân trước mới cho nữ nhi báu trinh tiết đèn thờ, sau lưng liền cấp nữ nhi làm mai, này không phải chơi nha môn sao?”Ngươi...”Tiền phu nhân che lại ngực ngồi ở trên giường, sắc mặt biến đổi lớn nói: “Ngươi như thế nào như vậy hò đò, liền tính nữ nhi chung thân không gả, ngươi cũng không thể cho nàng lộng thứ này trở về a, kia đèn thờ nói dễ nghe một chút là ngợi khen, kỳ thật chính là khôi mội bia, sinh sôi đè ở người sống trên lưng, ngươi đây là muốn bức tử nữ nhi a!”Tiền lão gia xanh mặt không nói chuyện.Hắn tất nhiên là đau nữ nhi, hắn sở dĩ đáp ứng lộng cái này, không phải là bởi vì nữ nhi từ trước đến nay kiên quyết tỏ vẻ không gả chồng sao? Cho nên...Tiền lão gia cũng hỏi hận lên, tại chỗ xoay hai vòng, cuối cùng cắn răng nói: “Ta đi tra tra kia Trần Cố, ngươi cũng đi hỏi một chút Ngư Ngư, nàng, nàng nếu là thật muốn gả, ta buông tha này thân da không cần, lại đi cầu Tôn đại nhân khoan dung chính là.”“Nhưng, nhưng kia Trần Cố là Mân Quốc người, chẳng lẽ ngươi thật đúng là đem nữ nhi gả đi Mân Quốc không thành?”Tiền phu nhân không tha nói: “Kia rất xa a, về sau muốn gặp một mặt đều khó.”Tiền lão gia gấp đến độ xoay quanh, “Ngươi hỏi ta, ta đi hỏi ai? Nàng trong lòng nghĩ như thế nào ngươi chỉ có thể đi hỏi nàng.”Tiền lão gia sắc mặt phiếm thanh nói: “Nhưng ngươi phải biết rằng, nếu trinh tiết đèn thờ một chút tới, trừ phi chết, bằng không Ngư Ngư là không có khả năng tái giá người; Nhưng nếu là đi cùng Tôn đại nhân cầu tình lấy về đồ vật, liền phải lập tức cấp Ngư Ngư đính hôn, bằng không Tôn đại nhân chỉ biết tưởng chúng ta lắc lư không chừng, lấy hắn làm chơi, cái này hậu quả ai đều gánh vác không dậy nổi. Cho nên không phải Trần Cố, cũng là những người khác!”Tiền phu nhân sững sờ, hoàn toàn không nghĩ tới sự tình là đi như thế nào đến này một bước, sau đó liền càng hận Tiền lão gia, trực tiếp ở trên mặt hắn lại bắt vài đạo, lúc này mới thoáng hả giận, “Nếu là Trần Cố không tốt, nữ nhi lại không muốn gả người khác, ta cũng chỉ tính sổ với ngươi!”Tiền lão gia cười khô khốc, Tiền phu nhân hồng hốc mắt đi tìm nữ nhi.Tiền cô nương đã ngủ hạ, thấy mẫu thân mẫn nhẫn đỏ bừng lại đây, liền kinh ngạc một chút, vội vàng hỏi: “Mẫu thân đây là làm sao vậy?”Tiền phu nhân lau lau nước mắt, nắm chặt tay nàng hỏi, “Ngư Ngư, ngươi nói cho nương, ngươi có nhận biết hay không đến Trần Cố?”Tiền cô nương biến sắc, nắm chặt chẽ không nói.Tiền phu nhân vừa thấy liền minh bạch, thở dài nói: “Hôm nay có quan môi tới cửa tới, chính là kia Trần Cố mời đến làm mai, nói chính là ngươi!”

Chương 507: Thâm tình

Tiền cô nương nhất thời nói không ra lời, trên mặt phức tạp không thôi. Tiền phu nhân nơi nào còn không rõ, liền nắm chặt tay nàng hỏi, “Ngươi đối vị này Trần công tử nhưng hiểu biết? Hắn tuổi tác lớn như vậy, nhưng thành quá thân, trong nhà cha mẹ như thế nào, có mấy cái huynh đệ tỷ muội?”“Mẫu thân hỏi cái này chút làm cái gì, ta lại không thể gả hắn.” Tiền cô nương uể oải phiên một cái thân, nói: “Hắn là Mân Quốc người, các ngươi bỏ được ta gả đi ra ngoài sao?”Nàng vẫn luôn không chịu đáp ứng Trần Cố, đây là một cái nguyên nhân chủ yếu, nàng luyến tiếc cha mẹ người nhà.Tiền phu nhân liền rời lệ, ôm lấy nàng nói: “Nếu hắn thiệt tình hảo, cũng là thành tâm đối đãi ngươi, đó là xa gả, mẫu thân cũng nhận.”Tiền phu nhân khóc ròng nói: “Ngươi không biết cha ngươi cái kia đáng chết, thế nhưng đáp ứng dòng chính bên kia cho ngươi thỉnh trinh tiết đền thờ, ta chỉ sợ thứ này vừa mời trở về, ngươi cả đời này đều ly không được đạo quan Phật viện, nơi nào còn phải tự do?”Tiền cô nương hoảng sợ, từ trên giường ngồi dậy, nôn nóng hỏi, “Phụ thân như thế nào sẽ nghĩ đến cho ta thỉnh cái này?”“Còn không phải dòng chính khuyến khích,” Tiền phu nhân oán hận nói: “Ngươi huynh đệ mấy cái đều là vô năng, đến nay khảo không trúng, trong tộc sản nghiệp càng thêm hưng thịnh, cũng không có dựa vào, phàm là có thể cùng triều đình đáp thượng biên, bọn họ đều bị luồn cúi. Cha ngươi cũng bị mông mắt, từ quận chúa nơi đó được một trương lộ dẫn, càng thêm kiêu ngạo, liền hỏi cũng không hỏi ta một tiếng liền định ra như vậy đại sự tới, ta nếu là biết, như thế nào sẽ đáp ứng?”Tiền cô nương sắc mặt trắng bệch, nàng không muốn gả là một chuyện, bị buộc đến không thể gả rồi lại là một chuyện khác, từ kia sự kiện sau, nàng vưu hận loại này không thể tự chủ sự.Nàng cắn răng hỏi, “Nhưng thỉnh biếu đã thượng, ta đó là nguyện ý gả, chẳng lẽ là có thể xuất giá sao?”Tiền phu nhân tinh thần chấn động, vội vàng nói: “Ngươi yên tâm, thỉnh biếu chỉ giao cho Tôn đại nhân, còn chưa hướng Lễ Bộ báo, làm cha ngươi đi cầu Tôn đại nhân, tổng có thể cầu tới, cùng lăm thì đánh bạc này phân thân gia đi.”Tiền cô nương cắn môi không nói chuyện.Tiền phu nhân nhìn nôn nóng, lại không thể không đè thấp thanh âm nhẹ nhàng hỏi: “Ngư Ngư, ngươi nói cho mẫu thân, ngươi có

bằng lòng hay không gả cho hắn sao?"Tiền cô nương hơi hoi gật đầu.Tiền phu nhân trong mắt liên dật nước mắt, lại hỏi: "Vậy ngươi nhưng hiểu biết hắn, hiểu biết hắn gia đình?"Tiền cô nương ngẩng đầu nhìn nàng một cái, nhẹ giọng nói: "Ta cùng với Trần công tử nhận thức đã có ba năm."Tiền phu nhân há to miệng, trùng lớn đôi mắt không thể tin tưởng nhìn nữ nhi, lâu như vậy, nàng như thế nào một chút cũng không biết?Tiền cô nương liền nói: "Hắn là phụng sự mệnh tới xem Duyệt Thư Lâu, nhân hắn tin nói, cho nên nhàn khi liền sẽ đi phụ cận đạo quan cầu duyệt kinh văn, khi đó nữ nhi ở trong quan tu đạo, phụ trách đó là thư các công việc, có gặp qua vài lần mặt." "Sau lại hắn thường tới, nữ nhi liền cùng hắn hiểu biết, đảo cũng nói được thượng chút lời nói, hắn biết ta không phải nữ quan, chỉ là nữ cự sĩ, liền ám chỉ quá muôn cùng ta kết thân," Tiền cô nương nói tới đây sắc mặt ửng đỏ, nhưng nàng không phải ngượng ngùng người, nếu quyết định thăng thǎn, tự nhiên sẽ không giấu diếm nữa, vì thế nói: "Ta liền nói cho hắn năm đó việc."Tiền phu nhân hoảng sợ, nắm chặt tay nàng nói: "Ngươi như thế nào như vậy hô đồ? Hắn là Mân Quốc người, ngươi không nói..." "Ta không nói, hắn cũng tổng có thể nghe được," Tiền cô nương cắt đứt mẫu thân nói, nói: "Lúc ấy ta đôi hắn vô tình, mục đích đó là làm hắn tuyệt kia phân tâm tư, cho nên cũng không có kỵ." "Huống chi, ta chuyện đó mãn thành đều biết, đại gia giáp mặt không nghị luận, lén lại nói gì đó đều có, chẳng lẽ hắn còn hỏi thăm không đến?"Năm đó chuyện đó nháo đến quá lớn.Kia hai cái lưu dân bị xử tử, Tô Châu càng là vì thế đuổi đi không ít lưu dân, sau lại mới có lưu dân vây công Lâm thị biệt viện sự.Chẳng sợ nàng sau lại đã rời xa thế tục, tránh cư ở đạo quan trung, cũng tổng có thể nghe bạn cũ nhân gia lăng lẽ nói lên năm đó sự.Tiền phu nhân một lòng chặt lại, hỏi: "Kia, kia hắn nói như thế nào?"Tiền cô nương rũ mắt nói: "Hắn có hai tháng tương lai đạo quan, sau lại lại đến liền nói với ta, hắn vẫn là tướng cùng ta ở bên nhau, kia sự kiện thương tổn sâu nhất chính là ta, hắn chỉ biết càng tích ta yêu ta."Tiền cô nương nhắc lên mí mắt nhìn mẫu thân nói: "Phụ thân có lẽ không nhớ rõ, nhưng hắn biến mất kia hai tháng, kỳ thật là trở về một chuyến Trần gia, lại thỉnh người tới cùng phụ thân cầu hôn, chỉ là lúc ấy phụ thân cho rằng đối phương nói chính là tiểu muội, vì thế từ chối."Tiền phu nhân há to miệng.Nàng nhớ rõ việc này, lúc ấy có người tới cửa tới cầu hôn, vừa vặn tiểu nữ nhi đang ở làm mai, nàng cùng trưởng phu đều cho rằng đối phương đề chính là tiểu nữ nhi, cho nên đều không đợi đối phương đem nói cho hết lời liền đem người đuổi đi.Thật sự là bọn họ phu thê đều cho rằng người nọ là tới quấy rối, bọn họ như là sẽ đem ái nữ gả đến ngoại quốc đi người sao?Kia đoạn thời gian tới tó thư sinh rất nhiều, rất nhiều người đều ở địa phương mua thiếp hoặc cưới vợ, hảo dựa vào nhạc gia.Hai vợ chồng thực không quen nhìn loại người này, cho nên mới đem người đuổi đi, xong việc còn buồn bực hảo một trận. Thật sự là bọn họ không nghĩ

tới sẽ có người cùng đại nữ nhi cầu hôn.Tiền cô nương nói: “Khi đó khởi ta liền biết hắn là thiệt tình, nhưng ta còn là không thể đáp ứng hắn.”Tiền cô nương cười khổ, “Ta luyến tiếc cha mẹ, cũng luyến tiếc Tô Châu...”Cho nên nàng vẫn luôn tránh hắn, chỉ nguyện lấy hữu đai chi, Trần Cố liền cũng không hề đè, vẫn luôn ở Tô Châu đọc sách, chỉ có ăn tết khi mới có thê hồi Mân Quốc.Nhưng hắn tuổi lớn, trong nhà vẫn luôn thúc giục hắn thành thân, hiện giờ đã là không thể lại kéo dài, cho nên hắn mới đến hỏi nàng, có không cấp lẫn nhau một cái cơ hội.Ba năm ở chung, muôn nói nàng không tâm động là không có khả năng.Cho nên nàng do dự bàng hoàng, Trần Cố có lẽ cũng nhìn ra, lúc này mới kích động dưới ôm lấy nàng, nhưng chính là như vậy xảo, kia một màn khiến cho người cấp nhìn thấy.Tiền cô nương vẫn chưa đem sự tình nói được như vậy té, nhưng ý tứ cũng biểu đạt ra tới, Tiền phu nhân nghe nói bọn họ còn ở vào mông lung giai đoạn, đối Trần Cố ân tượng càng tốt.Vội vàng hỏi: “Hắn so ngươi còn lớn hơn hai tuổi, liền không thành thân?”“Hắn định quá thân, chỉ là kia cô nương ở bọn họ sắp thành thân bệnh truyền nhiễm thế, cho nên hắn không hảo lập tức lại nói thân, lúc này mới phụng sự mệnh tới Tô Châu đọc sách.”Kết quả liền gấp nàng.Tiền phu nhân cũng không khỏi cảm thán bọn họ duyên phận, nhất thời cũng do dự lên.Tiền cô nương do dự một chút vẫn là nói: “Mẫu thân, hôm qua hắn đi trong quan tìm ta, vừa lúc làm Lâm quận chúa gấp phải.”Tiền phu nhân hoảng sợ, vội hỏi nói: “Nhưng có khác người cử chỉ?”Tiền cô nương trầm mặc.Tiền phu nhân liền minh bạch là có, nàng cuối cùng minh bạch vì sao nữ nhi đột nhiên phái người trở về truyền lời, làm nàng đi tiếp nàng trở về, nguyên lai là làm sai sự bị người cấp gấp được.Càng minh bạch Trần Cố vì sao như vậy cấp phái quan môi tới cửa làm mai, nàng nhất thời cũng không biết là nên khí, hay là nên vui mừng, nửa ngày nói không ra lời.Tiền cô nương nói: “Lúc ấy quận chúa vẫn chưa thấy ta mặt, thực mau liền lánh đi ra ngoài, hắn sau lại nói, vị kia phu nhân rất có quân tử chi phong. Ta nghe có chút không đúng, cẩn thận hỏi hỏi, mới biết được đó là Lâm quận chúa.”“Ta chỉ nghĩ về nhà tránh một đoạn thời gian, lại không nghĩ rằng hắn sẽ làm quan môi tới cửa tới làm mai.”Càng không nghĩ tới nàng cha sẽ cho nàng thỉnh trinh tiết đền thờ.Thứ này ở Lương Quốc cũng không lưu hành, không nói đường, nữ tử tái giá đúng là bình thường, chính là hòa li cũng là có, lúc này ai lộng trinh tiết đền thờ a.Mà lương vẫn luôn ở vào chiến loạn bên trong, nhất thiếu chính là người, cho nên vẫn luôn cố vũ quả phụ tái giá, thứ này ba năm cũng không tắt phát một trương, chẳng sợ địa phương thượng có xin, Lễ Bộ cũng không thích phê.Chính là phê, cũng nhiều là phê cấp hào phú nhà, loại người này gia không thiếu ăn, không thiếu xuyên, thiếu một cái nữ nhi không gả cũng không gì.Mà không khéo, Tiền gia liền tại đây loại hàng ngũ, trên cơ bản chỉ cần báo đi lên liền có tám phần chuẩn.Chó nên Tiền lão gia mới như vậy

hoảng, bởi vì toàn bộ Tô Châu chỉ có nhà hàn xin, hàn hỏi thăm quá, năm nay toàn bộ Giang Nam đạo thỉnh trinh tiết đền thờ cũng chỉ hai nhà mà thôi, bao gồm nhà bọn họ tam gia. Mà nhà bọn họ điều kiện là tốt nhất. Tôn Hòe cũng thật là tướng báo Tiền gia, bởi vì Tiền cô nương thực oan uổng, mặt khác hai nhà phụ nhân còn có nhi có nữ, vi phu thủ tiết nói được qua đi. Nhưng Tiền cô nương lại là bị tai bay vạ gió, năm đó Nam Hán lưu dân dũng mãnh vào, Tiền gia làm hương thân cũng quyên không ít thuế ruộng, còn phái người ở cửa nhà nấu cháo cứu tế nạn dân. Kết quả những cái đó lưu dân lòng tham không đủ, sấn ban đêm xông vào nhập Tiền gia, mà đêm đó Tiền cô nương bởi vì đọc sách chậm, liền mang theo tùy thân nha đầu bà tử túc ở tiểu thư phòng. Làm hai cái lưu dân xâm nhập hỏng rồi danh dự, ở Tôn Hòe xem ra, Tiền cô nương so với kia hai cái phụ nhân càng cần nữa này khôi thả bài. Huống chi, Tiền gia hào phú, vẫn luôn không vì Tiền cô nương làm mai, tương lai hơn phân nửa cũng sẽ không gả chồng, nếu như thế, không bằng liên cho nàng, làm nàng tương lai ở trong tộc cũng có chút mặt mũi. Cho nên Tôn Hòe còn chưa trở lại Dương Châu, cũng đã định ra muôn bão thương Tiền cô nương. Kết quả hàn mới làm hạ quyết định Tiền lão gia liền tới cửa tác mời lại biếu, thỉnh tội nói có người tới trong nhà cầu hôn, bọn họ thương tiếc nữ nhi, muốn gả nữ. Tôn Hòe: Đây là đem hàn đương con khi chơi đâu, cho rằng thứ này là người tưởng xin là có thể xin, tưởng rút về là có thể rút về sao? Tôn Hòe uống lên một ly trà, trực tiếp lược hạ chén trà rời đi. Tiền lão gia chỉ có thể quỳ gối bên ngoài thỉnh tội, quỳ nửa cái buổi tối mới bị Tôn Hòe phái người đưa về Tiền gia, một câu cũng chưa cấp. Tiền lão gia chỉ cảm thấy tâm đều lạnh, đang muôn ngày mai mang theo lễ trọng tới cửa đi cầu, liền nghe thê tử thuật lại nữ nhi nói, hàn đôi mắt hơi lượng nói: “Việc này quận chúa đã biết?” “Ngươi yên tâm, quận chúa nàng không phát hiện Ngư Ngư mặt.” “Ai nha, như thế nào liền không phát hiện đâu?” Tiền lão gia gấp đến độ xoay quanh, cuối cùng cắn răng một cái, đưa lỗ tai ở thê tử bên tai nói: “Ngươi ngày mai mang nữ nhi đi bái phỏng Lâm quận chúa...” Tiền phu nhân mặt lộ vẻ do dự, “Như vậy hảo sao, Lâm quận chúa vi phu thủ tiết, chỉ sợ không quen nhìn Ngư Ngư như vậy, đến lúc đó nếu trách tội xuống dưới...” “Lâm quận chúa không phải người như vậy,” Tiền lão gia tự tin nói: “Nàng muôn thật không quen nhìn, lúc ấy liền lấy Ngư Ngư vấn tội, hà tất còn cùng Trần Cố nói vậy?” “Kia Tôn đại nhân nơi đó liền như vậy tính?” Tiền phu nhân rồi răm nói: “Thỉnh quận chúa ra mặt, không phải càng đặc tội Tôn đại nhân? Huyện quan không bằng hiện quản, Tôn đại nhân chính là Giang Nam quan sát sứ, Tiền gia nhiều thế hệ đều phải ở hàn thuộc hạ kiêm ăn.” “Ngươi yên tâm, ta nhất định không cho Tôn đại nhân mất mặt, ngày mai ta trở lên môn đi cầu, việc này là ta Tiền gia xử trí không ổn, đối với quận chúa ta cũng nói như vậy, làm như vậy.” Tiền phu nhân do dự mà gật đầu, “Kia ngày mai ta cá hố cá đi thử

thứ.”

Chương 508: Cầu tình

Lâm Thanh Uyển mang Lâm Văn Trạch đi túu lầu dùng cơm trưa, bởi vì ra tối đến sớm, đến túu lầu khi đúng là dùng tối ngọ trá thời điểm. Lâm Văn Trạch đều không cần người đỡ, chính mình liền lặng lặng ở phía trước đi, kết quả mới lên lầu liền gấp phải ngày hôm trước gấp qua a di, hắn tò mò trùng lớn đôi mắt xem nàng. Tiên cô nương đối nàng hơi hơi mỉm cười, đi theo mẫu thân tiến lên cùng Lâm Thanh Uyển hành lễ. Lâm Thanh Uyển liền cười, “Không nghĩ tới lại ở chỗ này gặp được Tiên phu nhân cùng tiền tiểu thư, hai vị cũng là tới dùng cơm trưa?” “Là,” Tiên phu nhân cười nói: “Ngư Ngư ở đạo quan nhiều thực tố, Nhất Phẩm Lâu cá làm tốt lắm, nàng thích ăn, cho nên hôm nay mang nàng tới nếm thử.” Lâm Thanh Uyển gật đầu, thấy Tiên phu nhân tựa hồ có chuyện nói, liền dắt Lâm Văn Trạch tay nói: “Xảo thật sự, chúng ta hôm nay muốn ăn cũng là cá, nếu như thế, không bằng hai nhà cùng nhau?” Tiên phu nhân đương nhiên nguyện ý, nàng vốn đã gọi người đi Lâm phủ đệ thiệp, nhưng hạ nhân trở về nói Lâm quận chúa sáng sớm liền mang theo tiểu công tử ra cửa dùng cơm sáng, chỉ sợ liền cơm trưa đều phải ở bên ngoài dùng. Mà Tôn đại nhân ngày mai liền phải rời đi Tô Châu, Tiền gia căn bản chờ không nổi, bất đắc dĩ, Tiên phu nhân chỉ có thể quẳng giăng lưới, làm kín người thành tìm người. Thế mới biết Lâm Thanh Uyển sáng sớm mang Lâm Văn Trạch ra túu lầu dùng cơm sáng sau liền lạnh hán đi Duyệt Thư Lâu, chờ bọn họ mau đuổi túu lầu khi, lại nghe nói người hướng Nhất Phẩm Lâu tới. Bọn họ liền lâm thời chuyển tới Nhất Phẩm Lâu, nhưng cũng chỉ so bọn họ sớm một bước tiến lầu mà thôi. Vì trận này “Ngẫu nhiên gặp được”, Tiên phu nhân có thể nói hao tổn tâm huyết. Nhưng cũng cũng không có giấu diếm được Lâm gia người mắt. Lâm Thanh Uyển nhìn Dịch Hàn liếc mắt một cái, làm hán thoảng lui ra, đi theo Tiên phu nhân mẹ con vào một gian ghế lô. Gần đây Lâm Thanh Uyển cùng Lâm Văn Trạch là Nhất Phẩm Lâu khách quen, bởi vậy tiểu nhị thực mau bưng chút Lâm Văn Trạch thích ăn điểm tâm đi lên, lại cấp thượng trà, lúc này mới khom người lui ra. Tiên phu nhân nhìn mặt nữ nhi, tuy có chút khó mở miệng, nhưng vẫn là da mặt dày nhắc tới đạo quan kia sự kiện, đỏ mặt nói: “Hai đứa nhỏ không hiểu chuyện, gọi được

quận chúa nhìn chê cười.”Lâm Thanh Uyển trong lòng kinh ngạc, quay đầu nhìn về phía Tiền cô nương.Tiền cô nương đỏ mặt, nhưng thái độ còn tính hào phóng, vẫn chưa ngượng ngùng phủ nhận.Này liền có điểm ý tú, Dương phu nhân hôm kia còn nói Tiền gia vô tình Tiền cô nương xuất giá, như thế nào lúc này cùng nàng nhắc tới việc này, thả nghe Tiền phu nhân miệng lưỡi, lại là đồng ý bọn họ ở bên nhau dường như.Nàng điểm điểm ly vách tường, cười nói: “Nam nữ hoan ái, chỉ cần là tự nguyện, lại không hại người, đó là bọn họ tự do, có gì sai?”Tiền phu nhân bất an, dịch một chút thân mình nói: “Lời nói là như thế này nói, kia dù sao cũng là đạo quan, hai đứa nhỏ cũng quá không biết kiêng dè, thả...”Tiền phu nhân khẽ cắn môi, cuối cùng vẫn là đem Tiền gia phải cho nữ nhi thỉnh biếu trinh tiết đèn thờ sự nói, nàng vẻ mặt xấu hổ nói: “Việc này nếu thành, Ngư Ngư ngày hôm trước làm chẳng phải là thành Tiền gia khi quân, thật sự là đại sai.”Lâm Thanh Uyển mặt lạnh lùng, rũ xuống đôi mắt nhấp trà không nói.Tiền phu nhân thấy nàng như vậy phản ứng, trong lòng lo sợ bất an, không khỏi quay đầu nhìn nữ nhi liếc mắt một cái.Ngư Ngư cắn cắn môi, cuối cùng quỳ gối Lâm Thanh Uyển trước mặt nói: “Quận chúa dung bẩm, việc này cha mẹ ta người nhà cũng không biết, đều là ta lén việc làm, cho nên mới có này hiểu lầm.”Lâm Thanh Uyển rũ mắt xem nàng, “Cho nên ngươi là muôn gả, mà ngươi cha mẹ người nhà lại muôn cho ngươi thủ tiết đúng không?”“Không không không,” Tiền phu nhân vội vàng cũng quỳ gối Lâm Thanh Uyển trước mặt, ngẩng đầu nói: “Ngư Ngư nguyện gả chồng, chúng ta như thế nào làm nàng thủ tiết?”Nàng sợ Lâm Thanh Uyển thật làm nữ nhi thủ tiết, nôn nóng nói: “Việc này là ta cùng nàng phụ thân suy xét không chu toàn, nghĩ hài tử phía trước như thế nào cũng không chịu gả, cho nên mới tưởng cho nàng thỉnh cái đèn thờ làm cho tộc nhân trên mặt đẹp chút, nhưng hôm qua vị kia Trần công tử thỉnh quan môi tới làm mai, thiếp thân, thiếp thân lại không đành lòng. Nhưng thỉnh biếu đã thương, chúng ta muôn rút về, Tôn đại nhân khẳng định sẽ cho rằng chúng ta Tiền gia ở trêu chọc hắn...”Lâm Thanh Uyển sắc mặt lúc này mới đẹp chút, nàng nói: “Nếu là nghèo khổ nhân gia cũng liền thôi, nhân kiến thức hữu hạn, nghĩ đến kia một chút lợi chỗ, cho nên thỉnh kia đồ vật, nhưng các ngươi Tiền gia không thiếu ăn, cũng không ít xuyên, hà tất vì như vậy điểm mặt mũi liền đem này cục đá hướng tự mình nữ nhi trên người áp?”Thấy Lâm Thanh Uyển cũng thực không thích trinh tiết đèn thờ bộ dáng, Tiền phu nhân cùng Tiền cô nương lúc này mới đại tuệ một hơi, sôi nổi dập đầu nói: “Là, là ta chờ suy xét không chu toàn, thiếu chút nữa hại hài tử.”Tiền phu nhân dù cho oán phẫn dòng chính cấp trượng phu ra như vậy một cái sưu chủ ý, nhưng cũng sẽ không ở bên ngoài lộ ra đi, cho nên này tội danh chỉ có thể bọn họ phu thê tới nhận.Lâm Thanh Uyển đã minh bạch bọn họ trong lòng sở cầu, nhìn về phía Tiền cô nương hỏi, “Tiền cô nương chính là thiệt tình muốn

gả?"Tiền cô nương cắn răng gật đầu, "Là, dân nữ muôn gả."Lâm Thanh Uyển liền cười: "Không nghĩ gả hắn cũng không có gì, người niên hoa chính hảo, chậm rãi chọn lựa chính là."Lời này vừa nói ra, Tiền phu nhân cùng Tiền cô nương liền biết hôm nay sở cầu việc tinh thành, có một số việc cũng không cần nói được quá minh bạch.Hai người liên tục cấp Lâm Thanh Uyển dập đầu, Lâm Thanh Uyển làm người đỡ các nàng lên, cười nói: "Lại nói tiếp ngày đó ở đạo quan ta đảo cùng vị kia Trần công tử nói qua nói mấy câu, nhưng thật ra cái có đắm đương người, lại không biết hắn nguyên lai là Cầu Tri Uyển học sinh. Hôm nay đã có thời gian, không bằng thỉnh tới, ta vừa lúc khảo giáo một chút hắn công khóa."Tiền phu nhân ánh mắt sáng lên, nàng cũng chưa thấy qua Trần Cố, từ tối hôm qua đến bây giờ vẫn luôn ở vì kia khôi đèn thờ lo lắng, nơi nào còn có tinh lực suy xét quá nhiều?Hiện tại đã cầu được Lâm quận chúa, nàng tự nhiên cũng bắt bẻ lên, rất muốn gặp một lần vị này Trần công tử trông như thế nào.Trần công tử hắn, lớn lên thực bình thường, ít nhất ở gặp qua không ít tuấn nam mỹ nữ Tiền phu nhân trong mắt, hắn diện mạo chỉ có thể tính trung đẳng mà thôi.Chỉ là khí chất trầm ổn, vừa thấy liền cho người ta khoa khảo cảm giác, lại cảm thấy thực thoải mái.Lâm Thanh Uyển lại cảm thấy hắn có Ngụy Tân chi phong, hành động ngôn ngữ gian rất là tiêu sái.Hắn tiền ghé lô liền trước nhìn Tiền cô nương liếc mắt một cái, lúc này mới tiến lên cùng Lâm Thanh Uyển Tiền phu nhân hành lễ, sau đó liền cẩn thủ lễ tiết đứng ở một bên.Lâm Thanh Uyển liền cười chỉ một bên ghé dựa nói: "Trần công tử mời ngồi, lần trước vội vàng từ biệt, hôm nay có rảnh, vừa lúc muốn hỏi một chút công tử Cầu Tri Uyển trung sự."Trần Cố liền cười nói: "Quận chúa vui đùa, nếu luận đối Cầu Tri Uyển hiểu biết, nên hỏi Thượng tiên sinh mới là."Thượng Minh Kiệt hiện tại cũng ở Cầu Tri Uyển trung dạy học, thả vẫn là Cầu Tri Uyển sơn trưởng."Hắn biết chỉ là làm sơn trưởng cùng tiên sinh biết đến sự, làm học sinh mới biết được sự, hỏi hắn không bằng hỏi ở Cầu Tri Uyển làm học sinh ngươi."Lâm Thanh Uyển nhìn thoáng qua Tiền cô nương, cười hỏi, "Tỷ như Trần công tử như thế ái nói, Cầu Tri Uyển trung giảng 『Lão Tử』 『Trang Tử』 tiên sinh giảng bài nhưng chuẩn xác? Trần công tử không nói, ta đây cũng chỉ có thể hỏi Tiền cô nương."Trần Cố cùng Tiền cô nương mặt đều ửng đỏ, bọn họ quan hệ vẫn chưa công khai quá, cho nên cũng không bị người như vậy trêu ghẹo quá, mặt không khỏi hồng lên.Nhưng hai người đều còn ồn được, thực mau liền có lẽ trả lời lên, Lâm Thanh Uyển liền hơi hơi mỉm cười, quả thực bắt đầu khảo giáo khởi công khóa tới, lại không ngừng hỏi Trần Cố, cũng hỏi Tiền cô nương.Ngay từ đầu chỉ là lý học trung tri thức, sau lại bát đầu phát tán, liền sử tử tập đều nói tới.Ba người liêu đến vui vẻ vô cùng, một bên Tiền phu nhân nghe được sảng sốt sảng sốt, ngạc nhiên mà nhìn nữ nhi trầm mặc không nói, nàng nữ nhi khi nào lợi hại như vậy?Lâm Văn Trạch ăn xong rồi điềm tâm, lại

uống lên một chút cam thủy, liền chính mình đào khăń sát một chút tay nhỏ, sau đó liền bò lên trên Lâm Thanh Uyển chân ngồi xong, mở to rất lớn đôi mắt nhìn ba người.Lâm Thanh Uyển sờ sờ đầu của hắn, đối Tiễn cô nương cười nói: “Cô nương sở học tạp lại không tinh, ta xem ngươi quả nhiên đói lý học có hứng thú, ta đề cử ngươi mấy quyển thư, quay đầu lại ngươi đi Duyệt Thư Lâu nhìn xem có không mượn đến.”Dứt lời nói mấy quyển thư danh, Tiễn cô nương sắc mặt càng đỏ, trộm mà giương mắt nhìn Trần Cố liếc mắt một cái.Tranh Cố mỉm cười ngồi ngay ngắn ở một bên, Lâm Thanh Uyển thấy liền cười nói: “Đúng rồi, ta đảo đã quên Trần công tử là ở Duyệt Thư Lâu hồn quán, nói vậy kia mấy quyển thư Trần công tử sớm đề cử quá.”Trần Cố liền chắp tay thi lễ nói: “Còn chưa từng sao hảo, cho nên không thể đưa tiễn cô nương đưa đi.”Duyệt Thư Lâu thư, trừ bỏ vì lâu trung sao chép, bằng không không thể mang ra Duyệt Thư Lâu, Tiễn cô nương không đi Duyệt Thư Lâu, kia muốn xem thư cũng chỉ có thể có người đi sao, hoặc là cùng Hàn Mặc Trai mua.Tiễn đê là Hàn Mặc Trai có này mấy quyển thư, trước mắt xem ra là đã không có.Lâm Thanh Uyển cười, nhìn Tiễn phu nhân liếc mắt một cái, thấy nàng trên mặt càng thêm vừa lòng, liền cười cúi đầu nhấp một miệng trà.Đoàn người ở Nhất Phẩm Lâu dùng cơm trưa, Trần Cố thực cơ linh làm hạ nhân đi trước tính tiền, sau đó đầu tiên là đưa Lâm Thanh Uyển lên xe, lúc này mới tự mình cưỡi ngựa hộ tống Tiễn phu nhân mẹ con hồi Tiễn gia.Tiễn phu nhân không cự tuyệt, hiển nhiên là không phản cảm hắn.Mà Lâm Thanh Uyển lên xe sau lắc đầu bật cười, cùng ngây thơ mịt Lâm Văn Trạch nói: “Không nghĩ tới ngươi ngày hôm trước va chạm, lại đâm ra một đôi hảo nhân duyên tới.”Bạch Phong liền hỏi, “Cô nãi nãi, chúng ta hiện tại về nhà sao?”“Không vội, đi trước một chuyến Thứ sử phủ đi,” nàng cười nói: “Ngày mai Tôn đại nhân muôn đi, hôm nay nếu là không đề cập tới, Tiễn gia nên tráng đêm khó miên.”Lâm Thanh Uyển đến Thứ sử phủ hậu viện khi, Tiễn lão gia chính quỳ gối liệt dương hạ, Tôn đại nhân hai cái hạ nhân đang ở đuôi hắn, “Tiễn lão gia vẫn là đừng làm khó dễ chúng ta đại nhân hảo, này đại độc ngày phía dưới, ngươi muôn phơi ra cái tốt xấu tới, không biết còn tưởng rằng chúng ta đại nhân như thế nào khi dễ ngươi đâu.”Tiễn lão gia cũng không nghĩ quỳ, nhưng hắn không nghĩ tới Tôn Hòe tính tình lớn như vậy, mà ngay cả thấy hắn đều không muôn thấy, hắn nào dám rời đi?Lâm Thanh Uyển ôm Lâm Văn Trạch xuống xe, kia hai cái hạ nhân vừa thấy, sắc mặt khẽ biến, một cái vội vàng chào đón, một cái khác tặc vội vàng đi thông tri Tôn Hòe.Tiễn lão gia tặc đôi mắt hơi lượng, do dự hạ vẫn là không dám xoay người hướng Lâm Thanh Uyển dập đầu.Lâm Thanh Uyển dắt Lâm Văn Trạch tay, mắt nhìn thẳng hướng trong đi, đi qua Tiễn lão gia bên người khi gần tạm dừng một chút.Nhưng cũng chỉ lần này liền đủ cái kia hạ nhân kinh hãi, hắn vội vàng khom người thỉnh Lâm Thanh Uyển đi vào, chờ đem người đưa đến

nhi viện cửa, lập tức chạy chầm ra tới đem Tiễn lão gia kéo tới, dậm chân nói: “Ngươi đây là muốn hại chết chúng ta, còn không mau đi người gác cổng chờ, chúng ta sẽ báo cấp đại nhân biết đến, nhưng đại nhân có thấy hay không không phải chúng ta có thể quyết định.”“Là là là, đa tạ tiểu ca, ngươi yên tâm, ta nhất định không liên lụy của các ngươi.”Hạ nhân căm giận hù một tiếng, ai không biết Tiễn gia cùng Lâm quận chúa giao hảo, năm trước mới từ Lâm quận chúa trên tay được một trương đi U Châu lộ dẫn, người khác hoa hai mươi vạn lượng cũng không nhất định có thể mua được lộ dẫn, hắn lại nhẹ nhàng bắt được.Mà đại nhân là Lâm gia một hệ, hiện giờ Lâm quận chúa lại là quyền cao chức trọng, nếu là đại nhân bởi vậy giận chó đánh mèo với bọn họ...Hạ nhân đánh một cái rùng mình, vội vàng đỡ Tiễn lão gia đi người gác cổng tránh thái dương, thuận tiện rót đồ phuơng một chén nước ô mai, làm cho hắn sắc mặt có thể đẹp điểm.Không lâu, trong viện liền ra tới một cái hạ nhân làm Tiễn lão gia đi vào, Tiễn lão gia dẫn theo tâm hướng trong đi, trong đầu giãy giụa một chút, cuối cùng vẫn là quyết định khó xử một chút chính mình.

Chương 509: Tiễn đưa

Lâm Thanh Uyển cùng Tôn Hòe ở phòng khách nói chuyện, Lâm Văn Trạch bị dẫn đi ngoạn nhi, Tiền lão gia bị đỡ tiến vào, tuy rằng chân còn có hư, nhưng vẫn là tránh thoát khai hạ nhân “Bùm” một tiếng quỳ gối trên mặt đất. Tôn Hòe sắc mặt liền có chút khó coi, trầm giọng nói: “Tiền lão gia, mới vừa quận chúa cùng ta thế người cầu tình, ta cũng không làm tốt chút nha môn thể diện liền lâm hai người cả đời, này thỉnh biếu người liền lấy về đi thôi.” Dứt lời đem Tiền lão gia thỉnh biếu ném cho hắn. Tiền lão gia nhặt lên túi, liên tục dập đầu nói: “Tạ đại nhân ân điển, tạ quận chúa ân điển, việc này tất cả đều là ta Tiền lão gia có lỗi, nhân tiền mồ hú vinh, chưa kịp tới cùng người nhà thương nghị liền tự mình thượng biếu, nào biết đâu rằng nhà ta bà nương cũng không cùng ta thương lượng, thế nhưng liền lén duẫn người khác hôn nhân.” Tiền lão gia mồ hôi đầy đầu nói: “Tuy nói có thể đổi ý, áp xuống việc hôn nhân này, nhưng tiền mồ thật sự không đành lòng, cố chỉ có thể cõi phụ đại nhân, còn thỉnh đại nhân chuộc tội.” Như vậy vừa nói, xem như đem sở hữu tội danh đều kéo đến chính mình trên người, Tôn Hòe nghe xong sắc mặt khá hơn. Hắn là Giang Nam đạo trưởng quan, nếu là ở Lâm Thanh Uyển nơi này lưu lại không yêu dân, chỉ lo mặt mũi ấn tượng, về sau tưởng triệu hồi kinh thành khăng định sẽ có lực cản, nhưng Tiền lão gia như vậy vừa nói liền bất đồng. Hắn nói: “Ngươi cũng nói từ phụ tâm địa, tuy có chọc ghẹo triều đình chi ngại, nhưng niệm ngươi là vi phạm lần đầu, lần này liền trước bỏ qua cho, lại có lần sau, bản quan liền không phải như vậy hảo thuyết.” “Là, là.” Tiền lão gia liên tục dập đầu. Ngồi ở một bên uống trà Lâm Thanh Uyển liền nhân cơ hội cười nói: “Tiền lão gia đứng lên đi, lần này cũng là các ngươi Tiền lão gia quá mức, liền tính không có khắc định nhân duyên một chuyện, chẳng lẽ các ngươi là có thể không hỏi thê nữ, chuyên quyền độc đoán? Thượng biếu thỉnh trinh tiết đèn thờ như vậy đại sự, sự tình quan lệnh thiên kim cả đời, thế nhưng hỏi cũng không hỏi đổi phương một tiếng?” Tiền lão gia đầy đầu mồ hôi lạnh, nọa nọa nói: “Tiền mồ lúc ấy cảm thấy đãi đèn thờ trở về, nhưng cấp thê nữ một kinh hỉ, chưa chắc tưởng quá nhiều.” Lâm Thanh Uyển liền cười lạnh, “Thứ này có cái gì khả kinh hỉ? Kinh hách còn kém không nhiều lắm.” Tôn Hòe liền nhịn không được ho

nhẹ, hắn biết Lâm Thanh Uyển chướng mắt này trinh tiết đền thờ, nhưng thứ này là triều đình làm ra tới, như vậy trước mặt mọi người trào phúng không tốt lắm đâu? Lâm Thanh Uyển lúc này mới thu giọng nói, phát tay nói: “Tính, ta không nói là được.” Tôn Hòe liền làm người đỡ Tiên lão gia đi xuống, đám người đi rồi Lâm Thanh Uyển mới nói: “Triều đình có tiến sĩ bia, có hiếu tử bia, còn có trinh tiết đền thờ, kia vì sao không có hiếu nữ bia, không có liệt phu bia đâu?” Tôn Hòe trái tim run rẩy, có điều suy đoán, rồi lại không quá xác định hỏi: “Hiếu nữ bia dễ hiểu, nhưng như thế nào liệt phu bia đâu?” “Như thủ tiết nữ giống nhau, thê vong không cưới, có nhi nữ tận tâm nuôi nấng nhi nữ lớn lên, thê thê hiếu kính nhạc phụ mẫu; Vô nhi nữ cũng làm vợ thủ cả đời hiếu, thê thê hiếu kính nhạc phụ mẫu, nhưng vì liệt phu.” Tôn Hòe: “... Vô hậu vi đại bất hiếu a.” Lâm Thanh Uyển liền cười, “Đều là người, như thế nào thê không có con cái vi phu thủ tiết liền có bia, phu liền không có? Chẳng lẽ nữ tử vô hậu liền hiếu sao? Có thể thấy được thế nhân đối nam tử nhiều có thành kiến a.” Tôn Hòe biết nàng là phản phùng, nhất thời không nói gì. Lâm Thanh Uyển buông chén trà nói: “Đại nhân không bằng phái người đi kia hai nhà nhìn xem, nếu phụ nhân bản nhân đồng ý thượng biếu, vây thượng biếu đi. Nếu các nàng chính minh không muốn, là tưởng tái giá, vẫn là tưởng tự do tự tại quá chính minh nhật tử, liền cũng tùy các nàng đi thôi.” Tôn Hòe gật đầu, “Triều đình hay là nên cỗ vũ quả phụ gả chồng, nhiều hơn sinh dục hảo. Lễ Bộ mấy năm nay cũng không quá thích ban thứ này, bắt quá là tập tục cho phép, có người xin, tổng không hảo hàng năm đều bác bỏ.” “Cho nên ta mới nói hắn là thượng biếu lại thiết một liệt phu bia mới là, có tiết nữ, nên có liệt phu sao.” Tôn Hòe trùu trùu khóc miệng không nói chuyện. Xem Lâm Thanh Uyển vì Tạ Dật Minh thủ tiết, hắn còn tưởng rằng nàng là trạm tiết nữ kia một bên, ai ngờ nàng thế nhưng cũng không thích trinh tiết đền thờ loại đồ vật này. Ngày hôm sau Tôn Hòe liền muôn khởi hành rời đi, Lâm Thanh Uyển mang theo Thượng Minh Kiệt bọn họ đi đưa Cơ Nguyên, cùng tới tiễn đưa người còn không ít. Tiên lão gia cũng ở trong đó, hơn nữa đi theo cùng rời đi thư sinh, mènh mông cuồn cuộn chiếm toàn bộ cửa thành. Chu thử sử liếc mắt một cái quét tới, nhìn đến không ít quen mắt người, vui vẻ không thôi, này đó thứ đầu đều phải đi rồi, thật là quá tuyệt vời. Tôn Hòe cũng nhìn đến không ít quen mắt người, đồng dạng vui vẻ không thôi, này đó đều là thế gia quan lòn cập gia tộc quyền thế lúc sau, đi Dương Châu, không biết có thể mang đi nhiêu ít thương cơ đâu, rất tốt, rất tốt! Cơ Nguyên nhìn lướt qua, nhìn về phía Lâm Thanh Uyển nói: “Lâm quận chúa cái này vừa lòng?” Lâm Thanh Uyển thật sâu mà hành lễ, lấy làm trả lời. Cơ Nguyên thấy nhịn không được ha ha cười, xoay người huề hắn tôn tử liền lên xe, phát tay cười nói: “Quận chúa trở về đi, đãi gặp nhau khi chúng ta lại tiếp theo bàn cờ.” “Tiên sinh bảo trọng!” Lâm Thanh Uyển lui về phía sau hai bước, nhìn theo hắn xe

ngựa sứ lên xe nói, lúc này mới xoay người đi cùng Tôn Hòe chia tay.Tiền lão gia đang cùng Tôn Hòe nói chuyện, nghe nói Dương Châu thành quách muôn kiểng tu đường sông, hắn nguyện ý quyên một vạn tiền hỗ trợ, lấy hồi báo quê nhà.Dùng Tiền lão gia nói tới nói chính là Dương Châu Tô Châu đều là Giang Nam một nhà sao.Tôn Hòe trong lòng cuối cùng một chút khí liền cũng tiêu tán, nghiêng liếc Tiền lão gia liếc mắt một cái cười nói: “Tiền lão gia nhung thật ra ái nữ sót ruột.”Tiền lão gia cộc lốc cười, khom người nói: “Tiểu dân cũng chỉ có một trai hai gái, không đau bợn họ, đau ai đâu?”“Cũng là, không phải chính mình hài tử tự nhiên không đau lòng, cho nên Tiền lão gia, những người khác nhung chưa chắc lý giải người này từ phụ chi tâm.” Tôn Hòe điểm đến tức ngắn, nếu không phải xem hắn thương nói, còn biết quyên tiền nghỉ ngơi chỉnh đốn đường sông, hắn mới sẽ không nhắc nhớ hắn đâu.Tôn Hòe xoay người đi cùng Lâm Thanh Uyển chia tay, chờ giờ lành tới rồi, lúc này mới cùng Chu thứ sử dặn dò hai câu liền lên xe.Bọn quan binh đánh la quét đường phố, đội ngũ chậm rãi thúc đẩy lên.Chờ quan phủ đoàn xe đi xa sau, vẫn luôn tụ lại ở ven đường thư sinh nhóm lúc này mới bắt đầu khởi hành, hoặc thửa xe ngựa, hoặc cưỡi ngựa, tóm lại liền đi theo quan phủ đoàn xe mặt sau mènh mông cuồn cuộn đi rồi.Chu thứ sử thở phào một hơi, nhìn không được lau một chút mồ hôi trên trán, cao hứng nói: “Cuối cùng đều đi rồi.”Lâm Thanh Uyển nhịn không được cười, “Chu đại nhân lời này ở ta nơi này nói liền hảo, nhưng đừng truyền ra ngoài, bằng không không biết còn tưởng rằng ngươi là đối Tôn đại nhân có ý kiến đâu.”“Không dám, không dám,” Chu đại nhân nói xong tuyệt đối không đúng, lại vội vàng sửa lời nói: “Sẽ không, sẽ không.”Lâm Thanh Uyển nhịn không được cười.Dắt Lâm Văn Trạch tay nhỏ cũng muôn cáo từ trở về, đột nhiên nhận thấy được một đạo thực rõ ràng ánh mắt, không khỏi mọi nơi nhìn lại, rồi lại không thấy bóng dáng.Dịch Hàn liền tiến lên hai bước, thấp giọng nói: “Ở bên kia...”Lâm Thanh Uyển theo hắn chỉ phương hướng nhìn lại, chỉ thấy một cái mang mũ có rèm nũ tú mới vừa bước lên chân bước lên một chiếc xe ngựa.Dịch Hàn thấp giọng hỏi, “Cần phải phái người đi xem?”Lâm Ngọc Tân nhíu mày nói: “Đó là Cơ tiên sinh cháu gái Cơ Niệm, nàng đã tới, như thế nào không tiến lên cùng Cơ tiên sinh chào hỏi?”Lâm Thanh Uyển nghiêng đầu hỏi, “Ngươi nhận được nàng?”Lâm Ngọc Tân gật đầu, “Nàng bị đưa tới Tô Châu khi, ta vốn định an bài nàng cùng Cơ Thịnh trụ cùng nhau, bọn họ dù sao cũng là tỷ đệ sao, nhưng bọn họ tựa hồ sảo một trận, không muốn ở cùng một chỗ, ta liền làm nàng ở Diêu gia cái kia tiểu viện, Cơ tiên sinh trí Cơ trạch, nhưng nàng cũng không đi theo dọn ra đi.”Lâm Ngọc Tân dừng một chút sau nói: “Phía trước nàng đi nữ học xem qua, nhân nàng có tài, ta còn tưởng thỉnh nàng lưu tại nữ học dạy học đâu, nhưng nàng không quá thích ta làm nữ học, liền từ chối.”Lâm Ngọc Tân không nói chính là, gần nhất một đoạn thời gian

nàng thường ở Văn Viên đi lại, còn mịt mờ hỏi viên trung hạ nhân cô cô khi nào sẽ đi Văn Viên.Nàng đối nàng cảm giác không tốt lắm, cho nên ra lệnh, mỗi lần cô mang Khang Nhi đi Văn Viên, nàng cũng chưa kêu đói phuong biết.Hừ, nàng cô cô há là nói thấy là có thể thấy?Ngươi không tới cửa bái kiến, tưởng chờ ta cô cô tới cửa, ta càng không làm ngươi thấy, cho rằng ngươi là Mi cô nương sao?Nghĩ đến Mi Nương, Lâm Ngọc Tân lập tức nói: “Cô cô, Mi cô nương quyết định phải làm hương lộ cùng phần mặt, muốn cùng chúng ta Lâm gia mua đại lượng đóa hoa, nếu có thể thành, kia mỗi năm quang chuyển vận cho nàng hoa cỏ liền có không ít.”“Như thế nào, mà không đủ dùng?”Lâm Ngọc Tân cười nói: “Đủ dùng, chính là nói cho cô cô một tiếng, ta từ sách cổ trung tìm được rồi vài loại phổi phuong, ta tính toán đưa cùng nàng.”Lâm Thanh Uyển cười, “Ngươi tưởng đưa liền đưa đi.”Vừa lên xe ngựa, Lâm Văn Trạch liền bò tiến mẫu thân trong lòng ngực, thấy nàng chỉ lo cùng cô tổ mẫu nói chuyện, liền liên tiếp triệt nàng tay áo, ríu rít kêu: “Mẫu thân, mẫu thân...”Lâm Ngọc Tân nói xong lời nói, lúc này mới cúi đầu để ý đến hắn, hỏi: “Làm sao vậy?”Lâm Văn Trạch liền hì hì cười, tiếp tục kêu “Mẫu thân”, nửa ngày mới nghẹn ra một ba chữ, “Tưởng ngươi...”Thực hàm hồ, nhưng Lâm Ngọc Tân vẫn là nghe đã hiểu, nàng ngân ra, sau đó liền kinh hỉ ôm nhí tử hôn một cái, “Khang Nhi đều sẽ nói ba chữ, ân, mẫu thân cũng tưởng ngươi...”Dứt lời lại ở trên mặt hắn hôn một cái, hông hắn nói: “Ngươi lắp lại lần nữa.”Lâm Văn Trạch cười hì hì, hàm chứa nước miếng hàm hồ nói: “Tưởng ngươi... Nương, nương, mẫu thân...”Lâm Ngọc Tân vui vẻ không thôi, vén rèm lên cùng bên ngoài cưỡi ngựa Thượng Minh Kiệt khoe ra, “Minh Kiệt, Khang Nhi sẽ nói ba chữ, hắn nói hắn tưởng ta.”Thượng Minh Kiệt kinh hỉ, vội vàng xả mã lại đây, dứt khoát liền ghé vào trên lưng ngựa triều bên trong xe xem, kinh hỉ hỏi, “Thật vậy chăng, thật vậy chăng, Khang Nhi nói đến ta nghe một chút.”Lâm Thanh Uyển xem đến một đầu hắc tuyển, dứt khoát làm xa phu đem Lâm Văn Trạch ôm đi ra ngoài cấp Thượng Minh Kiệt, làm hắn mang theo cùng nhau cưỡi ngựa, có chuyện bọn họ lập tức nói.Lâm Văn Trạch vẫn là lần đầu tiên ngồi trên lưng ngựa, hưng phấn tả hữu nhìn xung quanh, thiếu chút nữa không ở trên ngựa nhảy lên, sợ tới mức Thượng Minh Kiệt vội vàng ôm lấy, vừa động cũng không dám động.Lâm Ngọc Tân liền ghé vào cửa sổ nơi đó xem, lúc này vẫn là sáng sớm, gió nhẹ từ từ, nàng nhìn hâm mộ không thôi, dứt khoát liền làm hộ vệ đằng ra một con ngựa tới cấp nàng, nàng cũng muốn cưỡi ngựa trở về.Nói xong mới nhìn Lâm Thanh Uyển liếc mắt một cái.Lâm Thanh Uyển ý cười doanh doanh, phát tay nói: “Đi thôi, đi thôi.”Lâm Ngọc Tân cao hứng hoan hô một tiếng, làm xe ngừng liền nhảy xuống đi.Dịch Hàn chủ động xuống ngựa, đem mã cho nàng, sau đó ngồi ở cảng xe thương cùng xa phu cùng nhau lái xe.Xe ngựa chậm rãi đi trước, bọn họ một nhà ba người cưỡi ngựa nhanh chóng rải rác hậu, Tưởng Nam

mang theo người hộ vệ bọn họ.Bạch Phong trong lòng kinh ngạc, thấy cô nãï nãï trên mặt mang theo tươi cười, liền nhỏ giọng nói: “Đại tiểu thư càng thêm rộng rãi.”Lâm Thanh Uyển cười, “Nàng nếu có thể vẫn luôn như vậy tùy tính, ta cũng liền an tâm.”

Chương 510: Tết trung nguyên

Bởi vì Tiền Ngu Ngư sự, Tiền gia cùng Lâm gia đi được càng gần chút, Tiền phu nhân hợp với vài ngày ước Lâm Thanh Uyển cùng nhau đi dạo phố, còn đặc biệt cơ linh mang len hai cái nũ nhi cùng tiểu nũ nhi mới một tuổi nhiều nhi tử.Hai đứa nhỏ tuổi xấp xỉ, vừa thấy mặt còn có chút ngượng ngùng, nhưng chỉ chốc lát sau liền chơi tới rồi cùng nhau.Lâm Thanh Uyển thấy cao hứng, liền ứng Tiền phu nhân mời, mỗi ngày đều mang theo Lâm Văn Trạch đi ra ngoài cùng bọn họ chơi.Tiền Ngu Ngư cùng Trần Cố việc hôn nhân đã định, nhưng Lâm Thanh Uyển thấy Tiền phu nhân trên mặt luôn có chút ưu sầu, mà Tiền cô nương giữa mày không khí vui mừng cũng một ngày so một ngày đậm, nghĩ đến Tiền Ngu Ngư tình huống, liền tìm cái thời cơ hỏi, “Tiền cô nương cùng Trần công tử hôn sự chính là còn có khó xử chỗ?” Tiền phu nhân nhìn nũ nhi liếc mắt một cái, thở dài nói: “Quận chúa không biết, Trần công tử bên kia nhưng thật ra không có gì vấn đề, Mân Quốc bên kia còn sẽ phái người tới đón thân, chỉ là trong tộc bởi vì lão gia tự tiện rút về thỉnh biếu việc có chút câu oán hận, sợ chúng ta Tiền thị bởi vậy đắc tội Tôn đại nhân.”“Như thế nào, bọn họ còn tưởng trở lên một lần thỉnh biếu không thành?”“Này đảo không đến mức,” Tiền phu nhân lúng túng nói: “Bất quá là muốn chút chỗ tốt thôi.”Tiền lão gia này một chi là dòng bên, so với dòng chính còn kém chút, kỳ thật đặt ở bảy năm trước, nhà bọn họ chỉ là có chút tài sản thôi, là xa xa so ra kém dòng chính.Họ phúc tương y, năm đó Tiền lão gia cùng Tiền phu nhân nhân thiện, phái người cứu tế nạn dân, lại không nghĩ rằng đưa tới lưu dân, đảo hại nữ nhi.Tiền lão gia bởi vậy giận dữ, thông qua dòng chính mò hồ tra được mặt sau có Triệu thị bóng dáng, liền tức giận phấn đấu, một bên khổ tâm kinh doanh sản nghiệp của chính mình, một bên tặc làm Tiền phu nhân cùng Lâm Thanh Uyển làm tốt quan hệ.Có thể nói, sau lại Triệu Thắng ở Tô Châu bên này sinh ý chịu trớ, hơn phân nửa là bởi vì Lâm Thanh Uyển, hơn một nửa còn lại là bởi vì Tiền lão gia.Hai nhà cũng là bởi vì này vẫn duy trì không xa không gần quan hệ, nhưng người là vào Lâm Thanh Uyển mắt.Cho nên mấy năm nay Tiền lão gia này một chi phát triển thế không tồi, nhưng chân chính làm Tiền thị dòng chính đều đỏ mắt lại là năm

trước.Lâm Thanh Uyển đem trong tay hai phân đè cử lô dẫn thư tay cho Tiền gia cùng Thịnh gia.Tiền gia bên này bị thông tri đi sở trường thư chính là Tiền lão gia.Hắn cảm lộ dẫn đương nhiên không có khả năng chính mình phát tài, là mang theo trong tộc cùng nhau, dòng chính chiếm không ít số định mức, nhưng Tiền lão gia số định mức mới là lớn nhất, so dòng chính còn đại một thành.Bọn họ là cho nhau ý lại quan hệ, nhưng cũng có cạnh tranh.Tiền gia lúc này tuy có con cháu đọc sách, nhưng cũng không có ở trong triều làm quan người, bọn họ nhất trí cho rằng Tiền lão gia lâm thời đổi ý, lấy về thỉnh biếu, khẳng định sẽ đặc tội Tôn Hòe.Tôn Hòe là Giang Nam quan sát sứ, về sau nếu là đưa tiền gia giày nhỏ xuyên, bọn họ có thể chạy trốn?Vì thế đều do Tiền lão gia vì một cái nữ nhi liền trí toàn tộc ích lợi với không màng, hiện tại chính buộc Tiền lão gia nhường ra càng nhiều ích lợi, hoặc là liền đem Tiền Ngư Ngư đưa đi đạo quan trung thanh tu.Đến nỗi nàng mới định ra việc hôn nhân, đổi phương lại không phải Lương Quốc người, lui đó là.Rất có một loại người chính là không thỉnh đến đền thờ, cũng muôn cả đời thủ tiết khí thế.Tiền lão gia gần nhất tức giận đến không được, nhưng cùng toàn tộc so sánh với, hắn lực lượng lại quá mức nhỏ bé, gần đây liên áp lực pha đại, cho nên Tiền phu nhân trên mặt cũng mang theo chút.Lâm Thanh Uyển tính tính thời gian, hỏi: “Trần công tử cùng Tiền cô nương hạ định rồi?”“Chỉ là có lợi bát tự, cũng trao đổi thiếp canh, hai bên cũng chưa ý kiến, chỉ còn chờ ngày tốt hạ định.”Lâm Thanh Uyển hỏi: “Tuyễn chính là tháng sau nhật tử?”“Là, bảy tháng không hảo hạ định a.”Bảy tháng là quý nguyệt, trừ phi đặc thù, bằng không sẽ không có ai lựa chọn ở cái này tháng làm hỉ sự.Lâm Thanh Uyển liền nói: “Nếu là các ngươi hai nhà không ngại, té Trung Nguyên trước hạ định ta cũng hảo đi thảo một ly rượu mừng uống. Liền sợ các ngươi hai nhà để ý ta là goá bụa người.”“Như thế nào sẽ,” Tiền phu nhân cười nói: “Có thể thỉnh đến quận chúa thật là ta chờ chi hạnh.”Lễ đính hôn giống nhau chỉ có hai bên thân thích cùng bà mối ở đây, Lâm Thanh Uyển xuất hiện tính đột ngột, nhưng việc hôn nhân này cùng nàng lại cùng một nhịp thở, nghiêm túc tính lên, nàng là bọn họ bà mối đâu.Đáng tiếc thân phận của nàng không tốt, bằng không dứt khoát cho bọn hắn làm mai người cũng không có gì không tốt.Tiền phu nhân biết Lâm Thanh Uyển là có tâm cho bọn hắn chống lưng, sau khi trở về cùng Trần Cố câu thông, thực mạo liên tuyễn định sơ mười ngày này hạ định, ly té Trung Nguyên đã rất gần.Tiền gia tông tộc bên kia thực không tán đồng việc hôn nhân này, bởi vậy Trần Cố tới hạ định khi, cơ hồ không người đi Tiền gia.Nhưng Lâm Thanh Uyển tới.Này một cái phố đều là Tiền gia tông tộc, Lâm Thanh Uyển đi ra ngoài lại đều mang theo hộ vệ, vừa xuất hiện liền có người nhận ra tới, vì thế Tiền gia người đều biết Lâm Thanh Uyển tới tham gia Tiền Ngư Ngư lễ đính hôn.Tiền gia vài phòng đều trầm mặc một chút, sau đó yên lặng mà làm người thu thập chút

lẽ vật xách qua đi uống rượu.Nhưng cũng có tức giận bất bình người, lén nói: “Trong bụng là lúc tang phụ, sinh ra không lâu lại tang mẫu, chưa kịp kết hôn vong phu, duy nhất huynh trưởng cũng tuổi xuân chết sớm, bọn họ tâm cũng thật đủ đại, dám thỉnh người như vậy tới tham gia lễ đính hôn.”“Im tiếng, đây là tưởng gây hoạ thượng thân sao? Nàng cũng là người có thể nghị luận?”Bất quá không nói không biết, vừa nói thật đúng là khiếp sợ, Lâm Thanh Uyển mệnh giống như thật sự thật không tốt a.Lâm Thanh Uyển cũng không biết này đó, đến Tiền gia ăn một đốn rượu sau liền tiêu sái đi trở về, tết Trung Nguyên Lâm thị muôn té tổ, cho nên nàng muôn trước tiên hồi nhà cũ đi tru.Vừa lúc nữ học cùng Cầu Tri Uyển cũng muôn nghỉ, Lâm Thanh Uyển liền đem Lâm Ngọc Tân cùng Lâm Văn Trạch cũng mang lên.Đến nỗi Thương Minh Kiệt, Thương gia bên này tuy không khai từ đường, lại cũng muôn té tổ.Đã đem người túc phụ cùng nhi tử cấp quải, tổng không thể liên hán cũng bắt cóc.Thương lão phu nhân trên mặt cười ha hả, tựa hồ một chút cũng không ngại, còn làm Lâm Ngọc Tân ở nhà cũ nơi đó nhiều trụ hai ngày, hảo hảo ngoan nhi.Lâm gia cô chất hai không ở trong thành, cái này làm cho mới lấy hết can đảm muôn tới cái trong thành tương ngộ Cơ Niệm lại phác không.Nàng yên lặng mà trở lại tiểu viện, tính toán đãi qua tết Trung Nguyên lại nghĩ cách thấy Lâm Thanh Uyển.Nàng tưởng tự mình thử một lần, tổ phụ lần nữa khen ngợi người rốt cuộc có gì kiến thức.Lâm Thanh Uyển đối này hết thấy cũng không biết, lúc này nàng chính lanh Lâm Văn Trạch đi dạo suối nước nóng thôn trang, trong chốc lát còn muôn mang theo hán đi phao suối nước nóng.Lão Trung bá tuổi rất lớn, hán hiện tại đã mặc kệ sự, mỗi ngày liền ngồi ở nhà cũ cửa thủ vệ, ngẫu nhiên cùng người ta nói nói chuyện.Nhin đến Lâm Thanh Uyển mang theo Lâm Văn Trạch trở về, hán liền vui tươi hớn hở đem trước tiên chuẩn bị tốt tiều chong chóng, trúc chuồn chuồn lấy ra tới đưa hán, vẻ mặt từ ái đùa với hán ngoan nhi.Hán biết lần này té tổ không bình thường, nói là trung nguyên hiến tế, nhưng kỳ thật lại là tiểu thiếu gia một tuổi sau lần đầu tiên té tổ.Vốn dĩ hán là ở hán một tuổi khi liền té, rốt cuộc hán thượng dòng chính truyền nhân, nhưng ngày đó Lâm Thanh Uyển không ở, không người đê, tự nhiên cũng không có người sẽ đi làm chuyện này.Hiện tại Lâm Thanh Uyển phải làm, bất quá là lại một lần tuyên cáo Lâm Văn Trạch địa vị thôi.Trung nguyên ngày đó, sáng sớm Lâm thị toàn tộc liền rời giường chuẩn bị, Lâm Thanh Uyển cũng mang theo Lâm Văn Trạch đi từ đường, tự mình đỡ hán tay thăm viếng liệt tổ liệt tông.Thiếu con nhím Bát thúc công, không ai dám chọn Lâm Thanh Uyển cùng Lâm Văn Trạch lễ, hiến tế một chuyện thực thuận lợi hoàn thành.Chờ hiến tế xong, Lâm Thanh Uyển ôm có chút mệt rã rời Lâm Văn Trạch ra từ đường, đem hán giao cho Lâm Ngọc Tân, lúc này mới xoay người cùng Lâm Nhuận nói: “Ngũ ca, quá hai ngày ta muôn đi, lần này là muôn đi U Châu, trong tộc nhưng có hậu sinh muôn đi theo đi U

Châu lang bạt lang bạt?" Lâm Nhuận đôi mắt hơi luct, hỏi: "Ngươi này vừa đi muốn dừng lại bao lâu?" "Chậm thì tháng năm, nhiều thì một năm đi." Lâm Nhuận kinh ngạc, "Lâu như vậy?" Lâm Thanh Uyển quét chung quanh liếc mắt một cái, lộ điểm tiếng gió, "Hiện chủ quán chợ chung Võ thị lang năng lực không tồi, tương lai Lý Phiên Viện hơn phân nửa muôn giao cho hắn." Đây là đi bồi dưỡng người thừa kế đi. Lâm Nhuận trong lòng vừa động, hỏi: "Cửu muội hay là liền tưởng về hưu?" Lâm Thanh Uyển cười nói: "Tuổi lớn, tổng phải có sở chuẩn bị." Lâm Nhuận liền hơi nhíu mày, "70 mà về hưu, cửu muội mới bao lớn? Lúc này nói cái này cũng quá sớm điểm." Hiện giờ Lâm gia đúng là yêu cầu Lâm Thanh Uyển là lúc, nàng nếu là về hưu, đối Lâm gia ảnh hưởng quá lớn. Lâm Thanh Uyển chỉ là cười cười. Nàng không biết chính mình khi nào sẽ rời đi, nhưng trước thời gian chuẩn bị sẵn sàng luôn là tốt. Lâm Nhuận nhấp nháp miệng, khó mà nói đến quá nhiều, nhưng cũng âm thầm lưu ý lên. Lâm Thanh Uyển lúc này đây đi U Châu, một là bởi vì bọn họ thay đổi hoàng đế, yêu cầu cùng Liêu Quốc lại liên lạc một chút cảm tình, đừng tưởng rằng bọn họ lão hoàng đế đã chết liền có thể nhân cơ hội làm chút cái gì; Nhị là mở rộng một chút chợ chung quy mô, lần thứ hai quy phạm chợ chung, làm hai nước giao dịch càng an toàn tiện lợi; Tam chính là vì bồi dưỡng Võ thị lang. Từ nhà cũ sau khi trở về nàng liền công việc lu bù lên, kỳ thật nghiêm túc tính lên đảo cũng không có gì vội, đồ vật có bọn hạ nhân thu thập, nàng từ lâu cùng khắp nơi chào hỏi qua, không cần lại chia tay một lần. Nhưng Lâm Văn Trạch tựa hồ biết cái này mỗi ngày đều bồi hắn chơi cô tổ mẫu phải đi, thời khắc dán nàng, vừa ly khai tầm mắt liền khóc lóc muôn tìm. Lâm Thanh Uyển muốn hóng hắn, liền có vẻ vội, cho nên tự nhà cũ sau khi trở về liền vẫn luôn không lại ra cửa. Vẫn luôn ở Nhất Phẩm Lâu cùng Lâm Thanh Uyển quán đi một ít địa phương chờ ngẫu nhiên gặp được Cơ Niệm: "..." Bởi vì Lâm Văn Trạch quá dính người, Lâm Thanh Uyển đi ngày đó cũng chưa dám để cho hắn biết, sớm rời giường liền sớm đi ra cửa. Lâm Ngọc Tân hồng hốc mắt đi đưa nàng, kết quả mới đến cửa thành đã bị nàng chạy trở về, "Khang Nhi sắp tĩnh, hắn tĩnh lại nếu là không thấy ngươi chỉ sợ còn phải nháo, ngươi mau trở về đi thôi." "Cô cô..." Lâm Thanh Uyển cười đi sờ nàng đầu, trấn an nói: "Yên tâm, chờ cô cô an bài hảo bên ngoài sự liền hồi Tô Châu tới." "Bên ngoài sự như thế nào xem như an bài hảo đâu?" Lâm Thanh Uyển cười cười, không trả lời, bởi vì nàng chính mình cũng không biết, hiện tại nàng làm sự bất quá là chức trách cho phép. Nhưng như thế nào mới tính làm tốt, nàng chính mình cũng không biết. Lúc này đây, Lâm gia có hai cái hậu bối đi theo nàng cùng nhau đi, nhà bọn họ trung không được tốt lắm, cho nên tính toán đi U Châu xong vào một lần. Vốn dĩ Lâm Thanh Uyển không đề cập tới, bọn họ cũng là muốn tìm cơ hội cầu Lâm Truyền mang một chút bọn họ, bọn họ không có tiền nhập cổ bọn họ sinh ý, nhưng có thể làm tiểu nhị

giống nhau đi theo đi U Châu.Nhưng có thể cùng Cửu cô đi tự nhiên càng tốt.Cho nên bọn họ từ tộc trưởng noi đó được tin tức sau liền cầm trong nhà tiền mua không ít lá trà, còn đem trong nhà dệt lụa cấp mang lên, trên người chỉ chừa một ít ăn cơm dừng chân tiền.Nhưng chân chính lên đường sau, bọn họ phát hiện này đó tiền căn bản không cần hoa, bởi vì Cửu cô bên kia tất cả đều an bài hảo.Bọn họ chỉ cần lấy hảo tự mình đồ vật, chiết cổ hảo tự mình là được.

Chương 511: Chợ chung

Đã hơn một năm thời gian, Định Châu, U Châu cùng Vân Châu đã lớn không giống nhau, trước kia bởi vì chiến loạn, Định Châu tuy là biên quan đại thành, lại cũng chỉ là hàng da sinh ý thịnh chút, mặt khác trăm thủ đô lâm thời điêu tàn thật sự, cư dân xói mòn nghiêm trọng.Nhưng lần này lại đến, từ tiến vào Định Châu phạm vi bắt đầu, trên quan đạo liền mỗi ngày đều là nối liền không dứt khách thương, còn có phụ cận thôn dân đầy tiêu xe đầy hoặc khiêng đòn gánh duyên quan đạo rao hàng một ít bọn họ làm thức ăn.Khách thương nhóm lên đường nhiều là mang lương khô, này mấy ván tiền một phần thức ăn cũng không quý, bọn họ đều rất vui lòng hoa cái này tiền, vì thế quan đạo hai bên thôn trang phát triển đến càng ngày càng tốt.Định Châu chỉ là tiến vào chợ chung trạm thứ nhất, không có lộ dẫn trung tiểu khách thương phần lớn sẽ lựa chọn ở chỗ này ra tay hàng hóa.Đưa bọn họ từ Trung Nguyên hoặc Giang Nam mang đến hàng hóa bán cho địa phương thương nhân hoặc có đường dẫn đại khách thương, bọn họ đem hàng hóa vận đến U Châu sau lại đề cao giá cùng hòe thương giao dịch.Hiện giờ chợ chung trung hòe thương sớm đã không ngừng có Liêu nhân mà thôi, còn có đại thật xa tới rồi Thổ Phiên người cùng Tây Vực lại đây thương nhân.Chợ chung một ít tiểu quy củ cũng biến đổi lại biến, chợ chung trừ bỏ có đường dẫn đại khách thương có thể tiến ngoại, một ít tiểu thương cũng đều có thể ra vào, chỉ là mỗi lần ra vào mang theo thương phẩm không thể vượt qua mười lượng.Mà những cái đó vẫn luôn ở khu phố làm thức ăn sinh ý người bán hàng rong lại thuộc về một loại khác tình huống.Đi theo Lâm Thanh Uyển tới Lâm Nhậm cùng Lâm Trị chính là tưởng như vậy tiến vào chợ chung, bọn họ tộc huynh Lâm Truyền tổ chức thương đội trung, mỗi lần bọn tiểu nhị cũng đều có thể tư mang một ít hàng hóa, tới rồi chợ chung sau liền cùng Liêu Quốc một ít tiểu dân chăn nuôi giao dịch, nhiều ít có thể kiêm một ít tiền.Hai cái tiểu tử tuổi nhẹ, so Lâm Truyền muốn tiểu rất nhiều, cho nên không quá đáp được với lời nói, lần này Lâm Thanh Uyển vừa nói có thể mang trong nhà con cháu tới U Châu, hai người bọn họ liền báo danh.Trong tộc đã sờ đến Lâm Thanh Uyển hành sự quy tắc, nàng sẽ giúp đỡ trong tộc con cháu, lại sẽ không nhúng tay quá

nhiều, là long là trùng còn phải dựa vào chính mình giao tranh.Giống hiện tại trong tộc làm buôn bán tốt nhất Lâm Truyền, trước kia Lâm Thanh Uyển cũng chỉ là mượn cho hắn một bút bạc, chỉ điểm hắn vài câu mà thôi.Có thể xông ra tới là hắn bản lĩnh, sầm không ra, thiếu hạ tiền cũng như cũ muộn còn.Không phải tất cả mọi người nguyện ý đi ăn xa rời quê hương khổ, đi mạo cái này thành tặc đại phú, bại tặc đại bần nguy hiểm.Rốt cuộc hiện tại Lâm thị nhật tử quá đến không tôi, ở Tô Châu, tộc nhân cho nhau dựa vào, chỉ cần cần cù và thật thà, ấm no luôn là không thành vấn đề.Cho nên đến cuối cùng nguyện ý đi theo Lâm Thanh Uyển cùng nhau tới U Châu cũng chỉ hai người nhĩ.Trong nhà biết ngăn không được này hai hài tử, dứt khoát liền đem trong nhà mấy năm nay làm giấy bǎn cùng đậu hủ tích góp xuống dưới tiền phân, làm cho bọn họ mang theo chính mình kia phân.Hai người lại gạt cha mẹ cùng nhà mình huynh đệ mượn một ít, liền thâu đủ rồi lân này tới tài chính, không nhiều lăm, hơn hai mươi hai mà thôi.Vừa đến U Châu, hai người liền lập tức từ biệt Lâm Thanh Uyển, lựa ra giá giá trị mười lượng đồ vật liền phải tiền chợ chung, Lâm Thanh Uyển thấy buồn cười, vẫy tay gọi tới bọn họ nói: “Các ngươi thời gian toát lên, không cần nóng lòng nhất thời, trước đem hàng hóa đặt ở trong nhà, đi chợ chung dạo một dạo, nhìn xem nhân gia bán cái gì giới, các ngươi tưởng mua hàng hóa lại là cái gì giới, là đổi thành bạc lại đi mua có lợi chút, vẫn là trực tiếp lấy vật đổi vật càng có lợi. Nếu này đây vật đổi vật, các ngươi khả năng tìm được đổi đến người?”Nhìn chỉ có mười bốn lăm, còn vẻ mặt tính trẻ con hai cái thiếu niên, Lâm Thanh Uyển lắc đầu cười nói: “Mặt quá non cũng không tốt, ta kiến nghị là này ba ngày các ngươi liền da mặt dày đi chợ chung trung đi một chút hỏi một chút, trước đem da mặt luyện dày lại nói.”Hai cái thiếu niên cào cào đầu, ngây thơ mờ mịt đi.Lâm An chờ bọn họ đi rồi, lúc này mới tiến lên thỉnh an, hỏi: “Cần phải tiểu nhân phái người đi theo hai vị thiếu gia?”“Không cần,” Lâm Thanh Uyển cười nói: “Lại không phải tiểu hài tử, bọn họ dám đến, này đó đều là phải học được, năm đó Lâm Truyền cầm bạc đi ra ngoài lang bạt khi cũng không thể so bọn họ lớn nhiều ít.”Lâm An lúc này mới không hề đè, khom người thỉnh Lâm Thanh Uyển đi hậu viện.Đây là Lâm gia biệt viện, bởi vì Lâm gia ở U Châu sinh ý cũng rất đại, thả cô nãi nãi lại là Lý Phiên Viện thượng thư, thường thường liền phải tới U Châu tuân tra, Lâm An liền xin một số tiền kiến tòa biệt viện.Không lớn, chỉ tam tiền tới đã, bởi vì kiến đến sớm, khi đó U Châu giá đất còn không quý, cho nên xin xuống dưới tiền hơn phân nửa đều lấy tới bố trí sân.Lâm Thanh Uyển trụ tiến vào cảm giác còn rất thoải mái.Nàng mới ngồi xuống, Lâm An liền cầm một đồng thiệp từ bên ngoài tiến vào, trước nhặt quan trọng hội báo, “Võ đại nhân cùng U Châu thứ sử phái người đưa tới thiệp, muốn tới cửa bái phỏng, Vân Châu cùng Định Châu thứ sử hôm qua liền có phái người tới hỏi qua, cô nãi nãi ngài xem...”Lâm

Thanh Uyển biến rửa tay biến nói: “Ta buổi chiều liền đi chợ chung, làm Võ đại nhân cùng Trịnh thứ sử đi chợ chung chờ xem.” Nàng nghĩ sau hỏi: “Gần đây U Châu vô đại sự đi?” “Tiểu nhân chưa từng nghe nói qua.” Lâm Thanh Uyển lúc này mới gật gật đầu. Chợ chung tình huống vẫn luôn có truyền quay lại trong kinh, rốt cuộc có chút đồ vật còn phải Lâm Thanh Uyển tự mình phê chuẩn, cho nên chợ chung tuy biến hóa rất nhiều, Lâm Thanh Uyển lại đối nó tình huống còn tính hiếu biết. Võ thị lang cùng Trịnh thứ sử sớm chờ ở chợ chung nơi đó, vừa thấy Lâm Thanh Uyển liền tiến lên hành lễ, nàng liền phát tay cười nói: “Hai vị đại nhân không cần đa lễ, chúng ta vừa đi vừa nói chuyện đi.” Trịnh thứ sử vốn đã ở túu lâu định hảo vị trí, nghĩ trước cấp Lâm Thanh Uyển đón gió tẩy trần, sau đó lại hội bão một chút sự tình, không nghĩ tới Lâm Thanh Uyển lại là trực tiếp tới chợ chung, thà còn chưa từng trải chǎn liền nói thẳng khởi chính sự tới. Cũng may hắn cũng từng cùng nàng cộng sự quá một đoạn thời gian, tuy không kịp Võ thị lang, lại còn tính phản ứng kịp thời, một bên cười hướng trong đi, một bên đơn giản hội báo một chút U Châu tình huống. Đến nỗi chợ chung sự tắc từ Võ thị lang tới nói. Thu hoạch vụ thu sắp tới, thu hoạch vụ thu qua đi, chợ chung sẽ nghênh đón một lần thịnh hội, U Châu cùng Vân Châu thế tất muôn tiếp đài càng nhiều khách thương, cho nên U Châu thứ sử mới có thể tới, bằng không, Lâm Thanh Uyển lại không phải hắn trực thuộc thủ trưởng, lẽ ra, hắn không nên tới cùng nàng làm hội báo. Hiện giờ chợ chung trung thương phẩm càng thêm đa dạng hóa, tuy rằng vẫn là lá trà, tơ lụa cùng đồ sứ là chủ, nhưng mặt khác đủ loại kiều dáng thương phẩm cũng có không ít. Lâm Thanh Uyển nhìn thực vừa lòng, hỏi: “Chợ chung trung lương thực giao dịch như thế nào?” “Mỗi ngày thành giao lượng vẫn luôn ở chúng ta không chế trong phạm vi,” Võ thị lang nói: “Tuân quận chúa sở lệnh, ta cùng với mấy đại cửa hàng đều định rồi quy củ, mỗi cái quý lương thực giao dịch đều phải tới nhất định lượng.” Hắn nhìn không được thở dài, ngay từ đầu bọn họ còn sợ lương thực đại phê lượng thành giao đổi Lương Quốc bất lợi, ai biết Liêu Quốc mới qua kia đạo khâm, Liêu Quốc thương nhân liền không quá nguyện ý giao dịch lương thực. Gần nhất, thứ này không chỉ có trọng, giá cả còn cao, bọn họ chẳng sợ đắt cao gấp hai giá lại bán cho bộ lạc cùng dân chǎn nuôi, sở kiếm cũng so ra kém một con tơ lụa ích lợi. Huống chi Lương Quốc lương thương cũng vì thiếu mua điểm lương thực, nhiều bán điểm lá trà cùng tơ lụa, liên tiếp đê cao lương giới. Lâm Thanh Uyển đi rồi không đến hai tháng, chợ chung trung lương giới liền cao đến không thành bộ dáng, Ôn Dịch Hãn thiếu chút nữa tức giận đến tự mình từ thượng kinh chạy tới tìm Lương Quốc tính sổ. Cũng may Võ thị lang nhạy bén, nhận thấy được không đúng, lập tức cùng Lâm Thanh Uyển thương nghị, lại lần nữa chế định mấy cái quy củ. Không chỉ có hạn chế chợ chung trung lương giới khu gian, còn quy

định mỗi ngày thành giao lượng khu gian, có cao có thấp.Ngay từ đầu Liêu Quốc bên kia còn tỏ vẻ phản đối, bởi vì này rõ ràng vi phạm bọn họ ngay từ đầu thiêm hiệp ước, thế nhưng còn quy định thành giao lượng hạn mức cao nhất, kia không phải bọn họ tưởng mua nhiều cũng không được?Võ thị lang theo chân bọn họ cãi cọ xả hơn hai tháng, làm cho bọn họ thấy, nếu không hạn chế khu gian, chỉ sợ bọn họ một ngày liền một thạch lương thực cũng khó mua được.Bởi vì chợ chung mở ra về sau, lương thực lợi nhuận đích xác so ra kém mặt khác thương phẩm, các thương nhân càng thích giao dịch mặt khác thương phẩm, mà không phải lương thực.Liêu Quốc bên kia liền yêu cầu chỉ có thể định ra hạn, không thể thiết hạn mức cao nhất, Võ thị lang thiếu chút nữa khí cười.Nói cho bọn họ, nếu muốn thiết hạn cuối, kia nhất định phải thiết hạn mức cao nhất, bằng không Lương Quốc trên dưới đều không thiết, hết thảy toàn bằng thị trường giao dịch.Nhưng Lương Quốc đối xuất khẩu lương thực thu thuế liền cao, hiện tại Liêu Quốc tình hình tai nạn giảm bớt, đối lương thực nhu cầu cũng không phải như vậy cấp bách, thị trường trung thương phẩm chủng loại cũng tăng nhiều, Lương Quốc thương nhân liền không quá thích buôn bán lương thực, ngay cả Liêu Quốc thương nhân đều không quá thích mua lương.Cứ thế mãi, chỉ sợ này lương thực giao dịch liền càng thiếu.Nhưng Liêu Quốc đồng ý khai này chợ chung đó là vì Lương Quốc lương thực, muối ăn cùng lá trà, nếu là mất này quan trọng nhất hạng nhất vật tư, kia còn có cái gì ý tứ?Cuối cùng vẫn là đồng ý Võ thị lang đề nghị, chợ chung quy củ cũng tùy theo biến đổi.Đương nhiên, Võ thị lang là không có khả năng cưỡng bức khách thương nhóm bán lương, chỉ có thể tìm chợ chung trung đại khách thương hợp tác, triều đình sẽ cho bọn họ một ít ưu đãi, bọn họ tắc phụ trách này đó lương thực giao dịch.Này còn có một cái chỗ tốt, triều đình cùng bọn họ hợp tác, kia triều đình liên tính không chế được lương thực giao dịch, là nhiều là thiếu, đều là Lương Quốc triều đình định đoạt.Lâm Thanh Uyển ở hai người cùng đi hạ, đi dạo nửa ngày cũng chỉ đi dạo chợ chung một nửa, có thể thấy được hiện tại chợ chung có bao nhiêu đại.Lâm Thanh Uyển ném xuống trong tay niết lá trà, hỏi một chút giá cả sau liền cùng Võ thị lang gật đầu nói: “Giá cả đảo còn tính hợp lý, cùng chất lượng đều kém không lớn.”Võ thị lang liền cười nói: “Hiện tại hồ thương cũng khôn khéo thật sự, biết hóa so tam gia, cho nên có thể ở giá cả thương hồ người rất ít.”Mới tới khách thương cũng không nhận được Lâm Thanh Uyển, nhưng đối thường xuyên xuất hiện ở chợ chung Võ thị lang lại quen thuộc, thả Trịnh thú sứ cũng có chút quen mắt, cho nên đối có thể làm hai vị đại nhân cùng đi Lâm Thanh Uyển đều có chút tò mò.Vẫn luôn đi đến bán thức ăn cái kia tiểu trên đường, có người thấy Lâm Thanh Uyển, sững sốt một chút sau phản ứng lại đây, lập tức ném xuống quầy hàng, phùng một chén canh thịt dê liền đưa lại đây, “Lâm, Lâm quận chúa?”Lâm Thanh Uyển quay đầu đi xem, không

nhận biết, lại vẫn là giơ lên gương mặt tươi cười hỏi, “Lão nhân gia sinh ý tốt không?”“Ai nha, thật là Lâm quận chúa a,” hắn vội vàng đem trong tay canh thịt dê dâng lên, quỳ trên mặt đất nói: “Không nghĩ tới sinh thời còn có thể nhìn thấy Lâm quận chúa.”Lâm Thanh Uyển vội vàng tiến lên đem người nâng dậy tới, tiếp hắn canh thịt dê cười nói: “Ân, quang nghe mùi vị liền biết là thảo nguyên thượng hảo dương.”Bốn phía người cũng phát hiện Lâm Thanh Uyển, sôi nổi này lên tới hành lễ, có chưa thấy qua, liền nhịn không được ở đám người sau nhảy lên, muôn nhìn vừa thấy Lâm quận chúa trông như thế nào.

Chương 512: An bài

Lâm Thanh Uyển bị các hộ vệ hộ tống ra chợ chung khi, thiên đã mau đen, Trịnh thứ sử nhịn không được cười, “Quận chúa vẫn là như vậy được hoan nghênh.” Lâm Thanh Uyển cười khổ, nói: “Chờ Trương thứ sử cùng Nghiêm thứ sử đến, liền thỉnh Liêu Quốc sứ thần lại đây thương nghị chợ chung tân quy đi, tân đế đăng cơ, tuy nói hai nước tình nghĩa bất biến, nhưng vẫn là muốn lại xác nhận mới hảo.” Võ thị lang cùng Trịnh thứ sử lập tức khom người đồng ý. Thấy Lâm Thanh Uyển mặt có mệt mỏi, hai người liền cáo từ, làm nàng nghỉ ngơi, đến nỗi tiếp phong yến, vẫn là chờ Trương thứ sử bọn họ tới rồi nói sau. Liêu Quốc mới từ chợ chung trung ném tới rồi ngon ngọt, chẳng sợ Liêu Quốc trong quân còn có người muốn đánh trưng, nhưng phía dưới các bộ lạc lại không muốn, những cái đó rơi rụng dân chăn nuôi càng không muốn. Dựa vào chợ chung cùng vào Nam ra Bắc liêu thương, bọn họ cũng có thể miễn cưỡng ấm no, cũng không tưởng lại đánh giặc, chẳng sợ có người mê hoặc bọn họ nam hạ có thể cướp bóc vô số tài phú, chân chính tâm động người cũng rất ít. Mà Lương Quốc bên này càng không cần phải nói. Lương Quốc chiến tranh liền không chân chính đoạn quá, hiện tại mới diệt Sở Quốc, bọn họ nhiệm vụ chính là bảo đảm biên quan hoà bình, làm bá tánh nghỉ ngơi lấy lại sức một đoạn thời gian. Cho nên cũng hoàn toàn không muốn đánh trưng. Huống chi U Văn hai châu chợ chung muốn nạp một bộ phận quân thuế, lấy làm chủ bắc quân quân lương, rốt cuộc bọn họ chính là muốn ven đường bảo đảm thương đội an toàn. Không cho bọn họ bị sơn tặc thổ phi nhóm quấy rầy, cho nên này bộ phận quân lương là thêm vào đến, cũng không ở phân lệ trung. Cho nên bọn họ không chỉ vào đánh giặc phát tài, chợ chung cũng có thể làm cho bọn họ phát tài. Tại đây loại chủ lưu tư tưởng hạ, Lâm Thanh Uyển cùng Liêu Quốc sứ thần thực mau liền đạt thành chung nhận thức, ký kết tân quy sau bắt đầu tổ chức khởi trung thu thịnh hội. Bọn họ tính toán đem hai nước cái thứ nhất chợ chung thịnh hội định ở trung thu trước sau năm ngày thời gian. Từ mười lăm tháng tám đến tám tháng hai mươi ngày đó ngắn, khi đó Lương Quốc bên này thu hoạch vụ thu cơ bản kết thúc, Liêu Quốc bên kia cũng sẽ ra tay một đam dê bò, tích lũy nửa năm hàng da, dược liệu chờ cũng muốn ra

tay.Bởi vì chợ chung địa phương vẫn là nhở điểm, vì thế hai nước quyết định lại mở rộng một chút địa phương, chỉ dùng làm thịn hội tổ chức.Thậm chí hai nước còn sẽ có thu nhập từ thuế ưu đãi, cũng sẽ phóng khoáng đối tiêu thương ước thúc, xem như cùng dân cùng nhac.Vốn dĩ tưởng chạy nhanh ra tay trên tay lá trà, sau đó mua chút hàng da hồi Tô Châu Lâm Nhậm cùng Lâm Trị hai người liền lại kiêm chế xuống dưới, tính toán chờ đến trung thu khi lại cầm đi lấy vật đổi vật.Lâm Thanh Uyển thực vừa lòng bọn họ cẩn thận, thêm chi nhất trên đường nhìn cũng biết bọn họ nhân phẩm cũng không tệ lầm, vì thế làm Lâm An đi cùng hai người thâu khẩu phong, bọn họ đều muốn làm đại, có thể cùng nàng mượn một số tiền.Lâm Nhậm cùng Lâm Trị tâm động, nhưng suy xét cả đêm sau vẫn là cự tuyệt.Bọn họ lá gan không thể so Lâm Truyền, có thể tới U Châu đã là cố lấy lớn lao dũng khí, làm cho bọn họ mặc nợ đi làm buôn bán, vô luận như thế nào cũng không dám.Lâm An được đến hồi phục sau lắc lắc đầu, cùng Lâm Thanh Uyển cười nói: “Hai vị thiều gia cũng quá thành thật chút.”Lâm Thanh Uyển lại cười, “Thành thật cũng có thành thật chỗ tốt, tuy rằng tránh đến thiều, tài phú tích lũy đến chậm một chút, nhưng làm đến nơi đến chốn, tâm cũng an ổn.”Lâm An liền hỏi, “Cần phải tiêu nhân âm thầm giúp một tay bọn họ?”“Vậy không thú vị,” Lâm Thanh Uyển cười nói: “Chỉ đem tiền viện cái kia tiêu viện tử để lại cho bọn họ trụ, còn lại tuy bọn họ lăn lộn đi thôi.”Lâm An liền minh bạch Lâm Thanh Uyển ý tú, đây là không nhiều lầm thêm can thiệp, hắn đồng ý sau lại hội báo khởi mặt khác sự, “Truyền thiều gia cũng ở U Châu kiến biệt viện, chừng năm tiến đâu, trừ bỏ chính mình thương đội trụ, ngẫu nhiên cũng tiếp nhận từ Tô Châu tới thiều khách thương. Trong tộc thương đội cũng nhiều sẽ ở hắn nơi đó đặt chân, lần này trung thu thịn hội hắn tự mình tới, hôm nay sáng sớm đệ thiệp, ngại cần phải thấy hắn?”“Không cần, đã nhiều ngày ta sẽ triệu kiến trong thành phú thương, hắn cũng ở trong đó, đến lúc đó thấy chính là.”Lâm An liền thu trên tay thiệp, bắt đầu hội báo khởi mặt khác sự tới, “Cố Lạc cùng Lưu Hồ từ chúng ta nơi này mượn một bút bạc sau liền tiến Liêu Quốc, hiện giờ ở các bộ lạc thực xài được, ngại phân phó qua, chỉ là thời gian đoán, bọn họ chưa từng đem thảo nguyên thượng bộ lạc đều xâu chuỗi lên.”“Này không phải một sớm một chiều có thể làm thành sự,” Lâm Thanh Uyển nói: “Làm cho bọn họ trước làm, ta cũng không phải hiện tại liền phải xem thành quả.”“Chính là cô nãi nãi, chúng ta đối này hai người không chế cũng quá yếu, bọn họ cánh ngạnh, chỉ sợ liền không nghe chỉ huy.”Cố Lạc cùng Lưu Hồ là năm đó đi theo Giang Tam cùng Chúc Tuyên tề danh hán nô đầu lĩnh, chạy ra sau cùng nhau đầu phục Lâm Thanh Uyển.Ngay từ đầu bốn người đều là muồn tích lũy nhất định tài chính liền phải rời khỏi.Nhưng Giang Tam bởi vì Tiểu Thập duyên có muồn lưu tại Lâm Thanh Uyển bên người nghe sai, mà Chúc Tuyên không có hùng tâm

tráng chí, lại cùng Giang Tam cảm tình giáo hảo, Giang Tam một lưu lại, hắn liền cũng đi theo cùng nhau để lại. Mà Cố Lạc cùng Lưu Hồ lại vẫn như cũ quyết định rời đi làm một mình, bất quá bởi vì có Giang Tam duyên cớ, bọn họ liền lấy hết can đảm cùng Lâm Thanh Uyển vay tiền, tính toán đem sinh ý làm lớn một chút. Lâm Thanh Uyển đáp ứng rồi, thậm chí còn chủ động thêm tiền, không thu lợi tức, chỉ cần ba năm sau còn nàng là được, chỉ là có một cái yêu cầu. Nàng làm cho bọn họ đến thảo nguyên đi lên, tốt nhất đem sinh ý làm được mỗi một cái trong bộ lạc đi, chỉ cần thường thường cho bọn hắn truyền quay lại một ít tin tức liền hảo. Cố Lạc cùng Lưu Hồ lúc ấy đáp ứng rồi, nhưng hai bên cũng không có đối này làm thực nghiêm khắc giới hạn, cho nên đầu nửa năm hai người còn thực tích cực cấp Lâm An truyền lại tin tức, mặc kệ lớn nhỏ. Sau lại tin tức thiêu mà tinh, đến bây giờ, bất luận là tinh vẫn là tạp, dù sao hắn đã hồi lâu không thu đến, Cố Lạc cùng Lưu Hồ cấp lý do là bọn họ đi xa, tin tức truyền lại không tiện, cho nên sẽ chậm một chút. Nay hai người cùng Lâm gia không phải chủ тор quan hệ, Lâm An quản không đến bọn họ trên người, cũng chỉ có thể cách không biểu đạt một chút bất mãn thôi. Lúc này nhắc tới, đó là muôn cho cô nai nai quyết định, đối này hai người là nên nhẹ một ít, vẫn là trọng một ít? Lâm Thanh Uyển liền cười nói: “Bọn họ cùng các bộ lạc giao dịch thương phẩm cũng đều muốn từ chối chung nơi này ra, ta sẽ cùng với Võ thị lang đê, hiện tại bọn họ làm sự nên là Lý Phiên Viện phụ trách, cho nên người không cần lại cùng bọn họ tiếp xúc, sau này đều có Lý Phiên Viện phụ trách.” Lâm An trong lòng mừng thầm, bị hai người trễ nải tâm tình khá hơn nhiều. Cùng Lâm gia hợp tác, lấy cô nai nai nhân hậu tính cách cùng Lâm gia dày rộng gia phong, kia hai người tổng sẽ không có hại, nhưng đổi làm Lý Phiên Viện liền không giống nhau. Hừ, còn tưởng rằng ra Lương Quốc, bọn họ liền quản không đến bọn họ trên người? Lâm Thanh Uyển lại biết Cố Lạc cùng Lưu Hồ hơn phân nửa là ở thử, thử nàng hạn cuối, Lương Quốc hạn cuối, sau đó lại cân nhắc lợi hại. Mỗi người phải vì chính mình ích lợi suy xét, chính là nàng cũng không thể ngoại lệ, cho nên nàng chưa từng nghĩ tới làm Cố Lạc cùng Lưu Hồ nghe lời, bất quá là hợp tác. Bọn họ không được vậy đổi một cái, huống chi bọn họ Lý Phiên Viện ở Liêu Quốc cũng có chính mình tại mắt. Hiện tại hai nước quan hệ hoà bình, cho nên nàng không vội. Nhưng Cố Lạc bọn họ yêu cầu Lương Quốc thương phẩm đi đánh chính mình thương đội cơ sở, cấp nên là bọn họ. Lâm Thanh Uyển rũ mắt nghĩ nghĩ nói: “Đem Giang Tam cùng Chúc Tuyên điều tới, bọn họ đổi Liêu Quốc thực, lại tinh thông các bộ lạc ngôn ngữ, người đem hai người bồi dưỡng lên, về sau phân ra hai bộ tới giao cho bọn họ quản, từ bọn họ, bắt luận đi Liêu Quốc cũng hảo, liền ở U Châu cùng Vân Châu kinh doanh cũng thế, tóm lại làm cho bọn họ đem tin tức con đường xây lên tới.” “Bọn họ trung thành độ...” Lâm Thanh Uyển cười, “Tiểu Thập hiện tại ta bên

người làm việc, Giang Tam cùng Chúc Tuyên đi theo cũng có đã hơn một năm, đảo có thê tín nhiệm.”Lâm An thở dài nhẹ nhõm một hơi, đồng ý chuyện này.Chờ đem này đó chuyện quan trọng an bài hảo, Lâm Thanh Uyển liền duỗi một cái lười eo, thấy bên ngoài hoàng hôn sắp sửa biến mất, liền đóng bế nhức mỏi đôi mắt, ra bên ngoài mà đi.Bạch Phong phùng một mâm hàn dưa lại đây, cười nói: “Cô nãi nãi ngài xem, đây là Tây Vực một cái thương nhân mang đến, ta nhìn hảo khiếu cho người mua đã trả lại, ngài ăn giải giải nhiệt.”Lâm Thanh Uyển cầm lấy một mảnh, cười nói: “Đêm nay chúng ta không ở trong phủ dùng cơm, đi ra ngoài ăn, nghe nói hiện tại U Châu buổi tối cũng thực náo nhiệt, các người cũng đi ra ngoài đi dạo.”Không có nữ hài là không thích đi dạo phố, Bạch Phong cao hứng lên, bắt đầu bẻ ngón tay tính hôm nay buổi tối muốn đi ra ngoài mua cái gì đồ vật.Lâm Thanh Uyển nhìn bật cười, làm nàng đi lấy mũ có rèm tới cắp nàng mang lên.U Châu trong thành gần có một nửa bá tánh nhận được nàng, mỗi lần đi ra ngoài đều bị vây xem, cho nên vẫn là mang lên mũ có rèm hảo.Bạch Phong liền thuận tay cắp Dịch Hàn cũng mang theo đinh đầu túi, “Chỉ cô nãi nãi mang, Dịch đại ca không mang cũng vô dụng a, đại gia vừa nhìn thấy hắn liền biết cô nãi nãi ở.”Lâm Thanh Uyển tưởng tượng cũng là, cười làm Dịch Hàn cũng mang lên.Lần này bọn họ đi ra ngoài mang người không nhiều lắm, ba cái nha đầu, năm cái hộ vệ thôi.Lúc này mới U Châu là thực bình thường, so nàng mang nhiều chỗ nào cũng có.Dịch Hàn tuy rằng mới hồi U Châu bất quá mười ngày tả hữu, lại đối nơi này phô lớn ngõ nhỏ thực thật sự, thực mau liền mang Lâm Thanh Uyển tìm được một cái quán ven đường ngồi xuống.Dịch Hàn nói: “Nhà hắn bò cạp dê cùng nướng bánh làm được thực không tồi, cô nãi nãi có lẽ thích ăn.”Nhân không xác định Lâm Thanh Uyển hay không thích ăn, hắn chỉ cần hai phần, trước cho các nàng hưởng qua.Lâm Thanh Uyển ném ném, hơi hơi nhường mày, học chung quanh người bộ dáng đem nướng bánh xé nát phao canh thịt dê, ăn một ngụm sau gật đầu nói: “Đích xác không tồi.”Dịch Hàn cười, lúc này mới phát tay làm lão bản mỗi người tới một phần.Bạch Phong cùng Bạch Đường lại có chút ăn không quen, âm thầm líu lưỡi nói: “Ngày thường cô nãi nãi ăn thật sự đậm, không nghĩ tới cũng thích ăn như vậy huân đồ vật.”Ở chỗ này ăn một đốn bò cạp dê, Lâm Thanh Uyển lại theo đi xuống dưới một đoạn đường, sau đó lại mua cái lừa thịt lửa đốt, nhìn nhu nhược Tiểu Thập có lẽ là bởi vì ở Liêu doanh đãi quá, cũng thực thích ăn.Bạch Phong cùng Bạch Đường liền yên lặng quyết định sau khi trở về nhất định phải cấp cô nãi nãi nhiều thượng chút trái cây, quang ăn thịt không ăn chay sao được?Đang nghĩ ngợi tới, Lâm Thanh Uyển liền dẫn bọn hắn bước chân vừa chuyển, muốn đi bên cạnh một nhà tửu lâu ăn đồ chay.Bạch Phong cùng Bạch Đường:Nhân tài muốn vào đi, một cái trên vai treo hầu bao phụ nhân liền từ ra tới, nghênh diện thấy bọn họ này đoàn người liền sau này

một lui, muôn cho bọn họ đi vào trước.Nhưng nàng xoay chuyển ánh mắt nhìn đến Bạch Phong liền hơi hơi sững sốt, lại đi xem bị vây quanh ở giữa mang theo màu trắng mũ có rèm nử tử, nhất thời có chút do dự.Đồng dạng mang theo mũ Dịch Hàn cách lụa mỏng xanh quét nàng liếc mắt một cái, bước chân hơi đốn, sau đó đi nhanh hai bước đi đến Lâm Thanh Uyển bên cạnh thì thầm nói: “Cô nãi nãi, là cũ thúc.”Lâm Thanh Uyển quay đầu nhìn lại, liền cùng phụ nhân ánh mắt đối thương. Phụ nhân thấy Lâm Thanh Uyển nhìn qua, này liền tiến lên hai bước, đang muốn quỳ xuống hành lễ, nghĩ đến nàng mang theo mũ có rèm, hiển nhiên là không nghĩ người nhận ra, liền có chút do dự lên.Lâm Thanh Uyển cũng nhận ra nàng, hơi hơi mỉm cười, tiến lên hai bước đỡ lấy tay nàng, cười nói: “Phu nhân không bằng lên lâu một tự?”Phụ nhân liên tục gật đầu, có chút câu thúc đi theo Lâm Thanh Uyển lên lâu, đài vào ghé lô nàng liền phải quỳ xuống hành lễ, Lâm Thanh Uyển vội vàng đỡ lấy nàng, không làm nàng quỳ xuống, “Cát Thảo phu nhân, mau đừng như vậy, ngài như thế nào lại ở chỗ này?”Phụ nhân đúng là Cát Thảo, nàng so hơn một năm trước nhìn còn muôn tuổi trẻ hai phân, thấy Lâm Thanh Uyển gõ xuống mũ có rèm liền nhịn không được cười nói: “Ta tới cấp tiệm cơm đưa dược liệu, bọn họ yêu cầu chúng ta dược liệu tới làm dược thiện. Nghe nói quận chúa tới, ta cùng Lan Na vẫn luôn muôn đi bái kiến quận chúa, nhưng lại sợ quấy rầy đến ngài, cho nên vẫn luôn không dám tiến đến.”

Chương 513: Tranh thủ

Cát Thảo một nhà ngụ lại U Châu thành, có Lâm Thanh Uyển che chở, liền tính Liêu Quốc bên kia còn có người cát giận Lan Na, cũng không dám lướt qua Lương Quốc làm cái gì.Bọn họ hiện trụ phòng ở là Lâm Thanh Uyển mua đưa bọn họ, nàng trước khi đi còn tặng bọn họ một bút bạc, không nhiều lăm, chỉ đủ bọn họ ngăn hạn vô ưu sinh hoạt mà thôi.Cho nên bọn họ tổng phải làm chút sự tình tới duy trì sinh kế.Cát Thảo là không nghĩ chính mình tôn tử lại tòng quân đánh giặc, nghe nói Lương Quốc cũng tiếp nhận bọn họ người Khiết Đan khoa cử, liền lập chí muốn đưa tôn tử đi đọc sách.Mà đọc sách yêu cầu tiêu phí đại lượng tiền tài.Bọn họ sẽ chỉ ở thảo nguyên thượng dưỡng dưỡng mã chăn dê, đối với trong thành sinh sống giải đến không nhiều lăm, ngay từ đầu Cát Thảo là mang theo Lan Na cùng con dâu Nữ Khê cho người ta giặt đồ kiêm điểm vất vả tiền, sau lại dựa vào chợ chung, các nàng bắt đầu đến thảo nguyên thượng chọn dương bán trao tay cấp trong thành thực phiến.Lại sau lại bởi vì các nàng dương hảo, liên thành trung tử lâu đều cùng các nàng bàn bạc.Trừ bỏ phiến dương, các nàng còn sẽ thu chút hàng da cùng dược liệu, hàng da phần lớn là bán trao tay cấp khách thương, dược liệu tắc phần lớn bị địa phương hiệu thuốc cùng tử lâu thu.Bởi vì tới U Châu người càng ngày càng nhiều, thả rất nhiều đều rất có tiền, bởi vậy ăn thượng cũng bỏ được tiêu dùng, các loại các nàng chưa từng nghe thấy, chưa từng nhìn thấy đồ ăn đều xuất hiện, trong đó liền có không ít yêu cầu dùng đến dược liệu.Cho nên phong lan các nàng sinh ý cũng càng làm càng lớn, nhật tử đảo so thượng phu cùng nhi tử ở khi quá đến còn muốn hảo.Cho nên tái kiến Lâm Thanh Uyển, trong lòng cuối cùng một tia chú ý cũng tiêu tán.Nàng tất cung tất kính cấp Lâm Thanh Uyển hành lễ, sau đó trả lời một ít vấn đề, từ thuê phòng rời khỏi tới khi liền đem tiền trao.Dịch Hàn trở về hội báo khi Lâm Thanh Uyển vi lắng, sau đó cười nói: “Nếu như thế, chúng ta đây hôm nay liền ăn không trả tiền một đốn.”Ăn xong thức ăn chay, Lâm Thanh Uyển liền dựa ở phía trước cửa sổ xem phía dưới ngọn đèn dầu phồn thịnh, mặc dù là ban đêm, U Châu thành cũng náo nhiệt không thôi.Ghế lô môn bị gõ vang, Dịch Hàn đi mở cửa, thấy ngoài cửa người hơi hoi sảng sốt, vội vàng hành lễ nói: “Tù tướng

quân.” Từ Liêm ha ha cười, nhìn quay đầu Lâm Thanh Uyển nhạc nói: “Ta vừa thấy ngươi bên ngoài hộ vệ liền cảm thấy quen mắt, cẩn thận tưởng tượng, liền đoán là ngươi đã đến rồi.” Hắn thấy đặt ở một bên mõ có rèm, cười tủm tỉm nói: “Cảm y dã hành có ý tú gì, quận chúa nên thửa lúc ấy lại thêm danh vọng mới là a.” “Ta sợ bị người dẩm bẹp.” Lần trước chính là thật vất vả mới từ chợ chung thoát thân ra tối.“Bọn họ sao bỏ được?” Từ Liêm cười tủm tỉm tiến lên, Lâm Thanh Uyển liền nghiêng người thỉnh hắn ngồi xuống, lúc này mới hỏi: “Ngài khi nào đến U Châu?” Phía trước Từ Liêm đi Vân Châu tuần tra, cho nên Lâm Thanh Uyển chỉ thấy được Tô Chương.“Hôm nay chặng vạng mới đến, thác quận chúa phúc, hiện giờ trong thành tầu lâu san sát, tùy tiện xách ra một cái đầu bếp tới đều so với ta gia hảo, cho nên liền ra tối dùng cơm.” Từ Liêm tiếc hận nói: “Chính là đáng tiếc, đầu bếp nhiều, này đồ ăn cũng quý, trước kia một lượng bạc tử là có thể tại đây con phố thượng muôn ăn cái gì liền ăn cái gì, 500 tiền cũng có thể dùng thịt dê đem bụng lấp đầy, hiện tại sao...” Lâm Thanh Uyển lắc đầu bật cười, hỏi: “Từ tướng quân còn để ý về điểm này tiền trinh?”“Đối quận chúa tới nói có lẽ là tiền trinh, đối ta này nghèo túng quân tới nói chính là đồng tiền lớn, ngài không biết, ta thuộc hạ dường đám kia nhãi ranh có bao nhiêu có thể ăn.” Lâm Thanh Uyển minh bạch, vị này đêm nay là tới khóc than, đến, lần trước mới tiến đi Tô Chương, hiện lại tới nữa cái Từ Liêm.Nàng nheo lại đôi mắt, cười tủm tỉm nói: “Đông Bắc quân đều có triều đình dưỡng, Hộ Bộ nếu là cấp thuế ruộng không đủ, Từ tướng quân chỉ lo thượng thư, ta nhất định phụ chiết thế ngài cùng bệ hạ cầu tình.” Từ Liêm trừu trừu khoe miệng.Các quân bởi vì quân lương cùng các loại quân phí vẫn đè chưa bao giờ đình chỉ quá cùng Hộ Bộ khắc khẩu.Đừng nhìn đánh giặc khi Hộ Bộ rất hào phóng, khắp thiên hạ thế bọn họ trù bị lương thảo, không đánh giặc khi đó chính là cái vắt cổ chày ra nước, hận không thể bọn họ binh lính đều không ăn không uống, càng đừng nói quân lương, đó là có thể chém liền chém, không thể chém cũng khát nợ.Từ Liêm mỗi lần về kinh đô sẽ cùng Hộ Bộ người cãi nhau, chẳng lẽ có thể đem quân phí sǎo xuống dưới? Hai bên da đều dày, bất quá là lệ hành một chuyện thôi.Hắn không tin Lâm Thanh Uyển phụ chiết liền hữu dụng, bất quá là không đau không ngứa nói một tiếng thôi.Hắn ai ai nhìn Lâm Thanh Uyển, nhắc nhở nói: “Lâm quận chúa, bốn năm sau Lý Phiên Viện ban phát lộ dẫn tư cách mãn, đến lúc đó...” Lâm Thanh Uyển liền biết hắn đánh chính là cái này chủ ý, vội vàng nói: “Đến lúc đó tướng quân lại cùng Hộ Bộ đi nói, ta tưởng bệ hạ thương tiếc Đông Bắc quân, có lẽ càng hướng vào đem việc này giao cho ngươi tới làm.” Hơn một năm trước, chợ chung vừa mới bắt đầu trù bị khi, Từ Liêm là không thể nào để ý này lộ dẫn ban phát tư cách, cho nên tranh cũng chưa tranh một chút, mà Hộ Bộ còn lại là vì khen thưởng Lâm Thanh Uyển, ngượng ngùng cùng nàng tranh.Kia tất cả đều là ở bọn họ không nghĩ

tới chợ chung sẽ như vậy rực rõ dưới tình huống.Bọn họ nếu là biết, nào còn cố cái gì tình nghĩa a, khen thưởng a.Còn có bốn năm mới một lần nữa ban phát tư cách chứng, nhưng Hộ Bộ đã ở vận chuyển, hiện tại chợ chung liền ở Tù Liêm mí mắt phía dưới, mà bọn họ Đông Bắc quân tuy có một trương lộ dẫn, cũng ở làm buôn bán cấp trong quân tướng sĩ tránh điểm tiêu vặt, nhưng thật sự là không đủ a.Cho nên hắn cũng theo dõi tiếp theo lộ dẫn ban phát tư cách.Tù Liêm thở dài nói: “Bệ hạ tuy thương tiếc Đông Bắc quân, nhưng cũng không hảo làm được quá rõ ràng, nếu là quận chúa chịu duy trì ta Đông Bắc quân liền không giống nhau, chợ chung dù sao cũng là người Lý Phiên Viện ở quản hạt.”Tù Liêm ý có điều chỉ nói: “Trên cơ bản này lộ dẫn chính là chúng ta tam phuong thay phiên, đãi ta chờ luân quá liền lại đến phiên người Lý Phiên Viện, nhưng nếu là khi đó Hộ Bộ dựa vào quyền đại thế trọng...”Đây là nói, Hộ Bộ sẽ cùng Lý Phiên Viện đoạt.Lâm Thanh Uyển liền cười tủm tỉm nói: “Này thật là cái nan đề, chúng ta đây chờ bốn năm sau định ra ban phát bộ môn, liền cùng bệ hạ đề nghị định ra chương trình, tương lai nên đến phiên Hộ Bộ chính là Hộ Bộ, Đông Bắc quân đó là Đông Bắc quân, Lý Phiên Viện đó là Lý Phiên Viện, như thế nào?”Này vẫn là làm hắn đi cùng Hộ Bộ đoạt, sau đó định trình tự.Tù Liêm trùu khoe miệng nói: “Quận chúa hảo tàn nhẫn tâm a, chúng ta tốt xấu đồng sinh cộng tử quá.”Lâm Thanh Uyển trên mặt liền trịnh trọng hai phân, nói: “Đúng là bởi vậy, ta mới càng hy vọng Từ tướng quân lui ra phía sau một bước, làm Hộ Bộ trước tới.”Nàng chỉ phía dưới náo nhiệt nói: “Hiện tại nhìn chợ chung là phồn hoa tựa cẩm, nhưng trong đó vẫn đề cũng không ít, chúng ta Lý Phiên Viện mỗi tháng thu thập đến vẫn đề liền có thể chất đầy trên bàn, mấy vẫn đề này không chỉ có yêu cầu Lý Phiên Viện tối giải quyết, cũng yêu cầu Hộ Bộ duy trì.”“Mà chờ đến đổi mới lộ dẫn, mấy vẫn đề này chỉ biết càng nhiều, hiện giờ chúng ta chưa từng đổi mới quá, ai cũng không biết sẽ xuất hiện cái gì vẫn đề, không đều là vượt cục đá qua sông?” Lâm Thanh Uyển nói: “Nhưng ta Lý Phiên Viện cùng Hộ Bộ đều từng có hà kinh nghiệm, liền tính sờ không được cục đá, sẽ té nhào, nhưng số lần cũng sẽ không quá nhiều, té ngã cũng sẽ không ngã đến quá thảm, bò dậy còn có thể ổn được. Nhưng Đông Bắc quân lại không có quản lý thị trường cùng kinh tế kinh nghiệm, Từ tướng quân, một khi các người xuất hiện vẫn đề, có khả năng sẽ sử toàn bộ chợ chung tan vỡ.”Chợ chung toàn bộ cơ sở đó là này đó khách thương, mà khách thương nhóm lại đều là muộn bắt đến lộ dẫn mới có thể tới, mặt sau ban phát lộ dẫn Lâm Thanh Uyển không có nhất nhát hỏi đến, lại cũng cấp Lý Phiên Viện ra lệnh, có rõ ràng danh dự bất lương khách thương bất luận ra bao nhiêu tiền đều là lấy không được.Càng đừng nói nhóm đầu tiên bắt được lộ dẫn khách thương đều là Thượng Minh Kiệt nhất nhất phân biệt ra tới, này một đám đều là danh dự cực hảo, đối Đại Lương cực kỳ trung tâm, thả hướng thiện thương

nhân.Bọn họ cũng là duy nhất một đám vừa không dùng hướng triều đình giao nộp tiền thuế chấp cùng mua sắm lộ dẫn phí dụng liên có thể bắt được lộ dẫn thương nhận.Đúng là bởi vì có bọn họ tồn tại, chợ chung hiện tại phát triển mới có thể như vậy khỏe mạnh.Tuy là như thế, chợ chung trung cũng có không ít vấn đề.Lộ dẫn 5 năm một đôi, đến lúc đó này phê khách thương khẳng định sẽ bị đổi đi không ít người, tân tiến vào người ai cũng không biết làm người như thế nào, kinh thương thủ đoạn lại như thế nào.Nhưng Hộ Bộ hàng năm cùng này đó thương nhân giao tiếp, đều có ứng phó bọn họ biện pháp, Đông Bắc quân lại không giống nhau.Cho nên Lâm Thanh Uyển kỳ thật là càng hướng vào đợt thứ hai từ Hộ Bộ tới.Nàng nói: “Đại Hộ Bộ luân quá, đến lúc đó Lý Phiên Viện sẽ cùng Hộ Bộ căn cứ tình huống chế định một bộ quy tắc, đến phiên các người Đông Bắc quân khi, chỉ cần chiêu quy tắc tới, kia liền sẽ không xuất hiện quá lớn vấn đề.”Từ Liêm nhíu mày, “Kia đến chín năm lúc sau.”Lâm Thanh Uyển liền cười, “Chợ chung chính là kế hoạch trăm năm, chín năm mà thôi, tướng quân hà tất nóng vội?”Từ Liêm nhấp nháp miệng không nói chuyện, kỳ thật hắn càng để ý chính là, Hộ Bộ cùng Lý Phiên Viện liên thủ định hảo quy tắc, kia bọn họ lộ dẫn cấp cho ai, không cấp cho ai, chẳng phải là không sai biệt lắm cố định hảo?Bọn họ Đông Bắc quân có thể lựa chọn phạm vi càng nhỏ.Lâm Thanh Uyển tự nhiên cũng biết Từ Liêm để ý điểm này, nhưng ở điểm này, hai bên ích lợi là tương bội, nàng không hảo nói nhiều, chỉ có thể ý có điều chỉ nói: “Tướng quân không nên chỉ đem chợ chung cho rằng Đông Bắc biên cảnh mậu dịch, càng nên biết đây là hạng nhất quốc sách, bên trong liên lụy Lương Quốc cùng Liêu Quốc quan hệ căn cơ, Lý Phiên Viện là từ quốc gia ích lợi xuất phát, cũng sẽ giục Hộ Bộ như thế. Chế định quy tắc là vì làm chợ chung càng khỏe mạnh, càng dài lâu.”Từ Liêm cúi đầu trầm mặc hồi lâu, sau đó ngẩng đầu cười nói: “Ta minh bạch quận chúa sở lụ, ta Từ Liêm cũng không phải chỉ xem trước mắt ích lợi người, tự nhiên này đây quốc gia làm trọng, nhưng chín năm sau...”Hắn sâu kín thở dài nói: “Khi đó ta chỉ sợ đã không ở trong quân...”Lâm Thanh Uyển vi lăng, thấy hắn tóc mai đều nhiễm bạch sương, lúc này mới phát hiện hắn đích xác đã già rồi, nàng nhịn không được ngơ ngẩn, nửa ngày không nói lời nào.Từ Liêm thấy nàng như vậy, nhịn không được ha ha cười nói: “Ngươi thương tâm cái gì, ta tuy không ở, lại còn có ngươi đâu, này chợ chung là tâm huyết của ngươi, có ngươi ở, bất luận Hộ Bộ, vẫn là Đông Bắc quân, chỉ sợ đều đẹp hư không được nó.”Lâm Thanh Uyển nhấp nháp miệng không nói chuyện.Từ Liêm thấy nàng ngược lại so với chính mình còn để ý bộ dáng, nhịn không được lắc đầu bật cười, rốt cuộc còn trẻ a, bất quá là già đi mà thôi.Từ Liêm cũng không là nhẹ giọng từ bỏ người, hắn sau khi trở về liền bắt đầu tòng quân trung chọn lựa với kinh tế thượng tương đối có thiên phú tướng sĩ ra tới.Hừ, khinh thường bọn họ Đông Bắc quân sẽ không quản người, quản kinh tế

sao?Ta càng muốn thử một lần, bốn năm sau nói cái gì cũng muốn tranh một tranh, bằng không chín năm sau, ai biết Lương Quốc cùng Liêu Quốc có phải hay không còn như hiện tại giống nhau hoà bình?Vạn nhất lại đánh nhau rồi đâu?Kia hắn không được bạch đợi.Lâm Thanh Uyển nghe nói hắn động tĩnh sau cũng không nhúng tay, đây là Đông Bắc quân cùng Hộ Bộ sân nhà, bọn họ Lý Phiên Viện xem diễn liền hảo.

Chương 514: Thịnh hội

Mười lăm tháng tám sáng sớm, Tô Chuong liền phái ra một doanh binh lính duy trì trật tự, chợ chung trong ngoài đều có tuần tra cùng duy trì trị an người, ngay cả trong thành cũng điều một đội nhân mã qua đi.Tuy rằng hiện tại hai nước thiết lập quan hệ ngoại giao, nhưng ai biết Liêu Quốc trong lòng nghĩ như thế nào, cho nên nên có phòng bị vẫn là phải có.Thả nhiều người như vậy, cũng yêu cầu an bảo.Lần này thịnh hội tới khách thương rất nhiều, từ buổi sáng bắt đầu liền náo nhiệt lên.Lâm Thanh Uyển cùng Võ thị lang tuy đã tham dự quá thương hội, đổi lấy được lộ dẫn khách thương đại khái có cái ấn tượng, nhưng này ba ngày vẫn là muôn nhất xem qua bọn họ thiết lập tại chợ chung trung quầy hàng, lấy sưu tập đến cũng đủ tin tức.Cũng muôn nhìn một chút Liêu Quốc bên kia sức mua cùng xuất khẩu thương phẩm năng lực.Liêu Quốc bên kia trừ bỏ thương nhân, chính yếu giao dịch đối tượng chính là các bộ lạc, bọn họ sẽ tổ kiến chính mình thương đội, mang lên trong bộ lạc hàng hóa tới giao dịch.So sánh với liêu thương, Lâm Thanh Uyển càng thích cùng này đó bộ lạc liên hệ.Bởi vì Liêu Quốc thể chế nguyên nhân, mỗi lần đánh giặc đều là từ các bộ lạc bộ binh binh lính, bị phái hướng chợ chung Lý Phiên Viện phiên dịch nhóm được mệnh lệnh, mỗi người đều tận lực cùng này đó bộ lạc người phụ trách đáp thương lời nói, tốt nhất có thể thế bọn họ cùng Đại Lương bên này khách thương thành lập khởi lâu dài hữu hảo hợp tác quan hệ.Tự nhiên, Liêu Quốc bên kia động tác cũng không ngừng, đồng dạng muôn dò hỏi Lương Quốc tin tức.Trước kia không cơ hội thời điểm, Ôn Địch Hãn sáng tạo cơ hội đều phải hướng Giang Nam phái trú nhân thủ, huống chi hiện tại bọn họ đồng dạng có được trời ưu ái ưu thế.Lâm Thanh Uyển cùng Võ thị lang có thể làm, cũng chỉ là làm người nhiều hơn chú ý, liền cùng Liêu Quốc không có khả năng đưa bọn họ thẩm thấu tiến các bộ lạc người đều bắt lấy giống nhau, bọn họ cũng không có khả năng thanh rót sở hữu phái hướng Lương Quốc cái định.Đánh cờ, bất quá là so ai càng tốt hơn.Tân đế hiển nhiên cũng biết điểm này, bởi vậy năm nay từ Hình Bộ cùng cầm quân trung điều chức lại đây hơn mười người, không chỉ có đem Lý Phiên Viện thiếu viên toàn bộ thượng, còn nhiều ra mấy cái nhân viên ngoài biên chế.Lâm Thanh

Uyển chỉ có thể cùng Lại Bộ xin khai vài cái chức vị, lén lút đem người phái hướng U Châu cùng Vân Châu.Trung thu thịnh hội, Lương Quốc bên này treo lên vài bài hoa đăng, thiên tối sầm liền điểm thượng, chiếu đèn người trên mặt cũng là đỏ rực, phá lệ đẹp;Mà một phố chi cách, tám mảnh ngoại Liêu Quốc lại là tung đồng lửa trại, chạy dài đi ra ngoài, liếc mắt một cái đều nhìn không tới biên.Những cái đó nhìn không thấy trong bóng đêm đó là bọn họ lều trại, lúc này chính đóng quân ở trên cỏ.Liêu Quốc bên kia đồng dạng phái binh lính tới duy trì trật tự, lần này các bộ lạc cũng mang đến binh sĩ, cho nên bọn họ an bảo áp lực so Lương Quốc bên này nhưng lớn hơn.Đặc biệt là ở bọn họ uống xong rượu lúc sau.Vừa tiến vào ban đêm, đại gia liền làm ấm ỉ lên, còn có người vây quanh lửa trại, hoặc ngồi ở túu lâu nói sinh ý, nhưng càng nhiều người là ước thượng sinh ý đồng bọn cùng nhau đi ra ngoài xem đèn giải đố hoặc đi Liêu Quốc lửa trại đôi khiêu vũ uống rượu.Lâm Thanh Uyển cùng Võ thị lang cũng không có lên phố, nhưng cũng không rời đi chợ chung, mà liền ở chợ chung giam ngài.Võ thị lang thấy Lâm Thanh Uyển chính chống đầu ở trên bàn nhấp mắt dưỡng thần, liên biết nàng là mệt mỏi, rốt cuộc nàng hôm nay thấy không ít người.Võ thị lang nghĩ nghĩ thấp giọng nói: “Đại nhân không bằng đi về trước nghỉ ngơi, đêm nay ta nhìn chăm chằm, đêm mai đổi ngài.”Lâm Thanh Uyển lắc đầu nói: “Đêm nay đặc biệt quan trọng, tới người cũng nhiều, ta cùng với người cùng nhau đi, ngày mai buổi tối người lại một mình trực ban, hậu thiêng buổi tối đến lượt ta.”Nàng giọng nói mới lạc, liền có vội vã tới rồi cấp dưới hội báo nói: “Đại nhân, trước phò có người đánh nhau rồi.”“Nhưng có người đi xử lý?”“Đã qua, nhưng nghe nói Liêu Quốc sứ thần liền ở kia một mảnh, động thủ chính là hai cái Liêu Quốc bộ lạc, nháo đến rất đại, chỉ sợ lan đến gần quanh thân.”Lâm Thanh Uyển nhíu mày, “Nếu đều là Liêu Quốc người, chúng ta liền không hảo quản quá nhiều...”Giọng nói mới lạc, liền lại có tiến vào hội báo, “Đại nhân, trước phò kia một mảnh nháo đến quá hung, Thái Nguyên Lý lão gia cùng Hà Trung Thôi lão gia cũng đều động thủ, hiện giờ đang ở kia một mảnh hỗn chiến đâu.”Lâm Thanh Uyển thái dương nhảy nhảy, hỏi: “Bọn họ đi theo trộn lẫn cái gì? Phía trước thương hội thượng không phải đã dặn dò quá không được gây chuyện sao?”“Nói là có Liêu nhân đem nóng bồng canh thịt dê bát tới rồi Thôi công tử trên mặt, Lý gia cùng Thôi gia đang ở nói sinh ý, thấy thế liền răn dạy Liêu nhân vài câu, bọn họ liền đánh nhau rồi.”Lâm Thanh Uyển: Xem, đây là bọn họ không thể không lưu lại trực ban nguyên nhân.Đoàn người đuổi tới trước phò khi, bọn họ đã đánh đến không sai biệt lắm, không, hẳn là bị tách ra đến không sai biệt lắm.Lương Quốc binh lính ngăn đón Thôi gia cùng người của Lý gia, Liêu Quốc bên kia binh lính này túm bọn họ Liêu Quốc người, Liêu Quốc sứ thần chính đầy mặt đỏ bừng đứng ở trung gian răn dạy.Vì này lúc ấy vừa vặn liền ở

chung quanh, động tĩnh nháo đến quá lớn, chạy tới khi tú phuơng chính đánh tới kịch liệt chổ, Liêu nhận không hô là Liêu nhân, hai cái bộ lạc người muốn đánh lộn, còn muốn phòng bị Thôi Lý hai nhà gia đình vây ầu, thế nhưng còn có thể đem Thôi Lý hai nhà người đánh đến mặt mũi bầm dập, chính mình ngược lại không chịu nhiều ít thương.Lâm Thanh Uyển & Võ thị lang:Hai người hận sắt không thành thép trùng mắt nhìn Thôi lão gia cùng Lý lão gia liếc mắt một cái, đón nhận Liêu Quốc sứ thần.Việc này chủ yếu mâu thuẫn ở Liêu Quốc hai cái bộ lạc gian, bọn họ cùng Thôi Lý hai nhà mâu thuẫn đảo không nan giải quyết, nói lời xin lỗi, lại ý tứ ý tứ bồi chút tiền liền hảo.Đè nặng Liêu Quốc hai cái bộ lạc xin lỗi, Lâm Thanh Uyển liền đem Thôi Lý hai nhà người lãnh đi rồi, cũng may việc này cũng không có lan đến gần phụ cận bá tánh.Nga, ba cái bán hàng rong quán bị tạp, bất quá Lâm Thanh Uyển đã thế bọn họ bắt được đại ngạch bồi thường, bọn họ có thể thu thập hảo đi dạo phố.Này phạt đến mới có chút tàn nhẫn, Thôi Lý hai nhà còn bãi, bọn họ không kém tiền, Liêu Quốc hai cái bộ lạc lại thịt đau thật sự.Bọn họ rất muốn phản đối, nhưng ba cái bán hàng rong, trong đó hai cái là bọn họ Liêu nhân, tưởng nói Lâm Thanh Uyển làm việc thiên tư đều không được, thả bọn họ đại nhân liên tiếp ở một bên bắn tên trộm.Bọn họ cũng sợ mất đi tiền vào chợ chung tư cách, liền yên lặng mà đào bắc thanh toán.Cái này hảo, hai bên gia trưởng lãnh từng người người trở về, kết quả Lâm Thanh Uyển cùng Võ thị lang mới đi đến chợ chung người gác công khâu, còn không có tới kịp đi vào đâu, lại có người tới báo, có người ném quý trọng thương phẩm, binh lính đã chạy đến, bởi vì số tiền phạm tội trọng đại, Trịnh thứ sử đã trước một bước đi.Lâm Thanh Uyển cùng Võ thị lang còn không có tới kịp tùng hạ kia khâu khí, người nọ lại bẩm: “Nhưng kể từ đó, Trịnh thứ sử chính xử lý kia hạng tranh cãi liền không ai quản, phía trước mới không sai biệt lầm khuyên tốt hai phuơng người lại mau đánh nhau rồi.”Lâm Thanh Uyển nhìn Võ thị lang liếc mắt một cái, trước một bước mở miệng nói: “Võ thị lang đi xem đi.”Quan đại một bậc áp người chết, Võ thị lang yên lặng mà nuốt xuống đến bên miệng nói, xoay người đi.Trịnh thứ sử muôn thật sự mau xử lý tốt, như thế nào sẽ lâm thời chạy tới tiếp nhận trộm cướp án?Khẳng định là không xử lý tốt, thả còn khó giải quyết thật sự, ai, xem ra đêm nay thật sự vô pháp ngủ.Ba vị trưởng quan vội nửa buổi tối, mãi cho đến giờ Tý, các du khách ăn uống no đủ, đám người dần dần tan về nhà, còn có dứt khoát liền nằm ngã vào trên cỏ màn trời chiếu đất, liền bầu trời sao trời ngủ, ba người lúc này mới giải thoát ra tối.Lâm Thanh Uyển cấp chính mình rót một ly trà, nhuận đỡ khát, lúc này mới cùng Trịnh thứ sử cùng Võ thị lang vẫy vẫy tay, xoay người đi rồi, lại là liền một câu hàn huyên cũng không có.Hai vị đại nhân cũng không nói nữa, yên lặng mà hành lễ liền bò lên trên nhà mình xe ngựa trở về.Chờ trở lại Lâm phủ, Lâm Thanh Uyển rửa mặt qua đi mới cảm thấy

sống lại đây, nàng mí mắt trầm trọng, yên lặng mà bò lên trên giường ngủ.Ngày hôm sau tỉnh lại khi thiên tài hơi lợng, nàng nở nở lực, từ trên giường bò lên.Lúc này, du khách cùng khách thương nhóm còn đang trong giấc mộng, Lâm Thanh Uyển cũng đã cùng Võ thị lang bắt đầu tính khởi tối hôm qua thành giao lượng cập kim ngạch.Võ thị lang tương đối đáng thương, hôm nay buổi tối hăn muốn trực ban, cũng may đêm qua mọi người đã có chút kinh nghiệm, đã không cần mỗi lần sự cố hăn đều tự mình chạy tới.Mà cũng bởi vì có trước cả đêm giết gà dọa khỉ, hôm nay buổi tối phân tranh cũng muốn thiêu chút, nhưng cũng càng thêm náo nhiệt là được.Lâm Thanh Uyển luân ngày thứ ba, Trịnh thứ sử cũng đi theo luân một ngày, ba người thay phiên thay ca, xem như đêm này năm ngày thịnh hội có nhin qua.Lần này U Châu trong ngoài bá tánh, khách thương cùng các du khách nhưng thật ra vừa lòng, Lâm Thanh Uyển cùng chư vị đại nhân cập tuần tra các binh lính lại mệt đên không nhẹ.Lâm Thanh Uyển liền từ khách thương thượng công hiếu kính gạt ra một nửa tới ủy lạo mọi người, cầm tiền, đại gia tâm tình lúc này mới hảo chút.Cùng Hộ Bộ xuống nông thôn có đặc biệt băng kính cùng thanh kính giống nhau, Lâm Thanh Uyển bọn họ cũng là có hiếu kính, tất cả đều là các đại khách thương nhóm mỗi năm cấp.Nàng nhưng thật ra có tâm không cản, nhưng còn không có dũng khí có thể đối kháng toàn bộ triều đình.Bất quá lại cũng lập hạ quy củ, thu được hiếu kính nhập vào của công trung, dựa theo phẩm cấp, lao động nhiều ít đều phân đi xuống.Nàng lấy đèn nhiều nhất, Võ thị lang thứ chi, nhỏ đến một cái thư ký viên đều có thể phân đến bạc.Lúc này đây Lâm Thanh Uyển phân ra đi một nửa hiếu kính, lại đem chính mình đều bình quán đi xuống cấp mọi người, Võ thị lang dưới người bắt được tiền liền cùng chua gạt ra đi không sai biệt lầm giống nhau, bởi vậy mọi người đều không ý kiến.Duy nhất bị bạc đai Võ thị lang thấy Lâm Thanh Uyển xu không muốn, càng sẽ không có ý kiến.Huống chi, quận chúa đã lộ ra, tương lai vị trí này hơn phân nửa muốn giao cho trên tay hăn, nàng đây là cho hăn làm mău đâu.Tình nguyện chính mình ăn một ít tiều mệt, cũng đừng làm cho phía dưới người thiệt thòi lớn.Lúc này đây thịnh hội qua đi, Lâm Thanh Uyển cùng Võ thị lang đem chợ chung trung bại lộ ra tới vấn đề nhất nhát bày ra ra tới, sau đó đang tìm cầu giải quyết chi đạo, rất nhiều sự tình còn muốn cùng Liêu Quốc bên kia thương nghị.Vì thế, mỗi ngày không phải bọn họ chạy tới Liêu Quốc bên kia, đó là Liêu Quốc quan viên chạy tới, lẫn nhau hỗn chín, đảo không giống trước kia như vậy giương cung bạt kiếm.Thông qua Liêu Quốc quan viên, Lâm Thanh Uyển còn cùng Ôn Địch Hãn viết nối lên tin, giao lưu một chút cảm tình.Tình cảm thâm hậu, hai người đàm luận đề tài liền không khỏi thâm chút, Ôn Địch Hãn còn cùng nàng hỏi qua quốc sách, Lâm Thanh Uyển phi thường thành tâm cấp ra mấy cái kiến nghị, liền đề cử hăn hành cai trị nhân từ, nhiều đọc nho đạo thư.Đương nhiên, nàng là như vậy kiến

nghi, nhưng Ôn Địch Hãn có hay không nghe đi vào nàng cũng không biết, dù sao nàng là thực thành tâm.Liền cứ như vậy, nàng ở U Châu nơi này qua một cái năm, đầu xuân là lúc, bọn họ mới chính thức chính đốn chợ chung, chỉ hai tháng một tháng thời gian, liền đoạt ba cái khách thương tiền vào chợ chung tư cách, lui về tiền thế chấp, thu hồi lộ dẫn.Này cứ chọc đến khách thương nhóm khiếp sợ, trong lòng có quỷ âm thầm cảnh giác, không dám lại duỗi tay quá giới.

Chương 515: Từ quan

Vào ba tháng, xuân phong mới chậm chạp thổi qua U Châu, băng tuyết chậm rãi hóa khai, thanh mầm nõn lực đột phá bùn đất, ở một mảnh khát vàng trung đặc biệt thấy được. Có một gốc cây nộn thảo, một đêm qua đi, mọi người mở to mắt khi liền thấy trên mặt đất đã là xanh non một mảnh, xuân phong phát quá, đại gia trên mặt đều không khỏi mang theo tươi cười, bước chân đều nhẹ nhàng lên. Mùa xuân lại đến, năm trước một năm biên quan an ổn, tuy vẫn như cũ có cướp bóc sự phát sinh, nhưng lại không hề thành công đòn đánh cướp lương thực, thậm chí cướp bóc, đối phương cũng không dám giết người cùng đoạt người. Tuy rằng trong sinh hoạt còn luôn có các loại không như ý, nhưng so với trước kia nhưng hảo quá nhiều. Hãy còn cảm thán trong chốc lát, thấy cách vách hàng xóm đã khiêng cái cuốc ra cửa, đại gia liền cũng yên lặng mà về phòng lấy thượng nông cụ. Lúc này tiết chợ chung phai nhạt rất nhiều, đãi qua cày bùa vụ xuân sau mới có thể náo nhiệt lên. Cho nên này làm buôn bán kỳ thật cũng chú ý thiên thời. Có mà muốn vội vàng cày bùa vụ xuân, không mà tắc muốn đi tìm mặt khác công tác, dân chăn nuôi tắc muốn đi chọn lựa ấu tể, hiện tại U Vân hai châu tiêu hao dê bò không ít, thậm chí thú này còn có thể bán cho khách thương, làm cho bọn họ bán đi Trung Nguyên. Tất cả mọi người tràn ngập nhiệt tình, Lâm Thanh Uyển tắc lười biếng dựa ngồi ở trong viện trên ghế nằm, chính phạm xuân vây. Bọn họ muốn vội vàng cày bùa vụ xuân, nàng ngược lại thanh nhàn xuống dưới. Nghĩ trong kinh thành hiện tại cũng vội vàng cày bùa vụ xuân công việc, nàng lười đến trở về bị người bắt lính, sớm định ra với ba tháng để hành trình liền sau này vô hạn hoãn lại. Nàng tính toán lưu tại U Châu nơi này lại cùng Liêu Quốc liên lạc liên lạc cảm tình, thuận tiện lại đi Vân Châu tuần tra một vòng, đãi tháng tư để lại khởi hành trở về. Khi đó trong kinh muốn vội cũng mau vội xong rồi. Võ thị lang không nghĩ tới Lâm Thanh Uyển cũng sẽ như thế lười nhác, liên tiếp cười vài thiền. Đang lúc Lâm Thanh Uyển chính sa vào ở xuân phong trung khi, một con khoái mã trực tiếp vào thành, thẳng đến Lâm gia biệt viện mà đến. Là Tô Châu tới thư tín. Giang Tiên không dám chậm trễ, vội vàng cầm tin giao cho Dịch Hàn. Bạch Phong đem người đầy tinh, Dịch Hàn lúc này mới đem tin đệ đi

lên, “Cô nãi nãi, là Tô Châu tới tin, khoái mã tới.”Lâm Thanh Uyển vội vàng tiếp nhận, mở ra vừa thấy, hơi hơi kinh ngạc, sau đó trong mắt liền dạng khai ý cười.Bạch Phong cùng Dịch Hàn nhìn ra là chuyện tốt, dẫn theo tâm hơi hơi buông, Lâm Thanh Uyển thu hồi tin nói: “Đại tỷ nhi mang thai, thai đã ngồi ổn.”Cũng chính là mǎn ba tháng.Lâm Thanh Uyển âm thầm tính một chút thời gian, không khỏi lúi lưỡi, này hai người hiển nhiên là vừa xuất ngoại hiếu liền có mang a.Lâm Thanh Uyển là quan, Lâm Ngọc Tân cũng có tước vị, cho nên là muốn thủ một năm.Lâm Thanh Uyển thật cao hứng, Thượng lão phu nhân cùng Triệu thị cũng thật cao hứng, bởi vì đứa nhỏ này sẽ họ Thượng.Nhưng Thượng Minh Kiệt lại buồn bực không thôi, như thế nào mới xuất ngoại hiếu liền có mang, hắn còn muốn mang biểu muội đi Hàng Châu du ngoạn đâu.Bởi vì mang thai, hiện tại chỗ nào đều đi không được.Bất quá thấy tổ mẫu, mẫu thân cùng biểu muội đều cao hứng như vậy, hắn liền chỉ có thể đem buồn bực đè ở đáy lòng.Dịch Hàn hỏi, “Cô nãi nãi cần phải hồi tô?”Lâm Thanh Uyển cao hứng xoay hai vòng, dừng lại bước chân nghĩ nghĩ nói: “Không vội, nàng phỏng chừng muộn tới mươi tháng mới sinh sản, chúng ta tám chín quyết lại trở về.”Lâm Thanh Uyển trầm ngâm một lát sau nói: “Đem Võ thị lang mời đến, ta có việc cùng hắn thương nghị.”Nàng tính toán trước tiên về hưu.Võ thị lang sợ tới mức thiếu chút nữa từ ghế trên ngã xuống đi, nửa ngày mới nói lắp nói: “Đại, đại nhân ngài nói cái gì?”Lâm Thanh Uyển liếc mắt một cái hắn không tiền đồ bộ dáng, lại lần nữa nói: “Ta nói làm người tuyển cá nhân tiếp người vị trí, lưu thủ U Châu cùng Vân Châu, ta để cử người làm Lý Phiên Viện thượng thư, ta muốn đưa sĩ.”Võ thị lang nuốt nuốt nước miếng hỏi, “Như thế nào như thế đột nhiên?”Giống Lâm Thanh Uyển như vậy tuổi trẻ, ở thượng thư vị trí ngồi hơn mươi hai mươi năm là bình thường sự, tuy rằng Lâm Thanh Uyển ám chỉ quá hắn sẽ là nàng người thừa kế, nhưng hắn cảm thấy hắn có thể ở mươi năm trong vòng tiếp nhận cũng đã tinh mau, kết quả không nghĩ tới Lâm Thanh Uyển lại là hiện tại liền giao cho hắn.Lâm Thanh Uyển liền cười nói: “Cũng không tính đột nhiên, ta không phải sớm bảo người thử xử lý Lý Phiên Viện nội vụ sao? Ta xem người học được thực hảo, ta lại mang người một đoạn thời gian hắn là liền không thành vấn đề.”Võ thị lang rồ răm, hắn không biết lúc này tỏ lòng trung thành, thẳng thắn thành khán chính mình không có đoạt vị chi tâm còn tới hay không đến cập.Lâm Thanh Uyển nhàn nhạt mà liếc mắt nhìn hắn, hỏi: “Như thế nào, Võ thị lang là trong lòng khiếp đảm, không dám tiếp vị trí này?”Kia đảo không đến mức, tốt xấu làm quan nhiều năm, ở thị lang vị trí này thượng cũng ngồi rất lâu rồi, hắn như thế nào sẽ sợ?Chỉ là Lâm Thanh Uyển lúc này về hưu hắn thật sự có điểm sợ a.Hắn do dự mà hỏi: “Quận chúa vì sao lúc này về hưu?”Lâm Thanh Uyển liền cười nói: “Yên tâm, ta không hối người, chỉ là nhà ta lại muốn sinh con, cho nên muốn trở về mang chất tôn.”Võ thị lang nhìn Lâm

Thanh Uyển còn trẻ khuôn mặt không nói chuyện.Nửa ngày hắn mới nói: “Chỉ sợ bệ hạ sẽ không đáp ứng.”“Kia trong viện sự vụ cũng đều giao cho ngươi, chỉ cần Võ thị lang không ngại liền hảo.”Có người từ quan, ba bốn năm cũng từ không xuống dưới, thời đại này rất cuộc không thể so hiện đại, nhưng nàng đã ẩn ân có cảm giác, nào dám lại trì hoãn đi xuống, cho nên muốn nhanh chóng an bài hảo.Chẳng sợ không thể từ quan, đem sự giao cho Võ thị lang tới làm, trước làm hắn chưởng trụ Lý Phiên Viện luôn là tốt, đó là có ngoài ý muốn, Lý Phiên Viện cũng không đến mức hỗn loạn.Võ thị lang không biết điểm này, nhưng cũng nhìn ra Lâm Thanh Uyển về hưu quyết tâm, có thể cao hơn một tầng hán đương nhiên là vui vẻ, tuy rằng tiếc hận Lâm quận chúa vào lúc này về hưu, nhưng hắn vẫn là nghe mệnh đi xử lý.Hắn không có chỉ tuyển một cái cắp dưới tay đón trong tay hán sự vụ, mà là tuyển hai cái, một cái đặt ở U Châu, một cái đặt ở Vân Châu.Đều trực tiếp đối hán phụ trách.Lâm Thanh Uyển thấy âm thầm gật đầu, khen ngợi không thôi.Nàng giúp đỡ bồi dưỡng nhân tài, chờ bên này rốt cuộc có thể buông tay cấp thuộc hạ khi đã là tháng 7.Lâm Thanh Uyển mang theo Võ thị lang từ biệt Từ tướng quân đám người hồi kinh.Ở hồi kinh trước, nàng đã thương thư từ quan, cũng đề cử Võ thị lang tiếp nhận chức vụ Lý Phiên Viện thương thư.Hoàng đế thu được nàng số con khi chỉ đương nàng là ở nói giỡn, không hướng trong lòng đi, ném tới rồi một bên không để ý tới.Ai biết người trở lại kinh thành sau vào cung báo cáo công tác, nói xong rồi chính sự nàng lại nhắc tới việc này.Hoàng đế liền nhìn nàng nghi hoặc nói: “Tam muội làm được hảo hảo, như thế nào muôn từ quan? Hay là cảm thấy chính mình là nữ tử, không nên ở triều làm quan?”Lâm Thanh Uyển liền cười, “Tự nhiên không phải, chỉ là tưởng về quê ngâm kẹo đùa cháu, không nghĩ lại hối hả ngược xuôi, còn thỉnh bệ hạ ân chuẩn.”“Trẫm không chuẩn,” hoàng đế nói: “Tam muội đại tài, nếu không vì quốc sở dụng thật sự đáng tiếc, ngươi nếu muôn xem chất tôn, đem huyện chủ một nhà tiếp vào kinh tới liền hảo, hà tất từ quan?”Hoàng đế không muôn nói chuyện nhiều, nhưng cũng biết Lâm Thanh Uyển là thật sự tưởng từ quan, nghĩ nghĩ, liền đem nàng phía trước số con tìm ra, ý kiến phúc đáp sau lại minh chiết phát đi xuống.Vì thế, ngày hôm sau triều hội thượng tất cả mọi người biết Lâm Thanh Uyển từ quan sự.Nhưng hôm nay Lâm Thanh Uyển không đê, hoàng đế cũng không đê việc này, đại gia liên chỉ đương không phát sinh quá.Đãi hạ triều, Nhậm thượng thư vội vàng đuổi theo Lâm Thanh Uyển, “Uyển tỷ nhi, nhưng có rảnh cùng ta đi phâm một ly trà? Ta kia có nay xuân tân tiến trà Long Tinh.”Địch thượng thư vừa lúc đi qua nghe được, liền yên lặng mà tiến đến gần, nghiêm trang nói: “Vừa lúc ta cũng có rảnh, hai vị thượng thư không bằng nhau?”Nhậm thượng thư liền hoành hán liếc mắt một cái nói: “Ngươi ra lá trà?”Địch thượng thư liền cười nói: “Nhậm thượng thư không hảo nặng bên này nhẹ

bên kia đi, như thế nào thỉnh đến Lâm thượng thư, liền không thể mời ta?”“Uyển tỷ nhi là ta chất nữ, chẳng lẽ ngươi cũng là ta cháu trai?” Nhậm thượng thư thổi râu trừng mắt nói: “Huống chi ngươi từ ta nơi đó thuận đi trà còn thiểu sao, tổng cộng liền bốn lượng lá trà, mỗi lần ta ngâm ngươi liền theo mùi vị đưa tới, ta một nửa trà đều là ngươi uống!”“Ai nha nha, ngươi ta bạn tốt vài thập niên, chẳng lẽ còn so ra kém về điểm này lá trà?”“Ai cùng ngươi bạn tốt, hôm qua vì khơi thông đường sông sự, ngươi còn đi theo Hộ Bộ bác ta đâu, có ngươi như vậy bạn tốt sao?” Nhậm thượng thư ghét bỏ phất tay nói: “Đi đi đi, muốn trà không có, bạch thủy đảo có một hò.”Dứt lời xả Lâm Thanh Uyển liền đi.Lâm Thanh Uyển quay đầu lại đói Dịch thượng thư cười cười, đi theo Nhậm thượng thư đi rồi.Dịch thượng thư ái trà là ở trong triều có tiếng.Lâm Thanh Uyển đi theo Nhậm thượng thư đi Công Bộ, hẵn tự mình thiêu thủy cho nàng pha trà, một bên chờ trà công phu một bên cười nói: “Ta chờ không thể so ngươi, các ngươi Lâm gia là có chính mình vườn trà, nhiều ít hảo trà đều uống đến, chúng ta muốn mua nhưng đến tiêu phí không ít sức lực.”Lâm Thanh Uyển liền cười nói: “Thế thúc nếu là thích, quay đầu lại ta cùng trong nhà nói một tiếng, mỗi năm đều cho ngài lưu một ít, ngài phái người đi lấy đó là.”Nhậm thượng thư cười nói: “Ta đây liền bị ngươi này hảo ý.”Hắn dừng một chút sau hỏi: “Tôi hôm qua trong cung sửa sang lại số con giá trị quan truyền ra tiếng gió, nói ngươi thượng chiết từ quan?”Lâm Thanh Uyển gật đầu, “Bệ hạ bác bỏ.”Nhậm thượng thư liền nhìn nàng đôi mắt hỏi, “Ngươi còn tính toán thượng thư?”Lâm Thanh Uyển đổi hắng hơi hơi mím cười, “Thế thúc, ta là thật muốn về quê.”“Kia cũng không thể từ quan a,” Nhậm thượng thư thở dài nói: “Ta biết ngươi đưa nhỏ này tâm khí cao, không quen nhìn nam tôn nữ ti, nữ tử ở triều làm quan gian nan, đại gia trên mặt hòa khí, ngầm đầu tới đâu đi không ít, ngươi không khỏi bị ủy khuất...”Lâm Thanh Uyển vội vàng nói: “Thế thúc hiểu lầm, ta không phải vì này mà từ quan?”“Quả thực?”Lâm Thanh Uyển gật đầu.Nhậm thượng thư hơi nhíu mày, “Vậy ngươi liền càng không thể từ quan, nữ tử vốn là gian nan, trong triều chỉ có ngươi cùng Chung quận chúa hai vị nữ quan, ngươi lại từ quan, trong triều quan viên chỉ biết nói ngươi khiêng không được áp lực, mà bên ngoài người chỉ biết suy đoán ngươi năng lực không đủ, kia không phải làm nữ tử tại đây trên đời càng gian nan sao?”Lâm Thanh Uyển: “... Thế thúc nhưng thật ra rất cho chúng ta nữ tử suy xét.”Nhậm thượng thư liền liếc nàng liếc mắt một cái nói: “Cũng không phải là ta vì các ngươi suy xét, này không đều là ngươi trong lòng suy nghĩ sao? Bằng không ngươi vì sao khuyến khích trưởng công chúa khai nữ học.”Lâm Thanh Uyển thiếu chút nữa không bị nước miếng sặc, đến, cho nên nàng có thể giấu diếm được ai đi?Nhậm thượng thư tiếp tục nói: “Huống chi bệ hạ đăng cơ bất quá đã hơn một năm, ngươi lúc này từ quan là cảm thấy bệ hạ bất kham phụ tá? Cái này làm cho

bệ hạ cùng quân thần thấy thế nào?" Lâm Thanh Uyển vội vàng nói: "Ta là đốc hết sức duy trì bệ hạ, thế thúc như thế nào như thế tướng?" "Ngươi nếu là tuổi đã dài, tới rồi ta cái này số tuổi cũng liền thôi, từ quan còn tính nói là tuổi già sức yếu, muốn kỳ hài về quê, nhưng ngươi đang lúc thịnh nǎm, trong triều có mấy người so ngươi niên thiếu? Vậy ngươi là vì sao từ quan?" Nhậm thượng thư trên dưới đánh giá nàng nói: "Ngươi lại vô bệnh vô đau, thả cũng không già thát liên lụy, toàn bộ Lâm thị đều là ngươi làm chủ, liền trong tộc phản đối như vậy lý do đều tìm không ra tới, trừ bỏ không muốn phụ tá bệ hạ còn có cái gì lý do?" Lâm Thanh Uyển đang muốn nói chuyện, Nhậm thượng thư liền tiếp tục nói: "Ngậm kẹo đùa cháu? Người kia chất nhi mới một tuổi nhiều, một cái khác còn chưa sinh ra, ngươi lại như vậy tuổi trẻ, ai tin ngươi là thiệt tình trở về mang hài tử?"

Chương 516: Mất nước tử

Niệm thượng thư thấy nàng trầm tư, liền đứng dậy pha trà, đai trà hương chậm rãi phiêu ra, hẵn liền đổ một ly trà đầy cho nàng, nói: “Liền giống như này trà, hương khí là chậm rãi ra bên ngoài phiêu, đợi cho trà hương cả phòng, người đã uống cạn, lúc này rời đi phương đến viên mãn. Người này ly trà phao đến nóng nảy, hương chưa ra, người liền bỏ thêm hỏa nhi, cuối cùng trà hương là ra tới, trà lại cũng hỏng rồi.”Lâm Thanh Uyển rũ mắt nhìn trong tay trà, nửa ngày sau mới bung lên cùng Nhậm thượng thư kính nói: “Đa tạ thế thúc đê điểm, ta sẽ không trở lên chiết.”Nhậm thượng thư vui mừng cười cười.Lâm Thanh Uyển trầm mặc trở về Lý Phiên Viện, Nhậm thượng thư nói đảo nhắc nhở nàng, lúc này hồi Tô Châu chậm đợi thời gian đã đến tự nhiên hảo, nhưng lưu tại nhậm thượng, mãi cho đến nàng rời đi chưa chắc liền không tốt.Một hồi đến Lý Phiên Viện, Lâm Thanh Uyển liền đưa tới Võ thị lang nói: “Ta chỉ sợ không thể trở lên chiết xin từ chức.”Võ thị lang cũng thu được tin tức, tựa hồ hoàng đế vì thế cùng quận chúa nóng giận, hẵn sâu kín thở dài, biết là chính mình kỳ ngộ chưa tới, đảo chưa từng oán phẫn, vẻ mặt cao hứng tỏ vẻ hẵn thực nguyện ý tiếp tục ở Lâm Thanh Uyển thủ hạ làm việc.Lâm Thanh Uyển cười, vẫn chưa nói cái gì, lại là thật sự bắt đầu đem trong tay sự vụ giao cho hẵn, Võ thị lang kinh hãi, còn tưởng rằng Lâm quận chúa là tưởng bằng mặt không bằng lòng, từ không được quan cũng muốn ném xuống chức vụ, nhất thời sợ tới mức không được, sợ chính mình muốn trở thành hai vị đại lão đầu khỉ vật hi sinh.Ai ngờ Lâm Thanh Uyển vẫn là mỗi ngày trên dưới triều, đâu vào đấy xử lý Lý Phiên Viện sự vụ cập dạy hẵn, hoàng đế tuyên nàng tiến cung nghị sự, nàng cũng tận tâm tận lực, thế nhưng nhìn không ra một tia giận dỗi bộ dáng.Cái này làm cho vẫn luôn dẫn theo tâm hoàng đế hơi hơi yên lòng, sau đó nghi hoặc khó hiểu, cho nên nàng này hai lần xin từ chức chính là vì làm hẵn cự tuyệt nàng?Hoàng đế thật sâu mà cảm thấy, quả nhiên nữ nhân tâm đáy biến châm, không thể cân nhắc a.Lại làm một chúng chờ xem kế tiếp các đại thần im lặng vô ngữ, trừ bỏ Nhậm thượng thư tự cho là hiểu biết ngoại, những người khác đều không rõ Lâm Thanh Uyển tại sao xướng này một vở diễn.Ai cũng sẽ không cảm thấy Lâm Thanh Uyển là

hung chỗ đến, là thật sự tưởng từ quan.Này nếu là Chung Như Anh, có lẽ còn có xúc động là lúc, Lâm Thanh Uyển...Mọi người trong lòng hờ lạnh, người này tâm cơ thâm trầm, tự tham dự triều chính sau liền tính toán không bở sót, bọn họ nhung không cảm thấy Lâm Thanh Uyển này cù sẽ không có thâm ý.Đang định nỗ lực biểu hiện hai tháng, hảo cùng hoàng đế xin nghỉ hồi Tô Châu Lâm Thanh Uyển: “...”Tám tháng thu hoạch vụ thu, Hộ Bộ vội, Công Bộ vội, ngay cả Hình Bộ cũng vội vàng hạch chuẩn các nơi báo đi lên tử hình phạm, tính toán thu sau xử trảm.Lý Phiên Viện cũng vội, bởi vì Lương Quốc cùng Thục Quốc đã quyết định ở biên cảnh chỗ khai chợ chung, bù đắp nhau, hai bên qua lại nói chuyện một năm, cuối cùng là định rồi địa phương.Thừa dịp thu hoạch vụ thu, hai nước nghĩ trước kiến hảo địa phương, thông cáo cả nước, chờ các bá tánh thu hoạch vụ thu kết thúc, chợ chung liền khai lên, cũng làm biên cảnh chỗ bá tánh đến chút lợi ích thực tế.Lâm Thanh Uyển đem những việc này đều giao cho Võ thị lang, chính mình chỉ tại hậu phương đem hảo phương hướng, cho nên không khỏi có chút thanh nhàn.Tại Lý Phiên Viện uống xong trà, kiểm tra rồi một lần hôm nay đã xử lý tốt sự vụ, Lâm Thanh Uyển liền vui vẻ thoải mái hạ nha.Lý Phiên Viện quan lại nhóm đã thấy nhiều không trách, dù sao tìm không thấy thượng thư khi tìm Võ thị lang chính là.Lâm Thanh Uyển nhắm mắt nghỉ ngơi, xe ngựa đột nhiên dừng lại, bên ngoài truyền đến nho nhỏ tiếng kinh hô, Lâm Thanh Uyển mở to mắt, vén lên mành nhìn lại, liền thấy một nữ tử quăng ngã ở phía trước cách đó không xa, chính cuống quít nhặt rơi rụng trên mặt đất điểm tâm.Lâm Thanh Uyển ánh mắt đảo qua trên mặt đất rõ ràng điểm tâm, nhìn về phía Dịch Hàn.Dịch Hàn liền đánh mã lại đây, thấp giọng nói: “Không cẩn thận quăng ngã, xa phu kip thời ghìm ngựa, cũng không có thương cập nàng.”Khi nói chuyện, đã có hộ vệ tiến lên quát lớn nàng, làm nàng chạy nhanh rời đi.Nữ tử sắc mặt trắng bệch, hoảng loạn ngẩng đầu nhìn thoáng qua xe ngựa, biến quỳ trên mặt đất biến lui về phía sau.Lâm Thanh Uyển trong lòng cảm thấy quái dị, nửa ngày mới nhớ tới không đúng chỗ nào, nàng kinh ngạc nói: “Đây là hoàng thành đi, bên ngoài người là vào bằng cách nào?”Lục bộ cùng Lý Phiên Viện làm công địa điểm đều ở bên trong hoàng thành, các đại nhân sở dụng đồ ăn cùng điểm tâm đều là có chuyên môn đầu bếp phụ trách.Ân, nỗi to đồ ăn sao, hương vị không thể yêu cầu quá nhiều, cho nên có quan lại sẽ từ trong nhà mang một ít điểm tâm tới, nhưng tựa hồ còn không có người có thể đem sinh ý làm được trong hoàng thành đến đây đi?Bởi vì hoàng thành cùng hoàng cung cũng chỉ có cửa cung một đạo phòng ngự, tra đến luôn luôn nghiêm.Dịch Hàn cũng cảm thấy không đúng, vội vàng cùng Giang Tiền sử một cái ánh mắt.Giang Tiền liền xuống ngựa đem nàng kia đưa tới một bên dò hỏi, nàng kia hơn phân nửa biết chính mình chọc tới đại nhân vật, bởi vì ở trong hoàng thành có thể ngồi xe, còn có như vậy nhiều hộ vệ,

sẽ không vượt qua mười cái người.Giang Tiền sắc mặt quái dị trở về, thấp giọng bầm bão nói: “Cô nãi nãi, nàng liên ở tại bên trong hoàng thành, cho nên ngầm làm chút điểm tâm bán cho các bộ đại nhân, bởi vì điểm tâm không quý, hương vị cũng hảo, lén có rất bao lớn người mua.”Giang Tiền dừng một chút sau càng tiêu tâm nói: “Nàng là sở hoàng thất người.”“Cái gì?” Lâm Thanh Uyển kinh ngạc nhìn lại, tuổi này, lại là sở hoàng thất người, kia còn có thể là người nào?“Nàng là Sở Đế phi tàn?”“Là.”“Nhưng ta không phải đều cho các nàng lộ phí, làm người hộ tống các nàng về quê sao?” Có thể tiền cung vì phi, gia cảnh cũng sẽ không kém đi nơi nào, các nàng sau khi trở về đại có thể tuyển hảo nhân gia tái giá.Giang Tiền liền nói: “Nàng sinh có một cái công chúa.”Lâm Thanh Uyển im lặng.Sở Quốc hoàng tử hoàng nữ bị từ giếng cứu ra sau liền bị đưa đến Lương Đô, cùng Sở Thái Tử nhốt ở cùng nhau.Lâm Thanh Uyển có thể phóng phi tàn đi, lại không có khả năng phóng này đó Sở Quốc hoàng tử nữ đi, bọn họ tương lai có lẽ có thể đọc sách khoa cử, cũng có khả năng sẽ bị giam lỏng cả đời.Này nữ tử hiển nhiên là không yên tâm chính mình nữ nhi, cho nên ngạnh đi theo tới.Lâm Thanh Uyển điểm điểm ngón tay, hỏi: “Ta nhớ rõ bọn họ có một cái tiểu viện an bài, Lễ Bộ nhưng có mặt khác an bài?”Dịch Hàn cùng Giang Tiền cúi đầu không nói.Lâm Thanh Uyển cười, “Cũng là, ta cái này mệnh quan triều đình đều không biết, các ngươi như thế nào biết?”Lâm Thanh Uyển thân mình trước khuynh, gõ gõ xe vách tường nói: “Thỉnh vi này phu nhân lên xe đi, chúng ta hồi Lý Phiên Viện, phái người đi cùng trưởng công chúa nói một tiếng, liền nói buổi chiều ta liền không đi nàng chỗ đó ngắm hoa.”“Là.”Giang Tiền thỉnh nàng kia lên xe, Lâm Thanh Uyển đổi nàng nhu hòa cười cười, duỗi tay đỡ nàng, làm nàng ngồi ở nàng đối diện.Thấy nàng câu nệ, liền cười hỏi, “Phu nhân nhà mẹ đẻ chính là họ Đỗ?”Nữ tử kinh ngạc nhìn về phía Lâm Thanh Uyển, nhỏ giọng hỏi: “Quý nhân như thế nào biết?”Lâm Thanh Uyển liền cười nói: “Ta đoán, nghĩ đến Đỗ phu nhân chính là Tam công chúa chi mẫu, ta nãi Lý Phiên Viện thượng thư, tính lên, các ngươi việc này nhưng từ ta quản, cũng có thể từ Lễ Bộ quản.”Đỗ phu nhân ánh mắt sáng lên, banh thăng sống lưng nói: “Nguyên lai là Lâm quận chúa, Phó đại nhân hả...”Đỗ phu nhân hơi hoi cắn môi, không có đi xuống nói.Lâm Thanh Uyển vi lăng sau hỏi: “Phó đại nhân? Là cùng Phó Chi Hiêu tiên sinh cùng tộc?”“Là,” Đỗ phu nhân siết chặt trong tay khăn, khăn trương nói: “Phó đại nhân vẫn luôn tưởng cầu kiến quận chúa, chỉ là vẫn luôn không phương pháp.”Lâm Thanh Uyển liền cười nói: “Ta liền tại Lý Phiên Viện, bằng không liền ở quận chúa trong phủ, dòng dõi lại không cao, như thế nào còn cần đi cửa sau?”Nàng ánh mắt sâu thăm, biết là có người ngăn trở vị kia Phó đại nhân thấy nàng, bất quá nàng không miệt mài theo đuổi, ngược lại hỏi bọn họ sinh hoạt.Lâm Thanh Uyển đi mà quay lại, Lý Phiên Viện quan lại nhóm cũng không kỳ quái, nhưng nàng

mang một nữ nhân trở về vậy kỳ quái, đặc biệt là nữ nhân kia còn có điểm quen mắt. Đại bộ phận người chỉ là cảm thấy quen mắt, nhưng có hảo ăn uống chi dục, thường ra tiền mua các loại tiểu điểm tâm đại nhân lại cảm thấy trong lòng nhảy dựng, hiển nhiên là nhận ra Đỗ phu nhân. Tuy rằng không có quy định không được ở bên trong hoàng thành mua bán cờ canh, nhưng này giống như, đại khái cũng không tốt lắm... Lâm Thanh Uyển lãnh Đỗ phu nhân tiến nàng vào phòng, lúc này mới tường hỏi Lễ Bộ cho bọn hắn làm an bài. Lúc trước nàng muôn lưu tại Kinh Nam đạo xử lý chiến hậu công việc, mà Võ thị lang lại ở U Châu, cho nên bị áp giải hồi kinh tù binh hắn là kinh thành bên này quan viên thương lượng tới. Có thể chiêu hàng chiêu hàng, không thể chiêu hàng cũng phần lớn loát chức quan thả người rời đi. Nay không phải Minh Thành không hàng liền giết thời điểm, thời đại này người phần lớn đều rất có khí khái, mà đối có khí khái người cũng nhiều một phần kính trọng. Chiến bại liền bại, sẽ không có đại thần nghĩ phục quốc, dù sao này thiên hạ vốn cũng là một nhà, bọn họ quy ân liền đã là đối Quốc lớn nhất tận trung. Mà chiến thắng một phương cũng sẽ không nghĩ bọn họ sẽ tạo phản, cho nên đem này đó không chịu đầu hàng người đều giết. Lúc này lẽ nhạc còn chưa tan vỡ. Mà này đó hoàng tử nữ hắn là từ Lễ Bộ tới an bài, sự tình phòn đa, Lâm Thanh Uyển căn bản là nhớ không nổi bọn họ tới, hồi kinh sau lại ngộ tiên để bệnh nặng, càng muôn không đứng dậy. Chỉ biết Lễ Bộ ở trong hoàng thành bát một cái sân cho bọn hắn cư trú, mỗi tháng đều sẽ bát một bút bạc cho bọn hắn sinh hoạt. Nay số tiền không nhiều lắm, nhưng đặt ở bên ngoài cũng đủ bọn họ áo cơm vô ưu, nhưng đây là hoàng thành. Mua đồ vật đều đến thông qua chọn mua, sở hữu đồ vật trực tiếp so bên ngoài quý vài lần, tuy rằng tiền nhìn rất nhiều, nhưng thật sự không đủ dùng. Đặc biệt bọn họ như vậy thân phận, vô quyền vô thế, chọn mua càng khi dễ bọn họ, đồ vật quý không nói, còn lấy hàng kém thay hàng tốt, thường thường một tháng còn không có quá, bọn họ liền đem phân lệ dùng đến không sai biệt lắm. Huống chi ba vị hoàng tử còn ở đọc sách đâu, yêu cầu tiêu dùng càng nhiều. Không tồi, bao gồm Sở Thái Tử ở bên trong hoàng tử đều còn ở Lễ Bộ niêm thư, đương nhiên, bọn họ niêm đều là Lễ Bộ chọn lựa ra tới thư. Không có biện pháp, hoàng đế cùng chư vị đại thần chưa cho xuất xứ lý ý kiến, bọn họ không thể đem người nhốt ở trong viện, lại không thể làm cho bọn họ đi ra ngoài lung tung lắc lư, liền chỉ có thể tìm chút sự tình cho bọn hắn làm, nghĩ tới nghĩ lui, không có gì so niêm thư càng tốt. Phó Kính cũng tưởng các hoàng tử nhiều niêm thư, Lương Quốc hai vị này hoàng đế tính tình đều hảo, nói không chừng tương lai liền nguyện ý bắt đầu dùng các hoàng tử đâu? Cho nên bọn họ yêu cầu tiên. Tề Phi bọn người có chút tích tụ, thả còn có thể cùng nhà mẹ đẻ liên hệ thương, ngẫu nhiên có thể được chút trợ cấp, Phó Kính cũng sẽ ra chút tiền, cho nên ba vị hoàng tử nhật tử kỳ thật quá đền còn hảo, nhưng các công

chúa liền phải kém rất nhiều.Gần nhất, Đỗ phu nhân chờ nhân gia cảnh so ra kém Tề Phi đám người, thứ hai, Phó Kính ở hoàng tử cùng công chúa gian, tự nhiên càng thiên hướng hoàng tử, tam còn lại là Lễ Bộ cấp phân lè là Sở Thái Tử cầm, hẵn nguyện ý phân cho hai cái đệ đệ, lại sẽ không quá chiểu cố ba cái muội muội.Ba vị công chúa mẫu phi nhìn ba cái hài tử đối đến sắc mặt phát hoàng, liền chỉ có thể nghĩ cách kiếm chút tiền, làm điểm tâm là biện pháp tốt nhất.Kỳ thật các nàng càng am hiểu chính là thêu thùa cùng làm quần áo, nhưng ở trong hoàng thành làm quan trừ bỏ một cái Lâm Thanh Uyên ngoại liền đều là nam nhân.Cấp những cái đó quan viên làm quần áo, các nàng sợ quay đầu lại bọn họ phu nhân sẽ xé các nàng, cho nên chỉ có thể lựa chọn làm điểm tâm.

Chương 519: Ném nồi

Xe ngựa tới rồi Phó Kính trước giờ môn dừng lại, Phó Kính thế mới biết Lâm Thanh Uyển đây là đem hắn đưa về tới, hắn không thể không cảm thán một tiếng Lâm Thanh Uyển tri kỷ, đứng dậy hành lễ xuống xe. Đãi đứng ở xe bên, lại trịnh trọng đối với xe ngựa hành lễ, nhìn theo nàng rời đi. Cái này liền Dịch Hàn đều có chút không rõ, “Cô nãi nãi vì sao đối Sở Quốc lúc sau như thế tận tâm?” Vừa rồi nàng chính là hứa hẹn Phó Kính, chỉ cần Hoàng Dịch An bọn họ là thành tâm quy thuận, lại có tri quốc khả năng, chẳng sợ không khoa cử nhập sĩ, nàng cũng sẽ hướng hoàng đế tiến cử, không đến làm Hoàng thị như vậy xuống dốc. “Sở tuy vong, nhưng sở ở ngoài còn có Thục Quốc, Mân Quốc cập xa ở Nam Cương đại lý,” Lâm Thanh Uyển nói: “Chúng ta hôm nay đối xử tử tế Sở Quốc lúc sau, ngày nào đó biệt quốc mới có thể tin ta nhóm có thể đối xử tử tế bọn họ hậu nhân.” “Liêu nhân không ngừng một lần đánh hạ Đại Lương thành trì, lại ít có sĩ tộc nguyên hàng, vì sao?” Lâm Thanh Uyển điểm điểm cái bàn nói: “Không chỉ có là bởi vì không phải tộc ta tất có dị tâm, càng bởi vì Liêu nhân mỗi chiếm thành trì, bất luận thuận theo cùng không, chỉ cần cao hứng liền tùy ý cướp bóc. Nếu theo vong, kia vì sao không phản kháng thử xem, có lẽ có thể được một đường sinh cơ đâu?” Cho nên Liêu Quốc đối người Hán nhiều thành trì lực không chế đều không quá cường, trên cơ bản là dựa vào cao áp chính sách, sử dân chúng sợ hắn, do đó không dám phản kháng. Xét đến cùng chính là bọn họ đối binh lính ước thúc lực không cường, có khi vì khen thưởng bọn họ, còn sẽ mặc kệ bọn họ cướp bóc bá tánh. Cho nên U Vân hai châu ở bọn họ trên tay 40 năm, một tịch bị Lương Quốc thu hồi, Lâm Thanh Uyển cũng chỉ dùng hai năm thời gian liền có thể an ổn hạ thế cục. Phải biết rằng Liêu Quốc mới vừa chiếm lĩnh U Vân hai châu kia mấy năm, kia chính là phản loạn không ngừng a. Nhân có nhân tệ chổ, nhưng mang đến chổ tốt hiển nhiên lớn hơn nữa. Nếu không phải hiện tại Kinh Nam đạo sở dân còn chưa từng từ đáy lòng thuận theo Lương Quốc, lúc này liền phóng Hoàng Dịch An tam huynh đệ rời đi cũng là có thể. Chỉ là ba người mà thôi. Lâm Thanh Uyển nghĩ thoáng, hoàng đế cũng nghĩ thoáng, ở hắn xem ra, bọn họ Đại Lương có thể đánh hạ có Sở Đế Sở Quốc, chẳng lẽ

còn sợ chỉ có ba cái mắt nước từ Sở địa sao? Cho nên ở Lâm Thanh Uyển nhắc tới sau, hắn liền bắt đầu chiếu cố khởi Hoàng Dịch An ba người tới, thường thường ban bọn họ một ít đồ vật, lại làm cho bọn họ tham dự cung yến, lấy kỳ khoan nhán.Mặc kệ Hoàng Dịch An trong lòng nghĩ như thế nào, dù sao Hoàng Dịch Võ cùng Hoàng Dịch Văn trong lòng yên ổn không ít.Tự nhiên, đây là lời phía sau, lúc này Lâm Thanh Uyển còn ở từ phó trạch về nhà trên đường.Kết quả mới đến đại môn, quản gia liền vội vội vàng nghênh ra tới thấp giọng bẩm: “Quận chúa, trưởng công chúa điện hạ tới.”Lâm Thanh Uyển động tác một đốn, ngẩng đầu nhìn quản gia liếc mắt một cái, quản gia lập tức nói: “Tiểu nhân đã đem người thỉnh đi phòng khách, đang muốn phái người đi thông tri ngài đâu.”Lâm Thanh Uyển hơi hơi gật đầu, lúc này mới xuống xe.Trưởng công chúa chính chấp tay sau lưng cân nhắc phòng khách họa, nghe được động tĩnh quay đầu, liền đối với đi vào tới Lâm Thanh Uyển cười nói: “Ngươi đáo bở được, phòng khách cũng quái tốt như vậy họa, không sợ bị người ô tồn hại?”Lâm Thanh Uyển biểu tình khẽ buông lỏng, cười nói, “Ai còn ở ta phòng khách đánh nhau không thành, bằng không như thế nào tồn hại trên tường họa?”Trưởng công chúa tiếc hận lại nhìn mặt trên tường họa, Lâm Thanh Uyển không khỏi buồn cười, “Công chúa khi nào cũng ái khởi họa tới?”Trước kia trưởng công chúa nhưng không toát ra tới phương diện này yêu thích.Trưởng công chúa đối nàng cười cười, cúi đầu, rất có hai phân thiện thùng.Lâm Thanh Uyển trong lòng vừa động, liền nhịn không được cười nói: “Nga, là phò mã thích đi.”Trưởng công chúa liền hoành nàng liếc mắt một cái, “Liền không được ta chính mình thích sao?”Lâm Thanh Uyển xin khoan dung giống nhau gật đầu, “Tự nhiên là hứa.”Lâm Thanh Uyển nghĩ nghĩ nói: “Này bức họa tựa hồ là trong cung ban tăng, công chúa nếu là thích, trong chốc lát ta làm người thu đưa ngươi đi.”Trưởng công chúa hử hử chối từ, “Vô công bất thụ lộc, như thế nào hảo lấy muội muội đồ vật.”Lâm Thanh Uyển liền cười, “Muội muội đưa tỷ đồ vật, chẳng lẽ còn muốn tìm lý do? Bất quá ngài muốn thật sự cảm thấy vô công, kia trong chốc lát ta liền cầu ngài một sự kiện, thực mau liền có công.”Trưởng công chúa rất là vô ngữ, “Nguyên lai ngươi là có việc cầu ta.”Liền nói sao, như thế nào hảo phóng như vậy.Lâm Thanh Uyển liền cười ha ha, “Không có việc gì cầu tỷ tỷ, xem ngài như vậy thích, ta cũng sẽ đưa ngài.”Trưởng công chúa lúc này mới cảm thấy trong lòng dễ chịu điểm.Bạch Phong lập tức mang theo Bạch Đường đi đem họa hái xuống cuốn hảo, bỏ vào Tiểu Thập tìm ra hộp, cười giao cho trưởng công chúa tỳ nữ.Trưởng công chúa ngồi ở một bên uống trà, thở dài: “Phụ hoàng tư khó thư a họa a phần lớn đều tiện nghi ngươi.”“Đó là tỷ tỳ thời trẻ không biểu hiện ra đối thi họa yêu thích, bằng không như thế nào cũng không tới phiên ta.”Trưởng công chúa tưởng tượng cũng là, nàng thời trước không quá yêu thi họa, bởi vì phò mã thấy hiếm quý thi họa so thấy nàng

còn hưng phấn.Mà Chung Như Anh nhân ở biên cương, càng măt thèm đia phương tiên công cấp phụ hoàng mã, mỗi có lương mã tiến công, nàng cùng vài vị hoàng tử tranh đến nhất hung.Mà hoàng đế nghèo, ban thưởng nhi nǚ cùng thần hạ rất ít đưa tiền, cũng liên đau lòng trưởng công chúa, cho nên thường thường lấy tư khó trợ cấp nàng.Mà hắn biết Lâm Thanh Uyển không thiếu tiền, Lâm gia lại là vừa làm ruộng vừa đi học nhà, có mỗi lần nàng lập công, hoặc là ăn tết, hắn nhiều là ban thưởng thi họa cập đồ cổ.Mấy thứ này, có một bộ phận nàng thích, cùng quý hiếm đưa về Tô Châu, đại bộ phận lại còn lưu tại kinh thành.Đồ vật chỉ có sử dụng tới mới có giá trị, cho nên nàng thường thường thức, cũng thường đem đồ vật đặt ở chỗ sáng dư người thường xong.Thả mỗi cách một đoạn thời gian còn muốn đổi một đám.Cho nên hoàng đế tư khó những cái đó thi họa đại bộ phận thật đúng là rơi xuống nàng trong tay.Nhưng trưởng công chúa trong tay đồ cổ chỉ có càng nhiều, khác không nói, tiên đế băng hà khi cơ hồ đem hơn phân nửa tư khó đều để lại cho trưởng công chúa.Trưởng công chúa vui vẻ, lúc này mới nói lên chính mình tới mục đích, “Ta nghe người ta nói muội muội ở xuống tay xử lý vong sở việc? Thế nhưng còn có ý làm Hoàng thi tam huynh đệ xuất sĩ?”Lâm Thanh Uyển cười hỏi, “Tỷ tỷ nghe ai nói? Ta còn tưởng rằng người hiện tai trong lòng trong mắt chỉ chưa được phò mã cùng nǚ học đâu, không nghĩ tới đối trong triều sự còn biết được như vậy rõ ràng, ta hôm qua mới thượng tấu chương, ngài hôm nay liền tìm tới cửa tới.”Trưởng công chúa liền cười lạnh nói: “Có người muốn ta biết, ta tự nhiên liền đã biết.”Lâm Thanh Uyển gật đầu, không lầm để ý nói: “Kinh Nam đạo còn chưa hoàn toàn an ổn xuống dưới, ta như thế nào lúc này làm cho bọn họ xuất sĩ? Làm cho bọn họ trước đọc sách đi, nhiều học chút bẩn lịnh, về sau lại nói.”Trưởng công chúa liền nhìn về phía nàng, “Muội muội không biết ta cùng với Hoàng Dịch An có hiềm khích, hắn mới bị áp giải vào kinh liền cùng ta dậy rồi xung đột?”“Nghe Lễ Bộ người nhắc tới quá,” Lâm Thanh Uyển nhường mày xem nàng, “Như thế nào, tỷ tỷ hiện tại còn khí? Kia muốn hay không ta cho người xả xả giận?”Trưởng công chúa liền cảm thấy hứng thú hỏi, “Ngươi tính toán như thế nào cho ta hết giận?”Lâm Thanh Uyển liền nghiêng nghiêng đầu nói: “Tự nhiên là muốn hợp pháp hợp lý ra, tỷ tỷ nếu là thật muốn hết giận, ta có rất nhiều biện pháp, ngươi chỉ nói ngươi có nghĩ đi.”Trưởng công chúa liền bùi môi nói: “Không cần, làm cho giống như ta rất hẹp hòi dường như.”Nàng dựa vào ghế trên hù lạnh nói: “Hôm qua liền có người ba ba chạy đến ta trong phủ, có không nói một hồi, nếu không phải phò mã tin ta, chỉ sợ còn tưởng rằng ta là cái nhiều bụng dạ hẹp hòi người đâu.”Lâm Thanh Uyển trên mặt vi lăng, sau đó mới hỏi: “Chẳng lẽ là châm ngòi chúng ta tỷ muội quan hệ?”Nàng lắc đầu cười nói: “Điện hạ là trưởng công chúa, quyền cao chức trọng, mà Hoàng Dịch An bất quá là mất nước lúc sau, chẳng lẽ tỷ tỷ sẽ cùng loại người này so đo,

mang thù nhớ hai năm? Bọn họ cũng quá coi thường tỷ tỷ.” Trưởng công chúa liên tục gật đầu, chính là, nàng là như vậy lòng dạ hẹp hòi người sao? Hôm qua tích lũy đến nay tức giận tiêú không ít. Nàng đương nhiên biết tìm tới mòn tới người không có hảo ý, nàng lại không ngu, cho nên chẳng sợ trong lòng địch xác có chút không vui, tìm tới mòn tới khi cũng là cười khanh khách. Chỉ là nàng không nghĩ tới Lâm Thanh Uyển cũng như thế thăng thắn thành khắn, trong lòng nhưng thật ra dễ chịu chút. Muốn nói đổi Hoàng Dịch An có bao nhiêu khí kia đáo không đến mức, thậm chí nàng đều đã quên lúc ấy là như thế nào cùng Hoàng Dịch An khởi xung đột. Nàng để ý chính là, Lâm Thanh Uyển có phải hay không biết rõ bọn họ có thù oán, nàng còn giúp Hoàng Dịch An. Hiện tại nếu biết nàng không phải có ý, trong lòng về điểm này để ý liền cũng tiêu tán, đến nỗi Hoàng Dịch An, ai còn thật sự để ý hắn không thành? Trưởng công chúa cùng Lâm Thanh Uyển trò cười lên, “Lần trước mời ngươi đi ngắm hoa, ngươi đều đáp ứng rồi, kết quả lại gọi người tới đây, chẳng lẽ là liền đi xử lý việc này?” Lâm Thanh Uyển liền hơi hơi oán giận nói: “Cũng không phải là, nếu không phải ở đường đi thương dung phải Đỗ phu nhân, ta đều không biết Lễ Bộ là như vậy đem người bỏ mặc.” “Nam Hán vong trước, Lưu hoàng thất là bị Lữ Tĩnh tiêu diệt, lúc ấy liền có đòn đai nói ta Đại Lương cùng Sở Quốc quá tàn nhẫn, mà ngay cả Lưu thị lão áu đều không buông tha, khi đó chúng ta nhiều oan?” Lâm Thanh Uyển nói: “Cho nên ta liền nghĩ lần này sở vong liền làm tốt lấm chút, cũng làm người trong thiên hạ nhìn xem ta Đại Lương lòng dạ.” “Ở Kinh Nam khi, ta liền buông tha Hoàng thị tông thân, lại phân phát vô tử phi tàn, Hoàng Dịch Võ đám người thân phận đặc thù, lúc này mới làm người áp giải bọn họ hồi kinh, vốn tưởng rằng ta không đề cập tới, Lễ Bộ cũng sẽ thích đáng xử lý, ai ngờ lại là đem người nhốt ở trong viện không thêm xử lý, liền triều thượng đều đã quên bọn họ giống nhau.” Trưởng công chúa biết này trong đó có chính mình duyên cớ, trên mặt có chút mắt tự nhiên. Lâm Thanh Uyển lại dường như không phát hiện, đem nỗi toàn khấu ở Lễ Bộ trên đầu, hơi hơi oán giận nói: “Này thiệp phiên việc, có thể nói là Lễ Bộ trách nhiệm, nhưng càng có thể là ta Lý Phiên Viện có lỗi, trăm năm sau, chỉ sợ thế nhân muôn mắng chính là ta. Ta không biết còn băi, đã đã biết có thể nào mặc kệ?” Trưởng công chúa gật đầu, “Này thật là muội muội chúc trách trong vòng.” Nàng cúi đầu nhấp trà, Lâm Thanh Uyển liền cười nói: “Vẫn là tỷ tỷ lý giải ta, cho nên có việc ta mới yêu cầu tỷ tỷ.” Trưởng công chúa mày hơi nhảy, “Ngươi nói có việc yêu cầu ta, chẳng lẽ chính là Hoàng Dịch An sự?” “Không phải hắn, là hắn ba cái muội muội,” Lâm Thanh Uyển hơi hơi cúi người nói: “Quốc khố hiện tại tuy không hư không, nhưng bê hạ tiết kiệm quán, ta cũng không hảo đem tiền tiêu ở này đó nhân thân thượng, cần phải thích đáng xử trí, lại muốn thi ân với người, còn muốn cho người trong thiên hạ thấy, không tiêu tiền sao

có thể?”“Cho nên ta nghĩ tới nghĩ lui vẫn là tỳ tỳ nơi đó nhất thích hợp, đã thích đáng an trí các nàng, cũng làm các nàng mang ơn đội nghĩa, người trong thiên hạ còn đều có thể thấy, thậm chí, tương lai sử quan còn có thể nhớ tỳ tỳ một bút công lao, có phải hay không thập toàn thập mỹ?”Trưởng công chúa liền liếc nàng liếc mắt một cái nói: “Ngươi tính toán làm các nàng tới ta nữ học đọc sách? Quả nhiên là tinh tiền dùng ít sức hảo biện pháp a.”Trưởng công chúa điểm cái trán của nàng thở dài: “Ngươi này đầu óc, ngươi này tâm rốt cuộc là như thế nào lớn lên, đem khó xử đều đây cho ta, chính mình đảo hướng thanh nhàn.”Lâm Thanh Uyển liền cười, “Khó xử cho tỳ tỳ, công lao không cũng cấp tỳ tỳ sao?”Trưởng công chúa đều không khỏi cảm thán, Lâm Thanh Uyển đây là thật sự đương nàng không ngại a!Bất quá nghĩ lại tưởng cũng là, nàng là cùng Hoàng Dịch An có mâu thuẫn, lại không phải cùng hận bọn muội muội, thả liền nàng đều không nhớ rõ là chuyện gì, hà tất lại đi mang thù?Như vậy tưởng tượng, nàng đảo rộng mở thông suốt, nghĩ nghĩ gật đầu nói: “Cũng đúng, ngươi đem người đưa tới ta nhìn xem, quá xấu quá bỗn ta nhưng không thu.”

Chương 520: Tranh thủ thời gian

Lâm Thanh Uyển trừu trừu khoe miệng, này yêu cầu thật đúng là... “Tỷ tỷ đây là chiêu học sinh, vẫn là tuyển mỹ?” Lâm Thanh Uyển oán giận một câu, nhưng vẫn là đồng ý. Ngày hôm sau Lâm Thanh Uyển liền làm người lãnh Hoàng thị tam tỷ muội đi nữ học, trưởng công chúa bót thời giờ thấy các nàng một mặt. Lớn tuổi nhất cũng cùng nàng nhi tử kém không được vài tuổi, trưởng công chúa tự nhiên sẽ không khó xử các nàng, huống chi, Lâm Thanh Uyển cũng không tự mình tới, cho thấy là không quá để ý các nàng. Khảo giáo quá, thấy các nàng đều biết chữ, tài tình cũng đều không tồi, liền phát phất tay làm người lãnh các nàng đi xuống, thuận miệng dặn dò một tiếng, “Đừng làm cho người khi dễ các nàng, đã vì cùng trường, liền hẵn là lẫn nhau nâng đỡ, đồng tâm đồng đức.” Nhân viên trường học lĩnh mệnh đồng ý, mang tam tỷ muội sau khi rời khỏi đây liền lộ ra khẩu phong, trưởng công chúa cấp tam tỷ muội chống lưng đâu, phía dưới người cũng không thể nhận các nàng thân phận liền khinh nhục, nếu quá phận, náo loạn ra tới ai trên mặt rất khó coi. Trường công chúa nữ học cơ hồ tất cả đều là quan lại gia nữ hài, khác không có, nhãn lực thấy là không phải ít. Bởi vì sờ không chuẩn các nàng đế, ngay từ đầu thật đúng là không ai dám khi dễ các nàng, mà chờ thư viện trung người thăm dò các nàng chi tiết sau, tỷ muội ba người đã ở nữ học đã nhiều năm, sớm đã dung nhập trong đó, có đối thủ, tự nhiên cũng có giao hảo bằng hữu, ngược lại không sợ. Tự nhiên, đây là lời phía sau. Lúc này tỷ muội ba người chính trong lòng thấp thỏm đi theo nhân viên trường học đi lãnh các nàng thư, nhân viên trường học hòa ái nói: “Ba vị cô nương quà nhập học Lý Phiên Viện toàn đã thanh toán tiền, trong đó liền bao gồm thư phí, nhưng giấy và bút mực chờ vật lại đến chính mình đặt mua, hôm nay ba vị cô nương liền trước làm quen một chút thư viện, ta đã cùng tiên sinh nhóm nói chuyện, bọn họ hôm nay sẽ không cho các ngươi bỏ trí việc học.” Chờ tam tỷ muội chậm rãi ở trong thư viện yên ổn xuống dưới khi liền tới rồi trùng dương. Các nàng nhưng tiến hoàng thành thấy ba cái ca ca, Trương phu nhân các nàng từ thêu phường tiếp việc trở về làm, hơn nữa ra hoàng thành, giá hàng muốn thấp rất nhiều, các nàng phân lè trừ bỏ mỗi tháng dùng còn có thể còn lại không ít. Cho nên nhật tử dư dả không

ít, lần này Trương phu nhân liền đặt mua không ít đồ vật đưa vào đi cấp Hoàng Dịch An bọn họ tam huynh đệ.Lâm Thanh Uyển nhìn, liền nhịn không được cùng hoàng đế nói: “Mỗi phùng ngày hội lần tư thân, tính lén, thần có một năm chưa từng về quê. Bọn họ cố quốc tuy vong, huynh đệ tỵ muội lại ở một chỗ, mỗi tháng còn có thể thăm người thân, ta lại là muốn gặp người nhà một mặt đều khó được thực.”Hoàng đế: “...”Lâm Thanh Uyển tha thiết nhìn hắn.Hoàng đế bất đắc dĩ nói: “Tam muội, ngươi mỗi lần xin nghỉ đều là nghỉ dài hạn, cứ thế mãi, không sợ triều thần có ý kiến?”“Ngọc Tân có khả năng mười tháng liền sinh sản.”Hoàng đế liền bất đắc dĩ phất tay nói: “Ngươi nếu có thể thuyết phục Lại Bộ, vậy ngươi liền nghỉ phép đi, chỉ là cùng với ngươi qua lại bôn ba, không bằng đem bọn họ tiếp tới kinh thành, mỗi ngày đều có thể thấy không càng tốt?”Lâm Thanh Uyển cười cười không nói chuyện.Lâm Thanh Uyển ra cung liền đi tìm Lại Bộ Thượng Thư, cùng hắn nói: “Mã thượng thư, bệ hạ đồng ý ta về quê thăm người thân, ngài cho ta phê cái nghỉ dài hạn đi.”Đang định nghỉ quá Đoan Ngọ Lại Bộ Thượng Thư chớp chớp mắt, hỏi: “Này không phải bệ hạ phê chuẩn liền có thể sao, như thế nào còn muốn ta phê?”“Ngài dù sao cũng là Lại Bộ Thượng Thư, có lẽ bệ hạ cũng cảm thấy việc này nên thông báo ngươi một tiếng hảo.”Lâm Thanh Uyển hỏi cười đem viết tốt sổ con đưa cho hắn, “Vừa lúc phê hảo quá tiết, ngày mai lại muốn tìm đại nhân chỉ sợ liền khó khăn.”“Như thế nào, quận chúa muốn vội vàng Tết Trùng Dương lên đường?”“Ngày mai qua Tết Trùng Dương liền đi,”Lâm Thanh Uyển thở dài: “Rốt cuộc chỉ có hai tháng già, vẫn là quá ngắn.”Mã thượng thư phiên sổ con tay một đốn, hơi hơi trùng mắt nói: “Muốn hai tháng lâu như vậy?”Lâm Thanh Uyển cười gật đầu, nói: “Võ thị lang đã có thể một mình đảm đương một phía, Lý Phiên Viện trung lại vô quan trọng sự, đừng nói hai tháng, ta chính là thường trú Tô Châu cũng không sự.”“Nhưng hai tháng sau liền mau ăn tết,”Mã thượng thư hoài nghi nhìn nàng, “Đến lúc đó Lâm thượng thư sẽ không lại có mặt khác lấy cớ thỉnh nghỉ dài hạn đi?”Lâm Thanh Uyển liền thở dài, “Đại nhân thấy ta mấy năm nay nhưng có ở Tô Châu ăn tết?”Mã thượng thư ngẩn ra, cẩn thận mà nghĩ nghĩ, phát hiện thật đúng là không có.“Cho nên này năm ở đâu quá mức ta tới nói đều không sai biệt lắm, đại nhân cứ việc yên tâm, ta sẽ không vì quá cái tiết liền kéo dài hồi kinh.”Mã thượng thư biết Lâm Thanh Uyển từ trước đến nay thủ tín, nàng nếu như thế nói, phải làm sẽ không, liền đề bút ý kiến phúc đáp.Lâm Thanh Uyển tiếp nhận sau nhìn thoáng qua liền lại đưa cho hắn, cười nói: “Này sổ con liền từ Lại Bộ đệ đi lên đi, bằng không ngươi đóng dấu, lại đi qua ta đưa cho bệ hạ không tốt.”Mã thượng thư ngầm lại cũng là, áp xuống sổ con sau hả nha, quyết định chờ trùng dương thu giả trở về lại đệ đi lên.Hắn đảo không nghi ngờ Lâm Thanh Uyển lừa hắn, bởi vì Lâm Thanh Uyển ngày thường cơ hồ không thoi giả, đều là đem kỳ nghỉ tích cóp ở bên

nhau, sau đó liền hưu nghỉ dài hạn hồi Tô Châu.Tuy rằng đại gia không khỏi hâm mộ ghen ghét, nhưng Lâm Thanh Uyển có cái có khả năng phó thủ, nàng chính mình cũng phóng đến hạ quyền, tự nhiên có thể như vậy làm, đổi làm những người khác, ai dám? Cho nên đây là hâm mộ cũng hâm mộ không tới.Mã thượng thư cũng chỉ là trong lòng cảm thán một chút, tương lai hai tháng cả triều lại không thấy một chút nhan sắc.Sau đó liền vãy vãy óng tay áo về nhà ăn tết, chờ hai ngày kỳ nghỉ xong, hàn sáu sớm thượng triều đệ thượng số con sau mới biết được hàn bị Lâm Thanh Uyển hô.Mà Lâm Thanh Uyển sớm tại ngày hôm qua liền thu thập hành lý, trộm ra khỏi thành, ai cũng không biết, tự nhiên cũng ai cũng chưa đi tiễn đưa.Hoàng đế: “...”Chúng triều thần: “...”Hoàng đế trùng mắt Lại Bộ Thượng Thư, vận vận khí, cuối cùng vẫn là nghẹn đi xuống, chính mình khí chính mình đi.Sớm biết rằng ngày đó nên phái người cùng Lại Bộ Thượng Thư thông báo một tiếng, ai biết hàn sẽ hỏi cũng không hỏi một tiếng liền phê Lâm Thanh Uyển như vậy lớn lên một cái giả, thế nhưng còn đè nặng không lập tức đăng báo!Lại Bộ Thượng Thư nhấp nháp miệng, yên lặng mà cúi đầu không nói.Mà Lâm Thanh Uyển lúc này chính ngồi trên lưng ngựa, bởi vì cuối thu mát mẻ, không nóng không lạnh, nhưng thật ra thích hợp thật sự.Bọn họ cũng không đuổi, lại cũng không nhàn nhã, bởi vậy ở thứ chín thiên chàng vang liền về tới biệt viện, bởi vì mau trời tối, Lâm Thanh Uyển liền nói: “Đi biệt viện nghỉ ngoi đi, ngày mai lại vào thành.”Xe liền quẹo vào Lâm gia biệt viện cái kia đại đạo, chỉ là người còn không có vào cửa, Lâm Toàn liền vội vàng đuổi ra nói: “Cô nãi nãi, đại tiểu thư sáng sớm phát động, Lâm quản gia nghe xong tin tức liền vào thành chờ trú, ngoài...”Lâm Thanh Uyển xoay người liền lên xe, làm xa phu lập tức chạy về thành.Xa phu ra roi thúc ngựa hướng trong thành đuổi, nhưng vào thành lại không thể chậm hạ tốc độ, lúc này trong thành người quá nhiều.Chờ bọn họ đuổi tới Lâm phủ, ánh chiều tà đều mau tan, Lâm Thanh Uyển bước nhanh vào phủ, mới đến chủ viện cửa, liền nghe được một thanh âm vang lên lượng khóc nỉ non thanh, bên trong truyền đến nha đầu các bà tử chúc mừng thanh, có người kêu lớn: “Sinh, sinh, là vị tiểu thiếp gia!”Lâm Thanh Uyển bước chân một đốn, thật lâu sau, bình phục một chút tâm tình mới bước đi vào.Thượng lão phu nhân đang ngồi ở trong viện hợp cái niệm thanh phật hiệu, Nam Xuân ở nàng bên tai tháp giọng bẩm báo mới phát hiện đứng ở trong viện Lâm Thanh Uyển, nàng kinh hỉ đứng dậy, “Nàng cô cô đã trở lại, ai nha, tiểu nhị có phúc phần, hàn vừa sinh ra, cô cô liền đã trở lại.”Lâm Thanh Uyển hơi hơi mỉm cười, nhẹ giọng hỏi: “Mẫu tử nhưng bình an sao?”Thượng lão phu nhân trực giác Lâm Thanh Uyển cảm xúc không đúng, tựa hỉ tựa sâu, nhưng đã nàng muốn cẩn thận tìm tội nghiên cứu khi, liền thấy nàng tươi cười ôn hòa, trong mắt đều là kinh hỉ chi ý.Nàng liền cũng không nghĩ nhiều, cười nói: “Bình an, bình

an!”Lâm Thanh Uyển phong trần mệt mỏi, cũng không có hướng trong đi, vẫn là Dương phu nhân nghe được động tĩnh từ phòng sinh ra tới, nhìn nàng cười nói: “Mẫu tử đều an, đứa nhỏ này quá nóng vội chút, cũng may cũng không tính trước tiên quá nhiều, cắp bà đỡ nhìn, khỏe mạnh thật sự, so với hắn ca ca còn trọng chút.”Lâm Thanh Uyển liền thở dài nhẹ nhõm một hơi.Thượng Minh Kiệt ôm tiểu nhi từ đứng ở bên trong cánh cửa, thật cẩn thận mà xốc điểm bô làm Lâm Thanh Uyển cùng Thượng lão phu nhân rất xa nhìn thoáng qua, cười đến thấy nha không thấy mắt, “Đứa nhỏ này lớn lên giống biểu muội, đảo so với hắn ca ca còn tinh xảo xinh đẹp chút.”Lâm Thanh Uyển chỉ nhìn đến hồng toàn bộ, nhăn dùm dó một mảnh, thật sự nhìn không ra chỗ nào xinh đẹp.Nhưng thấy Thượng Minh Kiệt cười đến cùng cái ngốc tử dường như, nàng cũng không bát hắn nước lạnh, cười gật đầu nói: “Là lớn lên xinh đẹp, ngươi mau ôm trở về, đừng làm cho hắn thối phong.”“Đúng vậy, nhưng đừng thối phong,” Thượng lão phu nhân oán trách nói: “Còn có, ngươi chạy nhanh ra tới, đều nói ngươi không cần tiến phòng sinh, mỗi lần đều không nghe, tiểu tâm ngươi tức phụ phiền ngươi.”Lâm Ngọc Tân mới không phiền Thượng Minh Kiệt đâu, hiện tại trong lòng đang có chút áy náy.Lần trước nàng sinh Khang Nhi khi liền đem Thượng Minh Kiệt cắn đến rất tàn nhẫn, lần này nàng cảm thấy chính mình sẽ không lại khi dễ hắn, nè hà kia lụa bô hương vị rất quái lạ, nàng một cắn liền tưởng phun, nhưng không cắn lại sợ sẽ cắn được đầu lưỡi, thật sự là quá đau ——Cuối cùng vẫn là Thượng Minh Kiệt đem cánh tay tắc miệng nàng, lúc này mới thuận lợi sinh đê nhị thai.Lúc ấy nàng nhìn thoáng qua, dường như cũng rất tàn nhẫn, khả năng lại muốn cùng lần trước giống nhau lưu lại vết sẹo.Phòng sinh sự Thượng lão phu nhân cũng không biết, Dương phu nhân cùng chúng nha đầu tự nhiên cũng không có khả năng nói, việc này liền như vậy tính qua.Bà đỡ nhóm nhìn lúi lưỡi, đều cảm thấy lúc trước Lâm huyện chủ gả mệt, nhưng hôm nay xem, ai mệt ai doanh còn không nhất định đâu.Nhà ai tức phụ có thể như vậy tự tại?Các nàng cũng không lầm mi枉, yên lặng mà thu bao lì xì liền đi theo nha đầu đi xuống nghỉ ngơi.Mà Thượng Minh Kiệt lặng lẽ tìm Từ đại phu xử lý miệng vết thương, Thượng lão phu nhân cùng Thượng nhị thái thái thật đúng là cái gì cũng không biết.Lâm Thanh Uyển nhưng thật ra đã biết, chỉ là cũng đương không biết.Nàng rửa mặt chải đầu sau thay đổi sạch sẽ xiêm y liền đi xem tân sinh nhi, hắn đôi mắt còn không có mở, chính nắm chặt nắm tay đặt ở hai bên tai, bụng nhỏ lúc lén lúc xuống ngủ ngon.Lâm Ngọc Tân nghỉ ngơi một chút, tinh thần hảo chút, nàng ngồi dậy dựa vào gối đầu thượng, hỏi: “Cô cô lần này có thể ở nhà dừng lại bao lâu?”“Một tháng rưỡi đi.”Lâm Ngọc Tân không nghĩ tới có thể lưu lâu như vậy, cao hứng lên, hung phấn nói: “Kia cô có thể cho hài tử làm đầy tháng?”Lâm Thanh Uyển cười gật đầu.Lâm Ngọc Tân liền cách một đạo mành cùng nàng nói chuyện, “Cô cô cho hắn

lấy cái đại danh đi, nhũ danh làm hắn cha lây.”Lâm Thanh Uyển nghĩ sau nói: “Ta khi trở về, ánh chiều tà chưa hạ, mà hắn liền ở khi đó sinh ra, không bằng liền lấy cái huy tự đi, cùng hắn huynh trưởng giống nhau, từ văn tự.”“Thượng Văn Huy,” Lâm Ngọc Tân âm thầm niệm hai lần, cười nói: “Hảo, vậy lấy tên này!”Lâm Thanh Uyển cúi đầu xem cái này còn hoàn toàn không biết gì cả hài tử, duỗi tay điểm điểm mũi hắn khẽ cười nói: “Ngươi có đại danh!”

Chương 521: Cảm giác

Bởi vì sợ Lâm Văn Trạch dọa đến, từ Lâm Ngọc Tân phát động bắt đầu, hắn đã bị đưa tới trong hoa viên chơi, chơi mệt mỏi liên hóng ngủ, chờ hắn ngủ lén phát hiện cha mẹ đều không ở khi, không khỏi bếp bếp miệng muôn khóc. Lâm Thanh Uyển xem qua tân sinh nhi lại đây khi, Lâm Văn Trạch nước mắt vừa muôn rơi xuống. Nhìn đến Lâm Thanh Uyển, hắn liền mở to rất lớn đôi mắt, tò mò xem nàng, hiển nhiên là đã đã quên nàng. Lâm Thanh Uyển cũng biết, trông cậy vào một cái mới một tuổi xuất đầu hài tử nhớ kỹ người một năm là không có khả năng, lại không phải ở có di động video niên đại. Cho nên Lâm Thanh Uyển ngồi xóm Lâm Văn Trạch phía trước, lại lần nữa tự giới thiệu nói: "Khang Nhi, ta là người cô tổ mẫu, mẫu thân người nhưng có đê qua ta?" Dương nhiên đê qua, cơ hồ mỗi ngày đều đê. Lâm Văn Trạch hung hăng gật đầu, tò mò lại ngắm nàng liếc mắt một cái nói: "Nguyên lai người chính là cô tổ mẫu a." Lâm Thanh Uyển cười gật đầu. Lâm Văn Trạch lại ngắm ngắm nàng, sau đó ngượng ngùng nói: "Cô tổ mẫu lớn lên thật là đẹp mắt." Lâm Thanh Uyển nhịn không được cười, sờ sờ hắn khuôn mặt nhỏ, nhẹ giọng hóng nói: "Cô tổ mẫu cho người kể chuyện xưa được không?" Dù sao hôm nay buổi tối là không có khả năng làm hắn đi gặp hắn nương. Lâm Văn Trạch ban ngày ngủ nhiều, lúc này ngủ không được, nghe vậy liên tục gật đầu, ngồi nghiêm chỉnh nhìn cô tổ mẫu. Chờ Lâm Thanh Uyển đem hắn một lần nữa hóng ngủ, đã gần đến giờ Hợi. Nàng dựa vào đầu giường nhìn hắn dấu móng ngủ, có lẽ là cảm thấy không thoải mái, hắn trở mình, đem trên người chăn đá rơi xuống, quấn xuống tay chân bá chiếm hơn phân nửa trương giường, cảm thấy thoải mái, bụng nhỏ lúc này mới lén lén lúc xuống, ngủ ngon lành. Lâm Thanh Uyển hơi hơi mỉm cười, nhẹ nhàng mà đem chăn lại cái ở hắn trên người, Ánh Nhạn chờ ở một bên, muốn nói lại thôi, nhịn không được nhìn Bạch Phong liếc mắt một cái. Bạch Phong liền tiến lên nói nhỏ: "Cô nãi nãi, đêm đã khuya, ngài cũng trở về nghỉ ngoi đi." Lâm Thanh Uyển hoàn hồn, nhìn một chút Lâm Văn Trạch sau thở dài: "Các người trước đi xuống đi, ta lại nhiều ngồi." Bạch Phong trực giác cô nãi nãi cảm xúc không đúng, rồi lại nói không nên lời chỗ nào không đúng, nhìn Ánh Nhạn một tiêng sau khom

người lui ra. Ánh Nhạn vội vàng đuổi kịp, tới rồi ngoài cửa, nàng liền nhịn không được giữ chặt nàng hỏi, “Bạch Phong tỷ tỷ, cô nãi nãi đây là làm sao vậy?” “Không biết a,” Bạch Phong vẻ mặt mê mang, “Khi trở về còn hảo hảo.” Trong phòng, Lâm Thanh Uyển nhìn Lâm Văn Trạch trong chốc lát, lúc này mới quay đầu xuyên thấu qua cửa sổ nhìn về phía không trung, hôm nay thiên tinh, ngày mai hẳn là cũng là cái ngày nắng, cho nên đêm nay ngôi sao cơ hồ điểm xuyết mẫn toàn bộ không trung, chợt lóe chợt lóe. Mặc dù là ở cổ đại, như vậy sao trời cũng rất ít thấy, bởi vì quá nhiều, cũng quá lóe sáng. Nàng sờ sờ ngực vị trí, trái tim vẫn như cũ ở có tự nhảy lên, nhưng nàng biết nàng thời gian sẽ không quá nhiều. Hôm nay liền ở nàng nghe thấy hài tử khóc nỉ non thanh kia trong nháy mắt, vẫn luôn chống đỡ thân thể này khí tựa hồ một chút liền từ trong thân thể rút ra, nàng biết, nàng khả năng liền phải rời đi. Nàng cho rằng chính mình sẽ thật cao hứng, đương nhiên cao hứng, sau khi trở về là có thể nhìn thấy tổ phụ, có thể làm hàn thiêu ốm đau, chính mình cũng có thể sống sót, này còn không phải là nàng tới đây mục đích sao? Nhưng chân chính phải rời khỏi khi, từ đáy lòng xuất hiện đi lên không tha rời lại như vậy mãnh liệt. Nàng ở chỗ này dường một cái hài tử, có hiểu nhau bạn tốt, cũng có lệnh nàng tôn kính trưởng bối, càng có trốn tránh không xong trách nhiệm... Lâm Thanh Uyển chớp chớp mắt, đem trong mắt lệ ý chớp đi, lại đi xem Lâm Văn Trạch khi liền kiên định rất nhiều. Tống phải rời khỏi, coi như là thật sự đã chết đi. Trong phủ sinh con là hỉ sự, sáng sớm hôm sau ban thưởng liền ra tới, xem như cả nhà vui mừng. Lâm Văn Trạch lần đầu tiên gặp được hàn đệ đệ, pha ghét bỏ nhăn lại cái mũi, nhưng vẫn là ghé vào tiểu mép giường tò mò nhìn hàn. Thượng Minh Kiệt theo Khang Nhi nhũ danh cho hàn lấy cái, đã kêu An Nhi. Hắn lúc này bị trói, cũng không biết là đói bụng, vẫn là không thoái mái, giường cái miệng nhỏ khóc hai tiếng, vẫn luôn bị bà vú bé lên mới hù hù không khóc. Lâm Ngọc Tân tiếp nhận hài tử, lo lắng hỏi Lâm Thanh Uyển, “Cô có phải hay không lên đường mệt mỏi, như thế nào sắc mặt có chút kém?” Lâm Thanh Uyển không thèm để ý cười nói: “Là có chút mệt mỏi, nghỉ ngơi một đoạn thời gian thì tốt rồi, người không cần lo lắng.” Đãi sau khi trở về, Lâm Thanh Uyển liền đối với Bạch Phong nói: “Ngươi đi mua chút phấn mặt trở về, ta phải dùng.” Bạch Phong không nghĩ tới cô nãi nãi thế nhưng sẽ chủ động nhắc tới cái này, nàng hăng ngày chỉ dùng hương cao, cũng không dùng phấn mặt. Nhưng Bạch Phong vẫn là đi. Lâm Thanh Uyển tái xuất hiện trước mặt người khác khi, khí sắc liền hảo không ít. Thượng Văn Huy tắm ba ngày, Lâm thị cùng Thượng thị hai nhà thân bằng đều có người tới, ngay cả Cơ tiên sinh đều tới. Lâm Thanh Uyển thế mới biết Cơ Nguyên đã đem Giang Nam đi rồi một vòng, lại trở về Tô Châu, bất quá lúc này Tô Châu thư sinh thiếu một ít. Rất nhiều người đọc sách đi theo Cơ Nguyên đem Giang Nam đi rồi một vòng, không ít người

đều bởi vậy lưu tại địa phương khác, không có lại đi theo Cơ Nguyên hồi Tô Châu.Cơ Nguyên tặng một khối ngọc cấp Thượng Văn Huy, lúc này trên mặt hăn bóng loáng một ít, cũng trăng một ít, không giống mới lúc sinh ra như vậy xấu, cho nên Lâm Văn Trạch mỗi ngày đều bước chân không rời nhìn chằm chằm, cảm thấy đệ đệ đặc biệt thân kỳ.Cơ Nguyên tặng hăn một khối ngọc, liền lại cấp Lâm Văn Trạch một bộ món đồ chơi, cười nói: “Đây là ta từ khi từ một thợ thủ công trong tay đến, lúc ấy liền giác thứ này có khai trí chi hiệu, cho nên liền cho người chát tôn mang về tới một bộ.”Lâm Thanh Uyển cười nói tạ, vỗ vỗ bị món đồ chơi hấp dẫn Lâm Văn Trạch đầu, cười nói: “Còn không mau cảm tạ Cơ tiên sinh.”Lâm Văn Trạch ra dáng ra hình khom lưng hành lễ, “Cảm ơn Cơ tiên sinh.”Bởi vì cong đến quá nhiều, thân mình không xong, thiếu chút nữa ném tới trên mặt đất đi.Lâm Thanh Uyển cùng Cơ Nguyên nhìn, trong mắt đều hiện lên nhu sắc, cười xem hăn.Ánh Nhạn đem Lâm Văn Trạch dắt đi xuống, Cơ Nguyên lúc này mới hỏi nàng, “Quận chúa lần này hồi tô có thể ở lại bao lâu?”Lâm Thanh Uyển chỉ cười không nói, Cơ Nguyên hơi hơi nhường mày, ngược lại cười nói: “Xem ra Võ thi lang rất là có khả năng a.”“Tiên sinh thật sự không suy xét xuất sĩ sao?”Lâm Thanh Uyển cười nói: “Hiện tại Diêu đại nhân ở Liên Châu chính là đại triển quyền cước, tiên sinh vài vị đệ tử cũng đều ở vì nước hiệu lực, nếu ngài cũng nhập sĩ, chẳng phải thành tựu một đoạn giai thoại?”Cơ Nguyên lắc đầu nói: “Quận chúa như vậy tuổi tác đều nghĩ về hưu, như thế nào liền nhẫn tâm làm ta cái này lão xương cốt nhập sĩ? Ta cũng tham hưởng thanh nhàn a.”Lâm Thanh Uyển nghĩ sau nói: “Ta đây cầu tiên sinh một sự kiện, còn thỉnh tiên sinh thành toàn.”Cơ Nguyên ý bảo nàng nói.Nàng trầm ngâm nửa ngày sau mới nói: “Tiên sinh cảm thấy, thiên hạ khi nào mới có thể nhất thống?”Cơ Nguyên nhường mày, nghiêm túc nhìn nàng hồi lâu mới nói: “Mân không đáng sợ hãi, Lương Quốc sở ưu giả chỉ có Thục Quốc, bất quá...”Cơ Nguyên dừng một chút sau lại nói: “Kỳ thật Thục Quốc luận quốc lực cũng không kịp Lương Quốc, có thể cùng Lương đánh đồng sở đã vong, trừ phi Thục Quốc cùng Mân Quốc liên hợp, hoặc là Lương Quốc nội loạn, bằng không thiên hạ thế cục kỳ thật đã định.”“Tiên sinh cảm thấy, Thục mân hai nước hợp tác tỷ lệ có bao nhiêu đại?”Cơ Nguyên liền cười, “Chung gia quân phân ra bộ phận binh lực đóng quân Tề Xương phủ, thậm chí Chung quận chúa đều tự mình đi Tề Xương luyện binh, phòng bất chính là điểm này?”“Mân Quốc tiêu, bất quá là Lương Quốc một châu mà thôi, hăn thật dám cùng Thục Quốc hợp tác, chỉ sợ binh mã chưa ra, liền trước bị Chung gia quân diệt.” Cơ Nguyên cười nói: “Mân Quốc Ngô thị tuy dung, Thừa tướng Trần Kiến lại là có xa thức người, hăn sẽ không làm Mân Quốc cùng Thục Quốc hợp tác.”Lâm Thanh Uyển liền nói: “Thiên hạ nhất thống là xu thế tất yếu, Mân Quốc tiêu mà nhược, lại không thể cùng Thục Quốc hợp tác, kia liền chỉ có bị đưa về

Lương Quốc một đường, Cơ tiên sinh, ngài cảm thấy có thấy xa tràn tường nhưng thấy được điểm này?"“Quận chúa nhung thật ra không che dấu Lương Quốc dã tâm.”“Dã tâm nếu có thể che dấu, vậy không phải dã tâm,” Lâm Thanh Uyển thân mình hơi hơi trước khuynh, nhìn thẳng hắn nói: “Cơ tiên sinh, nếu Mân Quốc nguyện hàng ta, kia cùng Thục Quốc đổi chiến lại nhiều vài phần năm chắc? Mà này năm chắc có thể thiếu chết bao nhiêu người?”Cơ Nguyên nháp miệng, “Thiếu chỉ là người Lương Quốc người bái?”“Tiên sinh lời này sai rồi, Mân Quốc người, Lương Quốc người, Thục Quốc người đều tại đây trong đó.”“Ngươi muốn cho ta đi thuyết phục Trần Kiến?”“Từng có người nói với ta quá, nếu luận miệng lưỡi lợi hại, gia huynh cùng tràn tường tính hai cái, còn có một cái đó là Cơ tiên sinh.”Cơ Nguyên không khách khí nói: “Quận chúa như thế nào đem chính mình rời xuống, mấy năm nay ngài chính là công tích vĩ đại, nếu luận đi sứ Mân Quốc tốt nhất người được chọn, không nên là chính ngươi sao? Thả ngươi đổi lương trung tâm, đều miễn làm phản bắn khoän.”“Ta nhưng thật ra muốn đi, chỉ sợ là không cơ hội.” Lâm Thanh Uyển rất sớm trước kia liền suy tư quá lớn lương kế tiếp lộ muốn đi như thế nào, Thục Quốc chỉ sợ thật đến đánh, nhưng Mân Quốc lại không nhất định.Nó rất nhỏ, đều không có kiếp trước Phúc Kiến một cái tinh đại, an phận ở một góc, so Giang Lăng còn muôn điệu thấp.Thả nó kinh tế là xa xa so ra kém Giang Nam vùng, bởi vì sơn nhiều mà thiếu, mỗi năm còn đều đến cùng Lương Quốc mua lương thực.Cho nên đổi như vậy một cái tiểu địa phương, tự nhiên là có thể không ra binh liền không ra binh.Cơ Nguyên nhăn nhăn mày, không nghe hiểu những lời này, liền tìm tòi nghiên cứu nhìn về phía Lâm Thanh Uyển.Lâm Thanh Uyển lại đổi hắn cười cười, khẩn cầu nói: “Cho nên còn thỉnh tiên sinh đáp ứng ta, nếu thực sự có kia một ngày, Lương Quốc yêu cầu tiên sinh đi sứ Mân Quốc, còn thỉnh tiên sinh rời núi, thuyết phục tràn tường.”Mân Quốc trên cơ bản là Trần Kiến cầm giữ, nếu có thể thuyết phục Trần Kiến, liền tương đương với bắt lấy toàn bộ Mân Quốc.“Lâm quận chúa cũng quá nóng nảy chút, phải biết nóng vội thì không thành công, lúc này Lương Quốc còn ở nghỉ ngoi lấy lại sức, lúc này liền đã suy xét muốn thu phục Mân Quốc cùng Thục Quốc sao?”Lâm Thanh Uyển chỉ là nói: “Người không có nỗi lo xa, át có mối ưu tư gân sao, còn thỉnh tiên sinh đáp ứng ta.”Cơ Nguyên nháp miệng hỏi, “Nếu ta không ứng, quận chúa phải làm như thế nào?”Lâm Thanh Uyển cười, “Còn có thể như thế nào, buông tay mặc kệ, từ người khác nhọc lòng đi bái, chẳng lẽ ta còn có thể đè nặng tiên sinh đi làm thuyết khách sao?”Cơ Nguyên nghiêm túc nhìn chằm chằm Lâm Thanh Uyển, thấy nàng tuy ở thỉnh cầu hắn, lại thật sự không có miễn cưỡng chi ý, tâm tình lúc này mới hảo chút.Hắn cúi đầu nháp một miệng trả hỏi, “Quận chúa vừa rồi nói chính mình không cơ hội là ý gì?”Lâm Thanh Uyển không nói chuyện, chỉ là buồn bã thở dài một hơi.Nàng biết chính

mình muốn chết, nhưng trừ bỏ nàng biết ngoại, không ai biết điểm này.Nàng làm Từ đại phu đem quá mạch, hẵn nói mạch tượng cùng trước kia cũng không khác nhau, cho nên nàng trừ bỏ sắc mặt càng ngày càng không hảo ngoại cùng trước kia cũng không bất đồng.Nàng nếu là nói nàng sắp chết rồi, chỉ sợ đại gia muốn cho rằng nàng điên rồi đi?Huống chi Thượng Văn Huy mới sinh ra, nàng không hy vọng tại đây vui mừng nhật tử cho người ta bằng thêm phiền não, cho nên càng không thể có thể nói.Lâm Thanh Uyển không trả lời, Cơ Nguyên trong lòng liền càng thêm hoài nghi.Lúc này đây Lâm Thanh Uyển về quê so lân trước nhưng thanh nhàn nhiều, ngẫu nhiên thấy mấy cái bạn cũ thân bằng, còn thừa thời gian đó là bồi Lâm Ngọc Tân cùng hai đứa nhỏ.Như thế, chờ đến Thượng Văn Huy trăng tròn, mắt thấy nàng kỳ nghỉ chỉ còn lại có 21 thiên, không mấy ngày liền phải khởi hành hồi kinh khi, Lâm Thanh Uyển bắt đầu đè bút tiếp tục xin nghỉ.

Chương 522: Sinh bệnh

Ly kinh trước nàng là thật sự không tính toán kéo dài không trở về, nè hà thời cơ chính là như vậy xảo, cho nên nàng lần này chỉ có thể nuốt lời.Lúc này đây, Lâm Thanh Uyển lấy thân thể không khoẻ vì từ xin nghỉ, cũng Thượng Minh Chiết, làm Võ thị lang tạm đại này chức.Hoàng đế thu được này phong số con, trong đầu hiện lên cái thứ nhất ý niệm chính là, Lâm Thanh Uyển vẫn là tướng từ quan.Chính là nghĩ lại tưởng lại không đúng, nàng cũng không phải như thế vu hồi tiểu tâm người, nếu quả thực không nghĩ làm quan, có rất nhiều biện pháp từ quan, hà tất về trước Tô Châu, trở lên chiết từ quan?Việc này nhưng nhẹ nhung trọng, trọng chính là bỏ rơi nhiệm vụ chí tội, lấy Lâm Thanh Uyển cẩn thận, nàng sẽ không phạm như vậy sai lầm.Hoàng đế trong lòng có chút bất an, cùng Thái Hậu thương nghị nói: “Mẫu hậu, không bằng phái một cái ngự y đi Tô Châu nhìn xem? Tam muội nếu là sinh bệnh, có ngự y ở tổng hội càng tốt chút.”Thái Hậu đáp ứng rồi, hoàng đế liền từ Thái Y Viện tuyển một cái ngự y nam hạ,.Hắn trong lòng chính sầu lo, Lại Bộ Thượng Thư cũng thấy được Lâm Thanh Uyển số con, rốt cuộc nàng phát chính là minh chiết, nhất thời tức giận đến thối râu trừng mắt.Hắn còn tưởng chờ Lâm Thanh Uyển trở về tính sổ đâu, nàng thế nhưng thỉnh nghỉ bệnh!Tô Châu không ai biết Lâm Thanh Uyển “Sinh bệnh”, thấy nàng chậm chạp không khởi hành, Lâm Ngọc Tân liền hỏi một câu.Lâm Thanh Uyển liền cười nói: “Ta không đi rồi, lưu trong nhà ăn tết.”“Kia Lý Phiên Viện...”“Tạm từ Võ thị lang đại lao,” Lâm Thanh Uyển cười nói: “Nếu không phải bệ hạ giữ lại, ta đều thu lúc ấy nên từ quan về quê.”Lâm Ngọc Tân cao hứng lên, “Kia đợi năm cô cô lại xin từ chức một lần, bệ hạ có thể lưu hai lần, tổng không hảo tam cự cô cô. Tô Châu khí hậu rốt cuộc so kinh thành hảo chút, chúng ta người một nhà lại ở bên nhau, chẳng phải mau thay?”Lâm Thanh Uyển cười gật đầu, duỗi tay sờ sờ nàng tóc.Tự nàng gả chồng sau, Lâm Thanh Uyển rất ít lại làm động tác như vậy, rốt cuộc nàng đã trưởng thành.Nàng nghi hoặc ngẩng đầu nhìn về phía cô cô, Lâm Thanh Uyển đổi nàng cười cười, đổi đê tài nói: “Năm nay ăn tết ngươi cùng Minh Kiệt về trước Thượng gia tế tổ, sau đó cùng bồi ta hồi Lâm thị tế tổ.”Lâm Ngọc Tân không nghĩ nhiều, đồng ý.Tiến vào mùa

đông, Tô Châu cũng càng ngày càng lạnh, Lâm Thanh Uyển càng thêm không yêu ra bên ngoài đi, cơ hồ mỗi ngày đều oa ở nhà đùa với hai cái tiểu hài nhi chơi.Thượng lão phu nhân thấy nàng vây quanh áo lông chồn, trên tay còn ôm lò sưởi, liền nhịn không được cùng cười nói: “Nàng cô cô như thế nào đáo so với ta cái này lão xương cốt còn sợ lạnh đâu?”Lâm Thanh Uyển oa ở trên giường, nhợt nhạt cười nói: “Ta từ trước đến nay sợ lạnh, năm nay Tô Châu hơi nước so năm rồi trọng, cho nên liền càng sợ lạnh.”Thượng lão phu nhân cảm thận cảm thụ hạ, nhân nàng không thường ra cửa, thiên lãnh sau càng thích đai ở trong nhà, bên trong thiêu chậu than, đáo không cảm giác.Nhưng Lâm Thanh Uyển như vậy vừa nói, nàng liền cũng cảm thấy năm nay tựa hồ là so năm trước lạnh.Liền cười gật đầu nói “Tựa hồ là so năm trước lạnh chút.”Bạch Phong cùng Bạch Đường đứng ở Lâm Thanh Uyển phía sau, lo lắng nhìn nhau.Cô nãi nãi tình huống có chút không đúng, không chỉ có các nàng này hai cái bên người hầu hạ phát hiện, liền Dịch hộ vệ đều nhận thấy được không đúng rồi.Nhưng cô nãi nãi không cho đè, nàng lại thỉnh quá Từ đại phu, mà Từ đại phu ôn hoà hộ vệ đều không đè cập tới, các nàng liền cũng không biết nên hướng người nào nói.Khi nói chuyện, Lâm Ngọc Tân cùng Thượng Minh Kiệt từ bên ngoài trở về, hai người cởi áo choàng tiến vào, trước cùng Thượng lão phu nhân hành lễ, chờ nàng kêu miễn, Lâm Ngọc Tân liền nhảy đến Lâm Thanh Uyển bên người, ôm nàng cánh tay nói: “Cô cô, hôm nay nhà của chúng ta tới vị khách nhân, ngươi đoán là ai?”“Ta đoán không ra, ngươi trực tiếp nói cho ta chính là.”“Là Từ đại phu bạn tốt, họ Nghiêm,” Lâm Ngọc Tân cười nói: “Nghe nói hắn cũng là vị danh y, Từ đại phu mỗi lần thỉnh nghỉ dài hạn đều là đi xem Nghiêm đại phu, năm nay nhưng thật ra Nghiêm đại phu lại đây tìm Từ đại phu, ngươi nói hiếm lạ không hiếm lạ?”Lâm Thanh Uyển lắng lảng mà nhìn nàng trong chốc lát, cười gật đầu, “Hiếm lạ.”Lâm Ngọc Tân thấy nàng này nhàn nhạt tươi cười, trong lòng đột nhiên đau xót, trong mắt liền doanh nước mắt, chỉ là nàng cúi đầu một cái chớp mắt, lại nâng lên tới khi lại lúm đồng tiền như hoa, “Cô cô, chúng ta tổng làm Từ đại phu cho chúng ta đem bình an mạch, lần này chúng ta nhìn xem Nghiêm đại phu bắn lịnh được không? Xem hắn cùng Từ đại phu rốt cuộc ai tương đối lợi hại chút.”Lâm Thanh Uyển thấy nàng đem chính mình đương hài tử giống nhau hóng, không khỏi trong lòng than nhỏ, lại vẫn là gật gật đầu, nhẹ giọng nói: “Hảo.”Bạch Phong cùng Bạch Đường có thể phát hiện Lâm Thanh Uyển trên người vấn đề là bởi vì các nàng là bên người hầu hạ người, mà Lâm Ngọc Tân hiện giờ cùng Lâm Thanh Uyển sớm chiều ở chung, nàng từ trước đến nay cảm thận, lại như thế nào không phát hiện?Nghiêm đại phu chính là Lâm Ngọc Tân cùng Từ đại phu hao tâm cơ mời đến.Hắn y thuật không thua Từ đại phu, mà Từ đại phu thiện phụ khoa cùng nhi khoa, Nghiêm đại phu sở học tắc càng muốn tạp một ít, với nghi nan tạp chứng

thượng so Từ đại phu cao minh không phải một chút.Nếu liền hắn cũng chưa biện pháp, vậy chỉ có thể thỉnh Thái Y Viện viện chính.Lâm Thanh Uyển cùng Lâm Ngọc Tân đi tiền viện, bị lấy đem bình an mạch lấy cớ cấp Nghiêm đại phu kiểm tra rồi một lần.Nghiêm đại phu đầu ngón tay mới đáp thượng Lâm Thanh Uyển thủ đoạn liền hơi kinh, hắn kinh ngạc nhìn về phía Lâm Thanh Uyển.Lâm Thanh Uyển bình đạm nhìn chăm chú hắn, nửa ngày hắn mới thu hồi tầm mắt, khép hờ con mắt đi nghe mạch.Hồi lâu, Nghiêm đại phu mới thu hồi tay, hắn ngẩng đầu cẩn thận nhìn Lâm Thanh Uyển sắc mặt, hỏi: “Quận chúa có không đem trên mặt trang dung tẩy đi? Tại hạ muôn nhìn một chút quận chúa sắc mặt.”Lâm Thanh Uyển buông tay áo không nói chuyện.Lâm Ngọc Tân liền làm nũng giồng nhau đầy đầy nàng cánh tay, dỗi nói: “Cô cô.”Lâm Thanh Uyển liền hơi hơi mỉm cười, đói Nghiêm đại phu gật đầu nói: “Ngài chờ một lát.”Nàng xoay người đi nội thất, Bạch Phong bung thủy đi lên, vẻ mặt sầu lo nhìn Lâm Thanh Uyển.Lâm Thanh Uyển duỗi tay vẫy vẫy thủy, cuối cùng tự giễu cười, dù sao sớm muộn gì đều phải biết đến.Tưởng bã, cúi đầu rửa mặt, Lâm Ngọc Tân ân cần cho nàng phụng khăn lông, nàng đã có chuẩn bị tâm lý, nhưng chờ nàng thật sự đem trên mặt trang dung đều tẩy đi, lộ ra tái nhợt mặt, Lâm Ngọc Tân vẫn là hoảng sợ.“Cô cô ngươi...”Lâm Thanh Uyển sắc mặt có chút tiêu tụy, nhưng vẫn là đói nàng cười cười, duỗi tay tiếp nhận khăn lông xoa xoa, không thèm để ý nói: “Đi thôi, đi ra ngoài trông thấy Nghiêm đại phu.”Lâm Ngọc Tân cắn cắn môi, đi theo Lâm Thanh Uyển đi ra ngoài.Nghiêm đại phu cuối cùng không chỉ có chỉ xem Lâm Thanh Uyển sắc mặt mà thôi, còn trát phá nàng đầu ngón tay lấy hai giọt huyết.Hắn không có đương trường có kết luận, cái này làm cho Lâm Ngọc Tân càng thêm thấp thỏm, cũng bốc cháy lên một tia hy vọng.Nhưng nàng không biết chính là, Nghiêm đại phu vừa ra phòng khách liền cùng cùng đi ở bên Từ đại phu nói: “Nếu không phải nàng có mạch tượng, lại có thể lấy ra huyết tới, chỉ nhìn một cách đơn thuần nàng sắc mặt cùng nhiệt độ cơ thể, ta cơ hồ cho rằng đối phương là chết người.”Từ đại phu nói: “Nàng trước kia không phải như thế, tuy mạch tượng vững vàng đến có chút kỳ dị, nhưng mặt khác cùng thường nhân vô dị, sắc mặt, nhiệt độ cơ thể đều không vấn đề, nhưng lần này trở về, giống như chẳng là tinh huyết hao hết giống nhau, ta cho nàng khai không ít bổ huyết ích khí dược, tựa hồ đều không có tác dụng.”Nghiêm đại phu mày nhíu chặt, Từ đại phu xem hắn, nhẹ giọng hỏi, “Lão nghiêm, ngươi nhưng có biện pháp? Nếu có, còn thỉnh cứu nàng một cứu.”“Ta xem nàng tựa hồ trong lòng hiểu rõ, ngươi biết đến chỉ sơ so với chúng ta này hai cái đại phu còn nhiều, ngươi liền không hỏi qua nàng?”Từ đại phu than nhẹ một tiếng, lắc đầu nói: “Nàng sẽ không nói.”Nghiêm đại phu không vui nhấp miệng, “Cho nên ta ghét nhất này đó không phối hợp người bệnh.”Lời tuy như thế, hồi phòng cho khách sau hắn vẫn là nghiên

cứu khơi nàng huyết túi, chỉ là ngao một buổi tối, lại một chút thu hoạch cũng không có.Đại gia tựa hồ đều đã biết Lâm Thanh Uyển thân thể không tốt lắm, ngay cả tin tức tương đối lạc hậu Thượng nhị thái thái đều xuất hiện tựa hồ thực chân thành làm Lâm Thanh Uyển bảo trọng thân thể.Trong phủ không khí hơi hoi nặng nè lên, Lâm Văn Trạch mỗi ngày tiếng cười đều thiếu không ít, nói chuyện thanh âm cũng nhỏ.Lâm Thanh Uyển thấy liền mang theo hắn đi ra ngoài chơi, Thượng Minh Kiệt cùng Lâm Ngọc Tân thấy nàng bị bệnh còn chưa hài tử nhọc lòng, liền đánh lên tinh thần tới, đó là lại sâu lo, trên mặt cũng không hề hiển lộ, càng sẽ không ở bọn nhỏ trước mặt biểu hiện ra ngoài, vì thế trong phủ không khí lúc này mới lại hảo lên.Lâm Thanh Uyển lúc này mới vừa lòng, tiếp tục oa ở nhà không nhúc nhích.Sau đó, hoàng đế phái tới ngự y liền tới rồi.Lâm Thanh Uyển không nghĩ tới hoàng đế sẽ phái ngự y tới xem nàng, trầm mặc một chút mới đem Từ đại phu mời đến.Nàng không kiêng dè Từ đại phu cùng Nghiêm đại phu, không đại biểu cũng nguyện ý rộng mở tới làm người ngoài thăm xem. Đặc biệt này vẫn là hoàng đế phái tới ngự y, trên cơ bản hắn nếu là đã biết, kia cả triều trên dưới liền không vài người không biết.Thân thể của nàng trang huống đặc thù, không nghĩ trước khi đi còn cấp Ngọc Tân lưu lại một cục diện rối rắm.Từ đại phu hiển nhiên cũng có này băn khoăn, đằng trước mới báo ngự y tới, hắn liền vội vàng kéo Nghiêm đại phu đi Lâm Thanh Uyển chỗ đó.Lâm Thanh Uyển đã rửa mặt, thấy hai người nhanh như vậy lại đây liền nhường mày.Nghiêm đại phu trùng mắt nhìn Từ đại phu liếc mắt một cái, ho nhẹ một tiếng nói: “Lâm quận chúa, cho người ăn nhiều người như vậy bổ huyết ích khí được đều vô dụng, có thể thấy được được đối với người thân thể không có hiệu quả, muốn dùng được giấu diếm được đối phương là không có khả năng, nếu như thế liền chỉ có thể dùng mặt khác thủ đoạn.”Khi nói chuyện, Bạch Đường tiểu bước chạy vào nói: “Cô nã nã, Chu đại nhân đi theo ngự y một khôi vào được, nhị gia chính kéo dài thời gian đâu, ngài...”Từ đại phu liền lập tức đứng dậy nói: “Ta đi ra ngoài trông thấy hắn, có lẽ có thể kéo dài một ít thời gian.”Lâm Thanh Uyển liền nhìn về phía Nghiêm đại phu, cười nói: “Vậy phiền toái Nghiêm đại phu.”Quả nhiên là thuật nghiệp có chuyên tấn công, Chu thú sử cùng ngự y vào cửa tới khi, Lâm Thanh Uyển đã ngồi ở gian ngoài trên giường, nếu là xem nhẹ đi nàng sắc mặt, chỉ sợ không ai sẽ cảm thấy nàng sinh bệnh.Chu thú sử là biết Lâm Thanh Uyển thật bệnh, nhưng ngự y không biết a.Nhưng trung y đâu tiên đó là xem mặt đoán ý, không bắt mạch, vừa thấy Lâm Thanh Uyển sắc mặt hắn liền biết Lâm quận chúa thân thể chỉ sợ thật sự không tốt.Lại một phen mạch, nghe nhịp tim không đồng đều mạch, hắn liền biết Lâm Thanh Uyển bệnh không nhẹ.Lâm Thanh Uyển lại cười nói: “Kỳ thật thân thể của ta cũng không lo ngại, chỉ là mấy cái hài tử đại kinh tiểu quái, thấy ta sắc mặt không tốt, liền đè nặng không cho ta vào

kinh.” Nàng cười tủm tỉm nói: “Lưu ngự y tới vừa lúc, ngài cùng bệ hạ hồi bẩm một tiếng, đãi qua năm ta liền hồi kinh đi.” Lưu ngự y chưa cho Lâm Thanh Uyển thỉnh quá mạch, cũng không biết nàng trước kia thân thể trạng huống, nhưng lấy nàng trước mặt trạng thái tới nói, nàng xác không thể lên đường. Bằng không, người nếu là ở trên đường xảy ra chuyện, cho hắn mười cái đầu đều không đủ chém, cho nên hắn thu hồi tay, cười nói: “Quận chúa trước an tâm dưỡng bệnh, hạ quan cùng bệ hạ hồi bẩm tình hình lúc ấy chuyển cáo ngài nói.”

Chương 523: Đau lòng

Lưu ngự y lui ra sau liền tìm Từ đại phu muốn Lâm Thanh Uyển trước kia két luận mạch chứng, cái này Từ đại phu sớm có chuẩn bị, hắn đem sớm mấy năm Lâm Ngọc Tân két luận mạch chứng cho hắn. Từ đại phu nói: “Mấy năm nay cô nái nái nhiều bên ngoài bôn ba, cho nên ta không có nàng mấy năm nay két luận mạch chứng, chỉ có mấy năm trước nàng chưa từng rời đi Tô Châu khi.” Lưu ngự y phiên phiên, nhíu mày nói: “Quận chúa thân thể đáy nhược, hiện tại hơn phân nửa là mệt nhọc quá độ.” Từ đại phu liên tục gật đầu, “Tại hạ cũng như thế cho rằng, cho nên nhiều khai chút bổ huyết ích khí được điều dưỡng...” Dứt lời, Từ đại phu lấy ra bản thân trong khoảng thời gian này khai phương thuốc cho hắn xem, Lưu ngự y cau mày xem xong, phát hiện hắn cũng không bổ sung chỗ, đổi làm hắn tới, cũng không có khả năng khai ra càng tốt phương thuốc. Hắn lo lắng hỏi, “Không có hiệu quả sao?” Từ đại phu thở dài, “Hiệu quả cực hơi a.” Lưu ngự y tự mình ngao ba ngày được, nhìn Lâm Thanh Uyển dùng, sau lại bắt mạch, thấy nàng thân thể cũng không chuyển biến tốt đẹp, lúc này mới bắt đầu thượng chiết. Tình huống so với hắn dự đoán còn muôn tao, Lâm quận chúa thân thể đã là nỏ mạnh hết đà, thả xem nàng này ba ngày tinh khí thần, hiển nhiên là có chuẩn bị tâm lý. Tuy rằng hắn ngao được nàng đều uống, cũng toàn nghe lời dặn của bác sĩ, nhưng kia thản nhiên thái độ, hiển nhiên là ôm chịu chết chi tâm. Lưu ngự y chỉ cảm thấy kinh hồn táng đảm, lúc này đây thật đúng là tiếp cái phỏng tay khoai lang. Sổ con truyền quay lại đến kinh thành khi đều mau vào tháng chạp, cả triều văn võ thế mới biết Lâm Thanh Uyển là thật bị bệnh, không phải giả bệnh, hoàng đế có chút ưu sầu, nhưng trừ bỏ có thể ban cho một ít trân quý được liệu ngoại, cũng làm không được cái gì. Triều đình bắt đầu cam chịu Võ thị lang đại lãnh Lý Phiên Viện thượng thư chi chức, nhưng Võ thị lang trong lòng một chút cũng không chịu nổi, hắn liên tưởng nỗi lên trước kia Lâm quận chúa một ít lời nói, trước kia khó hiểu sự lúc này đều có giải thích. Nàng đây là sớm biết rằng thân thể của mình trạng huống, rất sớm phía trước liền ngạnh chồng? Lâm Thanh Uyển đối hắn có thể nói có ơn tri ngộ, Võ thị lang lại kính nể nàng phẩm cách, lúc này liền không khỏi bi thương chút. Vì thế nhịn không được

mượn rượu tưới sâu, say rượu lúc sau liền lộ ra khâu phong.Tiếng gió truyền tới Nhậm thượng thư bên tai, hàn sắc mặt biến đổi lớn, nhát thời tay chân lạnh băng, thế nhưng một tia sức lực cũng nhắc không nổi tới.Nhậm phu nhân không khỏi lo lắng, đỡ hàn hỏi, “Ngươi làm sao vậy?”Nhậm thượng thư ảo não nói: “Là ta có lỗi, nàng sớm tưởng từ quan về quê, là ta ngăn đón nàng, nghĩ đến lúc ấy nàng liền đã biết thân thể của mình không tốt, băng không như thế nào như thế vội vàng thoái vị cấp Võ thi lang?”“Này như thế nào có thể trách ngươi, Uyển tỷ nhi kia hài tử như vậy trẻ tuổi, ngày thường cười khanh khách, cũng nhìn không ra ốm đau, ai có thể biết đâu?”Nhậm phu nhân an ủi hàn nói: “Ngươi muôn trong lòng băn khoăn, không bằng đi tin hỏi một chút, cần phải chúng ta hỗ trợ tim kiêm lương y.”Nhậm thượng thư chồng đầu nói: “Nhà nàng liền có cái danh y, vẫn là Hạo Vũ cho nàng tìm, lại có Lưu ngự y ở, còn có cái gì lương y so được với bọn họ?”Lời nói là như thế này nói, Nhậm thượng thư vẫn là phái người đi tìm lương y, có lẽ liền hữu dụng đâu?Kinh thành bên này đều thu được tin tức, Giang Nam bên kia tự nhiên càng đã biết.Tự Thượng Văn Huy tắm ba ngày sau liền không hề tới cửa Cơ Nguyên lại tới cửa, hôm nay ánh mặt trời vừa lúc, Lâm Thanh Uyển mang theo Lâm Văn Trach ở mai trong vườn chơi.Cơ Nguyên lại đây khi, nàng đang ngồi ở ánh mặt trời dưới mỉm cười nhìn chính ngồi xóm trên mặt đất nhặt rơi trên mặt đất hoa mai.Đã không có yêu cầu dấu diếm người, nàng tự nhiên cũng không hề ở trên mặt chuyền phấn mặt, cho nên lúc này sắc mặt có chút tái nhợt tiêu tụy.Nhìn đến ngừng ở cửa Cơ Nguyên, Lâm Thanh Uyển liền chống cái bàn đứng dậy, cười nói: “Cơ tiên sinh không tiến vào sao?”Cơ Nguyên dạo bước đi vào, nhìn chằm chằm nàng mặt nhìn nửa ngày, cuối cùng nói: “Đây là quận chúa theo như lời không có cơ hội nguyên nhân?”Lâm Thanh Uyển nghĩ nghĩ, nghiêng người nhường chỗ ngồi, “Tiên sinh mời ngồi đi, lần trước chúng ta hạ kia cục cưng không biết Hạng tướng quân giải ra tới không có, chúng ta lại đến giải một lần?”Cơ Nguyên ngồi xuống nàng đối diện, lắc lắc đầu nói: “Hắn đã giải ra tới, cũng đem giải pháp nói cho ta, quận chúa nếu muốn giải tàn cục, kia đến tìm một khác cục.”“Quái phiền toái,” Lâm Thanh Uyển đem ấm trà chuyền qua một bên, cười nói: “Chúng ta đây một lần nữa tới tiếp theo bàn hảo.”Bạch Phong đã đem bàn cờ lấy tới, đặt ở trên bàn đá.Cơ Nguyên thở dài một tiếng, hỗ trợ đem quân cờ lấy ra.Cơ Nguyên không hề hỏi thân thể của nàng, Lâm Thanh Uyển cũng không nhắc lại thời cuộc, nhưng thật ra thật hạ ban ngày cờ, vẫn là ánh mặt trời tiệm lanh, Bạch Phong cấp Lâm Thanh Uyển thêm kiện vây cỗ, Cơ Nguyên mới ném xuống quân cờ cáo từ, “Tính, hôm nay tâm không tĩnh, ta là hạ bất quá ngươi, ngày khác trở lên môn tới thỉnh giáo.”Lâm Thanh Uyển cũng không miễn cưỡng, thu tay cười hỏi, “Tiên sinh nhưng có thời gian lưu lại dùng cơm?”Cơ Nguyên nhìn thoáng qua chính chạy tới Lâm Văn

Trạch, cười nói: “Liền không quấy rầy quận chúa ngâm kẹo đùa cháu, ta còn là trở về cùng tự mình tôn tử dùng cơm đi.”Lâm Thanh Uyển cười gật đầu, dắt Lâm Văn Trạch đi đưa hắn.Cơ Nguyên lâm lên xe khi dừng một chút, trầm ngâm một lát, vẫn là quay đầu lại cùng nàng nói: “Quận chúa sở thính, ta đồng ý, nếu ta đó là còn có thể đi lại, tất vì này thiên hạ tần non nót chi lực.”Lâm Thanh Uyển kinh hỉ, buông ra Lâm Văn Trạch tay, lui về phía sau một bước sau đổi hẵn thật sâu hành lễ.Cơ Nguyên xoay người, cùng đáp lễ lại, lúc này mới xoay người lên xe.Hắn ở bên trong xe gõ gõ xe vách tường, xa phu liền lái xe rời đi.Lâm Thanh Uyển nhìn theo hắn đi xa, khóc miệng tươi cười lúc này mới càng khoách càng lớn, nàng cong lưng đi bế lên Lâm Văn Trạch, cười nói: “Hôm nay thật đúng là cái ngày lành, buổi tối chúng ta uống chút rượu được không?”“Hảo a, hảo a,” Lâm Văn Trạch vỗ tay kêu lên: “Ta cũng muốn uống, ngọt ngào!”Văn Viên nhường rượu trái cây có số độ cao, cũng có số độ thấp, thấp liền cùng bình thường đồ uống không có khác nhau, ngọt.Lâm Văn Trạch thực thích uống, chỉ uống qua một lần liền thích, đáng tiếc này đó đồ uống hạn sử dụng đều không quá dài, không thể lâu phỏng.Cũng may nhà bọn họ khác không nhiều lăm, liền vườn trái cây nhiều, cũng không sẽ thiếu trái cây.Lâm Thanh Uyển dắt hắn tay trở về, vừa vặn Lâm Ngọc Tân ở trong vườn không tìm được người, chính hướng đại môn bên này tìm tới.Thấy hai người tay nắm tay hướng trong tới, nàng không khỏi âm thầm thở dài nhẹ nhõm một hơi, cười tiến lên nói: “Cô cô, ta cho ngài làm một kiện vây cổ, ngài đi thử thử xem.”Lâm Thanh Uyển cười gật đầu, “Hảo a.”Lâm Thanh Uyển tự hồ trước tiên tiến vào có nữ có tôn lúc tuổi già sinh hoạt, mỗi ngày liền phụ trách đậu hai đứa nhỏ chơi, tới gần ăn tết, Lâm Ngọc Tân cùng Thượng Minh Kiệt trừ bỏ thảm tra đối chiếu trường mục ngoại cũng không mặt khác sự nhưng làm, liền đi theo bên người nàng hầu hạ.Thượng lão phu nhân mơ hồ nghe nói Lâm Thanh Uyển muôn mệnh không lâu rồi, cũng là khe khẽ thở dài, làm Thượng Minh Kiệt cùng Lâm Ngọc Tân nhiều đi tǎn hiếu.Thượng Minh Kiệt liền tìm tới không ít thuốc màu, phải cho bọn họ họa tiểu họa, có khi Lâm Ngọc Tân còn tự mình động thủ, lưu lại họa liền càng nhiều.Lâm Thanh Uyển ôm Thượng Văn Huy tiểu họa, dẫn theo Lâm Văn Trạch phóng tới một bên tiểu họa, còn có nàng cùng Lâm Văn Trạch ôm một chi hoa mai, Thượng Văn Huy nằm ở tiêu trên giường nỗ lực duỗi tay muôn đi câu tiểu họa...Dương phu nhân càng trầm mê với tham đạo, từ biệt Lâm Thanh Uyển sinh bệnh sau, nàng liền lưu tại hậu viện trong phòng nhỏ vẫn luôn niệm kinh, cơ hồ không ra tới quá.Lâm Thanh Uyển mỗi ngày đều phải qua đi một chuyến, nhưng nàng không thấy người, nàng cũng không cường tiến, chỉ là tới lại đi, ngày thứ hai lại tới.Mặt thấy trù tịch buông xuống, Dương ma ma nhập nhịn không được khuyên nàng nói: “Phu nhân, ngài lại thương tâm cũng không thể không để ý tới thiếu nãi nãi a, nàng vốn dĩ liền bị bệnh,

lại vì ngài lo lắng, này bệnh chăng phải là càng trọng?" Dương phu nhân nhắm mắt lại niệm kinh, chờ niệm xong kia một sách mới mở to mắt nhìn về phía phía trên cung Thái Thanh Đạo Đức Thiên Tôn, thấy hàn bộ mặt hòa nhã, khoe miệng hơi kiều, trong lòng vẫn luôn tích góp oán khí rốt cuộc áp chế không được, nàng trực tiếp phất tay đánh rót trên bàn công phẩm, oán phẫn trùng mặt tượng đồng nói: "Ta ngày ngày cung người, thành tâm cầu nguyện, mỗi phùng ngày hội đều sẽ đến trong quan thêm công đức bạc, sở cầu giả bất quá người chết an giấc ngàn thu, người sống khỏe mạnh, người chết chỉ con ta, người sống chỉ ta túc, người lại liền này nho nhỏ nguyện vọng đều không muốn thành toàn, ta cung người có tác dụng gì? Có tác dụng gì!?" Dứt lời, trực tiếp đem cái bàn cũng lật đổ. Dương ma ma sợ tới mức không nhẹ, vội vàng ôm lấy nàng nói: "Phu nhân, Đạo Tổ đang nhìn, ngài cũng không nên làm vậy a." Dứt lời vội vàng quỳ xuống, hướng về phía tượng đồng liên tục dập đầu, "Còn thỉnh lão quân chuộc tội, nhà ta phu nhân cũng là lo lắng thiếu nãi nãi, lúc này mới xúc động chút." Dương phu nhân nhịn không được quỳ sát đất khóc rống, "Ta hãi tử a, ta hãi tử a, như thế nào lại muốn ta người đầu bạc tiền kẻ đầu xanh?" Nàng đau đớn che lại ngực, cơ hồ nói không ra lời, chỉ có thể giương miệng tuyệt vọng khóc. Dương ma ma ôm lấy nàng, khóc ròng nói: "Phu nhân, ngài đừng như vậy, đừng như vậy, thiếu nãi nãi đã biết nên nhiều thương tâm a." "A ——" Dương phu nhân đầm ngực nói không ra lời, hai mắt đầm lệ mông lung gian liền thấy một người vội vàng từ cửa tiến vào, đối phương mới đỡ lấy tay nàng, nàng liền biết là ai. Này lạnh như băng, cơ hồ không có một tia độ ám tay còn có thể là của ai? Dương phu nhân lại chịu đựng không được, ôm lấy nàng khóc rống lên. Lâm Thanh Uyển cuồng quí an ủi nàng nói: "Mẫu thân, bà bà, ngài đừng như vậy, ta, ta chính là đã chết, cũng là đến một khác xử thế giới đi, cũng không phải liền thật sự đã chết." Lâm Thanh Uyển nói tới đây một đốn, cắn cắn môi sau cười nói: "Hơn nữa ta đi là có thể cùng Nhị Lang làm bạn, kiếp sau chúng ta còn cùng ngài kết thân người, được không?" "Trên đời này nào có cái gì thần quỷ, ta không cầu kiếp sau, chỉ cầu kiếp này, Uyển tỷ nhi, ngươi từ trước đến nay có khả năng, nhất định có thể tìm đại phu chữa khỏi chính mình, đúng không?" Lâm Thanh Uyển rơi lệ, ôm lấy nàng, ở nàng bên tai nhẹ nhàng mà nói: "Trên đời này là có quý thần, mẫu thân, ngài tin hay không, ta huynh trưởng là tiên, mà ta là quỷ." Dương phu nhân khụt khịt xem nàng, hiển nhiên nhất thời không minh bạch. Lâm Thanh Uyển liền cầm tay nàng, lúc này trong phòng chỉ có các nàng mẹ chồng nàng dâu hai người cùng trung thành và tận tâm Dương ma ma, cho nên nàng nhẹ nhàng nói: "Mẫu thân cảm thấy này nhiệt độ cơ thể là người sống có thể có sao?" Dương phu nhân trong lòng nhảy dựng, kinh ngạc nhìn Lâm Thanh Uyển. Lâm Thanh Uyển liền đổi nàng cười cười, "Ngài xem ta mặt cùng chín năm trước có cái gì khác nhau?" Dương phu

nhân cùng Dương ma ma theo bản năng ngẩng đầu nhìn về phía nàng mặt, cũng không có cái gì khác nhau.Ý niệm chợt lóe mà qua, hai người hơi hơi mở to hai mắt nhìn, không khác nhau mới là vấn đề lớn nhất.Chín năm trước, Lâm Thanh Uyển mười lăm tuổi, là cái mới cặp kê thiếu nữ, khuôn mặt non nớt, mà hiện tại nàng đều 24, nhưng này thô xem, mặt vẫn là thực non nớt, trừ bỏ khí chất càng hiện thành thực, cùng với xuyên tố sắc đè ép nàng sắc mặt, bằng không cùng chín năm trước có gì dị?

Chương 524: Khuyên giải an ủi

“Ngươi!” Dương phu nhân kinh nghi bất định nhìn nàng.“Mẫu thân đã quên sao, ta cùng với Nhị Lang thành thân ngày ấy từng đoạn quá khứ.” Nàng không thể đem nàng là dị thể hồn sự tình nói ra, nhưng Dương phu nhân đau thành như vậy, nàng lại không thể coi như không phát hiện.Này chín năm nhiều tới, các nàng trước từ xa lạ đến quen thuộc, lại đến cho nhau nâng đỡ, thân như mẹ con, Dương phu nhân là thiêt tình đem nàng đương nữ nhi giống nhau đối đai, mà Lâm Thanh Uyển trong trí nhớ mẫu thân sớm đã mơ hồ, nàng cũng là ở Dương phu nhân trên người mới lần đầu tiên cảm nhận được tình thương của mẹ.Cho nên nàng cũng là ái nàng.Chính là bởi vì ái, nàng mới càng không đành lòng nàng như thế thương tâm thống khổ.Một cái sắp chết nữ nhi, cùng một cái đã chết nhiều năm nhưng vẫn có thể “Tồn tại” nữ nhi, hiển nhiên người sau càng làm cho người vui mừng chút.Thấy Dương phu nhân không giống lúc trước như vậy thống khổ, Lâm Thanh Uyển lúc này mới cười nhạt nói: “Ta bỗn không nghĩ nói cho mẫu thân, nhưng ta muốn đi, tổng không hảo lại gạt mẫu thân, chỉ là Ngọc Tân nàng còn cái gì cũng không biết, vọng ngài giúp ta gạt nàng.”“Ngươi, ngươi là vì Ngọc Tân mới...”“Cũng không ngừng là vì Ngọc Tân, cũng vì ngài,” Lâm Thanh Uyển thâm tình nhìn nàng nói: “Mẫu thân, Nhị Lang cũng không bỏ được ngài thương tâm.”Dương phu nhân lúc này mới che miệng lại, nước mắt đổ rào rào đi xuống lạc, nhưng trong lòng đè nặng trọng lượng lại một chút nhẹ, cái loại này độn đau cảm giác nhẹ rất nhiều.Chờ khóc trận này, Dương phu nhân cảm giác trong lòng dễ chịu nhiều, Dương ma ma vội vàng đánh thủy tới cấp Dương phu nhân rửa mặt chải đầu, một bên trộm ngắm Lâm Thanh Uyển.Trước kia không phát hiện, hiện tại Lâm Thanh Uyển nhắc tới, nàng lúc này mới phát hiện thiếu nái nái thật đúng là không thay đổi quá, nhất thời trong lòng tò mò không thôi.Nàng nhẫn nhịn, vẫn là không nhịn xuống, nhỏ giọng hỏi: “Thiếu nái nái đây là chết mà sống lại?”Lâm Thanh Uyển nghĩ nghĩ, gật đầu.“Là vị nào đại sư như thế lợi hại...”Nếu có thể chết mà sống lại, kia năm đó nhị thiếu gia...Nhưng Dương ma ma lại nghĩ đến nhị thiếu gia kia huyết nhục mơ hồ bộ dáng, không khỏi ánh mắt buồn bã, liền tính có thể chết mà sống lại, chỉ sợ nhị thiếu gia cũng

không được, lúc ấy thân thể hắn đã phá hư thành như vậy. Dương phu nhân cũng cảm thấy Lâm Thanh Uyển là bởi vì chết bệnh, thân thể hoàn hảo mới có thể chết mà sống lại, cho nên nàng lôi kéo Lâm Thanh Uyển tay nhỏ giọng hỏi: “Khả năng lại tìm được vị kia đại sư, làm hắn lại làm người sống lại một lần.” Lâm Thanh Uyển liền không khỏi buồn cười, “Mẫu thân nghĩ đến đâu đi, trên đời này nào có cái gì đại sư, vì ta tục mệnh chính là huynh trưởng, hắn dùng Lâm thị trăm năm công đức cùng địa phủ làm trao đổi, lúc này mới thay đổi ta có thể sống lâu mấy năm, chỉ là ta phúc khí không đủ đại, rốt cuộc không có thể ngạo đến sống thọ và chết tại nhà.” Dương phu nhân lại nǎo bồ đến càng nhiều, Lâm Giang lúc ấy tuy vẫn luôn được xung thân thể không tốt, nhưng hắn dù sao cũng là nam tử, như thế nào liền tuổi xuân chết sớm? Hay là hắn là đem chính mình thọ mệnh cho Uyển tỷ nhi? Kia nhung thật ra có thể giải thích đến thông, vì sao Uyển tỷ nhi hảo hảo lại đột nhiên bị bệnh, hơn phân nửa là Lâm Giang thọ mệnh tới rồi, chỉ có thể đổi cáp Uyển tỷ nhi nhiều năm như vậy. Lâm Giang & Lâm Thanh Uyển: “...” Một tiên một người không biết Dương phu nhân trong lòng suy nghĩ, nhưng thấy nàng không giống trước kia như vậy kích động, liên hơi hoi thở dài nhẹ nhõm một hơi. Dương ma ma lập tức đem cái bàn dọn hảo tới, lại làm người đưa tới tân công phẩm, đại Dương phu nhân cùng Thái Thượng Lão Quân thỉnh tội, nếu Lâm đại nhân là tiên, thiêu nãï nãï là quý, kia thuyết minh trên đời này là có quý thần, kia bọn họ vẫn là kính sợ một chút hảo. Dương phu nhân hiển nhiên cũng nghĩ đến điểm này, vội vàng đốt hương cùng Thái Thượng Lão Quân xin lỗi. Lâm Thanh Uyển thở dài nhẹ nhõm một hơi, như vậy cũng hảo, mê nói tổng so không có ký thác, thương tâm chết muôn hảo đi? Dương phu nhân đỡ Lâm Thanh Uyển tay ra tiểu viện, kiến giải thượng phô hơi mỏng một tầng tuyết, lúc này mới kinh giác tuyết rơi. Mới tan đi ưu thương lại chật rãi nỗi lòng, Uyển tỷ nhi lần này lại là liền quý đều làm không được sao? Về sau trên đời này liền chỉ còn lại có nàng một người? Lâm Thanh Uyển thấy nàng lại muôn khóc, vội vàng ôm lấy nàng cánh tay nói: “Ta còn có việc cầu mẫu thân đâu.” Dương phu nhân cùng đánh lên tinh thần hỏi, “Chuyện gì?” Lâm Thanh Uyển biên đỡ nàng biện nói: “Mẫu thân cũng biết, ta tại đây trên đời duy nhất lo lắng chính là Ngọc Tân, tuy nói nàng hiện tại trưởng thành, cũng có thể một mình đảm đương một phía, nhưng ta này vừa đi, chỉ sợ không chỉ có Thượng gia, Lâm thị bên kia cũng sẽ làm yêu.” “Lâm thị bên kia còn bãï, Ngũ ca là tộc trưởng, tương lai tiếp nhận chức vụ chính là Lâm Hữu, có bọn họ hai người ở, tộc nhân khác đó là muôn đem chúng ta này một chi xa lánh đi ra ngoài cũng khó, đảo có thể chống được Khang Nhi trưởng thành, nhưng Thượng gia bên này...” Lâm Thanh Uyển thở dài: “Ta tổng sẽ không nhúng tay quá nhiều, Ngọc Tân lại là làm nhân nhi túc, thân phận thượng liền bị áp chế, cho nên còn thỉnh mẫu thân nhiều chăm sóc một vài.” Dương

phu nhân liền liếc nàng liếc mắt một cái, này Thượng gia trên dưới đều ở tại Lâm phủ, bên người hầu hạ hạ nhân chín thành đô là Lâm gia người, này còn có gì lo lắng?Cùng với nói là lo lắng Lâm Ngọc Tân, còn không bằng nói là lo lắng nàng.Dương phu nhân trong lòng hơi toan, sắc mặt nghiêm nghị nói: “Ngươi yên tâm, ta sẽ chiếu cố nàng.”Thượng lão phu nhân là không cần nàng ra tay, Ngọc Tân là nàng ngoại tôn nữ, nàng nhiều nhất bất công Thượng Minh Kiệt mà thôi, nhưng Thượng Minh Kiệt lại sẽ thiêng cắp Ngọc Tân.Cho nên nàng có thể lăn lộn cũng liền Thượng nhị thái thái, Dương phu nhân trong lòng cười lạnh, nàng đang lo một bụng khí không chỗ rái đâu, nàng nếu là thành thật còn hảo, chỉ cần ra tay, nàng là có thể lăn lộn trở về.Thấy nàng có chút tinh thần, không hề tổng nghĩ nàng muốn chết sự, Lâm Thanh Uyển lúc này mới thở dài nhẹ nhõm một hơi, cười khanh khách ôm nàng cánh tay đi dùng cơm chiều.Thượng lão phu nhân bọn họ cũng đang muốn đứng dậy đi nhà ăn, thấy các nàng mẹ chồng nàng dâu hai đi tới, đôi mắt đều có chút hồng, liền biết là đã khóc.Nàng chỉ làm không thấy, cùng Lâm Thanh Uyển vẻ mặt ưu sầu nói: “Lâm cô cô tới vừa lúc, ngươi cũng giúp ta nói nói Đan Cúc đứa nhỏ này, hiện giờ có người tới cửa tới cầu hôn, nàng lại thấy cũng không thấy liền từ chối, nàng đây là thật tính toán cả đời không gả?”Thượng Đan Cúc đỡ nàng cánh tay nói: “Tôi mắng nói qua, chỉ cần ta có thể nuôi sống chính mình liền không bức ta gả chồng, hiện giờ chúng ta nữ học khai đến hảo hảo, ta vì sao phải đi gả chồng?”“Hồ nháo, khi đó tới làm mai nhân gia không tốt, nhưng hiện tại tới cầu hôn lại là Hàng Châu Lục gia, nhà bọn họ chính là thư hương dòng dõi, xứng chúng ta Thượng gia vậy là đủ rồi.”Đặt ở trước kia, tự nhiên là kém một ít, nhưng Thượng gia hiện tại không phải suy tàn sao?Lúc này Lục gia tới cửa cầu hôn, xem như Thượng gia trèo cao, huống chi đối phương vẫn là con vợ cả.Thượng Đan Cúc lại là khẽ nâng cầm, kiêu ngạo nói: “Mặc hắn là hoàng thân quốc thích, ta không gả chính là không gả.”Thượng lão phu nhân tưởng đánh người.Lâm Thanh Uyển liền cười tุม tím nói: “Lão thái thái tùy nàng đi thôi, ngàn áy năm đều lại đây, không gả liền không gả đi.”“Hiện tại nàng gả chồng còn không muộn, lại qua đi mấy năm, chỉ sợ thật sự không người cưới nàng.” Thượng Đan Cúc cùng Lâm Ngọc Tân cùng tuổi, nhưng sinh nhật muộn một ít, năm nay đã 21.“Lão thái thái nghĩ như vậy tự nhiên trong lòng bất bình,” Lâm Thanh Uyển nói: “Nhưng đối một cái góc độ tưởng, sớm tại nữ học khai lên khi ngài liền biết nàng cả đời này không gả chồng, cho nên nàng về sau không gả mới là bình thường, gả cho lại là ngoài ý muốn chi hỉ.”Lời nói là như thế này nói, nhưng Thượng lão phu nhân trong lòng vẫn là không qua được, bất quá nàng bôn ý chính là nói chém chọc cười, không gọi các nàng lại bi thương, cũng không phải một hai phải Thượng Đan Cúc lúc này liền đáp ứng, cho nên cười cười, không lại dây dưa việc này.Người một nhà dời bước nhà ăn, Thượng Văn Huy

trưởng thành rất nhiều, trắng tréo mập mạp, cùng lúc mới sinh ra khác nhau rất lớn.Hắn không cõm ăn, nhưng lại thật náo nhiệt, cho nên nhất định phải đi theo tới nhà ăn.Cho nên trong nhà mặt người ăn cõm khi, bà vú liền ôm nàng ngồi ở Lâm Ngọc Tân phía sau, làm hắn có thể thấy hắn mẫu thân.Bọn họ ăn cõm, hắn liền ở phía sau huy nãm tay ê ê a a nói chuyện.Lâm Văn Trạch liền thường thường xoay người đi đậu hắn, trên bàn cõm những người khác cũng thích đùa với hắn chơi.Một bữa cõm liền tại đây tựa hồ vui mừng không khí trung ăn cõm, bất quá là cảnh thái bình giả tạo mà thôi, trong lòng bi thương cùng sâu lo cũng cũng chỉ có đêm khuya tĩnh lặng, một người một chỗ khi mới có thể hiên lô ra tới.Tỷ như Thượng lão phu nhân, nàng tuy vẫn luôn chưa từng biếu lô, nhưng trong lòng lại là vẫn luôn sâu lo.Người phi cõ cây ai có thể vô tình, một cái hảo hảo đại người sống đột nhiên sẽ chết, ai có thể vô cảm?Huống chi vẫn là Lâm Thanh Uyển như vậy nhân vật trọng yếu.Thượng gia hôm nay còn có thể sùng sưng với Tô Châu, hơn phân nửa đảo muốn dựa Lâm Thanh Uyển, nàng trong lòng lại rõ ràng bất quá, Lâm Thanh Uyển vừa chết, này toàn bộ gia đình phải đè ở Thượng Minh Kiệt trên người.Hắn đứng lên tới còn hảo, Thượng gia nhật tử bất quá so trước kia kém chút, nhưng nếu là lập không đứng dậy, bên ngoài có rất nhiều sài lang hổ báo muốn nuốt bọn họ.Thượng lão phu nhân thở dài, ai có thể nghĩ đến nàng sẽ bệnh đến như vậy nghiêm trọng, mà ngay cả ngụy y cũng chưa biện pháp.Nàng nếu có thể sống đến Khang Nhi trưởng thành thì tốt rồi, khi đó Khang Nhi là có thể trực tiếp từ trên tay nàng tiếp nhận quyền bính.Rốt cuộc, so với Thượng Minh Kiệt, Khang Nhi kế thừa trên tay nàng đồ vật càng danh chính ngôn thuận.Thượng lão phu nhân này đó sâu lo tự nhiên không người biết, Lâm Ngọc Tân còn đang suy nghĩ pháp nghĩ cách vì nàng cô cô tìm kiếm lương y đâu.Không bao lâu, liên thông qua Chung Như Anh nơi đó tìm được rồi hai cái miêu y.Lâm Thanh Uyển: “...”Nàng bất đắc dĩ lại lần nữa ngồi vào sảnh ngoài xem miêu y, tiếp nhận tân một loại trị liệu.Trị liệu còn không có cái gì thực chất tính tiến triển, trừ tịch liền mau tới rồi.Lâm Thanh Uyển vội vàng hai vợ chồng son đi chuẩn bị tết việc, lúc này đây, bọn họ muốn về trước Thượng thị đi hiến tế, sau đó lại cùng nàng hồi Lâm thị đi.Không chỉ có muốn mang lên Lâm Văn Trạch, cũng mang lên Thượng Văn Huy.Lâm Nhuận mang theo tộc nhân ở cửa thôn nghênh đón, không khí có chút nặng nề, Lâm Thanh Uyển từ trên xe xuống dưới khi hơi hơi mỉm cười, nàng hóa trang, còn điểm phấn mặt, nhưng sắc mặt nhìn vẫn là có chút không tốt, lại uy thế không giảm, nàng cười nói: “Ăn té là vui mừng việc, các ngươi như thế nào đều một bộ thương tâm bộ dáng? Ăn té khi vô cùng cao hứng mà, tân một năm mới có thể quá đến vui vẻ, cười rộ lên đi.”Xếp hạng phía trước đều kéo khóc miệng, tuổi trẻ một ít càng là đỏ vành mắt.Lâm Thanh Uyển đôi mắt cũng có chút ướt át, xoay người đem Lâm Văn Trạch từ trên xe ôm xuống

dưới, lãnh hắn đi bái kiến trong tộc trưởng bối.Nàng trước kia không thích Lâm thị tộc nhân, nhưng hiện tại phải rời khỏi, thế nhưng phát hiện giữa bọn họ lại có cảm tình, thật là kỳ diệu.Lâm Nhuận nhìn mặt Lâm Văn Trạch, lại đi xem Lâm Ngọc Tân trong lòng ngực Thượng Văn Huy, cười nói: “Bạn họ huynh đệ nhưng thật ra giống nhau, bất quá vẫn là lão nhị càng giống người huynh trưởng.”Lâm Thanh Uyển cũng cảm thấy Thượng Văn Huy giống Lâm Giang, mà Lâm Văn Trạch hiển nhiên càng giống Thượng Minh Kiệt, cho nên cười cười nói: “Dù sao cũng là ta Lâm thị huyết mạch, tự nhiên sẽ giống Lâm gia người.”

Chương 525

Lâm Nhuận duỗi tay đi dắt Lâm Văn Trạch một cái tay khác, cùng Lâm Thanh Uyển cùng nhau mang theo hăn hướng nhà cũ đi. Mặt sau đi theo Lâm Ngọc Tân phu thê cùng bọn họ áu tử, lại mặt sau mới là tộc nhân, bọn họ chậm rãi từ cửa thôn đi đến nhà cũ, đi tuốt đàng trước mặt ba người liền định ở rất nhiều người trong đầu, rất nhiều năm về sau ân tượng này cũng chưa từng tiêu tán, cũng là bởi vì này, Lâm Văn Trạch ở Lâm thị trong tộc có không giống nhau địa vị. Mà ngày hôm sau, Lâm Thanh Uyển còn đem Lâm Văn Trạch đưa tới từ đường nội, lịch đại trừ tịch hiến tế, ở từ đường nội niêm tế văn chỉ có thể là tộc trưởng. Nhưng lúc này đây niêm tế văn lại là Lâm Thanh Uyển. Lâm Nhuận cùng Lâm Văn Trạch một tă một hữ đứng ở bên người nàng, mà Lâm Ngọc Tân cùng Thượng Minh Kiệt cùng mặt khác tộc nhân cùng nhau quỳ gối từ đường ngoại. Đây là Lâm Thanh Uyển lần đầu tiên chủ trì trong tộc hiến tế, cũng sẽ là cuối cùng một lần. Nàng ánh mắt nhất nhất đảo qua bên ngoài tộc nhân, nắm tết văn tay hơi hơi dùng sức. Cõi nào thần kỳ a, năm đó hồi tộc, nàng chỉ là phụng huynh trưởng bài vị nhập từ, đều có người lấy nàng là nữ tử chi thân vì từ ngăn trở, nhưng hiện tại, nàng danh bất chính đứng ở từ đường nội chủ trì hiến tế, lại không một người cảm thấy không ổn. Cho nên danh vọng thật là một cái kỳ diệu đồ vật, chỉ hy vọng Ngọc Tân có thể lĩnh ngộ đến điểm này. Nàng triển khai tết văn, theo lễ chê niệm một lần, sau đó mang theo tộc nhân hành nghi thức tế lễ. Đã hết thảy hoàn thành, Lâm Văn Trạch khuôn mặt nhỏ thượng đế là hăn, lung lay sấp đổ, thiếu chút nữa đứng thẳng không xong. Lâm Thanh Uyển nhẫn tâm không đi xem hăn, đứng ở giai thượng nhìn phía dưới quỳ tộc nhân, thu hồi tết văn nói: "Ta tưởng các ngươi đều đã biết, ta sẽ chết." Lời này vừa nói ra, phía dưới trong đám người liền bắt đầu có người mặt nước mắt, có thậm chí khóc lên tiếng, Lâm Thanh Uyển dường như không phát hiện giống nhau khẽ cười một tiếng, hơi hơi cao giọng nói: "Hiện giờ Lâm thị không thể so trước kia, nhìn phồn hoa tựa cát, kỳ thật lại căn cơ không xong. Nhưng lúc này đây, là toàn bộ thị tộc phát triển, không hề cực hạn với mỗi một chi mỗi một phòng, cho nên người ngoài muốn đả đảo ta Lâm thị lại cũng không dễ dàng." "Từ ngoại đánh vào không

khó, nhưng từ trong sát khởi lại rất dễ dàng,” Lâm Thanh Uyển nhìn bọn hắn chầm chằm nói: “Cho nên ta hy vọng các ngươi nhớ kỹ, muốn đồng tâm hiệp lực, nếu nỗi lên nội đấu, không cần người ngoài động thủ, chúng ta liền trước chính mình vong.” Các tộc nhân hốc mắt hồng hồng cúi đầu đồng ý.“Mặt khác, ta liền không nói nhiều, tổ huấn trung đều có, sau này bất luận làm quan hoặc là từ thương, cho dù là nghèo đến chỉ có thể lên phố ăn xin, cũng nên nhớ rõ ta Lâm thị tổ huấn, làm người nên chính trực thành tin, chứ có khinh hành lũng đoạn thị trường.” Lâm thị con cháu biết chữ đó là từ tổ huấn bắt đầu, cũng không giống bên ngoài là dùng 《Thiên Tự Văn》 vỡ lòng, cho nên mỗi người, cho dù là không biết chữ tiểu hài tử, cũng sẽ đi theo đại hài tử bối vài câu tổ huấn.Cũng không dùng Lâm Thanh Uyển lại đi lầm lời, chỉ là có thể hay không ghi tac trong lòng còn lại là xem mọi người phẩm tính.Hiến tế kết thúc, tộc nhân tan đi, Lâm Nhuận bồi Lâm Thanh Uyển đi nhà cũ, tới rồi cửa đang muôn cáo từ, Lâm Thanh Uyển liền cười nói: “Ngũ ca đã tới, không bằng đi vào ngồi ngồi xuống, ta cũng có một số việc muôn dặn dò với ngươi.” Lâm Nhuận liền đi theo nàng đi vào.“Ta muôn đem ta danh nghĩa sản nghiệp phân một phần,” Lâm Thanh Uyển nói: “Ngũ ca cũng biết, ta danh nghĩa sản nghiệp nhất quan trọng đó là triều đình phong ban cho tước điền cùng giấy phường.”“Này hai dạng khác biệt ta đều phải để lại cho Ngọc Tân, Thượng gia không có nhiều ít sản nghiệp, ta tổng không làm cho bọn nhỏ chịu ủy khuất.” Lâm Nhuận vội vàng nói: “Đây là cữu muội sản nghiệp, tự nhiên là cữu muội định đoạt.” Lâm Thanh Uyển liền cười gật đầu, “Nếu như thế, ngày mai liền đem Lục ca bọn họ một khối gọi tới, thura dịp ta còn minh bạch, đem những việc này an bài hảo.” Lâm Nhuận trên mặt có chút bi thương, thở dài: “Gì đến nỗi này?”Nhưng hắn vẫn là chiêu làm.Dòng chính tình huống đặc thù, đích xác đem hết thấy minh xác xuống dưới càng tốt.Lúc trước Lâm Ngọc Tân xuất giá khi, liền mang đi chính mình tước điền, Lâm Thanh Uyển còn đem Hàn Mặc Trai cùng một cái vườn trà cho nàng.Mà Văn Viên chỉ là viết vào của hồi môn đơn từ, ai cũng không biết Lâm Ngọc Tân cuối cùng có thể hay không kế thừa.Mà tiên đế lúc đi lưu lại lời nói, Lâm Thanh Uyển tước điền nhưng tự hành xử lý, triều đình không hề thu hồi. Kia Văn Viên kế thừa liền không là vấn đề.Mà trừ bỏ Văn Viên, Lâm Thanh Uyển còn có tăng lớn tước điền.Nếu là trước đây, trong tộc có lẽ còn có người vọng tưởng phân một ly canh.Rốt cuộc Lâm Thanh Uyển không có thân sinh nhi tử, mà Lâm Ngọc Tân là cái nữ hài.Nhưng hiện tại ai dám động cái này ý niệm?Hơn nữa luôn là xông vào đằng trước chọn sự Bát thúc công đã không còn nữa, cho nên lần này phân xưởng tiến hành thực thuận lợi, trên cơ bản là Lâm Thanh Uyển nói như thế nào, Lâm Nhuận đồng ý, bọn họ liền cũng chưa ý kiến.Mà Lâm Thanh Uyển di sản cũng không chỉ là cấp Lâm Ngọc Tân mà thôi, nhà cũ là trực tiếp ghi tac Lâm Văn Trạch danh nghĩa.Mặt sau suối

nước nóng nồng trang còn lại là ghi tạc Ngọc Tân danh nghĩa, trừ bỏ bọn họ mẫu tử, Lâm Tín cùng Lâm Hữu cũng đều phân được một bộ phận. Cho bọn hắn đồng ruộng là Lâm Thanh Uyển sau lại mua, liền ở Lâm thị biệt viện cách đó không xa, càng gần tây cửa thành. Cũng không nhiều lăm, không ai 200 mẫu mà thôi. Mà trừ bỏ đồng ruộng, còn có nàng danh nghĩa thương đội, cho Lâm Tín cùng Lâm Hữu các hai thành, Lâm Ngọc Tân còn chiêm sáu thành. Tộc nhân hai mặt nhìn nhau, khó hiểu Lâm Thanh Uyển vì sao đổi Lâm Tín cùng Lâm Hữu như thế ưu đãi. Liên tính bọn họ hiện tại rất có tiền đồ, cũng không cần như thế đi? “Tín ca nhi cùng Hữu ca nhi bên ngoài vì tộc làm vể vang, chúng ta lý nên chiếu vỗ nhà bọn họ người.” Lâm Thanh Uyển thấy bọn họ nghi hoặc, liền giải thích nói. Lâm Tín không nói đến, Lâm Hữu của cải cũng không nhiều ít. Làm tướng quân, vốn dĩ đánh giặc nhưng nhanh chóng tích lũy tài phú, nhưng Lâm Tín kia tiêu tử quá ngay ngắn, chiến trung đoạt được lưu lại không nhiều lăm, cơ hồ đều phân cho thuộc hạ tướng sĩ. Tuy rằng mấy năm nay Lâm Tín trong nhà nhật tử cũng tốt hơn không ít, dựa vào Lâm Tín từ biên quan gửi trở về bạc đặt mua không ít đồng ruộng, nhưng cùng trong tộc mặt khác phòng so sánh với, vẫn là kém một ít. Lâm Thanh Uyển cấp đồng ruộng không nhiều lăm, nhưng đúng lúc ly Lâm thị biệt viện không xa, kia một mảnh hiện đều là Thanh thúc quản. Tương lai nếu thực sự có người từ điền trang thượng tìm Lâm Ngọc Tân phiền toái, kia nhất định không thể gạt được bọn họ đi. Mà chân chính cho bọn hắn mang đến bồ ích ngược lại là Lâm Thanh Uyển danh nghĩa cái kia thương đội. Cái kia thương đội hiện tại là Lâm An quản, đê cập phạm vi rộng, ích lợi to lớn, liền Lâm Thanh Uyển nhìn trường mục đều giác kinh hãi. Hiện tại không ai lưu ý đến nó, là bởi vì Lâm An đem thương đội đánh tan, mấy cái tuyển gian lận nhau không liên quan liên, cho nên trừ bỏ hắn, cùng xem sở cái Lâm Thanh Uyển ngoại, không ai biết. Nhưng thời gian một lâu, khẳng định sẽ có người phát hiện, đến lúc đó này một khối thịt mỡ không biết bao nhiêu người sẽ nhớ thương. Nàng ở, còn có người kiêng kị, nàng không ở, lại không biết Lâm Ngọc Tân năng lực có thể hay không bảo vệ cho. Liên như năm đó các nàng không thể bảo vệ cho Lâm gia sản nghiệp, cho nên Lâm Giang mới có thể đem nó buông tha. Lâm Thanh Uyển không nghĩ lại đi Lâm Giang con đường kia, cho nên nàng tìm Lâm Hữu cùng Lâm Tín. Nay hai người một văn một võ, ở nó bị phát hiện trước hắn là có thể Lâm Ngọc Tân bảo vệ cho. Dương nhiên, Ngọc Tân nếu có thể chính mình bảo vệ cho tự nhiên càng tốt. Tộc nhân có lẽ không biết, Lâm Nhuận lại đoán được đây là vì Lâm Ngọc Tân tìm chỗ dựa đâu. Chỉ có một bên lập Lâm Ngọc Tân cùng Thượng Minh Kiệt biết nàng này phiên bố trí nguyên do, bởi vì trước đó không lâu bọn họ mới vừa bắt được những cái đó sổ sách, thế mới biết Lâm Thanh Uyển cho bọn hắn để lại nhiều ít tài phú. Cũng bởi vậy, lúc này chính đau lòng với nàng chu

toàn, hốc mắt không khói ướt át, ngạnh nghẹn không làm nước mắt rơi xuống.Sở hữu sản nghiệp đều nhất nhát làm an bài, đương nhiên, hôm nay chỉ là cùng trong tộc thông báo một tiếng, Lâm Thanh Uyên lập di chúc cũng không cần nhiều người như vậy làm chứng kiến, chỉ là để tránh về sau có tranh cãi, lúc này mới đem các phòng tìm tới.Nói đến cùng Lâm Thanh Uyên vẫn là không tin được tông tộc, cần phải phải cho Lâm Ngọc Tân lưu lại cũng đủ nhiều có lợi cho nàng điều kiện.Cho nên nàng còn làm trò các phòng chủ mặt đem Lâm Ngọc Tân cùng Thượng Minh Kiệt gọi vào trước mặt dặn dò, “Làm cha mẹ, khó tránh khỏi có điều thiên hướng, nhưng không thể bất công, nhất định phải xử lý sự việc công bằng. Cho nên trừ bỏ nhà cũ ta cho Khang Nhi ngoại, mặt khác đồ vật tùy ý các ngươi xử lý.”Lâm Thanh Uyên nói: “Tương lai các ngươi khẳng định còn sẽ có khác hài tử, ta liền không thay ngươi nhóm phân sản.”Lâm Thanh Uyên tựa thật tựa giả cùng Lâm Ngọc Tân nói giỡn nói: “Thả này đó sản nghiệp đều là cho ngươi, có lẽ tương lai ngươi nghĩ bọn nhỏ hắn là tự mình cố gắng tự lập, tình nguyện quyên đi ra ngoài tặng người cũng không để lại cho bọn họ đâu?”Ở đây ngồi tộc nhân lại không dám cũng đương cái này là vui đùa lời nói, đây là cảnh cáo bọn họ đâu, này đó sản nghiệp đều là Lâm Ngọc Tân cá nhân, nàng tương lai là cho Lâm Văn Trạch vẫn là Thượng Văn Huy, hoặc là trực tiếp ném đều tùy nàng nguyện ý, tông tộc bên này mơ tưởng nhúng tay.Lâm Ngọc Tân cúi đầu, nước mắt nhịn không được một giọt một giọt rơi xuống trên mặt đất, chỉ căm môi không có khóc thành tiếng tới.Lâm Thanh Uyên thấy lập tức đứng dậy nói: “Hảo, hôm nay liền trước nói này đó, Tết nhất, ta liền không lưu các ngươi dùng cơm.”Mọi người nhìn Lâm Ngọc Tân phu thê liếc mắt một cái, yên lặng đứng dậy cáo từ.Lâm Thanh Uyên đưa bọn họ đi ra ngoài, bọn hạ nhân cũng lén lút lui ra.Lâm Ngọc Tân rốt cuộc nhịn không được nhào vào Thượng Minh Kiệt trong lòng ngực khóc rống lên.Thượng Minh Kiệt hốc mắt cũng nhịn không được đỏ lên, lại cũng chỉ có thể vỗ vỗ nàng bả vai.Hắn biết thê tử trong khoảng thời gian này tới dày vò, nhưng trừ bỏ bồi nàng khắp nơi tìm kiếm hỏi thăm danh y, ở Lâm cô cô trước mặt làm bộ vui vẻ cùng trấn định ngoại liền vô lực có thể làm cho.Lâm Ngọc Tân chỉ cảm thấy đau lòng không thôi, phụ thân qua đời khi nàng còn nhỏ, bất lực, nhưng hiện tại cô cô bệnh nặng, nàng đã lớn lên, lại vẫn như cũ là bất lực.Ở óm đau trước mặt có vẻ nhân lực chi nhỏ bé, có vẻ nàng có bao nhiêu vô năng, vì sao nàng mỗi lần đều lưu không được chính mình để ý người?Lâm Ngọc Tân chỉ cảm thấy ngực thượng đè nặng một cục đá, làm nàng cơ hồ không thở nổi.Kia cục đá còn mang theo thạch phong, thằng cắt đến nàng đau lòng không thôi.Nằm ở Thượng Minh Kiệt đầu vai, nàng nhịn không được một phen cắn bờ vai của hắn, đem ngực kia cổ đau đớn biểu hiện ra ngoài.Thượng Minh Kiệt ban đầu còn trong lòng đau, hiện tại lại chỉ còn lại có đau vai.Hắn nhịn không được ô ô hai tiếng,

cũng ôm Lâm Ngọc Tân khóc đi lên.Lâm Thanh Uyển khi trở về liền nhìn đến hai vợ chồng đều nước mắt lã chã, bỗn còn có chút chột dạ, rốt cuộc nàng này chết phi bỉ chết.Nhưng nhìn đến Lâm Ngọc Tân chính cắn Thượng Minh Kiệt bả vai liền bắt cháp chột dạ, trùu trùu khóe miệng tiến lên nói: “Khóc cái gì, cô cô hiện tại không phải còn hảo hảo sao?”Nàng ngắm liếc mắt một cái Thượng Minh Kiệt bả vai, cảm thấy có chút thực xin lỗi hắn, nhà nàng Ngọc Tân trước kia không yêu cấn người a.Nàng ho nhẹ một tiếng, nhìn hốc mắt đỏ bừng Thượng Minh Kiệt nói: “Minh Kiệt, muốn hay không làm Từ đại phu cho người xem xem?”

Chương 526: Phụng mệnh thăm hỏi

Lâm Thanh Uyển mang theo Lâm Ngọc Tân một nhà bốn người liên tiếp ở tại nhà cũ ba ngày, bởi vì vừa lúc gặp ăn tết, mỗi ngày đều có người tới cửa chúc tết.Đều biết Lâm Thanh Uyển bệnh nặng, đem không sống được bao lâu, vì thế, cho dù là xa nhất dòng bên cũng sẽ mang theo hài tử tới xem nàng.Lâm Thanh Uyển biết bên này quy củ, cho nên trong lòng tuy bất đắc dĩ, nhưng vẫn là thấy.Mỗi cái hài tử bị lanh tới trước đều bị dặn dò quá, đây là cô nái nái (cô tổ mẫu), muôn đi, các ngươi muôn thường đến xem nàng, nhớ kỹ nàng, cũng làm nàng nhìn xem các ngươi.Hiểu chuyện một ít hài tử liền biết Lâm Thanh Uyển là muôn chết, đây là tới cấp trưởng bối nhin xem, làm cho đối phương nhớ kỹ chính mình, cũng làm cho bọn họ nhớ kỹ trưởng bối.Không hiểu chuyện tắc đương đây là một lần bình thường chúc tết, tiên đến nhà cũ giống như mô tựa dạng chấp tay thi lễ, cha mẹ làm cho bọn họ quỳ xuống dập đầu, tuy có chút do dự, nhưng vẫn là bùm một tiếng quỳ xuống.Lâm Thanh Uyển ngồi ở thượng đầu, vung tay lên, Bạch Phong liền cầm một chồng bao lì xì đi xuống phát.Ba ngày qua đi, nên gặp qua người đều thấy, Lâm Thanh Uyển liền lập tức thu thập đồ vật kéo một nhà bốn người hồi Lâm phủ đi.Kết quả Lâm phủ bên kia cũng có một đám chờ tới cửa chúc tết người, Chu thứ sử, Lư thị, Tiền thị, thậm chí Thịnh gia cũng lanh không ít người tới.Mới quá xong sơ bảy, Lâm Thanh Uyển liền quyết định “Nằm trên giường sinh bệnh”, tới cửa người càng nhiều, cũng may phiền không đến Lâm Thanh Uyển trước mặt, nàng liền vui vẻ thoải mái ở chính mình trong viện phơi nắng, ngẫu nhiên nằm trên giường trang khói không tới thân liên hảo.Lưu thái y nhin, nếu không phải một chén chén được đều là hắn thân thủ ngao lại mắt thấy đối phương uống xong, hắn cũng muốn hoài nghi nàng là trang bệnh.Nhưng tuy rằng Lâm Thanh Uyển mạch tượng một ngày so một ngày nhược, nhưng trừ bỏ sắc mặt tái nhợt chút ngoại liền không có mặt khác không tốt bệnh trạng.Không đau, không đau, không giả nhược, ngay cả ăn uống cũng chưa thiếu.Nhưng uống lên như vậy nhiêu dược, đồng dạng cũng một chút hiệu quả đều không có.Kiến thức quá không ít cung đình thủ đoạn Lưu thái y còn cố ý thủ Lâm Thanh Uyển, đãi nàng uống thuốc quá một canh giờ sau mới đứng dậy rời đi, nhưng dược

hiệu vẫn như cũ không có hiệu quả.Xác định Lâm Thanh Uyển không phải ở hắn đi rồi đem được phun ra, Lưu thái y liền vẻ mặt buồn bực rời đi, tiếp tục lôi kéo Từ đại phu cùng Nghiêm đại phu thương nghị đổi được.Mà mòn đến hai vị miêu y đã đang xem quá Lâm Thanh Uyển mạch tượng sau rời đi, bọn họ tỏ vẻ bất lực.Mà trong khoảng thời gian này, trừ bỏ miêu y, Lâm Ngọc Tân còn lục tục tìm tới mặt khác danh y, Lâm Thanh Uyển ai đến cũng không cự tuyệt, tìm tới nàng liền xem, cũng không bài xích chạy chữa, cũng nguyên nhân chính là này, Lâm Ngọc Tân càng thêm tuyệt vọng, bởi vì này đó lâu phụ nỗi danh danh y đổi cô cô bệnh tình đều không biện pháp.Mọi người nhất trí cho rằng Lâm Thanh Uyển đã hao hết tinh huyết, trừ phi có thể gặp gỡ đã thành hình nhân sâm, có lẽ có thể có một cứu.Lâm Ngọc Tân bắt đầu ngược lại tìm nhân sâm, nàng hiện tại đã tiếp nhận Lâm Thanh Uyển trên tay sở hữu sản nghiệp, có thể hiệu lệnh người càng nhiều, bắt kể phí tổn đi tìm, tổng có thể tìm được cực phẩm nhân sâm.Tin tức truyền ra, liền hoàng đế đều đi phiên tồn kho, đem hai cây niêm đại rất cao nhân sâm đưa tới, Lư Chân cũng từ Linh Châu đưa tới một cái hộp.Làm Lâm Thanh Uyển kinh ngạc chính là, liền Thôi Chính đều phái người đưa tới một gốc cây gần 500 năm nhân sâm, thứ này chính là dù ra giá cũng không có người bán, nai cứu mang thuốc hay a.Đáng tiếc Lâm Thanh Uyển dùng không hiệu, cho nên cấp đại phu nhóm xem qua sau Lâm Thanh Uyển liền làm chủ lui về.Bởi vì náo nhiệt, thời gian liền quá thật sự mau, tháng giêng quá xong là hai tháng, xuân phong bắt đầu phát quá Giang Nam, hai tháng sơ nhị long ngẩng đầu, Lâm Thanh Uyển tuy còn có thể xuống đất, nhưng thân thể lại là kịch liệt suy bại xuống dưới.Nàng đảo cũng không đau không đau, chính là mệt mỏi, một ngày mười hai cái canh giờ, đảo có bảy cái canh giờ là ở ngủ say, dư lại năm cái còn có chút đần độn.Lưu thái y sớm tại nàng thích ngủ bệnh trạng xuất hiện khi liền thương chiết, hoàng đế trầm mặc hồi lâu, cuối cùng phái đang muôn nam hạ Thôi Chính đi Tô Châu thăm, cũng cho Chung Như Anh hai tháng kỳ nghỉ.Biên quan thủ tướng, nếu vô quân lệnh, không được tự tiện rời đi biên quan.Chung Như Anh từ thu được Lâm Thanh Uyển bệnh nặng tin tức sau liền vẫn luôn thương thư xin nghỉ, nghe nói gần nhất còn mang theo người đi bái phỏng Đồng nhân bộ lạc, muôn mòn danh y cùng mua chút trân quý dược liệu.Nhưng đương kim trên đài, nếu luận y thuật, các tộc thêm lên chỉ sợ đều không kịp người Hán, nếu liền Thái Y Viện ngự y cùng Lâm gia thỉnh danh y cũng chưa biện pháp, kia phỏng chừng chính là không có biện pháp.Thôi Chính so Chung Như Anh càng mau một bước đuổi tới Tô Châu, hắn không ở trạm dịch dừng lại, trực tiếp liền đi Lâm phủ.Lâm Thanh Uyển ngủ say thời gian càng dài, hắn đến Lâm phủ khi, nàng vừa lúc ở ngủ, trong viện một mảnh yên tĩnh.Lâm Ngọc Tân trầm mặc ra tới tiếp đãi hắn, biết hắn là phụng thánh mệnh tới xem cô cô, liền đem người thỉnh tới rồi trong

viện, nhẹ giọng giải thích nói: “Cô cô còn ở nghỉ ngơi, đãi nàng tinh, ta liền thỉnh đại nhân đi gấp, hiện tại còn thỉnh đại nhân ở nhà kè hời làm nghỉ ngơi.” Thôi Chính cười cười hỏi, “Kia Lưu thái y có ở trong phủ không? Bệ hạ có nói mấy câu muôn hỏi hắn, nhân cơ hội này liền trước cùng hắn gấp một lần đi.” “Ồ, đại nhân thỉnh sau đó, ta đây liền làm người đi thỉnh.” Lâm Ngọc Tân thỉnh Thôi Chính đi nhà kè ngồi. Thôi Chính cười đuổi kịp, tả hữu nhìn nhau, hắn vẫn là lần đầu tiên tới Tô Châu Lâm phủ, Dương Châu Lâm phủ, nga, hiện tại là huyện chủ phủ, nhưng thật ra đi qua nhiều lần. Lần này hắn tới Giang Nam là vì điều chỉnh phòng sự, hoàng đế phái hắn đến thăm Lâm Thanh Uyển hắn cũng kinh ngạc thật sự, bởi vì hắn cùng Lâm Thanh Uyển cũng không thực. Mây Đại tướng quân trung, nên thuộc Chung Như Anh cùng nàng nhất thực, thứ chi Lư Chân, rốt cuộc hắn cùng Lâm Giang có sâu xa, và lại nên là Từ Liêm, bọn họ không chỉ có từng có hợp tác, Đông Bắc quân đời trước cũng là Lâm gia quân. Nghiêm túc tính lên, chỉ có hắn cùng Lâm Thanh Uyển không có gì giao thoa, nhiều nhất là trong triều gặp mặt thăm hỏi vài tiếng thôi. Cũng không biết bệ hạ vì sao phái hắn tới, liền bởi vì hắn vừa vặn tới Giang Nam? Thôi Chính không biết, hoàng đế phái hắn tới, là bởi vì hắn đưa kia căn nhân sâm, hắn cảm thấy Thôi Chính có thể đưa như vậy quý trọng quan trọng đồ vật, kia khẳng định cùng Lâm Thanh Uyển quan hệ cũng thực hảo, vừa vặn hắn muốn đi Giang Nam, vậy thuận đường đi Tô Châu thăm sao, hợp tình lại hợp lý. Thôi Chính tuy nghi ngờ, nhưng vẫn là muôn đem hoàng đế phái sai sự làm tốt, thả hắn cũng tò mò thật sự, Lâm Thanh Uyển nói như thế nào bệnh liền bị bệnh, lúc trước ở kinh thành rõ ràng nhìn thực tốt. Lưu thái y thực mau tới đây, cùng Thôi Chính ở trong phòng nói chuyện gần hai cái canh giờ, thẳng đến thái dương đều mau ngả về tây, chính phòng chỗ đó mới có động tĩnh. Bạch Phong đám người tay chân nhẹ nhàng bung nước ấm đi vào hầu hạ, Thôi Chính đứng ở phía trước cửa sổ, nhẹ giọng hỏi Lưu thái y, “Hiện tại Lâm quận chúa mỗi ngày thanh tịnh thời gian là nhiều ít?” Lưu thái y liền thở dài, “Mỗi lần tinh lại không đến một canh giờ liền lại sẽ mơ màng sắp ngủ qua đi, hạ quan cùng Từ đại phu đem quá mạch, mạch tượng một ngày nhược quá một ngày, gần đây đã như có như không.” Thôi Chính nhíu mày, nhẹ giọng hỏi: “Không đau không ngứa?” “Là,” Lưu thái y cũng cảm thấy thực thần kỳ, lại chỉ có thể quy tội thiến cố, hắn thở dài nói: “Lão thái gia còn tính trường mắt, không có lẩn lộn Lâm quận chúa.” Thôi Chính nháy nháy miếng, “Nó nếu là thật trường mắt, thiến hạ liền sẽ không loạn thành như vậy, người như vậy cũng đồng dạng sẽ không ở thời điểm này bị bệnh.”

Chương 527: Thôi chính

Lâm Thanh Uyển rửa mặt chải đầu một chút, Lâm Ngọc Tân đem phòng bếp mới vừa ngao tốt canh đura cho nàng, nhẹ giọng nói: “Cô cô, Thôi đại nhân tới rồi, đang ở bên ngoài chờ đâu.”“Mau mời tiến vào,” Lâm Thanh Uyển cười nói: “Hắn cùng phụ thân ngươi cũng có chút giao tình, trong chốc lát ngươi lưu lại cùng chúng ta cùng nhau dùng cơm.”“Là.”Lâm Ngọc Tân đi xuống thỉnh Thôi Chính tiến vào, Lâm Thanh Uyển trên mặt không thấy thống khổ, Thôi Chính trên mặt cũng không thấy bi thương, liền như bình thường gặp mặt giống nhau đánh một lời chào hỏi.Thôi Chính ngồi ở nàng đối diện, cười nhạt đem hắn này tới mục đích nói một lần, “Bệ hạ vẫn luôn lo lắng quận chúa, cho nên phái ta đến thăm ngài.”Lâm Thanh Uyển hơi hơi khom người cười nói: “Làm phiền bệ hạ nhớ thương, là ta có lỗi.”Thôi Chính khách khí trở về vài câu, sau đó dừng một chút sau nói: “Quận chúa nếu có điều cần, chỉ lo báo cho với ta, tại hạ cũng hảo cùng bệ hạ thượng thư, thỏa mãn ngươi mong muốn.”Đây là làm nàng công đạo di ngôn.Lâm Thanh Uyển liền rũ mắt nghĩ nghĩ nói: “Làm phiền Thôi đại nhân, ta sẽ cùng với bệ hạ thượng thư.”Thôi Chính liền gật gật đầu, lúc này mới nhìn về phía Lâm Ngọc Tân, bắt đầu khen nàng, “Đảo có quận chúa chí phong.”Lâm Thanh Uyển liền cười nói: “Về sau còn thỉnh Thôi đại nhân coi chừng một vài.”Thôi Chính thấy nàng không chiểu quy củ khiêm tốn, ngược lại thác hắn chiểu cố người, lại xem một bên hốc mắt hồng hồng, so với hắn hai cái nhí tử còn muôn tiều nhán Lâm Ngọc Tân, không khỏi khe khẽ thở dài.Đều là làm người cha mẹ, này tâm nhưng thật ra giống nhau.Ý niệm hiện lên sau mới nhớ tới Lâm Thanh Uyển không phải Lâm Ngọc Tân mẫu thân, không khỏi lắc đầu cười.Lâm Thanh Uyển thấy không khỏi hơi hoi trùng mắt, “Thôi đại nhân không muốn cũng không cần lắc đầu đi, tốt xấu an ủi một chút ta này người sắp chết.”Thôi Chính cổ cứng đờ, vội vàng giải thích nói: “Quận chúa hiểu lầm, chúng ta hai nhà nai thế giao, tự nhiên sẽ chiểu cố chất nữ, chỉ là cảm động với quận chúa từ mẫu chi tâm, lúc này mới thất thố.”Thôi Chính nhưng không nghĩ Lâm Thanh Uyển sinh này hiểu lầm.Lâm Thanh Uyển lúc này mới thở dài nhẹ nhõm một hơi, khoa trương duỗi tay lau một chút cái trán nói: “Thôi đại nhân nhưng dọa sát

ta.” Thôi Chính trùu trùu khóe miệng, mới không tin nàng như vậy không trải qua dọa đâu. Lâm Thanh Uyển tuy rằng “Bệnh”, nhưng ăn uống cũng không tệ lăm, cứ theo lẽ thường dùng cơm chiểu, liền đem Lâm Ngọc Tân đuổi đi, nàng cùng Thôi Chính cùng nhau biên hướng trong vườn tiêu thực một bên trò chuyện. Lâm Thanh Uyển cười hỏi: “Thôi đại nhân lần này tới là giúp Tôn đại nhân thiết trí phòng thủ thành phố?” Thôi Chính gật đầu, đảo cũng không gạt nàng, “Còn có chiêu binh.” Loại sự tình này giấu đến quá người khác, lại không thể gạt được cùng phẩm cấp Lâm Thanh Uyển, Thôi Chính nói: “Bệ hạ muốn từ Hà Nam trong phủ điêu động ra năm vạn binh mã, cho nên ta nhu cầu cấp bách gia tăng tân binh, hảo thừa dịp hiện nay yên ổn đem tân binh luyện ra.” Nghe nói muốn trung binh, Lâm Thanh Uyển trên mặt liền buồn bã. Thôi Chính nhìn nàng sắc mặt minh bạch, không lại nói việc này. Lưu thái y nói Lâm Thanh Uyển này bệnh chính là mệt, tông không thể làm người trước khi đi đều mệt nhọc đi? Lâm Thanh Uyển lại cố tự rũ mắt suy nghĩ nửa ngày, cuối cùng sâu kín thở dài nói: “Thiên hạ đại thế, hợp lâu tắt phân, phân lâu tắt hợp, này không phải một người có khả năng ngăn trở, hôm nay chi khô có lẽ có thể thành ngày mai chi ngọt.” Thôi Chính không có nàng này phó mềm mại tâm địa, hắn là võ tướng, liền đưa tiễn chết trận tướng sĩ đều là thái độ bình thường, càng đừng nói chiêu binh mãi mã. Lâm Thanh Uyển cũng chỉ lo lắng một chút, nàng cũng không là hữu với lập tức người, tiện xe đi đến hồ sen biển, Lâm Thanh Uyển dừng lại bước chân nói: “Trước đó không lâu ta cầu Cơ tiên sinh một sự kiện, tình hình cụ thể và tỉ mỉ còn phải thỉnh Thôi tiên sinh hồi kinh hậu đại vì hướng bệ hạ bẩm báo.” Cơ Nguyên đáp ứng chuyện của nàng không tốt ở sở con trung nói tỉ mỉ, rốt cuộc liền tính là mật chiết cũng có tiết lộ khả năng, cho nên vì Cơ Nguyên an toàn, Lâm Thanh Uyển một câu cũng không từng đề qua. Lần này Thôi Chính tới, đảo phuơng tiện nàng, bằng không, nàng cũng chỉ có thể phó thác cấp Chu thứ sử. Thôi Chính hiển nhiên không nghĩ tới Lâm Thanh Uyển dưỡng bệnh khi còn có thể thuận tay làm hạ như vậy đại sự. Hiện tại Đại Lương sở sầu lo giả còn không phải là Mân Quốc cùng Thục Quốc, mà an phận ở một góc đại lý hoàn toàn không cần lo lắng, hai nước chỉ cần thu phục trong đó một quốc gia, kia một khác quốc liền không cần lo lắng. Lấy chiến thu phục còn như thế, huống chi lấy cùng thu phục? Như vậy không phải càng có vẻ Đại Lương là thiên mệnh sở về? Lần này hắn vì cái gì muốn đặc đặc chạy tới giúp Tôn Hòe thiết trí phòng thủ thành phố, chính là bởi vì Mân Quốc láng giềng gần Giang Nam, hiện tại Sở Quốc đã vong, bọn họ không thể không phòng Thục Quốc cùng Mân Quốc, hắn lúc này mới tới. Thôi Chính cao hứng lên, tại chỗ xoay hai vòng nói: “Quận chúa yên tâm, ta nhất định phái người bảo vệ tốt Cơ tiên sinh, ta một hồi kinh liền cùng bệ hạ bẩm báo.” “Đảo không cần cố ý làm cái gì,” Lâm Thanh Uyển nhẹ giọng nói: “Cơ tiên sinh không mừng trói

buộc, triều đình vẫn là không cần cách hắn thân cận quá, về sau Đại Lương thật cùng Mân Quốc khởi xung đột khi lại đến thỉnh người đi.” Hiện tại Sở Quốc đã vong, lấy Cơ tiên sinh danh vọng, hắn ở Lương Quốc vẫn là thực an toàn. Thôi Chính gật gật đầu đồng ý, trong lòng đã bắt đầu tính toán khởi tam quốc quan hệ tới. Lâm Thanh Uyển cùng đi Thôi Chính đi hướng thư phòng, trong phòng đã điểm nỗi lên đèn, nàng cũng không biết chính mình lần sau còn có thể hạy không tỉnh lại, cái loại này phải rời khỏi cảm giác vẫn luôn ở, nhưng vẫn chưa từng rời đi, tựa hồ là không tới thời gian. Cho nên nàng sẽ tận lực làm chính mình thanh tĩnh thời gian trường một ít, nhiều bối bối Lâm Ngọc Tân bọn họ cũng là tốt. Hôm nay Thôi Chính đến phỏng, nàng liền càng muốn bảo trì thanh tĩnh. Lâm Thanh Uyển làm Bạch Phong đem bàn cờ lấy tới, ngồi vào một bên cười nói: “Thôi đại nhân, chúng ta tới đánh cờ một ván?” Bạch Phong có chút sầu lo nhìn cô nã nã liếc mắt một cái, dĩ vãng, nàng thanh tĩnh đến bây giờ cũng nên mệt nhọc. Thôi Chính cũng nhìn nàng một cái, hắn mới từ Lưu thái y nơi đó hiểu biết quá, Lâm Thanh Uyển mỗi lần tỉnh lại đều không đủ một canh giờ, từ bọn họ nói chuyện ăn cơm lại đến bây giờ bởi một vòng hoa viên, thời gian đã nhanh. Lúc này chơi cờ? Thôi Chính mơ hồ đoán được Lâm Thanh Uyển là có chuyện cùng hắn nói, liền hơi hơi mỉm cười ngồi vào nàng đối diện, duỗi tay thỉnh nàng đi trước. Lâm Thanh Uyển quay đầu nhìn Bạch Phong liếc mắt một cái, đối nàng hơi hơi gật đầu. Bạch Phong liền cúi đầu, yên lặng mà lui ra ngoài cho nàng phao một ly trà đặc, hảo nâng cao tinh thần. Lâm Thanh Uyển cờ nghệ là Cơ Nguyên đều tự than thở không bằng, Thôi Chính tự nhiên cũng không phải nàng đối thủ, nhưng nàng cũng không nóng nảy, từng bước một đi được thực ổn. Ngay từ đầu Thôi Chính có chút không chút để ý, đi đến một nửa cũng không khỏi nghiêm túc lên, trầm ngâm nhìn bàn cờ suy tư. Nửa ngày, hắn mới rời xuống một tử, Lâm Thanh Uyển hơi hơi mỉm cười, cơ hồ không cần nghĩ ngợi liền dùng một viên quân cờ phong bế hắn đường lui. Thôi Chính hơi hơi nhíu mày, ngẩng đầu nhìn về phía nàng, liền thấy nàng đôi mắt sáng láp lánh, chính hàm chúa ý cười nhìn hắn. Nếu không phải trong tầm tay kia ly tản ra nồng đậm trà vị trà, Thôi Chính cơ hồ muốn cho rằng Lưu thái y là ở cố ý lừa hắn. Thôi Chính tiếp tục rũ mắt nhìn chằm chằm bàn cờ suy tư, hắn cũng không là nhẹ giọng từ bỏ người. Lâm Thanh Uyển thường thức trên tay quân cờ hỏi, “Thôi tướng quân nhưng có nghĩ tới thiên hạ thái bình sau nhật tử?” “Tự nhiên,” Thôi Chính rời xuống một tử, nhàn nhạt nói: “Mộng sao, mỗi người đều sẽ làm.” “Kia Thôi đại nhân trong mộng nhất thống thiên hạ sau nhật tử là cái dạng gì?” “Tự nhiên là quốc thái dân an.” “Quốc thái dân an...” Lâm Thanh Uyển ngơ ngẩn lẩm bẩm ngữ, nửa ngày sau lắc đầu nói: “Há là dễ dàng như vậy, nhất thống thiên hạ khi khó, nhưng muốn chữa khỏi quốc lại càng khó.” “Bệ hạ nhân hậu, lại kiệm làm, đã là dễ dàng đến nhiều.” Thôi

Chính hiển nhiên tin tưởng tràn đầy, chỉ cần có thể nhất thống thiên hạ, muốn quốc thái dân an hẳn là không khó.“Nhưng người không có nỗi lo xa, át có mối ưu tư gần,” Lâm Thanh Uyển nói: “Bệ hạ nhân hậu là chuyện tốt, liền sơ sê dung túng nào đó bọn đạo chích đồ đệ. Thả sống yên ổn nghĩ đến ngày gian nguy, này quốc thái dân an cuối cùng muốn dựa vào vẫn là cường quốc.”“Kia quận chúa cho rằng quốc gia như thế nào mới tính cường?”“Dân phú tắc quốc phú, dân cường tắc quốc cường, binh cường quốc mới cường!”Thôi Chính nhướng mày nhìn về phía Lâm Thanh Uyển, gật đầu cười nói: “Thôi mỗ cũng cảm thấy binh cường quốc mới cường.”Bất luận là dân phú vẫn là dân cường, cùng Thôi Chính chức vụ đều không có trực tiếp quan hệ, cũng liền binh cường.Lâm Thanh Uyển liền néo quân cờ cười hỏi, “Kia Thôi đại nhân cảm thấy, như thế nào mới có thể binh cường đâu?”“Tiếp tục chiêu binh mãi mã, duy trì được Đại Lương binh lực?”Lâm Thanh Uyển cười, “Đó là cực kì hiếu chiến.”“Kia quận chúa cho rằng...”“Không bằng tinh binh,” Lâm Thanh Uyển cười nói: “Hơn nữa binh dịch nặng nề cũng hao tài tổn của.”Thôi Chính nhíu mày, “Tinh giản binh lính?”“Cũng không phải muốn lập tức liền làm, chủ yếu vẫn là ở cường binh cùng tinh binh thượng,” thấy Thôi Chính trên mặt có chút không tán đồng, Lâm Thanh Uyển liền cười nói: “Này bất quá là ta một chút ý kiến, ta rốt cuộc càng am hiểu dân sinh, đối binh vụ hiểu biết không nhiều lắm, nhưng Thôi tướng quân nhưng cùng Lư tướng quân Từ tướng quân cập Chung tướng quân thương nghị một chút.”Thôi Chính trầm ngâm không nói.Nửa ngày, hắn phục hồi tinh thần lại khi thấy Lâm Thanh Uyển đã buôn ngủ chống đầu, liền cười cười nhẹ giọng hỏi: “Quận chúa phí như thế mạnh mẽ, sẽ không chỉ nghĩ nói với ta cái này đi?”Nàng cùng mặt khác ba vị tướng quân càng thực, chuyện này hiển nhiên cùng bọn họ nói càng tốt, hà tất cùng hắn đe?Lâm Thanh Uyển nheo nheo mắt, từ thân thể chỗ sâu trong lộ ra tới mệt mỏi cơ hồ đem nàng mai một, nhưng nàng còn có một tia lý trí ở, bởi vậy cười nói: “Nếu ta nói, ta là tướng khuyên Thôi tướng quân ở thiên hạ nhất thống sau làm trưởng quân đội, bồi dưỡng ra cũng đủ nhiều thả ưu tú tướng lãnh, làm cho bọn họ đến trong quân thay thế được các ngươi vị trí đâu?”Thôi Chính liền cười nói: “Đem nhiều binh quâng không phải chuyện tốt sao, quận chúa hà tất như thế vu hồi?”Lâm Thanh Uyển liền nâng lên đầu, buông tay, thân mình hơi hơi trước khuynh, nhìn chằm chằm hắn đôi mắt cười nói: “Chờ đến này đó đem có thể một mình đảm đương một phía, ở trong quân bày ra mở ra khi, đã có thể không có cái gọi là Thôi tướng quân, Lư tướng quân cùng Chung gia quân, như vậy, Thôi tướng quân cũng nguyện ý?”Thôi Chính cười nhạt nói: “Này thiên hạ binh mã chẳng lẽ là triều đình, vốn là không có cái gọi là Thôi gia quân, Lâm quận chúa suy nghĩ nhiều.”Lâm Thanh Uyển liền cười ha ha nói: “Quả nhiên, Thôi gia chủ vẫn là như vang tích thâm minh đại nghĩa. Huynh trưởng quả

nhiên chưa nói sai.”“...” Thôi Chính thè, Lâm Giang khăng định là nói hắn cáo già xảo quyết.Bất quá, khai trường quân đội sao...Hắn rũ mắt nghĩ nghĩ, thật cũng không phải không thể, nhưng nếu muốn từ Thôi gia trong tay tiếp nhận Thôi gia quân, cũng xem kia trường học bồi dưỡng ra tới người có hay không bốn sự này.Lâm Thanh Uyển cười xong liền đứng dậy, thân mình mềm nhũn, thiếu chút nữa té ngã trên đất, Thôi Chính nhanh tay lẹ mắt đỡ nàng một phen, không cẩn thận đụng ngã trên bàn bàn cờ.Bạch Phong đám người nghe được động tĩnh lập tức đẩy cửa tiến vào, nhìn đến cô nãi nãi nhắm chặt con mắt, sắc mặt tái nhợt, sợ tới mức tay run lên, vội vàng đi tiếp nàng.

Chương 528: Quang phản chiếu

Lâm Thanh Uyển lần này là thật sự ngã xuống, làm trò Thôi Chính mặt ngã xuống sau liền liên tiếp hôn mê hai ngày, chờ nàng sâu kín tỉnh dậy khi liên thấy mép giường chính dựa vào đôi mắt đỏ bừng Chung Như Anh cùng Lâm Ngọc Tân.Nàng còn có chút mê hoặc, sảng sốt một hồi lâu mới phản ứng lại đây, nàng chỉ cảm thấy cả người khinh phiêu phiêu, tựa hồ tùy thời đều có khả năng bay đi.Chung Như Anh cùng Lâm Ngọc Tân xem nàng tỉnh lại, liền phác tới, lo lắng hỏi: “Cảm giác như thế nào, chính là khát hoặc đói bụng?”Lâm Thanh Uyển tầm mắt chậm rãi dừng ở Chung Như Anh trên người, nửa ngày mới cười nói: “Ngươi như thế nào cũng tới?”Chung Như Anh thấy thế nhịn không được mũi đau xót, thiêu chút nữa liền rơi lệ.Uyển tý nhi từ trước đến nay nhạy bén, khi nào như thế hồn độn quá?Lâm Ngọc Tân đảo so Chung Như Anh còn trán định chút, tuy rằng đôi mắt đỏ bừng, vẫn là xoay người lây thủy tới uy nàng, Lâm Thanh Uyển uống lên hai khẩu đờ khát, lúc này mới hỏi: “Ngày đó nhưng đem Thôi đại nhân dọa?”Ai cũng không biết ngày đó Lâm Thanh Uyển cùng Thôi Chính nói gì đó, cho nên không chỉ có Lâm Ngọc Tân, chính là Chung Như Anh đối Thôi Chính đều có chút oán phẫn, không biết Lâm Thanh Uyển là người bệnh sao?Lúc ấy vì phuơng tiện nói chuyện, Lâm Thanh Uyển liền làm Bạch Phong đám người lui xuống, thấy Ngọc Tân cùng Chung Như Anh sắc mặt không quá đẹp, liền cười khổ nói: “Cái này nhưng oan uổng Thôi đại nhân, trong chốc lát các ngươi đến đi hảo hảo cùng nhân gia xin lỗi.”Chung Như Anh hừ một tiếng, Lâm Ngọc Tân lại ngoan ngoãn lên tiếng, nhẹ giọng hỏi: “Cô cô cần phải dùng chút cơm?”Lâm Thanh Uyển lắc đầu, “Cũng không thấy đói bụng.”Khả nhân đều ngủ hai ngày, sao có thể không đói bụng?Lâm Ngọc Tân còn muốn lại khuyên, Lâm Thanh Uyển lại đột nhiên cầm tay nàng nói: “Ngọc Tân, ngươi làm Minh Kiệt hồi nhà cũ đem ngươi ngũ thúc chờ đều mời đến.”Lâm Ngọc Tân sắc mặt biến đổi, một màn này lại quen thuộc bất quá, bởi vì lúc trước phụ thân trước khi đi cũng là cái dạng này.Nàng nhịn không được kêu một tiếng “Cô cô”.Lâm Thanh Uyển liền cười vỗ vỗ tay nàng, nhẹ giọng nói: “Đi thôi, lại đem Khang Nhi cùng An Nhi ôm tới, ta nhìn nhìn lại bọn họ.”Chung Như Anh

ngơ ngẩn nhìn Lâm Thanh Uyển, trừ bỏ Lương Đế, Lâm Thanh Uyển là nàng gặp qua cái thứ hai như vậy bình tĩnh chờ đợi tử vong người.Nàng cho rằng, như trên chiến trường, một khắc trước còn sinh long hoạt hổ binh lính, ngay sau đó liền âm dương lưỡng cách xem như đại bi, bởi vì liền cáo biệt thời gian đều không có.Giờ khắc này lại phát hiện, như vậy chậm rãi ngao chờ đợi tử vong chưa chắc liền không đau, ít nhất lúc này nàng liền cảm thấy rất đau.Lâm Thanh Uyển dựa vào gối đầu thương, cùng nàng cười nói: “Không nghĩ tới trước khi đi còn có thể tái kiến người một mặt, ta xem như cảm thấy mỹ mãn.” Chung Như Anh cúi đầu rơi lệ.Lâm Thanh Uyển cầm tay nàng, cười nhạt nói: “Đừng khóc, ta sống lâu mười năm, nhận thức ngươi, lại làm này rất rất nhiều đại sự, cả đời này bất hối.”“Sớm biết như thế, lúc trước ta liền không đối sở xuất binh, ngươi cũng liền sẽ không vào triều làm quan, hết lòng hết sức.” Chung Như Anh là thật sự hối hận.Tất cả mọi người nói nàng là mệt, mà này ba năm nàng cũng đích xác vội đến chân không chạm đất, hết thảy đều là từ nàng tùy tiện đổi sở xuất binh, tham dự đến Thực sở gian chiến sự bắt đầu.Lâm Thanh Uyển lại cười nói: “Ta này bệnh là thiên mệnh, cùng ngươi có cái gì tương quan?”Chung Như Anh ôm nàng khóc, một bộ hoàn toàn không tin bộ dáng.Lâm Thanh Uyển liền sâu kín thở dài, biết nhiều lời vô ích, chỉ có thể dời đi nàng lực chú ý nói: “Biết hôm kia ta cùng Thôi tướng quân nói chuyện chuyện gì sao?”“Mặc kệ nói chuyện gì sự ngươi đều đừng nhọc lòng,” Chung Như Anh ngẩng đầu lên nói: “Ngươi này bệnh đều là nhọc lòng được đến.”Lâm Thanh Uyển liền cười nói: “Cũng không kém này trong chốc lát.”Chung Như Anh vừa muốn khóc.“Ngươi một cái Đại tướng quân, như thế nào đảo so với ta còn ái khóc?” Lâm Thanh Uyển bất đắc dĩ đem chính mình khăn tay đưa cho nàng.“Muốn đến lượt ta đã chết, ngươi khóc không khóc?”“Không khóc!”Chung Như Anh liền hoành nàng liếc mắt một cái, Lâm Thanh Uyển liền cười ha ha lên, Chung Như Anh lúc này mới thu nước mắt, cũng kéo khéo miệng.“Này liền đúng rồi, nữ hài tử khóc nhiều khó coi, ta đi rồi trong triều liền thừa ngươi một cái nữ quan, ngươi nhưng đến chịu đựng, đừng kêu những cái đó nam nhân thúi quá mức đắc ý.”“Ngươi lời này cũng liền hống hống ta, ngày thường cũng không gặp ngươi thiêu cùng này đó nam nhân thúi lui tới.” Chung Như Anh lau khô trên mặt nước mắt, hỏi: “Ngươi cùng Thôi Chính nói cái gì?”Lâm Thanh Uyển liền đơn giản đề, Chung Như Anh liền điểm cái trán của nàng nói: “Ngươi như thế nào ngu như vậy, hắn Thôi Chính có hai cái nhi tử, lại vô dụng còn có cháu trai cùng tộc nhân, ngươi cho rằng đều cùng ta dường như không thân không thích? Muốn hắn giao ra binh quyền, chính là hắn nguyện ý, Thôi thị toàn bộ tộc nhưng nguyện?”Lâm Thanh Uyển dựa vào trên gối dựa nói: “Ta cũng không có làm hắn lập tức giao ra binh quyền, chờ trường quân đội bồi dưỡng ra tới học sinh có thể ở trong quân có quyền lên tiếng đều không biết

qua đi vài thập niên, khi đó đừng nói Thôi Chính, chỉ sợ người cùng bệ hạ đều không còn nữa.”“Ngươi lại biết hắn sẽ không vì tông tộc làm việc thiên tư?”Lâm Thanh Uyển liền cười cười nói: “Thôi Chính hắn không phải người như vậy.”“Ngươi như thế nào biết?”Lâm Thanh Uyển liền hơi hoi cúi người, mỉm cười đôi thượng nàng nàng đôi mắt, gần như không thể thấy nói: “Hắn biết Thôi Lương là ta giết.”Chung Như Anh hoảng sợ.Lâm Thanh Uyển lúc này mới sau này một đảo, dựa vào trên gối dựa nói: “Hắn không có chứng cứ, nhưng khẳng định đoán được, nhưng mấy năm nay hắn thấy ta, một tia khác thường không lộ, thậm chí còn tổng lơ đãng giúp ta một phen, có thể thấy được cũng không nhớ này thù, kia chính là hắn chất nhi, ngươi nói hắn muốn làm việc thiên tư, ít nhất muốn đem việc này nói cho Thôi Tiết đi?”Nhưng hiện tại Thôi Tiết còn ở đối chiếu Thôi Lương động thủ người đâu, thả còn cường điệu hoài nghi Thôi Tùng cùng Thôi Lăng, có thể thấy được cũng không biết là Lâm Thanh Uyển hạ tay.Chung Như Anh trùu trùu khóc miếng nói: “Cho nên ngươi phải tiến thêm thước nhắm vào nhân gia binh quyền?”Lâm Thanh Uyển liền cười, “Ngươi xem, ta như vậy được một tác lại muốn tiến một thước, vô cớ gây rối, hắn không cũng không giận không khí sao?”“Đó là bởi vì ngươi mau...”Chung Như Anh cắn cắn môi không nói chuyện.“Đúng vậy, ta liền sắp chết rồi,”Lâm Thanh Uyển cười nói: “Con người trước khi chết, lời nói thường thật lòng, ta này đề nghị là vì Đại Lương hảo, nào biết không phải vì các ngươi hảo?”“Tự vỗ hoàng đế sau, thế gia liền vẫn luôn bị chèn ép, đương kim bệ hạ là nhân hậu, các ngươi cũng đều xách đến thanh, có thể sau đâu?”Lâm Thanh Uyển nói: “Người không có nỗi lo xa, át có mối ưu tư gần, ta luôn là hy vọng thế giới này có thể hoà bình đến càng lâu một ít, này xem như ta hy vọng xa vời đi.”Chung Như Anh cắn môi, “Ngươi đều phải đi rồi, hà tất lại nhọc lòng này đó?”“Ngươi luôn có vừa chết, chẳng lẽ ngươi sẽ bởi vì về sau ngươi sẽ chết, hiện tại liền không quan tâm sao?”Lâm Thanh Uyển liếc nàng liếc mắt một cái nói: “Huống chi ta đã chết, ta thân bằng bạn cũ còn sống ở nơi này đâu.”“Hảo hảo hảo, ta đáp ứng ngươi đó là,”Chung Như Anh nói: “Đến lúc đó triều đình nếu là vỗ cử lấy mới, hoặc khai trường quân đội, ta duy trì đó là.”Lâm Thanh Uyển lúc này mới cười, vén tay áo nói: “Hảo, ta đi cho bệ hạ viết chiết.”Chung Như Anh trùng mắt.Lâm Thanh Uyển liền cười, “Đừng tức giận, ta hiện tại tinh thần hảo thật sự.”Chung Như Anh liền run lên, nhìn chằm chằm nàng sắc mặt nhìn kỹ, lại thấy luôn luôn sắc mặt tái nhợt nàng lúc này lại có chút huyết sắc, thậm chí gương mặt còn có chút đỏ bừng.Nàng sắc mặt khẽ biến, biết đây là hồi quang phản chiếu, cùng lúc trước Lương Đế băng hà trước giống nhau.Lâm Thanh Uyển trong ngực kia cổ rời đi cảm giác cũng càng thêm cường thịnh, nàng biết chính mình thời gian chỉ sợ không nhiều lắm.Bởi vậy đứng dậy đi vào án trước, nghĩ nghĩ liền bắt đầu viết.Từ nàng có cảm giác bắt đầu, nàng liền suy nghĩ, nàng còn

có thể Giáo Hoàng để cái gì đâu? Hắn có lương thản, cũng có mỹ đem, phẩm tính trung hậu, tính cách nhân thiện, trừ bỏ do dự không quyết đoán cùng ở tiền tài thượng keo kiệt chút cơ hồ không có khuyết điểm. Người như vậy, chỉ cần thuộc hạ thân tử quả quyết lại có thể chân thành hợp tác, kia Đại Lương liền không có sai. Cho nên nàng có thể cho hắn cũng bất quá là một ít nhắc nhở thôi. Nhưng thiên hạ sắp về một, nàng lại có cái gì có thể nhắc nhở hắn đâu? Bất quá là đem Đạo Đức Kinh trung một chương đưa cho hắn mà thôi. Lâm Thanh Uyển đem này cuối cùng một phong sổ con viết xong, lúc này mới làm khô phong lên, gõ gõ cái bàn, gọi tới Bạch Phong nói: “Đem sổ con đệ đi ra ngoài, giao cho trạm dịch đưa về kinh thành đi thôi.” Bạch Phong hồn hồn mắt tiếp nhận, chậm rãi lui ra. Chung Như Anh đi đến bên người nàng, hỏi: “Hiện tại có thể nghỉ ngơi?” Lâm Thanh Uyển nghĩ nghĩ nói: “Chúng ta đi ăn cơm đi, ta đột nhiên muốn ăn cá quê chiên xù.” Chung Như Anh: “...” Đừng nói nàng hiện tại chỉ là muốn ăn cá quê chiên xù, nàng chính là muốn ăn gan rồng tuy phượng, đại gia cũng sẽ nghĩ cách đi cho nàng làm. Vừa lúc Lâm Ngọc Tân cùng Dương phu nhân mang theo hai đứa nhỏ lại đây, thấy Lâm Thanh Uyển sinh long hoạt hổ đứng ở dưới giường hoảng sợ. Thượng Văn Huy đầu đã có thể đứng lên tới, cho nên hiện tại có thể dựng ôm, Lâm Thanh Uyển cười từ Lâm Ngọc Tân trong tay tiếp nhận hắn, ước lượng sau cười nói: “Lại trọng, có thể thấy được ngày gần đây ăn uống hảo.” Lại sờ sờ Lâm Văn Trạch đầu nhỏ cười nói: “Ca ca cũng muốn ăn nhiều một ít, tổng không thể làm đệ đệ đuổi kịp mới hảo, ngươi có thể so hắn lớn hơn hai tuổi đâu.” Lâm Văn Trạch “Anh” gật đầu, túm cổ tóm ống tay áo hỏi: “Cô tóm mẫu, ngươi cũng muốn ăn nhiều một chút, như vậy thân thể mới có thể bỗng bỗng.” “Hảo!” Lâm Thanh Uyển cười đồng ý, nhìn về phía Dương phu nhân nói: “Mẫu thân, chúng ta cùng đi dùng bữa cơm đi.” Lúc này không ngọ không muộn, cũng không phải dùng cơm thời điểm, nhưng Dương phu nhân vẫn là gật gật đầu, phân phó làm phòng bếp chạy nhanh chuẩn bị. Lần này liền Thượng lão phu nhân cùng Lâm Nhuận bọn người cùng nhau xuất hiện, đại gia hoà thuận vui vẻ dùng một bữa cơm. Hồi quang phản chiếu bọn họ thấy nhiều, nhưng có thể giống Lâm Thanh Uyển như vậy không chỉ có có thể xuống giường đi đường, còn có thể sau khi ăn xong đi tản bộ tiêu thực lại là lần đầu tiên thấy. Không nói Dương phu nhân đám người, chính là Từ đại phu chờ cũng hoài nghi Lâm Thanh Uyển có phải hay không hết bệnh rồi, cũng không phải cái gọi là hồi quang phản chiếu, nhưng lại một sò nàng mạch, lại phát hiện mấy không thể thấy, mấy cái đại phu đều ngạc nhiên mở to hai mắt nhìn. Bởi vì này cùng người chết vô dì, lẽ ra như vậy mạch tượng mặc dù bất tử cũng sẽ nằm nhúc nhích không được mới là a. Nghĩ tới nghĩ lui, bọn họ cũng chỉ có thể quy về ông trời chiếu cố. Sau khi ăn xong, trừ bỏ Lâm Ngọc Tân cùng Dương phu nhân còn bồi ở Lâm Thanh Uyển bên người,

những người khác đều thức thời lưu tại nhà kề chò. Lâm Thanh Uyển chậm rì rì trở lại chính phòng, ngồi ở mép giường mỉm cười nhìn Lâm Ngọc Tân, sau đó đem tay nàng cùng Dương phu nhân đặt ở cùng nhau, “Ngọc Tân, ta đi rồi, ngươi muốn thay ta hảo hảo hiếu thuận Dương phu nhân, đem nàng đương tổ mẫu giống nhau phụng dưỡng, biết không?” “Là, Ngọc Tân nhất định sẽ hiếu thuận Dương tổ mẫu.” Lâm Thanh Uyển ngậm nước mắt gật đầu, sờ sờ nàng mặt nói: “Cô cô cũng thực luyến tiếc ngươi, nhưng ta là cần thiết phải đi, một thế giới khác còn có người đang chờ ta.” Lâm Ngọc Tân cùng Dương phu nhân nhịn không được rơi lệ, hai người đều cho rằng nàng nói chính là Tạ Dật Minh.

Chương 529: Rời đi

“Các ngươi không cần thương tâm, ta sẽ sống rất tốt, cho nên các ngươi cũng muốn quá đên hảo ta mới yên tâm a,” Lâm Thanh Uyển nắm chặt hai người tay, đối Dương phu nhân nói: “Mẫu thân, Ngọc Tân tuổi còn nhỏ, có rất nhiều không hiểu sự, về sau ngươi nhiều chiêu cỗ.” Dương phu nhân nghẹn ngào gật đầu. Lâm Thanh Uyển cảm thấy có chút vượng, liền buông lỏng ra hai người tay, sau này dựa vào trên gối dựa nói: “Ngọc Tân, ngươi đi đem Dịch Hàn gọi tới, ta có chút lời nói dặn dò hắn.” Lâm Ngọc Tân lau lau nước mắt, lúc này mới đứng dậy đi ra ngoài. Dương phu nhân đoán nàng là có chính sự muốn nói, rốt cuộc lúc này nàng còn muốn gặp Dịch Hàn, có thể thấy được sự tình không nhỏ, bởi vậy nàng cũng đứng dậy đi theo đi ra ngoài. Dịch Hàn bước nhanh tiến vào khi, phòng trong một người cũng không có. Nhìn đến trên giường đôi mắt nhám chặt, tựa hồ đã không có hơi thở người, hắn không khỏi đi nhanh hai bước tiến lên. Lâm Thanh Uyển “Bá” một chút mở to mắt, ánh mắt sáng ngời nhìn hắn. Dịch Hàn quỳ một gối xuống đất, cúi đầu kêu một tiếng “Cô nãi nãi”. Lâm Thanh Uyển néo trên tay Ngọc Giác vuốt ve một chút, lúc này mới đem nó giao cho hắn, “Đây là huynh trưởng để lại cho ta, trừ bỏ các ngươi này đó hộ vệ ngoại, ở Đông Bắc trong quân, ta Lâm thị còn có một chi người, ta chưa từng dùng đến bọn họ, hy vọng tương lai ngươi cũng dùng không đến.” Dịch Hàn đôi tay phủng quá, nghi hoặc hỏi, “Cô nãi nãi vì sao không giao cho đại tiểu thư?” Lâm Thanh Uyển cười khổ, “Bởi vì có mục đích, liền sẽ nhặt không được sinh nghi, ta biết Minh Kiệt là cái tốt, ta cũng tin hắn sẽ cùng Ngọc Tân bên nhau hạnh phúc một đời, nhưng trên đời này sợ nhất chính là ngoài ý muốn cùng vạn nhất.” Lâm Thanh Uyển nhìn về phía trên tay hắn Ngọc Giác, nói: “Bọn họ trên tay cũng có một khối giống nhau như đúc Ngọc Giác, cùng này khối là một đôi, tương lai, nếu Thượng Minh Kiệt phụ Ngọc Tân, ngươi biết như thế nào làm đi?” Dịch Hàn bình tĩnh nhìn nàng trong chốc lát, thấy nàng trong mắt sát ý sau mới cúi đầu nói: “Biết, Dịch Hàn tất không phụ cô nãi nãi gửi gắm.” Lâm Thanh Uyển liền khép miệng hơi kiều, cười nói: “Ngươi làm việc ta từ trước đến nay là nhất yên tâm.” “Ngọc Tân sẽ không đề phòng Minh Kiệt, cho nên này Ngọc Giác ta giao cho ngươi,

chờ đến bọn họ đều già rồi, Thượng Minh Kiệt còn có thể không thay đổi ước nguyện ban đầu, người liền đem này Ngọc Giác lén lút cùn cấp Ngọc Tân.”“Là.” Dịch Hàn thấy Lâm Thanh Uyển vui mừng cười, trên mặt không khí sôi động lại càng thiếu, hắn nhịn không được đàu gối hành hai bước tiến lên, “Cô nãi nãi?”Lâm Thanh Uyển đổi hắn trán an cười, nhẹ giọng nói: “Đi đem bọn họ đều kêu vào đi, đại gia tái kiến cuối cùng một mặt.”Dịch Hàn nhìn trên mặt nàng tươi cười, nhịn không được hỏi, “Ngài quả thật là phải về đến một thế giới khác đi sao?”Lâm Thanh Uyển trong lòng nhảy dựng, hắn dùng “Hồi” tự.Lâm Thanh Uyển nhìn về phía hắn, liền thấy hắn ánh mắt sáng ngời nhìn nàng.Hai người đối diện thật lâu sau, Dịch Hàn lúc này mới nhẹ giọng nói: “Ta không chỉ có là ngài bên người hộ vệ, phía trước cũng là lão gia. Ta mười bốn tuổi bắt đầu liền đi theo lão gia, khi đó ngài mới tám tuổi, ta cũng là nhìn ngài lớn lên.”Uyển tỷ nhi bên người hầu hạ người đều bị Lâm Giang đuổi đi, Lâm quản gia tại ngoại viện, trước kia rất ít nhìn thấy Uyển tỷ nhi, cho nên đối nàng không quá quen thuộc, chỉ biết nàng thực thông tuệ, tài nữ chi danh vang vọng Giang Nam.Mà Lâm ma ma kiến thức hữu hạn, Lâm Thanh Uyển chưởng gia sau lại đem nàng điêu ở hậu viện quản sự, nàng càng thích dùng Bạch Phong đám người, phân phó sự tình cũng nhiều là trực tiếp cùng Chung đại quản sự cùng Lâm quản gia thương nghị, nàng cũng sẽ không nghĩ nhiều.Bọn họ duy độc đã quên Dịch Hàn.Hắn từ nhỏ liền đọc binh thư, là chiếu tướng soái chi tài tới bồi dưỡng, nhưng bởi vì võ công hảo, kia mấy năm Lâm Giang lại tình cảnh nguy hiểm, lúc này mới đem mười bốn tuổi hắn điêu đến bên người làm ám vệ.Mỗi lần Lâm Giang cùng Uyển tỷ nhi gặp mặt hắn đều là ở đây, thả vì người đứng xem, đối hai người nhận thức chỉ biết càng sâu.Bởi vì hắn mỗi lần đều không lộ mặt, Lâm Giang lại theo bản năng tín nhiệm hắn, thế cho nên thế nhưng lâu hắn.Ngay từ đâu Dịch Hàn là không nghi ngờ, rốt cuộc cô nãi nãi chết quá một lần, chết quá người lại sống người đại triệt hiếu ra, trở nên thông thấu là trong truyền thuyết thường có sự.Chân chính làm Dịch Hàn bắt đầu sinh ra nghi ngờ chính là Lâm Thanh Uyển lần đầu tiên vào kinh bắt đầu.Ngay từ đâu chỉ là lòng có nghi hoặc, nhưng hắn thời khắc đi theo Lâm Thanh Uyển bên người, hắn là không tin có người có thể ở hắn mí mắt phía dưới thay đổi người, hơn nữa đi chỗ nào tìm như vậy một cái cùng nàng như thế giống nhau người?Sau đó là nàng mấy năm như một ngày tướng mạo, làm ám vệ, người khuôn mặt là trước hết muốn học tập tri thức chi nhất, cho nên mặc kệ khí chất của nàng như thế nào thành thực, trang dung như thế nào lão thành, diệt trừ hết thảy chỉ xem nàng mặt, cùng nàng cặp kẽ năm ấy mấy vô khác nhau.Đây là không có khả năng, tuổi này nữ hài đúng là biến hóa lớn nhất thời điểm, nàng sao có thể vẫn luôn bất biến?Vì thế, Uyển tỷ nhi năm đó bệnh nặng sau lão gia chi khai hắn chỗ trống kia một đoạn thời gian liền có vẻ đặc biệt khả nghi.Hơn nữa Lâm Thanh Uyển

cũng không ngừng nói qua một lần, nàng là muôn tới một thế giới khác đi.Tất cả mọi người cho rằng nàng nói chính là âm phủ, cái kia chờ nàng người là Tạ nhị lang, nhưng hắn biết không là, mỗi lần cấp cô gia làm nghi thức tế lễ khi, nàng tuy sê ngo ngắn nhìn chăm chú thật lâu sau, nhưng Dịch Hàn chỉ từ giữa nhìn đến chúc phúc, cũng không có bi thương cùng tình yêu.Thêm chi trong từ đường vẫn luôn cung kia khói chỗ trống bài vị.Nhưng Dịch Hàn cũng không nói toạc, là bởi vì bọn họ mục đích là giống nhau, đều là vì đại tiểu thư, vì Lâm gia.Nhưng gần mười năm làm bạn, chẳng sợ thân thể này linh hồn không biết đến từ chính phuơng nào, Dịch Hàn vẫn là sê khố sở không tha.Rốt cuộc bọn họ cộng vai tác chiến nhiều năm như vậy, nếu đổi phuơng chỉ là rời đi nơi này, trở lại chính mình địa phuơng đi tiếp tục sinh hoạt, hắn sẽ thực vui mừng; Nếu nàng là muôn chết, hắn lại nên như thế nào tới đưa tiễn hắn vị này liền chính mình tên họ cũng chưa lưu lại đồng bạn đâu?Nửa ngày, Lâm Thanh Uyển mới khẽ cười một tiếng, nhẹ nhàng mà nói: “Đúng vậy, ta là trở lại một thế giới khác đi, chỗ đó có tổ phụ ta đang chờ ta.”Dịch Hàn kéo khéo miệng, cười hỏi, “Ngài sẽ sống rất tốt, đúng không?”“Đúng vậy,” Lâm Thanh Uyển đem đầu dừng ở gối đầu thượng, nhìn trướng đỉnh nhẹ nhàng mà nói: “Chỗ đó không có chiến tranh, nữ tử địa vị cũng không thấp, ta muôn quá đến hảo, chỉ cần tiêu phí hiện tại không đến một nửa tâm lực liền hảo, cho nên ta sẽ sống rất tốt.”Dịch Hàn nhẹ nhàng mà hỏi, “Ngài tên gọi là gì?”Lâm Thanh Uyển quay đầu đối hắn hơi hơi mỉm cười, gần như không thể nghe thấy nói: “Ta kêu Lâm Thanh Uyển, vẫn luôn đều kêu Lâm Thanh Uyển.”Dịch Hàn áp xuống trong mắt lệ ý, cung cung kính kính mà cùng nàng khái một cái đầu, đứng dậy liền ra bên ngoài đi.Thực mau, Lâm Ngọc Tân bọn họ vào được, trực tiếp đứng đầy nhà ở.Lâm Thanh Uyển nhìn đến hoảng loạn Lâm Văn Trạch cùng Thượng Văn Huy, nâng lên ngón tay điểm điểm bọn họ nói: “Đừng dọa bọn họ, mau mang đi ra ngoài đi, hảo hảo hóng.”“Cô cô ——” Lâm Ngọc Tân ôm lấy tay nàng, áp lực không khóc thành tiếng tới.Lâm Thanh Uyển liền đối với nàng hơi hơi mỉm cười, ngẩng đầu cùng một bên Lâm Nhuận đám người nói: “Đem ta cùng với gia phu hợp táng, bài vị liền dùng trong nhà tiểu trong từ đường cung kia khói chỗ trống bài vị.”Mấy người trong lòng đau xót, thế mới biết kia khói bài vị lại là nàng cấp chính mình chuẩn bị.Lâm Thanh Uyển nhân vật như vậy, tông tộc tự nhiên hy vọng nàng táng ở Lâm thị, nhưng đây là nàng di nguyện, hơn nữa nàng cùng Tạ Dật Minh hợp táng vốn chính là mười năm trước liền nói tốt.Bởi vậy Lâm thị tông tộc bên này chỉ do dự một cái chớp mắt liền gật đầu đáp ứng rồi.Hoàn thành Uyển tỷ nhi cuối cùng một cái tâm nguyện, Lâm Thanh Uyển cảm thấy mỹ mãn nhìn Lâm Ngọc Tân, chậm rãi, nàng tựa hồ ở Lâm Ngọc Tân phía sau thấy được Lâm Giang.Lâm Giang đối nàng hơi hơi gật đầu, nhìn nàng một chút một chút từ thân thể thượng thoát ly, chờ Lâm

Thanh Uyển hoàn toàn từ trên giường phiêu hạ, vung vung hồ hố đứng ở Lâm Giang trước mặt khi, trên giường người cũng nhắm hai mắt lại, bị Lâm Ngọc Tân ôm tay mềm mại rũ xuống.Lâm Ngọc Tân sững sốt một chút mới phản ứng lại đây, nhào lên đi nhịn không được khóc rống lên, “Cô cô, cô cô ——”Phòng trong tức khắc một mảnh tiếng khóc, Bạch Phong đấm người quỳ đầy đất.Lâm Thanh Uyển ngoognhìn, nửa ngày mới cúi đầu nhìn xem chính mình tay, lại đi xem trên giường người, sau đó mới quay đầu nhìn về phía một bên Lâm Giang.Lâm Giang chính trùi mén nhìn nữ nhi, nhìn đến nàng nhìn qua, cho rằng nàng là tưởng phụ cận nhìn xem Ngọc Tân, liền huề nàng cùng nhau tiên lên, nhìn đã thành nhân mẫu nữ nhi, lại xem quỳ gối một bên cũng khóc đến thương tâm Thượng Minh Kiệt, hắn quay đầu tán dương cùng Lâm Thanh Uyển nói: “Ngươi làm được thực hảo, đó là ta ớ, cũng không có khả năng so ngươi làm được càng tốt.”Rốt cuộc hắn là phụ thân, có rất nhiều lời nói không hảo cùng nữ nhi nói.Lâm Ngọc Tân chính khóc đến thương tâm, hai mắt đẫm lệ mông lung gian tựa hồ thấy được phụ thân cùng cô cô đang đứng ở trước mắt, nàng ngoognhìn, nước mắt một chuỗi một chuỗi đi xuống lạc, chỉ cho là chính mình xuất hiện ảo giác.Lâm Giang còn ở khen ngợi Lâm Thanh Uyển, Lâm Thanh Uyển cũng đã từ Lâm Ngọc Tân trong mắt nhìn ra không đúng, nghĩ nghĩ liền đối với nàng hơi hoi mỉm cười, cũng mặc kệ nàng nghe không nghe được, chỉ lo cười nói: “Ngọc Tân, ngươi đừng thương tâm, nhớ rõ cô cô cùng ngươi đã nói, phụ thân ngươi là tiên nhân, cô cô có phụ thân ngươi tiếp ứng, tương lai sẽ sống rất tốt, ngươi nên vì cô cô cảm thấy cao hứng mới là a.”Lâm Ngọc Tân ngoognhìn mà nhìn nàng, liền thấy nàng cho rằng ảo ảnh vươn tay tới ở nàng đỉnh đầu sờ sờ, kia một khắc, nàng là thật sự cảm giác được có người ở vuốt ve nàng đỉnh đầu, liền cùng trước kia cô cô vuốt ve nàng giống nhau.Lâm Giang cũng dừng lại không nói chuyện nữa, yên lặng mà đứng ở một bên nhìn nữ nhi.Bạch Ông ở một bên không khỏi nôn nóng, cũng bắt cháp rất nhiều, vòng qua Thượng Minh Kiệt liền xông lên nói: “Thượng tiên, đến chạy nhanh làm Lâm cô nương trở về cơ thể, chúng ta xuống dưới đèn lâu lăm, Thiên Đạo đã ở bài xích chúng ta.”Bạch Ông lực lượng tiêu là không sợ, nhưng Lâm Giang ngộ đạo qua đi chậm rãi khôi phục tiên lực, hắn lực lượng với thế giới này tới nói quá lớn, nếu không phải Thiên Đạo biết hắn là từ thế giới này đi ra ngoài, thả đối thế giới này không ác ý, chỉ sợ hắn đều vào không được.Lâm Giang lại thật sâu mà nhìn nữ nhi liếc mắt một cái, lúc này mới vung tay lên, đem Lâm Thanh Uyển thu vào tay áo mang theo cấp tốc rời đi.Lâm Ngọc Tân không thấy được Bạch Ông, lại thấy được phụ thân đem cô cô thu lên, nhất thời há to miệng.Thượng Minh Kiệt lau lau nước mắt, một quay đầu liền thấy nàng mặt đẫm lệ, chính giương miệng ngoognhìn phía trước, hắn hoảng sợ, cho rằng nàng là thương tâm quá độ dọa, vội vàng đi ôm nàng, “Biểu muội,

ngươi đừng làm ta sợ.”Lâm Ngọc Tân chớp chớp mắt, thấy trước mắt chõ
trông một mảnh, nhưng nàng lại vô pháp thuyết phục chính mình vừa rồi là
ảo giác.Nàng trong lòng chua xót phai nhạt chút, ngo ngác nhìn trên giường
cô cô, nhất thời không nói chuyện.Nếu cô cô là đến bầu trời cùng phụ thân
cùng nhau, tựa hồ cũng thực không tồi, chỉ không biết chờ nàng sau khi
chết, bọn họ một nhà có không gặp mặt.

Chương 530: Thụy hào

Lâm phủ trong một đêm liền thay đổi hạo tố, Thôi Chính còn chưa rời đi, liền cùng Chu thứ sử cùng nhau giúp đỡ xử lý Lâm Thanh Uyển tang sự. Chuyện thứ nhất chính là chỉ điểm Lâm Ngọc Tân cùng triều đình thượng biểu, Lâm Thanh Uyển không chỉ có là Đại Lương quận chúa, cũng là Lý Phiên Viện thượng thư, nãi trọng thần, lấy nàng công tích, chỉ sợ còn sẽ có thụy hào. Cho nên nàng một hoảng, đầu tiên đó là muốn thượng biểu. Lâm Ngọc Tân cấp Lâm Thanh Uyển thay đổi áo liệm, lúc này mới ở Thôi Chính chỉ điểm hạ thượng biểu triều đình. Sáng sớm hôm sau, Lâm Thanh Uyển hoảng thê tin tức liền truyền khắp Tô Châu, Tô Châu bá tánh cùng với ở tò thư sinh cùng các thương nhân đều sợ ngây người. Tuy rằng sớm biết Lâm Thanh Uyển bệnh nặng, nhưng từ mười tháng đến hiện nay hai tháng, nàng vẫn luôn sống được hảo hảo, trước đó không lâu nàng còn mang theo Lâm gia tiểu thiêu gia ra tới ngoạn nhi, mọi người trong lòng tuy sầu lo, nhưng đều tiếc thức cảm thấy nàng có thể hóa hiêm vi di, như thế nào hiện tại liền đã chết? Lăng qua đi là bi thống, mọi người đều lục tục buông trong tay sự, từ trong nhà, trên đường phố, thậm chí hương dã trung đuổi tới Lâm phủ, chẳng sợ không thể đi vào bái yết, ở ngoài cửa khai một chút đầu cũng là tốt. Tô Châu bá tánh, ít có không chịu nàng ân huệ, huống chi này trong đó còn có rất nhiều là hướng về phía Duyệt Thư Lâu tới. Chỉ Duyệt Thư Lâu lầu một liền làm bao nhiêu người được lợi. Chung đại quản sự cùng Lâm quản gia ở bên hông thúc hoá đơn tạm, đứng ở cửa cùng tiến đến bái tế người đáp lễ. Tới người quá nhiều, bọn họ không có khả năng đem tất cả mọi người bỏ vào đi, chỉ có thể chờ về sau tế lễ dọc đường. Đại bộ phận người đều yên lặng tới, lại yên lặng mà rời đi, có lại là trực tiếp khóc ngã xuống đất, nằm ở trên mặt đất thật lâu không dậy nổi. Lâm Ngọc Tân sổ con cùng Lâm Thanh Uyển thượng một phong cơ hồ đồng thời tới kinh thành, hoàng đế mới triển khai Lâm Thanh Uyển sổ con, còn không có tới kịp xem xong, nàng hoảng thê tin tức liền truyền tới triều đình. Hắn nhất thời có chút tró mắt, nửa ngày mới phản ứng lại đây, chớp chớp mắt sau nhìn về phía trên tay sổ con, áp xuống trong lòng chua xót hỏi: “Khi nào đi?” Lâm Ngọc Tân sổ con là tới trước Lễ Bộ, bởi vậy Lỗ thượng thư khom

người trả lời thời gian, sau đó nói: “Bệ hạ, Tô Châu bên kia hẵn là đã thu liêm, chỉ là Lâm quận chúa lấy loại nào quy cách hạ táng?”Hoàng đế rũ mắt nghĩ nghĩ, nâng lên ứng đở đôi mắt, nức nở nói: “Lấy thân vương chi lễ táng chi.”Lâm Thanh Uyển là quận chúa, tương đương với quận vương phẩm cấp, hiện tại lại là trực tiếp thăng một bậc đưa tang.Hắn dừng một chút sau nói: “Nàng là cùng Tạ Dật Minh hợp táng, vợ chồng hai không con, về sau tưởng niệm, từ Lâm thị đại chi.”Lỗ thượng thư tưởng nói này cùng lẽ không hợp, nhưng dừng một chút, lại đem lời nói nuốt xuống đi.Hoàng đế đỡ tay vịn đứng dậy, hốc mắt đỏ bừng nói: “Lâm khanh cùng quốc cùng dân có công lớn, trẫm dục nghĩ ‘Văn Mẫn’ hai chữ cùng nàng, các khanh nghĩ như thế nào?”Các triều thần hai mặt nhìn nhau, nghĩ thụy hào bọn họ không ý kiến, nhưng trực tiếp từ văn tự có phải hay không quá cao?Liền có người thấp giọng nghị luận lên, cuối cùng mọi người đều mịt mờ nhìn về phía Lỗ thượng thư, đây là Lễ Bộ chuyện nên quan tâm.Lâm Thanh Uyển nếu nghĩ “Văn Mẫn”, về sau bọn họ đã chết, nếu không thể từ văn tự, chẳng phải là muôn ở nàng dưới?Lỗ thượng thư nghĩ nghĩ, cũng cảm thấy cái này thụy hào quá cao, không khỏi bước ra khỏi hàng nói: “Bệ hạ, mẫn tự còn bã, văn tự lại có chút không ổn, không bằng đơn lấy một cái mẫn tự?”Hoàng đế hơi hơi nhấp miệng, nhìn về phía Công Bộ Thượng Thư, “Nhậm khanh gia nghĩ sao?”Nhậm thượng thư chính thương tâm, nghe vậy không khỏi trùng mắt nhìn Lỗ thượng thư liếc mắt một cái, bước ra khỏi hàng nói: “Thần cho rằng ‘Văn Mẫn’ hai chữ mới vừa thích hợp, Duyệt Thư Lâu giáo hóa vạn dân, giấy bản sử thiêng hạ người đọc sách được lợi, này hai người đều là Lâm quận chúa sáng chế, mà nàng lại có nhân dân chi tâm, này đảm đương nổi một ‘văn’ tự, mà có thể với nguy nan hết sức động thân mà ra, với Liêu Quốc phạm hiềm, cung cố biên cương, đây là ‘mẫn’, nàng lại thuyết phục Hạng Thiện, miễn một hồi ác chiến, kê công cực vĩ như thế nào coi như không dậy nổi ‘Văn Mẫn’ hai chữ?”“Không tồi,” hoàng đế rơi lệ nức nở nói: “Tam muội với xã tắc chi công, chính là trẫm đều tự then không bằng.”Hoàng đế đều nói như vậy, ai còn dám phản đối nữa, thả lòn này nhân gia không phải kêu Lâm khanh, cũng không phải Lâm quận chúa, mà là Tam muội!Hoàng đế đổi Lâm Thanh Uyển rộng rãi, Lễ Bộ cần thiết đến phái quan viên đi tô giám sát nàng tang lễ.Chờ lâm triều một tán, đại gia liền yên lặng mà lui ra, vừa đến bên ngoài liền vây quanh Lại Bộ Thượng Thư, “Lâm quận chúa kia phong sổ con là di chiết?”Trừ bỏ mật chiết, phàm Thượng Minh Chiết đều phải sàng chọn quá mới có thể đưa tới hoàng đế trong tay, mà ngày hôm qua trực ban chính là Lại Bộ Thượng Thư.Lâm Ngọc Tân sổ con là sáng nay khoái mã tiến dần lên tới, trực tiếp đưa tới Lỗ thượng thư nơi đó, cho nên hai phong sổ con cùng nhau đưa đến trên triều đình, mọi người đều bị Lâm Thanh Uyển hoảng thê tin tức đánh ngốc, thảng đến ra tới mới nhớ tới Lâm Thanh Uyển có di chiết

thượng Lâm Thanh Uyển kia phong sổ con trung cũng không có cơ mật việc, cho nên Mã thượng thư hơi hoi thở dài sau liền nói: “Là di chiết, nàng cầu bệ hạ nhiều coi chừng chút Lâm huyện chủ, nhưng càng có rất nhiều gián ngôn.”“Gián bệ hạ cái gì?”“Mượn tő tiên chi ngôn gián chi,” Mã thượng thư thở dài: “Lấy chính là 《Lão Tử》 trung mỹ chi vì mỹ.”Lúc này, hoàng đế cũng chính mở ra Lâm Thanh Uyển thượng này cuối cùng một phong sổ con, hốc mắt hơi hoi đỏ bừng, “Thiên hạ đều biết mỹ chi vì mỹ, tư ác rồi. Đều biết thiện chi vì thiện, tư không tốt rồi. Cố có vô tướng sinh, khó dễ phôi hợp, dài ngắn tương hành, cao thấp tương khuynh, âm thanh tương cùng, trước sau tương tùy. Này đây thánh nhân chỗ vô vi việc, biết không ngôn chi giáo; Vạn vật làm nào mà không chối từ, sinh mà phát có, vì mà phát cậy, công thành mà phát cư. Phu duy phát cư, này đây không đi.”Lưu công công thật cảm thận cho hắn thượng một ly trà, nghe vậy không khỏi nhỏ giọng nói: “Này đảo cùng tiên để lưu lại nói là giống nhau.”Hoàng đế đôi mắt đỏ bừng nhìn sổ con, gật đầu nói: “Trẫm biết phụ hoàng cùng Tam muội ý tú, vạn vật tùy ý này sinh trưởng mà không thêm can thiệp, sinh dưỡng vạn vật lại không đi chiếm hữu chúng nó, đào tạo vạn vật lại không dựa vào, khoe ra lực lượng của chính mình, thành tựu vạn vật lại không tự cho mình là có công. Đúng là bởi vì không kể công, công lao sự nghiệp mới sẽ không rời đi hắn.”“Bát luận làm người, trị quốc đều chi bằng là.”Hoàng đế hơi nóng nảy tâm dần dần yên ổn xuống dưới, hắn nhấp nháu miệng nói: “Làm Bình Bộ Thượng Thư tiến cung, lần này Thôi Chính chiêu binh nhân số gọt bỏ một ít, Lương Quốc mới yên ổn không bao lâu, lúc này bốn phía trung binh, chỉ sợ sẽ hao tài tổn của.”Phụ hoàng lâm chung trước làm hắn thuận theo tự nhiên, chờ có nóng nảy, Lâm Thanh Uyển di chiết cũng làm hắn vô vi làm đầy hứa hẹn, không cần nóng lòng kể công, có thể thấy được lúc này còn không phải thời điểm, nếu như thế, không bằng liền thuận theo tự nhiên, chờ đợi thời cơ đã đến.Vài vị thượng thư còn chưa đi đến cửa cung liền có thị vệ tới rồi thỉnh Bình Bộ Thượng Thư, sáu người yên lặng liếc nhau, nhìn theo Bình Bộ Thượng Thư rời đi.Nửa ngày Mã thượng thư mới cùng mọi người thở dài nói: “Vẫn là Lâm quận chúa lời nói dùng được a.”Địch thượng thư nhíu mày nói: “Nhưng Mã thượng thư là có khuynh hướng tăng cường quân bị, bệ hạ đơn thỉnh hắn một người đi, chỉ sợ cuối cùng còn sẽ thay đổi chủ ý.”Nhà bọn họ vì này bệ hạ có tiếng bên tai mềm.Mã thượng thư lại nhìn về phía hốc mắt còn có chút đỏ bừng Nhậm thượng thư, “Nhậm thượng thư nghĩ sao?”Nhậm thượng thư nhàn nhạt nói: “Lâm quận chúa mới đi, bệ hạ lại từ trước đến nay cùng nàng thân hậu, nàng lời nói vẫn là có chút tác dụng. Huống chi, nàng di chiết lại đang cùng tiên để lâm chung trước lưu lại khuyên nhủ đối thượng.”Mã thượng thư cũng gật đầu, vuốt râu nói: “Ít nhất có thể quản 4-5 năm dùng, này liền đủ rồi.”Hắn nhìn về phía Hộ Bộ Thượng Thư, “Đến lúc

đó quốc khố hăn là có điều tích lũy đi?"“Kia đến xem mấy năm nay mùng màng.”Vài vị đại nhân đồng thời sâu kín mà thở dài một hơi, đồng thời cảm nhận được một cỗ áp lực, quốc sự làm lụng vất vả, đích xác dẽ sinh tóc bạc.Cũng may bọn họ thân thể không tồi, muôn đều giống Lâm Thanh Uyển giống nhau thể nhược, chỉ sợ cũng kiên trì không được mấy năm.Vài vị đại nhân trong lòng tiếc hận một trận, yên lặng mà li cung trở về, tuy không thể thân đi Tô Châu, nhưng cũng dao tê một phen đi.Lâm thị dòng chính có thể nói là mãn môn trung liệt.Lâm Thanh Uyển hoảng thệ tin tức lấy Tô Châu vì tâm, bạn xuân phong thổi qua nàng đến quá mỗi một chỗ.Tô Châu trong ngoài đã hết là hạo tố, không ít bá tánh đều tự phát ở nhà mình trên cửa treo lên vải bô trắng, lấy kỳ ai điếu.Xa ở Kinh Nam đạo Hạng Thiện thu được tin tức, yên lặng mà thở dài một hơi, làm người ở trong sân thiết dàn té dao té.Mà Lâm Tín cùng Lâm Hữu đã hướng triều đình xin nghỉ, chính khoái mã chạy về Tô Châu.Kinh Nam đạo bá tánh đối Lâm Thanh Uyển không quá quen thuộc, cũng chỉ có Trường Cát phủ bá tánh nghe được tin tức sau cảm thán một câu, “Tuổi còn trẻ, như thế nào liền đã chết”, sau đó nên làm gì liền làm gì đi.Với bọn họ tới nói, Lâm Thanh Uyển chết cùng người khác chết cũng không có cái gì quá lớn bất đồng.Nhưng U Văn hai châu lại không giống nhau, tự thu được tin tức sau, trong thành đó là một mảnh tiếng khóc, chợ chung càng là hưu thi ba ngày lấy kỳ ai điếu.Đối nơi này bá tánh tới nói, Lâm Thanh Uyển ý nghĩa là không giống nhau.Người Hán yên lặng mà ở nhà cấp Lâm Thanh Uyển thượng một nén nhang, người Khiết Đan không biết nên như thế nào té điện, cuối cùng liền cùng người Hán giống nhau đi trong miếu hoặc trong quan thỉnh cái bài vị trở về, xa xa một té lấy biểu đạt tâm ý.Không có người thấy, từ này đó đau thương nhân thân thượng phiêu ra một chút lại một chút bạch quang, chậm rãi phiêu hướng phía chân trời, cuối cùng ở trên không hình thành một cái lóe sáng ngân hà, chậm rãi bay về phía không biết chỗ sâu trong trong bóng đêm.Lâm Thanh Uyển bị Lâm Giang giấu ở trong tay áo, trước mắt một mảnh tối tăm, tựa hồ chỉ là trong nháy mắt, lại tựa hồ đã qua quanh năm, đương nàng lại mở to mắt khi đã về tới trong nhà.Nàng thấy được ngã vào trên sô pha chính mình, nga, đó là thân thể của nàng, trên người áo gió cũng không từng cởi, ba lô dừng ở một bên...Lâm Thanh Uyển có chút trồ mắt, có lẽ nơi này thời gian chưa từng sửa đổi, nhưng ở nàng nơi này đã qua đi mười năm lâu, ngay lúc đó rất nhiều chi tiết nàng đều không nhớ được.Lâm Giang xoay người nhìn về phía nàng, hơi hơi gật đầu nói: “Ngươi trở về cơ thể đi, ta vì ngươi tục mệnh.”Lâm Thanh Uyển đi lên trước, mới gần người liền tựa hồ bị một cỗ sức kéo vào trong thân thể, sau đó đó là một cỗ thấu xương đau đớn, đã qua một lần nàng biết, Lâm Giang đây là vì nàng tục mệnh.Nàng nhịn không được gắt gạo mà nắm lấy quần áo, cắn môi mới không phát ra thanh嗓. Lâm Giang thấy nàng khó chịu, nhịn không được

hở hơi nhíu mày, không khỏi nhìn về phía Bạch Ông.Bạch Ông liền nói: “Nàng đây là sửa mệnh, xem như trọng sinh, phượng hoàng niết bàn há có không đau chi lý? Chịu đựng đi thì tốt rồi.” Chịu không nổi đi chính là hôi phi yên diệt, liền chuyển thể đầu thai cơ hội đều không có.Nhưng Lâm Thanh Uyển ghi nhớ điểm này, nàng lại từ trước đến nay ý chí kiên định, thả đã chịu quá một lần, sao có thể chịu không nổi đi?Lấy Lâm Thanh Uyển thân thể vì môi giới, Lâm Giang cuối cùng cùng địa phủ lấy được liên hệ, dùng hắn trên người công đức cùng địa phủ làm giao dịch, sửa lại nàng mệnh cách.

Chương 531

Chính vui vẻ thoải mái lắc lư lại đây thu hồi âm kém nhận thấy được kia cuồn cuộn công đức chi lực, hơi hoi sảng sot, đang ở tiếp tục thu hồi cùng đi xem náo nhiệt chi gian do dự, bên hông đứng Sở Sinh Tử liền nóng lên, hắn vội vàng móc ra túi vừa thấy, hơi hoi trùng lớn mắt nói: “Như thế nào sửa lại?” Đồng bạn thâu đi lên nhìn lướt qua, sau đó nhìn về phía trên lầu, nhàn nhạt nói: “Xem ra là có người dùng công đức sửa mệnh, người này mệnh cách đã sửa, không cần đã chết, chúng ta đi thôi.” “Này đến muôn nhiêu ít công đức?” Âm kém nói thầm một tiếng, nhưng vẫn là xoay người rời đi, đi lên ngang đầu nhìn thoáng qua, cảm thấy kia chưa câu hồi vận khí cũng quá hảo điểm, lại có người tài ba chịu tiêu phí như thế đại công đức nguyên lực vì này sửa mệnh. Phải biết rằng người khí vận cùng công đức chặt chẽ tương liên, người này có thể lấy ra sửa mệnh công đức, có thể thấy được là đại thiện người, thả tích lũy chỉ sợ không nhỏ với chín thế, lại còn có muôn tại địa phủ nói chuyện được, bằng không, người cho rằng mệnh là người tưởng đối, địa phủ liền cho người đổi? Mà thân có đại công đức người, chẳng sợ đã chết, công đức cũng sẽ vẫn luôn đuổi theo hồi phách của hắn, đòi đòi kiếp kiếp đi theo. Công đức chỗ tốt chính là đếm không hết số, từ đầu thai bắt đầu, một đợt hồi phách nhảy xuống Chuyên Sinh Đài, công đức thâm hậu người nọ đầu thai nhất định là tốt nhất, nói cách khác, nếu không có công đức, hoặc thiếu, kia nhất định sẽ đầu đến nghèo hèn hoặc làm ác nhà, thả hằng ngày trung, này công đức chỗ tốt cũng lớn đâu. Công đức thâm hậu người, đi đường khả năng nhặt được tiền, không có người, uống miếng nước đều có khả năng bị sặc chết. Nga, người nói công đức vì phụ người? Vậy không phải người, nhảy xuống Chuyên Sinh Đài khi liền chuyển sang kiếp khác thành súc sinh. Có thể thấy được công đức đối một người tầm quan trọng. Trong phòng, Lâm Thanh Uyển mà chậm rãi giãn ra khai, từ mệnh cách thay đổi kia một cái chớp mắt thủy, nàng liền bị vây quanh ở một cổ ấm áp khí trung, thân thể cũng tùy theo giãn ra mở ra. Mà trong đầu bắt đầu một bức một bức cẩn thận truyền phát tin mười năm trước ký ức, đó là nàng chính mình ký ức, liền tồn tại nàng chỗ sâu trong óc, cho nên đọc lấy được không có một chút khó khăn. Lâm Giang bắt

quá là làm điều thừa giúp nàng đem trong đầu ký ức nhảy ra mà thôi, thấy nàng mày giãn ra mở ra, liền thở dài nhẹ nhõm một hơi, chắp tay sau lưng đứng không nhúc nhích.Lần này Bạch Ông không thúc giục Lâm Giang, Lâm Thanh Uyển nơi thế giới này muôn so với kia cái lớn hơn rất nhiều, tuy rằng Lâm Giang lực lượng ở chỗ này vẫn là sẽ chịu áp chế, lại cũng là bị thừa nhận, cho nên không cần vội vã rời đi.Chính chán đến chết, liền thấy một đạo ngân hà quang điểm sâu kín mà từ phía chân trời rắc, xuyên qua cửa sổ một chút dừng ở Lâm Thanh Uyển trên người.Bạch Ông há to miệng, không thể tin tưởng trùng mắt Lâm Thanh Uyển.Lâm Thanh Uyển mặt mày càng thêm giãn ra mở ra, hô hấp chậm rãi thông thả dài lâu lên, thế nhưng thoái mái đến ngủ rồi.Lâm Giang đồng dạng vi lăng, sau đó trong mắt nhợn không được hiện lên ý cười, “Đảo không uồng công nàng như thế dụng tâm.”Bạch Ông cơ hồ rơi lệ đầy mặt, hiện tại công đức đều dễ dàng như vậy lấy được sao?Hắn tu luyện mấy trăm năm, cũng tự nhận đã làm không ít chuyện tốt, như thế nào còn so ra kém Lâm Thanh Uyển này mười năm?Lâm Giang liếc mắt nhìn hắn nói: “Tu tiên tu tâm, ta chờ độc lai độc vãng quán, mặc dù là nhập phàm trần rèn luyện, cũng rất ít tham dự quốc sự, càng sẽ không vì một giới phàm nhân như thế lo lắng hao lực.”Bạch Ông như suy tư gì, híp mắt đi xem Lâm Thanh Uyển, “Thượng tiên, Lâm cô nương như vậy phẩm tính hắn là sẽ không mất sớm mới là a.”“Hơn nữa,” Bạch Ông trên dưới đánh giá một chút Lâm Thanh Uyển, hồi ức một chút mười năm trước mới gặp nàng khi tình cảnh, đôi mắt híp lại nói: “Lúc ấy trên người nàng tuy có công đức, lại rất thiêng, nhưng nàng tổ phụ trên người công đức lại rất thâm hậu, theo lý, nàng hắn là có thể hưởng tổ tông dư âm mới là.”Cho nên chẳng sợ mệnh sẽ không thực hảo, cũng nên sẽ không ở niên hoa tốt nhất khi qua đời mới là, nàng nếu là đột tử còn nhưng giải thích là ngoài ý muốn, nhưng nàng là ghi lại ở Sô Sinh Tử thượng, bằng không Lâm Giang cũng sẽ không tìm nàng.Lâm Giang hơi hoi híp mắt, hắn tiên lực tuy có sở khôi phục, nhưng ký ức vẫn chưa từng khôi phục, cho nên nhìn không ra Lâm Thanh Uyển trên người vấn đề.Bạch quang một chút một chút thẩm thấu Lâm Thanh Uyển thân thể, lại từ thân thể tẩm bổ nàng hồn phách, chờ đến không trung ngân quang chậm rãi giảm bớt, Lâm Thanh Uyển lúc này mới mở to mắt tỉnh lại.Vừa mở mắt ra nàng liền thấy được phiêu ở giữa không trung Lâm Giang cùng Bạch Ông, đã lâu ký ức nảy lên trong lòng, đồng thời, này mười năm tới ký ức cũng đồng thời xuất hiện, nàng không khỏi hốc mắt nóng lên, chớp chớp mắt mới áp xuống trong lòng phức tạp, ngẩng đầu cùng Lâm Giang nói: “Đa tạ huynh trưởng... Không, là Lâm đại nhân.”Lâm Giang hơi hoi mỉm cười, hai chân dừng ở trên mặt đất, cùng nàng nhìn thẳng nói: “Này mười năm tới ngươi ta tuy bất tương kiến, lại lấy huynh muội danh nghĩa sinh hoạt, ngươi coi ta vị huynh, ta cũng đem ngươi coi như muội muội, tuy rằng giao dịch đã kết, nhưng tình nghĩa

lại chưa từng tiêu tán, Lâm cô nương nếu không ngại, vẫn là kêu ta một tiếng huynh trưởng đi.”Lâm Thanh Uyển vẫn luôn chưa từng từ Uyển tý nhi nhân vật thượng thoát ly, nàng chắp tay hành lễ, khom lưng kêu một tiếng “Huynh trưởng”.Lâm Giang liền đỡ lấy tay nàng, cười nói: “Muội muội không cần đa lễ.”Lâm Thanh Uyển ngẩng đầu nhìn thoáng qua đồng hồ, hơi hơi có chút nôn nóng, “Huynh trưởng, không bằng chúng ta hiện tại đi bệnh viện?”Lâm Giang nhớ tới nàng còn đáp ứng quá nàng, sẽ giúp nàng miễn trừ nàng tổ phụ trên người ốm đau, chẳng sợ không thể vì này tục mệnh, cũng làm hắn vô bệnh vô đau bình yên đi xong cả đời này.Hắn nhìn mắt bầu trời tuy loãng, lại cuồn cuộn không ngừng rơi rụng ở trên người nàng bạch quang, hơi hơi gật đầu nói: “Đêm nay thời cơ tốt nhất.”Lâm Thanh Uyển là nhin không tới những cái đó bạch quang, nàng thở dài nhẹ nhõm một hơi, vội vàng đi lấy roi trên mặt đất bao, mở cửa liền thỉnh Lâm Giang cùng Bạch Ông đi ra ngoài.Bạch Ông ẩn thân, mà Lâm Giang vẫn là hôn thê, hai người bất quá nhất niệm chi gian liền có thể tới bệnh viện, bất quá hai người đối thê giới này đều rất tò mò, thấy Lâm Thanh Uyển không yêu cầu, liền thúc thủ theo sau, không nói cho nàng có càng mau phương pháp.Hai người vẻ mặt mới lạ đi theo Lâm Thanh Uyển vào thang máy, lại hạ đến lầu một, lúc này mới vẻ mặt ngạc nhiên ngồi vào nàng đánh xe taxi.Lúc này bóng đêm đã thăm, nhưng trên đường xe vẫn như cũ không ít, ngọn đèn dầu huy hoàng, còn có không ít người ở trên phố đi lại.Lâm Thanh Uyển ngồi ở ghế điều khiển phụ thượng, nàng bỗn ý là đem mặt sau chỗ ngồi nhường cho hai người, ai ngờ hai người cũng không lên xe, mà là bay tới xe đinh, liền ngồi xếp bằng ngồi ở mặt trên.Lâm Thanh Uyển: “...”Xe đi đến một nửa, Lâm Giang có lẽ là ở xe đinh nhìn không tới thú vị sự, lúc này mới phiêu tiến hậu tòa, ngồi ở chính giữa nhìn về phía trước.Lâm Thanh Uyển xuyên thấu qua kính chiếu hậu nhìn hắn, nhìn thẳng hắn sau nhịn không được hơi hơi mỉm cười.Tài xế không khỏi đánh một cái rùng mình, nhanh hơn tốc độ xe, đem người đưa đến bệnh viện đại môn, một bắt được tiền liền một chân chân ga chạy.Chạy đến người nhiều địa phương mới dám dừng lại đi xem hắn hậu tòa, tìm tìm không tìm ra cái gì kỳ quái đồ vật tới, lúc này mới thở dài nhẹ nhõm một hơi, lau lau cái trán hắn thầm nghĩ: Cho nên hắn vừa rồi tài chính là cái bệnh tâm thần?Hắn đôi mắt lại nhịn không được phiêu về phía sau tòa, tổng cảm thấy kia có thứ gì ở nhìn chằm chằm hắn.Bạch Ông cùng Lâm Giang một tâ một hũu đứng ở Lâm Thanh Uyển bên người, nhịn không được oán giận nói: “Vừa rồi cái kia xa phu đi được cũng quá nhanh, nếu không phải ta tránh né kịp thời, hắn liền phải từ ta trên người đâm đi qua.”Lâm Thanh Uyển đổi hắn xin lỗi cười cười, giải thích nói: “Hắn nhìn không thấy ngươi sao, thả lúc này đã khuya, hắn nóng vội về nhà cũng là bình thường.”An an tĩnh tĩnh bệnh viện chỉ tiếng vọng Lâm Thanh Uyển thanh âm, trước đài trực ban hộ sĩ nghe thấy thanh âm đi ra

thấy nàng, kinh ngạc hỏi, “Ngươi vừa rồi là cùng ta nói chuyện?” Lâm Thanh Uyển một đốn, vội vàng nói: “Là, ta lo lắng ta tổ phụ, cho nên muốn đi lên xem hắn.” Trước đài nhện được Lâm Thanh Uyển, rốt cuộc nàng đã hợp với hướng này chạy hơn hai tháng, nàng gật gật đầu nói: “Đi thôi, bất quá muôn nhỏ giọng điềm, đừng sáo đên khác người bệnh.” “Hảo.” Lâm Thanh Uyển mang theo Lâm Giang cùng Bạch Ông lên lầu, bên này là khu năm viện, cho nên buổi tối thực an tĩnh, rốt cuộc đã là đêm khuya, người bệnh nhóm đều ngủ. Chỉ có trực ban bác sĩ cùng hộ sĩ còn ở đi lại, ngẫu nhiên sẽ cho yêu cầu điều thủy người bệnh chích. Lâm Túc trụ chính là đơn nhân gian, hoàn cảnh cũng không tệ lăm, Lâm Thanh Uyển lén lút đẩy cửa đi vào, liền nghe thấy tổ phụ áp lực thấp thấp bi thương thanh. Nàng bước chân một đốn, sau đó lập tức đẩy cửa ra bôn đi vào. Lâm Túc chính che lại bụng, đau đến nhắm mắt lại, hắn có chút nhịn không nổi, liền thấp thấp mà “A a” hô đau, lấy yếu bớt chút đau đớn. Mơ hồ gian hán nghe được động tĩnh, chỉ tưởng hộ sĩ tới kiểm tra phòng, liền tưởng nhịn xuồng không hề kêu, nhưng thực mau một đôi tay cầm hắn, hắn lập tức phản ứng lại đây, mở to mắt đi xem. Nhìn đến mẫn nhẫn lo lắng cháu gái, Lâm Túc kéo ra một mặt cười, giống như nhẹ nhàng hỏi, “Ngươi như thế nào lại đã trở lại?” “Gia già, ngài vô cùng đau đớn sao?” Lâm Thanh Uyển nhịn không được hốc mắt đỏ lên, hỏi: “Ngài như thế nào không gọi đại phu, làm cho bọn họ cho ngài giảm đau.” “Không phải đau thật sự lợi hại,” Lâm Túc thô thô hô hấp hai tiếng, sau đó cười nói: “Kia thuốc giảm đau đánh nhiều không tốt, gia già còn nghĩ nhiều bồi ngươi một đoạn thời gian đâu.” Lâm Thanh Uyển nhịn không được nước mắt băng, cầm hắn tay khóc không thành tiếng. Lâm Túc đau đên trên đầu đỏ mồ hôi, tay run nhẹ nhẹ lên, nhưng vẫn là một chút lại một chút vỗ nàng đầu, liền cùng khi còn nhỏ nàng gây ra họa, ở bên ngoài đánh tiểu băng hữu, vẻ mặt quật cường chạy về tới khi hắn lại tức lại đau lòng chụp nàng giống nhau. Lâm Thanh Uyển nâng lên mông lung hai mắt đẫm lệ, quay đầu đi xem Lâm Giang. Lâm Giang đứng ở Lâm Túc trước mặt, cuối cùng nhìn về phía Bạch Ông. Bạch Ông trừu trừu khóe miệng, tiến lên thi pháp. Lâm Túc theo Lâm Thanh Uyển tầm mắt nhìn lại, thấy chỗ đó cái gì đều không có, không khỏi nhíu mày, hỏi: “Thanh Uyển, ngươi đang xem cái gì?” Lâm Thanh Uyển quay đầu, nắm chặt hắn tay cười nói: “Gia già, trong chốc lát ngươi liền sẽ không đau.” Lâm Túc đang muốn nói chuyện, liền cảm thấy quanh thân ám dào dạt, bởi vì đau đớn vẫn luôn giấc ngủ không tốt mí mắt dần dần trầm trọng lên, hắn chưa kịp nói chuyện liền đâu một oai đã ngủ. Lâm Túc là dạ dày ung thư, nhân hắn tuổi trẻ khi ăn qua không ít khổ, hiện tại tuổi tác đã cao, thân thể các loại cơ năng đều suy bại, dạ dày ung thư mang cho hắn tra tấn liền càng trọng. Hiện tại, Bạch Ông phải làm đó là đề cao hắn thân thể cơ năng, cũng đem dạ dày bộ bệnh biến chữa khỏi, làm hắn không hề bị ốm đau chi khổ. Nay so Lâm Giang nghịch

thiên sửa mệnh muôn dẽ dàng đến nhiều, hắn không cần trả giá quá nhiều, Lâm Túc cũng không cần chịu đựng thân thể cùng linh hồn trọng tổ chi khổ.Bạch Ông thu hồi tay, đối Lâm Thanh Uyển cười nói: “Lâm cô nương yên tâm, ngày mai người tổ phụ là có thể về nhà đi.”Lâm Thanh Uyển thở dài nhẹ nhõm một hơi, đứng dậy cùng hắn hành lễ nói lời cảm tạ, do dự một chút vẫn là hỏi: “Ta tổ phụ thọ mệnh...”

Chương 532: Bầu trời

Số Sinh Tử thượng thời gian cũng không phải không thể sửa, có phúc tho chạy dài người, nếu là làm ác, kia liền sẽ tồn hại phúc báo, giống nhau nhiều là sau khi chết thanh toán, lưu làm tạ thế trừng phạt, nhưng nếu làm đại ác, Số Sinh Tử thượng liền sẽ hiển lộ, chủ động giảm đi này thọ mệnh, có lập tức chết bất đắc kỳ tử cũng là có khả năng. Trừ ngoài ra, còn có đột tử người, loại người này nhiều là dương thọ chưa tới, lại tao ngộ tai họa bất ngờ tử vong, người vừa chết, liền tính Số Sinh Tử thượng còn có dương thọ, cũng là sẽ thanh linh. Cho nên Số Sinh Tử thượng thời gian cũng không phải nhất thành bất biến, nó nhạy bén thật sự, sẽ theo mọi người làm mà sửa. Nếu không phải Lâm Thanh Uyển ngay sau đó sẽ chết, thả mệnh cách quái dị, kỳ thật nàng nhiều làm việc thiện, tích lũy phúc đức, cũng là có thể tục mệnh, tuy rằng sẽ thực đoán. Rốt cuộc địa phủ giao dịch không phải dễ dàng như vậy đạt thành. Lấy sinh thần bát tự tính, Lâm Túc hắn là còn có nửa năm thọ mệnh, nhưng mười năm trước bọn họ tìm được Lâm Thanh Uyển khi, lại thấy tổ tôn hai mây đen tráo đỉnh, Lâm Thanh Uyển là lập tức chết bất đắc kỳ tử tướng mạo, mà Lâm Túc cũng sẽ ở Lâm Thanh Uyển sau khi chết không lâu thương tâm quá độ mà chết. Nửa năm thọ mệnh giây lát mà đi, hiện tại sao... Bạch Ông trên dưới nhìn nhìn hắn, cùng Lâm Thanh Uyển nói: "Nhiều làm việc thiện, tích lũy phúc đức, sống thêm hai ba năm hắn là không khó." Lâm Thanh Uyển đại túng một hơi, đối với hắn liên tục chắp tay thi lễ. Lâm Giang liếc mắt một cái đắc ý dào dạt Bạch Ông, ngăn lại nàng nói: "Này vốn chính là chúng ta ứng thừa người, người không cần như thế. Không bằng làm Bạch Ông cho người xem xem mệnh cách..." Một ngữ chưa hết, hắn liền hung hăng mà nhíu mày, sắc mặt trở nên xanh mét. Bạch Ông đang muốn dò hỏi, một đạo pháp chỉ liền từ trên trời giáng xuống, hắn vi lăng qua đi sắc mặt biến đổi lớn nói: "Thượng tiên, ngài động phủ chính tao công kích, cần phải lập tức trở về, ngài bản thể còn ở động phủ bên trong đâu." Lâm Giang nhìn Lâm Thanh Uyển liếc mắt một cái, duỗi tay giương lên, một đạo màu trắng ngà quang mang thảng đánh Lâm Thanh Uyển cái trán, lại ở chạm đến khi dung nhập. Đó là Bạch Ông cấp Lâm Giang giải buồn công pháp, làm cho hắn ở trên trời không như vậy nhảm

chán, là hắn ở một chỗ bí cảnh trung đến, nhân cùng hắn tu luyện công pháp không hợp, thả trúc trắc, hắn liền vẫn luôn bỏ chi không cần.Lâm Giang ở thiên hạ chờ Lâm Thanh Uyển hoàn thành nhiệm vụ, trừ bỏ xem thiên hạ đại thế cùng xem nữ nhi ngoại, càng nhiều chính là xem Bạch Ông giao cho hắn này đó công pháp điển tịch.Tổng phải cho hắn tìm chút sự tình làm, bằng không hắn sợ trực diện hắn uy áp, nhưng Bạch Ông không nghĩ tới hắn sẽ đem này công pháp cấp Lâm Thanh Uyển.Này công pháp là của hắn, này xem như làm hắn trên lưng công đức.Lâm Ngọc Tân nơi cái kia tiểu thế giới không có tiên ma yêu, nhưng Lâm Thanh Uyển nơi thế giới này lại là có.Bạch Ông đậm đậm chân, nhưng mà sự tình khẩn cấp, không chấp nhận được hắn lại trì hoãn, chỉ có thể một bên ảo não, một bên cuốn Lâm Giang nhanh chóng rời đi.Lâm Giang ký ức không khôi phục, chỉ là thả lỏng thân thể làm hắn mang theo, cũng không biết hắn như thế nào động tác, trong chớp mắt liền thăng đèn cửu thiên, tới rồi một bên khác thế giới.Bạch Ông dùng ra cả người thủ đoạn, liều mạng hướng một chỗ địa phương mà đi, một đám hắc y nhân trông rõ xuất hiện, pháp thuật như sáng lạn pháo hoa giống nhau hướng tới Bạch Ông tạp lai đây, hắn sợ tới mức thân mình đều cứng lại rồi.Hắn chỉ là cái mới phi thăng không đến trăm năm tân nhân, hơn nữa hắn thật sự không am hiểu chiến đấu a!!!Liền ở hắn cho rằng chính mình muốn ngã xuống khi, một cái cái lòng “Bá” một chút che ở hắn trước người, một đám hoa y thương tiên xuất hiện, chặn hắc y nhân công kích.Cầm đầu một cái nhẹ lay động quạt lông, cười nói: “Thật đúng là khó được, bầu trời bình tĩnh gần ngàn năm, mọi người các tư này chúc, như thế nào lại đột nhiên đánh nhau rồi.”Đứng ở hắn bên cạnh người một người không giận tự uy, ánh mắt sắc bén trùng mắt đám kia hắc y nhân, trầm giọng hỏi, “Các ngươi là làm thuê với người, vẫn là đem cùng này tiểu tiên ở thế gian có ân oán?”Bầu trời quy củ, người một khi phi thăng, kia đó là trọng sinh, thế gian đủ loại toàn như quá vãng mây khói, nhưng luôn có luân quẩn trong lòng người tưởng ở trên trời trả thù, cho nên mỗi nhất trọng thiên đều thiết có khiêu chiến đài, chính là không khỏi có người tư đấu khiêu cho Tiên giới bất an, tiên tới lan đến gần hạ giới.Đám hắc y nhân này nửa đường thượng phục sát liền hỏng rồi quy củ.Bạch Ông súc đầu đứng ở một bên không nói chuyện.Điều cây quạt người liền cười nói: “Hảo, này đó làm trái với quy củ người đều có chúng ta xử trí, ngươi này tiểu tiên nơi nào tới liền về nơi đó đi thôi.”Nói cây quạt một phiến, kia cái lòng liền mang theo Bạch Ông bay đi, giây lát gian liền ly đại gia tầm mắt.Hắc y nhân nhóm không nói một lời, lại đâu vào đây phân ra một bộ phận người đuổi theo, một khác bộ phận tắc muốn lưu lại ngăn lại này đó nửa đường sát ra tới người.Chỉ là bọn hắn sao có thể dễ dàng như vậy thả bọn họ đi?Chẳng sợ tới đây người biết hơn phân nửa là bị Bạch Vũ hổ, cũng không biết đám hắc y nhân này vì sao phải sát một cái danh điều chưa biết tiểu tiên, nhưng

nếu đã trộn lẫn, vậy không có khả năng lại bỏ dở nửa chừng.Bạch Ông đã suy Lâm Giang tới rồi Lịch Phàm Tư, vọt vào đi sau liền đem hắn phía trước lệnh bài án ở một cánh cửa thượng, trong lúc che chở hắn cái lồng “Bang bang” phát ra hai tiếng vang lớn, quang hoa phai nhạt đậm.Hắn ta hưu nhìn xem, không thấy được người, không biết công kích từ đâu mà đến.Đúng lúc vào lúc này, môn mở ra, hắn lập tức lóe đi vào, đi vào liền tướng môn khép lại, vọt tới một cái thông đạo trước đem Lâm Giang thả ra.Lâm Giang ta hưu nhìn xem, nhíu mày hỏi: “Đây là nơi nào?”“Đây là Lịch Phàm Tư, phàm muôn hạ phàm rèn luyện tiên nhân đều phải tại đây đăng ký, lại bởi vậy chỗ hạ phàm, cùng người hồn nhảy Chuyển Sinh Đài không giống nhau,” Bạch Ông sờ sờ mồ hôi trên trán nói: “Nhân chuyển thế trở về tiên nhân không có ký ức, tiên lực cũng bị phong ấn, cho nên nơi này cầm ché là nhất nghiêm mật, chính là Tiên Hoàng cũng đánh không phá, thượng tiên chạy nhanh từ nơi này trở về cơ thể đi, ngài động phủ chính chịu công kích, nếu ngài bản thể bị hủy...”Bạch Ông đánh một cái rùng mình, kia chính là ngàn năm nỗ lực một tịch thanh linh a, đến lúc đó hắn kể thù muôn giết hắn dễ như trở bàn tay.Lâm Giang trầm khuôn mặt hỏi, “Đi qua nơi này là được?”“Là, ngài đi vào đi, đều có một cổ lực lượng dẫn ngài hồi động phủ, trừ bỏ rèn luyện lại đây hồn phách, không người có thể tiến này thông đạo.”Lâm Giang nghe vậy, lúc này mới gật gật đầu, nhắc chân bước vào đi, trong nháy mắt trời đất quay cuồng, chở hắn lại phục hồi tinh thần lại khi hắn liền đứng ở một cái trống rỗng trong phòng, mặt đất cùng vách tường đều là ngọc thạch sở tạo.Lâm Giang vẫn là lần đầu tiên nhìn đến như thế xa hoa lãng phí phòng, nghe được bên ngoài phát ra “Bang bang” thanh âm, hắn lúc này mới đánh giá khởi phòng tới.Thực mau, hắn liền thấy được chính mình.Hắn chính ngồi xếp bằng ngồi ở một cái đệm hương bò thượng, đôi mắt nhắm chặt, khuôn mặt bình tĩnh.Mặc dù đã biết hắn là hồn phách ly thể, mà đây là hắn bản thể, lúc này cũng không khỏi có chút biêt nữu.Lâm Giang đi lên trước, còn tưởng lại cẩn thận nhìn một cái chính mình, lại ở gần người khi bị một cổ lực lượng lôi kéo tiến vào thân thể.Liền ở hắn trở về cơ thể trong nháy mắt, hắn linh hồn trung phong ấn túc thì bị mở ra, từ lịch kiếp tới nay ký ức bắt đầu xuất hiện...Bạch Ông sợ chết, mặc dù đã giao nhiệm vụ cũng không dám ra cửa, mà là liền ngồi xếp bằng ngồi ở Lịch Phàm Tư bên trong cánh cửa.Cũng không biết trải qua bao lâu, bên ngoài ồn ào lên, hắn mơ hồ nghe được có người độ kiếp thanh âm, lúc này mới trộm chuồn ra đi.Liền thấy bầu trời chính bay một đám người, vẻ mặt hưng thú bùng bùng nhìn phuong xa.Bạch Ông liền cũng nhịn không được lên cao nhìn nhìn, liền thấy xa xôi phía chân trời đang có năm màu chi vân vờn quanh, trong đó một người cười ha hả nói: “Xem ra Đại La Thiên thượng lại muốn nhiều một vị tiên nhân.”“Hay là này đang ở độ kiếp chính là Hạo Vũ thượng tiên?”Đại La Thiên không phải cái nào tiên tướng tiến là

có thể tiến, hiện giờ trên dưới Cửu Trọng Thiên, có này tư cách bất quá ba vị thượng tiên.Trong đó lấy Lâm Hạo Vũ năng lực mạnh nhất, bởi vì hắn pháp lực sớm tại Kim Tiên phía trên, lại bởi vì chưa từng vượt qua tâm ma kiếp mà trì trệ không tiến.Không độ kiếp chính là không có được đến Thiên Đạo tán thành, chẳng sợ năng lực đã đến Kim Tiên, cũng không tính Kim Tiên.Lâm Hạo Vũ đã sớm hạ phàm lịch kiếp, bấm tay tính toán, hắn cũng nên đã trở lại, mấy ngày hôm trước liền ẩn có tiếng gió truyền ra, khoảng thời gian trước có người ở trên đường chặn giết một tiểu tiên, nghe nói kia tiểu tiên đó là tiếp dẫn Hạo Vũ thượng tiên trở về tiên.Mặt khác tiên cũng ở nghị luận sôi nổi, cuối cùng một đạo tiếng chuông gỗ vang, cùng với chân trời đám mây, có một đạo thanh thúy thanh âm tuyên bố, “Gia chủ Hạo Vũ thượng tiên trở về, ba tháng về sau khi giờ phút này với Thiên Nhất Phái làm hạ diễn, thành mòn chư vị tiên nhân tiến đến cùng nhau.”Bạch Ông đại tùng một hơi, thượng tiên bình an trở về bản thể, hắn cũng liền không cần lại trốn tránh.Mà lúc này, Lâm Hạo Vũ chính thường thức trong tay gương đồng, trong gương chính ánh Tô Châu tình huống, từ Lâm Thanh Uyên rời đi sau từng giọt từng giọt đều ký lục ở trong đó.Nhìn trong gương nữ nhi, Lâm Hạo Vũ nhẹ nhàng cười, đem gương đặt ở một bên nói: “Tuy là phàm tục trung nữ nhi, nhưng rốt cuộc làm cha con, cũng coi như có duyên. Nàng bị người như thế tính kế, ta không thể nàng tìm về công đạo, cũng thật xin lỗi phụ thân này một thân phân.”Hắn người hầu nhóm cung tay đứng ở đường hạ, một cử động nhỏ cũng không dám.Lâm Hạo Vũ liền điểm điểm cái bàn, kia từng tiếng tựa hồ gỗ lại đến bọn họ trong lòng, liền nghe Lâm Hạo Vũ nói: “Các ngươi tự mình đi một chuyến, đem kia phuơng tiểu thế giới tráo lên, lại đi một chuyến Lịch Phàm Tư, ta hạ phàm lịch kiếp lại mang theo nguyên rùa, không cần nói cho ta bọn họ cái gì cũng không biết.”Giọng nói mõi lạc, một cái người hầu thấp đầu tiến vào, quỳ xuống nói: “Gia chủ, Lịch Phàm Tư đại nhân tới.”Lâm Hạo Vũ hạ phàm lịch kiếp thế nhưng mang theo nguyên rùa, nếu không phải hắn công đức thâm hậu, triệt tiêu một bộ phận nguyên rùa, chỉ sợ phía trước mấy đời liền không ngừng là tuổi xuân chết sớm đơn giản như vậy.Mà mỗi một đời, người nhà của hắn kết cục đều không tính là hảo, đặc biệt là này cuối cùng một đời, bởi vì nguyên rùa đạt tới mạnh nhất, Ngọc Tân cũng nhất thảm.Nếu không phải Lâm Hạo Vũ tâm chí đủ kiên định, chỉ sợ không dễ dàng như vậy thông qua tâm ma kiếp.Người nọ tính kế nhiều như vậy, vì bất quá là làm hắn độ tâm ma khi thất bại, này một đời ký úc bốn không như vậy quan trọng, nhưng bởi vì hắn ở trên trời nhìn mười năm, này một đời mới có vẻ càng thêm quan trọng.Cũng bởi vậy, mới vượt qua tâm ma kiếp hắn liền không kịp củng cố, mà là vội vàng xuất quan an bài.Ký úc khôi phục, tuy không có thực tế chứng cứ, nhưng Lâm Hạo Vũ cũng biết chính mình địch nhân là ai, hắn cười lạnh một tiếng, phía trước hắn vì phàm, hắn vì tiên, cho

nên hắn bất lực, chỉ có thể mượn dùng một cái khác phàm nhân.Chính là hiện tại hắn đã trở về, cho rằng hắn không có chứng cứ liền không làm gì được hắn?Hù, nếu là ngầm ngầm giờ trò, liền xem ai chơi đến quá ai.Lâm Giang ở trên trời muốn đầu tiên, trên mặt đất người lại còn ở vì Lâm Thanh Uyển khóc tang, nàng linh đường là thiết lập tại Lâm phủ, nhưng cuối cùng lại muốn nâng đến Dương Châu cùng Tạ Dật Minh táng ở bên nhau.

Chương 533: Hạ táng

Tạ Hoành đã về hưu về quê, bởi vì tuổi già cùng làm lụng vất vả, thân thể cũng không quá hảo, hiện giờ Tạ gia đã bị thua, Lâm Thanh Uyển táng tiền nhà bọn họ phần mỏ tổ tiên, hắn tự nhiên cầu mà không được. Cho nên hắn mới nghe được Lâm Thanh Uyển hoảng thê tin tức, liền phái mấy cái tộc nhân cùng Tạ thập nhị cùng đi Tô Châu khóc tang, thuận tiện giúp đỡ cùng nhau xử lý tang lễ. Lâm Ngọc Tân vẫn chưa cự tuyệt, năm đó dượng đưa tang chính là Tạ thập nhị phủng bài vị, Dương phu nhân cũng liền đổi với hắn khi mới có tốt hơn sắc mặt, mỗi năm cô cô cấp Tạ gia năm trước lễ khi, đều sẽ đơn độc cấp Tạ thập nhị một nhà chuẩn bị một phần. Cho nên lần này Tạ thập nhị mang theo người tới, Lâm Ngọc Tân cũng không cự tuyệt. Lễ Bộ cũng phái người tới, nhận này đây thân vương chi chế hạ táng, quy cách không nhỏ, Lâm Thanh Uyển đi cũng coi như đột nhiên, cho nên yêu cầu thêm vào chuẩn bị đồ vật không ít. Lúc này đây nàng quàn đủ ngừng 49 thiên, Thượng Minh Kiệt cùng Lâm Ngọc Tân đều gầy một vòng lớn, thiếu chút nữa không bị bệnh. Tuy rằng Tạ gia cùng Lâm gia đều tưởng chọn lựa một cái hài tử cấp Lâm Thanh Uyển quăng ngã bồn đánh phàm, nhưng có Lâm Ngọc Tân cùng Thượng Minh Kiệt ở, thật đúng là không ai có thể lướt qua bọn họ đi. Hai nhà cũng liền tiếc hận một trận, sau đó liền đánh lên tinh thần tới trợ Lâm Ngọc Tân xử lý tang lễ. Lâm Thanh Uyển đưa tang ngày đó, Chu gia, Tiền gia chờ đều thiết tề lễ dọc đường, các bá tánh đường hẻm đưa tiễn, theo tang đội thẳng đưa ra mười dặm ngoại, nhìn theo bọn họ đi xa, lúc này mới lau nước mắt trở về. Tôn Hòe tắc mang theo người ở Dương Châu bên kia nghênh đón, cũng có chút bá tánh tự phát tiến đón chào, trong đó lấy người đọc sách chiếm đa số, cơ hồ toàn bộ Dương Châu người đọc sách đều tới. Nhân sắc trời đã tối, liền trước mượn một cái đạo quan quàn, Lâm Ngọc Tân cùng Thượng Minh Kiệt ở tại trong quan túc trực bên linh cữu. Hôm nay buổi tối ngôi sao đặc biệt lộng lẫy, tiểu nha giống nhau trăng rằm, vọng lại quang mang cũng không thịnh, nhưng bồi đầy trời tinh quang, thế nhưng cũng có thể đem mặt đất chiếu sáng lên. Lâm Ngọc Tân đứng ở trước cửa, nâng đầu nỗ lực đi trùng bầu trời ngôi sao. Thượng Minh Kiệt cho nàng phủ thêm một kiện quần áo, không khỏi hỏi: “Biểu muội,

ngươi rốt cuộc có cái gì tâm sự đâu?"Lâm Ngọc Tân thu hồi ánh mắt, nhìn chằm chằm mặt đất điểm hai đặt chân tiêm mới nhỏ giọng nói: "Biểu ca, ngươi tin tưởng trên đời này có tiên nhân sao?"Thượng Minh Kiệt chớp chớp mắt, suy tư một chút nói: "Ta chưa bao giờ gặp qua, nhưng không thể nói liền không có."Lâm Ngọc Tân liền nhẹ nhàng mà nói: "Ta đã thấy!"Thượng Minh Kiệt: "..."Hắn duỗi tay đi sờ cái trán của nàng, Lâm Ngọc Tân liền chụp bay hắn tay nói: "Ta là nghiêm túc, ta thật sự thấy tiên nhân, cô cô cũng nói qua, phụ thân hắn chính là bầu trời tiên nhân. Liền không biết cô cô là muốn đi đầu thai cùng dương ở bên nhau, vẫn là cùng phụ thân giống nhau thành tiên."Thượng Minh Kiệt ngây người một chút mới hỏi, "Kia cô cô nếu là thành tiên nhân, chúng ta thiêu cho nàng đồ vật nàng còn có thể dùng sao?"Lâm Ngọc Tân đồng dạng ngây người một chút, bắt đầu trầm tư lên, bầu trời cùng ngầm dùng đồ vật hắn là không giống nhau đi, kia nếu cô cô đi bầu trời, chẳng phải là muốn gặp cảnh khốn cùng? Không đúng, còn có phụ thân đâu, hắn tổng hội giúp cô cô, nhưng phụ thân cũng không cung phụng a.Bọn họ nên cấp bầu trời người cung phụng cái gì đâu?Thế gian té thần thông thường lấy tam sinh té chi, nếu phụ thân cùng cô cô thành tiên, kia hắn là cũng là như thế đi?Lâm Ngọc Tân tinh thần chấn động, quyết định về sau mỗi ngày đều cho bọn hắn cung chút cẩm canh, mỗi phùng ngày hội còn hắn là càng trọng chút, không biết cung thượng vàng bạc bọn họ có thể hay không ở trên trời dùng đến.Thượng Minh Kiệt cuối cùng là đã biết vì sao biểu muội ngay từ đầu bị thông thành như vậy, mặt sau có thể nhanh như vậy hoãn lại đây.Đại khái là đã biết Lâm Thanh Uyển có lẽ có thể thành tiên, Thượng Minh Kiệt cũng không như vậy thương tâm, ngày hôm sau tinh thần tràn đầy chuẩn bị hạ táng việc.Dương phu nhân cũng tới, mặc dù nàng đã không phải Tạ gia người, nhưng Tạ Dật Minh vẫn là con trai của nàng, Lâm Thanh Uyển càng là nàng con dâu.Không ai dám ngăn nàng tới.Dương gia cũng phái nàng hai cái cháu trai xuống dưới hỗ trợ, sáng sớm hôm sau, mọi người liền ôm lấy linh quan hướng Tạ thị phần mộ tổ tiên đi.Vây quanh ở linh quan phụ cận đều là Lâm Thượng Tạ Dương bốn gia quan trọng hậu bối.Lâm Ngọc Tân phùng linh bài, Thượng Minh Kiệt, Lâm Tín, Lâm Hữu còn có Tạ thập nhị đỡ quan mà đi.Tới rồi mộ địa, Tạ gia người đã ở hôm nay sáng sớm liền khai mộ, lúc này đang chờ giờ lành, Dương phu nhân duỗi tay xoa xoa Lâm Thanh Uyển linh quan, nước mắt thành chuỗi rơi xuống.Trong lòng lại nghĩ thoáng, giờ khắc này nàng cũng thương tâm không thôi.Lâm Ngọc Tân cũng căm mồi roi lệ, đúng vậy, quản nàng thành tiên thành quý, nàng đều không hề.Lâm Ngọc Tân ôm bài vị quỳ trên mặt đất, nước mắt một giọt một giọt dừng ở trong đất, bốn phía đều là áp lực tiếng khóc.Giờ lành vừa đến, liền có người điêm cây đuốc hạ mộ, xác định hỏa bát diệt sau, liền có người muốn nâng linh quan đi xuống.Tạ Dật Minh mồ vốn là tu thật sự đại, nhưng

cũng chỉ có một thất, Lâm Thanh Uyển lấy thân vương chi lễ hạ táng, Lễ Bộ liền cùng Tạ gia thương nghị, lại khai hai thất, làm nhĩ phòng, chuyên môn gửi chôn cùng chi vật.Lâm Ngọc Tân biết cô cô không yêu xa hoa lãng phí, bởi vậy nàng nhiều là đem nàng quen dùng chi vật chôn cùng, còn có còn lại là một ít sao chép thư tịch.Trừ ngoài ra còn có Lễ Bộ cấp tán biếu cập trong cung ban thường một ít đồ vật.Mấy thứ này thêm lên liền cũng không ít, cơ hô đem hai cái nhĩ phòng đều chất đầy, mà chính thất nơi đó còn gửi một ít, mà Tạ Dật Minh bên cạnh có cố ý không ra một vị trí, là cho Uyển tự nhi lưu.Lâm Thanh Uyển đã qua, khí chất đã tiêu, Uyển tự nhiên thênh thang lại cùng mười năm trước giống nhau, mảy may chưa biến.Dương phu nhân nhìn ghi tac trong lòng, càng thêm tin tưởng nàng ở mười năm trước đã chết, chỉ là nhân Lâm Giang chi có mới sống lâu này mười năm.Đem linh quan nâng đến phía dưới, Dương phu nhân liền muốn đuổi kịp, đại gia vội vàng ngăn lại nàng, Dương phu nhân liền nói: “Ta đi xuống nhìn xem ta nỡ tử con đâu, cùng bọn họ nói mấy câu, yên tâm, ta không tìm chết.”Lâm Ngọc Tân liền lau nước mắt đứng dậy, “Dương tổ mẫu, ta cùng với ngài cùng đi.”Thượng Minh Kiệt nào yên tâm, vội vàng cũng muốn đuổi kịp.Lâm Tín cùng Lâm Hữu liên cũng đi theo, Tạ thập nhị do dự, hắn cũng không phải hai người con nối dòng, chỉ là bởi vì từng vì Tạ Dật Minh phùng linh, này này mới có thể tới đỗ linh, muốn hạ mộ liền có chút miễn cưỡng hắn.Nhưng không ai lưu ý đến hắn, Lâm Ngọc Tân đỗ Dương phu nhân đi xuống.Phía dưới mộ thất rất lớn, nhưng trạm nhiều người như vậy cũng có chút chen chúc.Bọn hạ nhân thật cẩn thận đem linh quan đặt ở một khán cũn bên phải, nhìn này đổi quan tài, mọi người đều nhẹ không được hốc mắt đỏ lên.Dương phu nhân lão đảo vài bước tiến lên, duỗi tay xoa xoa nỡ tử linh quan, ngậm nước mắt cười nói: “Nhi Lang, ngươi tức phụ tìm ngươi đi, ngươi cần phải chiêu cõi hảo nàng, đừng kêu nàng đi theo ngươi bị ủy khuất.”Một trận nhẹ nhàng mà phong phất quá, theo mới bốc cháy lên ánh đèn đánh cái cuốn, nhưng ánh đèn vẫn chưa diệt, ngược lại châm đèn càng thêm vượng.Dương phu nhân cùng Lâm Ngọc Tân đều mở to hai mắt nhìn, đồng thời kinh hỉ nhìn về phía đối phương.Dương phu nhân nôn nóng hỏi, “Nhi Lang, Uyển tự nhiên, là các ngươi sao, là các ngươi sao?”Mộ thất trung không còn có đáp lại, nhưng Dương phu nhân lại cũng cảm thấy mỹ mãn, khom lưng đem đặt ở nỡ tử quan trước đại hộp chuyên qua trung gian.Phương diện này phóng chính là bọn họ lui tới thư từ, còn có Uyển tự nhiên áo cưới.Lâm Ngọc Tân đỗ lấy nàng nói: “Dương tổ mẫu, canh giờ tới rồi, chúng ta đi thôi.”“Hảo.”Chờ mọi người ra tới, mộ thất liền bắt đầu phong kín, về sau lại không thể thông qua cơ quan mở ra.Tang lễ kết thúc, đám người chậm rãi tan đi, cuối cùng lưu tại chỗ chỉ có Lâm Thượng Tạ Dương bốn gia.Tạ Hoành cùng Dương phu nhân thở dài: “Hiện giờ trong nhà là lão nhị đương gia, ngươi cần phải trở về?”Đây là muốn một lần nữa

thỉnh Dương phu nhân trở về. Dương phu nhân nhàn nhạt mà nhìn hờn một cái nói: “Đa tạ bá phụ, chỉ là không cần, về sau mỗi năm thanh minh Tạ gia chỉ cần không ngăn cản ta tới tảo mộ bái tế liền hảo.” Tạ Hoành cũng bất quá đế một câu, không trông cậy vào nàng có thể đáp ứng, bởi vậy không hề khuyên bảo, gật gật đầu tính đồng ý. Tạ Dật Dương đã ra tù, chỉ là cả người cũng phế đi, lần này tang lễ, hờn liền ra mặt cũng không dám, Tạ Hoành hiện tại bất quá cường chống chờ tôn tử lớn lên mà thôi. Dương phu nhân cũng đã không có oán khí, Tạ Dật Dương bị tra tấn thành như vậy, so đã chết còn thông khổ, mà Thôi Lương cùng Ô Dương cũng đều đã chết, nàng nhi tử thù xem như báo. Dương Đại Lang thấy cô cô không đáp ứng Tạ gia, liền khuyên nhủ: “Cô cô vừa không nguyện lưu tại Dương Châu, không bằng tùy chất nhi nhóm trở lại kinh thành, về sau làm chất nhi nhóm phụng dưỡng ngài, ngài yên tâm, chúng ta nhất định hiếu kính ngài.” Dương phu nhân liền đổi hai cái chất nhi cười cười, vỗ vỗ Ngọc Tân ôm lấy tay nàng cười nói: “Biết các ngươi hiếu thuận, chỉ là các ngươi biếu đệ cùng em dâu ở chỗ này, ta tổng không hảo ly đến quá xa, vẫn là tiếp tục lưu tại Tô Châu đi, mỗi năm thanh minh trở về cũng phương tiện.” Kinh thành ly Dương Châu vẫn là quá xa, hơn nữa năm đó nàng cùng nhà mẹ để nháo đến không quá vui sướng, lại rời đi nhiều năm, cảm tình tuy không đậm, lại xa xa so ra kém cùng Ngọc Tân thân cận, còn không bằng liền lưu tại Lâm Ngọc Tân bên người đâu. Đứa nhỏ này tốt xấu cũng là nàng nhìn lớn lên. Lâm Ngọc Tân cũng nói: “Dương gia thúc thúc yên tâm, ta sẽ chiêu cõi hảo Dương tổ mẫu, cô cô trước khi đi liền để lại lời nói, làm ta cùng tướng công hảo hảo hầu hạ Dương tổ mẫu.” Dương Đại Lang cùng đệ đệ liếc nhau, nghĩ đến cô cô mấy năm nay đều là cùng Lâm gia cùng nhau sinh hoạt, liền khe khẽ thở dài nói: “Như vậy cũng đúng, chỉ là về sau nhưng có điều cần, còn thỉnh viết thư báo cho chúng ta.” “Thúc thúc nhóm yên tâm.” Mọi người liền ở Dương Châu đường ai nấy đi, Lâm Tín cùng Lâm Hữu hộ tống Lâm Ngọc Tân cùng Thượng Minh Kiệt hồi Tô Châu, hai người ngầm đi tìm Lâm Ngọc Tân, lén lút nói: “Về sau Thượng gia nếu là khi dễ ngươi, ngươi liền phái người tới nói cho chúng ta biết, cô cô không còn nữa, còn có chúng ta cho ngươi chống lưng đâu.” Lâm Ngọc Tân liền cười, “Hai vị đường huynh yên tâm, ta sẽ chiêu cõi hảo tự mình.” Nhưng thấy Lâm Tín cùng Lâm Hữu kiên trì, nàng vẫn là gật đầu đồng ý, “Ta nếu như bị khi dễ, nhất định sẽ nói cho của các ngươi.” Chính là thật đúng là không ai có thể khi dễ nàng. Mặc dù Lâm Thanh Uyển đã chết, nàng dư uy còn tại, Tô Châu vẫn là Chu thứ sử đương gia, Lâm gia vẫn như cũ thế đại, người ngoài khi dễ không được nàng, mà đối tông tộc bên kia nàng cũng bắt đầu cường thế lên, cùng cô cô giống nhau ân uy cũng thi. Giấy làm bằng tre trúc phói phương còn ở trên tay nàng, tiếp theo chợ chung lộ dần muôn đổi mới, đại gia còn phải cầu nàng ra mặt cùng Hộ Bộ muôn danh ngạch, cho nên ở có mấy người xuất

đầu phủng cái đinh sau, đại gia liền lại an tĩnh lại.Có biện pháp nào đâu, Lâm Nhuận cũng không trạm bọn họ bên này, mắt nhắm mắt mở, tuy không ngăn trở, lại cũng không duy trì.Mà xuống nhậm tộc trưởng Lâm Hữu cùng với hiện nay trong tộc quyền thế lớn nhất Lâm Tín hiển nhiên là đứng ở Lâm Ngọc Tân phía sau.Thượng gia bên này càng không cần phải nói, rất nhiều sự tình cũng chưa đến Lâm Ngọc Tân trước mặt đã bị Thượng Minh Kiệt cắp chǎn, Thượng lão phu nhân mỗi ngày vui tươi hớn hở giả câm vờ điếc, Thượng nhị thái thái nhưng thật ra kích động một trận, nhưng thấy trong nhà vẫn là như vãng tích giống nhau, nàng trong tầm tay lại không có thể sử dụng người.Nhưng thật ra trang bệnh tưởng lẩn lộn một chút, chỉ là đáng tiếc không lẩn lộn đến Lâm Ngọc Tân, đến lẩn lộn chính mình nỗi.Bởi vì nàng sinh bệnh, Thượng Minh Kiệt liền hiếu thuận đến ở nhĩ phòng trụ hạ tự mình hầu hạ, đều không cho Lâm Ngọc Tân thượng thủ, lý do là, mẫu thân hoài thai mười tháng sinh hạ hắn, hắn có thể nào đem hầu bệnh như vậy chuyện quan trọng nhường cho tức phụ?Huống chi, biểu muội còn muốn chiếu cố hai đứa nhỏ, chỉ sợ tinh lực hữu hạn, đến lúc đó khó tránh khỏi có chút sơ sẩy, sợ ủy khuất mẫu thân, cho nên hắn muốn đích thân tới.Thượng nhị thái lẩn lộn một trận, hơn nữa Thượng Minh Kiệt chính giữ đạo hiếu, liền điểm thức ăn mặn đều không thấy, mười ngày không đến liền gầy không thành bộ dáng.Thượng lão phu nhân thấy giận dữ, thừa dịp Thượng Minh Kiệt ra cửa công phu mang Thượng nhị thái thái một đốn, sau đó Thượng nhị thái thái bệnh thì tốt rồi.Thật sự cho rằng mẫu thân sinh bệnh Thượng Minh Kiệt: “...”

Chương 534: Hòa bình

Thượng Minh Kiệt cảm xúc có chút hạ xuống, từ Lâm Thanh Uyển bị bệnh sau hắn liền vẫn luôn không được nghỉ ngơi, vốn dĩ liền mệt, thêm chi mùa hè giảm cân, lúc này lại bị mẫu thân như thế đối đãi, không khỏi phiền muộn lên. Lâm Ngọc Tân vừa trở về liền thấy hắn mặt tường mà nằm, tư cách vừa rồi thu được tin tức, liền đối với hai cái nút "Hu" một tiếng, nhỏ giọng nói: "Các ngươi hôm nay không phải từ thôn trang cầm lễ vật trở về cấp phụ thân sao, mau đi lấy tới." Thượng Văn Huy liền vỗ vỗ tay nhỏ, làm Ánh Nhạn ôm hắn đi, Lâm Văn Trạch đã trước một bước chạy ra đi. Trong phòng nhà đầu cũng đều lặng lẽ lui ra, Lâm Ngọc Tân lúc này mới tháo đi lên xem hắn, "Ngươi đây là bị bệnh?" Thượng Minh Kiệt phiền một cái thân, cười nói: "Không bệnh, chính là có chút mệt, ngươi cùng Khang Nhi bọn họ đi ra ngoài chơi đi, ta nằm một lát liền hảo." "Đại trời nóng, không bệnh đều có thể nằm ra bệnh tới," lời nói là như thế này nói, Lâm Ngọc Tân cũng không cưỡng bách hắn đứng dậy, mà là đầy đầy hắn hỏi, "Ngươi này đoạn thời gian cũng không ngủ cái hảo giác, Cầu Tri Uyển sự liền thả phóng một phóng, nghỉ ngơi nhiều mấy ngày đi." Thượng Minh Kiệt đối nàng cười cười, không nói chuyện, chỉ là mỏi mệt nhảm hai mắt lại. Hắn là thật sự mệt mỏi. Lâm Ngọc Tân liền nằm ở bên cạnh hắn, nhẹ giọng nói: "Lại quá hai tháng chính là mẫu thân sinh nhật, đến lúc đó ngươi mang theo nàng cùng Khang Nhi bọn họ đi dạo chơi ngoại thành đi, nàng luôn là lễ Phật tham đạo, tổng hội phiền muộn." Thượng Minh Kiệt muộn thanh muộn khí nói: "Truyền đạt trong nhà thiệp tuy thiếu, nhưng cũng không phải không có, ngươi muốn giữ đạo hiếu không đợi khách, nàng lại là không ngại, có cái gì nhưng phiền muộn?" Lâm Ngọc Tân liền như suy tư gì nói: "Nhàn thoại cũng có phiền muộn thời điểm, không bằng chúng ta tìm chút sự tình làm mẫu thân làm?" "Làm cái gì, quản nội trợ sao?" Thượng Minh Kiệt nhíu mày nói: "Vẫn là ngươi cùng tú muội quản được hảo." Thượng Minh Kiệt lần này là không phát hiện mẫu thân trang bệnh, nhưng hắn cũng không phải ngốc tử, biết nội trợ không thể giao cho mẫu thân trong tay, bằng không cái này gia khăng định lại loạn lên. Lâm Ngọc Tân liền cười nói: "Không phải nội trợ, ngươi trên tay không phải có chút tiền sao, không

bằng cho mẫu thân trí phân sản nghiệp, thôn trang không tốt, vẫn là cửa hàng đi, hoặc là làm trang sức, hoặc là làm tơ lụa trang phục sinh ý, tốt xấu có việc làm.”Thượng Minh Kiệt nhu suy tư gì.Trên tay hắn tiền là mấy năm nay đi theo đại ca làm buôn bán kiêm, cung tích lũy không nhỏ một bút, phải cho mẫu thân trí sản cũng đúng.Lâm Ngọc Tân thấy trên mặt hắn thàn sắc hảo chút, liền cười ghé vào hắn trước ngực, hỏi, “Hiện tại nhưng vui vẻ chút?”Thượng Minh Kiệt liền ôm lấy nàng cười nói: “Vẫn là biểu muội có biện pháp, quay đầu lại ta liền cùng mẫu thân nói, hỏi một chút nàng muốn làm cái gì sinh ý.”Lâm Ngọc Tân cười gật đầu, lại nói: “Nếu cho mẫu thân, vậy không hảo không cho tổ mẫu, ngươi trên tay tiền nhưng đủ? Nếu đủ liền cấp tổ mẫu cũng trí một phần sản nghiệp.”Thượng Minh Kiệt không chút nghĩ ngợi liền gật đầu, “Đủ, đủ, tổ mẫu càng thích thôn trang, quay đầu lại ta hỏi một chút nhưng có đất, cấp tổ mẫu mua một phần.”Thượng gia lúc trước xét nhà, trừ bỏ Thượng lão phu nhân cùng Tiểu Phương thị có thể lấy ra một bộ phận của hồi môn ngoại, còn lại tài sản đều bị sao, mà Thượng nhị thái thái bị sao đến sạch sẽ nhất, trừ bỏ trên người một ít trang sức ngoại, một chút tài sản không dư lại.Mấy năm nay nàng trừ bỏ mỗi tháng lãnh hai mươi lượng nguyệt bạc ngoại, mỗi lần tiêu tiền đều đến công trung, tuy rằng yêu cầu nàng mua đồ vật rất ít, nhưng cái loại này từ ở trong tay người khác lấy tiền cảm giác vẫn là thực nghẹn khuất.Thượng Minh Kiệt nhưng thật ra mỗi cách một đoạn thời gian liền sẽ cho nàng một ít, nhưng cũng không nhiều lắm, nói đến cùng, trong tay không có sản nghiệp chính là làm nhân tâm hốt hoảng.Nàng vì cái gì vẫn luôn tưởng quản nội trợ?Không chỉ có là bởi vì có thể bồi dưỡng thủ hạ, không chế con dâu, còn có thể được đến tiền tài, không đến mức phụ thuộc.Lúc trước nàng quản Thượng phủ khi tay chân liền không sạch sẽ, có thể thấy được có bao nhiêu ái tiền.Cho nên nhị tử nhắc tới, nàng liền hưng phấn lên, tận lực bình tĩnh hỏi, “Ngươi đâu ra như vậy nhiều tiền, cùng ngươi tức phụ lấy?”Thượng Minh Kiệt không phản bác, chỉ là bổ sung một câu, “Cùng đại ca làm buôn bán cũng kiếm lời chút.”Thượng nhị thái liền biết, khả năng Lâm Ngọc Tân trợ cấp một ít.Nếu như thế, liền không hảo khai phí tồn quá cao cửa hàng, miễn cho quay vòng bất quá tới, nàng nghĩ sau nói: “Nếu như thế liền khai cái trang phục cửa hàng đi, đề cập đồ trang sức, sở cần phí tồn cũng quá cao.”“Ta đây ngày mai liền bắt đầu gọi người tìm cửa hàng, mẫu thân đến lúc đó cũng nhìn xem.”Thượng nhị thái gật đầu, do dự một chút hỏi, “Này sản nghiệp là ghi tac ngươi danh nghĩa, tạm cho ta quản, vẫn là...”Thượng Minh Kiệt liền cười, “Nếu là mua cho mẫu thân, tự nhiên là ghi tac mẫu thân danh nghĩa, tính làm ngài tài sản riêng.”Thượng nhị thái lúc này mới thở dài nhẹ nhõm một hơi, cùng hắn cười nói: “Ta chỉ có ngươi như vậy một cái nhi tử, tương lai ta đồ vật còn không đều là cho ngươi, ta tạm thời cho ngươi quản cũng hảo.”Thượng Minh Kiệt cười cười,

cũng không để ý, với hắn tới nói, có thể sử dụng tiền giải quyết sự đều là việc nhỏ.Thượng nhị thái thái không hề nghĩ lẩn lộn, trong nhà một chút hòa thuận không ít, Thượng Minh Kiệt cảm thấy thư thái, mặt mày đều giãn ra mở ra, chỉ bằng lúc trước như vậy phiền muộn.Hắn từ trước đến nay không coi trọng tiền tài, dứt khoát cũng chỉ để lại một bộ phận tiếp tục giao cho Thượng Minh Viễn đầu tư, còn lại đều hoa đi ra ngoài.Thượng nhị thái thái được một gian cửa hàng, Thượng lão phu nhân tặc được một cái tiểu thôn trang, ngay cả Thượng Đan Cúc đều thu được một cái tiểu viện tử, ngày thường nàng có thể thuê cho người khác.Hoặc là không nghĩ thuê, cũng có thể chính mình đổi thành biệt viện, ngẫu nhiên đi ra ngoài trụ một đoạn thời gian.Mà Dương phu nhân cũng thu được một phần lễ vật, nàng đều không khỏi cảm thán Thượng Minh Kiệt tri kỷ.Liền Dương phu nhân đều có lễ vật, Lâm Ngọc Tân cùng hai cái nhí tử tự nhiên cũng có.Bất quá bọn họ không phải sản nghiệp, mà là Thượng Minh Kiệt cố ý thỉnh thoảng công cho bọn hắn tạo món đồ chơi, là căn cứ thư thượng làm thành mộc điêu cùng ngựa gỗ, có thể chính mình lắp ráp.Mà Lâm Ngọc Tân còn lại là một đôi vòng ngọc, đây là Thượng Minh Kiệt đi cho hắn mẫu thân tuyển cửa hàng khi ngẫu nhiên thấy, là thật xinh đẹp dương chi bạch ngọc.Biết nàng thích ngọc thạch, Thượng Minh Kiệt liền đem dư lại tiền toàn đào mua nó, còn cùng Thượng Minh Viễn mượn một ít.Lâm Ngọc Tân nhìn đến vòng ngọc khi kinh hỉ một chút, sờ sờ sau thở dài: “Cô cô thích nhất ngọc, đặc biệt ái mõ dê ngọc, nàng nếu là nhìn đến này đối vòng ngọc cũng sẽ thích.”Thượng Minh Kiệt liền gãi gãi đầu nói: “Đáng tiếc này vòng ngọc chỉ có một đôi, cũng chỉ có thể tặng cho người.”Lâm Ngọc Tân liền hoành hắn liếc mắt một cái nói: “Thật là ngốc tử, ta lại không làm người mua tới đưa cho cô cô, chẳng lẽ ta không thể mua?”Thượng Minh Kiệt liền cười hắc hắc.Lâm Ngọc Tân đem vòng ngọc tròng lên tay, nhìn nhìn cười nói: “Đẹp, bất quá nhất định cũng quý thật sự, người cùng đại biểu ca làm buôn bán liền như vậy kiếm tiền? Mua này rất nhiều đồ vật thế nhưng còn có tiền cho ta mua vòng tay.”Này một đôi vòng tay giá cả nhưng không thể so một gian cửa hàng thiếp.Thượng Minh Kiệt liền thận nhiên cười nói: “Hiện tại không có, bất quá tới rồi ăn tết bàn trường khi hắn là sẽ có tiền trường.”“Vậy ngươi nhưng đến hảo hảo cảm ơn đại biểu ca, ai kiếm tiền giống ngươi nhẹ nhàng như vậy, chỉ cần đầu tiền là được, vạn sự mặc kệ, qua năm liền có tiền thu.”Thượng Minh Kiệt cười hắc hắc, không có biện giải.Hắn biết đến, chính mình không có kinh thương khả năng, nhưng thật ra đại ca rất có thiên phú, có khi đại ca yêu cầu mượn hắn uy danh đi làm chút sự.Người trong nhà đều có lễ vật, không khí càng tốt, Thượng nhị thái thái không hề mỗi ngày từ khí trầm trầm niệm Phật hoặc niệm kinh, một có rảnh liền kéo Dương phu nhân đi xem nàng cửa hàng, nhưng càng nhiều thời điểm là chính mình đi xem.Nàng cũng biết, trừ phi bọn họ dọn ra Lâm phủ, hồi

Thượng phủ đi, băng không nàng tưởng từ Lâm Ngọc Tân trong tay đoạt lấy quản gia quyền cơ hồ là không có khả năng.Lui một bước nói, chính là đoạt lấy tới, ở mẫn phủ nhiều là Lâm gia hạ nhân dưới tình huống, nàng lời nói có ai nghe?Bất quá là băng mặt không băng lòng thôi.Cho nên vẫn là năm ở chính mình trong tay sản nghiệp mới là tốt nhất.Thượng lão phu nhân tuổi lớn, con cháu đưa nàng đồ vật nàng cao hứng, lại không kiên nhẫn đi quản, vì thế làm Thượng Minh Kiệt tuyển cái trang đầu, liền ném cho hắn lăn lộn đi.Nàng mỗi ngày chỉ cần đậu đậu bọn nhỏ liền hảo.Tại đây náo nhiệt trung, cây trồng vụ hè tới rồi, Tô Châu được mùa, Lâm thị thôn trang thu hoạch rất nhiều lương thực.Lâm Ngọc Tân hồi biệt viện đi xử lý, thả ra một bộ phận lương thực, còn lại đại bộ phận là tồn lén, tạm gác lại năm trước, đầu xuân cặp ba bốn nguyệt khi lại từng nhóm thả ra.Này đã thành Lâm gia truyền thống.Mà nay năm triều đình cũng cùng nàng mua sắm một đám, lấy phong phú nhà kho.Năm nay còn tính mưa thuận gió hoà, trừ bỏ cá biệt tiểu địa phương có hạn ứng ở ngoài, đại bộ phận khu vực đều tính bình thản, bao gồm mới chịu đựng chiến tranh Sở địa.Năm nay triều đình sẽ cuối cùng hướng bên kia vận chuyển một đám cứu tế lương, sau này liền muốn dựa bọn họ tự cấp tự túc.Cũng may bởi vì chiến tranh tổn hại con đường cơ bản sửa được rồi, thông qua quan đạo, các loại vật tư lui tới phương tiện, thêm chi Lý Phiên Viện tân ở Kinh Nam cùng Thục Quốc chỗ giao giới thiết lập chợ chung, biên cảnh hai mà bá tánh có thêm vào thu vào, nhật tử liền chậm rãi hảo quá lên.Tuy rằng còn có không ít người ăn đói mặc rách, nhưng chân chính sẽ đổi chết đông chết lại rất thiêng.Ở Lương Quốc cùng Thục Quốc có ý kinh doanh hạ, hiện tại hai nước quan hệ cũng không tệ lăm, đặc biệt là biên quan hai mà bá tánh vốn dĩ liền đều là sở dân, thậm chí liền đóng quân hai nước binh lính đều là từ Sở địa bản địa chinh.Hai bên một tương phùng, trừ bỏ quần áo không giống nhau, một mõ miệng đều là Sở địa ngôn ngữ, lại một luận, hắc, không chỉ có 500 năm trước là một nhà, nhà ngươi cái nào thân thích vẫn là từ chúng ta kia địa phương đi ra ngoài, ta là họ hàng xa a.Tình huống như vậy hạ, hai mà cơ hồ không có xung đột.Cùng mặt khác biên cảnh tuyên không giống nhau, bọn họ tuy là lương dân hoặc Thục dân, nhưng đáy lòng tổng còn cảm thấy chính mình là Sở nhân.Cho nên ai không có việc gì sẽ cùng tự mình đồng bào đánh giặc?Hạng Thiện tự nhiên cũng phát hiện điểm này, vốn dĩ tưởng từ Lâm Tín nơi đó điều một bộ phận người lại đây, chính là ngầm lại, hiện giờ quan trọng chính là hai nước hoà bình, bọn lính ngầm loại này tiêu lui tới ngược lại càng có lợi cho hai nước quan hệ.Cho nên muốn tưởng liền mặc kệ, chỉ là lần nữa yêu cầu không được hướng hắn quốc tiết lộ bên ta quân sự tình báo mà thôi.Thực để vốn đang lo lắng Lương Quốc sẽ đối Thục dụng binh, để nhanh chóng nhất thống thiên hạ, lại không nghĩ rằng Lương Quốc an an tĩnh tĩnh, lại là một bộ yêu thích hoà bình, vĩnh khôn

khởi xướng chiến tranh bộ dáng.Phải biết rằng Lương Quốc hiện tại quốc lực mạnh nhất, mà Thục Quốc ở đối sở chiến sự trung tiêu hao nghiêm trọng, hắn cảm thấy hắn nếu là Lương Đế, khẳng định sẽ thừa thắng xông lên.Lại không nghĩ rằng đợi chờ, biên quan một mảnh tường hòa, hai bên thế nhưng liền ít nhất cãi nhau đều chưa từng có, nghe nói nghỉ tăm gội hai bên binh lính còn sẽ ước hẹn cùng đi chợ chung uống hoa tú. Thục đế: “...”

Chương 535: Trải chǎn

Hai nước đều bắt đầu tận sức với nội chính, làm bá tánh nghỉ ngơi lấy lại sức, vẫn luôn súc ở một bên Mân Quốc thấy thế thật sâu mà thở dài nhẹ nhõm một hơi.Trần Kiến cùng tâm phúc nhóm thở dài: “Ta Mân Quốc lại nhiều mấy năm an ổn.”“Chính là tướng gia, ta chờ tổng không thể phụ thuộc, hiện giờ thiên hạ đại thế phi lương túc Thục, giới khi chúng ta Mân Quốc đi con đường nào?”Trần Kiến đáy lòng liền có chút trầm trọng, thở dài: “Kia cũng là xu thế tất yếu, chúng ta Mân Quốc mà tiêu nhân thiếu, tổng không thể lấy trứng gà đi chống chơi cục đá.”Mân Quốc lúc trước đó là Đại Đường Giang Nam chủ nhà đuôi bộ, thiên hạ đại loạn sau, Ngô thị liền đem lúc ấy Phúc Châu thứ sử giết chết khởi sự, do đó thành lập Mân Quốc.Mà Trần thị ở Tuyên Châu vùng danh vọng cực cao, cùng Ngô thị nã quan hệ thông gia quan hệ, liền cũng đứng ở Ngô thị bên kia, thuyết phục Tuyên Châu thứ sử đầu nhập vào Ngô thị.Thông qua chèn ép khuếch trương, cuối cùng Mân Quốc mới chiếm bốn châu mà thôi, đều so ra kém Lương Quốc một cái Giang Nam đạo đại.Vốn dĩ ở Giang Nam chủ nhà trung, vùng này kinh tế liền không tính là hảo, nếu không phải lúc ấy thiên hạ đại loạn, sau lại Lương Quốc cùng Nam Hán thành lập sau nhiều cùng mặt khác quốc đánh nhau, chướng mắt Mân Quốc này khỏi tiểu địa phương, Mân Quốc sớm bị nuốt.Bọn họ quân vương nếu là cơ trí có khả năng, hắn có lẽ còn có thể học một chút Chu Du, phụ tá quân chủ gồm thâu non sông, tranh một tranh này thiên hạ.Đáng tiếc, hoàng đế tuy có hùng tâm tráng chí, lại ăn không hết khổ, hắn từ cắp quan sau liền bắt đầu phụ tá hắn, ngay từ đầu còn hận sắt không thành thép, sau đó tranh đấu, đến bây giờ Mân Quốc thực tế quyền lợi nắm giữ ở hắn trong tay.Hoàng đế ở hắn nơi này đều thành một cái bài trí, người như vậy có thể nào đi theo Lương Đế Sở Đế cùng Thục đế nhân vật như vậy tranh thiên hạ?Cho nên Trần Kiến cũng hết hy vọng, chỉ cần quản hảo phía dưới bá tánh là được.Chỉ là hiện tại, Nam Hán, Sở Quốc đã diệt, đại lý an phận ở một góc, liền trung nguyên lai nói, cũng liền lương cùng Thục nhĩ.Tương lai mân làm sao bây giờ?Cũng đánh một hồi, sau đó chờ quốc diệt?Cần phải đầu hàng, khuất cùng người hạ hắn lại không cam lòng, hắn còn như thế, huống chi luôn luôn cao cao tại

thượng Mân Đê? Trần Kiến lại không biết, hắn chính rối rắm bất an khi, hắn cháu trai kiêm học sinh Trần Cố đã cấp gia tộc cùng nhạc gia dắt hảo tuyển, làm hai nhà bắt đầu làm sinh ý. Trần Cố cưới Tiền Ngư Ngư sau liền đem nàng mang về Tuyền Châu thấy cha mẹ, Trần gia đổi Tiền Ngư Ngư thái độ đều không tồi, chờ nàng có thai sau đổi nàng càng tốt. Nhân Tiền gia là Tô Châu bản địa thân sĩ, mà Trần gia là Tuyền Châu thân sĩ, thông qua này đổi tiểu phu thê, bọn họ phát hiện trong tay đổi phuong có rất nhiều chính mình muốn đồ vật, vì thế liền bắt đầu bù đắp nhau lên. Mân Quốc là có đổi ngoại cảng, quốc khố thu vào rất lớn một bộ phận liền nơi phát ra tại đây, cho nên có rất nhiều kỳ dị hàng hải ngoại, có thể so Hàng Châu vùng còn muôn hảo. Cho nên Tiền gia sửa từ thông gia bên kia vào tay. Mân Quốc cùng Lương Quốc vốn là không cảm thương mâu, có thể nói, mấy quốc quan hệ trung, chỉ có Mân Quốc cùng các quốc gia quan hệ đều không tồi, Mân Quốc thương nhân có thể đi biển mỗi một quốc gia, bao gồm phía trước Nam Hán. Không có cái nào quốc gia sẽ cự tuyệt Mân Quốc lui tới, bởi vì bọn họ đều không sợ Mân Quốc, hơn nữa dân người mang đến thương phẩm đều không tồi. Trần Cố giật dây cũng bất quá là làm hai nước dân gian giao lưu càng thường xuyên chút thôi. Mà càng làm cho Trần gia kinh hỉ chính là, Cơ tiên sinh còn thu Trần Cố làm học sinh. Trần gia không nói, mặt khác quan hệ thông gia bạn cũ cũng đều đem nhà mình hài tử kéo đến Trần Cố trước mặt, làm hắn đem người mang đi Tô Châu, nói không chừng bọn họ cũng vận khí tốt, có thể kêu Cơ tiên sinh coi trọng đâu? Động tĩnh nháo đến quá lớn, làm ở Trường Nhạc phủ vì tướng Trần Kiến cũng biết. Hắn đem Trần Cố gọi tới cẩn thận hỏi hỏi Tô Châu tình huống cập thu đồ đệ quá trình, trầm mặc sau một hồi nói: "Nếu là muốn đi Tô Châu học tập, kia liền muốn thường trú, đem người túc phụ lưu tại trong nhà cũng kỳ cục, người mang theo nàng cùng nhau đi thôi." Dừng một chút sau lại nói: "Cha mẹ ngươi cả đời cũng không ra quá Tuyền Châu, thừa dịp bọn họ thân thể còn ngạnh lồng, không bằng dẫn bọn hắn đi ra ngoài đi một chút, nghe nói Tô Châu khí hậu thích hợp, người dẫn bọn hắn đi trụ một đoạn thời gian đi, cũng có thể chiêu có người túc phụ sinh sản." Trần Cố kinh ngạc ngẩng đầu xem Trần Kiến, do dự nói: "Bá phụ, này đi chất nhi còn có thể trở về sao?" Trần Kiến liền cười, "Tuyền Châu là quê nhà của ngươi, ngươi chính là không nghĩ trở về, ta cũng là muốn kêu ngươi trở về." Trần Cố liên thở dài nhẹ nhõm một hơi, đứng dậy hành lễ nói: "Tiên sinh yên tâm, học sinh biết như thế nào làm." Trần Kiến không chỉ có là hắn bá phụ, cũng là hắn tiên sinh. Lại nói tiếp, luận khởi huyết thống, bọn họ chỉ là bà con xa thân thích, vẫn là thày trò càng gần chút, hắn đi Tô Châu đọc sách vốn chính là phụng Trần Kiến mệnh lệnh, một là vì nghiên cứu học vấn, nhị là vì Duyệt Thu Lâu. Không nghĩ tới cuối cùng không chỉ có cưới cái túc phụ trở về, còn đã bái Cơ Nguyên làm lão sư. Trần Kiến dặn dò nói: "Nếu luận dạy học

và giáo dục, ta thúc ngựa cũng không kịp Cơ tiên sinh, ngươi đã đã bái hắn vi sư, kia liền hảo hảo cùng hắn học.” Trần Cố đồng ý. Trần Kiến liền thở dài: “Ngươi tài tình đều có, đáng tiếc chí không ở con đường làm quan, ta cũng cũng không miễn cưỡng ngươi, nhưng Tuyền Châu dưỡng ngươi dục ngươi, tương lai ngươi tổng phải vì nó làm chút cái gì mới có thể hồi báo một vài, cũng không uổng công tới thế gian này đi này một chuyến.” “Tiên sinh, học sinh đều hiểu.” Trần Cố biểu tình kiên nghị nói: “Học sinh hội tụn lực chu toàn.” Trần Kiến nhìn hắn biểu tình liền cười ha ha, lắc đầu nói: “Hai nước đại sự há là ngươi hoàn toàn không có danh tiểu tốt có thể tả hữu? Ngươi cho rằng ta muốn ngươi làm cái gì?” Trần Kiến cười nói: “Ngươi chỉ cần hảo hảo cùng Cơ tiên sinh học tập, phàm là học hắn hai phân dục người bản lĩnh, mãi về sau yên ổn, ngươi liền hồi Tuyền Châu tới, dạy ra càng nhiều nhân tài tới, liền tính không uổng công ta dạy dỗ ngươi một phen.” Trần Cố ngạc nhiên, sau đó hốc mắt đó là đỏ lên. Hắn còn tưởng rằng bá phụ là muốn hắn đi vì Trần thị giật dây, cho nên làm hắn mang theo cha mẹ thê thiếp rời đi, như vậy tương lai sự phát, người nhà của hắn ít nhất sẽ không bị liên lụy, lại nguyên lai vẫn là hắn nghĩ nhiều, tâm cũng quá hẹp chút. “Bá phụ...” “Ngươi vẫn là kêu ta tiên sinh đi,” Trần Kiến xua tay cười nói: “Như vậy càng tốt nghe chút.” Trần Cố liền lui về phía sau một bước, khom mình hành lễ nói: “Tiên sinh, học sinh tất không phụ ngài gửi gắm.” Trần Kiến gật gật đầu, thở dài nói: “Đi thôi, đi thôi.” Hắn này đầy bụng tâm sự cũng không biết nên cùng ai nói, với Lương Quốc bên kia, hắn tuy có chút tâm tư, nè hà không có phương pháp a. Trần Kiến bất hạnh không có phương pháp, Cơ Nguyên cũng đã tìm được rồi phương pháp, bằng không hắn cũng sẽ không tuổi này còn thu đồ đệ. Hắn vẫn luôn nhớ rõ chính mình đáp ứng Lâm Thanh Uyển sự, hắn không biết nàng tự cấp Tiền gia cùng Trần gia dắt cái kia nhân duyên tuyển khi hay không biết Trần Cố thân phận. Nhưng hiển nhiên, cái này thân phận tương lai sẽ giúp hắn đại ân. Mân Quốc, hoàng đế là họ Ngô, nhưng Mân Quốc triều chính lại là Trần Kiến nắm trong tay, bá tánh cũng càng tin phục Trần Kiến. Chỉ cần Trần Kiến nguyện ý, kia quy hàng việc liền thành bảy thành. Mà hắn hiện tại cần phải làm là đi đạt thành kia bảy thành, chỉ cần Trần Kiến nguyện ý, hắn là có thể đứng ở Mân Quốc trên triều đình, tranh thủ dư lại tam thành. Lương Quốc bên này còn không biết Cơ Nguyên đã bắt đầu mưu hoa, Thôi Chính từ Tô Châu sau khi trở về, Lương Đế mới biết được Lâm Thanh Uyển còn cầu Cơ Nguyên chuyện này, nhất thời càng cảm động. Lại ở trên triều đình phát biểu một chút cảm thán, nhìn đã từng Lâm Thanh Uyển đứng thẳng vị trí rơi lệ. Không biết nội tình quần thần: Bệ hạ càng ngày càng đa sầu đa cảm, vậy phải làm sao bây giờ a?

Chương 536: Bắt đầu

Bình Hi 6 năm, Lâm Thanh Uyển đi rồi thứ năm năm, Tư Thủy cùng Nguyên Thủy phát sinh lũ lụt, Lương Quốc cùng Thục Quốc đều bị lan đến, trong đó Thục Quốc tình hình tai nạn càng trọng. Tháng năm hồng thủy bùng nổ, nhưng vẫn đến bảy tháng tình hình tai nạn cũng không từng được đến hữu hiệu khống chế, không ít Thục dân thông qua chợ chung chảy vào Lương Quốc. Nhận Tư Thủy cùng Nguyên Thủy vùng đều là Sở Quốc cũ mà, bá tánh nhiều có thân, hai nước vô pháp ngăn cản, lại một tháng, Lương Quốc cứu tế lương thảo ở Tư Thủy vùng bị kiêp, té tra dưới, lại là Thục Quốc binh lính giả mạo lưu dân tiến lương, rồi rầm nạn dân sở đến. Lương Đế giận dữ, hạ lệnh Hạng Thiện đem người vi phạm tróc nã chém đầu, răn đe cảnh cáo. Nhưng người đã chạy về Thục Quốc, có thể nào là Hạng Thiện nói tróc nã liền tróc nã? Vì thế hai nước phát sinh xung đột, Lương quân ngang nhiên nhập Thục, duy trì 6 năm Lương Thục minh ước bị đánh vỡ. Hạng Thiện, Lâm Tín cùng Chung Nhu Anh chia quân ba đường, đồng thời tiến công Thục Quốc, Đông Bắc quân ở uân vùng giới nghiêm, Thôi Chính cùng Lư Chân tắc làm hậu bị, lấy viện tiền tuyến. Lương quân thế tối rào rạt, Thục Quốc không nghĩ tới bọn họ nói đánh là đánh, một chút chuẩn bị cũng không có, điểm chết người chính là, Nguyên Thủy vùng Sở địa bởi vì bọn họ cứu tế bất lực, dân oán rất nặng, Lương quân mới đến, địa phương bá tánh liền trước đầu phục Lương quân, có còn kết đàm, chủ động đả thương thủ thành binh lính, mở ra cửa thành phóng Lương quân vào thành. Hạng Thiện cùng Lâm Tín thấy thế, kiện lên cấp trên triều đình sau, từ Diêu Thời mang theo Hạng Mẫn Đỗ Tư đám người tiến đến cứu tế. Nay mấy người hiện giờ đều ở triều làm quan, bọn họ vốn là nổi danh, đặc biệt là Hạng Mẫn, hắn là Sở nhân, lời hắn nói có thể so Thục Quốc bên kia quan viên lời nói dùng được nhiều. Hạng Thiện vốn dĩ chính là Sở Đế toàn dân anh hùng, hắn lúc này lại mang binh, Thục Quốc địa phương khác tạm thời không nói, bị bọn họ chiếm đi Sở Quốc một nửa lại là thực dễ dàng là có thể phá được xuống dưới. Lương Quốc vẫn luôn kiên trì đem Hạng Thiện đặt ở Kinh Nam đạo tác dụng cuối cùng là hiển hiện ra. Lúc trước Hạng Thiện đầu hàng sau đổi hắn an bài, trong triều vẫn luôn giảng co không

dưới. Đại bộ phận triều thần đều cảm thấy Hạng Thiện là hàng đem, ở Sở địa có như vậy uy vọng, lại đem hắn đặt ở Sở địa thật sự là quá nguy hiểm. Chỉ sợ đến lúc đó Kinh Nam đạo bá tánh chỉ biết Hạng Thiện, mà không biết Lương Đế. Là Lâm Thanh Uyển, Diêu Thời cùng Lỗ thượng thư đám người kiên trì làm Hạng Thiện lưu tại Sở địa, hơn nữa còn lãnh hàn ban đầu kia chi quân đội. Mấy năm nay, Sở địa tuy rằng hòa thuận, nhưng bọn hắn cũng đích xác càng tin phục Hạng Thiện, mà không phải Lương Đế. Cũng may Lương Đế tuy trong lòng có chút để ý, lại rất nghĩ thoáng, vẫn luôn nhớ kỹ Lâm Thanh Uyển nói qua kia phiên lời nói, “Sở địa bá tánh không nhớ rõ bệ hạ, nhưng chỉ cần Hạng Thiện nhớ rõ bệ hạ là được. Thả Sở địa chỉ có một Hạng Thiện, hắn hiện giờ tuổi tác đã cao, chậm thì mười năm, nhiều thì mười lăm năm, hắn cũng nên lui xuống. Đến lúc đó không có Hạng Thiện, nhưng không phải nhớ rõ bệ hạ?” Lâm Thanh Uyển lúc ấy chắc chắn cười nói: “Bệ hạ so Hạng Thiện tuổi trẻ, đây là ngài ưu thế, không tin, ngài thả nhìn.” Hạng gia ưu tú nhất hậu bối hiện giờ đều ở kinh thành làm quan, không ai đi trong quân tiếp Hạng Thiện tay, hiện giờ Sở địa bá tánh là chỉ nhớ rõ Hạng Thiện, nhưng mà mười năm, hai mươi năm sau đâu? Liền giống như Đông Bắc quân. Năm đó nó vẫn là Lâm gia quân khi, Đông Bắc, không, hắn là toàn bộ Lương Quốc, có ai biết tiên đế? Nhưng hiện tại lại xem, nhớ rõ Lâm Dĩnh có mấy người, nhớ rõ tiên đế lại có bao nhiêu người? Mà hiện tại Lương Quốc bá tánh đều nhớ kỹ tiên đế, chỉ có đương kim làm được cũng đủ nhiều, cũng đủ lâu khi, mọi người mới có thể dần dần lấy hiện có ký ức bao trùm trước kia. Cho nên thời gian mới là tân đế lớn nhất ưu thế. Cho nên hắn chỉ cần thu mua chính mình thần tử liền hảo, làm cho bọn họ trong lòng nhớ kỹ hắn, thả vì tương lai bá tánh nhớ kỹ hắn đánh hạ cơ sở liền hảo. Mà hiện giờ, Sở địa bá tánh nhớ kỹ Hạng Thiện hiệu quả liền hiển lộ ra tới, nhân là Hạng Thiện lãnh binh, cho nên Lương quân lấy không thể ngăn cản chi thể từ Thục Quốc trong tay cướp đi nó phân đi nửa bên Sở Quốc. Thục quân sĩ khí hạ xuống, chẳng sợ lại tiến đất Thục khi gặp được trở ngại biến đai, lại so với chính mình dự đoán muôn tiễn một ít. Chiến sự bắt đầu gian nan lên, nhưng Lương Quốc vẫn là chiếm cứ đại ưu thế, đang ở lúc này, Cơ Nguyên bắt đầu tiếp thu Lương Đế nhâm mệnh, vì Lương Quốc sứ thần đi sứ Mân Quốc. Cùng lúc đó, Thục đế đang ở nội trận lôi đình, hỏi trách lục bộ cùng hắn hoàng thúc, “Trẫm sớm tại tháng sáu liền bát hạ rất nhiều lương thực cứu tế nạn dân, những cái đó lương thực đều đi đâu vây, vì sao nhiều người như vậy sẽ chạy đến Lương Quốc đi?” “Còn có quân lương!” Thục đế tức sùi bọt mép, vỗ cái bàn cả giận nói: “Các ngươi mà ngay cả quân lương cùng quân lương đều muội hạ, làm trẫm binh lính đều thành đào binh!” Hộ Bộ Thượng Thư đầy mặt máu đất, chắp tay nói: “Bệ hạ, lần này cướp bóc Lương Quốc cứu tế lương sự hiển nhiên là Lương Quốc cố ý bôi nhọ, những người đó thật không phải

chúng ta Thục dân.”“Lần này không phải, kia trước kia đâu?” Thục đế gầm lên, “Trẫm bát lương thảo đâu, cứu tế lương đâu? Trước đó, trẫm binh lính có phải hay không chạy trốn tới Lương Quốc vì khâu, trẫm bá tánh có phải hay không giúp đỡ Lương Quốc phản trẫm!”Thục đế mắng xong hắn, lại xoay qua mặt đi trùng hoàng thúc, sắc mặt phát trầm nói: “Tam hoàng thúc, lúc trước là ngươi vô bộ ngực nói có thể trị lý hảo Sở địa, ta mới đưa chỗ đó giao cho ngươi, kết quả ngươi liền biến thành như vậy?”Tam hoàng thúc trong lòng cười lạnh, trên mặt lại kinh sợ cúi đầu nhận sai, tỏ vẻ là chính mình không biết nhìn người, phân công gian lận, lúc này mới tạo thành hiện giờ cục diện.Thục đế sắc mặt lại càng thêm khó coi, hắn tuy rằng đem Sở địa giao cho tam hoàng thúc, nhưng bên trong quan viên lại đều là hắn nhâm mệnh cùng chọn lựa, tam hoàng thúc này phiên lời nói ở hắn xem ra chính là trốn tránh trách nhiệm.Hắn tự cho là cũng đủ nghiêm minh, lại không nghĩ rằng vẫn là bị thần tử nhóm cùng hoàng thúc liên hợp lại lừa gạt.Là, lần này cướp bóc Lương Quốc cứu tế lương “Thục dân” hơn phân nửa là Lương Quốc chính mình tìm tới nhân thủ, tự đạo tự diễn này vừa ra.Nhưng Lương Quốc có này dã tâm, vì sao thủ biên tướng sĩ một chút không phát hiện?Vốn dĩ Thục đế là muốn hỏi tội biên quan tướng sĩ, nhưng một tê tra mới phát hiện vấn đề lại là ra ở kinh thành.Này hoàn toàn là kinh thành cùng địa phương cầu kết lên, băng dày ba thước, không chỉ vì một ngày lạnh, Sở địa bá tánh như thế kịch liệt phản Thục, đó là bởi vì mấy năm nay tích lũy xuống dưới oán khí.Hắn muốn cùng Lương Quốc tranh một tranh này thiên hạ, biết đối phương ở nghỉ ngơi lấy lại sức, hắn tự nhiên cũng muốn đoạt ở hắn phía trước chuẩn bị càng nhiều lương thảo, tuyển nhận càng nhiều binh mã mới hảo.Chỉ cần binh hùng tướng mạnh, lương thảo sung túc, liền tính quốc lực hoi yểu, hắn cũng có tin tưởng có thể bắt lấy Lương Quốc.Cho nên mấy năm nay, hắn khuyên khóa nông tang, phát triển mạnh kinh tế, phong phú quốc khố, Sở địa bởi vì mới trải qua chiến tranh, muốn miễn thuế một năm, giảm thuế ba năm, cho nên kia địa phương thu nhập từ thuế rất ít, Thục đế liền bàn tay vung lên giao cho tam hoàng thúc đi quản.Lại không nghĩ rằng bọn họ có thể ở cát đất thượng cũng bài trừ nước luộc tới, trừ bỏ cùng Lương Quốc giao giới mấy cái địa phương ngoại, địa phương khác đều bị cướp đoạt thật sự lợi hại.Đảo không phải bọn họ không nghĩ đối chọi chung duỗi tay, mà là bởi vì hắn rất coi trọng chọi chung, mà đi chọi chung làm giao dịch đều là thân gia không ít đại thương nhân cùng đại gia tộc, Thục đế cũng nhìn chằm chằm vào, cho nên bọn họ không dám duỗi tay.Cũng bởi vậy, chọi chung phồn hoa, hoà bình, cái này làm cho Thục đế cho rằng toàn bộ Sở địa đều là cái dạng này.Lương Quốc lần này quy mô tiến công, bọn họ liền Lương Quốc là khi nào tập kết binh lực đều không biết, bởi vậy có thể thấy được biên quân thất trách, cho nên Thục đế mới có thể như vậy tức giận, mới có thể như vậy phẫn nộ đi tra, kết

quả này một tra liền tra ra vân đề lớn tới.

Chương 537: Tiến trình

Thục Quốc bên này lưu dân cùng đào binh không phải lần đầu tiên len lỏi đến Lương Quốc cướp bóc trộm đao, nhưng bởi vì mỗi một lần đều rất nhỏ, cũng không đả thương người mến, Lương Quốc bên này liền chỉ cùng đối diện huyễn quan cập đóng quân giao thiệp.Cũng không biết từ khi nào khởi, Lương Quốc bên này lại nhận được bá tánh báo án đều không hề thông báo Thục Quốc bên kia, chỉ là trấn an hạ bá tánh mà thôi.Thục Quốc bên này quan viên cùng đóng quân còn khi bọn hắn là ngại phiền toái, cũng không ngờ cùng bọn họ Thục Quốc đem quan hệ lộng cương mới áp xuống không đề cập tới đâu.Nào biết đâu rằng nhân gia sớm tại khi đó liền định ra khai chiến lý do.Tư Thủy cùng Nguyên Thủy hồng úng, Lương Quốc liền nương muồn cứu tế đem rất nhiều lương thảo vận đi phía trước tuyến, áp giải đều là vài lần với sở cần tướng sĩ.Mà Thục Quốc bên này không phải vội vàng cứu tế, mà là phân thối lên mặt bát xuống dưới cứu tế bạc cùng lương, đồng thời áp xuống bá tánh thanh âm, để tránh Thục đô thu được tin tức.Bọn họ như vậy vội, như thế nào còn có thể nhớ rõ đề phòng Lương Quốc? Cho rằng Lương Quốc giống như bọn họ ở vội vàng hồng úng sự đâu.Kết quả sự tình phát sinh đến như vậy đột nhiên, trước một ngày Lương Quốc ném một đám lương thực, chặng vạng liền tra ra là Thục Quốc bên này binh lính việc làm, còn nói đến có cái mũi có mắt, có tên có họ.Nhưng những người đó ngày đó lại là áp mặt trên bát xuống dưới cứu tế lương cùng trưởng quan nhóm đi cùng thương nhân giao dịch, lấy đổi lấy bạc trắng.Cái này hành tung là không thể nói, mà đối phương lúc ấy thế tới rào rạt, ứng phó người kinh nghiệm không đủ, liền có chút ậm ừ.Bọn họ còn không có kịp làm rõ ràng Lương Quốc ý đồ, còn một lòng tưởng che lấp bọn họ ngầm chiếm cứu tế lương sự khi, Lương quân ngày hôm sau liền quy mô tiến công.Sự tình nháo đại, bọn họ đệ nhất nghĩ đến vẫn là che lấp, bởi vậy tuy ra sức chống cự, lại không tưởng đăng báo Thục đô.Nhưng bọn họ còn cắt xén binh lính quân lương cùng lương thảo, này đó binh lính nhiều là 6 năm trước hàng sở binh, bởi vì Thục để không tín nhiệm sở dem, cho nên dem tướng quân toàn thay đổi.Hai bên vốn dĩ chính là đối lập quan hệ, mới tới tướng quân không yêu quý binh lính, binh lính tự nhiên cũng sẽ không bán

mạng, tính lén, bọn họ cùng đối diện Lương Quốc tướng sĩ còn tương đối muôn hảo đâu.Tốt xấu là đồng hương, còn cùng nhau uống qua rượu, dạo quá nhà thồ.Vì thế phía trên tướng quân khàn cả giọng hạ lệnh muốn thủ vững rốt cuộc, phía dưới binh lính lại trò đùa giống nhau, lao ra đi thấy quen mắt người còn xa xa chào hỏi, một bên lười biếng thương đối đao, một bên còn có rảnh thăm hỏi, “Ngươi hôm nay ăn làm hi?”“Đương nhiên là làm, thượng chiến trường có thể không ăn làm sao? Ta ra chính là việc tôn sức nhi.”Thục binh bĩu môi nói: “Chúng ta ăn chính là hi, khoảng thời gian trước bọn họ thừa dịp lương giới cao, đem quân lương cũng đổi thành bạc trắng, cho nên trong quân tôn lương không nhiều lắm.”“Ngươi liền một đại đầu binh, sao biết nhiêu như vậy?”Thục binh tướng trong tay thương nhẹ nhàng mà chụp ở hắn trên người, làm lơ trên thành lâu càng ngày càng cấp tiếng trống, bĩu môi nói: “Ta biết đến nhưng nhiều, kia thủ kho lương chính là chúng ta kỳ lớn lên đại cữu tử, mỗi lần bọn họ ra vào lấy lương hắn đều nhìn đâu.”Lương binh thấy chính mình bị đánh, liền cũng dùng sống dao gõ một chút đối phương, lấy kỳ chính mình ở thực nghiêm túc đánh, kêu lên: “Kia cũng không thể cho các ngươi ăn hi a, ta làm chính là việc tôn sức nhi, còn không bằng tới chúng ta nơi này đâu, tuy rằng hướng bạc tổng cũng không đúng hạn phát, tốt xấu còn có chút, ít nhất có thể ăn làm.”Thục binh hâm mộ, “Đại tướng quân không đổi, các ngươi phía trên tham tướng cũng đều là ta Sở nhân, bọn họ đương nhiên đau lòng các ngươi, chúng ta nơi này từ giáo úy khởi liền đều thay đổi người Thục, căn bản không lấy ta đương người.”“Kia còn thất thần làm gì, còn không bằng đi theo Đại tướng quân đâu, ngươi là biết đến, Đại tướng quân luôn luôn thương lính như con mình, đó là ủy khuất chính mình cũng sẽ không ủy khuất ta.”Thục binh trầm tư, trên tay động tác càng ngày càng chậm, đối diện lương binh dứt khoát thu tay lại không đánh, duỗi tay đập ở trên vai hắn nói: “Ngươi muốn lại đây, ta cùng tổng kỵ nói một tiếng, hắn cũng là ta Sở nhân, sẽ không làm khó dễ ngươi. Đến lúc đó một lần nữa xếp vào Đại tướng quân dưới trướng, chẳng lẽ ngươi thật đúng là tướng chúng ta đánh tới đánh lui a.”Hắn tay một lóng tay, hỏi: “Ngươi nhìn nhìn, này hai bên đều là chúng ta Sở nhân, có còn quan hệ họ hàng đâu, liền vì Lương Thục đánh giặc, bạch bạch đưa một cái mệnh? Ít nhiều đến hoảng?”Thục binh do dự nói: “Chúng ta như vậy lặp lại, Đại tướng quân có thể hay không sinh khí?”“Khí gì?” Lương binh nói: “Ta Sở Quốc cũng chua, đầu ai mà không đầu, Đại tướng quân đều ở Lương Quốc, hắn có gì tức giận?”Vừa vặn Thục binh bụng kêu một chút, không có biện pháp, một đại nam nhân, còn muốn thượng chiến trường, liền ăn một chén có chút trù cháo, căn bản không đinh đón a.Hắn dứt khoát đem trong tay thương ném tới trên mặt đất, quát: “Hành, lão tử đầu ngươi.”Dứt lời triều sau vung tay lên, “Các huynh đệ, đánh giặc không thú vị, ta đầu Đại tướng quân đi.”Này Đại tướng quân tự nhiên chính là Hạng Thiện, bọn họ

vẫn luôn là như vậy kêu hǎn, chẳng sợ bọn họ đã về Thục Quốc, cũng thói quen như vậy xung hô Hạng Thiện.Hǎn là lão binh, lời nói vẫn là thực dùng được, lập tức đi theo hǎn bên người mấy cái Thục binh liền cũng ném vũ khí, đem trên người giáp y một lột liền tính đầu hàng.Lương binh thấy một nhạc, vội vàng đưa bọn họ mấy cái hướng phía sau kéo, “Mau mau mau, phía sau đi, quay đầu lại lão ca thỉnh các ngươi uống rượu.”Phía sau lương binh thấy thế, cơ linh không triều mấy người động thủ, sau đó đem bọn họ bát đến mặt sau.Mà mặt khác Thục binh thấy, cũng sôi nổi noi theo.Lão binh mấy người đầu hàng còn không thấy được, đốc chiến tham tướng nhất thời không phát hiện, nhưng này thành phiến ném vũ khí lột quần áo, hǎn chính là tướng làm bộ nhìn không thấy đều không được.Nhất thời giận dữ, huy đao liền phải đi chém chính ném xuống vũ khí Thục binh, ý ở ngăn cản bất ngờ làm phản, nhưng này hiển nhiên chọc giận Thục binh, xen lẫn trong đó lương binh hô lớn: “Bọn họ Thục Quốc không lấy ta Sở nhân đương người, vừa không cấp ta ăn no, lại muốn buộc chúng ta thương chiến trường, các huynh đệ còn chờ cái gì? Phản hǎn!”Chung quanh mấy cái lương binh lập tức làm bộ Thục binh bộ dáng ồn ào nói: “Đúng vậy, phản hǎn!”Một bên vừa lúc thấy như vậy một màn Thục binh: Chính là không có biện pháp, hai bên giọng nói quê hương giống nhau, chiến trường lại hồn tập, gần chỗ còn bãi, nơi xa người cẩn bản không biết kêu gọi chính là lương binh vẫn là Thục binh.Mà gần chỗ nhìn đến Thục binh đều ý tưởng giống nhau trầm mặc, vì thế sự tình liền như vậy mắt đi không chế, lương binh cách này tham tướng xa, nhưng ly đến gần Thục binh lại là trực tiếp đem người từ trên ngựa túm xuống dưới.Tham tướng thân binh nháy mắt cùng Thục binh đối thương, chính bọn họ đảo trước đánh nhau rồi, Lương quân bên này tham tướng nhanh chóng chỉ huy người tiến lên trấn áp.Lấy sét đánh không kịp bung tai chi thế bắt lấy trên chiến trường cố ý phản kháng Thục binh, còn lại người tất cả đều đầu hàng, đạt tới chín thành.Mà trên thành lâu tướng quân xem đến trợn mắt há hốc mồm, tức giận đến ngón tay đều phát run.Xuống chút nữa, Lương quân tiến hành đến liên cảng thuận lợi, dẹp xong đệ nhất tòa thành trì sau, mặt sau Lương quân lại lấy như vậy phương pháp lấy cực tiểu thương vong đánh hạ hai cái thành trì, thậm chí còn có địa phương bá tánh liên hợp ở bên nhau, ở bọn họ phía trước đả thương cửa thành thủ vệ thả bọn họ vào thành.Bởi vì càng đi hạ, gấp tai hoạ càng nghiêm trọng, bá tánh tổn thất cũng càng lớn, mà địa phương quan viên cũng càng thêm khênh nể gì, liền tính lương binh không tới, địa phương cũng sẽ phát sinh phản loạn.Bởi vì các bá tánh là thật sự không có đường sống.Mà đây là Sở địa, các bá tánh đối Thục Quốc lòng trung thành vốn dĩ liền không cường.Lương Quốc bên kia cũng có giống nhau vẫn đè, nhưng cũng may Sở địa bên này có Hạng Thiện trấn thủ, mà Kinh Nam đạo quan sát sứ lại còn tính thanh liêm, trị hạ còn tính nghiêm, sở dân cùng

lương chi gian mâu thuẫn mói không xông ra.Lương quân ở Sở địa trong phạm vi đều đi được thực thuận lợi, nhưng vừa tiếp xúc với đất Thục, tiễn triển liền bắt đầu thong thả xuống dưới, Thục đế cũng không phải ăn chay, hắn không biết vấn đề khi bị đánh một cái trở tay không kịp, phản ứng lại đây sau cản phải so người bình thường có quyết đoán đến nhiều.Hắn một bên sửa trị lại trị, một bên điều binh chống cự, vì kiểm quản lương, hắn lấy thiết huyết thủ đoạn sao cái cùng tam hoàng thúc cầu kết gian thương, lại nửa dụ nửa cường từ Thục thương trong tay bắt được không ít lương thực.Lương thảo sung túc, Thục binh lại có thủ vệ cố quốc chí tâm, nhất thời liền giăng co xuống dưới.Hạng Thiện đám người không phải không có cường công phương pháp, nhưng bọn hắn mục đích là thu phục Thục Quốc, mà không phải được đến một mảnh chúa đầy oán hận thổ địa.Bởi vậy không nhanh không chậm, nếu gặp mạnh liệt chống cự liền tạm lui, lấy thủ là chủ, nếu đối phương mệt chiến liền tiến công, cơ hồ này đây kiến hành tốc độ lành nghề tiến.Mà đúng lúc vào lúc này, Cơ Nguyên vừa mới dẫn dắt sứ đoàn tới Mân Quốc.Cơ Nguyên lúc này đi sứ Mân Quốc, này tâm rõ như ban ngày, Mân Đế là không nghĩ thấy hắn, hắn tưởng không rõ Trần Kiến vì cái gì sẽ đáp ứng loại này thỉnh cầu.Đối Cơ Nguyên, không phải hắn là xua đuổi, sau đó hoả lực tập trung biên cảnh, để phòng đối phương sao?Trần Kiến lại nhàn nhạt hỏi, “Bệ hạ cho rằng, cử Mân Quốc chi lực có thể đối kháng Lương Quốc?”“Lương Quốc hiện tại cùng Thục Quốc giao chiến, chúng ta phối hợp Thục Quốc, tả hữu giáp công...”“Bệ hạ,” Trần Kiến đánh gãy hắn nói, ngẩng đầu nhìn hắn nói: “Hiện giờ cùng Thục quân giao chiến chỉ Hạng Thiện, Chung Như Anh cùng Lâm Tín tam đem mà thôi, không nói đến phía sau còn có Lư Chân cùng Thôi Chính, liền nói Giang Nam đóng quân, bệ hạ cảm nhận được đến Mân Quốc có thể cùng Lương Quốc Giang Nam đạo tướng sĩ một trận chiến?”Mân Đế nghẹn lại, thổi râu hỏi: “Thùa tướng như thế nào luôn là trưởng người khác chí khí, diệt chính mình uy phong?”Trần Kiến liền than, “Kia cũng đến ta chờ có uy phong nhưng diệt a, bệ hạ, thống nhất đã là thiên hạ đại thế, Thục Quốc còn không thể ngăn trở, huống chi ta Mân Quốc? Ngài ngẫm lại Sở Quốc, kiểu gì uy phong, hiện giờ ở đâu?”“Quả thực là vớ vẩn, ngươi là ta Mân Quốc Thùa tướng, như thế nào lại liên tiếp vì Lương Quốc nói tốt cho người?” Mân Đế cả giận nói: “Chẳng lẽ là Lương Quốc hứa hẹn ngươi cái gì?”Mân Quốc nếu là diệt, kia hắn thành cái gì?Làm người thần tử, không nên lấy chết hi sinh cho tổ quốc sao? Hắn ở mỗi liên tiếp nghĩ muôn quốc vong đâu?Trần Kiến im lặng không nói.Thiên hạ trải qua Tân Hán Tân Tùy Đường, kẻ sĩ sớm thành thói quen đem này thiên hạ xem thành là một nhà, lại không phải ngoại nhục xâm lấn, dù sao Mân Quốc vốn cũng chỉ là đường mấy cái châu phủ, quy về thống nhất không phải bình thường sao?Trần gia tổ tiên đều có thể dự kiến đến khi, Trần Kiến tự nhiên cũng sớm có chuẩn bị, có cái gì hảo

thương tâm?Dù sao chỉ cần Trần thị gia tộc phồn vinh hưng thịnh liền được rồi, đến nỗi Mân Đé, Trần Kiến mặc mặc tưởng, hắn hiện tại nếu không phải vì Ngô thị có thể có cái hảo kết quả, hắn sớm mang theo quần thần hàng lương, nào còn có hắn chuyện gì?Hắn lần này chờ Cơ Nguyên tới, chính là cùng hắn đàm phán Mân Quốc cùng Ngô thị đai ngộ, quy hàng sau, Lương Quốc muốn như thế nào an bài bọn họ, muốn như thế nào đổi đai Mân Quốc.Lần trước Cơ Nguyên tới tin trung chỉ thô sơ giản lược điểm hai hạ, lỗ hỏng thật nhiều, hắn đến cùng đổi phương cẩn thận nói chuyện mới được.Này 5 năm tới, thông qua Trần Cố, Cơ Nguyên cùng Trần Kiến vẫn luôn có thư từ lui tới.

Chương 538: Lạc định

Cơ Nguyên mang theo sứ thần đoàn tiến đến đàm phán, Mân Đế bị bệnh hai ngày, bãï triều không thượng.Cơ Nguyên không có thể thượng triều bái kiến, nhưng lại ở Trần Kiên nơi đó gặp được Mân Quốc hơn phân nửa cái triều đình trọng thần, Mân Đế thấy thế, cũng bệnh không được, vội vàng lành bệnh thượng triều.Sau đó Cơ Nguyên liền ở triều thượng thấy được Mân Đế.Hắn tuổi tác rất lớn, thê ham nữ sắc, thân thể cũng không tốt, từ biết Cơ Nguyên muốn tới sau hắn liền ngủ không tốt, lúc này đáy mắt một mảnh thanh hắc, nhưng lại biểu tình căng chặt.Cơ Nguyên thấy hơi hơi mỉm cười, thăm viếng qua đi liền đi thẳng vào vấn đề nhắc tới hắn lần này tới mục đích.Tranh Kiên hận sắt không thành thép quét Mân Đế liếc mắt một cái, cùng Cơ Nguyên chu toàn lên.Hắn biết thiện hạ nhất thống là xu thế, nhưng hắn cũng muốn vì Mân Đế cập Mân Quốc bá tánh tranh thủ đến lớn nhất ích lợi.Cho nên hắn yêu cầu chính là, mân hàng Lương sau, mân vì phiên quốc, vẫn như cũ tự trị.Cơ Nguyên đương nhiên không đáp ứng, như vậy mân không phải là độc thành một quốc gia sao?Bất quá hắn tỏ vẻ lương đối mân ôm có thiện ý, sẽ tận lực thỏa mãn Mân Quốc yêu cầu.Hắn đề nghị là, Mân địa nhưng vì Mân Đế đất phong, Lương Đế sẽ ban phong này vì thân vương, vẫn như cũ được hưởng tôn sùng địa vị, nhưng Mân địa quan viên cắt cử tắc muốn cùng mặt khác đạo chau giống nhau, từ triều đình cắt cử.Như vậy gần nhất, Mân Đế không có thực quyền, lại nhưng hưởng Mân địa thực hổ.Cơ Nguyên có ba tấc không lạn miệng lưỡi, một phần hảo trải qua trong miệng của hắn có thể nói ra thập phần tới, vốn đang kháng cự Mân Đế nghe hắn đếm kỹ nửa canh giờ hàng Lương sau chỗ tốt liền có chút ý động.Cơ Nguyên cười hứa hẹn nói: “Bệ hạ hắn là biết, ta Đại Lương bệ hạ nhân hậu là nổi danh, hắn đã đáp ứng rồi Mân Vương, vậy sẽ không nuốt lời.”Mân Đế bên cạnh nội thị cũng nhỏ giọng nói: “Bệ hạ, hàng Lương sau ngài vẫn là Mân địa lớn nhất vương, lại có thể khắp nơi đi lại, có thể đi Lương Quốc nhậm đầy đất phuong. Điều nói Giang Nam ra mỹ nữ, tiểu nhân lại chưa từng gặp qua, có lẽ đời này đi theo bệ hạ còn có thể kiến thức một phen đâu.”Mân Đế liền hoành hắn liếc mắt một cái nói: “Nói bậy, trãm là cái loại này chỉ niệm sắc đẹp người sao?”Bất quá thực tâm động là

được.Nội thị lại nhỏ giọng nói: “Bệ hạ đương nhiên không phải là người như vậy, nhưng quốc sự khiến người mệt mỏi, ngài hiện giờ là giao cho Thùa tướng đại nhân, về sau giao cho Lương Đế, không đều là giống nhau sao, chẳng qua là phó thác người không giống nhau thôi.”Mân Đế hơi hơi híp mắt, trong lòng tổng cảm thấy có chút không thích hợp, đang muốn đặt câu hỏi, liền nghe Trần Kiến trầm nô nói: “Bệ hạ, việc này còn nên tam tư. Cơ tiên sinh, nếu Mân địa vì bệ hạ thực hổ, bệ hạ lại mặc kệ thật chính, kia địa phương tài chính từ đâu ra? Thả chúng ta này ban thân từ lại nên đi nơi nào? Chẳng lẽ chúng ta một phen tuổi còn muốn đi cùng một đám tiểu hài tử thi khoa cử sao?”Mân Đế nghe xong liền không cao hứng, này muốn hàng chính là người, không hàng cũng là người, người rốt cuộc muốn làm gì?Cơ tiên sinh liền cười nói: “Trần tướng yên tâm, triều đình tự nhiên có an bài, ta đề nghị là, mỗi năm Mân địa sở ra sáu trở thành địa phương tài chính, còn lại bốn thành cấp Mân Vương. Đến nỗi chư vị đại nhân,”Hắn hơi hơi mỉm cười nói: “Hiện giờ Đại Lương đúng là thiếu người hết sức, chư vị đại nhân đều là kinh nghiệm phong phú người, đến lúc đó tự nhiên sẽ có thích đáng an bài.”“Nga?” Trần Kiến ép hỏi, “Là như thế nào an bài, quan phẩm không thua lập tức, hoặc là đều sẽ trạc lạc? Là đều phân công, vẫn là tuyển dụng?”Mân Đế nôn nóng lên, đánh gãy Trần Kiến nói: “Cơ tiên sinh, nơi này tài chính lấy sáu thành có phải hay không quá nhiều.”Quần thần im lặng, Trần Kiến cũng hận sắt không thành thép nhìn hắn một cái, vận vận khí sau chắp tay nói: “Bệ hạ, nếu mân về lương, sau này này lương đình khẳng định sẽ viện trợ Mân địa, bệ hạ không cần vì các bá tánh lo lắng.”Hắn mới không lo lắng cái kia đâu, hắn lo lắng chính là chính hắn, mới bốn thành thực hổ có thể làm chuyện gì?Cơ tiên sinh ước gì có Mân Đế quấy đục thủy, cùng hắn cười nói: “Mân Vương yên tâm, trừ bỏ kia bốn thành thực hổ, ngài danh nghĩa hoàng trang cửa hàng chờ các loại sản nghiệp đều sẽ không thu hồi.”Sau đó cùng Mân Đế nói đến nếu là quy hàng, hắn có thể ít đi nhiều ít chi ra, nhiều ra nhiều ít tiền lời.Tranh Kiến trên mặt biểu tình chậm rãi bình tĩnh trở lại, tính, qua đi lại cùng Cơ Nguyên nói đi, có Mân Đế ở, lúc này nói cũng bất quá là có hại mà thôi.Mân Đế là hảo hông, nhưng Trần Kiến cùng hắn sau lưng triều thần lại không hảo lừa gạt, Cơ Nguyên cùng bọn họ nói chuyện hơn hai tháng mới xem như gõ định đàm phán kết quả.Mân Đế thương thư Đại Lương, Mân Quốc trên dưới nguyện ý quy hàng Lương Quốc, chỉ nguyện thiên hạ nhất thống, lại vô chiến sự.Quốc thư tới Lương Đô, quân thần đại hỉ, Lương Đế lập tức ý kiến phúc đáp, phong Mân Đế vì Mân Vương, thừa kế vĩnh thế, cũng dựa theo Cơ Nguyên số con lời nói nhất nhất làm ra an bài.Mân địa một lần nữa đưa về Giang Nam đạo, từ Giang Nam quan sát sử Tôn Hòe thống nhất quản lý.Sau đó lại nhanh chóng nhâm mệnh Trần Kiến chờ một loạt Mân Quốc năng thần, đem người mời đến kinh thành nhậm chức vị quan trọng.Mân

địa các châu khôi phục đường khi xung hô, tạm thời từ Mân Quốc triều đình gánh hát tuyên ra quan viên nhậm thứ sử.Những người này đều là Cơ Nguyên đề cử, không dám nói tuyệt đối hảo, lại là tương đối tới nói tương đối thích hợp.Bởi vì đều là Mân địa người, cho nên nhưng có một cái quá độ, Lương Đế cũng không có tùy tiện căm người đi vào.Mân Vương thấy tả hữu vẫn là chính mình quen thuộc thần tử, vừa lòng, bắt đầu thu thập đồ vật đi Lương Đô cùng Lương Đế gặp mặt, còn cố ý làm người ở Tô Châu cùng Dương Châu nhiều dừng lại mấy ngày.Đều nói Giang Nam ra mỹ nữ, đặc biệt Tô Châu cùng Dương Châu càng sâu, hắn như thế nào cũng muốn nhiều kiến thức một phen.Bởi vì đã bắt đầu mùa đông, Mân Vương tuổi tác lại lớn, đại gia sợ hắn xảy ra chuyện gì, cho nên trên đường cũng không cấp, lắc lư đi, một khi mệt mỏi liền dừng lại nghỉ ngơi chỉnh đốn.Cho nên tin tức truyền tới Thục Quốc khi, bọn họ đoàn người còn ở Giang Nam lưu luyến.Không có biện pháp, Mân Vương cả đời liền không ra quá Mân địa, này vẫn là lần đầu tiên nhìn đến bên ngoài phong cảnh.Đặc biệt là Giang Nam mỹ nhân, hắn đôi mắt đều xem thắng.Giang Nam quan viên đối hắn đều thực cung kính, hắn không cảm thấy cùng dĩ vãng có cái gì bất đồng, bởi vậy là thân thiết cảm thấy hàng lương cũng không tồi, ít nhất hắn có thể ra mân không phải?Thục đế lại so với hắn có tiền đồ nhiều, đều có một cổ hùng tâm tráng chí, cũng có tâm cơ thủ đoạn, tự so Lương Đế hiếu thắng đến nhiều.Cho nên nghe nói Mân Quốc hàng lương tin tức sau, hắn sinh sôi phun ra một búng máu.Kia trong nháy mắt, hắn trong đầu hiện lên cái thứ nhất ý niệm chính là, Lương Đế nhưng thật ra sẽ đầu thai, quán thượng một cái hảo cha, so với hắn cường!Thục binh chống cự cảm xúc tăng vọt, Hạng Thiện đam người cố ý bốn phía tuyên dương việc này, cũng chỉ là làm đối phương sĩ khí hạ xuống một chút mà thôi.Nhưng này cũng đủ.Tam quân cùng nhau tịnh tiến, bắt đầu nhân cơ hội chèn ép Thục binh, chỉ cần làm đối phương lại thua mấy trượng, tổng có thể dao động bọn họ quân tâm cùng dân tâm.Thục đế nhanh chóng quyết định, lãnh binh thân chinh, trận này trượng đánh đến đặc biệt gian nan, chờ Lương quân rốt cuộc đi bước một đem Thục Quốc triều đình bức lui đến Thổ Phiên biên cảnh khi, đã là ba năm về sau, Mân Vương đều ở Giang Nam định cư, kiến biệt viện, chơi hai năm.Thục đế biết đại thế đã mất, đem còn cùng đi ở hắn bên người tướng quân cùng quần thần gọi tới, lại đem Hoàng Hậu cùng Thái Tử tìm tới, thở dài nói: “Đại thế đã mất, các ngươi đường ai nấy đi đi thôi.”“Bệ hạ ——”Thục đế nâng tay, lại đối Hoàng Hậu cùng Thái Tử nói: “Lương Đế so ra kém này phụ, đảo có một chút thực giống nhau, lòng dạ còn tính rộng lớn, Lương quân tới sau, các ngươi không cần chống cự, theo bọn họ trở về đi, cũng học học Mân Đế, làm phú quý người rảnh rồi.”

Chương 539: Nhất thống

“Phụ hoàng ——” mói mười sáu tuổi Thục Thái Tử quỳ trên mặt đất, đầu gối hành hai bước nói: “Ngài không cùng chúng ta cùng nhau sao?”Thục đế cười thầm, “Trẫm?”Hắn đứng dậy, nhìn phía dưới quỳ một mảnh nhân đạo: “Trẫm cả đời này duy hối tri hạ không nghiêm, làm Lương Quốc có cơ hội thura dịp, trẫm tự nhận năng lực không ở Lương Đế dưới, vì sao phải khuất cư với hắn hạ?”Cho nên hắn là tình nguyện chết, cũng sẽ không hàng lương.Nhưng hắn con cái không giống nhau, bọn họ còn nhỏ, nhân sinh vừa mới vừa bắt đầu, không nói Lương Đế lòng dạ còn rộng lớn, chính là các đời lịch đại cũng ít có đối hoàng thất đuổi tận giết tuyệt.Thục đế không làm Hoàng Hậu chiêu cõi hắn mặt khác nhi nữ, bởi vì hắn biết bọn họ trước nay mâu thuẫn liền không ít, thả hắn sau khi chết, Thục Hoàng Hậu đại nhung tái giá.Nhưng hắn lại dặn dò Thục Thái Tử nói: “Ngươi là trưởng tử, so ngươi các đệ muội muội lớn vài tuổi, cho nên ngươi muốn chăm sóc chút bọn họ. Kết thúc một cái trưởng huynh trách nhiệm.”Thục Thái Tử gật đầu đồng ý.Thục đế lúc này mới đem tất cả mọi người đuổi ra đi, doanh trung tức khắc tiếng khóc rung trời, đã đoán được Thục đế đi.Cách đó không xa đó là Thổ Phiên đại quân, nhìn đến Thục quân đại doanh treo lên vải bồ trăng, hơi hơi có chút thất vọng.Bọn họ trước đây liền tìm Thục đế, nguyện ý chi viện hắn binh mã đánh trả về, đáng tiếc điều kiện chậm chạp không thể đồng ý, đối phương nguyện ý cấp vàng bạc, chính là không muốn cắt nhường thành trì.Vốn dĩ người đều chạy trốn tới biên cảnh, còn tưởng rằng có thể bàn lại nói chuyện, ai biết đối phương vẫn là cự tuyệt.Xem kia treo lên tới vải bồ trăng, Thổ Phiên cũng biết sự không thể vì, hiện tại Lương Quốc sĩ khí chính vượng, bọn họ Thổ Phiên cũng không nghĩ quá nhiều tham gia, chỉ có thể chậm rãi lui về phía sau năm dặm, để phòng ngừa chầm chầm đối diện.Lương quân cũng không nhân cơ hội tiến công, mà là đợi cả đêm, ngày hôm sau mới phái sứ thần đi trước hoà giải, sau đó không lâu, Lương quân liền bắt đầu tiến vào chiếm giữ Thục quân đại doanh, tiếp quản bọn họ quân đội.Không phải không có trong lòng oán phẫn người, nhưng mà cường quyền dưới, bọn họ cũng không dám nói cái gì, chỉ là đem trong lòng oán hận chôn dấu dưới đáy lòng.So sánh với dưới, Thục Thái Tử

càng muôn đến khai chút, cái này xu thế hắn sớm có đoán trước, một ngày nào đó, không phải Lương Quốc công phá Thục Quốc, đó là Thục Quốc công phá Lương Quốc.Là Thục Quốc khí vận không tốt, năng lực không đủ, cho nên hắn vì mất nước tử, bằng không, có lẽ vài năm sau đó là hắn bạn tốt Lương Quốc Lỗ Thân Vương thành tù nhân.Không rồi, Thục Thái Tử cùng Lương Quốc tiên đế Ngũ hoàng tử là bạn tốt, này ba năm là chặt đứt liên hệ, nhưng đãng trước 6 năm, bọn họ không chỉ có mỗi năm đều có thư từ lui tới, còn tổng đưa đồ vật.Quan hệ hảo vô cùng, cho nên lúc trước Lương quân đột nhiên xuất binh, Thục Thái Tử hận đến không được, còn viết tin đi tuyệt giao, lúc sau bọn họ không còn có liên hệ quá.Thục Quốc hoàng thất bị áp giải hồi Lương Đô, Lỗ Thân Vương sớm chờ, vừa nghe nói người tới, lập tức tung ta tung tăng chạy tới cửa thành tiếp.Thục Thái Tử cùng hai cái đệ đệ một chiếc xe ngựa, nhìn đến Lỗ Thân Vương tiến đến cửa sổ tới, hắn liền bang một tiếng đóng lại cửa sổ, còn đem mành hạ xuống, thiểu chút nữa không đem Lỗ Thân Vương đầu chụp ở cửa sổ xe thượng.Hai cái đệ đệ trợn mắt há hốc mồm, nhỏ giọng hỏi: “Đại ca, vừa rồi người nọ là ai?”Thục Thái Tử nhàn nhạt nói: “Lương Quốc Lỗ Thân Vương.”“A?” Hai vị tiểu hoàng tử hoảng sợ nhiên, nhỏ giọng hỏi: “Đắc tội Lỗ Thân Vương không hảo đi?”Thục Thái Tử rũ xuống đôi mắt không nói gì.Xe ngoại, Lỗ Thân Vương cơ hồ muốn ghé vào trên xe, ai ai nói: “Tử Khiêm, ngươi khai mở cửa sổ được không, ta cũng cảm thấy việc này là ta hoàng huynh làm được không đạo nghĩa, nhưng này hai nước việc nơi nào là một mình ta có thể tả hữu?”Tử Khiêm là Thục Thái Tử tự, mười hai tuổi năm ấy, bởi vì Lỗ Thân Vương liền phải cập quan, cho nên muốn lấy tự, hắn liền cũng cỗ động đổi phuong lấy một chữ.Đây là Thục đế thế hắn lấy, sau lại hai người lui tới liền nhiều xung tự, lại thiểu khách sáo ngươi kêu ta Đại hoàng tử, ta xung ngươi Ngũ hoàng tử.Trong xe, Thục Thái Tử hờ lạnh một tiếng không nói chuyện.Ngươi không thể tả hữu, liền không thể trộm nói cho ta một tiếng? Lâm Tín xem bất quá mắt, tiến lên tháp giọng nói: “Lỗ Vương gia, bệ hạ còn chờ gặp người, ngại có chuyện không bằng về sau lại nói?”Hơn nữa trước công chúng cũng quá khó coi.Lỗ Thân Vương có chút chột dạ, bị lột ra sau tro mắt nhìn xe ngựa vào thành.Sau đó nhớ tới cái gì, hắn lập tức cưỡi lên mã đuổi theo vào thành.Hắn hiện tại Hộ Bộ nhậm chức, lúc trước cái kia kế sách hắn tuy không biết, lại là biết Đại Lương muốn xuất binh sự, kia Lương thảo vẫn là hắn trù bị đâu.Chính là, chẳng sơ cảm thấy trong lòng xin lỗi cái này bằng hữu, hắn cũng đến làm như vậy.Vài vị lão đại nhân đều nói, vì thiên hạ nhất thống, bọn họ nguyện ý làm bất luận cái gì sự, cho dù là muốn đem chính mình tâm đào ra đạp lên trên mặt đất.Thục Quốc hoàng thất người bị chia làm hai nhóm, nữ quyền đi hậu cung bái kiến Lương Hậu, nam tông thân tắc bị áp giải đến Càn Chính Điện.Hoàng đế cùng quần thần đều ở nơi đó.Đối với Thục Quốc hoàng thất xử lý bọn họ đã thương lượng

ra một cái đại khái tới, bởi vì Thục Quốc hoàng tử trung lớn nhất Lý Tử Khiêm cũng chỉ có mười sáu tuổi, thả bởi vì Lỗ Thân Vương theo lý cố gắng, cho nên cùng đối Sở Quốc các hoàng tử xử lý không giống nhau.Lương Đế sẽ không quá mức hạn chế bọn họ tự do.Chín năm qua đi, hiện tại Sở Quốc ba vị hoàng tử đều đã rời đi hoàng cung, Lương Đế chỉ phong Hoàng Dịch An làm quốc công, hắn hai cái đệ đệ ngay từ đầu là dựa vào hắn sinh hoạt.Sau lại, hai người một cái kinh thương, một cái tặc dựa khoa cử xuất sĩ, hiện giờ đang ở địa phương thượng làm quan, đảo so với bọn hắn Thái Tử ca ca còn muôn tự tại có khả năng chút.Nhân có kinh nghiệm cùng tiền lệ, lần này an bài Thục Quốc hoàng thất liền nhanh chót, cũng càng thêm khoan dung.Lương Đế theo thường lệ phong Lý Tử Khiêm làm quốc công, mà hắn các đệ đệ muội muội cũng đi theo hắn sinh hoạt, bắt quá triều đình sẽ mỗi năm phát cho hắn nuôi nấng phí.Chờ vài vị hoàng tử nữ trưởng thành, cũng sẽ đổi chiêu trước Sở Quốc hoàng tử nữ đai ngộ cho bọn hắn một so an gia phí hoặc của hồi môn.Này số tiền vẫn như cũ tồn tại Lý Phiên Viện trung, toàn quyền từ Lý Phiên Viện xử lý.Hiện tại nhậm Lý Phiên Viện thượng thư vẫn như cũ là Võ đại nhân, quy cách Lâm Thanh Uyển đi lên đều định ra, bọn họ chỉ cần chiêu tiền lệ tới liền hảo.Đến nỗi Thục sau cùng mặt khác phi tàn, còn lại là tái giá tùy mình, các nàng nếu là không nghĩ tái giá, cũng có thể lanh một bút an gia bạc rời đi.Có con cái nhưng đi theo con cái sinh hoạt.Lương Quốc chỉ quy định này đó mất nước tử ở thành niên trước không thể rời đi Lương Đô, đến nỗi sau khi thành niên sự, bọn họ là sẽ không quản.Lương Quốc bắt đầu ở Thục Quốc chiến hậu trùng kiến, chọn ngày tốt tế thiên, chiêu cáo thiên hạ, đến tận đây, trừ bỏ còn an phận ở một góc đại lý, cập bị Thổ Phiên, Liêu Quốc chiếm đi một bộ phận thất thố ngoại, Đại Đường thiên hạ xem như thống nhất hơn phân nửa.Chính là, Lương Đế lại không hề toát ra thu phục chi ý, mà là bắt đầu nhẹ dao mỏng phú, làm vạn dân nghỉ ngơi lấy lại sức.Lỗ Thân Vương trừ bỏ chính sự ở ngoài, mỗi ngày liền kiên trì không ngừng đi Lý Tử Khiêm trong phủ báo danh, hai người tuổi kém vài tuổi, nề hà Lý Tử Khiêm từ trước đến nay thành thực ôn trọng, mà Lỗ Thân Vương lại khiêu thoát, cho nên mới có thể trở thành bạn tốt.Có hắn ở, Lý Tử Khiêm nhật tử có thể so Hoàng Dịch An khá hơn nhiều, trong kinh không ai dám khi dễ hắn, liền toan lời nói cũng không dám ngay trước mặt hắn nói.Thả hắn còn thực thuận lợi liền vào Quốc Tử Học đọc sách, cùng năm đó Hoàng Dịch An còn muốn tới Lễ Bộ đi báo danh hoàn toàn không giống nhau.Hoàng Dịch An vốn đang cảm thấy bọn họ khả năng sẽ có tiếng nói chung, rốt cuộc đều là mất nước Thái Tử sao.Nhưng lại đây vừa thấy, chính mình đảo tích một bụng khí, xoay người đi rồi.

Chương 540: Đại kết cục

Thiên hạ nhất thống, tuy cũng có mát đi ích lợi, trong lòng khó chịu người, nhưng đối càng nhiều bá tánh mà nói, đây là chuyện tốt. Lương Đế một lần nữa phân chia đạo châú, cắt cử quan viên, lại tăng khai ân khoa, hướng thiên hạ chiêu hiền nạp sĩ. Không chỉ có mới trải qua chiến sự đất Thục giảm miễn thuế má, mặt khác đạo châú cũng bị miễn bộ phận thuế má. Bởi vì chiến tranh lưu lạc các nơi nạn dân hoặc là địa phương định cư hạ, hoặc là bắt đầu quay đầu về quê. Trong đó bởi vậy mà chết tướng sĩ cùng bá tánh, tồn tại người cũng chưa có thể vì bọn họ thương tâm nhiều ít, liền muốn bắt đầu vì tân sinh hoạt bôn ba lên. Đãi bọn họ rốt cuộc có thể hoãn một hơi nhớ tới thương tâm khi, thời gian lại đi qua thật lâu, sinh hoạt gánh nặng đè ở trên người, thương tâm biến thành mỏi mệt, cũng rất khó lại khóc ra tới, chỉ là một loại bi thương tiếc hận vẫn luôn quanh quẩn ở trong tim. Chính là nhìn ở nhà cùng ngõ nhỏ chạy tới chạy lui hài tử, bọn họ lại mỏi mệt cũng không khỏi tinh thần rung lên, hơi hoi lộ ra tươi cười tới. Đường như cả người đều sung vào một cổ sức sống. Thiên hạ nhất thống, tương lai tổng sẽ không lại đánh tới đánh lui đi? Bọn họ hài tử hắn là sẽ không lại tao loạn ly chi khổ, hắn là có thể bình an cả đời đi? Ôm này một tia kỳ vọng, bọn họ càng nỗ lực sinh hoạt, chờ đến bọn họ có thể bế lên tôn tử khi, chiến tranh đối trong nhà hài tử tới nói chỉ tồn tại người kể chuyện trong miệng. Bọn họ chỉ biết xa ở phía bắc hoặc phía tây biên cảnh ngẫu nhiên sẽ có chút xung đột, nhưng nơi đó cách bọn họ quá xa, hết thấy chỉ ở trong truyền thuyết, ít nhất bọn họ từ có ký ức tới nay là chưa thấy qua đánh giặc. Cho nên bọn họ nghe được Đại Lương bị man di khi dễ khi, rất là tức giận vén tay áo măng, “Ta đường đường Đại Lương sợ cái gì, đánh trả về a?” “Biên cảnh tướng sĩ đều là ăn chay, một chút tâm huyết cũng không có, đều bị người khi dễ đến trên đầu lại còn chưa động thủ!” “Trong triều đại nhân như thế nào như vậy túng? Nếu là ta, sớm hạ lệnh đánh đi trả về, một lần bị khi dễ không đánh trả, về sau bọn họ liền sẽ khi chúng ta Đại Lương là dễ khi dễ...” Những lời này làm cho bọn họ cha hoặc tổ phụ nghe được, mới tiến gia môn đã bị gậy gộc đánh ra, cả giận nói: “Các ngươi trên dưới miệng một chạm vào liền muốn cho biên quan tướng sĩ đi toi mạng, các ngươi cho rằng trượng là như

vậy hảo đánh? Đến lúc đó binh lính không đủ muôn trung binh, là người đi tham gia quân ngũ, vẫn là người lão tử ta đi?" Hai mươi mấy tuổi người trẻ tuổi ngạnh cỗ nói: "Ta đi lại như thế nào? Ta mới sẽ không giống bọn họ giống nhau tham sống sợ chết đâu!" "Ngươi," phụ thân trùng mặt nhí tử, nước mắt cuồn cuộn mà lưu, "Ngươi này hồn cầu, này thiêng hạ mới yên ổn hai mươi năm a! Năm đó ngươi thúc thúc cùng tiểu cô chính là đang lẩn trốn khó trên đường không có, ngươi cho rằng đánh giặc như vậy hảo sao?" Ngồi ở hành lang hạ lão nhân khe khẽ thở dài, lau lau sưng đỏ hốc mắt nói: "Vẫn là ăn đến khổ quá ít, cho nên sự không liên quan mình tùy tiện nói như thế nào đều được, ngày mai ngươi đem bọn họ huynh đệ mang xuống ruộng, đem chân núi kia phiến đất hoang khai ra tới." Thanh niên trước mắt tôi sầm, kia phiến đất hoang không ít, ít nhất đến có bảy tám mẫu, "Tổ phụ..." Lão nhân phát phát tay nói: "Các ngươi huynh đệ mấy cái cũng trưởng thành, về sau tổng muôn phân gia, trong nhà liền như vậy chia xuống đất, nơi nào đủ a, nếu đều nhàn đến đi quán trà tát pháo, vậy đi khai hoang đi." Phụ thân cảm thấy lão cha nói đúng, lau lau nước mắt sau oán hận nói: "Ngày mai liền đi, từ buổi sáng làm đến buổi tối, sớm chút hợp quy tắc ra tới, ta đi cùng nha môn đăng báo." Hai mươi năm trước, Đại Lương nhất thống thiêng hạ sau gom lưu dân, trừ bỏ phân bọn họ vĩnh nghiệp điền cùng chia ruộng theo nhân khẩu ngoại, còn làm quy định, vô chủ đất hoang nông dân cùng lưu dân đều nhưng khai khẩn, khai ra tới sau đăng báo nha môn, nộp lên một nửa, dư lại một nửa liền về chính mình sở hữu, đầu ba năm còn miễn thuế. Nhưng đất hoang giống nhau đều là sinh địa, mặt trên không chỉ có cỏ dại tạp thụ hồn tạp, còn có không ít hòn đá, có người gia một năm cũng không nhất định có thể khai ra tới hai mẫu. Sau đó còn phải nộp lên một mẫu, dư lại một mẫu dưỡng thương ba năm cũng chưa chắc có thể dưỡng đến thật tốt, cho nên trừ bỏ đặc biệt có nhiệt tình nhì cùng huynh đệ nhiều nhân gia ngoại, đại bộ phận người đều sẽ không nghĩ đi khai hoang. Thật sự là quá mệt mỏi. Nhà bọn họ luôn luôn đau lòng hãi tử, thanh niên chỉ ở mười mấy tuổi trong nhà tương đối nghèo khi mới đi theo khai hai mẫu đất, nhưng cũng là tổ phụ cùng cha mẹ xuất lực nhiều, bọn họ phần lớn trợ thủ. Nhưng hiện tại lại muôn chính bọn họ tới. Không chỉ có hắn, liền hắn đệ đệ đều nhịn không được trùng mắt nhìn hắn liếc mắt một cái, trách hắn nhiều nhất, chọc tổ phụ cùng phụ thân sinh khí. Thanh niên cũng tự trách mình miệng không giữ cửa, nhưng hôm nay cùng các bằng hữu ở trong quán trà liêu đến tận hứng, về nhà liền không quản được miệng mình. Cùng thanh niên gia giống nhau, hôm nay không ít người trẻ tuổi về nhà đều bị cha mẹ cùng tổ phụ mẫu hoặc tấu hoặc phạt. Những người trẻ tuổi này đã không nhớ rõ chiến tranh rồi, nhưng bọn họ này đó thượng tuổi nhưng vẫn nhớ kỹ những cái đó năm hồn loạn cùng thấp thỏm lo âu. Thà làm thái bình khuyễn, mạc làm loạn ly người, này không chỉ có chỉ là nói

nói mà thôi.Đương nhiên, hiện tại Lương Quốc quân thần còn không biết hai mươi năm sau liền có khát chiến tìm đường chết tiều thanh niên, lúc này bọn họ chính đắm chìm ở thiên hạ rốt cuộc bình định mừng như điên bên trong.Lương Đế cũng muốn cùng thần dân cùng nhac, bởi vậy đại phong công thần, sau đó rốt cuộc chờ tới trù tịch, hắn đại niên mừng một liền nhảy nhót mang theo huynh đệ cùng mấy đứa con trai đi hoàng lăng hiến tế, nói cho hắn cha tin tức tốt này.Lâm Ngọc Tân cùng Thượng Minh Kiệt cũng đang đứng ở Lâm Thanh Uyển trước mộ, bọn họ năm nay là ở Dương Châu quá năm, vì chính là mừng một khi tới hiến tế cô cô cùng dượng.Nói cho bọn họ thiên hạ nhất thống tin tức.Lâm Ngọc Tân quỳ trên mặt đất, làm bọn nhỏ quỳ gối nàng bên cạnh, nàng chậm rãi cho nàng thiêu kê tắc ngạnh, nhẹ giọng nói: “Cô cô, thiên hạ yên ổn, ngài tâm nguyện hoàn thành.” Đáng tiếc ngài không có nhìn đến...Lâm Ngọc Tân rũ xuống đôi mắt, hốc mắt có chút hồng.Thượng Minh Kiệt chính cầm cái cuốc rửa sạch mồ biển cỏ dại, tuy nói nơi này có Tạ thị người trông coi, bọn họ mỗi năm cũng đều sẽ đến tảo mộ, nhưng hiện tại mộ biển vẫn là có không ít thảo.Cũng may đều không dài, cho nên hắn liền cắp rửa sạch.Chờ Thượng Minh Kiệt lau hán tiến lên, Lâm Ngọc Tân cũng cùng cô cô nói xong lặng lẽ lời nói, toàn gia liền bắt đầu té bái.Thượng Minh Kiệt nói: “Chúng ta trở về thành sau sớm chút nghỉ ngơi, ngày mai liền khởi hành về nhà đi.”“Hảo!” Tuy rằng mỗi năm đều phải tới một chuyến Dương Châu, nhưng Lâm Ngọc Tân đối Dương Châu vẫn là không quá thực, nàng vẫn là càng thích Tô Châu chút.Đúng là ăn tết, nàng cũng nhớ nhà.Hai người rúc vào cùng nhau, Thượng Minh Kiệt chuyện xưa nhắc lại, “Chờ hồi tông tộc hiến tế quá, chúng ta liền đi Hàng Châu trụ một đoạn thời gian đi, người làm người ở Tây Hồ bên cạnh mua đồng biệt viện, lúc này hắn là đã bố trí hảo.”Lâm Ngọc Tân vẫn luôn muốn đi Hàng Châu, nhưng nhiều năm như vậy, nhưng vẫn không thể thành hàng, Thượng Minh Kiệt trong lòng vẫn luôn nhớ kỹ đâu.Lâm Văn Trạch mang theo các đệ đệ muội muội đi ở mặt sau, nhìn phía trước cha mẹ nói chuyện lại dắt tới rồi cùng nhau, lại vừa nghe đến bọn họ nói liền sâu kín thở dài, quay đầu cùng các đệ đệ muội muội nói: “Năm nay ta mang các ngươi ăn tết đi.”Nhỏ nhất muội muội kinh hô hỏi, “Đại ca, lần này cha cùng mẫu thân thật sự bất hòa chúng ta ăn tết sao?”Lâm Văn Trạch nghĩ đến mỗi lần cha mẹ muốn ra cửa khi liền sẽ ngộ đột phát tình huống, không khỏi do dự nói: “Hắn là đi.”Tiểu cô nương liền đôi tay hợp cái hứa nguyện, hy vọng thần phật nhóm phù hộ năm nay phụ thân cùng mẫu thân có thể thuận lợi ra cửa, nàng lớn như vậy còn không có thoát ly cha mẹ chính mình ăn tết quá đâu.Lâm Văn Trạch nhìn mới sáu tuổi muội muội, yên lặng không nói chuyện.

Chương 541: Phiên ngoại phu thê một

Nhiều năm tâm nguyện đạt thành, Thượng Minh Kiệt vén lên Lâm Ngọc Tân khăn voan đỏ khi tay đều có chút phát run, đai Lâm Ngọc Tân xấu hổ ngược mắt nhìn về phía hắn khi, hắn trong đầu liền chỉ còn lại có nàng bộ dáng, quanh mình người cùng thanh âm toàn xa hắn mà đi, ngốc lăng lăng nhìn nàng vẫn không nhúc nhích. Vẫn là hỉ bà cười tiến lên đem hắn ân ở trên giường, hắn mới hồi phục tinh thần lại. Lâm Ngọc Tân cúi đầu nhấp miệng mà cười, Thượng Minh Kiệt liền cũng nhịn không được đi theo cười ngây ngô. Hỉ bà hướng bọn họ trong tay tắc rượu, cười nói: “Mau uống, mau uống, chớ có chậm trễ giờ lành.” Một đôi tân nhân nhịn không được liếc nhau, đều có chút e lệ, rồi lại khó úc kích động, hơi hơi đỏ mặt cúi đầu uống một hơi cạn sạch. Hỉ bà ở bọn họ uống xong kia trong nháy mắt liền đoạt quá hồ lô ném tới trên mặt đất, vỗ tay cười nói: “Một ngưỡng hợp lại, đại hỉ, đại hỉ!” Thượng Minh Kiệt cùng Lâm Ngọc Tân đều tò mò duỗi đầu đi xem, liền thấy một đôi hồ lô, một sờm thượng một sờm hạ nằm, chính tương hợp. Lúc ấy bọn họ còn có chút không rõ, sau lại mới biết được, một ngưỡng hợp lại, vừa lúc hợp thành một đôi, nãi đại cát, thuyết minh hai vợ chồng một cương một nhu, nhường nhịn lẫn nhau tốt đẹp, nhưng không lớn cát? Thượng Minh Kiệt là lần đầu tiên làm người trượng phu, tự nhiên không có kinh nghiệm, chỉ đương còn giống như trước đây, một có rảnh liền quần lấy biểu muội. Huống chi bọn họ mới vừa thành thân không hai tháng hắn liền đi theo Lâm cô cô đi kinh thành, từ biệt đó là vài ngày thủ nàng. Cho nên hắn mới từ Cầu Tri Uyển trở về, lập tức liên chạy tới nội viện tìm Lâm Ngọc Tân, thấy nàng đang nằm ở trên giường ngủ, hắn liền ngồi ở một bên chồng cằm xem nàng. Ánh Nhạn xem hắn cố tự xem đến vui vẻ, không khỏi trùm trùm khép miệng, tiến lên thấp giọng nói: “Nhị gia, ngài đã trở lại nên đi cùng lão thái thái, thái thái thỉnh an, tổng không hảo vẫn luôn lưu tại nội viện.” Thượng Minh Kiệt nhìn thoáng qua đồng hồ cát, lúc này mới phát hiện canh giờ không còn sớm, vội vàng muốn dậy tỉnh Lâm Ngọc Tân, ngủ nhiều như vậy, buổi tối muộn ngủ không được. Ánh Nhạn thấy vội

vàng ngăn lại nói: “Nhi gia, nhị nãi nãi có thai trong người, thích ngủ đâu, khiên cho nàng lại ngủ nhiều trong chốc lát đi.” Thượng Minh Kiệt lo lắng nói: “Ngủ nhiều như vậy, buổi tối ngủ không được làm sao bây giờ?” “Sẽ không,” Ánh Nhạn cười nói: “Từ đại phu nói, nhị nãi nãi dựng thân mật, cũng chỉ là thích ngủ, làm nàng ngủ tiếp nửa canh giờ nô tỳ đã kêu nàng, đãi dùng cơm chiều, tản bộ, tiêu tiêu thực liền lại mệt nhọc.” Ánh Nhạn khuyên nhủ nói: “Ngài vẫn là đi trước cấp lão thái thái cùng thái thái thỉnh an đi.” Thượng Minh Kiệt đều một ngày không gặp biếu muội, lưu luyến không rời lại nhìn nàng một cái, lúc này mới đứng dậy đi lão thái thái sân. Lão thái thái thấy hắn liền dỗi nói: “Lại quần lấy người tức phụ đi? Nàng muốn nghỉ ngơi đâu, người không có việc gì ít đi tìm nàng.” Thượng Minh Kiệt cúi đầu không nói chuyện. Thượng lão phu nhân cũng chỉ là bạch dặn dò một câu, hai đứa nhỏ cảm tình hảo nàng đương nhiên cao hứng, chỉ là tổng dính ở bên nhau cũng không tốt. Nàng giáo huấn: “Cũng đi xem mẫu thân người, hôm nay nàng liền không ra cửa dùng cơm, cũng không biết có phải hay không lại bị bệnh.” Đôi cái này con dâu, Thượng lão phu nhân trong lòng cũng là buồn bức thật sự, nếu không phải nhi tử lưu đày, nàng lại cấp Thượng gia thêm một trai hai gái, nàng sớm tưởng hưu nàng. Hảo hảo nhật tử bất quá, thế nào cũng phải lăn lộn một phen mới được. Nàng nếu có thể lăn lộn khởi bọt nước tới, nàng còn kính nàng có hai phần bản lĩnh, thiên nàng liền nói gọn sóng đều xốc không dậy nổi, lại vẫn là chưa từ bỏ ý định. Thượng Minh Kiệt liền đi gặp hắn mẫu thân, Thượng nhị thái thái chính lôi kéo Kim Châu nói chuyện, nghe được nhi tử tới, vội vàng cười nghênh đi ra ngoài, “Minh Kiệt tới, mau tiến vào.” Thượng Minh Kiệt thấy nàng sắc mặt còn hảo, liền biết nàng là không nghĩ đi tố mẫu nơi đó mới cáo ôm, khe khẽ thở dài sau cười nói: “Mẫu thân nhưng dùng cơm?” “Canh giờ còn sớm đâu, trong chốc lát người lưu lại bồi mẫu thân dùng cơm.” “Chúng ta cùng đi tố mẫu nơi đó dùng cơm đi,” Thượng Minh Kiệt cười nói: “Vừa rồi tố mẫu còn nhắc tới ngài đâu, làm nhi tử đến xem ngài.” Thượng nhị thái thái tươi cười hơi đậm, lại vẫn là cười nói: “Cũng hảo, buổi tối chúng ta một nhà cùng nhau dùng cái cơm. Hiện tại chúng ta nương hai liền nói lời nói.” Thượng nhị thái thái đối hắn nói: “Người từ kinh thành trở về cũng có một đoạn thời gian, bên người thả liền cái hầu hạ người đều không có.” Nàng thở dài nói: “Trước kia ta liền tưởng đề, chỉ là người túc phụ tuổi nhỏ không hiểu chuyện, ta nghĩ chậm rãi giáo nàng chính là, nhưng nàng lại có thai, vì không cho nàng nghĩ nhiều, ta mới không đề. Nhưng người hiện tại đã trở lại, nàng lại đĩnh cái bụng to, người luôn là nghỉ ở nàng trong phòng giống cái gì?” Thượng Minh Kiệt mở to hai mắt nhìn, vội vàng nói: “Mẫu thân, ta...” “Ta biết, người đáp ứng rồi Lâm gia không nạp thiếp,” Thượng nhị thái thái sắc mặt không vui, hù một tiếng nói: “Nhà bọn họ thế đại, ta cũng không dám nói cái gì, chỉ là bên cạnh

ngươi tổng không thể một cái hầu hạ ngươi cũng không có, như vậy thành cái gì?" Dứt lời nàng đem một bên Kim Châu xả lại đây, đối Thượng Minh Kiệt cười nói: "Kim Châu đi theo ta rất nhiều năm, ngươi cũng là quen thuộc, khiến cho nàng đi bên cạnh ngươi chiếu cố, yên tâm, không cho ngươi nạp thiếp, không tính vi phạm cùng Lâm gia ước định." Kim Châu cúi đầu, sắc mặt tái nhợt, thân mình run nhẹ nhẹ, trong lòng khẩn hoảng không thôi. Thượng Minh Kiệt nhấp nháp miệng, nhìn Kim Châu liếc mắt một cái sau nói: "Kim Châu tỷ tỷ trước đi xuống đi, ta cùng với mẫu thân nói chút lời nói." Kim Châu dẫm theo tay uốn gối hành lễ lui về phía sau hạ, nhưng lại không đi xa, liền đứng ở cửa trông coi, thường thường còn có thể nghe được bên trong nói chuyện thanh. Việc này quan chính mình tánh mạng, nàng cũng bất chấp không hợp quy củ. Nàng không nghĩ đi theo nhị gia, nếu là trước đây cũng liền thôi, hiện giờ đi theo nhị gia có thể có cái gì tiền đồ? Nàng thân gia tánh mạng nhưng đều là nắm ở Lâm quận chúa trên tay! "Mẫu thân, nhi tử bên người có gã sai vặt, cũng không thiếu nha đầu, cũng không cần Kim Châu tới hầu hạ, nàng là ngài bên người dùng quản người, vẫn là lưu tại ngài bên người hảo." "Ánh Nhạn mấy cái đều là ngươi túc phụ người, nàng vô tâm, chẳng lẽ ngươi còn có thể phỏng qua ngươi túc phụ muôn người?" Thượng Minh Kiệt có chút bức bối, biểu muội thân thể không tốt, đây là sơ thai, có thể là đẵng trước ăn đến quá hảo, cho nên thai nhi có chút đại, đúng là bởi vậy hắn mới vội vàng kết thúc kinh thành sự gấp trở về. Hắn biết sinh sản là cửu tử nhất sinh sự, thấy biểu muội kia bụng to hắn liền nhịn không được hoảng hốt, mấy ngày liền tới hắn đều căng chật thân kinh, kết quả mẫu thân còn cùng hắn nói những lời này. Nhất thời liền có chút nói không lựa lời nói: "Ở mẫu thân trong mắt, nhi tử đó là súc sinh sao? Liền cái tự không ché năng lực đều không có?" Thượng nhị thái thái mở to hai mắt nhìn, "Ngươi..." Thượng Minh Kiệt biết chính mình quá kích, hít sâu một hơi sau hoãn lại ngữ khí nói: "Mẫu thân, nhi tử hiện tại chỉ hy vọng thê nhi bình an, cũng không tưởng mặt khác, mặc kệ là thiếp vẫn là thông phòng, ta đều không cần, ta cũng không phải trầm mê với nữ sắc người." "Không phải làm ngươi trầm mê nữ sắc, chỉ là muôn cho bên cạnh ngươi có cái hầu hạ người..." "Nhi tử bên người hầu hạ người đâu chỉ một cái?" Thượng Minh Kiệt đè nặng tính tình nói: "Mẫu thân, nhi tử hiện tại sống rất tốt, nếu là lần này biểu muội có thể bình an sinh hạ Lan nhi, vậy càng sung sướng, chúng ta bên người không cần cắm vào tới người khác, thật sự, nhi tử bên người không thiếu hầu hạ người." Thượng nhị thái thái trên mặt có chút nan kham, có chút lời nói nàng khó mà nói đến quá minh bạch, này dù sao cũng là chính mình nhi tử. Mà Thượng Minh Kiệt lời này liền kém minh nói, hắn không nghĩ cùng nữ nhân khác phát sinh quan hệ. Thượng nhị thái thái tổng không thể cưỡng bức hắn lên giường đi? Chỉ có thể nhấp nháp miệng không nói chuyện.

Chương 542: Phiên ngoại phu thê nhị

Thượng nhị thái thái lá gan cũng chỉ đủ đem nhí tử gọi tới trước mắt tǎc người, làm nàng trực tiếp đem người nhét vào Lâm Ngọc Tân trước mặt nàng là không dám. Cho nên Thượng Minh Kiệt không đem người lanh đi, nàng là một chút biện pháp cũng không có. Việc này náo loạn cái không thoái mái, Thượng Minh Kiệt rời đi sau sắc mặt ủ dột không thôi. Hắn nổi giận đùng đùng trở lại chính viện, ở muôn bước vào viện môn khi thân hình một đốn, hít sâu một hơi, hoãn hoãn trên mặt biểu tình mới đi vào. Lâm Ngọc Tân đã tỉnh, chính đỡ eo ở trong phòng đi tới đi lui, nhìn đến hắn trở về liền cười, “Hắn mới vừa đá ta một chút, ngươi muốn hay không nghe?” Thượng Minh Kiệt nháy mắt đem không thoái mái ném ở sau đầu, hung phấn tiến lên sờ sờ nàng bụng, kinh hỉ hỏi, “Thật sự động?” Lâm Ngọc Tân gật đầu, “Đá ta vài hạ đâu.” “Vậy ngươi có đau hay không?” Vốn đang kinh hỉ Thượng Minh Kiệt lại lo lắng lên. “Không đau,” Lâm Ngọc Tân cười nói: “Chính là sợ sợ, tổng sợ hắn đem ta bụng đá phá.” Thượng Minh Kiệt nghe vậy cũng sợ lên, thật cẩn thận sờ sờ nàng bụng, “Vậy ngươi vẫn là không cần đá, ngươi nếu là buồn phụ thân liền đánh đòn cho ngươi nghe, cũng có thể niệm thư cho ngươi nghe, ngươi muốn hiếu thuận, không cần khi dễ mẫu thân ngươi...” Lâm Ngọc Tân ngồi ở trên giường, mặt mày ôn nhu nhìn hắn hồng trong bụng hài tử. Thượng Minh Kiệt nói được thì làm được, thấy hắn thật sự không đá, liền đi cầm bốn Kinh Thi tới niệm cho hắn nghe, mới niệm đến đệ nhị đầu, Lâm Ngọc bụng bên trái đã bị nhẹ nhàng mà đá một chút, cố lấy một cái bọc nhỏ tới. Thượng Minh Kiệt kinh hô một tiếng, vội vàng duỗi tay đi vuốt ve kia chỗ, nhẹ giọng hống nói: “Mau dừng đá, mau dừng đá, mẫu thân muốn đau.” Kia bọc nhỏ liền tiêu đi xuống. Thượng Minh Kiệt lau một chút mồ hôi trên trán nói: “Đứa nhỏ này quá không nghe lời, đãi hắn ra tới ta nhất định phải hảo hảo dạy hắn.” Lâm Ngọc Tân xem đến buồn cười, “Hắn có thể nghe hiểu ngươi lời nói sao?” “Con của chúng ta tất nhiên là thông minh nhất, như thế nào sẽ nghe không hiểu?” Thượng Minh Kiệt kiêu ngạo nói. Hai vợ chồng một ở bên nhau liền có nói không xong nói, Ánh Nhạn nhìn thời gian không còn sớm, lúc này mới tới nhắc nhở hắn là đi dùng cơm chiều. Thượng Minh Kiệt liền

đỡ Lâm Ngọc Tân đi lão thái thái nơi đó, Thượng nhị thái thái trên mặt không qua được, cho nên vẫn như cũ chối từ thân thể không khoẻ không có tới. Thượng Đan Cúc đã thói quen mẹ cả ba ngày hai đầu thân thể không khoẻ, vừa tới liền cùng Thượng lão phu nhân cùng Dương phu nhân hành lễ, sau đó mới thấy qua huynh tav, liền giúp đỡ bày biện chén đũa. Thượng lão phu nhân thấy Ngọc Tân bụng càng lúc càng lớn, liền cười nói: “Người thân mình trọng, về sau liền ở chính mình trong phòng dùng cơm là được, ta nơi này có tú nha đầu bồi.” Dương phu nhân cũng cười nói: “Còn có ta đâu, chỉ cần lão thái thái không chê ta liền hảo.” “Không chê, không chê,” Thượng lão phu nhân cười nói: “Dương phu nhân chịu tới bồi ta này lão bà tử, ta cầu mà không được đâu.” Lâm Ngọc Tân cũng không miễn cưỡng chính mình, ngày hôm sau liền lưu tại chính viện dùng cơm, chỉ là ngẫu nhiên cũng sẽ đi bồi lão thái thái. Thượng Minh Kiệt tự trở về Tô Châu sau trừ phi cần thiết đến ra cửa, bằng không liền nhất định phải bồi ở Lâm Ngọc Tân bên người, bởi vì biết nàng bụng có điểm đại, cho nên hắn vẫn luôn hạn chế nàng thức ăn, mỗi lần đều chỉ làm nàng ăn bảy phần no, một ngày ăn năm đốn. Nhưng Lâm Ngọc Tân chính là thèm ăn, tuy rằng vẫn luôn không chê, nhưng vẫn là nhịn không được trộm ăn vài thứ. Thượng Minh Kiệt phát hiện sau lại là đau lòng lại là bất đắc dĩ, nhưng vẫn là ngạnh tâm địa tịch thu nàng điểm tâm. “Từ đại phu nói lại ăn xong đi hài tử quá lớn không hảo sinh.” Lâm Ngọc Tân liền ôm miệng nói: “Kia cũng không thể kêu ta đói bụng a.” “Kia...” Thượng Minh Kiệt do dự một chút nói: “Bằng không ăn trái cây đi, ta cảm thấy cái này là không ngại, cũng có thể đỡ thèm.” Nhưng Lâm Ngọc Tân chính là muốn ăn thịt hoặc điểm tâm. Nàng trước kia càng thích ăn thanh đạm chút đồ vật, nhưng mang thai sau lại càng thích ăn thịt cùng nước canh, dinh dưỡng nhiều ở nước canh, cũng bởi vậy nàng mới có thể đèn bù. Thượng Minh Kiệt không trở về trước, nàng cũng biết như vậy không tốt, cho nên Từ đại phu vừa nói nàng liền tự chế nhiều, nhưng hắn một hồi tới, nàng lại nhịn không được. Có lẽ là bởi vì có người đau chính mình, có người thê nàng sốt ruột, nàng liền tùy hứng rất nhiều, tổng cũng nhịn không được từ chính mình tính tình tới. Thượng Minh Kiệt có thể có biện pháp nào, chỉ có thể cùng nàng đau trí đau dũng bái. Mãi cho đến Lâm Thanh Uyển hồi tô tình huống mới chuyển biến tốt đẹp chút, Lâm Ngọc Tân cũng sợ cô nói nàng, cho nên tự hạn chế không ít, không hề lén lút tàng ăn. Thượng Minh Kiệt đại tùng một hơi. Đệ nhất thai gian nan chút, nhưng Lâm Ngọc Tân sinh đến còn tính thuận lợi, chính là vô cùng đau đớn. Nhưng Thượng Minh Kiệt cũng rất đau, hắn trên tay bị nàng cắn ra dấu vết, bởi vì miệng vết thương rất thâm, cho nên sau lại đê lại nhàn nhạt dấu vết. Lâm Ngọc Tân mỗi lần thấy đều có chút chột dạ, buổi tối tổng cũng nhịn không được duỗi tay đi sờ hắn kia đạo thương khẩu, nhỏ giọng hỏi, “Hiện tại còn đau không?” Thượng Minh Kiệt đang có chút tâm viễn ý mã,

không chút nghĩ ngợi liền lắc đầu nói: “Một chút cũng không đau.”Lâm Ngọc Tân hoài nghi, “Thật sự? Nhưng khi đó người còn khóc đâu.”Thượng Minh Kiệt ôm nàng, thần trí hơi hơi thu hồi, lại thế chính mình biện giải nói: “Ta đó là đau lòng người mới khóc.”Lâm Ngọc Tân trong mắt hiện lên giảo hoạt, “Kia lần sau ta còn có thể cắn người sao?”“Ân?” Thượng Minh Kiệt xoay người đè ở nàng duỗi tay, tâm viên ý mã nói: “Có thể, người tưởng như thế nào cắn liền như thế nào cắn.”Vì thế Lâm Ngọc Tân sinh lão nhị khi, vẫn là không nhịn xuống cắn Thượng Minh Kiệt, nàng cảm thấy cắn hăn tay nàng liền không như vậy đau, cũng có thể càng sử hăng hái nhi.Này tựa hồ thành một loại thói quen, cũng may bọn họ chỉ có ba cái hài tử, cho nên Thượng Minh Kiệt tay xem như bảo vệ.Cũng là bởi vì này, ba cái hài tử từ nhỏ liền biết bọn họ phụ thân ở bọn họ lúc sinh ra cũng bị không ít khổ, mỗi năm bọn họ sinh nhật khi đều sẽ cấp phụ thân cùng mẫu thân cung cung kính kính mà dập đầu kính trà, lấy an ủi cha mẹ chi khô.Tiếp nhận trà Thượng Minh Kiệt:Lâm Ngọc Tân nhưng thật ra vui tươi hớn hở, còn đối ba cái hài tử nói: “Vì sinh các ngươi, các ngươi phụ thân cũng ăn không ít khổ, các ngươi là đến hảo hảo hiếu thuận các ngươi phụ thân.”Thượng Minh Kiệt tổng cảm thấy lời này không đúng lắm, rồi lại nói không nên lời không đúng chỗ nào.Bên ngoài người tổng cảm thấy đôi vợ chồng này ân ái, tựa hồ chưa bao giờ hồng quá mặt, lại không biết bọn họ cũng là cãi nhau qua.Cũng không biết là vì chuyện gì, dù sao hai người đều cho nhau nói khí lời nói, Thượng Minh Kiệt chỉ có thể hổ mặt không để ý tới người.Gã sai vặt còn tưởng rằng nhị gia muốn túc ở thư phòng đâu, cãi nhau phu thê không đều như vậy sao?Cho nên đặc biệt ân cần đem thư phòng thu thập ra tới, lấy bị buồm tối sử dụng.Ai biết nhị gia từ Cầu Tri Uyển trở về, mặt xú xú, còn ở thư phòng dùng cơm, nhưng vừa đến nghỉ tạm thời gian liền xụ mặt hồi nội viện đi.Gã sai vặt trọn mặt há hốc mồm.Nội viện bọn nha đầu ở hai vị chủ tử cãi nhau sau cũng sợ tới mức không nhẹ, chính tháp thòm buồm tối có phải hay không nên đem cửa phòng khóa, Ánh Nhạn tỷ tỷ liền trước một bước hành các nàng liếc mắt một cái, làm người cấp để lại môn.Buổi tối hai vợ chồng một trong một ngoài năm, trung gian dường như cách một cái ngân hà, sáng sớm hôm sau Thượng Minh Kiệt tỉnh lại thấy nàng hốc mắt hồng toàn bộ, hoảng sợ, vội vàng hỏi: “Ngươi làm sao vậy?”Lâm Ngọc Tân liền xoay qua thân đi nói: “Ngươi không phải muốn cùng ta cãi nhau sao? Ta còn chưa cùng ngươi hòa hảo đâu, ngươi lý ta làm chi?”Thượng Minh Kiệt thấy nàng trong mắt hàm nước mắt liên đau lòng, vội vàng nói: “Ta nơi nào cùng ngươi cãi nhau, tối hôm qua bất quá là mệt mỏi chút mới không có lý ngươi, ngươi mau đừng khóc, đều là ta không phải là được.”“Vậy ngươi nói, ngươi chỗ nào không phải?”Thượng Minh Kiệt đều mau không nhớ rõ bọn họ vì cái gì cãi nhau, lau mồ hôi trên trán nói: “Ta không nên dây vào biểu muội sinh khí, này đó

là ta lớn nhất không phải.”Lâm Ngọc Tân thấy hắn như vậy, cũng biết chính mình có chút vô cớ gây rối, hừ một tiếng, mềm lòng xuống dưới.Sau đó hai vợ chồng liền lại hòa hảo.Anh Nhạn thấy nhiều không trách cùng bọn nha đầu nói: “Về sau các chủ tử cãi nhau các ngươi ở bên khuyên hai câu là được, thiếu cời lửa bắc cầu, từ bọn họ đi, nhiều nhất một buổi tối thì tốt rồi.”Bọn nha đầu:

Chương 543: Phiên ngoại ta là năng thần một

Ngũ hoàng tử tham sống sợ chết còn hảo hưởng lạc, tuy rằng bởi vì xem qua sắc trung quý đói kêt cục, đổi sắc đẹp tiết chế rất nhiều, nhưng hắn vẫn là thích mỹ nhân.Không thể dung vào, vậy xem bái.Ngắm mỹ nhân không ngừng có một loại thường pháp.Hắn mới từ Thục Quốc khi trở về, bởi vì chính phùng quốc tang, hắn cũng là thật sự thương tâm, cái này yêu thích liền tạm thời buông xuồng.Một lòng đều đặt ở kiên công lập nghiệp, không cho hắn cha thất vọng việc này thượng.Hắn là như vậy tưởng, cũng là như vậy cùng hắn hoàng đế ca ca nói, hắn muốn vào triều làm quan, hắn muốn trở thành phụ tá hoàng huynh năng thần.Ngay lúc đó tân đế nghe được cảm động không thôi, cảm thấy vẫn luôn nghịch ngợm gây sự ăn chơi trác táng đệ đệ rốt cuộc trưởng thành, vì thế buông ra lục bộ làm hắn tuyển.Ngũ hoàng tử không chút nghĩ lui liền tuyển Bình Bộ, hắn cảm thấy chính mình tương lai nhất định có thể trở thành một cái thống ngự thiên quân vạn mã Đại tướng quân.Tân đế cảm thấy hắn còn nhỏ, cũng nhìn không ra am hiểu đồ vật tới, không bằng liền từ Bình Bộ bắt đầu thí luyện, tổng có thể tìm được chính mình am hiểu đồ vật.Vì thế liền đem hắn bỏ vào Bình Bộ, kết quả không hai tháng, Bình Bộ Thượng Thư liền quỳ rạp xuống tân đế trước mặt, không quá mịt mờ khóc lóc kề lề Ngũ hoàng tử hắn không thích hợp Bình Bộ, lại làm hắn ở Bình Bộ lưu lại đi, chỉ sợ Bình Bộ liền không thể bình thường vận hành.Mẫn thượng thư còn âm thầm nhắc nhở nói: “Kỳ thật lấy Lỗ Thân Vương tuổi tác, lúc này hắn bất luận đi đâu cái bộ môn đều không thích hợp.”Tân đế sững sót, làm người đi tra hắn đi Bình Bộ sau làm cái gì.Lỗ Thân Vương cũng không là một cái diệu thấp người, chẳng sơ chính đăm chìm ở phụ thân qua đời bi thống trung, làm việc cũng là cao diệu không thôi.Bởi vậy hắn làm sự cũng không khó tra, chỉ là tiền binh bộ hai tháng, hắn đầu tiên là đem các quân giao đi lên biên phòng muốn vụ thông kê sai, bị điều đi xử lý trợ cấp bỏ mình tướng sĩ xong việc, lại tự chủ trương tham ô tiền tuyến lương thảo cùng quân lương, thậm chí tham ô cũng chưa có thể làm tốt, vẫn như cũ là đem việc này làm được rồi tinh rồi mù.Mẫn thượng thư nói: “Bệ hạ, Lỗ Thân Vương còn nhỏ đâu, lúc này vào triều vẫn là quá sớm chút.”Tân đế liền yên lặng mà đem đệ đệ từ Bình Bộ

xách ra tới, ném tới rồi thượng thư phòng, cùng con của hắn nhom cùng nhau đọc sách.Lỗ Thân Vương tức giận đến không được, hắn hùng tâm tráng chí vừa mới vừa mới bắt đầu đã bị bát nước lạnh, hơn nữa hắn vốn dĩ liền không thích đọc sách, cho nên trong lòng tích không ít oán khí.Hắn luôn luôn bắt nạt kẻ yếu, không dám đối thượng uy nghiêm Mẫn thượng thư, ở hắn từ ca trước mặt lăn lộn cũng vô dụng, liền chỉ có thể khi dễ hắn từ ca nhi tử cùng cháu trai.Cho nên cùng hắn ở thượng thư phòng đọc sách cháu trai cháu ngoại trai nhom đều gặp hắn độc thủ, mỗi ngày đều ức hiếp bọn họ.Mấy cái hài tử trung lớn nhất chính là trưởng công chúa nhi tử Phó Thanh, nhưng cùng Lỗ Thân Vương so sánh với vẫn là tiêu tốt vài tuổi, hơn nữa hắn cũng có lão lục Trịnh Thân Vương hỗ trợ, có thể nói mấy cái tiểu hài tử hoàn toàn không phải bọn họ hai cái thiếu niên đối thủ.Thượng thư phòng nào nhiệt phi phàm, mỗi ngày đều là gà bay chó sủa, tuy rằng đem cháu trai nhom lăn lộn đến quá sức, xem như ra khí, nhưng Lỗ Thân Vương vẫn là cảm thấy không vui, cho nên liền chỉ có thể tìm kiếm bằng hữu giải quyết tâm sự.Lão lục quá mức hàm hậu, nói với hắn lời nói chỉ biết gật đầu, cũng không biết có hay không nghe tiến trong lòng, cho nên hắn cũng không phải thực tốt nói hết đối tượng.Nhưng có thể bị Lỗ Thân Vương nhận làm bằng hữu, đến nay mới thôi cũng liền Lâm Thanh Uyển cùng Thục Quốc Đại hoàng tử.Lỗ Thân Vương đầu tiên là tìm Lâm Thanh Uyển tâm sự, kết quả nàng nói: “Đọc vạn quyển sách, hành ngàn dặm đường, ngươi đã so từ trước tiến bộ rất nhiều, bởi vì ngươi đi qua Thục Quốc, cũng coi như đi qua không ít lộ. Có thể so chi các bộ đại nhân vẫn là kém rất nhiều, biết kém ở đâu sao?”“Kém ở kinh nghiệm thượng,” Lỗ Thân Vương không chút nghĩ ngợi nói: “Nhưng ta không rèn luyện như thế nào trường kinh nghiệm đâu?”Lâm Thanh Uyển liền cười, “Các ngươi kém ở đọc sách thượng, bọn họ liền tính là không kinh nghiệm khi cũng sẽ không như ngươi giống nhau đem sự tình làm cho như thế không xong, vì cái gì?”Lâm Thanh Uyển xốc xốc mí mắt nói: “Bởi vì bọn họ so ngươi nhiều đọc sách.”Lỗ Thân Vương phẫn nộ rồi, hắn ghét nhất chính là đọc sách, từ bắt đầu nhận tự khi liền chán ghét, vốn dĩ lớn lên liền giải thoát rồi, ai biết vẫn là muốn đọc sách.Vì thế hắn cảm thấy Lâm Thanh Uyển không thể lý giải chính mình, cảm giận liền đi rồi.Hắn bắt đầu vùi đầu cho hắn bằng hữu, đã từng thiêng nhai lưu lạc người viết thư, oán giận hắn thất bại.Cùng hắn so sánh với, Thục Quốc Đại hoàng tử tình cảnh có thể so hắn gian nan nhiều.Bởi vì hắn là ở sứ thần không đồng ý dưới tình huống cùng Lâm Thanh Uyển ra cung đi Giang Lăng, cho nên Thục để nhận định cái này đại nhì tử trong lòng đôi hắn oán phẫn, hơn nữa sứ thần sợ Đại hoàng tử ở hoàng đế trước mặt nói hắn nói bậ, liền trước tố cáo một trạng.Thục Quốc Đại hoàng tử bị ông ngoại hộ tống trở lại Thục đô sau, tuy rằng hai cha con trên mặt là phụ tử tình thâm, ở chung hòa hợp, nhưng hắn vẫn là đã nhận ra

phụ tử gian ngǎn cách.Luôn luôn lấy hắn làm trọng phụ hoàng càng sủng ái khơi nhị đệ tử.Thân là Thục Quốc Đại hoàng tử, lại là con vợ cả, hắn vẫn như cũ là Thái Tử đứng đầu người được chọn, ngay cả cha hắn, cũng vẫn như cũ càng hướng vào hắn đương Thái Tử, tuy rằng trong lòng có ngặt đắng.Cho nên hắn mỗi ngày vừa mở mắt ra liền phải bắt đầu học tập, tiếp thu chính là Thái Tử giáo trình, trừ bỏ nghe thái phó giảng bài ngoại, hắn mỗi ngày còn muôn hâu hạ ở phụ hoàng bên người một canh giờ.Nghe hắn cùng các triều thần thảo luận chính sự, có khi phụ hoàng còn sẽ đương đường dò hỏi hắn ý kiến, vẫn luôn muôn tới buổi tối sắp ngủ hắn mới có thể buông sách vở.Cho nên hắn không quá có thể lý giải Lỗ Thân Vương bị phản cùng bực bội, ở hắn xem ra, hắn còn có thể có thời gian đi cấp mấy cái chất nhì thiết ngáng chân, thậm chí còn có rảnh ra cung đi phi ngựa, có thể thấy được này có bao nhiêu nhàn rỗi.Hơn nữa đọc sách lại không phải cái gì việc khó, mở ra thư là có thể nhìn, rốt cuộc có cái gì khó?Bất quá hắn vẫn là thực thích cùng Lỗ Thân Vương thư từ qua lại, hắn mơ hồ biết hắn nếu là như vậy viết, chỉ sợ liền phải mất đi cái này bạn qua thư từ, cho nên chỉ có thể tặng kèm một trang hắn nhật trình biểu, sau đó viết một ít hắn tình hình gần đây mà thôi.Lỗ Thân Vương thu được kia trang rậm rạp nhật trình biểu, nháy mắt vì cái này bằng hữu bi ai không thôi, lại xem hắn trong lòng buồn tẻ không thú vị hằng ngày, càng thêm đồng tình.Hắn cho rằng đối phương là ở triển lãm hắn có bao nhiêu thâm, lại không biết Thục Quốc Đại hoàng tử là ở mịt mờ tỏ vẻ kỳ thật đọc sách một chút cũng không khó, xem, hắn so với hắn tiểu vài tuổi đều có thể hoàn thành rất khá, người lớn như vậy, hắn là cũng có thể.Học tra cùng học bá mạch não không ở một cái tuyển thương, hai người lại kỳ tích hợp thành cỗ bạn qua thư từ quan hệ.Làm đã từng chơi biến Thục đô hắn quốc học tra, Lỗ Thân Vương còn cố ý viết thư nói cho Thục Quốc Đại hoàng tử bọn họ quốc gia đều có này đó hảo ngoạn địa phương, còn kiến nghị hắn đi tìm hắn các biểu ca chơi.So với Thục Quốc Đại hoàng tử, hắn các biểu ca chính là cũng sẽ chơi thật sự.Hai người trên cơ bản duy trì một tháng một phong thơ tần suất, cơ hồ là mới thu được tin liền sẽ hồi âm, ngẫu nhiên còn sẽ nhiều hơn mấy phong.Lỗ Thân Vương cấp Thục Quốc Đại hoàng tử đưa quá không ít hảo ngoạn đồ vật, Thục Quốc Đại hoàng tử tắc đem chính mình đọc sách bút ký gửi cho hắn, hy vọng hắn có thể sớm ngày thông qua thương thư phòng khảo thí, chính thức nhập sĩ.Chờ đến Thục Quốc Đại hoàng tử bị phong làm Thái Tử khi, Lỗ Thân Vương còn tranh thủ tới rồi trở thành cùng đoàn sứ thần đi trước Thục Quốc, chúc mừng hắn rốt cuộc càng tiến thêm một bước, trở thành danh chính ngôn thuận Thục Quốc người thừa kế.

Chương 544: Phiên ngoại ta là năng thần nhị

Từ Thục Quốc sau khi trở về không lâu, Lỗ Thân Vương vẫn như cũ không có thể thông qua khảo thí tốt nghiệp, nhưng hắn đã mười tám, Thái Hậu đang muôn vì hắn làm mai. Vì thế hắn ở hoàng đế trước mặt đánh hai cái lăn, rốt cuộc có thể rời đi thượng thư phòng, chính thức tiến vào lục bộ thí luyện. Hắn đem lục bộ luân cái biển, rốt cuộc phát hiện hắn nhát thích hợp lại là Hộ Bộ, cái này làm cho hắn đặc ý không thôi. Bởi vì Hộ Bộ, Lại Bộ ở trong lòng hắn vẫn luôn là tinh anh bộ môn, hắn còn tưởng rằng hắn đi không được Bình Bộ, đời này chỉ có thể dài ở Lễ Bộ hoặc Công Bộ đánh tạp đâm, ai biết hắn thế nhưng ở hạch toán đồng ruộng thuế má việc này thượng có như vậy thiên phú. Hắn đặc ý ở thân bằng trước mặt khoe ra cái biển, đối vẫn luôn là học bá hình tượng Thục Quốc Thái Tử tự nhiên là khoe ra lại khoe ra. Vì thế, Thục Quốc Thái Tử liền cho hắn gửi một bộ toán học thư, nói cho hắn, "Thư trung toàn làm bút ký, nếu có khó hiểu, nhưng gởi thư dò hỏi." Lỗ Thân Vương: Hắn phùng đầy cõi lòng thư, trong lòng lại toan lại sáp, hắn có chút hối hận giao cái này bằng hữu. Lại hối hận, chính mình giao bằng hữu, quỳ cũng muốn tiếp tục đi xuống. Hai nước quan hệ hảo khi, bất luận là Lương Đế, vẫn là Thục đế đô nhạc thấy bọn họ giao hảo, nhưng bất luận là Lỗ Thân Vương, vẫn là Thục Thái Tử, bọn họ trong lòng đều minh bạch, hai nước không có khả năng vẫn luôn hữu hảo đi xuống. Trước kia bọn họ là không tưởng nhiều như vậy, nhưng theo Lỗ Thân Vương tham chính càng sâu, Đại hoàng tử cũng bị phong làm Thái Tử, càng nhiều tham dự tiến chính sự trung khi, bọn họ liền ý thức được điểm này. Chỉ là ai cũng không nghĩ tới chiến tranh tới nhanh như vậy. Lúc ấy Bình Bộ Thượng Thư mịt mù hướng Lương Đế nhắc tới việc này, các bộ trưởng quan lặng lẽ vào cung thương nghị, từ thương nghị đến định ra chỉ dùng không đến ba cái canh giờ mà thôi. Lúc ấy đang ở Hộ Bộ hồn đến hô mưa gọi gió Lỗ Thân Vương tự nhiên cũng là bị đưa về cũng biết tình nhân trong vòng, bởi vì hắn vẫn là Lương Quốc hoàng tử a. Trung nghĩa lưỡng nan toàn, trước kia Lỗ Thân Vương tổng cảm thấy lời này là vô nghĩa, đã hết trung, tự nhiên liền toàn nghĩa, trung nghĩa lại không tương bội. Hiện tại hắn mới biết được, trung nghĩa hoặc không tương bội, nhưng đối mặt đối

tượng lại có khả năng là đối lập, bởi vậy có vẻ trung nghĩa cũng tương đối lên.Lỗ Thân Vương không có khả năng đem Lương Quốc kế hoạch nói cho Thục Thái Tử, cho nên chỉ có thể hàm chứa áy náy cùng chột dạ nỗ lực vì tiền tuyến tướng sĩ trù bị lương thảo.Rốt cuộc, hắn là lập chí muốn trở thành một vị năng thần.Lý Tử Khiêm vừa đến kinh thành khi là không muốn để ý tới hắn, thậm chí đã từ đáy lòng đem hắn từ bằng hữu vị trí thượng loại bỏ.Hắn đương nhiên biết Lỗ Thân Vương không có khả năng đem Lương Quốc xuất binh sự nói cho hắn, lấy mình độ chi, nếu là Thục Quốc xuất binh, hắn cũng không có khả năng nói cho hắn.Mặc dù lý giải, nhưng hắn vẫn là không tha thứ, kia dù sao cũng là hắn quốc, hắn gia!Lỗ Thân Vương chột dạ, hắn bất hòa chính mình nói chuyện, hắn cũng không bắt buộc, tự giác chạy lên chạy xuống, đi trước Hộ Bộ cho hắn tranh thủ đến một đồng vị trí không tồi, cũng đủ đại, rồi lại không du chế, cảnh sắc lại tốt tòa nhà làm Quốc công phủ.Sau đó liền đi Lễ Bộ vì hắn tranh thủ các loại đồ vật, chờ bọn họ một nhà dàn xếp xuống dưới, hắn còn cố ý ở hắn từ ca trước mặt đánh hai cái lăn, làm hắn đồng ý làm Lý Tử Khiêm huynh đệ mấy cái đi Quốc Tử Học đọc sách.Phải biết rằng, tư cập quan sau hắn liền rất thiêng ở hoàng huynh trước mặt chơi xấu, hắn đều hai mươi mấy, lúc này còn hướng hoàng huynh làm nũng, thật sự là quá khảo nghiệm trong lòng.Lý Tử Khiêm cùng hai cái đệ đệ đi Quốc Tử Học đọc sách, còn đem vài cái cố ý tái giá phi tần cấp gả đi ra ngoài, sau đó liền nỗ lực đọc sách lên.Thục Quốc không có, nhưng Lý thị còn ở, vì tông tộc, bọn họ cũng đến nỗ lực đọc sách, có Sở Quốc hoàng tử xuất sĩ tiền lệ, bọn họ xuất sĩ hắn là sẽ không quá khó.Chính là đó là đối Lý Tử Khiêm hai cái đệ đệ mà nói, với Lý Tử Khiêm tới nói, hắn cả đời này rời xa triều chính mới là an toàn nhất.Rốt cuộc hắn là từ nhỏ chính là bị coi như tương lai quốc quân bồi dưỡng, hắn lại là Thái Tử, Lương Đế tâm lại đại cũng không có khả năng làm yên tâm làm hắn tham chính.Trước kia mỗi ngày đều là vội đến liền uống miếng nước đều cảm thấy khó, hiện tại lại đột nhiên thanh nhàn xuống dưới, trừ bỏ mỗi ngày đi Quốc Tử Học thượng mấy môn khóa ngoại liền không có việc gì để làm.Ngay từ đầu hắn còn hưởng thụ loại này thanh nhàn, nhưng lâu rồi, không khỏi có chút không thú vị.Lỗ Thân Vương liền sấn hư mà nhập, túm hắn cùng nhau đi ra ngoài chơi, “Trong kinh thành hảo ngoạn địa phương nhiều lắm đâu, ngươi mỗi ngày trừ bỏ đọc sách chính là lưu trong nhà, tự nhiên nhảm chán, không bằng ta mang ngươi đi ra ngoài chơi?”Lý Tử Khiêm lạnh lùng nhìn hắn một cái, quăng tay ngồi vào ghế trên vẫn như cũ không để ý tới hắn.Lỗ Thân Vương cũng không trông cậy vào hắn cùng chính mình nói chuyện, túm chặt người tay liền ra bên ngoài kéo, “Đi, ta trước mang ngươi đi trước môn đường cái, chỗ đó ăn đồ vật nhiều, còn có không ít đất Thục thương nhân khai tiệm cơm, ngươi nhưng đi thử thử mùi vị chính bất chính.”Lý Tử Khiêm thái độ liền có chút mềm mại, mới vừa

thất thẫn đã bị Lỗ Thân Vương cắp túm đi ra ngoài.Hai người lên xe cùng nhau đi, Lỗ Thân Vương ríu rít cho hắn giới thiệu, Lý Tử Khiêm quay đầu hướng về phía bên ngoài, cũng không để ý đến hắn.Hắn chín tuổi năm ấy đã tới Lương Đô, chỉ là khi đó vì hắn an toàn cơ hồ không ra Lương Quốc hoàng cung, cho nên đôi Lương Đô cũng không thực.Lần này nghe Lỗ Thân Vương giới thiệu, đích xác rất thú vị.Tới rồi trước môn đường cái, Lỗ Thân Vương không lại ngồi xe, mà là lôi kéo Lý Tử Khiêm xuống xe chậm rãi đi qua đi, thỉnh thoảng còn đường đi biên quầy hàng thượng xem nào nhiệt.Lý Tử Khiêm vẫn là lần đầu tiên như vậy đi dạo phố, bên người thậm chí chỉ có hai cái thủ vệ hộ vệ, đi ở trong đám người cùng giống nhau nhà giàu công tử không nhiều ít khác nhau.Loại cảm giác này thực kỳ lạ, làm hắn không khỏi chậm hạ bước chân, trên mặt thần sắc cũng hòa hoãn rất nhiều.Lỗ Thân Vương nhìn đến quầy hàng thượng có bán chong chóng, liền đào tiề mua hai cái, một cái đưa cho Lý Tử Khiêm, một cái khác cầm ở trong tay cười nói: “Ta nhanh từ liền thích chơi này đó, dư lại cái kia cho ngươi chơi.”Lý Tử Khiêm nhìn trên tay chong chóng hơi hoi nhíu mày, Lỗ Thân Vương liền tiếp nhận đi xoay một chút, chong chóng liền chuyển động lên, “Nhẹ, chính là như vậy chơi.”Lương Quốc bá tánh trên mặt đều tràn đầy tươi cười, triều đình vừa mới ban bố chính lệnh, năm nay kinh thành vùng thuế má giảm hai thành.Mà thu hoạch vụ thu sắp tới, này với bọn họ tới nói không thể ngờ là cái thiên đại tin tức tốt.Lý Tử Khiêm rũ xuống đôi mắt hỏi, “Không biết ta đất Thục bá tánh như thế nào.”Lỗ Thân Vương liền nói: “Ngươi đừng lo lắng, triều đình đã phái quan viên đi trước quản lý, Hộ Bộ điều động một đám lương thực qua đi cứu tế, việc cấp bách là làm ổn định dân tâm, làm cho bọn họ có lương nhưng ăn.”Lý Tử Khiêm cười nhạo một tiếng, xoay chuyển trong tay chong chóng nói: “Nói dễ hơn làm? Đánh ba năm, đất Thục bá tánh cơ hồ cũng hoang ván ba năm, trong đó lương thực chỗ hỏng cũng không ít, các ngươi quốc khố lấy đến ra tới.”Lỗ Thân Vương có chút chột dạ, thấy hắn nghiêm túc nhìn hắn, nghĩ vậy là hắn nhập kinh tới lần đầu tiên mở miệng cùng hắn nói chuyện, liền nọa nọa nói: “Quốc khố không như vậy nhiều bạc, lương thực dự trữ cũng không đủ, cho nên cùng Sở địa cùng Giang Nam thương nhân mua chút.”Lý Tử Khiêm nhướn mày, “Không phải nói quốc khố không như vậy nhiều bạc sao?”Hắn liên vẫn luôn rất tò mò, Lương Quốc rốt cuộc từ đâu ra nhiều như vậy lương thực, có thể làm tiền tuyến lương thảo chưa từng đoạn tuyệt quá.Đều là nghỉ ngơi lấy lại sức, kia 6 năm đất Thục cũng không phát sinh quá trọng đại thiên tai, bọn họ thu nhập từ thuế cũng thực không tồi.Lỗ Thân Vương nhỏ giọng nói: “Ngươi đã quên, nhà ngươi trong hoàng cung vẫn là có chút tiền.”Lý Tử Khiêm:Hắn yên lặng mà quay đầu đi, tiếp tục đi phía trước đi, nga, hắn thiếu chút nữa đã quên, hắn gia sao, lúc ấy bọn họ đi được vội vàng, có rất nhiều đồ vật đều mang không đi.

Chương 545: Phiên ngoại ta là nǎng thần tam

Lý Tử Khiêm thư đọc đến là thật sự hảo, so với hắn hai cái đệ đệ cường quá nhiều, Quốc Tử Học các giáo sư đều ở trong lòng tiếc hận, hắn nếu không phải Thục Quốc Thái Tử thì tốt rồi.Chẳng sợ chỉ là hoàng tử đâu, kia cũng có xuất sĩ cơ hội.Hoàng Dịch An làm một khác mắt nước Thái Tử, ở Lương Đô có thể nói là sống mơ màng màng, đặc biệt là ở được đến Mi Nương ở Giang Nam tin tức sau.Hắn như vậy, không khỏi làm người càng thêm khinh thường, không ít người nhìn thấy hắn đều trong tối ngoài sáng châm chọc, trong lòng buồn khổ dưới, hắn liền tới cửa tìm Lý Tử Khiêm.Hắn cảm thấy bọn họ là giống nhau, đều là mắt nước Thái Tử, đều là bị đặc biệt đề phòng người.Chính là hắn bị mời vào đi liền nhìn đến Lỗ Thân Vương chính vây quanh Lý Tử Khiêm lấy lòng cười, làm người đem một bức triển lãm tranh khai cho hắn xem.Mà Lý Tử Khiêm ngồi ở một bên biểu tình nhàn nhạt uống trà, chỉ là ngẫu nhiên nháy lên mí mắt xem một cái kia họa.Hoàng Dịch An:Hoàng Dịch An xoay người liền đi.Lý Tử Khiêm đã nhìn đến hắn, mới đứng dậy muốn đi nghênh đón, thấy hắn xoay người liền đi, không khỏi bước chân một đốn, không đuổi theo.Lỗ Thân Vương cũng nhìn đến Hoàng Dịch An, tức giận đến hơi thở nói: “Người này cái gì tật xấu, tới cửa bái phỏng, như thế nào mới tiến vào xoay người liền đi?”Lý Tử Khiêm xoay người ngồi xuống, không quá để ý tiếp tục cúi đầu uống trà.Lỗ Thân Vương liền đối hắn lấy lòng cười nói: “Bất quá không quan trọng, người này so với ta trước kia còn hỗn, thật sự không đáng tương giao.”Lý Tử Khiêm nhịn không được nghẹn một chút, hỏi: “Ngươi là là ám chỉ trước kia ta mắt mù sao?”Lỗ Thân Vương sững sốt sau nói: “Không phải a, ta hỗn thời điểm ngươi ta còn không quen biết đâu.”Lý Tử Khiêm liền dựa vào ghế trên, rất có hứng thú hỏi, “Ngươi trước kia như thế nào lẩn lộn?”Lỗ Thân Vương môi giật giật, không nói chuyện, Lý Tử Khiêm liền hừ một tiếng, nói: “Ngươi không phải nói Hộ Bộ cùng Công Bộ muốn đào Hoàng Hà sao, như thế nào như vậy có rảnh tới ta nơi này?”Nói lên việc này Lỗ Thân Vương liền thở dài, “Đúng vậy, nhưng Công Bộ muốn bạc quá nhiều, Hộ Bộ đều đánh đi trả về, cho nên ta này không phải rảnh rỗi sao?”Lý Tử Khiêm nhíu mày, “Chiến sự mới vừa bình định một năm, Công Bộ hắn là

biết quốc khố chính hư không, như thế nào sẽ lựa chọn vào lúc này đào Hoàng Hà?" Lỗ Thân Vương cũng không gạt hắn, kỳ thật rất nhiều trong triều sự, hắn đều không dối gạt hắn, này một năm tới, Lý Tử Khiêm ngẫu nhiên còn sẽ cho hắn một ít kiến nghị. Lần này Hoàng Hà đào xem như đại sự, hắn cũng tâm vô phòng bị nói: "Sớm mấy năm Công Bộ liền nháo muộn đào Hoàng Hà, chỉ là quốc khố trung thuế ruộng quan trọng Binh Bộ cùng Hộ Bộ, cho nên... Khụ khụ." Lỗ Thân Vương đột nhiên nhớ tới hắn không nên ở Lý Tử Khiêm trước mặt nói này đó. Kia mấy năm bọn họ vì cái gì tăng cường Binh Bộ? Còn không phải là vì đánh Thục Quốc làm chuẩn bị? Lý Tử Khiêm quét hắn liếc mắt một cái không để ý, hỏi: "Sau đó đâu?" "Năm trước Công Bộ liền thượng thư, nói Hoàng Hà hạ du ứ đở đến lợi hại, mấy năm nay nước mưa đều sẽ nhiều, chỉ sợ sẽ phát sinh hồng úng, cho nên thỉnh đào Hoàng Hà, một ít quan trọng địa phương còn muộn tu sửa đê đập," Lỗ Thân Vương nói: "Cứ như vậy tiêu phí cũng không ít, cho nên Hộ Bộ cấp đánh đi trở về, mới quá xong năm bọn họ lại báo một lần." "Vậy ngươi cảm thấy bọn họ xin tiền nhiều sao?" Lỗ Thân Vương nghĩ nghĩ nói: "Với quốc khố tới nói, là rất nhiều, nhưng từ hắn muộn đào khúc sông tới nói, này đó tiền có lẽ mới vừa thích hợp." "Bất quá khẳng định còn có lại áp súc không gian," Lỗ Thân Vương không khỏi cười nói: "Này Hộ Bộ cùng cái nào bộ môn giao tiếp đều là như thế này, không quan tâm bọn họ giao đi lên xin ngạch là nhiều ít, dù sao đều đến trước đánh trở về hai lần, buộc bọn họ áp súc sau lại áp súc mới suy xét tính khả thi." Lý Tử Khiêm lâm triều nghe báo cáo và quyết định sự việc quá, tự nhiên cũng biết Hộ Bộ cái này tiểu miêu ni, không nghĩ tới thiên hạ Hộ Bộ đều là một cái dạng. Hắn vẫn luôn cảm thấy làm như vậy sự hiệu suất rất thấp, vẫn luôn tưởng sửa lại Hộ Bộ cái này quy củ, lúc này liền nói: "Các ngươi sẽ không sợ một đánh hai đánh lúc sau chậm trễ thời gian, hỏng việc?" "Khẩn cấp việc đương nhiên sẽ không đem thời gian lãng phí tại đây mặt trên, tỷ như năm đó Lâm quận chúa đi Liêu Quốc nói cùng, nàng hướng Hộ Bộ yêu cầu sự, Hộ Bộ đều là trực tiếp đồng ý, trên cơ bản đều là ngày đó quyết sách, cũng không kéo dài." Lỗ Thân Vương nói: "Lại tỷ như tiền tuyển sở cần lương thảo quân bị, tuy rằng Hộ Bộ đối xin còn nghi vấn, nhưng thường thường vẫn là sẽ trước gạt ra một thành khẩn cấp, sau đó lại cùng Binh Bộ cãi cọ, thương thảo nhất thích hợp số lượng." Nói trắng ra là, bọn họ cảm thấy Công Bộ kia sự kiện không vội. "Hơn nữa, chúng ta Hộ Bộ không nhiều lắm đánh một ít xin đi xuống, chỉ sợ không dùng được một tháng quốc khố liền dọn không, mặt khác lục bộ mỗi lần xin thuế ruộng nhưng đều không nương tay, con số đều là hướng lớn điền, chúng ta Hộ Bộ thuần lương, mặt khác lục bộ chưa chắc sẽ đi theo thiện lương lên." Cho nên chỉ có thể cùng nhau gian trá, đoán xem ai càng cao một bậc. Hơn nữa, nếu tiết kiệm này một phân đoạn, kia được mất đi nhiều ít lạc thú a. Hắn liền thích

nhìn người về mặt sống không còn gì luyến tiếc phủng đánh tiếp xin rời đi Hộ Bộ.Lý Tử Khiêm không biết hắn có cái này đam mê, gần nhất vẫn luôn chạy Hộ Bộ Lật Phong cũng không biết, lại một lần bị Hộ Bộ đánh hồi xin, hắn tóc đều sấp trăng.Khâm Thiên Giám nói mấy năm nay nhiều vũ, Công Bộ căn cứ này ba mươi năm tới khí tượng ký lục, cũng cảm thấy mấy năm nay sẽ nhiều vũ.Nếu không phải phía trước ở đánh giặc, bọn họ đã sớm đệ trình đào Hoàng Hà, kiến tạo đê đập cùng công trình thuỷ lợi sự.Hắn tài hoa trở lại kinh thành không lâu, phía trước đều là ở địa phương đường sông thượng công tác, mấy năm nay Hoàng Hà trung hạ du khi có nạn úng phát sinh, nhưng đều rất nhỏ.Mỗi năm hắn đều sẽ làm sở hạt châu huyện nha môn tổ chức lao công thanh ú, nhưng bởi vì ít người vật tư thiếu, cũng chỉ có thể thanh một đoạn ngắn, trả hết không sạch sẽ, đại bộ phận là qua một năm lại lấp kín.Cũng là bởi vì này, Lật Phong mới tưởng làm một lần đại, lần này không chỉ có muôn thanh ú, thống trị đường sông, còn muôn phòng cõi hai bờ sông khí hậu, tận lực tổ chức bùn sa trượt xuống.Lần đầu tiên Hộ Bộ đánh hồi Công Bộ xin, Công Bộ các đại nhân thấy nhiều không trách, bắt đầu vùi đầu khổ sưa, khó khăn giảm không ít lại giao đi lên, kết quả Hộ Bộ người chỉ nhìn một chút tống ngạch lại cấp đánh đã trở lại.Lần này là Lật Phong tới đưa xin, thấy thế tức giận đến thổi một chút râu.Lần này bọn họ đã tiết kiệm rất nhiều, lại tính đi xuống chính là muôn giảm công trình, đổi phương nếu là kỹ càng tỉ mỉ xem qua cự tuyệt hắn ngực khí còn không có như vậy đại, máu chốt là bọn họ không thấy.Lật Phong tức giận đến nghiến răng, tại chỗ xoay chuyển, quyết định đi tìm Lâm Hữu, ngày mai hắn muôn lại đệ một lần, nếu Hộ Bộ còn cự tuyệt, kia hắn ngày sau liền ở triều tốt nhất chiết, làm triều đình chúng thần tới thảo luận.Đến lúc đó hắn đến nhiều kéo một ít phần ngoài người duy trì.Mà Lâm Hữu hiện tại Lại Bộ, nói chuyện cũng có phân lượng.Lật Phong là thông qua Lâm Thanh Uyển tiến cử có thể cao trung xuất sĩ, cho nên hắn xem như Lâm Thanh Uyển môn sinh, cùng Lâm Hữu liền vẫn luôn có chặt chẽ liên hệ.Hai người nói chuyện một cái buổi chiều, sau đó Lâm Hữu liền làm người lái xe đi Lỗ Thân Vương phủ, kết quả tới rồi nơi đó mới biết được hôm nay nhân gia không ở nhà.Nghĩ nghĩ, hắn liền đi Lý Tử Khiêm nơi đó.Lâm Hữu cùng Lý Tử Khiêm không thân, ngầm cơ hồ không có lui tới, hắn đột nhiên tới chơi, Lý Tử Khiêm rất là kinh ngạc một chút.Sau đó nhìn thoáng qua Lỗ Thân Vương liền hiểu được, nghĩ đến Lâm Thanh Uyển đã từng đối chính mình chiều cố, hắn gật gật đầu nói: “Thỉnh Lâm đại nhân vào đi.”

Chương 546: Phiên ngoại ta là năng thần bốn

Lâm Hữu là tới cầu kiến Lỗ Thân Vương, việc này có thể ở hai cái bộ môn gian giải quyết tự nhiên càng tốt, bằng không Công Bộ tùy tiện ở trên triều đình nhắc tới, khẳng định sẽ đắc tội Hộ Bộ.Chẳng sợ Công Bộ không sợ, vì về sau hợp tác thuận lợi chút, hay là nên làm hai bên quan viên thiếu một ít oán khí hảo.Hộ Bộ, Lâm Hữu cùng Lỗ Thân Vương nhất thực, tự nhiên lựa chọn đối phương làm đột phá khẩu.Hắn cũng không muôn vì Công Bộ cầu tình, chỉ là đem Lật Phong kia phân báo cáo mang đến, làm Lỗ Thân Vương nhìn một cái mà thôi, phía trước Hộ Bộ xét duyệt quan viên chỉ là nhìn mắt tổng ngạch liền đánh trả về, căn bản không đi suy xét báo cáo tính khả thi.Lâm Hữu tiến vào, cũng không có đi thẳng vào vấn đề nói lên việc này, mà là hành lễ sau nói: “Lỗ Vương gia, hạ quan có chút công sự muôn hội báo.”Cho nên ngươi xem ta có phải hay không đổi cái địa phương?Lỗ Thân Vương liền không thèm để ý phất tay nói: “Tử Khiêm không phải người ngoài, ngươi có việc liền ở chỗ này nói đi.”Lâm Hữu trùu trùu khóc miệng, không muôn làm trò Lý Tử Khiêm mặt nói, tuy rằng cuối cùng hắn cũng có thể từ Lỗ Thân Vương nơi đó biết, nhưng không nên từ hắn tới nói.Bởi vậy hắn chỉ đề ra một câu, “Là có quan hệ với đào Hoàng Hà việc.”Lý Tử Khiêm liền đổi với Lỗ Thân Vương nói: “Nếu ngươi vội, hôm nay ta liền không lưu ngươi ăn cơm.”Lỗ Thân Vương liền nhìn thoáng qua Lâm Hữu, không tình nguyện đứng dậy cáo từ.Ra cửa khẩu hắn liền nhíu mày nói: “Ngươi ở Lại Bộ làm việc, như thế nào còn quản bắt đầu làm việc bộ sự?”Lâm Hữu liền cười, “Vương gia có lẽ không nhớ rõ, Lật Phong là ta cô cô môn sinh, hắn cầu đến ta trước mặt, ta không hảo mặc kệ.”Lỗ Thân Vương chớp chớp mắt, “Nga, hắn chính là Tam tỷ kia duy nhất môn sinh?”Lâm Hữu gật đầu.Lỗ Thân Vương lúc này mới đi theo hắn lên xe, vuơn tay tới nói: “Lấy tới ta nhìn xem đi.”Lâm Hữu liền đem Lật Phong giao cho hắn báo cáo cho hắn.Phía trước này công văn còn đến không được Lỗ Thân Vương trước mặt, cho nên hắn chỉ nghe đồng liêu nhóm nói qua Công Bộ yêu cầu tiền số rất nhiều, lại không biết cụ thể có bao nhiêu.Lỗ Thân Vương bắt được báo cáo liền trước tờ mờ phiên đến cuối cùng nhìn một lần tổng ngạch, đôi mắt hơi hoi hoi tròn, kêu lên: “Lật Phong đây là

cho rằng quốc khố lấy chi bất tận đâu, trừ Công Bộ ngoại, còn có lục bộ đâu!”Lâm Hữu ho nhẹ một tiếng nói: “Vương gia không bằng nhìn xem báo cáo lại nói.”Lỗ Thân Vương bĩu môi, phiền đến đệ nhất trang đi xem.Lật Phong phải làm chính là đại sự, cho nên lần này Hoàng Hà đào hàn kế hoạch dùng khi mười năm, năm nay cùng sang năm bắt quá là chủ yếu làm khơi thông công tác, củng cố một ít đã năm lâu thiếu tu sửa đê đập, bảo đảm mấy năm nay bình an mà thôi, nhưng mặt sau phải làm sự còn có rất nhiều.Cho nên cuối cùng xuống dưới tiêu phí thật lớn, gánh vác đến mỗi năm còn ở Hộ Bộ tiếp thu trong phạm vi, nhưng trị số vẫn là không nhỏ.Thả tương lai mười năm, Công Bộ không có khả năng đem sở hữu công trình thuỷ lợi ngạch độ đều định ở Hoàng Hà vùng, chẳng lẽ địa phương khác liền không cần khơi công xây dựng thuỷ lợi?Nhưng này phân báo cáo viết đến thật tốt quá, nếu có thể thành hàng, tương lai Hoàng Hà thuỷ vực không nói đoạn tuyệt lũ lụt, ít nhất trong vòng trăm năm rất khó lại có lũ lụt hoạn.Đây chính là đứng ở thiên thu công lao sự nghiệp, Lỗ Thân Vương đôi mắt lấp lánh tỏa sáng, trầm ngâm nói: “Liền sợ Hộ Bộ Thượng Thư không đáp ứng a.”Này số tiền cũng không ít, tuy rằng là từng nhóm cấp, sẽ phân đến các năm, nhưng mức không ít, Hộ Bộ khẳng định do dự.“Cho nên mới nghĩ đến cầu Vương gia, Vương gia cảm thấy Lật đại nhân cái này đề nghị tốt không?”“Hảo là hảo,” Lỗ Thân Vương điểm điểm lòng bàn tay nói: “Nhưng này vượt khi quá dài, sở thiệp kim ngạch cũng thật lớn, không chỉ có Hộ Bộ, mặt khác các bộ chỉ sợ cũng sẽ do dự.”Còn có một chút Lỗ Thân Vương chưa nói ra tới chính là, giống nhau như vậy công trình nhất dễ trung gian kiểm lời túi tiền riêng, đến lúc đó nếu có người lấy hàng kém thay hàng tốt, chỉ sợ là hao tài tốn của sau lại không chiếm được nên được thành quả, mới liền không phải công ở thiên thu, mà là muôn để tiếng xấu muôn đời.Lâm Hữu tự nhiên cũng minh bạch điểm này, cười nói: “Cho nên mới yêu cầu Vương gia, nếu trong triều có thể phái ra một vị cao quyền trọng người giám sát, người nọ lại lập được, việc này hàn là không khó.”Lỗ Thân Vương tâm hỉ, hỏi: “Ngươi vị này cao quyền trọng người chỉ chính là?”“Vị đã cao, lại vừa lúc ở Hộ Bộ, tự nhiên chỉ có Vương gia một người.”Lỗ Thân Vương liền bắt đầu mỉm cười kế hoạch khởi việc này tới, có chỗ lợi không chiếm là vương bát đản, đây chính là chuyện tốt.Hàn thu báo cáo nói, “Yên tâm, việc này giao cho ta.”Tới rồi Lâm phủ, Lỗ Thân Vương đem Lâm Hữu buông, cầm báo cáo liền hưng phấn đi tìm hoàng đế.Đãi đi tìm hoàng đế, hàn lại ra cung đi tìm Hộ Bộ Thượng Thư, quá hai ngày, Lật Phong cập Bình Bộ vài vị chủ yếu quan viên liền cùng Hộ Bộ bọn quan viên ngồi ở cùng nhau thương thảo.Đã là thương lượng, cũng là cò kè mặc cả.Chờ bọn họ đạt thành bước đầu chung nhận thức sau liền cầm báo cáo tiến cung đi gặp hoàng đế, vì thế ngày hôm sau triều hội thượng, Công Bộ chính thức đưa ra đào Hoàng Hà việc.Các triều thần nghị luận sôi nổi, có

phản đối, cũng có tán đồng, nhưng bất luận là phản đối, vẫn là tán đồng đều sẽ đưa ra nghi ngờ, sau đó Công Bộ liền phải đi giải quyết này đó nghi ngờ, thẳng đến đại bộ phận triều thần đều nhận đồng sau cái này hạng mục mới bắt đầu khởi động.Công Bộ làm chấp hành bộ môn, đương nhiên là từ Công Bộ quan viên tới tổng lĩnh việc này.Lật Phong là khởi xướng người, hắn thống trị Hoàng Hà đã có ba mươi năm, tự nhiên từ hắn tới phụ trách, mà Hộ Bộ bên này tắc phái ra Lỗ Thân Vương đi trông coi.Vì thế, Lỗ Thân Vương liền cùng Lật Phong cùng đi Hoàng Hà lưu vực.Lật Phong tuổi không nhỏ, đã là tri thiên mệnh tuổi tác, nhưng bởi vì hàng năm trị hà, thân thể ngạnh lồng thật sự, so đang lúc tráng niên Lỗ Thân Vương còn mạnh hơn.It nhất đi lên hai km, hắn khí không suyễn, chân cũng không mệt, nhưng Lỗ Thân Vương lại thiếu chút nữa mệt nằm sấp xuống, hắn có chút hối hận tự mình tới đốc kiến.Nhưng làm chính hắn mở miệng trở về lại không được, kia cũng quá mất mặt!Vì thế, hắn chỉ có thể ám chỉ Lật Phong một chút, nê hà người này làm quan vì lại ba mươi năm, chính là không học được nghe hiểu người khác âm thầm chi ý.Vì thế Lỗ Thân Vương chỉ có thể cẩn răng lưu lại, mới một tháng liền đen thuui, nhưng cũng gầy nhưng rắn chắc không ít, thân thể nhưng thật ra biến hảo.Đào Hoàng Hà, kiến tạo đê đập yêu cầu đại lượng vật tư, Lỗ Thân Vương sẽ cùng Hộ Bộ quen biết thương hộ hợp tác, nhưng cũng sẽ cùng địa phương một ít thương nhân hợp tác.Hắn không thu thuộc hạ dâng lên tới hiếu kính, mà Lật Phong lại là khôi lại xú lại ngạnh, một lòng chỉ có Hoàng Hà, sẽ không thay đổi thông xú cục đá, phía dưới người tự nhiên thu liêm chút.Nước quá trong át không có cá, Lỗ Thân Vương cũng không phải định điểm tình cảm không lưu, chỉ là nhưng vượt qua hắn dự thiết, hắn toàn không buông tha.Huống chi hắn còn có hoàng huynh, lão lục, Lâm Hữu cùng Lý Tử Khiêm đang âm thầm hỗ trợ.Hoàng đế cùng Trịnh Thân Vương không nói, Lâm Hữu cùng Lý Tử Khiêm giúp đỡ hắn sàng chọn ra không ít đáng tin cậy thương nhân, lúc này mới bảo đảm công trình không ra đại sai, tuy có khi cũng sẽ bị hổ, nhưng phát hiện lại đây sau Lỗ Thân Vương liền sẽ đăng báo, sau đó đều không cần hắn ra tay, hoàng đế trước đem người cắp diệt.Liên tính những người đó cầu thế gia ở hoàng đế trước mặt cầu tình cũng vô dụng, dùng Lỗ Thân Vương nói nói, “Bọn họ dám hổ đến gia trên đầu tôi, đây là không đem Hoàng Hà vùng bá tánh mệnh đương mệnh sao? Đây là ở sát gia đâu, là ở giết ta Đại Lương muôn đời cơ nghiệp đâu!”Vì thế hoàng đế càng khí, này đó lung dựa thế gia hổ người thương gia tội thêm nhất đặng, đều bị nghiêm trị.

Chương 547: Phiên ngoại ta là năng thần năm

Đời sau sách sử đối Lỗ Thân Vương đánh giá pha cao, chính là hiện tại người nhắc tới Lỗ Thân Vương cũng là khen ngợi chiêm đa số.Cái này làm cho hiện tại còn sống, so Lỗ Thân Vương lớn tuổi một đám thế gia huân quý rất là vô ngã.Năm đó hắn là cõi nào người ngại cầu ghét, chỉ sợ cũng liên bọn họ này đó lão nhân đã biết.Đã đến trung niên Lỗ Thân Vương đối này khen ngợi phi thường tự đắc, hắn là lập chí phải làm năng thần người, hiện giờ quả nhiên liền thành năng thần.Ai có thể nghĩ đến năm đó ăn chơi trác táng hoàng tử, còn tuổi nhỏ liền có thể nhìn đến nhân sinh cuối hắn sẽ từng bước một đi đến hiện giờ?Tuy rằng lay động, đọc theo đường đi cũng không thiếu đậm, lại là vẫn luôn đi tới, vẫn luôn chưa từng lui về phía sau cùng dừng lại.Vì thế, ở trẻ tuổi trong mắt, Lỗ Thân Vương là uy nghiêm, đức cao vọng trọng Vương gia, ở so với hắn lớn tuổi một ít trưởng bối cùng cùng thế hệ nhóm trước mặt, hắn chính là lăng tử quay đầu quý hơn vàng, điển hình.Lớn tuổi trưởng bối thích dùng hắn làm ví dụ giáo huấn cùng hắn cùng tuổi nhi tử, người nhìn xem người Lỗ Thân Vương, năm đó đọc sách đọc sách không thành, người ngại cầu ghét, còn hảo nữ sắc, người ít nhất còn so với hắn đoan chính chút, kết quả càng dài càng dài, người nhưng thật ra giống mồ heo che tâm giống nhau càng ngày càng bất kham, người như thế nào liền không thể học học người Lỗ Thân Vương càng tiến thêm một bước?Đã người đến trung niên mấy đứa con trai:Bọn họ tức giận đến không nhẹ, sau đó xoay người liền đem tự mình nhí tử xách lại đây giáo huấn, “Mỗi ngày không đọc sách, liền biết chơi gà lưu cầu, về sau các người là Lỗ Thân Vương sao, tuổi trẻ khi như thế nào hồn đản đều được, lớn lên bẻ lại đây liền hảo, các người bẻ đến lại đây sao?”Trẻ tuổi vừa lúc cùng Lỗ Thân Vương nhí tử cùng tuổi, nghe vậy bất mãn nói: “Phụ thân, ngài mắng chúng ta liền mắng chúng ta, vì sao phải liên lụy Lỗ Thân Vương?”“Chính là, Vương gia đức cao vọng trọng, hắn tuy dày rộng, nhưng ngài nói như vậy truyền ra đi làm hắn nghe được cũng không hảo a.” Một cái khác nhi tử cũng bất chấp ngỗ nghịch cha hắn, lên tiếng ủng hộ hắn ca ca nói: “Tuy rằng ngài không bằng Lỗ Thân Vương thông cảm chúng ta đọc sách gian khổ, nhưng chúng ta vẫn là thực đau lòng ngài, những lời này truyền ra đi,

Lỗ Thân Vương đánh tới cửa tới làm sao bây giờ?"Đương cha tức giận đến không nhẹ, "Kia không phải thông cảm, đó là phóng túng, các ngươi cho rằng Lỗ Thân Vương vì sao không yêu cầu vương phủ vài vị tiểu công tử gian khổ đọc sách? Chính là bởi vì chính hắn liền đọc sách không thành, nhớ năm đó chúng ta đều còn trẻ khi, cha ngươi ta là trong kinh thành vang dội một nhân vật, mà Lỗ Thân Vương còn lại là một cái ăn chơi trác táng nhĩ..."Hắn còn biết lời này không thể truyền ra đi, bởi vậy đè thấp thanh âm, chỉ tính làm cùng hai cái nhi tử lặng lẽ lời nói.Nhưng mà hai cái nhi tử cũng không tin tưởng, vẻ mặt một lời khó nói hết biểu tình nhìn hắn.Đương cha khí, đậm chân hỏi, "Các ngươi đây là cái gì biểu tình?"Nhẫn nhịn, nhở nhất nhi tử không nhịn xuống, hỏi: "Nếu phụ thân tuổi trẻ thời điểm lợi hại như vậy, mà Lỗ Thân Vương như vậy... Ăn, ăn chơi trác táng, kia vì sao hiện giờ nổi danh thiên hạ chính là Lỗ Thân Vương, quyền cao chức trọng chính là Lỗ Thân Vương, đức cao vọng trọng vẫn là Lỗ Thân Vương, mà phụ thân ngài lại..."Đại nhi tử nhở giọng tiếp một câu, "Xem ra đọc sách quả nhiên vô dụng a..."Đương cha sững sốt, tức giận đến đi chụp hai cái nhi tử đầu, "Hồ ngôn loạn ngữ, nhà ta có thể cùng hoàng thất so sao? Hoàng gia con cháu chính là không đọc sách cũng có thể xuất sĩ, cũng có quyền thế dựa vào, các ngươi được không?"Hai cái nhi tử nói thầm một trận, có cái gì không được, hiện tại hoàng thất con cháu cũng muôn qua khảo thí mới có thể nhập sĩ, bằng không phải đến trong quân đi rèn luyện, theo chân bọn họ cũng không kém nhiều ít.Đương nhiên, lời này bọn họ không dám nhận đã bị đại kích thích phụ thân mặt nói.Bất luận trung lão niên đồng lứa như thế nào đem Lỗ Thân Vương coi như lăng tử hồi đầu giáo tài, trẻ tuổi toàn không cảm kích, bất luận là lăng tử, vẫn là tài hoa xuất chúng phi lăng tử.Người trước cho rằng Lỗ Thân Vương có thể đạt thành quay đầu lại tức thành công lăng tử hình tượng, đó là bởi vì hắn có một cái hoàng tử thân phận, trừ phi bọn họ có thể một lần nữa đầu thai, bằng không là không đạt được điều kiện này.Người sau tặc cho rằng Lỗ Thân Vương có thể có này thành tựu, kia thuyết minh tuổi trẻ khi khẳng định không có các trưởng bối nói như vậy bất kham, này khẳng định là nghệ thuật gia công quá.Cho nên bọn họ vẫn như cũ từ đáy lòng cảm thấy Lỗ Thân Vương tuổi trẻ khi chính là thực ưu tú.Những lời này chậm rãi vẫn là truyền tới Lỗ Thân Vương trong tai, hắn đối này rất là tự đắc, cùng mấy đứa con trai đắc chí một trận.Sau đó cùng hắn giống nhau chán ghét đọc sách chán ghét đến mỗi ngày đều phải trốn học tiểu nhi tử hỏi, "Phụ vương, đó có phải hay không bất luận khi còn nhỏ như thế nào nghịch ngợm ăn chơi trác táng, chỉ cần sau khi lớn lên sửa đổi tới chính là lăng tử hồi đầu?"Lỗ Thân Vương liếc mắt một cái xem thấu hắn dã tâm, cho hắn bát một lu nước lạnh, nói: "Đó là bởi vì ngươi phụ vương từng mạo sinh mệnh nguy hiểm đi Thục Quốc làm hạt nhân, khi đó ta mới mười bốn tuổi! Người nếu là cũng có này dung khí, hắn

là liền có thể từ ăn chơi trác táng chuyển biến thành lăng tử, vừa lúc, Liêu Quốc hiện giờ như hổ rình mồi, chợ chung nơi đó khi có xung đột, không bằng ta cùng bê hạ đề nghị đưa người đi Liêu Quốc đương hai năm hạt nhân, có lẽ người liền lăng tử hồi đầu đâu?"Tiểu nhi tử lập tức rụt đầu không dám nói nữa.Lỗ Thân Vương hừ hừ hai tiếng, thỏa thuê đặc ý chắp tay sau lưng rời đi.Mấy cái nhí tử cảm thấy bọn họ cha như vậy đặc biệt nhưng khí, cho nên bên ngoài các đại nhân nói chuyện tới để có phải hay không thật sự, năm đó bọn họ cha có phải hay không thật sự như vậy hồn cầu?Nhịn không được, mấy cái nhí tử lặng lẽ chạy về đi hỏi bọn hắn nương.Lỗ Vương phi vẻ mặt hoảng hốt, cảm thán nói: "Năm đó ta nghe nói muốn gả cho người nhóm phụ vương, ước chừng ở trong phòng khóc ba ngày, cảm thấy gả cho các người phụ vương còn không bằng lập tức đã chết tính."Tiểu vương tử nhóm: Cho nên trên đời thiếu chút nữa liền không bọn họ?Lỗ Vương phi một lời khó nói hết nói: "Các người không biết, các người phụ vương tuổi trẻ khi... Không, là khi còn nhỏ đều đã làm chuyện gì."Lúc ấy Ngũ hoàng tử nhiều nổi danh a, tuổi mụ mới mười một khi liền ở trong cung cùng các cung nữ chơi đến hô mưa gọi gió, người ngoài có lẽ không biết, bọn họ này đó đại gia tộc lại đều là biết đến.Sau lại hắn tuy tiết chế chút, nhưng vẫn là thích mỹ nhân.Chính là rất kỳ quái, thành thân sau hắn cũng thực thích mỹ nhân, có khi còn sẽ tiêu tiền mua chút ca cơ vũ cơ trở về dưỡng, nhưng chính là dưỡng, thế nhưng không ra tay.Nếu không phải nàng sinh nhiều như vậy nhi tử, nàng đều phải cảm thấy hắn không được.Lỗ Vương phi một hồi thần liền nhìn đến mấy đứa con trai ánh mắt sáng người nhìn nàng, nàng lập tức đau đầu, phát phất tay nói: "Các người đừng vây quanh ta, ta vừa thấy đến các người liền đau đầu."Cũng không biết vì cái gì, nàng sinh nhiều người như vậy nhi tử, mỗi người đều giống hắn, mỗi một cái giống nàng, năm tuổi trước kia mỗi một cái đều là khoẻ mạnh khau khỉnh, phi thường đáng yêu tiểu hài tử, năm tuổi về sau bọn họ liền trừ bỏ khí nàng ngoại không khác tác dụng.Đương nhiên, bởi vậy đã chịu khen không chỉ có là Lỗ Thân Vương, còn có đứng ở hắn phía sau Lý Tử Khiêm.Hắn cả đời này đều không có xuất sĩ, nhưng thông qua Lỗ Thân Vương, hắn cũng tham dự không ít triều chính, đó là đời sau sách sử trung đều nhắc tới quá một câu, "Lỗ Thân Vương giận, may mà Lý công khuyên nhủ, Lỗ Thân Vương hơi bình tĩnh, thong dong ứng đối..."Tuy rằng chỉ có một câu, nhưng ai đều biết vị này Lý công là Lý Tử Khiêm.Mà lập tức, hắn ở Lương Đô đều có một cổ uy vọng ở, trước kia có lẽ còn có người nhục hắn, lén chê cười hắn, đại gia trên mặt đối hắn khách khí phần lớn là xem ở Lỗ Thân Vương mặt mũi thượng.Nhưng hiện tại, đó là không có Lỗ Thân Vương, không có Thục Quốc, cũng tự không người xem nhẹ hắn.Bất luận thân phận là cái gì, bọn họ đều dùng từng người phương pháp tạo phúc bọn họ quốc dân, cũng thành tựu chính mình.

Chương 548: Phiên ngoại dịch hàn

Dịch Hàn xuyên qua nhị môn, thư phòng ngoại chờ đợi a đầu thấy hắn vội vàng khom mình hành lễ, “Dịch tiên sinh.” Dịch Hàn “Ân” một tiếng, đứng ở dưới mái hiên đậm đậm chân, đem trên chân dính kia một chút tuyết bùn cỏ rót, lúc này mới vén lên mành đi vào. Một cỗ âm áp ập vào trước mặt, hắn đứng ở cửa lật trong chốc lát, đãi trên người hàn khí tiêu một ít, lúc này mới về phía trước cùng Lâm Ngọc Tân hành lễ. Lâm Ngọc Tân vội vàng đứng dậy, trả về nửa lễ sau nói: “Dịch thúc mau ngồi, U Châu như thế nào?” Dịch Hàn ngồi xuống, thái dương hơi sương, ôn hòa cười nói: “Thái thái không cần lo lắng, chúng ta người đã rút về hơn phân nửa.” Lâm Ngọc Tân liền thở dài nhẹ nhõm một hơi, thấy hắn trên mặt có chút mỏi mệt, liền cười nói: “Dịch thúc đi trước nghỉ ngơi đi, cụ thể sự chúng ta ngày mai bàn lại.” Dịch Hàn lại lắc lắc đầu, cười nói: “Ta cũng không quá mệt mỏi, hôm nay cùng nhau nói là được.” Mặc dù thái dương đã có chút sương bạch, hắn vẫn như cũ thẳng thắn eo bối, tinh thần sáng láng, xử lý khỏi sự tình tới càng là trật tự rõ ràng. Lâm Thanh Uyển đi sau, hắn liền phụ trách Lâm phủ an nguy, mà Lâm Ngọc Tân bên người vẫn như cũ từ Tưởng Nam phụ trách. So sánh với Dịch Hàn, Lâm Ngọc Tân cùng Tưởng Nam tự nhiên càng quen thuộc, rốt cuộc từ nàng mười hai tuổi bắt đầu, Tưởng Nam liền vẫn luôn đi theo bên người nàng. Tựa hồ Lâm gia hộ vệ thủ lĩnh quyền lực và trách nhiệm dừng ở Tưởng Nam trên người, mà Dịch Hàn cũng tòng quyền vị thượng rơi xuống, nhưng kỳ thật không phải. Dịch Hàn điệu thấp rất nhiều, lại đem rất nhiều quyền lợi phong cấp Tưởng Nam, chính mình cơ hồ không thường lộ diện, nhưng Tưởng Nam cùng chúng hộ vệ mơ hồ biết, trên tay hắn có khác một chi thế lực, chỉ sợ liền đại tiểu thư cũng không biết. Cô nai nai trước khi đi cuối cùng đơn độc thấy người chính là hắn. Lâm Ngọc Tân ngay từ đầu cũng không biết việc này, nhưng Dịch Hàn đi theo cô cô nhiều năm như vậy, chỉ dựa vào điểm này liền cũng đủ Lâm Ngọc Tân tôn trọng hắn. Huống chi Dịch Hàn năng lực trác tuyệt, nàng lại như thế nào xá hắn không cần? Nhưng Dịch Hàn vẫn luôn kiên trì đem trong phủ hộ vệ quyền lực và trách nhiệm chuyển giao cấp Tưởng Nam, hắn nói: “Lâm gia mấy thế hệ quy củ, ai vì gia chủ, đi theo hắn bên người thân vẹ

liền vì thủ lĩnh, không thể tới rồi ta nơi này liền hỏng rồi quy củ.” Bởi vì mỗi người thân vệ đều đi theo ở chủ nhân bên người nhiều năm, trung tâm không thể nghi ngờ, cho nên đem hộ vệ thủ lĩnh quyền lực và trách nhiệm giao cho hắn, đó là đối gia chủ, đối toàn bộ Lâm gia tốt nhất công đạo. Ở cái này vị trí thượng, năng lực có thể hoi thiếu, nhưng trung tâm lại nhất định phải mãn. Dịch Hàn là ở Lâm Giang thân vệ vì hắn chết trận sau một lần nữa tuyển đi lên, lúc ấy hắn mới mười bốn tuổi. Hắn cũng là cô nhi, ở chưa thành vì Lâm Giang thân vệ trước là làm ra tiền tuyển tướng tài bồi dưỡng, trở thành Lâm Giang thân vệ sau, trước hết muôn bồi dưỡng chính là trung tâm, cập đối Lâm Giang cảm tình. Nhưng ai cũng không nghĩ tới Lâm Giang sẽ rời đi như vậy sớm, Lâm Giang ở trước kia cũng chưa từng nghĩ tới muôn đem gia tộc gánh nặng giao cho muội muội, cho nên cũng không có chuyên môn vì Uyên tỷ nhi bồi dưỡng thân vệ. Mà lúc ấy Lâm Giang bên người có thể trăm phần trăm tin được hộ vệ, kỳ thật cũng chỉ có Dịch Hàn một người mà thôi, cho nên hắn mới có thể riêng đem Dịch Hàn phái cấp Lâm Thanh Uyển. Dịch Hàn cũng là duy nhất một cái liên nhiệm hai vị gia chủ thân vệ hộ vệ, trước đó, chưa bao giờ có cái nào hộ vệ là cái dạng này. Chỉ có chủ tử bởi vì thân vệ hoặc lớn tuổi hoặc chết trận hoặc bị thương nặng lui ra mà hoán thân vệ, chưa bao giờ có một cái thân vệ sẽ đổi chủ tử. Bởi vì thường thường chủ tử lui xuống, thân vệ cũng muôn đi theo chủ tử lui ra. Dịch Hàn đã phá lệ một lần, lúc này đây là không có khả năng lại phá lệ. Bởi vì Lâm Ngọc Tân có thuộc về chính mình thân vệ. Tưởng Nam đó là Lâm Thanh Uyển cho nàng lựa chọn thân vệ, tự nàng mười hai tuổi bắt đầu liền đi theo nàng, đến bây giờ đều mười năm sau. Hiện tại Lâm Thanh Uyển qua đời, đổi Lâm Ngọc Tân đương gia, Tưởng Nam tự nhiên cũng muôn thuận thế trở thành hộ vệ thủ lĩnh. Dịch Hàn coi đây là lấy cớ, cơ hồ không hề quản trong phủ hộ vệ sự, hắn mỗi ngày nhìn thanh nhàn, nhưng trên thực tế cũng không nhẹ nhàng. Lâm Thanh Uyển giao cho hắn trong tay ám bộ tuy rằng không thường liên hệ, lại cũng muôn bảo đảm liên lạc thông suốt, càng muôn năm giữ bọn họ hành tung. Mà bởi vì khoảng cách xa xôi, hắn muôn không chê liền sẽ càng khó. Ngay từ đầu cũng không ai biết điểm này, trừ bỏ hắn có thể sử dụng hai người ngoại, còn lại người chỉ đương hắn là về hưu hộ vệ thủ lĩnh. Mãi cho đến Đại Lương thu phục Thục Quốc, về cơ bản xem như thông nhất, Dịch Hàn lúc này mới lộ ra điểm tin tức. Mà các hộ vệ đã nhận ra, Tưởng Nam tự nhiên cũng sẽ biết, Tưởng Nam đã biết, Lâm Ngọc Tân tự cũng nên đã biết. Nhưng làm Dịch Hàn không nghĩ tới chính là, Lâm Ngọc Tân thế nhưng vẫn luôn không đề cập tới việc này, thật giống như không nghe nói qua giống nhau. Hiện giờ, thiên hạ thừa an lâu ngày, biên quan tựa hồ muôn khởi gợn sóng, Dịch Hàn liền tưởng trong tay này chi thế lực cũng giao ra đi. Cô nai nai giao cho hắn cái này là vì phòng bị Thượng Minh Kiệt, nhưng hắn mặt lạnh nhìn này mười mấy năm, này

phân phòng bị hiển nhiên là không cần thiết lại tiếp tục đi xuống.Thả Trạch thiếu gia cùng Huy thiếu gia đều có thể một mình đảm đương một phía, lúc này còn sợ bọn họ cha khi dễ bọn họ nương sao? Cho nên thura dịp biên quan không xong, Lâm gia muốn thu hồi ở Liêu Quốc thế lực là lúc, Dịch Hàn dứt khoát cùng Lâm Ngọc Tân làm rõ chuyện này.“Đại tiểu thư, năm đó cô nãi nãi trước khi đi từng giao cho ta một nhóm người.”Lâm Ngọc Tân sững sốt, tự bà ngoại qua đời sau trong phủ liền sửa lại xung hô, nàng thành thái thái, mà đi theo nàng nhà mẹ đẻ người tự nhiên là đi theo Thượng gia bên này kêu.Chỉ có ngẫu nhiên tình huống mới có thể kêu hồi nàng trước kia xung hô, nàng đã thật lâu không nghe người ta như vậy kêu lên nàng.“Kia nhóm người là cho đại tiểu thư đường lui,” Dịch Hàn không đem Lâm Thanh Uyển làm hấn phòng bị Thượng Minh Kiệt sự nói ra, mà là nói:“Nếu có một ngày đại tiểu thư ở Tô Châu đều đãi không được, kia liền có thể dùng tới này nhóm người.”Lâm Ngọc Tân hốc mắt đỏ lên, trầm mặc không nói.Dịch Hàn liền cười nói:“Nhưng hôm nay đại tiểu thư ở Tô Châu đức cao vọng trọng, hai vị thiếu gia cũng đã lớn lên thành nhân, này nhóm người hiển nhiên không cần lại giấu ở trong tay ta, ta tuổi cũng lớn, cho nên liền trả lại cấp đại tiểu thư đi.”“Dịch thúc...”Lâm Ngọc Tân muốn nói gì, nhưng nhìn đến Dịch Hàn thái dương bạch sương lại không khỏi một đồn, trong lòng đau xót, nói không ra lời.Luyện võ người từ trước đến nay so người bình thường lão đến chậm, tỷ như Tưởng Nam, hấn liền so Dịch Hàn tiểu vài tuổi mà thôi, nhưng hai người đứng chung một chỗ lại khác biệt rất lớn.Dịch Hàn khuôn mặt không thấy lão nhiều ít, lại đã đầu bạc, Lâm Ngọc Tân vẫn luôn cảm thấy là làm lụng vất vả sở đến.Nàng hít sâu một hơi, áp xuống khéo mắt lệ hỏi:“Cô cô là tưởng đem nó để lại cho Văn Trạch sao?”Dịch Hàn liền cười,“Là để lại cho đại tiểu thư, cô nãi nãi nói, nàng hết thảy đều là đại tiểu thư, mặc cho đại tiểu thư xử trí.”Cho nên bất luận là cho Trạch thiếu gia cũng hảo, Huy thiếu gia cũng thế, đều tùy Lâm Ngọc Tân ý tú.Lâm Ngọc Tân nghĩ liền nói:“Vậy cấp bé đi, nàng hiện tại đều mười hai tuổi, lại quá mấy năm liền phải làm mai, tương lai gả chồng, trên tay cũng muốn có thể dựa vào nhân tài hảo.”Dịch Hàn:“... Đại tiểu thư cảm thấy hảo, kia tự nhiên là tốt, tiểu tiểu thư hấn là sẽ vui vẻ.”Chỉ là đại tiểu thư không hổ là cô nãi nãi giao ra đây, như vậy một cái ám bộ giao cho tiểu tiểu thư, tương lai tiểu tiểu thư nhà chồng...Dịch Hàn cười cười, trong lòng càng yên tâm đồng thời vì tiểu tiểu thư tương lai nhà chồng yên lặng cầu khẩn một phen, chỉ hy vọng bọn họ tương lai không cần khi dễ tiểu tiểu thư mới hảo.Dịch Hàn cùng Lâm Ngọc Tân nói qua, ngày hôm sau liền bắt đầu xuống tay đem này bộ phận người giao cho Lâm Ngọc Tân.Tự nhiên không giống Lâm Thanh Uyển giao cho hấn khi đơn giản như vậy.Lúc ấy Lâm Thanh Uyển là trước tiên cùng bên kia nói tốt, giao từ Dịch Hàn quản lý, lại đem kia khỏi Ngọc Giác giao cho Dịch Hàn.Nhưng đến

phiên Dịch Hàn giao ra đi tắc càng muôn rườm rà chút, hắn đầu tiên là viết thư tỏ rõ muôn giao quyền lý do, sau đó thỉnh bên kia cầm đầu người cầm Ngọc Giác bí mật tới gặp.Sau đó tuyển cái nhặt tử, hắn cùng đi Lâm Ngọc Tân đi ra ngoài lặng lẽ thấy người nọ, ngay trước mặt hắn đem Ngọc Giác giao cho Lâm Ngọc Tân, lúc này mới tính hoàn thành giao tiếp.Dịch Hàn giao xong rồi trong tay quyền, liền thật sự xem như về hưu, hắn không có việc gì một thân nhẹ, sướng hoài cười nói: “Đại tiểu thư, ta tính toán dọc theo Trường Giang cùng Hoàng Hà đi một lần này Đại Lương giang sơn, không biết ngài nhưng nguyện cho đi?”Lâm Ngọc Tân sững sốt, nhớ tới cô cô trước khi đi cùng nàng đè qua, tương lai Dịch Hàn nếu đè rời đi, không cần cõi kỵ trong phủ quy củ, chỉ cần hắn rời đi kia một khắc là trung tâm, liền phóng hắn rời đi.Tưởng bã, nàng gật gật đầu nói: “Tất nhiên là có thể, về sau Dịch thúc đều không trở lại sao?”“Tự nhiên phải về, chỉ là không thể minh xác cấp đại tiểu thư ngày về mà thôi,” Dịch Hàn cười nói: “Lâm phủ vẫn luôn là nhà của ta, bất luận khi nào đều sẽ không thay đổi, chỉ cần đại tiểu thư không đuổi ta đi là được.”“Đương nhiên sẽ không đuổi.” Lâm Ngọc Tân vội vàng nói: “Dịch thúc bất luận khi nào trở về đều được.”Dịch thúc cười cười, đổi nàng vừa chấp tay, xoay người liền trở về thu thập hành lễ.Lâm Ngọc Tân trái tim rất là không tha, Ánh Nhạn cũng nhịn không được thở dài, “Đáng tiếc hắn cũng không có thể nhị, bằng không lúc này khẳng định có thể lưu lại người.”Lâm Ngọc Tân thở dài một hơi không nói chuyện, xoay người nói: “Chúng ta đi cấp cô cô thương chú hương đi, đem việc này nói cho nàng, làm nàng phù hộ Dịch thúc có thể lên đường bình an.”“Là.”Dịch Hàn hành lý cũng không nhiều, hắn cả đời này đều là đi theo người khác bên người, ở cùng Lâm Thanh Uyển phía trước, hắn càng là liền thân hình đều không thể lộ ra tới người, cho nên khó được tự do.Lúc này cuối cùng là buông một thân tay nải, chân chính là cảm thấy trời cao mây chim bay, biển rộng tùy cá lội, một cỗ hào khí tự trái tim dựng lên.Trong lòng chưa bao giờ từng có một cỗ mãnh liệt cảm giác, dứt khoát cũng không đợi mọi người đưa tiễn, càng không cùng người chào từ biệt, trực tiếp xách tay nải, dắt mã liền ra khỏi thành đi.Ở bước ra cửa thành kia một khắc, hắn nhịn không được cười to ra tiếng, bay vọt lên ngựa, giờ roi cười to mà đi.Lịch đại gia chủ thân vệ, bị thay cho sau đều là ở trong phủ hoặc nông trang vinh dưỡng, bởi vì bọn họ thời khắc đi theo gia chủ bên người, biết đến bí mật thật sự quá nhiều, tuy ngày thường không hạn tự do, nhưng tưởng rời đi Lâm phủ tầm mắt, hoàn toàn tự do rời đi là không có khả năng.Không chỉ có là bọn họ, ngay cả bọn họ tam đại nội con cháu muốn hoàn toàn thoát ly Lâm gia đều không thể.Bọn họ hậu bối có thể lựa chọn lộ có rất nhiều, tiếp tục ở trong phủ nhậm hộ vệ, hoặc là cầm Lâm gia tiến tin đến trong quân nhậm chức.Mà có thể hoàn toàn được đến tự do, hắn là cái thứ nhất, khả năng cũng là cuối cùng một cái!Mà này phân tự do là Lâm

Thanh Uyển đế lại cho hắn! Đón gió mà trì, Dịch Hàn cười cười liền không khỏi rơi lệ, cùng nghênh diện thổi tới gió cát, nháy mắt hờ một miệng hai mắt, hắn lại bất chấp sát, hai mắt đẫm lệ mông lung đi phía trước chạy đến, một cổ khí tự ngực bụng dựng lên, lại khó đoạn tuyệt.